

Ex parva Bibliotheca Austriaca

1449

am

S A C R A

Vulgatæ Editionis

SIXTI V. PONTIFICIS MAX.

IVSSV RECOGNITA,

ET CLEMENTIS VIII.

Auctoritate edita.

VERSICVLIS DISTINCTA,

Et ad singula Capita Argumentis aucta,

Pluribusque Imaginibus, ad Historiarum notitiam
politissimè elaboratis, ornata;

Indiceque Epistolarum, & Evangeliorum locupletata.

Art. 1. Every Prob. Novice / Schol. shall receive.

VENETIIS, M.DC.XCVII.

Apud Nicolaum Pezzana.

Handwritten text in a cursive script, likely Urdu or Persian, covering the upper half of the page. The text is faint and difficult to decipher due to the quality of the scan.

مکتبہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

Handwritten text in a cursive script, likely Urdu or Persian, covering the lower half of the page. The text is faint and difficult to decipher due to the quality of the scan.

P R Æ F A T I O A D L E C T O R E M.

IN multis, magnisque beneficijs, quæ per sacram Tridentinam Synodum Ecclesie sue Deus contulit, id in primis numerandum videtur, quod inter tot Latinas editiones Divinarum Scripturarum, solam veterem, ac vulgatam, quæ longo tot seculorum usu in Ecclesia probata fuerat, grauissimo Decreto authenticam declarauit. Nam, ut illud omittamus, quod ex recentibus editionibus non paucae hæreses huius temporis confirmandas licenter detortæ videbantur: ipsa certè tanta versionum varietas, atque diuersitas, magnam in Ecclesia Dei confusionem parere potuisset. Iam enim hac nostra ætate illud serè euenisse constat, quod sanctus Hieronymus tempore suo accidisse testatus est, tot scilicet fuisse exemplaria, quot codices; cum vnusquisque pro arbitrio suo adderet, vel detraheret. Huius autem veteris, ac vulgatæ Editionis tanta semper fuit auctoritas, tamque excellens præstantia, vt eam cæteris omnibus Latinis editionibus longè anteferendam esse, apud æquos iudices in dubium reuocari non posset. qui namque in ea libri continentur (vt à maioribus nostris quasi per manus traditum nobis est) partim ex sancti Hieronymi translatione, vel emendatione, suscepti sunt; partim retenti ex antiquissima quadam editione Latina, quam sanctus Hieronymus communem, & Vulgatam, sanctus Augustinus Italam, sanctus Gregorius Veterem translationem appellat. Ac de Veteris quidem huius, siue Italæ editionis sinceritate atque præstantia, præclarum sancti Augustini testimonium exstat in secundo Libro de doctrina Christiana, vbi Latinis omnibus editionibus, quæ tunc plurimæ circumferebantur, Italam præferendam censuit, quod esset, vt ipse loquitur, verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ. De sancto verò Hieronymo multa exstant veterum Patrum egregia testimonia: eum enim sanctus Augustinus hominem doctissimum, ac trium linguarum peritissimum vocat, atque eius translationem ipsorum quoque Hebræorum testimonio veracem esse confirmat. Eundem sanctus Gregorius ita prædicat, vt eius translationem, quam nouam appellat, ex Hebræo eloquio cuncta verius transfudisse dicat: atque idcirco dignissimam esse, cui fides in omnibus habeatur. Sanctus autem Isidorus non vno in loco Hieronymianam versionem cæteris omnibus anteponebat, eamque ab Ecclesijs Christianis communiter recipi, ac probari affirmat, quod sit in verbis clarius, & veracior in sententijs. Sophronius quoque, vir eruditissimus, sancti Hieronymi translationem non Latinis modò, sed etiam Græcis valde probari animaduertens, tanti eam fecit, vt Psalterium, & Prophetas ex Hieronymi versione in Græcum eleganti sermone transtulerit. Porro qui secuti sunt, viri doctissimi, Remigius, Beda, Rabanus, Haymo, Anselmus, Petrus Damiani, Richardus, Hugo, Bernardus, Rupertus, Petrus Lombardus, Alexander, Albertus, Thomas, Bonauentura, cæterique omnes, qui his nongentis annis in Ecclesia floruerunt, sancti Hieronymi versione ita sunt vsi, vt cæteræ, quæ penè innumerabiles erant, quasi lapsæ de manibus Theologorum penitus obsoleuerint. Quare non immerito Catholica Ecclesia sanctum Hieronymum doctorem maximum, atque ad Scripturas sacras interpretandas diuinitus excitatum, ita celebrat, vt iam difficile non sit illorum omnium damnare iudicium, qui vel tam eximij Doctoris lucubrationibus non acquiescunt, vel etiam meliora, aut certè paria, præstare se posse confidunt. Cæterum ne tam fidelis translatio, tamque in omnes partes Ecclesie utilis, vel iniuria temporum, vel impressorum incuria, vel temerè emendantium audaciâ, vlla ex parte corrumperetur, eadem sacrosancta Synodus Tridentina illud Decreto suo sapienter adiecit, vt hæc ipsa vetus vulgata Editio emendatissimè, quoad fieri posset, imprimeretur; neque vlli liceret eam sine facultate, & approbatione Superiorum excudere. Quo Decreto simul typographorum temeritati, ac licentiæ modum imposuit, & Pastorum Ecclesie in tanto bono, quam diligentissimè retinendo, & conseruando, vigilantiam atque industriam excitauit. Et quamuis insignium Academicarum Theologi in Editione vulgata pristino suo nitori restituenda magna cum laude laborauerint; quia tamen in tanta re nulla potest esse nimia diligentia, & codices manuscripti complures, & vetustiores Summi Pontificis iussu conquisiti, atque in Urbem aduecti erant; & demum, quoniam executio generalium Conciliorum, & ipsa Scripturarum integritas, ac puritas ad curam Apostolicæ Sedis potissimum pertinere cognoscitur: ideo Pius I V. Pontifex Maximus, pro sua in omnes Ecclesie partes incredibili vigilantia, leuissimis aliquot sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalibus, alijsque tum Sacrarum litterarum, tum variarum linguarum peritissimis viris, eam prouinciam demandauit, vt vulgatam editionem Latinam, adhibitis antiquissimis codicibus manuscriptis, inspectis quoque Hebraicis, Græcisque Bibliorum fontibus; consultis denique veterum Patrum commentarijs, accuratissimè castigarent. Quod itidem institutum Pius V. prosecutus est. Verùm Conuentum illum, ob varias grauissimasque Sedis Apostolicæ occupationes

iamdudum intermissum, Sixtus V. diuina providentia ad summum Sacerdotium euoca-
 tus, ardentissimo studio reuocauit, & opus tandem confectum typis mandari iussit.
 Quod cum iam esset excusum, & vt in lucem emitteretur, idem Pontifex operam
 diligentia indigere viderentur, totum opus sub incudem reuocandum censuit atque de-
 post Urbani VII. duodecim dierum Pontificatum Sixto successerat, eius animi inten-
 tionem executus, perficere aggressus est; amplissimis aliquot Cardinalibus aliisque do-
 ctissimis viris, ad hoc iterum deputatis. Sed eo quoque, & qui illi successit, Inno-
 centio IX. breuissimo tempore de hac luce subtrahtis; tandem sub initium Pontifi-
 catus Clementis VIII. qui nunc Ecclesie vniuersa gubernacula tenet, opus, in quod
 Sixtus V. intenderat, Deo bene iuuante perfectum est. Accipe igitur, Christiane Le-
 ctor, eodem Clemente summo Pontifice annuente, ex Vaticana Typographia, vete-
 ram, ac vulgatam sacrae Scripturae Editionem, quanta fieri potuit diligenter castiga-
 tam: quam quidem sicut omnibus numeris absolutam, pro humana imbecillitate asse-
 mare difficile est, ita ceteris omnibus, quae ad hanc vsque diem prodierunt, emen-
 datiore, purioreque esse, minime dubitandum. Et vero quamuis in hac Biblio-
 rum recognitione, in codicibus manuscriptis, Hebraeis Graecisque fontibus, & ipsius
 veterum Patrum commentariis conferendis, non mediocriter studium adhibuitur fuerit:
 in hac tamen peruulgata Lectione, sicut nonnulla consulto mutata, ita etiam alia, quae
 mutanda videbantur, consulto immutata relictæ sunt; tum quod ita faciendum esse,
 ad offensionem populorum vitandam, sanctus Hieronymus non semel admonuit: tum
 quod facile fieri posse credendum est, vt maiores nostri, qui ex Hebraeis, & Grae-
 cis Latina fecerunt, copiam meliorum, & emendatiorum librorum habuerint, quam
 ij, qui post illorum ætatem ad nos peruenerunt, qui fortasse, tam longo tempore
 identidem describendo, minus puri atque integri euaserunt; tum denique, quia sa-
 cræ Congregationi Amplissimorum Cardinalium, aliisque eruditissimis viris ad hoc
 opus à Sede Apostolica delectis, propositum non fuit, nouam aliquam editionem
 cudere, vel antiquum interpretem vlla ex parte corrigere, vel emendare; sed ip-
 sam veterem, ac vulgatam editionem Latinam, à mendis veterum librorum,
 necnon prauarum emendationum erroribus repurgatam, suæ pristinae integritati, ac
 puritati, quoad eius fieri potuit, restituere: eaque restituta, vt quam emendatissi-
 me imprimeretur iuxta Concilij Oecumenici Decretum, pro viribus operam dare.
 Porro in hac Editione nihil non canonicum, nihil adscititum, nihil extraneum
 apponere visum est; atque ea causa fuit, cur Liber III. & IV. Esdræ inscripti,
 quos inter Canonicos libros sacra Tridentina Synodus non annumerauit, ipsa etiam
 Manasse regis Oratio, quæ neque Hebraicè, neque Græcè quidem existat, neque in
 manuscriptis antiquioribus inuenitur, neque pars est vllius Canonici libri, extra Ca-
 nonicæ scripturae seriem posita sint; & nullæ ad marginem concordantiæ (quæ post
 hac inibi apponi non prohibentur) nullæ notæ, nullæ variæ lectiones, nullæ deni-
 que præfationes, nulla argumenta ad librorum initia conspiciantur. Sed sicut Apo-
 stolica Sedes industriam eorum non damnat, qui concordantias locorum, varias
 lectiones, præfationes S. Hier. & alia id genus in alijs editionibus inseruerunt:
 ita quoque non prohibet, quin alio genere characteris in hac ipsa Vaticana edi-
 tione eiusmodi adiumenta, pro studiosorum commoditate atque utilitate in poste-
 rum adijciantur, ita tamen, vt lectiones variæ ad marginem ipsius Textus minime
 annotentur.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei Memoriam.

Vtm sacrorum Bibliorum vulgatae editionis Textus summis laboribus, ac vigilijs restitutus, & quam accuratissime mendis expurgatus, Benedicente Domino, ex nostra Typographia Vaticana in lucem prodeat; Nos, vt in posterum idem Textus incorruptus, vt de- cet, conseruetur, opportunè providere volentes, auctoritate Apo- stolica, tenore praesentium districtius inhibemus, ne intra decem annos à data praesentium numerandos, tam citra, quàm ultra montes, alibi quam in nostra Vaticana Typographia, à quoquam imprimatur. Elapso autem praefato decennio, eam cautionem adhiberi praecipimus, vt nemo hanc sanctarum Scripturarum editionem typis mandare praesumat, nisi habitoprius exemplari in Typographia Vaticana excuso: cuius exemplaris forma, ne minima quidem particula de Textu mutata, addita, vel ab eo detracta, nisi aliquid occur- rat, quod Typographicae memoriae manifestè adscribendum sit, inuiolabiliter obserue- tur. Si quis verò Typographus in quibuscumque Regnis, Ciuitatibus, Prouincijs, & locis tam nostrae S. R. E. ditioni in temporalibus subiectis, quam non subiectis, hanc eandem Sacrarum Scripturarum editionem intra decennium praedictum quoquo modo, elapso autem decennio, aliter quam iuxta huiusmodi exemplar, vt praer- tur, imprimere, vendere, venales habere, aut alias edere, vel euulgare; aut si quis Bibliopola à se vel ab alijs quibuscumque, post datam praesentium, huius editio- nis impressos libros, seu imprimendos à praefato restituto, & correcto Textu in ali- quo discrepantes, seu ab alio, quàm à Typographo Vaticano, intra decennium ex- cufos, pariter vendere, venales proponere, vel euulgare praesumpserit, ultra amissio- nem omnium librorum, & alias arbitrio nostro infligendas poenas temporales etiam ma- ioris excommunicationis sententiam eo ipso incurrat: à qua nisi à Romano Pontifi- ce, praeterquam in mortis articulo constitutus, absolui non possit. Mandamus ita- que vniuersis, & singulis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Eccle- siarum, & locorum etiam regularium Praelatis, vt praesentes litteras in suis quis- que Ecclesijs, & Iurisdictionibus ab omnibus inuiolatè perpetuò obseruari curent, ac faciant. Contradictores per Censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, innocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis; Non obstantibus constitutionibus, & ordi- nationibus Apostolicis, ac in Generalibus, Prouincialibus, vel Synodalibus Con- cilijs editis generalibus, vel specialibus, ac quarumcumque Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Collegiorum, atque Vniuersitatum, etiam studiorum generalium iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statu- tis, & consuetudinibus, ac priuilegijs, indultis, ac literis Apostolicis in contra- rium quomodocumque emanatis, & emanandis: quibus omnibus ad hunc effectum latissimè derogamus, ac derogatum esse decernimus. Volumus autem, vt praer- sentium transumptis etiam in ipsis voluminibus impressis eadem, in iudicio, & ex- tra, fides vbique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die ix. Nouembrii MDXCII. Pontific. Nostri Anno I.

M. Vestrinus Barbanius.

DE CANONICIS SCRIPTURIS DECRETVM

Ex Concilio Tridentino Sessione quarta.

*Sacrosancta Oecumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spi-
ritu sancto legitime congregata, presidentibus in ea eisdem tribus
Apostolica Sedes Legatis, hoc sibi perpetuo ante oculos proponens,
ut sublatis erroribus, puritas ipsa Evangelij in Ecclesia conser-
vetur.*

Et infra.

*Sacrorum vero librorum Indicem huic Decreto adscribendum cen-
suit, ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui ab ipsa Synodo suscipiun-
tur. Sunt vero infra scripti: Testamenti veteris, Quinque Moysi, id est, Genesis,
Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium; Iosue, Iudicum, Ruth: Quatuor
Regum: Duo Paralipomenon: Esdra primus, & secundus, qui dicitur Neemias;
Tobias, Iudith, Esther, Iob, Psalterium Davidicum centum quinquaginta Psal-
morum, Parabola, Ecclesiastes, Canticum canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus,
Isaias, Ieremias cum Baruch, Ezechiel, Daniel: Duodecim Prophetas mino-
res, id est, Osee, Joel, Amos, Abdias, Ionas, Micheas, Nahum, Ha-
bacuc, Iephonias, Aggeus, Zacharias, Malachias: Duo Machabaeorum, pri-
mus, & secundus. Testamenti novi: Quatuor Evangelia, secundum Mat-
thaeum, Marcum, Lucam, & Ioannem: Actus Apostolorum à Luca Evan-
gelista conscripti, Quatuordecim Epistola Pauli Apostoli Ad Romanos, duas
ad Corinthios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenses, ad Colossenses,
duas ad Thessalonicenses, duas ad Timotheum, ad Titum, ad Philemo-
nem, ad Hebraeos: Petri Apostoli duas: Ioannis Apostoli tres: Iacobi Apostoli
una: Iude Apostoli una: & Apocalypsis Ioannis Apostoli. Si quis autem Libros ip-
sos integros cum omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica legi consueve-
runt, & in veteri Vulgata Latina editione habentur, pro sacris, & canonicis non
susceperit, & traditiones praedictas scimus, & prudens contempserit, anathe-
ma sit.*

HIE

HIERONYMVS PROLOGVS

G A L E A T V S.

Viginti & duas litteras esse apud Hebræos, Syrorum quoque lingua, & Chaldaeorum testatur, quæ Hebrææ magna ex parte confinis est, nam & ipsi viginti duo elementa habent eodem sono, sed diuersis characteribus. Samaritani etiam Pentateuchum Moyſi totidem litteris scriptitant, figuris tantum, & apicibus discrepantes. Certumque est Esdræ scribam, legisque doctorem, post captam Ierosolymam, & instaurationem templi sub Zorobabel, alias litteras reperisse, quibus nunc utimur: cum ad illud usque tempus iidem Samaritanorum, & Hebræorum characteres fuerint. In libro quoque Numerorum, hæc eadem supputatio, sub Leuitarum, ac sacerdotum censu, mysticè ostenditur. Et nomen Domini tetragrammaton, in quibusdam Græcæ voluminibus, usque hodie antiquis expressum litteris inuenimus. Sed & psalmi trigessimus sextus, & centesimus decimus, & centesimus undecimus, & centesimus decimus octauus, & centesimus quadragesimus quartus, quamquam diuerso scribantur metro, tamen eiudem numeri texuntur alphabeto. Et Ieremiæ lamentationes, & oratio eius. Salomonis quoque in fine proverbia, ab eo loco in quo ait, Mulierem fortem quis inueniet? iisdem alphabetis vel incisionibus supputantur. Porro quinque litteræ duplices apud Hebræos sunt, Caph, Mem, Nun, Pe, Sade: aliter enim scribuntur per hæc principia, medietatesque verborum, aliter finem. Vnde & quinque à plerisque libri, dupliciter estimantur, Samuel, Melachim, Dibre haiamin, Esdras, Ieremias, cuncti Cinoth, id est, lamentationibus suis. Quomodo igitur vigintiduo elementa sunt, per quæ scribimus Hebræicè omne, quod loquimur, & eorum initijs vox humana comprehenditur: ita viginti duo volumina supputantur, quibus quasi litteris, & exordijs, in Dei doctrina tenera adhuc, & laetens viri iusti eruditur infantia.

Primus apud eos liber, vocatur בראשית Beresith: quem nos Genesim dicimus.

Secundus, שמות ואלה Veelle semoth: qui Exodus appellatur.

Tertius, ויקרא Vajjera, id est Leviticus.

Quartus, וידבר Veiedabber, quem Numeros vocamus.

Quintus, אלה הדברים Elle haddebarim, qui Deuteronomium prenotatur.

Hi sunt quinque Libri Moyſi, quos proprie תורה Thora, id est, Legem appellant.

Secundum prophetarum ordinem faciunt. & incipiunt ab Iesu filio Naue: qui apud eos יחזקיהו Iehosue ben Nun dicitur.

Deinde subtexunt שופטים Sophetim, id

est Iudicum librum. Et in eundem compingunt Ruth: quia in diebus Iudicum facta eius narratur historia.

Tertius sequitur שמואל Samuel, quem nos Regum primum, & secundum dicimus.

Quartus, מלכים Melachim, id est est Regum, qui tertio, & quarto Regum volumine continetur.

Meliusque multo est מלכיות Melachim, id est Regum, quam ממלכות Mamlachor, id est regnorum dicere. Non enim multarum gentium describit regna, sed vnius Israelitici populi, qui tribubus duodecim continetur.

Quintus, est ישעיה Isaias.

Sextus, ירמיה Ieremias.

Septimus, יחזקאל Ezechiel.

Octauus, liber duodecim prophetarum: qui apud illos vocatur תרי עשר There asar,

Tertius ordo, Hagiographa possidet.

Et primus libri incipit איוב Iob.

Secundus דוד David: quem quinque incisionibus, & vno psalmorum volumine comprehenduntur.

Tertius est שלמה Salomon, tres libros habens: Proverbia, quæ illi משלי Misle, id Parabolæ appellant.

Quartus Ecclesiasten, id est קהלת Coheleth.

Quintus, Canticum canticorum, quem titulo שיר השירים Sir hassirim prenotant.

Sextus, est דניאל Daniel.

Septimus, דברי הימים Dibre haiamin, id est, Verba dierum: quod significantius, Chronicon totius diuinæ historię possumus appellare, qui liber apud nos Paralipomenon primus, & secundus inscribitur.

Octauus, עזרא Esdras: qui & ipse similiter apud Græcos, & Latinos in duos libros diuisus est.

Nonus, אסתר Esther,

Arque ita sunt pariter Veteris legis libri viginti duo: id est, Moyſi quinque, & Prophetarum octo, Hagiographorum nouem. Quamquam nonnulli רות Ruth, & Cinoth, inter Hagiographa scriptitent, & hos libros in suo putent numero supputandos: ac per hoc esse prisce legis libros vigintiquatuor: quos sub numero vigintiquatuor seniorum Apocalypsis Ioannis inducit adorantes Agnum, & coronas suas prostrati vultibus offerentes: stantibus coram quatuor animalibus, oculatis ante & retrò, id est in præteritum, & id futurum respicientibus, & indefessa voce clamantibus, Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. Hic prologus, Scripturarum quasi galeatum principium, omnibus libris quos de Hebræo vertimus in Latinum, conuenire potest: vel scire valeamus, quidquid extra, hoc est, inter apocrypha esse ponendum. Igitur Sapientia

plentia, quæ vulgo Salomonis inscribitur, & Iesu filij Srach liber, & Iudith, & Tobias, & Pastor, non sunt in canone. Machabæorum primum librum, Hebræicum reperi. Secundus, Græcus est: quod ex ipsa quoque phrasi probari potest. Quæ cum ita se habeant, obsecro te Lector, ne laborem meum, reprehensionem existimes antiquorum. In templo Dei offert vnusquisque quod potest: alij aurum, argentum, & lapides pretiosos: alij byssum, & purpuram, & coccum offerunt, & hyacinthum: nobiscum bene agitur, si obtulerimus pelles, & caprarum pilos. Et tamen Apostolus contemptibilia nostra magis necessaria iudicat. Vnde & tota illa tabernaculi pulchritudo, & per singulas species, Ecclesiæ præsentis futuræque distinctio, pellibus tegitur, & cilicijs ardoremque solis, & iniuriæ imbrumque ea, quæ viltiora sunt, prohibent. Lege ergo primum, Samuel, & Melachim meum: meum, inquam, meum. Quidquid enim crebrius vertendo, & emendando sollicitius, & didicimus, & tenemus, nostrum est. Et cum intellexeris, quod antea nesciebas, vel interpretem me æstimato, si gratus es; vel Paraphrasi, si ingratus;

quamquam mihi omnino conscius non sim, mutasse me quippiam de Hebræica veritate. Certe si incredulus es, lege Græcos codices, & Latinos, & confer cum ijs opusculis, quæ nuper emendauimus: & vbicumque discrepare inter se videris, interroga quemlibet Hebræorum cui magis accommodare debeas fidem: & si nostra firmauerit, puto quod cum non æstimes correctorem, vt in eodem loco mecum similiter diuinant. Sed & vos famulas Christi rogo (quæ Domini discumbentis pretiosissima fidei myrrha vngitis caput, quæ nequaquam Saluatorem quærit in sepulchro, quibus iam ad Patrem Christus ascendit) vt contra latrantes canes, qui aduersum me rabido ore defæuiunt, & circumueunt ciuitatem, atque in eo se doctos arbitrantur, si alijs detrahant, orationum vestrarum clypeos opponatis. Ego sciens humilitatem meam, illius semper sententiæ recordabor, Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea. Posui ora meo custodiam, cum consisteret peccator aduersum me. Obmutui, & humiliatus sum, & filius à bonis.

HIERONYMVVS PAVLINO.

Rater Ambrosius tuus mihi munuscula perferens detulit simul, & suauissimas litteras, quæ à principio amicitiarum, fidei probata iam fidei, & veteris amicitiæ præferebant. Vera enim illa necessitudo est, & Christi glutino copulata, quam non utilitas rei familiaris, non præsentia tantum corporum, non subdola, & palpas adulatio: sed Dei timor, & Diuturnarum scripturarum studia conciliant. Legimus in veteribus historijs quosdam Iustrosæ provincias, novos adisse populos, maria transisse, vt eos quos ex libris nouerant, coram quoque viderent. Sic Pythagoras Memphis vates, sic Plato Ægyptum, & Architam Tarentinum, eamque oram Italiæ, quæ quondam magna Græcia dicebatur, laboriosissime peragravit, vt qui Athenis magister erat, & potens, cuiusque doctrinam Academia gymnasia personabant, fieret peregrinus atque discipulus: malens aliena veracunde discere, quam sua impudenter ingerere. Denique dum litteras quasi toto fugientes orbe persequitur, captus à piratis, & venundatus, etiam tyranno crudelissimo paruit, captiuus, vindictus & seruus; tamen quia philosophus, maior emente se fuit. Ad Titum Liuium sacro eloquentiæ fonte manantem, de vltimis Hispaniæ Galliarumque finibus quosdam venisse nobiles legimus: & quos ad contemplationem sui Roma non traxerat, vnus hominis fama perduxit. Habiuit illa aras inauditum omnibus sæculis, celebrandumque miraculum, vt urbem tantam ingressi, aliud extra urbem quærent. Apollonius, siue ille magus, vt vulgus loquitur, siue philosophus, vt Pythagorici tradunt, in-

trauit Persas, pertransiuit Caucasum, Albanos, Scytas, Massagetas, opulentissima Indiarum regna penetrauit: & ad extremum, latissimo Phison amne transiit, peruenit ad Brachinianas, vt Hiarcham in throno sedentem aureo, & de Tantalij fonte potantem, inter paucos discipulos, de natura, de motibus syderum, ac dierum cursu audiret docentem. Inde per Elamites, Babylonios, Chaldaeos, Medos, Assyrios, Parthos, Syros, Phœnices, Arabes, Palæstinos, reuersus Alexandriam, perrexit Æthiopiam, vt Gymnosophistas, & famosissimam Solis mensam videret in fabulo. Inuenit ille vir vbique quod disceret, & semper proficiens, semper se melior fieret. Scripsit super hoc plenissimo octo voluminibus Philostratus. Quid loquar de sæculi hominibus, cum Apostolus Paulus, vas electionis, & magister Gentium, qui de conscientia tanti in se hospitis loquebatur, An experimentum queritis eius, qui in me loquitur Christus? post Damascum Arabiamque Iustitiam, ascenderit Ierosolimam, vt videret Petrum, & manserit apud eum diebus quindecim? Hoc enim mysterio hebdomadis, & octodadis, futurus Gentium prædicator instruendus erat. Rursumque post annos quatuordecim, assumpto Barnaba, & Tito exposuerit Apostolis Euangelium, ne fortè in vacuum curreret, aut currisset. Habet enim nescio quid latentis in ipsa viua vox, & in aures discipuli de auctoris ore transfusa, fortius sonat: Vnde & Æschines cum Rhodi exularet, & legeretur illa Demohenis oratio, quam aduersus eum habuerat, mirantibus cunctis atque laudantibus, suspirans ait, Quid si ipsam audisset bestiam, sua verba resonantem? Hæc non dico, quod sit in me aliquid tali, quod vel possit

possis à me audire, vel velis discere: sed quod ardor tuus, & discendi studium etiam absque nobis per se probari debeat. Ingenium docile, & sine doctore laudabile est. Non quid inuenias, sed quid queras considera- mus. Mollis cera, & ad formandum facilis etiam si artificis, & plastræ cessent manus: tamen virtute totum est quidquid esse potest. Paulus Apostolus ad pedes Gamalielis legem Moyli, & Prophetas didicisse se gloriatur, ut armatus spiritualibus telis, postea diceret confidenter, Arma nostræ militiæ, non carnalia sunt, sed potentia Deo, ad destructionem munitionum, consilia destruantes, & omnem altitudinem extollentem se aduersus scientiam Dei, & captiuantes omnem intellectum ab obediendum Christo, & parati subiugare omnem inobedientiam. Ad Timotheum scribit ab infanti sacris litteris eruditum, & hortatur ad studium lectionis, ne negligat gratiam, quæ data sit ei per impositionem manus presbyterij. Tito præcipit, ut inter cæteras virtutes episcopi, quem breui sermone depinxit, scientiam quoque in eo eligat Scripturarum: Obtinentem, inquit, eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem: ut potens sit exhortari in doctrina sana, & contradicentes reuincere. Sancta quippè rusticitas solum sibi prodest: & quantum ædificat ex vite merito Ecclesiam Christi, tantum nocet si destruendis non resistat. Malachias propheta, immo per Aggæum Dominus, interrogat, ait, facientes tux in tantum sacerdotis officium est interrogatum respondere de Lege. Et in Deuteronomio legimus, Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi; seniores tuos, & dicent tibi. In Psalmo quoque centesimo decimo octauo, Cantabiles mihi erant iustificationes tux in loco peregrinationis meæ. Et in descriptione iusti viri, cum eum David arbori vitæ, quæ est in paradiso, compararet, inter cæteras virtutes, & hoc intulit, In lege Domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die, ac nocte. Daniel in fine sacratissimæ visionis ait, iusti fulgere sicut stellas, & intelligentes, id est doctos, quasi firmamentum. Vides quantum inter se distent, iusta rusticitas, & docta iustitia? Alij stellis, alij cælo comparantur. Quamquam iuxta Hebræam veritatem vtrumque de eruditis possit intelligi. Ita enim apud eos legimus. Qui autem docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti: & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates. Cur dicitur Paulus Apostolus vas electionis? Nempe quia legis, & Scripturarum sanctarum erat armarium. Pharisei stupent in doctrina Domini: & mirantur in Petro, & Ioanne quomodo legem sciant, cum litteras non didicerint. Quidquid enim alijs exercitatio, & quotidiana in lege meditatio tribuere solet, illis hoc Spiritus sanctus suggerebat, & erant iuxta, quod scriptum est, *David*. Duodecim annos Saluator impleuerat, & in templo senes de questionibus legis interrogans, magis docet dum prudenter interrogat: Nisi fortè rusticum Petrum, rusticum dicimus Ioannem: quorum vterque dicere poterat, *isti* imperitus sermone, non tamen scientia. Ioannes rusticus, piscator, indoctus? & vn-

de illa vox obsecro, In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum? *164* enim Græce multa significat, nam & verbum est, & ratio, & supputatio, & causa vniuscuiusque rei, per quam sunt singula, quæ subsistunt, quæ vniuersa rectè intelligimus in Christo. Hoc doctus Plato nesciuit, hoc Demosthenes eloquens ignorauit. Perdam, inquit, sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobo. Vera sapientia perdet falsam sapientiam; & quamquam stultitia prædicationis in cruce sit, tamen Paulus sapientiam loquitur inter perfectos: sapientiam autem non sæculi huius, nec principum sæculi istius, quæ destruitur; sed loquitur Dei sapientiam in mysterio absconditam, quam prædestinauit Deus ante sæcula. Dei sapientia, Christus est. Christus enim, Dei virtus, & Dei sapientia. Hæc sapientia in mysterio abscondita est: de qua, & noni Psalmi titulus prænotatur, Pro occultis filiis, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei absconditi. Et qui in mysterio absconditus erat, prædestinatus est ante sæcula: prædestinatus autem, & præfiguratus in lege, & Prophetis. Vnde & Prophetæ appellabantur videntes: quia videbant eum, quem ceteri non videbant. Abraham vidit diem eius, & lætatus est. Aperiebantur cæli Ezechielis, qui populo peccatori clausi erant. Reuela, inquit David, oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tua. Lex enim spiritualis est, & reuelatione opus est, ut intelligatur, ac reuelata facie Dei gloriam contemplemur. Liber in Apocalypsi septem sigillis signatus ostenditur: quem si dederis homini scienti litteras, ut legat, respondebit tibi, Non possum: signatus est enim. Quanti hodie putant se nosse litteras, tenent signatum librum, nec aperire possunt, nisi ille reseruauerit, qui habet clauem David, qui aperit, & nemo claudit; claudit & nemo aperit. In Actibus Apostolorum sanctus Eunuchus, immo vir (sic enim eum Scriptura cognominat) cum legeret Isaiam prophetam, interrogatus a Philippo, Putasne intelligis, quæ legis? respondit: Quomodo possum, nisi aliquis me docuerit? Ego (ut de me loquar interim) nec sanctior sum hoc Eunuchus, nec studiosior, qui de Æthiopia, id est de extremis mundi finibus, venit ad templum, reliquit aulam regiam: & tantus amator legis diuinae quæ scientiæ fuit, ut etiam in vehiculo legeret Litteras sacras. Et tamen cum librum teneret, & verba Domini cogitatione conciperet, lingua voluerat, labijs personaret, ignorabat eum, quem in libro ne sciens veneratur. Venit Philippus, ostendit ei Iesum, qui clausus latebat in littera. O mira doctoris virtus! eadem hora credit Eunuchus, baptizatur, & fidelis & sanctus factus est; ac magister de discipulo, plus in deserto fonte Ecclesiæ, quam in aurato synagoga templo reperit. Hæc à me perstricta sunt breuiter (neque enim epistolaris angustia euagari longius patiebatur) ut intelligeres te in Scripturis sacris sine præiudicio, & monstrante semitam non posse ingredi. Taceo de grammaticis, rhetoribus, philosophis, geometris, dialecticis, musicis, astronomis, astrologis, medicis, quorum scientia mortalibus, vel vtilissima est, & in tres partes scindi-

tur,

tur, et *Nysus*, et *Philosophus* in *litteris*. Ad minores artes veniam, & quæ non tam lingua, quam manu administrantur. Agricola, cæmentarij, fabri metallorum, lignorum, quæ cæsores, lanarij quoque, & fullones, & cæteri, qui variam supellestem, & vilia opuscula fabricantur, absque doctore esse non possunt, quod cupiunt. Quod mediocrum est, pronitunt medicitantes fabrilis fabri, sola scripturarum ars est, quam sibi passim omnes vindicant. Scribimus indocti doctique poemata passim. Hanc garrula anus, hanc delirus senex, hanc sophista verbosus, hanc vniuersi præsumunt, lacerant, docent antequam discant. Alij adducto supercilio, grandia verba trutinantes, inter mulierculas de sacris litteris philosophantur. Alij discunt, pro pudor, a feminis, quod viros doceant, & ne parum hoc sit, quadam facilitate verborum, immo audacia, edisserunt alijs, quod ipsi non intelligunt. Taceo de mei similibus, qui si forte ad Scripturas sanctas post seculares litteras venerint, & sermone composito aures populi mulserint, quidquid dixerint, hoc legem Dei putant. nec scire dignantur quid Propheta, quid Apostoli senserint, sed ad sensum suum incongrue aptant testimonia: quasi grande sit, & non vitiisissimum docendi genus, deprauare sententias, & ad voluntatem suam, Scripturam trahere repugnantem. Quasi non legerimus Homerocentonas, & Vergiliocentonas: ac non sic etiam Maronem sine Christo possumus dicere Christianum, quia scripserit: Iam redit & virgo, redeunt Saturnia regna. Iam noua progenies cælo demittitur alto. Et Patrem loquentem ad Filium. Nate meæ vires, mea magna potentia solus. Et post verba Saluatoris in cruce: Talia perstabat memorans, fixusque manebat. Puerilia sunt hæc, & circulatorum ludio similia, docere quod ignores: immo, vt cum stomacho loquar, ne hoc quidem scire, quod nescias.

Videlicet manifestissima est Genesis, in qua de creatura mundi, de exordio generis humani, de diuisione terræ, de confusione linguarum, & gentium, vsque ad exitum scribitur Hebræorum.

Pater Exodus cum decem plagis, cum decalogo, cum mysticis diuinisque præceptis.

In promptu est Leviticus liber, in quo singula sacrificia, immo singula pece syllabæ, & vestes Aaron, & totus ordo Leviticus spirant cœlestia sacramenta.

Numeri verò nonne totius arithmeticæ, & prophetiæ Balaam, & quadraginta duarum per eum manisonum mysteria continent?

Deuteronomium quoque secunda lex, & Euangelicæ legis præfiguratio, nonne sic ea habet, quæ priora sunt, vt tamen noua sint omnia de veteribus? Hucusque Moyses, hucusque Pentateuchus: quibus quinque verbis loqui se velle Apostolus in Ecclesia gloriatur.

Iob exemplar patientiæ, quæ non mysteria suo sermone complectitur? Prosa incipit, versu labitur, pedestri sermone finitur: omnesque leges Dialecticæ, propositione, assumptione, confirmatione, conclusione determinat. Singula in eo verba, plena sunt sensibus. Et (vt de ceteris sileam) resurrectionem corporum sic prophetat, vt nullus de ea vel mani-

festius, vel cautius scripserit. Scio, inquit, quod redemptor meus viuât, & in nouissimo die de terra surrecturus sum: & rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum, quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspiciunt eum, & non alius. Reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Veniam ad Iesum Naue, qui typum Domini non solum gessit, verum etiam nomine præfert. transit Iordanem, hostium regna subuerit, diuidit terram victori populo, & per singulas vrbes, viculos montes, flumina, torrentes, atque confinia, Ecclesiæ cœlestisque Ierusalem spiritualia regna describit.

In Iudicum libro, quot principes populi, tot figuræ sunt.

Ruth Moabitis, Isaac explet vaticinium, dicentis, Emitte agnum Domine Dominatorem terræ de terra deserti ad montem filie Sion.

Samuel in Heli mortuo, & occiso Saul, veterem legem abolitam monstrat. Porro in Sadoe atque Dauid, noui sacerdotij, nouique imperij sacramenta testatur.

Melachim, id est tertius, & quartus Regum liber. a Salomone vsque ad Iechoniam, & a Ieroboam filio Nabat vsque ad Osee, qui ductus est in Assyrios, regnum Iudæ, & regnum describit Israel. Si historiam respicias, verba simplicia sunt: si in litteris sensum latentem inspexeris, Ecclesiæ paucitas, & hæreticorum contra Ecclesiæ bella narrantur.

Duodecim prophete in vnus voluminis angustia coarctati, multo aliud, quam sonet in littera, præfigurant.

Osee crebro nominat Ephraim, Samariam, Ioseph, Iezrahel, & uxorem fornicariam, & fornicationis filios, & adulteram cubiculo clausam mariti, multo tempore sedere viduam, & sub veste lugubri, viri ad se reditum præstolari.

Ioel filius Phatuel describit terram duodecim tribuum, eruca, bruchus, locusta, rubigine vastante consumptam, & post euerisionem prioris populi, effusum iri Spiritum sanctum super seruos Dei, & ancillas, id est super centum viginti credentium nomina, & effusum iri in cœnaculo Sion. Qui centum viginti, ab vno vsque ad quindecim paulatini, & per incrementa surgentes, quindecim graduum numerum efficiunt, qui in psalterio mystice continentur.

Amos pastor, & rusticus, & ruborum mora distringens, paucis verbis explicari non potest. Quis enim dignè exprimat tria, aut quatuor scelera Damasci, & Gaze, & Tyri, & Idumæ, & filiorum Ammon, & Moab, & in septimo, & octauo gradu Iudæ, & Israel? Hic loquitur ad vacas pingues, quæ sunt in Samaritæ monte, & ruiturani domum maiorem minoremque testatur. Ipse cernit fistorem locustæ, & stantem Dominum super murum litum vel ad amantinum, & vncinum pomorum, attrahentem supplicia peccatoribus, & famem in terram, non samenti panis, nec sitini aquæ, sed audiendi verbum Dei.

Abdias, qui interpretatur seruus Dei, per-tonat contra Edom sanguineum, terrenumque hominem: fratris quoque Iacob semper æmulum, hasta percutit spiritali.

Ionas, columna pulcherrima, naufragio suo passionem Domini præfigurans, mundum ad pauci-

penitentiam rediret: & suo nomine Ninive,
Gentibus salutem nuntiat.

Michas de Morasti coheres Christi, va-
statiorem annuntiat filie latronis, & obsidio-
nem ponit contra eam: quia maxillam per-
cussit iudicis Israel.

Nahum consolator orbis increpat ciuita-
tem sanguinum, & post euerfionem illius lo-
quitur, Ecce super montes pedes Euangeli-
zaris, & annuntiantes pacem.

Habacuc luctator furis, & rigidus stat su-
per custodiam suam, & figit gradum super
munitionem, vt Christum in cruce contem-
pletur, & dicat, Operuit cœlos gloria eius, &
laudis eius plena est terra. Splendor eius, vt
lux erit, cornua in manibus eius: ibi abscon-
dita est fortitudo eius.

Sophonias speculator, & arcanorum Dei co-
gnitor, audit clamorem a Porta piscium, &
ciuitatem à Secunda, & contritionem a colli-
bus. Indicit quoque viuatiam habitatoribus
Pile, quia conticuit omnis populus Cha-
naan, disperierunt vniuersi, qui inuoluti
erant argento.

Aggeus festiuus, & lætus, qui seminauit in
lacrymis, vt in gaudio mereret; destructum
templum edificat, Deumque Patrem inducit
loquentem, Adhuc vnum modicum, & ego
commouebo cœlum, & terram, & mare, &
aridam, & mouebo omnes gentes, & veniet
desideratus cunctis gentibus.

Zacharias memor Domini sui, multiplex in
prophetia, lesum vestibus sordidis indutum,
& lapidem oculorum septem, candelabrum-
que aureum cum totidem lucernis quor o-
culis: duas quoque oliuas à sinistris lampadis
cernit, & dextris: vt post equos nigros, rufos,
albos, & varios, & dissipatas quadrigas ex
Ephraim, & equum de Ierusalem, pauperem
regem vaticinetur, & prædicet, sedentem su-
per pulum filium asine subiugalis.

Malachias apertè, & in fine omnium pro-
phetarum, de abiectione Israel, & vocatione
Gentium, Non est mihi, ait, voluntas in vo-
bis, dicit Dominus exercituum: & munus
non suscipiam de manu vestra, Abortu enim
folii vique ad occasum, magnum est nomen
meum in Gentibus: & in omni loco sacrifica-
tur, & offerretur nomini meo oblatio munda.

Isaiam, Ieremiam, Ezechielem, & Danie-
lem, quis potest vel intelligere, vel exponere?
Quorum primus non prophetiam mihi vide-
tur texere, sed Euangelium.

Secundus virginam nuceam, & ollam succen-
sam a facie Aquilonis, & pardum spoliatum
suis coloribus, & quadruplex diuersis metris
nedit alphabetum.

Tertius principia, & finem tantis habet ob-
scuritatis inuoluta, & apud Hebræos ista
perit cum exordio Genesis ante annos tri-
ginta non legantur.

Quartus verò, qui & extremus inter qua-
tuor prophetas, temporum, conficius, & totius
mundi terminus, lapidem præcisum de monte
sine manibus, & regna omnia subuertentem,
claro sermone pronuntiat.

David Simonides noster, Pindarus, & Al-
cæus, Flaccus quoque, Catullus, atque Sere-
nus, Christum lyra personat, & in decachor-
do psalterio, ab inferis excitat resurgentem.

Salomon piceificus, & amabilis Domini
mores corrigit, naturam docet, Ecclesiam sua-

git, & Christum, sanctorumque nuptiarum
dulce cantu epitalamium.

Esther in Ecclesia typo, populum liberat
de periculo, & interfecit Aman, qui interpre-
tatur iniquitas, partes coniungit, & diem cele-
brem mutat in posteros.

Paralipomenon liber, idest Testamenti
veteris curia, tantus actualis est, vt abique
illo siquis scientiam Scripturarum sibi vo-
luerit atrogare, seipsum irideat. Per singula
quippe nomina iuncturasque verborum, &
prætermisse in Regum libris tanguntur hi-
storiæ, & innumerabiles explicantur Euan-
gelij quæstiones.

Esdas & Nehemias, adiutor videlicet, &
consolator a Domino, in vnum volumen co-
arctantur, instantur templum, muros ex-
truuunt ciuitatis: omnisque illa turba populi
redeuntis in patriam, & descriptio sacerdo-
tum, Leuitarum Israelis, profelytorum, ac
per singulas fanilias murorum, ac turrium
opera diuisa, aliud in cortice præferunt,
aliud retinent in medulla. Cernis ne Scri-
pturarum amore raptum, excessisse modum
epistolæ, & tamen non impleffe, quod volui.
Audiuius tantum, quid nosse, quid cupere
debeamus, vt & nos quoque possimus dicere:
Concupiuit anima mea desiderare iustifica-
tiones tuas in omni tempore. Cæterum illud
Socraticum impletur in nobis, Hoc tantum
scio, quod nescio.

Tangam & nouum breuiter Testamentum.

Matthæus, Marcus, Lucas, & Ioannes, qua-
driga Domini, & verum Cherubim, quod in-
terpretatur scientiæ multitudo, per totum
corpus oculati sunt, scientiæ emicant, discun-
t fulgura, pedes habent rectos, & in subli-
me tendentes, terga pennata, & vbique voli-
tantia, tenent se mutuo, sibi que perplexi
sunt, & quasi rota in rota voluuntur, & per-
gunt quocumque eos flatus Spiritus sancti
perduxerit.

Paulus Apostolus ad septem scribit eccle-
sias: octaua enim ad Hebræos, a plerisque ex-
tra numerum ponitur. Timotheum instruit
ac Titum, & Philemonem pro fugitiuo famu-
lo deprecatur. Super quo melius tacere puto,
quam pauca scribere.

Actus Apostolorum nudam quidem sonare
videntur historiam, & nascentis Ecclesiæ
infantiam texere: sed si nocuerimus scripto-
rem eorum: Lucam esse medicum, cuius laus
est in Euangelio, animaduertemus pariter,
omnia verba animæ languentis esse medici-
nam.

Iacobus, Petrus, Ioannes, Iudas, septem
epistolas ediderunt, tam mysticas, quam suc-
cinctas, & breues pariter, ac longas: breues in
verbis, longas in sententiis: vt rarus sit, qui
non in earum lectione caueat.

Apocalypsis Ioannis, tot habet sacramenta,
quot verba. Parum dixi, & pro merito volu-
mus laus omnis inferior est. In verbis singu-
lis multiplices latent intelligentiæ. Oro te,
frater charissime, inter hæc viuere, ista medi-
tari, nihil aliud nosse, nihil querere. Nonne
tibi videtur iam hic in terris regni celestis
habitu? Nolo offendari in Scripturis
sanctis simplicitate, & quasi vilitate verbo-
rum, quæ vel vitio interpretum, vel de indu-
stria sic prolata sunt, vt rusticam concionem
facilius instruerent, & in vna eademque sen-
tentia

rentia aliter doctus, aliter audiret indoctus. Non sum tam petulans, & hebes, ut hæc me nosse pellicear, & eorum fructus capere, quorum radices in cælo fixæ sunt: sed velle fateor. Sediti me præfero, magistrum rentiens, comitem spondeo. Petenti datur, pulsanti aperitur, quærens inuenit. Discamus in terris, quorum scientia nobis perseveret in cælo. Obuijs te manibus excipiam, & (ut inepte aliquid, ac de Hermagoræ tumiditate effusiam) quidquid id quæsieris, tecum scire conabor. Habes hic amantissimum tui fratrem Eusebium, qui litterarum tuarum mihi gratiam duplicauit, referens honestatem morum tuorum, contemptum sæculi, fidem amicitie, amorem Christi. Nam prudentiam, & eloquij venustatem etiam absque illo ipsa epistola præstebat. Festina, queso te, & herentis in salo nauiculæ funem magis præcide, quam solue. Nemo renuntiaturus sæculo bene potest

vendere, quæ contempnit, ut venderet. Quidquid in sumptus de tuo tuleris, pro lucro computa. Antiquum dictum est, Avaro tam deest, quod habet, quam quod non habet. Credenti totus mundus diuitiarum est: infidelis autem etiam obolo indiget. Sic viuamus, tamquam nihil habentes, & omnia possidentes. Viuus & vestitus diuitiæ Christianorum sunt. Si habes in potestate rem tuam, vende: si non habes, proijce. Tollenti tuniceam, & pallium relinquendum est. Scilicet nisi tu, semper recrasinans, & diem de die trahens, cautè & pedetentim tuas possessiones vendideris, non habet Christus, unde alat pauperes suos. Totum Deo dedit, qui se ipsum obtulit. Apostoli nauem tantum, & retia reliquerunt. Vidua duo ara misit in gazophylacium, & præfertur Cræsi diuitijs. Facile contemnit omnia, qui se semper cogitat esse moriturum.

PRÆFATIO SANCTI HIERONYMI PRÆSBITERI IN PENTATEVCVM MOYSI AD DESIDERIVM.

Desiderij mei desideratas accipere epistolas, qui quodam præfatio futurorum, cum Daniele sortitus est nomen, obsecrantis, ut translatus in Latinam linguam de Hebræo sermone Pentateucum, nostrorum auribus traderem. Periculorum opus certe, & obsecratorum meorum latratibus patens: qui me asserunt in Septuaginta interpretationem fugillationem noua pro veteribus cedere, ita ingenium quasi vinum probantes: cum ego sapissimè testatus sim, ne pro virili portione in tabernaculo Dei offerre, quæ possim, nec opes alterius aliorum paupertate sedari. Quod ut auderem, Origenis me studium prouocauit, qui editioni antiquæ translationem Theodotionis miscuit, asterisco, & obelo opus omne distinguens: dum aut elucescere facit, quæ minus ante fuerant; aut superflua quæque jugula & confodit, maximè que Evangelistarum, & Apostolorum auctoritas promulgauit. In quibus multa de veteri testamento legimus, quæ in nostris codicibus non habentur: ut est illud, Ex Ægypto vocauit filium meum: &, Quoniam Nazareus vocabitur: & Videbunt in quem compunxerunt: & Flumina de ventre eius fluent aquæ viue: & Quæ nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascenderunt, quæ præparauit Deus diligentibus se: & multa alia, quæ proprium desiderant. Interrogemus ergo eos ubi hæc scripta sint: & cum dicere non poterint, de libris Hebraicis proferamus. Primum testimonium est in Osee, secundum in Isaia tertium in Zacharia, quartum in Proverbijs, quintum equè in Isaia. Quod multi ignorantes apocryphorum deliramenta sectantur: & Hiberas naznias libris authenticis præferunt. Causas erroris non est mecum exponere. Iudici

prudenti factum dicunt esse consilio: ne Ptolemæus vnus Dei cultor, etiam apud Hebræos duplicem diuinitatem deprehenderet. Quod maximè idcirco faciebant, quia in Platonis dogma cadere videbatur. Denique ubique sacratum aliquid Scriptura testatur de Patre, & Filio, & Spiritu sancto, aut aliter interpretati sunt, aut omnino tacuerunt: ut & regi satisfacerent, & arcanum fidei non vulgarent. Et nescio quis primus auctor septuaginta cellulas Alexandriæ mendacio suo extruxerit: quibus diuisi eadè scripturarum: cum Aristarcho eiusdè Ptolemæi & respondisset, & multo post tempore Iosephus, nihil tale retulerint: sed in vna basilica congregatos, contulisse scribant, non prophetasse. Aliud est enim vatem, aliud est esse interpretem: ubi Spiritus ventura predicit: hic eruditio, & verborum copia, ea quæ intelligit transfert. Nisi fortè putandus est Tullius, Oeconomietum Xenophontis, & Platonis Protagoram, & Demosthenis pro Ctesiphonte orationem afflatus theorico spiritu transfuisse. Aut aliter de eisdem libris per Septuaginta interpretes, aliter per Apostolos Spiritus sanctus testimonia texuit: ut quod illi tacuerunt, hi scriptum esse mentiri sint. Qui igitur? damnamus veteres? Minimè. Sed post priorum studia, in domo Domini, quod possumus laboramus. Illi interpretati sunt ante aduentum Christi, & quod nesciebant, dubijs protulere sententijs: nos verò post passionem, & resurrectionem eius, non tam prophetiam quam historiam scribimus, aliter enim audita, aliter visa narrantur, quod melius intelligimus, melius & proferimus. Audi igitur æmule, obsecrator ausculta: non damno, non reprehendo Septuaginta: sed confidenter cunctis illis Apostolos præfero. Per istorum os mihi Christus sonat, quos ante prophetas inter spirituales charis-

charismata postea lego: in quibus vltimum penè gradum Interpretes tenent. Quid liuore torqueris? quid imperitorum animos contra me concitas? Sicubi in translatione tibi videor errare, interroga Hebræos, diuersarum urbium magistros consule. Quod illi habent de Christo, tui codices non habent. Aliud est, si contra se postea ab Apostolis usurpata testimonia probauerunt, & emendatiora sunt exemplaria Latina, quàm Græca, & Græca quàm Hebraica. Verùm hæc contra inuidos. Nunc te precor Desideri charissime, vt me, quia tantum opus subire fecisti, & a Genesi exordium capere, orationibus iuues: quo possim eodem spiritu, quo scripti sunt libri, in Latinum eos transferre sermonem.

Eiusdem in Iosue Prefatio.

TAndem finito Pentateucho Moyse, veluti grandi sonore liberati, ad Iesum filium Naue manum mittamus, quem Hebræi נון נון id est Iosue filium Nun, vocant: & ad Iudicum librum, quem שופטים appellant: ad Ruth quoque, & Esther, quos eisdem nominibus efferunt. Monemusque lectorem, vt syluam Hebræicorum nominum, & distinctiones per membra diuisas, diligens scriptor conseruet: ne & noster labor, & illius studium pereat. Et in primis, quod sæpè testatus sum, sciat me non in reprehensionem veterum noua cudere, sicut æmuli mei criminantur: sed pro virili parte offerre linguæ meæ hominibus (quos tamen nostra delectat) vt pro Grecorum, & quæ & sumptu & labore maximo indigent, editionem nostram habeant. Et sicubi in antiquorum voluminum lectione dubitarint, hæc illis conferentes, inueniant quod requirunt: maxime cum apud Latinos tot sint exemplaria, quorū codices: & vnusquisque pro arbitrio suo vel addiderit vel subtraxerit, quod ei visum est: & utique non possit verum esse, quod dissonat. Vnde cesset arcuato vulnere contra nos insurgere scorpius, & sanctum opus venenata carpere lingua, vel suscipiens, si placet; vel contemnens, si displicet: memineritque illorum versum, O tuum abundauit malitia, & lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui. Existimasti iniquè, quod ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam. Quæ enim audientis, vel legentis utilitas est, non laborando sudare, & alios detrahendo laborare? dolere Iudæos, quod calumniandi eis, & irridendi Christianos sit ablata occasio, & Ecclesiæ homines id despicere, inimò lacerare, vnde aduersarij torqueantur? Quod si vetus eis tantum interpretatio placet, quæ & mihi non displicet, & nihil extra recipiendum putant; cur ea, quæ sub asteriscis, & obelis vel addita sunt, vel amputata, legunt, & negligunt? Quare Daniele in iuxta Theodotionis translationem, ecclesiæ susceperunt? Cur Origenem mirantur, & Eusebium Pamphili, cunctas editiones similiter differentes? Aut quæ fuit stultitia, postquam vera dixerint, proferre quæ falsa sunt? Vnde autem in nouo Testamento probare poterunt assumpta testimonia, quæ in libris veteribus non habentur? Hæc dicimus, ne

omninò calumniantibus tacere videamur. Ceterum post sanctæ Paulæ dormitionem, cuius vita virtutis exemplum est, & hos libros quos Eustochio virgini Christi negare non potui, decreuimus, dum spiritus hos regit artus, prophetarum explanationi incumbere, & omisum iam diu opus, quasi quodam postliminio, repetere: præsertim cum & admirabilis sanctusque vir Pammachius, hoc idem litteris flagitet, & nos ad patriam festinantes, mortiferos Sirenarum cantus surda debeamus aure transire.

P R Æ F A T I O N E M E I V S D E M
sancti Hieronymi in libros Regum supra reperies, ideo in principio positam, quod librorum sacrorum ordinem contineat. Inscribitur autem, Prologus galeatus.

*Eiusdem in librum Paralipomenon
prefatio.*

SI Septuaginta interpretum, pura, & vt ab eis in Græcum versa est, editio permanceret, superflue me, Chromati episcoporum sanctissime atque doctissime, impelleres, vt Hebræa tibi volumina Latino sermone transferrem. Quod enim semel aures hominum occupauerat, & nascentis Ecclesiæ roborauerat fidem, iustum erat etiam nostro silencio comprobari. Nunc verò cum pro varietate regionum diuersa ferantur exemplaria, & germana illa, antiquaque translatio corrupta sit, atque violata; nostri arbitrij putas, aut è pluribus iudicare quid verum sit, aut nouum opus in veteri opere cudere, illudentibusq; Iudæis, cornicum, ut dicitur, oculos configere. Alexandria, & Ægyptus in Septuaginta suis Hesychiuni laudat auctorem. Constantinopolis usque Antiochia, Luciani martyris exemplaria probat. Mediæ inter has provincie Palæstinos codices legunt: quos ab Origene elaboratos Eusebius, & Pamphilus vulgaerunt: totusque orbis hæc inter se trifaria varietate compugnat. Et certè Origenes non solum exempla composuit quatuor editionum è regione singula verba describens, ut vnus dissentiens, statim cæteris inter se consentientibus arguatur: sed quod maioris audaciæ est, in editione Septuaginta Theodotionis editionem miscuit, asteriscis designans, quæ minus fuerant, & uirgulis quæ ex superfluo uidebantur appositæ. Si igitur alijs licuit non tenere, quod semel susceperat: & post Septuaginta cellulas, quæ vulgo sine auctore iactantur, singulas cellulas aperuere, hocque in ecclesijs legitur, quod Septuaginta nescierunt: cur me non suscipiant Latini mei, qui inuiolata editione veteri ita nouam condidi, ut laborem meum Hebræis, & quod his maius est, Apostolis auctoribus comprobem? Scripsi nuper librum de optimo genere interpretandi, ostendens illa de Euangelio, Ex Ægypto uocaui filium meum: & Quoniam Nazareus uocabitur: & Videbunt in quem compunxerunt: & illud Apostoli, Quæ oculus non uidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascenderunt, quæ preparauit Deus diligentibus illum: ceteraque his similia, in Hebræorum libris inueniri. Certè Apostoli, & Euangelistæ, Septuaginta interpretes nouerant: & unde eis hæc, quæ in Septuaginta interpretibus

bus non habentur? Christus Dominus noster
vtriusque Testamenti conditor in Evangelio
secundum Ioannem, Qui credit, inquit, in
me, sicut dicit Scriptura, flumina de ventre
eius fluent aquæ viuæ. Vtique scriptum est,
quod Saluator scriptum esse testatur. Vbi
scriptum est. Septuaginta non habent: apo-
crypha nescit Ecclesia. Ad Hebræos igitur
revertendum est, vnde & Dominus loquitur,
& discipuli exempla præsumunt. Hæc pace
veterum loquor, & obrectatoribus meis tan-
tùm respondeo, qui canino dente me rodunt,
in publico detrahentes, & legentes in angu-
lis, iidem & accusatores & defensores, cum in
alijs probent, quod in me reprobant: quasi
virtus, & vitium non in rebus sit, sed cum au-
dore mutetur. Ceterum memini editionem
Septuaginta translatorum, olim de Græco
emendatam tribuisse me nostris: nec inimi-
cum debere existimari eorum, quos, in con-
uentu fratrum semper edissero. Et quod nunc
רְבֵרֵי הַיּוֹמִים, idest Verba dierum, interpre-
tatum sum, idcirco feci, vt inextricabiles mo-
ras, & sylvam nominum, quæ scriptorum con-
fusa sunt vicio, fastidiumque barbariem, aper-
tius & per versum cola digerere, mihi met-
ipsum & meis iuxta insentiam canens, si aures
surdæ sunt cæterorum.

*Ad Domnionem & Rogatianum, in eum-
dem præfatio eiusdem.*

Quomodo Græcorum historias magis in-
telligunt, qui Athenas viderint; & ter-
tium Virgilij librum, qui a Troade per Leu-
caten, & Acrocerania, ad Siciliam, & inde
ad ostia Tiberis nauigauerint, ita sanctam
Scripturam lucidius intuebitur, qui Iudeam
oculis contemplatus sit, & antiquarum vrbiũ
memorias, locorumque vel eadem uocabula,
uel mutata cognouerit. Vnde & nobis curæ
fuit, cum eruditissimis Hebræorum hunc la-
borem subire: ut circumiremus prouinciam,
quam uniuerse Christi Ecclesie sonant. Pa-
reor enim, mi Domnion, & Rogatiane charis-
simi, nunquam me in diuinis uoluminibus,
proprijs uiribus credidisse, nec habuisse opi-
nionem meam, sed ea etiam de quibus scire
me arbitrabar, interrogare me solitum, quan-
tò magis de his super quibus anceps erani?
Denique cum a me nuper litteris flagitassetis,
ut uobis librum Paralipomenon Latino ser-
mone transferrem, de Tiberiade quemdam
legis Doctorem, qui apud Hebræos admi-
rationi habebatur, assumpsi: & contuli cum eo
a uertice, ut aiunt, usq; ad extremum unguem:
& sic confirmatus, ausus sum facere, quod iu-
bebaris. Liberè enim uobis loquor, ita in Græ-
cis, & Latinis codicibus hic nominum liber
uitiosus est, ut non tam Hebræa, quàm Barba-
ra quædam, & Sarmatica nomina coniecta ar-
bitrandum sit. Nec hoc Septuaginta inter-
pretibus, qui Spiritu sancto pleni, ea quæ ue-
ra fuerunt transulerant, sed scriptorum cul-
pe ascribendum, dum de emendatis inemen-
datis scriptitant: & sæpè tria nomina, subtra-
ctis è medio syllabis, in unum uocabulum co-
gunt, uel è regione unum nomen, propter la-
titudinem suam, in duo uel tria uocabula di-
uidunt. Sed & ipse appellationes, non homi-
nes, ut plerique existimant, sed & urbes, & re-
giones, & saltus, & prouincias sonant, & obli-

quæ sub interpretatione, & figura eorum,
quædam narrantur historię: de quibus in Re-
gnorum libro dicitur, Nonne ecce hæc scrip-
ta sunt in libro uerborum dierum regum Iu-
da? Quæ utique in nostris codicibus non ha-
bentur. Hoc primum sciendum, quod apud
Hebræos liber Paralipomenon, vnus sit: &
apud illos uocatus, רְבֵרֵי הַיּוֹמִים idest Verba
dierum: qui propter magnitudinem, apud
nos diuisus est, quod nonnulli etiam in Bru-
to, Ciceronis dialogo, faciunt, vt cum in tres
partes fecerint, cum vnus a suo auctore sit edi-
tus. Deinde etiam illud attendendum, quod
frequenter nomina, non uocabula hominum,
sed rerum, vt dixi, significantias sonant. Ad
extremum quod omnis eruditio Scriptura-
rum in hoc continetur: & historię, quæ vel
pretermissæ sunt in suis locis, vel peritissimæ
leuiter, hic per quædam uerborum compen-
dia explicantur. Oratorum itaq; uestrarum
adiutus auxilio, nisi librum beneuolis placi-
turum, tamen inuidis displiciturum esse non
ambigo. Optima enim quæque, vt ait Plinius,
malunt contemneri plerique, quam dicere.
Si quis in hac interpretatione uoluerit ali-
quid reprehendere, interroget Hebræos,
suam conscientiam recolat, videat ordinem
textumque sermonis; & tunc nostro labori, si
potuerit, detrahat. Vbi uicque ergo a stori-
cos, idest istas, radiare in hoc uolumine vi-
deritis: ibi sciatis de Hebræo adductum, quod
in Latinis codicibus non habetur. Vbi uero
obelus, transuersa scilicet uirga præposita
est, illic signatur quid Septuaginta interpre-
tes addiderint, uel ob decoris gratiam, uel ob
Spiritus sancti auctoritatem, licet in Hebræis
uoluminibus non legatur.

*Eiusdem ad Domnionem, & Rogatianum, in
Esdram, & Nehemiam præfatio.*

Vtrum difficilius sit, facere quod posci-
tis, an negare, necdum statui, nam ne-
que uobis aliquid imperantibus abnuere,
sententiæ est: & magnitudo oneris imposita
ita ceruices premit, ut ante sub fasce ruen-
dum sit, quam leuandum. Accedunt ad hoc
inuidorum studia: qui omne, quod scribi-
mus, reprehendendum putant; & interdum
contra se conscientia repugnant, publicè la-
cerant, quod occultè legunt, in tantum vt cla-
mare compellant, & dicere: Domine, libera ani-
mam meam a labijs iniquis, & a lingua dolo-
sa. Tertius annus est, quod semper scribitis
atque rescribitis, vt Esdra librum, & Esther,
uobis de Hebræo transferam: quasi non ha-
beatis Græcæ, & Latina uolumina: aut quid-
quid illud est, quod a nobis uertitur, non sta-
tim ab omnibus conspuendum sit. Frustra
autem, vt ait quidam, niti, neque aliud fati-
gando nisi odium querere, extrema denien-
tia est. Itaque obsecro uos mi Domnion, &
Rogatiane charissimi, vt priuata lectio-
ne contenti, libros non essetis in publicum, nec
fastidiosis cibis ingeratis: vitetisque eorum
supercilium, qui iudicare tantum de alijs,
& ipsi facere nihil nouerunt. Si qui autem
fratrum sunt, quibus nostra non displicent,
his tribuat exemplar; admonentes vt He-
bræa nomina, quorum grandis in hoc uo-
lumine copia est, distinde & per inter-
ualla transferbant. Nihil enim proderit
emen-

emendasse librum, nisi emendatio, librario-
rum diligentia, conseruetur. Nec quemquam
moueat, quod vnus a nobis liber editus est:
nec apocryphorum tertij, & quarti somnii
delectetur: quia & apud Hebræos Esdræ Ne-
hemiarque sermones in vnum volumen co-
arctantur, & quæ non habentur apud illos,
nec de viginti quatuor senibus sunt, procul
abijcienda. Si quis autem Septuaginta vobis
opposuerit interpretes, quorum exemplaria
varietas ipsa lacerata, & inuersa demonstrat;
nec potest vtrique verum asseri, quod diuer-
sum est: mittite eum ad Euangelia: in qui-
bus multa ponuntur quasi de Veteri testa-
mento, quæ apud Septuaginta interpretes
non habentur, velut illud, Quoniam Naza-
reus vocabitur: & Ex Ægypto vocavi filium
meum: & Videbunt in quem conpuxerunt:
multaque alia, quæ la tiori operi reseruamus:
& querite ab eo vbi scripta sūt: cumque pro-
ferre non potuerit, vos legite de his exem-
plaribus, quæ nuper à nobis edita, maledico-
rum quotidie linguis confodiuntur. Sed vt
ad compendium veniam, certè quod illatu-
rus sum, æquissimum est. Edidi aliquid quod
non habetur in Græco, aut aliter habetur
quam à me versum est? Quid interpretem la-
niant? interrogent Hebræos: & ipsis auctori-
bus, translationi meæ, vel arrogent vel dero-
gent fidem. Porro aliud est, si clausis, quod
dicitur, oculis mihi volunt maledicere, & non
imitantur Græcorum studium, ac beneuolen-
tiam, qui post Septuaginta translatōes, iam
Christi Euangelio coruscante, Iudæos, & He-
bionitas legis veteris interpretes, Aquilam
videlicet, & Symmachum, & Theodotionem,
& curiosè legunt, & per Origenis laborem in
hexaplis, ecclesijs dedicarunt. Quanto magis
Latini grati esse deberent, quod exultantem
cernerent Græciam à se aliquid mutuari?
Primum enim magnorum sumptuum est, &
infinite difficultatis, exemplaria posse habere
omnia: deinde etiam, qui habuerint, & He-
bræi sermonis ignari sunt, magis errabunt,
ignorantes, quis è multis verius dixerit.
Quod etiam sapientissimo cuidam nuper
apud Græcos accidit, vt interdum Scripturæ
sensum relinquens, vniuscuiusque interpretis
sequeretur errorem. Nos autem, qui Hebrææ
linguæ saltem paruam habemus scientiam,
& Latinus nobis vtrumque sermo non deest,
& de alijs magis possumus iudicare, & ea, quæ
ipsi intelligimus, in nostra lingua promere.
Itaque licet hydra sibilet, victorque Simon
incendia iactet: numquam meum, iuuante
Christo, silebit eloquium: etiam præcisa lin-
gua balbutiet. Legant, qui volunt: qui no-
lunt, abijciant. Euentilent apices, litteras ca-
lumnientur: magis vestra charitate prouo-
cabor ad studium, quam illorum detractio-
ne, & odio deterrebor.

*Eiusdem ad Chromatium, & Eliodorum in
Tobiam præfatio.*

Mirari non desino exactionis vestræ in-
stantiam: exigitis enim, vt librum
Chaldæo sermone conscriptum, ad Latinum
stylum traham; librum vtrique Tobiz, quem
Hebrei de catalogo diuinarum scripturarum
secantes, his quæ hagiographa memorant,
manciparunt. Feci satis desiderio vestro; non

tamen meo studio. Arguunt & nos Hebræo-
rum studia: & imputant nobis contra suum
canonem Latinis auribus ista transferre. Sed
melius esse iudicans Phariseorum displicere
iudicio, & Episcoporum iussionibus deserui-
re, institi vt potui. Et quia vicina est Chal-
dæorum lingua sermoni Hebraico, vtriusque
linguæ peritissimum loquacem reperiens,
vnus diei laborem arripui: & quidquid ille
mihi Hebraicis verbis expressit, hoc ego acci-
to notario, sermonibus Latinis exposui. Ora-
tionibus vestris mercedem huius operis com-
pensabo, cum gratum vobis didicero me,
quod iubere estis dignati, complexisse.

Eiusdem præfatio in librum Iudith.

A pud Hebræos liber Iudith inter hagio-
grapha legitur: cuius auctoritas ad ro-
boranda illa, quæ in contentionem veniunt,
minus idonea iudicatur. Chaldæo tamen ser-
mone conscriptus, inter historias computat-
ur. Sed quia hunc librum synodus Nicæna
in numero sanctarum Scripturarum legitur
computasse, acquieui postulationi vestræ;
immò exactioni: & sepositis occupationibus,
quibus vehementer arctabar, huic vnani lu-
cubratiunculam dedi, magis sensum è sensu,
quam ex verbo verbum transferens. Multo-
rum codicum varietatem vitiōssimam am-
putavi: sola ea, quæ intelligentia integra in
verbis Chaldæis inuenire potui, Latinis ex-
pressi. Accipite Iudith viduam, castitatis
exemplum, & triumphali laude perpetuis
eam præconijs declarare. Hanc enim non so-
lūm foeminis, sed & viris imitabilem dedit,
qui castitatis eius remunerator, virtutem ci-
talem tribuit, vt inuictum omnibus homini-
bus vinceret, & insuperabilem superaret.

Eiusdem in librum Esther præfatio.

L ibrum Esther varijs translatoribus con-
stat esse vitiatum, quem ego de archiuijs
Hebræorum revelans, verbum in verbo exprei-
sus transtuli. Quem librum editio vulgata,
laciniosis hinc inde verborum finibus trahit,
addens ea, quæ ex tempore dici poterant, &
audiri; sicut solitum est scolaribus discipli-
nis, sumpto, themate, excogitate quibus ver-
bis vti potuit, qui iniuriam passus est, vel qui
iniuriam fecit. Vos autem o Paula, & Eusto-
chi, quoniam & bibliothecas Hebræorum
studuistis intrare, & interpretum certamina
comprobastis, tenentes Esther Hebraicum li-
brum, per singula verba nostram translatio-
nem aspiciate; vt possitis agnoscere, me nihil
etiam augmentasse addendo, sed fideli te-
stimonio simpliciter sicut in Hebræo habent-
ur, historiam Hebraicam Latine linguæ tra-
didisse. Nec affectamus laudes hominum, nec
vituperationes expauescimus. Deo enim pla-
cere curantes, minas hominum penitus non
timemus: quoniam Deus dissipat ossa eo-
rum, qui hominibus placere desiderant: &
secundum Apostolum. Qui eiusmodi sunt,
serui Christi esse non possunt. Rursum, in li-
bro Esther alphabetum ex minio vsque ad
Teth litteram fecimus diuersis in locis, vo-
lentes scilicet Septuaginta interpretum ordi-
nem per hoc insinuare studioso lectori. Nos
enim iuxta morem Hebraicum, ordinem

prosequi etiam in Septuaginta editione ma-
luimus.

Eiusdem in librum Iob prefatio.

COgor per singulos scripturæ diuinæ li-
bros aduersariorum respondere male-
dictis, qui interpretationem meam, reprehensionem
Septuaginta interpretum criminantur: quasi non & apud Græcos Aquila, Symmachus, & Theodotio, vel verbum è verbo,
vel sensum è sensu, vel ex utroque commixtum, & medi-temperatum genus translationis
expresserint, & omnia Veteris instrumenti volumina Origenes obelis, astericisque
distinguerit, quos vel additos, vel de Theodotione sumptos, translationi antiquæ inseruit,
probans defuisse, quod additum est. Discant igitur obretractores mei recipere in toto,
quod in partibus susceperunt, aut interpretationem meam cum asteriscis suis rade-
re. Neque enim fieri potest, ut quos plura intermisisse susceperint, non eisdem etiam in
quibusdam errasse fateantur, precipue in Iob: cui si ea, quæ sub asteriscis addita sunt,
subtraxeris, pars maxima detruncabitur, & hoc dumtaxat apud Græcos. Caterum apud
Latinos, ante eam translationem, quam sub asteriscis, & obelis nuper edidimus, septin-
genti ferme aut octingenti versus defunt; ut decurtatus, & laceratus corrosusque liber, fe-
ditatem sui publicè legentibus præbeat. Hæc autem translatio nullum de veteribus sequi-
tur interpretem: sed ex ipso Hebraico, Arabicoque sermone, & interdum Syro, nunc
verba, nunc sensus, nunc simul utrumque re-
sonabit. Obliquus enim etiam apud Hebræos
totus liber fertur, & lubricus: & quod Græci
rhetores vocant, *ὕψιστος* dum qui aliud
loquitur, aliud agit: ut si velis anguillam vel
murenulam strictis tenere manibus, quanto
fortius presseris, tanto citius elabitur. Memi-
ni me ob intelligentiam huius voluminis,
Lyddæum quendam præceptorem, qui apud
Hebræos primus haberi putabatur, non par-
vis redemisse nummis: cuius doctrina an ali-
quid præfecerim, nescio: hoc vnum scio, non
potuisse me interpretari, nisi quod ante intel-
lexeram. A principio itaque voluminis, usque
ad verba Iob, apud Hebræos prosa oratio est.
Porro à verbis Iob, in quibus ait, Pereat dies
in qua natus sum, & nox in qua dictum est,
conceptus est homo: usque ad eum locum, ubi
ante finem voluminis scriptum est, Idcirco
ipse me reprehendo, & ago pœnitentiam in
fauilla, & cinere: hexametri versus sunt, da-
ctylo spondeoque currentes: & propter lin-
guæ idioma, crebrò recipientes, & alios pe-
des, non earumdem syllabarum, sed eorum-
dem temporum. Interdum quoque rhyth-
mus ipse dulcis, & tinnulus fertur numeris
pedum solutis: quod metrici magis quam
simplex lector intelligunt. A supradicto au-
tem versu usque ad finem libri, paruum com-
ma, quod remanet, prosa oratione contextitur.
Quod si cui videtur incredulum, metra sci-
licet esse apud Hebræos, & in morem nostri
Flacci, Græcique Pindari, & Alcei, & Sap-
phus, vel Psalterium, vel Lamentationes Je-
remiæ, vel omnia ferme scripturarum cantica
comprehendi; legat Philonem, Iosephum,
Origenem, Casariensem Iusebium, & eorum

testimonio me verum dicere comprobabit.
Audiant quapropter canes mei, idcirco me
in hoc volumine laborasse, non ut interpre-
tationem antiquam reprehenderem, sed ut
ea, quæ in illa aut obscura sunt, aut omissa,
aut certe scriptorum vitio deprauata, mani-
festiora nostra interpretatione fierent: ut qui
Hebræorum sermonem ex parte didicimus,
& in Latino pœnè ab ipsis cunabulis inter
Grammaticos, & rhetores philosophos detri-
cti sumus. Quod si apud Græcos, post Septua-
ginta editionem, iam Christi Evangelio cor-
ruscante, Iudæus Aquila, & Symmachus, ac
Theodotio Iudaizantes hæretici; sunt rece-
pti, qui multa mysteria Saluatoris subdola
interpretatione celarunt, & tamen in iis
habentur apud ecclesias, & explanantur ab
ecclesiasticis viris: quanto magis ego Chri-
stianus, & de parentibus Christianis natus, &
vexillum crucis in mea fronte portans, cuius
studium fuit omnia repetere, deprauata cor-
rigere, & sacramenta Ecclesiæ puro, & fideli
aperire sermone; vel à fastidiosis, vel à mali-
gnis lectoribus non debeo reprobari? Ha-
beant qui volunt veteres libros, vel in mem-
bris purpureis auro argentoque descri-
ptos, vel vncialibus, ut vulgo aiunt, litteris
onera magis exarata, quam codices: dummo-
do mihi, meique permittant pauperes habe-
re schedulas, & non tam pulchros codices,
quam emendatos. Vtraque autem editio, &
Septuaginta iuxta Græcos, & mea iuxta He-
bræos, in Latinum nunc labore translata est.
Eligat unusquisque quod vult: & studiosum
me magis, quam maleuolum probet.

Alia eiusdem prefatio.

SI autem fiscellam iunco texerem, aut pal-
marum folia complicarem, ut in sudore
vultus mei comederem panem, & ventris
opus sollicita mente pertraherem; nullus
morderet, nemo reprehenderet. Nunc autem
quia iuxta sententiam Saluatoris, volo opera-
ri cibum, qui non perit, & antiquam diuino-
rum voluminum viam sentibus virgultisque
purgare; error mihi geminus infligitur: corre-
ctor vitiatorum, falsarius dicor, & errores non
auferre, sed ferere. Tanta est enim vetustatis
consuetudo, ut etiam confessa plerisque vitia
placeant: dum magis pulchros habere volunt
codices, quam emendatos. Quapropter, o fra-
tres dilectissimi, vnicuique nobilitatis, & humi-
litis exemplar, pro stabello, calathis, spor-
tellisque, munusculis monachorum, spirita-
lia hæc & mansura dona suscipite; ac beatum
Iob, qui adhuc apud Latinos iacebat in ster-
core, & vermibus scatebat errorum, integrum
immaculatumque gaudere. Quomodo enim
post probationem atque victoriam, duplicia
sunt ei vniuersa reddita: ita ego in lingua no-
stra, ut audacter loquar, feci eum habere, quæ
amiserat. Igitur & vos, & vnumquemque le-
ctorem solita præfatione commoneo, & in
principiis librorum eadem semper annexens,
rogo, ut ubicumque præcedentes virgulas vi-
deritis, sciatis ea, quæ subiecta sunt, in He-
braicis voluminibus non haberi. Porro ubi
stellæ imago præfulserit, ex Hebræo in ser-
mone nostro addita sunt, necnon & illa, quæ
haberi videbantur, & ita corrupta erant, ut
sensum legentibus tollerent, orantibus vobis

magno labore cortexi : magis utile quid ex
otio meo ecclesijs Christi, venturum ratus,
quam ex aliorum negotio.

*Idem in Psalterium, quod secundum Septuaginta
editionem correxit, prefatio.*

Psalterium Romæ dudum positis emen-
daram: & iuxta Septuaginta interpretes,
licet eursim, magna tamen ex parte correxe-
ram. Quod quia rursus videtis, o Paula, &
Eustochi, scriptorum vitio deprauatum,
plusque antiquum errorem, quam nouam
emendationem valere: me cogitis, vt veluti
quodam nouali, scissum iam aruum exer-
eam, & obliquis sulcis renascentes spinas
eradicem: æquum esse dicentes, vt quod cre-
bro malè pullulat, crebrius succidatur. Vnde
consueta prefatione commoneo tam vos, qui
bus fortè labor iste defudat, quam eos, qui
exemplaria istiusmodi habere voluerint, vt,
quæ diligenter emendaui, cum cura, & dili-
gentia transferantur. Notet sibi vnusquis-
que, vel iacentem lineam, vel radiantia signa,
idest obelos, vel asteriscos. Et vbi cumque vi-
derit virgulam præcedentem, ab eo vsque ad
duo puncta, quæ impressimus, sciat in Sep-
tuaginta translatoribus plus haberi. Vbi au-
tem perspexerit stellæ similitudinem, de He-
braeis voluminibus additum, nouerit æquè
vsque ad duo puncta, iuxta Theodotionis
duntaxat editionem, qui simplicitate sermo-
nis à Septuaginta interpretibus non discor-
dat. Hæc ergo & vobis, & studioso cuique fe-
cisse me sciens, non ambigo multos fore, qui
vel inuidia, vel supercilio malint contemne-
re videri præclara, quam discere: & de tur-
bulento magis riuo, quam de purissimo fonte
potare.

Idem prefatio in libros Salomonis.

Vogat epistola, quos iungit sacerdotium,
Immo charta non diuidat, quos Christi ne-
dit amor. Commentarios in Osee, Amos, Za-
chariam, Malachiam, quos poscitis, scripsis-
sem si licuisset præ valetudine. Mittitis sola-
tia sumptuum: notarios nostros, & librarios
sustentatis, vt vobis potissimum nostrum de-
fudet ingenium. Et ecce ex latere frequens
turba diuersa poscentium: quasi aut æquum
sit, me vobis esurientibus, alijs laborare: aut
in ratione dati, & accepti, cuiquam præter
vos, obnoxius sim. Itaque longa ægrotatione
fractus, ne penitus hoc anno reticerem, &
apud vos mutus essem, tridui opus nomini
vestro consecraui, interpretationem videli-
cet trium Salomonis voluminum: **משל** quas
Hebraei Parabolas, vulgata autè editio Pro-
uerbia vocat: **קרה**, quem Græcè Eccle-
siasten. Latine concionatorem possumus di-
cere: **שיר השירים**, quod in nostra lingua
vertitur Canticum canticorum. Fertur & Pa-
naretos Iesu filij Sirach liber, & alius pseu-
dopigraphus, qui Sapientia Salomonis in-
scribitur. Quorum priorem, Hebraicum re-
perimus Ecclesiasticum, vt apud Latinos sed
Parabolas prænotatum, cui iuncti erant Ec-
clesiastes, & Canticum canticorum: vt simili-
tudinem Salomonis non solum librorum nu-
mero, sed etiam materiarum genere corqua-
ret. Secundus apud Hebræos nusquam est,

quin & ipse stylus Græcæ eloquentiam re-
dolet: & nonnulli scriptorum veterum hunc
esse Iudæi Philonis affirmant. Sicut ergo Iu-
dith, & Tobia, & Machabæorum libros legis
quidem Ecclesia, sed eos inter canonicas
scripturas non recipit: sic & hæc duo volumi-
na legat ad ædificationem plebis, non ad au-
thoritatem Ecclesiasticorum dogmatum con-
firmendam. Si cui sanè Septuaginta interpre-
tum magis editio placet, habet eam à nobis
olim emendatam. Neque enim noua sic cupi-
mus, vt vetera destruamus. Et tamen cum di-
ligentissime legerit, sciat magis nostra scripta
intelligi, quæ non in tertium vas transfusa
coacuerint, sed statim de prælo purissimæ
commendata testæ, suum saporem seruaue-
rint.

*Ad Paulam, & Eustochiam in translationem Isaia
ex Hebraica veritate, eiusdem prefatio.*

Nemo cum prophetas versibus viderit ef-
se descriptos, metro eos existimet apud
Hebræos ligari, & aliquid simile habere de
Psalms, & operibus Salomonis; sed quod in
Demosthene, & Tullio solet fieri, vt per cola
scribantur, & commutata, qui vtique prosa, &
non versibus conscripserunt. Nos quoque
utilitati lugentibus prouidentes, interpreta-
tionem nouam, nouo scribendi genere distin-
ximus. Ac primum de Isaia sciendum, quod
in sermone suo disertus sit: quippe vt vir no-
bilis, & vrbanæ eloquentiæ, nec habens quid-
quam in eloquio rusticitatis admistum. Vn-
de accidit, vt præ cæteris florem sermonis
eius, translatio non potuerit conseruare. De-
inde etiam hoc adiiciendum, quod non tam
propheta dicendus sit, quam euangelista. Ita
enim vniuersa Christi Ecclesiæque mysteria
ad liquidum persecutus est, vt non putes
eum de futuro vaticinari, sed de præteritis
historiam texere. Vnde coniicio noluisse
tunc temporis Septuaginta interpretes fidei
suz sacramenta perspicuè Ethnicis prodere:
ne sanctum canibus, & Margaritas porcis da-
rent: quæ, cum hanc editionem legeritis, ab
illis animaduertetis abscondita. Nec ignoro
quanti laboris sit prophetas intelligere: nec
facile quempiam posse iudicare de interpre-
tatione, nisi intellexerit antequam legerit:
nos quoque patere moribus plurimorum,
qui stimulante inuidia, quod consequi non
valent, despiciunt. Sciens ergo, & prudens in
flammam mitto manum: & nihilominus hoc
à fastidiosis lectoribus precor, ut quomodo
Græci post Septuaginta translatores Aquila,
& Symmachum, & Theodotionem le-
gunt, vel ob studium doctrinæ suæ, vel ut Se-
ptuaginta magis ex collatione eorum intel-
ligant: sic & isti saltem unum post priores ha-
bere dignentur interpretem. Legant prius, &
postea despiciant: ne videantur, non ex iudi-
cio, sed ex odij præsumptione ignorata dam-
nare. Prophetavit autem Isaia in Ierusalem,
& in Iudæa, necdum decem tribubus in ca-
ptiuitatem ductis: ac de utroque regno, nunc
commistum, nunc separatim textit oraculum.
Et cum interdum ad præsentem respiciat hi-
storiam, & post Babylonis captiuitatem re-
ditum populi significet in Iudæam: tamen
omnis eius cura de uocatione Gentium, &
aduentu Christi est. Quem quanto plus ama-

tis, o Paula, & Eustochii, tantò magis ab eo pete, ut pro obtrectatione præsenti, qua ne indecè emuli lauant, ipse mihi mercedem restituat in futuro: qui scit me ob hoc in peregrina lingua eruditione sudasse, ne Iudei de falsitate Scripturarum ecclesijs eius diutius insultarent.

Eiusdem in Ieremiam præsatio.

Ieremias Propheta, cui hic prologus scribitur, sermone quidem apud Hebræos Isaia, & Osee, & quibusdam alijs prophetis uideatur esse rusticior, sed sensibus par est: quippe qui eodem spiritu prophetauerit. Porro simplicitas eloquij, à loco et in quo natus est, accidit. Fuit enim Anathotites, qui est usque hodie uiculus, tribus ab Ierosolymis distans nullibus, sacerdos ex sacerdotibus, & in matris utero sanctificatus: uirginitate sua euangelicum uirum Christi Ecclesie dedicans. Hic uaticinari exorsus est puer: & captiuitatem urbis atque Iudæe, non solum spiritu, sed & oculis carnis intuitus est. Iam decem tribus Israel Assyrij in Medos transfulerant: iam terras earum, colonie Gentium possidebant. Vnde in Iuda tantum, & in Benjamin prophetauit: & ciuitatis suæ ruinas quadruplici planxit alphabeto, quod nos mensuræ metri uersibusque reddidimus. Præterea ordinem uisionum, qui apud Græcos, & Latinos omnino confusus est, ad pristinam fidem correximus. Librum autem Baruch notarij eius, qui apud Hebræos nec legitur nec habetur, prætermisimus: pro his omnibus maledicta ab æmulis præstolantes quibus me necesse est per singula opuscula respondere. Et hoc patior: quia uos me cogitis. Ceterum ad compendium mali, rectius fuerat modum furori eorum silentio nico ponere, quam quotidie noui aliquid scriptitantem, inuidorum insaniam prouocare.

Eiusdem in Ezechielem præsatio.

Ezechiel propheta cum Ioachin rege Iuda captiuus ductus est in Babylonem: ibique ijs, qui cum eo captiui fuerant, prophetauit, poenitentibus quod ad Ieremias uaticinium s. ultro aduersarijs tradidissent, & uiderent adhuc urbem Ierosolymam stare, quam ille casuram esse prædixerat. Trigesimo autem ætatis suæ anno, & captiuitatis quinto, exorsus est ad conceptiuos loqui. Et eodem tempore, licet posterior, hic in Chaldaea, Ieremias in Iudæa prophetauerunt. Sermo eius nec satis disertus, nec admodum rusticus est: sed ex utraque mediè temperatus. Sacerdos & ipse fuit, sicut Ieremias: principia voluminis, & finem magnis habens obscuritatibus innoluta. Sed & vulgata eius editio non multum distat ab Hebraico. Vnde non satis miror quid causæ extiterit, ut si eosdem in vniuersis libris habemus interpretes: in alijs eadem, in alijs diuersa transfulerint. Legite igitur, & hunc iuxta translationem nostram: quoniam per cola scriptus, & commata, manifestiorem legentibus sensum tribuit. Si autem amici uei, & hunc subsannauerint, dicite eis, quod nemo eos compellat, ut scribant. Sed vereor ne illud eis euemat, quod Græcè significantius dicitur, ut vocentur *φῶγοι ἢ φῶγες*, quod est, manducantes sannas.

Eiusdem in Daniele præsatio.

Danielem prophetam iuxta Septuaginta interpretes, Domini Saluatoris Ecclesie non legunt, utentes Theodotionis editione: & hoc cur acciderit nescio. Siue enim, quia sermo Chaldaicus est, & quibusdam proprietatibus à nostro eloquio discrepat, noluerunt Septuaginta interpretes easdem lingue lineas in translatione seruare: siue sub nomine eorum ab alio nescio, quo non satis Chaldaicam linguam sciente, editus est liber: siue aliud quid causæ extiterit ignorans: hoc vnum affirmare possum, quod multum à veritate discordet, & recto iudicio repudiatus sit. Scien- dum quippe est, Danielem maxime, & Esdræ, Hebraicis quidem litteris, sed Chaldaeo sermone conscriptos, & vnam Ieremias pericopen: Iob quoque cum Arabica lingua plurimam habere societatem. Denique & ego adolescensulus post Quintilian, & Tullij lectionem, ac flores rhetoricos, cum me in lingue huius pistrinum reclusissem: & multo sudore, multoque tempore vix cepissem anhelantia stridentiaque verba resonare, & quasi per cryptam ambulans, rarum de super lunem aspicerem, impegi nouissime in Daniele: & tanto tædio affectus sum, ut desperatione subita omnem laborem veterem voluerim contemnere. Verum adhortante me quodam Hebræo, & illud mihi crebrius in sua lingua ingerente, Labor improbus omnia vincit: & qui mihi videbar sciulus, inter Hebræos cepi rursus esse discipulus Chaldaicus. Et ut verum fatear, vsque ad præsentem diem magis possum sermonem Chaldaicum legere, & intelligere, quam sonare. Hæc idcirco refero, ut difficultatem vobis Danielis ostenderem: qui apud Hebræos nec Susanne habet historiam, nec hymnum trium puerorum, nec Belis draconique fabulas: quas nos, quia in toto orbe dispersæ sunt, verum anteposito, easque iugulante, subiecinus: ne videremur apud imperitos magnam partem voluminis detruncasse. Audiui ego quemdam de præceptoribus Iudæorum, cum Susanne derideret historiam, & à Græco nescio, quo eam diceret esse confictam: illud opponere quod Origeni quoque Africanus opposuit, etymologias hæc *ἐστὶν ὁ οὐρανὸς ὁ οὐρανὸς*, *ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ*, de Græco sermone descendente. Cuius rei nos intelligentiam nostris hanc possumus dare: Ut verbi gratia, dicamus de arbore illic dixisse eum, illic perireas: & à lentisco, in lentem te comminuat Angelus: vel non lente perireas: aut lentus, idest flexibilis ducaris ad mortem: siue aliud quid ad arboris nomen conueniens. Deinde tantum fuisse otij tribus pueris caullabatur, ut in camino æstuantis incendij metro luderent: & per ordinem ad laudem Dei omnia elementa prouocarent, aut quod miraculum, diuineque aspirationis indicium, vel draconem interfectum ossa picis, vel sacerdotum Belis machinas deprehensas: quæ magis prudentia solertis viri, quam prophetali essent spiritu perpetrata? Cum verò ad Habacuc veniret, & de Iudæa in Chaldaeam raptum discophorum læstaret, querebat exemplum, ubi legissemus in toto veteri testamento quemquam sanctorum graui volasse corpore, & in puncto horæ tanta

terra-

terrarum spatia transisse, cui cum quidam e nostris satis ad loquendum promptulus, Ezechielem adduxisset in medium, & diceret eum de Chaldaea in Iudaeam fuisse translatum: derisit hominem, & ex ipso volumine demonstravit Ezechielem in spiritu se vidisse transpositum. Denique & Apostolum nostrum, videlicet ut eruditum virum, & qui legem ab Hebraeis didicisset, non fuisse autum affirmare se raptum in corpore, sed dixisse, Siue in corpore, siue extra corpus, nescio, Deus scit. His & talibus argumentis apocryphas in libro Ecclesiae fabulas arguebat. Super qua re lectoris arbitrio iudicium derelinquens, illud admoneo, non haberi Danielem apud Hebraeos inter Prophetas, sed inter eos, qui hagiographa conscripserunt. In tres siquidem partes omnis ab eis Scriptura diuiditur: in legem, in prophetas, & in hagiographa, id est in quinque, & octo, & in vnde-cim libros: de quo non est huius temporis differere. Quae autem ex hoc propheta, immo contra hunc librum, Porphyrius obijciat, testes sunt Methodius, Eusebius, & Apollinarius, qui multis versuum millibus eius vesaniae respondentes, nescio an curioso lectori satisfecerint. Vnde obsecro vos, o Paula, & Eustochi, fundatis pro me ad Dominum preces: ut quamdiu in hoc corpusculo sum, scribam aliquid gratum vobis, utile Ecclesiae, dignum posteris. Praesentium quippe iudicij oblatrantium non satis moueor: qui in vtramque partem, aut amore labuntur aut odio.

Eiusdem in XII. Prophetas praefatio.

Non est idem ordo duodecim prophetarum apud Hebraeos, qui est apud nos: Vnde secundum id quod ibi legitur, hic quoque dispositi sunt. Osee commaticus est, & quasi per sententias loquens. Joel planus in principiis: in fine obscurior. Et vsque ad Malachiam, habent singuli proprietates suas: quem Esdras scribam, legisque doctorem. Hebraei autumant. Et quia longum est nunc de omnibus dicere: hoc tantum vos, o Paula, & Eustochi admonitas volo, vnum librum esse duodecim prophetarum & Osee synchronon Isaie: Malachiam vero Aggae, & Zachariae fuisse temporibus. In quibus autem tempus non praefertur in titulo: sub illis eos regibus prophetasse, sub quibus & hi, qui ante eos habent titulos prophetauerunt.

Eiusdem in Euangelistas ad Damasum praefatio.

Nouum opus me facere cogis ex veteri: ut post exemplaria Scripturarum toto orbe dispersa, quasi quidam arbiter sedeam: & quia inter se variant, quae sint illa, quae cum Graeca consentiant veritate, decernam. Plus labor, sed periculosa praesumptio iudicare de ceteris ipsum ab omnibus iudicandum: senis mutare linguam, & canescentem iam mundum ad initia retrahere paruulorum. Quis enim doctus pariter vel indoctus, cum in manus volumen assumpserit, & a salua quam semel imbuat, viderit discrepare, quod lectitat, non statim erumpat in vocem, me falsarium, me clamitans esse sacrilegum, qui atideam aliquid in veteribus libris addere, mutare, corrigere? Aduersus quam inuidiam du-

plex causi me consolatur: quod & tu, qui summus sacerdos, fieri iubes: & verum non esse, quod variat, etiam maledicorum testimonio comprobatur. Si enim Latinis exemplaribus fides est adhibenda: respondeant quibus: tot enim sunt exemplaria pene quot codices. Sin autem veritas est quaerenda de pluribus: cur non ad Graecam originem reuertentes, ea quae vel a vitiosis interpretibus male reddita, vel a praesumptoribus imperitiis emendata peruersa: vel a librariis dormientibus aut addita sunt, aut mutata corrigimus? Neque vero ego de Veteri, disputo testamento, quod a Septuaginta senioribus in Graecam linguam versum, tertio gradu ad nos vsque peruenit. Non quero quid Aquila, quid Symmachus sapiant, quare Theodotion inter novos, & veteres medius incedat. Sit illa vera interpretatio, quam Apostoli probauerunt. De nouo nunc loquor testamento: quod Graecum esse, non dubium est, excepto Apostolo Matthaeo, qui primus in Iudaea Euangelium **CH R I S T I** Hebraicis litteris edidit. Hoc certe cum in nostro sermone discordat, & in diuersos riuulorum tramites ducit: vno de fonte quaerendum est. Praemitto eos codices, quos a Luciano, & Hesychio nuncupatos, paucorum hominum asserit peruersa contentio, quibus vtique nec in toto Veteri testamento post Septuaginta interpretes emendare quid licuit, nec in Nouo profuit emendasse: cum multarum gentium linguis Scriptura ante translata doceat, falsa esse, quae addita sunt. Igitur haec praesens praefatiuncula pollicetur quatuor tantum Euangelistas, quorum ordo est iste, Matthaeus, Marcus, Lucas, Ioannes: codicum Graecorum emendata collatione, sed veterum, quae ne multum a lectionis Latinae consuetudine discreparet, ita calamo temperauimus, ut his tantum, quae sensum videbantur mutare correctis, reliqua manere pateremur, ut fuerant. Canones quoque, quos Eusebius Caesariensis Episcopus Alexandrinus secutus Ammonium in decem numeros ordinauit, sicut in Graeco habentur, expressimus. Quod si quis de curiosis voluerit nosse, quae in Euangelis, vel eadem, vel vicina, vel sola sint, eorum distinctione cognoscet. Magnus siquidem hic in nostris codicibus error inoleuit, dum quod in eadem re alius Euangelista plus dixit, in alio quia minus putauerint, addiderunt. Vel dum eundem sensum alius aliter expressit, ille qui vnum e quatuor primum legerat ad eius exemplum ceteros quoque existimauerit emendandos. Vnde accidit, ut apud nos mixta sint omnia, & in Marco plura Lucae atque Matthaei, Rursum in Matthaeo plura Ioannis, & Marci, & in ceteris reliquorum, quae alijs propria sunt, ingeniatur. Cum itaque canones legeris, qui subiecti sunt, confusionis errore sublato, & similia omnium scies, & singulis sua quaeque restitues. In canone primo concordant quatuor, Matthaeus, Marcus, Lucas, Ioannes. In secundo tres, Matthaeus, Marcus, Lucas. In tertio tres, Matthaeus, Lucas, Ioannes. In quarto tres, Matthaeus, Marcus, Ioannes. In quinto duo, Matthaeus, Lucas. In sexto duo, Matthaeus, Marcus. In septimo duo, Matthaeus, Ioannes. In octauo duo, Lucas, Marcus. In nono duo, Lucas, Ioannes. In decimo, propria quae non habentur in alijs, ediderunt.

tunt. Singulis verò Euangelij, ab vno incipiens vsq; ad finem librorum dispar numerus accrescit. Hic nigro colore descriptus, sub se habet alium ex minio discolorem numerum, qui ad decem vsque procedens, indicat prior numerus in quo sit canone requirendus. Cum ergo aperto codice, verbi gratia: illud siue illud capitulum scire volueris cuius canonis sit, statim ex subiecto numero doceberis. & recurrens ad principia, in quibus canonum est distincta congeries, eodemque statim canone ex titulo frontis inuento, illum quem querebas numerum, eiusdem Euangelistæ, qui & ipse ex inscriptione signatur, inuenies, atque e vicino cæterorum tramitibus inspectis, quos numeros è regione habeant, annotabis, & cum scieris, recurre ad volumina singulorum, & sine mora repertis numeris, quos ante signaueras, reperies, & loca in quibus, vel eadem, vel vicina dixerunt. Sciendum tamen ne quis ignarum ex similitudine numerorum error inuoluat; quod siubi in subnotatione canonum distinctorum in canone quolibet tres Euangelistæ bis, ter vel quater, aut etiam amplius eundem numerum per ordinem habuerint adnotatum, & quartus è contrario, discrepantes, quod id tres illi in eo loco semel dixerint, quartus toties in corpore voluminis sui ponat, quoties diuersi numeri in eius canone positi stant contra predictorum numerorum continuatas similitudines. Item si in vno quolibet eorum, aut etiam duobus idem in canone numerus bis, ter, & quater, aut amplius reperitur in ordine collocatus, & dispares inueniantur in cæteris: dubium non erit, quin id quod illius illorumue canonis numerus bis terque repetitum ab his in volumine semel dictum esse ostendit, alter alterius eorum toties vno atque eodem sensu loquantur, quoties preterulerint in numerorum annotatione distantiam. Et hoc in omnium nouem canonum collatione seruabitur. Cæterum in decimo (quoniam propria singulorum tantummodo continentur) non potest contra id comparatio esse, quod solum est. Opto vt in Christo valeas, & memineris mei Papa beatissime.

*Eiusdem in Catalogo Scriptorum
Ecclesiasticorum.*

Paulus Apostolus, qui ante Saulus, extra numerum duodecim Apostolorum, de tribu Benjamin, & oppido Iudæe Giscalis fuit, quo a Romanis capto, cum parentibus suis Tarsum Ciliciæ commigravit, à quibus ob studia legis missus Ierosolymam, à Gamaliel viro doctissimo, cuius Lucas meminit, eruditus est. Cum autem interfuisset neci martyris Stephanis, & acceptis à Pontifice templi epistolis, ad persequendo eos, qui Christo crederant, Damascum pergeret, reuelatione compellus ad fidem, quæ in Atribus Apostolorum scribitur, in vas electionis de persecutore translatus est. Cumque primum ad predicationem eius Sergius Paulus proconsul Cypri credidisset, ab eo, quod eum Christi fidei subegerat, sortitus est nomen Paulus: & iuncto sibi Barnaba, multis viribus peragratiss, reuertentesque Ierosolymam, à Petro, Iacoboque & Ioanne, Gentium Apostolus ordinatur. Et quia in Atribus Aposto-

lorum plenissime de eius conuersatione scriptum est, hoc tantum dicam, quod post passionem Domini vicesimo quinto anno, id est secundo Neronis, eo tempore quo Festus procurator Iudææ successit Felici, Romani victus mittitur, & biennium in libera manens custodia, aduersus Iudæos de aduentu Christi quotidie disputauit. Sciendum autem in prima satisfactione (necdum Neronis, imperio roborato, nec in tanta erumpente scelera, quanta de eo narrant historici) Paulum a Nerone dimissum, vt Euangelium Christi in occidentis quoque partibus predicaret, sicut ipse scribit in secunda epistola ad Timotheum (eo tempore quo, & passus est, de vinculis distat epistolam.) In prima mea satisfactione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt: non eis imputetur. Dominus autem mihi affuit, & confortauit me, vt per me prædicationi compleretur, & audirent omnes Gentes, & liberatus sum de ore leonis, manifestissime leonem propter crudelitatem, Neronem significans. Et in sequentibus. Liberatus sum de ore leonis. Et statim, liberauit me Dominus ab omni opere malo, saluauit me in regnum suum, cœlestem, quod scilicet, præfatus sibi sentiret inminere martyrium. Nam & in eadem epistola premiserat, Ego enim iam immolor, & tempus resolutionis meæ instat. Hic ergo decimo quarto Neronis anno, eodem die quo Petrus, Romæ pro Christo capite truncatus, sepultusque est in via Ostiensis, anno post passionem Domini trigessimoseptimo. Scripsit autem nouam ad septem Ecclesias epistolas, ad Romanos vnam, ad Corinthios duas, ad Galatas vnam, ad Ephesios vnam, ad Philipenses vnam, ad Colossenses vnam, ad Thesalonicones duas. Præterea ad discipulos suos, Timotheo duas, Tito vnam, Philemoni vnam. Epistola autem, quæ fertur ad Hebræos, non eius creditur propter styli sermonisque distantiam: sed vel Barnabæ iuxta Tertullianum: vel Lucæ Euangelistæ iuxta quosdam, vel Clementis Romani, postea Ecclesiæ Episcopi, quem aiunt sententias Pauli proprio ordinasse, & ornasse sermone, vel certe quia Paulus scribebat ad Hebræos, & propter inuidiam sui apud eos nominis titulum in principio salutationis amputauerat, scripsit vt Hebræus Hebræis Hebraicè, id est suo eloquio disertissime, vt ea, quæ eloquenter scripta fuerant in Hebræo, eloquentius verterentur in Græcum, & hanc causam esse, quod à cæteris Pauli epistolis discrepare videatur. Legunt quidam, & ad Laodicenses, sed ab omnibus exploditur.

*Eiusdem ex Catalogo Scriptorum
Ecclesiasticorum.*

Iacobus, qui appellatur frater Domini, eognomento Iustus; vt nonnulli existimant, Ioseph ex alia vxore; vt autem mihi videtur, Mariæ sororis matris Domini, cuius Ioannes in libro suo meminit, filius, post passionem Domini, statim ab Apostolis Ierosolymorum Episcopus ordinatur, vnam tantum scripsit epistolam, quæ de septem catholicis est: quæ & ipsa ab alio quodam sub nomine eius edita fasseritur, licet paulatim tempore procedente obtinuerit auctoritatem. Egesippus vicinus Apostolicorum temporum, in quinto com-

mentat.

mentariorum libro de Iacobo narrans, ait, Suscepit ecclesiam Ierosolyma, post Apostolos, frater Domini Iacobus, cognomento Iustus, multi siquidem Iacobi vocabantur. Hic de vtero matris sanctus fuit, vinum & siceram non bibit, carneni nullam comedit, nunquam attonsus est, nec vnctus vnguento, nec vsus balneo: huic soli licitum erat ingredi Sancta sanctorum: siquidem vestibus laneis non utebatur, sed laneis: solusque ingrediebatur templum: & fixis genibus, pro populo deprecabatur, in tantum vt camelorum duritiem traxisse eius genua crederentur. Dicit & Iosephus in vigesimo libro Antiquitatum retere, & Clemens in septimo *apocrypho*, mortuo Festo, qui Iudæam regebat, missum à Nerone esse successorem eius Albinum: qui cum necdum ad prouinciã peruenisset, Ananus, inquit, Pontifex adolescens, Anani filius, de genere Sacerdotali, accepta occasione à *paulis* concilium congregauit, & compellens publice Iacobum, vt Christum Dei filium denegaret, contradicentem lapidari iussit, qui cum precipitatus de pinna templi, contractis cruribus ad huc seminiuus tendens ad celum manus diceret, Domine ignosce eis: quod enim faciunt, nesciunt: fullonis fuisse, quo vda vestimenta extorqueri solent, in cerebro percussus interiit. Tradit item Iosephus, tantæ cum sanctitatis fuisse, & celebritatis in populo, vt propter eius necem, creditum sit subuersam esse Ierosolymam. Hic est de quo Paulus Apostolus scribit ad Galatas, Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini. Et Apostolorum super hoc crebrius Acta testantur. Euangelium quoque quod appellatur secundum Hebræos, & à me nuper in Græcum Latinumque sermonem translatum est, quo & Origenes sæpe vtitur, post resurrectionem Saluatoris refert: Dominus autem cum dedisset sindonem seruo sacerdotis, iuit ad Iacobum, & apparuit ei. Iurauerat enim Iacobus se non comesturum panem ab illa hora, qua biberat calicem Domini, donec videret eum resurgentem à mortuis. Rursusque post paululum, Asserte, ait Dominus, mensam & panem. Statimque additur, Tuit panem, & benedixit, ac fregit, & dedit Iacob Iusto, & dixit ei,

Frater mi, comede panem tuum, quia resurrexit Filius hominis à dormientibus. Triginta itaque annos Ierosolymis rexit Ecclesiam, id est, vsque ad septimum Neronis annum, & iuxta templum, ubi & precipitatus fuerat, sepultus est. Titulum vsque ad obsidionem Titi, & vltimam Hadriani notissimum habuit. Quidam è nostris in Monte oliueti eum conditum putant: sed falsa eorum opinio.

*Eiusdem ex Catalogo Scriptorum
Ecclesiasticorum.*

Simon Petrus filius Ionæ, prouinciæ Galilææ, vico Bethsaida, frater Andreæ Apostoli, & Princeps Apostolorum, post episcopatum Antiochenis Ecclesiæ, & prædicationem dispersionis eorum, qui de circumcisione crediderant, in Ponto, Galatia, Cappadocia Asia, & Bithynia, secundo Claudij anno ad expugnandum Simonem Magum Romam pergit, ibique viginti quinque annis cathedram sacerdotalem tenuit, vsque ad vltimum annum Neronis, id est decimum quartum. A quo & affixus cruci, martyrio coronatus est, capite ad terram verso, & in sublimem pedibus eleuatis, asserens se indignum, vt sic crucifigeretur, vt Dominus suus. Scripsit duas epistolas, quæ catholicæ nominantur: quarum secunda a plerisque eius esse negatur, propter styli cum priore dissonantiam. Sed & Euangelium iuxta Marcum, qui auditor eius, & interpret fuit, huius dicitur. Libri autem, è quibus vnus Actorum eius inscribitur, alius Euangelij, tertius prædicationis, quartus Apocalypsis, quantus iudicij, inter apocryphas scripturas reputantur. Sepultus Rome in Vaticano iuxta viam triumphalem, totius vrbs veneratione celebratur.

*Eiusdem ex Catalogo Scriptorum
Ecclesiasticorum.*

Iudas frater Iacobi, paruum quidem, quæ de septem catholicis est, epistolam reliquit. Et quia de libro Enoch, qui apocryphus est, in ea assumit testimonium, a plerisque rejicitur: tamen auctoritatem vetustatæ, & vsu meruit, & inter sanctas scripturas computatur.

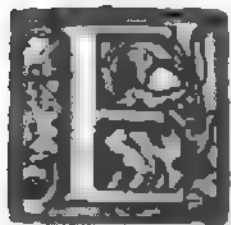
ORDO LIBRORVM VETERIS TESTAMENTI.

Cantici
 Exodus
 Leviticus
 Numeri
 Deuteronomium
 Iosue
 Liber Iudicum
 Ruth
 Regum I.
 Regum II.
 Regum III.
 Regum IV.
 Paralipomenon I.
 Paralipomenon II.
 Esdræ I.
 Esdræ II.
 Tobias
 Iudith
 Esther
 Iob
 Liber Psalmorum
 Proverbia Salomon
 Ecclesiastes

Fol. 1.	Canticus Canticorum	489
45	Liber Sapientie	492
84	Ecclesiasticus	504
105	Isaia Prophetæ	517
135	Ieremie	576
161	Baruch	626
179	Ezechielis	605
199	Danielis	672
202	Osee	690
228	Ioelis	697
250	Amos	700
278	Abdia	705
302	Ionæ	706
324	Michæ	708
350	Nahum	712
359	Habacuc	714
370	Sophonie	716
378	Aggæi	719
389	Zacharie	720
399	Malachie	729
419	Machabæorum I.	732
465	Machabæorum II.	757
483		

ORDO LIBRORVM NOVI TESTAMENTI.

Vangelium secundum Mat- thæum	775	Ad Thessalonicenses I. 961. & II.	964
Euangelium secundum Mar- cum	815	Ad Timotheum I. 965. & II.	969
Euangelium secundum Lucam	832	Ad Titum	971
Euangelium secundum Ioannem	865	Ad Philemonem	973
Actus Apostolorum	888	Ad Hebræos	974
Pauli Apostoli ad Romanos	917	Iacobi Epistola	982
Ad Corinthios I. 929. & II.	940	Petri Epistola I.	986
Ad Galatas	947	Petri Epistola II.	989
Ad Ephesios	951	Ioannis Epistola I.	992
Ad Philippenses	955	Ioannis Epistola II. 996. & III.	996
Ad Colossenses	958	Iudæ Epistola	977
		Apocalypsis	999
		Liber Esdræ III. 1018. & IV.	1030

LIBER GENESIS,

HEBRAICE BERESITH.

CAPVT PRIMVM.

De mundi creatione, rerum creaturarum distinctione, & ornatu, deque hominis formatione, cui subiecit Deus omnia, quae creauerat.

IN Principio creauit Deus coelum, & terram. * Terra autem erat inanis, & vacua, & tenebrae erant super faciem abyssi: & Spiritus Dei ferebatur super aquas. * Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. * Et vidit Deus lucem, quod esset bona, & diuisit lucem a tenebris. * Appellauitque lucem Diem, & tenebras Noctem: factumque est vespere, & mane, dies vnus. * Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: & diuidat aquas ab aquis: * Et fecit Deus firmamentum, diuisitque aquas, quae erant sub firmamento, ab his, quae erant super firmamentum. Et factum est ita: * Vocauitque Deus firmamentum, Coelum: & factum est vespere, & mane, dies secundus: * Dixit vero Deus: Congregentur aquae, quae sub coelo sunt, in locum vnum: & appareat arida. Et factum est ita: * Et vocauit Deus aridam Terram, congregationesque aquarum appellauit Maria. Et vidit Deus, quod esset bonum: * Et ait: Germinet terra herbam virentem, & facientem semen, & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. * Et protulit terra: a herbam virentem, & facientem se-

men iuxta genus suum, lignumque faciens fructum, & habens vnumquodque semen secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et factum est vespere, & mane, dies tertius: * Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento coeli, & diuidant diem, ac noctem, & sint in signa, & tempora, & dies, & annos: * vt luceant in firmamento coeli, & illuminent terram. Et factum est ita. * Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare maius, vt praesent diei: & luminare minus, vt praesent nocti, & stellae. * Et posuit eas in firmamento coeli, & lucerent super terram, & praesent diei, ac nocti, & diuiderent lucem, ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et factum est vespere, & mane, dies quartus. * Dixit etiam Deus: Producant aquae reptile animae viuentis, & volatile super terram sub firmamento coeli. * Creauitque Deus Cetera grandia, & omnem animam viuentem, atque motabilem, quam produxerant aquae in speciem suam, & omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. * Benedixitque eis dicens: Crescite, & multiplicamini, & replete aquas maris: auesque multiplicentur super terram. * Et factum est vespere, & mane, dies quintus. * Dixit quoque Deus: Producat terra animam viuentem in genere suo, iumenta, & reptilia, & bestias terrae secundum species suas. Factumque est ita. * Et fecit Deus bestias terrae iuxta species suas, & iumenta, & omne reptile terrae in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, & ait. Faciamus homi-

Ab. 14. c.
17. 17. f. 34.
Pl. 32. a. b.
17. 2. f.
Eccl. 18.
a. 1.

Heb. 11. a.
3.

Ps. 105. a.
5.
Iere. 10. b.
12. 51. b. 15.
Ps. 148. a. 4.

Ps. 12. b. 7.
88. b. 12.
135. a. 6.
Job. 38. a. 4.

Ps. 111.
b. 7.

A mi-

Col. 1. b. minem ad imaginem & similitudinem
 10. Inf. 5. a. 1. nostram, & praeiit piscibus maris, & vola-
 9. 2. 6. tilibus coeli, & bestiis, vniuersaeque terrae,
 1. Cor. 11. b. 7. omnique reptili, quod mouetur in terra.
 * Et creauit Deus hominem ad imaginem
 27 Sap. 1. c. suam: ad imaginem Dei creauit illum, ma-
 21. March. D sculum & foeminam creauit eos: * Benedi-
 9. 2. 4. xitque illis Deus, & ait: Crescite, & multi-
 Eccl. 17. 2. plicamini, & replete terram, & subi-
 1. Inf. c. 8. cite eam, & dominamini piscibus maris, & vo-
 1. 9. 2. 15. latilibus coeli, & vniuersis animantibus,
 quae mouentur super terram. * Dixitque
 29 Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam as-
 ferentem semen super terram, & vniuersa
 30 Jaf. 9. 2. 1. ligna, quae habent in semetipsis sementem
 generis sui, vt sint vobis in escam: * & cun-
 ctis animantibus terrae, omnique volucri
 coeli, & vniuersis, quae mouentur in terra, &
 in quibus est anima viuens, vt habeant ad
 vescendum. Et factum est ita: * Viditque
 31 Deus cuncta, quae fecerat, & erant valde
 bona. Et factum est vespere, & mane, dies
 sextus.

C A P. II.

*Deus, completo sex diebus opificio, septimo
 quiescit, cui & benedixit: hominem in pa-
 radisu varijs arboribus fructiferis, ac flu-
 minibus insignitum posuit, cui Etiam ex ip-
 sius celsa in adiutorium formauit, ac matri-
 monium instituit,*

1. Igitur perfecti sunt coeli, & terra, & om-
 nis ornatus eorum. * Compleuitque Deus
 2 die septimo opus suum quod fecerat: & re-
 3 quieuit die septimo ab vniuerso opere quod
 4 patrarat. * Et benedixit diei septimo & san-
 5 ctificauit illum: quia in ipso cessauerat ab
 6 omni opere suo quod creauit Deus, vt face-
 7 ret. * Istae sunt generationes coeli, & terrae,
 8 quando creata sunt, in die quo fecit Domi-
 9 nus Deus coelum, & terram: * Et omne vir-
 10 gultum agri antequam oriretur in terra,
 11 omnemque herbam regionis priusquam
 12 germinaret: non enim pluerat Dominus
 13 Deus super terram, & homo non erat qui
 14 operaretur terram: * Sed fons ascende-
 15 bat e terra, irrigans vniuersam superficiem terrae:
 16 * Formauit igitur Dominus Deus homi-
 17 nem de limo terrae, & inspirauit in faciem
 18 eius spiraculum vitae, & factus est homo in
 19 animam viuentem. * Plantauerat autem
 20 Dominus Deus Paradisu voluptatis a prin-
 21 cipio: in quo posuit hominem quem forma-
 22 uerat. * Produxitque Dominus Deus de hu-
 23 mo omne lignum pulchrum visu, & ad ve-
 24 scendum suauis: lignum etiam vitae in me-
 25 dio paradisi, lignumque scientiae boni, &
 26 mali. * Et fluuius egrediebatur de loco vo-
 27 lupratis ad irrigandum paradisu, qui inde
 28 diuiditur in quatuor capita. * Nomen vni

Philos: ipse est, qui circuit omnem terram
 12 Heulach, vbi nascitur aurum: * Et aurum
 13 terrae illius optimu est: ibi inuenitur Bles-
 14 lium, & lapis Onychinus. * Et nomen fluuij
 15 secundi Gehon: ipse est, qui circuit omnem
 16 terram Aethiopiz. * Nomen vero fluminis
 17 tertij, Tygris: ipse vadit contra Assyrios.
 18 Fluuus autem quartus, ipse est Euphrates:
 19 * Tulit ergo Dominus Deus hominem, &
 20 posuit eum in paradiso voluptatis, vt ope-
 21 raretur, & custodiret illum: * Praecepitque
 22 ei dicens: Ex omni ligno paradisi comede:
 23 * De ligno autem scientiae boni, & mali ne
 24 comedas: in quocunque enim die comede-
 25 ris ex eo, morte morieris: * Dixit quoque
 26 Dominus Deus: Non est bonum hominem
 27 esse solum: faciamus ei adiutorium simile
 28 sibi. * Formatis igitur, Dominus Deus, de
 29 humo cunctis animantibus terrae, & vni-
 30 uersis volatilibus coeli, adduxit ea ad Adam,
 31 vt videret quid vocaret ea: omne enim quod
 vocauit Adam animae viuents, ipsum est
 nomen eius: Appellauitque Adam nomini-
 bus suis cuncta animantia, & vniuersa vola-
 tilia coeli, & omnes bestias terrae: Adz vero
 non inueniebatur adiutor similis eius: *
 Immisit ergo Dominus Deus soporem in
 Adam: cumque obdormisset, tulit vnā de
 costis eius, & repleuit carnem pro ea: * Et
 edificauit Dominus Deus costam, quam
 tulerat de Adam, in mulierem: & adduxit
 eam ad Adam. * Dixitque Adam. Hoc nunc
 os ex ossibus meis, & caro de carne mea:
 haec vocabitur Virago, quoniam de viro
 sumpta est. * Quamobrem relinquet homo
 patrem suum, & matrem, & adharebit
 vxori suae: & erunt duo in carne vna: * Erat
 autem vterque nudus, Adam scilicet, &
 vxor eius, & non erubescabant.

C A P. III.

*Serpentis astutia primi parentes Dei praecep-
 tum transgrediuntur, Messias orbi promit-
 titur; atque indicta singulis poena, e para-
 diso pelluntur.*

1. Sed & serpens erat callidior cunctis ani-
 2 mantibus terrae, quae fecerat Dominus
 3 Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur praece-
 4 pit vobis Deus, vt non comederitis de omni
 5 ligno paradisi: * Cui respondit mulier: De
 6 fructu lignorum, quae sunt in paradiso, ve-
 7 scimur: * de fructu vero ligni, quod est in
 8 medio paradisi, praecepit nobis Deus, ne
 9 comederemus: & ne tangeremus illud, ne
 10 forte moriamur. * Dixit autem serpens ad
 11 mulierem: Nequaquam morte moriemini.
 12 * Scit enim Deus quod in quocunque die
 13 comederitis ex eo, aperientur oculi vestri:
 14 & eritis sicut dii, scientes bonum, & ma-
 15 lum. * Vidit igitur mulier, quod bonum es-
 16 set lignum ad vescendum, & pulchrum

ocu-

* Gen. 1. 5.
 b. 11. 31. d.
 17.
 * Deut. 5. b.
 4.
 Heb. 4. b. 4.

* Cor. 15. 45

* Eccl. 24.
 c. 15.

* 1. Cor. 11.
 b. 9.
 Mar. 19. 2.
 Mar. 10. 2.
 7.
 Eph. 5. 11
 * 1. Cor. 6.
 d. 16.

* 1. Cor. 9.
 a. 7.

oculis, aspectuque delectabile, & tulit de fructu illius, & comedit deditque viro suo, 7
qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum: B
cumque cognouissent se esse nulos, con-
suerunt folia ficus, & fecerunt sibi perizo-
mata. * Et cum audissent vocem Domini 8
Dei deambulantis in paradiso ad auram
post meridient, abscondit se Adam & vxor
eius a facie Domini Dei in medio ligni pa-
radisi. * Vocauitque Dominus Deus Adam, 9
& dixit ei: Vbi es? Qui ait: Vocem tuam 10

audiui in paradiso, & timui, eo quod nudus
11 essem, & abscondi me. * Cui dixit: Quis
enim indicauit tibi quod nudus es? nisi
12 quod ex ligno, de quo praeceperam tibi ne
comederes, comedisti? * Dixitque Adam:
Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mi-
13 hi de ligno, & comedi. * Et dixit Dominus
Deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? Quae
14 respondit: Serpens decepit me, & comedi.
C * Et ait Dominus Deus ad serpentem: Quia
fecisti hoc, maledictus es inter omnia ani-

mantia, & bestias terrae: super pectus tuum
gradieris, & terram comedes cunctis die-
bus vitae tuae. * Inimicitias ponam inter te, 15
& mulierem, & semen tuum, & semen il-
lius: ipsa conteret caput tuum, & tu infi-
diaberis calcaneo eius. * Mulieri quoque 16
dixit: Multiplicabo ærumnas tuas, & con-
ceptus tuos, in dolore paries filios, & sub
viri potestate eris, & ipse dominabitur tui.
* Adz vero dixit: Quia audisti vocem vxo- 17
ris tuae, & comedisti de ligno, ex quo præce-
peram tibi, ne comederes, maledicta terra
in opere tuo: in laboribus comedes ex ea
cunctis diebus vitae tuae. * Spinas & tribu- 18
los germinabit tibi, & comedes herbam ter-
rae. * In sudore vultus tui vesceris pane, do- 19
nec reuerteris in terram, de qua sumptus es: D
quia pulsus es, & in puluerem reuerteris. * 20
Et vocauit Adam nomen vxoris suae, Heua:
eo quod mater esset cunctorum viventium.
* Fecit quoque Dominus Deus Adz, & 21
vxori eius tunicas pelliceas, & induit eos. * 22
Et ait: Ecce Adam quasi vnus ex nobis fa-
ctus est, sciens bonum, & malum: nunc er-
go, ne forte mittat manum suam, & sumat
etiam de ligno vitae, & comedat, & viuat in
æternum. * Et emisit eum Dominus Deus 23
de paradiso voluptatis, vt operaretur ter-
ram, de qua sumptus est: Eiecitque Adam: 24
& collocauit ante paradysum voluptatis

Cherubim, & flammeum gladium, arque
versatilem, ad custodiendam viam ligni
vitæ.

C A P. I V.

Adam ex Eva genuit Cain & Abel: impius
Cain pius Abel fratrem occidit, & à Deo
punitus ac profugus vitam agens, Enoch ge-
nuit: sed & Adam Seth generauit, cui na-
tus est Enos.

Adam vero cognouit vxorem suam He-
uam: quæ concepit, & peperit Cain,
2 dicens: Possedi hominem per Deum. * Rur-
sumque peperit fratrem eius Abel. Fuit au-
tem Abel pastor ouium, & Cain agricola. *
Factum est autem post multos dies, vt of-
ferret Cain de fructibus terræ munera Do-
4 mino: * Abel quoque obtulit de primoge-
nitis gregis sui & de adipibus eorum: & re-
spexit Dominus ad Abel, & ad munera eius.
5 * Ad Cain vero, & ad munera illius non re-
spexit: iratusque est Cain vehementer, &
6 concidit vultus eius: * Dixitque Dominus
ad eum: Quare iratus es? & cur concidit fa-
7 cies tua? * Nonne si benedigeris, recipies?
8 sin autem male, statim in foribus peccatum
aderit: sed sub te erit appetitus eius, & tu
9 dominaberis illius: * Dixitque Cain ad A-
bel fratrem suum: Egrediamur foras. Culti-
que essent in agro, consurrexit Cain aduer-
sus fratrem suum Abel, & interfecit eum. 1

Heb. 11. 4.

Sap. 10. 4.

A 2 * Et

Mat. 23. c.
11.
1. Ioan. 3. b.
12.
1. Iud. 3. d.
11.

* Et ait Dominus ad Cain: Vbi est Abel fra- 9
ter tuus? Qui respondit: Nescio: Num cu-
stos fratris mei sum ego? Dixitque ad eum: 10
Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui cla-
mat ad me de terra. * Nunc igitur maledi- 11
ctus eris super terram, quæ aperuit os suum,
& suscepit sanguinem fratris tui de manu
tua. * Cum operatus fueris eam, non dabit 12
tibi fructus suos: vagus, & profugus eris su-
per terram. * Dixitque Cain ad Dominum: 13
Maior est iniquitas mea, quam ut veniam
merear. * Ecce eijcis me hodie à facie terræ, 14
& à facie tua abscondar, & ero vagus, & C
profugus in terra: omnis igitur, qui inuene-
rit me occidet me. * Dixitque ei Dominus: 15
Nequaquam ita fiet: sed omnis qui occide-
rit Cain, septuplum punietur. Posuitq; Do-
minus Cain signum, ut non interficeret eum
omnis, qui inuenisset eum. * Egressusque 16
Cain à facie Domini, habitauit profugus in
terra ad orientalem plagam Eden. * Cogno- 17
uit autem Cain uxorem suam, quæ conce-
pit, & peperit Henoch: & ædificauit ciuita-
tem, vocauitque nomen eius ex nomine fi-
lij sui, Henoch. * Porro Henoch genuit Irad, 18
& Irad genuit Mauiael, & Mauiael genuit
Mathusael, & Mathusael genuit Lamech. * 19
Qui accepit duas uxores, nomen vni Ada,
& nomen alteri Sella. * Genuitque Ada la- 20
bel, qui fuit pater habitantium in tentorjs,
atque pastorum. * Et nomen fratris eius In- 21
bal: ipse fuit pater canentium cithara, & D
organo. * Sella quoque genuit Tubalcain, 22
qui fuit malleator, & faber in cuncta opera
eis, & ferri. Soror verò Tubalcain, Noema.
* Dixitque Lamech vxoribus suis Adæ, & 23
Sellæ: Audite vocem meam uxores Lame-
ch, auscultate sermonem meum: quoniam
occidi virum in vulnus meum, & adole-
sculum in liuorem meum. * Septuplum ultio 24
dabitur de Cain: & Lamech verò septua-

gies septies: * Cognouit quoque adhuc A-
dam uxorem suam: & peperit filium, voca-
uitque nomen eius Seth, dicens: Posuit mi-
hi Deus semen aliud pro Abel, quem occi-
dit Cain. * Sed & Seth natus est filius, quem
vocauit Enos: iste cepit inuocare nomen
Domini.

C A P. V.

*Texitur genealogia Adæ, ac posterorum per Seth:
annique vita ipsorum usque ad Noë.*

Hic est liber generationis Adam. In die,
qua creauit Deus hominem, ad simi-
litudinem Dei fecit illum, * Masculum, &
fœminam creauit eos, & benedixit illis: &
vocauit nomen eorum Adam, in die quo
creati sunt. * Vixit autem Adam centum
triginta annis: & genuit filium ad imagi-
nem, & similitudinem suam, vocauitq; no-
men eius Seth. * Et facti sunt dies Adam,
postquam genuit Seth, octingenti anni: ge-
nuitque filios, & filias. * Et factum est om-
ne tempus quod vixit Adam, anni nongenti
triginta, & mortuus est. * Vixit quoque Seth
centum quinque annis, & genuit Enos: * Vi-
xitque Seth postquam genuit Enos, octin-
gentis septem annis, genuitque filios, & fi-
lias. * Et facti sunt omnes dies Seth nongen-
torum duodecim annorum, & mortuus est.
* Vixit verò Enos nonaginta annis, & genuit
Cainan. * Post cuius ortum vixit octingen-
tis quindecim annis, & genuit filios, & filias.
* Factique sunt omnes dies Enos nongenti
quinque anni, & mortuus est. * Vixit quo-
que Cainan septuaginta annis, & genuit
Malaleel. * Et vixit Cainan, postquam ge-
nuit Malaleel, octingentis quadraginta an-
nis, genuitque filios, & filias. * Et facti sunt
omnes dies Cainan nongenti decem anni,
& mortuus est. * Vixit autem Malaleel se-
xaginta quinque annis, & genuit Jared. * Et
vixit Malaleel postquam genuit Jared,
octu-

* Sup. 1. d.
24.
Ecc. 17. a.
1.
Sup. 1. d. 28.
Inf. 9. a. 6.

* 1. Per. 1
2. 1.

octingentis triginta annis: & genuit filios, & filias. * Et facti sunt omnes dies Malaleel 17
octingenti nonaginta quinque anni, & mortuus est. * Vixitque Jared centum sexaginta 18
duobus annis, & genuit Henoch. * Et vixit 19
Jared, postquam genuit Henoch, octingentis C
annis, & genuit filios, & filias. * Et facti sunt 20
omnes dies Jared nonaginti sexaginta duo
anni, & mortuus est. * Porro Henoch vixit 21
sexaginta quinque annis, & genuit Mathu-
salem, * Et ambulavit Henoch cum Deo, & 22
vixit, postquam genuit Mathusalem, tre-
centis annis, & genuit filios, & filias. * Et fa- 23
cti sunt omnes dies Henoch trecenti sexa-
ginta quinque anni. * Ambulavitque cum 24
Deo, & non apparuit: quia tulit eum Deus,
* Vixit quoque Mathusalem centum octo- 25

26 ginta septem annis, & genuit Lamech. * Et
vixit Mathusalem, postquam genuit La-
mech, septingentis octoginta duobus annis,
27 & genuit filios, & filias. * Et facti sunt om-
nes dies Mathusalem nonaginti sexaginta
28 nouem anni, & mortuus est: Vixit autem
Lamech centum octoginta duobus annis,
29 & genuit filium: * vocauitque nomen eius
Noe, dicens: Ille consolabitur nos ab operi-
bus, & laboribus manuum nostrarum in
30 terra, cui maledixit Dominus. * Vixitque
Lamech, postquam genuit Noe, quingentis
nonaginta quinque annis, & genuit filios, & fi-
31 lias. * Et facti sunt omnes dies Lamech, sep-
tingenti septuaginta septem anni, & mortuus
est: Noe vero cum quingentorum esset an-
norum, genuit Sem, Cham, & Iapheth.

Ecc. 44. c.
11.
Hab. 1. 11. 5.

C. A. P. VI.

*Homines peccata sua diluuij causa: Nec ta-
men iustus inuentus est, cui arca fabricanda
mandatur, in qua ipse & cunctorum ani-
mantium genera seruentur.*

Cumque coepissent homines multipli-
cari super terram, & filias procreasēt,
* Videntes filij Dei filias hominum quod es-
sent pulchre, acceperunt sibi uxores ex om-
nibus, quas elegerant. Dixitque Deus: Non
permanebit spiritus meus in homine in æ-
ternum, quia caro est: eruntque dies illius
centum viginti annorum. * Gigantes autem
erant super terram in diebus illis, postquam
enim ingressi sunt filij Dei ad filias hominum,
illæque genuerunt, isti sunt potentes à sæcu-
lo viri famosi. * Videns autem Deus quod
multa malitia hominum esset in terra, &
cuncta cogitatio cordis intenta esset ad ma-
lum omni tempore, * poenituit eum, quod
hominem fecisset in terra. Et tacuit dolore
cordis intrinsecus, * Delebo, inquit, homi-
nem, quem creavi, à facie terræ. ab homine
vique ad animalia, a reptilibusque ad volu-

8 cres cœli, poenitet enim me fecisse eos. *
Noe vero inuenit gratiam coram Domino.
9 * Hæ sunt generationes Noe. Noe vir iustus
atque perfectus fuit in generationibus suis,
10 cum Deo ambulauit. * Et genuit tres filios,
11 Sem, Cham, & Iapheth. * Corrupta est au-
tem terra coram Deo, & repleta est iniqui-
12 tate. * Cumque vidisset Deus terram esse
C corruptam, (omnis qui pp̃e caro corruperat
13 viam suam super terram) * dixit ad Noe:
Finis vniuersæ carnis venit coram me: re-
pleta est terra iniquitate à facie eorum, &
14 ego disperdam eos cum terra. * Fac tibi ar-
cam de lignis leuigatis: mansuenculas in ar-
ca facies, & bitumine luncis intrinsecus, &
15 extrinsecus. * Et sic facies eam: Trecento-
rum cubitorum erit longitudo arcæ, quin-
quaginta cubitorum latitudo, & triginta
16 cubitorum altitudo illius. * Fenestram in
arca facies, & in cubito consummabis sum-
mitatem eius: ostium autem arcæ pones ex
latere: deorsum, & atracula, & triginta facies
17 in ea. * Ecce ego ad: ucam aquas diluuij su-
per terram, & periciam omnem carnem,

* Ecc. 44.
c. 17.

* Is. 8. 1.
11.
March. 15.
4. 19.

in qua spiritus vitæ est subter coelum: Vni-
uersa, quæ in terra sunt, consumuntur. * Po-
namque fœdus meum tecum: & ingredie-
ris arcam tuam & filij tui, vxor tua, & vxores
filiorum tuorum tecum. * Et ex cunctis ani-
mantibus vniuersæ carnis bina induces in
arcam, vt viuant tecum: masculini sexus &
feminini. * De volucris iuxta genus suum, &
de iumentis in genere suo. & ex omni re-
ptili terræ secundum genus suum: bina de
omnibus ingredientur tecum, vt possint vi-
uere. * Tolles igitur tecum ex omnibus
escis, quæ mandari possunt, & comportabis
apud te: & erunt tibi, quàm illis in ci-
bum. * Fecit igitur Noe omnia, quæ præce-
perat illi Deus.

C A P. VII

*Ingresso Noe cum suis in arcam, basim aquarum
omnium montium cacumina 150. diebus su-
perauit, reliquaque animantia submersit.*

Dixitque Dominus ad eum: Ingredere
tu, & omnis domus tua in arcam: A
te enim vidi iustum eorum me in generatio-
ne hac. * Ex omnibus animantibus mundis
tolle septena & septena, masculum, & foe-
minam: de animantibus verò immundis
duo & duo, masculum & feminam. * Sed &
de volatilibus coeli septena & septena, ma-
sculum & feminam: vt saluetur semen su-
per faciem vniuersæ terræ. * Adhuc enim,
& post dies septem ego pluam super terram
quadraginta diebus, & quadraginta nocti-
bus: & delebo omnem substantiam, quam
feci, de superficie terræ. * Fecit ergo Noe
omnia, quæ mandauerat ei Dominus. * Erat-
que sexcentorum annorum, quando diluuij
aquæ inundauerunt super terram. * Et in-
gressus est Noe & filij eius, vxor eius & v-
xores filiorum eius cum eo in arcam prop-
ter aquas diluuij. * De animantibus quoque
mundis, & immundis, & de volucris, &
ex omni, quod mouetur super terram, duo
& duo ingressa sunt ad Noe in arcam, ma-
sculus & femina, sicut præceperat Dominus
Noe. * Cumque transissent septem dies, 10
aquæ diluuij inundauerunt super terram. * 11
Anno sexcentesimo vitæ Noe, mense secun-
do, septimodecimo die mensis, rupti sunt
omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ
coeli apertæ sunt: & facta est pluuia super
terram quadraginta diebus, & quadraginta
noctibus. * In articulo diei illius ingressus
est Noe, & Sem, & Cham, & Iapheth filij
eius: vxor illius, & tres vxores filiorum eius
cum eis in arcam: ipsi, & omne animal se-
cundum genus suum, & vniuersaque iu-
menta in genere suo, & omne quod moue-
tur super terram in genere suo, cunctum-
que volatile secundum genus suum, vniuer-
sæ aues, omnesque volucres. * Ingressæ sunt

ad Noe in arcam, bina, & bina ex omni car-
ne, in qua erat spiritus vitæ. * Et quæ in-
gressa sunt, masculus & foemina ex omni
carne introierunt, sicut præceperat ei Deus.
17 & inclusit eum Dominus desoris. * Fa-
ctumque est diluuium quadraginta diebus
super terram: & multiplicatæ sunt aquæ,
& eleuauerunt arcam in sublime à terra. *
18 Vehementer enim inundauerunt: & omnia
repleuerunt in superficie terræ: porro arca
19 sciebatur super aquas. * Et aquæ præualue-
runt nimis super terram: operitiq; sunt om-
20 nes montes excelsi sub vniuerso coelo. *
Quindecim cubitis altior fuit aqua super
21 montes, quos operuerat. * Consumptaque
est omnis caro, quæ mouebatur super ter-
ram, volucrum, animantium, bestiarum,
omniumque reptilium, quæ reptant super
22 terram: vniuersi homines, * & cuncta, in
quibus spiraculum vitæ est in terra, mortua
23 sunt. * Et deleuit omnem substantiam, quæ
erat super terram ab homine vsque ad pe-
cus, tam reptile, quàm volucres coeli: & de-
leta sunt de terra: remansit autem solus
24 Noe, & qui cum eo erant in arca. * Obti-
nueruntque aquæ terram centum quinquaginta diebus.

C A P. VIII

*Imminutis paulatim aquis diluuij post corui ac
columba emissionem, Noe cum vniuersis, qui
in arca continebantur, egreditur: & altari
extructo, offert Deo in gratiarum actionem
holocausta, quibus placatus Deus promittit,
nunquam deinceps fore diluuium.*

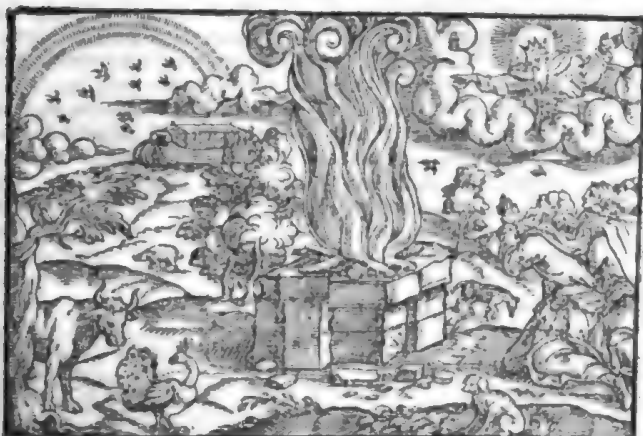
Recordatus autem Deus Noe, cuncto-
rumque animantium, & omnium iu-
mentorum, quæ erant cum eo in arca, addu-
xit spiritum super terram, & imminutæ sunt
2 aquæ. * Et clausi sunt fontes abyssi, & cata-
ractæ coeli: & prohibita sunt pluiæ de cæ-
3 lo. * Reuersæque sunt aquæ de terra euntes,
& redeuntes: & coeperunt minui post cen-
4 tum quinquaginta dies. * Requieuitque ar-
ca mense septimo, vigesimo septimo die mē-
5 sis super montes Armeniæ. * At verò aquæ
ibant, & decrescebant vsque ad decimum
mensem: decimo enim mense, prima die
6 mensis, apparuerunt cacumina montium. *
Cumque transissent quadraginta dies, ape-
7 riens Noe fenestram arcæ, quam fecerat, di-
misit coruum: * qui egrediebatur, & non re-
uertebatur, donec siccarentur aquæ super
8 terram. * Emisit quoque columbam post
eum, vt videret si iam cessassent aquæ super
9 faciem terræ. * Quæ cum non inuenisset, vbi
requiesceret pes eius, reuersa est ad eum in
10 arcam: aquæ enim erant super vniuersam
terram: extenditque manum, & apprehen-
sit eam in arcam. * Expectatis autem
ultra septem diebus alijs, rursus dimisit

* Sap. 110. 2.
* Eccl. 39. 6.
28.
1. Pet. 3. 2.
10.

Heb. 11. 1.
7.

1. Pet. 3. 2.
7.

* Matt. 24.
d. 31.
Luc. 17. f.
26.
1. Pet. 3. 2.
20.

columbam ex arca. * At illa venit ad eum 11
ad vesperam, portans ramum oliuæ virenti-
bus folijs in ore suo : intellexit ergo Noe
quoddam cessassent aquæ super terram. * Expe- 12
ctauitque nihilominus septem alios dies : &
emisit columbam, quæ non est reuerfa ultra
ad eum. * Igitur sexcentesimo primo anno, 13
primo mense, prima die mensis imminutæ
sunt aquæ super terram : & aperiens Noe te-
ctum arcæ, aspexit, viditque quoddam exiccata
esset superficies terræ. * Mense secundo, se- 14
cundo & vigesimo die mensis arefacta est
terra. * Locutus est autem Deus ad Noe, di- 15
cens : * Egrede de arca tu, & vxor tua, filij
tui, & vxores filiorum tuorum tecum. * 17
Cuncta animalia, quæ sunt apud te, ex
omni carne, tam in volatilibus, quam in be-
stijs, & vniuersis reptilibus, quæ reptant su-
per terram, educ tecum, & ingredimini su-
per terram, crescite & multiplicamini su-
per eam. * Egressus est ergo Noe, & filij eius : 18
vxor illius, & vxores filiorum eius cum eo. D
* Sed & omnia animalia, iumenta, & rep- 19
tilia, quæ reptant super terram secundum
genus suum, egressa sunt de arca. * Edifica- 20
uit autem Noe altare Domino : & tollens de
cunctis pecoribus & volucribus mundis,
obtulit holocausta super altare. * Odoratus 21
que est Dominus odorem suauitatis, & ait :
Nequaquam ultra maledicam terræ propter
homines : sensus enim, & cogitatio humani
cordis in malum prona sunt ab adolescen-
tia sua : non igitur ultra percutiam omnem
animam viuentem, sicut feci. * Cunctis die- 22
bus terræ, sementis, & messis, frigus, &
cæstus, æstas & hyems, nox & dies non re-
quiescent.

C A P. I X.

Deus Noe, ac filijs eius benedixit, cunctaque
animalia una cum piscibus in cibum eri-
buit, prohibito tamen illis sanguine : sædus
inter Deum & homines de non inducendis
amplius aquis diluuijs, iride firmatur. Noe
ebrium videns filius Cham, in Chanaan fi-
lio maledicatur : Sem vero & Iapheth be-
nedicuntur.

Benedixitque Deus Noe, & filijs eius. Et
dixit ad eos : Crescite, & multiplicami-
ni, & replete terram. * Et terror vester, ac
tremor sit super cuncta animalia terræ, &
super omnes volucres coeli, cum vniuersis,
quæ mouentur super terram : omnes pisces
maris mahui vestræ traditi sunt. * Et omne,
quod mouetur, & viuic, erit vobis in ci-
bum : quasi olera virentia tradidi vobis om-
nia : * Excepto, quod carnem cum sanguine
non comedetis. * Sanguinem enim anima-
rum vestrarum requiram de manu cuncta-
rum bestiarum : & de manu hominis, de ma-
nu viri, & fratris eius requiram animam
hominis. * Quicumque effuderit humanum
sanguinem, funditur sanguis illius : ad im-
pium quippe Dei factus est homo. * Vos
autem crescite & multiplicamini, & ingre-
dimini super terram, & implete eam. * Hæc
quoque dixit Deus ad Noe, & ad filios eius
cum eo : * Ecce ego statuam pactum meum
vobiscum, & cum semine vestro post vos,
& ad omnem animam viuentem, quæ est
vobiscum, tam in volucribus, quam in iu-
mentis, & pecudibus terræ cunctis, quæ
egressa sunt de arca, & vniuersis bestijs ter-
ræ : * Statuam pactum meum vobiscum, &
nequaquam ultra interficietur omnis caro
aquis diluuij, neque erit deinceps diluuium
dissipans terram. * Dixitque Deus : Hoc si-
gnum fœderis, quod do inter me & vos, &
ad omnem animam viuentem, quæ est vo-
biscum

Sup. i. c. 11
8. c. 17.

Sup. i. c. 19.

Gen. 17. d.
14.

Math. 26.
c. 52.

Apoc. 17.
c. 19.

Sup. i. d.
8. c. 17.

Isa. 54. c.
5.

hiscum in generationes sempiternas : * Ar- 13
cum meum ponam in nubibus , & erit si-
gnum foederis inter me , & inter terram . * 14
Cumque obduxero nubibus coelum , appa-
rebit arcus meus in nubibus : * & recorda- 15
bor foederis mei vobiscum , & cum omni
anima viuente , quæ carnem vegetat : & non
erunt ultra aquæ diluuij ad delendum vni-
uersam carnem . * Eritque arcus in nubi- 16
bus , & videbo illum , & recordabor foede-
ris sempiterni , quod pactum est inter Deū ,
& omnem animam viuentem vniuersæ car-
nis , quæ est super terram . * Dixitque Deus 17

ad Noe : Hoc erit signum foederis , quod
constitui inter me , & omnem carnem super
18 terram . * Erant ergo filij Noe , qui egressi
sunt de arca , Sem , Cham , & Iapheth : porro
19 Cham ipse est pater Chanaan . * Tres isti fi-
lij sunt Noe : & ab his disseminatum est om-
ne genus hominum super vniuersam ter-
20 ram . * Coepitque Noe vir agricola exerce-
21 re terram , & plantauit vineam . * Bibens-
D que vinum inebriatus est , & nudatus in ta-
22 bernaculo suo . * Quod cum vidisset Cham
pater Chanaan , verenda scilicet patris sui
esse nudata , nunciauit duobus fratribus suis

foras . * At verò Sem & Iapheth pallium 23
imposuerunt humeris suis , & incedentes re-
trorsum , operuerunt verenda patris sui : fa-
ciesque eorum auersæ erant . & patris virilia
non viderunt . * Euigilans autem Noe ex vi- 24
no , cum didicisset , quæ fecerat ei filius suus
minor , * ait : Maledictus Chanaan , seruus 25
seruorum erit fratribus suis . * Dixitque Be- 26
nedictus Dominus Deus Sem , sit Chanaan
seruus eius . * Dilatet Deus Iapheth . & ha- 27
bitet in tabernaculis Sem , sitque Chanaan
seruus eius . * Vixit autem Noe post dilu- 28
uium trecentis quinquaginta annis . * Et im- 29
pleti sunt omnes dies eius nongentorum
quinquaginta annorum : & mortuus est .

C A P. X.

*Genealogia filiorum Noe , à quibus diuisa sunt
gentes post diluuium , & orti omnes mortales .*

Tu. 1. 2. 3.

HAc sunt generationes filiorum Noe , 1
Sem , Cham , & Iapheth : natiq̃ue A
sunt eis filij post diluuium . * Filij Iapheth : 2
Gomer , & Magog , & Madai , & Iauan , &
Thubal , & Mosoch , & Thiras . * Porro filij 3
Gomer : Asencæ , & Riphath , & Thogorma .
* Filij autem Iauan : Elifas , & Tharsis , Cet- 4
chim , & Dodaniam . * Ab his diuisæ sunt in-
sula gentium in regionibus suis , vniquis-
que secundum linguam suam , & familias

6 suas in nationibus suis . * Filij autem Cham
7 Chus , & Mesraim , & Phuth , & Chanaan . *
8 Filij Chus : Saba , & Heuila , & Sabatha , &
9 Regma , & Sabatacha . Filij Regma : Saba , &
10 Dadam . * Porro Chus genuit Nerod : ipse
11 coepit esse potens in terra , & erat robustus
12 venator coram Domino . Ob hoc exiuit
13 prouerbiū quasi Nemrod robustus vena-
14 tor coram Domino . * Fuit autem princi-
15 pum regni eius Babylon , & Arach , & A-
16 chad , & Chalanne in terra Senaar . * De ter-
17 ra illa egressus est Assur , & ædificauit Nini-
18 uem , & plateas ciuitatis . & Chale . * Resen
19 quoque inter Ninium , & Chale : hæc est ci-
20 uitas magna . * At verò Mesraim genuit Lu-
dim , & Ananim , & Laabim , Nephthim ,
21 & Phetrusim , & Chasluim : de quibus egres-
22 si sunt Philisthiim , & Caphtorim . * Cha-
23 naan autem genuit Sidonem primogeni-
24 tum suum , Hethæum , & Iebusæum , &
25 Amorrhæum , Gergesæum , Heuæum , & A-
26 raccum , Sinum , & Aradium , Samarcum ,
27 & Amathæum : & post hæc disseminati sunt
28 populi Chanaanæorum . * Factique sunt ter-
29 mini Chanaan venientibus à Sidone Gera-
30 ram vsque Gazam , donec ingrediaris Sodo-
mam , & Gomorrhæam , & Adaman , & Sebo-
im vsque Lesa . * Hi sunt filij Cham in co-
gna-

gnationibus & linguis, & generationibus, terrisque & gentibus suis. * De Sem quoque 21 nati sunt, patre omnium filiorum Heber, fratre Iapheth maiore. * Filij Sem: Aelam & 22 Assur, & Arphaxad, & Lud, & Aram. * Filij 23 Aram: Vs, & Hul, & Gether, & Mes. * At 24 vero Arphaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber. * Natiq[ue] sunt Heber filij duo: no- 25 men vni Phaleg, eo quod in diebus eius diuisa sit terra: & nomen fratris eius Iectan. * 26 Qui Iectan genuit Elmodad, & Saleph, &

27 Afarnoth, Iare, * & Aduram, & Vzai, & De- 28 cia, * & Ebal, & Abimael, Saba, * & O- 29 phir, & Henila, & Iobab. omnes isti filij 30 Iectan. * Et facta est habitatio eorum de Messa pergentibus vsque Sephar montem 31 orientalem. * Isti filij Sem secundum cognationes, & linguas, & regiones in 32 gentibus suis. * Hæ familiæ Noe iuxta populos & nationes suas. Ab his diuise sunt gentes in terra post diluuium.

C A P. XI.

In turris Babel adificatione, superborum fastus ac lingua confunditur. Sem genealogia usque ad Abram sequitur.

ERat autem terra labij vnus, & sermo- 1 num eorundem. * Cumque proficiscerentur de oriente, inuenerunt campum in 2 terra Sennaar, & habitauerunt in eo. * Dixitque alter ad proximum suum: Venite, 3 faciamus lateres, & coquamus eos igni. Habueruntque lateres pro saxis, & bitumen pro coemeto: * & dixerunt. Venite, faciamus nobis civitatem, & turrim, cuius culmen peringat ad celum: & celebremus nomen nostrum, antequam dinidamur in vniuersas terras. * Descendit autem Dominus, ut videret civitatem & turrim, quam ædificabant filij Adam, * & dixit: Ecce, vnus est 4 populus, & vnum labium omnibus: cœperuntque hoc facere, nec desisterat a cogitationibus suis, donec eas opere compleant. * Venite igitur descendamus, & confundamus ibi linguam eorum, ut nō audiat vnusquisque vocem proximi sui. * Atque ita dimisit eos Dominus ex illo loco in vniuersas terras, & cessauerunt ædificare civitatem. * 5 Et idcirco vocatum est nomen eius Babel, quia ibi confusum est labium vniuersæ terræ, & inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum. * Hæ sunt gene-

rationes Sem: Sem erat centum annorum quando genuit Arphaxad, biennio post diluuium. * Vixitque Sem postquam genuit Arphaxad, quingentis annis: & genuit filios, & filias. * Porro Arphaxad vixit triginta quinque annis, & genuit Sale. Vixitque 6 Arphaxad postquam genuit Sale, trecentis 7 tribus annis: & genuit filios, & filias. * Sale quoque vixit triginta annis, & genuit Heber. * Vixitque Sale postquam genuit Heber, 8 quadringentis tribus annis, & genuit filios, & filias. * Vixit autem Heber triginta 9 quatuor annis, & genuit Phaleg. * Et vixit Heber postquam genuit Phaleg, quadringentis triginta annis: & genuit filios, & filias. 10 * Vixit quoque Phaleg triginta annis, & genuit Reu. * Vixitque Phaleg postquam genuit Reu, ducentis nouem annis, & genuit filios, & filias. * Vixit autem Reu triginta duobus annis, & genuit Sarug. * Vixit quoque Reu postquam genuit Sarug, ducentis septem annis: & genuit filios, & filias. * Vixit verò Sarug triginta annis, & genuit Nachor. * Vixitque Sarug postquam genuit Nachor, ducentis annis: & genuit filios, & filias. * Vixit autem Nachor viginti nouem annis, & genuit Thare. * Vixitque Nachor postquam genuit Thare, centum decem & 11 nouem annis: & genuit filios, & filias. * Vixitque Thare septuaginta annis, & genuit

Abram

1. Par. 6. b. 17.

1. Par. 1. b. 10.

1. Par. 11. b. 18.

1. Par. 1. b. 17.

Sap. 10. 2. 5.

17. 14. c. 1. Abram & Nachor, & Aran. * Ha sunt au-
tem generationes Thare: Thare genuit A-
bram, Nachor, & Aran. Porro Aran genuit
Lot. * Mortuusque est Aran ante Thare pa-
trem suum, in terra natiuitatis suae in Vr
Chaldaeorum. * Duxerunt autem Abram, &
& Nachor uxores: nomen vxoris Abram,
Sarai: & nomen vxoris Nachor, Melcha fi-
lia Aran patris Melchae, & patris Ieschar. * 30
Erat autem Sarai sterilis, nec habebat libe-
ros. * Tulit itaque Thare Abram filium 31
suum, & Lot filium Aran, filium filij sui, &
Sarai nurum suam, vxorem Abram filij
sui, & eduxit eos de Vr Chaldaeorum, vt
irent in terram Chanaan: veneruntque vs-
que Haram, & habitauerunt ibi. * Et facti 32
sunt dies Thare ducentorum quinque an-
norum, & mortuus est in Haran.

C A P. XII.

*Abram Dei mandato parens, p omiffaque ac-
cipiens, patriam reliquit, comitante Lot, pere-
grinatur in Chanaan, & Dominus in Sichem
& Bethel sacrificat. Inde propter famem
Aegyptum ingressus, vxorem suam vocat
sororem: quam in domum regis Pharaonis
sublatam, postea recipit intactam.*

Dixit autem Dominus ad Abram: Egre-
dere de terra tua, & de cognatione
tua, & de domo patris tui, & veni in terram,
quam monitrobo tibi. * Faciamque te in
gentem magnam, & benedicam tibi, & ma-
gnificabo nomen tuum, erisque benedictus.
* Benedicam benedicientibus tibi, & maledi-
cam maledicentibus tibi, atque IN TE
benedicientur vnuerse cognationes terrae.
Egressus est itaque Abram sicut praeceperat
ei Dominus, & iuit cum eo Lot: septuaginta
quinque annorum erat Abram, cum egre-
deretur de Haram. * Tulitque Sarai vxorem
suam, & Lot filium fratris sui, vnuerfam-
que substantiam, quam possederant, & ani-
mas, quas fecerat in Haran: & egressi sunt,
vt irent in terram Chanaan. Cumque venis-
sent in eam, * pertransiuit Abram terram
vsque ad locum Sichem, vsque ad conual-
lem illustrem: Chananeus autem tunc erat
in terra. * Apparuit autem Dominus Abram,
& dixit ei: Semini tuo dabo terram hanc.
Qui edificauit ibi altare Domino, qui ap-
paruerat ei. * Et inde transgrediens ad mon-
tem, qui erat contra orientem Bethel, tene-
dit ibi tabernaculum suum, ab occidente ha-
bens Bethel, & ab oriente Hai: edificauit
quoque ibi altare Domino, & inuocauit no-
men eius. * Perrexitque Abram vadens, &
vltra progrediens ad meridiem. * Facta est
autem fames in terra: descenditque Abram
in Aegyptum, vt peregrinaretur ibi: praua-
luerat enim fames in terra. * Cumque pro-
pe esset, vt ingrederetur Aegyptum, dixit Sa-

rai vxori suae: Noui, quod pulchra sis mu-
lier: * & quod cum viderint te Aegyptij, di-
cturi sunt: Vxor ipsius est: & interficient
me, & te reseruabunt. * Dic ergo, obsecro
te, quod soror mea sis: vt bene sit mihi pro-
pter te, & viuat anima mea ob gratiam tui.
* Cum itaque ingressus esset Abram Aegyptum,
viderunt Aegyptij mulierem, quod es-
set pulchra nimis: * Et nunciauerunt prin-
cipes Pharaoni, & laudauerunt eam apud
illum: & sublata est mulier in domum Pha-
raonis. * Abram vero bene vsi sunt propter
Dillam: Eueruntque ei oues, & boues, & asini,
& serui, & famulae & asinae, & camel. * Fla-
gellauit autem Dominus Pharaonem pla-
gis maximis, & domum eius propter Sarai
vxorem Abram. * Vocauitque Pharaon A-
bram, & dixit ei: Quidnam est hoc, quod feci-
stis mihi? quare non indicasti, quod vxor
tua esset? * Quam ob causam dixisti esse
sororem tuam, vt tollerem eam mihi in vx-
orem? Nunc igitur ecce coniux tua accipe:
eam, & vade. * Praecepitque Pharaon super
Abram viros: & deduxerunt eum, & vxor-
em illius, & omnia quae habebat.

C A P. XIII.

*Abram & Lot Aegyptum egressi, p a nimia
opulencia separantur: & Lot Iordanis fi-
nes eligente, Abram habitat in terra Cha-
naan: ubi rursus Dei promissiones de mul-
tiplicando semine, terraque possidenda, ac-
cipit.*

Ascendit ergo Abram de Aegypto, ipse
& vxor eius, & omnia quae habebat.
& Lot cum eo ad australem plagam. * Erat
autem diues valde in possessione auri, &
argenti. * Reuersusque est per iter, quo vene-
rat a meridie in Bethel vsque ad locum, vbi
prius fixerat tabernaculum inter Bethel &
Hai: in loco altaris, quod fecerat prius, &
inuocauit ibi nomen Domini. * Sed & Lot,
qui erat cum Abram, fuerunt greges ouium,
& armenta, & tabernacula. * Nec poterat
eos capere terra, vt habitarent simul: erat
quippe substantia eorum multa, & nequi-
bant habitare communiter. * Vnde & facta
est rixa inter pastores gregum Abram, &
Lot. Eo autem tempore Chananeus, &
Pherezeus habitabant in terra illa. * Dixit
ergo Abram ad Lot: Ne quaso sit iurgium
inter me, & te, & inter pastores meos, & pa-
stres tuos: fratres enim sumus. * Ecce vni-
uersa terra coram te est: recede a me, obse-
cro: si ad sinistram ieris, ego dexteram te-
nebo: si tu dexteram elegeris, ego ad sini-
stram pergam. * Eleuatis itaque Lot oculis,
vidit omnem circa regionem Iordanis, quae
vnuerfa irrigabatur, antequam subterretet
Dominus Sodomam, & Gomorrhham, sicut
C paradysus Domini, & sicut Aegyptus ve-
nica-

* Ios. 14. a.

* Neh. 9. b. 7.

* Iud. 5. a. b.

* AR. 5. c. 3.

* Gal. 3. b. 8.

* Ios. 18. c. 18.

* 1. c. 27.

* Mat. 2. a. b. 8.

* Ios. 19. d. 18.

* 26. a. 1.

* Deut. 34. b.

* 41.

* Sup. 11. b.

* Inf. 159.

nientibus in Segor. * Elegitque sibi Lot re-
gionem circa Iordanem, & recessit ab O-
riente: divisi que sunt alterutrum à fratre
suo. * Abram habitavit in terra Chanaan: 12
Lot verò moratus est in oppidis, quæ erant
circa Iordanem, & habitavit in Sodomis. * 13
Homines autem Sodomicæ pessimi erant,
& peccatores coram Domino nimis: Dixit
que Dominus ad Abram, postquam diuisus
est ab eo Lot: Leua oculos tuos, & vide à
loco, in quo nunc es, ad aquilonem, & meri-
diem, ad orientem, & occidentem. * Om-
nem terram, quam conspicias, tibi dabo, &
semini tuo usque in sempiternum. * Faciam
que semen tuum sicut pulverem terræ: si
quis potest hominum numerare pulverem
terræ, semen quoque tuum numerare pote-
rit. * Surge, & perambula terram in longi-
tudine, & in latitudine sua: quia tibi daturus
sum eam. * Mouens igitur tabernaculum
suum Abram, venit & habitavit iuxta con-
uallē Mambre, quæ est in Hebron: &ifica-
uitque ibi altare Domino.

C A P. XIV.

*De viſtis quinque regibus, ac ſpoliatis Sodo-
mis, Lot cum priorique alijs captiuus du-
citur, à quatuor regibus viſtoribus: quos
Abram perſecutus omnes captiuos, ſpo-
liaque reduxit; latuſque pro viſtoribus
decimas dedit Melchisedacho, à quo benedi-
ctio accepta, cunctis Regi Sodomorum
reddidit.*

Factum est autem in illo tempore, vt
Amraphel rex Senaar, & Arioch rex A
Ponti, & Chodorlahomor rex Elamitarum,
& Thadal rex Gentium inirent bellum cō-
tra Bara regem Sodomorum, & contra Ber-
sa regem Gomorrhæ. & contra Sennaab re-
gem Adamæ, & contra Semeber regem Se-
boim, contraque regem Balæ, ipsa est Segor.
* Omnes hi conuenerunt in vallē Silue-

strem, quæ nunc est mare salis. * Duodecim
enim annis seruierant Chodorlahomor,
& tertio decimo anno recesserunt ab eo. *
Igitur quartodecimo anno venit Chodor-
lahomor, & reges, qui erant cum eo: percus-
seruntque Raphaim in Astarothearnaim, &
Zuzim cum eis, & Emit in Saue Cariatha-
im, & Chorræos in montibus Seir, vsque
ad Campēstria Pharan, quæ est in solitudi-
ne. * Reuerſique sunt, & venerunt ad fon-
tem Miſphat, ipsa est Cades: & percusse-
runt omnem regionem Amalecitarum, &
Amorrhæorum, qui habitabat in Aſaſon-
thamar. * Et egreſſi sunt rex Sodomorum,
& rex Gomorrhæ, rexque Adamæ, & rex Se-
boim, necnon & rex Balæ, quæ est Segor: &
direxerunt aciem contra eos in vallē Silue-
stri: * ſcilicet aduerſus Chodorlahomor re-
gem Elamitarum, & Thadal regem Gen-
tium, & Amraphel regem Sennaar, & Arioch
regem Ponti: quatuor reges aduerſus quin-
que. * Vallis autem Silueſtris habebat pu-
teos multos bituminis. Itaque rex Sodomor-
um, & Gomorrhæ terga verterunt, cecide-
runtque ibi: & qui remanserant, fugerunt
ad montem. * Tulerunt autem omnem ſub-
ſtantiam Sodomorum, Gomorrhæ, & vni-
uerſa, quæ ad eum pertinent, & abierunt:
& Lot, & ſubſtantiam eius, filium
fratris Abram, qui habitabat in Sodomis.
* Et ecce vnus, qui euaserat, nunciavit Abræ
Hebræo, qui habitabat in conuallē Mam-
bre Amorrhæi fratris Eſchol, & fratris A-
ner: hi enim pepigerant ſœdus cum Abram.
* Quod cum audiſſet Abram, caprum vi-
delicet Lot fratrem ſuum, numerauit expē-
ditos vernaculos ſuos trecentos decem, &
oſto: & perſecutus eſt vsque Dan, & diui-
ſis ſocijs, irruit ſuper eos nocte: percusſit-
que eos, & perſecutus eſt vos vsque Hobæ,
quæ eſt ad Izuiam Damſci. * Reducitque

om-

* Sep. 12. b.
I. c. 18.
26. 2. 4.
Deut. 34. b.
9.

omnem substantiam, & Lot fratrem suum cum substantia illius, mulieres quoque & populum. * Egressus est autem rex Sodomorum in occursum eius, postquam reuersus est à caede Chodorlahomor, & regum, qui cum eo erant, in valle Saue, quæ est uallis regis. * At uero Melchisedech rex Salem, 18 proferens panem, & uinum, erat enim Sacerdos Dei altissimi, benedixit ei, & ait: Benedictus Abram Deo excelso, qui creauit coelum, & terram: * & benedictus Deus excelsus, quo protegente, hostes in manibus

21 tuis sunt. Et dedit ei decimas ex omnibus. * Dixit autem rex Sodomorum ad Abram: 22 Da mihi animas, cetera tolle tibi. * qui respondit ei: Leuo manum meam ad Dominum Deum excelsum possessorem coeli, & 23 terræ, * quod à filo subtegminis usque ad corrigiam caligæ, non accipiam ex omnibus quæ tua sunt, ne dicas: ego ditauit Abram: 24 * exceptis his, quæ comederunt iuuenes, & partibus virorum, qui uenerunt mecum, Aner, Eschol, & Mambræ: isti accipient partes suas.

C A P. XV.

Deus Abre de posteritate desperanti filium promittit, cui credens Abram iustificatur. Et in signum promissæ terre, præscriptum à Domino offert sacrificium, auditque sua posteritatis futuram peregrinationem.

His itaque transactis, factus est sermo Domini ad Abram per uisionem dicens: Noli timere Abram, ego protector tuus sum, & merces tua magna nimis. * Dixitque Abram: Domine Deus, quid dabis mihi? ego uadam absque liberis: & filius procuratoris domus meæ iste Damascus Eliezer. * Addiditque Abram: Mihi autem non dedisti semen & ecce uernaculus meus, heres meus erit. * Statimque sermo Domini factus est ad eum, dicens: Non erit hic heres tuus: sed qui egredietur de utero tuo, ipsum habebis heredem. * Eduxitque eum foras, & ait illi: suspice coelum, & numera stellas, si potes. Et dixit ei: Sic erit semen tuum. * Credidit Abram Deo, & reputatum est illi ad iustitiam. * Dixitque ad eum: Ego Dominus, qui eduxit te de Ur Chalæeorum, ut darem tibi terram istam, & possideres eam. * At ille ait: Domine Deus, unde scire possum, quod possessurus sim eam? * Et respondens Dominus: Summe, inquit, mihi

vaccam triennem, & capram trimam, & arietem annorum trium, turturem quoque, & columbam. * Qui tollens uniuersa hæc, diuisit ea per medium, & utrasque partes contra se aliternus posuit: aues autem non diuisit. * Descenderuntque volucres super cadauera, & abigebat eas Abram. * Cumque sol occumberet, sopor irruit super Abram, & horror magnus & tenebrosus inuasit eum. * Dictumque est ad eum: Scito prænosces quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, & subicient eos seruituti, & affligent quadringentis annis. * Verumtamen gentem, cui seruituri sunt, ego iudicabo: & post hæc egredientur cum magna substantia. * Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepultus in senectute bona. * Generatione autem quarta reuertentur huc: nedum enim completæ sunt iniquitates Amorrhæorum usque ad præsens tempus. * Cum ergo occubisset sol, facta est caligo tenebrosa, & apparuit clibanus fumans, & lampas ignis transiens inter diuisiones illas. * In illo die pepigit Dominus foedus cum Abram, dicens: Semini tuo dabo terram hanc à flumine Egypti usque ad fluum magnum Euphraten. * Cineros, & Cenezros, Cedmoneros, & Hetheros, & Pherezros, Raphaim quoque, & Amorrhæos,

* Gen. 12. 1.

* Ro. 4. c. 18.

* Ro. 4. 1. Gal. 3. 6.

* Gen. 14. 18.

* Act. 7. 6.

* Sup. 12. b. 7. 12. d. 5. Inf. 16. a. 4. Deut. 14. b. 4. 1. Par. 9. f. 16. 1. Reg. 4. c. 10.

thros, & Chananzos, & Gergeszos, & Iebu'zos.

C A P. XVI.

Agar à domina Sarai traditur Abra vxor: quæ ubi concepisset, atque ob id dominam contemneret, ab illa afflicta, fugam inquit; sed iussu Angeli eidem submissa, parit Ismaelem.

Igitur Sarai, vxor Abram, non genuerat li-
beros: sed habens ancillam Ægyptiam A
nomine Agar, dixit marito suo: Ecce, con-
clusit me Dominus, ne parerem: ingredere

ad ancillam meam, si forte saltem ex illa su-
scipiam filios. Cùmque ille acquiesceret de-
precanti, * tulit Agar Ægyptiam ancillam
suam post annos decem, quam habitare ce-
perant in terra Chanaan: & dedit eam viro
suo vxorem. * Qui ingressus est ad eam. At
illa concepisse se videns, despectit dominam
suam. * Dixitque Sarai ad Abram: Iniquè
agis contra me: ego dedi ancillam meam
in sinum tuum, quæ videns, quòd concepe-
rit, despectui me habet. iudicet Dominus in-
ter me, & te. * Cui respondens Abram: Ec-

ce, ait, ancilla tua in manu tua est, vt ere ea,
vt liber. Affigente igitur eam Sarai, fugam
inijt. * Cùmque inuenisset eam angelus Do-
mini iuxta fontem aquæ in solitudine, qui
est in via Sur in deserto, * dixit ad illam: A-
gar ancilla Sarai vnde venis? & quò vadis:
quæ respondit: A facie Sarai dominæ meæ
ego fugio. * Dixitque ei angelus Domini:
Reuertere ad dominam tuam, & humiliare
sub manu illius. * Et rursum: Multiplicans,
inquit, multiplicabo semen tuum, & non
numerabitur præ multitudinem. * Ac dein-
ceps: Ecce, ait, concepisti, & paries filium,
vocabisque nomen eius Ismael, eo quod au-
dierit Dominus afflictionem tuam. * Hic
erit ferus homo: manus eius contra omnes,
& manus omnium contra eum; & e regio-
ne vniuersorum fratrum suorum figet ta-
bernacula. * Vocauit autem Agar nomen
Domini, qui loquebatur ad eam: Tu Deus,
qui vidisti me. Dixit enim: Profecto hic vi-
dit posteriora videntis me. * Propterea ap-
pellauit puteum illum, Puteum viucentis, &
videntis me. Ipse est inter Cades, & Barad. *
Peperitque Agar Abraz filium: qui vocauit
nomen eius Ismael. * Octoginta, & sex an-
norum erat Abram, quando peperit ei Agar
Ismaelem,

C A P. XVII.

*Abrahe repetuntur promissiones, ipsius & Sa-
rai nomina immutantur, circumcisio præ-
cipitur in fœderis signum; filius ex Sara
promittitur vna cum successu Ismaelis,
& Abraham circumcisionis præceptum exe-
quitur.*

Postquam verò nonaginta, & nouem an-
norum esse coeperat, apparuit ei Domi-
nus: dixitque ad eum: Ego Deus omnipo-
tens: ambula coram me, & esto perfectus. *
Ponamque fœdus meum inter me, & te, &
multiplicabo te vehementer nimis. * Ceci-
dit Abram pronus in faciem. * Dixitque ei
Deus: Ego sum, & pactum meum tecum, eri-
que pater multarum gentium. * Nec vltra
vocabitur nomen tuum Abram: sed appel-
laberis Abraham: quia patrem multarum
gentium constitui te. * Faciamque te cresce-
re vehementissimè, & ponam te in genti-
bus, regesque ex te egredientur. * Et statuam
pactum meum inter me, & te, & inter se-
men tuum post te in generationibus tuis se-
dere sempiterno: vt sim Deus tuus, & semi-
nis tui post te. * Daboque tibi, & semini tuo
terram peregrinationis tuæ, omnem terram
Chanaan in possessionem æternam, eroque
Deus eorum. * Dixit iterum Deus ad Abra-
ham: Et tu ergo custodies pactum meum,
& se-

* Ezech. 44.
c. 10
Roman. 4.
c. 17.

* Ab. 7. 8.

& semen tuum post te in generationibus
fuis. Hoc est pactum meum, quod obserua,
hicis inter me, & vos, & semen tuum post
te: Circumcideretur ex vobis omne masculu-
num: * & circumcideretis carnem præputij
vestri, vt sit in signum foederis inter me, &
vos. * Infans octo dierum circumcideretur in
vobis, omne masculinum in generationibus
vestris: tam vernaculus, quam emptitijs
circumcideretur, & quicumque non fuerit de
stirpe vestra: * eritq; pactum meum in car-
ne vestra in foedus æternum. * Masculus,
cuius præputij caro circumcisa non fuerit,
delebitur anima illa de populo suo: quia pa-
ctum meum irritum fecit. * Dixit quoque
Deus ad Abraham: Sarai vxorem tuam non
vocabis Sarai, sed Saram. * Et benedicam ei,
& ex illa dabo tibi filium cui benedicturus
sum, eritque in nationes, & reges populo-
rum orientur ex eo. * Cecidit Abraham in
faciem suam, & risit, dicens in corde suo:
Putasne centenarij nascetur filius? & Sara
nonagenaria pariet? * Dixitque ad Deum:
Vtinam Ismael viuat corâ te. * Et ait Deus
ad Abraham: Sara vxor tua pariet tibi filiû,

vocabisque nomen eius Isaac, & constituam
pactum meum illi in foedus sempiternum,
& semini eius post eum. * Super Ismael
quoque exaudi te. ecce, benedicam ei, &
augebo, & multiplicabo eum valde: & duo-
decim duces generabit, & faciam illum in
gentem magnam. * Pactum verò meum
constituam ad Isaac, quem pariet tibi Sara
tempore isto in anno altero. * Cumque fini-
tus esset sermo loquentis cum eo, ascen-
dit Deus ab Abraham. * Tulit autem Abra-
ham Ismael filium suum, & omnes vernacu-
los domus suæ: vniversosque quos eme-
rat, cunctos mores ex omnibus viris domus
suæ, & circumcidit carnem præputij eorum
statim in ipsa die, sicut præceperat ei Deus.
* Abraham nonaginta & nouem erat
annorum, quando circumcidit carnem præ-
putij sui. * Et Ismael filius tredecim an-
nos impleuerat tempore circumcisionis
suæ. * Eadem die circumcisis est Abra-
ham & Ismael filius eius. * Et omnes
viri domus illius, tam vernaculi, quam
emptitij, & alienigenæ pariter circumci-
si sunt.

C A P. XVIII.

Angeli ab Abraham hospitio suscepti, filium ex
Sara promittunt: quæ ob id videns, corripi-
tur. Sodomorum euerſio prædicatur, pro quibus
Abraham sapius deprecatur.

Heb. 13. 2.

Apparuit autem ei Dominus in conua-
ſatione. * Iste Mambre sedenti in ostio tabernacu-
li sui in ipſo ſeruore diei. * Cumque eleuaſ-
ſet oculos, apparuerunt ei tres viri ſtantes
propè eum: quos cum vidisset, cucurrit in
occurſum eorum de ostio tabernaculi, &
adorauit in terram. * Et dixit: Domine, ſi in-
ueni gratiam in oculis tuis, ne tranſeas ſeru-
um tuum: * ſed aſſeram pauxillum aquæ, &
& lauare pedes veſtros, & requieſcite ſub
arbore. * Ponamque buccellam panis, &

confortate cor veſtrum, poſtea tranſibitis
idecirco enim declinaſtis ad ſeruum veſtrû.
Qui dixerunt: Fac vt locutus es. * Feſtinauit
Abraham in tabernaculum ad Saram, di-
xitque ei: Accelera, tria ſata ſimile commi-
ſce, & fac ſubcinericios panes. * Ipſe verò
ad armentum cucurrit, & tulit inde vitu-
lum tenerrimum, & optimum, deditque
pæro: qui feſtinauit, & coxit illum. * Tulit
quoque butyrum, & lac, & vitulum quem
coxerat, & poſuit coram eis: ipſe verò ſta-
bat iuxta eos ſub arbore. * Cumque come-
diſſent, dixerunt ad eum: Vbi eſt Sara vxor
tua? Ecce in tabernaculo eſt. * Cui dixit:
Reuertens veniam ad te tempore iſto, vitâ
comite, & habebit filium Sara vxor tua.

Quo

* Sup. 17. 2.
19.
Inf. 11. 2. 8.
Rom. 9. 8. 9.
2. Pet. 3. 2. 6.

Quo audito, Sara risit post ostium tabernaculi. * Erant autem ambo senes, prouectæque ætatis, & desiderat Sara fieri muliebria. * Quæ risit occultè, dicens: Postquam con-
 12 senui, & dominus meus vetulus est, voluptati operam dabo? * Dixit autem Dominus
 13 ad Abraham: Quare risit Sara, dicens: Num verè paritura sum anus? * Numquid Deo
 14 quidquam est difficile? iuxta conductum reuertar ad te hoc eodem tempore, vita comite, & habebit Sara filium. * Negauit Sara,
 15 dicens: Non risi: timore perterrita. Dominus autem: Non est, inquit, ita: sed risisti. *
 16 Cum ergo surrexissent inde viri, direxerunt oculos contra Sodomam: & Abraham simul gradiebatur, deducens eos. * Dixitque
 17 Dominus. Num celare potero Abraham quæ gestatus sum: * cum futurus sit in gentem magnam, ac robustissimam, & BENE-
 18 DICENDÆ sint in illo omnes nationes terræ? * Scio enim quod præcipurus sit filiis
 19 tuis, & domui suæ post te, ut custodiant viam Domini, & faciant iudicium, & iustitiam: ut adducat Dominus propter Abraham omnia, quæ locutus est ad eum. * Dixit
 20 itaque Dominus: Clamor Sodomorum, & Gomorrhæ multiplicatus est, & peccatum eorum aggrauatum est nimis. * Descendam,
 21 & videbo vtrum clamorem qui venit ad me, opere compleuerint: an non est ita, ut sciam. * Conuerteruntque se inde, & abe-
 22 runt Sodomam: Abraham verò adhuc itabat coram Domino. * Et appropinquans ait:
 23 Nūquid perdes iustum cum impiis? Si fue-
 24 rint quinquaginta iusti in ciuitate, peribunt simul? & non parces loco illi propter quin-
 25 quaginta iustos, si fuerint in eo? Absit a te, ut rem hanc facias, & occidas iustum cum impio, fiatque iustus sicut impius, non est hoc tuum: qui iudicas omnem terram, nequaquam facies iudicium hoc. * Dixitque
 26 Dominus ad eum: Si inuenero Sodomis quinquaginta iustos in medio ciuitatis, dimit-
 27 tam omni loco propter eos. * Respondenti-
 28 que Abraham, ait: Quia semel coepi, loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis, & cinis. * Quid si minas quinquaginta iustis
 29 quinque fuerint? delebis, propter quadraginta quinque, vniuersam urbem? Et ait: Nō delebo, si inuenero ibi quadraginta quinque.
 30 * Rursumque locutus est ad eum; Sin autem quadraginta ibi inuenti fuerint, quid facies? Ait: Non percutiam propter quadraginta.
 31 * Ne quæso, inquit, indigneris Domine, si loquar: Quid si ibi inuenti fuerint triginta? Respondit: Nō faciam, si inuenero ibi triginta. * Quia semel, ait coepi, loquar ad
 32 Dominum meum. Quid sibi inuenti fuerint viginti? Ait: Non interficiam propter viginti. * Obsecro, inquit, ne irascaris Domine, si
 33

si loquar adhuc semel: Quid si inuenti fuerint ibi decem? Et dixit: Nō delebo propter decem. * Abijtque Dominus, postquam cessauit loqui, ad Abraham: & ille reuersus est in locum suum.

C A P. XIX.

Lot, Angelis hospitio susceptis, à Sodomitis vim patitur, cum uxore & utraque filia à Sodomitico crepusculo incendio uxorem in via amisit: tandemque inebriatus, cum utraque filia incestum ignorans commisit, unde ortum habuerunt Moabita & Ammonita.

Veneruntque duo Angeli Sodomam vespere, & sedente Lot in foribus ciuitatis. Qui cum vidisset eos, surrexit, & iuit obuiam eis: adorauitque pronus in terram, & dixit: Obsecro, domini, declinate in domum pueri vestri, & manete ibi: lauate pedes vestros, & manè proficiscemini in viam vestram. Qui dixerunt: Minime, sed in platea manebimus. * Compulit illos oppido, ut diuerterent ad eum: ingressisque domum illius fecit conuiuium, & coxit azyma: & comederunt. * Prius autem quam irent cubitum, viri ciuitatis vallauerunt domum à puero usque ad lenem, omnis populus simul. * Vocaueruntque Lot, & dixerunt ei: Vbi sunt viri qui introierunt ad te nocte? educ illos huc, ut cognoscamus eos. * Egredius ad eos Lot, post tergum occludens ostium, ait: * Nolite, quæso, fratres mei, nolite malum hoc facere. * Habeo duas filias, quæ necdum cognouerunt virum: educam eas ad vos, & abutimini eis sicut vobis placuerit, dummodo viris istis nihil mali faciatis, quia ingressi sunt sub umbra culminis mei. * At illi dixerunt: Recede illuc. Et rursus: Ingressus es, inquit, ut aduena; nunquid ut iudices? te ergo ipsum magis, quam hos affigemus. Vimque faciebant Lot vehementissime, iamque propè erat, ut effingerent
 10 fores. Et ecce miserunt manum viri, & introduxerunt ad se Lot, clauseruntque ostium:
 11 * eos, qui foris erant, percusserunt cecitate à minino usque ad maximum, ita ut ostium
 12 inuenire non possent. * Dixerunt autem ad Lot: Habes hic quempiam tuorum? generum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui
 13 sunt, educ de vrbe hac. * delebimus enim locum istum, eò quod increuerit clamor eorum coram Domino, qui misit nos, ut perdamus illos. * Egredius itaque Lot, locutus est ad generos suos, qui accepturi erant filias eius, & dixit: Surgite, egredimini de loco isto: quia delebit Dominus ciuitatē hanc.
 15 Et visus est eis quasi ludens loqui. * Cumque esset mane, cgebant eum Angeli, dicentes: Surge, tolle uxorem tuam, & duas filias quas habes: ne & tu pariter pereas in scelere ciuitatis. * Dissimulante illo, apprehen-

Sup. 12. a. d.
 Inf. 12. d.
 12.

Heb. 11. a.
 1.

* 1. Pet. 2.
 b. 8.

* Sa. p. 19. c.
 16.

henderunt manum eius, & manum vxoris,
 ac duarum filiarum eius, eò quòd parceret
 Dominus illi. * Eduxeruntque eum, & po-
 fuerunt extra ciuitatem: ibique locuti sunt
 ad eum dicentes: Salua animam tuam; noli
 respicere post tergum, nec stes in omni circa
 regione: sed in monte saluum te fac, ne & tu
 simul pereas. * Dixitque Lot ad eos: Quæso
 Domine mi, * quia inuenit seruus tuus gra-
 tiam coram te, & magnificasti misericor-
 diam tuam, quam fecisti mecum, vt saluares
 animam meam, nec possum in monte sal-
 uari, ne fortè apprehendat me malum, &
 moriar: * Est ciuitas hæc iuxta, ad quam
 possum fugere, parua, & saluabor in ea: nun-
 quid non modica est, & viuet anima mea?
 * Dixitque ad eum: Ecce etiam in hoc su-
 scepi preces tuas, vt non subuertam urbem
 pro qua locutus es. * Festina, & saluare ibi:
 quia non potero facere quidquam, donec in-
 grediaris illuc. Idcirco vocatum est nomen
 vrbis illius Segor. * Sol egressus est super
 terram, & Lot ingressus est Segor. * Igitur
 Dominus pluit super Sodomam & Gomo-
 rham sulphur, & ignem à Domino de cælo:
 * & subuertit ciuitates has, & omnem circa
 regionem, vniuersos habitatores vrbium, &
 cuncta terræ virentia. * Respiciensque vxor
 eius post se, versa est in statuam salis. * A-
 braham autem consurgens manè, vbi stete-
 rat prius cum Domino, * intuitus est Sodo-
 mam, & Gomorrham, & vniuersam terram
 regionis illius: viditque ascendentem famil-

29 lam de terra, quasi fornacis fumum. * Cum
 enim subuerteret Deus ciuitates regionis il-
 lius, recordatus Abraham, liberauit Lot de
 subuersione vrbium in quibus habitauerat.
 30 * Ascenditque Lot de Segor, & mansit in
 monte, duæ quoque filiae eius cum eo (ti-
 muerat enim manere in Segor) & mansit in
 31 spelunca ipse, & duæ filiae eius cum eo. *
 Dixitque maior ad minorem: Pater noster
 senex est, & nullus virorum remansit in
 terra, qui possit ingredi ad nos iuxta morem
 32 vniuersæ terræ. Veni, inebriemus cum vi-
 no, dormiamusque cum eo, vt seruare pos-
 33 simus ex patre nostro semen. Dederunt ita-
 que patri suo bibere vinum nocte illa: Et in-
 gressa est maior, dormiuitque cum patre: ac
 ille non sensit, nec quando accubuit filia,
 34 nec quando surrexit. * Altera quoque die
 G dixit maior ad minorem: Ecce dormiui heri
 cum patre meo, demus ei bibere vinum etiã
 hac nocte, & dormies cum eo, vt saluemus
 35 semen de patre nostro. * Dederunt etiam &
 illa nocte patri suo bibere vinum, ingressa-
 que minor filia, dormiuitque cum eo: & ne
 tunc quidem sensit, quando concubuerit,
 36 vel quando illa surrexerit. * Conceperunt
 37 ergo duæ filiae Lot de patre suo. * Peperit-
 que maior filium, & vocauit nomen eius
 Moab, ipse est pater Moabitarum vsque in
 38 præsentem diem. * Minor quoque peperit fi-
 lium, & vocauit nomen eius Ammon, id est,
 filius populi mei; ipse est pater Ammoni-
 tarum vsque hodie.

C A P. XX.

*Abraham in Geraris peregrinantis vxor à rege
 collitur; qua ad Domini iussu cum magnis
 donis intacta redditur, & Abraham orante
 salus domui regis restituitur.*

Profectus inde Abraham in terram au-
 stralem, habitauit inter Cades, & Sur: A
 & peregrinatus est in Geraris: * Dixitque de

Sara vxore sua, Soror mea est. Misit ergo A-
 bimelech rex Ceraræ, & tulit eam. * Venit
 autem Deus ad Abimelech per somnū no-
 cte, & ait illi: En morieris propter mulie-
 rem, quam tulisti: habet enim virum. * Abi-
 melech verò non tetigerat eam, & ait: Do-
 mine, num gentem ignorantem & iustam
 interficies? Nonne ipse dixit mihi, Soror
 mea

mea est: & ipsa ait, Frater meus est: in simplicitate cordis mei, & munditia manuum mearum feci hoc. * Dixitque ad eum Deus: 6
Et ego scio, quod simplici corde feceris: & 7
ideo custodiui te, ne peccares in me & non dimisi, vt tangeres eam. * Nunc ergo redde 7
viro suo vxorem, quia propheta est: & orabit pro te, & viues: si autem nolueris reddere, scito quod morte morieris tu, & omnia quæ tua sunt. * Statimque de nocte confurges Abimelech, vocauit omnes seruos suos; & locutus est vniuersa verba hæc in auribus eorum, timueruntque omnes viri valde. * Vocauit autem Abimelech etiam Abraham, & dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccauimus in te, quia induxisti super me & super regnum meum peccatum grandeque non debuisti facere, fecisti nobis. * Rursumque expostulans, ait: Quid vidisti, vt hoc faceres? * Respondit Abraham: Cogitavi mecum, dicens: Forsitan non est timor Dei in loco isto: & interficiente me propter vxorem meam: * Alias autem & verè soror mea est, filia patris mei, & non filia matris meæ, & duxi eam in vxorem. * Postquam autem eduxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam: Hæc misericordiam facies mecum: In omni loco, ad quem ingrediemur, dices quod frater tuus sim. * Tulit igitur Abimelech oues & boues, & seruos & ancillas, & dedit Abraham: reddiditque illi Saram vxorem suam, * Et ait: Terra coram vobis est, vbicumque tibi placuerit, habita. * Saræ autem dixit: Ecce mille argenteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes, qui tecum sunt, & quocumque perrexeris: mementoque te deprehensam. * Orante autem Abraham, sanauit Deus Abimelech & vxorem, ancillasque eius, & pepererunt. * Concluserat enim Dominus omnem vuluam domus Abimelech propter Saram vxorem Abraham.

C A P. X X I.

Nascitur Isaac, circumciditur, & ablaclatur: Ismael vero cum matre domo pollitur in deserto: videtur. Abimelech cum Abraham foedus medio iuramento percussit.

Visitauit autem Dominus Saram sicut promiserat: & impleuit quæ locutus est. * Concepitque & peperit filium in senectute sua, tempore quo prædixerat ei Deus, * Vocauitque Abraham nomen filij sui, quæ genuit ei Sara, Isaac: * Et circumcidit eum octauo die, sicut præceperat ei Deus. * Cum ætenuum esset annorum: hæc quippè ætate patris natus est Isaac. * Dixitque Sara: Ratum fecit mihi Deus: & quicumque audierit, corridebit mihi. * Rursumque ait: Quis audirurus crederet Abraham, quod Sara iactaret filium, quem peperit ei iam senex? Creuit igitur

tur puer, & ablaclatus est: fecitque Abraham grande conuiuium in die ablaclationis eius. * Cumque vidisset Sara filium Agar Ægyptiæ ludentem cum Isaac filio suo, dixit ab Abraham: * Eijce ancillam hanc, & filium eius: non enim erit hæres filius ancillæ cum filio meo Isaac. * Durè accepit hoc Abraham pro filio suo Cui dixit Deus: Non tibi videatur asperum super puero, & super ancilla tua: omnia quæ dixerit tibi Sara, audi vocem eius: quia in Isaac vocabitur tibi semen. * Sed & filium ancillæ faciam in gentem magnam, quia semen tuum est. * Surrexit itaq; Abraham manè, & tollens panem & vtrem aquæ, imposuit scapulæ eius, tradiditque puerum, & dimisit eam. Quæ cum abiisset, errabat in solitudine Bersabeæ. * Cumque consumpta esset aqua in vtrem, abiecit puerum subter vnam arborem, quæ ibi erat. * Et abiit, seditque è regione procul quantum potest arcus iacere, dixit enim: Nō videbo morientem puerum: & sedens contulit vocem suam, & fleuit. * Exaudivit autem Deus vocem pueri: vocauitque Angelus Dei Agar de coelo, dicens: Quid agis Agar? noli timere: exaudivit enim Deus vocem pueri de loco, in quo est. * Surge, tolle puerum, & tene manum illius: quia in gentem magnam faciam eum. Aperuitque oculos eius Deus: quæ videns puteum aquæ, abiit, & impleuit vtrem, deditque puero bibere. * Et fuit cum eo: qui creauit, & moratus est in solitudine, factusque est iuuenis sagittarius. * Habitauitque in deserto Pharan, & accepit illi mater sua vxorem de terra Ægypti. * Eodem tempore dixit Abimelech, & Phicol princeps exercitus eius, ad Abraham: Deus tecum est in vniuersis quæ agis. * Iura ergo per Deum, ne noceas mihi, & posteris meis, stirpique meæ: sed iuxta misericordiam, quam feci tibi, facies mihi, & terræ in qua versatus es aduenæ. * Dixitque Abraham: Ego iurabo. * Et increpauit Abimelech propter puteum aquæ, quem vi abstulerant serui eius. * Responditque Abimelech: Nesciui quis fecerit hanc rem: sed & tu non indicasti mihi, & ego nō audiui præter hodie. * Tulit itaque Abraham oues & boues, & dedit Abimelech: percusseruntque ambo foedus. * Et statuit Abraham septem agnas gregis seorsū. * Cui dixit Abimelech: Quid sibi volunt septem agnæ istæ, quas stare fecisti seorsum? At ille: Septem, inquit, agnas accipies de manu mea: vt sint mihi in testimoniū, quoniam ego fodi puteum istū. * Idcirco vocatus est locus ille Bersabee: quia ibi vterque iurauit. * Et inierunt foedus pro puteo iuramenti. * Surrexit autem Abimelech, & Phicol princeps exercitus eius, reuersique sunt in terram Palæstinorum.

D

Abra-

* Sep. 11. c. 11.
11.
Iaf. 21. c. 31

* Gal. 4. d. 10.

* Rom. 9. in
7. Heb. 11. d. 18.

* Sep. 10. d. 11.

* Sep. 17. c. 11.
11. d. 10.
* Gal. 4. c. 21.
11. d. 10.
* Sep. 17. d. 10.
Mat. 1. d. 2.

Abraham verò plantauit nemus in Bersabee, & inuocauit ibi nomen Domini Dei æterni. * Et fuit colonus terræ Palæstinorum 34 diebus multis.

C A P. XXII.

Fides, & obedientia Abraha in filij sui præcepta immolatione probatur, sed ab ipso immolatione prohibetur ab Angelo: promissionesque ei de nouo ob hanc insignem obedientiam confirmantur: & filij Nachor fratris Abraha numerantur.

Judith. 8. c.
23.
Heb. 11. d. 1.

QUæ postquam gesta sunt, * tentauit 1 Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respondit: Adsum. * 2 Ait illi: Tolle filium tuum vnigenitum, quæ

diligis Isaac, & vade in terram visionis: atque ibi offeres eum in holocaustum super vnum montium, quem monstrauero tibi. * Igitur Abraham de nocte confurgens, strauit asinum suum: ducens secum duos iuuenes, & Isaac filium suum: Cumque concidisset ligna in holocaustum, abiit ad locum quem præceperat ei Deus. * Die autem tertio, eleuatis oculis, vidit locum procul: * Dixitque ad pueros suos: Expectate hic cum asino: ego & puer illuc vsque properantes, postquàm adorauerimus, reuertemur ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac filium suum: ipse verò portabat in manibus ignem & gladium. Cumque duo

pergerent simul, * Dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis & ligna: vbi est victima holocausti? * Dixit autem Abraham: Deus prouidebit sibi victima holocausti, fili mi. Pergebant ergo pariter: * Et venerunt ad locum, quem ostenderat ei Deus, in quo edificauit altare, & desuper ligna composuit: cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum. * Extenditque 10 manum, & arripuit gladium, vt immolaret filium suum. * Et ecce Angelus Domini de 11 celo clamauit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum. * Dixitque ei: Nō ex- 12 tendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam: nunc cognoui, quod times Deum, & non pepercisti vnigenito filio tuo propter me. * Leuauit Abraham oculos 13 suos, viditque post tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. * Appellauit. 14 que nomen loci illius, Dominus videt. Vnde vsque hodie dicitur: In monte Dominus videbit. * Vocauit autem Angelus Domini A- 15 braham secundo de coelo dicens: * Per me 16 metipsum iuravi, dicit Dominus: quia feci-

Jac. 2. d. 21.

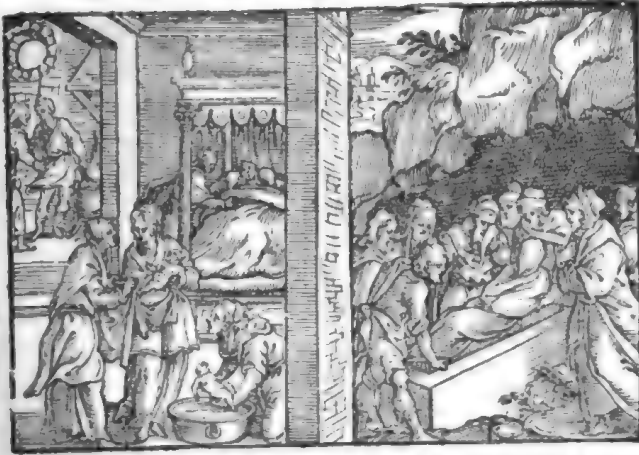
si hanc rem, & non pepercisti filio tuo 17 vnigenito propter me: Benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cœli, & velut arenam, quæ est in litore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum 18 suorum. Et * BENEDICENTVR in semine tuo omnes gentes terræ, quia obedisti voci 19 meæ. * Reuersus est Abraham ad pueros suos, abieruntque Bersabee simul, & habitauit ibi. 20 * His ita gestis, nuntiatum est Abraham quod Melcha quoque genuisset filios Nachor fratris 21 suo, * Hus primogenitum, & Buz fratrem 22 eius, & Camuel patrem Syrorum. * Et Cam- 23 sed, & Azau, Pheldas quoque & Iediaph, * Ac Bathuel de quo nata est Rebecca: octo istos genuit Melcha, Nachor fratri Abraham. 24 Concubina vero illius, nomine Roma, peperit Tabee, & Gaham, & Tahas, & Maacha.

* Psal. 104. a.
* Luc. 1. g. 73.
Ecclesi. 44. d.
21.
Heb. 6. c. 13.
1. Macha. 2.
f. 32.
* Luc. 1. g. 73.
* Sup. 12. a.
1. 18. c. 18.
Inf. 25. a. 4.
Ar. 1. d. 25.
Ecclesi. 44. d.
25.

C A P. XXIII.

Sara mortua plangitur, atque in spelunca duplici quam Abraham ab Ephron cum agro præsentem emisit pecunia, sepelitur.

Vixit autem Sara cœtum vigintiseptem annis. * Et mortua est in ciuitate Arbæ, quæ est Hebron, in terra Chanaan: venitque Abraham vt plangeret, & fletet eam. * Cum-

* Cūque surrexisset ab officio funeris, locutus est ad filios Heth, dicens: * Aduena sū & peregrinus apud vos: date mihi ius sepulchri vobiscum, vt sepeliā mortuum meū. * Responderunt filij Heth, dicentes: * Audi nos Domine, princeps Deus apud nos: in electis sepulchris nostris sepeli mortuum tuū: nullusque te prohibere poterit, quin in monumento eius sepelias mortuum tuum. * Surrexit Abraham, & adorauit populum terræ, filios videlicet Heth: Dixitque ad eos: Si placet animę vestrę, vt sepeliā mortuū meum, audite me, & intercedite pro me apud Ephron filium Seor: * Vt det mihi speluncam duplicem, quam habet in extrema parte agri sui pecunia digna tradat eam mihi coram vobis in possessionem sepulchri. * Habitabat autem Ephron in medio filiorū Heth. Responditque Ephron ad Abraham cunctis audientibus, qui ingrediebātur portam ciuitatis illius, dicens: * Nequaquam ita fiet, Domine mi, sed tu magis auctorea quod loquor: Agrum trado tibi, & speluncam quę in eo est, pręsentibus filiis populi mei, sepeli mortuum tuum. * Adorauit Abraham coram populo terrę. * Et locutus est ad Ephron circumstante plebe: Quęro, vt audias me: Dabo pecuniam pro agro: suscipe eam, & sic sepeliā mortuum meum in agro. * Responditque Ephron: * Domine mi, audi me: Terra, quam postulas, quadringentos siclos argenti valet: istud est pretium inter me & te: sed quantum est hoc? sepeli mortuum tuum. * Quod cū audiuisset Abraham, appendit pecuniam, quam Ephron postulauerat audientibus filiis Heth, quadringentos siclos argenti probatę monetę publicę. * Confirmatusque est ager quondam Ephronis, in quo erat spelunca duplex respiciens Mambre, tam ipse, quā spelunca, & omnes arbores eius in cunctis termi-

nis eius per circuitum. * Abraham in possessionem, videntibus filiis Heth, & cunctis qui intrabant portam ciuitatis illius. * Atque ita sepeliuit Abraham Saram vxorem suam in spelunca agri duplici, quę respiciebat Mambre, hac est Hebron in terra Chanaan. * Et confirmatus est ager, & antrum quod erat in eo, Abraham possessionem monumenti a filiis Heth.

C A P. XXIV.

Seruus Abraham ab ipso adiutus, & in Mesopotamiam ad querendam vxorem Isaac missus signo a Domino petito, Rebeccam inuenit, & habito parentum ac fratris ipsiusque consensu adducit ad Isaac: quam ille ducit in vxorem, & ita super matris morte accipit consolationem.

ERat autem Abraham senex, dierumque multorum: & Dominus in cunctis benedixerat ei. * Dixitque ad seruum seniore domus suę, qui pręerat omnibus quę habebat: Pone manum tuam sub femore meū, vt adiurem te per Dominum, Deum cęli & terrę, vt non accipias vxorem filio meo de filiabus Chanaanorum, inter quos habitato: * Sed ad terram, & cognitionem meam proficiscaris, & inde accipias vxorem filio meo Isaac. * Respondit seruus: Si noluerit mulier venire mecum in terram hanc, nunquid reducere debeo filium tuum ad locū, de quo tu egressus es? * Dixitque Abraham: Caue nequando reducas filium meum illuc. * Dominus Deus cęli & terrę, qui tulit me de domo patris mei, de terra natiuitatis meę, qui locutus est mihi, & iurauit mihi dicens: Semini tuo dabo terram hanc: ipse mittet Angelum suum coram te, & accipies inde vxorem filio meo: Sin autē mulier noluerit sequi te, non teneberis iuramentū. * Posuit ergo seruus manum sub femore A-

B 2 braham

* Isr. 47. 4

* Sap. 12. 6.
7. 11. d. 3. &
15. d. 18.
Isr. 26. v. 2.

braham domini sui, & iuravit illi super sermone hoc. * Tulitq; decem camelos de grege domini sui, & abiit, ex omnibus bonis eius portans secum, profectusque perrexit in Mesopotamiam ad urbem Nachos. * Cumque camelos fecisset accumbere extra oppidum iuxta puteum aquæ vespere, eo tempore quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam, dixit: * Domine Deus domini mei Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie, & fac misericordiam cum domino meo Abraham. * Ecce ego sto propè fontem aquæ, & filiae habitatorum huius civitatis egredientur ad hauriendam aquam. * Igitur puella, cui ego dixero: Inclina hydriam tuam ut bibam: & illa responderit, Bibe, quin & camelis tuis dabo potum: ipsa est, quam præparasti seruo tuo Isaac: & per hoc intelligam, quod feceris misericordiam cum domino meo Abraham. * Nec dum intra se verba compleverat, & ecce Rebecca egrediebatur filia Bathuel, filij Melchæ vxoris Nachor fratris Abraham, habens hydriam in scapula sua: * Puella decora nimis, virgoque palcherrima & incognita viro: descenderat autem ad fontem, & impleverat hydriam, ac reuerrebatur. * Occurritque ei seruus, & ait: Pauxillum aquæ mihi ad bibendum præbe de hydria tua. * Quæ respondit: Bibe domine meus: celeriterque deposuit hydriam super vlnam suam, & dedit ei potum. * Cumque ille bibisset, adiecit: Quin & camelis tuis hauriam aquam, donec cuncti bibant. Effundensque hydriam in canalibus, recurrit ad puteum, ut hauriret aquam: & hausit omnibus camelis dedit. * Ipse autem cõtemplabatur eam tacitus, scire volens vtrum prosperum iter suum fecisset Dominus, an non. * Postquam autem biberunt camelis, protulit vir in aures aureas, appendentes siclos duos, & armillas totidem pondo siclorum decem. * Dixitque ad eam. Cuius es filia: indica mihi: est in domo patris tui locus ad manendum? * Quæ respondit: Filia sum Bathuelis, filij Melchæ, quem peperit ipsi Nachor. * Et addidit, dicens: Palarum quoque & feni plurimum est apud nos, & locus spatiosus ad manendum. * Inclinauit se homo, & adoravit Dominum. * Dicens: Benedictus Dominus Deus domini mei Abraham, qui non abstulit misericordiam & veritatem tuam à domino meo, & recto itinere me perduxit in domum fratris domini mei. * Currat itaque puella, & nuntiavit in domum matris suæ omnia quæ audierat. * Habebat autem Rebecca fratrem nomine Laban, qui defestinus egressus est ad hominem, ubi erat sors. * Cumque videt in aures & armillas in manibus sororis suæ, & audisset cuncta verba referentis: Hæc locutus est mihi homo: venit

ad virum, qui stabat iuxta camelos, & propè fontem aquæ: * Dixitque ad eum: Ingredere, benedicte Domini: cur foris stas? præparavi domum, & locum camelis tuis. * Et introduxit eum in hospitium: ac deltrauit camelos, deditque paleas & fenum, & aquam ad laudandos pedes eius, & virorum qui venerant cum eo. Et appositus est in conspectu eius panis. Qui ait: Non comedam, donec loquar sermones meos. Respondit ei: Loquere. At ille: Servus, inquit, Abraham sum: * Et Dominus benedixit domino meo valde, magnificatusque est: & dedit ei oves & boues, argentum & aurum, servos & ancillas, camelos & asinos. * Et peperit Sara vxor domini mei filium domino meo in senectute sua, deditque illi omnia quæ habuerat. * Et adiuravit me dominus meus, dicens: Non accipies vxorem filio meo de filiabus Chananeorum, in quorum terra habito: * Sed ad domum patris mei perges, & de cognatione mea accipies vxorem filio meo: * Ego verò respondi domino meo: Quid si noluerit venire mecum mulier? * Dominus, ait, in cuius conspectu ambulo, mittet Angelum suum tecum. & diriget viam tuam: accipiesque vxorem filio meo de cognatione mea, & de domo patris mei. * Innocens eris à maledictione mea, cum veneris ad propinquos meos, & non dederint tibi. * Veni ergo hodie ad fontem aquæ, & dixi: Domine Deus domini mei Abraham, si direxisti viam meam, in qua nunc ambulo, * Ecce sto iuxta fontem aquæ, & virgo, quæ egreditur ad hauriendam aquam, audierit à me: Da mihi pauxillum aquæ ad bibendum ex hydria tua: * Et dixerit mihi: Et tu bibe, & camelis tuis hauriam: ipsa est mulier quam præparavit Dominus filio domini mei. * Dumque hæc tacitus mecum voluerem, apparuit Rebecca veniens cum hydria, quam portabat in scapula: descenditque ad fontem, & hausit aquam. Et aio ad eam: Da mihi paululum bibere. * Quæ festinans deposuit hydriam de humero, & dixit mihi: Et tu bibe, & camelis tuis tribuam potum. Bibi, & adaquaui camelos. * Interrogavitque eam, & dixi: Cuius es filia? Quæ respondit: Filia Bathuelis sum, filij Nachor, quem peperit ei Melcha. Suspendi itaque in aures ad ornandam faciem eius, & armillas posui in manibus eius. * Pronusque adoravi Dominum, benedicens Domino Deo domini mei Abraham, qui perduxit me recto itinere, ut lumerem filiam fratris domini mei filio eius. * Quamobrem si facitis misericordiam & veritatem cum domino meo: indicatè mihi, ut vadā ad dexteram, siue ad sinistram. * Responderuntque Laban & Bathuel: à Domino egressus est sermo: non possumus extra placitum eius quidquam aliud loqui tecum. * En Rebecca coram te est, tolle eam, & profice.

sciscere, & sit vxor filij domini tui, sicut locutus est Dominus. * Quod cū audisset puer Abraham, procidens adorauit in terram Dominum. * Prolatisq; valis argenteis, & aureis, ac vestibus, dedit ei Rebecca pro munere, fratribus quoq; eius & matri dona obtulit. * Inito conuiuio, vespentes pariter & bibentes manserunt ibi. Surgens autem manē, locutus est puer: Dimitte me, vt vadam ad domum meum. * Responderūtq; fratres eius & mater: Maneat puella saltem decem dies apud nos, & postea proficietetur. * Nolite, ait, me retinere, quia Dominus direxit viam meam: dimitte me vt pergam ad domum meum. * Et dixerunt: Vocemus puellam, & quæramus ipsius voluntatem. * Cūq; vocata venisset, sciscitati sunt: Vis ire cum homine isto? Quæ ait: Vadam. * Dimiserunt ergo eam, & nutricem illius, Deborah, seruumq; Abraham, & comites eius. * Imprecantes pro spera sorori suæ, atq; dicētes: Soror nostra es, crescas in mille millia, & possideat semen tuum portas inimicorum suorum. * Igitur Rebecca & puellæ illius ascēsis camelis, securæ sunt virum: qui festinus reuertebatur ad domum suum. * Eo autem tempore deambulabat Isaac per viā, quæ ducit ad puteum, cuius nomen est Viuentis & vidēis: habitabat enim in terra australi. * Et egressus fuerat ad meditandum in agro, inclinata iam die: cūq; eleuasset oculos, vidit camelos venientes procul. * Rebecca quoq; conspecto Isaac, descendit de camelo, * Et ait ad puerum: Quis est ille homo qui venit per agrum in occursum nobis? Dixitq; ei: Ipse est dominus meus. Ac illa tollens citō pallium suum, operuit se. * Seruus autem, cuncta quæ gesserat, narrauit domino suo Isaac. * Qui introduxit eam in tabernaculum Saræ matris suæ, & accepit eam vxorem: & in tantum dilexit eam, vt dolorem, qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.

C A P. XXV.

Abraham multis ex Cetura susceptis filiis, quibus munera largitur, relicta Isaac hereditate, mortuus est: Ismael quoque postquam duodecim genuit duces, moritur. Isaac pro vxore sua sterili precatu, geminos genuit Esau, & Iacob, quorum maior vendidit minori primogenita.

Abraham verò aliam duxit vxorem nomine Ceturam: Quæ peperit ei Zaran, & Iecsan, & Madan, & Madian, & Iesboe, & Sue. * Iecsan quoq; genuit Saba, & Dadan filij Dadan fuerunt, Asirum, & Latufim, & Loomim. * At verò ex Madian ortus est Ephraim, & Opher, & Henoch, & Abida, & Eldaam: omnes hi filij Ceturæ. * Deditq; Abraham cuncta, quæ possederat, Isaac: * Filijs autem concubinarum largitus est munera, & separa-

uit eos ab Isaac filio suo, dū adhuc ipse viueret, ad plagam orientalem. * Fuerunt autem dies vitæ Abraham, centū septuaginta quinque anni. * Et deficiens mortuus est in senectute bona, prouectq; ætatis, & plenus dierum: congregatusq; est ad populum suum. * Et sepelierunt eum Isaac & Ismael filij sui in spelunca duplici, quæ sita est in agro Ephron filij Seor Hethi, e regione Mambre. * Quem emerat à filiis Heth: ibi sepultus est ipse, & Sara vxor eius. * Et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius, qui habitabat iuxta puteum nomine Viuentis & vidēis. * Hæ sunt generationes Ismael filij Abraham, quæ peperit ei Agar Ægyptia, famula Saræ: * Et hæc nomina filiorū eius in vocabulis & generationibus suis. Primogenitus Ismaelis Nabaioth, deinde Cedar, & Adbeel, & Mabsam, * Malina quoque, & Duma, & Massa, * Hadar, & Thema, & Iethur, & Naphis, & Cedma. * Isti sunt filij Ismaelis: & hæc nomina per castella & oppida eorum, duodecim principes tribuum suarum. * Et facti sunt anni vitæ Ismaelis centum triginta septem, deficiensq; mortuus est, & appositus ad populum suum. * Habitauit autē ab Heuila vsq; Sur, quæ respicit Ægyptum introeuntibus Assyrios: coram cunctis fratribus suis obiit. * Hæ quoq; sunt generationes Isaac filij Abraham: Abraham genuit Isaac. * Qui cū quadraginta esset annorum, duxit vxorem Rebecca filiam Barhuelis Syri de Mesopotamia, sororem Laban. * Deprecatusq; est Isaac Dominum pro vxore sua, eò quòd esset sterilis: qui exaudiuit eum, & dedit conceptrum Rebecca. * Sed collidebantur in utero eius paruuli, quæ ait: Si sic mihi futurū erat, quid necesse fuit concipere? Perrexitq; Rebecca vt consuleret Dominum. * Qui respondens, ait: Due gentes sunt in vtero tuo, & duo populi ex ventre tuo diuidentur, populusque populum superabit, & maior seruiet minori. * Iam tempus pariendi adueniat, & ecce gemini in vtero eius reperti sūt. * Qui prior egressus est, rufus erat, & totus in morem pellis hispida: vocatumq; est nomen eius Esau. Protinus alter egrediens, plattam fratris tenebat manu: & idcirco appellauit eum Iacob. * Sexagenarius erat Isaac, quando nati sunt ei paruuli. * Quibus adultis, factus est Esau vir gnarus venādi, & homo agricola: Iacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis. * Isaac amabat Esau, eò quòd de venationibus illius vesceretur: & Rebecca diligebat Iacob. * Coxit autem Iacob pulmentum: ad quem cū venisset Esau de agro lassus, * Ait: Da mihi de coctione hac rufa, quia oppido lassus sum. Quam ob causam vocatum est nomen eius Edom. * Cui dixit Iacob: Vende mihi primogenita

* 1. Par. 1. 6

* Rom. 9. c. 10.

* Osee 12. a.

* Mal. 1. 2.

* Heb. 11. c. 16. Abd. 1. a.

tua. * Ille respondit: En morior, quid mihi 32
proderunt primogenita? * Ait Iacob: Iura 33
ergo mihi. Iuravit ei Esau, & vendidit pri-
mogenita. * Et sic accepto pane & lentis 33
edulio, comedit, & bibit, & abiit parvipen-
dens quod primogenita vendidisset.

C A P. X X V I.

*Isaac ob famem in Geraris peregrinatus post
acceptam Terram promissionem & seminis be-
nedictionem reprehenditur ab Abimelech,
quod Rebecam dixerit suam esse sororem:
& pastoribus ipsorum pro pueris iurgantibus,
Abimelech cum Isaac foedus percutit, Esau
uxores accipit.*

ORta autem fame super terram, post eā 1
sterilitatem, quæ acciderat in diebus A
Abraham, abiit Isaac ad Abimelech regem
Palaestinarum in Gerar. * Apparuit ei Do- 2
minus, & ait: Ne descendas in Aegyptum, sed
quiesce in terra, quam dixero tibi. * Et pere- 3
grinare in ea, eroq; tecum, & benedicam ti-
bi: tibi enim & semini tuo dabo vniuersas
regiones has, complens iuramentum, quod
spopondi Abraham patri tuo. * Et multipli- 4
cabo semen tuum sicut stellas coeli: daboq;
posteris tuis vniuersas regiones has: & BE- 5
NEDICENTVR in semine tuo omnes gen-
tes terræ, * Eò quod obediit Abraham vo- 6
ci meæ, & custodierit præcepta & mandata
mea, & cærimonias legesq; seruauerit. * Mā- 7
sit itaq; Isaac in Geraris. * Qui cum interro-
garetur à viris loci illius super vxore sua, re-
spondit. Soror mea est: timuerat enim confi- 8
teri, quod sibi esset sociata coniugio, reputās
ne sortè interficerent eū propter illius pul-
chritudinem. * Cumque pertransissent dies
plurimi, & ibidem moraretur, prospiciens
Abimelech rex Palaestinarum per fenestrā,
vidit eum iocātem cum Rebecca vxore sua.
* Et accersito eo, ait: Perspicuum est quod v- 9
xor tua sit: cur mentitus es eam sororem tuā
esse? Respondit: Timui ne morerer propter
eam, * Dixitq; Abimelech: Quare imposui- 10
sti nobis? potuit coire quispiam de populo
cum vxore tua, & induxeras super nos grā-
de peccatum. Præcepitq; omni populo, di-
cens: * Qui tetigerit hominis huius vxorem, 11
morte morietur. * Seuit autem Isaac in terra
illa, & inuenit in ipso anno centuplum: Be- 12
nedixitq; ei Dominus. * Et locupletatus est
homo, & ibat proficiens atque succrescens,
donec magnus vehementer effectus est, * 14
Habuit quoq; possessiones ouium & armen-
torum, & familiæ plurimum. Ob hoc inui-
dentes ei Palaestini, * Omnes puteos, quos 15
foderant serui patris illius Abraham, il-
lo tempore obstruxerunt, implentes hu-
mo: * In tantum, vt ipse Abimelech diceret 16
ad Isaac: Recede à nobis, quoniam potior
nobis factus es valde. * Et ille discedens, vt 17

veniret ad torrentē Gerarē, habitaretq; ibi.
18 * Rursum fodit alios puteos, quos foderant
serui patris sui Abraham, & quos, illo mor-
tuo, olim obstruxerant Philisthim: appel-
lauitq; eos eisdem nominibus, quibus ante
19 pater vocauerat. * Foderuntq; in Torrente,
20 & repperunt aquā viuam. * Sed & ibi iur-
gium fuit pastorum Gerarē aduersus pasto-
res Isaac, dicentium: Nostra est aqua: quam
ob rem nomen putei, ex eo quod acciderat,
21 vocauit Calumpniam. * Foderunt autem &
E alium: & pro illo quoq; rixati sunt, appella-
22 uitq; eum, Inimicitias. * Profectus inde fo-
dit alium puteum, pro quo non contende-
runt: itaq; vocauit nomen eius, Latitudo, di-
cens: Nunc dilatauit nos Dominus, & fecit
23 crescere super terram. * Ascendit autē Isaac
24 ex illo loca in Berlabee. * Vbi apparuit ei
Dominus in ipsa nocte, dicens: Ego sū Deus
Abraham patris tui, noli timere, quia ego te-
cum sum: benedicam tibi, & multiplicabo
semen tuum propter seruum meum Abra-
25 ham. * Itaq; edificauit ibi altare: & inuocato
F nomine Domini, extendit tabernaculū: præ-
26 cepitq; seruis suis, vt foderent puteum. * Ad
quem locum cum venissent de Geraris, A-
bimelech, & Ochozath amicus illius, &
27 Phicol dux militum, * Locutus est eis Isaac:
Quid venistis ad me, hominem quem odi-
28 stis, & expulistis à vobis? * Qui responde-
runt: Vidimus tecum esse Dominum, & id-
circo nos diximus: Sit iuramentū inter nos,
29 & ineamus foedus, * Vt non facias nobis
quidquā mali, sicut & nos nihil tuorum at-
tigimus, nec fecimus quod te læderet: sed
cum pace dimisimus auctum benedictione
30 Domini. * Fecit ergo eis conuiuium, & post
31 cibum & potum. * Surgentes manē, iuraue-
G runt sibi mutuò: dimisitque eos Isaac pacifi-
32 cè in locum suum. * Ecce autem venerunt
in ipso die serui Isaac, annuntiātes ei de pu-
teo, quem foderant, atq; dicētes: Inuenimus
33 aquam. * Vnde appellauit eum, Abundan-
tiam: & nomen vbi impositum est Bersa-
34 bee, vsque in præsentem diem. * Esau verò
quadragenarius duxit vxores duas, Iudith
filiam Beerī Hethzi, & Basemath filiam E-
35 lon eiusdem loci: * Quæ ambæ offenderant
animum Isaac & Rebecca.

C A P. X X V I I.

*Iacob matris consilio benedictionem loco Esau
accepit; ad cuius odium fugiendum mouetur
à matre, vt in Haran ad Laban concedat.*

Seuīt autem Isaac, & caligauerunt oculi
eius, & videre non poterat: vocauitq; E-
sau filiū suū maiorem, & dixit ei: Fili mi
2 Qui respondit: Adsum. * Cui pater: Vides, in-
quit, quod senuerim, & ignorē diem mortis
3 meæ. * Sume arma tua, pharetrā, & arcum, &
egredere foras: cumq; venatu aliquid apprehen-

* Sup. 12. b.
2. c. 17. d. 18
* Sup. 12. a.
2. 18. c. 18.
21. d. 17. b.
c. 19.

* Inf. 27. 1.
46.

henderis. * Fac mihi inde pulmētū sicut vel-
le me nosti, & affer ut comedā, & benedicat
tibi anima mea, antequā moriar. * Quod cū
audisset Rebecca, & ille abiisset in agrū, ut
iussione patris impleveret, * Dixit filio suo Ia-
cob: Audiui patrem tuū loquentem cum E-
sau fratre tuo, & dicentem ei: * Affer mihi de
venatione tua, & fac cibos ut comedam, &
benedicā tibi coram Domino, antequā mo-
riar. * Nunc ergo, fili mi, acquiesce consilijs
meis: * Et pergens ad gregē, affer mihi duos
hædos optimos, ut faciā ex eis escas patri
tuo, quibus libenter vescitur. * Quas cū in-
tulit, & comederit, benedicat tibi, prius-
quā moriatur. * Cui ille respōdit: Nosti quod
Esau frater meus homo pilosus sit, & ego le-
nis: * Si attrectauerit me pater meus, & sen-
serit, timeo ne putet me sibi voluisse illude-
re, & inducā super me maledictionē pro be-
nedictione. * Ad quē mater: In me sit, ait, ista
maledictio, fili mi: tātūm audi vocem meā,
& pergens affer quæ dixi. * Abiit, & attulit,
deditq; matri. Parauit illa cibos, sicut velle
nouerat patrē illius: * Et vestibus Esau valde
bonis, quas apud se habebat domi, induit
eum. * Pelliculaq; hedorum circū dedit ma-
nibus, & colli nuda protexit. * Deditq; pul-
mentum, & panes, quos coxerat, tradidit. * In
quibus illatis, dixit: Pater mi: At ille respō-
dit: Audio. Quis es tu fili mi? * Dixitq; Ia-
cob: Ego sum primogenitus tuus Esau: feci
sicut præcepisti mihi: surge, sede, & comede
de venatione mea, ut benedicat mihi anima
tua. * Rursumq; Isaac ad filium suū: Quo-
modo, inquit, tam citō inuenire potuisti, fili
mi? Qui respondit: Voluntas Dei fuit, ut citō
occurreret mihi quod volebam. * Dixitque
Isaac: Accede huc, ut tangā te fili mi, & pro-
bē, utrūm tu sis filius meus Esau, an non. * 22
Accessit ille ad patrem, & palpato eo dixit
Isaac: Vox quidē, vox Iacob est: sed manus,
manus sunt Esau. * Et non cognouit eū, quia
pilosæ manus similitudinē maioris expres-
serant, Benedicens ergo illi. * Ait: Tu es filius
meus Esau? Respōdit, Ego sum. * At ille: Af-
fer mihi, inquit, cibos de venatione tua, fili
mi, ut benedicat tibi anima mea. Quos cū
oblato comedis, obtulit ei etiam vinum,
quo hausto. * Dixit ad eum: Accede ad me,
& da mihi osculū fili mi. * Accessit, & oscu-
latus est eum. Statimq; ut sensit vestimento-
rū illius fragrantiam, benedicens illi, ait: Ec-
ce odor filij mei sicut odor agri pleni, cui
benedixit Dominus. * Det tibi Deus de rore
cæli, & de pinguedine terræ, abundantia fru-
menti & vini. * Et seruiant tibi populi, & a-
dorent te tribus: esto dominus fratrū tuorū,
& incuruentur ante te filij matris tuę: qui
maledixerunt tibi, sit ille maledictus, & qui
benedixerit tibi, benedictionibus repleatur.

30 * Vix Isaac sermonem impleuerat: & egres-
so Iacob foras, venit Esau, * Coctosq; de ve-
natione cibos intulit patri, dicen: Surge pa-
ter mi, & comede de venatione filij tui: ut
31 benedicat mihi anima tua. * Dixitq; illi Isaac:
Quis enim es tu? Qui respōdit: Ego sū filius
tuus primogenitus Esau. * Expauit Isaac stu-
pore vehemēti: & ultra quam credi potest,
admiratus, ait: Quis igitur ille est, qui dudū
captam venationem attulit mihi, & comedi
ex omnibus prius quā tu venires? benedixi-
32 que ei, & erit benedictus. * Auditis Esau ser-
monibus patris, irrugijt clamore magno: &
consternatus, ait: Benedic etiam & mihi, pa-
33 ter mi. * Qui ait: Venit germanus tuus frau-
dulenter, & accepit benedictionē tuā. * At
34 ille subiunxit: Inuitē vocatū est nomen eius
Iacob: supplantauit enim me en altera vice:
primogenita mea ante tulit, & nunc secūdō
surrupit benedictionem meā. Rursumq; ad
patrem: Nunquid nō reseruasti, ait, & mihi
35 benedictionem? Respondit Isaac: Dominū
tuum illum constitui, & omnes fratres eius
seruitui illius subiugauit: frumento & vino
stabiliui eum, & tibi post hæc, fili mi, ultra
36 quid faciā? Cui Esau: Num vnā, inquit, tā-
tūm benedictionē habes, pater? mihi quoq;
obsecro ut benedicas. Cūmq; eiulatu magno
37 fletet, * Motus Isaac, dixit ad eū: In pingue-
dine terræ, & in rore cæli desuper. * Erit be-
nedictio tua. Viues in gladio, & fratri tuo
seruiēs: tempusq; veniet, cū excutias & sol-
40 uas iugum eius de ceruicibus tuis. * Oderat
ergo semper Esau Iacob pro benedictione,
qua benedixerat ei pater: dixitque in corde
suo. Venient dies luctus patris mei, & occi-
41 dā Iacob fratrem meū. * Nunciata sunt hæc
Rebecce: quæ mittens & vocans Iacob filiū
suū, dixit ad eum: Ecce Esau frater tuus mi-
42 natur, ut occidat te. * Nunc ergo, fili mi, audi
vocem meam, & confurgens fuge ad Laban
fratrem meum in Haran: * Habitabisq; cum
eo dies paucos, donec requiescat furor fra-
43 tris tui, * Et cesset indignatio eius, obliui-
scaturque eorum quæ fecisti in eum: postea
mittam, & adducam te inde huc: cur utroq;
44 orbabor filio in vno die? * Dixitque Rebec-
ca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ propter fi-
lias Heth: si acceperit Iacob uxorem de stir-
pe huius terræ, nolo viuere.

C A P. XXVIII.

*Iacob accepta à patre benedictione in Mesopo-
tamiā transiens, videt in somnis scalam,
cui inuocabatur Dominus, & accepta de ter-
ra ac seminis multiplicatione promissione,
expulsus vtrumq; Deo vult.*

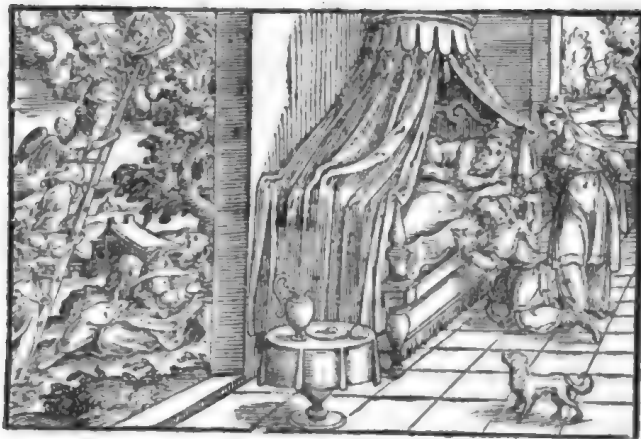
1 **V**ocauit itaq; Isaac Iacob, & benedixit
eum, præcepitq; ei dicens: Noli accipe-
re coniugem de genere Chanaan: * Sed vade,
& proficiscere in Mesopotamiā Syriæ, ad-

* Sep. 11. d. 11.

Hebr. 11. d. 17.

Abd. 1. c. 10.

* Sep. 16. g. 11.

domū Bathuel patris matris tuæ, & accipe
tibi inde vxorē de filiabus Laban auunculi
tui. * Deus autem omnipotens benedicat tibi,
& crescere te faciat, atque multiplicet: ut
sis in turbas populorū. * Et det tibi benedi-
ctiones Abraham, & semini tuo post te: ut
possideas terram peregrinationis tuæ: quam
pollicitus est aui tuo. * Cūq; dimisisset eū
Isaac, profectus venit in Mesopotamiam Sy-
riæ ad Laban filiū Bathuel Syri, fratrem Re-
beccæ matris suæ. * Videns autē Esau, quod
benedixisset pater suus Jacob, & misisset eū
in Mesopotamiam Syriæ, ut inde vxorē du-
ceret, & quod post benedictionē præcepis-
set ei dicens: Non accipies vxorē de filiabus
Chanaan. * Quodq; obediens Jacob parenti-
bus suis isset in Syriā: * Probans quoq; quod
non libenter aspiceret filias Chanaan pater
suus: * Iuit ad Ismaelē, & duxit vxorē, absq;
iis quas prius habebat, Maheleth filiā Isma-
el filij Abraham fororem Nabaioth. * Igitur
egressus Jacob de Bersabee, pergebat Haran.
* Cūq; venisset ad quendam locū, & vellet
in eo requiescere post solis occubitum, tulit
de lapidibus qui iacebant, & supponēs ca-
piti suo, dormiuit in eodem loco. * Viditq; in
somnia scalā itantē super terram, & cacu-
men illius tangens cælū: angelos quoq; Dei
ascendentes & descendentes per eā, * Et Do-
minū innixum scalę dicentem sibi: * Ego sum
Dominus Deus Abraham patris tui, & Deus
Isaac: Terrā, in qua dormis, tibi dabo & se-
mini tuo. * Eritq; semen tuū quasi pulvis ter-
rę: dilataberis ad Occidentē, & Orientē, &
Septentrionē, & Meridiem: BENEDICEN-
TVR IN TE & in semine tuo cunctę tribus
terrę. * Et ero custos tuus quocunq; perrexe-
ris, & reducam te in terrā hanc: nec dimi-
tam, nisi compleuero vniuersā quæ dixi. *
Cūq; euigilasset Jacob de somno, ait: Verē
Dominus est in loco isto, & ego nesciebam.

17 * Pauensq; Quam terribilis est, inquit, locus
iste, non est hic aliud nisi domus Dei, & por-
ta cæli. * Surgens ergo Jacob manē, tulit la-
pidem quem supposuerat capiti suo, & ere-
xit in titulum, fundens oleū desuper. * Ap-
pellauitq; nomen vrbs Berhel, quæ prius
Luza vocabatur. * Venit etiam votū, dicens:
Si fuerit Deus mecum, & custodierit me in
via, per quam ego ambulo, & dederit mihi
panem ad vescendum, & vestimentum ad
induendum, * Reuersusq; si uero prosperē ad
domum patris mei: erit mihi Dominus in
Deum, * Et lapis iste, quem erexi in titulum,
vocabitur domus Dei: cūctorumque quæ
dederis mihi, decimas offeram tibi.

C A P. XXXIX.

*Jacob à Laban susceptus, septem annis illis pa-
sto inito pro Rachel filia seruauit: cui cum
supposita esset Lia, septem alios annos: pro ea-
dem implere coactus est: Rachele autem ste-
rili, Lia quatuor peperit filios.*

18 * Profectus ergo Jacob venit in terram O-
rientalem. * Et vidit puteum in agro, tres
quoq; greges ouium accubantes iuxta eum:
nam ex illo adaquabantur pecora, & os eius
grandi lapide claudebatur. * Morisque erat,
ut cunctis ouibus congregatis deuoluerent
lapidem, & refectis gregibus rursum super
os putei ponerent. * Dixitq; ad pastores: Fra-
tres, vnde estis? Qui responderunt: De Haran.
* Quos interrogans, Nunquid, ait, nostis
Laban filium Nachor? Dixerunt: Nouimus.
* Sanusne est? inquit. Valet, inquiunt: & ecce
Rachel filia eius venit cum grege suo. * Di-
xitq; Jacob: Adhuc multum diei superest,
nec est tempus ut reducantur ad causas gre-
ges: date ante potū ouibus, & sic eas ad pa-
stum reducite. * Qui responderunt: Non pos-
sumus, donec omnia pecora congregentur,
& amoueamus lapidē de ore putei, ut ada-
quemus greges. * Adhuc loquebantur, & ec-
ce Ra-

Gen. 28. 12.
1. 48. d. 1.

Deut. 32. 6.
20. 19. c.
24.

Sup. 16. 1.
1. 19. c.

de Rachel veniebat cum ouibus patris sui: nam gregem ipsa pascebat. * Quam cum vidisset Jacob, & sciret consobrina suam, ouesque Laban auunculi sui: amouit lapidem, quo puteus claudebatur. * Et ad aquato grege, osculatus est eam: & eleuata voce fleuit. * Et indicauit ei, quod frater esset patris sui, & filius Rebeckæ: at illa festinans nuntiavit patri suo. * Qui cum audisset venisse Jacob filium sororis suæ, occurrit obviam ei: complexusque eum, & in oscula ruens, duxit in domum suam. Auditis autem causis itineris, * Respondit: Os meum es, & caro mea. Et postquam impleti sunt dies mensis unius, * Dixit ei: Num quia frater meus es, gratis seruias mihi? dic quid mercedis accipias. * Habebat verò duas filias, nomen maioris Lia: minor verò appellabatur Rachel. * Sed Lia lippis erat oculis: Rachel decora facie, & venusto aspectu. * Quam diligens Jacob, ait: Seruiam tibi pro Rachel filia tua minore: septem annis. * Respondit Laban: Melius est, ut tibi eam dem, quam alteri viro, mane apud me. * Seruiuit ergo Jacob pro Rachel septem annis: & videbantur illi pauci dies propter amoris magnitudinem. * Dixitque ad Laban: Da mihi uxorem meam: quia iam tempus impletum est, ut ingrediar ad illam. * Qui vocatis multis amicorum turbis ad conuiuium, fecit nuptias. * Et vespere Liam filiam suam introduxit ad eum. * Dans ancillam filiarum, Zelpham nomine. Ad quam cum ex more Jacob fuisset ingressus, facto mane vidit Liam: * Et dixit ad socerum suum: Quid est quod facere voluisti? nonne pro Rachel seruiui tibi? quare imposuisti mihi? * Respondit Laban: Non est in loco nostro consuetudinis, ut minores ante tradamus ad nuptias. * Imple hebdomadam dierum huius copule: & hanc quoque dabo tibi pro opere, quo deserviturus es mihi septem annis alijs. * Accipiens placito: & hebdomada transacta, Rachel duxit uxorem. * Cui pater seruam Balæ tradiderat. * Tandemque potitus operis nuptiarum, amorem sequentis prioris pretulit, seruiens apud eum septem annis alijs. * Videns autem Dominus, quod despiceret Liam, aperuit vuluam eius, sorore sterili permanente. * Quæ conceptum genuit filium, vocauitque nomen eius Ruben, dicens: vidit Dominus humilitatem meam, nunc amabit me vir meus. * Rursumque concepit & peperit filium, & ait: Quoniam audiuit me Dominus, haberi contempni, dedit etiam istum mihi, vocauitque nomen eius Simeon. * Concepitque tertio, & genuit alium filium: dixitque: Nunc quoque copulabitur mihi maritus meus, eo quod pepererim ei tres filios, & idcirco appellauit nomen eius, Levi. * Quarto concepit, & peperit filium, & ait: Modò confitebor Domino: & ob hoc vocauit eum, Iudâ: cessauitque parere.

C A P. XXX.

Rachel sterilis & Lia parere cessans ancillas suas marito tradunt, ex quibus singule binos suscipiunt filios: prater quos Lia duos alios & filiam parit; Rachel verò Ioseph: quibus natis, Laban de mercede paciscitur cum Jacob, qui hoc modo plurimum ditatus est.

Cernens autem Rachel quod infecunda esset, inuidit sorori suæ, & ait marito suo: Da mihi liberos, alioquin moriar. * Cui iratus respondit Jacob: Num pro Deo ego sum, qui priuauit te fructu ventris tui? At illa: Habeo, inquit, famulam Balam: ingredere ad illam, ut pariat super genua mea, & habeam ex illa filios. Deditque illi Balâ in coniugium: quæ, * Ingresso ad se viro, concepit, & peperit filium. * Dixitque Rachel: Iudicauit mihi Dominus, & exaudiuit vocem meam, dans mihi filium, & idcirco appellauit nomen eius, Dan. * Rursumque Balam concipiens peperit alterum. * Pro quo ait Rachel Comparauit me Deus cum sorore mea, & inualui, vocauitque eum Nephthali. * Sétiens Lia quod parere desisset, Zelpham ancillam suam marito tradidit. * Quam post conceptum edente filium, * Dixit: Felicitas; & idcirco vocauit nomen eius, Gad. * Peperit quoque Zelpha alterum. * Dixitque Lia: Hoc pro beatitudine mea: Beatam quippe me dicent mulieres: propterea appellauit eum, Aser. * Egressus autem Ruben tempore messis triticæ in agrum, reperit mandragoras: quas matri Liæ detulit. Dixitque Rachel: Da mihi partem de mandragoris filij tui. * Illa respondit: Parumne tibi videtur, quod præripueris maritum mihi, nisi etiam mandragoras filij mei tuleris? Ait Rachel: Dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filij tui. * Redeuntque ad vespertinam Jacob de agro, egressa est in occursum eius Lia, & ad me, inquit, intrabis: quia a mercede conduxit te pro mandragoris filij mei. * Dormiuitque cum ea nocte illa. * Et exaudiuit Deus preces eius: concepitque & peperit filium quintum. * Et ait: Dedit Deus mercedem mihi, quia dedi ancillam meam viro meo, appellauitque nomen eius, Issachar. * Rursum Lia concipiens, peperit sextum filium, * Et ait: Dotauit me Deus dote bona: etiam hac vice mecum erit maritus meus, eo quod genuerim ei sex filios: & idcirco appellauit nomen eius, Zabulon. * Post quæ peperit filiam nomine Dinam. * Recordatus quoque Dominus Rachelis, exaudiuit eam, & aperuit vuluam eius. * Quæ concepit & peperit filium, dicens: Abtulit Deus opprobrium meum. * Et vocauit nomen eius, Ioseph, dicens: Addat mihi Dominus filium alterum. * Nato autem Ioseph, dixit Jacob socero suo: Dimitte me ut reuertar in patriam, & ad terram meam. * Da mihi uxores, & liberos meos, pro quibus seruiui tibi, ut abeam: tu verò nosti seruitutem, qua seruiui tibi. * Ait illi Laban: Inue-

Inueniam gratiā in conspectu tuo: experi-
mento didici, quia benedixit mihi Deus
propter te. * Constitue mercedē tuam, quam
dem tibi. * At ille respōdit: Tu nōsti quomo-
do seruiērim tibi, & quāta in manibus meis
fuerit possessio tua. * Modicū habuisti, ante-
quā venirem ad te, & nunc diues effectus es:
benedixitq; tibi Dominus ad introitū meū.
Iussū est igitur ut aliquādo prouideam etiā
domui meae. * Dixitq; Laban: Quid tibi da-
bo? At ille ait: Nihil volo: sed si feceris quod
postulo, iterū pascā, & custodiā pecora tua.
* Gyra omnes greges tuos, & separa cunctas
oues varias & sparso vellere: & quodcunq;
furuū, & maculolum, variumq; fuerit, tā
in ouibus, quā in capris, erit merces mea.
* Respondebitq; mihi cras iustitia mea, quā
do placitū tempus aduenerit corā te: & om-
nia, quae nō fux rint varia, & maculosa, & fur-
ua, tam in ouibus, quā in capris, furti me ar-
guent. * Dixitq; Laban: Gratum habeo quod
petis. * Et separauit in die illa, capras, & o-
ues, & hircos, & arietes, varios atq; maculo-
sos: cunctū autem gregē unicoloreū, id est,
albi & nigri velleris, tradidit in manu filio-
rū suorum. * Et posuit spatium itineris triū
dierum inter se & generū, qui pascēbat reli-
quos greges eius. * Tollens ergo Iacob vir-
gas populeas virides, & amygdalinas, & ex
platanis, ex parte decorticauit eas; detra-
ctisq; corticibus, in his quae spoliata fuerāt,
candor apparuit, illa verò quae integra fue-
rant, viridia permanserunt: atq; in hunc mo-
dum color effectus est varius. * Posuitq; eas
in canalibus, vbi effundebatur aqua, ut cum
venissent greges ad bibendum, ante oculos
haberent virgas, & in aspectu earū concipe-
rent. * Factumq; est, ut in ipso calore coitus,
oues intnerentur virgas, & parerent macu-
losa, & varia, & diuerso colore respersa. *
Diuisitq; gregem Iacob, & posuit virgas in

canalibus ante oculos arietum: erant autem
alba & nigra quaq; Laban: cetera verò, Ia-
cob, separatis inter se gregibus. * Igitur
quando primo tēpore ascendebantur oues,
ponebat Iacob virgas in canalibus aquarum
ante oculos arietum & ouium, ut in earum
contemplatione conciperent. * Quando ve-
rò serotina admissura erat, & conceptus ex-
tremus, non ponebat eas. Factaeque sunt ea-
quae erant serotina, Laban: & quae primi
temporis, Iacob. * Ditatusq; est homo vltra
modum, & habuit greges multos, ancillas &
seruos, camelos, & asinos.

C A P. XXXI.

*Iacob, iubente Domino, ad patrem cum omnibus
suis tacitus reuertitur quem Laban insequi-
tur: Rachel autem patris idolis ablatis, ip-
sum quarentem astu decipit: eandemque post
varias querelas, & iurgia, & Iacob & Labā
inuito federe ad propria quisque discedit.*

Postquam autem audiuit verba filiorum
Laban dicentium: Tuli Iacob omnia
quae fuerunt patris nostri, & de illius facul-
tate ditatus, factus est inclutus. * Animad-
uertit quoq; faciem Laban, quod nō esset er-
ga se sicut heri & nudius tertius. * Maxime
dicente sibi Domino: Reuertere in terrā pa-
trum tuorum, & ad generationem tuam,
erog; tecum. * Misit, & vocauit Rachel, &
Liam in agrum, vbi pascēbat greges. Dixitq;
eis: Video faciem patris vestri, quod non sit
erga me sicut heri & nudius tertius: Deus
autem patris mei fuit mecum. * Et ipse no-
tis quod totis viribus meis seruiērim patri
vestro. * Sed & pater vester circumuenit me,
& mutauit mercedem meā decem vicibus:
& tamen non dimisit eum Deus, ut noceret
mihi. * Si quādo dixit: Varię erunt mercedes
tuae: pariebāt omnes oues varios fetus: quā-
do verò ē contrario ait: Alba quęq; accipies
pro mercede: omnes greges alba pepererūt.

* Tu-

* Tulitq; Deus substantiā patris vestri, & de- 9
dit mihi, * Postquam enim conceptus ouiu 11
tempus aduenerat, leuavi oculos meos, & 10
vidi in sonis ascendentes mares super femi-
nas, varios & maculosos, & diuersorū colo-
rum. * Dixitq; angelus Dei ad me in somnis: 11
Iacob? Et ego respondi: Adsum. * Qui ait: Le- 12
ua oculos tuos, & vide vniuersos masculos
ascendentes super feminas, varios, maculo-
sos, atq; resperfos. Vidi enim omnia quę fecit
tibi Laban. * Ego sum Deus Bethel, vbi vn- 13
xisti lapidem, & votū vouisti mihi. Nunc er-
go surge, & egredere de terra hac, reuertens
in terra natiuitatis tuę. * Responderuntque 14
Rachel & Lia: Nunquid habemus residui
quidquā in facultatibus & hereditate do-
mus patris nostri? * Nonne quasi alienas re- 15
putauit nos, & vendidit, comeditq; pretium
nostrū? * Sed Deus tulit oues patris nostri, 16
& eas tradidit nobis, ac filiis nostris:
vnde omnia quę pręcepit tibi Deus, fac. * 17
Surrexit itaq; Iacob, & impositis liberis ac
coniugibus suis super camelos, abiit. * Tu- 18
litq; omnem substantiā suā, & greges, & quid-
quid in Melopotamia adquisierat, pergens
ad Isaac patrem suum in terram Chanaan,
* Eo tempore ierat Laban ad condendas o- 19
ues, & Rachel furata est idola patris sui. * C
Noluitq; Iacob cōfiteri socero suo quod fu- 20
geret. * Cūmq; abiisset tam ipse, quam om- 21
nia quę inris sui erant, & omne transmissio-
pergeret contra montē Galaad. * Nuntiātū 22
est Laban die tertio, quod fugeret Iacob. * 23
Qui, assumptis fratribus suis, persecutus est
eum diebus septem: & comprehendit eū in
monte Galaad. * Viditq; in somnis dicentem 24
sibi Dominum. Caue ne quidquā asperē lo-
quaris contra Iacob. * Iamq; Iacob extende- 25
rat in monte tabernaculū: cūmq; ille conse-
cutus fuisset eum cū fratribus suis, in eodē
monte Galaad fixit tentorium. * Et dixit ad 26
Iacob: Quare ita egisti: vt clam me abigeres
filias meas quasi captiuas gladio? * Cur 27
ignorāte me fugere voluisti, nec indicare mi-
hi, vt prosequerer te cū gaudio, & canticis, &
tympanis, & citharis? * Nō es passus vt oscu- 28
laretur filios meos & filias: stulte operatus es:
& nunc quidē, * Valet manus mea reddere 29
tibi malū: sed Deus patris tui heri dixit mi-
hi: Caue ne loquaris contra Iacob quidquā
durius. * Esto ad tuos ire cupiebas, & defi- 30
derio erat tibi domus patris tui: cur furatus
es deos meos? * Respondit Iacob: Quod in- 31
scio te profectus sum, timui ne violēter au-
ferres filias tuas. * Quod autē furti me ar- 32
guis: apud quęcūq; inueneris deos tuos, ne-
cetetur corā fratribus nostris: scrutāre, quid-
quid tuorū apud me inueneris, aufer: hęc di-
cēs, ignorabat quod Rachel furata esset ido-
la. * Ingressus itaq; Labā tabernaculū Iacob 33

& Lie, & veriusq; famulę, nō inuenit. Cūmq; 34
intrasset tentoriū Rachelis, * Illa festinās ab-
condit idola subter stramētā cameli, & se-
dit desuper: scrutantiq; omne tentorium, & 35
nihil inueniēti, * Ait: Ne irascatur dominus
meus quod corā te assurgere nequeo: quia
iuxta consuetudinē feminarum nunc acci- 36
dit mihi: sic delusa sollicitudo querētis est. *
Tumēsq; Iacob, cū iurgio ait: Quā ob cul-
pā meam, & ob quod peccatum meū sic ex- 37
arlisti post me. * Et scrutatus es omnē supel-
lectilem meā? Quid inuenisti de cūcta sub-
stantia domus tuę: pone hic corā fratribus
meis, & fratribus tuis, & iudicent inter me 38
& te. * Idcirco viginti annis fui tecum: oues
tuę & caprę steriles nō fuerunt, arietes gre- 39
gis tui non comedi: * Nec captū a bestia o-
stendi tibi, ego damnum omne reddebā: quid- 40
quid furtim peribat, a me exigebas: * Dic
noctūq; zeltu vrebar, & gelu, fugiebatq; som- 41
nus ab oculis meis. * Sicq; per viginti annos
in domo tua seruiui tibi, quatuordecim pro
filiabus, & sex pro gregibus tuis immutasti 42
quq; mercedem meam decem vicibus. *
Nisi Deus patris mei Abraham, & timor I-
saac, affuisset mihi, forsitan modō nudū me
dimisisses: afflictionem meā & laborem ma- 43
nuū mearū respexit Deus, & arguit te heri.
* Respōdit ei Laban: Filij mee & filij & gre- 44
ges tui, & omnia quę cernis, mea sunt: quid
posū facere filij & nepotibus meis? * Veni 45
ergo, & ineamus fœdus: vt sit in testimoniū
inter me & te. * Tulit itaq; Iacob lapidem, & 46
erexit illum in titulum. * Dixitq; fratribus
suis: Afferte lapides. Qui congregantes fece- 47
runt tumulum, comederuntq; super eum: *
Quem vocauit Laban Tumulum testis: &
G Iacob, Aceruū testimoniij, vterq; iuxta pro- 48
prietatem linguę suę. * Dixitq; Laban: Tu-
mulus iste erit testis inter me & te hodie, &
idcirco appellatum est nomen eius Galaad, 49
id est, Tumulus testis. * Intueatur & iudicet
Dominus inter nos, quando recesserimus a 50
nobis. * Si afflixeris filias meas, & si introdu-
xeris alias vxores super eas: nullus sermonis
nostrī testis est absq; Deo, qui præsens re- 51
spicit. * Dixitq; rursus ad Iacob: En tumulus 52
hic, & lapis quem erexi inter me & te. * Te-
stis erit: tumulus, inquam, iste & lapis sint
in testimonium, si aut ego transiero illū per-
gens ad te, aut tu preterieris, malū mihi co- 53
gitans. * Deus Abraham, & Deus Nachor,
iudicet inter nos, Deus patris eorum. Iura-
uit ergo Iacob per timorem patris sui Isaac: 54
Immolatisq; victimis in mōte, vocauit fra-
tres suos, vt ederent panem. Qui cū comē- 55
dissent, manserunt ibi. * Laban verò de no-
cte consurgens, osculatus est filios & filias
suas, & benedixit illis: reuersusq; est in lo-
cum suum.

CAP. XXXII

Jacob visis angelis, nuntios & munera ad fratrem suum Esau terribus mittit, interea cum Angelo luctans, & benedictionem, ac nominis mutationem, a illo femoris nervo, accepit.

Infr. 48. c. 16.

Iacob quoque abiit itinere quo, ceperat: fueruntque ei obuiam Angeli Dei. * Quos cum vidisset, ait: Castra Dei sunt hæc: & appellauit nomen loci illius Mahanaim, id est, Castra. * Misit autem & nuntios ante se ad Esau fratrem suum in terram Seir, in regionem Edom: * Precepitque eis, dicens: Sic loquimini domino meo Esau: Hæc dicit frater tuus Iacob: Apud Laban peregrinatus sum, & fui usque in præsentem diem. * Habeo boues, & asinos, & oves, & seruos, & ancillas: mittoque nunc legationem ad dominum meum, ut inueniam gratiam in conspectu tuo. * Reuersique sunt nuntii ad Iacob, dicentes: Venimus ad Esau fratrem tuum, & ecce properat tibi in occursum cum quadringentis viris. * Timuit Iacob valde: & perterritus diuisit populum qui secum erat, greges quoque & oves & boues & camelos, in duas turmas. * Dicens: Si venerit Esau ad vnâ turmam, & percusserit eam, alia turma, quæ reliqua est, saluabitur. * Dixitque Iacob: Deus patris mei Abraham, & Deus patris mei Isaac: Domine qui dixisti mihi: Reuere in terram tuam, & in locum natiuitatis tuæ, & benefaciam tibi. * Minor sum cunctis miserationibus tuis, & veritate tua, quam expleuisti seruo tuo. In baculo meo transui Iordanem istum: & nunc cum duabus turmis regredior. * Erue me de manu fratris mei Esau, quia valde eum timeo: ne forte veniens percutiat matrem cum filiis. * Tu locutus es, quod benefaceres mihi, & dilatares semen meum sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest. * Cumque dormisset ibi nocte illa, separauit de his quæ habebat, munera Esau fratri suo. * Capras ducentas, hircos viginti, oves ducentas, & arietes viginti. * Camelos septas cum pulis suis triginta, vaccas quadraginta, & tauros viginti, asinas viginti, & pullos earum decem. * Et misit per manus seruorum suorum singulos seorsum greges, dixitque pueris suis: Antecedite me: & sit spatium inter gregem & gregem. * Et præcepit priori dicens: Si obuium habueris fratri meo Esau: & interrogauerit te. Cuius es? aut, Quo vadis? aut, Cuius sunt ista quæ sequeris? Respondebis: Serui tui Iacob, munera misit domino meo Esau: ipse quoque post nos venit. * Similiter dedit madata secundo, & tertio, & cunctis qui sequebantur greges, dicens: Iisdem verbis loquimini ad Esau, cum inueneritis eum. * Et addetis. Ipse quoque seruus tuus Iacob iter nostrum insequitur: dixit enim: Placabo illum muneribus quæ præcedunt, & postea videbo illum, forsitan propitia.

21 bicur mihi. * Precesserunt itaque munera ante eum, ipse vero mansit nocte illa in castris. * Cumque mature surrexisset, tulit duas uxores suas, & totidem famulas cum undecim filiis, & transiit vadum Iacob. * Tractusque omnibus quæ ad se pertinebant, * Mansit solus: & ecce vir luctabatur cum eo usque mane. * Qui cum videret, quod eum superare non posset, tetigit neruum femoris eius, & statim emarcuit. * Dixitque ad eum, Dimitte me, iam enim ascendit aurora: Respondit: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Ait ergo: Quod nomen est tibi? Respondit: Iacob. * At ille, Nequaquam, inquit, Iacob appellabitur nomen tuum, sed Israel: quoniam si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines præualebis? * Interrogauit eum Iacob: Dic mihi, quo appellaris nomine? Respondit: Cur quæris nomen meum? Et benedixit ei in eodem loco. * Vocauitque Iacob nomen loci illius Phaniel, dicens: Vidi Deum facie ad faciem, & salua facta est anima mea. * Ortusque est ei statim sol, postquam transgressus est Iordanem: ipse vero claudicabat pede. * Quam ob causam non comedunt neruum filij Israel, qui emarcuit in femore Iacob, usque in præsentem diem: eo quod tetigerit neruum femoris eius, & obstupuerit.

CAP. XXXIII

Jacob ab Esau occurrente benigne excipitur, & gratias agit, ut munera accipias, domumque reuertatur: & sic Iacob eo ab se dimisso, in Seir primum, deinde in Salem profectus agri partem emisit, fixisque tabernaculis altare erexit.

Eleuans autem Iacob oculos suos, vidit venientem Esau, & cum eo quadringentos viros: diuisitque filios Lia & Rachel, ambarumque famularum. * Et posuit vtranque ancillam, & liberos earum, in principio: Liam vero, & filios eius, in secundo loco: Rachel autem & Ioseph nouissimos. * Et ipse progrediens adorauit pronus in terram septies, donec appropinquaret frater eius. * Currens itaque Esau obuiam fratri suo, amplexatus est eum: astringensque collum eius & osculatus fleuit. * Leuatque oculis, vidit mulieres & paruulos earum, & ait: Quid sibi volunt istæ & si ad te pertinent? Respondit: Paruuli sunt, quos donauit mihi Deus seruo tuo. * Et appropinquantes ancillæ & filij earum, incuruati sunt. Accessit quoque Lia cum pueris suis & cum similiter adorassent, extremi Ioseph & Rachel adorauerunt. * Dixitque Esau: Quenam sunt istæ turmæ, quas obuiam habui? Respondit: Ut inuenirem gratiam coram domino meo. * At ille ait: Habeo plurima, frater mihi, sint tua tibi. * Dixitque Iacob: Noli ita oblecto: sed si inueni gratiam in oculis tuis, accipe munusculum de manibus meis: sic enim vidi faciem tuam, quasi viderim vultum Dei elto

esto mihi propicius. * Et suscipe benedictionem, quam attulit tibi, & quam donauit mihi Deus tribuens omnia. Vix fratre compellente suscipiens. * Ait: Gradiamur simul, & eroque socius itineris tui. * Dixitque Iacob: Nosti Domine mi, quod paruulos habeam teneros, & oues & boues fetas, inecum: quas si plus in ambulando fecero laborare, morientur vna die cuncti greges. * Precedat dominus meus ante seruum tuum: & ego sequar paulatim vestigia eius: sicut video paruulos meos posse, donec venia ad dominum meum in Seir. * Respondit Esau: Oro te, vt de populo qui mecum est, saltem socij remaneant vix

tus. Non est, inquit, necesse: hoc vno tantum indiceo, vt inueniam gratiam in conspectu tuo domine mei. * Reuersus est itaque illo die Esau itinere quo venerat in Seir. * Et Iacob venit in Socoth: vbi edificata domo & fixis tentorijs, appellauit nomen loci illius Socoth, id est, tabernacula. * Transiitque in Salem urbem Sichimorum, quae est in terra Chanaan, postquam reuersus est de Mesopotamia Syriae: & habitauit iuxta oppidum. * Emitque partem agri, in qua fixerat tabernacula, a filijs Hemor patris Schem, cuius agnis. * Et erecto ibi altari, inuocauit super illud fortissimum Deum Israhel.

CAP. XXXIV.

Ob Dina raptum ac stuprum à Sichem Sichemitarum prin: ipis filio, Sichemira prin circumcisi, à Simone & Leui Dina fratribus perimuntur, atque à reliquis Iacob filijs vrbs eorum vastatur: quapropter Simion & Leui à patre arguuntur.

Egressa est autem Dina filia Lie, vt videret mulieres regionis illius. * Quam cum Auidisset Sichem filius Hemor Henzi, princeps terrae illius, adamauit eam: & rapuit, & dormiuit cum illa, vi opprimens virginem. * Et conglutinata est anima eius cum ea, ut stemq: delinuit blanditijs. * Et pergens ad Hemor patrem suum, Accipe, inquit, mihi puellam hanc coniugem. * Quod cum audisset Iacob, absentibus filijs, & in pastu pecorum occupatis, siluit donec redirent. * Egresso autem Hemor patre Sichem, vt loqueretur ad Iacob. * Ecce filij eius veniebant de agro: audieratque quod acciderat, irati sunt valde, eo quod sedam rem operatus esset in Israhel, & violata filia Iacob, rem illicitam perpetrasset. * Locutus est itaque Hemor ad eos: Sichem filij mei adhuc sunt animi filijs vestris: date eam illi uxorem. * Et iungamus vicissim conubijs: filias vestras tradite nobis, & fi-

lias nostras accipite. * Et habitate nobiscum: B terra in potestate vestra est, exercete, negotiamini, & possidete eam. * Sed & Sichem ad patrem & ad fratres eius ait: Inueniam gratiam coram vobis: & quaecunq: statueritis, dabo. * Augete dotem, & munera postulate, & libenter tribuam quod petieritis: tantum date mihi puellam hanc uxorem. * Responderunt filij Iacob Sichem & patris eius in dolo, sciuites ob stuprum sororis: * Non possumus facere quod petitis, nec dare sororem nostram homini incircumciso: quod illicitum & nefarium est apud nos. * Sed in hoc valebimus scderari, si volueritis esse similes nostri, & circumcideratur in vobis omnis masculini sexus: * Tunc dabimus & accipiemus inuicem filias vestras ac nostras: & habitabimus vobiscum, erimusque vnus populus: * Si autem circumcidi nolueritis, tollemus filiam nostram, & recedemus. * Placuit oblatio eorum Hemor, & Sichem filio eius: * Nec distulit adolescens, quin statim quod petebatur, expleret: amabat enim puella valde, & ipse erat inclytus in omni domo patris sui. * Ingressique portam vrbs, locuti sunt ad populum: * Viri isti pacifici sunt, & volunt habitare nobiscum: negotientur

18 tientur in terra, & exerceant eam, quæ spa-
tiosa & lata cultoribus indiget: filias eorum
accipiemus vxores, & nostras illis dabi-
mus. * Vnum est, quo differtur tantum bo- 22
num. Si circumcidamus masculos nostros,
ritum gentis imitantes, * Et substantia eo- 23
rum, & pecora, & cuncta quæ possident, no-
stra erunt tantum in hoc acquiescamus, &
habitanes simul, vnum efficiamus popu-
lum. * Assensique sunt omnes, circumcisis 24
cunctis maribus. * Et ecce die tertio, quando 25
19. 42. a. 6. grauiissimus vulnerum dolor est: arreptis, D
duo filij Iacob, Simeon & Leui fratres Di-
næ, gladijs ingressi sunt urbem confidenter:
interfectisque omnibus masculis, * Hemor 26
& Sichem pariter necauerunt, tollentes Di-
nam de domo Sichem sororem suam. * Qui- 27
bus egressis, irruerunt super occisos ceteri
filij Iacob: & depopulati sunt urbem in vl-
tionem stupri. * Oves eorum, & armenta, & 28
asinos, cunctaque vastantes quæ in domi-
bus & in agris erant: * Paruulos quoque eo- 29
rum & vxores duxerunt captiuas. * Quibus 30
patris audacter, Iacob dixit ad Simeon &
Leui: Turbastis me, & odiosum fecistis me
Chananeis & Pherezeis habitatoribus ter-
ræ huius; nos pauci sumus: illi congregati
percutient me, & delebor ego, & domus
mea. * Responderunt: Nunquid vt scorto 31
abuti debueret sorore nostra.

C A P. X X X V.

*Cum Iacob idola suorum iuxta Sichem defedis-
set, iubente Domino ascendis in Bethel, ubi,
adificato altari Deo sacrificauit, nouaque
Dei apparitione confortatus fuit, Debora
moritur: nascitur Benjamin cum morte ma-
tris Rachel: Ruben cum Bala incestum com-
mittit: numerantur filij Iacob, cuius pater
Isaac moritur.*

* Supr. 28. c.
11.

18 **I**nterea locutus est Deus ad Iacob: Surge,
& ascende Bethel, & habita ibi, facq; al- A
tare Deo, qui apparuit tibi, quando fugiebas
Esau fratrem tuum. * Iacob verò conuoca- 2
ta omni domo sua, ait: Abijcite deos alien-
nos, qui in medio vestri sunt, & mundamini,
ac mutate vestimenta vestra. * Surgite, & 3
ascendamus in Bethel, vt faciamus ibi altare
Deo: qui exaudiuit me in die tribulationis
meæ, & socius fuit itineris mei. * Dederunt 4
ergo ei omnes deos alienos quos habebant,
& in aures quæ erant in auribus eorum: at il-
le infodit ea subter terebinthum, quæ est
post urbem Sichem. * Cumque profecti es- 5
sent, terror Dei inuasit omnes per circuitu
ciuitates, & non sunt ausi persequi receden-
tes. * Venit igitur Iacob Luzam, quæ est in 6
terra Chanaan, cognomento Bethel: ipse &
omnis populus cum eo. * Edificauitque ibi 7
altare, & appellauit nomen loci illius, Do-
mus Dei: ibi enim apparuit ei Deus, cum su-

* Supr. 28. c.
28.

8 geret fratrem suum. * Eodem tempore mor-
tua est Debora nutrix Rebeckæ, & sepulta
est ad radices Bethel subter quercum voca-
tumq; est nomen loci illius, Quercus fletus.

9 **A**pparuit autem iterum Deus Iacob post-
quam reuersus est de Mesopotamia Syriæ,
10 benedixitq; ei, * Dicens: Non vocaberis vltra
Iacob, sed Israel erit nomen tuum. Et appel-

* Supr. 28. c.
28.

11 lauit eum Israel, * Dixitq; ei: Ego Deus om-
nipotens, cresce, & multiplicare: gentes &
populi nationum ex te erunt, reges de lum-
12 bis tuis egredientur. Terramq; quam dedi
Abraham & Isaac, dabo tibi & semini tuo

13 post te. * Et recessit ab eo. * Ille verò erexit
14 titulum lapideum in loco, quo locutus fue-
rat ei Deus: libans super eum libamina, &
15 effundens oleum: * Vocansq; nomen loci il-

16 lius, Bethel. * Egressus autem inde, venit ver-
no tempore ad terram quæ ducit Ephratâ;
17 in qua cum parturiret Rachel, * Ob diffi-

18 cultatem partus periclitari coepit. Dixitq; ei
obstetrix: Noli timere, quia & hunc habe-
19 bis filium. * Egrediente autem anima præ
dolore, & imminente iam morte, vocauit no-
men filij sui Benoni, id est, filius doloris mei:

* Inf. 48. b.
7.

pater verò appellauit eum Benjamin, id est,
19 filius dextre. * Mortua est ergo Rachel, & se-
pulta est in via, quæ ducit Ephratam, hæc
20 est Bethlehem. * Erexitq; Iacob titulum su-
per sepulchrum eius. Hic est titulus monu-

21 menti Rachel, vsq; in præsentem diem. * E-
gressus inde, fixit tabernaculum trans turre
22 gregis. * Cumque habitaret in illa regione,
abiit Ruben, & dormiuit cum Bala concu-
bina patris sui: quod illum minime latuit.

* Inf. 49. a.
1.

23 Erant autem filij Iacob duodecim. * Filij
Lix: primogenitus Ruben, & Simeon, & Le-
24 ui, & Iudas, & Issachar, & Zabulon. * Filij
25 Rachel: Ioseph & Benjamin. * Filij Balæ an-
26 cillæ Rachelis: Dan & Nephthali. * Filij

Zelphæ ancillæ Liæ: Gad & Aser: hi sunt filij
Iacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Sy-
27 riæ. * Venit etiam ad Isaac patrem suum in
Mambre, ciuitatem Arbee, hæc est Hebron:

28 in qua peregrinatus est Abraham & Isaac. *
Et completi sunt dies Isaac centum octo-
29 ginta annorum. * Consumptusq; etate mor-
tuus est: & appositus est populo suo senex
& plenus dierum: & sepelierunt eum Esau
& Iacob filij sui.

C A P. X X X V I.

*Esau cum vxoribus & filijs à fratre Iacob ab mi-
niam vtriusq; opulentiam separatur: filiorum
Esau genealogia cum habitatione describitur.*

1 **H**æ sunt autem generationes Esau, ipse
est Edom. * Esau accepit vxores de fi-
2 liabus Chanaan: Ada filiam Elon Hethæi, &
Oolibama filiam Annæ filie Sebeon Hethæi.

3 * Basemath quoque filiam Ismael sororem
4 Nabaioth: * Peperit autem Ada, Eliphaz: Ba-
semath

* Part. 1.
c. 19.

femath genuit Rahuel : * Oolibama genuit
 Iehus & Ihelon & Core, hi filij Esau qui na-
 ti sunt ei in terra Chanaan. * Tulit autem E-
 sau uxores suas & filios & filias, & omnem
 animam domus suæ, & substantiam, & peco-
 ra, & cuncta quæ habere poterat in terra
 Chanaan : & abiit in alteram regionem, re-
 cessitque à fratre suo Jacob. * Diuites enim
 erant valde, & simul habitare non poterant:
 nec sustinebat eos terra peregrinationis eo-
 rum præ multitudinem gregum. * Habitauit-
 que Esau in monte Seir, ipse est Edom. * Hæ
 autem sunt generationes Esau patris Edom
 in monte Seir. * Et hæc nomina filiorum eius:
 Eliphaz filius Ada uxoris Esau: Rahuel quo-
 que filius Basemath uxoris eius. * Fueruntq;
 Eliphaz filij: Themam, Omar, Sepho, & Ga-
 tham, & Cenez. * Erat autem Thamna, con-
 cubina Eliphaz filij Esau: quæ peperit ei A-
 malech: hi sunt filij Ada uxoris Esau. * Filij
 autem Rahuel: Nahath & Zara, Samma &
 Meza: hi filij Basemath uxoris Esau. * Isti
 quoq; erant filij Oolibama filię Anæ filię
 Sebeon, uxoris Esau, quos genuit ei, Iehus &
 Ihelon & Core. * Hi duces filiorum Esau: Fi-
 lij Eliphaz primogeniti Esau: dux Omar,
 dux Sepho, dux Cenez, dux Core, dux Ga-
 than, dux Amalech: hi filij Eliphaz in
 terra Edom, & hi filij Ada. * Hi quoque filij
 Rahuel filij Esau: dux Nahath, dux Zara,
 dux Samma, dux Meza: hi autem duces Ra-
 huel in terra Edom: isti filij Basemath ux-
 oris Esau. * Hi autem filij Oolibama uxoris
 Esau: dux Iehus, dux Ihelon, dux Core: hi
 duces Oolibama filię Anæ uxoris Esau. *
 Isti sunt filij Esau, & hi duces eorum: ipse
 est Edom. * Isti sunt filij Seir Horrhæi habi-
 tatores terre: Lothan, & Sobal, & Sebeon, &
 Ana, * Et Dison, & Efer, & Disan: hi duces
 Horrhæi, filij Sei, in terra Edom. * Facti sunt
 autem filij Lothan: Hori & Hemam, erat au-
 tem soror Lotan, Thamna. * Et isti filij So-
 bal: Aluan & Manahat & Ebal, & Sepho &
 Onam. * Et hi filij Sebeon. Aia & Ana. Ille
 est Ana qui inuenit aquas calidas in solitu-
 dine, cum pasceret afinas Sebeon patris sui.
 * Habuitq; filium Dison, & filiam Ooliba-
 ma. * Et isti filij Dison: Hamdan, & Eleban,
 & Iethram, & Charan. * Hi quoq; filii Efer.
 Balaan, & Zauan, & Acan. * Habuit autem
 filios Disan: Hus & Aram. * Hi duces Hor-
 rorum: dux Lotan, dux Sobal, dux Sebeon,
 dux Ana, * Dux Dison, dux Efer, dux Disan:
 isti duces Horrorum, qui imperauerunt in
 terra Seir. * Reges autem qui regnauerunt in
 terra Edom, antequam haberent regem filij
 Israel, fuerunt hi. * Bela filius Beor, nomen-
 que vrbs eius Denab. * Mortuus est autem
 Bela, & regnauit pro eo Iobab filius Zaræ de
 Bosra. * Cumque mortuus esset Iobab, re-

gnauit pro eo Hufam de terra Themano.
 * Hoc quoque mortuo, regnauit pro eo A-
 dad filius Badad, qui percussit Madian in
 regione Moab: & nomen vrbs eius Auith.
 Cumque mortuus esset Adad, regnauit pro
 eo Semla de Masreca. * Hoc quoque mortuo
 regnauit pro eo Saul de fluuio Rohoboth. *
 Cumque & hic obiisset, successit in regnum
 Balanan filius Achobor. * Isto quoque mor-
 tuo, regnauit pro eo Adar, nomenque vrbs
 eius Phau: & appellabatur vxor eius Meeta-
 bel, filia Marred filię Mezaab. * Hæc ergo
 nomina ducum Esau, in cognationibus, &
 locis, & vocabulis suis: dux Thamna, dux
 Alua, dux Ietheth, * Dux Oolibama, dux
 Ela, dux Phinon, * Dux Cenez, dux The-
 man, dux Mablar, * Dux Mabdriel, dux Hi-
 ram: hi duces Edom habitantes in terra im-
 perij sui, ipse est Esau pater Idumæorum.

C A P. XXXVI.

*Ioseph fratres apud patrem de crimine accu-
 sans, visq; somnia narrans, fratrem odium
 in se concitat; quare primum volentes illum
 occidere, consilio Ruben primò in cisternam
 traditur; deinde venditur Ismaelitis, in-
 scio Ruben: à patre autem exstimate eum
 à fera occisum lugetur; interea Ioseph in Æ-
 gypto Putiphar venditur.*

1 **H**abitauit autem Jacob in terra Cha-
 naan, in qua pater suus peregrinatus
 est. * Et hæc sunt generationes eius: Ioseph
 cum sedecim esset annorum, pascebat gre-
 gem cum fratribus suis adhuc puer: & erat
 cum filiis Balæ & Zelphæ vxorum patris
 sui: accusauitque fratres suos apud patrem
 crimine pessimo. * Israel autem diligebat
 Ioseph super omnes filios suos, eo quod in
 senectute genuisset eum: fecitq; ei tunicam
 polymitam. * Videntes autem fratres eius
 quod à patre plus cunctis filiis amaretur,
 oderant eum, nec poterant ei quidquam
 pacifice loqui. * Accidit quoque, vt vi-
 sum somnium referret fratribus suis:
 quæ causa maioris odij seminarium fuit.
 * Dixitque ad eos: Audite somnium
 meum quod vidi: * Putabam nos liga-
 re manipulos in agro; & quasi confurgere
 manipulum meum, & stare, vestrosque ma-
 nipulos circumstantes adorare manipulum
 meum. * Responderunt fratres eius: Nun-
 quid rex noster eris? aut subijciemur ditioni
 tuæ? Hæc ergo causa somniorum atque ser-
 monum, inuidiæ & odij somitem ministra-
 uit. * Aliud quoq; vidit somnium, quod nar-
 rans, fratribus ait: Vidi per somniū, quasi so-
 lem, & lunā, & stellas vndecim, adorare me.
 * Quod cum patri suo & fratribus retulisset,
 increpauit eum pater suus, & dixit: Quid
 sibi

sibi vult hoc somnium quod vidisti? num
ego & mater tua & fratres tui adorabimus
te super terram? Inuadebant ei igitur fra-
tres sui: pater verò rem tacitus cōsiderabat.
Cūque fratres illius in pascendis gregi-
bus patris morarentur in Sichem, Dixit ad
eum Israel. Fratres tui pascunt oves in Si-
chimis: veni, mittem te ad eos. Quo respon-
dente. Præsto sum, ait ei: Vade, & vide si
cuncta prospera sint erga fratres tuos, & pe-
cora: & renuntia mihi quid agatur. Mihi
de valle Hebron, venit in Sichem: Inuenit-
que eum vir errantem in agro, & interroga-
uit quid quæreretur. At ille respondit: Fra-
tres meos quero, indica mihi ubi pascant
greges. Dixitque ei vir: Recesserunt de loco
isto: audiui autem eos dicentes: Eamus in
Dorhain. Perrexit ergo Ioseph post fratres
suos, & inuenit eos in Dorhain. Qui cum
vidissent eum procul, antequam accederet
ad eos, cogitauerunt illum occidere: Et
mutuò loquebantur: Ecce somniator venit:
Venite, occidamus eum, & mittamus in
cisternam veterem: dicemusque, fera pessima
deuorauit eum: & tunc apparebit quid
illi profint somnia sua. Audiens autem
hoc Ruben, nitebatur liberare eum de ma-
nibus eorum, & dicebat: Non interficiatis
animam eius, nec effundatis sanguinem: sed
proijcite eum in cisternam hanc, quæ est in
solitudine, manusque vestras seruare inno-
xias: hoc autem dicebat, volens eripere
eum de manibus eorum, & reddere patri
suo. Confestim igitur ut peruenit ad fra-
tres suos, nudauerunt eum tunica talari &
polymita: Miseruntque eum in cisternam
veterem, quæ non habebat aquam. Et se-
dentes ut comederent panem, & viderunt
Ismaelitas viatores venire de Galaad, & ca-
melos eorum, portantes aromata, & resina-
m, & stacten, in Ægyptum. Dixit ergo

Iudas fratribus suis: Quid nobis prodest si
occiderimus fratrem nostrum, & celaueri-
mus sanguinem ipsius? Melius est ve-
numdetur Ismaelitis, & manus nostræ non
polluantur: frater enim & caro nostra est.
Acquieuerunt fratres sermonibus illius. Et
prætereuntibus Madianitis negorioribus,
extrahentes eum de cisterna, vendiderunt eum
Ismaelitis, viginti argenteis: qui duxerunt eum
in Ægyptum. Reuersusque Ruben ad ci-
sternam, non inuenit puerum. Et scissis ve-
stibus pergens ad fratres suos, ait: Puer non
comparet, & ego quo ibo? Tulerunt autem
tunicam eius, & in sanguine hedi, quem oc-
ciderant, tinxerunt: Mittentes qui ferrent
Gad patrem, & dicerent: Hanc inuenimus: vi-
de utrum tunica filij tui sit, an non. Quam
cū agnouisset pater, ait: Tunica filij mei
est, fera pessima comedit eum, bestia deuo-
rauit Ioseph. Scissisque vestibus, indutus
est cilicio, lugens filium suum multo tem-
pore. Congregatis autem cunctis liberis
eius, ut lenirent dolorem patris, noluit con-
solationem accipere, sed ait: Descendam ad
filium meum lugens in infernum. Et illo
perseuerante in fletu, Madianitæ vendide-
runt Ioseph in Ægypto Putiphari eunuchō
Pharaonis, magistro militum.

C A P. XXXVIII.

Iudas ex vxore Chanana tribus filijs susceptis,
primum & deinde secundum Thamar con-
cubauit, quibus mortuis, eam in seipsum proscorto
cognouit, quo concubitu Phares & Zaram
geniti.

Odem tempore descendens Iudas à fra-
tribus suis, diuertit ad virum Oolla-
nitæ, nomine Hiram. Viditque ibi filiam
hominis Chananaei, vocabulo Sui: & accep-
ta vxore, ingressus est ad eam. Quæ concepit,
& peperit filiū, & vocauit nomen eius Her-

* Rur-

* Inf. 43. c.
12.

* Sup. 10. c.
21.

* 1. Par. 2.
2. 2.

¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

De viro, cuius hæc sūt, cōcepit: cognosce, cuius sit annulus, & armilla, & baculus: Qui Gagnitis muneribus, ait: Iustior me est: quia non tradidi eam Sela filio meo. Attamen vltra non cognouit eam. Instante autem partu, apparuerunt gemini in vtero: atq; in ipsa effusione infantium vnus protulit manum; in qua obstetrix ligauit coccinum dicens: Ille egreditur prior. Illo verò retrahente manū, egressus est alter: dixitq; mulier. Quare diuisa est propter te maceria? & ob hanc causam vocauit nomen eius Phares. Postea egressus est frater eius, in cuius manu erat coccinum: quem appellauit Zara.

C A P. X X X I X.

Cum prosperè ageret Ioseph apud herum Putipharem, eiq; graciosus totam administraret familiam, consumens heram sapiens de concubitu interpellantem accusatur apud dominum, & in carcerem conijcitur, ubi custodis gratiam demeretur, à quo omnium vindegarum curam accipit.

Igitur Ioseph ductus est in Ægyptū, emit- que eum Putiphar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus sui, vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, à quibus perductus erat. Fuitq; Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prosperè agens: habitauitq; in domo domini sui: quo optimè nouerat Dominū esse cū eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Inuenitq; Ioseph gratiam coram domino suo, & ministrabat ei, à quo præpositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, & vniuersa quæ ei tradita fuerāt: benedixitq; Dominus domui Ægyptij propter Ioseph, & multiplicauit tam in edibus, quā in agris cunctam eius substantia: nec quidquam aliud nouerat, nisi panem, quo vescabatur. Erat autē Ioseph pulchra facie, & decorus aspectu. Post multos itaq; dies iniecit domina sua oculos suos in Ioseph, & ait: Dormi mecum. Qui nequaquā acquiescens operi nefario, dixit ad eam: Ecce dominus meus omnibus mihi traditis ignorat, quid habeat in domo sua: nec quidquā est, quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi, præter te, quæ vxor eius es: quo modo ergo possum hoc malum facere, peccare in Dominū meum? Huiusmodi verbis per singulos dies, & mulier molesta erat adole- scenti: & ille recusabat stuprū. Accidit autem quadam die, vt intraret Ioseph domū, & operis quippiam absq; arbitris faceret: & illa apprehensa lacinia vestimenti eius, diceret: Dormi mecum. Qui relicto in manu eius pallio, fugit, & egressus est foras. Cūque vidisset mulier vestem in manibus suis, & se esse cōtemptam, vocauit ad se homines domus suæ, & ait ad eos: En intro luxit virum Hebræū, vt illuderet nobis: ingressus

C est ad

*Ps. 104. b.
8.

est ad me, ut coiret mecum: cumque ego succlamasssem, & audisset vocem meam, reliquit palliū, quod tenebam, & fugit foras: In argumentum ergo fidei retentiū palliū ostendit marito reuertenti domū, & ait: Ingressus est ad me seruus Hebræus, quem adduxisti, ut illuderet mihi: cumque audisset me clamare, reliquit palliū quod tenebam, & fugit foras. His auditis dominus, & nimis credulus verbis coniugis, iratus est valde: tradiditque Ioseph in carcerem, ubi vincti regis custodiebantur, & erat ibi clausus. Fuit autem Dominus cum Ioseph, & misertus est illius, & dedit ei gratiā in conspectu principis carceris. Qui tradidit in manu illius viros multos vinctos, qui in custodia tenebantur: & quicquid scibat, sub ipso erat. Nec non erat aliquid, cuius ei creditis: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera eius dirigebat.

C A P. XL

Eunuchorum Pharaonis in carcere Ioseph somnia interpretatus, alterum officio pristino restitutum, alterum suspendio finiendum prædixit: qua omnia in Pharaonis natalitio eueniunt.

His itaque gestis, accidit ut peccarent duo eunuchi. pincerna regis Egypti, & pictor domino suo. Iratusque contra eos Pharaon misit eos in carcerem principis militum, in quo erat vinctus & Ioseph. At custos carceris tradidit eos Ioseph, qui & ministrabat eis: aliquantulum temporis fluxerat, & illi in custodia tenebantur. Videruntque ambo somnium nocte una, iuxta interpretationem congruam sibi. Ad quos cum introisset Ioseph mane, & vidisset eos tristes, sciscitatus est eos, dicens: Cur tristior est hodie solito facies vestra? Qui responderunt: Somnium vidimus, & non est, qui interpreteretur nobis. Dixitque ad eos Ioseph Nunquid non Dei est interpre-

tatio? referte mihi quid videritis. Narrauit prior, præpositus pincernarum, somnium suum: videbam coram me vitem, in qua erant tres propaggines, crevere paulatim in gemas, & post flores suas maturefcere: calicemque Pharaonis in manu mea: tuli ergo vvas, & expressi in calicem, quæ tenebam, & tradidi poculum Pharaoni. Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio somnij: Tres propaggines, tres adhuc dies sunt: post quos recordabitur Pharaon ministerij tui, & restituet te in gradum pristinum: dabisque ei calicem iuxta officium tuum, sicut antea facere consueveras. Tantum memento mei, cum bene tibi fuerit, & facias mecum misericordiam: ut suggeras Pharaoni, ut educat me de illo carcere: quia furto sublatum sum de terra Hebræorum, & hic innocens in lacum missus sum. Videns pictorum magister, quod prudenter somnium dissoluisset, ait: Ego vidi somnium, Quod tria canistra farinæ habere super caput meum & in vno canistro, quod erat excelsius, portare me omnes cibos, qui fiunt arte pictoria, auesque comedere ex eo. Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio somnij. Trias canistra, tres adhuc dies sunt: post quos auferet Pharaon caput tuum, ac suspendet te in cruce, & lacerabunt volucres carnes tuas. Exinde dies tertius natalitium Pharaonis erat: qui faciens grande conuiuium pueris suis, recordatus est inter epulas magistri pincernarum, & pictorum principis. Restituitque alterum in locum suum, ut porrigeret ei poculum: alterum suspendit in patibulo, ut coniectoris veritas probaretur. Et tamen succedentibus prosperis, præpositus pincernarum oblitus est interpretis sui.

C A P. XLI

Somnia Pharaonis de bobus & spicis, cum nemo alius valeret interpretari, unus Ioseph interpretatur, idcirco notum Egypto proficiunt.

*ex Aseneth data sibi à Pharaone uxore duos
fussit filios ante septem famis annos. Ste-
rilitas tandem fertilitati succedit.*

Post duos annos vidit Pharaon somnium. 1
Putabat se stare super fluuium, * de quo A 2
ascendebant septē boues pulchre, & crasse 2
nimis: & pascebantur in locis palustribus. * 3

Aliz quoq; septem emergebant de flumine,
fedę, confectęq; macie: & pascebantur in ip-
sa amnis ripa in locis virentibus: * deuora-
ueruntq; eas, quarum mira species, & habi-
tudo corporū erat. Expergefactus Pharaon, *
rursum dormiuit, & vidit alterum somniū:
Septem spicę pullulabāt in culmo vno ple-

ne, atq; formosę * alę quoque totidem spicę 6
tenues, & percussę vredine oriebantur, * de- 7
uorantes omnem priorum pulchritudinem. 8
Euigilans Pharaon post quietē, * & facto ma- 8
nē, pauore perterritus, misit ad omnes con-
iectores Ægypti cunctosq; sapientes: & ac-
ceritis narravit somniū, nec erat, qui inter-
pretaretur. * Tunc demum reminiscens pin- 9
cernarū magister, ait: Confiteor peccatum B
meum: * Iratus rex seruis suis, me & magi- 10
strū pistorū retrudi iussit in carcerem prin-
cipis militū. * vbi vna nocte vterq; vidimus 11
somnia presagū futurorum. * Erat ibi puer 12
Hebręus, eiusdem ducis militum famulus:
cui narrātes somnia, * audiui: mus quidquid 13
postea rei probauit euentus. ego enim reddi-
tus sum officio meo: & ille suspensus est in
cruce. * Protinus ad regis imperiū e ductum 14
de carcere Ioseph totonderunt: ac veste mu-
tata, obtulerūt ei. * Cui ille ait: Vidi somnia, 15
nec est qui edisserat: quę audiui te sapiētis-
simē conijcere. * Respōdit Ioseph: Absq; me 16
Deus respōdebit prospera Pharaoni. * Nar- 17
rauit ergo Pharaon, quod viderat: Putabā me C
stare super ripā fluminis, * & septem boues 18
de amne cōscendere, pulchras nimis, & obe-
sis carnibus: quę in pastu paludis virenti
carpebant. * & ecce, has sequebantur alię 19
septē boues intantum deformes, & macilen-
tę, vt nunquam tales in terra Ægypti vide-
rim: * quę, deuoratis, & consumptis priori- 20
bus, * nullū saturitatis dedere vestigium: sed 21
simili macie, & squalore corpebant. Euigi-
lās, rursus sopore depressus, * vidi somnium: 22

Septē spicę pullulabāt in culmo vno plenę,
atq; pulcherrimę. * Alię quoq; septē tenues,
& percussę vredine, oriebantur ē st: pula: *
quę priorū pulchritudinem deuorauerunt.
Narraui coniectoris somniū, & nemo est,
qui edisserat. * Respondit Ioseph: Somniū re-
gis vnum est: quę factorus est Deus, ostēdit
Pharaoni. * Septem boues pulchrę, & septē
D spicę plenę: septem vbertatis anni sunt: ean-
demq; vim somnij cōprehendunt. * Septem
quoq; boues tenues, atq; macilōtę, quę ascē-
derunt post eas, & septem spicę tenues, &
vento vrente percussę: septem anni venturę
sunt famis. * Qui hoc ordine cōplebuntur. *
Ecce septem anni veniēt fertilitatis magnę
in vniuersa terra Ægypti: * quos sequentur
septē anni alij tantę sterilitatis, vt obliuioni
tradatur cuncta retro abundātia: consump-
tura est enim fames omnem terram, * & v-
bertatis magnitudinem perditura est inopię
magnitudo. * Quod autem vidisti secūdo ad
eamdem rem pertinens somnium: firmitatis
indiciū est, eo quod fiat sermo Dei, & velo-
cins impleatur. * Nunc ergo prouideat rex
virū sapientem, & industrium, & pręficiat
eum Terra Ægypti. * Qui constituat prepo-
sitos per cunctas regiones: & quintam partē
fructuū per septem annos fertilitatis, * qui
iam nunc futuri sunt, cōgreget in horrea: &
omne frumentum sub Pharaonis potestate
condatur, serueturq; in vrbibus. * Et prępa-
retur futurę septē annorū fami, quę oppres-
sura est Ægyptum, & non consumetur terra
inopia. * Placuit Pharaoni consiliū, & cūctis

• Pl. 104. b.
11.
• Mac. 1. f.
31.
A. 7. b. 1.

ministris eius : * locutusque est ad eos Nū in- 38
uenire poterimus talem virū, qui spiritu Dei
plenus sit? Dixit ergo ad Ioseph. Quia ostē- 39
dit tibi Deus omnia, quę locutus es, nūquid
sapientiozem, & cōsimilem tui inuenire po-
teris? * Tu eris super domū meam, & ad tui 40
oris imperiū cunctus populus obediet : vno
tantū regni solio te precedam. * Dixitque rur- 41
sus Pharaō ad Ioseph : Ecce, cōstitui te super
vniuersam terram Ægypti. * Tulitque annulū 42
de manu sua, & dedit eum in manu eius : ve-
stititque eum stola byssina, & collo torquem
auream circumposuit. * Fecitque eum ascēde- 43
re super currum suum secundum, clamante
pręcone, vt omnes corā eo genuflecterēt, &
prępositū esse scirent vniuersę terrę Ægypti :
* Dixit quoque rex ad Ioseph : Ego sum Pha- 44
rao : absque tuo imperio non mouebit quisquā
manum, aut pedem in omni terra Ægypti. * 45
Vertitque nomen eius, & vocauit eū lingua
Ægypti aca, saluatōrē mūdi. Deditque illi vxo-
rem Asebeth filia Putiphare sacerdotis He-
liopoleos. Egressus est itaque Ioseph ad terram
Ægypti (* triginta autem annorū erat quā- 46
do stetit in cōspectu regis Pharaonis) & cir-
cūiuit omnes regiones Ægypti. * Venitque fer- 47
tilitas septem annorū : & in manipulos reda-
ctę legetes cōgregatę sunt in horrea Ægypti.
* Omnis etiam frugū abundantia in singu- 48
lis viribus condita est. * Tantaque fuit abun-
dantia fructuum, vt areę maris cōquaretur, &
copia mensuram excederet. * Nati sunt autē 50
Ioseph filij duo, antequā veniret fames : quos
G. peperit ei Asebeth filia Putiphare sacerdotis
Helipoleos. * Vocauitque nomen primoge- 51
niti, Manasses, dicēs : Obluisci me fecit Deus
omniū laborū meorū, & domus patris mei. 52
* Nomen quoque secūdi appellauit Ephraim,
dicēs : Crescere me fecit Deus in terra pau-
pertatis meę, * Igitur transactis septē vber- 53
tatis annis, qui fuerāt in Ægypto, * cęperūt 54

venire septem anni inopia : quos prędixerat
Ioseph, & in vniuerso orbe fames pręualuit,
55 in cuncta autem terra Ægypti panis erat. *
Qua esuriētē, clamauit populus ad Pharaō-
nē, alimenta petens. Quibus ille respōdit : Ite
ad Ioseph, & quidquid ipse vobis dixerit, fa-
56 cite. * Crescebat autē quotidie fames in om-
ni terra : aperuitque Ioseph vniuersa horrea, &
vendebat Ægyptijs : nam & illos oppresse-
57 rat fames. * Omnesque Prouincię ve-
niebant in Ægyptum, vt emerent escas,
& malum inopię temperarent.

C A P. XLII.

*Frates Ioseph, cogente fame, in Ægyptum pro
emendis frumentis à patre missi, ab eo cogno-
scentur, ac durius tractantur, & in carcerem
conijciuntur : tandem Simone in vinculis re-
lieto, reuertuntur, ac pecuniam in saccum
cuiusque inditam vna cum frumento in seip-
sum referunt.*

1 **A** Vdiens autē Iacob, quod alimenta vē-
A derentur in Ægypto, dixit filiis suis :
2 Quare negligitis? audiui, quod triticū venū-
detur in Ægypto : descendite, & emite nobis
necessaria, vt possimus viuere, & non cōsu-
3 mamur inopia. * Descendentes igitur fratres
Ioseph decē, vt emerent frumenta in Ægypto-
4 * Benjamin domi retento à Iacob, qui di-
xerat fratribus eius : Ne forte in itinere
5 quidquā patiatur mali : ingressi sunt terram
Ægypti cū alijs, qui pergebant ad emendū.
6 Erat autem fames in terra Chanaan. * Et Ioseph
erat princeps in terra Ægypti, atque ad
eius nutum frumenta populis vendebātur.
7 B Cumque adorassent eum fratres sui, & agno-
uisset eos, quasi ad alienos durius loqueba-
tur, interrogas eos : Verū tamen venistis? Qui
respōderunt : De terra Chanaan, vt emanamus
8 victui necessaria. * Et tamen fratres ipse
9 cognoscens, non est cognitus ab eis. * Recordatusque
somniorū, quę aliquādo viderat ait ad

eos :

• Inf. 48. c.
10. 49. d. 1.

eos: Exploratores estis: ut videatis infirmiora terræ venistis: qui dixerunt: Non est ita, domine, sed serui tui venerunt ut emerent cibos: * Omnes filij vnus viri sumus: pacifici venimus, nec quidquā famuli tui machinātur C mali: * Quibus ille respondit: Aliter est: munimenta terræ huius cōsiderare venistis. * At illi, duodecim, inquit, serui tui, fratres su-

mus, filij viri vnus in terra Chanaan: minimus cū patre nostro est, alius non est super. 14 * Hoc est, ait, quod locutus sū Exploratores 15 estis. * Iam nunc experimentū vestri capiā: per salutem Pharaonis nō egrediemini hinc, 16 donec veniat frater vester minimus. * Mitte ex vobis vnū, & adducat eum: vos autē eritis in vinculis, donec probetur, quē dixi-

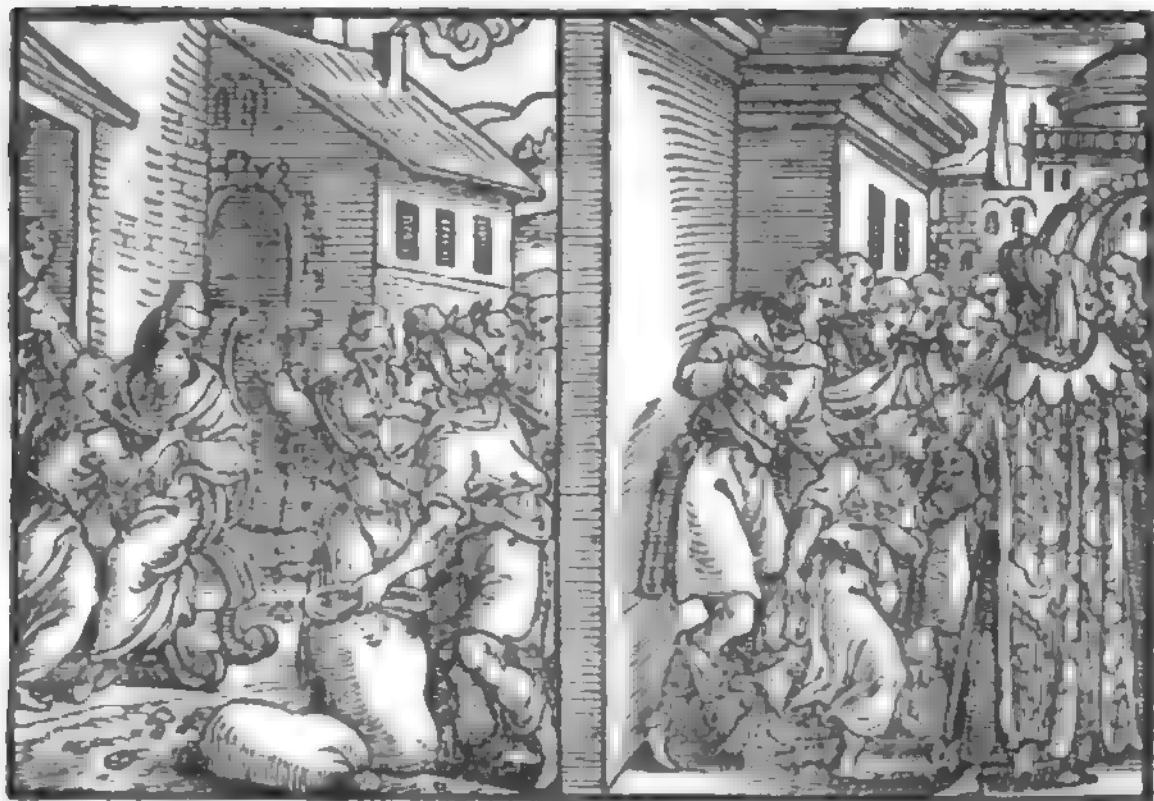
stis, utrū vera an falsa sint: alioquin per salutē Pharaonis exploratores estis. * Tradidit 17 ergo illos custodig tribus diebus. * Die autē 18 tertio eductis de carcere, ait: Facite quē dixi & viuetis: Deū enim timeo. * Si pacifici estis, 19 frater vester vnus ligetur in carcere: vos autē abite, & ferte frumēta, quē emisistis, in domos vestras, & fratrē vestrum minimū ad 20 me adducite, ut possim vestros probare sermones, & nō moriamini. Fecerūt, ut dixerat, * & locuti sunt ad inuicē: Merito hęc pati- 21 mur, quia peccauimus in fratrem nostrū. videntes angustia animę illius, dū deprecaretur nos, & nō audiuiimus: idcirco venit super nos ista tribulatio. * E quibus vnus Ruben, 22 ait: Nūquid nō dixi vobis: Nolite peccare in puerū: & nō audistis: meum sanguis eius exquiratur. * Nesciebant autē, quod intellexeret 23 Ioseph: eo quod per interpretem loqueretur ad eos: * Auertitq; se pariter, & fleuit: & re- 24 uersus locutus est ad eos: * Tollēsq; Simeon, & ligans illis presentibus, iussit venisti, ut implerent eorū saccos tritico, & reponerent pecunias singulorū in sacculis suis, datis supra cibarijs in viam: qui fecerunt ita. * At illi 25 portātes frumēta in asinis suis, profecti sunt. * Apertoq; vnus sacco, ut daret iumento pa- 26 bulū in diuerforio, contēplatus pecuniam in ore sacculi, * dixit fratribus suis: Reddita est 27 mihi pecunia, en habetur in sacco. Et obstupefacti, turbatiq; mutuo dixerūt: Quidnā est hoc quod fecit nobis Deus? * Veneruntq; ad 28 Iacob patrem suū in terra Chanaan, & nar-

rauerūt ei omnia, quē accidisset sibi dicētes, 30 * Locutus est nobis dominus terrę durē, & 31 putauit nos exploratores esse prouincię. * Cui respondimus: Pacifici sumus, nec vllas 32 molimur infidias. * Duodecim fratres vno patre geniti sumus: vnus nō est super, minimus cū patre nostro est in terra Chanaan. * Qui ait nobis: Sic probabo quod pacifici sitis: Fratrē vestrū vnū dimittite apud me, & cibaria domibus vestris necessaria sumite, & 34 abite, fratremq; vestrū minimū adducite ad me, ut sciā, quod nō sitis exploratores: & illū, qui tenetur in vinculis, recipere possitis: ac deinceps quē vultis, emēdi habeatis licentiā. 35 * His dictis, cū frumēta effuderēt, singuli reppererūt in ore saccorū ligatas pecunias, ex- 36 territisq; simul omnibus, * dixit pater Iacob: Absq; liberis me esse fecistis, Ioseph nō est super, Simeon tenetur in vinculis, & Benjamin 37 auferetis: in me hęc omnia mala reciderūt. * Cui respōdit Rubē: Duos filios meos interficere, si nō reduxero illū ē: bibe:rade illū in manu 38 mea, & ego eū tibi restitūā. * At ille: Nō descēder, inquit, filius meus vobiscum: frater eius mortuus est, & ipsi solus remansit: si quid ei aduersi acciderit in terra, ad quam pergitis, deducetis canos meos cū dolore ad inferos.

C A P. XLIII.

Ergo impetrarunt fratres Ioseph a patre, ut in Egyptum remouerentur additis maneribus ac duplici pecunia, Benjamin secum ducerent: qui, inuitati ad conuiuium, educto Simeone de carcere, simul quādam cum Ioseph.

C 3 Inte-

Interim fames omnē terram vehementer
premebat. * Consumptisq; cibis, quos ex
Ægypto detulerāt, dixit Iacob ad filios suos: A
Reuertimini, & emite nobis paxillū esca-
rum. * Respondit Iudas: Denunciauit nobis
vir ille sub attestatōne iurisiurandi, dicens:
Non videbitis faciem meā, nisi fratrem ve-
strum minimū adduxeritis vobiscum. * Si er-
go vis eum mittere nobiscū, pergemus pa-
riter, & ememus tibi necessaria: * sin autem
non vis, non ibimus: vir enim, vt sēpē dixi-
mus, denunciauit nobis, dicens: Nō videbi-
tis faciem meā absq; fratre vestro minimo. *
Dixit eis Israel: In meam hoc fecistis mise-
riam, vt ind. caretis ei & aliū habere vos fra-
trem: * At illi respōderunt: Interrogauit nos
homo per ordinem nostrā progeniem: si pa-
ter viueret, si haberemus fratrem: & nos re-
spōdimus ei cōsequenter iuxta id, quod fue-
rat sciscitatus: nūquid scire poteramus, quod
dicturus esset: Adducite fratrem vestrū vo-
biscum? * Iudas quoq; dixit patri suo: Mitte
puerū meū, vt proficiscamur, & possimus
vivere: ne moriamur nos, & paruuli nostri.
* Ego suscipio puerum: de manu mea requi-
re illū. nisi reduxero, & reddidero eum tibi,
ero peccati reus in te omni tēpore. * Si non
intercessisset dilatio, iam vice altera venisse-
mus. * Igitur Israel pater eorū dixit ad eos:
Si sic necesse est, facite, quod vultis: sumite
de optimis terrę fructibus in vasis vestris, &
deferre viro munera, modicū resinę, & mel-
lis, & storacis, stactes, & terebinthi, & amyg-
dalarū. * Pecuniam quoq; duplicem ferte vo-
biscum: & illam, quā inuenistis in sacculis,
reportate, ne forte errore factum sit: sed &
fratrem vestrū tollite, & ite ad virū. * Deus
autē meus omnipotens faciat vobis cū pla-
cibilem: & remittat vobiscū fratrem vestrū,
quē tener, & hunc Benjamin ego autē quasi
orbarus absq; l. beris ero: * Tulerūt ergo viri

munera, & pecuniā duplicem, & Benjamin:
descenderuntq; in Ægyptum, & steterūt co-
ram Ioseph. * Quos cum ille vidisset, & Be-
niamin simul, praecepit dispensatori domus
suę dicens: Introduc viros domū, & occide
victimas, & instrue conuiuium quoniā me-
cū sunt comesturi meridie. * Fecit ille, quod
sibi fuerat imperatū, & introduxit viros do-
mū. * Ibiq; exierunt, dixeruntque mutuo: Propter
pecuniā, quam retulimus prius in sacculis no-
stris, introducti sumus: vt deuoluat in nos
calumniam, & violenter subiciat seruituti
& nos, & asinos nostros. * Quamobrē in ip-
sis foribus accedentes ad dispēsatorem do-
mus locuti sunt: Oramus domine, vt audias
nos iam ante descendimus, vt emeremus es-
cas: * quibus emptis, cū venissemus ad di-
uerforiū, aperuimus saccos nostros, & inue-
nimus pecuniā in ore saccorum: quam nunc
eodē pondere reportauimus. * Sed & aliud
attulimus argētū, vt emamus, quę nobis ne-
cessaria sunt: nō est in nostra consciētia quis
posuerit eā in marsupijs nostris: * At ille re-
spōdit: Pax vobiscū nolite timere: Deus ve-
ster, & Deus patris vestri dedit vobis thesau-
ros in sacculis vestris: nā pecuniam, quā dedi-
stis mihi, probatam ego habeo. Eduxitq; ad
eos Simeon. * Et introductis domum, attulit
aquā, & lauerunt pedes suos, deditq; pabu-
lum asinis eorū. * Illi verò parabāt munera,
donec ingrederetur Ioseph meridie: audierāt
enim, quod ibi comesturi essent panē. * Igi-
tur ingressus est Ioseph domum suā, obtule-
runtq; ei munera, tenētes in manibus suis: &
adorauerunt proni in terrā. * At ille clemē-
ter resalutatis eis, interrogauit eos, dicēs Sal-
uus ne est pater vester senex, de quo d xera-
tis mihi? Adhuc viuit? * Qui respōderunt: So-
pes est seruus tuus pater noster, adhuc vi-
uit. Et incuruati, adorauerunt eum. * At tol-
lens autē Ioseph oculos, vidit Benjamin fra-
trem

* Sap. 43. d.
30.

* Is. 44. 8.
31.

* Sap. 43. 8.

trem suū vterinum, & ait: Iste est frater vester paruulus, de quo dixeratis mihi: Et rursum. Deus, inquit, misereatur tui, fili mi. * Festinauitq; quia commota fuerat viscera eius super fratre suo, & erumpebant lacrymę: & introiens cubiculum fleuit. * Rursumq; lota facie egressus, continuit se, & ait: Ponite panes. * Quibus appositis, seorsum Ioseph, & seorsum fratribus, Ægyptijs quoq; qui ve-

scabantur simul, seorsum (illicitum est enim Ægyptijs comedere cum Hebręis, & profanum putant huiusmodi conuiuia) * sederunt coram eo, primogenitus iuxta primogenita sua, & minimus iuxta etatem suam. Et mirabantur nimis, * sumptis partibus quas ab eo acceperant: maiorque pars venit Benjamin, ita vt quinq; partibus excederet. Biberuntque & inebriati sunt cum eo.

C A P. XLIV.

Ioseph iubet abscondi scyphum suum in sacco Benjamin, & post eum inuentum, reuocatos ab itinere fratres furti arguit: Iudas autem pro Benjamin se in seruitutem offert.

P Ræcepit autem Ioseph dispensatori domus sue, dicens: Imple saccos corū frumento, quātum possunt capere: & pone pecuniā singulorum in summitate sacci. * Scyphum autem meum argenteum, & pretium quod dedit tritici, pone in ore sacci iunioris. Factumq; est ita. * Et orto mane, dimissi sunt cum asinis suis. * Iamq; urbem exierant, & processerant paululū tunc Ioseph accersito dispensatore domus, surge, inquit, & persequere viros: & apprehēsis dicito: Quare reddidistis malū pro bono? * Scyphus, quē furati estis, ipse est, in quo bibit dominus meus, & in quo augurari solet: pessimā rem fecistis. * Fecit ille, vt iusserat. Et apprehensis per ordinē locutus est. * Qui responderunt: Quare sic loquitur dominus noster, vt serui tuū tātum flagitij cōmiserint? * Pecuniam, quam inuenimus in summitate saccorum, reportauimus ad te de terra Chanaan: & quomodo consequens est, vt furati simus de domo domini tui aurum, vel argentū? * Apud quēcunq; fuerit inuentum seruorū tuorū, quod queris, moriatur, & nos erimus serui domini nostri. * Qui dixit eis: Fiat iuxta vestram sententiā: apud quemcunq; fuerit inuentum, ipse sit seruus meus, vos autē eritis innoxij. * I

Itaq; festinato deponentes in terram saccos, aperuerūt singuli. * Quos scrutatus, incipiens à maiore vsq; ad minimum, inuenit scyphū in sacco Benjamin. * At illi, scissis vestibus, oneratisq; rursum asinis, reuersi sunt in opidum. * Primusque Iudas cum fratribus ingressus est ad Ioseph (necdum enim de loco abierat) omnesq; ante eum pariter in terram corruerunt. * Quibus ille ait: Cur sic agere voluistis? an ignoratis quod nō sit similis mei in augurandi scientia? * Cui Iudas: Quid respondēbimus, inquit, domino meo? vel quid loquemur, aut iust ē poterimus obtendere? Deus inuenit iniquitatē seruorum tuorum: en omnes serui sumus domini mei, & nos, & apud quē inuentus est scyphus. * Respondit Ioseph: Absit à me, vt sic agam: qui furatus est scyphū, ipse sit seruus meus: vos autē abite liberi ad patrem vestrum. * Accedens autē propius Iudas, confidenter ait: Oro domine mi, loquatur seruus tuus verbū in auribus tuis, & ne irascaris famulo tuo: tu es enim post Pharaonem: dominus meus. Interrogasti prius seruos tuos: Habetis patrem, aut fratrem? * & nos respōdimus tibi domino meo: Est nobis pater senex, & puer paruulus, qui in senectute illius natus est: cuius vterinus frater mortuus est: & ipsum solum habet mater sua, pater verò tenerē diligit eum. * Dixistiq; seruis tuis: Adducire eū ad me, & ponā oculos meos super illū. * Suggestus dominus meo: Non potest puer relin-

* Sap. 41. c. 11.

* Sap. 41. b.
1. & 2.

quere patre suum: si enim illum dimiserit, morietur. * Et dixisti seruis tuis: Nisi venerit 23 frater vester minimus vobiscum, non videbitis amplius faciem meam. * Cum ergo ascendisset 24 mus ad famulum tuum patrem nostrum, narrauimus ei omnia, quae locutus est dominus meus. * Et dixit pater noster: Reuertimini, & 25 emite nobis parum tritici. * Cui diximus: Ire non possumus: si frater noster minimus descenderit nobiscum, proficiscemur simul: alioquin ille absente, non audeamus videre faciem 26 viri. * Ad quae ille respondit. Vos scitis quod duos genuerit mihi vxor mea. * Egressus est G 27 vnus, & dixistis: Bestia deuorauit eum: & huc 28 culq; non coparet. * Si tuleritis & istum, & 29

* Sup. 37. c.
28. & 31.

aliquid ei in via contigerit, deducetis canos 30 meos cum merore ad inferos. * Igitur si intra- uero ad seruum tuum patrem nostrum, & puer defuerit, (cum anima illius ex huius anima 31 pendeat) videritq; eum non esse nobiscum, morietur, & deducet famuli tui canos eius 32 cum dolore ad inferos. * Ego proprie seruus tuus sum, qui in mea hunc recepi fide, & spo- 33 pondi dicens: Nisi reduxero eum, peccati reus ero in patrem meum omni tempore. * Mane- 34 bo itaq; seruus tuus pro puero in ministerio domini mei, & puer ascendat cum fratribus suis. * Non enim possum redire ad patrem meum, absente puero: ne calamitatis, quae oppressura est patrem meum, testis assistam.

* Sap. 41. b.
9.

C A P. XLV.

Ioseph se fratribus manifestat, eosque territos cum osculo amplexatur: quare Pharaon una cum tota domo sua exultans, praecepit ut aduocetur pater cum vniuersa domo sua in Aegyptum; idem multis verbis denuntiat Ioseph, fratresque multis donatos muneribus ad patrem remittit.

Non se poterat ultra cohibere Ioseph multis coram altantibus: unde precepit, ut egredierentur cunctis foras, & nullus interesset alienus agnitioni inuicem. * Eleuauitq; vocem cum fletu: quam audierunt Aegyptij, omnisq; domus Pharaonis. * Et dixit fratribus suis: Ego sum Ioseph: adhuc pater meus 1 viuit? Non poterant respondere fratres nimio terrore perterriti. * Ad quos ille clementer: Accedite, inquit, ad me. Et cum accessissent 2 propè, Ego sum, ait, Ioseph, frater vester, quem vendidistis in Aegyptum. * Nolite pauere: neque vobis durum esse videatur, quod vendidistis me in his regionibus. pro salute enim 3 vestra misit me Deus ante vos in Aegyptum. * Biennium est, enim quod cepit fames esse in terra: & adhuc quinque anni restant, quibus 4 nec arari poterit, nec meti. * Praemisitque me

* Gen. 45. b.
2.

* Gen. 45. c.
30.

Deus, ut reseruemini super terram, & escas 8 ad viuendum habere possitis. * Non vester o C cõsilio, sed Dei voluntate huc missus sum, qui fecit me quasi patrem Pharaonis, & dominum vniuersae domus eius, ac principem in omni 9 terra Aegypti. * Festinate, & ascendite ad patrem meum, & dicetis ei. Hec mandat filius tuus Ioseph: Deus fecit me dominum vniuersae ter- 10 rae Aegypti: descende ad me, ne moreris, * & habitabis in terra Gessen: erisq; iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum tuorum, oves tuae, & 11 arma tua, & vniuersa, quae possides. * Ibiq; te pascam (adhuc enim quinque anni residui sunt famis) ne & tu pereas, & domus tua, & om- 12 nia, quae possides. * En oculi vestri, & oculi fratris mei Benjamin videt, quod os meum lo- 13 quatur ad vos: * Nuntiate patri meo vniuersam gloriam, meam, & cuncta, quae vidistis in 14 Aegypto: festinate, & adducite eum ad me. * Cumq; amplexatus recidisset in collum Benia- 15 min fratris sui fleuit: illo quoq; similiter fleuit super collum eius: * Osculatusq; est Ioseph omnes fratres suos, & plorauit super singu- 16 los: post quae ausi sunt loqui ad eum: * Audiatumq; est, & celebri sermone vulgatum in aula 7 E regis: Venerunt fratres Ioseph: & gaudius est Pha-

Pharao, atq; omnis familia eius. * Dixitq; ad 17
Ioseph, vt imperaret fratribus suis dicens:
Onerantes iumenta, ite in terrā Chanaan, 18
& tollite inde patrem vestrū, & cognationē,
& venite ad me: & ego dabo vobis omnia
bona Ægypti, vt comedatis medullam terre.
* Præcipe etiā, vt tollant plaustra de terra Æ- 19
gypti, ad subuectionem paruulorū suorū, ac
coniugū: & dicitō: Tollite patrem vestrum,
& properate quantocyus veniētes. * Nec di- 20
mittatis quidquā de supellectili vestra: quia
omnes opes Ægypti vestre erūt. * Fecerūtq; 21
filij Israel, vt eis mandatū fuerat: Quibus de-
dit Ioseph plaustra secūdam Pharaonis im-
peritū: & cibaria in itinere. * Singulis quoque 22
proferri iussit binas stolas: Benjamin verō
dedit trecētos argenteos cū quinq; stolis op-
timis, * tātundē pecunię, & vestiū mittēs pa- 23
tri suo, addēs & asinos decē, qui subueherēt
ex omnibus diuitijs Ægypti: & totidem as-
inas, triticum in itinere, panesq; portātes. * Di- 24
misit ergo fratres suos, & proficiscētibus ait:
Ne irascamini in via. * Qui ascēdentes ex Æ- 25
gypto venerunt in terrā Chanaan ad patrē
suum Iacob. * Et nunciauerunt ei dicentes: 26
Ioseph filius tuus vivit, & ipse dominatur in
omni terra Ægypti. Quo audito Iacob, quasi
de graui somno cuigilans, tamen non crede-
bat eis. * Illi ē contra referebant omnē ordi- 27
nē rei. Cumq; vidisset plaustra, & vniuersa,
quę miserat, reuixit spiritus eius, * & ait: Suf- 28
ficat mihi, si adhuc Ioseph filius meus vivit:
vadā, & videbo illum antequam moriar.

C A P. X L V I.

*Jacob renouata Dei promissione cum vniuersis
filijs ac nepotibus, quorū nomina recēsentur,
in Ægyptū descendit: cui occurrēs Ioseph sua-
det vt Pharaoni se esse pastores ouium dicat.*

Profectusq; Israel cum omnibus, quę ha-
bebat, venit ad Puteū iuramenti: & ma-
statis ibi victimis Deo patris sui Isaac, * au-
diuit eum per visionem noctis vocantē se, &
dicentē sibi: Iacob, Iacob. cui respondit: Ecce
adsum. * Ait illi Deus: Ego sum fortissimus
Deus patris tui: noli timere, descēde in Ægy-
ptū, quia in gentem magnam faciem te ibi.
Ego descendā tecum illuc, & ego inde addū-
cam te reuertētem: Ioseph quoq; ponet ma-
nus suas super oculos tuos. * Surrexit autem
Iacob à Puteo iuramenti. tuleruntq; eum fi-
lij cū paruulis, & vxoribus suis in plaustris,
qui miserat Pharao ad portandū fenem, * &
omnia, quę possederat in Terra Chanaan: ve-
nitq; in Ægyptum cum omni semine suo, *
filij eius, & nepotes, filię, & cūcta simul pro-
genies. * Hęc sunt autem nomina filiorum Is-
rael, qui ingressi sunt in Ægyptum, ipse cum
liberis suis, Primogenitus Ruben: * Fili Ru-
bē: Henoch & Phallu & Hesron & Charmi.
* Filij Simeon: Iamuel & Iamin & Abod, &

* Gen. 7. b.
* 15.

* Gen. 24. a.
* Ps. 104. b.
* 12.
* Gen. 22. a. 4.
* Exod. 1. a.
* 26. b. 14.
* Num. 26. a.
* 5.

Iachin & Sohar, & Saul filius Chanaanitidis.
* Filij Leui: Gersō & Caath & Merari. * Filij
Iuda: Her & Onan & Sela & Phares & Za-
ra: mortui sunt autem Her & Ona in terra
Chanaā. Natiq; sunt filij Phares: Hesron, &
Hamul. * Filij Issachar: Thola & Phua &
Iob & Sēron. * Filij Zabulon: Sared & Elon
& Iahel. * Hi filij Lia, quos genuit in Me-
sopotamia Syria cum Dina filia sua: omnes
animę filiorum eius, & filiarū, triginta tres.
* Filij Gad: Sephion & Haggi & Suni & Efe-
bon & Heri & Arodi & Areli. * Fili Aser:
Iamne & Iesua & Issui & Beria, Sara quoq;
soror eorum. Filij Beria: Heber & Melchiel.
* Hi filij Zelphā, quam dedit Laban Lia filię
sue. & hos genuit Iacob sedecim animas. *
Filij Rachel vxoris Iacob: Ioseph & Benia-
min. * Natiq; sunt Ioseph filij in Terra Ægy-
pti, quos genuit ei Aseneth filia Putiphare
sacerdotis Heliopoleos: Manasses & Ephra-
im. * Filij Benjamin: Bela & Bechor & Af-
bel & Gera & Naaman & Echi & Ros &
Mophim & Ophim & Ared. * Hi filij Rachel
quos genuit Iacob: omnes animę, quatuor-
decim. * Filij Dā: Hufim. * Filij Nephthali:
Iasiel & Guni & Ieser & Sallē. * Hi filij Palā,
quā dedit Laban Racheli filię sue: & hos ge-
nuit Iacob: omnes animę, septē. * Cūctę ani-
mę, quę ingressę sunt cū Iacob in Ægyptum,
& egressę sunt de femore illius, absq; vxori-
bus filiorum eius, sexaginta sex. * Filij autē
Ioseph, qui nati sunt ei in terra Ægypti, ani-
mę duę. Omnes animę domus Iacob, quę
ingressę sunt in Ægyptum, fuere septuagin-
ta. * Misit autem Iudam ante se ad Ioseph, vt
nunciaret ei, & occurreret in Gessen. * Quo
cum peruenisset, iuncto Ioseph curru suo,
ascendit obuiam patri suo ad eundem locū:
vidensq; eum, irruit super collum eius, & in-
ter amplexus fleuit. * Dixitq; pater ad Io-
seph: Iam scrus moriar, quia vidi faciem tuā,
& superstitem te relinquo. * At ille locutus
est ad fratres suos, & ad omnem domum pa-
tris sui: Ascendā, & nunciabo Pharaoni, di-
camq; ei: Fratres mei, & domus Patris mei,
qui erat in Terra Chanaan, venerunt ad me.
* & sunt viri pastores ouium, curamq; ha-
bent alendorum gregum: pecora sua, & ar-
menta, & omnia, quę habere potuerunt, ad-
duxerunt secum. * Cumque vocauerit vos,
& dixerit: Quod est opus vestrum? * Re-
spondebitis: Viri pastores sumus serui tui, ab
infantia nostra vsque in præsens, & nos, &
patres nostri. Hęc autem dicetis, vt habita-
re possitis in Terra Gessen, quia detestantur
Ægyptij omnes pastores ouium.

C A P. X L V I I.

*Ioseph, aduentu patris & fratrum Pharaoni
nuntiato, introducit Iacob cum filijs ad Pha-
raonem, terra Gessen conceditur ijs ad inha-
bitan-*

1. Par. 9. a.
* 1. Par. 9. b.
* 1. Par. 9. c.
* 1. Par. 9. d.
* 1. Par. 9. e.
* 1. Par. 9. f.
* 1. Par. 9. g.
* 1. Par. 9. h.
* 1. Par. 9. i.
* 1. Par. 9. j.

* 1. Par. 7.
* 1. Par. 7. b.

* Sup. 41. f.
* 1. Par. 7. b.
* 1. Par. 7. c.

* Deut. 10.
* d. 11.

*bitandum, famisque tempore eos alit: por- d
fames tantum premis Ægyptum, ut, venditis
pecoribus, terram quoque vendere sint co-
acti: quo factum est ut quinta pars fructuum
regibus Ægypti perpetuo cedat, præterquam
in possessionibus sacerdotum. Post annos sep-
tendecim Iacob plurimum ditatus, & iam
moriturus adiuras Ioseph de sua sepultura
in Chanaan.*

Ingressus ergo Ioseph nunciavit Pharaoni, dicens: Pater meus & fratres, oves A
rum & armenta, & cuncta, quæ possidēt, ve-
nerunt de Terra Chanaan: & ecce cōsistunt

in Terra Gessen. * Extremos quoque fratrum
suorum quinq; viros constituit coram rege:
quos ille interrogavit: Quid habetis operis?
Responderunt: Pastores ovium sumus servi
tui, & nos, & patres nostri. * Ad peregrinan-
dum in terra tua venimus: quoniam non est
herba gregibus servorū tuorū, ingraue-
cente fame in terra Chanaan: petimusq; ut esse
nos iubeas servos tuos in Terra Gessen. * Di-
xit itaq; rex ad Ioseph: * Pater tuus & fratres
tui venerunt ad te. * Terra Ægypti in cōspe-
ctu tuo est: in optimo loco fac eos habitare,
& trade eis Terram Gessen. Quod si noliti in

eis esse viros induitrios, cōstitue illos magi-
stros pecorum meorū. * Post hæc introduxit
Ioseph patrem suū ad Regem, & statuit eū
coram eo: qui benedicens illi, * & interroga-
tus ab eo: Quot sunt dies annorum vitæ tuæ?
* Respondit: Dies peregrinationis meæ cen-
tū triginta annorum sunt, parui, & mali, &
non peruenērunt vsq; ad dies patrum meo-
rum, quibus peregrinati sunt. * Et benedi-
cto rege, egressus est foras. * Ioseph verò patri,
& fratribus suis dedit possessionē in Ægyp-
to in optimo terræ loco, Ramesses, ut præce-
perat Pharaō. * Et alebat eos, omnemq; do-
mūq; patris sui, præbens cibaria singulis. *
In toto enim orbe panis deerat, & oppresse-
rat fames terram, maximè Ægypti, & Cha-
naan. * E quibus omnem pecuniam congre-
gavit pro venditione frumenti, & intulit eā
in ærariū regis. * Cumq; defecisset tempori-
bus pretiū, venit cūcta Ægyptus ad Ioseph,
dicens: Da nobis panes: quare morimur corā
te, deficiente pecunia? * Quibus ille respon-
dit: Adducite pecora vestra, & dabo vobis
pro eis cibos, si pretiū non habetis. * Quæ cū
adduxissent, dedit eis alimenta pro equis, &
ovibus, & bobus & asinis, sustentavitq; eos
illo anno pro cōmutatione pecorum. * Ve-
nerunt quoq; anno secundo, & dixerunt ei:

Nō celabimus dominum nostrum quod de-
ficiente pecunia, pecora simul defecerunt:
nec clā te est, quod absq; corporibus & ter-
ra nihil habeamus. * Cur ergo moriemur te
videre? & nos & terra nostra tui erimus: eme
nos in servitutem regiā, & præbe semina, ne
pereunte cultore redigatur terra in solitudi-
nē. * Emit igitur Ioseph omnem Terrā Ægy-
pti, videntibus singulis possessiones suas præ
magnitudine famis. Subiecitq; eā Pharaoni,
& cunctos populos eius à novissimis ter-
minis Ægypti vsq; ad extremos fines eius,
præter terrā sacerdotum, quæ à rege tradita
fuerat eis: quibus & statuta cibaria ex hor-
reis publicis præbebat, tur, & idcirco nō sūt
cōpulsi vendere possessiones suas. * Dixit er-
go Ioseph ad populos: En ut cernitis, & vos,
& terrā vestra Pharaō possidet: accipite se-
mina, & serite agros, * ut fruges habere pos-
sitis. Quintā partem regi dabit: quatuor re-
liquas permitto vobis in semetē, & in ci-
viliū familijs, & liberis vestris. * Qui respo-
derunt: Salus nostra in manu tua est: respiciat
nos tantū dominus noster, & latē serviemus
regi. * Ex eo tempore vsq; in præsentem diē
in vniuersa terra Ægypti regibus quinta
pars soluitur, & factū est quasi in legē, absq;
terra sacerdotali, quæ libera ab hac cōditio-
ne

ne fuit. * Habitauit ergo Israel in Ægypto id est, in terra Gessen, & possedit eam: auctusque est, & multiplicatus nimis. * Et vixit in ea decem & septem annis: factique sunt omnes dies vite illius centum quadraginta septem annorum. * Cumque appropinquare cerneret diem mortis sue, vocauit filium suum Ioseph, & dixit ad eum: Si inueni gratiam in conspectu tuo, pone manum tuam sub femore meo: & facies mihi misericordiam & veritatem, ut non sepelias me in Ægypto: * sed dormiam cum patribus meis, & auferas me de terra hac, condasque in sepulchro maiorum meorum. Cui respondit Ioseph: Ego faciam, quod iussisti. * Et ille: Iura ergo, inquit, mihi. Quo iurante, adorauit Israel Deum, conuersus ad lectuli caput.

C A P. XLVIII.

Jacob agrotantem inuisit Ioseph, cuius filios Manassen & Ephraim Jacob sibi adoptat ac benedicit, minorem, contradicens Ioseph, maiori præponit; demique supra fratres patris unam Ioseph tribuit.

His ita transactis nunciatum est Ioseph, quod egrotaret pater suus: qui assumptis duobus filiis Manasse & Ephraim, ire perrexit. Dictumque est seni: * Ecce filius tuus Ioseph venit ad te. Qui confortatus sedit in lectulo. * Et ingressus ad se ait: Deus omnipotens apparuit mihi in Luza, quæ est in Terra Chanaan: Benedixitque mihi, & ait: Ego te augebo, & multiplicabo, & faciam te in turbas populorum: daboque tibi terram hanc, & semini tuo post te in possessionem sempiternam. * Duo ergo filij tui, qui nati sunt tibi in Terra Ægypti, antequam huc venire ad te, mei erunt: Ephraim & Manasses, sicut Ruben & Simeon reputabuntur mihi. * Reliquos autem, quos genueris post eos, tui erunt, & nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis. * Mihi enim, quando veniebam de Mesopotamia, mortua est Rachel in terra Chanaan in ipso itinere, eratque verum tempus: & ingrediebatur Ephrata, & sepeliui eam iuxta viam Ephratæ, quæ alio nomine appellatur Bethlehem. * Videns autem filios eius dixit ad eum: Qui sunt isti? Respondit: Filij mei sunt, quos donauit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, ut benedicam illis. * Oculi enim Israel caligabant præ nimia senectute, & clarè videre non poterat. Applicitosque ad se, deosculatus, & circumplexus eos, dixit ad filium suum: Non sum fraudatus aspectu tuo: insuper ostendit mihi Deus semen tuum. * Cumque tulisset eos Ioseph de gremio patris, adorauit pronus in terram. * Et posuit Ephraim ad dexteram suam, id est, ad sinistram Israel Manassen verò in sinistram suam, ad dexteram scilicet patris, applicuitque ambo ad eum. * Qui extendens manum dexteram, posuit super caput Ephraim minoris fratris: sinistram autem

super caput Manasse, qui maior natus erat, commutans manus. * Benedixitque Iacob filiis Ioseph, & ait: Deus, in cuius conspectu ambulauerunt patres mei Abraham, & Isaac, Deus qui pascit me ab adolescentia mea usque in presentem diem: * Angelus, qui eruit me de cunctis malis, benedicat pueris istis: & inuocetur super eos nomen meum, nomina quoque patrum meorum Abraham, & Isaac, & crescant in multitudinem super terram.

* Videns autem Ioseph, quod posuisset pater suus dexteram manum super caput Ephraim, grauius accepit, & apprehensam manum patris leuare conatus est de capite Ephraim, & transferre super caput Manasse. * Dixitque ad patrem. Non ita conuenit pater, quia hic est primogenitus, pone dexteram tuam super caput eius. * Qui reuens, ait: Scio filij mei, scio: & iste quidem erit in populos, & multiplicabitur: sed frater eius minor maior erit illo: & semen illius crescet in gentes. * Benedixitque eis in tempore illo, dicens: In te benedicetur Israel, atque dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, & sicut Manasse. * Constituitque Ephraim ante Manassen. * Et ait ad Ioseph filium suum: En ego morior, & erit Deus vobiscum, reducetque vos ad terram patrum vestrorum. * Do tibi partem vnam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gladio & arcu meo.

C A P. XLIX.

Jacob moriturus singulis filiis suis benedicit, quorundam tamen benedictione ob peccata in maledictionem & acram obiurgationem versa, futura illis prædicat, tandemque declarato sepulchra sua loco, moritur.

Vocauit autem Iacob filios suos, & ait eis: Congregamini, ut annunciem, quæ ventura sunt vobis in diebus nouissimis. * Congregamini, & audite filij Iacob, audite Israel patrem vestrum. * Ruben primogenitus meus, tu fortitudo mea, & principium doloris mei: prior in donis, maior in imperio. * Effusus es sicut aqua, non crescas, quia ascendisti cubile patris tui, & maculasti stratum eius. * Simeon & Levi fratres: vasa iniquitatis bellæ-tia. * In consilium eorum non veniat anima mea, & in coetu illorum non sit gloria mea, quia in furore suo occiderunt virum, & in voluntate sua suffoderunt murum: * Maledictus furor eorum, quia pertinax, & indignatio eorum, quia dura: diuidam eos in Iacob, & dispergam eos in Israel. * Iuda, te laudabunt fratres tui: manus tua in cervicibus inimicorum tuorum, adorabunt te filij patris tui. * Catulus leonis Iuda ad prædam filij ascendisti: requiescens accubasti ut leo, & quasi leona, quis suscitabit eum? * NON AVFERETVR sceptrum de Iuda, & dux de femore eius, donec veniat, qui misedus est, & ipse

* Sup. 24.
a. 2.

* Sup. 28. c.
11.

* Sup. 41. f.
* Ios. 13. b.
7. d. 29.

* Sup. 35. c.
11.

* Heb. 11. d.
27.

* Sup. 31. d.
29. 32. a. 2.
Matth. 18.
b. 10.

* Ios. 18. b.
7. 16. a. 1.
* Ios. 14. b.
1.

Deut. 31. a.
b.

* Sup. 33. d.
22.
1. Par. 5. a. 1.

14 d.
15.

* Ios. 19. a.
2. 31. a. b.

* 1. Par. 5.
2. 1.
* Ios. 1. 2.
45
Matth. 2. a.
6.

ipse erit expectatio gentium. * Ligans ad vineam pullum suū, & ad vitem, o fili mi, asinam suam. Lauabit in vino stolam suam, & in sanguine vix pallium suū. * Pulchriores sunt oculi eius vino, & dentes eius lacte candidiores. * Zabulon in littore maris habitabit, & in statione nauium pertingens vsq; ad Sidonē. * Issachar rasiuus fortis accubās inter terminos. * Vidit requiē, quod esset bona: & terram, quod optima: & supposuit humerum suum ad portandum, factusq; est tributis seruiens. * Dan iudicabit populū suū, sicut & alia tribus in Israel. * Fiat Dan coluber in via, cerastes in semita, mordēs vngulas equi, vt cadat ascēsor eius retro. * SALVARE tuum expectabo Dñe. * Gad, accinctus praeliabitur ante eū: & ipse accingetur retrorsum. * Aser pinguis panis eius, & prehebit delicias regibus. * Nephthali, ceruus emissus, & dās eloquia pulchritudinis. * Filius accrescēs Ioseph, filius accrescēs & decorus aspectu: filij discurrerūt super murū. * Sed exasperauerunt eū, & iurgati sunt, inuideruntq; illi habentes iacula. * Sedit in forti arcus eius, & dissoluta sunt vincula brachiorum, & manū illius per manus potentis Iacob: inde pastor egressus est lapis Israel. * Deus patris tui erit adiutor tuus, & omnipotens benedicet tibi benedictio nibus coeli desuper, benedictionibus abyssi iacentis deorsū, benedictionibus vberū, & vuluē. * Benedictiones patris tui confortatę sunt benedictionibus patrum eius: donec veniret desiderium collum eternorum: fiant in capite Ioseph, & in vertice Nazarē inter fratres suos. * Benjamin lupus rapax, mane comedet prędam, & vespere diuidet spolia. * Omnes hi in tribubus Israel duodecim: hec locutus est eis pater suus, benedixitq; singulis, benedictionibus proprijs. * Et pręcepit eis, dicens: Ego congregor ad populū meum: se-

pelite me cū patribus meis in spelūca duplici, quę est in agro Ephron Hethēi, * contra Mambre in Terra Chanaan, quā emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessionem sepulchri. * Ibi sepelierunt eum, & Saram vxorem eius: ibi sepulcus est Isaac cum Rebecca coniuge sua: ibi & Lia cōdita iacet. * Finitisq; mandatis, quibus filios instruebat, collegit pedes suos super lectulū, & obiit, appositusq; est ad populū suum.

C A P. L.

Ioseph corpus patris aromatibus conditum curans, & adhibito luctu funebre, cum senioribus Ægypti proficiscitur, vt in terra Chanaan sepeliatur: quo magna solemnitate parato, fratres ab irrogata illi iniuria sibi timentes, benignē suscepit & consolatur: qui, ubi mandatum dedisset de suis ossibus in terram Chanaan, cum ex Ægypto sint migraturi, deferendis, in pace quiescit.

Quod cernens Ioseph, ruit super faciem patris flens, & deosculans, eū. * Pręcepitq; seruis suis medicis vt aromatibus cōdicerent patrē. * Quibus iussa explentibus, trāsierunt quadraginta dies: iste quippe mos erat cadauerū conditorū. fleuitq; eum Ægyptus septuaginta diebus. * Et expleto plāctus tempore locutus est Ioseph ad familiā Pharaonis: Si inueni gratiā in cōspectu vestro, loqui, mini in auribus Pharaonis: eo quod pater meus adiurauerit me, dicens: En morior, in sepulchro meo, quod fodi mihi in terra Chanaan, sepelies me. Ascendā igitur, & sepeliā patrem meū, ac reuertar. * Dixitq; ei Pharaos: Ascende, & sepeli patrem tuū, sicut adiuratus es. * Quo ascendente, ierunt cū eo omnes senes domus Pharaonis: cunctique maiores nati Terrę Ægypti: domus Ioseph cū fratribus suis, absq; paruulis, & gregibus, atque armētis, quę dereliquerāt in Terra Gessen. * Habuit quoq; in comitatu currus, & equites:

& fa-

* Sep. 11. d.

* Sep. 47. d.
29.

facta est turba non modica. * Veneruntque ad 10
Arean Arad, quæ sita est trans Iordanem: ubi
celebrantes exequias planctu magno, atque
vehementi, impleverunt septem dies. * Quod 11
cum vidissent habitatores Terræ Chanaan,
dixerunt: Placuit magnus est ille Ægyptiis.
Et idcirco vocatum est nomen loci illius, Pla-
citus Ægypti: * Fecerunt ergo filii Iacob sicut 12
præceperat eis. * Et portantes eum in Terrâ 13
Chanaan, sepelierunt eum in spelunca dup-
plici, quam emerat Abraham cum agro in pos-
sessionem sepulchri ab Ephron Hethæo contra
faciem Mambre. * Reversusque est Ioseph in 14
Ægyptum cum fratribus suis, & omni comi-
tatu, sepulto patre. * Quo mortuo, timentes 15
fratres eius, & mutuo colloquētes: Ne forte
memor sit iniuriæ, quā passus est, & reddat
nobis omne malum, quod fecimus, * madaue- 16
runt ei dicētes: Pater tuus præcepit nobis, an-
tequam moreretur, * ut hæc tibi verbis illius 17
diceremus: Obsecro, ut obliuiscaris sceleris
fratrum tuorum, & peccati, atque malitiæ,
quam exercuerunt in te: nos quoque oramus,
ut servis Dei patris tui dimittas iniquitatē

18 hanc. Quibus auditis fleuit Ioseph. * Vene-
runtque ad eum fratres sui: & proni adorantes
19 in terram dixerunt: Servi tui sumus. * Qui-
bus ille respondit: Nolite timere: num Dei
20 possumus resistere voluntati? * Vos cogita-
distis de me malum: sed Deus vertit illud in
bonum, ut exaltaret me, sicut in presentiarum
21 cernitis, & saluos faceret multos populos. *
Nolite timere: ego pascam vos, & paruulos
vestros, consolatusque est eos, & blandē, ac le- 22
niter est locutus. * Et habitavit in Ægypto
cum omni domo patris sui: vixque centum
decem annis. Et vidit Ephraim filios usque ad
tertiam generationem. Filij quoque Machir
23 filij Manasse nati sunt in gentibus Ioseph. *
Quibus transactis, locutus est fratribus
suis: Post mortem meam Deus visitabit vos,
& ascendere vos faciet de terra ista ad ter-
ram, quam iuravi Abraham, Isaac, & Ia-
24 cob. * Cumque adiurasset eos, atque dixisset:
Deus visitabit vos: asportate ossa mea vobis-
25 cum de loco isto. * mortuus est, expletis cē-
tum decem vitæ annis. Et conditus aro-
matibus repositus est in loculo in Ægypto.

* An. 7. b.
10.
* Sep. 17. d.
16.

* Sep. 45. b.

9.

* Sep. 49. c.

12.

* Ne. 31. d.

19.

* Heb. 11. d.

12.

* Exod. 1. 8.

19.

Ios. 24. E.

11.

LIBER EXODVS,

HEBRAICE VEELLE SEMOTH.

CAPVT PRIMVM.

*Nomina filiorum Israel qui Ægyptum ingressi
sunt quorum multiplicationem nouus Pharaō
frustra impedire nititur onerum impositione,
masculorum egde ac submersione, de obstetricū
miseratione, & earum a Deo pramiatione.*

Gm. 46. 3.
1.

Ecce sunt nomina filiorum Israel
qui ingressi sunt in Ægyptum cum A
Iacob singuli cum domibus suis
introierunt: Ruben Simeon, Le- 2
ui, Iudas, * Issachar, Zabulon, & Benjamin, 3

4 * Dan, & Nephthali, Gad & Aser. * Erāt igitur
omnes animæ eorum, qui egressi sunt de
femore Iacob, septuaginta: Ioseph autem in
6 Ægypto erat. Quo mortuo, & vniuersis fra-
tribus eius, omni cognatione illa, * filij Is-
rael creuerunt, & quasi germinantes multi-
plicati sunt: ac roborati nimis impleuerunt
8 terram. Surrexit interea rex nouus super Æ-
9 gyptum, qui ignorabat Ioseph: * & ait ad po-
B pulum suum: Ecce, populus filiorum Israel
10 multus, & fortior nobis est. * Venite, sapien-
ter op-

* An. 7. c.
17.

ter opprimamus eum, ne forte multiplicetur: & si ingruerit contra nos bellum, addantur inimicis nostris, expugnatique nobis egrediantur de terra. * Præposuit itaque eis magistros operum, ut affligerent eos oneribus: edificaueruntque urbes tabernaculorum Pharaoni, Phithom, & Ramesse. * Quantoque opprimebant eos tanto magis multiplicabantur, & crescebant. * Oderantque filios Israel Aegyptij, & affligebant illudentes eis: atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti, & lateris, omnique famulatu, quo in Terræ operibus premebantur. * Dixit autem Rex Aegypti obstetricibus Hebræorum quarum una vocabatur Sephora, altera Phua, * præcipiens eis: Quando obstetricabitis He-

bras, & partus tempus aduenerit: si masculus fuerit, interficite eum, si femina, reseruate. 17 * Timuerunt autem obstetrices Deum, & non fecerunt iuxta præceptum regis Aegypti, sed conseruabant mares. * Quibus ad se accersitis, rex ait: Quidnam est hoc, quod facere voluistis, ut pueros serualetis? * Quæ responderunt: Non sunt Hebræe, sicut Aegyptiæ mulieres: ipse enim obstetricandi habent scientiam, & priusquam veniamus ad eas, pariunt. * Bene ergo fecit Deus obstetricibus; & creuit populus: confortatusque est nimis. * Et quia timuerunt obstetrices Deum, edificauit eis domos. Præcepit ergo Phraeo omni populo suo, dicens: Quidquid masculini sexus natum fuerit, in flumen proijcite: quidquid foemini, reseruate.

C A P. I I.

Moses nascitur, aquis expositus, & inde extrahitur, ac à matre sua nutritus iussu filia Pharaonis, quæ ipsum adoptauit: propter Aegypti eadem in Madian mater regis fugit, ubi accepta uxore Sephora filia sacerdotis, duos genuit filios, Gersam & Eliezer.

Egressus est post hæc vir de domo Leui: & accepit uxorem stirpis suæ, quæ concepit, & peperit filium: & videns eum elegantem, & abscondit tribus mensibus. * Cumque iam celare non posset, sumpsit fiscellam scirpeam, & liniuit eam bitumine, ac pice: posuitque intus infantulum, & exposuit eum in carecto ripæ fluminis, * stante procul sorore eius, & considerante euentum rei. * Ecce autem descendebar filia Pharaonis, ut lauaretur in flumine: & puellæ eius gradiebatur per crepidinem aluei. Quæ cum vidisset fiscellam in papyrione, misit unam ex famulabus suis: & allatam aperiens, cernensque in ea paruulum vagientem miserta eius, ait: De infantibus Hebræorum est hic. * Cui soror pueri: Vis, inquit, ut vadā, & vocem tibi mulierem Hebræam, quæ nutrire possit infantulum? * Respondit: Vade. Perrexit puella, & vocauit ma-

trem suum. * Ad quam locuta filia Pharaonis: Accipe, ait, puerum istum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercedem tuam. Suscepit mulier, & nutriuit puerum, adulemque tradidit filia Pharaonis. * Quem illa adoptauit in locum filij, vocauitque nomen eius Moyse, dicens: Quia de aqua tuli eum. * In diebus illis postquam creuerat Moyse, egressus est ad fratres suos: viditque afflictionem eorum, & virum Aegyptium percutientem quendam de Hebræis fratribus suis. * Cumque circumspexisset huc atque illuc, & nullum adesse vidisset, percussit Aegyptium abscondit fabulo. * Et egressus die altero conspexit duos Hebræos rixantes: dixitque ei, qui faciebat iniuriam: Quare percutis proximum tuum? * Qui respondit: Quis te constituit principem, & iudicem super nos? num occidere me tu vis, sicut heri occidisti Aegyptium? Timuit Moyse, & ait: Quomodo palam factum est verbum istud? * Audiuitque Phraeo sermonem hunc, & querebat occidere Moysen: qui fugiens de conspectu eius, moratus est in Terra Madian, & sedit iuxta puteum. * Erant autem sacerdoti Madian septem filie, quæ venerunt ad hauriendam

1. 6. c.
20.
* Heb. 11. d.
21.

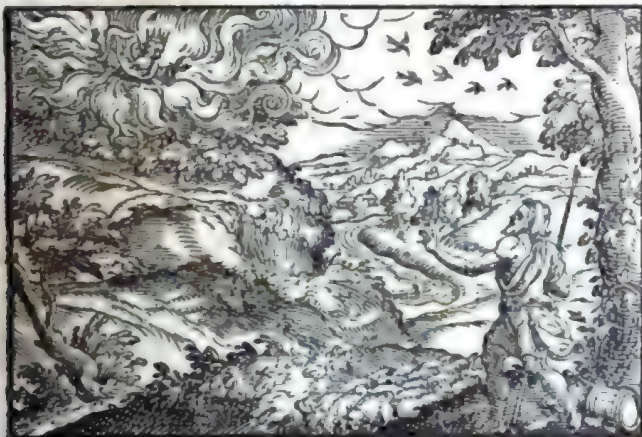
* AA. 7. c.
21.
* Heb. 11. d.
21.

* Heb. 11.
c. 24.

dam aquam: & impletis canalibus adaquare cupiebat greges patris sui. * Superuenerunt pastores, & eiecerunt eas: surrexitque Moyses, & defensis puellis, adaquauit oues earum. * Quæ cum reuertissent ad Raguel patrem suum, dixit ad eas: Cur velocius venistis solito? Responderunt: Vir Ægyptius liberauit nos de manu pastorum: insuper & hausit aquam nobiscum, porumque dedit ouibus. * At ille: Vbi est? inquit, Quare dimisit is hominem? vocate eum, vt comedat panem. Dicitur: Iurauit ergo Moyses, quod habitaret cum eo, Accepitque Sephoram filiam eius uxorem:

22 * quæ peperit ei filium, quem vocauit Cersam, dicens: Advena fui in terra aliena. Alterum verò peperit, quem vocauit Eliezer, dicens: Deus enim patris mei adiutor meus eripuit me de manu Pharaonis. * Post multum verò temporis mortuus est rex Ægypti: & ingemiscientes filij Israel, propter opera vociferati sunt: ascenditque clamor eorum ad Deum ab operibus. * Et audiuit gemitum eorum, ac recordatus est federis, quod pepigit cum Abraham, Isaac, & Jacob. * Et respexit Dominus filios Israel, & cognouit eos.

* Is. 18. a.
* 1. Par. 11. b. 11.

C A P. III.

Dominus Moysi, oues Iethro socii pascenti, in rubro ardente & incombustus, apparet: mittit enim etiam venientem ad filios Israel de manu Pharaonis liberandos, spoliatis Ægyptijs.

Moyses autem pascebat oues Iethro socii sui sacerdotis Madian: cumque misisset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb. * Apparuitque ei Dominus in flama ignis de medio rubi: & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur. * Dixit ergo Moyses: Vadam & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. * Cernens autem Dominus, quod pergeret ad videndum, vocauit eum de medio rubi, & ait: Moyses, Moyses. Qui respondit: Adsum. * At ille: Ne appropies, inquit, huc: solue calceamentum pedibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. * Et ait. Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audebat aliquid cere contra Deum. * Cui ait Dominus: Vidi afflictionem populi mei in Ægypto, & clamorem eius audiui: propter duritiam eorum, qui præsumunt operibus: & scis ens doloris eius, descendi, vt liberem eum de manibus Ægyptiorum, & educam de terra illa in terram bonam, & spatiosam, in terram, quæ fluit

lacte, & melle, ad loca Chananei, & Hethi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuæ, & Iebusæi. * Clamor ergo filiorum Israel venit ad me: vidique afflictionem eorum, quia ab Ægyptijs opprimuntur. * Sed veni, & mittam te ad Pharaonem, vt educas populum meum, filios Israel de Ægypto. * Dixitque Moyses ad Deum: Quis sum ego, vt vadam ad Pharaonem, & educam filios Israel de Ægypto? * Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habebis signum, quod dimiserim te: Cum eduxeris populum meum de Ægypto, immolabis Deo super montem istum. * Ait Moyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, & dicam eis: Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint mihi: Quod est nomen eius? quid dicam eis? * Dixit Deus ad Moysen: EGO SVM QVI SVM. Ait: Sic dices filiis Israel. QVI EST, misit me ad vos. * Dixitque iterum Deus ad Moysen: Hæc dices filiis Israel. Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob misit me ad vos: hoc nomen mihi est in eternum, & hoc memoriale meum in generationem, & generationem. * Vade, & congrega seniores Israel, & dices ad eos: Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, dicens. Visitans visitauit vos, & vidi omnia, quæ

* AA. 7. c. 12.

* Matt. 23. c. 13.
* Mat. 23. c. 16.
* Luc. 30. c. 17.

quæ acciderunt vobis in Ægypto: * Et dixi 17
vt educam vos de afflictione Ægypti in ter-
ram Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, &
Pherezei, & Heugæi, & Iebusæi, ad terrâ fluë F
rem lacte, & melle. * Et audient vocem tuâ: 18
ingredierisq; tu, & seniores Israel ad regem
Ægypti, & dices ad eû: Dñs Deus Hebræo-
rum vocauit nos: ibimus viam trium dierû
in solitudinē, vt immolemus Domino Deo
nostro. * Sed ego scio, quod non dimittet 19

G vos rex Ægypti, vt eatis nisi per manum va-
20 lidam. * Extendam enim manum meam, &
percutiam Ægyptum in cûctis mirabilibus
meis, quæ facturus sum in medio eorû: post
21 hæc dimittet vos. * Daboq; gratiam populo
huic coram Ægyptijs: & cum egrediemini,
22 non exhibitis vacui: * sed postulabit mulier
à v. cina sua, & ab hospita sua, vasa argen-
tea, & aurea, ac vestes: ponetisq; eas super fi-
lios, & filias vestras, & spoliabitis Ægyptû.

* Inf. fr. a.
2. & 12. c.
11.

C A P. I V.

Moyſes ſua miſſionis tribus ſignis à Deo accep-
tis, variè ſe excuſat ab hæc miſſione; tandē
acquieſcit, reditq; in Ægyptum cum uxore &
filijs: Angelus minatur Moyſi mortem: bin-
xor circumcidit filium. Aaron fratri Moyſi
occurrit, ſimulq; venerunt ad filios Iſrael.

R eſpondens Moyſes, ait: Non credēt mi- 1
hi, neq; audient vocem meam, ſed di- A
cent: Nō apparuit tibi Dominus. * Dixit er- 2
go ad eû: Quid eſt quod tenes in manu tuâ?
Reſpōdit: Virga. * Dixitq; Dominus: Projice 3
eam in terram. Proiecit, & verſa eſt in colu-
brum, ita vt fugeret Moyſes. * Dixitque Dñs: 4
Extende manum tuam, & apprehende cau-
dam eius. Extendit, & tenuit, verſaque eſt in
virgam. * Vt credant, inquit, quod apparue- 5
rit tibi Dominus Deus patrû ſuorum, Deus
Abrahâ, Deus Iſaac, & Deus Iacob. * Dixitq; 6
Dominus rui ſum: Mitte manum tuam in ſi-
num tuum. Quam cûm miſiſſet in ſinum,
protulit leproſam inſtar niuiſ. * Retrahe, ait, 7
manum tuam in ſinum tuum. Retraxit, &
protulit iterum, & erat ſimilis carni reliquæ.
* Si non crediderint, inquit, tibi, neq; audie- 8
rint ſermonem ſigni prioris, credent verbo
ſigni ſequentis. * Quod ſi nec duobus quidē 9
his ſignis crediderint, neq; audierint vocem
tuâ: ſume aquam fluminis, & effunde eam
ſuper aridam, & quidquid hauſeris de flu-
uio, vertetur in ſanguinē. * Ait Moyſes: Ob- 10

C ſecro Domine, non ſum eloquens ab heri, &
nudiuſterius: & ex quo locutus es ad ſeruū
tuum, impeditioris, & tardioris lingue ſum.

11 * Dixit Dominus ad eum: Quis fecit os ho-
minis? aut quis fabricatus eſt mutû, & ſur-
12 dū, videntem, & cecum? nonne ego? * Perge
igitur, & ego ero in ore tuo: doceboq; te quid
13 loquaris. * At ille: obſecro, inquit, Domine,
14 mitte quē miſſurus es. * Iratus Dominus in
Moyſen, ait: Aaron frater tuus leuites, ſcio
quod eloquens ſis: ecce ipſe egreditur in oc-
15 cuſum tuū, videntiq; letabitur corde. * Lo-
D quere ad eū, & pone verba mea in ore eius:
& ego ero in ore tuo, & in ore illius, & oſtē-
16 dā vobis, quid agere debeatis: ipſe loquetur
pro te ad populū, & erit os tuū: tu autē eris
17 ei in his, quæ ad Deū pertinent. * Virgā quo-
que hāc ſume in manu tua, in qua facturus
18 es ſigna. * Abijt Moyſes, & reuerſus eſt ad
Iethro ſocerum ſuum, dixitq; ei: Vadam, &
reuertar ad fratres meos in Ægyptum, vt vi-
deam, ſi adhuc viuāt. Cui ait Iethro: Vade in
19 pace. * Dixit ergo Dominus ad Moyſen in
E Madian: Vade, & reuerte in Ægyptû: Mor-
tui ſunt enim omnes, qui querebant animā
20 tuam. * Tulit ergo Moyſes vxorem ſuam, &
filios ſuos, & impoſuit eos ſuper aſinum, re-
uerſuſq; eſt in Ægyptum, portans virgā Dei
21 in manu ſua. * Dixitq; ei Dominus reuertem-
ti in Ægyptum: Vide, vt omnia oſtēda, quæ
poſui in manu tua, facias coram Pharaone:
ego

* Matt. 10.
d. 10.

* Inf. 7. a.
1.

ego indurabo cor eius, & nō dimittet populum. * Diceſq; ad eum: Hæc dicit Dominus 22 Filius meus primogenitus Iſrael. * Dixi tibi: 23 Dimitte filiū meū, vt ſeruiat mihi, & noluiſti dimittere eum: ecce ego interficiam filiū tuū primogenitū. * Cumq; eſſet in itinere, in 24 diuerſorio occurrit ei Dominus, & volebat occidere eū. * Tulit illicō Sēphora acutiſſimā 25 petrā, & circūcidit præputiū filij ſui, tetig; q; pedes eius, & ait: Sponſus ſanguinū tu mihi es. * Et dimiſit eū poſtquā dixerat: Sponſus 26 ſanguinū ob circumciſionem. * Dixit autem 27

G Dominus ad Aaron: Vade in occurſū Moyſi in deſertum. Qui perrexit obuiam ei in Mō- 28 tem Dei, & oſculatus eſt eum. * Narrauitq; Moyſes Aaron omnia verba Domini, quibus 29 miſerat eum, & ſigna quæ mādauerat. * Veneruntq; ſimul, & congregauerunt cunctos 30 ſeniores filiorum Iſrael. * Locuſq; eſt Aaron omnia verba, quæ dixerat Dominus ad 31 Moyſen: & fecit ſigna coram populo, * & credidit populus. Audieruntque quod viſi- taſſet Dñs filios Iſrael, & quod reſpexiſſet afflictionum illorum: & proni adorauerunt.

C A P. V.

Moyſes & Aaron Pharaoni Dei mandata reſerunt: qua ille contemnens grauius Iſraelitis premis negatis paleis; quod audiens Moyſes, oras pro eis Dominum.

POſt hæc ingreſſi ſunt, Moyſes & Aaron, 1 & dixerūt Pharaoni: Hæc dicit Dominus A Deus Iſrael: Dimitte populū meum, vt ſacri- ficiet mihi in deſerto. * At ille reſpōdit: Quis eſt Dominus, vt audiā vocē eius, & dimittā. Iſrael: nescio Dominū, & Iſrael nō dimittā. * Dixeruntque: Deus Hebr̄orū vocauit nos, 3 vt eamus viam trium dierum in ſolitudinē, & ſacrificemus Domino Deo noſtrō: ne forte accidat nobis peſtis aut gladius. * Ait ad 4 eos rex Ægypti: Quare Moyſes & Aaron ſollicitatis populū ab operibus ſuis: ite ad opera veſtra. Dixitq; Pharaō: Multus eſt popu- 5 lus terræ: videtis quod turba ſuecreuerit: quātō magis ſi dederitis ei requiē ab operi- 6 bus? * Præcepit ergo in die illo præſectis operū & exāctoribus populi, dicēs: Nequaquā 7 ultra dabitur paleas populo ad conficiendos lateres, ſicut prius: ſed ipſi vadant, & colligant ſtipulas. * Et menſuram laterum, quam prius faciebāt, imponetis ſuper eos, nec minuetis quidquā: vacante enim, & idcirco vo- 8 ciſerantur, dicentes: Eamus, & ſacrificemus Deo noſtro. * Opprimantur operibus, & ex- 9

pleant ea: vt non acquieſcāt verbis menda- 10 cibus. * Igitur egreſſi præſecti operū, & exa- ctores ad populū dixerunt: Sic dicit Pha- 11 rao: Non do vobis paleas: * ite, & colligite ſicubi inuenire poteritis, nec minuetur quid 12 quam de opere veſtro. * Diſperſuſq; eſt popu- 13 lus per omnem Terram Ægypti ad colli- 14 gendas paleas. * Præſecti quoq; operum in- 15 citabant, dicentes: Complete opus veſtrum quotidie, vt prius facere ſolebatis. quādo da- 16 bantur vobis paleæ. * Flagellatique ſunt, qui præerant operibus filiorum Iſrael, ab exa- 17 ctoribus Pharaonis, dicentibus: Quare non impletis meſuram laterum ſicut prius, nec 18 heri, nec hodie? * Veneruntq; præpoſiti filio- 19 rum Iſrael, & vociferati ſunt ad Pharaonē 20 dicentes: Cur ita agis contra ſeruos tuos. * Paleæ non dantur nobis, & lateres ſimiliter imperantur: en ſamuli tui flagellis cedimur, 21 & iniuſtē agitur contra populū tuum. * Qui ait: Vacatis otio, & idcirco dicitis: Eamus, & ſacrificemus Domino. * Itē ergo, & opera- mini: paleæ non dabuntur vobis, & reddetis conſuetum numerum laterum. * Videbātq; 22 de præpoſiti filiorum Iſrael in malo, eo quod diceretur eis: Non minuetur quidquam de 23 lateribus per ſingulos dies. * Occurreruntq; Moyſi, & Aaron, qui ſtabāt ex aduerſo, egre- 24 dientibus a Pharaone: * & dixerunt ad eos:

Videat Dominus, & iudicet, quoniam scire fecistis odorem nostrum coram Pharaone, & seruis eius, & praebuitis ei gladium, ut occideret nos. Reuersusque est Moyses ad Dominum, & ait: Domine, cur afflixisti populum istum? quare misisti me? Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem, ut loquerer in nomine tuo, afflixit populum tuum: & non liberaisti eos.

C A P. V I.

Deus animat Moysen, ei reuelat nomen suum, Iehoua, solaturque Israelitas per Moysen, pertra Chanaan promissione; recensetque genealogia Ruben, Simeonis, & Levi, usque ad Moysen & Aaron.

Dixitque Dominus ad Moysen: Nunc videbis quae facturus sum Pharaoni per manum enim sortem dimittet eos, & in manu robusta eijcet illos de terra sua. Locutusque est Dominus ad Moysen dicens: Ego Dominus * qui apparui Abraam, Isaac, & Iacob in Deo omnipotente: & nomen meum ADONAI non indicaui eis. * Pepigique feci cum eis, ut darem eis Terram Chanaan, terram peregrinationis eorum, in qua fuerunt aduenae. * Ego audiui gemitum filiorum Israel, quo Aegyptij oppresserunt eos: & recordatus sum facti mei. * Ideo dic filiis Israel. Ego Dominus, qui educam vos de ergastulo Aegyptiorum, & eruam de seruitute: ac redimam in brachio excelso, & iudicijs magnis. * E assumam vos mihi in populum, & ero vester Deus: & scietis, quod ego sum Dominus Deus vester, qui eduxerim vos de ergastulo Aegyptiorum: & induxerim in terram, super quam leuavi manum meam, & darem eam Abrahae, Isaac, & Iacob: daboque illam vobis possidendam, ego Dominus. * Narrauit ergo Moyses omnia filiis Israel: qui non acquieuerunt ei propter angustiam spiritus, & opus durissimum. Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de terra sua. * Respondit Moyses coram Domino: Ecce filii Israel non audiunt me, & quo modo audiet Pharaos, praesertim cum incircumcisus sim labijs? Locutusque est Dominus ad Moysen, & Aaron, & dedit mandatum ad filios Israel; & ad Pharaonem regem Aegypti ut educeret filios Israel de terra Aegypti. * Isti sunt principes domorum per familias suas. Filii Ruben primogeniti Israelis: Henoch & Phallu, Helron, & Charmi. * haec cognationes Ruben, Filii Simeon: Iamuel & Iamin, & Ahod, & Iachim, & Soar, & Saul, filius Chananitidis. haec progenies Simeon. * Et haec nomina filiorum Levi per cognationes suas: Gerson & Caath & Merari. Anni autem vitae Levi fuerunt centum triginta septem. * Filii Gerson: Lobni & Semei, per cognationes suas. * Filii Caath: Amram, &

Isaar, & Hebron & Oziel: anni quoque vitae 19 Caath, centum triginta tres. * Filii Merari: D Moholi & Musi: haec cognationes Levi per Familias suas. * Accepit autem Amram uxorem 20 lochabed patruelem suam: quae peperit ei Aaron & Moysen. Fueruntque anni vitae Amram, centum triginta septem. * Filii quoque 21 Isaar: Core, & Nepheg, & Zechri. * Filii quoque Oziel: Misael, & Elisaphan & Sethri. * Accepit autem Aaron uxorem Elisabeth, filiam Aminadab, sororem Nahason, quae peperit 24 ei Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ichamar. * Filii quoque Core: Aser, & E cana, & Abiasaph: haec sunt cognationes Coritarum. * At vero Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutiel: quae peperit ei Phinees. hi sunt principes familiarum Leuitarum per 26 cognationes suas. * Iste est Aarons, & Moyses, quibus precepit Dominus, ut educeret filios 27 Israel de Terra Aegypti per turmas suas. * Hi sunt, qui loquuntur ad Pharaonem regem Aegypti, ut educat filios Israel de Aegypto: ille 28 est Moyses & Aaron, * in die qua locutus est Dominus ad Moysen in Terra Aegypti. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Ego Dominus: loquere ad Pharaonem regem 30 Aegypti, omnia quae ego loquor tibi. * Et ait Moyses coram Domino: Eum incircumcisus labijs sum, quomodo audiet me Pharaos?

C A P. V I I.

Moyses & Aaron ad Pharaonem loquuntur, virgam verunt in serpentem, & aquam virga percussam in sanguinem: similia faciunt magi Pharaonis, sed incantationibus, quam ob causam Pharaos induratur, ne dimittat Hebraeos.

Dixitque Dominus ad Moysen: Ecce constitui te Deum Pharaonis, & Aaron frater tuus erit propheta tuus. * Tu loqueris ei omnia, quae mando tibi: & ille loquetur ad Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra sua. * Sed ego indurabo cor eius, & multiplicabo signa & ostenta mea in Terra Aegypti, & non audiet vos: immittamque manum meam super Aegyptum, & educam exercitum & populum meum filios Israel de Terra Aegypti per iudicia maxima. * Et scient Aegyptij, quia ego sum Dominus, qui extenderim manum meam super Aegyptum, & eduxerim filios Israel de medio eorum. * Fecit itaque Moyses & Aaron, sicut praeceperat Dominus: ita egerunt. * Erat autem Moyses, octoginta annorum, & Aaron octoginta trium, quando locuti sunt ad Pharaonem: * Dixitque Dominus ad Moysen & Aaron: * Cum dixerit vobis Pharaos, Ostendite signa: dices ad Aaron: Tolle virgam tuam, & proijce eam coram Pharaone, ac vertatur in colubrum. * Ingressi itaque Moyses & Aaron ad Pharaonem, fecerunt sicut praeceperat Dominus. tulitque Aaron virgam coram Pha-

1. Par. 6. 1.
2. 1. 1. 1.

1. Par. 4. d.
15.

* Gen. 46.
b. 9.
Num. 26. 8.
1. Par. 5. a. 1.
1. Par. 4. d.
34.

* 1. Par. 6.
2. 1. & 23.
2. 6.
* Num. 1. c.
17.
Num. 26. 8.
37.

* 1. Tim. 4.
b. 6.

Pharaone & servis eius, quæ versa est in colubrum. * Vocavit autem Pharaon sapientes & maleficos: & fecerunt etiã ipsi per incantationes Ægyptiacas & arcana quædã similiter.

* Proieceruntque singuli virgas suas, quæ versæ sunt in dracones: sed deuorauit virga Azotô virgas eorum. * Induratumque est cor Pharaonis, & non audiuit eos, sicut præceperat Dominus. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ingrauatû est cor Pharaonis, nō vult dimittere populû. * Vade ad eum mane, ecce egredietur ad aquas: & stabis in occursum eius super ripam fluminis: & virgam, quæ cōuersa est

in Draconem, tolles in manu tua. * Dicesque ad eum: Dominus Deus Hebræorum misit me ad te, dicens: Dimitte populû meû, vt sacrificet mihi in deserto: & vsq; ad præsens audire nolueris. * Hæc igitur dicit Dominus: In hoc scies, quod sim Dominus: ecce percutiã virga, quæ in manu mea est, aquã fluminis, & vertetur in sanguinem. * Pisces quoque qui sunt in fluuiio, morientur, & computrescent aquæ, & affligentur Ægyptij bibentes aquam fluminis. * Dixit quoque Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron, Tolle virgam tuam, & extende manum tuam super aquas Ægypti, & super fluuios eorum, & riuos ac paludes, & omnes lacus aquarû, vt vertantur in sanguinẽ: & sit cruor in omni Terra Ægypti, tam in ligneis vasis, quã in saxeis. * Feceruntque Moyses, & Aaron, sicut præceperat Dominus: & eleuans virgã percussit aquam fluminis coram Pharaone & servis eius: quæ versa est in sanguinem. * Et pisces qui erant in fluuio, mortui sunt: cōpitruitque fluuius, & non poterant Ægyptij bibere aquam fluminis, & fuit sanguis in tota Terra Ægypti.

* Is. 17. b.
* 1. Tim. 4.
b. 6.

* Feceruntque similiter malefici Ægyptiorum incantationibus suis: & induratum est cor Pharaonis, nec audiuit eos: sicut præceperat Dominus. * Auertitque se, & ingressus est domum suam, ne apposuit cor etiam hac vice. * Foderunt autem omnes Ægyptij per circuitum fluminis aquam vt biberent: non enim poterant bibere de aqua fluminis. * Impletique sunt septem dies, postquam percussit Dominus flumi-

um. * Foderunt autem omnes Ægyptij per circuitum fluminis aquam vt biberent: non enim poterant bibere de aqua fluminis. * Impletique sunt septem dies, postquam percussit Dominus flumi-

C A P. VIII.

Secunda Ægypti plaga est ranarum: pro quarum ablatione promittit Pharaon populum dimittere, nec facit: quare additur tertia scintillum, & quarta muscarum, propter quas rursum promittit Pharaon filios Israel dimissurum, quod non facit.

Dixit quoque Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem, & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte populû meû, vt sacrificet mihi: sin autem nolueris dimittere, ecce ego percutiam omnes terminos tuos ranis. * Et ebulliet fluuius ranas: quæ ascendent, & ingredientur domum tuam, & cubiculum lectuli tui, & super stratum tuû, & in domos seruorum tuorum, & in populû tuum, & in furnos tuos, & in reliquias ciborum tuorum. * & ad te, & ad populû tuum, & ad omnes seruos ranas intrabû ranæ. * Dixitque Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron: Extende manum tuam super fluuios ac super riuos, & paludes, & educ ranas super Terrã Ægypti. * Et extendit Aaron manû super aquas Ægypti, & ascenderûnt ranæ, operueruntque Terram Ægypti. * Fecerunt autem & malefici per incantationes suas similiter, eduxeruntque ranas super terram Ægypti. * Vocauit autem Pharaon Moysen & Aaron, & dixit eis: Orate Dominum, vt auferat ranas à me, & à populo meo: & dimittam populû, vt sacrificet Domino. * Dixitque Moyses ad Pharaonem: Constitue mihi, quando deprecer pro te, & pro servis tuis, & pro populo tuo, vt abigantur ranæ à te & à domo tua & à servis tuis & à populo tuo:

D 2 lo tuo:

Videat Dominus, & iudicet, quoniam feteret fecistis odorem nostrum coram Pharaone, & seruis eius, & praeiudicatis ei gladium, ut occideret nos. Reuersusque est Moyses ad Dominum, & ait: Domine, cur afflixisti populum istum? quare misisti me? Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem, ut loquerer in nomine tuo, afflixit populum tuum: & non liberaisti eos.

C A P. V I.

Deus animat Moysen, ei reuelat nomen suum, Iehoua, solaturque Israelitas per Moysen, serva Chanaan promissione; recensetur genealogia Ruben, Simeonis, & Levi, usque ad Moysen & Aaron.

Dixitque Dominus ad Moysen: Nunc videbis quae facturus sim Pharaoni per Amani enim sortem dimittet eos, & in manu robusta eijcet illos de terra sua. Locutusque est Dominus ad Moysen dicens: Ego Dominus * qui apparui Abraam, Isaac, & Jacob in Deo omnipotente: & nomen meum ADONAI non indicavi eis. * Pepigique fœdus cum eis, ut darem eis Terram Chanaan, terram peregrinationis eorum, in qua fuerunt aduenae. * Ego audiui gemitum filiorum Israel, quo Aegyptij oppresserunt eos: & recordatus sum facti mei. * Ideo dic filiis Israel. Ego Dominus, qui educam vos de ergastulo Aegyptiorum, & eruam de seruitute: ac redimam in brachio excelso, & iudicij magnis. * E assumam vos mihi in populum, & ero vester Deus: & scietis, quod ego sum Dominus Deus vester, qui eduxerim vos de ergastulo Aegyptiorum: & induxerim in terram, super quam leuavi manum meam, & darem eam Abraham, Isaac, & Jacob: daboque illam vobis possidendam, ego Dominus. * Narrauit ergo Moyses omnia filiis Israel: qui non acquieuerunt ei propter angustiam spiritus, & opus durissimum. Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de terra sua. * Respondit Moyses coram Domino: Ecce filij Israel non audiunt me, & quo modo audiet Pharaon, praesertim cum incircumcisus sim labijs? Locutusque est Dominus ad Moysen, & Aaron, & dedit mandatum ad filios Israel, & ad Pharaonem regem Aegypti ut educerent filios Israel de terra Aegypti. * Isti sunt principes domorum per familias suas. Filij Ruben primogeniti Israelis: Henoch & Phallu, Hebron, & Charmi. * haec cognationes Ruben, Filij Simeon: Iamuel & Iamin, & Ahod, & Iachim, & Soar, & Saul, filius Chananitidis. haec progenies Simeon. * Et haec nomina filiorum Levi per cognationes suas: Gerson & Caath & Merari. Anni autem vitae Levi fuerunt centum triginta septem. * Filij Gerson: Lobni & Semei, per cognationes suas. * Filij Caath: Amram, &

Isaar, & Hebron & Oziel: anni quoque vitae 19 Caath, centum triginta tres. * Filij Merari: D Moholi & Musi: haec cognationes Levi per Familias suas. * Accepit autem Amram uxorem 20 lochabed patrualem suam: quae peperit ei Aaron & Moysen. Fueruntque anni vitae Amram, centum triginta septem. * Filij quoque 22 Isaar: Core, & Nepheg, & Zechri. * Filij quoque Oziel: Misael, & Elisaphan & Sethri. * Accepit autem Aaron uxorem Elisabeth, filiam Aminadab, sororem Nahafon, quae peperit ei 24 Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ichamar. * Filij quoque Core: Afer, & Ecana, & Abiasaph: haec sunt cognationes Coritarum. * At 26 verò Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutiel: quae peperit ei Phinees. hi sunt principes familiarum Leuiticarum per cognationes suas. * Iste est Aarō, & Moyses, quibus praecepit Dominus, ut educerent filios 27 Israel de Terra Aegypti per turmas suas. * Hi sunt, qui loquuntur ad Pharaonem regem Aegypti, ut educat filios Israel de Aegypto: iste 28 est Moyses & Aaron, * in die qua locutus est Dominus ad Moysen in Terra Aegypti. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Ego Dominus: loquere ad Pharaonem regem 30 Aegypti, omnia quae ego loquor tibi. * Et ait Moyses coram Domino: Ego incircumcisus labijs sum, quomodo audiet me Pharaon?

C A P. V I I.

Moyses & Aaron ad Pharaonem loquuntur, virgam vertunt in serpentem, & aquam virga percussam in sanguinem: similia faciunt magi Pharaonis, suis incantationibus, quam ob causam Pharaon induratur, ne dimittat Hebraeos.

Dixitque Dominus ad Moysen: Ecce constitui te Deum Pharaonis, & Aaron frater tuus erit propheta tuus. * Tu loqueris ei omnia, quae mando tibi: & ille loquetur ad Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra sua. * Sed ego indurabo cor eius, & multiplicabo signa & ostenta mea in Terra Aegypti, & non audiet vos: immittamque manum meam super Aegyptum, & educam exercitum & populum meum filios Israel de Terra Aegypti per iudicia maxima. * Et scient Aegyptij, quia ego sum Dominus, qui extenderim manum meam super Aegyptum, & eduxerim filios Israel de medio eorum. * Fecit itaque Moyses & Aaron, sicut praeceperat Dominus: ita egerunt. * Erat autem Moyses, octoginta annorum, & Aaron octoginta trium, quando locuti sunt ad Pharaonem: * Dixitque Dominus ad Moysen & Aarō: * Cum dixerit vobis Pharaon. Ostendite signa: dices ad Aaron: Tolle virgam tuam, & projice eam coram Pharaone, ac vertatur in colubrum. * Ingressi itaque Moyses & Aaron ad Pharaonem, fecerunt sicut praeceperat Dominus. tulitque Aaron virgam coram Pha-

1. Par. 6. 2.
1. 11. b. 13.

1. Par. 4. d.
11.

* Gen. 46.
b. 9.
Num. 26. 4.
1. Par. 5. 2. 1.
1. Par. 4. d.
24.

* 1. Par. 6.
2. 1. & 13.
2. 6.
* Num. 3. 6.
27.
Num. 26. 5.
57.

lo tuo: & tantum in flumine remaneant. * 10
 Qui respondit: Cras. At ille: Iuxta, inquit, C
 verbum tuum faciam: ut scias, quoniam
 non est sicut Dominus Deus noster. * Ete- 11
 cedent ranæ a te, & a domo tua, & a seruis
 tuis, & a populo tuo: & tantum in flumine
 remanebunt. * Egressi sunt Moyses & Aa- 12
 ron a Pharaone: & clamauit Moyses ad Do-
 minum pro sponsione ranarum, quam con-
 dixerat Pharaoni. * Fecitque Dominus iux- 13
 ta verbum Moysi: & mortuæ sunt ranæ de
 domibus, & de villis, & de agris. * Congre- 14
 gaucruntque eas in imensos aggeres, &
 computruit terra. * Videns autem Phara- 15
 o, data esset requies, ingrauauit cor suum, &
 non audiuit eos, sicut preceperat Dominus.
 * Dixitque Dominus ad Moysen: Loquere 16
 ad Aaron: Extende virgam tuam, & percutere
 puluerem terræ & sint sciniphes in vniuer-
 sa terra Ægypti. * Feceruntque ita. Et exten- 17
 dit Aaron manum, virgam tenens: percuf-
 sitque puluerem terræ, & facti sunt sciniphes
 in hominibus, & iumentis: omnis puluis
 terræ versus est in sciniphes per totam ter-
 ram Ægypti. * Feceruntque similiter male- 18
 fici incantationibus suis, ut educerent sci-
 niphes tam in hominibus, quam in iumen-
 tis. * Et dixerunt malefici ad Pharaonem: Di- 19
 gitus Dei est hic: induratumque est cor Pha-
 raonis, & non audiuit eos, sicut præceperat
 Dominus. * Dixit quoque Dominus ad Moy- 20
 sen: Confurge diluculo, & sta coram Pha-
 raone: egredietur enim ad aquas: & dices ad
 eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte popu-
 lum meum, ut sacrificet mihi. * Quod si nō 21
 dimiseris eum, ecce ego immittam in te, &
 in seruis tuis, & in populo tuo & in do-
 mos tuas, omne genus muscarum, & imple-
 buntur domus Ægyptiorum muscis diuer-
 si generis, & vniuersa terra, in qua fuerint. * 22
 Faciamque mirabilem in die illa terram Ges-

sen, in qua populus meus est, venon sint ibi
 muscæ: & scias quoniam ego Dominus in
 medio terræ. * Ponamque diuisionem inter
 populum meum & populum tuum: cras
 erit signum istud. * Fecitque Dominus ita. 9.
 Et venit musca grauissima in domos Pha-
 raonis & seruatorum eius, & in omnem ter-
 ram Ægypti: corruptaque est terra ab hu-
 iusmodi muscis. * Vocauitque Pharaon Moy-
 sen & Aaron, & ait eis: Ite & sacrificate Deo
 vestro in terra hac. * Et ait Moyses: non po-
 test ita fieri: abominationes enim Ægyptio-
 rum immolabimus Domino Deo nostro:
 quod si mactauerimus ea, quæ colunt Ægy-
 ptii coram eis, lapidibus nos obruent. * Via-
 trium dierum pergemus in solitudine: &
 sacrificabimus Domino Deo nostro, sicut
 præcepit nobis. * Dixitque Pharaon: Ego di-
 mittam vos ut sacrificetis Domino Deo ve-
 stro in deserto: veritatem longius ne abea-
 tis, rogate pro me. * Et ait Moyses: Egressus à
 te, orabo Dominum: & recedet musca à
 Pharaone, & a seruis suis, & a populo eius
 cras: verumtamen noli ultra fallere, ut non
 dimittas populum sacrificare Domino. *
 Egressusque Moyses à Pharaone, orauit Do-
 minum. * Qui fecit iuxta verbum illius: &
 abstulit muscas à Pharaone, & a seruis suis,
 & a populo eius: nō superfuit ne vna quidē.
 * Et ingrauatum est cor Pharaonis, ita ut
 nec hac quidem vice dimitteret populum.

C A P. I X.

Quinta plaga est pestis in iumentis, sexta ulcerum, septima grandinis, tonitruorum & fulminum; ob quam promittit Pharaon se dimissurum populum si cesset, verum nec id cōplet, & rursus se obdurat: nullus autē filiorum Israel in his malis ullū patitur damnum.

Dixit autem Dominus ad Moysen: In-
 gredere ad Pharaonem: & loquere ad
 eum: Hæc dicit Dominus Deus Hebræo-
 rum:

* Sap. 16. b.

* Sap. 1. d.

Di-

Dimitte populum meum, ut sacrificet mihi.
 * Quod si adhuc renuis, & retines eos: Ecce
 manus mea erit super agros tuos: & super
 equos, & asinos, & camelos. & boues, &
 oues, pestis valde grauis. * Et faciet Domi-
 nus mirabile, inter possessiones Israel, &
 possessiones Aegyptiorum, ut nihil omni-
 nino pereat ex his, quae pertinent ad fi-
 lios Israel. * Constituitque Dominus tem-
 pus, dicens: Cras faciet Dominus ver-
 bum istud in terra. * Fecit ergo Dominus
 verbum hoc altera die: mortuæque sunt om-
 nia animalia Aegyptiorum: de animalibus
 verò filiorum Israel nihil omnino periit. * Et
 misit Pharaon ad videndum: nec erat quid-
 quam mortuū de his, quae possidebat Israel.
 Ingrauatumque est cor Pharaonis, & non
 dimisit populum. * Et dixit Dominus ad Moy-
 sen & Aaron: Tollite plenas manus cineris
 de camino, & spargat illum Moyses in coe-
 lum coram Pharaone. * Sæpe pulvis super
 omnem terram Aegypti, erunt enim in ho-
 minibus & iumentis vlcera, & vesicae tur-
 gentes, in vniuersa terra Aegypti. * Tulerūt-
 que cinerem de camino, & steterunt coram
 Pharaone, & sparsit illum Moyses in coelum,
 factæque sunt vlcera vesicarum turgentium
 in hominibus, & iumentis. * Nec poterant
 malefici stare coram Moysæ propter vlcera
 quæ in illiserant, & in omni terra Aegypti.
 Indurauitque Dominus cor Pharaonis, & nō
 audiuit eos, sicut locutus est Dominus ad
 Moysen. * Dixitque Dominus ad Moysen,
 Manē confurge, & sta coram Pharaone, &
 dices ad eum, Hæc dicit Dominus Deus He-
 bræorum, Dimitte populum meum, ut sa-
 crificet mihi. * Quia in hac vice mittā om-
 nes plagas meas super cor tuum, & super
 seruos tuos, & super populum tuum, ut scias
 quod non sit similis mei in omni terra. *
 Nunc enim extendens manum percutiam

D te, & populum tuum peste, peribique de ter-
 ra. * Idcirco autem posui te, & ostendam in
 te fortitudinem meam, & narretur nomen
 meum in omni terra. * Adhuc retines po-
 pulum meum, & non vis dimittere eum? *
 En pluuia cras hac ipsa hora grandinē mul-
 tam nimis, qualis non fuit in Aegypto, a die
 qua fundata est, vsque in præsens tempus.
 * Mitte ergo iam nunc, & congrega iumen-
 ta tua, & omnia quæ habes in agro: homi-
 nes enim, & iumenta, & vniuersa quæ in-
 uenta fuerint foris, nec congregata de agris,
 cecideritque super ea grando, morientur. *
 Qui timuit verbum Domini de seruis Pha-
 raonis, fecit confugere seruos suos & iumen-
 ta in domos. * Qui autem neglexit sermonē
 Domini, dimisit seruos suos & iumenta in
 agris. * Et dixit Dominus ad Moysen: Ex-
 tende manum tuam in coelum, ut fiat grādo
 in vniuersa terra Aegypti, super homines, &
 super iumenta. & super omnem herbam
 agri in terra Aegypti. * Extenditque Moyses
 virgam in coelum, & Dominus dedit toni-
 trua, & grandinem ac discurrentia fulgura
 super terram: pluitque Dominus grandinem
 super terram Aegypti. * Et grando & ignis
 mista pariter ferebantur. tantæque fuit ma-
 gnitudinis, quanta ante nunquam apparuit
 in vniuersa terra Aegypti, ex quo gens illa
 condita est. * Et percussit grando in omni
 terra Aegypti cuncta, quæ fuerunt in agris,
 ab homine vsque ad iumentum: cunctam-
 que herbam agri percussit grando, & omne
 lignum regionis confregit. * Tantum in ter-
 ra Gessen, vbi erant filij Israel, grando non
 cecidit. * Misitque Pharaon, & vocauit Moy-
 sen & Aaron, dicens ad eos: Peccaui etiam
 nunc: Dominus iustus confego & populus meus,
 & impij. * Orate Dominum, ut desinant toni-
 trua Dei, & grando: ut dimittam vos, & ne-
 quaquam hæc vltra maneatis. * Ait Moyses:

* Rom. 9. d.
17.

* Sup. 16 c.
16. & 19. d.
19.

D 3 Cum

Cum egressus fuero de vrbe, extendam palmas meas ad Dominum, & cessabunt tonitrua, & grando non erit: vt scias, quia Domini est terra. * Noui autem, quod & tu, & serui tui necdum timearis Dominum Deū. * Linum ergo & hordeum laesum est, eo quod hordeum esset virēs, & linum iam folliculos germinaret: * Triticum autem, & far non sunt lesa, quia serotina erant. * Egressus

que Moyses a Pharaone ex vrbe, tetendit manus ad Dominum: & cessauerunt tonitrua, & grando, nec vltra stillauit pluuia super terram. * Videns autem Pharaon, quod cessasset pluuia, & grando, & tonitrua, auxit peccatum: * Et ingratum est cor eius, & seruorum illius, & induratum nimis: nec dimisit filios Israel, sicut praeceperat Dominus per manum Moysi.

C A P. X.

Ostium signum seu plaga est locustarum: quibus ablatis, obduratus Pharaon nescit quidem iuxta conditum dimittit populum: quapropter nonum additur, nempe cenebrarum densissimarum; propter quas permittit Pharaon, vt exeant: sed omnium, etiam pecorum miserationem urgente Moyses, idem denegat, Moyses quo minatur mortem.

ET dixit Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem: ego enim induraui cor eius, & seruorum illius: vt faciam signa mea haec in eo. * Et narres in auribus filij tui, & nepotum tuorum, quoties contriuerim Aegyptios, & signa mea fecerim in eis: & scia-
tis, quia ego Dominus. * Introierunt ergo Moyses & Aaron ad Pharaonem, & dixerunt ei: Haec dicit Dominus Deus Hebraeorum: Vsq̃uequod non vis subijci mihi: dimitte populum meum, vt sacrificet mihi. * Sin autem resistis, & non vis dimittere eum: ecce ego inducam cras locustam in fines tuos: Quae operiat superficiem terrae, ne quidquam eius appareat, sed comedatur, quod residuum fuerit grandini: corrodet enim omnia ligna, quae germinant in agris. * Et implebunt domos tuas & seruorum tuorum, & omnium Aegyptiorum: quantam non viderunt patres tui & auis, ex quo orti sunt super terram, vsque in praesentem diem. Auertitque se, & egressus est a Pharaone. * Dixerunt autem serui Pharaonis ad eum: Vsq̃uequod patiemur hoc

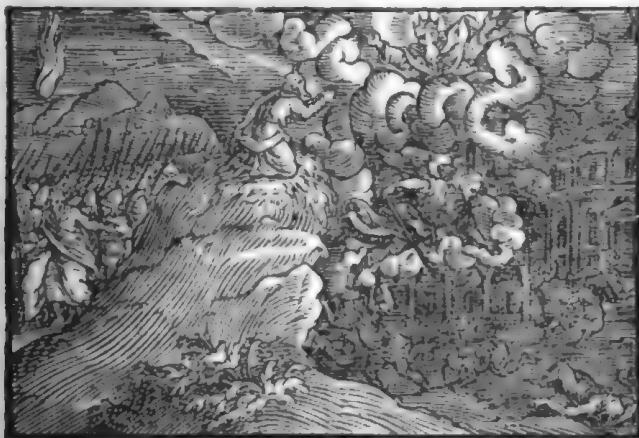
scandalum: dimitte homines, vt sacrificent Domino Deo suo, nonne vides quod perierit Aegyptus? * Retinueruntque Moysen & Aaron ad Pharaonem: qui dixit eis: Ite, sacrificate Domino Deo vestro: quinam sunt qui ituri sunt? * Ait Moyses: Cum paruulis nostris & senioribus pergemus, cum filiis & filiabus, cum ouibus & armentis: est enim sollemnitas Domini Dei nostri. * Et respondit Pharaon: Sic Dominus sit vobiscum, quo modo ego dimittam vos, & paruulos vestros: cui dubium est, quod pessime cogitis? Non fiet ita, sed ite tantum viri, & sacrificate Domino: hoc enim & ipsi petistis. Statimque eiectione sunt de conspectu Pharaonis. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Extend de manum tuam super terram Aegypti ad locustam, vt ascendat super eam, & deuoret omnem herbam, quae residua fuerit grandini. * Et extendit Moyses virgam super terram Aegypti, & Dominus induxit ventum vrentem tota die illa & nocte: & mane facto, ventus vrens leuauit locustas. * Quae ascenderunt super vniuersam terram Aegypti: & sederunt in cunctis finibus Aegyptiorum innumerabiles, quales ante illud tempus non fuerant, nec postea futurae sunt. * Operueruntque vniuersam superficiem terrae, vastantes omnia. Deuorata est igitur herba terrae, & quidquid pomorum in arboribus fuit, quae grando dimiserat: nihilque omnino virens relictum est in lignis, & in herbis terrae,

terre, in cuncta Ægypto. * Quam ob rem fe-
stinus Pharaō vocauit Moysen & Aaron, &
dixit eis: Peccaui in Dominum Deum ve-
strum, & in vos. * Sed nunc dimittite pecca-
tum mihi etiam hac vice, & rogate Domi-
num Deum vestrum, vt auferat à me mor-
tem istam. * Egressusque Moyses de conspe-
ctu Pharaonis, orauit Dominum. * Qui fla-
re fecit ventum ab occidente vehementissi-
mum, & arreptam locustam proiecit in ma-
re rubrum: non remansit ne vna quidem in
cunctis finibus Ægypti. * Et indurauit Do-
minus cor Pharaonis, nec dimisit filios Is-
rael. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ex-
tende manum tuam in cælum: & sint tene-
bre super terram Ægypti, tam densæ vt pal-
pari queant. * Extenditque Moyses manum
in cælum: & factæ sunt tenebræ horribiles
in vniuersa terra Ægypti tribus diebus. *
Nemo vidit fratrem suum, nec mouit se de

loco in quo erat: vbicumque autem habita-
bant filii Israel, lux erat. * Vocauitque Pha-
rao Moysen & Aaron, & dixit eis: Ite, sacri-
ficate Domino: oues tantum vestræ, & ar-
menta remaneant, paruuli vestri eant vobis-
cum. * Ait Moyses: Hostias quoque & holo-
causta dabis nobis, quæ offeramus Domino
Deo nostro. * Cuncti greges pergent nobis-
cum: non remanebit ex eis vngula. quæ ne-
cessaria sunt in cultum Domini Dei nostri:
præsertim cum ignoremus, quid debeat im-
molari, donec ad ipsum locum peruenia-
mus. * Indurauit autem Dominus cor Pha-
raonis, & noluit dimittere eos. * Di-
xitque Pharao ad Moysen, Recede à me,
& caue ne vltra videas faciem meam:
quocumque die apparueris mihi, morie-
ris. * Respondit Moyses: Ita fiat, vt lo-
cutus es, non videbo vltra faciem
tuam.

* Sap. 17. 2.

* Sap. 18. 4. 1.

C A P. XI.

*Ante decimum signum (Stragem primogenito-
rum) quod prædicat Dominus, hortatur ad
Ægypti spoliationem, qua post stragem pora-
bitur.*

ET dixit Dominus ad Moysen: Adhuc
vna plaga tangam Pharaonem, & Ægy-
ptum, & post hæc dimittet vos, & exire cõ-
pelleret. * Dices ergo omni plebi, vt postulet
vir ab amico suo, & mulier à vicina sua, va-
sa argentea & aurea. * Dabit autem Domi-
nus gratiam populo suo coram Ægyptijs.
Fuitque Moyses vir magnus valde in terra
Ægypti, coram seruis Pharaonis, & omni
populo. * Et ait: Hæc dicit Dominus: Media
nocte egredias in Ægyptum: * Et morietur
omnem primogenitum in terra Ægyptio-
rum, à primogenito Pharaonis, qui sedet in
solio eius, vsque ad primogenitum ancille,
quæ est ad molam, & omnia primogenita
iumentorum. * Eritque clamor magnus in

vniuersa terra Ægypti, qualis nec ante fuit,
nec postea futurus est. * Apud omnes autem
filios Israel non mutiet canis ab homine vs-
que ad pecus: vt sciatis, quanto miraculo
diuidat Dominus Ægyptios & Israel. * De-
scendentque omnes serui tui isti ad me, &
adorabunt me, dicentes: Egredere tu, & om-
nis populus, qui subiectus est tibi: post hæc
egrediemur. * Et exiit à Pharaone iratus
nimis. Dixit autem Dominus ad Moysen.
Non audiet vos Pharao, vt multa signa fiat
in terra Ægypti. * Moyses autem & Aaron
fecerunt omnia ostenta, quæ scripta sunt,
coram Pharaone. Et indurauit Dominus
cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel de
terra sua.

C A P. XII.

*Paschalis agni immolandi & comedendi ritum
declarato, ac celebrato, piusque sanguine do-
morum superliminibus illito, Angelus caste
omnibus Ægypti primogenitiis, israelitas in-*

*sacros relinquit, qui cum spolijs, & diuitijs
Ægypti egrediuntur: de ritu Phase ac esu
azimorum, & tempore habitationis Israel in
Ægypto.*

Dixit quoque Dominus ad Moysen & Aaron in terra Ægypti: * Mensis ille, A
vobis principium mensium: primus erit in
mensibus anni. * Loquimini ad vniuersum
coetum filiorum Israel, & dicite eis: Decima
die mensis huius tollat vnusquisque agnum
per familias & domos suas. * Sin autem mi-
nor est numerus, vt sufficere possit ad ves-
cendum agnum, assumet vicinum suum,
qui iunctus est domui suæ, iuxta numerum
animarum, quæ sufficere possunt ad esum
agni. * Erit autem agnus absq; macula, ma-
sculus, anniculus: iuxta quem ritum tolletis
& hædum. * Et seruabitis eum vsq; ad quar-
tam decimam diem mensis huius: immola-
bitq; eum vniuersa multitudo filiorum Is-
rael ad vespërâ. * Et sument de sanguine eius,
ac ponent super vtrumque postem, & in su-
perliminaribus domorum, in quibus com-
edent illum. * Et edent carnes nocte illa assas
igni, & azymos panes cum lactucis agrestibus.
* Non comedetis ex eo crudum quid,
nec coctum aqua, sed tantum assum igni:
caput cum pedibus eius & intestinis vor-
abit. * Nec remanebit quidquam ex eo vsq;
mane: si quid residuum fuerit, igne combu-
retis. * Sic autem comedetis illum: Renes ve-
stros accingetis, & calceamenta habebitis
in pedibus, tenentes baculos in manibus, &
comedetis festinanter: est enim Phase (idest
transitus) Domini. * Et transibo per terram
Ægypti nocte illa, percutiamque omne pri-
mogenitum in terra Ægypti ab homine vs-
que ad pecus: & in cunctis dijs Ægypti fa-
ciam iudicia, ego Dominus. * Erit autē san-
guis vobis in signum in ædibus, in quibus
eritis: & videbo sanguinem, & transibo vos:

nec erit in vobis plaga disperdens, quando
14 percussero terram Ægypti. * Habebitis au-
tem hunc diem in monumentum: & cele-
C brabitis eum solemnem Domino in gene-
15 rationibus vestris cultu sempiterno. * Septē
diebus azyma comedetis: in die primo non
erit fermentum in domibus vestris: quicū-
que comederit fermentatum, peribit anima
illa de Israel, a primo die vsque ad diem se-
16 primum. * Dies prima erit sancta atque so-
lemnis, & dies septima eadem festiuitate
venerabilis: nihil operis facietis in eis, ex-
17 ceptis his quæ ad vescendum pertinent. *
Et obseruabitis azyma: in eadem enim ipsa
die educam exercitum vestrum de terra Æ-
gypti, & custodietis diem istum in genera-
18 tiones vestras ritu perpetuo. * Primo mense,
quartadecima die mensis ad vespërâ, co-
medetis azyma vsque ad diem vigesimam
19 primam eiusdem mensis ad vespërâ. * Sep-
tem diebus fermentum non inuenietur in
domibus vestris: qui comederit fermenta-
tum, peribit anima eius de coetu Israel, tam
20 de aduenis, quam de indigenis terræ. * Om-
D ne fermentatum non comedetis: in cunctis
21 habitaculis vestris edetis azyma. * Vocauit
autem Moyses omnes seniores filiorum Israel,
& dixit ad eos: Ite tollentes animal per fa-
22 milias vestras, & immolate Phase. * Falsci-
culumque hyssopi tingite in sanguine, qui
est in limine, & adspergite ex eo superlimi-
nare, & vtrumque postem: nullus vestrum
egredietur ostium domus suæ vsque manè.
23 * Transibit enim Dominus percutiens Æ-
gyptios: cumque viderit sanguinem in su-
perliminari, & in vtroq; postem, transiet
ostium domus, & non finet percussorem
24 ingredi domos vestras & lædere. * Custodi
verbum istud legitimum tibi & filiis tuis
25 vsque in æternum. * Cumque introieritis
terram, quam Dominus daturus est vobis,
vt pol-

* Lev. 17. 10.
* Num. 18. 16.

Hebr. 11. 28.

ut pollicitus est, observabit is ceremonias istas. * Et cū dixerint vobis filij vestri: Quare 26 est ista religio? * Dicetis eis: Victimam transi- 27 tus Domini est, quando transiit super domos filiorum Israel in Ægypto, percutiens Ægyptios, & domos nostras liberans. Incurvatusque populus adoravit. * Et egressi 28 filij Israel fecerunt, sicut præceperat Dominus Moyse & Aaron. * Factum est autem in 29 noctis in medio, percussit Dominus omne primogenitum in terra Ægypti, à primogenito Pharaonis, qui in solio eius sedebat, usque ad primogenitum captivum, quæ erat in carcere, & omne primogenitum iumentorum. * Surrexitque Pharaos nocte, & omnes servi 30 eius, cunctaque Ægyptus: & ortus est clamor magnus in Ægypto: neque enim erat domus, in qua non iaceret mortuus. * Vocatis- 31 que Pharaos Moyse & Aaron nocte, ait: Surgite & egredimini à populo meo, vos & filij Israel: ite, & immolate Domino sicut dicitis. * Oves vestras & armenta assumite, ut pe- 32 tieratis, & abeuntes benedicite mihi. * Urgebantque Ægyptij populum de terra exire velociter, dicentes: Omnes moriemur. * Tulit 33 igitur populus conspersam farinam antequam fermentaretur: & ligans in pallijs, posuit super humeros suos. * Feceruntque filij 34 Israel, sicut præceperat Moyses: & petierunt ab Ægyptijs vasa argentea & aurea, vestemque plurimam. * Dominus autem dedit gratiam populo coram Ægyptijs, ut commodarent eis: & spoliauerunt Ægyptios. * Profectique sunt filij Israel de Ramsesse in Socoth, sexcenta ferè millia pedum virorum absque parvulis. * Sed & vulgus promiscuum innumerable ascendit cum eis, oves & armenta & animantia diversi generis multa nimis. * 35 Coxeruntque farinam, quam dudum de Ægypto conspersam tulerant: & fecerunt subcinericios panes azymos: neque enim poterant fermentari cogentibus exire Ægyptijs, & nullā facere finentibus moram: nec pulmenti quidquā occurrerat præparare. * Habitatatio autem filiorum Israel qua manserunt in Ægypto, fuit quadringentorum triginta annorum. * Quibus expletis, eadē die egressus est omnis exercitus Domini de terra Ægypti. * Nox ista est observabilis Domino, 42 quando eduxit eos de terra Ægypti: hæc observare debent omnes filij Israel in generationibus suis. * Dixitque Dominus ad Moysen & Aaron: Hæc est religio Phase: Omnis alienigena non comedit ex eo. * Omnis autem servus emptitius circumcidetur, & sic comedit. * Aduena & mercenarius non edet 45 ex eo. * In una domo comeditur, nec effertis de carnibus eius foras, nec os illius confringetis. * Omnis coetus filiorum Israel faciet illud. * Quod si quis peregrinorum in 46

vestram voluerit transire coloniam, & facere Phase Domini, circumcidetur prius omne masculinum eius, & tunc ritè celebrabit: eritque sicut indigena terræ: si quis autem circumcensus non fuerit, non vescetur ex eo. * Eadem lex erit indigenæ & colono qui peregrinatur apud vos. * Feceruntque omnes filij Israel sicut præceperat Dominus Moyse & Aaron. * Et eadem die eduxit Dominus filios Israel de terra Ægypti per turmas suas.

C A P. X I I I.

Inbet Deus sibi offerri primogenita hominum & pecorum, & liberationis ab Ægypto religione Phase ac primogenitorum consecratione meminisse. Inde Israelitum eduxit Deus non per Philistham, sed per desertum; iussu Ioseph secum deferens, & columna ignis ac nubes est dux itineris.

Locutusque est Dominus ad Moysen dicens: * Sanctifica mihi omne primogenitum, quod aperit vulvam in filiis Israel, tam de hominibus, quam de iumentis: mea sunt enim omnia. * Et ait Moyses ad populum: Mementote dici huius in qua egressi estis de Ægypto, & de domo servitutis, quoniam in manu forti eduxit vos Dominus de loco isto: ut nō comedatis fermentatum panem. * Hodie egredimini mense novarum frugum. * Cūque introduxerit te Dominus in terram Chanaan & Hethæi & Amorrhæi & Heuæi & Iebusæi, quam iuravit patribus tuis ut daret tibi, terram fluentem lacte & melle, celebrabis hunc morem sacrorum mense isto. * Septem diebus vesceris azymis: & in die septimo erit solemnitas Domini. * Azyma comedetis septem diebus: non apparebit apud te aliquid fermentatum, nec in cunctis finibus tuis. * Narrabisque filio tuo in die illo, dicens: Hoc est quod fecit mihi Dominus, quando egressus sum de Ægypto. * Et erit quasi signum in manu tua, & quasi monumentum ante oculos tuos: & ut lex Domini semper sit in ore tuo, in manu enim forti eduxit te Dominus de Ægypto. * Custodies huiusmodi cultum statuto tempore à diebus in dies. * Cūque introduxerit te Dominus in terram Chanaan, sicut iuravit tibi & patribus tuis, & dederit tibi eam: * Separabis omne quod aperit vulvam, Domino, & quod primitivum est in pecoribus tuis: quidquid habueris masculini sexus, consecrabis Domino. * Primogenitum asini murabis oue: quod si non redemeris, interficies: Omne autem primogenitum hominis de filiis tuis, pretio redimes. * Cūque interrogaverit te filius tuus cras, dicens: Quid est hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit nos Dominus de terra Ægypti, de domo servitutis. * Nam cū induratus esset Pha-

* Inf. 12. c. 9.
Num. 2. c. 16.
Luc. 2. d. 13.
Leuit. 27. c. 16.

* Inf. 11. d. 29. & 14. c. 19.
Ezech. 44. c. 19.

* Sup. 18. b. & 11. b. 15.

* Sup. 11. a. 1.

Num. 9. b. 11.

* Ioan. 19. f.

Pharao, & nollet nos dimittere, occidit Dominus omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenita hominis vsque ad primogenitum iumentorum: idcirco immolo Domino omne quod aperit vuluam masculini sexus, & omnia primogenita filiorum meorum redimo. * Erit igitur quasi signum in 16 manu tua: & quasi appensum quid, ob recordationem, inter oculos tuos: eò quod in manu forti eduxit nos Dominus de Ægypto. * Igitur cum emisisset Pharao popu- 17 lum, nò eos duxit Deus per viam terræ Philisthiim, quæ vicina est: reputans ne forte peniteret eum, si vidisset aduersum se bella confulgere, & reuerteretur in Ægyptum. * 18

D Sed circumduxit per viam deserti, quæ est iuxta mare rubrum: & armati ascenderunt 19 filij Israel de terra Ægypti. * Tulit quoque Moyses ossa Ioseph secum: eò quod adiurasset filios Israel, dicens: Visitationem vos Deus, 20 efferte ossa mea hinc vobiscum. * Profectiq; de Socoth castrametati sunt in Etham in 21 extremis finibus solitudinis. * Dominus autem præcedebat eos ad ostendendam viam, per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis, vt dux esset 22 itineris vtroque tempore. * Nunquam defuit columna nubis per diem, nec columna ignis per noctem, coram populo.

* Gen. 10. 2.
15.
* Num. 14.
c. 11.
1. Cor. 10. 2.
1.
Neh. 9. 4.
19.

C A P. XIV.

Pharao cum suis Israel persequitur, Angelus in columna nubis medium se interponit, Moyses diuidit mare rubrum, quod sicco pede transseunt Hebraei, Ægyptij cum ab Angelo, cum ab aquis recurrentibus, cum uniuerso equitatu, ac curribus submerguntur.

Locus est autem Dominus ad Moy- 1 sen, dicens: * Loquere filiis Israel: Re- A uerli castrametetur e regione Phihahiroth, 2 quæ est inter Magdalum, & mare cõtra Beel- sephon: in conspectu eius castra ponetis super mare. * Dicturusque est Pharao super fi- 3 lijs Israel: Coarctati sunt in terra, conclusi eos desertum. * Et indurabo cor eius, ac per- 4 sequetur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius: scientque Ægyptij, quia ego sum Dominus. Feceruntque ita. * 5 Et nũtiatum est regi Ægyptiorum, quod fugisset populus: immutatũque est cor Pharaonis & seruorum eius super populum, & dixerunt: Quid volumus facere, vt dimitte- 6 remus Israel, ne seruiret nobis? * Inxit ergo currum, & omnem populum suum assum- 7 pfit secum. * Tulitque sexcentos currus electos, & quidquid in Ægypto currum suis

8 & duces totius exercitus. * Indurauitq; Dominus cor Pharaonis regis Ægypti, & per- secutus est filios Israel: illi egressi erant in manu excelsa. * Cũque persequerentur Ægyptij vestigia præcedentium, repererunt eos in castris super mare: omnis equitatus & curus Pharaonis, & uniuersus exercitus 10 erant in Phihahiroth contra Beel-sephon. * Cũque appropinquaret Pharao, leuantes filij Israel oculos, viderunt Ægyptios post se: & timuerunt valde: clamaueruntque ad 11 Dominum. * Et dixerunt ad Moysen: Forsitan non erant sepulchra in Ægypto, ideo tu- listi nos, vt moreremur in solitudine, quid hoc facere voluisti, vt educeres nos ex Æ- 12 gypto? Nonne iste est sermo, quem loque- bamur ad te in Ægypto, dicentes: Recede a nobis, vt seruiamus Ægyptijs: multo enim melius erat seruire eis, quàm mori in solu- 13 dine. * Et ait Moyses ad populum: Nolite timere: state, & videte magnalia Domini, quæ facturus est hodie: Ægyptios enim, quos nunc videtis, nequaquam vltra videbitis vs- 14 que in sempiternum. * Dominus pugnabit pro vobis, & vos tacebitis. * Dixitque Do- 15 minus ad Moysen: Quid clamas ad me? Lo- quere

* 1. Machab.
4. 2. 9.
Ios. 14. 6. 6.

quere filijs Israel vt proficiantur. * Tu au- 16
tem eleua virgam tuam, & extende manum
tuam super mare, & diuide illud: vt gradi-
tur filij Israel in medio mari per siccum. * 17
Ego autem indurabo cor Ægyptiorum, vt
persequantur vos: & glorificabor in Phara-
one, & in omni exercitu eius, & in curribus
& in equitibus illius. * Et scient Ægyptij, 18
quia ego sum Dominus, cum glorificatus
fuero in Pharaone, & in curribus, atque in
equitibus eius. * Tollensque se Angelus Dei, 19
qui præcedebat castra Israel, abiit post eos:
cum eo pariter columna nubis, priora di-
mittens, post tergum. * Stetit, inter castra 20
Ægyptiorum & castra Israel: & erat nubes
tenebrosa, & illuminans noctem, ita vt ad se
inuicem toto noctis tempore accedere non
valerent. * Cumque extendisset Moyses ma- 21
num super mare, abstulit illud Dominus flā-
te vento vehemēti & vrente tota nocte, &
vertit in siccum: diuisaque est aqua. * Et in- 22
gressi sunt filij Israel per medium sicci ma-
ris: erat enim aqua quasi murus à dextera
eorum & læua. * Persequentēque Ægyptij 23
ingressi sunt post eos, & omnis equitatus
Pharaonis, currus eius, & equites, per me-
dium maris. * Iamq; aduenerat vigilia ma- 24
rutina, & ecce respiciēs Dominus super ca-
stra Ægyptiorum per columnā ignis & nu-
bis, interfecit exercitum eorum: * Et subuer- 25
tit rotas curruum, ferebanturque in profun-
dum. Dixerunt ergo Ægyptij: Fugiamus Is-
raelem: Dominus enim pugnat pro eis con-
tra nos. * Et ait Dominus ad Moysen: Exten- 26
de manum tuam super mare, vt reuertantur
aquæ ad Ægyptios super currus & equites
eorum. * Cumque extendisset Moyses ma- 27
num contra mare, reuersum est primo dilu-
culo ad priorem locum: fugientibusque Æ-
gyptijs occurrerunt aquæ, & inuoluit eos
Dominus in medijs fluctibus. * Reuersæque 28
sunt aquæ, & operuerunt currus & equites
cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes
ingressi fuerant mare: nec vnus quidem su-
peruit ex eis. * Filij autem Israel perrexe- 29
runt per medium sicci maris, & aquæ eis
erant quasi pro muro à dextris, & à sinistris:
* Liberauitq; Dominus in die illa Israel de 30
manu Ægyptiorum. * Et viderunt Ægyp- 31
tios mortuos super littus maris, & ma-
num magnam, quam exercuerat Dominus
contra eos: timuitque populus Dominum,
& crediderunt Domino, & Moyfi seruo
eius.

C A P. X V.

*Moyses & Israelita, gratijs Deo cum cantu
peractis, veniunt in Marath, ubi amaritu-
dine aquarum à Moysse versa in dulcedi-
nem, pergunt in Elim, ubi 12. fontes & 70.
palme erant.*

Tunc cecinit Moyses & filij Israel car-
men hoc Domino, & dixerunt: Can-
temus Domino: gloriosè enim magnifica-
tus est, equum, & ascensorem deiecit in ma-
re. * Fortitudo mea, & laus mea Dominus, &
factus est mihi in salutem, ille Deus meus,
& glorificabo eum: Deus patris mei, & ex-
altabo eum. * Dominus quasi vir pugnator,
omnipotens nomen eius. * Currus Pharaonis,
& exercitum eius proiecit in mare: ele-
cti principes eius submersi sunt in mari ru-
bro. * Abyssi operuerunt eos, descenderunt
in profundum quasi lapis. * Dexterā tuā, Do-
mine, magnificata est in fortitudine: dexte-
rā tuā, Domine, percussit inimicum. * Et in
multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersa-
rios tuos: misisti iram tuam, quæ deuorauit
eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui
congregatæ sunt aquæ: stetit vnda fluens,
congregatæ sunt abyssi in medio mari. * Di-
xit inimicus: Persequar, & comprehendam,
diuidam spolia, implebitur anima mea: eua-
ginabo gladium meum, interficiet eos ma-
nus mea. * Flauit spiritus tuus, & operuit
eos mare: submersi sunt quasi plumbum in
aquis vehementibus. * Quis similis tui in
fortibus Domine? quis similis tui, magnifi-
cus in sanctitate, terribilis atque laudabilis,
& faciens mirabilia? * Extendisti manum tuā,
& deuorauit eos terra. * Dux fuisti in mise-
ricordia tua populo quem redemisti: & por-
taisti eum in fortitudine tuā, ad habitaculū
sanctum tuum. * Ascenderunt populi, &
irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores
Philisthim. * Tunc conturbati sunt princi-
pes Edom, robustos Moab obrinuit tremor:
obriguerunt omnes habitatores Chanaan.
* Irruat super eos formido & pavor, in ma-
gnitudine brachij tui: fiant immobiles qua-
si lapis, donec pertranseat populus tuus Do-
mine, donec pertranseat populus tuus ille,
quem possedisti. * Introduces eos, & plan-
tabis in monte hereditatis tuæ, firmissimo
habitaculo tuo, quod operatus es Domine:
sanctuarium tuum Domine, quod firmaue-
runt manus tuæ. * Dominus regnabit in æ-
ternum & ultra. * Ingressus est enim eques
Pharaon cum curribus & equitibus eius in
mare: & reduxit super eos Dominus aquas
maris: filij autem Israel ambulauerunt per
siccum in medio eius. * Sumpsit ergo Maria
prophetissa, soror Aaron, tympanum in ma-
nu sua; egressæque sunt omnes mulieres post
eam cum tympanis & choris, * Quibus præ-
cinebat, dicens: Cantemus Domino, glorio-
sè enim magnificatus est, equum & ascen-
sorem eius deiecit in mare. * Tulit autem
Moyses Israel de mari rubro, & egressi sunt
in desertum Sur: ambulaueruntque tribus
diebus per solitudinem, & non inueniebant
aquam.

* Sep. 10. d.
15.
11. 12. a. v.
Psal. 117. v.
14.

* Psal. 77. b.
11. & 104. d.
16.
Psal. 111. a.
7.
Hebr. 11. d.
29.
* Sep. 12. b.
15.

aquam. * Et vēnerunt in Mara, nec poterant
bibere aquas de Mara, eo quod essent ama-
ræ: vnde & congruum loco nomen impo-
suit, vocans illum Mara, id est, amaritudi-
nem. * Et murmuravit populus contra Moy-
sen, dicens: Quid bibemus? * At ille clama-
uit ad Dominum, qui ostendit ei lignum:
quod cum misisset in aquas, in dulcedinem
versæ sunt, ibi constituit ei præcepta, atque
iudicia, & ibi tenuit eum, * Dicens: Si 26

• Iudith. 5.
C. 15.
Ecclesi. 8. a.
1.

audieris vocem Domini Dei tui, & quod
rectum est coram eo feceris, & obedie-
ris mandatis eius, custodierisque omnia
præcepta illius, cunctum languorem,
quem posui in Ægypto, non inducam su-
per te: ego enim sum Dominus sanator tuus.
27 * Venerunt autem in Elim filij Israel, ubi
erant duodecim fontes aquarum, & septua-
ginta palmæ: & castramentati sunt iuxta
aquas.

C A P. XVI.

*Murmurantibus in deserto Sin de ciborum ino-
pia Israelitis, mittit Dominus coturnices, &
pluit Man ad saturitatem: iussio Domini de
Sabbato seruando, & manna colligendo, &
in monumentum reponendo, quo eos alit quo
tidie per quadraginta annos.*

849. 11. 2. 3.

Profectique sunt de Elim, & venit omnis
multitudo filiorum Israel in desertum A
Sin, quod est inter Elim & Sinai: quinto de-
cimo die mensis secundi, postquam egressi
sunt de terra Ægypti. * Et murmurauit om-
nis congregatio filiorum Israel contra Moy-
sen & Aaron in solitudine. * Dixeruntque fi-
lij Israel ad eos: Vtinam mortui essemus per
manum Domini in terra Ægypti, quando
sedebamus super ollas carnum, & come-
debamus panem in saturitate: cur eduxistis
nos in desertum istud, vt occideretis omne
multitudinem fame? * Dixit autem Domi-
nus ad Moysen. Ecce ego pluam vobis pa-
nes de coelo: egredietur populus, & colligat
quæ sufficiunt per singulos dies: vt tentem
eum vtrum ambulet in lege mea, an non. *
Die autem sexto parent quod inferant: & sic
duplum quam colligere solebant per singu-
los dies. * Dixeruntque Moyses & Aaron ad
omnes filios Israel: Vespere scietis, quod Do-
minus eduxerit vos de terra Ægypti. * Et ma-
ne videbitis gloriam Dñi: audiuit enim mur-
mur vestrum contra Dñm: nos verò quid sumus,

8 quia mussitastis contra nos? * Et ait Moyses:
Dabit vobis Dñs vespere carnes edere, &
mane panes in saturitate: eo quod audierit
murmurationes vestras, quibus murmurati
estis contra eum, nos enim quid sumus? nec
contra nos est murmur vestrum, sed contra
9 Dominum. * Dixit quoque Moyses ad Aa-
ron, Die vniuersę congregationi filiorum Is-
rael: Accedite coram Domino: audiuit enim
10 murmur vestrum. * Cumque loqueretur
Aaron ad omnem certum filiorum Israel,
respexerunt ad solitudinem: & ecce gloria
11 Domini apparuit in nube. * Locutus est au-
tem Dominus ad Moysen, dicens: * Audiui
12 murmuraciones filiorum Israel, loquere ad
eos: Vespere comedetis carnes & mane sa-
turabimini panibus: scietisque quod ego sũ
13 Dominus Deus vester. * Factũ est ergo ve-
spere, & ascendens coturnix, cooperuit ca-
stra: mane quoque ros iacuit per circuitum
14 castrorum. * Cumque operuisset superficiẽ
D terre, apparuit in solitudine minuter, &
quasi pilo tufum, in similitudinem pruinę
15 super terram. * Quod cum vidissent filij Is-
rael, dixerunt ad inuicem? Man hũ? quod si-
gnificat? Quid est hoc? ignorabant enim quid
esset. Quibus ait Moyses. Ille est panis, quẽ
16 Dominus dedit vobis ad vescendum. * Hic
est sermo, quem præcepit Dominus: Colli-
gat vnusquisq; ex eo quantum sufficit ad ve-
scendum: gomor per singula capita iuxta nu-
merum

* Eccl. 49. a.

* Num. 11.

b. 7.

Psalm. 77 c.

24.

Sap. 16. c.

10.

Ioan. 6. d.

11.

1. Cor. 10.

a. 1.

* 2. Cor. 8.
b. 13.

merum animarum vestrarum, quæ habitant
in tabernaculo, sic tolletis. * Feceruntque ita
filij Israel: & collegerunt, alius plus, alius mi-
nus. * Et mensi sunt ad mēsuram gomor: nec
qui plus collegerat, habuit amplius: nec qui E
minus parauerat, reperit minus: sed singuli
iuxta id quod edere poterant, congregaue-
runt. * Dixitque Moyses ad eos: Nullus relin-
quat ex eo in manē. * Qui non audierunt eū,
sed dimiserunt quidam ex eis vsq; manē, &
scatere coepit vermibus, atque computruit:
& iratus est contra eos Moyses. * Colligebāt
autem manē singuli, quantum sufficere po-
terat ad vescendum: cumque incaluisse sol,
liquefiebat. * In die autem sexta collegerunt
cibos duplices, idest, duo gomor per singu-
los homines: venerunt autem omnes prin-
cipes multitudines, & narrauerunt Moyfi. *
Qui ait eis: Hoc est, quod locutus est Domi-
nus: Requies sabbati sanctificata est Domi-
no cras: quodecunque operandum est, facite; &
quæ coquenda sunt, coquite: quidquid autē
reliquum fuerit, reponite vsq; in manē. * Fe-
ceruntque ita, vt præceperat Moyses, & non
computruit, neq; vermis inuentus est in eo.
* Dixitque Moyses, Comedite illud hodie,
quia sabbatum est Domini: non inuenietur
hodie in agro. * Sex diebus colligite: in die
autem septimo sabbatum est Domini, idcir

27 cō non inuenietur. * Venitque septima dies,
& egressi de populo vt colligerent, non inue-
28 nerunt. * Dixit autem Dominus ad Moysen.
Vsquequō nō vultis custodire mādata mea,
29 & legem meam? * Videte quōd Dominus de-
derit vobis sabbatū, & propter hoc die sex-
ta tribuit vobis cibos duplices: maneat v-
nusquisq; apud semetipsum, nullus egredia-
30 tur de loco suo die septimo. * Et sabbatiza-
31 uit populus die septimo. * Appellauitq; do-
mus Israel nomen eius Man: quod erat qua-
si semē coriandri album, gustusque eius quasi
32 similis cum melle. * Dixit autem Moyses:
G Ille est sermo, quem præcepit Dominus: Im-
ple gomor ex eo, & custodiatur in futuras
retro generationes: vt nouerint panem, quo
alui vos in solitudine, quando educti estis de
33 terra Ægypti. * Dixitque Moyses ad Aaron: Su-
me vas vnum, & mitte ibi Man, quantum
potest capere gomor: & reponere coram Do-
mino ad seruandum in generationes ve-
34 stras. * Sicut præcepit Dominus Moyfi. Po-
suitque illud Aaron in tabernaculo refer-
35 uandum. * Filij autem Israel comederunt
Man quadraginta annis, donec venirent
in terram habitabilem: hoc cibo ali-
ti sunt, vsquequō tangerent fines terræ
36 Chanaan. * Gomor autem decima pars
est Ephē.

* Neh. 9. d.
13.
Iudith. 1. c.
13.

C A P. X V I I.

*Rursus murmurantibus in Raphidim ob aqua-
penuriam filij Israel, dat Dominus aquam
de petra: Amalecitis inuadentibus Hebraeos, sed
pugnante Iosue, & in monte Moysi extensis
manibus erant vincuntur.*

Igitur profecta omnis multitudo filiorum
Israel de deserto Sin per mansiones suas, A
iuxta sermonem Domini, castrametati sunt
in Raphidim, vbi non erat aqua ad bibendū
populo. * Qui iurgatus cōtra Moysen: ait: Da
nobis aquam, vt bibamus. Quibus respondit

3 Moyses. Quid iurgamini contra me: cur ten-
tatis Dominum? * Sitiuit ergo ibi populus
præ aquæ penurā, & murmurauit contra
Moysen dicens: Cur fecisti nos exire de Æ-
gypto, vt occideres nos, & liberos nostros,
4 ac iumenta sic? * Clamauit autem Moyses ad
Dominum, dicens: Quid faciam populo huic?
5 adhuc paululum, & lapidabit me. * Erat
Dominus ad Moysen: Antecede populum,
& sume tecum de senioribus Israel: & vir-
gā, qua percussisti fluium, tolle in manu
6 tua, & vade. * Et ego stabo ibi corā te, supra
petram

* Num. 10. 13.
4.

* Sep. 14. c.
10.

97. b. 17.
1. Cor. 10. a.
* Iudith. 4.
d. 11.
Sap. 11. a. 1.
Deut. 27. d.
17.

petram Horeb: percutitq; petram, & exiit
ex ea aqua, vt bibat populus. Fecit Moyfes
ita coram senioribus Israel: * Et vocauit no-
men loci illius, Tentatio, propter iurgium fi-
liorum Israel, & quia tentauerunt Dominũ,
dicentes: Est ne Dominus in nobis, an non?
Venit autem Amalec, & pugnabat cõtra Is-
rael in Raphidim. * Dixitq; Moyfes ad Iosue:
Elige viros: & egressus, pugna contra Ama-
lec: cras ego stabo in vertice colliis, habens
virgã Dei in manu mea: * Fecit Iosue, vt lo-
cutus erat Moy'es, & pugnavit cõtra Ama-
lec: Moy'es autem & Aaron & Hur ascen-
derunt super verticem collis. * Cumque le-
uaret Moy'es manus, vincebat Israel: sin au-
tem paululum remisisset, superabat Ama-

12 lec. * Manus autem Moyfi erant graues: su-
mentes igitur lapidem, posuerunt subter
eum, in quo sedit: Aaron autem & Hur su-
stentabant manus eius ex vtraque parte. Et
D factum est, vt manus illius non lassarentur
13 vsque ad occasum solis. Fugauitq; Iosue A-
14 malec, & populum eius in ore g'adij. * Di-
xit autem Dominus ad Moysem: Scribe
hoc ob monumentum in libro, & tradet
auribus Iosue: delebo enim memoriam
15 Amalec sub cœlo. * Ædificauitque Moy-
ses altare: & vocauit nomen eius, Do-
16 minus exultatio mea, dicens: * Quia ma-
nus folij Domini, & bellum Domini erit
contra Amalec, à generatione in genera-
tionem.

CAP. XVIII.

Iethro socer Moyfi uxorem cum filijs ad eum re-
ducit: & auditis Dei operibus, cum Domi-
num laudasset, iisq; sacrificasset, sanum con-
siliũ Moyfi dedit in constituendis iudicio-
rum magistratibus, qui minora dijudicent.

C Vmque audisset Iethro, sacerdos Madian,
cognatus Moyfi, omnia quæ fecerat A-
Deus Moyfi, & Israeli populo suo, & quod
eduxisset Dominus Israel de Ægypto: * Tul-
lit Sephoram vxorem Moyfi, quam remisere-
rat: * Et duos filios eius, quorum vnus voca-
batur Gersam, dicente patre: A duena fui in
terra aliena. * Alter vero Eliezer: Deus enim,
ait patris mei adiutor meus, & eruit me de
gladio Pharaonis. * Venit ergo Iethro co-
gnatus Moyfi, & filij eius, & vxor eius, ad
Moysem in desertum, vbi erat castramenta-
tus iuxta montem Dei. * Et mandauit Moy-
si, dicēs: Ego Iethro cognatus tuus venio ad
te, & vxor tua, & duo filij tui cum ea. * Qui
egressus in occursum cognati sui, adorauit,
& osculatus est eum: salutaueruntq; semu-
tuo verbis pacificis. Cũq; intraffet taber-
naculum, * Narrauit Moyfes cognato suo

cuncta, quæ fecerat Dominus Pharaoni, &
Ægyptijs propter Israel, vniuersumq; labo-
rẽ, qui acciderat eis in itinere, & quod libe-
rauerat eos Dominus. * Latatusq; est Iethro
super omnibus bonis, quæ fecerat Dominus
Israel, eod quod eruisset eum de manu Ægy-
ptiorum, * Et ait, Benedictus Dominus,
qui liberauit vos de manu Ægyptiorum, &
de manu Pharaonis: qui eruit populum suũ
de manu Ægypti. Nunc cognoui, quia ma-
gnus Dominus super omnes deos: eod quod
superbẽ egerint contra illos. * Obtulit ergo
C Iethro cognatus Moyfi holocausta, & ho-
stias Deo: veneruntq; Aaron & omnes senio-
res Israel, vt comederent panem cum eo co-
ram Deo. * Altera autem die sedit Moyfes,
vt iudicaret populum, qui assistebat Moyfi
à mane vsque ad vesp̄am. * Quod cum vi-
disset cognatus eius, omnia scilicet quæ age-
bat in populo, ait: Quid est hoc quod facis
in plebe: cur solus sedes, & omnis populu
præstolatur de manẽ vsque ad vesp̄am? *
Cui respondit Moyfes: Venit ad me populus
querens sententiam Dei: * Cũque accide-
rit eis aliqua disceptatio, veniunt ad me, vt
iudi-

* Sup. 1. b. 4.
10. c. 16. d.
11. b. 7. e.
18. 14. b. 8.

* Sup. 1. d.
11.

17 iudicem inter eos, & ostendā praecepta Dei,
 & leges eius. * At ille: Non bonam, inquit, 17
 rem facis: * Stulto labore consumeris & tu, 18
 populus iste qui tecum est: ultra vires tuas
 est negotium, solus illud non poteris susti-
 nere. * Sed audi verba mea atq; consilia, & 19
 erit Deus tecum. Esto tu populo in his, quae
 ad Deum pertinent, ut referas quae dicuntur
 ad eum: * Ostendatq; populo ceremonias & 20
 ritum colendi, viamque per quam ingredi
 debeant, & opus quod facere debeant. * Pro- 21
 uide autem de omni plebe viros potentes, & d-
 rimentes Deum, in quibus sit veritas, & qui
 oderint auaritiam, & constitue ex eis tri-
 bunos, & centuriones, & quinquagenarios, &
 decanos, * Qui iudicet populum omni tem- 22
 pore: quidquid autem maius fuerit, referant
 ad te, & ipsi minora tantummodo iudicent:
 leuiusque sit tibi, partito in alios onere. * Si 23
 hoc feceris, implebis imperium Dei, & prae-
 cepta eius poteris sustentare: & omnis hic
 populus reuertetur ad loca sua cum pace. * 24
 Quibus auditis, Moyses fecit omnia, quae ille
 suggererat. * Et electis viris strenuis de eun- 25
 do Israel, constituit eos principes populi,
 tribunos, & centuriones, & quinquagena-
 rios, & decanos: * Qui iudicabant plebem 26
 omni tempore: quidquid autem grauius
 erat, referebant ad eum, faciliora tantum-
 modo iudicantes. * Dimisitque cognatum 27
 suum: qui reuersus abiit in terram suam.

C A P. X I X.

*Israelita motis castris veniunt in Sinā: Moyses
 iussu Dei ascendit in montem, monita eius
 refert ad populum, qui sanctificari iubetur,
 ut descendat Dominus in fulgure & tonitru,
 coram omni plebe Moysi locutus.*

1 Mens tertio egressionis Israel de terra
 Aegypti, in die hac venerunt in soli-
 tudinem Sinai. * Nā profecti de Raphidim, 2
 & peruenientes vsque in desertum Sinai, ca-
 strametati sunt in eodem loco, ibique Israel
 fixit tentoria ē regione montis. * Moyses au- 3
 tem ascendit ad Deum, vocauitque eum Do-
 minus de monte, & ait: Hae dices domui Ia-
 cob: & annuntiabis filiis Israel, * Vos ipsi vi- 4
 distis, quae fecerim Aegyptijs, quomodo por-
 tauerim vos super alas aquilarum, & assump-
 serim mihi. * Si ergo audieritis vocem meā, 5
 & custodieritis pactum meum, eritis mihi
 in peculium de cunctis populis: mea est enim
 omnis terra. * Et vos eritis mihi in regnum 6
 sacerdotale, & gens sancta: haec sunt verba, B
 quae loqueris ad filios Israel. * Venit Moyses: 7
 & conuocatis maioribus natu populi, expo-
 suit omnes sermones, quos mandauerat Do-
 minus. * Responditque omnis populus simul: 8
 Cuncta quae locutus est Dominus, faciemus.
 Cumque retulisset Moyses verba populi ad
 Dominum, * Ait ei Dominus: Iam nunc ve- 9

niam ad te in caliginis nubis, ut audiat me
 populus loquentem ad te, & ut credat tibi
 in perpetuum. Nuntiauit ergo Moyses ver-
 10 ba populi ad Dominum. * Qui dixit ei: Va-
 de ad populum, & sanctifica illos hodie, &
 11 cras, lauentque vestimenta sua. * Et sint pa-
 rati in diem tertium: in die enim tertia de-
 scendet Dominus coram omni plebe super
 12 montem Sinai. * Constitueque terminos po-
 13 pulo per circuitum, & dices ad eos: Cauete
 ne ascendatis in montem, nec tangatis fines
 illius: omnis qui tetigerit montem, morte
 14 morietur. * Manus non tanget eum, sed lapi-
 dibus opprimetur, aut confodietur iaculis:
 siue iumentum fuerit, siue homo, non viuet:
 cum ceperit clangere buccina, tunc ascen-
 15 dant in montem. * Descenditque Moyses de
 monte ad populum, & sanctificauit eum.
 16 Cumque lauissent vestimenta sua, * Ait ad
 eos: Estote parati in diem tertium, & ne ap-
 17 propinquetis vxoribus vestris. * Iamque ad-
 uenerat tertius dies, manē inclaruerat: &
 ecce coeperunt audiri tonitrua, ac micare
 fulgura, & nubes densissima operire mon-
 tem, clangorque buccinae vehementius per-
 strepebat: & timuit populus, qui erat in ca-
 18 stris. * Cumque eduxisset eos Moyses in oc-
 cursum Dei de loco castrorum, steterunt ad
 19 radices montis. * Totus autem mons Sinai
 D fumabat, eo quod descendisset Dominus su-
 per eum in igne, & ascenderet fumus ex eo
 quasi de fornace: eratque omnis mons terri-
 20 bilis. * Et sonitus buccinae paulatim cresce-
 bat in maius, & prolixius tendebatur: Moy-
 ses loquebatur, & Deus respondebat ei. * De-
 scenditque Dominus super montem Sinai in
 ipso Montis vertice, & vocauit Moysen in
 21 cacumen eius. Quod cum ascendisset, * Dixit
 ad eum: Descende, & contestare populum.
 ne forte velit transcendere terminos ad vi-
 22 dendum Dominum, & pereat ex eis pluri-
 ma multitudo. * Sacerdotes quoque qui ac-
 cedunt ad Dominum, sanctificentur, ne per-
 23 cutiat eos. * Dixitque Moyses ad Dominum:
 Non poterit vulgus ascendere in montem Si-
 nai, tu enim testificatus es, & iussisti, dicens:
 Pone terminos circa montem, & sanctifica
 24 illum. * Cui ait Dominus: Vade, descende:
 ascendeque tu, & Aaron tecum: sacerdotes
 autem & populus ne transeant terminos,
 nec ascendant ad Dominum, ne forte inter-
 25 ficiat illos. * Descenditque Moyses ad po-
 pulum, & omnia narrauit eis.

C A P. X X.

*Angelus vice Dei ex Sinā monte decalogum
 promulgat toti populo, sed is manu Moysi
 internuncius mandata Dei sibi exponit: Moyses
 solatur populum; ac terrenum aut lapideum
 de infelsis lapidibus altare facere iubetur,
 ad quod non sit per gradus ascendendum.*

Locutusque est Dominus cunctos sermones hos : *Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Egypti, de domo servitutis. * Non habebis deos alienos contra me. * Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem, quæ est in cælo desuper, & quæ in terra deorsum, nec eorum, quæ sunt in aquis sub terra. * Non adorabis ea, neque coles : ego sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam & quartam generatione eorum, qui oderunt me. * Et facies misericordiam in millia his qui diligunt me, & custodiunt præcepta mea. * Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum : nec enim habebit infontem Dominus eum qui assumpserit nomen Domini Dei frustra. * Memento ut diem sabbati sanctifices. * Sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua. * Septimo autem die sabbatum Domini Dei tui est : nō facies omne opus in eo, tu, & filius tuus, & filia tua, servus tuus & ancilla tua, iumentum tuum, & advena qui est intra portas tuas. * Sex enim diebus fecit Dominus cælum, & terram, & mare, & omnia quæ in eis sunt, & requieuit in die septimo, idcirco benedixit Dominus die sabbati, & sanctificavit eum. * Honora patrem tuum & matrem tuam, ut sis longævus super terram, quia Dominus Deus tuus dabit tibi. * Nō occides. * Non mæchaberis. * Non furtum facies. * Nō loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. * Nō concupisces domum proximi tui : nec desiderabis uxorem eius, non servum, non ancillam, non bovem, nō asinum, nec omnia quæ illius sunt. * Cunctus autem populus videbat voces & lampades, & sonitum buccinæ, montemque fumantem : & perterriti ac pavore concussi, steterunt procul, * dicentes Moysi : Loquere tu nobis, & audiemus : non loquatur nobis Dominus, ne forte moria-

mur. * Et ait Moyses ad populum : Nolite timere : ut enim probaret vos venit Deus, & ut terror illius esset in vobis, & nō peccaretis. * Stetitque populus de longe. Moyses autem accessit ad caliginem, in qua erat Deus. * Dixit præterea Dominus ad Moysen : Hec dices filiis Israel : Vos vidistis quod de cælo locutus sum vobis. * Nō facietis deos argenteos, nec deos aureos facietis vobis. * Altare de terra facietis mihi, & offeretis super eo holocausta & pacifica vestra, oves vestras & boues in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei : veniam ad te, & benedicam tibi. * Quod si altare lapideum feceris mihi, non ædificabis illud de sectis lapidibus : si enim levaveris cultum super eo, polluetur. * Non ascendes per gradus ad altare meum, ne reueletur turpitudine tua.

C A P. XXI.

Præcepta iudicialia quoad emptitos servos, & ancillas, furta, homicidia, parricidia, plagium, parentum maledicta, rixas, & calumnias penas, atque corruptam bonem.

Hæc sunt iudicia quæ propones eis. * Si emeris servum Hebræum, sex annis terminet tibi : in septimo egredietur liber gratis. * Cum quali veste intraverit, cum tali exeat : si habens uxorem, & vxor egredietur simul. * Sin autem dominus dederit illi uxorem, & pepererit filios & filias : mulier & liberi eius erunt domini sui, ipse vero exibat cum vestitu suo. * Quod si dixerit servus : Diligo dominum meum & uxorem, ac liberos, nō egrediar liber : offeret eum dominus dijs, & applicabitur ad ostium, & postes, perforabitque aurem eius subula : & erit ei servus in sæculum. * Si quis vendiderit filiam suam, in famulam, nō egredietur sicut ancille exire consueverunt. * Si displicuerit oculis domini sui cui tradita fuerat, dimittet eam : populo autem alieno vendendi non habebit potestatem, si pre-

Heb. 11. c.
18.
Deut. 18. c.
16.

* Inf. 17. b.
8. p. 2. 7.

* Deut. 17. 2.
10. 2. 11.

Deut. 15. c.
15.
Lev. 16. c. 14

Deut. 5. 2. 6.
Ps. 80. c. 11.
96. b. 7.
Lev. 16. 2. 1.
Deut. 4. c. 17
Ios. 14. d. 14

* Deut. 5. b.
21.
Levit. 19. c.
13. j.
Mat. 5. c. 17.
* Ezech. 10. b.
11.
Deut. 5. b. 17
Ios. 11. b.
14.

* Gen. 2. 2.
1.

* Deut. 5. b.
16.
Mat. 15. 4. 4
Eph. 6. a. 2.
* Matt. 5. c.
16.

* Ro. 7. b. 7.
11 c. 9.

si spreuerit eam. * Sin autem filio suo despō-
derit eam, iuxta morem filiarum faciet illi.
* Quod si alteram ei acceperit, providebit
puellæ nuprias, & vestimenta, & pretium
pudicitie non negabit. * Si tria ista nō fece-
rit, egredietur gratis absque pecunia. * Qui
percusserit hominem volens occidere, mor-
te moriatur. * Qui autem non est insidiatus,
sed Deus illum tradidit in manus eius: con-
stituiam tibi locum in quem fugere debeat.
* Si quis per industriam occiderit proximū
suum, & per insidias: ab altari meo euelles
eum, vt moriatur. * Qui percusserit patrem
suum aut matrem, morte moriatur. * Qui
furatus fuerit hominem, & vendiderit eum,
conuictus noxx, morte moriatur. * Qui ma-
ledixerit patri suo, vel matri, morte moria-
tur. * Si rixati fuerint viri, & percusserit al-
ter proximum suum lapide vel pugno, & il-
le mortuus non fuerit, sed iacuerit in lectu-
lo: si surrexerit, & ambulauerit foris super
baculum suum, innocens erit qui percusse-
rit, ita tamen vt operas eius, & impenfas in
medicos restituat. * Qui percusserit seruum
suum, vel ancillam virga, & mortui fuerint
in manibus eius, criminis reus erit. * Sin au-
tem vno die vel duobus superuixerit, non
subiacebit poenæ, quia pecunia illius est. * Si
rixati fuerint viri, & percusserit quis mulie-
rem prægnantem, & abortiuum quidem fe-
cerit, sed ipsa vixerit: subiacebit dāno quan-
tum maritus mulieris experierit, & arbitri
iudicauerint. * Sin autem mors eius fuerit
subsecuta, reddet animam pro anima, *ocu-
lum pro oculo, dentem pro dente, manum
pro manu, pedem pro pede, *adustionē pro
adustione, vulnus pro vulnere, liuorem pro
liuore. * Si percusserit quispiam oculum ser-
ui sui aut ancillæ, & luscus eos fecerit, dimit-
tere eos liberos pro oculo quem eruit. * Den-
tem quoque si excusserit seruo vel ancillæ
suz, similiter dimittet eos liberos. * Si bos
cornu percusserit virum aut mulierem, &
mortui fuerint, lapidibus obruetur: & non
comedentur carnes eius, dominus quoque
bouis innocens erit. * Quod si bos cornu-
ta fuerit ab heri, & nudius tertius, & conte-
stati sunt dominum eius, nec recluserit eū,
occideritque virum aut mulierem: & bos
lapidibus obruetur, & dominum eius occi-
dent. * Quod si pretium fuerit ei impositū,
dabit pro anima sua quidquid fuerit postu-
latus. * Filium quoq; & filiam si cornu per-
cusserit, simili sententiæ subiacebit. * Si ser-
uum, ancillamq; inuaserit, triginta siclos ar-
genti domino dabit, bos verò lapidibus op-
rimetur. * Si quis aperuerit cisternam, &
foderit, & nō operuerit eam, cecideritq; bos
aut asinus in eam, *reddet dominus cister-
næ pretium iumentorum: quod autem mor-

tem est ipsius erit. * Si bos alienus bouem
alterius vulnerauit, & ille mortuus fuerit:
vendent bouem vinum, & diuident pre-
tium, cadauer autem mortui inter se disper-
tient. * Sin autem sciebat quod bos cornu-
peta esset ab heri, & nudius tertius, & non
custodiuit eum dominus suus: reddet bo-
uem pro boue, & cadauer integrum ac-
cipiat.

C A P. X X I I.

*Furti damneque illati pœna, depositi, commo-
dati, conducti, atque stupri lex, maleficorum,
bestialitatis, sacrificij idololatrici suppli-
cium, advena, vidua & pupillo nocensium
pœna: mutui, usura & pignoris lex, ac obe-
dientia & decimarum primitiarum, primo-
genitorum: de carne à bestiis prægnata.*

Si quis furatus fuerit bouem, aut ouem, &
occiderit vel vendiderit: quinque boues
pro vno boue restituet, & quatuor oues pro
vna oue. * Si effringens tur domum siue suf-
fodiens fuerit inuentus, & accepto vulnere
mortuus fuerit: percussor non erit reus san-
guinis. * Quod si orto sole hoc fecerit, homi-
cidium perpetravit, & ipse morietur. Si non
habuerit quod pro furto reddat, ipse venun-
dabitur. * Si inuentum fuerit apud eum quod
furatus est, viuens, siue bos, siue asinus, siue
ouis: duplum restituet. * Si laferit quispiam
agrum vel vineam, & dimiserit iumentum
suum, vt depascatur aliena: quidquid opti-
mum habuerit in agro suo, vel in vinea, pro
damni æstimatione restituet. * Si egressus
ignis inuenerit spinas, & comprehenderit
aceruos frugum, siue stantes segetes in agris,
reddet damnum qui ignem succenderit. * Si
quis commendauerit amico pecuniam, aut
vas in custodiam, & ab eo, qui suscepit,
furto ablata fuerint: si inuenitur fur, dupli
reddet, * si latet fur, dominus domus appli-
cabitur ad deos, & iurabit quod non exten-
derit manum in rem proximi sui, * ad per-
petrandam fraudem, tam in boue, quam in
asino, & oue ac vestimento, & quidquid dā-
num inferre potest: ad deos vtriusque causa
perueniet: & si il li iudicauerint, duplum re-
stituet proximo suo. * Si quis commenda-
uerit proximo suo asinum, bouem, & ouem,
& omne iumentum ad custodiam, & mor-
tuum fuerit, aut debilitatum, vel captum ab
hostibus, nullusque hoc viderit: * iusuran-
dum erit in medio, quod nō extenderit ma-
num ad rem proximi sui: suscipietque domi-
nus iuramentum, & ille reddere non cogē-
tur. * Quod si furto oblatum fuerit, restituet
damnum domino. * Si comestum à bestia,
deferat ad eum quod occisum est, & non re-
stituet. * Qui à proximo suo quidquam ho-
rum mutuo postulauerit & debilitatū aut
mortuum fuerit domino non presente, red-
dere

Leu. 24. c.
17.
Deut. 19. 2. 3.

Leu. 24. 9.
Prou. 20. 6.
20.
Matt. 23. 3.
Matt. 7. b.
20.

* Matt. 5. 2.
38.
Leu. 24. d.
20.
Deut. 19. d.
20.

* Reg. 11. b.
6.

* Gen. 31. c.
29.

dere compelletur. * Quod si impræsentiarū
dominus fuerit, non restituet, maxime si co-
ductum venerat pro mercede operis sui. * Si
seduxerit quis virginem nec dum desponsa-
tam, dormieritque cum ea: dotabit eam, &
habebit eam uxorem. * Si pater virginis da-
re noluerit, reddet pecuniam iuxta modum
dotis, quam virgines accipere consueverūt.
* Maleficos non patieris viuere. * Qui coie-
rit cum iumento, morte moriatur. * Qui im-
molat dijs, occidetur, præterquam Domi-
no soli. * Aduenam non contritabis, neque
affliges eum: aduenæ enim & ipsi fuistis in
Terra Ægypti. * Viduæ & pupillo non no-
cebitis: * Si læseritis eos, vociferabuntur ad
me, & ego audiam clamorem eorum: * &
indignabitur furor meus, percutiamque vos
gladio, & erunt vxores vestræ viduæ, & filij
vestri pupilli. * Si pecuniam mutuam dede-
ris populo meo pauperi, qui habitat tecum,
non vrgebis eum quasi exactor, nec vfuris
opprimis. * Si pignus à proximo tuo acce-
peris vestimentum, ante solis occasum red-
des ei. * Ipsum enim est solum, quo operi-
tur, indumentum carnis eius, nec habet aliud
in quo dormiat: si clamauerit ad me, exau-
diam eum, quia misericors sum. * Dijs non
detrahes, & principi populi tui non male-
dices. * Decimas tuas & primitias tuas non
tardabis reddere, primogenitum filiorum
tuorum dabis mihi. * De bobus quoque, &
ouibus similiter facies: septem diebus sit
cum matre sua, die octaua reddes illum
mihi. * Viri sancti eritis mihi: carnem, quæ à
bestijs fuerit prægustata, non comedetis, sed
proijcietis canibus.

C A P. XXIII.

*Leges præfixæ iudicibus: bos & asinus inimici
seruandus, non accipienda à iudicibus munera:
de anni & dijs septimi quiete, tribusque
festis præcipuis: promittit Deus se populo An-
gelum in ducem itineris præmissurum, & præ-
mium seruantibus præcepta: de idololatria &
federe Chananaeorum fugiendis, deque eis
exterminandis.*

Non fulcipes vocem mēdaciij: nec iun-
ges manum tuam vt pro impio dicas
falsum testimonium. * Non sequeris turbam
ad faciendum malum: nec in iudicio, pluri-
morum acquiesces sententiæ, vt à vero de-
uias. * Pauperis quoque non misereberis in
iudicio. * Si occurreris boui inimici tui, aut
asino erranti, reduce ad eum. * Si videris asin-
um odientis te iacere sub onere, non per-
transibis, sed subleuabis eum eo. * Non de-
clinabis in iudicium pauperis. * Mendaciū
fugies. Infontem, & iustum nō occides: quia
auerfor impiū. * Nec accipies munera, quæ
etiam excæcant prudentes, & subuertunt
verba iustorum. * Peregrino molestus non

eris. scitis enim aduenarum animas: quia
& ipsi peregrini fuistis in Terra Ægypti. *
Sex annis feminabis terram tuam, & con-
gregabis fruges eius. * Anno autem septimo
dimittes eam, & requiescere facies, vt co-
medant pauperes populi tui: & quidquid re-
liquum fuerit, edant bestię agraria facies in
vineæ, & in oliueto tuo. * Sex diebus opera-
beris: septimo die cessabis, vt requiescat bos
& asinus tuus: & refrigeretur filius ancillæ
tuæ, & aduena. * Omnia quæ dixi vobis, cu-
stodite. Et per nomen exterrorū deorum
non iurabitis, neque audietur ex ore vestro.
* Tribus vicibus per singulos annos mihi fe-
sta celebrabit. * Solemnitatem azyrnorum cu-
stodies. Septem diebus comedes azyma, si-
cut præcepit tibi, tempore mensis nouorum,
quando egressus es de Ægypto: non appa-
rebis in conspectu meo vacuus. * Et sole-
mnitatem messis primitiuorum operis tui, quæ-
cunque seminaueris in agro, solemnitatem
quoque in exitu anni, quando congregaue-
ris omnes fruges tuas de agro. * Ter in anno
apparebit omne masculinum tuum coram
Domino Deo tuo. * Non immolabis super
fermento sanguinem victimæ meæ, nec re-
manebit adeps solemnitatis meę vsque ma-
ne. * Primitias frugum terræ tuæ deferes in
domū Domini Dei tui. Non coques hedum
in lacte matris suæ. * Ecce ego mittam An-
gelum meum, qui præcedat te, & custodiat
in via, & introducat in locum, quem paraui.
* Obserua eum, & audi vocem eius, nec cō-
temnendum putes: quia non dimittet cum
peccaueris, & est nomen meum in illo.

Quod si audieris vocem eius, & feceris om-
nia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis,
& affligam affligentes te. * Præcedetque te
Angelus meus, & introducet te ad Amor-
rhæum, & Hethæum, & Pherezæum, Chan-
anæumque & Heugum, & Iebuseum, quos
ego conteram. * Non adorabis deos eorum,
nec decoles eos: non facies opera eorum,
sed destrues eos, & confringes statuas eorū.
* Seruietisque Domino Deo vestro, vt benedi-
cam panibus tuis, & aquis, & auferam in-
firmam de medio tui. * Non erit infœ-
cunda, nec sterilis in terra tua: numerus dierū
tuorum implebo. * Terrorem meum mittā
in præcursum tuum, & occidam omnē po-
pulum, ad quem ingredieris: cunctorumque
inimicorum tuorum coram te terga vertā:
* emittens crabrones prius, qui fugabunt
Heuzum, & Chananzum, & Hethæum, an-
tequam introcas. * Non eijcias eos à facie
tua anno vno: ne terra in solitudinem redi-
gatur, & crescant contra te bestię. * Paula-
tim expellam eos de conspectu tuo, donec
augearis, & possideas Terram. * Ponam au-
tem terminos tuos à Mari rubro vsq; ad Ma-

* Deut. 16.
d. 19.
Ecc. 10. d.
11.
Gen. 31. f

* Sap. 11. a.
1.
Inf. 14. c. 11.
Deut. 16. d.
16.
Ecc. 11. a.
6.

Deut. 14. c. 1.
11.
Inf. 14. cap.
16.
Deut. 7. b.
11.

* Inf. 11. a.
1.
Inf. 14. c. 11.
Deut. 7. c.
11.

Deut. 7. c.
14.

* Deut. 22.
d. 19.

* Leuit. 19.
a. 4.

Zach. 7. c.
10.

* A. B. 23. a.
15.

* Lev. 11. b.
8.
Ecc. 44. b.
10.
Su. 9. 11. a. a.
& b. 12.
Inf. 11. b. 19

* Deut. 22.
a. 1.

* Dan. 11. f.
17.

Deut. 7. a. 26
Lev. 24. b.
17.

re Palaestinarum, & a deserto vsque ad fluuium: tradam in manibus vestris habitatores Terræ, & eiciam eos de conspectu vestro. * Non inibis cum eis foedus, nec cum dijs eorum: * Non habitent in terra tua, ne forte peccate te faciant in me, si serueris dijs eorum: quod tibi certè erit inscandalum.

C A P. XXIV.

Moyſes à Deo latus leges ad populum refert, populus eas accipiat: & factus sanctis inter Deum & populum, oblati Domino sacrificijs, foederisq; sanguine in populum resperso, Moyſes, ceteris ad radicem montis manentibus, solus in montem ascendit, ut tabulas legis accipiat, ubi cum Domino quadraginta diebus & noctibus permansit.

Moyſi quoq; dixit: Ascende ad Dominum tu, & Aaron, Nadab & Abiu, & septuaginta senes ex Israel, & adorabitis procul. * Solusq; Moyſes aſcēdet ad Dñm, & illi nō appropinquabunt: nec populus aſcēdet cum eo. * Venit ergo Moyſes, & narrauit plebi omnia verba Dñi, atq; iudicia: responditq; omnis populus vna voce: omnia verba Domini, quæ locutus est, faciemus. * Scripsit autē Moyſes vniuersos sermones Domini: & manē conſurgens ædificauit altare ad radices montis, & duodecim titulos per duodecim tribus Israel. * Miſitq; iuuenes de filijs Israel, & obtulerūt holocausta, immolauerūtque victimas pacificas Dño, vitulos. * Tulit itaq; Moyſes dimidiam partem sanguinis, &

miſit in crateras: partē autem reſiduam ſudic ſuper altare; * Aſſumenq; volumen foederis, legit audiente populo: qui dixerunt: Omnia quæ locutus eſt Dominus, faciemus, & erimus obediētes. * Ille verò ſumprū sanguinis reſperſit in populū, & ait: Hic eſt ſanguis foederis quod pepigit Dñs vobiscū ſuper cunctis ſermonibus his. * Aſcenderuntque Moyſes & Aron, Nadab, & Abiu, & ſeptuaginta de ſenioribus Israel: & viderūt Deū Israel: & ſub pedibus eius quaſi opus lapidis ſapphirini & quaſi cælū, cū ſerenū eſt. * Nec ſuper eos, qui procul receſſerant de filijs Israel, miſit manū ſuam, videruntq; Deum, & comederunt, ac biberūt. * Dixit autē Dominus ad Moyſen: Aſcende ad me in montē, & eſto ibi: daboq; tibi tabulas lapideas, & legē ac mādāta, quæ ſcripſi: vt doceas eos. * Surrexerunt Moyſes, & Iſue miniſter eius: aſcēdenſq; Moyſes in montē Dei, ſenioribus ait: Expectate hīc, donec reuertamur ad vos. * Habetis Aaron, & Hur vobiscum: ſi quid nātum fuerit quaſtionis, referetis ad eos. * Cūque aſcendiſſet Moyſes, operuit nubes montē, & habitauit gloria Domini ſuper Sinai, tegens illum nube ſex diebus: ſeptimo autē die vocauit eum Dñs de medio caliginis. * Erat autem ſpecies gloriæ Domini, quaſi ignis ardens ſuper verticem montis in conſpectu filiorum Israel. * Ingreſſusque Moyſes medium nebulæ, aſcendit in montē: & fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.

Heb. 1. c. 107.

C A P. XXV.

Inbetur primitiarum, ac donorum oblatio ad Dei tabernaculum formandam, arcam foederis, mensam panum propositionis, & septiceps candelabrum, cunctaque illis pertinentia: horum omnium monstratur exemplar.

Lev. 27. a.
3.

Locutusq; est Dominus ad Moyſen, dicens: * Loquere filijs Israel, vt tollant

A mihi primitias ab omni homine, qui offeret ultroque, accipietis eas. * Hæc sunt autem quæ accipere debetis: Aurum, & argentum, & æs, hyacinthum, & purpuram, coccumque bis tinctum, & byſſum, pilos caprarū, & pelles arietum rubricatas, pellesque ianthinas, & ligna Setim: * oleum ad luminaria concinnanda: aromata in vnguentum, &

E 2 thy.

thymiamata boni odoris: *lapides onychi-
nos, & gemmas ad ornandum ephod, ac ra-
tionale. * Facientque mihi sanctuarium, &
habitabo in medio eorum: * iuxta omnem si-
militudinem tabernaculi, quod ostendam
tibi, & omnium vasorum in cultum eius:
sicque facietis illud. * Arcam de lignis Setim
compingite, cuius longitudo habeat duos &
semis cubitos: latitudo, cubitum & dimi-
dium: altitudo, cubitum similiter ac semis-
sem. * Et deaurabis eam auro mundissimo
intus, & foris: faciesque supra, coronam au-
ream per circuitum: * & quatuor circulos
aureos, quos pones per quatuor arcæ angu-
los: duo circuli sint in latere vno, & duo in
altero. * Facies quoque vinctes de lignis Se-
tim, & operies eos auro. Inducesque per cir-
culos qui sunt in arcæ lateribus, vt porte-
tur in eis: * qui semper erunt in circulis, nec
vnquam extrahentur ab eis. * Ponesque in
arca testificationem quam dabo tibi. * Fa-
cies & propitiatorium de auro mundissimo:
duos cubitos, & dimidium tenebit longitu-
do eius, & cubitum ac semissem latitudo.
* Duos quoque Cherubim aureos, & pro-
ductiles facies, ex vtraque parte oraculi. *
Cherubim vnus sit in latere vno, & alter in
altero. * Vtrunq; latus propitiatorij tegant
expandentes alas, & operientes oraculum,
reipiciantque se mutuò versis vultibus in
propitiatorium quo operienda est arca, * in
qua pones testimonium quod dabo tibi. *
Inde præcipiam, & loquar ad te supra pro-
pitiatorium, ac de medio duorum Cheru-
bim, qui erunt super arcam testimonij, cun-
cta quæ mandabo per te filiis Israel. * Facies
& mensam de lignis Setim, habentem duos
cubitos longitudinis, & in latitudine cubi-
tum, & in altitudine cubitum ac semissem. *
Et inaurabis eam auro purissimo: faciesque
illi labium aureum per circuitum, * & ipsi
labio coronam interrasilem altam quatuor
digitis: & super illam, alteram coronam au-
reolam. * Quatuor quoque circulos aureos
præparabis, & pones eos in quatuor angulis
eiusdem mensæ per singulos pedes. * Subter
coronam erunt circuli aurei, vt mittantur
vestes per eos, & possit mensa portari. * Ip-
sos quoque vinctes facies de lignis Setim, &
circumdabis auro ad subuehendam mensam.
* Parabis & acerabula, ac phialas, & thuri-
bula, & cyathos, in quibus offerenda sunt li-
bamina, ex auro purissimo. * Et pones super
mensam panes propositionis in conspectu
meo semper. * Facies & candelabrum du-
tile de auro mundissimo, hastile eius, & ca-
lamus, scyphos, & sphæras, ac lilia ex ipso
procedentia. * Sex calami egredientur de la-
teribus, tres ex vno latere, & tres ex altero.
* Tres scyphi quasi in nucis modum per ca-

lamus singulos, sphæraque simul, & lili-
& tres similiter scyphi instar nucis in cala-
mo altero, sphæraque simul, & liliū hoc
erit opus sex calamorum, qui producendi
sunt de hastili: * in ipso autem candelabro
erunt quatuor scyphi in nucis modū, spher-
ulæque per singulos, & lilia. * Sphæra sub
duobus calamis per tria loca, quia simul sex
sunt procedentes de hastili vno. * Et spher-
ula igitur, & calami ex ipso erunt, vniuersa
ductilia de auro purissimo. * Facies & lu-
ernas septem, & pones eas super candelabrum,
vt luceant ex aduerso. * Emunctoria
quoque & vbi quæ emuncta sunt extinguan-
tur, fiant de auro purissimo. * Omne pondus
candelabri cum vniuersis vasis suis habebit
talentum auri purissimi. * Inspice, & fac
secundum exemplar, quod tibi in monte
monstratum est.

C A P. XXVI

*Forma & constructio tabernaculi Mosaiici, v. li.
arca, propitiatorij, mensæ, candelabri, & ten-
torij, iuxta suas quaque mensuras.*

Tabernaculum verò ita facies: Decem
cortinas de bysso retorta, & hyacin-
tho, ac purpura, coccoque bis tincto, variatas
opere plumario facies. * Longitudo cortinæ
vnius habebit vigintiocto cubitos: latitudo,
quatuor cubitorum erit. Vnius mensuræ
fiant vniuersa tentoria. * Quinque cortinæ
sibi iungentur mutuò, & alix quinque ne-
xu simili cohærebunt. * Anfulas hyacinthi-
nas in lateribus, ac summitatibus facies cor-
tinarū, vt possint inuicem copulari. * Quin-
quagenas anfulas cortina habebit in vtraque
parte, ita insertas, vt ansa contra ansam ve-
niant, & altera alteri possit aptari. * Facies &
quingenta circulos aureos, quibus corti-
narū vela iungenda sunt, vt vnum taberna-
culū fiat. * Facies & saga, cilicina vndecim,
ad operiendum tectum tabernaculi. * Lon-
gitudo sagi vnius habebit triginta cubitos:
& latitudo, quatuor: æqua erit mensura sa-
gorum omnium. * E quibus quinque iunges
seorsum, & sex sibi mutuò copulabis, ita
vt sextum sagum in fronte tecti duplices.
* Facies, & quingenta ansas in ora sagi
vnius, vt coniungi cum altero queat: &
quingenta ansas in ora sagi alterius, vt
cum altero copuletur. * Facies & quingenta
fibulas æneas, quibus iungantur an-
sæ, vt vnum ex omnibus operimentum fiat,
Quod autem superfuerit in sagis, quæ pa-
rantur tecto, id est vnum sagum quod am-
plius est, ex medietate eius operies postero-
ra tabernaculi. * Et cubitus ex vna parte
pendebit, & alter ex altera qui plus est in sa-
gorum longitudine, vtrunque latus taber-
naculi protegens. * Facies & operimentum
aliud tecto de pellibus arietum rubricatis;
& su-

* Heb. 1 b.
A. 7. 4.

Et super hoc rursus aliud operimētum de
ianthinis pellibus. * Facies & tabulas stan-
tes tabernaculi de lignis Setim, quæ singu-
læ denos cubitos in longitudine habeant, &
in latitudine singulos ac semissem. * In late-
ribus tabulæ, dux in crastaturæ fient, quibus
tabula alteri tabulæ connectatur: atque in
hunc modum cunctæ tabulæ parabuntur. D
* Quarum viginti erunt in latere meridia-
no, quod vergit ad Austrum. * Quibus qua-
draginta bases argenteas fundes, ut binæ ba-
ses singulis tabulis per duos angulos subij-
ciantur. * In latere quoque secundo taber-
naculi quod vergit ad Aquilonem, viginti
tabulæ erunt, quadraginta habentes bases
argenteas, binæ bases singulis tabulis sup-
ponentur. * Ad occidentalem verò plagam
tabernaculi facies sex tabulas, & rursum
alias duas, quæ in angulis erigantur post ter-
gum tabernaculi. * Eruntque coniunctæ a de-
orsum usque sursum, & una omnes compa-
go retinebit. Duabus quoque tabulis, quæ in
angulis ponendæ sunt, similis iunctura ser-
uabitur. * Et erunt simul tabulæ octo, bases
earum argenteæ sedecim, duabus basibus
per unam tabulam supputatis. * Facies &
vestes de lignis Setim quinque ad continen-
das tabulas in uno latere tabernaculi, &
quinque alios in altero, & eiusdem numeri
ad occidentalem plagam: qui mittentur per
medias tabulas a summo usque ad summum.
* Ipsas quinque tabulas deaurabis, & fundes
in eis annulos aureos, per quos vestes tabu-
larum cōtineant: quos operies laminis aureis.
* Et eriges tabernaculum iuxta exemplar, quod
tibi in monte monstratum est. * Facies
& velum de hyacintho, & purpura, cocco-
que bis tincto, & bysso retorta, opere plu-
mario & pulchra varietate contextum. * Quod
appendes ante quatuor columnas de
lignis Setim, quæ ipsæ quidem deauratæ

erunt, & habebunt capita aurea, sed bases
argenteas. * Insetetur autem velum per cir-
culos, intra quod pones arcam testimonij,
quo & Sanctuarium, & Sanctuarij sanctua-
ria diuidentur. * Pones & propitiatorium
super arcam testimonij in sancto sanctorum:
* Mensamque extra velum: & contra men-
sam candelabrum in latere tabernaculi me-
ridiano: mensa enim stabit in parte Aquilo-
nis. * Facies & tentorium in introitu taber-
naculi de hyacintho, & purpura, coccoque
bis tincto, & bysso retorta, opere plumarij.
* Et quinque columnas deaurabis lignorum
Setim, ante quas ducetur tentorium: qua-
rum erunt capita aurea, & bases æneæ.

C A P. X X V. I I.

*Altare holocaustorum & atrium tabernaculi,
tentorium, columna, & oleum lucernarum
parari iubentur, & eorum accensio.*

Facies & altare de lignis Setim, quod ha-
bebit quinque cubitos in longitudine, &
& totidem in latitudine, id est quadrum, &
tres cubitos in altitudine. * Cornua autem
per quatuor angulos ex ipso erunt: & ope-
ries illud ære. * Faciesque in usus eius labes-
tes ad suscipiendos cineres, & forcipes atque
fusticulas, & ignium receptacula: omnia
vasa ex ære fabricabis. * Craticulamque in
modum retis æneam per cuius quatuor an-
gulos erunt quatuor annuli ænei, quos po-
nes subter arulam altaris: eritque craticula
usque ad altaris medium. * Facies & vestes
altaris de lignis Setim duos, quos aperies la-
minis æneis: Et induces per circulos, erunt-
que ex utroque latere altaris ad portandum.
* Non solidum, sed inane & cautum intrinse-
cus facies illud, sicut tibi in monte mon-
stratum est. * Facies & atrium tabernaculi,
in cuius australi plaga contra meridiem erunt
tentoria de bysso retorta: centum cubitos
unum latius tenebit in longitudine. * Et co-
lumnas

lumnas viginti cum basibus totidem æneis, quæ capita cum cælaturis suis habebunt argentea. * Similiter & in latere Aquilonis per longum erunt tentoria centum cubitorum, columnarum viginti, & bases quæque eiusdem numeri, & capita earum cum cælaturis suis argentea. * In latitudine verò atrij, quod respicit ad occidentem, erunt tentoria per quinquaginta cubitos, & columnarum decem, basisque totidem. * In ea quoque atrij latitudine, quæ respicit ad orientem, quinquaginta cubiti erunt. * In quibus quindecim cubitorum tentoria lateri vno deputabuntur, columnarumque tres & bases totidem. * Et in latere altero erunt tentoria cubitos obtinentia quindecim, columnarum tres, & bases totidem. * In introitu verò atrij fiet tentorium cubitorum viginti ex hyacintho & purpura, coccoque bis tincto, & bysso retorta, opere plumarum: columnas habebit quatuor, cum basibus totidem. * Omnes columnarum atrij per circuitum vestitæ erunt argenteis laminis, capitibus argenteis, & basibus æneis. * In

longitudine occupabit atrium cubitos centum, in latitudine quinquaginta, altitudo quinquæ cubitorum erit: fietque de bysso retorta, & habebit bases æneas. * Cuncta vasa tabernaculi in omnes usus & caeremonias, tam paxillos eius, quàm atrij, ex ere facies. * Præcipe filiis Israel, vt afferant tibi oleum de arboribus oliarum purissimum, piloque contusum: vt ardeat lucerna semper. * In tabernaculo testimonij, extra velum quod oppanum est testimonio. Et collocabunt eam Aaron & filij eius, vt usque manè luceat coram Domino. Perpetuus erit cultus per successiones eorum à filiis Israel.

C A P. XXVIII.

Pontificalia indumenta Aaronis, & filiorum eius describuntur.

Applica quoque ad te Aaron fratrem tuum cum filiis suis de medio filiorum Israel, vt sacerdotio fungantur mihi: Aaron, Nadab, & Abi, Eleazar, & Ithamar. * Faciesque vestem sanctam Aaron fratri tuo in gloriam & decorem. * Et loqueris cunctis sapienti-

pientibus corde, quos repleui spiritu prudē-
 tiz, ut faciant vestes Aaron, in quibus san-
 ctificatus inuisitret mihi. * Hæc autem erit
 vestimenta, quæ facient: Rationale, & super-
 humerale, tunicam & lineam strictam, ci-
 darim & balteum. Facient vestimenta san-
 cta fratri tuo Aaron & filiis eius, ut facer-
 tio fungantur mihi. * Accipientque aurum,
 & hyacinthum, & purpuram, coccoque
 bis tinctum, & byssum. * Facient autem su-
 perhumerale de auro & hyacintho & pur-
 pura, coccoque bis tincto, & bysso retorta,
 opere polymito. * Duas oras iunctas habe-
 bit in vitroque latere summitatem, ut in vñ
 redeant. * Ipsa quoque textura & cuncta ope-
 ris varietas erit ex auro, & hyacintho, &
 purpura, coccoque bis tincto, & bysso re-
 torta. * Sumesque duos lapides onychinos,
 & sculpes in eis nomina filiorum Israel: * 10
 Sex nomina in lapide vno, & sex reliqua in
 altero, iuxta ordinem natiuitatis eorum. * 11
 Opere sculptoris & cælatura gemarum, scul-
 pes eos nominibus filiorum Israel, inclusos
 auro atque circumdatos: * Et pones in vitro-
 que latere superhumeralis, memoriale filijs
 Israel. Portabitque Aaron nomina eorum co-
 ram Domino super vtrumque humerum, ob
 recordationem. * Facies & vncinos ex auro,
 & et duas carenulas ex auro purissimo sibi
 inuicem coherentes, quas inferes vncinis. * 15
 Rationale quoque iudicii facies opere poly-
 mito iuxta texturam superhumeralis, ex au-
 ro, hyacintho, & purpura, coccoque bis tin-
 cto, & bysso retorta. * Quadrangulum erit
 & duplex: mensuram palmi habebit tam in
 longitudine, quam in latitudine. * Ponesque
 in eo quatuor ordines lapidum: in primo
 versu erit lapis sanctius, & topazius, & sma-
 ragdus: * In secundo carbunculus, sapphi-
 rus & iaspis: * In tertio ligurius, achates, &
 amethystus: * In quarto chrysolitus, ony- 20

chinus, & beryllus: inclusi auro erunt per
 21 ordines suos. * Habebuntque nomina filio-
 rum Israel: duodecim nominibus cælabun-
 tur, singuli lapides nominibus singulorum
 22 per duodecim tribus. * Facies in rationali
 D catenas sibi inuicem coherentes ex auro
 23 purissimo: * Et duos annulos aureos, quos
 24 pones in vtraque rationalis summitate. * Ca-
 tenasque aureas iunges annulis, qui sunt in
 25 marginibus eius: * Et ipsarum carena-
 rum extrema duobus copulabis vncinis
 in vitroque latere superhumeralis, quod
 26 rationale respicit. * Facies & duos annulos
 aureos, quos pones in summatibus ratio-
 nalis, in oris, quæ è regione sunt superhu-
 27 meralis, & posteriora eius aspiciunt. * Nec
 non & alios duos annulos aureos, qui po-
 nendi sunt in vitroque latere superhumera-
 lis deorsum, quod respicit contra faciem
 iuncturæ inferioris, ut aptari possit cum su-
 28 perhumerali, * Et stringatur rationale annu-
 lis suis cum annulis superhumeralis vitta
 hyacinthina, ut maneat iunctura fabrefa-
 cta, & à se inuicem rationale & superhume-
 29 rale nequeant separari. * Portabitque Aaron
 E nomina filiorum Israel in rationali iudicii
 super pectus suum, quando ingreditur Sā-
 ctuarium memoriale coram Domino in æ-
 30 ternum. * Pones autem in rationali iudicii
 Doctrinam, & Veritatem, quæ erunt in pec-
 tore Aaron, quādo ingreditur coram Do-
 mino: & gestabit iudicium filiorum Israel
 in pectore suo, in conspectu Domini sem-
 31 per. * Facies & tunicam superhumeralis to-
 32 tam hyacinthinam, in cuius medio supra
 erit capitium, & ora per gyrum eius texti-
 lis, sicut fieri solet in extremis vestium par-
 33 tibus, ne facile rumpatur. * Deorsum verò,
 F ad pedes eiusdem tunicæ, per circuitum, quasi
 mala punica facies, ex hyacintho, & purpu-
 ra, & cocco bis tincto, mixtis in medio tin-
 tina:

tinnabulis. *Ita vt tinnabulum sit aureū 34
& malum punicum, rursumque tinnaba-
bulum aliud aureum & malum punicum.

• Eccli. 47.
b. 11. *Et vestietur ea Aaron in officio ministerij, 35

vt audiatur sonitus quando ingreditur & egreditur Sanctuarium in conspectu Domini, & non moriatur. *Facies & laminam de 36
auro purissimo: in qua sculpes opere cala-
toris, Sanctum Domino. *Ligabisque am vit- 37
ta hyacinthina, & erit super tiam, *Immi- 38
nens fronti pontificis: Portabitque Aaron
iniquitates eorum, quæ obtulerunt & san-
ctificauerunt filij Israel, in cunctis muneribus & donarijs suis. Erit autem lamina semper in fronte eius, vt placatus sit eis Dominus. *Stringesque tunicam bysso, & tiam 39
byslinam facies, & balteum opere plum- C
arij. *Porro filijs Aaron tunicas lineas para- 40
bis, & balteos ac tiaras in gloriam & deco-
rem: *Vestiesque his omnibus Aaron fratrem 41
tuum & filios eius cum eo. Et cunctorum
consecrabis manus, sanctificabisque illos,
vt sacerdotio fungantur mihi. *Facies & sy- 42
minalia linea, vt operiant carnem tui pitu-
dinis usque ad femora. *Et vten- 43
tur eis Aaron & filijs eius, quando ingre-
dientur tabernaculum testimonij, vel quan-
do appropinquant ad altare, vt ministrent in
sanctuario, ne iniquitatis rei moriantur. Le-
gitimum sempiternum erit Aaron, & semi-
ni eius post eum.

C A P. XXIX.

Qua fuerit sacerdotum consecratio, ritusque oblationis pro illis, & qui his oblationibus versentur: ac de duobus agnis anniculis quotidie offerendis.

• Sed & hoc facies, vt mihi in sacerdotio 1
consecrentur. Tolle vitulum de armento, A
to, & arietes duos immaculatos. *Panemque 2
azymos, & crustulam absque fermento, quæ
conspersa sit oleo, lagana quoque azyma
oleo lita: de simila triticea cuncta facies. *Et 3
posita in canistro offeres: vitulum autem &
duos arietes. *Et Aaron ac filios eius appli- 4
cabis ad ostium tabernaculi testimonij. Cū-
que laueris parrem cum filijs suis aqua, * 5
Indues Aaron vestimentis suis, id est, linea
& tunica, & superhumerali, & rationali:
quod constringes balteo. * Et pones tiam in 6
capite eius, & laminam sanctam super
tiam, * Et oleum vnctionis fundes super 7
caput eius: atque hoc ritu consecrabitur. B
Filios quoque illius applicabis, & indues tuni-
cis lineis, cingesque balteo. * Aaron scilicet 9
& liberos eius, & impones eis mitras:
eruntque sacerdotes mihi religione perpetua. Postquam initiaueris manus eorum. * 10
Applicabis & vitulum coram tabernaculo
testimonij. Imponentque Aaron & filij eius
manus super caput illius, & mactabis eum, 11

in conspectu Domini, iuxta ostium taber-
12 naculi testimonij. *Sumptumque de sanguine
vituli, Pones super cornua altaris digito
tuo, reliquum autem sanguinem fundes iuxta
13 basim eius. * Sumes & adipem totum, qui
operit intestina, & reticulū iecoris, ac duos
renes, & adipem qui super eos est, & offeres
14 incensum super altare: * Carnes verò vituli
C & corium & fimum combures foris extra
15 castra, eò quod pro peccatis sit. Vnum quo-
que arietem sumes, super cuius caput po-
16 nent Aaron & filij eius manus. Quem cū
mactaueris, tolles de sanguine eius, & fun-
17 des circa altare. * Ipsum autem arietem se-
cabis in frusta, lotaque intestina eius ac pe-
des pones super concisas carnes, & super
18 caput illius. * Et offeres totum arietem in in-
censum super altare: oblatio est Domino,
19 odor suauissimus victimæ Domini. * Tolles
quoque arietem alterum, super cuius caput
20 Aaron & filij eius ponent manus. * Quem
D cū immolaueris, fumes de sanguine eius,
& pones super extremum auriculæ dextere
Aaron & filiorum eius, & super pollices ma-
nus eorum ac pedis dextri, fundesque san-
21 guinem super altare per circuitum. * Cū-
que tuleris de sanguine, qui est super altare,
& de oleo vnctionis, asperges Aaron & ves-
tes eius, & filios & vestimenta eorum. Cō-
22 secratisque ipsis & vestibus, * Tolles adipem
de ariete, & caudam & aruinam, quæ operit
vitalia, ac reticulum iecoris, & duos renes,
atque adipem qui super eos est, armumque
23 dextrum, eò quod sit aries consecrationis: *
Tortamque panis vnius: crustulam consper-
sam oleo, laganum de canistro azymorum,
24 quod positum est in conspectu Domini: *
Ponesque omnia super manus Aaron & fi-
liorum eius, & sanctificabis eos eleuans co-
25 ram Domino. * Suscipiesque vniuersa de ma-
nibus eorum: & incendes super altare in ho-
locaustum, odorem suauissimum in conspe-
26 ctu Domini, quia oblatio eius est. * Sumes
quoque pectusculum de ariete, quo initia-
tus est Aaron, sanctificabisque illud eleua-
tum coram Domino, & cedit in partem
27 tuam. * Sanctificabisque & pectusculum cō-
E secratum, & armum quem de ariete separa-
28 sti, * Quo initiatus est Aaron & filij eius, ce-
dentque in partem Aaron, & filiorum eius
iure perpetuo a filijs Israel, quia primitia
sunt, & initia de victimis eorum pacificis,
29 quæ offerunt Domino. * Vestem autem san-
ctam, qua vtetur Aaron, habebunt filij eius
post eum, vt vngantur in ea, & consecrentur
30 manus eorum. * Septem diebus vtetur illa,
qui pontifex pro eo fuerit constitutus de fi-
lijs eius, & qui ingreditur tabernaculum
31 testimonij, vt ministret in Sanctuario. * Arie-
tem autem consecrationis tolles, & coques
carnes

³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶
 *carnes eius in loco sancto: *Quibus vefce-
 tur & Aaron & filij eius. Panes quoque, qui
 sunt in canistro, in vestibulo tabernaculi te-
 stimonij comedent. *Vt si placabile sacri-
 ficiu; & sanctificentur offerentium manus.
 Alienigena non vescetur ex eis, quia sancti
 sunt. *Quod si remanserit de carnibus con-
 secratis, siue de panibus vsque manè, com-
 bures reliquias igni: non comedentur, quia
 sanctificata sunt. *Omnia, quę precepi tibi,
 facies super Aaron & filijs eius. Septem die-
 bus consecrabis manus eorum: *Et vitulū
 pro peccato offeres per singulos dies ad ex-
 piandum. Mundabisque altare, cum immo-
 laueris expiationis hostiam, & vnges illud
 in sanctificationem. *Septem diebus expia-
 bis altare, & sanctificabis, & erit Sanctum
 sanctorum, omnis, qui tetigerit illud, sancti-
 ficabitur. *Hoc est quod facies in altari: A-
 gnos anniculos duos per singulos dies iugi-

ter, *Vnum agnū manè, & alterum ve-
 sperè, *Decimam partem similę consperse
 oleo tuso, quod habeat mensuram quartam
 partem bin, & vinum ad libandum eiusdem
 mensurę in agno vno. *Altero verò agnū
 offeres ad vesperam iuxta ritum matutine
 oblationis, & iuxta ea quę diximus, in odo-
 rem suauitatis: *Sacrificium est Domino,
 oblatione perpetua in generationes vestras,
 ad ostium tabernaculi testimonij coram
 Domino, vbi constituam vt loquar ad te. *
 Ibiq; præcipiam filijs Israel, & sanctificabi-
 tur altare in gloria mea. * Sanctificabo &
 tabernaculum testimonij cum altari, & Aa-
 ron cum filijs suis, vt sacerdotio fungantur
 mihi. Et habitabo in medio filiorum Israel,
 eroque eis Deus. *Et scient quia ego Domi-
 nus Deus eorum, qui eduxi de terra Egyp-
 ti, vt manerem inter illos, ego Dominus
 Deus ipsorum.

C A P. XXX.

*Instructio altaris thymiamatis, & pecunia in
 usus tabernaculi exigende, & labri igni con-
 struendi pro lotionis sacerdotum, vnguenti
 sacri pro vngendis sacerdotibus & vasis tem-
 pli, unctiois thymiamatis & reliquorum,
 quę ad tabernaculum spectant.*

Facies quoq; altare ad adolendum thy-
 miam, de lignis Setim. *Habens cubi-
 tum longitudinis, & alterum latitudinis, id
 est, quadrangulum, & duos cubitos in alti-
 tudine. Cornua ex ipso procedent. *Vestiel-
 que illud auro purissimo, tam craticulam
 eius, quam parietes per circuitum, & cor-
 nua: Faciesq; ei coronam aureolam per gy-
 rum. *Et duos annulos aureos sub corona
 per singula latera, vt mittantur in eos ve-
 ctes, & altare portetur. * Ipsos quoque ve-
 ctes facies de lignis Setim, & inaurabis. *Po-
 nesque altare contra velum, quod ante ar-
 cam pendet testimonij coram propitiato-

rio, quo tegitur testimonium, vbi loquar ti-
 bi. *Et adolebit incensum super eo Aaron,
 suauē fragrans, manè. Quando componet
 lucernas, incendet illud: *Et quando collo-
 cabit eas ad vesperum, vret thymiam fem-
 piternum coram Domino in generationes
 vestras: *Non offeretis super eo thymiam
 compositionis alterius, nec oblationem, &
 victimam, nec libabitis libamina. *Et de-
 precabitur Aaron super cornua eius semel
 per annum, in sanguine quod oblatum est
 pro peccato, & placabit super eo in genera-
 tionibus vestris. Sanctum sanctorum erit
 Domino. *Locutusq; est Dominus ad Moy-
 sen, dicens: *Quando tuleris summam fi-
 liorum Israel iuxta numerum, dabunt singuli
 pretium pro animabus suis Domino, &
 non erit plaga in eis, cum fuerint recensiti.
 *Hoc autem dabit omnis, qui transit ad no-
 men, dimidium sicii iuxta mensuram tem-
 pli. Siclus viginti obolos habet, Media pars
 sicii

*Num. 1. 3.
 2.

* Lea. 27. c.
25.
Num. 1. 8. 17
Ezech. 45. d.
32.

sicli offeretur Domino. * Qui habetur in numero, a viginti annis & supra, dabit pretium. * Diues non addet ad medium sicli, & pauper nihil minuet. * Susceptamque pecuniam, quæ collata est a filiis Israel, trades in usus tabernaculi testimonij, ut sit monumentum eorum coram Domino, & propitietur animabus eorum. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Facies & labrum æneum cum basi sua ad lauandum: poneque illud inter tabernaculi testimonij & altare. C Et missa aqua, * Lauabunt in ea Aaron, & filij eius manus suas ac pedes, * Quando ingressuri sunt tabernaculum testimonij, & quando accessuri sunt ad altare, ut offerant in eo thymiama Domino, * Ne forte moriatur: legitimum sempiternum erit ipsi, & semini eius per successiones. * Locutusque est Dominus ad Moysen, * Dicens: Sume tibi aromata, primæ myrrhæ & electæ quingentos siclos, & cinnamomi medium, id est, ducentos quinquaginta siclos, calami similiter ducetos quinquaginta. * Cassiæ autem quingentos siclos in pondere sanctuarij, olei de oliuetis mensuram hin. * Faciesque unctio- nis oleum sanctum, unguentum compositum opere unguentarij, * Et unges ex eo tabernaculum testimonij, & arcam testamenti. * Mensamque cum vasis suis, candelabrum, & utensilia eius, altaria thymiatis, * Et holocausti, & uniuersam suppellectilem, quæ ad cultum eorum pertinet. * Sanctificabisque omnia, & erunt Sancta sanctorum: qui tetigerit ea, sanctificabitur. * Aaron & filios eius unges, sanctificabisque eos, ut sacerdotio fungantur mihi. * Filij quoque Israel dices: Hoc oleum unctio- nis sanctum erit mihi in generationes vestras. * Caro hominis non ungetur ex eo, & iuxta compositionem eius non facietis aliud, quia sanctificatum est, & sanctum erit vobis. * Homo quicumque tale composuerit, & dederit ex eo alieno, exterminabitur de populo suo. * Dixitque Dominus ad Moysen: Sume tibi aromata, stacten & onycha, galbanum boni odoris, & thus lucidissimum, æqualis ponderis erunt omnia: * Faciesque thymiama compositum opere unguentarij, mixtum diligenter, & purum, & sanctificatione dignissimum. * Cumque in tenuissimum puluerem uniuersa contuderis, pones ex eo coram tabernaculo testimonij, in quo loco apparebo tibi. Sanctum sanctorum erit vobis in thymiama. * Talem compositionem non facietis in usus vestros, quia sanctum est Domino. * Homo quicumque fecerit simile, ut odore illius perfruatur, peribit de populis suis.

C A P. XXXI.

Deputantur à Domino Beseleel & Ooliab ad extruendum tabernaculi, ac ceterorum, quæ

dicta sunt: de sabbati obseruatione & de duabus lapideis tabulis legis à Domino Moyse datis.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Ecce, vocavi ex nomine Beseleel filium Uri filij Hur de tribu Iuda. * Et impleui eum spiritu Dei, sapientia, & intelligentia, & scientia in omni opere. * Ad excogitandum quidquid fabrefieri potest ex auro, & argento, & ære, * Marmore, & gemmis, & diuersitate lignorum. * Deditque ei socium Ooliab filium Achisamech de tribu Dan. Et in corde omnis eruditi posui sapientiam: ut faciant cuncta, quæ præcepi tibi, * Tabernaculum fæderis & arcam testimonij, & propitiatorium, quod super eam est, & cuncta vasa tabernaculi. * Mensamque & vasa eius, candelabrum purissimum cum vasis suis, & omnia vasa eorum, labrum cum basi sua, * Velles sanctas in ministerio Aaron sacerdoti, & filijs eius, ut fungantur officio suo in sacris. * Oleum unctio- nis, & thymiama aromaticum in Sanctuario, omnia quæ præcepi tibi, facient. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Videte, ut sabbatum meum custodiat: quia signum est inter me & vos in generationibus vestris, ut sciatis, quia ego Dominus, qui sanctifico vos. * Custodite sabbatum meum, sanctum est enim vobis: qui polluerit illud, morte morietur: qui fecerit in eo opus, peribit anima illius de medio populi sui. * Sex diebus facietis opus: in die septimo sabbatum est, requies sancta Domino, omnis qui fecerit opus in hac die morietur. * Custodiant filij Israel sabbatum, & celebrent illud in generationibus suis: factum est sempiternum. * Inter me & filios Israel, signumque perpetuum: sex enim diebus fecit Dominus cælum & terram, & in septimo ab opere cessauit. * Deditque Dominus Moyli, completis huiusmodi sermonibus in monte Sinai, duas tabulas testimonij lapideas, scriptas digito Dei.

C A P. XXXII.

Moyse absente, populus vitulum aureum conflavit & adoravit; ob vitulum adoratum Moyses Deum precatur; de monte descendens tabulas frangit, vitulum comburit, & Aaron obiurgato, idololatrias occidi iubet, ceterisque veniam impetrat iterum consensu monte.

Videns autem populus quod moram faceret descendendi de monte Moyses, congregatus aduersus Aaron, dixit: Surge, fac nobis deos, qui nos præcedant: Moyse enim huic viro, qui nos eduxit de terra Ægypti, ignoramus quid acciderit. * Dixitque ad eos Aaron: Tollite in aures aureas, de vxoribus, filiorumque, & filiarum vestrarum auribus

* Sup. 20. b.
Ezech. 10. b.
11.

* Gen. 1. d.
11.

* Deut. 9. b.
10.

* Act. 7. c.
40.

ribus, & afferte ad me. * Fecitque populus, quæ iusserat, deferens in aures ad Aaron. *

* Vul. 105.
2. 19.

Quas cum ille accepisset, formauit opere fusorio, & fecit ex eis vitulum conflatilem, dixeruntque: Hi sunt dii tui Israel, qui te eduxeruntque de terra Ægypti. * Quod cum vidisset Aaron, ædificauit altare coram eo, & præconis voce clamauit dicens: Cras solennitas Domini est. * Surgentesque manebant, obtulerunt holocausta, & hostias pacificas, & sedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. * Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens: Vade, descende: peccauit populus tuus, quem eduxisti de terra Ægypti. * Recesserunt citò de via, quâ ostendisti eis: feceruntque sibi vitulum conflatilem, & adorauerunt, atque immolantes ei hostias, dixerunt: Isti sunt dii tui Israel, qui te eduxerunt de terra Ægypti. * Rursumque ait Dominus ad Moysen: Cerno quòd populus iste duræ cervicis sit: * Dimitte me, vt irascatur furor meus contra eos, & deleam eos, faciamque te in gentem magnam. * Moyses autem orabat Dominum Deum suum, dicens: Cur, Domine, irascitur furor tuus contra populum tuum, quem eduxisti de terra Ægypti, in fortitudine magna, & in manu robusta? * Ne quæso dicant Ægyptij: Callidè eduxit eos, vt interficeret in montibus, & deleret e terra: quiescat ira tua, & esto placabilis super nequitia populi tui. * Recordare Abraham, Isaac, & Israel, seruorum tuorum, quibus iurasti per temetipsum, dicens: Multiplicabo semen vestrum sicut stellas cœli: & vniuersam terram hanc, de qua locutus sum, dabo femini vestro, & possidebitis eam semper. * Placatusque est Dominus, ne faceret malum, quod locutus Dominus fuerat aduersus populum suum. * Et reuersus est Moyses de monte, portans duas tabulas testimonij in manu sua, scriptas ex

* Cor. 10. b.
11.

* Deut. 9. b.
21.

* 1. Reg. 12.
f. 23.
1. 11. 2.
11.

* Deut. 9. c.
11. 105. b.
11.
Num. 14. c.
11.

* Gen. 12. b.
7. & 15. b. 7.
8. 1. 10.

16 vtraque parte. * Et factas opere Dei: scriptura quoque Dei erat sculpta in tabulis. *

Audiens autem Iosue tumultum populi vociferantis, dixit ad Moysen: Vlulatus pugne auditur in castris. * Qui respondit, Non est clamor adhortantium ad pugnam, neque vociferatio compellentium ad fugam: sed vocem cantantium ego audio. * Cumque appropinquasset ad castra, vidit vitulum, & choros: iratusque valdè, proiecit de manu tabulas, & confregit eas ad radicem montis: * Arripientesque vitulum quem fecerant, combussit, & contriuit vsque ad puluerem, quem sparsit in aquam, & dedit ex eo portum filiis Israel. * Dixitque ad Aaron: Quid tibi fecit hic populus, vt induceres super eum peccatum maximum? Cui ille respondit: Ne indignetur Dominus me, tu enim nosti populum istum, quod pronus sit ad malum: * Dixerunt mihi: Fac nobis deos, qui nos præcedant: huic enim Moysi, qui nos eduxit de terra Ægypti, nescimus quid acciderit. * Quibus ego dixi: Quis vestrum habet aurum? Tulerunt, & dederunt mihi: & proieci illud in ignem, egressusque est hic vitulus. * Videns ergo Moyses populum quod esset nudatus (spoliauerat enim eum Aaron propter ignominiam sordis, & inter hostes nudum constituerat) * Et stans in porta castrorum, ait: Si quis est Domini, iungatur mihi. Congregatique sunt ad eum omnes filij Leui: * Quibus ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ponat vir gladium super femur suum: ite, & redite de porta vsque ad portam per medium castrorum, & occidat vnusquisque fratrem, & amicum, & proximum suum. * Feceruntque filij Leui iuxta sermonem Moysi, cecideruntque in die illa quasi viginti tria millia hominum. * Et ait Moyses: Consecratis manus vestras hodie Domino, vniuitque in filio, & in fratre suo,

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

fuo, vt detur vobis benedictio. * Facto autem altero die, locutus est Moyses ad populum: Peccastis peccatum maximum: ascendam ad Dominum, si quo modo quivero eum deprecari pro scelere vestro. * Reuersusque ad Dominum, ait: Obsecro, peccauit populus iste peccatum maximum, feceruntque sibi deos aureos: aut dimitte eis hanc noxam, * Aut si non facis, dele me de libro tuo

quem scripsisti. * Cui respondit Dominus: Qui peccauerit mihi, delebo eum de libro meo. * Tu autem vade, & duc populum istum, quod locutus sum tibi: Angelus meus praecedet te. Ego autem in die ultionis visitabo & hoc peccatum eorum. * Percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

C A P. XXXIII.

Minis Dei in populum sedentis à Moysse, populus deponit ornatum suum, & suum iugum delictum: placatur Deus, & loquitur Dominus cum Moysse facie ad faciem, qui cupit videre faciem & gloriam Domini.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Vade, ascende de loco isto tu, & A populus tuus, quem eduxisti de terra Aegypti, in terram quam iuravi Abraham, Isaac, & Jacob, dicens: Semini tuo dabo eum. * Et mittam praecursores tui Angelum, vt ejciam Chananaeum, & Amorhaeum, & Hethaeum, & Pherezeum, & Heuzum, & Iehusum. * Et intres in terram fluentem lacte & melle. Non enim ascendam tecum, quia populus duræ ceruicis es: ne fortè disperdam te in via. * Audiensque populus sermonem hunc pessimum, luxit: & nullus ex more indutus est cultu suo. * Dixitque Dominus ad Moysen: Loquere filiis Israel: Populus duræ ceruicis es, semel ascēdam in medio tui, & delebo te. Iam nunc deponere ornatum tuum, vt sciam quid faciam tibi. * Deposuerunt ergo filij Israel ornatum suum à monte Horeb. * Moyses quoque tollens tabernaculum, tetendit extra castra procul, vocauitque nomen eius, Tabernaculum fœderis. Et omnis populus, qui habebat aliquam quaestionem, egrediebatur ad tabernaculum fœderis, extra castra. * Cūque egrederetur Moyses ad tabernaculum, sur-

gebat vniuersa plebs, & itabat vnusquisque in ostio papilionis sui, aspiciebantque tergum Moysi, donec ingrederetur tentorium.

Ingresso autem illo tabernaculum fœderis, descendeat columna nubis, & itabat ad ostium, loquebaturque cum Moysse. * Cernentibus vniuersis quod columna nubis staret ad ostium tabernaculi. Stabantque ipsi, & adorabant per fores tabernaculorum suorum. * Loquebatur autem Dominus ad Moysen facie ad faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum. Cūque ille reuerteretur in castra, minister eius Iosue filius Nun, puer non recedebat de tabernaculo.

Dixit autem Moyses ad Dominum: Praecipis, vt educam populum istum: & non iudicas mihi quem misurus es mecum, praesertim cū dixeris: Noui te ex nomine, & inuenisti gratiam coram me. * Si ergo inueni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem tuam, vt sciam te, & inueniam gratiam ante oculos tuos: respice populum tuum gentem hanc. * Dixitque Dominus: Facies mea praecedat te, & requiem dabo tibi. * Et ait Moyses: Si non tu ipse praecedas, ne educas nos de loco isto. * In quo enim scire poterimus ego & populus tuus, inuenisse nos gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaueris nobiscum, vt glorificemur ab omnibus populis, qui habitant super terram? * Dixit autem Dominus ad Moysen: Et verbum istud, quod locutus es, faciam: inuenisti enim gratiam

* Gen. 12. b.
7.
Sap. 23. c.
10
Ios 14 c. 11.
Deut. 7. d.
21.
* Sap. 23. b.
9.
Deut. 9. b.
17.

tiam coram me, & te ipsum noui ex nomine. * Qui ait: Ostende mihi gloriam tuam. 18
* Respondit: Ego ostendam omne bonum 19
tibi, & vocabo in nomine Domini coram
te: & miserebor cui uolueris, & clemens ero
in quem mihi placuerit. * Rursumque ait: 20
Non poteris videre faciem meam: non

21 enim videbit me homo, & uiuet. * Et iterum.
Ecce, inquit, est locus apud me, & stabis su-
22 pra petram. * Cumque transibit gloria mea,
ponam te in foramine petrae, & protegam
23 dextera mea donec transeam: * Tollamque
manum meam, & videbis posteriora mea:
faciem autem meam videre non poteris.

C A P. XXXIV.

Moyſes nouis paratis tabulis rediit in montem,
ubi tergum Dei uidet: prohibitaq; Gentium
ſocietate & idololatria, diſiſque praceptis
de primogenitiſ, ſabbato, azymis, caeteriſ-
que ſacris, poſt 40. dierum ieiunium cornutus
de monte deſcendiſ, ac uelata facie populo
loquitur.

A C deinceps, Præcide, ait, tibi duas ta-
bulas lapideas inſtar priorum, & ſcri-
bam ſuper eas uerba, quæ habuerunt tabu-
le quas fragiſti. * Eſto paratus manè, ut aſcē-
das ſtatim in montem Sinai, ſtabiſque me-
cum ſuper uerticem montis. * Nullus aſcen-
dat tecum, nec uideatur, quiſpiam per totū
montem: boues quoque & oues non paſcā-
tur è contra. * Excide ergo duas tabulas la-
pideas, quales antea fuerant: & de nocte cō-
ſurgens aſcendiſ in montem Sinai, ſicut præ-
ceperat ei Dominus, portans ſecum tabu-
las. * Cūque deſcendiſſet Dominus per nubem,
ſtetit Moyſes cum eo, inuocans nomē
Domini. * Quo tranſeunte coram eo, ait: Do-
minator Domine Deus, miſericors, & ele-
mens, patiens & multæ miſerationis, ac ue-
rax. * Qui cuſtodis miſericordiam in millia:
qui auferſ iniquitatem, & ſcelera, atq; pec-
cata, nulluſque apud te per ſe innocens eſt.
Qui reddiſ iniquitatem patrum filiis, ac ne-
potibus, in tertiam & quartam progeniem:
* Feſtinuſque Moyſes, curuatus eſt pronus
in terram, & adorans. * Ait: Si inueni gra-
tiam in conſpectu tuo Domine, obſecro ut
B gradiaris nobiſcum (populus enim duræ

ceruicis eſt) & auferas iniquitates noſtras
atque peccata, noſque poſſideas. * Reſpon-
dit Dominus: Ego inibo pactum uidentibus
cunctis, ſigna faciam quæ nunquam viſa ſūt
ſuper terram, nec in ullis gentibus: ut cernat
populus iſte, in cuius es medio, opus Domi-
ni terribile quod facturus ſum. * Obſerua
cuncta quæ hodie mando tibi: ego ipſe ei-
ciam ante faciem tuam Amorrhæum, &
Chananzū, & Hethæum, Pherezzæum quo-
que, & Heuzæum, & Iebuſæum. * Caue ne
unquam cum habitatoribus terræ illius iū-
gas amicitias, quæ ſint tibi in ruinam: * Sed
aras eorum deſtrue, confringe ſtatuas, lu-
colque ſuccide: * Noli adorare Deum alie-
num. Dominus zelotes nomen eius, Deus
eſt æmulator. * Ne in eas pactum cum ho-
minibus illarum regionum: ne cūm forni-
cati fuerint cum diis ſuis, & adorauerint ſi-
mulachra eorum, uocet te quiſpiam, ut co-
medas de immolatis. * Nec uxorem de ſilia-
bus eorum accipies filiis tuiſ: ne, poſtquam
ipſæ fuerint fornicatæ, fornicari faciant &
filios tuos in deos ſuos. * Deos conſtatiles
non facies tibi, * Solemnitatem azymorum
cuſtodies. Septem diebus uelceris azymis,
C ſicut præcepi tibi, in tempore menſis nouo-
rum: menſe enim uerni temporis egreſſus eſ
de Ægypto. * Omne, quòd aperit uuluum
generis maſculini, meum erit, de cunctis
animantibus, tam de bobus, quàm de ou-
bus, meum erit: * Primogenitum aſini redi-
mes oue: ſin autem nec pretium pro eo de-
deris, occidetur. Primogenitum filiorū tuo-
rum

Deut. 7. 2. 1.
Ier. 32. 2. 1.

Deut. 7. 2. 1.

1. Reg. 2. 1.

Deut. 10. 2.

* Pl. 145. 2.
2.
Ier. 32. 2.
10.
Deut. 1. 4. 9.

rum redimes: nec apparebis in conspectu meo vacuus. * Sex diebus operaberis, die se-
 primo cessabis arare & metere. * Solemnita-
 tem hebdomadarum facies tibi in primitiis
 frugum messis tue triticeæ, & solemnita-
 tem, quando redeunte anni tempore cuncta
 conduntur. * Tribus temporibus anni appa-
 rebit omne masculinum tuum in conspe-
 ctu omnipotentis Domini Dei Israel. * Cum
 enim tulero gentes à facie tua, & dilatavero
 terminos tuos, nullus insidiabitur terre tue,
 ascendente te, & apparente in conspectu
 Domini Dei tui ter in anno. * Non immo-
 labis super fœmto sanguinem hostiæ mee:
 neque residet manè de victimis solemnita-
 ris Phale. * Primitias frugum terre tue of-
 feres in domo Domini Dei tui. Non coques
 hœdum in lacte matris sue. * Dixitque Do-
 minus ad Moysen: Scribe tibi verba hæc,
 quibus & tecum & cum Israel pepigi fœ-
 dus. * Fuit ergo ibi cum Domino quadra-
 ginta dies, & quadraginta noctes: panem nō
 comedit, & aquam non bibit, & scripsit in
 tabulis verba fœderis decem. * Cumque de-
 scenderet Moyses de monte Sinai, tenebat
 duas tabulas testimonij, & ignorabat quod
 cornuta esset facies sua ex consortio sermo-
 nis Domini. * Videntes autem Aaron, & fi-
 lij Israel cornutam Moysi faciem, timuerunt
 prope accedere. * Vocatique ab eo, reuerfi
 sunt tam Aaron, quam principes synagogæ.
 Et postquam locutus est ad eos, * Venerunt
 ad eum etiam omnes filij Israel: quibus præ-
 cepit cuncta, quæ audierat à Domino in mō-
 te Sinai. * Implevitque sermonibus, posu-
 it velamen super faciem suam. * Quod ingres-
 sus ad Dominum, & loquens cum eo, aufere-
 bat donec exiret, & tunc loquebatur ad
 filios Israel omnia, quæ sibi fuerant impe-
 rata. * Qui videbant faciem egredientis
 Moysi esse cornutam, sed operiebat ille rur-
 sus faciem suam, si quando loquebatur
 ad eos.

C A P. XXXV.

*Præcipitur sabbatum, petuntur primitiæ & do-
 maria, ac artifices ad construenda omnia, qua
 dicta sunt, quibus deputati à Domino dicun-
 tur Beseleel, & Ooliab.*

Igitur congregata omni turba filiorum
 Israel, dixit ad eos: Hæc sunt quæ iussit
 Dominus fieri. * Sex diebus facietis opus: se-
 ptimus dies erit vobis sanctus, sabbatum &
 requies Domini: qui fecerit opus in eo, oc-
 cidetur. * Non succendetis ignem in omni-
 bus habitaculis vestris per diem sabbati. *
 Et ait Moyses ad omnem cateruam filio-
 rum Israel: Ille est sermo, quem præcepit
 Dominus, dicens: * Separate apud vos pri-
 mitias Domino. Omnis voluntarius & pro-
 no animo offerat eas Domino: aurum & ar-

gentum, & æs. * Hyacinthum & purpuram,
 coccumque bis tinctum, & byssum, pilos
 caprarum, * Pelleſque arietum rubricatas,
 & ianthinas, ligna Setim. * Et oleum ad lu-
 minaria concinnanda, & ut conficiatur vn-
 guentum, & thymiana suauissimum, * La-
 pides onychinos, & gemmas ad ornatum
 superhumeralis & rationalis. * Quisquis
 vestrum sapiens est, veniat, & faciat quod
 Dominus imperauit: * Tabernaculum scili-
 cet, & tectum eius, atque operimentum, an-
 nulos, & tabulata cum vectibus, paxillos &
 bases. * Arcam & vestes, propitiatorium, &
 velum, quod ante illud oppanditur: * Men-
 sam cum vectibus & vasis, & propositionis
 panibus: * Candelabrum ad luminaria sus-
 tentanda, vasa illius & lucernas, & oleum
 ad nutrimenta ignium. * Altare thymia-
 tis, & vestes, & oleum vñctionis, & thymia-
 ma ex aromatibus: Tentorium ad ostium
 tabernaculi: * Altare holocausti, & craticu-
 lam eius æneam cum vectibus, & vasis suis:
 labrum & basim eius: * Cortinas atrij cum
 columnis & basibus, tentorium in foribus
 vestibuli, * Paxillos tabernaculi, & atrij cum
 funiculis suis: * Vestimenta, quorum vnus
 est in ministerio sanctuarij, vestes Aaron
 Pontificis ac filiorum eius, ut sacerdotio fun-
 gantur mihi. * Egrediaque omnis multitudo
 filiorum Israel de conspectu Moysi, * Ob-
 tulerunt mente promptissima atque deuota
 primitias Domino, ad faciendum opus ta-
 bernaculis testimonij. Quidquid ad cultum
 & ad vestes sanctas necessarium erat. * Viri
 cum mulieribus præbuerunt armillas & in-
 aures, annulos & dextralia: omne vas au-
 reum in donaria Domini separatim est. * Si
 quis habebat hyacinthum, & purpuram,
 coccumque bis tinctum, byssum & pilos
 caprarum, pelles arietum rubricatas, & ian-
 thinas, * Argenti, ærisque metalla, obtule-
 runt Domino, lignaq; Setim in varios vsus.
 * Sed & mulieres doctæ, quæ nouerant, de-
 derunt hyacinthum, purpuram, & vermi-
 culum ac byssum, * Et pilos caprarum, spō-
 re propria cuncta tribuentes. * Principes ve-
 rò obtulerunt lapides onychinos & gem-
 mas ad superhumeralis & rationalis, * Aro-
 mataque & oleum ad luminaria concinnan-
 da, & ad præparandum vnguentum, ac thy-
 miana odoris suauissimi componendum. *
 Omnes viri & mulieres mente deuota ob-
 tulerunt donaria, ut fierent opera, quæ ius-
 serat Dominus per manum Moysi. Cuncti
 filij Israel voluntaria Domino dedicauerunt.
 * Dixitque Moyses ad filios Israel: Ecce, vo-
 cauit Dominus ex nomine Beseleel filium
 Uri filij Hur de tribu Iuda. * Impleuitque
 eum spiritu Dei, sapientia & intelligentia,
 & scientia & omni doctrina, * Ad excogi-

* Sup. 21. b.
 17.
 Deut. 16. d.
 16.
 Eccli. 37. a.
 6.
 Sup. 21. b.
 16.
 Sup. 21. c.
 28. 10.
 Deut. 25. c.
 21.
 Sup. 24. d.
 18.
 Deut. 9. b.
 6 c 18.
 Deut. 4. b.
 21.

* 1. Cor. 9. c.
 21.

* Sup. 21. a.
 3.

* Sup. 21. a.
 21.

tandum, & faciendum opus in auro & argento, & ære, * Sculpendisque lapidibus, & opere carpentario. Quidquid fabre adinueniri potest. * Dedit in corde eius: Ooliab quoque filium Achisamech de tribu Dan: *

Ambos erudiuit sapientia, ut faciant opera abietarii, polymitarii, ac plumarii, de hyacintho ac purpura, coccoque bis tincto, & bysso, & texant omnia, ac noua quæque reperiunt.

C A P. XXXVI.

Oblatis plusquam opus esset donarijs, paratur tabernaculum iuxta omnes partes suas, nempe cortinas, saga, opertoria, sabulata, velles, velum, & tentorium.

Fecit ergo Beseleel, & Ooliab, & omnis vir sapiens, quibus dedit Dominus sapientiam & intellectum, ut scirent fabre operari, quæ in usus Sanctuarii necessaria sunt, & quæ præcepit Dominus. * Cumque vocasset eos Moyses, & omnem eruditum virum, cui dederat Dominus sapientiam, & qui sponte sua obtulerant se ad faciendum opus. * Tradidit eis vniuersa donaria filiorum Israel. Qui cum instarent operi, quotidie manebat populus offerre. * Vnde artifices venire compulsi, * Dixerunt Moysi: Plus offert populus quam necessarium est. * Iussit ergo Moyses præconis voce cantari: Nec vir nec mulier quidquam offerat ultra in opere Sanctuarii. Sicque cessatum est à muneribus offerendis, * Eo quod oblata sufficerent & superabundarent. * Feceruntque omnes corde sapientes ad explendum opus tabernaculi, cortinas decem de bysso retorta, & hyacintho, & purpura, coccoque bis tincto, opere vario, & arte polymita: * Quarum vna habebat in longitudine viginti octo cubitos, & in latitudine quatuor, vna mensura erat omnium cortinarum. * Coniunxitque cortinas quinque alteram alteri, & alias quinque sibi inuicem copulauit. * Fecit & ansas hyacinthinas in ora cortinæ vnius ex utroque latere, & in ora cortinæ alterius similiter, * Ut contra se inuicem venirent ansæ & mutuo iungerentur. * Vnde &

quingenta fudit circulos aureos, qui morderent cortinarum ansas, & fieret vnum tabernaculum. * Fecit & saga vndecim de pilis caprarum ad operiendum tectum tabernaculi: * Vnum sagum in longitudine habebat cubitos triginta, & in latitudine cubitos quatuor, vnius mensuræ erant omnia saga: * Quorum quinque iunxit seorsum, & sex alia separatim. * Fecitque ansas quingenta in ora sagi vnius, & quingenta in ora sagi alterius, ut sibi inuicem iungerentur. * Et sibilas æneas quingenta, quibus neceretur tectum, ut vnum pallium ex omnibus sagis fieret. * Fecit & opertorium tabernaculi de pellibus arietum rubricatis: aliudque desuper velamentum de pellibus ianthinis. * Fecit & tabulas tabernaculi de lignis Setim stantes. * Decem cubitorum erant longitudo tabulæ vnius: & vnum ac semis cubitum latitudo retinebat. * Binque incaltraturæ erant per singulas tabulas, ut altera alteri iungeretur. Sic fecit in omnibus tabernaculi tabulis. * E quibus viginti ad plagam meridiana erant contra Austrum, cum quadraginta basibus argenteis. * Duæ bases sub vna tabula ponebantur ex utraque parte angulorum, ubi incaltraturæ laterum in angulis terminantur. * Ad plagam quoque tabernaculi, quæ respicit ad aquilonem, fecit viginti tabulas, * Cum quadraginta basibus argenteis, duas bases per singulas tabulas. * Contra occidentem verò, id est, ad eam partem tabernaculi, quæ mare respicit, fecit sex tabulas, * Et duas alias per singulos angulos tabernaculi reseruas: * Quæ iunctæ erant à deorsum vsque sursum

furfum, & in vnam compaginem pariter fe-
rebantur. Ita fecit ex vtraque parte per an-
gulos. * Vt octo essent simul tabulæ, & ha-
berent bases argenteas sexdecim, binas sci-
licet bases sub singulis tabulis. * Fecit & ve-
ctes de lignis Setim, quinque ad continen-
das tabulas vnus lateris tabernaculi, * Et
quinque alios ad alterius lateris coaptandas
tabulas, & extra hos quinque alios vectes
ad occidentalem plagam tabernaculi con-
tra mare. * Fecit quoque vectem alium, qui
per medias tabulas ab angulo vsque ad an-
gulum perueniret. * Ipsa autem tabulata de-
aurauit, fufis basibus earum argenteis. Et
circulos eorum fecit aureos, per quos ve-
ctes induci possent: quos & ipsos laminis
aureis operuit. * Fecit & velum de hyacin-
tho, & purpura: vermiculo, ac bysso retor-
ta, opere polymitario, varium atque distin-
ctum. * Et quatuor columnas de lignis Se-
tim, quas cum capitibus deaurauit, fufis ba-
sibus earum argenteis. * Fecit & tentorium
in introitu tabernaculi ex hyacintho, pur-
pura, vermiculo, byssoque retorta, opere plu-
marij. * Et columnas quinque cum capiti-
bus suis, quas aperuit auro, basesque earum
fudit æneas.

C A P. XXXVII.

*Formatur arca, propitiatorium, Cherubin, men-
sa, candelabrum, lucerna, altare thymiamati-
cis, pro quo thymiamata componitur.*

Fecit autem Beseleel & arcam de lignis
Setim, habentem duos semis cubitos
in longitudine, & cubitum ac semissem in
latitudine, altitudo quoque vnus cubiti
fuit & dimidij: vestiuitque eam auro pu-
rissimo intus ac foris. * Et fecit illi coro-
nam auream per gyrum, * Consans qua-
tuor annulos aureos per quatuor angulos
eius: duos annulos in latere vno, & duos in
altero. * Vectes quoque fecit de lignis Se-
tim, quos vestiuit auro, * Et quos misit in
annulos, qui erant in lateribus arcæ ad por-
tandum eam. * Fecit & propitiatorium, id
est, oraculum, de auro mundissimo, duorum
cubitum & dimidij in longitudine, & cu-
biti ac semis in latitudine. * Duos etiam
Cherubim ex auro ductili, quos posuit ex
vtraque parte propitiatorij: * Cherub vnum
in summitate vnus partis, & Cherub alter-
um in summitate partis alterius: duos Che-
rubim in singulis summitatibus propitiato-
rij, * Extendentes alas, & regentes propi-
tatorium, seque mutuo & illud respicien-
tes. * Fecit & mensam de lignis Setim in
longitudine duorum cubitorum, & in lati-
tudine vnus cubiti, quæ habebat in altitu-
dine cubitum ac semissem. * Circumdedit
que eam auro mundissimo, & fecit illi la-

12 bium aureum per gyrum, * Ipsique labio
coronam auream interrasilem quatuor di-
gitorum, & super eandem, alteram coronam
13 auream. * Fudit & quatuor circulos aureos,
quos posuit in quatuor angulis per singu-
14 los pedes mensæ. * Contra coronam: misit
que in eos vectes, vt possent mensa portari.
15 * Ipsos quoque vectes fecit de lignis Setim,
16 & circumdedit eos auro. * Et vasa ad diuer-
C sos vsus mensæ, acetabula, phialas, & cya-
thos, & thuribula, ex auro puro, in quibus
17 offerenda sunt libamina. * Fecit & cande-
labrum ductile de auro mundissimo. De cuius
18 vecte calami, scyphi, sphæruleque ac li-
lia procedebant: * Sex in vtroque latere,
tres calami ex parte vna, & tres ex altera:
19 * Tres scyphi in nucis modum per calamos
singulos, sphæruleque simul & lilia: & tres
scyphi instar nucis in calamo altero, sphæ-
ruleque simul & lilia. * Equum erat opus
sex calamorum, qui procedebant de stipite
20 candelabri. * In ipso autem vecte erant qua-
tuor scyphi in nucis modum, sphæruleque
21 per singulos simul & lilia: * Et sphærule sub
duobus calamis per loca tria, qui simul sex
22 sunt calami, procedentes de vecte vno. * Et
D sphærule igitur, & calami ex ipso erant, vni-
23 uersa ductilia ex auro purissimo. * Fecit &
lucernas septem cum emunctorijs suis, &
24 vasa vbi ea quæ emuncta sunt, extinguan-
tur, de auro mundissimo. * Talentum aurum
appendebat candelabrum cum omnibus
25 vasis suis. * Fecit & altare thymiamatis de
lignis Setim, per quadrum singulos habens
cubitos, & in altitudine duos: cuius angu-
26 lis procedebant cornua. * Vestiuitque illud
auro purissimo, cum craticula ac parietibus
27 & cornibus. * Fecitque ei coronam aureo-
lam per gyrum, & duos annulos aureos sub
corona per singula latera, vt nitentur in
28 eos vectes, & possit altare portari. * Ipsos
autem vectes fecit de lignis Setim, & ope-
29 ruit laminis aureis. * Composuit & oleum
ad sanctificationis vnguentum, & thymia-
ma de aromatibus mundissimis, opere pig-
mentarij.

C A P. XXXVIII.

*Fabricatur altare holocaustorum cum labro
auro, & atrio, oblatæque donaria recen-
sentur.*

Fecit & altare holocausti de lignis Se-
tim, quinque cubitum per quadrum,
& trium in altitudine: * Cuius cornua de
angulis procedebant, operuitque illud lami-
nis æneis. * Et in vsus eius parauit ex ære va-
sa diuersa, lebetes, forcipes, fuscinas, vn-
4 cinos, & ignium receptacula. * Craticulam
que eius in modum retis fecit æneam, &
subter eam in altaris medio arulam. * Fufis
quatuor annulis per totidem retiaculi sum-
mita-

1. Par. i. b.

1.

mitate, ad immittendos vestes ad portan-
dum: Quos & ipsos fecit de lignis Setim, &
operuit laminis æneis: * Induxitque in cir-
culos, qui in lateribus altaris eminebant.
Ipsam autem altare non erat solidum, sed
cauum ex tabulis, & intus vacuum. * Fecit
& labrum æneum cum basi sua de speculis
mulierum, quæ excubabant in ostio taber-
naculi. * Fecit & atrium, in cuius australi
plaga erant tentoria de bysso retorta, cubi-
torum centum, * Columnæ æneæ viginti cum
basibus suis, capita columnarum, & tota
operis cælatura, argentea. * Æque ad septē-
trionalem plagam tentoria, columnæ, basel-
que & capita columnarum eiusdem men-
suræ, & operis ac metalli, erant. * In ea verò
plaga, quæ ad occidentem respicit, fuerunt
tentoria cubitorum quinquaginta, colum-
næ decem cum basibus suis æneæ, & capita
columnarum, & tota operis cælatura, ar-
gentea, * Porro contra orientem quinquaginta
cubitorum parauit tentoria: * E quibus,
quindecim cubitos columnarum triū,
cum basibus suis, vnum tenebat latus: * Et
in parte altera (quia inter utraque introitum
tabernaculi fecit) quindecim æque cubito-
rum erant tentoria, columnæque tres, & ba-
ses totidem. * Cuncta atrij tentoria byssus
retorta texerat. * Bases columnarum fuere
æneæ, capita autem earum cum cunctis cælaturis
suis argentea: sed & ipsas columnas
atrij vestiuit argento. * Et in introitu eius
opere plumario fecit tentorium ex hyacin-
tho, purpura, vermiculo, ac bysso retorta,
quod habebat viginti cubitos in longitudi-
ne, altitudo verò quinque cubitorum erat
iuxta mensuram, quam cuncta atrij tentoria
habebant. * Columnæ autem in ingressu
fuere quatuor cum basibus æneis, capita-
que earum & cælaturæ argenteæ. * Paxillos
quoque tabernaculi & atrij per gyrum fecit
æneos. * Hæc sunt instrumenta tabernaculi
testimonij, quæ enumerata sunt iuxta
præceptum Moyfi in ceremonijs Leuitarum
per manum Ithamar filij Aaron sacerdotis:
* Quæ Beseleel filius Uri filij Hur de
tribu Iuda, Domino per Moysen iubente,
compleuerat, * Iuncto sibi socio Ooliab
filio Achisamech de tribu Dan: qui & ipse
artifex lignorum egregius fuit, & polymita-
rius atque plumarius ex hyacintho, purpura,
vermiculo & bysso. * Omne aurum
quod expensum est in opere Sanctuarij, &
quod oblatum est in donarijs viginti novem
talentorum fuit, & septingentorum
triginta siclorum, ad mensuram Sanctuarij.
* Oblatum est autem ab his, qui transierunt
ad numerum à viginti annis & supra,
de sexcentis tribus millibus, & quingentis
quingenta, armatorum. * Fuerunt præ-

terea centum talenta argenti, e quibus confectæ
sunt bases Sanctuarij, & introitus ubi
velum pendet. * Centum bases factæ sunt
de talentis centum, singulis talentis per bases
singulas supputatis. * De mille autem septingentis
& septuaginta quinque, fecit capita columnarum,
quas & ipsas vestiuit argento. * Æris quoque oblata
sunt talenta septuaginta duo millia, & quadringenti
supra sicli, * Ex quibus factæ sunt bases in
introitu tabernaculi testimonij, & altare æneum
cum craticula sua, omniaque vasa, quæ ad
vsum eius pertinent. * Et bases atrij tam in
circuitu, quam in ingressu eius, & paxilli
tabernaculi atque atrij per gyrum.

C A P. XXXIX.

Pontificalia, sacerdotaliaque conficiuntur ornamenta, totumque inunctum opus perficitur: benedixit Moyses populo.

DE hyacintho verò & purpura, vermiculo ac bysso,
fecit vestes, quibus indueretur Aaron, quando ministrabat in
sanctis, sicut præcepit Dominus Moyfi. * Fecit igitur
superhumeralis de auro, hyacintho, & purpura, coccoque
bis tincto, & bysso retorta, * Opere polymitario, inciditque
bractæas aureas, & extenuavit in fila, ut possent torqueri
cum priorum colorum subtegmine, * Duasque oras sibi
in utroque latere summatum, * Et balteum ex eisdem
coloribus, sicut præceperat Dominus Moyfi. * Paravit
& duos lapides onychinos, alitrosos & inclusos auro,
& sculptos arte gemmaria nominibus filiorum Israel:
* Posuitque eos in lateribus superhumeralis, in monumentum
filiorum Israel, sicut præceperat Dominus Moyfi. * Fecit
& rationale opere polymito iuxta opus superhumeralis,
ex auro, hyacintho, purpura, coccoque bis tincto,
& bysso retorta. * Quadrangulum, duplex, mensuræ
palmi. * Et posuit in eo gemmarum ordines quatuor.
In primo versu erat, sardius, topazius, smaragdus.
In secundo, carbunculus, sapphirus, & iaspis.
In tertio, ligurius, achates, & amethystus.
In quarto, chrysolitus, onychinus, & beryllus,
circumdati & inclusi auro per ordines suos. * Ipsique
lapides duodecim, sculpti erant nominibus duodecim
tribuum Israel, singuli per nomina singulorum. * Fecerunt
in rationali & catenulas sibi inuicem conharrentes,
de auro purissimo. * Et duos vicinos, totidem
annulos aureos. Porro annulos posuerunt in utroque
latere rationalis, * E quibus penderent duæ catenæ
aureæ, quas inferuerunt vicinis, qui in superhumeralis
angulis eminebant. *

F

Hæc

Hæc & antè & retrò ita conueniebant sibi, vt superhumerales & rationales inuicem necerentur, * Stricta ad balteum, & ante
 19 nilis fortius copulata, quos iungebat vitæ hyacinthina, ne laxa fluere, & à se inuicem mouerentur, sicut præcepit Dominus Moyse. * Fecerunt quoque tunicam superhumeralis totam hyacinthinam,
 20 * Et capitum in superiori parte contra medium, oramque per gyrum capicij textilem: * Deorsum autem ad pedes mala
 22 punica ex hyacintho, purpura, vermiculo, ac bysso retorta: * Et tintinnabula de
 23 auro purissimo, quæ posuerunt inter malogranata in extrema parte tunice per gyrum: * Tintinnabulum autem aureum,
 24 & malum punicum, quibus ornatus incedebat pontifex, quando ministerioungebatur, sicut præcepit Dominus Moyse. * Fecerunt & tunicas byssinas opere
 25 textili Aaron & filijs eius: * Et mieras cum coronulis suis ex bysso: * Feminalia
 27 quoque linea byssina: * Cingulum verò de bysso retorta, hyacintho, purpura,
 28 ac vermiculo bis tincto, arte plumaria, sicut præcepit Dominus Moyse. * Fecerunt
 29 & laminam sacræ venerationis de auro purissimo, scripseruntque in ea opere gemmario, Sanctum Domini: * Et
 30 trinxerunt eam cum mitra vitæ hy-

cinthina, sicut præcepit Dominus Moyse. * Perfectum est igitur omne opus tabernaculi, & tecti testimonij: feceruntque filij Israel cuncta, quæ præcepit Dominus Moyse. * Et obtulerunt tabernaculum & tectum & vniuersam suppellectilem, annulos, tabulas, vestes, columnas ac bases, * Opertorium de pellibus arietum rubricatis, & aliud opertorium de ianthinis pellibus, * Velum,
 35 arcam, vestes, propitiatorium, * Mensam cum vasis suis, & propositionis panibus: * Candelabrum, lucernas, & vtenilia earum cum oleo: * Altare aureum, & vnguentum, & thymiana ex
 38 aromatibus: * Et tentorium in introitu tabernaculi: * Altare æneum, retiaculum, vestes, & vasa eius omnia, labrum cum basi sua: tentoria atrij, &
 40 columnas cum basibus suis: * Tentorium in introitu atrij, funiculique illius & paxillos. Nihil ex vasis defuit, quæ in ministerium tabernaculi, & in
 41 tectum foederis iussa sunt fieri. * Vestes quoque, quibus sacerdotes vtuntur in Sanctuario, Aaron scilicet & filijs eius, * Obtulerunt filij Israel, sicut
 42 præcepit Dominus. * Quæ postquam Moyse cuncta vidit completa, benedixit eis.

CAP. XL

Primo mense tabernaculum erigendum, & consecrandum præcipitur: quo facto, maiestate Dei repletur, nube tabernaculum continud operiente, nisi dum esset proficiendum.

Locutusque est Dominus ad Moysen, 1
 2 dicens: * Mense primo, prima die A
 3 mensis, eriges tabernaculum testimo-

4 nij, * Et pones in eo arcam, demit-
 5 tesque ante illam velum: * Et illata men-
 6 sa, pones super eam, quæ ritè præcep-
 7 ta sunt. Candelabrum stabit cum lucer-
 8 nis suis, * Et altare aureum in quo ado-
 9 letur incensum, coram arcam testimo-
 10 nij. Tentorium in introitu tabernaculi
 11 pones, * Et ante illud altare holocau-
 12 sti: * Labrum inter altare & taberna-
 13 culum, quod implebis aqua. * Cir-
 cum-

cumdabique atrium tentorijs , & ingressum eius . * Et assumpto vnctionis oleo vnges tabernaculum cum vasis suis, vt sanctificentur: . * Altare holocausti, & omnia vasa eius : * Labrum cum basi sua : omnia vnctionis oleo consecrabis, vt sint Sancta sanctorum. * Applicabisque Aaron & filios eius ad fores tabernaculi testimonij , & lotos aqua . * Indues sanctis vestibus , vt ministrent mihi, & vnctio eorum in sacerdotium sempiternum proficiat . * Fecitque Moyse omnia, quæ præceperat Dominus . * Igitur mense primo anni secundi, prima die mensis, collocatum est tabernaculum . * Erexitque Moyse illud , & posuit tabulas ac bases & vectes , statuitque columnas , * Et expandit tectum super tabernaculum, imposito desuper operimento , sicut Dominus imperauerat . * Posuit & testimonium in arca, subditis infra vectibus , & oraculum desuper . * Cumque intulisset arcam in tabernaculum , appendit ante eam velum , vt expleret Domini iussionem . * Posuit & mensam in tabernaculo testimonij ad plagam Septentrionalem extra velum , * Ordinatis coram propositionis panibus, sicut præceperat Dominus Moyse . * Posuit & candelabrum in tabernaculo testimonij è regione mensæ in parte australi , * Locatis per ordinem lucernis, iux-

ta præceptum Domini . * Posuit & altare aureum sub tecto testimonij contra velum . * Et adoleuit super eo incensum aromaticum, sicut iusserat Dominus Moyse . * Posuit & tentorium in introitu tabernaculi testimonij , * Et altare holocausti in vestibulo testimonij , offerens in eo holocaustum, & sacrificia, vt Dominus imperauerat . * Labrum quoque distatuit inter tabernaculum testimonij & altare , implens illud aqua . * Laueruntque Moyse & Aaron, ac filij eius manus suas & pedes , * Cum ingrederentur tectum foederis , & accederent ad altare, sicut præceperat Dominus Moyse . * Erexit & atrium per gyrum tabernaculi & altaris , ducto in introitu eius tentorio . Postquam omnia perfecta sunt, * Operuit nubes tabernaculum testimonij, & gloria Domini impleuit illud . * Nec poterat Moyse ingredi tectum foederis, nube operiente omnia, & maiestate Domini coruscante, quia cuncta nubes operuerat . * Si quando nubes tabernaculum deserebat, proficiebantur filij Israel per turmas suas : * Si pendebat desuper, manebant in eodem loco , * Nubes quippè Domini incubabat per diem tabernaculo, & ignis in nocte, videntibus cunctis populis Israel per cunctas mansiones eius .

* Num. 7. 1.

* Num. 9. c. 15.
* Reg. 8. b. 10.

LIBER LEVITICVS,

HEBRAICE VAICRA:

CAPVT PRIMVM.

*Varius ritus ac modus armentorum, secundum,
& animum offerendum in holocaustum.*

** Exod. 29.
Ab. 29.*

Ocauit autem Moysen, & locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonij, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Homo, qui obtulerit ex vobis hostiam Domino de pecoribus, id est, de bobus & ouibus offerens victimas, * Si holocaustum fuerit eius oblatio, ac de armento; masculum immaculatum offeret ad ostium tabernaculi testimonij, ad placandum sibi Dominum: * Ponetque manum super caput hostie, & acceptabilis erit, atque in expiationem eius proficiens. * Immolabitque vitulum coram Domino, & offerent filij Aaron sacerdotes sanguinem eius, fundentes per altaris circuitum, quod est ante ostium tabernaculi. * De tracta pelle hostie, artus in frusta concident, * Et subijcient in altari ignem, strue lignorum ante copposita. * Et membra, quæ sunt cæsa, desuper ordinantes, caput videlicet, & cuncta quæ adherent iecori, * Intestinis & pedibus lotis aqua: adolebitque ea sacerdos super altare in holocaustum & suauem odorem Domino. * Quod si de pecoribus oblatio est, de ouibus siue de capris holocaustum, masculum absque macula offeret: * Immolabitque ad latus altaris, quod respicit ad aquilonem, coram Domino: sanguinem vero illius fundent super altare filij Aaron per circuitum: * Diuidentque membra, caput, & omnia quæ adherent iecori: & ponent super ligna, quibus subijciendus est ignis: *

Intestina verò & pedes lauabunt aqua. Et oblata omnia adolebit sacerdos super altare in holocaustum & odorem suauissimum Domino. * Si autem de auibus, holocausti oblatio fuerit Domino, de turturibus, aut pullis columbarum, * Offeret eam sacerdos ad altare: & retorto ad collum capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet sanguinem super crepidinem altaris: * Vesiculam verò gutturis, & plumas projiciet propè altare ad orientalem plagam, in loco in quo cineres effundi solent, * Confringetque ascellas eius, & non sequebit, neque ferro diuidet eam, & adolebit super altare, lignis igne supposito. Holocaustum est & oblatio suauissimi odoris Domino.

C A P. II.

Ritus oblationis sacrificiorum, similia oleo conspersa, thuris, panum, laganorum, atque primitiarum, addito in omnibus sale, nusquam autem fermento nec melle.

Anima cum obtulerit oblationem sacrificij Domino, similia erit eius oblatio, fundetque super eam oleum, & ponet thus. * Ac deferet ad filios Aaron sacerdotes: quorum unus tollet pugillum plenum simile & olei, ac totum thus, & ponet memoriale super altare in odorem suauissimum Domino. * Quod autem reliquum fuerit de sacrificio, erit Aaron & filiorum eius, Sanctum sanctorum de oblationibus Domini. * Cum autem obtulerit sacrificium coctum in clibano: de similia, panes scilicet absque fermento, conspersos oleo, & lagana azyma oleo lita. * Si oblatio tua fuerit de sarragine, simile consperse oleo & absque fermento, * Di.

** Eccl. 7.4.*

* Divides etiam minutatim, & fundes super eam oleum. * Sin autem de craticula fuerit sacrificium, & que similia oleo conspergetur: * Quam offerens Domino, trades manibus sacerdotis. * Qui cum obtulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, & adolebit super altare in odore suavitatis Domino; * Quid quid autem reliquum est, erit Aaron, & filiorum eius, Sanctum sanctorum de oblationibus Domini. * Omnis oblatio, quae offertur Domino, absque fermento fiet, nec quidquam fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domini. * Primitias tantum eorum offeretis ac munera: super altare vero non imponentur in odorem suavitatis. * Quidquid obtuleris sacrificij, sale condies, nec auferes sal foederis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres sal. * Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc virentibus, torrebis igni, & confringes in morem farris, & sic offeres primitias tuas Domino, * Fundens supra oleum, & thus imponens, quia oblatio Domini est. * De qua adolebit sacerdos in memoriam muneris, partem farris facti, & olei, ac totum thus.

C A P. I I I.

Quo pacto offerantur hostia pacificorum, nempe de bobus, ovibus, agnis & capris, adipem omnem & sanguinem sibi deprecet Deus, eorumque veteretur usus.

Quod si hostia pacificorum fuerit eius oblatio, & de bobus voluerit offerre, marem siue foeminam, immaculata offeret coram Domino. * Ponetque manum super caput victimae suae, quae immolabitur, in introitu tabernaculi testimonij, fundentque filij Aaron sacerdotes sanguinem per altaris circuitum. * Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino, adipem qui operit vitalia, & quidquid pinguedinis est intrinsecus: * Duos renes cum adipe quo teguntur ilia, & reticulum iecoris cum renunculis. * Adolebuntque ea super altare in holocaustum, lignis igne supposito: in oblationem suauissimi odoris Domino. * Si vero de ovibus fuerit eius oblatio & pacificorum hostia, siue masculum obtulerit, siue foeminam, immaculata erunt. * Si agnum obtulerit coram Domino, * Ponet manum suam super caput victimae suae: quae immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonij: fundentque filij Aaron sanguinem eius per circuitum altaris. * Et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino: adipem & caudam totam. * Cum renibus, & pinguedinem, quae operit ventrem atque universa vitalia, & utrumque renunculum cum adipe, qui est iuxta ilia, reticulumque iecoris cum renunculis. * Et adolebit ea sacerdos super altare

in pabulum ignis, & oblationis Domini. * Si capra fuerit eius oblatio, & obtulerit eam Domino, * Ponet manum suam super caput eius: immolabitque eam in introitu tabernaculi testimonij. Et fundent filij Aaron sanguinem eius per altaris circuitum. * Tollentque ex ea in partem ignis Domini, ad pem qui operit ventrem, & qui tegit universa vitalia: * Duos renunculos cum reticulo, quod est super eos iuxta ilia, & aruinam iecoris cum renunculis: * Adolebitque ea super altare sacerdos, in alimoniam ignis, & suauissimi odoris. Omnis adeps, Domini erit. * Iure perpetuo in generationibus, & cunctis habitaculis vestris: nec sanguinem, nec adipem omnino comedetis.

C A P. I V.

Modus offerendi hostias pro peccato sacerdotis, principis, & multitudinis per ignorantiam commissio.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: Anima, quae peccaverit per ignorantiam, & de universis mandatis Domini, quae praecepit, ut non fierent, quippiam fecerit: * Si sacerdos, qui unctus est, peccaverit, delinquere faciens populum, offeret pro peccato suo vitulum immaculatum Domino. * Et adducet illum ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino, ponetque manum super caput eius, & immolabit eum Domino. * Hauriet quoque de sanguine vituli, inferens illum in tabernaculum testimonij. * Cumque intinxerit digitum in sanguine, asperget eo septies coram Domino contra velum Sanctuarij. * Ponetque de eodem sanguine super cornua altaris thymiamatis gratissimi Domino, quod est in tabernaculo testimonij: omnem autem reliquum sanguinem fundet in basin altaris, holocausti in introitu tabernaculi. * Et adipem vituli auferet pro peccato, tam eum qui talia operit, quam omnia quae intrinsecus sunt: * Duos renunculos, & reticulum quod est super eos iuxta ilia, & adipem iecoris cum renunculis, * Sicut aufertur de vitulo hostiae pacificorum: & adolebit ea super altare holocausti. * Pellem vero & omnes carnes, cum capite & pedibus & intestinis & fimo, * Et reliquo corpore, efferet extra castra in locum mundum, ubi cineres effundi solent: incendetque ea super lignorum struem, quae in loco effusorum cinerum cremabuntur. * Quod si omnis turba Israel ignoraverit, & per imperitiam fecerit quod contra mandatum Domini est, * Et postea intellexerit peccatum suum, offeret pro peccato suo vitulum, adducetque eum ad ostium tabernaculi, & Et ponent seniores populi manus super ca-

put eius coram Domino. Immolatoque vitulo in conspectu Domini, Inferet sacerdos, qui unctus est, de sanguine eius in tabernaculum testimonij, Tincto digito aspergens septies contra velum. Ponetque de eodem sanguine in cornibus altaris, quod est coram Domino in tabernaculo testimonij: reliquum autem sanguinem funder iuxta basim altaris holocaustorum, quod est in ostio tabernaculi testimonij. Omnemque eius adipem tolleret, & adolebit super altare: Sic faciens & de hoc vitulo, quo modo fecit & prius: & rogante pro eis sacerdote, propitius erit eis Dominus. Ipsum autem vitulum esseret extra castra, atque comburet sicut & priorem vitulum: quia est pro peccato multitudinis. Si peccaverit princeps, & fecerit unum de pluribus per ignorantiam, quod Domini lege prohibetur, Et postea intellexerit peccatum suum, offeret hostiam Domino, hircum de capris immaculatum. Ponetque manum suam super caput eius: cumque immolaverit eum in loco ubi solet mactari holocaustum coram Domino, quia pro peccato est, Tingeret sacerdos digitum in sanguine hostiæ pro peccato, tangens cornua altaris holocausti, & reliquum sanguinem fundens ad basim eius. Adipem vero adolebit supra, sicut in victimis pacificorum fieri solet: rogabitque pro eo sacerdos, & pro peccato eius, & dimittetur ei. Quod si peccaverit anima per ignorantiam, de populo terræ, ut faciat quidquam de his, quæ Domini lege prohibentur, atque delinquat, Et cognoverit peccatum suum, offeret capram immaculatam. Ponetque manum super caput hostiæ, quæ pro peccato est, & immolabit eam in loco holocausti. Tolleatque sacerdos de sanguine in digito suo: & tangens cornua altaris holocausti, reliquum fundet ad basim eius. Omnem autem adipem auferens, sicut auferri solet de victimis pacificorum, adolebit super altare in odorem suavitatis Domino: rogabitque pro eo, & dimittetur ei. Sin autem de pecoribus obtrulerit victimam pro peccato, ovem scilicet immaculatam: Ponet manum super caput eius, & immolabit eam in loco ubi solent mactari holocaustorum hostiæ. Sumetque de sanguine eius digito suo, & tangens cornua altaris holocausti, reliquum fundet ad basim eius. Omnem quoque adipem auferens, sicut auferri solet de arietis, qui immolatur pro pacificis: cremabit super altare in incensum Domini: rogabitque pro eo, & pro peccato eius, & dimittetur ei.

CAP. V.

De hostijs pro peccatis ex silentio veritatis, immunditia, errore, iuramento, sacramentum abusu, atque ignorantia.

SI peccaverit anima, & audierit vocem iurantis, testisque fuerit quod aut ipse vidit, aut conscius est: nisi indicaverit, portabit iniquitatem suam. Anima, quæ tetigerit aliquid immundum, siue quod occisum à bestia est, aut per se mortuum, aut quodlibet aliud reptile: & oblata fuerit immundicia sua, rea est, & delinquit. Et si tetigerit quidquam de immundicia hominis, iuxta omnem impuritatem, qua pollui solet, oblataque cognoverit postea, subiacebit delicto. Anima, quæ iuraverit, & protulerit labijs suis, ut vel malè quid faceret, vel bonè, & id ipsum iuramento & sermone firmaverit, oblataque postea intellexerit delictum suum, Agat poenitentiam pro peccato, Et offerat de gregibus agnam siue capram, orabitque pro ea sacerdos & pro peccato eius. Sin autem non potuerit offerre pecus, offerat duos turtures, vel duos pullos columbarum, Domino, unum pro peccato, & alterum in holocaustum, Dabitque eos sacerdoti: qui primum offerens pro peccato, torquebit caput eius ad pennas, ita ut collo hæreat, & non penitus abrumptur. Et asperget de sanguine eius parietem altaris: quidquid autem reliquum fuerit, faciet distillare ad fundamentum eius, quia pro peccato est. Alterum verò adolebit in holocaustum, ut fieri solet, rogabitque pro eo sacerdos & pro peccato eius, & dimittetur ei. Quod si non quiuerit manus eius duos offerre turtures, aut duos pullos columbarum, offeret pro peccato suo similæ partem ephi decimam: non mitter in eam oleum, nec thuris aliquid imponet, quia pro peccato est. Tradetque eam sacerdoti: qui plenum ex ea pugillum hauriens, cremabit super altare, in monumentum eius qui obtrulerit. Rogans pro illo & expians, reliquum vero partem ipse habebit in munere. Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Anima, si prevaricans ceremonias, per errorem, in his quæ Domino sunt sanctificata, peccaverit, offeret pro delicto suo arietem immaculatum de gregibus, qui emi potest duobus sicles, iuxta pondus Sanctuarij. Ipsumque quod intulit damni restituet, & quintam partem ponet supra, tradens sacerdoti, qui rogabit pro eo offerens arietem, & dimittetur ei. Anima si peccaverit per ignorantiam, feceritque unum ex his, quæ Domini lege prohibentur, & peccati rea intellexerit iniquitatem suam, Offeret arietem immaculatum de gregibus sacerdoti, iuxta mensuram æstimationemque peccati: qui orabit pro eo, quia nesciens fecerit: & dimittetur ei. Quia per errorem delinquit in Dominum.

Infra 11.
d. 2.
Luc. 1. 4.
14.

C A P. V I.

Oblatio pro peccato ex certa scientia commissio: leges holocausti, ignis perpetui, singulorum sacrificiorum & oblationem sacerdotis in die unctionis sue: & in genere de hostia pro peccato: quibus & quando his vesci possint.

Nam. 1. 8. 6.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: **A**nima que peccauerit, & contempto Domino, negauerit proximo suo depositum, quod fidei eius creditum fuerat, vel vi aliquid extorserit, aut calumniam fecerit, siue rem perditam inuenerit, & inficiens insuper peierauerit, & quod libet aliud ex pluribus fecerit, in quibus solent peccare homines, Conuicta delicti, reddet. Omnia quae per fraudem volunt obtinere, integra, & quintam insuper partem domino cui damnum intulerat. Pro peccato autem suo offerat arietem immaculatum de grege, & dabit eum sacerdoti, iuxta aestimationem mensuramque delicti: Qui rogabit pro eo coram Domino, & dimittetur illi pro singulis quae faciendo peccauit. Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Praeceptum Aaron & filijs eius: Haec est lex holocausti: Cremabitur in altari tota nocte usque mane: ignis ex eodem altari erit. Vestietur tunica sacerdos & foeminalibus lineis: tolletque cineres, quos vorans ignis exussit, & ponens iuxta altare, Spoliabitur prioribus vestimentis, indutusque alij esset eos extra castra, & in loco mundissimo usque ad fauillam consumi faciet. Ignis autem in altari semper ardebit, quem nutriet sacerdos subiiciens ligna mane per singulos dies, & imposito holocausto, desuper adolebit adipem pacificorum. Ignis est iste perpetuus, qui nunquam deficiet in altari. Haec est lex sacrificij & libamentorum, quae offerent filij Aaron coram Domino, & coram altari. Tolle sacerdos pugillum similiae, quae conspersa est oleo, & totum thus, quod super similiam positum est: adolebitque illud in altari, in monumentum odoris suauissimi Domino. Reliquam autem partem similiae comedet Aaron cum filijs suis, absque fermento: & comedet in loco sancto atrij tabernaculi. Ideo autem non fermentabitur, quia pars eius in Domini offertur incensum. Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato atque delicto. Mares tantum stirpis Aaron comedent illud. Legitimum ac sempiternum erit in generationibus vestris de sacrificijs Domini. Omnis qui tetigerit illa, sanctificabitur. Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Haec est oblatio Aaron, & filiorum eius, quam offerre debent Domino in die unctionis suae. Decimam partem ephi offerent similiam in sacrificio sempiterno, medium eius

21 manere, & medium eius vesperare: Quae in sartagine oleo conspersa frigetur. Offeret autem eam calidam in odorem suauissimum Domino. 22 Sacerdos, qui iure patri successerit, & tota 23 cremabitur in altari. Omne enim sacrificium sacerdotum igne consumetur, nec quicquam comedet ex eo. Locutus est autem 24 Dominus ad Moysen, dicens: Loquere Aaron & filijs eius: Haec est lex hostiae pro peccato: In loco ubi offertur holocaustum, immolabitur coram Domino. Sanctum sanctorum est. Sacerdos, qui offert, comedet eam in 26 loco sancto, in atrio tabernaculi. Quidquid tetigerit carnes eius, sanctificabitur. Si de sanguine illius vestis fuerit aspersa, lauitur in loco sancto. Vas autem fictile, in quo cocta est, confringetur: quod si vas aeneum fuerit, defricabitur, & lauitur 29 aqua. Omnis masculus de genere sacerdotali vescetur de carnibus eius, quia Sanctum sanctorum est. Hostia enim quae ceditur pro peccato, cuius sanguis infertur in tabernaculum testimonij ad expiandum in Sanctuario; non comedetur, sed comburetur igni.

Heb. 11. b. 11. Sup. 4. a. g.

C A P. V I I.

Ritus oblationis hostiae pro delicto & hostiae ac victimae pacificorum: adipis & sanguinis in uniuersum comedi prohibentur.

Haec quoque lex hostiae pro delicto, Sancta sanctorum est: Idcirco ubi immolabitur holocaustum, mactabitur & victima pro delicto: sanguis eius per gyrum altaris fundetur. Offerent ex ea caudam & adipem qui operit vitalia: Duos renunculos, & pinguedinem quae iuxta ilia est, reticulumque iecoris cum renunculis. Et adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Domini pro delicto. Omnis masculus de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnibus, quia Sanctum sanctorum est. Sicut pro peccato offertur hostia, ita & pro delicto: vtriusque hostiae lex una erit: ad sacerdotem, qui eam obtulerit pertinebit. Sacerdos qui offert holocausti victimam, habebit 9 pellem eius. Et omne sacrificium similiae, quod coquitur in clibano, & quidquid in craticula, vel in sartagine praeparatur, eius 10 erit sacerdotis, a quo offertur: Siue oleo conspersa, siue arida fuerint, cunctis filijs Aaron mensura aquae per singulos diuidetur. Haec est lex hostiae pacificorum, quae 12 offertur Domino. Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerent panes absque fermento conspersos oleo, & lagana azyma uncta oleo, coctamque similiam, & collyridas olei admixtione conspersas: Panes quoque fermentatos, cum hostia gratiarum, quae immolatur 14 pro pacificis: Ex quibus vnus pro primitijs offeretur Domino, & erit sacerdotis qui

funder hostię sanguinem. * Cuius carnes ea-
dem comedentur die, nec remanebit ex eis
quidquam vsque manē. * Si voto, vel sponte
quispiam obulerit hostiam, eadem similiter
edetur die: sed & si quid in crastinam remā-
serit, velci licitum est: * Quidquid autē ter-
tius inuenerit dies, ignis absumet. * Si quis
de carnibus victimarū pacificorum die tertio
comederit, irrita fiet oblatio, nec proderit
offerenti: quin potius quæcunque anima ta-
li se edulio contaminauerit, præuaticatio-
nis rea erit. * Caro, quæ aliquid tetigerit im-
mundum, non comedetur, sed comburetur
igni: qui fuerit mundus, vescetur ex ea. * Ani-
ma polluta, quæ ederit de carnibus hostiarū
pacificorum, quæ oblata est Domino, peri-
bit de populis suis. * Et quæ tetigerit immū-
ditiam hominis, vel iumentis, siue omnis rei,
quæ pollueri potest, & comederit de huius-
cemodi carnibus, interibit de populis suis.
* Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
* Loquere filiis Israel: Adipem ouis, & bo-
uis, & capræ, non comedetis. * Adipem ca-
daveris morticini, & eius animalis quod à
bestia caprum est, habebitis in varios usus.
* Si quis adipem, qui offerri debet in incensū
Domini, comederit, peribit de populo suo. *
Sanguinem quoque omnis animalis nō sume-
ris in cibo, tam de auibus, quàm de pecori-
bus. * Omnis anima, quæ ederit sanguinem,
peribit de populis suis. * Locutusque est Do-
minus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Is-
rael, dicens: Qui offert victimam pacificorū
Domino, offerat simul, & sacrificium, id est,
libamenta eius. * Tenebit manus adipem
hostiarū, & pectusculum: cumque ambo ob-
lata Domino consecrauerit, tradet sacerdo-
ti. * Qui adolebit adipem super altare, pec-
tusculum autem erit Aaron & filiorū eius.
* Armus quoque dexter de pacificorum hostijs
cedet in primitias sacerdotis. * Qui obtule-
rit sanguinem & adipem, filiorum Aaron,
ipse habebit & arnum dextrum in portio-
ne sua. * Pectusculum enim eleuationis, &
armum separationis tuli à filiis Israel de
hostijs eorum pacificis, & dedi Aaron sacer-
doti, & filiis eius lege perpetua, ab omni po-
pulo Israel. * Hæc est vnctio Aaron & filio-
rum eius in caeremonijs Domini, die qua
obtulit eos Moyses, ut sacerdotio fungeren-
tur. * Et quæ præcepit eis dari Dominus a fi-
liis Israel religione perpetua in generatio-
bus suis. * Ista est lex holocausti, & sacrificij
pro peccato atque delicto, & pro consecra-
tione & pacificorum victimis. * Quam con-
stituit Dominus Moysi in monte Sinai,
quando mandauit filiis Israel, ut offerrent
oblaciones suas Domino in deserto Sinai.

C A P. VIII.

*Aaronis in Pontificem, & filiorum eius in Sa-
cerdotes consecratio; ac tabernaculi supelle-
tilisque eius vnctio per Moysen.*

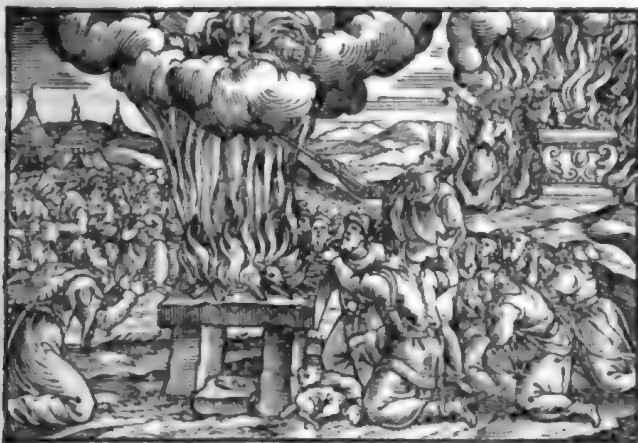
Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cēs: * Tolle Aaron cum filiis suis, vestes
eorum, & vnctionis oleum, vitulū pro pec-
cato, duos arietes, canistrum cum azymis, *
Et congregabis omnem cœtum ad ostium
tabernaculi. * Fecit Moyses ut Dominus im-
perauerat. Congregataque omni turba ante
fores tabernaculi, * Attulit ille est sermo, quem
iussit Dominus fieri. Statimque obtulit Aaron
& filios eius. Cumque lauisset eos, * Vestiuit
Pontificem subucula lineæ, accingens eum
balteo, & induens eum tunica hyacinthina,
& desuper humerale imposuit, * Quod as-
tringens cingulo apertum rationali, in quo
erat Doctrina & Veritas. * Cidari quoque te-
xit caput: & super eam, contra frontem, im-
posuit laminam auream consecratam in san-
ctificationem, sicut præceperat ei Dominus.
Tulit & vnctionis oleum, quo liniuit taber-
naculum cum omni supellestili sua. * Cum-
que sanctificans aspersisset altare septem vi-
cibus, vnxit illud, & omnia vasa eius, labrū-
que cum basi sua sanctificauit oleo. * Quod
fundens super caput Aaron, vnxit eum, &
consecrauit. * Filios quoque eius oblatos ve-
stiuit tunicis lineis, & cinxit balteis, im-
posuitque mitras, ut iusserat Dñs. * Obtulit &
vitulum pro peccato: cumque super caput
eius posuisset Aarō, & filij eius, manus suas,
Immolauit eum: hauriens sanguinem, &
cincto digito, tetigit cornua altaris per gyrū
quo expiatio, & sanctificatio, fudit reliquum
sanguinem ad fundamenta eius. * Adipem
verò qui erat super vitalia, & reticulum ie-
coris, duosque renunculos cum aruinulis
suis, adoleuit super altare: * Vitulum cum
pelle & carnibus, & fimo, cremans extra ca-
stra, sicut præceperat Dñs. * Obtulit & arie-
tem in holocaustum: super cuius caput cum
imposuissent Aarō & filij eius manus suas,
Immolauit eum, & fudit sanguinem eius
per circuitum altaris. * Ipsūque arietem in
frusta concidens, caput eius, & artus, & adi-
pem adoleuit igni. * Lotis prius intestinis &
pedibus, totumque simul arietem incendit su-
per altare, eò quod esset holocaustum sua-
nissimi odoris Domino, sicut præceperat ei.
* Obtulit & arietem secundum, in consecra-
tione sacerdotum: posueruntque super caput
eius Aaron & filij eius manus suas. * Quem
cum immolasset Moyses, sumens de sangui-
ne eius, tetigit extremum auriculæ dextræ
Aaron, & pollicem manus eius dextræ, simi-
liter & pedis. * Obtulit & filios Aaron: et-
que de sanguine arietis immolati tetigisset
extremum auriculæ singulorum dextræ, &
pol-

• Eccli. 45.
c. 16.

pollices manus ac pedis dexteri, reliquū fudit super altare per circuitum: * Adipem vero, & caudam, omnemque pinguedinem, quæ operit intestina, reticulumque iecoris, & duos renes cum adipibus suis & armo dextro separabit. * Tollens autem de canistro azymo, quod erat coram Dño, panem absque fermento, & collyridam conpersam oleo, lagannumque posuit super adipem, & armum dextrum, * Tradens simul omnia Aaron & 27 filiis eius. Qui postquam leuauerunt ea coram Domino, * Rursum suscepta de manibus eorum, adoleuit super altare holocausti, eò quod consecrationis esset oblatio, in odorem suauitatis, sacrificij Dño. * Tulitque 29 pectusculum, eleuans illud coram Domino, de ariete consecrationis in partem suam, sicut præceperat ei Dñs. * Assumenque vnguentum, & sanguinem qui erat in altari, asperfit super Aaron & vestimenta eius, & super fi-

31 lios illius ac vestes eorum. * Cùmque sanctificasset eos in vestitu suo, præcepit eis, dicens: Coquite carnes ante fores tabernaculi, & ibi comedite eas: panes quoque consecrationis edite, qui positi sunt in canistro, sicut præcepit mihi Dominus, dicens: Aaron & filij eius comedent eos: * Quidquid autem reliquum fuerit de carne & panibus, ignis absumet. * De ostio quoque tabernaculi non exhibitis septem diebus. vsq; ad diem quo complebitur tempus consecrationis vestræ, septem enim diebus finitur consecratio. * Sicut & impræsentiarum factum est, ut ritus sacrificij completur. * Die ac nocte manebitis in tabernaculo obseruantes custodias Domini, ne moriamini: sic enim mihi præceptum est. 36 * Feceruntque Aaron, & filij eius cuncta, quæ locutus est Dominus, per manum Moyfi.

* Exod. 29.
f. 31.
Ist. 19. 9.

C A P. I X.

Inducitur Aaron consecratus, ac primitijs sacrificiorum pro se ipso ac populo Deo redditis, Aaron populo benedixit, gloria Domini apparuit, ignisque holocaustum deuorauit.

FACTO autem octauo die, vocauit Moyfes Aaron & filios eius, ac maiores natu Israel, dixitque ad Aaron: * Tolle de armento vitulum pro peccato, & arietem in holocaustum, utrunque immaculatum, & offer illos coram Domino. * Et ad filios Israel loqueris: 3 Tollite hircum pro peccato, & vitulum atque agnum anniculos & sine macula, in holocaustum, * Bouem & arietem pro pacificis: 4 & immolate eos coram Domino, in sacrificio singulorum similam conpersam oleo offerentes: hodie enim Dominus apparebit vobis. * Tulerunt ergo cuncta, quæ iusserat 5 Moyfes ad ostium tabernaculi: ubi cùm omnis multitudo astaret, * Ait Moyfes: Iste est 6 sermo, quem præcepit Dominus: facite, &

7 apparebit vobis gloria eius. * Et dixit ad Aaron: Accede ad altare, & immola, pro peccato tuo: offer holocaustum, & deprecare pro te & pro populo. Cùmque mactaueris hostiam populi, ora pro eo, sicut præcepit Dominus. * Statimque Aaron accedens ad altare, immolauit vitulum pro peccato suo: 8 Cuius sanguinem obtulerunt ei filij sui: in quo tingens digitum, tetigit cornua altaris, 9 & fudit residuum ad basim eius. * Adipemque & renunculos, ac reticulum iecoris, quæ sunt pro peccato, adoleuit super altare, sicut præceperat Dominus Moyfi. * Carnes verò & pellem eius extra castra combussit igni. * Immolauit & holocausti victimam: obtuleruntque ei filij sui sanguinem eius, quem fudit per altaris circuitum. * Ipsam etiam hostiam in frusta concisam, cum capite & membris singulis obtulerunt: quæ 14 omnia super altare cremauit igni, * Lotis 15 aqua prius intestinis & pedibus. * Et pro pecca-

* Exod. 29.
f. 31.

peccato populi offerens, mactauit hircum: expiatoque altari, * Fecit holocaustum, * Ad- 16
dens in sacrificio libamenta, que pariter of- 17
feruntur, & adolens ea super altare absque
ceremonijs holocausti maturini. * Immola- 18
uit & bouem, atque arietem, hostias pacifi-
cas populi; obtuleruntque ei filij sui sangui-
nem, quem fugit super altare in circuitum. * 19
Adipem autem bouis, & caudam arietis, re-
nunculosque cum adipibus suis, & reticu-
lum iecoris. * Posuerunt super pectora cum. 20
que cremati essent adipēs sup. x altare, * Pe- 21
ctora eorū, & armos dextros separauit Aa-
ron, eleuans coram Domino, sicut præcepe-
rat Moyses. * Et extendens manus ad popu- 22
lum, benedixit ei. Sicque completis hostijs
pro peccato, & holocaustis, & pacificis, de-
scendit. * Ingressi autem Moyses & Aaron in 23
tabernaculum testimonij, & deinceps egres-
si benedixerunt populo. Apparuitque gloria
Domini omni multitudini. * Et ecce egres- 24
sus ignis à Domino, deuorauit holocau-
stum, & ad pes qui erant super altare. Quod
cum vidissent turbe, laudauerunt Domi-
num, ruentes in facies suas.

C A P. X.

*Nadab & Abiathurificantes igne profano, igne
caelesti consumpti planguntur à populo, non
à sacerdotibus: vini usu & sacra sacerdoti-
bus interdicto, precipitur ut residuum obla-
tionis comedant.*

A Rreptisque Nadab & Abi filij Aaron
thuribulis, posuerunt ignem, & incen-
sum desuper, offerentes coram Domino ignē
alienum, quod eis præceptum non erat. * E-
gressusque ignis à Domino, deuorauit eos, &
mortui sunt coram Domino. * Dixitque Moy-
ses ad Aaron: Hoc est quod locutus est Do-
minus: Sanctificabor in ijs, qui appropin-
quant mihi, & in conspectu omnis populi
glorificabor. Quod audiens tacuit Aaron. *
Vocatis autem Moyses Misaele & El. saphā
filij Oziel, parui Aaron, ait ad eos: Ite &
collite fratres vestros de conspectu Sanctua-
rij, & asportate extra castra. * Confestimque
pergentes, tulerunt eos sicut iacebant, vesti-
tos lineis tunicis, & eiecerunt foras, ut sibi
fuerat imperatum. * Locutusque est Moyses
ad Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar, filios
eius: Capita vestra nolite nudare, & vesti-
mēta nolite scindere, ne fortē moriamini, &
super omnem coetum oriatur indignatio.
Fratres vestri, & omnis domus Israel, plan-
gant incendium quod Dominus suscitauit:
* Vos autem non egrediemini fores taber-
naculi, alioquin perhibitis: oleum quippē
sanctæ vnctionis est super vos. Qui fecerunt
omnia iuxta præceptum Moysi. * Dixit quo-
que Dñs ad Aaron: * Vinum, & omne quod
inebriare potest, non bibetis tu & filij tui,

quando intrabitis in tabernaculum testimo-
nij, ne moriamini: quia præceptum sempi-
ternum est in generationes vestras. * Et ut
habeatis scientiam discernendi inter san-
ctum & profanum, inter pollutum & mun-
dum. * Doceatisque filios Israel omnia legi-
tima mea, quæ locutus est Dominus ad eos
per manum Moysi. * Locutusque est Moyses
ad Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar, filios
eius, qui erant residui: Tollite sacrificium,
quod remansit de oblatione Domini, & co-
medite illud absque fermento iuxta altare,
quia Sanctum sanctorum est. * Comedatis
autem in loco sancto: quod datum est tibi &
filij tuis de oblationibus Domini, sicut præ-
ceptum est mihi. * Pectusculum quoque quod
oblatus est, & armum qui separatus est,
edetis in loco mundissimo tu & filij tui, &
filie tue tecum: tibi enim ac liberis tuis re-
posita sunt de hostijs salutaribus filiorum
Israel. * Eo quod armum & pectus, & adipēs
qui cremantur in altari, eleuauerunt coram
Domino, & pertineāt ad te, & ad filios tuos,
lege perpetua, sicut præcepit Dominus. * In-
ter hæc, hircum, qui oblatus fuerat pro pec-
cato, cum quæreret Moyses, exustum repe-
rit: iratusque contra Eleazar & Ithamar filios
Aaron, qui remanserant, ait. * Cur non co-
medistis hostiam pro peccato in loco san-
cto, quæ Sancta sanctorum est, & data vobis,
ut porteris iniquitatem multitudinis, & ro-
getis pro ea in conspectu Domini. * Præser-
tim cum de sanguine illius non sit illatum
intra sancta, & comedere debueritis eam in
Sanctuario, sicut præceptum est mihi. * Re-
spondit Aaron: Oblata est hodie victima
pro peccato, & holocaustum reoram Domi-
no mihi autem accidit, quod vides: quomo-
do potui comedere eam, aut placere Domi-
no in caeremonijs mente lugubri? * Quod
cum audisset Moyses, recepit satisfactio-
nem.

C A P. XI.

*Animalium mundorum ab immundis separa-
tio, normaque usus, ut sancti sint filij Israel,
sicut & Dominus.*

L Ocutusque est Dominus ad Moysen &
Aaron, dicens: * Dicite filijs Israel: Hæc
sunt animalia, quæ comedere debetis de cū-
ctis animantibus terræ: * Omne quod habet
duas ungulam, & ruminat in pecoribus,
comedetis. * Quidquid autem ruminat qui-
dem, & habet ungulam, sed non diuidit eā,
sicut camelus & cætera, nō comedetis illud,
& inter immunda reputabitur. * Choerogril-
lus qui ruminat, ungulamque non diuidit, im-
mundus est. * Lepus quoque: nam & ipse ru-
minat, sed ungulam non diuidit. * Et sus: qui
cum ungulam diuidat, non ruminat. * Horū
carnibus non vescemini, nec cadauera con-
tin-

* 2. Mach. 2. 11.

* 2. Mach. 2. 11.

* Num. 3. 2.
4. 10.
1. Par. 24. 8.
2.

* Deut. 2. 1.

* 2. Mach. 6. 18.

tingetis, quia immunda sunt vobis. * Hæc sunt
quæ gignuntur in aquis, & vesci licitum est.
Omne quod habet pinnulas & squamas, tã
in mari, quã in fluminibus & stagnis, co-
medetis. * Quidquid autẽ pinnulas & squa-
mas non habet, eorum quæ in aquis mouen-
tur & viuunt, abominabile vobis. * Execra-
dumq; erit, carnes eorum non comedetis, &
morticina vitabitis. * Cuncta, quæ non ha-
bent pinnulas & squamas in aquis polluta
erunt. * Hæc sunt quæ de auiibus comedere
non debetis, & vitanda sunt vobis: Aquilam,
& gryphem, & haliaetum, * Et miluum, ac
vulturem iuxta genus suum, * Et omne cor-
uini generis in similitudinem suam, * Stru-
thionum, & noctuam, & larum, & accipitrẽ
iuxta genus suum: * Bubonem, & merguliu,
& Ibin, * Et cygnum, & onocrotalũ, & por-
phyryonem. * Herodionẽ & charadryon iux-
ta genus suum, ypupam quoq; & vesperti-
lionem. * Omne de volucris, quod gradi-
tur super quatuor pedes, abominabile erit
vobis. * Quidquid autem ambulat quidem
super quatuor pedes, sed habet longiora re-
tro crura, per quæ salit super terrã, * Come-
dere debetis, vt est bruchus in genere suo, &
attracus atq; ophiomachus, ac locusta, singu-
la iuxta genus suum. * Quidquid autem ex
volucris quatuor tantũ habet pedes: ex-
crabile erit vobis: * Et quicumq; morticina
eorum tetigerit, polluetur, & erit immundus
vsq; ad vespẽrũ. * Et si necesse fuerit, vt por-
tet quippiam horum mortuũ, lauabit vesti-
menta sua, & immundus erit vsq; ad occa-
sum solis. * Omne animal quod habet qui-
dem ungulam, sed non diuidit eã, nec rumi-
nat, immundum erit: & qui tetigerit illud,
contaminabitur. * Quod ambulat super ma-
nus, ex cunctis animantibus, quæ incedunt
quadrupedia, immundum erit: qui tetigerit
morticina eorum, polluetur vsq; ad vespẽrũ.
* Et qui portauerit huiuscemodi cadauera,
lauabit vestimenta sua, & immundus erit
vsq; ad vespẽrũ quia omnia hæc immunda
sunt vobis. * Hæc quoq; inter polluta repu-
tabantur de his, quæ mouentur in terra, mu-
stela & mus & crocodilus, singula iuxta ge-
nus suum, * Mygale & chamaeleon, & stel-
lio, & lacerta, & talpa: * Omnia hæc immu-
da sunt. Qui tetigerit morticina eorum, im-
mundus erit vsq; ad vespẽrũ: * Et super quod
ceciderit quidquã de morticinis eorum, pol-
luetur tam vas ligneũ & vestimentum, quã
pelles & cilicia: & in quocunq; sit opus, tin-
gentur aqua, & polluta erunt vsq; ad vespẽ-
rũ, & sic postea mundabuntur: * Vas autẽ
fictile, in quod horum quidquã intro ce-
iderit, polluetur, & idcirco frangendum est.
* Omnis cibus, quem comedetis, si sula fue-
rit super eum aqua, immundus erit: & om-

ne liquẽs quod bibitur de vniuerso vase, im-
mundum erit. * Et quidquid de morticinis
huiuscemodi ceciderit super illud, immun-
dum erit: siue clibanis, siue chytropodes, de-
struentur, & immundi erunt. * Fontes vtrò
& cisternæ, & omnis aquarum congregatio
munda erit. Qui morticinum eorum tetige-
rit, polluetur. * Si ceciderit super sementem,
non polluet eam. * Si autem quispiam aqua
sementem perfuderit, & postea morticinis
tacta fuerit, illicò polluetur. * Si mortuum
fuerit animal, quod licet vobis comedere,
qui cadauer eius tetigerit, immundus erit
vsq; ad vespẽrũ: * Et qui comederit ex eo
quippiam, siue portauerit, lauabit vesti-
menta sua, & immundus erit vsque ad vespẽrũ.
* Omne quod reptat super terram, abomi-
nabile erit, nec assumetur in cibum. * Quid-
quid super pectus quadrupes graditur, &
multos habet pedes, siue per humum trahi-
tur, non comedetis, quia abominabile est. *
Nolite contaminare animas vestras, nec ta-
gatis quidquã eorum, ne immundi sitis. *
Ego enim sum Dominus Deus vester: sancti
estote, quia ego sanctus sum. Ne polluat
animas vestras in omni reptili, quod moue-
tur super terram. * Ego enim sum Dominus,
qui eduxi vos de terra Aegypti, vt essem vo-
bis in Deum. Sancti eritis, quia ego sanctus
sum. * Ista est lex animantium, ac volu-
crum, & omnis animæ viuentis, quæ moue-
tur in aqua, & reptat in terra, * Vt differen-
tias noueritis mundi & immundi, & scia-
tis quid comedere & quid respicere de-
beatis:

C A P. XII.

*Puerpera immunditia, & mundatio cum obla-
tione.*

Locutusq; est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Loquere filiis Israel, & dices ad
eos: Mulier, si suscepto semine pepererit
masculum, immunda erit septem diebus, iux-
ta dies separationis menstruarum: * Et die octa-
uo circumcidetur infantulus: * Ipsa vtrò tri-
ginta tribus diebus manebit in sanguine pu-
rificationis suæ. Omne sanctum non tãget,
nec ingredietur in Sanctuarium, donec im-
pleantur dies purificationis suæ. * Sin autem
feminam pepererit, immunda erit duabus
hebdomadibus, iuxta ritum fluxus mēstrui:
& sexaginta sex diebus manebit in sangui-
ne purificationis suæ. * Cumque expleti fue-
rint dies purificationis suæ, pro filio, siue pro
filia, deferat agnũ anniculum in holocau-
stum, & pullũ columbæ siue turturẽ pro
peccato, ad ostium tabernaculi testimonij,
& trades sacerdoti, * Qui offeret illa coram
Dño, & orabit pro ea, & sic mundabitur à
profluio sanguinis sui: ista est lex parientis
masculum, aut feminam. * Quod si non in-
nerit

* 1. Pet. 1. c.

12.

* Luc. 2. c.

12.

* Luc. 2. c.

12.

nerit manus eius; nec potuerit offerre agnum, sumet duos turtures, vel duos pullos columbarum, vnum in holocaustum, & alterum pro peccato: orabitque pro ea sacerdos, & sic mundabitur.

C A P. XIII.

Lex, & cognitio lepræ Sacerdotibus commissæ in homine, & vestimento, quæ præcipiantur leproso.

Locutusque est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens: Homo, in cuius cute & carne ortus fuerit diuersus color siue pustula, aut quasi lucës quippiam, id est plaga lepræ, adducetur ad Aaron sacerdotem, vel ad vnum quemlibet filiorum eius. Qui cum viderit lepram in cute, & pilos in album mutatos colorem, ipsamque speciem lepræ humiliorē cute & carne reliqua: plaga lepræ est, & ad arbitrium eius separabitur. Sin autem lucens candor fuerit in cute, nec humilior carne reliqua, & pili coloris pristini, recludet eum sacerdos septem diebus. Et considerabit die septimo: & si quidem lepra ultra non creuerit, nec transierit in cute priores terminos, rursum recludet eum septem diebus alijs. Et die septimo contemplabitur: si obscurior fuerit lepra, & non creuerit in cute, mundabit eum, quia scabies est: lauabitque homo vestimenta sua, & mundus erit. Quod si postquam à sacerdote vilis est, & redditus munditiæ, iterum lepra creuerit, adducetur ad eum. Et immunditiæ condemnabitur. Plaga lepræ si fuerit in homine, adducetur ad sacerdotem, Et videbit eum. Cumque color albus in cute fuerit, & capillorum mutauerit aspectum, ipsa quoque caro viua apparuerit: Lepra vetulissima iudicabitur, atque inolita cuti. Contaminabit itaque eum sacerdos, & non recludet, quia perspicua immunditiæ est. Sin autem efflauerit discurrens in cute, & operuerit omnem cutem à capite usque ad pedes, quidquid sub aspectum oculorum cadit, Considerabit eum sacerdos, & teneri lepra mundissima iudicabit: eo quod omnis in candorem versa sit, & idcirco homo mundus erit. Quando verò caro viuens in eo apparuerit, Tunc sacerdotis iudicio polluetur, & inter immundos reputabitur; caro enim viua si lepra aspergiatur, immunda est. Quod si sursum versa fuerit in alborem, & totum hominem operuerit, Considerabit eum sacerdos, & mundum esse decerneat. Caro autem & cutis in qua vlens natus est, & sanatum, Et in loco vlcis cicatrix alba apparuerit, siue subrufa, adducetur homo ad sacerdotem. Qui cum viderit locum lepræ humiliores carne reliqua, & pilos versos in candorem, contaminabit eum: plaga enim lepræ orta est in vlcere. Quod si pilus coloris est pristini, & cicatrix

subobscura, & vicina carne non est humilior, recludet eum septem diebus. Et si quidem creuerit, adiudicabit eum lepræ. Sin autem steterit in loco suo, vlcis est cicatrix, & homo mundus erit. Caro autem & cutis, quam ignis excusserit, & sanata alba siue rufam habuerit cicatricem, Considerabit eum sacerdos, & ecce versa est in alborem, & locus eius reliqua cute est humilior: contaminabit eum, quia plaga lepræ in cicatrice orta est. Quod si pilorum color non fuerit immutatus, nec humilior plaga carne reliqua, & ipsa lepræ species fuerit subobscura, recludet eum septem diebus. Et die septimo contemplabitur: si creuerit in cute lepra, contaminabit eum. Sin autem in loco suo candor steterit non satis clarus, plaga combustionis est, & idcirco mundabitur, quia cicatrix est combustionis. Vir, siue mulier, in cuius capite, vel barba germinauerit lepra, videbit eos sacerdotes. Et si quidem humilior fuerit locus carne reliqua, & capillus flauus, solicoque subtilior, contaminabit eos, quia lepra capitis, ac barbae est. Sin autem viderit locum, maculae æqualē carni, & capillum nigrum: recludet eum septem diebus. Et die septimo inuebitur. Si non creuerit macula, & capillus sui coloris est, & locus plagæ carni reliquæ equalis: Radetur homo absque loco maculae, & includetur septem diebus alijs. Si die septimo visa fuerit stetitisse plaga in loco suo, nec humilior carne reliqua, mundabit eum, locisque veltibus suis mundus erit. Sin autem post emundationem rursus creuerit macula in cute, Non quæret amplius verum capillum in flauum colorem sit immutatus, quia aperte immundus est. Porro si steterit macula, & capilli nigri fuerint, nouiter hominem sanatum esse, & confiderenter eum pronunciet mundum. Vir, siue mulier, in cuius cute candor apparuerit, Inuebitur eos sacerdos, si deprehenderit subobscurum alborem lucere in cute, sciat non esse lepram, sed maculam coloris candidi, & hominem mundum. Vir, de cuius capite capilli fluunt, caluus & mundus est: Et si à fronte ceciderint pili, recaluaſter & mundus est. Sin autem in caluitio, siue in recaluatione albus, vel rufus color fuerit exortus. Et hoc sacerdos viderit, condemnabit eum haud dubie lepræ, quæ orta est in caluitio. Quicunque ergo maculatus fuerit lepra, & se paratus est ad arbitrium sacerdotis, Habebit vestimenta dissuta, caput nudum, os veste contextum, contaminatum, ac fordidum se clamabit. Omni tempore, quo leprosus est & immundus, solus habitabit extra castra. Vestis lanea siue linea, quæ lepram habuerit. In stamine atque subregmine, aut cerete pellis, vel quidquid ex pelle confectum est.

* Si alba vel rufa macula fuerit infecta, lepra 49
reputabitur, ostendeturq; sacerdoti. * Qui 50
consideratam recludet septem diebus: * Et 51
die septimo rursus aspiciens si deprehende-
rit creuisse, lepra perseverans est: pollutum
iudicabit vestimentum, & omne in quo fue-
rit inuenta: * Et idcirco comburetur flammis. 52
* Quod si eam viderit non creuisse, * Præci- 53
piet, & lauabunt id in quo lepra est, reclu- 54
detq; illud septem diebus alijs. * Et si cum vi- 55
derit faciem quidem pristina non reuersam, G
nec tamen creuisse lepram, immundum iu-
dicabit, & igne comburet, eo quod infusa sit
in superficie vestimenti, vel per totum, lepra,
* Sin autem obscurior fuerit locus lepræ, post- 56
quam vestis est lota, abrumpet eum, & a so-
lido diuidet. * Quod si ultra apparuerit in 57
his locis, quæ prius immacolata erant, lepra
volatilis & vaga; debet igne comburi. * Si 58
cessauerit, lauabit aqua ea, quæ pura sunt,
secundo, & munda erunt. * Ista est lex lepræ 59
vestimenti lanei & linei, staminis, atque
subtegminis, omnisque supellectilis pellice-
æ, quomodo mundari debeat, vel con-
taminari.

C A P. XIV.

*Lepra expianda sacrificia pro homine, domo, ac
vestimento, lepra iam curata: ratio lepra do-
morum inuestiganda, curanda, purificanda.*

Locutusq; est Dominus ad Moysen, di- 1
cens: * Hic est ritus leprosi, quando mun. A
dandus est: Adducetur ad sacerdotem: * Qui 2
egressus de castris, cum inuenerit lepram ef- 3
se mundatam, * Præcipiet ei qui purificatur, 4
ut offerat duos passeris viuos pro se, quibus
vesci licitum est, & lignum cedrinum, ver-
miculumq; & hyssopum. * Et vnum ex pas- 5
seribus immolari iubebit in vase fictili su-
per aquas viuentes: * Alium autem viuum 6
cum ligno cedrino, & cocco & hyssopo, tin-
get in sanguine passeris immolari. * Quo as- 7
perget illum, qui mundandus est, septies, ut
tunc purgetur: & dimittet passerem viuum,
ut in agrum aualet. * Cumq; lauerit homo 8
vestimenta sua, radet omnes pilos corporis,
& lauabitur aqua: purificatusq; ingredietur
castra, ita durat ut ut maneat extra taber-
naculum suum septem diebus. * Et die septi- 9
mo radet capillos capitis, barbamq; & su-
percilia, ac totius corporis pilos. Et lotis
rursum vestibus & corpore, * Die octauo as- 10
suet duos agnos immaculatos, & ouem
anniculam absq; macula, & tres decimas si-
mitæ in sacrificium, quæ conspersa sit oleo,
& locum olei sextarium. * Cumq; sacerdos 11
purificans hominem, statuerit eum, & hæc
omnia coram Dño in ostio tabernaculi re-
ferat. * Tolle agnum, & offeret eum pro 12
castris, & oblatio ante Dñm
erit, * Immolabit agnum, ubi solet im- 13

molari hostia pro peccato, & holocaustum;
id est, in loco sancto. Sicut enim pro pecca-
to, ita & pro delicto ad sacerdotem pertinet
hostia: Sancta sanctorum est: * Assumentq; 14
sacerdos de sanguine hostiæ, quæ immolata
est pro delicto, ponet super extremum auri-
culæ dextræ eius, qui mundatur, & super 15
pollices manus dextræ & pedis: * Et de olei
sextario mittet in manum suam sinistram, 16
* Tingetq; digitum dextrum in eo, & asper- 17
get coram Domino septies. * Quod autem
C reliquum est olei in læua manu, fundet super
extremum auriculæ dextræ eius, qui munda-
tur, & super pollices manus, ac pedis dextri,
& super sanguinem, qui effusus est pro deli- 18
cto, * Et super caput eius. * Rogabitq; pro eo
coram Dño, & faciet sacrificium pro pec- 19
cato: tunc immolabit holocaustum. * Et po- 20
net illud in altari cum libamentis suis, &
homo ritè mundabitur. * Quod si pauper est, 21
& non potest manus eius inuenire, quæ di-
cta sunt, pro delicto assumet agnum ad ob-
lationem, ut roget pro eo sacerdos, decima-
que partem similæ conspergat oleo in sacrifi- 22
cium, & olei sextarium, * Duosq; turtures si-
ue duos pullos columbæ: quorum vnus sit 23
pro peccato, & alter in holocaustum: * Of-
feretq; ea die Octauo purificationis suæ sa-
cerdoti, ad ostium tabernaculi testimonij 24
coram Dño. * Qui suscipiens agnum pro de-
delicto & sextarium olei, leuabit simul. * Im- 25
molatoq; agno, de sanguine eius ponet super
extremum auriculæ dextræ illius qui mun-
datur, & super pollices manus eius, ac pedis 26
dextri: * Olei verò partem mittet in manū
suam sinistram, * In quo tingens digitum 27
dextræ manus asperget septies coram Dño: 28
* Tangetq; extremum dextræ auriculæ illius
qui mundatur, & pollices manus, ac pedis
dextri, in loco sanguinis, qui effusus est pro 29
delicto. * Reliquam autem partem olei, quæ
est in sinistra manu, mittet super caput pu- 30
rificati, ut placet pro eo Dominum: * Et tur-
turem siue pullum columbæ offeret, * Vnus 31
pro delicto, & alterum in holocaustum cū
libamentis suis. * Hoc est sacrificium lepro- 32
si, qui habere non potest omnia in emunda-
tionē suā. * Locutusq; est Dominus ad Moy- 33
sen & Aaron, dicens: * Cum ingressi fueri-
tis terram Chanaan, quam ego dabo vobis
in possessionem, si fuerit plaga lepræ in edi- 34
bus, * Ibi cuius est domus, nuntiabit sacer-
doti, & dicet: Quasi plaga lepræ videtur mi- 35
hi esse in domo mea. * At ille præcipiet ut
effert vniuersa de domo, priusquam ingre-
diatur eam, & videat verum leprosa sit, ne
immunda fiant omnia, quæ in domo sunt. In- 36
trabitq; postea ut consideret lepram domus
37 * Et cum viderit in parietibus illius quasi
valliculos pallide, sive rubore descentes, &
hu-

* Supr. 1. 6.
1. 11. d. 6.
Lev. 1. d. 14.

inimiliores superficie reliqua, *Et egredietur ostium domus, & statim claudet illa septem diebus. *Reuertusq; die septimo, considerabit eam: si inuenerit creuisse lepram, *Iubebit erui lapides, in quibus lepra est, & proieci eos extra ciuitatem in locum immundum: *Domum autem ipsam radi intrinsecus per circuitum, & spargi puluerem rasurę extra urbem in locum immundum, *Lapides delq; alios reponi pro his, qui ablati fuerint, & luto alio liniri domum. *Sin autem postquam eruti sunt lapides, & puluis crassus & alia terra lita, *Ingressus sacerdos uiderit reuerfus lepram, & parietes per seculis, lepra est perseverans, & immunda domus: *Quā statim destruent, & lapides eius ac ligna, atq; uniuersum puluerem projiciet extra oppidum in locum immundum, *Qui intrauerit domum, quando clausa est, immundus erit usq; ad uesperum: *Et qui dormierit in ea, & comederit quippiam, lauabit uestimenta sua. *Quod si introiens sacerdos uiderit lepram non creuisse in domo, postquam denuo lita fuerit, purificabit eam redacta sanitate. *Et in purificationem eius surmet duos passeris, lignumq; cedrinū, & uermiculum atq; hyssopum: *Et immolato uno passere in uale fictili super aquas uiuas, *Tollit lignum cedrinū, & hyssopum, & coccum, & passerem uinum, & tinget omnia in sanguine passeris immolati, atq; in aquis uiuentibus, & asperget domum septies, *Purificabitq; ea tam in sanguine, quā in aquis uiuentibus, & in passere uiuo, lignoq; cedrino & hyssopo atq; uermiculo. *Cumq; dimiserit passerem auolare in agrū liberę, orabit pro domo, & iure mundabitur. *Ista est lex omnis leprę & percussurę, *Leprę ueluti & cicatricis & erumpentium papularum, lucentis maculę, & in varias species, coloribus immutatis, *Vt possit sciri quo tempore mundum quid, vel immundum sit.

C A P. XV.

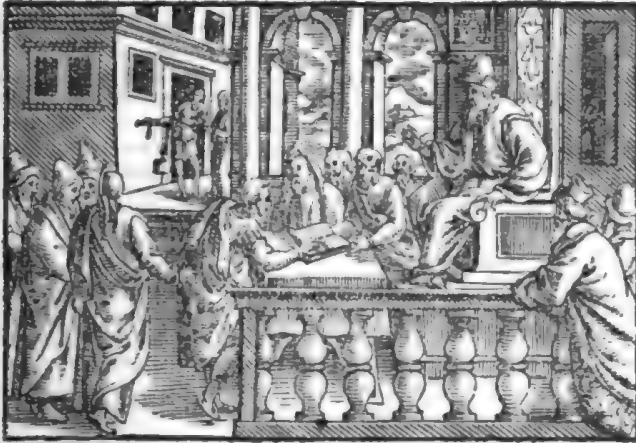
Semini sui uiri, concubantium, menstruo se mulieris & hamorrhoidis expiatio, ac purificatio.

Locutusq; est Dñs ad Moysen & Aaron, dicens: *Loquimini filiis Israel, & dicite eis: Vir, qui patitur fluxū seminis, immundus erit. *Et tūc iudicabitur huic vitio subiacere, cum per singula momenta adhæserit carni eius, atq; concreuerit foedus humor. *Omnis strātū, in quo dormierit, immundū erit, & ubicunq; federit. *Si quis hominum tetigerit lectum eius, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usq; ad uesperum. *Si federit, ubi ille federat, & ipse lauabit uestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit usq; ad uesperum. *Qui tetigerit carnem eius, lauabit uestimenta sua: & ipse lo-

tus aqua, immundus erit usq; ad uesperum: *Si saluū huiuscemodi homo iecerit super eū, qui mundus est, lauabit uestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit usq; ad uesperum. *Sagma, super quo federit, immundum erit: *Et quidquid sub eo fuerit, qui fluxum seminis patitur, pollutum erit usq; ad uesperum. *Qui portauerit horū aliquid, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usq; ad uesperum. *Omnis, quem tetigerit qui talis est, non lotis ante manibus, lauabit uestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit usq; ad uesperum. *Vas fictile, quod tetigerit, confringatur: vas autem ligneū lauabitur aqua. *Si sanatus fuerit, qui huiuscemodi sustinet passionem, numerabit septem dies post emundationem sui, & lotis uestibus & toto corpore in aquis uiuentibus, erit mundus. *Die autem octauo sumet duos turtores, aut duos pullos columbæ, & ueniet in conspectu Dñi ad ostium tabernaculi testimonij, dabitq; eos sacerdoti. *Qui faciet unum pro peccato, & alterū in holocaustum: rogabitq; pro eo coram Dño, ut emundetur à fluxu seminis sui. *Vir de quo egreditur semen coitus, lauabit aqua omne corpus suū: & immundus erit usq; ad uesperum. *Vestem & pellem, quam habuerit, lauabit aqua, & immunda erit usq; ad uesperum. *Mulier, cū qua coierit, lauabitur aqua, & immunda erit usq; ad uesperum. *Mulier, quę redeunte mense patitur fluxum sanguinis, septem diebus separabitur. *Omnis qui tetigerit eam, immundus erit usq; ad uesperum. *Et in quo dormierit, vel federit diebus separationis suę, polluetur. *Qui tetigerit lectum eius, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usq; ad uesperum. *Omne vas, super quo illa federit, quisquis attigerit, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, pollutus erit usq; ad uesperum. *Si coierit cum Dea uir tempore sanguinis menstrualis, immundus erit septem diebus: & omne strātū, in quo dormierit, polluetur. *Mulier, quę patitur multis diebus fluxum sanguinis nō in tempore menstrualis, vel quę post menstruum sanguinem fluere non cessat, quamdiu subiacet huic passioni, immunda erit quasi sit in tempore mēstruo. *Omne strātū in quo dormierit, & vas in quo federit, pollutū erit. *Quicunq; tetigerit ea, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usq; ad uesperum. *Si steterit sanguis, & fluere cessauerit, numerabit septem dies purificationis suę: *Et die octauo offeret pro se sacerdoti duos turtores, aut duos pullos columbarum, ad ostium tabernaculi testimonij: *Qui unum faciet pro peccato, & alterū in holocaustum, rogabitq; pro ea corā Dño, & pro fluxu immundi itę eius. *Docebitis ergo

ergo filios Israel, vt caueant immunditiam, & non moriantur in sordibus suis, cum pol- luerint tabernaculum meum, quod est inter eos. * Ita est lex eius, qui patitur fluxum se-

32 minis, & qui polluitur coitu, * Et quæ men- struis temporibus separatur, vel quæ iugi fuit sanguine, & hominis, qui dormierit cum ea.

C A P. XVI.

Quando & quomodo sacerdos ingredi debeat: sanctuarium, ipsumque expiare una cum ta- bernaculo & altari, omiffarium caprum abi- gere, & festum expiationum celebrare.

* Sep. 10. 2.
12.
* Exod. 10.
b. 10.
Heb. 9. b. 7.

Locutusque est Dñs ad Moysen, post mor- tem duorum filiorum Aaron, quando A offerentes ignem alienum interfecti sunt. * 2 Et præcepit ei, dicens: Loquere ad Aarō fratem tuum, ne omni tempore ingrediatur Sanctuarium, quod est intra velum coram propitiatorio, quod tegitur arca, vt nō moria- tur (quia in nube apparebo super oraculū) * Nisi hæc ante fecerit: Vitulum pro peccato 3 offeret, & arietem in holocaustum. * Tunica linea vestiatur, feminalibus lineis verenda celabit: accingetur zona linea, cidarim lineā imponet capiti: hæc enim vestimēta sunt sã- 4 ctã: quibus cunctis, cum lotus fuerit, indue- tur: * Suscipietque ab vniuersa multitudine filiorum Israel duos hircos pro peccato, & vnum arietem in holocaustum. * Cũq; iob, 5 tulerit vitulum, & orauerit pro se & pro do- mo sua, * Duos hircos stare faciet coram Dño in ostio tabernaculi testimonij. * Mit- 6 tensq; super vtrumque sortem, vnã Domino, & alteram capro emissario. * Cuius exie- 7 rit fors Domino, offeret illum pro peccato: * Cuius autem in caprum emissarium, sta- 8 tuet cum viuum coram Dño, vt fundat pre- ces super eo, & emittat eum in solitudine. * 9 His ritẽ celebratis, offeret vitulum, & ro- gans pro se & pro domo sua, immo abiecit: * Assumptoque thuribulo, quod de prunis al- 10 caris impleuerit, & hauriens manu compo- situm thymiana incensum, vltra velum in- 11 trabit in sancta: * Vt positus super ignẽ 12 13

matibus, nebula corū & vapor operiat ora- culum, quod est supra testimonij, & non 14 moriatur. * Tolle quoque sanguine vituli, & asperget digito septies contra propitiato- 15 rium ad Orientem. * Cũque mactauerit hircū pro peccato populi, inferet sanguinem eius intra velum, sicut præceptum est de sã- 16 guine vituli, vt aspergat e regione oraculi, * Et expiet Sãctuarium ab immunditijs filio- rum Israel, & a prauaricationibus eorum, cunctisq; peccatis. Iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonij, quod fixū est inter 17 eos, in medio sordium habitationis eorū. * Nullus hominum sit in tabernaculo, quãdo 18 D pontifex Sãctuarium ingreditur, vt roget pro se & pro domo sua, & pro vniuerso ce- 19 tu Israel, donec egrediatur. * Cum autẽ exie- rit ad altare, quod coram Dño est, oret pro se, & sumptū sanguinem vituli atq; hirci tũ- 20 dat super cornua eius per gyrum. * Asper- gensq; digito septies, expiet, & sanctificet il- lud ab immunditijs filiorū Israel. * Postquã emundauerit Sãctuarium, & tabernaculū, 21 & altare, tunc offerat hircum viuẽtem: * Et posita vtrãq; manu super caput eius, confiteatur omnes iniquitates filiorū Israel, & v- niuersa delicta atq; peccata eorum: quẽ im- precans capiti eius, emittet illum per homi- 22 nem paratum in desertum. * Cũq; porta- E uerit hircus omnes iniquitates eorū in ter- 23 rã solitariam, & dimissus fuerit in deserto, * Reuertetur Aarō in tabernaculum testimo- nij, & depositis vestibus, quibus prius indu- tus erat, cum intraret Sãctuariū, relinquit 24 ibi, * Lauabit carnem suam in loco sancto, induetur; vestibus suis. Et postquam egre- ssus obtulerit holocaustum suum, ac pl. bis,

* Luc. 1. 2.
10.

rogabit tã pro se,quàm pro populo: * Et ad- 25
 pem, qui oblatuſ eſt pro peccatis, adolebit
 ſuper altare. * Ille verò, qui dimiſerit caprũ 26
 emiſſarium, lauabit veſtimenta ſua & cor-
 pus aqua, & ſic ingredietur in caſtra. * Vitu- 27
 lum autem & hircum, qui pro peccato fue-
 rant immolati, & quorum ſanguis illatuſ eſt
 in Saſctuarium, vt expiatio compleretur, af-
 portabunt foras caſtra, & comburent igni,
 tam pelles,quàm carnes eorum, ac ſinum: * 28
 Et quicunq; combuſſerit ea, lauabit veſtimẽ-
 ta ſua & carnem aqua, & ſic ingredietur in
 caſtra. * Eritq; vobis hoc legitimum ſempi- 29
 ternũ: Menſe ſeptimo, decima die mẽſis, af-
 fligetiſ animas veſtras, nullumq; opus facie-
 tiſ, ſue indigena, ſue aduena, qui peregri-
 nantur inter voſ. * In hac die expiatio erit 30
 veſtri, atq; mandatio ab omnib; peccatiſ G
 veſtriſ: coram Dño mundabimini. * Sabba- 31
 tum enim requietionis eſt, & affligetiſ ani-
 mas veſtras religione perpetua. * Expiabit 32
 autem ſacerdoſ, qui vnctuſ fuerit, & cuiuſ
 manuſ initiatę ſunt, vt ſacerdotio fungatur,
 pro patre ſuo: indueturq; ſtola linea & veſti-
 buſ ſanctiſ, * Et expiabit Saſctuarium, & 33
 bernaculum teſtimoni; atq; altare, ſacerdo-
 teſ quoq; & vniuerſum populum. * Eritque 34
 vobis hoc legitimum ſempiternum, vt ore-
 tiſ pro fili;ſ Iſrael, & pro cunctiſ peccatiſ
 eorum ſemel in anno. Fecit igitur ſicut præ-
 ceperat Dominuſ Moysi.

C A P. X V I I.

*Inuentur Hebrai ſoli Deo ſacrificare, non demo-
 ni, nec uſquam niſi ad oſtium tabernaculi:
 atq; à ſanguiniſ, & morticini eſu abſtinen-
 dum.*

ET locutuſ eſt Dñſ ad Moysi, dicens: * 1
 Loquere Aaron & fili;ſ ei;ſ & cunctiſ A
 fili;ſ Iſrael, dicens ad eoſ: Iſte eſt ſermo quẽ
 mandauit Dominuſ: dicẽſ: * Homo quilibet
 de domo Iſrael, ſi occiderit bouem, aut ouẽ,
 ſue capram, in caſtriſ vel extra caſtra, * Et
 non obtulerit ad oſtiũ tabernaculi oblatio-
 nem Dño, ſanguiniſ reuſ erit: quaſi ſi ſangui-
 nem ſuderit, ſic peribit de medio populi ſui.
 * Ideò ſacerdoti offerre debent filij Iſrael ho-
 ſtiã ſuaſ, quaſ occident in agro, vt ſanctifi-
 centur Dño ante oſtiũ tabernaculi teſtimo-
 ni; & immolent eaſ hoſtiãſ pacificaſ Dño. *
 Fundetq; ſacerdoſ ſanguinem ſuper altare
 Dñi ad oſtiũ tabernaculi teſtimoni;, & a-
 dolebit adipem in odorem ſuauitatiſ Dño: *
 Et nequaquã vltra immolabũt hoſtiãſ ſuaſ
 demonib; cũ quib; fornicati ſunt. Legi-
 timum ſempiternũ erit illiſ & poſteriſ eorũ.
 * Et ad ipſoſ dicẽſ: Homo de domo Iſrael, &
 de adueniſ, qui peregrinantur apud voſ, qui
 obtulerit holocauſtum ſue victimã, * Et ad
 oſtiũ tabernaculi teſtimoni; non adduxe-
 rit eam, vt offeratur Dño, interibit de popu-

lo ſuo. * Homo quilibet de domo Iſrael, &
 C de adueniſ, qui peregrinantur inter eoſ, ſi co-
 mederit ſanguinem, obfirmabo faciem meã
 contra animam illiuſ, & diſperdam eam de
 11 populo ſuo. * Quia animã carniſ in ſangui-
 ne eſt: & ego dedi illum vobiſ, vt ſuper alta-
 re in eo expletiſ pro animabuſ veſtriſ, & ſã-
 12 guis pro animã piaculo ſit. * Idcirco dixi fi-
 li;ſ Iſrael: Omniſ anima ex vobiſ nõ come-
 det ſanguinem, nec ex adueniſ, qui peregri-
 13 nantur apud voſ. * Homo quicunq; de fili;ſ
 Iſrael, & de adueniſ, qui peregrinãtur apud
 voſ, ſi venatione atq; aucupio ceperit ſeram
 vel auem, quib; veſci licitum eſt, fundat
 14 ſanguinem ei;ſ, & operiat illũ terra. * Ani-
 D ma enim omniſ carniſ in ſanguine eſt: vnde
 dixit fili;ſ Iſrael: Sanguinem vniuerſe carniſ
 non comedetiſ: quia anima carniſ in ſangui-
 ne eſt: & quicunq; comederit illũ, interibit.
 15 * Anima, quẽ comederit morticinum, vel
 captum à beſtia, tam de innigeniſ, quàm de
 adueniſ, lauabit veſtimenta ſua & ſemetip-
 ſum aqua, & contaminatuſ erit vſq; ad ve-
 16 ſperum: & hoc ordine munduſ fiet. * Quod
 ſi non lauerit veſtimenta ſua & corpus, por-
 tabit iniquitatem ſuam.

C A P. X V I I I.

*Graduſ coniugij illiciti, ad Gentium & Cha-
 nanæorum opera fugienda in varia carnali
 turpitudine.*

Locutuſ eſt Dñſ ad Moysi, dicens: Lo-
 2 quere fili;ſ Iſrael, & dicẽſ ad eoſ: Ego
 3 Dominuſ Deus veſter: * Iuxta conſuetudinẽ
 A terrę Aegypti, in qua habitatiſ, non facietiſ:
 & iuxta morem regioniſ Chanaan, ad quã
 ego introducturuſ ſum voſ, non agetiſ, nec
 4 in legitimis eorum ambulabitiſ. * Facietiſ
 iudicia mea, & præcepta mea ſeruabitiſ, &
 5 ambulabitiſ in eiſ: ego Dñſ Deus veſter: *
 6 Custodite legẽſ meaſ atq; iudicia, quẽ faciẽſ
 homo, viuet in eiſ: ego Dñſ. * Omniſ homo
 ad proximuſ ſanguiniſ ſui non accedet, vt
 7 reuelet turpitudinem ei;ſ. ego Dñſ. * Tur-
 pitudinem patriſ tui, & turpitudinem ma-
 tris tuę non diſcooperieſ: mater tua eſt: non
 8 reuelabiſ turpitudinem ei;ſ. * Turpitudinẽ
 vxoriſ patriſ tui non diſcooperieſ: turpitu-
 9 do enim patriſ tui eſt. * Turpitudinem ſoro-
 B riſ tuę ex patre, ſue ex matre, quẽ domi vel
 10 foriſ genita eſt, non reuelabiſ. * Turpitudi-
 nem filię filij tui vel neptiſ ex filia non re-
 11 uelabiſ: quia turpituſ tua eſt. * Turpitudi-
 nem filię vxoriſ patriſ tui, quam peperit
 12 patri tuo, & eſt ſoror tua, non reuelabiſ. *
 Turpitudinẽ ſoriſ patriſ tui non diſcoo-
 13 perieſ: quia caro eſt patriſ tui. * Turpitudi-
 nem ſoriſ matriſ tuę non reuelabiſ, eo
 14 quod caro ſit matriſ tuę. * Turpitudinẽ pa-
 15 triſ tui non reuelabiſ, nec accedeſ ad vxore
 ei;ſ, quẽ tibi affinitate coniungitur. * Tur-
 pitu-

* Heb. 11. b.
11.

* Iſa. 11. c.
17.

* Gen. 9. d.
4.
Sup. 7. c.
16.

* Rom. 10. 1.
Ezech. 10. b.
11.
Gal. 9. b. 10.

pitudinem nurus tuæ non reuelabis, quia vxor filij tui est, nec discooperies ignominiam eius. * Turpitudinem vxoris fratris tui non reuelabis: quia turpitudine fratris tui est. * Turpitudinem vxoris tuæ & filij eius non reuelabis. Filiam filij eius, & filiam filij illius non sumes, vt reueles ignominiam eius: quia caro illius sum, & talis coitus incestus est. * Sororem vxoris tuæ in pellicatum illius non accipies, nec reuelabis turpitudinem eius adhuc illa viuente. * Ad mulierem, quæ patitur menstrua, non accedes, nec reuelabis foeditatem eius. * Cum vxore proximi tui non coibis, nec seminis commissione maculaberis. * De semine tuo non dabis, vt consecratur idolo Moloch, nec pollues nomen Dei tui. ego Dominus. * Cum masculo non comiscearis coitu femineo, quia abominatio est. * Cum omni pecore non coibis, nec maculaberis cum eo. Mulier non succumbet iumento, nec miscebitur ei: quia scelus est. * Nec polluamini in omnibus his, quibus contra-
minata sunt vniuersæ gentes, quas ego eieciam ante conspectum vestrum, * Et quibus polluta est terra: cuius ego scelera visitabo, vt euomat habitatores suos. * Custodite legitima mea atque iudicia, & non faciatis ex omnibus abominationibus istis, tam indigna, quam colonus, qui peregrinantur apud vos. * Omnes enim execrationes istas fecerunt accolæ terræ, qui fuerunt ante vos, & polluerunt eam. * Cauete ergo ne & vos similiter euomat, cum paria feceritis, sicut euomit gentem, quæ fuit ante vos. * Omnis nimia, quæ fecerit de abominationibus his quippiam, peribit de medio populi sui. * Custodite mandata mea. Nolite facere, quæ fecerunt hi qui fuerunt ante vos, & ne polluamini in eis. Ego Dominus Deus vester.

C A P. X I X.

Varia precepta moralia & ceremonialia ante recensita rursus inculcantur, additis de nouo alijs.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad omnem carnem filiorum Israel, & dices ad eos: Sancti estote, quia ego sanctus sum, Dominus Deus vester. * Vnusquisque patrem suum, & matrem suam timeat. Sabbata mea custodite. Ego Dominus Deus vester. * Nolite conuerti ad idola, nec deos confatiles faciatis vobis. Ego Dominus Deus vester. * Si immolaueritis hostiam pacificorum Domino, vt sit placabilis, * Eo die quo fuerit immolata, comedetis eam, & die altero: quidquid autem residuum fuerit in diem tertium, igne comburetis. * Si quis post biduum comederit ex ea, profanus erit. & impietatis reus: * Portabitque iniquitatem suam, quia sanctum Domini polluit, & peribit anima illa de populo suo. * Cumque messueris segetes

terre tuæ, non tondebis usque ad solum superficiei terræ: nec remanentes spicas colligess. * Neque in vinea tua racemos & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. Ego Dominus Deus vester. * Non facietis furtum. Non mentiemini, nec decipiet vnusquisque proximum suum. * Non periurabis in nomine meo, nec polles nomen Dei tui. Ego Dominus. * Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. Non morabitur opus mercenarij tui apud te usque mane. * Non maledices surdo, nec coram coeco pones ostendiculum: sed timebis Dominum Deum tuum, quia ego sum Dominus. * Non facies quod iniustum est, nec iniuste iudicabis. Non confideres personam pauperis, nec honores vultum potentis. Iuste iudica proximo tuo. * Non eris criminator, nec susurro in populo. Non stabis contra sanguinem proximi tui. Ego Dominus. * Non oderis fratrem tuum in corde tuo, sed publice argue eum, ne habeas super illo peccatum. * Non queras ultionem, nec memor eris iniuriarum ciuium tuorum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. ego Dominus. * Legeas meas custodite. Iumentum tuum non facies coire cum alterius generis animantibus. Agrum tuum non seres diuerso semine. Veste, quæ ex duobus texta est, non indueris. * Homo si dormierit cum muliere coitu seminis, quæ sit ancilla etiam nubilis, & tamen pretio non redempta, nec libertate donata: vapulabunt ambo, & non morietur, quia non fuit libera. * Pro delicto autem suo offeret Domino ad ostium tabernaculi testimonij arietem: * Orabitque pro eo sacerdos, & pro peccato eius coram Domino, & repropitiabitur ei, dimitteturque peccatum. * Quando ingressi fueritis terram, & plantaueritis in ea ligna pomifera, auferetis preputia eorum: poma, quæ germinant, immunda erunt vobis, nec edetis ex eis. * Quarto autem anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino. * Quinto autem anno comedetis fructus, congregantes poma, quæ proferunt. Ego Dominus Deus vester. * Non comedetis cum sanguine. Non augurabimini, nec obseruabitis somnia. * Neque in rotundum attondebitis comam: nec radetis barbam. * Et super mortuo non incidetis carnem vestram, neque figuras aliquas, aut stigmata facietis vobis. ego Dominus. * Ne post tuas filiam tuam, ne contaminetur terra, & impleatur piaculo. * Sabbata mea custodite, & Sanctuarium meum metuite. ego Dominus. * Non declinetis ad magos, nec ab ariolis aliquid discitemini, vt polluamini per eos. ego Dominus Deus vester. * Coram capite consurge, & honora personam senis: & time me Dominum Deum tuum. ego Dominus. * Si

* Exod. 10. b. 7.
* Eccli. 10. 1.
Deut. 24. c. 14. c.
Tob. 4. c. 15.
* Deut. 1. c. 17. & 16. a.
19.
* 1. Io. 2. b. 11. & 1. c. 15.
Eccli. 19. b. 11.
* Luc. 17. a. * Mat. 5. g. 44. d. 42.
Rom. 12. c. 9.

* Infr. 10. a. 2.

* Infr. 20. e. 16.

* 1. Pet. 1. c. 16.
Sup. 11. g. 44.

* Infr. 23. d. 11.

habitaauerit aduena in terra uestra, & moratus fuerit inter vos, non exprobetis ei: Sed sit inter vos quasi indigena: & diligetis eum quasi vosmetipsos. fuitis enim & vos aduenæ in terra Ægypti. ego Dñs Deus uester. Nolite facere iniquum aliquid in iudicio, in regula, in pondere, in mensura. Statera iusta, & æqua sint pondera, iustus modus, æquusq; sextarius. ego Dominus Deus uester, qui eduxi vos de terra Ægypti. Custodite omnia præcepta mea, & vniuersa iudicia, & facite ea. ego Dominus.

C A P. X X.

Morte plebendi sunt, qui de semine suo Moloch offerunt, qui magos atriarios consulunt, qui parentibus maledicunt, qui varios exercent coitus illicitos.

Locutusq; est Dñs ad Moysen, dicens: Hæc loqueris filiis Israel: Homo de filiis Israel, & de aduenis, qui habitant in Israël, si quis dederit de semine suo idolo Moloch, morte moriatur, populus terræ lapidabit eum. Et ego ponam faciem meam contra illum: succidamq; eum de medio populi sui, eo quod dederit de semine suo Moloch, & contaminauerit Sæctuarium meum, ac polluerit nomen sanctum meum. Quod si negligens populus terræ, & quasi paruipendens imperium meum, dimiserit hominem, qui dedit de semine suo Moloch, nec voluerit eum occidere: Ponam faciem meam super hominem illum, & super cognationem eius, succidamq; & ipsum, & omnes qui consenserunt ei, ut fornicaretur cum Moloch, de medio populi sui. Anima, quæ declinauerit ad magos & atriolos, & fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam contra eam, & interficiam illam de medio populi sui. Sanctificamini & estote sancti, quia ego sum Dominus Deus uester. Custodite præcepta mea, & facite ea: Ego Dominus, qui sanctifico vos. Qui maledixerit patri suo, aut matri moriatur: patri, matriq; maledixit, sanguis eius sit super eum. Si moechatus quis fuerit cum vxore alterius, & adulterium perpetrauerit cum coniuge proximi sui, morte moriantur & in æchus & adultera. Qui dormierit cum nouerca sua, & reuelauerit ignominiam patris sui, morte moriantur ambo. Sanguis eorum sit super eos. Si quis dormierit cum nuru sua, uterq; moriatur, quia scelus operati sunt: sanguis eorum sit super eos. Qui dormierit cum masculo coitu foemineo, uterq; operatus est nefas, morte moriantur: sit sanguis eorum super eos. Qui supra vxorem filiam, duxerit matrem eius, scelus operatus est: viuius ardebit cum eis, nec permanebit tantum nefas in medio vestri. Qui cum iumento & pecore coierit, morte moriatur: pecus quoq; occidite. Mulier, quæ succubus-

rit cuilibet iumento, simul interficietur cum eo: sanguis eorum sit super eos. Qui acceperit fororem suam, filiam patris sui, vel filiam matris suæ, & viderit turpitudinem eius, illaq; conspexerit fratris ignominiam: nefaria re operati sunt: occidentur in conspectu populi sui, eo quod turpitudinem suam mutuo reuelauerint, & portabunt iniquitatem suam. Qui coierit cum muliere in fluxu menstruo, & reuelauerit turpitudinem eius, ipsaq; aperuerit fontem sanguinis sui, interficientur ambo de medio populi sui. Turpitudinem matertera & amita tuæ non discooperies: qui hoc fecerit, ignominiam carnis suæ nudauit, portabunt ambo iniquitatem suam. Qui coierit cum vxore patris, vel auunculi sui, & reuelauerit ignominiam cognationis suæ, portabunt ambo peccatum suum: absq; liberis morientur. Qui duxerit vxorem fratris sui, rem facit illicitam, turpitudinem fratris sui: reuelauit absq; liberis erunt. Cultodite leges meas, atq; iudicia, & facite ea: ne & vos euomat terra, quam intraturi estis & habitaturi. Nolite ambulare in legitimis nationum, quas ego expulsi sum ante vos. Omnia enim hæc fecerunt, & abominatus sum eas. Vobis autem loquor: Possidete terram eorum, quam dabo vobis in hereditatem, terram fluentem lacte & melle. Ego Dominus Deus uester, qui separavi vos à cæteris populis. Separate ergo & vos iumentum mundum ab immundo, & auem mundam ab immunda: ne polluat is animas vestras in pecore, & auibus, & cunctis, quæ mouentur in terra, & quæ vobis ostendi esse polluta. Eritis mihi sancti, quia sanctus sum ego Dominus, & separavi vos à cæteris populis, ut effectis mei. Vir, siue mulier, in quibus pythonicus, vel diuinationis fuerit spiritus, morte moriantur, lapidibus obruent eos: sanguis eorum sit super illos.

C A P. X X I.

Quibus funeribus interasse possint sacerdotes, & quales ducere uxores, qui ne in epi sint ad sacerdotium: & de filia sacerdotis fornicante.

Dixit quoq; Dñs ad Moysen: Loquere ad sacerdotes filios Aarō, & dices ad eos: Ne contaminetur sacerdos in mortibus ciuium suorum. Nisi tantum in consanguineis, ac propinquis, id est, super patre, & matre, & filio, & filia, fratre quoque, & et forore virginæ, quæ non est nupta viro: Sed nec in principe populi sui contaminabitur. Non radet caput, nec barbam, neq; in carnibus suis facient incisuras. Sancti erunt Deo suo, & non polluent nomen eius: incensum enim Dñs, & panes Dei sui offerunt, & ideo sancti erunt. Scortum & vile prostibulum non ducit vxorem, nec eam, quæ repudiata est à marito: quia

* Petr. i. c. 15.
* Deut. 10. 1. Reg. 16. 7.

* Sup. 19. f. 17.
Ezech. 44. f. 10.
Sup. f. 19.

con-

* Exod. 21. c. 21.

* Sup. 18. c. 21.

* Petr. i. c. 15.

* Exod. 31. c. 16.
Mat. 15. a.
Mar. 7. b.
20.
* Iohn. 8. a. 7.
Deut. 22. d. 22.

* Sup. 18. d. 22.

consecrati sunt Deo suo, * Et panes propo-
sitionis offerunt. Sint ergo sancti, quia & ego
sanctus sum, Dominus, qui sanctifico eos. *
Sacerdotis filia si deprehensa fuerit in stu-
pro, & violauerit nomen patris sui, flammis
exuretur. * Pontifex, id est, sacerdos maximus
inter fratres suos, super cuius caput fustum
est unctionis oleum, & cuius manus in sa-
cerdotio consecratae sunt, vestitusq; est san-
ctis vestibus, caput suum non discooperiet,
vestimenta non scindet. * Et ad omnem mor-
tuum non ingreditur omnino, super patre
quoq; suo & matre non contaminabitur. *
Nec egredietur de sanctis, ne polluat San-
ctuarium Domini, quia oleum sanctae vn-
ctionis Dei tui super eum est ego Dominus. C
* Virginem ducet uxorem: * Viduam autem &
repudiatam, & sordidam, atq; meretricem
non accipiet, sed puellam de populo suo: *
Ne commisceat stirpem generis sui vulgo
gentis suae: quia ego Dominus, qui sanctifico eum:
* Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens: * Lo-
quere ad Aaron: Homo de semine tuo per
familias, qui habuerit maculam, non offeret
panes Deo suo. * Nec accedat ad ministerium
eius: si coecus fuerit, si claudus, si paruus vel
grandis, vel torto naso, * Si fracto pede, si ma-
nu, * Si gibbus, si lippus, si albuginem habes
in oculo, si iugem scabiem, si impetiginem
in corpore, vel herniosus. * Omnis, qui ha-
buerit maculam de semine Aaron sacerdo-
tis, non accedet offerre hostias Domino, nec
panes Deo suo: * Vescetur tamen panibus,
qui offeruntur in Sanctuario, * Ita dumtaxat,
ut intra velum non ingrediatur, nec ac-
cedat ad altare, quia maculam habet, &
contaminare non debet Sanctuarium meum.
Ego Dominus qui sanctifico eos. * Locutus
est ergo Moyses ad Aaron, & ad filios eius,
& ad omnem Israel, cuncta quae fuerant si-
bi imperata.

C A P. X X I I.

*Ab usu sanctis: aorum, seu victimarum ali ni-
gena, & immundi abstinentia debent: descri-
buntur macula seu vitia, quibus vitima ca-
vere debeant, & qua debeant offerri.*

Locutus quoq; est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Loquere ad Aaron & ad filios eius, A
ut caveant ab his, quae consecratae sunt filio-
rum Israel, & non contaminent nomen san-
ctificatorum mihi, quae ipsi offerunt. ego
Dominus. Dic ad eos, & ad posteros eorum: Om-
nis homo, qui accesserit de stirpe vestra ad
ea quae consecratae sunt, & quae obtulerunt
filij Israel Domino, in quo est immunditia,
peribit coram Domino. ego sum Dominus.
* Homo de femine Aaron, qui fuerit lepro-
sus, aut patiens fluxum seminis, non vesse-
tur de his, quae sanctificatae sunt mihi, donec
sanctetur. Qui tetigerit immundum super mor-

tuo, & ex quo egreditur semen quasi coitus.
Et qui tangit reptile, & quodlibet immun-
dum cuius tactus est sordidus, * Immundus
erit usque ad vespertum, & non vescetur his,
quae sanctificatae sunt: sed cum lauerit carnem
suam aqua, * Et occubuerit sol, tunc mundus.
tus vescetur de sanctificatis, quia cibus il-
lius est. * Morticinum & captum a bestia non
comedent, nec polluentur in eis. ego sum Dominus.
Custodiant praecepta mea, ut non subiaceat
peccato, & moriantur in Sanctuario, cum
polluerint illud. ego Dominus qui sanctifi-
co eos. * Omnis alienigena non comedet de
sanctificatis, inquilinus sacerdotis & mer-
cenarius non vescetur ex eis. * Quem autem
sacerdos emerit, & qui vernaculus domus
eius fuerit, hi comedent ex eis. * Si filia sa-
cerdotis cuilibet ex populo nupta fuerit: de
his, quae sanctificatae sunt, & de primitijs non
vescetur. * Sin autem vidua, vel repudiata, &
absque liberis reuersa fuerit ad domum patris
sui: sicut puella consueuerat, aletur cibus pa-
tris sui. Omnis alienigena comedendi ex eis
non habet potestatem: * Qui comederit de
sanctificatis per ignorantiam, addet quintam
partem cum eo quod comedit, & dabit sa-
cerdoti in Sanctuarium. * Nec contaminabunt
sanctificata filiorum Israel, quae offerunt Do-
mino. * Ne forte sustineant iniquitatem de-
licti sui, cum sanctificata comederint. ego
Dominus qui sanctifico eos. * Locutusq; est
Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad Aaron
& filios eius & ad omnes filios Israel, dices:
que ad eos: Homo de domo Israel, & de ad-
uenis, qui habitant apud vos, qui obtulerit
oblationem suam, vel vota soluens, vel sponte
offerens, quidquid illud obtulerit in ho-
locustum Domini, * Ut offeratur per vos, ma-
sculus immaculatus erit ex bobus, & ouibus,
& ex capris: * Si maculam habuerit, non
offeretis, neque sit acceptabile. * Homo qui
obtulerit victimam pacificorum Domino,
vel vota soluens, vel sponte offerens, tam de
bobus, quam de ouibus, immaculatum of-
feret, ut acceptabile sit: omnis macula non
erit in eo. * Si coecus fuerit, si fractum, si ci-
catricem habens, si papulas, aut scabiem, aut
impetiginem: non offeretis ea Domino, nec
adolebitis ex eis super altare Domini. * Bouem
& ouem, aure & cauda amputatis, volunta-
rie offerre potes, votum autem ex eis solui
non potest. * Omne animal, quod vel coctis,
vel tritis, vel sectis ablatisq; testiculis est,
non offeretis Domino, & in terra vestra hoc om-
nino ne faciatis. * De manu alienigenae non
offeretis panes Deo vestro, & quidquid
aliud dare voluerit, quia corrupta, & macu-
lata sunt omnia: non suscipietis ea. * Locu-
tusq; est Dominus ad Moysen, dicens: * Bos
ovis, & capra, cum genita fuerint, septem die-

* Eccl. 44.
L. 12.

* 189. 17. d.

* Eccl. 44. g.

* Deut. 14. c.

* 11.

* Deut. 15
d. 10.
* Eccl. 35.
b. 1.

funder hostij sanguinem. * Cuius carnes ea-
dem comedentur die, nec remanebit ex eis
quidquam vsque manē. * Si voto, vel spontē
quispiam obulerit hostiam, eadem similiter
edetur die: sed & si quid in crastinam remā-
ferit, velsi licitum est. * Quidquid autē ter-
tius inuenerit dies, ignis absumet. * Si quis
de carnis victimā pacificorum die tertio
comederit, irrita fiet oblatio, nec proderit
offerenti: quin potius quæcunque anima ta-
li se edulio contaminauerit, prauaricationis
rea erit. * Caro, quæ aliquid tetigerit im-
mundum, non comedetur, sed comburetur
igni: qui fuerit mundus, vescetur ex ea. * Ani-
ma polluta, quæ edirit de carnis victimā
pacificorum, quæ oblata est Domino, peribit
de populis suis. * Et quæ tetigerit immū-
ditiam hominis, vel iumentum, siue omnis rei,
quæ polluere potest, & comederit de huius-
modi carnibus, interibit de populis suis.
* Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
* Loquere filiis Israel: Adipem ouis, & bo-
uis, & capræ, non comedetis. * Adipem ca-
daveris morticini, & eius animalis quod à
bestia caprum est, habebitis in varios vsus.
* Si quis adipem, qui offerri debet in incensū
Domini, comederit, peribit de populo suo.
* Sanguinem quoque omnis animalis nō sume-
tis in cibo, tam de auiibus, quam de pecori-
bus. * Omnis anima, quæ edirit sanguinem,
peribit de populis suis. * Locutusque est Do-
minus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Is-
rael, dicens: Qui offert victimam pacificorū
Domino, offerat simul, & sacrificium, id est,
libamenta eius. * Tenebit manibus adipem
hostiæ, & pectusculum: cumque ambo ob-
lata Domino consecrauerit, tradet sacerdo-
ti. * Qui adolebit adipem super altare, pec-
tusculum autem erit Aaron & filiorū eius.
* Armus quoque dexter de pacificorum hostijs
cedet in primitias sacerdotis. * Qui obtule-
rit sanguinem & adipem, filiorum Aaron,
ipse habebit & armum dextrum in portio-
ne sua. * Pectusculum enim eleuationis, &
armum separationis tūli à filiis Israel de
hostijs eorum pacificis, & dedi Aaron sacer-
doti, & filijs eius lege perpetua, ab omni po-
pulo Israel. * Hæc est vnctio Aaron & filo-
rum eius in caeremonijs Domini, die qua
obtulit eos Moyses, vt sacerdotio fungeren-
tur. * Et quæ præcepit eis dari Dominus a fi-
liis Israel religione perpetua in generationi-
bus suis. * Ista est lex holocausti, & sacrificij
pro peccato atque delicto, & pro consecra-
tione & pacificorum victimis. * Quam con-
stituit Dominus Moysi in monte Sinai,
quando mandauit filiis Israel, vt offerrent
oblaciones suas Domino in deserto Sinai.

C A P. VIII.

Aaronis in Pontificem, & filiorum eius in Sa-
cerdotes consecratio; ac tabernaculi supelle-
tilijsque eius vnctio per Moysen.

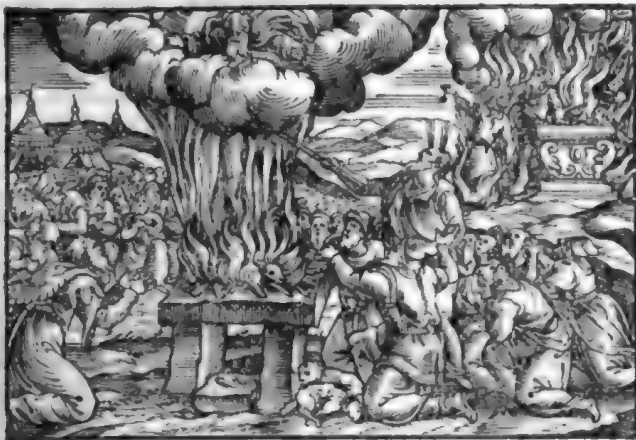
Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cēs: * Tolle Aaron cum filiis suis, vestes
eorum, & vnctionis oleum, vitulū pro pec-
cato, duos arietes, canistrum cum azymis,
Et congregabis omnem coetum ad ostium
tabernaculi. * Fecit Moyses vt Dominus im-
perauerat. Congregataque omni turba ante
fores tabernaculi, * Attulit ille est sermo, quem
iussit Dominus fieri. Stansque obtulit Aaron
& filios eius. Cumque lauisset eos, * Vestiuit
Pontificem subucula lineæ, accingens eum
balteo, & induens eum tunica hyacinthina,
& desuper humerale imposuit. * Quod as-
tringens cingulo aptauit rationali, in quo
erat Doctrina & Veritas. * Cidari quoque te-
xit caput: & super eam, contra frontem, po-
suit laminam auream consecratam in san-
ctificatione, sicut præceperat ei Dominus.
* Tulit & vnctionis oleum, quo liniuit taber-
naculum cum omni supellectili sua. * Cum-
que sanctificans aspersisset altare septem vic-
ibus, vnxit illud, & omnia vasa eius, labris-
que cum basi sua sanctificauit oleo. * Quod
fundens super caput Aaron, vnxit eum, &
consecrauit. * Filios quoque eius oblatos ve-
stiuit tunicis lineis, & cinxit balteis, im-
posuitque mitras, vt iusserat Dominus. * Obtulit &
vitulum pro peccato: cumque super caput
eius posuisset Aarō, & filij eius manus suas,
* Immolauit eum: hauriens sanguinem, &
incto digito, tetigit cornua altaris per gyrū
quo expiatio, & sanctificatio, fudit reliquum
sanguinem ad fundamenta eius. * Adipem
verò qui erat super vitalia, & reticulum ie-
coris, duosque renunculos cum aruinulis
suis, adoleuit super altare: * Vitulum cum
pelle & carnibus, & fimo, cremans extra ca-
stra, sicut præceperat Dominus. * Obtulit & arie-
tem in holocaustum: super cuius caput cum
imposuissent Aarō & filij eius manus suas,
* Immolauit eum, & fudit sanguinem eius
per circuitum altaris. * Ipsūque arietem in
frusta concidens, caput eius, & artus, & adi-
pem adoleuit igni. * Lotis prius intestinis &
pedibus, totūque simul arietem incendit su-
per altare, eò quod esset holocaustum sua-
uissimi odoris Domino, sicut præceperat ei.
* Obtulit & arietem secundum, in consecra-
tione sacerdotum: posueruntque super caput
eius Aaron & filij eius manus suas. * Quem
cum immolasset Moyses, sumens de sangui-
ne eius, tetigit extremum auriculæ dextræ
Aaron, & pollicem manus eius dextræ, simi-
liter & pedis. * Obtulit & filios Aaron: est-
que de sanguine arietis immolati tetigisset
extremum auriculæ singulorum dextræ, &
pol-

* Ecti. 45.
c. 16.

pollices manus ac pedis dextri, reliquū fudit super altare per circuitum: * Adipem venter, & caudam, omnemque pinguedinem, quæ operit intestina, reticulumque iecoris, & duos renes cum adipibus suis & armo dextro separabit. * Tollens autem de canistro azymo: 26 rum, quod erat coram Dño, panem absque fermento, & collyridam confersam oleo, laganumque posuit super adipem, & armum dextrum, * Tradens simul omnia Aaron & 27 filijs eius. Qui postquam leuauerunt ea coram Domino, * Rursum suscepta de manibus eorum, adoleuit super altare holocaustum, 28 cō quod consecrationis esset oblatio, in odorem suauitatis, sacrificij Dño. * Tulitque 29 pectusculum, eleuans illud coram Domino, de ariete consecrationis in partem suam, sicut præceperat ei Dñs. * Assumenque vnguentum, & sanguinem qui erat in alariis, asperxit super Aaron & vestimenta eius, & super fi-

31 lios illius ac vestes eorum. * Cūque sanctificasset eos in vestitu suo, præcepit eis, dicens: Coquite carnes ante fores tabernaculi, & ibi comedite eas: panes quoque consecrationis edite, qui positi sunt in canistro, sicut præcepit mihi Dominus, dicens: Aaron & filij eius comedent eos: * Quidquid autem reliquum fuerit de carne & panibus, ignis absumet. * De ostio quoque tabernaculi non exhibitis septem diebus. usque ad diem quo complebitur tempus consecrationis vestræ, septem enim diebus finitur consecratio. * Sicut & impræsentiarum factum est, ut ritus sacrificij completur. * Die ac nocte manebitis in tabernaculo observantes custodias Domini, ne moriamini: sic enim mihi præceptum est. 36 * Feceruntque Aaron, & filij eius cuncta, quæ locutus est Dominus, per manum Moysi.

* Exod. 29.
f. 33.
Infr. ap. 9.

C A P. I X.

Inducitur Aaron consecratus, ac primitijs sacrificiorum pro se ipso ac populo Deo redditis, Aaron populo benedixit, gloria Domini apparuit, ignisque holocaustum deuorauit.

FACTO autem octauo die, vocauit Moyses Aaron & filios eius, ac maiores natu Israel, dixitque ad Aaron: * Tolle de armento vitulum pro peccato, & arietem in holocaustum, utrunque immaculatum, & offer illos coram Domino. * Et ad filios Israel loqueris: Tollite hircum pro peccato, & vitulum atque agnum anniculos & sine macula, in holocaustum, * Bouem & arietem pro pacificis: & immolate eos coram Domino, in sacrificio singulorum similam confersam oleo offerentes: hodie enim Dominus apparebit vobis. * Tulerunt ergo cuncta, quæ iusserat Moyses ad ostium tabernaculi: ubi omnis multitudo astaret, * Ait Moyses: Iste est sermo, quem præcepit Dominus: facite, &

7 apparebit vobis gloria eius. * Et dixit ad Aaron: Accede ad altare, & immola, pro peccato tuo: offer holocaustum, & deprecare pro te & pro populo. Cūque mactaueris hostiam populi, ora pro eo, sicut præcepit Dominus. * Statimque Aaron accedens ad altare, immolauit vitulum pro peccato suo: 8 Cuius sanguinem obtulerunt ei filij sui: in quo tingens digitum, tetigit cornua altaris, & fudit residuum ad basim eius. * Adipemque & renunculos, ac reticulum iecoris, quæ sunt pro peccato, adoleuit super altare, sicut præceperat Dominus Moysi. * Carnes verò & pellem eius extra castra combussit igni. * Immolauit & holocausti victimam: obtuleruntque ei filij sui sanguinem eius, quem fudit per altaris circuitum. * Ipsam etiam hostiam in frusta concisam, cum capite & membris singulis obtulerunt: quæ 14 omnia super altare cremauit igni, * Lotis 15 aqua prius intestinis & pedibus. * Et pro pecca-

* Exod. 29.
A. 1.

peccato populi offerens, mactauit hircum :
expiatoque altari, * Fecit holocaustum, * Ad- 16
dens in sacrificio libamenta, que pariter of- 17
feruntur, & adolens ea super altare absque
ceremonijs holocausti mactauit. * Immola- 18
uit & bouem, atque arietem, hostias pacifi-
cas populi : obruleruntque ei filij sui sangui-
nem, quem fugit super altare in circuitum. * 19
Adipem autem bonis, & caudam arietis, re-
nunculosque cum adipibus suis, & reticu-
lum iecoris. * Posuerunt super pectora cum. 20
que cremati essent adipēs sup. r altare, * Pe- 21
ctora eorum, & armos dextros separauit Aa-
ron, eleuans coram Domino, sicut praeceperat
Moyses. * Et extendens manus ad popu- 22
lum, benedixit ei. Sicque completis hostijs
pro peccato, & holocaustis, & pacificis, de-
scendit. * Ingressi autem Moyses & Aaron in 23
tabernaculum testimonij, & deinceps egres-
si benedixerunt populo. Apparuitque gloria
Domini omni multitudini. * Et ecce egres- 24
sus ignis a Domino, deuorauit holocaustum,
& ad pes qui erant super altare. Quod
cum uiderent turbae, laudauerunt Domi-
num, ruentes in facies suas.

C A P. X.

*Nadab & Abiathur, qui facientes igne profano, igne
caelesti consumpti planguntur a populo, non
a sacerdotibus: vini usus & sicra sacerdoti-
bus interdicto, praecipitur ut residuum obla-
tionis comedant.*

A Repreptisque Nadab & Abiathur filij Aaron 1
super altari, posuerunt ignem, & incen- 2
sum deluper, offerentes coram Domino ignē
alienum quod eis praeceptum non erat. * Eg- 3
gressusque ignis a Domino, deuorauit eos, &
mortui sunt coram Domino. * Dixitque Moy- 4
ses ad Aaron: Hoc est quod locutus est Do-
minus: Sanctificabor in ijs, qui appropin-
quant mihi, & in conspectu omnis populi
glorificabor. Quod audiens tacuit Aaron. * 5
Vocatis autem Moyses Misaēle & Elaphā
filij Oziel, parui Aaron, ait ad eos: Ite &
collite fratres vestros de conspectu Sanctua-
rij, & asportate extra castra. * Consecistimque 6
pergentes, tulerunt eos sicut iacebant, vesti-
tos lineis tunicis, & eiecerunt foras, ut sibi
fuerat imperatum. * Locutusque est Moyses 7
ad Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar, filios
eius: Capita uestra nolite nudare, & vesti-
menta nolite scindere, ne forte moriamini, &
super omnem coetum oriaur indignatio.
Fratres vestri, & omnis domus Israel, plan-
gant incendium quod Dominus suscitauit:
* Vos autem non egrediemini fores taber-
naculi, alioquin perhibitis: oleum quippe
sanctae vnctionis est super vos. Qui fecerunt
omnia iuxta praeceptum Moysi. * Dixit quo-
que Dñs ad Aaron: * Vinum, & omne quod
inebriare potest, non biberis tu & filij tui,

quando intrabitis in tabernaculum testimo-
nij, ne moriamini: quia praeceptum sempi-
ternum est in generationes uestras. * Et ut
habeatis scientiam discendi inter san-
ctum & profanum, inter pollutum & mun-
dum. * Doceatque filios Israel omnia legi-
tima mea, quae locutus est Dominus ad eos
per manum Moysi. * Locutusque est Moyses
ad Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar, filios
Cei, qui erant residui: Tollite sacrificium,
quod remansit de oblatione Domini, & co-
medite illud absque fermento iuxta altare,
quia sanctum sanctorum est. * Comeditis
autem in loco sancto: quod datum est tibi &
filij tuis de oblationibus Domini, sicut prae-
ceptum est mihi. * Pectusculum quoque quod
oblatum est, & arinum qui separatus est,
edetis in loco mundissimo tu & filij tui, &
filiae tuae tecum: tibi enim ac liberis tuis re-
posita sunt de hostijs salutaribus filiorum
Israel. * Eo quod arinum & pectus, & adipēs
qui cremantur in altari, eleuauerunt coram
Domino, & pertineant ad te, & ad filios tuos,
lege perpetua, sicut praecepit Dominus. * In-
ter haec hircum, qui oblati fuerat pro pec-
cato, cum quaereret Moyses, exultum repe-
rit: iratusque contra Eleazar & Ithamar filios
Aaron, qui remanserant, ait. * Cur non co-
medistis hostiam pro peccato in loco san-
cto, quae sancta sanctorum est, & data vobis,
ut porteris iniquitatem multitudinis, & ro-
getis pro ea in conspectu Domini. * Preser-
tim cum de sanguine illius non sit illatum
intra sancta, & comedere debueritis eam in
Sanctuario, sicut praeceptum est mihi. * Re-
spondit Aaron: Oblata est hodie victima
pro peccato, & holocaustum coram Domi-
no mihi autem accidit, quod vides: quomo-
do potui comedere eam, aut placere Domi-
no in caeremonijs mente lugubri? * Quod
cum audisset Moyses, recepit satisfactio-
nem.

C A P. XI.

*Animalium mundorum ab immundis separa-
tio, eorumque usus, ut sancti sint filij Israel,
sicut & Dominus.*

Locutusque est Dominus ad Moysen &
Aaron, dicens: * Dicite filijs Israel: Haec
sunt animalia, quae comedere debetis de cū-
ctis animantibus terrae: * Omne quod habet
diuisam ungulam, & ruminat in pecoribus,
comedetis. * Quidquid autem ruminat qui-
dem, & habet ungulam, sed non diuidit ea,
sicut camelus & cetera, non comedetis illud,
& inter immunda reputabitur. * Choerogril-
lus qui ruminat, ungulamque non diuidit, im-
mundus est. * Lepus quoque nam & ipse ru-
minat, sed ungulam non diuidit. * Et ius: qui
cum ungulam diuidat, non ruminat. * Horū
carnibus non vescemini, nec cadauera con-
tin-

* 2. Mach.
c. 11.

* 2. Mach.
c. 11.

* Num. 3, 9.
4. 10.
c. Par. 24, 32.
1.

* Deut. 14.

* 2. Mach. 6.
c. 18.

tingetis, quia immunda sunt vobis. * Hec sunt
quæ gignuntur in aquis, & vesci licitum est.
Omne quod habet pinnulas & squamas, tam
in mari, quam in fluminibus & stagnis, co-
medetis. * Quidquid autem pinnulas & squa-
mas non habet, eorum quæ in aquis mouen-
tur & viuunt, abominabile vobis. * Execra-
dumque erit, carnes eorum non comedetis, &
morticina vitabitis. * Cuncta, quæ non ha-
bent pinnulas & squamas in aquis polluta
erunt. * Hæc sunt quæ de avibus comedere
non debetis, & vitanda sunt vobis: Aquilam,
& gryphem, & balæetum, * Et miluum, ac
vulturem iuxta genus suum, * Et omne cor-
vini generis in similitudinem suam, * Stru-
thionum, & noctuam, & larum, & accipitrē
iuxta genus suum: * Bubonem, & mergulū,
& Ibin, * Et cygnum, & onocrotalū, & por-
phyrionem. * Herodionē & charadriō iux-
ta genus suum, & pupam quoque, & vesperti-
lionem. * Omne de volucris, quod gradi-
tur super quatuor pedes, abominabile erit
vobis. * Quidquid autem ambulat quidem
super quatuor pedes, sed habet longiora re-
tro crura, per quæ salit super terrā, * Come-
dere debetis, ut est bruchus in genere suo, &
attacus atque ophiomachus, ac locusta, singu-
la iuxta genus suum. * Quidquid autem ex
volucris quatuor tantum habet pedes: ex-
crabile erit vobis: * Et quicumque morticina
eorum tetigerit, polluetur, & erit immundus
usque ad vespertū. * Et si necesse fuerit, ut por-
tet quippiam horum mortuū, lauabit vesti-
menta sua, & immundus erit usque ad occa-
sum solis. * Omne animal quod habet qui-
dem ungulam, sed non diuidit eā, nec rumi-
nat, immundum erit: & qui tetigerit illud,
contaminabitur. * Quod ambulat super ma-
nus, ex cunctis animantibus, quæ incedunt
quadrupedia, immundum erit: qui tetigerit
morticina eorum, polluetur usque ad vespertū.
* Et qui portauerit huiusmodi cadauera, &
lauabit vestimenta sua, & immundus erit
usque ad vespertum: quia omnia hæc immunda
sunt vobis. * Hæc quoque inter polluta repu-
tabantur de his, quæ mouentur in terra, mu-
sta & mus & crocodilus, singula iuxta ge-
nus suum, * Mygale & chamæleon, & itel-
lio, & lacerta, & talpa: * Omnia hæc immun-
da sunt. Qui tetigerit morticina eorum, im-
mundus erit usque ad vespertū: * Et super quod
ceciderit quidquid de morticinis eorum, pol-
luetur tam vas ligneū & vestimentum, quā
pelles & cilicia: & in quocumque sit opus, tin-
gentur aqua, & polluta erunt usque ad vespere-
rum, & sic postea mundabuntur: * Vas autē
fictile, in quod horum quidquam intro ce-
ciderit, polluetur, & idcirco frangendum est.
* Omnis cibus, quem comedetis, si fusa fue-
rit super eum aqua, immundus erit: & om-

ne liquēs quod bibitur de vniuerso vase, im-
mundum erit. * Et quidquid de morticinis
huiusmodi ceciderit super illud, immun-
dum erit: siue cibani, siue chytropodes, de-
struentur, & immundi erunt. * Fontes verò
& cisternæ, & omnis aquarum congregatio
munda erit. Qui morticinum eorum tetige-
rit, polluetur. * Si ceciderit super sementem,
non polluet eam. * Si autem quispiam aqua
sementem perfuderit, & postea morticinis
tacta fuerit, illico polluetur. * Si mortuum
fuerit animal, quod licet vobis comedere,
qui cadauer eius tetigerit, immundus erit
usque ad vespertum: * Et qui comederit ex eo
quippiam, siue portauerit, lauabit vestimen-
ta sua, & immundus erit usque ad vespertū.
* Omne quod reptat super terram, abomi-
nabile erit, nec assumetur in cibum. * Quid-
quid super pectus quadrupes graditur, &
multos habet pedes, siue per humum trahi-
tur, non comedetis, quia abominabile est. *
Nolite contaminare animas vestras, nec ta-
gatis quidquam eorum, ne immundi sitis. *
Ego enim sum Dominus Deus vester: sancti
essote, quia ego sanctus sum. Ne polluat
animas vestras in omni reptili, quod moue-
tur super terram. * Ego enim sum Dominus,
qui eduxi vos de terra Ægypti, ut essem vo-
bis in Deum. Sancti eritis, quia ego sanctus
sum. * Ista est lex animantium, ac volu-
crum, & omnis animæ viuentis, quæ moue-
tur in aqua, & reptat in terra, * Ut differen-
tias noueritis mundi & immundi, & scia-
tis quid comedere & quid respicere de-
beatis:

C A P. XII.

*Puerpera immunditia, & mundatio cum obla-
tione.*

Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Loquere filiis Israel, & dices ad
eos: Mulier, si suscepto semine pepererit
masculum, immunda erit septem diebus, iux-
ta dies separationis menstruarum: * Et die octa-
uo circuncidetur infantulus: * Ipsa verò tri-
ginta tribus diebus manebit in sanguine pu-
rificationis suæ. Omne sanctum non tæget,
nec ingreditur in Sanctuarium, donec im-
pleantur dies purificationis suæ. * Sin autem
feminam pepererit, immunda erit duobus
hebdomadibus, iuxta ritum fluxus mēstrui:
& sexaginta sex diebus manebit in sangui-
ne purificationis suæ. * Cumque expleti fue-
rint dies purificationis suæ, pro filio, siue pro
filia, deferet agnū anniculum in holocau-
stum, & pullū columbæ siue turturem pro
peccato, ad ostium tabernaculi testimonij,
& trades sacerdoti, * Qui offeret illa coram
Dño, & orabit pro ea, & sic mundabitur à
profluvio sanguinis sui: ista est lex parientis
masculum, aut feminam. * Quod si non in-
derit

* 1. Pet. 1. c.

11.

* Luc. 2. c.

12.

Ioh. 7. c. 18.

* Luc. 2. c.

11.

nerit manus eius; nec potuerit offerre agnum, sumet duos turtures, vel duos pullos columbarum, vnum in holocaustum, & alterum pro peccato: orabitque pro ea sacerdos, & sic mundabitur.

C A P. XIII.

Lex, & cognitio lepræ Sacerdotibus commissæ in homine, & vestimento, quæ præcipiantur leproso.

Locusque est Dñs ad Moysen, & Aaron, 1
dicens: "Homo, in cuius cute & carne A
ortus fuerit diuersus color: siue pustula, aut
quasi lucēs quippiam, id est plaga lepræ, ad-
ducetur ad Aaron sacerdotem, vel ad vnum
quemlibet filiorum eius. * Qui cum viderit
lepram in cute, & pilos in album mutatos
colorem, ipsamque speciem lepræ humiliorē
cute & carne reliqua: plaga lepræ est, & ad
arbitrium eius separabitur. * Sin autem lu-
cens candor fuerit in cute, nec humilior carne
reliqua, & pilis coloris pristini, recludet
eum sacerdos septem diebus. * Et considera-
bit die septimo: & si quidem lepra ultra non
creuerit, nec transferit in cute priores termi-
nos, rursum recludet eum septem diebus alijs.
* Et die septimo contemplabitur: si obscu-
rior fuerit lepra, & nō creuerit in cute, mū-
dabit eum, quia scabies est: lauabitque homo
vestimenta sua, & mundus erit. * Quod si
postquam a sacerdote visus est, & redditus
munditiæ, iterum lepra creuerit, adducetur B
ad eum, * Et immunditiæ condemnabitur. *
Plaga lepræ si fuerit in homine, adducetur 9
ad sacerdotem, * Et videbit eum. Cumque co-
lor albus in cute fuerit, & capillorum muta-
uerit aspectum, ipsa quoque caro viua appa-
ruerit: Lepra vetustissima iudicabitur, atque
inoluta cuti. Contaminabit itaque eum sacer-
dos, & non recludet, quia perspicue immū-
ditiæ est. * Sin autem efflauerit discurrens
lepra in cute, & operuerit omnem cutem a
capite usque ad pedes, quidquid sub aspectum
oculorum cadit, * Considerabit eum sacer-
dos, & teneri lepra mundissima iudicabit: eo
quod omnis in candorem versa sit, & idcir-
co homo mundus erit. * Quando verò caro
viuens in eo apparuerit, * Tunc sacerdotis
iudicio polluetur, & inter immundos repu-
tabitur; caro enim viua si lepra aspergitur,
immunda est. * Quod si sursum versa fuerit
in alborem, & totum hominem operuerit,
* Considerabit eum sacerdos, & mundum
esse decernet. * Caro autem & cutis in qua
vltus natus est, & sanatum, * Et in loco vl-
ceris cicatrix alba apparuerit, siue subrufa, C
adducetur homo ad sacerdotem. * Qui cum
viderit locum lepræ humiliorem carne reli-
qua, & pilos versos in candorem, contami-
nabit eum: plaga enim lepræ orta est in vlce-
re. * Quod si pilus coloris est pristini, & cica-

trix subobscura, & vicina carne non est hu-
milior, recludet eum septem diebus. * Et si
quidem creuerit, adiudicabit eum lepræ. *
Sin autem steterit in loco suo, vlceris est ci-
catrux, & homo mundus erit. * Caro autē &
cutis, quam ignis excusserit, & sanata albā
siue rufam habuerit cicatricem, * Confide-
rabit eam sacerdos, & ecce versa est in albo-
rem, & locus eius reliqua cute est humilior:
contaminabit eum, quia plaga lepræ in ci-
catrice orta est. * Quod si pilorum color non
fuerit immutatus, nec humilior plaga carne
reliqua, & ipsa lepræ species fuerit subob-
scura, recludet eum septem diebus. * Et die
septimo contemplabitur: si creuerit in cute
lepra, contaminabit eum. * Sin autem in lo-
co suo candor steterit non satis clarus, plaga
cōbustionis est, & idcirco mundabitur, quia
cicatrix est cōbusturæ. * Vir, siue mulier, in
cuius capite, vel barba germinauerit lepra,
videbit eos sacerdotes. * Et si quidem humilior
fuerit locus carne reliqua, & capillus flauus,
solitoque subtilior, contaminabit eos, quia le-
pra capitis, ac barbæ est. * Sin autem viderit
locum, maculæ æqualē vicinæ carni, & ca-
pillum nigrum, recludet eum septem diebus
* Et die septimo intuebitur. Si non creuerit
macula, & capillus sui coloris est, & locus
plagæ carni reliquæ æqualis: * Radetur ho-
mo absque loco maculæ, & includetur septem
diebus alijs. * Si die septimo visa fuerit ste-
tisse plaga in loco suo, nec humilior carne
reliqua, mundabit eum, lotisque vestibus suis
mundus erit. * Sin autem post emundationē
rursus creuerit macula in cute, * Nō quæret
amplius verum capillum in flauum colorem
sit immutatus, quia aperte immundus est. *
Porro si steterit macula, & capilli nigri fue-
rint, nouiter hominē sanatum esse, & confi-
denter eum pronūtiat mundū. * Vir, siue mu-
lier, in cuius cute candor apparuerit, * In-
tuebitur eos sacerdos, si deprehenderit sub-
obscurum alborem lucere in cute, (sciat non
esse lepram, sed maculam coloris candidi, &
hominem mundum. * Vir, de cuius capite
capilli fluunt, caluus & mundus est: * Et si a
fronte ceciderint pilis, recaluaster & mundus
est. * Sin autem in caluitio, siue in recalua-
tione albus, vel rufus color fuerit exortus,
* Et hoc sacerdos viderit, condemnabit eum
haud dubiæ lepræ, quæ orta est in caluitio. *
Quicumque ergo imaculatus fuerit lepra, & fe-
paratus est ad arbitrium sacerdotis, * Habe-
bit vestimenta disuta, caput nudum, os ve-
ste contextum, contaminatum, ac fordidum
se clamabit. * Omni tempore, quo leprosus
est & immundus, solus habitabit extra ca-
stra. * Vestis lanea siue linea, quæ leprā ha-
buerit. * In stamine atque subtegmine, aut cer-
te pellis, vel quidquid ex pelle confectū est.

* Si

* Si alba vel rufa macula fuerit infecta, lepra 49
reputabitur, ostendeturq; sacerdoti. * Qui 50
consideratam recludet septem diebus: * Et 51
die septimo rursus aspiciens si deprehende-
rit creuisse, lepra perseverans est: pollutum
iudicabit vestimentum, & omne in quo fue-
rit inuenta: * Et idcirco comburetur flammis. 52
* Quod si eam viderit non creuisse, * Præci- 53
piet, & lauabunt id in quo lepra est, rechu- 54
detq; illud septem diebus alijs. * Et si cum vi. 55
derit faciem quidem pristina non reuersam, G
nec tamen creuisse lepram, immundum iu-
dicabit, & igne comburet, eo quod infusa sit
in superficie vestimenti, vel per totum, lepra,
* Sin autem obscurior fuerit locus lepræ, post- 56
quam vestis est lota, abrumpet eum, & a so-
lido diuidet. * Quod si ultra apparuerit in 57
his locis, quæ prius immacolata erant, lepra
volatilis & vagæ debet igne comburi. * Si 58
cessauerit, lauabit aqua ea, quæ pura sunt,
secundo, & munda erunt. * Ista est lex lepræ 59
vestimenti lanei & linei, staminis, atque
subtegminis, omnisque supellectilis pellice-
æ, quomodo mundari debeat, vel con-
taminari.

C A P. X I V.

*Lepra expianda sacrificiis pro homine, domo, ac
vestimento, lepra iam curata: ratio lepra do-
morum inuestiganda, curanda, purificanda.*

Locutusq; est Dominus ad Moysen, di- 1
cens: * Hic est ritus leprosi, quando mun. A
dandus est: Adducetur ad sacerdotem: * Qui 2
egressus de castris, cum inuenerit lepram ef- 3
se mundatam, * Præcipiet ei qui purificatur, 4
vt offerat duos passeris viuos pro se, quibus
vesci licitum est, & lignum cedrinum, ver-
miculumq; & hyssopum. * Et vnum ex pas- 5
seribus immolari iubebit in vase fictili su-
per aquas viuentes: * Alium autem viuum 6
cum ligno cedrino, & cocco & hyssopo, tin-
get in sanguine passeris immolati, * Quo as- 7
perget illum, qui mundandus est, septies, vt
ture purgetur: & dimittet passerem viuum,
vt in agrum auolet. * Cumq; lauerit homo 8
vestimenta sua, radet omnes pilos corporis,
& lauabitur aqua: purificatusq; ingredietur
castra, ita dumtaxat vt maneat extra taber-
naculum suum septem diebus, * Et die septi- 9
mo radet capillos capitis, barbamq; & su-
percilia, ac totius corporis pilos. Et lotis
rursus vestibus & corpore, * Die octauo as- 10
sumet duos agnos immaculatos, & ouem
anniculam absq; macula, & tres decimas fi- B
milæ in sacrificium, quæ conspersa sit oleo,
& seorsum olei sextarium. * Cumq; sacerdos 11
purificans hominem, statuerit eum, & hæc
omnia coram Dño in ostio tabernaculi te-
stimonij, * Tolle agnum, & offeret eum pro 12
delicto, olei sextariū: & oblati ante Dñm
omnibus, * Immolabit agnum, vbi solet im. 13

molari hostia pro peccato, & holocaustum;
id est, in loco sancto. Sicut enim pro pecca-
to, ita & pro delicto ad sacerdotem pertinet
14 hostia: Sancta sanctorum est: * Assumensq;
sacerdos de sanguine hostiæ, quæ immolata
est pro delicto, ponet super extremum auri-
culæ dextræ eius, qui mundatur, & super
15 pollices manus dextræ & pedis: * Et de olei
sextario mittet in manum suam sinistram,
16 * Tingetq; digitum dextrum in eo, & asper-
17 get coram Domino septies. * Quod autem
C reliquū est olei in læua manu, fundet super
extremum auriculæ dextræ eius, qui munda-
tur, & super pollices manus, ac pedis dextræ,
& super sanguinem, qui effusus est pro deli-
18 cto, * Et super caput eius. * Rogabitq; pro eo
19 coram Dño, & faciet sacrificium pro pec-
20 cato: tunc immolabit holocaustum. * Et po-
net illud in altari cum libamentis suis, &
21 homo ritè mūdabitur. * Quod si pauper est,
& non potest manus eius inuenire, quæ di-
cta sunt, pro delicto assumet agnum ad ob-
lationem, vt roget pro eo sacerdos, decimā-
que partem similæ conspergat oleo in sacrifi-
22 cium, & olei sextarium, * Duosq; turtures si.
ue duos pullos columbæ: quorum vnus sit
23 pro peccato, & alter in holocaustum: * Of-
feretq; ea die Octauo purificationis suæ sa-
cerdoti, ad ostium tabernaculi testimonij
24 coram Dño. * Qui suscipiens agnum pro de-
D licto & sextarium olei, leuabit simul. * Im-
25 molatoq; agno, de sanguine eius ponet super
extremum auriculæ dextræ illius qui mun-
datur, & super pollices manus eius, ac pedis
26 dextræ: * Olei verò partem mittet in manū
27 suam sinistram, * In quo tingens digitum
dextræ manus asperget septies coram Dño:
28 * Tangetq; extremum dextræ auriculæ illius
qui mundatur, & pollices manus, ac pedis
dextræ, in loco sanguinis, qui effusus est pro
29 delicto. * Reliquam autem partem olei, quæ
est in sinistra manu, mittet super caput pu-
30 rificati, vt placet pro eo Dominum: * Et tur-
31 turem siue pullum columbæ offeret, * Vnū
pro delicto, & alterum in holocaustum cū
32 libamentis suis. * Hoc est sacrificium lepro-
si, qui habere non potest omnia in emunda-
33 tionē sui. * Locutusq; est Dominus ad Moy-
34 sen & Aaron, dicens: * Cum ingressi fueri-
E tis terram Chanaan, quam ego dabo vobis
in possessionem, si fuerit plaga lepræ in ædi-
35 bus, * Ibit cuius est domus, nuntians sacer-
doti, & dices: Quasi plaga lepræ videtur mi-
36 hi esse in domo mea. * At ille præcipiet vt
effertat vniversa de domo, priusquam ingre-
diatur eam, & videat vtrum leprosa sit, ne
inmūda fiant omnia, quæ in domo sunt. In-
trabitq; postea vt consideret lepram domus:
37 * Et cum viderit in parietibus illius quasi
valliculas pallore, siue rubore deformes, &
hu-

* Supr. 1. c.
11. 12. d. 8.
Luc. 1. d. 24.

humiliores superficie reliqua, *Et egredietur ostium domus, & statim claudet illam septem diebus. *Reuertusque die septimo, considerabit eam: si inuenierit creuisse lepram, *Tubebit erui lapides, in quibus lepra est, & proijci eos extra ciuitatem in locum immundum: *Domum autem ipsam radi intrinsecus per circuitum, & spargi puluerem rasurę extra urbem in locum immundum, *Lapidesque alios reponi pro his, qui ablati fuerint, & luto alio liniti domum: *Sin autem postquam eruti sunt lapides, & puluis et alus & alia terra lita, *Ingressus sacerdos viderit reuerfari lepram, & parietes per seculos maculis, lepra est perseverans, & immunda domus: *Quam statim destruent, & lapides eius ac ligna, atque universum puluerem proijciēt extra oppidum in locum immundum, *Qui intraverit domum, quando clausa est, immundus erit usque ad vespertum: *Et qui dormierit in ea, & comederit quippiam, lauabit vestimenta sua. *Quod si introiens sacerdos viderit lepram non creuisse in domo, postquam denuo lita fuerit, purificabit eam redita sanitate. *Et in purificationem eius sumet duos passeris, lignumque cedrinum, & vermiculum atque hyssopum: *Et immolato vno passere in vale fictili super aquas viuas, *Tollit lignum cedrinum, & hyssopum, & coccum, & passerem vivum, & tinget omnia in sanguine passeris immolati, atque in aquis viventibus, & asperget domum septies, *Purificabitque ea tam in sanguine, quam in aquis viventibus, & in passere vivo, lignoque cedrino & hyssopo atque vermiculo: *Cumque dimiserit passerem volare in agrum liberę, orabit pro domo, & iure mundabitur. *Ista est lex omnis leprę & percussurę, *Leprę vestium & domorum, *Cicatricis & erumpentium papularum, lucentis maculę, & in varias species, coloribus immutatis, *Vt possit sciri quo tempore mundum quid, vel immundum sit.

C A P. XV.

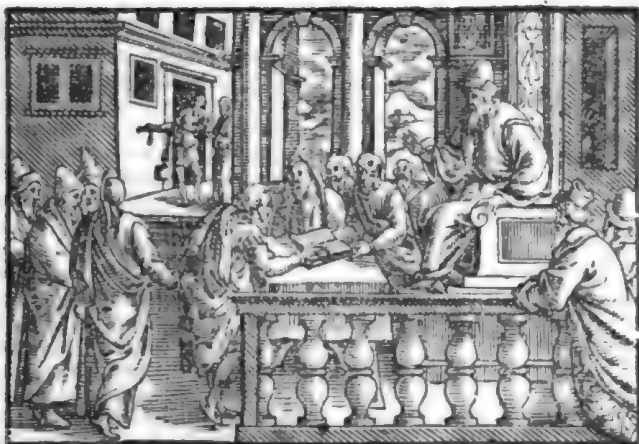
Seminis viri, concubantium, menstruosę mulieris & hamorrhoidis expiatio, ac purificatio.

Locutusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: *Loquimini filiis Israel, & dicit eis: Vir, qui patitur fluxum seminis, immundus erit. *Et tunc iudicabitur huic vitio subiaceret, cum per singula momenta adhęserit carni eius, atque concreuerit fœcus humor. *Omnis stratum, in quo dormierit, immundum erit, & ubicunque fœderit. *Si quis hominum tetigerit lectum eius, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usque ad vespertum. *Si fœderit, ubi ille fœderat, & ipse lauabit vestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit usque ad vespertum. *Qui tetigerit carnem eius, lauabit vestimenta sua: & ipse lo-

tus aqua, immundus erit usque ad vespertum: *Si salivam huiuscemodi homo iecerit super eum, qui mundus est, lauabit vestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit usque ad vespertum. *Sagma, super quo fœderit, immundum erit: *Et quidquid sub eo fuerit, qui fluxum seminis patitur, pollutum erit usque ad vespertum. *Qui portaverit horum aliquid, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usque ad vespertum. *Omnis, quem tetigerit qui talis est, non lotis ante manibus, lauabit vestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit usque ad vespertum. *Vas fictile, quod tetigerit, confringetur: vas autem ligneum lauabitur aqua. *Si sanatus fuerit, qui huiuscemodi sustinet passionem, numerabit septem dies post emundationem suam, & lotis vestibus & toto corpore in aquis viventibus, erit mundus. *Die autem octavo sumet duos turtures, aut duos pullos columbę, & veniet in conspectu Domini ad ostium tabernaculi testimonij, dabitque eos sacerdoti. *Qui faciet vnum pro peccato, & alterum in holocaustum: rogabitque pro eo coram Domino, ut emundetur a fluxu seminis sui. *Vir de quo egreditur semen coitus, lauabit aqua omne corpus suum: & immundus erit usque ad vespertum. *Vestem & pellem, quam habuerit, lauabit aqua, & immunda erit usque ad vespertum. *Mulier, cum qua coierit, lauabitur aqua, & immunda erit usque ad vespertum. *Mulier, quę redeunte menses patitur fluxum sanguinis, septem diebus separabitur. *Omnis qui tetigerit eam, immundus erit usque ad vespertum: *Et in quo dormierit, vel fœderit diebus separationis suę, polluetur. *Qui tetigerit lectum eius, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usque ad vespertum. *Omne vas, super quo illa fœderit, quicquid attigerit, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, pollutus erit usque ad vespertum. *Si coierit cum dea vir tempore sanguinis menstrualis, immundus erit septem diebus: & omne stratum, in quo dormierit, polluetur. *Mulier, quę patitur multis diebus fluxum sanguinis non in tempore menstrualis, vel quę post menstruum sanguinem fluere non cessat, quamdiu subiaceret huic passioni, immunda erit quasi sit in tempore menstruo. *Omne stratum in quo dormierit, & vas in quo fœderit, pollutum erit. *Quicunque tetigerit ea, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usque ad vespertum. *Si steterit sanguis, & fluere cessaverit, numerabit septem dies purificationis suę: *Et die octavo offeret pro se sacerdoti duos turtures, aut duos pullos columbarum, ad ostium tabernaculi testimonij: *Qui vnum faciet pro peccato, & alterum in holocaustum, rogabitque pro ea coram Domino, & pro fluxu immunditie eius. *Docebitis ergo

ergo filios Israel, vt caueant immunditiam, & non moriantur in sordibus suis, cum polluerint tabernaculum meum, quod est inter eos. * Ita est lex eius, qui patitur fluxum se-

32 minis, & qui polluitur coitu, * Et quæ menstruis temporibus separatur, vel quæ iugit fluit sanguine, & hominis, qui dormierit cum ea.

C A P. XVI.

Quando & quomodo sacerdos ingredi debet sanctuarium, ipsumque expiare una cum tabernaculo & altari, emissarium caprum abigere, & festum expiationum celebrare.

* Sap. 10. 8.
13.
* Exod. 30.
D. 10.
Heb. 9. 1. 7.

Locutusque est Dominus ad Moysen, post mortem duorum filiorum Aaron, quando offerentes ignem alienum interfecti sunt. * Et præcepit ei, dicens: Loquere ad Aarō fratrem tuum, ne omni tempore ingrediatur Sanctuarium, quod est intra velum coram propitiatorio, quo tegitur arca, vt nō moriatur (quia in nube apparebo super oraculū) * Nisi hæc ante fecerit: Vitulum pro peccato offeret, & arietem in holocaustum. * Tunica linea vestietur, feminalibus lineis verenda celabit: accingetur zona linea, cidarim lineā imponet capiti: hæc enim vestimenta sunt sancta: quibus cunctis, cum lotus fuerit, induetur: * Suscipietque ab vniuersa multitudine filiorum Israel duos hircos pro peccato, & vnum arietem in holocaustum. * Cumque obtulerit vitulum, & orauerit pro se & pro domo sua, * Duos hircos stare faciet coram Domino in ostio tabernaculi testimonij. * Mittemque super vtrumque sortem, vnam Domino, & alteram capro emissario. * Cuius exierit fors Domino, offeret illum pro peccato: * Cuius autem in caprum emissarium, statuet eum vivum coram Domino, vt fundat preces super eo, & emittat eum in solitudinem. * His rite celebratis, offeret vitulum, & rogans pro se & pro domo sua, immolabit eum: * Assumptoque thuribulo, quod de prunis altaris impleuerit, & hauriens manu compositionem thymiama incensum, vltra velum intrabit in sancta: * Vt possit super ignem ar-

omatibus, nebula eorum & vapor operiat oraculum, quod est supra testimonium, & non moriatur. * Tollit quoque de sanguine vituli, & asperget digito septies contra propitiatorium ad Orientem. * Cumque inactauerit hircū pro peccato populi, inferet sanguinem eius intra velum, sicut præceptum est de sanguine vituli, vt aspergat e regione oraculi, * Et expiet Sanctuarium ab immunditijs filiorum Israel, & a prauaricationibus eorum, cunctisque peccatis. Iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonij, quod fixū est inter eos, in medio sordium habitationis eorum. * Nullus hominum sit in tabernaculo, quando Pontifex Sanctuarium ingreditur, vt roget pro se & pro domo sua, & pro vniuerso cetero Israel, donec egrediatur. * Cum autem exierit ad altare, quod coram Domino est, oret pro se, & sumptū sanguinem vituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum: * Aspergensque digito septies, expiet, & sanctificet illud ab immunditijs filiorum Israel. * Postquam emundauerit Sanctuarium, & tabernaculū, & altare, tunc offerat hircum viuentem: * Et posita vtraque manu super caput eius, confiteatur omnes iniquitates filiorum Israel, & vniuersa delicta atque peccata eorum: quæ imprecans capiti eius, emittet illum per hominem paratum in desertum. * Cumque portauerit hircus omnes iniquitates eorum in terrā solitariam, & dimissus fuerit in deserto, * Reuertetur Aarō in tabernaculum testimonij, & depositis vestibus, quibus prius indutus erat, cum intraret Sanctuarium, relictusque ibi, * Lauabit carnem suam in loco sancto, indueturque vestibus suis. Et postquam egressus obtulerit holocaustum suum, ac pl. bis, roga-

* Luc. 1. 2.
10.

rogabit tã pro se,quàm pro populo: * Et ad- 25
 pem, qui oblatuſ est pro peccatis, adolebit
 ſuper altare. * Ille verò, qui dimiſerit caprũ 26
 emiſſarium, lauabit veſtimenta ſua & cor-
 pus aqua, & ſic ingredietur in caſtra. * Vitu- 27
 lum autem & hircum, qui pro peccato fue-
 rant immolati, & quorum ſanguis illatuſ eſt
 in Sactuarium, vt expiatio compleretur, af-
 portabunt foras caſtra, & comburent igni,
 tam pelles,quàm carnes eorum, ac ſinum: * 28
 Et quicumq; combuſerit ea, lauabit veſtimẽta
 ſua & carnem aqua, & ſic ingredietur in
 caſtra. * Eritq; vobis hoc legitimum ſempiternũ: 29
 Menſe ſeptimo, decima die mẽſis, af-
 fligetiſ animas veſtras, nullumq; opus facie-
 tiſ, ſue indigena, ſue aduena, qui peregrin-
 antur inter voſ. * In hac die expiatio erit 30
 veſtri, atq; mandatio ab omnibus peccatis
 veſtris: coram Dño mundabimini. * Sabba- 31
 tum enim requiectionis eſt, & affligetiſ ani-
 mas veſtras religione perpetua. * Expiabit 32
 autem ſacerdoſ, qui vnctuſ fuerit, & cuiuſ
 manus initiatę ſunt, vt ſacerdotio fungatur,
 pro patre ſuo: indueturq; ſola linea & veſti-
 bus ſanctiſ, * Et expiabit Sactuarium, & ta- 33
 bernaculum teſtimonij atq; altare, ſacerdo-
 teſ quoq; & vniuerſum populum. * Eritque 34
 vobis hoc legitimum ſempiternum, vt ore-
 tiſ pro filiis Iſrael, & pro cunctiſ peccatiſ
 eorum ſemel in anno. Fecit igitur ſicut præ-
 ceperat Dominuſ Moyſi.

C A P. XVII.

Inuentur Hebrai ſoli Deo ſacrificare, non demoni, nec uſquam niſi ad oſtium tabernaculi: atq; à ſanguine, & morticini eſu abſtinendum.

ET locutuſ eſt Dñſ ad Moyſen, dicens: * 1
 Loquere Aaron & filiis eiſ & cunctiſ A
 filiis Iſrael, dicens ad eoſ: Iſte eſt ſermo quẽ
 mandauit Dominuſ: dicẽſ: * Homo quilibet
 de domo Iſrael, ſi occiderit bouem, aut ouẽ,
 ſue capram, in caſtriſ vel extra caſtra, * Et
 non obtulerit ad oſtiũ tabernaculi oblationem
 Dño, ſanguiniſ reuſ erit: quaſi ſi ſanguinem
 fuderit, ſic peribit de medio populi ſui.
 * Ideò ſacerdoti offerre debent filij Iſrael ho-
 ſtiã ſuaſ, quãſ occidunt in agro, vt ſanctifi-
 centur Dño ante oſtiũ tabernaculi teſtimo-
 nij, & immolent eaſ hoſtiãſ pacifiãſ Dño. *
 Fundetq; ſacerdoſ ſanguinem ſuper altare
 Dñi ad oſtiũ tabernaculi: teſtimonij, & a-
 dolebit adipem in odorem ſuauiãtiſ Dño: *
 Et nequaquã vltra immolabũt hoſtiãſ ſuaſ
 demonib; cũ quib; fornicati ſunt. Legiti-
 mum ſempiternũ erit illiſ & poſteriſ eorũ.
 * Et ad ipſoſ diceſ: Homo de domo Iſrael, &
 de adueniſ, qui peregrinantur apud voſ, qui
 obtulerit holocauſtum ſue victimã, * Et ad
 oſtiũ tabernaculi teſtimonij non adduxerit
 eam, vt offeratur Dño, interibit de popu-

lo ſuo. * Homo quilibet de domo Iſrael, &
 C de adueniſ, qui peregrinantur inter eoſ, ſi co-
 mederit ſanguinem, obfirmabo faciem meã
 contra animam illiuſ, & diſperdam eam de
 1 populo ſuo. * Quia animã carniſ in ſanguine
 eſt: & ego dedi illuſ vobiſ, vt ſuper alta-
 re in eo expletiſ pro animabuſ veſtriſ, & ſã-
 12 quis pro animã piaculo ſit. * Idcirco dixi fi-
 liiſ Iſrael: Omniſ anima ex vobiſ nõ comedet
 ſanguinem, nec ex adueniſ, qui peregrin-
 13 nantur apud voſ. * Homo quicumq; de filiis
 Iſrael, & de adueniſ, qui peregrinantur apud
 voſ, ſi venatione atq; aucupio cepit ſeram
 vel auẽ, quib; veſci licitum eſt, fundat
 14 ſanguinem eiſ, & operiet illũ terra. * Ani-
 D ma enim omniſ carniſ in ſanguine eſt: vnde
 dixit filiis Iſrael: Sanguinem vniuerſe carniſ
 non comedetiſ: quia anima carniſ in ſanguine
 eſt: & quicumq; comederit illũ, interibit.
 15 * Anima, quẽ comederit morticinum, vel
 captũ à beſtia, tam de innigeniſ, quàm de
 adueniſ, lauabit veſtimenta ſua & ſemetip-
 ſum aqua, & contaminatuſ erit vſq; ad ve-
 16 ſperum: & hoc ordine munduſ fiet. * Quod
 ſi non lauerit veſtimenta ſua & corpus, por-
 tabit iniquitatem ſuã.

C A P. XVIII.

Graduſ coniugij illiciti, ad Gentium & Chanaanæorum opera fugienda in varia carnali turpitudine.

Locutuſ eſt Dñſ ad Moyſen, dicens: Lo-
 2 quere filiis Iſrael, & diceſ ad eoſ: Ego
 3 Dominuſ Deus veſter: * Iuxta conſuetudinẽ
 A terrę Ægypti, in qua habitatiſ, non facietiſ:
 & iuxta morem regioniſ Chanaan, ad quã
 ego introducturuſ ſum voſ, non agetiſ, nec
 4 in legitimis eorũ ambulabitiſ. * Facietiſ
 iudicia mea, & præcepta mea ſeruabitiſ, &
 5 ambulabitiſ in eiſ: ego Dñſ Deus veſter: *
 Custodire leges meaſ atq; iudicia, quã facieſ
 6 homo, viuet in eiſ: ego Dñſ. * Omniſ homo
 ad proximuſ ſanguiniſ ſui non accedet, vt
 7 reuelet turpitudinem eiſ. ego Dñſ. * Tur-
 pitudinem patriſ tui, & turpitudinem ma-
 8 triſ tuę non diſcooperieſ: mater tua eſt: non
 reuelabiſ turpitudinem eiſ. * Turpitudinẽ
 9 vxoriſ patriſ tui non diſcooperieſ: turpitu-
 do enim patriſ tui eſt. * Turpitudinem foro-
 10 riſ tuę ex patre, ſue ex matre, quã domi vel
 foriſ genita eſt, non reuelabiſ. * Turpitu-
 11 dinẽ filię filij tui vel neptiſ ex filia non re-
 uelabiſ: quia turpitu-
 12 dinẽ filię vxoriſ patriſ tui, quã peperit
 patri tuo, & eſt ſoror tua, non reuelabiſ.
 Turpitudinẽ ſororiſ patriſ tui non diſcoo-
 13 perieſ: quia caro eſt patriſ tui. * Turpitudi-
 nem ſororiſ matriſ tuę non reuelabiſ, eo
 14 quod caro ſit matriſ tuę. * Turpitudinẽ pa-
 triſ tui non reuelabiſ, nec accedeſ ad vxorẽ
 15 eiſ, quã tibi aſſinitate coniungitur. * Tur-
 pitu-

* Heb. 11. b.
11.

* Infra 13. c.
17.

* Gen. 9. d.
4.
Supr. 7. c.
16.

* Rom. 10. a.
Ezech. 30. b.
11.
Gal. 9. b. 11.

pitudinem nurus tuæ non reuelabis, quia vxor filij tui est, nec discooperies ignominiam eius. * Turpitudinem vxoris fratris tui non reuelabis: quia turpitudine fratris tui est. * Turpitudinem vxoris tuæ & filij eius non reuelabis. Filiam filij eius, & filiam filij illius non sumes, vt reueles ignominiam eius: quia caro illius sum, & talis coitus incestus est. * Sororem vxoris tuæ in pellicatum illius non accipies, nec reuelabis turpitudinem eius adhuc illa viuente. * Ad mulierem, quæ patitur menstrua, non accedes, nec reuelabis foeditatem eius. * Cum vxore proximi tui non coibis, nec seminis commissione maculaberis. * De semine tuo non dabis, vt consecratur idolo Moloch, nec pollues nomen Dei tui. ego Dominus. * Cum masculo non comiscearis coitu femineo, quia abominatio est. * Cum omni pecore non coibis, nec maculaberis cum eo. Mulier non succumbet iumento, nec miscebitur ei: quia scelus est. * Nec polluari in omnibus his, quibus contaminata sunt vniuersæ gentes, quas ego eieciam ante conspectum vestrum, * Et quibus polluta est terra: cuius ego scelera visitabo, vt euomat habitatores suos. * Custodite legem meam atque iudicia, & non faciatis ex omnibus abominationibus istis, tam indigena, quam colonus, qui peregrinantur apud vos. * Omnes enim execrationes istas fecerunt accolæ terræ, qui fuerunt ante vos, & polluerunt eam. * Cauete ergo ne & vos similiter euomat, cū paria feceritis, sicut euomit gentem, quæ fuit ante vos. * Omnis anima, quæ fecerit de abominationibus his quippiam, peribit de medio populi sui. * Custodite mandata mea. Nolite facere, quæ fecerunt hi qui fuerunt ante vos, & ne polluari in eis. Ego Dominus Deus vester.

C A P. X I X.

Varia præcepta moralia & ceremonialia ante reconstituta rursus inculcantur, additis de nouo alijs.

Locus est Dñs ad Moysen, dicens: * Loquere ad omnem carnem filiorum Israel, & dices ad eos: Sancti estote, quia ego sanctus sum, Dominus Deus vester. * Vnusquisque patrem suum, & matrem suam timeat. Sabbata mea custodite. Ego Dominus Deus vester. * Nolite conuerti ad idola, nec deos conflatiles faciatis vobis. Ego Dñs Deus vester. * Si immolaueritis hostiam pacificorum Domino, vt sit placabilis, * Eo die quo fuerit immolata, comedetis eam, & die altero: quidquid autem residuum fuerit in diem tertium, igne comburetis. * Si quis post biduum comederit ex ea, profanus erit, & impietatis reus: * Portabitque iniquitatem suam, quia sanctum Domini polluit, & peribit anima illa de populo suo. * Cūque messueris segetes

terre tuæ, non tondebis vsque ad solum superficiem terræ: nec remanentes spicas colliges: * Neque in vinea tua racemos & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. Ego Dñs Deus vester. * Non facietis furtum. Non mentiemini, nec decipiet vnusquisque proximum suum. * Non periurabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. Ego Dominus. * Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. Non morabitur opus mercenarij tui apud te vsque mane. * Non maledices surdo, nec coram coeco pones offendiculum: sed timebis Dominum Deum tuum, quia ego sum Dominus. * Non facies quod iniustum est, nec iniuste iudicabis. Non consideres personam pauperis, nec honores vultum potentis. Iuste iudica proximo tuo. * Non eris criminator, nec susurro in populo. Non stabis contra sanguinem proximi tui. Ego Dñs. * Non oderis fratrem tuum in corde tuo, sed publice argue eum, ne habeas super illo peccatum. * Non quaras ultionem, nec memor eris iniuriarum ciuium tuorum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. ego Dominus. * Leges meas custodite. Iumentum tuum non facies coire cum alterius generis animantibus. Agrum tuum non seres diuerso semine. Veste, quæ ex duobus texta est, non indueris. * Homo si dormierit cum muliere coitu seminis, quæ sit ancilla etiam nubilis, & tamen pretio non redempta, nec libertate donata: vapulabunt ambo, & non morietur, quia non fuit libera. * Pro delicto autem suo offeret Dño ad ostium tabernaculi testimonij arietem: * Orabitque pro eo sacerdos, & pro peccato eius coram Domino, & repropitiabitur ei, dimitteturque peccatum. * Quando ingressi fueritis terram, & plantaueritis in ea ligna pomifera, auferetis præputia eorum: poma, quæ germinant, immunda erunt vobis, nec edetis ex eis. * Quarto autem anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino. * Quinto autem anno comedetis fructus, congregantes poma, quæ proferunt. Ego Dominus Deus vester. * Non comedetis cum sanguine. Non augurabimini, nec obseruabitis somnia. * Neque in rotundum attondebitis comam: nec radetis barbam. * Et super mortuo non incidetis carnem vestram, neque figuras aliquas, aut stigmata facietis vobis. ego Dominus. * Ne post tuas filiam tuam, ne contaminetur terra, & impleatur piaculo. * Sabbata mea custodite, & Sanctuarium meum metuite. ego Dominus. * Non declinetis ad magos, nec ab ariolis aliquid sciscitemini, vt polluari per eos. ego Dñs Deus vester. * Coram capite consurge, & honora personam senis: & time me Dominum Deum tuum. ego sum Dñs. * Si

G habi-

* Exod. 10.

b. 7.

* Eccli. 10.

a.

Dent. 14. c.

14. c.

Tob. 4. c. 15.

* Dent. 1. c.

17. & 16. a.

19.

* 1. Ier. b.

11. & 1. c.

15.

Eccli. 19. b.

17.

* Luc. 17. a.

* Matt. 5. g.

44. 22. d. 43.

Rom. 11. c.

9.

* Isr. 19. a.

1.

* Isr. 19. a.

16.

* 1. Pet. 1. c.

16.

Sup. 11. g.

44.

* Isr. 21. d.

22.

* Exod. 21.
c. 11.

habituera aduena in terra uestra, & mora-
tus fuerit inter vos, non exprobrete ei: * Sed
sit inter vos quasi indigena: & diligetis eum
quasi uosmetipsos. fuistis enim & uos adue-
na in terra Aegypti. ego Dominus Deus uester. *
Nolite facere iniquum aliquid in iudicio, in
regula, in pondere, in mensura. * Statera iu-
sta, & aequa sint pondera, iustus modius, &
quulq; sextarius. ego Dominus Deus uester,
qui eduxi uos de terra Aegypti. * Custodite
omnia praecepta mea, & uniuersa iudicia, &
facite ea. ego Dominus.

C A P. X X.

*Morte plectendi sunt, qui de semine suo Moloch
offerunt, qui magos aut ariolos consulunt, qui
parentibus maledicunt, qui uarios exercent
coitus illicitos.*

* Sup. 18. c.
21.

Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens: *
Hae loqueris filiis Israel: Homo de fi-
liis Israel, & de aduenis, qui habitant in Is-
rael, si quis dederit de semine suo idolo Mo-
loch, morte moriatur, populus terrae lapida-
bit eum. * Et ego ponam faciem meam contra
illum: succidamq; eum de medio populi sui,
eo quod dederit de semine suo Moloch, &
contaminauerit Sanctuarium meum, ac pol-
luerit nomen sanctum meum. * Quod si negli-
gens populus terrae, & quasi paruipendens
imperium meum, dimiserit hominem, qui de-
dit de semine suo Moloch, nec voluerit eum
occidere: * Ponam faciem meam super ho-
minem illum, & super cognationem eius, suc-
cidamq; & ipsum, & omnes qui consenserunt
ei, ut fornicaretur cum Moloch, de medio
populi sui. * Anima, quae declinauerit ad ma-
gos & ariolos, & fornicata fuerit cum eis,
ponam faciem meam contra eam, & interfici-
am illam de medio populi sui. * Sanctifi-
camini & estote sancti, quia ego sum Domi-
nus Deus uester. * Custodite praecepta mea,
& facite ea: Ego Dominus, qui sanctifico uos.

* 1. Pet. 1. c.
15.

* Exod. 21.
c. 16.

Mat. 15. a.

Mar. 7. b.

10.

* Iona. 3. a.

5.

Deut. 12. d.

22.

* Sup. 18. d.
22.

* Qui maledixerit patri suo, aut matri mo-
riatur: patri, matriq; maledixit, sanguis eius
sit super eum. * Si moechatus quis fuerit cum
uxore alterius, & adulterium perpetrauerit
cum coniuge proximi sui, morte moriantur
& inechus & adultera. * Qui dormierit cum
nouerca sua, & reuelauerit ignominiam pa-
tris sui, morte moriantur ambo. sanguis eo-
rum sit super eos. * Si quis dormierit cum nu-
ru sua, uterq; moriatur, quia scelus operati
sunt: sanguis eorum sit super eos. * Qui dor-
mierit cum masculo coitu foemineo, uterq;
operatus est nefas, morte moriantur: sit san-
guis eorum super eos. * Qui supra uxorem
filiam, duxerit matrem eius, scelus operatus
est: uiuus ardebit cum eis, nec permanebit
tantum nefas in medio uestri. * Qui cum iu-
ueto & pecore coierit, morte moriatur: pec-
cus quoq; occidite. * Mulier, quae succubus-

rit cuilibet iueto, simul interficietur cum
eo: sanguis eorum sit super eos. * Qui acce-
perit sororem suam, filiam patris sui, vel filiam
matris suae, & uiderit turpitudinem eius, il-
laq; conspexerit fratris ignominiam: nefaria
re operati sunt: occidentur in conspectu po-
puli sui, eo quod turpitudinem suam mutuo
reuelauerint, & portabunt iniquitatem suam.
* Qui coierit cum muliere in fluxu menstruo,
& reuelauerit turpitudinem eius, ipsaq; ape-
ruerit fontem sanguinis sui, interficientur
ambo de medio populi sui. * Turpitudinem
matertera & amita tuae non discooperies:
qui hoc fecerit, ignominiam carnis suae nu-
dauit, portabunt ambo iniquitatem suam. *
Qui coierit cum uxore patris, vel auunculi
sui, & reuelauerit ignominiam cognationis
suae, portabunt ambo peccatum suum: absq;
liberis morientur. * Qui duxerit uxorem fra-
tris sui, rem facit illicitam, turpitudinem fra-
tris sui: reuelauit absq; liberis erunt. * Custo-
dite leges meas, atq; iudicia, & facite ea: ne
& uos euomat terra, quam intraturi estis &
habitaturi. * Nolite ambulare in legitimis
nationum, quas ego expulsurus sum ante
uos. Omnia enim haec fecerunt, & abomi-
natus sum eas. * Vobis autem loquor: Possi-
dete terram eorum, quam dabo uobis in he-
reditatem, terram fluentem lacte & melle.
ego Dominus Deus uester, qui separavi uos
a ceteris populis. * Separate ergo & uos iu-
mentum mundum ab immundo, & auem
mundam ab immunda: ne polluatis animas
uestras in pecore, & auibus, & cunctis, quae
mouentur in terra, & quae uobis ostendi es-
se polluta. * Eritis mihi sancti, quia sanctus
sum ego Dominus, & separavi uos a ceteris
populis, ut essetis mei. * Vir, siue mulier, in
quibus pythonicus, vel diuinationis fue-
rit spiritus, morte moriantur, lapidibus
obruent eos: sanguis eorum sit super illos.

C A P. X X I.

*Quibus funeribus interesse possint sacerdotes, &
quales ducere uxores, quino inepti sint ad
sacerdotium: & de filio sacerdotis forni-
cante.*

Dixit quoq; Dominus ad Moysen: Loquere ad
sacerdotes filios Aarō, & dices ad eos:
Ne contaminetur sacerdos in mortibus ci-
uium suorum. * Nisi tantum in consanguineis,
ac propinquis, id est, super patre, & matre, &
filio, & filia, fratre quoque, * Et sorore virgi-
ne, quae non est nupta viro: * Sed nec in prin-
cipe populi sui contaminabitur. * Non radet
caput, nec barbam, neq; in carnibus suis fa-
cient incisuras. * Sancti erunt Deo suo, & non
polluent nomen eius: incensum enim Domini,
& panes Dei sui offerunt, & ideo sancti erunt.
* Scortum & vile prostibulum non ducent uxore,
nec eam, quae repudiata est a marito: quia con-

* Petr. 1. c.
15.

* Deut. 10.
1. Reg. 18.

b. 7.

* Sup. 19. f.

Ezech. 44 f.

10.

* Sup. 5. 19.

consecrati sunt Deo suo, * Et panes propo-
sitionis offerunt. Sint ergo sancti, quia & ego
sanctus sum, Dominus, qui sanctifico eos. *
Sacerdotis filia si deprehensa fuerit in stu-
pro, & violauerit nomen patris sui, flammis
exuretur. * Pontifex, id est, sacerdos maximus
inter fratres suos, super cuius caput fustum
est unctionis oleum, & cuius manus in sa-
cerdotio consecratae sunt, vestitusque est san-
ctis vestibus, caput suum non discooperiet,
vestimenta non scindet. * Et ad omnem mor-
tuum non ingredietur omnino, super patre
quoque suo & matre non contaminabitur. *
Nec egredietur de sanctis, ne polluat San-
ctuarium Domini, quia oleum sanctae un-
ctionis Dei tui super eum est, ego Dominus. C
* Virginem ducet uxorem: * Viduam autem &
repudiatam, & sordidam, atque meretricem
non accipiet, sed puellam de populo suo: *
Ne commisceat stirpem generis suis vulgo
gentis suae: quia ego Dominus, qui sanctifico eum:
* Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens. * Lo-
quere ad Aaron: Homo de semine tuo per
familias, qui habuerit maculam, non offeret
panes Deo suo. * Nec accedat ad ministerium
eius: si coecus fuerit, si claudus, si paruus vel
grandis, vel torto naso, * Si fracto pede, si ma-
nu, * Si gibbus, si lippus, si albuginem habes
in oculo, si iugem scabiem, si impetiginem
in corpore, vel herniosus. * Omnis, qui ha-
buerit maculam de semine Aaron sacerdo-
tis, non accedet offerre hostias Domino, nec
panes Deo suo: * Vescetur tamen panibus,
qui offeruntur in Sanctuario, * Ita dormita-
xat, ut intra velum non ingrediatur, nec ac-
cedat ad altare, quia maculam habet, &
contaminare non debet Sanctuarium meum.
Ego Dominus qui sanctifico eos. * Locutus
est ergo Moyses ad Aaron, & ad filios eius,
& ad omnem Israel, cuncta quae fuerant si-
bi imperata.

C A P. X X I I.

*Ab usu sanctificationum, seu victimarum ali-
gena, & immundi abstineri debent: descri-
buntur maculae seu vitia, quibus vitima ca-
vere debent, & quae debeant offerri.*

Locutus quoque est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Loquere ad Aaron & ad filios eius, A
ut caveant ab his, quae consecratae sunt filio-
rum Israel, & non contaminent nomen san-
ctificationum mihi, quae ipsi offerunt. ego
Dominus. Dic ad eos, & ad posteros eorum: Om-
nis homo, qui accesserit de stirpe vestra ad
ea quae consecratae sunt, & quae obtulerint
filii Israel Domino, in quo est immundicia,
peribit coram Domino. ego sum Dominus.
* Homo de semine Aaron, qui fuerit lepro-
sus, aut patiens fluxum seminis, non vesse-
tur de his, quae sanctificatae sunt mihi, donec
sanctetur. Qui tetigerit immundum super mor-

tuo, & ex quo egreditur semen quasi coitus.
Et qui tangit reptile, & quodlibet immun-
dum cuius tactus est sordidus, * Immundus
erit usque ad vespertinum, & non vescetur his,
quae sanctificatae sunt: sed cum lauerit carnem
suam aqua, * Et occubuerit sol, tunc munda-
tus vescetur de sanctificatis, quia cibus il-
lius est. * Morticinum & captum a bestia non
comedent, nec polluentur in eis, ego sum Dominus.
Custodiant praecepta mea, ut non subiaceat
peccato, & moriantur in Sanctuario, cum
polluerint illud. ego Dominus qui sanctifi-
co eos. * Omnis alienigena non comedet de
sanctificatis, inquilinus sacerdotis & mer-
cenarius non vescetur ex eis. * Quem autem
sacerdos emerit, & qui vernaculus domus
eius fuerit, hi comedent ex eis. * Si filia sa-
cerdotis cuilibet ex populo nupta fuerit: de
his, quae sanctificatae sunt, & de primitiis non
vescetur. * Sin autem vidua, vel repudiata, &
absque liberis reuersa fuerit ad domum patris
sui: sicut puella consueuerat, aletur cibus pa-
tris sui. Omnis alienigena comedendi ex eis
non habet potestatem: * Qui comederit de
sanctificatis per ignorantiam, addet quintam
partem cum eo quod comedit, & dabit sa-
cerdoti in Sanctuarium. * Nec contaminabunt
sanctificata filiorum Israel, quae offerunt Do-
mino. * Ne forte sustineant iniquitatem de-
licti sui, cum sanctificata comederint. ego
Dominus qui sanctifico eos. * Locutusque est
Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad Aaron
& filios eius & ad omnes filios Israel, dicen-
que ad eos: Homo de domo Israel, & de ad-
uenis, qui habitant apud vos, qui obtulerit
oblationem suam, vel vota soluens, vel sponte
offerens, quidquid illud obtulerit in ho-
locustum Domini, * Ut offeratur per vos, ma-
sculus immaculatus erit ex bobus, & ouibus,
& ex capris: * Si maculam habuerit, non
offeretis, neque erit acceptabile. * Homo qui
obtulerit victimam pacificorum Domino,
vel vota soluens, vel sponte offerens, carnem de
bobus, quam de ouibus, immaculatam of-
feret, ut acceptabile sit: omnis macula non
erit in eo. * Si coecus fuerit, si fractum, si ci-
catricem habens, si papulas, aut scabiem, aut
impetiginem: non offeretis ea Domino, nec
adolebitis ex eis super altare Domini. * Bouem
& ouem, aure & cauda amputatis, volunta-
rie offerre potes, votum autem ex eis solui
non potest. * Omne animal, quod vel coerit-
tis, vel tuis, vel sectis ablatumque testiculis est,
non offeretis Domino, & in terra vestra hoc om-
nino ne faciatis. * De manu alienigenae non
offeretis panes Deo vestro, & quidquid
aliud dare voluerit, quia corrupta, & macu-
lata sunt omnia: non suscipietis ea. * Locu-
tusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Bos
ovis, & capra, cum genita fuerint, septem die-

* Ezech. 44.
c. 22.

* Sup. 17. d.
15.
Ezech. 44. g.
11.

Deut. 14. c.
11.

* Deut. 17
d. 10.
* Eccli. 35.
b. 8.

bus erunt sub vberibus matris suae: die autem octauo, & deinceps offerri poterunt Dño. * 28 Siue illa bos, siue ovis, non immolabuntur vna die cum foetibus suis. * Si immolaueritis hostiam pro gratiarum actione Domino, vt possit esse placabilis, * Eodem die comedetis eam, non remanebit quidquam in mane alterius diei. ego Dñs. * Custodite mandata mea, & facite ea. ego Dñs. * Ne pollueris nomen meum sanctum, vt sanctificet in medio filiorum Israel. Ego Dominus, qui sanctifico vos, * Et eduxi de terra Aegypti, vt essem vobis in Deum. ego Dominus.

C A P. XXIII.

Solemnitates Sabbati, Pascha, Primitiarum Hebdomadarum, Messis, Tubarum, Expiationis, ac Tabernaculorum, & quibus ritibus, peragi debeant.

Locutusque est Dñs ad Moysen, dicens: * 1 Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Hæ sunt feriae Dñi, quas vocabitis sanctas. * Sex diebus facietis opus: dies septimus, quia sabbati requies est, vocabitur sanctus, omne opus non facietis in eo, sabbatum Dñi est in cunctis habitationibus vestris. * Hæ sunt ergo feriae Domini sanctae, quas celebrare debetis temporibus suis. * Mense primo, quartadecima die mensis ad vespertum, Phase Dñi est: * Et quintadecima die mensis huius solemnitas azymorum Dñi est. Septem diebus azyma comedetis. * Dies primus erit vobis celeberrimus, sanctusque: omne opus seruile non facietis in eo: * Sed offeretis sacrificium in igne Domino septem diebus, dies autem septimus erit celebrior & sanctior: nullumque seruile opus facietis in eo. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Cū ingressi fueritis terram, quam ego dabo vobis, & messueritis segetem, feretis manipulos spicarum, primitias messis vestrae, ad sacerdotem: * Qui eleuabit fasciculum coram Dño, vt acceptabile sit pro vobis, altero die Sabbati, & sanctificabit illum. * Atque in eodē die quo manipulus consecratur, cadetur agnus immaculatus anniculus in holocaustum Dñi. * Et libamenta offerentur cum eo, duae decimae similia conspersae oleo in incensum Domini, odoremque suauissimum: liba quoque vini, quarta pars hin. * Panē, & polentam, & pul- 14 tes non comedetis ex segete, vsque ad diē, quae offeretis ex ea Deo vestro. Præceptum est sempiternum in generationibus, cunctisque habitaculis vestris. * Numerabitis ergo ab altero die Sabbati, in quo obtulistis manipulum primitiarum, septem hebdomadas plenas, * 16

vsque ad alteram diem expletionis hebdomadae septimae, id est, quinquaginta dies: & sic offeretis sacrificium nouum Dño. * Ex omnibus habitaculis vestris, panes primitiarum duos de duabus decimis similia fermentate, quos coquetis in primitias Dñi. * Offeretisque cum panibus septem agnos immaculatos, anniculos, & vitulum de armento vnū, & arietes duos, & erunt in holocaustum cum libamentis suis, in odorem suauissimum Dño. 19 * Facietis & hircum pro peccato, duosque agnos anniculos hostias pacificorum. * Cūque eleuaueris eos sacerdos cum panibus primitiarum coram Dño, cedent in vsum eius. 21 * Et vocabitis hunc diem celeberrimum, atque sanctissimum: omne opus seruile non facietis in eo. Legitimum sempiternum erit in cunctis habitaculis, & generationibus vestris. * Postquam autem messueritis segetem terrae vestrae, non secabitis eam vsque ad solum: nec remanentes spicas colligetis, sed pauperibus & peregrinis dimittetis eas. Ego sum Dñs Deus vester. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel Mense septimo, prima die mensis, erit vobis sabbatum, memoriale, clangentibus tubis, & vocabitur sanctum: * Omne opus seruile non facietis in eo, & offeretis holocaustum Dño. 26 * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 27 * Decimo die mensis huius septimi, dies expiationis erit celeberrimus, & vocabitur sanctus: affligetisque animas vestras in eo, & offeretis holocaustum Dño. * Omne opus seruile non facietis in tempore diei huius, quia dies propitiationis est, vt propitietur vobis Dñs Deus vester. * Omnis anima, quae afflicta non fuerit die hac, peribit de populis suis: * Et quae operis quippiam fecerit, delebo eam de populo suo. * Nihil ergo operis facietis in eo: legitimum sempiternum erit vobis in cunctis generationibus, & habitationibus vestris. * Sabbatum requietionis est, & affligetis animas vestras die nono mensis: A vespere vsque ad vespertum celebrabitis sabbata vestra. * Et locutus est Dñs ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: A quintodecimo die mensis huius septimi, erunt feriae tabernaculorum septem diebus Domino. * Dies primus vocabitur celeberrimus atque sanctissimus: omne opus seruile non facietis in eo. * Et septem diebus offeretis holocausta Domino, dies quoque octauus erit celeberrimus, atque sanctissimus, & offeretis holocaustum Domino: est enim cætus atque collecta: omne opus seruile non facietis in eo. * Hæ sunt feriae Dñi, quas videbitis celeberrimas atque sanctissimas, offeretisque in eis oblationes Dño, holocausta & libamenta iuxta ritum vnus cuiusque diei: * Exceptis sabbatis Dñi, do-

* Sup. 19. b.

* Num. 29. a.

* Sup. 16. b.

* Num. 29. a.

1017. f. 37.

* Exod. 11. 12. Num. 28. c. 16.

* Deut. 19. b. 9.

donisq; vestris, & quæ offeretis ex voto, vel
quæ sponte tribuetis Domino. * A quintode- 39
cimo ergo die mensis septimi, quando con-
gregaueritis omnes fructus terræ vestræ, ce-
lebrabitis serias Domini septem diebus, die
primo & die octauo erit sabbatum, idest re-
quies. * Sumetisq; vobis die primo fructus 40
arboris pulcherrimæ, spatulaq; palmarum, &
& ramos ligni denfarum frondium, & sali-
ces de torrente, & lætabimini corâ Domino
Deo vestro. * Celebratisq; solemnitatem eius 41

septem diebus per annum, legitimum sem-
piternum erit in generationibus vestris. Mé-
se septimo festa celebrabitis, * Et habitabi-
tis in vmbraculis septem diebus, omnis, qui
de genere est Israel, manebit in tabernacu-
lis: * Vt discant posteri vestri, quod in taber-
naculis habitare fecerim filios Israel, cum
educerem eos de terra Ægypti, ego Do-
minus Deus vester. * Locutusque est Moy-
ses super solemnitatibus Domini ad filios
Israel.

C A P. XXIV.

*Ritus & tempus concinnandarum lucerna-
rum, panum propositionis: poena blasphemio-
rum, ac talionis.*

ET locutus est Dñs ad Moysen, dicens: 1
* Precipe filiis Israel, vt afferant tibi oleû A
de oliuis purissimum, ac lucidum, ad cōcin- 2
nandas lucernas iugiter, * Extra velum te- 3
stimonij in tabernaculo fæderis. Ponetq; eas
Aaron à vespere vsq; ad manè coram Domi-
no, cultu rituq; perpetuo in generationibus
vestris. * Super candelabrum mundissimum 4
ponetur semper in conspectu Domini. * Ac- 5
cipies quoq; similam, & coques ex ea duo-
decim panes, qui singuli habebunt duas de- 6
cimas: * Quorû senos alteriussecus super mē-
sam purissimam coram Domino statues: * 7
Et pones super eos thus lucidissimum, vt sit
panis in monumentum oblationis Domini. * 8
Per singula sabbata mutabuntur coram Do-
mino suscepti à filiis Israel federe sempiterno: *
Eruntq; Aaron & filiorum eius, vt co- 9
medant eos in loco sancto: quia Sanctû san-
ctorum est de sacrificijs Dñi iure perpetuo.
* Ecce autem egressus filius mulieris Israe- 10
litis, quem pepererat de viro Ægyptio in-
ter filios Israel, iurgatus est in castris cû viro
Israelita. * Cumq; blasphemasset nomen, & 11
maledixisset ei, adductus est ad Moysen (Vo-
cabatur autem mater eius, Salumith, filia

12 Dabri de tribu Dan.) * Miseruntq; eum in
carcerem, donec nossent, quid iuberet Dñs.
13 * Qui locutus est ad Moysen. * Dicens: Educ
14 blasphemum extra castra, & ponant omnes
C qui audierunt, manus suas super caput eius,
15 & lapidet eum populus vniuersus. * Et ad
filios Israel loqueris. Homo, qui maledixe-
16 rit Deo suo, portabit peccatum suum: * Et
qui blasphemauerit nomen Domini, morte
moriatur: lapidibus opprimit eum omnis
multitudo, siue ille ciuis, siue peregrinus
fuerit. Qui blasphemauerit nomen Domini,
17 morte moriatur. * Qui percusserit, & occi-
18 derit hominem, morte moriatur. * Qui per-
cusserit animal, reddet vicarium, idest, ani-
19 mam pro anima. * Qui irrogauerit maculâ
cuiuslibet ciuium suorum: sicut fecit, sic fiet
20 ei: * Fracturam pro fractura, oculû pro oculo,
dentem pro dente restituet, qualem infli-
21 xerit maculam, talem sustinere cogetur. *
Qui percusserit iumentum, reddet aliud, Qui
22 percusserit hominē, punietur. * Equû iudi-
cium sicut vos, siue peregrinus, siue ciuis
23 peccauerit: quia ego sum Dñs Deus vester. *
Locutusq; est Moyses ad filios Israel, & edu-
xerunt eum, qui blasphemauerat, extra ca-
stra, ac lapidibus opprimerunt. Feceruntque
filijs Israel, sicut præceperat Dominus Moysi.

* Exod. 11.
b. 11.
* Mat. 5. f.
19
Exod 21. c.
11.
Deut. 19. d.
21.

C A P. X X V.

Septimi, idest Sabbatici, & quinquagesimi anni, idest, iubilaei lex: non sumenda a fratribus usura, nec ipsi seruitute perpetua opprimendi sunt, sed magis ab aduenis potentibus redimendi.

Locutusque est Dominus ad Moysen in monte Sinai, dicens: * Loquere filiis Israel, & A
dices ad eos: Quando ingressi fueritis terram
quam ego dabo vobis, sabbatizes sabbatum
Domini. * Sex annis seres agrum tuum, & 3
sex annis putabis vineam tuam, colligesque
fructus eius. * Septimo autem anno sabbatum 4
erit terrae, requietionis Domini: agrum non
seres, & vineam non putabis. * Quae sponte 5
gignet humus, non metes: & vvas primitiarum
tuarum non colliges quasi vindemiam: annus enim requietionis terrae est. * Sed erunt 6
vobis in cibum, tibi & seruo tuo, ancillae &
mercenario tuo, & aduenae, qui peregrinantur
apud te: * Iumentis tuis & pecoribus, omnia 7
quae nascuntur, praebunt cibum. * Numerabis quoque tibi septem hebdomadas anno- 8
rum, idest, septies septem, quae simul faciunt annos
quadraginta nouem. * Et clanges buccina 9
mense septimo, decima die mensis, propitiationis
tempore in vniuersa terra vestra. * 10
Sanctificabisque annum quinquagesimum, & B
vocabis remissionem cunctis habitatoribus
terrae tuae: ipse est enim iubilaeus. Reuertetur
homo ad possessionem suam, & vnusquisque
rediet ad familiam pristinam: * Quia iubi- 11
leus est & quinquagesimus annus. Non se-
retis, neque metetis sponte in agro nascentia,
& primitias vindemiae non colligetis, * Ob 12
sanctificationem iubilaei, sed statim oblata
comedetis. * Anno iubilaei redient omnes ad 13
possessiones suas, * Quando vendes quippiam 14
cui tuo, vel emes ab eo, ne contristes fratrem
tuum, sed iuxta numerum annorum iubilaei
ernes ab eo, * Et iuxta supputationem frugum 15
vendet tibi. * Quanto plures anni reman- 16
sint post iubileum, tanto crescet & pretium:
& quanto minus temporis numeraueris, tan-
to minoris & emptio constabit, tempus enim
frugum vendet tibi. * Nolite affligere contri- 17
bules vestros, sed timeat vnusquisque Deum
suum, quia ego Dominus Deus vester. * Fa- 18
cite praecepta mea, & iudicia custodite, &
implete ea, ut habitare possitis in terra abs- C
que vilo pauore, * Et gignat vobis humus 19
fructus suos, quibus vescamini vsque ad saturi-
tatem, nullius impetum formidantes. * 20
Quod si dixeritis: Quid comedemus anno
septimo, si non seuerimus, neque collegerimus
fruges nostras? * Dabo benedictionem meam 21
vobis anno sexto, & faciet fructus triu an-
norum: * Seretisque anno octauo, & comedetis 22
veteres fruges vsque ad nonum annum: donec
noua nascantur, edetis vetera. * Terra quoque; 23

non vendetur in perpetuum: quia mea est, &
24 vos aduenae & coloni mei estis. * Vnde cun-
cta regio possessionis vestrae sub redemptione
25 nis conditione vendetur. * Si attenuatus fra-
ter tuus vendiderit possessionem suam, &
& voluerit propinquus eius, potest redime- 26
re quod ille vendiderat. * Sin autem non ha-
buerit proximum, & ipse pretium ad redi- 27
mendum potuerit inuenire: * Computabun-
tur fructus ex eo tempore, quo vendidit, &
quod reliquum est, reddet emptori, sicque re- 28
cipiet possessionem suam. * Quod si non in-
uenerit manus eius, ut reddat pretium, ha-
bebit emptor quod emerat, vsque ad annum
iubileum. In ipso enim omnis venditio redi-
bit ad dominum, & ad possessorem pristinum:
29 Qui vendiderit domum intra urbis muros,
habebit licentiam redimendi, donec vnus
30 impleatur annus. * Si non redemerit, & an-
ni circulus fuerit euolutus, emptor posside-
bit eam, & posteris eius in perpetuum, & re- 31
dimi non poterit, etiam in iubileo. * Sin au-
tem in villa fuerit domus, quae muros non
habet, agrorum iure vendetur. Si ante redem-
pta non fuerit, in iubileo reuertetur ad do- 32
minum. * Aedes Leuitarum, quae in urbibus
33 sunt, semper possunt redimi: * Si redemptae
non fuerint, in iubileo reuertentur ad domi-
nos, quia domus urbium Leuitarum pro pos- 34
sessionibus sunt inter filios Israel. * Subur-
bana autem eorum non veneant, quia posses- 35
sio sempiterna est. * Si attenuatus fuerit fra-
ter tuus, & infirmus manu, & susceperis eum
quasi aduenam & peregrinum, & vixerit te- 36
cum, * Ne accipias vsuras ab eo, nec ampli-
us quam dedisti. time Deum tuum, ut vi- 37
uere possit frater tuus apud te. * Pecuniam
tuam non dabis ei ad vsuram, & frugum su- 38
perabundantiam non exiges. * Ego Dominus
F Deus vester, qui eduxi vos de terra Aegypti,
ut darem vobis terram Chanaan, & essem
39 vester Deus. * Si paupertate compulsus ven-
diderit se tibi frater eius, non eum opprimes
40 seruitute famulorum. * Sed quasi mercena-
rius & colonus erit: vsque ad annum iubilaeum
41 operabitur apud te, * Et postea egredietur
cum liberis suis, & reuertetur ad cognatio-
nem & ad possessionem patrum suorum. * 42
Mei enim serui sunt, & ego eduxi eos de ter-
ra Aegypti. non veneant conditione seruorum.
43 Ne affligas eum per potentiam, sed metuito
44 Deum tuum. * Seruus & ancilla sint vobis
45 de nationibus, quae in circuitu vestro sunt *
Et de aduenis, qui peregrinantur apud vos,
vel qui ex his nati fuerint in terra vestra, hos
46 habebitis famulos: * Et hereditario iure
transmitteris ad posteros, ac possidebitis in
47 eternum. fratres autem vestros filios Israel
G rit apud vos manus aduenae atque peregrini, &
atque-

attenuatus frater tuus vendiderit se ei, aut cuiquam de stirpe eius: * Post ventionem potest redimi. Qui voluerit ex fratribus suis, redimet eum. * Et patruus, & patruelis, & cognatus sanguineus, & affinis. Sin autem & ipse potuerit, redimet se. * Supputatis dumtaxat annis à tempore ventionis sue usque ad annum iubilum: & pecunia, qua venditus fuerat, iuxta annorum numerum & rationem mercenarii supputata. * Si plures fuerint anni, qui remanet usque ad iubilum, secundum hos reddet & pretium. * Si pauci, ponet rationem cum eo iuxta annorum numerum, & reddet emptori, quod reliquum est annorum. * Quibus ante seruiuit mercedibus imputatis non affliget eum violenter in conspectu tuo. * Quod si per hæc redimi non potuerit, anno iubilum egredietur cum liberis suis. * Mei enim sunt serui, filij Israel, quos eduxi de terra Ægypti.

C A P. XXVI.

Dei præcepta seruansibus bona promittuntur, non seruansibus verò plurima mala.

EGO Dominus Deus vester: * Nō facietis vobis idolum & sculptile, nec titulos erigetis, nec insignē lapidem ponetis in terra vestra, vt adoretis eum. ego enim sum Dñs Deus vester. * Custodite sabbata mea, & parate ad Sanctuarium meum. ego Dominus. * Si in præceptis meis ambulaueritis & mandata mea custodieritis & feceritis ea, dabo vobis pluias temporibus suis. * Et terra gignet germen suum, & pomis arbores replebuntur. * Apprehendet messium tritura vindemiam, & vindemia occupabit sementem: & comedetis panem vestrum in saturitate, & absque pauore habitabitis in terra vestra. * Dabo pacem in finibus vestris: dormietis, & non erit, qui exterreat. Auferam malas bestias: & gladius non transibit terminos vestros. * Persequimini inimicos vestros, & corruent coram vobis. * Persequentur quinque de vestris centum alienos, & ceterum de vobis decem millia: cadent inimici vestri gladio in conspectu vestro. * Respiciam vos, & crescere faciam: multiplicabimini, & firmabo pactum meum vobiscum. * Comedetis vetustissima veterum, & vetera nouis superuenientibus proieciatis. * Ponam tabernaculum meum in medio vestri, & non abiciet vos anima mea. * Ambulabo inter vos, & ero Deus vester, vosque eritis populus meus. * Ego Dominus Deus vester: qui eduxi vos de terra Ægyptiorum, ne seruiretis eis, & qui confregi catenas ceruicium vestrarum, vt incederetis erecti. * Quod si nō audieritis me, nec feceritis omnia mandata mea, * Si sperneritis leges meas, & iudicia mea contempserit, vt non faciamis ea, quæ à me constituta sunt, & ad irritum perducatis pactum meum:

16 * Ego quoque hæc faciam vobis: Visitabo vos velociter in egestate, & ardore, qui conficiat oculos vestros, & consumat animas vestras. Frustra seretis sementem, quæ ab hostibus deuorabitur. * Ponam faciem meam contra vos, & corruetis coram hostibus vestris, & subiiciemini his, qui oderunt vos. fugietis, nemine persequente. * Sin autem nec sic obedieritis mihi, addā correptiones vestras septuplum propter peccata vestra. * Et conterā superbiam duritiæ vestræ. Daboque vobis cælum desuper sicut ferrum, & terram cneam. * Consumetur incassum labor vester, non proferet terra germē, nec arbores poma præbeunt. * Si ambulaueritis ex aduerso mihi, nec volueritis audire me, addam plagas vestras in septuplum propter peccata vestra. * Immitamque in vos bestias agri, quæ consumant vos, & pecora vestra, & ad paucitatem cuncta redigant, desertaque fiant viæ vestræ. * Quod si nec sic volueritis recipere disciplinam, sed ambulaueritis ex aduerso mihi: * Ego quoque contra vos aduersus incedam & percutiā vos septies propter peccata vestra. * Inducamque super vos gladium vltorem sceleris mei. Cumque confugeritis in vrbes, mittam pestilentiam in medio vestri, & tradedamini in manibus hostium. * Postquam confregero baculum panis vestri: ita vt decem mulieres in vno clibano coquant panes, & reddant eos ad pondus: & comedetis, & non saturabimini. * Sin autem nec per hæc audieritis me, sed ambulaueritis contra me: * Et ego incedam aduersus vos in furore contrario, & corripiā vos septem plagis propter peccata vestra. * Ita vt comedatis carnes filiorum vestrorum & filiarum vestrarum. * Destruam excelsa vestra, & simulachra confringā. Cadetis inter ruinas idolorum vestrorum, & abominabitur vos anima mea. * In tantum vt vrbes vestras redigam in solitudinem, & deserta faciam Sanctuaria vestra, nec recipiam vltra odorem suauissimum. * Disperdamque terram vestram, & stupebunt super ea inimici vestri, cū habitatores illius fuerint. * Vos autem dispergam in Gētes, & euaginabo post vos gladium, eritque terra vestra deserta, & ciuitates vestre dirutæ. * Tunc placebunt terræ sabbata sua cunctis diebus solitudinis sue: quādo fueritis. * In terra hostili, sabbatizabit, & requiescet in sabbatis solitudinis sue, eo quod non requieverit in sabbatis vestris, quando habitabatis in ea. * Et qui de vobis remanserint, dabo pauorem in cordibus eorum in regionibus hostium terrebunt eos sonitus folij volantis, & ita fugient quasi gladium: cadent, nullo persequente. * Et corruent singuli super fratres suos quasi bella fugientes, nemo vestrum inimicis aut debet resistere. * Perhibitis inter Gentes, &

* Exod. 30. d. 4. Deut. 5. 8. Ps. 96. 7.

* Deut. 18. 1.

* 1. Cor. 10. d. 16.

* Deut. 18. b. 11. Thren. 2. 17. Malac. 3. 1.

hostilis vos terra consumet. * Quod si & de 39
 ijs aliqui remanserint, tabescent in iniquita-
 tibus suis, in terra inimicorum suorum, &
 propter peccata patrum suorum & sua affligē-
 tur: * Donec cōfiteantur iniquitates suas, & 40
 maiorum suorum, quibus præuicari sunt
 in me, & ambulauerunt ex aduerso mihi. * 41
 Ambulabo igitur & ego contra eos, & indu-
 cam illos in terram hostilem, donec erube-
 scat incircumcisa mens eorum: tunc orabūt
 pro impietatibus suis. * Et recordabor fœde. 42
 ris mei, quod pepigi cum Iacob, & Isaac, & G
 Abraham. Terræ quoque memor ero: * Quæ 43
 cum relicta fuerit ab eis, complacebit sibi in
 sabbatis suis, patiens solitudinem propter il-
 los. Ipsi verò rogabunt pro peccatis suis, eo
 quod abiecerint iudicia mea, & leges meas
 despexerint. * Et tamen etiam cum essent in 44
 terra hostili, non penitus abieci eos, neque sic
 despexi, ut consumerentur, & irritum face-
 rem pactum meum cum eis. Ego enim sum
 Dñs Deus eorū. * Et recordabor fœderis mei 45
 pristini, quando eduxi eos de terra Ægypti
 in conspectu Gentium, ut essem Deus eorū,
 ego Dñs. Hæc sunt iudicia, atque præcepta, &
 leges, quas dedit Dominus inter se & filios
 Israel in monte Sinai per manum Moysi.

C A P. XXVII.

*Varia sanciuntur leges de votis, seu rebus per
 votum oblatis Deo, & de illorum ac deci-
 marum persolutione.*

Locutusque est Dominus ad Moysen, di- 1
 cens: * Loquere filiis Israel, & dices ad A
 eos: Homo qui votum fecerit, & sponde- 2
 rit Deo animam suam, sub æstimatione dabit
 pretium. * Si fuerit masculus à vigesimo an- 3
 no usque ad sexagesimum annum, dabit quin-
 quaginta siclos argenti ad mensuram San- 4
 ctuarii: * Si mulier, triginta. * A quinto autē 4
 anno usque ad vigesimum, masculus dabit vi-
 ginti siclos, femina decem. * Ab vno mense 5
 usque ad annum quintum, pro masculo dabū-
 tur quinq; sicli: pro femina, tres. * Sexagena 7
 rius & ultra masculus dabit quindecim si-
 clos, femina decem. * Si pauper fuerit, & æ- 8
 stimationem reddere non valebit, stabit cor-
 ram sacerdote: & quantum ille æstimauerit,
 & viderit eum posse reddere, tantum dabit.
 * Animal autem, quod immolari potest Do- 9
 mino, si quis vouerit, sanctum erit. * Et mu- 10
 tari non poterit, id est nec melius malo, nec
 peius bono: quod si mutauerit, & ipsū quod
 mutatum est, & illud pro quo mutatum est,
 consecratum erit Dño. * Animal immundū, 11
 quod immolari Domino non potest, si quis B
 vouerit, adducetur ante sacerdotem. * Qui 12
 iudicās vtrum bonum an malum sit, statuet
 pretiū. * Quod si dare voluerit is, qui offert, 13
 addet supra æstimationem quintam partē. * 14

Homo si vouerit domum suam, & sanctifi-
 cauerit Domino, considerabit eam sacerdos
 vtrum bona an mala sit, & iuxta pretium,
 quod ab eo fuerit constitutū, venundabitur: 15
 * Sin autem ille, qui vouerat, voluerit redi-
 mere eam, dabit quintā partem æstimatio-
 nis supra, & habebit domū. * Quod si agrū 16
 possessionis suæ vouerit, & consecrauerit
 Dño: iuxta mensuram seminis æstimabitur
 pretium: si triginta modijs hordei serietur
 terra, quinquaginta siclis veniatur argenti.
 * Si statim ab anno incipientis iubilei vo- 17
 uerit agrum, quantum valere potest, tantū æ-
 stimabitur. * Sin autem post aliquantū tem- 18
 poris: supputabit sacerdos pecuniam iuxta
 annorum, qui reliqui sunt, numerum usque ad 19
 iubileum, & detrahetur ex pretio. * Quod si
 C voluerit redimere agrum ille, qui vouerat,
 addet quintam partem æstimate pecuniæ, &
 possidebit eum. * Sin autē noluerit redime- 20
 re, sed alteri cuiuslibet fuerit venundatus, vl-
 tra eum, qui vouerat, redimere non poterit: 21
 * Quia cum iubilei venerit dies, sanctifica-
 tus erit Dño, & possessio consecrata ad ius
 22 pertinet sacerdotum. * Si ager emptus est, &
 non de possessione sanctorum sanctificatus
 23 fuerit Domino. * Supputabit sacerdos iuxta
 annorum numerum usque ad iubileum, pre- 24
 tium: & dabit ille, qui vouerat eum, Dño. *
 In iubileo autem reuertetur ad priorem do- 25
 minum, qui vendiderat eum, & habuerat in
 sorte possessionis suæ. * Omnis æstimatio si- 26
 clo sanctuarij ponderabitur. Siclus viginti
 27 obolos habet. * Primogenita, quæ ad Dñm
 pertinent, nemo sanctificare poterit & vo-
 uere: siue bos, siue ovis fuerit, Domini sunt.
 * Quod si immundum est animal, redimet 28
 qui obtulit, iuxta æstimationem tuā, & ad-
 C det quintam partem pretij: si redimere no-
 luerit, vendetur alteri quantocumque te fue-
 rit æstimatum. * Omne quod Domino cō- 29
 secratur, siue homo fuerit, siue animal, siue
 30 ager, nō vendetur, nec redimi poterit. Quid-
 quid semel fuerit consecratum, sanctum sā-
 31 ctorum erit Dño. * Et omnis consecratio,
 quæ offertur ab homine, non redimetur, sed
 32 morte inorietur. * Omnes decimæ terræ, si-
 ue de frugibus, siue de pomis arborum, Dñi
 33 sunt, & illi sanctificantur. * Si quis autē vo-
 luerit redimere decimas suas, addet quintā
 34 partē earum. * Omnium decimarū bouis & o-
 vis & capræ, quæ sub pastoris virga trāseūt,
 quidquid decimum venerit, sanctificabitur
 Dño. * Non eligetur, nec bonum, nec malū,
 nec altero cōmutabitur. si quis mutauerit: &
 quod mutatum est, & pro quo mutatum est,
 sanctificabitur Domino, & nō redimetur. *
 Hæc sunt præcepta, quæ mandauit Domi-
 nus Moysi ad filios Israel in monte Sinai.

* Exod. 30.
 b. 13.
 Num. 3. 46.
 Ezech. 47.
 d. 12.

* 1. Cor. 17.
 d. 15.

LIBER NUMERI

HEBRAICE VAIEDABBER.

105

C A P. I.

Numeratis duodecim tribuum bellicis viris, filij Levi ad deferendum tabernaculum instructi sunt.

Ocutusque est Dominus ad Moysen in deserto Sinai in tabernaculo foederis, prima die mensis secundi, anno altero egressionis eorum ex Aegypto, dicens. * Tollite

summam vniuersae congregationis filiorum Israel per cognationes & domos suas, & nomina singulorum, quidquid sexus est masculini. * A vigesimo anno & supra, omnium virorum fortium ex Israel, & numerabit eos per turmas suas, tu & Aaron. * Eruntque vobiscum principes tribuum, ac domorum in cognationibus suis. * Quorum ista sunt nomina: De Ruben Elisur filius Sedeur. * De Simeon, Salamiel, filius Surisaddai. * De Iuda, Nahasson filius Aminadab. * De Issachar, Nathanael filius Suar. * De Zabulon, Elrab filius Helon. * Filiorum autem Ioseph, de Ephraim, Elisama filius Ammiud, de Manasse, Gamaliel filius Phadafur. * De Benjamin, Abidam filius Gedeonis. * De Dan, Ahiezer filius Amisaddai. * De Aser, Phegiel filius Ochrâ. * De Gad, Elisaph filius Duel. * De Nephthali, Ahira filius Euan. * Hi nobilissimi principes multitudinis per tribus cognationes suas, & capita exercitus Israel: * Quos tulerunt Moyses & Aaron cum omni vulgi multitudine. * Et congregauerunt primo die mensis secundi, recensentes eos per cognationes, & domos, ac familias, & capita, & nomina singulorum, à vigesimo

19 anno & supra. * Sicut praeceperat Dominus C Moysi. Numeratique sunt in deserto Sinai. *

20 De Ruben primogenito Israel per generationes & familias, ac domos suas, & nomina capitum singulorum, omne quod sexus est masculini à vigesimo anno & supra, 21 procedentium ad bellum, * Quadraginta 22 sex millia quingenti. * De filijs Simeon per generationes & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina & capita singulorum, omne quod sexus est masculini à vigesimo anno & supra, procedentium ad bellum, * Quinquaginta novem 23 millia trecenti. * De filijs Gad per generationes & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum à viginti annis & supra, omnes qui ad 24 bella procederent. * Quadragintaquinque 25 millia sexcenti quinquaginta. * De filijs Iuda per generationes & familias, ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui 26 poterant ad bella procedere, * Recensiti 27 sunt septuaginta quatuor millia sexcenti. * De filijs Issachar, per generationes & familias, ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui ad bella procederent, * Recensiti sunt quinquaginta quatuor millia 28 quadringenti. * De filijs Zabulon per generationes & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum à vigesimo anno & supra, qui poterant 29 ad bella procedere, * Quinquaginta septem 30 millia quadringenti. * De filijs Ioseph, filiorum Ephraim per generationes & familias, ac do-

* Exod. 30. v. 12.

ac domos cognationū suarum recensiti sunt per nomina singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, *Quadraginta millia quingenti. *Por- 3
34 filiorum Manasse per generationes & fa-
milias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum à vigin-
ti annis & supra, omnes qui poterant ad 35
bella procedere, *Triginta duo millia ducē-
ti. *De filiis Benjamin per generationes & 36
familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, *Triginta quinque mil- 37
lia quadringenti. *De filiis Dan per genera- 38
tiones & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, *Sexaginta duo mil- 39
lia septingenti. *De filiis Aser per generatio- 40
nes & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, *Quadraginta millia & 41
mille quingenti. *De filiis Nephthali per ge- 42
nerationes & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum à vigesimo anno, & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, *Quinqua- 43
gingta millia quadringenti. *Hi sunt, quos 44
numerauerunt Moyses & Aaron, & duodecim principes Israel, singulos per domos cognationum suarum, *Fueruntque omnes nu- 45
merus filiorum Israel per domos & familias suas à vigesimo anno & supra, qui poterant ad bella procedere, *Sexcenta tria millia vi- 46
rorum quingenti quinquaginta, *Leuitę autem in tribu familiarum non sunt numerati cum eis. *Locutusque est Dominus ad Moy- 48
sen, dicens: Tribum Leui noli numerare, ne- 49
que pones summam eorum cū filiis Israel: *Sed constitue eos super tabernaculum testi- 50
monij & cuncta vasa eius, & quidquid ad ceremonias pertinet. *Ipsi portabunt tabernaculum & omnia utensilia eius: & erunt in ministerio, ac per gyrum tabernaculi metabuntur. *Cū proficiscendum fuerit, depo- 51
nent Leuitę tabernaculum: cum castrametandum, erigent. *quisquis externorum accesserit, occidetur. *Metabuntur autem ca- 52
stra filij Israel unusquisque per turmas & cuneos, atque exercitum suum. *Porro Leuitę 53
per gyrum tabernaculi figent tentoria, ne fiat indignatio super multitudinem filiorum Israel, & excubabunt in custodijs tabernaculi testimonij. *Fecerunt ergo filij Israel iuxta omnia, quę præceperat Dominus Moysi.

C A P. I I.

Qua tribus circa tabernaculum in quatuor

aci. s. ad quamvis mundi plagam ordinetur, recensitis familiarum principibus.

Locutusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: *Singuli per turmas, signa atque vexilla, & domos cognationū suarum, castramentabuntur filij Israel, per gyrum tabernaculi foederis. *Ad orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui: eritque princeps filiorum eius Nahasson filius Aminadab. *Et omnis de stirpe eius summa pugnatium, septuaginta quatuor millia sexcenti. *Iuxta eum castramentati sunt de tribu Issachar, quorum princeps fuit Nathanael filius Suar. *Et omnis numerus pugnatiorum eius, quinquaginta quatuor millia quadringenti. *In tribu Zabulon princeps fuit Eliab filius Helon. *Omnis de stirpe eius exercitus pugnatiorum, quinquaginta septem millia quadringenti. *Vniuersi qui in castris Iudę annumerati sunt, fuerunt ceterum octoginta sex millia quadringenti: & per turmas suas primi egredientur. *In castris filiorum Ruben ad meridianam plagā erit princeps Elisur filius Sedeur: *Et cunctus exercitus pugnatiorum eius, qui numerati sunt, quadraginta sex millia quingenti: 12
*Iuxta eum castramentati sunt de tribu Simeon: quorum princeps fuit Salamiel filius Surisadai. *Et cunctus exercitus pugnatiorum eius, qui numerati sunt, quinquaginta 14
nouem millia trecenti. *In tribu Gad princeps fuit Eliasaph filius Duel. *Et cunctus exercitus pugnatiorum eius, qui numerati sunt, quadraginta quinque millia sexcenti 16
quinquaginta. *Omnes recensiti sunt in castris Ruben, centum quinquaginta millia, & mille quadringenti quinquaginta per turmas suas: in secundo loco proficiscuntur. *Leuabitur autem tabernaculum testimonij per officia Leuitarum & turmas eorum, quomodo erigetur, ita & deponetur. Singuli per loca & ordines suos proficiscuntur. *Ad occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim, quorum princeps fuit Elisama filius Ammiud. *Cunctus exercitus pugnatiorum eius, qui numerati sunt, quadraginta 20
millia quingenti. *Et cum eis tribus filiorum Manasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius Phadassur. *Cunctusque exercitus pugnatiorum eius, qui numerati sunt, triginta 22
duo millia ducenti. *In tribu filiorum Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis. *Et cunctus exercitus pugnatiorum eius qui recensiti sunt, triginta quinque millia 24
quadringenti. *Omnes, qui numerati sunt in castris Ephraim, centum octo millia ceterum per turmas suas tertij proficiscuntur: *Ad aquilonis partem castramentati sunt filij Dan: quorum princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai. *Cunctus exercitus pu- 26
gna-

gnatorum eius, qui numerati sunt, sexaginta
duo millia septingenti. * Iuxta eum fixere
tentoria de tribu Aser: quorum princeps
fuit Phegiel filius Ochran. * Cunctus exer-
citus pugnatorum eius, qui numerati sunt,
quadraginta millia & mille quingenti. * De
tribu filiorum Nephthali princeps fuit A-
chira filius Enan. * Cunctus exercitus pu-
gnatorum eius, quinquaginta tria millia qua-
dringenti. * Omnes qui numerati sunt in ca-
stris Dan, fuerunt centum quinquaginta se-
ptem millia sexcenti: & nouissimi profici-
scentur. * Hic numerus filiorum Israel, per
domos cognationum suarum & turmas di-
uisi exercitus, sexcenta tria millia quingenti
quinquaginta. * Leuitæ autem non sunt nu-
merati inter filios Israel: sic enim præcepe-
rat Dominus Moyfi. * Feceruntque filij Is-
rael iuxta omnia, quæ mandauerat Domi-
nus. Castramentati sunt per turmas suas, &
profecti per familias, ac domos patrum
suorum.

C A P. I I I.

*Leuita in tabernaculi ministerium assumpti nu-
merantur, cum suis principibus, ac ministe-
rijs, & loco primogenitorum Israel suscipiun-
tur, reliqua primogenita numerum Leuitæ
non excedentia presio redimuntur.*

Hæ sunt generationes Aaron & Moyfi,
in die qua locutus est Dominus ad
Moysem in monte Sinai. * Et hæc nomina fi-
liorum Aaron: primogenitus eius Nadab,
deinde Abiu, & Eleazar, & Ithamar. * Hæc
nomina filiorum Aaron sacerdotum, qui vn-
cti sunt, & quorum repletæ & consecratæ
manus, ut sacerdotio fungerentur. * Mortui
sunt enim Nadab & Abiu, cum offerrent
ignem alienum in conspectu Domini in de-
serto Sinai, absque liberis: functique sunt sa-
cerdotio Eleazar & Ithamar coram Aaron
patre suo. * Locutusque est Dominus ad Moy-
sen, dicens: * Applica tribum Leui, & fac sta-
re in conspectu Aaron sacerdotes, ut mini-
strent ei, & excubent, * Et obseruent quid-
quid ad cultum pertinet multitudinis coram
tabernaculo testimonij, * Et custodiant va-
sa tabernaculi, seruientes in ministerio eius.
* Dabisque dono Leuitas. * Aaron & filijs eius,
qui traditi sunt a filijs Israel. Aaron autem
& filios eius constitues super cultum sacer-
dotij. Externus, qui ad ministrandum acces-
serit, morietur. * Locutusque est Dominus ad
Moysem, dicens: * Ego tuli Leuitas a filijs Is-
rael pro omni primogenito, qui aperit vul-
uam in filijs Israel, eruntque Leuitæ mei. *
Meum est enim omne primogenitum: ex quo
perculsi primogenitos in terra Ægypti: san-
ctificaui mihi quidquid primum nascitur
in Israel ab homine usque ad pecus, mei sunt:
ego Dominus. * Locutusque est Dominus ad

Moysem in deserto Sinai, dicens: * Numera
filios Leui per domos patrum suorum & fa-
milias, omne masculum ab vno mense &
supra. * Numerauit Moyses, ut præceperat
Dominus, * Et inuenti sunt filij Leui per
nomina sua, Gerson & Caath & Merari. * Fi-
lij Gerson: Lebni & Semei. * Filij Caath:
Amram & Iesaar, Hebron & Oziel. * Filij
Merari: Moholi & Musi. * De Gerson fuere
familie duæ, Lebnetica, & Semeitica. * Qua-
rum numeratus est populus sexus masculi-
ni ab vno mense & supra, septem millia quin-
genti. * Hi post tabernaculum metabuntur
ad occidentem, * Sub principe Eliafaph fi-
lio Lael. * Et habebunt excubias in taberna-
culo fœderis, * Ipsum tabernaculum & ope-
rimentum eius, tentorium quod trahitur
ante fores recti fœderis, & cortinas atrij:
tentorium quoque quod appenditur in in-
troitu atrij tabernaculi, & quidquid ad ritum
altaris pertinet, funes tabernaculi & omnia
utensilia eius. * Cognatio Caath habebit
populos Amramitas & Iesaaritas & Hebro-
nitas & Ozielitas. Hæ sunt familie Caathi-
tarum recensitæ per nomina sua. * Omnes
generis masculini ab vno mense & supra,
octo millia sexcenti habebunt excubias San-
ctuarij, * Et castrametabuntur ad meridia-
nam plagam. * Principesque eorum erit Eli-
saphan filius Oziel: * Et custodient arcam,
mensamque & candelabrum, altaria & vasa
Sanctuarij, in quibus ministratur, & velum,
cunctamque huiusmodi suppellectilem. *
Princeps autem principum Leuitarum Elea-
zar filius Aaron sacerdotis, erit super excu-
bitores custodie Sanctuarij. * At verò de
Merari erunt populi Moholites & Musites re-
censiti per nomina sua: * Omnes generis
masculini ab vno mense & supra, sex millia
ducenti. * Princeps eorum Suriel filius Abi-
hael: in plaga septentrionali castramenta-
buntur. * Erunt sub custodia eorum tabulæ
tabernaculi & vestes, & columnæ, ac bases
earum, & omnia, quæ ad cultum huiusce-
modi pertinent: * Columnæque atrij per cir-
cuitum cum basibus suis, & paxilli cum fu-
nibus. * Castramentabuntur ante taberna-
culum fœderis, id est, ad orientalem plagam,
Moyse & Aaron cum filijs suis, habentes
custodiam Sanctuarij in medio filiorum Is-
rael: quisquis alienus accesserit, morietur. *
Omnes Leuitæ, quos numerauerunt Moy-
ses & Aaron, iuxta præceptum Domini per
familias suas in genere masculino a mense
vno & supra fuerunt viginti duo millia. *
Et ait Dominus ad Moysem: Numera pri-
mogenitos sexus masculini de filijs Israel
ab vno mense & supra, & habebis summam
eorum. * Tolleque Leuitas mihi pro omni
primogenito filiorum Israel, ego sum Do-
minus

* Exod. 6. 2.

* Leuit. 10.
2.
1. Par. 24. 2.

* Exod. 13.
2. 2.
1. Par. 24. 10.

* Exod. 6. 2.

minus: & pecora eorum pro vniuersis primogenitis pecorum filiorum Israel. * Recē-
fuit Moyses, sicut praeceperat Dominus, primogenitos filiorum Israel. * Et fuerunt masculi per nomina sua, à mense vno & supra viginti duo millia ducenti septuaginta tres. * Locutusque est Dñs ad Moysen, dicens: * Tolle Leuitas pro primogenitis filiorum Israel, & pecora Leuitarum pro pecoribus eorum, eruntque Leuitae mei. ego sum Dñs. * In pretio autem ducentorum septuaginta triu, qui excedunt numerum Leuitarum de primogenitis filiorum Israel, * Accipies quinq; scielos per singula capita ad menuram Sanctuarij, Siclus habet viginti obolos. * Dabisque pecuniam Aaron & filijs eius, pretium eorum qui supra sunt. * Tulit igitur Moyses pecuniam eorum, qui fuerant amplius, & quos redemerant à Leuitis. * Pro primogenitis filiorum Israel, mille trecentorum sexagintaquinq; scielorum iuxta pondus Sanctuarij, * Et dedit eam Aaron & filijs eius iuxta verbum, quod praeceperat sibi Dominus.

C A P. I V.

Ritus & officia Leuitarum, iuxta cuiusque familiam distribuuntur.

Locutusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Tolle summam filiorum Caath de medio Leuitarum per domos & familias suas, * A trigesimo anno & supra usque ad quingentesimum annum, omnium qui ingrediuntur ut stent & ministrēt in tabernaculo foederis, * Hic est culeus filiorum Caath: Tabernaculum foederis, & Sanctū sanctorum. * Ingrediuntur Aaron & filij eius, quando mouenda sunt castra, & deponent velum, quod pendet ante fores, inuoluentque eos arcam testamenti. * Et operient rursus velamina ianthinarum pellium, extendentque desuper pallium totum hyacinthinum, & inducent vestes. * Mensam quoque propositionis inuoluet hyacinthino pallio, & ponent cum ea thuribula & mortariola, cyathos & cratheras ad liba fundenda: panes semper in ea erunt. * Extendentque desuper pallium coccineum, quod rursus operient velamento ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Sumet & pallium hyacinthinū, quod operient candelabrum cum lucernis & forcipibus suis & emunctorijs & cunctis vasis olei, quae ad concinnandas lucernas necessariae sunt. * Et super omnia ponent operimentum ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Nec non & altare aureum inuoluent hyacinthino vestimento, & extendet desuper operimentū ianthinarum pellium, inducentque vestes. * Omnia vasa, quibus ministratur in Sanctuario, inuoluet hyacinthino pallio, & extendent desuper operimentum ianthina-

rum pellium, inducentque vestes. * Sed & altare mundabitur cinere, & inuoluent illud purpureo vestimento, * Ponentque cum eo omnia vasa, quibus in ministerio eius vtuntur, id est, ignium recepracula, fuscinas ac tridentes, vncinos & bacilla. Cuncta vasa altaris operient simul velamine ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Cumque inuoluerint Aaron & filij eius Sanctuarium & omnia vasa eius in commotione castrorum, tunc intrabunt filij Caath, vt portent inuoluta: & non tangent vasa Sanctuarij, ne moriantur. Ista sunt onera filiorum Caath in tabernaculo foederis. * Super quos erit Eleazar filius Aaron sacerdos, ad cuius curam pertinet oleum ad concinnandas lucernas, & compositionis incensum, & sacrificium, quod semper offertur, & oleū vñctionis, & quidquid ad cultum tabernaculi pertinet, omniumque vasorum quae in Sanctuario sunt. * Locutusque est Dñs ad Moysen, & Aaron, dicens: * Nolite perdere populum Caath de medio Leuitarum. * Sed hoc facite ei, vt viuant, & non moriantur, si tetigerint Sancta sanctorum. Aaron & filij eius intrabunt, ipsique disponent opera singulorum, & diuident quid portare quis debeat. * Alij nulla curiositate videant, quae sunt in Sanctuario priusquam inuoluantur, alioquin morientur. * Locutusque est Dñs ad Moysen, dicens: * Tolle summam etiam filiorum Gerson per domos, ac familias & cognationes suas, * A triginta annis & supra, usque ad annos quinquaginta. Numerata omnes, qui ingrediuntur & ministrant in tabernaculo foederis. * Hoc est officium familiae Gersonitarum, * Vt portent cortinas tabernaculi, & tectum foederis operimentum aliud, & super omnia velamen ianthinum, tentoriumque quod pendet in introitu tabernaculi foederis, * Cortinas atrij, & velum in introitu, quod est ante tabernaculum. Omnia quae ad altare pertinent, funiculos, & vasa ministerij, * Tuent Aaron & filijs eius, portabunt filij Gerson: & scient singuli cui debeant oneri mancipari. * Hic est cultus familiae Gersonitarum in tabernaculo foederis, eruntque sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. * Filios quoque Merari per familias & domos patrum suorum recensabis. * A triginta annis & supra, usque ad annos quinquaginta, omnes qui ingrediuntur ad officium ministerij sui & cultū foederis testamenti. * Haec sunt onera eorum. Portabunt tabulas tabernaculi & vestes eius, columnas ac bases earum, * Columnas quoque atrij per circuitum cum basibus, & paraxillis & funibus suis. Omnia vasa & supellectilem ad numerum accipient, sicque portabunt. * Hoc est officium familiae Meraritarum & ministerium in tabernaculo foederis: eruntque

* Exod. 30.
b. 11.
Leuit. 27. c.
27.
Ezech. 45.
d. 12.

* 1. Par. 26.
b. 17.

que sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. * Recensentur igitur Moyſes & Aaron & principes ſynagogæ filios Caath per cognationes & domos patrum ſuorum, * A triginta annis & ſupra, vſq; ad annum quinquageſimum, omnes qui ingrediuntur ad miniſterium tabernaculi ſœderis: * Et inuenti ſunt duo millia ſeptingenti quinquaginta. * Hic eſt numerus populi Caath, qui intrât tabernaculum ſœderis: hos numeravit Moyſes & Aaron iuxta ſermonem Dñi per manum Moyſi. * Numerati ſunt & filij Gerson per cognationes & domos patrum ſuorum, * A triginta annis & ſupra, vſq; ad quinquageſimum annum, omnes qui ingrediuntur ut miniſtrent in tabernaculo ſœderis: * Et inuenti ſunt duo millia ſexcenti triginti. * Hic eſt populus Gersonitarum, quos numeraverunt Moyſes & Aaron iuxta verbum Domini. * Numerati ſunt & filij Merari per cognationes & domos patrum ſuorum. * A triginta annis, & ſupra, vſq; ad annum quinquageſimum, omnes qui ingrediuntur ad explédos ritus tabernaculi ſœderis: * Et inuenti ſunt tria millia ducenti. * Hic eſt numerus filiorum Merari, quos recenſuerunt Moyſes & Aaron iuxta imperium Dñi per manum Moyſi. * Omnes qui recenſiti ſunt de Leuitis, & quos recenſeri fecit ad nomen Moyſes & Aaron, & principes Iſrael, per cognationes & domos patrum ſuorum. * A triginta annis & ſupra, vſq; ad annum quinquageſimum, ingredientibus ad miniſterium tabernaculi, & onera portanda, * Fuerunt ſimul octo millia quingenti octoginta. * Iuxta verbum Domini recenſuit eos Moyſes, vnumquemque iuxta officium & onera ſua, ſicut præceperat ei Dominus.

C A P. V.

Quod immundi à caſtris arcendi: ſatisfactio transgreſſionis per negligentiam; de primitiis ac oblationibus: & lege zelotypia.

Locutusq; eſt Dominus ad Moyſen, dicens: * Præcipe filiis Iſrael, ut eiſciant de caſtris omnem leproſum, & qui ſemine ſuit, pollutusq; eſt ſuper mortuo. * Tam maſculum, quàm ſœminam eiſcite de caſtris, ne contaminent ea, cum habitauerim vobiſcum. * Feceruntq; ita filij Iſrael, & eiſcerunt eos extra caſtra, ſicut locutus erat Dominus Moyſi. * Locutusq; eſt Dñs ad Moyſen, dicens: * Loquere ad filios Iſrael: Vir, ſive mulier, cum ſecerint ex omnibus peccatis, quæ ſolent hominibus accidere, & per negligentiam transgreſſi fuerint mādātum Domini, atq; deliquerint, * Conſitebuntur peccatum ſuum, & reddent ipſum caput, quintamque partem de ſuper, ei in quem peccauerint. * Sin autem non fuerit, qui recipiat, dabunt Domino, & erit ſacerdotis, excepto aſte,

qui offertur pro expiatione, ut ſit placabilis hoſtia. * Omnes quoq; primitiæ, quas offerunt filij Iſrael, ad ſacerdotem pertinent: * Et quidquid in Sanctuarium offertur à ſingulis, & traditur manibus ſacerdotis, ipſius erit. * Locutusq; eſt Dñs ad Moyſen, dicens: * Loquere ad filios Iſrael, & dices ad eos: Vir, cuius vxor errauerit, maritumq; contemnens * Dormierit cum altero viro, & hoc maritus deprehendere non quiverit, ſed latet adulterium, & teſtibus argui non poteſt, quia non eſt inuenta in ſtupro: * Si ſpiritus zelotypiæ concitauerit virum contra vxorē ſuam, quæ vel polluta eſt, vel falſa ſuſpicione appetitur, * Adducet eam ad ſacerdotē, & offeret oblationem pro illa, decimā partem ſatſfarinæ hordeaceæ: non fundet ſuper eam oleum, nec imponet thus: quia ſacrificium zelotypiæ eſt, & oblatio inueſtigans adulterium. * Offeret igitur eam ſacerdos, & ſtatuet coram Domino. * Aſſumetq; aquam ſanctam in vaſe fictili, & pauxillum terre de pavimento tabernaculi mittet in eam. * Cū, que ſteterit mulier in cōſpectu Dñi, diſcooperiet caput eiſ, & ponet ſuper manus illius ſacrificium recordationis, & oblationē zelotypiæ: ipſe autem tenebit aquas amariffimas, in quibus cum execratione maledicta congeſſit. * Adiurabitq; eam, & dicet: Si non dormiuit vir alienus tecum, & ſi non polluta es deſerto mariti thoro, non te nocebunt aquæ iſtæ amariffimæ, in quas maledicta congeſſi. * Sin autē declinaſti à viro tuo, atq; polluta es, & concubuſti cum altero viro: * His maledictionibus ſubiacebis: Det te Dominus in maledictionem, exemplumque cunctorum in populo ſuo: putrefcere faciat femur tuum, & tumens vterus tuus diſrumpatur. * Ingrediantur aquæ maledictæ in venter tuum, & vtero tumefcente putrefcat femur. Et reſpondebit mulier. Amen, amen: Scribetq; ſacerdos in libello iſta maledicta, & delebit ea aquis amariffimis, in quas maledicta congeſſit, * Et dabit ei bibere. Quas cum exhauſerit, * Tolleſt ſacerdos de manu eiſ ſacrificium zelotypiæ, & eleuabit illud coram Dño. imponetq; illud ſuper altare: Ita dumtaxat, ut prius. * Pugillum ſacrificij tollat de eo, quod offertur, & incendat ſuper altare: & ſic potum det mulieri aquas amariffimas. * Quas cum biberit, ſi polluta eſt, & contempto viro adulterij rea pertranſibunt eam aquæ maledictionis, & inflato ventre computrefcet femur: eritq; mulier in maledictionem, & in exemplum omni populo. * Quod ſi polluta non fuerit, erit innoxia, & faciet liberos. * Iſta eſt lex zelotypiæ. Si declinauerit mulier à viro ſuo, & ſi polluta fuerit, * Maritusq; zelotypiæ ſpiritu concitatus adduxerit eam in cōſpectu Domini, & ſc-

& fecerit ei sacerdos iuxta omnia, quæ scripta sunt: * Maritus absque culpa erit, & illa recipit iniquitatem suam.

C A P. V I.

Nazaræorum consecratio & oblatio quibusque verbis sacerdotes populo benedicunt, præferuntur.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Vir, uue mulier, cum fecerint votum, ut sanctificentur, & se voluerint Domino consecrare: A vino, & omni quod inebriare potest, abstinebunt. Acetum ex vino, & ex qualibet alia potione, & quidquid de vna exprimitur, non bibent: vvas recentes siccasque non comedent. * Cunctis diebus quibus ex voto Domino consecrantur: quidquid ex vinea esse potest, ab vna passa usque ad acinum non comedent. * Omni tempore separationis sue nouacula non transibit per caput eius, usque ad completum diem, quo Domino consecratur. Sanctus erit, crescente ex parte capitis eius. * Omni tempore consecrationis sue super mortuum non ingredietur, * Nec super patris quidem & matris & fratris sororisque funere contaminabitur, quia consecratio Dei sui super caput eius est. * Omnibus diebus separationis sue sanctus erit Domino. * Sin autem mortuus fuerit subito quispiam coram eo, polluetur caput consecrationis eius: quod radet illico in eadem die purgationis sue & rursum septima. * In octaua autem die offeret duos turtures, vel duos pullos columbarum sacerdoti in introitu foederis testimonij. * Facietque sacerdos vnum pro peccato, & alterum in holocaustum, & deprecabitur pro eo, quia peccauit super mortuo: sanctificabitque caput eius in die illo: * Et consecrabit Domino dies separationis illius, offerens agnum anniculum pro peccato: ita tamen ut dies priores irriti fiant, quoniam polluta est sanctificatio eius. * Ita est lex consecrationis. Cum dies quos ex voto decreuerat, complerentur: adducet eum ad ostium tabernaculi foederis, * Et offeret oblationem eius Domino, agnum anniculum immaculatum in holocaustum, & ouem anniculam immaculatam pro peccato, & arietem immaculatum, hostiam pacificam, * Canistrum quoque panum azymorum, qui conspersi sint oleo, & lagana absque fermento uncta oleo, ac libamina singulorum: * Quæ offeret sacerdos coram Domino, & faciet tam pro peccato, quam in holocaustum. * Arietem vero immolabit hostiam pacificam Domino, offerens simul canistrum azymorum, & libamenta, quæ ex more debentur. * Tunc radetur nazareus ante ostium tabernaculi foederis ex parte consecrationis sue: tolletque capillos eius, & ponet super ignem, qui est suppositus sacrificio pa-

19 cificorum. * Et armum coctum arietis, tortamque absque fermento vnam de canistro, & lagnum azymum vnum, & tradet in manus nazareæ, postquam rasum fuerit caput eius.

20 * Susceptaque rursum ab eo, eleuabit in conspectu Domini: & sanctificata sacerdotis erunt, sicut pectusculum, quod separari iussum est, & femur: post hæc potest bibere nazareus vinum. * Ita est lex nazareæ, cum voverit oblationem suam Domino tempore consecrationis sue, exceptis his, quæ innenerit manus eius: iuxta quod mente deuouerat, ita faciet ad perfectionem sanctificationis sue.

21 * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filiis eius: Sic benedicetis filiis Israel, & dicetis: * Benedicat tibi Dominus, & custodiat te. * Ostendat Dominus faciem suam tibi, & misereatur tui. * Conuertat Dominus vultum suum ad te, & det tibi pacem. * Inuocabuntque nomen meum super filios Israel, & ego benedicam eis.

C A P. V I I.

Oblationes principum duodecim tribuum in dedicationem tabernaculi & altaris: Dominus Moysi sanctuarium ingressus loquitur de propitiatorio.

Factum est autem in die, qua compleuit Moyses tabernaculum, & erexit illud: unxitque & sanctificauit cum omnibus vasis suis, altare similiter & omnia vasa eius. * Obtulerunt principes Israel & capita familiarum, qui erant per singulas tribus, præfectique eorum, qui numerati fuerant, * Munera coram Domino, sex plaustra recta cum duodecim bobus. Vnum plaustrum obtulere duo duces, & vnum bouem singuli, obtuleruntque ea in conspectu tabernaculi. * Ait autem Dominus ad Moysen. * Suscipe ab eis, ut seruiant in ministerio tabernaculi; & trades ea Leuitis iuxta ordinem ministerij sui. * Itaque cum suscepisset Moyses plaustra & boues, tradidit eos Leuitis. * Duo plaustra & quatuor boues dedit filiis Gerson, iuxta id quod habebant necessarium. * Quatuor alia plaustra & octo boues dedit filiis Merari, secundum officia & cultum suum, sub manu Ichamar filij Aaron sacerdotis. * Filij autem Caath non dedit plaustra & boues: quia in Sanctuario seruierunt, & onera proprijs portant humeris. * Igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris, die qua unctum est, oblationem suam ante altare. * Dixitque Dominus ad Moysen: Singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris. * Primo die obtulit oblationem suam Nafasson filius Aminadab de tribu Iuda: * Fueruntque in ea, acetabulum argenteum pondo centum triginta siclorum, phiala argentea habens septuaginta siclos, iuxta pondus Sanctuarij, utrumque plenum fini-

* Lev. 19, 28.

* Eccl. 18, 19.

* Exod. 40, 16.

* Lev. 21, 2.

simila cōspersa oleo in sacrificium: * Mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso: * Bouem de armento & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in sacrificio pacificorū boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: hęc est oblatio Nahasson filij Aminadab. * Secūdo die obtulit Nathanael filius Suar, dux de tribu Issachar. * Accetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, iuxta pondus Sanctuarij, vtrumq; plenum simila cōspersa oleo in sacrificium: * Mortariolum aureum habens decem siclos plenum incenso: * Bouem de armento, & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in sacrificio pacificorū boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: hęc fuit oblatio Nathanael filij Suar. * Tercio die princeps filiorum Zabulō, Eliab filius Helon, * Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumq; plenum simila cōspersa oleo in sacrificium: * Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * Bouē de armento, & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: hęc est oblatio Eliab filij Helon. * Die quarto princeps filiorum Ruben, Elifur filius Sedeur, * Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumq; plenum simila cōspersa oleo in sacrificium: * Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * Bouem de armento, & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque, hęc fuit oblatio Elifur filij Sedeur. * Die quinto princeps filiorū Simeō, Salamiel filius Surisaddai, * Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumq; plenum simila cōspersa oleo in sacrificium: * Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * Bouem de armento, & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in hostias pacificorū boues duos, arietes quinque, agnos anniculos quinque, hęc fuit oblatio Salamiel filij Surisaddai. * Die sexto princeps filiorū Gad, Eliafaph filius Duel, * Obtulit acetabulum argenteum appendens

centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumq; plenum simila cōspersa oleo in sacrificium: * Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * Bouē de armento, & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in hostias pacificorū boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: hęc fuit oblatio Eliafaph filij Duel. * Die septimo princeps filiorum Ephraim, Elifama filius Ammiud, * Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumq; plenum simila cōspersa oleo in sacrificium: * Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * Bouem de armento, & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in hostias pacificorū boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: hęc fuit oblatio Elifama filij Ammiud. * Die octavo princeps filiorum Manasse, Gamaliel filius Phadaffur, * Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumq; plenum simila cōspersa oleo in sacrificium: * Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * Bouem de armento, & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque, hęc fuit oblatio Gamaliel filij Phadaffur. * Die nono princeps filiorum Benjamin, Abidan filius Gedeonis, * Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumq; plenum simila cōspersa oleo in sacrificium: * Et mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * Bouem de armento, & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, agnos anniculos quinque: hęc fuit oblatio Abidan filij Gedeonis. * Die decimo princeps filiorum Dan, Ahiezer filius Ammisadai, * Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumq; plenum simila cōspersa oleo in sacrificium: * Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * Bouem de armento, & arietem, & agnū anniculum in holocaustum: * Hircumq; pro peccato: * Et in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quin-

quing; hæc fuit oblatio Ahiezer filij Am-
 misaddai. * Die undecimo princeps filiorum 72
 Afer, Phegiel filius Ochran, * Oblulit ace- 73
 tabulum argenteum appendens centum trig-
 inta ficos, phialam argenteam habentem
 septuaginta ficos, ad pondus Sanctuarij. v-
 trumq; plenum simila conspersa oleo in sa-
 crificiū. * Mortariolum aureum appendens 74
 decem ficos, plenum incenso : * Bouem de 75
 armento, & arietem, & agnum anniculum
 in holocaustum. * Hircumque pro peccato: 76
 * Et in hostias pacificorū boues duos, arie- 77
 tes quinque, hircos quinq; agnos anniculos
 quinque : hæc fuit oblatio Phegiel Ochran.
 * Die duodecimo princeps filiorum Nephi- 78
 thali, Ahira filius Enan, * Oblulit acetabu- 79
 lum argenteum appendens centum triginta 80
 ficos, phialam argenteam habentem septua-
 ginta ficos, ad pondus Sanctuarij, vtrumq;
 plenum simila oleo conspersa in sacrificiū.
 * Mortariolum aureum appendens decem 81
 ficos, plenum incenso : * Bouem de armēto, 82
 & arietem, & agnum anniculū in holocau-
 stum. * Hircumq; pro peccato. * Et in hostias 83
 pacificorum boues duos, arietes quinque, 84
 hircos quinque, agnos anniculos quinque :
 hæc fuit oblatio Ahira filij Enan. * Hæc in 84
 dedicatione altaris oblata sunt à princip-
 bus Israel, in die qua consecratur est. ace-
 tabula argentea duodecim: phialæ argenteæ
 duodecim: mortariola aurea duodecim: * Ita 85
 ut centum triginta ficos argenti haberet v-
 num acetabulū, & septuaginta ficos habe-
 ret vna phiala: id est, in commune vasorum
 omnium ex argēto fici duo millia quadrin-
 genti, pondere Sanctuarij. * Mortariola au- 86
 rea duodecim plena incenso, denos ficos
 appendentia pondere Sanctuarij, id est, simul
 auri fici centum vigint : * Boues de armen- 87
 to in holocaustum duodecim, arietes duo-
 decim, agni anniculi duodecim, & libamen-
 ta eorum: hirci duodecim pro peccato. * In 88
 hostias pacificorum, boues viginti quatuor,
 arietes sexaginta, hirci sexaginta, agni anni-
 culi sexaginta. Hæc oblata sunt in ded-
 catione altaris, quando vñctum est. * Cumq; 89
 ingrederetur Moyses tabernaculum fœde-
 ris, ut consuleret oraculum, audiebat vo-
 cem loquentis ad se de propitiatorio, quod
 erat super arcam testimonij inter duos
 Cherubim, vnde & loquebatur ei.

C A P. VIII.

*Candelabri, & lucernarum locus, situs, ma-
 teria, ac forma: atque & consecratio Leni-
 tarum.*

Locutus est Dominus ad Moysen, dicēs:
 Loquere Aaron, & dices ad eum: Cum A
 posueris septem lucernas, candelabrum in 2
 australi parte erigatur. Hoc igitur præcipe, ut
 lucernæ contra boream è regione respiciāt

ad mensam panum propositionis, contra eā
 partem, quam candelabrum respicit, lucere
 debebunt. * Fecitq; Aaron, & imposuit lu-
 cernas super candelabrum, ut præceperat
 Dominus Moysi. * Hæc autem erat factura
 candelabri, ex auro ductili, tam medius sti-
 pes, quam cuncta, quæ ex vitro scalamorū
 latere nascebantur: iuxta exemplum quod
 ostendit Dominus Moysi, ita operatus est
 candelabrum. * Et locutus est Dominus ad
 Moysen, dicens: Tolle Leuitas de medio fi-
 liorum Israel, & purificabis eos. * Iuxta hūc
 ritum: Aspergantur aqua lustrationis, & ra-
 dant omnes pilos carnis sue: Cumque laue-
 rint vestimenta sua, & mundati fuerint, * Tol-
 lent bouem de armentis, & libamentū eius
 similitam oleo conspersam: bouem autem al-
 terum de armento tu accipies pro peccato:
 * Et applicabis Leuitas coram tabernaculo
 fœderis, conuocata omni multitudine filio-
 rum Israel, * Cūmq; Leuitæ fuerint coram
 Domino, ponent filij Israel manus suas su-
 per eos. * Et offeret Aaron Leuitas, munus
 in conspectu Domini à filiis Israel, ut ser-
 uiant in ministerio eius. * Leuitæ quoq; po-
 nent manus suas super capita boum, & qui-
 bus vnum facies pro peccato, & alterum in
 holocaustum Domini, ut depreceris pro eis.
 * Statuesq; Leuitas in conspectu Aaron &
 filiorum eius, & consecrabis oblatos Dño. *
 Ac separabis de medio filiorum Israel, ut
 sint mei. * Et postea ingredientur taberna-
 culum fœderis, ut seruiant mihi. Sicq; purifi-
 cabis & consecrabis eos in oblationem Dñi:
 quoniam dono donati sunt mihi à filiis Is-
 rael. * Pro primogenitis, quæ aperiunt om-
 nem vuluam in Israel, accepi eos. * Mea sunt
 enim omnia primogenita filiorum Israel, tæ
 ex hominibus, quam ex iumentis. Ex die quo
 percussi omne primogenitum in terra Ægy-
 pti, sanctificauit eos mihi: * Et tuli Leuitas
 pro cunctis primogenitis filiorum Israel: *
 Tradidiq; eos dono Aarō & filij eius de me-
 dio populi, ut seruiant mihi pro Israel in ta-
 bernaculo fœderis, & orent pro eis, ne sit
 in populo plaga, si ausi fuerint accedere ad
 Sanctuarium. * Feceruntq; Moyses & Aarō
 & omnis multitudo filiorum Israel super
 Leuitis, quæ præceperat Dñs Moysi: * Puri-
 ficatiq; sunt, & lauerunt vestimenta sua. E-
 leuauitque eos Aaron in conspectu Dñi, &
 orauit pro eis, * Ut purificati ingrederentur
 ad officia sua in tabernaculum fœderis corā
 Aaron & filiis eius. Sicut præceperat Dñs
 de Leuitis, ita factum est. * Locutusque est
 Dominus ad Moysen, dicens: * Hæc est lex
 Leuitarum. A viginti quinq; annis & supra,
 ingredientur, ut ministrent in tabernaculo
 fœderis. * Cūmq; quinqueagesimum annum
 ætatis impleuerint, seruire cessabunt: * Erūtque

* Sup. 1. b
 * Exod. 13. a.
 * Luc. 1. d. 17.

que ministri fratrum suorum in tabernaculo foederis, ut custodiant, quæ sibi fuerint commendata, opera autem ipsa non faciant. Sic dispones Leuitas in custodijs suis.

C A P. I X.

Quo tempore debeant mundi Phase celebrare, & quo immundi: nubes tabernaculum operiens per diem columna nubis, per noctem ut species ignis ducit exercitum totis 40. annis.

Locutus est Dñs ad Moysen in deserto Sinai, anno secundo, postquam egressi sunt de terra Egypti, mense primo, dicens: ^{Exod. 12. 8. 2.} Faciant filij Israel Phase in tempore suo, ³ Quarta decima die mensis huius ad vespërâ, iuxta omnes cæremonias & iustificationes eius. ⁴ Præcepitq; Moyses filijs Israel, ut facerent Phase. ⁵ Qui fecerunt tempore suo: quartadecima die mensis ad vespërâ, in monte Sinai. Iuxta omnia, quæ mandauerat Dominus Moyfi, fecerunt filij Israel. ⁶ Ecce autem quidam immundi super anima hominis, qui non poterant facere Phase in die illo, accedentes ad Moysen, & Aaron, ⁷ Dixerunt eissimundi sumus super anima hominis: quare fraudamur, ut non valeamus oblationem offerre Domino in tempore suo inter filios Israel? ⁸ Quibus respondit Moyses. State, ut consulam, quid præcipiat Dominus de vobis, ⁹ Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filijs Israel: Homo ¹⁰ qui fuerit immundus super anima, siue in via procul in gente vestra, faciat Phase Domino. ¹¹ In mense secundo, quartadecima die mensis ad vespërâ: cum azymis & lactucis agrestibus comedent illud: ¹² Non relinquent ex eo quidpiam vsq; manè, & os eius non confringent, omnem ritum Phase obseruabunt. ¹³ Si quis autem & mundus est, & in itinere non fuit, & tamen non fecit Phase, exterminabitur anima illa de populis suis, quia sacrificium Domino non obtulit tempore suo: peccatum suum ipse portabit. ¹⁴ Peregrinus quoque & aduena si fuerint apud vos, facient Phase Domino iuxta cæremonias & iustificationes eius. Præceptum idem erit apud vos tam aduenæ, quàm indigenæ. ¹⁵ Igitur die qua erectum est tabernaculum, operuit illud nubes. A vespère autè super tentorium erat quasi species ignis vsq; manè. ¹⁶ Sic fiebat iugiter: per diem operiebat illud nubes, & per noctè quasi species ignis. ¹⁷ Cumq; ablata fuisset nubes, quæ tabernaculum protegebat, tunc proficiscebantur filij Israel: & in loco vbi stetisset nubes, ibi castramentabantur. ¹⁸ Ad imperium Dñi proficiscebantur, & ad imperium illius figebat tabernaculum. Cunctis diebus quibus stabat nubes supra tabernaculum, manebant in eodem loco: ¹⁹ Et si quenuisset, ut multo

D tempore maneret super illud, erant filij Israel in excubijs Dñi, & non proficiscebantur. ²⁰ Quot diebus fuisset nubes super tabernaculum. Ad imperium Domini erigebant tentoria, & ad imperium illius deponebant. ²¹ Si fuisset nubes à vespère vsq; manè, & statim diluculo tabernaculum reliquisset, proficiscebantur: & si post diem & noctem recessisset, dissipabant tentoria: ²² Si verò biduo, aut vno mense, vel longiori tempore fuisset supra tabernaculum, manebant filij Israel in eodem loco, & non proficiscebantur: statim autem, ut recessisset, mouebant castra. ²³ Per verbum Domini figebant tentoria, & per verbum illius proficiscebantur: erantq; in excubijs Domini iuxta imperium eius per manum Moyfi.

C A P. X.

Tubæ Deus fieri duas tubas argenteas, docetque earum usum: quo ordine mota sint castra de deserto Sinai: orat Moyses cognatum Hobab, ut cum ipsis proficiscatur: & verba, quæ loquebatur Moyses, cum eleuaretur, vel deponeretur arca.

Locutusq; est Dñs ad Moysen, dicēs: Fac tibi duas tubas argenteas ductiles, quibus conuocare possis multitudinem, quando mouenda sunt castra. ² Cumq; increpaueris tubis, congregabitur ad te omnis turba ad ostium tabernaculi foederis. ³ Si semel clangueris, veniēt ad te principes, & capita multitudinis Israel. ⁴ Si autem proluxior atque concisus clangor increpauerit, mouebunt castra primi, qui sunt ad orientalem plagam. ⁵ In secundo autem sonitu & pari vlulatu tubæ, leuabunt tentoria, qui habitant ad meridiem, & iuxta hunc modū reliqui facient, ⁶ vlulantibus tubis in profectionem. ⁷ Quando autem congregandus est populus, simplex tubarum clangor erit, & non concisè vlulabunt. ⁸ Filij autem Aaron sacerdotes clangent tubis: eritq; hoc legitimum sempiternum in generationibus vestris: ⁹ Si exieritis ad bellum de terra vestra cōtra hostes, qui dimicant aduersum vos, clangeris vlulantibus tubis, & erit recordatio vestri corā Domino Deo vestro, ut eruamini de manibus inimicorum vestrorum. ¹⁰ Si quando habebitis epulum, & dies festos, & calendas, canetis tubis super holocaustis, & pacificis victimis, ut sint vobis in recordationem Dei vestri: ego Dominus Deus vester. ¹¹ Anno secundo, mense secundo, vigesima die mensis, eleuata est nubes de tabernaculo ¹² deris. ¹³ Profectiq; sunt filij Israel per turmas suas de deserto Sinai, & recubuit nubes in solitudine Pharan. ¹⁴ Moueruntq; castra primi iuxta imperium Dñi in manu Moyfi. ¹⁵ Filij Iuda per turmas suas: quorum princeps erat Nahasson filius Aminadab: ¹⁶ In

H tri.

^{Exod. 12. 8. 2.}

tribu filiorum Issachar fuit princeps Nathanael filius Suar. * In tribu Zabulon erat princeps Eliab filius Heslon. * Depositorumque sunt filij Gerson & Merari. * Profectique sunt filij Ruben, per turmas & ordinem suum: quorum princeps erat Helisir filius Sedeur. C
 * In tribu autem filiorum Simeon, princeps fuit Salamiel filius Surisaddai. * Porro in tribu Gad erat princeps Eliafaph filius Duel. * Profectique sunt & Caathice portantes Santuarium. Tandiu tabernaculum portabatur, donec venirent ad erectionis locum. * Mouentur castra & filij Ephraim per turmas suas, in quorum exercitu princeps erat Elisama filius Ammiud. * In tribu autem filiorum Manasse princeps fuit Gamaliel filius Phadassur. * Et in tribu Benjamin erat dux Abidan filius Gedeonis. * Nouissimi castrorum omnium profecti sunt filij Dan per turmas suas, in quorum exercitu princeps fuit Aiezer filius Amisaddai. * In tribu autem filiorum Aser erat princeps Phegiel filius Ochran. * Et in tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan. * Hæc sunt castra, & protectiones filiorum Israel per turmas suas, quando egrediebantur. * Dixitque Moyses Hobab filio Raguel Madianice, cognato suo: Prosequimur ad locum, quem Dominus daturus est nobis: veni nobiscum, ut beneficiamus tibi: quia Dominus bona promissit Israeli. * Cui ille respondit: Non vadam tecum, sed reuertar in terram meam, in qua natus sum. * Et ille: Noli, inquit, nos relinquere: tu enim nosti, in quibus locis per desertum castra ponere debeamus, & eris ductor noster. * Cumque nobiscum veneris, quidquid optimum fuerit ex opibus, quas nobis traditurus est Dominus, dabimus tibi. * Profecti sunt ergo de monte Domini viam trium dierum, arca quoque foederis Domini præcedebat eos, per dies tres prouidens castrorum locum. * Nubes quoque Domini super eos erat per diem cum incederent. * Cumque eleuaretur arca, dicebat Moyses: Surge Domine, & dissipentur iniuniei tui, & fugiant, qui oderunt te, a facie tua. * Cum autem deponeretur, aiebat: Reuere Domine ad multitudinem exercitus Israel.

C A P. XI

Murmurans Hebraei primum ex defatigatione, dein peruræ carnes, capas, allia Egypti: turbatoque Moysi spiritu, Deus illius onus in septuaginta seniores partitur, qui omnes prophetae; dantur coturnices, pinguetque populus propter carum concupiscentiam.

Interea ortum est murmur populi quasi dolentium pro labore contra Dominum. A
 Quod cum audisset Dñs, iratus est. Et accensus in eos ignis Dñi deuorauit extremam ca-

strorum partem. * Cumque clamasset populus ad Moysen, orauit Moyses ad Dñm, & absorptus est ignis. * Vocauitque nomen loci illius, Incensio: eo quod incensus fuisset contra eos ignis Dñi. * Vulgus quippe promiscuum, quod ascenderat cum eis, flagrauit desiderio, sedens & flens, iunctis sibi pariter filiis Israel, & ait: Quis dabit nobis ad vescendum carnes? * Recordamur piscium, quos comedebamus in Ægypto gratis: in mentē nobis veniunt cucumeres, & pepones, porri: & cepe, & allia. * Anima nostra arida est, nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi Man. * Erat autem Man quasi semen coriandri, coloris bdellij. * Circuibatque populus, & colligens illud, frangebatur mola, siue terebat in mortario, coquens in olla, & faciens ex eo tortulas saporis, quasi panis oleati. * Cumque descenderet nocte super castra ros, descendebat pariter & Man. * Audiuit ergo Moyses flentem populum per familias, singulos per ostia tentorii sui. Iratusque est furor Domini valde: sed & Moysi intoleranda res visa est. * Et ait ad Dñm: Cur afflixisti seruum tuum? quare non inuenio gratiam coram te? & cur imposuisti pondus vniuersi populi eius super me? Nunquid ego cœcepi omnem hanc multitudinem, vel genui eam, ut dicas mihi: Porta eos in sinu tuo, sicut portare solet nutrix infantulum, & defer in terram, pro qua iurasti patribus eorum? Vnde mihi carnes, ut dem tantæ multitudinis flent contra me, dicentes: Da nobis carnes, ut comedamus. * Non possum solus sustinere omnem hunc populum, quia grauis est mihi. * Sin aliter tibi videtur, obsecro ut interfacias me, & inueniam gratiam in oculis tuis, ne tantis afficiar malis. * Et dixit Dñs ad Moysen. Congrega mihi septuaginta viros de senibus Israel, quos tu nosti, quod senes populi sint, ac magistri: & ducēs eos ad ostium tabernaculi foederis, faciesque ibi staret tecum. * Ut descendam & loquar tibi: & auferam de spiritu tuo, tradamque eis, ut sustentent tecum onus populi, & non tu solus graueris. * Populo quoque dices: Sanctificamini: cras comedetis carnes, ego enim audiui vos dicere: Quis dabit nobis escas carum? bene nobis erat in Ægypto. Ut det vobis Dñs carnes, & comedatis: Nō vno die, nec duobus, vel quinq; aut decem, nec viginti quidem. * Sed vsque ad mensem dierum, donec exeat per nates vestras, & vertatur in nauseam, eo quod repuleritis Dominū, qui in medio vestri est, & flueritis corameo, dicentes: Quare egredi sumus ex Ægypto? * Et ait Moyses: Sexcenta millia peditum huius populi sunt, & tu dicis: Dabo eis escam carum mense integro? Nunquid ouium & bouum multitudo cadetur, ut possit sufficere

* 1. Cor. 10. a. j.

* Exod. 16. c. 14. Sup. 16. c. 20. Ps. 77. c. 34. In 6. d. 310.

* Ps. 147. a. 2.

* Ps. 77. c.

* Ps. 77. c.

* **Lev. 10.** cere ad cibum? vel omnes pisces maris in vnum congregabuntur, ut eos faciant? * Cui 23
 * **Ex. 19. 2. 3.** respondit Dñs: Nunquid manus Domini invalida est? Iam nunc videbis, verum meus sermo opere cōpleatur. * Venit igitur Moy- 24
 ses, & narrauit populo verba Dñi, congregas septuaginta viros de senibus Israel, quos ita. F re fecit circa tabernaculum. * Descenditq; 25
 Dominus per nubem, & locutus est ad eū, auferens de spiritu, qui erat in Moyse, & dñs septuaginta viris. Cumq; requieuiſſet in eis Spiritus, prophetauerunt, nec ultra cessauerunt. * Remanserant autē in castris duo viri, 26
 quorum vnus vocabatur Eldad, & alter Medad, super quos requieuit Spiritus: nā & ipsi descripti fuerant, & non exierant ad tabernaculū. * Cumq; prophetarent in castris, cu 27
 currit puer & nuntiavit Moyſi, dicens: Eldad & Medad prophetant in castris. * Statim Io- 28
 ſue filius Nun, minister Moyſi, & electus ē pluribus, ait: Dñe mi Moyſes prohibe eos. * 29
 At ille: Quid inquit, amularis pro me? quis tribuat, ut omnis populus prophetet, & det eis Dñs Spiritū suum? * Reuerſusq; eſt Moy- 30
 ſes, & maiores natu Israel in castra. * Vetus 31
 * **Ex. 77. 26.** autem egrediens à Domino, arreptans trans G mare coturnices detulit, & demisit in castra itinere, quantum vno die confici potest, ex omni parte caſtrorum per circuitum, volabantq; in acre duobus cubitis altitudine super terram. * Surgens ergo populus toto die 32
 illo, & nocte, ac die altero, congregauit coturnicū qui parum, decem coros: & siccauerunt eas per gyrum caſtrorum. * Adhuc car. 33
 * **Ex. 77. 30.** nes erant in dentibus eorum, nec defecerat huiusmodi cibus: & ecce furor Dñi concitatus in populum, percussit eum plaga magna nimis. * Vocatusq; eſt ille locus, Sepul- 34
 chra concupiscentiæ: ibi enim sepelierunt populum, qui desiderauerat. Egreſſi autem de sepulchris concupiscentiæ, venerunt in Haſeroth, & manserunt ibi.

C A P. X I I.

Aaron & Maria in micissimum Moyſem murmurant, apud quos Deus Moyſem laudat à familiaritate erga Dominum. Maria lepra percussa & septem diebus à populo separata, sanitati reſtituitur, orante pro ea Moyſe.

Locutaq; eſt Maria & Aarō cōtra Moyſen propter vxorē eius Æthiopiſſam, * A
 Et dixerunt: Num per ſolū Moyſen locutus eſt Dñs? nonne & nobis ſimiliter eſt locutus? Quod cum audiſſet Dominus, * (Erat enim 3
 Moyſes vir micissimus super omnes homines, qui morabatur in terra) * Statim locutus eſt ad eū, & ad Aaron & Mariā: Egredimini 4
 vos tantū tres ad tabernaculū ſederis. Cūq; fuiſſent egreſſi, * Descendit Dñs in columna 5
 nubis, & ſtetit in introitu tabernaculi vocas Aaron & Mariā. Qui cum iſſent, * Dixit ad 6

eos: Audite ſermones meos: Si quis fuerit inter vos propheta Dñi, in viſione apparebo ei, vel per ſomnium loquar ad illū. * At non talis ſeruus meus Moyſes, qui in omni domo mea fidelissimus eſt: * Ore enim ad os lo-
 quor ei: & palam, & nō per ænigmata & figuras Dñm videt. Quare ergo non timuiſtis detrahere ſeruo meo Moyſi. * Iratusq; cōtra 9
 eos abiit: * Nubes quoq; reſceſſit, quæ erat ſuper tabernaculū: & ecce Maria apparuit cādens lepra quaſi nix. Cūmq; reſpexiſſet eam 10
 Aarō, & vidiffet perſuſā lepra, Ait ad Moyſen: Obſecro domine mi, ne imponas nobis hoc peccatū, quod ſtultē commiſimus, * Nec 11
 D fiat hæc quaſi mortua, & ut abortiuū, quod projicitur de vulua matris ſuæ, ecce iā me- 12
 dium carnis eius deuoratum eſt à lepra. * Clamauitq; Moyſes ad Dominum, dicens: 13
 Deus, obſecro, ſana eam: * Cui reſpondit Dñs: Si pater eius ſpuiſſet in faciem illius: nonne debuerat ſaltem ſeptem diebus rubore ſuffundi? Separetur ſeptem diebus extra caſtra, & poſtea reuocabitur. * Excluſa 14
 eſt itaque Maria extra caſtra ſeptem diebus: & populus non eſt motus de loco illo, donec reuocata eſt Maria.

C A P. X I I I.

Miſſi à Moyſe 12. exploratores ad considerandam terram promiſſionis, palmitem cum botro, aliſq; fructibus in fertilitatis ſignum poſt 40. dies reſerunt: qui tamen uniuerſi præter Caleb, & Joſue, murmur in populo concitant.

Proſectusq; eſt populus de Haſeroth, fixis tentorijs in deſerto Pharan, * Ibiq; locutus eſt Dñs ad Moyſen, dicens, * Mitte viros, qui conſiderent terram Chanaan, quam daturus ſum filijs Israel, ſingulos de ſingulis 2
 tribubus, ex principibus. * Fecit Moyſes, quod Dñs imperauerat, de deſerto Pharan mittens principes viros, quorū iſta ſunt nomina. * De tribu Ruben, Sammha filium Zechur. * De tribu Simeon, Saphat filium Huri. 3
 * De tribu Iuda, Caleb filium Iephone. * De tribu Iſſachar, Igal filiū Ioſeph. * De tribu Ephraim, Oſee filium Nun. * De tribu Benjamin, Phalti filiū Raphu. * De tribu Zabulō, 4
 Geddiel filiū Sodi. * De tribu Ioſeph, ſceptri Manaſſe, Gaddi filium Suſi. * De tribu Dan, Amiel filiū Gemalli. * De tribu Aſer, Schur 5
 filiū Michael. * De tribu Nephthali, Nahabī filiū Vapſi. * De tribu Gad, Guel filiū Machi. 6
 * Hæc ſunt nomina virorū, quos miſit Moyſes ad conſiderandā terram: vocauitq; Oſee 7
 C filium Nun, Ioſue. * Miſit ergo eos Moyſes ad conſiderandā terram Chanaan, & dixit ad eos: Aſcendite per meridianā plagā. Cūq; 8
 veneritis ad montes, * Conſiderate terram, qualis ſit: & populū, qui habitator eſt eius, 9
 verum fortis ſit, an infirmus: ſi pauci numero 10
 an plures: * Ipſa terra, bona an mala: vr- 11
 bes

* Heb. 1. 2. 1.
 * Exod. 11.
 C. 11.

bes quales, muratz an absq; muris: * Hu- 21
mus, pinguis, an sterilis, nemorosa an absq;
arboribus. Confortamini, & afferte nobis de
fructibus terræ. Erat autem tempus, quādo
iam præcoquæ vix velsi possunt. * Cumque 22
ascendissent, explorauerunt terram à de ser- D
to Sin, vsq; Rohob intratibus Emath. * Ascē- 23
deruntq; ad meridiem, & venerunt in He-
bron, vbi erāt Achiman & Sifai & Tholmai
filij Enac. nam Hebron septem annis ante
Tanim urbem Ægypti condita est. * Pergē- 24
tesque vsq; ad Torrentem botri, absceiderunt
palmitem cum vua sua, quæ portauerunt in
vete duo viri. De malis quoq; granatis, & de
ficis loci illius tulerūt: * Qui appellatus est 25
Nehelescol, idest, Torrens botri, eo quod bo-
trum portassent inde filij Israel. * Reversiq; 26
exploratores terræ post quadraginta dies,
omni regione circuita, * Venerunt ad Moy- 27
sen & Aaron & ad omnem cētum filiorum
Israel in desertum Pharan, quod est in Ca-
des. Locutiq; eis & omni multitudini osten-
derunt fructus terræ. * Et narrauerunt, dicē- 28
tes: Venimus in terrā, ad quam misisti nos, F
quæ reuera fuit lacte & melle, vt ex his
fructibus cognosci potest. * Sed cultores for- 29
tissimos habet, & vrbes grandes atq; mura-
tas. Stirpē Enac vidimus ibi. * Amalec habi- 30
tat in meridie, Hethæus & Iebusæus & A-
morrhæus in mōtanis: Chananæus verò mo-
ratur iuxta mare & circa fluentia Iordanis. * 31
Inter hæc Caleb compescens murmur po- G
puli, qui oriebatur contra Moysen, ait: Ascē-
damus, & possideamus terram, quoniā po-
terimus obcinere eam. * Alij verò, qui fuerāt 32
cum eo, dicebant: Nequaquam ad hunc po-
pulum valemus ascendere, quia fortior no-
bis est. * Detraxeruntq; terræ, quam inspe- 33
rant, apud filios Israel, dicentes: Terra, quam
lustrauius, deuorat habitatores suos: po-
pulus, quem aspeximus, procerq; itaturæ est.

* Ibi vidimus monstra quædam filiorum
Enac de genere giganteo: quibus comparati,
quasi locustæ videbamus.

C A P. X I V.

*Murmur populi, auditis exploratoribus, frustra
sedare conatur Iosue & Caleb: iratum Do-
minum placat Moyses: omnes mori in deserto
addicuntur præter Caleb, ac Iosue, & pu-
gnantes Israelita contra Domini volunta-
tem caduntur ab hostibus.*

1 **I** Gicur vociferās omnis turba fleuit nocte
A illa, * Et murmurati sunt cōtra Moysen &
2 Aaron cuncti filij Israel, dicentes: * Vtinam
3 mortui essemus in Ægypto: & in hac vast a
solitudine vtinam pereamus, & nō inducat
nos Dñs in terram istam, ne cadamus gla-
dio, & vxores, ac liberi nostri ducantur cap-
tiui. Nonne melius est reuerti in Ægyptum?
4 * Dixeruntq; alter ad alterum: Cōstituamus
5 nobis ducem, & reuertamur in Ægyptum. *
Quo audito Moyses & Aaron, ceciderunt
proni in terram corā omni multitudine fi-
6 liorum Israel. * At verò Iosue filius Nun, &
7 Caleb filius Iephone, qui & ipsi lustraerāt
8 terram, sciderunt vestimēta sua, * Et ad om-
9 nem multitudinem filiorū Israel locuti sunt:
10 Terra, quam circuiuimus, valde bona est. * Si
propitius fuerit Dominus, inducet nos in
eam, & tradet humum lacte & melle manā-
11 tem. Nolite rebelles esse contra Dñm: neque
timeatis populū terræ huius, quia sicut pa-
nem, ita eos possumus deuorare: recessit ab
eis omne præsidium: Dominus nobiscum est,
12 nolite metuerē. * Cumq; clamaret omnis
multitudo, & lapidibus eos vellet opprime-
re, apparuit gloria Domini super tectū foe-
11 deris cunctis filiis Israel. * Et dixit Dñs ad
Moysen; Vsquequō detrahet mihi populus
iste? Quousq; non credent mihi, in omnibus
12 signis, quæ feci coram eis? * Feriam igitur
eos pestilentia, atq; consumam: re autem fa-
ciam

* Eccl. 46.
b. 9.
1. Mac. 3. 2.
15. 16.

* Deut. 1. d.
14.

ciam principem super gentem magnam, & fortiore, quam hæc est. * Et ait Moyses ad Dominum: Vt audiant Ægyptij, de quorum medio eduxisti populum istum, * Et habitatores terræ huius, qui audierunt, quod tu Domine in populo isto sis, & facie videaris ad faciem, & nubes tua protegat illos, & in columna nubis præcedas eos per diem, & in columna ignis per noctem: * Quod occideris tantam multitudinem quasi vnum hominem, & dicant: * Nō poterat introducere populum in terram, pro qua iurauerat idcirco occidit eos in solitudine. * Magnificetur ergo fortitudo Domini, sicut iurasti, dicens: * Dominus patiens & multæ misericordiæ, auferens iniquitatem & scelera, nullumque innoxium derelinquens, qui visitas peccata patrum in filios in tertiam & quartam generationem. * Dimitte obsecro, peccatum populi huius secundum magnitudinem misericordiæ tuæ, sicut propitius fui isti egredientibus de Ægypto vsque ad locum istum. * Dixitque Dominus: Dimisi iuxta verbum tuum. * Viuo ego: & implebitur gloria Domini vniuersa terra. * Attamen omnes homines, qui viderunt maiestatem meam, & signa, quæ feci in Ægypto, & in solitudine, & tentauerunt me iam per decem vices, nec obediunt voci meæ, * Non videbunt terram, pro qua iuravi patribus eorū, nec quisquā ex illis, qui detraxit mihi, intuebitur eā. * Seruum meum Caleb, qui plenus alio spiritu secutus est me, inducā in terram hanc, quam circuiuit: & semen eius possidebit eam. * Quoniam Amalecites & Chananeus habitant in vallibus. Cras mouete castra, & reuertimini in solitudinem per viam maris rubri. * Locutusque est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens: * Vsquequid multitudo hæc pessima murmurat contra me, querelas filiorū Israel audiui. * Dic ergo eis: Viuo ergo, ait Dñs: sicut locuti estis audiet me, sic faciā vobis. * In solitudine hæc iacebūt cadauera vestra. Omnes, qui numerati estis à viginti annis & supra, & mururastis contra me, * Non intrabitis terram, super quā leuaui manum meam, vt habitare vos facerem, præter Caleb filiū Iephone, & Iosue filiū Nun. * Partulos autē vestros, de quibus dixisti, quod prædes hostibus forent, introducā: vt videant terram, quæ vobis displicuit. * Vestra cadauera iacebunt in solitudine. * Filij vestri erūt vagi in deserto annis quadraginta, & portabūt fornicationem vestram, donec consumātur cadauera patrū in deserto, * Iuxta numerū quā quadraginta dierum, quibus considerastis terrā: Annus pro die imputabitur. * Et quadraginta annis recipietis iniquitates vestras, & sciētis vltionē meā. * Quoniā sicut locutus sum, ita faciā omni multitudini huic pessimæ,

quæ consurrexit aduersum me: in solitudine hac deficiet, & morietur. * Igitur omnes viri, quos miserat Moyses ad contemplandam terrā, & qui reuersi murmurare fecerant contra eum omnē multitudinē, detrahentes terrā, quod esset mala, * Mortui sunt atque percussi in conspectu Dñi. * Iosue autem filius Nun, & Caleb filius Iephone, vixerunt ex omnibus, qui perrexerant ad considerandā terram. * Locutusque est Moyses vniuersa verba hæc ad omnes filios Israel, & luxit populus nimis. * Et ecce manē primo surgentes ascenderunt verticem montis, atque dixerūt: Parati sumus ascendere ad locū, de quo Dominus locutus est: quia peccauimus. * Quibus Moyses: Cur, inquit, transgredimini verbum Dñi, quod vobis nō cedit in prosperū? Nolite ascendere: nō enim est Dominus vobiscum: ne corruatis coram inimicis vestris. * Amalecites & Chananeus ante vos sunt, quorum gladio corruetis, eo quod nolueritis acquiescere Domino, nec erit Dominus vobiscum. * At illi contenebrati ascenderunt in verticem montis. Arca autem testamenti Domini & Moyses non recesserunt de castris. * Descenditque Amalecites & Chananeus, qui habitabat in monte: & percutiens eos, atque concidens, persecutus est eos vsque Horma.

C A P. XV.

Quæ libamenta ingressis terram offerenda sint, ac primitiæ separanda: pena peccati per ignorantiam, aut superbiam commissi: lapidatur, qui Sabbato ligna collegit: sinitia, ac vitta ab Hebraeis per quatuor angulos palliorum ponenda, quæ moueant eos legis Dei.

Locutus est Dñs ad Moysen, dicens: * Loquere ad filios Israel, & dices ad eos. * Cum ingressi fueritis terrā habitationis vestræ, quam ego dabo vobis, * Et feceritis oblationem Domino in holocaustū, aut victimā, vota soluentes, vel sponte offerentes munera, aut in solemnitatibus vestris adolentes odorem suauitatis Domino, de bobus, siue de ouibus: * Offeret quicumque immolauerit victimā, sacrificium similitudinis, decimam partem cphi, conspersa oleo, quod mensuram habebit quartam partem hin: * Et vinum ad liba fundenda eiusdem mensuræ dabit in holocaustū, siue in victimam. Per agnos singulos. * Et arietes erit sacrificiū similitudinis duarum decimarū, quæ conspersa sit oleo tertie partis hin: * Et vinū ad libamētū tertie partis eiusdem mensuræ offeret in odore suauitatis Dño: * Quando verò de bobus feceritis holocaustum, aut hostiam, vt impleas votum vel pacificas victimas, * Dabis per singulos boues similes tres decimas conspersæ oleo, quod habeat mediū mensuræ hin: * Et vinū ad liba fundenda eiusdem mensuræ in oblatione sua-

H 3 fuisti.

* Exod. 19. d. 21.

* Exod. 31. f. 18.

* Ps. 102. b. 8. Exod. 34. a. 6.

* Deut. 1. f. 35. Isai. 44. b. 6.

* Ps. 105. d. 26. Deut. 31. f. 41.

* Ez. echi. 4. b. 6. Ps. 94. b. 10.

* Iudic. 8. c. 24. 1. Cor. 10. b. 10. Hebr. 3. d. 17. Iudic. 1. b. 5.

* Deut. 1. g. 41.

uissimi odoris Dño. *Sic facies. *Per singu-
 los boues & arietes & agnos & hēdos. * Tā
 indigenā, quā peregrini * Eodem ritu of-
 ferent sacrificia. * Vnum præceptum erit, at-
 que iudicium tam vobis, quā aduenis ter-
 rz. * Locutus est Dñs ad Moyſen, dicens. * Lo-
 quere filiis Israel, & dices ad eos: * Cum ve-
 neritis in terram, quā dabo vobis, * Et co-
 mederitis de panibus regionis illius, separa-
 bitis primitias Dño. * De cibis vestris. Sicut
 de arcis primitias separatis. * Ita & de pul-
 mētis dabitis primitiā Dño. * Quod si per
 ignorantiam præteritis quidquā horum, quę
 locutus est Dñs ad Moyſen, * Et mandauit
 per eum ad vos, a die qua cepit iubere & vl-
 tra, * Oblitaq; fuerit facere multitudo: offe-
 ret vitulum de armento, holocaustū in odo-
 rem suauissimū Dño, & sacrificium eius, ac
 liba, vt ceremonia postulant, hircumq; pro
 peccato: * Et rogabit sacerdos pro omni
 multitudine filiorum Israel: & dimittetur
 eis, quoniam non spontē peccauerunt, nihi-
 lomius offerentes incensum Dño pro se &
 pro peccato, atq; errore suo: * Et dimittetur
 vniuersę plebi filiorū Israel, & aduenis, qui
 peregrinantur inter eos: quoniam culpa est
 omnis populi per ignorantia. * Quod si ani-
 ma vna nesciens peccauerit, offeret capram
 anniculam pro peccato suo: * Et deprecabi-
 tur pro ea sacerdos, quod inscia peccauerit

coram Dño: impetrabitq; ei veniam, & di-
 mittetur illi. * Tam indigenis, quā aduenis
 vna lex erit omnium, qui peccauerint igno-
 rantes. * Anima verò, quę per superbia ali-
 quid commiserit, siue ciuis sit ille, siue pere-
 grinus, (quoniam aduersus Dñm rebellis
 fuit) peribit de populo suo. * Verbum enim
 Dñi contempsit, & præceptum illius fecit ir-
 ritum: idcirco debetur, & portabit iniqui-
 tatem suam. * Factum est autem, cum essent
 filii Israel in solitudine, & inuenissent homi-
 nem colligentem ligna in die Sabbati, * Ob-
 tulerunt eum Moyſi & Aaron & vniuersę
 multitudini. * Qui recluserunt eum in car-
 cerem, nescientes quid super eo facere debe-
 rent. * Dixitq; Dñs ad Moyſen: Morte moria-
 tur homo iste, obruat eum lapidibus omnis
 turba extra castra. * Cumq; seduxissent eum
 foras, obtulerunt lapidibus, & mortuus est
 sicut præceperat Dñs. * Dixit quoq; Domi-
 nus ad Moyſen: * Loquere filiis Israel, & di-
 ces ad eos, vt faciant sibi fimbrias per angu-
 los palliorum ponentes in eis vittas hyacin-
 thinas: * Quas cum viderint, recordentur
 omnium mandatorum Dñi, nec sequantur
 cogitationes suas & oculos per res varias
 fornicantes, * Sed magis memores præcepto-
 rum Domini faciant ea, sintque sancti Deo
 suo. * Ego Dominus Deus vester, qui eduxi
 vos de terra Ægypti, vt essem Deus vester.

* Deut. 12.
 h. 11.
 Mat. 23. 28.
 1.

C A P. XVI.

*Core, Datan & Abiron seditionem mouent con-
 tra Moyſen & Aaron, ambiusq; principa-
 tum & sacerdotium, unde eos vnus terra
 absorbet, & ignis interficit 250. viros offeren-
 tes incensum, & alios 14700. murmurantes
 consumpsit incendium, quod oratione sua
 Aaron compescuit.*

Ecce autem Core filius Isaac, filij Caath,
 filij Leui, & Dathan, atq; Abiron filij A-
 Ehab, non quoq; filius Pheleth de filiis Ru-

ben, * Surrexerunt contra Moyſen, alijq; fi-
 liorum Israel ducēti quinquaginta viri pro-
 ceres synagogę, & qui tempore concilij per
 nomina vocabantur. * Cumq; stetitissent ad-
 uersum Moyſen & Aaron, dixerunt: Sufficiat
 vobis, quia omnis multitudo sanctorum est,
 & in ipsis est Dñs: Cur eleuamini super po-
 pulum Dñi? * Quod cum audisset Moyſes,
 cecidit pronus in faciem. * Locutusq; ad Co-
 re & ad omnē multitudinem: Mane, inquit,
 notum faciet Dñs, qui ad se pertinent, &
 sanctos

* Eccl. 9. 9.
 e. 25.
 Iud. 1. 2.
 13.
 1. Cor. 10.
 b. 10.

sanctos applicabit sibi: & quos elegerit, appropinquabunt ei. * Hoc igitur facite: Tollat unusquisque thuribula sua, tu Core, & omne concilium tuum: * Et hausto cras igne, ponite desuper thymiama coram Dño: & quemcunque elegerit, ipse erit sanctus multum erigimini filij Leui. * Dixitque turba ad Core: Audite filij Leui: * Num parum vobis est, quod separauit vos Deus Israel ab omni populo, & iunxit sibi, vt seruiretis ei in cultu tabernaculi, & staretis coram frequentia populi, & ministraretis ei? * Idcirco ad se fecit accedere te, & omnes fratres tuos filios Leui, vt vobis etiam sacerdotium vèdicetis. * Et omnis globus tuus stet contra Dñm? quid est enim Aaron, vt murmuretis contra eum? * Misit ergo Moyſes, vt vocaret Dathan & Abiron filios Eliab. Qui responderunt: Non venimus. * Nunquid parū est tibi, quod eduxisti nos de terra, quæ lacte & melle manabat, vt occideres in deserto, nisi & dominatus fueris nostri? * Reuera induxisti nos in terram, quæ fluit riuis lactis & mellis, & dedisti nobis possessiones agrorum & vinearū, an & oculos nostros vis eruere? non venimus. * Iratusq; Moyſes valde, ait ad Dñm: Ne respicias sacrificia eorum: tu scis, quod C ne asellum quidem vnquam acceperim ab eis, nec afflixi quempiā eorum. * Dixitq; ad Core: Tu, & omnis congregatio tua staseor ſum coram Dño, & Aaron die crastino separatim. * Tollite singuli thuribula vestra, & ponite super ea incensum, offerentes Dño ducēta quinquaginta thuribula: Aarō quoq; teneat thuribulum suum. * Quod cū fecissent, stantibus Moyſe & Aaron, * Et coaceruassent aduersum eos omnem multitudinē ad ostium tabernaculi, apparuit cuncta gloria Domini. * Locutusq; Dñs ad Moyſen & Aaron ait: * Separamini de medio congregationis huius, vt eos repente disperdā. * Qui ceciderunt proni in faciē, atq; dixerunt: Fortissime Deus spirituum vniuersæ carnis, nū vno peccāte, contra omnes ira tua defauit? * Et ait Dominus ad Moyſen. * Præcipe vniuerso populo, vt separetur a tabernaculis Core & Dathan & Abiron. * Surrexitq; Moyſes, & abiit ad Dathan & Abiron: & sequentibus eum senioribus Israel, * Dixit ad turbam: Recedite a tabernaculis hominū impiorū, & nolite tangere, quæ ad eos pertinet, ne inuoluamini in peccatis eorum. * Cumq; recessissent a tētorijs eorum per circuitum, Dathan & Abiron egressi stabant in introitu papilionum suorum, cum vxoribus & liberis omniq; frequentia, * Et ait Moyſes: In hoc scietis, quod Dñs miserit me, vt facerē vniuersa, quæ cernitis, & non ex proprio ea corde protulerim: * Si consueta hominum morte intererint, & visitauerit eos plaga, E

qua & ceteri visitari solent: non misit me Dñs: * Sin autem nouam rem fecerit Dominus, vt aperiens terra os suum deglutiat eos, & omnia, quæ ad illos pertinent, descenderintq; viuentes in infernū, scietis quod blasphe-mauerint Dominum. * Confestim igitur, vt cessauit loqui, dirupta est terra sub pedibus eorum. * Et aperiens os suum, deuorauit illos cum tabernaculis suis, & vniuersa substantia eorum. * Descenderuntque viui in infernum operti humo, & perierunt de medio multitudinis. * At verò omnis Israel, qui stabat per gyrum, fugit ad clamorē pereuntium, dicens: Ne forte & nos terra deglutiat. * Sed & ignis egressus a Domino, interfecit ducentos quinquaginta viros, qui offerebant incensum. * Locutusq; est Dñs ad Moyſen, dicens: * Præcipe Eleazaro filio Aaron sacerdoti, vt tollat thuribula, quæ iacent in incendio, & ignem huc illucq; dispergat: quoniam sanctificata sunt. * In mortibus peccatorum: producatq; ea in laminas, & affigat altari, eo quod oblatum sit in eis incensum Domino, & sanctificata sint, vt cernant ea pro signo & monumento filij Israel. * Tulit ergo Eleazar sacerdos thuribula ænea, in quibus obtulerant hi, quos incendium deuorauit, & produxit ea in laminas, affigens altari: * Vt haberent postea filij Israel, quibus commouerentur, ne quis accedat alienigena, & qui non est de semine Aaron, ad offerendum incensum Domino, ne patiatur sicut passus est Core, & omnis congregatio eius, loquente Domino ad Moyſen. * Murmurauit autem omnis multitudo filiorum Israel sequenti die contra Moyſen & Aarō, dicens, Vos interfecistis populum Domini, Cumq; oriretur seditio, & tumultus incre-sceret, * Moyſes & Aaron fugerunt ad tabernaculum fœderis. Quod, postquam ingressi sunt, operuit nubes, & apparuit gloria Domini. * Dixitque Dominus ad Moyſen. * Recedite de medio huius multitudinis, & etiam nunc delebo eos. Cumq; iacerent in terra, * Dixit Moyſes ad Aaron. Tolle thuribulum, & hausto igne de altari, mitte incensum desuper, pergens citò ad populum, vt roges pro eis: iam enim egressa est ira a Domino, & plaga defauit. * Quod cum fecisset Aaron, & cucurrisset ad mediam multitudinem, quam iam vastabat incendium, obtulit thymiama: * Et stans inter mortuos, ac viuentes, pro populo deprecatus est, & plaga cessauit. * Fuerunt autem, qui percussi sunt, quatuordecim millia hominum & septingenti, absque his, qui perierant in seditione Core. * Reuersusque est Aaron ad Moyſen ad ostium tabernaculi fœderis postquam quieuit interitus.

* Ps. 105. b.
17. 18.
Deut. 10. 20.
6.

* Sap. 18. d.
11.

C A P. XVII.

Sumptis 12. virgis à duodecim tribuum principibus, sola Aaronis virga floruit, ac fructum produxit: hoc miraculo & indicio Sacrosanctum illi à Deo confirmatur: servataque est in tabernaculo testimonij.

ET locutus est Dñs ad Moysen, dicens: * 1
Loquere ad filios Israel, & accipe ab A
eis virgas singulas per cognationes suas, à 2
cunctis principibus tribuū, virgas duodecim,
& vniuscuiusq; nomen supercribes virgē
suz. * Nomen autem Aaron erit in tribu Le. 3
ui, & vna virga cunctas seorsū familias con-
tinebit: * Poneq; eas in tabernaculo federis 4
coram testimonio, vbi loquar ad te. * Quem 5
ex his elegero, germinabit virga eius: & co-
hibebo à me querimonias filiorum Israel, 6
quibus contra vos murmurant. * Locutus-
que est Moyses ad filios Israel: & dederunt
ei omnes principes virgas per singulas tri-
bus: fueruntq; virgæ duodecim absq; virga
Aaron. * Quas cum posuisset Moyses coram 7
Domino in tabernaculo testimonij. * Sequēti C
die regressus inuenit germinasse virgā Aarō 8
in domo Leui: & turgentibus gemmis erupe-
rant flores, qui, folijs dilatatis, in amygdalas
deformati sunt. * Protulit ergo Moyses om- 9
nes virgas de cōspectu Dñi ad cunctos filios
Israel: videruntq; & receperunt singuli vir- 10
gas suas. * Dixitq; Dñs ad Moysen: Refer vir-
gam Aaron in tabernaculum testimonij, vt
seruetur ibi in signum rebellium filiorum D
Israel, & quiescant querelæ eorum à me, ne
moriantur. * Fecitq; Moyses sicut præcepe- 11
rat Dñs. * Dixerunt autem filij Israel ad 12
Moysen: Ecce consumpti sumus, omnes pe-
riimus. * Quicunq; accedit ad tabernacu- 13
lum Domini, moritur. num vsque ad inter-
necionem cuncti delendi sumus?

C A P. XVIII.

De oneribus sacerdotum & excubijs Leuitarum: loco sortis hereditaria, primitiæ & oblationes, ac sacrificia sacerdotibus, decime autem Leuitis assignantur, qui eorum decimam rursum dabant Aaron.

Dixitq; Dñs ad Aaron: Tu, & filij tui, & 1
domus patris tui tecum, & portabitis A
iniquitatem Sāctuarij: & tu & filij tui simul
sustinebitis peccata sacerdotij vestri. * Sed 2
& fratres tuos de tribu Leui, & sceptrū pa-
tris tui sume tecum, præstoq; sint, & mini-
strent tibi: tu autem & filij tui ministrabitis
in tabernaculū testimonij. * Excubabuntq; 3
Leuitæ ad præcepta tua, & ad cuncta opera
tabernaculi: ita duntaxat, vt ad vasa Sāctua-
rij, & ad altare non accedant, ne & illi mo-
riantur, & vos pereatis simul. * Sint autē te- 4
cum, & excubent in custodijs tabernaculi,
& in omnibus ceremonijs eius. Alienigena
nō miscebitur vobis. * Excubate in custodia 5

Sāctuarij, & in ministerio altaris: ne oriatur
6 indignatio super filios Israel. * Egodedi vo-
bis fratres vestros Leuitas de medio filiorū
Israel, & tradidi donū Dño, vt seruiāt in mi-
7 nisterijs tabernaculi eius. * Tu autem & filij
B tui custodite sacerdotiū vestrum: & omnia,
quæ ad cultū altaris pertinent, & intra velū
sunt, per sacerdotes administrabūtur: si quis
8 externus accesserit, occidetur. * Locutusque
est Dñs ad Aaron: Ecce dedi tibi custodiam
primitiarum mearum. Omnia, quæ sanctifi-
cantur à filijs Israel, tradidi tibi & filijs tuis
pro officio sacerdotali legitima sempiterna.
9 Hæc ergo accipies de his, quæ sanctificātur
& oblata sunt Dño. Omnis Oblatio, & sa-
crificiū, & quidquid pro peccato, atq; deli-
cto redditur mihi, & cedit in Sācta sancto-
10 rū, tuum erit, & filiorū tuorū. * In Sāctuario
comedes illud: mares ratū edent ex eo, quia
11 cōsecratū est tibi. * Primitias autē, quas vo-
uerint & obtulerint filij Israel, tibi dedi, &
filijs tuis, ac filiabus tuis, iure perpetuo: qui
12 mundus est in domo tua, vescetur eis. * Om-
nem medullā olei, & vini, ac frumētī, quid-
13 quid offerunt primitiarum Dño, tibi dedi. *
Vniuersa frugum initia, quas gignit humus,
& Dño deportātur, cedent in vltus tuos: qui
14 mundus est in domo tua, vescetur eis. * Om-
ne, quod ex voto reddiderint filij Israel, tuū
15 erit. * Quidquid primū erumpit ē vulua cū-
C ctæ carnis, quam offerunt Dño, siue ex ho-
minibus, siue de pecoribus fuerit, cui iuris
erit: ita dūtaxat, vt pro hominis primogeni-
to pretium accipias, & omne animal, quod
16 immundū est, redimi facias. * Cuius redem-
ptio erit post vnum mensem, siclis argenti
quinq; pōdere Sāctuarij. Siclus viginti obo-
17 los habet. * Primogenitū autē bouis & ouis
& capræ non facies redimi, quia sanctificata
sunt Domino, sanguinem tantū eorum
fundes super altare, & adipes adolebis in
18 suauissimū odorem Dño. * Carnes verò in
vltum tuū cedent, sicut pectusculū consecra-
19 tū, & armus dexter, tua erunt. * Omnes, pri-
mitias Sāctuarij, quas offerunt filij Israel
Dño, tibi dedi, & filijs, ac filiabus tuis, iure
perpetuo. Pactum salis est sempiternū corā
20 Dño, tibi ac filijs tuis. * Dixitq; Dominus ad
Aaron: In terra eorū nihil possidebitis, nec
habebitis partē inter eos: ego pars & hære-
21 ditas tua in medio filiorū Israel. * Filij au-
tē Leui dedi omnes decimas Israelis in pos-
sessionē, pro ministerio, quo seruiunt mihi
22 in tabernaculo foederis: Vt nō accedant vl-
tra filij Israel ad tabernaculū, nec cōmittant
23 peccatum mortiferū. * Solis filijs Leui mihi
D in tabernaculo seruientibus, & portantibus
peccata populi: legitimū sempiternū erit in
24 generationibus vestris. Nihil aliud posside-
bunt, * Decimarū oblatione cōtenti, quas in
vltus

* Mt. 9. a.
4.

* Sap. 1. 8.
48.
Exod. 10. b.
13.
Leuit. 17. 6.
15.
Ezech. 45.
d. 12.

* Deut. 18.
a. 1.

vsuseorū & necessaria separavi. * Locutusq; 25
est Dominus ad Moysen, dicens: * Præcipe 26
Leuitis, atq; denuntiā: Cum acceperitis à fi-
lijs Israel decimas, quas dedi vobis, primi-
tias earum offerte Domino, idest, decimam
partem decimæ. * Ut reputetur vobis in ob- 27
lationem primitiuorum, tam de areis, quàm
de torcularibus. * Et vniuersis quorum acci- 28
pitis primitias, offerte Dño, & date Aarō sa-
cerdoti. * Omnia, quæ offeretis: ex decimis, 29
& in donaria Dñi separabitis, optima & ele-
cta erunt. Dicesq; ad eos: Si præclara & me- 30
liora quæq; obtuleritis ex decimis, reputa-
bitur vobis quasi de area & torculari dede-
ritis primitias: * Et comedetis eas in omni- 31
bus locis vestris tam vos, quàm familie ve-
stræ: quia pretiū est pro ministerio, quo ser-
uitis in tabernaculo testimonij: * Et non pec- 32
cabitis super hoc, egregia vobis & pingua
reseruantes, ne polluat oblationes filio-
rum Israel, & moriamini.

C A P. XIX.

*Ritus parandi aquam lustrationis traditionis,
ex cinere vacca rufa fiebat aqua expiationis,
qua varia immunditia abluebantur: de mo-
riente in tabernaculo, & vase non habente
operculum, ac tangente cadaver hominis.*

Locutusque est Dominus ad Moysen & 1
Aaron, dicens: * Ita est religio victime, A
quam constituit Dominus, Præcipe filijs Is- 2
rael, vt adducant ad te vaccam rufam ætatis
integre, in qua nulla sit macula, nec porta-
uerit iugum: * Tradetisq; eam Eleazaro sa- 3
cerdoti. qui eductam extra castra immola-
bit in conspectu omnium: * Et tingens digi- 4
tum in sanguine eius, asperget contra fores
tabernaculi septem vicibus. * Comburetq; 5
eam cunctis videntibus, tam pelle & carni-
bus eius, quàm sanguine & fimo flammæ tra-
ditis. * Lignum quoq; cedrinum, & hyssopū, 6
coccumque bis tinctum sacerdos mittet in
flammam, quæ vaccam vocat. * Et tunc de- 7
mum, lotis vestibus & corpore suo, ingre-
diatur in castra, commaculatusq; erit vsque 8
ad vespertum. * Sed & ille, qui combusserit
eam, lauabit vestimenta sua & corpus, & im- 9
mundus erit vsq; ad vespertum. * Colliget au-
tē vir mundus cineres vaccæ, & effundet
eos extra castra in loco purissimo, vt sint
multitudini filiorum Israel in custodiam, &
in aquam asperfusionis: quia pro peccato vac-
ca combusta est. * Cumq; lauerit, qui vaccæ 10
portauerat cineres, vestimenta sua, immun-
dus erit vsq; ad vespertum. Habebunt hoc fi-
lij Israel, & aduenæ, qui habitant inter eos
sanctum iure perpetuo. * Qui tetigerit cada- 11
uer hominis, & propter hoc septem diebus
fuerit immundus: * Aspergetur ex hac aqua 12
die tertio & septimo, & sic mundabitur. Si C
die tertio aspersus non fuerit, septimo non

poterit emundari. * Omnis qui tetigerit hu-
manæ animæ morticinum, & aspersus hac
commistione non fuerit, polluet tabernacu-
lum Dñi, & peribit ex Israel: quia aqua ex-
piationis non est aspersus, immundus erit,
& manebit spurcicia eius super eum. * Ita
est lex hominis, qui moritur in tabernacu-
lo: Omnes qui ingrediuntur tentorium illius,
& vniuersa vasa, quæ ibi sunt, polluta erunt
15 septē diebus. * Vas, quod nō habuerit oper-
culū, nec ligaturā desuper, immundum erit.
16 Si quis in agro tetigerit cadaver occisi ho-
minis, aut per se mortui, siue os illius, vel se-
17 pulcrum, immundus erit septem diebus. *
Tollentq; de cineribus cōbustionis, atq; pec-
cati, & mittent aquas viuas super eos in vas.
18 In quibus cum homo mundus rinxerit hyss-
19 opum, asperget ex eo omne tentorium, &
cūctam supellectilem, & homines huiusce-
20 modi contagione pollutos: * Atq; hoc modo
mundus lustrabit immundum tertio & sep-
timo die: expiatusq; die septimo, lauabit &
se & vestimenta sua, & immundus erit vsq;
21 ad vespertum. * Si quis hoc ritu non fuerit
expiatus, peribit anima illius de medio Ec-
clesiæ: quia sanctuarium Dñi polluit, & non
est aqua lustrationis aspersus. * Erit hoc præ-
ceptum legitimum sempiternum. Ipse quo-
que, qui aspergit aquas lauabit vestimenta
sua: Omnis, qui tetigerit aquas expiationis,
22 immundus erit vsq; ad vespertum. * Quid-
quid tetigerit immundus, immundum fa-
ciat: & anima, quæ horum quippiam tetige-
rit, immunda erit vsq; ad vespertum.

C A P. XX.

*Maria moritur: murmuranti populo aqua à pe-
tra fluit: Moyses, & Aaron offendunt Deum
ad aquas contradictionis, idē priuantur in-
gressu terra promissa: neganteque transiitum
Edom, discedunt ad montem Hor; ubi conse-
crato in summum sacerdotem Eleazaro, mo-
ritur Aaron pater ipsius.*

Veneruntq; filij Israel, & omnis multi-
tudo in desertum Sin, mense primo &
mansit populus in Cades. Mortuaq; est ibi
2 Maria, & sepulta in eodem loco. * Cūq; in-
digeret aqua populus, conuenerunt aduersū
3 Moysen & Aaron: Et versi in seditionem, di-
xerūt: Vtinā perissemus inter fratres nostros
4 corā Dño. * Cur eduxistis Ecclesiam Domi-
ni in solitudinem, vt & nos & nostra iumē-
5 ta moriamur? * Quare nos fecistis ascendere
de Ægypto, & adduxistis in locū istū pess-
imum, qui feri non potest, qui nec ficum gi-
gnit, nec vineas, nec malogranata, insuper &
6 aquam non habet ad bibendum? * Ingressus-
7 que Moyses, & Aaron, dimissa multitudine,
tabernaculum foederis, corruerunt proni in
terram, clamaueruntq; ad Dñm, atq; dixerūt:
Domine Deus audi clamorem huius popu-
li, &

* Exod. 17.
8. 1.

* Num. 11. b.
31.

li, & aperi eis thesaurum tuum in fontēaque
viuæ: vt satiati, cesseret murmuratio eorum. Et
apparuit gloria Dñi super eos. * Locutusq; est
Dñs ad Moysen, dicēs: * Tolle virgam, & cō-
grega populum, tu & Aaron frater tuus, &
loquimini ad petram coram eis, & illa dabit
aquas. Cumq; eduxeris aquam de petra, bi-
bet omnis multitudo, & iumenta eius. * Tu-
lit igitur Moyses virgam, quæ erat in cōspe-
ctu Dñi, sicut præceperat ei, * Congregata
multitudine ante petram, dixitq; eis: Audite
rebelles & increduli: Num de petra hac vo-
bis aquam poterimus eijcere? * Cumq; ele-
uasset Moyses manum, percutiens virga bis
silicem, egressæ sunt aquæ largissimæ, ita vt
populus biberet & iumenta. * Dixitq; Dñs
ad Moysen & Aaron: Quia non credidistis
mihi, vt sanctificaretis me coram filiis Israel,
non introducetis hos populos in terram, quā
dabo eis. * Hæc est aqua cōtradictionis, vbi
iurgati sunt filij Israel contra Dñm, & san-
ctificatus est in eis, * Misit interea nuntios
Moyses de Cades ad regē Edom, qui diceret:
Hæc mandat frater tuus Israel: Nosti omnē
laborem, qui apprehendit nos, * Quo modo
descenderunt patres nostri in Ægyptum, &
habitauerimus ibi multo tempore, affixe-
runtq; nos Ægyptij, & patres nostros. * Et
quo modo clamauerimus ad Dñm, & exau-
dierit nos, miseritq; Angelū qui eduxerit nos
de Ægypto: Ecce in vrbe Cades, quæ est
in extremis finibus tuis, positi, * Obsecra-
mus, vt nobis transire liceat per terram tuā.
Non ibimus per agros, nec per vineas, non
bibemus aquas de puteis tuis, sed gradie-
mur via publica, nec ad dexteram, nec ad si-
nistram declinantes, donec transeamus ter-
minos tuos, * Cui respondit Edom: Non tra-
sibis per me, alioquin armatus occurrā tibi.
Dixeruntq; filij Israel: Per tritam gradiemur
viam: & si biberimus aquas tuas nos & pe-
cora nostra, dabimus quod iustum est: nulla
erit in pretio difficultas, tantum velociter
transeamus. * At ille respōdit: Non transibis.
Statimq; egressus est obuius, cum infinita
multitudine, & manu forti, * Nec voluit ac-
quiescere deprecanti, vt concederet transitū
per fines suos, quam ob rem diuertit ab eo
Israel. * Cumq; castra mouissent de Cades,
venerunt in montem Hor, qui est in finibus
terræ Edom: * Vbi locutus est Dñs ad Moy-
sen, * Pergat, inquit, Aaron ad populos suos:
non enim intrabit terram, quam dedi filiis
Israel, eo quod incredulus fuerit ori meo, ad
Aguas contradictionis. * Tolle Aaron & fi-
lium eius cum eo; & duces eos in montem
Hor. * Cumq; nudaueris patrem veste sua,
indues ea Eleazarum filium eius: Aaron col-
ligetur, & morietur ibi. * Fecit Moyses, vt
præceperat Dñs: & ascenderunt in montem

18 Hor coram omni multitudine. * Cumq; Aa-
ron spoliasset vestibus suis, induit eis Elea-
zarum filium eius. * Illo mortuo in montis
supercilio, descendit cum Eleazaro. * Om-
nis autem multitudo videns occubuisse Aa-
ron, fleuit super eo triginta diebus per cun-
ctas familias suas.

C A P. X X I

*Vincitur ab Israel rex Chananeus: serpentes in
populum ob itineris radium aqua penuriam,
manna nauseam murmurantem, immittuntur,
quorum morsibus creatus serpens anens
medetur: Seon & Og reges vincuntur.*

QUOD CŪ AUDISSET Chananeus rex Arad,
qui habitabat ad meridiē, venisse sci-
licet Israel per exploratorum viā pugnavit
contra illum, & victor existens, duxit ex eo
prædam. * At Israel voto se Dño obligas ait:
Si tradideris populum istū in manu mea, de-
lebo vrbes eius: * Exaudiuitq; Dñs preces Is-
rael, tradidit Chananeum, quem ille inter-
ecit subuersis vrbibus eius: & vocauit no-
men loci illius Horma, id est, anathema. *
Profecti sunt autem & de monte Hor, per
viam, quæ ducit ad mare rubrum, vt circū-
irent terram Edom. Et tædere cepit populū
itineris, ac laboris: * Locutusq; contra Deum
& Moysen, ait: Cur eduxisti nos de Ægypto,
vt moreremur in solitudine? Deest panis, nō
sunt aquæ: anima nostra iam nauseat super
cibo isto leuissimo. * Quamobrē misit Dñs
in populum ignitos serpentes, ad quorū pla-
gas & mortes plurimorum, * Venerunt ad
Moysen, atq; dixerunt: Peccauimus, quia lo-
cuti sumus contra Dominum & te: ora vt
tollat a nobis serpētes. Orauitq; Moyses pro
populo, * Et locutus est Dominus ad eū: Fac
serpentem æneum, & pone eum pro signo:
qui percussus aspexerit eum, viuet. * Fecit er-
go Moyses SERPENTEM ÆNEVM, & po-
suit eum pro signo: quem cum percussi aspi-
cerent, sanabantur. * Profectiq; filij Israel ca-
stramentati sunt in Oboth. * Vnde egressi fi-
xere tentoria in Ieabarim, in solitudine, quæ
respicit Moab contra orientalem plagam. *
Et inde mouentes, venerunt ad torrentē Za-
red. * Quem relinquentes castramentati sūt
contra Arnon, quæ est in deserto, & promi-
net in finibus Amorrhæi. siquidem Arnon
terminus est Moab, diuidens Moabitas &
Amorrhæos. * Vnde dicitur in libro bello-
rum Domini: Sicut fecit in mari rubro, sic fa-
ciat in torrentibus Arnon. * Scopuli torren-
tium inclinati sunt, vt requiescerent in Ar,
& recumberent in finibus Moabitarum: *
Ex eo loco apparuit puteus, super quo locu-
tus est Dñs ad Moysen: Congrega populum,
& dabo ei aquam. * Tunc cecinit Israel car-
men istud: Ascendat puteus. Concinebant:
Puteus, quem foderunt principes, & para-
uerunt

Exod. 17. b.
1. 6.
1. 77. b.
1. 3.
1. Cor. 10.
1. 4.
Deut. 1. f.
17.

* Sap. 16. 2.
1. Cor. 10. 4.
1. 4. 16. 5. 2.
11.

* 1. 1. b. 14.

* Iud. 1. 13.
c. 15.

* 1. 1. 11. c.
18.
Deut. 31. 8.
10.

uerūt duces multitudines in datore legis, & in baculis suis. De solitudine, Marthana. * 19 De Marthana in Nahaliel de Nahaliel in Bahamoch. * De Bamoth, vallis est in regione Moab, in vertice Phasga, quod respicit cōtra desertum. * Misit autem Israel nuntios ad 21 Schon regem Amorrhæorum, dicens: * Obsecro, vt transire mihi liceat per terram tuā: non declinabimus in agros & vineas, nō bibemus aquas ex puteis, via regia gradiemur, donec trāseamus terminos tuos. * Qui 23 concedere noluit, vt transiret Israel per fines suos: quin potius exercitu congregato, egressus est obuiam in desertum, & venit in Iala, pugnavitq; contra eum. * A quo percussus est in ore gladij, & possessa est terra eius ab Arnon vsq; Ieboc, & filios Ammon: quia forti præsidio tenebantur termini Ammonitarum. * Tulit ergo Israel omnes ciuitates eius, & habitavit in vrbibus Amorrhæi, in Hesebō scilicet, & viculis eius. * Vrbes Hesebon fuit Schon regis Amorrhæi, qui pugnavit contra regem Moab: & tulit omnē terram, quę ditionis illius fuerat, vsq; Ar-

27 non. * Idcirco dicitur in Prouerbio, Venite in Hesebō, & edificetur, & construat ciuitas 28 Schon. * Ignis egressus est de Hesebon, flamma de oppido Schon, & deuorauit Ar Moabitaram, & habitatores excellorū Arnon. * Vt tibi Moab: perilli popule Chamos. Dedit filios eius in fugam, & filias in captiuitatem, regi Amorrhæorum Schon. * Iugum ipsorum disperxit ab Hesebon vsq; Dibon, lassī peruenerunt in Nophe, & vsq; Medaba. 31 Habitauit itaq; Israel in terra Amorrhæi. * Misitq; Moyses, qui explorarent Iazer cuius ceperunt viculos, & possederunt habitatores. * Verteruntq; se, & ascenderunt per viā Balan, & occurrit eis Og rex Basan cum 34 omni populo suo, pugnaturus in Edrai. * Dixitq; Dominus ad Moysen: Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi illum, & omnem populum, ac terram eius: faciesque illi sicut fecisti Schon regi Amorrhæorum habitatori Hesebon. * Percusserunt igitur & hunc cum filiis suis, vniuersumque populum eius vsque ad interuicem, & possederunt terram illius.

* Iudic. 11.
c. 11.
p. Reg. 11.
h. 7.

* Deut. 3. a.
1. ag. b. 7.

C A P. XXII.

Bis vocatur Balaam ariolus à Balac rege Moab, vt israelitis malediceret: quom Angelus aſinus loquens corripit.

Profectiq; ea stramentati sunt in campe- 1 stribus Moab, vbi trans Iordanem Ieri-cho sita est. * Videns autem Balac filius Sephor omnia, quę fecerat Israel Amorrhæo, * Et quod pertimuisse eū Moabite, & impetum eius ferre non possent, * Dixit ad maiores natu Madian: Ita delebit hic populus omnes, qui in nostris finibus commoratur, quo modo solet bos herbas vsq; ad radices carpere. Ipse erat eo tempore rex in Moab. * Misit ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum, qui habitabat super flumen terrę filiorū Ammon, vt vocarent eū, & dicerent:

Ecce egressus est populus ex Ægypto, qui operuit superficiem terrę, sedens cōtra me. 6 Veni igitur, & maledic populo huic, quia fortior me est: si quo modo possim percutere & eijcere eum de terra mea: noui enim quod benedictus sit, cui benedixeris, & maledictus, in quem maledicta congeſſeris. * Perrexeruntque seniores Moab, & maiores natu Madian, habentes diuinationis pretiū in manibus. Cumq; venissent ad Balaam, & narraſſent ei omnia verba Balac: * Ille respondit: Manete hic nocte, & respondebo quidquid mihi dixerit Dominus. Manentibus autem illis apud Balaam, venit Deus, & ait ad eum: * Qui sibi voluit homines isti apud te? Respondit: Balac filius Sephor rex Moabitarum iulit ad me, * Dicens: Ecce populus,

* Deut. 3. c.
26.
Iudic. 11. d.
10. A

* Amos 1.
c. 9.
p. 14. c. 1.

* Is. 14. b.
9.

pulus, qui egressus est de Ægypto, operuit
superficiem terræ: veni, & maledic ei, si quo
modo possim pugnās abigere cum. * Dixitq; 12
Deus ad Balaam: Noli ire cum eis, neq; ma-
ledicas populo: quia benedictus est. * Qui 13
manē confurgens dixit ad principes: Ite in
terram vestram, quia prohibuit me Dñs ve-
nire vobiscum. * Reuersi principes dixerunt 14
ad Balac: Nolu it Balaam venire nobiscum.
* Rursū ille multo plures & nobiliores, quā 15
ante miserat, misit. * Qui cum venissent ad 16
Balaam, dixerunt: Sic dicit Balac filius Se-
phor: Ne cuncteris venire ad me: * Paratus 17
sum honorare te, & quidquid volueris, da-
bo tibi: veni, & maledic populo isti. * Respō- 18
dit Balaam: Si dederit mihi Balac plenā do-

* Isr. 14 c.
31.

mum suam argenti & auri, non potero im-
mutare verbū Dñi Dei mei: vt plus, vel mi-
nus loquar. * Obsecro, vt hic maneatis etiā
hac nocte, & scire queam, quid mihi rursum
20 respondeat Dominus. * Venit ergo Deus ad
Balaam nocte, & ait ei: Si vocare te venerūt
homines isti, surge, & vade cum eis: ita dun-
21 taxat, vt quod tibi precepero, facias. * Surre-
xit Balaam mane, & strata asina sua pro-
22 sectus est cum eis. * Et iratus est Deus. Ste-
titq; Angelus Dñi in via contra Balaam, qui
insidebat asinæ, & duos pueros habebat se-
23 cum. * Cernens asina Angelum stantem in
E via, euaginato gladio, auerit se de itinere, &
ibat per agrum. Quam cum verberaret Ba-
24 laam, & vellet ad semitam reducere, * Stetit

1. Pet. 2, c.
15.

Angelus in angustijs duarum maceriarum,
quibus vineæ cingebantur. * Quem videns 25
asinus, iunxit se parieti, & attriuit sedētis pe-
dem. At ille iterum verberabat eam. * Et ni- 26
hilominus Angelus ad loci angustum tran-
siens, vbi nec ad dexteram, nec ad sinistram
poterat deuiare, obuius stetit. * Cumq; vidis 27
set asina stātem Angelum, concidit sub pe-
dibus sedentis: qui iratus, vehementius cæ-
debat fuste latera eius. * Aperuitq; Dñs os a- 28
sinæ, & locuta est: Quid feci tibi? cur percu-
tis me? ecce iam tertio: * Respondit Balaam. 29
Quia commercuisti, & illuisti mihi: vinam F
habere m gladium, vt te percuterem. * Dixit 30
asinus: Nonne animal tuum sum, cui semper
sedere consueuisti vsq; in præsentem diem?
dic quid simile vnquam fecerim tibi? At ille
ait: Nunquam. * Protinus aperuit Dñs ocu- 31
los Balaam, & vidit Angelum stantē in via
euaginato gladio, adorauitq; eum pronus in
terra. * Cui Angelus: Cur inquit, tertio ver- 32
beras asinam tuam? Ego veni, vt aduersarer
tibi, quia perversa est via tua, mihiq; cōtra-
ria. * Et nisi asina declinasset de via, dans lo- 33
cum resistenti, te occidissē, & illa viueret.

34 * Dixit Balaam: Peccaui, nesciens, quod tu
stares contra me: & nunc si displicet tibi, vt
35 vadam, reuertar. * Ait Angelus: Vade cum
istis, & caue ne aliud, quam præcepero tibi,
36 loquaris. Iuit igitur cū principibus. * Quod
G cum audisset Balac, egressus est, in occur-
sū eius, in oppido Moabitaram, quod situm est
37 in extremis finibus Arnon. Dixitq; ad Ba-
laam. Misi nuntios, vt vocarem te, cur non
statim venisti ad me? an quia mercedem ad-
38 uentui tuo reddere nequeo? Cui ille respon-
dit: Ecce adsum: nunquid loqui potero
39 aliud, nisi quod Deus posuerit in ore meo.
Perrexerunt ergo simul, & venerunt in vr-
bem, quæ in extremis regni eius finibus
40 erat. * Cumq; occidisset Balac boues & oues,
misit ad Balaam, & principes qui cum eo
41 erant, munera. * Mand autem factū duxit
eum ad excelsa Baal, & intutus est extre-
mam partem populi.

C A P. XXIII.

Balaam, extruētis aris parat se ad maledicen-
dum Hebrais, sed loco maledictionis benedictio
semel, ac iterum populo Israel, multa de illo
vaticinatur.

Di-

Dixitq; Balaam ad Balac: Ædifica mihi hic septem Aras, & para totidem vitulos, eiusdemq; numeri arietes. * Cumq; fecisset iuxta sermonem Balaam, imposuerit simul vitulum & arietem super aram. * Dixitq; Balaam ad Balac: Sea paulisper iuxta holocaustum tuum, donec vadam, si forte occurrat mihi Dñs, & quodcunq; imperauerit, loquar tibi: Cumq; abiisset velociter, occurrit illi Deus: Locutusq; ad eum Balaam: Septem, inquit, aras erexi, & imposui vitulum & arietem desuper. * Dominus autē posuit verbū in ore eius, & ait: Reuertere ad Balac, & hæc loqueris. * Reuersus inuenit statem Balac iuxta holocaustum suum, & omnes principes Moabitarum: * Assumptaq; parabola sua, dixit: De Aram adduxit ad me Balac rex Moabitarum, de moribus Orientis. Veni inquit, & maledic Jacob: propterea, & detestare Israel. * Quo modo maledicam, cui non maledixit Deus? Qua ratione detester, quem Dñs non detestatur? * De summis silicibus videbo eum, & de collibus considerabo illum. Populus solus habitabit, & inter gentes non reputabitur. * Quis dinumerare possit puluerem Jacob, & nosse numerum stirpis Israel? Moriatur anima mea morte iustorum, & fiant nouissima mea horum similia. * Dixitq; Balac ad Balaam: Quid est hoc quod agis? Ut malediceres inimicis meis, vocauit te, & tu es contrario benedicens eis. * Cui ille respondit: Num aliud possum loqui, nisi quod iusserit Dñs? * Dixit ergo Balac: Veni mecum in alterum locum, vnde partem Israel videas, & totum videre non possis, inde maledicito ei. * Cumq; dixisset eum in locum sublimem, super verticem montis Phasga, ædificauit Balaam septem aras, & imposuit supra vitulum, atq; arietem. * Dixit ad Balac: Sea hic iuxta holocaustum tuum, donec ego obuius pergam. * Cui cum Dñs occurrisset, posuissetq; verbum in ore eius, ait: Reuertere ad Balac, & hæc loqueris ei. * Reuersus inuenit eum statem iuxta holocaustum suum, & princeps Moabitarum cum eo. Ad quem Balac: Quid, inquit, locutus est Dñs? * At ille assumpta parabola sua, ait: Sea Balac & ancilula, audi fili Sephor: * Non est Deus quasi homo, vt metiatur: nec vt filius hominis, vt mutetur. Dixit ergo, & non faciet: locutus est, & non implebit. * Ad benedicendum adductus sum, benedictionem prohibere non valeo. * Non est idolum in Jacob, nec videtur simulachrum in Israel, Dñs Deus eius cum eo est, & clangor victoriæ regis in illo. * Deus eduxit illum de Ægypto, cuius fortitudo similis est rhinocerotis. * Non est augurium in Jacob, nec diuinitas in Israel. Temporibus suis dicitur Jacob & Israeli, quid operatus sit Deus, * Ecce populus, vt leæna consurget, & quasi leo

erigetur: non accubabit, donec deuoret prædam, & occisorum sanguinem bibat. * Dixitque Balac ad Balaam: Nec maledicas ei, nec benedicas. * Et ille ait: Nonne dixi tibi, quod quidquid mihi Deus imperaret, hoc facerem? * Et ait Balac ad eum: Veni & ducam te ad aliū locum: si forte placeat Deo, vt inde maledicas eis. * Cumq; duxisset eum super verticem montis Phogor, qui respicit solitudinem, * Dixit ei Balaam: Ædifica mihi hic septem aras, & para totidem vitulos, eiusdemque numeri arietes. * Fecit Balac, vt Balaam dixerat: imposuitq; vitulos & arietes per singulas aras.

C A P. XXIV.

Balaam tertio benedicit, & prospera variatur de Israel, & de Christo: item de Amalecitis, Cinais, & Romanis vastandis, ac perendis.

Cumq; vidisset Balaam, quod placeret Dño, vt benediceret Israeli, nequaquam abiit, vt ante perrexerat, vt augurium quæret: sed dirigens contra desertum vultum suum, * Et eleuans oculos, vidit Israel in tentorijs commorantem per tribus suas: & irruente in se spiritu Dei, * Assumpta parabola ait: Dixit Balaam filius Beor: dixi homo, cuius obturatus est oculus: * Dixit auditor sermonum Dei, qui visionem omnipotentis intuitus est, qui cadit, & sic aperiantur oculi eius: * Quam pulchra tabernacula tua Jacob, & tentoria tua Israel! * Vt valles nemorosa, vt horti iuxta fluuios irrigui, vt tabernacula, quæ fixit Dñs, quasi cedri propè aquas: * Fluet aqua de fistula eius, & semel illius erit in aquas multas. Tolletr propter Agag, rex eius, & auferetur regnum illius. * Deus eduxit illum de Ægypto, cuius fortitudo similis est rhinocerotis. * Deuorabunt gentes hostes illius, ossaq; eorū confringent, & perforabunt sagittis. * Accubans dormiuit, vt leo, & quasi leæna, quæ suscitare nullus audebit: Qui benedixerit tibi, erit & ipse benedictus: qui maledixerit, in maledictione reputabitur. * Iratusq; Balac contra Balaam, complofis manibus ait: Ad maledicendum inimicis meis vocauit te, quibus es contrario tertio benedixisti. * Reuertere ad locum tuum. Decreueram quidem magnifice honorare te, sed Dñs priuauit te honore disposito. * Respondit Balaam ad Balac: * Nonne nuncijs tuis, quos misisti ad me, dixi: * Si dederit mihi Balac plenam domum suā argenti & auri, non potero præterire sermonem Domini Dei mei, vt vel boni quid vel mali proferam ex corde meo: sed quidquid Dominus dixerit, hoc loquar? * Verumtamē pergens ad populum meum, dabo consiliū, quid populus tuus populo huic faciat ex tremo tempore. * Sumpta igitur parabola, rursum

rursum ait: Dixit Balaam filius Beor: Dixit homo, cuius obcuratus est oculus: * Dixit auditor sermonum Dei, qui nouit doctrinā Altissimi, & visiones Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet oculos. * Videbo eum, sed non modo: intuebor illum, sed non propē. ORIETVR STELLA ex Iacob, & cōsurget virga de Israel: & percutiet duces Moab, vastabitq; omnes filios Seth. * Et erit Idumza possessio eius: hzreditas Seir cedet D inimicis suis: Israel verò fortiter aget. * De Iacob erit, qui dominetur, & perdat reliquias ciuitatis. * Cumq; vidisset Amalec, assumens parabolam, ait: Principium gentiū Amalec, cuius extrema perdentur. * Vidit quoq; Cinzum: & assumpta parabola, ait: Robustum quidem est habitaculū tuum: sed si in petra posueris nidum tuum, * Et fueris electus de stirpe Cin, quamdiu poteris permanere? Assur enim capiet te. * Assumptaq; parabola iterum locutus est: Heu, quis victurus est, quando ista faciet Deus? * Veniet in trirēnibus de Italia, superabunt Assyrios, vastabuntq; Hebræos, & ad extremum etiam ipsi peribunt. * Surrexitque Balaam, & reuersus est in locum suum: Balac quoq; via, qua venerat, redijt.

C A P. X X V.

Ob fornicationem Israel cum Moabitibus, & Madianitis iubet Deus principes suspendi, & perire de plebe 24. millia: ipsique Phinees dat promercedē perpetuū sacerdotiū, eo quod diuino zelo Zabri & Cozbi pugione confodisset.

Morabatur autem eo tempore Israel in Setim, & fornicatus est populus cum filiabus Moab, * Quæ vocauerunt eos ad sacrificia sua. At illi comederunt & adorauerunt deos earum. * Initiatusq; est Israel Beelphegor, & iratus Dñs, * Ait ad Moysen: Tolle cunctos principes populi, & suspende eos contra solem in patibulis, vt auertatur furor meus ab Israel. * Dixitq; Moyses ad Iudices Israel. Occidat vnusquisque proximos suos, qui initiati sunt Beelphegor. * Et ecce vnus de filijs intrauit coram fratribus suis ad scortum Madianitidem, vidente Moyse, & omni turba filiorum Israel, qui flebāt ante fores tabernaculi. * Quod cum vidisset Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis, surrexit de medio multitudinis, & arrepto pugione, * Ingressus est post virū Israelitem in lupanar, & perfodit ambos simul, virum scilicet & mulierem in locis genitalibus. Cessauitq; plaga à filijs Israel: * Et occisi sunt vigintiquatuor millia hominum. * Dixitq; Dñs ad Moysen: * Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis auertit iram meā à filijs Israel: quia zelo meo commotus est contra eos, vt non ipse delerem filios Israel in zelo meo. * Idcirco loquere ad eum: Ecce

do ei pacem foederis mei, * Et erit tam ipsi quàm semini eius pactum sacerdotij sempiternum, quia zelatus est pro Deo suo, & expiauit scelus filiorum Israel. * Erat autem nomen viri Israelitæ, qui occisus est cū Madianitide, Zabri filius Salu, dux de cognatione & tribu Simeonis. * Porro mulier Madianitis, quæ pariter interfecta est, vocabatur Cozbi, filia Sur principis nobilissimi Madianitarum. * Locutusq; est Dñs ad Moy. sen, dicens: * Hostes vos sentiant Madianitæ, & percutite eos: * Quia & ipsi hostiliter egerunt contra vos, & decipere insidijs per idolum Phogor, & Cozbi filiam ducis Madian sororem suam, quæ percussa est in die plagæ pro sacrilegio Phogor.

C A P. X X V I.

Numerantur Israelitæ per singulas tribus, qui bello apti sunt terram promissionis ingressuri: & iuxta hanc dinumerationem subetur illis terra dimidi.

Postquam noxiorum sanguis effusus est, dixit Dñs ad Moysen & Eleazarū filium Aaron sacerdotem. * Numerate omnē summam filiorū Israel à viginti annis & supra, per domos & cognationes suas, cunctos, qui possunt ad bella procedere. * Locuti sūt, itaq; Moyses & Eleazar sacerdos in campis tribus Moab super Iordanem contra Iericho, ad eos, qui erāt. * A viginti annis & supra sicut Dñs imperauerat, quorum ille est numerus: * Ruben primogenitus Israel. huius filius Henoch, à quo familia Phalluitarum: * Et Helron, à quo familia Henochitarum: & Phallu, à quo familia Helronitarum; & Charmi, à quo familia Charmitarū. * Hæ sunt familie de stirpe Ruben: quarum numerus inuentus est, quadraginta tria millia & septingenti triginta. * Filius Phallu, Eliab. * Huius filij, Namuel, & Dathan & Abiron. isti sunt Dathan & Abiron principes populi, qui surrexerunt contra Moysen & Aaron in seditione Core, quando aduersus Dñm rebellauerunt: * Et aperiens terra os suum deuorauit Core, morietibus plurimis, quando combussit ignis ducentos quinquaginta viros. Et factum est grande miraculū, * Vt, Core pereunte, filij illius non perirent. * Filij Simeon per cognationes suas: Namuel, ab hoc familia Namuelitarum: Iamin, ab hoc familia Iachinitarum: * Zare, ab hoc familia Zareitarum: Saule ab hoc familia Saulitarum. * Hæ sunt familie de stirpe Simeon, quarū omnis numerus fuit, viginti duo millia duceti. * Filij Gad per cognationes suas: Sephon, ab hoc familia Sephonitarum: Aggi, ab hoc familia Aggitarum: Suni, ab hoc familia Sunitarum: * Ozni, ab hoc familia Oznitarum: Her, ab hoc familia Heritarum: * Arod, ab hoc familia Aroditarum: Ariel, ab hoc

* Mat. 1. 1. 2.

* Dan. 11. c. 11.

* Ios. 11. d. 27.
* Deut. 4. 1.
* Exod. 32. 27.

* 1. Mach. 2. c. 16.

* Psal. 109. c. 10.

* 1. Cor. 10. b. 8.

* Eccli. 49. d. 18.
* 1. Mach. 2. c. 34.

* 1. Mach. 2. c. 34.

* Sap. 1. c. 1.

* Gen. 46. a.
* Exod. 6. b.
* 1. Mach. 2. c. 14.

* Sap. 16. a.

ab hac familia Arielitarum. * Iste sunt fami-
 liz Gad, quarum omnis numerus fuit, qua-
 draginta millia quingenti. * Filij Iuda, Her
 & Naâ, qui ambo mortui sunt in terra Cha-
 naan. * Fueruntq; filij Iuda, per cognationes
 suas: Sela, à quo familia Selaitarum: Phares
 à quo familia Pharesitarum: Zare, à quo fa-
 milia Zareitarum. * Porro filij Phares: Hef-
 ron, à quo familia Hefronitarum. & Hamul,
 à quo familia Hamulitarum. * Iste sunt fa-
 miliz Iuda, quarum omnis numerus fuit se-
 ptuaginta sex millia quingenti. * Filij Issa-
 char per cognationes suas: Thola, à quo fa-
 milia Tholaitarum: Phua, à quo familia Phu-
 litarum: * Iasub, à quo familia Iasubitarum: 24
 Semran, à quo familia Semranitarum. * He
 sunt cognationes Issachar, quarum numerus
 fuit, sexaginta quatuor millia trecenti. * Fi- 26
 lij Zabulô per cognationes suas. Sared, à quo
 familia Sareditarum: Elon à quo familia E-
 lonitarum: Ialel, à quo familia Ialelitarum. * 27
 Hæ sunt cognat. ones Zabulon, quarum nume-
 rus fuit, sexaginta millia quingenti. * Filij Io- 28
 seph per cognationes suas, Manasse & E-
 phraim, * De Manasse ortus est Machir, à 29
 quo familia Machiritarum. Machir genuit D
 Galaad, à quo familia Galaaditarum. * Ga- 30
 laad habuit filios: Iezer, à quo familia Ieze-
 ritarum: & Helec, à quo familia Helecitarum.
 * Et Asriel, à quo familia Asrielitarum: & Se- 31
 chem, à quo familia Sechemitarum: Et Se- 32
 mida, à quo familia Semidaitarum: & Heph-
 er, à quo familia Hepheritarum. * Fuit autè He- 33
 pher pater Salphaad, qui filios nō habebat,
 sed tantum filias, quarum ista sūt nomina: Maala,
 & Nola, & Hegla, & Melcha, & Therfa. * He 34
 sūt familiae Manasse, & numerus earum, quin-
 quaginta duo millia septingenti. * Filij autem 35
 Ephraim per cognationes suas, fuerūt hi: Su-
 thala, à quo familia Suthalaitarum: Becher, à
 quo familia Becheritarum: Thebè, à quo fa-
 milia Thebenitarum. * Porro filius Sutha- 36
 la fuit Heran, à quo familia Heranitarum. * 37
 Hæ sunt cognationes filiorum Ephraim, qua-
 rum numerus fuit, triginta duo millia quin-
 genti. * Iste sunt filij Ioseph per familias suas. 38
 Filij Benjamin in cognationibus suis: Bela, à
 quo familia Belaitarum: Asbel, à quo fami-
 lia Asbelitarum: Ahiram, à quo familia Ahi-
 ramitarum: * Supham, à quo familia Supha- 39
 mitarum: Hupham, à quo familia Hupha-
 mitarum. * Filij Bela: Hered, & Noeman. De 40
 Hered, familia Hereditarum: de Noeman,
 familia Noemanitarum. * Hi sunt filij Be- 41
 niamin per cognationes suas, quorum nume-
 rus fuit, quadraginta quinq; millia sexcenti.
 * Filij Dan per cognationes suas: Suham, à 42
 quo familia Suhamitarum. hæ sunt cogna-
 tiones Dan per familias suas. * Omnes forte 43
 Suhamitæ, quorum numerus erat, sexaginta

44 quatuor millia quadringenti. * Filij Aser per
 cognationes suas: Lemna, à quo familia Lem-
 naitarum: Iessui, à quo familia Iessuitarum:
 45 Brie à quo familia Brieitarum. * Filij Brie:
 Heber, à quo familia Heberitarum: & Mel-
 46 chiel, à quo familia Melchielitarum. Nomē
 47 autem filiarum Aser, fuit Sara. * Hæ cognationes
 filiorum Aser, & numerus eorum, quinquaginta
 48 tria millia quadringenti. * Filij Nephthali
 E per cognationes suas: Iessiel, à quo familia Ie-
 49 sielitarum: Guni, à quo familia Gunitarum: *
 Ieser, à quo familia Ieseritarum: Sellem, à
 50 quo familia Sellemitarum. * Hæ sunt cogna-
 tiones filiorum Nephthali per familias suas:
 quorum numerus quadraginta quinq; mil-
 51 lia quadringenti. * Iste est summa filiorum
 Israel, qui recensiti sunt, sexcenta millia, &
 52 millia septingenti triginta. * Locutusq; est
 53 Dñs ad Moysen, dicēs: * Iste dividetur ter-
 ra iuxta numerum vocabulorum in posses-
 54 siones suas. * Pluribus maiorem partem da-
 bis, & paucioribus minorem: singulis, sicut
 55 nunc recensiti sunt, tradetur possessio: * Ita
 duntaxat ut fors terram tribus dividat &
 56 familijs. * Quidquid forte contigerit, hoc
 57 vel plures accipiat, vel pauciores. * Hic quo-
 que est numerus filiorum Levi per familias
 suas. Gerson, à quo familia Gersonitarum:
 Caath, à quo familia Caathitarum: Merari,
 58 à quo familia Meraritarum. * Hæ sunt fami-
 liz Levi: Familia Lobni, familia Hebroni, fa-
 milia Moholi, familia Musi, familia Core. At
 59 verò Caath genuit Amram: * Qui habuit v-
 G xorem Iochabed filiam Levi, quæ nata est
 ei in Ægypto. hæc genuit Amram viro suo
 filios, Aaron, & Moysen, & Mariam sororem
 60 eorum. * De Aaron orti sunt Nadab & Abiu,
 61 & Eleazar & Ithamar. * Quorum Nadab &
 Abiu mortui sunt, cum obtulissent ignem
 62 alienum coram Dño. * Fueruntque omnes,
 qui numerati sunt, viginti tria millia gene-
 ris masculini, ab vno mense, & supra: quia
 non sunt recensiti inter filios Israel, nec eis
 63 cum ceteris data possessio est. * Hic est nu-
 merus filiorum Israel, qui descripti sunt à
 Moyse & Eleazaro sacerdote, in campistri-
 64 bus Moab supra Iordanem contra Iericho. *
 Inter quos, nullus fuit eorum, qui ante nume-
 rati sunt à Moyse & Aaron in deserto Sinai.
 65 * Prædixerat enim Dñs, quod omnes more-
 rētur in solitudine: Nullusq; remāsit ex eis,
 nisi Caleb filius Iephone, & Iosue filius Nū.

C A P. X X V I I.

*Filia Salphaad, deficiente prole mascula, patri
 succ. dunt in hereditatem: dicit Dominus
 Moysen moriturum, ubi ex monte Abarim
 terram promissionis conspexerit, sibi que in
 ducatur populi subleuaret Iosue.*

A Ccesserunt autem filiz Salphaad, filij
 A Hephher, filij Galaad, filij Machir, filij
 Ma-

* Exod. 6. c.
17.

* Sup. 1. a.
4.
Leuit. 10. a.
1.
1. Par. 24. a.
2.

* 1. Cor. 10.
8. 5.
* Sup. 14. d.
17. 24.

* Sup. 26. d.
11.

* Gen. 38. 2.

* Ios. 17. c.
1.

* Ios. 17. 2.
1.

* Ios. 17. 8.
1.

pletis hebdomadibus, venerabilis & sancta
erit: omne opus servile non facietis in ea. * 27
Offeretisq; holocaustum in odorem suavis-
simum Dño, vitulos de armento duos, arie-
tem vnum, & agnos anniculos immacula-
tos septem. * Atq; in sacrificijs eorum, simile 28
oleo consperſæ tres decimas per singulos vi-
tulos, per arietes duas, * Per agnos decimā 29
decimæ, qui simul sunt agni septem, hircum
quoq; * Qui mactatur pro expiatione: præter 30
holocaustum sempiternum & liba eius. * 31
Immaculata offeretis omnia cum libationi-
bus suis.

C A P. X X I X.

*Solemnitates mensis septimi, & quid in eis offe-
rendum sit: nempe solemnitas tubarum, ex-
piationis, & tabernaculorum, quæ octo diebus
varias habent oblationes.*

Mensis etiam septimi prima dies vene-
rabilis & sancta erit vobis. omne o-
pus servile non facietis in ea, quia dies clan-
goris est & tubarum. * Offeretisq; holocau-
stum in odorem suavissimum Dño, vitulum
de ramento vnum, arietem vnum, & agnos
anniculos immaculatos septem. * Et in sacri-
ficijs eorum, simile oleo consperſæ tres de-
cimas per singulos vitulos, duas decimas
per arietem, * Vnam decimam per agnum, 4
qui simul sunt agni septem: * Et hircum pro
peccato, qui offertur in expiationem populi,
* Præter holocaustum calendarum cum sa-
crificijs suis, & holocaustum sempiternum
cum libationibus solitis. eisdẽ ceremonijs
offeretis in odorem suavissimum incensum
Dño. * Decima quoq; dies mensis huius sep-
timi erit vobis sancta, atq; venerabilis, & af-
fligetis animas vestras: omne opus servile nõ
facietis in ea. * Offeretisq; holocaustum Dño 8
in odorem suavissimum, vitulum de armẽ-
to vnum, arietem vnum, agnos anniculos
immaculatos septem: * Et in sacrificijs eorũ, 9
similæ oleo consperſæ tres decimas per sin-
gulos vitulos, duas decimas per arietem, * 10
Decimam decimæ per agnos singulos, qui
sunt simul agni septem: * Et hircum pro pec- 11
cato, absq; his, quæ offerri pro delicto solent
in expiationem, & holocaustum sempiter-
num, cum sacrificio & libaminibus eorum.
* Quintadecima verò die mēsis septimi, quæ 12
vobis sancta erit, atq; venerabilis, omne o-
pus servile non facietis in ea, sed celebra-
bitis solemnitatem Dño septem diebus. * Offe- 13
retisq; holocaustum in odorem suavissimũ
Dño, vitulos de armento tredecim, arietes
duos, agnos anniculos immaculatos qua-
tuordecim: * Et in libamentis eorum, simile 14
oleo cõsperſæ tres decimas per vitulos sin-
gulos, qui sunt simul vituli tredecim: & duas
decimas aietì vno, idest, simul arietibus
duobus. * Et decimam decimæ agnis singu- 15

• Lm. 16. g.
30 & 31. c.
24.

16 lis, qui sunt simul agni quatuordecim: * Et
C hircum pro peccato, absq; holocausto sem-
17 piterno, & sacrificio, & libamine eius. * In
die altero offeretis vitulos de armento duo-
decim, arietes duos, agnos anniculos imma-
18 culatos quatuordecim: * Sacrificiaq; & liba-
mina singulorum per vitulos & arietes &
19 agnos ritè celebrabit: * Et hircũ pro pec-
cato, absq; holocausto sempiterno, sacri-
20 cioq; & libamine eius. * Die tertio offeretis
vitulos vndecim, arietes duos, agnos anni-
21 culos immaculatos quatuordecim: * Sacri-
ficiaq; & libamina singulorum per vitulos
22 & arietes & agnos ritè celebrabit: * Et hir-
cum pro peccato, absq; holocausto sempi-
23 terno, sacrificioq; & libamine eius. * Die
quarto offeretis vitulos decem, arietes duos,
agnos anniculos immaculatos quatuorde-
24 cim: * Sacrificiaq; & libamina singulorum
per vitulos & arietes & agnos ritè celebra-
25 bit: * Et hircum pro peccato, absq; holo-
causto sempiterno, sacrificioq; eius & liba-
26 mine. * Die quinto offeretis vitulos novem,
arietes duos, agnos anniculos immaculatos
27 quatuordecim: * Sacrificiaq; & libamina
singulorum per vitulos & arietes & agnos
28 ritè celebrabit: * Et hircũ pro peccato, abs-
que holocausto sempiterno, sacrificioq; eius
29 & libamine. * Die sexto offeretis vitulos o-
cto, arietes duos, agnos anniculos immacu-
30 lates quatuordecim: * Sacrificiaq; & libami-
na singulorũ per vitulos & arietes & agnos
31 ritè celebrabit: * Et hircum pro peccato,
absq; holocausto sempiterno, sacrificioque
32 eius & libamine. * Die septimo offeretis vi-
tulos & arietes duos, agnos anniculos im-
33 maculatos quatuordecim: * Sacrificiaq; &
libamina singulorum per vitulos & arietes
34 & agnos ritè celebrabit: * Et hircum pro
peccato, absq; holocausto sēpiterno, sacri-
35 cioq; eius & libamine. * Die octavo, qui est
celeberrimus, omne opus servile non facie-
36 tis, * Offerentes holocaustum in odorem
suavissimum Dño, vitulum vnum, arietem
vnum, agnos anniculos immaculatos sep-
37 tem: * Sacrificiaq; & libamina singulorum
per vitulos & arietes & agnos ritè celebra-
38 bit: * Et hircum pro peccato, absq; holo-
causto sempiterno, sacrificioq; eius & liba-
39 mine. * Hæ offeretis Domino in solemnitati-
bus vestris. præter vota & oblationes
spontaneas in holocausto, in sacrificio, in li-
bamine, & in hostijs pacificis.

C A P. X X X.

*De voto, ac iuramento virorum, & quando
puellarum & uxorum vota, seu iuramenta
rata sint, vel irrita.*

Narrauitq; Moyses filiis Israel omnia,
quæ ei Dñs imperarat: * Et locutus est
ad principes tribuum filiorum Israel: Ille
est ser-

est sermo, quem præcepit Dñs: * Si quis vi-
rorum votum Dño viuerit, aut se constrin-
xerit iuramento: non faciet irritum verbum
suum, sed omne, quod promisit, implebit. *
Mulier si quippiam vouerit, & se constrin-
xerit iuramento, quæ est in domo patris sui,
& in ætate adhuc puellari: si cognouerit pa-
ter votum, quod pollicita est, & iuramentū
quo obligauit animam suā, & tacuerit, voti
rea erit: * Quidquid pollicita est & iurauit,
opere complebit. * Sin autem, statim ut au-
dierit, contradixerit pater: & vota & iura-
menta eius irrita erunt, nec obnoxia tenebi-
tur sponsioni, eo quod contradixerit pater. *
Si maritum habuerit, & vouerit aliquid, &
semel de ore eius verbum egrediens animā
eius obligauerit iuramento: * Quo die audie-
rit vir, & nō contradixerit, voti rea erit, red-
detq; quodcunq; promiserat. * Sin autem au-
diens statim contradixerit, & irritas fecerit
pollicitationes eius, verbaq; quibus obstrin-
xerat animam suam: propitius erit ei Dñs. *
Vidua & repudiata quidquid vouerint, red-
dent. * Vxor in domo viri cum se voto con-
strinxerit, & iuramento, * Si audierit vir, &
tacuerit, nec contra dixerit sponsioni, red-
det quodcunq; promiserat. * Sin autem ex-
templō contradixerit, nō tenebitur promif-
sionis rea: quia maritus contradixit, & Dñs
ei propitius erit. * Si vouerit, & iuramento
se constrinxerit, ut per ieiunium, vel cetera-
rum rerum abstinentiam, affligat animam
suam, in arbitrio viri erit, ut faciat, siue non
faciat. * Quod si audiens vir tacuerit, & in
alteram diem distulerit sententiam: quid-
quid vouerit, atq; promiserat, reddet: quia
statim ut audiuit, tacuit. * Sin autem contra-
dixerit, postquam relcuiuit, portabit ipse ini-
quiritatem eius. * Istæ sunt leges, quas consti-
tuit Dominus Moyse, inter virum & vxor-
em, inter patrem & filiam, quæ in puellari
adhuc ætate est, vel quæ manet in parentis
domo.

C A P. X X X I.

*Cafis Madianitis iussu Dei, virgines solæ reſer-
uantur: substantia ex aquo diuiditur pu-
gnantibus & plebi, primitia Sacerdoti, ac
Leuitis traduntur, gratia Deo cum donarijs
offeruntur, quod nullus Hebræorum occubuit.*

Locutusq; est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Vlciſcere prius filios Israel de A-
Madianitis, & sic colligeris ad populū tuū. *
Statimq; Moyses, Armate, inquit, ex vobis
viros ad pugnam, qui possint vltionem Dñi
expetere de Madianitis. * Mille viri de singu-
lis tribubus eligantur ex Israel, qui mittantur
ad bellum. * Dederuntq; millenos de singu-
lis tribubus, idest, duodecim millia expedi-
torum ad pugnam. * Quos misit Moyses cū
Phinces filio Eleazari sacerdotis, vasa quoq;

sancta, & tubas ad clangendum tradidit ei.
Cumq; pugnaſſent contra Madianitas, atq;
vicissent, omnes mares occiderunt. * Et re-
ges eorum, Eui, & Recem, & Sur, & Hur, &
Rebe, quinq; principes gentis: Balaam quoq;
filium Beor interfecerunt gladio. * Coepe-
runtq; mulieres eorum, & paruulos, omnia-
que pecora, & cūctam supellectilem, quid-
quid habere potuerant, depopulati sunt: *
Tam vrbes, quā viculos & castella flāma
cōsumpsit. * Et tulerunt prædam, & vniuer-
sa, quæ ceperant, tam ex hominibus, quā
ex iumentis. * Et adduxerunt ad Moysen, &
Eleazarum sacerdotem, & ad omnem mul-
titudinem filiorum Israel. reliqua autē vtē-
silia portauerunt ad castra in campeſtribus
Moab iuxta Iordanem contra Iericho. * E-
gressi sunt autē Moyses & Eleazar sacerdos,
& omnes principes synagogæ, in occursum
eorum extra castra. * Iratusq; Moyses prin-
cipibus exercitus, tribunis, & ceterionibus,
qui venerant de bello. * Ait: Cur foeminas
reſeruasti? Nonne istæ sunt, quæ deceperūt
filios Israel ad suggestionē Balaam, & præ-
uaricari vos fecerunt in Domino super pec-
cato Phogor, vnde, & percussus est populus?
* Ergo cūctos interficite quidquid est gene-
ris masculini, etiam in paruulis: & mulie-
res, quæ nouerunt viros in coitu, iugulate: *
Puellas autem & omnes foeminas virgines
reſeruate vobis. * Et manete extra castra se-
ptem diebus. Qui occiderit hominē, vel oc-
cisum tetigerit, iustrabitur die tertio & sep-
timo. * Et de omni præda, siue vestimentum
fuerit, siue vas, & aliquid in vtensilia præpa-
ratum, de caprarum pellibus, & pilis, & li-
gno, expiabitur. * Eleazar quoq; sacerdos, ad
viros exercitus, qui pugnauerant, sic locu-
tus est: Hoc est præceptum legis, quod man-
dauit Dñs Moyse: * Aurum, & argentum, &
æſ, & ferrum, & plumbum, & stannum, * Et
omne quod potest trāſire per flammās, igne
purgabitur. quidquid autem ignem nō po-
teſt ſuſtinere, aqua expiationis ſanctificabi-
tur. * Et lauabitis vestimenta veſtra die ſep-
timo, & purificati poſtea caſtra intrabitis. *
Dixit quoq; Dñs ad Moysen: * Tollite ſum-
mam eorum, quæ capta ſunt, ab homine vſ-
que ad pecus, tu & Eleazar ſacerdos & prin-
cipes vulgi. * Diuidesq; ex æquo prædā, inter
eos, qui pugnauerunt, egressiq; ſunt ad bellū:
& inter omnem reliquam multitudinē. * Et
ſeparabis partem Dño ab his, qui pugnaue-
runt & fuerunt in bello, vnā animam de
quingentis, tam ex hominibus, quā ex bo-
bus & aſinis & ouibus. * Et dabis eam Elea-
zaro ſacerdoti, quia primitiæ Dñi ſunt. * Ex
media quoq; parte filiorum Israel accipies
quingageſimum caput hominum, & boſi,
& aſinorum, & ouium, cūctorum animan-
tium,

* Iof. 13. c.
11.* Sap. 15. d.
17.* Iud. 11. b.
11.* Lev. 6. d.
28. & 11. c.
31. & 15. b.
11.* Sap. 15. d.
17.

stium, & edabis ea Leuitis, qui excubāt in custodia tabernaculi Dñi. *Feceruntq; Moy-
ses & Eleazar, sicut praeceperat Dñs. *Fuit
autem praeda, quā exercitus cepit, ouium
sexcenta septuaginta quinq; millia, *Bouū se-
ptuaginta duo millia, *Asinorum sexaginta
millia & milles. *Animę hominum sexcentis
triginta, quę non cognouerant viros, triginta
duo milia. Dataq; est media pars his, qui in
prelio fuerāt, ouium trecenta triginta septē mil-
lia quingēte. *E quibus in partē Dñi suppu-
tatae sunt oues sexcentę septuaginta sex milli-
bus boues septuaginta quinq; *Et de bobus
triginta & sex millibus, boues septuaginta &
duo. *De asinis triginta millibus quingētis,
asinorum sexaginta vnus. *De animabus homi-
nū sedecim millibus cesserunt in partē Dñi
triginta duo animę. *Tradiditq; Moyſes nu-
merum primiciarū Dñi Eleazar sacerdoti,
sicut fuerat ei imperatum. *Ex media parte
filiorum Israel, quā separauerat his, qui in
prelio fuerant. *De media verō parte, quę
cōtigerat reliquę multitudini, deſt, de omi-
bus trecentis triginta septem millibus quin-
gentis. *Et de bobus triginta sex millibus,
Et de asinis triginta millibus quingētis. *Et
de hominibus sedecim millibus. *Tulit
Moyſes quinquagesimū caput, & dedit Le-
uitis, qui excubabant in tabernaculo Dñi, si-
cut praeceperat Dominus. *Cumq; accessis-
sent principes exercitus ad Moyſen, & tri-
buni centurionęq; dixerunt. *Nos serui tui
recensuimus numerum pugnatorum, quos
habuimus sub manu nostra: & ne vnus qui-
dem deſiit. *Ob hanc causam offerimus in
donarijs Dñi singuli, quod in praeda auri
potuimus inuenire, perſicelides & armillas,
annulos & dexteralia, ac murexulas, vt de-
preceris pro nobis Dñm. *Susceperuntque
Moyſes, & Eleazar sacerdotes, omne aurum in
diuerſis speciebus. *Pondo sedecim millia,
sepringentos quinquaginta ſcios, a tribunis
& centurionibus. *Vnusquisq; enim quod
in praeda rapuerat, suum erat. *Et suscep-
tum intulerunt in tabernaculum testimo-
nij, in monumentū filiorū Israel coram Dño.

C A P. XXXII.

*Filij Ruben & Gad & dimidię tribui Manasse,
quod pecoribus abundaret, portio datur trans
Iordanem, modo fratres suos in terram pro-
missionis armati praecedant.*

Filij autē Ruben & Gad habebāt pecora
multa, & erat illius in iumētis infinita
substantia. Cumq; vidissent Iazer & Galaad
aptas animalibus alendis terras, *Venerunt
ad Moyſen, & Eleazarū sacerdotem, & prin-
cipes multitudinis, atq; dixerunt. *Ataroth,
Dibon, & Iazer, & Nemra, Heſebon, & Elea-
le, & Saban, & Nebo, & Beon, *Terra, quam
percussit Dñs in conspectu filiorum Israel,

regio vberima est ad paſtum animalū: &
nos serui tui habemus iumenta plurima: *
Precamurq; si inuenimus gratiam corā te,
vt des nobis famulis tuis eam in possessione-
nem, nec facias nos trāſire Iordanem. *Qui-
bus respondit Moyſes. Nunquid fratres ve-
ſtri ibunt ad pugnam, & vos hic ſedebitis:
Cur ſubuertitis mentes filiorū Israel, ne trā-
ſire audeant in locum, quem eis daturus est
Dñs? *Nonne ita egerunt patres veſtri, quā-
do miſi de Cadesbarne ad explorandā terrā?
*Cumq; veniſſent vſq; ad vallem botri, ſu-
ſtrata omni regione, ſubuerterunt cor filio-
rum Israel, vt non intrarent fines, quos eis
Dñs dedit. *Qui iratus iurauit, dicens. Si
videbunt homines iſti, qui aſcenderunt ex
Ægypto, a viginti annis & ſupra, terram,
quam ſub iuramento pollicitus ſum Abra-
ham, Iſaac, & Iacob: & noluerunt ſequi me,
Præter Caleb filium Iephone Cenezzeum,
& Iosue filium Nun: iſti impleuerunt volū-
tatem meā. *Iratusq; Dñs aduerſum Israel,
circumdūcit eum per deſertum quadragin-
ta annis, donec conſumeretur vniuerſa ge-
neratio, quę fecerat malū in conſpectu eius.
*Et ecce, inquit, vos ſurrexiſtis pro patribus
veſtris, incrementa & alumni hominū pec-
catorum, vt augeretur furorem Dñi contra
Israel. *Quod ſi nolueritis ſequi eum, in ſol-
itudine populum derelinquet, & vos cauſa
eritis necis omnium. *At illi propē acce-
dentes, dixerunt. Causas ouium fabricabi-
mus, & ſtabula iumentorum, paruulis quo-
que noſtris vrbes munitas. *Nos autem ipſi
armati & accincti pergemus ad præliū ante
filios Israel, donec introducamus eos ad lo-
ca ſua. Paruuli noſtri, & quidquid habere
poſſumus, erunt in vrbibus muratis, propter
habitorum inſidias. *Non reuertemur in
domos noſtras, vſq; dum poſſideant filij Is-
rael hereditatem ſuam. *Nec quidquā que-
remus trans Iordanem, quia iam habemus
noſtram poſſeſſionem in oriētali eius plaga.
*Quibus Moyſes ait. Si facitis, quod promig-
titis, expediti pergite coram Dño ad pugna-
tū. *Et omnis vir bellator armatus Iordanem
trāſeat, donec ſubvertat Dñs inimicos ſuos,
*Et ſubijciatur ei omnis terra: tunc eritis
inculpabiles apud Dñm & apud Israel, &
obrinebitis regiones, quas vultis, corā Dño.
*Sin autem, quod dicitis non feceritis, nul-
li dubium eſt, quin peccetis in Deum: & ſci-
tore, quoniam peccatum veſtrum apprehē-
det vos. *Ædificate ergo vrbes paruulis ve-
ſtris, & caulas & ſtabula ouibus, ac iumen-
tis: & quod polliciti eſtis, implere. *Dixe-
runtq; filij Gad & Ruben ad Moyſen. Serui
tui ſumus, faciemus, quod iubet dominus
noſter. *Paruulos noſtros, & mulieres, &
pecora, ac iumenta relinquemus in vrbibus

*Sup. 11. d.
14.

*Iof. 1. c. 11.

*Iof. 4. c. 11.

Galaad: *Nos autem famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu Dñe loqueris. *Præcepit ergo Moyses Eleazaro sacerdoti, & Iosue filio Nun, & principibus familiarum per tribus Israel, & dixit ad eos: Si transferint filij Gad & filij Ruben vobiscum Iordanes omnes armati ad bellum coram Dño, & vobis fuerit terra subiecta: date eis Galaad in possessionem. *Sin autem noluerint transire armati vobiscum in terram Chanaan, inter vos habitandi accipiant loca. *Respondenterq; filij Gad, & filij Ruben: Sicut locutus est Dñs seruis suis, ita faciemus: *Ipsi armati pergemus coram Dño in terram Chanaan, & possessione iam suscepisse nos confitemur trans Iordanem. *Deinde itaq; Moyses filijs Gad & Ruben, & dimidiz tribus Manasse filij Ioseph, regnum Schon regis Amorrhæi, & regnum Og regis Basan, & terram eorum cum vrbibus suis per circuitum. *Igitur extruxerunt filij Gad, Dibon, & Ataroth, & Aroer, *Et Etroth, & G Sophan, & Iazer, & Iegbaa, *Et Bethmembra, & Betharan, vrbes munitas, & caulas pecoribus suis. *Filij verò Ruben edificauerunt Hesebon, & Eleale, & Cariathaim, *Et Naboth, & Baalmeon versis nominibus, Sabama quoq; imponentes vocabula vrbibus, quas extruxerant. *Porro filij Machis, filij Manasse perrexerunt in Galaad, & vastauerunt eam interfecto Amorrhæo habitatore eius. *Deinde ergo Moyses terram Galaad Machir filio Manasse, qui habitauit in ea. *Iair autem filius Manasse abiit, & occupauit vicos eius, quos appellauit Hauoth Iair, id est, Villas Iair. *Nobe quoq; perrexit, & apprehendit Chanath cum viculis suis, vocauitq; eam ex nomine suo Nobe.

C A P. XXXIII.

Mansionibus 42 filiorum Israel per varia loca in deserto recensitis, Chanaan à Domino inuentur interiri.

Hæ sunt mansiones filiorum Israel, qui egressi sunt de Ægypto per turmas suas in manu Moyfi & Aar. *Quas descripsit Moyses iuxta castrorum loca, quæ Dñi iussione mutabant. *Profecti igitur de Ramesse mense primo, quintadecima die mensis primi, altera die Phafe, filij Israel in manu excellæ, videntibus cunctis Ægyptijs, & Et sepelientibus primogenitos, quos percussit vnionem. *Castramentati sunt in Soccoth. *Et de Soccoth venerunt in Etham, quæ est in extremis finibus solitudinis. *Inde egressi venerunt contra Phihahiroth, quæ respicit Beelsephon, & castramentati sunt ante Magdalum. *Profectiq; de Phihahiroth, transierunt per medium mare in solitudinem: & ambulantes tribus diebus per desertum E-

tham, castramentati sunt in Nara. *Profectique de Mara venerunt in Elim, vbi erant duo decim fontes aquarum, & palmæ septuaginta: ibiq; castramentati sunt. *Sed & inde egressi, fixerunt tectoria super mare rubrum. *Profectiq; de mari rubro, *Castramentati sunt in deserto Sin. *Vnde egressi, venerunt in Daphca. *Profectique de Daphca, castramentati sunt in Alus. *Egressiq; de Alus, in Raphidim fixere tentoria, vbi populo defuit aqua ad bibendum. *Profectiq; de Raphidim, castramentati sunt in deserto Sinai. *Sed & de solitudine Sinai egressi, venerunt ad sepulchræ concupiscentiæ, castramentati sunt in Haseerth. *Et de Haseerth venerunt in Rethma. *Profectiq; de Rethma, castramentati sunt in Remmomphees. *Vnde egressi, venerunt in Lebna. *De Lebna, castramentati sunt in Refsa. *Egressiq; de Refsa venerunt in Ceelatha. *Vnde profecti, castramentati sunt in monte Sepher. *Egressi de monte Sepher, venerunt in Arad. *Inde proficiscentes, castramentati sunt in Maceloth. *Profectiq; de Maceloth, venerunt in Thahath. *De Thahath, castramentati sunt in Thare. *Vnde egressi, fixere tectoria in Methca. *Et de Methca, castramentati sunt in Hefmona. *Profectiq; de Hefmona, venerunt in Moseroth. *Et de Moseroth, castramentati sunt in Beneiaacæ. *Profectiq; de Beneiaacæ, venerunt in mote Gadgad. *Vnde profecti, castramentati sunt in Ierebatha. *Et de Ierebatha, venerunt in Hebrona. *Egressiq; de Hebrona, castramentati sunt in Asiongaber. *Inde profecti, venerunt in deserto Sin hæc est Cades. *Egressiq; de Cades, castramentati sunt in mote Hor, in extremis finibus terre Edom. *Ascenditq; Aaron sacerdos in montem Hor, iubente Dño: & ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis filiorum Israel ex Ægypto, mense quinto, prima die mensis. *Cum esset annorum centum viginti trium, *Audiuitq; Chanaan rex Arad, qui habitabat ad meridiem, in terram Chanaan venisse filios Israel. *Et profecti de monte Hor, castramentati sunt in Salmona. *Vnde egressi, venerunt in Phunon. *Profectiq; de Phunon, castramentati sunt Oboth. *Et de Oboth, venerunt in Ijeabarim, quæ est in finibus Moabitarum. *Profectiq; de Ijeabarim, fixere tentoria in Digbongad. *Vnde egressi, castramentati sunt in Helmodeblathaim. *Egressiq; de Helmodeblathaim, venerunt ad montes Abarim contra Nabo. *Profectiq; de montibus Abarim, transierunt ad campetra Moab, supra Iordanem contra Iericho. *Ibique castramentati sunt de Bethsimoth vsq; ad Abelsatim in planioribus locis Moabitarum, *Vbi locutus est Dñs ad Moysen: *Præcipe filiis Israel, & dic ad eos: Quan-

* Exod. 15. 27.

* Exod. 17.

* Exod. 19.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

* Sup. 11. 8.

Deut. 9. 1. 1. Quando transferitis Iordanem: intrantes terram Chanaan, * Disperdite cunctos habitatores terræ illius: confringite titulos, & stacuas comminuite, atq; omnia excelsa vastate, * Mundantes terram, & habitantes in ea, ego enim dedi vobis illam in possessionem, * Quam diuidetis vobis sorte. Pluribus dabitur latiore, & paucis angustiore. Singulis ut fors ceciderit, ita tribuetur hæreditas. Per tribus & familias, possessio diuidetur, * Sin autem nolueritis interficere habitatores terræ: qui remanserint, erunt vobis quasi clavi in oculis, & lanceæ in lateribus, & aduersabuntur vobis in terra habitationis vestræ: * Et quidquid illis cogitaueram facere, vobis faciam.

C A P. XXXIV.

Terra promissionis situs & limites iuxta 4. orbis plagas, & que sorte diuidenda præcipitur, additis illorum nominibus, qui eam diuidant.

I Locutusq; est Dñs ad Moysen, dicens: * Præcipe filiis Israel, & dices ad eos: Cū ingressi fueritis terram Chanaan, & in possessionem vobis sorte ceciderit, his finibus terminabitur: * Pars meridiana incipiet à solitudine Sin, quæ est iuxta Edom: & habebit terminos contra orientem mare falsissimū. * Qui circuibunt australe plagam per ascensum Scorpionis, ita ut transeant in Senna, & perueniant à meridie vsq; ad Cadesbarne: vnde egredientur confinia ad villam nomine Adar, & tēdent vsq; ad Asemona. * Ibitq; per gyrum terminus ab Asemona vsque ad torrentem Ægypti, & maris magni litorē finietur. * Plaga autem occidentalis à mari magno incipiet, & ipso fine claudetur. * Porro ad septentrionalem plagā à mari magno termini incipient, peruenientes vsq; ad montem altissimum, * A quo veniet in Emarh vsque ad terminos Sedada: * Ibuntq; confinia vsq; ad Zephrona, & villam Enan. hi erunt termini in parte Aquilonis. * Inde metabuntur fines contra orientalem plagam de villa Enan vsq; Sephama, * Et de Sephama descendent termini in Rebla contra fontem Daphnim: inde peruenient contra orientē ad mare Cenereth. * Et tendent vsq; ad Iordanē, & ad vltimum falsissimo claudentur mari. Hæc habebitis terram per fines suos in circuitu. * Præcepitq; Moyses filiis Israel dicens: Hæc erit terra, quam possidebitis sorte, & quam iussit Dñs dari nouem tribubus, & dimidiæ tribui, * Tribus enim filiorum Ruben per familias suas, & tribus filiorum Gad iuxta cognationum numerum, media quoq; tribus Manasse, * Id est, duæ semis tribus, acciperunt partem suam trans Iordanem contra Iericho ad orientalem plagam. * Et ait Dñs ad Moysen: * Hæc sunt nomina virorū, qui

terram vobis diuident, Eleazar sacerdos, & Iosue filius Nun, * Et singuli principes de tribubus singulis, * Quorum ista sunt vocabula: De tribu Iuda, Chaleb filius Iephone. * De tribu Simeon, Samuel filius Ammiud. * De tribu Benjamin, Elidad filius Chafelō. * De tribu filiorum Dan, Bocci filius Iogli. * Filiorum Ioseph de tribu Manasse, Hanniel filius Ephod. * De tribu Ephraim, Camuel filius Sephran. * De tribu Zabulon, Elisaphan filius Pharnach. * De tribu Issachar, dux Phaltiel filius Ozan. * De tribu Aser, Ahiud filius Salomi. * De tribu Nephthalī, Phedael filius Ammiud. * Hi sunt, quibus præcepit Dominus, ut diuiderent filijs Israel terram Chanaan.

C A P. XXXV.

Assignari iubentur vrbes 48. & suburbana Levitis, & exijs vrbes 6. refugij pro homicidio non voluntario: lex homicidij voluntarij, & non voluntarij, vnius testimonio nemo puniendus.

Hæ quoq; locutus est Dñs ad Moysen in campestribus Moab supra Iordanem, contra Iericho: * Præcipe filiis Israel, ut dent Levitis de possessionibus suis. * Vrbes ad habitandum, & suburbana earū per circuitum: ut ipsi in oppidis mancant, & suburbana sint pecoribus, ac iumentis: * Quæ à muris ciuitatum forinsecus, per circuitum, mille passuum spatio tendentur. * Contra orientem duo millia erunt cubiti, & contra meridiem similiter erunt duo millia: ad mare quoq; respicit ad occidentem, eadem mensura erit, & septentrionalis plaga equali termino finietur, eruntq; vrbes in medio, & foris suburbana. * De ipsis autem oppidis, quæ Levitis dabitur, sex erunt in fugitiuorum auxilia separata, ut fugiat ad eas, qui fuderit sanguinem: & exceptis his, alia quadraginta duo oppida. * Id est, simul quadraginta octo cum suburbanis suis. * Ipsæq; vrbes, quæ dantur de possessionibus filiorum Israel, ab his, qui plus habent, plures auferentur: & qui minus, pauciores. singuli iuxta mensuram hæreditatis suæ dabunt oppida Levitis. * Ait Dñs ad Moysen. * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: * Quando transgressi fueritis Iordanem in terram Chanaan, * Decernite, quæ vrbes esse debeant in præsidia fugitiuorum, qui nolentes sanguinem fuderint: * In quibus cum fuerit profugus, cognatus occisi non poterit eum occidere, donec stet in conspectu multitudinis, & causa illius iudicetur. * De ipsis autem vrbibus, quæ ad fugitiuorum subsidia separantur, * Tres erunt trans Iordanem, & tres in terra Chanaan, * Tam filiis Israel, quàm aduenis, atq; peregrinis, ut confugiat ad eas, qui nolens sanguinem fuderit. * Si quis ferro percusserit, &

* Deut. 19.
c. 11.
Isa. 19. 2. 3.

mortuus fuerit, qui percussus est: reus erit homicidij, & ipse morietur. * Si lapidem iecerit, & ictus occubuerit: similiter punietur. * Si ligno percussus interierit: percussoris sanguine vindicabitur. * Propinquus occisi, homicidam interficiet: statim ut apprehenderit eum, interficiet. * Si per odium quis hominem impulerit, vel iecerit quippiam in eum per insidias. * Aut cum esset inimicus manu percusserit, & ille mortuus fuerit: percussor, homicidij reus erit. cognatus occisi, statim ut inuenerit eum, iugulabit. * Quod si fortuito, & absq; odio. * Et inimicitijs quidquam horum fecerit, * Et hoc audiente populo fuerit comprobatum, atq; inter percussorem & propinquum sanguinis quaestio ventilata: * Liberabitur innocens de ultoris manu, & reducetur per sententiam in urbem, ad quam confugerat, manebitq; ibi, donec sacerdos magnus, qui oleo sancto unctus est, moriatur. * Si interfector extra fines urbiū, quæ exulibus deputatæ sunt. * Fuerit inuentus, & percussus ab eo, qui ultor est sanguinis: absque noxa erit, qui eum occiderit. * Debuerat enim profugus usq; ad mortem Pontificis in urbe residere. postquam autem ille obierit, homicida reuertetur in terram suam. * Hæc sempiterna erunt, & legitima in cunctis habitationibus vestris. * Homicida sub cæstibus punietur: ad unius testimoniū nullus condemnabitur. * Non accipietis pretiū ab eo, qui reus est sanguinis, statim & ipse morietur. * Exules & profugi ante mortem Pontificis nullo modo in urbes suas reuerti poterunt: * Ne polluatis terram habitationis vestræ, quæ in fontium cruore maculatur. nec aliter expiari potest, nisi per eius sanguinem, qui alterius sanguinem fuderit. * Atq; ita emundabitur vestra possessio, me commemorante vobiscum: ego enim sum Dominus, qui habito inter filios Israel.

C A P. XXXVI.

*Lex fertur, ut filia patrem suam hereditatem ad-
oues nubant contribulibus suis, ne tribus
per connubia misceantur, & possessiones con-
fundantur.*

A Ccesserunt autem & principes familiarum Galaad filij Machir, filij Manasse, de stirpe filiorum Ioseph; locutique sunt Moyse corā principibus Israel, atq; dixerūt. * Tibi Dño nostro præcepit Dñs, ut Terram sorte diuideres filiis Israel, & ut filiabus Salphaad fratris nostri dares possessionem debitam patri: * Quas si alterius tribus homines vxores acceperint, sequetur possessio sua & translata ad aliam tribum, de nostra hereditate minuetur. * Atque ita fiet, ut cum iubileus, idest, quinquagesimus annus remissionis aduenerit, confundatur sortium distributio, & aliorum possessio ad alios transeat: * Respondit Moyses filiis Israel, & Dño præcipiente, ait: Rectè tribus filiorum Ioseph locuta est. * Et hæc lex super filiabus Salphaad à Dño promulgata est: Nubant quibus volunt tantum, ut suæ tribus hominibus: * Ne commisceatur possessio filiorum Israel de tribu in tribum. Omnes enim viri ducent vxores de tribu & cognatione sua: * Et cunctæ foeminae de eadem tribu maritos accipient: ut hæreditas permaneant in familijs, * Nec sibi misceantur tribus, sed ita maneat. * Ut à Dño separatæ sunt. * Feceruntq; filia Salphaad, ut fuerat imperatum. * Et nupserunt, Maala, & Therfa, & Hegla, & Melcha, & Noa, filijs patrui sui. * De familia Manasse, qui fuit filius Ioseph: & possessio, quæ illis fuerat attributa, mansit in tribu & familia patris earum. * Hæc sunt mandata atque iudicia, quæ mandauit Dominus per manum Moyse ad filios Israel, in campes tribus Moab supra Iordanem contra Iericho.

Sup. 17. 1. 2.

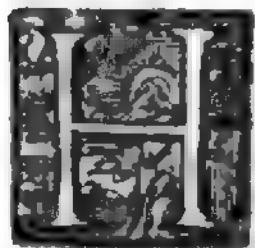
* Tob. 7. d.
14.

LIBER DEUTERONOMII, HEBRAICE ELLE HADDEBARIM.

135

CAPVT PRIMVM.

*Breuis repetitio eorum, quæ Israel in deserto
contigerunt; pannaque infideli populo infli-
cta, vel mortis, vel peregrinationis per 40.
annos.*

Hæc sunt verba, quæ locutus
est Moyses ad omnem Is-
rael trans Iordanem in so-
litudine campestri, contra
mare rubrum, inter Pharan
& Thophel & Laban & Ha-
seroth, vbi auri est plurimum. * Undecim
diebus de Horeb per viam montis Seir vsq;
ad Cadesbarne. * Quadagesimo anno, vn-
decimo mense primo die mensis, locutus est
Moyſes ad filios Israel omnia, quæ præcepe-
rat illi Dñs, vt diceret eis: * Postquam per-
eussit Schon regem Amorrhæorum, qui ha-
bitauit in Hesebon: & Og regem Balan, qui
mansit in Astaroch, & in Edrai, * Trans Ior-
danem in terra Moab. Coepitq; Moyses ex-
planare legem, & dicere: * Dominus Deus
noster locutus est ad nos in Horeb, dicens:
Sufficit vobis, quod in hoc monte mansistis.
Reuertimini, & venite ad montem Amor-
rhæorum, & ad cætera, quæ ei proxima sunt
campeſtria, atq; montana & humiliora loca
cõtra meridiem, & iuxta litus maris, terrã
Chananeorũ, & Libani vsq; ad flumẽ magnũ
Euphratẽ. * En, inquit, tradidi vobis ingredi
mini & possidete eam, super qua iurauit Dñs
patribus vestris, Abraham, Isaac, & Iacob, vt
daret illam eis, & semini eorũ post eos: * Di-
xitq; vobis illo in tempore: * Non possum
solus sustinere vos: quia Dñs Deus vester
multiplicauit vos, & eritis hodie sicut stellæ
cæli, plurimi. * Dominus Deus patrũ vestro-
rum addat ad hunc numerum multa millia,
& benedicat vobis sicut locutus est. * Non
valeo solus negotia vestra sustinere, & pon-
dus, ac iurgia. * Dare ex vobis viro sapiẽtes
& gnaros, & quorum conuersatio sit proba-
ta in tribubus vestris, vt ponam eos vobis
principes. * Tũc respondistis mihi: Bona res
est, quam vis facere. * Tuliq; de tribubus ve-
stris viros sapientes & nobiles, & constitui
eos principes, tribunos, & centuriones, &
quingagenarios, ac decanos, qui docerent
vos singula. * Præcepitq; eis, dicens. Audite il-
los, & quod iustum est, iudicate: siue ciuis sit
ille, siue peregrinus. * Nulla erit distãtia per-
sonarũ, ita parũ audietis, vt magnum: nec
accipietis cuiusquam personã, quia Dei iu-

D dicitum est. Quod si difficile vobis visum ali-
quid fuerit, referte ad me, & ego audiam. *
19 Præcepitq; omnia, quæ facere deberetis, *
Profecti autem de Horeb, transiimus per
eremum terribilem & maximam, quam vi-
distis, per viam môtis Amorrhæi, sicut præ-
ceperat Dñs Deus noster nobis. Cumq; ve-
nissemus in Cadesbarne, * Dixi vobis: Veni-
stis ad montem Amorrhæi, quem Dñs Deus
noster daturus est nobis. * Vide terram quã
Dñs Deus tuus dabit tibi: ascende & posside
eam, sicut locutus est Dominus Deus no-
ster patribus tuis: noli timere, nec quidquã
pauas. * Et accessistis ad me omnes, atque
dixistis: Mittamus viros, qui considerent ter-
ram: & renuntient, per quod iter debeamus
ascendere, & ad quas pergere ciuitates. *
Cumq; hi sermo placuisset, misi ex vobis
duodecim viros, singulos de tribubus suis.
* Qui cum perrexissent, & ascendissent in
montana, venerunt vsq; ad vallem botri: &
considerata terra, * Sumentes de fructibus
eius, vt ostenderent vbertatem, attulerunt
ad nos, atq; dixerunt: Bona est terra, quam
Dñs Deus noster daturus est nobis. * Et no-
lulistis ascendere, sed increduli ad sermonem
Dñi Dei nostri. * Murmurastis in tabernacu-
lis vestris, atq; dixistis: Odit nos Dñs, & id-
circo eduxit nos de terra Ægypti, vt trade-
ret nos in manu Amorrhæi, atq; deleat. *
Quo ascenderemus? nuntij terruerunt cor no-
strum, dicentes: Maxima multitudo est, &
nobis statura procerior: vrbes magnæ, & ad
cælum vsq; munitæ, filios Enacim vidimus
ibi. * Et dixi vobis: Nolite metuere, ne ti-
meatis eos: * Dñs Deus, qui ductor est ve-
ster, pro vobis ipse pugnabit, sicut fecit in
Ægypto cunctis videntibus: * Et in solitu-
dine (ipse vidisti) portauit te Dñs Deus tuus,
vt solet homo gestare paruulum filium suũ,
in omni via per quam ambulastis, donec ve-
niretis ad locum istum. * Et nec sic quidem
credistis Dño Deo vestro, * Qui præcessit
vos in via, & metatus est locum, in quo ten-
toria figere deberetis, nocte ostendens vo-
bis iter per ignem, & die per columnam nu-
bis. * Cumq; audisset Dñs vocem sermo-
num vestrorum, iratus iurauit & ait: * Non
videbit quispiam de hominibus generatio-
nis huius pessimæ Terram bonam, quã sub
iuramento pollicitus sum patribus vestris:
* Præter Caleb filium Iephone. ipse enim
videbit eam, & ipsi dabo terram, quam cal-
cauit

* Num. 31.
c. 14.

* Exod. 18.
c. 18.

* 1oc. 7. d. 34.
* 1oc. 16. d.
39.

Lea. 19. c.
15.
Prou. 24. c.
12.
Eccli. 43. c.
1.
Iacobi 2. c.
1.

* Num. 13. c.
4.

* Exod. 13.
d. 21.
Num. 14. c.
14.
* Num. 14.
d. 23.
Ex. 94. c. 13.

cant, & filijs eius, quia secutus est Dñm. * 37
Nec miranda indignatio in populum, cum
mihi quoque iratus Dñs propter vos dixerit:
Nec tu ingredieris illuc: * Sed Iosue filius
Nun minister tuus, ipse intrabit pro te. hūc
exhortare & robora, & ipse forte terram di-
uideret Israeli. * Paruuli vestri, de quibus dixi-
stis, quod captiui ducerentur, & filij, qui ho-
die boni, ac mali ignorat distantiam, ipsi in-
gredientur: & ipsis dabo terram, & posside-
bunt eam. * Vos autem reuertimini & abite
in solitudinem per viam maris rubri. * Et
respondistis mihi: Peccauimus Dño: ascen-
demus & pugnabimus, sicut praecepit Dñs
Deus noster. Cumq; instructis armis perge-
retis in montem, * At ait mihi Dñs: Dic ad
eos: Nolite ascendere, neq; pugnetis, nō enim
sum vobiscum: ne cadatis corā inimicis ve-
stris. * Locutus sum, & non audistis: sed ad-
uersantes imperio Dñi, & tumētes superbia,
ascendistis in mōtem. * Itaq; egressus Amor-
rheus, qui habitabat in montibus, & ob-
uiam veniens, persecutus est vos, sicut so-
lent apes persequi: & cecidit de Seir vsque
Horma. * Cumque reuersi ploraretis coram
Dño, non audiuit vos, nec voci vestrae vo-
luit acquiescere. * Sedistis ergo in Cadesbar.
ne multo tempore.

C A P. I I.

*Beneficiorum populo exhibitorum repetitio, pu-
ga contra Moab & Ammon prohibitio, re-
gisque Sehon, & terra ipsius expugnatio.*

Profectiq; inde venimus in solitudinem,
quae ducit ad Mare rubrum, sicut mihi
dixerat Dñs: & circuitimus montem Seir
longo tempore. * Dixitq; Dñs ad me: Suffi-
cit vobis circuire montem istum: ite contra
Aquilonem: * Et populo praecipe dicens:
Transibitis per terminos fratrum vestrorum
filiorum Esau, qui habitant in Seir, & time-
bunt vos. * Videte ergo diligenter, ne mouea-
mini contra eos. neq; enim dabo vobis de
terra eorum, quantum potest vnus pedis
calcare vestigium, quia in possessionem E-
sau dedi montem Seir. * Cibos emetis ab eis
pecunia, & comedetis: aquam emptam hau-
rietis, & biberis. * Dñs Deus tuus benedixit
tibi in omni opere manuum tuarum: nouit
iter tuum, quomodo transferis solitudinem
hanc magnam, per quadraginta annos habi-
tans tecum Dñs Deus tuus. & nihil tibi de-
fuit. * Cumq; transissemus fratres nostros fi-
lios Esau, qui habitabant in Seir, per viam
campestrem de Elath, & de Asiongaber, ve-
nimus ad iter, quod ducit in desertū Moab.
* Dixitq; Dominus ad me: Non pugnes con-
tra Moabitas, nec in eas aduersus eos preliū:
non enim dabo tibi quidquam de terra eorū
quia filijs Lot tradidi Ar in possessionem. *
Enim primum fuerunt habitatores eius, po-

pulus magnus, & validus, & tam excelsus,
ut de Enacim stirpe, * Quasi gigantes, crede-
rentur, & essent similes filiorum Enacim.
Denique Moabites appellant eos Emim.
* In Seir autem prius habitauerunt Horrei,
a quibus expulsis, atq; deletis, habitauerunt fi-
lij Esau, sicut fecit Israel in terra possessionis
suae, quam dedit illi Dñs. * Surgentes ergo vt
transiremus torrentem Zared, venimus ad
eum. * Tempus autem, quo ambulauimus
de Cadesbarne, vsq; ad transitum torrentis
Zared, triginta & octo annorum fuit: donec
consumeretur omnis generatio hominum
bellatorum de castris, sicut iurauerat Dñs:
* Cuius manus fuit aduersum eos, vt inter-
irent de castrorum medio. * Postquam autē
vniuersi ceciderunt pugnatōres, * Locutus
est Dñs ad me, dicens: * Tu transibis hodie
terminos Moab, vrbem nomine Ar: * Et ac-
cedens in vicina filiorum Ammon, caue ne
pugnes contra eos, nec mouearis ad preliū:
non enim dabo tibi de terra filiorum Am-
mon, quia filijs Lot dedi eam in possessionē.
* Terra gigantum reputata est: & in ipsa olim
habitauerunt gigantes, quos Ammonites vo-
cant Zomzommim, * Populus magnus, &
multus, & proceras longitudo, sicut Ena-
cim, quos deleuit Dñs a facie eorum: & fe-
cit illos habitare pro eis, * Sicut fecerat fi-
lij Esau, qui habitant in Seir, delens Hor-
reos, & terram eorum illis tradens, quam
possident vsq; in praesens. * Heueros quoque,
qui habitabant in Haserim vsq; Gazan, Cap-
padoces expulerunt: qui egressi de Cap-
padocia deleuerunt eos, & habitauerunt pro
illis. * Surgite, & transire torrentem Arnon:
ecce tradidi in manu tua Sehon regem He-
sebon Amorrhorum, & terram eius inci-
pe possidere, & committe aduersus eū pre-
lium. * Hodie incipiam mittere terrorem, at-
que formidinem tuam in populos, qui habi-
tant sub omni caelo: vt audito nomine tuo
paveant, & in morem parturientium cōtre-
mescant, & dolore teneantur. * Nisi ergo nū-
tios de solitudine Cademoth ad Sehon regē
Hesebon verbis pacificis, dicens: * Transibi-
mus per terram tuam, publica gradiemur
viam: non declinabimus, neq; ad dexteram, ne-
que ad sinistram. * Alimenta pretio vende
nobis, vt vescamur: aquam pecunia tribue,
& sic bibemus. Tantum est, vt nobis conce-
das transitum, * Sicut fecerunt filijs Esau,
qui habitant in Seir, & Moabites, qui morā-
tur in Ar, donec veniamus ad Iordanem, &
transeamus ad terram, quam Dñs Deus no-
ster daturus est nobis: * Noluitq; Sehon rex
Hesebon dare nobis transitum: quia indura-
uerat Dñs Deus tuus spiritum eius, & ob-
firmauerat cor illius, vt traderetur in ma-
nus tuas, sicut nunc vides. * Dixitq; Dñs ad
me:

* Num. 14.
f. 40.

* Num. 14.
f. 11.

* Num. 22.
f. 11.

me: Ecce capî tibi tradere Schon, & terram eius, incipe possidere eam. * Egressusque est Sehon obuiam nobis cum omni populo suo ad prælium in Iasa, * Et tradidit eum Dñs Deus noster nobis: percussimusque eum cum filiis suis & omni populo suo. * Cunctasque vrbes in tempore illo cepimus, interfectis habitatoribus earum, viris ac mulieribus & paruulis. non reliquimus in eis quidquam. * Absque iumentis, quæ in partem venire prædantium: & spolijs vrbium, quas cepimus. * Ab Aroer, quæ est super ripam torrentis Arnon, oppido quod in valle situm est, vsque Galaad. Non fuit vicus & ciuitas, quæ nostras effugeret manus: omnes tradidit Dominus Deus noster nobis. * Absque terra filiorum Ammon, ad quam non accessimus: & cunctis, quæ adiacent torrenti Ieboc, & vrbibus montanis, vniuersisque locis, à quibus nos prohibuit Dominus Deus noster.

C A P. III.

Pugna contra Og regem Basan, & Iosue eius, atque fors duarum tribuum & semis circa Iordanem: precatur Moyses, ut licent ei terram promissam ingredi, sed Deus id illi negat: Iosue ad caeteros Chananaeos debellandos roboratur.

* Ios. 19. b.
* Num. 21. g.
* Num. 21. c.
* Num. 21. d.
* Num. 21. e.

ITaq; conuersi ascendimus per iter Basan: Egressusque est Og rex Basan in occursum nobis cum populo suo ad bellandum in Edrai. * Dixitque Dñs ad me. Ne timeas eum: quia in manu tua traditus est cum omni populo, ac terra sua: faciesque ei sicut fecisti Schon regi Amorrhæorum, qui habitauit in Hesebon. * Tradidit ergo Dñs Deus noster in manibus nostris etiam Og regem Basan, & vniuersum populum eius: percussimusque eos vsque ad interuiccionem. * Vastantes cunctas ciuitates illius vno tempore. nō fuit oppidum, quod nos effugeret: sexaginta vrbes, omnem regionem Argob regni Og in Basan. * Cunctæ vrbes erant munitæ muris altissimis, portisque oppidis innumeris, quæ non habebant muros. * Et deleuimus eos, sicut feceramus Schon regi Hesebon, disperdentes omnes ciuitatem, virosque ac mulieres & paruulos: * Iumenta autem & spolia vrbium diripimus. * Tulimusque illo in tempore terram de manu duorum regum Amorrhæorum, qui erant trans Iordanem: à torrente Arnon vsque ad montem Hermon, * Quem Sidonij Sarion vocant, & Amorrhæi Sanir: * Omnes ciuitates, quæ fixæ sunt in planitie, & vniuersam terram Galaad & Basan vsque ad Selcha & Edrai ciuitates regni Og in Basan. * Solus quippe Og rex Basan restiterat de stirpe gigantū: Monstratur lectus eius ferreus, qui est in Rabbath filiorum Ammon nouem cubitos habens longitudinis, & quatuor latitudinis ad mensuram cubiti virilis manus. * Terraque

possedimus tempore illo ab Aroer, quæ est super ripam torrentis Arnon, vsque ad mediā partem montis Galaad: & ciuitates illius dedi Ruben & Gad. * Reliquam autem partem Galaad, & omnem Basan regni Og, tradidi mediæ tribui Manasse, omnem regionem Argob: cunctaque Basan vocatur terra gigantū. * Iair filius Manasse possedit omnem regionem Argob vsque ad terminos Gessuri & Machati. Vocauitque ex nomine suo Basan, Hauorth Iair, id est, Villas Iair, vsque in presentem diem. * Machir quoque dedi Galaad. * Et tribubus Ruben & Gad dedi de terra Galaad vsque ad torrentem Arnon medium torrentis, & confinium vsque ad torrentem Ieboc, qui est terminus filiorum Ammon: * Et planitiem solitudinis, atque Iordanem, & terminos Cenereth vsque ad mare deserti, quod est salissimum, ad radices montis Phasga contra orientem. * Præcepique vobis in tempore illo, dicens: Dñs Deus vester dat vobis terram hanc in hereditatem, expediti præcedite fratres vestros filios Israel omnes viri robusti: * Absque vxoribus, & paruulis, atque iumentis. Non enim, quod plura habeatis pecora, & in vrbibus remanere debebunt, quas tradidi vobis. * Donec requiem tribuat Dñs fratribus vestris, sicut vobis tribuit: & possideat ipsi etiam Terram, quam daturus est eis trans Iordanem: tunc reuertetur vnusquisque in possessionem suam, quam dedi vobis. * Iosue quoque in tempore illo præcepi, dicens: Oculi tui viderunt, quæ fecit Dñs Deus vester duobus his regibus: sic faciet omnibus regnis, ad quæ transurus es. * Ne timeas eos: Dñs enim Deus vester pugnabit pro vobis. * Precatusque sum Dñm in tempore illo, dicens: * Dñe Deus, tu cepisti ostendere seruo tuo magnitudinem tuam, manūque fortissimam: neque enim est alius Deus, vel in cælo, vel in terra, qui possit facere opera tua, & comparari fortitudini tuæ. * Transibo igitur, & videbo terram hanc optimam trans Iordanem, & montem istum egregium, & Libanum. * Iratusque est Dñs mihi propter vos, nec exaudiuit me, sed dixit mihi: Sufficit tibi: nequaquam ultra loquaris de hac re ad me. * Ascende cacumen Phasga, & oculos tuos circumfer ad occidentem, & ad aquilonem, austrumque & orientem, & aspice. nec enim transibis Iordanem istum. * Præcipe Iosue, & corrobora eum, atque conforta: quia ipse præcedet populum istum: & diuidet eis terram, quam visurus es. * Mansimusque in valle contra fanum Phogor.

* Num. 37. d. 18.

* Ios. 11. d. 1. & 14. b. 4.

C A P. IV.

Exhortatur Moyses ad seruanda Dei præcepta cum beneficij Dei cum eorum laudibus: comminando transgressoribus, prohibet omnem imaginem.

imaginem, quæ ad idololatriam induceret: suam prædixit mortem; tresque urbes refugij separas trans Iordanem pro homicidijs inuoluntarijs & casualibus.

ET nunc Israel audi præcepta & iudicia, quæ ego doceo te ut faciens ea, viuas, & ingrediens possideas terram, quam Dñs Deus patrum vestrorum daturus est vobis. * Nō addetis ad verbum, quod vobis loquor, nec auferetis ex eo: custodite mandata Dñi Dei vestri, quæ ego præcipio vobis. * Oculi vestri viderunt omnia, quæ fecit Dñs contra Beelphegor, quomodo contriuerit omnes cultores eius de medio vestri. * Vos autem, qui adhæretis Dño Deo vestro, viuatis vniuersi vsq; in præsentem diem. * Scitis, quod docuerim vos præcepta, atq; iustitias, sicut mandauit mihi Dñs Deus meus: sic facietis ea in terra, quam possessuri estis. * Et obseruabitis & implebitis opere. Hæc est enim vestra sapientia & intellectus coram populis, ut audientes vniuersa præcepta hæc, dicant: En populus sapiens & intelligens, gens magna. * Nec est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris. * Quæ est enim alia gens sic incluta, ut habeat cæremonias, iustaq; iudicia, & vniuersam legem, quam ego proponam hodie ante oculos vestros. * Custodi igitur temetipsum, & animam tuam sollicitè: Ne obliuiscaris verborum, quæ viderunt oculi tui, & ne excidat de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ. Doces bis ea filios, ac nepotes tuos, * A die in qua stetit coram Dño Deo tuo in Horeb, quando Dñs locutus est mihi, dicens: Congrega ad me populum, ut audiat sermones meos, & discant timere me omni tempore, quo viuunt in terra, doceantque filios suos. * Et accessistis ad radices montis, qui ardebat vsq; ad cælum: erantq; in eo tenebræ, & nubes, & caligo. * Locutusq; est Dñs ad vos de medio ignis. Vocem verborum eius audistis, & formam penitus non vidistis. * Et ostendit vobis pactum suum, quod præcepit, ut faceretis, & decem verba, quæ scripsit in duabus tabulis lapideis. * Mihiq; mandauit in illo tempore, ut docerem vos cæremonias & iudicia, quæ facere deberetis in terra, quam possessuri estis. * Custodite igitur sollicitè animas vestras. Non vidistis aliquam similitudinē, in die qua locutus est Dñs in Horeb de medio ignis: * Ne fortè decepti faciatis vobis sculptam similitudinem, aut imaginem masculi, vel feminae, * Similitudinem omnium iumentorum, quæ super terram, vel auium sub coelo volantium, * Atq; reptilium, quæ mouentur in terra, siue piscium, qui sub terra morantur in aquis: * Ne fortè eleuatis oculis ad cælum, videas Solem & Lunam, &

omnia alia cœli, & errore deceptus adores ea & colas, quæ creauit Dñs Deus tuus in ministerium cunctis gentibus, quæ sub coelo sunt. * Vos autem tulit Dñs, & eduxit de fornace ferrea Egypti, ut haberet populum hereditarium, sicut est in præsentem diem. * Iratusq; est Dñs contra me propter sermones vestros, & iurauit, ut non transire Iordanem, nec ingrederer terram optimam, quæ daturus est vobis. * Ecce morior in hac humo, non transibo Iordanem: vos transibitis, & possidebitis terram egregiam. * Cave, ne quando obliuiscaris pacti Dñi Dei tui, quod pepigit tecum: & facias tibi sculptam similitudinem eorum, quæ fieri Dñs prohibuit: * Quia Dominus Deus tuus ignis consumens est, Deus æmulator. * Si genueritis filios, ac nepotes, & morati fueritis in terra, deceptique feceritis vobis aliquam similitudinem, patrantem malum coram Dño Deo vestro, ut eum ad iracundiam prouocetis: * Testes inuoco hodie cælum & terram, citò perituros vos esse de terra, quam transito Iordane possessuri estis: non habitabitis in ea longo tempore, sed delebit vos Dñs. * Atq; disperget in omnes gentes, & remanebitis pauci in nationibus: ad quas vos ducturus est Dominus. * Ibiq; seruietis dijs, qui hominum manu fabricati sunt, ligno & lapidi, qui non vident, nec audiunt, nec comedunt, nec odorantur. * Cumq; quaesieris ibi Dñm Deum tuum; inuenies eum: si tamen toto corde quaesieris, & tota tribulatione animæ tuæ. * Postquam te inuenerint omnia, quæ prædicta sunt, nouissimo tempore reuerteris ad Dñm Deum tuum, & audies vocem eius. * Quia Deus misericors, Dñs Deus tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit, neque obliuiscetur pacti, in quo iurauit patribus tuis. * Interroga de diebus antiquis, qui fuerunt ante te ex die, quo creauit Deus hominem super terram, a summo coelo vsque ad summum eius, si facta est aliquando humani scemodi res, aut unquam cognitum est, * Ut audiret populus vocem Dei loquentis de medio ignis, sicut tu audisti & vixisti. * Si fecit Deus, ut ingrederetur, & colleret sibi gentem de medio nationum, per tērationes, signa, atq; portenta, per pugnam & robustam manum, extentumq; brachium, & horribiles visiones, iuxta omnia, quæ fecit pro vobis Dñs Deus vester in Egypto, vidētib; oculis tuis: * Ut scires, quoniam Dñs ipse est Deus. & non est alius præter eum. * De coelo te fecit audire vocem suam, ut doceret te, & in terra ostendit tibi ignem suum maximum, & audisti verba illius de medio ignis. * Quia dilexit patres tuos, & elegit semen eorum post eos. Eduxitq; te procedens in virtute magna ex Egypto. * Ut deleat nationes

* Num. 11.
1. 4.

* Exod. 19.
C. 18.

* Sap. 1. 6
7.

* Heb. 11. 8.
19.

* Exod. 13.
4. 21.

tionem maximam & fortiores te in introitu tuo: & introduceret te, daretque tibi terram eam in possessionem, sicut cernis in presenti die. * Scio ergo hodie, & cogitato in corde tuo, quod Dñs ipse sit Deus in coelo sursum, & in terra deorsum, & non sit alius. * Custodi praecepta eius, atque mandata, quae ego precipio tibi: ut bene sit tibi, & filiis tuis post te, & permaneat multo tempore super Terram, quam Dñs Deus tuus daturus est tibi. G * Tunc separauit Moyses tres ciuitates trans Iordanem ad orientem plagam, * Ut confugiat ad eas, qui occiderit nolens proximum suum, nec sibi fuerit inimicus ante unum & alterum diem, & ad harum aliquam urbem possit euadere: * Bolor in solitudine, quae sita est in terra campestri de tribu Ruben: & Ramoth in Galaad, quae est in tribu Gad: & Golan in Basan, quae est in tribu Manasse. * Ista est lex, quam proposuit Moyses coram filiis Israel, * Et haec testimonia & caeremoniae, atque iudicia, quae locutus est ad filios Israel, quando egressi sunt de Aegypto, * Trans Iordanem in valle contra fanum Phogor in terra Sehon regis Amorrhæi, qui habitauit in Hesebon, quem percussit Moyses. Filij quoque Israel egressi ex Aegypto * Possederunt terram eius, & terram Og regis Basan, duorum regum Amorrhæorum, qui erant trans Iordanem ad solis ortum: * Ab Arcoer, quae sita est super ripam torrentis Arnon, usque ad montem Sion, qui est & Hermon, * Omnem planitiem trans Iordanem ad orientalem plagam, usque ad mare solitudinis, & usque ad radices montis Phasga.

C A P. V.

Præceptorum decalogi repetitio, & explanatio: & de timore filiorum Israel, cum Dei vocem audissent, & montem ardere vidissent, ad legis promulgationem.

Vocauitque Moyses omnem Israel, & dixit ad eum: Audi Israel caeremonias, atque iudicia, quae ego loquor in auribus vestris hodie: discite ea, & opere complete. * Dñs Deus noster pepigit nobiscum foedus in Horeb. * Non cum patribus nostris iniit pactum, sed nobiscum, qui in praesentiam sumus, & viuimus. * Facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis. * Ego sequer & medius fui inter Dñm & vos in tempore illo, ut annunciatem vobis verba eius: timuistis enim ignem, & non ascendistis in montem, & ait: * Ego Dñs Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti, de domo seruitutis: * Non habebis deos alienos in conspectu meo. * Non facies tibi sculptile, nec similitudinem omnium, quae in coelo sunt desuper, & quae in terra deorsum, & quae versantur in aquis sub terra. * Non adorabis ea, & non coles. Ego enim sum Dñs Deus

tuus: Deus emulator, reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam & quartam generationem his, qui oderunt me. * Et faciens misericordiam in multa millia diligenti-
bus, & custodientibus praecepta mea. * Non usurpabis nomen Dñi Dei tui frustra: quia non erit impunitus, qui super te vanum nomen eius assumpserit. * Obserua diem sabbati, ut sanctifices eum, sicut praecepit tibi Dñs Deus tuus. * Sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua. * Septimus dies sabbati est, id est, requies Dñi Dei tui. Non facies in eo, quidquam operis tui, & filius tuus, & filia, seruus & ancilla, & bos, & asinus, & omne iumentum tuum, & peregrinus, qui est intra portas tuas: ut requiescat seruus tuus, & ancilla tua, sicut & tu. * Memento, quod & ipse seruietis in Aegypto, & eduxerit te inde Dñs Deus tuus in manu forti, & brachio extento. Idcirco praecepit tibi, ut obseruares diem sabbati. * Honora patrem tuum & matrem, sicut praecepit tibi Dñs Deus tuus, ut longo viuas tempore, & bene sit tibi in terra, quam Dñs Deus tuus daturus est tibi. * Non occides. * Neque moechaberis. * Furtumque non facies. * Nec loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. * Non concupisces uxorem proximi tui: non domum, non agrum, non seruum, non ancillam, non bouem, non asinum, & vniuersa, quae illius sunt. * Haec verba locutus est Dñs ad multitudinem vestram in monte, de medio ignis & nubis & caliginis, voce magna, nihil addens amplius: & scripsit ea in duabus tabulis lapideis, quas tradidit mihi. * Vos autem postquam audistis vocem de medio tenebrarum, & montem ardere vidistis, & accessistis ad me omnes principes tribuum, & maiores natu, atque dixistis: * Ecce ostendit nobis Dñs Deus noster maiestatem & magnitudinem suam, vocem eius audiimus de medio ignis, & probauimus hodie, quid loquente Deo, cum homine, vixerit homo. * Cur ergo moriemur, & deuorabit nos ignis hic maximus? Si enim audierimus ultra vocem Dei nostri, moriemur. * Quid est omnis caro, ut audiat vocem Dei viventis, qui de medio ignis loquitur sicut nos audiimus, & possit viuere? * Tu magis accede: & audi cuncta, quae dixerit Dñs Deus noster tibi: loquerisque ad nos audientes faciemus ea. * Quod cum audisset Dñs: ait ad me: Audini vocem verborum populi huius, quae locuti sunt tibi: bene omnia sunt locuti. * Quis det talem eos habere mentem, ut timeant me, & custodiant vniuersa mandata mea in omni tempore, ut bene sit eis, & filiis eorum in sempiternum? * Vade & dic eis: Reuertimini in tertia vestra. * Tu vero hic sta mecum; & loquar tibi omnia manda-

Pf. 80. b. 7.
* Lev. 26. 2.
1.
Pf. 96. b. 7.
* Exod. 10.
a. 4.
* Exod. 34.
c. 14.
* Exod. 30.
b. 7.
Leuit. 19. c.
11.
Math. 23. 9.
II.
* Exod. 10.
b. 10.
Gen. 2. a. 2.
Heb. 4. b. 4.
* Exod. 10.
c. 12.
Eccl. 3. h. 9.
Math. 11.
a. 4.
Marc. 7. b.
10.
Ephes. 6. a.
1.
* Matt. 5. d.
18.
Rom. 7. b.
7.

* Num. 35. a.
6.

* Is. 30. c.
8.

* Exod. 19.
a. 2.
Leuit. 26. a.
1.
Pf. 80. b. 8.
* Exod. 10.
a. 1.

mandata mea, & ceremonias, atque iudicia: quæ docebis eos, ut faciant ea in terra, quæ dabo illis in possessionem. * Custodite igitur & facite, quæ præcepit Dominus Deus vobis: non declinabitis, neque ad dexteram, neque ad sinistram: * Sed per viam, quam præcepit Dominus Deus vester, ambulabitis, ut vivatis, & bene sit vobis, & protulerint dies in terra possessionis vestræ.

C A P. V I.

Dominus ex toto corde diligendus, eiusque mandata felicitè servanda, & posteris inculcanda.

Hæc sunt præcepta, & ceremoniæ atque iudicia, quæ mandavit Dñs Deus vester, ut docerem vos, & faciatis ea in terra, ad quam transgredimini possidendam: * Ut timeas Dñm Deum tuum, & custodias omnia mandata, & præcepta eius, quæ ego præcipio tibi, & filiis, ac nepotibus tuis, cunctis diebus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. * Audi Israel, & observa, ut facias, quæ præcepit tibi Dñs, & bene sit tibi, & multipliceris amplius, sicut pollicitus est Dñs Deus patrum tuorum tibi terram lacte, & melle manantem, * Audi Israel, Dñs Deus noster, Dominus tuus est. * Diliges Dñm Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. * Eruntque verba hæc, quæ ego præcipio tibi hodie, in corde tuo. * Et narrabis ea filiis tuis, & meditaberis in eis sedens in domo tua, & ambulans in itinere, dormiens atque confurgens. * Et ligabis ea quasi signum in manu tua, eruntque & movebuntur inter oculos tuos, * Scribesque ea in volumine & ostijs domus tuæ. * Cumque introduxerit te Dñs Deus tuus in terram, pro qua iuravit patribus tuis, Abraham, Isaac, & Iacob: & dederit tibi civitates magnas & optimas, quas non ædificasti, * Domos plenas cunctarum opum, quas non extruxisti, cisternas, quas non fodisti, vineas & olivetas, quæ non plantasti, * Et comederis, & saturatus fueris: * Cave diligenter, ne obliviscaris Dñm, qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitutis. Dñm Deum tuum timebis, & illi soli servies, ac per nomen illius iurabis. * Non ibitis post deos alienos cunctarum gentium, quæ in circuitu vestro sunt: * Quoniam Deus æmulator, Dñs Deus tuus in medio tui: nequando irascatur furor Dñi tui contra te, & auferat te de superficie terræ. * Non tentabis Dñm Deum tuum, sicut tentasti in loco tentationis. * Custodi præcepta Dñi Dei tui, ac testimonia & ceremonias, quas præcepit tibi: * Et fac, quod placitum est & bonum in conspectu Dñi, ut bene sit tibi: & ingressus possideas terram optimam, de qua iuravit Dñs patribus tuis, * Ut deleter omnes inimicos tuos coram te, sicut locutus est.

20 * Cumque interrogaverit te filius tuus cras, dicens: Quid sibi volunt testimonia hæc, & ceremoniæ, atque iudicia, quæ præcepit Dñs Deus noster nobis? * Dices ei: Servi eramus Pharaonis in Ægypto, & eduxit nos Dñs de Ægypto in manu forti: * Fecitque signa atque prodigia magna, & pessima in Ægypto contra Pharaonem, & omnem domum illius, in conspectu nostro, * Et eduxit nos inde, ut introductis daret terram, super qua iuravit patribus nostris. * Præcepitque nobis Dñs, ut faciamus omnia legitima hæc, & timeamus Dñm Deum nostrum, ut bene sit nobis cunctis diebus vitæ nostræ, sicut est hodie. * Eritque nostri misericors, si custodierimus & fecerimus omnia præcepta eius coram Domino Deo nostro, sicut mandavit nobis.

C A P. V I I.

Nulla cum gentibus societas contrahenda, sed earum ara, luci, ac simulacra delenda: memoratis Dei beneficijs promittit in omnibus auxilium & libertatem, modo eius præcepta observent.

Cum introduxerit te Dñs Deus tuus in terram, quam possessurus ingrederis, & deleverit gentes multas coram te, Hethæum, & Hergeæum, & Amorrhæum, Chanaanæum, & Phereæum, & Heuæum, & Jebusæum, septem gentes multo maioris numeri, quam tu es, & robustiores te: * Tradideritque eas Dñs Deus tuus tibi, percuties eas usque ad internecionem. * Non inibis cum eis socius, nec misereberis earum, * Neque sociabis cum eis coniugia. Filiam tuam non dabis filio eius, nec filiam illius accipies filio tuo. Quia seducet filium tuum, ne sequatur me, & ut magis serviat dijs alienis: irasceturque furor Dñi, & delebit te cito. * Quin potius hæc facietis eis: Aras eorum subvertite, & confringite statuas, lucosque succidite, & sculptilia comburite. * Quia populus sanctus es Domino Deo tuo. Te elegit Dñs Deus tuus, ut sis ei populus peculiaris de cunctis populis, qui sunt super terram. * Non quia cunctas gentes numero vincebatis, vobis iunctus est Dñs, & elegit vos, cum omnibus sitis populis pauciores: * Sed quia dilexit vos Dominus, & custodiit iuramentum, quod iuravit patribus vestris: eduxitque vos in manu forti, & redemit de domo servitutis, de manu Pharaonis regis Ægypti. * Et scies, quia Dñs Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidelis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus se, & his, qui custodiunt præcepta eius in mille generationes: disperdat eos, & ultra non differat, protinus eis restituens, quod merentur. * Custodi ergo præcepta & ceremonias, atque iudicia, quæ ego mando tibi hodie, ut facias. * Si postquam audie-

* Matt. 23.
d. 16.
Marc. 12. c.
30.
Luc. 10. c.
27.
Ios. 11. b.
3.

* Matt. 4. b.
2.
Luc. 4. b. 12.
Ios. 10. d. 10

* Exod. 23.
c. 23. & 31.
8. 1.

* Exod. 23.
c. 23. & 31.
b. 15. 16.

* Infr. 15. 2.
1. 14 & 1. 16
d. 1. 1.
* Exod. 19.
c. 24.
* Infr. 14. 2.
1. & 26. d.
17.

audieris hæc iudicia, custodieris ea & feceris, custodiet & Dñs Deus tuus pactum tibi, & misericordiam quam iurauit patribus tuis: * Et diliget te, ac multiplicabit, benedictq; fructui vëtris tui, & fructui terræ tuæ, frumento tuo, atq; vindemia, oleo, & armëtis, gregibus ouium tuarum super terram, pro qua mutauit patribus tuis, vt daret eam tibi. * Benedictus eris inter omnes populos. Non erit apud te sterilis vtriusq; sexus, tam in hominibus, quàm in gregibus tuis. * Auferet Dñs à te omnem languorem: & infirmitates Ægypti pessimas, quas nouisti, non inferet tibi, sed cunctis hostibus tuis: * Deuorabis omnes populos, quos Dñs Deus tuus daturus est tibi. Non parceret eis oculus tuus, nec seruiet dijs eorum, ne sint in ruinâ tui. * Si dixeris in corde tuo: plures sunt gentes istæ, quàm ego, quomodo potero delere eas? * Noli metuere, sed recordare, quæ fecerit Dñs Deus tuus Pharaoni, & cunctis Ægyptijs. * Plagas maximas, quas viderunt oculi tui, & signa, atq; portentosa manumq; robustam, & extentum brachium, vt educeret te Dñs Deus tuus: sic faciet cunctis populis, quos metuis. * Insuper & crabrones mittet Dñs Deus tuus in eos, donec deleat omnes atq; disperdat, qui te fugerint, & latere potuerint. * Non timebis eos, quia Dñs Deus tuus in medio tui est, Deus magnus & terribilis. * Ipse consumet nationes hæc in conspectu tuo paulatim, atq; per partes. Nô poteris eas delere pariter: ne fortè multiplicetur contra te bestia terræ. * Dabitq; eos Dñs Deus tuus in conspectu tuo: & interficiet illos, donec penitus deleantur. * Tradetq; reges eorum in manus tuas, & disperdes nomina eorum sub celo: nullus poterit resistere tibi, donec conteras eos. * Sculptilia eorum igne combures: non concupisces argentum & aurum, de quibus facta sunt, neque assumes ex eis tibi quidquam, ne offendas, propterea, quia abominatio est Domini Dei tui. * Nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam: ne fias anathema, sicut & idolus est. Quasi spurcitiam detestaberis, & velut inquinamentum, ac sordes abominationis habebis, quia anathema est.

C A P. VIII.

Commemorantur beneficia & afflictione, quam Dominus eis in deserto immiserat, ne illorum & Dei sui fiant immemores.

O Mne nãdaturum, quod ego præcipio tibi hodie, caue diligenter, vt facias, vt possis viuere, & multiplicemini, ingressiq; possideatis terram, pro qua iurauit Dñs patribus vestris. * Et recordaberis cuncti itineris, per quod adduxit te Dñs Deus tuus, quæ draginea annis per desertum, vt affligeret te, atq; tentaret, & nota ficerent, quæ in tuo ani-

mo versabantur, verum custodires mandata illius, an non. * Affixit te penuria, & dedit tibi cibum Manna. quod ignorabas tu & patres tui: vt ostenderet tibi, quod non in solo pane viuat homo, sed in omni verbo, quod egreditur de ore Dei. * Vestimentum tuum, quo operiebaris, nequaquam vetustate detecit & pes tuus non est subtritus, en quæ dragessimus annus est. * Vt recogites in corde tuo, quia sicut erudit filium suum homo, sic Dñs Deus tuus erudiuit te. * Vt custodias mandata Dñi Dei tui, & ambules in vijs eius, & timeas eum. * Dñs enim Deus tuus introducet te in terram bonam, & riuorum, aquarumq; & fontium in cuius capis, & montibus erumpunt fluuiorum abyssi. * Terram frumenti, hordei, ac vinearum, in qua ficus, & malograna, & oliueta nascuntur: terram olei, ac mellis. * Vbi absq; vlla penuria comedes panem tuum, & rerum omnium abundantia perfrueris: cuius lapides ferrum sunt, & de montibus eius æris metalla fodiuntur. * Vt cum comederis, & satiatus fueris, benedicas Dño Deo tuo pro terra optima, quam dedis tibi. * Obserua, & caue nequando obliuiscaris Dñi Dei tui, & negligas mandata eius, atq; iudicia & cærenias, quas ego præcipio tibi hodie: * Ne postquam comederis, & satiatus fueris, domos pulchras ædificaueris, & habitaueris in eis. * Habuerisq; armenta bouum, & ouium greges, argenti, & auri cuncta rumq; rerum copiam, * Eleuetur cor tuum, & non reminiscaris Dñi Dei, qui eduxit te de terra Ægypti, de domo seruitutis: * Et doctus tuus fuit in solitudine magna, atq; terribili, in qua erat serpens flatu adurens, & scorpio, ac dipsas, & nullæ omnino aquæ: qui eduxit te riuos de petra durissima. * Et cibauit te manna in solitudine, quod nescierunt patres tui. * Et postquam affixit, ac probauit, ad extremum misertus est tui, * Ne diceret in corde tuo: Fortitudo mea, & robur manus meæ, hæc mihi omnia præstiterunt. * Sed recorderis Dñi Dei tui, quod ipse vires tibi præbuerit, vt impleret pactum suum, super quo iurauit patribus tuis, sicut præsens indicat dies. * Sin autem oblitus Dñi Dei tui, secutus fueris deos alienos, coluerisq; illos, & adoraueris: ecce nunc prædico tibi, quod omnino dispereras. * Sicut gentes, quas deleuit Dominus in introitu tuo, ita & vos peribitis, si inobedientes fueritis voci Domini Dei vestri.

C A P. IX.

Reprimuntur elatio, ne suæ victorias sibi, sed soli Domino adscribant, refrenat Moyses populo sua murmura & peccata in deserto, & suam pro populo intercessionem.

* Matt. 4. 4.
* Luc. 4. 4.

* Num. 10. b. 9. 11. b. 6.
Exod. 16. 1. 10. & 17. b. 6.

* Exod. 13. 5. 16.

* Exod. 13. c. 13. 11. A.
* Isai. 24. c. 2.

* Machab. 22. 2. 40.

Au.

Audi Israel: Tu transgredieris hodie Iordanem, vt possideas nationes maximas & fortiores te ciuitates ingentes & ad coelum vsq; muratas. * Populum magnum, atq; sublimē, filios Enacim, quos ipse vidisti, & audisti, quibus nullus potest ex aduerso resistere. * Scies ergo hodie, quod Dñs Deus tuus ipse transibit ante te, ignis deuorans, atque consumens, qui conterat eos, & deleat, atq; disperdat ante faciem tuam velociter, sicut locutus est tibi. * Ne dicas in corde tuo, cum deleuerit eos Dñs Deus tuus in conspectu tuo: Propter iustitiam meam introduxit me Dñs, vt terram hanc possiderem, cum propter impietates tuas ista deleta sint nationes. * Neq; enim propter iustitias tuas, & æquitatem cordis tui, ingredieris vt possideas terras earum: sed quia illa egerunt impiè, introeunte te deleta sunt: & vt complet verbum suum Dñs, quod sub iuramento pollicitus est patribus tuis, Abraham, Isaac, & Iacob, * Scito ergo, quod non propter iustitias tuas Dñs Deus tuus dederit tibi terram hanc optimam in possessionem, cum durissimæ ceruicis sis populus. * Memento, & ne obliuiscaris, quomodo ad iracundiam prouocaueris Dñm Deum tuum in solitudine. Ex eo die, quo egressus es ex Ægypto vsq; ad locum istum, semper aduersum Dominum contendisti. * Nam & in Horeb prouocasti eum, & iratus delere te voluit. * Quando ascendi in montem, vt acciperem tabulas lapideas, tabulas pacti, quod pepigit vobiscum Dñs: & perseueraui in monte quadraginta diebus, ac noctibus, panem nō comedens, & aquam non bibens. * Deditq; mihi Dñs duas tabulas lapideas scriptas digito Dei, & continentes omnia verba, quæ vobis locutus est in monte de medio ignis, quando concio populi congregata est. * Cūque transissent quadraginta dies, & totidem noctes, dedit mihi Dñs duas tabulas lapideas, tabulas foederis. * Dixitq; mihi: Surge, & descende hinc cito: quia populus tuus, quem eduxisti de Ægypto, deferuerunt velociter viam, quam demonstraui eis, feceruntq; sibi conflatile. * Rursusq; ait Dñs ad me: Cerno, quod populus iste duræ ceruicis sit. * Dimitte me, vt conteram eum, & deleam nomen eius de sub coelo, & constituam te super gentem, quæ hac maior & fortior sit. * Cumq; de monte ardente descenderem, & duas tabulas foederis vtraq; tenerem manu, * Vidissemq; vos peccasse Dño vestro, & scis-
cisse vobis vitulum conflatilem, ac deseruisse velociter viam eius, quam vobis ostenderat. * Proieci tabulas de manibus meis, confregique eas in conspectu vestro. * Et proci-
di ante Dñm sicut prius, quadraginta diebus, & noctibus panem non comedens, &

aquam non bibens, propter omnia peccata vestra, quæ gessistis contra Dñm, & cum ad iracundiam prouocastis: * Timui enim indignationem, & iram illius, qua aduersum vos cõcitatus, delere vos voluit. Et exadiuuit me Dñs etiam hac vice. * Aduersum Aaron quoq; vehementer iratus, voluit eum cõtere, & pro illo similiter deprecatus sum. * Peccatum autem vestrum, quod feceratis idest vitulum, arripiens, igne combustum, & in frustra comminuens, omninoq; in puluerem redigens, proieci in torrentem, qui de monte descendit. * In incendio quoq; & in tentatione, & in Sepulchris concupiscentia prouocastis Dñm. * Et quando misit vos de Cadesbarne, dicens: Ascendite, & possidete terram, quam dedi vobis, & contempsistis imperium Dñi Dei vestri, & non credidistis ei, neq; vocem eius audire voluistis: * Sed semper fuistis rebelles a die, qua nosse vos cepi. * Et iacui coram Dño: quadraginta diebus, ac noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar, ne deleat vos, vt fuerat comminatus: * Et orans dixi: Dñe Deus, ne disperdas populum tuum, & hereditatem tuam, quam redemisti in magnitudine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. * Recordare seruorum tuorum, Abraham, Isaac, & Iacob: ne aspicias duritiã populi huius, & impietatem, atq; peccatum. * Ne forte dicant habitatores terræ, de qua eduxisti nos: Nō poterat Dominus introducere eos in terram, quam pollicitus est eis, & oderat illos idcirco eduxit, vt interficeret eos in solitudine. * Qui sunt populus tuus & hereditas tua, quos eduxisti in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extenso.

C A P. X.

Tabularum secundarum instantiatio, Levitarum officia: timor & dilectio Dei ad seruanda præcepta mouere debent: praprium cordis circumcidendum, peregrini amandi, & per Dei nomen iurandum.

In tempore illo dixit Dominus ad me: Dola tibi duas tabulas lapideas, sicut priores fuerunt, & ascende ad me in montē: faciesq; arcam ligneam. * Et scribam in tabulis verba, quæ fuerunt in his, quas ante confregisti, ponēsqueas in arca. * Feci igitur arcam de lignis Setim. Cumq; dolasset duas tabulas lapideas instar priorum, ascendi in montem, habens eas in manibus. * Scripsitq; in tabulis, iuxta id, quod prius scripserat, verba decem, quæ locutus est Dñs ad vos in monte de medio ignis, quando populus congregatus est: & dedit eas mihi. * Reuerfusq; de monte, descendi, & posui tabulas in arcam, quam fecerā, quæ hucusq; sibi sunt, sicut mihi præcepit Dñs. * Filij autem Israel mouerunt castra ex Beroth filiorum Iacan in Mosera, vbi Aaron

* Exod. 17.
b. 6. 19. a. 1.
21. d. 18. 22.
d. 15.

* Exod. 24.
b. 7.

* Num. 11. 2.
1. 16. 2. 1. 26
2. 5.

* Exod. 24.
a. 1.

*Inf. 1. 2. 3.

lus stabit contra vos: terrorem vestrum, & D
formidinem dabit Dñs Deus vester super
omne terram, quam calcaturi estis, sicut lo-
cutus est vobis. * En propono in conspectu 26
vestro hodie benedictionem & maledictionem:
* Benedictionem, si obedieritis manda- 27
tis Dñi Dei vestri, quæ ego hodie præcipio
vobis. * Maledictionem, si nõ obedieritis mñ 28
datis Dñi Dei vestri, sed recetieritis de via,
quam ego nunc ostendo vobis, & ambula-
ueritis post deos alienos, quos ignoratis. * 29
Cum verò introduxerit te Dominus Deus
tuus in terram, ad quam pergis habitandã,
pones benedictionem super montem Garizim,
maledictionem super montem Hebal: * 30
Qui sunt trans Iordanem, post viam, quæ
vergit ad solis occubitum, in terra Chana-
næi, qui habitat in campestribus contra
Galgalam, quæ est iuxta vallem tendentem
& intrantem procul. * Vos enim transibitis 31
Iordanem, vt possideatis terram, quam Dñs
Deus vester daturus est vobis, vt habeatis,
& possideatis illam. Videte ergo, vt implea- 32
tis ceremonias, atque iudicia, quæ ego hodie
ponam in conspectu vestro.

C A P. XII.

*Præcipit exterminari idololatriam, decimas ac
primitias reddi; sacrificia certo loco exolui,
& comedi: à sanguine & omni cibo immun-
do abstineri.*

Hæc sunt præcepta, atq; iudicia, quæ fa-
cere debetis in terra, quam Dñs Deus A
patrum tuorũ daturus est tibi, vt possideas
eam cunctis diebus, quibus super humum
gradieris. * Subuertite omnia loca, in quibus 2
coluerunt gentes, quas possessuri estis, deos
suos super mōtes excelsos, & colles, & sub-
ter omne lignum frōdosum. * Dissipate aras 3
eorum, & confringite statuas, lucos igne cō-
burite, & idola comminuite: disperdite no-
mina eorum de locis illis. * Non facietis ita
Dño Deo vestro: * Sed ad locum, quem ele-
gerit Dñs Deus vester de cunctis tribubus
vestris, vt ponat nomen suum ibi, & habitet
in eo, venietis: * Et offeretis in loco illo holo-
causta & victimas vestras, decimas & pri-
mitias manuum vestrarum, & vota, atq; do-
naria, primogenita bouum, & ouium. * Et co-
medetis ibi in conspectu Dñi Dei vestri: ac
lætabuntur in cunctis, ad quæ miseritis ma-
num vos & domus vestræ, in quibus bene-
dixerit vobis Dñs Deus vester. * Non facie-
tis ibi, quæ nos hic facimus hodie, singuli
quod sibi rectum videtur. * Neq; enim vsq; 9
in præsens tempus venistis ad requiem, &
possessionem, quam Dñs Deus vester datu-
rus est vobis. * Transibitis Iordanem, & ha-
bitabitis in terra, quam Dñs Deus vester
daturus est vobis, vt requiescat is à cunctis
hostibus per circuitum, & absq; illo timore

11 habitetis. * In loco, quem elegerit Dominus
Deus vester, vt sit nomē eius in eo. illuc om-
nia, quæ præcipio, conferetis, holocausta, &
hostias, ac decimas, & primitias manuum
vestrarum: & quidquid præcipuum est in
12 muneribus, quæ vouetis Domino. * Ibi epu-
laminī coram Domino Deo vestro, vos &
filij, ac filia vestræ famuli & famulae, atque
Leuites, qui in vrbibus vestris cōmoratur
neq; enim habet aliam partem & possessio-
nem inter vos: * Caue, ne offeras holocausta
14 tua in omni loco, quem videris: * Sed in eo,
quem elegerit Dominus, in vna tribuum
tuarum offeres hostias, & facies quæcumq;
15 præcipio tibi: * Sin autem comedere volue-
ris, & te esus carniū delectauerit, occide,
& comede iuxta benedictionē Domini Dei
tui, quam dedit tibi in vrbibus tuis: siue im-
mundum fuerit, hoc est, maculatum & de-
bile: siue mundum, hoc est integrum & sine
C macula, quod offerre licet, sicut capream &
16 ceruum, comedes. * Absq; esu dumtaxat sā-
guis, quem super terram, quasi aquam effu-
17 des. * Non poteris comedere in oppidis tuis
decimam frumētī, & vini, & olei tui, primo-
genita armentorum & pecorum, & omnia,
quæ voueris, & spontē offerre volueris, &
18 primitias manuum tuarū: * Sed coram Do-
mino Deo tuo comedes ea, in loco, quē ele-
gerit Dominus Deus tuus, tu & filius tuus,
& filia tua, & seruus & famula, atq; Leuites,
qui manet in vrbibus tuis: & lētaberis, & re-
ficeris coram Domino Deo tuo, in cunctis,
19 quæ extenderis manum tuam. * Caue, ne de-
relinquas Leuitem in omni tēpore, quo ver-
20 faris in terra. * Quādo dilatauerit Dominus
Deus tuus terminos tuos, sicut locutus est
tibi, & volueris vesci carnibus, quas deside-
21 rat anima tua: * Locus autem, quem elegerit
Dominus Deus tuus, vt sit nomen eius ibi,
si procul fuerit, occides de armētis, & peco-
ribus, quæ habueris, sicut præcepi tibi. & co-
22 medes in oppidis tuis, vt tibi placet. * Sicut
comeditur caprea, & ceruus, ita vesceris eis:
& mundus & immundus in commune ve-
23 scētur. * Hoc solū caue, ne sanguinem co-
D medas: sanguis enim eorum pro anima est:
& idcirco non debes animam comedere cū
24 carnibus: * Sed super terram fundes, quasi
25 aquam. * Vt benē sit tibi & filiis tuis post te,
cum feceris, quod placet in conspectu Do-
26 mini. * Quæ autem sanctificaueris, & voue-
ris Domino, tolles, & venies ad locum, quē
27 elegerit Dominus: * Et offeres oblationes
tuas carnem & sanguinem super altare Do-
mini Dei tui: sanguinem hostiarum fundes
28 in altari: carnibus autem ipse vesceris: * Ob-
serua, & audi omnia, quæ ego præcipio tibi,
vt benē sit tibi & filiis tuis post te in semp-
ternum, cū feceris, quod bonum est & pla-
citur

* Supr. 7. d.
25
2 Mal. 13. g.
4c.

* Gen. 28. c.
14.
* Isr. 19. b.
8.
* Exod. 14.
c. 14.

^{Lev. 19. 1.} citum in conspectu Domini Dei tui. * Quā- 29
do disperdiderit Dominus Deus tuus ante
faciē tuam gentes, ad quas ingredieris pos-
sidendas, & possederis eas, atq; habitaueris
in terra earum: * Caue ne imiteris eas, post- 30
quam te fuerint introeunte subuerſe, & re-
quiras caeremonias earum, dicens: Sicut co-
luerunt gentes istae deos suos, ita & ego co-
lam. * Non facies similiter Domino Deo 31
tuo. Omnes enim abominationes, quas
auerſatur Dominus, fecerunt dijs suis, offe-
rentes filias & filias, & comburentes igni.
* Quod præcipio tibi, hoc tantum faci- 32
to Domino: nec addas quidquam, nec
minus.

C A P. XIII.

*Pseudopropheta à Deo auertens occidi debet,
quantumvis propinquus sit, vel amicus; imò
& urbis vastari funditus, cuius habitato-
res id facere conati fuerint.*

Si surrexerit in medio tui propheta, aut 1
qui somnium vidisse se dicat, & prædixe. A
rit signum, atq; portentū, * Et euenerit, quod 2
locutus est, & dixerit tibi: Eamus, & sequa-
mur deos alienos, quos ignoras, & seruiamus eis: * Non audies verba prophetæ illius, 3
aut somniatoris: quia tentat vos Dominus
Deus vester, ut palam fiat utrum diligatis
eum, an non, in toto corde, & in tota anima
vestra. * Dñm Deum vestrum sequimini, & 4
ipsum timeate, & mandata illius custodite,
& audite vocē eius: ipsi seruietis, & ipsi ad-
harebitis. * Propheta autem ille, aut fictor 5
somniaſtorū interficietur: quia locutus est, ut
vos auerteret à Dño Deo vestro, qui eduxit
vos de domo seruitutis: ut errare te faceret
de via, quam tibi præcepit Dñs Deus tuus:
& auferes malum de medio tui. * Si tibi vo- 6
luerit persuadere frater tuus filius matris
tuæ, aut filius tuus, vel filia, siue vxor, quæ
est in sinu tuo, aut amicus, quem diligis, ut
animam tuam, clam dicens: Eamus, & ser-
uiamus dijs alienis, quos ignoras tu, & pa-
tres tui, * Cunctarum in circuitu gentium, 7
quæ iuxta, vel procul sunt, ab initio vsq; ad
finem terræ, * Non acquiescas ei, nec audias, 8
neq; parcat ei oculus tuus, ut miserearis &
occultes eum. * Sed statim interficies. Et pri- 9
^{Lev. 24. 1.} mum manus tua super eum, & postea omnis
populus mittat manū. * Lapidibus obrutus 10
necabitur: quia voluit te abſtrahere à Dño
Deo tuo, qui eduxit te de terra Ægypti, de C
domo seruitutis. * Ut omnis Israel audiēs ti- 11
meat, & nequaquam vltra faciat quippiam
huius rei simile. * Si audieris in vna urbium 12
tuarum, quas Dñs Deus tuus dabit tibi ad
habitandum, dicentes aliquos: * Egressi sunt 13
filij Belial de medio tui, & auerterunt habi-
tatores urbis suæ, atq; dixerunt: Eamus, &
seruiamus dijs alienis, quos ignoratis: Quæ. 14

re sollicitè & diligenter, rei veritate perſpe-
cta, si inueneris certum esse, quod dicitur,
& abominationem hanc opere perpetrata,
15 * Statim percuties habitatores urbis illius
D in ore gladij, & delebis eam, ac omnia, quæ
16 in illa sunt, vsq; ad pecora. Quidquid etiam
supellectilis fuerit, congregabis in medio
platearum eius, & cum ipsa ciuitate succē-
des, ita ut vniuersa consumas Dño Deo tuo,
& sit tumulus sempiternus, non ædificabi-
17 tur amplius. * Et non adhærebit de illo ana-
themate quidquam in manu tua, ut auerra-
tur Dominus ab ira furoris sui, & miserea-
tur tui, multiplicetque te sicut iurauit pa-
18 tribus tuis. * Quando audieris vocem Do-
mini Dei tui, custodiens omnia præcepta
eius, quæ ego præcipio tibi hodie, ut facias,
quod placitum est in conspectu Domini
Dei tui.

C A P. XIV.

*Gentium ritus super mortuo fugiendi: anima-
lium mundorum, & immundorum discretio:
& decimas esse soluendas.*

Filij estote Domini Dei vestri: nō vos in-
cidetis, nec facietis caluitiū super mor-
tuo. * Quoniam populus sanctus es Domino
Deo tuo: & te elegit, ut sis ei in populū pe-
culiarem, de cunctis gentibus, quæ sunt su-
per terram. * Ne comedatis, quæ immunda
sunt. * Hoc est animal, quod comedere debe-
tis, Bouem, & ouem, & capram, * Ceruū, &
capream, bubalum, tragelaphum, pygargū,
orygem, camelopardalum. * Omne animal,
quod in duas partes findit ungulam, & ru-
minat, comedetis. * De his autem, quæ rumi-
nant, & ungulam non findunt, comedere nō
deberis: ut camelum, leporem, chærogryllū:
hæc quia ruminant, & non diuidunt vngu-
lam, immunda erunt vobis. * Sus quoq; quo-
8 niam diuidit ungulam, & non ruminat, im-
munda erit. Carnibus eorum nō vescemini,
9 & cadauera non tangeris. * Hæc comedetis
ex omnibus, quæ morantur in aquis: Quæ ha-
10 bent pinnulas, & squamas comedite: * Quæ
abſq; pinnulis & squamis sunt, ne comeda-
11 tis, quia immunda sunt. * Omnes aues mū-
12 das comedite. * Immundas ne comedatis:
13 aquilam scilicet, & gryphem, & halietum, a
14 lixion, & vulturem, ac miluum iuxta genus
15 suum: * Et omne coruini generis, * Et stru-
16 thionem, ac noctuum, & larum, atq; acci-
17 pitrem iuxta genus suum: * Herodium, ac
18 aygnum, & ibin, * Ac mergulum, porphy-
19 rionem, & nycticoracem, * Ouocrotalū, &
charadriū, singula in genere suo: vpupam
19 quoq; & vespertilionem. * Et omne quod re-
20 ptat & pennulas habet, immundum erit, &
21 comedite. * Quidquid autem morticinū est,
C ne vescamini ex eo. Peregrino, qui intra por-

^{Lev. 17. 15.}
^{Lev. 11. 1.}

* Exod. 17.
d. 19. 24. c.
26.

tas tuas est, da ut comedat, aut vende ei: quia tu populus sanctus Domini Dei tui es. Non coques hoedum in lacte matris suae, * Decimam partem separabis de cunctis fructibus tuis, qui nascuntur in terra per annos singulos, * Et comedes in conspectu Domini Dei tui, in loco quem elegerit, ut in eo nomen illius inuocetur, decimam frumenti tui, & vini, & olei, & primogenita de armentis, & ouibus tuis: ut discas timere Dominum Deum tuum omni tempore. * Cum autem longior fuerit via, & locus, quem elegerit Dominus Deus tuus, tibi; benedixerit, nec potueris ad eum hanc cuncta portare, * Vendes omnia, & in pretium rediges, portabisque manu tua, & proficisceris ad locum, quem elegit Dominus Deus tuus: * Et emes ex eadem pecunia quidquid tibi placuerit, siue ex armentis, siue ex ouibus, vinum quoque, & siceram, & omne, quod desiderat anima tua: & comedes coram Domino Deo tuo, & epulaberis tu & domus tua: * Et Leuites, qui intra portas tuas est: caue ne derelinquas eum, quia non habet aliam partem in possessione tua. * Anno tertio separabis aliam decimam ex omnibus, quae nascuntur tibi eo tempore: & repones intra ianuas tuas. * Venietque Leuites, qui aliam non habet partem, nec possessionem tecum, & peregrinus, ac pupillus, & vidua, qui intra portas tuas sunt, & comedent & saturabuntur: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum, quae feceris.

C A P. XV.

Lex remissionis septimi anni, in quo exerceantur: de seruo Hebraeo, qui noluerit manumitti: de primogenitis Domino sanctificandis, & comedendis.

Septimo anno facies remissionem, * Quae hoc ordine celebrabitur. Cui debetur aliquid ab amico, vel proximo, ac fratre suo, repetere non poterit, quia annus remissionis est Domini. * A peregrino, & advena exigessciue & propinquum repetendi non habebis potestatem. * Et omnino indigens, & mendicus non erit inter vos: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in terra, quam traditurus est, tibi in possessionem. * Si tamen audieris vocem Domini Dei tui, & custodieris vniuersa, quae iussit, & quae ego hodie praecipio tibi, benedicet tibi, ut pollicitus est: * Foenerabis gentibus multis, & ipse a nullo accipies mutuum. Dominaberis nationibus plurimis, & tui nemo dominabitur. * Si vnus de fratribus tuis, qui morantur intra portas ciuitatis tuae, in terram quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, ad paupertatem venerit: non obdurabis cor tuum, nec contrahes manum, * Sed aperies eam pauperi, & dabis mutuum, quo eum indigere perspexeris. * Caue, ne forte subrepat tibi

impia cogitatio, & dicas in corde tuo: Appropinquat septimus annus remissionis: & auertas oculos tuos a paupere fratre tuo, nolens ei, quod postulat mutuum commodare: ne clamet contra te ad Dominum, & fiat tibi in

peccatum. * Sed dabis ei: nec ages quippiam callide in eius necessitatibus subleuandis: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni tempore: & in cunctis, ad quae manum miseris.

* Non deerunt pauperes in terra habitationis tuae: idcirco ego praecipio tibi, ut aperias C manum fratri tuo egeno, & pauperi, qui re-

cum versatur in terra: * Cum tibi venditus fuerit frater tuus Hebraeus, aut Hebraea, & sex annis seruiuerit tibi, in septimo anno di-

mittes eum liberum: * Et quae libertate donaueris, nequaquam vacuum abire patieris:

Sed dabis viaticum de gregibus, & de area, & torculari tuo, quibus Dominus Deus tuus be-

nedixerit tibi. * Memento, quod & ipse seruiueris in terra Aegypti, & liberauerit te Dominus Deus tuus, & idcirco, ego nunc praecipio ti-

bi, * Sin autem dixerit: Nolo egredi: eo quod diligit te, & domum tuam, & bene sibi apud

te esse sentiat: * Assumes subulam, & perforabis aurem eius in ianua domus tuae, & seruiet tibi, usque in eternum. ancillae quoque simi-

liter facies. * Non auertas ab eis oculos tuos, quando dimiseris eos liberos: quoniam iuxta mercedem mercenarii per sex annos seruiuit tibi: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus

in cunctis operibus, quae agis. * De primogenitis, quae nascuntur in armentis, & in ouibus tuis, quidquid est sexus masculini, sanctificabis Domino Deo tuo. Non operaberis in pri-

mogenita ouium. * In conspectu Domini Dei tui comedes ea per annos singulos, in loco quem

elegerit Dominus, tu, & domus tua. * Sin autem habuerit maculam, vel claudum fuerit, vel co-

cum, aut in aliqua parte deformis, vel debile, non immolabitur Domino Deo tuo. * Sed intra

portas urbis tuae comedes illud: tam immundus, quam immundus similiter vascetur eis, quae

si caprea, & ceruo. * Hoc solum obseruabis, ut sanguinem eorum non comedas, sed effundes in terram quae sibi aquam.

C A P. XVI.

Tres praecipua anni solemnitates, Azymorum, Hebdomadarum, & Tabernaculorum: de iustis iudiciis constituendis, & de cauendo ab occasionibus idololatriae.

Obserua mensem nouarum frugum, & ver-

ni primu temporis, ut facias Phase Domino Deo tuo: quoniam in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de Aegypto nocte. Immo-

labisque Phase Domino Deo tuo de ouibus, & de bobus, in loco, quem elegerit Dominus Deus tuus, ut habitet nomen eius ibi. * Non comedes in

eo panem fermentatum: Septem diebus comedes, absque fermento, affictionis panem, quoniam

non

* Mat. 23.
41.
Luc. 11. 14.

* Mat. 23. 10.

* Exod. 21. 2. 3.
Ierem. 34. 14.

Leuit. 22. 2.
10.
Eccli. 35. 14.

niam in pauore egressus es de Ægypto : vt memineris diei egressionis tuæ de Ægypto , omnibus diebus vitæ tuæ . * Non apparebit fermentum in omnibus terminis tuis septē diebus, & non remanebit de carnibus eius, quod immolatum est vespere in die primo, vsq; manē, * Non poteris immolare Phasē in qualibet vrbiū tuarum , quas Dñs Deus tuus daturus est tibi . * Sed in loco, quem elegerit Dñs Deus tuus, vt habitet nomen eius ibi: immolabis Phasē vespere ad solis occasum, quando egressus es de Ægypto . * Et coques, & comedes in loco, quem elegerit Dñs Deus tuus, maneq; confurgens vades in tabernacula tua . * Sex diebus comedes azyma : & in die septima, quia collecta est Dñi Dei tui, non facies opus . * Septem hebdomadas numerabis tibi ab ea die, qua falcem in segetem miseris . * Et celebrabis diem festum hebdomadarū Dño Deo tuo, oblationem spontaneam manus tuæ, quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui : * Et epulaberis coram Domino Deo tuo, tu filius tuus, & filia tua, seruus tuus, & ancilla tua, & Leuites, qui est intra portas tuas, aduena, ac pupillus & vidua, qui morantur vobiscum : in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, vt habitet nomen eius ibi : * Et recordaberis, quoniam seruus fueris in Ægypto : custodiesq; ac facies, quæ præcepta sunt . * Solemnitatem quoq; tabernaculorum celebrabitis per septem dies, quando collegeris de area & torculari fruges tuas : * Et epulaberis in festiuitate tua, tu, filius tuus, & filia, seruus tuus, & ancilla, Leuites quoq; & aduena, pupillus, ac vidua, qui intra portas tuas sunt . * Septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis, in loco quem elegerit Dñs : benedicetq; tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis, & in omni opere manū tuarum, & in letitia . * Tribus vicibus per annum apparebit omne masculinum tuum in conspectu Domini Dei tui, in loco quem elegerit : in solemnitate azymorum, in solemnitate hebdomadarum, & solemnitate tabernaculorum . Non apparebit ante Dominum vacuus . * Sed offeret vnusquisq; secundum, quod habuerit iuxta benedictionē Domini Dei sui, quam dederit ei . * Iudices, & magistros cōstitues in omnibus portis tuis, quas Dominus Deus tuus dederit tibi, per singulas tribus tuas : vt iudicent populū iusto iudicio, * Nec in alteram partem declinent . Non accipies per sonam, nec munera : quia munera excæcant oculos sapientum, & mutant verba iustorum . * Iuste, quod iustum est persequeris, vt viuas & possideas terram, quam Dominus Deus tuus dederit tibi . * Non plantabis lucum, & omnem arborem iuxta altare Domini Dei tui . * Nec

facies tibi, neq; constitues statuam: quæ odio Dominus Deus tuus .

C A P. X V I I.

Hostia diligenda; idololatria puniendā, in gradū difficultate ad summum sacerdotem eiusque concilium recurrendum; & quæ regi eligendo sint obseruanda .

Non immolabis Domino Deo tuo ouē, & bouē, in quo est macula, aut quidpiā vitij : quia abominatio est Domino Deo tuo . * Cum reperti fuerint apud te, intra vnam portarum tuarū, quas Dominus Deus tuus dabit tibi, vir aut mulier, qui faciant malū in conspectu Domini Dei tui, & transgrediantur pactum illius, * Vt vadant & seruiāt dijs alijs, & adorent eos solem & lunam, & omnem militiam cœli, quæ nō præcepi : * Et hoc tibi fuerit nuntiatum, audiesq; inquisieris diligenter, & verum esse reperis, & abominatio facta est in Israel : * Educēs virum, ac mulierem, qui rem sceleratissimam perpetrarūt, ad portas ciuitatis tuæ, & lapidibus obruetur . * In ore duorum, aut trium testium peribit, qui interficietur . Nemo occidatur, vno contra se dicēte testimonium . * Manus testium prima interficiet eū, & manus reliqui populi extrema mittetur : vt auferas malum de mediō tui . * Si difficile, & ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sanguinem, & sanguinem, causā, & causam, lepram & lepram : & iudicium intra portas tuas videris verba variari : surge, & ascende ad locum, quem elegerit Dominus Deus tuus . * Veniesq; ad sacerdotes Leuitici generis, & ad Iudicem, qui fuerit illo tempore : quæresq; ab eis, qui iudicabūt tibi iudicij veritatem . * Et facies quodcunq; dixerint, qui præsumt loco, quem elegerit Dominus, & docuerint te . * Iuxta legē eius sequerisq; sententiā eorum, nec declinabis ad dexteram, neq; ad sinistram . * Qui autem superbierit, nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo, & decreto Iudicis, morietur homo ille . * & auferes malum de Israel : * Cunctusq; populus audiens timebit, vt nullus deinceps intumescat superbia . * Cum ingressus fueris terram, quam Dñs Deus tuus dabit tibi, & possederis eam, habitauerisq; in illa, & dixeris : Constituam super me regem, sicut habent omnes per circuitum nationes : * Eum constitues, quem Dñs Deus tuus elegerit de numero fratrum tuorum . Non poteris alterius gentis hominem regem facere, qui non sit frater tuus . * Cumq; fuerit constitutus, non multiplicabit sibi equos, nec reducet populum in Ægyptum, equitatus numero subleuatus, præsertim cum Dominus præceperit vobis, vt nequaquam amplius, per eandem viam reuertamini . * Non habebis

* Infr. 19. d. 15.
* Matth. 18. b. 6.
* 1. Cor. 13. 2.
* 1. Sap. 11. c. 9.
* 1. Par. 19. c. 10.

* Exod. 19. c. 15. & 14. c. 20.

* Eccl. 11. a.

* 1. Sap. 1. c. 17.
* 1. Cor. 19. c. 15.
* 1. Exod. 11. b. 8.
* Eccl. 10. d. 3.

rum duplicabis: * Ut nō effundatur sanguis
 innoxius in medio Terræ, quam Dominus
 Deus tuus dabit tibi possidendam, ne sis sā-
 guinis reus, * Si quis autem odio habēs pro-
 ximum suum, insidiatus fuerit vitæ eius,
 surgensq; percusserit illum, & mortuus fue-
 rit, fugeritq; ad vnam de supradictis vrbibus,
 * Mittent seniores ciuitatis illius, & ar-
 ripient eum de loco effugij, tradentq; in ma-
 nu proximi, cuius sanguis effusus est, & mo-
 rietur. * Non misereberis eius, & auferes in-
 noxium sanguinem de Israel, vt benè sit ti-
 bi. * Nō assumes, & transferes terminos pro-
 ximi tui, quos fixerunt priores in possessio-
 ne tua, quam Dñs Deus tuus dabit tibi in
 Terra, quam acceperis possidendam. * Non
 stabit testis vnus contra aliquem, quid-
 quid illud peccati, & facinoris fuerit: sed in
 ore duorum, aut trium testium stabit om-
 ne verbum. * Si steterit testis mendax cōtra
 hominem, accusans eum prauaricationis, *
 Stabunt ambo, quorum causa est, ante Dñm
 in conspectu sacerdotum, & iudicum, qui
 fuerint in diebus illis. * Cumq; diligentissi-
 mē perscrutantes, inuenerint falsum testem
 dixisse contra fratrem suum mendacium: *
 Reddent ei sicut fratri suo facere cogitauit,
 & auferes malum de medio tui: * Ut audien-
 tes ceteri timorem habeant, & nequaquam
 talia audeant facere. * Non misereberis eius,
 sed animam pro anima, oculum pro oculo,
 dentem pro dente, manum pro manu, pe-
 dem pro pede exiges.

C A P. X X.

*Qui tempore pugnae sint domum remittendi: in-
 ra belli quomodo seruanda, qua arbores ca-
 denda ad machinas institutas, qua relin-
 quenda.*

Si exieris ad bellum contra hostes tuos, &
 videris equitatus, & currus, & maiorem,
 quam tu habeas aduersarij exercitus mul-
 titudinem, non timebis eos: quia Dñs Deus
 tuus tecum est, qui eduxit te de Terra Ægy-
 pti. * Appropinquante autem iam prælio ita-
 bit sacerdos ante faciem, & sic loquetur ad
 populum: * Audi Israel, vos hodie cōtra ini-
 micos vestros pugnam cōmittitis, non per-
 timefeat cor vestrum, nolite metuerē, nolite
 cedere, nec formidetis eos. * Quia Dominus
 Deus vester in medio vestri est, & pro vobis
 contra aduersarios dimicabit, vt eruat vos
 de periculo. * Duces quoq; per singulas tur-
 mas, audiente exercitu, proclamabunt. Quis
 est homo, qui edificauit domum nouam, &
 non dedicauit eam? vadat, & reuertatur in
 domum suam, ne fortē moriatur in bello, &
 alius deducat eam. * Quis est homo, qui plā-
 rauit vineam, & necdum fecit eam esse cō-
 munem, de qua velci omnibus liceat? vadat,
 & reuertatur in domum suam: ne fortē mo-

riatur in bello, & alius homo eius fungatur
 officio. * Quis est homo, qui deponit vxo-
 rem, & non accepit eam? vadat, & reuertatur
 in domum suam, ne fortē moriatur in
 bello, & alius homo accipiat eam. * His di-
 ctis addent reliqua, & loquentur ad popu-
 lum: Quis est homo formidolosus, & corde
 pauidus? vadat, & reuertatur in domum suā,
 ne pauere faciat corda fratrum suorum, si-
 cut ipse timore perterritus est. * Cumque si-
 luerint duces exercitus, & finem loquendi
 fecerint, vnusquisq; suos ad bellandum cu-
 reos pręparabit. * Si quando accelleris ad
 expugnandam ciuitatem, offeres ei primum
 pacem. * Si receperit, & aperuerit tibi por-
 tas, cunctus populus, qui in ea est, saluabi-
 tur, & seruet tibi sub tributo. * Sin autem
 scēdus inire noluerit, & coeperit contra te
 bellum, oppugnabis eam. * Cumq; tradide-
 rit Dominus Deus tuus illam in manu tua,
 percuties omnē, quod in ea generis mascu-
 lini est, in ore gladij, * Abiq; mulieribus &
 infantibus, iumentis, & cæteris, quæ in ciui-
 tate sunt: Omnem prædam exercitui diui-
 des, & comedes de spolijs hostium tuorum,
 quæ Dñs Deus tuus dederit tibi. * Sic facies
 cunctis ciuitatibus, quæ a te procul valde
 sunt, & nō sunt de his vrbibus, quas in pos-
 sessionem accepturus es. * De his autem ci-
 uitatibus, quæ dabuntur tibi, nullum omni-
 nō permittes viuere: * Sed interficies in ore
 gladij, Hethæum videlicet, & Amorhæum,
 & Chananzum, Pherezæum, & Heuæum, &
 Iebulæum, sicut pręcepit tibi Dñs Deus tuus:
 * Ne fortē doceant vos facere cunctas abo-
 minationes, quas ipsi operati sunt dijs suis:
 & peccetis in Dominum Deum vestrum. *
 Quando oblederis ciuitatem multo tempo-
 re, & munitionibus circumdederis, vt ex-
 pugnes eam, non succides arbores, de qui-
 bus velci potest, nec securibus per circuitum
 debes vastare regionem, quoniam li-
 gnum est, & non homo, nec potest bellan-
 tium contra te augere numerum. * Si qua
 autem ligna non sunt pomifera, sed agrestia,
 & in cæteros apta vsus, succide, & intrue
 machinas, donec capias ciuitatem, quę con-
 tra te dimicat.

C A P. X X I.

*Cautio super homicidio occulto; muliere in bello
 capta, de filio odioso primogenito; filio contumace,
 & eo, qui suspensus est in ligno.*

Quando inuentum fuerit in terra, quā
 Dñs Deus tuus daturus est tibi, ho-
 minis cadauer occisi, & ignorabitur cadis
 reus, * Egredientur maiores natu, & iudices
 tui, & metientur a loco cadaueris singularū
 per circuitum spatia ciuitatum: * Et quā vi-
 cinorem cæteris esse perspexerint, seniores
 ciuitatis illius tollent vitulam de armento,

K 3 quæ

quæ non traxit iugum, nec terram scidit vomere: * Et ducent eam ad vallem asperam, atque saxosam, quæ nunquam arata est, nec sementem recepit: & cædent in ea ceruices virulæ: * Accedentque sacerdotes filij Leui, quos elegerit Dominus Deus tuus, ut ministrarent ei, & benedicant in nomine eius, & ad verbum eorum, omne negotium, & quidquid mundum, vel immundum est, iudicetur. * Et venient maiores natu ciuitatis illius ad interfec-tum, lauantque manus suas super vitulam, quæ in valle percussa est, * Et dicent: Manus nostræ non effuderunt sanguinem hunc, nec oculi viderunt. * Propitius esto populo tuo Israel, quem redemisti Domine, & ne reputes sanguinem innocentem in medio populi tui Israel: Et auferetur ab eis reatus sanguinis: * Tu autem alienus eris ab innocentis cruore, qui fusus est, cum feceris, quod præcepit Dominus. * Si egressus fueris ad pugnam contra inimicos tuos, & tradiderit eos Dominus Deus tuus in manu tua, captiuosque duxeris. * Et videris in numero captiuorum mulierem pulchram, & adamaueris eam, voluerisque habere uxorem, * Introduces eam in domum tuam: quæ radet cæsariem, & circumcidet ungues. * Et deponet vellem, in qua capta est: sedensque in domo tua, flebit patrem, & matrem suam vno mense: & postea intrabis ad eam, dormiesque cum illa, & erit uxor tua. * Si autem postea non federit animo tuo, dimittes eam liberam, nec vendere poteris pecunia, nec opprimere per potentiam: quia humiliasti eam. * Si habuerit homo uxores duas, vnam dilectam, & alteram odiosam, genuerintque ex eo liberos, & fuerit filius odiosæ primogenitus, * Volueritque substantiam inter filios suos diuidere, non poterit filium dilectæ facere primogenitum, & præferre filio odiosæ. * Sed filium odiosæ agnoscet primogenitum, dabitque ei de his, quæ habuerit cuncta duplicia: iste est enim principium liberorum eius, & huic debentur primogenita. * Si genuerit homo filium contumacem, & proteruum, qui non audiat patris, aut matris imperium, & coercitus obedire contempserit: * Apprehendent eum, & ducent ad seniores ciuitatis illius, & ad portam iudicii, * Dicentque ad eos: Filius noster ille proteruus, & contumax est, monita nostra audire contempnit, conestationibus vacat, & luxuriæ, atque conuiujs: * Lapidibus eum obruet populus ciuitatis, & morietur, ut auferatis malum de medio vestri, & vniuersus Israel audiens pertimescat. * Quando peccauerit homo, quod morte plectendum est, & adiudicatus morti appensus fuerit in patibulo: * Non permanebit cadauer eius in ligno, sed in eadem die sepelietur: quia maledictus à Deo est, qui pendet in ligno: & nequaquam con-

taminabis terram tuam, quam Dominus Deus tuus dedit tibi in possessionem.

C A P. X X I L

Pietas in rem proximi exercenda: de veste alterius sexus, de inuento nido, de circumdando recto domus, de non commiscendis rebus diuersis generis, de fimbrijs, de signis virginittis, de adulterio, de corrupta in urbe, vel in agro, de uxore patris non ducenda.

Non videbis bouem fratris tui, aut ouem errantem, & præteribis: sed reduces fratri tuo, * Etiam si non est propinquus frater tuus, nec nosti eum: duces in domum tuam, & erunt apud te, quamdiu quærat ea frater tuus, & recipiat. * Similiter facies de agno, & de vestimento, & de omni re fratris tui, quæ perierit: si inueneris eam, ne negligas quasi alienam. * Si videris asinum fratris tui, aut bouem cecidisse in via, non despicies, sed subleuabis cum eo. * Non induetur mulier veste virili, nec vir utetur veste feminea: abominabilis enim apud Deum est, qui facit hæc. * Si ambulans per viam, in arbore, vel in terra nidum avis inueneris, & matrem pullis, vel ouis desuper incubantem: non tenebis eam cum filijs: * Sed abire patieris, captos tenens filios: ut bene sit tibi, & longo viuas tempore. * Cum ædificaueris domum nouam, facies murum tecti per circuitum: ne effundatur sanguis in domo tua, & sis reus labente alio, & in præceptis rueris. * Non seres vineam tuam altero semine: ne & sementis, quam senuisti, & quæ nascuntur ex vinea, pariter sanctificentur. * Non arabis in boue simul, & asino: * Non indueris vestimento, quod ex lana, linoque contextum est. * Funiculos in fimbrijs facies per quatuor angulos pallij tui, quo operieris. * Si duxerit vir uxorem, & postea odio habuerit eam, * Quæsieritque occasiones, quibus dimittat eam, obijciens ei nomen pessimum, & dixerit: Uxorem hanc accepi, & ingressus ad eam non inueni virginem: * Tollent eam pater, & mater eius, & ferent secum signa virginittis eius ad seniores urbis, qui in porta sunt: * Et dicet pater: Filiam meam dedi huic uxorem: quam quia odit, * Imponit ei nomen pessimum, ut dicat: Non inueni filiam tuam virginem: & ecce hæc sunt signa virginittis filix meæ. expandent vestimentum coram senioribus ciuitatis: * Apprehendentque senes urbis illius virum, & verberabunt illum, * Condemnantes super centum siclis argenti, quos dabit patri puellæ: quoniam dif-famauit nomen pessimum super virginem Israel: habebitque eam uxorem, & non poterit dimittere eam omnibus diebus vitæ sue. * Quod si verum est, quod obijcit, & non est in puella inuenta virginittas: * Eijcient eam extra fores domus patris sui, & lapidibus obruent

* Exod. 23
2.4.

Num. 13. d.
18.

* 1. Par. 5. 1.

* Gal. 3. b.

obruent viri ciuitatis illius, & morietur: quoniam fecit nefas in Israel, vt fornicaretur in domo patris sui: & auferes malum de medio tui. * Si dormierit vir cum vxore alterius, vterq; morietur, idest, adulter, & adultera. & auferes malum de Israel. * Si puellam virginem desponderit vir, & inuenerit eam aliquis in ciuitate, & concubuerit cum ea, * Educes vtrumq; ad portam ciuitatis illius, & lapidibus obruentur: puella quia non clamauit, cum esset in ciuitate: vir, quia humiliavit vxorem proximi sui. & auferes malum de medio tui. * Sin autem in agro reperit vir puellam, quæ desponsata est, & apprehendens concubuerit cum ea, ipse morietur solus: * Puella nihil patietur, nec est rea mortis: quoniam sicut latro confurgit contra fratrem suum, & occidit animam eius, ita & puella perpeffa est. * Sola erat in agro: clamauit, & nullus affuit, qui liberaret eam. * Si inuenerit vir puellam virginem, quæ non habet sponsum, & apprehendens concubuerit cum illa, & res ad iudicium venerit: * Dabit, qui dormiuit cum ea, patri puellæ quinquaginta siclos argenti, & habebit eam vxorem, quia humiliavit illam: non poterit dimittere eam cunctis diebus vitæ suæ. * Non accipiet homo vxorem patris sui, nec reuelabit operimentum eius.

C A P. X X I I I.

De his, qui ab Ecclesia Dei arcedi sunt, vel admittendi: Idumæus, & Ægyptius non sunt abijciendi: de pollutione nocturna, & de loco ad necessaria naturæ depurando: de seruo fugiitino, de mercede prostibuli, fugiendum usura erga fratres, de voto, de vinea, & segete proximi.

Non intrabit eunuchus, atritis, vel amputatis testiculis, & abscisso veretro, A Ecclesiam Dñi. * Non ingredietur mamzer, hoc est, de scorto natus, in Ecclesiam Dñi, vsq; ad decimam generationem. * Ammonites, & Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt ecclesiam Domini, in æternum: * Quia noluerunt vobis occurrere cum pane, & aqua in via, quando egressi estis de Ægypto: & quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamia Syriæ, vt malediceret tibi: * Et noluit Dñs Deus tuus audire Balaam, vertitq; maledictionem eius in benedictionem tuam, eo quod diligeret te. * Non facies cum eis pacem, nec quaras eis bona cunctis diebus vitæ tuæ in sempiternum. * Non abominaberis Idumæum, quia frater tuus est: nec Ægyptium, quia aduena fuisti in terra eius. * Qui nati fuerint ex eis, tertia generatione intrabunt in ecclesiam Dñi. * Quando egressus fueris aduersus hostes tuos in pugnam, custodies

te ab omni re mala. * Si fuerit inter vos homo, qui nocturno pollutus sit somnio, egredietur extra castra, * Et non reuertetur, priusquam ad vespertinam lauetur aqua: & post solis occasum regredietur in castra, ad quem egrediaris ad requisita naturæ, * Gerens pacillum in balteo: cumq; sederis, fodies per circuitum, & egesta humo operies. * Quo releuatus es (Dñs enim Deus tuus ambulat in medio castrorum, vt eruat te, & tradat tibi inimicos tuos) & sint castra tua sancta, & nihil in eis appareat foeditatis, ne derelinquat te. * Non trades seruum domino suo, qui ad te confugerit. * Habitabit tecum in loco, qui ei placuerit, & in vna vrbium tuarum requiescet: ne contristes eum. * Non erit meretrix de filiabus Israel, nec scortator de filiis Israel. * Non offeres mercedem prostibuli: nec pretium canis, in domo Dñi Dei tui, quidquid illud est, quod voveris: quia abominatio est vtrumq; apud Dñm Deum tuum. * Non foenerabis fratri tuo ad vsuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet aliam rem: * Sed alieno. Fratri autem tuo absque vsura, id, quo indiget, commodabis: vt benedicat tibi Dñs Deus tuus in omni opere tuo in terrâ, ad quam ingredieris possidendam. * Cum votum voveris Dño Deo tuo, non tardabis reddere: quia requirit illud Dñs Deus tuus. & si moratus fueris, reputabitur tibi in peccatum. * Si nolueris polliceri, absque peccato eris. Quod autem semel egressum est de labiis tuis, obseruabis, & facies sicut promisisti Dño Deo tuo, & propria voluntate, & ore tuo locutus es. * Ingressus vineam proximi tui, comede vvas quantum tibi placuerit: foras autem ne efferas tecum. * Si intraueris in segetem amici tui, franges spicas, & manu conteres: falce autem non metes.

C A P. X X I V.

Libellus repudij permittitur: misericordia in debitores pauperes: non neganda merces: de iudicio aduena & pupilli: reliquia messis, ac vindemia pauperibus relinquenda.

Si acceperit homo vxorem, & habuerit eam, & non inuenerit gratiam ante oculos eius propter aliquam foeditatem: scribet libellum repudij, & dabit in manu illius, & dimittet eam de domo sua. * Cumq; egressa alterum maritum duxerit, * Et illè quoque oderit eam, dederitq; ei libellum repudij, & dimiserit de domo suâ, vel certè mortuus fuerit: * Non poterit prior maritus recipere eam in vxorem: quia polluta est, & abominabilis facta est coram Dño: ne peccare facias terram tuam, quam Dñs Deus tuus tradiderit tibi possidendam. * Cum acceperit homo nuper vxorem, non procedet ad bellum, nec ei quippiam necessitati iniungetur

* Matt. 19. 9.
* 19. 11. 7.
* Marc. 10. 11.

tur publicæ, sed vacabit absq; culpa domi
suz, vt vno anno latetur cum vxore sua. * 6
Non accipies loco pignoris inferiorem, &
superiorem molam: quia animam suam op-
posuit tibi. * Si deprehensus fuerit homo so- 7
licitans fratrem suum de filiis Israel, & ven-
dito eo, acceperit pretium, interficietur, &
auferes malum de medio tui. * Obserua dili- 8
genter, ne incurras plagam lepræ, sed facies
quæcunq; docuerint te Sacerdotes Leuitici
generis iuxta id, quod præcepi eis, & imple
sollicitè. * Mementote, quæ fecerit Dñs Deus 9
vester Mariæ in via, cum egredere mini de Æ-
gypto. * Cū repetes à proximo tuo rem ali- 10
quam, quam debet tibi, non ingredieris do-
mum eius, vt pignus auferas: * Sed stabis fo- 11
ris, & ille tibi proferet, quod habuerit. * Sin 12
autem pauper est, non pernoctabit apud te
pignus, * Sed statim reddes ei ante solis oc- 13
casum: vt dormiens in vestimento suo be-
nedicat tibi, & habeas iustitiam coram Dño
Deo tuo. * Non negabis mercedem indigen- 14
tis, & pauperis fratris tui, siue aduenæ, qui
tecū moratur in terra, & intra portas tuas
est: * Sed eadem die reddes ei pretium labo- 15
ris sui, ante solis occasum, quia pauper est,
& ex eo sustentat animam suam: ne clamet
contra te Dñm, & reputetur tibi in pecca-
tum. * Non occidentur patres pro filiis, nec 16
filij pro patribus, sed vnusquisq; pro pecca-
to suo morietur. * Non peruerteris iud cium 17
aduenæ, & pupilli, nec auferes pignoris loco
viduæ vestimentum. * Memento, quod set- 18
uieris in Ægypto, & eruerit te Dñs Deus
tuus inde. Idcirco præcipio tibi, vt facias
hanc rem. * Quando messueris segetem in 19
agro tuo, & oblitus manipulum reliqueris,
non reuerteris, vt tollas illum: sed aduenā,
& pupillum, & viduam auferre patieris, vt
benedicat tibi Dñs Deus tuus in omni ope-
re manuum tuarum. * Si fruges collegeris 20
oliuarum, quidquid remanserit in arbori-
bus, non reuerteris, vt colligas: sed relinques
aduenæ, pupillo, ac viduæ. * Si vindemiaue- 21
ris vineam tuam, non colliges remanentes
racemos, sed cedent in vsus aduenæ, pupil-
li, ac viduæ. * Memento, quod & tu seruieris 22
in Ægypto, & idcirco præcipio tibi, vt facias
hanc rem.

C A P. XXV.

*Judices iustè iudicent: quos plagis reus caden-
dus, boni trituranos non alligandum, se-
men fratri suscitandum, pœna mulieris ve-
renda apprehendens, non committenda in
pondere, & mensura iniustitia, Amalecisa
delendi.*

SI fuerit causa inter aliquos, & interpella-
uerint iudices: quem iustum esse per-
spexerint, illi iustitiæ palmam dabunt: quem
impium, condemnabunt impietatis. * Sin

autem eum, qui peccauit, dignum viderint
plagis: prosternent, & coram se facient ver-
berari: Pro mensura peccati erit & plaga-
rum modus: * Ita dumtaxat, vt quadragena-
rium numerum non excedant: ne forde la-
ceratus ante oculos tuos abeat frater tuus.
* Non ligabis os bonis terentis in area fru-
ges tuas. * Quando habitauerint fratres si-
mul, & vnus ex eis absq; liberis mortuus
fuerit, vxor defuncti non nubet alteri: sed
accipiet eam frater eius, & suscitabit semen
fratris sui: * Et primogenitum ex ea filium
nomine illius appellabit, vt non deleatur
nomen eius ex Israel. * Sin autem noluerit
accipere vxorem fratris sui, quæ ei lege de-
betur, perget mulier ad portam ciuitatis, &
interpellabit maiores natu, dicetq; Non vult
frater viri mei suscitare nomen fratris sui in
Israel: nec me in coniugem sumere. * Statim-
que accersiri eum facient, & interrogabunt.
* Si responderit: Nolo eam vxorem accipere: *
Accedet mulier ad eum coram senioribus,
& tollet calceamentum de pede eius, spuet-
que in faciem illius, & dicet: Sic fiet homi-
ni, qui non ædificat domum fratris sui: * Et
vocabitur nomen illius in Israel, Domus di-
scalceati. * Si habuerint inter se iurgium vi-
ri duo, & vnus contra alterum rixari coepe-
rit, volensq; vxor alterius eruere virum suū
de manu fortioris, miseritq; manum, & ap-
prehenderit verenda eius: * Abscides manū
illius, nec flecteris super eam vlla miseri-
cordia. * Non habebis in sacco diuersa
pondera, maius & minus: * Nec erit in do-
mo tua modius maior, & minor. * Pondus
habebis iustum & verum, & modius æqua-
lis, & verus erit tibi: vt multò viuas tempo-
re super terram, quam Dñs Deus tuus de-
derit tibi. * Abominatur enim Dñs Deus
Deus eum, qui facit hæc, & auersatur om-
nem iniustitiam. * Memento, quæ fecerit ti-
bi Amalec in via, quando egrediebaris ex
Ægypto. * Quomodo occurrerit tibi: & ex-
tremos agminis tui, qui lassī residebant, ce-
ciderit, quando tu eras fame, & labore con-
fectus, & non timuerit Deum. * Cum ergo
Dominus Deus tuus dederit tibi requiem,
& subiecerit cunctas per circuitum natio-
nes, in Terra, quam tibi pollicitus est: de-
lebis nomen eius sub coelo. Caue, ne obliui-
scaris.

C A P. XXVI.

*Primitia, ac decima ubi quibus exalanda,
& sub qua verborum forma.*

Cumque intraueris Terram, quam Do-
minus Deus tuus tibi daturus est pos-
sidendam, & obtinueris eam, atque habi-
taueris in ea: * Tolles de cunctis frugibus
tuis primitias, & pones in cartallo, perges-
que ad locum, quem Dominus Deus tuus
elegit.

* Num. 33.
c. 10.

* Lev. 19. c.
15.
* Tob. 4. c.
15.

* 4. Reg. 14.
b. c.
* Par. 35. a.
* Ezech. 18.
d. 20.

* 1. Cor. 13.
f. 14.

1. Cor. 9. b.
9.
1. Tim. 1. c.
18.
* Math. 23.
c. 24.
Marc. 12. b.
19.
Luc. 10. d.
28.
* Ant. 4. b.
7.

* Exod. 17.
c. 8.

elegerit, ut ibi inuocetur nomen eius: * Accedesque ad sacerdotem, qui fuerit in diebus illis, & dices ad eum: profiteor hodie coram Dño Deo tuo, quod ingressus sum in terram, pro qua iurauit patribus nostris, ut daret eam nobis, * Suscipiensque sacerdos cartallum de manu tua, ponet ante altare Dñi Dei tui: * Et loqueris in conspectu Domini Dei tui: Syrus persequabatur patrem meum, qui descendit in Ægyptum, & ibi peregrinatus est in paucissimo numero: creuitque in gentem magnam, ac robustam & infinitæ multitudinis. * Affixeruntque nos Ægyptij, & persecuti sunt imponentes onera grauissima: * Et clamauius ad Dominum Deum patrum nostrorum: qui exaudiuit nos, & respexit humilitatem nostrā, & laborem, atque angustiam: * Et eduxit nos de Ægypto in manu forti, & brachio extenso, in ingenti pauore, in signis atque portentis: * Et introduxit ad locum istum, & tradidit nobis terram lacte, & melle manantem. * Et idcirco nunc offero primitias frugum Terræ, quam Dominus dedit mihi. Et dimittes eas in conspectu Dñi Dei tui, & adorato Dño Deo tuo. * Et epulaberis in omnibus bonis, quæ Dominus Deus tuus, dederit tibi, & domui tuæ, tu & Leuitæ, & aduena, qui tecum est. * Quando compleueris decimam cunctarum frugum tuarum, anno decimarum tertio, dabis Leuitæ, & aduena, & pupillo & viduæ, ut comedant intra portas tuas, & saturentur: * Loquerisque in conspectu Domini Dei tui: Abstuli, quod sanctificatum est de domo mea, & dedi illud Leuitæ, & aduena, & pupillo, ac viduæ, sicut iussisti mihi: non præterui mandata tua, nec sum oblitus imperij tui. * Non comedis ex eis in luctu meo, nec separaui ea in qualibet immunditia, nec expendi ex his, quidquam in re funebri. Obediui voci Domini Dei mei, & feci omnia sicut præcepisti mihi. * Respice de sanctuario tuo, & de excelso celorum habitaculo, & benedic populo tuo Israel, & terræ, quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terræ & lacte & melle mananti. * Hodie Dominus Deus tuus præcepit tibi, ut facias mandata hæc, atque iudicia: & custodias, & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, * Dominum elegeristi hodie, ut sit tibi Deus, & ambules in vijs eius, & custodias caeremonias illius, & mandata, atque iudicia, & obedias eius imperio. * Et Dominus elegit te hodie, ut sis ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi, & custodias omnia præcepta illius. * Et faciat te excelsoiorem cunctis gentibus, quas creauit, in laudem, & nomen, & gloriam suam: ut sis populus sanctus Domini Dei tui, sicut locutus est.

C A P. XXVII.

Transito Iordane, altare lapideum erigendum; lexque lapidibus inscribenda: benedictionis piorum, & maledictionis impiorum ritus, & formula.

PRæcepit autem Moyſes, & seniores Israel, populo dicentes: Custodite omne mandatum, quod præcipio vobis hodie. * Cumque transieritis Iordanem in terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, eriges ingentes lapides, & calce leuigabis eos, * Ut possis in eis scribere omnia verba legis huius, Iordane transiſſo: ut introeas terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, terram lacte, & melle manantem, sicut iurauit patribus tuis. * Quando ergo transieritis Iordanem, erigite lapides, quos ego hodie præcipio vobis in monte Hebal, & leuigabis eos calce: * Et ædificabis ibi altare Domino Deo tuo, de lapidibus, quos ferrum non tetigit, * Et de saxis informibus, & impolitis: & offeres super eo holocausta Domino Deo tuo, * Et immolabis hostias pacificas, comedesque ibi, & epulaberis coram Domino Deo tuo. * Et scribes super lapides omnia verba legis huius planè, lucide. * Dixeruntque Moyſes, & sacerdotes Leuitici generis ad omnem Israel: Attende, & audi Israel: hodie factus es populus Domini Dei tui: * Audies vocem eius, & facies mandata, atque iustitias, quas ego præcipio tibi. * Præcipitque Moyſes populo in die illo, dicens: * Hi stabunt ad benedicendum populo super montem Garizim, Iordane transiſſo: Simeon, Leui, Iudas, Isachar, Ioseph, & Benjamin. * Et è regione isti stabunt ad maledicendum in monte Hebal: Ruben, Gad, & Azer, & Zabulon, Dan, & Nephthali, * Et pronuntiabunt Leuitæ, dicentque ad omnes viros Israel excelsa voce: * Maledictus homo, qui facit sculptile, & conflatile, abominationem Domini, opus manuum artificum, ponetque illud in abscondito. & respondebit omnis populus, & dicet: Amen. * Maledictus, qui non honorat patrem suum, & matrem. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus, qui transfert terminos proximi sui. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus, qui errare facit cœcum in itinere. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus, qui peruertit iudicium aduena, pupilli, & vidue. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus, qui dormit cum vxore patris sui, & reuelat operimentum lectuli eius. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus, qui dormit cum omni iumento. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus, qui dormit cum sorore sua, filia patris sui, vel matris sue. & dicet omnis populus: Amen. * Ma-

* 2ap. 14. d. 19.

* 14. 14. 61. d. 15. Bar. 2. d. 16.

* 2ap. 7. a. 6.

* Exod. 10. d. 25. * 10. 8. 1. 31.

* Gen. 9. c. 11.

Maledictus, qui dormit cum socru sua : & dicet omnis populus : Amen. * Maledictus, qui clam percuferit proximum suum. & dicet omnis populus : Amen. * Maledictus, qui dormit cum vxore proximi sui. & dicet omnis populus : Amen : * Maledictus, qui accipit munera, vt percutiat animam sanguinis innocentis. & dicet omnis populus : Amen. * Maledictus, qui non permanet in sermonibus legis huius, nec eos operæ perficit. & dicet omnis populus : Amen.

C A P. XXVIII.

Multiplex promittitur obseruantibus legem benedictio, & transgredientibus maledictio.

SI autem audieris vocem Domini Dei tui, vt facias, atque custodias omnia mandata eius, quæ ego præcipio tibi hodie, faciet te Dominus Deus tuus excelsoiorem cunctis gentibus, quæ versantur in terra. * Venientque super te vniuersæ benedictiones istæ, & apprehendent te : si tamen præcepta eius audieris. * Benedictus tu in ciuitate, & benedictus in agro. * Benedictus fructus ventris tui, & fructus terræ tui, fructusque iumentorum tuorum, greges armentorum tuorum, & causæ ouium tuarum. * Benedicta horrea tua, & benedictæ reliquæ tuæ. * Benedictus eris tu ingrediens, & egrediens. * Dabit Dominus inimicos tuos, qui confurgunt aduersum te, currentes in conspectu tuo : per vnā viam venient contra te. & per septem fugient à facie tua. * Emitet Dominus benedictionem super cellaria tua, & super omnia opera manuum tuarum : benedicetque tibi in terra, quam acceperis. * Suscitabit te Dominus sibi in populum sanctum, sicut iurauit tibi : si custodieris mandata Domini Dei tui, & ambulaueris in vijs eius. * Videbuntque omnes terrarum populi, quod nomen Domini inuocatum sit super te, & timebunt te. * Abundare te faciet Dominus omnibus bonis, fructu vteri tui, & fructu iumentorum tuorum, fructu terræ tuæ, quam iurauit Dominus patribus tuis, vt daret tibi. * Aperiet Dominus thesaurum suum optimum, celum, vt tribuat pluuiam terræ tuæ in tempore suo : benedicetque cunctis operibus manuum tuarum. Et generabis gentibus multis, & ipse à nullo fœnus accipies. * Constituet te Dominus in caput, & non in caudam : & eris semper supra, & non subter : si tamen audieris mandata Domini Dei tui, quæ ego præcipio tibi hodie, & custodieris, & feceris. * Ac non declinaueris ab eis, nec ad dexteram, nec ad sinistram, nec secutus fueris deos alienos, neque colueris eos. * Quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui, vt custo-

dias, & facias omnia mandata eius, & ceremonias, quas ego præcipio tibi hodie, venient super te omnes maledictiones istæ, & apprehendent te. * Maledictus eris in ciuitate, maledictus in agro. * Maledictum horreum tuum, & maledictæ reliquæ tuæ. * Maledictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, armenta bouum tuorum, & greges ouium tuarum. * Maledictus eris ingrediens, & maledictus egrediens. * Mittet Dominus super te famem, & esuriem, & increpationem omnia opera tua, quæ tu facies : donec conterat te, & perdat velociter, propter adinventiones tuas pessimas in quibus reliquisti me. * Adiungat tibi Dominus pestilentiam, donec consumat te de terra, ad quam ingrederis possidendam. * Percutiat te Dominus egestate, febris & frigore, ardore, & æstu, & aere corrupto, ac rubigine, & persequatur, donec pereas. * Sit coelum, quod supra te est, æneum : & terra, quam calcas, ferrea. * Det Dominus imbrem terræ tuæ puluerem, & de coelo descendat super te cinis, donec conteraris. * Tradat te Dominus currentem ante hostes tuos, per vnā viam egrediaris contra eos, & per septem fugias, & dispergaris per omnia regna terræ. * Sitque cadauer tuum in escam cunctis volatilibus cœli, & bestijs terræ : & non sit, qui abigat. * Percutiat te Dñs vlcere Ægypti, & partem corporis per quam stercore egeruntur, scabie quoque, & prurigine : ita vt curari nequeas. * Percutiat te Dominus amentia, & exaltate, ac furor mentis, & palpes in meridie sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigas vias tuas. * Omni tempore calumniam sustineas, & opprimaris violentia, nec habas, qui liberet te. * Vxorem accipias, & alius dormiat cum ea : Domum ædifices, & non habites in ea. Plantas vineam, & non vindemies eam. * Bos tuus imoletur coram te, & non comedas ex eo. Asinus tuus rapiatur in conspectu tuo, & non reddatur tibi. Oves tuæ dentur inimicis tuis, & non sit, qui te adiuuet. * Filij tui, & filix tuæ tradantur alteri populo, videntibus oculis tuis, & deficientibus ad conspectum eorum tota die, & non sit fortitudo in manu tua. * Fructus terræ tuæ, & omnes labores tuos, comedat populus, quem ignoras : & sis semper calumniam sustinens, & oppressus cunctis diebus. * Et stupens ad terrorem eorum, quæ videbunt oculi tui. * Percutiat te Dñs vlcere pessimo in genibus, & in suris, sanarique non possis à planta pedis vsque ad verticem tuum. * Ducer te Dñs, & regem tuum, quem constitueris super te, in gentem, quam ignoras tu, & pares tui : & seruijs ibi dijs alienis, ligno, & lapidi.

Malac. i. v.
Baruc. i. d.
30v

* Leu. 16. b.
Thren. 1. c.
17.

Et eris perditus in prouerbiū, ac fabulam omnibus populis, ad quos te introduxerit Dominus. * Sementem multam iacies in terra, & modicum congregabis: quia locustę deuorabunt omnia. * Vineam plantabis, & fodies: & vinum non bibes, nec colliges ex ea quippiam: quoniam vastabitur vermis. * Oliuas habebis in omnibus terminis tuis, & non vngeris oleo: quia defluent, & peribunt. * Filios generabis, & filias, & non frueris eis: quoniam ducentur in captiuitatem. * Omnes arbores tuas, & fruges terrę tuę rubigo consumet. * Aduena, qui tecum uelatur in terra, ascendet super te, erique sublimior: tu autem descendes, & eris inferior. * Ipse foenerabit tibi, & tu non foenerabis ei. Ipse erit in caput, & tu eris in caudam. * Et uenient super te omnes maledictiones istę, & persequentes apprehendent te, donec intereas. quia non audisti vocem Dñi Dei tui, nec seruasti mandata eius, & caeremonias, quas pręcepit tibi. * Et erunt in te signa, atque prodigia, & in semine tuo, usque in sempiternum. * Eo, quod non serueris Domino Deo tuo in gaudio, cordisque lætitia, propter rerum omnium abundantiam: * Seruies inimico tuo, quem im-mittet tibi Dominus, in fame, & siti, & nuditate, & omni penuria: & ponet iugum ferreum super cervicem tuam, donec te conterat. * Adducet Dñs super te gentem de longinquo, & de extremis terrę finibus, in similitudinem aquilę volantis cum impetu: cuius linguam intelligere non possis. * Gentem procacissimam, quę non deferat seni, nec misereatur paruuli. * Et deuoret fructum iumentorum tuorum, ac fruges terrę tuę: donec intereas, & non relinquat tibi triticum, vinum, & oleum, armenta bouum, & greges ouium: donec te disperdat. * Et conterat in cunctis urbibus tuis, & destruantur muri tui firmi, atque sublimes, in quibus habebas fiduciam in omni terra tua. Obsideberis intra portas tuas in omni terra tua, quam dabit tibi Dominus Deus tuus: * Et comedes fructum vteri tui, & carnes filiorum tuorum, & filiarum tuarum, quas dederit tibi Dominus Deus tuus in angustia, & vastitate, qua opprimit te hostis tuus. * Homo delicatus in te, & luxuriosus valde inuidebit fratri suo, & uxori, quę cubat in sinu suo. * Ne det eis de carnibus filiorum suorum, quas comedet: eo quod nihil aliud habeat in obsidione, & penuria, qua vastauerint te inimici tui intra omnes portas tuas. * Tenera mulier, & delicata, quę super terram ingredi non valebat, nec pedis vestigium figere, propter mollitiem, & teneritudinem nimiam, inuidebit viro suo, qui cubat in sinu eius, super filij, & filię carni-

bus. * Et illuue secundarum, quę egrediuntur de medio feminum eius, & super liberis, qui eadem hora nati sunt: comedent enim eos clam propter rerum omnium penuriam in obsidione, & vastitate, qua opprimit te inimicus tuus intra portas tuas. * Nisi custodieris, & feceris omnia verba legis huius, quę scripta sunt in hoc volumine, & timueris nomen eius gloriosum, & terribile, hoc est, Dominum Deum tuum: * Augēbit Dominus plagas tuas, & plagas seminis tui, plagas magnas, & perseverantes, inter firmitates pessimas, & perpetuas. * Et conuerget in te omnes afflictiones Ægypti, quas timuisti, & adhærebunt tibi: * Insuper & vniuersos languores, & plagas, quę non sunt scriptę in volumine legis huius, inducet Dñs super te, donec te conterat: * Et remanebitis pauci numero, qui prius eratis sicut alba cœli prę multitudine, quoniam non audisti vocem Dñi Dei tui: * Et sicut ante latatus est Dominus super vos, benē vobis faciens, vosque multiplicans: sic lætabitur disperdens vos, atque subuertens, ut auferamini de terra, ad quam ingredieris possidendam. * Disperget te Dominus in omnes populos, a summitate terrę, usque ad terminos eius: & seruies ibi dijs alienis, quos & tu ignoras; & patres tui, lignis, & lapidibus. * In gentibus quoque illis non quiesces, neque erit requies vestigio pedis tui. Dabit enim tibi Dominus ibi cor pauidum, & deficientes oculos, & animam consumptam mœrore: * Et erit vita tua, quasi pendens ante te. Timebis nocte, & die, & non credes vitę tuę. * Manē dices: Quis mihi det vespere? & vespere: Quis mihi det manē? propter cordis tui formidinem, qua terreberis, & propter ea, quę tuis videbis oculis. * Reducet te Dominus classibus in Ægyptum, per viam de qua dixit tibi, ut eam amplius non videres. Ibi venderis inimicis tuis in seruos, & ancillas, & non erit, qui emat.

C A P. XXIX.

Fœdus, & iuramentum Israelitarum cum Domino iuxta Dei beneficia, & comminatio aduersus fœdisfrages.

HÆc sunt verba fœderis, quod pręcepit Dominus Moyfi, ut feriret cum filiis Israel in terra Moab: pręter illud fœdus, quod cum eis pepigit in Horeb. * Vocauitque Moyfes omnem Israel, & dixit ad eos: * Vos vidistis vniuersa, quę fecit Dominus coram vobis in terra Ægypti Pharaoni, & omnibus seruis eius, vniuersęque terrę illius. * Tentationes magnas, quas viderunt oculi tui, signa illa, portentaque ingentia, * Et non dedit vobis Dominus cor intelligēs, & oculos videntes, & aures, quę possunt audi-

* Mich. 6. d.
15.
Agg. 1. b.
6.

* Bar. 3. 8. 2.
Thren. 4. b.
10.

* Exod. 19.
2. 4.

* **1** audire, usque in presentem diem. * Adduxit
vos quadraginta annis per desertum: non
sunt attrita vestimenta vestra, nec calcea-
menta pedum vestrorum vetustate consum-
pta sunt. * Panem non comedistis, vinum &
siceram non bibistis: ut sciretis, quia ego
sum Dominus Deus vester. * Et venistis ad
hunc locum: egressusque est Sehon rex He-
sebon, & Og rex Basan, occurrentes nobis
ad pugnam. Et percussimus eos, * Et tulimus
terram eorum, ac tradidimus possidendam
Ruben, & Gad, & dimidia tribui Manasse. *
Custodite ergo verba pacti huius, & imple-
te ea: ut intelligatis vniuersa, que facitis. *
Vos statis hodie cuncti coram Dño Deo ve-
stro, principes vestri, & tribus, ac maiores
nati, atque doctores, omnis populus Israel,
* Liberi, & vxores vestre, & aduena, qui te-
cum moratur in castris, exceptis lignorum
cautoribus, & his, qui comportant aquas: *
Ut transeas in fœdere Domini Dei tui, & in
iureiurando, quod hodie Dominus Deus
tuus percussit tecum: * Ut suscitetur tibi in
populum, & ipse sit Deus tuus, sicut locutus
est tibi, & sicut iurauit patribus tuis, Abra-
ham, Isaac, & Iacob. * Nec vobis solis ego
hoc fœdus seruo, & hæc iuramenta confir-
mo, * Sed cunctis presentibus, & ab-
sentibus. * Vos enim nostis, quo modo
habitauerimus in terra Ægypti, & quo mo-
do transierimus per mediū nationum, quas
transientes, * Vidistis abominationes, & for-
des, id est, idola eorum, lignum, & lapidem,
argentum, & aurum, quæ colebant. * Ne for-
te sit inter vos vir, aut mulier, familia, aut
tribus, cuius cor auersum est hodie à Dño
Deo nostro: ut vadat, & seruiat dijs illarum
gentium, & sit inter vos radix germinans fel-
ix & amaritudinem. * Cumque audierit verba
iuramenti huius: benedicat sibi in corde
suo, dicens: Pax erit mihi, & ambulabo in
prauitate cordis mei: & absumat ebria fi-
tientem, * Et Dominus non ignoscat ei: sed
tunc quam maximè furor eius sumet, & ze-
lus contra hominem illum, & sedeant super
eum omnia maledicta, quæ scripta sunt in
hoc volumine: & deleat Dominus nomen
eius sub cœlo, * Et consumat eum in perdi-
tionem ex omnibus tribubus Israel, iuxta
maledictiones, quæ in libro legis huius, ac
fœderis continentur. * Dicetque sequens ge-
neratio, & filij, qui nascetur deinceps, & pe-
regrini, qui de longè venerint, videntes pla-
gas Terræ illius, & infirmitates, quibus eam
afflixerit Dominus, * Sulphure, & salis ar-
dore comburens, ita ut ultra non feratur,
nec virens quippiam germinet, in exemplū
subuersionis Sodomæ, & Gomorrhæ, Ada-
mæ, & Seboim, quas subuertit Dñs in ira, &
furore suo. * Et dicent omnes gentes: Quare

sic fecit Dñs Terræ huic: quæ est hæc ira fu-
roris eius immensa? * Et respondebunt:
Quia dereliquerunt pactum Dñi, quod pe-
pigit cum patribus eorum, quando eduxit
eos de Terra Ægypti: * Et seruiuerunt dijs
alienis, & adorauerunt eos, quos nesciebant,
& quibus non fuerant attributi: * Idcirco
iratus est furor Dñi contra Terram istam, ut
induceret super eam omnia maledicta, quæ
in hoc volumine scripta sunt: * Et eiecit eos
de terra sua in ira, & in furore: & in indi-
gnatione maxima, proiecitque in terram
alienam, sicut hodie comprobatur. * Ab-
scondita, Domino Deo nostro: quæ mani-
festa sunt, nobis & filiis nostris, usque in
sempiternum, ut faciamus vniuersa verba
legis huius.

C A P. XXX.

*Lapsos hortatur Moyses ad penitentiam: vera
enim penitentia Deum placat: præceptum
nobis datum, non longè à nobis separatur: im-
eius implatione, vel neglectu proponitur bo-
num, & malum; ut vterè bonum eligen-
tes, viuamus, & non pereamus, malo ad-
herentes.*

Cum ergo venerint super te omnes ser-
mones isti, benedictio, siue maledictio,
quam proposui in conspectu tuo: & ductus
penitentie cordis tui, in vniuersis genti-
bus, in quas disperferit te Dñs Deus tuus,
* Et reuersus fueris ad eum, & obedieris eius
imperijs, sicut ego hodie præcipio tibi, cum
filijs tuis, in toto corde tuo, & in tota anima
tua: * Reducet Dñs Deus tuus captiuitatem
tuam, ac miserebitur tui, & rursum congre-
gabit te de cunctis populis, in quos te, ante
disperfit. * Si ad cardines cœli fueris dissi-
patus, inde te retrahet Dominus Deus tuus,
* Et assumet, atque introducet in terram,
quam possederunt patres tui, & obtinebis
eum: & benedicens tibi, maior is numeri te
esse faciet, quam fuerunt patres tui. * Cir-
cumcidet Dominus Deus tuus cor tuum, &
cor seminis tui: ut diligas Dominum Deum
tuum in toto corde tuo, & in tota anima
tua, ut possis viuere. * Omnes autem male-
dictiones has cōuertet super inimicos tuos,
& eos, qui oderunt te & persequuntur. * Tu
autem reuerteris, & audies vocem Domini
Dei tui: faciesque vniuersa mandata, quæ
ego præcipio tibi hodie: * Et abundare te fa-
ciet Dñs Deus tuus in cunctis operibus ma-
nuum tuarum, in sobole vteri tui, & in fru-
ctu iumentorum tuorum, in vbertate terræ
tuæ, & in rerum omnium largitate. Reuer-
tecur enim Dñs, ut gaudeat super te in om-
nibus bonis, sicut gaudens est in patribus
tuis: * Si tamen audieris vocem Dñi Dei tui,
& custodieris præcepta eius, & cæremonias,
quæ in hac lege conscripta sunt: & reuerta-
ris ad

* Gen. 29. A.

24.

* 1. Reg. 4.

b. 8.

2. Reg. 22. b. 5.

* 1. Mach.
1. 5. 19.

ris ad Dñm Deum tuum in toto corde tuo ,
& in tota anima tua. * Mandatum hoc, quod
ego præcipio tibi hodie, non supra te est, ne-
que pro procul positum, * Nec in coelo fi-
tum, vt possis dicere: Quis nostrum valet ad
coelum ascendere, vt deferat illud ad nos, &
audiamus, atque opere compleamus? * Ne-
que trans mare positum: vt causeris, & di-
cas: Quis ex nobis poterit transfretare ma-
re, & illud ad nos vsque deferre: vt possimus
audire, & facere, quod præceptum est? Sed
iuxta te est sermo valde, in ore tuo, & in
corde tuo, vt facias illum. * Considera, quod
hodie proposuerim in conspectu tuo vitam,
& bonum, & è contrario mortem, & ma-
lum: * Vt diligas Dñm Deum tuum, & am-
bules in vijs eius, & custodias mandata il-
lius, ac caeremonias, atque iudicia, & viuas,
atque multiplicet te, benedicatque tibi in
Terra, ad quam ingredieris possidendam. *
Si autem auersum fuerit cor tuum, & audi-
re nolueris, atque errore deceptus adoraue-
ris deos alienos, & serueris eis: * Prædico ti-
bi hodie, quod pereas, & paruo tempore
moreris in Terra, ad quam, Iordane trans-
misso, ingredieris possidendam. * Testes in-
uoco hodie coelum, & terram, quod propo-
suerim vobis vitam, & mortem, benedictio-
nem, & maledictionem. Elige ergo vitam,
vt & tu viuas, & semen tuum: * Et diligas
Dominum Deum tuum, atque obedias voci
eius, & illi adhæreas (ipse est enim vita tua,
& longitudo dierum tuorum) vt habites in
terra, pro qua iurauit Dominus patribus
tuis, Abraham, Isaac, & Iacob, vt daret
eam illis.

C A P. XXXI.

*Moyse Iosue sibi sufficit in ducem, Deutero-
nium scribit, iubetque illud populo præ-
legi 7. anno remissionis, & in latere arce ad-
seruari.*

A Bijt itaque Moyse, & locutus est om-
nia verba hæc ad vniuersum Israel, * A
dixit ad eos: Centum viginti annorum sum
hodie, non possum vltra egredi, & ingredi,
præsertim cum & Dominus dixerit mihi:
Non transibis Iordanem istum. * Dñs ergo
Deus tuus transibit ante te: ipse delebit om-
nes gentes has in conspectu tuo. & posside-
bis eas: & Iosue iste transibit ante te, sicut
locutus est Dominus. * Facietque Domi-
nus eis, sicut fecit Sehon, & Og regibus A-
morreorum, & terræ eorum, delebitque
eos. * Cum ergo & hos tradiderit vobis, fi-
militer facietis eis, sicut præcepi vobis. * Vi-
riliter agite, & confortamini: nolite timere,
nec paueatis ad conspectum eorum: quia
Dñs Deus tuus ipse est ductor tuus, & non
dimittet, nec derelinquet te. * Vocauitque
Moyse Iosue, & dixit ei coram omni Israel:

Confortare, & esto robustus: tu enim intro-
duces populum istum in Terram, quam da-
turum se patribus eorum iurauit Dominus,
& tu eam sorte diuides. * Et Dñs, qui du-
ctor est vester, ipse erit tecum: non dimit-
tet, nec derelinquet te: noli timere, nec pa-
neas. * Scripsit itaque Moyse legem hanc,
& tradidit eam sacerdotibus filijs Leui, qui
portabant arcam foederis Domini, & cun-
ctis senioribus Israel. * Præcepitque eis, di-
ces: Post septem annos, anno remissionis, in
solemnitate tabernaculorum, * Conue-
nientibus cunctis ex Israel, vt appareant in
conspectu Dñi Dei tui, in loco, quem elegerit
Dominus, leges verba legis huius coram
omni Israel. audientibus eis, * Et in vnum
omni populo congregato, tam viris, quam
mulieribus, paruulis, & aduenis, qui sunt
intra portas tuas: vt audientes discant, & ti-
meant Dñm Deum vestrum, & custodiant,
impleantque omnes sermones legis huius.
* Filij quoque eorum, qui nunc ignorant,
vt audire possint, & timeant Dñm Deum
suum cunctis diebus, quibus versantur in
Terra, ad quam vos, Iordane transmisso,
pergitis obtinendam: * Et ait Dominus ad
Moyse: Ecce propè sunt dies mortis tuæ:
voca Iosue, & stete in tabernaculo testi-
monij, vt præcipiam ei. Abierunt ergo Moyse,
& Iosue: & steterunt in tabernaculo testi-
monij: * Apparuitque Dominus ibi in co-
lumna nubis, quæ stetit in introitu taberna-
culi. * Dixitque Dominus ad Moyse: Ecce
tu dormies cum patribus tuis, & populus
iste confurgens fornicabitur post deos alie-
nos in Terra, ad quam ingreditur, vt habi-
tet in ea: ibi derelinquet me, & irritum fa-
ciet foedus, quod pepigi cum eo. * Et ira-
scetur furor meus contra eum in die illo: &
derelinquam eum, & abscondam faciem
meam ab eo, & erit in deuorationem: inue-
nient eum omnia mala, & afflictiones, ita
vt dicat in illo die: Verè, quia non est Deus
mecum, inuenerunt me hæc mala. * Ego au-
tem abscondam, & celabo faciem meam in
die illo, propter omnia mala, quæ fecit, quia
secutus est deos alienos. * Nunc itaque scri-
bite vobis canticum istud, & docete filios
Israel: vt memoriter teneant, & ore decan-
tent, & sit mihi canticum istud pro testimonio
inter filios Israel. * Introducam enim eum
in terram, pro qua iuravi patribus eius, la-
cte, & melle manantem. Cumque comede-
rint, & saturati, crassique fuerint, auertentur
ad deos alienos, & seruiant eis: detra-
hentque mihi, & irritum facient pactum
meum. * Postquam inuenerint eum mala
multa, & afflictiones, respondebit ei canti-
cum istud pro testimonio, quod nulla dele-
bit obliuio ex ore seminis sui. Scio enim co-
gita-

* De p. 1. d.
21.
Num. 27. c.
15.

* Num. 31. c.
24.

* Sap. 7. d. 1.

* Is. 1. b. 6.
3. Reg. 1. d.
2.

gitationes eius, quæ facturus sit hodie, antequam introducam eum in terram, quam ei pollicitus sum. * Scripsit ergo Moyses canticum, & docuit filios Israel. * Præcepitque Dominus Iosue filio Nun, & ait: Confortare, & esto robustus: tu enim introduces filios Israel in terram, quam pollicitus sum, & ego ero tecum. * Postquam ergo scripsit Moyses verba legis huius in volumine, atque compleuit: * Præcepit Leuitis, qui portabant arcam foederis Domini, dicens: * Tollite librum istum, & ponite eum in latere arcæ foederis Domini Dei vestri, ut sit ibi contra te in testimonium. * Ego enim scio contentionem tuam, & cervice tuam durissimam. Adhuc viuentem me, & ingrediente vobiscum, semper contentiose egistis contra Dominum: quanto magis cum mortuus fuero? * Congregate ad me nuntios maiores nati per tribus vestras, atque doctores, & loquar audientibus eis sermones istos, & inuocabo contra eos coelum, & terram. * No- ui enim, quod post mortem meam iniquè ageris, & declinabitis citò de via, quam præcepi vobis: & occurrent vobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum in conspectu Domini, ut irritetis eum per opera manuum vestrarum. * Locutus est ergo Moyses, audiente vniuerso coetu Israel, verba carminis huius, & ad finem usque compleuit. *

C A P. XXXII.

Canticum Moysi, quo Dei refert beneficia, populi quoque ingratitudinem sapiens à Domino castigatum: iubetur Moyses montem Abaram ascendere, ut promissam terram contempleretur.

Avdite coeli, quæ loquor, audiat terra verba oris mei. * Conerescat, ut pluuia doctrina mea, fluat ut ros eloquium meum, quasi imber super herbam, & quasi stille super gramina. * Quia nomen Domini inuocabo: date magnificentiam Deo nostro. * Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia. Deus fidelis, & absque vlla iniquitate, iustus & rectus. * Peccauerunt ei, & non filij eius in sordibus: generatio praua, atque peruersa. * Hæcine reddis Domino popule stulte, & insipiens? nunquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te? * Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas: interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi; maiores tuos, & dicent tibi. * Quando diuidebat Altissimus gentes: quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum, iuxta numerum filiorum Israel. * Pars autem Domini, populus eius: Iacob funiculus hereditatis eius. * Inuenit eum in terra deserta, in loco horroris, & vultu

solitudinis, circumduxit eum, & docuit, & custodiuit, quasi pupillam oculi sui. * Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans, expandit alas suas, & assumpsit eum, atque portauit in humeris suis. * Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus. * Constituit eum super excelsam terram: ut comederet fructus agrorum, ut sugeret mel de petra, oleumque de saxo durissimo. * Butyrum de armento, & lac de ouibus, cum adipem agnorum, & arietum filiorum Basan: & hircos cum medulla tritici, & sanguinem vuae biberet meracissimum. * Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit: incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereliquit Deum factorem suum, & recessit à Deo salutari suo. * Prouocauerunt eum in dijs alienis, & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt. * Immolauerunt demonijs, & non Deo, dijs, quos ignorabant: noui recentisque venerunt, quos non coluerunt patres eorum. * Deum, qui te genuit dereliquisti, & oblitus es Domini creatoris tui. * Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui, & filiae. * Et ait: Abscondam faciem meam ab eis, & considerabo nouissima eorum: generatio enim peruersa est, & infideles filij. * Ipsi me prouocauerunt in eo, qui non erat Deus, & irritauerunt in vanitatibus suis: & ego prouocabo eos in eo, qui non est populus, & in gente stulta irritabo illos. * Ignis succensus est in furore meo, & ardebit usque ad inferni nouissima: deuorabitque terram cum germine suo, & montium fundamenta comburent. * Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo in eis. * Consummentur fame, & deuorabunt eos aues mortuæ amarissimo: dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram, atque serpentium. * Foris vultabit eos gladius, & intus pauor, iuuenem simul, ac virginem, lactentem cum homine senem. * Dixi: Vbinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum. * Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum, & dicerent: Manus nostra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia. * Gens absque consilio est, & sine prudentia. * Vtinam saperent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent. * Quo modo persequatur vnus mille, & duo fugient decem millia? nonne ideò, quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos? * Non enim est Deus noster, ut dii eorum: & inimici nostri sunt iudices. * De vinea Sodomorum, vinea eorum, & de suburbanis Gomorrhæ:

* Rom. 1. 26.
d. 19.
1. 19.
14.

vua eorum vua fellis, & botri amarissimi. * Fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile. * Nonne hæc condita sunt apud me, & signata in thesauris meis? * Mea est ultio, & ego retribuam; in tempore, ut labatur pes eorum: iuxta est dies perditionis, & adesse festinant tempora. * Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis miserebitur: videbit, quod infirmata sit manus, & clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt. * Et dicet: Vbi sunt dii eorum, in quibus habebant fiduciam? * De quorum victimis comedebant adipem, & bibebant vinum libaminum: surgant, & opitulentur vobis, & in necessitate vos protegant. * Videte, quod ego sim solus, & non sit alius Deus præter me: ego occidam, & ego viuere faciam: percutiam, & ego sanabo, & non est, qui de manu mea possit eruere. * Leuabo ad coelum manum meam: & dicam: Viuo ego in æternum. * Si acvero, ut fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea: reddam ultionem hostibus meis, & his, qui oderunt me retribuam. * Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnes, de cruore occisorum, & de captiuitate, nudati inimicorum capitis. * Laudate gentes populum eius, quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur: & vindictam retribuet in hostes eorum, & propitius erit terræ populi sui. * Venit ergo Moyses, & locutus est omnia verba Cantici huius in auribus populi, ipse, & Iosue filius Nun. * Compleuitque omnes sermones istos, loquens ad vniuersum Israel. * Et dixit ad eos: Ponite corda vestra in omnia verba, quæ ego testificor vobis hodie: ut mandetis ea filiis vestris custodire, & facere, & implere vniuersa, quæ scripta sunt legis huius: * Quia non incassum præcepta sunt vobis, sed ut singuli in eis viuerent: quæ facientes longo perseueretis tempore in terra, ad quam, Iordanem transmissi, ingredimini possidendam. * Locutusque est Dominus ad Moysen in eadem die, dicens: * Ascende in montem istum Abarim, id est, transituum, in montem Nebo, qui est in terra Moab contra Iericho: & vide terram Chanaan, quam ego tradam filiis Israel obtinendam, & morere in monte. * Quem conscendens iungeris populis tuis; sicut mortuus est Aaron frater tuus in monte Hor, & appositus populis suis: * Quia præuaricati estis contra me, in medio filiorum Israel, ad aquas contradictionis in Cades deserti Sin: & non sanctificastis me inter filios Israel. * Et contra videbis terram, &

non ingredieris in eam, quam ego dabo filiis Israel.

CAP. XXXIII.

Benedixit Moyses moriturus duodecim tribubus Israel, eisque olim obuentura prædixit.

Hæc est benedictio, qua benedixit Moyses, homo Dei, filiis Israel ante mortem suam. * Et ait: Dominus de Sinai venit, & de Seir ortus est nobis: apparuit de monte Pharan, & cum eo sanctorum millia. In dextera eius ignea lex. * Dilexit populos, omnes sancti in manu illius sunt: & qui appropinquant pedibus eius, accipient de doctrina illius. * Legem præcepit nobis Moyses, hereditatem multitudinis Iacob. * Erit apud rectissimum rex, congregatis principibus populi cum tribubus Israel. * Viuat Ruben, & non moriatur, & sit paruus in numero. * Hæc est Iudæ benedictio: Audi Domine vocem Iudæ, & ad populum suum introduc eum: manus eius pugnabunt pro eo, & adiutor illius contra aduersarios eius erit: * Levi quoque ait: Perfectio tua, & doctrina tua viro sancto tuo, quem probasti in tentatione, & iudicasti ad Aquas contradictionis. * Qui dixit patri suo, & matri suæ: Nescio vos; & fratribus suis: Ignoro vos, & nescierunt filios suos. Hi custodierunt eloquium tuum, & pactum tuum seruauerunt. * Iudicia tua ò Iacob, & legem tuam ò Israel: ponent thymiana in furore tuo, & holocaustum super altare tuum. * Benedic Domine fortitudini eius, & opera manuum illius suscipe. Percute dorsa inimicorum eius: & qui oderunt eum, non consurgant. * Et Benjamin ait: Amantissimus Domini habitabit confidenter in eo: quasi in thalamo tota die morabitur, & inter humeros illius requiescet. * Ioseph quoque ait: De benedictione Domini terra eius, de poenis cœli, & rore, atque abyssu subiacente. * De pomis fructuum solis, ac lunæ, * De vertice antiquorum montium, de pomis collium æternorum: * Et de frugibus terræ, & de plenitudine, eius. Benedictio illius, qui apparuit in rubo, veniat super caput eius Ioseph, & super verticem Nazaræ inter fratres suos. * Quasi primogeniti tauri pulchritudo eius cornua rhinocerotis cornua illius: in ipsis venilabis gentes, usque ad terminos terræ. hæc sunt multitudines Ephraim: & hæc milia Manasse. * Et Zabulon ait: Lætare Zabulon

* Eccli. 18.
d. 1.
Rom. 11. d.
19.
Hebr. 10. f.
70.

* Jer. 2. f. 18

* 1. Reg. 1.
a. 6.
Teb. 13. a.
2.
Isa. 16. b.
11.
Isa. 10. b.
7.

* 1. Mach. 7.
b. 6.

* Num. 27.
c. 13. & 20.
d. 6.
* Num. 30.
a. 4 & 17. c.
14.

* Sap. 1. a.
1.

* Exod. 3. a.
1.

Zabulon in exitu tuo, & Issachar in tabernaculis tuis. * Populos vocabunt ad montem: ibi immolabunt victimas iustitiæ. Qui inundationem maris, quasi lac sugent, & thesauros absconditos arenarum. * Et Gad ait: Benedictus in latitudine Gad: quasi leo requieuit, cepitque brachium, & verticem. * Et vidit principatum suum, quod in parte sua doctor esset repositus: qui fuit cum principibus populi, & fecit iustitias Domini, & iudicium suum cum Israel. * Dan quoque ait: Dan catulus leonis, fluet largiter de Basan. * Et Nephthali abundantia perfructur, & plenus erit benedictionibus Domini: mare & meridiem possidebit. * Aser quoque ait: Benedictus in filiis Aser, sit placens fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum. * Ferrum, & æs calceamentum eius. Si ceciderit dies iuventutis tuæ, ita & senectus tua. * Non est deus alius, ut Deus rectissimi: ascensor coeli auxiliator tuus. Magnificencia eius discurrent nubes, * Habitaculum eius sursum, & subter brachia sempiterna: eijciet à facie tua inimicum, dicetque: Conterere. * Habitabit Israel confidenter, & solus Oculus Jacob in terra frumenti, & vini, calique caligabunt rore. * Beatus es tu Israel: quis similis tui popule, qui saluaris in Domino? scutum auxilij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

C A P. XXXIV.

Contemplata Terra moritur Moyses, & oculis à Deo sepultus fectur à populo, illique Iosue substituitur; commendatur pro-

pheta Moyses à Dei familiaritate, & factus per ipsum.

A Scendit ergo Moyses de campestribus Moab super Montem Nebo, in verticem Phasga contra Iericho: ostenditque ei Dominus omnem terram Galaad usque Dan, * Et uniuersum Nephthali, terramque Ephraim, & Manasse, & omnem terram Iuda usque ad mare nouissimum, * Et australem partem, & latitudinem campi Iericho ciuitatis palmarum usque Segor. * Dixitque Dominus ad eum: Hæc est Terra, pro qua iuravi Abraham, Isaac, & Jacob dicens: Semini tuo dabo eam. Vidisti eam oculis tuis, & non transibis ad illam. * Mortuusque est ibi Moyses seruus Domini in terra Moab, iubente Domino. * Et sepeliuit eum in valle Terræ Moab contra Phogor: & non cognouit homo sepulchrum eius, usque in præsentem diem. * Moyses centum, & viginti annorum erat, quando mortuus est: non caligauit oculus eius, nec dentes illius moti sunt. * Fleueruntque cum filij Israel in campestribus Moab triginta diebus: & completi sunt dies planctus lugentium Moysen. * Iosue verò filius Nun repletus est Spiritu sapientiæ, quia Moyses posuit super eum manus suas. Et obedierunt ei filij Israel, feceruntque sicut præcepit Dominus Moyse. * Et non surrexit ultra propheta in Israel sicut Moyses, quem nosset Dominus facie ad faciem, * In omnibus signis, atque portentis, quæ misit per eum, ut faceret in Terra Ægypti Pharaoni, & omnibus seruis eius, uniuersaque terræ illius, * Et cunctam manum robustam, magnæque mirabilia, quæ fecit Moyses coram uniuerso Israel.

1. Mach. 2. 4. 3. Mach. 1. 1. 2.

1. Mach. 2. 4. 3. Mach. 1. 1. 2.

LIBER IOSVE,

HEBRAICE IEHOSVA.

CAPVT PRIMVM.

Confortatus Iosue à Domino monet populum, ut se ad Iordanis transitum præparent in diem tertium; tribus autem Ruben, Gad, & dimidiam Manasse, ut fratres ad promissam Terram armati ex condito præcedant.

ET factum est post mortem Moyfi serui Dñi, ut loquere. A tur Dñs ad Iosue filiū Nun, ministrum Moyfi, & diceret ei: * Moyfes seruus meus mortuus est: surge, & transi

Iordanem istum tu, & omnis populus tecū, in terram, quam ego dabo filiis Israel. * Om.

* Deut. 11. c. 14. nem locum, quem calcauerit vestigium pedis vestri, vobis tradam, sicut locutus sum Moyfi. * A deserto, & Libano vsq; ad fluium

magnum Euphraten, omnis terra Hethæorum, vsq; ad mare magnum contra solis occasum erit terminus vester. * Nullus poterit

* Heb. 13. a. 6. vobis resistere cunctis diebus vitæ tuæ: sicut fui cum Moyse, ita ero tecum: non dimittā, nec derelinquam te. * Confortare, & esto robustus: tu enim fortè diuides populo huic

* Deut. 11. b. 6 f. 1. 2. Reg. 3. 2. Terram, pro qua iuravi patribus suis, ut traderem eam illis. * Confortare igitur, & esto robustus valdè: ut custodias, & facias omnē

legem, quam præcepit tibi Moyfes seruus meus: ne declines ab ea ad dexteram, vel ad sinistram, ut intelligas cuncta, quæ agis. * Nō recedat volumen legis ab ore tuo: sed meditaberis in eo diebus, ac noctibus, ut custodias, & facias omnia, quæ scripta sunt in eo: tunc diriges viam tuam, & intelliges eam. * 9

Ecce præcipio tibi, confortare, & esto robu-

stus: Noli metuere, & noli timere: quoniam tecū est Dñs Deus tuus in omnibus, ad quæ-

10 cumq; perrexeris. * Præcepitq; Iosue principibus populi, dicens: Transite per mediu

11 castrorum, & imperate populo, ac dicite. * Præparate vobis cibaria: quoniam post diem tertium transibitis Iordanem, & intrabitis ad possidendam Terram, quam Dominus Deus vester daturus est vobis.

12 * Rubenitis quoque, & Gaditis, & dimidie tribui Manasse ait: * Mementote sermonis, quem præcepit vobis Moyfes famulus Dñi, dicens: Dñs Deus vester dedit vobis re-

13 quiem, & omnem terram. * Vxores vestræ, & filij, ac iumenta manebunt in Terra, quā tradidit vobis Moyfes trans Iordanem: vos autem transite armati ante fratres vestros,

14 omnes fortes manu, & pugnate pro eis, * Donec det Dñs requiem fratribus vestris sicut, & vobis dedit, & possideant ipsi quoq; Terram, quam Dñs Deus vester daturus est eis: & sic reuertimini in Terram possessionis vestræ, & habitabitis in ea, quam vobis dedit Moyfes famulus Dñi trans Iordanē con-

15 tra solis ortum. * Responderuntq; ad Iosue, atq; dixerunt: Omnia, quæ præcepisti nobis, faciemus: & quocunq; miseris, ibimus. * Si-

16 cut obediimus in cunctis Moyfi, ita obediemus, & tibi: tantum sit Dñs Deus tuus tecum, sicut fuit cum Moyse. * Qui contra-

17 dixerit ori tuo, & non obedierit cunctis sermonibus, quos præceperis ei, moriatur. tu tantum confortare, & viriliter age.

* Num. 13. d. 10.

C A P. I I.

Missi exploratores in urbem Iericho, à Rahab meretrice occultantur promissa illi, omnique illius familia misericordia, incolumes redeunt in castra.

Missi igitur Iosue filius Nun de Setim duos viros exploratores in abscondito: **A** & dixit eis: Ite, & considerate terram, urbemque Iericho: Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis, nomine Rahab, & quieverunt apud eam. * Nuntiatumque est regi Iericho, & dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israel, ut explorarent terram. * Misitque rex Iericho ad Rahab dicens: Educ viros, qui venerunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratores quippe sunt, & omnem terram considerare venerunt. * Tollensque mulier viros, abscondit, & ait: Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam, unde essent: * Cumque porta clauderetur in tenebris, & illi pariter exierunt, nescio, quod abierunt: persequimini citò, & comprehendetis eos. * Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suae, operuitque eos stipula lini, quae ibi erat. * Hi autem, qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam, quae ducit ad vadum Iordanis: illisque egressis statim porta clausa est. * Necdum obdormierat, qui latebant, & ecce mulier ascendit ad eos, & ait: * Noui, quod Dominus tradiderit vobis terram: etenim irruit in nos terror vester, & elanguerunt omnes habitatores terrae. * Audiuius, quod siccauerit Dominus aquas maris rubri ad vestrum introitum, quando egressi estis ex Aegypto: & quae feceritis duobus Amorrhæorum regibus, qui erant trans Iordanem, Sehon, & Og, quos interfecistis. * Et hæc audientes pertimuius, & elaguit cor nostrum, nec remansit in nobis spiritus ad introitum vestrum: Dominus enim Deus vester, ipse est Deus in coelo sursum, & in terra deorsum. * Nunc ergo iurate mihi per Dominum, ut quomodo ego misericordiam feci vobiscum, ita & vos faciatis, cum domo patris mei: detisque mihi verum signum. * Ut saluetis patrem meum, & matrem, fratrem, ac sorores meas, & omnia, quae illorum sunt, & eruatis animas nostras à morte. * Qui responderunt ei: Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen non prodideris nos. cumque tradiderit nobis Dominus terram, faciemus in te misericordiam, & veritatem. * Demisit ergo eos per funem fenestra; domus enim eius hærebatur muro, * Dixitque ad eos: Ad montana descendite, ne forte occurrat vobis reuertentes; ibique latitate tribus diebus, donec redeant, & sic ibitis per viam vestram. * Qui dixerunt ad eam. Innoxij erimus à iuramento hoc, quo adiurasti nos: * Si ingrediētibz nobis terram, signum fuerit funiculus iste coccineus, & ligaveris eum in fenestra, per quam demisisti nos: &

* Iac. 2. d. 25.

Hebr. 11. f. 31.

* Ios. 6. c. 17.

* Exod. 14. c. 22. * Num. 21. d. 24.

* Ios. 6. d. 22.

patrem tuum, ac matrem, fratresque & omnem cognationem tuam, congregaueris in domum tuam. * Qui ostium domus tuæ egressus fuerit, sanguis ipsius erit in caput eius, & nos erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum in domo fuerint, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit. * Quod si nos prodere volueris, & sermonem istum proferre in medium, erimus mundi ab hoc iuramento, quo adiurasti nos. * Et illa respondit: Sicut locuti estis, ita fiat. dimittensque eos, ut pergerent, appendit funiculum coccineum in fenestra. * Illi vero ambulantes peruenērunt ad montana, & manserunt tibi tres dies, donec reuerterentur, qui fuerant persecuti: quærentes enim per omnem viam, non repperunt eos. * Quibus urbem ingressis, reuersi sunt, & descenderunt exploratores de monte: & transmissio Iordane, venerunt ad Iosue filium Nun, narraueruntque ei omnia, quæ acciderant sibi. * Atque dixerunt: Tradidit Dominus omnem terram hanc in manus nostras, & timore prostrati sunt cuncti habitatores eius.

C A P. I I I.

Siccatum Dei miraculo Iordanem, praenunte arca, populus transiit.

Igitur Iosue de nocte confurgens mouit castra: egredientesque de Setim, venerunt ad Iordanem ipse, & omnes filij Israel, & morati sunt ibi tres dies. * Quibus euolutis, transierunt præcones per castrorum medium. * Et clamare ceperunt: Quando videritis arcam fœderis Domini Dei vestri, & sacerdotes stirpis Leuiticæ portantes eam, vos quoque confurgite, & sequimini præcedentes. * Sitque inter vos, & arcam spatium cubitorum duum milliū: ut procul videre possitis, & nosse, per quam viam ingrediamini: quia prius non ambulastis per eam: & caute, ne appropinquetis ad arcam. * Dixitque Iosue ad populum: Sanctificamini: cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia. * Et ait ad sacerdotes: Tollite arcam fœderis, & præcedite populum. Qui iussa complentes, tulerunt & ambulauerunt ante eos. * Dixitque Dominus ad Iosue: Hodie incipiam exaltare te coram omni Israel: ut sciant, quod sicut cum Moyse fui, ita & tecum sim. * Tu autem præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, & dic eis: Cum ingressi fueritis partem aque Iordanis, state in ea. * Dixitque Iosue ad filios Israel: Accedite huc, & audite verbum Domini Dei vestri. * Et rursus: In hoc, inquit scietis, quod Dominus Deus viuēs in medio vestri est, & disperdet in conspectu vestro Chanaanum, & Hethæum, Heuæum, & Pherezæum, Gergeseum quoque, & Iebusæum, & Amorrhæum. * Ecce arca fœderis Domini omnis terræ antecedit vos per Iordanem. * Parate duodecim viros de tribubus Israel, singulos per singulas tribus. * Et cum posuerint vestigia pedum suorum sacerdotes, qui port-

* Abd. 7. c. 45. Eccl. 14. c. 16.

tant

tant arcam Dñi Dei vniuersæ terræ in aquis Iordanis, aquæ, quæ inferiores sunt, decurrunt atque deficient: quæ autem desuper veniunt, in una mole confluent. * Igitur egressus est populus de tabernaculis suis, ut transiret Iordanem: & sacerdotes, qui portabant arcam fœderis, pergebant ante eum. * Ingressi quoque Iordanem, & pedibus eorum in parte aquæ tintis (Iordanis autem ripas alvei sui tempore messis impleuerat) * Steterunt aquæ descendentes in loco uno, & ad instar montis intumescientes apparebant procul, ab urbe, quæ vocatur Adom, usque ad locum Sarrhan: quæ autem inferiores erant, in mare solitudinis (quod nunc vocatur mortuum) descendunt, usquequo omnino deficerent. * Populus autem incedebat contra Iericho: & sacerdotes, qui portabant arcam fœderis Domini, stabant super siccā humum in medio Iordanis accincti, omnisque populus per arenam alueum transibat.

C A P. I V.

Duodecim lapides de Iordane siccato ad posterorum memoriam colliguntur, aliqui duodecim in ipso Iordane alveo statuantur.

Quibus transgressis, dixit Dñs ad Iosue. * Elige duodecim viros singulos per singulas tribus: * Et præcipe eis, ut tollant de medio Iordanis alveo, ubi steterunt pedes sacerdotum, duodecim durissimos lapides, quos ponetis in loco castrorum, ubi fixeritis hac nocte tentoria. * Vocavit quoque Iosue duodecim viros, quos elegerat de filiis Israel, singulos de singulis tribubus, * Et ait ad eos: Ite ante arcam Dñi Dei vestri ad Iordanis medium, & portate inde singuli singulos lapides in humeris vestris, iuxta numerum filiorum Israel, * Ut sit signum inter vos: & quando interrogaverint vos filii vestri cras, dicentes: Quid sibi voluit isti lapides? * Respondetis eis. Defecerunt aquæ Iordanis ante arcam fœderis Dñi, cum transiret eam, idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israel, usque in æternum. * Fecerunt ergo filii Israel, sicut præcepit eis Iosue, portantes de medio Iordanis alveo duodecim lapides, ut Dñs ei imperarat, iuxta numerum filiorum Israel, usque ad locum in quo castramentati sunt, ibique posuerunt eos. * Alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in medio Iordanis alveo, ubi steterunt sacerdotes, qui portabant arcam fœderis: & sunt ibi usque in præsentem diem. * Sacerdotes autem, qui portabant arcam, stabant in Iordane medio, donec omnia complerentur. quæ Iosue, ut loqueretur ad populum, præceperat Dñs. & dixerat ei Moyses, festinavitque populus, & transiit. * Cumque transissent omnes, transiit & arca Dñi, sacerdotesque pergebant ante populum. * Filii quoque Ruben, & Gad, & dimidia tribus Manasse, armati præcedebant filios Is-

13 rael, sicut eis præceperat Moyses. * Et quadraginta pugnatorum millia per turmas, & cuneos, incedebant per plana, atque campestria urbis Iericho. * In die illo magnificavit Dñs Iosue coram omni Israel, ut timerent eum, sicut timuerant Moysen, dum adhuc viveret. * Dixit quoque ad eum. * Præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, ut ascendant de Iordane. * Qui præcepit eis, dicens: Ascendite de Iordane. * Cumque ascendissent portantes arcam fœderis Dñi, & siccā humum calcare cepissent, reuersæ sunt aquæ in alveum suum, & fluebant sicut ante consueverant. * Populus autem ascendit de Iordane, decimo die mensis primi, & castramentati sunt in Galgalis contra Orientalem plagam urbis Iericho. * Duodecim quoque lapides, quos de Iordanis alveo sumplerant, posuit Iosue in Galgalis. * Et dixit ad filios Israel: Quando interrogaverint filii vestri cras patres suos, & dixerint eis: Quid sibi volunt lapides isti? * Docetis eos, atque dicetis: Per arenam alveum transiit Israel Iordanem istum. * Siccante Dño Deo vestro aquas eius in conspectu vestro, donec transiretis: * Sicut fecerat prius in mari rubro, quod siccauit, donec transiremus. * Ut discant omnes terrarum populi fortissimam Dñi manum, ut & vos timeatis Dominum Deum vestrum omni tempore.

C A P. V.

Torrentur Chanaan; circumciso fit in Galgalis, & Phasæ celebratur; deficit manna, ubi de fructibus terra edunt, & Angelus Domini Iosue apparet.

Postquæ ergo audierunt omnes reges Amorrhæorum, qui habitabant trans Iordanem ad occidentalem plagam, & cuncti reges Chanaan, qui propinqua possidebant magni maris loca, quod siccaisset Dñs fluentia Iordanis coram filiis Israel, donec transirent, dissolutum est cor eorum, & non remansit in eis spiritus, timentium introitum filiorum Israel. * Eo tempore ait Dñs ad Iosue: Fac tibi cultros lapideos, & circumcide secundo filios Israel. * Fecit, quod iusserat Dñs, & circumcidit filios Israel in colle præputiorum. * Hæc autem causa est secundæ circūcisionis: Omnis populus, qui egressus est de Ægypto generis masculini, vniuersi bellatores viri, mortui sunt in deserto per longissimos viæ circuitus, * Qui omnes circumcisi erant. Populus autem, qui natus est in deserto, * Per quadraginta annos itineris latissime solitudinis, incircūcisus fuit: donec consumerentur, qui non audierant vocem Dñi, & quibus ante irauerat, ut non ostenderet eis Terram lacte, & melle manantem. * Horum filii in locis successerunt patrū, & circumcisi sunt à Iosue: quia sicut nati fuerat, in præputio erat, nec eos in via aliquis circumciderat. * Post-

quam autem omnes circūcisi sunt, manserunt in eodē castrorum loco, donec sanarentur. * Dixitq; Dñs ad Iosue: Hodie abstuli op. probriū Egypti à vobis. Vocatumq; est nomen loci illius Galgala, vsque in præsentem diem. * Maseruntq; filij Israel in Galgalis, & fecerunt Phase, quartadecima die mensis ad vesperum in campetribus Iericho: * Et comederunt de frugibus terræ die altero, azy-mos panes, & polentam eiusdem anni. * Defecitq; manna, postquam comederūt de frugibus terræ, nec vñ sunt vltra cibo illo filij Israel, sed comederunt de frugibus præsen-

13 tis anni Terræ Chanaan. * Cum autem esset Iosue in agro vrbis Iericho, leuauit oculos, & vidit virum stantem contra se, euaginatū tenentem gladium, perrexitq; ad eum, & ait: 14 Noster es, an aduersariorum? * Qui respon-dit: Nequaquam: sed sum princeps exerci- 15 tus Domini, & nunc venio. * Cecidit Iosue pronus in terram. Et adorans ait: Quid Do- 16 minus meus loquitur ad seruum suum? * Solue, inquit, calceamentum tuum de pe- 17 dibus tuis: locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque Iosue, vt sibi fuerat impera- * Exod. 3. b.
 11.
 12.
 13.
 14.
 15.
 16.
 17.
 18.
 19.
 20.
 21.
 22.
 23.
 24.
 25.
 26.
 27.
 28.
 29.
 30.
 31.
 32.
 33.
 34.
 35.
 36.
 37.
 38.
 39.
 40.
 41.
 42.
 43.
 44.
 45.
 46.
 47.
 48.
 49.
 50.
 51.
 52.
 53.
 54.
 55.
 56.
 57.
 58.
 59.
 60.
 61.
 62.
 63.
 64.
 65.
 66.
 67.
 68.
 69.
 70.
 71.
 72.
 73.
 74.
 75.
 76.
 77.
 78.
 79.
 80.
 81.
 82.
 83.
 84.
 85.
 86.
 87.
 88.
 89.
 90.
 91.
 92.
 93.
 94.
 95.
 96.
 97.
 98.
 99.
 100.
 101.
 102.
 103.
 104.
 105.
 106.
 107.
 108.
 109.
 110.
 111.
 112.
 113.
 114.
 115.
 116.
 117.
 118.
 119.
 120.
 121.
 122.
 123.
 124.
 125.
 126.
 127.
 128.
 129.
 130.
 131.
 132.
 133.
 134.
 135.
 136.
 137.
 138.
 139.
 140.
 141.
 142.
 143.
 144.
 145.
 146.
 147.
 148.
 149.
 150.
 151.
 152.
 153.
 154.
 155.
 156.
 157.
 158.
 159.
 160.
 161.
 162.
 163.
 164.
 165.
 166.
 167.
 168.
 169.
 170.
 171.
 172.
 173.
 174.
 175.
 176.
 177.
 178.
 179.
 180.
 181.
 182.
 183.
 184.
 185.
 186.
 187.
 188.
 189.
 190.
 191.
 192.
 193.
 194.
 195.
 196.
 197.
 198.
 199.
 200.
 201.
 202.
 203.
 204.
 205.
 206.
 207.
 208.
 209.
 210.
 211.
 212.
 213.
 214.
 215.
 216.
 217.
 218.
 219.
 220.
 221.
 222.
 223.
 224.
 225.
 226.
 227.
 228.
 229.
 230.
 231.
 232.
 233.
 234.
 235.
 236.
 237.
 238.
 239.
 240.
 241.
 242.
 243.
 244.
 245.
 246.
 247.
 248.
 249.
 250.
 251.
 252.
 253.
 254.
 255.
 256.
 257.
 258.
 259.
 260.
 261.
 262.
 263.
 264.
 265.
 266.
 267.
 268.
 269.
 270.
 271.
 272.
 273.
 274.
 275.
 276.
 277.
 278.
 279.
 280.
 281.
 282.
 283.
 284.
 285.
 286.
 287.
 288.
 289.
 290.
 291.
 292.
 293.
 294.
 295.
 296.
 297.
 298.
 299.
 300.
 301.
 302.
 303.
 304.
 305.
 306.
 307.
 308.
 309.
 310.
 311.
 312.
 313.
 314.
 315.
 316.
 317.
 318.
 319.
 320.
 321.
 322.
 323.
 324.
 325.
 326.
 327.
 328.
 329.
 330.
 331.
 332.
 333.
 334.
 335.
 336.
 337.
 338.
 339.
 340.
 341.
 342.
 343.
 344.
 345.
 346.
 347.
 348.
 349.
 350.
 351.
 352.
 353.
 354.
 355.
 356.
 357.
 358.
 359.
 360.
 361.
 362.
 363.
 364.
 365.
 366.
 367.
 368.
 369.
 370.
 371.
 372.
 373.
 374.
 375.
 376.
 377.
 378.
 379.
 380.
 381.
 382.
 383.
 384.
 385.
 386.
 387.
 388.
 389.
 390.
 391.
 392.
 393.
 394.
 395.
 396.
 397.
 398.
 399.
 400.
 401.
 402.
 403.
 404.
 405.
 406.
 407.
 408.
 409.
 410.
 411.
 412.
 413.
 414.
 415.
 416.
 417.
 418.
 419.
 420.
 421.
 422.
 423.
 424.
 425.
 426.
 427.
 428.
 429.
 430.
 431.
 432.
 433.
 434.
 435.
 436.
 437.
 438.
 439.
 440.
 441.
 442.
 443.
 444.
 445.
 446.
 447.
 448.
 449.
 450.
 451.
 452.
 453.
 454.
 455.
 456.
 457.
 458.
 459.
 460.
 461.
 462.
 463.
 464.
 465.
 466.
 467.
 468.
 469.
 470.
 471.
 472.
 473.
 474.
 475.
 476.
 477.
 478.
 479.
 480.
 481.
 482.
 483.
 484.
 485.
 486.
 487.
 488.
 489.
 490.
 491.
 492.
 493.
 494.
 495.
 496.
 497.
 498.
 499.
 500.
 501.
 502.
 503.
 504.
 505.
 506.
 507.
 508.
 509.
 510.
 511.
 512.
 513.
 514.
 515.
 516.
 517.
 518.
 519.
 520.
 521.
 522.
 523.
 524.
 525.
 526.
 527.
 528.
 529.
 530.
 531.
 532.
 533.
 534.
 535.
 536.
 537.
 538.
 539.
 540.
 541.
 542.
 543.
 544.
 545.
 546.
 547.
 548.
 549.
 550.
 551.
 552.
 553.
 554.
 555.
 556.
 557.
 558.
 559.
 560.
 561.
 562.
 563.
 564.
 565.
 566.
 567.
 568.
 569.
 570.
 571.
 572.
 573.
 574.
 575.
 576.
 577.
 578.
 579.
 580.
 581.
 582.
 583.
 584.
 585.
 586.
 587.
 588.
 589.
 590.
 591.
 592.
 593.
 594.
 595.
 596.
 597.
 598.
 599.
 600.
 601.
 602.
 603.
 604.
 605.
 606.
 607.
 608.
 609.
 610.
 611.
 612.
 613.
 614.
 615.
 616.
 617.
 618.
 619.
 620.
 621.
 622.
 623.
 624.
 625.
 626.
 627.
 628.
 629.
 630.
 631.
 632.
 633.
 634.
 635.
 636.
 637.
 638.
 639.
 640.
 641.
 642.
 643.
 644.
 645.
 646.
 647.
 648.
 649.
 650.
 651.
 652.
 653.
 654.
 655.
 656.
 657.
 658.
 659.
 660.
 661.
 662.
 663.
 664.
 665.
 666.
 667.
 668.
 669.
 670.
 671.
 672.
 673.
 674.
 675.
 676.
 677.
 678.
 679.
 680.
 681.
 682.
 683.
 684.
 685.
 686.
 687.
 688.
 689.
 690.
 691.
 692.
 693.
 694.
 695.
 696.
 697.
 698.
 699.
 700.
 701.
 702.
 703.
 704.
 705.
 706.
 707.
 708.
 709.
 710.
 711.
 712.
 713.
 714.
 715.
 716.
 717.
 718.
 719.
 720.
 721.
 722.
 723.
 724.
 725.
 726.
 727.
 728.
 729.
 730.
 731.
 732.
 733.
 734.
 735.
 736.
 737.
 738.
 739.
 740.
 741.
 742.
 743.
 744.
 745.
 746.
 747.
 748.
 749.
 750.
 751.
 752.
 753.
 754.
 755.
 756.
 757.
 758.
 759.
 760.
 761.
 762.
 763.
 764.
 765.
 766.
 767.
 768.
 769.
 770.
 771.
 772.
 773.
 774.
 775.
 776.
 777.
 778.
 779.
 780.
 781.
 782.
 783.
 784.
 785.
 786.
 787.
 788.
 789.
 790.
 791.
 792.
 793.
 794.
 795.
 796.
 797.
 798.
 799.
 800.
 801.
 802.
 803.
 804.
 805.
 806.
 807.
 808.
 809.
 810.
 811.
 812.
 813.
 814.
 815.
 816.
 817.
 818.
 819.
 820.
 821.
 822.
 823.
 824.
 825.
 826.
 827.
 828.
 829.
 830.
 831.
 832.
 833.
 834.
 835.
 836.
 837.
 838.
 839.
 840.
 841.
 842.
 843.
 844.
 845.
 846.
 847.
 848.
 849.
 850.
 851.
 852.
 853.
 854.
 855.
 856.
 857.
 858.
 859.
 860.
 861.
 862.
 863.
 864.
 865.
 866.
 867.
 868.
 869.
 870.
 871.
 872.
 873.
 874.
 875.
 876.
 877.
 878.
 879.
 880.
 881.
 882.
 883.
 884.
 885.
 886.
 887.
 888.
 889.
 890.
 891.
 892.
 893.
 894.
 895.
 896.
 897.
 898.
 899.
 900.
 901.
 902.
 903.
 904.
 905.
 906.
 907.
 908.
 909.
 910.
 911.
 912.
 913.
 914.
 915.
 916.
 917.
 918.
 919.
 920.
 921.
 922.
 923.
 924.
 925.
 926.
 927.
 928.
 929.
 930.
 931.
 932.
 933.
 934.
 935.
 936.
 937.
 938.
 939.
 940.
 941.
 942.
 943.
 944.
 945.
 946.
 947.
 948.
 949.
 950.
 951.
 952.
 953.
 954.
 955.
 956.
 957.
 958.
 959.
 960.
 961.
 962.
 963.
 964.
 965.
 966.
 967.
 968.
 969.
 970.
 971.
 972.
 973.
 974.
 975.
 976.
 977.
 978.
 979.
 980.
 981.
 982.
 983.
 984.
 985.
 986.
 987.
 988.
 989.
 990.
 991.
 992.
 993.
 994.
 995.
 996.
 997.
 998.
 999.
 1000.

C A P. V I.

Post varios septē dierū circuitus cū arca. Iericho capta funditus deletur, sola seruatur Rahab cum suis: roadificatori vrbis maledicitur.

Iericho autem clausa erat, atq; munita, timore filiorū Israel, & nullus egredi audebat, aut ingredi. * Dixitq; Dñs ad Iosue: Ecce dedi in manu tua Iericho, & regem eius, omnesq; fortes viros. * Circuite urbem cuncti bellatores semel per diem sic facietis sex diebus. * Septimo autem die sacerdotes tollant septem buccinas, quarum vsus est in iubileo, & præcedant arcam fœderis: septiesq; circuibitis ciuitatem, & sacerdotes clangent buccinis. * Cumq; insonuerit vox tubæ longior, atq; concisior, & in auribus vestris increpuerit, conclamabit omnis populus vociferatione maxima, & muri funditus corruent ciuitatis, ingredienturq; singuli per locum contra quem steterint. * Vocauit ergo Iosue filius Nun sacerdotes, & dixit ad eos: Tollite arcam fœderis: & septem alij sacerdotes tollant septem iubileorum buccinas, & incedant ante arcam Dñi. * Ad populum quoq; ait: Ite, & circuite ciuitatem, armati præcedentes arcam Dñi. * Cumq; Iosue verba finisset, & septem sacerdotes septem buccinis clagerent ante arcam fœderis Dñi. B

9 * Omnisq; præcederet armatus exercitus, reliquum vulgus arcam sequebatur, ac buccinis omnia concrepabant. * Præceperat autē Iosue populo, dicēs: Nō clamabitis, nec audietur vox vestra, neq; vllus sermo ex ore vestro egredietur: donec veniat dies, in quo dicā vobis: Clamate, & vociferamini. Circuiuit ergo arca Dñi ciuitatē semel per diem, & reuerſa in castra mansit ibi. * Igitur Iosue de nocte confurgente, tulerunt sacerdotes arcā Dñi, * Et septem ex eis septē buccinas, quarum in iubileo vsus est: præcedebantq; arcā Dñi ambulantes, atq; clagentes. & armatus populus ibat ante eos, vulgus autem reliquū sequebatur arcam, & buccinis perſonabat. * Circuieruntque ciuitatem secundo die semel, & reuerſi sunt in castra. Sic fecerunt sex diebus. * Die autem septimo, diluculo confurgentes, circuiunt urbem, sicut dispositū erat, septies. * Cumq; septimo circuitu clagerent buccinis sacerdotes, dixit Iosue ad omnem Israel. Vociferamini: tradidit enim vobis Dñs ciuitatem: * Sitq; ciuitas hæc anathema: & omnia, quæ in ea sunt, Dño. sola Rahab meretrix viuat, cum vniuersis, qui cum ea in domo sunt: abscondit enim nuntios, quos direximus. * Vos autem caute, ne de his, quæ præcepta sunt, quippiam contingatis,

* Sup. 2. b. 7.
 Heb. 11. 31.

gatis, & fidei prauaricationis rei, & omnia castra Israel sub peccato sint, atq; turbentur * Quidquid autem auri, & argenti fuerit, & 19 vasorum æneorū, ac ferri Dño consecratur, repositum in thesauris eius. * Igitur omni 20 populo vociferante, & clangentibus tubis, postquā in aures multitudinis vox, sonitusque increpuit, muri illicō corruerunt: & ascēdit vnusquisq; per locum, qui contra se erat: ceperuntq; ciuitatem, * Et interfecerūt 21 omnia, quæ erant in ea: a viro vsq; ad mulierem, ab infante vsq; ad senem. Boues quoq; & oves, & asinos in ore gladij percusserunt. * Duobus autem viris, qui exploratores missi 22 fuerant, dixit Iosue: Ingedimini domū mulieris meretricis, & producite eam, & omnia quæ illius sunt, sicut illi iuramento firmastis. 23 * Ingressi quique uenenes, eduxerunt Rahab, & 23

parentes eius, fratres quoque, & cunctam supellectilem, ac cognationem illius, & ex- 24 tra castra Israel manere fecerunt. * Urbem autem, & omnia quæ erant in ea, succende- Infr. 8. 2. 1. runt: absq; auro, & argento, & vasīs æneis, ac 25 ferro, quæ in ararium Dñi consecrarunt. * Rahab verò meretricem, & domum patris eius, & omnia, quæ habebat, fecit Iosue viuere, & habitauerunt in medio Israel, vsque in præsentem diem: eo quod absconderit nū- tios, quos miserat, vt explorarent Iericho. In tempore illo, imprecatus est, Iosue, dicēs: 26 * Maledictus vir coram Dño, qui suscitauerit, & ædificauerit ciuitatem Iericho. In primogenito suo fundamenta illius iaciat, & in nouissimo liberorum ponat portas eius. 27 * Fuit ego Dominus cum Iosue, & nomen eius vulgatum est in omni terra.

* 1. Reg. 16. 5 14

C A P. VII.

Explorata urbe Haicedit populus Israel hosti- bus propter furtum de anathemate Iericho: 6 quapropter post Iosue lamentationem, missa sorte Achan lapidatur iussu Domini.

Filij autem Israel prauaricati sunt man- 1 datum, & vsurpauerunt de anathemate. A Nam Achan filius Charmi, filij Zabdi, filij Zare de tribu Iuda, tulit aliquid de anathe- 2 mate: iratusq; est Dñs contra filios Israel. * Cumq; mitteret Iosue de Iericho viros con- 3 tra Hai, quæ est iuxta Bethauen, ad orientale plagam oppidi Bethel, dixit eis: Ascēdite, & explore terram. Qui præcepta complētes explorauerunt Hai. * Et reuersi dixerunt ei: 4 Non ascendat omnis populus, sed duo, vel tria millia virorum pergant, & deleant ci- 5 uitatem: quare omnis populus frustra vexa- bitur contra hostes paucissimos? * Ascende- runt ergo tria millia pugnatorum, Qui ita- 6 tim terga vertentes, * Percussi sunt à viris vr- 7 bis Hai, & corruerunt ex eis triginta sex ho- mines: persecutiq; sūt eos aduersarij de por- 8

ta vsq; ad Sabarim, & ceciderint per pronā fugientes: pertimuitq; cor populi, & milita- 9 aque liquefactum est. * Iosue verò scidit ve- stimenta sua, & pronus cecidit in terrā corā 10 arca Dñi vsq; ad vespēram, tam ipse, quam omnes senes Israel: inisecruntq; puluerem su- 11 per capita sua. * Et dixit Iosue: Heu Domine Deus, quid voluisti traducere populū istum Iordanem fluuiū, vt traderes nos in manus 12 Amorrhæi, & perderes: vtinam, vt cepimus, māsissemus trans Iordanem. * Mi Dñe Deus quid dicam, videns Israelē hostibus suis 13 terga vertentem? * Audiēt Chanani, & omnes habitatores Terræ, & pariter conglobati circumdabunt nos, atq; delebūt nomen no- strum de terra: & quid facies magno nomi- 14 ni tuo? * Dixitq; Dñs ad Iosue: Surge, cur ia- 15 ces pronus in terra. * Peccauit Israel, & præ- uaricatus est pactum meum: tulerū: quæ de anathemate, & furati sunt, atq; mēiti, & ab- 16 scōderūt inter vasa sua. * Nec poterit Israel stare ante hostes suos, cosq; fugiet: quia pol- lutus est anathemate, non ero vltra vobiscū, donec

L 3

* Heb. 11. f. 30.

* 1. Mach. 11. c. 17.

* Supr. a. b. 7.

* Hebr. 11. c. 31.

* Inf. 11. d. 16. 1. Par. 2. d. 7.

urbis ascenderet, reuersus percussit viros Hai. * Siquidem, & illi, qui ceperant, & succenderant ciuitatem, egressi ex vrbe contra suos, medios hostium ferire ceperunt. Cum ergo ex vtraque parte aduersarij cederetur, ita vt nullus de tanta multitudine saluaretur, * Regem quoq; urbis Hai apprehenderunt viuentem, & obtulerunt Iosue. * Igitur omnibus interfectis, qui Israelē ad deserta tendentem fuerant persecuti, & in eodem loco gladio corruentibus, reuersi filij Israel percusserunt ciuitatem. * Erant autem, qui in eodem die conciderant a viro vsq; ad mulierem, duo decim millia hominum, omnes urbis Hai. * Iosue verò non contraxit manum, quam in sublime porrexerat, tenens clypeū, F donec interficerentur omnes habitatores Hai. * Iumenta autem, & prædam ciuitatis diuiserunt sibi filij Israel, sicut præceperat Dñs Iosue. * Qui succendit urbem, & fecit eam tumulum sempiternum. * Regem quoque eius suspendit in patibulo vsq; ad vespæram, & solis occasum. Præcepitq; Iosue, & deposuerunt cadauer eius de cruce: proieceruntq; in ipso introitu ciuitatis, congesto super eum magno aceruo lapidum, qui permanet, vsq; in præsentem diem. * Tunc edificauit Iosue altare Dño Deo Israel in monte Hebal: * Sicut præceperat Moyſes famulus Dñi filijs Israel, & scriptum est in volumine legis Moyſi: Altare verò de lapidibus impositis, quos ferrum non tetigit: & obtulit super eo holocausta Dño, immolauitq; pacificas victimas. * Et scripsit super lapides Deuteronomiū legis Moyſi, quod ille digesserat coram filijs Israel. * Omnis autem populus, & maiores natu, ducesque ac iudices stabant ex vtraq; parte arcis, in conspectu sacerdotum, qui portabant arcam fœderis Domini, vt aduena ita, & indigena. Media pars eorum iuxta montem Carizim, & media iuxta montem Hebal, sicut præceperat Moyſes famulus Domini. Et primum quidem benedixit populo Israel. * Post hæc legit omnia verba benedictionis, & maledictionis, & cuncta, quæ scripta erant in legis volumine. * Nihil ex his, quæ Moyſes iusserat, reliquit intactum, sed vniuersa replicauit coram omni multitudine Israel, mulieribus ac paruulis, & aduenis, qui inter eos morabantur.

C A P. I X.

Gabaonita simulatione longi itineris imponentes Iosue, & principibus Israelitarum, interposito iuramento saluantur, insecuto tamen murmure, perpetuo famulatio astringuntur.

Quibus auditis, cuncti reges trans Iordanē, qui versabatur in montanis, & Acapestribus, in maritimis, ac littore magni maris, hi quoq; qui habitabāt iuxta Libanū,

Hethæus, & Amorrhæus. Chanaanæus, Pherezeus, & Henzeus, & Jebusæus, * Cōgregati sunt pariter, vt pugnarent contra Iosue, & Israel vno animo, eademq; sententia. * At hi, qui habitabant in Gabaon, audientes cuncta, quæ fecerat Iosue, Iericho, & Hai * Et callidè cogitantes, tulerunt sibi cibaria, saccos veteres alinis imponentes, & vtres vinarios scissos, atq; consutos, * Calceamenta q; perantiqua, quæ ad indicium vetustatis pittacijs consuta erant, induiti veteribus vestimentis: panes quoq; quos portabant, ob viaticum, duri erant, & in frustra comminuti. * Perrexeruntq; ad Iosue, qui tunc morabatur in castris Galgalæ, & dixerunt ei, atq; simul omni Israeli: De terra longinqua venimus, pacem vobiscum facere cupientes. Responderuntq; viri Israel ad eos, atq; dixerunt: * Ne fortè in terra, quæ nobis sorte debetur, habitetis, & non possimus fœdus inire vobiscū. * At illi ad Iosue, Serui, inquiunt, tui sumus. Quibus Iosue ait: Quinam estis vos? & vnde venistis? Responderunt: De terra longinqua valdè venerunt serui tui in nomine Dñi Dei tui. Audiuimus enim famam potentie eius, cuncta, quæ fecit in Ægypto, * Et duobus regibus Amorrhæorum, qui fuerunt trans Iordanē, Sehon regi Hesebon, & Og regi Basan, qui erant in Astaroth. * Dixeruntq; nobis seniores, & omnes habitatores terræ nostræ: Tollite in manibus cibaria, ob longissimā viam, & occurrite eis, & dicite: serui vestri sumus, fœdus inite nobiscum. * En, panes quando egressi sumus de domibus nostris, vt veniremus ad vos, calidos sumpſimus, nunc sicci facti sunt, & vetustate nimis cōminuti. * Vtres vini nouos impleuimus, nunc rupti sūt, & soluti, vestes & calceamenta quibus induimur, & quæ habemus in pedibus, ob longitudinem longioris viæ trita sunt, & penè consupta. * Susceperunt igitur de cibarijs Ceorum, & os Dñi non interrogauerunt. * Fecitq; Iosue cū eis pacē, & inito fœdere pollicitus est, quod non occiderentur: principes quoq; multitudinis iurauerunt eis. * Post dies autem tres inito fœderis, audierunt, quod in vicino habitarent, & inter eos futuri essent. * Moueruntq; castra filij Israel, & venerunt in ciuitates eorū die tertio, quarū hec vocabula sunt: Gabaon, & Caphira, & Berot, & Cariathiarim. * Et nō percusserunt eos, eo quod iurassent eis principes multitudinis in nomine Dñi Dei Israel. Murmurauit itaque omne vulgus contra principes Israel. * Qui responderunt eis: Iurauimus illis in nomine Dñi Dei Israel, & idcirco non possumus eos contingere. * Sed hoc faciemus eis: Reſeruentur quidem, vt viuant, ne contra nos iradñi, concitetur, si peierauerimus: * Sed sic viuant, vt in vsus vniuersæ multitudinis li-

gna cædant, aquaſq; comportet. Quibus hæc loquentibus. * Vocauit Gabaonitas Iſue, & dixit eis: Cur nos decipere fraude voluiſtis, vt diceretis: Procul valde habitamus à vobis, cum in medio noſtri ſitis? Itaq; ſub ma- ledictione eritis, & non deficiet de ſtirpe veſtra ligna cædēs, aquaſq; comportans in domum Dei mei. * Qui reſponderunt: Nuntiatum eſt nobis ſeruis tuis, quod promiſiſſet Dñs Deus tuus Moyſi ſeruo ſuo, vt traderet vobis omnē Terram, & diſperderet cunctos habitatores eius. Timuimus igitur valde, &

providimus animabus noſtris, veſtro terrore compulſi, & hoc conſilium iniuimus. * Nunc autem in manu tua ſumus: quod tibi bonum, & rectum videtur, fac nobis. * Fecit ergo Iſue, vt dixerat, & liberauit eos de manu filiorum Iſrael, vt non occiderentur. * Deceuitque in illo die eos eſſe in miniſterio cuncti populi, & altaris Domini, cædentes ligna, & aquas comportantes, vſque in præſens tempus, in loco quem Dominus elegiſſet.

C A P. X.

Quinque reges oppugnantes urbem Gabaon, immoto ſole vnus dies ſpatio vincuntur, & ex ſpelunca extraſſi ſuspenduntur, pluresque alij reges, & ciuitates exſcinduntur.

QUæ cum audiſſet Adoniſedec rex Ieruſalē, quod ſcilicet cepiſſet Iſue Hai, & ſubueriſſet eam (ſicut enim fecerat Iericho, & regi eius, ſic fecit Hai, & regi illius) & quod transfugiſſent Gabaonitæ ad Iſrael, & eſſent ſederati eorum, * Timuit valde. Vrbis enim magna erat Gabaon, & vna ciuitatum regalium, & maior oppido Hai, omneſque bellatores eius fortiſſimi. * Miſit ergo Adoniſedec rex Ieruſalem ad Oham regē Hebron, & ad Pharam regem Ierimoth, ad Iaphia quoq; regem Lachis, & ad Dabir regē Eglon, dicens: * Ad me accedite, & ferte præſidium, vt expugnemus Gabaon, quare tras, fugerit ad Iſue, & ad filios Iſrael. * Congregati igitur aſcenderunt quinque reges Amorrhæorū, rex Ieruſalem, rex Ierimoth, rex Lachis, rex Eglon, ſimul cum exercitibus ſuis, & caſtramentati ſunt circa Gabaon, oppugnātes eam. * Habitatores autem Gabaon vrbis obſeſſæ miſerunt ad Iſue, qui tunc morabatur in caſtris apud Galgalā, & dixerūt ei: Ne retineas manus tuas, ab auxilio ſeruo. Bſituorum: aſcende citò, & libera nos, ſerq;

præſidiū: conuenerunt enim aduerſum nos omnes reges Amorrhæorū, qui habitant in montanis. * Aſcenditq; Iſue de Galgalis, & omnis exercitus bellatorum cū eo, viri fortiſſimi. * Dixitq; Dñs ad Iſue: Ne timeas eos: in manus enim tuas tradidi illos: nullus ex eis ibi reſiſtere poterit. * Irruit itaq; Iſue ſuper eos repente, tota nocte aſcendens de Galgalis: * Et cōturbauit eos Dñs à facie Iſrael: contriuitq; plaga magna in Gabaon, ac perſecutus eſt eos per viam aſcenſus Beth horon, & percuffit vſq; Azeca, & Maceda: * Cumq; fugerent filios Iſrael, & eſſent in deſcenſu Beth horon, Dñs miſit ſuper eos lapides magnos de cælo vſq; ad Azeca & mortui ſunt multò plures lapidibus grandinis, quā, quos gladio percufferant filij Iſrael. * Tunc locutus eſt Iſue Dño, in die qua tradidit Amorrhæū in conſpectu filiorū Iſrael, dixitq; coram eis: Sol cōtra Gabaon, ne mouearis, & Luna contra vallē Aialon, * Steteruntq; Sol, & Luna, donec vlciſceretur ſe gēs de inimicis ſuis. Nonne ſcriptum eſt hoc in libro iuſtorū? Stetit itaq; Sol in medio cæli, & non feſtinauit occumbere ſpatio vnus diei. * Non fuit antea, nec poſtea tam longa dies, obediēte Dño voci hominis, & pugnantepro Iſrael. * Reuerſuſq; eſt Iſue cum omni Iſrael in caſtra Galgalæ. * Fugerant enim quin-

* IC. 18. c.
Eccli. 46. a.
5.

quinq; reges, & se absconderant in spelunca
urbis Maceda. * Nūtiatumq; est Iosue, quod 17
inuenti essent quinq; reges latentes in spe-
lunca urbis Maceda. * Qui præcepit socijs, 18
& ait: Voluite saxa ingentia ad os speluncæ, D
& ponite viros industrios, qui clausos custo-
diant: * Vos autem nolite stare, sed persequi. 19
mini hostes, & extremos quosq; fulgentium
cædite: nec dimittatis eos urbium suarū in-
trare præsidia, quos tradidit Dñs Deus in
manus vestras. * Cæsis ergo aduersarijs pla- 20
ga magna, & vsq; ad internecionē pene con-
sumptis, hi qui Israel effugere potuerunt,
ingressi sunt ciuitates munitas. * Reuersusq; 21
est omnis exercitus ad Iosue in Maceda, vbi
tunc erant castra, sani & integro numero:
nullusq; contra filios Israel mutire ausus est.
* Præcepitq; Iosue, dicens: Aperite os spelū- 22
cæ, & producite ad me quinq; reges, qui in ea
latitant. * Feceruntq; ministri, vt sibi fuerat 23
imperatum: & eduxerunt ad eum quinq; re-
ges de spelunca, regem Ierusalem, regē He-
bron, regem Ierimoth, regem Lachis, regem
Eglon. * Cumq; seducti essent ad eū, vocauit
omnes viros Israel, & ait ad principes exer- 24
citus, qui secum erāt: Ite, & ponite pedes su-
per colla regum istorum. Qui cum perrexis-
sent, & subiectorū colla pedibus calcarent,
* Rursum ait ad eos: Nolite timere, nec pa- 25
ueatis, confortamini, & estote robusti: sic
enim faciet Dñs cunctis hostibus vestris, ad-
uersum quos diuicaris. * Percussitq; Iosue, 26
& interfecit eos, atq; suspendit super quinq;
stipites: fueruntq; suspensi vsq; ad vespertum.
* Cumq; occumberet sol, præcepit socijs, vt 27
deponerent eos de patibulis. Qui depositos
proiecerunt in speluncam, in qua latuerant,
& posuerunt super os eius saxa ingentia, quæ
permanent vsq; in præsens. * Eodem quoque 28
die Macedam cepit Iosue, & percussit eam
in ore gladij, regemq; illius interfecit, & om-
nes habitatores eius: non dimisit in ea saltē
paruas reliquias. Fecitq; regi Maceda, sicut
fecerat regi Iericho. * Transiuit autem cum 29
omni Israel de Maceda in Lebna. & pugna-
bat contra eam: * Quam tradidit Dñs cum 30
rege suo in manus Israel: percusseruntq; vr-
bē in ore gladij, & omnes habitatores eius:
non dimiserunt in ea vllas reliquias. Feceruntq; regi Lebna, sicut fecerāt regi Iericho.
* De Lebna trāsīuit in Lachis cum omni Is- 31
rael: & exercitu per gyrū disposito oppugna-
bat eā. * Tradiditq; Dñs Lachis in manus Is- 32
rael, & cepit eam die altero, atq; percussit in
ore gladij, omnemq; animam, quæ fuerat in
ea, sicut fecerat Lebna. * Eo tempore ascēdit 33
Horam rex Gazer, vt auxiliaretur Lachis:
quem percussit Iosue cū omni populo eius,
vsq; ad internecionem. * Transiuitq; de La- 34
chis in Eglon, & circūdedit, * Atq; expugna-

uit eam eadem die: percussitq; in ore gladij
omnes animas, quæ erant in ea, iuxta omnia,
36 quæ fecerat Lachis. * Ascendit quoq; cū om-
ni Israel de Eglon, in Hebron, & pugnauit
37 contra eam. * Cæpit eam, & percussit in ore
gladij, regem quoq; eius, & omnia oppida
regionis illius, vniuersasq; animas, quæ in ea
fuerant commorant: non reliquit in ea vllas
reliquias: sicut fecerat Eglon, sic fecit & He-
bron, cuncta, quæ in ea reperit consumens
38 gladio. * Inde reuersus in Dabir, * Cæpit eā,
39 atq; vastauit: regem quoq; eius, atq; omnia
per circuitū oppida percussit in ore gladij:
non dimisit in ea vllas reliquias, sicut fece-
rat Hebron, & Lebna, & regibus earum, sic
40 fecit Dabir, & regi illius. * Percussit, itaque
Iosue omnem Terram montanam, & meri-
dianam, atq; campestrem, & Asedoth, cum
regibus suis: non dimisit in ea vllas reliquias,
sed omne, quod spirare poterat, interfecit, si-
41 cut præceperat ei Dominus Deus Israel. * A
Cadesbarne vsque Gazam. Omnem terram
42 Gosen vsq; Gabazon, * Vniuersosque reges,
& regiones eorum, vno impetu cepit, atque
vastauit: Dominus enim Deus Israel pu-
43 gnauit pro eo. * Reuersusque est cum omni
Israel ad locum castrorum in Galgala.

C A P. X I.

*Expugnat Iosue regem Iabin cum alijs plurimis
regibus, ac populis, omnia seruans, quæ Do-
minus Moyse præceperat.*

QUæ cum audisset Iabin rex Asor, misit
ad Iobab regem Madon, & ad regem
Semeron, atq; ad regem Achsaph: * Ad reges
quoq; Aquilonis, qui habitabant in monta-
nis, & in planitie contra meridiem Cene-
roth, in campestribus quoq; & in regionibus
3 Dor iuxta mare: * Chanaanum quoq; ab O-
riente, & Occidente, & Amorrhæorū, atque
Hethæum, ac Pherezzæum, & Iebusæum in
montanis: Heuzæum quoq; qui habitabat ad
4 radices Hermon in terra Maspha. * Egressiq;
sunt omnes cum turmis suis, populus mul-
tus nimis sicut arena, quæ est in littore ma-
ris, equi quoq; & currus immensæ multitu-
5 nis. * Conueneruntq; omnes reges isti in vnū
ad aquas Merum, vt pugnarent cōtra Israel.
6 * Dixitq; Dñs ad Iosue: Ne timeas eos: cras
enim hac eadem hora ego tradā omnes istos
vulnerandos in cōspectu Israel: equos eorū
7 subneruabis, & currus igne combures. * Ve-
nitq; Iosue, & omnis exercitus cum eo ad-
uersus illos ad Aquas Merom subito, & ir-
8 ruerunt super eos, * Tradiditq; illos Dñs in
manus Israel. Qui percusserunt eos, & per-
secuti sunt vsq; ad Sidonem magnam, & A-
quas Maserephod, campumq; Masphe, qui
est ad orientalem illius partem. Ita percussit
omnes, vt nullas dimitteret ex eis reliquias.
9 * Fecitq; sicut præceperat ei Dñs, equos eorū
sub-

* Gen. 21.
4. 21.

* Gen. 6. 2. 2.

submeruauit, curruſq; cōbuſſit igni. * Rener- 10
ſuſq; ſtatim cepit Aſor : & regem eius per-
cuſſit gladio . Aſor enim antiquitus inter
omnia in regna hæc principatum tenebat. * 11
Percuſſitq; omnes animas, quæ ibidem mo- C
rabantur : non dimiſit in ea vllas reliquias,
ſed vſque ad internecionem vniuerſa vaſta-
uit, iplamq; urbē peremit incendio. * Et om- 12
nes per circuitum ciuitates, regesq; earū ce-
pit, percuſſit, atq; deleuit, ſicut præceperat ei
Moyſes ſamulus Dñi. * Abſq; vrbibus, quæ 13
erant in collibus, & in tumulis ſitz, ceteras
ſuccendit Iſrael : vnam tantum Aſor muni-
tiſſima flamma conſumpſit. * Omnemq; præ- 14
dam iſtarum vrbium, ac iumenta diuilerūt
ſibi filij Iſrael, cunctis hominibus interfe-
ctis. Sicut præceperat Dñs Moyſi ſeruo ſuo, 15
ita præcepit Moyſes Iſue, & ille vniuerſa
compleuit: non præterijt de vniuerſis man-
datis, nec vnum quidem verbū, quod iuſſe-
rat Dñs Moyſi. * Cepit itaq; Iſue omnē Ter- 16
ram montanam, & Meridianam, terramque
Goſen, & planitiem, & Occidentalem pla-
gam, montemq; Iſrael, & campeſtria eius. * 17
Et partē montis, quæ aſcendit Seir, vſq; Baal-
gad per planitiem Libani ſubter montē Her- D
mon: omnes reges eorum cepit, percuſſit, &
occidit. * Multo tempore pugnauit Iſue 18
contra reges iſtos. * Non fuit ciuitas, quæ ſe 19
traderet filiis Iſrael, præter Heuſum, qui ha-
bitabat in Gabaon : omnes enim bellando
cepit. * Dñi enim ſententia fuerat, vt indura- 20
rentur corda eorum, & pugnarent cōtra Iſ-
rael, & caderent : & non mererentur vllam
clementiam, ac perirent, ſicut præceperat
Dñs Moyſi. * In illo tempore venit Iſue, & 21
interfecit Enacim de montanis H- bron, &
Dabir, & Anab, & de omni monte Iuda, &
Iſrael, vrbeſq; eorum deleuit. * Non reliquit 22
vllum de ſtirpe Enacim, in terra filiorum Iſ-
rael: abſque ciuitatibus Gaza, & Geth, & A-
zoto, in quibuſ ſolis relictī ſunt. * Cepit er- 23
go Iſue omnem Terram, ſicut locutus eſt
Dominus ad Moyſen, & tradidit eam in poſ-
ſeſſionem filiis Iſrael ſecundum partes, &
tribus ſuas. quieuitque terra à prælijs.

C A P. X I I.

*Numerantur reges 31. circa & vltra Iorda-
nem, quos percufferunt Moyſes, & Iſue.*

H ſunt reges, quos percufferunt filij Iſ- 1
rael, & poſſederunt terram eorū tranſ. A
Iordanem ad ſolis ortum, à torrente Arnon
vſq; ad montem Hermon, & omnem orien-
talem plagam, quæ reſpicit ſolitudinem. * Se- 2
hon rex Amorrhæorum, qui habitauit in
Heſebon, dominatus eſt ab Aroer, quæ ſita
eſt ſuper ripam torrentis Arnon, & mediæ
partis in valle, dimidiq; Galaad, vſq; ad tor-
rentē Iaboc, qui eſt terminus filiorū Ammō.
* Et à ſolitudine vſq; ad mare Ceneroth cō- 3

tra orientem, & vſq; ad mare deſerti, quod
eſt mare ſaliſſimum, ad orientale plagā per
viam, quæ ducit Bethſimoth : & ab aſtrali
parte, quæ ſubiacet Aſedoth, Pha'ga. * Ter-
minus Oꝝ regis Baſan, de reliquijs Rapha-
im, qui habitauit in Aſtaroth, & in Edrai, &
dominatus eſt in monte Herman, & in Sa-
lecha, atq; in vniuerſa Baſag, vſq; ad termi-
nos. * Geſſuri, & Machati, & dimidiæ partis
6 Galaad, terminos Sehon regis Heſebon. *
Moyſes ſamulus Dñi, & filij Iſrael percuſ-
ſerunt eos, tradiditq; terram eorum Moyſes
in poſſeſſionem Rubentis, & Gaditis, & di-
7 midix tribui Manaſſe. * Hi ſunt reges terræ,
quos percuſſit Iſue, & filij Iſrael, tranſ Ior-
danem ad occidentalem plagam, à Baalgad
in campo Libani, vſq; ad mōtem, cuius pars
aſcendit in Seir: tradiditq; eam Iſue in poſ-
ſeſſionem tribubus Iſrael, ſingulis partes
8 ſuas. * Tam in montanis, quā in planis, at-
D que campeſtribus. In Aſedoth, & in ſolitudi-
ne, ac in meridie Hethæus fuit, & Amor-
rhæus, Chanaſus, & Pherezzus, Heuſus, &
Iebuſus. * Rex Iericho vnus: rex Hai, quæ
10 eſt ex latere Bethel, vnus: * Rex Ieruſalem
11 vnus, rex Hebrō vnus: * Rex Ierimoth vnus,
12 rex Lachis vnus: * Rex Eglon vnus, rex Ga-
13 zer vnus, * Rex Dabir vnus, rex Gader vnus.
14 * Rex Herma vnus, rex Hered vnus, * Rex
15 Lebna vnus, rex Ojallam vnus, * Rex Ma-
16 ceda vnus, rex Bethel vnus, * Rex Taphna
17 vnus, rex Opher vnus, * Rex Aphēc vnus,
18 rex Saron vnus, * Rex Madon vnus, rex Aſor
19 vnus, * Rex Semeron vnus, rex Achſaph v-
20 nus, * Rex Thenac vnus, rex Mageddo vnus,
21 * Rex Cades vnus, rex Iachanan Carmeli
22 vnus, * Rex Dor, & prouinciæ Dor vnus,
23 rex Gentium Galgal vnus, * Rex Therſa
24 vnus: omnes reges triginta vnus.

C A P. X I I I.

*habet Dominus Iſue, vt terram occupatam Iſ-
raelitiſ diuidat: reſenſentur iam ante aſſi-
gnata porciones Ruben, & Gad, & dimidiq;
tribui Manaſſe tranſ Iordanem.*

I ſue ſenex, prouectq; ætatis erat, & di-
A xit Dñs ad eum: Senuiſti, & longæuus eſ,
terraq; latiſſima derelicta eſt, quæ necdum
2 forte diuiſa eſt: * Omnibus videlicet Gali-
B laza, Philithijm, & vniuerſa Geſſuri. * A flu-
3 uio turbido, qui irrigat Ægyptum, vſq; ad
terminos Accaron contra aquilonem. Terra
Chanaan, quæ in quinq; regulos Philithijm
diuiditur, Gazeos, & Azotios, Aſcalonitas,
4 Gethæos, & Accaronitas. * Ad meridiē verò
ſunt Heuſi, omnis terra Chanaan, & Maara
Sidoniorū, vſq; Aphēca, & terminos Amor-
5 rhæi, Eiufq; cōfinia. Libani quoq; regio cōtra
orientē, à Baalgad ſub mōte Hermon, donec
6 ingrediaris Emach. * Omnium, qui habitant in
monte, à Libano vſq; ad aquas Maſerephor,
vniuerſ-

vniuersiq; Sidonij. Ego sum, qui delebo eos à facie filiorum Israel. Veniat ergo in partem hereditatis Israel, sicut præcepi tibi. * Et nunc diuide terram in possessionē nouem tribubus, & dimidiā tribui Manasse, * Cum qua Ruben, & Gad possederunt terram, quā tradidit eis Moyse famulus Dñi, trans fluentia Iordanis ad orientālē plagā. * Ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis Arnon, & in vallis medio, vniuersaq; campestria Medaba, vsq; Dibon. * Et cunctas ciuitates Schon, regis Amorrhæi, qui regnauit in Hesebon, vsq; ad terminos filiorum Ammon. * Et Galaad, ac terminū Gessuri, & Machari, & omnē montem Hermon, & vniuersā Basan, vsq; ad Salecha, Omne regnū Og in Basan, qui regnauit in Astaroth, & Edrai, ipse fuit de reliquijs Raphaim: percussitq; eos Moyse, atq; deleuit. * Nolueruntq; disperdere filij Israel Gessuri, & Machati: & habitauerunt in medio Israel, vsq; in præsentem diem. * Tribui autē Leui nō dedit possessionē, sed sacrificia, & victimæ Dñi Dei Israel, ipsa est eius hereditas, sicut locutus est illi. * Dedit ergo Moyse possessionē tribui filiorū Ruben iuxta cognationes suas. * Fuitq; terminus eorū ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis Arnon, & in valle eiusdem torrentis media: vniuersā planitiem, quæ ducit Medaba, * Et Hesebon, cunctosq; viculos earum, qui sunt in campetribus: Dibon, quoq; & Bamothbaal, & oppidū Baalmaon, Et Iassa, & Cedimoth, & Mephaath, * Et Cariathaim, & Sabama, & Sarathafar in monte cōuallis. * Bethphogor, & Asedoth, Phasga, & Bethiesimoth, * Et omnes vrbes campestris, vniuersaq; regna Schon regis Amorrhæi, qui regnauit in Hesebon, quæ percussit Moyse cū principibus Madian: Heueū, & Recem, & Sur, & Hur, & Rebe duces Schō habitatores terræ. * Et Baalam filium Beor ariolū occiderunt filij Israel gladio cum ceteris interfectis. * Factusq; est terminus filiorum Ruben Iordanis fluius. Hæc est possessio Rubenitarum per cognationes suas vrbium, & viculorum. * Deditq; Moyse tribui Gad, & filijs eius per cognationes suas possessionē, cuius hæc diuisio est. * Terminus Iaser, & omnes ciuitates Galaad, & dimidiā partē terræ filiorum Ammon, vsq; ad Aroer, quæ est contra Rabba. * Et ad Hesebon, vsq; Ramoth, Masphe, & Betonim, & a Manaim, vsq; ad terminos Dabir. * In valle quoq; Betharā, & Bethuēra, & Socoth, & Saphon reliquā partem regni Schon regis Hesebon: huius quoq; finis, Iordanis est. vsq; ad extremam partem maris Cenereth trans Iordanem ad orientālē plagā. * Hæc est possessio filiorū Gad per familias suas: ciuitates, & villæ earū. * Dedit, & dimidiē tribui Manasse, filijsq; eius iuxta cognationes suas pos-

sessionē. * Cuius hoc principium est: a Manaim vniuersam Basan, & cuncta regna Og regis Basan, omnesq; vicos Iair, qui sunt in Basan, sexaginta oppida. * Et dimidiā partem Galaad, & Astaroth, & Edrai, vrbes regni Og in Basan: filijs Machir, filij Manasse, dimidiē parti filiorum Machir iuxta cognationes suas. * Hanc possessionem diuisit Moyse in campetribus Moab trans Iordanem contra Iericho ad orientalem plagam. * Tribui autem Leui non dedit possessionem: Quoniam Dominus Deus Israel ipse est possessio eius, vt locutus est illi.

C A P. X I V.

Caleb accipit Hebron in hereditatem sibi à Deo promissam, eo quod alijs exploratoribus detrahentibus terram promissa, ipse sequens sit Dominum.

Hoc est, quod possederunt filij Israel in terra Chanaan, quam dederunt eis Eleazar sacerdos, & Iosue filius Nun, & principes familiarū per tribus Israel. * Sorte omnia diidentes, sicut præceperat Dñs in manu Moyse, nouē tribubus, & dimidiē tribui. * Duabus enim tribubus, & dimidiē, dederat Moyse trans Iordanem possessionē: absque Leuitis, qui nihil terræ acceperunt inter fratres suos. * Sed in eorum successerunt locum filij Ioseph in duas diuisi tribus, Manasse, & Ephraim: nec acceperunt Leuitæ aliā in terra partem, nisi vrbes ad habitandum: & suburbana earum ad alenda iumenta, & pecora sua. * Sicut præceperat Dñs Moyse, ita fecerunt filij Israel, & diuiserunt terram. * Accesserunt, itaq; filij Iuda ad Iosue in Galgala, locutusq; est ad eū Caleb, filius Iephone Cenezus: Nosti, quid locutus sit Dñs ad Moysen hominē Dei de me, & te in Cadisbarne. * Quadraginta annorū eram, quando misit me Moyse famulus Dñi de Cadisbarne, vt cōsiderarem terrā, nuntiauiq; ei, quod mihi verū videbatur. * Fratres autem mei, qui ascenderant mecum, dissoluerunt cor populi: & nihilominus, ego secutus sum Dñm Deum meū. * Iurauitq; Moyse in die illo, dicens: Terra, quā calcauit pes tuus, erit possessio tua, & filiorū tuorum in æternū. quia secutus est Dñm Deum meum. * Cōcelsit ergo Dñs vitam mihi, sicut pollicitus est, vsq; in præsentem diem. Quadraginta, & quinque anni sunt, ex quo locutus est Dñs verbum istud ad Moysen, quando ambulabat Israel per solitudinem: hodie octoginta quinque annorū sum, * Sic valens, vt eo valebam tēpore quando ad explorandū missus sum: illius in me temporis fortitudo, vsq; hodie perseverat, tā ad bellandū, quā ad gradiendū. * Da ergo mihi montē istum, quem pollicitus est Dñs, te quoq; audiente, in quo Enacim sunt, & vrbes magnæ, atq; munitæ: si fortē sit Dñs mecum,

* Num. 1. 6.

* Num. 18. 2. 1.

* Num. 31. 2. 1.

* Num. 18. 2. 1.

* Num. 34. 2. 1.

* Num. 34. 2. 1.

* Eccl. 46. 6. 11.

cū, & potero delere eos, sicut promisit mihi. * Benedixitq; ei Iosue: & tradidit ei Hebrō in possessionem. * Atq; ex eo fuit Hebron Caleb filio Iephone Cenezæ, vsque in præsentem diem: quia secutus est Dominum Deum Israel. * Nomen Hebron ante vocabatur Cariath Arbe: Adam maximus ibi inter Enacim situs est: & Terra cessauit à prælijs.

C A P. XV.

Sors tribus Iudæ, ciuitates & villa earum. Othoniel accipit Axam filiam Caleb, eo quod obrinuerit Cariath Sepher, additurque terra irrigua.

* Num. 34.
301.

Igitur sors filiorum Iudæ per cognationes suas ista fuit: A termino Edom, desertum Sin contra meridiem, & vsq; ad extremam partem Australis plagæ. * Initium eius à summitate maris salissimi, & à lingua eius, quæ respicit Meridiem. * Egrediturq; contra Ascensum Scorpionis, & pertransit in Sinai: ascenditq; in Cadesbarne, & peruenit in Ebron, ascendens ad Adar, & circuiens Carcaa, * Atq; inde pertransiens in Asemona, & perueniens ad Torrentem Ægypti: eruntq; termini eius mare magnum: hic erit finis meridianæ plagæ. * Ab Oriente verò erit initium, mare salissimum, vsq; ad extrema Iordanis: & ea, quæ respiciunt ad Aquilonem, à lingua maris, vsq; ad eundem Iordanis fluuium. * Ascenditq; terminus in Beth Hagla, & transit ab Aquilone in Beth Araba: ascendens ad lapidem Boen filij Ruben. * Et tendens, vsq; ad terminos Debera de Valle Achor, contra Aquilonem respiciens Galgala, quæ est ex aduerso Ascensionis Adômim, ab australi parte torrentis: transitq; aquas, quæ vocantur Fons solis: & erunt exitus eius ad Fontē Rogel. * Ascenditq; per cōuallem filij Ennon ex latere Iebusgi ad Meridiē, hæc est Ierusalē: & inde se erigens ad verticem mōtis, qui est contra Geennom ad Occidentem in summitate vallis Raphaim contra Aquilonē. * Pertransitq; à vertice montis, vsq; ad fontē aque Nephthoæ: & peruenit vsq; ad vicos mōtis Ephron: inclinaturq; in Baala, quæ est Cariathiarim, id est, vrbs siluarum. * Et circuit de Baala contra Occidentē, vsq; ad montē Seir: transitq; iuxta latus montis Iarim ad Aquilonē in Cheslon: & descendit in Bethfames, transitq; in Thāna. * Et peruenit cōtra Aquilonē partis Accaron ex latere: inclinaturq; Sechrona, & trāsit montē Baala: peruenitq; in Iebneel, & magni maris contra Occidentē sine concluditur. * Hi sunt termini filiorū Iuda per circuitum in cognationibus suis. * Caleb verò filio Iephone dedit partē in medio filiorū Iuda, sicut præceperat ei Dñs Cariath Arbe patris Enac, ipsa est Hebrō. * Deleuitq; ex ea Caleb tres filios Enac, Sefai, &

* Iudic 1. c.
10.

15 Tholmai de stirpe Enac. * Atq; inde cōscendens venit ad habitatores Dabir, quæ prius vocabatur Cariath Sepher, id est, ciuitas literarū. * Dixitq; Caleb: Qui percusserit Cariath Sepher, & cepit eā, dabo ei Axam filiā meam vxorem. * Cepitq; eā Othoniel filius Cenez frater Caleb iunior: deditq; ei Axā filiam suam vxorē. * Quæ cum peragerent simul, suasa est à viro suo, vt peteret à patre suo agrū, suspirauitq; vt sedebat in asino. * Cui Caleb: Quid habes, inquit? At illa respondit: Da mihi benedictionem: Terrā Australem, & arentē dedisti mihi, iunge & irriguā. Dedit itaq; ei Caleb irriguū superius, & inferius. * Hæc est possessio tribus filiorum Iuda per cognationes suas. * Erantq; ciuitates ab extremis partibus filiorū Iuda iuxta terminos Edom à Meridie: Cabsel, & Eder, & Iagur, * Et Cyna, & Dimona, & Adada, * Et Cades, & Afor, & Iethnam, * Ziph, & Telleth, & Baloth, * Afor noua, & Carioth, Hefron, hæc est Afor, * Amā, Sama, & Molada, * Et Afergadda, & Hassemon, & Bethphelet, * Et Haferfual, & Bersabee, & Baziouthia, * Et Baala, & Ijm, & Esēm, * Et Eltholad, & Cesil, & Harma, * Et Siceleg, & Medemena, & Sensenna, * Lebaoth, & Selim, & Aen, & Remon. omnes ciuitates viginti nouæ, & villæ earum. In cāpestribus verò Estao, & Sarea, & Afena, * Et Zanoë, & Engannim, & Taphua, & Enaim, * Et Ierimoth, & Adullā, Socho, & Azeca, * Et Saraim, & Adithaim, & Gedera, & Gederothaim: vrbes quatuordecim, & villæ earum. * Sanan, & Hadassa, & Magdalgad, * Delean, & Mafepha, & Iethel. * Lachis, & Bascath, & Eglon, * Chebbon, & Leheman, & Cethlis. * Et Gideroth, & Bethdagon, & Naama, & Maceda: ciuitates sedecim, & villæ earum. * Labana, & Ether, & Asan, * Iephtha, & Esna, & Nesib, * Et Ceila, & Achzib, & Maresa: ciuitates nouem, & villæ earum. * Accaron cum vicis, & villulis suis. * Ab Accaron vsq; ad mare omnia, quæ vergunt ad Azotum, & viculos eius. * Azotus cum vicis & villulis suis. Gaza cum vicis, & villulis suis, vsq; ad torrentem Ægypti, & mare magnum terminus eius. * Et in mōte: & Samir, & Iether, & Socoth. * Et Danna, & Cariathsenna, hæc est Dabir: * Et Anab, & Iitemo, & Anim, * Gofem, & Olon, & Gilo: ciuitates vndecim, & villæ earum. * Arab, & Ruma, & Esan, * Et Ianum, & Beththaphua, & Apeca. * Athmacha, & Cariatharbe, hæc est Hebron, & Sior: ciuitates nouem, & villæ earum. * Maon, & Carmel, & Ziph, & Iota, * Iezrael, & Lucadam, & Zanoë, * Accaim, Gabaa, & Thamma: ciuitates decem, & villæ earum. * Halhul, & Bessur, & Gedor, * Mareth, & Bethanath, & Elteco: ciuitates sex, & villæ earum. * Cariathbaal, hæc

hæc est Cariathiarim vrbs siluarū, & Areb-
ba: ciuitates due, & villæ earum. * In deserto 61
Becharaba, Meddin, & Sachacha. * Et Neb- 62
lan, & ciuitas salis, & Engaddi: ciuitates sex,
& villæ earum. * Iebulæum autem habita- 63
torem Ierusalem non potuerunt filij Iuda
delere, habitauitque Iebulæus cum filiis
Iuda in Ierusalem, vsq; in præsentem diem.

C A P. X V I.

*Sors Ephraim, vrbes & viculi eorum, mansi-
que inter hos Chananæus tributarius.*

Cecidit quoq; sors filiorum Ioseph, ab
Iordane contra Iericho, & aquas eius, A
ab Oriente: solitudo, quæ ascendit de Ieri-
cho ad montem Bethel: * Et egreditur de Be- 2
thel Luza: transitque terminum Archi, A-
tharoth, * Et descendit ad Occidentem iux- 3
ta terminum Iephleti, vsq; ad terminos Be-
th horon inferioris, & Gazer: finiunturq; re-
giones eius mari magno: * Possederuntq; filij 4
Ioseph Manasses, & Ephraim. * Et factus est
terminus filiorum Ephraim per cognatio-
nes suas: & possessio eorum contra Orien-
tem Atarothaddar vsq; Beth horon superio-
rem. * Egrediunturq; confinia in mare: Mach- 6
methath verò Aquilonē respicit, & circuit C
terminos contra Orientem in Thanathse-
lo: & pertransit ab Oriente Ianoe. * Descendit-
que de Ianoe in Ataroth, & Naarath: & per-
uenit in Iericho, egrediturq; ad Iordanem. * 8
De Taphua pertransit contra mare in Val- D
lem arundineti, suntque egressus eius in ma-
re salissimum: hæc est possessio tribus filio-
rum Ephraim per familias suas. * Vrbesq; se- 9
parate sunt filijs Ephraim in medio posses-
sionis filiorum Manasse, & villæ earum. * Et 10
non interfecerunt filij Ephraim Chana-
næum, qui habitabat in Gazer: habitauitque
Chananæus in medio Ephraim vsque in
diem hanc tributarius.

C A P. X V I I.

*Medietribui Manasse, & filiabus Salphaad
sortes assignantur, & augentur sors filiorum
Ioseph.*

Cecidit autem sors tribui Manasse: (ipse
enim est primogenitus Ioseph) Machir A
primogenito Manasse patri Galaad, qui fuit
vir pugnator, habuitq; possessionem Galaad,
& Basan: * Et reliquis filiorum Manasse iux- 2
ta familias suas, filijs Abiezer, & filijs He-
lec, & filijs Esriel, & filijs Sechem, & filijs
Hepher, & filijs Semida: isti sunt filij Manas-
se filij Ioseph, mares, per cognationes suas. * 3
Salphaad verò filio Hepher filij Galaad filij
Machir filij Manasse, non erant filij, sed solæ
filiz: quarum ista sunt nomina, Maala, &
Noa, & Hegla, & Melcha, & Therfa. * Vene-
runtq; in cōspectu Eleazari sacerdoti, & Io-
sue filij Nun, & principum, dicentes: Dñs
præcepit per manū Moyfi, vt daretur nobis

possessio in medio fratrum nostrorum. De-
ditq; eis iuxta imperiū Dñi possessionem in
medio fratrum patris earum. * Et ceciderūt
II funiculi Manasse, decē, abiq; Terra Galaad,
6 & Basan trans Iordanem. * Filiz enim Ma-
nasse possederunt hæreditatem in medio fi-
liorum eius; Terra autem Galaad cecidit in
7 sortē filiorum Manasse, qui reliqui erant. *
Fuitq; terminus Manasse ab Aser, Machme-
thath, quæ respicit Sichem: & egreditur ad
dexterā iuxta habitatores fōtis Taphue. Ete-
nim in sorte Manasse ceciderat Terra Ta-
phue, quæ est iuxta terminos Manasse filiorū
9 Ephraim. * Descēditq; terminus Vallis arūdi-
neti in meridiem torrētis ciuitatū Ephraim,
quæ in medio sunt vrbiū Manasse: terminus
Manasse ab Aquilone torrētis, & exitus eius
B 10 pergit ad mare: * Ita vt possessio Ephraim sit
C ab Austro, & ab Aquilone Manasse, & vtrāq;
claudat mare, & coniungantur sibi in tribu
Aser ab Aquilone, & in tribu Issachar ab O-
11 riente. * Fuitq; hæreditas Manasse in Issachar
& in Aser, Bethsan, & viculi eius, & Ieblaā
cum viculis suis, & habitatores Dor cū op-
pidis suis, habitatores quoq; Endor cū vicu-
lis suis. similiterq; habitatores Thenac cum
viculis suis, & habitatores Maggedo cū vi-
12 culis suis, & tertia pars vrbis Nophet. * Nec
potuerunt filij Manasse has ciuitates sub-
uertere, sed cepit Chananæus habitare in
13 terra sua. * Postquam autem conualuerunt
filij Israel, subiecerunt Chananæos, & fece-
14 runt sibi tributarios; nec interfecerunt eos. *
D Locutiq; sunt filij Ioseph ad Iosue, & dixe-
runt: Quare dedisti mihi possessionem sor-
tis, & funiculi vnus, cum sim tantæ mule-
15 tudinis, & benedixerit mihi Dñs? * Ad quos
Iosue ait: Si populus multus es, ascende in
siluam, & succide tibi spatia in Terra Phe-
rezzi, & Raphaim: quia angusta est tibi pos-
16 sessio montis Ephraim: * Cui responderunt
filij Ioseph: Non poterimus ad montana
conscendere, cum ferreis curribus vtantur
Chananæi, qui habitant in terra campestri,
in qua sitæ sunt Bethsan cum viculis suis, &
17 Iezrael mediam possidens vallem. * Dixitq;
Iosue ad domum Ioseph, Ephraim, & Ma-
nasse: Populus multus es, & magnæ fortitu-
18 dinis, non habebis sortem vnā, Sed transi-
bis ad montem, & succides tibi, atq; pur-
gabis ad habitandum spatia: & poteris vltra
procedere cum subuerteris Chananæum,
quem dicis ferreos habere currus, & esse
fortissimum.

C A P. X V I I I.

*Mittuntur, qui describant terram reliquarum
septem tribuum, & assignatur sors Benjamin.*

Congregatiq; sunt omnes filij Israel in
A Silo, ibiq; fixerunt tabernaculū testi-
2 monij, & fuit eis Terra subiecta. * Remanse-
rant

* Num. 26.
d. 20.

* Num. 27.
d. 1 & 26. d.
11.

rant autem filiorum Israel septem tribus, quæ ne eum acceperant possessiones suas. * Ad quos Iosue ait: Usquequò marceitis ignauia, & non intratis ad possidendam Terram, quam Dñs Deus patrum vestrorum dedit vobis? * Eligite de singulis tribubus ternos viros, ut mittam eos, & pergant, atque circumueant Terram, & describant eam iuxta numerum uniuscuiusque multitudinis: referantque ad me, quod descripserint. * Diuidite vobis Terram in septem partes: Iudas sit in terminis suis ab australi plaga, & domus Ioseph ab Aquilone. * Mediam inter hos terram in septem partes describite: & huc venietis ad me, ut coram Dño Deo vestro mittam vobis hic sortem: * Quia non est inter vos pars Levitarum, sed sacerdotium Dñi est eorum hereditas. Gid autem, & Ruben, & dimidia tribus Manasse, iam acceperant possessiones suas trans Iordanem ad orientalem plagam: quas dedit eis Moyses famulus Dñi. * Cumque surrexissent viri, ut pergerent ad describendam terram, præcepit eis Iosue, dicens: Circuite Terram, & describite eam, ac reuertimini ad me, ut hic coram Dño, in Silo, mittam vobis sortem. * Itaque perrexerunt: & lustrantes eam, in septem partes diuiserunt, scribentes in volumine. Reuersique sunt ad Iosue in castra Silo. * Qui misit sortes coram Dño in Silo, diuisitque terram filiis Israel in septem partes. * Et ascendit fors prima filiorum Benjamin per familias suas, ut possiderent Terram inter filios Iuda, & filios Ioseph. * Fuitque terminus eorum contra Aquilonem à Iordane: pergens iuxta latus Iericho septentrionalis plagæ, & inde contra Occidentem ad montana conscendens, & perueniens ad solitudinem Bethauen, * Atque pertransiens iuxta Luzam ad meridiem, ipsa est Bethel: descenditque in Ataroth addar, in montem, qui est ad meridiem Beth horon inferioris: * Et inclinatur circumiens contra mare ad meridiem montis, qui respicit Beth Choron contra Africum: suntque exitus eius in Cariath baal, quæ vocatur, & Cariatharim, urbem filiorum Iuda: hæc est plaga contra mare, ad Occidentem. * A Meridie autem ex parte Cariatharim egreditur terminus contra mare, & peruenit usque ad fontem aquarum Nephtoi. * Descenditque in partem montis, qui respicit vallē filiorum Ennom: & est contra septentrionalē plagam in extrema parte vallis Raphaim. Descenditque in Geenon (id est, vallem Ennom) iuxta latus Iebusæi ad Austrum: & peruenit ad fontem Rogel, * Transiens ad Aquilonem, & egrediens ad Enfemes, id est, fontem solis: * Et pertransit usque ad tumulos, qui sunt e regione ascensus Adomim: descenditque ad Abenboen, id est, lapidē Boen filij Ruben: & pertransit ex latere Aquilonis ad campestris: descenditque in planitiē, * Et prætergre-

ditur contra Aquilonem Beth hagla: suntque exitus eius contra linguam maris salissimam ab Aquilone in fine Iordanis ad australem plagam: * Qui est terminus illius ab oriente: hæc est possessio filiorum Benjamin per terminos suos in circuitu, & familias suas. * Fueruntque ciuitates eius, Iericho, & Beth hagla, & Vallis Casis, * Beth Araba, & Samairaim, & Bethel * Et Auim, & Aphra, & Ophera, * Villa Emona, & Ophni, & Gabee: ciuitates duodecim, & villæ earum. * Gabaon, & Rama, & Beroth, * Et Mesphe, & Chaphara & Amosa * Et Recem, Iarephel, & Tharela, * Et Sela, Eleph, & Iebus, quæ est Ierusalem, Gabaath, & Cariath: ciuitates quatuordecim, & villæ earum. Hæc est possessio filiorum Benjamin iuxta familias suas.

C A P. XIX.

Assignantur sortes sex tribubus Simeon, Zabulon, Issachar, Aser, Nephthali, Dan, & Iosue.

ET egressa est fors secunda filiorum Simeon per cognationes suas: fuitque hereditas eorum in medio possessionis filiorum Iuda: Bersabee, & Sabee, & Molada * Et Hasersual, Bala, & Asem * Et Eltholad, Bethul, & Harma * Et Siceleg, & Bethmarchaboth, & Hasersula * Et Bethlebaoth, & Sarohen: ciuitates tredecim, & villæ earum. * Ain, & Remo, & Athar & Ašan: ciuitates quatuor, & villæ earum. Omnes viculi per circuitum urbium istarum usque ad Baalath Beer Ramath contra australem plagam. Hæc est hereditas filiorum Simeon iuxta cognationes suas, * In possessione, & fundo filiorum Iuda: quia maior erat, & idcirco filij Simeon possederunt in medio hereditatis eorum. * Ceciditque fors tertia filiorum Zabulon per cognationes suas: & factus est terminus possessionis eorum usque Sarid. * Ascenditque de Mari, & Merala, & peruenit in Debbaserth, usque ad torrentem, qui est contra Ieconam. * Et reuertitur de Sared contra orientem in fine Celeththabor: & egreditur ad Dabereth, & ascenditque contra Iaphie. * Et inde pertransit usque ad orientalem plagam Gethhepher, & Thacasin: & egreditur in Remon, Amthar, & Noa. * Et circuit ad Aquilonem Hanathon: suntque egressus eius vallis Iephtahel, Et Carhet, & Nazol, & Semerō & Iedala, & Bethlehē: ciuitates duodecim, & villæ earum. * Hæc est hereditas tribus filiorum Zabulon per cognationes suas, vrbes, & viculi earum. * Issachar egressa est fors quarta per cognationes suas. Fuitque eius hereditas, Iezrael, & Cafaloth, & Sunē * Et Hapharaim, & Seon, & Anaharath * Et Rabboth, & Cesion, Abes, * Et Rameth, & Engannim, & Enhadda, & Bethphelex. * Et peruenit terminus eius usque Thabor, & Sehesima, & Bethsames: eruntque exitus eius Iordanis:

danis: ciuitates sedecim, & villæ earû. * Hæc 23
est possessio filiorû Issachar per cognationes
suas, vrbes & viculi earum. * Ceciditq; fors 24
quinta tribui filiorum Aser per cognationes
suas: Fuitq; terminus eorû Halcath, & Cha. 25
li, & Beren, & Axaph * Et Elmelech, & Am- 26
mad, & Messal: & peruenit vsq; ad Carmelû
maris, & Sihor, & Labanath. * Ac reuertitur 27
contra orientē Bethdagon: & petransit vsq; C
Zabulô, & vallē Iephtael contra Aquilonē
in Berhemec, & Nehiel. Egrediturq; ad Ieuā
Cabul, * Et Abran, Et Rohob, & Hamon, & 28
Cana, vsq; ad Sidonē magnā. * Reuertiturq; 29
in Horma vsq; ad ciuitatē munitissimā Ty-
rû, & vsq; Hosa: eruntq; exitus eius in mare
de funiculo Achziba: * Et Amma, & Aphec, 30
& Rohob. ciuitates viginti due, & villæ ea-
rû. * Hæc est possessio filiorû Aser per cogn- 31
ationes suas, vrbesq; & viculi earû. * Filiorû 32
Nephthali sexta fors cecidit per familias
suas: * Et cepit terminus de Heleph, & Elon 33
in Saananim, & Adami, quæ est Neceb, &
Iebnael, vsq; Lecum; & egressus eorû vsq; ad
Iordanē: * Reuertiturq; terminus cōtra Oc- 34
cidētē in Azanorhabor, atq; inde egreditur
in Hucuca, & pertrāsīt in Zabulô contra Me-
ridiē, & in Aser contra Occidētē, & in Iuda
ad Iordanē contra ortû solis. * Ciuitatis mu- 35
nitissimæ, Assedim, Ser, & Emath, & Reccath
& Genereth, * Et Edema, & Arama, Afor * Et 36
Cedes, & Edrai, Enhafor * Et Ierô, & Magda- 37
lel, Horē, & Bethanath, & Bethsames: ciuita- 38
tes decē, & nouē, & villæ earû: * Hæc est pos- 39
sessio tribus filiorû Nephthali per cognatio-
nes suas, vrbes, & viculi earû. * Tribui filiorû 40
Dan per familias suas egressa est fors septi-
ma: * Et fuit terminus possessionis eius Sara, 41
& Esthaol, & Hirsemes, idest, ciuitas solis. * D
Selebin, & Aialô, & Iethela, * Elon, & Thēna, 42
& Acrô, * Elthece, Gebbethô, & Balaath, * Et 43
Iud, & Bane, & Barach, & Gethrēmon: * Et 44
Meiarcon, & Arecô, cū termino, qui respicit 45
Ioppē, * Et ipso fine cōcluditur. Ascēderūtq; 46
filij Dan, & pugnaverūt cōtra Lesem, cepe 47
rūtq; eā: & percusserunt eā in ore gladij, &
possederūt, & habitauerūt in ea, vocātes no-
mē eius Lesē Dan, ex nomine Dā patris sui.
* Hæc est possessio tribus filiorû Dan, per co- 48
gnationes suas vrbes, & viculi earû. * Cūq; 49
cōpleffet sorte diuidere terrā singulis per tri-
bus suas, dederunt filij Israel possessionē Io-
sue filio Nun in medio sui. * Iuxta præceptū 50
Dñi, urbē quā postulauit, Thānath Saraa in
mōte Ephraim: & edificauit ciuitatē, habi-
tauitq; in ea. * Hæc sūt possessiones, quas sorte 51
diuiserunt Eleazar sacerdos, & Iosue filius
Nū, & principes familiarū, ac tribus filiorû
Israel, in Silo, coram Domino ad ostium ta-
bernaculi testimonij, partitiq; sunt terram.

C A P. X X.

*Sex refugij ciuitates eis & trans Iordanem, &
qui ad eas possint confugere: & quamdiu ibi
remanere debeant.*

ET locutus est Dñs ad Iosue, dicens: Lo-
quere filiis Israel, & dic eis: * Separate
vrbes fugitiuorū, de quibus locutus sum ad
vos per manum Moyli; * Vt confugiat ad eas
quicunq; animā percusserit nescius: & possit
euadere irā proximi, qui ultor est sāguinis:
* Cū ad vnā harum confugerit ciuitatē, sta-
bit ante portā ciuitatis, & loquetur seniori-
bus vrbs illius ea, quæ se cōprobet innocē-
tē: sicq; suscipient eū, & dabunt ei locum ad
habitandū. * Cumq; ultor sanguinis eū fuerit
persecutus, non tradent in manu eius: quia
ignorās percussit proximū eius, nec ante bi-
duū, triduumve, eius probatur inimicus. * Et
habitabit in ciuitate illa, donec stet ante iu-
diciū causā reddēs facti sui, & moriatur sa-
cerdos magnus, qui fuerit in illo tēpore: tūc
reuerteretur homicida, & ingreditur ciuita-
tē, & domum suā, de qua fugerat. * Decreue-
rūtq; Cedes in Galilæa montis Nephthali, &
Sichen in mōte Ephraim, & Cariatharbe, ip-
sa est Hebron in mōte Iuda. * Et trans Iorda-
nē contra orientālē plagā Iericho, statuerūt
Bosor, quæ sita est in capestri solitudine, de
tribu Ruben, & Ramoth in Galaad de tribu
Gad, & Gaulô in Basā de tribu Manasse. * Hæ
ciuitates constitute sūt in cūctis filiis Israel,
& aduenis, qui habitabāt inter eos: vt fuge-
ret ad eas, qui animam nescius percussisset,
& non morietur in manu proximi, effusum
sanguinem vindicare cupientis, donec staret
ante populum expositurus causam suam.

C A P. X X I.

*Leuitis assignantur ciuitates quadraginta octo
cum suburbanis: & completa Dei promissione
olim Patriarchis facta, pax & requies datur
filiis Israel.*

ACcesseruntq; principes familiarū Leui
ad Eleazarū sacerdotē, & Iosue filium
Nun, & ad duces cognationum per singulas
tribus filiorū Israel: * Locutiq; sunt ad eos in
Silo terræ Chanaan, atq; dixerunt: Dñs præ-
cepit per manū Moyli, vt darētur nobis vr-
bes ad habitandū, & suburbana earū ad alē-
da iumēta. * Dederuntq; filij Israel de posses-
sionibus suis iuxta imperiū Dñi, ciuitates, &
suburbana earū. * Egressaq; est fors in fami-
liā Caath filiorum Aarō sacerdotis, de tribu-
bus Iuda, & Simeon, & Benjamin, ciuitates
tredecim: * Et reliquis filiorū Caath, idest, Le-
uitis, qui superfuerāt, de tribubus Ephraim,
& Dan, & dimidia tribu Manasse, ciuitates
decē. * Porro filij Gerson egressa est fors, vt
acciperent de tribubus Issachar, & Aser, &
Nephthali, dimidiaq; tribu Manasse in Basā,
ciuitates numero tredecim. * Et filij Merari
per

* Num. 15.
2. 3.
* Deut. 19. 2.

* Deut. 4. 3.
41.

* Num. 15.
2. 3.

per cognationes suas, de tribubus Rubē, & Gad, & Zabulō, vrbes duodecim. * Dederūt-
que filij Israel Leuitici ciuitates, & suburbana earū, sicut præcepit Dñs per manū Moy-
si, singulis forte tribuētēs. * De tribubus filiorū Iuda, & Simeon dedit Iosue ciuitates :
quarū ista sunt nomina. * Filij Aarō per familias Caath Leuitici generis (prima enim fors illis egressa est) Cariatharbe patris Enac, quæ vocatur Hebrō, in monte Iuda, & suburbana eius per circuitū. * Agros verō, & villas eius, dederat Caleb filio Iephone ad possidēdū. * Dedit ergo filijs Aarō sacerdotibus Hebron confugij ciuitatē, ac suburbana eius, & Lohbā, cum suburbanis suis : * Et Iether, & Elthemo, * Et Holon, & Dabir, * Et Ain, & Iera, & Bethlames, cum suburbanis suis : ciuitates nouem de tribubus, vt dictū est, duabus. * De tribu autem filiorū Beniamin, Gabaō, & Gabae, * Et Anathoth, & Almon, cū suburbanis suis : ciuitates quatuor. * Omnes simul ciuitates filiorū Aaron sacerdotis, tredecim, cū suburbanis suis. * Reliquis verō per familias filiorū Caath Leuitici generis, hæc est data possessio. * De tribu Ephraim vrbes cōfugij, Sichē cum suburbanis suis in mōte Ephraim, & Gazer, * Et Cibaim, & Beth horō, cū suburbanis suis, ciuitates quatuor. * De tribu quoq; Dā, Eltheco, & Gabathō, * Et Aialon, & Gethrēmon, cū suburbanis suis, ciuitates quatuor. * Porro de dimidia tribu Manasse, Thanach, & Gethrēmon, cū suburbanis suis, ciuitates duæ. * Omnes ciuitates decē, & suburbana earū, datæ sunt filijs Caath inferioris gradus. * Filij quoq; Gersō Leuitici generis dedit de dimidia tribu Manasse cōfugij ciuitates, Gualō in Basan, & Bosrā, cū suburbanis suis, ciuitates duas. * Porro de tribu Issachar, Cesio, & Dabereth, * Et Iaramoth, & Engānim, cū suburbanis suis, ciuitates quatuor. * De tribu autē Aser, Masal, & Abdō, * Et Helcath, & Rohob, cū suburbanis suis, ciuitates quatuor. * De tribu quoq; Nephtali ciuitates confugij, Cedes in Galilæa, & Hāmōth, Dor, & Carthā, cū suburbanis suis ciuitates tres. * Omnes vrbes familiarū Gerson, tredecim, cū suburbanis suis. * Filij autē Merari Leuitici inferioris gradus per familias suas data est de tribu Zabulon, Iechnā, & Carthā * Et Dāna, & Naaloh, ciuitates quatuor cū suburbanis suis. * De tribu Ruben ultra Iordanē cōtra Iericho ciuitates refugij, Bosor in solitudine, Misor, & Iaser, & Iethelon, & Mephath, ciuitates quatuor cum suburbanis suis. * De tribu Gad ciuitates cōfugij, Ramoth in Galaad, & Manaim, & Hesebō, & Iazer, ciuitates quatuor cū suburbanis suis. * Omnes vrbes filiorū Merari per familias, & cognationes suas, duodecim. * Itaq; ciuitates v-

niuerse Leuitarū in medio possessionis filiorū Israel fuerūt quadraginta octo. * Cū suburbanis suis, singulæ per familias distributæ. * Deditq; Dñs Deus Israeli omnē terrā, quā traditurum se patribus eorum iurauerat : & possederunt illam, atq; habitauerunt in ea. * Dataq; est ab eo pax in omnes per circuitū nationes : nullulq; eis hostium resistere ausus est, sed cuncti in eorum ditionem redacti sunt. * Ne vnum quidem verbum, quod illis præstiturum se esse promiserat, irritum fuit, sed rebus expleta sunt omnia.

C A P. XXII.

Remissa ad suam possessionem trans Iordanem tribus Ruben, & Gad, & dimidia Manasse, suspicionem nouem ceteris tribubus, propter exitum ad Iordanem altare: sed missilegati suscipiunt iustam eorum excusationem.

E Odē tēpore vocauit Iosue Rubenitas, & Gaditas, & dimidia tribū Manasse, & dixitq; ad eos: Fecistis omnia, quæ præcepit vobis Moyses famulus Dñi: mihi quoq; in omnibus obedistis. * Nec reliquistis fratres vestros lōgo tempore, vsq; in præsentē diem, custodientes imperiū Dñi Dei vestri. * Quia igitur dedit Dñs Deus vester fratribus vestris quierē, & pacē, sicut pollicitus est. reuertimini, & ite in tabernacula vestra, & in terrā possessionis, quā tradidit vobis Moyses famulus Dñi trans Iordanē: * Ita dū axat, vt custodiatis atq; e, & opere completis mādatur, & legē, quā præcepit vobis Moyses famulus Dñi, vt diligatis Dñm Deū vestrū, & ambuletis in omnibus vijs eius, & obseruetis mādatur illius, adhæreatiq; ei, ac seruiatis in omni corde, & in omni anima vestra. * Benedixitq; eis Iosue, & dimisit eos: Qui reuersi sūt in tabernacula sua. * Dimidia autē tribū Manasse possessionē Moyses dederat in Basan: & idcirco mediæ, quæ superfuit, dedit Iosue fortē inter ceteros fratres suos trans Iordanē ad Occidentālē plagā. Cumq; dimitteret eos in tabernacula sua, & benedixisset eis, * Dixit ad eos: In multa substantia, atq; diuitijs reuertimini ad sedes vestras, chergēto & auro, ære ac ferro, & veste multiplici diuidite prædā hostiū cū fratribus vestris. * Reuersiq; sūt, & abierūt filij Rubē, & filij Gad, & dimidia tribus Manasse, à filijs Israel de Silo, quæ sita est in Chanaan, vt intrarēt Galaad Terrā possessionis suæ, quā obtinuerant iuxta imperiū Dñi in manu Moyfi. * Cumq; venissēt ad tumulos Iordanis in Terrā Chanaan, edificauerūt iuxta Iordanē altare infinitæ magnitudinis. * Quod cū audissent filij Israel, & ad eos certū nuntij detulissent, edificasse filios Rubē, & Gad, & dimidia tribus Manasse, altare in Terra Chanaan, super Iordanis tumulos, cōtra filios Israel: * Cōuenērūt omnes in Silo, vt ascenderent, & dimicarent

* Num. 11. f.

* Sup. 11. b.

1.

rent obire eos. * Et interim miserunt ad illos
in Terram Galaad Phinees filiū Eleazari sa-
cerdotis. * Et decē principes cū eo, singulos
de singulis tribubus. * Qui venerunt ad filios
Rubē, & Gad, & dimidiē tribus Manasse, in
Terrā Galaad, & dixeruntq; ad eos: * Hæc mā-
dat omnis populus Dñi: Que est ista trans-
gressio? Cur reliquistis Dñm Deū Israel ædi-
ficātes altare sacrilegū, & a cultu illius rece-
dētes? * An parū vobis est, quod peccastis in
Reelphegor, & vsq; in præsentē diē macula
huius sceleris in vobis permanet? multiq; de
populo corruerūt. * Et vos hodie reliquistis
Dñm, & cras in vniuersū Israel ira eius de-
sequiet. * Quod si putatis immundā esse terrā
possessionis vestre, trāsīte ad Terrā, in qua ta-
bernaculū Dñi est, & habitare inter nos: tā-
tū vt a Dño, & a nostro consortio nō receda-
tis, edificato altari præter altare Dñi Dei no-
stri. * Nūne Achā filius Zare præterijt māda-
tū Dñi, & super omnē populū Israel ira
eius incubuit? Et ille erat vnus homo, atq;
vniū solus perijisset in scelere suo. * Respon-
deruntq; filij Rubē, & Gad, & dimidia tribus
Manasse, principibus legationis Israel: * For-
tissimus Deus Dñs, Fortissimus Deus Dñs,
ipse nouit, & Israel simul intelliget: si præua-
ricationis animo hoc altare cōstruximus, nō
custodiat nos, sed puniat nos in presenti. * Et
si ea mente fecimus, vt holocausta, & sacri-
ficiū, & pacificas victimas super eo impone-
remus, ipse quærat, & iudicet: Et nō ea magis
cogitatione, atq; tractatū, vt diceremus: Cras
dicent filij vestri filiis nostris: quid vobis, &
Dño Deo Israel? * Terminū posuit Dñs inter
nos, & vos, o filij Ruben, & filij Gad, Iorda-
nē fluuiū: & idcirco partem non habetis in
Dño. Et per hanc occasionē auertent filij ve-
stri filios nostros a timore Dñi. Putauimus
itaq; melius, * Et diximus: Extruamus nobis
altare, nō in holocausta, neq; ad victimas of-
ferēdas. * Sed in testimoniū inter nos, & vos,
& sobolē nostrā, veltamq; progeniē, vt ser-
uiamus Dño, & iuris nostri sit offerre, & ho-
locausta, & victimas, & pacificas hostias: &
nequaquā dicāt cras filij vestri filiis nostris:
Nō est vobis pars in Dño. * Quod si volue-
rint dicere, respōdebūt eis: Ecce altare Dñi,
quod fecerūt patres nostri, nō in holocausta,
neq; in sacrificiū, sed in testimoniū nostrū,
ac vestrū. * Absit a nobis hoc scelus, vt rece-
damus a Dño, & eius vestigia relinquamus,
extructo altari ad holocausta, & sacrificia,
& victimas offerēdas præter altare Dñi Dei
nostri, quod extructū est ante Tabernaculū
eius. * Quibus auditis, Phinees sacerdos, &
principes legationis Israel, qui erāt cum eo. G
placati sūt, & verba filiorū Rubē, & Gad, &
dimidiē tribus Manasse, liberrimē suscep-
rūt. * Dixitq; Phinees filius Eleazari sacerdos

ad eos: Nunc scimus, quod nobiscū sit Dñs,
quoniā alieni estis a præuaricatione hac, &
liberastis filios Israel de manu Dñi. * Reuer-
susq; est cū principibus a filiis Rubē, & Gad,
de Terra Galaad, finiū Chanaan ad filios Is-
rael, & retulit eis. * Placuitq; sermo cunctis
audiētibz Et laudauerūt Deū filij Israel, &
nequaquā vltra dixerūt, vt ascenderent cō-
tra eos, atq; pugnarent, & delerent Terram
possessionis eorū. * Vocauerūtq; filij Ruben,
& filij Gad, altare, quod extruxerant, Testi-
monium nostrum, quod Dñs ipse sit Deus.

C A P. X X I I I.

*Iosue senex, iamque moribundus, exhortatur fi-
lios Israel ad seruanda Dei præcepta, &
cauendam societatem cum Gentibus.*

E Voluto autē multo tēpore, postquā pa-
cem dederat Dñs Israeli, subiectis in gy-
ro nationibus vniuersis, & Iosue iā lōgeuo,
& per senilis ætatis: * Vocauit Iosue omnē Is-
raelē, maioresq; natū, & principes, ac duces,
& magistros, dixitque ad eos. Ego senui, &
progressioris ætatis sū: * Vosq; cernitis om-
nia, quæ fecerit Dñs Deus vester cūctis per
circuitū nationibus, quomodo pro vobis ip-
se pugnauerit: * Et nūc quia vobis sorte diui-
sit omnē Terrā ab Orientali parte Iordanis
vsq; ad mare magnū, multaq; adhuc super-
sunt nationes: * Dñs Deus vester disperdet
eas, & auferet a facie vestra, & possidebitis
Terrā, sicut vobis pollicitus est. * Tantū con-
fortamini, & estote solliciti, vt custodiatis
cuncta, quæ scripta sunt in volumine legis
Moyfi: & nō declinetis ab eis, neq; ad dexte-
rā, neq; ad sinistrā: * Ne postquā intraueritis
ad Gentes, quæ inter vos futuræ sunt, iuretis
in nomine duorū earum, & seruiatis eis, &
adoretis illos: * Sed adhæreatis Dño Deo ve-
stro: quod fecistis vsq; in diē hāc. * Et tūc au-
feret Dñs Deus in conspectu vestro gentes
magnas, & robustissimas, & nullus vobis
resistere poterit. * Vnus ē vobis persequetur
hostiū mille viros: quia Dñs Deus vester pro
vobis ipse pugnabit, sicut pollicitus est. Hoc
tantū diligentissimē præcauete, vt diligatis
Dñm Deū vestrū. * Quod si volueritis gen-
tū harum, quæ inter vos habitāt, erroribus
adhærere, & cū eis miscere cōnubia, atq; ami-
cicias copulare: Iam nūc scitote, quod Dñs
Deus vester nō eas delectat ante faciē vestrā,
sed sint vobis in foveā, ac laqueū, & offendi-
culū ex latere vestro, & sudes in oculis ve-
stris, donec vos auferat, atque disperdat de
Terra hac optima, quam tradidit vobis. * En
Dego hodie ingredior viam vniuersæ terræ, &
toto animo cognosceris, quod de omnibus
verbis, quæ se Dñs præstiturū vobis esse pol-
licitus est, vnū nō præterierit incalsū. * Sicut
ergo impleuit opere, quod promisit, & pro-
spera cūctā vengerunt: sic adducet super vos,
quid-

quidquid malorū cōminatus est, donec vos auferat, atq; disperdat de Terra hac optima, quam tradidit vobis. *Eo quod pręterieritis pactum Domini Dei vestri, quod pepigit vobiscum, & seruiueritis dijs alienis, & adoraueritis eos: citō atque velociter confurget in vos furor Domini, & auferemini ab hac Terra optima, quam tradidit vobis.

C A P. X X I V.

Commemorantur beneficia Israelitis à Deo exhibita, scđus populi cum Domino; mors Iosue, sepultura ossium Ioseph, & mors Eleazari sacerdotis.

Congregauitq; Iosue omnes tribus Israel in Sichē, & vocauit maiores natu, ac principes, & iudices, & magistros: steterūq; in cōspectu Dñi: *Et ad populū sic locutus est: Hac dicit Dñs Deus Israel: Trans fluium habitauerūt patres vestri ab initio, Thare pater Abraham, & Nachor: seruiuerūtq; dijs alienis. *Tuli ergo patrē vestrū Abrahā de Mesopotamię finibus: & adduxi eū in terrā Chanaan: multiplicauitq; semen eius, *Et dedi ei Isaac: Illiq; rursum dedi Iacob, & Esau. E quibus, Esau dedi montē Seir ad possidēdū: Iacob verō, & filij eius descēderūt in Ægyptū. *Misitq; Moysen, & Aaron, & percussit Ægyptū multis signis, atq; portētis. *Eduxique vos, & patres vestros de Ægypto, & venistis ad mare: persecutiq; sunt Ægyptij patres vestros cū curribus, & equitatu, vsq; ad Mare rubrū. *Clamauerūt autē ad Dñm filij Israel, qui posuit tenebras inter vos, & Ægyptios, & adduxit super eos mare, & operuit eos. Viderūt oculi vestri cūcta, quę in Ægypto fecerim, & habitastis in solitudine multo tēpore. *Et introduxi vos in Terrā Amorrhęi, qui habitabat trās Iordanē. Cūq; pugnaverēt cōtra vos, tradidi eos in manus vestras, & possedistis Terrā eorū, atq; interfecistis eos. *Surrexit autē Balac filius Sephor rex Moab, & pugnavit cōtra Israelē. Misitq; & vocauit Balaā filiū Beor, vt malediceret vobis. *Et ego nolui audire eū sed ē contrario per illū benedixi vobis, & liberaui vos de manu eius. *Trāsistisq; Iordanē, & venistis ad Iericho. Pugnaveruntq; cōtra vos viri ciuitatis eius, Amorrhęus, & Pherezęus, & Chananeus, & Hethęus, & Gergezęus, & Heueus, & Iehusius: & tradidi illos in manus vestras. *Misitq; ante vos crabrones: & eieci eos de locis suis, duos reges Amorrhęorū, nō in gladio, nec in arcu tuo. *Deditq; vobis Terrā, in qua nō laborastis, & vrbes, quas nō edificastis, vt habitaretis in eis: vineas, & oliueta, quę nō plātaistis. *Nūc ergo timete Dñm, & seruite ei perfecto corde, atq; verissimo: & auferite deos, quibus seruiuerūt patres vestri in Mesopotamia, & in Ægypto, ac seruite

15 Dño. *Sin autē malū vobis videtur, vt Dño seruiatis, optio vobis datur: eligite hodie, quod placeat, cui seruire potissimū debeatis, vtrū dijs, quibus seruiuerunt patres vestri in Mesopotamia, an dijs Amorrhęorū, in quorū Terra habetis, ego autē, & domus mea seruiemus Dño. Responditq; populus, & ait: Absit à nobis, vt relinquamus Dñm, & seruiamus dijs alienis. *Dñs Deus noster ipse eduxit nos, & patres nostros de Terra Ægypti, de domo seruitutis: fecitq; vidētibus nobis signa ingentia, & custodiuit nos in omni via, per quā ambulauimus, & in cunctis populis, per quos trāsiiuimus. *Et eiecit vniuersas gētes, Amorrhęorū habitatorem Terrę, quā nos iurauimus. Seruiemus igitur Dño, quia ipse est Deus noster. *Dixitq; Iosue ad populū: Nō poteritis seruire Dño: Deus enim sanctus, & fortis emulatur est, nec ignoscet sceleribus vestris, atq; peccatis. *Si dimiseritis Dñm, & seruiueritis dijs alienis, cōuerter se, & affliget vos, atq; subuerter postquā vobis pręstiterit bona. *Dixitq; populus ad Iosue: Nequaquā ita, vt loqueris, erit, sed Dño seruiemus. *Et Iosue ad populū, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegeritis vobis Dominū, vt seruiatis ei. Respondērūtq; Testes. *Nūc ergo, ait, auferite deos alienos de medio vestri, & inclinate corda vestra ad Dominū Deū Israel. *Dixitq; populus ad Iosue: Dño Deo nostro seruiemus, & obediētes erimus præceptis eius. *Percussit ergo Iosue in die illo scđus, & proposuit populo præcepta, atque iudicia in Sichē. *Scripsit quoq; omnia verba hæc in volumine legis Dñi: & tulit lapidē pergrandem, posuitq; eum subter queretum, quę erat in sanctuario Dñi: *Et dixit ad omnem populum: En lapis iste erit vobis in testimonium, quod audierit omnia verba Dñi, quę locutus est vobis: ne forte postea negare velitis, & mentiri Dño Deo vestro. *Dimisitq; populum, singulos in possessionē suam. *Et post hæc mortuus est Iosue filius Nun seruius Domini, centum, & decem annorum: *Sepelieruntq; eum in finibus possessionis suę in Thamnathfare, quę est sita in monte Ephraim, à Septentrionali parte montis Gaas. Seruiuitque Israel Dño cunctis diebus Iosue, & seniorum, qui longo vixerunt tempore post Iosue, & qui nouerunt omnia opera Dñi, quę fecerat in Israel. *Ossa quoque Ioseph, quę tulerant filij Israel de Ægypto, sepelierunt in Sichem, in parte agri, quem emerat Iacob à filijs Hemor patris Sichem, in centum nouellis ouibus, & fuit in possessionem filiorum Ioseph. *Eleazar quoque filius Aaron mortuus est: & sepelierunt eum in Gabaath Phinees filij eius, quę data est ei in monte Ephraim.

*Gen. 11. d.

20.

*Gen. 11. d.

21.

*Gen. 11. d.

26.

*Gen. 16. d.

8.

*Gen. 46. d.

6.

*Exod. 1. c.

10. & 13. f.

47.

*Exod. 14.

b. 9.

*Num. 21.

c. 19.

*Num. 22.

d. 5.

*Supr. 3. d.

14 & 6. d. 1.

*1. Reg. 16.

10.

*1. Reg. 7.

a. f.

*1. Reg. 14. c.

10.

*Sup. 11. d.

12.

*Exod. 23.

f. 18.

*Deut. 7. c.

10.

*1. Reg. 7.

a. f.

*1. Reg. 14. c.

10.

*Gen. 10. d.

15.

*Exod. 13. d.

10.

*Gen. 13. d.

19.

LIBER IVDICVM,

HEBRAICE SOPHETIN.

179

C A P. I.

Iuda dux vna cum fratre ipsius Simone plurima gentium ciuitates expugnantur: Othoniel obtenta Cariath Sepher ducit Axam filiam Caleb, addita terra irrigua: Chananai sribus arj seruantur.

Post mortem Iosue consuluerunt filij Israel Dñm, dicentes: Quis ascendet ante nos contra Chananeum, & erit dux belli? Dixitq; Dñs: Iudas ascendet ecce tradidi Terrā in manus eius. * Era t Iudas Simone fratri suo: Ascēde tecum in sortem meam, & pugna contra Chananeum, vt & ego pergā tecum in sortem tuam. Et abiit cum eo Simeon. * Ascenditq; Iudas, & tradidit Dñs Chananeum, ac Pherezeum in manus eorum: & percusserunt in Beze decem millia virorum. Inueneruntq; Adonibezec in Beze, & pugnaverunt contra eum, ac percusserunt Chananeum, & Pherezeum. * Fugit autem Adonibezec: quem persecuti comprehēderunt, cæsis summitatibus manuum eius, ac pedum. * Dixitque Adonibezec: Septuaginta reges, amputatis manuum, ac pedum summitatibus, colligebant sub mensa mea ciborum reliquias: sicut feci, ita reddidit mihi Deus. Adduxeruntq; eum in Ierusalem, & ibi mortuus est. * Oppugnantes ergo filij Iuda Ierusalem, ceperunt eam, & percusserunt in ore gladij, tradentes cunctā incendio ciuitatem. * Et postea descendentes pugnaverunt contra Chananeum, qui habitabat in montauis, & ad Meridiem, &

10 in campetribus. * Pergensq; Iudas contra C Chananeum, qui habitabat in Hebron, (cuius nomen fuit antiquitus Cariath Arbe) 11 percussit Sefai, & Ahimā, & Tholmai: * Atque inde profectus abiit ad habitatores Dabir, cuius nomē vetus erat Cariath Sepher, 12 idest, ciuitas litterarum. * Dixitque Caleb: Qui percusserit Cariath Sepher, & vultu erit eam, dabo ei Axam filiam meam vxorē. 13 * Cumq; cepisset eam Othoniel filius Cenez frater Caleb minor, dedit ei Axam filiā suā coniugem. * Quam pergentem in itinere monuit vir suus, vt peteret à patre suo agrum. Quæ cum suspirasset sedens in 14 Asino, dixit ei Caleb: Quid habes? * At illa respondit: Da mihi benedictionem, quia terram arentem dedisti mihi: da & irriguam aquis. Dedit ergo ei Caleb irriguū inferius. 15 16 * Filij autem Cinzi cognati Moyfi, ascenderunt de ciuitate palmarum, cum filiis Iuda, in desertum sortis eius, quod est ad Meridiem Arad, & habitauerunt cum eo, * Abiit autem Iudas cum Simone fratre suo, & percusserunt simul Chananeū, qui habitabat in Sephaath, & interfecerunt eum. Vocatumq; est nomē vrbis, Horma, idest, anathema. 17 18 * Cepitque Iudas Gazam cum finibus suis, & Ascalonem, atq; Accaron cum terminis suis. * Fuitq; Dñs cum Iuda, & mōcena possedit: nec potuit delere habitatores 19 vallis, quia falcatis curribus abundabant. * Dederuntque Caleb Hebron, sicut dixerat 20 21 Moyses, qui deleuit ex ea tres filios Enac. * Iebusæum autem habitatorem Ierusalem non delcuerunt filij Benjamin: habitauitq;

¹⁰ Es. c.

¹⁴ Num 14.
¹⁵ d. 14.
¹⁶ Is. 15. c.
¹⁷ 14.

M 2 Iebu-

Iehuseus cum filiis Benjamin in Ierusalem, usque in presentem diem. * Domus quoque; 10. 12
 Sesepe ascendit in Bethel, fuitque Dominus cum eis. * 23
 Nam cum obsiderent urbem, quae prius Luz vocabatur. * Viderunt hominem egrediē- 24
 tem de ciuitate, dixeruntque ad eum: Ostende nobis introitum claustris, & faciemus tecum misericordiam. * Qui cum ostendisset eis, 25
 percusserunt urbem in ore gladii. hominem autem illum, & omnem cognationem eius dimiserunt. * Qui dimissus, abiit in Terram 26
 Hetthim, & edificauit ibi ciuitatem, voca- 27
 uitque eam Luzam: quae ita appellatur usque in presentem diem. * Manasses quoque; non de- 27
 leuit Bethsan, & Thanac cum viculis suis, & habitatores Dor, & Ieblaam, & Mageddo cum viculis suis, coepitque Chananeus habitare cum eis. * Postquam autem confortatus 28
 est Israel, fecit eos tributarios, & delere noluit. * Ephraim etiam non interfecit Chanaanum, qui habitabat in Gazer, sed habitauit cum eo. * Zabulon non deleuit habitato- 30
 res Cetron, & Naalol: sed habitauit Chananeus in medio eius, factusque est ei tributarius. * Aler quoque; non deleuit habitatores Ach- 31
 cho, & Sidonis, Ahalab, & Achazib, & Hel- 32
 ba, & Aphec, & Rohob: * Habitauitque in medio Chanangi habitatoris illius terrae, nec interfecit eum. * Nephthali quoque; non dele- 33
 uit habitatores Bethfames, & Bethanath: & habitauit inter Chananeum habitatore terrae, fueruntque ei Bethfamitae, & Bethanite tributarii. * Arestauitque Amorrhæus filios 34
 Dan in monte, nec dedit eis locum, ut ad planiora descenderent: * Habitauitque in monte; 35
 re Hares, quod interpretatur celitaceo, in Aialon, & Salebum. Et aggravata est manus domus Ioseph factusque est ei tributarius. * 36
 Fuit autem terminus Amorrhæi ab Ascensu Scorpionis, petra, & superiora loca.

C A P. I I.

*Angelus Dei beneficia referre, quo audire, ster-
 populus; post mortem tamen Iosue, & exano-
 rum, Israel frequenter liberatus semper in
 peiora recidit.*

Ascenditque Angelus Domini de Galgalis ad 1
 locum fluentium, & ait. Eduxi vos de A
 Egypto, & introduxi in terram, pro qua iu-
 rui patribus vestris: & pollicitus sum, ut
 non facerem irritum pactum meum vobis-
 cum in sempiternum: * Ita dumtaxat, ut non
 feriretis sedus cum habitatoribus Terrae hu-
 ius, sed aras eorum subuerteretis: & nolui-
 tis audire vocem meam: cur hoc fecistis? *
 Quia ob rem nolui delere eos a facie vestra:
 ut habeatis hostes, & dii eorum sint vobis
 in ruinam. * Cumque loqueretur Angelus Domini
 hec verba ad omnes filius Israel: eleuauerunt
 ipsi vocem suam, & fleuerunt. * Et vocatum
 est nomen loci illius: Locus fluentium, siue

lacrymarum; immolaueruntque ibi hostias
 Domino. * Dimisit ergo Iosue populum, & abie-
 runt filij Israel unusquisque in possessionem
 suam, ut obtinerent eam: * Seruieruntque Domino
 cunctis diebus eius, & seniorum, qui longo
 post eum vixerunt tempore, & nouerant om-
 nia opera Domini, quae fecerat cum Israel. * Mor-
 tuus est autem Iosue filius Nun, famulus
 Domini, centum, & decem annorum, * Et sepe-
 lerunt eum in sinibus possessionis suae in
 Thamnathare in monte Ephraim, a Septen-
 trionali plaga montis Gaas. * Omnisque illa
 generatio congregata est ad patres suos: &
 surrexerunt alij, qui non nouerant Dominum, &
 opera, quae fecerat cum Israel. * Feceruntque
 filij Israel malum in conspectu Domini, & fer-
 uerunt Baalim. * Ac dimiserunt Dominum Deum
 patrum suorum, qui eduxerat eos de Terra
 Aegypti & secuti sunt deos alienos, deosque
 populorum, qui habitabant in circuitu eo-
 rum, & adorauerunt eos: & ad iracundiam
 concitauerunt Dominum, * Dimittentes eum, &
 seruientes Baal, & Ashtaroth. * Iratusque Dominus
 contra Israel, tradidit eos in manus diripiē-
 tium: qui cepērunt eos, & vendiderunt ho-
 stibus, qui habitabant per gyrum: nec po-
 tuerunt resistere aduersarij suis: * Sed quo-
 cumque pergere voluissent, manus Domini super
 eos erat, sicut locutus est, & iurauit eis: &
 vehementer affliti sunt. * Suscitauitque Dominus
 iudices, qui liberarent eos de vastantium ma-
 nibus: sed nec eos audire voluerunt, * For-
 nicantes cum dijs alienis, & adorantes eos.
 Citò deseruerunt viam, per quam ingressi
 fuerant patres eorum: & audientes madata
 Domini, omnia fecere contraria. * Cumque Dominus
 iudices suscitaret, in diebus eorum steterat
 misericordia, & audiebat afflictorum ge-
 mitus, & liberabat eos de caede vastantium.
 * Postquam autem mortuus esset iudex, re-
 uertebantur, & multò faciebant peiora, quā
 fecerant patres eorum: sequentes deos alic-
 nos, seruientes eis, & adorantes illos. Non
 dimiserunt adinventiones suas, & viam du-
 rissimam, per quam ambulare consueue-
 runt. * Iratusque fuit furor Domini in Israel, & ait:
 Quia irritum fecit gens ista pactum meum,
 quod pepigeram cum patribus eorum, &
 vocem meam audire contempsit: * Et ego
 non delebo gentes, quas dimisit Iosue, &
 mortuus est: * Ut in ipsis experiar Israel,
 utrum custodiant viam Domini, & ambulent in
 ea, sicut custodierunt patres eorum, an non.
 * Dimisit ergo Dominus omnes nationes
 has, & citò subuertere noluit, nec tradidit
 in manu Iosue.

C A P. I I I.

*Israel dum sociatur gentibus à Domino dereli-
 ctis, ad ipsius execrationem eorum sceleri-
 bus contaminatur: sicque sapienter per exitum
 reges*

reges affligunt; sed resipiscens, per Othoniel, Aod, & Samgar liberatur.

Hæ sunt gentes, quas Dñs dereliquit, ut erudiret in eis Israel, & omnes, qui non nouerant bella Chananzorum. * Ut postea discerent filij eorum certare cum hostibus, & habere consuetudinem præliandi. * Quinq; satrapas Philistinorum, omneinque Chananzum, & Sidonium. atq; Heuzû, qui habitabat in monte Libano, de monte Baal Hermon vsq; ad introitum Emath. * Dimisitque eos, ut in ipsis experiretur Israel, utrum audiret mandata Dñi, quæ præceperat patribus eorum per manum Moyfi, an non. * Itaq; filij Israel habitauerunt in medio Chananzû, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuzæi, & Iebusæi: * Et duxerunt vxores filias eorum, ipsique filias suas filijs eorum tradiderunt, & seruiuerunt dijs eorum. * Feceruntq; malum in conspectu Dñi, & obliuiscuntur Dei sui, seruientes Baalim, & Altaroth. Iratusq; contra Israel Dñs, tradidit eos in manus Chusan Rasathaim regis Mesopotamiæ, seruiueruntq; ei octo annis. * Et clamauerunt ad Dñm: qui suscitauit eis saluatorem, & liberauit eos, Othoniel videlicet filium Cenez, fratrem Caleb minorem. * Fuitque in eo Spiritus Dñi, & iudicauit Israel. Egressusq; est ad pugnam, & tradidit Dñs in manus eius Chusan Rasathaim regem Syriæ, & oppressit eum. * Quieuitq; terra quadraginta annis, & mortuus est Othoniel filius Cenez. * Addiderunt autem filij Israel facere malum in conspectu Dñi: qui confortauit aduersum eos Eglon regem Moab: quia fecerunt malum in conspectu eius. * Et copulauit ei filios Ammon, & Amalec: abiitq; & percussit Israel, atq; possedit urbem palmarum. * Seruiueruntque filij Israel Eglon regi Moab decem, & octo annis: * Et postea clamauerunt ad Dñm: qui suscitauit eis saluatorem vocabulo Aod, filium Gera, filij Iemini, qui utraq; manu pro dextera utebatur. Miseruntq; filij Israel per illum munera Eglon regi Moab. * Qui fecit sibi gladium ancipitem, habentem in medio capulum longitudinis palmæ manus, & accinctus est eo subter sagum in dextero femore. * Obtulitque munera Eglon regni Moab. Erat autem Eglon crassus nimis. * Cumq; obtulisset ei munera, persecutus est socios, qui cum eo venerant. * Et reuersus de Galgalis, ubi erant idola, dixit ad regem: Verbum secretum habeo ad te, o Rex. Et ille imperauit silentium: egressisq; omnibus, qui circa eum erant, * Ingressus est Aod ad eum: sedebat autem in cœnaculo solus: dixitq; Verbum Dei habeo ad te. Qui statim surrexit de throno. * Extenditq; Aod sinistram manum, & tulit sciam de dextero femore suo, infixitq; eam in

22 ventre eius. * Tam validè, ut capulus sequeretur ferrum in vulnere, ac pinguisimo adipè stringeretur. Nec eduxit gladium, sed ita ut percussisset, reliquit in corpore: statimq; per secreta naturæ alui stercore proruperunt. 23 * Aod autem clausis diligentissimè ostijs cœnaculi, & obfirmatis sera, * Per posticum Degressus est. Seruiq; regis ingressi viderunt clausas fores cœnaculi, atq; dixerunt: Forfitan purgat aluum in æstiuo cubiculo. * Expectantesq; diu, donec erubescerent, & videntes, quod nullus aperiret, tulerunt clauem: & aperientes inuenerunt dominum suum 26 in terra iacentem mortuum. * Aod autem, cum illi turbarentur, effugit, & pertransiit Locum idolorum, vnde reuersus fuerat. Venitq; in Seirath: * Et statim insonuit buccina in monte Ephraim: descenderuntq; cum 28 eo filij Israel, ipso in fronte gradiente. * Qui dixit ad eos: Sequimini me: tradidit enim Dñs inimicos nostros Moabitas in manus nostras. Descenderuntque post eum, & occupauerunt vada Iordanis, quæ transmittunt in Moab: & non dimiserunt transire quemquam. * Sed percusserunt Moabitas in tempore illo, circiter decem millia, omnes robustos, & fortes viros, nullus eorum euadere potuit. * Humiliatusque est Moab in die illo sub manu Israel: & quieuit Terra 31 octoginta annis. * Post hunc fuit Samgar filius Anath, qui percussit de Philisthiim sexcentos viros vomere: & ipse quoque defendit Israel.

C A P. I V.

Debbora prophetissa, & Barac aduersus Sisaram principem militia regis Iabin feliciter dimicans, quem profugum occidit Iabel uxor Haber Cimai.

Addideruntq; filij Israel facere malum in conspectu Dñi post mortem Aod, * Et tradidit illos Dñs in manus Iabin reges Chanaan, qui regnauit in Asor: habuitque ducem exercitus sui nomine Sisaram, ipse autem habitabat in Haseroth gentium. * Clamaueruntque filij Israel ad Dñm: nongentos enim habebat falcatos currus, & per viginti annos vehementer oppresserat eos. * Erat autem Debbora prophetis vxor Lapidoth, quæ iudicabat populum in illo tempore. * Et sedebat sub palma, quæ nomine illius vocabatur, inter Rama, & Bethel in monte Ephraim: ascendebantq; ad eam filij Israel in omne iudicium. * Quæ misit, & vocauit Barac filium Abinoë de Cedès Nephthali: dixitque ad eum: Præcepit tibi Dñs Deus Israel, vade, & duc exercitum in montem Thabor, tollesque tecum decem millia pugnatorum de filijs Nephthali, & de filijs Zabulon: * Ego autem adducam ad te in loco torrentis Cidon, Sisaram principem exercitus

* 1. Reg. 12. b. 19.

cicus Iabin, & currus eius, atq; omnem multitudinem, & tradam eos in manu tua. * Dixitque ad eam Barac: Si venis mecum, vadam: si nolueris venire mecum, non pergam: * Quæ dixit ad eum: Ibo quidem tecum, sed in hac vice victoria non reputabitur tibi, quia in manu mulieris tradetur Sisara. Surrexit itaq; Debbora, & perrexit cum Barac in Cedes. * Qui, accitis Zabulon, & Nephthali, ascendit cum decem millibus pugnatorum habens Debboram in comitatu suo. * Haber autem Cinæ recesserat quondam à cæteris Cineis fratribus suis filijs Hobab, cognati Moysi: & tetenderat tabernacula usq; ad vallem, quæ vocatur Sennim, & erat iuxta Cedes. * Nuntiatumq; est Sisaræ, quod ascendisset Barac filius Abinoem in montem Tabor: * Et congregavit nongentos falcatos currus, & omnem exercitum de Haroseth gentium ad torrentem Cifon. * Dixit, quæ Debbora ad Barac: Surge, hæc est enim dies, in qua tradidit Dñs Sisaram in manus tuas: en ipse ductor est tuus. Descendit itaq; Barac de monte Tabor, & decem millia pugnatorum cum eo. * Perterruitq; Dñs Sisaram, & omnes currus eius, uniuersamque multitudinem in ore gladij, ad conspectum Barac: in tantum, vt Sisara de curru desiliens pedibus fugeret, * Et Barac persequeretur fugientes currus, & exercitum, usq; ad Haroseth gentium, & omnis hostium multitudo, usq; ad internecionem caderet. * Sisara autem fugiens peruenit ad tentorium Iahel vxoris Haber Cinæ. erat enim pax inter Iabin regem Azor, & domum Haber Cinæ. * Egressa igitur Iahel in occursum Sisaræ, dixit ad eum: intra ad me domine mi: intra, ne timeas. Qui ingressus tabernaculum eius, & operus ab ea pallio, * Dixit ad eam: Da mihi, obsecro, paululū aquæ, quia sitis valde. Quæ aperuit virem lactis, & dedit ei bi-

20 bere, & operuit illum. * Direxitq; Sisara ad Deam: Sta ante ostium tabernaculi: & cum venerit aliquis interrogans te, & dicens: Nunquid hic est aliquis? Respōdebis: Nullus est. 21 * Tulit itaq; Iahel vxor Haber clauum tabernaculi, assumens pariter, & malleum: & ingressa absconditè, & cum silentio, posuit supra tempus capitis eius clauum, percussitq; malleo defixit in cerebrum, usque ad terram: qui soporem morti consocians de- 22 fecit, & mortuus est. * Et ecce Barac sequens Sisaram veniebat: egressaq; Iahel in occursum eius dixit ei: Veni, & ostendam tibi virum, quem quæris. Qui cum intrasset ad eam, vidit Sisaram iacentem mortuum, 23 & clauum infixum in tempore eius. * Humiliauit ergo Deus in die illo Iabin regem 24 Chanaan coram filijs Israel: * Qui crecebant quotidie, & forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan, donec delerent eum.

C A P. V.

Canticum triumphale, & gratiarum actiones Debboræ, & Barac post victoriam.

1 **C**Ecineruntq; Debbora, & Barac filius Abinoë in illo die, dicentes: * Qui spōtè 2 obtulistis de Israel animas vestras ad periculum, benedicite Dño. * Audite reges, auribus percipite principes: Ego sum, ego sum, 3 quæ Dño canam, psallam Dño Deo Israel. * Dñe cum exires de Seir, & transires per regiones Edom, terra mora est, coeliq; ac nubes distillauerunt aquis, * Montes fluxerunt à facie Dñi, & Sinai à facie Dñi Dei Israel. 4 In diebus Samgar filij Anath, in diebus Iahel, quieuerunt Semitæ: & qui ingrediebantur per eas, ambulauerunt per calles deuotas. 5 Cessauerunt fortes in Israel, & quieuerunt: donec surgeret Debbora, surgeret mater in 6 Israel. * Noua bella elegit Dñs, & portas hostium ipse subuertit: clypeus, & hasta si apparue-

paruerint in quadraginta millibus Israel. * 9
Cor meū diligit principes Israel: qui propria B
voluntate obtulistis vos discrimini, benedi-
cite Dño. * Qui ascenditis super nitescentes as- 10
nos, & seditis in iudicio, & ambulatis in
via, loquimini. * Vbi col lisi sunt currus, & 11
hostium suffocatus est exercitus, ibi narren-
tur iustitiæ Dñi, & clementia in fortes Is-
rael: tunc descendit populus Dñi ad portas,
& obtinuit principatum. * Surge, surge Deb. 12
bora, surge, surge, & loquere canticum: sur-
ge Barac, & apprehende captiuos tuos, fili
Abinoem. * Saluatæ sunt reliquæ populi, 13
Dñs in fortibus dimicauit. * Ex Ephraim 14
deleuit eos in Amalec, & post eum ex Be-
niamin in populos tuos, ò Amalec: de Ma-
chir principes descenderunt, & de Zabulon,
qui exercitum ducerent ad belladum. * Du- 15
ces Issachar fuere cum Debbora, & Barac
vestigia sunt secuti, qui quasi in præcep-
s, baratbrum se discrimini dedit: diuiso con-
tra se Ruben, magnanimorum reperta est
contentio. * Quare habitas inter duos ter- 16
minos, vt audias sibilos gregum? diuiso con-
tra se Ruben, magnanimorum reperta est
contentio. * Galaad trans Iordanem quiesce. 17
bat, & Dan vacabat nauibus: Aser habita-
bat in littore maris, & in portibus moraba-
tur. * Zabulon verò, & Nephthali obtulerūt 18
animas suas morti in regione Merome. * Ve-
nerunt reges, & pugnaverunt, pugnaverunt
reges Chanaā in Thanach iuxta aquas Ma-
geddò, & tamē nihil tulere prædantes: * De 20
coelo dimicatum est contra eos: stellæ ma-
nantes in ordine, & cursu suo, aduersus Sisa-
ram pugnaverunt. * Torrens Cison traxit ca- 21
dauera eorum, torrens Cadumim, torrens
Cison: conculca anima mea robustos. * Vn- 22
gulæ equorum ceciderunt, fugientibus im-
petu, & per præcep- s, ruentibus fortissimis
hostium. * Maledicite terræ Meroz, dicit An- 23
gelus Dñi: maledicite habitatoribus eius,
quia non venerūt ad auxilium Dñi, in adiu-
torium fortissimorum eius: * Benedicta in- 24
ter mulieres Iahel vxor Haber Cinzi, & be-
nedicatur in tabernaculo suo. * Aquam pe- 25
tenti lac dedit, & in phiala principum ob-
tulit butyrum. * Sinistram manum misit ad 26
clauum, & dexteram ad fabrorum malleos,
percussitq; Sisaram quærens in capite vul-
neri locum, & tempus validè perforans. * 27
Inter pedes eius ruit: defecit, & mortuus
est: voluebatur ante pedes eius, & iacebat
exanimis, & miserabilis. * Per fenestram re- 28
spiciens, vluabat mater eius: & de coenacu-
lo loquebatur: Cur moratur regredi currus
eius? quare tardauerunt pedes quadriga-
rum illius? Vna sapientior cæteris vxoribus 29
eius, hæc socruī verba respondit: * Forsitan 30
nunc diuidit spolia, & pulcherrima foemi-

narum eligitur ei: vestes diuersorum colo-
rum Sisara traduntur in prædam, & supel-
31 lex varia ad ornanda colla congeritur. * Sic
pereant omnes inimici tui Domine; qui au-
tem diligunt te, sicut sol in ortu suo splen-
32 det, ita rutilent. * Quieuitque Terra per
quadraginta annos.

C A P. V I

*Israelitis à Madian oppressis Gedeon multis si-
gnis auxilio designatur, qui post sacrificium,
& altare Deo erectum, destruxit aram Canā,
eique rursum datur signum in vellere.*

Fecerunt autem filij Israel malum in cō-
spectu Dñi: quia tradidit illos in manu
2 Madian septem annis. * Et oppressi sunt val-
dè ab eis. Feceruntq; sibi antea, & speluncas
in montibus, & munitissima ad repugnand-
3 dum loca. * Cumq; seuisset Israel, ascendebat
Madian, & Amalec, cæteriq; Orientaliū na-
4 tionum: * Et apud eos figentes tentoria, sicut
erant in herbis cuncta, vastabant vsq; ad in-
troitum Gazæ: nihilq; omninò ad vitam per-
tinens relinquebant in Israel, non oues, non
5 boues, nò asinos. * Ipsi enim, & vniuersi gre-
ges eorum veniebāt cum tabernaculis suis,
& instar locustarum vniuersa complebant,
innumera multitudo hominum, & camelo-
6 rum, quidquid tetigerant deuastantes. * Hu-
miliatusq; est Israel valdè in conspectu Ma-
7 dian. * Et clamauit ad Dñm postulans auxi-
8 lium contra Madianitas, * Qui misit ad eos
B virum prophetam, & locutus est: Hæc dicit
Dñs Israel. Ego vos feci conscendere de Æ-
9 gypto, & eduxi vos de domo seruitutis, * Et
liberaui de manu Ægyptiorum, & omnium
inimicorum, qui affligebant vos: eieciq; eos
ad introitum vestrum, & tradidi vobis Ter-
10 ram eorum. * Et dixi: Ego Dñs Deus vester,
ne timeatis deos Amorrhæorum, in quorū
terra habitatis. Et nolulistis audire vocem
11 meam. * Venit autem Angelus Dñi, & sedit
sub quercu, quæ erat in Ephra, & pertinebat
ad Ioas patrem familiæ Ezri. Cumq; Gedeon
filius eius excuteret, atq; purgaret frumenta
12 in torculari, vt fugeret Madian, * Apparuit
C ei Angelus Dñi, & ait: Dñs tecum, virorum
13 fortissimè. * Dixitq; ei Gedeon: Obsecro, mi
domine, si Dñs nobiscum est, cur apprehen-
derunt nos hæc omnia? vbi sunt mirabilia
eius, quæ narrauerunt patres nostri, atq; di-
xerunt: de Ægypto eduxit nos Dñs: nūc au-
tem dereliquit nos Dñs, & tradidit in manu
14 Madian. * Respexitq; ad eum Dñs, & ait: Va-
de in hac fortitudine tua, & liberabis Israel
15 de manu Madian: scito, quod miserim te. *
Qui respondens ait: Obsecro, mi domine, in
quo liberabo Israel? ecce familia mea infir-
ma est in Manasse, & ego minimus in domo
16 patris mei. * Dixitq; ei Dñs: Ego ero tecum,
17 & percuties Madian, quasi vnum virum.

Et ille: Si inueni, inquit, gratiam coram te, da mihi signum, quod tu sis, qui loqueris ad te, * Nec recedas hinc, donec reuertar ad te, 18 portans sacrificium, & offerens tibi. Qui respondit: Ego prestolabor aduentum tuum. * 19 Ingressus est, itaq; Gedeon, & coxit hœdum, & de farinae modio azymos panes: carnesq; ponens in canistro, & ius carniū mittens in ollam, tulit omnia sub quercu, & obtulit ei. * Cui dixit Angelus Dñi: Tolle carnes, & 20 azymos panes, & pone supra petram illam, ius desuper funde: Cumq; fecisset ita, * Extēdit Angelus Dñi summitatem virgæ, quam tenebat in manu, & tetigit carnes, & panes azymos: ascenditq; ignis de petra, & carnes azymosq; panes consumpsit: Angelus autem Dñi euauit ex oculis eius. * Videntq; Gedeon, quod esset Angelus Dñi ait: Heu mi Dñe Deus: quia vidi Angelum Domini facie ad faciem. * Dixitq; ei Dñs: Pax tecum, ne 23 timeas, non morieris. * Edificauit ergo ibi Gedeon altare Dño, vocauitque illud, Dñi E 24 pax, vsq; in præsentem diem. Cumq; adhuc esset in Ephra, quæ est familia Ezri, * Nocte 25 illa dixit Dñs ad eum: Tolle taurum patris tui, & alterum taurum annorum septem, destruesq; aram Baal, quæ est patris tui: & nemus, quod circa aram est, succides. * Et ædi- 26 ficabis altare Dño Deo tuo in summitate petrae huius, super quam ante sacrificium posuisti: tollesq; taurum secundum, & offeres holocaustum super struem lignorum, quæ de nemore succideris. * Assumpsit ergo Gedeon decem viros de seruis suis, fecit sicut præceperat ei Dñs. Timens autem domum patris sui, & homines illius ciuitatis, per diem noluit id facere, sed omnia nocte cōpleuit. * Cumq; surrexissent viri oppidi eius 28 mane, viderunt destructam aram Baal, lucumq; succisum, & taurum alterum impositum super altare, quod tunc ædificatū erat.

29 * Dixeruntque ad inuicem: Quis hoc fecit? Cumq; perquirerent auctorem facti, dictum 30 est: Gedeon filius Ioas fecit hæc omnia. * Et dixerunt ad Ioas: Produc filium tuum huc, vt moriatur: quia destruxit aram Baal, & 31 succidit nemus. * Quibus ille respondit: Nunquid ultores estis Baal, vt pugnetis pro eo? qui aduersarius est eius, moriatur antequam lux crastina veniat: si Deus est, vindicet se de eo, qui suffodit aram eius. * Ex illo die vocatus est Gedeon, Ierobaal, eo, quod dixisset Ioas: Vlciscatur se de eo Baal, qui 33 suffodit aram eius. * Igitur omnis Manian, & Amalec, & Orientales populi congregati sunt simul: & transeuntes Iordanem, castramentati sunt in valle Iezrael, * Spiritus autem Dñi induit Gedeon, qui clangens bucina conuocauit domum Abiezer, vt sequeretur se. * Misitq; nuntios in vniuersum Manassen, qui & ipse secutus est eum: & alios nuntios in Aser, & Zabulon, & Nephthali, 36 qui occurrerūt ei. * Dixitq; Gedeon ad Deū: Si saluum facis per manum meam Israel, sicut locutus es, * Ponam hoc vellus lanae in area: si ros in solo vellere fuerit, & in omni terra siccitas, sciam, quod per manum meā, 38 sicut locutus es, liberabis Israel. * Factumq; est ita. Et de nocte consurgens expresso vellere, concham rore impleuit. * Dixitq; rursus ad Deum: Ne irascatur furor tuus contra me, si adhuc semel tentauero, signum quærens in vellere. Oro, vt solum vellus sic- 40 cum sit, & omnis terra rore madens. Fecitq; Deus nocte illa, vt postulauerat: & fuit siccitas in solo vellere, & ros in omni terra.

C A P. V I I.

Probatu ad aquas bis, qui ad bellum essent progressuri, Gedeon audito vniuersi e castris Madianitarum somnio, in eos irruit, tubis lagenis, ac lucernis armatus, quos cum Oreb, & Zeb principibus eorum denecit.

Igitur Ierobaal, qui & Gedeon, de nocte
 confurgens, & omnis populus cum eo, A
 venit ad fontem, qui vocatur Harad. erant
 autem castra Madian in valle ad Septentrio-
 nalem plagam collis excelsi. * Dixitq; Dñs
 ad Gedeon: Multus tecum est populus, nec
 traderetur Madian in manus eius: ne gloriatur
 contra me Israel, & dicat: Meis viribus libe-
 ratus sum. * Loquere ad populum, & cunctis
 audientibus prædica: Qui formidolosus, &
 timidus est, reuertatur. Recesseruntque de
 monte Galaad, & reuersi sunt de populo vi-
 ginti duo millia virorum, & tantum decem
 millia remanserunt. * Dixitq; Dñs ad Gedeon:
 Adhuc populus multus est, duc eos ad
 aquas, & ibi probabo illos: & de quo dixerò
 tibi, vt tecum vadat, ipse pergat: quem ire
 prohibuero, reuertatur. * Cumq; descendisset
 populus ad aquas, dixit Dñs ad Gedeon:
 Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent
 canes lambere, separabis eos seorsum: qui
 autem curuatis genibus biberint, in altera
 parte erunt. * Fuit itaq; numerus eorum, qui
 manu ad os projiciente lambuerant aquas,
 trecenti viri: omnis autem reliqua multitu-
 do flexo poplite biberat. * Et ait Dñs ad Ge-
 deon: in trecentis viris, qui lambuerunt
 aquas, liberabo vos, & tradam in manu tua
 Madian: omnis autem reliqua multitudo
 reuertatur in locum suum. * Sumptis itaque
 pro numero cibarijs, & tubis, omnem reli-
 quam multitudinem abire præcepit ad ta-
 bernacula sua: & ipse cum trecentis viris
 se certamini dedit. Castra autem Madian
 erant subter in valle. * Eadem nocte dixit
 Dñs ad eum: Surge, & descende in castra:
 quia tradidi eos in manu tua. * Sin autem
 solus ire formidas, descendat tecum Phara
 puer tuus. * Et cum audieris, quid loquan-
 tur, tunc confortabuntur manus tuæ, & se-
 curior ad hostium castra descendes. Descen-
 dit ergo ipse, & Phara puer eius in partem
 castrorum, vbi erant armatorum vigilæ. *
 Madian autem, & Amalec, & omnes Orien-
 tales populi, fusi iacebant in valle, vt locu-
 starum multitudo: cameli quoq; innumera-
 biles erant, sicut arena, quæ iacet in littore
 maris. * Cumq; venisset Gedeon, narrabat
 aliquis somnium proximo suo: & in hunc
 modum referebat, quod viderat. Vidi som-
 nium, & videbatur mihi, quasi subcineri-
 cius panis ex hordeo volui, & in castra Ma-
 dian descendere: cumque peruenisset ad ta-
 bernaculum, percussit illud, atque subuer-
 tit, & terræ funditus coæquauit. * Respon-
 ditis, cui loquebatur: Non est hoc aliud, nisi
 gladius Gedeonis filij Ioas viri Israelitæ: tra-
 didit enim Dñs in manus eius Madian, &
 omnia castra eius. * Cumq; audisset Gedeon
 somnium, & interpretationem eius, adora-

uit: & reuersus est ad castra Israel, & ait:
 Surgite, tradidit enim Dñs in manus nostras
 castra Madian. * Diuisitq; trecentos viros in
 tres partes, & dedit tubas in manibus eorū,
 lagenasq; vacuas, ac lampades in medio la-
 genarum. * Et dixit ad eos Quod me facere
 videritis, hoc facite: ingrediar partem ca-
 strorum, & quod fecero, sectamini. * Quādo
 personuerit tuba in manu mea, vos quoque
 per castrorum circuitum clangite, & con-
 clamate, Dñs, & Gedeoni. * Ingressusq; est
 Gedeon, & trecenti viri, qui erant cum eo,
 in partem castrorum incipientibus vigilijs
 noctis mediæ, & custodibus suscitatis, cœ-
 perunt buccinis clangere, & complodere
 inter se lagenas. * Cumq; per gyrum castro-
 rum in tribus personarent locis, & hydrias
 confregissent, tenuerunt sinistris manibus
 lampades, & dextris sonantes tubas, clama-
 ueruntq; Gladius Dñi, & Gedeonis: Stan-
 tes singuli in loco suo per circuitum castro-
 rum hostilium. Omnia itaq; castra turbata
 sunt, & vociferantes, vlulantesq; fugerunt:
 * Et nihilominus infistebant trecenti viri
 buccinis personantes. * Immisitq; Dñs gla-
 dium in omnibus castris, & mutua se cæde
 truncabant, * Fugientes vsq; ad Bethsetra, &
 Crepidinem Abelmehula in Tebbath. Con-
 clamantes autem viri Israel de Nephthali,
 & Aser, & omni Manasse, persequiebantur
 Madian. * Misitq; Gedeon nuntios in om-
 nem montem Ephraim, dicens: Descendite
 in occursum Madian, & occupate aquas vs-
 que Bethbera, atq; Iordanem. Clamauitque
 omnis Ephraim, & præoccupauit aquas, at-
 que Iordanem vsq; Bethbera. * Apprehen-
 sosque duos viros Madian, Oreb, & Zeb, in-
 terfecit Oreb in petra Oreb, Zeb verò in
 Torculari Zeb. Et persecuti sunt Madian,
 capita Oreb, & Zeb portantes ad Gedeon
 trans fluentia Iordanis.

C A P. V I I I.

Tribus Ephraim insurgit aduersus Gedeon, quod putaret se contemptam, quam blandis verbis composcit, & denictis Zabee, & Salmana, viros Soccoth, & Phannuel perdidit, & ex inauribus alijsq; populi donis fecit Ephod: quod domus sua, & Israelis fuit in ruinam: postquam autem quadraginta annis præfuit, generatis 70. filijs ex uxoribus, & vno Abimelech ex concubina, mortuus est, rediitque Israel ad idololatriam.

Dixeruntq; ad eum viri Ephraim. Quid
 est hoc, quod facere voluisti, vt nos
 non vocares, cum ad pugnam pergeres con-
 tra Madian? iurgantes fortiter, & propè vim
 inferētes. * Quibus ille respondit: Quid enim
 tale facere potui, quale vos fecistis: nōne me-
 lior est racemus Ephraim, vindemijs Abiey
 zer?

* Deut. 10.
 b. 8.
 1. Marc. 1.
 8. 36.

* Ps. 81. c. 10

* Ps. 81. v. 12
 10. 10. f. 16.

22er * In manus vestras Dñs tradidit principes Madian, Oreb, & Zeb: quid tale facere potui, quale vos fecistis: Quod cum locutus esset, requieuit spiritus eorum, quo tumebāt contra eum. Cumq; venisset Gedeon ad Iordanem, transiuit eum cū trecentis viris, qui secum erant & prae lassitudine, fugiētes persequi non poterant. * Dixitq; ad viros Soccoth: Date, obsecro, panes populo, qui mecum est, quia valde defecerunt: vt possinus persequi Zebec, & Salmana reges Madian. * Responderunt principes Soccoth: Forſitan palma manuum Zebec, & Salmana in manu tua sunt, & idcirco postulas, vt demus exercitui tuo panes. * Quibus ille ait: Cum ergo tradiderit Dñs Zebec, & Salmana in manus meas, conteram carpes vestras, cū spinis tribuliq; deserti. * Et inde cōscēdens, venit in Phanuel: locutusq; est ad viros loci illius similia. Cui, & illi responderunt, sicut responderant viri Soccoth. * Dixit itaq; & eis: Cum reuerſus fuero victor in pace, destruiam turrim hanc. * Zebec autē, & Salmana requiescebant cum omni exercitu suo. Quindecim enim millia viri remāserāt ex omnibus turmis orientaliū populorū, cāsis centū viginti millibus bellatorum educitū gladium. * Ascendensq; Gedeon per viam eorū, qui in tabernaculis morabantur, ad Orientalem partē Nobē, & Ieghaa, percussit castra hostiū, qui securi erāt, & nihil aduersi suspicabantur. * Fugerūtq; Zebec, & Salmana, quos persequēs Gedeon cōprehēdit, turbato omni exercitu eorū. * Reuerſenſq; de bello ante solis ortū, * Apprehendit puerū de viris Soccoth: interrogauitq; eū nomina principum, & seniorū Soccoth, & descripsit septuaginta septē viros. * Venitq; ad Soccoth, & dixit eis: En Zebec, & Salmana, super quibus exprobraſtis mihi, dicētes: Forſitan manus Zebec, & Salmana in manibus tuis sunt, & idcirco postulas, vt demus viris, qui lassī sunt, & defecerunt, panes. * Tulit ergo seniores ciuitatis, & spinas deserti, ac tribulos, & contriuit cum eis, atq; cōminuit viros Soccoth. * Turrim quoq; Phanuel subuertit, occisis habitatoribus ciuitatis: * Dixitq; ad Zebec, & Salmana: Quales fuerunt viri, quos occidisti in Thabor: Qui responderunt: S miles tui, & vnus ex eis, quasi filius regis. * Quibus ille respondit: Fratres mei fuerunt, filij matris meae: viuit Dñs, quia si seruassetis eos, nō vos occiderem. * Dixitq; Iether primogenito suo. Surge, & interfice eos. Qui nō eduxit gladiū: timebat enim, quia adhuc puer erat. * Dixeruntq; Zebec, & Salmana: Tu surges, & irruē in nos: quia iuxta gratē robur est hominis. Surrexit Gedeon, & interfecit Zebec, & Salmana, & tulit ornāmēta, ac bullas, quibus colla regaliū camelorū decorari

22 solēt. * Dixeruntq; omnes viri Israel ad Gedeon: Dominare nollri tu, & filius tuus, & filius filij tui: quia liberaſti nos de manu Madian. * Quibus ille ait: Non dominabor vestri, nec dominabitur in vos filius meus, sed dominabitur vobis Dñs. * Dixitq; ad eos: Vnam petitionem postulo à vobis: Date mihi in aures ex praeda vestra. In aures enim aureas Ismaelitarū habere consueuerant. * Qui responderūt: Libentissimē dabimus. Expanderentq; super terrā pallium, proiecerunt in eo in aures de praeda: * Et fuit pondus postulatū inaurium, mille septingenti auri sicli, absq; ornāmētis, & monilibus, & veste purpurea, quibus reges Madian vtī soliti erant, & prae torques aureas camelorū. * Fecitque ex eo Gedeon Ephod, & posuit illud in ciuitate sua Ephra. Fornicatusq; est omnis Israel in eo, & factum est Gedeoni, & omni domui eius in ruinam. * Humiliatus est autē Madian coram filiis Israel, nec potuerunt ultra ceruices eleuare: sed quieuit terra per quadraginta annos, quibus Gedeon praeſuit. * Abijt itaq; Ierobaal filius Ioas, & habitauit in domo sua: * Habuitq; septuaginta filios, qui egressi sunt de femore eius: eo quod plures haberet vxores. * Concubinā autem illius, quam habebat in Sichem, genuit ei filium nomine Abimelech. * Mortuusq; est Gedeon filius Ioas in senectute bona, & sepultus est in sepulchro Ioas patris suis in Ephra de familia Ezri. * Postquam autem mortuus est Gedeon, auersi sunt filij Israel, & fornicati sunt cum Baalim. Percusseruntque cum Baal sedus, vt esset eis in deum: Nec recordati sunt Domini Dei sui, qui eruit eos de manibus inimicorum suorum omnium per circuitum: * Nec fecerunt misericordiam cum domo Ierobaal Gedeon, iuxta omnia bona, quae fecerat Israeli.

C A P. I X.

Abimelech occisus 70. fratribus suis, imperium sibi tyrannicē usurpat, qui post parabolam Ierobaam fratris eius, qui seruatus erat, exitum Gaal deuicit, turrimque Sichem excussit, & à muliere eandem fragmine mola oppressus est.

A Bijt autē Abimelech filius Ierobaal in Sichē ad fratres matris suae, & locutus est ad eos, & ad omnē cognationem domus patris matris suae, dicēs: Loquimini ad omnes viros Sichem: Quid vobis est melius, vt dominētur vestri septinginta viri omnes filij Ierobaal, an vt dominetur vnus vir? simulq; cōſiderate, quod os vestrū, & caro vestra sūt. * Locutiq; sunt fratres matris eius de eo ad omnes viros Sichē vniuersos sermones istos, & inclinauerūt cor eorū post Abimelech, dicētes: Frater noster est. * Dederūtque illi septuaginta pondo argenti de fano Baal-

* Oſa 19.
d. 1.

* Ps. 11. b.
11.

Baalberit. Qui conduxit sibi ex eo viros inopes, & vagos, secutiq; sūt eū. * Et venit in domum patris sui in Ephraim, & occidit fratres suos filios Ierobaal septuaginta viros, super lapidē vnū: remāsītq; Ioathā filius Ierobaal minimus, & absconditus est. * Cōgregati sunt autē omnes viri Sichē, & vniuersa familiā vrbis Mello: abieruntq; & cōstituerunt regē Abimelech, iuxta quercū, quē stabat in Sichē. * Quod cū nuntiatum esset Ioathā, iuit, & stetit in vertice mōtis Garizim: eleuataq; voce, clamauit, & dixit: Audite me viri Sichē, ita audiat vos Deus. * Ierū ligna, vt vngerent super se regē: dixerūtq; ioliū: Impera nobis. * Quē respōdit: Nunquid possū deferre pinguedinē meā, qua & dii vtiūtur, & homines, & venire, vt inter ligna promouear? * Dixeruntque ligna ad arborem ficum: 10 Veni, & super nos regnum accipe. * Quē respōdit eis: Nūquid possum deferere dulcedinē meā, fructuq; suauissimos, & ire, vt inter cetera ligna promouear? Locutaq; sunt ligna ad vitē: Veni, & impera nobis. * Quē respōdit eis: Nūquid possum deferere vinū meū, quod lātificat Deū, & homines: & inter ligna cetera promoueri? * Dixerūtq; omnia ligna ad rhamnū: Veni, & impera super nos. * Quē respondit eis: Si verē me regem vobis cōstituitis, venite, & sub vmbra mea requiescite, si autē non vultis, egredietur ignis de rhamnō, & deuoret cedros Libani. * Nūc igitur, si rectē, & absq; peccato cōstituitis super vos regem Abimelech, & benē egistis cum Ierobaal, & cū domo eius, & reddidistis vicem beneficijs eius, qui pugnavit pro vobis, Et animā suā dedit periculis, vt erueret vos de manu Madian, * Qui nunc surrexistis contra domū patris mei, & interfecistis filios eius septuaginta viros super vnū lapidem, & cōstituitis regē Abimelech filiū ancille eius super habitatores Sichem, eo quod frater sit. * Si ergo rectē, & absq; vitio egistis cū Ierobaal, & domo eius, hodie lāramini in Abimelech, & ille lātetur in vobis. * Sin autē perversē: egredietur ignis ex eo, & consumat habitatores Sichē, & oppidum Mello: egredieturq; ignis de viris Sichē, & de oppido Mello, & deuoret Abimelech. * Quā cū dixisset, fugit, & abiit in Bera: habitauitq; sibi ob metū Abimelech fratris sui. * Regnavit itaq; Abimelech super Israel tribus annis. * Misitq; Dñs spiritum pessimum inter Abimelech, & habitatores Sichē: qui cōperunt eum detestari. * Et scelus interfusionis septuaginta filiorum Ierobaal, & effusionem sanguinis eorum conferre in Abimelech fratrem suum, & in ceteros Sichemorū principes, qui eum adiuerant. * Posueruntq; insidias aduersus eum in summitate montiū: & dū illius p̄stolabantur ad-

uentū, exercebant latrocinia, agentes p̄das de p̄tereuntibus. nuntiatumq; est Abimelech. * Venit autē Gaal filius Obed cū fratribus suis, & transiit in Sichimam. Ad cuius aduētum erecti habitatores Sichem, 26 * Egressi sunt in agros, vastātes vineas, vualque calcantis: & factis cātantium choris, ingressi sunt sanū Dei, & inter epulas, & pocu. 27 la maledicebāt Abimelech. * Clamāte Gaal filio Obed: Quis est Abimelech, & quā est Sichē, vt seruiamus ei? nunquid non est filius Ierobaal, & cōstituit principem Zebul seruū suum super viros Emor patris Sichē? 28 Cur ergo seruiamus ei? Vtinā daret aliquis populum istū sub manu mea, vt auferre de medio Abimelech. Disiūq; est Abimelech: Congrega exercitus multitudinem, & veni. 29 * Zebul enim princeps ciuitatis auditis sermonibus Gaal filij Obed, iratus est valde. 30 Et misit clam ad Abimelech nuntios, dicēs: Ecce, Gaal filius Obed venit in Sichimā cū fratribus suis, & oppugnat aduersum te ciuitatem. Surge, itaq; nocte cum populo, qui tecū est, & latita in agro: * Et primo manē oriente sole, irru super ciuitatē. illo autem egrediente aduersū te, cum populo suo, fac ei, quod potueris. Surrexit itaq; Abimelech cum omni exercitu suo nocte, & tetēdit insidias iuxta Sichimam in quatuor locis. * Egressusq; est Gaal filius Obed, & stetit in introitu portæ ciuitatis. Surrexit autē Abimelech, & omnis exercitus cum eo de insidiarū loco. * Cumq; vidisset populū Gaal, dixit ad Zebul: Ecce de montibus multitudo descendit. Cui ille respondit: Vmbra montium vides, quasi capita hominum, & hoc errore deciperis. * Rursumq; Gaal ait: Ecce populus de vmbilico terræ descendit, & vnus cuius neus venit per viā, quæ respicit quercū. Cui dixit Zebul: Vbi est nunc os tuū, quo loquebaris? Quis est Abimelech, vt seruiamus ei? Nonne hic populus est, quem despiciebas? 39 Egredere, & pugna contra eum. * Abiit ergo Gaal, spectante Sichemorū populo, & pugnavit contra Abimelech, * Qui persecutus est eum fugientē, & in urbem compulit: cecideruntq; ex parte eius plurimi, vsq; ad portā ciuitatis: * Et Abimelech fedit in Ruma: Zebul autem, Gaal, & focios eius expulit de urbe, nec in ea passus est cōmorari. * Sequenti ergo die egressus est populus in campum. 42 Quod cū nuntiatum esset Abimelech, Tulit exercitū suū, & diuisit in tres turmas tendens insidias in agris. Videntq; quod egrediretur populus de ciuitate surrexit, & irruit in eos. * Cū cuneo suo, oppugnans, & obsidens ciuitatē: duę autē turmæ palantes per campū aduersarios persequabantur. * Porro Abimelech omni die illo oppugnabat urbē: quam cepit interfecit habitatoribus eius, ipsa-

ipsaq; destructa, ita vt sal in ea dispergeret. * 46
 Quod cū audissent, qui habitabant in turre
 Sichimorū, ingressi sunt fanū dei sui Berith,
 vbi sedus cū eo pepigerāt, & ex eo locus no-
 mē acceperat, qui erat monitus valde. Abi- 47
 melech, quoq; audiens viros turris Sichimo-
 rū pariter cōglobatos. Ascēdit in montē Sel. 48
 mon cū omni populo suo: & arrepta securi,
 prācidit arboris ramū, impositumq; ferens
 humero, dixit ad socios: Quod me videtis
 facere, citō facite. * Igitur certatim ramos de 49
 arboribus prācidētes, sequebātur ducē. Qui C
 circumdantes prāsidū, succenderūt: atq; ita
 factū est, vt fumo, & igne mille homines ne-
 carentur, viri pariter, & mulieres, habitato-
 rū turris Sichē. * Abimelech autē inde profi- 50
 ciscēs venit ad oppidū Thebes, quod circū-
 dans obsidebat exercitu. * Erat autem turris 51
 excelsa in media ciuitate, ad quā confugerāt
 simul viri, ac mulieres, & omnes principes
 ciuitatis clausa firmissimē ianua, & super
 turris tectū stantes per propugnacula. * Ac- 52
 cedensque Abimelech iuxta turrim pugna-
 bat fortiter: & appropinquans ostro,
 ignem supponere nitebatur: * Et ecce 53
 vna mulier fragmen molę desuper iaciens,
 illisit capiti Abimelech, & confregit cere-
 brum eius. * Qui vocauit citō armigerum 54
 suum, & ait ad eum: Euagina gladium tuum,
 & percutite me: ne fortē dicatur, quod a femi-
 na interfectus sim. Qui iussa perficiens, in-
 terfecit eum. * Illoque mortuo, omnes, qui 55
 cum eo erant de Israel, reuersi sunt in sedes
 suas. * Et reddidit Deus malum, quod fece- 56
 rat Abimelech contra patrem suum inter-
 fectis septuaginta fratribus suis. * Sichimi- 57
 ris quoque, quod operati erant, retributum
 est, & venit super eos maledictio Ioathan fi-
 lij Ierobaal.

C A P. X

*Thola dux creatur, huius vita a fratre Iair succe-
 dit: Israelita verò in idololatriam lapsi tra-
 duntur Philisthis, & Ammonitis; quibus pe-
 nitentibus, Dominus ingratiitudinem impro-
 perat, tandemque eorum miseretur.*

Post Abimelech surrexit dux in Israel
 Thola filius Phua patrui Abimelech, vir A
 de Isachar, qui habitauit in Samir mōtis E-
 phraim: * Et iudicauit Israëlē viginti, & tri- 2
 bus annis, mortuusq; est, ac sepultus in Sa-
 mir. * Huic successit Iair Galaadites, qui iu- 3
 dicauit Israëlē per viginti, & duos annos. * 4
 Habens triginta filios sedentes super trigin-
 ta pullos asinarū, & principes triginta ciui-
 tatum: quæ ex nomine eius sunt appellatæ
 Hanoth Iair, idest oppida Iair, vsq; in præsē-
 tem diē, in terra Galaad. Mortuusq; est Iair, 5
 ac sepultus in loco, cui est vocabulū Camon
 Filij autē Israel peccatis veteribus iungētes 6
 noua, fecerūt mali in conspectu Dñi, & ser-

nierūt idolis, Baalim & Astaroth, & dijs Sy-
 riæ, ac Sidonis, & Moab, & filiorū Ammō, &
 Philisthijm: dimiseruntq; Dñm, & non co-
 luerunt eū. * Contra, quos Dñs iratus, tradi-
 dit eos in manus Philisthijm, & filiorū Am-
 mon. * Afflictiq; sunt, & vehementer oppres-
 si per annos decem, & octo, omnes, qui ha-
 bitabāt trans Iordanem in terra Amorrhæi,
 qui est in Galaad. * In tantū, vt filij Ammō,
 Iordane transmissio, vastaret Iudā, & Benia-
 min, & Ephraim: afflictusq; est Israel nimis. 10
 * Et clamantes ad Dñm, dixerunt: Peccauim-
 us tibi, quia dereliquimus Dñm Deū no-
 strū, & seruiimus Baalim. * Quibus locu-
 tus est Dñs: Nunquid nō Ægyptij, & Amor-
 rhæi, filijq; Ammon, & Philisthijm, * Sido-
 nij quoq; & Amalec, & Chanaan, oppresse-
 runt vos, & clamastis ad me, & erui vos de
 manu eorū? * Et tamen reliquistis me, & co-
 lulistis deos alienos: idcirco non addam, vt
 ultra vos liberem: * Ite, & inuocate deos,
 quos elegistis: ipsi vos liberent in tempore
 angustię. * Dixeruntq; filij Israel ad Dñm:
 Peccauimus, redde tu nobis quidquid tibi
 placet: tantum nunc libera nos. * Quæ di-
 centes, omnia de finibus suis alienorum
 deorum idola proiecerunt, & seruiuerunt
 Dño Deo: qui doluit super miserijs eorum. 17
 * Itaque filij Ammon conclamantes in Ga-
 laad fixere tentoria: contra quos congregati
 filij Israel, in Maspha castramentati sunt. *
 Dixeruntq; principes Galaad singuli ad pro-
 ximos suos: Qui primus ex nobis contra fi-
 lios Ammon cēperit dimicare, erit dux po-
 puli Galaad.

C A P. XI

*Iephte index facinus, Dei spiritum accensus, pri-
 mum ratione agit cum rege Ammonitarum:
 deinde ubi eo: vicisset, ob votum temerē fa-
 ctum filiam suam unitam Deo sacrificat.*

In illo tempore Iephte Galaadites vir
 fortissimus, atque pugnator, filius mu-
 lieris meretricis, qui natus est Galaad. * Ha-
 buit autē Galaad vxorem, de qua suscepit fi-
 lios: qui postquā creuerant, eiecerunt Iephte,
 dicentes: Hērēs in domo patris nostri esse
 non poteris, quia de altera matre natus es. *
 Quos ille fugiens, atq; deuitās, habitauit in
 Terra Tob: congregatiq; sunt ad eū viri ino-
 pes, & latrocinātes, & quasi principē seque-
 bantur. * In illis diebus pugnabant filij Am-
 mon contra Israel. * Quibus acriter instan-
 tibus, perrexerunt maiores natu de Galaad,
 vt tollerent in auxilium sui Iephte de terra
 Tob: * Dixeruntq; ad eū: Veni, & esto prin-
 ceps noster, & pugna cōtra filios Ammon. *
 Quibus ille respondit: Nonne vos estis, qui
 odistis me, & eiecistis de domo patris mei,
 & nūc venistis ad me necessitate compulsi? *
 Dixeruntq; principes Galaad ad Iephte: Ob
 hanc

hac igitur causam nunc ad te venimus, ut proficiscaris nobiscum, & pugnes contra filios Ammon, siquidum omnium, qui habitant in Galaad. * Iephthe quoque dixit eis. Si verum venistis ad me, ut pugnem pro vobis contra filios Ammon, tradideritque eos Dominus in manus meas, ego ero vestester princeps. * Qui responderunt ei Dominus, qui hoc audit, ipse mediator, ac testis est, quod nostra promissa faciemus. * Abijt itaque Iephthe cum principibus Galaad, fecitque eum omnis populus principem sui. Locutusque est Iephthe omnes sermones suos coram Domino in Maspha. * Et misit nuntios ad regem filiorum Ammon, qui ex persona sua diceret: Quid mihi, & tibi est, quia venisti contra me, ut vastares terram meam? * Quibus ille respondit: Quia tulit Israel terram meam, quando ascendit de Aegypto, a finibus Arnon, usque Iacob, atque Iordanem: nunc ergo cum pace redde mihi eam. * Per quos rursum mandavit Iephthe, & imperavit eis, ut diceret regi Ammon: * Hec dicit Iephthe: Non tulit Israel Terram Moab, nec Terram filiorum Ammon: * Sed quando de Aegypto conscenderunt, ambulavit per solitudinem usque ad Mare rubrum, & venit in Cades. * Misitque nuntios ad regem Edom, dicens: Dimitte me, ut transeam per terram tuam. Qui noluit acquiescere precibus eius. Misit quoque ad regem Moab, qui & ipse transitum præbere contempsit. Mansit itaque in Cades, * Et circumivit ex latere Terram Edom, & Terram Moab: venitque contra Orientalem plagam terræ Moab, & castramentatus est trans Arnon: nec voluit intrare terminos Moab: Arnon quippe confinium est Terræ Moab. * Misit itaque Israel nuntios ad Sehon regem Amorrhæorum, qui habitabat in Hesebon, & dixerunt ei: Dimitte, ut transeam per terram tuam, usque ad fluvium. * Qui, & ipse Israel verba despiciens, non dimisit eum transire per terminos suos: sed infinita multitudo congregata, egressus est contra eum in Iasa, & fortiter resistebat. * Tradiditque eum Dominus in manu Israel cum omni exercitu suo, qui percussit eum, & possedit omnem Terram Amorrhæi habitatoris regionis illius. * Et universos fines eius, de Arnon usque Iacob, & de solitudine, usque ad Iordanem. * Dominus ergo Deus Israel subvertit Amorrhæum, pugnante contra illum populo suo Israel, & tu nunc vis possidere terram eius? * Nonne ea, quæ possidet Chamos deus tuus, tibi iure debentur. Quæ autem Dominus Deus noster victor obtinuit, in nostram cedet possessionem. * Nisi forte meliores Balac filio Sephor rege Moab: aut docere potes, quod iurgatus sit contra Israel, & pugnaverit contra eum, Quando habitavit in Hesebon, & viculis eius, & in Aroer, & villis illius, vel in cunctis clivis iuxta Iordanem per trecentos annos. Quare tanto tempore nihil super hac

repetitione tentastis? Igitur non ego pecco in te, sed te contra me male agis, indicens mihi bella non iusta. Iudicet Dominus arbiter huius diei, inter Israel, & inter filios Ammon. * Noluitque acquiescere rex filiorum Ammon verbis Iephthe, quæ per nuntios mandauerat. * Factus est ergo super Iephthe Spiritus Domini, & circumiens Galaad & Manasse, Maspha quoque Galaad, & inde transiens ad filios Ammon, Votum vouit Domino, dicens: Si tradideris filios Ammon in manus meas, * Quicumque primus fuerit egressus de foribus domus meæ, mihi- que occurrerit reuertenti cum pace a filiis Ammon, eum holocaustum offeram Domino. * Transiitque Iephthe ad filios Ammon, ut pugnaret contra eos: quos tradidit Dominus in manus eius. * Percussitque ab Aroer, usque dum venias in Mennith, viginti civitates, & usque ad Abel, quæ est vineis cõstita plaga magna nimis, humiliati que sunt filii Ammon a filiis Israel. * Reuertente autem Iephthe in Maspha donum suum, occurrit ei virginem filia sua cum tympanis, & choris: non enim habebat alios liberos. * Quam visa, scidit vestimenta sua, & ait: Heu me, filia mea, decepisti me, & ipsa decepta es: aperui enim os meum ad Dominum, & aliud facere non potero. * Cui illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dominum, fac mihi, quodcumque pollicitus es, concessa tibi ultione, atque victoria de hostibus tuis. * Dixitque ad patrem: Hoc solum mihi præsta, quod deprecor: Dimitte me, ut duobus mensibus circumeam montem, & plagam virginitatem meam cum sodalibus meis, * Cui ille respondit: Vade. * Et dimisit eam duobus mensibus. Cumque abiisset cum socijs, ac sodalibus suis, stebat virginitatem suam in montibus. * Expletisque duobus mensibus, reuersa est ad patrem suum, & fecit ei sicut vouerat, quæ ignorabat, virtum. Exinde mos increbuit in Israel, & consuetudo seruata est: * Ut post anni circulum conueniant in unum filiae Israel, & plangent filiam Iephthe Galaaditæ diebus quatuor.

C A P. XII.

Ephraim inuasi aduersus Iephthe insurgentes ad vada Iordanis ad 42. millia occiduntur cum vocem Scibboleth proferre non possent, quo vita functo, succedunt duces Absalon, Abialon, & Abdon.

Ecce autem in Ephraim orta est seditio: nam transeuntes contra Aquilonem, dixerunt ad Iephthe: Quare vadens ad pugnam contra filios Ammon, vocare nos noluisti, ut pergeremus tecum? Igitur incedemus domum tuam. * Quibus ille respondit: Disceptatio erit mihi, & populo meo contra filios Ammon vehementer: vocauique vos, ut præberetis mihi auxilium, & facere nolulistis: * Quod cernens posui animam meam in manibus meis, transi- uique

uique ad filios Ammon, & tradidit eos Dñs in manus meas. Quid cōmerui, vt aduersū me consurgatis in p̄grium? Vocatis itaque ad se cunctis Galaad, pugnabat contra Ephraim: percusseruntq; viri Galaad Ephraim, quia dixerat: Fugitiuus est Galaad de Ephraim, & habitat in medio Ephraim, & Manasse. * Oc-
cupaueruntq; Galaad ita vada Iordanis, per quæ Ephraim reuersurus erat. Cumq; venisset ad ea de Ephraim numero, fugiens, atq; dixi sset: Obsecro, vt me trāsire permittatis: dicebāt ei Galaaditæ: Nunquid Ephrathæus es? quo dicente: Non sum: * Interrogabant eum: Dic ergo Schibboleth, quod interpreta-
tur Spica. Qui respondebat, Sibboleth eadē littera spicā exprimere non valens Statimq; apprehensum iugulabant in ipso Iordanis transitu. Et ceciderunt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo millia. * Iudicauit

itaq; Iephthe Galaadites Israel sex annis: & mortuus est, ac sepultus in ciuitate sua Galaad. * Post hunc iudicauit Israel Abesan de Bethlehē: Qui habuit triginta filios, & totidem filias, quas emittens foras, maritis dedit, & eiusdē numeri filijs suis accepit vxores, introducens in domum suam. Qui septē annis iudicauit Israel. * Mortuusq; est, ac sepultus in Bethlehē. * Cui successit Ahialon Zabulonites: & iudicauit Israel decem annis: * Mortuusq; est, ac sepultus in Zabulon. * Post hunc iudicauit Israel Abdon, filius Illel, Pharathonites: * Qui habuit quadraginta filios, & triginta ex eis nepotes, ascendentes super septuaginta pullos asinarum, & iudicauit Israel octo annis: * Mortuusque est; ac sepultus in Pharathon terræ Ephraim, in monte Amalech.

C A P. XIII

Israelita rursum in idololatriam lapsi Philisthis traduntur: Samson nasciturus ab Angelo pradicatur matri, & deinde patri, natusque à Domino benedicat ut.

Rursumq; filij Israel fecerunt malum in conspectu Dñi: qui tradidit eos in manus Philistinorum quadraginta annis. * Erat autem quidam vir de Saraa, & de stirpe Dan, nomine Manue, habēs vxorem sterile. * Cui apparuit Angelus Dñi, & dixit ad eā: Sterilis es, & absq; liberis: sed concipies, & paries filium: * Caue ergo, ne bibas vinum, ac siceram, nec immundum quidquā comedas: * Quia concipies, & paries filium, cuius non tanget caput nouacula: erit enim nazareus Dei ab infantia sua, & ex matris vtero, & ipse incipiet liberare Israel de manu Philistinorum. * Quæ cum venisset ad maritum suum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angelicum, terribilis nimis. Quæ cum interrogassem, quis esset, & vnde

venisset, & quo nomine vocaretur, noluit mihi dicere: Sed hoc respondit: Ecce concipies, & paries filium: caue, ne vinum bibas, nec sicerā: & ne aliquo velsaris immundo: erit enim puer nazareus Dei ab infantia sua, ex vtero matris suæ, vsq; ad diē mortis suæ. * Orauit itaque Manue Dñs, & ait: Obsecro Dñe, vt vir Dei, quē misisti, veniat iterum, & doceat nos, quid debeamus facere de puero, qui nasciturus est. * Exaudiuitq; Dñs deprecantē Manue, & apparuit rursum Angelus Dei vxori eius sedē in agro. Manue autem maritus eius nō erat cum ea. Quæ cum vidisset Angelum, * Festinauit, & cucurrit ad virum suum: nuntiavitq; ei dicens: Ecce apparuit mihi vir, quem ante viderā. * Qui surrexit, & secutus est vxorē suā: veniensq; ad virum, dixit ei: Tu es, qui locutus es mihi: Et ille respondit: Ego sum. * Cui Manue C Quando, inquit, sermo tuus fuerit expletus, quid vis, vt faciat puer: aut à quo se obserua-
re debebit? Dixitq; Angelus Dñi ad Manue: Ab

* 2a p. 10 b.

* 1. Reg. 16.
2a. 16. c.
11.
Luc. 1. c. 11.
Num. 6. a. 11.
4.

Gen. 31. 8.
29.

Ab omnibus, quæ locutus sum uxori tuæ ab-
stineat se: * Et quidquid ex vinea nascitur, 14
non comedat vinum, & ficerā nō bibat, nul-
lo vescatur immundo: & quod ei præcepi,
impleat, atq; custodiat. * Dixitq; Manue ad 15
Angelum Dñi: obsecro te, vt acquiescas pre-
cibus meis, & faciamus tibi hēdum de ca-
pris. * Cui respondit Angelus: Si me cogis, nō 16
comedā panes tuos: si autē vis holocaustum
facere, offer illud Dño. Et nesciebat Manue,
quod Angelus Dñi esset. * Dixitq; ad eum: 17
Quod est tibi nomen, vt, si sermo tuus fuerit
expletus, honoremus te? * Cui ille respondit: 18
Cur quæris nomen meum, quod est mirabi-
le? * Tulit itaq; Manue hēdum de capris, & 19
libamēta, & posuit super petrā, offerēs Dño,
qui facit mirabilia, ipse autem, & vxor eius
intuebantur. * Cumq; ascenderet flamma al- 20
taris in cēlum, Angelus Dñi pariter in flam-
ma ascendit. Quod cum vidissent Manue, &
vxor eius, promi ceciderunt in terram. * Et 21
ultra eis non apparuit Angelus Dñi, statim-
que intellexit Manue Angelum Dñi esse. * 22
Et dixit ad uxorem suam. Morte moriemur,
quia vidimus Deum: * Cui respondit mu- 23
lier: Si Dñs nos vellet occidere, de manibus
nostris holocaustum, & libamenta non su-
scipisset, nec ostendisset nobis hæc omnia,
neque ea, quæ sunt ventur, adixisset. * Pepe- 24
rit itaque filium, & vocauit nomen eius
Samson. Creuitque puer, & benedixit ei
Dominus. * Cœpitque Spiritus Domini 25
esse cum eo in caltris Dan inter Saraa, &
Elthaol.

C A P. X I V.

*Samson uxorem ducit Philistham; quam cum
viseret, leonem lacerauit, in cuius ore post-
modum reperta melle sumpsit ab eo parabola:
qua sodalibus proposita illi interpreta-
tionem per Samsonis uxorem intellexerunt.*

Descendit ergo Samson in Thamnatha, 1
vidensq; ibi mulierē de filiabus Philis-
thijm, * Ascendit, & nuntiavit patri suo, & 2
matri suæ, dicens: Vidi mulierē in Thamna-
tha de filiabus Philisthinorū: quam quæso,
vt mihi accipiaris uxorem. * Cui dixerunt 3
pater, & mater sua. Nunquid non est mulier
in filiabus fratrum tuorum, & in omni po-
pulo meo, quia vis accipere uxorem de Phi-
listhijm, qui incircūcisi sunt? Dixitq; Sāson
ad patrem suum. Hæc mihi accipe: quia pla-
cuit oculis meis. * Parentes autē eius nescie-
bant, quod res à Dño fieret, & quæreret oc-
casione contra Philisthijm, eo enim tēpore 4
Philisthijm dominabatur Israeli. * Descēdit
itaq; Samson cū patre suo, & matre in Thā-
natha. Cumq; venissent ad vineas oppidi, ap-
paruit catulus leonis seuus, & rugiens, &
occurrit ei. * Irruit autē Spiritus Dñi in Sā-
son, & dilacerauit leonē, quasi hædū in fru-

sta discerpēs, nihil omninō habens in manu:
& hoc patri, & matri noluit indicare. * De-
scenditq; & locutus est mulieri, quæ placue-
rat oculis eius. * Et post aliquot dies reuertēs
vt acciperet eam, declinauit, vt videret ca-
daver leonis, & ecce examen apū in ore leo-
nis erat, ac fauus mellis. * Quē cū sumpsisset
in manibus, comedebat in via, veniensq; ad
patrem suū, & matrem, dedit eis partē, qui
& ipsi comederunt: nec tamen eis voluit in-
dicare, quod mel de corpore leonis assump-
serat. * Descendit itaq; pater eius ad mulie-
rem, & fecit filio suo Samson conuiuium: sic
enim iuvenes facere consueuerāt. * Cū er-
go ciues loci illius vidissent eū, dederunt ei
sodales triginta, vt essent cum eo. * Quibus
locutus est Samson. Proponā vobis proble-
ma: quod si solueritis mihi intra septem dies
cōuiuij, dabo vobis triginta sindones, & to-
ridē tunicas: Sin autē non potuerit soluere,
vos dabitis mihi triginta sindones, & eiusdē
numeri tunicas. Qui responderūt ei: Propo-
ne problema, vt audiamus. * Dixitq; eis: De
comedēte exiuit cibus, & de forti egressa est
dulcedo: nec potuerūt per tres dies proposi-
tionē soluere. Cumq; adesset dies septimus,
dixerunt ad uxorem Sāson: Blādire viro tuo,
& suade ei, vt indicet tibi, quid significet
problema: quod si facere nolueris, incende-
mus te, & domū patris tui: an id circō voca-
bitis nos ad nuptias, vt spoliaretis? * Que fun-
debat apud Sāson lacrymas, & quærebatur
dicens: Odisti me, & nō diligis: idcirco pro-
blema, quod proposuisti filiis populi mei, nō
vis mihi exponere. At ille respondit: Patri
meo, & matri nolui dicere: & tibi indicare
potero? * Septem igitur diebus conuiuij fle-
bat ante eum: tandemq; die seprimo cum ei
esset molesta, exposuit. Quæ statim indica-
uit ciuibus suis. * Et illi dixerunt ei die sepi-
mo ante solis occubitus: Quid dulcius mel-
le, & quid fortius leone? Qui ait ad eos: Si nō
arassetis in vitula mea, non inuenissetis pro-
positionem meam. * Irruit itaq; in eum spi-
ritus Dñi, descenditq; a scalonem, & percus-
sit ibi triginta viros, quorum ablatas vestes
dedit ijs, qui problema soluerant. Iratusque
nimis ascendit in domum patris sui. * Vxor
autem eius accepit maritum vnum de ami-
cis eius, & pronubis.

C A P. X V.

*Trecentis vulpibus, & faculis Samson Philis-
thæorum segetes incendit, & fractis funibus
quibus ligatus erat, mille Philisthæos asini
maxilla prostravit, & cuius dentes molari,
aqua sitiēti fluxerunt.*

Post aliquantulū autē temporis, cum dies
triticeę messis instarent, venit Samson,
inuisere volens uxore suam, & attulit ei hē-
dum de capris. Cumq; cubiculū eius solito
vellet

vellet intrare, prohibuit eum pater illius, dicens: "Puravi, quod odisses eam, & ideo tradidi illā amico tuo, sed habet sororē, quā iunior, & pulchrior illa est, sit tibi pro ea vxor." Cui Samson respondit: Ab hac die non erit culpa in me cōtra Philisthæos: faciam enim vobis mala. "Perrexitq; & cepit trecētas vulpes, caudasq; earū iunxit ad caudas, & faces ligauit in medio: Quas igne succendens, dimisit, vt huc illucq; discurrerēt. Quæ statim perrexerūt in segetes Philisthinorū. Quibus succensis, & cōportatæ iam fruges, & adhuc stantes in stipula, concrematæ sunt, in tantū, vt vineas quoq; & oliueta flāma consumeret." Dixeruntq; Philisthijm: Quis fecit hanc rem? Quibus dictū est: Samson genere Thamnathij: quia tulit vxorem eius, & alibi tradidit, hæc operatus est. Ascenderuntq; Philisthijm: & cōbuserunt tam mulierem, quā patrem eius. "Quibus ait Samson: Licet hæc feceritis, tamen adhuc ex vobis expectam vltionem, & tunc quiescam." Percussitq; eos ingenti plaga, ita vt stupentes surā femori imponerent. Et descendens habitauit in spelunca petra: Etam. "Igitur ascendētes Philisthijm in terram Iudæ, castrametati sunt in loco, qui postea vocatus est Lechi, id est, maxilla, vbi eorum effusus est exercitus." Dixeruntq; ad eos de tribu Iudæ: Cur ascēdistis aduersum nos? Qui responderunt: Vt ligemus Sāson, venimus, & reddamus ei, quæ in nos operatus est. Descenderunt ergo tria milia virorū de Iudæ, ad specū silicis Etam,

dixeruntq; ad Samson: Nescis, quod Philisthijm imperent nobis? quare hoc facere voluisti? Quibus ille ait: Sicut fecerunt mihi, sic feci eis. "Ligare, inquit, te venimus, & tradere in manus Philisthinorū: Quibus Samson, Iurate, ait, & spondete mihi, quod non occidatis me." Dixerunt: Nō te occidemus, sed vinctum trademus. Ligaueruntque eum duobus nouis funibus, & tulerunt eum de petra Etam. "Qui cum venisset ad locū maxillæ, & Philisthijm vociferantes occurrissent ei, irritū Spiritus Dñi in eum: & sicut solent ad odore ignis lina consumi, ita vincula quibus ligatus erat, dissipata sunt, & soluta." Inuentamq; maxillam, id est, mandibulam asini, quæ iacebat, arripens, interfecit in ea mille viros. "Et ait: In maxilla asini, in mandibula pulli asinarum, deleui eos, & percussi mille viros." Cumq; hæc verba canens compleisset, proiecit mandibulam de manu, & vocauit nomē loci illius Ramath-lechi, quod interpretatur eleuatio maxillæ. "Sicitenq; valdē, clamauit ad Dñm, & ait, Tu dedisti in manu serui tui salutem hanc maximam, atq; victoriam: nē sici morior: incidamq; in manus incircumcisorum." Aperuit itaq; Dñs molarem dentem in maxilla asini, & egressæ sunt ex eo aquæ. Quibus haustus, refocillauit spiritum, & vires recepit. Idcirco appellatus est nomen loci illius, Fons inuocantis de maxilla, vsq; in presentem diem. "Iudicauitque Israel in diebus Philisthijm viginti annis."

C A P. XVI.

Samson, obseruantibus eum custodibus, portas Gazæ urbis in monte d. tulit: à Dalila autem, cui sapius illusus, cognita causa fortuitinis, deconsus, illuditur & excrucatur ab hostibus; quos tandem unā secum interemit, videlicet 3000. Philisthorum.

A Bije quoq; in Gazā, & vidit ibi mulierē meretricē, ingressusq; est ad eam. Quod cum audissent Philisthijm, & percrebuisse apud eos, intrasse vrbem Samson, circūdederunt eum, positis in porta ciuitatis custodibus: & ibi tota nocte cū silentio preloantes, vt factō manē exeuntē occiderent. Dormiuit autem Samson, vsq; ad mediū noctis: & inde

inde confurgens, apprehendit ambas portas cum postibus suis, & sera, impositasque humeris suis portauit ad verticem montis, qui respicit Hebron. * Post hæc amauit mulierem, quæ habitabat in Valle Sorec, & vocabatur Dalila. * Veneruntque ad eam principes Philisthinorum, atque dixerunt: Decipe eum, & discede ab illo, in quo habeat tantam fortitudinem, & quo modo eum superare valeamus, & victum affligere, quod si feceris, dabimus tibi singuli mille, & centum argenteos. * Locuta est ergo Dalila ad Samson: Dic mihi, obsecro, in quo sit tua maxima fortitudo, & quid sit, quo ligatus erumpere nequeas? * Cui respondit Samson: Si septem neruiceis funibus, necdum siccis, & adhuc humentibus ligatus fuero, infirmus ero, ut ceteri homines. * Attuleruntque ad eam satrapæ Philisthinorum septem funes, ut dixerat: quibus vinxit eum, * Latentibus apud se insidijs, & in cubiculo finem rei expectantibus, clamauitque ad eum: Philisthij super te Samson. Qui rupit vincula, quo modo si rumpat quis filum de stuppæ tortu putamine, cum odorem ignis acceperit: & non est cognitum, in quo esset fortitudo eius. * Dixitque ad eum Dalila: Ecce illusti mihi, & falsum locutus es: saltem nunc indica mihi, quo ligari debeas. * Cui ille respondit: Si ligatus fuero nouis funibus, qui nunquam fuerunt in opere, infirmus ero, & aliorum hominum similis. * Quibus rursus Dalila vinxit eum, & clamauit: Philisthij super te Samson, in cubiculo insidijs præparatis. Qui ita rupit vincula, quasi fila telarum. Dixitque Dalila rursus ad eum: Usquequò decipis me, & falsum loqueris? ostende, quo vinciri debeas. * Cui respondit Samson: Si septem crines capitis mei cum licio plexeris, & clausum his circumligatum terræ fixeris, infirmus ero. Quod cum fecisset Dalila, & dixit ad eum: Philisthij super te Samson. Qui confurgens de somno extraxit clausum cum crinibus, & licio. * Dixitque ad eum Dalila: Quo modo dicis, quod amas me, cum animus tuus non sit mecum? Per tres vices mentitus es mihi, & nolui dicere, in quo sit maxima fortitudo tua. * Cumque molesta esset ei, & per multos dies iugiter adhereret, spatium ad quietem non tribuens, defecit anima eius, & ad mortem usque lassata est. * Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad eam: Ferrum nunquam ascendit super caput meum, quia nazareus, id est, consecratus Deo sum de utero matris meæ: si rasum fuerit caput meum, recedet à me fortitudo mea, & deficiam, eroque sicut ceteri homines. * Vidensque illa, quod confessus ei esset omnem animum suum, misit ad Principes Philisthinorum, ac mandauit: Ascendite adhuc semel, quia nunc mihi aperuit cor suum. Qui ascenderunt, assumpta pecunia, quam promiserant. * At

illa dormire eum fecit super genua sua, & in sinu suo reclinare caput. Vocauitque totorem, & rasit septem crines eius, & cepit abigere eum, & à se repellere: statim enim ab eo fortitudo discessit. * Dixitque Philisthij super te Samson. Qui de somno confurgens, dixit in animo suo: Egrediar sicut ante feci, & me excusam, nesciens, quod recessisset ab eo Dominus. * Quem cum apprehendissent Philisthij, statim eruerunt oculos eius, & duxerunt Gazam victum catenis, & clausum in carcere molester fecerunt. * Iamque capilli eius renasci coeperant, * Et principes Philisthinorum conuenerunt in vnum, ut immolarent hostias magnificas Dagon deo suo, & epularentur, dicentes: Tradidit deus noster inimicum nostrum Samson in manus nostras. * Quod etiam populus videns, laudabat deum suum, eademque dicebat. Tradidit deus noster aduersarium nostrum in manus nostras, qui deleuit terram nostram, & occidit plurimos. * Latantesque per conuiuia, sumptis iam epulis, præceperunt, ut vocaret Samson, & ante eos luderet. Qui adductus de carcere ludebat ante eos, feceruntque eum stare inter duas columnas. * Qui dixit puero regenti gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas, quibus omnis imminet domus, & reclinet super eas, & paululum requiescam. * Domus autem erat plena virorum, ac mulierum, & erant ibi omnes principes Philisthinorum, ac de tecto, & solario circiter tria millia utriusque sexus spectantes ludentem Samson, * At ille inuocato Domino ait: Domine Deus, memento mei, & redde mihi nunc fortitudinem pristinam Deus meus, ut vlciscar me de hostibus meis, & pro amissione duorum luminum vnam vlcionem recipiam. * Et apprehendens ambas columnas, quibus innitebatur domus, alteramque earum dextera, & alteram laeva tenens, * Ait: Moriatur anima mea cum Philisthij: concussisque fortiter columnis, cecidit domus super omnes principes, & ceteram multitudinem, quæ ibi erat: multoque plures interfecit moriens, quam ante vitius occiderat. * Descendentes autem fratres eius, & vniuersa cognatio tulerunt corpus eius, & sepelierunt inter Saraa, & Elthaol in sepulchro patris sui Manue: iudicauitque Israel viginti annis.

C A P. X V I I.

Mater Michæ confluxit ipsi de seruato argento idolum: cui ille primo filium suum, deinde Leuitem Bethlomitam præfecit sacerdotem.

Fuit eo tempore vir, quidam de monte Ephraim nomine Michas. * Qui dixit matri suæ: Mille, & centum argenteos, quos separaueras tibi, & super quibus me audiente iuraueras, ecce ego habeo, & apud me sunt. Cui illa respondit: Benedictus filius meus Domino.

N

* Red.

* Reddidit ergo eos matri suæ, quæ dixerat ei: Consecraui, & voui hoc argentū Dño, ut de manu mea suscipiat filius meus, & faciat sculpsile, atq; conflatile: & nunc trado illud tibi. * Reddidit igitur eos matri suæ: quæ tulit ducentos argenteos, & dedit eos argentario, ut faceret ex eis sculpsile, atq; conflatile, quod fuit in domo Michæ. * Qui ædiculam quoq; in ea Deo separauit, & fecit ephod, & theraphim, id est, vestem sacerdotalem, & idola: impleuitq; vnius filiorum suorum manū, & factus est ei sacerdos. * In diebus illis non erat rex in Israel, sed vnusquisq; quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat. * Fuit quoq; alter adolescens de Bethlehem Iuda, ex cognatione eius: eratq; ipse Leuites, & habitabat ibi. * Egrediusq; de ciuitate Bethlehem,

peregrinari voluit, vbicunq; sibi commodū reperisset. Cūq; venisset in montē Ephraim, iter faciens, & declinasset parumper in domum Michæ, * Interrogatus est ab eo, vnde venisset. Qui respondit: Leuita sum de Bethlehem Iuda, & vado, ut habitem, vbi potuerō. & vtile mihi esse perspexero. * Dixitq; Michas: Mane apud me, & esto mihi parens, ac sacerdos: daboq; tibi per annos singulos decem argenteos, ac vestem duplicem, & quæ ad victum sunt necessaria. * Acquieuit, mansit apud hominem, fuitque illi, quasi vnus de filijs. * Impleuitque Michas manum eius, & habuit puerum sacerdotem apud se. * Nunc scio, dicens, quod benefaciet mihi Deus habenti Leuitici generis sacerdotem.

C A P. X V I I I.

Missi primum exploratoribus, secuti postea sunt sexcenti viri de tribu Dan, quærentes sibi possessionem: & ablato Michæ idolo cum sacerdote, urbem Lais vi capientes inhabitauerunt.

IN diebus illis nō erat rex in Israel, & tribus Dan quærebat possessionē sibi, ut habitaret in ea: vsq; ad illū enim diem inter ceteras tribus sortem non acceperat. * Miserūt ergo filij Dan, Itirpis, & familia suæ, quinq; viros fortissimos de Saraa, & Esthaol, ut explorarent terram, & diligenter inspicerēt: dixeruntq; eis: Ite, & considerate terrā. Qui cū pergentes venissent in montē Ephraim, & intraissent domum Michæ: requieuerūt ibi: * Et agnoscētes vocē adolescentis Leuitæ, & videntēq; illius diuersorio, dixerunt ad eum: Quis te huc adduxit? Quid hic agis? quam ob causam huc venire voluisti? * Qui respondit eis: Hæc, & hæc præstitit mihi Michas, & me mercede conduxit, ut sim ei sacerdos. * Rogauerunt autem eum, ut cōsuleret Dñm, ut scire possent, an prospero itinere pergeret,

& res haberet effectū. * Qui respōdit eis: Ite in pace, Dñs respicit viam vestram, & iter, quo pergitis. * Eūtes igitur quinq; viri venerunt Lais: videruntq; populū habitantē in ea absq; vllō timore iuxta consuetudinem Sidoniorū, securum, & quietum, nullo ei penitus resistente, magnarumq; opum, & procul à Sidone, atq; è cūctis hominibus separatū. * Reuersiq; ad fratres suos in Saraa, & Esthaol, & quid egissent fulcitantibus responderunt: * Surgite, ascendamus ad eos: vidimus enim Terram valdē opulentam, & vberem: nolite negligere, nolite cessare, eamus, & possideamus eam, nullus erit labor. * Intrabimus ad securos, in regionem latissimā, traderq; nobis Dñs locum, in quo nullius rei est penuria, eorum, quæ gignuntur in terra. * Profecti igitur sunt de cognatione Dan, id est, de Saraa, & Esthaol, sexcēti viri accincti armis bellicis. * Ascendentesq; manserunt in Cariathiarim Iudæ: qui locus, ex eo tempore, Caltrorū Dan nomen accepit, & est post tergum Cariathiarim. * Inde transierunt in montē Ephraim. Cūq; venissent

nissent ad domū Michæ, *Dixerunt quinq; 14
viri, qui prius missi fuerant ad consideran-
dā Terram Lais, ceteris fratribus suis: No-
stis, quod in domibus istis sit ephod, & the-
raphim, & sculptile, atq; conflatile: videte,
quid vobis placeat. *Et cum paululū decli- 15
nassent, ingressi sunt domū adolescentis Le-
uite, qui erat in domo Michæ: salutauerūtq;
eum verbis pacificis. *Sexcenti autem viri 16
ita vt erant armati, stabant ante ostiū. *At 17
illi, qui ingressi fuerant domū iuuenis, scul-
ptile, & ephod, & theraphim, atq; conflatile
tollere nitebantur, & sacerdos stabat ante
ostium, sexcentis viris fortissimis haud pro- E
cul expectantibus. *Tulerunt igitur, qui in- 18
trauerant sculptile, ephod, & idola, atq; con-
flatile. Quibus dixit sacerdos: Quid facitis? 19
Cui respōderunt: Tace, & pone digitum su-
per os tuum: veniq; nobiscum, vt habeamus
te patrem, ac sacerdotem. Quid tibi melius
est, vt sis sacerdos in domo vnius viri, an in
vna tribu, & familia in Israel? *Quod cum 20
audisset, acquieuit sermonibus eorum, &
tulit Ephod, & idola, ac sculptile, & profe-
ctus est cum eis. *Qui cum pergerēt, & ante 21
se ire fecissent paruulos, ac iumenta, & om-
ne, quod erat pretiosum. *Et iā a domo Mi- 22
chæ essent procul, viri qui habitabāt in edi-
bus Michæ conclamantes secuti sunt, *Et 23
post tergum clamare ceperunt. Qui eum re-
spexissent, dixerunt ad Michā: Quid tibi vis? F
cur clamas? Qui respōdit: Deos meos, quos 24
mihi feci, tulistis, & sacerdotem, & omnia,
quæ habeat, & dicitis: Quid tibi est? *Dixe- 25
runtq; ei filij Dan: Caue, ne vltra loquaris ad
te viri animo concitati, & ipse cum omni
domo tua pereas. *Et sic cēpto itinere per- 26
rexerunt. Videns autem Michas, quod for-
tiores se essent, reuersus est in domum suā.
*Sexcenti autem viri tulerunt sacerdotem, 27
& quæ supra dicimus: veneruntq; in Lais ad
populum quiescentem, atq; securum, & per-
cusserunt eos in ore gladij: urbemq; incēdio
tradiderunt, *Nullo penitus ferente præsi- 28
dium, eo quod procul habitarent a Sidone, G
& cum nullo hominū haberent quidquam
societatis, ac negotij. Erat autem ciuitas si-
ta in regione Rohob: quam rursus extruē-
tes habitauerunt in ea, *Vocato nomine ci- 29
uitatis Dan, iuxta vocabulum patris sui,
quem genuerat Israel, quæ prius Lais dice-
batur. *Posueruntque sibi sculptile, & Iona. 30
than filium Gersam filij Moyfi, ac filios
eius sacerdotes in tribu Dan, vsque ad diem
captiuitatis suæ. Mansitque apud eos ido-
lum Michæ omni tempore, quo fuit domus
Dei in Silo. in diebus illis non erat rex in
Israel.

C A P. XIX.

*Cum Leuita suam uxorem a parentum domo
reduceret, ipsa a Gabaonitis, qui tribus erant
Beniamin, prodigiosa libidine extincta, ma-
ritus in duodecim partes corpore secto ad sin-
gulas tribus singulas portiones misit, ad infan-
dū scelus vlciscendū reliquas tribus euocans.*

Fuit quidam vir Leuitas habitans in la-
tere montis Ephraim, qui accepit vxo-
rem de Bethlehēm Iuda: *Quæ reliquit eū,
& reuersa est in domum patris sui in Beth-
lehēm, mansitq; apud eum quatuor mensi-
bus. *Secutusq; est eam vir suus, volens recō-
ciliari ei, atq; blandiri, & secum reducere,
habens in comitatu puerum, & duos asinos:
quæ suscepit eum, & introduxit in domum
patris sui. Quod cum audisset focer eius, eū-
que vidisset, occurrit ei lætus, *Et amplexa-
tus est hominem. Mansitq; gener in domo
foceri tribus diebus, comedens cum eo, &
bibens familiariter. *Die autem quarto de
nocte confurgens, proficisci voluit. quem
tenuit focer, & ait ad eum: Gusta prius pau-
xillum panis, & conforta stomachum, & sic
proficisceris. *Sederuntq; simul, ac comede-
runt, & hiberunt. Dixitq; pater puellæ ad ge-
nerum suū: Quæso te, vt hodie hic maneat,
pariterq; lætemur. *At ille confurgens, cœ-
pit velle proficisci. Et nihilominus obnixē
eum focer tenuit, & apud se fecit manere. *
Manē autem factō, parabat Leuitas iter. Cui
focer rursus: Oro te, inquit, vt paululū cibi
capias, & assumptis viribus, donec incre-
scat dies, postea proficiscaris. Comederunt
ergo simul. *Surrexitq; adolescens, vt perge-
ret cum vxore sua, & puero. Cui rursus lo-
cutus est focer: Considera, quod dies ad oc-
casum decliuior sit, & propinquat ad vespē-
rum: manē apud me etiam hodie, & duc lē-
tum diem, & cras proficisceris, vt vadas in
domum tuam. *Noluit gener acquiescere
C sermonibus eius: sed statim perrexit, & ve-
nit contra Iebus, quæ altero nomine voca-
tur Ierusalem, ducens secum duos asinos
& onustos, & concubinam. *Tamq; erant iuxta
Iebus, & dies mutabatur in noctem: dixitq;
puer ad dominū suum: Veni, obsecro, decli-
nemus ad urbem Iebusorū, & maneamus
in ea. *Cui respondit dominus: Nō ingrediar
oppidum gentis alienæ, quæ non est de filiis
Israel, sed transibo vsq; Gabaa: *Et cum illuc
peruenero, manebimus in ea, aut certē in vr-
be Rama. *Transferunt ergo Iebus, & cēptū
carpebant iter, occubuitq; eis sol iuxta Ga-
baa, quæ est in tribu Beniamin: Diuerterūt-
que ad eam, vt manerent ibi. Quo cum in-
D trassent, sedebant in platea ciuitatis, & nul-
lus eos recipere voluit hospitio. *Et ecce,
apparuit homo senex, reuertens de agro, &
de opere suo vespēri, qui & ipse de monte

erat Ephraim, & peregrinus habitabat in Gabaa. homines autem regionis illius erant filij Iemini. * Eleuatq; oculis, vidit senex se-
dētem hominem cum sarcinulis suis in platea ciuitatis: & dixit ad eum: Vnde venis? & quo vadis? * Qui respondit ei: Profecti sumus
de Bethlechem Iuda, & pergimus ad locum nostrum, qui est in latere montis Ephraim, vnde ieramus in Bethlechem: & nunc vadimus ad domum Dei, nullusque sub tectum suum nos vult recipere. * Habentes paleas, & foenum in asinorum pabulum, & panem, ac vinum in meos, & ancillæ tuæ vsus, & pueri, qui mecum est: nulla re indigemus nisi hospitio: * Cui respondit senex: Pax tecū sit, ego præbebo omnia, quæ necessaria sunt: tantum, quæso, ne in platea maneat. * Intro-
duxitq; eum in domum suam, & pabulum asinis præbuit: ac postquam lauerunt pedes suos, recepit eos in conuiuium. * Illis epulantibus, & post laborem itineris, cibo, & potu reficientibus corpora, venerunt viri ciuitatis illius, filij Belial (idest, absq; ingo) & circumdantes domum senis, fores pulsare coeperunt, clamantes ad dominum domus, atq; dicentes: Educ virum, qui ingressus est domum tuam, vt abutamur eo. * Egressusq;
est ad eos senex, & ait: Nolite fratres, nolite facere malum hoc; quia ingressus est homo, hospitiū meum, & cessare ab hac stultitia: * Habeo filiam virginem, & hic homo habet concubinam, educam eas ad vos, vt humilietis eas, & vestram libidinem complearis, tantum, obsecro, ne scelus hoc cōtra naturam operemini in virum. * Nolebant acquiescere sermonibus illius. quod cernens homo, eduxit ad eos concubinam suam, & eis tradidit illudendam: qua cum rota nocte abusi essent, dimiserunt eam manē. * At mulier, recedentibus tenebris, venit ad ostium domus, vbi manebat dominus suus, & ibi corruit. * Manē factō, surrexit homo, & aperuit ostiū, vt cēptam expleret viam: & ecce concubina eius iacebat ante ostiū sparsa in limine manibus. * Cui ille, putans eam quiescere, loquebatur: Surge, & ambulemus. Qua nihil respondente, intelligens, quod erat mortua: tulit eam, & imposuit asino, reuersusque est in domum suam. * Quam cum esset ingressus, arripuit gladium, & cadauer vxoris cum ossibus suis in duodecim partes, ac frustra concidens, misit in duodecim terminos Israel. * Quod cum vidissent singuli, concitabant: Nunquam res talis facta est in Israel, ex eo die, quo ascenderunt patres nostri de Ægypto, vsque in præsens tempus, ferte sententiam, & in commune decernite, quid facto opus sit.

* Gen. 19. b.
5.

Ob hoc scelus pugnautes reliqua tribus aduersus Beniamin, semel, atque iterum bello inferiores, tertioque committentes iussu Domini pralium, tribum illam, præter sexcentos, qui in solitudinem fugerant, penitus delenerunt.

Egressi itaq; sunt omnes filij Israel, & praeiter congregati, quasi vir vnus, de Dan vsque Bersabee, & terra Galaad, ad Dñm in Maspha: * Omnesque anguli populorum, & cunctæ tribus Israel in Ecclesiam populi Dei conuenerunt, quadringenta millia perditum pugnatorum. (Nec latuit filios Beniamin, quod ascendissent filij Israel in Maspha.) Interrogatusq; Lenita, maritus mulieris interfectæ, quomodo tantum scelus perpetratum esset, * Respondit: Veni in Gabaa Beniamin cum vxore mea, illucque diueri: Et ecce homines ciuitatis illius circumdederunt nocte domum, in qua manebam, volentes me occidere, & vxorem meam incredibili furore libidinis vexantes, deniq; mortua est. * Quam arreptam, in frustra concidi, misiq; partes in omnes terminos possessionis vestræ: quia nunquam tantum nefas, & tam grande piaculum factum est in Israel. * Adestis omnes filij Israel, decernite, quid facere debeatis. * Stansque omnis populus, quasi vnus hominis sermone respondit: Nō recedemus in tabernacula nostra, nec suam quisquam intrabit domum: * Sed hoc cōtra Gabaa in commune faciamus. * Decem viri eligantur ē centum ex omnibus tribubus Israel, & centum de mille, & mille de decem millibus, vt comportent exercitui cibaria, & possimus pugnare cōtra Gabaa Beniamin, & reddere ei pro scelere, quod meretur. * Conuenitq; vniuersus Israel ad ciuitatem, quasi homo vnus, eadem mente, vnoq; consilio. * Et miserunt nuntios ad omnem tribum Beniamin, qui dicerent: Cur tantū nefas in vobis repertum est? Tradite homines de Gabaa, qui hoc flagitium perpetrarunt, vt moriantur, & auferatur malum de Israel. Qui noluerunt fratrum suorum filiorum Israel audire mandatum: * Sed ex cunctis vrbibus, quæ fortis suæ erant, conuenerunt in Gabaa, vt illis ferrent auxilium, & contra vniuersum populum Israel dimicarent. Inuentique sunt viginti quinque millia de Beniamin educentium gladium, præter habitatores Gabaa, * Qui septingenti erant viri fortissimi, ita sinistra, vt dextra præliantes: & sic fundis lapides ad certum iacentes, vt capillum quoque possent percutere, & nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur. * Virorum quoque Israel, absque filiis Beniamin, inuenta sunt quadringenta millia educentium gladios, & paratorum ad pugnam: * Qui surgentes venerunt in do-

in domum Dei, hoc est, in Silo: consulueruntque Deum, atque dixerunt: Quis erit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Benjamin? Quibus respondit Dominus: Iuda sit dux vester. * Statimque filij Israel surgentes mane, castramentati sunt iuxta Gabaa. * Et inde procedentes ad pugnam contra Benjamin, urbem oppugnare coeperunt. * 21 Egressique filij Benjamin de Gabaa, occiderunt de filiis Israel die illo viginti duo millia virorum. * Rursum filij Israel, & fortitudine, & numero confidentes, in eodem loco, in quo prius certauerant, aciem direxerunt. * 23 Ita tamen, ut prius ascenderent, & starent coram Domino, usque ad noctem: consulerentque eum, & dicerent: Debeo ultra procedere ad dimicandum contra filios Benjamin fratres meos, an non? Quibus ille respondit: Ascendite ad eos, & inite certamen. * Cumque filij Israel altera die contra filios Benjamin ad prelium processissent, * Eruperunt filij Benjamin de portis Gabaa: & occurrentes eis, tanta in illos caede bacchati sunt, ut decem, & octo millia virorum educentium gladium prosternerent. * Quamobrem omnes filij Israel venerunt in domum Dei, & sedentes stabant coram Domino: ieiunaueruntque die illo, usque ad vesperam, & obtulerunt ei holocausta, atque pacificas victimas, * Et super statu suo interrogauerunt. Eo tempore ibi erat arca foederis Dei. * Et Phinees filius Eleazari filij Aarō prepositus domus. Consuluerunt igitur Dominum, atque dixerunt: Exire ultra debemus ad pugnam contra filios Benjamin fratres nostros, an quiescere? Quibus ait Dominus. Ascendite, cras enim tradā eos in manus vestras. * Posueruntque filij Israel insidias per circuitum urbis Gabaa: * Et tertia vice, sicut semel, & bis, contra Benjamin exercitum produxerunt. * Sed & filij Benjamin audacter eruperunt de ciuitate, & fugientes aduersarios longius persecuti sunt, ita ut vulneraret ex eis sicut primo die, & secundo, & caderent per duas semitas vertentes terga, quarum una ferebatur in Bethel, & altera in Gabaa, atque prosternerent triginta circiter viros: * Putauerunt enim solito eos more cedere. Qui fugam arte simulantes, inierunt consilium, ut abstraherent eos de ciuitate, & quasi fugientes ad supradictas semitas perducerent. * Omnes itaque filij Israel surgentes de sedibus suis, tetenderunt aciem in loco, qui vocatur Baal thamar. Insidiae quoque, quae circa urbem erant, paulatim se aperire coeperunt, * Et ab Occidentali urbis parte procedere. Sed & alia decem millia virorum de vniuerso Israel, habitatores urbis ad certamina prouocabant, Ingrauatumque est bellum contra filios Benjamin, & non intellexerunt, quod

35 ex omni parte illis instaret interitus. * Percussitque eos Dominus in conspectu filiorum Israel, & interfecerunt ex eis in illo die viginti quinque millia, & ceterum viros, omnes bellatores, & educetes gladium. * Filij autem Benjamin, cum se inferiores esse vidissent, coeperunt fugere. Quod cernentes filij Israel, dederunt eis ad fugiendum locum, ut ad preparatas insidias deuenirent, quas iuxta urbem posuerant. * Qui cum repente de latibulis surrexissent, & Benjamin terga cedentibus daret, ingressi sunt ciuitatem, & percusserunt eam in ore gladii. * Signum autem dederant filij Israel his, quos in insidijs collocauerant, ut postquam urbem coepissent, ignem accenderent: ut ascendente in altum fumo, captam urbem demonstrarent. Quod cum cernerent filij Israel in ipso certamine positi (putauerunt enim filij Benjamin eos fugere, & instantius persequerentur, cæsis de exercitu eorum triginta viris.) * Et viderent, quasi columnam fumi de ciuitate conscendere: Benjamin quoque aspiciens retro, cum captam cerneret ciuitatem, & flamas in sublime ferri: * Qui prius simulauerant fugam, versa facie fortius resistebant. Quod cum vidissent filij Benjamin, in fugam versi sunt. * Et ad viam deserti ire coeperunt, illuc quoque eos aduersarii persequentibus: sed & hi, qui urbem succenderant, occurrunt eis. * Atque ita factum est, ut ex utraque parte ab hostibus caderentur, nec erat vlla requies morientium. Ceciderunt, atque prostrati sunt ad Orientalem plagam urbis Gabaa. * Fuerunt autem, qui in eodem loco interfecti sunt, decem, & octo millia virorum, omnes robustissimi pugnatores. * Quod cum vidissent, qui remanserant de Benjamin, fugerunt in solitudinem: & pergebant ad petram, cuius vocabulum est Remmon. In illa quoque fuga palantes, & in diuersa tendentes, occiderunt quinque millia virorum. Et cum ultra tenderent, persecuti sunt eos, & interfecerunt etiam alia duo millia. * Et sic factum est, ut omnes, qui ceciderant de Benjamin in diuersis locis, essent viginti quinque millia, pugnatores ad bella promptissimi. * Remanserunt itaque de omni numero Benjamin, qui euadere, & fugere in solitudinem potuerunt, sexcenti viri: sederuntque in petra Remmon mensibus quatuor. * Regressi autem filij Israel, omnes reliquias ciuitatis, à viris usque ad iumenta, gladio percusserunt, cunctasque vrbes, & viculos Benjamin vorax flamma consumpsit.

C A P. X X I.

*Instauratur tribus Benjamin ex 400. virginibus in eade habitatorum Iabes Galaad re-
seruatis, & extractis ducentium choros in Si-
lo virginibus.*

Irauerunt quoque filij Israel in Maspha, & dixerunt: Nullus nostrum dabit filijs Benjamin de filiabus suis uxorem. * Veneruntque omnes ad domum Dei in Silo, & in conspectu eius sedentes, usque ad vesperam, leuauerunt vocem, & magno ululatu coeperunt flere, dicentes: * Quare Domine Deus Israel factum est hoc malum in populo tuo, ut hodie una tribus auferretur ex nobis? * Altera autem die diluculo confurgentes, extruxerunt altare: obtuleruntque ibi holocausta, & pacificas victimas, & dixerunt: * Quis non ascendit in exercitu Domini de vniuersis tribubus Israel? Grandi enim iuramento se constringerant, cum essent in Maspha, interfici eos, qui defuissent. * Ductique poenitentia filij Israel super fratre suo Benjamin, ceperunt dicere: Ablata est tribus una de Israel, * Vnde uxores accipient? omnes enim in commune iurauimus, non daturus nos his filias nostras. * Idcirco dixerunt: Quis est de vniuersis tribubus Israel, qui non ascendit ad Dominum in Maspha? Et Ecce inuenti sunt habitatores Iabes Galaad in illo exercitu non fuisse, * (Eo quoque tempore cum essent in Silo, nullus ex eis ibi repertus est.) * Miserunt itaque decem millia, viros robustissimos, & praeceperunt eis: Ite, & percutite habitatores Iabes Galaad in ore gladii, tam uxores, quam paruulos eorum. * Et hoc erit, quod obseruare debebitis: Omne generis masculini, & mulieres, quae cognouerunt viros, interficite, virgines autem reseruate, * Inuentaeque sunt de Iabes Galaad quadringentae virgines, quae nescierunt viri thorum, & adduxerunt eas ad castra in Silo, in Terram Chanaan. * Miseruntque nuntios ad filios

* Num. 31. 4.
37.

Beniamin, qui erant in petra Remmon, & praeceperunt eis, ut eos susciperent in pace. 14 * Veneruntque filij Benjamin in illo tempore, & datae sunt eis uxores de filiabus Iabes Galaad: alias autem non repererunt, quas simili modo traderent. * Vniuersusque Israel valde doluit, & egit poenitentiam super in- 16 terfectione vnius tribus ex Israel. * Dixeruntque maiores natu: Quid faciemus reliquis, qui non acceperunt uxores? omnes in Benjamin foeminae conciderunt, * Et magna nobis cura, ingentiq; studio providendum est, ne una tribus deleatur ex Israel: * Filias enim nostras eis dare non possumus, con- 18 stricti iuramento, & maledictione, qua diximus: Maledictus, qui dederit de filiabus suis uxorem Benjamin. * Coeperuntque con- 19 filium, atque dixerunt: Ecce solemnitas Domini est in Silo anniuersaria, quae sita est ad Septentrionalem vrbis Bethel, & ad Orientalem plagam vir, quae de Bethel tendit ad Sichimam, & ad meridiem oppidi Lebona. 20 * Praecepitque filijs Benjamin, atque dixerunt: 21 Ite, & latitate in vineis. * Cumque videritis filias Silo ad ducendos choros ex more procedere, exite repente de vineis, & rapite ex eis singuli uxores singulas, & pergite in Ter- 22 ram Benjamin. Cumque venerint patres earum, ac fratres, & aduersum vos queri ceperint, atque iurgari, dicemus eis: Misere mini eorum: non enim rapuerunt eas iure bellantium, atque victorum, sed rogantibus, ut acciperet, non dedistis, & a vestra parte peccatum est. 23 Feceruntque filij Benjamin, ut sibi fuerat imperatum, & iuxta numerum suum, rapuerunt sibi de his, quae ducebant choros, uxores singulas: abieruntque in possessionem suam, & di- 24 ficantes vrbes, & habitantes in eis. * Filij quoque Israel reuersi sunt per tribus, & familias in tabernacula sua. In diebus illis non erat rex in Israel: sed unusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat.

CAPVT PRIMVM.

Elimelech Bethlehumita pro nimia fame cum vxore Noemi, ac duobus filijs in Terram Moab concedit; quæ una cum filijs mortuo Noemi cum Ruth nuru sua in Bethlehem reuertens, non vult vocari Noemi, sed Mara.

IN diebus vnius iudicis, quādo iudices præerant, facta est A fames in terra. Abiitque homo de Bethlehem Iuda, vt peregrinaretur in regione Moabitude cum vxore sua, ac duobus liberis. * Ipse vocabatur Elimelech, & vxor eius Noemi: & duo filij, alter Mahalon, & alter Chelion, Ephrathæi de Bethlehem Iuda. Ingressiq; regionem Moabitidem, morabantur ibi. * Et mortuus est Elimelech maritus Noemi: remansitq; ipsa cum filijs. * Qui acceperunt vxores Moabitudas, quarum vna vocabatur Orpha, altera vero Ruth. Manseruntq; ibi decem annis. * Et ambo mortui sunt, Mahalon videlicet, & Chelion: remansitq; mulier orbata duobus liberis, ac marito. * Et surrexit, vt in patriam pergeret, cum vtraq; nuru sua, de regione Moabitude: audierat enim, quod respexisset Dñs populum suum, & dedisset eis escas. * Egressa est itaq; de loco peregrinationis fug, cum vtraque nuru: & iam in via reuertendi posita in Terram Iuda, * Dixit ad eas: Ite in domum matris vestræ, faciat vobiscum Dñs misericordiam, sicut fecistis cum mortuis, & mecum. * Dct vobis inuenire requiem in domibus virorum, quos sortituræ estis. Et oscularæ est eas. Quæ elevata voce flere cœperunt, * Et dicere: Tecum pergemus ad populum tuum. * Quibus illa respondit: Reuertimini filij mei, cur venitis mecum: non vltra habeo filios in vtero meo, vt viros ex me sperare possitis? * Reuertimini filij meæ, & abite: iam enim senectute confecta sum, nec apta vinculo coniugali etiam si possem hac nocte concipere, & parere filios. * Si eos exspectare velitis, donec crescant, & annos pubertatis impleant, ante exitis vetulæ, quam nubatis. Nolite, quæso, filia meæ: quia vestra angustia magis me premit, & egressa est manus Dñi contra me. * Eleuata igitur voce, rursus flere cœperunt: Orpha oscularæ est locum, ac reuersa est: Ruth adhæsit locui fug. * Cui dixit Noemi: En reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad deos suos, vade cum ea. * Quæ respondit: Ne aduersaris mihi, vt relinquam te, & abeam: quocunq; enim perxeris, pergam: & vbi morata fueris, & ego pariter morabor. Populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus. * Quæ te terra morientem suscepit, in ea moriar: ibiq; locum accipiam sepulture. Hæc mihi faciat Dñs, & hæc addat, si non sola mors me & te separauerit. * Videns ergo Noemi, quod obstinato animo Ruth decessuisset secum pergere, aduersari noluit, nec ad suos vltra reditum persuaderet: * Profectaq; sunt simul, & venerunt in Bethlehem. Quibus urbem ingressis, velox apud cunctos fama percrebuit: dicebantq; mulieres: Hæc est illa Noemi. * Quibus ait: Ne vocetis me Noemi (id est, pulchram) sed vocare me Mara (id est, amaram) quia amaritudine valde repleuit me Omnipotens. * Egressa sum plena, & vacuum reduxit me Dñs. Cur ergo vocatis me Noemi, quam Dominus humiliavit, & affixit Omnipotens? * Venit ergo Noemi cum Ruth Moabitude nuru sua, de terra peregrinationis suæ:

tra habeo filios in vtero meo, vt viros ex me sperare possitis? * Reuertimini filij meæ, & abite: iam enim senectute confecta sum, nec apta vinculo coniugali etiam si possem hac nocte concipere, & parere filios. * Si eos exspectare velitis, donec crescant, & annos pubertatis impleant, ante exitis vetulæ, quam nubatis. Nolite, quæso, filia meæ: quia vestra angustia magis me premit, & egressa est manus Dñi contra me. * Eleuata igitur voce, rursus flere cœperunt: Orpha oscularæ est locum, ac reuersa est: Ruth adhæsit locui fug. * Cui dixit Noemi: En reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad deos suos, vade cum ea. * Quæ respondit: Ne aduersaris mihi, vt relinquam te, & abeam: quocunq; enim perxeris, pergam: & vbi morata fueris, & ego pariter morabor. Populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus. * Quæ te terra morientem suscepit, in ea moriar: ibiq; locum accipiam sepulture. Hæc mihi faciat Dñs, & hæc addat, si non sola mors me & te separauerit. * Videns ergo Noemi, quod obstinato animo Ruth decessuisset secum pergere, aduersari noluit, nec ad suos vltra reditum persuaderet: * Profectaq; sunt simul, & venerunt in Bethlehem. Quibus urbem ingressis, velox apud cunctos fama percrebuit: dicebantq; mulieres: Hæc est illa Noemi. * Quibus ait: Ne vocetis me Noemi (id est, pulchram) sed vocare me Mara (id est, amaram) quia amaritudine valde repleuit me Omnipotens. * Egressa sum plena, & vacuum reduxit me Dñs. Cur ergo vocatis me Noemi, quam Dominus humiliavit, & affixit Omnipotens? * Venit ergo Noemi cum Ruth Moabitude nuru sua, de terra peregrinationis suæ:

uersa est in Bethlehem, quando primum hordea metebantur.

C A P. I I.

Ruth pressa fame, spicas in agro Booz affinis sui colligens, gratiam apud eum inuenit, & lata vespere ad socrum reuersa, multum frumenti, & de ciborum reliquijs ei offert.

ERat autem viro Elimelech consanguineus, homo potens, & magnarum opū, A nomine Booz. * Dixitq; Ruth Moabitidis ad socrum suam: Si iubes, vadam in agrum, & colligam spicas, quæ fugerint manus metētium, vbicunq; clementis in me patris familias reperero gratiam. Cui illa respondit: Va, de filia mea. * Abijt itaq; & colligebat spicas post terga metētium. Accidit autem, vt ager ille haberet dominum nomine Booz, qui erat de cogitatione Elimelech. * Et ecce, ipse veniebat de Bethlehem, dixitq; messoribus: Dñs vobiscum. Qui responderunt ei: Benedicat tibi Dñs. Dixitq; Booz iuueni, qui messoribus præerat: Cuius est hæc puella? * Cui respondit: Hæc est Moabitidis, quæ venit cum Noemi, de regione Moabitide, * Et rogauit, vt spicas colligeret remanentes sequēs messorum vestigia: & de manè vsq; nunc stat in agro, & ne ad momentum quidem domum reuersa est. * Et ait Booz ad Ruth: Audi filia, ne vadas in alterum agrum ad colligendum, nec recedas ab hoc loco: sed iungere puellis meis, * Et vbi messuerint, sequere. Mandauit enim pueris meis, vt nemo molestus sit tibi: sed etiam si sitieris, vade ad sarcinulas, & bibe aquas, de quibus & pueri bibunt. * Quæ cadens in faciem suam, & adorans super terram, dixit ad eum: Vnde mihi hoc, vt inuenirem gratiam ante oculos tuos, & nosse me dignareris peregrinam mulierem? * Cui ille respondit: Nuntiata sunt mihi omnia, quæ feceris socroi tuæ post mortem viri tui: & quod reliqueris parentes tuos, & terram in qua nata es, & veneris ad populum, quem antea nesciebas. * Reddat tibi Dñs pro opere tuo, & plenam mercedem recipias à Dño Deo Israël, ad quem venisti, & sub cuius cōfugisti alas. * Quæ ait: inueni gratiam apud oculos tuos domine mi, qui consolatus es me, & locutus es ad cor ancillæ tuæ, quæ nō sum similis vnus puellarum tuarum. * Dixitq; ad eam Booz: Quando hora vespendi fuerit, veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto. Sedit itaq; ad messorum latus, & congeffit polentam sibi, comeditq; & saturata est, & tulit reliquias. * Atq; inde surrexit, vt spicas ex more colligeret. Præcepit autem Booz pueris suis, dicens: Etiam si vobiscum metere voluerit, ne prohibeatis eam: * Et de vestris quoq; manipulis projicite de industria, & remanere permittite, vt absq; rubore colligat, & colligen-

17 tem nemo corripiat. * Collegit ergo in agro D vsq; ad vespem: & quæ collegerat virga cōdens, & excuties, inuenit hordei, quasi epti 18 mensuram, id est, tres modios. * Quos portans reuersa est in ciuitatem, & ostendit socroi suæ: insuper protulit, & dedit ei de reli- 19 quijs cibi sui, quo saturata fuerat. * Dixitq; ei socrus sua: Vbi hodie collegisti, & vbi fecisti opus? sit benedictus, qui misertus est tui. Indicauitq; ei apud quem fuisset operata: & nomen dixit viri, quod Booz vocaretur. * Cui respondit Noemi: Benedictus sit à Dño; quoniam eandem gratiam, quam præbuerat viuis, seruauit & mortuis. Rursumq; 21 ait: Propinquus noster est homo. * Et Ruth, Hoc quoque inquit, præcepit mihi, vt tamdiu messoribus eius iungeret, donec omnes 22 segetes meterentur. * Cui dixit socrus. Melius est, filia mea, vt cum puellis eius exeas ad metendum, ne in alieno agro quispiam 23 resistat tibi. Iuncta est itaque puellis Booz: & tamdiu cum eis messuit, donec hordea, & triticum in horreis conderentur.

C A P. I I I.

Ruth socrus suæ consilio obsecrata ad pedes Booz dormientis recumbens, nuptias verecundè postulat, accepto laetore responso, sex hordei modios ad socrum defert.

Postquam autem reuersa est ad socrum suam, audiuit ab ea: Filia mea, quæram tibi requiem, & prouidebo, vt benè sit tibi. * Booz iste, cuius puellis in agro iuncta es, propinquus noster est, & hac nocte aream hordei ventilat. * Lauare igitur, & ungere, & induere cultioribus vestimentis, & descendere in aream. non te videat homo, donec esuripotumq; finierit. * Quando autem ierit ad dormiendum, nota locum, in quo dormiat: veniesq; & discooperies pallium, quo operitur è parte pedum, & projicies te, & ibi iacebis: ipse autem dicet tibi, quid agere debeas. * Quæ respondit: Quidquid præceperis faciam. * Descenditq; in aream, & fecit omnia, quæ sibi imperauerat socrus. * Cumque comedisset Booz, & bibisset, & factus esset hilarior, issestq; ad dormiendum iuxta acervum manipulorum, venit absconditè, & discooperto pallio à pedibus eius, se proiecit. * Et ecce, nocte iam media expauit homo, & conturbatus est: viditq; mulierem iacentem ad pedes suos. * Et ait illi: Quæ es? Illaq; respondit: Ego sum Ruth ancilla tua: expande pallium tuum super famulam tuam, quia propinquus es. * Et ille, Benedicta, inquit, es à Dño filia, & priorem misericordiam posteriore superasti: quia non es secuta inuenies, pauperes siue diuites. * Noli ergo metuere, sed quidquid dixeris mihi, faciam tibi. Scit enim omnis populus, qui habitat intra portas vrbs meæ, mulierem te esse virtutis, * Nec

* Nec abnuo me propinquum, sed est alius 12
 me propinquior: * Quiesce hac nocte: & fa- 13
 cto manè, si te voluerit propinquitatis iure
 retinere, benè res acta est: sin autem ille no-
 luerit, ergo te absq; vlla dubitatione susci-
 piam, viuit Dñs, dormi vsq; manè. * Dormi- 14
 uit itaq; ad pedes eius, vsq; ad noctis abices- D
 sum. Surrexit itaq; antequam homines se
 cognoscerent mutuo, & dixit Booz: Caue ne
 quis nouerit, quod huc veneris. * Et rursum, 15
 Expande, inquit, pallium tuum, quo operi-
 ris, & tene vtraq; manu. Quæ extendente, &
 tenente, mensus est sex modios hordei, &
 posuit super eam. Quæ portans ingressa est
 ciuitatem. * Et venit ad socrum suam. Quæ 16
 dixit ei: Quid egisti filia? Narrauitq; ei om-
 nia, quæ sibi fecisset homo. * Et ait: Ecce sex 17
 modios hordei dedit mihi, & ait: Nolo va-
 cuam te reuerti ad socrum tuam. * Dixitq; 18
 Noemi: Expecta filia, donec videamus,
 quem res exitum habeat. neque enim ces-
 sabit homo, nisi compleuerit, quod locu-
 tus est.

C A P. I V.

*Booz coram senioribus ciuitatis, accipit posses-
 sionem Elimelech, & Ruth uxor defuncti
 in uxorem (cedente alio propinquiore iuri
 propinquitatis) ex qua genuit Obed anum
 Davidis regis.*

A Scendit ergo Booz ad portam, & sedit 1
 ibi. Cumq; vidisset propinquum præte. A
 rre, de quo prius sermo habitus est, dixit ad
 eum: Declina paulisper, & sede hic: vocans
 eum nomine suo. Qui diuertit, & sedit. * Tol- 2
 lens autem Booz decem viros de senioribus
 ciuitatis, dixit ad eos: Sedete hic. * Quibus se- 3
 dentibus, locutus est ad propinquum: Par-
 te agri fratris nostri Elimelech vendet Noe-
 mi, quæ reuersa est de regione Moabitide: * 4
 Quod audire te volui, & tibi dicere coram
 cunctis sedentibus, & maioribus natu de po-
 pulo meo. Si vis possidere iure propinquitatis:
 eme, & posside. sin autem displicet tibi,
 hoc ipsum indica mihi, vt sciam, quid face-
 re debeam, nullus enim est propinquus, ex-
 cepto te, qui prior es; & me, qui secundus
 sum. At ille respondit: ego agrum emam. * 5
 Cui dixit Booz: Quando emeris agrum de
 manu mulieris, Ruth quoque Moabitidem,
 quæ uxor defuncti fuit, debes accipere: vt
 suscites nomen propinqui tui in hæreditate

sua. * Qui respondit: Cedo iuri propinquitatis:
 neq; enim posteritatem familiæ meæ de-
 lere debeo. tu meo vttere priuilegio, quo me
 7 libenter carere profiteor. * Hic autem erat
 mos antiquitus in Israel inter propinquos,
 vt si quando alter alteri suo iuri cedebat, vt
 esset firma concessio, soluebat homo calcea-
 mentum suum, & dabat proximo suo. hoc
 8 erat testimonium cessionis in Israel. * Dixit
 ergo propinquo suo Booz: Tolle calceamen-
 tum tuum. Quod statim soluit de pede suo.
 9 * At ille maioribus natu, & vniuerso popu-
 lo, Testes vos, inquit, estis hodie, quod pos-
 sederim omnia, quæ fuerunt Elimelech; &
 10 Chelion, & Mahalon, tradente Noemi: * Et
 Ruth Moabitidem, uxorem Mahalon, in cõ-
 iugium sumpserim, vt suscitarem nomen de-
 functi in hereditate sua, ne vocabulum eius
 de familia sua, ac fratribus, & populo de-
 11 leatur. Vos, inquam, huius rei testes estis. *
 Respondit omnis populus, qui erat in por-
 ta, & maiores natu: Nos testes sumus: faciat
 Dñs hanc mulierem, quæ ingreditur domũ
 tuam, sicut Rachel, & Liam, quæ edificau-
 runt domum Israel: vt sit exemplum virtu-
 tis in Ephrata, & habeat celebre nomen in
 12 Bethlehem: * Fiatq; domus tua, sicut domus
 Phares, quem Thamar peperit Iudz, de fe-
 mine, quod tibi dederit Dñs ex hac puella. 13
 * Tulit itaque Booz Ruth, & accepit ux-
 orem: ingressusq; est ad eam, & dedit illi Dñs,
 14 vt conciperet, & pareret filium. * Dixerunt
 que mulieres ad Noemi: Benedictus Domi-
 nus, qui non est passus, vt deficeret successor
 familiæ tuæ, & vocaretur nomen eius in Is-
 15 rael. * Et habeas, qui consoletur animam
 tuam, & enutriet senectutem. de nuru enim
 tua natus est, quæ te diligit: & multò tibi me-
 16 lior est, quam si septem haberes filios. * Su-
 sceptorumque Noemi puerum posuit in sinu
 suo, & nutricis, ac gerulæ fungebatur offi-
 17 cio. * Vicinæ autem mulieres congratulan-
 tes ei, & dicentes: Natus est filius Noemi:
 vocauerunt nomen eius Obed: hic est pater
 18 Isai, patris David. * Hæ sunt generationes
 19 Phares: Phares genuit Esron, Esron genuit
 20 Aram, Aram genuit Aminadab, * Amina-
 dab genuit Nahasson, Nahasson genuit Sal-
 21 mon, * Salmon genuit Booz, Booz ge-
 22 nuit Obed, * Obed genuit Isai, Isai genuit
 Dauid.

* Deut. 33.
 b. 7.

* Gen. 38. 2.
 19.

* 1. Par. 2. 9.
 4. & 4. 2. 1.
 Math. 1. 2.
 3.

LIBER PRIMVS

SAMVELIS,

Quem nos

PRIMUM REGVM

DICIMVS.

CAPVT I.

Elcana habuit uxores Annam, & Phenennam: quarum Anna diu sterilis, & amula improperio tristes, iussa in Silo coram Heli oratione ad Dominum genuit Samuelem quem oblatus Domino obtulit, ut vouerat.

HUIC vir vnus de Ramathaim, & nomen eius Elcana, filius Ieroham, filij Eliu, filij Thohu, filij Suph, Ephraizus: Et habuit duas uxores nomen vni Anna, & nomen secundæ Phenenna. Fueruntq; Phenennæ filij Annæ autem non erant liberi. * Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus, vt adoraret, & sacrificaret Dño exercituum in Silo. Erant autem ibi duo filij Heli, Ophni, & Phinees, sacerdotes Dñi. * Venit ergo dies, & immolauit Elcana, deditq; Phenennæ vxori suæ, & cunctis filiis eius, & filiabus partes: * Annæ autem dedit partem vnā tristis, quia Annam diligebat. Dñs autem concluserat vuluam eius. * Affligebat quoq; eam amula eius, & vehementer angebat, in tantum, vt exprobraret, quod Dñs conclusisset vuluam eius: * Sicq; faciebat per singulos annos, cum redeunte tempore ascenderent ad

templum Dñi: & sic prouocabat eam: porro illa seibat, & non capiebat cibum. * Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna, cur fies? & quare non comedis? & quam ob rem affligitur cor tuum? nunquid non ego melior tibi sum, quàm decem filij? Surrexit autē Anna, postquam comederat, & biberat in Silo: Et Heli sacerdote sedente super sellam, ante postes templi Dñi, * Cum esset Anna amaro animo orauit ad Dñm, flens largiter, * Et vocū vouit, dicens: Dñe exercituum, si respiciens videris afflictionem famulæ tuæ, & recordatus mei fueris, nec obliuisceris ancillæ tuæ, dederisq; serui tuæ sexum virilem: dabo eum Dño omnibus diebus vitæ eius, & nouacula non ascendet super caput eius. * Factum est autem, cum illa multiplicaret preces coram Dño, vt Heli obseruaret os eius. * Porro Anna loquebatur in corde suo, tantumq; labia illius mouebantur, & vox penitus nō audiebatur. Estimauit ergo eam Heli temulentā, * Dixitq; ei: Vsq; quod ebria eris adigere pauper vinum, quomādes. * Respondens Anna, Nequaquam, inquit, domine mē: nā mulier infelix nimis ego sum, vinumq; & omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi animam meā in conspectu Dñi. * Ne reputes ancillā tuam, quasi vnā de filiabus Be-
hial:

lial: quia ex multitudine doloris, & mœro-
ris mei, locuta sum vsq; in præsens. * Tunc
Heli ait ei: Vade in pace: & Deus Israel det
tibi petitionē tuam, quam rogasti eum. * Et
illa dixit: Utinam inueniat ancilla tua gratiā
in oculis tuis. Et abiit mulier in viam suam,
& comedit, vultusq; illius non sunt amplius
in diuersa mutati. * Et surrexerunt nane, &
adorauerunt corā Dño reuersiq; sunt, & ve-
nerunt in domum suam Ramatha. Cogno-
uit autem Elcana Annā vxorem suam: & re-
cordatus est eius Dñs. * Et factum est post
circulū dierū, cōcepit Anna, & peperit filiū,
vocauitq; nomē eius Samuel: eo quod à Dño
postulasset eū. * Ascendit autē vir eius Elca-
na, & omnis domus eius, vt immolaret Dño
hostiam solemne, & votum suum, * Et An-
na non ascendit: dixit enim viro suo: Non va-
dam, donec ablaçtetur infans, & ducam eū,
vt appareat ante cōspectum Dñi, & maneat
ibi iugiter. * Et ait ei Elcana vir suus: Fac,
quod bonum tibi videtur, & mane, donec
ablaçtes eum: precorq; vt impleat Dñs ver-
bū suum. Mansit ergo mulier, & lactauit fi-
lium suum, donec amoueret eum à lacte. Et
adduxit eum secum, postquā ablaçtauerat,
in vitulis tribus, & tribus modijs farinae, &
amphora vini, & adduxit eum ad domum
Dñi in Silo. Puer autem erat adhuc infantu-
lus: * Et immolauerunt vitulum, & obrule-
runt puerum Heli. Et ait Anna: Obsecro mi
Dñe, viuit anima tua domine: ego sum illa
mulier, quæ steti coram te hic orans Dñm. *
Pro puero isto orauī, & dedit mihi Domi-
nus petitionem meam, quam postulauī
eum. * Idcirco, & ego commodauī eum Do-
mino, cunctis diebus, quibus fuerit com-
modatus Domino. Et adorauerunt ibi Do-
minum. Et orauit Anna, & ait.

C A P. I I.

*Anna canticum in gratiarum actionem: qua
rursus tres filios, & duas filias generauit: ob
peccata autem filiorum Heli, & nimiam pa-
tris indulgentiam, fit illi, & domui eius com-
minatio, ac mors filiorum predicatur.*

Exultauit cor meū in Dño, & exaltatum
est cornu meū in Deo meo: dilatātū est
os meū super inimicos meos: quia letata sū
in salutari tuo. * Non est sanctus, vt est Dñs:
neq; enim est alius extra te, & non est fortis
sicut Deus noster. * Nolite multiplicare lo-
qui sublimia, gloriantes: recedant vetera de
ore vestro: quia Deus scientiarū, Dñs est, &
ipsi preparantur cogitationes. * Arcus for-
tium superatus est, & infirmi accincti sunt
robore. * Repleti prius, pro panibus se
locauerunt: & famelici saturati sunt, donec
sterilis peperit plurimos: & quæ multos ha-
bebat filios, infirmata est. * Dñs mortificat, &
uiuificat, deducit ad inferos, & reducit. Dñs

pauperem facit, & ditat, humiliat, & suble-
uat. * Suscitāt de puluere egenū, & de sterco-
re eleuat pauperem: vt sedeat cum principi-
bus, & soliū glorie teneat. Dñi enim sū car-
dines terræ, & posuit super eos orbē. * Pedes
sanctorū suorum seruabit, & impij in tene-
bris conticescent: quia nō in fortitudine sua
roborabitur vir. * Dñm formidabūt aduer-
sarij eius: & super ipsos in cēlis tonabit: Do-
minus iudicabit fines terræ, & dabit impe-
riū regi suo, & sublimabit cornu Christi sui.
* Et abiit Elcana Ramatha, in domū suam,
puer autem erat minister in conspectu Dñi,
ante faciem Heli sacerdotis. Porro filij He-
li, filij Belial, nescientes Dñm, * Neg: officiū
sacerdotum ad populū: sed quicunq; immo-
lasset victimā, veniebat puer sacerdotis, dū
coquerentur carnes, & habebat fascinulam
tridentem in manu sua, * Et mittebat eam
in lebetem, vel in caldariam, aut in ollam,
siue in cacabum: & omne, quod leuabat fu-
scinula, tollebat sacerdos sibi. sic faciebant
vniuerso Israeli venientium in Silo. * Etiam
antequam adolerēt adipē, veniebat puer sa-
cerdotis, & dicebat immolanti: Da mihi car-
nem, vt coquā sacerdoti: nō enim accipiam
à te carnem coctam, sed crudā. * Dicebatq;
illi immolans: Incendatur primū iuxta mo-
rem hodie adeps, & tolle tibi quāntūcunq;
desiderat anima tua. Qui respondens aiebat
ei: Nequaquā: nūc enim dabis, alioquin tol-
lam vi. * Erat ergo peccatum puerorum
grande nimis coram Dño: quia retrahebant
homines à sacrificio Dñi. * Samuel autē mi-
nistrabat ante faciem Dñi, puer, accinctus
ephod lineo, * Et tunicam parua faciebat
ei mater sua, quam afferebat statutis diebus,
ascendens cū viro suo, vt immolaret hostiā
solemne. * Et benedixit Heli Elcanæ, & vxori
eius: dixitq; ei: Reddat tibi Dñs semen de
muliere hac, pro senore, quod commodasti
Dño. Et abierunt in locum suum. * Visita-
uit ergo Dñs Annam, & concepit, & pepe-
rit tres filios, & duas filias: & magnificatus
est puer Samuel apud Dñm. * Heli autē erat
senex valde, & audiuit omnia, quæ faciebāt
filij sui vniuerso Israeli: & quomodo dor-
miebant cum mulieribus, quæ obseruabant
ad ostium tabernaculi. * Et dixit eis: Quare
facitis res huiusmodi, quæ ego audio, res
pessimas, ab omni populo? * Nolite filij mei:
non enim est bona fama, quam ego audio,
vt trāsgredi faciatis Populum Dñi. * Si pec-
cauerit vir in virū, placari ei potest Deus: si
autem in Dñm peccauerit vir, quis orabit
pro eo? Et non audierunt vocem patris sui:
quia voluit Dñs occidere eos. * Puer autem
Samuel proficiebat, atq; crescebat, & place-
bat tam Dño, quā hominibus. * Venit au-
tem vir Dei ad Heli, & ait ad eum: Hæc di-
cit

cit Dñs: Nunquid non apertè reuelatus sum domui patris tui, cum essent in Ægypto in domo Pharaonis. * Et elegi eum ex omnibus 28 tribubus Israel mihi in sacerdotem, vt ascenderet ad altare meum, & adoleret mihi incensum, & portaret ephod coram me: & dedi domui patris tui omnia de sacrificijs filiorum Israel. * Quare calce abiectis victimam meam, 29 & munera mea, quæ præcepi, vt offerrentur in templo: & magis honorasti filios tuos, quàm me, vt comederetis primitias omni sacrificij Israel populi mei? Propterea ait Dñs 30 Deus Israel: Loquens locutus sum, vt domus tua, & domus patris tui, ministraret in conspectu meo, vsq; in sempiternum. Nunc autè dicit Dñs: Absit hoc à me: sed quicumq; glorificauerit me, glorificabo eum: qui autem contempnit me, erunt ignobiles. * Ecce dies 31 veniunt, & præcidam brachium tuum, & brachium domus patris tui, vt non sit senex in domo tua. * Et videbis infulum tuum in templo, in vniuersis prosperis Israel: & non erit senex in domo tua omnibus diebus. * Verum 32 tamen non auferam penitus virum ex te ab altari meo: sed vt deficiant oculi tui, & tabescat anima tua: & pars magna domus tue morietur, cum ad virilem ætatem venerit. * 34 Hoc autem erit tibi signum, quod venturum est duobus filiis tuis, Ophni & Phinees: In die vno morientur ambo. * Et suscitabo mihi 35 hi sacerdotem fidelem, qui iuxta cor meum, & animam meam faciet: & ædificabo ei domum fidelem, & ambulabit coram Christo meo cunctis diebus. * Futurum est autem, vt 36 quicumq; remanserit in domo tua, veniat vt oretur pro eo, & offerat nummum argenteum, & tortam panis, dicatq; Dimitte me obsecro ad vnam partem sacerdotalem, vt comedam buccellam panis.

C A P. III.

Samuel quater à Domino vocatus, reuelationem filii aduersum Heli factam, ei refert: & paulatim tota Israel suis prophetijs innouat.

PVer autè Samuel ministrabat Dño coram Heli, & sermo Dñi erat pretiosus in diebus illis, non erat visio manifesta. * Factum est ergo in die quadam, Heli iacebat in loco suo, & oculi eius caligauerat, nec poterat videre: Lucerna Dei antequam extingueretur, Samuel dormiebat in templo Dñi, vbi erat arca Dei. * Et vocauit Dñs Samuel. Qui respondens, ait: Ecce ego: Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocasti enim me. Qui dixit: non vocauit: reuertere, & dormi. Et abiit, & dormiuit. Et adiecit Dñs rursum vocare Samuel. Confurgensq; Samuel, abiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: quia vocasti me. Qui respondit: Nō vocauit te fili mi: reuertere, & dormi. * Porro Samuel necdū sciebat Dñm, ne-

que reuelatus fuerat ei sermo Dñi. * Et adiecit Dñs, & vocauit adhuc Samuelem tertio. 9 Qui confurgens abiit ad Heli, * Et ait. Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit ergo Heli, quia Dñs vocaret puerum: & ait ad Samuel: Vade, & dormi: & si deinceps vocauerit te, dices: Loquere Dño, quia audit seruus tuus. Abiit ergo Samuel, & dormiuit in loco suo. 10 * Et venit Dñs, & stetit: & vocauit, sicut vocauerat secundo, Samuel, Samuel. Et ait Samuel: Loquere Dño, quia audit seruus tuus. 11 * Et dixit Dñs ad Samuelem: Ecce ego facio verbum in Israel: quod quicumq; audierit: 12 tinnient ambæ aures eius. * In die illa suscitabo aduersum Heli omnia, quæ locutus sum super domum eius: incipiam, & complebo. 13 * Prædixi enim ei, quod iudicaturus essem domum eius in æternum propter iniquitatem, eo quod nouerat indignè agere filios suos, & non corripuerit eos. * Idcirco iuravi domui Heli, quod non expietur iniquitas domus eius victimis, & muneribus, vsq; in æternum. 15 * Dormiuit autem Samuel, vsq; mane, aperuitq; ostia domus Dñi. Et Samuel timebat indicare visionem Heli. * Vocauit ergo Heli Samuelem, & dixit, Samuel fili mi? Qui respondens, ait: Præsto sum. * Et interrogauit eum: Quis est sermo, quem locutus est Dñs ad te? oro te ne celaueris me, hæc faciat tibi Deus, & hæc addat, si absconderis à me sermonem, ex omnibus verbis, quæ dicta sunt tibi. * Indicauit itaq; ei Samuel vniuersos sermones, & non abscondit ab eo. Et ille respondit: Dñs est. quod bonum est in oculis suis faciat. * Creuit autem Samuel, & Dñs erat cum eo, & non cecidit ex omnibus verbis eius in terram. * Et cognouit vniuersus Israel, à Dan vsq; Bersabee, quod fidelis Samuel propheta esset Domini. * Et addidit Dominus, vt appareret in Silo, quoniam reuelatus fuerat Dominus Samueli in Silo, iuxta verbum Domini. Et euenit sermo Samuelis vniuerso Israel.

C A P. IV.

Caduntur Israelitæ à Philisthæis, rursumque adducti in castra arca caduntur, captaque arca duobus filijs Heli occiduntur: quibus auditis, Heli corruens occumbit, & natus eius in partu moritur.

ET factum est in diebus illis, conuenerunt Philisthim in pugnam: & egressus est Israel obuiam Philisthim in prælium, & castrametatus est iuxta lapidem adiutorij. Porro Philisthim venerunt in Aphec, * Et intruxerunt aciem contra Israel. Initio autè tertæ minæ, terga vertit Israel Philisthæis: & cæsa sunt in illo certamine passim per agros, quasi quatuor millia virorum. Et reuersus est populus ad castra: dixeruntq; maiores natu de Israel: Quare percussit vos Dñs hodie coram Phi-

Philisthijm? Afferamus ad nos de Silo arcā
fēderis Dñi, & veniat in medium nostrū. vt
saluet nos de manu inimicorū nostrorū. Mi-
sit ergo populus in Silo, & tulerunt inde ar-
cam fēderis Dñi exercituum sedentis super
Cherubim: erantq; duo filii Heli cū arcā fœ-
deris Dei, Ophni, & Phinees. * Cumq; venis-
set arca fēderis Dñi in castra, vociferatus est
omnis Israel clamore grandi, & perfonuit
terra. * Et audierunt Philisthijm vocem cla-
moris, dixeruntq;: Quānam est hæc vox cla-
moris magni in castris Hebræorum? Et cog-
nouerunt, quod arca Dñi venisset in castra.
* Timueruntque Philisthijm, dicentes: Venit
Deus in castra. Et ingemuerunt, dicētes: * Vg
nobis: nō enim fuit tāta exultatio heri, & nu-
diustertius: vā nobis. Quis nos saluabit de
manu Deorū sublimiū istorū? hi sūt Dij, qui
percuſſerūt Ægyptū omni plaga, in deserto.
* Confortamini, & estote viri, Philisthijm: ne
feruiatis Hebræis, sicut & illi feruierunt vo-
bis: confortamini, & bellate. * Pugnaverunt
ergo Philisthijm, & cæsus est Israel, & fugit
vnusquisq; in tabernaculū suum: & facta est
plaga magna nimis: & ceciderunt de Israel
triginta millia peditū. * Et arca Dei capta est:
duo quoq; filij Heli mortui sunt, Ophni, &
Phinees. * Currēns autem vir de Benjamin
ex acie, venit in Silo in die illa, scissa veste, &
cōspersus puluere caput. * Cumq; ille venis-
set, Heli sedebat super sellam contra viam
spectans. Erat enim cor eius pauens pro arca
Dei. Vir autē ille postquā ingressus est, nū-
tiauīt vrbi: & vlulauit omnis ciuitas. * Et au-
diuit Heli sonitū clamoris, dixitq;: Quis est
hic sonitus tumultus huius? At ille festina-
uit, & venit, & nunciauit Heli. * Heli autem
erat nonaginta, & octo annorū: & oculi eius
caligauerāt, & videre non poterat. * Et dixit
ad Heli: Ego sum, qui veni de prelio, & ego,
qui de acie fugi hodie. Cui ille ait: Quid

17 actū est fili mi? Respondens autem ille, qui
D nuntiabat, fugit, inquit, Israel coram Phil-
isthijm, & ruina magna facta est in populo:
insuper, & duo filij tui mortui sunt, Ophni,
18 & Phinees: & arca Dei capta est. * Cumq; il-
le nominasset arcā Dei, cecidit de sella re-
trorsum iuxta ostium, & fractis ceruicibus
mortuus est. Senex enim erat vir, & grandē-
uus: & ipse iudicauit Israel quadraginta an-
19 nis. * Nurus autem eius, vxor Phinees, præ-
gnans erat, vicinaq; partui: & audito nuntio
quod capta esset arca Dei, & mortuus esset
locus suus, & vir suus, incurruauit se, & pe-
20 perit: irruerāt enim in eā dolores subiti. * In
ipso autem momento mortis eius, dixerunt
ei, quę stabant circa eam: Ne timeas, quia fi-
lium peperisti. Quæ non respondit eis, neq;
21 animaduertit. Et vocauit puerum, Ichabod,
dicens: Translata est gloria de Israel, quia
capta est arca Dei, & pro loco suo, & pro
22 viro suo: * Et ait: Translata est gloria ab Is-
rael, eo quod capta esset arca Dei.

C A P. V.

*Dagon coram arca semel, ac iterum corruit, ab-
scissis in lumine capite, & manibus. Philis-
thæi, quoque mariscis, & muribus percussi,
arcam à se repellunt.*

1 Philisthijm autē tulerunt arcā Dei, & af-
portauerunt eā à lapide adiutorij in A-
2 zotum. * Tuleruntq; Philisthijm arcam Dei,
& inuulerūt eam in templum Dagon, & sta-
3 tuerunt eā iuxta Dagon. * Cumq; surrexisset
diluculo Azotij altera die, ecce Dagon iace-
bat pronus in terra ante arcā Dñi: & tulerūt
4 Dagon, & restituerunt eum in locum suū. *
Rursumq; manē die altera confurgentes, in-
5 uenerunt Dagon iacentē super faciem suam
in terra corā arca Dñi: caput autem Dagon,
& duę palme manuum eius abscissę erāt su-
per lumen: * Por rō Dagon solus truncus re-
manſerat in loco suo, propter hanc causam
non

* 16. 77. 8.

nō calcant sacerdotes Dagon, & omnes, qui ingrediuntur templū eius, super limen Dagon in Azoto, vsq; in hodiernū diem. Aggravata est autem manus Dñi super Azotios, & demolitus est eos: percussit in secretiori parte natiū Azotū, & fines eius. Et ebullierunt villæ, & agri in medio regionis illius, & nati sunt mures, & facta est confusio mortis magnæ in ciuitate. * Videntes autē viri Azotij huiusmodi plagam, dixerunt: Nō maneat arca Dei Israel apud nos: quoniam dura est manus eius super nos, & super Dagon deum nostrum. * Et mittentes cōgregauerunt omnes satrapas Philistinorū ad se, & dixerunt: Quid faciemus de arca Dei Israel? Responderuntq; Gethæi: Circumducatur arca Dei Israel. Et circumduxerunt arcā Dei Israel. * Illis autem circūducentibus eam, fiebat manus Dñi per singulas ciuitates interfectionis magnæ nimis: & percutiebat viros vniuscuiusq; vrbis, à paruo vsq; ad maiorem, & computrescebat prominentes extales eorum. Inieruntq; Gethæi consilium, & fecerunt sibi sedes pelliceas. * Miserunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venisset arca Dei in Accaron, exclamauerunt Accaronites, dicentes, Adduxerunt ad nos arcā Dei Israel, vt interficiat nos, & populum nostrum. * Miserunt itaq; & congregauerunt omnes satrapas Philisthinorum: qui dixerunt: Dimittite arcam Dei Israel, & reuertatur in locum suum, & non interficiat nos cum populo nostro. * Fiebat enim pavor mortis in singulis vrbibus, & grauissima valde manus Dei. viri quoq; qui mortui non fuerant, percutiebantur in secretiori parte natiū: & ascende-
bat vlulatus vniuscuiusq; ciuitatis in celū.

C A P. V I.

Philisthai arcam cum votiuis d' arijs, muribus, & anis aureis, suorum sacerdotum consilio, à se remittunt per vaccas lactantes, & nouum plaustrum vsq; Bethsames: ubi vaccas super ligna plaustri Bethsamitæ immolauerunt plurimi de populo, ac plebe à Domino interceptis, quod arcam Dei non sat reuerenter conspexisset.

Fuit ergo arca Dñi in regione Philisthinorū septem mensibus. * Et vocauerunt Philisthijm sacerdotes, & diuinos, dicentes: Quid faciemus de arca Dñi? indicate nobis quomodo remittamus eam in locum suū. Qui dixerunt: * Si remittitis arcā Dei Israel, nolite dimittere eam vacuam, sed quod debetis, reddite ei pro peccato, & tunc curabimini: & scietis, quare non recedat manus eius à vobis. * Qui dixerunt: Quid est, quod pro delicto reddere debeamus ei? Responderuntq; illi. * Iuxta numerū prouinciarū Philisthinorum, quinq; anos aureos facietis, & quinque mures aureos: quia plaga vna fuit

omnibus vobis, & satrapis vestris. Facietisque similitudinē anorum vestrorū, & similitudines murium, qui demoliti sunt terrā, & dabitis Deo Israel gloriā: si fortē releuet manum suam à vobis, & à dijs vestris, & à terra vestra. Quare aggrauatis corda vestra, sicut aggrauauit Ægyptus, & Pharao cor suum: nonne postquā percussus est, tunc dimisit eos, & abierūt? * Nunc ergo arripite, & facite plaustrum nouū vnū: & duas vaccas foetas, quibus non est impositum iugū, iungite in plastro, & recludite vitulos earum domi. * Tollerisq; arcam Dñi, & ponetis in plastro, & vasa aurea, quæ exsoluistis ei pro delicto, poneris in capsellā ad latus eius: & dimittite eā, vt vadat. * Et aspicietis: & siquidē per viam finiu suorū ascenderit cōtra Bethsames, ipse fecit nobis hoc malū grāde: sin autē, minimē: sciemus, quia nequaquam manus eius tetigit nos, sed casu accidit. Fecerūt ergo illi hoc modo: & tollentes duas vaccas, quæ lactabant vitulos, innexerunt ad plaustrū, vitulosq; earū concluserunt domi. * Et posuerunt arcā Dei super plaustrū, & capsellā, quæ habebat mures aureos, & similitudines anorū. * Ibant autē in directum vaccæ, per viā quæ ducit Bethsames, & itinere vno gradiebantur, pergentes, & mugientes: & nō declinabant, neq; ad dexterā, neq; ad sinistrā: sed & satrapæ Philisthijm sequebantur, vsq; ad terminos Bethsames. * Porro Bethsamitæ metebāt triticū in valle: & eleuantes oculos suos, viderūt arcam, & gausi sunt cū vidissent. * Et plaustrū venit in agrū Iosue Bethsamitæ, & stetit ibi. Erat autē ibi lapis magnus, & cōciderunt ligna plaustri, vaccasq; imposuerunt super ea holocaustū Dño. * Leuitæ autem deposuerūt arcā Dei, & capsellā, quæ erat iuxta eā, in qua erāt vasa aurea, & posuerunt super lapidem grandem. Viri autē Bethsamitæ obtulerunt holocausta, & immolauerūt victimas in die illa Dño. * Et quinq; satrapæ Philisthinorū viderūt, & reuersi sunt in Accaron in die illa. * Hi sunt autē ani aurei, quos reddiderunt Philisthijm pro delicto Dño: Azotus vnū, Gaza vnū, Ascalon vnū, Geth vnū, Accaron vnū: * Et mures aureos secundū numerum vrbiū Philisthijm, quinq; prouinciarū, ab vrbe murata, vsq; ad villam, quæ erat absque muro, & vsq; ad Abelmagnū, super quæ posuerūt arcam Dñi, quæ erat vsq; in illum diem in agro Iosue Bethsamitis. * Percussit autē de viris Bethsamitibus, eo quod vidissent arcā Dñi: & percussit de populo septuaginta viros, & quinquaginta millia plebis. Luxitq; populus, eo quod Dñs percussisset plebē plaga magna. * Et dixerunt viri Bethsamitæ: Quis poterit stare in conspectu Dñi Dei sancti huius? & ad quem ascendet à nobis?

* Exod. 11. 4. 6.

bis? Miseruntque nuntios ad habitatores Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt Philisthim arcam Dñi, discendite, & reducite eam ad vos.

C A P. V I I.

Reducitur arca in domum Abinadab in Gabaa, & Samuelis hortatu Israelita ad Dominum conuersi, Philisthaos uicerunt, orantes pro ipsis Samuele.

Venerunt ergo viri Cariathiarim, & reduxerunt arcam Dñi, & intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem filium eius sanctificauerunt, ut custodiret arcam Dñi. * Et factum est, quia die mansit arca Dñi in Cariathiarim, multiplicati sunt dies (erat quippe iam annus vigesimus) & requieuit omnis domus Israel post Dñm. * ait autem Samuel ad uniuersam domum Israel, dicens: Si in toto corde vestro reuertimini ad Dñm, auferte deos alienos de medio vestri, Baalim, & Altaroth: & preparate corda uestra Dño, & seruite ei soli, & eruet vos de manu Philisthim. Abstulerunt ergo filii Israel Baalim, & Altaroth, & seruiuerunt Dño soli. * Dixit autem Samuel: Congregate uniuersum Israel in Masphath, ut orem pro vobis Dñm. * Et conuenerunt in Masphath: hauseruntque aquam, & effuderunt in conspectu Dñi, & ieiunauerunt in die illa, atque dixerunt ibi: Peccauimus Dño. Iudicauitque Samuel filios Israel in Masphath: * Et audierunt Philisthim, quod congregati esset filii Israel in Masphath, & ascenderunt satrapae Philisthinorum ad Israel. Quod cum audissent filii Israel, timuerunt a facie Philisthinorum. * Dixeruntque ad Samuelem: Ne cesses pro nobis clamare ad Dñm Deum nostrum, ut saluet nos de manu Philisthinorum. * Tulit autem Samuel agnū lactentem unum, & obtulit illū holocaustū integrum Dño: & clamauit Samuel ad Dñm pro Israel, & exaudiuit eum Dñs. * Factum est autem, cum Samuel offeret holocaustū, Philisthim, iniere praelium contra Israel: intonuit autem Dñs fragore magno in die illa super Philisthim, & exterruit eos, & ceciderunt a facie Israel. * Egressique viri Israel de Masphath, persecuti sunt Philisthos, & percusserunt eos, usque ad locum, qui erat subter Bethchar. Tulit autem Samuel lapidē unū, & posuit eum inter Masphath, & inter Sen: & vocauit nomen loci illius, Lapis adiutorij. Dixitque: Hucusque auxiliatus est nobis Dñs. * Et humiliati sunt Philisthim, nec apposuerunt ultra, ut venirent in terminos Israel. Facta est itaque manus Dñi super Philisthos, cunctis diebus Samuelis. * Et reddita sunt vrbes, quas tulerant Philisthim ab Israel, Israeli, ab Accaron usque Geth, & terminos suos: liberauitque Israel de manu Philisthinorum, eratque pax inter Israel, & Amorrhæum. * Iudicabat quoque Samuel Israelē cunctis diebus vite sue: * Et ibat per singulos annos

nos circuiens Bethel, & Galgala, & Masphath, & iudicabat Israelē in supradictis locis. * Reuertebaturque in Ramatha: ibi enim erat domus eius, & ibi iudicabat Israelē: edificauit etiam ibi altare Domino.

C A P. V I I I.

Filij Samuelis ad auaritiā declinantibus petiit populus sibi regem more Gentilium; quibus Samuel, iubente Domino, durum ius regis pradicat; sed non auditur.

Factum est autem cum senuisset Samuel, posuit filios suos iudices in Israel. * Fuitque nomen filij eius primogeniti Ioel: & nomen secundi Abia, iudicū in Bersabee. * Et non ambulauerunt filij illius in vijs eius: sed declinauerunt post auaritiā, acceperuntque munera, & peruerterunt iudiciū. * Congregati ergo uniuersi maiores natu Israel, venerunt ad Samuelem in Ramatha. * Dixeruntque ei: Ecce tu senuisti, & filij tui non ambulant in vijs tuis: constitue nobis regem, ut iudicet nos, sicut & uniuersae habent nationes. * Displicuit sermo in oculis Samuelis, eo quod dixissent: Da nobis regē, ut iudicet nos. Et orauit Samuel ad Dñm. * Dixit autem Dñs ad Samuelem: Audi vocem populi in omnibus, quae loquuntur tibi: non enim te abiecerunt, sed me, ne regnēs super eos. * Iuxta omnia opera sua, quae fecerunt a die, quae eduxi eos de Aegypto, usque ad diem hanc: sicut dereliquerunt me, & seruiuerunt dijs alienis, sic faciunt etiā tibi. Nūc ergo vocem eorum audi: verumtamen contestare eos, & pradic eis ius regis, qui regnatus est super eos. * Dixit itaque Samuel omnia verba Dñi ad populum, qui petierat a se regē, * Et ait: Hoc erit ius regis, qui imperaturus est vobis: Filios vestros tollet, & ponet in curribus suis, facietque sibi equites. & praecursores quadrigarum suarum, * Et constituet sibi tribunos, & centuriones, & aratores agrorum suorum, & messores segetum, & fabros armorum, & currum suorum. Filias quoque vestras faciet sibi vnguetarias, & focarias, & panificas: * Agros quoque vestros, & vineas, & oliveta optima tollet, & dabit seruis suis. * Sed & segetes vestras, & vinearum redditus addecimabit, ut det eunuchis, & famulis suis. * Seruos etiam vestros, & ancillas, & iuvenes optimos, & asinos auferet, & ponet in opere suo. * Greges quoque vestros addecimabit, vosque eritis ei serui. * Et clamabitis in die illa a facie regis vestri, quae elegistis vobis: & non exaudiet vos Dñs in die illa, qua petistis vobis regem. * Noluit autem populus audire vocē Samuelis, sed dixerunt: Nequaquam: rex enim erit super nos, * Et erimus nos quoque sicut omnes gentes: & iudicabit nos rex noster, & egredietur ante nos, & pugnabit bella nostra pro nobis. Et audiuit Samuel omnia verba populi, & locutus est ea in auribus Domini.

* Deut. 6. c.
11.
* Mach. 4. b.
21.

* Osee 11. c.
10.

* Ab. 13. c.
21.

* Eccli. 46.
4. 11.

Domini. *Dixit autem Dñs ad Samuelem: 22
Audi vocem eorum, & constitue super eos
regem. Et ait Samuel ad viros Israel: Vadat
vnusquisque in ciuitatem suam.

C A P. I X.

*Stirps Saulis, qui quarendo patris asinos perue-
nit ad Samuelem, cui reuelatur ungendus
rex, cum quo pransus est, ac nocte hospitio re-
ceptus.*

ET erat vir de Benjamin nomine Cis, fi-
lius Abiel, filij Seror, filij Bechorath, filij A-
phia, filij viri Iemini, fortis robore. Et erat
ei filius vocabulo Saul, electus & bonus: &
nō erat vir de filiis Israel melior illo. ab hu-
mero, & rursus eminebat super omnē po-
pulū. *Perierant autē asinæ Cis patris Saul,
& dixit Cis ad Saul filium suū: Tolle tecum
vnum de pueris, & confurgens vade, & que-
re asinas. Qui cum transissent per montem
Ephraim, *Et per Terram Salisa, & non inue-
nissent, transierūt etiam per Terrā Salim, &
non erant: sed & per Terrā Iemini, & mini-
mē repererunt. *Cū autem venissent in Ter-
ram Suph, dixit Saul ad puerum, qui erat cū
eo: Veni, & reuertamur, ne fortē dimiserit
pater meus asinas, & sollicitus sit pro nobis.
*Qui ait ei: Ecce vir Dei est in ciuitate hac,
vt nobilis: omne, quod loquitur, sine ambi-
guitate venit. nunc ergo eamus illuc, si fortē
indicer nobis de via nostra, propter quā ve-
nimus. *Dixitq; Saul ad puerum suum: Ecce
ibimus quid feremus ad virū Dei? panis de-
fecit in sic arcijs nostris: & sportulā non ha-
bemus, vt demus homini Dei, nec quidquā
aliud. *Rursū puer respondit Sauli, & ait: Ec-
ce inuenta est in manu mea quarta pars ita-
teris argenti, demus homini Dei, vt indicet
nobis viā nostrā. * (Olim in Israel sic loque-
batur vnusquisq; vadēs consulere Deū: Ve-
nite, & eamus ad Vidētē. Qui enim Prophe-
ta dicitur hodie, vocabatur olim Videns.) Et
dixit Saul ad puerum suum: Optimus sermo
tuus. Veni, eamus. Et ierunt in ciuitatem, in
qua erat vir Dei. *Cumq; ascenderēt elium
ciuitatis, inuenerunt puellas egredientes ad
hauriendā aquā, & dixerūt eis: Num hic est
Videns? Quæ respōdentes, dixerunt illis: Hic
est: ecce ante te, festina nunc: hodie enim ve-
nit in ciuitatē, quia sacrificiū est hodie po-
puli in excelso. *Ingredientes urbem, statim
inuenietis eum antequam ascendat excelsū
ad vescendum. neq; enim comesturus est po-
pulus, donec ille veniat: quia ipse benedicit
hostiæ, & deinceps comedunt, qui vocati
sunt. Nunc ergo conscendite, quia hodie re-
perietis eū. *Et ascenderūt in ciuitatē. Cūq;
illi ambularent in medio vrbis, apparuit Sa-
muel egrediens obuiam eis, vt ascenderet in
excelsū. *Dñs autem reuelauerat auricu-
lam Samuelis ante vnam diem, quam veni-

ret Saul, dicens: Hac ipsa hora, quæ nūc est,
cras mittam virum ad te Terra Benjamin, &
vnges eum ducē super populū meū Israel: &
saluabit populū meū de manu Philisthino-
rū: quia respexi populū meū, venit enim
17 clamor eorū ad me. *Cumq; aspexisset Sa-
muel Saulē, Dñs dixit ei: Ecce, vir, quem di-
18 xeram tibi, iste dominabitur populo meo. *
Accessit autē Saul ad Samuelem in medio por-
tæ, & ait: Indica, oro, mihi, vbi est domus
19 Videntis. *Et respondit Samuel Sauli dicens:
Ego sū Videns. ascende ante me in excelsū,
vt comedatis mecū hodie, & dimittā te ma-
nē, & omnia, quæ sūt in corde tuo, iudicabo
20 tibi. *Et de asinis, quas nudius tertius perdi-
disti, ne sollicitus sis, quia inuētæ sunt. Et cu-
ius erunt optima quæq; Israel? nonne tibi, &
21 omni domui patris tui? *Respondens autē
Saul, ait: Nunquid non filius Iemini, ego sū,
de minima tribu Israel, & cognatio mea no-
uissima inter omnes familias de tribu Be-
niamin? quare ergo locutus es mihi sermo-
22 nē istum? *Assumens itaq; Samuel Saulē, &
D puerū eius, introduxit eos in triklinium, &
dedit eis locū in capite eorū, qui fuerant in-
23 uitati. erāt enim, quasi triginta viri. *Dixitq;
Samuel coco: Da partem, quam dedi tibi, &
24 præcepi, vt reponeres seorsū apud te. Leua-
uit autē cocus armū, & posuit ante Saul. Di-
xitq; Samuel: Ecce, quod remansit, pono an-
te te, & comede: quia de industria seruatum
est tibi, quando populū vocavi. Et comedit
25 Saul cum Samuele in die illa. *Et descende-
runt de excelso oppidum, & locutus est cū
Saulē in solario: strauitq; Saul in solario, &
26 dormiuit. Cumq; manē surrexissent, & iam
elucesceret, vocauit Samuel Saulē in sola-
rio, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit
Saul; egressique sunt ambo, ipse videlicet, &
27 Samuel. *Cumq; descenderent in extrema
parte ciuitatis, Samuel dixit ad Saul: Dio
puero, vt antecedit nos, & transeat: tu autē
subsiste paulisper, vt indicē tibi verbū Dñi.

C A P. X.

*Vagitur Saul in regem à Samuele datus, ac suc-
cedentibus signis, prophæciis inter prophetas,
& missis sortibus à Samuele confirmatur in
regem: lex regni in libro scripta coram Do-
mino reponitur.*

TVLit autē Samuel lenticulā olei, & ef-
fudit super caput eius, & deosculatus
est eū, & ait: Ecce vnxit te Dñs super hære-
ditatē suā in principem, & liberabis popu-
lū suū de manibus inimicorū eius, qui in cir-
cuitu eius sunt. Et hoc tibi signū, quia vnxit
te Deus in principē. *Cū abieris hodie à me,
inuenies duos viros iuxta sepulchrū Rachel
in finibus Benjamin, in Meridie, dicentq; ti-
bi: Inuente sunt asinæ, ad quas ieras perqui-
rēdas: & intermissis pater tuus asinis, soli-
citus

*liberatis viris Iabes Galaad, & regnum eius
instituit in Galgala.*

ET factum est, quasi post mensem, ascendit Naas Ammonites, & pugnare cepit aduersum Iabes ad Naas: Habeto nos federatos, & seruiemus tibi. * Et respondit ad eos Naas Ammonites: In hoc feci vobiscum scdus, vt eruam omni vestrū oculis doctus, ponamq; vos opprobriū in vniuerso Israel. Et dixerunt ad eum seniores Iabes: Concede nobis septem dies, vt mittamus nuntios ad vniuersos terminos Israel: & si nō fuerit, qd sedat nos, egrediemur ad te. * Venerunt ergo nuntij in Gabaa Saulis: & locuti sunt verba hęc audiente populo: & leuauit omnis populus vocē suam, & fleuit. * Et ecce Saul veniebat, sequens boues de agro, & ait: Quid habet populus, quod plorat? Et narrauerunt ei verba virorum Iabes. * Et insiliuit Spiritus Dñi in Saul, cū audisset verba hęc, & iratus est furor eius nimis. * Et assumens vtrumq; bouē, concidit in frustra, misitq; in omnes terminos Israel per manū nuntiorū, dicens: Quicumq; non exierit, & secutus fuerit Saul, & Samuel, sic fiet bobus eius. Inuasit ergo timor Dñi populum, & egressi sunt, quasi vir vnus. * Et recensuit eos in Bezech: fueruntq; filiorū Israel trecenta millia: virorū autē Iuda triginta millia. * Et dixerunt, nuntijs, qui venerant: Sic dicetis viris, qui sunt in Iabes Galaad: Cras erit vobis salus, cū incaluerit sol. Venerunt ergo nuntij, & annuntiauerūt viris Iabes: qui lætati sunt. Et dixerunt: Ma-
ne exhibimus ad vos: & facietis nobis omne, quod placuerit vobis. * Et factum est, cum dies crastinus venisset, constituit Saul populum in tres partes: & ingressus est media castra in vigilia matutina, & percussit Ammō vsq; dum incalceceret dies, reliqui autem dispersi sunt, ita vt non relinquerentur in eis duo pariter. * Et ait populus ad Samuelem: Quis est iste, qui dixit: Saul non regnabit super nos? Date viros, & interficiemus eos. * Et ait Saul: Non occidetur quisquam in die hac, quia hodie fecit Dñs salutem in Israel. * Dixit autem Samuel ad populum: Venite, & eamus in Galgala, & innouemus ibi regnum. * Et perrexit omnis populus in Galgala, & fecerunt ibi regem Saul coram Dño in Galgala, & immolauerunt ibi victimas pacificas coram Domino. Et lætatus est ibi Saul, & cuncti viri Israel nimis.

C A P. XII.

*Samuel populi, iudicio probatus innocens, Is-
raelem ingrati tudinis erga Deum arguit, da-
tis de celo signis dicta sua confirmat, hortatur
que, vt Domino adhaerant, non cessant pro
ipfis orare.*

Dixit autē Samuel ad vniuersum Israel: Ecce audui vocem vestrā, iuxta omnia quę locuti estis ad me, & constitui super vos regem. * Et nunc rex graditur ante vos: ego autem senui, & incanui: porro filij mei vobiscū sunt: itaq; conuersatus corā vobis ab adolescentia mea, vsq; ad hanc diē, ecce pres-
sto sum. * Loquimini de me coram Dño, & coram christo eius, vtrū bouem cuiusquam tulerim, aut asinū: si quempiam calumniatus sum, si oppressi aliquem, si de manu cuiusquam munus accepi: & contemnā illud hodie, restitutamq; vobis. * Et dixerunt: Non es calūniatus nos, neq; oppressisti, neq; tulisti de manu alicuius quippiam. * Dixitq; ad eos: Testis est Dñs aduersum vos, & testis christus eius in die hac, quia non inueneritis in manu mea quippiā. Et dixerunt: Testis.
* Et ait Samuel ad populum: Dñs, qui fecit Moysem, & Aaron, & eduxit patres nostros de terra Egypti. * Nūc ergo state, vt iudicio cōtendā aduersum vos coram Dño, de omnibus misericordiis Dñi, quas fecit vobiscū, & cum patribus vestris: * Qui modo Iacob ingressus est in Egyptū, & clamauerunt patres vestri Dñm: & misit Dñs Moysem, & Aaron, & eduxit patres vestros de Egypto: & collocauit eos in loco hoc. Qui obliu-
sūt Dñi Dei sui, & tradidit eos in manu Sifara magistri militię Habor, & in manu Philisthi-
norum, & in manu regis Moab, & pugnaue-
runt aduersum eos. * Postea autem clama-
uerunt ad Dñm, & dixerunt: Peccaui-
mus, quia dereliquimus Dñm, & seruiimus Baalim, & Astaroth nunc ergo erue nos de manu inimicorum nostrorū, & seruiemus tibi.
* Et misit Dñs Ierobaal, & Badan, & Iephte, & Samuel, & eruit vos de manu inimicorū vestrorum per circuitum, & habitastis con-
fidenter. * Videntes autem, quod Naas rex filiorū Ammon venisset aduersum vos, dixi-
stis mihi: Nequaquā, sed rex imperabit nobis: cum Dñs Deus vester regnaret in vobis.
* Nunc ergo praesto est rex vester, quē elegistis, & petistis: ecce dedit vobis Dñs regem.
* Si timueritis Dñm, & serueritis ei, & audieritis vocē eius, & non exasperaueritis os Dñi: eritis, & vos, & rex, qui imperat vobis, sequentes Dñm Deum vestrū. * Si autē non audieritis vocem Dñi, sed exasperaueritis sermones eius, erit manus Dñi super vos, & super patres vestros. * Sed & nunc state, & videtorem istam grandē, quam facturus est Dñs in cōspectu vestro. * Nunquid nō messis tritici est hodie? inuocabo Dñm, & dabit voces, & pluias: & scietis, videbitis, quia grāde malū feceritis vobis in cōspectu Dñi, petentes super vos regem. * Et clamauit Samuel ad Dominū, & dedit Dominus voces, & pluias in illa diē. * Et timuit omnis po-
pulus

*Sup. 19. d.
27.*

*Ecc. 42. d.
30.*

*Gen. 46. d.
5.*

*Iudic. 4. d.
1.*

*Iudic. 6. d.
14.*

*Sup. 8. d.
29. & 10. c.
19.*

populus nimis Dñm, & Samuelē, & dixit vniuersus populus ad Samuelē: Ora pro seruis tuis ad Dñm Deum tuū, vt non moriamur. addidimus enim vniuersis peccatis nostris malū, vt peteremus nobis regem. * Dixit autem Samuel ad populū: Nolite timere, vos fecistis vniuersū malum hoc: verumtamen nolite recedere à tergo Dñi, sed seruite Dño in omni corde vestro. * Et nolite declinare post vana, quæ non proderunt vobis, neque eruent vos, quia vana sunt. * Et non derelinquet Dñm populum suum, propter nomen suum magnum: quia iurauit Dñs facere vos sibi populum. * Absit autem à me hoc peccatum in Dñm, vt cessem orare pro vobis, & docebo vos viam bonam, & rectam. * Igitur timete Dñm, & seruite ei in veritate, & ex toto corde vestro: vidistis enim magnifica, quæ in vobis gesserit. * Quod si perseueraueritis in malitia: & vos, & rex vester pariter peribitis.

C A P. XIIII

Visti à Saul Philisthai maximo apparatu aduersus Israel armantur; territi Hebraei in antris latitant: & Saul, quia non expectata Samuelis aduentu obtulit holocaustum, reprobatu à Domino dicitur: de cauetela Philisthaeorum, vt Israelita armis spoliarentur.

Filius vnius anni erat Saul cū regnare cepisset, duobus autem annis regnavit super Israel. * Et elegit sibi Saul tria millia de Israel: & erant cū Saul duo millia in Machmas, & in monte Bethel: mille autē cum Ionathas in Gabaa Benjamin. porro ceterum populū remisit vnumquemq; in tabernacula sua. * Et percussit Ionathas stationem Philistinorum, quæ erat in Gabaa. Quod cum audissent Philisthim, Saul cecinit buccina in omni terra, dicens: Audiant Hebrei. * Et vniuersus Israel audiuit huiusmodi famam: Percussit Saul stationem Philistinorum: & erexit se Israel aduersus Philisthim. Clamavit ergo populus post Saul in Galgala. * Et Philisthim congregati sunt ad præliandum contra Israel, triginta millia currum, & sex millia equitū, & reliquū vulgus, sicut arena, quæ est in littore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad Orientem Bethauen. Quod cū vidissent viri Israel se in arcto positos (afflictus enim erat populus) absconderunt se in speluncis, & in abditis, in petris quoq; & in antris, & in cisternis. * Hebrei autem transierunt Iordanem in Terrā Gad, & Galaad. Cūq; adhuc esset Saul in Galgala, vniuersus populus perterritus est, qui sequebatur eū. * Et expectauit septē diebus iuxta placitum Samuelis, & non venit Samuel in Galgala, dilapsusq; est populus ab eo. * Ait ergo Saul: Afferte mihi holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocau-

stum. * Cumq; cōpleisset offerens holocaustum, ecce Samuel veniebat; & egressus est Saul obuiā ei, vt saluaret eum. * Locutusq; est ad eū Samuel: Quid fecisti? Respondit Saul: Quia vidi, quod populus dilaberetur à me, & tu non veneras iuxta placitos dies, porro Philisthim congregati fuerāt in Machmas. * Dixi: Nunc descendent Philisthim ad me in Galgala, & faciē Dñi non placui. Necessitate cōpulsus, obtuli holocaustū. * Dixitq; Samuel ad Saul: Stultē egisti, nec custodisti mādata Dñi Dei tui, quæ præcepit tibi. Quod si non fecisses, iam nunc preparasset Dñs regnū tuum super Israel in sempiternum. Sed nequaquam regnum tuum ultra confurget. Quæsiuit Dñs sibi virum iuxta cor suum: & præcepit ei Dñs, vt esset dux super populum suum, eo quod non seruaueris, quæ præcepit Dñs. * Surrexit autē Samuel, & ascendit de Galgalis in Gabaa Benjamin. Et reliquū populi ascenderūt post Saul obuiā populo, qui expugnabāt eos venientes de Galgala in Gabaa, in colle Benjamin. Et recensuit Saul populum, qui inuenti fuerāt cum eo, quasi sexcōtos viros. * Et Saul, & Ionathas filius eius, populusq; qui inuentus fuerat cum eis, erat in Gabaa Benjamin: porro Philisthim cōfederāt in Machmas. * Et egressi sunt ad præliandum de castris Philistinorum tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra viā Ephraim ad Terram Sual. * Porro alius ingrediebatur per viā Bethhoron, tertius autē venterat se ad iter terminis imminētis valli Seboim contra desertum. * Porro faber ferrarius non inueniebatur in omni terra Israel. cauerant enim Philisthim, ne fortē facerent Hebrei gladium, aut lanceam. * Descendebat ergo omnis Israel ad Philisthim, vt exacueret vnusquisq; vomerem suum, & ligonem, & securim, & sarculum. * Retusæ itaq; erant acies vomerum, & ligonum, & tridentum, & securium, vsque ad stimulum corrigendum. * Cumq; venisset dies prælij, non est inuentus ens, & lācea in manu totius populi qui erat cū Saule, & Ionathas, excepto Saul, & Ionathas filio eius. * Egressa est autē statio Philisthim, vt transcenderet in Machmas.

C A P. XV.

Ionathas Domino fidens, cum armigero suo Philisthaos dispersit; verum, post victoriam mello gassato, contra patris prohibitionem, quam ignorabat, populi auxilio vix mortem euasit.

Et accidit quadā die, vt diceret Ionathas filius Saul ad adolescentē armigerum suum: Veni, & transeamus ad stationē Philistinorum, quæ est trans locum illum. Patri autē suo hoc ipsum nō indicauit. Porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa, sub malogranato, quæ erat in Magrō: & erat populus cum eo, quasi sexcētorum virorum. *

* Supr. 4. d.
21.

Et Achias filius Achitob fratris Ichabod filij Phinees, qui ortus fuerat ex Heli sacerdote Dñi in Silo, portabat ephod. Sed & populus ignorabat, quo isset Ionathas. * Erat autem inter ascēsus, per quos nitebatur Ionathas transire ad stationem Philisthinorum, eminentes petrae ex utraque parte, & quasi in modum dētium scopuli hinc, & inde pręrupti, nomen vni scopus, & nomē alteri Sene: * Vnus scopulus prominēs ad Aquilonem ex aduerso Machmas, & alter ad meridiem cōtra Gabaa. * Dixit autem Ionathas ad adoleſcentem armigerum suū: Veni, tranſeamus ad stationē incircumcisorum horum, si forte faciat Dñs pro nobis: quia non est Dño difficile saluare, vel in multis, vel in paucis. * Dixitq; ei armiger suus: Fac omnia, quę placent animo tuo: perge, quo cupis, & ero tecum vbicumq; volueris. * Et ait Ionathas: Ecce nos transimus ad viros istos. Cumq; apparuerimus eis, * Si taliter locuti fuerint ad nos, manere donec veniamus ad vos: ſtemus in loco nostro, nec ascendamus ad eos. * Si autem dixerint: Ascendite ad nos: ascendamus, quia tradidit eos Dñs in manibus nostris: hoc erit nobis signū. * Apparuit igitur uterq; stationi Philisthinorū: dixeruntq; Philisthij: En Hebręi egrediūtur de cauerinis, in quibus absconditi fuerant. * Et locuti sunt viri de statione ad Ionatham, & ad armigerum eius, dixeruntq; Ascendite ad nos, & ostendemus vobis rem. Et ait Ionathas ad armigerum suum: Ascendamus, sequere me: tradidit enim Dñs eos in manu Israel. Ascēdit autē Ionathas manibus, & pedibus, reptans, & armiger eius post eum. Itaq; alij cadebant ante Ionatham, alios armiger eius interficiebat sequens eum. * Et facta est plaga prima, qua percussit Ionathas, & armiger eius, quasi viginti virorū, in media parte iugeri, quam par boum in die arare cōſuevit. Et factum est miraculū in castris, per agros: sed & omnis populus stationis eorum, qui ierant ad prędandum, obſtupuit, & conturbata est terra: & accidit, quasi miraculum à Deo. * Et respexerunt speculatores Saul, qui erat in Gabaa Benjamin, & ecce multitudo prostrata, & huc illucq; diffugiens. * Et ait Saul populo, qui erat cum eo: Requiritē, & videtē quis abierit ex nobis. Cūq; requisissent, reperit eum nō adesse Ionathan, & armigerum eius. * Et ait Saul ad Achia: applica arcā Dei (erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israel). * Cumq; loqueretur Saul ad sacerdotē, tumultus magnus exortus est in castris Philisthinorum: creſcebatq; paulatim, & clarius reſonabat. Et ait Saul ad sacerdotē: Contrahe manum tuam. * Conclamauit ergo Saul, & omnis populus, qui erat cum eo, & venerunt, vsq; ad locum certami-

* Mach. 4.
d. 10.

nis: & ecce verſus fuerat gladius vnuscuſq; ad proximum suum: & egdes magna nimis. * Sed & Hebręi, qui fuerant cum Philisthij heri, & nudius tertius, ascenderātq; cum eis in castris, reuerſi sunt, vt eſſet cum Israel, qui erant cum Saul, & Ionatha. * Omnes quoq; Israelitę, qui se absconderāt in monte Ephraim, audientes, quod fuissent Philisthaz, succurrerunt se cum suis in pręlio. Et erant cum Saul, quasi decē millia virorum, * Et ſaluauit Dñs in die illa Israel. pugna autē peruenit vsq; ad Bethauen. * Et viri Israel ſociati ſunt ſibi in die illa: adiurauit autem Saul populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panē, vsq; ad vespērā, donec viciscar de inimicis meis. Et nō māducauit vnusq; verſus populum panem: * Omneq; terre vultus venit in saltum, in quo erat mel super faciem agri. * Ingreſſus est itaq; populus saltum, & apparuit fluēs mel, nulluſq; applicuit manum ad os suum. timebat enim populus iuramentum, * Porro Ionathas non audierat cū adiuraret pater eius populum: extenditque ſummitatē virgę, quam habebat in manu, & intinxit in fauam mellis, & conuertit manū suā ad os suū, & illuminati ſunt oculi eius. * Respondenſq; vnus de populo, ait: Iureiurādo conſtrinxit pater tuus populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panem hodie (defecerat autē populus). * Dixitq; Ionathas: Turbauit pater meus terrā: vidisti ipſi, quia illuminati ſunt oculi mei, eo quod gultaerim paululum de melle isto: * Quātō magis ſi comediſſet populus de pręda inimicorum ſuorum, quam reperit: nōne maior plaga facta fuisset in Philisthij? Percuſſerunt ergo in die illa Philisthaz à Machmis, vsque in Aialon. Defatigatus est autē populus nimis. * Et verſus ad prędā, tulit oues, & boues, & vitulos, & maſtauerunt in terra: comeditque populus cum ſanguine. * Nuntiauerunt autē Sauli dicentes, quod populus peccaſſet Dño, comedens cum ſanguine. Qui ait: Pręuaricati eſtis. voluite ad me iā nunc ſaxum grāde. Et dixit Saul: Diſpergimini in vulgus, & dicite eis, vt adducat ad me vnusquique bouē suū. & arietē, & occidat ſuper iſtud, & veſcimini, & non peccabitis Dño comedēte cum ſanguine. Adduxit itaq; omnis populus vnusquique bouē in manu ſua, vsq; ad noctē: & occiderunt ibi. * Edificauit autem Saul altare Dño: tuncq; primum cepit edificare altare Dño. Et dixit Saul: Irruamus ſuper Philisthgos noctē, & vaſtemus eos, vsq; dū illuceſcat manē, nec relinquamus ex eis virum. Dixitq; populus: Omne, quod bonum videtur in oculis tuis, fac. Et ait ſacerdos: Accedamus huc ad Deum. * Et cōſuluit Saul Dñm: Num perſequar Philisthij? ſi trades eos in manus Israel? Et nō reſpōdit ei in die illa,

illa. *Dixitq; Saul: Applicate huc vniuersos angulos populi: & scitote, & videte, per quē acciderit peccatum hoc hodie. * Viuit Dñs saluator Israel, quia si per Ionathan filium meum factū est, absq; retractatione morietur. Ad quod nullus contradixit ei de omni populo. * Et ait ad vniuersum Israel: Separmini vos in partē vnā, & ego cum Ionatha filio meo ero in parte altera. Respōditq; populus ad Saul: Quod bonum videtur in oculis tuis, fac. * Et dixit Saul ad Dñm Deum Israel: Dñe Deus Israel da indicium: quid est, quod non responderis seruo tuo hodie? Si in me, aut in Ionatha filio meo, est iniquitas hęc, da ostēsiōē: aut si hęc iniquitas est in populo tuo, da sanctitatē. Et deprehēsus est: Ionathas, & Saul, populus autē exiuit. * Et ait Saul: Mittite sortē inter me, & inter Ionathā filium meum. Et captus est Ionathas. * Dixit autē Saul ad Ionatham: Indica mihi, quid feceris? Et indicauit ei Ionathas, & ait: Gustans gustauit in sūmitate virgē, quę erat in manu mea paululum mellis, & ecce ego morior. * Et ait Saul: Hęc faciat mihi Deus, & hęc addat, quia morte morieris Ionathas. * Dixitq; populus ad Saul: Ergone Ionathas morietur; qui fecit salutē hanc magnā in Israel? hoc nefas est: viuit Dñs, si ceciderit capillus de capite eius in terrā, quia cum Deo operatus est hodie. Liberauit ergo populus Ionathā, vt non moreretur. * Recessitq; Saul, nec persecutus est Philisthīm: porro Philisthīm abierūt in loca sua. * Et Saul, confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitū aduersū omnes inimicos eius, contra Moab, & filios Ammon, & Edom, & reges Soba, & Philisthęos: & quocunq; se verterat, superabat. * Congregatoq; exercitu percussit Amalec, & eruit Israel de manu vastatorū eius. * Fuerunt autē filij Saul, Ionathas, & Iessui, & Melchi sua: & nomina duarum filiarum eius, nomen primogenitę Merob, & nomen minōris Michol. * Et nomen vxoris Saul, Achinoam filia Achimaas: & nomen principis militię eius Abner, filius Ner, patrueilis Saul. * Porro Cis fuit pater Saul, & Ner pater Abner, filius Abiel. * Erat autem bellum potens aduersum Philisthęos omnibus diebus Saul. Nam quemcunq; viderat Saul virum fortem, & aptum ad prælium, sociabat cum sibi.

C A P. X V.

Saul missus à Domino ad delendum funditus Amalec, Agag eorum regem multisque prædam reseruans, inobediētia arguitur, commendata obedientia, idēque secundò reprobatus à regno reijcitur: interficitque Agag, Saul reprobatus à Samuele lugetur.

ET dixit Samuel ad Saul: me misit Dñs, vt te vngerē in regē super populū eius Is-

rael: nūc ergo audi vocē Dñi: Hęc dicit Dñs exercituū: Recensui quęcunq; fecit Amalec Israeli, quomodo restitit ei in via, cum ascēderet de Ægypto. * Nūc ergo vade, & percutite Amalec, & demolire vniuersa eius: non parcas ei, & nō concupiscas ex rebus ipsius aliquid: sed interfice à viro vsq; ad mulierē, & paruulum atq; lactentē, bouē, & ouē, camelum, & asinum. * Præcepit itaq; Saul populo, & recensuit eos, quasi agnos: ducenta millia peditū, & decem millia virorū Iuda. * Cumq; venisset vsq; ad ciuitatem Amalec, retendit insidias in torrente. * Dixitq; Saul Cinzo: Abite, recedite atq; descēdite ab Amalec: ne fortē inuoluā te cū eo. tu enim fecisti misericordiā cum omnibus filiis Israel, cum ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinzus de medio Amalec. Percussitq; Saul Amalec, ab Heuila, donec venias ad Sur, quę est ē regione Ægypti. * Et apprehēdit Agag regem Amalec viuū: omne autem vulgus interfecit in ore gladij. * Et pepercit Saul, & populus, Agag, & optimis gregibus ouiu, & armentorū, & vellibus, & arietibus, & vniuersis, quę pulchra erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid verò vile fuit, & reprobū, hoc demoliti sunt. * Factū est autem verbum Dñi ad Samuel, dicens: * Poenitet me, quod constituerim Saul regem: quia dereliquit me, & verba mea opere non impleuit. Cōtristatusq; est Samuel, & clamauit ad Dñm tota nocte. * Cumq; de nocte surrexisset Samuel, vt iret ad Saul mane, nuntiatum est Samueli, eo quod venisset Saul in Carmelum, & erexisset sibi forniciē triumphalē, & reuersus transfisset, descēdissetq; in Galgala. Venit ergo Samuel, & Saul offerebat holocaustū Dño, de initijs prædarū, quę attulerat ex Amalec. * Et cū venisset Samuel ad Saul, dixit ei Saul: Benedictus tu Dño, impleui verbū Dñi. * Dixitq; Samuel: Et quare est hęc vox gregū, quę resonat in auribus meis, & armentorū, quam ego audio? Et ait Saul: De Amalec adduxerūt ea: pepercit enim populus melioribus ouibus, & armentis, vt immolarētur Dño Deo tuo, reliqua verò occidimus. * Ait autē Samuel ad Saul: Sine me, & indicabo tibi, quare locutus sit Dñs ad me nocte. Dixitq; ei: Loquere. * Et ait Samuel: Nōne cum paruulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es? vnxitque te Dñs in regem super Israel, * Et misit te Dñs in viam, & ait: Vade, & interfice peccatores Amalec, & pugnabis contra eos, vsq; ad interuersionē eorum. * Quare ergo non audisti vocē Dñi: sed versus ad prædam es, & fecisti malū in oculis Dñi? Et ait Saul ad Samuel: E lē: immò audiui vocem Dñi, & ambulauī in via per quā misit me Dñs, & adduxi Agag regē Amalec, & Amalec interfeci. Tulit au-

* Exod. 97.
c. 8.

tem de pręda populus oves, & boues, primicias eorum, quę caesa sunt, vt immolet Dño Deo suo in Galgalis. * Et ait Samuel: Nunquid vult Dñs holocausta, & victimas, & nō potius, vt obediatur voci Dñi? MELIOR est enim obedientia, quā victimę: & auscultare magis, quā offerre adipem arietem. * Quoniam quasi peccatum idoliolandi est, repugnare: & quasi scelus idololatrię, nolle acquiescere. Pro eo ergo quod abiiecisti sermonem Dñi, abiect te Dñs, ne sis rex. * Dixitq; Saul ad Samuelem: Peccaui, quia pręuicacatus sum sermonem Dñi, & verba tua, timens populū, & obediens voci eorū. * Sed nunc porta, quęso, peccatum meum, & reuertere mecum, vt adorem Dñm. * Et ait Samuel ad Saul: Non reuertar tecum, quia proiecisti sermonem Dñi, & proiecit te Dñs, ne sis rex super Israel. * Et cōuersus est Samuel, vt abiret: ille autē apprehendit summitatem pallij eius, quę & scissa est. * Et ait ad eū Samuel: Scidit Dñs regnū Israel ā te hodie, & tradidit illud proximo tuo meliori te. * Porro Triumphator in Israel non parceret, & penitudinem non flectetur: nequidem homo est, vt agat poenitentiam. * At ille ait: Peccaui: sed nunc honora me coram senioribus populi mei, & coram Israel, & reuertere mecum, vt adorem Dñm Deum tuū. Reuersus ergo Samuel secutus est Saulem: & adorauit Saul Dñm: Dixitq; Samuel: Adducite ad me Agag regē Amalec. Et oblatu est ei Agag pinguis, & tremens. Et dixit Agag: Siccine separa amara mors? * Et ait Samuel: Sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus, sic absq; liberis erit inter mulieres mater tua. * Et in frustra concidit eum Samuel coram Dño in Galgalis. * Abiit autem Samuel in Ramatha: Saul verō ascendit in domum suam in Gabaa. * Et non vidit Samuel vltra Saul vsq; ad diem mortis sue: verum tamen lugebat Samuel Saulem, quoniam Dominum poenitebat, quod constituisset eum regem super Israel.

C A P. XVI.

Reprobato Saule, Dauid inter fratres minimus in regem ungitur: quo cithara psallente coram Saule cum agigaretur spiritus malo, ille leuius habebat.

Dixitq; Dñs ad Samuelem: Vsq; quōd tu luges Saul, cum ego proiecerim eū, ne regnet super Israel? Imple cornu tuum oleo, & veni, vt mittam ad Isai Bethlehemitem: prouidi enim in filijs eius mihi regē. * Et ait Samuel: Quomodo vadā? audiet enim Saul, & interficiet me. Et ait Dñs: Vitulū de armē, tolles in manu tua, & dices: Ad immolandum Dño veni. * Et vocabis Isai ad vctimam, & ego ostendam tibi, quid facias, & vnge quemcunq; monstrauero tibi. * Fecit ergo

Samuel, sicut locutus est ei Dñs. Venitq; in Bethlehem: & admirati sunt seniores ciuitatis, occurrētes ei, dixeruntq;: Pacificusne est ingressus tuus? * Et ait: Pacificus: ad immolandum Dño veni, sctificamini, & venite mecum, vt immolem. Sanctificauit ergo Isai, & filios eius, & vocauit eos ad sacrificiū. * Cūque ingressi essent, vidit Eliab, & ait: Nū coram Dño est Christus eius? * Et dixit Dñs ad Samuelem: Ne respicias vultū eius, neq; altitudinē staturę eius: quoniam abiecti eum, nec iuxta intuitum hominis ergo iudico: homo enim videt ea, quę parent, Dñs autem intuetur cor. * Et vocauit Isai Abinadab, & adduxit eum corā Samuele. Qui dixit: Nec hūc elegit Dñs. * Adduxit autē Isai Sāma, de quo ait: Etiam hunc non elegit Dñs. * Adduxit itaq; Isai septem filios suos corā Samuele: & ait Samuel ad Isai: Non elegit Dñs ex istis. * Dixitq; Samuel ad Isai: Nunquid iam cōpleti sunt filij? qui respondit: Adhuc reliquus est paruulus, & pascit oves. Et ait Samuel ad Isai: Mitte, & adduc eū: nec enim discumbemus prius, quā huc ille veniat. * Misit ergo, & adduxit eum. Erat autē rufus, & pulcher aspectū, decoraq; facie. & ait Dñs: Surge, vnge eum, ipse est enim. * Tulit ergo Samuel cornu olei. & vnxit eū in medio fratrum eius: & directus est Spiritus Dñi ā die illa in Dauid. & deinceps: Surgēsq; Samuel abiit in Ramatha. * Spiritus autem Dñi recessit ā Saul, & exagitabat eum spiritus nequam, ā Dño. * Dixeruntq; serui Saul ad eū: Ecce spiritus Dei malus exagitat te. * Iubeat Dñs noster, & serui tui, qui coram te sunt, quęrent hominē scientem psallere cithara, vt quando arripuerit te spiritus illi malus, psallat manu sua, & leuius feras. Et ait Saul ad seruos suos: Prouidete ergo mihi aliquem benē psallentem, & adducite eum ad me. * Et respondens vnus de pueris, ait: Ecce vidi filiū Isai Bethlehemitem sciētem psallere, & fortissimum robore, & virum bellicosum, & prudentem in verbis, & virum pulchrum: & Dñs est cum eo. * Misit ergo Saul nuntios ad Isai, dicens: Mitte ad me Dauid filium tuum, qui est in pascuis. * Tulit itaq; Isai asinum plenum panibus, & lagenam vini, & hoedum de capris vnum, & misit per manum Dauid filij sui Sauli. * Et venit Dauid ad Saul, & stetit coram eo: at ille dilexit eum nimis, & factus est eius armiger. * Misitq; Saul ad Isai dicens: Stet Dauid in conspectu meo: inuenit enim gratiam in oculis meis. * Igitur quādo cūque spiritus Dñi malus arripiebat Saul, Dauid tollebat citharam, & percutiebat manu sua, & refocillabatur Saul, & leuius habebat. recedebat enim ab eo spiritus malus.

C A-

C A P. XVII.

Philisthais contra israellem ad pugnam congregatis, Goliath gigante in armis, & fortitudine confidentem, solasunda Dauid occidit, praefumque caput, diffusi Philisthais, ad saulem tulit.

Congregates autem Philisthaim agmina sua in praelium, conuenerunt in Socho Iudae: & castramentati sunt inter Socho, & Azeca, in finibus Dömmim. Porro Saul, & filij Israel congregati venerunt in Vallē terebinthi, & direxerunt aciem ad pugnandum cōtra Philisthaim. Et Philisthaim stabant super montem ex parte hac, & Israel itabat supra montē ex altera parte: vallisque erat inter eos. Et egressus est vir spurius de castris Philisthinorū, nomine Goliath, de Geth, altitudinis sex cubitorū, & palmi. Et cassis aerea super caput eius, & lorica squamata induebatur. portō pondus loricae eius, quinq; millia siclorū aris erat: Et ocreas aereas habebat in cruribus: & clypeus aereus tegebat humeros eius. Hæcile autem hastæ eius, erat quasi licetiariorum textentiū. ipsum autē ferrū hastæ eius, sexcentos siclos habebat ferri: & armiger eius antecedeat eum. Scansq; clamabat aduersū phalāgas Israel, & dicebat eis: Quare venistis parati ad praeliū? Nunquid ego nō sum Philistheus, & vos serui Saul? Eligite ex vobis virū, & descendat ad singulare certamen. Si quierit pugnare mecum, & percusserit me, erimus vobis serui: si autē ego præualuero, & percussero eū, vos serui eritis, & seruietis nobis. Et aiebat Philistheus: Ego exprobraui agminibus Israel hodie: Date mihi virū, & inear mecum singulare certamē. Audiens autē Saul, & omnes Israelitæ, sermōnes Philisthai huiuscemodi, stupebāt, & metuebāt nimis. Dauid autē erat filius viri Ephraim, de quo dictū est, de Bethlehē Iudæ: cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios,

& erat vir in diebus Saul senex, & grādeus inter viros. Abierūt autē tres filij eius maiores post Saul in praeliū. & nomina trium filiorum eius, qui perrexerunt ad bellū, Eliab primogenitus, & secundus Abinadab, tertiusq; Sama. Dauid autē erat minimus. Tribus ergo maioribus secutis Saul, Abijt Dauid, & reuersus est ā Saul, vt pasceret gregē patris sui in Bethlehē: Procebat verō Philistheus manē, & vespere, & itabat quadraginta diebus. Dixit autē Isai ad Dauid filiū suum: Accipe fratribus tuis ephi polentę, & decem panes istos, & curre in castra ad fratres tuos, & decē formellas casei has deferres ad tribunū, & fratres tuos visitabis, si reuerē agant. & cū quibus ordinati sunt, disce. Saul autē, & illi, & omnes filij Israel in Vallē terebinthi pugnabāt aduersū Philisthaim. Surrexit itaq; Dauid mane, & cōmendauit gregē custodi: & onustus abiit, sicut præceperat ei Isai. & venit ad locū Magala, & ad exercitū, qui egressus ad pugnā vociferatus erat in certamine. Direxerat enim aciem Israel, sed & Philisthaim ex aduerso fuerant præparati. Derelinquens ergo Dauid vasa, quæ attulerat, sub manu cultodis ad farcinas, cucurrit ad locū certaminis, & interrogabat, si omnia rectē agerentur erga fratres suos. Cumq; adhuc ille loqueretur eis, apparuit vir ille spurius ascēdens, Goliath nomine, Philistheus, de Geth, de castris Philisthinorū: & loquente eo hæc eadē verba audiuit Dauid. Omnes autē Israelitæ, cū viderent virū, fugerūt ā facie eius, timentes eū valde. Et dixit vnus quispiā de Israel: Num vidistis virum hunc, qui ascendit ad exprobrandum enim Israel: ascendit. Virum ergo qui percusserit eum, dicabit rex diuitijs magnis, & filiā suā dabit ei: & donum patris eius faciet abq; tributo in Israel. Et ait Dauid ad viros, qui stabāt secum, dicens: Quid

dabitur viro, qui percusserit Philistheum hunc, & tulerit opprobrium de Israel? quis enim est hic Philistheus incircumciscus, qui exprobrauit acies Dei viuētis? Referebat au- 27
tē ei populus eundē sermonem, dicens: Hæc dabuntur viro, qui percusserit eum. * Quod 28
cum audisset Eliab frater eius maior, loquē-
te eo cum alijs, iratus est contra David, &
ait: Quare venisti, & quare dereliquisti pau-
culas oues illas in deserto? ego noui superbiā
tuā, & nequitiam cordis tui: quia ut videres
prelium, descendisti. * Et dixit David: Quid 29
fecisti nunquid non verbum est? Et declinauit 30
paululum ab eo ad alium: dixitque eundē ser-
monē. Et respōdit ei populus verbum sicut
prius. * Audita sunt autē verba, quæ locutus 31
est David, & annuntiata in conspectu Saul.
* Ad quē cum fuisset adductus, locutus est 32
ei: Non concidat cor cuiusquā in eo: ego ser-
uus tuus vadā, & Pugnabo aduersus Philis-
theum. Et ait Saul ad David: Nō vales resi- 33
stere Philisthæo isti, nec pugnare aduersus
eum: quia puer es, hic autem vir bellator est
ab adolescentia sua. * Dixitque David ad Saul: 34
Pascēbat seruus tuus patris sui gregē, & ve-
niebat leo, vel vrsus, & tollebat arietem de
medio gregis: * Et persequēbar eos, & percu- 35
tiebā, eruebamque de ore eorum: & illi cōsur-
gebāt aduersum me, & apprehendebā men-
tum eorum, & suffocabam, interficiebamque
eos. * Nam & leonē, & vrsū interfeci ego 36
seruus tuus: erit igitur & Philistheus hic in-
circumciscus, quasi vnus ex eis. Nunc vadā,
& auferā opprobrium populi: quoniā quis
est iste Philistheus incircumciscus, qui ausus
est maledicere exercitui Dei viuētis? * Et ait 37
David: Dñs qui eripuit me de manu leonis,
& de manu vrsi, ipse me liberabit de manu
Philisthei huius. Dixit autē Saul ad David:
Vade, & Dñs tecum sit. * Et induit Saul Da- 38
uid vestimētis suis, & imposuit galeā cretam
super caput eius, & vestiuit eum lorica. Ac- 39
cinctum ergo David gladio eius super vestē
suā, cepit tentare si armatus posset incedere:
nō enim habebat consuetudinē. Dixitque Da-
uid ad Saul: nō possum sic incedere, quia vsū
non habeo. Et deposuit ea, * Et tulit baculū 40
suum, quē semper habebat in manibus: &
elegit sibi quinq; limpidissimos lapides de
torrēte, & misit eos in peram pastoralē, quā
habebat secum, & fundā manu tulit: & pro-
cessit aduersum Philistheum. * Ibat autem 41
Philistheus incedens, & appropinquans ad-
uersū David, & armiger eius ante eum. Cū- 42
que inspexisset Philistheus, & vidisset Da-
uid, & despexit eum. Erat enim adolescens
rufus, & pulcher aspectu. * Et dixit Philis- 43
theus ad David: Nunquid ego canis sum,
quod tu venis ad me cum baculo? Et male-
dixit Philistheus David in dijs suis: Dixitque 44

* Eccl. 47.
2. 1.

ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas
45 volatilibus celi, & bestijs terre. * Dixit autē
David ad Philistheum: Tu venis ad me cum
gladio, & hasta, & clypeo: ego autē venio ad
te in nomine Dñi exercituum, Dei agminū
46 Israel, quibus exprobraſti. * Hodie, & dabit
te Dñs in manu mea, & percutiā te, & auferā
caput tuum à te: & dabo cadavera castro-
rum Philisthijm hodie volatilibus coeli, &
bestijs terræ: ut sciat omnis terra, quia est
47 Deus in Israel. * Et nouerit vniuersa ecclesia
hæc, quia non in gladio, nec in hasta saluat
Dñs. ipſius enim est bellum, & tradet vos in
48 manus nostras. * Cum ergo surrexisset Phi-
listheus, & veniret, & appropinquaret cōtra
G David, festinauit David, & cucurrit ad pu-
49 gnā ex aduerso Philisthei. * Et misit manum
suā in peram, tulitque vnum lapidē, & funda
iecit, & circumducēs percussit Philistheum
in fronte; & infixus est lapis in fronte eius,
50 & cecidit in faciē suam super terram. * Præ-
ualuitque David aduersum Philistheū in fun-
da, & lapide, percussitque Philistheum in-
terfecit. Cumque gladium nō haberet in manu
51 David, * Cucurrit, & stetit super Philistheū,
& tulit gladium eius, & eduxit eum de vagi-
na sua: & interfecit eū, præciditque caput eius.
Videntes autē Philisthijm, quod mortuus es-
52 set fortissimus eorum, fugerunt. * Et cōsur-
gentes viri Israel & Iuda vociferati sunt, &
persecuti sunt Philisthæos, vsque dum veniret
in vallē, & vsque ad portas Accaron, cecide-
runtque vulnerati de Philisthijm in via Saraim,
53 & vsque ad Geth, & vsque ad Accaron. * Et re-
uertētes filij Israel postquam persecuti fue-
54 rant Philisthæos, inuaferunt castra eorum. *
Assumēs autem David caput Philisthei, at-
tulit illud in Ierusalem: arma verò eius po-
55 suit in tabernaculo suo. * Eo autem tempo-
re, quo viderat Saul David egredientem cō-
tra Philisthæum, ait ad Abner principem
militiæ: De qua stirpe descendit hic adole-
scens, Abner? Dixitque Abner: Viuit anima
56 tua, rex, si noui. * Et ait rex: Interroga eū, cu-
57 ius filius sit iste puer. * Cumque regressus es-
set David, percussit Philisthæo, tulit eum
Abner, & introduxit coram Saule, caput
58 Philisthei habentem in manu. * Et ait ad
eum Saul: De qua progenie es, o adolescens?
Dixitque David: filius serui tui Isai Bethle-
hemitarum ego sum.

* Eccl. 47.
2. 1.
1. Mach. 4. d. 10.

C A P. X V I I I.

Ionathas Davidi ardiffimo iungitur federe, Saul audita sui, & David comparatione pessimè illum odit, unde malo spiritu agitatū nititur David confgere; & Merob filiam, quam erat Davidi pollicitus, tradit alteri: Michol verò iuniorē callidè mediantribus centum præputijs Philisthæorum despondet David in uxorem.

*Ecd. 47. a.
7.

ET factum est cum cōpleisset loqui ad Saul: anima Ionathæ conglutinata est animæ A David, & dilexit eū Ionathas, quasi animam suā. Tulitq; eum Saul in die illa, & nō cōces- sit ei, vt reuerteretur in domū patris sui. In- ierunt autē David, & Ionathas sedes: dilige- bat enim eū, quasi animam suā. Nam expo- liauit se Ionathas tunica, qua erat indutus, & dedit eā David, & reliqua vestimenta sua, vsq; ad gladiū, & arcum suum, & vsq; ad bal- teum. Egrediebatur quoq; David ad omnia quæcunq; misisset eum Saul, & prudenter se agebat: posuitq; eū Saul super viros belli, & acceptus erat in oculis vniuersi populi, ma- ximeq; in cōspectu famulorū Saul. Porro cū reuerteretur percusso Philisthæo David, egressæ sunt mulieres, de vniuersis vrhibus Israel, cātantes, chorosq; ducentes in occur- sum Saul regis, in tympanis letitiæ, & in si- stris. Et præcinebant mulieres ludētes, atq; dicētes: Percussit Saul mille, & David decē millia. Iratus est autē Saul nimis, & dissi- cuit in oculis eius sermo iste: dixitq; Bede- runt David decem millia, & mihi mille de- derunt: quid ei superest nisi solū regnū? Non rectis ergo oculis Saul aspiciebat David à die illa, & deinceps. Post diem autem alte- ram, inuasit spiritus Dei malus Saul, & pro- phetabat in medio domus suæ: David autē psallebat manu sua, sicut per singulos dies, tenebatq; Saul lanceā. Et misit eā, putans, quod cōfigere posset David cum pariete: & declinauit David à facie eius secundò. Et ci- muit Saul David, eo quod Dñs esset cū eo, & à se recessisset. Amouit ergo eum Saul à se, & fecit eum tribunum super mille viros: D & egrediebatur, & intrabat in cōspectu po- puli. In omnibus quoq; vijs suis David pru- dēter agebat, & Dñs erat cū eo. Vidit itaq; Saul, quod prudens esset nimis, & cepit ca- uere eū. Omnis autē Israel, & Iuda dilige- bat David: ipse enim ingrediebatur, & egre- diebatur ante eos. Dixitq; Saul ad David: Ecce filia mea maior Merob, ipsam dabo ti- bi vxorē: tantummodò esto vir fortis, & præ- liare bella Dñi. Saul autē reputabat, dicens: Nō sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philisthinorum. Ait autē David ad Saul: Quis ego sum, aut quæ est vita mea, aut cognatio patris mei in Israel, vt fiam gener regis? Factū est autē tempus, cum deberet dari Merob filia Saul David, data est Ha- drieli Molathitæ vxor. Dilexit autē David Michol filia Saul altera. Et nuntiātū est Saul, & placuit ei. Dixitq; Saul: Dabo eam illi, vt fiat ei in scandalū, & sit super eū manus Phi- listhinorū. Dixitq; Saul ad David: in duabus rebus gener meus eris hodie. Et mandauit Saul seruis suis: Loquimini ad David clā me, dicētes: Ecce places regi, & omnes serui eius

diligant te: Nunc ergo esto gener regis. Et locuti sunt serui Saul in auribus David om- nia verba hæc. Et ait David: Nō parū videtur vobis, generum esse regis? Ego autē sum vir pauper, & tenuis. Et renuntiauerunt serui Saul, dicētes: Huiusmodi verba locutus est David. Dixit autē Saul: Sic loquimini ad David: nō habet rex spōsalia necesse, nisi tū- tum centum præputia Philisthinorū: vt fiat vltio de inimicis regis. Porro Saul cogitabat tradere David in manus Philisthinorum. Cumq; renūtiassent serui eius David, verba quæ dixerat Saul, placuit sermo in oculis David, vt fieret gener regis. Et post paucos dies surgens David abiit cum viris, qui sub eo erant. Et percussit ex Philisthijs ducen- tos viros, & attulit eorum præputia, & an- numerauit ea regi, vt esset gener eius. Dedit itaq; Saul ei Michol filiam suam vxorem. Et vidit Saul, & intellexit, quod Dominus esset cum David. Michol autem filia Saul diligebat eum. Et Saul magis cepit timere David, factusque est Saul inimicus David cunctis diebus. Et egressi sunt principes Philisthinorum, à principio autem egressio- nis eorum, prudentius se gerebat David, quam omnes serui Saul, & celebre factum est nomen eius.

C A P. XIX.

Saul Danidem occidere volens, voca Ionathæ placatur: quem coram se citharizantem ite- rum transfigere tentat, & fugientem indu- stria Michol in Naioth apud Samuelem per- secutus, post ternos nuntios prophetantes etiam ipse prophetat.

Locutus est autē Saul ad Ionathā filium suum, & ad omnes seruos suos, vt occi- derent David. Porro Ionathas filius Saul di- ligebat David valdē. Et indicauit Ionathas David, dicēs. Quærit Saul pater meus occi- dere te: quapropter obserua te, quæso, mane, & manebis clam, & absconderis. Ego autē egrediens stabo iuxta patrem meū, in agro vbicunq; fueris: & ego loquar de te ad patrē meum: & quocunq; videro, nuntiabo tibi. Locutus est ergo Ionathas de David bona ad Saul patrē suum: dixitq; ad eum: Ne pec- ces rex in seruū tuum David, quia nō pecca- uit tibi, & opera eius bona sunt tibi valde. Et posuit animā suā in manu sua, & percus- sit Philisthæum, & fecit Dñs salutē magnam vniuerso Israeli: vidisti, & latatus es. Quare ergo peccas in sanguine innoxio, interficiēs David, qui est absq; culpa? Quod cū audis- set Saul, placatus voce Ionathæ iurauit: Vi- uit Dñs, quia nō occidetur. Vocauit itaque Ionathas David, & indicauit ei omnia ver- ba hæc: & introduxit Ionathas David ad Saul, & fuit ante eū, sicut fuerat heri, & nu- diuertius. Motū est autē rursum bellum: & egres-

& egressus Dauid, pugnavit adversus Philisthim: percussitque eos plaga magna. & fugerunt à facie eius. * Et factus est spiritus Dñi malus in Saul, sedebat autè in domo sua, & tenebat liceam: porrò Dauid psallebat manu sua: * Nisi quis est Saul confingere Dauid lancea in pariete, & declinavit Dauid à facie Saul: lancea autem casso vulnere perlata est in parietem, & Dauid fugit, & saluatus est nocte illa. * Misit ergo Saul satellites suos in domum Dauid, ut custodirent eum, & interficeretur mane. Quod cū annuntiasset Dauid Michol vxor sua, dicens: Nisi saluaveris te nocte hac, eras morieris: * Deposuit eum per fenestrà. porrò ille abiit, & aufugit, atque saluatus est. * Tulit autè Michol statuam, & posuit eam super lectum: & pellē pilosam caprarum posuit ad caput eius, & operuit eā vestimentis. * Misit autè Saul apparitores, qui raperent Dauid: & responsū est, quod ægrota-
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 ret. Rursumque misit Saul nuntios, ut viderent Dauid, dicens: Afferte eum ad me in loco, ut occidatur. Cumque venissent nuntij, inuentum est simulachrum super lectum, & pel-
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

& illi. Et rursum misit Saul tertios nuntios: qui & ipsi prophetauerunt. Et iratus iracun-
 22 dia Saul. * Abiit etiā ipse in Ramatha, & ven-
 23 nit usque ad cisternam magnam, quæ est in Socho, & interrogavit, & dixit: in quo loco sunt Samuel, & Dauid? Dixitque ei: Ecce in Naioth sunt in Ramatha. * Et abiit in Naioth in Ramatha, & factus est etiam super eum Spiritus Domini: & ambulabat ingrediens, & prophetauit usque dum veniret in Naioth in Ramatha. * Et expoliauit etiam ipse se vestimentis suis, & prophetauit cum cæteris coram Samuele, & cecidit nudus tota die illa, & nocte. Vnde & exiuit prouerbum: Num & Saul inter prophetas?

* Sup. 10. c. 11.

C A P. XX.

Ionathas post repetitum cum Dauide sœdus, ipsum cum patre reconciliare frustra conatur, illum tamen e manibus eius trium sagittarum signo liberat.

A Vgit autem Dauid de Naioth, quæ est in Ramatha: veniensque locutus est coram Ionathas: Quid feci? quæ est iniquitas mea, & quod peccatum meum in patre tuo, quia quærit animam meam? * Qui dixit ei: Absit, non morieris: neque enim faciet pater meus quidquam grande vel paruum, nisi prius indicauerit mihi: hûc ergo celauit me pater meus sermonē tantummodo: nequaquā erit istud. * Et iurauit rursum Dauid. Et ille ait: Scit profectò pater tuus, quia inueni gratiam in oculis tuis, & dicit: Nesciat hoc Ionathas, ne fortè tristet. Quinimò uiuit Dñs, & uiuit anima tua, quia vno tantum (ut ita dicā) gradu, ego moris: diuidimur. * Et ait Ionathas ad Dauid: Quodcumque dixerit mihi anima tua, fac a tibi. * Dixit autè Dauid ad Ionathas: Ecce calende sunt crastino, & ego ex more sedere soleo iuxta regem ad vesendum: dimitte ergo me, ut abscondar in agro, usque ad ve-

ad vesp̄rā diei tertiæ. * Si respiciens requi-
 fierit me pater tuus, respondebis ei: Rogauit
 me Dauid, vt iret celerit̄ in Bethlehem ci-
 uitatem suam: quia victima solēnes ibi sūt
 vniuersis contribulibus suis. * Si dixerit, Be-
 nē: pax erit seruo tuo, si autem fuerit iratus,
 scito quia cōpleta est malitia eius. * Fac ergo
 misericordiā in seruū tuum: quia fēdus Dñi
 me famulum tuum tecum inire fecisti. si au-
 tē est iniquitas aliqua in me, tu me interfi-
 ce, & ad patrē tuum, ne introducas me. Et ait
 Ionathas: Absit hoc à te: neq; enim fieri po-
 test, vt si certē cognouero cōpletam esse pa-
 tris mei malitiā contra te, nō annuntiē tibi.
 * Responditq; Dauid ad Ionathā: Quis renū-
 tiabit mihi, si quid fortē responderit tibi pa-
 ter tuus durē de me? Et ait Ionathas ad Da-
 uid: Veni, & egrediamur foras in agrū. Cūq;
 exissent ambo in agrum, * Ait Ionathas ad
 Dauid: Dñe Deus Israel, si inuestigauero sē-
 tentiam patris mei crastino, vel perendie: &
 aliquid boni fuerit super Dauid, & non sta-
 tim misero ad te, & notum tibi fecero. * Hec
 faciat Dñs Ionathæ, & hæc addat. Si autem
 perseuerauerit patris mei malitia aduersum
 te, reuelabo aurē tuam, & dimittā te, vt va-
 das in pace, & sit Dñs tecum, sicut fuit cum
 patre meo. * Et si vixero, facies mihi miseri-
 cordiā Dñi: si verò mortuus fuero, * Non
 auferes misericordiā tuam à domo mea vsq;
 in sempiternū, quādo eradicauerit Dñs
 inimicos Dauid, vnumquemq; de terra au-
 ferat Ionathā de domo sua, & requirat Dñs
 de manu inimicorum Dauid. * Pepigit ergo
 Ionathas fēdus cum domo Dauid: & requi-
 siuit Dñs de manu inimicorum Dauid. * Et
 addidit Ionathas deierare Dauid, eo quod
 diligeret illum: sicut enim animā suam, ita
 diligebat eum. * Dixitq; ad eum Ionathas:
 Cras calendæ sunt, & requireris. * Require-
 tur enim sessio tua, vsq; perendie. Descendes
 ergo festinus, & venies in locū, vbi celandus
 es in die, qua operari licet, & sedebis iuxta
 lapidem, cui nomen est Ezel. * Et ego tres sa-
 gittas mittā iuxta eum, & iaciā, quasi exer-
 cens me ad signum. * Mittam quoq; & pue-
 rum, dicens ei: Vade, & affer mihi sagittas. *
 Si dixerō puero: Ecce sagittæ intra te sunt,
 tolle eas: tu veni ad me, quia pax tibi est, &
 nihil est mali, viuit Dñs. Si autē sic locutus
 fuero puero: Ecce sagittæ vltra te sunt: vade
 in pace, quia dimisit te Dñs. De verbo autē,
 quod locuti sumus ego & tu, sit Dñs inter
 me, & te vsq; in sempiternum. * Abscōditus
 est ergo Dauid in agro, & venerunt calēdæ,
 & sedit rex ad comedendum panē. * Cumq;
 sedisset rex super cathedrā suā: (secundū
 consuetudinē,) quæ erat iuxta parietem, sur-
 rexit Ionathas, & sedit Abner ex latere Saul,
 vacuūq; apparuit locus Dauid. * Et non est

locutus Saul quidquam in die illa: cogitabat
 enim, quod forte euenisset ei, vt nō esset mū-
 dus, nec purificatus. * Cumq; illuxisset dies
 secunda post calendas, rursus apparuit va-
 cuus locus Dauid. Dixitq; Saul ad Ionathan
 filium suum: Cur nō venit filius Isai, nec he-
 ri, nec hodie, ad vescendum? * Responditq;
 Ionathas Sauli: Rogauit me obnixē, vt iret
 in Bethlehem, * Et ait: Dimitte me, quoniā
 sacrificium solemne est in ciuitate, vnus de
 fratribus meis accersuit me: nūc ergo si in-
 ueni gratiam in oculis tuis, vadā citō, & vi-
 debo fratres meos. Ob hanc causam non ve-
 nit ad mensā regis. * Iratus autē Saul aduer-
 sum Ionathan, dixit ei: Fili mulieris virū vl-
 tro rapientis, nunquid ignoro, quia diligis fi-
 lium Isai, in confusione tuam, & in cōfusio-
 nē ignominiosæ matris tuæ? Omnibus enim
 diebus, quibus filius Isai vixerit super ter-
 rā, non stabilieris tu, neq; regnum tuum. Ita-
 que iam nunc mitte, & adduc eum ad me:
 quia filius mortis est. * Respondens autē Io-
 nathas Sauli patri suo, ait: Quare morietur?
 quid fecit? * Et arripuit Saul lanceā, vt per-
 cuteret eum. Et intellexit Ionathas, quod de-
 finitum esset à patre suo, vt interficeret Da-
 uid. * Surrexit ergo Ionathas à mensa in ira
 furoris, & nō comedit in die calēdarum se-
 cunda panē. Contristatus est enim super Da-
 uid, eo quod confudisset eum pater suus. *
 Cumque illuxisset mane, venit Ionathas in
 agrum iuxta placitum Dauid, & puer par-
 uulus cum eo, * Et ait ad puerum suum: Va-
 de, & affer mihi sagittas, quas ego iacio. Cū-
 que puer cucurrisset, iecit aliam sagittā trās
 puerum. * Venit itaq; puer ad locum iaculi,
 quod miserat Ionathas: & clamauit Ionathas
 post tergum pueri, & ait: Ecce ibi est sa-
 gitta porro vltra te. * Clamauitq; iterum Io-
 nathas post tergum pueri, dicēs: Festina ve-
 lociter, ne steteris. Collegit autem puer Io-
 nathæ sagittas, & attulit ad dominum suū:
 * Et quid agere tur, penitus ignorabat: tantū.
 modō enim Ionathas, & Dauid rē nouerant.
 Dedit ergo Ionathas arma sua puero, & di-
 xit ei: Vade, & defer in ciuitatem. * Cumq;
 abiisset puer, surrexit Dauid de loco, qui
 vergebat ad Austrum, & cadens pronus in
 terram: adorauit tertio: & osculantes se al-
 terutrum, fleuerunt pariter, Dauid autem
 amplius. * Dixit ergo Ionathas ad Dauid:
 Vade in pace: quæcūq; iurauimus ambo in
 nomine Domini, dicentes: Dominus sit in-
 ter me & te, & inter semen meum, & semen
 tuum, vsque in sempiternum. * Et surrexit
 Dauid, & abiit: sed & Ionathas ingressus est
 ciuitatem.

C P. X X I.

*Profugus Dauid in Nobē urbem sacerdotalem,
 fame compulso, a suis sanctificatos comedit
 datos*

datos ab Achimelech presente ibidem Doeg Idumaeus; & Goliath gladio accepto, apud Achis regem Geth demenciam pra timore simulat.

Venit autē David in Nobe ad Achimelech sacerdotē: & obstupuit Achimelech, eo quod venisset David. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? Et ait David ad Achimelech sacerdotem: Rex precepit mihi sermonem, & dixit: Nemo sciat rem, propter quam missus es à me, & cuiusmodi praecepta tibi dederim, nam & pueris cōdixi in illum, & illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinq; panes, da mihi, aut quidquid inueneris. Et respondens sacerdos ad David, ait illi: Non habeo laicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt pueri, maxime à mulieribus? Et respondit David sacerdoti, & dixit ei. Equidē, si die mulieribus agitur: continuimus nos ab heri, & nudius tertius, quando egrediebamur, & fuerunt vasa puerorum sancta: porro via hæc polluta est, sed & ipsa hodie sanctificabitur in vasis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panē: neq; enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui sublati fuerant à facie Dñi, vt ponerentur panes calidi. Erat autem ibi vir

*Mark. 11.
8. 1.

quidam de seruis Saul, in die illa, intus in tabernaculo Dñi: & nomen eius Doeg Idumaeus, potentissimus pastorum Saul. Dixit autem David ad Achimelech: Si habes hic ad manum hastam, aut gladium, quia gladium meum, & arma mea non tuli mecum: sermo enim regis vrgebat. Et dixit sacerdos: Ecce hic gladius Goliath Philisthæi, quem percussisti in Valle terebinthi, est inuolutus pallio post ephod: si istum vis tollere, tolle, neq; enim hic est alius absq; eo. Et ait David: Non est huic alter similis, da mihi eum. Surrexit itaq; David, & fugit in die illa à facie Saul: & venit ad Achis regem Geth. Dixeruntq; serui Achis ad eum, cum vidissent David: Nunquid non iste est David rex terre? Nonne huic cantabant per choros dicentes: Percussit Saul mille, & David decem millia? Posuit autem David sermones istos in corde suo, & extimuit valde à facie Achis regis Geth. Et immutauit os suum coram eis, & collabebatur inter manus eorum, & impingebat in ostia portę, defluebantq; saliuę eius in barbam. Et ait Achis ad seruos suos: Vidistis hominē in sanum: quare adduxistis eum ad me? Ad defunctos nobis fur osi, quod introduxistis istū, vt fureretur me presentē: hicne ingreditur domum meam?

*Sap. 11. b.
7.
Eccli. 47. a.
7.

C A P. XXII.

David plurimos ad se in speluncam Odollam suscipit: inde ad regem Moab proficiscitur: unde consilio Gad propheta in terram Iuda venit. Saul vero omnes sacerdotes Nobe, præter Abiathar, qui ad David confugit, per Doeg Idumaeum iussit interimi.

Abiit ergo David inde, & fugit in speluncam Odollā. Quod cum audissent fratres eius, & omnis domus patris eius, descenderunt ad eum illuc. Et conuenerunt ad eum omnes, qui erāt in angustia constituti, & oppressi arte alieno, & amaro animo: & factus

est eorum princeps, fueruntq; cum eo, quasi quadringenti viri. Et profectus est David inde in Maspha, quę est Moab: & dixit ad regē Moab: Maneat, oro, pater meus, & mater mea vobiscum, donec sciam, quid faciat mihi Deus. Et reliquit eos ante faciē regis Moab: manseruntq; apud eum cunctis diebus, quibus David fuit in præsidio. Dixitq; Gad propheta ad David: Noli manere in præsidio, proficiscere, & vade in Terram Iuda. Et profectus est David, & venit in saltū Harec. Et audiuit Saul, quod apparuisset David, & viri, qui erāt cum eo. Saul autē cum maneret

ret

ret in Gabaa, & effet in nemore, quod est in Rama, hastâ manu tenēs, cunctiq; serui eius circumstarent eum, * Ait ad seruos suos, qui assistebant ei: Audite nunc filij Iemini: nunc quid omnibus vobis dabit filius Isai agros, & vineas, & vniuersos vos faciet tribunos, & ceteros: * Quoniā coniurastis omnes aduersū me, & non est, qui mihi renuntiet, maxime cum & filius meus fēdus inierit cū filio Isai. Non est, qui vicē meam doleat ex vobis, nec qui annūtiat mihi, eo quod suscitauerit filius meus seruū meum aduersum me, insidiantem mihi, vsq; hodie. * Respondens autē Doeg Idumæus, qui assistebat, & erat primus inter seruos Saul, Vidi, inquit, filiū Isai in Nobe, apud Achimelech filium Achitob sacerdotē. * Qui consuluit pro eo Dñm, & cibaria dedit ei: sed & gladium Goliath Philisthæi dedit illi. * Misit ergo rex ad accersendū Achimelech sacerdotē filiū Achitob, & omnē domū patris eius, sacerdotum, qui erant in Nobe, qui vniuersi venerunt ad regē. Et ait Saul ad Achimelech: Audi fili Achitob. Qui respōdit: Præsto sum domine. * Dixitq; ad eū Saul: Quare coniurastis aduersū me, tu & filius Isai, & dedisti ei panes, & gladium, & cōsuluisti pro eo Deū, vt confurgeret aduersum, me insidiator vsque hodie permanens. * Respondensq; Achimelech regi, ait Et quis in omnibus seruis tuis, sicut Dauid fidelis, & gener regis, & pergens ad imperium tuū, & gloriosus in domo tua? * Num hodie cepi pro eo consulere Deū? absit hoc à me: ne suspicetur rex aduersus seruum suum rē huiusmodi, in vniuersa domo patris mei: non enim sciuit seruus tuus quidquā super hoc negotio, vel modicum, vel grāde. * Dixitq; rex: Morte morieris Achimelech, tu, & omnis domus patris tui. * Ait rex emissarijs, qui circumstabāt eū: Cōuertimini, & interficite sacerdotes Dñi: nā manus eorum cum Dauid est: scientes, quod fugisset, & nō indicauerunt mihi. Noluerunt autē serui regis extendere manus suas in sacerdotes Dñi. Et ait rex ad Doeg: Cōvertere tu, & irruere in sacerdotes. Conuersusq; Doeg Idumæus, irruit in sacerdotes, & trucidauit in die illa octogintaquinque viros vestitos ephod lineo. * Nobe autē ciuitatem sacerdotū percussit in ore gladij, viros & mulieres, & paruulos, & lactētes, bouemq; & asinum, & onē in ore gladij. * Euadens autem vnus filius Achimelech, filij Achitob, cuius nomē erat Abiathar, fugit ad Dauid, * Et annuntiavit ei, quod occidisset Saul sacerdotes Dñi. * Et ait Dauid ad Abiathar: Sciebam in die illa, quod cum ibi esset Doeg Idumæus, proculdubio annuntiaret Sauli: ego sum reus omnium animarū patris tui. * Mane mecum, ne timeas: si quis quæsierit animam

meam, quæret & animam tuam, mecumque seruaberis.

C A P. XXIII.

Cum Dauid Ceilam à Philisthæis liberasset, non in manu Saul à viris Ceila tradere, profugus in desertum Ziph prodierat à Ziphais: fœdere autem inter Dauid, & Ionatham renouato, Saul cum persequitur, sed propter subitam Philisthæorum irruptionem liberatur.

ET annuntiauerūt Dauid, dicentes: Ecce Philisthæi oppugnāt Ceilā, & diripiūt areas. * Consuluit ergo Dauid Dñm, dicens: Num vadā, & percutiam Philisthæos istos? Et ait Dñs ad Dauid: Vade, & percuties Philisthæos, & Ceilā saluabis. * Et dixerunt viri, qui erant cum Dauid, ad eum: Ecce nos hic in Iudæa cōsistentes timemus: quātō magis si ierimus in Ceilā aduersum agmina Philisthinorum? * Rursum ergo Dauid consuluit Dñm. Qui respondens, ait ei: Surge, & vade in Ceilam: ego enim tradam Philisthæos in manu tua. * Abijt ergo Dauid, & viri eius, in Ceilā, & pugnavit aduersum Philisthæos, & abegit iumenta eorū, & percussit eos plaga magna: & saluauit Dauid habitatores Ceilæ. * Porrō eo tēpore, quo fugiebat Abiathar filius Achimelech ad Dauid in Ceilā, ephod secum habēs descenderat. * Nuntiātū est autē Sauli, quod venisset Dauid in Ceilā. & ait Saul: Tradidit eū Deus in manus meas, conclususq; est, introgressus urbē, in qua portæ, & seræ sunt. * Et præcepit Saul omni populo, vt ad pugnā descēderet in Ceilam: & obsideret Dauid, & viros eius. * Quod cum Dauid rescisset, quia præpararet ei Saul clam malum, dixit ad Abiathar sacerdotem: Applica ephod. Et ait Dauid: Dñe Deus Israel, audiuit famā seruus tuus, quod disponat Saul venire in Ceilā, vt euertat urbem propter me: * Si tradent me viri Ceilæ in manus eius? & si descendet Saul; sicut audiuit seruus tuus? Dñe Deus Israel indica seruo tuo. Et ait Dñs: Descendet. * Dixitq; Dauid: Si tradent me viri Ceilæ, & viros, qui sunt mecum in manus Saul? Et dixit Dñs: Tradent. * Surrexit ergo Dauid, & viri eius, quasi sexcenti, & egressi de Ceila, huc atq; illuc vagabātur incerti: nuntiatumq; est Sauli, quod fugisset Dauid de Ceila, & saluatus esset: quā ob rē dissimulauit exire. * Morabatur autē Dauid in deserto in locis firmissimis, mansitq; in mōte solitudinis Ziph in mōte opaco; querebat eum tamen Saul cunctis diebus: & non tradidit eum Deus in manus eius. * Et vidit Dauid, quod egressus esset Saul, vt quæreret animam eius. Porro Dauid erat in deserto Ziph in sylua. * Et surrexit Ionathas filius Saul, & abijt ad Dauid in siluā, & confortauit manus eius in Deo: dixitque ei: * Ne timeas: neque enim inueniet te manus Saul patris

Ios. 16.

aris mei, & tu regnabis super Israel, & ego
cro tibi secundus, sed & Saul pater meus scit
hoc. Percussit ergo uterque; & cecidit coram Dño. 18
mansitq; David in silua, Ionathas autē reuer-
sus est in domum suā. * Ascenderunt autem 19
Ziphai ad Saul in Gabaa, dicentes: Nonne
ecce David latitat apud nos in locis tutissi-
mis silue, in colle Hachila, quę est ad dexte-
rā deserti? Nunc ergo sicut desiderauit ani- 20
ma tua, vt descenderes, descende: nostrū au-
tem erit, vt tradamus eum in manus regis. * 21
Dixitq; Saul: Benedicite vos ā Dño, quia do-
D luitis vicē meā. * Abite ergo, oro, & diligen- 22
tius pręparate, & curiosius agite, & cōside-
rate locum vbi sit pes eius, vel quis viderit
eum ibi: recogitat enim de me, quod callidē
insidiet ei. * Cōsiderate, & videte omnia lati- 23
bula eius, in quibus absconditur: & reuertim-
ini ad me ad rem certā, vt vadā vobiscum:
quod si etiā in terram se abstruserit, persequi
tabor eum in cunctis millibus Iuda. * At illi 24
furgentes abiierunt in Ziph ante Saul: Da-
uid autē, & viri eius erant in deserto Maon,
in campistris, ad dexteram Iesimon. * Iuit 25
ergo Saul, & socij eius, ad querendum eum:
nuntiatum est David, itaq; descendit ad
petram, & versabatur in deserto Maon: quod
cum audisset Saul, persecutus est David in
deserto Maon. * Et ibat Saul ad latus montis 26
ex parte vna: David autem, & viri eius erant
in latere montis ex parte altera: porrō David
desperabat se posse euadere ā facie Saul: ita-
que Saul, & viri eius, in modum coronę cin-
gebant David, & viros eius, vt caperent eos.
* Et nuntius venit ad Saul, dicens: Festina, & 27
veni, quoniam insuderunt se Philisthij
super terram. * Reuersus est ergo Saul desi- 28
tens persequi David, & perrexit in occur-
sum Philisthinorum: propter hoc vocaue-
runt locum illum, Petram diuidentem.

C A P. XXIV.

*David in spelunca Engaddi latitans oram
chlamydis Saul persequentis abscondit, & ne
occideretur ipsum liberauit: quare Saul cul-
pam agnoscit, & sciens David regnaturum
suscepit ab ipso iuramento de non exscinden-
da Saulis familia ei reconciliatur.*

A Scēdit ergo David inde: & habitauit in
locis tutissimis Engaddi. * Cumq; re-
uerlus esset Saul, postquā persecutus est Phi- 2
listheos, nuntiauerunt ei, dicentes: Ecce, Da-
uid in deserto est Engaddi. * Assumens ergo 3
Saul tria millia electorum virorum ex om-
ni Israel, perrexit ad inuestigandum David,
& viros eius, etiam super abruptissimas pe-
tras, quę solis ibicibus peruię sunt. * Et venit 4
ad caulas ouium, quę se offerebāt viā: erat-
que ibi spelunca, quam ingressus est Saul, vt
purgaret ventrē: porrō David, & viri eius in
interiore parte speluncę latebant. * Et dix- 5

B runt serui David ad eum: Ecce dies, de qua
locutus est Dñs ad te: Ego tradā tibi inimī-
cum tuū, vt facias ei sicut placuerit in ocu-
lis tuis. Surrexit ergo David, & pręcidit orā
6 chlamydis Saul silenter. * Post hęc percussit
cor suū David, eo quod abscondisset orā chla-
7 mydis Saul. Dixitq; ad viros suos: Propitius
sit mihi Dñs, ne faciā hęc rē dño meo, chris-
8 to Dñi, vt mittam manum meā in eū, quia
christus Dñi est. * Et confregit David viros
suos sermonibus, & non permisit eos, vt cō-
surgerent in Saul: porrō Saul exurgēs de spe-
9 lunca, pergebat cępto itinere. * Surrexit autē
& David post eum: & egressus de spelunca
clamauit post tergū Saul, dicens: Dñe mi rex.
Et respexit Saul post se: & inclinās se David
10 pronus in terrā, adorauit. * Dixitq; ad Saul:
Quare audis verba hominum loquentium,
11 David quęrit malū aduersum te? * Ecce ho-
die viderūt oculi tui, quod tradiderit te Dñs
in manu meā in spelunca: & cogitauit, vt oc-
ciderē te, sed pepercit tibi oculus meus: dixi
enim: Nō extendā manum meā in dominum
12 meum, quia christus Dñi est. * Quin potius
pater mi, vide, & cognosce orā chlamydis
tue in manu mea: quoniā cum pręcedere
summitatem chlamydis tue, nolui extēdere
manū meā in te: animaduerte, & vide quo-
niā nō est in manu mea malum, neq; iniqui-
13 tas, neq; peccauit in te tu autē insidiaris ani-
mę meę, vt auferas eam. * Iudicet Dñs inter
me, & te, & vlciscatur me Dñs ex te: manus
14 autē mea nō fit in te. * Sicut, & in prouer-
bio antiquo dicitur: AB IMPLIS egredietur
15 impietas: manus ergo mea nō fit in te. Quē
persequeris, rex Israel: quē persequeris? canē
16 mortuum persequeris, & pulicem vñū. * Sit
Dñs iudex, & iudicet inter me, & te: & vi-
deat, & iudicet causā meā, & eruat me de
17 manu tua. * Cum autem compleisset David
D loquens sermones huiusmodi ad Saul, di-
xit Saul, Nūquid vox hęc tua est fili mi Da-
18 uid? Et leuauit Saul vocem suam, & fleuit. *
Dixitq; ad David: Iustior tu es, quā ego, tu
enim tribuisti mihi bonā: ego autem reddi-
19 di tibi mala. * Et tu indicasti hodie, quā fe-
ceris mihi bonā: quomodo tradiderit me
Dominus in manum tuam, & non occideris
20 me. * Quis enim cum inuenerit inimicum
suum, dimittit eum in viā bonā? Sed Domi-
nus reddat tibi vicissitudinem hanc, pro eo
21 quod hodie operatus es in me. * Et nunc,
quia scio, quod certissimē regnaturus sis, &
22 habiturus in manu tua regnum Israel: * Iu-
ra mihi in Domino, ne deleas semen meum
de domo patris mei. * Et iurauit David Sau-
23 li. Abijt ergo Saul in domum suam: & Da-
uid, & viri eius ascenderunt ad tutiora loca.

C A P. XXV.

*Mortuus Samuel plangitur: David Nabal vi-
bum neganti mortem minatus, egregia Abi-
gail oratione placatur, quam, mortuo Nabal,
in connubium accipit, simul & Achinoam;
Saul verò filiam Michol Phalti tradit.*

¹ Eccl. 30 d.
²¹ Infr. 27 d.

Mortuus est autem Samuel, & congre-
gatus est vniuersus Israel, & planxe-
runt eum: & sepelierunt eum in domo sua
in Ramatha. Confurgensque David de-
scendit in desertum Pharan. * Erat autem
vir quispiā in solitudine Maon, & possessio
eius in Carmelo, & homo ille magnus ni-
mis: erantque ei oves tria millia, & mille ca-
prę: & accidit, vt tōderetur grex eius in Car-
melo. * Nomen autem viri illius erat Nabal:
& nomen vxoris eius Abigail. eratque mulier
illa prudētissima, & speciosa: porrò vir eius
durus, & pessimus, & malitiosus: erat autem
de genere Caleb. * Cum ergo audisset David
in deserto, quod tōderet Nabal gregē suum.
* Misit decem iuuenes, & dixit eis: Ascēdite
in Carmelum, & venietis ad Nabal, & salu-
tabitis eū ex nomine meo pacificē. * Et dice-
tis: Sit fratribus meis, & tibi pax, & domui
tuę pax, & omnibus, quęcunque habes, sit
pax. * Audiui, quod tonderent pastores tui,
qui erant nobiscum in deserto: nunquā eis
molesti fuimus, nec aliquando defuit quid-
quā eis de grege, omni tēpore, quo fuerunt
nobiscum in Carmelo. * Interroga pueros
tuos, & indicabunt tibi. Nunc ergo inueniāt
pueri tui gratiam in oculis tuis: in die enim
bona venimus. quodcunque inuenerit manus
tua, da seruis tuis, & filio tuo David. * Cum
que venisset pueri David, locuti sunt ad Na-
bal omnia verba hęc ex nomine David: &
siluerunt. Respondens autē Nabal pueris Da-
uid, ait: Quis est David? & quis est filius Isai?
hodie increuerunt serui, qui fugiunt domi-
nos suos. * Tollā ergo panes meos, & aquas
meas, & carnes pecorum, quę occidi conso-
ribus meis, & dabo viris, quos nescio vnde
sint. * Regressi sunt itaque pueri David per viā
suā, & reuerſi venerunt, & nuntiauerunt ei
omnia verba, quę dixerat. * Tu & ait David
pueris suis: Accingatur vnusquisque gladio
suo. Et accincti sunt singuli gladijs suis, ac-
cinctusque est & David ense suo: & securi sūt
David, quasi quadringenti viri: porrò ducēti
remanserunt ad sarcinas. Abigail autē vxori
Nabal nuntiavit vnus de pueris suis, dicēs:
Ecce David misit nuntios de deserto, vt be-
nedicerent domino nostro: & aduersatus est
eos. * Homines illi, boni satis fuerunt nobis,
& nō molesti: nec quicquā aliquando perijt
omni tēpore, quo fuimus cōuersati cum eis
in deserto. * Pro muro erāt nobis tam in no-
ste, quā in die, omnibus diebus quibus pa-
uimus apud eos greges. * Quā ob rem cōst-

dera, & recogita quid facias: quoniā cōpleta
est malitia aduersum virū tuum, & aduersū
domum tuā, & ipse est filius Belial, ita vt ne-
mo possit ei loqui. Festinauit igitur Abigail,
& tulit ducētos panes, & duos vtres vini, &
quinq; arietes coctos, & quinq; sata polentę,
& centum ligaturas vuz passę, & ducentas
massas caricarum, & posuit super asinos. *
Dixitque pueris suis: Præcedite me: ecce, ego
post tergum sequar vos. viro autem suo Na-
bal nō indicauit. Cum ergo ascendisset asi-
num, & descenderet ad radices montis, Da-
uid & viri eius descendebant in occursum
eius: quibus & illa occurrit. * Et ait David:
Verē frustra seruauī omnia, quę huius erant
in deserto, & nō perijt quicquā de cunctis,
quę ad eum pertinebāt: & reddidit malum
pro bono. Hęc faciat Deus inimicis David,
& hęc ad lat, si reliquero de omnibus, quę
ad ipsum pertinent vsq; mane, mingentē ad
parietē. * Cum autē vidisset Abigail David,
& hęc addat, si reliquero de omnibus, quę
ad ipsum pertinent vsq; mane, mingentē ad
parietē. * Cum autē vidisset Abigail David,
festinauit, & descendit de asino, & procidit
corā David super faciē suam, & adorauit su-
per terrā. * Et cecidit ad pedes eius, & dixit:
In me sit, domine mi, hęc iniquitas: loqua-
tur, obsecro, ancilla tua in auribus tuis: &
audi verba famulę tuę. * Ne ponat, oro, do-
minus meus rex cor suum super virum istū
iniquum Nabal: quoniā secundū nomen
suum stultus est, & stultitia est cum eo: ego
autē ancilla tua nō vidi pueros tuos, domi-
ne mi, quos misisti. * Nunc ergo, domine mi,
E viuit Dñs, & viuit anima tua, qui prohibuit
te, ne venires in sanguinē, & saluauit manū
tuam tibi: & nunc fiant sicut Nabal inimici
tui, & qui quærunt domino meo malum. *
Quapropter suscipe benedictionē hęc, quā
attulit ancilla tua tibi domino meo: & da
pueris, qui sequuntur te dominum meum. *
Aufer iniquitatē famulę tuę: faciens enim
faciet Dñs tibi domino meo domum fidelē,
quia pręlia Dñi, domine mi, tu pręliaris: ma-
litia ergo nō inueniatur in te omnibus die-
bus vitę tuę. * Si enim surrexerit aliquando
homo persequēs te, & quērēs animā tuā,
erit anima domini mei custodita, quasi in
fasciculo viuētium, apud Dñm Deum tuū:
porrò inimicorum tuorum anima rotabi-
tur, quasi in impetu, & circulo fundę. Cum
ergo fecerit Dñs tibi domino meo omnia,
quę locutus est bona de te, & cōstituerit te
ducē super Israel, * Non erit tibi hoc in sin-
gultum, & in scrupulū cordis domino meo,
quod effuderis sanguinē innoxium, aut ipse
te vltus fueris: & cum benefecerit Dñs do-
mino meo, recordaberis ancillę tuę. * Et ait
David ad Abigail: Benedictus Dñs Deus Is-
rael,

rael, qui misit hodie te in occursum meum, & benedictum eloquium tuum. * Et benedicta tu, quæ prohibuisti me hodie, ne irem ad sanguinem, & viderer me manu mea. * Alioquin viuit Dñs Deus Israel, qui prohibuit me, ne malum facerem tibi, nisi cito venisses in occursum mihi, non remansisset Nabal vsq; ad lucem matutinā, mingens ad parietem. * Suscepit ergo Dauid de manu eius omnia, quæ attulerat ei, dixitq; ei: Vade pacifice in domum tuā, ecce audiui vocē tuā. * Venit autē Abigail ad Nabal: & ecce erat ei cōuiuium in domo eius, quasi cōuiuium regis, & cor Nabal iucundum: erat enim ebrius nimis: & nō indicauit ei verbum pusillum, aut grāde vsq; mane. * Diluculo autē cum digessisset vinum Nabal, indicauit ei vxor sua verba hæc, & emortuum est cor eius intrinsecus, & factus est, quasi lapis. * Cumq; pertrāsisset decē dies, percussit Dñs Nabal, & mortuus est. * Quod cum audisset Dauid mortuum Nabal, ait: Benedictus Dñs, qui iudicauit causā opprobrii mei de manu Nabal, & seruum suum custodiuit à malo, & malitiā Nabal reddidit Dñs in caput eius. Misit ergo Dauid, & locutus est ad Abigail, vtsumeret eā sibi in vxorē. * Et venerunt pueri Dauid ad Abigail in Carmelum, & locuti sunt ad eam, dicentes: Dauid misit nos ad te, vt accipiat te sibi in vxorem. Quæ confurgens adorauit prona in terram, & ait: Ecce famula tua sit in ancillam, vt lauet pedes seruorum domini mei. Et festinauit, & surrexit Abigail, & ascendit super asinum, & quinq; puellæ ierunt cum ea, pedisequæ eius, & secuta est nuntios Dauid: & facta est illi vxor. * Sed & Achinoam accipit Dauid de Iezrael: & fuit vtræque vxor eius. Saul autem dedit Michol filiam suam, vxorem Dauid, Phalti filio Lais, qui erat de Gallim.

C A P. XXVI.

Dauid iterum à Zipheis apud Saul proditus, hastam, & scyphum dormienti Saul abstulit: quod agnosceus Saul, culpam facatur, venocatoque Dauidi securitatem pollicetur.

^{Sept. 31.}

ET venerunt Ziphegi ad Saul in Gabaa, dicentes: Ecce, Dauid absconditus est in agro colle Hachila, quæ est ex aduerso solitudinis. Et surrexit Saul, & descendit in desertum Ziph, & cum eo tria milia virorum de electis Israel, vt quæreret Dauid in deserto Ziph. * Et castramentatus est Saul in Gabaa Hachila, quæ erat ex aduerso solitudinis in via: Dauid autē habitabat in deserto. Vidēs autē, quod venisset Saul post se in desertū, Misit exploratores, & didicit, quod illuc venisset certissimē. * Et surrexit Dauid clam, & venit ad locum vbierat Saul: cumq; vidisset locum, in quo dormiebat Saul, & Abner fi-

lius Ner, princeps militiæ eius, & Saulē dormientē in tentorio, & reliquum vulgus per circuitum eius, * Ait Dauid ad Achimelech Hethaem, & Abisai filium Saruiz, fratrem Ioab, dicens: Quis descendet mecum ad Saul in castra? Dixitq; Abisai: Ego descēdā tecum. * Venerunt ergo Dauid, & Abisai ad populum nocte, & ingenerunt Saul iacetē, & dormientē in tentorio, & hastā fixam in terra ad caput eius: Abner autē, & populum dormientes in circuitu eius. * Dixitq; Abisai ad Dauid: Cōclusit Deus inimicum tuum hodie in manus tuas, nunc ergo perfodiā eum lancea in terra, semel, & secundo opus non erit. Et dixit Dauid ad Abisai: Ne interficias eum: quis enim extrēdet manum suā in christum Dñi, & innocens erit? * Et dixit Dauid: Viuit Dñs, quia nisi Dñs percussisset eum, aut dies eius venerit, vt moriatur, aut in prælium descendens perierit: * Propitius sit mihi Dñs, ne extendā manum meam in christum Dñi: nunc igitur tolle hastam, quæ est ad caput eius, & scyphum aquæ, & abeamus. * Tulit igitur Dauid hastā, & scyphum aquæ, qui erat ad caput Saul, & abierunt: & nō erat quisquā, qui videret, & intelligeret, & euigilaret, sed omnes dormiebāt, quia sompor Dñi irruerat super eos. Cumq; trāsisset Dauid ex aduerso, & iterisset in vertice montis de lōge, & esset grande intervallum inter eos, * Clamauit Dauid ad populū, & ad Abner filiū Ner, dicens: Nōne respōdebis Abner? Et respōdens Abner, ait: Quis es tu, qui clamas, & inquietas regē? Et ait Dauid ad Abner: Nunquid non vir tu es? & quis alius similis tui in Israel? quare ergo nō custodisti dominū tuum regē ingressus est enim vnus de turba, vt interficeret regē, dominū tuum. * Nō est bonum hoc, quod fecisti: viuit Dñs, quoniā filij mortis estis vos, qui nō custodistis dominū vestrum, christum Dñi. nūc ergo vide, vbi sit hasta regis, & vbi sit scyphus aquæ, qui erat ad caput eius. * Cognouit autē Saul vocem Dauid, & dixit: Nūquid vox hæc tua, fili mi Dauid? & ait Dauid: Vox mea, domine mi rex. * Et ait: Quā ob causā dominus meus persequitur seruū suū? Quid fecit aut quod est malū in manu mea? * Nūc ergo audi, oro, domine mi rex, verba serui tui: Si Dñs incitat te aduersum me, odoretur sacrificiū: si autem filij hominum, maledicti sunt in conspectu Dñi: qui eiecerunt me hodie, vt nō habitē in hereditate Dñi, dicentes: Vade, serui dijs alienis, Et nunc nō effundatur sanguis meus in terrā coram Dño: quia egressus est rex Israel, vt quærat pulicē vnū, sicut persequitur perdix in montibus. * Et ait Saul: Peccauit, reuertere fili mi Dauid: nequaquā enim vltra tibi maleficiā, eo quod pretiosa fuerit anima mea in oculis tuis hodie:

die: apparet enim, quod stultè egerim, & ignorauerim multa nimis. * Et respondens 22
David, ait: Ecce hasta regis: transeat vnus de pueris regis, & tollat eam. * Dñs autè retri- 23
buet vnicuiq; secundum iusticiam suam, & fidem: tradidit enim te Dñs hodie in manum meam, & nolui extendere manum meam in christum Domini. Et sicut magni- 24
ficata est anima tua hodie in oculis meis, sic magnificetur anima mea in oculis Dñi, & liberet me de omni angustia. * Ait ergo Saul 25
ad David: Benedictus tu fili mi David: & quidem faciens facies, & potens poteris. Abijt autem David in viam suam, & Saul reuersus est in locum suum.

C A P. X X V I I.

David inconstantia Saulis fidere non ausus, apud Achis profugus, à quo urbem Siceleg obtinuit, quæ ex eo facta est in hereditatem regem Iuda, unde plurimas ex Amalecitis, & vicinis locis agebat pradas, imponens regi Achis.

ET ait David in corde suo: Aliquādo incidā vna die in manus Saul: nōne melius est, vt fugiā, & saluet in Terra Philisthinorū, vt desperet Saul, cessetq; me quærere in cūctis finibus Israel, fugiā ergo manus eius. * Et surrexit David, & abiit ipse, & sexcenti viri cū eo, ad Achis filiū Maach regē Geth. * Et habitauit David cū Achis in Geth, ipse & viri eius; vir & domus eius; & David, & duæ vxores eius, Achinoā Iezrahelitis, & Abigail vxor Nabal Carmeli. * Et nuntiātū est Sauli, quod fugisset David in Geth, & nō addidit vltra quærere eū. * Dixit autē David ad Achis: Si inueni gratiam in oculis tuis, detur mihi locus in vna vrbiū regionis huius, vt habitem ibi: cur enim manet seruus tuus in ciuitate regis tecū? * Dedit itaq; ei Achis in die illa Siceleg; propter quā causam facta est Siceleg regū Iuda, vtq; in diē hanc. * Fuit autē numerus dierū, quibus habitauit David in regionē Philisthinorum, quatuor mēsiū. * Et ascendit David, & viri eius, & agebāt pradas de Gessuri, & de Gerzi, & de Amalecitis: hi enim pagi habitabātur in Terra antiquitus, euntibus Sur vsq; ad Terrā Egypti. * Et percutiebat David omnē terram, nec relinquebat viuētē virū, & mulierem: tollensq; oues, & boues, & asinos, & camelos, & vestes reuertebatur, & veniebat ad Achis. Dicebat autem ei Achis: In quem irruisti hodie? Respondebat David: Contra meridiem Iudæ, & contra meridiem Ierameel, & contra meridiem Ceni. * Virum, & mulierem non viuificabat David, nec adducebat in Geth, dicens: Ne fortē loquantur aduersum nos: Hæc fecit David: & hoc erat decretum illi omnibus diebus, quibus habitauit in regione Philisthinorum. Credidit ergo Achis

David, dicens: Multa mala operatus est contra populum suum Israel: erit igitur mihi seruus sempiternus.

C A P. X X V I I I.

Philisthai contra Saul armantur, ad quod bellum David pollicetur fidem regi Achis. Saul, occisis Magis, Pythonissam consulit, suscitari iubens Samuelē, à quo suam, suorumque proximam mortem didicit.

FActum est autē in diebus illis, cōgregauerūt Philisthinim agmina sua, vt præpararentur ad bellū cōtra Israel: dixitq; Achis ad David: Sciēs nunc scito, quomā mecum egredieris in cāstris tu, & viri tui. * Dixitq; David ad Achis: Nūc scies, quæ facturū est seruus tuus. Et ait Achis ad David: Et ego custodē capitis mei ponam te cūctis diebus. * Samuel autē mortuus est, plauitq; eū omnis Israel, & sepelierunt eū in Ramatha vrbe sua. Et Saul abtulit magos, & hariosolos de terra. * Congregatiq; sunt Philisthinim, & venerunt, & castrametati sunt in Sunam: congregauit autē, & Saul vniuersum Israel, & venit in Gelboe. * Et vidit Saul castra Philisthinim, & timuit, & expauit cor eius nimis. * Consuluitq; Dñm, & nō respondit ei, neque per sacerdotes, neq; per prophetas. * Dixitq; Saul seruis suis: Quærite mihi mulierē habentē pythonem, & vadā ad eam, & sciscitabor per illā. Et dixerunt serui ei ad eū. Est mulier pythone habens in Endor. * Mutauit ergo habitū suū, vestitusq; est alijs vestimētis, & abiit ipse, & duo viri cū eo, veneruntq; ad mulierē nocte, & ait illi. Diuina mihi in pythone, & suscita mihi, quem dixero tibi. * Et ait mulier ad eū: Ecce, tu nōti quāta fecerit Saul, & quo modo eralerit magos, & hariosolos de terra: quare ergo insidiaris animæ meæ, vt occidar? * Et iurauit ei Saul in Dño, dicens: Viuit Dñs, quia nō eueniet tibi quidquā mali propter hanc rē. * Dixitq; ei mulier: Quē suscitabo tibi? Qui ait: Samuelē mihi suscita. * Cū autem vidisset mulier Samuelē, exclamauit voce magna, & dixit ad Saul: Quare imposuisti mihi? Tu es enim Saul. * Dixitq; ei rex: Noli timere: quid vidisti? Et ait mulier ad Saul: Deos vidi ascendentes de terra. Dixitq; ei: Qualis est forma eius? Quæ ait: Vir senex ascendit, & ipse amictus est pallio. Et intellexit Saul, quod Samuel esset, & inclinauit se super faciē suā in terra, & adorauit. Dixit autē Samuel ad Saul: Quare inquietasti me, vt suscitarer? Et ait Saul: Coarctor nimis siquidē Philisthinim pugnant aduersū me, & Deus recessit à me, & exaudire me noluit, neq; in manu prophetarū, neque per sōmnia: vocaui ergo te, vt ostēderes mihi, quid faciā. * Et ait Samuel: Quid interrogas me, cū Dñs recesserit à te, & trāsierit ad inimicum tuū? * Faciat enim tibi Dñs sicut

* Sup. 25. n.

* Eccl. 40. d. 21.

* Lev. 10. d.

27.

Deut. 18. b.

11.

Act. 16. c.

16.

* Eccl. 46.

d. 21.

locutus est in manu mea, & scindet regnum tuum de manu tua, & dabit illud proximo tuo David, Quia non obedisti voci Domini: neque fecisti iram furoris eius in Amalec. Idcirco quod pateris, fecit tibi Dominus hodie. Et dabit Dominus etiam Israel tecum in manus Philisthim: cras autem tu, & filij tui mecum eritis: sed & castra Israel tradet Dominus in manu Philisthim. Statimque Saul cecidit porrectus in terram: 20 extimuerat enim verba Samuelis, & robur non erat in eo, quia non comederat panem tota die illa. Ingressa est itaque mulier illa ad Saul (conturbatus enim valde) dixitque ad eum: Ecce obediuit ancilla tua voci tue, & posui animam meam in manu mea: & audiui sermones tuos, quos locutus es ad me. Nunc igitur audi, & tu vocem ancillae tuae, & ponam coram te bucellam panis, ut comedens conualescas, & possis iter agere. Qui renuit, & ait: Non comedam. Coegerunt autem eum serui sui, & mulier, & tandem audita voce eorum surrexit de terra, & sedit super lectum. Mulier autem illa habebat vitulum pascualem in domo, & festinauit, & occidit eum: tollensque farinam, miscuit eam, & coxit azyma. Et posuit ante Saul, & ante seruos eius. Qui cum comedisent, surrexerunt, & ambulauerunt per totam noctem illam.

C A P. X X I X.

David cum Philisthis aduersus Israel proficiscens, remittitur, quia mutuebant principes, ne in praelio fieret ipsis aduersarius, iubeturque in Siceleg reuerti.

Congregata sunt ergo Philisthim vniuersa agmina in Aphec: sed & Israel castramentatus est super fontem, qui erat in Iezrahel. Et satrapae quidem Philisthim incedebant in centurijs, & millibus: David autem, & viri eius erant in nouissimo agmine cum Achis. Dixeruntque principes Philisthim ad Achis: Quid sibi volunt Hebraei isti? Et ait Achis ad principes Philisthim: Num ignoratis David, qui fuit seruus Saul regis Israel, & est apud me multis diebus, vel annis, & non inueni in eo quidquam, ex die qua transfugit ad me, usque ad diem hanc? Irati sunt autem aduersus eum principes Philisthim, & dixerunt ei: Reuertatur vir iste, & sedeat in loco suo, in quo constituiti eum, & non descendat nobiscum in praelium, ne fiat nobis aduersarius, cum praeliari ceperimus: quomodo enim aliter poterit placare dominum suum, nisi in capitibus nostris? Nonne iste est David, cui cantabant in choris, dicentes: Percussit Saul in millibus suis, & David in decem millibus suis? Vocauit ergo Achis David, & ait ei: Viuit Dominus, quia rectus es tu, & bonus in conspectu meo: & exitus tuos, & introitus tuus mecum est in castris: & non inueni in te quid-

quam mali, ex die qua venisti ad me, usque in diem hanc: sed satrapis non places. Reuere ergo, & vade in pace, & non offendas oculos satraparum Philisthim. Dixitque David ad Achis: Quid enim feci, & quid inuenisti in me seruo tuo, a die qua fui in conspectu tuo, usque in diem hanc, ut non veniam, & pugnem contra inimicos domini mei regis? Respondens autem Achis, locutus est ad David: Scio quia bonus es tu in oculis meis, sicut Angelus Dei: sed principes Philistinorum dixerunt: Non ascendet nobiscum in praelium. Igitur confurge mane tu, & serui domini, qui venerunt tecum: & cum de nocte surrexeritis, & ceperit diluescere, pergite. Surrexit itaque de nocte David ipse, & viri eius, ut proficiscerentur mane, & reuerterentur ad terram Philisthim: Philisthim autem ascenderunt in Iezrahel.

C A P. X X X.

Absente cum suis Davide, Amaleciti Siceleg incenderant ablata praeda, quos David persequens occidit recepta praeda, quam singulis socijs ex aquo dinisit, etiam is, qui ad sarcinas lassus remanserant.

Umq; venissent David, & viri eius in Siceleg die tertia, Amaleciti impetum fecerant ex parte australi in Siceleg, & percusserant Siceleg, & succenderant eam igni. Et captiuas duxerat mulieres ex ea, a minimo, usque ad magnu: & non interfecerant quemquam, sed secum duxerant, & pergebant itinere suo. Cum ergo venissent David, & viri eius ad ciuitatem, & inuenissent eam succensam igni, & uxores suas, & filios suos, & filias ductas esse captiuas, leuauerunt David, & populus, qui erat cum eo voces suas, & planxerunt, donec deficerent in eis lacrymae. Si quidem, & dux uxores David captivae ductae fuerant, Achinoam Iezrahelnes, & Abigail vxor Nabal Carmeli. Et contristatus est David valde: volebat enim eum populus lapidare, quia amara erat anima vniuscuiusque viri super filiis suis, & filiabus: confortatus est autem David in Domino Deo suo. Et ait ad Abiathar sacerdotem filium Achimelech: Applica ad me ephod. Et applicauit Abiathar ephod ad David. Et consuluit David Dominum, dicens: Persequar latrunculos hos, & comprehendam eos, an non? Dixitque ei Dominus: Prosequere: absque dubio enim comprehendes eos, & excuties praedam. Abijt ergo David ipse, & sexcenti viri, qui erant cum eo, & venerunt usque ad torrentem Besor: & lassique da substituerunt. Persecutus est autem David ipse, & quadringenti viri substituerant enim duceti, qui lassus transire non poterant torrentem Besor. Et inuenerunt virum Aegyptium in agro, & ad duxerunt eum ad David: dederuntque ei panem, ut comederet, & biberet aquam, sed & fragmen massae ca-

* 1. Par. 18.
d. 19.

* 1. Par. 18.
d. 19

rica-

ricarum, & duas ligaturas vultu pascit. Quæ cū comedisset, reuersus est spiritus eius, & refo-
cillatus est: nō enim comederat panem, neq;
biberat aquā, tribus diebus & tribus nocti-
bus. * Dixit itaq; ei Dauid: Cuius es tu? vel
vnde? & quo pergis? Qui ait: Puer Ægyptius
ego sum, seruus viri Amalecitarum: dereliquit
autē me dominus meus, quia ægrotare cepi
nudiustertius. Siquidē nos erupimus ad au-
stralem plagam Cerethi, & contra Iudam,
& ad meridiem Caleb, & Siceleg succendi-
mus igni. * Dixitq; ei Dauid: Potes me duce-
re ad cuneum istum? Qui ait: Iura mihi per
Deum, quod non occidas me, & non tradas
me in manus domini mei, & ego ducam te
ad cuneum istum. Et iurauit ei Dauid. * Qui
cum duxisset eum, ecce illi discumbebant
super faciem vniuersæ terræ, comedentes, &
bibentes, & quasi festum celebrantes diem,
pro cuncta præda, & spolijs, quæ ceperant
de Terra Philisthijm, & de Terra Iuda. * Et
percussit eos Dauid à vespere, vsq; ad vespere
alterius diei, & non euasit ex eis quis-
quam, nisi quadringenti viri adolescentes,
qui ascenderant camelos, & fugerant. Eruit
ergo Dauid omnia, quæ tulerat Amalecitarum,
& duas vxores suas eruit. * Nec defuit quid-
quā à paruo vsq; ad magnum, tam de filijs,
quā de filiabus, & de spolijs, & quæcunq;
rapuerant, omnia reduxit Dauid, * Et tulit
vniuersos greges, & armenta, & minauit an-
te faciem suam: dixeruntq; Hæc est præda
Dauid. Venit autem Dauid ad ducentos vi-
ros, qui lassī substituerant. nec sequi potuerat
Dauid, & residere eos iusserat in torrēte Be-
zor: qui egressi sunt obuiam Dauid, & popu-
lo, qui erat cum eo. Accedens autem Dauid
ad populum, salutauit eos pacificè. * Respō.
densq; omnis vir pessimus, & iniquus, de vi-
ris, qui ierant cum Dauid, dixit: Quia nō ve-
nerunt nobiscum, non dabimus eis quidquā
de præda, quam eruiimus: sed sufficiat vni-
cuiq; vxor sua, & filij: quos cum acceperint,
recedant. * Dixit autem Dauid: Non sic fa-
cietis fratris mei, de his, quæ tradidit nobis
Dñs, & custodiuit nos, & dedit latrunculos,
qui eruperant aduersum nos, in manus no-
stras: * Nec audiet vos quisquam super ser-
mone hoc: æqua enim pars erit descendētis
ad prælium, & remanentis ad sarcinas, & si-
militer diuident. * Et factum est hoc ex die
illa, & deinceps constitutum, & præfinitum,
& quasi lex in Israel, vsq; in diem hanc. * Ve-
nit ergo Dauid in Siceleg, & misit dona de
præda senioribus Iuda proximis suis, dicens:
Accipite benedictionem de præda hostium
Dñi: * His, qui erant in Bethel, & qui in Ra-

28 moth ad meridiem, & qui in Iether, * Et qui
in Aroer, & qui in Sephamoth, & qui in Est.
29 hamo, * Et qui in Rachal, & qui in vrbibus
30 Ierameel, & qui in vrbibus Ceni, * Et qui in
Arama, & qui in lacu Asan, & qui in A-
31 thach, * Et qui in Hebron, & reliquis, qui
erant in his locis, in quibus commoratus
fuerat Dauid ipse, & viri eius.

C A P. X X X I.

*Saulis cum filijs in pugna cæsi, corpus truncato
capite, in muro Bethsan suspenditur, arma-
que eius in templo Ashtaroth: viri autem la-
bes, ablatis Saul, ac filiorum eius corporibus,
iuxta lates eas sepelierunt.*

1 **P**hilisthijm autem pugnabant aduersum
A Israel: & fugerunt viri Israel ante faciē
Philisthijm, & ceciderunt interfecti in mon-
2 te Gelboe. * Irrueruntq; Philisthijm in Saul,
& in filios eius, & percusserunt Ionatham,
3 & Abinadab, & Melchisua, filios Saul, * To-
tumq; pondus prælij versum est in Saul: &
consecuti sunt eum viri sagittarij, & vulne-
4 ratus est vehementer à sagittarijs. * Dixitq;
Saul ad armigerum suum: Euagina gladium
tuum, & percutite me: ne forte veniant incir-
cumcisi isti, & interficiant me, illudentes
mihi. Et noluit armiger eius: fuerat enim ni-
mio terrore perterritus, arripuit itaque Saul
5 gladium, & irruit super eum. Quod cum vi-
disset armiger eius, videlicet quod mortuus
B esset Saul, irruit etiam ipse super gladium
6 suum, & mortuus est cum eo. Mortuus est
ergo Saul, & tres filijs eius, & armiger illius,
7 & vniuersi viri eius in die illa pariter. * Vi-
C dentes autem viri Israel, qui erant trans val-
lem, & trans Iordanem, quod fugissent viri
Israelitarum, & quod mortuus esset Saul, & filij
eius, reliquerunt ciuitates suas, & fugerunt:
8 veneruntq; Philisthijm, & habitauerunt ibi.
9 * Facta autem die altera, venerunt Philis-
thijm, vt spoliarent interfectos, & inuenie-
runt Saul, & tres filios eius iacentes in mō-
te Gelboe. Et præciderunt caput Saul, & spo-
liauerunt eum armis, & miserunt in terram
Philisthinorum per circuitum, vt annuntia-
10 retur in templo idolorum, & in populis. * Et
D posuerunt arma eius in templo Ashtaroth,
corpus eius suspenderunt in muro Bethsan.
11 * Quod cum audissent habitatores Iabes
Galaad, quæcunq; fecerant Philisthijm Saul,
12 * Surrexerunt omnes viri fortissimi, & am-
bulauerunt tota nocte, & tulerunt cadauer
Saul, & cadauera filiorum eius, de muro
Bethsan: veneruntque Iabes Galaad, & com-
13 bufferunt ea ibi: * Et tulerunt ossa eorum, &
sepelierunt in nemore Iabes, & ieiunave-
runt septem diebus.

* 1. Par. 106
a. 1.

* 1. Par. 106
b. 4.

* 1. Reg. 31
a. 40

LIBER SECVNDVS SAMVELIS,

Quem nos
SECVNDVM REGVM
DICIMVS.

CAPVT PRIMVM.

David occiso iunio, qui se Saulem occidisse dicebat, scissis vestibus deflet eum cum ceteris occisis, ieiunans, ac precipiens, ut filios Iuda docerent arcum.

Actum est autem, postquam mortuus est Saul, vt David reuertetur a caede Amalec, & maneret in Siceleg duos dies. In die autē tertia apparuit homo veniens de castris Saul, veste cōteissa, & puluere cōspersus caput: & vt venit ad David, cecidit super faciem suam, & adorauit. * Dixitq; ad eum David: Vnde venis. Qui ait ad eum: De castris Israel fugi. * Et dixit ad eū David: Quod est verbum quod factum est? indica mihi. Qui ait: Fugit populus ex p̄lio, & multi corruentes ē populo mortui sunt: sed & Saul, & Ionathas filius eius interierunt. * Dixitq; David ad adolescentem, qui nuntiabat ei. Vnde scis, quia mortuus est Saul, & Ionathas filius eius? * Et ait adolescens, qui nuntiabat ei: Casu veni in montem Gelboe, & Saul incumbebat super hastam suā: porro currus, & equites appropinquabant ei, Et conuersus post tergū suū, videntq; me vocauit. Cui cum respondissē: Adsum; Dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eū: Amalecites ego sum. * Et locutus est mi-

hi: Sta super me, & interfice me: quoniā tenent me angustiae, & adhuc tota anima mea in me est. * Stansq; super eū, occidi illū: sciēbā enim, quod viuere non poterat post ruinā: & tuli diadema, quod erat in capite eius: & armillam de brachio illius, & attuli ad te dominū meum huc. * Apprehendens autē David vestimēta sua scidit, omnesq; viri, qui erant cum eo, * Et planxerunt, & fleuerunt, & ieiunauerunt, vsq; ad vespērā, super Saul, & super Ionatham filium eius, & super populū Dñi, & super domum Israel, eoquod corruissent gladio. * Dixitq; David ad iuuenem, qui nuntiauerat ei: Vnde es tu? Qui respondit: Filius hominis adueniens Amalecites ego sum. * Et ait ad eū David: Quare non timuisti mittere manum tuam, vt occideres christū Dñi? * Vocansq; David vnū de pueris suis, ait: Accedens irruē in eum. Qui percussit illum, & mortuus est. * Et ait ad eum David: Sanguis tuus super caput tuū: os enim tuū locutum est aduersum te, dicens: Ego interfeci christum Dñi. * Planxit autē David plāctum huiusmodi super Saul, & super Ionatham filiū eius, * (Et praecepit, vt docerēt filios Iuda arcū, sicut scriptū est in libro iustorū) Et ait: Considera Israel, pro his, qui mortui sunt super excelsum tuū vulnerati. Inclyti Israel, super montes tuos interfecisti sūt: quo

¹Ps. 104. 26.

quo modo ceciderunt fortes? * Nolite annū-
ciare in Geth. neq; annuntietis in cōpitis A-
scalonis: ne forte latentur filiz Philisthijm,
ne exultent filiz incircumcisorum. Montes
Gelboe, nec ros, nec pluuia veniat super vos,
neq; sint agri primitiarum: quia ibi abiectus
est clypeus fortium, clypeus Saul, quasi non
esset vnctus oleo. A sanguine interfectorum,
ab adipe fortium, sagitta Ionathæ nunquam
rediit retrorsum, & gladius Saul non est re-
uersus inanis. Saul, & Ionathas amabiles, &
decori in vita sua, in morte quoq; non sunt
diuisi: aquilis velociores, leonibus fortiores.
* Filiz Israel super Saul flete, qui vestiebat
vos coccino in delicijs, cui præbebat orna-
menta aurea cultui vestro. * Quomodo ceci-
derunt fortes in prælio? Ionathas in excel-
sis tuis occisus est? Doleo super te frater mi
Ionatha decore nimis, & amabilis super
amorem mulierum. Sicut mater vnicum
amat filium suum, ita ego te diligebam. Quo
modo ceciderunt robusti, & perierunt arma
bellica?

C A P. I I.

*David Dei oraculo iussus ascendere in Hebron,
ibi super Iuda in regem vnctus viros Iabes
Galaad ob Saulis sepulturam commendat.
Isboethi vero in regem super Israel vnctio
gramen peperit seditionem, ac pugnam inter
utramque domum.*

Igitur post hæc consuluit David Dñm, di-
cens: Num ascendam in vnā de ciuitati-
bus Iuda? Et ait Dñs ad eū: Ascende. Dixitq;
David: Quo ascendā? Et respondit ei: in He-
bron. * Ascendit ergo David, & dux vxores
eius, Achinoam Iezraelitis, & Abigail vxor
Nabal Carmeli: Sed & viros, qui erant cum
eo, duxit David singulos cum domo sua: &
manserunt in oppidis Hebron. * Veneruntq;
viri Iuda, & vnixerunt ibi David, vt regnaret
super domū Iuda. Et nuntiatum est David,
quod viri Iabes Galaad sepelissent Saul. Mi-
sit ergo David, quod viri Iabes Galaad, di-
xitq; ad eos: Benedicti vos à Dño, qui fecistis
misericordiā hāc cum domino vestro Saul,
& sepelistis eum. * Et nunc retribuet vobis
quidē Dñs misericordiam, & veritatem: sed
& ego reddā gratiam, eo quod fecistis verbū
istud. * Confortentur manus vestre, & esto-
te filij fortitudinis: licet enim mortuus sit
dominus vester Saul, tamē me vnxit domus
Iuda in regem sibi. * Abner autē filius Ner,
princeps exercitus Saul, tulit Isboeth filiu
Saul, & circumduxit eū per castra, Regemq;
constituit super Galaad, & super Gessuri, &
super Iezrael, & super Ephraim, & super Be-
niamin, & super Israel vniuersum. Quadra-
ginta annorū erat Isboeth filius Saul, cum
regnare cepisset super Israel, & duobus an-
nis regnavit: sola autē domus Iuda sequeba-

tur David. * Et fuit numerus dierū, quos cō-
moratus est David, imperans in Hebron su-
per domū Iuda, septem annorum, & sex mē-
sum. Egressusq; est Abner filius Ner, & pue-
ri Isboeth filij Saul, de castris in Gabaon. *
Porro Ioab filius Saruiz, & pueri David
egressi sunt, & occurrerunt ei iuxta piscinā
Gabaon. Et cum in vnum cōuenissent, è re-
gione sederunt: hi ex vna parte piscine, & il-
li ex altera. * Dixitq; Abner ad Ioab: Surgāt
pueri, & ludāt corā nobis. Et respōdit Ioab:
Surgant. * Surrexerunt ergo, & transferunt
numero duodecim de Benjamin, ex parte
Isboeth filij Saul, & duodecim de pueris
David. * Apprehensq; vnusquisque capite
D comparis sui, defixit gladiū in latus contra-
rij, & ceciderunt simul: vocatumq; est nomē
loci illius: Ager robustorum, in Gabaon. * Et
ortum est bellum durum satis in die illa: fu-
gatusq; est Abner, & viri Israel, à pueris Da-
uid. * Erant autem ibi tres filij Saruiz, Ioab,
& Abisai, & Asael: porro Asael cursor velo-
cissimus fuit, quasi vnus de capreis, quē
morantur in syluis. Persequebatur autē A-
sael Abner: & non declinauit ad dexteram,
neq; ad sinistram omittens persequi Abner.
* Respexit itaq; Abner post tergum suum, &
ait Tunc es Asael. Qui respondit. Ego sum. *
Dixitq; ei Abner. Vade ad dexteram, siue ad
sinistram, & apprehende vnū de adolescen-
tibus, & tolle tibi spolia eius. Noluit autem
Asael omittere, quin vrgeret eum. * Rursūq;
locutus est Abner ad Asael: Recede, noli me
sequi, ne compellar confodere te in terram,
& leuare non potero faciem meam ad Ioab
fratrem tuū. Qui audire contempsit, & no-
luit declinare: percussit ergo eum Abner
auerfa hasta in inguine, & trās fudit, & mor-
uus est in eodem loco: omnesq; qui tran-
sibant per locum illum, in quo ceciderat A-
sael, & mortuus erat, subsistebant. * Perse-
quentibus autem Ioab, & Abisai fugientem
Abner, sed occubuit: & venerūt vsq; ad col-
lem aquæductus, qui est ex aduerso vallis
itineris deserti in Gabaon. * Congregatique
sunt filij Benjamin ad Abner: & conglobati
in vnum cuneū, steterunt in summitate tu-
muli vnus. * Et exclamauit Abner ad Ioab,
& ait: Num vsq; ad internecionem tuus mu-
cro desquirit? an ignoras, quod periculosa sit
desperatio? vsquequē non dicis populo, vt
omittat persequi fratres suos? * Et ait Ioab:
Viuat Dñs, si locutus fuisset, mane recessisset
populus persequens fratrem suū. * Insonuit
ergo Ioab buccina, & stetit omnis exerci-
tus, nec persecuti sunt vltra Israel, neq; inie-
re certamen. * Abner autē, & viri eius abie-
runt per campestra, tota nocte illa: & trāsie-
runt Iordanem, & lustrata omni Bethhron
venerunt ad castra. * Porro Ioab reuersus,

omisso Abner, congregauit omnem populum: & defuerunt de pueris Dauid decem, & nouem viri, excepto Asael. Serui autem Dauid percusserunt de Benjamin, & de viris, qui erant cum Abner, trecentos sexaginta, qui & mortui sunt. Tuleruntque Asael, & sepelierunt eum in sepulchro patris sui in Bethlehem: & ambulauerunt tota nocte Ioab, & viri, qui erant cum eo, & in ipso crepusculo peruenerunt in Hebron.

C A P. I I I.

Abner reprehensus ob concubinam iratus regi Isobeth fudus iniecit eum Dauid, & reducit Michol, dum congregaret israelitis ad Dauid, occiditur à Ioab, cui Dauid iratus amara deflet Abner.

FACTA est ergo longa cōcertatio inter domū Saul, & inter domū Dauid: Saul autē Saul proficiens, & semper se ipso robustior, domus autē Saul decrescens quotidie. Natiq; sunt filij Dauid in Hebron, suiq; primogenitus eius Amnon de Achinoam Iezraelitide. Et post eum Cheleab de Abigail vxore Nabal Carmeli: porro tertius Absalom, filius Maacha filia Tholmai regis Gessur. Quartus autem Adonias, filius Haggith: & quintus Saphathia, filius Abital. Sextus quoq; Iethraam, de Egla vxore Dauid. hi nati sunt Dauid in Hebron. Cum ergo esset praelium inter domū Saul, & domū Dauid, Abner filius Ner regebat domum Saul. Fuerat autem Sauli concubina nomine Respha, filia Aia. Dixitq; Isobeth ad Abner: Quare ingressus es ad concubinam patris mei? Qui iratus nimis propter verba Isobeth, ait: Nūquid caput canis ego sum aduersum Iudam hodie, qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui, & super fratres, & pro timore eius, & non tradidi te in manus Dauid, & tu requisisti in me, quod argueres pro muliere hodie? Hæc faciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quomodo iurauit Dñs Dauid, sic faciam cum eo. Ut transferatur regnū de domo Saul, & eleuetur thronus Dauid super Israel, & super Iudam, à Dan vsq; Bersabee. Et non potuit respondere ei quidquam, quia metuebat illum. Misit ergo Abner nuntios ad Dauid pro se dicentes: Cuius est de terra? Et vt loquerentur: Fac mecum amicitias, & erit manus mea tecū, & reducā ad te vniuersum Israel. Qui ait: Optime ego faciam tecum amicitias: sed vnam rem peto à te, dicens: Nō videbis faciem meam, antequam adduxeris Michol filiam Saul: & sic venies, & videbis me. Misit autem Dauid nuntios ad Isobeth filium Saul dicens: Redde vxorem meam Michol, quam despondi mihi centum preputijs Philisthim. Michol respondit: Quod iurasti. Et tulit eā à viro suo Phaltiel filio Laia. Sequebaturq; eam vir suus,

plorans vsq; Bahurim: & dixit ad eum Abner: Vade, & reuertere. Qui reuersus est. Sermonē quoq; intulit Abner ad seniores Israel, dicens: Tam heri, quā nūdius tertius, quærebatis Dauid, vt regnaret super vos. Nunc ergo facite: quoniam Dñs locutus est ad Dauid, dicens: In manu serui mei Dauid saluabo populum meū Israel de manu Philisthim, & omnium inimicorum eius. Locutus est autem Abner etiam ad Benjamin. Et abiit, vt loqueretur ad Dauid in Hebron, omnia, quæ placuerant Israel, & vniuerso Benjamin. Venitq; ad Dauid in Hebron cū viginti viris: & fecit Dauid Abner, & viris eius, qui venerant cum eo, conuiuiū. Et dixit Abner ad Dauid. Surgam, vt congregem ad te dominū meum regem omnē Israel, & ineam tecū fœdus, & imperes omnibus, sicut desiderat anima tua. Cum ergo deduxisset Dauid Abner, & ille isset in pace, Statim pueri Dauid, & Ioab venerunt, cœsis latronibus, cum præda magna nimis: Abner autem non erat cū Dauid in Hebron, quia iam dimiserat eū, & profectus fuerat in pace. Et Ioab, & omnis exercitus, qui erat cū eo, postea venerunt: nuntiātū est itaq; Ioab à narrantibus: Venit Abner filius Ner ad regē, & dimisit eum, & abiit in pace. Et ingressus est Ioab ad regem, & ait: Quid fecisti? Ecce venit Abner ad te: quare dimisisti eum, & abiit, & recessit? Ignoras Abner filiū Ner, quoniam ad hoc venit ad te, vt deciperet te, & sciret exitum tuum, & introitū tuum, & nosset omnia, quæ agis? Egressus itaq; Ioab à Dauid, misit nuntios post Abner, & reduxit eum à cisterna Sirai, ignorāte Dauid. Cumque rediisset Abner in Hebron, seorsum adduxit eum Ioab ad mediū portæ, vt loqueretur ei in dolo: & percussit illum ibi in inguine, & mortuus est in vitionem sanguinis Asael fratris eius. Quod cum audisset Dauid rem iam gestam, ait: Mūdus ego sum, & regnū meum apud Dñm, vsq; in sempiternum, à sanguine Abner filij Ner. Et veniat super caput Ioab, & super omnē domū patris eius: nec deficiat de domo Ioab fluxum feminis sustinens, & leprosus, & tenens fursum, & cadens gladio, & indigens pane. Igitur Ioab, & Abisai frater eius interfecerunt Abner, eo quod occidisset Asael fratrem eo. nū in Gabaon, in prælio. Dixit autē Dauid ad Ioab, & ad omnē populum, qui erat cum eo: Scindite vestimenta vestra, & accingimini faccis, & plangite ante exequias Abner. Porro rex Dauid sequebatur feretrum. Cūque sepelissent Abner in Hebron, leuaui rex Dauid vocē suam, & fleuit super tumulū Abner: fleuit autem & omnis populus. Plangensq; rex, & lugēs Abner, ait: Nequaquā, vt mori solent ignaui, mortuus est Abner.

1. Reg. 11.
11.

1. Reg. 11.
11.

1. Reg. 11.
11.

ner. *Manus tuæ ligatæ nō sunt, & pedes tui 34
non sunt compedibus aggrauati: sed sicut
solent cadere corā filiis iniquitatis, sic cor-
ruisti. Congeminansq; omnis populus fleuit
super eum. *Cumq; venisset vniuersa multi- 35
tudo cibum capere cum Dauid, clara adhuc
die iurauit Dauid, dicens: Hæc faciat mihi G
Deus, & hæc addat, si ante occasum solis gu-
stauero panem vel aliud quidquam. *Om- 36
nesque populus audiuit, & placuerunt eis
cuncta, quæ fecit rex in conspectu totius po-
puli. *Et cognouit omne vulgus, & vniuer- 37
sus Israel in die illa, quoniam non actum
fuisse à rege, vt occideretur Abner filius
Ner. Dixit quoque rex ad seruos suos: Num 38
ignoratis, quoniam princeps, & maximus
cecidit hodie in Israel? *Ego autem adhuc 39
delictus, & vinctus rex: porro viri isti fi-
lij Saruiz duri sunt mihi, retribuatur Do-
minus facienti malum iuxta maliciam
suam.

C A P. I V.

*Baana, & Rechab militem profecti caput Isbo-
seth, quem dormientem occiderant, ad Dauid
astulerunt, quos pro mercede iussit interimere.*

Audiuit autem Isboseth filius Saul, quod 1
cecidisset Abner in Hebron, & dissolu- A
tae sunt manus eius, omnisq; Israel pertur-
batus est. Duo autem viri principes latronū 2
erant filij Saul, nomen vni Baana, & nomen
alteri Rechab, filij Rémon Berothitæ de fi-
lij Beniamin: siquidem & Berothi reputata 3
est in Beniamin. *Et fugerunt Berothitæ in
Gethaim, fueruntq; ibi aduenæ, vsq; ad tem-
pus illud. *Erat autem Ionathas filius Saul fi- 4
lius debilis pedibus: quinquennis enim fuit,
quādo venit nuntius de Saul, & Ionathas ex B
Israel, tollens itaq; eum nutrix sua, fugit:
cumq; festinaret, vt fugeret, cecidit, & clau-
dus effectus est: habuitq; vocabulum Miphi-
boseth. *Venientes igitur filij Rémon Bero- 5
thitæ, Rechab, & Baana, ingressi sunt seruite
die domum Isboseth: qui dormiebat super
stratum suū meridie. Et ostiaria domus pur-
gans triticum, & obdormiuit. *Ingressi sunt 6
autem domum latenter assumptes spicas tri-
tici, & percusserunt eum in inguine Rechab,
& Baana frater eius, & fugerunt. *Cum autē 7
ingressi fuissent domū, ille dormiebat super
lectum suū in conclauis, & percutiētes inter-
fecerunt eum: sublatoq; capite eius, abierunt C
per viam deserti tota nocte, *Et attulerunt
caput Isboseth ad Dauid in Hebron: dixerūt-
que ad regem: Ecce caput Isboseth filij Saul
inimici tui, qui querebat animā tuam: & de- 8
dit Dñs domino meo regi vltionē hodie de
Saul, & de semine eius. *Respondens autē Da-
uid Rechab, & Baana fratri eius, filius Rem-
mon Berothitæ, dixit ad eos: Vinit Dñs, qui
eruit animam meā de omni angustia. Quo- 10

niam eum, qui annuntiauerat mihi, & dixit: 231
Mortuus est Saul: qui putabat se prospe-
ra nuntiare, tenui, & occidi eum; in Siceleg,
cui oportebat mercedem dare pronuntio. *
Quanto magis nunc, cum homines impij
interfecerunt virum innoxium, in domo
sua, super lectum suum, non quæram san-
guinem eius de manu vestra, & auferam vos
de terra. *Præcepit itaq; Dauid pueris suis,
& interfecerunt eos: præcedentesque ma-
nus, & pedes eorum, suspenderunt eos, su-
per piscinam in Hebron: caput autem Isbo-
seth tulerunt, & sepelierunt in sepulchro
Abner in Hebron.

C A P. V.

*Dauid vultus super totum Israel pulsus Iebu-
seis, arcem Sion capis: ubi extructa domo ha-
bitauit, alias superinducens uxores, filiosque
procreans, & Philistinis his profermens.*

Et venerunt vniuersæ tribus Israel, ad 1
Dauid in Hebron, dicentes: Ecce nos, 2
os tuū, & caro tua sumus. *Sed & heri, & nu- 231
diu tertius, cum esset Saul rex super nos, tu
eras educens, & reducens Israel: dixit autem
Dñs ad te: Tu pasces populū meum Israel, &
tu eris dux super Israel. *Venerunt quoq; &
seniores Israel ad regē in Hebron, & percus-
sit cū eis rex Dauid sedus in Hebron coram
Dño: vixeruntq; Dauid in regem super Is-
rael. *Filius triginta annorū erat Dauid, cum 3
regnare cepisset, & quadraginta annis regna- 231
uit. *In Hebron regnavit supra Iudā septem
annis, & sex mensibus: in Ierusalem autem
regnavit triginta tribus annis super omnem
Israel, & Iudā. Et abiit rex, & omnes viri, qui
erant cū eo, in Ierusalem, ad Iebusum ha-
bitatorem terræ: dictumq; est Dauid ab eis.
Non ingredieris huc, nisi abstuleris cecos, &
claudos dicētes: Nō ingredietur Dauid huc.
*Cepit autem Dauid arcem Sion, hæc est ci-
uitas Dauid. Proposuerat enim Dauid in die
illa præmiū, qui percussisset Iebusum, & te-
tigisset domatū fistulas, & abstulisset cecos,
& claudos obediētes animā Dauid. Idcirco
dicitur in prouerbio: Cecus, & claudus non
intrabunt in templū. *Habituauit autē Dauid
in arce, & vocauit eam, Ciuitatē Dauid. &
ædificauit per gyrum à Mello, & intrinsecus
Et ingrediebatur proficiens, atq; suocres-
cens, & Dñs Deus exercituum erat cum eo.
*Misit quoq; Hiram rex Tyri nuntios ad Da-
uid, & ligna cedrina, & artifices lignorū, ar-
tificesq; lapidum ad parietes. & ædificauerūt
domū Dauid. Et cognouit Dauid quoniam
confirmasset eū Dñs regem super Israel, &
quoniā exaltasset regnum eius super populū
super Israel. Accepit ergo Dauid adhuc co-
cubinas, & uxores de Ierusalem. postquam
venerat de Hebron: natiq; sunt Dauid, & alij
filij, & filie. Et hæc nomina eorum, qui nati 231
sunt

funt ei in Ierufalem, Samua, & Sobab, & Na-
 than, & Salomon, * Et Iebahar, & Elifua, & 15
 Nepheg, * Et Iaphia, & Elifama, & Elioda, & 16
 Eliphaleth. * Audierunt ergo Philisthim, 17
 quod vnixissent Dauid in regem super Israel:
 & ascenderunt vniuersi, vt quzerent Da-
 uid: quod cum audisset Dauid, descendit in
 præsidium. * Philisthim autem venientes 18
 diffusi sunt in valle Raphaim. * Et consuluit 19
 Dauid Dñm, dicens: Si ascendam ad Philis-
 thim? & si dabis eos in manu mea? Et dixit
 Dñs ad Dauid: Ascende, quia tradens dabo D
 Philisthim in manu tua. Venit ergo Dauid 20
 in Baal Pharasim: & percussit eos ibi, & di-
 xit: Diuisit Dñs inimicos meos coram me, si-
 cut diuiduntur aque. Propterea vocatum est

* 1. Par. 14.
b. 10.

* 1. Reg. 18. b.
21.

21 nomen loci illius, Baal Pharasim. * Et reli-
 querunt ibi sculpilia sua: quæ tulit Dauid,
 22 & viri eius. * Et addiderunt adhuc Philis-
 thim, vt ascenderent, & diffusi sunt in val-
 23 le Raphaim. Consuluit autem Dauid Dñm:
 Si ascendam contra Philisthæos, & tradas
 eos in manus meas? Qui respondit: Non
 ascendas contra eos, sed gyra post tergum
 eorum, & venies ad eos ex aduerso pyro-
 24 rum. * Et cum audieris sonitum gradientis
 in cacumine pyrorum, tunc inibis prælium:
 quia tunc egredietur Dominus ante faciem
 25 tuam, vt percutiat castra Philisthim. * Fecit
 itaque Dauid sicut preceperat ei Dominus,
 & percussit Philisthim, de Gabaa, vsque
 dum venias Gezer.

C A P. VI.

*Reducto Dauid arcam à domo Abinadab, O-
 za à Domino occisus est, quod illam attigis-
 set: quare eam in domo Obededom reliquit:
 postmodum verò in Ierusalem reducens, &
 ante eam ludens, à Michol uxore ridetur: in
 cuius penam nunquam illa deinceps peperit.*

Congregauit autè rursum Dauid omnes
 electos ex Israel triginta millia. * Surre- A
 xitq; Dauid, & abiit, & vniuersus populus, 2
 qui erat cum eo de viris Iuda, vt adduceret
 arcà Dei, super quam inuocatum est nomen
 Dñi exercituum, sedentis in cherubim super
 eam. Et imposuerunt arcam Dei super plau-
 strum noui: ruleruntq; eam de domo Abi-
 nadab, qui erat in Gabaa. Oza autem, & A-
 hio filij Abinadab minabant plastrum no-
 3 uum. * Cumq; tulissent eà de domo Abina-
 4 dab, qui erat in Gabaa, custodiens arcà Dei
 Ahio præcedebat arcà. * Dauid autè, & om-
 5 nis Israel ludebant coram Dño, in omnibus
 lignis fabrefactis, & citharis, & lyris, &
 tympanis, & sistris, & cymbalis. * Postquam
 6 autè venerunt ad arcà Nachon, extedit Oza
 manù ad arcà Dei, & tenuit eam: quoniam

* 1. Paral.
21. b. 5.

* 1. Reg. 7.
b. 2.

7 calcitrabant boues, & declinauerunt eam.
 B Iratusq; est indignatione Dñs contra Ozam
 & percussit eum super temeritate: qui mor-
 8 tuus est iuxta arcà Dei. * Contristatus est au-
 tem Dauid, eo quod percussisset Dñs Ozà,
 & vocatum est nomen loci illius, Percussio
 9 Ozæ, vsq; in diem hanc. * Et extimuit Dauid
 Dñm in die illa, dicens: Quomodo ingredie-
 10 tur ad me arcà Dñi? Et noluit diuertere ad
 se arcà Dñi in ciuitatem Dauid: sed diuertit
 11 eam in domum Obededom Gethæi. Et ha-
 bitauit arcà Dñi in domo Obededom Ge-
 thæi tribus mensibus: & benedixit Dñs O-
 12 bededom, & omnem domù eius. * Nuntia-
 tumq; est regi Dauid, quod benedixisset Dñs
 Obededò, & omnia eius, propter arcà Dei.
 Abiit ergo Dauid, & adduxit arcam Dei de
 domo Obededom in ciuitatem Dauid cum
 gaudiò: & erat cum Dauid septem chori, &
 13 victima vituli. * Cumq; transcendissent, qui
 C portabant arcam Dñi sex passus, immolabat
 14 bouè, & arietem, Et Dauid saltabat totis vi-
 ribus ante Dñm. porrò Dauid erat accin-
 15 ctus ephod lineo. * Et Dauid, & omnis
 domus Israël ducebant arcam testamenti
 Do-

* 1. Paral.
21. b. 11.

* 1. Par. 15.
d. 19.

* 1. Par. 15.
d. 26.

Domini, in iubilo, & in clangore buccinae. * 16
Cumq; intrasset arca Dñi in ciuitate Dauid,
Michol filia Saul prospiciens per fenestram,
vidit regem Dauid subfiliem, atq; saltan-
tem coram Dño: & despexit eum in corde
suo. * Et introduxerunt arcam Dñi, & impo- 17
suerunt eam in loco suo, in medio taberna-
culi, quod retenderat ei Dauid, & obrulit
Dauid holocausta, & pacifica coram Dño. * 18
Cumq; compleisset offerens holocausta, &
pacifica, benedixit populo in nomine Dñi
exercituum. * Et partitus est vniuersa mul- 19
titudini Israel, tam viro, quam mulieri, sin-
gulis collyridam panis vnam, & assaturam
bubulae carnis vnam, & simillam fruxam
oleo: & abiit omnis populus, vnusquisq; in
domum suam. Reuersusq; est Dauid, vt be- 20
nediceret domui suae: & egressa Michol filia
Saul in occursum Dauid, ait: Quam glorio-
sus fuit hodie rex Israel, discooperiens se an-
te ancillas seruatorum suorum, & nudatus
est, quasi si nudetur vnus de scurris. * Dixit. 21
que Dauid ad Michol: ante Dñm, qui elegit
me potius, quam patrem tuum, & quam
omnem domum eius, & praecepit mihi, vt
essem dux super populum Dñi in Israel. * Et 22
Iudam, & vilior fiam plus, quam factus
sum: & ero humilis in oculis meis, & cum
ancillis, de quibus locuta es, gloriosior ap-
parebo. * Igitur Michol filiae Saul non est na- 23
us filius, vsque in diem mortis.

C A P. V I I.

*Dauid proponens adificare domum Domino, a
Nathan propheta primum collaudatur, post-
modum iubente Domino prohibetur, sed fi-
lius ei promittitur illam adificaturus, vnde
Domino gratias agit.*

FActum est autē cum sedisset rex in do- 1
mo sua, & Dñs dedisset ei requiem vn- A
diq; ab vniuersis inimicis suis, Dixit ad Na- 2
than prophetam: Videsne quod ego habitē
in domo cedrina, & arca Dei posita sit in
medio pellium? * Dixitq; Nathan ad regem: 3
Omne, quod est in corde tuo, vade, fac: quia
Dñs tecum est. Factum est autem in illa no- 4
cte: & ecce sermo Dñi ad Nathan, dicens: *
Vade, & loquere ad seruum Dauid: Hæc di- 5
xit Dñs: Numquid tu edificabis mihi domū
ad habitandum? * Neq; enim habitavi in do- 6
mo, ex die illa qua eduxi filios Israel de Ter-
ra Aegypti, vsq; in diem hanc: sed ambulabā
in tabernaculo, & in tentorio. * Per cuncta 7
loca, quæ transiui cum omnibus filiis Israel,
numquid locutus sum ad vnā de tribubus
Israel, cui praecepi, vt pasceret populū meū
Israel dicens: Quare nō edificastis mihi do-
mū cedrinam? Et nunc hæc dices seruo meo 8
Dauid: Hæc dicit Dñs exercituum: Ego tui

te de pascuis sequentem greges, vt esses dux
super populum meum Israel: * Et fui tecum
in omnibus vbicumq; ambulasti, & interfe-
ci vniuersos inimicos tuos a facie tua: feciq;
tibi nomen grande, iuxta nomen magnorū,
qui sunt in terra. * Et ponam locum populo
meo Israel, & placabo eum, & habitabit sub
eo, & non turbabitur amplius: nec addent
filij iniquitatis, vt affligant eum sicut prius,
11 * Ex die qua constitui iudices super popu-
lum meum Israel: & requiem dabo tibi ab
omnibus inimicis tuis, prædicatq; tibi Dñs,
12 quod domum faciat tibi Dñs. * Cumq; cō-
pleti fuerint dies tui, & dormieris cum pa-
tribus tuis, suscitabo semen tuum post te,
quod egredietur de vtero tuo, & firmabo
13 regnum eius. * Ipse edificabit domū nomini
meo, & stabiliam thronū regni eius, vsq; in
14 sempiternum. * Ego ero ei in patrem, & ipse
erit mihi in filium: qui si iniquē aliquid ge-
ferit, arguā eum in virga virorum, & in pla-
15 gis filiorū hominum. * Misericordiam autē
meam non auferā ab eo, sicut abstuli a Saul,
16 quem amoui a facie mea. Et fidelis erit do-
mus tua, & regnum tuum vsq; in æternum
Cante faciem tuam, & thronus tuus erit fir-
17 mus iugiter. * Secundum omnia verba hæc,
& iuxta vniuersam visionem istam, sic lo-
18 cutus est Nathan ad Dauid. * Ingressus est
autem rex Dauid, & sedit coram Domino,
& dixit: Quis ego sum, Domine Deus, &
quæ domus mea, quia adduxisti me hucus-
19 que? * Sed & hoc parum visum est in con-
spectu tuo Dñe Deus, nisi loquereris etiam
de domo serui tui in longinquum: illa enim
20 est lex Adam, Dñe Deus. * Quid ergo adde-
re poterit adhuc Dauid, vt loquatur ad te tu
21 enim scis seruum tuum Dñe Deus. Propter
verbum tuum, & secundum cor tuum feci-
sti omnia magnalia hæc, ita vt notum face-
22 res seruo tuo. Idcirco magnificatus es Dñe
Deus, quia non est similis tui, neq; est Deus
extra te, in omnibus, quæ audiuius auri-
23 bus nostris. * Quæ est autē, vt populus tuus
Israel, gēs in terra, propter quam iuit Deus,
vt redimeret eam sibi in populum, & pone-
ret sibi nomē, faceretq; eis magnalia, & hor-
ribilia super terrā, a facie populi tui, quē re-
demisti tibi ex Aegypto, gentem, & deū eius.
24 * Firmasti enim tibi populū tuum Israel in
populum sempiternum: & tu Dñe Deus fa-
25 ctus es eis in Deū. * Nunc ergo Dñe Deus,
verbum, quod locutus es super seruū tuū,
& super domū eius, suscita in sempiternū:
26 & fac sicut locutus es, * Vt magnificetur no-
men tuum, vsq; in sempiternum, atq; dica-
tur: Dñs exercituum, Deus super Israel. Et
domus serui tui Dauid erit stabilita coram
27 Dño. * Quia tu Domine exercituum Deus
Israel reuelasti aurem serui tui, dicens: Do-
mum

* 1. Reg. 2.
b. 19.* 1. Reg. 2.
a. 11.* 1. Par. 13.
c. 10.* 1. Reg. 2.
c. 11.* Heb. 1. 2.
1.* 1. Par. 17.
a. 10.* Supra 1.
Reg. 16. b.
11.
Pl. 77. 4. 70.

mum edificabo tibi: propterea inuenit seruus tuus cor suum, ut oraret te oratione hac. * Nunc ergo Dñe Deus, tu es Deus, & 28 verba tua erunt vera: locutus est enim ad seruum tuum bona hæc. * Incipe ergo, & be- 29 nedic domui serui tui, ut sit in sempiternum coram te: quia tu Domine Deus locutus es, & benedictione tua benedicetur domus serui tui in sempiternum.

C A P. VIII.

V. Florig. varig. Davidis, qui multos fecit tribunos, quibus solubans Israelita pendere tributa: congratulatio Thon regis Emath de rege Adarezer deuictio, à quo multa spolia David abstulit: officarij quos habebat David recensentur.

1. Paral. 18.
9. 4.

FACTUM est autem post hæc, percussit David 1 Philisthim, & humiliavit eos: & tulit A David Frenū tributi de manu Philisthim. * 2 Et percussit Moab, & mensus est eos funiculo, coarctans terræ: mensus est autem duos funiculos, vñū ad occidendū, & vñū ad viuificandū: factusque est Moab David seruiens sub tributo. * Et percussit David Adarezer filium Rohob regem Soba, quando profectus est, ut dominaretur super flumen Euphratem. Et captis David ex parte eius mille septingentis equitibus, & viginti millibus pedum, subneruauit omnes iugales currum: dereliquit autem ex eis centum currus. * Venit 3 quoque Syria Damasci, ut præsidium ferret Adarezer regi Soba: & percussit David de Syria viginti duo millia virorum. * Et posuit David præsidium in Syria Damasci: factusque est Syria David seruiens sub tributo: seruauitque Dñs David in omnibus ad quæcunque profectus est. * Et tulit David arma aurea, quæ habebant serui Adarezer, & detulit ea in Ierusalem. * Et de Bere, & de Beroth, ciuitatibus 4 Adarezer, tulit rex David æmultum nimis. Audiuit autem Thou rex Emath, quod percussisset David omne robur Adarezer, * Et misit Thou Ioram filium suū ad regē David, ut saluaret eū congratulans, & gratias ageret: eo quod expugnasset Adarezer, & percussisset eum Hostis quippe erat Thou Adarezer, & in manū eius erant vasa aurea, & vasa argentea, & vasa ærea. * Quæ & ipsa sanctificauerat de vniuersis gētibus, quas subtegerat, De Syria, & Moab, & filiis Ammō, 5 & Philisthim, & Amalec, & de manubijs Adarezer filij Rohob regis Soba. Fecit quoque sibi David nomen, cū reuerteretur capta Syria in valle Salmarū, cæcis decē, & octo millibus: Et posuit in Idumæa custodes, itaque 6 itaque præsidium, & facta est vniuersa Idumæa David seruiens, & seruauit Dñs David in omnibus ad quæcunque profectus est. * Et regnauit David super omnem Israel: faciebat quoque David iudiciū, & iustitiā omni popu-

lo suo. * Ioab autē filius Saruia, erat super exercitum: porro Iosaphaz filius Ahilud erat à commentarijs. * Et Sadoc filius Achitob, & Achimelech filius Abiathar, erant sacerdotes: & Saraia, scriba: Banaia autem filius Ioiada, super Cerethijs, & Phelethijs filijs autem David sacerdotes erant.

C A P. IX.

Quantum pietatis exhibuerit David Miphibosech filio Ionatha claudus, redditis omnibus agris Saul, quos colebat Siba cum filijs, ac seruis suis, Miphibosech ad mensam David recepto.

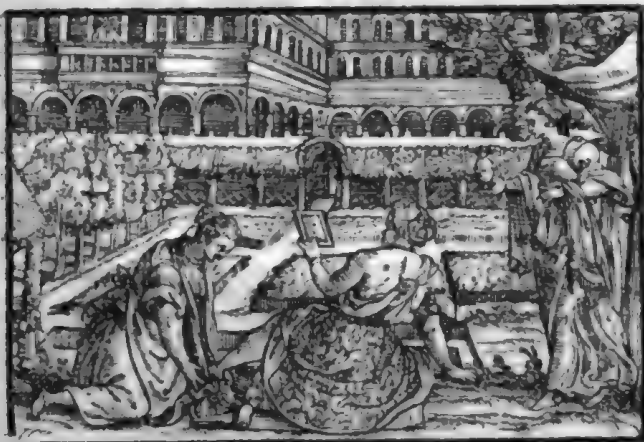
ET dixit David: Putasne est aliquis, qui remaserit de domo Saul, ut faciā cū eo misericordiam propter Ionathā? Erat autem de domo Saul, seruus nomine Siba: quē cum vocasset rex ad se, dixit ei: Tunc es Siba? & ille respondit: Ego sum seruus tuus. Et ait rex, Nunquid superest aliquis de domo Saul, ut faciam cum eo misericordiam Dei? Dixitque Siba regi: Superest filius Ionathæ, debilis pedibus. * Vbi inquit, est? Et Siba ad regem: Ecce, ait, in domo est Machir filij Ammiel, in Lodabar. * Misit ergo rex David, & tulit eum de domo Machir filij Ammiel, de Lodabar. Cū autem venisset Miphibosech filius Ionathæ filij Saul ad David, corruit in facie suā, & adorauit: Dixitque David: Miphibosech? Qui respondit: Adsum seruus tuus. * Et ait ei David: Ne timeas, quia faciens pacem in te misericordiā propter Ionatham fratrem tuum, & restitua tibi omnes agros Saul patris tui, & tu comedes panem in mensa mea semper. * Qui adorans eum, dixit: Quis ego sum seruus tuus, quoniam respexit super canem mortuum similem mei? * Vocauit itaque rex Siba puerum Saul, & dixit ei: Omnia quæcunque fuerunt Saul, & vniuersam domū eius, dedi filio domini tui. * Operare igitur ei terram tu, & filij tui, & serui tui, & inferes filio domini tui cibos, ut alatur: Miphibosech autem filius domini tui comedet semper panem sub mensa mea. Erant autem Sibæ quindecim filij, & viginti serui. * Dixitque Siba ad regem: Sicut iussisti domine mi rex seruo tuo, sic faciet seruus tuus: & Miphibosech comedet super mensam meam, quasi vnus de filijs regis. Habebat autem Miphibosech filium parvulum nomine Michas: omnis verò cognatio domus Sibæ seruebat Miphibosech. Porro Miphibosech habitabat in Ierusalem: quia de mensa regis iugiter vescabatur: & erat claudus utroque pede.

C A P. X.

Flanon rex Ammonitarum, post illarum legatis David iniuriarum, quos ad consolandum de patris morte miserat, contractis quinque regum Syria copijs adversus Davidem, ab eo profugatur semel, ac iterum.

Factum est autē post hęc, vt moretetur rex filiorū Ammon, & regnauit Hanon filius eius pro eo. Dixitq; Dauid: Faciam misericordiā cum Hanon filio Naas, sicut fecit pater eius mecum misericordia. Misit ergo Dauid consolans eum per seruos suos super patris interitu. Cum autem venissent serui Dauid in Terram filiorum Ammon: Dixerunt principes filiorū Ammon ad Hanon dominum suum: Putas quod propter honorē patris tui miserit Dauid ad te consolatores, & non ideo, vt inuestigaret, & exploraret ciuitatem, & euerteret eam, misit Dauid seruos suos ad te. Tulit itaq; Hanon seruos Dauid, rasiq; dimidiā partem barbæ eorū, & præscidit vestes eorum medias vsq; ad nates, & dimisit eos. Quod cū nuntiatum esset Dauid, misit in occursum eorū: erant enim viri confusi turpiter valde, & mandauit eis Dauid: Manete in Iericho, donec crescat barba vestra, & tunc reuertimini. Videntes autem filij Ammon, quod iniuriā fecissent Dauid, miserunt, & conduxerunt mercede Syrum Rohob, & Syrum Soba, viginti millia peditū, & à rege Maacha mille viros, & ab Itob duodecim millia virorū. Quod cum audisset Dauid, misit Ioab, & omnem exercitum bellatorum. Egressi sunt ergo filij Ammon, & direxerunt aciem ante ipsum introitum portæ: Syrus autē Soba, & Rohob, & Itob, & Maacha, eorsum erant in campo. Vidēs igitur Ioab, quod preparatum esset aduersū se prælum, & ex aduerso, & post tergū, elegit ex omnibus electis Israel, & instruxit aciem contra Syrum: Reliquam autem par-

tem populū tradidit Abisai fratri suo, qui direxit aciem aduersus filios Ammon. Et ait Ioab: Si præualuerint aduersum me Syri, eris mihi in adiutorium: si autem filij Ammon præualuerint aduersū te, auxiliabor tibi. Esto vir fortis, & pugnemus pro populo nostro, & ciuitate Dei nostri. Dñs autem faciet, quod bonum est in conspectu suo. Iniit itaque Ioab, & populus, qui erat cum eo, certamen contra Syros: qui statim fugerunt à facie eius. Filij autem Ammon videntes, quia fugissent Syri, fugerunt & ipsi à facie Abisai, & ingressi sunt ciuitatem: reuersusque Ioab à filiis Ammon, & venit Ierusalem. Videntes igitur Syri, quoniam corruissent coram Israel, congregati sunt pariter. Misitq; Adadrezzer, & eduxit Syros, qui erant trans fluiuium, & adduxit eorum exercitum: Sobach autem, magister militiæ Adarezer erat princeps eorum. Quod cum nuntiatum esset Dauid, contraxit omnem Israel, & transiit Iordanem, venitq; in Helam: & direxerunt aciem Syri ex aduerso Dauid, & pugnaverunt contra eum. Fugeruntq; Syri à facie Israel, & occidit Dauid de Syris septingentos currus, & quadraginta millia equitum: & Sobach principem militiæ percussit: qui statim mortuus est. Videntes autem vniuersi reges, qui erant in præsidio Adarezer, se victos esse ab Israel, expauescerunt, & fugerunt quinquaginta, & octo millia coram Israel. Et fecerunt pacem cum Israel: & seruiuerunt eis, tinnueruntque Syri auxilium præbere ultra filiis Ammon.

C A P. XI.

Dum Ioab obsides Rabba ciuitatem Ammonitarum, Dauid domi residens adulterio Bethsabee adiunxit, ad id celādum, homicidiū viri illius Vria; acceperatq; illa in uxorem, & nato ex ea filio, Dominum commemorat ad iram.

Factū est autem, vertente anno, eotēpore, quo solent reges ad bella procedere. Misit Dauid Ioab, & seruos suos cū eo, & vniuersū Israel, & vastauerunt filios Ammon, & obsederunt Rabba: Dauid autē remansit in Ierusalem. Dum hac agerentur, accidit, vt surge-

1. Par. 10. 8.

1 sitgeret David de strato suo post meridiē,
 & deambulare in solario domus regie: vi-
 ditq; mulierē se lauantem, ex aduerso super
 solariū suum erat autē mulier pulchra val-
 de. Misit ergo rex, & requisivit, quē esset mu-
 3 lier. Nuntiātūq; est ei, quod ipsa esset Bethsa-
 bee filia Eliā, vxor Vriā Hethzai. Misit itaq; 4
 David nuntijs, tulit eam, quā cum ingressa
 esset ad illū, dormiuit cū ea: itaq; sancti-
 5 ficata est ab immundicia sua. * Et reuersa est
 in domū suam concepto foetu. Mittensq; nū-
 6 tiauit David, & ait: Concepit. * Misit autem
 David ad Ioab, dicēs: Mitte ad me Vriā He-
 7 thazum. Misitq; Ioab Vriā ad David. Et venit
 8 Vrias ad David. Quā suūq; David, quam re-
 9 cētē ageret Ioab, & populus, & quomodo ad-
 ministraretur bellū. Et dixit David ad Vriā:
 10 Vade in domū tuam, & laua pedes tuos: Et
 egressus est Vrias de domo regis, secutusq;
 11 est cū cibis regius Dormiuit autē Vrias an-
 te portā domus regie cū alijs seruis domini
 sui, & nō descendit ad domū suam. * Nūcia-
 12 tumq; est David a dicentibus: Nō iuit Vrias
 in domū suā. Et ait David ad Vrias: Nūquid
 non de via venisti? quare nō descendisti in
 domū tuā? * Et ait Vrias ad David: Arca Dei,
 13 & Israel, & Iuda habitant in papilionibus,
 & dominus meus Ioab, & serui domini mei
 super faciem terrā manent: & ego ingrediar
 domū meam, vt comedā, & bibā, & dormiā
 cum vxore mea: per salutē tuā, & per salutē
 animæ tuæ, nō faciam rem hanc. * Ait ergo 12
 David ad Vriam: Manē hic etiam hodie, &
 cras dimittam te. Mansit Vrias in Ierusalem
 in die illā, & altera: * Et vocauit eū David, vt
 13 comederet corā se, & biberet, & inebriauit
 eum: qui egressus vespere, dormiuit in strato
 suo cum seruis domini sui, & in domū suā
 nō descendit. Factū est ergo mane, & scrip-
 14 sit David Epistolā ad Ioab: misitq; per manū
 Vrię, Scribens in epistola: Ponite Vriā ex ad-
 15 uerso belli, vbi fortissimū est pugnāt: & dere-
 linquite eū, vt percussus intreat. * Igitur cū 16
 Ioab obsideret vrbe, posuit Vriā in loco, vbi
 sciebat viros esse fortissimos. * Egressiq; viri 17
 de ciuitate, bellabant aduersū Ioab, & ceci-
 derūt de populo feruorū David, & mortuus
 est etiā Vrias Hethgus. * Misit itaq; Ioab, & 18
 nuntiauit David omnia verba pręlij. * Prę-
 19 cepitq; nuntio, dicens: Cū compleueris vni-
 uersos sermones belli ad regē, * Si eum vide-
 20 ris indignari, & dixerit: Quare accessistis ad
 murū, vt pręliaremini? an ignorabatis, quod
 21 multa desuper ex muro tela mittantur? Quis
 percussit Abimelech filium Ierobaal? nonne D
 misit misit super eū fragmen molę de mu-
 ro, & interfecit eum in Thebes? quare iuxta
 murum accessistis? dices: Etiā seruus tuus V-
 22 rias Hethzai occubuit. * Abiit ergo nūti-
 us, & narrauit David omnia, quæ ei

* Levit. 15
 2, 18.

* Iud. 9, 51.

23 pręceperat Ioab. * Et dixit nūti-
 us ad David: Pręualuerūt aduersū nos viri, & egressi sūt
 ad nos in agrū: nos autem facto impetu per-
 24 secuti eos sumus, vsq; ad portā ciuitatis. Et
 direxerūt iacula (agitarij) ad seruos tuos ex
 muro desuper: mortuiq; sunt de seruis regis,
 quin etiam seruus tuus Vrias Hethgus mor-
 25 tuus est. Et dixit David ad nuntium: Hęc di-
 ces Ioab: Nō te frangat ista res: varius
 enim euentus est belli: nunc hunc, & nunc
 illum consumit gladius: conforta bellatores
 tuos aduersus vrbe, vt destruas eam, &
 26 exhortare eos. * Audiuit autem vxor Vrię,
 quod mortuus esset Vrias vir suus, & plan-
 27 xit eum. * Transacto autem luctu, misit Da-
 uid, & introduxit eam in domum suam, &
 facta est ei vxor, peperitq; ei filium: & displicuit
 verbum hoc, quod fecerat David, cor-
 ram Domino.

C A P. XII.

David sub parabola à Nathan propōsa correp-
 tus, in se ipsum tulit sententiam; vnde Na-
 than multa illi minatur incommoda; quibus
 compuncto culpa condonatur, manente pena:
 & mortuo puero nascitur Salomon; ac ciui-
 tas Rabbath cum magna vlcione dirimitur,
 accepto diademate pretiosissimę regis ipsius in
 Ammonias grauiter aduersitur.

1 **M**isit ergo Dñs Nathan ad David, qui cū
 A venisset ad eum, dixit ei: Duo viri erāt
 2 in ciuitate vna, vnus diues, & alter pauper. *
 Diues habebat oues, & boues plurimos val-
 3 de. Pauper autē nihil habebat omnino, prę-
 ter ouē vnā paruulā, quam emerat & nu-
 4 trierat, & quæ creuerat apud eum cum filijs
 eius simul, de pane illius comedēs, & de ca-
 lice eius bibens, & in sinu illius dormiens:
 5 eratq; illi sicut filia Cū autē peregrinus qui,
 dā venisset ad diuitē, parcens ille fumere de
 6 omi bus, & de bobus suis, vt exhiberet cōui-
 uū peregrino illi, qui venerat ad se, tulit ouē
 7 viri pauperis. & pręparauit cibos homini,
 8 qui venerat ad se. Iratus autē indignatione
 9 David aduersus hominē illū nō mis, dixit ad
 Nathan: Viuit Dñs, quoniā filius mortis est
 10 vir, qui fecit hoc. Quē reddet in quadruplū,
 11 eo quod fecerit verbum istud, & nō peperce-
 12 rit. * Dixit autē Nathan ad David: Tu es ille
 vir: Hęc dicit Dñs Deus Israel: Ego vnxi te in
 13 regē super Israel, & ego erui te de manu Saul,
 14 Et dedi tibi domū domini tui, & vxores do-
 15 mini tui in sinu tuo, deditq; tibi domū Israel
 16 & Iuda: & si parua sūt ista, adjiciā tibi mul-
 17 tō maiora. * Quare ergo contēpisti verbum
 18 Dñi, vt faceres malū in conspectu meo? Vriā
 19 C Hethgū percussisti gladio, & vxorē illius ac-
 20 cepisti in vxorē tibi, & interfecisti eū gladio
 21 filiorū Ammon. * Quam ob rem nō recedet
 gladius de domo tua, vsq; in sempiternū, eo
 quod despexeris me, & tuleris vxorē Vrię
 He-

* Exod. 22,
 9.

Hethæi, ut esset vxor tua. Itaque hæc dicit Dñs: Ecce, ego suscitabo super te malum de domo tua, & tollā vxores tuas in oculis tuis, & dabo proximo tuo, & dormiet cū vxoribus tuis in oculis Solis huius. Tu enim fecisti absconditè: ego autē faciam verbū istud in cōspectu omnis Israel, & in cōspectu Solis. Et dixit Dauid ad Nathan: Peccaui Dño. Dixitq; Nathan ad Dauid: Dñs quoq; trāstulit peccatū tuum: non morieris. Verū tamē quoniā blasphemare fecisti inimicos Dñi, D propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur. Et reuersus est Nathan in domū suam. Percussit quoq; Dñs paruulū, quem pepererat vxor Uriæ Dauid, & desperatus est. Deprecatusq; est Dauid Dñm pro paruulo: & ieiunauit Dauid ieiunio, & ingressus seorsū, iacuit super terrā. Venerūt autem seniores domus eius, cogentes eū, ut surgeret de terra: qui noluit, nec comedit cū eis cibū. Accidit autem die septima, ut moreretur infans: timueruntq; serui Dauid nūtiare ei, quod mortuus esset paruulus: dixerunt enim: Ecce cū paruulus adhuc viueret, loquebamur ad eū, & non audiebat vocem nostrā: quantō magis si dixerimus, Mortuus est puer, se affliget. Cum ergo Dauid vidisset seruos suos mulsitate, intellexit, quod mortuus esset infantulus: dixitq; ad seruos suos: Num mortuus est puer? Qui responderūt ei: Mortuus est. Surrexit ergo Dauid de terra: & lotus vñctusq; est: cumq; mutasset vestē, ingressus est domū Dñi: & adorauit, & venit in domū suam, petiuitq; ut ponerent ei panē & comedit. Dixerunt autē ei serui sui: Quis est sermo, quem fecisti propter infantem, cū adhuc viueret, ieiunasti, & flebas: mortuo autem puero, surrexisti, & comedisti panē? Qui ait: Propter infantē, dum adhuc viueret, ieiunauī, & fleui: dicebam enim: Quis scit, si fortē donet eū mihi Dñs, & viuat infās? Nūc autē, quia mortuus est, quare ieiunem? Nūquid potero reuocare eū amplius? ego vadā magis ad eum: ille verō nō reuertetur ad me. Et consolatus est Dauid Bethsabæ vxorē suā, ingressusq; ad eam, dormiuit cū ea: quæ genuit filiū, & vocauit nomen eius Salomō, & Dñs dilexit eum. Misitq; in manu Nathā prophetæ, & vocauit nomen eius, Amabilis Dño, eo quod diligeret eum Dñs. Igitur pugnabat Ioab cōtra Rabbath filiorū Ammō, & expugnabat urbem regiam. Misitq; Ioab nuntios ad Dauid, dicens: Dimicauī aduersū Rabbath, & capiendā est vrbs aquarū. Nūc igitur cōgrega reliquā partem populi, & obside ciuitatem, & cape eam: ne, cū a me vastata fuerit vrbs, nomini meo ascribatur victoria. Congregauit itaq; Dauid omnē populum, & profectus est aduersum Rabbath: cumq; dimicasset, cepit eam. Et tulit diade-

ma regis eorum de capite eius, pondo auri talentum, habens gemmas pretiosissimas, & impositum est super caput Dauid. Sed & prædam ciuitatis asportauit multā valde: Populum quoq; eius adducens seruauit, & circumegit super eos ferrata carpenta: diuisitque cultis, & traduxit in typo laterum: sic fecit vniuersis ciuitatibus filiorum Ammon. Et reuersus est Dauid, & omnis exercitus in Ierusalem.

C A P. X I I I.

Absalom propter incestum cum sorore Thamar, fratrem Amnon inter epulas occidit: irato quoque patre, profugus ad regem Gessur tribus annis ibi permansit.

Factū est autem post hæc, ut Absalō filij Dauid sororē speciosissimā, vocabulo Thamar adamaret Amnon filius Dauid. Et deperiret eam valde, ita ut propter amorem eius ægrotaret: quia cū esset virgo, difficile ei videbatur, ut quippiā inhonestē ageret cū ea: Erat autē Amnon amicus, nomine Ionadab, filius Sēmaa fratris Dauid, vir prudens valde. Qui dixit ad eum: Quare sic attenuaris macie fili regis per singulos dies? cur nō indicas mihi? Dixitq; ei Amnō: Thamar sororē fratris mei Absalom amo. Cui respondit Ionadab: Cuba super lectū tuum, & languorem simula: cumq; venerit pater tuus, ut visitet te, dic ei: Veniat, oro, Thamar soror mea, ut det mihi cibum, & faciat pulmentū, ut comedam de manu eius. Accubuit itaq; Amnon, & quasi egrotare cepit: cumq; venisset rex ad visitandū eū, ait Amnon ad regem. Veniat, obsecro, Thamar soror mea, ut faciat in oculis meis duas sorbitiunculas, & cibū capiam de manu eius. Misit ergo Dauid ad Thamar domū, dicens: Veni in domū Amnon fratris tui, & fac ei pulmentū. Venitq; Thamar in domū Amnon fratris sui: ille autē iacebat: quæ tollens farinā commiscuit: & liquefaciēs, in oculis eius coxit sorbitiunculas. Tollensq; quod coxerat, effudit, & posuit coram eo & noluit comedere: dixitq; Amnō: Eijcite vniuersos a me. Cumq; eiecissent omnes, Dixit Amnon ad Thamar: Infer cibū in cōclaue, ut vescar de manu tua. Tulit ergo Thamar sorbitiunculas, quas fecerat, & intulit ad Amnon fratrē suū in cōclaue. Cumq; obtulisset ei cibum, apprehendit eam, & ait: Veni, cuba mecum toror mea. Quæ respondit ei: Noli frater mihi, noli opprimere me, neq; enim hoc fas est in Israel: noli facere stultitiā hanc. Ego enim ferre non potero opprobrium meum, & tu eris quasi vnus de insipientibus in Israel: quin potius loquere ad regem, & nō negabit tibi. Noluit autē acquiescere precibus eius, sed præualens viribus oppressit eā, & cubauit cū ea. Et exosā eam habuit Amnō odio magno

magno nimis: ita ut maius esset odium, quo
oderat eam, amore quo ante dilexerat. Dixitq;
ei Amnon: Surge, & vade. ¹⁶ Quæ respōdit ei: Maius est hoc malū, quod nunc agis aduer-
sū me, quā quod ante fecisti, expellēs me.
Et noluit audire eā: ¹⁷ Sed vocato puero, qui ministrabat ei, dixit: Ejice hanc à me for-
as, & claude ostium post eam. ¹⁸ Quæ in-
duta erat talari tunica: huiusmodi enim
filia regis virgines vestibus utebantur. Eie-
cit itaq; eam minister illius foras: clausitque
fores post eam. ¹⁹ Quæ aspergens cinerē capi-
ti suo, scissa talari tunica, impositisq; mani-
bus super caput suū ibat ingrediens, & cla-
mans. ²⁰ Dixit autē ei Absalō frater suus: Nū-
quid Amnon frater tuus cōcubuit tecū? sed
nunc soror tacet, frater tuus est: neq; affligas
cor tuum pro hac re. Māsit itaq; Thamar cō-
rabelscens in domo Absalom fratris sui. ²¹ Cū
autem audisset rex David verba hæc, cōtri-
stas: us est valdē, & noluit contristare spiritū
Amnon filij sui, quoniā diligebat eum, quia
primogenitus erat ei. Porro non est locutus ²²
Absalom ad Amnon, nec malū, nec bonum:
oderat enim Absalom Amnon, eo quod vio-
lasset Thamar sororem suā. Factū est autem ²³
post tēpus biennij, ut tonderentur oves Ab-
salom in Baalhasor, quæ est iuxta Ephraim:
& vocavit Absalom omnes filios regis. ²⁴ Ve-
nitq; ad regem, & ait ad eum: Ecce tondētur
oves serui tui: veniat, oro, rex cum servis ad
servū suum. ²⁵ Dixitq; rex ad Absalom: Noli
fili mi, noli rogare, ut veniamus omnes, &
grauemus te. Cum autē cogeret eum, & no-
lisset ire, benedixit ei. Et ait Absalom: Si nō ²⁶
vis venire, veniat, obsecro nobiscū saltē Am-
non frater meus. Dixitq; ad eum rex: Nō est
necesse, ut vadat tecum. ²⁷ Coegit itaq; Absa-
lom eum, & dimisit cum eo Amnon, & uni-
versos filios regis. Feceratq; Absalom cōui-
uium, quasi conuiuium regis. ²⁸ Præceperat

autē Absalom pueris suis, dicēs: Obseruate,
cum temulentus fuerit Amnon vino, & di-
xero vobis: Percutite eum, & interficite. no-
lite timere: ego enim sum, qui præcipio vo-
bis: roboramini, & estote viri fortes. ²⁹ Fe-
cerunt ergo pueri Absalom aduersum Am-
non, sicut præceperat eis Absalom. Surgen-
tesq; omnes filij regis ascēderunt singuli mu-
las suas, & fugerunt. ³⁰ Cumq; adhuc perge-
rent in itinere, fama peruenit ad David, di-
cens: Percussit Absalom omnes filios regis,
& non remansit ex eis saltem vnus. ³¹ Surre-
xit itaq; rex, & scidit vestimenta sua: & ceci-
dit super terram, & omnes serui illius, qui
assistebant ei, sciderunt vestimenta sua. ³² Re-
spōdens autem Ionathas filius Semmaa fra-
tris David, dixit: Ne æstimet dominus meus
rex, quod omnes pueri filij regis occisi sint:
Amnon solus mortuus est, quoniam in ore
Absalom erat positus, ex die qua oppressit
Thamar sororem eius. Nunc ergo ne ponat
G dominus meus rex super cor suum verbum
istud, dicens: Omnes filij regis occisi sunt:
quoniam Amnon solus mortuus est. ³⁴ Fugit
autem Absalom: & eleuavit puer speculator
oculos suos, & aspexit: & ecce populus mul-
tus veniebat per iter denium ex latere mon-
tis. ³⁵ Dixit autem Ionadab ad regem: Ecce
filij regis adsunt: iuxta verbum serui tui sic
factum est. ³⁶ Cumq; cessasset loqui, apparue-
runt, & filij regis: & intrantes leuauerunt
vocem suam, & fleuerunt: sed & rex, & om-
nes serui eius fleuerunt ploratu magno ni-
mis. ³⁷ Porro Absalom fugiens, abiit ad Tho-
lomai filium Ammiud regem Gessur. Luxie
ergo David filium suum cunctis diebus. ³⁸
Absalom autem cum fugisset, & venisset in
Gessur, fuit ibi tribus annis. ³⁹ Cessauitque
rex David persequi Absalom, eo quod con-
solatus esset super Amnon interitu.

C A P V T X I V.

Absalom mulieris Thecuita solertia reuocari curat Ioab à Gessur in Ierusalem; de pulchritudine, & filijs Absalom, qui biennio post reditum faciem patris non vidit, donec messum Ioab incendi iussit.

Intelligens autem Ioab filius Sarui, quod 1
cor regis versum esset ad Absalom. * Misit A
Thecuiā, & tulit inde mulierem sapientē: di- 2
xitq; ad eam: Lugere te simula, & induere ve-
ste lugubri, & ne vngaris oleo, vt sis quasi
mulier iam plurimo tēpore lugens mortuū:
* Et ingredieris ad regē, & loqueris ad eū ser- 3
mones huiusmodi. Posuit autē Ioab verba
in ore eius. * Itaq; cū ingressa fuisset mulier 4
Thecuitis ad regē, cecidit corā eo super ter-
rā, & adorauit, & dixit: Serua me rex, * Et ait 5
ad eam rex: Quid causæ habes? Quæ respon-
dit: Heu, mulier vidua ego sum: mortuus est 6
enim vir meus. * Et ancillæ tuæ erant duo fi-
lij: qui rixati sunt aduersum se in agro, nul-
lusq; erat, qui eos prohibere posset: & per- 7
cussit alter alterum, & interfecit eum. Et ec-
ce confurgens vniuersa cognatio aduersum
ancillā tuam, dicit: Trade eum, qui percussit
fratrem suum, vt occidamus eū pro anima
fratris sui, quem interfecit, & deleamus hæ-
redē: & querunt extinguere scintillam meā,
quæ relicta est, vt non supersit viro meo no- 8
men, & reliquæ super terram. * Et ait rex ad
mulierem: Vade in domū tuam, & ego iube- 9
bō pro te. Dixitq; mulier Thecuitis ad regē:
In me, domine mi rex, sit iniquitas, & in do-
mū patris mei: rex autem, & thronuseius sit 10
innocēs, * Et ait rex: Qui contradixerit tibi,
adduc eum ad me, & vltra non addet, vt tan- 11
gat te. * Quæ ait: recordetur rex Dñi Dei sui,
vt nō multiplicentur proximi sanguinis ad
vliciscendū, & nequaquā interficiant filium 12
meū. Qui ait: Viuit Dñs, quia nō cadet de ca-
pillis filij tui super terrā. Dixit ergo mulier: 13
Loquatur ancilla tua ad dñm meum regem
verbū. Et ait: Loquere. * Dixitq; mulier: Qua- 14
re cogitasti huiusmodi rem cōtra populū
Dei, & locutus est rex verbum illud, vt pec- 15
cet, & non reducat eiectum suum? * Omnes
morimur, & quasi aquæ dilabimur in terrā,
quæ nō reuertitur: nec vult Deus perire ani-
mā, sed retractat cogitās, ne penitus pereat, D
qui abiectus est. Nunc igitur veni, vt loquar
ad dñm meum regem verbum hoc, presente 16
populo. Et dixit ancilla tua: Loquar ad regē,
si quomodo faciat rex verbū ancillæ suæ. * 17
Et audiuit rex, vt liberaret ancillā suam de
manu omnium, qui volebant de hereditate
Dei delere me, & filiū meum simul. * Dicat
ergo ancilla tua, vt fiat verbum Dñi mei re-
gis sicut sacrificiū. Sicut enim Angelus Dei,
sic est dominus meus rex, vt nec benedictio-
ne, nec maledictione moueatur: vnde & Dñs

* Exet. 18.
12. & 11.
2. 11.

18 Deus tuus est tecū. * Et respōdens rex, dixit
ad mulierē: Ne abscondas à me verbū, quod
te interrogo. Dixitq; ei mulier: Loquere do-
19 mine mi rex. * Et ait rex: Nunquid manus
Ioab tecum est in omnibus istis? Respondit
mulier, & ait: Per salutē animæ tuæ, domine
mi rex, nec ad sinistram, nec ad dexteram est,
ex omnibus his, quæ locutus est dominus
meus rex: seruus enim tuus Ioab, ipse præ-
cepit mihi, & ipse posuit in os ancillæ tuæ
20 omnia verba hæc. Vt verterē figurā sermo-
nis huius, seruus tuus Ioab præcepit illud:
tu autem dñe mi rex, sapiens es, sicut habet
sapientiam Angelus Dei, vt intelligas omnia
21 super terrā. * Et ait rex ad Ioab: Ecce pinca-
tus feci verbū tuū: vade ergo, & reuoca pue-
22 rum: Absalom. * Cadenq; Ioab super faciē
suam in terrā, adorauit & benedixit regi: &
dixit Ioab: Hodie intellexit seruus tuus, quia
23 inueni gratiā in oculis tuis, domine mi rex:
fecisti enim sermonē serui tui. * Surrexit er-
go Ioab, & abiit in Gessur, & adduxit Absa-
24 lom in Ierusalē. * Dixit autem rex: Reuer-
tatur in domū suam, & faciem meā non vi-
deat. Reuersus est itaq; Absalom in domum
25 suā, & faciē regis nō vidit. * Porro sicut Ab-
salom, vir nō erat pulcher in omni Israel, &
decorus nimis: à vestigio pedis vsq; ad ver-
26 ticē non erat in eo vlla macula. * Et quādo
tondebat capillum (semel autē in anno ton-
debatur, quia grauabat eum casaries) pon-
derabat capillos capitis sui ducentis siclis,
27 pondere publico. Nati sunt autem Absalom
filij tres: & filia vna nomine Thamar, elegā-
28 tis formæ. * Mansitq; Absalom in Ierusalem
29 duobus annis, & faciem regis nō vidit. * Mi-
G sit itaq; ad Ioab, vt mitteret eū ad regem: qui
noluit venire ad eum. Cumq; secundo misis-
30 set, & ille noluisset venire ad eū, Dixit seruis
suis: Scitis agrū Ioab iuxta agrū meum, ha-
bētem messum hordei: ite igitur, & succēdi-
te eum igni. Succenderunt ergo serui Absa-
lom segetem igni. Et venientes serui Ioab,
31 scissis vestibus suis, dixerunt: Succenderunt
serui Absalom partem agri igni. Surrexitq;
Ioab, & venit ad Absalom in domum eius,
& dixit: Quare succenderunt serui tui sege-
32 tem meam igni? Et respondit Absalom ad
Ioab: Misi ad te obsecrans, vt venires ad me,
& mitterem te ad regem, & diceres ei: Qua-
re veni de Gessur? melius mihi erat ibi esse:
obsecro ergo, vt videam faciem regis: quod
si memor est iniquitatis meæ, interficiat me.
33 * Ingressus itaque Ioab ad regem, nuntia-
uit ei omnia: vocatusque est Absalom, &
intrauit ad regem, & adorauit super faciē
terræ coram eo: osculatusque est rex Ab-
salom.

C A P. XV.

Abſalom conciliato ſibi populi ſanore, aduerſus patrem coniuſas in Hebron, quem pater fugit, paucis cum arca remiſſis: & inter alios, Chuiſai remiſſiſſus, diſſipaturus conſilium Achitophel.

Igitur poſt hæc fecit ſibi Abſalō curruſ, & equites, & quinquaginta viros, qui prece-
derent eū. * Et mane cōſurgens Abſalō ſtabat iuxta introitū porte, & omnē virū, qui habebat negotiū, vt veniret ad regis iudiciū, vocabat Abſalō ad ſe, & dicebat: De qua ciuitate es tu? Qui reſpondens aiebat: Ex vna tribu Iſrael ego ſum ſeruus tuus. Reſpōdebatq; ei Abſalom. Vidētur mihi ſermōnes tui boni, & iuſti. Sed non eſt, qui te audiat conſtitutus à rege: dicebatq; Abſalom: * Quis me conſtituat iudicē ſuper terram, vt ad me veniant omnes, qui habent negotium, & iuſtē iudicē? Sed & cū accederet ad eū homo, vt ſalutaret illū, extendebat manū ſuam, & apprehendens, oſculabatur eum, * Faciebatq; hoc omni Iſrael venienti ad iudiciū, vt audiretur à rege, & ſolicitabat corda virorum Iſrael. * Poſt quadraginta autē annos, dixit Abſalō ad regē Dauid: Vadā, & reddā vota mea, quæ voui Dño in Hebrō. * Vouēs enim vouit ſeruus tuus cum eſſet in Geſſur Syrię, dicens: Si reduxerit me Dñs in Ieruſalem, ſacrificabo Dño. * Dixitq; ei rex Dauid: Vade in pace. Et ſurrexit, & abiit in Hebron. * Miſit autē Abſalom exploratores in vniuerſas tribus Iſrael, dicēs: Scitim vt audieritis clāgorem buccine, dicite: Regnavit Abſalom in Hebron. * Porro cum Abſalom ierunt ducē: et viri de Ieruſalem vocati, euntes ſimplici corde, & cauſam penitus ignorantes. * Accerſiuit quoq; Abſalom Achitophel Gilonitem conſiliariū Dauid, de ciuitate ſua Gilo. Cumq; immolaret victimas, facta eſt coniuratio valida. populuſq; concurrens augebatur cum Abſalom. * Venit igitur nuntius ad Dauid, dicens: Toto corde vniuerſus Iſrael ſequitur Abſalom. * Et ait Dauid ſeruſ ſuis, qui erant cum eo in Ieruſalem: Surgite, fugiamus: neq; enim erit nobis eſſugium a facie Abſalom: feſtinate egredi, ne forte veniens occupet nos, & impellat ſuper nos ruinā, & percutiat ciuitatem in ore gladij. Dixeruntq; ſeruſ regis ad eum: Omnia quę cumq; præceperit Dñs noſter rex, libenter exequimur ſeruſ tui. * Egreſſus eſt ergo rex, & vniuerſa domus eius, pedibus ſuis: & dereliquit rex decem mulieres concubinas ad cuſtodiendā domum. * Egreſſuſq; rex, & omnis Iſrael pedibus ſuis, ſteſit procul à domo: * Et vniuerſi ſeruſ eius ambulabant iuxta eum, & legiones Cerethi, & Phelethi, & omnes Gethi, pugnatores validi, ſexcenti viri, qui ſecuti cum fuerant de Geth pedites, præ-

cedebant regem. * Dixit autem rex ad Ethai Gethæum: Cur venis nobiſcum? reuertere, & habita cum rege, quia peregrinus es, & egreſſus es de loco tuo. Hæc veniſti, & hodie compelleris nobiſcū egredi? ego autem vadā, quo iturus ſum reuertere, & reduc tecum fratres tuos, & Dñs faciet tecum miſericordiam, & veritatem, quia oſendiſti gratiam, & fidem. * Et reſpondit Ethai regi, dicēs: Viuit Dominus, & viuit Dominus meus rex, quoniam in quocunq; loco fueris domine mi rex, ſiue in morte, ſiue in vita, ibi erit ſeruus tuus. * Et ait Dauid Ethai: Veni, & tranſi. Et tranſiuit Ethai Gethæus, & omnes viri, qui cum eo erant, & reliqua multitudo. * Omneſq; ſtebant voce magna, & vniuerſus populus tranſibatur: rex quoq; tranſgrediebatur torrentem Cedron, & cunctus populus incedebat contra viam, quæ reſpicit ad deſertum. * Venit autem, & Sadoc ſacerdos, & vniuerſi Leuitę cum eo, portātes arcam ſœderis Dei, & depoſuerunt arcam Dei: & aſcendit Abiathar, donec expletus eſſet omnis populus, qui egreſſus fuerat de ciuitate. * Et dixit rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in urbem: ſi inuenero gratiam in oculis Domini, reducat me, & oſtendet mihi eam, & tabernaculum ſuum. * Si autem dixerit mihi: Non places: præſto ſum, faciat quod bonum eſt coram ſe. * Et dixit rex ad Sadoc ſacerdotem: O Videns reuertere in ciuitatem in pace: & Achimaas filius tuus, & Ionathas filius Abiathar, duo filij veſtri, ſint vobiſcum. * Ecce ego abſcondar in campeſtribus deſerti, donec veniat ſermo à vobis indicans mihi. * Reportauerunt ergo Sadoc, & Abiathar arcam Dei in Ieruſalem: & manſerunt ibi. * Porro Dauid aſcendebat Clituum oliuarum, ſcandens, & ſlens, malis pedibus incedens, & operto capite, ſed & omnis populus, qui erat cum eo, operto capite aſcendebat plorans. * Nuntiatum eſt autem Dauid, quod & Achitophel eſſet in coniuratione cum Abſalom, dixitque Dauid: Inſatua, quæſo, Domine conſiliū Achitophel. * Cumque aſcenderet Dauid ſummitatem montis, in quo adoraturus erat Dominum, ecce occurrit ei Chuiſai Arachites, ſciſſa veſte, & terra pleno capite: * Et dixit ei Dauid: Si veneris mecum, eris mihi oneris: Si autem in ciuitatem reuertaris, & dixeris Abſalom: Seruus tuus ſum, rex: ſicut fui ſeruus patris tui, ſic ero ſeruus tuus: diſſipabis conſilium Achitophel. Habes autem tecum Sadoc, & Abiathar ſacerdotes: & omne verbum quodcumque audieris de domo regis, & indicabis Sadoc, & Abiathar ſacerdotibus. * Sunt autem cum eis duo filij eorum, Achimaas filius Sadoc, & Ionathas filius Abiathar: & mittetis per eos ad me omne verbum.

bum, quod audieritis. * Veniente ergo Chusai amico David in ciuitate, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

C A P. X V I.

Sibe cibaria adferenti, ac detractori confort bona Miphibosech. Semei maledicentem occidit. Absalom Ierusalem ingressus, consilio Achitophel ad concubinas patris sui publice ingreditur.

Cumque David transisset paululum montis verticem, apparuit Siba puer Miphibosech in occursum eius cum duobus asinis, qui onerati erant ducentis panibus, & centum alligaturis vultu passæ, & centum massis palacharum, & vtre vini. * Et dixit rex Siba: Quid sibi volunt hæc? Responditque Siba: Asini, domesticis regis, vt sedeant: panes, & palathæ, ad vescendum pueris tuis: vini autem, vt bibat si quis defecerit in deserto. * Et ait rex: Vbi est filius domini tui? Responditque Siba regi: Remansit in Ierusalem, dicens: Hodie restituet mihi domus Israel regnum patris mei. * Et ait rex Siba: Tua sint omnia, quæ fuerunt Miphibosech. Dixitque Siba: Oro, vt inueniam gratiam coram te, domine mi rex: * Venit ergo rex David, vsq; Bahurim: & ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul, nomine Semei, filius Gera, procedebatque egrediens, & maledicebat, * Mittebatque lapides contra David, & contra vniuersos seruos regis David: omnis autem populus, & vniuersi bellatores, à dextero, & à sinistro latere regis incedebat. * Ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi: Egredere, egredere vir sanguinum, & vir Belial. * Reddidit tibi Dominus vniuersum sanguinem domus Saul: quoniam inuasisti regnum pro eo, & dedit Dñs regnū in manu Absalom filij tui: & ecce premunt te mala tua, quoniam vir sanguinum es. Dixit autem Abisai filius Saruiz regi: Quare maledicit canis hic mortuus domino meo regi: vadam, & amputabo caput eius. * Et ait rex: Quid mihi, & vobis est filij Saruiz: dimittite eum, vt maledicat. Dominus enim præcepit ei, vt malediceret David: & quis est, qui audeat dicere, quare sic fecerit? * Et ait rex Abisai, & vniuersis seruis suis: Ecce C filius meus, qui egressus est de utero meo, quærit animam meam: quanto magis nunc filius Iemini? dimittite eum, vt maledicat iuxta præceptum Dñi: Si fortè respiciat Dominus afflictionem meam, & reddat mihi Dñs bonum pro maledictione hac hodierna. * Ambulabat itaque David, & socij eius per viam cum eo. Semei autem per iugum montis ex latere, contra illum gradiebatur, maledicens, & mittens lapides aduersum eum, terramque spargens. * Venit itaq; rex, & vniuersus populus cum eo lassus, & refo-

15 cillati sunt ibi. * Absalom autem, & omnis populus eius ingressi sunt Ierusalem, sed & Achitophel cum eo. * Cum autem venisset Chusai Arachites amicus David ad Absalom, locutus est ad eum: Salue rex, salue rex. 17 * Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, gratia Deua ad amicum tuum: quare non iuisti cum amico tuo? * Responditque Chusai ad Absalom: Nequaquam: quia illius ero, quem elegit Dominus, & omnis hic populus, & vniuersus Israel, & cum eo manebo. * Sed vt & hoc inferam, cui ego seruiturus sum? nõne filio regis? sicut parui patri tuo, ita parebo & tibi. * Dixit autem Absalom ad Achitophel: inite consilium, quid agere debeamus. * Et ait Achitophel ad Absalom: Ingredere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiendam domum: vt cum audierit omnis Israel, quod foedaueris patrem tuum, roborentur tecum manus eorum. * Tetenderunt ergo Absalom tabernaculum in solario, ingressusque est ad concubinas patris sui coram vniuerso Israel. * Consilium autem Achitophel, quod dabat in diebus illis, quasi si quis consuleret Deum: sic erat omne consilium Achitophel, & cum esset cum David, & cum esset cum Absalom.

C A P. X V I I.

Chusai dissipat consilium Achitophelis, de obruendo statim Davide, idque per nuntios indicat Davidi, qui consilio Chusai transiit Iordanem, quare se suspendit Achitophel: res amici David munera adferunt, ne eius populus necessarijs egeret deficeret.

Dixit ergo Achitophel ad Absalom: Eligam mihi duodecim millia virorum, & confurgens persequar David hac nocte. * Et irruens super eum (quippe qui lassus est, & solutis manibus) percussit eum: cumq; fugerit omnis populus, qui cum eo est, percussit eum regem desolatum. * Et reducam vniuersum populum, quomodo vnus homo reuertere solet: vnum enim virum tu quæris, & omnis populus erit in pace. * Placuitque sermo eius Absalom, & cunctis maioribus natu Israel. * Ait autem Absalom: Vocate Chusai Arachitem, & audiamus, quid et am ipse dicat. * Cumq; venisset Chusai ad Absalom, ait Absalom ad eum: Huiuscemodi sermonem locutus est Achitophel: facere debemus, an non? quod das consilium? * Et dedit Chusai ad Absalom: Non est bonum consilium, quod dedit Achitophel hac vice. * Et rursum intulit Chusai: Tu nosti patrem tuū, & viros, qui cum eo sunt, esse fortissimos, & amaro animo, veluti si vt sa raptis caculis in saltu sæuiat: sed & pater tuus vir bellator est, nec morabitur cum populo. * Fortitan nunc latitat in foueis, aut in vno, quo

Q volue-

voluerit, loco & cum ceciderit unusquili-
bet in principio, audiet quicumq; audierit,
& dicet: Facta est plaga in populo, qui seque-
batur Absalom. * Et fortissimus quisq; cuius
cor est quasi leonis, pauore soluetur: scit
enim omnis populus Israel fortem esse pa-
trem tuum, & robustos omnes, qui cum eo
sunt. * Sed hoc mihi videtur rectum esse
consiliū: Congregetur ad te vniversus Israel,
à Dan vsq; Bersabee, quasi arena maris in-
numerabilis: & tu eris in medio eorum. * Et
irruemus super eum in quocunq; loco inue-
tus fuerit: & operiemus eum, sicut cadere so-
let ros super terram: & non relinquemus de
viris, qui cum eo sunt, ne vnum quidem. *
Quod si urbem aliquam fuerit ingressus, cir-
cuindabit omnis Israel ciuitati illi funes, &
trahemus eam in torrentem, vt non reperia-
tur ne calculus quidem ex ea. * Dixitq; Ab-
salom, & omnes viri Israel: Melius est cōsi-
lium Chusai Arachite, consilio Achitophel:
Domini autem nutu dissipatum est consi-
lium Achitophel vtile, vt induceret Dñs su-
per Absalom malū. * Et ait Chusai Sadoc, &
Abiathar sacerdotibus. Hoc & hoc modo
consilium dedit Achitophel Absalom, & se-
nioribus Israel: & ego tale, & tale dedi con-
siliū. * Nunc ergo mittite citò, & nuntiate
Dauid, dicentes: Ne moreris nocte hac in
cāpestribus deserti, sed absq; dilatione trās-
gredere: ne forte absorbeat rex, & omnis
populus, qui cum eo est. * Ionathas autem
& Achimaas stabant iuxta fontem Rogel;
abijt ancilla, & nuntiavit eis: & illi profecti
sunt, vt referrent ad regem Dauid nuntium:
non enim poterant videri, aut introire ciui-
tatem. * Vidit autem ebs quidam puer, & in-
dicauit Absalom: illi verò concito gradu in-
gressi sunt domum cuiusdam viri in Bahu-
rim, qui habebat puerum in vestibulo suo,
& descenderunt in eum. * Tulit autem mu-
lier, & expandit velamen super os putei,
quasi siccans ptisanas, & sic latit res. * Cum
que venissent serui Absalom in domum, ad
mulierem dixerūt: Vbi est Achimaas, & Io-
nathas? Et respondit eis mulier: Transierunt
festinanter, gustata paululū aqua. At hi, qui
quærebant, cum nō reperissent, reuersi sunt
in Ierusalem. * Cumque abiissent, ascende-
runt illi de puteo, & pergentes nuntiaue-
runt regi Dauid, & dixerūt: Surgite, & trās-
ite citò fluuium: quoniā huiusmodi dedit
consilium cōtra vos Achitophel. * Surrexit
ergo Dauid, & omnis populus, qui cum eo
erat, & transierunt Iordanem, donec dilue-
sceret: & ne vnus quidem residuus fuit, qui
non transisset fluuium. * Porro Achitophel
videns, quod non fuisset factum consilium
suum, strauit asinum suum, surrexitque &
abiit in domum suam, & in ciuitatem suā:

& disposita domo sua, suspendio interiit, &
sepultus est in sepulchro patris sui. * Dauid
autem venit in castra, & Absalom transiit
Iordanem, ipse & omnes viri Israel cum eo.
* Amasam verò constituit Absalom prō
Ioab super exercitum. Amasa autem erat fi-
lius viri, qui vocabatur Ietta de Iesraeli, qui
ingressus est ad Abigail filiam Naas, foro-
rem Saruiz, quæ fuit mater Ioab. * Et castra-
mentatus est Israel cum Absalom in Terra
Galaad. * Cumque venisset Dauid in Ca-
stra, Sobi filius Naas de Rabath filiorum
Ammon, & Machir filius Ammiel de Lo-
dabar, & Berzellai Galaadites de Rogelim,
* Obrulerunt ei stratoria, & tapetia, & vasa
fictilia, frumentum, & hordeum, & sari-
nam, & polentam, & fabam, & lentem, &
frixum cicer, & mel, & butyrum, oues, &
pingues vitulos, dederuntque Dauid, & po-
pulo, qui cum eo erat, ad vescendum: suspi-
cati enim sunt, populum fame, & siti fatiga-
ri in deserto.

CAP. XVIII.

*Absalom victus praelio, & de quercu pendens
ab Ioab transiit: quod audiens Dauid,
amarè eum fuit.*

1 Igitur considerato Dauid populo suo, cō-
stituit super eos tribunos, & centuriones,
2 * Et dedit populi tertiam partem sub manu
Ioab, & tertiam partem sub manu Abisai
filij Saruiz fratris Ioab, & tertiam partem
sub manu Ethai, qui erat de Geth, dixitque
rex ad populum: Egrediar & ego vobiscum.
3 Et respondit populus: Non exhibis: siue enim
sugerimus, non magnoperè ad eos de nobis
pertinebit: siue media pars ceciderit è no-
bis non satis curabunt: quia tu vnus pro de-
cem millibus computaris: melius est igitur,
4 vt sis nobis in vrbe præsidio. * Ad quos rex
ait: Quod vobis videtur rectum, hoc fa-
ciam: Stetit ergo rex iuxta portam: egredie-
baturque populus per turmas suas: cente-
5 ni, & milleni. * Et præcepit rex Ioab, & Abi-
sai, & Ethai, dicens: Seruate mihi puerum
Absalom. Et omnis populus audiebat præ-
6 cipientem regem cunctis principibus Ab-
salom. * Itaque egressus est populus in cam-
pum contra Israel, & factum est prælium in
7 saltu Ephraim. * Et cæsus est ibi populus Is-
rael ab exercitu Dauid, factaq; est plaga ma-
8 gna in die illa, viginti millium. * Fuit autem
ibi prælium dispersum super faciem omnis
terræ, & multò plures erant, quos saltus cō-
sumpserat de populo, quàm hi, quos vora-
9 uerat gladius in die illa. * Accidit autem, vt
occurreret Absalom seruis Dauid, sedens
mulo: cumque ingressus fuisset mulus sub-
ter condensam quercum, & magnam adhe-
sit caput eius quercui: & illo suspensio inter
coelum, & terram, mulus, cui infederat, per-
transi-

transiit. * Vidit autem hoc quispiam, & nuntiauit Ioab, dicens: Vidi Abisalom pendere de quercu. * Et ait Ioab viro, qui nuntiauerat ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti siclos, & vnum balteum? * Qui dixit ad Ioab Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequaquam mitterem manum meam in filium regis: audientibus enim nobis praecepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, dicens: Custodite mihi puerum Abisalom. * Sed & si fecissem contra animam meam audacter, nequaquam hoc regem latere potuisset, & tu stares ex aduerso? * Et ait Ioab: Non sicut tu vis, sed aggrediar eum coram te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Abisalom. cumque adhuc palpitaret harenis in quercu. * Cucurrerunt decem iuvenes armigeri Ioab, & percutientes interfecerunt eum. Cecinit autem Ioab buccina, & retinuit populum, ne periret fugientem Israel, volens parcere multitudini. * Et tulerunt Abisalom, & proiecerunt eum in saltu, in foueam grandem, & comportauerunt super eum aceruum lapidum magnum nimis: omnis autem Israel fugit in tabernacula sua. * Porro Abisalom crexerat sibi, cum adhuc viveret, titulum, qui est in Valle regis: dixerat enim: Non habeo filium, & hoc erit monimentum nominis mei. Vocauitque titulum nomine suo, & appellatur Manus Abisalom, usque ad hanc diem. * Achimaas autem filius Sadoc, ait: Curram, & nuntiabo regi, quia iudicium fecerit ei Dominus de manu inimicorum eius. * Ad quem Ioab dixit: Non eris nuntius in hac die, sed nuntiabis in alia: hodie nolo te nuntiare, filius enim regis est mortuus. * Et ait Ioab Chusi: Vade, & nuntia regi, quae visisti. Adrauit Chusi Ioab, & cucurrit. * Rursus autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Ioab: Quid

impedit, si etiam ego curram post Chusi? Dixitque ei Ioab: Quid vis currere fili mi? non eris boni nuntij baiulus. * Qui respondit: Quid enim si cucurrero? Et ait ei: Curre. Currens ergo Achimaas per viam compendij, transiit Chusi. * Dauid autem sedebat inter duas portas; speculator vero, qui erat in fastigio portae super murum, eleuans oculos, vidit hominem currentem solum. * Et exclamans indicauit regi: dixitque rex: Si solus est, bonus est nuntius in ore eius. Prope rante autem illo, & accedente propius, Vidit speculator hominem alterum currentem, & vociferans in culmine, ait: Apparet mihi alter homo currens solus, dixitque rex: Et ille bonus est nuntius. * Speculator autem, Contemplor, ait, cursum prioris, quasi cursum Achimaas filij Sadoc. Et ait rex: Vir bonus est: & nuntium portans bonum, venit. * Clamans autem Achimaas, dixit ad regem: Salue rex. Et adorans regem coram eo pronus in terram, ait: Benedictus Dominus Deus tuus, qui conclusit homines, qui leuauerunt manus suas contra dominum meum regem. * Et ait rex: Estne pax puero Abisalom? Dixitque Achimaas: Vidi tumultum magnum, cum mitteret Ioab seruum tuum, o rex, me seruum tuum: nescio aliud. Ad quem rex: Transi, ait, & sta hic. Cumque ille transisset, & staret, Apparuit Chusi: & veniens ait, Bonum apporto nuntium domine mi rex: iudicauit enim pro te Dominus hodie de manu omnium, qui surrexerunt contra te. * Dixit autem rex ad Chusi: Estne pax puero Abisalom? cui respondens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer inimici domini mei regis, & vniuersi, qui consurgunt aduersus eum in malum. * Contristatus itaque rex, ascendit cenaculum portae, & fleuit: Et sic loquebatur, vadens: Fili mi Abisalom, Abisalom fili mi: quis mihi tribuat,

* Isai. 19.
244

Q 2 buat,

huc, ut ego moriar pro te, Absalom fili mi, fili mi Absalom?

C A P. XIX.

David Ioab verbis commotis cessat plangere Absalom, & suos conspiratores sibi reconciliat, & à viris Iuda in Ierusalem reducit, ac Semei veniam precanti ignoscit, & Miphiboseth recipit, iubens ut agros cum Siba diuidat: vale dicit ipsi Berzellai retinens se cum Chamaam, Israel autem cum Iuda pro Davide acriter contendit.

Nuntiatus est autem Ioab, quod rex haberet, & lugeret filium suum: * Et versa est victoria in luctum in die illa omni populo: audiuit enim populus in die illa dici: Doleat rex super filio suo. * Et declinavit populus in die illa ingredi civitatem, quomodo declinare solet populus versus, & fugiens de praelio. * Porro rex operuit caput suum, & clamabat voce magna: Fili mi Absalom, Absalom fili mi, fili mi. * Ingressus ergo Ioab ad regem in domum, dixit: Confudisti hodie vultus omnium servorum tuorum, qui salutem fecerunt animam tuam, & animam filiorum tuorum, & filiarum tuarum, & animam vxorum tuarum, & animam concubinarum tuarum. * Diligis odientes te, & odio habes diligentes te: & ostendisti hodie, quia non curas de ducibus tuis, & de servis tuis: & verè cognoui modò, quia si Absalom viveret, & omnes nos occubuissemus, tunc placeret tibi. * Nunc igitur surge, & procede, & alloquès satis fac servis tuis: iuro enim tibi per Dominum, quod si non exieris, ne vnus quidem remansurus sit tecum nocte hac: & peius erit hoc tibi, quàm omnia mala: quæ venerunt super te, ab adolescentia tua, vsque in præsens. * Surrexit ergo rex, & sedit in porta: & omni populo nuntiatus est, quod rex sederet in porta: venitque vniuersa multitudo coram rege: Israel autem fugit in tabernacula sua. * Omnis quoque populus certabat in cunctis tribubus Israel, dicens: Rex liberauit nos de manu inimicorum nostrorum, ipse saluauit nos de manu Philistinorum: & nunc fugit de terra propter Absalom. * Absalom autem, quem vniximus super nos, mortuus est in bello: vsquequò sileatis, & non reducit is regem? Rex verò Dauid misit ad Sadoc, & Abiathar sacerdotes, dicens: Loquimini ad maiores natu Iuda, dicentes: Cur venitis nouissimi ad reducendum regem in domum suam? (Sermo autem omnis Israel peruenierat ad regem in domo eius.) * Fratres mei vos, os meum, & caro mea vos, quare nouissimi reducit is regem? * Et Amasa dicite: Nonne os meum, & caro mea es? Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si non magister militiæ fueris coram me omni tempore pro Ioab. * Et inclinavit

cor omnium virorum Iuda, quasi viri vnus miseruntque ad regem, dicentes: Reuerte-
re tu, & omnes serui tui. * Et reuersus est rex: & venit vsque ad Iordanem, & omnis Iuda venit, vsque in Galgalam, ut occurreret regi, & traduceret eum Iordanem. * Festinauit autem Semei filius Gera filij Iemini de Bahurim, & descendit cum viris Iuda in occursum regis David. * Cum mille viris de Benjamin, & Siba puer de domo Saul: & quindecim filij eius, ac viginti serui erant cum eo: & irruimpentes Iordanem, ante regem. * Transferunt vada, ut traducerent domum regis, & facerent iuxta iussione[m] eius: Semei autem filius Gera prostratus coram rege, cum iam transisset Iordanem, * Dixit ad eum: Ne reputes mihi Domine mi iniquitatem, neque memineris iniuriarum serui tui in die, qua egressus es domine mi rex de Ierusalem, neque ponas rex in corde tuo. * Agnosco enim seruus tuus peccatum meum: & idcirco hodie primus veni de omni domo Ioseph, descendique in occursum domini mei regis. * Respondens verò Abisai filius Saruiz, dixit: Numquid pro his verbis non occidetur Semei, quia maledixit christo Domini? * Et ait David. Quid mihi, & vobis filij Saruiz? cur efficimini mihi hodie in satan? ergo ne hodie interficietur vir in Israel? an ignoro hodie me factum regem super Israel? * Et ait rex Semei: Non morieris. Iurauitque ei. * Miphiboseth quoque filius Saul descendit in occursum regis, illois pedibus, & intonsa barba: vestesque suas non lauerat à die, qua egressus fuerat rex, vsque ad diem reuersionis eius in pace. * Cumque Ierusalem occurrisset regi, dixit ei rex: Quare non venisti mecum: Miphiboseth? * Et respondens ait: Domine mi rex seruus meus contempsit me: dixitque ei ego famulus tuus, ut sterneret mihi asinum, & ascendens abirem cum rege: claudus enim sum seruus tuus. * Insuper & accusauit me seruum tuum ad te dominum meum regem: tu autem domine mi rex, sicut Angelus Dei es, fac quod placitum est tibi. * Neque enim fuit domus patris mei, nisi morti obnoxia domino meo regi: tu autem posuisti me seruum tuum inter conuiuas mensæ tuæ: quid ergo habeo iustæ querelæ? aut quid possum vltra vociferari ad regem? * Ait ergo ei rex: Quid vltra loqueris? fixum est, quod locutus sum: tu & Siba diuidite possessiones. * Responditque Miphiboseth regi: Etiam cuncta accipiat, postquàm reuersus est dominus meus rex pacificè in domum suam. * Berzellai quoque Galaadite, descendens de Rogelim, traduxit regem Iordanem, paratus est etiam vltra fluuium prosequi eum. * Erat autem Berzellai Galaadites senex valde, idest octo-

gena-

707. 17 &
87.

getarius, & ipse praebebat alimenta regi, cum moraretur in Caltris: fuit quippe vir diues nimis. * Dixit itaque rex ad Berzellai: Veni mecum, ut requiescas securus mecum in Ierusalem. * Et ait Berzellai ad regem: Quot sunt dies annorum vitae meae, ut ascendam cum rege in Ierusalem? * Octogenarius sum hodie: nunquid vigent sensus mei ad discernendum suauem, aut amarum? aut delectare potest seruum tuum cibus, & potus? vel audire possum ultra vocem cantorum, atque cantatricum? quare seruus tuus sit oneri domino meo regi? * Paululum procedam famulus tuus ab Iordane tecum: non indigeo hac vicissitudine. * Sed obsecro, ut reuertar seruus tuus, & moriar in ciuitate mea, & sepeliar iuxta sepulchrum patris mei, & matris meae. Est autem seruus tuus Chamaam, ipse vadat tecum, domine mi rex, & fac ei quidquid tibi bonum videtur. * Dixit itaque ei rex: Mecum transeat Chamaam, & ego faciam ei quidquid tibi placuerit, & omne, quod petieris a me, impetrabis. * Cumque transisset vniuersus populus, & rex Iordanem, oscularus est rex Berzellai, & benedixit ei: & ille reuersus est in locum suum. * Transiit ergo rex in Galgalam, & Chamaam cum eo, omnis autem populus Iuda traduxerat regem, & media tantum pars affuerat de populo Israel. * Itaque omnes viri Israel concurrentes ad regem dixerunt ei: Quare te furati sunt fratres nostri viri Iuda, & traduxerunt regem, & domum eius Iordanem, omnesque viros Dauid cum eo? * Et respondit omnis vir Iuda ad viros Israel: Quia mihi propior est rex: cur irasceris super hac re? nunquid comedimus aliquid ex rege, aut munera nobis data sunt? * Et respondit vir Israel ad viros Iuda, & ait: Decem partibus maior ego sum apud regem, magisque ad me pertinet Dauid, quam ad te: cur fecisti mihi iniuriam, & non mihi nuntiatum est priori, ut reducerem regem meum? Durius autem responderunt viri Iuda viris Israel.

C A P. X X.

Ioab cum fratre Abisai persequens Sebam filium Bochi manentem contra Dauid seditionem in Israel, Amasam in via occidit, tandemque ab obsidione Abela, missa Seba per murum capite, discedit.

Accidit quoque, ut ibi esset vir Belial, nomine Seba, filius Bochi, vir Iemineus: & cecinit buccina, & ait: Non est nobis pars in Dauid, neque hereditas filio Isai: revertere in tabernacula tua Israel. * Et se paratus est omnis Israel a Dauid, secutusque est Seba filium Bochi: viri autem Iuda adhaeserunt regi suo a Iordane super Ierusalem. * Cumque venisset rex in domum suam

in Ierusalem, tulit decem mulieres concubinas, quas dereliquerat ad custodiendam domum, & tradidit eas in custodiam, alimenta eis praebens: & non est ingressus ad eas, sed erant clausae usque in diem mortis suae in viduitate viuentes. * Dixit autem rex Amasa: Conuoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium, & tu adesto praesens. * Abiit ergo Amasa, ut conuocaret Iudam, & moratus est extra placitum, quod ei constituerat rex. * Ait autem Dauid ad Abisai: Nunc magis afflictus est nos Seba filius Bochi, quam Absalom: tolle igitur seruos domini tui, & persequere eum, ne forte inueniat ciuitates munitas, & effugiat nos. Egressi sunt ergo cum eo viri Ioab, Cerethi quoque, & Phelethi: & omnes robusti exierunt de Ierusalem ad persequendum Seba filium Bochi. * Cumque illi essent iuxta lapidem grandem, qui est in Gabaon, Amasa veniens occurrit eis. Porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui, & desuper accinctus gladio dependente, usque ad ilia, in vagina, qui fabricatus leui motu egredi poterat, & percutere. * Dixit itaque Ioab ad Amasam: Salue mi frater. Et tenuit manu dextera memum Amasae, quasi osculans eum. * Porro Amasa non obseruauit gladium, quem habebat Ioab, qui percussit eum in latere, & effudit intestina eius in terram, nec secundum vulnus appositis, & mortuus est. Ioab autem, & Abisai frater eius, persecuti sunt Seba filium Bochi. * Interea quidam viri, cum steterissent iuxta cadaver Amasae, de socijs Ioab, dixerunt: Ecce, qui esse voluit pro Ioab comes Dauid. * Amasa autem conuersus sanguine, iacebat in media via. Vidit hoc quidam vir, quod subsisteret omnis populus ad videndum eum, & amouit Amasam de via in agrum, operuitque eum vestimento, ne subsisterent transientes propter eum. * Amoto ergo illo de via, transibat omnis vir sequens Ioab ad persequendum Seba filium Bochi. * Porro ille transierat per omnes tribus Israel in Abela, & Bethmaacha: omnesque viri electi congregati fuerant ad eum. * Venerunt itaque, & oppugnabant eum in Abela, & in Bethmaacha, & circumdederunt munitio-nibus ciuitatem, & oblecta est vrbs: omnis autem turba, quae erat cum Ioab, moliebatur destruere muros. * Et exclamauit mulier sapiens de ciuitate. Audite, audite, dicite Ioab: Appropinqua huc, & loquar tecum. * Qui cum accessisset ad eam, ait illi: Tu es Ioab? Et ille respondit: Ego. Ad quem sic locuta est: Audi sermones ancillae tuae. Qui respondit: Audio. * Rursumque illa, Sermo, inquit, dicebatur in veteri proverbio: Qui interrogant, interrogent in Abela: & sic per-

Q 3 ficie-

siciebant. *Nonne ego sum, quæ respondeo 19
veritatem in Israel, & tu quæris subvertere
ciuitatem, & euertere matrē in Israel? Qua-
re præcipitas hereditatem Domini? Respo- 20
denique Ioab, ait: Absit, absit hoc à me:
non præcipito, neque demolior. *Non sic se 21
habet res, sed homo de monte Ephraim Se-
ba, filius Bochri cognomine, leuauit manum G
suam contra regem Dauid: tradidit illum so-
lum, & recedemus à ciuitate. Et ait mulier
ad Ioab: Ecce caput eius mittetur ad te per
murum. * Ingressa est ergo ad omnem po- 22
pulum, & secuta est eis sapienter: qui abscef-
sum caput Seba filij Bochri proiecerunt ad
Ioab, & ille cecinit tuba, & recesserunt ab
vrbe, vnusquisque in tabernacula sua: Ioab
autem reuersus est Ierusalem ad regem: Fuit 23
ergo Ioab super omnem exercitum Israel:
Banaia autem filius Ioiada super Cere-
thos, & Phlethos. *Aduram verò super 24
tributa: porro Iosaphat filius Ahilud à
commentarijs. * Sui autem scriba: Sadoc
verò, & Abiathar, sacerdotes. * Ira autem 26
laures erat sacerdos Dauid.

C A P. XXI.

*Dimissa propter Saulis in Gabaonitas iniustam
sententiam fame triennali, cui diuerenda, ad
illorum petitionem Dauid Saulis reliquias,
propter Miphiboseth tradit, ut crucifigeren-
tur, quantum ossa una cum Saulis, & Io-
nathæ ossibus iubet sepultura tradere: narran-
tur & quatuor bella Dauidis aduersus Phi-
listhos.*

FActa est quoque fames in diebus Dauid 1
tribus annis iugiter: & consuluit Da- A
uid oraculum Domini: Dixitque Dominus:
Propter Saul, & domum eius sanguinum,
quia occidit Gabaonitas. * Vocatis ergo G- 2
baonitis rex dixit ad eos. (Porro Gabaoni-
tæ non erant de filiis Israel, sed reliquie
Amorrhæorum: filij quippe Israel iuraue-
rant eis, & voluit Saul percutere eos zelo,
quasi pro filiis Israel, & Iuda) * Dixit ergo
Dauid ad Gabaonitas: quid faciam vobis?
& quod erit vestri piaculum, vt benedicatis
hereditati Domini? * Dixeruntque ei G- 4
baonitæ: Non est nobis super argento, & au-
ro questio, sed contra Saul, & contra do-
mum eius: neque volumus, vt interficiatur
homo de Israel. Ad quos rex ait: Quid er-
go vultis, vt faciam vobis? * Qui dixerunt
regi: Virum, qui attriuit nos, & oppressit
iniquè, ita delere debemus, vt ne vnus qui-
dem residuus sit de stirpe eius in cunctis fi-
nibus Israel. * Dentur nobis septem viri de 6
filijs eius, vt crucifigamus eos Domino in
Gaba Saul quondam electi Domini. Et ait
rex: Ego dabo. * Pepercitque rex Miphibo- 7
seth filio Ionathæ filij Saul, propter iusu-
randum Domini, quod fuerat inter Dauid, B

& inter Jonathan filium Saul. * Tulit itaque
rex duos filios Respha filiz Aia, quos pepe-
rit Saul, Armoni, & Miphiboseth: & quin-
que filios Michol filiz Saul, quos genuerat
Hadrieli filio Berzellai, qui fuit de Molathi,
9 * Et dedit eos in manus Gabaonitarum: qui
crucifixerunt eos in monte coram Domi-
no: & ceciderunt hi septem, simul occisi in
diebus messis priuis, incipiente messione
10 hordei. * Tollens autem Respha filia Aia
cilicium, subtrauit sibi supra petram, ab
initio messis, donec stillaret aqua super eos
de celo: & non dimisit aues lacerare eos
11 per diem, neque bestias per noctem. * Et
Cnuntiata sunt Dauid, quæ fecerat Respha, fi-
12 lia Aia, concubina Saul. * Et abiit Dauid, &
tulit ossa Saul, & ossa Ionathæ filij eius, à vi-
ris labes Galaad: qui furati fuerant ea de
platea Bethsan, in qua suspenderant eos Phi-
listhim, cum interfecissent Saul in Gelboe:
13 * Et asportauit inde ossa Saul, & ossa Iona-
thæ filij eius: & colligentes ossa eorum, qui
14 affixi fuerant, Sepelierunt ea cum ossibus
Saul, & Ionathæ filij eius in terra Benia-
min, in latere, in sepulchro Cis patris eius:
feceruntque omnia, quæ præceperat rex, &
15 repropitiatus est Deus terræ post hæc. * Fa-
ctum est autem rursum prælium Philisthi-
norum aduersum Israel, & descendit Da-
uid, & serui eius cum eo, & pugabant
contra Philisthim. Deficiente autem Da-
16 uid, * Iesibeenob, qui fuit de genere Ara-
pha, cuius ferrum hactenus trecentas vncias
appendebat, & accinctus erat ense nouo, ni-
17 lus est percutere Dauid. * Præsidioquei fuit
D Abisai filius Saruiz, & percussus Philis-
thæum interfecit. Tunc iurauerunt viri Da-
uid, dicentes: Iam non egredieris nobiscum
in bellum, ne extinguas lucernam Israel.
18 * Secundum quoque bellum fuit in Gob
contra Philisthos: tunc percussit Sobocai
de Hufati, Saph de stirpe Arapha de gene-
19 re gigantum. * Tertium quoque fuit bel-
lum in Gob contra Philisthos, in quo per-
cussit Adeodatus filius Saltus polymitaris
Bethlemites Goliath Gethæum, cuius ha-
stille hactenus erat, quasi liciatorium texen-
20 tium. * Quartum bellum fuit in Geth: in quo
vir fuit excelsus, qui senos in manibus, pe-
dibusque habebat digitos, id est, viginti
21 quatuor, & erat de origine Arapha. * Et
blasphemauit Israel: percussit autem eum
22 Jonathan filius Samaa fratris Dauid. * Hi
quatuor nati sunt de Arapha in Geth, & ce-
ciderunt in manu Dauid, & seruatorum
eius.

C A P. XXII.

*Canticum gratiarum affionis David pro suis
ab omnibus inimicis liberatione.*

Locutus est autem David Domino ver-
ba carminis huius, in die qua liberauit A-
eum Dominus de manu omnium inimico-
rum suorum, & de manu Saul. * Et ait: Do-
minus petra mea, & robur meum, & salua-
tor meus. * Deus fortis meus, sperabo in
eum: scutum meum, & cornu salutis meae,
elevator meus, & refugium meum saluator
meus, de iniquitate liberabis me: * Landa-
bilem inuocabo Dominum: & ab inimicis
meis saluus ero. * Quia circumdederunt me
contritiones mortis: torrentes Belial terrue-
runt me. * Funes inferni circumdederunt
me: praeuenerunt me laquei mortis. * In
tribulatione mea inuocabo Dominum, &
ad Deum meum clamabo: & exaudiet de
templo suo vocem meam, & clamor meus
veniet ad aures eius. * Commota est, & con-
tremit terra: fundamenta montium con-
cussa sunt, & conquassata, quoniam iratus
est eis. * Ascendit fumus de naribus eius, &
ignis de ore eius vorabit: carbonem suc-
censum sunt ab eo. * Inclinauit coelos, & de-
scendit: & caligo sub pedibus eius. * Et
ascendit super Cherubim, & volauit: &
lapsus est super pennas venti. * Posuit te-
nebras in circuitu suo latibulum: cribrans
aquas de nubibus coelorum. * Prae fulgo-
re in conspectu eius: succensum sunt carbo-
nes ignis. * Tonabit de coelo Dominus: &
excelsus dabit vocem suam. * Misit sagit-
tas, & dissipauit eos; fulgur & consumpsit
eos. * Et apparuerunt effusiones maris, &
reuolata sunt fundamenta orbis, ab increpa-
tione Domini, ab inspiratione spiritus fu-
toris eius. * Misit de excelsis, & assumpsit
me: & extraxit me de aquis inuictis. * Libe-
rauit me ab inimico meo potentissimo, &
ab his, qui oderant me: quoniam robustio-
res me erant. * Praeuenit me in die afflictio-
nis meae, & factus est Dominus firmamen-
tum meum. * Et eduxit me in latitudinem: &
liberauit me, quia complacui ei. * Retri-
buet mihi Dominus secundum iustitiam
meam: & secundum mundiciam manuum
mearum reddet mihi. * Quia custodiui vias
Domini, & non egi impie, a Deo meo. *
Omnia enim iudicia eius in conspectu meo:
& praecepta eius non amoui a me. * Et ero
perfectus cum eo: & custodiam me ab ini-
quitate mea. * Et restituet mihi Dominus
secundum iustitiam meam: & secundum
mundiciam manuum mearum, in conspe-
ctu oculorum suorum. * Cum sancto san-
ctus eris: & cum robusto perfectus. *
Cum electo electus eris: & cum peruerso

peruerteris. * Et populum pauperem sal-
uum facies, oculisque tuis excelsos humi-
liabis. * Quia tu lucerna mea Domine: &
tu Domine illuminabis tenebras meas. *
In te enim curram accinctus: in Deo meo
transiliam murum. * Deus immaculata via
eius, eloquium Domini igne examinatum:
scutum est omnium sperantium in se. Quis
est Deus praeter Dominum: & quis fortis
praeter Deum nostrum? * Deus, qui ac-
cinxit me fortitudine: & complanauit per-
fectam viam meam. * Coarctans pedes
meos ceruis, & super excelsa mea statuens
me. * Docens manus meas ad praelium, &
componens, quasi arcum arcum brachia
mea. * Dedisti mihi clypeum salutis tuae:
mansuetudo tua multiplicauit me. * Di-
latabis egressus meos subtus me: & non
deficient tali mei. * Persequar inimicos
meos, & conteram: & non conuertar, do-
nec consumam eos. * Consumam eos, &
confringam, vt non consurgant: cadent
sub pedibus meis. * Accinxisti me fortitu-
dine ad praelium: incuruasti resistentes mi-
hi subtus me. * Inimicos meos dedisti mi-
hi dorsum: odientes me, & disperdam
eos. * Clamabunt, & non erit, qui saluet:
ad Dominum, & non exaudiet eos. * De-
lebo eos, vt puluerem terrae: quasi lutum
platearum comminuam eos, atque con-
fringam. * Saluabis me a contradictioni-
bus populi mei. custodies me in caput gen-
tium: populus, quem ignoro seruiet mihi.
* Filij alieni resistent mihi, auditu auris
obedient mihi. * Filij alieni defluerunt,
& contrahentur in angustiis suis. * Viuit
Dominus, & benedictus Deus meus: &
exaltabitur Deus fortis salutis meae. * Deus
qui das vindictas mihi, & deiecis populos
sub me. * Qui educis me ab inimicis meis,
& a resistentibus mihi eleuas me: a viro
iniquo liberabis me. * Propterea confite-
bor tibi Domine in gentibus: & nomi-
ni tuo cantabo. * Magnificans salutes
regis sui, & faciens misericordiam chris-
to suo David, & semini eius in sempi-
ternum.

C A P. XXIII.

*Verba nouissima David, & catalogus virorum
ipsius illustrium.*

Haec autem sunt verba David nouissi-
ma. Dixit David filius Isai: Dixit vir,
cui constitutum est de christo Dei Iacob,
egregius psalter Israel: * Spiritus Domini
locutus est per me, & sermo eius per lin-
guam meam. * Dixit Deus Israel mihi, lo-
cutus est fortis Israel, Dominator homi-
num, iustus dominator in timore Dei. * Si-

cut lux auroræ, oriente sole, mane absque nubibus rutilat, & sicut pluuijs germinat herba de terra. * Nec tanta est domus mea apud Deum, ut pactum æternum iniret mecum, firmum in omnibus atque munitum. Cuncta enim salus mea, & omnis voluntas, nec est quidquam ex ea, quod non germinet. Præuaricatores autem, quasi spinæ euelluntur vniuersi: quæ non tolluntur manibus. * Et si quis tangere voluerit eas, armabitur ferro, & ligno lanceato, igneque succensæ comburentur, usque ad nihilum. * Hæc nomina fortium David. Sedens in cathedra sapientissimus princeps inter tres, ipse est, quasi tenerrimus ligni vermiculus, qui octingentos interfecit impetu vno. * Post hunc, Eleazar filius patris eius Ahohites inter tres fortes, qui erant cum David, quando exprobrauerunt Philisthiim, & congregati sunt illuc in prælium. * Cumque ascendissent viri Israel, ipse stetit, & percussit Philisthæos, donec deficeret manus eius, & obriresceret cum gladio: fecitque Dominus salutem magnam in die illa: & populus, qui fugerat, reuersus est ad castrum spolia detrahenda. * Et post hunc, Semma filius Age de Arari, & congregati sunt Philisthiim in statione: erat quippe ibi ager lente plenus. Cumque fugisset populus à facie Philisthiim, * Stetit ille in medio agri, & ruitus est eum, percussitque Philisthæos: & fecit Dominus salutem magnam. * Nec non & ante descenderant tres, qui erant principes inter triginta, & venerant tempore messis ad David in speluncam Odollam: castra autem Philisthinorum erant posita in Valle gigantum. * Et David erat in præsidio: porro statio Philisthinorum tunc erat in Bethlechem. * Desiderauit ergo David, & ait: O si quis mihi daret potum aquæ, de cisterna, quæ est in Bethlechem iuxta portam! * Irruperunt ergo tres fortes castra Philisthinorum, & hauserunt aquam de cisterna Bethlechem, quæ erat iuxta portam, & attulerunt ad David: at ille noluit bibere, sed libauit eam Domino, * Dicens: Propitius sit mihi Dominus, ne faciam hominum sanguinem hominum istorum, qui profecti sunt, & animarum periculum bibam? Noluit ergo bibere. hæc fecerunt tres robustissimi. * Abisai quoque frater Ioab filius Saruiz, princeps erat de tribus: ipse est, qui leuauit hastam suam contra trecentos, quos interfecit, nominatus in tribus, * Et inter tres nobilior, eratque eorum princeps, sed usque ad tres primos non pertinebat. * Et Banaias filius Ioiadæ viri fortissimi, magnorum operum, de Cabseel: ipse percussit duos leones Moab, & ipse descendit, & percussit leonem in media cisterna in

21 diebus nivis. * Ipse quoque interfecit virum Ægyptium, virum dignum spectaculo, habentem in manu hastam: itaque cum descendisset ad eum in virga, vi extorsit hastam de manu Ægyptij, & interfecit eum 22 hasta sua. * Hæc fecit Banaias filius Ioiadæ. 23 * Et ipse nominatus inter tres robustos, qui erant inter triginta nobiliores: verumtamen usque ad tres non peruenerat: fecitque eum sibi David auricularium, à secreto. 24 to. * Asael frater Ioab inter triginta, Elehanan filius patris eius de Bethlechem. * Semma de Harodi, Elia de Harodi, * Heles de Phalti, Hira filius Acces de Thecua: * Abiezer de Anathoth, Mobonnai de Hufati, * Selmon Ahohites, Maharai Netophathites, * Heled filius Baana, & ipse Netophathites, Ithai filius Ribai de Gaabaach filiorum Benjamin, * Banaias Pharaathonites, Heddai de torrente Gaas, * Abiabon Arbathites, de Azmaueth Beromi, * Eliaba de Salaboni. Filij Iassen, Jonathan, 33 * Semma de Orori, Aiam filius Saraz Aorites. * Eliphelet filius Aasbai filij Machati, Eliam filius Achitophel Gelonites, * Hefrai de Carmelo, Pharai de Arbi, * Igazai filius Nathan de Soba, Bonni de Gadi, * Selec de Ammoni, Naharai Berothites armiger Ioab filij Saruiz, * Ira Iethrites, Garez, & Iethrites. * Vrias Hethæus. Omnes triginta septem.

C A P. X X I V.

David ob numeratum populum à Gad propheta corruptus ex tribus flagellis oblati pestem triduanam elegit: qua in populum sanante, ac 70000. interemptis, oras David Dominum, & à Gad propheta admonitus, in arenâ Arenna, daso presio, altare erigit, cessanteque pestis.

1 **E**T addidit furor Domini israeli contra A Israel, commouitque David in eis di- 2 centem: Vade, numera Israel, & Iudam. * Dixitque rex ad Ioab principem exercitus sui: Perambula omnes tribus Israel à Dan usque Bersabee, & numera te populum, ut sciam numerum eius. * Dixitque Ioab regi: Adaugeat Dominus Deus tuus ad populum tuum, quantus nunc est, iterum centuplicet in conspectu domini mei regis: sed quid sibi dominus mens rex vult in re huiusmodi? * Obtinuit autem sermo regis verba Ioab, & principum exercitus: egressusque est Ioab, & princeps militum, à facie regis, ut numerarent populum Israel. * Cumque pertransissent Iordanem, venerunt in Aroer ad dexteram vrbis, quæ est in valle Gad: * Et per Iazer transierunt in Ga-

* 1. Par. 20
2. 2.

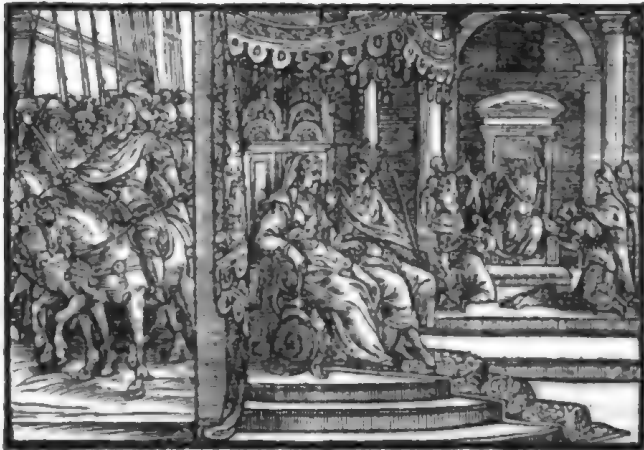
Galaad, & in terram inferiorem Hodsi, & venerunt in Dan siluestria. Circumeuntesque iuxta Sidonem, * Transierunt propè mē-
7 nia Tyri, & omnem terram Heuzi, & Chanani, veneruntque ad meridiem Iuda in Bersabee: * Et lustrata vniuersa terra, affuerunt
8 post nouem menses, & viginti dies in Ierusalem. * Dedit ergo Ioab numerum descriptionis populi regi, & iumenta sunt de Israel
9 octingenta milia virorum fortium, qui educerent gladium: & de Iuda quingenta milia pugnatorum. * Percussit autem cor Da-
10 uid eum, postquam numeratus est populus: & dixit Dauid ad Dominum: Peccaui valde in hoc facto: sed precor Domine, vt transferas iniquitatem serui tui, quia stultè egi nimis. * Surrexit itaque Dauid ma-
11 nē, & sermo Domini factus est Gad prophetam, & Videntem Dauid dicens: * Vade,
12 & loquere ad Dauid: Hæc dicit Dominus: Trium tibi datur optio, elige vnum, quod volueris ex his, vt faciam tibi. * Cumque
13 venisset Gad ad Dauid, nuntiavit ei, dicens: Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua: aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos, & illi te persequentur: aut certè tribus diebus erit pestilentia in terra tua.
14 Nunc ergo delibera, & vide quem respondeam ei, qui me misit sermonem. * Dixit
15 autem Dauid ad Gad: Coarctor nimis: sed melius est, vt incidam in manus Domini (multæ enim misericordiæ eius sunt) quam in manus hominum. * Immisitque
16 Dominus pestilentiam in Israel, de mane vsque ad tempus constitutum, & mortui sunt ex populo, à Dan vsque ad Bersabee, septuaginta milia virorum. Cumque exten-

disset manum suam Angelus Domini super Ierusalem, vt disperderet eam, misertus est Dominus super afflictione, & ait Angelo percutienti populum: Sufficit: nunc contine manum tuam: erat autem Angelus Domini iuxta aream Areuna Iebusæi. * Dixitque Dauid ad Dominum, cum vidisset Angelum cadentem populum: Ego sum, qui peccaui, ego iniquè egi: isti qui oues sunt, quid fecerunt? vertatur, obsecro, manus tua contra me, & contra domum patris mei. * Venit autem Gad ad Dauid in die Dilla, & dixit Ascende, & constitue altare Domino in Areuna Iebusæi. * Et ascendit Dauid iuxta sermonem Gad, quem præceperat ei Dominus. * Conspiciensque Areuna, animaduertit regem, & seruos eius transire ad se: * Et egressus adorauit regem pronò vultu in terram, & ait: Quid causæ est, vt veniat dominus meus rex ad seruum suum? Cui Dauid ait: Vt emam à te aream, & ædificem altare Domino, & cesset interfectio, quæ grassatur in populo. * Et ait Areuna ad Dauid: Accipiat, & offerat dominus meus rex, sicut placet ei: habes boues in holocaustum, & plaustrum, & iuga bouum in
23 vsum lignorum. * Omnia dedit Areuna regi: dixitque Areuna ad regem: Dominus Deus tuus suscipiat votum tuum. * Cui respondens rex, ait: Nequaquam, vt vis, sed emam pretio à te, & non offeram Domino Deo meo holocausta gratuita. Emit ergo Dauid aream, & boues, argenti siclis quinquaginta: * Et ædificauit ibi Dauid altare Domino, & obtulit holocausta, & pacifica: & propitiatus est Dominus terræ, & cohibita est plaga ab Israel.

* 1. Par. 21.
2. 11.
Dan. 12. 1.
22.

LIBER TERTIVS REGVM, SECVDNVM HEBRÆOS. PRIMVS MALACHIM.

C A P. I.

Dauid senio confectum puella Abisag calefacit, casta manens: Adonias verò regnum occupante Bethsabee directa consilio Nathan impetravit à Dauid ungi Salomonem in regem; quo audito, fugit Adonias.

Erex Dauid senuerat, habebatq; ætatis plurimos dies: A cunq; operiretur vestibis, non calefiebat. * Dixerunt ergo ei serui sui: Quæramus domino nostro regi adolescentulam virginem, & stet coram regem, & foueat eum, dormiatq; in sinu suo, & calefaciat dominum nostrum regem. Quæsierunt igitur adolescentulam speciosâ in omnibus finibus Israel, & inuenerunt Abisag Sunamitidem, & adduxerunt eam ad regem. * Erat autem puella pulchra nimis, dormiebatq; cum rege, & ministrabat ei, rex verò non cognouit eam. * Adonias autem filius Haggith eleuabatur, dicens: Ego regnabo. Fecitq; sibi currus, & equites, & quinquaginta viros, qui currerent ante eum. * Nec corripuit eum pater suus aliquâdo, dicens: Quare hoc fecisti? erat autè, & ipse pulcher valde, secundus natu post Absalom. Et sermo ei cû Ioab filio Saruiz, & cum Abiathar sacerdote, qui adiuuabant partes Adoniz. * Sadoc verò sacerdos, & Banaias filius Ioaddæ, & Nathan propheta, & Semei, & Rei, & robur exercitus Dauid non erat cum Adonia. * Immolatis ergo Adonias arietibus, &

vitulis, & vniuersis pinguibus, iuxta Lapidem zoheleth, quî erat vicinus Fonti Rogel, vocauit vniverfos fratres suos filios regis, & omnes viros Iuda seruos regis. * Nathan autem prophetam, & Banaiam, & robustos quosq; & Salomonem fratrem suum, non vocauit. Dixit itaque Nathan ad Bethsabee matrè Salomonis: Num audisti, quod C regnauerit Adonias filius Haggith, & dominus noster Dauid hoc ignorat? * Nunc ergo veni, accipe consilium à me, & salua animâ tuam, filijq; tui Salomonis. * Vade, & ingredere ad regem Dauid, & dic ei: Nône tu domine mi rex iurasti mihi ancillæ tuæ, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo? quare ergo regnat Adonias? Et adhuc ibi te loquente cû rege, ego veni post te, & cõplebo sermones tuos. 15 Ingressa est itaq; Bethsabee ad regem in cubiculû: rex autem semierat nimis, & Abisag Sunamitis ministrabat ei. * Inclinauit se Bethsabee, & adorauit regè. Ad quam rex, 17 Quid tibi, inquit, vis? * Quæ respondens, ait: Domine mi, tu iurasti per Dñm Deum tuû ancillæ tuæ, Salomõ filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo. Et ecce nûc Adonias regnat: te, domine mi rex, ignorâte. 19 * Mactauit boues, & pingua quæq; & arietes plurimos, & vocauit omnes filios regis, Abiathar quoq; sacerdotè, & Ioab principè militiæ: Salomonè autem seruum tuum non vocauit. * Veruntamen domine mi rex, in te oculi respiciunt totius Israel, vt indices eis, qui

qui sedere debeat in solio tuo, domine mi rex post te. * Eritq; dum dormierit dominus 21
meus rex cum patribus suis, erimus ego, & filius meus Salomon peccatores. * Adhuc il- 22
la loquente cū rege, Nathan propheta venit. * Et nuntiauerunt regi dicentes: Adest Na- 23
than propheta. Cumq; introisset in conspe- 24
ctu regis, & adorasse eum pronus in terrā, * 24
Dixit Nathan: Dñe mi rex, tu dixisti: Ado-
nias regnet post me, & ipse sedeat super 25
thronū meū. * Quia descendit hodie, & im- 25
molauit boues, & pingua, & arietes pluri-
mos, & vocauit vniuersos filios regis, & 26
principes exercitus Abiathar quoq; sacer-
dotē: illisq; vescentibus, & bibentibus corā 27
eo, & dicentibus: Viuat rex Adonias: * Me 26
seruū tuum, & Sadoc sacerdotem, & Banaia
filium Ioiadē, & Salomonem famulū tuum,
non vocauit. Numquid à domino meo rege 27
exiit hoc verbum, & mihi non indicasti
seruo tuo, quis sessurus esset super thronum
domini mei regis post eum? * Et respōdit rex 28
David: dicēs: Vocate ad me Bethsabē. Que
cum fuisset ingressa coram rege, & stetit
ante eum, * Iurauit rex, & ait: Viuit Dñs, qui 29
eruit animā meam de omni angustia, * Quia 30
sicut iuravi tibi per Dñm Deū Israel, dicēs:
Salomon filius tuus regnabit post me: & ip-
se sedebit super solū meum pro me: sic fa-
ciā hodie. Summissoq; Bethsabē in terram, 31
vultu, adorauit regem, dicens: Viuat domi-
nus meus David in æternum. * Dixit quoq; 32
rex David: Vocate mihi Sadoc sacerdotē, &
Nathan prophetā, & Banaiam filium Ioiadē. 33
Qui cū ingressi fuissent coram rege, * Di-
xit ad eos: Tollite vobiscum seruos domini
vestri, & imponite Salomonē filium meum
super mulam meam: & ducite eum in Gihō.
* Et vngate eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathā 34
propheta, in regē super Israel: & canetis buc-
cina, atq; dicetis: Viuat rex Salomō. Et ascē- 35
detis post eū, & veniet, & sedebit super solū
meū, & ipse regnabit pro me: illiq; præcipiā,
vt sit dux super Israel, & super Iudā. * Et re- 36
spōdit Banaias filius Ioiadē, regi, dicens: A-
men: sic loquatur Dñs Deus domini mei re-
gis. * Quomodo fuit Dñs cum domino meo 37
rege, sic sit cum Salomone, & sublimius fa-
ciat solū eius a solio domini mei regis Da-
uid. * Descendit ergo Sadoc sacerdos, & Na- 38
than propheta, & Banaias filius Ioiadē, &
Cerethi, & Phelethi: & imposuerūt Salomo-
nem super mulam regis David, & adduxe-
runt eum in Gihon. * Sumpsitq; Sadoc sacer- 39
dos cornu olei de tabernaculo, & vnxit Sa-
lomonē: & cecinerunt buccina, & dixit om-
nis populus: Viuat rex Salomon. * Et ascēdit 40
vniuersa multitudo post eum, & populū ca-
nentis tibijs, & latantiū gaudio magno, & F
insonuit terra à clamore corū. * Audiuit au-

tem Adonias, & omnes, qui inuitati fuerant
ab eo, iamq; conuiuium finitum erat: sed &
Ioab, audita voce eubz, ait: Quid sibi vult
clamor ciuitatis tumultuantis? Adhuc illo
loquente, Ionathas filius Abiathar sacerdo-
tis venit: cui dixit Adonias: Ingredere, quia
vir fortis es, & bona nuntians. * Respōditq; 43
Ionathas Adonias: Nequaquā: Dñs enim no-
ster rex David regem constituit Salomonē:
* Misitq; cum eo Sadoc sacerdotē, & Na-
than prophetā, & Banaiam filium Ioiadē, &
Cerethi, & Phelethi, & imposuerūt eū super
mulā regis. * Vixeruntq; eum Sadoc sacer-
dos, & Nathan propheta regem in Gihon: &
ascenderunt inde lætantes, & insonuit ciui-
tas: hæc est vox, quam audistis. * Sed & Sa-
lomon sedet super solū regni. * Et ingressi
serui regis benedixerunt domino nostro re-
gi David, dicentes: Amplificet Deus nomen
Salomonis super nomē tuum, & magnificet
thronū eius super thronum tuum. Et adora-
uit rex in lectulo suo: * Et locutus est: Bene-
dictus Dñs Deus Israel, qui dedit hodie se-
dentē in solio meo, videntibus oculis meis.
* Territi sunt ergo, & surrexerūt omnes, qui
inuitati fuerant ab Adonias, & iuit vnusquis-
que in viam suam. * Adonias autem timens
Salomonem, surrexit, & abiit, tenuitq; cor-
nu altaris. * Et nuntiauerunt Salomoni, di-
centes: Ecce Adonias timens regem Salo-
monem, tenuit cornu altaris dicens: Iuret
mihi rex Salomon hodie, quod non interfici-
at seruum suum gladio. * Dixitque Salo-
mon: Si fuerit vir bonus non cadet, ne vnus
quidem capillus eius in terram: si autem
malum inuentum fuerit in eo, morietur. *
Misit ergo rex Salomon, & eduxit eum ab
altari: & ingressus adorauit regem Salomo-
nem: dixitque ei Salomon: Vade in domum
tuam.

C A P. II.

*David datis Salomoni varijs præceptis mori-
tur. Adonias petens Abisag in uxorem, ab af-
fectu suo co dolo regnum, occidi à Salomone
iubetur: Abiathar sacerdotio priuatur, &
 tandem Ioab in tabernaculo interficitur: So-
mon quoque, quia contra præscriptum egres-
sus est Ierusalem, triennio post occiditur.*

Appropinquauerunt autem dies David,
vt moreretur, præcepitq; Salomoni fi-
lio suo, dicens: * Ego ingredior viam vniuer-
sæ terræ: confortare, & esto vir. * Et observa
custodias Dñi Dei, vt ambules in vijs eius, 4.16.
vt custodias ceremonias eius, & præcepta
eius, & iudicia, & testimonia, sicut scriptum
est in lege Moyfi: vt intelligas vniuersa, quæ
facis, & quocunq; te verteris. * Vt confirmet
Dñs sermones suos, quos locutus est de me,
dicens: Si custodierint filij tui vias suas, &
ambulauerint corā me in veritate, in omni
corde

corde suo, & in omni anima sua, nō aufere-
tur tibi vir de folio Israel. * Tu quoq; nosti,
quæ fecerit mihi Ioab filius Saruiz, quæ fe-
cerit duobus principibus exercitus Israel, B
Abner filio Ner: & Amasæ filio Iether: quos
occidit, & effudit sanguinē belli in pace, &
posuit cruorem p̄lij in balteo suo, qui erat
circa lumbos eius, & in calceamento suo,
quod erat in pedibus eius. Facies ergo iuxta
sapientiam tuā, & non deduces canitiē eius
pacificē ad inferos. * Sed & filiis Berzellai
Galaaditis reddes gratiā, eruntq; comedētes
in mensa tua: occurrerunt enim mihi, quā-
do fugiebam à facie Absalom fratris tui. *
Habes quoq; apud te Semei filiū Gera filij
Iemini de Bahurim, qui maledixit mihi ma-
ledictōne pessima, quādo ibā ad Castrā: sed
quia descendit mihi in occursum, cum transi-
rem Iordanē, & iuravi ei per Dñm, dicens:
Non te interficiā gladio: Tu noli pati eum es-
se innoxium. Vir autem sapiēs es, vt scias, quæ
facies ei dederis: q̄nean eius cum sanguine
ad inferos. Dormiuit igitur Dauid cū patri-
bus suis, & sepultus est in ciuitate Dauid. *
Dies autē quibus regnauit Dauid super Is-
rael, quadraginta anni sunt: in Hebrō regna-
uit septē annis in Ierusalem, triginta tribus.
* Salomon autem sedit super thronū Dauid.
* Et ingressus est Adonias filius Haggith ad
Bethsabēe matrem Salomonis. Quæ dixit ei:
Pacificusne est ingressus tuus? Qui respōdit:
Pacificus. * Addiditq; Sermo mihi est ad te.
Cui ait: Loquere. Et ille: * Tu inquit, nosti,
quia meū erat regnū, & me p̄posuerat om-
nis Israel sibi in regem: sed translātū est re-
gnū, & factū est fratri meo: Dño enim cō-
stitutum est ei. * Nunc ergo petitionem vñā
precor à te: ne confundas faciem meā. Quæ
dixit ad eum. Loquere. * Et ille ait: Precor, vt
dicas Salomoni regi (neq; enim negare tibi
quidquā potest) vt det mihi Abisag Sunami-
tidem vxorē. Et ait Bethsabēe: Benē, ego lo-
quar pro te regi. * Venit ergo Bethsabēe ad
regem Salomonem, vt loqueretur ei pro A-
donia: & surrexit rex in occursum eius, ado-
rauitq; eam, & sedit super thronū suum: po-
suitq; se thronus matri regis, quæ sedit ad
dexterā eius. * Dixitq; ei. Petitionem vñā
paruulā ego deprecor à te: ne confundas fa-
ciē meā. Et dixit ei rex: Pete mater mea: neq;
enim fas est, vt auertā faciem tuam. * Quæ
ait: Detur Abisag Sunamitis Adonia: fratri
tuo vxor. * Responditq; rex Salomon, & di-
xit matri suæ: Quare postulas Abisag Suna-
midē Adonia: postula ei, & regnū ipse est
anim frater meus nā or me, & habet Abia-
thar sacerdotem, & Ioab filium Saruiz. Iu-
rauit itaq; rex Salomon per Dñm, dicens, Hęc
faciat mihi Deus, & hæc addat, quia contra

animam suam locutus est Adonias verbum
hoc. * Et nunc viuuit Dñs, qui firmauit me, &
collocauit me super solū Dauid patris mei,
& qui fecit mihi domum, sicut locutus est,
quia hodie occidetur Adonias. * Misitq; rex
Salomon per manū Banaiz filij Ioiaz, qui
interfecit eum, & mortuus est. * Abiathar
quoq; sacerdoti dixit rex: Vade in Anathoth
ad agrum tuum, equidē vir mortis es: hodie
te non interficiā, quia portasti arcā Dñi
Dei coram Dauid patre meo, & sustinuiti
labore in omnibus, in quibus laborauit pa-
ter meus. * Fecit ergo Salomon Abiathar, vt
non esset sacerdos Dñi, vt impleteretur sermo
Dñi, quem locutus est super domum Heli in
Silo. * Venit autē nūtiū ad Ioab quod Ioab
declinasset post Adoniā, & post Salomonē
non declinasset: fugit ergo Ioab in taberna-
culum Dñi, & apprehendit cornu altaris. *
Nuntiatumq; est regi Salomoni, quod fugis-
set Ioab in tabernaculum Dñi, & esset iuxta
altare: misitq; Salomon Banaiam filiū Ioia-
z, dicens: Vade, interfice eū. * Et venit Ba-
nais ad tabernaculum Dñi, & dixit ei: Hęc
dicit rex: Egredere. Qui ait: Nō egrediar, sed
hęc moriar. Renuntiavit Banaias regi sermo-
nem, dicens: Hęc locutus est Ioab, & hęc re-
spondit mihi. * Dixitq; ei rex: Fac sicut locu-
tus est: & interfice eum, & sepeli, & amoue-
bis sanguinem, innocentem, qui effusus est à
Ioab à me, & à domo patris mei. * Et reddet
Dñs sanguinē eius super caput eius, quia in-
terfecit duos viros iustos, melioresq; se, &
occidit eos gladio. patre meo Dauid ignorā-
te, Abner filium Ner principē milicię Israel,
& Amasā filium Iether principē exercitus
Iuda: * Et reuertetur sanguis illorū in caput
Ioab, & in caput feminis eius in sempiter-
nū. Dauid autem & femini eius, & domui,
& throno illius sit pax vsque in æternum à
Dño. * Ascendit itaq; Banaias filius Ioiaz,
& aggressus eum interfecit: sepultusq; est in
domo sua in deserto. * Et constituit rex Ba-
niam filium Ioiaz pro eo super exercitū,
& Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar. *
Misit quoq; rex, & vocauit Semei, dixitq; ei:
Edifica tibi domum in Ierusalem, & habita
ibi: & non egredieris inde huc, atq; illuc. *
Quacumque autem die egressus fueris, &
transieris torrentem Cedron: scito te interfi-
ciendū: sanguis tuus erit super caput tuum.
* Dixitq; Semei regi: Bonus sermo, sicut lo-
cutus est dominus meus rex, sic faciet ser-
uus tuus. Habitauit itaq; Semei in Ierusalem
diebus multis. * Factum est autem post an-
nos tres, vt fugerent serui Semei ad Achis fi-
lium Maacha regem Geth: nuntiatumq; est
Semei, quod serui eius essent in Geth. Et sur-
rexit Semei, & traiecit asinum suum, iurque
ad Achis in Geth ad requirendū seruos suos,
& ad-

* 1. Reg. 3.
c. 17.
* 1. Reg. 20.
c. 10.

* 1. Reg. 19.
f. 11.

* 1. Reg. 16.
b. 5. & 19. d.
19.

* Act. 1. c.
29.
1. Par. 27. f.
23.

* 1. Reg. 2. c.
11.

* 1. Reg. 3.
c. 17.

* 1. Reg. 10.
c. 10.

Et adduxit eos de Geth. * Nuntiatum est au- 4
tem Salomoni, quod isset Semei in Geth de
Ierusalem, & redisset. * Et mittens vocauit 4
eum, dixitq; illi: Nonne testificatus sum tibi
per Dñm, & prædixi tibi: Quacunque die
egressus, ieris, huc & illuc, scito te esse mori-
turum? Et respondisti mihi: Bonus sermo,
quem audiui. * Quare ergo non custodisti 4
iuramentum Dñi, & præceptum, quod præ-
ceperam tibi? Dixitq; rex ad Semei: Tu no- 4
sti omne malum, cuius tibi conscius est
cor tuum, quod fecisti David patri meo: red-
didit Dominus malitiam tuam in caput
eum. * Et rex Salomon benedictus, & thro- 4
nus David erit stabilis coram Domino, us-
que in sempiternum. * Iussit itaque rex Ba- 4
naï filio Ioiað: qui egressus percussit eum,
& mortuus est.

C A P. I I I.

*Salomon, accepta in uxorem filia Pharaonis, sa-
pientiam in somno petit, quam una cum di-
uitijs, & gloria accipit, & primum in mere-
tricum dirimenda lite ostendit.*

Confirmatum est igitur regnum in ma- 1
nu Salomonis, & affinitate coniunctus A
est Pharaoni regi Ægypti: accepit namq; fi-
liam eius, & adduxit in ciuitatem David,
donec compleret edificans domum suam, &
domum Dñi, & murum Ierusalem per cir-
cuitum. * Attamen populus immolabat in
excelsis; non enim edificatum erat templum
nomini Dñi usq; in diē illum. * Dilexit autem
Salomon Dñm, ambulans in præceptis Da-
uid patris sui, excepto quod in excelsis im-
molabat, & accendebat thymiana. * Abijt
itaq; in Gabaō, vt immolaret ibi: illud quip-
pè erat excelsum maximum: mille hostias
in holocaustum obtulit Salomon super al-
tare illud in Gabaon. * Apparuit autem Dñs
Salomoni per somnium nocti, dicens: postu-
la, quod vis, vt dem tibi. * Et ait Salomon: Tu
fecisti cum seruo tuo David patre meo mi-
sericordiam magnam, sicut ambulauit in
conspetu tuo in veritate, & iustitia, & recto
corde tecum: custodisti ei misericordiam
tuam grandem, & dedisti ei filium sedentē
super thronum eius, sicut est hodie. * Et nūc
Dñs Deus, tu regnare fecisti seruum tuum
pro David patre meo: ego autem sum puer
parvulus, & ignorās egressum, & introitum
meum. * Et seruus tuus in medio est populi,
quem elegisti, populi infiniti, qui numerari,
& supputari non potest præ multitudinem. *
Dabis ergo seruo tuo cor docile, vt popu-
lum tuum iudicare possit, & discernere in-
ter bonum, & malum: quis enim poterit iu-
dicare populum istum, populum tuum hūc
multum. * Placuit ergo sermo coram Dño, 10
quod Salomō postulasset huiusmodi rem.
Et dixit Dñs Salomoni: Quia postulasti vs- 11

bum hoc, & non petisti tibi dies multos, nec
diuitias, aut animas inimicorum tuorū, sed
postulasti tibi sapientiam ad discernendum
iudicium: * Ecce feci tibi secundū sermones
tuos, & dedi tibi cor sapiens, & intelligēs, in
tantum, vt nullus ante te similis tui fuerit,
nec post te surrecturus sit. * Sed & hæc, quæ
non postulasti, dedi tibi: diuitias scilicet, &
gloriā, vt nemo fuerit similis tui in regibus
cunctis retro diebus. * Si autem ambulaue-
ris in vijs meis, & custodieris præcepta mea,
& mādāta mea, sicut ambulauit pater tuus, 11
longos faciā dies tuos. Igitur euigilauit Sa-
lomon, & intellexit, quod esset somniū: cūq;
venisset Ierusalem, & stetit corā arca federis
Dñi, & obtulit holocausta, & fecit victimas
pacificas, & grande cōuiuium vniuersis fa-
mulis suis. Tūc venerunt due mulieres me-
retrices ad regē, steteruntq; coram eo, Qua-
rū vna ait: Obsecro, mi domine: ego, & mu-
lier hæc habitabamus in domo vna, & pe-
peri apud eam in cubiculo. * Tertia autē die
postquā ego peperī, peperit & hæc: & era-
mus simul, nullusq; alius nobiscū in domo,
exceptis nobis duabus. * Mortuus est autem
filius mulieris huius nocte. dormiens quip-
pè oppressit eum. * Et confurgens intēpestæ
noctis silentio, tulit filium meum de latere
meo ancillæ tuæ dormientis, & collocauit
in sinu suo: suum autē filium, qui erat mor-
tuus, posuit in sinu meo. * Cumq; surrexis-
sem mane, vt dārem lac filio meo, apparuit
mortuus: quem diligentius intuens clara lu-
ce, deprehendi non esse meū, quem genuerā.
* Responditq; altera mulier: Non est ira, vt
dicis, sed filius tuus mortuus est, meus autē
viuit. E contrario illa dicebat: Mentiris: filius
quippe meus viuit, & filius tuus mortuus
est. Atq; in hunc modum contendebant co-
rā rege. Tūc rex ait: Hæc dicit, Filius meus
viuit, & filius tuus mortuus est. Et ista re-
spondit, Non, sed filius tuus mortuus est,
meus autē viuit. * Dixit ergo rex: Afferte mi-
hi gladium. Cumq; attulissent gladiū coram
rege, * Diuidite, inquit, infantem viuū in
duas partes, & date dimidiā partem vni, &
dimidiā partem alteri. * Dixit autem mu-
lier, cuius filius erat viuus, ad regem (cōmo-
ta sunt quippe viscera eius super filio suo)
Obsecro domine, date illi infantem viuū,
& nolite interficere eum. E contrario illa
dicebat: Nec mihi, nec tibi sit, sed diuidatur.
* Respondit rex, & ait: Date huic infantem
viuū, & non occidatur: hæc est enim ma-
ter eius. * Audiuit itaq; omnis Israel iudi-
cium, quod iudicasset rex, & timuerunt re-
gem, videntes sapientiam Dei esse in eo ad
faciendum iudicium.

* Sap. 7. b.
Matt. 6. d.
29.

CAP. IV.

Numerantur principes, & praefecti Salomonis, apparatus ciborum, ipsius opes, sapientia, pacisque securitas eo regnante, & numerus parabolarum, atque carminum eius.

Erat autem rex Salomon regnans super omnem Israel: * Et hi principes, quos A habebat: Azarias filius Sadoc sacerdotis: Elihoreph, & Ahia filij Sifa scribae: Iosaphat filius Ahikud a commentarijs: * Banaias filius Ioiadae super exercitum: Sadoc autem, & Abiathar sacerdotes. * Azarias filius Nathan, super eos, qui assistebant regi: Zabud filius Nathan sacerdos, amicus regis: * Et Ahisar praepositus domus: & Adonira filius Abda super tributa. * Habebat autem Salomon duodecim praefectos super omnem Israel, qui praebant annonam regi, & domui eius: per singulos enim menses in anno, singuli necessaria ministrabant. * Et haec nomina eorum: Benhur, in monte Ephraim. * Bendecar, in Maces, & in Salebum, & in Bethsanies, & in Elon, & in Bethanan. * Benhesed in Arbuth: ipsius enim erat Socho, & omnis terra Ephraim. * Benabinadab, cuius omnis Nephtador, Tapheth filiam Salomonis habebat uxore. * Bana filius Ahikud regebat Thana, & Mageddo, & uniuersam Bethsan, quae est iuxta Sarthana subter Iezrahel, a Bethsan usque Abelmehula e regione Iecinaan. * Bengaber in Ramoth Galaad: habebat Aouthiar filij Manasse in Galaad, ipse praerat in omni regione Argob, quae est in Basan, sexaginta ciuitatibus magnis, atque muratis, quae habebant seras areas. * Abinadab filius Addo praerat in Manaim. * Achimaas in Nephtah: sed & ipse habebat Basemath filiam Salomonis in coniugio. * Baana filius Hufi, in Aser, & in Baloth, * Iosaphat filius Pharua, in Issachar. * Semei filius Elai, in Beniamin. * Gaber filius Uri, in Terra Galaad, in Terra Schon regis Amorrhaei, & Og regis Basan, super omnia, quae erant in illa terra. * Iuda, & Israel innumerabiles, sicut arena maris in multitudine: comedentes, & bibentes, atque latantes. Salomon autem erat in ditione sua, habes omnia regna a flumine terrae Philisthijm, usque ad terminum Aegypti: offerentium sibi munera, & seruientium ei cunctis diebus vitae eius. * Erat autem cibus Salomonis per dies singulos, triginta cori fimi, & sexaginta cori farinae, * Decem boues pingues, & viginti boues pascuales, & centum arietes, excepta venatione ceruorum, caprearum, atque bubalorum, & auium altilium. Ipse enim obtinebat omnem regionem, quae erat trans flumen, a Thaphsa usque ad Gazan, & cunctos reges illarum regionum: & habebat pacem ex omni parte in circuitu. Habebatque Iuda, & Israel absque timore ullo, unus-

* Eccl. 47.
a. 16.

quisque sub vite sua, & sub ficu sua, & a Dan usque Bersabee, cunctis diebus Salomonis. Et habebat Salomon quadraginta millia praepia equorum curilium, & duodecim millia equestrium. * Nutriebantque eos supradicti D regis praefecti: sed & necessaria mensae regis Salomonis, cum ingenti cura praebant in tempore suo. * Hordeum quoque & paleas equorum, & iumentorum, deferabant in locum ubi erat rex, iuxta constitutum sibi. * Dedit quoque Deus sapientiam Salomoni, & prudentiam multam nimis, & latitudinem cordis, quasi arenam, quae est in litore maris. * Et praecedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium orientalium, & Aegyptiorum, Et erat sapientior cunctis hominibus: sapientior Ethan Ezrahita, & Heman, & Chalcol, & Dorda, filijs Mahol: & erat nominatus in uniuersis gentibus per circuitum. * Locutus est quoque Salomon tria millia parabolas: & fuerunt carmina eius quinque, & mille. * Et disputauit super lignis, a cedro, quae est in Libano, usque ad hyssopum, quae egreditur de pariete: & disseruit de iumentis, & volucris, & reptilibus, & piscibus. * Et veniebant de cunctis populis ad audiendam sapientiam Salomonis, & ab uniuersis regibus terrae, qui audiebant sapientiam eius.

* 2. Par. 1.
11.

* Eccl. 47.
c. 16.

CAP. V.

Concedit Hiram Salomoni ad templi adificationem cefores lignorum, quibus Salomon tribuit cibaria. numerus casorum, portantium onera, latomorum, & praefectorum eorum.

Misit quoque Hiram rex Tyri seruos suos ad Salomonem: audiuit enim, quod ipsum vnixisset regem pro patre eius: quia amicus fuerat Hiram David omni tempore. * Misit autem Salomon ad Hiram, dicens: * Tu scis voluntatem David patris mei, & quia non potuerit aedificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminetia per circuitum, donec daret Dominus eos sub vestigio pedum eius. * Nunc autem requiem dedit Dominus Deus meus mihi per circuitum: & non est satan, neque occursum malus. * Quamobrem cogito aedificare templum nomini Domini Dei mei, sicut locutus est Dominus David patri meo, dicens: Filius tuus, quem dabo pro te super solium tuum, ipse aedificabit domum nomini meo. * Praeceptum igitur, ut praecedant mihi serui tui cedros de Libano, & serui mei sint cum seruis tuis: mercedem autem seruorum tuorum dabo tibi quamcumque petieris: scis enim quomodo non est in populo meo vir, qui noverit ligna cadere sicut Sidonij. * Cum ergo audisset Hiram verba Salomonis, letatus est valde, & ait: Benedictus Dominus Deus hodie, qui dedit David filium sapientissimum super populum hunc plurimum. * Et misit Hiram ad Sa-

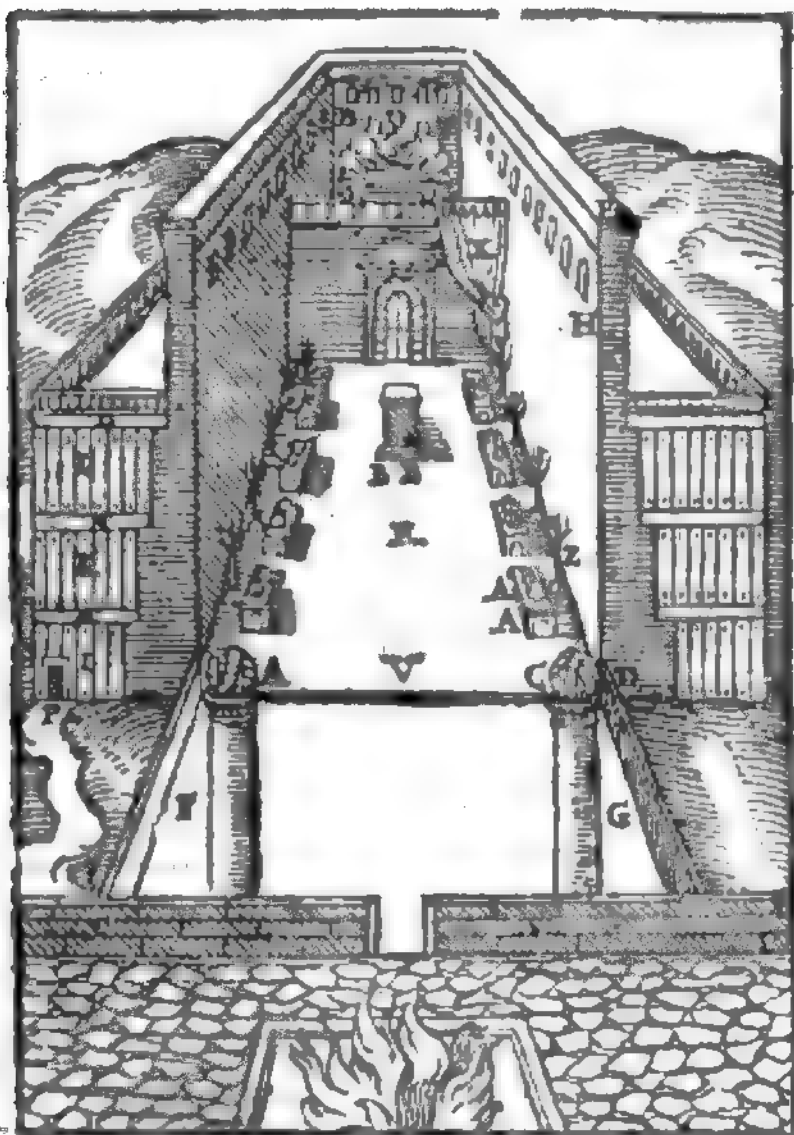
* 2. Reg. 7.
b. 11.
1. Par. 22. 5.
10.

ad Salomonem, dicens: Audiui quaecunque mandasti mihi: ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis, & abiegnis. * 9
 Serui mei deponent ea de Libano ad mare: & ego componam ea in ratibus in mari, usque ad locum, quem significaueris mihi, & applicabo ea ibi, & tu tolles ea: praebebisque necessaria mihi, ut detur cibus domui meae. Itaque Hiram dabit Salomoni ligna cedrina, & ligna abiegna, iuxta omnem voluntatem eius. Salomon autem praebebat Hiram, 10
 11 coros critici viginti millia, in cibum domui eius, & viginti coros purissimi olei: haec tribuebat Salomon Hiram per singulos annos. * 12
 * Dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni, sicut locutus est ei: & erat pax inter Hiram, & Salomonem, & percusserunt ambo foedus. * 13
 Elegitque rex Salomon operarios de omni D-

* Supra. 1. b.
 21.

Israel, & erat indictio triginta millia virorum. * Mittebatque eos in Libanum, decem millia per menses singulos vicissim, ita ut duobus mensibus essent in domibus suis: & Adoniram erat super huiusmodi indictio. 15
 ne. * Fueruntque Salomoni septuaginta millia eorum, qui onera portabant, & octoginta millia latomorum in monte. * Absque praepositis, qui praeerant singulis operibus, numero trium millium, & trecentorum, praecipientium populo, & his, qui faciebant opus. * Praecepitque rex, ut tollerent lapides grandes, lapides pretiosos, in fundamentum 18
 templi, & quadrarent eos: * Quos dolauerunt camentarii Salomonis, & camentarii Hiram: porro Giblii praeparauerunt ligna, & lapides ad edificandam domum.

TEMPLUM SINE TECTO, CVM PORTICV SVA.

- a b Longitudo LX. cubitorum.
- a c Latitudo XX. cubitorum.
- d e Altitudo XXX. cubitorum.
- f g Porticus ante templum XX. cubitorum longitudinis, & X. cubitorum latitudinis.
- h Fenestrae obliquae, siue laxiores intrinsecus, & extrinsecus arctae.
- k Tabulata per gyrum tria, siue appendices: quarum una quinque cubitos latitudinis habebat: media sex, suprema septem, singula altitudinis quinque cubitorum.
- m n o Retractationes, siue reductiones in muro templi, quibus innitebantur capita trabium. Vocamus Gallicè *retraites*. Pro quibus trabes vertit Interpres.
- p Cochlea.
- q Sanctum sanctorum, siue oraculum, cuius longitudo, & latitudo erant XX. cubitorum: altitudo autem cubitorum XX. quod dum dicimus, eam partem altitudinis intelligimus, quae solo auro erat tecta: nam alij decem cubiti erant tecti lapillis pretiosis, & auro.
- r Templum siue Sanctum, pro foribus oraculi. XL. cubitorum Longitudinis.
- s Arca foederis.

- t Cherubim duo X. cubitorum altitudinis.
- v Ostiola, siue valvae in introitu oraculi.
- x Velum, quo distinguebatur Sanctum à Sancto sanctorum, 2. Par. 3. Matt. 27.
- y Locus ostij templi: quod ideo non expressit pictor, ne reliquae picturae officeret.
- z Candelabra decem, quinque ad dexteram, & quinque ad sinistram. 2. Paral. 4.
- a a Mensae decem.
- b b Altare Thymiamatis.

TEMPLVM TECTVM CVM PORTICV SVA,

atrio Sacerdotum, & atrio Populi.

C A P. VI.

Figura, & fabrica templi quoad praecipuas eius partes interiores, & exteriores.

1. Paral. 2. 1.

FActum est ergo quadringentesimo, & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de terra Aegypti, in anno quarto, mense Zio (ipse est mensis secundus) regni Salomonis super Israel, edificari cepit domus Dño. * Domus autem, quam edificabat rex Salomon Dño, habebat sexaginta cubitos in longitudine, & viginti cubitos in latitudine, & triginta cubitos in altitudine. * Et porticus erat ante templum viginti cubitorum longitudinis, iuxta mensuram latitudinis templi: & habebat decem cubitos latitudinis ante faciem templi. * Fecitq; in templo fenestras obliquas. Et edificavit super parietem templi tabulata per gyrum, in parietibus domus per circuitum templi, & oraculi, & fecit latera in circuitu. * Tabulatum, quod subter erat, quinque cubitos habebat latitudinis, & medium tabulatum sex cubitorum latitudinis, & tertium tabulatum septem habes cubitos latitudinis. Trabes autem posuit in domo per circuitum forinsecus, ut non haerent muris templi. * Domus autem cū edificaretur, de lapidibus dolatis, atq; perfectis edificata est: & malleus, & securis, & omne

a Atrium interius, quod & atrium sacerdotum dicitur.

b Altare holocausti, longitudinis, & latitudinis, viginti cubitorum, & decem latitudinis.

c Labra, siue luteræ, 2. Paral. 4.

d Mare. 2. Paral. 4.

e Atrium populi, quod basilica, siue basilica grandis. 1. Paralip. 4. & 6. dicitur: & Act. 3. Porticus Salomonis. Hoc atrium nomine, templi sæpè intelligitur in Novo testamento, ut Matt. 21. Act. 3. In hoc atrio concionabatur CHRISTVS, & ex eo vendentes, & ementes eiecit.

f Basis ænea, siue suggestum, longitudinis, & latitudinis quinque cubitorum, & altitudinis trium 2. Paral. 6.

g Porta Orientalis, quæ porta Sur, 4. Reg. 1. & Porta fundamenti. 2. Paral. 23. dicitur. Hanc nonnulli putant esse, quæ Actorum tertio dicitur Porta speciosa, quod omnium portarum Orientalis esset pulcherrima.

h Porta Meridionalis.

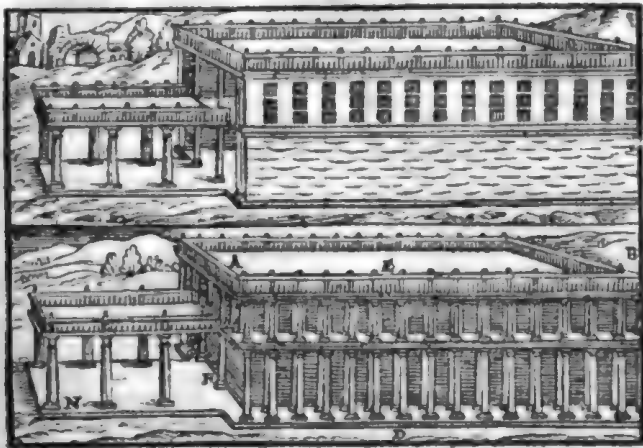
i Porta Septentrionalis.

ferramentum, nō sunt audita in domo cum edificaretur. * Ostium lateris medij in parte erat domus dextra: & per cochleam ascendebant in medium coenaculum, & à medio in tertium. * Et edificavit domum, & consummavit eam: texit quoq; domum laquearibus cedrinis. * Et edificavit tabulatum super omnem domum quinque cubitis altitudinis, & operuit domum lignis cedrinis. * Et factus est sermo Dñi ad Salomonem, dicens: 12 * Domus hæc, quam edificas, si ambulaveris in præceptis meis, & iudicia mea feceris, & custodieris omnia mandata mea, gradiens per ea: firmabo sermonem meum tibi, quæ 13 locutus sum ad David patrem tuum. * Et habitabo in medio filiorum Israel, & non 14 derelinquam populum meum Israel. * Igitur edificavit Salomon domum, & consummavit eam. * Et edificavit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis, à pavimento domus usq; ad summitatem parietum, & usque ad laqueariam, operuit lignis cedrinis intrinsecus: & texit pavementum domus tabulis abiignis. * Edificavitq; viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina, à pavimento, usq; ad superiora: & fecit interiorem domum oraculi in Sanctum sanctorum. * Porro quadraginta cubitos

1. Reg. 7. c. 12. 1. Paral. 22. b. 4.

corum erat ipsum tēplum pro foribus oraculi: * Et cedro omnis domus intrinsecus 18 vestiebatur, habens cornaturas, & iuncturas suas fabrefactas, & cēlaturas eminentes: C omnia cedrinis tabulis vestiebatur: nec omnino lapis apparere poterat in pariete. Ora- 19 culum autem in medio domus, in interiori parte fecerat, ut poneret ibi arcam fœderis Dñi. Porro oraculum habebat viginti cubi- 20 tos longitudinis, & viginti cubitos latitudinis: & viginti cubitos altitudinis: & operuit illud, atq; vestiuit auro purissimo: sed & altare vestiuit cedro. * Domū quoq; ante oraculū 21 operuit auro purissimo, & affixit laminas clavis aureis. * Nihilq; erat in templo, quod 22 non auro tegetetur: sed & totum altare oraculi texit auro. Et fecit in oraculo duos cherubim de lignis oliuarum, decem cubitorū 23 altitudinis. * Quinq; cubitorum ala cherub vna, & quinq; cubitorum ala cherub altera: id est, decem cubitos habentes, à summitate 24 alæ vnus, vsq; ad alæ alterius summitatem. * Decem quoq; cubitorum erat cherub 25 secundus: in mēsurā pari, & opus vnum erat in duobus cherubim. * Id est, altitudinem 26 habebat vnus cherub, decem cubitorum, & similiter cherub secundus. * Posuitq; cherubim medio templi interioris: extendebant D autem alas suas cherubim, & tangebant alā vtriusq; parietem, & alā cherub secundi tange-

bat parietem alterum: alæ autem alarū in media parte templi se inuicem contingebāt. 28 * Texit quoque cherubim auro. * Et omnes 29 parietes templi per circuitum sculpsit varijs cēlaturis, & torno: & fecit in eis cherubim, & palmas, & pēcturas varias, quasi prominentes de pariete, & egredientes. * Sed 30 & pavementum domus texit auro intrinsecus, & extrinsecus. * Et in ingressu oraculi fecit ostiola de lignis oliuarum, postetq; 31 angulorum quinque. * Et duo ostia de lignis oliuarum, & sculpsit in eis pēcturam cherubim, & palmiarum species, & anaglypha valde prominentia, & texit ea auro: & operuit tam cherubim, quā palmas, & cetera 32 ra, auro. * Fecitque in introitu templi postes de lignis oliuarum quadrangulatos: * 33 Et duo ostia lignis abiegnis alutis: & vtrumque ostium duplex erat, & se inuicem 34 tenens aperiebatur. * Et sculpsit cherubim, & palmas, & cēlaturas valde eminentes: operuitq; omnia laminis aureis opere quadrato ad regulam. * Et ædificauit atrium interius tribus ordinibus lapidum politorum, 35 & vno ordine lignorum cedri. * Anno quarto fundata est domus Dñi in mense Zio: * Et 36 in anno vndecimo, mense Bul (ipse est mens octauus) perfecta est domus in omni opere suo, & in vniuersis ynsulibus suis: ædificauitque eam annis septem.

C A P. VII.

Palatium Salomonis, domus saltus Libani, atque uxoris eius, varia & sumptuosissima templa suppellex.

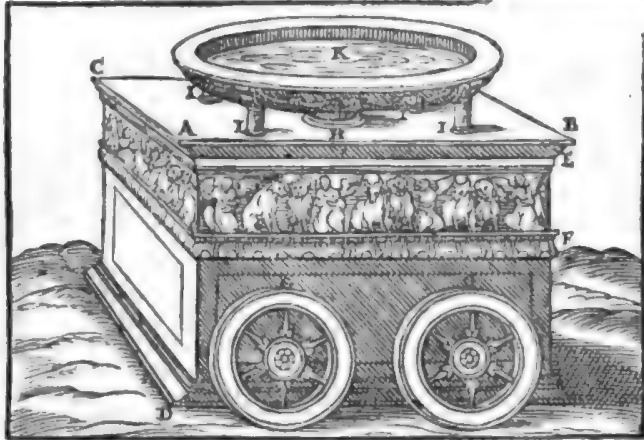
Domum autem suā ædificauit Salomon: 1 tredecim annis, & ad perfectum, vsq; A perduxit. * Ædificauit quoq; domum saltus Libani centum cubitorum longitudinis, & 2 quinquaginta cubitorum latitudinis, & triginta cubitorum altitudinis: & quatuor de-

ambulacra inter columnas cedrinas: ligna 3 quippè cedrina exciderat in columnas: * Et tabulatis cedrinis vestiuit totam cameram, quæ quadraginta quinque columnis sustentabatur. Vnus autem ordo habebat columnas 4 quindecim. * Contra se inuicem positas, * Et de regione se respicientes, æquali spatio inter columnas, & super columnas quadrangulata ligna in cunctis æqualia. * Et porticu 5 columnarum fecit quinquaginta cubitorum longitudinis, & triginta cubitorum latitudinis: R dinis:

* 2. p. 1. 1. 1.

finis : & alteram porticum in facie maioris porticus. & columnas, & epistylia super columnas. * Porticum quoque solij, in qua tribunal est, fecit : & textit lignis cedrinis à pavimento, usque ad summitem. * Et domuncula, in qua sedebatur ad iudicandum, erat in media porticu simili opere. Domum quoque fecit filia Pharaonis (quam uxorem duxerat Salomon) tali opere, quali & hanc porticum. * Omnia lapidibus pretiosis, qui ad normam quamdam, atque mensuram tam intrinsecus serrati erant : à fundamento, usque ad summitem parietum, & extrinsecus usque ad atrium maius. * Fundamenta autem

de lapidibus pretiosis, lapidibus magnis de cem siue octo cubitorum. * Et desuper lapides pretiosi æqualis mensuræ secti erant, si-
12 militerque de cedro. * Et atrium maius totundum, trium ordinum de lapidibus sectis, & vnus ordinis de dolata cedro : necnon & in atrio domus Domini interiori, &
13 in porticu domus. * Misit quoque rex Salomon, & tulit Hiram de Tyro, * Filium mulieris viduæ de tribu Nephthali, patre Tyrio, artificem ærarium, & plenum sapientia, & intelligentia, & doctrina ad faciendum omne opus ex ære. Quicum venisset ad regem Salomonem, fecit omne opus eius. * Et

* Iere. 51. c.
11.

finxit duas columnas æreas, decem & octo cubitorum altitudinis columnam vnam, & lineam duodecim cubitorum ambiebat columnam vtramque. Duo quoque capitella fecit, quæ ponerentur super capita columnarum, fusilia ex ære : quinq; cubitorum altitudinis capitellum unum, & quinq; cubitorum altitudinis capitellum alterum. * Et quasi in modum retis, & catenarum sibi inuicem miro opere contextarum. Vtrunq; capitellum columnarum fusile erat : septena versu retiacula in capitello vno, & septena retiacula in capitello altero. * Et perfecit columnas, & duos ordines per circuitum retiaculorum C singulorum, vt tegerent capitella, quæ erant super summitem malogranatorum, eodem modo fecit, & capitello secundo. * Capitella autem, quæ erant super capita columnarum, quasi opere lilij fabricata erant in porticu quatuor cubitorum. * Et rursum alia capitella in summite columnarum desuper iuxta mensuram columnæ contra retiacula malogranatorum autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi. Et statuit duas columnas in porticu templi : cumq; statuit dexteram, vocauit eam nomine Iachin : similiter erexit columnam se-

* 2. p. 1. 1. 1.

cundam, & vocauit nomen eius Booz. * Et super capita columnarum opus in modum lilij posuit : perfectumque est opus columnarum. * Fecit quoque mare fusile decem cubitorum à labio, usque ad labium, rotundum in circuitu : quinq; cubitorum altitudo eius, & reticula triginta cubitorum cingebat illud per circuitum. * Et sculptura subter labium circuibat illud decem cubitis ambiens mare : duo ordines sculpturarum striatarum erant fusiles. * Et stabat super duodecim boues, e quibus tres respiciebant ad Aquilonem, & tres ad Occidentem, & tres ad Meridiem, & tres ad Orientem, & mare super eos desuper erat : quorum posteriora vniuersa intrinsecus latitabant. * Grossitudo autem luteris, trium vnciarum erat : labiumque eius, quasi labium calicis, & folium repandi lilij : duo millia batos capiebat. * Et fecit decem bases æneas, quatuor cubitorum longitudinis bases singulas, & quatuor cubitorum latitudinis, & trium cubitorum altitudinis. * Et ipsum opus basium, intrinsecus erat : & sculpturæ inter iuncturas. * Et inter coronulas, & plectas, leones, & boues, & cherubim : & in iuncturis similiter desuper, & subter leones, & boues, quasi lota ex ære dependent. a.

dentia. * Et quatuor rotæ per bases singulas, 30
 & axes greci: & per quatuor partes quasi hu-
 meruli subter luterem fusiles, contra se in-
 vicem respectantes. * Os quoq; luteris in- 31
 trinsecus erat in capitis summitate: & quod E
 forinsecus apparebat, unius cubiti erat totū
 rotundum, pariterque habebat unum cubi-
 tum, & dimidium: in angulis autem colum-
 narum variæ cælaturæ: & media in-
 tercolumnia, quadrata non rotunda. * Qua- 32
 tuor quoq; rotæ, quæ per quatuor angulos
 basis erant, cohærebant sibi subter basim:
 vna rota habebat altitudinis cubitum, &
 semis. * Tales autem rotæ erant, quales solæ 33
 in curru fieri: & axes earum, & radij, & cā-
 thi, & modioli, omnia fusilia. * Nam & hu- 34
 meruli illi quatuor per singulos angulos
 basis vnius, ex ipsa basi fusiles, & coniuncti
 erant. * In summitate autem basis erat quæ- 35
 dam rotunditas dimidij cubiti, ita fabre fa-
 cta, vt luter desuper posset imponi, habens
 cælaturas suas, variâq; sculpturas ex semet-
 ipsa. * Sculptis quoq; in tabulatis illis, quæ 36
 erant ex ære, & in angulis, cherubim, & leo- F
 nes, & palmas, quasi in similitudinem ho-
 minis stantis, ut non cælata, sed apposita per
 circuitum viderentur. * In hunc modum fe- 37
 cit decē bases, fusura una, & mensura, scul-
 pturâq; consimili. * Fecit quoq; decem lute- 38
 res grecos: quadraginta batos capiebat inter
 vnus, eratq; quatuor cubitorum: singulos
 quoq; luteris per singulas, idest, decem ba-
 ses, posuit. * Et constituit decem bases, quin- 39
 que ad dexteram partem templi, & quinque
 ad sinistram: mare autem posuit ad dexterā
 partem templi contra Orientem ad meri-
 diem. * Fecit ergo Hiram lebetes, & scutras, 40
 & hamulas, & perfecit omne opus regis Sa-
 lomonis in templo Dñi. * Columnas duas, 41
 & funiculos capitellorum super capitella
 columnarum duos: & retiacula duo, vt ope-

rarent duos funiculos, qui erant super capi-
 ta columnarum. Et malogranata quadrin-
 genta in duobus retiaculis duos versus ma-
 logranatorum in retiaculis singulis, ad ope-
 riendos funiculos capitellorum, qui erant
 super capita columnarum. Et bases decem,
 & luteris decem super bases. * Et mare vnū,
 & boues duodecim subter mare. * Et lebe-
 tes, & scutras, & hamulas. omnia vasa, quæ
 fecit Hiram regi Salomoni in domo Dñi, de
 aurichalco erant. In campestri regione for-
 danis fudit ea rex in argillosa terra, inter So-
 choth, & Satham. * Et posuit Salomon om-
 nia vasa: propter multitudinem autem ni-
 miam non erat pondus æris. * Fecitq; Salo-
 mon omnia vasa in domo Dñi: altare aureū,
 & mensam, super quam ponerentur panes
 propositionis, auream: * Et candelabra au-
 rea, quinque ad dexteram, & quinque ad fini-
 stram cōtra oraculum, ex auro puro: & qua-
 si lilij flores, & lucernas desuper aureas: &
 forcipes aureos, * Et hydrias, & fuscinulas,
 & phialas, & mortariola, & churibula, de
 auro purissimo: & cardines ostiorum do-
 mus interioris Sacti sanctorū, & ost orū do-
 mus templi, ex auro erant. * Et perfecit om-
 ne opus, quod faciebat Salomon in domo
 Domini, & intulit, quæ sanctificauerat Da-
 uid pater suus, argentum, & aurum, & va-
 sa, reposuitque in thesauris domus Dñi.

C A P. V I I I.

*Templum, introducta in ipsum arca, dedicatur, nebula illud implente, Salomon post longam orationem populo benedicit: numerus bonorum & ovium immolatarum hac celebri festini-
 tate.*

TVnc cōgregati sunt omnes maiores na-
 tu Israel cum principibus tribuum, &
 duces familiarum filiorum Israel, ad regem
 Salomonem in Ierusalem: vt deferrent arcā
 fœderis Dñi, de ciuitate David, idest, de Siō.

* Conuenitq; ad regem Salomonem vniuersus Israel in mense Ethanim, in solemnitate, ipse est mensis septimus. * Veneruntq; iuncti senes de Israel, & tulerunt arcam sacerdotum, & portauerunt arcam Dñi, & tabernaculum fœderis, & omnia vasa Sanctuarii, quæ erant in tabernaculo: & ferebant ea sacerdotes, & Leuitæ. * Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israel, quæ conuenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, & immolabant oues & boues, absq; æstimatione, & numero. * Et intulerunt sacerdotes arcam fœderis Dñi in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum, subter alas cherubim. * Si quidem Cherubim expandebant alas super locum arcæ, & protegebant arcam, & vinctes eius desuper. * Cuiusque eminentes vinctes, & apparerent summitates eorum foris Sanctuarium ante oraculum, non apparebant ultra extrinsecus, qui & fuerunt ibi vsq; in præsentem diem. In arca autem non erat aliud, nisi duæ tabulæ lapideæ, quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dñs fœdus cum filiis Israel, cum egredierentur de terra Ægypti. * Factum est autem, cum exissent sacerdotes de Sanctuario, nebula impleuit domum Dñi, * Et non poterant sacerdotes stare, & ministrare propter nebulam: impleuerat enim gloria Dñi domum Dñi. * Tunc ait Salomon: Dñs dixit vt habitaret in nebula. * Edificans igitur edificavi domum in habitaculum tuum, firmissimum solum tuum in sempiternum. * Conuertitq; rex faciem suam, & benedixit omni Ecclesiæ Israel: omnis enim Ecclesia Israel stabat. Et ait Salomō: Benedictus Dñs Deus Israel, qui locutus est ore suo ad David patrem meum, & in manibus eius perfecit, dicens: * A die qua eduxi populum meum Israel de Ægypto, nō elegi ciuitatem de vniuersis tribubus Israel, vt ædificaretur domus, & esset nomen meum ibi: sed elegi David, vt esset super populum meum Israel. * Voluitq; David pater meus edificare domum nomini Dñi Dei Israel: * Et ait Dñs ad David patrem meum: Quod cogitasti in corde tuo edificare domum nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum mente tractans. * Verumtamen tu non ædificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de renibus tuis, ipse ædificabit domum nomini meo. Confirmauit Dñs sermōnem suum, quem locutus est: iteq; pro David patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dñs. & edificavi domum nomini Dñi Dei Israel. * Et constitui ibi locum arcæ, in qua fœdus Dñi est, quod percussit cum patribus nostris, quando egressi sunt de terra Ægypti. * Stetit autem Salomō ante altare Dñi in cōspectu Ecclesiæ Israel, & expandit manus suas in cœlum, * Et ait: 23

Dñe Deus Israel, non est similis tui Deus in cœlo de super, & super terram deorsum: qui custodis pactum, & misericordiam seruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo. * Qui custodisti seruo tuo David patri meo, quæ locutus es ei: ore locutus es, & manibus perfecisti, vt hæc dies probat. Nunc igitur Dñe Deus Israel, conserua famulo tuo David patri meo, quæ locutus es ei: dicens: Non auferetur de te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si custodierint filij tui viam tuam, vt ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo. * Et nunc Dñe Deus Israel firmentur verba tua, quæ locutus es seruo tuo David patri meo. * Ergone putandum est, quod verè Deus habitet super terram? si enim cœlum, & cœli cœlorum te capere non possunt, quanto magis domus hæc, quam edificavi? Sed respice ad orationem serui tui, & ad preces eius, Dñe Deus meus: audi hymnum, & orationem, quam seruus tuus orat coram te hodie: * Vt sint oculi tui aperti super domum hanc nocte, ac die: super domum, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi, vt exaudias orationem, quam orat in loco isto ad te seruus tuus. * Et exaudias deprecationem serui tui, & populi tui Israel, quodcumq; orauerint in loco isto, & exaudies in loco habitaculi tui in cœlo, & cum exaudieris, propicius eris. * Si peccauerit homo in proximum suum, & habuerit aliquod iuramentum, quo teneatur ascriptus, & venerit propter iuramentum coram altari tuo in domum tuam, * Tu exaudies in cœlo: & facies, & iudicabis seruos tuos, condemnans impium, & reddens viam suam super caput eius, iustificansq; iustum, & retribuens ei secundum iusticiam suam. * Si fugerit populus tuus Israel in micos suos (quia peccator est tibi) & agentes poenitentiam, & cōfidentes nomini tuo venerint, & orauerint, & deprecari te fuerint in domino hac: * Exaudi in cœlo, & dimitte peccatum populi tui Israel, & reduce eos in terram, quam dedisti patribus eorum. * Si clausum fuerit cœlum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto, poenitentiam egerint nomini tuo, & a peccatis suis conuersi fuerint propter afflictionem suam: * Exaudi eos in cœlo, & dimitte peccata seruorum tuorum, & populi tui Israel: & ostende eis viam bonam, per quam ambulent, & da pluuiam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem. * Fames si oborta fuerit in terra, aut pestilentia, aut corruptio aeris, aut ærugo, aut locustæ, vel rubigo, & afflixerit cum inimicus eius portas obsidens, omnis plaga, vniuersa infirmitas, * Cuncta deuoratio, & imprecatio, quæ acciderit omni homini de populo tuo Israel;

* 1. Par. 7.
D. 10.
Meb. 9. a. 4.

* 1. Par. 28.
1.

* 1. Reg. 7.
23.

* 1. Reg. 7.
b. 11.

* Deut. 17
b. 12.

Israel: si quis cognouerit plagam cordis sui, & expandit manus suas in domo hac, * Tu exaudies in celo habitationis tue, & repro-
pitiaberis, & facies, ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor eius (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum) * Ut timeant te cunctis diebus, quibus viuunt super faciem terrae, quam dedisti patribus nostris. * Insuper & alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & brachium tuum) * Extentum, ubique; cum venerit ergo, & orauerit in hoc loco. * Tu exaudies in coelo, in firmamento habitaculi tui, & facies omnia, pro quibus inuocauerit te alienigena: ut discant vniuersi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, & probent, quia nomen tuum inuocatum est super domum hanc, quam aedificaui. Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicos suos, per viam, quocumque miseris eos, orabunt te contra viam ciuitatis, quam elegisti, & contra domum, quam aedificaui nomini tuo. * Et exaudies in coelo orationes eorum, & preces eorum, & facies iudicium eorum: * Quod si peccauerint tibi (non est enim homo, qui non peccet) & iratus tradideris eos inimicis suis, & captiui ducti fuerint in terram inimicorum longe, vel prope, * Et egerint penitentiam in corde suo in loco captiuitatis, & conuersi deprecati te fuerint in captiuitate sua, dicentes: Peccauimus, inique egimus, impie gessimus: * Et reuersi fuerint ad te in vniuerso corde suo, & tota anima sua, in terra inimicorum suorum, ad quam captiui ducti fuerint: & orauerint te contra viam terrae suae, quam dedisti patribus eorum, & ciuitatis, quam elegisti, & templi, quod aedificaui nomini tuo: * Exaudies in celo, in firmamento solij tui, orationes eorum, & preces eorum, & facies iudicium eorum, * Et propitiaberis populo tuo, qui peccauit tibi, & omnibus iniquitatibus eorum, quibus preuaricati sunt in te: & dabis misericordiam coram eis, qui eos captiuos habuerint, ut misereantur eis. * Populus enim tuus est, & hereditas tua, quos eduxisti de terra Aegypti, de medio fornacis ferreae. * Ut sint oculi tui aperti ad deprecationem serui tui, & populi tui Israel, & exaudias eos in vniuersis, pro quibus inuocauerint te. * Tu enim separasti eos tibi in hereditatem de vniuersis populis terrae, sicut locutus es per Moysen seruum tuum, quando eduxisti patres nostros de Aegypto, Domine Deus. * Factum est autem, cum compleisset Salomon orans Dominum omnem orationem, & deprecationem hanc, surrexit de conspectu altaris Dominus, utrumque

enim genu in terram fixerat, & manus expanderat in celum. * Stetit ergo, & benedixit omni Ecclesiae Israel voce magna, dicens: * Benedictus Dominus, qui dedit requiem populo suo Israel, iuxta omnia, quae locutus est: non cecidit, ne vnus quidem sermo, ex omnibus bonis, quae locutus est per Moysen seruum suum. * Sit Dominus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum patribus nostris, non derelinquens nos, neque proijciens. Sed inclinet corda nostra ad se, ut ambulemus in vniuersis vijs eius, & custodiamus mandata eius, & caeremonias eius, & iudicia quaecumque mandauit patribus nostris. * Et sint sermones mei isti, quibus deprecatus sum coram Domino, appropinquantibus Domino Deo nostro die, ac nocte, ut faciat iudicium seruo suo, & populo suo Israel per singulos dies: * Ut sciatur omnes populi terrae, quia Dominus ipse est Deus, & non est vltra absque eo. * Sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo nostro, ut ambulemus in decretis eius, & custodiamus mandata eius, sicut & hodie. * Igitur rex, & omnis Israel cum eo, immolabant victimas coram Domino. * Mastrauitque Salomon hostias pacificas, quas immolauit Dominus, bouum viginti duo millia, & ouium centum viginti millia, & dedicauerunt templum Domini rex, & filij Israel. * In die illa sanctificauit rex medium atrij, quod erat ante domum Domini: fecit quippe holocaustum ibi, & sacrificium, & adipem pacificorum: quoniam altare aereum, quod erat coram Domino, minus erat, & capere non poterat holocaustum, & sacrificium, & adipem pacificorum. * Fecit ergo Salomon in tempore illo festiuitatem celebrem, & omnis Israel cum eo, multitudo magna ab introitu Emath, usque ad riuum Aegypti, coram Domino Deo nostro, septem diebus, & septem diebus, id est, quatuordecim diebus. * Et in die octaua dimisit populos: qui benedicentes regi, profecti sunt in tabernacula sua letantes, & alacri corde super omnibus bonis, quae fecerat Dominus David seruo suo, & Israel populo suo.

C A P. I X.

Dominus Salomoni secundo apparet, in his sua seruare praecepta, addita comminatione nisi seruata fuerint. Salomon plures aedificat ciuitates, gentes sibi facit tributarias, & classe in Ophir missa, plurimum auri recipit.

Factum est autem cum perfecisset Salomon aedificium domum Domini, & aedificium regis, & omne quod optauerat, & voluerat facere, * Apparuit ei Dominus secundo, sicut apparuerat ei in Gabaon, * Dixitque Dominus ad eum: Exaudiui orationem tuam, & deprecationem tuam, quam deprecatus es coram

R 3 ram

* 1. Par. 6.
E 16.
1. 2. 1. 4. 8.
Ecc. 7. c.
24.

* 1. Par. 7. c.
24.
Supr. 1. 2. 10.

ram me: sanctificaui domum hanc, quā ēdificasti, ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. * Tu quoque si ambulaueris coram me, sicut ambulauit pater tuus, in simplicitate cordis, & in æquitate: & feceris omnia, quæ præcepi tibi, & legitima mea, & iudicia mea seruaueris. * Ponam thronum regni tui super Israel in sempiternum, sicut locutus sum Dauid patri tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo de solio Israel. * Si autem auersione auersi fueritis vobis, & filij vestri, non sequentes me, nec custodientes mandata mea, & ceremonias meas, quas proposui vobis, sed abieritis, & colueritis deos alienos, & adoraueritis eos: * Auferam Israel de superficie terræ, quam dedi eis: & templum, quod sanctificaui nomini meo, projiciam à conspectu meo, eritque Israel in prouerbiū, & in fabulam cunctis populis. * Et domus hæc erit in exemplum: omnis, qui transierit per eam, stupebit, & sibilabit, & dicet: Quare fecit Dñs sic terræ huic, & domui huic? * Et respondebunt: Quia dereliquerunt Dñm Deum suum, qui eduxit patres eorum de terra Ægypti, & secuti sunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt eos: idcirco induxit Dñs super eos omne malum hoc. Expletis autem annis viginti postquam edificauerat Salomon duas domos, id est, domum Dñi, & domum regis, * (Hiram rege Tyri præbente Salomoni ligna cedrina, & abiegna, & aurum iuxta omne quod opus habuerat) tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in terra Galilææ. * Et egressus est Hiram de Tyro, ut videret oppida, quæ dederat ei Salomon, & non placuerunt ei. * Et ait: Hæccine sunt ciuitates, quas dedisti mihi, frater? Et appellauit eas terrā chabul, usque in diem hanc. * Misit quoque Hiram ad regem Salomonem centum viginti talenta auri, * Hæc est summa expensarum, quam obtulit rex Salomon ad edificandam domum Dñi, & domum suam, & Mello, & murum Ierusalem, & Hefer, & Mageddo, & Gazer. * Pharao rex Ægypti ascendit, & cepit Gazer, succenditque eā igni: & Chananzum, qui habitabat in ciuitate, interfecit, & dedit eam in dotem filiae suae uxori Salomonis. * Edificauit ergo Salomon Gazer, & Bethoron inferiorem. * Et Baalath, & Palmiram in Terra solitudinis. Et omnes vicos, qui ad se pertinebant, & erant absque muro, muniuit, & ciuitates currum, & ciuitates equitum, & quodcunque ei placuit, ut edificaret in Ierusalem, & in Libano, & in omni terra potestatis suae. Vniuersum populum, qui remanserant de Amorrhæis, & Hethæis, & Phereæis, & Heuæis, & Iebusæis, qui non sunt de filiis Israel: * Horum filios,

qui remanserant in terra, quos scilicet non potuerant filij Israel exterminare: fecit Salomon tributarios, usque in diem hanc. * De filiis autem Israel non constituit Salomon seruire quemquam, sed erant viri bellatores, & ministri eius, & principes, & duces, & præfecti currum, & equorum. * Erant autem principes super omnia opera Salomonis præpositi quingenti quinquaginta, qui habebant subiectum populum, & statutis operibus imperabant. Filia autem Pharaonis ascendit de ciuitate Dauid in domum suam, quam edificauerat ei Salomon: tunc edificauit Mello. Offerebat quoque Salomon tribus vicibus per annos singulos holocausta, & pacificas victimas, super altare, quod edificauerat Dño, & adolebat thymiana coram Dño: perfectumque est templum. * Claſsem quoque fecit rex Salomon in Afion-gaber, quæ est iuxta Ailath in littore Maris rubri, in Terra Idumææ. * Misitque Hiram in claſſe illa seruos suos viros nauticos, & gnaros maris, cum seruis Salomonis. * Qui cum venissent in Ophir, sumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

C A P. X.

Venit regina Saba ad regem Salomonem: quæ eius mirata sapientiam, magnificentiam, & gubernationem, datis, acceptisque amplis muneribus, discessit: Salomon multum tributum, ac aurum aliunde accepit, vasa, & senta, magnificumque thronum construxit, multâ, ac pretiosâ habet suppellectilē in vasis, curribus & equis, in abundantia argenti, ac cedrorum.

Sed & Regina Saba, audita fama Salomonis in nomine Dñi, venit tentare eum in enigmatibus. * Et ingressa Ierusalem multo cum comitatu, & diuitijs, camelis portantibus aromata, & aurum infinitum nimis, & gemmas pretiosas, venit ad regem Salomonem, & locuta est ei vniuersa, quæ habebat in corde suo. * Et docuit eam Salomon omnia verba, quæ proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset latere, & non responderet ei. * Videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis, & domum, quam edificauerat, * Et cibos mensæ eius, & habitacula seruorum, & ordines ministrantium, vestesque eorum, & pincernas, & holocausta, quæ offerebat in domo Dñi: non habebat ultra spiritum. * Dixitque ad regem: Verus est sermo, quem audiui in terra mea, Super sermonibus tuis, & super sapientia tua: & non credebam narrantibus mihi, donec ipsa veni, & vidi oculis meis, & probaui, quod media pars mihi nuntiata non fuerit: nam or est sapientia, & opera tua, quàm rumor, quem audiui. * Beati viri tui, & beati serui tui, qui stant coram te semper, & audiunt sapientiã

stant

* 1. Reg. 7.
b. 12. c. 16.* Deut. 10.
d. 14.
Ier. 12. c. 8.* 1. Par. 2. c. 2.
1.* 1. Par. 2. c. 2.
11.* 1. Par. 2. c. 2.
1.
Math. 11.
d. 41.
Luc. 11. d.
11.

tuam. * Sit Dñs Deus tuus benedictus, cui
complacuiſti, & poſuit te ſuper thronũ Iſ-
rael, eo quod dilexerit Dñs Iſrael in ſempi-
ternum, & conſtituit te regem, vt faceres iu-
diciũ, & iuſtitiam. * Dedit ergo regi centũ
viginti talẽta auri, & aromata multa nimis,
& gemmas pretioſas: non ſunt allata vltra
aromata tam multa, quã ea, quæ dedit re-
gina Saba regi Salomoni. * Sed & claſſis Hi-
ram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit
ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gem-
mas pretioſas. * Fecitq; rex de lignis thyinis
fulcra domus Dñi, & domus regiæ, & cy-
tharas, lyraſq; cantoribus: non ſunt allata
huiuſcemodi ligna thyina, neq; viſa vſq; in
præſentem diem. * Rex autem Salomon de-
dit regiñe Saba omnia, quæ voluit, & petiuit
ab eo: exceptis hiſ, quæ vltro obrulerat ei
munere regio. Quæ reuerſa eſt, & abiit in
terram ſuam cum ſeruis ſuis. * Erat autem
põdus auri, quod afferebatur Salomoni per
annos ſingulos ſexcentorum ſexaginta ſex
talentorum auri: * Excepto eo, quod affere-
bant viri, qui ſuper veſtigalia erant, & ne-
gociatores, vniuerſq; ſcruta vendentes, &
omnes reges Arabiæ, duceſq; terræ. * Fecit
quoq; rex Salomon ducenta ſcuta de auro
purifſimo, ſexcentos auri ſiclos dedit in la-
minas ſcuti vniũs. * Et trecentas peltas ex
auro probato: recente minꝰ auri unam pel-
tam veſtiebant, poſuitq; eas rex in domo ſal-
tus Libani. * Fecit etiam rex Salomon thro-
num de ebore grandem: & veſtiuit eum au-
ro fuluo nimis. * Qui habebat ſex gradus: &
ſummitas throni rotunda erat in parte po-
ſteriori: & duæ manus hinc, atq; inde tenen-
tes ſedile: & duo leones ſtabãt iuxta manus
ſingulas. * Et duodecim leunculi ſtantes ſu-
per ſex gradus hinc, atq; inde: non eſt factũ
tale opus in vniuerſis regnis. * Sed & omnia
vaſa, quibus potabat rex Salomon, erant au-

rea: & vniuerſa ſupellex domus ſaltus Liba-
ni de auro puriſſimo: non erat argẽtum, nec
alicuius pretij putabatur in diebus Salomo.
* Quia claſſis regis per mare cum claſſe
D Hiram ſemel per tres annos ibat in Tharſis,
deferens inde aurum, & argentum, & dẽtes
elephantorum, & ſimias, & pauos. * Magni-
ficatus eſt ergo rex Salomon ſuper omnes
reges terræ, diuitijs, & ſapientia. * Et vni-
uerſa terra deſiderabat vultum Salomonis,
vt audiret ſapientiam eius, quam dederat
Deus in corde eius. * Et ſinguli deferebant
ei munera, vaſa argentea, & aurea, veſtes, &
arma bellica, aromata quoque, & equos, &
mulos, per annos ſingulos. * Congregauitq;
Salomõ curruſ, & equites, & facti ſũt ei mil-
le quadringẽti curruſ, & duodecim millia e-
quũ: & diſpoſuit eos per ciuitates munitas,
& cum rege in Ieruſalem. * Fecitq; vt tanta
eſſet abundantia argenti in Ieruſalem, quã-
ta & lapidum: & cedrorum præbuit multi-
tudinẽ, quaſi ſycomoros, quæ naſcuntur
in campeſtribus. Et educabantur equi Salo-
moni de Ægypto, & de Coa. Negotiatores
enim regis emebant de Coa, & ſtatuto pre-
tio perducebant. * Egrediebatur autem qua-
driga ex Ægypto ſexcentis ſiclis argenti, &
equus centum quinquaginta. Atq; in hunc
modum cuncti reges Hebræorum, & Syriæ
equos venundabant.

C A P. X I.

Salomon plurimis iungitur mulieribus alienige-
nis, & ab ipſis infectus ad ipſarum idola
conuerſitur: in quem iratus Dominus ſuſci-
tat ei aduerſarios Adad, Bazon, & Ieroboam;
cui per prophetam Abiam promiſſum eſt regnum
Iſrael, ſervata vna tribu Salomonis filio:
moritur Salomon poſt quadraginta regni an-
nos, cui ſuccedit filius Roboam.

R Ex autem Salomon adamavit mulieres
alienigenas multas. filiam quoq; Pha-
raonis,

• Deut. 17. raonis, & Moabitidas, & Ammonitidas, Idumæas, & Sidonias, & Hethæas: * De gen-
 d. 17. ribus, super quibus dixit Dñs filijs Israel: Non ingrediemini ad eas, neq; de illis ingre-
 • Eccl. 47. e. dientur ad vestras: certissimè enim auerterent
 • Exod. 34. corda vestra, vt sequamini deos earum. His itaque copulatus est Salomon ardentissimo amore. * Fueruntq; ei vxores, quasi reginæ se-
 • 2 ptingente, & concubinae trecentæ: & auer-
 • 3 terunt mulieres cor eius. * Cumq; iam esset
 • 4 senex, deprauatū est cor eius per mulieres,
 • 5 vt sequeretur deos alienos: nec erat cor eius
 • 6 perfectum cum Dño Deo suo, sicut cor Da-
 • 7 uid patris eius. * Sed colebat Salomon Astar-
 • 8 then deam Sidoniorum, & Moloch idolum
 • 9 Ammonitarum. * Fecitq; Salomon, quod nō
 • 10 placuerat coram Dño, & non adimpleuit, vt
 • 11 sequeretur Dñm, sicut Dauid pater eius. *
 • 12 Tunc edificauit Salomon fanum, Chamos
 • 13 idolo Moab, in monte, qui est contra Ieru-
 • 14 salem, & Moloch idolo filiorum Ammon. *
 • 15 Atq; in hunc modum fecit vniuersis vxori-
 • 16 bus suis alienigenis, quæ adolebant thura,
 • 17 & immolabant dijs suis. * Igitur iratus est
 • 18 Dñs Salomoni, quod auersa esset mens eius
 • 19 à Dño Deo Israel, qui apparuerat ei secun-
 • 20 do, * Et præceperat de verbo hoc, ne sequere-
 • 21 tur deos alienos, & non custodiuit, quæ mā-
 • 22 dauit ei Dñs. * Dixit itaq; Dñs Salomoni: *
 • 23 Quia habuisti hoc apud te, & non custodi-
 • 24isti pactum meū, & præcepta mea, quæ mā-
 • 25 dauit tibi, distrumpens scindam regnum tuū,
 • 26 & dabo illud seruo tuo. * Verūamen in die-
 • 27 bus tuis non faciam, propter Dauid patrem
 • 28 tuum: de manu filij tui scindam illud, * Nec
 • 29 totum regnum auferam, sed tribum vnā
 • 30 dabo filio tuo, propter Dauid seruum meū,
 • 31 & Ierusalem, quam elegi. * Suscitauit autem
 • 32 Dñs aduersarium Salomoni, Adad Idumæū
 • 33 de semine regio, qui erat in Edom. Cū enim
 • 34 esset Dauid in Idumæa, & ascendisset Iobab

princeps militiæ ad sepeliendum eos, qui
 fuerant interfecti, & occidisset omne ma-
 sculinum in Idumæa: * Sex enim mensibus
 ibi moratus est Iobab, & omnis Israel, donec
 interiret omne masculinum in Idumæa. *
 Fugit Adad ipse, & viri Idumæi de seruis
 patris eius cum eo, vt ingrederetur Ægyp-
 tum: erat autem Adad puer parvulus. * Cū-
 que surrexissent de Madian, venerūt in Pha-
 ran, tuleruntq; secum viros de Pharan, & in-
 troierunt Ægyptum ad Pharaonem regem
 Ægypti: qui dedit ei domum, & cibos con-
 stituit, & terram delegauit. Et inuenit Adad
 gratiam coram Pharaone valde, in tantum
 vt daret ei vxorem, forem vxoris suæ ger-
 manam Taphnes reginæ. * Genuitq; ei soror
 Taphnes Genubath filium, & nutriuit eum
 Taphnes in domo Pharaonis: eratq; Genu-
 bath habitans apud Pharaonem cum filijs
 eius. Cumq; audisset Adad in Ægypto dor-
 misse Dauid cum patribus suis, & mortuū
 esse Iobab principem militiæ, dixit Pharaoni:
 Dimitte me, vt vadam in terram meā. * Di-
 xitq; ei Pharao: qua enim re apud me indi-
 ges, vt quæras ire ad terram tuam? At ille re-
 spōdit: Nulla: sed obsecro te, vt dimittas me.
 * Suscitauit quoq; ei Deus aduersarium Ra-
 zon filium Eliada, qui fugerat ad Adazerem
 regem Soba dominū suum. * Et congregauit
 contra eum viros, & factus est princeps la-
 tronum, cum interficeret eos Dauid: abi-
 eruntq; Damascum, & habitauerunt ibi, &
 constituerunt eum regē in Damascus. * Erat
 que aduersarius Israeli cunctis diebus Salo-
 monis: & hoc est malum Adad, & odiū con-
 tra Israel, regnauitq; in Syria. * Ieroboam
 quoq; filius Nabat, Ephraïmus, de Sareda,
 seruis Salomonis, cuius mater erat nomine
 Sarua, mulier vidua: leuauit manum contra
 regem. * Et hæc est causa rebellionis aduer-
 sus eum, quia Salomon edificauit Mello, &

• 1. Par. 26.
 2. 6.

conquauit voragine ciuitatis Dauid patris sui. *Erat autem Ieroboam vir fortis, & potens: videntq; Salomon adolescentem bonæ indolis, & industrium, cōstituerat eum præfectū super tributa vniuersæ domus Ioseph. * Factum est igitur in tempore illo, vt Ieroboam egrederetur de Ierusalem, & inueniret eum Ahias Silonites propheta in via, opertus pallio nouo: erant autem duo tantū in agro. Apprehendensq; Ahias pallium suū nouum, quo coopertus erat, scidit in duodecim partes. * Et ait ad Ieroboam: Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit Dñs Deus Israel: Ecce ego scindam regnum de manu Salomonis, & dabo tibi decem tribus. * Porro vna tribus remanebit ei, propter seruum meum Dauid, & Ierusalem ciuitatem, quā elegi ex omnibus tribubus Israel: * Eo quod dereliquerit me, & adorauerit Astartheam Sidoniorum, & Chamos deum Moab, & Moloch deum filiorum Ammon: & non ambulauerit in vijs meis, vt faceret iusticiā coram me, & præcepta mea, & iudicia sicut Dauid pater eius. Nec auferam omne regnū de manu eius, sed ducem ponam eum cunctis diebus vitæ suæ, propter Dauid seruum meum, quem elegi, qui custodiuit mandata mea, & præcepta mea. * Auferam autem regnum de manu filij eius, & dabo tibi decem tribus: * Filio autem eius dabo tribum vnā, vt remaneat lucerna Dauid seruo meo cunctis diebus coram me in Ierusalem ciuitate, quam elegi, vt esset nomen meū ibi. * Te autem assumam, & regnabis super omnia, quæ desiderat anima tua, erisq; rex super Israel. * Si igitur audieris omnia, quæ præcepero tibi, & ambulaueris in vis meis, & feceris, quod rectum est coram me, custodiens mandata mea, & præcepta mea, sicut fecit Dauid seruus meus, ero tecum, & ædificabo tibi domum fidelem, quomodo ædificaui Dauid domum, & tradam tibi Israel: * Et affligam semen Dauid super hoc, verumtamen non cunctis diebus. * Voluit ergo Salomon interficere Ieroboam: qui surrexit, & aufugit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, & fuit in Ægypto, vsq; ad mortem Salomonis. * Reliquum autem verborum Salomonis, & omnia, quæ fecit, & sapientia eius: ecce vniuersa scripta sunt in libro verborum dierum Salomonis. * Dies autem, quos regnauit Salomon in Ierusalem super omnem Israel, quadraginta anni sunt. * Dormiuitque Salomon cum patribus suis, & sepultus est in ciuitate Dauid patris sui, regnauitque Roboam filius eius pro eo.

C A P. XII.

Roboam iuuenem secutus consilium patitur vagi dimissionem, & Ieroboam rex super decem tribus constituitur, exercitum quoq; Roboam aduersus Ieroboam Dominus per Semeiam prophetam dissipat. Ieroboam vero amicos erexit vasmlos in Dan, & Bethel adorandos, constitutis solemnitate, altari, ac sacerdotibus.

Venit autē Roboā in Sichem: illuc enim congregatus erat omnis Israel ad constituendum eum regem. * At verò Ieroboam filius Nabat, cū adhuc esset in Ægypto profugus a facie regis Salomonis, audita morte eius, reuersus est de Ægypto. * Miseruntque & vocauerunt eum: venit ergo Ieroboam, & omnis multitudo Israel, & locuti sunt ad Roboam, dicentes: * Pater tuus durissimum iugum imposuit nobis: tu itaq; nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo, & de iugo grauisimo, quod imposuit nobis, & seruiemus tibi. Qui ait eis: Ite vsq; ad tertium diem, & reuertimini ad me. Cūque abisset populus, * Inijt consilium rex Roboam cum senioribus, qui assistebant coram Salomone patre eius cum adhuc viveret, & ait: quod datis mihi consilium, vt respondeam populo huic? * Qui dixerunt ei: Si hodie obedieris populo huic, & serueris, & petitioni eorum cesseris, locutusq; fueris ad eos verba lenia, erunt tibi serui cunctis diebus. * Qui dereliquit consilium senum, quod dederant ei, & adhibuit adolēscētes, qui nutriti fuerant cum eo, & assistebant illi, * Dixitq; ad eos: Quod mihi datis consilium, vt respondeā populo huic, qui dixerunt mihi: Leuius fac iugum, quod imposuit pater tuus super nos? * Et dixerunt ei iuuenes, qui nutriti fuerant cum eo: * Sic loqueris populo huic, qui locuti sunt ad te, dicentes: Pater tuus aggrauauit iugum nostrum, tu releua nos. Sic loqueris ad eos: Minimus digitus meus grossior est dorso patris mei. * Et nunc pater meus posuit super vos iugum graue, ego autem addam super iugum vestrū: pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cedam vos scorpionibus. * Venit ergo Ieroboam, & omnis populus ad Roboam die tertia, sicut locutus fuerat rex, dicens: Reuertimini ad me die tertia. Responditq; rex populo dura, derelicto consilio seniorum, quod ei dederant. * Et locutus est eis secundum consiliū iuuenum, dicens: Pater meus aggrauauit iugum vestrum, ego autem addam iugo vestro: pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cedam vos scorpionibus. * Et non aquieuit rex populo: quoniā auersatus fuerat eum Dñs, vt suscitaret verbū suū, quod locutus fuerat in manu Ahie Silonitæ, ad Ieroboā filiū Nabat. * Videns itaq; populus, quod nolisset eos

* 1. Par. 10.
2. 15

* 2. Par. 10.
2. 15

* 2. Par. 11. 5.
11

eos audire rex, respondit ei dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hæreditas in filio Iſai? Vade in tabernacula tua Iſrael, nunc vide domum tuam David. Et abiit Iſrael in tabernacula sua. * Super filios autem Iſrael, qui- 17 eunq; habitabant in ciuitatibus Iuda, regnauit Roboam. * Miſit ergo rex Roboam Aduram, 18 qui erat ſuper tributa: & lapidauit eum omnis Iſrael, & mortuus eſt. Porro rex Roboam feſtinus aſcendit currum, & fugit in Ieruſalem. * Receſſitq; Iſrael à domo David, vſq; in 19 præſentem diem. * Factum eſt autem, cum au- 20 diſſet omnis Iſrael, quod reuerſus eſſet Ieroboam, miſerunt, & vocauerunt eum congregato coetu, & conſtituerunt eum regem ſuper omnem Iſrael, nec ſecutus eſt quiſquã domum David præter tribum Iuda ſolam. * 21 Venit autem Roboam Ieruſalem, & cõgregauit vniuerſam domum Iuda, & tribum Benjamin, centum octoginta millia electorum virorum bellatorum, vt pugnarent contra domum Iſrael, & reducerent regnum Roboam filio Salomonis. * Factus eſt autem ſermo Dñi ad Seme- 22 iam virum Dei dicens: * Loquere ad Roboam 23 filium Salomonis regem Iuda, & ad omnem domum Iuda, & Benjamin, & reliquos de populo, dicens: * Hæc dicit Dñs: Non aſcende- 24 ris, neq; bellabis cõtra fratres veſtros filios Iſrael: reuertatur vir in domum ſuam, à me enim factum eſt verbum hoc. Audierunt ſermonem Dñi, & reuerſi ſunt de itinere, ſicut eis præceperat Dñs. * Edificauit autem Ieroboam Sichem in monte Ephraim, & habitauit ibi: & egreſſus inde ædificauit Phannel. * 26 Dixitq; Ieroboam in corde ſuo: Nunc reuertetur regnum ad domum David. * Si aſcenderit 27 populus iſte, vt faciat ſacrificia in domo Dñi in Ieruſalem: & cõuertetur cor populi huius ad dominum ſuum Roboam regem Iuda, interficientq; me, & reuertentur ad eum. * Et excogitato conſilio fecit duos 28 vitulos aureos, & dixit eis: Nolite vltra aſcendere in Ieruſalem: * Ecce dii tui Iſrael, G 29 qui te eduxerunt de terra Ægypti. * Poſuitq; vnum in Bethel, & alterum in Dan: * Et factum eſt verbum hoc in peccatis: ibat enim populus ad adorandum vitulum vſq; in Dan. * Et fecit fanum in excelsis, & ſacerdotes de 31 exte remis populi, qui non erant de filiis Leui. * Conſtituitq; diem ſolemne in menſe 32 octauo, quintadecima die menſis, in ſimilitudinem ſolemnitatis, quæ celebrabatur in Iuda. Et aſcendens altare, ſimiliter fecit in Bethel, vt immolaret vitulis, quos fabricatus fuerat: cõſtituitq; in Bethel ſacerdotes excelforũ, quæ fecerat. * Et aſcendit ſuper altare, 33 quod extruxerat in Bethel, quintadecima die menſis octauo, quem ſinxerat de corde ſuo: & fecit ſolemnitatem filiis Iſrael, & aſcendit ſuper altare, vt adoleret incenſum.

* 1. Par. 11.
8. 26

* Tob. 1. 2.
1.

* 1. Reg. 11.
8. 26

* 1. Par. 11.
8. 26

CAP. XIII.

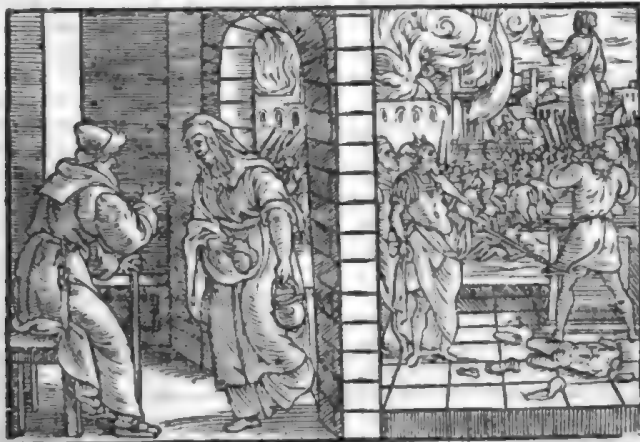
Miſſus propheta de Iuda ad Ieroboam, de altaris ſubuerſione. & ſimilitate Iofias regis prophetas: quo orante, manus Ieroboam, quæ exaruerat, ſanitate reſtituitur, rediens autem propheta à leone occiditur, quod Dei verbo inobediens fuiſſet, & Ieroboam ſuam augeſ impietatem.

E Tecce vir Dei venit de Iuda in ſermone Dñi in Bethel, Ieroboam ſtante ſuper altare, & thus iacente. * Et exclamauit contra altare in ſermone Dñi, & ait: Akare, altare, hæc dicit Dñs: Ecce filius nſcetur domui David. Iofias nomine, & immolabit ſuper te ſacerdotes excelforũ, qui nunc in te thura ſuccendunt, & oſſa hominum ſuper te incendet. Deditq; in illa die ſignum, dicẽs: Hoc erit ſignum, quod locutus eſt Dñs: Ecce altare ſcindetur, & effundetur cinis, qui in eo eſt. * Cumq; audiſſet rex ſermonem hominis Dei, quem inclamauerat cõtra akare in Bethel, extendit manum ſuam de altari, dicens: Apprehendite eum. Et exaruit manus eius, quam extenderat contra eum: nec valuit retrahere eam ad ſe. Altare quoq; ſciſſum eſt, & effuſus eſt cinis de altari, iuxta ſignum, quod prædixerat vir Dei in ſermone Dñi. * Et ait rex ad virum Dei: Deprecare faciem Dñi Dei tui, & ora pro me, vt reſtituatur manus mea mihi. Orauitq; vir Dei faciem Dñi, & reuerſa eſt manus regis ad eum, & facta eſt ſicut prius fuerat. * Locutus eſt autem rex ad virum Dei: Veni mecum domum, vt prandeas, & dabo tibi munera. * Reſponditq; vir Dei ad regem: Si dederis mihi mediam partem domus tuæ, non veniam tecum, nec comedam panem, neq; bibam aquam in loco iſto. * Sic enim mandatum eſt mihi in ſermone Dñi præcipientis: Non comedes panem, neq; bibes aquam, nec reuerteris per viam, qua veniſti. Abijt ergo per aliam viam, & non eſt reuerſus per iter, quo venerat in Bethel. * Prophetes autem quidam ſenex habitabat in Bethel, ad quem venerunt filij ſui, & narrauerunt ei omnia opera, quæ fecerat vir Dei illa die in Bethel: & verba, quæ locutus fuerat ad regem, narrauerunt patri ſuo. Et dixit eis pater eorum: Per quã viam abiit? Oſtenderunt ei filij ſui viam, per quã abijt vir Dei, qui venerat de Iuda. Et ait filijs ſuis: Sternite mihi aſinum. Qui cum ſtrauiſſent, aſcendit, * Et abiit poſt virum Dei, & diuinit eum ſedentem ſubtus terebinthum: & ait illi: Tu ne es vir Dei, qui veniſti de Iuda? Reſpondit ille: Ego ſum. * Dixitq; ad eum: Veni mecum domum, vt comedas panem. * Qui ait: Non poſſum reuerti, neq; venire tecum, nec comedam panem, neq; bibam aquam in loco iſto. * Quia locutus eſt Dñs ad me in ſermone Dñi, dicens: Non comedes panem, & non

* 4. Reg. 17.
4. 17.

& non bibes aquam ibi, nec reuerteris per viam, qua ieris. * Qui ait illi: Et ego propheta sum similis tui: & angelus locutus est mihi in sermone Dñi, dicens: Reduc eum tecum in domum tuam, vt comodat panem, & bibat aquam. Fecellit eum, Et reduxit secum: comedit ergo panem in domo eius, & bibit aquam. * Cumq; sederent ad mensam, factus est sermo Dñi ad prophetam, qui reduxerat eum. * Et exclamauit ad virum Dei, qui venerat de Iuda, dicens: Hæc dicit Dñs: Quia non obediens fuisti ori Dñi, & nõ custodisti mandatum, quod præcepit tibi Dñs Deus tuus, * Et reuersus es, & comedisti panem, & bibisti aquam, in loco in quo præcepit tibi, ne comederes panem, neq; biberes aquam, non inferetur cadauer tuum in sepulchrum patrum tuorum. * Cumq; comedisset, & bibisset, strauit asinum suum prophetæ, quem reduxerat. * Qui cum abiisset, inuenit eum leo in via, & occidit, & erat cadauer eius pro ectum in itinere: asinus autē stabat iuxta illum, & leo stabat iuxta cadauer. * Et ecce, viri transeuntes viderunt cadauer proiectum in via, & leonem stantem iuxta cadauer. Et venerunt, & diuulgauerūt in ciuitate, in qua prophetes ille senex habitabat. Quod cum audisset propheta ille, qui 26

reduxerat eū de via, ait: Vir Dei est, qui inobediens fuit ori Dñi, & tradidit eum Dñs leoni, & confregit eum, & occidit iuxta verbum Dñi, quod locutus est ei. * Dixitq; ad filios suos: Scernite mihi asinum. Qui cum strauissent, * Et ille abiisset, inuenit cadauer eius proiectum in via, & asinum, & leonem stantes iuxta cadauer: non comedit leo de cadauere, nec la sit asinum. * Tulit ergo prophetes cadauer viri Dei, & posuit illud super asinum, & reuersus intulit in ciuitatem prophete senis, vt plangeret eum. * Et posuit cadauer eius in sepulchro suo: & planxerunt eum: Heu heu mi frater: Cumq; planxissent eum, dixit ad filios suos: Cum mortuus fuero, sepelite me in sepulchro, in quo vir Dei sepultus est: iuxta ossa eius ponite ossa mea. * Professio enim veniet sermo, quem prædixit in sermone Domini contra altare, quod est in Bethel, & contra omnia sana excelsorum, quæ sunt in vrbibus Samariæ. * Post verba hæc non est reuersus Ieroboam de via sua pessima, sed è contrario fecit de nouissimis populi sacerdotes excelsorū: quicunq; volebat, implebat manum suā, & fiebat sacerdos excelsorum. * Et propter hanc causam peccauit domus Ieroboam, & euerfa est, & deleta de superficie terræ.

CAPVT XIV.

Abias propheta ab uxore Ieroboam super filio Abia egrotante interrogatus, prædicit filium moriturum, & domum Ieroboam penitus euerendam, quo mortuo, succedit filius Nadab: rex autem Egypti diripit domum Domini in Ierusalem; & mortuo Roboam, succedit filius Abia.

IN tempore illo ægrotauit Abia filius Ieroboam. * Dixitq; Ieroboam uxori suæ: Surge, & commuta habitum, ne cognoscaris, quod sis vxor Ieroboam: & vade in Silo; vbi est Ahias propheta, qui locutus est mi-

hi, quod regnaturus essem super populum hunc. * Tolle quoq; in manu tua decem panes, & crustullam, & vas mellis, & vade ad illum: ipse enim indicabit tibi, quid euenturum sit puero huic. * Fecit vt dixerat, vxor Ieroboam: & consurgens abiit in Silo, & venit in domum Ahia: at ille non poterat videre, quia caligauerant oculi eius præ senectute. Dixit autē Dñs ad Ahiam: Ecce vxor Ieroboam ingreditur, vt consulat te super filio suo, qui ægrotat. hæc & hæc loqueris ei. Cum ergo illa intraret, & dissimularet se esse, quæ erat, * Audiuit Ahias sonitum pedum eius

eius introeuntis per ostium, & ait: Ingredere
 vxor Ieroboam, quare aliam te esse simulas?
 ego autem mihi sum ad te durus nuntius.
 Vade, & dic Ieroboam: Hæc dicit Dñs Deus
 Israel: Quia exaltaui te de medio populi, &
 dedi te ducem super populum meum Israel:
 * Et scidi regnum domus David, & dedi il-
 lud tibi, & non fuisti sicut seruus meus Da-
 uid, qui custodiuit mandata mea, & secutus
 est me in toto corde suo, faciens, quod pla-
 citum esset in conspectu meo: * Sed operatus
 es mala super omnes, qui fuerunt ante te, &
 fecisti tibi deos alienos, & conflatile, vt me
 ad iracundiam prouocares, me autem pro-
 iecisti post corpus tuum: * Idcirco ecce ego
 inducam mala super domum Ieroboam, & per-
 cutiam de Ieroboam mingentem ad parie-
 tem, & clausum, & nouissimum in Israel: &
 inundabo reliquias domus Ieroboam, sicut
 mundari solet fimus vsq; ad purum. * Qui
 mortui fuerint de Ieroboam in ciuitate, co-
 medent eos canes: qui autem mortui fue-
 rint in agro, vorabunt eos aues celi: quia Dñs
 locutus est. * Tu igitur surge, & vade in do-
 mum tuam: & in ipso introitu pedum tuorum
 in urbem, morietur puer, * Et plange eum
 omnis Israel, & sepeliet: iste enim solus infe-
 retur de Ieroboam in sepulchrum, quia in-
 uentus est super eo sermo bonus à Dño Deo
 Israel, in domo Ieroboam. * Constituit autē
 sibi Dñs regē super Israel, qui percutiet do-
 mū Ieroboam in hac die, & in hoc tempore: *
 Et percutiet Dñs Deus Israel, sicut moueri
 solet arundo in aqua: & euellet Israel de ter-
 ra bona hac, quam dedit patribus eorum, &
 ventilabit eos trans flumen: quia fecerunt si-
 bi lucos, vt irritarent Dñm. * Et tradet Dñs
 Israel propter peccata Ieroboam, qui pecca-
 uit, & peccare fecit Israel. * Surrexit itaque
 vxor Ieroboam, & abiit: & venit in Therla:
 cumq; illa ingrederetur limen domus, puer
 mortuus est, * Et sepelierunt eum. Et planxit
 eum omnis Israel iuxta sermonem Dñi, quē
 locutus est in manu serui sui Ahia prophe-
 tæ. Reliqua autem verborum Ieroboam, quo-
 modo pugnauerit, & quomodo regnauerit,
 ecce scripta sunt in Libro verborum dierum
 regum Israel. * Dies autem, quibus regnauit
 Ieroboam, viginti duo anni sunt: & dormi-
 uit cum patribus suis: regnauiq; Nadab fi-
 lius eius pro eo. * Porro Roboam filius Salo-
 monis regnauit in Iuda. Quadraginta, & v-
 nius anni erat Roboam, cum regnare cepis-
 set: decem & septem annos regnauit in Ie-
 rusalem ciuitate, quam elegit Dñs, vt pone-
 ret nomen suum ibi, ex omnibus tribubus
 Israel. Nomen autē matris eius Naama Am-
 manitis. * Et fecit Iudas malum coram Dño
 & irritauerunt eum super omnibus, quæ fe-
 cerant patres eorum in peccatis suis, quæ pec-

* Infr. 11. f.
19.

* 1. Par. 12.
c. 11.

cauerunt. * Edificauerunt enim & ipsi sibi
 aras, & statuas, & lucos super omnem collē
 excelsum, & subter omnem arborem fron-
 dosam: * Sed & effeminati fuerunt in terra,
 feceruntq; omnes abominationes gentium,
 quas attriuit Dñs ante faciem filiorū Israel.
 In quinto autem anno regni Roboam, ascen-
 dit Sefac rex Egypti in Ierusalem, * Et tulit
 thesauros domus Dñi, & thesauros regios,
 & vniuersa diripuit: scuta quoq; aurea, quæ
 fecerat Salomon: * Pro quibus fecit rex Ro-
 boam scuta ærea, & tradidit ea in manum
 ducum scutariorum, & eorum, qui excuba-
 bant ante ostium domus regis. * Cumq; in-
 grederetur rex in domum Dñi, portabant
 ea, qui præeundi habebant officium: & po-
 stea reportabant ad armentarium scutario-
 rum. * Reliqua autem sermonum Roboam,
 & omnia, quæ fecit, ecce scripta sunt in Li-
 bro sermonum dierum regum Iuda. Fuit-
 que bellum inter Roboam, & Ieroboam
 cunctis diebus. * Dormiuitque Roboam
 cum patribus suis, & sepultus est cum eis in
 ciuitate David: nomen autem matris eius
 Naama Ammanitis: & regnauit Abiam fi-
 lius eius pro eo.

* Super. 20. c.
16.

C A P. X V.

*Impio Abia regi Iuda succedit pius filius Asa
 qui aduersus Basan regem Israel praliatur,
 impetrato à Benadad rege Syria auxilio. Asa
 morienti succedit filius Iosaphat: at Baasa,
 Nadab filium Ieroboam cum vniuersa cogna-
 tione occidit, & pro eo regnat super Israel Vi-
 ginti quatuor annis, impius post impium.*

Igitur in octauo decimo anno regni Iero-
 boam filij Nabat, regnauit Abiam super
 Iudam. * Tribus annis regnauit in Ierusalē.
 nomen matris eius Maacha filia Abessalom.
 * Ambulauitq; in omnibus peccatis patris
 sui, quæ fecerat ante eum: nec erat cor eius
 perfectum cum Dño Deo suo, sicut cor Da-
 uid patris eius. * Sed propter David dedit ei
 Dñs Deus suus lucernam in Ierusalem, vt
 suscitaret filium eius post eum, & statueret
 Ierusalem: * Eo quod fecisset David rectum
 in oculis Dñi, & non declinasset ab omni-
 bus, quæ præceperat ei cunctis diebus vitæ
 suæ, excepto sermone Vriæ Hethæi. * Atta-
 men bellum fuit inter Roboam, & Ieroboam
 omni tempore vitæ eius: * Reliqua autē ser-
 monum Abiam, & omnia quæ fecit, nonne
 hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
 regum Iuda? Fuitq; prælium inter Abiam, &
 inter Ieroboam. * Et dormiuit Abiam cum
 patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate
 David: regnauiq; Asa filius eius pro eo. * In
 anno ergo vigesimo Ieroboam regis Israel re-
 gnauit Asa rex Iuda, Et quadraginta, & vno
 anno regnauit in Ierusalem. Nomen matris
 eius

* 1. Par. 4.
c. 2.

* 1. Reg. 14.
c. 4.

* 1. Par. 13.
c. 10.

* 1. Par. 14.
c. 10.

eius Maacha, filia Abessalom. * Et fecit Afa 11
rectum ante conspectum Dñi, sicut David
pater eius. * Et abstulit effeminatos de terra, 12
purgauitq; vniuersas sordes idolorum, quæ C
fecerant patres eius. * Insuper & Maacham 13
matrem suam amouit, ne esset princeps in
sacris Priapi, & in luo eius, quem consecra-
uerat: subuertitq; specum eius, & confregit
simulachrum turpissimum, & combussit in
torrente Cedron: Excelsa autem non abstu- 14
lit. Verumtamen cor Afa perfectum erat cū
Dño cunctis diebus suis: * Et intulit ea, quæ 15
sanctificauerat pater suus, & vouerat, in do-
mum Dñi, argentum, & aurum, & vasa. Bel. 16
lum autem erat inter Afa, & Baasa regem Is-
rael, cunctis diebus eorum. Ascendit quoq; 17
Baasa rex Israel in Iudam, & ædificauit Ra-
ma, vt nō posset quispiam egredi, vel ingre-
di de parte Afa regis Iuda. * Tollēs itaq; Afa 18
omne argentum, & aurum, quod remanse-
rat in thesauris domus Dñi, & in thesauris
domus regis, dedit illud in manus seruorū
suorum: & misit ad Benadad filium Tabre-
mon filij Hezion, regem Syriæ, qui habita-
bat in Damasco dicens: * Fœdus est inter 19
me, & te, & inter patrem meum, & patrem
tuum: idcō misi tibi munera, argenti, & au-
rum: & peto vt venias, & irritum facias fœ-
dus, quod habes cum Baasa rege Israel, &
recedat a me. Acquiescens Benadad regi A- 20
fa, misit principes exercitus sui in ciuitates
Israel, & percusserunt Ahion, & Dan, & A-
beldomum Maacha, & vniuersam Cenne-
roth, omnem scilicet terram Nephthali. * 21
Quod cum audisset Baasa, intermisit ædifi-
care Rama, & reuersus est in Therfa. * Rex 22
autem Afa nuntium misit in omnem Iudā,
dicens: Nemo sit excusatus. & tulerunt la-
pides de Rama, & ligna eius, quibus edifica-
uerat Baasa, & extruxit de eis rex Afa Ga-
baa Benjamin, & Maspha. * Reliqua autem 23
omnium sermonum Afa, & vniuersæ forti-
tudines eius, & cuncta, quæ fecit, & ciuita-
tes, quas extruxit, nonne hæc scripta sunt in
Libro verborum dierum regum Iuda? Ve-
rumtamē in tempore senectutis suæ doluit
pedes. Et dormiuit cum patribus suis, & se- 24
pultus est cum eis in ciuitate David patr-
s sui. Regnavitq; Iosaphat filius eius pro eo. * 25
Nadab verò filius Ieroboam regnavit super
Israel anno secundo Afa regis Iuda: regna-
uitq; super Israel duobus annis. * Et fecit, 26
quod malum est in cōspectu Dñi, & ambu-
lauit in vijs patris sui, & in peccatis eius,
quibus peccare fecit Israel. * Insidiatus est 27
autē ei Baasa filius Ahiz de domo Issachar,
& percussit eum in Gebbethō, quæ est vrbs
Philisthinorū: siquidem Nadab, & omnis Is-
rael obsidebant Gebbethon. * Interfecit er- 28
go illum Baasa in anno tertio Afa regis Iu-

da, & regnavit pro eo. Cumq; regnasset, per-
cussit omnem domum Ieroboam: nō dimi-
sit, ne vnā quidem animā de semine eius, 29
donec deleret eum, iuxta verbum Dñi, quod
locutus fuerat in manu serui sui Ahiz Silo-
nitis. * Propter peccata Ieroboam, quæ pec-
cauerat, & quibus peccare fecerat Israel: &
propter delictum, quo irritauerat Domi-
num Deum Israel. * Reliqua autem sermo-
num Nadab, & omnia, quæ operatus est,
nonne hæc scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? * Fuitq; bellum inter
Afa, & Baasa regem Israel, cunctis diebus
eorum. * Anno tertio Afa regis Iuda, regna-
uit Baasa filius Ahiz, super omnem Israel,
in Therfa, viginti quatuor annis, * Et fecit
malum coram Domino, ambulauitque in
via Ieroboam, & in peccatis eius, quibus
peccare fecit Israel.

C A P. X V I.

Iehu propheta prædicit regis Baasa, & domus ip-
sius subuersionem, cui mortuo succedit filius
Ela, quem impius Zambri occidit, eoq; re-
gnum innadente, elegit Israel Amri, quo im-
pio regnum obtinente, Zambri se cum domo
regis succendit: Mortuo autem Amri succe-
dit filius impiissimus Achab, qui Iezabel du-
xit uxorem, & eius tempore reedificatur Ie-
richo, sed non impune.

Factus est autem sermo Dñi ad Iehu fi-
liū Hanani contra Baasa, dicens: Pro eo,
quod exaltaui te de puluere, & posui te du-
cem super populum meum Israel, tu autem
ambulasti in via Ieroboam, & peccare feci-
sti populum meum Israel, vt me irritares in
peccatis eorum: * Ecce, ego demetam poste-
riora Baasa, & posteriora domus eius: & fa-
ciam domum tuam, sicut domū Ieroboam
filij Nabat. * Qui mortuus fuerit de Baasa in
ciuitate comedent eum canes: & qui mor-
tuus fuerit ex eo in regione, comedent eum
volucres coeli. * Reliqua autem sermonum
Baasa, & quæcunq; fecit, & prælia eius, nōne
hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
regum Israel? Dormiuit ergo Baasa cum pa-
tribus suis, sepultusq; est in Therfa: & regna-
uit Ela filius eius pro eo. * Cū autem in ma-
nu Iehu filij Hanani prophetae verbum Dñi
factum esset contra Baasa, & contra domū
eius, & contra omne malum, quod fecerat
coram Dño, ad irritandum eum in operibus
manuum suarum, vt fieret sicut domus Ie-
roboam: ob hanc causam occidit eum, hoc
est, Iehu filium Hanani, prophetam. * Anno
vigesimo sexto Afa regis Iuda, regnavit Ela
filius Baasa super Israel in Therfa duobus
annis. * Et rebellauit contra eum seruus suus
Zambri, dux mediæ partis equitū: erat autē
Ela in Therfa bibens, & temētus, in domo
Afa

* Inf. 11. f.

* Sup. 14. c.

10.

* 1. Par. 16.
2. 11

D

E

B

8

9

C

* Sup. 11. c.

* 1. Par. 16. a.

2.

¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰

Deus Israel: Hydria farinae non deficiet, nec
 lecythus olei minuetur, usque ad diem in qua
 Dominus daturus est pluuiam super faciem ter-
 rae. * Quae abiit, & fecit iuxta verbum Eliae: 15
 & comedit ipse, & illa, & domus eius: & ex
 illa die * Hydria farinae non defecit, & lecy- 16
 thus olei non est imminutus, iuxta verbum
 Domini, quod locutus fuerat in manu Eliae. Fa- 17
 ctum est autem post haec, & egrotauit filius
 mulieris matris familias, & erat languor for-
 tissimus, ita ut non remaneret in eo halitus.
 * Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi, & tibi vir 18
 Dei? ingressus es ad me, ut rememorarentur
 iniquitates meae, & interficeres filium meum?
 * Et ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum. 19
 Tulitque eum de sinu eius, & portauit in coe-
 naculum, ubi ipse manebat, & posuit super
 lectulum suum. * Et clamauit ad Dominum, & di- 20
 xit: Domine Deus meus etiam ne viduam, apud
 quam ego vtecutique sustentor, afflixisti, ut
 interficeres filium eius? * Et expandit se, atque 21
 inensus est super puerum tribus vicibus, &
 clamauit ad Dominum, & ait: Domine Deus
 meus, reuertatur obsecro anima pueri hu- 22
 ius in viscera eius. * Et exaudiuit Dominus vo-
 cem Eliae: & reuersa est anima pueri intra
 eum, & reuixit. * Tulitque Elias puerum, & 23
 deposuit eum de cenaculo in inferiorem do-
 mum & tradidit matri suae, & ait illi: En vi-
 nit filius tuus. * Dixitque mulier ad Eliam: 24
 Nunc in isto cognoui, quoniam vir Dei
 es tu, & verbum Domini in ore tuo ve-
 rum est.

C A P. X V I I I.

*In crescente fame Elias Abdias herbam pecoribus
 quarens occurrat, cui agere persuadet, ut nun-
 tias Achab se adesse, qui occurrens Elia ab ip-
 so corripitur: Dei zelo Elias 450. pseudo pro-
 phetas occidit iubet, dato de celo igne ad con-
 summationem holocausti, & pluuiam a Deo
 impetrat.*

1 **P**ost dies multos factum est verbum Domini
 A ad Eliam, in anno tertio dicens: Vade, &
 ostende te Achab, ut dem pluuiam super fa-
 2 ciem terrae. * Iuit ergo Elias, ut ostenderet se
 Achab: erat autem fames vehemens in Sa-
 3 maria. Vocauitque Achab Abdiam dispensa-
 4 torem domus suae: Abdias autem timebat
 Dominum valde. * Nam cum interficeret Iezabel
 prophetas Domini, tulit ille centum prophetas,
 & abscondit eos quinquagenos, & quinquagenos
 in speluncis, & pavit eos pane, & aqua.
 5 * Dixit ergo Achab ad Abdiam: Vade in ter-
 ram ad vniuersos fontes aquarum, & in cun-
 ctas valles, si forte possimus inuenire her-
 bam, & saluare equos, & mulos, & non pe-
 6 nitius iumenta intereant. * Diuiseruntque sibi
 regiones, ut circumirent eas. Achab ibat per
 7 viam vnam, & Abdias per viam alteram seor-
 sum. * Cumque esset Abdias in via, Elias oc-
 8 currit ei: qui cum cognouisset eum, cecidit
 super faciem suam, & ait: Num tu es, domi-
 9 ne mi, Elias? * Cui ille respondit: Ego. Vade,
 & dic domino tuo: Adest Elias. At ille, quid
 peccaui, inquit, quoniam tradis me seruum
 10 tuum in manu Achab, ut interficiat me? Vi-
 uit Dominus Deus tuus, quia non est gens, aut re-
 gnum, quo non miserit dominus meus te re-
 quirens: & respondentibus cunctis: Non est
 hic: adiurauit regna singula, & gentes, eo
 11 quod minimè reperireris. * Et nunc tu dicis
 12 mihi: Vade, & dic domino tuo: Adest Elias. *
 Cumque recessero à te Spiritus Domini asporta-
 bit te, in locum, quem ego ignoro: & ingres-
 sus nuntiabo Achab, & non inueniens te,
 interficiet me: sertius autem tuus timebit Dominum
 13 ab infantia sua. * Numquid non indicatum
 C est tibi domino meo, quid fecerim cum in-
 terficeret Iezabel prophetas Domini, quod ab-
 conderim de prophetis Domini, centum viros,
 quinquagenos, & quinquagenos, & in spe-
 14 lucis, & paverim eos pane, & aqua? * Et nunc
 tu di-

tu dicis: Vade, & dic domino tuo: Adest Elias: ut interficiat me? Et dixit Elias: Viuit Dñs exercituum, ante cuius vultu sto, quia hodie apparebo ei. Abijt ergo Abdias in occursum Achab, & indicauit ei: venitq; Achab in occursum Eliæ. Et cum vidisset eum ait: Tunc es ille, qui conturbas Israel? Et ille ait: Non ego turbaui Israel, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquistis mandata Dñi, & secuti estis Baalim. Verumtamen nunc mitte, & congrega ad me vniuersum Israel in monte Carmeli, & prophetas Baal quadringentos quinquaginta, prophetasq; flucorum quadringentos, qui comedunt de mensa Iezabel. Misit Achab ad omnes filios Israel, & congregauit prophetas in monte Carmeli. Accedens autem Elias ad omnem populum, ait: Vtiquequo claudicatis in duas partes? si Dñs est Deus, sequimini eum: si autem Baal, sequimini illum. Et non respondit ei populus verbum. Et ait rursus Elias ad populum: Ego remansi propheta Dñi solus: prophetæ autem Baal quadringenti, & quinquaginta viri sunt. Dentur nobis duo boues, & illi eligant sibi bouem vnum, & in frustra cedentes, ponant super ligna, ignem autem non supponant: & ego faciam bouem alterum, & imponam super ligna, ignem autem non supponam. Inuocate nomina deorum vestrorum, & ego inuocabo nomen Dñi mei: & Deus, qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis populus ait: Optima propositio. Dixit ergo Elias prophetis Baal: Eligite vobis bouem vnum, & facite primi, quia vos plures estis: & inuocate nomina deorum vestrorum, ignemq; non supponatis. Qui cum tulissent bouem, quem dederat eis, fecerunt: & inuocabant nomen Baal de mane, vsque ad meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet: transiliebantq; altare, quod fecerant. Cumq; esset iam meridies, illudebat illis Elias, dicēs: Clamate voce maiore: Deus enim est, & forsitan loquitur, aut in diuersorio est, aut in itinere, aut certe dormit, ut excitetur. Clamabant ergo voce magna, & incidebant se iuxta ritum suū cultris, & lanceolis: donec perfunderentur sanguine. Postquam autem transijt meridies, & illis prophetantibus venerat tempus, quo sacrificiū offerri solet, nec audiebatur vox, nec aliquis respondebat, nec attendebat orantes. Dixit Elias omni populo: Venite ad me. Et accedente ad se populo, curauit altare Dñi, quod destructum fuerat. Et tulit duodecim lapides iuxta numerum tribuum filiorū Iacob, ad quem factus est sermo Dñi, dicens: Israel erit nomen tuum. Et edificauit de lapidibus altare in nomine Dñi: fecitque aqueductum, quasi per duas arat iunculas, in circu-

* Gen. 31. 6.
28.

tu altaris, & composuit ligna: diuisitq; per membra bouem, & posuit super ligna. Et ait: Implete quatuor hydrias aqua, & fundite super holocaustum, & super ligna. Rursumq; dixit: Etiam secundo hoc facite. Qui cum fecissent secundo, ait: Etiam tertio idipsum facite. Feceruntq; tertio, & currebant aquæ circum altare, & fossa aqueductus repleta est. Cumq; iam tempus esset, ut offerretur holocaustum, accedens Elias propheta, ait: Dñe Deus Abraham, & Isaac, & Israel, ostende hodie, quia tu es Deus Israel, & ego seruus tuus, & iuxta præceptum tuum feci omnia verba hæc. Exaudi me Domine, exaudi me: ut discat populus iste, quia tu es Dñs Deus, & tu conuertisti cor eorum iterum. Cecidit autem ignis Dñi, & vorauit holocaustum, & ligna, & lapides, puluerem quoq; & aquam, quæ erat in aqueductu labens. Quod cum vidisset omnis populus, cecidit in faciem suam, & ait: Dñs ipse est Deus, Dñs ipse est Deus. Dixitq; Elias ad eos: Apprehendite prophetas Baal, & ne vnus quidem effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent, duxit eos Elias ad torrentem Cison, & interfecit eos ibi. Et ait Elias ad Achab: Ascende, comede, & bibe: quia solus multa pluuiæ est. Ascendit Achab, ut comederet, & biberet: Elias autem ascendit in verticem Carmeli, & pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua. Et dixit ad puerum suum: Ascende, & prospice contra mare. Qui cum ascendisset, & contemplatus esset, ait: Non est quidquam. Et rursus ait illi: Reuertere septem vicibus. In septima autem vice, Ecce nubecula parua, quasi vestigium hominis ascendebat de mari. Qui ait: Ascende, & dic Achab: Iunge currum tuum, & descende, ne occupet te pluuiæ. Cumque se verteret huc, atque illuc, ecce celi contenebrati sunt, & nubes, & ventus, & facta est pluuiæ grandis. Ascendens, itaq; Achab abiit in Iezrahel. Et manus Domini facta est super Eliam, accinctisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Iezrahel.

C A P. X I X.

Elias fugiens Iezabel in deserto, a somno excitatus: panem diuinitus missum edit, aquamque bibit, & ita ad montem Horab peruenit; ibique in spelunca querens se solum Domini prophetam relictum, audit septem millia esse relictæ, mittiturque ad vngendum Hazael in regem Syria, & Iehu in regem Israel, & Elishum in prophetam.

Nuntiauit autem Achab Iezabel omnia, quæ fecerat Elias, & quo modo occidisset vniuersos prophetas gladio. Misitq; Iezabel nuntium ad Eliam, dicens: Hec mihi faciant dii, & hæc addant, nisi hæc hora cras posuc-

posuero animam tuam sicut animam unius ex illis. * Timuit ergo Elias, & surgens abiit quocumque eum ferebat voluntas: venitque in Bersabee Iuda, & dimisit ibi puerum suum, * Et perrexit in desertum, viam unius diei. Cumque venisset, & sederet subter vnam iuniperum, periit animę suę, vt moreretur, & ait: Suficit mihi Dñs, tolle animam meam, neque enim melior sum, quam patres mei. Proiecitque se, & obdormiuit in vmbra iuniperi: & ecce Angelus Dñi tetigit eum, & dixit illi: Surge, & comede. Respexit, & ecce ad caput suum subcinericius panis, & vas aquę: comedit ergo, & bibit, & rursus obdormiuit. * Reuersusque est Angelus Dñi secundo, & tetigit eum; dixitque illi. Surge, comede: grandis enim tibi restat via. * Qui cum surrexisset, comedit, & bibit, & ambulauit in forritu lineę cibi illius, quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, vsque ad montem Dei Horeb. * Cumque venisset illuc, mansit in spelunca: & ecce sermo Dñi ad eum, dixitque illi. Quid hic agis Elia? At ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & querunt animam meam, vt auferant eam. * Et ait ei: Egredere, & sta in monte coram Dño: & ecce Dñs transiit, & spiritus grãdis, & foris subuertens montes, & conterens petras ante Dñm: non in spiritu Dñs, & post spiritum commotio: non in commotione Dñs. * Et post commotionem ignis: non in igne Dñs, & post ignem sibilus aurę tenuis. * Quod cum audisset Elias, operuit vultum suum pallio, & egressus stetit in ostio speluncę, & ecce vox ad eum dicens: Quid hic agis Elia? Et ille respondit: Zelo zelatus sum pro Dño Deo exercituum: quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & querunt animam meam, vt auferant eam. * Et ait Dñs ad eum: Vade, & reuere in viam tuam per desertum in Damascum: cumque perueneris illuc, vnges Hazael regem super Syriam, * Et Iehu filium Namsi vnges regem super Israel: Eliseum autem filium Saphat, qui est de D Abelmehula, vnges prophetam pro te. * Et erit, quicumque fugerit gladium Hazael, occidet eum Iehu: & quicumque fugerit gladium Iehu, interficiet eum Eliseus. * Et derelinqua mihi in Israel septem milia virorum, quorum genia non sunt incuruata ante Baal, & omne os, quod non adorauit eum osculans manus. * Profectus ergo inde Elias, reperit Eliseum filium Saphat, arantem in duodecim iugis bouum: & ipse in duodecim iugis bouum arantibus vnus erat: cumque

venisset Elias ad eum, misit pallium suum super illum. * Qui statim relictis bobus currit post Eliam, & ait: Osculer, oro, patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. Dixitque ei: Vade, & reuere: quod enim meum erat, feci tibi. * Reuersus autem ab eo, tulit par bouum: & mactauit illud, & in aratro bouum coxit carnes, & dedit populo, & comederunt: consurgensque abiit, & secutus est Eliam, & ministrabat ei.

C A P. XX.

Syri Samariam obsidentes caduntur à pueris principum provinciarum, rursusque anno altero in campetribus caduntur; rex autem Achab à propheta reprehenditur, quod fœdus cum Benadad rege Syria inierit, illumque vinum dimiserit.

Porro Benadad rex Syrię congregauit omnem exercitum suum, & triginta duos reges secum, & equos, & currus; & ascendens pugnabat contra Samariam, & obsidebat eam. * Mittensque nuntios ad Achab regem Israel in ciuitatem, ait: Hęc dicit Benadad: Argentum tuum, & aurum tuum meum est: & vxores tuę, & filij tui optimi, mei sunt. * Responditque rex Israel: Iuxta verbum tuum, domine mi rex, tuus sum ego, & omnia mea. * Reuertentesque nuntij, dixerunt: Hęc dicit Benadad, qui misit nos ad te: Argentum tuum, & aurum tuum, & vxores tuas, & filios tuos dabis mihi. Cras igitur hac eadem hora mittam seruos meos ad te, & scrutabuntur domum tuam, & domum seruorum tuorum: & omne, quod eis placuerit, ponent in manibus suis, & auferent. * Vocauit autem rex Israel omnes seniores terrę, & ait: Animaduertite, & videte, quoniam insidietur nobis. misit enim ad me pro vxoribus meis, & filiis, & pro argento, & auro: & non abnuui. Dixeruntque omnes maiores natu, & vniuersus populus, ad eum: Non audias, neque acquiescas illi. * Respondit itaque nuntijs Benadad: Dicite domino meo regi: Omnia propter quę misit i ad me seruum tuum in initio, faciam: hanc autem rem face re non possum. * Reuersique nuntij retulerunt ei. Qui remisit, & ait: Hęc faciant mihi dij, & hęc addant, si sufficeret puluis Samarię pugillis omnis populi, qui sequitur me. * Et respondens rex Israel, ait: Dicite ei: Neglorietur accinctus æquę, vt discinctus. * Factum est autem, cum audisset Benadad verbum illud, bibebat ipse, & reges in umbraculis, & ait seruis suis Circumdade ciuitatem. Et circumdederunt eam. * Et ecce propheta vnus accedens ad Achab regem Israel, ait ei: Hęc dicit Dñs: Certę vidi isti omnem multitudinem hanc nimiam: ecce, ego tradam eam in manu tua hodie: vt

* Rom. 11.
2. 5.

* 4. Reg. 9.
2. 1.
* Rom. 11.
2. 4.

scias, quia ego sum Dñs. * Et ait Achab: Per quem? Dixitque: Hæc dicit Dñs: Per pedisse, quos principum prouinciarum. Et ait: Quis incipiet præliari? Et ille dixit: * Tu. Recensuit ergo puer principum prouinciarum, & reperit numerum ducentorum triginta duorum: & recensuit post eos populum, omnes filios Israel, septem millia. * Et egressi sunt meridie. Benadad autem bibebat temulentus in umbraculo suo, & reges triginta duo cum eo, qui ad auxilium eius venerant. * Egressi sunt autem pueri principum prouinciarum in prima fronte. Misit itaq; Benadad. Qui nuntiauerunt ei, dicentes: Viri egressi sunt de Samaria. * Et ille ait: Siue pro pace veniunt, apprehendite eos viuos: siue ut prælientur, viuos eos capite. * Egressi sunt ergo pueri principum prouinciarum, ac reliquus exercitus sequebatur. * Et percussit unusquisque virum, qui contra se veniebat: fugeruntque Syri, & persecutus est eos Israel. Fugit quoque Benadad rex Syriæ in equo cum equitibus suis. * Necnon egressus rex Israel percussit equos, & currus, & percussit Syriam plaga magna. * (Accedens autem propheta ad regem Israel, dixit ei: Vade, & confortare, & scito, & vide quid facias: sequenti enim anno rex Syriæ ascendet contra te.) * Serui verò regis Syriæ dixerunt ei: Dij montium sunt dij eorum, idèò superauerunt nos: sed melius est, ut pugnemus contra eos in campis, & obtinebimus eos. * Tu ergo verbum hoc fac: Amoue reges singulos ab exercitu tuo, & pone principes pro eis. * Et instraura numerum militum, qui ceciderunt de tuis, & equos secundum equos pristinos, & currus secundum currus, quos ante habuisti: & pugnabimus contra eos in campis, & videbis, quod obtinebimus eos. Credidit consilio eorum, & fecit ita. * Igitur postquam annus transierat, recensuit Benadad Syros, & ascendit in Aphec, ut pugnaret contra Israel. * Porro filij Israel recensiti sunt, & acceptis cibarijs profecti ex aduerso, castraque metati sunt contra eos, quasi duo parui greges caprarum: Syri autem repleuerunt terram. * (Et accedens vnus vir Dei, dixit ad regem Israel: Hæc dicit Dñs: Quia dixerunt Syri: Deus montium est Dñs, & non est Deus vallium: dabo omnem multitudinem hanc grandem in manu tua, & scietis, quia ego sum Dñs.) * Dirigebantque septem diebus ex aduerso hi, atque illi acies, septima autem die commissum est bellum percussereque filij Israel de Syris centum millia pedum in die vna. * Fugerunt autem, qui remanserant in Aphec, in ciuitatem: & cecidit murus super viginti septem millia hominum, qui remanserant. Porro Benadad fugiens ingressus est ciuitatem, in cubiculum,

quod erat intra cubiculum. * Dixeruntque i serui sui: Ecce, audiuimus quod reges domus Israel clementes sint: ponamus itaque saccos in lumbis nostris, & funiculos in capitis nostris, & egrediamur ad regem Israel: forsitan saluabit animas nostras. * Accinxerunt saccis lumbos suos, & posuerunt funiculos in capitis suis, veneruntque ad regem Israel, & dixerunt ei: Seruus tuus Benadad dicit: Viuat, oro te, anima mea. Et ille ait: Si adhuc viuunt, frater meus est. * Quod acceperunt viri pro omine: & festinantes rapuerunt verbum ex ore eius, atque dixerunt: Frater tuus Benadad. Et dixit eis: Ire, & adducite eum ad me. Egressus est ergo ad eum Benadad, & leuauit eum in currum suum. Qui dixit ei: Ciuitates, quas tulit pater meus a patre tuo, reddā, & plateas fac tibi in Damascus, sicut fecit pater meus in Samaria, & ego fœderatus recedā a te. Pepigit ergo fœdus, & dimisit eum. Tūc vir quidā de filiis prophetarū dixit ad focium suum in sermone Dñi: Percute me. At ille noluit percutere. Cui ait: Quia noluisti audire vocē Dñi, ecce recedes a me, & percutiet te leo. Cumque paululum recessisset ab eo, inuenit eum leo, atque percussit. * Sed & alterum inueniens virum, dixit ei: Percute me. Qui percussit eum, & vulnerauit. * Abijt ergo propheta, & occurrat regi in via, & inuauit alperisione pulueris os, & oculos suos. * Cumque rex transisset, clamauit ad regem, & ait: Seruus tuus egressus est ad præliandum cominus: cumque fugisset vir vnus, adduxit eum quidam ad me, & ait: Custodi virum istum: qui si lapsus fuerit, erit anima tua pro anima eius, aut talentum argenti appendes. * Dum autem ego turbatus huc illucque me venterem, subito non comparuit. Et ait rex Israel ad eum: Hoc est indicium tuum, quod ipse decreuisti. * At ille statim absterse puluerem de facie sua, & cognouit eum rex Israel, quod esset de prophetis. * Qui ait ad eum: Hæc dicit Dominus: Quia dimisisti virum dignum morte de manu tua, erit anima tua pro anima eius, & populus tuus pro populo eius. * Reuersus est igitur rex Israel in domum suam, audire contemnens, & furibundus venit in Samariam.

C A P. X X I.

Naboth negat regi Achab vineam à falsis testibus iussu Iezabel accusatus lapidatur: quo facto, ipsi Achab ad occupandam vineam properans Elias plurima cōminatur mala, quæ tamē Achab se humiliando euadit.

POst verba autem hæc, tempore illo vinea erat Naboth Iezrahelitar, qui erat in Iezrahel, iuxta palatium Achab regis Samarię. * Locutus est ergo Achab ad Naboth, dicens: Da mihi vineam tuam, ut faciam mihi hortum

Isafr. 11. f. 11.

hortum olerum, quia vicina est, & propè domum meam, daboque tibi pro ea vineam meliorem: aut si commodius tibi putas, argenti pretium, quantum digna est. * Cui respondit Naboth: Propitius sit mihi Dñs, ne dem hereditatem patrum meorum tibi. * Venit ergo Achab in domum suam indignans, & frendens super verbo, quod locutus fuerat ad eum Naboth Iezrahelites, dicens: Nō dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et proijciens se in lectulum suum, auertit faciem suam ad parietem, & non comedit panem. * Ingressa est autem ad eum Iezabel vxor sua, dixitque ei: Quid est hoc, vnde anima tua contristata est? & quare nō comedis panem? * Qui respondit ei: Locutus sum Naboth Iezrahelitis, & dixi ei: Da mihi vineam tuam, accepta pecunia: aut, si tibi placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea. Et ille ait: Non dabo tibi vineam meam. * Dixit ergo ad eum Iezabel vxor eius: Grandis auctoritatis es, & benè regis regnum Israel. Surge, & comede panem, & a quo animo esto, ego dabo tibi vineā Naboth Iezrahelitis. * Scripsit itaque litteras ex nomine Achab, & signauit eas annulo eius, & misit ad maiores natu, & optimates, qui erant in ciuitate eius, & habitabant cum Naboth. * Litterarum autem hæc erat sententia: Prædicate ieiunium, & sedere facite Naboth inter primos populi, * Et submitte duos viros filios Belial contra eum, & falsum testimonium dicant: Benedixit Deum, & regem: & educate eum, & lapidate, siquē moriatur. * Fecerunt ergo ciues eius maiores natu, & optimates, qui habitabant cum eo in vrbe, sicut præceperat eis Iezabel, & sicut scripsum erat in litteris, quas miserat ad eos. * Prædicauerunt ieiunium, & sedere fecerunt Naboth inter primos populi. * Et adducis duobus viris filiis diaboli, fecerunt eos sedere contra eum: at

illi, scilicet vt viri diabolici, dixerunt contra eum testimonium coram multitudine: Benedixit Naboth Deum. & regem: quam ob rem eduxerunt eum extra ciuitatem, & lapidibus interfecerunt. * Miseruntque ad Iezabel, dicentes: Lapidatus est Naboth, & mortuus est. * Factum est autem, cum audisset Iezabel lapidatum Naboth, & mortuum, locuta est ad Achab: Surge, & posside vineam Naboth Iezraheliticā, qui noluit tibi acquiescere, & dare eam accepta pecunia: non enim viuit Naboth, sed mortuus est. * Quod cum audisset Achab, mortuum videlicet Naboth, surrexit, & descendebar in vineam Naboth Iezraheliticā, vt possideret eā. * Factus est igitur sermo Dñi ad Eliam Thelbiten, dicens: Surge, & descende in occursum Achab regis Israel, qui est in Samaria: ecce ad vineam Naboth descendit, vt possideat eam. * Et loqueris ad eum, dicens: Hæc dicit Dñs. Occidisti, insuper & possidisti. Et post hæc addes: Hæc dicit Dñs. In loco hoc, in quo lixerunt canes sanguinem Naboth, lambent quoque sanguinem tuum. * Et ait Achab ad Eliam. Num inuenisti me inimicū tibi? Qui dixit: Inueni. eo quod venundatus sis, vt faceres malum in conspectu Dñi. * Ecce ego inducam super te malum, & demeram posteriora tua, & interficiam de Achab mingentem ad parietem, & clausum, & vltimum in Israel. * Et dabo domum tuam sicut domum Ieroboam filij Nabath, & sicut domum Baasa filij Ahia: quia egisti, vt me ad iracundiam prouocares, & peccare fecisti Israel. Sed & de Iezabel locutus est Dñs, dicens: Canes comedent Iezabel in agro Iezrahel: * Si mortuus fuerit Achab in ciuitate comedent eum canes: si autem mortuus fuerit in agro, comedent eum volucres celi. * Igitur non fuit alter talis sicut Achab, qui venundatus est, vt faceret malum in con-

* Infr. 11. f.

* 4. Reg. 9. b. l.

* Supr. 15. f.

* Supr. 16. f.

* Reg. 9. g.

* 16.

specu Domini: concitauit enim eum Iezabel vxor sua. Et abominabilis factus est, in tantum, vt sequeretur idola, quæ fecerant Amorrhæi, quos consumpsit Dominus à facie filiorum Israel. Itaque cum audisset Achab sermones istos, scidit vestimenta sua, & operuit cilicio carnem suam, ieiunauitque, & dormiuit in sacco, & ambulauit demisso capite. Et factus est sermo Domini ad Eliam Thesbitem, dicens: Nonne vidisti humiliatum Achab coram me? quia igitur humiliatus est mei causa, non inducam malum in diebus eius, sed in diebus filij sui inferam malum domui eius.

4. Reg. 9.
f. 10.

C A P. X X I I.

Achab, & Iosaphat reges, pseudoprophetarum vaticiniis decepti, ad pugnam procedunt aduersus Syros pro Ramoth Galaad, ac vincuntur, occiso Achab, qui Michæam vera prophetam carceri incluserat: impio Achab succedit filius impius Ochozias, pio autem Iosaphat succedit impius filius Ioram.

1. Sam. 12.
f. 10.

Transferunt igitur tres anni, absq; bello inter Syriam, & Israel. In anno autem tertio descendit Iosaphat rex Iuda ad regem Israel. (Dixitque rex Israel ad seruos suos: Ignoratis, quod nostra sit Ramoth Galaad, & negligimus tollere eam de manu regis Syriæ?) Et ait ad Iosaphat: Veniesne mecum ad præliandum in Ramoth Galaad? Dixitque Iosaphat ad regem Israel: Sicut ego sum, ita & tu: populus meus, & populus tuus, vnum sunt: & equites mei, equites tui. Dixitque Iosaphat ad regem Israel: Quare, oro te, hodie sermonem Domini. Congregauit ergo rex Israel prophetas, quadringentos circiter viros, & ait ad eos: Ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere? Qui responderunt Ascende, & dabit eam Dominus in manu regis. Dixit autem Iosaphat: Non est hic propheta Domini quispiam, vt interrogemus per eum? Et ait rex Israel ad Iosaphat: Remansit vir vnus, per quem possumus interrogare Dominum: sed ego odi eum, quia non prophetat mihi bonum, sed malum, Michæas filius Iemla: Cui Iosaphat ait: Ne loquaris ita rex. Vocauit ergo rex Israel eunuchum quemdam, & dixit ei: Festina adducere Michæam filium Iemla. Rex autem Israel, & Iosaphat rex Iuda, sedebant vnusquisq; in solio suo, vestiti cultu regio, in arca iuxta ostium portæ Samariæ, & vniuersi prophetae prophetabant in conspectu eorum. Fecit quoque sibi Sedecias filius Chanaana cornua ferrea, & ait: Hæc dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec deleas eam. Omnesq; prophetae fini-

liter prophetabant, dicentes: Ascende in Ramoth Galaad, & vade prosperè, & tradet Dominus in manus regis. Nuntius verò, qui ierat, vt vocaret Michæam, locutus est ad eum, dicens: Ecce sermones prophetarum ore vno regi bona prædicant: sit ergo sermo tuus similis eorum, & loquere bona. Cui Michæas ait: Viuit Dominus, quia quodcunque dixerit mihi Dominus, hoc loquar. Venit itaq; ad regem, & ait illi rex: Michæa, ire debemus in Ramoth Galaad ad præliandum, an cessare? Cui ille respondit: Ascende, & vade prosperè, & tradet eam Dominus in manus regis. Dixit autem rex ad eum: iterum atq; iterum adiuro te, vt non loquaris mihi nisi, quod verum est, in nomine Domini. Et ille ait: Vidi cunctum Israel dispersum in montibus, quasi oues non habentes pastorem: & ait Dominus: Non habent isti dominum: reuertatur vnusquisq; in domum suam in pace. (Dixit ergo rex Israel ad Iosaphat: Numquid non dixi tibi, quia non prophetat mihi bonum, sed semper malum?) Ille verò addens, ait: Propterea audi sermonem Domini: Vidi Dominum sedentem super folium suum, & omnem exercitum coeli, assistentem ei à dextris, & à sinistris. Et ait Dominus: Quis decipiet Achab regem Israel, vt ascendat, & cadat in Ramoth Galaad? Et dixit vnus verba huiusmodi, & alius aliter. Egredius est autem spiritus, & stetit coram Domino, & ait: Ego decipiam illum. Cui locutus est Dominus: In quo? Et ille ait: Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Et dixit Dominus: Decipies, & præualebis: egredere, & fac ita. Nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, qui hic sunt, & Dominus locutus est contra te malum. Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam in maxillam, & dixit: Me ne ergo dimisit Spiritus Domini, & locutus est tibi? Et ait Michæas: Visurus es in die illa, quando ingrederis cubiculum, intra cubiculum, vt abscondaris. Et ait rex Israel: Tollite Michæam, & maneat apud Amon principem ciuitatis, & apud Ioas filium Amelech. Et dicite eis: Hæc dicit rex: Mittite virum istum in carcerem, & sustentate eum pane tribulationis, & aqua angustiarum, donec reuertar in pace. Dixitque Michæas: Si reuersus fueris in pace, non est locutus in me Dominus. Et ait: Audite populi omnes. Ascendit itaque rex Israel, & Iosaphat rex Iuda, in Ramoth Galaad. Dixit itaque rex Israel ad Iosaphat: Sume arma, & ingredere prælium, & induere vestibus tuis: porro rex Israel mutauit habitum suum, & ingressus est bellum. Rex autem Syriæ præceperat principibus currum tri-

ginta

ginta duobus, dicens: Non pugnabitis contra minorem, & maiorem quempiam, nisi contra regem Israel solum: * Cum ergo vidissent principes currum Iosaphat, suspicati sunt, quod ipse esset rex Israel, & impetu facto pugnabant contra eum: & exclamauit Iosaphat. * Intellexeruntque principes currum, quod non esset rex Israel, & cessauerunt ab eo. * Vir autem quidam tetendit arcum, in incertum sagittam dirigens, & casu percussit regem Israel inter pulmonem, & stomachum. At ille dixit aurigæ suo: Verte manum tuam, & eijce me de exercitu, quia grauer vulnere sum. Commisum est ergo prælium in die illa, & rex Israel stabat in curru suo contra Syros, & mortuus est vespere: fluebat autem sanguis plagæ in sinum curtus, Et præco insonuit in vniuerso exercitu antequam sol occumberet, dicens: Vnusquisque reuertatur in ciuitatem, & in terram suam. * Mortuus est autem rex: & perlatum est in Samariam: sepelieruntque regem in Samaria, * Et lauerunt currum eius in piscina Samariæ, & linxerunt canes sanguinem eius, & habenas lauerunt, iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat. * Reliqua autem sermonum Achab, & vniuersa, quæ fecit, & domus eburnea, quam ædificauit, cunctarumque vrbiū, quas extruxit, nonne scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Dormiuit ergo Achab cum patribus suis, & regnauit Ochozias filius eius pro eo. Iosaphat verò filius Ase regnare coeperat super Iudam anno quarto Achab regis Israel. * Triginta quinque anno-

rum erat cum regnare coepisset, & viginti quinque annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Azuba filia Sabai. * Et ambulauit in omni via Ase patris sui, & non declinauit ex ea: fecitque quod rectum erat in conspectu Domini. Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc enim populus sacrificabat, & adolebat incensum in excelsis. * Pacemque habuit Iosaphat cum rege Israel. * Reliqua autem verborum Iosaphat, & opera eius, quæ gessit, & prælia, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iudæ? * Sed & reliquias effeminatorum, qui remanserant in diebus Ase patris eius: abstulit de terra. * Nec erat tunc rex constitutus in Edom. * Rex verò Iosaphat fecerat classes in mari, quæ nauigarent in Ophir propter aurum: & ire non potuerunt, quia confractæ sunt in Aflongaber. * Tunc ait Ochozias filius Achab ad Iosaphat: Vadant serui mei cum seruis tuis in nauibus. Et noluit Iosaphat. * Dormiuitque Iosaphat cum patribus suis, & sepultus est cum eis in ciuitate David patris sui: regnauitque Ioram filius eius pro eo. * Ochozias autem filius Achab regnare coeperat super Israel in Samaria, anno septimo decimo Iosaphat regis Iudæ, regnauitque super Israel duobus annis. * Et fecit malum in conspectu Domini, & ambulauit in via patris sui, & matris suæ, & in via Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Seruiuit quoque Baal, & adorauit eum, & irritauit Dominum Deum Israel, iuxta omnia, quæ fecerat pater eius.

LIBER QVARTVS REGVM,

SECVNDVM HEBRÆOS.

MALACHIM SECVNDVS.

CAPVT PRIMVM.

Ochozias rex Israel super agriuidine sua Beelzebub consulerat volens ab Elia increpatum, ac moriturus pradicatur: duos quinquagenarios principes ad Eliam missos ignis caelestis deuorat cum ipsorum militibus, tertio principe suam modestiam seruato, cum quo Elias ad Ochoziam descendit: cui mortuo suscodis frater Ioram.

Reuaricatus est autem Moab in Israel, postquā mortuus est Achab. Ceciditq; Ochozias, per cancellos ce- aculi sui, quod habebat in Samaria, & egrotauit: misitq; nuntios, dicens ad eos: Ite, consulite Beelzebub deum Accaron, utrum viuere queam de infirmitate mea hac. * Angelus autem Dñi locutus est ad Eliam Thesbiten, dicens: Surge, & ascende in occursum nuntiorum regis Samarie, & dices ad eos: Nunquid nō est Deus in Israel, ut earis ad cōsulendum Beelzebub deum Accaron? * Quam ob rem hec dicit Dñs: De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. Et abiit Elias. * Reuersiq; sunt nuntij ad Ochoziam. Qui dixit eis: Quare reuersi estis? * At illi responderunt ei: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & reuertimini ad regem, qui misit vos, & dicetis ei: Hæc dicit Dñs. Nunquid, quia non erat Deus in Israel, mitis ut consulatur Beelzebub deus Accaron? Idcirco de lectulo, super quem ascendisti, nō descendes, sed

7 morte morieris. * Qui dixit eis: Cuius figure, & habitus est vir ille, qui occurrit vobis, & locutus est verba hæc? * At illi dixerunt: Vir pilosus, & zona pellicea accinctus renibus. 8 Qui ait: Elias Thesbiten est. * Misitq; ad eum quinquagenarium principem, & quinquaginta, qui erāt sub eo. Qui ascendit ad eum: sedentiq; in vertice montis, ait: Homo Dei, 9 rex præcepit, ut descendas. * Respondensq; Elias, dixit quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat ignis de cœlo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit itaq; ignis de cœlo, & deuorauit eum, & quinquagin- 10 ta, qui erant cum eo. * Rursumq; misit ad eum principem quinquagenarium alterū, & quinquaginta cum eo. Qui locutus est illi: Homo Dei, & hæc dicit rex: Festina, de- 11 scende. * Respondens Elias ait: Si homo Dei ego sum, descendat ignis de cœlo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de cœlo, & deuorauit illum, & quinquagin- 12 ta eius. * Iterum misit principem quinquagenarium tertium, & quinquaginta, qui erant cum eo. Qui cum venisset, curauit genua cōtra Eliam, & precatus est eum, & ait: Homo Dei, nō despiciere animā meam, & ani- 13 mas seruorum tuorum, qui mecum sunt. * Ecce descendit ignis de cœlo, & deuorauit duos principes quinquagenarios primos, & quinquagenos, qui cum eis erant: sed nunc 14 obsecro, ut miserearis animæ meæ. * Locutus est autem Angelus Dñi ad Eliam, dicens: Descende cum eo, ne timeas. Surrexit igitur, & de-

Et descendit cum eo ad regem, * Et locutus 16
est ei: Hæc dicit Dñs: Quia misisti nuntios
ad consulendum Beelzebub deum Accaron,
quasi non esset Deus in Israel, à quo posses
interrogare sermonem, ideò de lectulo, su-
per quem ascendisti, non descendes, sed
morte morieris. Mortuus est ergo iuxta ser- 17
monem Domini, quem locutus est Elias, &
regnavit Ioram frater eius pro eo, anno se-
cundo Ioram filij Iosaphat regis Iudæ: non
enim habebat filium. Reliqua autem verbo. 18
rum Ochozia, quæ operatus est, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum dierum re-
gum Israel?

C A P. I I.

*Eliseus induit Elia comes, Iordanem, aqua
Elia pallio dimissa, cum illo transiit; Elia au-
tem in celum igneo curru rapto, duplicem
eius spiritum accipit; ac pallio Elia rursum
Iordanis aquas diuidit, ac per siccum tran-
sit. Elias, quasi non inuenitur, aqua Ieri-
cho, ac terra sterilitas immisso per Eliseum
salsanantur, pueri 42. Eliseum iridentes
ab urfis lacerantur.*

FActum est autem cū leuare veller Dñs 1
Elia per turbinem in celum, ibant Elias, A
& Eliseus de Galgalis. * Dixitq; Elias ad Eli- 2
seu: Sede hic, quia Dñs misit me, vsq; in Be-
thel. Cui ait Eliseus: Viuit Dñs, & viuit ani-
ma tua, quia non derelinquam te. Cumque
descēdissent Bethel, Egressi sūt filij prophe- 3
tarū, qui erant in Bethel, ad Eliseū, & dixe-
runt ei: Nūquid nosti, quia hodie Dñs tollet
dominū tuum à te? Qui respondit: Et ego no- 4
ui: silete. Dixit autē Elias ad Eliseū: Sede hic,
quia Dñs misit me in Iericho. Et ille ait: Vi- 5
uit Dñs, & viuit anima tua, quia non dere-
linquā te. Cumq; venissent Iericho, Accessē-
rūt filij prophetarū, qui erant in Iericho ad
Eliseum, & dixerunt ei: Nunquid nosti, quia
Dñs hodie tollet dominū tuum à te? Et ait: Et 6
ego noui: silete. * Dixit autē ei Elias: Sede hic,
quia Dñs misit me, vsq; ad Iordanē. Qui ait: 7
Viuit Dñs, & viuit anima tua, quia non de-
relinquā te. Ierunt igitur ambo pariter, * Et
quingenta viri de filiis prophetarū secu- 8
ti sūt eos, qui & steterunt econtra, longe illi
autē ambo stabant super Iordanē. * Tulitq; 9
Elias palliū suū, & inuoluit illud, & percus-
sit aquas, quæ diuisæ sūt in vtramq; partē, &
transierunt ambo per siccū. * Cumq; transis- 10
sent, Elias dixit ad Eliseū: Postula quod vis,
vt faciā tibi, antequā tollar à te. Dixitq; Eli-
seus: Obsecro, vt fiat in me duplex spiritus
eius. * Qui respondit: Rem difficile postula- 11
sti; attamen si videris me, quādo tollar à te,
erit tibi, quod petisti: si autē nō videris, non
erit. * Cumq; pergerent, & incedētes sermo-
cinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei
diuiserunt vtrumq; & ascendit Elias per tur-

12 binē in celū, Eliseus autē videbat, & clama-
bat: Pater mi, pater mi, currus Israel, & au-
riga eius. Et nō vidit eū amplius: apprehen-
ditq; vestimēta sua, & scidit illa in duas par-
13 tes. * Et leuauit palliū Eliz, quod ceciderat
14 ei: reuersusq; stetit super ripā Iordanis, * Et
pallio Eliz, quod ceciderat ei, percussit
aquas, & nō sūt diuisæ: & dixit: Vbi est Deus
Eliz etiā nunc? Percussitq; aquas, & diuisæ
15 sūt huc, atq; illuc, & trāsiit Eliseus. * Vidētes
autē filij prophetarum, qui erant in Iericho
econtra, dixerūt: Requieuit spiritus Eliæ su-
per Eliseū. Et veniētes in occursum eius, ad-
16 orauerūt eū proni in terrā, * Dixeruntq; illi:
Ecce cum seruis tuis sunt quinquaginta viri
fortes, qui possent ire, & quærere dominum
tuū, ne fortē tulerit eum spiritus Dñi, & pro-
iecerit eum in vnum montiū, aut in vnā val-
17 liū. Qui ait: Nolite mittere. * Coegeruntq;
eū, donec acquiesceret, & diceret. Mittite.
Et miserunt quinquaginta viros: qui cū quæ-
18 sissent tribus diebus: non inuenerunt. Et re-
uerfi sunt ad eū: at ille habitabat in Iericho,
& dixit eis: Nunquid non dixi vobis: Nolite
19 mittere? Dixerunt quoq; viri ciuitatis ad E-
liseum: Ecce habitatio ciuitatis huius opti-
ma est, sicut tu ipse domine perspicias: sed
20 aquæ pessimæ sunt, & terra sterilis. * At ille
ait: Afferte mihi vas nouum, & mittite in
21 illud sal. Quod vnum attulissent, Egressus ad
fontem aquarum, misit in illum sal, & ait:
Hec dicit Dñs: Sanauit aquas has, & non erit
22 vltra in eis mors, neq; sterilitas. Sanatæ sunt
ergo aquæ, vsq; in diem hanc, iuxta verbum
23 Elisei, quod locutus est. * Ascendit autem in-
de in Bethel: cumque ascenderet per viam,
pueri parui egressi sunt de ciuitate, & illu-
debant ei, dicentes: Ascende calue ascende
24 calue. Qui cum respexisset, vidit eos, & ma-
ledixit eis in nomine Domini: egressiq; sunt
duo vrsi de saltu, & lacerauerunt ex eis qua-
25 draginta duos pueros. Ab it autem inde in
montem Carmeli, & inde reuersus est in Sa-
mariam.

C A P. I I I.

*Ob prauitatem à rege Moab factam, quod cum
rege Israel habebat ascendens aduersus il-
lum rex Israel, rex iuda, & rex Edom; quibus
fieri pendemissis Dominus per Eliseum aquam
sine pluuia promissit, & victoriam de rege
Moab, qui suo primogenito immolato urbis
excidium arces.*

IOrā verò filius Achab regnavit super Is-
A rael in Samaria anno decimo octauo Iosa-
phat regis Iudæ. Regnavitq; duodecim annis.
2 Et fecit malū coram Dño, sed nō sicut pater
suus, & mater: rulit enim statuas Baal, quas
3 fecerat pater eius. * Verūtamen in peccatis
Ieroboa filij Nabat, qui peccare fecit Israel,
4 adhæsit, nec recessit ab eis. * Porro Mesa rex
S 4 Moab,

Moab, nutrebat pecora multa, & soluebat regi Israel centū millia agnōrū, & centum millia arietū, cum velleribus suis. Cūq; mortuus fuisset Achab, preuaricatus est sedus, quod habebat cū rege Israel. Egressus est igitur rex Iorā in die illa de Samaria, & recessit vniuersū Israel. Misitq; ad Iosaphat regē Iuda, dicens: Rex Moab recessit à me, veni mecum contra eū ad prēlium. Qui respondit: Ascēdam: qui meus est, tuus est: populus meus, populus tuus; & equi mei, equi tui. Dixitque: Per quam viam ascendemus? At ille respondit: Per desertum Idumææ. Perrexerunt igitur, rex Israel, & rex Iuda, & rex Edom, & circueierunt per viam septē dierū, nec erat aqua exercitui, & iumentis, quę sequebātur eos. Dixitq; rex Israel: Heu, heu, heu, cōgregauit nos Dñs tres reges, vt traderet in manus Moab. Et ait Iosaphat: Est ne hic propheta Dñi, vt deprecemur Dñm per eū? Et respōdit vnus de seruis regis Israel: Est hic Eliseus filius Saphar, qui fundebat aquā super manus Eliæ. Et ait Iosaphat: Est apud eum sermo Dñi? Descenditq; ad eum rex Israel, & Iosaphat rex Iuda, & rex Edom. Dixit autē Eliseus ad regē Israel: Quid mihi, & tibi est? vade ad prophetas patris tui, & matris tuę. Et ait illi rex Israel: Quare cōgregauit Dñs tres reges hos, vt traderet eos in manus Moab. Dixitq; ad eū Eliseus: Viuit Dñs exercitū, in cuius conspectu sto, quod si nō vultū Iosaphat regis Iudæ erubescerē, nō attendissem quidē te, nec respexissem. Nunc autē adducite mihi psalterem. Cumq; caneret psalteres, facta est super eū manus Dñi, & ait: Hęc dicit Dñs: Facite alueū torrentis huius fossas, & fossas. Hęc enim dicit Dñs: Nō videbitis ventū, neq; pluuiam: & alueus iste replebitur aquis, & bibetis vos, & familie vestre, & iumenta vestra. Parumq; est hoc in conspectu Dñi: insuper tradet etiā Moab in manus vestras. Et pereutietis omnē ciuitatem munitam, & omnē urbē electā, & vniuersū lignum fructiferum succedetis, cunctosq; fontes aquarū obturabitis, & omnem agrū egregium operietis lapidibus. Factum est igitur manē, quādo sacrificiū offerri solebat, & ecce, aquę veniebāt per viā Edom, & repleta est terra aquis. Vniuersi autē Moabitar, audiētes quod ascēdisset reges, vt pugnarent aduersū eos, cōuocauerunt omnes, qui accincti erāt balteo desuper, & steterūt in terminis. Primoq; mane surgētes, & orto iā sole ex aduerso aquarū, viderunt Moabite cōtra aquas rubras, quasi sanguinē. Dixēruntq;: Sanguis gladij est: pugnaverunt reges contra se, & ceciderunt mutuō: nunc perge ad prādā Moab. Perrexeruntq; in castra Israel: porro cōsurgēs Israel, percussit Moab: at illi iugerunt coram eis. Venerūt igitur, qui vice-

25 rāt, & percusserunt Moab, Et destruxerunt: & omnē agrum optimum, mittentes singulū lapides, repleuerunt: & vniuersos fontes aquarum obturauerunt: & omnia ligna fructifera succiderunt, ita vt muri tantum fictiles remanerent: & circumdata est ciuitas & fundibularijs, & magna ex parte percussa. Quod cum vidisset rex Moab, pręualuisse scilicet hostes, tulit secum septingentos viros educētes gladium, vt irrumperent ad regem Edom: & non potuerunt. Arripientque filium suum primogenitum, qui regnatus erat pro eo, obtulit holocaustum super murum: & facta est indignatio magna in Israel, statimque recesserunt ab eo, & reuersi sunt in terram suam.

C A P. I V.

Eliseus vidua debitis oppressa oleum impetrat, quo soluat creditoribus; Sunamitidi hospita suū filium, quem postea mortuum suscitauit; farina quoque pulmento infusa, ipsius auferet amaritudinem, & paucis panibus multos satiat.

Mulier autē quędam de vxoribus prophetarū clamabat ad Eliseū, dicens: Seruus tuus vir meus mortuus est, & tu nosti, quia seruus tuus fuit timēs Dñm: & ecce creditor venit, vt tollat duos filios meos ad seruiendū sibi. Cui dixit Eliseus: Quid vis, vt faciā tibi? Dic mihi, quid habes in domotua? At illa respōdit: Nō habeo ancilla tua quidquā in domo mea, nisi parū olei, quo vngar. Cui ait: Vade pete mutuō ab omnibus vicinis tuis vasa vacua nō pauca. Et ingredere, & claude ostiū tuū, cū intrinsecus fueris tu, & filij tui: & mitte inde in omnia vasa hæc: & cū plena fuerint, tolles. Iuit itaq; mulier, & clausit ostiū super se, & super filios suos: illi offeriebāt vasa, & illa infundebat. Cūq; plena fuissent vasa, dixit ad filium suū: Affert mihi adhuc vas. Et ille respōdit: Nō habeo. Stetitq; oleum. Venit autē illa, & indicauit homini Dei. Et ille, Vade, inquit, vnde oleū, & redde creditori tuo: tu autē, & filij tui viuete de reliquo. Facta est autem, quādā dies, & transibat Eliseus per Sunā: erat autem ibi mulier magna, quę tenuit eū, vt comederet panē: cumq; frequenter inde trāsiret, diuertebat ad eā, vt comederet panē. Quę dixit ad virū suū: Animaduerto, quod vir Dei sāctus est iste, qui transit per nos frequēter. Faciamus ergo ei cenaculū paruum, & ponamus ei in eo lectulū, & mensā, & sellā, & cādelabrū, vt cum venerit ad nos, maneat ibi. Facta est ergo dies quēdā, & veniēs diuertit in cenaculū, & requieuit ibi. Dixitq; ad Giezi puerū suū: Voca Sunamitidē istā. Qui cū vocasset eam, & illa stetisset corā eo, Dixit ad puerū suū: Loquere ad eā: Ecce sedulē in omnibus ministrasti nobis, quid vis, vt faciā tibi?

tibi ? nūquid habes negotiū, & vis, vt loquar regi, siue principi militiæ: Quæ respondit: In medio populi mei habito. Et ait: Quid ergo 14
vult, vt faciā ei? Dixitq; Giezi: Ne quæras: filiū enim nō habet, & vir eius senex est. Præcepit itaq; vt vocaret eā: quæ cū vocata fuisset, & iterisset ante ostiū. * Dixit ad eā: In tempore isto, & in hac eadē hora, si vita comes fuerit, habebis in vtero filiū. At illa respōdit: Noli queso domine mi, vir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ. * Et cōcepit mulier, & peperit filiū in tempore, & in hora eadē, qua dixerat Eliseus. Creuit autē puer. Et cū esset quædā dies, & egressus esset ad patrē suū, ad messores, * Ait patri suo: Caput meū doleo, caput meū doleo. At ille dixit puero: Tolle, & duc eū ad matrem suam. * Qui cū tulisset, & duxisset eū ad matrem suā, posuit eū illa super denua sua, vsq; ad meridiē, & mortuus est. * 21
Ascendit autē, & collocauit eū super lectulū hominis Dei, & clausit ostiū: & egressa, Vocauit virū suū, & ait: Mitte mecum, obsecro, vnū de pueris, & asinā, vt excurrā, vsq; ad hominē Dei, & reuertar. Qui ait illi: Quā ob causā vadis ad eum? hodie nō sunt Calēdæ, neq; Sabbatū. Quæ respondit: Vadā, * Serauitq; asinā, & præcepit puero: Mina, & propera, ne mihi morā facias in eundo: & hoc age, quod præcipio tibi. * Profecta est igitur, & venit ad virū Dei in montē Carmeli: cūq; vidisset eā vir Dei e cōtra, ait ad Giezi puerū suū: Ecce Sunamitis illa. * Vade ergo in occursum eius, & dic ei: Rectēne agitur circa te, & circa virū tuū. & circa filium tuū? Quæ respondit: Rectē. * Cumq; venisset ad virum Dei in montē, apprehendit pedes eius: & accessit Giezi, vt amoueret eam. Et ait homo Dei: Dimitte illā: anima enim eius in amaritudine est, & Dñs celauit a me, & nō indicauit mihi. * Quæ dixit illi: Nūquid petui filiū a domino meo? nūquid nō dixi tibi: Ne illudas me? * Et ille ait ad Giezi: Accinge lūbos tuos, & tolle baculū meū in manu tua, & vade. Si occurrerit tibi homo, nō salutes eū: & si salutauerit te quispiā, non respōdeas illi: & pones baculū meū super faciē pueri. * Porro mater pueri ait: Viuit Dñs, & viuit anima tua, non dimittā te. Surrexit ergo, & secutus est eā. Giezi autē præcesserat ante eos, & posuerat baculū super faciē pueri, & non erat vox, neq; sensus: reuersusq; est in occursum eius, & nūtiavit ei, dicens: Nō surrexit puer. Ingressus est ergo Eliseus domū, & ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius: Ingressusq; clausit ostiū super se, & super puerū: & orauit ad Dñm. * Et ascendit, & incubuit super puerū: posuitq; os suū super os eius, & oculos suos super oculos eius, & manus suas super manus eius: & incurauit se super eū, & calefacta est caro pueri. * At ille reuersus, de-

ambulauit in domo, semel huc, atq; illuc: & ascendit, & incubuit super eum: & oscitauit puer septies, aperuitq; oculos. * At ille vocauit Giezi, & dixit ei: Voca Sunamitidē hāc. Quæ vocata, ingressa est ad eū. Qui ait: Tolle filiū tuū. Venit illa, & corruit ad pedes eius, & adorauit super terrā, tulitq; filiū suū, & egressa est. * Et Eliseus reuersus est in Galgala. Erat autē fames in terra, & filij prophetarū habitabant corā eo. dixitq; vni de pueris suis: Pone ollā grandem, & coq; pulmentū filijs prophetarū. * Et egressus est vnus in agrū, vt colligeret herbas agrestes: inuenitq; quasi vitē siluestrem, & collegit ex ea colocythidas agri, & impleuit palliū suū: & reuersus concidit in ollā pulmenti: nesciebat enim quid esset. * Infuderunt ergo socijs, vt comederēt: cumq; gustassēt de coctione, clamauerūt, dicentes: Mors in olla vir Dei. Et nō potuerunt comedere. At ille, Afferte, inquit, farinā. Cumq; tulissent, misit in ollam, & ait: Infunde turbē, vt comedāt. Et non fuit amplius quidquam amaritudinis in olla. * Vir autē quidam venit de Baalsalisa deferēs viro Dei panes primitiarū, viginti panes hordeaceos, & frumentū nouum in pera sua. At ille dixit: Da populo, vt comedat. * Responditq; ei minister eius: Quantum est hoc, vt apponam centum viris? Rursum ille ait: Da populo, vt comedat: hāc enim dicit Dñs: Comedent, & supererit. Posuit itaq; coram eis, qui comederunt, & superfuit iuxta verbū Dñi.

C A P. V.

Scidit rex Israel vestimenta sua, quod iussisset rex Syria, vt Naaman leprosum curaret, quem Eliseus septena in Iordane lotionē mundat a lepra, qua Giezi propter munera mendacio extorta, ab Eliseo spreto, perpetuū adhaesit.

NAamā princeps militiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud dñm suū, & honoratus: per illū enim dedit Dñs salutem Syriæ: erat autē vir fortis, & diues, sed leprosus. * Porro de Syria egressi fuerant latrunculi, & captiuā duxerant de terra Israel puellā parvulā, quæ erat in obsequio vxoris Naamā, * Quæ ait ad dominā suā: Vtinam fuisset dominus meus ad prophetā, qui est in Samaria: profectō curasset eū a lepra, quā habet. * Ingressus est, itaq; Naaman ad dominū suū, & nūtiavit ei, dicens: Sic & sic locuta est puella de terra Israel. * Dixitq; ei rex Syriæ: Vade, & mittā litteras ad regē Israel. Qui cū profectus esset, & tulisset secū decē talenta argenti, & sex millia aureos, & decē mutatoria vestimentorū, Detulit litteras ad regē Israel, in hęc verba: Cū acceperis epistolā hanc, scito quod miserim ad te Naamā seruū meum, vt cures eū a lepra sua. * Cūq; legisset rex Israel litteras, scidit vestimēta sua: Nūquid Deus ego

ego sum, vt occidere possim, & viuificare, quia iste misit ad me, vt curem hominē a lepra sua. Animaduertite, & videte, quod occasiones querat aduersū me. Quod cū audisset Eliseus vir Dei, scidisse videlicet regē Israel vestimēta sua, misit ad eū, dicens: Quare scidisti vestimēta tua? veniat ad me, & sciat esse prophetā in Israel. * Venit ergo Naaman cū equis, & curribus, & stetit ad ostium domus Elisei: * Misitq; ad eū Eliseus nuntiū, dicens, 10 Vade, & lauare septies in Iordane, & recipiet sanitatē caro tua, atq; mūdaberis. * Iratus Naamā recedebat, dicens: Putabā, quod egrederetur ad me, & stans inuocaret nomē Dñi Dei sui, & tangeret manu sua locū leprę, & curaret me. * Nūquid nō meliores sūt A- 12 bana, & Pharphar, fluuij Damasci, omnibus aquis Israel, vt lauer in eis, & mūder? Cum ergo vertisset se, & abiret indignās, Accesserunt ad eū serui sui, & locuti sūt ei: Pater, & si rem grādē dixisset tibi propheta, certē facere debueras: quātō magis, quia nunc tibi: Lauare, & mūdaberis? Descendit, & lauit in 14 Iordane septies iuxta sermonē viri Dei, & restituta est caro eius, sicut caro pueri parui, & mūdatus est. Reuersusq; ad virū Dei 15 cū vniuerso comitatu suo, venit, & stetit coram eo, & ait: Verē scio, quod non sit alius Deus in vniuersa terra, nisi tantūm in Israel. Obsecro itaque, vt accipias benedictionem a seruo tuo. * At ille respondit: Viuit Dñs, 16 ante quem sto, quia non accipiam. Cumque eum faceret, penitus non acquieuit. * Dixit 17 que Naaman: Vt vis: sed obsecro, concede mihi seruo tuo, vt tollam onus duorū burdonū de terra: non enim faciet vltra seruus tuus holocaustum, aut victimam dijs alienis, nisi Dñs. * Hoc autem solum est, de quo 18 deprecaberis Dñm pro seruo tuo, quando ingreditur dominus meus templum Remon, vt adoret, & illo innitente super manum meam, si adorauero in templo Remon, adorante eo in eodē loco, vt ignoret mihi Dominus seruo tuo pro hac re. * Qui dixit 19 ei: Vade in pace. Abijt ergo ab eo electo ter- 20 ra tempore. Dixitq; Giezi puer viri Dei: Percutit dominus meus Naaman Syro isti, vt non acciperet ab eo, quæ attulit: viuit Dñs, quia curram post eum, & accipiam ab eo aliquid. Et secutus est Giezi post tergum Naaman: quem cum vidisset ille currentem ad se, defilijs de curru in occursum eius, & ait: Rectēne sunt omnia? * Et ille ait: Rectē. do- 22 minus meus misit me ad te, dicēs: Modo venerunt ad me duo adolēscētes de mōte Ephraim, ex filijs prophetarū: da eis talentum argenti, & velles mutatorias duplices. * Dixitque Naaman: Melius est, vt accipias duo talenta argenti in duobus saccis, & duplicia vestimēta, & imposuit duobus pueris suis,

24 qui & portauerunt coram eo. * Cumq; venisset iam vespere, tulit de manu eorum, & reposuit in domo, dimisitq; viros, & abierūt. 25 * Ipse autem ingressus, stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus: Vnde venis Giezi? Qui respondit: Non iuit seruus tuus quodam. At ille ait: Nonne cor meum in presenti erat, quando reuersus est homo de curru suo in occursum tuū? Nunc igitur accepisti argentum, & accepisti velles, vt emas oliuetā, & vineas, & oues, & boues, & 27 seruos, & ancillas. * Sed & lepra Naaman adhærebit tibi, & semini tuo, vsque in sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus quasi nix.

C A P. V I.

Eliseus ferrum securis natare facit, regis Syria milites educuntur, quasi excacati in Samariam ab Eliseo, quem ob regis sui secreta regi Israel patefacta capere nitabantur: ac postmodum Syris obsidentibus Samariam, mores ob inedia filios suos comedunt, propter quod Eliseus à rege iubetur occidi.

Dixerunt autem filij prophetarum ad Eliseum: Ecce locus, in quo habitamus coram te, angustus est nobis. * Eamus vsque ad Iordanem, & tollant singuli de silua materias singulas, vt ædificemus nobis ibi locum ad habitandum. Qui dixit: Ite. * Et ait vnus ex illis: Veni ergo & tu cum seruis tuis. Respondit: Ego veniam. * Et abiit cum eis. Cumq; venissent ad Iordanem, cædebant ligna. * Accidit autem, vt cum vnus materiam succidisset, caderet ferrum securis in aquam: exclamauitq; ille, & ait: Heu heu domine mi, & hoc ipsum mutuum acceperam. * Dixit autem homo Dei: Vbi cecidit? At ille monstrauit ei locum. Præcidit ergo lignum, & misit illuc: natauitq; ferrum. * Et ait: Tolle. Qui extendit manum, & tulit illud. * Rex autē Syria pugnabat contra Israel, consiliūq; inijt cum seruis suis, dicens: In loco illo, & illo ponamus insidias. 9 * Misit itaq; vir Dei ad regem Israel, dicens: Caue ne transeas in locum illum: quia ibi 10 Syri in insidijs sunt. * Misit itaq; rex Israel ad locum, quem dixerat ei vir Dei, & præoccupauit eum, & obseruauit se ibi non semel, neq; bis. * Conturbatumq; est cor regis Syria pro hac re: & conuocatis seruis suis, ait: Quare non indicatis mihi, quis proditor 12 mei sit apud regem Israel? * Dixitq; vnus C seruorum eius: Nequaquam domine mi rex, sed Eliseus propheta, qui est in Israel, indicat regi Israel omnia verba, quæcunq; locutus fueris in conclau tuo. Dixitq; eis: Ite, & videte vbi sit: vt mittam, & capiam eum. Annuntiaueruntq; ei dicentes: Ecce in Do- 14 rhan. * Misit ergo illuc equos, & currus, & robur exercitus: qui cum venissent nocte, circum-

* Luc. 4. c.
27.

circumdederunt ciuitatem. Consurgens autem 15
 tem diluculo minister viri Dei, egressus vi-
 dit exercitum in circuitu ciuitatis, & equos
 & currus; nuntiavitque dicens: Heu heu heu
 domine mi, quid faciemus? At ille respondit: 16
 Nolite timere: plures enim nobiscum sunt,
 quam cum illis. Cumque iorasset Eliseus ait, 17
 Dñe, aperi oculos huius, ut videat. Et ape-
 ruit Dñs oculos pueri, & vidit: & ecce mons
 plenus equorum, & curruum igneorum, in
 circuitu Elisei. Hostes verò descenderunt 18
 ad eum: porro Eliseus orauit ad Dñm, dicens: D
 Percute, obsecro, gentem hanc cecitate. Per-
 cussitque eos Dñs, ne viderent, iuxta verbum
 Elisei. Dixit autem ad eos Eliseus: Non est 19
 hæc via, neque ista est ciuitas: sequimini me,
 & ostendam vobis virum, quem queritis.
 Duxit ergo eos in Samariam: Cumque ingres- 20
 si fuissent in Samariam, dixit Eliseus: Dñe
 aperi oculos istorum, ut videant. Aperuitque
 Dñs oculos eorum, & viderunt se esse in
 medio Samariæ. Dixitque rex Israel ad Eli- 21
 seum, cum vidisset eos: Nunquid percuciam
 eos, pater mi? At ille ait: Non percu- 22
 ties: neque enim cepisti eos gladio, & ar-
 cu tuo, ut percutias, sed pone panem, &
 aquam coram eis, ut comedant, & bibant, &
 vadant ad dominum suum. Appositaque est 23
 eis ciborum magna præparatio, & comede-
 runt, & biberunt, & dimisit eos, abieruntque
 ad dominum suum, & ultra non venerunt
 latrones Syriæ in terram Israel. Factum est 24
 autem post hæc, congregauit Benadad rex
 Syriæ, vniuersum exercitum suum, & ascē-

dit, & obsidebat Samariam. Factaque est fa- 25
 mes magna in Samaria: & tadium obfessa est,
 donec venundaretur caput asini octoginta
 argenteis, & quarta pars cabi stercoreis co- 26
 lumbarum quinq; argenteis. Cumque rex
 F Israel transiret per murum, mulier quedam
 exclamauit ad eum, dicens: Salua me domi- 27
 ne mi rex. Qui ait: Non te saluat Dñs: vn-
 de te possum saluare? de area, vel de torcu-
 lari? Dixitque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ 28
 respondit: Mulier ista dixit mihi: Da filium
 tuum, ut comedamus eum hodie, & filium 29
 meum comedemus cras. Coximus ergo fi-
 lium meum, & comedimus. Dixitque die al-
 tera: Da filium tuum, ut comedamus eum. 30
 Quæ abscondit filium suum. Quod cum
 audisset rex, scidit vestimenta sua, & transi-
 bat per murum. Viditque omnis populus cili-
 cium, quo vestitus erat ad carnem intrinse- 31
 cus. Et ait rex: Hæc mihi faciat Deus, & hæc
 G addat, si steterit caput Elisei filij Saphat su- 32
 per ipsum hodie. Eliseus autem sedebat in
 domo sua, & senes sedebant cum eo. Præ-
 mit itaque virum: & antequam veniret nun-
 tius ille, dixit ad senes: Numquid scitis,
 quod miserit filius homicidæ hic, ut præ- 33
 cidatur caput meum? videte ergo, cum
 venerit nuntius, claudite ostium, & non
 finatis eum introire: ecce enim sonitus
 pedum domini eius post eum est. Adhuc
 illo loquente eis, apparuit nuntius, qui ve-
 niebat ad eum. Et ait: ecce, tantum ma-
 lum à Domino est: quid amplius expectabo
 à Domino?

C A P. VII.

Eliseus in Samaria prædicat fœdus frumenti abun-
 dantiam: quam leprosi quatuor in Samaria
 annuntiant terris à Deo Syriæ, ac omnibus
 reliquis obsidionem soluensibus: dux autem
 Elisei verbo incredulus à turba conuocatur
 in porta Samariæ.

1 D Ixit autē Eliseus: Audite verbum Dñi
 A Hæc dicit Dñs: in tempore hoc cras
 modius similæ vno statere erit, & duo mo-
 dij hordei statere vno, in porta Samariæ. 2
 Respondens vnus de ducibus, super cuius
 manum rex incumbbat, homini Dei, ait: Si
 Dominus fecerit etiam cataractas in caelo,
 num-

numquid poterit esse, quod loqueris? Qui ait: Videbis oculis tuis, & inde non comes. * Quatuor ergo viri erant leprosi iuxta introitum portæ: qui dixerunt ad inuicem; Quid hic esse volumus, donec moriamur? * Siue ingredi voluerimus ciuitatē, fame moriemur: siue manserimus hic moriendum nobis est: venite ergo, & transfugiamus ad castra Syriæ, si pepercerint nobis, viuemus: si autem occidere voluerint, nihilominus moriemur. * Surrexerunt ergo vesperi, ut venirent ad castra Syriæ. Cumq; venissent ad principium castrorum Syriæ, nullum ibidē repererunt. * Siquidem Dñs sonitum audiri fecerat in castris Syriæ, curruum, & equorum, & exercitus plurimi: dixeruntq; ad inuicem: Ecce mercede conduxit aduersū nos rex Israel reges Hethæorum, & Ægyptiorū, & venerunt super nos. * Surrexerunt ergo, & fugerunt in tenebris, & dereliquerunt tentoria sua, & equos, & asinos, in castris, fugeruntque, animas tantū suas saluare cupientes. * Igitur cum venissent leprosi illi ad principium castrorum, ingressi sunt vnum tabernaculi, & comederunt, & biberunt: tulerūtque inde argentum, & aurum, & vestes, & abierunt, & absconderunt: & rursum reuersi sunt ad aliud tabernaculum, & inde similiter auferentes absconderunt. * Dixeruntq; ad inuicem: Non rectē facimus: hæc enim dies boni nuntij est. Si tacuerimus, & noluerimus nuntiare vsque mane, sceleris arguemur: venite, eamus, & nuntiemus in aula regis. * Cumq; venissent ad portam ciuitatis, narrauerunt eis, dicentes: Inimus ad castra Syriæ, & nullum ibidem reperimus hominem, nisi equos, & asinos alligatos, & fixa tentoria. * Ierunt ergo portarij, & nuntiauerunt in palatio regis intrinsecus. * Qui surrexit nocte, & ait ad seruos suos: Dico vobis, quid fecerint nobis Syri: Sciunt, quia fame laboramus, & idcirco egressi sunt de castris, & latitant in agris, dicētes: Cum egressi fuerint de ciuitate, capiemus eos viuos, & tunc ciuitatem ingredi poterimus. * Respondit autem vnus seruorum eius: Tollamus quinque equos, qui remanserunt in vrbe (quia ipsi tantū sunt in vniuersa multitudine Israel, alij enim consumpti sunt) & mittentes explorare poterimus. * Adduxerunt ergo duos equos, misitq; rex in castra Syrorum, dicens: Ite, & videte. * Qui abierunt post eos vsq; ad Iordanem: ecce autem omnis via plena erat vellibus, & valis, quæ proiecerant Syri cum turbarentur: reuersiq; nuntij indicauerunt regi. * Et egressus populus diripuit castra Syriæ: factusq; est modius similæ statere vno, & duo modij hordei statere vno, iuxta verbum Dñi. Porro rex ducem illum, in cuius manu incumbabat, constituit ad

portam: quem conculcauit turba in introitu portæ, & mortuus est, iuxta, quod locutus fuerat vir Dei, quando descenderat rex ad eum. * Factumque est secundum sermonem viri Dei, quem dixerat regi, quando ait: Duo modij hordei statere vno erunt, & modius similæ statere vno, hoc eodem tempore cras in porta Samariæ. * Quando responderat dux ille viro Dei, & dixerat: Etiam si Dominus fecerit cataraclas in coelo, numquid poterit fieri, quod loqueris? Et dixit ei: Videbis oculis tuis, & inde non comes. * Euenit ergo ei sicut prædictum fuerat, & conculcauit eum populus in porta, & mortuus est.

C A P. V I I I.

Post septennium famem ab Eliseo prædictam, sumamitis, qua ipse consilio peregrinata erat reuersa suos agros cum fructibus recuperat: Eliseus Benadad agrotantem prædictis moriturum; & impium Hazael regnaturum: Ioram rex Iuda percussit Idumæos, quod à se recessissent; cui impio succedit Ochozias filius impius.

Eliseus autem locutus est ad mulierem, cuius viuere fecerat filium, dicens: Surge, vade tu, & domus tua, & peregrinare vbicumq; repereris: vocauit enim Dñs famem, & veniet super terram septem annis. * Quæ surrexit, & fecit iuxta verbum hominis Dei: & vadens cum domo sua, peregrinata est in terra Philisthijm diebus multis. * Cumq; finiti essent anni septem, reuersa est mulier de terra Philisthijm: & egressa est, ut interpellaret regem pro domo sua, & pro agris suis. Rex autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei, dicens: Narra mihi omnia magnalia, quæ fecit Eliseus. * Cumq; ille narraret regi, quo modo mortuum suscitasset, apparuit mulier, cuius viuificauerat filium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixitq; Giezi: Dñe mi rex, hæc est mulier, & hic est filius eius, quem suscitauit Eliseus. * Et interrogauit rex mulierem: quæ narrauit ei. Deditq; ei rex eunuchum vnum, dicens. Restitue ei omnia, quæ sua sunt, & vniuersos redditus agrorum, à die qua reliquit terram, vsq; ad presens. * Venit quoque Eliseus Damascum, & Benadad rex Syriæ egrotabat: nuntiaueruntq; ei, dicentes: Venit vir Dei huc. * Et ait rex Hazael: Tolle tecum munera, & vade in occursum viri Dei, & consule Dñm per eum, dicens: Si euadere potero de infirmitate mea hac? Iuit igitur Hazael in occursum eius, habens secum munera, & omnia bona Damasci, onera quadraginta camelorum. Cumque stetisset coram eo, ait: Filius tuus Benadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanari potero de infirmitate mea hac? Dixitq; ei Eliseus: Vade,

de, dic ei: Sanaberis: porro ostēdit mihi Dñs, quia morte morietur. * Stetitq; cum eo, & conurbatus est, vsq; ad suffusionem vultus: fleuitq; vir Dei. * Cui Hazael ait: Quare dominus meus flet? At ille dixit: Quia scio, quæ facturum sis filiis Israel mala. Ciuitates eorum munitas igne succendes, & iuuenes eorum interficies gladio, & paruulose eorum elides, & prægnantes diuides. * Dixitq; Hazael: Quid enim sum seruus tuus canis, vt faciam rem istam magnam? Et ait Eliseus: Ostendit mihi Dñs te regem Syriæ fore. * Qui cum recessisset ab Eliseo, venit ad dominum suum. Qui ait ei: Quid dixit tibi Eliseus? At ille respondit: Dixit mihi: Recipies sanitatem. * Cumq; venisset dies altera, tulit stragulum, & infudit aquam, & expandit super faciem eius: quo mortuo, regnauit Hazael pro eo. * Anno quinto Ioram filij Achab regis Israel, & Iosaphat regis Iuda, regnauit Ioram filius Iosaphat rex Iuda. Tringenta annorum erat cum regnare coepisset, & octo annis regnauit in Ierusalem. * Ambulauitq; in vijs regum Israel, sicut ambulauerat domus Achab: filia enim Achab erat vxor eius: & fecit, quod malum est in conspectu Dñi. * Nolu it autem Dñs disperdere Iudam, propter David seruum suum, sicut promiserat ei, vt daret illi lucernam, & filiis eius cunctis diebus. * In diebus eius recessit Edom, ne esset sub Iuda, & constituit sibi regem. * Venitq; Ioram Seira, & omnes currus cum eo: & surrexit nocte, percussitque Idumæas, qui eum circumdederant, & principes curruum, populus autem fugit in tabernacula sua. Recessit ergo Edom, ne esset sub Iuda, vsq; ad diem hanc. Tunc recessit, & Lobna in tempore illo. * Reliqua autem sermonum Ioram, & vniuersa, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * Et dormiuit Ioram cum patribus suis, sepultusq; est cum eis in ciuitate David, & regnauit Ochozias filius eius pro eo. * Anno duodecimo Ioram filij Achab regis Israel, regnauit Ochozias filius Ioram regis Iudæ, * Viginti duorum annorum erat Ochozias cum regnare cepisset, & vno anno regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Athalia filia Amri regis Israel. * Et ambulauit in vijs domus Achab: & fecit, quod malum est coram Dño, sicut domus Achab: gener enim domus Achab fuit. Abijt quoq; cum Ioram filio Achab, ad præliandum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad, & vulnerauerunt Syri Iorã: Qui reuersus est, vt curaretur, in Iezrahel: quia vulnerauerat eum Syri in Ramoth, præliantē contra Hazael regem Syriæ. Porro Ochozias filius Ioram rex Iuda descendit inuisere Ioram filium Achab in Iezrahel, quia ægrotabat ibi.

C A P V T I X.

Iehu in regem Israel unctio per prophetam mandata Dominus, vt deleat domum Achab: occidit ergo Ioram vna cum Ochozia rege Iuda, & corpus Iezabel à fenestra ipsius infus precipitata canes deuorant, iuxta Elia vaticinium.

Eliseus autem prophetes vocauit vnum de filiis prophetarum, & ait illi: Accinge lumbos tuos, & tolle lenticulam olei hæc in manu tua, & vade in Ramoth Galaad. * Cumq; veneris illuc, videbis Iehu filium Iosaphat filij Namsi: & ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum, & introduces de interiori cubiculum. * Tenensq; lenticulam olei, fundes super caput eius: & dices: Hæc dicit Dñs: Vnxi te regem super Israel. Aperiesq; ostium, & fugies, & non ibi subsistes. * Abijt ergo adolescens puer propheta in Ramoth Galaad, * Et ingressus est illuc: ecce autem principes exercitus sedebant, & ait: Verbum mihi ad te, o princeps: Dixitq; Iehu: Ad quem ex omnibus nobis? At ille dixit: Ad te, o princeps. * Et surrexit, & ingressus est cubiculum: at ille sudit oleum super caput eius, & ait: Hæc dicit Dñs Deus Israel. Vnxi te regem super populum Dñi Israel, * Et percuties domum Achab domini tui, & vlciscar sanguinem seruorum meorum prophetarum, & sanguinem omnium seruorum Dñi, de manu Iezabel. * Perdamque omnem domum Achab: & interficiam de Achab mingentem ad parietem, & clausum, & nouissimum in Israel. * Et dabo domum Achab, sicut domum Ieroboam filij Nabat, & sicut domum Baala Ahia. * Iezabel quoque comedent canes in agro Iezrahel, nec erit, qui sepeliat eam. Aperuitq; ostium, & fugit. * Iehu autem egressus est ad seruos domini sui: qui dixerunt ei: Rectene sunt omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui ait eis: Nolitis hominē, & quid locutus sit. * At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc, & hæc locutus est mihi, & ait: Hæc dicit Dñs: Vnxi te regē super Israel. * Festinauerunt itaq; & vnusquisq; tollens pallium suum posuerunt sub pedibus eius, in similitudinem tribunalis, & cecinerunt tuba atq; dixerunt: Regnauit Iehu. * Coniurauit ergo Iehu filius Iosaphat filij Namsi contra Ioram: porro Ioram obsederat Ramoth Galaad, ipse & omnis Israel, contra Hazael regem Syriæ. * Et reuersus fuerat, vt curaretur in Iezrahel propter vulnera, quia percusserant eum Syri, præliantem contra Hazael regem Syriæ. Dixitq; Iehu: Si placet vobis, nemo egrediatur profugus de ciuitate, ne vadat, & nuntiet in Iezrahel. Et ascendit, & profectus est in Iezrahel: Ioram enim ægrotabat ibi, & Ochozias rex Iuda descenderat

* 1. Par. 11.
b. 1.
* 1. Reg. 17.
c. 16.

* 1. Par. 11.
b. 16.

* 1. Par. 12.
a. 12.

* 1. Reg.
14. d. 16.

* 1. Reg. 21.
c. 10.
* 1. Reg. 19.
f. 19.
* 1. Reg. 16.
b. 1.

* 2. Reg. 23.
18.

deras ad visitandum Ioram. Igitur specula- 17
tor, qui stabat super currim Iezrahel, vidit
globum Iehu venientis, & ait: Video ego
globum Dixitq; Ioram: Tolle currum, & mit-
te in occursum eorum, & dicat vadens: Re- 18
ctene sunt omnia? Abijt ergo, qui ascende-
rat currum, in occursum eius, & ait: Hæc di-
cit rex: Pacata ne sunt omnia? Dixitq; Iehu:
Quid tibi, & paci? transi, & sequere me. Nū-
tiauuit quoq; speculator, dicens: Venit nū-
tius ad eos, & non reuertitur. * Misit etiam 19
currum equorum secundum: venitq; ad eos,
& ait: Hæc dicit rex: Nunquid pax est? Et ait
Iehu: Quid tibi, & paci? transi, & sequere
me. * Nuntiauuit autem speculator, dicens: 20
Venit vsq; ad eos, & non reuertitur: est autē
incessus, quasi incessus Iehu filij Namsi, pro-
ceps enim graditur. Et ait Ioram: Iunge cur- 21
rum. Iunxeruntq; currum eius, & egressus
est Ioram rex Israel, & Ochozias rex Iuda,
singuli in curribus suis, egressiq; sunt in oc-
cursum Iehu, & inuenerunt eum in agro
Naboth Iezrahelitzæ. * Cumq; vidisset Ioram 22
Iehu, dixit: Pax est Iehu? At ille respondit:
Quæ pax? adhuc fornicationes Iezabel ma-
tris tuæ, & veneficia eius multa vigent. * Cō- 23
uertit autem Ioram manum suam, & fugiēs
ait ad Ochoziam Insidiæ Ochozia. * Porro 24
Iehu tetendit arcum manu, & percussit Io-
ram inter scapulas: & egressa est sagitta per
cor eius, statimq; corruit in curru suo. * Di- 25
xitq; Iehu ad Badacer ducem: Tolle, proijce
eum in agro Naboth Iezrahelitzæ: memini
enim, quando ego, & tu sedentes in curru se-
quebamur Achab patrem huius, quod Dñs
onus hoc leuauerit super eum, dicens: * Si 26
non pro sanguine Naboth, & pro sanguine
filiorum eius, quem vidi heri, ait Dñs, reddā
tibi in agro isto, dicit Dñs. Nunc ergo tolle,
& proijce eum in agrum, iuxta verbum Dñi.
* Ochozias autem rex Iuda videns hoc, fu- 27
git per viam domus horti: persecutusque est
eum Iehu, & ait: Etiam hunc percutite in
curru suo. & percusserunt eum in ascensu
Gauer, qui est iuxta Ieblaam: qui fugit in
Mageddo, & mortuus est ibi. * Et imposue- 28
runt eum serui eius super currum suum, &
tulerunt in Ierusalem: sepelieruntq; eum in
sepulchro cum patribus suis in ciuitate Da-
uid. * Anno vndecimo Ioram filij Achab, 29
regnavit Ochozias super Iudam, * Venitq; 30
Iehu in Iezrahel. Porro Iezabel introitu eius
audito, depinxit oculos suos stibio, & orna-
uit caput suum, & respexit per fenestram * 31
Ingredientem Iehu per portam, & ait: Nun-
quid pax potest esse Zambri, qui interfecit
dominum suum? * Leuauitq; Iehu faciem 32
suam ad fenestram, & ait: Quæ est ista? & in-
clinauerunt se ad eū duo, vel tres eunuchi. G
* At ille dixit eis: Precipitate eam deorsum. 33

* 1. Reg. 11.
c. 14.

* 1. Reg. 16.
c. 10.

& precipitauerunt eam, aspersusq; est san-
guine paries, & equorum ungulæ conculca-
uerunt eam. * Cumq; introgressus esset, vt
comederet, biberetq; ait: Ite, & videte, male-
dictam illam, & sepelite eam: quia filia regis
est. * Cumque issent, vt sepelirent eam, non
inuenerunt, nisi caluariam, & pedes, & sum-
mas manus. * Reuersique nuntiauerunt ei.
Et ait Iehu: Sermo Domini, est quem locu-
tus est per seruum suum Eliam Thesbiten,
dicens: In agro Iezrahel comedent canes
carnes Iezabel, * Et erunt carnes Iezabel si-
cut stercus super faciem terræ in agro Iez-
rahel, ita vt prætereuntes dicant: Hæcine
est illa Iezabel?

C A P. X.

*Iehu 70. filios Achab, & 42. fratres Ochozia ne-
cari iubet, totamque Achab progeniem delet,
& omnes sacerdotes Baal callide conuocatos
occidit, exstirpata illius statua, & templo in ele-
acem verso; attamen in cultu vitulorum
auarum perseverat Iehu, idē vehementer
egressus est Israel ab Hazael: mortuo autem Ie-
hu, succedit filius eius Ioachab.*

ERant autem Achab septuaginta filij in
A Samaria: scripsit ergo Iehu litteras, &
misit in Samariam, ad optimates ciuitatis,
& ad maiores natu, & ad nutritios Achab,
dicens: * Statim, vt acceperitis litteras has,
qui habetis filios domini vestri, & currus,
& equos, & ciuitates firmas, & arma. * Eligi-
te meliorem, & eum, qui vobis placuerit de
filijs domini vestri, & eum ponite super so-
lium patris sui, & pugnate pro domo domi-
ni vestri. * Timuerunt illi vehementer, & di-
xerunt: Ecce duo reges non potuerunt stare
coram eo, & quo modo nos valebimus resi-
stere? * Miserunt ergo præpositi domus, &
prefecti ciuitatis, & maiores natu, & nutri-
tij ad Iehu, dicentes: Serui tui sumus, quæ-
cumq; iusseris, faciemus, nec constituemus
nobis regem: quæcumq; tibi placent, fac. *
B Rescripsit autem eis litteras secundò, dicēs:
Si mei estis, & obeditis mihi, tollite capita
filiorum domini vestri, & venite ad me hac
eadem hora cras in Iezrahel. Porro filij re-
gis, septuaginta viri, apud optimates ciuita-
tis nutriebantur. Cumq; venissent litteræ ad
eos, tulerunt filios regis, & occiderunt sep-
tuaginta viros, & posuerunt capita eorum
in cophinis, & miserunt ad eum in Iezrahel.
Venit autem nuntius, & indicauit ei, dicēs:
Attulerunt capita filiorum regis. Qui respō-
dit: Ponite ea ad duos acervos iuxta introi-
tum portæ, vsq; manē. * Cumque diluxisset,
egressus est, & stans dixit ad omnem popu-
lum. Iusti estis: si ego coniuraui contra dñm
meum, & interfeci eum, quis percussit om-
nes hos? * Videte ergo nunc, quoniam non
cecidit de sermonibus Dñi in terram, quos
locu-

* 1. Reg. 11.
c. 21.

* 1. Reg. 11.
c. 21.

locutus est Dñs super domum Achab. & C
Dñs fecit, quod locutus est in manu serui
sui Elie. * Percussit igitur Iehu omnes, qui
reliqui erant de domo Achab in Iezrahel, &
vniuersos optimates eius, & notos, & sacer-
dotes, donec non remanerent ex eo reliqui.
* Et surrexit, & venit in Samariam: cumque
venisset ad Cameram pastorum in via, * In-
uenit fratres Ochozæ regis Iuda, dixitque
ad eos: Quinam estis vos? Qui responderunt:
Fratres Ochozæ sumus, & descendimus ad
salutandos filios regis, & filios reginæ. * Qui
ait: Comprehendite eos viuos. Quos cum
comprehendissent viuos; iugularunt eos
in cisterna iuxta Camerā, quadraginta duos
viros, & non reliquit ex eis quemquā. * Cū-
que abiisset inde, inuenit Ionadab filium Re-
chab in occursum sibi, & benedixit ei. Et ait
ad eum: Numquid est cor tuum rectum, si-
cut cor meum cum corde tuo? Et ait Iona-
dab: Est: Si est, inquit, da manum tuam. Qui
dedit ei manum suam. At ille leuauit eum
ad se in currum: * Dixitque ad eum: Veni me-
cum, & vide zelum meum pro Dño. Et im-
positum in curru suo * Duxit in Samariam. 17
Et percussit omnes, qui reliqui fuerant de
Achab in Samaria, usque ad vnum, iuxta ver-
bum Dñi, quod locutus est per Eliam. * Cō-
gregauit ergo Iehu omnem populum, & di-
xit ad eos: Achab coluit Baal parum, ego au-
tem colam eum amplius. * Nunc igitur om-
nes prophetas Baal, & vniuersos seruos
eius, & cunctos sacerdotes ipsius, vocare ad
me: nullus sit, qui non veniat, sacrificium
enim grande est mihi Baal: quicumque defue-
rit, non viuet. Porro Iehu faciebat hoc insi-
diosè, vt disperderet cultores Baal. * Et dixit: 20
Sanctificate diem solemnem Baal. Vocauit-
que, * Et misit in vniuersos terminos Israel, 21
& venerunt cuncti serui Baal, non fuit refi-
duus, ne vnus quidem, qui non veniret. Et
ingressi sunt templum Baal: & repleta est
domus Baal, à summo usque ad summum. * 22
Dixitque his, qui erant super vestes: Proferte
vestimenta vniuersis seruis Baal. Et protu-
lerunt eis vestes. * Ingressusque Iehu, & Iona-
dab filius Rechab, templum Baal, ait cultori-
bus Baal: Perquirite, & videte, ne quis for-
tè vobiscum sit de seruis Dñi, sed vt sint ser-
ui Baal soli. * Ingressi sunt igitur, vt facerent
victimas, & holocausta: Iehu autem prapa-
rauerat sibi foris octoginta viros, & dixerat
eis: Quicumque fugerit de hominibus his, quos
ego adduxero in manus vestras, anima eius
erit pro anima illius. * Factum est autem, cū
completum esset holocaustum, præcepit Ie-
hu militibus, & ducibus suis: Ingremini,
& percutite eos, nullus euadat. Percusserunt
que eos in ore gladij, & proiecerunt milites,
& duces, & ierunt in ciuitatem templi Baal,

26 * Et protulerunt statuas de fino Baal, &
27 combusserunt, * Et comminuerunt eā. De-
struxerunt quoque dem Baal, & fecerunt pro
28 ea latrinas, usque in diem hanc. * Deleuit itaque
29 Iehu Baal de Israel. * Verumtamen à pecca-
tis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit
Israel, non recessit, nec dereliquit vitulos
30 aureos, qui erant in Bethel, & in Dan. * Di-
xit autem Dñs ad Iehu: Quia studiosè egisti,
quod rectū erat, & placebat in oculis meis,
& omnia, quæ erant in corde meo, fecisti
contra domum Achab: filij tui, usque ad quar-
tam generationem sedebunt super thronū
31 Israel. Porro Iehu non custodiuit, vtambu-
laret in lege Dñi Dei Israel in toto corde
suo: non enim recessit à peccatis Ieroboam,
32 qui peccare fecerat Israel. * In diebus illis
cepit Dñs cedere super Israel: percussitque
33 eos Hazael in vniuersis finibus Israel, * A
Iordane contra Orientalem plagam, om-
nem Terram Galaad, & Gad, & Ruben, &
Manasse, ab Aroer, quæ est super torrentem
34 Arnon, & Galaad, & Basan. Reliqua autem
verborum Iehu, & vniuersa, quæ fecit, &
fortitudo eius, nonne hæc scripta sunt in Li-
bro verborum dierum regum Israel? * Et
dormiuit Iehu cum patribus suis, & epeli-
eruntque eum in Samaria: & regnavit Ioa-
36 chaz filius eius pro eo. * Dies autem, quos
regnavit Iehu super Israel, viginti & octo
anni sunt, in Samaria.

C A P. X I.

*Athalia audita filij morte, omne semen regium
præter Ios, ferro extinguit, & regnum sibi
usurpat; sed præcipiente Ioiada sacerdote,
occiditur, & Ios rex Iuda constituitur, de-
struit aris, & imaginibus Baal.*

1 **A**thalia verò mater Ochozæ, videns
mortuum filium suum, surrexit, & in-
2 terfecit omne semen regium. * Tollens autē
Iofaba filia regis Ioram, soror Ochozæ, Ios
filium Ochozæ, surata est eum de medio fi-
liorum regis, qui interficiebantur, & nutri-
cē eius, de triclinio: & abscondit eum à fa-
cie Athaliæ, vt non interficeretur. * Eratque
cum ea sex annis clam in domo Dñi: porro
4 Athalia regnavit super terram. * Anno au-
tem septimo misit Ioiada, & assumens cen-
turiones, & milites, introduxit ad se in tem-
plum Dñi, pepigitque cum eis foedus: & adiu-
rans eos in domo Dñi, ostendit eis filiū re-
gis: * Et præcepit illis, dicens: iste est sermo,
6 quem facere debetis: Tertia pars vestrum
B introeat sabbato, & obseruet excubias do-
mus regis. Tertia autem pars sit ad portam
Sur: & tertia pars sit ad portam, quæ est post
habituaculum sentariorum: & custodietis
7 excubias domus Messa. * Dux verò partes è
vobis, omnes egredientes sabbato, custo-
diant excubias domus Dñi circa regem. * Et
8 valla-

2. Reg. 10.
8. 11.

* Inf. 11. c.
11.

1. Par. 11. d.
10.

1. Par. 22.
8. 1.

vallabitis eum, habentes arma in manibus vestris: si quis autem ingressus fuerit septu templi, interficiatur: eritisque cum rege introcunte, & egrediente. * Et fecerunt centuriones, iuxta omnia, quæ præceperat eis Ioiada sacerdos: & assumptes singuli viros suos, qui ingrediebantur sabbatum, cum his, qui egrediebantur sabbato, venerunt ad Ioiadâ sacerdotem. * Qui dedit eis hastas, & arma regis David, quæ erant in domo Dñi. Et iterunt singuli habentes arma in manu sua, à parte templi dextera, usque ad partem finistram altaris, & ædis circum regem. * Produxitque filiû regis, & posuit super eum diadema, & testimonium: feceruntque eum regem, & vixerunt: & plaudentes manu, dixerunt: Vivat rex. * Audit autem Athalia vocem populi currentis: & ingressa ad turbas in templum Dñi, * Vidit regem stantem super tribunal iuxta morem, & cantores, & tubas propè eum, omnemque populum terre lætantem, & canentem tubis, & scidit vestimenta sua, clamavitque: Coniuratio, coniuratio. * Præcepit autem Ioiada centurionibus, qui erant super exercitum, & ait eis: Educite eam extra septa templi, & quicumque eam secutus fuerit, feriatur gladio. Dixerat enim sacerdos: Non occidatur in templo Dñi. * Impositumque ei manus, & impeerunt eam per viam introitus equorum, iuxta palatium, & interfecta est ibi. * Pepigit ergo Ioiada foedus Dominum, & inter regem, & inter populum, ut esset populus Domini, & inter regem, & populum. * Ingressusque est omnis populus terre templum Baal, & destruxerunt aras eius, & imagines contriuerunt validè: Marhan quoque sacerdotem Baal occiderunt coram altari. Et posuit sacerdos custodias in domo Dñi. * Tulitque centuriones, & Cerethi, & Phelethi legiones, & omnem populum terre, deduxeruntque regem de domo Dñi: & venerunt per viam portæ scutorum in palatium, & sedit super thronum regum. * Lætatusque est omnis populus terre, & civitas conquieuit: Athalia autem occisa est gladio in domo regis. * Septemque annorum erat Ioas, cum regnare coepisset.

C A P. X I I.

Ioas gazophylacij pecuniam ad sartatecta templi instauranda expendit: Hazaeli autem regi Syria bellum contra Ierusalim paranti mittit omnes templi, & palatij thesauros, tandemque à servis suis occiditur, cui succedit filius eius Amasias.

Anno septimo Iehu, regnavit Ioas: & quadraginta annis regnavit in Ierusalem, nomen matris eius Sebia de Bersabee. * Fecitque Ioas rectum coram Dño cunctis diebus, quibus docuit eum Ioiada sacerdos. * Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc

enim populus immolabat, & adolebat in excelsis incensum. * Dixitque Ioas ad sacerdotes: Omnem pecuniam sanctorum, quæ illata fuerit in templum Dñi à prætereuntibus, quæ offertur pro pretio animæ, & quæ sponte, & arbitrio cordis sui inferunt in templum Dñi: Accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suum, & instaurent sartatecta domus, si quid necessarium viderint instauratione. * Igitur usque ad vigesimum tertium annum regis Ioas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta templi. * Vocavitque rex Ioas Ioiadam pontificem, & sacerdotes, dicens eis: Quare sartatecta non instauratis templi? nolite ergo amplius accipere pecuniam iuxta ordinem vestrum, sed ad instaurationem templi reddite eam. * Prohibitique sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam à populo, & instaurare sartatecta domus. * Et tulit Ioiada pontifex gazophylacium unum, aperuitque foramen desuper, & posuit illud iuxta altare ad dexteram ingredientium domum Dñi, mittebantque in eo sacerdotes, qui custodiebant ostia, omnem pecuniam, quæ deferabatur ad templum Dñi. * Cumque viderent nimiam pecuniam esse in gazophylacio, ascendebat scriba regis, & pontifex, effundebantque & numerabant pecuniam, quæ inveniebatur in domo Dñi: * Et dabant eam iuxta numerum atque mensuram, in manu eorum, qui præerant cæmentarijs domus Dñi: qui impendebant eam in fabris lignorum, & in cæmentarijs ijs, qui operabantur in domo Dñi, * Et sartatecta faciebant: & in ijs, qui cedebant saxa, & ut emerent ligna, & lapides, qui excidebantur, ita ut impleretur instantio domus Domini, in universis, quæ indigebant expensa ad muniendam domum. * Verumtamen non fiebant ex eadem pecunia hydriae templi Dñi, & fuscinae, & thuribula, & tubæ, & omne vas aureum, & argenteum, de pecunia, quæ inferebatur in templum Dñi. * Ijs enim, qui faciebant opus, dabatur ut instauraretur templum Dñi: * Et non fiebat ratio ijs hominibus, qui accipiebant pecuniam, ut distribuerent eam artificibus, sed in fide tractabant eam: * Pecuniam verò pro delicto, & pecuniam pro peccatis, non inferebant in templum Dñi, quia sacerdotum erat. * Tunc ascendit Hazael rex Syria, & pugnabat contra Geth, cepitque eam: & direxit faciem suam, ut ascenderet in Ierusalem. * Quam ob rem tulit Ioas, rex Iuda, omnia sanctificata, quæ consecrauerat Iosaphat, & Ioram, & Ochozias, patres eius reges Iuda, & quæ ipse obtulerat: & universum argentum, quod inveniri potuit in thesauris templi Dñi, & in palatio regis: misitque Hazaeli regi Syria: & recessit ab Ierusalem: * Reliqua autem sermonum Ioas,

Ioas, & vniuersa, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iudæ? Surrexerunt autem serui eius, & con-
iurauerunt inter se, percusseruntque Ioas in domo Mello in descensu Sella. * Iofachar
namque filius Semaath, & Iozabad filius So-
mer, serui eius, percusserunt eum, & mor-
uus est: & sepelierunt eum cum patribus
suis in ciuitate Dauid, regnauitque Amasias
filius pro eo.

C A P. X I I I.

*Ioachaz, rex Israel propter peccata sua grauissi-
mè afflictus à rege Syria, conuersus ad Domi-
num liberatur; cui mortuo succedit filius
Ioas, qui iuxta Elisei morientis vaticinium
Syros ter deuicit: mortui autem Elisei sepul-
chro iniectus quidam mortuus suscitatur.*

ANNO vigesimo tertio Ioas filij Ochozie
regis Iuda, regnauit Ioachaz filius Ie-
hu super Israel in Samaria decem, & septem
annis. * Et fecit malum coram Dño, secutus-
que est peccata Ieroboam filij Nabat, qui
peccare fecit Israel, & non declinauit ab
eis. * Iratusque est furor Dñi contra Israel, &
tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ, &
in manu Begadad filij Hazael, cunctis die-
bus. * Deprecatus est autem Ioachaz faciem
Dñi, & audiuit eum Dñs: vidit enim angus-
tiam Israel, quia attriuerat eos rex Syriæ. *
Et dedit Dñs saluatorem Israel, & libera-
tus est de manu regis Syriæ: habitaueruntq;
filij Israel in tabernaculis suis sicut heri, &
nudius tertius. * Verumtamen non recesserunt
à peccatis domus Ieroboam, qui pecca-
re fecit Israel, sed in ipsis ambulauerunt: si-
quidem, & lucus permansit in Samaria. * Et
non sunt derelicti Ioachaz de populo nisi
quingenta equites, & decem millia pedi-
tum: interfecerat enim eos rex Syriæ, & re-
degerat, quasi puluerem in tritura areæ. * Re-
liqua autem sermonum Ioachaz, & vniuer-
sa, quæ fecit, & fortitudo eius, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum dierum re-
gum Israel? * Dormiuitq; Ioachaz cum pa-
tribus suis, & sepelierunt eum in Samaria:
regnauitq; Ioas filius eius pro eo, Anno tri-
gesimo septimo Ioas regis Iuda, regnauit
Ioas filius Ioachaz super Israel in Samaria
sedecim annis, * Et fecit, quod malum est in
conspectu Dñi: non dechoauit ab omnibus
peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare
fecit Israel, sed in ipsis ambulauit. * Reliqua
autem sermonum Ioas, & vniuersa, quæ fe-
cit, & fortitudo eius, quomodo pugnauerit
contra Amasiam regem Iuda, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum dierum re-
gum Israel? Et dormiuit Ioas cum patribus
suis: Ieroboam autem sedit super solium eius.
Porro Ioas sepultus est in Samaria cum re-

gibus Israel. * Eliseus autem ægrotabat in-
firmitate, qua & mortuus est: descenditque ad
eum Ioas rex Israel, & flebat coram eo, di-
cebatq;: Pater mi, pater mi, currus Israel, &
auriga eius. * Et ait illi Eliseus: Affer arcum,
& sagittas. Cumq; attulisset ad eum arcum,
& sagittas, Dixit ad regem Israel: Pone ma-
num tuam super arcum. Et cum posuisset il-
le manum suam, superposuit Eliseus manus
suas manibus regis, * Et ait: Aperi fenestram
Oriëntalem. Cumq; aperuisset, dixit Eliseus.
Iace sagittam. Et fecit. Et ait Eliseus: Sagitta
salutis Dñi, & sagitta salutis contra Syriam
percutietq; Syriam in Aphec, donec consu-
mas eam. Et ait: Tolle sagittas. Qui cum tu-
lisset, rursus dixit ei: Percute iaculo terrâ.
Et cum percussisset tribus vicibus, & stetit
super, * Iratus est vir Dei contra eum, & ait: Si
percutisses quinquies, aut sexies, siue lep-
ties, percussisses Syriam, usque ad cõsumptio-
nem: nunc autem tribus vicibus percuties
eam. * Mortuus est ergo Eliseus, & sepelie-
runt eum. Latrunculi autem de Moab vene-
runt in terram in ipso anno. * Quidam au-
tem sepelientes hominem, viderunt latrun-
culos, & proiecerunt cadaver in sepulchro
Elisei. Quod cum tetigisset ossa Elisei, reui-
xit homo, & stetit super pedes suos. * Igitur
Hazel rex Syriæ afflixit Israel cunctis die-
bus Ioachaz. * Et misertus est Dñs eorum, &
reuerlus est ad eos propter pactum suum,
quod habebat cum Abraham, & Isaac, &
Iacob: & noluit disperdere eos, neq; proij-
cere penitus, usque in præsens tempus. Mor-
uus est autem Hazael rex Syriæ, & regna-
uit Benadad filius eius pro eo. * Porro Ioas
filius Ioachaz tulit vrbes de manu Benadad
filij Hazael, quas tulerat de manu Ioachaz
patris sui iure prælij. tribus vicibus per-
cussit eum Ioas, & reddidit ciuitates Is-
rael.

C A P. X I V.

*Amasias interfecit occisoribus patris sui Ioas,
percutit Edom: sed hac victoria factus elat-
ior, provocans ad bellum Ioas regem Israel,
ab eo capitur, & Ierusalem diripitur: ac Ioas
regi Israel succedit filius Ieroboam, qui ab
angustis liberat Israel, cui succedit filius Za-
charias: porro facta coniuratione aduersus
Amasiam regem Iuda à suis occiditur, cui
succedit filius Azarias impius.*

IN ANNO secundo Ioas filij Ioachaz regis
Israel, regnauit Amasias filius Ioas regis
Iuda. * Viginti quinq; annorum erat cum re-
gnare cõpisset: viginti autem, & nouem an-
nis regnauit in Ierusalem, nomen matris
eius Ioadan de Ierusalem. * Et fecit rectum
coram Dño, verumtamen non, ut Dauid
pater eius. Iuxta omnia, quæ fecit Ioas pa-
ter suus, fecit: * Nisi hoc tantum, quod excel-

T la non

* Eccl. 48.
b. 14.* 1. Par. 26.
c. 11.

sa non abstulit: adhuc enim populus immo-
labat, & adolebat incensum in excelsis. *
Cumq; obtinisset regnum, percussit seruos
suos, qui interfecerant regem patrem suum: B
* Filios autem eorum, qui occiderant, non
occidit, iuxta quod scriptum est in libro le-
gis Moyfi, sicut praecepit Dñs, dicens: Non
morientur patres pro filiis, neq; filij mori-
entur pro patribus: sed vnusquisq; in peccato
suo morietur. * Ipse percussit Edom in valle
Salinarum decem millia, & apprehendit
petram in praelio, vocauitq; nomen eius le-
ctebel, vsq; in praesentem diem. * Tunc misit
Amasias nuntios ad Ioas filium Ioachaz, fi-
lij Iehu regis Israel, dicens. Veni, & videa-
mus nos. * Remisitq; Ioas rex Israel ad Ama-
siam regem Iuda, dicens: Carduus Libani C
misit ad cedrum, quæ est in Libano, dicens:
Da filiam tuam filio meo vxorem: Transie-
runtq; beltæ saltus, quæ sunt in Libano, &
conculcauerunt carduum. * Percutens in-
ualuisti super Edom, & subleuauit te cor-
tuum: contentus esto gloria, & sede in domo
tua: quare prouocas malum, vt cadas tu, &
Iudas tecum? * Et non acquieuit Amasias: 11
ascenditq; Ioas rex Israel, & viderunt se, ip-
se & Amasias rex Iuda, in Bethsames oppi-
do Iudæ. * Percussusq; est Iuda coram Israel, 12
& fugerunt vnusquisq; in tabernacula sua. * 13
Amasiam verò regem Iuda, filium Ioas filij D
Ochozi, cepit Ioas rex Israel in Bethsames,
& adduxit eum in Ierusalem: & interrupit
murum Ierusalem, à porta Ephraim, vsq; ad
portam anguli, quadringentis cubitis. * Tu- 14
litq; omnem aurum, & argentum, & vniuer-
sa vasa, quæ inuenta sunt in domo Dñi, & in
thesauris regis. & obsides, & reuersus est in
Samariam. * Reliqua autem verborum Ioas, 15
quæ fecit, & fortitudo eius, qua pugnauit
contra Amasiam regem Iuda, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum dierum regu
Israel? * Dormiuitq; Ioas cum patribus suis, 16
& sepultus est in Samaria cum regibus Is-
rael: & regnauit Ieroboam filius eius pro
eo. * Vixit autem Amasias, filius Ioas, rex Iu- 17
da, postquã mortuus est Ioas filius Ioachaz E
regis Israel, quindecim annis. * Reliqua au- 18
tem sermonum Amasie, nonne hæc scripta
sunt in Libro sermonum dierum regum Iu-
da? * Factaque est contra eum coniuratio in 19
Ierusalem: at ille fugit in Lachis. Miseruntq;
post eum in Lachis, & interfecerunt eum
ibi. * Et asportauerunt in equis, sepultusq; est 20
in Ierusalem cum patribus suis in ciuitate F
David. * Tulit autem vniuersus populus Iu- 21
dæ Azariam annos natum sedecim, & con-
stituerunt eum regem pro patre eius Ama-
sia. * Ipse edificauit Aclath, & restituit eam 22
Iudæ, postquam dormiuit rex cum patribus
suis. Anno quinto decimo Amasie filij Ioas 23

regis Iuda, regnauit Ieroboam filius Ioas re-
gis Israel in Samaria, quadraginta, & vno
24 anno. Et fecit, quod malum est coram Dño.
Non recessit ab omnibus peccatis Ieroboã
25 filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Ipse re-
stituit terminos Israel, ab introitu Einath,
vsque ad mare solitudinis, iuxta sermonem
Dñi Dei Israel, quem locutus est per seruũ
suum Ionam filium Amathi prophetam,
7 26 qui erat de Geth, quæ est in Opher. * Vidit
enim Dñs afflictionem Israel amaram ni-
mis, & quod consumpti essent, vsq; ad clau-
fos carcere, & extremos, & non esset, qui
27 auxiliaretur Israeli. * Nec locutus est Do-
minus, vt deleret nomen Israel de sub coelo,
sed saluauit eos in manu Ieroboam filij
28 Ioas. Reliqua autem sermonum Ieroboam,
& vniuersa, quæ fecit, & fortitudo eius, qua
præliatus est, & quomodo restituit Damas-
cum, & Einath Iudæ in Israel, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum dierum re-
29 gum Israel? * Dormiuitque Ieroboam cum
patribus suis regibus Israel, & regnauit Za-
charias filius eius pro eo.

C A P. X V.

*Azaria leproso succedit filius Ioathan in Iu-
da: Zacharie autem in Israel succedit Sel-
lum, & huic Manabem, qui sit tributarius
regi Assyriorum, & huic Phaceta, & huic
Phacer; cuius temporibus Thegiathphalasar
deuictam magnam partem Israelitarum
transiulit in Assyrios: huic succedit Osee: in
Iuda autem mortuo Ioathan succedit filius
Achaz.*

1 **A**Nno vigesimo septimo Ieroboam regis
A Israel, regnauit Azarias filius Amasie
2 regis Iuda. * Sedecim annorum erat cum re-
gnare coepisset, & quinquaginta duobus
3 annis regnauit in Ierusalem: nomen matris
eius Iechelia de Ierusalem. * Fecitq; quod
4 erat placitum coram Dño, iuxta omnia, quæ
fecit Amasias pater eius. * Verumtamen ex-
celsa non est demolitus: adhuc populus sa-
crificabat, & adolebat incensum in excelsis.
5 * Percussit autem Dñs regem, & fuit lepro-
sus, vsq; in diem mortis suæ, & habitabat in
domo libera seorsum: Ioathan verò filius
regis gubernabat palatium, & iudicabat
6 populum terræ. * Reliqua autem sermonum
B Azarie, & vniuersa, quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in Libro verborum dierum re-
7 gum Iuda? * Et dormiuit Azarias cum patri-
bus suis: sepelieruntq; eum cum maioribus
suis in ciuitate David, & regnauit Ioathan
8 filius eius pro eo. * Anno trigesimo octauo
Azarie regis Iuda, regnauit Zacharias filius
Ieroboam super Israel in Samaria sex men-
9 sibus. * Et fecit, quod malum est coram Dño,
sicut fecerant patres eius: non recessit à pec-
catis

* Ier. 22, 1

* 1. Par. 26, 11

* 1. Reg. 10. f.
20.

catis Ieroboam, filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Coniuravit autem contra eum 10 Sellum filius Iabes: percussitque eum palā, & interfecit, regnavitque pro eo. * Reliqua autē 11 verborum Zachariæ, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * 12
Iste est sermo Dñi, quem locutus est ad Ieroboam, dicens: Filij tui, usque ad quartam generationem sedebunt super thronum Israel. Factumque est ita. Sellum filius Iabes regnavit 13 trigesimo nono anno Azariæ regis Iuda: regnavit autem vno mēse in Samaria. Et ascendit Manahem filius Gadi de Therfa: venitque in Samariam, & percussit Sellum filium Iabes in Samaria, & interfecit eum, regnavitque pro eo. * Reliqua autem verborum Sellum, 15 & coniuratio eius, per quam tendit insidias, nōne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Tunc percussit 16 Manahem Thapfam, & omnes, qui erant in ea, & terminos eius de Therfa: noluerant enim aperire ei: & interfecit omnes prægnantes eius, & scidit eas. Anno trigesimo nono 17 Azariæ regis Iuda, regnavit Manahem filius Gadi super Israel decem annis in Samaria. * 18 Fecitque quod erat malum coram Dño: non recessit à peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel cunctis diebus eius. Veniebat Phul rex Assyriorum in terrā, & dabat Manahem Phul mille talenta argenti, ut esset ei in auxilium, & firmaret regnum eius. * Indixitque Manahem argentum super 20 Israel cunctis potētibus, & dimittibus, ut daret regi Assyriorum, quinquaginta siclos argenti per singulos: reuersusque est rex Assyriorum, & non est moratus in terra. * Reliqua 21 autem sermonum Manahem, & vniuersa, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Et dormiuit Manahem cum patribus suis: regnavitque Phaceia filius eius pro eo. * Anno quinquagesimo Azariæ regis Iuda, regnavit Phaceia filius Manahem super Israel in Samaria biennio: * Et fecit, quod erat malum coram 24 Dño: non recessit à peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Coniuravit autem aduersus eum Phacee filius Romeli, dux eius, & percussit eum in Samaria in turre domus regis, iuxta Argob, & iuxta Arie, & cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum, & interfecit eum, regnavitque pro eo. * Reliqua autem sermonum Phaceia, & 26 vniuersa, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * 27 Anno quinquagesimo secundo Azariæ regis Iuda, regnavit Phacee filius Romeliæ super Israel in Samaria viginti annis. * Et fecit, 27 quod erat malum coram Dño: non recessit à peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * In diebus Phacee regis Israel 29

venit Theglathphalasar rex Assur, & cepit Aion, & Abel Domum, Maacha, & Ianoe, & Cedec, & Asor, & Galaad, & Galileam, & vniuersam terram Nephthali: & transtulit 30 eos in Assyrios. * Coniuravit autem, & tendit insidias Ofee filius Ela contra Phacee filium Romeliæ, & percussit eum, & interfecit: regnavitque pro eo vigesimo anno Ioathā filij Ozia. * Reliqua autem sermonum Phacee, & vniuersa, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum 32 Israel? * Anno secundo Phacee, filij Romeliæ regis Israel, regnavit Ioatham filius Ozia regis Iuda. Viginti quinque annorum erat 33 cum regnare coepisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Ierusa, filia Sadoc. Fecitque quod erat placitum coram Dño iuxta omnia, quæ fecerat Ozias 34 pater suus, operatus est. * Verumtamen excelsa non abtulit: adhuc populus immolabat, & adolebat incensum in excelsis: ipse ædificauit portam domus Domini sublimissimam. * Reliqua autem sermonum Ioatham, & vniuersa, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * In diebus illis coepit Dominus 37 mittere in Iudā, Rafin regem Syriæ, & Phacee filium Romeliæ. * Et dormiuit Ioatham cum patribus suis, sepultusque est cum eis in ciuitate Dauid patris sui, & regnavit Achaz filius eius pro eo.

C A P. XVI.

Achaz filium suum per ignem consecrat idolis, regibus quoque Israel, & Syria Ierusalem obsidentibus, auxilium à rege Assyriorum missis muneribus obtinet: in cuius gratiam ablato Deiculis dijs Assyriorum sacrificas: cui succedit puer filius Ezechias.

ANno decimo septimo Phacee filij Romeliæ, regnavit Achaz filius Ioatham regis Iuda. * Viginti annorum erat Achaz cū regnare coepisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem: non fecit, quod erat placitum in conspectu Dñi Dei sui, sicut Dauid pater eius. * Sed ambulauit in via regum Israel: insuper & filium suum consecrauit, transferebat per ignem secundum idola gentium quæ dissipauit Dñs coram filiis Israel. * Immolabat quoque victimas, & adolebat incensum in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno frondoso. * Tunc ascendit Rafin rex Syriæ, & Phacee filius Romeliæ rex Israel, in Ierusalem ad præliandū: cumque obsiderent Achaz, 6 non valuerunt superare eum. * In tempore illo restituit Rafin rex Syriæ, Ailam Syriæ, & eiecit Iudæos de Aila: & Idumæi venerunt in Ailam, & habitauerunt ibi vsque in diem hanc. * Misit autem Achaz nuntios ad Theglathphalasar regem Assyriorum, dicens: Ser-

* 1. Par. 17.
2. 16.

* 1. Par. 27.

* 1. Reg. 7. 2. 1.

uus tuus, & filius tuus ego sum: ascende, & saluum me fac de manu regis Syriæ, & de manu regis Israel, qui cōsurrexerunt aduersum me. * Et cum collegisset argentum, & aurum, quod inueniri potuit in domo Dñi, & in thesauris regis, misit regi Assyriorum munera. * Qui & acquieuit voluntati eius: ascendit enim rex Assyriorum in Damascū, & vastauit eā: & transtulit habitatores eius Cyrenen, Rasin autem interfecit. * Perrexit- que rex Achaz in occursum Theglathphala- sar regi Assyriorum in Damascum: cumque vidisset altare Damasci, misit Rex Achaz ad Vriam sacerdotem exemplar eius, & simili- tudinem iuxta omne opus eius, * Extruxit- que Vrias sacerdos altare: iuxta omnia, quæ præceperat rex Achaz de Damasco, ita fecit sacerdos Vrias, donec veniret rex Achaz de Damasco. Cumque venisset rex de Damasco, vidit altare, & veneratus est illud: ascendit- que & immolauit holocausta, & sacrificiū suum, * Et libauit libamina, & fudit sangui- nem pacificorum, quæ obtulerat super alta- re. * Porro altare æreum, quod erat coram Dño, transtulit de facie templi, & de loco altaris, & de loco templi Dñi: posuitq; illud ex latere altaris ad aquilonem. * Præcepit quoq; rex Achaz Vriæ sacerdoti, dicens. Su- per altare maius offer holocaustum matuti- num, & sacrificium vespertinum, & holo- caustum regis, & sacr. ficium eius, & holo- caustum vniuersi populi terræ, & sacrificia eorum, & libamina eorum: & omnem san- guinem holocausti, & vniuersum sanguinē victimæ super illud effundes: altare verò æ- reum erit paratum ad voluntatem meam. * Fecit igitur Vrias sacerdos iuxta omnia, quæ præceperat rex Achaz. * Tulit autem rex Achaz zylatas bases, & luterem, qui erat desuper: & mare deposuit de bobus æreis, qui sustentabant illud, & posuit super pau- mentum stratum lapide. * Musach quoque sabbati, quod edificauerat in templo, & in- gressum regis exterius conuertit in tem- plum Domini, propter regem Assyriorum. * Reliqua autem verborum Achaz, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iudæ? * Dormiuitque Achaz cum patribus suis, & sepultus est cum eis in ciuitate David, & regnauit Ezechias fi- lius eius pro eo.

C A P. X V I I.

Post multa filiorum Israel, quæ commemorantur facinora, Salmanasar sub Osee recensan- te antiquum Assyrio pendere tributum, transfert Israel in Assyrios: & quia Assy- rij in Samariam missi cultum Dei ignoran- tes deuorabantur à leonibus, mittitur eis sacerdos israeliticus, qui ipso instituat;

sicque factum est, ut & Deo, & idolis ser- uirent.

ANno duodecimo Achaz regis Iudæ, re- gnauit Osee filius Ela in Samaria super Israel nouem annis. * Fecitq; malum coram Dño: sed non sicut reges Israel, qui ante eū fuerant. * Contra hunc ascendit Salmanasar rex Assyriorum, & factus est ei Osee seruus, reddebatq; illi tributa. * Cumq; deprehen- disset rex Assyriorum Osee, quod rebellare nitens misisset nuntios ad Suam regem Ægyp- ti, ne præstaret tributa regi Assyriorum, si- cut singulis annis solitus erat, obsedit eum, & vinctum misit in carcerem. * Peruagatus- que est omnem terram: & ascendens Sama- riam, obsedit eam tribus annis. * Anno au- tem nono Osee, cepit rex Assyriorum Sa- mariam, & transtulit Israel in Assyrios: po- suitq; eos in Hala, & in Habor, iuxta fluuiū Gozan, in ciuitatibus Medorum. * Factum est enim, cum peccassent filij Israel Domino Deo suo, qui eduxerat eos de terra Ægypti, de manu Pharaonis regis Ægypti, coluerūt deos alienos. * Et ambulauerunt iuxta ritum gentium, quas consumpserat Dñs in cōspe- ctu filiorum Israel, & regum Israel, quia si- militer fecerant. * Et ostenderunt filij Israel verbis non rectis Dñm Deum suum: & ædi- ficauerunt sibi excelsa in cunctis vrbibus suis, à Turre custodum, vsq; ad Ciuitatē mu- nitam. * Feceruntq; sibi statuas, & lucos, in omni colle sublimi, & subter omne lignum nemorosum: Et adolebant ibi incensum su- per aras iuxta morem gentium, quas transtu- lerat Dñs a facie eorum: feceruntque verba pessima irritantes Dñm, * Et coluerunt im- munditias, de quibus præcepit eis Dñs, ne facerent verbum hoc. * Et testificatus est Dñs in Israel, & in Iudæ, per manum omniū Prophetarum, & Videntium, dicens: Reuer- timini à vijs vestris pessimis, & custodite præcepta mea, & ceremonias, iuxta omnem legem, quam præcepi patribus vestris: & si- cut misi ad vos in manu seruatorum meorum Prophetarum. * Qui non audierunt, sed in- durauerunt ceruicem suam iuxta ceruicem patrum suorum, qui noluerant obedire Do- mino Deo suo. Et abiecerunt legitima eius, & pactum, quod pepigit cum patribus eo- rum, & testificationes, quibus contestatus est eos: secutiq; sunt vanitates, & vanè ege- runt: & secuti sunt gentes, quæ erant per cir- cuitum eorum, super quibus præceperat Dñs eis, ut non facerent, sicut & illæ facie- bant. * Et dereliquerūt omnia præcepta Dñi Dei sui: feceruntq; sibi conflatiles duos vi- tulos, & lucos, & adorauerunt vniuersam militiam celi: seruiueruntq; Baal, * Et conse- crauerunt filios suos, & filias suas, per ignē: & diuinationibus inserviebant, & augurijs: & tra-

* In 2. 18. b.
* In 2. 18. b.

* In 2. 18. b.
19.

* In 2. 18. b.
19.

& tradiderunt se, vt facerent malum coram
 Dño, vt irritarent eum. * Iratusq; est Dñs ve- 18
 hementer Israeli, & abstulit eos à conspectu
 suo, & non remansit nisi tribus Iuda tantū-
 modo. * Sed nec ipse Iuda custodiuit mada- 19
 ta Dñi Dei sui: verum ambulauit in errori-
 bus Israel, quos operatus fuerat. * Proiecitq; 20
 Dñs omne semen Israel, & afflixit eos, & D
 tradidit eos in manu diripientium, donec
 proijceret eos à facie sua: * Ex eo iam tem- 21
 pore, quo scissus est Israel à domo Dauid, &
 constituerunt sibi regem Ieroboam filium
 Nabat: separauit enim Ieroboam Israel à
 Dño, & peccare eos fecit peccatum magnū.
 * Et ambulauerunt filij Israel in vniuersis 22
 peccatis Ieroboam, quæ fecerat: & non re-
 cesserunt ab eis. * Vsq; quod Dñs auferret 23
 Israel à facie sua, sicut locutus fuerat in ma-
 nu omnium seruorum suorum Prophetarū:
 translatusq; est Israel de terra sua in Assy-
 rios, vsq; in diem hanc. * Adduxit autem rex 24
 Assyriorum de Babylone, & de Cutha, & de
 Auah, & de Emath, & de Sepharuaim: &
 collocauit eos in ciuitatibus Samariæ pro fi-
 lijs Israel: qui possederunt Samariam, & ha-
 bitauerunt in vrbibus eius. * Cumq; ibi ha- 25
 bitare coepissent, non timebant Dñm: & im-
 misit in eos Dñs leones, qui interficiebant
 eos. * Nuntiatumq; est regi Assyriorum, & 26
 dictum: Gentes, quas transtulisti, & habita-
 refecisti in ciuitatibus Samariæ, ignorant
 legitima Dei terræ: & immisit in eos Dñs E
 leones, & ecce interficiūt eos, eo quod igno-
 rent ritum Dei terræ. * Præcepit autem rex 27
 Assyriorum, dicens: Ducite illuc vnum de
 sacerdotibus, quos inde captiuos adduxi-
 stis, & vadat, & habitet cum eis: & doceat
 eos legitima Dei terræ. * Igitur cum venis- 28
 set vnus de sacerdotibus his, qui captiui du-
 cti fuerant de Samaria, habitauit in Bethel,
 & docebat eos quomodo colerent Dñm. * 29
 Et vnaquæq; gens fabricata est deum suum:
 posueruntq; eos in fanis excelsis, quæ fecerant
 Samaritæ, Gēs & Gens in vrbibus suis,
 in quibus habitabant. * Viri enim Babylonij 30
 fecerunt Sochothbenoth: viri autem Chu-
 tæi fecerunt Nergel: & viri de Emath fece-
 runt Asima. * Porro Heuzi fecerunt Neba- 31
 haz, & Tharthac. Hi autem, qui erant de Se-
 pharuaim, comburebant filios suos igni, A-
 dramelech, & Anamelech dijs Sepharuaim,
 * Et nihilominus colebant Dñm. Fecerunt 32
 autem sibi de nouissimis sacerdotes excelsi-
 rum, & ponebant eos in fanis sublimibus. * 33
 Et cum Dñm colerent, dijs quoq; suis ser-
 uiebant iuxta consuetudinem gentium, de
 quibus translati fuerant Samariam: * Vsq; in 34
 præsentem diem morem sequuntur anti-
 quum: non timent Dñm, neq; custodiunt ce-
 remonias eius, iudicia, & legem, & manda-

tum, quod præceperat Dñs filijs Iacob, quæ
 35 cognominauit Israel: * Et percussit eos cum
 eis, dicens: Nolite timere de eos alienos, &
 non adoretis eos, neque colatis eos, & non
 36 immoletis eis: * Sed Dñm Deum vestrum,
 qui eduxit vos de Terra Ægypti in fortitu-
 dine magna, & in brachio extenso, ipsum ti-
 37 mete, & illum adorete, & ipsi immolate. *
 Ceremonias quoque, & iudicia, & legem, &
 mandatum, quod scripsit vobis, custodite,
 vt faciatis cunctis diebus: & non timeatis
 38 deos alienos: Et pactum quod percussit vo-
 biscum, nolite obliuisci: nec colatis deos
 39 alienos. * Sed Dominum Deum vestrum ti-
 mete, & ipse eruet vos de manu omnium
 40 inimicorum vestrorum. * Illi verò non au-
 dierunt, sed iuxta consuetudinem suam pri-
 41 stinam perpetrabant. * Fuerunt igitur Gen-
 tes istæ timentes quidem Dominum, sed ni-
 hilominus, & idolis suis seruientes: nam &
 filij eorum, & nepotes, sicut fecerunt pa-
 tres sui, ita faciunt, vsque in præsentem
 diem.

C A P. X V I I I.

*Ezechias pietate eximius, dissipatis idolorum
 delubris, ac anteo Moyses serpente confracto
 percussit Edom: & cum Assyrijs rebellasset,
 rex Assyriorum expugnat ciuitatibus Iu-
 da, Ezechias veniam precanti, magnam pec-
 cuniam imponit: missa quoque manu va-
 lida Ierusalem obsidet, multis probris in Eze-
 chiam, & blasphemijs in Deum per Rabsa-
 cen iactatis.*

1 **A**Nno tertio Osee filij Ela regis Israel,
 A regnauit Ezechias filius Achaz regis
 2 Iuda. * Vigintiquinq; annorum erat, cum re-
 gnare coepisset: & viginouem annis re-
 gnauit in Ierusalem: nomen matris eius A bi
 3 filia Zachariæ. Fecitq; quod erat bonum cor-
 ram Dño, iuxta omnia, quæ fecerat Dauid
 4 pater eius. Ipse dissipauit excelsa, & contri-
 uit statuas, & succidit lucos, confregitq; ser-
 pentem æneum, quem fecerat Moyses: siqui-
 dem vsq; ad illud tempus filij Israel adole-
 5 hant ei incensum: vocauitque nomen eius
 Nohestan. * In Dño Deo Israel sperauit: ita-
 que post eum non fuit similis ei de cunctis
 regibus Iuda, sed neq; in his, qui ante eum
 6 fuerunt: * Et adhæsit Dño, & non recessit à
 vestigijs eius, fecitq; mandata eius, quæ præ-
 7 ceperat Dñs Moysi. * Vnde & erat Dñs cum
 eo, & in cunctis, ad quæ procedebat, sapien-
 ter se agebat. Rebellaui quoq; contra re-
 gem Assyriorum, & non seruiui ei. * Ipse
 percussit Philisthæos, vsque ad Gazam, &
 omnes terminos eorum, à Turre custodum
 8 vsq; ad Ciuitatem munitam. * Anno quarto
 regis Ezechij, qui erat annus septimus Osee
 filij Ela regis Israel, ascendit Salmanasar rex
 Assyriorum in Samariam, & expugnauit eā,

* Gen. 33. 6.

* 1. Par. 32.
d. 17. & 19.
a. 1.* Num. 23.
c. 9.* Sap. 17. 8.
6.
Tob. 1. 2. 2.

* 1. Par. 33.
n. 1.
16. 16. n. 1.
Eccli. 48. 2.
9.

* Et cepit. Nam post annos tres, anno sexto 10
Ezechia, idest nono anno Osee regis Israel,
capta est Samaria: * Et transtulit rex Assy- 11
riorum Israel in Assyrios, collocavitq; eos
in Hala, & in Habor fluvijs Gozan in ciuita-
tibus Medorum: * Quia non audierunt vocē 12
Dñi Dei sui, seu prætergressi sunt pactum C
eius: omnia, quæ præceperat Moyses seruus
Dñi, non audierunt, neq; fecerunt. * Anno 13
quartodecimo regis Ezechia, ascendit Sen-
nacherib rex Assyriorum ad vniuersas ciui-
tates Iuda munitas: & cepit eas. Tunc misit 14
Ezechias rex Iuda nuntios ad reges Assyrio-
rum in Lachis, dicens: Peccaui, recede à me:
& omne, quod imposueris mihi, feram. In-
dixit itaq; rex Assyriorum Ezechia regi Iu-
da trecenta talenta argenti, & triginta ta-
lenta auri. * Deditq; Ezechias omne argen- 15
tum, quod repertum fuerat in domo Dñi, &
in thesauris regis. * In tempore illo confre-
git Ezechias valuas templi Dñi, & laminas
auri, quas ipse affixerat, & dedit eas regi As-
syriorum. * Misit autē rex Assyriorum Thar- 17
than, & Rabfari, & Rabfacen, de Lachis ad
regem Ezechiam, cum manu valida, Ierusa- D
lem: qui cum ascendissent, venerunt Ierusa-
lem, & steterunt iuxta aquæductum piscinæ
superioris, quæ est in via Agrifullonis. * Vo- 18
caueruntq; regem: egressus est autem ad eos
Eliacim filius Heleaz, præpositus domus, &
Sobna scriba, & Ioahe filius Afaph à com-
mentarijs. * Dixitq; ad eos Rabfaces: Loqui- 19
mini Ezechia: Hæc dicit rex magnus, rex
Assyriorum: Quæ est ista fiducia, qua nite-
ris? Forſitan multi consilium, vt præpares te 20
ad prælium. In quo confidis, vt audeas re-
bellare? * An speras in baculo arundine, at- 21
que confraeto Ægypto, super quem, si in-
cubuerit homo, & comminutus ingreditur
manum eius, & perforabit eam: sic est Pha-
rao rex Ægypti, omnia, qui confidunt in

22 se. * Quod si dixeritis mihi: In Dño Deo no-
stro habemus fiduciam: nonne iste est, cuius
abstulit Ezechias excelsa, & altaria: & præ-
cepit Iudæ, & Ierusalem: Ante altare hoc
23 adorabit s in Ierusalem? * Nunc igitur tran-
ſite ad dominum meum regem Assyriorū,
& dabo vobis duo millia equorum, & vi-
24 dete, an habere valeatis ascensores eorum. *
Et quo modo potestis resistere ante vnum
ſatrapam de ſeruis domini mei minimus?
An fiduciam habes in Ægypto propter cur-
25 rus & equites? * Nunquid ſine Dñi volun-
tate aſcendi ad locum iſtum, vt demolirer
eum? Dñs dixit mihi: Aſcende ad terrā hanc,
26 & demolire eam. * Dixerunt autem, Eli-
acim filius Heleaz, & Iobna, & Ioahe, Rab-
ſaci: Precamur, vt loquaris nobis ſeruis tuis
Syriacis: ſiquidem intelligimus hanc linguā:
& non loquaris nobis Iudaice, audiente po-
27 pulo, qui eſt ſuper murum. * Reſponditq; eis
Rabſaci, dicens: Nunquid ad dominum
F tuum, & ad te miſit me dominus meus, vt
loquerer ſermones hos, & non potius ad vi-
ros, qui ſedent ſuper murum, vt comedant
ſtercora ſua, & bibant vrinam ſuam vobiſ-
28 cum? * Stetit itaq; Rabſaci, & exclamauit
voce magna Iudaice, & ait: Audite verba
29 regis magni, regis Assyriorum. * Hæc dicit
rex: Non vos ſeducat Ezechias, non enim
30 poterit eruere vos de manu mea. * Neq; fi-
duciam vobis tribuat ſuper Dñm, dicens:
Eruens liberabit nos Dñs, & non tradetur
31 ciuitas hæc in manu regis Assyriorum. * No-
lite audire Ezechiam. Hæc enim dicit rex
Assyriorum: Facite mecum, quod vobis eſt
utile, & egredimini ad me: & comedet vnus
quiſq; de vinea ſua, & de ſicu ſua; & bibe-
32 aquas de ciſternis veſtris. * Donec veniam,
G & transferam vos in terram, quæ ſimilis eſt
terræ veſtræ, in terram fructiferam, & ferti-
lem vini, terram panis, & vinearum, terram
oliva-

olivarum, & olei, ac mellis, & viuetis, & nō
moriemini. Nolite audire Ezechia, qui vns
decipit, dicens: Dñs liberabit nos. Nunquid
liberauerunt dij gentium terram suam de
manu regis Assyriorū? Vbi est deus Emath,
& Arphad? Vbi est deus Sepharuaim, Ana, &
Aua? Nunquid liberauerunt Samaria de ma-
nu mea? Quinam illi sunt in vniuersis dijs
terrarum, qui eruerunt regionem suam de
manu mea, vt possit eruere Dñs Ierusalem
de manu mea? Tacuit itaq; populus, & non
respondit ei quidquam: siquidem præcep-
tum regis acceperant, vt non responderent
ei. Venitq; Eliacim filium Helcia, præpositi
tus domus, & Sobna scriba, & Ioah filius
Asaph à commentarijs, ad Ezechiam, scis-
sis vestibus, & nuntiauerunt ei verba Rab-
facis.

C A P. XIX.

*Ezechia, & Isaiā conuersis ad Dominum, & pro
liberatione precantibus propter Rabfacis bla-
spemias, percutit Angelus Domini 185000.
Assyriorum, quare fugiens Sennacherib in
templo idolorum à filijs suis occiditur.*

QUæ cum audisset Ezechias rex, scidit
vestimenta sua, & opertus est sacco, A
ingressusq; est domum Dñi. * Et misit Eli-
acim præpositum domus, & Sobnam scribā,
& senes de sacerdotibus, opertos facis, ad
Isaiam prophetam filium Amos. * Qui dixe-
runt: Hæc dicit Ezechias: Dies tribulationis,
& increpationis, & blasphemiae, dies iste: ve-
nerunt filij, vsq; ad partum, & vires non ha-
bet parturiens. * Si forte audiat Dñs Deus
tuus vniuersa verba Rabfacis, quem misit
rex Assyriorum dominus suus, vt exprobra-
ret Deum viuentem, & argueret verbis, quæ
audiunt Dñs Deus tuus: & fac orationē pro
reliquis, quæ repertæ sunt. * Venerunt ergo
serui regis Ezechiae ad Isaiam. * Dixitq; eis
Isaias: Hæc dicetis domino vestro: Hæc dicit
Dñs: Noli timere à facie sermonum, quos
audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis
Assyriorum me. * Ecce, ego immittam ei spi-
ritum, & audiet nuntium, & reuertetur in
terram suam, & deiciam eum gladio in ter-
ra sua. * Reuersus est ergo Rabfacs, & inue-
nit regem Assyriorum expugnantem Lob-
nam: Audierat enim, quod recessisset de La-
chis. * Cumq; audisset de Tharaca rege Æ-
thiopie, dicētes: Ecce, egressus est, vt pugnet
aduersum te, & iret contra eum, misit nun-
tios ad Ezechiam, dicens: * Hæc dicere Eze-
chiae regi Iuda: Non te seducat Deus tuus,
in quo habes fiduciam: neq; dicas: Non tra-
detur Ierusalem in manus regis Assyriorū. *
Tu enim ipse audisti, quæ fecerunt reges As-
syriorum vniuersis terris, quo modo vassa-
uerunt eas: num ergo solus poteris liberari?
* Nunquid liberauerunt dij gentium singu-

los, quos vassauerunt patres mei, Gozan vi-
delicet, & Haran, & Reseph, & filios Eden
qui erant in Thelalsar? * Vbi est rex Emath
& rex Arphad, & rex Ciuitatis Sepharuaim
Ana, & Aua? Itaq; cum accepisset Ezechias
litteras de manu nuntiorum, & legisset eas,
ascendit in domum Dñi, & expandit eas co-
ram Dño. * Et orauit in conspectu eius, di-
cens: Dñe Deus Israel, qui sedes super che-
rubim, tu es Deus solus regum omnium ter-
rae, tu fecisti celum, & terram. * Inclina au-
tem tuam, & audita per Dñe oculos tuos, &
vide: audi omnia verba Sennacherib, qui mi-
sit, vt exprobraret nobis Deum viuentem. *
D Verè Dñe dissipauerunt reges Assyriorum
gentes, & terras omnium. Et miserunt deos
eorum in ignem: nō enim erant dij, sed ope-
ra manuum hominum ex ligno, & lapide, &
perdiderūt eos. * Nunc igitur Dñe Deus no-
ster, saluos hos fac de manu eius, vt sciant
omnia regna terræ, quia tu es Dñs Deus so-
lus. * Misit autem Isaias filius Amos ad Eze-
chiam, dicens: Hæc dicit Dñs Deus Israel:
deprecatus es me super Sennacherib rege
Assyriorum, audiui. * Ille est sermo, quē lo-
cutus est Dñs de eo: Spreuit te, & subfanna-
uit te, virgo filia Sion: post tergum tuum ca-
put mouit, filia Ierusalem. * Cui exprobra-
sti, & quem blasphemasti? contra quem ex-
altasti vocem tuam, & eleuasti in excelsum
oculos tuos? contra sanctum Israel. * Per
manum seruorum tuorum exprobasti Dño,
& dixisti: In multitudine curuum meorum
ascendi excelsa montium in summitate Li-
bani, & succidi sublimes cedros eius, & ele-
ctas abietes illius. Et ingressus sum, vsq; ad
terminos eius, & saltum Carmeli eius. Ego
succidi. Et bibi aquas alienas, & siccaui ve-
stigijs pedum meorum omnes aquas clau-
sas. Numquid non audisti quid ab initio fe-
cerim? Ex diebus antiquis plasmaui illud, &
nunc adduxi: eruntq; in ruinam collum
pugnantium ciuitates munitæ. * Et qui se-
dent in eis, humiles manu, contremuerunt,
& confusi sunt, facti sunt velut fenum agri,
& virens herba tectorum, quæ arefacta est
antequam veniret ad maturitatem. * Habi-
taculum tuum, & egressum tuum, & introi-
tum tuum, & viam tuam ego præsciui, & fu-
rorem tuum contra me. * Insanisti in me, &
superbia tua ascendit in aures meas: ponam
itaq; circulum in naribus tuis, & camum in
labijs tuis, & reducam te in viam, per quā
venisti. * Tibi autem Ezechia hoc erit signū:
Comede hoc anno, quæ repereris: in secun-
do autem anno, quæ sponte nascuntur: por-
ro in tertio anno seminate, & metite: plan-
tate vineas, & comedite fructum earum. *
quodcunq; reliquum fuerit de domo Iuda,
mittet radicem deorsum, & faciet fructum
sursum.

furfum. * De Ierusalem quippe egredientur. 31
reliquæ, & quod saluetur de monte Sion:
zelus Dñi exercituum faciet hoc. * Quam 32
ob rem hæc dicit Dñs de rege Assyriorum:
Non ingreditur urbem hanc, nec mittet in
eam sagittam, nec occupabit eam clypeus,
nec circumdabit eam munitio. * Per viam, qua 33
venit, reuertetur: & ciuitatem hanc non in-
greditur, dicit Dñs. * Protegamque urbem 34
hanc, & saluabo eam propter David ser-
uum meum. * Factum est igitur in nocte il- 35
la, venit Angelus Dñi, & percussit in caltris
Assyriorum centum octoginta quinq; mil-
lia. Cumq; diluculo surrexisset, vidit omnia
corpora mortuorum: & recedens abiit. * Et 36
reuersus est Sennacherib rex Assyriorum,
& mansit in Niniue. * Cumque adoraret in 37
templo Nefroth deum suum, Adramelech,
& Sarasar filij eius percusserunt eum gla-
dio, fugeruntque in terram Armeniorum,
& regnauit Asarhaddon filius eius pro eo.

C A P. X X.

*Isaias agrotantem Ezechiam moriturum de-
nuntiat; ab ille sua oratione sanitatem cum
prolongatione vita ad quindecim annos à Deo
impetrat dato sanitatis signo per Solis re-
gressum: Assyrijs autem munera deferen-
tibus thesauros ostendit, & ob id per Isa-
iam reprehense, captiuitas Babylonica de-
nunciatur, cui impius succedit filius Ma-
nasses.*

IN diebus illis ægrotauit Ezechias, vsq; ad 1
mortem: & venit ad eum Isaias filius A- A
mos, propheta, dixitq; ei: Hæc dicit Domi-
nus Deus: Præcipe domui tue: morieris enim
tu, & non viues. * Qui conuertit faciem suã 2
ad parietem, & orauit Dñm, dicens: * Obse-
cro Dñe, memento quæso quomodo ambu- 3
lauim coram te in veritate, & in corde
perfecto, & quod placitum est coram te fe-
cerim. Fleuit itaq; Ezechias fletu magno. * Et 4
antequam egrederetur Isaias mediam par-
tem atrij, factus est sermo Dñi ad eum, di-
cens: Reuerte, & dic Ezechia: duci populi
mei: Hæc dicit Dñs Deus David patris tui:
Audiui orationem tuam, & vidi lacrymas
tuas: & ecce sanauit te, die tertio ascendes
templum Dñi. * Et addam diebus tuis quin- 6
decim annos: sed & de manu regis Assyrio-
rum liberabo te, & ciuitatem hanc, & pro-
tegam urbem istam, propter me, & propter
David seruum meum. * Dixitq; Isaias: Affer- 7
te massam ficorum. Quam cum attulissent,
& posuissent super vlcus eius, curatus est. * 8
Dixerat autem Ezechias ad Isaiam: Quod
erit signum, quia Dñs me sanabit, & quia
ascensus sum die tertia templum Dñi? * 9
Cui ait Isaias: Hoc erit signum à Dño, quod
facturus sit Dñs sermonem, quem locutus
est: Vis, vt ascendet vmbra decem lineis, an

10 vt reuertatur totidem gradibus? * Et ait Eze-
chias: Facile est vmbra crescere decem li-
neis: nec volo, vt fiat, sed vt reuertatur re-
11 trorsum decem gradibus. * Inuocauit itaq;
Isaias propheta Dñm, & reduxit vmbra per
lineas, quibus iam descenderat in horologio
12 Achas, retrorsum decem gradibus. * In tem-
C pore illo misit Berodach Baladan, filius Ba-
13 ladan, rex Babyloniorum, litteras, & mune-
ra ad Ezechiam: audierat enim, quod ægro-
14 tasset Ezechias. * Lætatus est autem in ad-
uentu eorum Ezechias, & ostendit eis domũ
aromatum, & aurum, & argentum, & pig-
menta varia, & vnguenta quoq; & domum
vasorum suorum, & omnia, quæ habere po-
terat in thesauris suis. Non fuit, quod non
monstraret eis Ezechias in domo sua, & in
14 omni potestate sua. Venit autem Isaias pro-
pheta ad regẽ Ezechiam, dixitq; ei: Quid di-
xerunt viri isti? aut vnde venerunt ad te? Cui
ait Ezechias: De terra longinqua venerunt ad
15 me, de Babylone. * At ille respondit: Quid
D viderunt in domo tua? Ait Ezechias: Omnia
quæcunq; sunt in domo mea, viderunt: nihil
est, quod non monstraui eis in thesauris
16 meis. * Dixit itaq; Isaias Ezechia: Audi ser-
17 monem Dñi, Ecce dies venient, & auferen-
tur omnia, quæ sunt in domo tua, & quæ
condiderunt patres tui, vsq; in diem hanc, in
Babylonem: non remanebit quidquam, ait
18 Dñs. * Sed & de filijs tuis, qui egredientur
ex te, quos generabis, tollentur, & erunt eu-
19 nuchi in palatio regis Babylonis. * Dixit E-
zechias ad Isaiam: Bonus sermo Dñi, quem
locutus es: fit pax & veritas in diebus meis.
20 Reliqua autem sermonum Ezechia, & om-
nis fortitudo eius, & quomodo fecerit pisci-
nam, & aquæ ductum, & introduxerit aquas
in ciuitatem, nonne hæc scripta sunt in Li-
21 bro sermonum dierum regum Iuda? * Dor-
miuitque Ezechias cum patribus suis, & re-
gnauit Manasses filius eius pro eo.

C A P. X X I.

*Propter abominandam Manassis impietatem
prædicat Dominus, se ac Iudam, ac Ierusalem
deleturam: cui mortuo succedit impius filius
Amon; & hoc à seruis occiso, regnat super
Iudam pius filius Iosias.*

D Vodecim annorum erat Manasses cum 1
regnare coepisset, & quinquaginta 1
quinq; annis regnauit in Ierusalem: nomen
matris eius Haphsiba. Fecitq; malum in cõ-
2 spectu Dñi, iuxta idola gentium, quas dele-
3 uit Dñs a facie filiorum Israel. * Conuer-
susq; est, & ædificauit excelsa, quæ dissipau-
erat Ezechias pater eius: & erexit aras
Baal, & fecit lucos sicut fecerat Achab rex
Israel, & adorauit omnem militiam coeli, &
4 coluit eam. * Extruxitq; aras in domo Dñi,
de qua dixit Dñs: In Ierusalem ponam no-
men

* Tob. 1. d.
21.
Eccli. 48. d.
28.
Isa. 17. &
36.
1. Mach. 7.
1. 44.
2. Mach. 8.
d. 19.
* Tob. 1. d.
24.

* Isa. 39. a.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

ment meum. * Et extruxit altaria vniuersae militiae celi in duobus atrijs templi Dñi. * Et traduxit filium suum per ignem: & ariolatus est, & obseruauit auguria, & fecit pythones, & aruspices multiplicauit, vt faceret malum coram Dño, & irritaret eum. Posuit quoque idolum luci, quem fecerat in templo Dñi, super quod locutus est Dñs ad Dauid, & ad Salomonem filium eius: in templo hoc, & in Ierusalem, quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in seipiternum. * Et vltra non faciam commoueri pedem Israel de terra, quam dedi patribus eorum: si tamen custodierint opera omnia, quae praecepi eis, & vniuersam legem, quam mandauit eis seruus meus Moyses. * Illi vero non audierunt: sed seducti sunt a Manasse, vt facerent malum, super gentes, quas contriuit Dñs à facie filiorum Israel. * Locutus est Dñs in manu seruatorum suorum Prophetarum, dicens: * Quia fecit Manasses rex Iuda abominationes istas pessimas, super omnia, quae fecerunt Amorrhæi ante eum, & peccare fecit etiam Iudam in immunditijs suis: * Propterea hæc dicit Dñs Deus Israel: Ecce ego inducam mala super Ierusalem, & Iudam: vt quicumque audierit, tinniant auribus eius. * Et extendam super Ierusalem funiculum Samaritæ, & pondus domus Achab: & delebo Ierusalem, sicut deleri solent tabulae: & delens vertam, & ducam crebrius stylum super faciem eius. * Dimittam vero reliquias hereditatis meae, & tradam eas in manus inimicorum eius: eruntque in vastitatem, & in rapinam cunctis aduersarijs suis: Eo quod fecerint malum coram me, & perseuerauerint irritantes me, ex die, qua egressi sunt patres eorum ex Aegypto, vsque ad hanc diem. * Insuper, & sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis, donec imple-ret Ierusalem, vsque ad os absque peccatis suis, quibus peccare fecit Iudam, vt faceret malum coram Dño. * Reliqua autem sermonum Manasse, & vniuersa, quae fecit, & peccatum eius, quod peccauit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? * Dormiuitque Manasses cum patribus suis, & sepultus est in horto domus suae, in horto Oza: & regnauit Amon filius eius pro eo. * Viginti duorum annorum erat Amon cum D regnare cepisset: duobus quoque annis regnauit in Ierusalem. nomen matris eius Messa-Jemeth filia Harus de Ieteba. * Fecitque malum in conspectu Dñi, sicut fecerat Manasses pater eius. * Et ambulauit in omni via, per quam ambulauerat pater eius: seruauitque immunditijs, quibus seruierat pater eius, & adorauit eas, * Et dereliquit Dñm Deum patrum suorum, & non ambulauit in via Dñi. * Tetenderuntque insidias serui sui,

& interfecerunt regem in domo sua. * Percussit autem populus terrae omnes qui coniurauerant contra regem Amon: & constituerunt sibi regem Iosiam filium eius pro eo. * Reliqua autem sermonum Amon, quae fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? * Sepelieruntque eum in sepulchro suo, in horto Oza: & regnauit Iosias filius eius pro eo.

C A P. X X I I.

Iosias templum, ac Dei cultum instaurat; Dominum super reposito Deuteronomij libro consulens, praedictis in eo minis, & poenis exterritus, responsum ex prophetide accipit, inducenda super Iudam scripta in eo mala propter neglectum à patribus Dei cultum, ipsum tamen prius in pacem moriturum.

OCto annorum erat Iosias cum regnare cepisset, triginta & vno anno regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Iedida, filia Hadaia de Besecath. * Fecitque quod placitum erat coram Dño, & ambulauit per omnes vias Dauid patris sui: non declinauit ad dexteram, siue ad sinistram. * Anno autem octauodecimo regis Iosiae, misit rex Saphan filium Asia, filij Messulam, scribam templi Dñi, dicens ei: * Vade ad Helciam sacerdotem magnum, vt cõfletur pecunia, quae illata est in templum Dñi, quam collegerunt ianitores templi à populo, Deturque fabris per prepositos domus Dñi: qui & distribuant eam his, qui operantur in templo Dñi, ad instauranda factatecta templi: Tignarijs videlicet, & camentarijs, & ijs qui interrupta cõponunt: & vt ematur ligna, & lapides de lapidinis ad instaurandum templum Dñi. * Verumtamen non supputetur eis argenteum, quod accipiunt, sed in potestate habeant, & in fide. * Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam. Librum Legis reperi in domo Domini: deditque Helcias volumen Saphan, qui & legit illud. * Venit quoque Saphan scriba ad regem, & renuntiavit ei, quod preceperat: & ait: Conflauerunt serui tui pecuniam, quae reperta est in domo Domini: & dederunt, vt distribueretur fabris à prefectis operum templi Dñi. * Narrauit quoque Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcias sacerdos. Quem cum legisset Saphan coram rege, * Et audisset rex verba Libri Legis Dñi, scidit veltimenta sua. * Et praecepit Helcie sacerdoti, & Ahicam filio Saphan, & Achobor filio Micha, & Saphan scribae, & Asa seruo regis, dicens: * Ite, & consulite Dominum super me, & super populo, & super omni Iuda, de verbis voluminis istius, quod inuentum est: magna enim ira Domini succensa est contra nos: quia non audie-

runt

1. Reg. 7.
2. 10.
3. Reg. 8.
4. 16. & 9.
5. 31.

1. 1. 1. 1. 1. 1.
2. 1. 1. 1. 1. 1.

2. Par. 74.
3. 1.

runt patres nostri verba libri huius, ut facerent, omne quod scriptum est nobis. Ierunt itaque Helcias sacerdos, & Ahicam, & Achobos, & Saphan, & Asaia. ad Holdam prophetidem, uxorem Sellum, filij Thecuz, filij Araas custodis vestium, quae habitabat in Ierusalem in Secunda: locutique sunt ad eam. * Et illa respondit eis: Haec dicit Dominus Deus Israel: Dicite viro, qui misit vos ad me: * Haec dicit Dominus: Ecce, ego adducam mala super locum istum, & super habitatores eius, omnia verba Legis, quae legit rex Iuda: * Quia de-
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

C A P. XXIII.

Iosias Deuteronomium coram populo legit, percussitque cum Domino foedere, ac destruxit abominationibus, praecipit Pascha celebrari: quo in Mageddo occiso, succedit impius filius Ioachaz, quem Pharaos captum ducit in Aegyptum, substituto Eliacim, quem Ioachim nominat, & ei grauem mulctam imponit.

ET renuntiauerunt regi, quod dixerat. Qui misit: & congregati sunt ad eum omnes senes Iuda, & Ierusalem. Ascenditque rex templum Domini, & omnes viri Iuda, vniuersique qui habitabant in Ierusalem cum eo sacerdotes, & prophetae, & omnis populus a paruo usque ad magnum: legique cunctis audientibus omnia verba libri foederis, qui inuentus est in domo Domini. Stetitque rex super gradum: & foedus percussit coram Domino, & custodirent praecepta eius, & testimonia, & ceremonia, in omni corde, & in tota anima, & suscitarent verba foederis huius, quae scripta erant in libro illo: acquieuitque populus pacto. Et praecipit rex Helciae pontifici, & sacerdotibus secundum ordinem, & ianitoribus, ut projicerent

de templo Domini omnia vasa, quae facta fuerant Baal, & in loco, & vniuersae militiae celi: & combussit ea foris Ierusalem in conualle Cedron, & tulit puluerem eorum in Bethel. Et deleuit aruspices, quos posuerat reges Iuda ad sacrificandum in excelsis per ciuitates Iuda, & in circuitu Ierusalem: & eos, qui adolebant incensum Baal, & Soli, & Lunae, & duodecim signis, & omni militiae celi. Et effertur fecit lucum de domo Domini foras Ierusalem in conualle Cedron, & combussit eum ibi, & redegit in puluerem, & proiecit super sepulchra vulgi. Destruxit quoque culas effeminatorum, quae erant in domo Domini, pro quibus mulieres texebant, quasi domunculas luci. Congregauitque omnes sacerdotes de ciuitatibus Iuda: & contaminauit excelsa, ubi sacrificabant sacerdotes, de Gabaa, usque Bersabee: & destruxit aras portarum in introitu ostij Iosue principis ciuitatis, quod erat ad sinistram portae ciuitatis. Verumtamen non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Ierusalem: sed tantum comedebant azyma in medio fratrum suorum. Contaminauit quoque Topheth, quod est in Conualle filij Ennom: ut nemo consecraret filium suum, aut filiam pro ignem, Moloch. Abstulit quoque quos, quos dederant reges Iuda Soli, in introitu templi Domini iuxta exedram Nathan melech eunuchi, qui erat in Pharu. rinit: currus autem Solis combussit igni. Altaria quoque, quae erant super tecta coenaculi Achaz, quae fecerant reges Iuda, & altaria, quae fecerat Manasses in duobus atrijs templi Domini, destruxit rex: & cucurrit inde, & dispersit cinerem eorum in torrentem Cedron. Excelsa quoque, quae erant in Ierusalem ad dexteram partem montis offensionis, quae edificauerat Salomon rex Israel Astaroth idolo Sidoniorum, & Chamos offensionis Moab, & Melchom abominati filiorum Ammon, polluit rex. Et contriuit statuas, & succidit lucos, repleuitque loca eorum ossibus mortuorum. Insu-
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416

nemo commoveat ossa eius. Et intacta mäs-
ferunt ossa illius, cum ossibus prophetę, qui
venerat de Samaria. * Insuper & omnia sana
excelsorū, quę erant in ciuitatibus Samarię,
quę fecerant reges Israel ad irritandum Do-
minum, abstulit Iosias: & fecit eis, secun-
dum omnia opera, quę fecerat in Bethel. *
Et occidit vniuersos sacerdotes excelsorū,
qui erant ibi super altaria, & combussit ossa
humana super ea: reuersusq; est Ierusalem.
* Et pręcepit omni populo, dicens: Facite
Phase Domino Deo vestro, secundum quod
scriptum est in libro foederis huius. * Nec
enim factum est Phase tale a diebus iudicū,
qui iudicauerunt Israel, & omnium dierum
regum Israel, & regum Iuda. * Sicut in octa-
uo decimo anno regis Iosie factum est Pha-
se istud Domino in Ierusalem. * Sed & py-
thones, & ariolos, & figuras idolorum, &
immunditias, & abominationes, quę fue-
rant in Terra Iuda, & Ierusalem, abstulit Io-
sias: vt statueret verba legis, quę scripta sūt
in libro, quem inuenit Helcias sacerdos in
templo Dñi. * Similis illi non fuit ante eū
rex, qui reuerteretur ad Dominum in omni
corde suo, & in tota anima sua, & in vniuer-
sa virtute sua, iuxta omnem legem Moy-
si: neque post eum surrexit similis illi. Verum-
tamen non est auersus Dominus ab ira fu-
roris sui magis, quo iratus est furor eius cō-
tra Iudam: propter irritationes, quibus pro-
uocauerat eum Manasses. * Dixit itaque Do-
minus: Etiam Iudam auferam a facie mea,
sicut abstuli Israel: & proijciam ciuitatem
hanc, quam elegi, Ierusalem, & domum de
qua dixi: Erit nomen meum ibi. * Reliqua
autem sermonum Iosie, & vniuersa, quę fe-
cit, nonne hęc scripta sunt in Libro verbo-
rum dierum regum Iuda? * In diebus eius
ascendit Pharaon Nechao rex Ægypti, con-
tra regem Assyriorum, ad flumen Euphra-
tem: & abiit Iosias rex in occursum eius: &
occisus est in Mageddo, cum vidisset eum. *
Et portauerunt eum serui sui mortuum de
Mageddo: & pertulerunt in Ierusalem, & se-
pelierunt eum in sepulchro suo. Tulitq; po-
pulus Terrę Ioachaz filium Iosie: & vnxe-
runt eum, & constituerunt eum regem pro
patre suo. * Viginti trium annorum erat Io-
chaz cum regnare cōpisset, & tribus men-
sibus regnavit in Ierusalem: nomen matris
eius Amital, filia Ieremie, de Lobna. * Et fe-
cit malum coram Domino, iuxta omnia,
quę fecerant patres eius. * Viuitque eum
Pharaon Nechao in Rebla, quę est in terra
Emath, ne regnaret in Ierusalem: & impo-
suit muletam terrę, centum talentis argen-
ti, & talento auri. * Regemq; constituit Pha-
raon Nechao Eliacim filium Iosie pro Iosia
patre eius: vertitque nomen eius Ioachim.

porro Ioachaz tulit, & duxit in Ægyptum,
& mortuus est ibi. * Argentum autem, &
aurum dedit Ioachim Pharaoni, cum indi-
xisset terrę per singulos, vt conferretur iux-
ta pręceptum Pharaonis: & vnumquem-
que iuxta vires suas exegit, tam argentum,
quā aurum de populo terrę, vt daret Pha-
raoni Nechao. * Viginti quinque annorum
erat Ioachim cum regnare cōpisset: & vnde-
cim annis regnavit in Ierusalem: nomen
matris eius Zebida filia Phadaia de Ruma.
* Et fecit malum coram Domino, iuxta om-
nia, quę fecerant patres eius.

C A P. X X I V.

*Ioachim triennio seruis regi Babylonis: deinde
varios patitur latrunculos: quo mortuo, suc-
cedit filius Ioachim; quem cum thesauris tem-
pli, ac domus regia vniuersoque robore habi-
ta-orum Ierusalem ducit Nabuchodonosor in
Babylonem, suffecto in regem illius patre
Matthaniam, quem vocauit Sedeciam.*

IN diebus eius ascendit Nabuchodonosor
rex Babylonis, & factus est ei Ioachim
seruis tribus annis: & rursum rebellauit
contra eum. * Immisitq; ei Dominus latrun-
culos Chaldæorum, & latrunculos Syrię, &
latrunculos Moab, & latrunculos filiorum
Ammon: & immisit eos in Iudam, vt disper-
derent eum, iuxta verbum Domini, quod
locutus fuerat per seruos suos prophetas. *
Factum est autem hoc per verbum Dñi cō-
tra Iudam, vt auferret eum coram se, prop-
ter peccata Manasse vniuersa, quę fecit, &
propter sanguinem innoxium, quem effu-
dit, & impleuit Ierusalem cruore innocen-
tium: & ob hanc rem noluit Dñs propitiari.
* Reliqua autem sermonum Ioachim, & vni-
uersa, quę fecit, nonne hęc scripta sunt in
Libro sermonum dierum regum Iuda? Et
dormiuit Ioachim cum patribus suis: * Et re-
gnauit Ioachim filius eius pro eo. * Et vltra
non addidit rex Ægypti, vt egrederetur de
terra suatulerat enim rex Babylonis, a riuo
Ægypti, vsq; ad fluium Euphraten, omnia
quę fuerant regis Ægypti. * Decem, & octo
annorum erat Ioachim cum regnare cōpisset,
& tribus mensibus regnavit in Ierusa-
lem: nomen matris eius Nohesta filia Elna-
than de Ierusalem. * Et fecit malum coram
Domino, iuxta omnia, quę fecerat pater
eius. In tempore illo ascenderunt serui Na-
buchodonosor regis Babylonis in Ierusalē,
& circumdara est vrbs munitionibus. * Ve-
nitque Nabuchodonosor rex Babylonis ad
ciuitatem cum seruis suis, vt oppugnarent
eam. * Egrediturque est Ioachim rex Iuda ad
regem Babylonis, ipse & mater eius, & ser-
ui eius,

* 1. Reg. 11.
8. 1.

* 1. Par. 11.
8. 10.

* 1. Par. 16.
8. 1.

* Sup. 11. f. 17.

* Dan. 1. 8.

ui eius, & principes eius, & eunuchi eius, & suscepit eum rex Babylonis anno octauo regni sui. * Et protulit inde omnes thesauros domus Domini, & thesauros domus regis: & concidit vniuersa vasa aurea, quæ fecerat Salomon rex Israel in templo Domini iuxta verbum Domini. * Et transtulit omnem Ierusalem, & vniuersos principes, & omnes fortes exercitus, decem millia, in captiuitatem; & omnem artificem, & clusorem: nihil, que relictum est, exceptis pauperibus populi terræ. * Transtulit quoque Ioachim in Babylonem, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius: & iudices terræ duxit in captiuitatem de Ierusalem in Babylonem.

• 1. Par. 36.
b. 10.
Pach. 1. a.
8. & 11. b. 4.

16 * Et omnes viros robustos, septem millia, & artifices, & clusores mille, omnes viros fortes, & bellatores: duxitque eos rex Babylonis captiuos in Babylonem. * Et constituit Matthaniam patrum eius pro eo: imposuitque nomen ei Sedeciam. * Vigésimum & primum annum ætatis habebat Sedecias cum regnare coepisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius erat 19 Amital, filia Ieremix, de Lobna. * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia, quæ 20 fecerat Ioakim. * Irascebatur enim Dominus contra Ierusalem, & contra Iudam, donec projiceret eos à facie sua: recessitque Sedecias à rege Babylonis.

C A P. X X V.

Obsessa à Nabuchodonosor Ierusalem, Sedecias cecus, ac vinctus, necatus coram filiis, in Babylonem ducitur cum reliquo populo: quibusdam tamen ad exercendam terram relictis: post exusta vna cum templo omnia magnifica adificia, præficit Nabuchodonosor Godoliam: quo ab Ismaele interempto, fugit populus in Babylonem, Ioachim autem in captiuitate sublimatur à rege Babylonis.

Jer. 19. 8. 4.
51. a. 4.

FActum est autem anno nono regni eius, 1
in mense decimo, decima die mensis, ve- A
nit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse &
omnis exercitus eius, in Ierusalem, & cir-
cumdederunt eam: & extruxerunt in circui-
tu eius munitiones. * Et clausa est ciuitas, 2
atque vallata, vsque ad vndecimum annum
regis Sedecix. * Nona die mensis: præualuit, 3
que fames in ciuitate, nec erat panis populo
terræ. * Et interrupta est ciuitas: & omnes 4
viri bellatores nocte fugerunt, per viam por-
tæ, quæ est inter duplicem murum ad hor-
tum regis (porro Chaldaei obsidebant in
circuitu ciuitatem fugit) itaque Sedecias

per viam, quæ ducit ad campestria solitudi-
nis. * Et persecutus est exercitus Chaldo-
rum regem, comprehenditque eum in
planitie Iericho: & omnes bellatores, qui
erant cum eo, dispersi sunt, & reliquerunt
eum. * Apprehensum ergo regem duxerunt
ad regem Babylonis in Reblatha: qui locu-
tus est cum eo iudicium. * Filios autem Se-
decix occidit coram eo, & oculos eius effodit,
vinxitque eum catenis, & adduxit in
Babylonem. * Mense quinto, septima die
mensis, ipse est annus nonus decimus regis
Babylonis: venit Nabuzardan princeps
exercitus, seruus regis Babylonis, in Ierusa-
lem. * Et succendit domum Domini, & do-
mum regis: & domos Ierusalem, omnem-
que domum combussit igni. * Et muros Ie-
rusalem in circuitu destruxit omnis exerci-
tus Chaldeorum, qui erat cum principe mi-
litum. * Reliquam autem populi partem,
quæ remanserat in ciuitate, & perfugas, qui
transfugerant ad regem Babylonis, & reli-
quum vulgus, transtulit Nabuzardan prin-
ceps militiæ. * Et de pauperibus terræ re-
liquit vinitores, & agricolas. * Columnas
autem æreas, quæ erant in templo Domini,
& ba-

* Jer. 71. 207.

* Jer. 27. 4.
15.

& bases, & mare æreum, quod erat in domo Domini, confregerunt Chaldæi, & transtulerunt æs omne in Babylonem. * 14 Ollas quoque areas, & trullas, & tridentis, & scyphos, & mortariola, & omnia vasa area, in quibus ministrabant, tulerunt. * Necnon & thuribula, & phialas, quæ 15 aurea; & quæ argentea, aurea; tulit D princeps militiæ: * Idest, columnas duas, 16 mare vnum, & bases, quas fecerat Salomon in templo Domini: non erat pondus æris omnium vasorum. * Decem & octo cubitos altitudinis habebat columna vna, & capitellum æreum super se altitudinis trium cubitorum: & retiaculum, & malogranata super capitellum columnæ, omnia area: similem & columna secunda habebat ornatum. * Tulit quoque princeps militiæ Sara- 18 raïam sacerdotem primum, & Sophoniam sacerdotem secundum, & tres ianitores. * 19 Et de ciuitate eunuchum vnum, qui erat præfectus super bellatores viros: & quinque viros de his, qui steterant coram rege, quos reperit in ciuitate: & Sopher principem exercitus, qui probabat tyrones de populo terræ: & sexaginta viros è vulgo, qui inuenti fuerant in ciuitate. * Quos tollens 20 Nabuzardan princeps militum, duxit ad E regem Babylonis in Reblatha. * Percussitq; 21 eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath: & translatus est Iuda de terra sua. * Populo autem, qui relictus 22 erat in Terra Iuda, quem dimiserat Nabuhodonosor rex Babylonis, præfecit Godo-

23 liam filium Ahicam filij Saphan. * Quod cum audissent omnes duces militum, ipsi & viri, qui erant cum eis, videlicet quod constitueret rex Babylonis Godoliam: venerunt ad Godoliam in Maspha, Ismahel filius Nathaniz, & Iohanan filius Carce, & Saraïa filius Thanehumerh Netophathites, & Iezonias filius Maachati, ipsi & locij 24 eorum. * Iurauitque Godolias ipsis, & locijs eorum, dicens: Nolite timere seruire Chaldæis: manete in terra, & seruite regi Babylonis, & benè erit vobis. * Factum est autem in mense septimo, venit Ismahel filius Nathaniz, filij Elisama de semine regio, & decem viri cum eo: percusseruntque Godoliam, qui & mortuus est: sed & Iudæos, & 26 Chaldæos, qui erant cum eo in Maspha. * Consurgensque omnis populus à paruo vsque ad magnum, & principes militum, venerunt in Ægyptum, timentes Chaldæos. * 27 Factum est vero in anno trigesimo septimo transmigrationis Ioachin regis Iuda, mense duodecimo, vigesima septima die mensis, subleuauit Euilmerodach rex Babylonis, anno quo regnare coeperat, caput Ioachin 28 regis Iuda de carcere. * Et locutus est ei benignè: & posuit thronum regum, qui erant cum eo in Babylone. * Et mutauit vestes eius, quas habuerat in carcere, & comede- 29 bat panem semper in conspectu eius cunctis diebus vitæ suæ. * Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quæ & dabatur ei à rege per singulos dies, omnibus diebus vitæ suæ.

• 1. Reg. 7.
b. 19.
Ier. 51. c.
17.
2. Par. 3. d.
26.

LIBER PRIMVS PARALIPOMENON HEBRAICE DIBRE HAIAMIM.

C A P. I.

*Genealogia ab Adam usque ad Abraham;
& generationes filiorum Abraha una cum
filijs, ac posteris Esau, & regibus, ac duci-
bus terra Edom, antequam essent reges su-
per filios Israel.*

* Gen. b.
11, 4. d. 23.
1. b. 16.

Dam, Seth, Enos, * Cainam, 1
Malael, Jared, * Henoch, A
Mathusale, Lamech, * Noe, 2
Sem, Cham, & Iapheth, * Fi- 3
lij Iapheth; Gomer, & Ma- 4
gog, & Madai, & Iauan, Thu- 5
bal, Mosoch, Thiras. * Porro filij Gomer: A- 6
scenez, & Riphath, & Thogorma. * Filij au- 7
tem Iauan: Elisa & Tharsis, Cethim, & Do- 8
danim. * Filij Cham: Chus, & Mesraim, & 9
Phur, & Chanaan. * Filij autem Chus: Saba, 9
& Heuila, Sabatha, & Regma, & Sabbathacha. Porro filij Regma: Saba, & Dadan. * 10
Chus autem genuit Nemrod: iste coepit esse potes in terra. Mesraim vero genuit Ludim, 11
& Anamim, & Laabim, & Nephthuin, Phe- 12
rusim quoq; & Casluim: de quibus egressi sunt Philisthijim, & Caphthorim. * Chanaan 13
vero genuit Sidonem primogenitum suum, Hethzum quoq; * Et Iebusum, & Amor- 14
rhzum, & Gergesum, * Heuzumq; & Ara- 15
cum, & Sinzum, * Aradium quoque, & Sa- 16
marzum, & Hamathzum. * Fili Sem: Elam, 17
& Assur, & Arphaxad, & Lud, & Aram, & E- 18
bus, & Hul, & Gether, & Mosoch. * Arpha- 18
xad autem genuit Sale, qui & ipse genuit Heber. * Porro Heber nati sunt duo filij, no- 19

* Gen. 10, d.
11, b. 10.

men vni Phaleg, quia in diebus eius diuisa 20
est terra: & nomen fratris eius Iectan. * Iec- 20
tan autem genuit Elmodad, & Saleph, & 21
Asarmoth, & Iare, * Adoram quoque, & Hu- 22
zal, & Decla, * Hebal etiam, & Abimael, & 23
Saba, necnon, * Et Ophir, & Heuila, & Io- 24
bab. omnes isti filij Iectan, * Sem, Arpha- 25
xad, Sale, * Heber, Phaleg, Ragau, * Serug, 26
Nachor, Thare, * Abram, iste est Abraham. 27
* Filij autem Abraham Isaac, & Ismahel. * 28
Et haec generationes eorum. Primogenitus 29
Ismahelis, Nabaioth, & Cedar, & Adbeel, 30
& Mabsam, * Et Masina, & Duma, Massa, 31
Hadad, & Thema, Iethur, Naphis, Cedma. 32
hi sunt filij Ismahelis. * Filij autem Ceturae, 33
concupinae Abraham, quos genuit: Zamra, 34
Iecsan, Madan, Madian, Isoboc, & Sue. Por- 35
ro filij Iecsan: Saba, & Dadan. Filij autem Da- 36
dan: Assurim, & Latussim, & Laomim. * Filij 37
autem Madian: Ephra, & Ephet, & Henoch, 38
& Abida, & Eldaa, omnes hi filij Ceturae. * 39
Genuit autem Abraham Isaac: cuius fue- 40
runt filij, Esau, & Israel. * Filij Esau, Eliphaz, 41
Rahuel, Iehus, Ihelom, & Core. * Filij Eli- 42
phaz: Theman, Omar, Sephi, Gathan, Ce- 43
nez, Thana, Amalec. * Filij Rahuel: Nahath, 44
Zara, Samma, Meza. * Filij Seir: Lotan, Sobal, 45
Sebeon, Ana, Dison, Efer, Difan. * Filij Lotan: 46
Hori, Homam. Soror autem Lotan fuit Tha- 47
na. * Filij Soba: Alian, & Manahath, & Ebal, 48
Sephi, & Onam. Filij Sebeon: Aia & Ana-Pi- 49
lij Ana: Dison. * Filij Dison, Hamram, & E- 50
seban, & Iethran, & Charan. * Filij Efer: Ba- 51
laan,

* Gen. 11.
d. 16.
* Gen. 15.
b. 12.

* Gen. 25. a.
* Gen. 25. c.
* Gen. 26. b.
11.

Iaan, & Zauan, & Iacan. Filij Ditan: Hus, & Aran. * Isti sunt reges, qui imperauerunt in 43 Terra Edom, antequam esset rex super filios D Israel: Bale filius Beor: & nomen ciuitatis eius, Denaba. * Mortuus est autem Bale, & 44 regnavit pro eo Iobab filius Zare de Bosra. * Cumq; & Iobab fuisset mortuus, regnavit 45 pro eo Hufam de Terra Themanorum. * O- 46 biit quoque, & Hufam, & regnavit pro eo Adad filius Badad, qui percussit Madian in Terra Moab: & nomen ciuitatis eius Auith. * Cumq; & Adad fuisset mortuus, regnavit 47 pro eo Semla de Masreca. Sed & Semla mor- 48 tuus est, & regnavit pro eo Saul de Rohoboth, quæ iuxta amnem sita est. * Mortuo 49 quoque Saul, regnavit pro eo Balanan filius Achobor. * Sed & hic mortuus est, & regna- 50 uit pro eo Adad: cuius urbis nomen fuit Phau, & appellata est vxor eius Meetabel filia Matred filia Mezaab. * Adad autem 51 mortuo, duces pro regibus in Edom esse ceperunt: dux Thamna, dux Alua, dux Ietheth, * Dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, Dux 52 Cenez, dux Theman, dux Mabsar, * Dux 53 Magdiel, dux Hiram. hi duces Edom.

CAP. II.

Genealogia Iuda Patriarchæ usque ad Isai patrem David, fratrumque, ac sororum eius.

Filij autem Israel: Ruben, Simeon, Levi, 1 Iuda, Issachar, & Zabulon, Dan, Ioseph, A 2 Benjamin, Nephthali, Gad, & Aser. * Filij Iu- 3 da: Her, Onan, & Sela. hi tres nati sunt ei de 4 filia Sue Chananitide. Fuit autem Her pri- 5 mogenitus Iuda, malus coram Dño, & occi- 6 dit eum. * Tamar autem nurus eius peperit 7 ei Phares, & Zara, omnes ergo filij Iuda, 8 quinq;. * Filij autem Phares: Hefron, & Ha- 9 mul. * Filij quoq; Zaræ: Zamri, & Ethan, & 10 Eman, Chalchal quoq; & Dara, simul quin- 11 que. * Filij Chariti: Achar, qui turbauit Is- 12 rael, & peccauit in furto anathematis. * Filij 13 Ethan: Azarias. Filij autem Hefron, qui na- 14 ti sunt ei: Ierameel, & Ram, & Calubi. Por- 15 rò Ram genuit Aminadab. Aminadab autē B 16 genuit Nahasson, principem filiorum Iuda. 17 Nahasson quoque genuit Salma, de quo or- 18 tus est Booz. * Booz vere genuit Obed qui & 19 ipse genuit Isai. * Isai autem genuit primo- 20 genitum Eliab, secundum Abinadab, tertium C 21 Simmaa, * Quartum Nathanael, quintum 22 Raddai, * Sextum Alom, septimum David. 23 * Quorum sorores fuerunt, Saruia, & Abiga- 24 il. Filij Saruiæ, Abisai, Ioab, & Asael, tres. * 25 Abigail autem genuit Amasa, cuius pater fuit Iether Ismahelites. * Caleb verò filius 26 Hefron accepit vxorem nomine Azuba, de qua genuit Ierioth: fueruntq; filij eius, Iaser, & Sobab, & Ardon. * Cumq; mortua fuisset 27 Azuba, accepit vxorem Caleb, Ephrata: quæ

28 peperit ei Hur. * Porro Hur genuit Vri: & 29 Vri genuit Bezeleel. * Post hæc ingressus est Hefron ad filiam Machir patris Galaad, & accepit eam cum esset annorum sexaginta: 30 quæ peperit ei Segub. * Sed & Segub genuit Iair, & possedit viginti tres ciuitates in Ter- 31 ra Galaad. * Cæpitq; Gessur, & Aram, oppi- 32 da Iair, & Canath, & viculos eius sexaginta ciuitatum. omnes isti, filij Machir patris 33 Galaad. * Cum autem mortuus esset Hef- 34 ron, ingressus est Caleb ad Ephrata. Habuit quoq; Hefron vxorem Abia, quæ peperit ei 35 Ashur patrem Thecuæ. * Nati sunt autem filij Ierameel primogeniti Hefron, Ram primogenitus eius, & Buna, & Aram, & Alom, 36 & Achia. * Duxit quoq; vxorem alteram Ierameel, nomine Atara, quæ fuit mater O- 37 nam. * Sed & filij Ram primogeniti Iera- 38 meel, fuerunt Moos, Iamin, & Achar. * O- 39 nam autem habuit filios, Semei, & Iada. Fi- 40 lij autem Semei: Nadab, & Abisur. Nomen verò vxoris Abisur, Abihail, quæ peperit ei 41 Ahobban, & Molid. * Filij autem Nadab fuerunt, Saled, & Apphaim. Mortuus est au- 42 tem Saled absq; liberis. * Filius verò Appha- 43 im, Iesi: qui Iesi genuit Sefan. Porro Sefan 44 genuit Oholai. * Filij autem Iada fratris Se- 45 mei: Iether, & Ionathan. Sed & Iether mor- 46 tuus est absq; liberis. * Porro Ionathan ge- 47 nuit Phaleth, & Ziza. Isti fuerunt filij Iera- 48 meel. * Sefan autem non habuit filios, sed fi- 49 lias; & seruum Ægyptium nomine Ieraa. * Deditq; ei filiam suam vxorem, quæ peperit 50 ei Ethei. * Ethei autem genuit Nathan, & 51 Nathan genuit Zabab. * Zabab quoq; genuit Ophlal genuit Obed, * Obed genuit Iehu, 52 Iehu genuit Azariam. * Azarias genuit Hel- 53 les, & Helles genuit Elasa, * Elasa genuit Si- 54 famoi, Sisamoi, genuit Sellum, * Sellum ge- 55 nuit Icamiam, Icamia autem genuit Elita- 56 ma. * Filij autem Caleb fratris Ierameel: 57 F Mefa primogenitus eius, ipse est pater Ziph: 58 & filij Maresa patris Hebron. * Porro filij Hebron, Core, & Taphua, & Recem, & Sā- 59 ma. * Samma autem genuit Raham, patrem 60 Iercaam, & Recem genuit Sammai. * Filius 61 Sammai, Maon: & Maon pater Bethsur. * E- 62 pha autem concubina Caleb peperit Haran, & Mofa, & Gezez. Porro Haran genuit Ge- 63 zez. * Filij autem Iahaddai, Regom, & Ioa- 64 than, & Gelan, & Phalet, & Epha, & Saaph. 65 * Concubina Caleb Maacha, peperit Saber, 66 & Tharana. * Genuit autem Saaph pater Madmena, Sue patrem Machbena, & patrē 67 Gabaa. Filia verò Caleb, fuit Achia. Hi erāt 68 filij Caleb, filij Hur, primogeniti Ephrath, 69 Sobal pater Cariathiarim, * Salma pater 70 Bethlehem, Hariph pater Bethgader. * Fue- 71 runt autem filij Sobal patris Cariathiarim, 72 Qui videbat dimidium requietionum. * Et 73 de co-

Gen. 18. 9.
32. 30. d. 5.
35. c. d.
Gen. 38. a.
3. 46. b. 11.
Inf. 4. a. 1.
Matth. 1. a.
3.

1. Inf. 7. a. 1.

Ruth. 4. d.
19.

1. Reg. 16.
b. 10. 17. b.
120.

de cognatione Cariathiarim, Iechrei, & Aphuthei, & Semathei, & Maserei. Ex his egressi sunt Sarait, & Esthaolir. * Filij Salma, Bethlehem, & Netophathi, Coronæ domus Ioab, & dimidium requietionis Sarai. * Cognationes quoque scribarum habitantium in Iabes, canentes atque resonantes, & in tabernaculis commorantes. Hi sunt Cinzi, qui venerunt de Calore patris domus Rechab.

C A P. I I I.

Generaciones David, & regum Iuda ex progenie David cum filiis, ac filiabus eorum.

* 1. Reg. 3.
2. 1.

* 1. Reg. 6.
2. 1.

* Matt. 1. 2.
11.

David verò hos habuit filios, qui ei nati sunt in Hebron: primogenitum Amnon ex Achinoam Iezrahelitide, secundum Daniel de Abigail Carmelitide, * Tertium Absalom, filium Maacha filiae Tholmai regis Gessur, quartum Adoniā filium Aggith, Quintum Saphatiam ex Abital, sextum Iezrahram de Egla vxore sua. * Sex ergo nati sunt ei in Hebron, vbi regnavit septem annis, & sex mensibus. Triginia autem & tribus annis regnavit in Ierusalem. * Porro in Ierusalē nati sunt ei filij, Simma, & Sobab, & Nathan, & Salomon, quatuor de Bethsabee filia Ammiel, * Iebaar quoque, & Elisama, * Et Eliphalet, & Noge, & Nepheg, & Iaphia, * Neenon Elisama, & Eliada, & Eliphelet. novem: * Omnes hi, filii David, absque filiis concubinarum: habueruntque sororem Thamar. * Filius autem Salomonis, Roboā: cuius Abia filius genuit Asa. De hoc quoque natus est Iosaphat, * Pater Ioram: qui Ioram genuit Ochoziam, ex quo ortus est Ioas: * Et huius Amasias filius genuit Azariā. Porro Azariā filius Ioathan * Procreavit Achaz patrem Ezechiaz, de quo natus est Manasses. * Sed & Manasses genuit Amon patrem Iosiaz. * Filij autem Iosiaz fuerunt, primogenitus Iohanan, secundus Ioakim, tertius Sedecias, quartus Sellum. * De Ioakim natus est Iechonias, & Sedecias. * Filij Iechonias fuerunt, Afir, Salathiel, * Melchiram, Phadaia, Sennecer, & Iecemia, Sama, & Nadabia. * De Phadaia orti sunt Zorobabel, & Semei. Zorobabel genuit Mofollam, Hananiam, & Salomith sororem eorum: * Hasaban quoque, & Ohol, & Barachian, & Hasadian, Iosababesed, quinq; * Filius autem Hananiae, Phaltias pater Ieseia, cuius filius Raphaia. huius quoque filius, Arnan, de quo natus est Obdia, cuius filius fuit Sechenias. Filius Sechenie, Semeia: cuius filij, Hattus, & Legaal, & Baria, & Naaria, & Saphat, sex numero. * Filius Naariae, Elioenai, & Ezechias, & Ezricam, tres. * Filij Elioenai, Oluia, & Eliafub, & Pheleia: & Accub, & Iohanan, & Dalaia, & Anani, septem.

C A P. I V.

Rursum posteritas Iuda, ac Simeonis, & habitationes eorum; stirps Cham deletur à filiis Simeonis, Amalecique quoque ab ipsis ipsis percutiuntur.

Filij Iuda: Phares, Hesron, & Charmi, & Hur, & Sobal. * Raia verò filius Sobal genuit Iahath, de quo nati sunt Ahumai, & Laad. hæc cognationes Sarathi. * Ista quoque stirps Etam: Iezrahel, & Iesema, & Iedeboa. Nomen quoque sororis eorum, Asalephuni. * Phanuel autem pater Gedor, & Ezer pater Hosa. isti sunt filij Hur primogeniti Ephrata patris Bethlehem. * Assur verò patri Thecuæ erant duæ vxores, Halaa, & Naara. Peperit autem ei Maara Oozam, & Hopher, & Themani, & Ahasthari. Isti sunt filij Naara. Porro filij Halaa, Sereth, Isaac, & Ethnan. * Cos autem genuit Anob, & Soboba, & cognationem Aharchel filij Arum. * Fuit autem Iabes inclutus præ fratribus suis, & mater eius vocavit nomen illius Iabes, dicens: Quia peperit eum in dolore. * Inuocavit verò Iabes Deum Israel, dicens: Si benedicens benedixeris mihi, & dilataueris terminos meos, & fuerit manus tua mecum, & feceris me à malitia nō opprimi. Et præstitit Deus, quæ precatus est. * Caleb autem frater Sui genuit Mahir, qui fuit pater Esthon. * Porro Esthon genuit Betharapha, & Pheffe, & Tethinna patrem vrbis Naas: hi sunt viri Rechab. * Filij autem Cenez, Othoniel, & Saraia. Porro filij Othoniel, Hathath, & Maonathi. * Maonathi genuit Ophra, Saraia autem genuit Ioab patrem Vallis artificū, hi quippe artifices erant. * Filij verò Caleb filij Iephone, Hir, & Elz, & Naham filij quoque Elai Cenez. * Filij quoque Ialeleel: Ziph, & Zipha, Thiria, & Asrael. Et filij Ezra, Iether, & Mered, & Ephel, & Ialon, genuitque Mariam, & Sammai, & Iesba patrem Esthamo. * Vxor quoque eius Iudaia peperit Iared patrē Gedeor, & Heber patrem Socho, & Ieuthiel patrem Zanoë. hi autem filij Bethia filia Pharaonis, quam accepit Mered. * Et filij D vxoris Ojaiz sororis Naham patris Ceila. * Garmi, & Esthamo, qui fuit de Machati, * Filij quoque Gimon, Amnon, & Rinaa filius Hanan, & Thilon. Et filij Iesi, Zoheth, & Bēzoheth. * Filij Sela, filij Iuda: Her pater Lecha, & Laada pater Meresa, & cognationes domus operantium byssum in domo iuramenti. * Et qui stare fecit Solem, virique Mendacij, & Securus, & Incendens, qui principes fuerunt in Moab, & qui reuersi sunt in Lahem. hæc autem verba vetera. * Hi sunt siguli habitantes in Plantationibus, & in Sepibus, apud regem in operibus eius, comoratique sunt ibi. * Filij Simeon: Namuel, & Iamin, Iarib, Zara, Saul. * Sellum filius eius,

* 1. Reg. 2. 4.
Gen. 28. 2.
1. 1. 1. 2.

* Gen. 28. 2.

* Gen. 4. 2.

eius, Mapsa filius eius, Masma filius eius. Filij Masma: Hamuel filius eius, Zachur filius eius, Semei filius eius. * Filij Semei sedecim, & filiarum sex: fratres autem eius non habuerunt filios multos, & vniuersa cognatio non potuit adæquare summam filiorum Iuda. * Habitauerunt autem in Bersabee, & Molada, & Harsufhal, * Et in Bala, & in Asom, & in Tholad, * Et in Bathuel, & in Horma, & in Siceleg, * Et in Bethmarchaboth, & in Harsufsim, & in Bethberai, & in Saarim. hæc ciuitates eorum vsque ad regem Dauid. * Villæ quoque eorum: Etam, & Aen, Remmon, & Thochen, & Asan, ciuitates quinque. * Et vniuersi viculi eorum per circuitum ciuitatum istarum vsque ad Baal. hæc est habitatio eorum, & sedium distributio. * Mosobab quoque & Iemlech, & Iosa filius Amasia, * Et Ioel, & Iehu filius Iosabig filij Saraia filij Asiel, * Et Elioenai, & Iacoba, Isuhaia, & Asaia, & Adiel, & Ismael, & Banaia, * Ziza quoque filius Sephei filij Allon filij Idaia filij Semri filij Samaia. * Isti sunt nominati principes in cognationibus suis, & in domo affinitatum suarum multiplicati sunt vehementer. * Et profecti sunt, ut ingrederentur in Gador vsque ad Orientem vallis, & ut quærerent pascua gregibus suis. Inueneruntque pascuas vberes, & valde bonas, & terram latissimam, & quietam, & fertilem, in qua ante habitauerant de stirpe Cham. * Hi ergo venerunt, quos supra descripsimus nominari, in diebus Ezechie regis Iuda: & percusserunt tabernacula eorum, & habitatores, qui inuenti fuerant ibi, & deleuerunt eos vsque in præsentem diem: habitaueruntque pro eis, quoniam vberimas pascuas ibidem reppererunt. * De filiis quoque Simeon abierunt in montem Seir viri quingenti, habentes principes Phaltiam, & Naariam, & Rapphiam, & Oziel filios Iesi: * Et percusserunt reliquias, quæ euadere potuerant, Amalecitarum, & habitauerunt ibi pro eis vsque ad diem hanc.

C A P. V.

Catalogus filiorum Ruben, Gad, & dimidiæ tribus Manasse, & habitatio eorum, qui percutserunt Agarenos, sed eandem ducti sunt ab Assyrijs ob idololatriam ipsorum in captiuitatem.

Filij quoque Ruben primogeniti Israel (ipse quippe fuit primogenitus eius: sed A cum violasset thorum patris sui, data sunt primogenito eius filijs Ioseph, filij Israel, & non est ille reputatus in primogenitum. * Porro Iudas, qui erat fortissimus inter fratres suos, de stirpe eius principes generati sunt: primogenita autem reputata sunt Ioseph.) * Filij ergo Ruben primogeniti Israel: Enoch, & Phallu, Efron, & Carmi. * Filij Ioel: Samaia filius eius, Gog, filius eius, Semei fi-

lius eius, * Micha filius eius, Reia filius eius. * Baal filius eius, Beera filius eius, quæ captiuus duxit Thelgathphalnasar rex Assyriorum, & fuit princeps in tribu Ruben. * Fratres autem eius, & vniuersa cognatio eius, quando numerabantur per familias suas, habuerunt principes, Ichiel & Zachariam. * Porro Bala filius Azaz, filij Samma, filij Ioel, ipse habitauit in Aroer vsque ad Nebo, & Beelmeon. * Contra Orientalem quoque plagam habitauit vsque ad introitum eremi, & flumē Euphraten. Multum quippe iumentorum numerum possidebant in Terra Galaad. * In diebus autem Saul præliati sunt contra Agarenos, & interfecerunt illos, habitaueruntque pro eis in tabernaculis eorum, in omni plaga, quæ respicit ad Orientem Galaad. * Filij verò Gad è regione eorum habitauerunt in Terra Basan vsque Selcha: * Ioel in capite, & Saphan secundus: Ianai autem, & Saphat, in Basan. * Fratres verò eorum secundum domos cognationum suarum, Michael, & Mosollam, & Sebe, & Iorai, & Lachan, & Zie, & Heber, septem. * Hi filij Abihail, filij Huri, filij Iara, filij Galaad, filij Michael, filij Iesef, filij Ieddo, filij Buz. * Fratres quoque filij Abdiel, filij Guni, princeps domus in familijs suis. * Et habitauerunt in Galaad, & in Basan, & in viculis eius, & in cunctis suburbanis Saron, vsque ad terminos. * Omnes hi numerati sunt in diebus Iothan regis Iuda, & in diebus Ieroboam regis Israel. * Filij Ruben, & Gad, & dimidiæ tribus Manasse, viri bellatores, scuta portantes, & gladios, & tendentes arcum, eruditi que ad prælia, quadraginta quatuor millia, & septingenti sexaginta, procedentes ad pugnam. * Dimicauerunt contra Agareos: Iurei verò, & Naphis, & Nodab, præbuerunt eis auxilium. Traditi que sunt in manus eorum Agarei, & vniuersi, qui fuerant cum eis, quia Deum inuocauerunt cum preliarentur: & exaudiuit eos, eo quod credidissent in eum. * Ceperuntque omnia, quæ possederant, camelorum quinquaginta millia, & ouium ducenta quinquaginta millia, & asinos duo millia, & animas hominum centum millia. * Vulnerati autem multi corruerunt: fuit enim bellum Domini. Habitaueruntque pro eis vsque ad transmigrationem. * Filij quoque dimidiæ tribus Manasse, possederunt terram à finibus Basan vsque Baal, Hermon, & Sanir, & montem Hermon, ingens quippe numerus erat. * Et hi fuerunt principes domus cognationis eorum, Ephraim, & Iesi, & Eliel, & Ezriel, & Ieremia, & Odoia, & Iediel, viri fortissimi, & potentes, & nominati duces in familijs suis. Reliquerunt autem Deum patrum suorum, & fornicati sunt post deos populorum terræ, quos abstulit Deus coram eis.

eis. Et suscitauit Deus Israel spiritum Phul regis Assyriorum, & spiritum Thelgath-phalnatar regis Assur: & transtulit Ruben, & Gad, & dimidiam tribum Manasse, & adduxit eos in Lahela, & in Habor, & Ara, & fluuium Gozan, vsque ad diem hanc.

C A P. V I.

Genealogia filiorum Levi, & quos ex eis constituit David cantores, ac ministros in domo Domini: item generatio filiorum Aaron cum urbibus suis in singulis tribubus Israel, & qua fuerint ciuitates refugij.

Filij Levi: Gerson, Caath, & Merari. * Filij Caath: Amram, Isaac, Hebron, & Oziel. * Filij Amram: Aaron, Moyles, & Maria: Filij Aaron: Nadab, & Abiu, Eleazar, & Ichamar. * Eleazar genuit Phinees, & Phinees genuit Abisue. * Abisue verò genuit Bocci, & Bocci genuit Ozi. * Ozi genuit Zarahiam, & Zarahias genuit Meraioth. * Porro Meraioth genuit Achitob. * Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Achimaas. * Achimaas genuit Azariam, Azarias genuit Iohanan. * Iohanan genuit Azariam. ipse est, qui sacerdotio functus est, in domo quam edificauit Salomon in Ierusalem. * Genuit autem Azarias Amariam, & Amarias genuit Achitob. * Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Sellum. * Sellum genuit Helciam, & Helcias genuit Azariam. * Azarias genuit Saraiam, & Saraias genuit Iosedec. * Porro Iosedec egressus est, quando transtulit Dominus Iudam, & Ierusalem per manus Nabucodonosor. * Filij ergo Levi: Gerson, Caath, & Merari. * Et hæc nomina filiorum Gerson: Lobni, & Semei. * Filij Caath: Amram, & Isaac, & Hebron, & Oziel. * Filij Merari: Moholi & Musi. Hæ autem cognationes Levi secundum familias eorum. * Gersom, Lobni filius eius, Iahath filius eius, Zamma filius eius, * Ioah filius eius, Addo filius eius, Zara filius eius, Iethrai filius eius. * Filij Caath: Aminadab filius eius, Core filius eius, Asir filius eius, * Elcana filius eius, Abiasaph filius eius, Asir filius eius. * Thahath filius eius, Vriel filius eius, Ozias filius eius, Saul filius eius: Filij Elcana: Amasai, & Achimoth, Et Elcana: Filij Elcana: Sophai filius eius, Nahath filius eius, * Eliab filius eius, Ieroham filius eius, Elcana filius eius. * Filij Samuel, primogenitus Vasseni, & Abia. * Filij autem Merari, Moholi: Lobni filius eius, Semei filius eius, Caza filius eius, * Samma filius eius, Haggia filius eius, Alai filius eius. * Isti sunt, quos constituit David super cantores domus Dñi, ex quo collocata est arca: * Et ministrabant coram tabernaculo testimonij, canentes donec edificaret Salomon domum Dñi in Ierusalem: stabant autem iuxta ordinem

suū in ministerio. * Hi verò sunt, qui assistebant cum filiis tuis, de filiis Caath, Hemam cantor filius Iohel, filij Samuel, * Filij Elcana, filij Ieroham, filij Eliel, filij Thohu, * Filij Suph, filij Elcana, filij Mahath, filij Amasai, * Filij Elcana, filij Iohel, filij Azarie: filij Sophoniz, * Filij Thahath, filij Asir, filij Abiasaph, filij Core, * Filij Isaac, filij Caath, filij Levi, filij Israel, * Et frater eius Asaph, qui stabat à dextris eius, Asaph filius Barachiz, filij Samaa, * Filij Michael, filij Basaie, filij Melchiz, * Filij Athanai, filij Zara, filij Adai, * Filij Echan, filij Zamma, filij Semei, * Filij Ieth, filij Gersom, filij Levi. * Filij autem Merari fratres eorum, ad sinistram. Echan filius Cusi, filij Abdi, filij Maloch, * Filij Hasabiz, filij Amasiz, filij Helciz, * Filij Amasai, filij Boni, filij Somer, * Filij Moholi, filij Musi, filij Merari, filij Levi. * Fratres quoque eorum Leuitæ, qui ordinati sunt in cunctum ministerium tabernaculi domus Dñi. * Aaron verò, & filij eius adolebant incensum super altare holocausti, & super altare thymiamatis, in omne opus Sancti sanctorum: & vt precarentur pro Israel: iuxta omnia, quæ præceperat Moyles seruus Dei. * Hi sunt autem filij Aaron: Eleazar filius eius, Phinees filius eius, Abisue filius eius, * Bocci filius eius, Ozi filius eius, Zarahia filius eius, * Meraioth, filius eius, Amarias filius eius, Achitob filius eius, * Sadoc filius eius, Achimaas filius eius. * Et hæc habitacula eorum per vicos, atque confinia, filiorum scilicet Aaron, iuxta cognationes Caathitarum: ipsis enim sorte contigerant. * Dederunt igitur eis Hebron in terra Iuda, & suburbana eius per circuitum: * Agros autem ciuitatis, & villas, Caleb filius Iephone. * Porro filij Aaron dederunt ciuitates ad confugiendum, Hebron, & Lobna, & suburbana eius, * Iether quoque, & Ehemmo cum suburbanis suis, sed & Helon, & Dabir cum suburbanis suis, * Asan quoque, & Bethfemes, & suburbana earum. * De tribu autem Benjamin, Gabee & suburbana eius, & Almath cum suburbanis suis, omnes ciuitates, tredecim, per cognationes suas. * Filij autem Caath residuis de cognatione sua, dederunt ex dimidia tribu Manasse in possessionem, vrbes decem. * Porro filij Gersom per cognationes suas, & de tribu Issachar, & de tribu Aser, & de tribu Nephthali, & de tribu Manasse in Basan, vrbes tredecim. * Filij autem Merari per cognationes suas, de tribu Ruben, & de tribu Gad, & de tribu Zabulon, dederunt sorte ciuitates duodecim. * Dederunt quoque filij Israel Leuitis ciuitates & suburbana earum: * Dederuntque per sortem, ex tribu filiorum Iuda, & ex tribu

Gen. 46. b.
Inf. 11. b. 4.

* Exod. 6. c.
17.

* Inf. 11. b.
10.

tribu filiorum Simeon, & ex tribu filiorum Benjamin, vrbes has quas vocauerunt nominibus suis. * Et his, qui erant de cognatione filiorum Caath, fueruntque ciuitates interminis eorum de tribu Ephraim. * Dederunt ergo eis vrbes ad confugiendum, Sichem cum suburbanis suis in monte Ephraim, & Gazer cum suburbanis suis, * Iectnaam quoque cum suburbanis suis, & Bethoron similiter, * Necnon & Helon cum suburbanis suis, & Gethremmon in eundem modum. * Porro ex dimidia tribu Manasse, Aner & suburbana eius, Balaam & suburbana eius: his videlicet, qui de cognatione filiorum Caath reliqui erant. * Filij autem Gersom, de cognatione dimidię tribus Manasse, Gaulon in Basan, & suburbana eius, & Altarothe cum suburbanis suis. * De tribu Issachar, Cedes, & suburbana eius, & Dabereth cum suburbanis suis, * Ramoth quoque & suburbana eius, & Anem cum suburbanis suis. * De tribu verò Aser: Masal cum suburbanis suis, & Abdon similiter, * Hucac quoque, & suburbana eius, & Rohob cum suburbanis suis. * Porro de tribu Nephthali, Cedes in Galilza, & suburbana eius, Hamon cum suburbanis suis, & Cariathaim, & suburbana eius. * Filij autem Merari residui: de tribu Zabulon, Remmon & suburbana eius, & Thabor cum suburbanis suis. * Trans Iordanem quoque ex aduerso Iericho contra Orientem Iordanis, de tribu Ruben, Bosor in solitudine cum suburbanis suis, & Iassa cum suburbanis suis. * Cademoth quoque, & suburbana eius, & Mephaat cum suburbanis suis. * Necnon & de tribu Gad, Ramoth in Galaad, & suburbana eius, & Manaim cum suburbanis suis, * Sed & Hesebon cum suburbanis suis, & Iezer cum suburbanis suis.

CAP. VII.

Posterii Issachar, Benjamin, Nephthali, Manasse, Ephraim, & Aser.

Gen. 46. b.
11.

Porro filij Issachar: Thola, & Phua, Iasub, & Simeron, quatuor. * Filij Thola: A Ozi, & Raphaia, & Ieriel, & Iemai, & Iesem, & Samuel, principes per domos cognationum suarum. De stirpe Thola viri fortissimi numerati sunt in diebus David, viginti duo millia sexcenti. * Filij Ozi: Izrahia, de quo nati sunt Michael, & Obadia, & Iohel, & Iesia, quinque omnes principes. * Cumque eis per familias, & populos suos, accincti ad praelium, viri fortissimi, triginta sex millia: multas enim habuerunt uxores, & filios. * Fratres quoque eorum per omnem cognationem Issachar, robustissimi ad pugnandum, octoginta septem millia numerati sunt. * Filij Benjamin: Bela, & Bechor, & Iadiel, tres. * Filij Bela: Esbon, & Ozi, & Oziel, & Ieri-

Gen. 46. c.
22.

moth, & Vrai, quinque principes familiarum & ad pugnandum robustissimi: numerus autem eorum, viginti duo millia, & triginta quatuor. * Porro filij Bechor: Zamira, & Ioas, & Eliezer, & Eliocnai, & Amri, & Ierimoth, & Abia, & Anathoth, & Almath: omnes hi, filij Bechor. * Numerati sunt autem per familias suas principes cognationum suarum, ad bella fortissimi, viginti millia, & ducenti. * Porro filij Iadihel: Balan. Filij autem C Balan: Iehus, & Benjamin, & Aod, & Chana, & Zethan, & Tharsis, & Ahitahar. * Omnes hi filij Iadihel, principes cognationum suarum, viri fortissimi, decem & septem millia, & ducenti ad praelium procedentes. * Sepham quoque, & Hapham filij Hir: & Hasim filij Aher. * Filij autem Nephthali: Iasiel, & Guni, & Ieser, & Sellum, filij Bala. * Porro filius Manasse, Esriel: concubinaque eius Syra peperit Machir patrem Galaad. * Machir autem accepit uxores filijs suis Haphim, & Saphan: & habuit sororem nomine Maacha: nomen autem secundi, Salphaad, natæque sunt Salphaad filia. * Et peperit Maacha vxor Machir filium, vocauitque nomen eius Phares: porro nomen fratris eius, Sares: & filij eius Viam, & Recen. * Filius autem Viam, Badan. hi sunt filij Galaad, filij Machir, filij Manasse. * Soror autem eius Regina peperit Virumdecoru, & Abiezer, & Monoia. Erant autem filij Semida, Ahin, & Secho, & Leci, & Ania. Filij autem Ephraim: Suthala, Bared filius eius, Thahath filius eius. E lada filius eius, Thahath filius eius, huius filius Zabad, Et huius filius Suthala, & huius filius Ezer, & Elad: occiderunt autem eos viri Geth indigenę, quia descenderat, vt inuaderent possessionem eorū. Luxit igitur Ephraim pater eorum multis diebus, & venerunt fratres eius, vt consolarentur eum. * Ingressusque est ad vxorem suam: quæ concepit, & peperit filium, & vocauit nomen eius Beria, eo quod in malis domus eius ortus esset. * Filia autem eius fuit Sara, quæ edificauit Bethoron inferiorem, & superiorem, & Ozensara. * Porro filius eius Rapha, & Reseph, & Thale, de quo natus est Thaan, qui genuit Laadan: huius quoque filius Ammiud, qui genuit Elizama. * De quo ortus est Nun, qui habuit filium Iosue. * Possessio autem eorum, & habitatio, Bethel cum filiabus suis, & contra Orientem Noran, ac Occidentalem plagam Gazer, & filia eius, Sichem quoque cum filiabus suis, vsque ad Aza cum filiabus eius. * Iuxta filios quoque Manasse, Bethsan & filias eius, Thanach & filias eius, Mageddo & filias eius, Dor & filias eius: in his habitauerunt filij Ioseph, filij Israel. * Filij Aser: Iemna, & Iesua, & Iesui, & Baria, & Sara soror eorum. * Filij autem

Gen. 46. b.
17.

tem Baria: Heber, & Melchiel: ipse est pater Barfaich. * Heber autem genuit Iephlat, & Some, & Hothan, & Suaz sororem eorum. G * Filij Iephlat: Phofech, & Chamaal, & Asoth: hi filij Iephlat. * Porro filij Somer: Ahi, & Roaga, & Haba, & Aram. * Filij autem Helem fratris eius: Supha, & Iemna, & Selles, & Amal. * Filij Supha: Sue, Harnapher, & Sual, & Beri, & Iamra, * Bosor, & Hod, & Samma, & Salufa, & Iethran, & Bera. * Filij Iether. Iephone, & Phaspha, & Ara. * Filij autem Olla: Aree, & Haniel, & Refia. * Omnes hi filij Afer, principes cognationum, etc. Et atque fortissimi duces ducum: numerus autem eorum ætatis, quæ apta esset ad bellum, viginti sex millia.

C A P. VIII.

Rursum genealogia Benjamin, & Saul, filiorumque ipsius.

Gen. 46. c.
21.
Sup. 7. h. 4.

Beniamin autem genuit Bale primogenitum suum, Asbel secundum, Ahara tertium, * Nohaa quartum, & Rapha quintum. * Fueruntque filij Bale: Addar, & Gera, & Abiud, * Abiive quoque, & Naaman, & Ahoe. * Sed & Gera, & Saphuphan, & Huram. * Hi sunt filij Ahod, principes cognationum habitantium in Gubaa, qui translati sunt in Manahath. * Naaman autem, & Achia, & Gera ipse transtulit eos, & genuit Oza, & Ahiud. * Porro Saharaim genuit in regione Moab, postquam dimisit Husiam, & Bara uxores suas. * Genuit autem de Hodis uxore sua Iobab, & Sebia, & Mofa, & Molcho, * Iehus quoque, & Sechia, & Marma, hi sunt filij eius, principes in familijs suis. * Mehufim verò genuit Abitob, & Elphaal. * Porro filij Elphaal: Heber, & Misaam, & Samad: hic ædificavit Ono, & Lod, & filias eius. * Baria autem, & Sama, principes cognationum habitantium in Aialon, hi fugaverunt habitatores Geth. * Et Ahio, & Sefac, & Ierimoth, * Et Zabadia, & Arod, & Heder, * Michael quoque, & Iespha, & Ioha, filij Baria. * Et Zebadia, & Mosollam, & Hezeci, & Heber, * Et Iesamari, & Iezlia, & Iobab, filij Elphaal, * Et Iacim, & Zechri, & Zabdi, * Et Elioenai, & Seletai, & Eliel, * Et Adaia, & Baraia, & Samarath, filij Semei. * Et Iespha, & Heber, & Eliel, * Et Abdon, & Zechri, & Hanan. * Et Hanania, & Aelam, & Anathothia, * Et Iephdaia, & Phanuel, filij Sefac. * Et Samfari, & Sohoria, & Otholia. * Et Iesfia, & Elia, & Zechri, filij Ieroham. * Hi patriarchæ, & cognationum principes, qui habitauerunt in Ierusalem. * In Gabaon autem habitauerunt Abigabaon, & nomen uxoris eius Maacha: * Filiusque eius primogenitus Abdon, & Sur, & Cis, & Baal, & Nadab. * Gedor quoque, & Ahiu, & Zacher, & Macelloth: * Et Macelloth genuit Samaa: habi-

* Ios. 9. f.
15.

taueruntque ex aduerso fratrum suorum in Ierusalem cum fratribus suis. * Ner autem genuit Cis, & Cis genuit Saul. Porro Saul genuit Jonathan, & Melchilua, & Abinadab, & Esbaal. * Filius autem Jonathan, Meribbaal: & Meribbaal genuit Micha. * Filij Micha, Phithon, & Melech, & Tharaa, & Ahaz, * Et Ahaz genuit Ioadab: & Ioadab genuit D Alamath, & Azmoth, & Zamri: porro Zamri genuit Mofa. * Et Mofa genuit Baana, cuius filius fuit Rapha, de quo ortus est Eleasa, qui genuit Asel. * Porro Asel sex filij fuerunt his nominibus, Ezricam, Bocru, Imael, Saria, Obdia, & Hanan: omnes hi filij Asel. * Filij autem Esec fratris eius, Vlam primogenitus, & Iehus secundus, & Eliphalet tertius. * Fueruntque filij Vlam viri robustissimi, & magno robore tendentes arcum: & multos habentes filios, ac nepotes, usque ad centum quinquaginta. Omnes hi, filij Benjamin.

C A P. IX.

Qui primi filiorum Israel habitauerunt in Ierusalem, & officia sacerdotum, ac Levitarum, generationes quoque Saul, ac filiorum eius repetuntur.

Vniuersus ergo Israel dinumeratus est: & summa eorum scripta est in Libro regum Israel, & Iuda: translatique sunt in Babylonem propter delictum suum. Qui autem habitauerunt primi in possessionibus, & in urbibus suis: Israel, & Sacerdotes, & Leuitæ, & Nathinæ. * Commorati sunt in Ierusalem de filijs Iuda, & de filijs Benjamin, de filijs quoque Ephraim, & Manasse. * Othei filius Ammiud, filij Amri, filij Omrai, filij Bonni, de filijs Phares filij Iuda. * Et de Silni: Asaia primogenitus, & filij eius. * De filijs autem Zara: Iehuel, & fratres eorum, sexcenti nonaginta. * Porro de filijs Benjamin: Salo filius Mosollam, filij Oduia, filij Asana: * Et Iohania filius Ieroham: & Elia filius Ozi, filij Mochori: & Mosollam filius Saphathia, filij Rahuel, filij Iebania, * Et fratres eorum per familias suas, nongentiquingenta sex. Omnes hi, principes cognationum per domos patrum suorum. * De sacerdotibus autem: Iedaia, Ioiarib, & Ioachim: * Azarias quoque filius Helcia, filij Mosollam, filij Sadoc, filij Maraioth, filij Achitob pontifex domus Dei. * Porro Adarias filius Ieroha, filij Phassur, filij Melchiaz: & Maasai filius Adiel filij Iezra, filij Mosollam, filij Mosollamich, filij Emmer. * Fratres quoque eorum principes per familias suas, mille septingenti sexaginta, fortissimi robore ad faciendum opus ministerij in domo Dei. * De Leuitis autem: Semeia filius Haseb, filij Ezricam, filij Hasebja, de filiis Merari. * Ba-

* 1. Reg. 14.
* 1. Reg. 14.
* 1. Reg. 14.

11. * Hacoacar qu oq; carpentarius, & Galal, 15
 & Mathania filius Micha, filij Afaph: * Et 16
 Obdia filius Semeiz, filij Galal, filij Idithun:
 & Barachia filius Afa, filij Elcana, qui habi-
 tauit in atrijs Netophati. * Ianitores autem: 17
 Sellum, & Accub, & Telmon, & Ahimam,
 & frater eorum Sellum princeps, * Vsq; ad 18
 illud tempus in porta regis ad Orientem,
 obseruabant per vices suas de filijs Leui. * 19
 Sellum verò filius Core, filij Abiasaph, filij D
 Core, cum fratribus suis, & domo patris sui,
 hi sunt Coritz super opera ministerij: culto-
 des vestibulorum tabernaculi: & familie eo-
 rum per vices castrorum Dñi custodientes
 introitum. * Phinees autem filius Eleazari, 20
 erat dux eorum coram Dño. * Porro Zacha- 21
 rias filius Mosollamia, ianitor portæ taber-
 naculi testimonij. * Omnes hi electi in ostia- 22
 rios per portas, ducenti duodecim: & de-
 scripti in villis proprijs: quos constituerunt
 Dauid, & Samuel Videns, in fide sua. * Tam 23
 ipsos, quàm filios eorum, in ostijs domus
 Dñi, & in tabernaculo, vicibus suis. * Per 24
 quatuor ventos erant ostiarij: id est ad Ori-
 tem, & ad Occidentem, & ad Aquilonem,
 & ad Austrum. * Fratres autem eorum in 25
 viculis morabantur, & veniebant in sabbat-
 tis suis de tempore vsque ad tempus. * His 26
 quatuor Leuitis creditus erat omnis nume-
 rus ianitorum, & erant super exedras, &
 thesauros domus Dñi. * Per gyrum quoque 27
 templi Dñi morabantur in custodijs suis: vt
 cum tempus fuisset, ipsi mane aperirent fo-
 res. * De horum genere erant, & super vasa 28
 ministerij: ad numerum enim & infereban-
 tur vasa, & efferebantur. * De ipsis, & qui 29
 heredita habebant vtenilia sanctuarij, præ-
 erant similia, & vino, & oleo, & thuri, & a-
 romatibus. Filij autem sacerdotum vnguē- 30
 ta ex aromatibus conficiebant. * Et Matha- 31
 thias Leuites primogenitus Sellum Corite,
 præfectus erat eorum, quæ in sartagine fri-
 gebantur. * Porro de filijs Caath fratribus 32
 eorum, super panes erant propositionis, vt
 semper novos per singula sabbata præpara-
 rent. * Hi sunt principes cantorum per fami- 33
 lias Leuitarum, qui in exedris morabantur,
 vt die, ac nocte iugiter suo ministerio deser-
 uirent. Capita Leuitarum, per familias suas 34
 principes, manserunt in Ierusalem. * In Ga- 35
 baon autem commorati sunt. pater Gabaon
 Iehiel, & nomen vxoris eius Maacha. * Fi- 36
 lius primogenitus eius Abdon, & Sur, &
 Cis, & Baal, & Mer, & Nadab. * Gedor quo- 37
 que, & Ahio, & Zacharias, & Macelloth. * G
 Porro Macelloth genuit Samaan: isti habita- 38
 nerunt è regione fratrum suorum in Ieru-
 salem, & cum fratribus suis. * Ner autem ge- 39
 nuit Cis: & Cis genuit Saul: & Saul genuit
 Ionathan, & Melchisua, & Abinadab, & El-

baal. * Filius autem Ionathan, Meribaal: &
 Meribbaal genuit Micha. Porro filij Micha,
 42 Phirhon, & Melech, & Tharaa, & Ahaz. *
 Ahaz autem genuit Iara, & Iara genuit A-
 lamath, & Azmoth, & Zamri. Zamri autem
 43 genuit Mofa. * Mofa verò genuit Banaa:
 cuius filius Raphaia, genuit Elasa: de quo
 44 ortus est Asel. * Porro Asel sex filios ha-
 buit his nominibus, Ezricam, Bocru, Is-
 mahel, Saria, Odia, Hanan: hi sunt filij
 Asel.

C A P. X.

*Saul reprobatus à Deo propter varias iniqui-
 tates à Philisthæis occiditur cum filijs, eius-
 que capite à Philisthæis imputato, reliquum
 corpus cum filijs sepelitur à viris Iabes Ga-
 laad.*

1 PHILISTHIJM autem pugnabant contra Is-
 A rael, fugeruntque viri Israel Palesthinos,
 2 & ceciderunt vulnerati in monte Gelboe. *
 Cumque appropinquassent Philisthæi per-
 sequentes Saul & filios eius, percusserunt
 3 Ionathan, & Abinadab, & Melchisua, filios
 Saul. * Et aggrauatum est prælium contra
 4 Saul, inueneruntque eum sagittarij, & vul-
 B nerauerunt iaculis. * Et dixit Saul ad armi-
 gerum suum: Euagina gladium tuum, & in-
 terfice me: ne forte veniat incircumcisi isti,
 & illudant mihi. Noluit autem armiger eius
 hoc facere, timore perterritus: arripuit ergo
 5 Saul ensē, & irrui in eum. * Quod cum vi-
 didisset armiger eius, videlicet mortuum esse
 Saul, irrui etiam ipse in gladium suum, &
 6 mortuus est. * Interijt ergo Saul, & tres filij
 eius, & omnis domus illius pariter cecidit.
 7 * Quod cum vidissent viri Israel, qui habita-
 C bant in campestribus, fugerunt: & Saul, ac
 filij eius mortuis, dereliquerūt vrbes suas,
 & huc illucque dispersi sunt: veneruntque
 8 Philisthijm, & habitauerunt in eis. * Die igi-
 tur altero detrahentes Philisthijm spolia
 9 castrorum, inuenerunt Saul, & filios eius ja-
 centes in monte Gelboe. * Cumque spoliassent
 eum, & amputassent caput, armisque
 nudassent, miserunt in terram suam, vt cir-
 10 cumferretur, & ostenderetur idolorum tē-
 11 plis, & populis. * Arma autem eius conse-
 crauerunt in fano dei sui, & caput affixerūt
 12 in templo Dagon. * Hoc cum audissent viri
 Iabes Galaad, omnia scilicet, quæ Phil-
 13 isthijm fecerant super Saul, * Consurrexerunt
 D runt singuli virorum fortium, & tulerunt
 cadauera Saul, & filiorum eius: attulerunt-
 que ea in Iabes, & sepelierunt ossa eorum
 subter quercum, quæ erat in Iabes, & iei-
 14 uauerunt septem diebus. * Mortuus est er-
 go Saul propter iniquitates suas, eo quod
 præuaricatus sit mandatum Dñi, quod præ-
 ceperat, & non custodierit illud: sed insuper
 etiam pythoniā consuluerit. * Nec spe-

V 3 raue-

* Sept. 8. c.

* Sept. 8. c.

* 1. Reg. 17
2. 1.
2. Reg. 17. 4.
14.
* 1. Reg. 18.
2. 1.

rauerit in Domino: propter quod interfecit eum, & transtulit regnum eius ad David filium Isai.

C A P. X I.

Videtur David in regem, expulsus ex arce Sionis Iebusais, habitauit in Ierusalem Sipasus potentissimis, ac strenuissimis militibus, quorum heroica gesta narrantur: noluit David desideratam bibere aquam, eo quod eum sortium suorum periculo allata esset.

1. Reg. 1. 2.

Congregatus est igitur omnis Israel ad David in Hebron, dicens: Os tuum sumus, & caro tua. * Hec quoque, & nudius tertius, cum adhuc regnaret Saul, tu eras, qui educebas, & introducebas Israel, tibi enim dixit Dñs Deus tuus: Tu pascies populum meum Israel, & tu eris princeps super eum. * Venerunt ergo omnes maiores natu Israel ad regem in Hebron: & iniit David cum eis foedus coram Dño: vnixeruntque eum regem super Israel, iuxta sermonem Dñi, quem locutus est in manu Samuel. * Abijt quoque David, & omnis Israel, in Ierusalem. hęc est Iebus, vbi erant Iebusai habitatores terrę. * Dixeruntque, qui habitabant in Iebus ad David: Non ingredieris huc. Porro David cepit arcem Sion, quę est ciuitas David, * Dixitque: Omnes, qui percusserit Iebusæum in primis, erit princeps, & dux. Ascendit igitur primus Ioab filius Saruiz, & factus est princeps. * Habitauit autem David in arce, & idcirco appellata est ciuitas David. * Edificauitque urbem in circuitu a Mello, vsque ad gyrum, Ioab autem reliqua vrbis extruxit. * Proficiebatque David videns, & crescens, & Dñs exercituum erat cum eo. * Hi principes virorum fortium David, qui adiuerunt eum, vt rex fieret super omnem Israel, iuxta verbum Dñi, quod locutus est ad Israel. * Et iste numerus robustorum David: Iesbaam filius Hachamoni princeps inter triginta: iste leuauit hastam suam super trecentos vulneratos vna vice. * Et post eum Eleazar filius patris eius Ahohites, qui erat inter tres potentes. * Iste fuit cum David in Phesdomim, quando Philistini congregati sunt ad locum illum in praelium: & erat ager regionis illius plenus hordeo, fugeratque populus a facie Philisthinorum. * Hi itererunt in medio agri, & defenderunt eum: cumque percussissent Philisthæos, dedit Dñs salutem magnam populo suo. * Descenderunt autem tres de triginta principibus ad petram, in qua erat David, ad speluncam Odollam, quando Philistini fuerant castramentati in Valle Raphaim. * Porro David erat in presidio, & statio Philisthinorum in Bethlehem. * Desiderauit igitur David, & dixit: O si quis da-

1. Reg. 11.
2. 8.

1. Reg. 11.
2. 14.

ret mihi aquam de cisterna Bethlehem, quę est in porta. * Tres ergo illi per media castra Philisthinorum perrexerunt, & hauserunt aquam de cisterna Bethlehem, quę erat in porta, & attulerunt ad David, vt biberet: qui noluit, sed magis libauit illam Domino, * Dicens: Absit, vt in conspectu Dei mei hoc faciam, & sanguinem istorum virorum bibam: quia in periculo animarum suarum attulerunt mihi aquam. Et ob hanc causam noluit bibere. hęc fecerunt tres robustissimi. * Abilai quoque frater Ioab ipse erat princeps trium, & ipse leuauit hastam suā contra trecentos vulneratos, & ipse erat inter tres nominatissimus. * Et inter tres secundos inclutus, & princeps eorum: verumtamen, vsque ad tres primos non peruenerat. * Banaias filius Ioiadæ viri robustissimi, qui multa opera perpetrarat, de Cableel: ipse percussit duos Ariel Moab: & ipse descendit, & interfecit leonem in media cisterna tempore niuis. * Et ipse percussit virum Ægyptium, cuius statura erat quinque cubitorum, & habebat lanceam, vt liciatorium texentium: descendit igitur ad eum cum virga, & rapuit hastam, quam tenebat manu, & interfecit eum hasta sua. * Hęc fecit Banaias filius Ioiadæ, qui erat inter tres robustos nominatissimus. * Inter triginta primus, verumtamen ad tres, vsque non peruenerat: posuit autem eum David ad auriculam suam. * Porro fortissimi viri in exercitu, Asahel frater Ioab, & Elchanan filius patris eius de Bethlehem, * Sammoth Aro, rites, Heiles Phalonites, * Ira filius Accer Thecunites, Abiezer Anathothites, * Sobbochai Hufathites, Ilai Ahobites, * Maharai Netophathites, Heled filius Baana Netophathites, * Erhai filius Ribai de Gabaath filiorum Beniamin, Banaias Pharathonites, * Hurai de torrente Gaas. Abiel Arbathites, * Azmoth Bauramites, Eliaba Salabonites. * Filij Assen Gezonites Ionathan filius Sage, * Ararites, Ahiam filius Sachar, Ararites, * Eliphal filius Vr, * Hopher Mecherachites, Ahia Phelonites, * Hefro Carmelites, Naarai filius Asbai, * Ioel frater Nathan Mibahar filius Agarai. * Selec Ammonites, Naarai Berothites armiger Ioab filij Saruiz. * Ira Iethraus, Gareb Iethraus. * Vriah Hethæus, * Zabab filius Oholi, * Adina filius Siza Rubenites princeps Rubenitarum, & cum eo triginta: * Hanan filius Maacha, & Iosaphat Mathanites, * Ozia Astarothites, Samma, & Iehiel filij Hotham Arorites, * Iedihel filius Samri, & Ioha frater eius Thofaites. * Eliel Mahumites, & Ieribai, & Iofaia filij Elnaem, & Iethma Moabites Eliel, & Oheb, & Iasiel de Malobia.

C A

CAP. XII.

Qui David fuerant sequuti cum fugeret Saul, & qui postea ex omnibus tribubus venerunt, ut eum regem constituerent in Hebron.

HI quoque venerunt ad David in Siceleg, cum adhuc fugeret Saul, filium Cis, qui erant fortissimi, & egregij pugnatore, tendentes arcum, & utraque manu fundie faxa iacentes, & dirigentes sagittas: de fratribus Saul ex Benjamin. * Princeps Ahiezer, & Ioas, filij Samaa, Gabaathites, & Iaziel, & Phallet filij Azmoth, & Baracha, & Iehu Anathothites. * Samaia quoque Gabaonites fortissimus inter triginta, & super triginta. Jeremias, & Iehziel, & Iohanan, & Iezabad Gaderothites. * Et Eluzai, & Ierimuth, & Baalia, & Samaria, & Sapharia Haruphites. * Elcana, & Iesia, & Azareel, & Ioer, & Iesbaan de Carehim: * Ioela quoque, & Zabadia, filij Ieroham de Gedor. * Sed & de Gaddi transfugerunt ad David, cum lateret in deserto, viri robustissimi, & pugnatore optimi, tenentes clypeum, & hastam: facies eorum, quasi facies leonis, & veloces quasi capreae in montibus. * Ezer princeps, Obdias secundus, Eliab tertius, * Masmana quartus, Jeremias quintus, * Et hi sextus, Eliel septimus, * Iohanan octavus, Elzebad nonus, * Jeremias decimus, Machbanai undecimus. * Hi de filiis Gad princeps exercitus: novissimus centum militibus praerat, & maximus, mille. Isti sunt, qui transierunt Iordanem mense primo, quando inundare consuevit super ripas suas: & omnes fugaverunt, qui morabantur in vallibus ad Orientalem plagam, & Occidentalem. * Venerunt autem, & de Benjamin, & de Iuda, ad praesidium in quo morabatur David. * Egrediusque est David obviam eis, & ait: Si pacifice venistis ad me, ut auxiliemini mihi, cor meum iungatur vobis, si autem insidiamini mihi pro adversariis meis, cum ego iniquitatem in manibus non habeam, videat Deus patrum nostrorum, & iudicet. * Spiritus vero induit Amasai principem inter triginta, & ait: Tui sumus, o David, & tecum fili Isai: pax, pax tibi, & pax adiutoribus tuis: te enim adiuvat Deus tuus. Suscepit ergo eos David, & constituit principes turmae. Porro de Manasse transfugerunt ad David, quando veniebat cum Philisthiim adversus Saul, ut pugnaret: & non dimicavit cum eis, quia invito consilio remiserunt eum principes Philisthinorum, dicentes: Periculo capitis nostri revertetur ad dominum suum Saul. * Quando igitur reversus est in Siceleg, transfugerunt ad eum de Manasse, Ednas, & Iozabad, & Iedihel, & Michael, & Eddas, & Iozadab, & Eliu, & Salathi, princi-

pes milium in Manasse. * Hi prae-buerunt auxilium David adversus latrunculos: omnes enim erant viri fortissimi, & facti sunt principes in exercitu. Sed & per singulos dies veniebant ad David ad auxiliandum ei, usque dum fieret grandis numerus, quasi exercitus Dei. * Iste quoque est numerus principum exercitus, qui venerunt ad David, cum esset in Hebron, ut transferrent regnum Saul ad eum, iuxta verbum Domini. * Filij Iuda portantes clypeum, & hastam, sex millia octingenti expediti ad praelium. * De filiis Simeon, virorum fortissimorum ad pugnandum septem millia centum. * De filiis Levi, quatuor millia sexcenti. * Ioiada quoque princeps de stirpe Aaron, & cum eo tria millia septingenti. * Sadoc etiam puer egregiae indolis, & domus patris eius, principes viginti duo. * De filiis autem Benjamin fratribus Saul, tria millia: magna enim pars eorum adhuc sequebatur domum Saul. * Porro de filiis Ephraim viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri nominati in cognationibus suis. * Et ex dimidia tribu Manasse, decem & octo millia, singuli per nomina sua venerunt, ut constituerent regem David. * De filiis quoque Issachar viri eruditi, qui noverant singula tempora ad praecipendum quid facere deberet Israel, principes ducenti: omnis autem reliqua tribus eorum consilium sequebatur. * Porro de Zabulon, qui egrediebantur ad praelium, & stabant in acie instructi armis bellicis, quinquaginta millia venerunt in auxilium, non in corde duplici. * Et de Nephthali, principes mille: & cum eis instructi clypeo, & hasta, triginta & septem milia. * De Dan etiam praeparati ad praelium, viginti octo millia sexcenti. * Et de Aser egredientes ad pugnam, & in acie provocantes, quadraginta millia. * Trans Iordanem autem de filiis Ruben, & de Gad, & dimidia parte tribus Manasse, instructi armis bellicis, centum viginti millia. * Omnes isti viri bellatores expediti ad pugnandum, corde perfecto venerunt in Hebron, ut constituerent regem David super universum Israel: sed & omnes reliqui ex Israel, uno corde erant, ut rex fieret David. * Fueruntque ibi apud David tribus diebus comedentes, & bibentes: praeparauerant enim eis fratres sui. * Sed & qui iuxta eos erant, usque ad Issachar, & Zabulon, & Nephthali, afferebant panes in asinis, & camelis, & mulis, & bobus, ad vescendum: farinam, palathas, vnam passam, vinum, oleum, boues, arietes, ad omnem copiam: gaudium quippe erat in Israel.

C A P. X I I I.

A Cariathiarim reducitur arca Domini de domo Abinadab, omni Israel cum David ante eam ludensibus: sed quia Oza arcam contingens à Domino percussus est, auertit eam David in domum Obbedom, cui & eo tempore benedixit Dominus.

I Nijt autem consilium David cum tribu-
nis, & centurionibus, & vniuersis princi-
pibus, * Et ait ad omnem cætum Israel: Si
placet vobis: & a Dño Deo nostro egreditur
sermo, què loquor: mittamus à fratres no-
stros reliquos in vniuersas regiones Israel,
& ad Sacerdotes, & Leuitas, qui habitant in
suburbanis vrbium, vt congregentur ad
nos, Et reducamus arcam Dei nostri ad nos:
non enim requisimus eam in diebus Saul.
* Et respondi vn uersa multitudo, vt ita fie-
ret: placuerat enim sermo omni populo. *
Congregauit ergo David cunctum Israel, à
Sihor Ægypti, vsq; dum ingrediaris Emath,
vt adduceret arcam Dei de Cariathiarim. *
Et ascendit David, & omnis vir Israel, ad
collem Cariathiarim, qui est in Iuda, vt as-
ferret inde arcam Domini Dei sedentis su-
per cherubim. vbi inuocatum est nomen
eius. * Imposueruntque Arcam Dei super
plaustrum nouum, de domo Abinadab: Oza
autem, & frater eius, minabant plaustrum.
* Porro David, & vniuersus Israel, ludebant
coram Deo omni virtute in canticis, & inci-
tharis, & psalterijs, & tympanis, & cymba-
lis, & tubis. * Cum autem peruenissent ad
arcam Chidon, tetendit Oza manum suam,
vt sustentaret Arcam: bos quippè lasciuens
paululum inclinauerat eam. * Iratus est ita-
que Dñs contra Ozam, & percussit eum, eo
quod tetigisset Arcam: & mortuus est ibi
eoram Dño. * Contristatusque est David, eo
quod diuississet Dñs Ozam: vocauitque lo-
cum illum: Diuisio Ozæ, vsque in præsen-
tem diem. * Et timuit Deum tunc temporis,
dicens: Quo modo possum ad me introdu-
cere Arcam Dei? * Et ob hanc causam non
adduxit eam ad se, hoc est, in ciuitatem Da-
uid, sed auertit in domum Obbedom Ge-
thai. * Mansit ergo Arca Dei in domo O-
bededom tribus mensibus: & benedixit
Dominus domui eius, & omnibus, quæ ha-
bebat.

C A P. X I V.

*David accepit à rege Tyri lignis, & artifi-
bus ad extruendam sibi domum, alias ducit
uxores, ac multos gignis liberos, & consulo
Domino bis cadit Philisthaos.*

M Isit quoque Hiram rex Tyri nuncios
ad David, & ligna cedrina, & artifices
parietum, lignorumque: vt edificarent ei
domum. * Cognouitque David, quod con-
firmasset eum Dñs in regem super Israel, &

subleuatum esset regnum suum super po-
pulum eius Israel. * Accepit quoque David
alias uxores in Ierusalem: genuitque filios,
& filias. * Et hæc nomina eorum, qui nati
sunt ei in Ierusalem: Samua, & Sobad, Na-
chan, & Salomon, * Iebahar, & Elisua, & E-
liphalet, * Noga quoque, & Napheg, & Ia-
phia, * Elisama, & Baalida, & Eliphalet. * Au-
dientes autem Philisthij eo, quod vnctus
esset David in regem super vniuersum Is-
rael, ascenderunt omnes, vt quærerent eum:
quod cum audisset David, egressus est ob-
uiam eis. * Porro Philisthij venientes, dif-
fusi sunt in valle Raphaim. * Consultuitque
David Dñm, dicens: Si ascendam ad Philis-
thæos, & si trades eos in manu mea? Et di-
xit ei Dñs. Ascende, & tradam eos in manu
tua. * Cumque illi ascendissent in Baalpha-
rasim, percussit eos ibi David, & dixit: Di-
uissit Deus inimicos meos per manum meam,
sicut diuiduntur aquæ: & idcirco vocatum
est nomen illius loci Baalpharasim. * Dere-
liqueruntque ibi deos suos quos David ius-
sit exuri. * Alia etiam vice Philisthij irue-
runt, & diffusi sunt in valle. * Consultuitque
David Deum, & dixit ei Deus: Non
ascendas post eos, recede ab eis, & venies
contra illos ex aduerso pyrorum. * Cum-
que audieris sonitum gradientis in cacumi-
ne pyrorum, tunc egredieris ad bellum. E-
gressus est enim Deus ante te, vt percutiat
castra Philisthij. * Fecit ergo David sicut
præceperat ei Deus, & percussit castra Phi-
listhinorum, de Gabaon vsque Gazera. * Di-
nulgatumque est nomen David in vniuer-
sis regionibus, & Dominus dedit pauorem
eius super omnes gentes.

C A P. X V.

*Parato tabernaculo, deducitur magno cum ap-
paratu arca Dei in Ierusalem, comitante om-
ni Israel, sacerdotibus vero, ac Leuitis iuxta
sua officia ministrantibus: & Michol despi-
cit David coram arca saltantem, inducunt
Holo biffina, & ephod lineæ.*

F Ecit quoque sibi domos in ciuitate Da-
uid: & edificauit locum arcæ Dei, re-
tenditque ei tabernaculum. * Tunc dixit
David Illicitum est, vt à quocunque porte-
tur Arca Dei nisi à Leuitis, quos elegit Dñs
ad portandum eam, & ad ministrandum fi-
bi vsque in æternum. * Congregauitque vni-
uersum Israel in Ierusalem, vt asferretur ar-
ca Dei in locum suum, quem præparauerat
ei. * Necnon & filios Aaron, & Leuitas. * De
filijs Caath, Vriel princeps fuit, & fratres
eius centum viginti. * De filijs Merari, Asa-
ia princeps; & fratres eius ducenti viginti.
* De filijs Gersom, Ioel princeps; & fratres
eius centum triginta. * De filijs Elisaphan,
Seme-

Semeias princeps; & fratres eius ducenti.
 * De filiis Hebron, Eliel princeps; & fratres
 eius octoginta. * De filiis Oziel, Aminadab
 princeps; & fratres eius centum duodecim.
 * Vocauitque Dauid Sadoc, & Abiathar Sa-
 cerdotes, & Leuitas, Vriel, Asaiam, Ioel, Se-
 meiam, Eliel, & Aminadab. * Et dixit ad eos:
 Vos, qui estis principes familiarum Leuiti-
 carum, sanctificamini cum fratribus ve-
 stris, & afferte Arcam Dñi Dei Israel, ad lo-
 cum, qui ei preparatus est: * Ne ut à princi-
 pio, quia non eratis præsentes, percussit nos
 Dñs; sic & nunc fiat, illicitum quid nobis
 agentibus. * Sanctificati sunt ergo Sacerdo-
 tes, & Leuitæ, ut portarent Arcam Dñi Dei
 Israel. * Et tulerunt filij Leui Arcam Dei, si-
 cut præceperat Moyles iuxta verbum Dñi,
 humeris suis, in vectibus. * Dixitque Dauid
 principibus Leuitarum, ut constituerent de
 fratribus suis cantores in organis musico-
 rum, nablīs videlicet, & lyris, & cymbalis,
 ut resonaret in excelsis sonitus lætitiæ. *
 Constitueruntque Leuitas: Hemam filium
 Ioel, & de fratribus eius, Asaph filium Ba-
 rachiz: de filiis verò Merari, fratribus eo-
 rum, Ethan filium Casai. * Et cum eis fra-
 tres eorum: In secundo ordine, Zachariam,
 & Ben, & Iaziel, & Semiramoth, & Iahiel, &
 Ani, Eliab, & Banaiam, & Maasiam, & Ma-
 thathiam, & Eliphalu, & Maceniam, &
 Obededom, & Iehiel, ianitores. * Porro can-
 tores, Herman, Asaph, & Ethan, in cymbalis
 æneis concrepantes. * Zacharias autem, &
 Oziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, &
 Eliab, & Maasias, & Banaias, in nablīs arca-
 na cantabant. Porro Mathathias, & Elipha-
 lu, & Macenias, & Obededom, & Iehiel, &
 Ozaziu, in citharis pro octaua canebant epi-
 nicion. * Chonenias autem princeps Leui-
 tarum, prophetizæ præerat, ad præcinendam
 melodiam: erat quippè valde sapiens. * Et
 Barachias, & Elcana, ianitores arcæ. * Porro
 Sebernas, & Iosaphat, & Nathanael, & Ama-
 sai, & Zacharias, & Banaias, & Eliezer, sa-
 cerdotes, clangebant tubis coram Arca Dei:
 & Obededom, & Iehias, erant ianitores ar-
 cæ. * Igitur Dauid, & omnes maiores natu
 Israel, & tribuni, ierunt ad deportandam ar-
 cam fœderis Dñi de domo Obededom, cum
 lætitiā. * Cumque adiuuisset Deus Leuitas,
 qui portabant Arcam fœderis Dñi, immo-
 labantur septem tauri, & septem arietes. *
 Porro Dauid erat indutus stola byssina, &
 vniuersi Leuitæ, qui portabant Arcam, can-
 toresque, & Chonenias princeps prophetizæ
 inter cantores: Dauid autem etiam indutus
 erat ephod lineo. * Vniuersusque Israel de-
 ducebant Arcam fœderis Dñi in iubilo, &
 sonitu buccinæ, & tubæ, & cymbalis, & na-
 blīs, & citharis concrepantes. * Cumque

peruenisset Arca fœderis Domini, vsque ad
 ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospi-
 ciens per fenestram, vidit regem Dauid sal-
 tantem atque ludentem, & despexit eum in
 corde suo.

CAP. XVI.

*Constituta Arca in tabernaculo fœderis, obla-
 tiſq; victimis, populus à Dauid benedicitur,
 & opulum præbetur, & ordinantur varia Leui-
 tarum ministeria coram Arca, interposito
 Cantico diuina laudis.*

Atulerunt igitur Arcam Dei, & consti-
 tuerunt eam in medio tabernaculi,
 quod retenderat ei Dauid: & obtulerunt ho-
 locausta, & pacifica coram Deo. * Cumque
 compleisset Dauid offerens holocausta, &
 pacifica, benedixit populo in nomine Dñi.
 * Et diuisit vniuersis per singulos, à viro vsq;
 ad mulierem, tortam panis, & partem assæ
 carnis bubalæ, & frixam oleo simillam. *
 Constituitque coram Arca Dñi de Leuitis,
 qui ministrarent, & recordarentur operum
 eius, & glorificarent, atque laudarent Dñm
 Deum Israel: Asaph principem; & secun-
 dum eius Zachariam: Porro Iahiel, & Semi-
 ramoth, & Iehiel, & Mathathiam, & Ellab, &
 Banaiam, & Obededom: Iehiel super orga-
 na psalterij, & lyras: Asaph autem, ut cym-
 balis personaret. * Banaiam verò, & Iaziel
 sacerdotes, canere tuba, iugiter coram Arca
 fœderis Dñi. * In illo die fecit Dauid prin-
 cipem ad confitendum Dño Asaph, & fra-
 tres eius. * Confitemini Dño, & inuocate
 nomen eius: notas facite in populis adin-
 uentiones eius. * Cantate ei, & psallite ei: &
 narrate omnia mirabilia eius. * Laudate no-
 men sanctum eius: lætetur cor quærentium
 Dominum. * Quærite Dominum, & virtu-
 tem eius: quærite faciem eius semper. * Re-
 cordamini mirabilium eius, quæ fecit: si-
 gnorum illius, & iudiciorum oris eius. * Se-
 men Israel serui eius: filij Iacobe electi eius.
 * Ipse Dominus Deus noster: in vniuersa
 terra iudicia eius. * Recordamini in sempiternum
 pacti eius sermonis, quem præcepit
 in mille generationes. * Quem pepigit cum
 Abraham: & iuramenti illius cum Isaac. *
 Et constituit illud Iacob in præceptum: &
 Israel in pactum sempiternum, * Dicens:
 Tibi dabo terram Chanaan, & funiculum
 hereditatis vestræ. * Cum essent pauci nu-
 mero, parui & coloni eius. * Et transierunt
 de gente in gentem, & de regno ad populum
 alterum. * Non dimisit quemquam calum-
 niari eos, sed increpauit pro eis reges. * No-
 lite tangere christos meos: & in prophetis
 meis nolite malignari. * Cantate Domino
 omnis terra: annuntiate ex die in diem salu-
 tare eius. * Narrate in gentibus gloriam
 eius: in cunctis populis mirabilia eius. *

Quia

* 2. Reg. 19. d.

* 2. Reg. 19. d.

* 2. Reg. 19. d.

* 2. Reg. 19. d.

* 2. Reg. 19. d.

* 2. Reg. 19. d.

Quia magnus Dñs, & laudabilis nimis: & horribilis super omnes deos. * Omnes enim dij populorum, idola: Dñs autem coelos fecit. * Confessio & magnificentia coram eo: 27 fortitudo, & gaudium in loco eius. * Afferte Dño familiæ populorum: afferte Dño gloriam, & imperium. Date Domino gloriam, 29 nomini eius, leuate sacrificium, & venite in conspectu eius: & adorare Dominum in decore sancto. * Commoueaturn a facie eius 30 omnis terra; ipse enim fundauit orbem immobilem. * Latentur coeli, & exultet terra: 31 & dicant in nationibus, Dominus regnauit. * Tonet mare, & plenitudo eius: exultent 32 agri, & omnia, quæ in eis sunt. * Tunc laudabunt ligna saltus coram Domino: quia 33 venit iudicare terram. * Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in æternum 34 misericordia eius. Et dicite: Salua nos Deus saluator noster: & congrega nos, & erue de gentibus, vt confiteamur nomini sancto tuo, & exultemus in carminibus tuis. * Benedictus Dominus Deus Israel ab æterno, 36 vsque in æternum: & dicat omnis populus:

37 Amen, & hymnum Domino. * Reliquit itaque ibi coram Arca fœderis Domini, Alaph, & fratres eius, vt ministrarent in conspectu Arce iugiter, per singulos dies, vices 38 suas. * Porro Obededom, & fratres eius sexaginta octo: & Obededom filium Idithun, 39 & Hosa, constituit ianitores. * Sadoc autem Sacerdotem, & fratres eius sacerdotes, coram tabernaculo Domini in excello, quod 40 erat in Gabaon, * Vt offerrent holocausta Domino super altare holocaustorum iugiter, manè & vespere, iuxta omnia, quæ scripta sunt in lege Domini, quam præcepit 41 israeli. * Et post eum Heman, & Idithun, & reliquos electos, vnumquemque vocabulo suo ad confitendum Domino: Quoniam in 42 æternum misericordia eius. * Heman quoque, & Idithun canentes tuba, & quæntes cymbala, & omnia musicorum organa, ad canendum Deo: filios autem 43 Idithun fecit esse portarios. * Reuersusque est omnis populus in domum suam: & Dauid, vt benediceret etiam domui suæ.

CAP. XVII.

Cogitanti David adificare domum Domino promittitur filius, qui illam sit adificaturus: unde David gratias agit, Dei erga se benedictionem extollens.

1. Reg. 7.2. **C**um autem habitaret David in domo sua, dixit ad Nathan prophetam: Ecce A ego habito in domo cedrina: Arca autem fœderis Domini sub pellibus est. * Et ait Nathan ad David: Omnia, quæ in corde tuo sunt, fac: Deus enim tecum est. * Igitur nocte illa factus est sermo Dei ad Nathan, dicens: * Vade, & loquere David seruo meo: Hæc dicit Dominus: Non ædificabis tu mihi domum ad habitandum. * Neque enim mansi in domo, ex eo tempore, quo eduxi Israel, vsque ad diem hanc: sed fui semper

6 mutans loca tabernaculi, & in tentorio. * Manens cum omni Israel. Numquid locutus sum saltem vni iudicum Israel, quibus præceperam, vt pascerent populum meum, & dixi: Quare non ædificasti mihi domum cedrinam? * Nunc itaque sic loqueris ad seruum David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego tuli te, cum in pascuis sequereris gregem, vt esses dux populi mei Israel. * Et fui tecum quocumque perrexisti: et interfeci omnes inimicos tuos coram te, secique tibi nomen quasi vnus magnorum, qui celebrantur in terra. * Et dedi locum populo meo Israel: plantabitur, & habitabit in eo, & vltra non commouebitur: nec filij iniquitatis atterent eos, sicut à principio. * Ex diebus quibus dedi iudices populo meo Israel,

rael, & humiliavi vniuersos inimicos tuos. Annuntio ergo tibi, quod edificaturus sit tibi Dominus domum. * Cumque impleueris dies tuos, ut vadas ad patres tuos, suscitabo semen tuum post te, quod erit de filiis tuis: & stabiliam regnum eius. * Ipse edificabit mihi domum, & firmabo solium eius usque in æternum. * Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: & misericordiam meam non auferam ab eo, sicut abstuli ab eo, qui ante te fuit. * Et statuam eum in domo mea, & in regno meo, usque in sempiternum: & thronus eius erit firmissimus in perpetuum. Iuxta omnia verba hæc, & iuxta vniuersam visionem istam, sic locutus est Nathan ad David. * Cumque venisset rex David, & sedisset coram Domino, dixit: Quis ego sum Domine Deus, & quæ domus mea, ut præstares mihi talia? * Sed & hoc parum visum est in conspectu tuo, ideòque locutus es super domum serui tui etiam in futurum: & fecisti me spectabilem super omnes homines; Domine Deus. * Quid ultra addere potest David, cum ita glorificaueris seruum tuum, & cognoueris eum? * Domine propter famulum tuum iuxta cor tuum fecisti omnem magnificentiam hanc, & nota esse voluisti vniuersa magnaalia. * Domine, non est similis tui, & non est alius Deus absque te, ex omnibus, quos audiimus auribus nostris. * Quis enim est alius, ut populus tuus Israel, gens vna in terra, ad quam perrexit Deus, ut liberaret, & faceret populum sibi, & magnitudine sua, atque terroribus eisceret nationes à facie eius, quem de Ægypto liberaret: * Et posuisti populum tuum Israel tibi in populum usque in æternum, & tu Domine factus est Deus eius. * Nunc igitur Domine, sermo, quem locutus es famulo tuo, & super domum eius, confirmetur in perpetuum, & fac sicut locutus es. * Permaneatque & magnificetur nomen tuum usque in sempiternum: & dicatur: Dominus exercituum Deus Israel, & domus David serui eius permanens coram eo. * Tu enim Domine Deus meus reuelasti auriculam serui tui, ut edificares ei domum: & idcirco inuenit seruus tuus fiduciam, ut oret coram te. * Nunc ergo Domine, tu es Deus: & locutus es ad seruum tuum tanta beneficia. * Et cœpisti benedicere domui serui tui, ut sit semper coram te: te enim Domine benedicente benedicta erit in perpetuum.

CAP. XVII.

Batalia, & victoria David, & tributa gentibus imposita, atque officarij eius.

Factum est autem post hæc, ut percuteret David Philisthim, & humiliaret eos, & tolleret Geth, & filias eius, de manu

Philisthim, Percuteretque Moab, & fierent Moabitæ serui David, offerentes ei munera. * Eo tempore percussit David etiam Adarezer regem Soba regionis Hemath, quando perrexit, ut dilataret Imperium suum usque ad flumen Euphraten. * Cœpit ergo David mille quadrigas eius, & septem millia equitum, ac viginti millia virorum peditum, subneruauitque omnes equos curruum, exceptis centum quadrigis, quas referuauit sibi. * Superuenit autem & Syrus Damasce-nus, ut auxilium præberet Adarezer regi Soba: sed & huius percussit David viginti duo millia virorum. * Et posuit milites in Damasco, ut Syria quoque seruiret sibi, & offerret munera. Adiuuitque eum Dominus in cunctis, ad quæ perrexerat. * Tulit quoque David pharetras aureas, quas habuerant serui Adarezer, & attulit eas in Ierusalem. * Necnon de Thebath, & Chun, vrbibus Adarezer, æris plurimum, de quo fecit Salomon mare æneum, & columnas, & vasa ænea. * Quod cum audisset Thou rex Hemath, percussisse videlicet David omnem exercitum Adarezer regis Soba, * Misit Adoram filium suum ad regem David, ut postularet ab eo pacem, & congratularetur ei, quod percussisset & expugnasset Adarezer: aduersarius quippè erat Thou Adarezer. * Sed & omnia vasa aurea, & argentea, & ænea consecrauit David rex Domino, cum argento, & auro, quod tulerat ex vniuersis gentibus, tam de Idumæa, & Moab, & filiis Ammon, quam de Philisthim, & Amalec. * Abisai verò filius Saruiz percussit Edom. * In valle Saluarum, decem & octo millia: * Et constituit in Edom præsidium, ut seruiret Idumæa David: saluauitque Dominus David in cunctis, ad quæ perrexerat. * Regnavit ergo David super vniuersum Israel, & faciebat iudicium, atque iustitiam cuncto populo suo. * Porro Ioab filius Saruiz erat super exercitum, & Iosaphat filius Ahilud a commentarijs. * Sadoc autem filius Achitob, & Ahimelech filius Abiathar, sacerdotes: & Sufa, scriba. * Banaias quoque filius Ioiadæ super legiones Cerechi, & Phelethi: porro filij David, primi ad manum regis.

CAP. XIX.

Hanon rex Ammon, seruis David, qui ad consolandum de patris morte venerant, contumelia affectis, à David innaditur, ac vincitur una cum Syris auxiliarijs.

Accidit autem, ut moreretur Naas rex filiorum Ammon, & regnaret filius eius pro eo. * Dixique David: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas: præstitit enim mihi pater eius gratiam. Misitque Da-

2. Reg. 19.
2. 1.

uid nuntios ad consolandum cum super morte patris sui. Qui cum peruenissent in terram filiorum Ammon, vt consolarentur Hanon, *Dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon: Tu forsitan putas quod Dauid honoris causa in patrem tuum miserit, qui consolentur te, nec animadvertis, quod vt explorent, & inuelligent, & scrutentur terram tuam, venerint ad te serui eius. *Igitur Hanon pueros Dauid decaluauit, & rasi, & præcidit tunicas eorum à natibus, vsque ad pedes, & dimisit eos. *Qui cum abiissent, & hoc mandassent Dauid, misit in occursum eorum (grandem enim contumeliam sustinuerant) & præcepit, vt manerent in Iericho, donec cresceret barba eorum, & tunc reuerterentur. *Videntes autem filij Ammon, quod iniuriam fecissent Dauid, tam Hanon, quam reliquus populus, miserunt mille talenta argenti, vt conducerent sibi de Mesopotamia, & de Syria Maacha, & de Soba, currus & equites. *Conduxeruntque triginta duo millia currum, & regem Maacha cum populo eius. Qui cum venissent, castramentati sunt è regione Medaba. Filij quoque Ammon congregati de urbibus suis, venerunt ad bellum. *Quod cum audisset Dauid, misit Ioab, & omnem exercitum virorum fortium: *Egressique filij Ammon, direxerunt aciem iuxta portam ciuitatis: reges autem, qui ad auxilium eius venerant, separatim in agro steterunt. *Igitur Ioab, intelligens bellum ex aduerso, & post tergum contra se fieri, elegit viros fortissimos de vniuerso Israel, & perrexit contra Syrum. *Reliquam autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui, & perrexerunt contra filios Ammon. *Dixitque: Si vicerit me Syrus, auxilio eris mihi: si autem superauerint te filij Ammon, ero tibi in præsidium. *Confortare: & agamus viriliter pro populo nostro, & pro urbibus Dei nostri: Dominus autem, quod in conspectu suo bonum est, faciet. *Perrexit ergo Ioab, & populus, qui cum eo erat, contra Syrum ad prælium: & fugauit eos. *Porro filij Ammon videntes, quod fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt Abisai fratrem eius, & ingressi sunt ciuitatem: reuersusque est etiam Ioab in Ierusalem: *Videns autem Syrus, quod cecidisset coram Israel, misit nuntios, & adduxit Syrum, qui erat trans fluium: Sophach autem principes militiæ Adarezer, erat dux eorum. *Quod cum nuntiatum esset Dauid, congregauit vniuersum Israel, & transiit Iordanem, irruitque in eos, & direxit ex aduerso aciem, illis contra pugnantibus. *Fugit autem Syrus Israel: & interfecit Dauid de Syris septem millia currum, & quadraginta millia pedum, & So-

phach exercitus principem. *Videntes autem serui Adarezer se ab Israel esse superatos, transfugerunt ad Dauid, & seruiertur ei: noluitque vltra Syria auxilium præbere filijs Ammon.

C A P. XX.

Bella à Dauid prosperè acta aduersum Ammonitas, ac Philistæos; & in his occiduntur prodigiosi gigantes.

FActum est autem post anni circulum, eo tempore, quo solent reges ad bella procedere, congregauit Ioab exercitum, & robur militiæ, & vastauit terram filiorum Ammon; perrexitque & obsedit Rabba, porro Dauid manebat in Ierusalem, quando Ioab percussit Rabba, & destruxit eam. *Tulit autem Dauid coronam Melchom de capite eius, & inuenit in ea auri pondo talentum, & pretiosissimas gemmas, fecitque sibi inde diadema: manubias quoque urbis plurimas tulit: *Populum autem, qui erat in ea, eduxit: & fecit super eos tribulas, & trahas, & ferrata carpenta transire, ita vt dissecarentur, & conterentur: sic fecit Dauid cunctis urbibus filiorum Ammon: & reuersus est cum omni populo suo in Ierusalem. *Post hæc initum est bellum in Gazer aduersum Philistæos: in quo percussit Sobochai Hufathites, Saphai de genere Raphaim, & humiliavit eos. *Aliud quoque bellum gestum est aduersus Philistæos, in quo percussit Adeodatus filius Salrus Bethlehemitæ fratrem Goliath Gethæi cuius hastæ lignum erat, quasi liciatorium textentum. *Sed & aliud bellum accidit in Geth, in quo fuit homo longissimus, senos habens digitos, id est, simul viginti quatuor: qui & ipse de Rapha fuerat stirpe generatus. *Hic blasphemauit Israel: & percussit eum Jonathan filius Samaa fratris Dauid. Hi sunt filij Rapha in Geth, qui ceciderunt in manu Dauid & seruorum eius.

C A P. XXI.

Dauid populum numerando Deum offendit, peste, quam ex tribus elegerat, percutiuntur plurima millia, donec Deum oratione placaret, & altare in area Ornan Iebusæ erigeret.

Consurrexit autem Sathan contra Israel: & concitauit Dauid, vt numeraret Israel. *Dixitque Dauid ad Ioab, & ad principes populi: Ite, & numerate Israel à Bersabee vsque Dan: & asserite mihi numerum, vt sciam. *Responditque Ioab: Augeat Dominus populum suum centuplum, quam sunt: nonne domine mi rex, omnes serui tui sunt: quare hoc quaerit dominus meus, quod in peccatum reputetur Israel? *Sed sermo regis magis prevaleuit: egressusque est Ioab, & cir-

Et circuit vniuersum Israel: & reuersus est Ierusalem. * Deditque Dauidi numerum eorum: quos circuierat: & inuentus est omnis numerus Israel, mille milia, & centum milia virorum educantium gladium: de Iuda autem quadringenta septuaginta milia bel-latorum. * Nam Levi, & Benjamin non nu-merauit: eo quod Ioab inuitus exequeretur regis imperium. * Displicuit autem Deo, quod iussu erat: & percussit Israel. * Dixitque Dauid ad Deum: Peccaui nimis, vt hoc facerem: obsecro aufer iniquitatem serui tui, quia insipienter egi. * Et locutus est Do-minus ad Gad Videntem Dauidis, dicens: * Vade, & loquere ad Dauid, & dic ei: Hæc dicit Dominus: Trium tibi optionem do; vnum, quod volueris, elige, & faciam tibi. * Cumque venisset Gad ad Dauid, dixit ei: Hæc dicit Dominus: Elige quod volueris: Aut tribus annis famem: aut tribus mensi-bus te fugere hostes tuos, & gladium eorum non posse euadere: aut tribus diebus gla-dium Domini, & pestilentiam versari in terra, & Angelum Domini interficere in vniuersis finibus Israel: nunc igitur vide quid respondeam ei, qui misit me. * Et dixit Dauid ad Gad: Ex omni parte me angustia preinunt: sed melius mihi est, vt incidam in manus Domini, quia multæ sunt miserationes eius, quam in manus hominum. * Misit ergo Dominus pestilentiam in Israel: & ce-ciderunt de Israel septuaginta milia viro-rum. * Misit quoque Angelum in Ierusalem, vt percuteret eam: cumque percuteretur, vi-dit Dominus, & misertus est super magni-tudine malis: & imperauit Angelo, qui per-cutiebat: Sufficit iam cesset manus tua. Por-rò Angelus Domini stabat iuxta aream Or-nan Iebulæi. * Leuansque Dauid oculos suos, vidit Angelum Dñi stantem inter coe-lum, & terram, & euaginatam gladium in manu eius, & versum contra Ierusalem: & ceciderunt, tam ipse quam maiores natu-vestiti cilicijs, proni in terram. * Dixitque Dauid ad Deum: Nonne ego sum, qui iussi vt numeraretur populus? Ego, qui peccaui: ego, qui malum feci: iste grex quid comine-ruit? Domine Deus meus, vertatur obsecro manus tua in me, & in domum patris mei: populus autem tuus non percutiatur. * An-gelus autem Domini præcepit Gad, vt dice-ret Dauidi, vt ascenderet, extrueretque alta-re Domino Deo in area Ornan Iebulæi. * A-scendit ergo Dauid iuxta sermonem Gad, quem locutus ei fuerat, ex nomine Domini. * Porro Ornan cum suspexisset, & vidisset Angelum, quatuorque filij eius cum eo, ab-sconderunt se: nam eo tempore terebat in area triticum. * Igitur cum veniret Dauid ad Ornan, conspexit eum Ornan, & præ-

cessit ei obuiam de area, & adorauit eum pronus in terram. * Dixitque ei Dauid: Da-mihi locum areæ tuæ, vt ædificem in ea al-tare Domino: ita vt quantum valet argenti accipias, & cesset plaga à populo. * Dixit autem Ornan ad Dauid: Tolle, & facit Do-minus meus rex, quodcunque ei placet: sed & boues do in holocaustum, & tribulas in ligna, & triticum in sacrificium; Omnia li-bens præbebo. * Dixitque ei rex Dauid: Ne-quaquam ita fiet: sed argentum dabo quan-tum valet: Neque enim tibi auferre debeo, & sic offerre Domino holocausta gratuita. * Dedit ergo Dauid Ornan pro loco siclos auri iustissimi ponderis sexcentos. * Et ædi-ficauit ibi altare Domino: obtulitque holo-causta, & pacifica, & inuocauit Dominum, & exaudiuit eum in igne de coelo super al-tare holocausti. * Præcepitque Dominus Angelo: & conuertit gladium suum in vagi-nam. * Protinus ergo Dauid, videns quod exaudisset eum Dominus in area Ornan Iebulæi, immolauit ibi victimas. * Taberna-culum autem Domini, quod fecerat Moyses in deserto, & altare holocaustorum, ea tem-pore erat in excelso Gabaon. * Et non præualuit Dauid ire ad altare, vt ibi obse-craret Deum: nimio enim fuerat timore perterritus, videns gladium Angeli Do-mini.

C A P. X X I I.

Præparat Dauid necessaria ad adificandum Templum Domini, quod Salomon præcepit, vt extruat, Deumque semper sedulo colat, exhortant principes, vt illi sint auxilio.

Dixitque Dauid: Hæc est domus Dei, & hoc altare in holocaustum Israel. * Et præcepit, vt congregarentur omnes profe-lyti de Terra Israel, & constituit ex eis laco-mos ad cædendos lapides, & poliendos, vt ædificaretur domus Dei. * Ferrum quoque plurimum ad clauos ianuarum, & ad com-missuras, atque iuncturas præparauit Dauid: & æris pondus innumerabile. * Ligna quoque cedrina non poterant æstimari, quæ Sidonij, & Tyri deportauerant ad Dauid. * Et dixit Dauid: Salomon filius meus puer paruulus est, & delicatus, domus autem, quam ædificari volo Domino, talis esse de-bet, vt in cunctis regionibus nominetur: præparabo ergo ei necessaria. Et ob hanc causam ante mortem suam omnes præpara-uit impensas. * Vocauitque Salomonem fi-lium suum: & præcepit ei, vt ædificaret do-mum Domino Deo Israel. * Dixitque Dauid ad Salomonem: Fili mi, voluntatis meæ fuit, vt ædificarem domum nomini Domini Dei mei. * Sed factus est sermo Domini ad me, dicens: Multum sanguinem effudisti, & plu-

* 1. Reg. 14.
c. 15.

* 1. Reg. 14.
c. 15.

* Exod. 16.
c. 15.

* 2. Reg. 7.
D. 11.
Heb. 1. a. 7.
3. Reg. 1. a.
5.

plurima bella bellasti: non poteris ædifica-
re domum nomini meo, tanto effuso sangui-
ne coram me. * Filius, qui nascetur tibi, erit
vir quietissimus: faciam enim eum requie-
scere ab omnibus inimicis suis per circui-
tum: & ob hanc causam Pacificus vocabi-
tur: & pacem & otium dabo in Israel cun-
ctis diebus eius. * Ipse ædificabit domum no-
mini meo, & ipse erit mihi in filium, & ego
ero illi in patrem: firmaboque solium regni
eius super Israel in æternum. * Nunc ergo fi-
li mi, sit Dominus tecum, & prosperare, &
ædifica domum Domino Deo tuo, sicut lo-
cutus est de te. * Det quoque tibi Dominus
prudentiam, & sensum, ut regere possis Is-
rael, & custodire legem Domini Dei tui. *
Tunc enim proficere poteris, si custodieris
mandata, & iudicia, quæ præcepit Dominus
Moysi, ut doceret Israel: confortare, & viri-
liter age, ne timeas, neque paucas. * Ecce
ego in paupertate mea preparavi impensas
domus Domini, auri talenta centum mil-
lia, & argenti mille millia talentorum: æris
verò, & ferri non est pondus, vincitur enim
numerus magnitudine: ligna & lapides præ-
paravi ad vniuersa impendia. Habes quoque
plurimos artifices, latomos, & cementarios,
artificesque lignorum, & omnium artium
ad faciendum opus prudentissimos. * In au-
ro, & argento, & ære, & ferro, cuius non est
numerus. Surge igitur, & fac, & erit Domi-
nus tecum. * Præcepit quoque David cun-
ctis principibus Israel, ut adiuvarent Salo-
monem filium suum. * Cernitis inquit, quod
Dominus Deus vester vobiscum sit, &
dederit vobis requiem per circuitum, &
tradiderit omnes inimicos vestros, in ma-
nus vestras, & subiecta sit terra coram Do-
mino, & coram populo eius. * Præbete igitur
corda vestra, & animas vestras, ut queratis
Dominum Deum vestrum: & consurgite, &
ædificate sanctuarium Domino Deo, ut in-
troducatur Arca foederis Domini, & vasa
Domino consecrata, in domum, quæ ædifi-
catur nomini Domini.

C A P. XXIII.

*David senex, Salomone rege designato, numera-
torum Levitarum officia designat; Moysique
filij Levitis annumerantur.*

Igitur David senex, & plenus dierum, re-
gem constituit Salomonem, filium suum
super Israel. * Et congregavit omnes prin-
ces Israel, & sacerdotes, atque Levitas. * Nu-
meratique sunt Levitæ à triginta annis, &
supra: inuenta sunt triginta octo millia vi-
rorum. * Ex his electi sunt, & distributi in
ministerium domus Domini, viginti qua-
tuor millia: præpositorum autem, & iudi-
cum sex millia: * Porro quatuor millia iani-

tores: & totidem psalter canentes Domino
in organis, quæ fecerat ad canendum. Et di-
stribuit eos David per vices filiorum Levi,
Gerson videlicet, & Caath, & Merari. * Filij
Gerson: Leedan, & Semei. * Filij Leedan,
B princeps Iahiel, & Zethan, & Ioel, tres. * Fi-
lij Semei: Salomith, & Hosiel, & Aran, tres:
Isti principes familiarum Leedan. * Porro
filij Semei, Lebeth, & Ziza, & Iaus, & Ba-
ria: isti filij Semei, quatuor. * Erat autem
Lebeth prior, Ziza secunda: porro Iaus &
Baria non habuerunt plurimos filios, & id-
circo in vna familia, vnaque domo, compu-
tati sunt. * Filij Caath: Amram, & Isaar,
Hebron, & Oziel, quatuor. * Filij Amram,
Aaron, & Moyses. Separatusque est Aaron,
ut ministraret in Sancto sanctorum, ipse &
filij eius in sempiternum, & adoleret incen-
sum Domino secundum ritum suum, ac he-
nediceret nomini eius in perpetuum. * Moy-
si quoque hominis Dei filij annumerati sunt
in tribu Levi. * Filij Moysi: Gersom, & Elie-
zer. * Filij Gersom: Subuel primus. * Fue-
runt autem filij Eliezer: Rohobia primus:
& non erant Eliezer filij alij. Porro filij Ro-
hobia multiplicati sunt nimis. * Filij Isaar:
Salomith primus. * Filij Hebron: Ieriau pri-
mus, Amarias secundus, Iahaziel tertius,
Iecmaan quartus. * Filij Oziel: Micha-
el primus, Iesia secundus. * Filij Merari:
C Moholi, & Musi. Filij Moholi, Eleazar, &
Cis. * Mortuus est autem Eleazar, & non
habuit filios, sed filias: acceperuntque eas fi-
lij Cis fratres earum. * Filij Musi: Moholi,
& Eder, & Ierimoth, tres. * Hi filij Levi in
cognitionibus, & familijs suis, principes
per vices, & numerum capitum singulo-
rum, qui faciebant opera ministerij domus
Domini, à viginti annis, & supra. * Dixit
enim David: requiem dedit Dominus Deus
Israel populo suo, & habitationem Ierusa-
lem, usque in æternum. * Nec erit officij Le-
uitarum, ut ultra portent tabernaculum, &
omnia vasa eius administrandum. * Iuxta
præcepta quoque David novissima, suppu-
dabitur numerus filiorum Levi à viginti an-
nis, & supra. * Et erunt sub manu filiorum
Aaron in cultum domus Domini, in vesti-
bulis, & in exedris, & in loco purificatio-
nis, & in sanctuario, & in vniuersis operi-
bus ministerij templi Domini. * Sacerdo-
tes autem, super panes propositionis, & ad
simile sacrificium, & ad lagana azyma, &
sartagine, & ad torrendum, & super omne
pondus, atque mensuram. * Levitæ verò, ut
stent mane ad confitendum, & canendum
Domino: similiterque ad vesperam. * Tam
in oblatione holocaustorum Domini, quam
in sabbatis, & Calendis, & solemnitati-
bus reliquis, iuxta numerum, & ce-
rimo-

* sup. 16. a.
11.

* sup. 6. a. 1.
Heb. 1. b. 6.

* Exod. 1. d.
11. & 16. a.
11.

remomias vniuscuiusque rei, iugiter coram Domino. * Et custodiant obseruationes tabernaculi foederis, & ritum sanctuarij, & obseruationem filiorum Aaron fratrum suorum, vt ministrent in domo Domini.

C A P. XXIV.

Familiarum Eleazar, & Ithamar classes seu vices 24. in ministerio Domini à Dauid designantur, reliquorumque Leuitarum familia similiter sorte distribuuntur.

Leuit. 10. a.
1. Num. 3. a.
4.

Porrò filijs Aaron hæ partitiones erant: 1
Filij Aaron: Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ithamar. * Mortui sunt autem Nadab, 2
& Abiu ante patrem suum absque liberis: sacerdotioque functus est Eleazar, & Ithamar. * Et diuisit eos Dauid, idest, Sado de filiis Eleazari, & Ahimelech de filiis Ithamar, secundum vices suas, & ministerium. * Inuentique sunt multò plures filij Eleazar in principibus viris, quàm filij Ithamar. B
Diuisit autem eis, hoc est filijs Eleazar, principes per familias sedecim: & filijs Ithamar per familias, & domos suas octo. * Porro diuisit vtrasque inter se familias fortibus: erant enim principes sanctuarij, & principes Dei, tam de filiis Eleazar, quàm de filiis Ithamar. * Descripsitque eos Semeias filius Nathanael scriba Leuites, coram rege, & principibus, & Sadoc sacerdotes, & Ahimelech filio Abiathar, principibus quoque familiarum sacerdotum, & Leuitarum: vnâ domum, quæ cæteris præerat, Eleazar: & alteram domum, quæ sub se habebat cæteros, Ithamar. * Exiuit autem sors prima Ioiazib, 7
secunda Iedei, * Tertia Harim, quarta 8
Scorim, * Quinta Melchia, sexta Ma- 9
man, * Septima Accos, octaua Abia, * 10
* Nona Iesua, decima Sechenia, * Vnde- 11
cima Eliasib, duodecima Iacim, * Tertia- 12
decima Hoppa, decimaquarta Isbaath, 13
* Decimaquinta Belga, decimasexta Em- 14
mer, * Decimasextima Hezir, decima- 15
septima Aphses, * Decimanona Pheteia, 16
vigesima Hezechiel, * Vigesima prima Ia- 17
chin, vigesima secunda Gamul, * Vigesi- 18
matertia Dalaiau, vigesimaquarta Ma- 19
ziau. * Hæ vices eorum secundum mini-
steria sua, vt ingrediantur domum Domi-
ni, & iuxta ritum suum sub manu Aaron
patris eorum, sicut præceperat Dominus
Deus Israel. * Porro filiorum Leui, qui
reliqui fuerant, de filiis Amran erat Sub-
ael, & de filiis Subael, Iehedeia. * De filiis
quoque Rohobiz princeps Iefias. * Isaa-
ri verò filius Salemoth, filiusque Salemo-
th Iahath: * Filiusque eius Ieriau primus, 23
Amarias secundus, Iahaz'el tertius, Iec-
maan quartus. * Filius Oziel Micha: fi- 24

25 lius Micha Samir. * Frater Micha, Iefia:
26 filiusque Iefiaz, Zacharias. * Filij Merari:
27 Moholi & Musi. Filius Oziau: Benno. * Fi-
lius quoque Merari: Oziau, & Soam, &
28 Zachur, & Hebri. * Porro Moholi filius
29 Eleazar, qui non habebat liberos. * Fi-
lius verò Cis, Ierameel. * Filij Musi: Mo-
holi, Eder & Ierimoth. isti filij Leui se-
31 cundum domos familiarum suarum. * Mi-
seruntque, & ipsi sortes contra fratres suos
filios Aaron, coram Dauid rege, & Sadoc,
& Ahimelech, & principibus familiarum
Sacerdotalium, & Leuitarum, tam maio-
res, quàm minores, omnes sors æqualiter
diuidebat.

C A P. V. XXV.

Ex filiis Asaph, Heman, & Idithun cantoribus, psalteris, ac citharadis, viginti quatuor familia, ac vices sorte distribuuntur.

Igitur Dauid, & magistratus exercitus, se-
gregauerunt in ministerium filios Asaph,
& Heman, & Idithun: qui prophetarent
in citharis, & psalterijs, & cymbalis, se-
cundum numerum suum dedicato sibi of-
ficio seruientes. * De filiis Asaph: Zachur,
B & Ioseph, & Nathania, & Alarela filij
Asaph: sub manu Asau prophetantis iux-
ta regem. * Porro Idithun: filij Idithun,
Godolias, Sori, Ieseias, & Hasabias, &
Mathathias, sex sub manu patris sui Idi-
thun, qui in cithara prophetabat super
4 confitentes, & laudantes Dominum. * He-
man quoque: filij Heman, Bocciau, Ma-
thaniau, Oziel, Subuel, & Ierimoth, Ha-
nania, Hanani, Eliatha, Geddelchi, &
Romemthiezer, & Iesbacassa, Mellothi,
5 Othir, Mahazioth: * Omnes isti filij
Heman videntis regis in sermonibus
Dei, vt exaltaret cornu: deditque Deus
Heman filios quatuordecim, & filias tres.
6 * Vniuersi sub manu patris sui ad cantan-
dum in templo Domini distributi erant, in
cymbalis, & psalterijs, & citharis, in mi-
nisteria domus Domini iuxta regem: Asaph
7 videlicet, & Idithun, & Heman. * Fuit
autem numerus eorum cum fratribus suis,
qui erudiebant Canticum Domini, cuncti
8 doctores, ducenti octoginta octo. Miserunt-
que sortes per vices suas, ex æquo tam ma-
ior, quàm minor, doctus pariter, & indo-
9 ctus. * Egressaque est sors prima Ioseph, qui
C erat de Asaph. Secunda Godoliaz, ipsi & fi-
lijs eius, & fratribus eius duodecim. * Ter-
tia Zachur, filijs & fratribus eius duode-
11 cim. * Quarta Isari, filijs & fratribus eius
12 duodecim. * Quinta Nathania, filijs &
13 fratribus eius duodecim. * Sexta Bocciau,
14 filijs & fratribus eius duodecim. * Septi-
ma Iseela, filijs & fratribus eius duode-
15 cim. * Octaua Iesiaz, filijs & fratribus
eius

eius duodecim. * Nona Mathaniz, filijs, & 16
fratribus eius duodecim. * Decima Seme- 17
iz, filijs & fratribus eius duodecim. * Vn- 18
decima Azareel, filijs & fratribus eius
duodecim. * Duodecima Hasabiz, filijs 19
& fratribus eius duodecim. * Tertiadeci- D
ma Subael, filijs & fratribus eius duode- 20
cim. * Quartadecima Mathathiz, filijs & 21
fratribus eius duodecim. * Quintadeci- 22
ma Ierimoth, filijs & fratribus eius duode-
cim. * Sextadecima Hananiz, filijs & 23
fratribus eius duodecim. * Septimadeci- 24
ma Iesbacassz, filijs & fratribus eius duo-
decim. * Octadecima Hanani, filijs & 25
fratribus eius duodecim. * Nonadecima 26
Mellothi, filijs & fratribus eius duodecim.
* Vigesima Eliatha, filijs & fratribus eius 27
duodecim. * Vigesima prima Ochir, filijs 28
& fratribus eius duodecim. * Vigesima se- 29
cunda Geddelthi, filijs & fratribus eius
duodecim. * Vigesima tertia Mahazioth, 30
filijs & fratribus eius duodecim. Vigesima- 31
quarta Romemthiezer, filijs & fratribus
eius duodecim.

C A P. XXVI.

*Templi ianitores ex Leuitis varia classes desig-
nantur, & que porta à qua familia sit cus-
todienda sorte disponitur, item qui thesau-
ros, & vasa sacra custodiant.*

Diuisiones autem ianitorum: de Cori- 1
tis Meselema, filius Core, de filijs A- A
saph. * Filij Meselemiz: Zacharias primo- 2
genitus. Iadihel secundus, Zabadias ter-
tius, Iachanuel quartus. * Elam quintus, 3
Iohanan sextus, Elioenai septimus. * Fi- 4
lij autem Obededom: Semeias primoge-
nitus, Iozabad secundus, Ioaha tertius,
Sachar quartus, Nathanael quintus. * Am- 5
miel sextus, Issachar septimus, Phollathi
octauus: quia benedixit illi Dominus. * 6
Semei autem filio eius nati sunt filij, præfe-
cti familiarum suarum: erant enim viri for-
tissimi. * Filij ergo Semeiz: Othni, & Ra- 7
phael, & Obed, Elzabad, fratres eius vi-
ri fortissimi: Eliu quoque, & Samachias. * 8
Omnes hi, de filijs Obededom: ipsi, & fi-
lij, & fratres eorum fortissimi ad ministran-
dum, sexaginta duo de Obededom. * Por- 9
rò Meselemiz filij, & fratres eorum robu-
stissimi, decem & octo. * De Hofa autem, 10
id est, de filijs Merari: Semri princeps (non B
enim habuerat primogenitum, & idcirco
posuerat eum pater eius in principem) * 11
Helcias secundus, Tabelias tertius, Za-
charias quartus. omnes hi filij, & fratres
Hofa, tredecim. * Hi diuisi sunt in ianito- 12
res, vt semper principes custodiarum, si-
cut & fratres eorum, ministrarent in do-
mo Domini. * Missz sunt ergo sortes ex 13

24 quo, & paruis. & magnis, per familias
suas, in vnamquamque portarum. * Ceci-
dit ergo fors orientalis, Sedemiz. Porro
Zachariz filio eius, viro prudentissimo,
& erudito, sortito obtigit plaga Septem-
15 trionalis. * Obededom verò & filijs eius
ad Austrum: in qua parte domus erat se-
16 niorum concilium. * Sephim & Hofa ad
Occidentem, iuxta portam, quz ducit
ad viam ascensionis: custodia contra cu-
17 stodiam. * Ad Orientem verò Leuitz sex:
& ad Aquilonem quatuor per diem: at-
que ad Meridiem similiter in die quatuor:
18 vbi erat concilium, bini & bini. * In cellu-
lis quatuor ianitorum ad Occidentem qua-
19 tuor in via, binique per cellulas. * Hæ
C sunt diuisiones ianitorum, filiorum Core,
20 & Merari. * Porro Achias erat super the-
21 sauros domus Dei, & vasa sanctorum. *
Filij Ledam, filij Gersonni de Ledam prin-
cipes familiarum, Ledam, et Gersonni,
22 Iehieli. * Filij Iehieli: Zachan, et Ioel fra-
23 tres eius. * Amramitis, et Isaaritis, et
24 Hebronitis, et Ozihelitis. * Subael autem
filius Gersom, filij Moyfi, præpositus the-
25 sauris. * Fratres quoque eius Eliezer, cu-
ius filius Rahabia, et huius filius Isaias, et
huius filius Ioram, huius quoque filius
26 Zechri, et huius filius Selemith. * Ipse
Selemith, fratres eius, super thesauros
sanctorum, quz sanctificauit Dauid rex,
et principes familiarum, et tribuni, et
27 centuriones, et duces exercitus. * De
bellis, et manubijs præhiorum, quz con-
secrauerant ad inlaurationem, et supel-
28 lectilem templi Domini. * Hæc autem
D vniuersa sanctificauit Samuel Videns, et
Saul filius Cis, et Abner filius Ner, et Ioab
filius Saruiz, omnes, qui sanctificauerant
ea per manum Selemith, et fratrum eius.
29 * Isaaritis verò præerat Chonenias, et
filij eius, ad opera forinsecus super Is-
rael, ad docendum, et iudicandum eos.
30 * Porro de Hebronitis Hasabias, et fra-
tres eius viri fortissimi, mille septingen-
ti, præerant Israeli trans Iordanem con-
tra Occidentem, in cunctis operibus Do-
31 mini, et in ministerium regis. * Hebro-
nitarum autem princeps fuit Ieria, se-
cundum familias, et cognationes eorum.
Quadragesimo anno regni Dauid recen-
siti sunt, et inuenti sunt viri fortissimi in
32 Iazer Galaad, * Fratresque eius robustio-
ris ætatis, duo millia septingenti principes
familiarum. Præposuit autem eos Dauid
rex Rubenitis, et Gadditis, et dimidiam
tribui Manasse, in omne ministerium Dei,
et regis.

CAP. XXVII.

Reconferuntur duodecim principes, quorum singulis suo mense viginti quatuor millibus, praeerant, ad hac principes seu praefecti tribuum, thesaurorum, reliquaque substantiarum recensentur.

Filij autem Israel secundum numerum suum, principes familiarum tribuni, et A centuriones, et praefecti, qui ministrabant regi iuxta turmas suas, ingredienti et egredientes per singulos menses in anno, viginti quatuor millibus singuli praeerant. * 2 Primae turmae in primo mense Iesboam praeerat filius Zabdiel, et sub eo viginti quatuor millia. * De filiis Phares, princeps cunctorum principum in exercitu mense primo. * Secundi mensis habebat turmam Dudia Ahohites, et post se alter nomine Macelloth, qui regebat partem exercitus viginti quatuor millium. * Dux quoque 3 turmae tertiae in mense tertio, erat Banaias filius Ioiadae sacerdos: et in diuisione sua viginti quatuor millia. * Ipse est Banaias fortissimus inter triginta, et super triginta. praeerat autem turmae ipsius Amizabad filius eius. * Quartus, mense quarto, Afahel frater Ioab: et Zabadias filius eius post eum: et in turma eius, viginti quatuor millia. * Quintus, mense quinto, princeps Samaoth Iezerites: et in turma eius viginti quatuor millia. * Sextus, 9 mense sexto, Hira filius Acces Thecuites: et in turma eius viginti quatuor millia. * Septimus mense septimo Helles Phallonites de filiis Ephraim: et in turma eius viginti quatuor millia. * Octauus, mense octauo, Sobochai Hufathites de stirpe Zarahi: et in turma eius viginti quatuor millia. * 12 Nonus, mense nono, Abiezer Anathothites de filiis Iemini: et in turma eius viginti quatuor millia. * Decimus, mense decimo, Marai, et ipse Nethophathites de stirpe Zarai: et in turma eius viginti quatuor millia. * Vndecimus, mense vndecimo, 14 Banaias Pharathonites de filiis Ephraim: et in turma eius viginti quatuor millia. * 15 Duodecimus, mense duodecimo, Huldai Nethophathites, de stirpe Gothoni: et in turma eius viginti quatuor millia. * 16 Porro tribubus praeerant Israel, Rubenitis, dux Eliezer filius Zechi: Simeonitis, dux Saphatias filius Maacha: * Leuitis, 17 Hafabias filius Camuel: Aaronitis, Sadoc: * 18 Iuda, Eliu frater David: Issachar, Amri filius Michael. * Zabulonitis, Iesmaias filius Abdiz: Nephthalitibus, Ierimoth filius Ozriel: * Filiis Ephraim, Osee filius 20 Ozazin: dimidia tribu Manasse, Ioel filius Phadaiz: * Et dimidia tribu Manasse in Galaad, Iaddo filius Zachariae: Benia-

22 min autem, Iasiel filius Abner. * Dan verò, Ezrihel filius Ieroham. hi principes filiorum Israel. * Nolu it autem David numerare eos à viginti annis inferius: quia dixerat Dominus, vt multiplicaret Israel, quasi stellas coeli. * Ioab filius Saruiae coeperat numerare, nec compleuit: 23 quia super hoc ira irruerat in Israel: et idcirco numerus eorum, qui fuerant recensiti, non est relatus in fastos regis David. 25 * Super thesauros autem regis fuit Azmoth filius Adiel: his autem thesauris, qui erant in vrbibus, et in vicis, et in turribus praesidebat Jonathan filius Oziz. * Operi autem rustico, et agricolis, qui exercebant 26 terram, praeerat Ezri filius Chelub: * Vinearumque cultoribus, Semeias Romathites: cellis autem vinarijs, Zabdias Aphonites. * Nam super oliueta, et ficeta, quae erant in campestribus, Balanan Gederites: 29 super apothecas autem olei, Ioas. * Porro armentis, quae pascebantur in Saron: praepositus fuit Setrai Saronites: et super 30 boues in vallibus, Saphar filius Adli: * Super camelos verò, Vbil Ismahelites: et 31 super asinos, Iadiaz Meronathites. * Super oves quoque Iaziz Agareus. omnes hi, principes substantiae regis David. * Jonathan autem patruus David, consiliarius, vir prudens, et litteratus: ipse et Iasiel filius Hachamoni erant cum filiis regis. * Post Ahitophel etiam consiliarius 34 regis, et Chusai Arachites amicus regis. * Post Achitophel fuit Ioiada filius Banaiz, et Abiathar. Princeps autem exercitus regis erat Ioab.

CAP. XXVIII.

David praeparans ad templi adificationem omnibus necessarijs, Salomonem vniuersosque principes convocatos exhortatur ad mandata Dei custodienda, praescribitque traditam sibi à Deo formam Templi adificandi.

Convocauit igitur David omnes principes Israel, duces tribuum, & praepositos turmarum, qui ministrabant regi: tribunos quoque, et centuriones, et qui praeerant substantiae, et possessionibus regis, filiosque suos cum eunuchis, et potentes, et robustissimos quosque in exercitu Ierusalem. * Cumque surrexisset rex, et stetit, ait: Audite me fratres mei, et populus meus: Cogitavi, vt aedificarem domum, in qua requiesceret arca foederis Domini, et scabellum pedum Dei nostri: et ad aedificandum, omnia praeparavi. * Deus autem dixit mihi: Non aedificabis domum nomini meo, eo quod sis vir bel- 4 lator, et sanguinem fuderis. * Sed elegit

* Super 11.
2. 12

* 1. Reg. 7.
b. 11.

Dominus Deus Israel me de vniuersa domo patris mei, vt essem rex super Israel in sempiternum: de Iuda enim elegit principes: porro de domo Iuda, domum patris mei: et de filiis patris mei, placuit ei,

^{Sup. p. 1. b. 7.} * Sed et de filiis meis (filios enim mihi multos dedit Dominus) elegit Salomonem filium meum, vt sederet in throno regni Domini super Israel, * Dixitque mihi Salomon filius tuus edificabit domum meam, et atria mea: ipsum enim elegi mihi in filium, et ego ero ei in patrem. * Et firmabo regnum eius vsque in æternum, si perseuerauerit facere præcepta mea, et iudicia, sicut et hodie. * Nunc ergo coram vniuerso cœtu Israel, audiente Deo nostro, custodire, et perquirite cuncta mandata Domini Dei nostri: vt possideatis terram bonam, et relinquatis eam filiis vestris post vos vsque in sempiternum. * Tu autem Salomon fili mi, scito Deum patris tui, et seruito ei corde perfecto, et animo voluntario: omnia enim corda scrutatur Dominus, et vniuersas mentium cogitationes intelligit. Si quæsieris eum, inuenies: si autem dereliqueris eum, proiciet te in æternum. * Nunc ergo, quia elegit te Dominus, vt ædificares domum Sanctuarij, confortare, et perfice. * Dedit autem Dauid Salomoni filio suo descriptionem porticus, et templi, et cellariorum, et coenaculi, et cubiculorum in adytis, et domus propitiæ, * Necnon et omnium, quæ cogitauerat atriorum, et exedrarum per circuitum in thesauros domus Domini, & in thesauros sanctorum, * Diuisionumque sacerdotalium, et Leuiticarum, in omnia opera domus Domini, et in vniuersa vasa ministerij, templi Domini. * Aurum in pondere per singula vasa ministerij. Argenti quoque pondus pro vasorum, & operum diuersitate. * Sed & in candelabra aurea, & ad lucernas eorum aurum pro mensura vniuscuiusque candelabri, & lucernarum. Similiter & in candelabra argentea, & in lucernas eorum, pro diuersitate mensuræ, pondus argenti tradidit. * Aurum quoque dedit in mensis proportionis pro diuersitate mensurarum: similiter & argentum in alias mensas argenteas, * Ad fuscullas quoque, & phialas, & thuribula, ex auro purissimo, & leucullos aureos, pro qualitate mensuræ pondus distribuit in leuculum, & leuculum. Similiter & in leones argenteos diuersum argenti pondus separauit. * Altari autem, in quo adoletur incensum, aurum purissimum dedit: vt ex ipso fieret similitudo quadrigæ Cherubim, Extendentium

alas, & velantium arcam foederis Domini. * Omnia, inquit, venerunt scripta manu Domini ad me, vt intelligerem vniuersa opera exemplaris. * Dixit quoque Dauid Salomoni filio suo: Viriliter age, & confortare, & fac: ne timeas, & ne pueas: Dominus enim Deus meus tecum erit, & non dimittet te, nec derelinquet, donec perficias omne opus ministerij domus Domini. * Ecce diuisiones sacerdotum, & Leuitarum, in omne ministerium domus Domini assunt tibi, & parati sunt, & nouerunt tam principes, quam populus facere omnia præcepta tua.

C A P. X X I X.

Recensentur impensa à Dauid in adificium templi preparata, quibus principes, ac populus plurima adiungunt donaria: Dauid benedicens Dominum præc pro Salomone, ac populo: & sacrificijs cum ingenti lætitia oblati, vngitur secundo Salomon in regem pro patre Dauid, qui anno regni quadragesimo in pace quiescit.

L Ocutusque est Dauid rex ad omnem Ecclesiam; Salomonem filium meum vnum elegit Deus, adhuc puerum, & tenellum: opus namque grande est, neque enim homini præparatur habitatio, sed Deo. * Ego autem totis viribus meis præparauim impensas domus Dei mei. Aurum ad vasa aurea, & argentum in argentea, æs in ænea, ferrum in ferrea, ligna ad lignea: & lapides onychinos, & quasi stibinos, diuersorum colorum, omnemque pretiosum lapidem, & marmor Parium abundantissimè: * Et super hæc, quæ obtuli in domum Dei mei de peculio meo aurum, & argentum, do in templum Dei mei, exceptis his, quæ præparauim in ædem sanctam, * Tria millia talenta auri de auro Ophir: & septem millia talentorum argenti probatissimi, ad deaurandos parietes templi. * & vbicumque opus est aurum de auro, & vbicumque opus est argentum de argento, opera fiant per manus artificum: & si quis spontè offerre, impleat manum suam hodie, & offerat quod voluerit Domino. Polliciti sunt itaque principes familiarum, & procures tribuum Israel, tribuni quoque, & centuriones, & principes possessionum regis. * Dederuntque in opera domus Dei auri talenta quinquemillia, & solidos decem millia: argenti talenta decem millia: & æris talenta decem, & octo millia: ferri quoque centum millia talentorum. * Et apud quemcunque inuenti sunt lapides, dederunt in thesauros domus Domini, per manum Iahiel Gersomitæ. * Lætatusque est populus, cum vota spontè promitterent: quia corde toto offerebant ea Domino. sed & Dauid rex læta-

tus est gaudium magno. * Et benedixit Do- 10
mino coram vniuersa multitudine; & ait:
Benedictus es Domine Deus Israel patris
nostri ab æterno in æternum. * Tua est Do- 11
mine magnificentia, & potentia, & gloria,
atque victoria: & tibi laus: cuncta enim,
quæ in coelo sunt, & in terra tua sunt: tuom
Domine regnum, & tu es super omnes prin-
cipes. * Tuz diuitiæ, & tua est gloria: tu do- 12
minaris omnium, in manu tua virtus, &
potentia: in manu tua magnitudo, & im- D
perium omnium. * Nunc igitur Deus no- 13
ster confirmetur tibi, & laudamus nomen
tuum inclytum. * Quis ego, & quis populus 14
meus, vt possimus hæc tibi vniuersa promit-
tere? tua sunt omnia: & quæ de manu tua
accepimus, dedimus tibi. * Peregrini enim 15
sumus coram te, & aduenæ, sicut omnes
patres nostri. Dies nostri, quasi vmbra super
terram, & nulla est mora. * Domine Deus 16
noster, omnis hæc copia, quam parauimus,
vt ædificaretur domus nomini sancto tuo,
de manu tua est, & tua sunt omnia. * Scio 17
Deus meus, quod probes corda, & simplici- E
tatem diligas, vnde & ego in simplicitate
cordis mei lætus obtuli vniuersa hæc, & po-
pulum tuum, qui hic repertus est, vidi cum
ingenti gaudio tibi offerre donaria. * Domi- 18
ne Deus Abraham, & Isaac, & Israel, pa-
trum nostrorum, custodi in æternum hanc
voluntatem cordis eorum, & semper in ve-
nerationem tui mens ista permaneat. * Sa- 19
lomon quoque filio meo da cor perfectum,
vt custodiat mandata tua, testimonia tua,
& ceremonias tuas, & faciat vniuersa: &
ædificet ædem, cuius impensas parauit. * Pre- 20
cepit autem Dauid vniuersæ ecclesiæ: Bene-

dicite Domino Deo nostro. Et benedixit
omnis ecclesia Domino Deo patrum suo-
rum: & inclinauerunt se, & adorauerunt
Deum, & deinde regem. * Immolauerunt-
que victimas Domino: & obtulerunt holo-
causta die sequenti, paucos mille, arietes
mille, agnos mille, cum libaminibus
suis, & vniuerso ritu abundantissime in
omnem Israel. * Et comederunt, & biberunt
coram Domino in die illo cum grandi lati-
tia. Et vnixerunt secundo Salomonem filium
Dauid. Vnixerunt autem eum Domino in
principem, & Sadoc in pontificem. * Sedit-
que Salomon super solium Domini in re-
gem pro Dauid patre suo, & cunctis placuit:
& paruic illi omnes Israel. * Sed & vni-
uersi principes, & potentes, & cuncti fi-
lij regis Dauid dederunt manum, & sub-
iecti fuerunt Salomoni regi. * Magnifica-
uit ergo Dominus Salomonem super om-
nem Israel: & dedit illi gloriam regni, qua-
lem nullus habuit ante eum rex Israel. *
Igitur Dauid filius Isai regnavit super vni-
uersum Israel. * Et dies, quibus regna-
uit super Israel, fuerunt quadraginta an-
ni: in Hebron regnavit septem annis, &
in Ierusalem annis triginta tribus. * Et
mortuus est in senectute bona, plenus
dierum, & diuitijs, & gloria, & regna-
uit Salomon filius eius pro eo. * Gesta au-
tem Dauid regis priora, & nouissima, scrip-
ta sunt in libro Samuelis Videntis, & in li-
bro Nathan prophetae, atque in volumine
Gad Videntis: * Vniuersique regni eius, &
fortitudinis, & temporum, quæ transierunt
sub eo, siue in Israel, siue in cunctis regnis
terrarum.

* Sap. 1. b.
1.

* 1. Reg. 4.
c. 14.

* 1. Reg. 2.
c. 11.

LIBER SECVNDVS PARALIPOMENON

HEBRAICE DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

Oblatis mille hostijs à Salomone in Gabaon, Dominus illi nocte apparens dat ei petitam sapientiam, additis diuitijs, & gloria, post qua currus, & equites congregat.

Consortatus est ergo Salomon filius David in regno suo, & Dominus Deus eius erat cum eo, & magnificauit eum in excelsum. * Præcepitque Salomon

vnuerſo Israeli, tribunis, & centurionibus, & ducibus, & iudicibus omnis Israel, & principibus familiarum: * Et abiit cum vnuerſa multitudine in excelsum Gabaon, vbi erat tabernaculum foederis Dei, quod fecit Moyſes ſamulus Dei in ſolitudine. * Arcam autem Dei adduxerat Dauid de Cariathiarim, in locum quem preparauerat ei, & vbi fixerat illi tabernaculum, hoc eſt in Ierusalem. * Altare quoque æneum, quod fabricatus fuerat Beſeleel filius Uri filij Hur,

ibi erat coram tabernaculo Domini: quod & requiſiuit Salomon, & omnis eccleſia. * Aſcenditque Salomon ad altare æneum, coram tabernaculo foederis Domini, & obtulit in eo mille hoſtias. * Ecce autem in ipſa nocte apparuit ei Deus, dicens: Poſtula, quod vis, vt dem tibi. * Dixitque Salomon Deo: Tu feciſti cum Dauid patre meo miſericordiam magnam: & conſtituisti me regem pro eo. * Nunc ergo Dñe Deus impleatur ſermo tuus, quem pollicitus es Dauid patri meo: tu enim me feciſti regem ſuper populum tuum mukum, qui tam innumerabilis eſt, quàm pulvis terræ. * Da mihi ſapientiam, & intelligentiam, vt ingrediar & egrediar coram populo tuo: quis enim poteſt hunc populum tuum dignè, qui tam grandis eſt, iudicare? * Dixit autem Deus ad Salomonem: Quia hoc magis placuit cordi tuo, & non poſtulasti diuitias, & ſubſtantiam, & gloriam, neque animas eorum, qui te oderant, ſed nec dies vitæ plurimos: petiſti autem ſapientiam, & ſcientiam, vt indicare poſſis populum meum, ſuper quem cõ-

ſtitui te regem. * Sapientia, & ſcientia data ſunt tibi: diuitias autem, & ſubſtantiam, & gloriam dabo tibi, ita vt nullus in regibus, nec ante te, nec poſt te fuerit ſimilis tui. Venit ergo Salomon ab excelfo Gabaon in Ierusalem coram tabernaculo foederis, & re-

gnauit ſuper Iſrael. * Congregauitque ſibi currus, & equites, & facti ſunt ei mille quadringenti currus, & duodecim millia equitum: & fecit eos eſſe in vrbibus quadrigarum, & cum rege in Ierusalem. * Præbuitque rex argentum, & aurum in Ierusalem, quaſi lapides, & cedros, quaſi ſycamoros, quæ nalcuntur in campeſtribus multitudine magna. * Adducebantur autem ei equi de Ægypto, & de Coa, à negotiatoribus regis, qui ibant, & emehant pretio, * Quadrigam equorum ſexcentis argenteis, & equum centum quinquaginta: ſimiliter de vniuerſis regnis Hethæorum, & à regibus Syriæ, emptio celebrabatur.

C A P. I I.

Ordinatis pro templo edificando architæctis, & operarijs Salomon cum rege Hiram conuenit de mittendo erudito artifice, lignisque ad templi ſtructuram cadendis.

Decreuit autem Salomon edificare domum nomini Dñi, & palatium ſibi. * Et numerauit ſeptuaginta millia virorum portantium humeris, & octoginta millia, qui caderent lapides in montibus, præpoſitosque eorum tria millia ſexcentos. * Miſit quoque ad Hiram regem Tyri, dicens: Sicut egiſti cum Dauid patre meo, & miſiſti ei ligna cedrina, vt ædificaret ſibi domum, in qua & habitauit. * Sic fac mecum, vt ædificem domum nomini Dñi Dei mei, vt conſecrem eam ad adolendum incenſum coram illo, & ſumiganda aromata, & ad propoſitionem panum ſempiternam, & ad holocaustomata mane, & veſperè, ſabbatis quoque & neomenijs, & ſolemunitatibus Dñi Dei noſtri in ſempiternum, quæ mandata ſunt Iſraeli. * Domus enim quam ædificare cupio, magna eſt: magnus eſt enim Deus noſter ſuper omnes Deos. * Quis ergo poterit præualere, vt ædificet ei dignam domum? ſi cælum, & cæli cælorum capere eum nequeunt: quantus ego ſum, vt poſſum ædificare ei domum? ſed ad hoc tantum, vt adoleatur incenſum coram illo. * Mitte ergo mihi virum eruditum, qui nouerit operari in auro, & argento, ære, & ferro, purpura, coccino, & hyacintho, & qui ſciat ſculpere calaturas, cum his artificebus, quos mecum habeo in Iudæa, & Ierusalem, quos præparauit Dauid pater meus. * Sed & ligna cedrina mitte mihi, & arceuthina, & pinea, de

Liba-

Libano: scio enim quod serui tui nouerint
cadere ligna de Libano, & erunt serui mei
cum seruis tuis, * Ut parentur mihi ligna
plurima. Domus enim, quam cupio ædifica-
re, magna est nimis, & incluta. * Præterea
operarijs, qui cæluri sunt ligna, seruis tuis
dabo in cibaria tritici coros viginti millia,
& hordei coros totidem, & vini viginti mil-
lia metretas, olei quoque lata viginti millia.
* Dixit autem Hiram rex Tyri per litteras,
quas miserat Salomoni: Quia dilexit Dñs
populum suum, idcirco te regnare fecit su-
per eum. * Et addidit, dicens: Benedictus Dñs
Deus Israel, qui fecit cælum, & terram, qui
dedit David regi filium sapientem, & erudi-
tum, & sentatum, atque prudentem, ut ædi-
ficaret domum Dño, & palatium sibi. * Mi-
si ergo tibi virum prudentem, & scientissi-
mum Hiram, patrem meum, * Filium mu-
lieris de filiabus Dan, cuius pater fuit Ty-
rius, qui nouit operari in auro, & argento,
ære, & ferro, & marmore, & lignis, in pur-
pura quoque, & hyacintho, & bysso, & coc-
cino: & qui scit cælare omnem sculpturam,
& adiuuare prudenter quodcumque in ope-
re necessarium est, cum artificibus tuis, &
cum artificibus domini mei David patris
tui. * Triticum ergo, & hordeum, & oleum,
& vinum, quæ pollicitus es domine mi,
mitte seruis tuis. * Nos autem cademus li-
gna de Libano, quot necessaria habueris, &
applicabimus ea ratibus per mare in Ioppe:
tuum autem erit transferre ea in Ierusalem.
* Numerauit igitur Salomon omnes viros
proselytos, qui erant in terra Israel, post di-
numerationem, quam dinumerauit David
pater eius, & inuepti sunt centum quinquaginta
millia, & tria millia sexcenti. * Fe-
citque ex eis septuaginta millia, qui hu-
miseris onera portarent, & octoginta millia,
qui lapides in montibus caderent: tria
autem millia, & sexcentos præpositos ope-
rum populi.

CAP. III.

*Templum exstruitur cum porticu, velo, & dua-
bus columnis æneis ante fores templi.*

2. Reg. 7. 8.
5. & 6. 1.

ET coepit Salomon ædificare domum Dñi
in Ierusalem in monte Moria, qui de-
monstratus fuerat David patri eius, in loco,
quem parauerat David in area Ornan Iebu-
sæi. * Coepit autem ædificare mense secun-
do, anno quarto regni sui. * Et hæc sunt fun-
damenta, quæ iecit Salomon, ut ædificaret
domum Dei, longitudinis cubitos in men-
sura prima sexaginta, latitudinis cubitos vi-
ginti. * Porticum vero ante frontem, quæ tē-
debatur in longum iuxta mensuram latitu-
dinis domus, cubitorum viginti: porro alti-
tudo centum viginti cubitorum erat: & de-
aurauit eam intussecus auro mundissimo. *

B Domum quoque maiorem texie tabulis li-
gneis abiegnis, & laminas auri obrizi affixie
per totum, sculpsitque in ea palmas, & qua-
si catenulas se inuicem complectentes. *
Strauit quoque pauimentum templi pretio-
sissimo marmore, decore inulto. * Porro aurū
erat probatissimum, de cuius laminis textit
domum, & trabes eius, & postes, & parie-
tes, & ostia: & cælauit Cherubim in parie-
tibus. * Fecit quoque domum Sancti sancto-
rum; longitudinem iuxta latitudinem do-
mus, cubitorum viginti; & latitudinem si-
militer viginti cubitorum: & laminis aureis
textit eam, quasi talentis sexcentis. * Sed &
Celauios fecit aureos, ita ut singuli clauis siclos
quinguenos appenderent: conacula quo-
que textit auro. * Fecit etiam in domo San-
cti sanctorum Cherubim duos; opere sta-
tuario: & textit eos auro. * Alæ Cherubim
viginti cubitis extendebantur, ita ut una ala
haberet cubitos quinque, & tangeret parie-
tem domus: & altera quinque cubitos ha-
bens, alam tangeret alterius Cherub. * Si-
militer Cherub alterius ala, quinque habe-
bat cubitos, & tangebatur parietem: & ala
eius altera quinque cubitorum, alam Che-
rub alterius contingebat. Igitur alæ utrius-
que Cherubim expansæ erant, & extende-
bantur per cubitos viginti: ipsi autem sta-
bant erectis pedibus, & facies eorum erant
uersæ ad exteriorem domum. * Fecit quo-
que velum ex hyacintho, purpura, cocco,
& bysso: & intexuit ei Cherubim. * Ante
fores etiam templi duas columnas, quæ tri-
ginta, & quinque cubitos habebant altitu-
dinis: porro capita earum, quinque cubito-
rum. * Necnon, & quasi catenulas in oracu-
lo, & superposuit eas capitibus columnarum:
malogranata etiam centum, quæ ca-
tenulis interposuit. * Ipsas quoque colum-
nas posuit in vestibulo templi, unam à dex-
tris, & alteram à sinistris: eam, quæ à dex-
tris erat, vocauit Iachin; & quæ ad laeuam,
Booz.

CAP. IV.

*Constructio altaris ænei, maris fæsis, de-
cem concharum, candelabrorum, auro-
rum, mensarum, phialarum, ac ceterorum,
quæ ad templum eiusque ornatum pertine-
bant.*

Fecit quoque altare æneum viginti cubi-
torum longitudinis, & viginti cubito-
rum latitudinis, & decem cubitorum alti-
tudinis. * Mare etiam fæse decem cubitis à
labio, usque ad labium, rotundum per circui-
tum, quinque cubitos habebat altitudinis,
& funiculus triginta cubitorum ampiebat
gyrum eius. * Similitudo quoque boum erat
subter illud, & decem cubitis quædam ex-
trinsecus cælaturæ, quasi duobus versibus

1. Reg. 7. 1.
12.

aluum maris circuibant. Boves autem erant fusiles: * Et ipsum mare super duodecim boues impositum erat, quorum tres respiciebant ad Aquilonem, & alij tres ad Occidentem: porro tres alij Meridiem, & tres, qui reliqui erant, Orientem, habentes mare superpositum: posteriora autem bouum erant intrinsecus suo mari. * Porro vastitas eius habebat mensuram palmi, & labium illius erat, quasi labium calicis, vel repandi lilij: capiebatque tria millia metretas. * Fecit quoque conchas decem: & posuit quinque à dextris, & quinque à sinistris, ut lauarent in eis omnia, quæ in holocaustum oblaturi erant: porro in mari sacerdotes lauabantur: * Fecit autem, & candelabra aurea decem, secundum speciem, qua iussa erant fieri: & posuit ea in templo, quinque à dextris, & quinque à sinistris. * Necnon & mensas decem: & posuit eas in templo, quinque à dextris, & quinque à sinistris: phialas quoque aureas centum. * Fecit etiam atrium sacerdotum, & basilicam grandem: & ostia in basilica, quæ texit arcem. * Porro mare posuit in latere dextro contra Orientem ad Meridiem. * Fecit autem Hirā lebetes, & creagras, & phialas: & compleuit omne opus regis in domo Dei: * Hoc est, columnas duas, & epistylia, & capita, & quasi quædam retiacula, quæ capita tegerent super epistylia. * Malo granata quoque quadringenſa, & retiacula duo, ita ut bini ordines malogranatorum singulis retiaculis iungerentur, quæ protegerent epistylia. & capita columnarum. * Bases etiam fecit, et conchas, quas superposuit basibus: * Mare vnum, boues quoque duodecim sub mari. * Et lebetes, & creagras, & phialas. Omnia vasa fecit Salomoni Hiram pater eius in domo Domini ex ære mundissimo. * In regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terrā, inter Sochor, & Saredatha. * Erat autem multitudo vasorum innumerabilis, ita ut ignoraretur pondus eris. * Fecitque Salomon omnia vasa domus Dei, & altare aureum, et mensas, et super eas panes propositionis: * Candelabra quoque cum lucernis suis, ut lucerent ante oraculum iuxta ritum ex auro purissimo: * Et florentia quædam, et lucernas, et forcipes aureos: omnia de auro mundissimo facta sunt. * Thymiamateria quoque, et thuribula, et phialas, et mortariola, ex auro purissimo. Et ostia calauit templi interioris, id est, in Sancta sanctorum: et ostia templi forinsecus aurea. Sicque completum est omne opus, quod fecit Salomon in domo Domini.

C A P. V.

Illæ in templum vasis sacris, & oblati plurimis donarijs, arca continens tabulas Moysi in oraculum inducitur, unde gloria Domini implet templum.

Intulit igitur Salomon omnia, quæ voverat Dauid pater suus, argentum, et aurum, et vniuersa vasa posuit in thesauris domus Dei. * Post quæ congregauit maiores natu Israel, et cunctos principes tribuum, et capita familiarum de filiis Israel in Ierusalem, ut adducerent arcam foederis Dñi de ciuitate Dauid, quæ est Sion. * Venerunt itaque ad regem omnes viri Israel in die solemni mensis septimi. * Cumque venissent cuncti seniorum Israel, portauerunt Leuitæ arcam, * Et intulerunt eam, et omnem paraturam tabernaculi. Porro vasa sanctuarij, quæ erant in tabernaculo, portauerunt sacerdotes cum Leuitis. * Rex autem Salomon, et vniuersus cætus Israel, et omnes, qui fuerunt congregati ante arcam, immobilabant arietes, et boues absque villo numero: tanta enim erat multitudo victimarum. * Et intulerunt sacerdotes Arcam foederis Dñi in locum suum, id est, ad oraculum templi, in Sancta sanctorum subter alas cherubim: Ita ut cherubim expanderent alas suas super locum, in quo posita erat arca, et ipsam arcam tegerent cum vectibus suis. * Vectium autem, quibus portabatur arca, quia paululum longiores erant, capita parebant ante oraculum: si verò quis paululum fuisset extrinsecus, eos videre non poterat. Fuit itaque arca ibi vsque in præsentem diem. * Nihilque erat aliud in arca, nisi duæ tabulæ, quas posuerat Moyses in Horeb, quando legem dedit Dñs filiis Israel egredientibus ex Aegypto. * Egressis autem sacerdotibus de sanctuario (omnes enim sacerdotes, qui ibi potuerant inueniri, sanctificati sunt: nec adhuc in illo tempore vices, et ministeriorum ordo inter eos diuisus erat) Tam Leuitæ, quam cantores, id est, et qui sub Asaph erant, et qui sub Eman, et qui sub Idithun, filij, et fratres eorum, vestiti byssinis, cymbalis, et psalterijs, et citharis concrepabant, stantes ad Orientalem plagam altaris, et cum eis sacerdotes centum viginti canentes tubis. * Igitur cunctis pariter, et tubis, et voce, et cymbalis, et organis, et diuersi generis musicorum concinentibus, et vocem in sublime tollentibus longe sonitus audiebatur, ita ut cum Dñm laudare coepissent, et dicere: Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia eius, impleretur domus Dei nube, * Nec possent sacerdotes stare, et ministrare propter caliginem. Compleuerat enim gloria Domini domum Dei.

1. Reg. 7. 40
11. & 12. 11

C A P. V L.

Benedixit Salomon populo Israel, & gratias Deo agit de impletione promissionis facta Davidi, oratque supplex coram multitudine, ut orantium in eo templo vota Deus exaudiat.

Tunc Salomon ait: Dñs pollicitus est, ut habitaret in caligine: * Ego autem edificavi domum nomini eius, ut habitaret ibi in perpetuum. * Et convertit rex faciem suā, et benedixit vniuersæ multitudini Israel (nam omnis turba stabat intenta) et ait: * Benedictus Dñs Deus Israel, qui quod locutus est David patri meo, opere compleuit, dicens: * A die, qua eduxi populum meum de Terra Ægypti, non elegi ciuitatem de cūctis tribubus Israel, ut edificaretur in ea domus nomini meo: neque elegi quemquam alium virum, ut esset dux in populo meo Israel, * Sed elegi Ierusalem, ut nomen meum in ea, & elegi David, ut constituerem eum super populum meum Israel. * Cumq; fuisset voluntatis David patris mei, ut edificaret domum nomini Dñi Dei Israel, * Dixit Dñs ad eum: Quia hæc fuit voluntas tua, ut edificares domum nomini meo, benè quidem fecisti huiusmodi habere voluntatē: Sed non tu edificabis domum, verum filius tuus, qui egredietur de lumbis tuis, ipse edificabit domum nomini meo. * Compleuit ergo Dñs sermonem suum, quem locutus fuerat: et ego surrexi pro David patre meo, et sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dñs: et edificavi domum nomini Dñi Dei Israel. * Et posui in ea arcam, in qua est pactum Dñi, quod pepigit cum filij Israel. * Stetit ergo coram altari Dñi ex aduerso vniuersæ multitudinis Israel, & extendit manus suas. * Siquidem fecerat Salomon basim æneam, et posuerat eam in medio basilicæ, habentem quinque cubitos longitudinis, et quinque cubitos latitudinis, et tres cubitos altitudinis: stetitq; super eam: et deinceps flexis genibus contra vniuersam multitudinem Israel, et palmis in celum lenatis, * Ait Dñe Deus Israel, non est similis tui Deus in coelo, et in terra: qui custodis pactum, et misericordiam cum seruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo; * Qui præstitisti seruo tuo David patri meo quæcumq; locutus fueras ei: et quæ ore promiseras: opere completisti, sicut et præsens tempus probat. * Nunc ergo Dñe Deus Israel, imple seruo tuo patri meo David quæcumque locutus es, dicens: Non deficiet ex te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si custodierint filij tui vias suas, et ambulauerint in lege mea, sicut et tu ambulasti coram me. * Et nunc Dñe Deus Israel, firmetur sermo tuus, quem locutus es seruo tuo David. * Er-

gone credibile est, ut habiter Deus cum hominibus super terram? Si celum, et celi coelorum non te capiunt, quanto magis domus ista, quam edificavi? * Sed ad hoc tantum facta est, ut respicias orationem serui tui, et obsecrationem eius, Dñe Deus meus: et audias preces, quas fundit famulus tuus coram te: * Ut aperias oculos tuos super domum istam diebus, ac noctibus, super locum, in quo pollicitus es, ut inuocaretur nomen tuum, * Et exaudires orationem, quam seruus tuus orat in te: et exaudias preces famuli tui, et populi tui Israel. Quicumq; orauerit in loco isto, exaudi de habitaculo tuo, id est, de coelis, et propitiare. * Si peccauerit quispiam in proximum suum, et iurare contra eum paratus venerit, seque maledictio construxerit coram altari in domo ista: * Tu audes de celo, et facies iudicium seruorum tuorum, ita ut reddas iniquo viam suā in caput proprium, et vlciscaris iustum, retribuens ei secundum iusticiam suam, * Si superatus fuerit populus tuus Israel ab inimicis (peccabunt enim tibi) et conuersi egerint poenitentiam, et obsecrauerint nomen tuum, et fuerint deprecati in loco isto, * Tu exaudies de coelo, et propitiare peccato populi tui Israel, et reduc eos in terram, quam dedisti eis et patribus eorum. * Si clauso celo pluuia non fluxerit propter peccata populi, et deprecati fuerint in loco isto, et confessi nomini tuo, et conuersi à peccatis suis, cum eos afflixeris, * Exaudi de celo Dñe, et dimitte peccata seruis tuis, et populi tui Israel, et doce eos viam bonam, per quam ingrediantur: & da pluuiam terræ, quam dedisti populo tuo ad possidendum. * Fames si orta fuerit in terra, et pestilentia, ærgo, et aurugo, et locustæ, et bruchus, et hostes, vastatis regionibus, portas obsederint ciuitatis, omnisque plaga, et infirmitas presserit: * Si quis de populo tuo Israel fuerit deprecatus, cognoscens plagam, et infirmitatem suā, et expanderit manus suas in domo hac, * Tu exaudies de coelo, de sublimi scilicet habitaculo tuo, et propitiare, et redde vnicuiq; secundum vias suas, quas nosti cum habere in corde suo: (en enim solus nosti corda filiorum hominum.) Ut timeant te, et ambulent in vijs tuis cunctis diebus, quibus viuunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. * Externum quoq; qui non est de populo tuo Israel, si venerit de terra longinqua, propter nomen tuum magnum, et propter manum tuam robustam, et brachium tuum extensum, et adorauerit in loco isto, * Tu exaudies de coelo firmissimo habitaculo tuo, et facies cuncta, pro quibus inuocauerit te ille peregrinus: ut sciant omnes populi terræ nomen tuum, et

timeant te sicut populus tuus Israel, et cognoscant, quia nomen tuum inuocatum est super domum hanc, quam ædificaui. * Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra aduersarios suos per viam, in qua miseris eos, adorabunt te contra viam, in qua ciuitas hæc est, quam elegisti, et domus, quam ædificaui nomini tuo: * Tu exaudies de coelo preces eorum, et obsecrationem, et visitabis. * Si autem peccauerint tibi (neque enim est homo, qui non peccet) et iratus fueris eis, et tradideris hostibus, et captiuos duxerint eos in terram longinquam, vel certe, quæ iuxta est, * Et cōuersi in corde suo, in terra, ad quam captiui ducti fuerant, egerint penitentiam, et deprecati te fuerint in terra captiuitatis suæ, dicentes: Peccauimus, inique fecimus, iniuste egimus: * Et reuersi fuerint ad te in toto corde suo, et in tota anima sua, in terra captiuitatis suæ, ad quam ducti sunt, adorabunt te contra viam terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, et urbis, quam elegisti, et domus, quam ædificaui nomini tuo: * Tu exaudies de coelo, hoc est, de firmo habitaculo tuo, preces eorum, & facias iudicium, & dimittas populo tuo, quamuis peccatori: * Tu es enim Deus meus: aperiatur, quæso, oculi tui, et aures tuæ intentæ sint ad orationem, quæ fit in loco isto. * Nunc igitur consurge Domine Deus in requiem tuam, tu et arca fortitudinis tuæ: sacerdotes tui Domine Deus induantur salutem, et sancti tui lætentur in bonis. * Domine Deus ne auerteris faciem christi tui: memento misericordiarum David serui tui.

C A P. VII.

Post deuorata celesti igne sacrificia, Dei maiestas templum implet, & plurimis immolatis hostijs, templi dedicatio septem diebus celebratur, dieque octauo fit collecta; Dominus autem Salomoni reuelat se ipsius orationem exaudisse.

Cumque compleisset Salomon fundens preces, ignis descendit de coelo, et deuorauit holocausta, et victimas: et maiestas Dñi impleuit domum. * Nec poterant sacerdotes ingredi templum Dñi, eo quod impleisset maiestas Dñi templum Dñi. * Sed et omnes filij Israel videbant descendentem ignem, et gloriam Dñi super domum: et corruentes proni in terram super pauimentum stratum lapide adorauerunt, et laudauerunt Dñm: Quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius. * Rex autem, et omnis populus immolabant victimas coram Dño. * Manabat igitur rex Salomon hostias bouum viginti duo millia, arietum centum viginti millia: et dedicauit domum Dei rex, et vniuersus populus. * Sacerdotes autem stabant

in officijs suis: et Leuitæ in organis carminis Dñi, quæ fecit David rex ad laudandum Dñm: Quoniam in æternum misericordia eius, hymnos David canentes per manus suas: porro sacerdotes caneant tubis ante eos, cunctusque Israel stabat. * Sanctificauit quoque Salomon medium atrij ante templum Dñi: obtulerat enim ibi holocausta, et adipēs pacificorum: quia altare eneu, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta, et sacrificia, et adipēs. * Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, et omnis Israel cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath vsque ad torrentem Ægypti. * Fecitque die octauo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, et solemnitatem celebrasset diebus septem. Igitur in die vigesimo tertio mensis septimi dimisit populos ad tabernacula sua, lætantes atque gaudentes super bono, quod fecerat Dñs Davidi, et Salomoni, et Israeli populo suo. * Compleuitque Salomon domum Domini, et domum regis, et omnia, quæ disposuerat in corde suo, ut faceret in domum Dñi, et in domo sua, et prosperatus est. * Apparuit autem ei Dñs nocte, et ait: Audiui orationem tuam, et elegi locum istum mihi in domum sacrificij. * Si clausero coelum, & pluuia non fluxerit, et mandauero, et precepero locustæ, ut deuoret terram, et misero pestilentiam in populum meum: * Conuersus populus meus, super quos inuocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, et exquisierit faciem meam, et egerit poenitentiam a vijs suis pessimis: et ego exaudiam de coelo, et propitiuss ero peccatis eorum, et sanabo terram eorum. * Oculi quoque mei erunt aperti, et aures meæ erectæ ad orationem eius, qui in loco isto orauerit. * Elegi enim, et sanctificauit locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permaneant oculi mei, et cor meum, ibi cunctis diebus. * Tu quoque si ambulaueris coram me, sicut ambulauit David pater tuus, et feceris iuxta omnia, quæ præcepi tibi, et iustitias meas iudiciaque seruaueris: * Suscitabo thronum regni tui, sicut pollicitus sum David patri tuo, dicens: Non auferetur de stirpe tua vir, qui sit princeps in Israel. * Si autem, auerſi fueritis, et dereliqueritis iustitias meas, et præcepta mea, quæ proposui vobis, et abeuntes serueritis dijs alienis, et adoraueritis eos, * Euellam vos de terra mea, quæ dedi vobis: et domum hanc, quam sanctificauit nomini meo, projiciam a facie mea, et tradam eam in parabolam, et in exemplum cunctis populis. * Et domus ista erit in proverbium vniuersis transeuntibus, et dicent stupentes: Quare fecit Dominus sic terræ huic, et domui huic? * Respondebuntque:

* 1. Reg. 8.
16.
Ecc. 1. 7. c. 11.
1. 10. 1. 4. 8.

* 1. Reg. 8.

* 1. Reg. 8.

* 1. Mach. 2.
1. 10.

* 1. Reg. 8.
8. 45.

que: Quia dereliquerunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxit eos de terra Aegypti, & apprehenderunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt: idcirco venerunt super eos vniuersa hæc mala.

CAP. VIII.

Ædificatis à Salomone varijs ciuitatibus, reliquias gentium sibi facit tributarias; offert holocausta, & sacerdotum, ac Levitarum ministeria iuxta dispositionem David constituitque: missaque classe plurimum auri ex Ophir refertur ad Salomonem.

3. Reg. 9. 10.
10.

Explectis autem viginti annis, postquam **Æ**dificauit Salomon domum Dñi, & domum suam: Ciuitates, quas dederat Hiram Salomoni, ædificauit, & habitare ibi fecit filios Israel. Abijt quoque in Emath Suba, & obtinuit eam. Et ædificauit Palmiram in deserto, & alias ciuitates munitissimas ædificauit in Emath. Extruxitque Bethoron superiorem, & Bethoron inferiorem, ciuitates muratas, habentes portas, & veſtes, & serras: Balaath etiam, & omnes vrbes firmissimas, quæ fuerunt Salomonis, cunctasque vrbes quadrigarum, & vrbes equitum: omnia quæcunque voluit Salomon, atque disposuit, ædificauit in Ierusalem, & in Libano, & in vniuersa terra potestatis sue. Omnem populum, qui derelictus fuerat de Hetheis, Amorrhæis, & Pherezeis, & Heuſeis, & Iebusiſeis, qui non erant de stirpe Israel: De filiis eorum, & de posteris, quos non interfecerat filij Israel, subiungauit Salomon in tributarios, vsque in diem hanc. Porro de filiis Israel non posuit, vt seruirent operibus regis: ipsi enim erant viri bellatores, & duces primi, & principes quadrigarum, & equitum eius. Omnes autem principes exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti quinquaginta, qui erudiebant populum. Filiam verò Pharaonis tranſtulit de ciuitate David, in domum quam ædificauerat ei. Dixit enim rex: Non habitabit vxor mea in domo David regis Israel, eo quod sanctificata sit: quia ingressa est in eam arca Dñi. Tunc obtulit Salomon holocausta Dño super altare Dñi, quod extruxerat ante porticum, Vt per singulos dies offerretur in eo iuxta præceptum Moyſi in sabbatis, & in calendis, & in festis diebus, ter per annum, idest, in solemnitate azymorum, & in solemnitate hebdomadarum, & in solemnitate tabernaculorum. Et constituit iuxta dispositionem David patris sui, officia sacerdotum in ministerijs suis: & Levitas in ordine suo, vt laudarent, & ministrarent coram sacerdotibus, iuxta ritum vniuscuiusque diei: & ianitores in diuisionibus suis per portam, & portam: sic

15 enim præceperat Dauid homo Dei. Nec prætergressi sunt de mandatis regis, tam sacerdotes, quam Levitæ, ex omnibus, quæ præceperat, & in custodijs thesaurorum.

Omnes impensas præparatas habuit Salomon, ex eo die, quo fundauit domum Domini, vsque in diem, quo perfecit eam. Tunc abiit Salomon in Asiongaber, & in Ailath, ad oram maris rubri, quæ est in terra Edom. Misit autem ei Hiram per manus seruorum suorum naues, & nauas gnaros maris, & abierunt cum seruis Salomonis in Ophir, tuleruntque inde quadringenta quinquaginta talenta auri, & attulerunt ad regem Salomonem.

CAP. IX.

Regina Saba Salomonis admirata sapientiam, datis acceptisque muneribus discessit. pondus auri, quod Salomoni quot annis adferbatur: hastas, scuta, omniaque conuinijs vasa aurea, & solum eburneum auro vestitum extinxit: describitur quoque amplitudo diuiciarum, sapientia, & potestatis Salomonis, qui anno regni sui quadragesimo moritur, succedente filio Roboam.

Regina quoque Saba, cum audisset famam Salomonis, venit vt tentaret eum in ænigmatibus in Ierusalem, cum magnis opibus, & camelis, qui portabant aromata, & auri plurimum, gemmasque pretiosas. Cumque venisset ad Salomonem, locuta est ei quæcunque erant in corde suo. Et exposuit ei Salomon omnia, quæ proposuerat: nec quidquam fuit, quod non perspicuum ei fecerit. Quæ postquam vidit, sapientiam scilicet Salomonis, & domum, quam ædificauerat, Necnon, & cibaria mensæ eius, & habitacula seruorum, & officia ministrorum eius, & vestimenta eorum, pincernas quoque & veſtes eorum, & victimas quas immolabat in domo Dñi: non erat præ stupore ultra in ea spiritus. Dixitque e ad regem: Verus est sermo, quem audieram in terra mea de virtutibus, & sapientia tua. Non credebam narrantibus, donec ipsa venissem, & vidissem oculi mei, & probassem vix medietatem sapientiæ tuæ mihi fuisse narratam: viciſti famam virtutibus tuis. Beati viri tui, & beati serui tui, qui assunt coram te omni tempore, & audiunt sapientiam tuam. Sic Dñs Deus tuus benedictus, qui voluit te ordinare super thronum suum, regem Dñi Dei tui. Quia diligit Deus Israel, & vult seruare eum in æternum, idcirco posuit te super eum regem, vt facias iudicia, atque iustitiam. Dedit autem regi centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosissimas: non fuerunt aromata talia, vt hæc, quæ dedit regina Saba regi Salomonis. Sed & serui Hiram cum seruis Salomonis.

3. Reg. 10. 2.
1. Matt. 12. d.
24.
Luc. 1. d. 31.

monis attulerunt aurum de Ophir, & ligna
thyina, & gemmas preciosissimas: De qui-
bus fecit rex, de lignis scilicet thyinis, gra-
dus in domo Dñi, & in domo regia, citha-
ras quoque; & psalteria cantoribus: nunquam
visa sunt in Terra Iuda ligna talia. Rex au-
tem Salomon dedit reginæ Saba cuncta, quæ
voluit, & quæ postulauit, & multò plura
quam attulerat ad eum: quæ reuerfa, abiit
in terram suam cum seruis suis. Erat autem
pondus auri, quod afferebatur Salomoni per
singulos annos, sexcenta sexaginta sex talen-
ta auri: Excepta ea summa, quam legati di-
uersarum gentium, & negotiatores afferre
consueuerant, omnesque reges Arabiæ, & Sa-
trapæ terrarum, qui comportabant aurum,
& argentum Salomoni. Fecit igitur rex Sa-
lomon ducentas hastas aureas de summa
sexcentorum aureorum, qui in singulis ha-
stis expendebantur: Trecenta quoque scu-
ta aurea trecentorum aureorum, quibus re-
gebantur singula scuta: posuitque ea rex in
armamentario, quod erat confectum nemo-
re. Fecit quoque rex solium eburneum gra-
de, & vestiuit illud auro mundissimo, & sex
quoque gradus, quibus ascendebatur ad so-
lium, & scabellum aureum, & brachiola duo
altrinfecus: & duos leones stantes iuxta
brachiola, Sed & alios duodecim leoneu-
los stantes super sex gradus ex utraque par-
te: non fuit tale solium in vniuersis regnis.
Omnia quoque vasa conuiuij regis erant au-
rea, & vasa domus saltus Libani ex auro pu-
rissimo. Argentum enim in diebus illis pro
nihilò reputabatur. Siquidem naues regis
ibant in Tharsis cum seruis Hiram, semel in
annis tribus: & deferrebant inde aurum, &
argentum, et ebur, & simias, & pauos. Ma-
gnificatus est igitur Salomon super omnes
reges terræ præ diuitijs, & gloria. Omnes
que regis terrarum desiderabant videre fa-
ciem Salomonis, vt audirent sapientiam,
quam dederat Deus in corde eius: Et de fe-
rebant ei munera, vasa argentea, & aurea, &
velles: & arma, & aromata, equos, & mu-
los, per singulos annos. Habuit quoque Salo-
mon quadraginta millia equorum in stabu-
lis, & currum, equitumque duodecim mil-
lia, constituitque eos in vrbus quadriga-
rum, & vbi erat rex in Ierusalem. Exer-
cuit etiam potestatem super cunctos reges,
à flumine Euphrate, vsque ad terram Philis-
thinorum, & vsque ad terminos Ægypti.
Tantamque copiam præbuit argenti in Ieru-
salem, quasi lapidum; & cedrorum tantam
multitudinem velut sycomorum; quæ gi-
gnuntur in campestribus. Adducebantur
autem ei equi de Ægypto, cunctisque regio-
nibus. Reliqua autem operum Salomonis
priorum, & nouissimorum, scripta sunt in

verbis Nathan Prophetæ, & in libris A-
hiæ Silonitis, in visione quoque Addo Vi-
dencis, contra Ieroboam filium Nabat.
Regnauit autem Salomon in Ierusalem su-
per omnem Israel quadraginta annis. Dor-
miuitque cum patribus suis, & sepelierunt
eum in ciuitate Dauid: regnauitque Ro-
boam filius eius pro eo.

C A P. X.

*Roboam, spreto seniorum consilio, iuuenile secun-
tus, scidit regnum in duo, ipse duobus, Iero-
boam decem tribubus imperat.*

Profectus est autem Roboam in Sichem: 1. Reg. 12. 1.
illuc enim cunctus Israel conuenerat, vt
constituerent eum regem. Quod cum au-
disset Ieroboam filius Nabat, qui erat in Æ-
gypto (fugerat quippe illuc ante Salomonem)
statim reuersus est. Vocaueruntque eum,
& venit cum vniuerso Israel, & locuti sunt
ad Roboam: dicentes: Pater tuus durissimo
iugo nos pressit, tu leuiora impera patre
tuo, qui nobis imposuit grauem seruitutem,
& paululum de onere subleua, vt seruiamus
tibi. Qui ait: Post tres dies reuertimini ad
me. Cumque abiisset populus, Inijt consi-
lium cum senibus, qui steterant coram pa-
tre eius Salomone, dum adhuc viueret, di-
cens: Quid datis consilij, vt respondeam po-
pulo? Qui dixerunt ei: Si placueris populo
huic, & lenieris eos verbis clementibus,
seruient tibi omni tempore. At ille reliquit
consilium senum, & cum iuuenibus tracta-
re coepit, qui cum eo nutriti fuerant, & erant
in comitatu illius. Dixitque ad eos: Quid vo-
bis videtur? vel respondere quid debeat po-
pulo huic, qui dixit mihi: Subleua iugum,
quod imposuit nobis pater tuus? At illi
responderunt, vt iuuenes, & nutriti cum eo
in delitijs, atque dixerunt: Sic loqueris po-
pulo, qui dixit tibi: Pater tuus aggrauauit
iugum nostrum, tu subleua: et sic responde-
bis ei: Minimè digitus meus grossior est
lumbis patris mei: Pater meus imposuit
vobis graue iugum, et ego maius pondus
apponam: pater meus cecidit vos flagellis,
ego verò cedam vos scorpionibus. Venit
ergo Ieroboam, et vniuersus populus, ad
Roboam die tertio, sicut præceperat eis.
Responditque rex dura, derelicto consilio
seniorum: Locutusque est iuxta iuuenum
voluntatem: Pater meus graue vobis impo-
suit iugum, quod ego grauius faciam: pater
meus cecidit vos flagellis, ego verò cedam
vos scorpionibus. Et non acquieuit populi
precibus: erat enim voluntatis Dei, vt com-
pleretur sermo eius, quem locutus fuerat
per manum Ahia Silonitis ad Ieroboam fi-
lium Nabat. Populus autem vniuersus, re-
ge duriora dicente, sic locutus est ad eum:

Non

Non est nobis pars in Dauid, neque hereditas in filio Isai? Reuertere in tabernacula tua Israel, tu autem pascere domum tuam Dauid. Et abiit Israel in tabernacula sua. * 17 Super filios autem Israel, qui habitabant in ciuitatibus Iuda, regnauit Roboam. * Misit. 18 que rex Roboam Aduram, qui præerat tribus, & lapidauerunt eum filij Israel, & mortuus est: porro rex Roboam currum festinauit ascendere, & fugit in Ierusalem. * 19 Recessitque Israel à domo Dauid, vsque ad diem hanc.

C A P. X I.

Roboam, dum uult armis integrum regnum patrum recuperare, per Semeiam precipit Deus, ne pugnet contra Israel: extructis autem à Roboam multis ciuitatibus, confluent ad eum Leuitæ, ac sacerdotes abiecti à Ieroboam, ceterique Dei cultores. Roboam autem multas duxit uxores, ac concubinas.

1 Reg. 11. c.
24.

Venit autem Roboam in Ierusalem, & conuocauit vniuersam domum Iuda, & Benjamin, centum octoginta millia electorum atque bellantium, ut dimicaret contra Israel, & conuerteret ad se regnum suum. * Factusque est sermo Dñi ad Semeiam hominem Dei, dicens: * Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda, & ad vniuersum Israel, qui est in Iuda, & Benjamin: * Hæc dicit Dñs: Non ascendetis, neque pugnabitis contra fratres vestros: reuertatur unusquisque in domum suam, quia mea hoc gestum est voluntate. Qui cum audissent sermonem Dñi, reuersi sunt, nec perrexerunt contra Ieroboam. * Habitauit autem Roboam in Ierusalem, & ædificauit ciuitates muratas in Iuda. * Extruxitque Bethlehæm, & Etam, & Thecue, * Bethsur quoque, & Socho, & Odollam, * Necnon, & Gerth, & Marefa, & Ziph, * Sed & Aduram, & Lachis, & Azeca, * Saara quoque, & Aialon, & Hebron, quæ erant in Iuda, & Benjamin, ciuitates munitissimas. * Cumque clausisset eas muris, posuit in eis principes, ciborumque horrea, hoc est, olei, & vini. * Sed & in singulis vrbibus fecit armentarium scutorum, & hastarum, firmavitque eas summa diligentia, & imperauit super Iudam, & Benjamin. * Sacerdotes autem, & Leuitæ, qui erant in vniuerso Israel, venerunt ad eum de cunctis sedibus suis. * Relinquentes suburbana, & possessiones suas, & transeuntes ad Iudam, & Ierusalem: eo quod abiiecisset eos Ieroboam, & polteri eius, ne sacerdotio Dñi fungerentur. * Qui constituit sibi sacerdotes excelsorum, & demoniorum, vitulorumque quos fecerat. * Sed & de cunctis tribubus Israel, quicumque dederant cor suum, ut quærerent Dñm Deum Israel, venerunt in Ierusalem ad immolandum victimas

17 suas coram Dño Deo patrum suorum. * Et Droboraauerunt regnum Iuda, & confirmauerunt Roboam filium Salomonis per tres annos: ambulauerunt enim in vijs Dauid, & Salomonis, annis tantum tribus. * Duxit autem Roboam uxorem Mahalath, filiam Ierimoth, filij Dauid, Abihail quoque filiam Eliab filij Isai, * Quæ peperit ei filios, Iehus, & Somoriam, & Zoom. * Post hanc quoque accepit Maacha filiam Absalom, quæ peperit ei Abia, & Ethai, & Ziza, & Salomith. * Amauit autem Roboam Maacha filiam Absalom, super omnes uxores suas, & concubinas: nã uxores decem, & octo duxerat, concubinas autem sexaginta: & genuit viginti octo filios, & sexaginta filias. * Constituit verò in capite, Abiam filium Maacha, ducem super omnes fratres suos, ipsum enim regem facere cogitabat, * Quia sapientior fuit, & potentior super omnes filios eius, & in cunctis finibus Iuda, & Benjamin, & in vniuersis ciuitatibus muratis: præbuitque eis escas plurimas, & multas petiuit uxores.

C A P. X I I.

Propter peccata Roboam, ac populi Iuda, quinto anno regni eius tradidit illos Deus Sefac regi Ægypti: qui captis munitissimis ciuitatibus Iudæ, diripit Ierusalem, sublato regis, ac templi thesauro, scutis quoque aureis, & argenteis, pro quibus pecunia fecit Roboam: quo mortuo, succedit filius Abia.

Cumque roboratum fuisset regnum Roboam, & confortatum, dereliquit legem Dñi, & omnis Israel cum eo. * Anno autem quinto regni Roboam, ascendit Sefac rex Ægypti in Ierusalem (quia peccauerunt Dño) * Cum mille ducentis curribus, & sexaginta millibus equitum: nec erat numerus vulgi, quod venerat cum eo ex Ægypto, Libyes scilicet, & Troglodytæ, & Æthiopes. * Cepitque ciuitates munitissimas in Iuda, & venit vsque in Ierusalem. * Semeias autem propheta ingressus est ad Roboam, & principes Iuda, qui congregati fuerant in Ierusalem, fugientes Sefac, dixitque ad eos: Hæc dicit Dñs: Vos reliquistis me, & ego reliqui vos in manu Sefac. * Consternatique principes Israel, & rex dixerunt: Iustus est Dñs. * Cumque vidisset Dñs, quod humiliati essent, factus est sermo Dñi ad Semeiam, dicens: Quia humiliati sunt, non disperdam eos, daboque eis paucillum auxilij, & non stillabit furor meus super Ierusalem per manum Sefac. * Verumtamen seruiant ei, vt sciant distantiam seruitutis meæ, & seruitutis regni terrarum. * Recessit itaque Sefac rex Ægypti ab Ierusalem, sublatis thesauris Domus Dñi, & domus regis, omniaque secum tulit, & clypeos aureos, quos fecerat Salomon, * Pro quibus fecit rex aneos, & tradidit illos prin-

1. Reg. 15. f.
2. 11.

principibus scutariorum, qui custodiebant vestibulum palatii. * Cumque introiret rex domum Dñi, veniebant scutarii, et tollebant eos, iterumque referebant eos ad armamentarium suum. * Verumtamen quia humiliati sunt, auersa est ab eis ira Dñi, nec delerit penitus: siquidem & in Iuda inuenta sunt opera bona. * Confortatus est ergo rex Roboam in Ierusalem, atque regnavit: quadraginta autem, & vnius anni erat cum regnare coepisset, et decem et septem annis regnavit in Ierusalem, vrbe, quam elegit Dñs, ut confirmaret nomen suum ibi, de cunctis tribubus Israel: nomen autem matris eius Naama Ammanitis: * Fecit autem malum, et non preparavit cor suum, ut quæreretur Dominum. * Opera verò Roboam prima, et novissima, scripta sunt in libris Semeie prophetæ, et Addo Videntis, et diligenter exposita: pugnaveruntque adversum se Roboam, et Ieroboam cunctis diebus. * Et dormiuit Roboam cum patribus suis, sepultusque est in ciuitate David. Et regnavit Abia filius eius pro eo.

C A P. X I I I.

Abia ad bellum contra Ieroboam accedens, debortatur exercitum Ieroboam a bello contra se, cum Deum haberent ducem, quem illi abiecerant, & sperans in Domino victor euadit, ac diuersas capit ciuitates, & ex vxoribus procreas liberos 38.

1. Reg. 15. a.

1. Reg. 15.
2. 7.

Anno octauodecimo regis Ieroboam, regnavit Abia super Iudam. * Tribus annis regnavit in Ierusalem, nomenque matris eius Michaia, filia Vriel de Gabaa: et erat bellum inter Abiam, et Ieroboam: * Cuiusque iniisset Abia certamen, et haberet bellicosissimos viros, et electorum quadringenta millia: Ieroboam intruxit e contra aciem octingenta millia virorum, qui et ipsi electi erant, et ad bella fortissimi. * Stetit ergo Abia super montem Semeron, qui erat in Ephraim, et ait: Audi Ieroboam, et omnis Israel. * Nū ignoratis, quod Dñs Deus Israel dederit regnum David super Israel in sempiternum, ipsi et filijs eius in pactum salis? * Et surrexit Ieroboam filius Nabat, seruus Salomonis filij David: et rebellauit contra dominum suum. * Congregatique sunt ad eum viri vanissimi, et filij Belial: et prauauerunt contra Roboam filium Salomonis: porro Roboam erat rudis, et corde pauido, nec potuit resistere eis. * Nunc ergo vos dicitis, quod resistere possitis regno Dñi, quod possidet per filios David, habetisque grandem populi multitudinem, atque vitulos aureos, quos fecit vobis Ieroboam in deos. * Et eiecistis sacerdotes Dñi, filios Aaron, atque Leuitas: et fecistis vobis sacerdotes sicut omnes populi terrarum: quicumque venerint, et iniua-

1. Reg. 11.
2. 16.1. Reg. 11.
2. 11.

uerit manum suam in tauro de bobus, et in arietibus septem, sit sacerdos eorum, qui non sunt dii. * Noster autem Dñs, Deus est, quem non relinquimus, sacerdotesque ministrant Dño de filijs Aaron, et Leuitæ sunt in ordine suo. Holocausta quoque offerunt Dño per singulos dies mane, et vespere, et chymama iuxta legis præcepta confectum, et proponuntur panes in mensa mundissima, estque apud nos candelabrum aureum, et lucernæ eius, ut accendantur semper ad vesperam: nos quippe custodimus præcepta Dñi Dei nostri, quem vos reliquistis. * Ergo in exercitu nostro dux Deus est, et sacerdotes eius, qui clangunt tubis, et resonant contra vos: filij Israel nolite pugnare contra Dominum Deum patrum vestrorum, quia non vobis expedit. * Hæc illo loquente, Ieroboam retro moliebatur insidias. Cumque ex aduerso hostium itaret, ignorantem Iudam suo ambiebat exercitu. * Respicensque Iudas vidit instare bellum ex aduerso, & post tergum, & clamauit ad Dñm: ac sacerdotes tubis canere coeperunt. * Omnesque viri Iuda vociferati sunt: & ecce illis clamantibus, perterritus Deus Ieroboam, & omnem Israel, qui stabat ex aduerso Abia, & Iuda. * Fugeruntque filij Israel Iudam, & tradidit eos Deus in manu eorum. * Percussit ergo eos Abia, & populus eius plaga magna: & corruerunt vulnerati ex Israel quingenta milia virorum fortium. * Humiliatique sunt filij Israel in tempore illo, & vehementissime confortati filij Iuda, eo quod sperassent in Dño Deo patrum suorum. * Persecutus est autem Abia fugientem Ieroboam, & cepit ciuitates eius, Bethel & filias eius, & Iefana cum filiabus suis, Ephron quoque, & filias eius: * Nec valuit ultra resistere Ieroboam in diebus Abia: quem percussit Dominus, & mortuus est. * Igitur Abia, confortato imperio suo, accepit uxores quatuordecim: procreauitque viginti duos filios, & sedecim filias. * Reliqua autem sermonum Abia, viarumque & operum eius, scripta sunt diligentissime in Libro Addo Prophetæ.

C A P. X I V.

Abia succedit filius Asa, qui pace a Deo confessa idolorum cultum subuertit, & ciuitates Iuda adificat, ac munis, Zaramque regem Æthiopum cum exercitu mille millium diuino auxilio concidit ad internecionem.

Dormiuit autem Abia cum patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate David: regnavitque Asa filius eius pro eo, in cuius diebus quieuit terra annis decem. * Fecit autem Asa, quod bonum, & placitum erat in conspectu Dei sui, & subuertit altaria peregrini cultus, & excelsa, * Et confregit statuas, lucosque succidit: * Et præcepit Iuda,

1. Reg. 15.
2. 6.

de, ut quæreret Dñm Deum patrum suorum, & faceret legem, & vniuersa mandata: * Et abstulit de cunctis vrhibus Iuda aras, & fana, & regnauit in pace. Edificauitque quæque vrbes munitas in Iuda, quia quietus erat, & nulla temporibus eius bella surrexerant, pacem Dño largiente. * Dixit autem Iudæ: Edificemus ciuitates istas, & vellemus muris, & roboremus curribus, & portis, & seris, donec à bellis quæta sunt omnia, eo quod quæserimus Dñm Deum patrum nostrorum, & dederit nobis pacem per gyrum. Edificauerunt igitur, & nullum in extruendo impedimentum fuit. * Habuit autem Afa in exercitu suo portantium scuta, & hastas de Iuda trecenta millia, de Benjamin verò scutariorum, & sagittariorum duceta octoginta millia, omnes isti viri fortissimi. * Egressus est autem contra eos Zara Æthiops cum exercitu suo, decies centena millia, et curribus trecentis: & venit vsque Marefa. * Porro Afa perrexit obuiam ei, & instruxit aciem ad bellum in valle Sephata, quæ est iuxta Marefa: * Et inuocauit Dñm Deum, & ait: Dñe non est apud te vlla distantia, vtrum in paucis auxiliæis, an in pluribus: adiuua nos Domine Deus noster: in te enim, & in tuo nomine habentes fiduciam, venimus contra hanc multitudinem. Dñe Deus noster tu es, non præualeat contra te homo. * Exterruit itaque Dñs Æthiopes coram Afa & Iuda: fugeruntque Æthiopes. * Et persecutus est eos Afa, & populus, qui cum eo erat. vsque Gerara: & ruerunt Æthiopes, vsque ad internecionem, quia Dño cadente contriti sunt, et exercitu illius præliante. Tulerunt ergo spolia multa, * Et percusserunt ciuitates omnes per circuitum Geraræ: grandis quippè cunctos terror inuaserat: et diripuerunt urbes, et multam prædam asportauerunt. * Sed et caulas ouium destruentes, tulerunt pecorum infinitam multitudinem, & camelorum: reuersique sunt in Ierusalem.

C A P. X V.

Azarias propheta Israelis futurum multo tempore absque Dei veri cultu, sacerdotio, & lege, cuius propheta exhortatione confortatus Afa, auferens sordes idolatrum, suamque matrem idololatram imperio priuauit; populus autem iurasse Deo seruaturum.

Azarias autem filius Oded, facto in se spiritu Dei, * Egressus est in occursum Afa, et dixit ei: Audite me Afa, et omnis Iuda, et Benjamin: Dominus vobiscum, quia fuistis cum eo. Si quæseritis eum, inuenietis: si autem dereliqueritis eum, derelinquet vos. * Transibunt autem multi dies in Israel absque Deo vero, et absque sacerdote doctore, et absque lege. * Cumque

uersi fuerint in angustia sua ad Dñm Deum Israel, et quæserint eum, reperient eum. * In tempore illo non erit pax egredienti, et ingredienti, sed terrores vndique in cunctis habitatoribus terrarum. * Pugnabit enim gens contra gentem, et ciuitas contra ciuitatem, quia Dñs conturbabit eos in omni angustia. * Vos ergo confortamini, et nõ dissoluantur manus vestræ: erit enim merces operi vestro. * Quod cum audisset Afa, verba scilicet, et prophetiam Azariæ filij Oded prophætæ, confortatus est, et abstulit idola de omni terra Iuda, et de Benjamin, et ex vrhibus, quas ceperat, montis Ephraim, et dedicauit altare Dñi, quod erat ante porticum Dñi. * Congregauitque vniuersum Iudam, et Benjamin, et aduenas cum eis de Ephraim, et de Manasse, et de Simeon: plures enim ad eum confugerant ex Israel, videntes quod Dñs Deus illius esset cum eo. * Cumque venissent in Ierusalem mense tertio anno decimoquinto regni Afa, * Immolauerunt Dño in die illa, de manubijs, et præda, quam adduxerant, boues septingentos, et arietes septem millia. * Et intrauit ex more ad corroborandum fœdus, ut quærent Dñm Deum patrum suorum in toto corde, et in tota anima sua. * Siquis autem, inquit, non quæserit Dñm Deum Israel, moriatur, à minimo vsque ad maximum, à viro vsque ad mulierem. * Iuraueruntque Dño voce magno in iubilo, et in clangore tubæ, et in sonitu buccinarum, * Omnes, qui erant in Iuda cum execratione: in omni enim corde suo iurauerunt, et in tota voluntate quæserunt eum, et inuenerunt: præstititque eis Dominus requiem per circuitum. * Sed et Maacham matrem Afa regis ex Augusto deposuit imperio, eo quod fecisset in Iuco simulacrum Priapi: quod omne contriuit, et in frustra comminuens combussit in Torrente Cedron. * Excelsa autem derelicta sunt in Israel: attamen cor Afa erat perfectum cunctis diebus eius. * Eaque, que vouerat pater suus, et ipse intulit in domum Domini, argentum, et aurum, vasorumque diuersam supellectilem. * Bellum verò non fuit vsque ad trigésimum quintum annum regni Afa.

C A P. X V I.

Pugnante Baasa rege Israel contra Afa, vocauit Afa Benadad regem Syria in auxilium: & Hanani prophetam, ipsum ob id incipientem, in nerum coniecit; ac dolore pedum cruciatus, in mediocrum arte spem ponens, anno regni sui quadragesimo primo moritur.

Anno autem trigésimo sexto regni eius, Ascendit Baasa rex Israel in Iudam, et muro circumdabat Rama, ut nullus tunc posset

posset egredi, et ingredi de regno Asa. * Protulit ergo Asa argentum, & aurum de thesauris domus Dñi, & de thesauris regis, misitque ad Benadad regem Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens: * Fœdus inter me & te est, pater quoque meus, & pater tuus habuere concordiam: quam ob rem misi tibi argentum, & aurum, ut rupto fœdere, quod habes cum Baasa rege Israel, facias eum à me recedere. * Quo comperto, Benadad misit principes exercituum suorum ad vrbes Israel: qui percusserunt Ahion, & Dan, & Abelmain, & vniuersas vrbes Nephthali muratas. * Quod cum audisset Baasa, desijt ædificare Rama, & intermisit opus suum. * Porro Asa rex assumpsit vniuersum Iudam, & tulerunt lapides de Rama, & ligna, quæ ædificationi præparauerat Baasa, ædificauitque ex eis Gabaa, & Maspha. * In tempore illo venit Hanani propheta ad Asa regem Iuda, & dixit ei: Quia habuisti fiduciam in rege Syriæ, & non in Dño Deo tuo, Idcirco euasit Syriæ regis exercitus de manu tua. * Nonne Æthiopes, & Libyes multò plures erant, quadrigis & equitibus, & multitudinem nimia: quos cum Dño credidisses, tradidit in manu tua? * Oculi enim Dñi cõtemplantur vniuersam terram, & præbent fortitudinem his, qui corde perfectò credunt in eum. Stultè igitur existi, & propter hoc ex præsentì tempore aduersum te bella consurgent. * Iratusque Asa aduersus Vidētem, iussit eum mitti in neruum: valde quippe super hoc fuerat indignatus: & interfecit de populo in tempore illo plurimos. * Opera autem Asa prima, & nouissima, scripta sunt in Libro regum Iuda, & Israel. * Ægro. 12. tauit etiam Asa anno trigesimo nono regni sui, dolore pedum vehementissimo, & nec in infirmitate sua quæsiuit Dominum, sed magis in medicorum arte confusus est. * Dormiuitque cum patribus suis: & mortuus est anno quadragesimo primo regni sui. * Et sepelierunt eum in sepulchro suo, quod foderat sibi in ciuitate David: posueruntque eum super lectum suum, plenum aromatibus, & vnguentis meretricijs, quæ erant p gmentariorum arte confecta, & combusserunt super eum ambitione nimia.

C A P. X V I I.

Pius Iosaphat patri Asa succedens diuitijs potentis, & armis, mittit doctores legis Dei per vniuersum Iudam; cuius principes recensentur cum numero subditorum militum.

Regnauit autē Iosaphat filius eius pro eo, & inualuit contra Israel. * Constituivitque militum numeros in cunctis vrbus Iuda, quæ erant vallatæ muris. Præsidiaque disposuit in Terra Iuda, & in ciuitati-

bus Ephraim, quas ceperat Asa pater eius. * Et fuit Dñs cum Iosaphat, quia ambulauit in vijs David patris sui primis: & non sperauit in Baalim, * Sed in Deo patris sui, & perrexit in præceptis illius, & non iuxta peccata Israel. * Confirmauitque Dñs regnum in manu eius, & dedit omnis Iuda munera Iosaphat: factæque sunt ei infinitæ diuitiæ, & multa gloria. * Cumque sumpsisset cor eius audaciam propter vias Dñi, etiam excelsa, & lucos de Iuda abstulit. * Tercio autem anno regni sui, misit de principibus suis Benhail, & Obdiam, & Zachariam, & Nathanael, & Michzam, ut docerent in ciuitatibus Iuda: * Et cum eis Leuitas, Semeiam & Zabadiam Asael quoque, & Semiramoth, & Ionathan, Adoniamque, & Thobiani, & Thobadoniam, Leuitas, & cum eis Elisama, & Ioram sacerdotes, * Docebantque populum in Iuda, habentes librum legis Dñi, & circuibant cunctas vrbes Iuda, atque erudiebant populum. * Itaque factus est C pavor Dñi super omnia regna terrarum, quæ erant per gyrum Iuda, nec audebant bellare contra Iosaphat. * Sed & Philisthæi Iosaphat munera deferrebant, & vectigal argenti, Arabes quoque adducebant pecora, arietum septem millia septingenta, & hircorum totidem. * Creuit ergo Iosaphat, & magnificatus est, vsque in sublime: atque ædificauit in Iuda domos ad instar turrium, vrbesque muratas. * Et multa opera parauit in vrbus Iuda: viri quoque bellatores, & robusti erant in Ierusalem. * Quorum iste numerus per domos, atque familias singulorum: in Iuda principes exercitus, Ednas dux, & cum eo robustissimi viri trecenta millia. * Post hunc Iohanan princeps, & D cum eo ducenta octoginta millia. * Post illū quoque Amasias filius Zechri, consecratus Domino, & cum eo ducenta millia virorum fortium. * Hunc sequebatur robustus ad prælia Eliada, & cum eo tenentium armum, & clypeum ducenta millia. * Post illum etiam Iozabad, & cum eo centum octoginta millia expeditorum militum. * Hi omnes erant ad manum regis, exceptis alijs, quos posuerat in vrbus muratis, in vniuerso Iuda.

C A P. X V I I I.

Iosaphat impio Achab affinitate inuictus, sumpta filio Ioram in uxorem filia Achab; ascendit cum eo contra Ramath Galaad, apud pseudoprophetas victoriam promittentibus; Michas autem contrarium prophetans, in carceratur, sed Achab iuxta Michæ prophetiam in bello occiditur.

Fuit ergo Iosaphat diues, & inclytus mulctum, & affinitate coniunctus est Achab. * Descenditque post annos ad eum in Sa-

in Samariam : ad cuius aduentum mactauit Achab arietes , & boues plurimos, ipsi , & populo , qui venerat cum eo : persuasitque illi, vt ascenderet in Ramoth Galaad. * Dixitque Achab rex Israel ad Iosaphat regem Iuda: Veni mecum in Ramoth Galaad. Cui ille respondit : Vt ego, & tu : sicut populus tuus, sic & populus meus : tecumque erimus in bello. * Dixitque Iosaphat ad regem Israel: Confule obsecro impræsentiarum sermonem Dñi. * Congregauit igitur rex Israel prophetarum quadringentos viros, & dixit ad eos : In Ramoth Galaad ad bellandum ire, debemus an quiescere? At illi, Ascende, inquit, & tradet Deus in manu regis. * Dixitque Iosaphat: Nunquid non est hic propheta Dñi, vt ab illo etiam requiramus? * Et ait rex Israel ad Iosaphat: Est vir vnus, à quo possumus quære Dñi voluntatem: sed ego odi eum, quia non propheta mihi bonum, sed malum omni tempore : est autem Michæas filius Iemla. Dixitque Iosaphat : Ne loquaris rex hoc modo. * Vocauit ergo rex Israel vnum de enouchis, & dixit ei: Voca citò Michæam filium Iemla. * Porro rex Israel, & Iosaphat rex Iuda vterque sedebat in solio suo, vestiti cultu regio: sedebant autem in arca iuxta portam Samariæ, omnesque prophetae vaticinabantur coram eis. * Sedecias verò filius Chanaana fecit sibi cornua ferrea, & ait : Hæc dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec conteras eam. * Omnesque prophetae similiter propheta- bant, atque dicebant : Ascende in Ramoth Galaad, & prosperaberis, & tradet eos Dñs in manu regis. * Nuntius autem, qui ierat ad vocandum Michæam, ait illi: En verba omnium prophetarum vno ore bona regi annuntians: quæ ergo te, vt & sermo tuus ab eis non dissentiat, loquarisque prospera. * Cui respondit Michæas: Viuit Dñs, quia quodcunque dixerit mihi Deus meus, hoc loquar. * Venit ergo ad regem. Cui rex ait: Michæa, ire debemus in Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere? Cui ille respondit: Ascendite: cuncta enim prospera euenient, & tradentur hostes in manus vestras. * Dixitque rex : Iterum atque iterum te adiuro, vt mihi non loquaris, nisi quod verum est, in nomine Dñi. * At ille ait: Vidi vniuersum Israel dispersum in montibus, sicut oues absque pastore : & dixit Dñs : Non habent isti dominos: reuertatur vnusquisque in domum suam in pace. * Et ait rex Israel ad Iosaphat: Nonne dixi tibi, quod non propheta- ret iste mihi quidquam boni, sed ea, quæ mala sunt? * At ille, Idcirco, ait, audite verbum Dñi: Vidi Dñm sedentem in solio suo, & omnem exercitum coeli assistentem ei à dextris, & à sinistris. * Et dixit Dñs: Quis de-

ci-
20
3
21
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

ci-
piet Achab regem Israel, vt ascendant, & corruat in Ramoth Galaad? Cumque dice-
ret vnus hoc modo, & alter alio: * Processit spiritus, & stetit coram Dño, & ait: Ego decipiam eum. Cui Dñs, In quo, inquit, decipies? * At ille respondit: Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Dixitque Dñs: Decipies, & praualebis: egredere, & fac ita. * Nunc igitur, ecce Dominus dedit spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, & Dñs locutus est de te mala. * Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam maxillam, & ait : Per quam viam transiit Spiritus Dñi à me, vt loqueretur tibi? * Dixitque Michæas: Tu ipse videbis in die illo, quando ingressus fueris cubiculum de cubiculo, vt abscondaris. * Precepit autem rex Israel, dicens: Tollite Michæam, & ducite eum ad Ammon principem ciuitatis, & ad Ioas filium Amelech. * Et dicetis: Hæc dicit rex: Mittite hunc in carcerem, & date ei panis modicum, & aquæ paucillum, donec reuertar in pace. * Dixitque Michæas: Si reuersus fueris in pace, non est locutus Dñs in me. Et ait : Audite omnes populi. * Igitur ascenderunt rex Israel, & Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad : * Dixitque rex Israel, ad Iosaphat : Mutabo habitum, & sic ad pugnam vadam, tu autem induere vestibus tuis. Mutatoque rex Israel habitu, venit ad bellum. * Rex autem Syriæ præcepit ducibus equitatus sui, dicens: Ne pugnetis contra minimum, aut contra maximum, nisi contra solum regem Israel. * Itaque cum vidissent principes equitatus Iosaphat, dixerunt: Rex Israel est iste. Et circumdederunt eum dimicantes : at ille clamauit ad Dñm, & auxiliatus est eis atque auertit eos ab illo. Cum enim vidissent duces equitatus, quod non esset rex Israel, reliquerunt eum. * Accidit autem, vt vnus è populo sagittam in incertum iaceret, & percuteret regem Israel inter ceruicem, & scapulas: at ille aurige suo ait : Conuerte manum tuam, & educ me de acie, quia vulneratus sum. * Et finita est pugna in die illo : porro rex Israel stabat in curru suo contra Syros, vsque ad vesperam, & mortuus est occidente sole.

C A P. X I X.

Iosaphat ex infelici prelio reuersus, à Iehu propheta correptus de prestito auxilio Achab, constitutos à se iudices admonet de seruanda iustitia, sacerdotes & Lemas de promouendo cultu diuino, populoque rectè instituendo.

Reuerfus est autem Iosaphat rex Iuda in domum suam pacificè in Ierusalem. * Cui

Cui occurrit Iehu filius Hanani Videns, & ait ad eum: Impio præbes auxilium, & his, qui oderunt Dñm amicitia iungeris, & idcirco iram quidem Dñi merebaris: Sed bona opera inuenta sunt in te, eo quod abstuleris lucos de terra Iuda, & præparaueris cor tuum, vt requireres Dñm Deum patrum tuorum. * Habitauit ergo Iosaphat in Ierusalem: rursumque egressus est ad populum de Bersabee vsque ad montem Ephraim, & reuocauit eos ad Dñm Deum patrum suorum. * Constituitque iudices terræ in cunctis ciuitatibus Iuda munitis per singula loca. * Et præcipiens iudicibus, Videte, ait, quid faciatis: non enim hominis exercetis iudicium, sed Dñi: & quocunque iudicaueritis, in vos redundabit. * Sic timor Dñi vobiscum, & cum diligentia cuncta facite: non est enim apud Dñm Deum nostrum iniquitas, nec personarum acceptio, nec cupido munerum. * In Ierusalem quoque constituit Iosaphat Leuitas, & sacerdotes, & principes familiarum ex Israel, vt iudicium, & causam Dñi iudicarent habitatoribus eius. * Præcepitque eis, dicens: Sic ageris in timore Dñi fideliter, & corde perfecto. * Omnem causam, quæ venerit ad vos, fratrum vestrorum, qui habitant in vrbibus suis inter cognationem, & cognationem, vbicunque quæstio est de lege, de mandato, de ceremonijs, de iustificationibus: ostendite eis, vt non peccent in Dñm. & ne veniat ira super vos, & super fratres vestros: sic ergo agentes non peccabitis. * Amarias autem sacerdos, & pontifex vester, in his, quæ ad Deum pertinent, præsidebit: porro Zabadias filius Imahel, qui est dux in domo Iuda, super ea opera erit, quæ ad regis officium pertinent: habetisque magistros Leuitas coram vobis: confortamini, & agite diligenter, & erit Dominus vobiscum in bonis.

C A P. XX.

Ammonitis, Moabitis, ac Syris contra Iosaphat insurgentibus, ipse prædicato ieiunio vniuersum populum suo supplex ad Deum confugit, sicque ab eis se mutuo cadentibus liberatus spolia colligit: verum ob fœdus cum impio Ochazia initum à propheta corripitur, & puniatur à Deo.

Post hæc congregati sunt filij Moab, & filij Ammon, & cum eis de Ammonitis ad Iosaphat, vt pugnarent contra eum. * Veneruntque nuntij, & indicauerunt Iosaphat, dicentes: Venit contra te multitudo magna, de his locis, quæ trans mare sunt, & de Syria, & ecce consistunt in Alasonthamar, quæ est Engaddi. * Iosaphat autem timore perterritus, totum se contulit ad rogandum Dominum, & prædicauit ieiunium vniuer-

so Iuda. * Congregatusque est Iudas ad deprecandum Dñm: sed & omnes de vrbibus suis venerunt ad obsecrandum eum. Cumque stetisset Iosaphat in medio coetu Iuda, & Ierusalem, in domo Dñi ante atrium novum, * Ait: Dñe Deus patrum nostrorum, tu es Deus in cœlo, & dominaris cunctis regnis gentium, in manu tua est fortitudo, & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. Nonne tu Deus noster interfecisti omnes habitatores terræ huius coram populo tuo Israel, & dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum? * Habitaueruntque in ea, & extruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo, dicentes: * Si irruerint super nos mala, gladius iudicij, pestilentia, & fames, stabimus coram domo hac in conspectu tuo, in qua inuocatum est nomen tuum: & clamabimus ad te in tribulationibus nostris, & exaudies, saluosque facies. * Nunc igitur ecce filij Ammon, & Moab, & mons Seir, per quos non concessisti Israel, vt transirent, quando egrediebantur de Ægypto, sed declinauerunt ab eis, & non interfecerunt illos: * E contrario agunt, & nituntur eijcere nos de possessione, quam tradidisti nobis. * Deus noster, ergo non iudicabis eos? In nobis quidem non est tanta fortitudo, vt possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, vt oculos nostros dirigamus ad te. * Omnis verò Iuda stabat coram Dño, cum paruulis, & vxoribus, & liberis suis. * Erat autem Iahaziel filius Zachariæ, filij Banaiæ, filij Iehiel, filij Mathaniæ, Leuites de filiis Asaph, super quem factus est Spiritus Dñi in medio turbæ: * Et ait: Attendite omnis Iuda, & qui habitatis Ierusalem, & tu rex Iosaphat: Hæc dicit Dñs vobis: Nolite timere, nec paueatis hanc multitudinem: non est enim vestra pugna, sed Dei. * Cras descendetis contra eos: ascensuri enim sunt per cliuum nomine Sis, & inuenietis illos in luminicate torrentis, qui est contra solitudinem Ierusalem. * Non eritis vos, qui dimicabitis, sed tantummodo confidenter state, & videbitis auxilium Dñi super vos. ò Iuda, & Ierusalem: nolite timere, nec paueatis: cras egrediemini contra eos, & Dñs erit vobiscum. * Iosaphat ergo, & Iuda, & omnes habitatores Ierusalem, ceciderunt proni in terram coram Dño, & adorauerunt eum. * Porro Leuitæ de filiis Caath, & de filiis Core, laudabant Dñm Deum Israel voce magna, in excelsum. * Cumque manè surrexissent, egressi sunt per desertum Thecuc: profectique eis, stans Iosaphat in medio eorum, dixit: Audite me viri Iuda, & omnes habitatores Ierusalem: credite in Dño Deo vestro, & securi

* Deut. 10.
d. 17.
Rom. 1. b.
12.
Gal. 1. b. &
Eph. 6. b. &
Coloss. 1. d.
15.
Act. 10.
d. 14.
1. Petr. 1. c.
17.
Supr. 4. b. &
Eccles. 15. b.
16.

* Deut. 1. b.
1.

cū erāt: credite prophetis eius, & cuncta
euenient prospera. * Deditq; consilium po- 21
pulo, & statuit cantores Dñi, vt laudarent
eum in turmis suis, & antecederent exerci-
tum, ac voce consona dicerent: Confitemini
Dño, quoniam in æternum misericordia
eius. * Cumque cœpissent laudes canere, 22
vertit Dñs insidias eorum in semetipsos, fi-
liorum scilicet Ammon, & Moab, & montis
Seir, qui egressi fuerant, vt pugnarent contra
Iudam, & percussi sunt. * Namque filij Am- 23
mon, & Moab, consurrexerunt aduersum
habitantes montis Seir, vt interficerent, &
delerent eos: cumque hoc opere perpetras-
sent, etiam in semetipsos versi, mutuis con-
cidere vulneribus. * Porro Iuda cum venis- 24
set ad speculam, quæ respicit solitudinem,
vidit procul omnem latè regionem plenam
cadaueribus, nec superesse quemquam, qui
necem potuisset euadere. * Venit ergo Iosa- 25
phat, & omnis populus cum eo, ad detra-
henda spolia mortuorum: inueneruntque
inter cadauera variam supellectilem, ve-
stes quoq; & vasa pretiosissima, & diripue-
runt, ita vt omnia portare non possent, nec
per tres dies spolia auferre præ prædæ ma-
gnitudine. * Die autem quarto congregati 26
sunt in valle Benedictionis: etenim quoniam
ibi benedixerant Dño, vocauerunt locum
illum vallis Benedictionis vsque in præsen-
tem diem. * Reuersusq; est omnis vir Iuda, 27
& habitatores Ierusalem, & Iosaphat ante
eos, in Ierusalem cum læticia magna, eo
quod dedisset eis Dñs gaudium de inimicis
suis. * Ingressique sunt in Ierusalem cum 28
psalterijs, & citharis, & tubis, in domum
Dñi. * Irruit autem pavor Dñi super vniuer- 29
sa regna terrarum, cum audissent, quod pu-
gnasset Dñs contra inimicos Israel. * Quie- 30
uitq; regnum Iosaphat, & præbuit ei Deus
pacem per circuitum. * Regnavit igitur Iosa- 31
phat super Iudam, & erat triginta quin-
que annorum cum regnare cœpisset: vigin-
ti autem, & quinque annis regnavit in Ieru-
salem, & nomen matris eius Azuba filia Se-
lahi. * Et ambulavit in via patris sui Asa, 32
nec declinavit ab ea, faciens, quæ placita
erant coram Dño. * Verumtamen excelsa 33
non abstulit, & adhuc populus non direxe-
rat cor suum ad Dñm Deum patrum suo-
rum. * Reliqua autem gestorum Iosaphat 34
priorum, & nouissimorum, scripta sunt in
verbis Iehu filij Hanani; quæ digessit in Li-
bros regum Israel. * Post hæc iniit amicitias 35
Iosaphat rex Iuda cum Ochozia rege Israel,
cuius opera fuerunt impiissima. * Et parti- 36
ceps fuit, vt facerent naues, quæ irent in
Tharsis: feceruntque classem in Asiongaber.
* Prophetavit autem Eliezer filius Dodai 37
& Maresa ad Iosaphat, dicens: Quia habui-

sti foedus cum Ochozia, percussit Domi-
nus opera tua, contritæque sunt naues, nec
poterunt ire in Tharsis.

CAP. XXL

*Impius Ioram filius Iosaphat occidit fratres
suos, & quosdam principes Iuda, cui Elias per
litteras pessimam agnitionem, ac mortem,
& domus sua, ac regni direptionem prædicit,
quæ tandem subsequuta sunt.*

Dormiuit autem Iosaphat cum patri-
bus suis, & sepultus est cum eis in ci-
uitate David: regnavitque Ioram filius eius
pro eo. * Qui habuit fratres filios Iosaphat,
Azariam, & Iahiel, & Zachariam, & Aza-
riam, & Michael, & Saphatiam, omnes hi,
filij Iosaphat regis Iuda. * Deditque eis pa-
ter suus multa munera argenti, & auri, &
pensitationes, cum ciuitatibus munitissimis
in Iuda: regnum autem tradidit Ioram, eo
quod esset primogenitus. * Surrexit ergo Io-
ram super regnum patris sui: cumq; se con-
firmasset, occidit omnes fratres suos gladio,
& quosdam de principibus Israel. * Triginta
duorum annorum erat Ioram cum regnare
cœpisset: & octo annis regnavit in Ierusa-
lem. * Ambulavitq; in vijs regum Israel, si-
cut egerat domus Achab: filia quippè A-
chab erat vxor eius, & fecit malum in con-
spectu Dñi. * Noluit autem Dñs disperdere
domum David, propter pactum, quod inie-
rat cum eo: & quia promiserat, vt daret ei
lucernam, & filijs eius omni tempore. * In
diebus illis rebellavit Edom, ne esset subdi-
tus Iudæ, & constituit sibi regem. * Cumq;
transisset Ioram cum principibus suis, &
cuncto equitatu, qui erat secum, surrexit
nocte, & percussit Edom, qui se circumde-
derat, & omnes duces equitatus eius. * At-
tamen rebellavit Edom, ne esset sub ditione
Iudæ, vsque ad hanc diem: eo tempore, &
Lobna recessit, ne esset sub manu illius. De-
reliquerat enim Dñm Deum patrum suorum:
insuper & excelsa fabricatus est in vrbibus
Iudæ, & fornicari fecit habitatores Ierusa-
lem, & præuaricari Iudam. * Allata sunt
autem ei litteræ ab Elia propheta, in qui-
bus scriptum erat: Hæc dicit Dñs Deus Da-
uid patris tui: Quoniam non ambulasti in
vijs Iosaphat patris tui, & in vijs Asa regis
Iudæ, * Sed incessisti per iter regum Israel, &
fornicari fecisti Iudam, & habitatores Ie-
rusalem, imitatus fornicationem domus A-
chab: insuper & fratres, domum patris tui,
& meliores te, occidisti; * Ecce Dñs percutiet
te plaga magna, cum populo tuo, & filijs, &
vxoribus tuis, vniuersaque substantia tua. *
Tu autem agrotabis pessimo languore vte-
ri tui, donec egrediantur vitalia tua paula-
tim per singulos dies. * Suscitauit ergo Dñs

* 1 Reg. 22.
* 11.

Y contra

contra Ioram spiritum Philistinorum, & Arabum, qui confines sunt Æthiopibus. * 17
ascenderunt in Terram Iuda, & vastauerunt eam, diripueruntque cunctam substantiam, D
quæ inuenta est in domo regis, in super & filios eius, & uxores: nec remansit ei filius: nisi Ioachaz, qui minimus natus erat. * Et super 18
hæc omnia percussit eum Dñs alui languore insanabili. * Cumq; diei succederet dies, 19
& temporum spatia voluerentur, duorum annorum expletus est circulus: & sic longa consumptus tæbe, ita ut egereret etiam viscera sua, languore pariter, & vita caruit. Mortuusque est in infirmitate pessima, & non fecit ei populus secundum morem combustionis, exequias, sicut fecerat maioribus eius. Triginta duorum annorum fuit, 20
cum regnare coepisset, & octo annis regnavit in Ierusalem. Ambulauitque non recte, & sepelierunt eum in ciuitate Dauid: verumtamen non in sepulchro regum.

C A P. X X I I.

Impium Ochoziam filium Ioram regem Iuda occidit Iehu, simul & Ioram regem Israel: cum occiderat autem Athalia filios regis, seruauit Iosabeth Ios natum minimum.

4. Reg. 8. f. 24.

4. Reg. 8. f. 26.

Constituerunt autem habitatores Ierusalem Ochoziam filium eius minimum, A
regē pro eo: omnes enim maiores nati, qui ante eum fuerant, interfecerant latrones Arabum, qui irruerant in castra: regnavitque Ochozias filius Ioram regis Iuda. * Qua- 2
draginta duorum annorum erat Ochozias cum regnare coepisset, & vno anno regnavit in Ierusalem, & nomen matris eius Athalia filia Amri. * Sed & ipse ingressus est per vias 3
domus Achab: mater enim eius impulit eū, ut impiè ageret. Fecit igitur malū in conspectu Dñi, sicut domus Achab: ipsi enim fuerunt ei consiliarij post mortem patris sui, in interitum eius. Ambulauitq; in consilijs eorum. Et perrexit cum Iorā filio Achab rege 4
Israel, in bellum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad: vulneraueruntque Syri Ioram. Qui reuersus est, ut curaretur in Iezrahel: multis enim plagas acceperat in supradicto certamine. Igitur Ochozias filius Ioram, rex Iuda, descendit ut inuideret Iorā filium Achab in Iezrahel ægotantem. * Voluntatis quippè fuit Deus aduersus Ochoziam, ut veniret ad Ioram: & cum venisset, & egrederetur cum eo aduersum Iehu filiū Namsi, quem vnxit Dñs, ut deleteret domum Achab. * Cum ergo euerteret Iehu domum 8
Achab, inuenit principes Iuda, & filios fratrum Ochozias, qui ministrabant ei, & interfecit illos. * Ipsum quoque perquirens Ochoziam, comprehendit latitantem in Samaria: adductumque ad se occidit, & sepelierunt eum: eo quod esset filius Iosaphat,

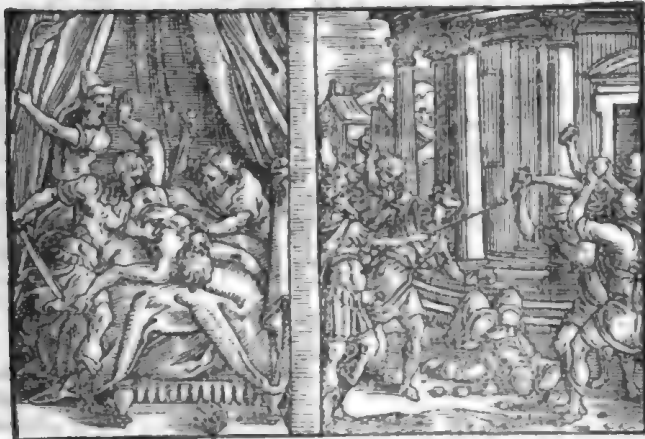
qui quæsierat Dominum in toto corde suo, nec erat vitra spes aliqua, ut de stirpe quis regnaret Ochozie. * Siquidem Athalia mater eius, videns quod mortuus esset filius 10
suus, surrexit, & interfecit omnem stirpem regiam domus Ioram. * Porro Iosabeth filia regis tulit Ios filium Ochozias, & furata est eum de medio filiorum regis, cum interficerentur: absconditque eum cum nutrice sua in cubiculo lectulorum: Iosabeth autem, quæ absconderat eum, erat filia regis Ioram, vxor Ioiadæ pontificis, soror Ochozias, & idcirco Athalia non interfecit 12
eum. * Fuit ergo cum eis in domo Dei absconditus sex annis, quibus regnavit Athalia super terram.

C A P. X X I I I.

Ioiada pontifex vnxit Ios septennem in regem Iuda, curauitque ut Athalia occideretur, & cultus Dei restitueretur; populus autem destruxit domum, altaria, ac simulacra Baal.

Anno autem septimo confortatus Ioiada, assumpsit centuriones, Azariam videlicet filium Ieroham, & Ismahel filium Iohanau, Azariam quoque filium Obed, & Maassam filium Adaia, & Elisaphat filium Zechri: & iniit cum eis foedus. * Qui circumcunctes Iudam, congregauerunt Leuitas de cunctis vrbibus Iuda, & principes familiarum Israel, veneruntque in Ierusalem. * Iniit ergo omnis multitudo pactum in domo Dei cum rege: dixitque ad eos Ioiada: Ecce filius regis regnabit, sicut locutus est Dñs super filios Dauid. * Ille est sermo quem facietis: * Tertia pars vestrum, qui veniunt ad sabbatum, sacerdotum, & Leuitarum, & ianitorum, erit in portis: tertia verò pars ad domum regis: & tertia ad portam, quæ appellatur Fundamenti: omne verò reliquum vulgus sit in atris domus Dñi. * Nec quispiā 6
alius ingrediatur domum Dñi, nisi sacerdotes, & qui ministrant de Leuitis: ipsi tantummodo ingrediantur, quia sanctificati sunt: & omne reliquum vulgus obseruet custodias Dñi. * Leuitæ autem circumdant regem, habentes singuli arma sua: (& si quis alius ingressus fuerit templum, interficiatur) sintque cum rege & intrante, & egrediente. * Fecerunt ergo Leuitæ, & vniuersis Iuda, iuxta omnia, quæ præceperat Ioiada pontifex: & assumpserunt singuli viros, qui sub se erant, & veniebant per ordinem sabbati, cum his, qui impleuerant sabbatum, & egressuri erant. Siquidem Ioiada pontifex non dimiserat abire turmas, quæ sibi per singulas hebdomadas succedere consueverant. * Deditq; Ioiada sacerdos centurionibus lauceas, clypeosque, & peltas regis Dauid, quas consecrauerat in domo Dñi. *

Con-

Constituitque omnem populum tenentium pugiones, à parte templi dextra, usque ad partem templi sinistram, coram altari, & templo per circuitum regis. * Et eduxerunt filium regis, & imposuerunt ei diadema, & testimonium, dederuntque in manu eius tenendam legem, & constituerunt eum regem: vixit quoque illum Ioiada pontifex, & filij eius: imprecarique sunt ei, atque dixerunt: Vivat rex. * Quod cum audisset Athalia, vocem scilicet currentium, atque audantium regem, ingressa est ad populum in templum Domini. * Cumque vidisset regem stantem super gradum in introitu, & principes, turmasque circa eum, omnesque populum terrae gaudentem, atque elangentem tubis, & diversis generis organis concinentem, vocemque laudantium, scidit vestimenta sua, & ait: Insidiae, insidiae. * Egressus autem Ioiada pontifex ad centuriones, & principes exercitus, dixit eis: Educite illam extra sepra templi, & interficiatur foris gladio. Praecipitque sacerdos, ne occideretur in domo Domini. * Et imposuerunt ceruicibus eius manus: cumque intrasset portam equorum domus regis, interfecerunt eam ibi. * Pepigit autem Ioiada fœdus inter se, uniuersumque populum, & regem, ut esset populus Domini. * Itaque ingressus est omnis populus domum Baal, & destruxerunt eam, & altaria, ac simulacra illius confregerunt: Mathan quoque sacerdotem Baal interfecerunt ante aras. * Constituit autem Ioiada praepositos in domo Domini, sub manibus sacerdotum, & Levitarum, quos distribuit Dauid in domo Domini: ut offerrent holocausta Domino, sicut scriptum est in lege Moysi, in gaudio, & canticis, iuxta dispositionem Dauid. * Constituit quoque ianitores in portis domus Domini, ut non ingrederetur eam immundus in omni re. * Assumpsitque centuriones, & fortissimos viros, ac principes popu-

li, & omne vulgus terrae, & fecerunt descendere regem de domo Domini, & introire per medium portae superioris in domum regis, & collocauerunt eum in solio regis. * Latusque est omnis populus terrae, & urbs quiescit: porro Athalia interfecta est gladio.

C A P. XXIV.

Ioas vivente Ioiada bonus, ac pius, iussit ad sartatecta templi congregari pecuniam: deinde, eo mortuo, factus impius, iubet occidi Zachariam filium Ioiada; anno sequenti Iuda, & Ierusalem à Syris diripiuntur, & Ioas à servis suis occiditur.

Sepem annorum erat Ioas cum regnare accepisset: & quadraginta annis regnavit in Ierusalem, nomen matris eius Sebia de Bersabee. * Fecitque quod bonum est coram Domino cunctis diebus Ioiadæ sacerdotis. * Accipit autem ei Ioiada uxores duas, è quibus genuit filios, & filias. * Post quæ placuit Ioas ut instauraret domum Domini. * Congregavitque sacerdotes, & Levitas, & dixit eis: Egredimini ad civitates Iuda, & colligite de uniuerso Israel pecuniam ad sartatecta templi Dei vestri, per singulos annos, festinatoque hoc facite. porro Levitæ egere negligētius. * Vocavitque rex Ioiadam principem, & dixit ei: Quare tibi non fuit cura, ut cogeret Levitas inferre de Iuda, & de Ierusalem pecuniam, quæ constituta est à Moysæ seruo Domini, ut inferret eam omnis multitudo Israel in tabernaculum testimonij? * Athalia enim impiissima, & filij eius, destruxerunt domum Dei, & uniuersis, quæ sanctificata fuerant in templo Domini, ornauerunt fanum Baalim. * Praecipit ergo rex, & fecerunt arcam: posueruntque eam iuxta portam domus Domini foris. * Et predicatum est in Iuda, & Ierusalem, ut deferrent finguli pretium Domino, quod constituit Moyses seruus Dei super

4. Reg. 11.
d. 21. & 22.
v. 10.

* 2. Reg. 10.
v. 11.

omnem Israel in deserto. * Latatique sunt 10
 cuncti principes, & omnis populus: & in-
 gressi contulerunt in arcam Dñi, atq; mise-
 runt, ita vt impleretur. * Cumq; tempus esset 11
 vt deferrent arcam coram rege per manus
 Leuitarum (videbant enim multam pecu-
 niam) ingrediebatur scriba regis, & quē pri-
 mus sacerdos constituerat: effundebantque
 pecuniam, quæ erat in arca: porro arcam re-
 portabant ad locum suum: sicque faciebant
 per singulos dies, & congregata est infinita
 pecunia. * Quam dederunt rex, & Ioiada 12
 his, qui præerant operibus domus Dñi: at
 illi conducebant ex ea cæsores lapidum, &
 artifices operum singulorum: vt instaurarēt
 domum Dñi: fabros quoq; ferri, & æris, vt
 quod cadere coeperat, fulciretur. * Egerunt- 13
 que hi, qui operabantur industrie, & obdu-
 cebatur parietum cicatrix per manus eorū,
 ac fuscitauerunt domum Dñi in statum
 pristinum, & firmiter eam stare fecerunt. * 14
 Cumq; compleissent omnia opera, detulerūt
 coram rege, & Ioiada reliquam partem pe-
 cuniarum: de qua facta sunt vasa templi in mi-
 nisterium, & ad holocausta, phialæ quoque,
 & cætera vasa aurea, & argentea: & effere-
 bantur holocausta in domo Dñi iugiter cū-
 ctis diebus Ioiadæ. * Senuit autem Ioiada 15
 plenus dierum, & mortuus est cum esset cē-
 tum triginta annorum. * Sepelieruntq; eum 16
 in ciuitate Dauid cum regibus, eo quod fe-
 cisset bonum cum Israel, & cum domo eius.
 * Postquam autem obiit Ioiada, ingressi 17
 sunt principes Iuda, & adorauerunt regem:
 qui delinitus obsequijs eorū, acquieuit eis:
 * Et dereliquerunt templum Dñi Dei patrū 18
 suorum, seruiertq; lucis, & sculptilibus,
 & facta est ira contra Iudam, & Ierusalem
 propter hoc peccatum. * Mittebatq; eis pro- 19
 phetas, vt reuerterentur ad Dñm, quos pro-
 testantes, illi audire volebant. * Spiritus ita- 20
 que Dei induit Zachariam filium Ioiadæ sa-
 cerdotem, & stetit in conspectu populi, &
 dixit eis: Hæc dicit Dñs Deus: Quare trans-
 gredimini præceptum Dñi, quod vobis non
 proderit, & dereliquistis Dñm, vt dereli-
 queret vos? * Qui congregati aduersus eum, 21
 miserunt lapides iuxta regis imperium in
 atrio domus Dñi. Et non est recordatus Iosias 22
 rex misericordiæ quam fecerat Ioiada pater
 illius secum, sed interfecit filium eius. Qui
 cum moreretur, ait: Videat Dñs, & requirat.
 * Cumq; euolutus esset annus, ascendit con- 23
 tra eum exercitus Syriæ: venitq; in Iudam,
 & Ierusalem, & interfecit cunctos princi-
 pes populi, atque vniuersam prædam mise-
 runt regi in Damascum. * Et certè cum per- 24
 modicus venisset numerus Syrorum, tradi-
 dit Dñs in manibus eorum infinitam mul-
 titudinem, eo quod dereliquissent Domi-

* Matt. 23.
 4. 15.

num Deum patrum suorum, in Iosias quoq;
 25 ignominiosa exercuere iudicia. * Et abeun-
 tes dimiserunt eum in languoribus magnis:
 surrexerunt autem contra eum serui sui, in
 ultionem sanguinis filij Ioiadæ sacerdotis,
 & occiderunt eum in lectulo suo, & mor-
 tuus est: sepelieruntque eum in ciuitate Da-
 26 uid, sed non in sepulchris regum. * Insidiati
 verò sunt ei, Zabab filius Semarith Moabi-
 27 tidis. * Porro filij eius, ac summa pecuniarum,
 quæ adunata fuerat sub eo, & instauratio
 domus Dei, scripta sunt diligentius in Libro
 regum: regnauit autem Amasias filius eius
 pro eo.

C A P V T X X V.

*Amasias patri Iosias succedens interfecit eos,
 qui patrem occiderant; & post habitam de
 Idumais victoriam, adorauit deos illo-
 rum, & ob id capitur à Iosias rege Israel,
 quem ad prælium prouocauerat; ac Ierusa-
 lem diripitur, tandemque in Lachis fugiens
 occiditur.*

1 Vlgintiquinque annorum erat Amasias
 A cum regnare cepisset, & vlgintinouem
 annis regnauit in Ierusalem nomen matris 4. Reg. 14. 2.
 2 eius Ioadan de Ierusalem. * Fecitque bonum
 in conspectu Dñi: verumtamen non in cor-
 3 de perfecto. * Cumq; roboratum sibi videret
 imperium, iugulauit seruos, qui occiderant
 4 regem patrem suum, * Sed filios eorum non
 interfecit, sicut scriptum est in Libro legis
 Moyfi, vbi præcepit Dñs, dicens: Non occi-
 dentur patres pro filijs, neque filij pro pa-
 5 tribus suis, sed vnusquisque in suo peccato
 morietur. * Congregauit igitur Amasias Iu-
 dam: & constituit eos per familias, tribunos-
 que & centuriones in vniuerso Iuda, & Be-
 niamin: & recensuit à viginti annis supra,
 inuenitque trecenta millia iuuenum, qui
 egrederentur ad pugnam, & tenerent hastā,
 6 & clypeum. * Mercede quoq; conduxit de Is-
 rael centum millia robustorum, centum ca-
 7 lentis argenti. * Venit autem homo Dei ad
 illum, & ait: O rex, ne egrediatur tecum
 exercitus Israel: non est enim Dñs cum Is-
 8 rael, & cunctis filijs Ephraim: * Quod si pu-
 tas in robore exercitus bella consistere, su-
 perari te faciet Deus ab hostibus: Dei quip-
 9 pè est, & adiuuare, & in fugam conuertere.
 C Dixitque Amasias ad hominem Dei: Quid
 ergo fiet de centum talentis, quæ dedi mili-
 tibus Israel? Et respondit ei homo Dei: Ha-
 bet Dñs, vnde tibi dare possit multò his plu-
 10 ra. * Separauit itaq; Amasias exercitum, qui
 venerat ad eum ex Ephraim, vt reuere-
 retur in locum suum: at illi contra Iudam ve-
 hementer irati reuersi sunt in regionem suā.
 11 * Porro Amasias confidenter eduxit popu-
 lum suum, & abiit in vallem Salmarum,
 12 percussitq; filios Seir decem millia. * Et alia
 decem

4. Reg. 14.
 b. 6.
 * Deut. 19.
 c. 16.
 Ezech. 18.
 c. 10.

decem millia virorum ceperunt filij Iuda, & adduxerunt ad præruptam cuiusdam petre, præcipitaueruntque eos de summo in præceps, qui vniuersi crepuerunt. * At ille exercitus, quem remiserat Amasias ne secum iret ad prælium, diffusus est in ciuitatibus Iuda, à Samaria vsque ad Bethoron, & interfecit tribus millibus, diripuit prædam magnam. * Amasias verò post eadem Idumæorum, & allatos deos filiorum Seir, statuit illos in deos sibi, & adolebat incensum. * Quam ob rem iratus Dñs contra Amasiam, misit ad illum prophetam, qui diceret ei: Cur adorasti deos, qui non liberauerunt populum suum de manu tua? * Cumque hæc ille loqueretur, respondit ei: Num consiliarius regis es? quiesce ne interficiam te. Discedensque propheta, scio, inquit, quod cogitauerit Deus occidere te, quia fecisti hoc malum, & insuper non acquieuit consilio meo. * Igitur Amasias rex Iuda, inito pessimo consilio, misit ad Ioas filium Ioachaz filij Iehu, regem Israel, dicens. Veni, videamus nos mutuo. * At ille remisit nuntios, dicens: Carduus, qui est in Libano, misit ad cedrum Libani, dicens: Da filiam tuam filio meo vxorem: & ecce bestie, quæ erant in sylua Libani, transierunt, & conculcauerunt carduum. * Dixisti: Percussi Edom, & idcirco erigitur cor tuum in superbiam: sede in domo tua, cur malum aduersum te prouocas, vt cadas, & tu, & Iuda tecum? Noluit audire Amasias, eo quod Dñi esset voluntas, vt traderetur in manus hostium propter deos Edom. * Ascendit igitur Ioas rex Israel, & mutuos sibi præbere conspectus: Amasias autem rex Iuda erat in Bethsames Iuda: * Corruitque Iuda coram Israel, & fugit in tabernacula sua. * Porro Amasias regem Iuda, filium Ioas filij Ioachaz, cepit Ioas rex Israel in Bethsames, & adduxit in Ierusalem: destruxitque murum eius à porta Ephraim vsque ad portam anguli quadringentis cubitis. * Omne quoque aurum, & argentum, & vniuersa vasa, quæ repererat in domo Dei, & apud Obededom, in thesauris etiam domus regie, necnon & filios obfidum, reduxit in Samariam. * Vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda, postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz rex Israel, quindecim annis. * Reliqua autem sermonum Amasie priorum, & nouissimorum, scripta sunt in Libro regem Iuda, & Israel. * Qui postquam recessit à Domino, tetenderunt ei insidias in Ierusalem. Cumque fugisset in Lachis, miserunt, & interfecerunt eum ibi. * Reportantesque super equos, sepelierunt eum cum patribus suis in ciuitate Dauid.

CAP. XXVI.

Oziasen Azariæ filij Amasia pincas commendatur, qui de Philisthijs, Arabibus, & Ammonitis triumphat, multa quoque exeruit ciuitates: ac postmodum ob nimiam felicitatem elatus presumpsit incensum adolere: quam ob rem ad diem, usque mortis à Domino lepra percussus est, gubernante regnum filio Ioatham, qui successit in regnum.

Omnis autem populus Iuda, filium eius Oziam annorum sedecim, constituit regem pro Amasia patre suo. * Ipse ædificauit Ailath, & restituit eam ditioni Iuda, postquam dormiuit rex cum patribus suis. * Sedecim annorum erat Ozias cum regnare cepisset, & quinquaginta duobus annis regnauit in Ierusalem, nomen matris eius Iechelia de Ierusalem. * Fecitque quod erat rectum in oculis Dñi, iuxta omnia, quæ fecerat Amasias pater eius. * Et exquisiuit Dñm in diebus Zachariæ intelligentis, & videtis Deum: cumque requireret Dñm, direxit eum in omnibus. * Denique egressus est, & pugnauit contra Philisthijs, & destruxit murum Geth, & murum Iabniz, murumque Azoti: ædificauit quoque oppida in Azoto, & in Philisthijs. * Et adiuit eum Deus contra Philisthijs, & contra Arabes, qui habitabant in Gurbaal, & contra Ammonitas. * Appendebantque Ammonitæ munera Ozias: & diulgatum est nomen eius, vsque ad introitum Egypti propter crebras victorias. * Ædificauitque Ozias turres in Ierusalem super portam anguli, & super portam vallis, & reliquas in eodem muri latere, firmavitque eas. * Extruxit etiam turres in solitudine, & effodit cisternas plurimas, eo quod haberet multa pecora, tam in campetribus, quam in eremi vastitate: vineas quoque habuit, & vittores in montibus, & in Carmelo: erat quippe homo agriculturæ deditus. * Fuit autem exercitus bellatorum eius, qui procedebant ad prælia, sub manu Iehiel scribæ, Maasiazque doctoris, & sub manu Hananiæ, qui erat de duobus regis. * Omnisque numerus principum per familias virorum fortium, duorum millium sexcentorum. * Et sub eis vniuersus exercitus, trecentorum, & septem millium quingentorum: qui erant apti ad bella, & pro rege contra aduersarios dimicabant. * Præparauit quoque Ozias, id est, cuncto exercitui, clypeos, & hastas, & galeas, & loricas, arcusque, & fundas ad iaciendos lapides. * Et fecit in Ierusalem diuersi generis machinas, quas in turribus collocauit, & in angulis murorum, vt mitterent sagittas, & saxa grædia: egressumque est nomen eius procul, eo quod auxiliaretur ei Dñs, & corroborasset illum. * Sed cum roboratus esset, eleuatum est

cor eius in interitum suū, & neglexit Dñm Deum suum: ingressusq; templum Dñi, adolere voluit incensum super altare thymiamatis. * Statimq; ingressus post eum Azarias 17 sacerdos, & cum eo sacerdotes Dñi octoginta, viri fortissimi, * Resisterunt regi, atq; dixerunt: Non est tui officij Ozia, ut adoleas incensum Dño, sed sacerdotum, hoc est, filiorum Aaron, qui consecrati sunt ad huiusmodi ministerium: egredere de sanctuario, ne contempseris: quia non reputabitur tibi in gloriam hoc à Dño Deo. * Iratusq; Ozias, tenens in manu thuribulum, ut adolere incensum, minabatur sacerdotibus. Statimq; orta est lepra in fronte eius coram sacerdotibus, in domo Dñi super altare thymiamatis. * Cumq; respexisset eum Azarias 20 pontifex, & omnes reliqui sacerdotes, viderunt lepram in fronte eius, & festinato expulerunt eum. Sed & ipse perterritus, acceleravit egredi, eo quod sensisset illicò plagam Domini. * Fuit igitur Ozias rex leprosus, usque ad diem mortis suæ, & habitavit in domo separata plenus lepra, ob quam eiectus fuerat de domo Domini. Porro Ioatham filius eius rexit domum regis, & iudicabat populum terræ. * Reliqua autem sermo- 22 monum Ozie priorum, & nouissimorum, scripsit Isaias filius Amos, propheta. * Dormiuitque Ozias cum patribus suis, & sepelierunt eum in agro regaliū sepulchrorum, eo quod esset leprosus: regnavitque Ioatham filius eius pro eo.

C A P. XXVII.

Ioatham pius commendatur, qui deuictis rege Ammon magnam ab eo militiam accepit: cui succedit impius filius Achaz.

Viginti quinque annorum erat Ioatham cum regnare coepisset, & sedecim annis regnare in Ierusalem: nomen matris eius Ierusa filia Sadoc. Fecitq; quod rectum erat coram Dño, iuxta omnia, quæ fecerat Ozias pater suus, excepto quod non est ingressus templum Dñi, & adhuc populus delinquebat. * Ipse ædificauit portam domus Dñi ex cellam, & in muro Ophel multa construxit. B * Vrbes quoq; ædificauit in montibus Iuda, & in saltibus castella, & turres. * Ipse pugnavit contra regem filiorum Ammon, & vicit eos, dederuntq; ei filij Ammon in tempore illo centum talenta argenti, & decem millia coros tritici ac toridem coros hordei: hæc ei præbuerunt filij Ammon, in anno secundo, & tertio. * Corroboratusq; est Ioatham, eo quod direxisset vias suas coram Dño Deo suo. * Reliqua autem sermonum Ioatham, & omnes pugne eius, & opera scripta sunt in Libro regum Israel, & Iuda. Viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset, D

9 & sedecim annis regnavit in Ierusalem. * Dormiuitque Ioatham cum patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate David: & regnavit Achaz filius eius pro eo.

C A P. XXVIII.

Propter scelera Achaz multipliciter affligitur Iuda, primum ab Assyrijs, deinde à filiis Israel (qui ob id crudelitatis arguti à Prophetis remittunt Iudeos captivos cum prada) rursum etiam ab Idumæis, & Philistinis: Achaz tamen post omnem plagam adhuc augeat impietatem; cui pius succedit filius Ezechias.

Viginti annorum erat Achaz cum regnare coepisset: & sedecim annis regnavit in Ierusalem: non fecit rectum in conspectu Dñi sicut David pater eius: * Sed ambulavit in vijs regum Israel, insuper & statuas fudit Baalim. * Ipse est, qui adoleuit incensum in Valle benennom, & lustravit filios suos in igne, iuxta ritum gentium. quas interfecit Dñs in aduentu filiorum Israel. * Sacrificabat quoq; & thymiana succendebat in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno frondoso. Tradiditq; eum Dñs Deus eius in manu regis Syriæ, qui percussit eum, magnamque prædam cepit de eius imperio, & adduxit in Damascum: manibus quoq; regis Israel traditus est, & percussus plaga grandi. * Occiditq; Phacee filius Romelæ, de Iuda centum viginti millia in die vno, omnes viros bellatores: eo quod reliquissent Dñm Deum patrum suorum. * Eodem tempore occidit Zechri, vir potens ex Ephraim, Maasiam filium regis, & Ezricam ducem domus eius, & Elcanam quoque secundum à rege. * Ceperuntq; filij Israel de fratribus suis ducenta millia mulierum, puerorum, & puellarum, & infinitam prædam: pertuleruntq; eam in Samariam. * Ea tempestate erat ibi propheta Dñi, nomine Oded: qui egressus obviam exercitui venienti in Samariam, dixit eis: Ecce iratus Dñs Deus patrum vestrorum contra Iuda, tradidit eos in manibus vestris, & occidistis eos atrociter, ita ut ad coelū pertingeret vestra crudelitas. Insuper filios Iuda, & Ierusalem vultis vobis subijcere in seruos, & ancillas, quod nequaquam factum opus est: peccastis enim super hoc Dño Deo vestro. * Sed audite consiliū meū, & reducite captivos, quos adduxistis de fratribus vestris, quia magnus furor Dñi imminet vobis. * Steterunt itaq; viri de principibus filiorum Ephraim, Azarias filius Iohanan, Barachias filius Mosollamoth, Ezechias filius Sellum, & Amasa filius Adali, contra eos, qui veniebant de prælio. * Et dixerunt eis: Non introducetis huc captivos, ne peccemus Dño. Quare vultis adijcere super peccata nostra, & vetera cumulare delicta? grande quip-

quippe peccatum est, & ira furoris Dñi imminet super Israel. * Dimiseruntq; viri bel-
latores prædam, & vniuersa, quæ ceperant, coram principibus, & omni multitudine. * Steteruntq; viri, quos supra memorauimus, & apprehendentes captiuos, omnesq; qui nudi erant, vestierunt de spolijs: cumque vellissent eos, & calcassent, & refecissent cibo, ac potu, vniuersisq; propter laborem, & adhuc bñissent eis curam: quicunq; ambulare non poterant, & erant imbecillo corpore, imposuerunt eos iumentis, & adduxerunt Iericho Ciuitatem palmarum ad fratres eorum, ipsique reuersi sunt in Samariam. * Tempore illo misit rex Achaz ad regem Assyriorum postulans auxilium. * Veneruntq; Idumæi, & percusserunt multos ex Iudz, & ceperunt prædam magnam. * Philistini quoq; diffusi sunt per vrbes campestres, & ad Meridiem Iuda: ceperuntq; Bethlames, & Aialon, & Gaderoth, Socho quoque, & Thannan, & Gamzo, cum viculis suis, & habitauerunt in eis. * Humiliauerat enim Dñs Iudam propter Achaz regem Iuda, eo quoad eum auxilio, & contemptui habuisset Dñm. * Adduxitq; contra eum Theglathphalnasar regem Assyriorum, qui & afflixit Dñm, & nullo resistente vastauit. * Igitur Achaz, spoliata domo Dñi, & domo regum, ac principum, dedit regi Assyriorum munera, & tamen nihil ei profuit. * Insuper & tempore angustiarum suarum auxit contemptum in Dñm, ipse per se rex Achaz, immolauit dijs Damasci victimas percussoribus suis. & dixit: Dij regum Syriæ auxiliantur eis, quos ego placabo hostijs, & aderunt mihi, cum e contrariis ipsi fuerint ruinæ ei, & vniuerso Israel. * Direptis itaq; Achaz omnibus vasibus domus Dei, atque confractis, clausit ianuam templi Dei, & fecit sibi altaria in vniuersis angulis Ierusalem. * In omnibus quoq; vrbibus Iuda extruxit aras ad cremandum thus, atq; ad iracundiam prouocauit Dñm Deum patrum suorum. Reliqua autem sermo-
num eius, & omnium operum suorum priorum, & nouissimorum, scripta sunt in Libro regum Iuda, & Israel. * Dormiuitque Achaz cum patribus suis, & sepelierunt eum in sepulchra regum Israel. Regnavitque Ezechias filius eius pro eo.

CAP. XXXIX.

Ezechias abolitum Dei cultum apertis templi relictisq; sacerdotibus, Levitis, & cantoribus, iussit, ut oblati plurimi holocaustis, & sacrificijs cum ingenti latissia.

Reg. 18. **I**gitur Ezechias regnare coepit, cum viginti quinque esset annorum, & viginti novem annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Abia, filia Zachariæ. * Fecitq;

quod erat placitum in conspectu Dñi, iuxta omnia, quæ fecerat David pater eius. * Ipse anno, & mense primo regni sui aperuit valuas domus Dñi, & instaurauit eas. * Adduxitque sacerdotes atq; Levitas, & congregauit eos in plateam Orientalem. * Dixitq; ad eos: Audite me Levitæ, & sanctificamini, mundate domum Dñi Dei patrum vestrorum, & auferite omnem immunditiam de sanctuario. * Peccauerunt patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Dñi Dei nostri, derelinquentes eum: auerterunt facies suas à tabernaculo Dñi, & præbuerunt dorsum. * Clauserunt ostia, quæ erant in porticu, & extinxerunt lucernas, incensumq; non adoleuerunt, & holocausta non obtulerunt in sanctuario Deo Israel. * Conclaruit itaq; furor Dñi super Iudam, & Ierusalem, tradiditq; eos in commotionem, & in interitum, & in sibilum, sicut ipsi cernitis oculis vestris. * En, conuerunt patres nostri gladijs, filij nostri, & filia nostra, & coniuges captivæ ductæ sunt, propter hoc scelus. * Nunc ergo placet mihi, vt ineamus fœdus cum Dño Deo Israel, & auerteret à nobis furem iræ suæ. * Filij mei nolite negligere: vos elegit Dñs, vt stetis coram eo, & ministretis illi, colatisq; eum, & cremetis ei incensum. Surrexerunt ergo Levitæ: Maathai filius Amasai, & Ioel filius Azariæ, de filijs Caath: Porro de filijs Merari, Cis filius Abdi, & Azarias filius Ialaleel. De filijs autem Gerſom, Ioah filius Zemina, & Eden filius Ioah. * At verò de filijs Elisaphan, Zamri, & Iahiel. De filijs quoque Asaph, Zachariæ, & Mathanias. * Necnon de filijs Heman, Iahiel, & Semei: Sed & de filijs Idithun, Semeias, & Ozziel. * Congregaueruntque fratres suos, & sanctificati sunt, & ingressi sunt iuxta mandatum regis, & imperium Dñi, vt expiarent domum Dei. * Sacerdotes quoq; ingressi templum Dñi, vt sanctificarent illud, extulerunt omnem immunditiam, quam intro repereant in vestibulo domus Dñi, quam tulerunt Levitæ, & asportauerunt ad Torrentem Cedron foras: Ceperunt autem prima die mensis primi mundare, & in die octauo eiusdem mensis ingressi sunt porticum templi Dñi, expiaueruntq; templum diebus octo, & in die sextadecima mensis eiusdem, quod cooperant impleuerunt. * Ingressi quoq; sunt ad Ezechiam regem, & dixerunt ei: Sanctificauimus omnem domum Dñi, & altare holocausti, vasaq; eius, necnon & mensam propositionis cum omnibus vasibus suis, * Cunctamq; templi supellectilem, quam polluerat rex Achaz in regno suo, postquam præuaricatus est: & ecce exposita sunt omnia coram altare Dñi. * Consurgensq; diluculo Ezechias rex, adunauit omnes principes ciuita-

uitatis, & ascendit in domum Dñi: *Obtru- 21
leruntq; simul tauros septem, & arietes sep-
tem, agnos septē, & hircos septem pro pec-
cato, pro regno, pro sanctuario, pro Iuda, di-
xitq; sacerdotibus filiis Aaron, vt offerrent
super altare Dñi. *Maſtauerunt igitur tau- 22
ros, & ſuſceperunt ſanguinem ſacerdotes,
& fuderunt illum ſuper altare, maſtauerunt
etiam arietes, & illorum ſanguinem ſuper
altare fuderunt, immolaueruntq; agnos, &
fuderunt ſuper altare ſanguinem. *Appli- 23
cuerunt hircos pro peccato, coram rege, &
vniuerſa multitudine, impoſueruntq; ma-
nus ſuas ſuper eos: *Et immolauerunt illos 24
ſacerdotes, & aſperſerunt ſanguinem eorū
coram altare pro piaculo vniuerſi Iſraelis:
pro omni quippē Iſrael præceperat rex, vt
holocauſtum fieret, & pro peccato. Conſti- 25
tuit quoq; Leuitas in domo Dñi, cum cym-
balis, & pſalterijs, & citharis, ſecundū di-
ſpoſitionem David regis, & Gad Videntis,
& Nathan prophetæ: ſiquidem Dñi præcep-
tum fuit, per manum prophetarum eius. * 26
ſteteruntq; Leuitæ tenentes organa David,
& ſacerdotes tubas. * Et iuſſit Ezechias, vt 27
offerrent holocauſta ſuper altare: cumque
offerrentur holocauſta, ceperunt laudes ca-
nere Dño, & clangere tubis, atq; in diuerſis
organis, quæ David rex Iſrael præparaue-
rat, concrepare. * Omni autem turba ado- 28
rante, cantores, & ij qui tenebant tubas, erāt
in officio ſuo, donec compleretur holocau-
ſtum. *Cumq; finita eſſet oblatio, incurua- 29
tus eſt rex, & omnes, qui erant cum eo, &
adorauerunt. *Præcepitq; Ezechias, & prin- 30
cipes Leuitis, vt laudarent Dñm ſermoni-
bus David, & Aſaph Videntis: qui laudaue-
runt eum magna lætitia, & incuruato genu
adorauerunt. * Ezechias autem etiam hæc 31
addidit: Impletiſtis manus veſtras Domi-
no, accedite, & offerte victimas, & laudes G
in domo Domini. Obtulit ergo vniuerſa
multitudo hoſtias, & laudes, & holocauſta
mente deuota. Porro numerus holocauſto- 32
rum, quæ obtulit multitudo, hic fuit: Tau-
ros ſeptuaginta, arietes centum, agnos du-
centos. *Sanctificaueruntq; Dño boues ſex. 33
centos, & oues tria millia. *Sacerdotes verò 34
pauci erant, nec poterant ſufficere, vt pelles
holocauſtorum detraherent: vnde & Leui-
tæ fratres eorum adiuuerunt eos, donec im-
pleretur opus, & ſanctificarentur anſites:
Leuitæ quippē faciliiori ritu ſanctificantur,
quam ſacerdotes. *Fuerunt ergo holocauſta 35
plurima, adipēs paſcicorum, & libamina
holocauſtorum: & completus eſt cultus do-
mus Dñi. *Lætatusq; eſt Ezechias, & omnis 36
populus, eo quod miniſterium Domini eſſet
expletum. Derепente quippē hoc fieri pla-
cuerat.

CAP. XXX.

*Ezechias miſſis in omnem Iſrael, & Iudam
nuntijs, populum conuocat, & ſua oratione
exhortatur ad immolandum Phaſe, quo ſa-
cto celebrant ſolemnitatem azymorum 14
diebus cum ingenti lætitia, plurimis obla-
tis victimis.*

M Iſt quoq; Ezechias ad omnem Iſrael,
& Iudam: ſcripſitque episto-
las ad Ephraim, & Manaffen, vt veniret ad domum
Dñi in Ieruſalem, & facerent Phaſe Domi-
no Deo Iſrael. * Inito ergo conſilio regis, &
principum, & vniuerſi cætuſ Ieruſalem, de-
creuerunt vt facerent Phaſe menſe ſecūdo.
* Non enim potuerant facere in tēpore ſuo,
quia ſacerdotes, qui poſſent ſufficere, ſan-
ctificati non fuerant, & populuſ nondū con-
gregatuſ fuerat in Ieruſalem. *Placuitq; ſer-
mo regi, & omni multitudini. *Et decreue-
runt, vt mitterent nuntioſ in vniuerſum Iſ-
rael, de Berſabee uſq; Dan, vt venirent, & fa-
cerent Phaſe Dño Deo Iſrael in Ieruſalem:
multi enim non fecerant ſicut lege præſcrip-
tum eſt. *Perrexeruntq; curſoreſ cum epi-
ſtolis ex regis imperio, & principum eius, in
vniuerſum Iſrael, & Iudam, iuxta id quod
rex iuſſerat, prædicanteſ: Filij Iſrael reuer-
timini ad Dñm Deum Abraham, & Iſaac,
& Iſrael: & reuertetur ad reliquias, quæ ef-
fugerunt manuſ regis Aſſyriorum. *Nolite
fieri ſicut patreſ veſtri, & fratreſ, qui reſeſ-
ſerunt à Dño Deo patrum ſuorū, qui tradi-
dit eos in interitum: vt ipſi cernitiſ. *Nolite
indurare ceruiceſ veſtraſ, ſicut patreſ ve-
ſtri: tradite manuſ Dñe, & venite ad ſan-
ctuarium eiſ, quod ſanctificauit in æter-
num: ſeruite Dño Deo patrum veſtrorū, &
auertetur à vobiſ ira furoriſ eiſ. *Si eni
vos reuerſi fueritiſ ad Dñm: fratreſ veſtri,
& filij habebunt miſericordiam coram do-
miniſ ſuiſ, qui illoſ duxerunt capciuoſ, &
reuertentur in terram hanc: piuſ enim, &
clemens eſt Dñſ Deus veſter, & non auertet
faciem ſuam à vobiſ, ſi reuerſi fueritiſ ad
eum. *Igitur curſoreſ pergebant velociter
de ciuitate in ciuitatem, per terrā Ephraim,
& Manaffe, uſq; in Zabulon, illiſ irridētibuſ,
& ſubſannantibuſ eoſ: *Attamen quidam
viri ex Aſer, & Manaffe, & Zabulon, acquie-
ſcenteſ conſilio, venerūt Ieruſalem. *In Iu-
da verò facta eſt manuſ Dñi, vt daret eiſ cor
vnum, vt facerent iuxta præceptum regis, &
principum, verbum Dñi. *Congregatiq; ſūt
in Ieruſalem populi multi, vt facerent ſolē-
nitatem azymorum, in menſe ſecundo. *Et
C ſurgenteſ deſtruxerunt altaria, quæ erant in
Ieruſalem, atque vniuerſa, in quibuſ idolis
adelebatur incenſum, ſubuertereſ, proiece-
runt in Torrentem Cedron. *Immolauerūt
autem Phaſe quartadecima die menſiſ ſe-
cundi.

endi Sacerdotes quoque, &que Leuitæ tandem sanctificati, obtulerunt holocausta in domo Dñi: * Steteruntque in ordine suo, iuxta dispositionem, & legem Moyfi hominis Dei: Sacerdotes verò suscipiebant effundendū sanguinem de manibus Leuitarum, * Eo quod multa turba sanctificata non esset: & ideo immolarent Leuitæ Phasē his, qui non occurrerant sanctificari Dño. * Magna etiam pars populi de Ephraim, & Manasse, & Issachar, & Zabulon, quæ sanctificata non fuerat, comedit Phasē, non iuxta quod scriptū est: & orauit pro eis Ezechias, dicens: Dñs bonus propitiabitur. * Cunctis, qui in toto corde requirunt Dñm Deum patrum suorum: & non imputabit eis, quod minus sanctificati sunt. * Quem exaudiuit Dñs, & placatus est populo. * Feceruntque filij Israel, qui inuenti sunt in Ierusalem, solemnitatē azymorum septē diebus in lætitia magna, laudantes Dñm per singulos dies: Leuitæ quoque, & sacerdotes, per organa, quæ suo officio congruebant. * Et locutus est Ezechias ad cor omnium Leuitarum, qui habebant intelligentiam bonam super Dño: & comederunt septem diebus solemnitatis, immolantes victimas pacificorum, & laudantes Dñm Deum patrum suorum. * Placuitque vniuersæ multitudini, vt celebrarent etiam alios dies septem: quod & fecerunt cum ingenti gaudio. * Ezechias enim rex Iuda præbuerat multitudini mille tauros, & septem millia ouium: principes verò dederant populo tauros mille, & oves decem millia: sanctificata est ergo sacerdotum plurima multitudo. * Et hilaritate perfusa omnis turba Iuda, tam sacerdotum, & Leuitarum, quam vniuersæ frequentiæ, quæ venerat ex Israel: profelytorum quoque de Terra Israel, & habitantium in Iuda. * Factaque est grandis celebritas in Ierusalem, qualis à diebus Salomonis filij Dauid regis Israel in ea vrbe non fuerat. * Surrexerunt autem sacerdotes, & atque Leuitæ benedicentes populo: & exaudita est vox eorum: peruenitque oratio in habitaculum sanctum coeli.

CAP. XXXI.

Populus idola, lucosque in Iuda, & Ephraim demolitur; Ezechias sacerdotes, & Leuitas componit in ordinem ministerij: populo autem abundantissime offerente, constituuntur, factis horreis, qui seruarent, ac distribuerent Leuitico generi, quæ oblata erant.

Cumque hæc fuissent ritè celebrata, egrediusus est omnis Israel, qui inuentus fuerat in vrbibus Iuda, & fregerunt simulacra, succideruntque lucos, demoliti sunt excelsa, & altaria destruxerunt, non solum de vniuerso Iuda, & Benjamin, sed & de Ephraim

quoque, & Manasse, donec penitus euerterent: reuerſique sunt omnes filij Israel in possessiones, & ciuitates suas. * Ezechias autem constituit turmas sacerdotales, & Leuiticas per diuisiones suas, vnumquemque in officio proprio, tam sacerdotum videlicet, quam Leuitarum, ad holocausta, & pacifica, vt ministrarent, & confirerentur, canerentque in portis castrorum Dñi. * Pars autem regis erat, vt de propria eius substantia offerretur holocaustum, manè semper, & vespere. Sabbatis quoque, & calendis, & solemnitatibus cæteris, sicut scriptum est in lege Moyfi. * Præceptis etiam populo habitantium Ierusalem, vt darent partes sacerdotibus, & Leuitis, vt possent vacare legi Dñi. * Quod cum percrebuiſſet in auribus multitudinis, plurimas obtulere primitias filij Israel frumenti, vini, & olei, mellis, quoque, & omnium, quæ gignit humus, decimas obtulerunt. * Sed & filij Israel, & Iuda, qui habitabant in vrbibus Iuda, obtulerunt decimas bouum, & ouium, decimasque sanctorum, quæ vouerant Dño Deo suo: atque vniuersa portantes, fecerunt acervos plurimos. * Mense tertio ceperunt acernorum iacere fundamenta, & mense septimo compleuerunt eos. * Cumque ingressi fuissent Ezechias, & principes eius, viderunt acervos, & benedixerunt Dño, ac populo Israel. * Interrogauitque Ezechias sacerdotes, & Leuitas, cur ita iacerent acervi. * Respondit illi Azarias sacerdos primus de stirpe Sadoc, dicens: Ex quo ceperunt offerri primitiæ in domo Dñi, comedimus, & saturati sumus, & remanserunt plurima, eo quod benedixit Dñs populo suo: reliquiarum autem copia est ista, quam cernis. * Præcepit igitur Ezechias, vt præpararent horrea in domo Dñi. Quod cum fecissent, intulerunt, tam primitias, quam decimas, & quæcumque vouerant, fideliter. Fuit autem præfectus eorum Chonenias Leuita, & Semei frater eius, secundus. * Post quem Iahiel, & Azarias, & Nahath, & Asael, & Ierimoth, Iozabab quoque, & Eziel, & Iesmachias, & Mahath, & Banaïas præpositi sub manibus Chonenias, & Semei fratris eius, ex imperio Ezechias regis, & Azarias pontificis domus Dei, ad quos omnia pertinebāt. * Core verò filius Iemna Leuitis, & ianitor Orientalis portæ, præpositus erat ijs, quæ spontè offerebantur Dño, primitijsque, & consecratis in Sancta sanctorum. * Et sub cura eius Eden, & Benjamin, Iesue, & Semeias, Amarias quoque, & Sechenias, in ciuitatibus sacerdotum, vt fideliter distribuerent fratribus sui partes, minoribus atque maioribus. * De excepsis maribus ab annis tribus, & supra: cunctis, qui ingrediebantur templum Dñi, & quidquid per singulos dies conducebat in mi-

in ministerio, atque observationibus iuxta di-
uisiones suas, *Sacerdotibus per familias, & 17
Leuitis à vigesimo anno, & supra, per ordi-
nes, & turmas suas, *Vniuersa quæ multitudi- 18
ni, tam vxoribus, quàm liberis eorū vtriuf-
que sexus, fideliter cibi, de his, quæ sanctifi-
cata fuerant, præbebantur. *Sed & filiorum 19
Aaron per agros, & suburbana vrbium sin-
gularum, dispositi erant viri, qui partes di-
stribuerent vniuerso sexui masculino de sa-
cerdotibus, & Leuitis. *Fecit ergo Ezechias 20
vniuersa, quæ diximus in omni Iuda: opera-
tusque est bonum, & rectum, & verum coram
Domino Deo suo. *In vniuersa cultura mi- 21
nisterij domus Domini, iuxta legem, & ce-
remonias, volens requirere Deum suum in
toto corde suo: fecitque & prospera-
tus est.

C A P. XXXII.

*Sennacherib Iudam inundante, & Deum cali-
blasphemante, Ezechias populum hortatur
fidere in Domino, à quo ille minis, & blas-
phemijs vitetur eum auertere: orantibus au-
tem Ezechia, & Isaia, Angelus dissipat exer-
citum Sennacherib, qui fugiens à filiis occi-
ditur: porro Ezechias nimia felicitate cle-
rus Deum offendit, cui impius filius Manasses
succedit.*

4. Reg. 18. c.
11.
Isa. 36. c. 1.
2. c. 1. 4. c. 1.
10.

Post quæ, & huiuscemodi veritatem, ve- 1
nit Sennacherib rex Assyriorum, & in- A
gressus Iudam, obsedit ciuitates munitas,
volens eas capere. *Quod cum vidisset Eze- 2
chias, venisse scilicet Sennacherib, & totum
belli impetum verti contra Ierusalem, *Ini- 3
to cum principibus consilio, virisque fortissi-
mis, ut obturarent capita fontium, qui erant
extra urbem: & hoc omnium decerneret e-
sententia, Congregauit plurimā multitudi- 4
nem, & obturauerunt cunctos fontes, & ri-
uum, qui fluebat in medio terræ, dicentes:
Ne veniant reges Assyriorum, & inueniant
aquarū abundantiam. *Ædificauit quoque 5
agens industrie, omnem murum, qui fuerat
dissipatus, & extruxit turre desuper, & so-
rinsecus alterū murum: instaurauitque Melle
in ciuitate David, & fecit vniuersi generis
armaturam, & elypeos: *Constituitque prin- 6
cipes bellatorum in exercitu: & conuocauit
vniuersos in platea portæ ciuitatis, ac locu-
tus est ad eos dicens: Viriliter agite, 7
& confortamini: nolite timere, nec paue-
tis regem Assyriorum, & vniuersam multi-
tudinem, quæ est cum eo: multo enim plu-
res nobiscum sunt, quàm cum illo. *Cum il-
lo enim est brachium carneum: nobiscum
Dñs Deus noster, qui auxiliator est noster,
pugnatque pro nobis. Confortatusque est popu-
lus huiuscemodi verbis Ezechie regis Iuda.
Quæ postquā gesta sunt, misit Sannacherib
rex Assyriorum seruos suos in Ierusalē (ipse

Cenim cum vniuerso exercitu obsidebat La-
chis) ad Ezechiam regem Iuda, & ad omne
10 populum, qui erat in vrbe, dicens: *Hæc di-
cit Sennacherib rex Assyriorum: In quo ha-
bentes fiduciam sedetis obfessi in Ierusalē?
11 Num Ezechias decipit vos, ut tradat mor-
ti in fame, & siti, affirmans quod Dñs Deus
vester liberet vos de manu regis Assyriorū?
12 Nunquid non est iste Ezechias, qui destru-
xit excelsa illius, & altaria, & præcepit Iu-
da, & Ierusalem, dicens: Corā altari vno ado-
13 rabitis, & in ipso cōburetis incensum? An
ignoratis, quæ ego fecerim, & patres mei cū-
ctis terrarum populis? nunquid præualue-
runt dii gentium, omniumque terrarum, libe-
14 rare regionē suam de manu mea? *Quis est
de vniuersis dijs gentiū, quas vastauerūt pa-
tres mei, qui potuerit eruere populum suum
de manu mea, ut possit etiam Deus vester
15 eruere vos de hac manu? Non vos ergo de-
cipiat Ezechias, nec vana persuasione delu-
dat, neque credatis ei. Si enim nullus potuit
D deus cunctarum gentium, atque regnorum li-
berare populum suum de manu mea, & de
manu patrum meorum, consequenter nec
Deus vester poterit eruere vos de manu
16 mea. *Sed & alia multa locuti sunt serui
eius contra Dñm Deum, & contra Ezechia
17 serum eius. Epistolas quoque scripsit plenas
blasphemiarum in Dñm Deum Israel, & locu-
tus est aduersus eum: Sicut dii gentiū cete-
rarū non potuerant liberare populum suum
de manu mea, sic & Deus Ezechie eruere
18 non poterit populum suum de manu ista.
Insuper & clamore magno, lingua Iudaica,
contra populū, qui sedebat in muris Ierusa-
lē, personabat, ut terreret eos, & caperet ci-
19 uitatē. *Locutusque est contra Deū Ierusalē,
E sicut aduersum deos populorū terræ, opera
20 manū hominum. *Orauerunt igitur Eze-
chias rex, & Isaia filios Amos prophetae,
aduersū hanc blasphemiam, ac vociferati sūt
21 usque in coelum. *Et misit Dñs Angelum, qui
percussit omnem virum robustum, & bel-
latores, & principem exercitus regis As-
syriorum: reuersusque est cum ignominia in
terrā suam. Cumque ingressus esset domū dei
sui filij, qui egressi fuerant de vtero eius, in-
22 terfecerunt eum gladio. *Saluauitque Dñs E-
zechiam, & habitatores Ierusalem de manu
Sennacherib regis Assyriorum, & de manu
omniū, & præstitit eis quietē per circuitum.
23 *Multi etiā deferiebant hostias, & sacrificia
Dño in Ierusalē, & munera Ezechie regi Iu-
F da: qui exaltatus est post hæc coram cūctis
24 gentibus. In diebus illis ægrotauit Ezechias
usque ad mortē, & orauit Dñm: exaudiuque
25 eum, & dedit ei signū. Sed non iuxta benefi-
cia, quæ acceperat, retribuit, quia eleuātū est
cor eius: & facta est contra eum ira, & cōtra
Iudam

7. Reg. 18. c.
11.

4. Reg. 20.
2. c. 1.
Isa. 36. c. 1.

Iudam, & Ierusalem. * Humiliatusque est po-
 stea, eo quod exaltatum fuisset cor eius, tam
 ipse, quam habitatores Ierusalem: & idcirco
 non venit super eos ira Dñi in diebus Eze-
 chiaz. * Fuit autem Ezechias diues, & incly-
 tus valde, & thesauros sibi plurimos cōgre-
 gavit argenti, & auri, & lapidis pretiosi, aro-
 matum, & armorum vniuersi generis, & va-
 forum magni pretij. * Apothecas quoque fru-
 menti vini, & olei, & pręsepia omnium iu-
 mentorum, caulatque pecorum, * Et vrbes æ-
 dificauit sibi habebat quippe greges ouium,
 & armentorum innumerabiles, eo quod de-
 disset ei Dñs substantiam multam nimis. * 30
 Ipse est Ezechias, qui obturauit superiorem
 fontem aquarum Gihon, & auertit eas sub-
 ter ad Occidentem vrbis David: in omnibus
 operibus suis fecit prosperè, quæ voluit. * 31
 Attamē in legatione principum Babylonis,
 qui missi fuerant ad eum, vt interrogaret de
 portento, quod acciderat super terram, dere-
 liquit eum Deus, vt tentaretur, & nota fieret
 omnia, quæ erant in corde eius. * Reliqua 32
 autem sermonum Ezechiaz, & misericordia-
 rum eius, scripta sunt in visione Isaię filij
 Amos propheta, & in Libro regum Iuda, &
 Israel. * Dormiuitque Ezechias cum patribus 33
 suis, & sepelierunt eum super sepulchra fi-
 liorum David: & celebrauit eius exequias
 vniuersus Iuda, & omnes habitatores Ieru-
 salem: regnavitque Manasses filius eius
 pro eo.

C A P. XXXIII.

*Manasses ob suas impietates captiuus in Baby-
 lonem ducitur, in qua afflictione ad Deum
 conuersus, suo regno restituitur, & idolis ab-
 iectis Dei cultum restaurat: cui impius filius
 Amon succedit: & hoc à suis interfecit, re-
 gnusque pius eius filius Iosias.*

4. Reg. 11. **D** Vodecim annorum erat Manasses cū
 regnare cepisset, & quinquaginta quin-
 que annis regnavit in Ierusalem. * Fecit au-
 tem malum coram Dño, iuxta abominatio-
 nes gentium, quas subuertit Dñs coram fi-
 lijs Israel: * Et conuersus instaurauit excel-
 sa, quæ demolitus fuerat Ezechias pater
 eius: construxitque aras Baalim, & fecit lu-
 cos, & adorauit omnem militiam cœli, & co-
 luit eam. * Edificauit quoque altaria in domo
 Dñi, de qua dixerat Dñs: in Ierusalem erit
 nomen meum in æternum. * Edificauit au-
 tem ea cuncto exercitui cœli, in duobus
 atrijs domus Dñi. * Transireque fecit filios
 suos per ignem in Valle benennom: obserua-
 bat somnia, sectabatur auguria, maleficis ar-
 tibus inserviebat, habebat secum magos, &
 incantatores: multaque mala operatus est co-
 ram Dño, vt irritaret eum: * Sculpsit quoque
 & conflatile signum posuit in domo Dei,

de qua locutus est Deus ad David, & ad Sa-
 lomnem filium eius, dicens: In domo hac
 & in Ierusalem, quam elegi de cunctis tri-
 butus Israel, ponā nomen meum in sempi-
 ternū. Et moueri non faciam pedē Israel de
 terra, quam tradidi patribus eorum: ita dū-
 taxat si custodierint facere, quæ pręcepi eis,
 cunctamque legem, & ceremonias, atque iudi-
 cia per manum Moyfi. * Igitur Manasses se-
 duxit Iudam, & habitatores Ierusalem, vt
 facerent malum super omnes gentes, quas
 subuerterat Dñs à facie filiorum Israel. Lo-
 cutusque est Dñs ad eum, & ad populum il-
 lius, & attendere noluerunt. Idcirco super-
 induxit eis principes exercitus regis Assy-
 riorum: ceperuntque Manassen, & vinctum
 catenis, atque compedibus duxerunt in Baby-
 lonem. * Qui postquam coangustatus est,
 orauit Dñm Deum suum: & egit poeniten-
 tiam valde coram Deo patrum suorum. *
 Deprecatusque est eum, & obsecrauit intentē:
 C & exaudiuit orationem eius, & reduxitque
 eum Ierusalem in regnum suum, & cogno-
 uit Manasses, quod Dñs ipse esset Deus. *
 Post hæc edificauit murum extra ciuitatem
 David, ad Occidentē Gihon in conualle, ab
 introitu portæ piscinæ per circuitum vsque ad
 Ophel, & exaltauit illum vehementer: con-
 stituitque principes exercitus in cunctis ciui-
 tatibus Iuda munitis: * Et abstulit deos alienos,
 & simulacrum de domo Dñi: aras quo-
 que, quas fecerat in monte domus Dñi, & in
 Ierusalem, & proiecit omnia extra urbem. *
 Porro instaurauit altare Dñi, & immolauit
 super illud victimas, & pacifica, & laudem:
 pręcepitque Iude, vt seruiret Dño Deo Israel.
 17 * Attamē adhuc populus immolabat in ex-
 celsis Dño Deo suo. * Reliqua autem gesto-
 rum Manasse: & obsecratio eius ad Deū suū:
 verba quoque Videntium, qui loquebantur ad
 eum in nomine Dñi Dei Israel, continentur
 19 in sermonibus regum Israel. * Oratio quoque
 Dei, & exauditio, & cuncta peccata, atque
 contemptus, loca etiam in quibus ædifica-
 uit excelsa, & fecit lucos, & statuas, ante-
 quam ageret penitentiā, scripta sunt in ser-
 monibus Hozai. * Dormiuit ergo Manasses
 cū patribus suis, & sepelierunt eum in domo
 21 sua: regnavitque pro eo filius eius Amon. *
 Viginti duorum annorum erat Amon cū
 regnare cepisset: & duobus annis regnavit
 22 in Ierusalem. Fecitque malū in cōspectu Dñi,
 sicut fecerat Manasses pater eius: & cunctis
 idolis, quæ Manasses fuerat fabricatus, im-
 23 molauit, atque seruauit. Et nō est reueritus fa-
 ciem Dñi, sicut reueritus est Manasses pater
 24 eius: & multo maiora deliquit. * Cumque
 coniurassent aduersus eum serui sui, inter-
 25 fecerunt eum in domo sua. * Porro reliqua
 populi multitudo, cæsis ijs, qui Amon per-
 cussit.

cusserant, constituit regem Iosiam filium eius pro eo.

C A P. XXXIV.

Iosias idolorum cultu sublato, templum instaurat, reperi quoque legis libro conseruatus est, ex illius prescripto omnia constituit, & conuocato populo, lecto quoque libro fœdus, cum Dominus percussit.

Octo annorum erat Iosias cum regnare cepisset, & triginta, & vno anno regnavit in Ierusalem. * Fecitque quod erat rectum in conspectu Dñi, & ambulauit in vijs Dauid patris sui non declinauit neque dextram, neque ad sinistram. * Octauo autem anno regni sui, cum adhuc esset puer, cepit querere Deum patris sui Dauid: & duodecimo anno postquam regnare ceperat, mundauit Iudam, & Ierusalem ab excelsis, & lucis, simulacrisque, & sculptilibus. * Destruxeruntque coram eo aras Baalim: & simulacra, quæ superposita fuerant, demoliti sunt: lucos etiam, & sculptilia succidit, atque comminuit: & super tumulos eorum, qui eis immolare consueuerant, fragmenta disperfit. * Omnia præterea sacerdotum combussit in altaribus idolorum, mandauitque Iudam, & Ierusalem. * Sed & in urbibus Manasse, & Ephraim, & Simeon, usque Nephthali, cuncta subuertit. Cumque saltaria dissipasset, & lucos, & sculptilia contriuisset in frusta, cunctaque delubra demolitus esset de vniuersa terra Israel, reuersus est in Ierusalem. * Igitur anno octauodecimo regni sui, mundata iam terra, & templo Dñi, misit Saphan filium Eseliaz, & Maasiam principem ciuitatis, & Ioha filium Ioachaz a commentarijs, ut instaurarent domum Dñi Dei sui. * Qui venerunt ad Helciam sacerdotem magnum: acceptamque ab eo pecuniam, quæ illata fuerat in domum Dñi, & quæ congregauerant Leuitæ, & ianitores, de Manasse, & Ephraim, & vniuersis reliquijs Israel, ab omni quoque Iuda, & Benjamin, & habitatoribus Ierusalem, * Tradiderunt in manibus eorum, qui præerant operarijs in domo Domini, ut instaurarent templum, & infirma quæque sarcirent. * At illi dederunt eam artificibus, & cementarijs, ut emerent lapides de lapicidinis, & ligna ad commissuras ædificij, & ad contignationem domorum, quas destruxerant reges Iuda. * Qui fideliter cuncta faciebant. Erant autem præpositi operarium, Iahath, & Abdias de filijs Merari, Zacharias, & Mosollam de filijs Caath, qui urgebant opus: omnes Leuitæ scientes organum canere. * Super eos verò, qui ad diuersos versus onera portabant, erant scribæ, & magistri de Leuitis ianitores. Cumque efferrent pecuniam, quæ illata fuerat in templum Domini, reperiit Helcias sacerdos Librum legis Domini per manum Moyse. Et ait ad Saphan

scribam: Librum legis inueni in domo Domini. Et tradidit ei. * At ille intulit volumine ad regem, & nuntiavit ei dicens: Omnia, quæ dedisti in manu seruatorum tuorum, ecce complentur. * Argentum, quod repertum est in domo Dñi, conflauerunt datumque est præfatis artificum, & diuersa opera fabricantiu. * Præterea tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum. Quæ cum rege presente recitasset, * Audissetque ille verba legis, scidit vestimenta sua: * Et præcepit Helcia, & Ahican filio Saphan, & Abdon filio Micha, Saphan quoque scribæ, & Asaæ seruo regis, dicens: * Ite, & orate Dñm pro me, & pro reliquijs Israel, & Iuda, super vniuersis sermonibus Libri istius, qui repertus est: magnus enim furor Dñi stillauit super nos, eo quod non custodierint patres nostri verba Domini, ut facerent omnia, quæ scripta sunt in isto volumine. * Abijt ergo Helcias, & hi, qui simul à rege missi fuerant, ad Oldam prophetidæ, uxorem Sellu filij Thecuath, filij Hasra custodis vestium: quæ habitabat in Ierusalem in Secunda: & locuti sunt ei verba, quæ supra narrauimus. * At illa respondit eis: Hæc dicit Dñs Deus Israel: Dicite viro, qui misit vos ad me: * Hæc dicit Dñs: Ecce ego inducam mala super locum istum, & super habitatores eius, cunctaque maledicta, quæ scripta sunt in Libro hoc, quem legerunt coram rege Iuda. * Quia dereliquerunt me, & sacrificauerunt dijs alienis, ut me ad iracundiam prouocarent in cunctis operibus manuum suarum, idcirco stillabit furor meus super locum istum, & non extinguetur. * Ad regem autem Iuda, qui misit vos pro Domino deprecando, sic loquimini: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Quoniã audisti verba voluminis, * Atque molitum est cor tuum, & humiliatus est in conspectu Dei, super his, quæ dicta sunt contra locum hunc, & habitatores Ierusalem, reueritusque faciem meam, scidisti vestimenta tua, & fleuisti coram me: * ego quoque exaudiui te, dicit Dominus. * Iam enim colligam te ad patres tuos, & inferis in sepulchrum tuum in pace: nec videbunt oculi tui omne malum, quod ego inducturus sum super locum istum, & super habitatores eius. Retulerunt itaque regi cuncta, quæ dixerat. * At ille conuocatis vniuersis maioribus natu Iuda, & Ierusalem, * Ascendit in domum Domini, vnaque omnes viri Iuda, & habitatores Ierusalem, sacerdotes, & Leuitæ, & cunctus populus à minimo usque ad maximu. Quibus audientibus in domo Domini, legit rex omnia verba voluminis: * Et stans in tribunali suo, percussit fœdus coram Domino, ut ambularet post eum, & custodiret præcepta, & testimonia, & iustificationes eius, in toto corde suo, & in tota ani-

* 4. Reg. 11.
* 11.

ta anima sua, faceretque quæ scripta sunt in volumine illo, quod legerat. Adiurauit quoque super hoc omnes, qui reperti fuerant in Ierusalem, & Benjamin: & fecerunt habitatores Ierusalem iuxta pactum Domini Dei patrum suorum: Abstulit ergo Iosias cum-
 33 Etas abominationes de vniuersis regionibus filiorum Israel: & fecit omnes, qui residui erant in Israel, seruire Domino Deo suo. Cunctis diebus eius non receſſerunt à Domino Deo patrum suorum.

C A P. XXXV.

Immolato Phase maxima cum solemnitate plurimisque victimis, Iosias festum azymorum septem diebus celebravit: deinde contra regem Egypti pugnare tentans, granitorumque vulneratus, moritur cum ingenti omnium luctu, & præfatus Ieremias propheta.

4. Reg. 23. c. 21.

Fecit autem Iosias in Ierusalem Phase Domino, quod immolatum est quartadecima die mensis primi: Et constituit sacerdotes in officiis suis, hortatusque est eos, ut ministrarent in domo Domini. Leuitis quoque ad quorum eruditionem omnis Israel sanctificabatur Domino, locutus est: Ponite arcem in sanctuario templi, quod ædificauit Salomon filius David rex Israel, nequaquam enim eam ultra portabitis: nunc autem ministrare Domino Deo vestro, & populo eius Israel. Et præparate vos per domos, & cognationes vestras in diuisionibus singulorum, sicut præcepit David rex Israel, & descripsit Salomon filius eius. Et ministrare in sanctuario per familias, turmasque Leuiticas. Et sanctificati immolate Phase: fratres etiam vestros, ut possint iuxta verba, quæ locutus est Dominus in manu Moysi facere, præparate. Dedit præterea Iosias omni populo, qui ibi fuerit inuentus in solemnitate Phase, agnos & hédos de gregibus, & reliqui pecoris triginta millia, bouum quoque tria millia, hæc de regis vniuersa substantia. Duces quoque eius, sponte quod vouerant, obeulerunt, tam populo, quam sacerdotibus, & Leuitis. Porro Helcias, & Zacharia, & Iahiel, principes domus Domini, dederunt sacerdotibus ad faciendum Phase pecora cômixtim duo millia sexcenta, & boues trecétos. Chonenias autem, & Semeias, etiam Nathanael, fratres eius, necnon Hasabias, & Iehiel, & Iozabad, principes Leuitarum, dederunt ceteris Leuitis ad celebrandum Phase quinq; millia pecorum, & boues quingentos. Præparatumque est ministerium, & steterunt sacerdotes in officio suo: Leuitæ quoque in turmis, iuxta regis imperium. Et immolatum est Phase: asperseruntque sacerdotes manu sua sanguinẽ, & Leuitæ detraxerunt pelles holocaustorum: Et separauerunt ea, ut darent per domos, & familias singulorum, & offerrentur Do-

mino, sicut scriptum est in Libro Moysi: de bobus quoque fecerunt similiter. Et assauerunt Phase super ignem, iuxta quod in lege scriptum est: pacificas verò hostias coxerunt in lebetibus, & cacabis, & ollis, & festinato distribuerunt vniuersę plebi. Sibi autem, & sacerdotibus postea parauerunt nam in oblatione holocaustorum, & adipum, usque ad noctem sacerdotes fuerunt occupati: unde Leuitæ sibi, & sacerdotibus filiis Aaron parauerunt nouissimis. Porro cantores filij Asaph stabant in ordine suo, iuxta præceptum David, & Asaph, & Heman, & Idithun. prophetarum regis: Ianitores verò per portas singulas obseruabant, ita ut nec puncto quis discederant à ministerio: quam ob rem, & fratres eorum Leuitæ parauerunt eis cibos. Omnis igitur cultura Domini rite completa est in die illa, ut facerent Phase, & offerrent holocausta super altare Domini, iuxta præceptum regis Iosias. Feceruntque filij Israel, qui reperti fuerant ibi, Phase in tempore illo, & solemnitate azymorum septem diebus. Non fuit Phase simile huic in Israel à diebus Samuelis prophetæ: sed nec quisquam de cunctis regibus Israel fecit Phase sicut Iosias, sacerdotibus, & Leuitis, & omni Iudæ, & Israel, qui repertus fuerat, & habitantibus in Ierusalem Octauodecimo anno regni Iosias hoc Phase celebratum est. Postquã instaurauerat Iosias templum, ascendit Nechao rex Egypti ad pugnandum in Charcamis iuxta Euphraten: & processit in occursum eius Iosias. At ille, missis ad eum nuntiis, dicit: Quid mihi, & tibi est rex Iuda? non aduersum te hodie venio, sed contra aliam pugno domum, ad quam me Deus festinato ire præcepit: desine aduersum Deum facere, qui mecum est, ne interficiat te. Noluit Iosias reuerti, sed præparauit contra eum bellum, nec acquieuit sermonibus Nechao ex ore Dei: verum perrexit, ut dimicaret in campo Mageddo. Ibi quoque vulneratus à sagittariis, dixit pueris suis: Educite me de prælio, quia oppido vulneratus sum. Qui transtulerunt eum de curru in alterum currum, qui sequebatur eum more regio, & asportauerunt eum in Ierusalem, mortuusque est, & sepultus in mausoleo patrum suorum: & vniuersus Iuda, & Ierusalem luxerunt eum. Jeremias maximè: cuius omnes cantores, atque cantatrices, usque in præsentem diem, lamentationes super Iosiam replicant, & quasi lex obtinuit in Israel: Ecce scriptum fertur in lamentationibus. Reliqua autem sermonum Iosie, & misericordiarum eius, quæ lege præcepta sunt Domini. Opera quoque illius prima, & nouissima, scripta sunt in libro regum Iuda, & Israel.

4. Reg. 23. c. 29.

* Zach. 12. d. 11.

C A.

CAP. XXXVI.

Iosif succedit eius filius Ioachaz, quem Necho rex Egypti transfere in Egyptum, fratremque Eliacim, qui in Ioachim nominat, substituit: quo in Babylonem ducto à Nabuchodonosore, regnat filius Ioachim, & hunc rex Assyriorum una cum vasis templi in Babylonem abducit, patrumque illius impium Sedeciam substituit, qui Assyriis rebellans, templo, ac Ierusalem incensit, transfertur una cum populo in Babylonem, propter regum, & populi peccata; donec per Cyrum regem Persarum primo anno regni eius redendi datur facultas.

4. Reg. 23.
1. 10.

Matth. 1. b.
14.

4. Reg. 24.
1. 17.

1. 17.

TVLit ergo populus terrę Ioachaz filium Iosif, & constituit regē pro patre suo in Ierusalem. * Viginti trium annorum erat Ioachaz cum regnare coepisset, & tribus mensibus regnavit in Ierusalem. * Amouit autem eum rex Egypti cum venisset in Ierusalem, & condemnauit terram centum talentis argenti, & talento auri. * Constituitque pro eo regem, Eliakim fratrem eius, super Iudam, & Ierusalem: & vertit nomen eius Ioachim: ipsum verò Ioachaz tulit secum, & abduxit in Egyptum. * Vigintiquinq; annorum erat Ioachim cum regnare coepisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem: fecitque malum coram Domino Deo suo. * Contra hunc ascendit Nabuchodonosor rex Chaldæorum, & vinctum catenis duxit in Babylonem. * Ad quam, & vasa Dñi transfudit, & posuit ea in templo suo. * Reliqua autem verborum Ioachim, & abominationum eius, quas operatus est, & quæ inuenta sunt in eo, continentur in Libro regum Iuda & Israel. Regnavit autem Ioachim filius eius pro eo. * Otto annorum erat Ioachim cum regnare coepisset, & tribus mensibus, ac decem diebus regnavit in Ierusalem, fecitque malum in conspectu Domini. Cumque anni circulus volueretur, misit Nabuchodonosor rex, qui adduxerunt eum in Babylonem, asportatis simul pretiosissimis vasis domus Domini. Regem verò constituit Sedeciam patrum eius super Iudam, & Ierusalem. * Viginti, & vnius anni erat Sedecias cum regnare cepisset, & vndecim annis re-

gnauit in Ierusalem. Fecitque malum in oculis Domini Dei sui, nec erubuit faciem Ieremias propheta, loquentis ad se ex ore Domini. A rege quoque Nabuchodonosor recessit, qui adiuuerat eum per Deum: & induxit ceruicem suam, & cor, vt non reuerteretur ad Dominum Deum Israel. * Sed & vniuersi principes sacerdotum, & populus prauaricati sunt iniquè iuxta vniuersas abominationes gentium, & polluerunt domum Domini, quam sanctificauerat sibi in Ierusalem. Mittebat autem Dominus Deus patrum suorum ad illos per manum nuntiorum suorum, de nocte consurgens, & quotidie commonens eo quod parceret populo, & habitaculo suo. * At illi subsannabant nuntios Dei, & paripendebant sermones eius, illudebantque prophetis, donec ascenderet furor Domini in populum eius, & esset nulla curatio. * Adduxit enim super eos regem Chaldæorum, & interfecit iuvenes eorum gladio in domo sanctuarij sui: non est misertus adolescentis, & virginis, & senis, nec decrepiti quidem, sed omnes tradidit in manibus eius. * Vniuersaque vasa domus Domini, tam maiora, quam minora: & thesauros templi, & regis, & principum, transtulit in Babylonem. * Incenderunt hostes domum Dei, destruxeruntque murum Ierusalem, vniuersas turre combusserunt, & quidquid pretiosum fuerat, demoliti sunt. * Si quis euaserat gladium, ductus in Babylonem seruiuit regi, & filijs eius, donec imperaret rex Persarum. * Et completur sermo Domini ex ore Ieremias, & celebraret terra sabbata sua: cunctis enim diebus desolationis egit sabbatum, vsque dum complerentur septuaginta anni. * Anno autem primo Cyri regis Persarum, ad explendum sermonem Domini, quem locutus fuerat per os Ieremias suscitauit Dominus spiritum Cyri regis Persarum: qui iussit predicari in vniuerso regno suo, etiam per scripturam, dicens: * Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ dedit mihi Dominus Deus celi, & ipse præcepit mihi, vt edificarem ei domum in Ierusalem, quæ est in Iudæa: quis ex vobis est in omni populo eius? sit Dominus Deus suus cum eo, & ascendat.

* Ier. 25. 6.
12. & 19. 6.
11.
1. 2. 1. 2. 6.
1. 2. 1. 2. 6.

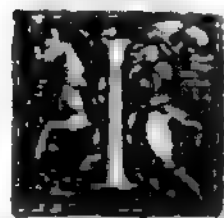
LIBER PRIMVS

ESDRÆ.

C A P. I.

Cyrus, completis 70. captiuitatis Babylonica annis diuinitus inspiratus redditis vasis templi Salomonis 5400. captiuitatem Israelitis relaxat, concedens templi readificationem.

IN anno primo Cyri regis Persarum, ut compleretur verbum Dñi ex ore Ieremiæ, suscitauit Dñs spiritum Cyri regis Persarum: & traduxit vocem in omni regno suo, etiam per scripturam, dicens: Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terre dedit mihi Dñs Deus coeli, & ipse præcepit mihi, vt ædificarem ei domum in Ierusalem, quæ est in Iudæa. Quis est in vobis de vniuerso populo eius? Sit Deus illius cum ipso: Ascendat in Ierusalê, quæ est in Iudæa, & ædificet domum Dñi Dei Israel, ipse est Deus, qui est in Ierusalê, *Et omnes reliqui in cunctis locis vbicumque habitant, adiuuēt eum viri de loco suo, argento, & auro, & substantia, & pecoribus, excepto, quod voluntariè offerunt templo Dei, quod est in Ierusalem. *Et surrexerunt principes patrum de Iudæa, & Benjamin, & sacerdotes, & Leuitæ, & omnis cuius Deus suscitauit spiritum, vt ascenderent ad ædificandum templum Dñi, quod erat in Ierusalem. *Vniuersiq; qui erant in circuitu, adiuerunt manus eorum in vasis argenteis, & aureis, in substantia, & iumentis, in supellectili, exceptis his, quæ spontè obtulerant. *Rex quoq; Cyrus protulit vasa templi Dñi,

quæ tulerat Nabuchodonosor de Ierusalem, & poluerat ea in templo Dei sui. *Protulit autem ea Cyrus rex Persarum per manum Mithridatis filij Gazabar, & annumerauit ea Sassabasar principi Iudæ. *Et hic est numerus eorum: Phialæ aureæ triginta, phialæ argenteæ mille, cultri vigintinouem, scyphi aurei triginta, *Scyphi argentei secundi quadringenti decem: vasa alia mille. *Omnia vasa aurea, & argentea, quinque millia quadringenta vniuersa tulit Sassabasar, cum his, qui ascendeat de transmigratione Babylonis in Ierusalem.

C A P. II.

Numerus reuerentium dux Zorobabel de captiuitate Babylonica in Ierusalem, ac donorum in readificationem templi oblatorum.

HI sunt autem provinciarum filij, qui ascenderunt de captiuitate, quam transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem, & reuersi sunt in Ierusalem, & Iudam, vnusquisq; in ciuitatem suam. *Qui venerunt cum Zorobabel, Iosue, Nehemia, Saraia, Rahelaia, Mardochai, Belsan, Mespaphar, Rehum, Baana. Numerus virorum populi Israel: *Filij Pharos, duo millia centum septuaginta duo. *Filij Sepharia, trecenti septuaginta duo. *Filij Area, septingenti septuaginta quinque. *Filij Phahath Moab, filiorum Iosue: Ioab, duo millia octingenti duodecim. *Filij Elam, mille ducenti quinquaginta quatuor. *Filij Zethua, nongenti quadraginta quinque. *Filij Zachai, septingenti sexaginta. *Filij Bani, sexcenti quadragin-

Jer. 31. c. 12.
Et 29. c. 9.

1. Par. 36. d.
22.

1. Esdr. 7. b.
6.

draginta duo. * Filij Bebai, sexcenti viginti tres. * Filij Azgad, mille ducenti viginti duo. * Filij Adoniam, sexcenti sexaginta sex. * Filij Beguai, duo millia quinquaginta sex. * Filij Adin, quadringenti quinquaginta quatuor. * Filij Ather, qui erant ex Ezechia, nonaginta octo. * Filij Befai, trecenti viginti tres. * Filij Iora, centum duodecim. * Filij Hafum, ducenti viginti tres. * Filij Gebbar, nonaginta quinque. * Filij Betulehem, centum vigintitres. * Viri Netupha, quinquaginta sex. * Viri Anathoth, centum vigintiocto. * Filij Azmaueh, quadraginta duo. * Filij Ca. * Filij Beroth, septingenti quadraginta sex. * Filij Rama, & Gabaa, sexcenti viginti unus. * Viri Machmas, centum vigintiduo. * Viri Bethel, & Hat, ducenti vigintitres. * Filij Nebo, quinquaginta duo. * Filij Megbis, centum quinquaginta sex. * Filij Elam alterius, mille ducenti quinquaginta quatuor. * Filij Harim, trecenti viginti. * Filij Lod, Hadid, & Ono, septingenti viginti quinque. * Filij Iericho, trecenti quadraginta quinque. * Filij Senaa, tria millia sexcenti triginta. Sacerdotes: Filij Tadaia in domo Iosue, nongenti septuagintatres. * Filij Emmer, mille quinquaginta duo. * Filij Pheshur, mille ducenti quadraginta septem. * Filij Harim, mille decem, & septem. * Leuitae: Filij Iosue: & Cedmihel filiorum Odo. * Cantores: Filij Asaph, centum vigintiocto. * Filij Ianitorum: filij Sellum, filij Ater, filij Telmon, filij Acub, filij Harita, filij Sobai: vniuersi centum trigintanovem. * Nathingi: filij Siha, filij Hasupha, filij Tabbaorh. * Filij Ceros, filij Siaz, filij Phadon. * Filij Lebana, filij Hagaba, filij Accub. * Filij Hagab, filij Semlai, filij Hannan. * Filij Gaddel, filij Gaher, filij Raia. * Filij Rafin, filij Necoda, filij Gazam. * Filij Aza, filij Phasfa, filij Befee. * Filij Asena, filij Munim, filij Nephusim. * Filij Baebuc, filij Hapupha, filij Harhur. * Filij Besluth, filij Mahida, filij Harfa. * Filij Bercos, filij Sifara. * Filij Thema. * Filij Nafia, filij Hatipha. * Filij seruorum Salomonis, filij Sorai, filij Sopheret, filij Pharuda. * Filij Iala, filij Dercon, filij Geddel. * Filij Saphacia, filij Hatil, filij Phochereth, qui erat de Asebaïm, filij Ami. * Omnes Nethinzi, & filij seruorum Salomonis, trecenti nonaginta duo. * Et hi, qui ascenderunt de Thelmalta, Thelharfa, Cherub, & Adon, & Emer: & non potuerunt indicare domum patrum suorum, & semen suum, verum ex Israel essent. * Filij Dalaia, filij Tobia, filij Necoda, sexcenti quinquaginta duo. * Et de filiis sacerdotum: filij Hobab, filij Accos, filij Berzellai, qui accepit de filiabus Berzellai Galaaditis, uxorem, & vocatus est nomine eorum: * Hi quæsierunt

scripturam genealogiae suae, & non inuerunt, & electi sunt de sacerdotio. * Et dixit Atherfatha eis: vt non comederent de sancto sanctorum, donec surgeret sacerdos domus, atque perfectus. * Omnis multitudo, quasi vnus, quadraginta duo millia trecenti sexaginta. * Exceptis seruis eorum, & ancillis, qui erant septem millia trecenti triginta septem, & in ipsis cantores, atque cantatrices ducenti. * Equi eorum septingenti triginta sex, muli eorum, ducenti quadraginta quinque. * Cameli eorum, quadringenti triginta quinque. * Et de principibus patrum, tum ingrederentur templum Dñi, quod est in Ierusalem, sponte obulerunt in domum Dei ad extruendam eam in loco suo, & secundum vires suas dederunt impensas operis, auri solidos sexaginta millia, & mille, argenti mnas quinque millia, & vestes sacerdotales centum. * Habitauerunt ergo sacerdotes, & Leuitæ, & de populo, & cantores, & ianitores, & Nethinzi, in vrbibus suis, vniuersæque Israel in ciuitatibus suis.

CAP. III.

Conuocato populo in Ierusalem extruunt altare, super quo vltima offeruntur; celebratur quoque septem diebus festum tabernaculorum: & secundo reuerſionis anno templum fundatur, populo vociferante partim ex gaudio, partim ex fletu.

I Amque venerat mensis septimus, & erat filij Israel in ciuitatibus suis: congregatus est ergo populus, quasi vnus in Ierusalem. * Et surrexit Iosue filius Iosedec, & fratres eius sacerdotes, & Zorobabel filius Salathiel, & fratres eius, & ædificauerunt altare Dei Israel, vt offerrent in eo holocausta, sicut scriptum est in lege Moyſi viri Dei. * Collocauerunt autem altare Dei super bases suas, deterrentibus eos per circuitum populis terrarum, & obulerunt super illud holocaustum Dño mane, & vespere. * Feceruntque solemnitatem tabernaculorum, sicut scriptum est, & holocaustum diebus singulis per ordinem secundum præceptum, opus diei in die suo. * Et post hæc holocaustum iuge, tam in calendis, quam in vniuersis solemnitatibus Dñi, quæ erant consecratæ, & in omnibus in quibus vltro offerebatur munus Dño. * A primo die mensis septimi coeperunt offerre holocaustum Dño: porro templum Dei nondum fundatum erat. * Dederunt autem pecunias latomis, & cementarijs: cibum quoque, & porum, & oleum, Sidonijs Tyrijsque, vt deferrent ligna cedrina de Libano ad mare Ioppe, iuxta quod præceperat Cyrus rex Persarum eis.

els. * Anno autem secundo aduentus eorum
ad templum Dei in Ierusalem, mense secun-
do coeperunt Zorobabel filius Salathiel, &
Iosue filius Iosedec, & reliqui de fratribus
eorum sacerdotes, & Leuitæ, & omnes, qui
venerant de captiuitate in Ierusalem, & cõ.
stituerunt Leuitas à viginti annis, & supra,
vt vrgerent opus Dñi. * Steritq; Iosue, & filij
eius, & fratres eius, Codmihel, & filij eius, &
filij Iuda, quasi vir vnus, vt instarent super
eos, qui faciebant opus in templo Dei: filij
Henadad, & filij eorum, & fratres eorũ Le-
uitæ. * Fundato igitur à cementarijs templo
Dñi, steterunt sacerdotes in ornatu suo cum
tubis: & Leuitæ filij Alaph in cymbalis, vt
laudarent Deum per manus David regis Is-
rael. * Et concinebant in hymnis, & confes-
sione Dño: Quoniam bonus, quoniam in æ-
ternum misericordia eius super Israel. Om-
nis quoque populus vociferabatur clamore
magno in laudando Dominum, eo quod
fundatum esset templum Domini. * Pluri-
mi etiam de sacerdotibus, & Leuitis, &
principes patrum, & seniores, qui viderant
templum prius cum fundatum esset, & hoc
templum in oculis eorum, flebant voce ma-
gna: & multi vociferantes in lætitia, eleua-
bant vocem. * Nec poterat quisquam agno-
scere vocem clamoris lætantium, & vocem
fletus populi: commixtim enim populus
vociferabatur clamore magno, & vox au-
diebatur procul.

C A P. I V.

*Israelitæ hostes Samaritanæ, qui ab Assur missi
fuerant ad inhabitandas vrbes Samaritæ im-
pediunt templi, & vrbis instaurationem,
quod non admitterentur, vt simul adifica-
rent, & vsque ad secundum Darij annum
intermitti procurant.*

Avdierunt autem hostes Iudæ & Benia-
min, quia filij captiuitatis ædificarent
templum Dño Deo Israhel. * Et accedentes
ad Zorobabel, & ad principes patrum dixe-
runt eis: Ædificemus vobiscum, quia ita vt
vos, quærimus Deum vestrum: ecce nos im-
molauimus victimas à diebus Asor Haddâ
regis Assur, qui adduxit nos huc. * Et dixit
eis Zorobabel, & Iosue, & reliqui principes
patrum Israhel: non est vobis, & nobis, vt æ-
dificemus domum Deo nostro, sed nos ipsi
soli ædificabimus Dño Deo nostro, sicut
præcepit nobis Cyrus rex Persarum. * Fa-
ctum est igitur, vt populus terræ impediret
manus populi Iudæ, & turbaret eos in ædi-
ficando. * Conduxerunt autem aduersus
eos consiliatores, vt destrueret consiliũ eo-
rum omnibus diebus Cyri regis Persarum,
& vsq; ad regnum Darij regis Persarum. * In
regno autem Assueri, in principio regni eius,

scripserunt accusationem aduersus habita-
tores Iudæ, & Ierusalem. * Et in diebus Ar-
taxerxis scripsit Belsam Mithridates, &
Thabeel, & reliqui, qui erant in consilio eo-
rũ, ad Artaxerxem regem Persarum: episto-
la autem accusationis scripta erat Syriacè,
& legebatur sermone Syro. * Reum Beel-
teem, & Samsai scriba, scripserunt epistolã
vnã de Ierusalem Artaxerxi regi huiusce-
modi: * Reum Beelteem, & Samsai scriba, &
reliqui consiliatores eorũ, Dinai, & Aphar-
satachæi, Therphalæi, Arphasæi, Archuæi,
Babylonij, Susanechæi, Dieui, & Ælamitæ,
* Et ceteri de gentibus, quas transtulit Ale-
naphar magnus, & gloriosus, & habitare
eas fecit in ciuitatibus Samariæ, & in reli-
quis regionibus trãs flumen in pace. (* Hoc
est exemplar epistolæ, quam miserunt ad
eum) Artaxerxi regi, serui tui, viri, qui sunt
trans fluuium, salutem dicunt. * Notum sit
regi; quia Iudæi, qui ascenderunt à te ad
nos, venerunt in Ierusalem ciuitatem rebel-
lem, & pessimam, quam ædificant, extruen-
tes muros eius, & parietes componentes. *
Nunc igitur notum sit regi quia si ciuitas il-
la ædificata fuerit, & muri eius instaurati
tributum, & vectigal, & annuos redditus nõ
dabunt, & vsq; ad reges hec noxa perueniet.
* Nos autem memores salis, quod in pala-
tio comedimus, & quia læsiones regis vide-
re nefas ducimus, idcirco misimus, & nun-
tiauimus regi, * Vt recenscas in libris histo-
riarum patrum tuorum, & inuenies scriptũ
in commentarijs: & scies, quoniam vrbs il-
la, vrbs rebellis est, & nocēs regibus, & pro-
uincijs, & bella concitantur in ea ex diebus
antiquis: quam ob rem, & ciuitas ipsa de-
structa est. * Nuntiamus nos regi, quoniam
si ciuitas illa ædificata fuerit, & muri ipsius
instaurati, possessionem trans fluuium non
habebis. Verbum misit rex ad Reum Beel-
teem, & Samsai scribam, & ad reliquos, qui
erant in consilio eorum habitatores Sama-
riæ, & ceteris trans fluuium, salutem dicens,
& pacem. Accusatio, quam misistis ad nos,
manifestè lecta est coram me. * Et à me
præceptum est: & recensuerunt, inuenerũ-
que, quoniam ciuitas illa à diebus antiquis
aduersum reges rebellat, & seditiones, &
prelia concitantur in ea: * Nam & reges for-
tissimi fuerunt in Ierusalem, qui & domi-
nati sunt omni regioni, quæ trans fluuium
est: tributum quoque, & vectigal, & redditus
accipiebant. * Nunc ergo audite sententiã:
Prohibeatis viros illos, vt vrbs illa non ædi-
ficetur, donec si fortè à me iussum fuerit. *
Videte, ne negligenter hoc impleatis, & pau-
latim crescat malũ contra reges. * Itaq; ex-
emplum edicti Artaxerxis regis lectum est co-
ram Reum Beelteem, & Samsai scriba, &

consiliarijs eorum: & abierunt festini in Ierusalem ad Iudæos, & prohibuerunt eos in brachio, & robore. * Tunc intermissum est opus domus Dñi in Ierusalem, & non fiebat vsque ad annum secundum regni Darij regis Persarum.

C A P. V.

Aggai, & Zacharia prophetarum exhortatione, templi adificatio repetitur, frustra conuenticus hoc impedire principibus, qui trans flumen in Samaria constituti erant à rege Assyriorum.

Prophetauerunt autem Aggeus propheta, & Zacharias filius Addo, prophetantes ad Iudæos, qui erant in Iudæa, & Ierusalem in nomine Dei Israel. * Tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedech, & cœperunt ædificare templum Dei in Ierusalem, & cum eis prophetae Dei adiuvantes eos. * In iplo autem tempore venit ad eos Thathanai, qui erat dux trans Flumen, & Scharbuzanai, & consiliarij eorum: sicq; dixerunt eis: Quis dedit vobis consiliũ, vt domum hanc ædificaretis, & muros eius instauraretis? * Ad quod respondimus eis, quæ essent nomina hominũ auctorum ædificationis illius. * Oculi autem Dei eorum factus est super senes Iudæorum, & non potuerunt inhibere eos. Placuitq; vt res ad Darium referretur, & tunc satisfacerent aduersus accusationem illã. * Exemplar epistolæ, quam misit Thathanai dux regionis trãs Flumen, & Scharbuzanai, & consiliatores eius Aphasachai, qui erant trans Flumen, ad Dariũ regem. * Sermo quem miserant ei, sic scriptus erat: Dario regi pax omnis. Notum sit regi, ille nos ad Iudæam provinciã, ad domum Dei magni, quæ ædificatur lapide impolito, & ligna ponitur in parietibus: opusq; illud diligenter extruitur, & creuit in manibus eorum. * Interrogauimus ergo senes illos, & ita diximus eis: Quis dedit vobis potestatem, vt domum hanc ædificaretis, & muros hos instauraretis? * Sed & nomina eorum quæsiuimus ab eis, vt nuntia-remus tibi: scripsimusq; nomina eorum virorum, qui sunt principes in eis. * Huiusmodi autem sermonẽ responderunt nobis, dicentes: Nos sumus serui Dei celi, & terræ, & ædificamus templum, quod erat extructũ ante hos annos multos, quodque rex Israel magnus ædificauerat, & extruxerat. * Postquam autem ad iracundiam prouocauerũt patres nostri Deum celi, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldei, domum quoq; hanc destruxit, & populum eius transtulit in Babylonẽ. * Anno autem primo Cyri regis Babylonis, Cyrus rex proposuit edictum, vt domus Dei hæc ædificaretur. Nam & vasa templi Dei aurea, &

argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de templo, quod erat in Ierusalem, & asportauerat ea in templũ Babylonis, protulit Cyrus rex de templo Babylonis, & data sunt Salsabasar vocabulo, quem & principẽ constituit, * Dixitq; ei: Hæc vasa tolle, & vade, & pone ea in templo, quod est in Ierusalem, & domus Dei ædificetur in loco suo. * Tunc itaque Salsabasar ille venit, & posuit fundamenta templi Dei in Ierusalem, & ex eo tempore vsque nunc ædificatur, & necdum completum est. Nunc ergo, si videtur regi bonum, recenseat in bibliotheca regis, quæ est in Babylone, vtrumnam à Cyro rege iussum fuerit, vt ædificaretur domus Dei in Ierusalem, & voluntatem regis super hac rem mittat ad nos.

C A P. VI.

Darius Cyri decretum de templo extruendo in bibliotheca sua inuentum iubet compleri sumptibus sumptis; tempus autem sexto Darij anno absolutum, cum ingenti legitima, plurimisque victimis dedicatur, ac Pascha septem diebus celebratur.

Tunc Darius rex præcepit: & recensuerunt in bibliotheca librorũ, qui erant repositi in Babylone, * Et inuentũ est in Ecbatanis, quod est castrũ in Medena prouincia, volumen vnum, talisq; scriptus erat in eo commentarius: * Anno primo Cyri regis: Cyrus rex decreuit, vt domus Dei ædificaretur, quæ est in Ierusalem, in loco vbi immolent hostias, & vt ponant fundamenta supportantia altitudinem cubitorum sexaginta, & latitudinem cubitorum sexaginta, * Ordines de lapidibus impoliti tres, & sic ordines de lignis nouis: sumptus autem de domo regis dabuntur. * Sed & vasa tẽpli Dei aurea, & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de templo Ierusalem, & attulerat ea in Babylonem, reddantur, & referantur in tẽplum in Ierusalem in locum suum, quæ & posita sunt in templo Dei. * Nunc ergo Thathanai dux regionis, quæ est trans Flumen. Scharbuzanai, & consiliarij vestri Aphasachai, qui estis trãs Flumen, procul recedite ab illis. * Et dimittite fieri templũ Dei illud à duce Iudæorum, & à senioribus eorum, vt domum Dei illam ædificent in loco suo. Sed & à me præceptum est, quid oporteat fieri à presbyteris Iudæorũ illis, vt ædificetur domus Dei, scilicet vt de arca regis, idest de tributis, quæ dantur de regione trans Flumen, studiosẽ sumptus dentur viris illis ne impediatur opus. * Quod si necesse fuerit, & vitulos, & agnos, & hẽdos in holocaustum Deo celi, frumentum sal, vinum, & oleum, secundum ritum sacerdotum, qui sunt in Ierusalem, detur eis per singulos dies, ne sit in aliquo querimonia. * Et offerant oblationes

tionem Deo celi; Orentq; pro vita regis, & filiorum eius. * A me ergo positum est decretum: Ut omnis homo, qui hanc mutauerit iussionem tollatur lignum de domo ipsius, & erigatur, & configatur in eo, domus autem eius publicetur. * Deus autem, qui habitare fecit nomen suum ibi, dissipet omnia regna, & populum, qui extenderit manum suam, ut repugnet, & dissipet domum Dei illam, quæ est in Ierusalem. Ego Darius statui decretum, quod studiosè impleri volo. * Igitur Thathanai dux regionis trans Flumen, & Scharbuzanai, & consiliarij eius, secundum quod præceperat Darius rex, sic diligenter executi sunt. * Seniores autem Iudeorū edificabant, & prosperabantur iuxta prophetiam Aggæi prophætæ, & Zachariæ filij Adod: & edificauerunt, & construxerunt, iubente Deo Israel, & iubente Cyro, & Dario, & Artaxerxe, regibus Persarum. * Et compluerunt domum Dei istam, usq; ad diem tertium mensis Adar, qui est annus sextus regni Darij regis. * Fecerunt autem filij Israel, sacerdotes, & Leuitæ, & reliqui filiorū transmigrationis, dedicationem domus Dei in gaudio. * Et obtulerunt in dedicatione domus Dei, vitulos centum, arietes ducentos, agnos quadringentos, hircos caprarum pro peccato totius Israel duodecim, iuxta numerum tribuum Israel. * Et statuerunt sacerdotes in ordinibus suis, & Leuitas in vicibus suis, super opera Dei in Ierusalem, sicut scriptum est in Libro Moyfi. * Fecerunt autem filij Israel transmigrationis, Pascha, quartadecima die mensis primi. * Purificati enim fuerant sacerdotes, & Leuitæ quasi unus: omnes mundi ad immolandum pascha vniuersis filiis transmigrationis, & fratribus suis sacerdotibus, & sibi. * Et comederunt filij Israel, qui reuersi fuerant de transmigratione, & omnes, qui se separauerant à coinquinatione gentium terræ ad eos, ut quærerent Dominum Deum Israel. * Et fecerunt solemnitatem azymorum septem diebus in lætitia, quoniam lætificauerat eos Dominus, & conuerterat cor regis Assur ad eos, ut adiuuaret manus eorum in opere domus Domini Dei Israel.

C A P. VII.

Esdras scriba, assumptis comitibus, Ierusalem ascendit cum edicto regis magnisque muneribus, legem Dei dociturus, populumque reuertens, & refertur regis edictum.

Post hæc autem verba, in regno Artaxerxis regis Persarum, Esdras filius Saraiz, filij Azariæ, filij Helciz, * Filij Sellû, filij Sadoe, filij Achitob. * Filij Amariæ, filij Azariæ, filij Maia-roch, * Filij Zarahiæ, filij Ozi, filij Bocci, * Filij Abihue, filij Phinees, filij Elea-

zar, filij Aaron sacerdotis ab initio. * Ipse Esdras ascendit de Babylone, & ipse scriba velox in lege Moyfi, quam Dñs Deus dedit Israel: & dedit ei rex, secundum manum Dñi Dei eius super eum, omnē petitionem eius. * Et ascenderunt de filiis Israel, & de filiis Leuitarū, & de cātoribus, & de ianitoribus, & de Nathinæis, in Ierusalem, anno septimo Artaxerxis regis. * Et venerunt in Ierusalem mense quinto, p̄se est annus septimus regis. * Quia in primo die mensis primi cepit ascendere de Babylone, & in primo die mensis quinti venit in Ierusalem, iuxta manū Dei sui bonam super se. * Esdras enim parauit cor suum, ut inuestigaret legem Dñi, & faceret, & doceret in Israel præceptum, & iudiciū. * Hæc est autem exemplar epistolæ editæ, quod dedit rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti, scribæ erudito in sermonibus, & præceptis Dñi, & ceremonijs eius in Israel. Artaxerxes rex regum Esdræ sacerdoti, scribæ legis Dei celi doctissimo, salutem. * A me decretum est, ut cuiuscumq; placuerit in regno meo de populo Israel, & de sacerdotibus eius, & de Leuitis, ire in Ierusalē, tecū vadat. * A facie enim regis, & septē consiliatorum eius, missus es, ut visites Iudæā, & Ierusalē in lege Dei tui, quæ est in manu tua: * Et ut feras argentū, & aurum, quod rex, & consiliatores eius spontē obtulerunt Deo Israel, cuius in Ierusalem tabernaculū est. * Et omne argentū, & aurum quodcumq; inueneris in vniuersa prouincia Babylonis, & populus offerre voluerit, & de sacerdotibus, qui spontē obtulerint domui Dei sui, quæ est in Ierusalem, * Liberè accipe, & studiosè eme de hac pecunia vitulos, arietes, agnos, & sacrificia, & libamina eorū, & offer ea super altare templi Dei vestri, quod est in Ierusalem. Sed & si quid tibi, & fratribus tuis placuerit, de reliquo argento, & auro, ut faciatis, iuxta voluntatē Dei vestri facite. Vasa quoque, quæ datur tibi in ministeriū domus Dei tui, trade in conspectu Dei in Ierusalē. * Sed & cætera, quibus opus fuerit in domū Dei tui, quantumcumq; necesse est, ut expendas, dabitur de thesauro, & de fisco regis. * Et a me. Ego Artaxerxes rex, statui, atq; decreui omnibus custodibus arcæ publicæ, qui sunt trans Flumen, ut quodcumq; petierit à vobis Esdras sacerdos, scriba legis Dei celi, absque mora detis. * Usq; ad argenti talenta centū, & usq; ad frumenti coros centū, & usq; ad vini batos centum, & usq; ad batos olei centum, sal verò absq; mensura. * Omne, quod ad ritum Dei celi pertinet, tribuatur diligenter in domo Dei celi: ne forte irascatur contra regnū regis, & filiorum eius. Vobis quoque notum facimus de vniuersis sacerdotibus, & Leuitis, & cātoribus, & ianitoribus,

Nathineis, & ministris domus Dei huius, ut vectigal, & tributum, & annonas, non habeatis potestatem imponendi super eos. Tu autem Esdra, secundum sapientiam Dei tui, quae est in manu tua, constitue iudices, & praesides, ut iudicent omni populo, qui est trans Flumen, his videlicet, qui nouerunt legem Dei tui, sed & imperitos docere liberè. Et omnis, qui non fecerit legem Dei tui, & legem regis diligenter, iudicium erit de eo, siue in mortem, siue in exilium, siue in condemnationem substantiae eius, vel certè in carcerem. Benedictus Dominus Deus patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde regis, ut glorificaret domum Domini, quae est in Ierusalem. Et in me inclinauit misericordiam suam coram rege, & consiliatoribus eius, & vniuersis principibus regis potentibus: & ego confortatus manu Domini Dei mei, quae erat in me, congregaui de Israel principes, qui ascenderent mecum.

CAP. VIII.

Recensentur, qui de Babylone ascenderunt cum Esdra; qui iudicio ieiunio pro directione itineris Deum precantes, prosperè perueniunt in Ierusalem, ac vasa, quae secum attulerant, in templum adferunt cum victimis.

HI sunt ergo principes familiarum, & genealogia eorum, qui ascenderunt mecum in regno Artaxerxis regis de Babylone. De filiis Phinees, Gersom. De filiis Ithamar, Daniel: De filiis Dauid, Hattus. De filiis Secheniae, filius Pharos, Zacharias: & cum eo numerati sunt viri centum quinquaginta. De filiis Phahath Moab, Elioenai filius Zarehe, & cum eo ducenti viri. De filiis Secheniae, filius Ezechiel, & cum eo trecenti viri. De filiis Adan, Abed filius Ionathan, & cum eo quinquaginta viri. De filiis Alam, Isaias filius Achab, & cum eo septuaginta viri. De filiis Saphath, Zebedia filius Michael, & cum eo octoginta viri. De filiis Ioab, Obedia filius Iahiel, & cum eo ducenti decem, & octo viri. De filiis Selomith, filius Iosphiae, & cum eo centum sexaginta viri. De filiis Bebai, Zacharias filius Bebai, & cum eo viginti octo viri. De filiis Argad, Iohanan filius Eccetan, & cum eo centum, & decem viri. De filiis Adoniam, qui erant novissim: & haec nomina eorum: Elipheleth, & Iehiel, & Samaias, & cum eis sexaginta viri. De filiis Begui, Vthai, & Zachur, et cum eis septuaginta viri. Congregavi autem eos ad fluvium, qui decurrit ad Ahava, et mansimus ibi tribus diebus: quia quicunque in populo, et in sacerdotibus de filiis Levi, et non inveni ibi. Itaque misi Eliezer, et Ariel, et Semerai, et Elnathan, et Iarib, et alterum Elnathan, et Nathan, et Zacharia, et Mosollam principes, et

17 Ioiarib, et Elnathan sapientes. Et misi eos ad Eddo, qui est primus in Chasphig loco, et posui in ore eorum verba, quae loquerentur ad Eddo, et fratres eius Nathineos, in loco Chasphig, ut adduceret nobis ministros domus Dei nostri. Et adduxerunt nobis per manum Dei nostri bonam super nos, virum doctissimum de filiis Maholi filij Levi filij Israel, et Sarabiam, et filios eius, et fratres eius decem, et octo. Et Hasabiam, et cum eo Isaias de filiis Merari, fratresque eius, & filios eius viginti. Et de Nathineis, quos dederat Dauid, & principes ad ministeria Levitarum, Nathineos ducentos viginti: omnes hi suis nominibus vocabantur. Et praedicaui ibi ieiunium iuxta fluvium Abava, ut affligeremur coram Domino Deo nostro, & peteremus ab eo viam rectam nobis, & filiis nostris, vniuersaeque substantiae nostrae. Erubui enim petere à rege auxilium, & equites, qui defenderent nos ab inimico in via: quia dixeramus regi: Manus Dei nostri est super omnes, qui quaerunt eum in bonitate: & imperium eius, & fortitudo eius, & furor super omnes, qui derelinquunt eum. Ieiunauimus autem, & rogauimus Deum nostrum per hoc: & euenit nobis prosperè. Et separaui de principibus sacerdotum duodecim Sarabiam, & Hasabiam, & cum eis de fratribus eorum decem, Appendique eis argentum, & aurum, & vasa consecrata domus Dei nostri, quae obtulerat rex, & consiliatores eius, & principes eius, vniuersusque Israel eorum, qui inuenti fuerant. Et appendi in manibus eorum argenti talenta sexcenta quinquaginta, & vasa argentea centum, auri centum talenta. Et crateres aureos viginti, qui habebant solidos millenos, & vasa aris fulgentis optimi duo, pulchra, ut aurum. Et dixi eis: Vos sancti Domini, & vasa sancta, & argentum, & aurum, quod spontè oblatum est Domino Deo patrum nostrum. Vigilate, & custodite, donec appendatis coram principibus sacerdotum, & Levitarum, & ducibus familiarum Israel in Ierusalem, in thesaurum domus Domini. Susceperunt autem sacerdotes, & Levitae pondus argenti, & auri, & vasorum, ut deferrent Ierusalem in domum Dei nostri. Promouimus ergo à flumine Ahava duodecimo die mensis primi, ut pergeremus in Ierusalem: & manus Dei nostri fuit super nos, & liberauit nos de manu inimici, & infidiatoris in via. Et venimus Ierusalem, & mansimus ibi tribus diebus. Die autem quarta appensus est argentum, & aurum, & vasa in domo Dei nostri, per manum Meremoth filij Uriae sacerdotis, & cum eo Eleazar filius Phinees, cumque eis Ioabed filius Iosue, & Noadai filius Bennoi Levitae. Iuxta numerum, & pondus omnium: descriptumque est omne pondus in tem-

in tempore illo. * Sed & qui venerant de captiuitate filij transmigrationis, obtulerunt holocausta Deo Israel, vitulos duodecim pro omni populo Israel, arietes nonaginta sex, agnos septuaginta septem, hircos pro peccato duodecim: omnia in holocaustum Domino. * Dederunt autem edicta regis sarrapis, qui erant de conspectu regis, & ducibus trans Flumen, & eleuauerunt populum, & domum Dei.

C A P. I X.

Audiens Esdras Iudaeos matrimonia contraxisse cum gentibus, scindis vestimenta sua, & populi peccata confitetur, iugisque coram Domino.

Postquam autem hæc completa sunt, accesserunt ad me principes, dicentes: Nō est separatus populus Israel, sacerdotes, & Leuitæ, à populis terrarū, & abominationibus eorum, Chananæi videlicet, & Hethæi, & Pherezei, & Iebusæi, & Ammonitarū, & Moabitarū, & Ægyptiorum, & Amorrhæorum. * Tulerunt enim de filiabus eorum sibi & filiis suis, & commiscuerunt semen sanctum cum populis terrarū: manus etiā principū, & magistratum fuit in transgressione hac prima. * Cumq; audissem sermonem istum, scidi pallium meum, & tunicā, & euelli capillos capitis mei, & barbæ, & sedi me renens. * Conuenerunt autem ad me omnes, qui timebant verbum Dei Israel, pro transgressione eorum, qui de captiuitate venerat, & ego sedebam tristis, vsq; ad sacrificiū vespertinum: Et in sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea, & scisso pallio, & tunica, curuaui genua mea, & expandi manus meas ad Dñm Deum meum. * Et dixi: Deus meus confundor, & erubescō leuare faciem meam ad te: quoniā iniquitates nostræ multiplicatæ sunt super caput nostrū, & delicta nostra creuerunt, vsq; ad cælum. * A diebus patrū nostrorū: sed & nos ipsi peccauimus grauius vsq; ad diē hanc, & in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi, & reges nostri, & sacerdotes nostri, in manū regū terrarum, & in gladiū, & in captiuitatem, & in rapinā, & in cōfusione vultus, sicut & diē hac. Et nunc quasi parum, & ad momentum facta est deprecatio nostra apud Dñm Deum nostrum, vt dimitterentur nobis reliquæ, & daretur nobis paxillus in loco sancto eius, & illuminaret oculos nostros Deus noster, & daret nobis vitam modicam in seruitute nostra. * Quia serui sumus, & in seruitute nostra nō dereliquit nos Deus noster, sed inclinauit super nos misericordiā coram rege Persarū, vt daret nobis vitam, & sublimaret domum Dei nostri, & extrueret solitudines eius, & daret nobis sepem in Iuda, & Ierusalem. * Et

nunc quid dicemus Deus noster post hæc? quia dereliquimus mandata tua. * Quæ præcepisti in manu seruatorum tuorū prophetarū, dicens: Terra, ad quam vos ingredimini, vt possideatis eam, terra immunda est, iuxta immundiciam populorum, ceterarumq; terrarum, abominationibus eorum, qui repleuerunt eā ab ore, vsq; ad os in coinquinatione sua. * Nunc ergo filias vestras ne detis filiis eorum, & filias eorum ne accipiat filijs vestris, & non queratis pacem eorum, & prosperitatem eorum, vsq; in æternum: vt confortemini, & comedatis, quæ bona sunt terræ, & hæredes habeatis filios vestros, vsque in sæculum. * Et post omnia, quæ venerunt super nos in operibus nostris pessimis, & in delicto nostro magno, quia tu Deus noster liberaisti nos de iniquitate nostra, & dedisti nobis salutem sicut est hodie, * Vt non conuerteremur, & irrita faceremus mandata tua, neque matrimonia iungeremus cum populis abominationum istarum. Numquid iratus es nobis, vsq; ad consummationem ne dimitteres nobis reliquias ad salutem? * Domine Deus Israel iustus es tu: quoniam derelicti sumus, qui saluāremur sicut diē hac. Ecce coram te sumus in delicto nostro, non enim stari potest coram te super hoc.

C A P. X.

Esdras, conuocatis filiis vniuersis transmigrationis, præcepit repudiari uxores alienigenas: quod cum se facturos spondissent, recensentur, qui huic operi præfuerunt, & qui huiusmodi matrimonia contraxerant.

Sic ergo orante Esdra, & implorante eo, & stente, & iacente ante templū Dei, collectus est ad eū de Israel cæcus grandis nimis virorum, & mulierum, & puerorum, & fleuit populus fletu multo. * Et respondit Szechenias filius Iehiel de filiis Ælam, & dixit Esdræ: Nos præuaricati sumus in Deum nostrū, & duximus uxores alienigenas de populis terræ: & nunc si est penitētia in Israel super hoc, * Percutiamus sedus cum Dño Deo nostro, vt proijciamus vniuersas uxores, & eos qui de his nati sunt, iuxta voluntatem Dñi, & eorum, qui timent præceptum Dñi Dei nostri secundum legem fiat: Surge, tuum est decernere, nosq; erimus tecū: confortare, & fac. * Surrexit ergo Esdras, & adiurauit principes sacerdotum, & Leuitarū, & omnem Israel, vt facerēt secundum verbum hoc, & iurauerunt. * Et surrexit Esdras ante domum Dei, & abiit ad cubiculum Iohanan filij Eliasib, & ingressus est illuc, panem non comedit, & aquā non bibit: iuge-

bat enim transgressionē eorum, qui venerāt de captiuitate. * Et missa est vox in Iuda, & in Ierusalem omnibus filiis transmigratiōnis, vt congregarentur in Ierusalem: Et omnis, qui non venerit in tribus diebus iuxta consilium principum, & seniorum, aufertur vniuersa substantia eius, & ipse abiicitur de cētū transmigratiōnis. * Conuenerūt igitur omnes viri Iuda, & Benjamin in Ierusalem tribus diebus, ipse est mensis nonus, vigesimo die mensis: & sedit omnis populus in platea domus Dei, tremētes pro peccato, & pluiijs. * Et surrexit Esdras sacerdos, et dixit ad eos: Vos transgressi estis, & eduxistis vxores alienigenas, vt adderetis super delictum Israel. Et nunc date confessionem Dño Deo patrum vestrorum, & facite placitum eius, & separamini à populis terrę, & ab vxoribus alienigenis. * Et respondit vniuersa multitudo, dixitq; voce magna. Iuxta verbum tuum ad nos, sic fiat. * Verumtamen quia populus multus est, & tempus pluuię, et non sustinemus stare foris, et opus non est diei vnius, vel duorum (vehemēter quippe peccauimus in sermone isto) Constituantur principes in vniuersa multitudine: et omnes in ciuitatibus nostris, qui duxerunt vxores alienigenas, veniant in temporibus statutis, et cum his seniores per ciuitatem, et ciuitatem, et iudices eius, donec auertatur ira Dei nostri à nobis super peccato hoc. * Igitur Jonathan filius Azahel, et Iasias filius Thecue, steterunt super hoc, et Mesollam, et Sebethai Leuites adiuerunt eos: * Feceruntq; sic filij transmigratiōnis. Et abierunt, Esdras sacerdos, et viri principes familiarum, in domos patrum suorum, et omnes per nomina sua, et sederūt in die primo mensis decimi, vt quærerent rem. * Et con-

summati sunt omnes viri, qui duxerant vxores alienigenas, vsq; ad diem primam mensis

18 primi. * Et inueni sunt de filiis sacerdotum, qui duxerant vxores alienigenas. De filiis Iosue filij Iosedec, et fratres eius, Maasia, et 19 Elieser, et Iarib, et Godolia. * Et dederunt manus suas, vt eijcerent vxores suas, et pro delicto suo arietem de ouibus offerrent. * Et 21 de filiis Immer, Hanani, et Zebedia. * Et de filiis Harim, Maasia, et Elia, et Semeia, et Iehiel, et Ozias. * Et de filiis Pheshur, Elioenai, Maasia, Ismael, Nathanael, Iozabed, et 23 Elasa. Et de filiis Leuitarum, Iozabed, et Semei, et Celaia, ipse est Calita, Pharaia, Iuda, 24 et Eliezer. * Et de cantoribus, Eliafib. Et de 25 ianitoribus, Sellum, et Telem, et Uri. * Et ex Israel, de filiis Pharos, Remeia, et Iezia, et Melchia, et Miamin, et Eliezer, et Melchia, et 26 Banea. * Et de filiis Elam, Mathania, Zacharias, et Iehiel, et Abdi, et Ierimoth, et Elia. * Et de filiis Zethua, Elioenai, Eliafib, Mathania, et Ierimuth, et Zabad, et Aziza. * Et de filiis Bebai, Iohanan, Hanania, Zabbai, Athalai. * Et de filiis Bani, Mosollam, et Melluch, 30 et Adaia, Isob, et Saal, et Ramoth. * Et de filiis Phahath, Moab, Edna, et Chalal, Banaias, et Maasias, Mathanias, Beseleel, Bennui, 31 et Manasse. * Et de filiis Herem, Elieser, Iosue, Melchias, Semeias, Simeon, * Benjamin, 33 Maloch, Samarias. * Et de filiis Hasom, Mathanai, Mathatha, Zabad, Elipheleth, Iermai, Manasse, Semei. * De filiis Bani, Maadi, Amram, et Vel, Baneas, et Badaias, Chelau, * Vania, Marimuth, et Eliafib. * Mathanias, Mathanai, et Iasi, * Et Bani, et Bennui, 38 Semei, * Et Salmias, et Nathan, et Adaia, 39 * Et Mechnedebai, Sisai, Sarai, * Ezrel, et Selemaiu, Semeria, * Sellum, Amaria, Ioseph. * De filiis Nebo, Iehiel, Mathathias, 42 Zabad, Zabina, Ieddu, et Ioel, et Banaia. * Omnes hi acceperant vxores alienigenas, 44 et fuerunt ex eis mulieres, quę pepererant filios.

LIBER NEHEMIÆ,

Q V I E T

ESDRÆ SECUNDVS

D I C I T V R.

CAPVT PRIMVM.

*Nehemias Artaxerxis pincerna, audita Iuda-
rum, qui à captiuitate residui erant, affli-
ctione, flet, ac multis diebus ieiunat, populi
peccata confitens, & misericordiam à Deo
petens.*

Verba Nehemiz filij Helchie. **V** Er factum est in mense Cal-
leu, anno vigesimo, & ego
eram in Susis castro. * Et
venit Hanani vnus de fra-
tribus meis, ipse & viri ex
Iuda: & interrogauit eos de Iudæis, qui re-
manferant, & si pererant de captiuitate, &
Ierusalem. * Et dixerunt mihi: Qui remanse-
runt, & relicti sunt de captiuitate ibi in pro-
uincia, in afflictione magna sunt, & in op-
probrio: & murus Ierusalem dissipatus est,
& portæ eius combustæ sunt igni. * Cumq;
audissem verba huiusmodi, sedi, & fleui,
& luxi diebus multis: ieiunabam, & orabam
ante faciem Dei coeli. * Et dixi: Quæso Dñe
Deus celi fortis, magnus atq; terribilis, qui
custodis pactum, & misericordiam cum his,
qui te diligunt, & custodiunt mandata tua: *
Fiant aures tuæ auscultantes, & oculi tui
aperti, vt audias orationem serui tui, quam
ego oro coram te hodie, nocte & die, pro fi-
lij Israel seruis tuis: & confiteor pro pecca-
tis filiorum Israel, quibus peccauerunt tibi:
ego & domus patris mei peccauimus. * Va-
nitate seducti sumus, & non custodiimus
mandatum tuum, & ceremonias, & iudi-
cia, quæ præcipisti Moyfi famulo tuo. * Me-
mento, verbi quod mandasti Moyfi seruo
tuo dicens: Cum transgressi fueritis, ego di-
spergam vos in populos: * Et si reuertamini
ad me, & custodiatis præcepta mea, & facia-
tis ea: etiamsi abducti fueritis ad extrema
celi, inde congregabo vos, & reducam in lo-
cum, quem elegi, vt habitaret nomen meum
ibi. * Et ipsi serui tui, & populus tuus: quos
redemisti in fortitudine tua magna, & in
manu tua valida. * Obsecro Domine, sit au-
ris tua attendens ad orationem serui tui, &
ad orationem seruorum tuorum, qui volunt
timere nomen tuum: & dirige seruum
tuum hodie, & da ei misericordiam ante vi-

rum hunc. ego enim eram pincerna re-
gis.

C A P. I I.

*Nehemias impetratis à rege litteris venit Iero-
solyman, & ad murorum instaurationem
hortatur, & incumbit, frustra frementibus
hostibus.*

F Actum est autem in mense Nisan, anno
vigesimo Artaxerxis regis: & vinum erat
ante eum, & leuauit vinum, & dedi regi: &
eram quasi languidus ante faciem eius. * Di-
xitq; mihi rex: Quare vultus tuus tristis est,
cum te ægrotum non videam? non est hoc
frustra, sed malum nescio, quod in corde tuo
est. Et timui valde, ac nimis. * Et dixi regi:
Rex in æternum viue: quare non mareat vul-
tus meus, quia ciuitas domus sepulchrorum
patris mei deserta est, & portæ eius combu-
ste sunt igni? * Et ait mihi rex: Pro qua re po-
stulas? Et orauit Deum celi, * Et dixi ad regem:
Si videtur regi bonum, & si placet seruis tuis
ante faciem tuam, vt mittas me in Iudæam,
ad ciuitatem sepulchri patris mei, & ædifi-
cabo eam: * Dixitq; mihi rex, & regina, quæ
sedebat iuxta eum: Vsq; ad quod tempus erit
iter tuum, & quando reuerteris? Et placuit
ante vultum regis, & misit me: & constitui
ei tempus. * Et dixi regi: Si regi videtur bo-
num, epistolas det mihi ad duces regionis trans
flumen, vt traducant me, donec veniam in
Iudæam: * Et epistolam ad Asaph custodem
saltus regis, vt det mihi ligna, vt tegere pos-
sim portas turris domus, & muros ciuitatis,
& domum, quam ingressus fuero. Et dedit
mihi rex iuxta manum Dei mei bonam me-
cum. * Et veni ad duces regionis trans Flu-
men, dediq; eis epistolas regis. Miserat autem
rex mecum principes militum, & equites. *
Et audierunt, Sanaballat Horonites, & To-
bias seruis Ammanites: & contristati sunt
afflictione magna, quod venisset homo, qui
quereret prosperitatem filiorum Israel. * Et
veni Ierusalem, & eram ibi tribus diebus, *
Et surrexi nocte ego, & viri pauci mecum, &
non indicaui cuiquam quid Deus dedisset
in corde meo, vt facerem in Ierusalem, &
iumentum non erat mecum, nisi animal, cui
sedebam. * Et egressus sum per portam vallis
nocte, & ante fontem draconis, & ad portam
Z 4 sterco-

stercoris, & considerabam murum Ierusalem dissipatum, & portas eius consumptas igni. * Et transiui ad portam fontis, & ad aquaductum regis, & non erat locus iumento, cui sedebam, ut transiret. Et ascendi per turrem nocte, & considerabam murum, & reuersus veni ad portam vallis, & redi. Magistratus autem nesciebant, quo abiissem, atque quid ego facerem: sed & Iudæis, & sacerdotibus, & optimatibus, & magistratibus, & reliquis, qui faciebant opus, usque ad id loci nihil indicaueram. * Et dixi eis: Vos nostis afflictionem in qua sumus; quia Ierusalem deserta est, & portæ eius columpæ sunt igni: venite, & ædificemus muros Ierusalem, & non simus ultra opprobrium. * Et indicaui eis manum Dei mei, quod esset bona mecum, & verba regis, quæ locutus esset mihi, & aio: Surgamus & ædificemus. Et confortatæ sunt manus eorum in bono. * Audierunt autem, Sanaballat Horonites, & Tobias seruus Ammanites, & Gosem Arabs, & Iubannauerunt nos, & despexerunt, dixeruntque: Quæ est hæc res, quam facitis? nunc quid contra regem vos rebellatis? Et reddidi eis sermonem, dixique ad eos Deus coeli ipse nos iuuat, & nos serui eius sumus: surgamus, & ædificemus: vobis autem non est pars, & iustitia, & memoria in Ierusalem.

C A P. I I I.

Ierusalem in muris, turribus, ac portis, ædificatur à varijs, qui hic recensentur.

ET surrexit Eliasib sacerdos magnus, & fratres eius sacerdotes, & ædificauerunt portam gregis: ipsi sanctificauerunt eam, & statuerunt valuas eius, & usque ad turrem centum cubitorum sanctificauerunt eam, usque ad turrem Hananeel. * Et iuxta eam ædificauerunt viri Iericho: & iuxta eam ædificauit Zachur filius Amri. * Portam autem piscium ædificauerunt filij Asnaa: ipsi tæxerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vectes. Et iuxta eos ædificauit Marimuth filius Vriæ, filij Accus. * Et iuxta eam ædificauit Mosollam filius Barachiz, filij Mesezebel: & iuxta eos ædificauit Sadoc filius Baana. * Et iuxta eos ædificauerunt Thecueni: optimates autem eorum non supposuerunt colla sua in opere Dñi sui. * Et portam veterem ædificauerunt, Ioiada filius Phasea, & Mosollam filius Belodia: ipsi tæxerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vectes. * Et iuxta eos ædificauerunt Melchias Gabaonites, & Iadon Meronathites, viri de Gabaon, & Maspha, pro duce, qui erat in regione trans Flumen. * Et iuxta eum ædificauit Eziel filius Araia aurifex: & iuxta eum ædificauit Ananias filius pigmentarij: & dimiserunt Ierusalem, usque ad murum plateæ latioris. * Et iuxta eum ædi-

ficauit Raphala filius Hur, princeps vici Ierusalem. * Et iuxta eum ædificauit Iedaia filius Haromaph contra domum suam: & iuxta eum ædificauit Hattus filius Hasebonie. * Mediam partem vici ædificauit Melchias filius Herem, & Hasub filius Phahach Moab, & turrem furnorum. * Et iuxta eum ædificauit Sellum filius Alohes princeps mediæ partis vici Ierusalem, ipse & filia eius. * Et portam vallis ædificauit Hanun, & habitatores Zanoë: ipsi ædificauerunt eam, & statuerunt valvas eius, & seras, & vectes, & mille cubitos in muro, usque ad portam sterquilini. Et portam sterquilini ædificauit Melchias filius Rechab, princeps vici Bethacharam: ipse ædificauit eam, & statuit valuas eius, & seras, & vectes. * Et portam fontis ædificauit Sellum filius Cholhoza, princeps pagi Maspha: ipse ædificauit eam, & tæxit, & statuit valuas eius, & seras, et vectes, et muros piscine Siloe in hortu regis, et usque ad gradus, qui descendunt de ciuitate David. * Post eum ædificauit Nehemias filius Azboc, princeps dimidiæ partis vici Bethsur, usque contra sepulcrum David, et usque da piscinam, quæ grandi opere constructa est, et usque ad domum fortium. * Post eum ædificauerunt Leuitæ, Rehun filius Benni: post eum ædificauit Hasebias princeps dimidiæ partis vici Ceilæ in vico suo. * Post eum ædificauerunt fratres eorum, Bauai filius Enadad, princeps dimidiæ partis Ceilæ. * Et ædificauit iuxta eum Azer filius Iosue, princeps Maspha, mensuram secundam, contra ascensum firmissimi anguli. * Post eum in monte ædificauit Baruch filius Zachai mensuram secundam, ab angulo usque ad portam domus Eliasib sacerdotis magni. Post eum ædificauit Merimuth filius Vria filij Haccus, mensuram secundam, à porta domus Eliasib, donec extenderetur domus Eliasib. * Et post eum ædificauerunt sacerdotes, viri de campetribus Iordanis. * Post eum ædificauit Benjamin, et Hasub contra domum suam: et post eum ædificauit Azarias filius Maasie filij Ananiz contra domum suam. * Post eum ædificauit Bennui filius Henadad mensuram secundam, à domo Azariz, usque ad flexuram, et usque ad angulum. * Phalel filius Ozi contra flexuram, et turrem, quæ eminet de domo regis excelsa, id est, in atrio carceris: post eum Phadaia filius Pharos. * Nathinæi autem habitabant in Ophel, usque contra portam aquarum ad Orientem, et turrem, quæ prominebat. * Post eum ædificauerunt Thecueni mensuram secundam in regione, à turre magna, et eminente, usque ad murum templi. Sursum autem à porta equorum ædificauerunt sacerdotes, unusquisque contra domum suam. * Post eos ædificauit Sa-

Sadoc filius Emmer contra domum suam. G
Et post eum edificauit Semaia filius Seche-
nia, cultos porte orientalis. * Post eum edi- 30
ficauit Hanania filius Selemia, et Hanun fi-
lius Seleph sextus, mensuram secundam:
post eum edificauit Mosollam filius Bara-
chia, contra gazophylacium suum. Post
eum edificauit Melchias filius aurificis vs-
que ad domum Nathinæorum, et scruta
vendentium contra portam iudæialem, et
vsque ad coenaculum anguli. Et inter coe- 31
naculum anguli in porta gregis edificauer-
unt aurifices, et negotiatores.

C A P. I V.

*Aduersantibus Sanaballat, et Tobia cum eg-
geris gentibus, et Iudæi altera manu edifi-
cant, altera gladium tenent; et Nehemia
contra illorum subsannationes, et insidias,
Deum orante, opus perficitur.*

FActum est autem, cum audisset Sanabal- 1
lat, quod edificaremur murum, iratus A
est valde: et motus nimis subsannauit Iu-
dæos. * Et dixit coram fratribus suis, et fre- 2
quentia Samaritanorum: Quid Iudæi faciunt
imbecilles? Num dimittent eos gentes? Num
sacrificabunt, et cōplebunt in vna die? Nū-
quid edificare poterunt lapides de aceruis
pulueris, qui combusti sunt? * Sed et Tobias 3
Ammanites proximus eius, ait: Edificent, si
adscenderit vulpes transiliet murum eorum
lapideum. * Audi Deus noster, quia facti su- 4
mus despectui; conuertere opprobrium super
caput eorum, et da eos in despectationem
in terra captiuitatis. * Ne operias iniquitatē 5
eorum, et peccatum eorum coram facie tua
non deleatur, quia irriserunt edificantes. * 6
Itaq; edificauimus murū, et coniunximus
totum vsq; ad partem dimidiam: et prouo-
catum est cor populi ad operandum. Factū 7
est autem, cum audisset Sanaballat, et To-
bias, et Arabes, et Ammonitæ, et Azotij,
quod obducta esset cicatrix muri Ierusalē,
et quod cepissent interrupta concludi, irati
sunt nimis. * Et congregati sunt omnes pa- 8
riter, vt venirent, et pugnarent contra Ieru-
salem, et molirentur insidias. * Et orauimus 9
Deum nostrum, et posuimus custodes super
murum die, ac nocte contra eos. * Dixit au- 10
tem Iudas: Debilitata est fortitudo portan-
tis, et humus nimia est, et nos non poteri-
mus edificare murum. * Et dixerunt hostes 11
nostri: Nesciant, et ignorent, donec venia-
mus in medium eorū, et interficiamus eos,
et cessare faciamus opus. * Factum est au- 12
tem, venientibus Iudæis, qui habitabāt iux-
ta eos, et dicentibus nobis per decem vices,
ex omnibus locis quibus venerant ad nos, * 13
Statui in loco post murū per circuitum po-
pulum in ordinē cum gladijs suis, et laccis,

14 et arcibus. * Et perspexi atq; surrexi: et aio
ad optimares, et magistratus, et ad reliquam
partem vulgi: Nolite timere a facie eorum.
Domini magni, & terribilis mementote, &
pugnate pro fratribus vestris, filiis vestris,
& filiabus vestris, & vxoribus vestris, & do-
15 mibus vestris. * Factū est autē cum audis-
sent inimici nostri nūciatum esse nobis, dis-
sipauit Deus consilium eorum. Et reuersi su-
mus omnes ad muros, vnusquisq; ad opus
16 suum. * Et factum est a die illa, media pars
iuuenum eorū faciebat opus, & media pa-
rata erat ad bellū, & lauce, & scuta, & ar-
cus, & lorice, & principes post eos in omni
17 domo Iudæ. * Edificantium in muro, & por-
tantium onera, & imponentium: vna manu
18 sua faciebat opus, & altera tenebat gladium.
* Edificantium enim vnusquisq; gladio erat
accinctus renes. Et edificabant, & clangē-
19 bant iuxta me. Et dixi ad optimates, & ma-
gistratus, & ad reliquam partem vulgi: O-
pus grande est, & latum, & nos separati su-
20 mus in muro procul alter ab altero. * In lo-
co quocunque audieritis clangorem tubæ,
illuc concurrite ad nos: Deus noster pugna-
21 bit pro nobis. * Et nos ipsi faciamus opus:
& media pars nostrum teneat lanceas, ab
22 ascensu auroræ, donec egrediantur alba.
* In tempore quoque illo dixi populo: Vnus-
quisque cum puero suo maneat in medio
Ierusalem, & sint nobis vices per noctem, &
23 diem ad operandum. * Ego autem, & fra-
tres mei, & pueri mei, & custodes, qui erant
post me, non deponebamus vestimenta no-
stra: vnusquisque tantum nudabatur ad ba-
ptismum.

C A P. V.

*In magna inopia Nehemias diuites auaros in-
crepat, vsurasque prohibet, sua indigentibus
spontē largiens: itaque hanc operis remoram
submouet.*

ET factus est clamor populi, & vxorum
A eius magnus, aduersus fratres suos Iu-
dæos. * Et erant, qui dicerent: Filij nostri, &
2 filia nostræ multæ sunt nimis: accipiamus
pro pretio eorum frumentum, & comeda-
mus, & viuamus. * Et erant, qui dicerent: A-
3 gros nostros, & vineas, & domos nostras
opponamus, & accipiamus frumentum in
fame. * Et alij dicebant: Mutuo sumamus
4 pecunias in tributa regis, denusq; agros no-
5 stros, & vineas. * Et nunc sicut carnes fratru
B nostrorum, sic carnes nostræ sunt: & sicut
filij eorū, ita & filij nostri: ecce nos subijur-
gamus filios nostros, & filias nostras in ser-
uitutem, & de filiabus nostris sunt famulæ,
nec habemus vnde possint redimi, & agros
6 nostros, & vineas nostras alij possident. * Et
iratus sum nimis cum audissem clamorem
7 eorum secundum verba hæc: * Cogitauitq;
cor

cor meum mecum: & increpauit optimates, & magistratus, & dixi eis: Vsurasne singuli à fratribus vestris exigitis? Et congregaui aduersum eos concionem magnam, * Et dixi eis: Nos, vt scitis, redemimus fratres nostros Iudæos, qui venditi fuerant gentibus, secundum possibilitatem nostram: & vos igitur vendetis fratres vestros, & redimemus eos? Et siluerunt, nec innenerunt quid responderent. * Dixi quæ ad eos: Non est bona res, quæ facitis: quare non in timore Dei nostri ambulatis, ne exprobetur nobis à gentibus inimicis nostris? Et ego, & fratres mei, & pueri mei, commodauimus plurimis pecuniam, & frumentum: nõ repetamus in commune istud, & alienum concedamus, quod debetur nobis. * Reddite eis hodie agros suos, & vineas suas, & oliuera sua, & domos suas: quin potius, & ceteras pecunie frumenti, vini, & olei, quam exigere soletis ab eis, date pro illis. Et dixerunt: Reddemus, & ab eis nihil quæremus: sicque faciemus, vt loqueris. Et vocaui sacerdotes, & adiuraui eos, vt facerent iuxta quod dixeram. * Insuper excussi sinum meum, & dixi: Sic excutiat Deus omnem virum, qui non compleuerit verbum istud, de domo sua, & de laboribus suis: sic extirpiatur, & vacuus fiat. Et dixit vniuersa multitudo: Amen. Et laudauerunt Deum. Fecit ergo populus sicut erat dictum. * A die autem illa, qua præceperat rex mihi, vt essem dux in Terra Iuda, ab anno vigesimo, vsque ad annum trigessimũ secundum Artaxerxis regis, per annos duodecim, ego & fratres mei annonas, quæ ducibus debebantur, non comedimus. * Duces autem primi, qui fuerant ante me, grauauerunt populum, & acceperunt ab eis, in pane, & vino, & pecunia, quotidie ficlos quadraginta: sed & ministri eorum depresserunt populum. Ego autem non feci ita, propter timorem Dei: * Quin potius in opere muri ædificaui, & agrum non erui, & omnes pueri mei congregati ad opus erant. Iudæi quoque, & magistratus, centum quinquaginta viri, et qui veniebant ad nos de gentibus, quæ in circuitu nostro sunt, in mensa mea erant. * Parabatur autem mihi per dies singulos bos vnus, arietes sex electi, exceptis volatilibus, & inter dies decem vina diuersa, & alia multa tribuebam: insuper & annonas ducatus mei non quæsiui: valde enim attenuatus erat populus. * Memento mei Deus meus in bonum, secundum omnia, quæ feci populo huic.

C A P. V I.

Sanaballat cum socijs Nehemiam ad sedas insidiosas litteris inuitans, minatur accusacionem de officio regno, ac sic ædificationem

impedire nitens, non terret, nec intimidat propositum Nehemig: completoque muro, timuerunt omnes finitimg gentes.

F Actum est autem, cū audisset Sanaballat, & Tobias, & Gossien Arabs, & ceteri inimici nostri, quod edificassem ego murum, & non esset in ipso residua interruptio (vsque ad tempus autem illud valuas nõ posueram in portis) * Miserunt Sanaballat, et Gossien ad me, dicentes: Veni, et percutiamus sedus pariter in viculis in capto Ono. Ipsi autem cogitabant, vt facerent mihi malum: Misi ergo ad eos nuntios, dicens: Opus grande ego facio, et non possum descendere: ne fortè negligatur, cum venero, et descendero ad vos. * Miserunt autem ad me secundum verbum hoc per quatuor vices: et respondi eis iuxta sermonem priorem. Et misit ad me Sanaballat iuxta verbum prius quinta vice puerum suum, et epistolam habebat in manu sua scriptam hoc modo: IN GENTIBVS auditum est, et Gossien dixit, quod tu, et Iudæi cogitetis rebellare, et propterea ædifices murum, et leuare te velis super eos regem: propter quam causam * Et prophetas posueris, qui prædicent de te in Ierusalem, dicentes: Rex in Iudæa est. Auditus est rex verba hæc: idcirco nunc veni, vt ineamus consilium pariter. * Et misi ad eos, dicens: Non est factum secundum verba hæc, quæ tu loqueris: de corde enim tuo tu componis hæc. * Omnes enim hi terrebat nos cogitantes, quod cessaret manus nostræ ab opere, et quiesceremus. Quam ob causa magis confortauimus manus meas: * Et ingressus sum domum Semaia filij Dalaiæ filij Metabeel secreto. Qui ait: tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi, et claudamus portas ædis: quia venturi sunt, vt interficiant te, et nocte venturi sunt ad occidendum te. * Et dixi: Num quisquam similis mei fugit? et quis, vt ego, ingredietur templum, et viuet? non ingrediar. * Et intellexi, quod Deus nõ misisset eum, sed quasi vaticinans locutus esset ad me, et Tobias, et Sanaballat conduxissent eum. * Acceperat enim pretium, vt territus facerem, et peccarem, et haberent malum, quod exprobrarent mihi. * Memento mei Dñe pro Tobia, et Sanaballat, iuxta opera eorum talia: sed et Noadiæ prophetæ, et ceterorum prophetarum, qui terrebant me. * Completus est autem murus vigesimo quinto die mensis Elul, quinquaginta duobus diebus. * Factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri, vt timerent vniuersæ gentes, quæ erant in circuitu nostro, et conciderent inera semetipsos, et scirent, quod à Deo factum esset opus hoc. * Sed et in diebus illis, multe optimatum Iudeorum Epistolæ mittebantur ad Tobiam, et à Tobia

bia veniebant ad eos. * Multi enim erant in Iudæa habentes iuramentum eius, quia gener erat Secheniz filij Area, & Iohanan filius eius acceperat filiam Mosollam filij Barachiz: * Sed et laudabant cum coram me, et verba mea nuntiabant ei: et Tobias mittebat epistolas, ut terreret me.

C A P. V I I.

Per Nehemiam constituntur custodes in Ierusalem, deinde convocato populo recensentur hi, qui primum ascenderunt Ierusalem, una cum inventis ipsorum; danturque munera ad opus adificationis.

Postquam autem ædificatus est murus, et posui valvas, et recensui ianicores, et cantores, et Levitas: * Præcepi Hanaui fratri meo, et Hananiz principi domus de Ierusalem (ipse enim quasi vir verax, et timens Deum plus ceteris videbatur) * Et dixi eis: Non aperiantur portæ Ierusalem usque ad calorem solis. Cumque adhuc assisterent, clausæ portæ sunt, et oppilatæ: et posui custodes de habitatoribus Ierusalem, singulos per vices suas, et unumquemque contra domum suam. * Civitas autem erat lata nimis et grâdis, et populus parvus in medio eius, et non erant domus ædificatæ. * Deus autem dedit in corde meo, et congregavi optimates, et magistratus, et vulgus, ut recenserem eos: et inveni libri censum eorum, qui ascenderat primum, et inventum est scriptum in eo. * Isti filij provinciarum, qui ascenderunt de captivitate migrantium, quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis, et reversi sunt in Ierusalem, et in Iudæam, unusquisque in civitatem suam. * Qui venerunt cum Zorobabel, Iosue, Nehemias, Azarias, Razamias, Nahamani, Mardocheus, Belsam, Mespharar, Begoi, Nahum, Baana. Numerus virorum populi Israel: * Filij Pharos, duo millia centum septuaginta duo. * Filij Saphatia, trecenti septuaginta duo: * Filij Area, sexcenti quinquaginta duo: * Filij Phahathmoab filiorum Iosue, et Ioab, duo millia octingenti decem, et octo: * Filij Ælam, mille ducenti quinquaginta quatuor: * Filij Zethua, octingenti quinquaginta quinque: * Filij Zachai, septingenti sexaginta: * Filij Bannui, sexcenti quadraginta octo: * Filij Bebai, sexcenti vigintiocto: * Filij Azgad, duo millia trecenti vigintiduo: * Filij Adoniam, sexcenti sexaginta septem: * Filij Beguai, duo millia sexaginta septem: * Filij Adin, sexcenti quinquaginta quinque: * Filij Ater, filij Hezeciz, nonaginta octo: * Filij Hasem, trecenti vigintiocto: * Filij Belsai, trecenti vigintiquatuor: * Filij Hareph, centum duodecim: * Filij Gabaon, nonaginta quinque: * Filij Bethlehem, et Netupha, 25

26 centum octoginta octo. * Viri Anathoth, centum vigintiocto. * Viri Bethazimoch, quinquaginta duo. * Viri Cariathiarim, Cephira, D et Beroth, septingenti quadraginta tres. * Viri Rama, et Geba, sexcenti viginti unus. * Viri Machinas, centum vigintiduo. * Viri Bethel, et Hal, centum vigintitres. * Viri Nebo alterius, quinquaginta duo. * Viri Ælam alterius, mille ducenti quinquaginta quatuor. * Filij Harem, trecenti viginti. * Filij Iericho, trecenti quadraginta quinque: * Filij Dod Hadid, et Ono, septingenti vigintivnus. * Filij Senaa, tria millia nongenti triginta. * Sacerdotes: Filij Idaia in domo Iosue, nongenti septuaginta tres. * Filij Emmer, mille quinquaginta duo, * Filij Phashur, mille ducenti quadraginta septem. * Filij Arem, mille decem, et septem, Levitæ: * Filij Iosue, et Cedihel filiorum. * Oluiz septuaginta quatuor, Cantores: * Filij Asaph, centum quadraginta octo. * Ianitores: Filij Sellum, filij Ater, filij Telmon, filij Accub, filij Harita, filij Sobal, centum triginta octo. * Nathinæ filij Soha, filij Hasupha, filij Tebbaoth, * Filij Ceros, filij Siaz, filij Phadon, filij Lebana, filij Hagaba, filij Selmai, * Filij Hanan, filij Geddel, filij Gaher, * Filij Raaia, filij Rasin, filij Necoda, * Filij Gezem, filij Aza, filij Phaslea, filij Besai, filij Munim, filij Nephussim, * Filij Bacbuc, filij Hacupha, filij Hathur, * Filij Besloth, filij Mahida, filij Harfa, * Filij Bercos, filij Sisara, filij Thema, * Filij Nasia, filij Hatipha, * Filij servorum Salomonis, filij Sochar, filij Sophereth, filij Pharida, * Filij Iahala, filij Darcon, filij Ieddel, * Filij Saphatia, filij Hatil, filij Phochereth, qui erat ortus ex Sebaïm, filio Amon. * Omnes Nathinæ, et filij servorum Salomonis, trecenti nonaginta duo. * Hi sunt autem, qui ascenderunt de Thelnela, Thelharfa, Cherub, Addon, et Emmer: et non potuerunt indicare domum patrum suorum, et semen suum, utrum ex Israel essent. * Filij Dalaia, filij Tobia, filia Necoda, sexcenti quadraginta duo. * Et de sacerdotibus, filij Habia, filij Accos, filij Berzellai, qui accepit de filiabus Berzellai Galaaditis uxorem: et vocatus est nomine eorum. * Hi quesierunt scripturam suam in censu, et non inveniunt: et eiectioni sunt de sacerdotio. * Dixitque Atherfatha eis, ut non mitterent de sanctis sanctorum, donec statueret sacerdos doctus, et eruditus. * Omnis multitudo, quasi vir unus, quadraginta duo millia trecenti sexaginta: * Absque servis, et ancillis eorum, qui erant septem millia trecenti triginta septem, et inter eos cantores, et catatrices, ducenti quadraginta quinque. * Equi eorum, septingenti triginta sex: muli eorum, ducenti quadraginta quinque: * Camelli eorum, quadringenti triginta quinque: asini, sex

ni, sex millia septingenti viginti.

Hucusque refertur quid in commentario scriptum fuerit, exin Nehemia historia texitur.

* Nonnulli autem de principibus familia- 70
rum dederunt in opus. Athesatha dedit in G
thesaurum auri drachmas mille, phialas
quingenta, tunicas sacerdotales quin- 71
gentas triginta. * Et de principibus familia- 71
rum dederunt in thesaurum operis, auri
drachmas viginti millia, & argenti mnas
duo millia ducentas. * Et quod dedit reli- 72
quus populus, auri drachmas viginti millia,
& argenti mnas duo millia, & tunicas sa-
cerdotales sexaginta septem. * Habitaue- 73
runt autem sacerdotes, & Leuitæ, & ianito-
res, & cantores, & reliquum vulgus. &
Nathinæ, & omnis Israel, in ciuitatibus
suis.

C A P. VIII.

*Esdra distincto populo verba Legis recitat ex-
plicatque, facto per Leuitas silentio, & con-
sistatam populum Nehemias consolatur, al-
latisque frondibus celebrant septem diebus
festum tabernaculorum; legente singulis die-
bus Esdra in libro Legis.*

ET venerat mensis septimus: filij autem 1
Israel erant in ciuitatibus suis. Congre- A
gatulq; est omnis populus, quasi vir vnus,
ad plateam, quæ est ante portam aquarum: &
dixerunt Esdræ scribæ, vt afferret librum le- 2
gis Moyſis, quam præceperat Dñs Israeli. *
Attulit ergo Esdras sacerdos legem coram mul-
titudine virorum, & mulierum, cunctisque
qui poterant intelligere, in die prima mēſis
septimi. * Et legit in eo apertè in platea, quæ 3
erat ante portam aquarum, de mane vsque ad
mediam diem, in conspectu virorum, & mu-
lierum, & sapientium: & aures omnis popu-
li erant erectæ ad librum. * Stetit autem Es- 4
dras scriba super gradum ligneum, quæ fe-
cerat ad loquendum: & steterunt iuxta eum,
Marthias, & Semeia, & Ania, & Vria, &
Helcia, & Maasia, ad dexteram eius: & ad si-
nistram, Phadaia, Misael, & Melchia, & Ha-
sum, & Hashadana, Zacharia, & Mosollam.
* Et aperuit Esdras librum coram omni po- 5
pulo, super vniuersum quippè populū emi-
nebat: & cum aperuisset eum, stetit omnis
populus. Et benedixit Esdras Dño Deo ma- 6
gno: & respondit omnis populus: Amen, A-
men: eleuans manus suas, & incuruati sunt,
& adorauerunt Deū proni in terram. * Por- 7
rò Iohue, & Bani, & Serebia, Iamin, Accub,
Septhai, Odia, Maasia, Celita, Azarias, Ioha-
bed, Hanan, Phalaia, Leuitæ, silentium facie-
bant in populo ad audiendam legem: popu-
lus autem stabat in gradu suo. * Et legerunt 8
in Libro legis Dei distinctè, & apertè ad in-
telligendum: & intellexerunt cum legere-
tur. * Dixit autem Nehemias ipse est Ather- 9

Catha) & Esdras sacerdos, & scriba, & Leui-
tæ interpretantes vniuerso populo: Dies sã-
ctificatus est Dño Deo nostro, nolite iuge-
re, & nolite flere, (Flebat omnis populus cū
audiret verba legis.) Et dixit eis: Ite, come-
dite pinguis, & bibite mulsum, & mittite
partes h. s. qui non præparauerunt sibi: quia
sanctus dies Dñi est, & nolite contristari,
gaudium etenim Dñi est fortitudo nostra. *

Leuitæ autem silentium faciebant in omni
populo, dicentes: Tacere, quia dies sanctus
est, & nolite dolere. * Abijt itaq; omnis po-
pulus, vt comederet, & biberet, & m. tteret
partes, & faceret letitiam magnam: quia in-
tellexerant verba, quæ docuerat eos. * Et in
die secundo cōgregati sunt principes fami-
liarum vniuersi populi, sacerdotes & Leui-
tæ, ad Esdram scribam, vt interpretaretur
eis verba Legis. * Et inuenerunt scriptum
in Lege, præcepisse Dñm in manu Moyſis, vt
habitent filij Israel in tabernaculis, in die
solemni, mense septimo: * Et vt prædicent,
& diuulgent vocē in vniuersis vrbibus suis,
& in Ierusalem, dicentes: Egredimini in mō-
tem, & afferte frondes oliuæ, & frondes li-
gni pulcherrimi, frondes myrti, & ramos
palmarum, & frondes ligni numerosi, vt fiant
tabernacula, sicut scriptum est. * Et egressus
est populus, & attulerunt. Feceruntq; sibi
tabernacula vnusquisq; in domate suo, &
in atrijs suis, & in atrijs domus Dei, & in
platea portæ aquarum, & in platea portæ E-
phraim. * Fecit ergo vniuersa Ecclesia eorū,
qui redierant de captiuitate, tabernacula, &
habitaauerunt in tabernaculis: non enim fe-
cerant a diebus Iosue filij Num taliter filij
Israel vsq; ad diem illum. Et fuit letitia ma-
gna nimis. * Legit autem in Libro legis Dei
per dies singulos, a die primo vsque ad diem
nouissimum, & fecerunt solemnitatem sep-
tem diebus, & in die octauo collectam iux-
ta ritum.

C A P. IX.

*Populus in ieiunio, & sacris panibus separatus
ab alienigenis; Leuitæ confitentur Dei be-
neficia, Israelitarumque scelera, & pro popu-
lo orant, ac ita fœdus cum Domino ferunt.*

IN die autem vigesimoquarto mensis hu-
ius, conuenerunt filij Israel in ieiunio, &
in sacco, & humus super eos. * Et separatū
est semen filiorum Israel ab omni filio alic-
nigenæ: & steterunt, & confitebantur pecca-
ta sua, & iniquitates patrum suorum. * Et
confurrexerunt ad standum: & legerunt in
volumine legis Dñi Dei sui, quater in die, &
quater confitebantur, & adorabant Dñm
Deū suum. * Surrexerunt autem super gradū
Leuitarum, Iohue, & Bani, & Cedmihel, Saba-
nia, Bonni, Serebias, Bani, & Chanani: &
clama-

* Gen. 11, 4.
11.

clamauerunt voce magna ad Dñm Deum suum. * Et dixerunt Leuitæ, Iosue, & Cedmihel, Bonni, Hasebua, Serebia, Odaia, Sebnia, Phathathia: Surgite, benedicite Dño Deo vestro ab æterno, vsq; in æternum: & benedicant nomini gloriæ tuæ excelsæ in omni benedictione, & laude. * Tu ipse Dñe, solus, tu fecisti cælum, & cælum cælorum, & omnem exercitum eorum: terram, & vn̄ersa, quæ in ea sunt: maria, & omnia, quæ in eis sūt: & tu viuificas omnia, hæc, & exercitus cæli te adorat. * Tu ipse Dñe Deus, qui elegisti Abram, & eduxisti eū de igne Chaldæorum, & posuisti nomen eius Abraham. Et inuenisti cor eius fidele coram te: & percussisti cum eo fœdus, vt dares ei terram Chananæ, Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezei, & Iebusæi, & Gergesæi, vt dares semini eius: & implesti verba tua, quoniam iustus es. * Et vidisti afflictionem patrum nostrorum in Ægypto: clamoremq; eorum audisti super Mare rubrum. * Et dedisti signa, atq; portenta in Pharaone, & in vniuersis seruis eius, & in omni populo terræ illius: cognouisti enim, quia superbè egerant contra eos: & fecisti tibi nomen, sicut & in hac die. * Et mare diuifisti ante eos, & transierunt per medium maris in sicco: persecutores autem eorum proiecisti in profundum, quasi lapidem in aquas validas. * Et in columna nubis ductor eorum fuisti per diem, & in columna ignis per noctem, vt appareret eis via, per quam ingrediebantur. * Ad montē quoq; Sinai descendisti, & locutus es cū eis de cælo, & dedisti eis iudicia recta, & legē veritatis, ceremonias, & præcepta bona: Et sabbatum sanctificationis tuæ ostendisti eis, & mandata, & ceremonias, & legem præcepisti eis in manu Moyfi serui tui. * Panem quoq; de cælo dedisti eis in fame eorum, & aquam de petra eduxisti eis sitientibus, & dixisti eis, vt ingrederentur, & possiderent terram, super quam leuasti manum tuam, vt traderes eis. * Ipsi verò & patres nostri superbè egerunt, & indurauerunt ceruices suas, & non audierunt mandata tua. Et noluerunt audire, & non sunt recordati mirabilium tuorum, quæ feceras eis. Et indurauerunt ceruices suas, & dederunt caput, vt conuerterentur ad seruitutem suam, quasi per contentionem. Tu autē Deus propitijs, & clemens, & misericors, & longanimis, & multæ miserationis, & non dereliquisti eos, Et quidem cum fecissent sibi vitulum conflatilem, & dixissent: Iste est Deus noster, qui eduxit te de Ægypto: feceruntq; blasphemias magnas. * Tu autem in misericordijs tuis multis non dimisisti eos in deserto: columna nubis non recessit ab eis per diem, vt duceret eos in viam, & columna ignis per

noctem, vt ostenderet eis iter, per quod ingrederentur. * Et spiritum tuum bonū dedisti, qui doceret eos, & manna tuum nō prohibuisti ab ore eorum, & aquam dedisti eis in siti. * Quadraginta annis pauxisti eos in deserto, nihilq; eis defuit, vestimenta eorum non inueterauerunt, & pedes eorum non sunt attriti. * Et dedisti eis regna, & populos, & partitus es eis fortes: & possederunt terram Schon, & terram regis Hesebon, & terram Og regis Basan. * Et multiplicasti filios eorum sicut stellas cæli, & adduxisti eos ad terram, de qua dixeras patribus eorum, vt ingrederentur, & possiderent. * Et venerunt filij, & possederunt terram, & humiliasti coram eis habitatores terræ Chananæ, & dedisti eos in manu eorum, & reges eorum, & populos terræ, vt facerent eis sicut placebat illis. * Ceperunt itaq; vrbes munitas, & humum pinguem, & possederunt domos plenas cunctis bonis, cisternas ab alijs fabricatas, vineas, & oliueta, & ligna pomifera multa: & comederunt, & saturati sunt, & impinguati sunt, & abduerunt delicijs in bonitate tua magna. Prouocauerunt autem te ad iracundiam, & recesserunt à te, & proiecerunt legem tuā post terga sua: & prophetas tuos occiderunt, qui contestabantur eos, vt reuerterentur ad te: feceruntq; blasphemias grandes. Et dedisti eos in manu hostium suorum, & afflixerunt eos. Et in tempore tribulationis suæ clamauerunt ad te, & tu de cælo audisti, & secundum miserationes tuas multas dedisti eis saluatores, qui saluarent eos de manu hostium suorum. Cumq; requieuissent, reuersi sunt, vt facerent malum in conspectu tuo: & dereliquisti eos in manu inimicorū suorum, et possederunt eos. Conuersiq; sunt, et clamauerunt ad te: tu autem de cælo exaudisti, et liberaisti eos in misericordijs tuis, multis temporibus. * Et contestatus es eos, vt reuerterentur ad legem tuam. Ipsi verò superbè egerunt, et non audierunt mandata tua, et in iudicijs tuis peccauerunt, quæ faciet homo, et viuet in eis: et dederunt humerum recedentem, et ceruicem suam indurauerunt, nec audierunt. * Et protraxisti super eos annos multos, et contestatus es eos in spiritu tuo per manum prophetarū tuorum: et non audierunt, et tradidisti eos in manu populorum terrarum. * In misericordijs autem tuis plurimis non fecisti eos in consumptionem, nec dereliquisti eos: quoniam Deus miserationum, et clemens es tu. * Nunc itaq; Deus noster magne, fortis, et terribilis, custodiens pactum, et misericordiam, ne auertas à facie tua omnem laborem, qui inuenit nos, reges nostros, et principes nostros, et sacerdotes nostros, et pro-

prophetas nostros, et patres nostros, et om-
nem populum tuum, à diebus regis Assur,
vsq; in diem hanc. * Et tu iustus es in omni-
bus, quæ venerunt super nos: quia veritate ge-
fecisti, nos autem in pie egimus. * Reges no-
stri, principes nostri, sacerdotes nostri, et pa-
tres nostri, non fecerunt legem tuam, et non
attenderunt mandata tua, et testimonia tua,
quæ testificatus es in eis. * Et ipsi in regnis
suis, et in bonitate tua multa, quam dederas
eis, et in terra latissima, et pingui, quam tra-
didideras in conspectu eorum, non seruerunt
tibi, nec reuerſi sunt à studiis suis pessimis.
* Ecce nos ipsi hodie serui sumus; et terra,
quam dedisti patribus nostris, vt comede-
rent panem eius, et quæ bona sunt eius, et
nos ipsi serui sumus in ea. * Et fruges eius
multiplicantur regibus, quos posuisti super
nos propter peccata nostra, et corporibus
nostris dominantur, et iumentis nostris se-
cundum voluntatem suam, et in tribulatio-
ne magna sumus. * Super omnibus ergo his
nos ipsi percutimus socius, et scribimus, et
signant principes nostri, Leuitæ nostri, et sa-
cerdotes nostri.

C A P. X.

*Reconsentur quis ad usum Deo initum signa-
runt, quo pollicentur se seruaturus vniuer-
sa Dei præcepta, maxime de non commiscen-
do cum alienigenis, de seruandis sabbato, an-
no septimo, oblationibus, primitiis, ac deci-
mis.*

Signatores autem fuerunt, Nehemias, A-
sther, sacha filius Hachelai, et Sedecias, * A-
Saraia, Azarias, Ieremias, * Pheshur, Ama-
rias, Melchias, * Hattus, Sebenia, Melluch, *
* Harem, Merimuch, Obdias, * Daniel, Gen-
thon, Baruch, * Molollam, Abia, Miamin, *
Maazia, Belgal, Semeia: hi sacerdotes. Porro
Leuitæ, Iosue filius Azaniz, Bennai de filiis
Henadad, Cedmihel, * Et fratres eorum, Se-
benia, Odaia, Celira, Phalaia, Hanan, * Mi-
cha, Rohob, H. sebia, * Zachur, Serebia, Sa-
bania, * Odaia, Bani, Baninu. * Capita po-
puli, Pharos, Phahathmoab, * Elam, Zeru, *
Bani, * Bonni, Azgad, Bebai, Adonia, Begoai,
Adin, * Ater, Hezezia, Azur, * Odaia, Halum,
Befai, * Hareph, Anathoth, Nebai, * Meg-
phas, Mosollam, Hazir, * Mesizabel, Sadoc,
Ieddua, * Pheltia, Hanan, Anaia, * Osee, Ha-
nania, Hasub, * Alohes, Phalea, Sobec, * Re-
hum, Hasebnat, Maasia, * Echaia, Hanan, A-
nan, * Melluch, Haran, Baana: * Et reliqui de
populo, sacerdotes Leuitæ, ianitores, et cā-
tores, Narhinei, et omnes, qui se separaue-
runt de populo terrarum ad legem Dei, v-
xores eorum, filij eorum, & filij eorum, *
Omnes, qui poterat sapere spondentes pro

26 fratribus suis, optimates eorum, et qui ve-
27 niebant ad pollicendum, et iurandum, vt
28 ambulant in lege Dei, quam dederat in
29 manu Moyſi serui Dei, vt facerent, et cu-
B flodirent vniuersa mādara Dñi Dei nostri,
30 et iudicia viui, et cęrimonias eius. * Et vt
non daremus filias nostras populo terræ, et
filias eorum non acciperemus filijs nostris.
31 * Populi quoque terrę, qui important vena-
lia, et omnia ad vsum, per diem sabbati, in-
vendant, non accipiemus ab eis in sabbato,
et in die sanctificato. Et dimitemus annum
septimum, et exactionem vniuersę manus.
32 * Et statuemus super nos præcepta, vt de-
C mus tertiam partem sili per annum ad o-
33 pus domus Dei nostri. * Ad panes proposi-
tionis, et ad sacrificium sempiternum, et in
holocaustum sempiternum in sabbatis, in
calendis, in solemnitatibus, et in sanctifica-
tis, et pro peccato: vt exoretur pro Israel, et
34 in omnem vsum domus Dei nostri. * Sortes
ergo misimus super oblationem lignorum,
inter sacerdotes, et Leuitas, et populum, vt
inferretur in domum Dei nostri per domos
patrum nostrorum, per tempora, à tempori-
bus anni, vsq; ad annum: vt arderent super
altare Dñi Dei nostri, sicut scriptum est in
35 lege Moyſi: * Et vt afferremus primogenita
terrę nostrę, et primitiua vniuersi fructus
omnis ligni, ab anno in annum, in domo
36 Dñi. * Et primitiua filiorum nostrorum, et
pecorum nostrorum, sicut scriptum est in
lege, et primitiua bouum nostrorum, et ouium
nostrarum, vt offerrentur in domo Dei no-
stri, sacerdotibus, qui ministrant in domo
37 Dei nostri: * Et primitias ciborum nostro-
rum, et libaminum nostrorum, et poma om-
nis ligni, vindemię quoque, et olei, affer-
mus sacerdotibus ad gazophylacium Dei
nostri, et decimam partem terrę nostrę Le-
uitis. Ipsi Leuitæ decimas accipient ex om-
38 nibus ciuitatibus operum nostrorum. * Erit
autem sacerdos filius Aaron cum Leuitis in
decimis Leuitarum, et Leuitæ offerrent de-
cimam partem decimę suę in domo Dei
nostri, ad gazophylacium in domum the-
39 sauri. * Ad gazophylacium enim deporta-
bunt filij Israel, et filij Leui, primitias fru-
menti, vini, et olei: et ibi erunt vasa sanctifi-
cata, et sacerdotes, et cantores, et ianitores,
et ministri, non dimitemus domum Dei
nostri.

C A P. XI.

*Reconsentur incolę ierusalem, & cimitasum
Iuda post instaurationem.*

A H Abitauerunt autem principes populi
in ierusalem, reliqua verò plebs misit
sortem, vt tollerent vnam partē de decem,
qui

qui habitaturi essent in Ierusalem ciuitate sancta, nouem verò partes in ciuitatibus. * Benedixit autem populus omnibus viris, qui se spontè obtulerant, vt habitarent in Ierusalem. * Hi sunt itaque principes prouinciæ, qui habitauerunt in Ierusalem, & in ciuitatibus Iuda. Habitauit autem vnusquisque in possessione sua, in vrbibus suis, Israel, sacerdotes, Leuitæ, Nathinæi, & filij seruorum Salomonis. * Et in Ierusalem habitauerunt de filiis Iuda, & de filiis Benjamin: de filiis Iuda, Arhais filius Aziam, filij Zachariæ, filij Amariæ, filij Saphatiæ, filij Malaleel: de filiis Phares. * Maasia filius Baruch, filius Cholhoza, filius Hazia, filius Adaia, filius Ioarib, filius Zachariæ, filius Silonitis: * Omnes hi filij Phares, qui habitauerunt in Ierusalem, quadringenti sexaginta octo viri fortes. * Hi sunt autem filij Benjamin: Sellum filius Mosolam, filius Ioed, filius Phadaia, filius Colaia, filius Masia, filius Etheel, filius Isaia, * Et post eum Gebai, Sellai, nongenti vigintiocto, * Et Ioel filius Zechri præpositus eorum, & Iudas filius Sennua super ciuitatem secundus. * Et de sacerdotibus, Idaia filius Ioarib, Iachin, * Saraia filius Helciz, filius Mosollam, filius Sadoc, filius Meraioth, filius Achitob princeps domus Dei, * Et fratres eorum facientes opera templi: octingenti vigintiduo. Et Adaia filius Ieroham, filius Phelelia, filius Amfi, filius Zachariæ, filius Pheshur, filius Melchiz, * Et fratres eius principes patrum: ducenti quadragintaduo. Et Amassai filius Azreel, filius Ahazi, filius Mosollamoth, filius Emmer, * Et fratres eorum potentes nimis: centum vigintiocto, & præpositus eorum Zabdiel filius potentium. * Et de Leuitis Semeia filius Hasub, filius Azaricam, filius Hasabia, filius Boni. * Et Sabathai, & Ioabed: super omnia opera, quæ erant forinsecus in domo Dei, à Principibus Lenitarum. * Et Mathania filius Micha, filius Zebedei, filius Asaph, princeps ad laudandum, & ad confitendum in oratione, & Bebecia secundus de fratribus eius, & Abdi filius Samua, filius Galal, filius Idithum: * Omnes Leuitæ in ciuitate sancta duceti octoginta quatuor. * Et ianitores, Accub, Telmon, & fratres eorum, qui custodiebant ostia: centum septuaginta duo. * Et reliqui ex Israel sacerdotes, & Leuitæ in vniuersis ciuitatibus Iuda, vnusquisque in possessione sua. Et Nathingi, qui habitabant in Ophel, & Siaha, & Galpha de Nathinæis. * Et episcopus Lenitarum in Ierusalem, Azzi filius Bani, filius Halabiz, filius Mathaniz, filius Michæ. De filiis Asaph, cantores in ministerio domus Dei. * Præceptum quippè regis super eos erat, & ordo in cantoribus per dies singu-

24 los, * Et Phathahia filius Mesezebel, de filiis D Zara filij Iuda in manu regis, iuxta omne 25 verbum populi, * Et in domibus per omnes regiones eorum. De filiis Iuda habitauerunt in Cariatharbe, & in filiabus eius: & in Dibon, & in filiabus eius: & in Cabseel, & 26 in viculis eius, * Et in Iesue, & in Molada, 27 & in Bethphaled, * Et in Haersual, & in 28 Bersabee, & in filiabus eius, * Et in Siceleg, 29 & in Mochona, & in filiabus eius, * Et in 30 Remmon, & in Saraz, & in Ierimuth, * Zanno, Odollam, & in villis earum, Lachis, & regionibus eius, & Azeca, & filiabus eius. Et manserunt in Bersabee vsque ad vallem 31 Ennom. * Filij autem Benjamin, à Geba, Mechmas, & Hai, & Bethel, & filiabus eius: 32 * Anathoth, Nob, Anania, * Asor, Rama, 33 Gethaim, * Hadid, Seboim, & Neballat, 34 Lod, * Et Ono valle artificum. * Et 35 de Leuitis portiones Iudæ, & Benjamin. 36 min.

C A P. X I I.

Nomina, & officia sacerdotum, ac Lenitarum, qui cum Zorobabel in Ierusalem ascenderunt, & custodes thesaurorum magna solemnitate conuocatis vniuersis Leuitis celebrant dedicationem muri Ierusalem.

1 **H**I sunt autem sacerdotes, & Leuitæ, qui ascenderunt cum Zorobabel filio Salathiel, & Iosue Saraia, Ieremias, Esdras, 2 * Amaria, Melluch, Hattus, * Sebenias, 3 Rheum, Merimuth, * Addo, Genthon, 4 Abia, * Miamin, Madia, Belga, * Semeia, & 5 Ioarib, Idaia, Sellum, Amoc, Helcias, * Idaia. Isti principes sacerdotum, & fratres eorum, in diebus Iosue. * Porro Leuitæ, Iesua, 6 Benui, Cedmihel, Sarebia, Iuda, Mathanias, 7 super hymnos ipsi, & fratres eorum: * Et Bebecia, atque Hanni, & fratres eorum, vnusquisque in officio suo. * Iosue autem genuit Ioacim, & Ioacim genuit Eliasib, & Eliasib 8 genuit Ioiada. * Et Ioiada genuit Ionathan, 9 & Ionathan genuit Ieddoa. * In diebus autem Ioacim erant sacerdotes, & principes familiarum: Saraia, Marai: Ieremias, Hanania: * Eldaz, Mosollam: Amaria, Iohanani: * 10 Milicho, Ionathan: Sebenias, Ioseph: * Haram, Edna: Maraioth, Helci: * Adaz, Zacharia: Genthon, Mosollam: * Abia, Zechri: 11 Miamin, & Moadia, Phelti: * Belgæ, Samua: 12 Semaia, Ionathan: * Ioarib, Mathanai: Ioiada: Azzi: * Sellai, Celai: Amoc, Heber: * 13 Helciz, Hasabia: Idaia, Nathanael. * Leuitæ in diebus Eliasib, & Ioiada, & Iohanani, & 14 Ieddoa, scripti principes familiarum, & sacerdotes in regno Darij Persæ. * Filij Leui 15 principes familiarum, scripti in Libro verborum dierum, & vsque ad dies Ionathan, filij

filij Eliaſib. * Et principes Leuitarum, Haſe-
bia, Sarebia, & Ioſue filius Cedmibel: & fra-
tres eorum per vices ſuas, vt laudarent, &
conſiterentur iuxta præceptum Dauid viri
Dei, & obſeruent æque per ordinem. Ma-
thania, & Becbecia, Obedia, Moſollam, Tel-
mon, Accub, cuſtodes portarum, & veſtibu-
lorum ante portas. * Hi in diebus Ioacim fi-
lij Ioſue, filij Ioſedec & in diebus Nehemie
ducis, & Eſdræ ſacerdotis ſcribæque. * In
dedicatione autem muri Ieruſalem, requi-
ſierunt Leuitas de omnibus locis ſuis, vt
adducerent eos in Ieruſalem, & facerent
dedicationem, & lætitiã in actione gratia-
rum, & cantico, & in cymbalis, pſalterijs, &
citharis. * Congregati ſunt autem filij can-
torum de caſpſtribus circa Ieruſalem, &
de villis Netumphati, * Et de domo Galgal,
& de regionibus Geba, & Azmaueh: quo-
nam villas ædificauerunt ſibi cantores in
circuitu Ieruſalem. * Et mundati ſunt ſacer-
dotes, & Leuitæ, & mundauerunt populum,
& portas, & murum. * Ascendere autem ſe-
ci principes Iuda ſuper murum, & ſtatu-
i duos magnos choros laudantium. Et ierunt
ad dexteram ſuper murum ad portam ſter-
quiliniij. * Et iuit poſt eos Oſaias, & media
pars principum Iuda, * Et Azarias, Eſdras,
& Moſollam Iudas, & Benjamin, & Seme-
ia, & Ieremias. * Et de filiis ſacerdotum in
tubis, Zacharias filius Ionathan, filius Se-
meiz, filius Mathaniz, filius Michaiz, filius
Zechur, filius Aſaph, * Et fratres eius, Seme-
ia, & Azareel, Malalai, Galalai, Maal, Na-
thanael, & Iudas, & Hanani, in vaſis cantici
Dauid viri Dei: & Eſdras ſcriba ante eos in
porta Fontis. * Et contra eos aſcenderunt
in gradibus ciuitatis Dauid, in aſcenſu mu-
ri ſuper domum Dauid, & vſque ad portam
Aquarum ad Orientem. * Et chorus ſecun-
dus gratias referentium ibat ex aduerſo, &
ego poſt eum, & media pars populi ſuper
murum, & ſuper turrum furnorum, & vſq;
ad murum latiffimum, * Et ſuper portam
Ephraim, & ſuper portam antiquam, & ſu-
per portam piſcium, & turrum Hananeel, &
turrum Emath, & vſque ad portam gregis:
& ſteterunt in porta cuſtodiz, * Steterunt
que duo chori laudantium in domo Dei, &
ego, & dimidia pars magiſtratum mecum.
* Et ſacerdotes, Eliachim, Maſſia, Miamin,
Michea, Elioenai, Zacharia, Hanania in tu-
bis, * Et Maſſia, & Semeia, & Eleazar, & Az-
zi, & Iohanã, & Melchia, & Ælam, & Ezer.
Et clarè cecinerunt cantores, & Iezraia præ-
poſitus: * Et immolauerunt in die illa victi-
mas magnas, & lætati ſunt: Deus enim læ-
tificauerat eos lætitiã magna: ſed & vxores
eorum, & liberi gauſi ſunt, & audita eſt læ-
titiã Ieruſalem procul. * Reſponderunt quo-

que in die illa viros ſuper gazophylacia
theſauri ad libamina, & ad decimias, vt in-
troferrent per eos principes ciuitatis in de-
core gratiarum actionis, ſacerdotes, & Le-
uitas: quia lætificatus eſt Iuda in ſacerdoti-
bus, & Leuitis aſtantiſ. * Et cuſtodierunt
obſervationem Dei ſui, & obſervationem
expiationis, & cantores, & ianitores iuxta
præceptum Dauid, & Salomonis filij eius.
* Quia in diebus Dauid, & Aſaph ab exor-
dio erant principes conſtituti cantorum, in
carmine laudantium, & conſentium Deo.
* Et omnis Iſrael, in diebus Zorobabel, &
in diebus Nehemiz, dabant partes cantori-
bus, & ianitoribus per dies ſingulos, & ſan-
ctificabant Leuitas, & Leuitæ ſanctifica-
bant filios Aaron.

CAP. XIII.

*Leſſo Deuteronomio eiſciuntur alienigena, par-
tes Leuitis assignantur, è quo tamen gazo-
phylacio vaſa domus Tobiz proſciuntur, &
ſabbati violatores puniuntur: increpas Ne-
hemias Iudaos, qui vxores duxerant alieni-
genas.*

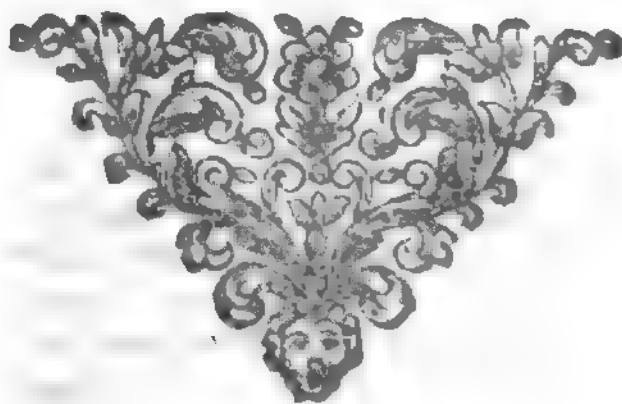
IN die autem illo lectum eſt in volumine
A Moſiſ audiente populo: & inuentum eſt
ſcriptum in eo, quod non debeant introire
Ammonites, & Moabites in Eccleſiam Dei,
vſq; in æternum: * Eo quod non occurrerint
filij Iſrael cum pane, & aqua: & conduxerint
aduerſum eos Balam, ad maledicendū
eis: & conuertit Deus noſter maledictionē
in benedictionem. * Factum eſt autem, cum
auდიſſent legem, ſeparauerunt omnem alic-
nigenam ab Iſrael. * Et ſuper hoc erat Eliaſib
ſacerdos, qui fuerat præpoſitus in gazo-
phylacio domus Dei noſtri, & proximus
Tobiz, * Fecit ergo ſibi gazophylaciū gran-
de, & ibi erant ante eum reponentes mune-
ra, & thus, & vaſa, & decimiam frumenti,
vini, & olei, partes Leuitarum, & cantorū,
& ianitorum, & primitias ſacerdotales. * In
omnibus autem hiſ non fui in Ieruſalem,
quia anno trigeſimo ſecundo Artaxerxis re-
gis Babylonis veni ad regem, & in fine die-
rum rogaui regem. * Et veni in Ieruſalem, &
intellexi malum, quod fecerat Eliaſib To-
biz, vt faceret ei theſaurum in veſtibus
domus Dei. * Et malum mihi viſum eſt val-
de. Et proieci vaſa domus Tobiz foras de
gazophylacio: * Præcepique & emundaue-
runt gazophylacia: & retuli ibi vaſa domus
Dei, ſacrificium, & thus. * Et cognoui, quod
partes Leuitarum non fuiſſent datæ: & fu-
giſſet vnusquisque in regionem ſuam de Le-
uitis, & cantoribus, & de hiſ, qui miniſtra-
bant: * Et egi cauſam aduerſus magiſtratus,
& di-

& dixi: Quare dereliquimus domum Dei?
 Et congregavi eos: & feci stare in stationi-
 bus suis. * Et omnis Iuda apportabat deci-
 mam frumenti, vini, & olei, in horrea. * Et
 constituimus super horrea Selemiam sacer-
 dotem, & Sadoc scribam, & Phadaiam de
 Leuitis, & iuxta eos Hanan filium Zachur,
 filium Mathani: quoniam fideles compro-
 bati sunt, & ipsis creditæ sunt partes fra-
 trum suorum. * Memento mei Deus meus
 pro hoc, & ne deleas miserationes meas,
 quas feci in domo Dei mei, & in cæremoniis
 eius. * In diebus illis vidi in Iuda calcantes
 torcularia in sabbato, portantes aceruos, &
 onerantes super asinos vinum, & vuas, et fi-
 cus, & omne onus, & inferentes in Ierusa-
 lem die sabbati. Et contestatus sum, ut in
 die, qua vendere liceret, venderent. * Et Ty-
 rij habitauerunt in ea, inferentes pisces, et
 omnia venalia: & vendebant in sabbatis fi-
 lii Iuda in Ierusalem: * Et obiurgavi opti-
 mates Iuda, & dixi eis: Quæ est hæc res ma-
 la, quam vos facitis, & profanatis diem sab-
 bati? * Numquid non hæc fecerunt patres
 nostri, et adduxit Deus noster super nos
 omne malum hoc, & super ciuitatem hanc?
 Et vos additis iracundiam super Israel vio-
 lando sabbatum. * Factum est autem, cum
 quieuisset portæ Ierusalem in die sabbati,
 dixi et clausurunt ianuas, & præcepi, ut non
 aperirent eas, usque post sabbatum: & de
 pueris meis constitui super portas, ut nullus
 inferret onus in die sabbati. * Et manserunt
 negotiatores, & vendentes vniuersa venalia,
 foris Ierusalem semel, & his. * Et contestatus
 sum eos, & dixi eis: Quare manetis ex ad-
 verso muri? si secundo hoc feceritis, ma-

num mietam in vos. Itaque ex tempore illo
 non venerunt in sabbato. * Dixi quoque Le-
 uitis, ut mundarentur, & venirent ad custo-
 diendas portas, et sanctificandam diem sab-
 bati: & pro hoc ergo memento mei Deus
 meus, & parce mihi secundum multitudi-
 nem miserationum tuarum. * Sed & in die-
 bus illis vidi Iudæos ducentes vxores Azo-
 tidas, Ammonitidas, & Moabitidas. * Et fi-
 lii eorum ex media parte loquebantur Azo-
 ticæ, & nesciebant loqui Iudaicè, & loque-
 bantur iuxta linguam populi, & populi. *
 Et obiurgavi eos, & maledixi. Et cecidi ex
 eis viros, & decaluavi eos, & adiuraui in
 Deo, ut non darent filias suas filiis eorum, &
 non acciperent de filiabus eorum filijs suis,
 & sibi metipsis, dicens: * Numquid non in-
 huiusmodi re peccauit Salomon rex Is-
 rael? & certè in gentibus multis non erat
 rex similis ei, & dilectus Deo suo erat, &
 posuit eum Deus regem super omnem Is-
 rael: & ipsum ergo duxerunt ad peccatum
 mulieres alienigenæ. * Numquid, & nos in-
 obedientes faciemus omne malum grande
 hoc, ut præuaricemur in Deo nostro, & du-
 camus vxores peregrinas? * De filiis autem
 Ioiada filij Eliafii sacerdotis magni, gener
 erat Sanaballat Horonites, quem fugavi à
 me. * Recordare Domine Deus meus, ad-
 uersum eos, qui polluant sacerdotium, ius-
 que sacerdotale, & Leuiticum. Igitur mun-
 daui eos ab omnibus alienigenis, & consti-
 tui ordines sacerdotum, & vnumquemque in
 ministerio suo: * Et in oblatione signorum
 in temporibus constitutis, & in primiti-
 uis: memento mei Deus meus in bonum.
 Amen.

1. Reg. 1. 10.
7.

1. Reg. 11.
10.

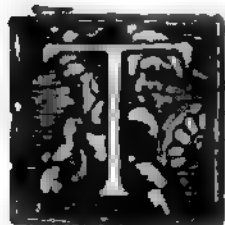

LIBER TOBIÆ.

CAP. I.

Tobias in captiuitate constitutus, à lege Dei non recedit, & filium Tobiam ex Anna uxore susceptum, Deum timere docet: gratus regi Salmanasar, pergit quocumque vult; confratres captiuos consolatur, & inuat eleemosyna: Gabelo dat mutuo decem argenti talenta: Sennacherib, quod occisos sepeliros, eum persequitur.

Tobias ex tribu, & ciuitate Nephthali, (quæ est in superioribus Galilææ supra Naasson, post viam, quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens ciuitatem Sephet)* Cum captus esset in diebus Salmanasar regis Assyriorum, in captiuitate tamen positus, viam veritatis non deseruit,* Ita vt omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptiuis fratribus, qui erant ex eius genere, impertiret.* Cumq; esset iunior omnibus in tribu Nephthali, nihil tamen puerile gessit in opere.* Deniq; cum irent omnes ad vitulos aureos, quos Ieroboam fecerat rex Israel, hic solus fugiebat consortia omnium,* Sed pergebat in Ierusalem ad templum Dñi, & ibi adorabat Dñm Deum Israel, omnia primitiua sua, & decimas suas fideliter offerens,* Ita vt in tertio anno profelytis, & aduenis ministraret omnem decimationem,* Hæc & his similia secundum legem Dei puerulus obseruabat.* Cum vero factus esset vir, accepit uxorem Annam de tribu sua, genuitque ex ea filium, nomen suum imponens ei,* Quem ab infantia timere Deum docuit, & abstinere ab omni peccato.* Igitur, cum per captiuitatem de-

uenisset cum vxore sua, & filio, in ciuitatem Niniuen cum omni tribu sua,* (Cum omnes ederent ex cibis gentilium) iste custodiuit animam suam, & numquam contaminatus est in escis eorum.* Et quoniam memor fuit Dñi in toto corde suo, dedit illi Deus gratiam in conspectu Salmanasar regis,* Et dedit illi potestatem quocumque vellet ire, habens libertatem quacumq; facere voluisset.* Pergebat ergo ad omnes, qui erant in captiuitate, & monita salutis dabat eis.* Cum autem venisset in Rages ciuitatem Medorum, & ex his, quibus honoratus fuerat à rege, habuisset decem talenta argenti,* Et cum in multa turba generis sui Gabelum egentem videret, qui erat ex tribu eius, sub chirographo dedit illi memoratum pondus argenti.* Post multum vero temporis, mortuo Salmanasar rege, cum regnaret Sennacherib filius eius pro eo, & filios Israel exosos haberet in conspectu suo: Tobias quotidie pergebat per omnem congregationem suam, & consolabatur eos, diuidebatque unicuique, prout poterat, de facultatibus suis.* Esurientes alebat, nudisq; vestimenta præbebat, & mortuis atque occisis sepulturam sollicitus exhibebat.* Deniq; cum reuersus esset rex Sennacherib, fugiens à Iudæa plagam, quam circa eum fecerat Deus propter blasphemiam suam, & iratus multos occideret ex filiis Israel, Tobias sepeliebat corpora eorum.* At vbi nuntiatum est regi, iussit eum occidi, & tulit omnem substantiam eius.* Tobias vero cum filio suo, & cum vxore fugiens, nudus latuit, quia multi diligebant eum.* Post dies verò quadragintaquinque occiderunt regem filij

* 4. Reg. 2.
17. 8. 10. &
18. b. g.

* 1. Reg. 12.
f. 26.

* 4. Reg. 19.
8. 15.
Ecclesi. 48. d.

16. 37. g. 18.
1. Mach. 8.
c. 19.

1. Par. 31. c.
21.

filijs ipsius, * Et reuersus est Tobias in domum suam, omnisque facultas eius restituta est ei.

C A P. I I.

Tobias ex mortuorum defatigatus sepultura, hirundinis stercore in patientia probationem excacatur, & ab uxore, ac amicis ipsum irridentibus affectus opprobrio, patientissimè colerat, instar Iobi.

Post hæc verò, cum esset dies festus Dñi, & factum esset prandium bonum in domo Tobie, * Dixit filio suo: Vade, & adduc aliquos de tribu nostra, timentes Deum, ut epulentur nobiscum. * Cumq; abiisset, reuersus nuntiavit ei, vnum ex filijs Israel iugulatum iacere in platea. Statimq; exiliens de accubitu suo, relinquens prandium, ieiunus peruenit ad corpus: * Tollensq; illud portauit ad domum suam occultè, ut, dum sol occubisset, cautè sepeliret eum. * Cumq; occultasset corpus, manducauit panem cum luctu, & tremore, * Memorans illum sermonem, quem dixit Dñs per Amos prophetam: *Amos 8. Dies festi vestri conuertentur in lamentationem, & luctum. Cum verò sol occubisset, abiit, & sepeliuit eum. * Arguebant autem eum omnes proximi eius, dicentes: Iam huius rei causa interfici iussus es, & vix effugisti mortis imperium, & iterum sepelis mortuos? Sed Tobias plus timens Deum, quam regem, rapiebat corpora occisorum, & occultabat in domo sua, & medijs noctibus sepeliebat ea. Contigit autem, ut quadam die defatigatus à sepultura, veniens in domum suam, iactasset se iuxta parietem, & obdormisset, Et ex nido hirundinum dormienti illi calida stercore inciderent super oculos eius, fieretq; cæcus. * Hanc autem tentationem idè permisit Dñs euenire illi, ut posteris daretur exemplum patientiæ eius, sicut & sancti Iob. * Nam cum ab infantia sua semper Deum timuerit, & mandata eius custodierit, non est contristatus contra Deum, quod plaga cæcitatatis eueniret ei, * Sed immobilis in Dei timore permansit, agens gratias Deo omnibus diebus vitæ suæ. * Nam sicut beato Iobi insultabant reges, ita isti parentes, & cognati eius irridebant vitam eius, dicentes: * Vbi est spes tua, pro qua elemosynas, & sepulturas faciebas? Tobias verò increpabat eos, dicens: Nolite ita loqui: * Quoniam filij sanctorum sumus, & vitam illam expectamus, quam Deus daturus est his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo. * Anna verò vxor eius ibat ad opus textrinum quotidie, & de labore manuum suarum victum, quem consequi poterat, deferebat. * Vnde factum est, ut hoc dum caprarum accipiens detulisset domi: * Cuius cum vocem balantis vir eius audisset, dixit: Videte, ne forte furtiuus sit,*

reddite eum dominis suis, quia non licet nobis, aut edere ex furto aliquid, aut contingere. * Ad hæc vxor eius irata respondit: Manifestè vana facta est spes tua, & elemosynæ tuæ modo apparuerunt. * Atque his, & alijs huiusmodi verbis exprobrabat ei.

C A P. I I I.

Tobie ob vxoris conuiuium mori parentis oratio ad Deum, & Sara filia Raguelis humilis cum triduo ieiunio oratio, ob ancilla improprium de septem ipsius maritis à demonio interemptis: utriusque autem preces exaudiuntur, Angelo Raphael ad eos curandos misso.

Tunc Tobias ingemuit, & cepit orare cum lacrymis, Dicens: Iustus es Dñe, & omnia iudicia tua iusta sunt, & omnes viæ tuæ, misericordia, & veritas, & iudicium. Et nunc Dñe memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccatis meis, neq; reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum. * Quoniam non obediimus præceptis tuis, idè traditi sumus in direptionem, & captiuitatem, & mortem, & in fabulam, & in improprium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos. * Et nunc Dñe magna iudicia tua, quia non egimus secundum præcepta tua, & non ambulauimus sinceriter coram te. * Et nunc Dñe secundum voluntatem tuam fac mecum, & præcipe in pace recipi spiritum meum: expedit enim mihi mori magis, quam viuere. * Eadem itaq; die contigit, ut Sara filia Raguelis in Rages ciuitate Medorum, & ipsa audiret improprium ab vna ex ancillis patris sui, * Quoniam tradita fuerat septem viris, & demonium nomine Asmodeus occiderat eos, mox, ut ingressi fuisset ad eam. * Ergo cum pro culpa sua increparet puellam, respondit ei, dicens: Amplius ex te non videamus filium aut filiam super terram, interfecitrix virorum tuorum. Nunquid & occidere me vis, sicut iam occidisti septem viros? Ad hanc vocem perrexit in superius cubiculum domus suæ: & tribus diebus, & tribus noctibus non manducauit, neq; bibit: * Sed in oratione persistens, cum lacrymis deprecabatur Deum, ut ab isto improprio liberaret eam. * Factum est autem die tertia, dum compleret orationem, benedicens Dñm, Dixit: Benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui inuocant te. * Ad te Dñe faciem meam conuerto, ad te oculos meos dirigo. * Peto Dñe, ut de vinculo improprij huius absolvas me, aut certè desuper terram eripias me. Tu scis Dñe, quia nunquam concupiui virum, & mundam seruari animam meam ab omni concupiscentia. * Nunquā cum ludentibus mi-

* Amos 8.
c. 10.
1. Mach. 1.
d. 14.

* Supr. 1. d.
21.

* Deut. 32.
d. 10.

* Iob. 1. c. 21.

* Deut. 18.
c. 11.

scui me: neq; cum his, qui in leuitate ambulant, participem me prabui. * Virum autem cum timore tuo, non cum libidine mea consensi suscipere. * Et, aut ego indigna fui illis, aut illi forsitan me non fuerunt digni: quia forsitan viro alij conseruasti me. * Non est enim in hominis potestate consilium tuum. * Hoc autem pro certo habet omnis, qui te colit, quod vita eius, si in probatione fuerit, coronabitur: si autem in tribulatione fuerit, liberabitur: & si in correptione fuerit, ad misericordiam tuam venire licebit. * Non enim delectaris in perditionibus nostris: quia post tempestatem, tranquillum facis: & post lacrymationem, & fletum, exultationem infundis. * Sit nomen tuum Deus Israel benedictum in secula. * In illo tempore exaudita sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum vno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatae.

C A P. I V.

Tobias cum se breui putaret moriturum, filio pijsima salutis monita inculcat, elemosynę virtutem declarat, & de decem argenti talentis Gabelo mutuo datis indicat.

Igitur cum Tobias putaret orationē suam exaudiri, ut mori potuisset, vocauit ad se Tobiam filium suū. * Dixitq; ei: Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo, quasi fundamentum construe. * Cum acceperit Deus animam meā, corpus meum sepeli: & honorem habebis matris tuę omnibus diebus vitę eius. Memor enim esse debes, quę & quanta pericula passa sit propter te in vtero suo. * Cum autem & ipsa compleuerit tempus vitę suę, sepelias eam circa me. * Omnibus autē diebus, vitę tuę in mente habeto Deū: & caue ne aliquando peccato consentias, & prętermittas pręcepta Dñi Dei nostri. * Ex substantia tua fac elemosynā, & noli auertere faciē tuā ab illo paupere: ita enim fiet, ut nec a te auertatur facies Dñi. * Quo modo potueris, ita esto misericors. * Si multum tibi fuerit, abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libeter impertiri illi de: Præmiū enim bonum tibi thesaurizas in die necessitatis. * Quoniam elemosyna ab omni peccato, & a morte liberat, & nō patietur animā ire in tenebras. * Fiducia magna erit corā summo Deo, elemosyna, omnibus facientibus eam. * Attende tibi fili mi ab omni fornicatione, & præter uxorem tuā nunquam patiaris crimen scire. * Superbiā nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo, dominari permittas: in ipsa enim initium sumptū omnis perditio. * Quicunq; tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedē restitue,

* Eccl. 7. c. 29.

* Exod. 20. v. 12.

* Luc. 14. c. 11.

* Prou. 3. v. 9.

* Eccl. 4. v. 1.

* Eccl. 14. v. 11.

* Eccl. 35. v. 2.

* Eccl. 19. c. 1.

* 1. Thes. 4. v. 1.

* Gen. 3. v. 1.

* Leu. 19. c. 1.

* Dou. 14. c. 1.

* Matth. 7. v. 1.

* 1. Thes. 4. v. 1.

& merces mercenarij tui apud te omnino non remaneat. * Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias. * Panem tuum cum esurientibus, & egenis comedere, & de vestimentis tuis nudos tege. * Panem tuum, & vinum tuum super sepulcrum iusti constitue, & noli ex eo manducare, & bibere cum peccatoribus. * Consilium semper a sapiente perquire. * Omni tempore benedic Deum: & pete ab eo, ut vias tuas dirigat, & omnia consilia tua in ipso permanent. Indico etiam tibi fili mi, dedisse me decem talenta argenti, dum adhuc infantulus esses, Gabelo, in Rages ciuitate Medorum, & chirographum eius apud me habeo. * Et ideo perquire, quo modo ad eum peruenias, & recipias ab eo supra memoratum pondus argenti, & restituas ei chirographum suum. * Noli timere fili mi: pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timuerimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene.

* Luc. 6. c. 1.

* Luc. 14. c. 1.

* Rom. 2. c. 17.

C A P. V.

Tobie socium, ac ducem itineris in Rages Medorum quærenti Raphael Angelus ignotus occurrit, cui pater filium committit, quibus profectis mater filij deflet absentiam.

Tunc respondit Tobias patri suo, & dixit: Omnia quęcumq; præcepisti mihi, faciam pater. * Quo modo autem pecuniam hanc requirā, ignoro: quod signum dabo ei? Sed neq; viam, per quam pergatur illuc, aliquando cognoui. Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirographū quidē illius penes me habeo: quod dum illi ostenderis, statim restituet. * Sed perge nunc, & inquire tibi aliquem fidelem virum, qui eat tecum salua mercede sua: ut, dum adhuc viuo, recipias eam. * Tunc egressus Tobias, inuenit iuuenē splendidum, stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum. * Et ignorans, quod Angelus Dei esset, salutauit eum, & dixit: Vnde te habemus bone iuuenis? * At ille respondit: Ex filiis Israel. Et Tobias dixit ei: Nosti viam, quę ducit in regionem Medorum? * Cui respondit: Noui: & omnia itinera eius frequenter ambulauī, & mansi apud Gabelum fratrem nostrum: qui moratur in Rages ciuitate Medorū, quę posita est in monte Ecbatanis. * Cui Tobias ait: Sustine me obsecro, donec hæc ipsa nuntiem patri meo. * Tunc ingressus Tobias, indicauit vniuersa hæc patri suo. Super quę admiratus pater, rogauit, ut introiret ad eum. * Ingressus itaq; salutauit eum, & dixit: Gaudiū tibi sit semper. * Et ait Tobias: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumē cęli nō video? Cui ait iuuenis: Forti animo esto, in proximo est, ut a Deo curesis. * Dixit itaque

que illi Tobias : Nunquid poteris perducere C
 filium meū ad Gabelū in Rages ciuitatē Me-
 dorū? & cum redieris, restituā tibi mercedē
 tuā. Et dixit ei Angelus: Ego ducā, & reducā
 eum ad te. * Cui Tobias respondit: Rogo te, 15
 indica mihi, de qua domo, aut de qua tribu
 es tu? * Cui Raphael Angelus dixit: Genus 17
 quēris mercenarij, an ipsum mercenarium,
 qui cum filio tuo eat? * Sed ne fortē sollicitū
 te reddam, ego sum Azarias Ananiæ magni
 filius. * Et Tobias respondit: Ex magno gene- 19
 re es tu. Sed peto ne irascaris, quod voluerim
 cognoscere genus tuum. * Dixit autem illi 20
 Angelus; Ego sanum ducam, & sanum tibi
 reducā filium tuum. * Respondens autem 21
 Tobias, ait: Benē ambuletis, & sit Deus in D
 itinere vestro, & Angelus eius comitetur
 vobiscum. Tunc paratus omnibus, quæ erāt 22
 in via portanda, fecit Tobias vale patri suo,
 & matri suæ, & ambulauerunt ambo simul.
 * Cumq; profecti essent, cepit mater eius fle- 23
 re, & dicere: Baculum senectutis nostræ ru-
 listi, & transmisiisti à nobis, * Nunquam fuis- 24
 set ipsa pecunia, pro qua misisti eum. * Suffi- 25
 ciebat enim nobis paupertas nostra, vt diui-
 rias computaremus hoc, quod videbamus
 filium nostrum. * Dixitque ei Tobias: Noli 26
 flere, saluus perueniet filius noster, & sal-
 uus reuertetur ad nos, & oculi tui videbunt
 illum. * Credo enim, quod Angelus Dei bo- 27
 nus comitetur ei, & benē disponat omnia,
 quæ circa eum geruntur, ita vt cum gaudio
 reuertatur ad nos. * Ad hanc vocem cessauit 28
 mater eius flere, & tacuit.

C A P. V I.

*Angeli hortati Tobias inuadentem piscem ap-
 prehendit, & exenterat, cor eius fel, & iecur
 ad medicamenta reseruans; & ad Raguelē
 diuertunt, vt iussu Angeli perat in uxorem
 illius filiam Saram, cuius septem viros oc-
 ciderat demonium, discens ab Angelo quo
 sine suscipiendum, ac seruandum sit coniu-
 gium.*

Profectus est autem Tobias, & canis se- 1
 cutus est eum, & mansit prima mansio- A
 ne iuxta fluuium Tigris. Et exiuit, vt lauaret
 pedes suos, & ecce piscis immanis exiuit
 ad deuorandum eū. * Quē expanseus To- 3
 bias clamauit voce magna, dicens: Dñe, in-
 uadit me. * Et dixit ei Angelus: Apprehende 4
 branchiam eius, & trahē eum ad te. Quod
 cum fecisset, attraxit eū in siccum, & palpi-
 tare cepit ante pedes eius. * Tūc dixit ei An- 5
 gelus: Exentera hunc piscem, & cor eius, &
 fel, & iecur repone tibi: sūt enim hæc neces-
 saria ad medicamenta vtiliter. * Quod cum 6
 fecisset, a. lauit carnes eius, & secū tulerunt
 in via: cetera salierunt, quæ sufficerent eis,

quousq; peruenirent in Rages ciuitate Me-
 dorum. * Tunc interrogauit Tobias Angelū
 & dixit ei. Obsecro te Azaria frater, vt dic. s
 mihi, quod remedium habebunt ista, quæ
 de pisce seruari iussisti? * Et respondens An-
 gelus, dixit eis: Cordis eius particula si su-
 per carbonēs ponas, fumus eius extricat
 omne genus demoniorum, siue à viro, siue à
 muliere, ita vt ultra non accedat ad eos. * Et
 fel valet ad vngendos oculos, in quibus fue-
 rit albugo, & sanabūtur. Et dixit ei Tobias:
 Vbi vis, vt maneamus? Respondentq; Ange-
 lus, ait: Est hic Raguel nomine. vii. propin-
 C quus de tribu tua, & hic habet filiam nomi-
 ne Saram, sed neq; masculum, neq; feminam
 vllam habet aliam præter eam. * Tibi debe-
 tur omnis substantia eius, & oportet eam te
 accipere coniugem. * Pete ergo eam à patre
 eius, & dabit tibi eam in vxorē. * Tunc re-
 spondit Tobias, & dixit: Audio quia tradita
 est septem viris, & mortui sunt: sed & hoc
 15 audui, quia demoniū occidit illos. * Timeo
 ergo, ne fortē, & mihi hæc eueniant: & cum
 sim vnicus parentibus meis, deponam sene-
 16 ctutem illorum cum tristitia ad inferos. *
 Tunc Angelus Raphael dixit ei: Audi me, &
 ostendā tibi, qui sunt, quibus præuolare po-
 17 test demonium. * Hi namq; qui coniugium
 ita suscipiunt, vt Deum a se, & à sua mente
 excludant, & suæ libidini ita vacent, sicut
 equus, & mulus, quibus non est intellectus:
 18 habet potestatem demonium super eos. Tu
 D autem cum acceperis eam, ingressus cubi-
 culum, per tres dies continens esto ab ea, &
 nihil aliud, nisi orationibus vacabis cum ea.
 19 * Ipsa autem nocte, incenso iecore piscis, su-
 20 gabitur demonium. * Secunda verò nocte,
 in copulatione sanctorum patriarcharum
 21 admitteris. * Tertia autem nocte benedi-
 ctionem consequeris, vt filij ex vobis
 22 procreentur incolumes. * Transacta au-
 tem tertia nocte, accipies virginem cum
 timore Domini, amore filiorum ma-
 gis, quam libidine ductus, vt in semi-
 ne Abrahæ benedictionem in filijs conle-
 quaris:

C A P. V I I.

*Raguel petitam à Tobia Saram filiam in vxo-
 rem tradidit consilio Raphaelis, & scriptis
 coniugij tabulis, nuptiæ celebrantur.*

Ingressi sunt autem ad Raguelē, & susce-
 pit eos Raguel cum gaudio. * Intuenique
 2 Tobiam Raguel, dixit Annæ vxori suæ: Quā
 3 similis est iuuenis iste consobriuo meo! * Et
 cum hæc dixisset, ait: Vnde estis iuuenes fra-
 tres nostri? At illi dixerunt: Ex tribu Neph-
 4 thali sumus ex captiuitate Ninive. * Dixitq;
 illis Raguel: Nostis Tobiam fratrem meum?
 5 Qui dixerunt: Nouimus. * Cumq; multa bo-
 na loqueretur de eo, dixit Angelus ad Ra-
 guelē:

guelē: Tobias de quo interrogas, pater illius est. * Et misit se Raguel, & cum lacrymis osculatus est eum, & plorans supra collū eius, * Dixit: Benedictio sit tibi fili mi, quia boni, & optimi viri filius es. * Et Anna vxor eius, & Sara ipsorum filia, lacrymata sunt. * Postquam autē locuti sunt, præcepit Raguel occidi arietem, & parari conuiuium. Cumque hortaretur eos discumbere ad prandium, * Tobias dixit: Hic ego hodie non manducabo, neq; bibam, nisi prius petitionem meam confirmes, & promittas mihi dare Saram filiam tuam. * Quo audito verbo Raguel, expauit, sciēs quid euenerit illis septem viris, qui ingressi sunt ad eam: & timere cepit, ne fortē & huic similiter contingeret: & cum mutaret, & non daret petenti vllum responsum, * Dixit ei Angelus: Noli timere dare eā illi, quoniam huic timenti Deum debetur coniux filia tua: propterea alius non potuit habere illam. * Tunc dixit Raguel: Non dubito, quod Deus preces, & lacrymas meas in conspectu suo admiserit, * Et credo quoniam ideo fecit vos venire ad me, vt ista coniungeretur cognationi suæ. secundum legem Moyši: & nunc noli dubium gerere, quod tibi eam tradam. Et apprehendens dexteram filia suæ, dextræ Tobia tradidit, dicēs: Deus Isaac, & Deus Iacob vobiscum sit, & ipse coniungat vos, impleatque benedictionem suam in vobis. * Et accepta charta, fecerunt conscriptionem coniugij. * Et post hæc epulati sunt, benedicentes Deum. * Vocauitque Raguel ad se Annam vxorem suam, & præcepit ei, vt præpararet alterum cubiculum. * Et introduxit illuc Saram filiam suam, & lacrymata est. * Dixitque ei: Forti animo esto filia mea: Dominus cœli det tibi gaudium pro tædio, quod perpessa es.

C A P. VIII.

Tobias thalamum ingressus partem iecoris piscis assat; & damonio à Raphael legato, Tobias & Sara simulorantes noctem transigunt incolumes. quapropter repleto, quod paratum erat sepulchro, actisque Deo gratijs à Sara parentibus, lectum apparatus conuiuium, & prodote medietas honorum assignatur, cedente & reliqua medietate post parentum obitum.

Postquā verò cenauerunt, introduxerūt iuuenem ad eam. * Recordatus itaq; Tobias sermonum Angeli, protulit de cassidili suo partem iecoris, posuitque eam super carbones viuos, * Tūc Raphael Angelus apprehendit dæmonium, & religauit illud in deserto superioris Egypti. * Tunc hortatus est virginem Tobias, dixitque ei: Sara, exurge, & deprecemur Deum hodie, & cras, & secundum cras: quia his tribus noctibus Deo iun-

gimur: tertia autem transacta nocte, in nostro erimus coniugio. * Filij quippē sanctorum sumus, & non possumus ita coniungi, sicut gentes, quæ ignorant Deū. * Surgentes autem pariter, instanter orabant ambo simul, vt sanitas daretur eis. * Dixitq; Tobias: Dñe Deus patrum nostrorum, benedicant te cœli, & terræ, mareq; & fontes, & flumina, & omnes creaturæ tuæ, quæ in eis sunt. * Tu fecisti Adam de limo terræ, dedistiq; ei adiutorium Heuam. * Et nunc Dñe tu scis, quia non luxuriæ causa accipio sororem meam coniugem, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen tuum in sæcula sæculorum. * Dixit quoq; Sara: Miserere nobis Dñe, miserere nobis, consensamus ambo pariter sani. * Et factum est circa pullorem cantum, accersiri iussit Raguel seruos suos, & abierunt cū eo pariter, vt forent sepulchrum. * Dicebat enim: Ne fortē simili modo euenerit ei, quo & ceteris illis septem viris, qui sunt ingressi ad eam. * Cumq; parassent fossam, reuersus Raguel ad vxorem suam, dixit ei: Mitte vnā ex ancillis tuis, & videat, si mortuus est, vt sepeliā eum, antequam illucescat dies. * At illa misit vnā ex ancillis suis. Quæ ingressa cubiculū, reperit eos saluos, & incolumes, secum pariter dormientes. * Et reuersa nuntiavit bonum nuntium: & benedixerunt Dñm, Raguel videlicet, & Anna vxor eius, * Et dixerunt. Benedicimus te Dñe Deus Israel, quia non contigit, quemadmodum putabamus. * Fecisti enim nobiscum misericordiam tuam, & exclusisti à nobis inimicum persequentem nos. Misertus es autem duobus vnicijs. * Fac eos Dñe plenius benedicere te: & sacrificium tibi laudis tuæ, & suæ sanitatis offerre, vt cognoscat vniuersitas gentium, quia tu es Deus in vniuersa terra. * Statimq; præcepit seruis suis Raguel, vt replerent fossam, quam fecerant, priusquam elucesceret. * Vxori autem suæ dixit, vt instrueret conuiuium, & præpararet omnia, quæ in cibos erant iter agentibus necessaria. * Duas quoq; pingues vaccas, & quatuor arietes occidi fecit, & parari epulas omnibus vicinis suis, cunctisque amicis. * Et adiurauit Raguel Tobiam, vt duas hebras domadas moraretur apud se. * De omnibus autem, quæ possidebat Raguel, dimidiam partem dedit Tobia, & fecit scripturam, vt pars dimidia, quæ supererat post obitum eorum, Tobia domino deueniret.

C A P. IX.

Raphael Tobia rogat ad Gabelum pergit: quem recepta pecunia ad Tobia nuptias adducit: ille autem Tobia, ac Sara benedicit.

Tunc vocauit Tobias Angelum ad se, quem quidem hominem existimabat, dixit-

* Num. 16.
b.b.

dixitque ei: Azaria frater, peto ut auscultes
verba mea. * Si meipsum tradam tibi seruū,
non ero condignus prouidentie tue. * Tamē
obsecro te, ut assumes tibi animalia siue ser-
uitia, & vadas ad Gabelum in Rages ciuita-
tem Medorum: reddasq; ei chirographum
suum, & recipias ab eo pecuniam, & roges
eum venire ad nuptias meas. * Scis enim ip-
se, quoniam numerat pater meus dies: & si
tardauero vna die plus, contristatur anima
eius. * Et certē vides, quomodo adiurauit me
Raguel, cuius adiuramentum spernere non
possum. * Tunc Raphael assumens quatuor
ex seruis Raguelis, & duos camelos, in Ra-
ges ciuitatem Medorum perrexit: & inue-
niens Gabelum, reddidit ei chirographum
suum, & recepit ab eo omnem pecuniam. *
Indicauitq; ei de Tobia filio Tobie, omnia,
quæ gesta sunt: fecitq; eum secum venire ad
nuptias. * Cumq; ingressus esset domum Ra-
guelis, inuenit Tobiam discumbentem: &
exiliens, osculati sunt se inuicem: & fleuit
Gabelus, benedixitq; Deum, * Et dixit: Bene-
dicat te Deus Israel, quia filius es optimi vi-
ri, & iusti, & timentis Deum, & elemosy-
nas facientis: * Et dicatur benedictio super
uxorem tuam, & super parentes vestros: *
Et videatis filios vestros, & filios filiorum
vestrorum, vsque in tertiam, & quartam ge-
nerationem: & sit semen vestrum benedi-
ctum à Deo Israel, qui regnat in sæcula sæ-
culorum. * Cumque omnes dixissent, Amen, 12
accesserunt ad conuiuium: sed & cum timo-
re Domini nuptiarum conuiuium exerce-
bant.

C A P. X.

*Parentes Tobia longam eius moram anxie qua-
runtur; ille autem agere obsecrat, ut à Raguele
dimittatur, accepta dote, & vxore: porro Ra-
guel illis bene precando admonet filiam de
officio matrisfamilias.*

CUm verò moras faceret Tobias, causa
nuptiarū, sollicitus erat pater eius To-
bias, dicens: Putas quare moratur filius
meus, aut quare retentus est ibi? * Putasne
Gabelus mortuus est, & nemo reddet illi
pecuniam? * Cēpit autem contristari nimis
ipse, & Anna vxor eius cum eo: & cēperunt
ambo simul flere: eo quod die statuto mini-
mē reuerteretur filius eorum ad eos. * Fle-
bat igitur mater eius irremediabilibus la-
crymis, atq; dicebat: Heu heu fili mi, ut quid
te misimus peregrinari, lumen oculorū no-
strorum, baculum senectutis nostræ, solatiū
vitæ nostræ, spem posteritatis nostræ? * Om-
nia simul in te vno habentes, te non debui-
mus dimittere à nobis. Cui dicebat Tobias:
Tace, & noli turbari, sanus est filius noster:
fatis fidelis est vir ille, cum quo misimus eū.
* Illa autem nullo modo consolari poterat,

sed quotidie exiliēs circumspiciebat, & cir-
cuibat vias omnes, per quas spes remeandi
videbatur, ut procul videret eū, si fieri pos-
set, venientem. * At verò Raguel dicebat ad
generum suum: Manē hic, & ego mittā nun-
tium salutis de te ad Tobiam patrem tuū. *
Cui Tobias ait: Ego noui, quia pater meus,
& mater mea modo dies computāt, & cru-
ciatus spiritus eorum in ipsis. * Cumq; ver-
bis multis rogaret Raguel Tobiam, & ille eū
nulla ratione vellet audire, tradidit ei Sa-
ram, & dimidiam partem omnis substantiæ
suz in pueris, in puellis, in pecudibus, in ca-
melis, & in vaccis, & in pecunia multa: &
saluum atq; gaudentem dimisit eum à se, *
Dicens: Angelus Domini sanctus sit in iti-
nere vestro: perducaturque vos incolumes, &
inueniatis omnia rectē circa parentes ve-
stros, & videant oculi mei filios vestros
priusquam moriar. * Et apprehendentes
parentes filiam suam, osculati sunt eam, &
dimiserunt ire: * Monentes eam honorare
soceros, diligere maritum, regere fam-
liam, & gubernare domum, & se ipsam irrepre-
hensibilem exhibere.

C A P. XI.

*Relictis in itinere Sara, reliquasque familia, To-
bias, & Raphael procedentes, legati à parenti-
bus Tobia excipiuntur: filio patris oculos felle
iccoris liniente ille visum recipit; quapropter
illis Deo gratias, post aduentum Sara, ac sa-
milia septem diebus leti opulantur.*

CUmque reuerterentur, peruenerunt ad
Charan, quæ est in medio itinere cōtra
Niniuen, vndeci mo die. * Dixitq; Angelus:
Tobia frater, scis quemadmodum reliquisti
patrem tuum. * Si placet itaq; tibi, præceda-
mus, & lento gradu sequantur iter nostrum
familia, simul cum coniuge tua, & cum ani-
malibus. * Cumq; hoc placuisset, ut irent, di-
xit Raphael ad Tobiam: Tolle tecum ex felle
illo, & abierunt. * Anna autem sedebat secus
viam, quotidie in supercilio montis, vnde
respicere poterat de longinquo. * Et dum ex
eodem loco specularetur aduentum eius, vi-
dit à longē, & illicò agnouit venientē filium
suum: currensq; nuntiavit viro suo, dicens:
Ecce venit filius tuus. * Dixitq; Raphael ad
Tobiam: At vbi introieris domū tuam, sta-
tim adora Dñm Deum tuū: & gratias agens
ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum.
* Sciamq; lini super oculos eius ex felle isto
piscis, quod portas tecum. scias enim quo-
niam mox aperientur oculi eius, & videbit
pater tuus lumen celi, & in aspectu tuo gau-
debit. Tūc præcucurrit canis, qui simul fue-
rat in via: & quasi nuntius adueniens, blan-
dimento suæ caudæ gaudebat. Et confurgēs
cæcus pater eius, cēpit offendens pedibus

currere: & data manu puero, occurrit obuiā filio suo. Et suscipiens osculatus est eum cū vxore sua, & ceperunt ambo flere prę gaudio. Cumq; adorassent Deū, & gratias egissent, comederunt. * Tunc sumens Tobias de felle piscis, liniuit vir oculos patris sui, * Et sustinuit quasi dimidiam ferē horam: & cepit albugo ex oculis eius, quasi membrana oui, egredi, * Quam apprehendens Tobias traxit ab oculis eius, statimq; visum recepit. Et glorificabant Deum, ipse videlicet, & vxor eius, & omnes, qui sciebant eum. Dicebatq; Tobias: Benedico te Dñe Deus Israel, quia tu castigasti me, & tu saluasti me: & ecce ego video Tobiam filium meum. Ingressa est etiam post septem dies Sara vxor filij eius, & omnis familia sana, & pecora, & cameli, & pecunia multa vxoris: sed & illa pecunia, quam receperat à Gabelo: * Et narrauit parentibus suis omnia beneficia Dei, quę fecisset circa eum per hominem, qui eum duxerat. * Veneruntque Achior, & Nabath consobrini Tobię, gaudentes ad Tobiam, & congratulantes ei de omnibus bonis, quę circa illum ostenderat Deus. * Et per septem dies epulantes, omnes cum gaudio magno gauisi sunt.

C A P. XII.

Tobias cum filio de mercede Raphaelis consultans, audit quoque sibi, ac filio prestita beneficijs, medietatem offert omnium, quę attulerant: at ille se Dei Angelum declarat, & post reuelata alia mysteria in celum subleuatur; quo facto illi in terram promeruentes, Deum benedixit.

Tunc vocauit ad se Tobias filium suū, dixitq; ei: Quid possumus dare viro illi sancto, qui venit tecum? Respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignū poterit esse beneficijs eius? * Me duxit, & reduxit sanum, pecuniam à Gabelo ipse recepit, vxorem ipse me habere fecit, & demonium ab ea ipse cōpescuit, gaudiū parentibus eius fecit, me ipsum à deuoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cœli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si fortē dignabitur medietatē de omnibus, quę allata sunt, sibi assumere. * Et vocantes eum, pater scilicet, & filius, tulerunt eum in partem: & rogare ceperunt, ut dignaretur dimidiam partem omnium, quę attulerant, acceptam habere. * Tunc dixit eis occultē: Benedicite Deum cœli, & coram omnibus uiuentibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. * Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei reuelare, & con-

8 fiteri honorificum est. * Bona est oratio cum ieiunio, & elemosyna magis, quam thesauros auri recondere: * Quoniam elemosyna à morte liberat, & ipsa est, quę purgat peccata, & facit inuenire misericordiam, & vitam æternam. * Qui autem faciunt peccata cum, & iniquitatem, hostes sunt animę suę. * Manifesto ergo vobis veritatem, & nō abscondam à vobis occultum sermonem. * Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & dereliquebas pradium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Dño. * Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te. * Et nunc misit me Dñs, ut curarem te, & Sarā vxorem filij tui à dæmonio liberarem. * Ego enim sum Raphael Angelus, vnus ex septem, qui astamus ante Dñm. * Cumque hæc audissent, turbati sunt, & tremantes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitq; eis Angelus. Pax vobis, nolite timere. * Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi. * Videbar quidem vobiscum manducare, & bibere: sed ego cibo inu sibili, & potu, qui ab hominibus videri non potest, vt or. * Tempus est ergo, ut reuertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia eius. * Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatu est, & vltra eum videre non potuerunt. * Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum: & exurgentes narrauerunt omnia mirabilia eius.

C A P. XIII.

Tobias senior benedicit, ac gratias agit Domino, & vniuersos ad ipsum hortatur: prophetas quoque de restitutione, & magna felicitate futura Ierusalem.

A Periens autem Tobias senior os suū, benedixit Dñm, & dixit: Magnus es Dñe in æternum, & in omnia sæcula regnū tuum: * Quoniam tu flagellas, & saluas: deducis ad inferos, & reducis: & non est, qui effugiat manum tuam. * Cōfitemini Dño filij Israel, & in conspectu gentium laudate eum: * Quoniam idē dispersit vos inter gentes, quę ignorant eum, ut vos enarretis mirabilia eius, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens præter eum. * Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras: & ipse saluabit nos propter misericordiam suam. * Aspiciate ergo, quę fecit nobiscum, & cum timore, & tremore confitemini illi: regemq; sæculorum exalate in operibus vestris. * Ego autem in terra captiuitatis meę confitebor illi: quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem. * Cō-

* Deut. 32.
E. 19.
1. Reg. 1.2.
6.
Sep. 16. 11.

uer-

uertimini itaq; peccatores, & facite iustitiā
coram Deo, credentes quod faciet vobiscum
misericordiam suam. * Ego autem, & anima
mea, in eo letabimur. Benedicite Dñm om-
nes electi eius: agite dies lætitiæ, & confite-
mini illi. * Ierusalem ciuitas Dei, castigauit
te Dñs in operibus manuum tuarum. Con-
fite te Dño in bonis tuis, & benedic Deum
seculorum, vt reedificet in te tabernaculum
suum, & reuocet ad te omnes captiuos, &
gaudeas in omnia sæcula seculorum. * Luce
splendida fulgebis: & omnes fines terræ ad-
orabunt te. * Nationes ex longinquo ad te
venient: & munera deferentes, adorabunt
in te Dñm, & terram tuam in sanctificatio-
nem habebunt. * Nomen enim magnum in-
uocabunt in te. * Maledicti erunt, qui con-
tempserint te: & condemnati erunt omnes,
qui blasphemauerint te: benedicti q; erunt,
qui edificauerint te. * Tu autem letaberis
in filiis tuis, quoniam omnes benedicentur,
& congregabuntur ad Dñm. * Beati omnes,
qui diligunt te, & qui gaudent super pace. *
Anima mea benedic Dñm, quoniam libera-
uit Ierusalem ciuitatem suam a cunctis tri-
bulationibus eius. Dñs Deus noster. Beatus
ero, si fuerint reliquæ seminis mei ad vi-
dendam claritatem Ierusalem. * Portæ Ieru-
salem ex sapphiro, & smaragdo edificabun-
tur: & ex lapide pretioso omnis circuitus
murorum eius. * Ex lapide candido, & mun-
do omnes plateæ eius sternerentur: & per vi-
cos eius alleluia cantabitur. * Benedictus
Dominus, qui exaltauit eam, & sit regnum
eius in sæcula seculorum super eam. Amen.

C A P. X I V.

*Tobias senior moriturus, completis 102. a'ntis
sue annis filium, ac nepotes ad pietatem bor-
satur: utque sepulchris parentibus à Nimino mi-
grent, quam euertendam dicit, & Ierusalem
instaurandam, quod filius obseruans, tandem
ad soceros reuertitur, ibique completis 99. an-
nis moritur.*

ET consummati sunt sermones Tobie. Et
postquam illuminatus est Tobias, vi- A

xit annis quadraginta duobus, & vidit filios
neporum suorum. * Completis itaq; annis
centum duobus sepultus est honorifice in
Niniue. * Quinquaginta namq; & sex anno-
rum lumen oculorum amisit, sexagenarius
verò recepit. * Reliquum verò vitæ suæ in
gaudio fuit, & cum bono profectu timoris
Dei perrexit in pace. * In hora autem mortis
suæ vocauit ad se Tobiam filium suum, &
septem iuvenes filios eius nepotes suos, di-
xitq; eis: * Propè erit interitus Niniue: non
enim excidit verbum Dñi: & fratres nostri,
qui dispersi sunt à terra Israel, reuertentur
ad eam. * Omnis autem deserta terra eius
replebitur, & domus Dei, quæ in ea incensa
est, iterum reedificabitur: ibiq; reuertentur
omnes timentes Deum. * Et relinquent gen-
tes idola sua, & venient in Ierusalem, & in-
habitabunt in ea. * Et gaudebunt in ea om-
nes reges terræ, adorantes regem Israel. *
Audite ergo filij mei patrem vestrum: Ser-
uite Dño in veritate, & inquirete, vt facia-
tis, quæ placitæ sunt illi: * Et filijs vestris
mandate, vt faciant iustitias, & eleemosy-
nas, vt sint memores Dei, & benedicant
eum in omni tempore in veritate, & in tota
virtute sua. * Nunc ergo filij audite me, &
nolite manere hic: sed quacunq; die sepelie-
ritis matrem vestram circa me in vno se-
pulchro, ex eo dirigite gressus vestros, vt
exeat hinc: * Video enim quia iniquitas
eius finem dabit ei. * Factum est autem post
obitum matris suæ, Tobias abcessit ex Ni-
niue cum vxore sua, & filiis, & filiorum fi-
liis, & reuersus est ad soceros suos. * Inue-
nitque eos incolumes in senectute bona: &
curam eorum gessit, & ipse clausit oculos
eorum: & omnem hæreditatem domus Ra-
guelis ipse percepit: viditque quintam ge-
nerationem, filios filiorum suorum. * Et
completis annis nonaginta nouem in timo-
re Domini, cum gaudio sepelierunt eum. *
Omnis autem cognatio eius, & omnis gene-
ratio eius, in bona vita, & in sancta conuer-
satione permansit, ita vt accepti essent tam
Deo, quam hominibus, & cunctis habitan-
tibus in terra.

LIBER IV DITH.

CAPVT PRIMVM.

Arphaxad construit urbem Ecbatana, ac verò Nabuchodonosor victor rex Medorum, cunctis regibus imperare cupiens, nuntios ad ea misit; quibus absque honore remissis, indignatus intrat se id ultimum.

Arphaxad itaq; rex Medorum, subiugauerat multas gentes imperio suo, & ipse edificauit ciuitatem potētissimam, quā appellauit Ecbatana. Ex lapidibus quadratis, & sectis: fecit muros eius in latitudinem cubitorum septuaginta, & in altitudinem cubitorum triginta, turre vero eius posuit in altitudinem cubitorum centum. Per quadrum verò earum, latus vtrūque vicenorum pedum spatio tendebatur, posuitq; portas eius in altitudinem turriū. Et gloriabatur quasi potens in potētia exercitus sui, & in gloria quadrigarum suarum. Anno igitur duodecimo regni sui: Nabuchodonosor rex Assyriorum, qui regnabat in Ninive cinitate magna, pugnavit contra Arphaxad, & obtinuit eum. In campo magno, qui appellatur Ragau, circa Euphratē, & Tigrin, & Iadafon, in campo Erioch regis Elicorum. Tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor, & cor eius eleuatum est: & misit ad omnes, qui habitabant in Cilicia, & Damasco, & Libano. Et ad gentes, quæ sunt in Carmelo, & Cedar, & inhabitantes Galileam in campo magno Esdrelon. Et ad omnes, qui erant in Samaria, & trans flumē Iordanem vsq; ad Ierusalem, & omnem terram Iesse, quousq; perueniatur ad terminos Æthiopiar. Ad hos omnes misit nuntios Nabuchodonosor rex Assyriorum: Qui omnes vno animo contradixerunt, & remiserunt eos vacuos, & sine honore abiecerunt. Tunc indignatus Nabuchodonosor rex aduersus omnem terram illam, iurauit per thronum, & regnum suum, quod defenderet se de omnibus regionibus.

CAP. II.

Holofernes à Nabuchodonosor mittitur, omnia regna, & populos vastaturus: describitur potentia exercitus ipsius; multisque locis per ipsum expugnat, vehemens timor vniuersos inuasit.

Anno tertiodecimo Nabuchodonosor regis, vigesima & secunda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum, ut defenderet se. Vocauitq; omnes maiores natu, omnesq; duces, & bellatores suos, & habuit cū

3 eis mysterium consilij sui. Dixitque cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram
4 suo subiugaret imperio. Quod dictum cū placuisset omnibus, vocauit Nabuchodonosor rex Holofernem principem militiarum suar. Et dixit ei: Egredere aduersus omne regnum Occidentis, & cōtra eos præcipue, qui contempserunt imperium meum. Non
6 parces oculus tuus vlli regno, omnemq; urbem munitam subiugabis mihi. Tunc Holofernes vocauit duces, & magistratus virtutis Assyriorum: & dinumerauit viros in expeditionem, sicut præcepit ei rex, centum viginti millia peditum pugnatōrū, & equitum sagittariorū duodecim millia. Omnēque expeditionē suam fecit præire in multitudo innumerabilium camelorum, cū his, quæ exercitibus sufficerent copiose, bouum quoq; armenta, gregesque ouium, quorū non
9 erat numerus. Frumentum ex omni Syria in transitu suo parari constituit. Aurū vero, & argentum, de domo regis assumpsit multum nimis. Et profectus est ipse, & omnis exercitus, cum quadrigis, & equitibus, & sagittarijs, qui cooperuerunt faciem terræ, sicut locustæ. Cumq; pertransisset fines Assyriorum, venit ad magnos montes Ange, qui sunt à sinistro Ciliciæ, ascenditq; omnia castella eorum, & obtinuit omnem munionem. Effregit autem ciuitatem opinatissimam Melochi, prædauitque omnes filios Tharsis, & filios Imael, qui erant contra faciem deserti, & ad anstrum terræ Cellon. Et transiit Euphraten, & venit in Mesopotamiam: & fregit omnes ciuitates excelsas, quæ erant ibi, à torrente Mambre vsque quousq; perueniatur ad mare. Et occupauit terminos eius, à Cilicia vsque ad fines Iaphethi, qui sunt ad austrum. Abduxitque omnes filios Madian, & prædauit omnem locupletationem eorum: omnesque resistentes sibi occidit in ore gladij. Et post hæc descendit in campos Damasci in diebus messis, & succendit omnia sata, omnesque arbores, & vineas fecit incidi: Et cecidit timor illius super omnes inhabitantes terram.

CAP. III.

Holoferni se vltro dedunt tantiscopijs terrarū vniuersarum urbium, ac prouinciarum principes, ex quibus auxiliares ipse sibi assumit, & tamen ipsorum ciuitates, ac deos destruit, quo solus Nabuchodonosor deus habeatur.

Tunc miserunt legatos suos, vniuersarū urbium, ac prouinciarum reges, ac pri-

principes, Syriæ scilicet Mesopotamiæ, & Syriæ Sobal, & Lybiæ, atque Ciliciæ, qui venientes ad Holofernem, dixerunt: * Desinat indignatio tua circa nos: Melius est enim, ut viuentes seruiamus Nabuchodonosor regi magno, & subditi simus tibi, quam morientes cum interitu nostro ipsi seruitutis nostre damna patiamur. Omnis ciuitas nostra, omnique possessio, omnes montes, & colles, & campi, & armæta bouum, gregesque ouium, & caprarum, equorumque, & camelorum, & vniuersæ facultates nostræ, atque familiæ, in conspectu tuo sunt: * Sint omnia nostra sub lege tua. * Nos, & filij nostri, serui tui sumus. * Veni nobis pacificus dominus, & vtere seruitio nostro, sicut placuerit tibi. Tunc descendit in montibus cum equitibus in virtute magna, & obtinuit omnem ciuitatem, & omnem inhabitantem terram. * De vniuersis autem vrbibus assumpsit sibi auxilios viros fortes, & electos ad bellum. * Tantusque metus prouincijs illis incubuit, ut vniuersarum vrbium habitatores principes, & honorati simul cum populis, exirent obuiam venienti, Excipientes eum cum coronis, & lampadibus, ducentes choros in tympanis, & tibijs. * Nec ista tamen facientes, ferocitatem eius pectoris mitigare potuerunt: * Nam & ciuitates eorum destruxit, & lucos eorum excidit. * Præceperat enim illi Nabuchodonosor rex, ut omnes deos terre exterminaret, videlicet, ut ipse solus diceretur deus ab his nationibus, que potuisset Holofernens potentia subjugari. * Pertransiens autem Syriam Sobal, & omnem Apameam, omnemque Mesopotamiam, venit ad Idumæos in terram Gabaa, * Accepitque ciuitates eorum, & sedit ibi per triginta dies, in quibus diebus adunari præcepit vniuersum exercitum virtutis suæ.

C A P V T I V.

Filii Israel vehementer Holofernem metuentes, hortatu Eliachim sacerdotis sese muniant humana industria, & ieiunijs, ac oratione humiliant, & assignant auxiliumque à Domino implorant.

Tunc audientes hæc filij Israel, qui habitabant in terra Iuda, timuerunt valde à facie eius. Tremor, & horror inuasit sensus eorum, ne hoc faceret Ierusalem, & templo Dñi, quod fecerat cæteris ciuitatibus, & templis earum. * Et miserunt in omnem Samariam per circuitum vsque Iericho, & præoccupauerunt omnes vertices montium: * Et muris circumdederunt vicos suos, & cōgregauerunt frumenta in præparationem pugne. * Sacerdos etiam Eliachim, scripsit ad vniuersos, qui erant contra Esdreion, que

est contra faciem campi magni iuxta Dothain, & vniuersos, per quos via transitus esse poterat, * Ut obtinerent ascensus montium, per quos via esse poterat ad Ierusalem, & illic custodirent, vbi angustum iter esse poterat inter montes. * Et fecerunt filij Israel secundum quod constituerat eis sacerdos Dñi Eliachim. * Et clamauit omnis populus ad Dñm instantia magna, & humiliauerunt animas in ieiunijs, & orationibus, ipsi & mulieres eorum. * Et induerunt se sacerdotes cilicijs, & infantes prostrauerunt contra faciem templi Dñi, & altare Domini operuerunt cilicio: * Et clamauerunt ad Dominum Deum Israel vnanimiter, ne darentur in prædam infantes eorum, & vxores eorum in diuisionem, & ciuitates eorum in exterminium, & sancta eorum in pollutionem, & fierent opprobrium gentibus. Tunc Eliachim, sacerdos Dñi magnus, circiuit omnem Israel, allocutusque est eos, Dicens: Scitote, quoniam exaudiet Dñs preces vestras, si manentes permanseritis in ieiunijs, & orationibus in conspectu Dñi. * Memores estote Moyfi serui Dñi, qui Amalec confidentem in virtute sua, & in potentia sua, & in exercitu suo, & in clypeis suis, & in curribus suis, & in equitibus suis, non ferro pugnando, sed precibus sanctis orando deiecit. * Sic erunt vniuersi hostes Israel: si perseueraueritis in hoc opere, quod cepistis. * Ad hanc igitur exhortationem eius deprecantes Dominum, permanebant in conspectu Domini. * Ita ut etiam hi qui offerebant Domino holocausta, præcincti cilicijs offerrent sacrificia Domino, & erat cinis super capita eorum. * Et ex toto corde suo omnes orabant Deum, ut visitaret populum suum Israel.

C A P V.

Rogatus ab Holoferne Achior dux Ammonitarum de genere Israelitarum, narrat Dei mirabilia circa populum Israeliticum, monetque, ne temerè contra illos pugnet: quibus auditis indignantur ipsi Achior principes Holofernens.

Nuntiatumque est Holoferni principi militiæ Assyriorum, quod filij Israel prepararent se ad resistendum, ac montium itinera conclusissent. * Et furore nimio exarsit in iracundia magna, vocauitque omnes principes Moab, & duces Ammon, * Et dixit eis: Dicite mihi quis sit populus iste, qui montana obsidet; aut quæ, & quales, & quantæ sint ciuitates eorum: quæ etiam sit virtus eorum, aut quæ sit multitudo eorum, vel quis rex militiæ illorum: * Et quare præ omnibus, qui nabrant in Oriente, isti contempserunt nos, & non exierunt obuiam nobis,

* Exod. 17.
4. 13.

nobis, ut susciperent nos cum pace? * Tunc Achior dux omnium filiorum Ammon respondens, ait: Si digneris audire domine mi, dicam veritatem in conspectu tuo, de populo isto, qui in montanis habitat, & non egredietur verbum falsum ex ore meo. * Populus iste ex progenie Chaldaeorum est, * Hic primum in Mesopotamia habitavit, quoniam noluerunt sequi deos patrum suorum, qui erant in terra Chaldaeorum. * Deferentes itaque ceremonias patrum suorum, quae in multitudine deorum erant, * Vnum Deum coeli coluerunt, qui & praecepit eis, ut exirent inde, & habitarent in Charan. Cumque operuisset omnem terram fames, descendunt in Aegyptum, illicque per quadringentos annos sic multiplicati sunt, ut dinumerari eorum non posset exercitus. * Cumque gravaret eos rex Aegypti, atque in aedificationibus urbium suarum in luto, & latere subiugasset eos, clamauerunt ad Dominum suum, & percussit totam terram Aegypti plagis varijs. * Cumque eiecissent eos Aegypti a se, & cessasset plaga ab eis, & iterum eos vellent capere, & ad suum seruitium reuocare, * Fugientibus his Deus coeli mare aperuit, ita ut hinc inde aquae, quasi murus solidarentur, & isti pede sicco fundum maris perambulando transirent. * In quo loco dum innumerabilis exercitus Aegyptiorum eos persequeretur, ita aquis coopertus est, ut non remaneret, vel vnus, qui factum posteris nuntiaret. * Egressi vero Mare rubrum, deserta Sina montis occupauerunt, in quibus nunquam homo habitare potuit, vel filius hominis requieuit. * Illic fontes amari obdulcati sunt eis ad bibendum, & C per annos quadraginta annonam de coelo consecuti sunt. * Vbicunque ingressi sunt sine arcu, & sagitta, & absque scuto, & gladio, Deus eorum pugnavit pro eis, & vicit. * Et non fuit, qui insultaret populo isti, nisi quando recessit a cultu Domini Dei sui. * Quotiescunque autem praeter ipsum Deum suum alterum coluerunt, dati sunt in praedam, & in gladium, & in opprobrium. * Quotiescunque autem poenituerunt se recessisse a cultu Dei sui, dedit eis Deus coeli virtutem resistendi. * Denique Chanaanum regem, & Iebusum, & Pherezum, & Hethum, & Hezum, & Amorrhum, & omnes potentes in Hesebon prostrauerunt, & terras eorum, & ciuitates eorum ipsi possederunt. * Et usque dum non peccarent in conspectu Dei sui, erant cum illis bona: Deus enim illorum odit iniquitatem. * Nam & ante hos annos, cum recessissent a via, quam dederat illis Deus, ut ambularent in ea, exterminati sunt praeteritis a multis nationibus, & plurimi eorum captiui, abducti sunt in terram non

suam. * Nuper autem reuersi ad Dominum Deum suum, ex dispersione, qua dispersi fuerant, adunati sunt, & ascenderunt montana haec omnia, & iterum possident Ierusalem, ubi sunt sancta eorum. * Nunc ergo mi domine, perquire si est aliqua iniquitas eorum in conspectu Dei eorum: ascendamus ad illos, quoniam tradens trader illos Deus eorum tibi, & subiurgati erunt sub iugo potentiarum tuarum. * Si vero non est offensio populi huius coram Deo suo, non poterimus resistere illis: quoniam Deus eorum defendet illos, & erimus in opprobrium vniuersae terrae. * Et factum est, cum cessasset loqui Achior verba haec, irati sunt omnes magnates Holofernis, & cogitabant interficere eum, dicentes ad alterutrum: * Quis est iste, qui filios Iraci posse dicat resistere regi Nabuchodonosor, & exercitibus eius, homines inermes, & sine virtute, & sine pericia artis pugnae? * Ut ergo agnoscat Achior, quoniam fallit nos, ascendamus in montana: & cum capti fuerint potentes eorum, tunc cum eisdem gladio transuerberabitur: * Ut sciat omnis gens, quoniam Nabuchodonosor deus terrae est, & praeter ipsum alius non est.

C A P. V I.

Iratus Holofernes iubet Achiorum duci in Bethuliam, ut ea deuicta simul puniatur; ac serui a fundibularijs repulsi; cum arbori alligant: quem solum filijs Israel cognita causa benignè consolantur, Deum humiliter implorantes.

Factum est autem cum cessassent loqui, indignatus Holofernes vehementer, dixit ad Achior: * Quoniam prophetasti nobis dicens, quod gens Israel defendatur a Deo suo, ut ostendam tibi, quoniam non est Deus, nisi Nabuchodonosor: * Cum percusserimus eos omnes, sicut hominem vnum, tunc & ipse cum illis Assyriorum gladio interibis, & omnis Israel tecum perditione disperiet: * Et probabis, quoniam Nabuchodonosor dominus sit vniuersae terrae: tuncque gladius militiae meae transiet per latera tua, & confixus cades inter vulneratos Israel, & non respirabis ultra, donec extermineris cum illis. * Porro autem si prophetiam tuam veram existimas, non concidat vultus tuus, & pallor, qui faciem tuam obtinet, abscedat a te, si verba mea haec putas impleri non posse. * Ut autem noueris, quia simul cum illis haec experieris, ecce ex hac hora illorum populo sociaberis, ut dum dignas mei gladii penas exceperint, ipse simul ultioni subiaceas. * Tunc Holofernes praecepit seruis suis, ut comprehenderent Achior, & perducerent

cerent eum in Bethuliam, & traderent eum in manus filiorum Israel. * Et accipientes eum serui Holofernis, profecti sunt per campestria: sed cum appropinquassent ad montana, exierunt contra eos fundibularij. * Illi autem diuertentes à latere montis, ligauerunt Achior ad arborem manibus, & pedibus, & sic vinctum relictis dimiserunt eum, & reuersi sunt ad dominum suum. * Porro filij Israel descendentes de Bethulia, venerunt ad eum: Quem soluentes duxerunt ad Bethuliam, atque in medium populi illi statuentes, perunectati sunt quid rerum esset, quod illū vinctum Assyrij reliquissent. * In diebus illis erant illic principes, Ozias filius Micha de tribu Simeon, & Charmi, qui & Gothoniel. * In medio itaque seniorum, & in conspectu omnium Achior dixit omnia, quæ locutus ipse fuerat ab Holoferne interrogatus: & qualiter populus Holofernis voluisset propter hoc verbum interficere eum, * Et quemadmodum ipse Holofernes iratus iusserit eum Israelitis hac de causa tradi: vt, dum vicerit filios Israel, tunc & ipsum Achior diuersis iubeat interire supplicijs, propter quod dixisset: Deus coeli defensor eorum est. * Cumque Achior vniuersa hæc exposuisset, omnis populus cecidit in faciem, adorantes Dominum, & communi lamentatione, & fletu vnanimes preces suas Domino effuderunt. * Dicentes: Domine Deus coeli, & terræ, intue superbiam eorum, & respice ad nostram humilitatem, & faciem sanctorum tuorum attende, & ostende quoniam non derelinquis præsumentes de te: & præsumentes de se, & de sua virtute gloriantes, humilis. * Finito itaque fletu, & per totam diem oratione populorum completa, consolati sunt Achior, * Dicentes: Deus patrum nostrorum, cuius tu virtutem prædicasti, ipse tibi hanc dabit vicissitudinem, vt eorum magis tu interitum videas. * Cum verò Dominus Deus noster dederit hanc libertatem seruis suis, sit & tecum Deus in medio nostri: vt sicut placuerit tibi, ita cum tuis omnibus conuerferis nobiscum. * Tunc Ozias, finito consilio, suscepit eum in domum suam, & fecit ei coenam magnam. * Et vocatis omnibus presbyteris, simul expleto ieiunio refecerunt. * Postea verò conuocatus est omnis populus, & per totam noctem intra ecclesiam orauerunt, petentes auxilium à Deo Israel.

C A P. VII.

Holofernes Bethuliam obsidet, ac precisa aquaductu iubet fontes omnes custodiri: quapropter cives siti cruciati ciuitatem tradere cupiunt: Ozias tamen princeps populi

is persuadet, vt ad quinque dies hoc differatur.

Holofernes autem altera die præcepit exercitibus suis, vt ascenderent contra Bethuliam. * Erant autem pedites bellatorum centum viginti millia, & equites viginti duo millia, præter præparationes virorum illorum, quos occupauerat captiuitas, & abducti fuerant de prouincijs, & vrbibus vniuersæ iuuentutis. * Omnes parauerunt se pariter ad pugnam contra filios Israel, & venerunt per crepidinem montis, vsque ad apicem, qui respicit super Dothain, à loco, qui dicitur Belma, vsque ad Chelmon, qui est contra Esdrelon. * Filij autem Israel, vt viderunt multitudinem illorum, prostrauerunt se super terram, mittentes cinerem super capita sua, vnanimes orantes, vt Deus Israel misericordiam suam ostenderet super populum suum. * Et assumētes arma sua bellica, sederunt per loca, quæ ad angustum itineris tramitem dirigunt inter montosa, & erant custodientes ea tota die, & nocte. * Porro Holofernes, dum circuebat per gyrum, reperit, quod fons, qui influebat, aquaductum illorum à parte australi extra ciuitatem dirigeret: & incidi præcepit aquaductum illorum. * Erant tamen non longè à muris fontes, ex quibus furtim videbantur haurire aquam, ad refocillandum potius, quam ad potandum. * Sed filij Ammon, & Moab accesserunt ad Holofernem, dicentes: Filij Israel, non in lancea, nec in sagitta confidunt, sed montes defendunt illos, & muniunt illos colles in præcipitio constituti. * Vt ergo sine congressione pugne possis superare eos, pone custodes fontium, vt non hauriant aquam ex eis, & sine gladio interficies eos, vel certè fatigati tradent ciuitatem suam, quam putant in montibus positam superari non posse. * Et placuerunt verba hæc coram Holoferne, & coram satellitibus eius, & constituit per gyrū centenarios per singulos fontes. * Cumque ista custodia per dies viginti fuisset expleta, defecerunt cisternæ, & collectiones aquarum, omnibus habitantibus Bethuliam, ita vt non esset intra ciuitatem, vnde satiarentur, vel vna die, quoniam ad mensuram dabatur populis aqua quotidie. * Tunc ad Oziam congregati omnes viri, foeminaeque, iuuenes, & paruuli, omnes simul vna voce. * Dixerunt: Iudicet Deus inter nos & te, quoniam fecisti in nos mala, nolens loqui pacifice cum Assyrijs, & propter hoc vendidit nos Deus in manibus eorum. * Et ided non est, qui adiuet cum prosternamur ante oculos eorum in siti, & perditione materis. * Et nunc congregate vniuersos, qui in ci-

* Sup. 3. b.
22.

* Exod. 1. d.
21.

in ciuitate sunt , vt spontè tradamus nos omnes populo Holofernīs. Melius est enim, vt captiui benedicamus Dominum, viuentes, quàm moriamur, & finis opprobrium omni carni, cum viderimus vxores nostras, et infantes nostros mori ante oculos nostros. * Contestamur hodie cœlum, & terram, et Deum patrum nostrorum, qui vici- scitur nos secundum peccata nostra, vt iam tradatis ciuitatem in manu militiæ Holofernīs, et sit finis noster brevis in ore gladij, qui longior efficitur in ariditate sitis. * Et cum hæc dixissent, factus est fletus, et vllatus magnus in ecclesia ab omnibus, et per multas horas vna voce clamauerunt ad Deum, dicentes: * Peccauimus cum patribus nostris, iniuste egimus iniquitatem fecimus. * Tu, quia pius es, miserere nostri, aut in tuo flagello vindica iniquitates nostras, et noli tradere confitentes te, populo, qui ignorat te, * Vt non dicant inter gentes: Vbi est Deus eorum? * Et cum fatigati his clamoribus, et his fletibus lassati siluissent, Exurgens Ozias infusus lacrymis dixit: Exurge, quo animo estote fratres, et hos quinque dies expectemus à Domino misericordiam. * Forſitan enim indignationem suam abſcindet, et dabit gloriam nomini suo. * Si autem tranſactis quinque diebus non venerit adiutorium, faciemus hæc verba, quæ locuti estis.

CAP. VIII.

Judith, cuius stirps, & laus describitur vacillantes presbyteros, & præ angustia deditionem quinto die meditantes obiurgas, quod tempus Domini miserationi præscripserint, eosque hortatur, ut patrum exemplo populum ad patientiam animent, ac pro se Deum precantur, nec factum suum ſcrutentur.

ET factum est, cum audisset hæc verba Judith vidua, quæ erat filia Merari, filij Idox, filij Ioseph, filij Ozia, filij Elai, filij Iamnor, filij Gedeon, filij Raphaim, filij Achitob, filij Melchiaz, filij Enan, filij Nathaniaz, filij Salathiel, filij Simeon, filij Ruben: * Et vir eius fuit Manasses, qui mortuus est in diebus messis hordeaceæ: * Instabat enim super alligantes manipulos in campo, et venit æstus super caput eius, et mortuus est in Bethulia ciuitate sua, et sepultus est illic cum patribus suis. * Erat autem Judith relicta eius vidua iam annis tribus, et mensibus sex. * Et in superioribus domus suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur, * Et habens super lumbos suos cilicium, ieiunabat omnibus diebus vitæ suæ, præter sabbata, et neomenias, et festa do-

mus Israel. * Erat autem eleganti aspectu nimis, cui vir suus reliquerat diuitias multas, et familiam copiosam, ac possessiones armentis bouum, et gregibus ouium plenas. * Et erat hæc in omnibus famosissima, quoniam timebat Dominum valde, nec erat, qui loqueretur de illa verbum malum. * Hæc itaque cum audisset, quoniam Ozias promississet, quod tranſacto quinto die traderet ciuitatem, misit ad presbyteros Chabri, et Charmi. * Et venerunt ad illam, et dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consensit Ozias, vt tradat ciuitatem Assyrijs, si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium? * Et qui estis vos, qui tentatis Dominum? * Non est iste sermo, qui misericordiam prouocet, sed potius, qui iram excitet, et furorem, accendat. * Posuistis vos tempus miserationis Domini, et in arbitrium vestrum, diem constituistis ei. * Sed quia patiens Dominus est, in hoc ipso poeniteamus, et indulgentiam eius suscipiamus lacrymis postulemus: * Non enim quasi homo, sic Deus comminabitur, neque sicut filius hominis ad iracundiam inflammabitur. * Et idè humiliemus illi animas nostras, et in spiritu constituti humiliato, seruiamus illi, * Dicamus flentes Domino, vt secundum voluntatem suam sic faciat nobiscum misericordiam suam: vt sicut conturbatum est cor nostrum in superbia eorum, ita etiam de nostra humilitate gloriamur: * Quoniam non sumus secuti peccata patrum nostrorum, qui dereliquerunt Deum suum, et adorauerunt deos alienos, * Pro quo scelere dati sunt in gladium, et in rapinam, et in confusionem inimicis suis: nos autem alterum Deum neſcimus præter ipsum. * Expectemus humiles consolationem eius, et exquiret sanguinem nostrum de afflictionibus inimicorum nostrorum, et humiliabit omnes gentes, quæcumque insurgunt contra nos, et faciet illas sine honore Dominus Deus noster. * Et nunc fratres, quoniam vos estis presbyteri in populo Dei, et ex vobis pendet anima illorum, ad eloquium vestrum corda eorum erigite, vt memores sint, quia tentati sunt patres nostri, vt probarentur, si verè colerent Deum suum. * Memores esse debent, quomodo pater noster Abraham tentatus est, et per multas tribulationes probatus, Dei amicus effectus est. * Sic Isaac, sic Iacob, sic Moyses, et omnes, qui placuerunt Deo, per multas tribulationes tranſierunt fideles. * Illi autem, qui tentationes non susceperunt cum timore Domini, et impatientiam suam, et improprium murmurationis suæ contra Dominum protulerunt, * Exterminati sunt.

Gen. 22. 1.

sunt ab exterminatore, & à serpentibus perierunt. * Et nos ergo non vlciscamur nos 26
 * 1. Cor. 10. 2. 9. pro his, quæ patimur, * Sed reputantes peccatis nostris hæc ipsa supplicia minora esse, flagella Domini, quibus quasi serui corripi-
 mur, ad emendationem, & non ad perditionem nostram euenisse credamus. * Et dixe- 28
 runt illi Ozias, & presbyteri: Omnia, quæ locuta es, vera sunt, & non est in sermonibus tuis vlla reprehensio. * Nunc ergo ora 29
 pro nobis, quoniam mulier sancta es, & timens Deum. Et dixit illis Iudith: Sicut quod 30
 potui loqui, Dei esse cognoscitis: * Ita, 31
 quod facere disposui, probate si ex Deo est, & orate, vt firmum faciat Deus consilium meum. * Stabitis vos ad portam no- 32
 ste ista, & ego exeam cum abra mea: & orate, vt, sicut dixistis, in diebus quinque respiciat Dominus populum suum Israel. * Vos autem nolo, vt scrutemini actum 33
 meum, & vsque dum renuntiem vobis, nihil aliud fiat, nisi oratio pro me ad Dominum Deum nostrum. * Et dixit ad eam 34
 Ozias princeps Iudæ: Vade in pace, & Dominus sit tecum in vltionem inimicorum nostrorum. Et reuertentes abierunt.

C A P. I X.

Iudith sese affligens, ac humilians, pro populi liberatione prostrata precatur, usque sibi virtus detur euertendi Holofernem.

* Gen. 14. d. 29. **Q**Uibus abscedentibus, Iudith ingressa est oratorium suum: & induens se a cilicio posuit cinerem super caput suum: & prosternens se Domino, clamabat ad Dominum, dicens: * Domine Deus patris mei 2
 Simeon, qui dedisti illi gladium in defensionem alienigenarum, qui violatores extiterunt in coinquinatione sua, & denuda-
 runt femur virginis in confusionem: * Et dedisti mulieres illorum in prædam, & filias 3
 illorum in captiuitatem, & omnem prædam in diuisionem seruis tuis, qui zelauerunt zelum tuum: subueni quæso te Domine Deus meus mihi viduæ. * Tu enim secisti priora, 4
 & illa post illa cogitasti: & hoc factum est, quod ipse voluisti. * Omnes enim viæ 5
 tuæ paratæ sunt, & tua iudicia in tua prouidentia posuisti. * Respice castra Assyrio- 6
 rum nunc, sicut tunc castra Aegyptiorum videre dignatus es, quando post seruos tuos armati currebāt, confidentes in quadrigis, & in equitatu suo, & in multitudine bella-
 torum. * Sed aspexisti super castra eorum: 7
 & tenebræ fatigauerunt eos. * Tenuit pedes 8
 eorum abyssus, & aquæ operuerunt eos. * 9
 Sic fiant & isti, Domine, qui confidunt in multitudine sua, & in curribus suis, & in 10
 contis, & in scutis, & in sagittis suis, & in lanceis gloriantur, * Et nesciunt, quia tu

ipse es Deus noster, qui conteris bella ab initio, & Dominus nomen est tibi. * Eri-
 ge brachium tuum sicut ab initio, & allide virtutem illorum in virtute tua: cadat virtus eorum in iracundia tua, qui promittunt se violare sancta tua, & polluere tabernaculum nominis tui, & deicere gladio suo cornu altaris tui. * Fac Domine, vt gladio proprio eius superbia amputetur: 13
 * Capiatur laqueo oculorum suorum in me, & percuties eum ex labijs charitatis 14
 meæ. * Da mihi in animo constantiam, vt contemnam illum, & virtutem, vt euer- 15
 tam illum. * Erit enim hoc memoriale nominis tui, cum manus foeminae dejecerit 16
 eum. * Non enim in multitudine est virtus tua Domine, neque in equorum viribus voluntas tua est, nec superbi ab initio placuerunt tibi: sed humilium, & man- 17
 uentium semper tibi placuit deprecatio. * Deus cælorum, creator aquarum, & Dominus totius creaturæ, exaudi me miseram deprecantem, & de tua misericordia præsumentem. * Memento Domine testamenti tui, & da verbum in ore meo, & in corde meo consilium corrobora, vt domus tua in 19
 sanctificatione tua permaneat: * Et omnes gentes agnoscant, quia tu es Deus, & non est alius præter te.

C A P. X.

Iudith pulcherrima aptissime ornata Bethulia cum sua ancilla egreditur, & ab exploratoribus deprehensa ducitur ad Holofernem, qui mox eius capitur pulchritudine.

FActum est autem, cum cessasset clamare ad Dominum, surrexit de loco, in quo iacuerat prostrata ad Dominum. * Vocauitque abram suam, & descendens in domum suam, abstulit à se cilicium, & exiit se vestimentis viduitatis suæ, * Et lauit corpus suum, & vnxit se myro optimo, & discriminavit crinem capitis sui, & imposuit mitram super caput suum, & induit se vestimentis iucunditatis suæ, induitque sandalia pedibus suis, assumpsitque dextralio-
 la, & lilia, & inaures, & annulos, & omnibus ornamentis suis ornavit se. * Cui etiam Dominus contulit splendorem: quoniam omnis ista compositio, non ex libidine, sed ex virtute pendebat: & ideo Dominus hanc in illam pulchritudinem ampliauit, vt incomparabili decore omnium oculis appareret. * Imposuit itaque abra suæ ascoperam vini, & vas olei, & potentiam, & palathas, & panes, & caseum, & profecta est. * Cumque venissent ad portam ciuitatis, inuenerunt expectantem 7
 Oziam, & presbyteros ciuitatis. * Qui cum

cum viderent eam, stupentes mirati sunt
 nimis pulchritudinem eius. * Nihil tamen
 interrogantes eam, dimiserunt transire, di-
 centes: Deus patrum nostrorum det tibi
 gratiam, & omne consilium tui cordis sua
 virtute corroboret, ut gloriatur super te Ie-
 rusalem, & sit nomen tuum in numero san-
 ctorum, & iustorum. * Et dixerunt hi, qui il-
 lic erant omnes una voce: Fiat, fiat. * Iu-
 dith verò orans Dominum, transiit per
 portas ipsa, & abra eius. * Factum est au-
 tem, cum descenderet montem, circa or-
 tum diei, occurrerunt ei exploratores As-
 syriorum, & tenuerunt eam, dicentes: Un-
 de venis? aut quo vadis? * Quæ respondit:
 Filia sum Hebræorum, ideò ego fugio à fa-
 cie eorum, quoniam futurum agnoui, quod
 dentur vobis in depredationem, pro eo,
 quod contemnentes vos, noluerunt ultro
 tradere seipso, ut inuenirent misericor-
 diam in conspectu vestro. * Hac de causa
 cogitavi mecum, dicens: Vadam ad faciem
 principis Holofernis, ut indicem illi secreta
 illorum, & ostendam illi, quo aditu possit
 obtinere eos, ita ut non cadat vir vnus de
 exercitu eius. * Et cum audissent viri illi
 verba eius, considerabant faciem eius, &
 erat in oculis eorum stupor, quoniam pul-
 chritudinem eius mirabantur nimis. * Et
 dixerunt ad eam: Conseruasti animam
 tuam, eo quod tale reperisti consilium, ut
 descenderes ad dominum nostrum. * Hoc
 autem scias, quoniam cum steteris in con-
 spectu eius, bene tibi faciet, & eris gratissi-
 ma in corde eius. Duxeruntque illam ad ta-
 bernaculum Holofernis annuntiantes eam.
 * Cumque intrasset ante faciem eius, statim
 captus est in suis oculis Holofernes. * Di-
 xeruntque ad eum satellites eius: Quis con-
 temnat populum Hebræorum, qui tam de-
 coras mulieres habent, ut non pro his me-
 rito pugnare contra eos debeamus? * Vi-
 dens itaque Iudith Holofernem sedentem
 in conopeo, quod erat ex purpura, & auro,
 & smaragdo, & lapidibus pretiosis intex-
 tum: * Et cum in faciem eius intendisset, ad-
 adorauit eum, prosternens se super terram.
 Et eleuauerunt eam serui Holofernis, iu-
 bente domino suo.

C A P. X I.

*Iudith ab Holoferne super causa fuga sua inter-
 rogata imponit illi, speciosam pollicens vi-
 toriam.*

Tunc Holofernes dixit ei: A quo animo
 esto, & noli pauere in corde tuo: quo-
 niam ego numquam nocui viro, qui voluit
 seruire Nabuchodonosor regi. * Populus
 autem tuus, si non contempsisset me, non
 leuasssem lanceam meam super eum. * Nunc

autem dic mihi, quæ ex causa recessisti ab
 illis, & placuit tibi, ut venires ad nos? * Et
 dixit illi Iudith: Sume verba ancillæ tuæ,
 quoniam si secutus fueris verba ancillæ tuæ,
 perfectam rem faciet Dominus tecum. Vi-
 uit enim Nabuchodonosor rex terræ, & vi-
 uit virtus eius, quæ est in te ad correptio-
 nem omnium animarum errantium: quo-
 niam non solum homines seruiunt illi per
 te, sed & bestię agri obtemperant illi. Nun-
 tiatur enim animi tui industria vniuersis
 gentibus, & indicatum est omni sæculo.
 quoniam tu solus bonus, & potens es in
 omni regno eius, & disciplina tua omnibus
 prouincijs prædicatur. * Nec hoc latet, quod
 locutus est Achior, nec illud ignoratur,
 quod ei iusseris enenire. * Constat enim,
 Deum nostrum sic peccatis offensum, ut
 mandauerit per prophetas suos ad popu-
 lum, quod tradat eum pro peccatis suis. * Et
 quoniam sciunt se offendisse Deum suum
 filij Israel, tremor tuus super ipsos est. * In-
 super etiam fames inuasit eos, & ab aridita-
 te aquarum iam inter mortuos computantur.
 * Denique hoc ordinant, ut interficiant pe-
 cora sua, & bibant sanguinem eorum: * Et
 sancta Domini Dei sui, quæ præcepit Deus
 non contingi, in frumento, vino, & oleo, hæc
 cogitauerunt impendere, & volunt consu-
 mēre, quæ nec manibus deberent contin-
 gere: ergo quoniam hæc faciunt, certum
 est, quod in perditionem dabuntur. * Quod
 ego ancilla tua cognoscens, fugi ab illis, &
 misit me Dominus hæc ipsa nuntiare tibi. *
 Ego enim ancilla tua Deum colo, etiam
 nunc apud te: & exiet ancilla tua, & orabo
 Deum, * Et dicet mihi, quando eis red dat
 peccatum suum, & veniens nuntiabo tibi,
 Dita ut ego adducam te per mediam Ierusa-
 lem, & habebis omnem populum Israel, si-
 cut oues, quibus non est pastor, & non la-
 trabit, vel vnus canis contra te: * Quoniam
 hæc mihi dicta sunt per prouidentiam Dei.
 * Et quoniam iratus est illis Deus, hæc ipsa
 misit suum nuntiare tibi. * Placuerunt au-
 tem omnia verba hæc coram Holoferne, &
 coram pueris eius, & mirabantur sapien-
 tiam eius, & dicebant alter ad alterum: *
 Non est talis mulier super terram in aspe-
 ctu, in pulchritudine, & in sensu verborum.
 * Et dixit ad illam Holofernes: Benefecit
 Deus, qui misit te ante populum, ut des il-
 lum tu in manibus nostris: * Et quo-
 niam bona est promissio tua, si fecerit
 mihi hoc Deus tuus, erit & Deus meus, &
 tu in domo Nabuchodonosor magna eris,
 & nomen tuum nominabatur in vniuer-
 sa terra.

C A P. XII.

*Judith in locum thesaurorum Holofernis intro-
ducta, facultatem obtinet proprii vescendi
cibus, nequeque ad orationem egrediendi:
quarto autem die inconvitum induta, co-
ram Holoferne comedit, & bibit, quæ eius con-
cupiscentia ardens, vehementer inebriatur.*

Tunc iussit eam introire ubi repositi erant
thesauri eius, & iussit illic manere A
eam, & constituit quid daretur illi de con-
vivio suo. * Cui respondit Judith, & dixit: 2
Nunc non potero manducare ex his, quæ
nihil præcipis tibi, ne veniat super me
offensio: ex his autem, quæ mihi detuli,
manducabo. * Cui Holofernes ait: Si defece- 3
rint tibi ista, quæ tecum detulisti, quid fa-
ciemus tibi? * Et dixit Judith: Vivit anima 4
eua domine meus, quoniam non expendet
omnia hæc ancilla tua, donec faciat Deus
in manu mea hæc, quæ cogitavi. Et induxe- 5
runt illam servi eius in tabernaculum, quod
præceperat. * Et petiit dum introiret, ut da- 6
retur ei copia nocte, & ante lucem egredi-
di foras ad orationem, & deprecandi Do-
minum. * Et præcepit cubicularijs suis, ut
sicut placeret illi, exiret & introiret ad ado- 7
randum Deum suum, per triduum: * Et exi-
bat noctibus in vallem Bethulæ, & bapti-
zabat se in fonte aquæ. * Et ut ascende-
bat, orabat Dominum Deum Israel, ut dirigeret
viam eius ad liberationem populi sui. * Et 9

introiens, munda manebat in tabernaculo,
Cuique dum acciperet escam suam in vespere.
10 re. * Et factum est, in quarto die Holofernes
fecit coenam servis suis, & dixit ad Vagao
eunuchum suum: Vade, & suade Hebræam
illam, ut sponte consentiat habitare me-
11 cum. * Foedum est enim apud Assyrios, si
foemina irrideat virum, agendo ut immu-
12 nis ab eo transeat. * Tunc introiit Vagao
ad Judith, & dixit: Non vereatur bona puel-
13 la introire ad dominum meum, ut honorifi-
cetur ante faciem eius, ut manducet cum
14 eo, & bibat vinum in iucunditate. * Cui Ju-
dith respondit: Quæ ego sum, ut contradi-
15 cam domino meo? * Omne, quod erit ante
oculos eius bonum, & optimum faciam.
Quidquid autem illi placuerit, hoc mihi
16 erit optimum omnibus diebus vite mee. *
Et surrexit, & ornauit se vestimento suo, &
17 ingressa stetit ante faciem eius. * Cor autem
Holofernis concussum est: erat enim ar-
dens in concupiscentia eius. * Et dixit ad
eam Holofernes: Bibe nunc, & accumbe in
iucunditate, quoniam inuenisti gratiam co-
18 ram me. * Et dixit Judith: Bibam domine,
quoniam magnificata est anima mea hodie
19 præ omnibus diebus meis. * Et accepit, &
manducauit, & bibit coram ipso, ea quæ pa-
20 rauerat illi ancilla eius. * Et iucundus fa-
ctus est Holofernes ad eam, bibitque vinum
multum nimis, quantum numquam bibe-
rat in vita sua.

C A P. XIII.

*Judith facta ad Deum oratione præscindit aci-
nace caput ubrij Holofernis; quod ad concu-
nes Bethuliam deferens, eas ad gratiarum
actionem hortatur, ipsa vero ab omnibus be-
nedicitur, & Achior viso Holofernis capite
obstupescit.*

Vt autem sero factum est, festinauerunt
serui illius ad hospitia sua, & conclu- A

2 sit Vagao ostia cubiculi, & abiit. * Erant au-
tem omnes fatigati à vino: * Eratque Judith
3 sola in cubiculo. * Porro Holofernes iace-
bat in lecto, nimia ebrietate sopitus. * Dixit
4 que Judith puella suæ, ut staret foris ante
cubiculum, & obseruaret. * Stetitque Ju-
5 dith ante lectum, orans cum lachrymis, &
6 labiorum motu in silentio, * Dicens: Confir-
ma me Domine Deus Israel, & respice in
7

Bb

hac

hac hora ad opera manum mearum, ut sicut promisisti, Ierusalem ciuitatem tuam erigas: & hoc, quod credens per te posse fieri cogitavi, perficiam. * Et cum hæc dixisset, accessit ad columnam, quæ erat ad caput lectuli eius, & pugionem eius, qui in ea ligatus pendebat, exoluit. * Cumque euaginalisset illum, apprehendit comam capitis eius, & ait: Confirma me Domine Deus in hac hora. * Et percussit bis in ceruicem eius, & abscidit caput eius, & abstulit conopeum eius à columnis, & euoluit corpus eius truncum. * Et post pusillum exiuit, & tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, & iussit, ut mitteret illud in peram suam. * Et exierunt duæ, secundum consuetudinem suam, quasi ad orationem, & transierunt castra, & gyrantes vallem, venerunt ad portam ciuitatis. * Et dixit Iudith à longè custodibus murorum: Aperite portas, quoniam nobiscum est Deus, qui fecit virtutem in Israel. * Et factum est, cum audissent viri vocem eius, vocauerunt presbyteros ciuitatis. * Et concurrerunt ad eam omnes, à minimo usque ad maximum: quoniam sperabant eam iam non esse venturam. * Et accendentes luminaria congyrauerunt circa eam vniuersi: illa autem ascendens in eminentiorem locum, iussit fieri silentium. Cumque omnes tacuissent, dixit Iudith: Laudate Dominum Deum nostrum, qui non deseruit sperantes in se. * Et in me ancilla sua adimpleuit misericordiam suam, quam promisit domui Israel: & interfecit in manu mea hostem populi sui hac nocte. * Et proferens de pera caput Holofernis, ostendit illis, dicens: Ecce caput Holofernis principis militiæ Assyriorum, & ecce conopeum illius, in quo recumbebat in ebrietate sua, ubi per manum foeminae percussit illum Dominus Deus noster. * Viuit autem ipse Dominus, quoniam custodiuit me Angelus eius, & hinc euntem, & ibi commorantem, & inde hoc reuertentem, & non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari, sed sine pollutione peccati reuocauit me vobis, gaudentem in victoria sua, in euasione mea, & in liberatione vestra. * Confitemini illi omnes, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia eius. * Vniuersi autem adorantes Dominum, dixerunt ad eam: Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. * Porro Ozias princeps populi Israel, dixit ad eam: Benedicta es tu filia à Domino Deo excelsio, præ omnibus mulieribus super terram. * Benedictus Dominus, qui creauit cælum, & terram, qui te direxit in vulnera capitis principis inimicorum nostrorum: * Quia hodie nomen tuum ita magnificauit, ut non rece-

dat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum, pro quibus non pepercisti animæ tuæ, propter angustias, & tribulationem generis tui, sed subuenisti ruinæ ante conspectum Dei nostri. * Et dixit omnis populus: Fiat, fiat. * Porro Achior vocatus venit, & dixit ei Iudith: Deus Israel, cui tu testimonium dedisti, quod videretur se de inimicis suis, ipse caput omnium incredulorum incidit, ac nocte in manu mea. * Et ut probes, quia ita est, ecce caput Holofernis, qui in contemptu superbiæ suæ Deum Israel contempsit, & tibi interitum minabatur, dicens: Cum captus fuerit populus Israel, gladio perforari præcipiam latera tua. * Videns autem Achior caput Holofernis, angustiatum præ pauore, cecidit in faciem suam super terram, & æstuauit anima eius. * Postea verò, quam resumpto spiritu recreatus est, procidit ad pedes eius, & adorauit eam, & dixit: Benedicta tu à Deo tuo in omni tabernaculo Iacob, quoniam in omni gente, quæ audierit nomen tuum, magnificabitur super te Deus Israel.

C A P. X I V.

Holofernis capite de muro Bethulia suspeso, Achiorque circumciso, Iudæi in Assyrios irrumpunt; qui Holofernem excitantes, mortuumque inuenientes vehementi timore concussuntur.

Dixit autem Iudith ad omnem populum: Audite me fratres, suspendite caput hoc super muros nostros: * Et erit, cum exierit Sol accipiat vnusquisque arma sua, & exite cum impetu, non ut descendatis deorsum, sed quasi impetum facientes. * Tunc exploratores necesse erit, ut fugiant ad principem suum excitandum ad pugnam. * Cumque duces eorum cucurrerint ad tabernaculum Holofernis, & inuenerint eum truncum in suo sanguine volutatum, decedet super eos timor. * Cumque cognoueritis fugere eos, ite post illos securi, quoniam Dominus conteret eos sub pedibus vestris. * Tunc Achior videns virtutem, quam fecit Deus Israel, relicto gentilitatis ritu, credidit Deo, & circumcidit carnem præputij sui, & appositus est ad populum Israel, & omnis successio generis eius, usque in hodiernum diem. * Mox autem, ut ortus est dies, suspenderunt super muros caput Holofernis, accepitque vnusquisque vir arma sua, & egressi sunt cum grandi strepitu, & ululatu. * Quod videntes exploratores, ad tabernaculum Holofernis cucurrerunt. * Porro hi, qui in tabernaculo erant, venientes, & ante ingressum cubi-

cubiculi perstreperentes, excitandi gratia, inquietudinem arte moliebantur, ut non ab excitantibus, sed à sonantibus Holofernes euigilaret. * Nullus enim audebat cubiculum virtutis Assyriorum pulsando, aut intrando aperire. * Sed cum venissent eius duces, ac tribuni, & vniuersi maiores exercitus regis Assyriorum, dixerunt cubicularijs: * Intrate, & excitate illum, quoniam iam egressi mures de cauernis suis, ausi sunt prouocare nos ad prælium. * Tunc ingressus Vagao cubiculum eius, stetit ante cortinam, & plausum fecit manibus suis: suspicabatur enim illum cum Iudith dormire. * Sed cum nullum motum iacentis sensu aurium caperet, accessit proximans ad cortinam, & eleuans eam, vidensque cadauer absque capite Holofernis in suo sanguine tabefactum iacere super terram, exclamauit voce magna cum fletu, & scidit vestimenta sua. * Et ingressus tabernaculum Iudith, non inuenit eam, & exiit foras ad populum, * Et dixit: Vna mulier Hebræa fecit confusionem in domo regis Nabuchodonosor, ecce enim Holofernes iacet in terra, & caput eius non est in illo. * Quod cum audissent principes virtutis Assyriorum, sciderunt omnes vestimenta sua, & intolerabilis timor, & tremor cecidit super eos, & turbati sunt animi eorum valdè. * Et factus est clamor incomparabilis in medio castrorum eorum.

C A P. X V.

Assyrij cade ducti sui perculsi, omnibus relictis fugiunt; at Iudai eos persequuntur, & cadunt, & spolijs collectis plurimum dirati sunt: Iudith autem à pontifice, & populo benedicitur; & qua Holofernis propria fuerant, ipsi traduntur.

Cumque omnis exercitus decollatum Holofernem audisset, fugit mens, A consilium ab eis, & solo tremore, & metu agitati fugæ præsidium sumunt, * Ita ut nullus loqueretur cum proximo suo, sed inclinato capite, relictis omnibus, eundem festinabant Hebræos, quos armatos super se venire audiebant, fugientes per vias camporum, & semitas collium. * Videntes itaque filij Israel fugientes, secuti sunt illos. Descenderuntque clagentes rubis, & ululantes post ipsos. * Et quoniam Assyrij non adunati, in fugam ibant præcipientes: filij autem Israel vno agmine persequentes, debilitabant omnes, quos inuenire potuissent. * Misit itaque Ozias nuntios per omnes ciuita-

tes, & regiones Israel. * Omnes itaque regio, omnisque vrbs, electam iuuentutem armatam misit post eos, & persecuti sunt eos in ore gladij, quousque peruenirent ad extremitatem finium suorum. * Reliqui autem, qui erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assyriorum, & prædam, quam fugientes Assyrij reliquerant, abstulerunt, & onustati sunt valdè. * Hi verò, qui victores reuersi sunt ad Bethuliam, omnia, quæ erant illorum attulerunt secum, ita ut non esset numerus in pecoribus, & iumentis, & vniuersis mobilibus eorum, ut à minimo, usque ad maximum omnes diuites fierent de prædationibus eorum. * Ioachim autem summus pontifex, de Ierusalem venit in Bethuliam cum vniuersis presbyteris suis, ut videret Iudith. * Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes vna voce, dicentes: Tu gloria Ierusalem, tu læticia Israel, tu honorificentia populi nostri: * Quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaueris, & post virum tuum, alterum nescieris: & ideo & manus Domini confortauit te, & ideo eris benedicta in æternum. * Et dixit omnis populus: Fiat, fiat. * Per dies autem triginta, vix collecta sunt spolia Assyriorum à populo Israel. * Porro autem vniuersa, quæ Holofernis peculiaris fuisse probata sunt, dederunt Iudith in auro, & argento, & vestibus, & gemmis, & omni suppellectili, & tradita sunt omnia illi à populo. * Et omnes populi gaudebant, cum mulieribus, & virginibus, & iuuenibus, in organibus, & citharis.

C A P. X V I.

Canticum Iudith ob victoriam: venit populus Ierusalem holocausta cum gratiarum actionibus oblaturus: tandemque Iudith plena dierum moritur; & dies huius victoria perpetuè apud Iudæos in numero sanctorum dierum celebratur.

Tunc cantauit canticum hoc Domino Iudith, dicens: * Incipite Domino in tympanis, cantate Domino in cymbalis, modulamini illi psalmum nouum, exultate, & inuocate nomen eius. * Dominus conterens bella, Dominus nomen est illi. * Qui posuit castra sua in medio populi sui, ut eriperet nos de manu omnium inimicorum nostrorum. * Venit Assur ex montibus ab Aquilone in multitudine fortitudinis suæ: cuius multitudo obturauit torrentes, & equi eorum cooperuerunt.

peruerunt valles. * Dixit se incensurum
fines meos, & iuvenes meos occisurum
gladio, infantes meos dare in prædam, &
virgines in captiuitatem. * Dominus au-
tem omnipotens nocuit eum, & tradidit
eum in manus foeminae, & confodit eum.
* Non enim cecidit potens eorum à iuue-
nibus, nec filij Titan percusserunt eum,
nec excelsi gigantes opposuerunt se illi,
sed Iudith filia Merari in specie faciei suae
dissoluit eum. * Exiit enim se vestimen-
to viduitatis, & induit se vestimento læ-
titiæ in exultatione filiorum Israel. * Vn-
xit faciem suam vnguento, & colligauit
cincinnos suos mitra, accepit stolam no-
uam ad decipiendum illum. * Sandalia
eius rapuerunt oculos eius, pulchritudo
eius captiuam fecit animam eius, am-
putauit pugione cervicem eius. * Horru-
erunt Persæ constantiam eius, & Medi au-
daciam eius. * Tunc ululauerunt castra
Assyriorum, quando apparuerunt humi-
les mei, arescentes in siti. * Filij puella-
rum compunxerunt eos, & sicut pueros
fugientes occiderunt eos: perierunt in
prælio à facie Domini Dei mei. * Hym-
num cantemus Domino, hymnum no-
uum cantemus Deo nostro. * Adonai Do-
mine magnus es tu, & præclarus in vir-
tute tua, & quem superare nemo potest.
* Tibi seruiat omnis creatura tua: quia
dixisti, & facta sunt: misisti spiritum
tuum, & creata sunt, & non est, qui re-
sistat voci tuæ. * Montes à fundamentis
moueantur cum aquis: petrae, sicut ce-
ra, liquefcent ante faciem tuam. * Qui
autem timeant te, magni erunt apud te per

omnia. * Væ genti insurgenti super ge-
nus meum: Dominus enim omnipotens
vindicabit in eis, in die iudicii visitabit il-
los. * Dabit enim ignem, & vermes in
carnes eorum, ut vrantur, & sentiant,
usque in sempiternum. * Et factum est
post hæc, omnis populus post victoriam
venit in Ierusalem adorare Dominum: &
mox ut purificati sunt, obtulerunt omnes
holocausta, & vota, & repromissiones
suas. Porro Iudith, vniuersa vasa belli-
ca Holofernis, quæ dedit illi populus, &
conopeum, quod ipsa sustulerat de cubi-
li ipsius, obtulit in anathema obliuio-
nis. * Erat autem populus iucundus se-
cundum faciem sanctorum, & per tres
menses gaudium huius victoriæ celebra-
tum est cum Iudith. * Post dies autem
illos vnusquisque rediit in domum suam,
& Iudith magna facta est in Bethulia, &
præclarior erat vniuersæ terræ Israel. *
Erat etiam virtuti castitas adiuncta, ita
ut non cognosceret virum omnibus diebus
vitæ suæ, ex quo defunctus est Manasses
vir eius. * Erat autem diebus festis pro-
cedens cum magna gloria. * Mansit autem
in domo viri sui annos centum quinque, &
dimisit abram suam liberam, & defuncta
est, ac sepulta cum viro suo in Bethulia. *
Luxitque illam omnis populus diebus sep-
tem. * In omni autem spatio vitæ eius non
fuit, qui perturbaret Israel, & post mortem
eius annis multis. * Dies autem victoriæ
huius festiuitatis, ab Hebræis in numero
sanctorum dierum accipitur, & colitur à
Iudeis ex illo tempore, usque in præsen-
tem diem.

* Gen. 1.
Ps. 124. 9.

LIBER ESTHER.

CAP. I.

Affuero ad potentia, & gloria sua ostentationem toto semestri splendidum celebrante conuiuium, regina Vasthi accersita venire recusar, idcirco repudiatur: & sapientum consilio editum promulgatur, ut uxores maritis deferant honorem.

IN diebus Assueri, qui regnavit ab India, usque Æthiopiam, super centum viginti septem provincias: * Quando sedit in solio regni sui, Susa ciuitas regni eius exordium fuit. *

Tertio igitur anno imperij sui, fecit grande conuiuium cunctis principibus, & pueris suis, fortissimis Persarum, & Medorum inclytis, & præfectis prouinciarum coram se, * Ut ostenderet diuitias gloriæ regni sui, ac magnitudinem, atque iactantiam potentiae suae, multo tempore, centum videlicet, & octoginta diebus. * Cumque implerentur dies conuiuij, inuitauit omnem populum, qui inuentus est in Susa, a maximo usque ad minimum: & iussit septem diebus conuiuium præparari in vestibulo horti, & nemoris, quod regio cultu, & manu consitum erat. * Et pendebant ex omni parte tentoria aerij coloris, & carbasini, ac hyacinthini sustentata funibus byssinis, atque purpureis, quieburneis circulis infertierant, & columnis marmoreis fulciebantur. Lectuli quoque aurei, & argentei, super pauimentum smaragdino, & pario stratum lapide, dispositi erant: quod mira varietate pictura decorabat. * Bibebant autem, qui inuitati erant, aureis poculis, & alijs, atque alijs vasis cibi inferebantur. Vinum quoque, ut magnificentia regia dignum

erat, abundans, & præcipuum ponebatur. * Nec erat, qui nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat, præponens mensis singulos de principibus suis, ut sumeret vniquisque quod vellet. * Vasthi quoque regina fecit conuiuium feminarum, in palatio, vbi rex Assuerus manere consueuerat. * Itaque die septimo, cum rex esset hilarior, & post nimiam potationem incaluisse mero, præcepit Maumam, & Bazatha, & Harbona, & Bagatha, & Abgarha, & Zethar, & Charchas, septem eunuchis, qui in conspectu eius ministrabant, * Ut introducerent reginam Vasthi coram rege, posito super caput eius diademate, ut ostenderet cunctis populis, & principibus pulchritudinem illius: erat enim pulchra valde. * Quæ renuit, & ad regis imperium, quod per eunuchos mandauerat, venire contempsit. Vnde iratus rex, & nimio furore succensus, * Interrogauit sapientes, qui ex more regio semper ei aderant, & illorum faciebat cuncta consilio, scientium leges, ac iura maiorum. * (Erant autem primi, & proximi, Charsena, & Sethar, & Adinatha, & Tharsis, & Mares, & Marsana, & Mamuchan, septem duces Persarum, atque Medorum, qui videbant faciem regis, & primi post eum residere soliti erant.) * Cui sententiæ Vasthi regina subiaceret, quæ Assueri regis imperium, quod per eunuchos mandauerat, facere noluisse. * Responditque Mamuchan, audiente rege, atque principibus, Non solum regem læsit regina Vasthi, sed & omnes populos, & principes, qui sunt in cunctis prouincijs regis Assueri. * Egredietur enim sermo reginæ ad omnes mulieres, ut contemnunt viros suos, & dicant: Rex Assuerus iussit, ut regina Vasthi in-

traret ad eum, & illa noluit. * Atq; hoc exē- 18
plo omnes principum coniuges Persarum,
atq; Medorum, parupendent imperia mari-
torum: vnde regis iusta est indignatio. * Si 19
ergo tibi placet, egrediatur edictum à facie
tua, & scribatur iuxta legem Persarum, at-
que Medorum, quam præteriri illicitum
est, vt nequaquam vltra Vasthi ingrediatur
ad regem, sed regnum illius altera, quæ me-
lior est illa, accipiat. * Et hoc in omne (quod 20
latissimum est) prouinciarum tuarum di-
uulgetur imperium, & cunctæ vxores tam
maiorum, quàm minorum, deferant ma-
ritis suis honorem. * Placuit consilium eius 21
regi, & principibus: fecitque rex iuxta con-
silium Mamuchan, * Et misit epistolas ad 22
vniuersas prouincias regni sui, vt quæque
gens audire, & legere poterat, diuersis lin-
guis, & litteris, esse viros principes, ac maio-
res in domibus suis: & hoc per cunctos po-
pulos diuulgari.

C A P. I I.

*Præ cæteris virginibus Assuero, quasit Esther
neptis occulta Mardochei Iudæi placens, re-
gina loco Vasthi facta est celebrato nuptia-
rum magnifico conuiuio, ac datis muneribus.
Porro Mardocheus ad ostium palatii manens
eunuchos regi insidiantes prodit, quod fa-
ctum Mardochei annalibus inscribitur.*

His ita gestis, postquam regis Assueri in- 1
dignatio deferbuerat, recordatus est A
Vasthi, & quæ fecisset, vel quæ passa esset: * 2
Dixeruntque pueri regis, ac ministri eius:
Quærantur regi puellæ virgines, ac specio-
sæ. * Et mittantur, qui considerent per vni- 3
uersas prouincias puellas speciosas, &
virgines: & adducant eas ad ciuitatem
Susan, & tradant eas in domum foemi-
narum sub manu Egei eunuchi, qui est præ-
positus, & custos mulierum regiarum: &
accipiant mundum muliebre, & cætera
ad vsus necessaria. * Et quæcunq; inter om- 4
nes oculis regis placuerit, ipsa regnet pro
Vasthi. Placuit sermo regi: & ita, vt sugges-
serant, iussit fieri. * Erat vir Iudæus in Susan 5
ciuitate, vocabulo Mardocheus, filius Iair,
filius Semei, filij Cis, de stirpe Iemini, * Qui 6
translatus fuerat de Ierusalem eo tempore,
quo Iechoniam regem Iuda Nabuchodo-
nosor rex Babylonis transtulerat, * Qui fuit 7
nutritius filia fratris sui Edissæ, quæ altero
nomine vocabatur Esther: & vtrumq; pa-
rentem amiserat: pulchra nimis, & decora
facie. Mortuisque patre eius, ac matre, Mar-
docheus sibi eam adoptauit in filiam. * Cū- 8
que percrebuisse regis imperium, & iuxta B
mandatum illius multæ pulchræ virgines
adducerentur Susan, & Egeo traderentur
eunuchis, Esther quoque inter cæteras puel-

las, ei tradita est, vt seruaretur in numero fe-
minarum. * Quæ placuit ei, & inuenit grā-
tiam in conspectu illius. * Et præcepit eunu-
cho, vt acceleraret mundum muliebre, &
traderet ei partes suas, & septem puellas
speciosissimas de domo regis, & tam ipsam,
quàm pedissequas eius ornaret, atq; excole-
ret. * Quæ noluit indicare ei populum, &
patriam suam: Mardocheus enim præcepe-
rat ei, vt de hac re omnino reticeret: * Qui
deambulabat quotidie ante vestibulum do-
mus, in qua electæ virgines seruabantur, cu-
ram agens salutis Esther, & scire volens
quid ei accideret. * Cum autem venisset
tempus singularum per ordinem puellarum,
vt intrarent ad regem, expletis omnibus,
quæ ad cultum muliebre pertinebant,
mensis duodecimus vertebatur: ita dumtaxat,
vt sex mensibus oleo vngerentur myr-
rhino, & alijs sex quibusdam pigmentis, &
aromatibus vterentur. * Ingredientesq; ad
regem, quidquid postulassent ad ornatum
pertinens, accipiebant, & vt eis placuerat,
compositæ de triclinio feminarum ad regis
cubiculum transibant. * Et quæ intrauerat
vespere, egrediebatur mane, atq; inde in se-
cundas ædes deducebatur, quæ sub manu
Susagazi eunuchi erant, qui concubinis re-
gis præsidebat: nec habebat potestatem ad
regem vltra redeundi, nisi voluisset rex, &
eam venire iussisset ex nomine. * Euoluto
autem tempore per ordinem instabat dies,
quo Esther filia Abihail fratris Mardochei,
quam sibi adoptauerat in filiam, deberet in-
trare ad regem. Quæ non quæsiuit mulie-
brem cultum, sed quæcumque voluit Egeus
eunuchus cultos virginum, hæc ei ad orna-
tum dedit. Erat enim formosa valde, & in-
credibili pulchritudine, omnium oculis
gratiola, & amabilis videbatur. * Ducta est
itaq; ad cubiculum regis Assueri mēse decimo,
qui vocatur Tebeth, septimo anno regni
eius. * Et adamanit eam rex plus quam om-
nes mulieres, habuitq; gratiā, & misericor-
diam coram eo super omnes mulieres, &
posuit diadema regni in capite eius, fecitq;
eam regnare in loco Vasthi. * Et iussit con-
uiuium præparari permagnificum cunctis
principibus, & seruis suis, pro coniunctio-
ne, & nuptijs Esther. Et dedit requiem vni-
uersis prouincijs, ac dona largitus est iuxta
magnificentiam principalem. * Cumque
secundo quærentur virgines, & congrega-
rentur, Mardocheus manebat ad ianuam
regis: * Necdum prodiderat Esther patriā,
& populum suum, iuxta mandatum eius.
Quidquid enim ille præcipiebat, obserua-
bat Esther: & ita cuncta faciebat, vt eo tem-
pore solita erat, quo eam paruulam nutrie-
bat. * Eo igitur tempore, quo Mardocheus
ad

ad regis ianuam morabatur, irati sunt Bagathan, & Thares duo eunuchi regis, qui ianitores erant, & in primo palatii limine præsidebant: volueruntque insurgere in regem, & occidere eum. * Quod Mardocheum non latuit, statimque nuntiavit reginæ Esther, & illa regi, ex nomine Mardochei, qui ad se rem deculerat. * Quæsitum est, & inuentum: & appensus est vterque eorum in patibulo. Mandatumque est historiis, & annalibus traditum coram rege.

C A P. I I I.

Aman à rege sublimatus omnibus Medorum, ac Persarum principibus, indignatur quod solus Mardocheus Iudæus ipsum non adoret; quapropter omnium Iudæorum interitum ab Assuero impetrat, mittitque ad vniuersas provincias litteras regis annulo signatas, ut tertio decimo die mensis duodecimi vniuersi ubique Iudæi occiderentur.

Post hæc rex Assuerus exaltauit Aman filium Amadathi, qui erat de stirpe Agag: & posuit solium eius super omnes principes, quos habebat. * Cunctique serui regis, qui in foribus palatii versabantur, flectebant genua, & adorabāt Aman: sic enim præceperat eis imperator. solus Mardocheus non flectebat genu, neq; adorabat eū. * Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii præsidebant: Cur præter ceteros non obseruas mandatum regis? * Cumque hoc crebrius dicerent, & ille nollet audire, nuntiauerunt Aman, scire cupientes utrū perseveraret in sententia: dixerat enim eis, se esse Iudæum. * Quod cum audisset Aman, & experimēto probasset, quod Mardocheus non flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est valde, * Et pro nihilo duxit in vnum Mardocheum mittere manus suas: audierat enim, quod esset gentis Iudææ, magisq; voluit omnem Iudæorum, qui erant in regno Assueri, perdere nationem. * Mense primo (cuius vocabulum est Nisan) anno duodecimo regni Assueri, missa est sors in urnā, quæ Hebraice dicitur phur, coram Aman, quo die, & quo mense gens Iudæorum deberet interfici: & exiuit mēsis duodecimus, qui vocatur Adar. * Dixitq; Aman regi Assuero: Est populus per omnes provincias regni tui dispersus, & à se mutuo separatus, nouis vtens legibus, & cæremoniis, insuper & regis scita contemnens. Et optimè nosti, quod non expediat regno tuo, vt insolescat per licentiam. * Si tibi placet, decerne, vt pereat, & decem millia talentorum appendam arcarijs gazæ tuæ. * Tulit ergo rex annulum, quo utebatur, de manu sua, & dedit eum Aman filio Amadathi, de progenie Agag, hosti Iudæorum, * Dixitq; ad eum:

Argentum, quod tu polliceris, tuum sit, de populo age, quod tibi placet. * Vocatiq; sunt scribæ regis mense primo Nisan, tertio decima die eiusdem mensis: & scriptum est, vt iussu Aman, ad omnes satrapas regis, & iudices prouinciarum, diuersarumq; gentium, vt quæq; gens legere poterat, & audire pro varietate linguarum, ex nomine regis Assueri: & litteræ signatæ ipsius annulo, * Missæ sunt per cursores regis ad vniuersas prouincias, vt occiderent, atq; delerent omnes Iudæos, à puero vsq; ad senem, paruulos & mulieres vno die, hoc est, tertio decimo mensis duodecimi, qui vocatur Adar, & bona eorum diriperent. * Summa autē epistolarum hæc fuit, vt omnes prouinciæ scirent, & pararent se ad prædictam diem. * Festinabant cursores, qui missi erant, regis imperium explere. Statimque in Susan pendit edictum, rege & Aman celebrante conuiuium, & cunctis Iudæis, qui in vrbe erant, flentibus.

C A P. I V.

Luctus Mardochei, ac reliquorum Iudæorum ob paratum ipsis interitum: Esther autem, vt iussu Mardochei Iudæorum neci occurrat, & non vocata ad regem ingrediatur, iubet cum ieiunio pro se triduo orari, idem ipsa faciente cum suo gynæceo.

Quæ cum audisset Mardocheus, scidit vestimenta sua, & indutus est sacco, spargens cinerem capiti: & in platea mediæ ciuitatis voce magna clamabat ostendens amaritudinem animi sui, * Et hoc ciuitati vsque ad fores palatii gradiens: Non enim erat licitum, indutum sacco aulam regis intrare. * In omnibus quoq; prouincijs, oppidis, ac locis, ad quæ crudele regis dogma peruenerat, planctus ingens erat apud Iudæos, ieiunium, vlulatus, & fletus, sacco & cinere multis pro strato vtentibus. * Ingressæ autem sunt puellæ Esther, & eunuchi, nunciaueruntque ei. Quod audiens contristata est, & vestem misit, vt ablato sacco induerent eum: quam accipere noluit. * Accitoque Achach eunucho, quem rex ministrū ei dederat, præcepit ei, vt iret ad Mardocheum, & disceret ab eo, cur hoc faceret. * Egrediusq; Achach, iuit ad Mardocheum stantem in platea ciuitatis, ante ostium palatii: * Qui indicauit ei omnia, quæ acciderant, quo modo Aman promississet, vt in thesauros regis pro Iudæorum neci interret argentum, * Exemplar quoq; edicti, quod pendebat in Susan, dedit ei, vt reginæ ostenderet, & moneret eam, vt intraret ad regem, & deprecaretur eum pro populo suo. * Regressus Achach, nuntiavit Esther omnia, quæ Mardocheus dixerat. * Quæ respondit

ei, & iussit, ut diceret Mardochæo: "Omnes 11
serui regis, & cunctæ, quæ sub ditione eius
sunt, norunt provinciam, quod siue vir, siue
mulier, non vocatus, interius atrium regis
intrauerit, absque vlla cunctatione statim
interficiatur: nisi forte rex auream virgâ ad
eum tetenderit pro signo clementiæ, atque ita
possit viuere. Ego igitur quo modo ad regem
intrare potero, quæ triginta iam diebus non
sum vocata ad eum? " Quod cum audisset 12
Mardochæus, " Rursum mandauit Esther, 13
dicens: Ne putes, quod animam tuam tan-
tum liberares, quia in domo regis es præ cun- D
ctis Iudæis: Si enim nunc silueris, per aliam 14
occasionem liberabuntur Iudæi: & tu, &
domus patris tui, peribitis. Et quis nouit, v-
trum idcirco ad regnum veneris, ut in tali
tempore parareris? " Rursumque Esther hæc 15
Mardochæo verba mandauit: "Vade & con- 16
grega omnes Iudæos, quos in Susa repereris,
& orate pro me. Non comedatis, & non
bibatis tribus diebus, & tribus noctibus: &
ego cum ancillis meis similiter ieiunabo, &
tunc ingrediar ad regem, contra legem fa-
ciens: non vocata, tradensque me morti, &
periculo. " Iuit itaque Mardochæus, & fecit 17
omnia, quæ ei Esther præceperat.

C A P. V.

Esther contempto vita periculo ad regem ingressa postulat, ut cum Aman ad suum veniat conuiuium; in quo ab exultante rege de sua petitione interrogata, rursum utrumque ad sequentis diei conuiuium inuitat: interea Aman indignatus se à Mardochæo non honorari, crucem illi parat.

Die autem tertio induta est Esther regalibus vestimentis, & stetit in atrio A
domus regis, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille sedebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus. "Cumque vidisset Esther reginam stantem, placuit oculis eius, & extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu. Quæ accedens, osculata est summitatem virgæ eius. "Dixitque ad eam rex: Quid vis Esther regina? quæ est petitio tua? etiam si dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi. " At illa respondit. Si regi placet, obsecro, ut venias ad me hodie, & Aman tecum, ad conuiuium, quod parauimus. " Statimque rex, Vocare, inquit, citò Aman, ut Esther obediat voluntati. Venerunt itaque rex, & Aman ad conuiuium, quod eis regina parauerat. "Dixitque ei rex, postquam vinum hiberat abundanter. Quid petis, ut detur tibi? & pro qua re postulas etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. " Cui respondit Esther: Petitio mea, & preces sunt istæ. " Si inueni in conspectu regis gratiam, & si regi C

placet, ut det mihi, quod postulo, & meam impleat petitionem: veniat rex & Aman ad conuiuium, quod parauimus eis, & cras aperiâ regi voluntatem meam. " Egressus est itaque illo die Aman lætus, & alacer. Cumque vidisset Mardochæum sedentem ante fores palatii, & non solum non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est valde: " Et dissimulata ira, reuersus in domum suam, conuocauit ad se amicos suos, & Zares uxorem suam: " Et exposuit illis magnitudinem diuitiarum suarum, filiorumque turbam, & quanta eum gloria super omnes principes, & seruos suos rex eleuasset: " Et post hæc ait: Regina quoque Esther nullum alium vocauit ad conuiuium cum rege, præter me: apud quam etiam cras cum rege pransurus sum. " Et cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu videro Mardochæum Iudæum sedentem ante fores regias. " Responderuntque ei, Zares vxor eius, & ceteri amici: Iube parari excelsam trabem, habentem altitudinis quinquaginta cubitos, & dic mane regi, ut appendatur super eam Mardochæus, & sic ibis cum rege lætus ad conuiuium. Placuit ei consilium, & iussit excelsam parari crucem.

C A P. V I.

Rex in lectis sibi nocte annalibus Mardochæi fidelitatem in desertis aduersus regem eunuchorum insidijs reperiens, iubet ipsum, ut secundum à rege, per Aman capitalem ipsius hostem honorari.

Noctem illam duxit rex insomnem, A
iussitque sibi afferri historias, & annales priorum temporum. Quæ cum illo præsentem legerentur, " Ventum est ad illum locum, ubi scriptum erat, quo modo nuntiasset Mardochæus insidias Bagathan, & Thares eunuchorum, regem Assuerum iugulare cupientium. " Quod cum audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris, ac præmij Mardochæus consecutus est: Dixerunt ei serui illius, ac ministri: Nihil omnino mercedis accepit. " Statimque rex: Quis est, B
inquit, in atrio? Aman quippe interius atrium domus regis intrauerat, ut suggereret regi, & iuberet Mardochæum affigi patibulo, quod ei fuerat præparatum. " Responderunt pueri: Aman stat in atrio. Dixitque rex: Ingrediat. " Cumque esset ingressus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honorare desiderat? Cogitans autem in corde suo Aman, & reputans, quod nullum alium rex, nisi se, vellet honorare, " Respondit: Homo, quem rex honorare cupit, " Debet indui vestibus regijs, & imponi super equum, qui de sella regis est, & accipere regium diadema super caput suum, " Et primus de regijs principibus,

bus, ac tyrannis teneat equum eius, & per plateam ciuitatis incedens clamet, & dicat: Sic honorabitur, quemcunque voluerit rex honorare. * Dixitque ei rex: Festina, & sumpta stola, & equo, fac, ut locutus es, Mardocheo Iudæo, qui sedet ante fores palatii. Caue ne quidquam de his, quæ locutus es, prætermittas. Tulit itaque Aman stolam, & equum, indutumque Mardocheum in platea ciuitatis, & impositum equo præcedebat, atque clamabat: Hoc honore condignus est, quemcunque rex voluerit honorare. * Reuersusque est Mardocheus ad ianuam palatii: & Aman festinauit ire in domum suam lugens, & operto capite: * Narrauitque Zares uxori suæ, & amicis, omnia, quæ euenissent sibi. Cui responderunt sapientes, quos habebat in consilio, & uxor eius: Si de semine Iudæorum est Mardocheus, ante quem cadere cepisti, non poteris ei resistere, sed cades in conspectu eius. * Adhuc illis loquentibus uenerunt eunuchi regis, & citò cum ad conuiuium, quod regina parauerat, pergere compulerunt.

C A P. V I I.

Esther in conuiuium regem iam exhilaratum pro sua, & populi sui uita precatur, & Aman Iudæorum aduersarium accusat, quem rex in cruce ab illo parata Mardocheo suspendi iubet.

Intrauit itaque rex, & Aman, ut biberent cum regina. * Dixitque ei rex etiam secunda die, postquam uino incaluerat: Quæ est petitio tua, Esther, ut detur tibi? & quid vis fieri? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. * Ad quem illa respondit: Si inueni gratiam in oculis tuis, o rex, & si tibi placet, dona mihi animam meam, pro qua rogo, & populum meum, pro quo obsecro. * Traditi enim sumus ego, & populus meus, ut conteramur, iugulemur, & pereamus. Atque utinam in seruos, & famulos venderemur: esset tolerabile malum, & gemens tacerem: nunc autem hostis noster est, cuius crudelitas redundat in regem. Respondensque rex Assuerus ait: Quis est iste, & cuius potentia, ut hec audeat facere? * Dixitque Esther: Hostis & inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, illico obstupuit, vultum regis, ac reginæ ferre non sustinens. * Rex autem iratus surrexit, & de loco conuiuii intrauit in hortum arboribus confitum. Aman quoque surrexit, ut rogaret Esther reginam pro anima sua, intellexit enim à rege sibi paratum malum. * Qui cum reuersus esset de horto nemoribus confito, & intrasset conuiuii locum, reperit Aman super lectulum corruisse, in quo iacebat Esther, & ait: Etiam reginam uult opprimere, me præsepte, in domo mea. Nec-

dum uerbum de ore regis exierat, & statim operuerunt faciem eius. * Dixitque Harbona, unus de eunuchis, qui stabant in ministerio regis: En lignum, quod parauerat Mardocheo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Appendite eum in eo. * Suspendus est itaque Aman in patibulo, quod parauerat Mardocheo: & regis ira quieuit.

C A P. V I I I.

Esther suffecto Mardocheo in locum Amanis, impetrat à rege, ut ferales, & ueteres Aman literas nouis irritet, & Iudæis securitatem impetrat, & ut de suis inimicis ulescantur, unde maxima ubique letitia exoritur.

Die illo dedit rex Assuerus Esther reginæ domum Aman aduersarij Iudæorum, & Mardocheus ingressus est ante faciem regis. Cōfessa est enim ei Esther, quod esset patruus suus. * Tulitque rex annulum, quem ab Aman recipi iusserat, & tradidit Mardocheo. Esther autem constituit Mardocheum super domum suam. * Nec his contenta, procidit ad pedes regis, fleuitque, & locuta ad eum orauit, ut malitiam Aman Agagitæ, & inachinationes eius pessimas, quas excogitauerat contra Iudæos, ut iuberet irritas fieri. * At ille ex more sceptrum aureum protendit manu, quo signum clementiæ monstrabatur: illaque confurgens stetit ante eum, * Et ait: Si placet regi, & si inueni gratiam in oculis eius, & deprecatio mea non ei videtur esse contraria, obsecro, ut nouis epistolis, ueteres Aman litteræ, insidiatoris & hostis Iudæorum, quibus eos in cunctis regis prouincijs perire præceperat, corrigantur. * Quo modo enim potero sustinere necem, & interfectionem populi mei? * Responditque rex Assuerus Esther reginæ, & Mardocheo Iudæo: Domum Aman concessi Esther, & ipsum iussi affigi cruci, quia ausus est manum mittere in Iudæos. * Scribite ergo Iudæis, sicut uobis placet, regis nomine, signantes litteras annulo meo. Hæc enim consuetudo erat, ut epistolis, quæ ex regis nomine mittebantur, & illius annulo signatæ erant, nemo auderet contradicere. * Accitisque scribis, & librarijs regis (erat autem tempus tertij mensis, qui appellatur Siban) vigesima & tertia die illius, scriptæ sunt epistolæ, ut Mardocheus uoluerat, ad Iudæos, & ad principes, procuratoresque iudices, qui centum viginti septem prouincijs ab India usque ad Æthiopiam præsidebant; prouinciæ atque prouinciæ, populo & populo, iuxta linguas, & litteras suas, & Iudæis, prout legere poterant, & audire. * Ipsæque epistolæ, quæ regis nomi-

ne mittebantur, annulo ipsius obsignatae sunt, & missae per veredarios: qui per omnes provincias discurrentes, veteres litteras novis nuntiis praevenirent. * Quibus imperavit rex, ut convenirent Iudaeos per singulas civitates, & in unum praeciperent congregari, ut starent pro animabus suis; & omnes inimicos suos, cum coniugibus, ac liberis, & universis domibus interficerent, atque dederent, & spolia eorum diriperent. * Et constituta est per omnes provincias una ultionis dies, id est, tridecima mensis duodecimi Adar. * Summaque epistolae haec fuit, ut in omnibus terris, ac populis, qui regis Assueri subiacebant imperio, notum fieret, paratos esse Iudaeos ad capiendam vindictam de hostibus suis. * Egressique sunt veredarii celeres nuntia per ferentes, & edictum regis dependit in Susa. * Mardocheus autem, de palatio, & de conspectu regis egrediens, fulgebat vestibus regis, hyacinthinis videlicet, & aereis, coronam auream portans in capite, & amictus serico pallio, atque purpureo. Omnisque civitas exultavit, atque letata est. * Iudaeis autem nova lux oriri visa est, gaudium, honor, & triumphum. * Apud omnes populos, vrbes, atque provincias, quocunque regis iussa veniebant, mira exultatio, epulae, atque convivia, & festus dies: in tantum, ut plures alterius gentis, & sectae, eorum religioni, & ceremonias iungerentur. Grandis enim cunctos Iudaici nominis terror inuaserat.

C A P. I X.

Iudaei passim hostes suos eodem die, quem ipsi Iudeorum regi praelegerant, cruciabant; & suspensis decem filiis Aman, diem Purim, hoc est Sortium, perpetuo solemnem Mardocheus instituit.

Igitur duodecimi mensis, quem Adar vocari ante iam diximus, tridecima die, quando cunctis Iudaeis interfectio parabatur, & hostes eorum inhiabant sanguini versa vice Iudaei superiores esse coeperunt, & se de aduersariis vindicare. * Congregatique sunt per singulas civitates, oppida, & loca, ut extenderent manum contra inimicos, & persecutores suos. Nullusque ausus est resistere, eo quod omnes populos magnitudinis eorum formido penetrarat. * Nam & provinciarum iudices, & duces, & procuratores, omnisque dignitas, quae singulis locis, ac operibus praerat, extollebant Iudaeos timore Mardochei: * Quem principem esse palatii, & plurimum posse cognoverant: fama quoque nominis eius crescebat quotidie, & per cunctorum ora volitabat. * Itaque percusserunt Iudaei inimicos suos plaga magna, & occiderunt eos, reddentes eis, quod

sibi parauerant facere: * Intantum ut etiam in Susa quingentos viros interficerent, extra decem filios Aman Agagitar hostis Iudeorum: quorum ista sunt nomina: * Pharsandatha, & Delphon, & Esphatha. Et Phoratha, & Adalia, & Aridatha, * Et Phermesta, & Arisai, & Aridai, & Iezatha. * Quos cum occidissent, praedas de substantiis eorum tangere noluerunt. * Statimque numerus eorum, qui occisi erant in Susa, ad regem relatus est. * Qui dixit reginae: in vrbe Susa interfecerunt Iudaei quingentos viros, & alios decem filios Aman: quantam putas eos exercere caedem in universis provinciis? Quid ultra postulas, & quid vis, ut fieri iubeam? Cui illa respondit: Si regi placet, datur potestas Iudaeis, ut sicut fecerunt hodie in Susa, sic & cras faciant, & decem filii Aman in patibulis suspendantur. * Praecipitque rex, ut ita fieret. Statimque in Susa dependit edictum, & decem filii Aman suspensi sunt. * Congregatis Iudaeis quartadecima die mensis Adar, interfecti sunt in Susa trecenti viri: nec eorum ab illis direpta substantia est. * Sed & per omnes provincias, quae ditioni regis subiacebant, pro animabus suis steterunt Iudaei, interfectis hostibus, ac persecutoribus suis: in tantum, ut septuagintaquinque millia occisorum implerentur, & nullus de substantiis eorum quidquam contingeret. Dies autem tertiusdecimus mensis Adar, primus apud omnes interfectionis fuit, & quartadecima die cadere desierunt. Quem constituerunt esse solemnem, ut in eo omni tempore deinceps vacarent epulis, gaudio atque conviviis. * At hi, qui in vrbe Susa eadem exercuerant, tertiodecimo, & quartodecimo die eiusdem mensis in caede versati sunt: quintodecimo autem die percutere desierunt. Et idcirco eundem diem constituerunt solemnem epularum, atque letitiae. * Hi vero Iudaei, qui in oppidis non muratis, ac villis morabantur, quartumdecimum diem mensis Adar convivorum, & gaudij decreverunt, ita ut exultent in eo, & mittant sibi mutuo partes epularum, & ciborum. * Scripsit itaque Mardocheus omnia haec, & litteris comprehensa misit ad Iudaeos, qui in omnibus regis provinciis morabantur, tam in vicino positos, quam procul. * Ut quartadecimam, & quintadecimam diem mensis Adar profestis susciperent, & reuertente semper anno solemni celebrarent honore. * Quia in ipsis diebus se vlti sunt Iudaei de inimicis suis, & luctus, atque tristitia in hilaritatem gaudiumque conuersa sunt, essentque dies isti epularum atque letitiae, & mitterent sibi invicem ciborum partes, & pauperibus manuscula largirentur. * Susceperuntque Iudaei in solem-

solemnem ritum cuncta, quæ eo tempore
facere ceperant, & quæ Mardocheus litte-
ris faciendâ mandauerat. * Aman enim, fi- 24
lius Amadathi stirpis Agag, hostis, & aduer-
sarius Iudæorum, cogitauit contra eos ma-
lum, ut occideret illos, atque deleat: & mi-
sit phur, quod nostra lingua vertitur in sor-
tem. Et postea ingressa est Esther ad regem, 25
obsecrans, ut conatus eius, litteris regis irri-
ti fierent: & malum, quod contra Iudæos
cogitauerat, reuerteretur in caput eius. De-
nique & ipsum, & filios eius affixerunt cru-
ci, * Atq; ex illo tempore dies isti appellati 26
sunt phurim, idest sortium: eo quod phur,
idest fors, in urnam missa fuerit. Et cuncta,
quæ gesta sunt, epistolæ, idest, libri huius,
volumine continentur: * Quæque sustinue- 27
runt, & quæ deinceps immutata sunt, susce-
perunt Iudæi super se, & semen suum, & su-
per cunctos, qui religioni eorum voluerunt
copulari, ut nulli liceat duos hos dies absq;
solemnitate transigere: quos scriptura testa-
tur, & certa expetunt tempora, annis sibi
iugiter succedentibus. * Isti sunt dies, quos 28
nulla vnquam delebit obliuio: & per singu-
las generationes cunctæ in toto orbe pro-
vinciæ celebrabant: nec est vlla ciuitas, in
qua dies phurim, idest sortium, non obser-
uentur à Iudæis, & ab eorum progenie, quæ
his cæremoniis obligata est. * Scripserunt- 29
que Esther regina filia Abihail, & Mardo-
cheus Iudæus, etiam secundam epistolam,
ut omni studio dies ista sollemnis sanciretur
in posterum. Et miserunt ad omnes Iudæos, 30
qui in centum vigintiseptem provinciis re-
gis Assueri versabantur, ut haberent pacem,
& susciperent veritatem, * Observantes 31
Dies sortium, & suo tempore cum gaudio
celebrarent: sicut constituerant Mardo-
cheus, & Esther, & illi obseruanda suscepe-
runt à se, & a semine suo, ieiunia & clamo-
res, & Sortium dies, * Et omnia, quæ libri 32
huius, qui vocatur Esther, historia conti-
nentur.

C A P. X.

*Somnio Mardochei declaratio: de redulto Iu-
dæorum populo in libertatem.*

Rex verò Assuerus, omnem terram, &
cunctas maris insulas fecit tributa-
rias: * Cuius fortitudo, & imperium, & di-
gnitas atq; sublimitas, qua exaltauit Mardo-
cheum, scripta sunt in libris Medorum, atq;
Persarum: * Et quo modo Mardocheus Iu-
daici generis secundus à rege Assuero fue-
rit, & magnus apud Iudæos, & acceptabilis
plebi fratrum suorum, quærens bona popu-
lo suo, & loquens ea, quæ ad pacem seminis
sui pertinerent.

Quæ habentur in Hebræo, plena fide expressi.

Hæc autem, quæ sequuntur, scripta reperiri in

*editione vulgata, quæ Græcorum lingua, &
litteris continentur: & inserim post finem li-
bri hoc capitulum ferebatur: quod iuxta com-
suetudinem nostram obelo, idest vera præno-
tamus.*

4 * Dixitq; Mardocheus: A Deo facta sunt ista.
5 * Recordatus sum somnij, quod videram,
hæc eadem significantis: nec eorum quid-
6 quam irritum fuit. * Paruus fons, qui creuit
in fluuium, & in lucem solemq; conuersus
est, & in aquas plurimas redundauit: Esther
est, quam rex accepit vxorem, & voluit esse
7 reginam. * Duo autem dracones: ego sum, &
C Aman. * Gentes, quæ conuenerant: hi sunt,
8 qui conati sunt delere nomen Iudæorum. *
9 Gens autem mea: Israel est, quæ clamauit ad
Dominum, & saluum fecit Dominus popu-
lum suum: liberauitq; nos ab omnibus ma-
lis, & fecit signa magna, atq; portenta inter
10 gentes: * Et duas sortes esse præcepit, vnam
populi Dei, & alteram cunctarum gentium.
11 * Venitque vtraq; fors in statutum ex illo
Diam tempore diem coram Deo vniuersis
12 gentibus: * Et recordatus est Dominus po-
13 puli sui, ac misertus est hæreditatis suæ. *
Et obseruabuntur dies isti in mense Adar,
quartadecima, & quintadecima die eius-
dem mensis, cum omni studio, & gaudio in
vnum cætum populi congregari, in cunctas
deinceps generationes populi Israel.

C A P. XI.

Somnium Mardochei.

Anno quarto, regnantibus Ptolemæo,
& Cleopatra, attulerunt, Dosithæus,
qui se sacerdotem, & Leuitici generis fere-
bat, & Ptolemæus filius eius, hanc episto-
lam phurim, quam dixerunt interpretatum
esse Lysimachum, Ptolemæi filium in Ieru-
salem.

*Hoc quoq; principium erat in editione vul-
gata, quod nec in Hebræo, nec apud vllum
fertur interpretum.*

2 * Anno secundo, regnante Artaxerxe maxi-
B mo, prima die mensis Nisan, vidit somnium
Mardocheus filius Iairi, filij Semei, filij Cis,
3 de tribu Benjamin: * Homo Iudæus, qui ha-
bitabat in vrbe Susis, vir magnus, & inter
4 primos aulae regiae. * Erat autem de eo nu-
mero captiuorum, quos transfulerat Nabu-
chodonosor rex Babylonis de Ierusalem cū
5 Ieconia rege Iuda: * Et hoc eius somnium
C fuit: Apparuerunt voces, & tumultus, & co-
nitrua, & terræmotus, & conturbatio super
6 terram: * Et ecce duo dracones magni, para-
7 tiq; contra se in prælium. * Ad quorum cla-
morem cunctæ concitatae sunt nationes, ut
8 pugnarent contra gentem iustorum. * Fuit-
que dies illa tenebrarum, & discriminis, tri-
9 bulationis, & angustiae, & ingens formido
super terram. * Conturbataque est gens iu-
storum

* 4. Reg. 24.
d. 17.
sup. 2. a 6.

storum timentium mala sua, & preparata ad mortem. Clamaueruntque ad Deum: & illis vociferantibus, fons parvus creuit in fluuiū maximum, & in aquas plurimas redundauit. * Lux & sol ortus est, & humiles exaltati sunt, & deuorauerunt inclytos. * 12 Quod cum vidisset Mardocheus, & surrexisset de litrato, cogitabat quid Deus facere vellet: & fixum habebat in animo scire cupiens quid significaret somnium.

CAP. XII.

Manifestatio insidiarum eunuchorum in regem à Mardocheo, ex secundo capite repetita.

Supr. 2. d.
21. & 6. n.

MOrabatur autem eo tempore in aula regis, cum Bagatha, & Thara eunuchis regis, qui ianitores erant palatii. * Cumque intellexisset cogitationes eorum, & curas diligentius peruidisset, didicit quod conarentur in regem Artaxerxem manus mittere, & nuntiauit super eo regi. * Qui de utroque habita quaestione, confessos iussit duci ad mortem. * Rex autem, quod gestum erat, scripsit in commentarijs: sed & Mardocheus rei memoriam litteris tradidit. * 5 Præcepitque ei rex, ut in aula palatii moraretur, datis ei pro delatione muneribus. * 6 Aman verò filius Amadathi bugæus, erat gloriosissimus coram regem, & voluit nocere Mardocheo, & populo eius, pro duobus eunuchis regis, qui fuerant interfecti.

Hucusque proximum.

Quæ sequuntur, in eo loco posita erant, ubi scriptum est in volumine,

Et diripuerunt bona, vel substantias eorum.

Quæ in sola vulgata editione reperimus.

Epistolæ autem hoc exemplar fuit.

CAP. XIII.

Exemplar epistola regis, quam misit Aman ad principes provinciarum super eade Iudeorum, & Mardochei oratio pro eorum liberatione.

Rex maximus Artaxerxes ab India usque Æthiopiam, centum viginti septem provinciarum principibus, & ducibus, qui eius imperio subiecti sunt, salutem. * Cum plurimis gentibus imperarem, & vniuersum orbem meæ ditioni subiugassem, volui nequaquam abuti potentia magnitudine, sed clementia, & lenitate gubernare subiectos, ut absque villo terrore vitam silentio transigentes, optata cunctis mortalibus pace fruerentur. * Quærente autem me à consiliarijs meis, quomodo posset hoc impleri, vnus qui sapientia, & fide cæteros præcellebat, & erat post regem secundus, Aman nomine, * Indicauit mihi in toto orbe terrarum populū esse dispersum, qui nouis vteretur legibus, & contra omnium gentium consuetudinē

faciens, regum iussa contemneret, & vniuersarum concordiam nationum sua dissensio, ne violaret. * Quod cum didicissemus, videntes vnā gentem rebellem aduersus omne hominum genus peruersis uti legibus, nostrisque iussionibus contraire, & turbare subiectarum nobis provinciarum pacem, atque concordiam, * Iussimus, ut quoscunque Aman, qui omnibus provincijs præpositus est, & secundus à rege, & quem patris loco colimus, monstraueat, cum coniugibus, ac liberis deleantur ab inimicis suis, nullusque eorum misereatur, quartadecima die duodecimi mensis Adar anni præsentis: * Ut nefarii homines vno die ad inferos descendentes, reddant imperio nostro pacem, quam turbauerant.

Hucusque exemplar epistola.

Quæ sequuntur, post eum locum scripta reperi, ubi legitur.

Pergenique Mardocheus, fecit omnia, quæ ei mandauerat Esther.

Nec tamen habentur in Hebraico, & apud nullum penitus feruntur interpretum.

* Mardocheus autem deprecatus est Dominum, memor omnium operum eius, * Et dixit: Domine Domine rex omnipotens, in ditione enim tua cuncta sunt posita, & non est, qui possit tuæ resistere voluntati, si decreueris saluare Israel. * Tu fecisti cælum, & terram, & quidquid cœli ambitu continetur. * Dñs omnium es, nec est qui resistat maiestati tuæ. * Cuncta nosti, & scis, quia non pro superbia, & contumelia, & aliqua gloriæ cupiditate, fecerim hoc, ut non adorarem Aman superbissimum, * Libenter enim pro salute Israel etiam vestigia pedum eius deosculari paratus essem. (* Sed timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem, & ne quemquam adorarem, excepto meo Deo. Et nunc Domine rex Deus Abraham, miserere populi tui, quia volunt nos inimici nostri perdere, & hæreditatem tuam delere. * Ne despicias partem tuam, quam redemisti tibi de Ægypto. * Exaudi deprecationem meam, & propitius esto sorti, & funiculo tuo, & conuerte luctum nostrum in gaudium, ut viuentes laudemus nomen tuum Domine, & ne claudas ora te canentium. * Omnis quoque Israel parimente, & obsecratione clamauit ad Dominum, eo quod eis certa mors impenderet.

CAP. XIV.

Plangit Esther, Deum in spiritu humilitatis obsecrans.

Esther quoque regina confugit ad Dñm, pauens periculum, quod imminabat. * Cumque deposuisset vestes regias, sordibus, & luctui apta indumenta suscepit, & pro vniuersi gentis

C A P. X V.

Mandante Mardocheo, intrat Esther ad regem, vultu illius exterrita.

Hæc quoque addita reperi in editione vulgata.

Deut. 4. 8.
30

guentis varijs, cinere, & stercore impleuit caput, & corpus suum humiliavit ieiunijs: omniaque loca, in quibus antea latari consueuerat, crinium laceratione compleuit. * Et deprecabatur Dominum Deum Israel, dicens: Domine mi, qui rex noster es solus, adiuua me solitariam, & cuius præter te nullus est auxiliator alius. * Periculum meum in manibus meis est. * Audiui à patre meo, quod tu Domine tulisses Israel de cunctis gentibus, & patres nostros ex omnibus retro maioribus suis, vt possideres hæreditatem sempiternam, fecistiquè eis sicut locutus es. * Peccauimus in conspectu tuo, & idcirco tradidisti nos in manus inimicorum nostrorum: * Coluimus enim deos eorum. Iustus es Domine: * Et nunc non eis sufficit, quod durissima nos opprimunt seruitute, sed robur manuum suarum, idolorum potentia deputantes, * Volunt tua mutare promissa, & delere hæreditatem tuam, & claudere ora laudantium te, atque extinguere gloriam templi, & altaris tui, * Vt aperiant ora gentium, & laudent idolorum fortitudinem, & prædicet carnalem regem in sempiternum. * Ne tradas Domine sceptrum tuum his, qui non sunt, ne rideant ad ruinam nostram: sed conuertere consilium eorum super eos, & eum, qui in nos coepit sæuire, disperde. * Memento Domine, & ostende te nobis in tempore tribulationis nostræ, & da mihi fiduciam Domine rex deorum, & vniuersæ potestatis: * Tribue sermonem compositum in ore meo in conspectu leonis, & transfer cor illius in odium hostis nostri, vt & ipse pereat, & ceteri, qui ei consentiunt. Nos autem libera manu tua, & adiuua me, nullum aliud auxilium habentem, nisi te Domine, qui habes omnium scientiam, * Et nosti, quia oderim gloriam inimicorum, & detester cubile incircumcisorum, & omnis alienigenæ. * Tu scis necessitatem meam, quod abominer signum superbiæ, & gloriæ meæ, quod est super caput meum in diebus ostentationis meæ, & detester illud quasi pannum menstruatæ, & non portem in diebus silentij mei, * Et quod non comederim in mensa Aman, nec mihi placuerit conuiuium regis, & non biberim vinum libaminum: * Et nunquam lætata sit ancilla tua, ex quo huc translata sum vsque in præsentem diem, nisi in te Domine Deus Abraham. * Deus fortis super omnes, exaudi vocem eorum, qui nullam aliam spem habent, & libera nos de manu iniquorum, & erue me a timore meo.

ET mandauit ei (haud dubium quin Esther Mardocheus) vt ingrederetur ad regem, & rogaret pro populo suo, & pro patria sua. * Memorare (inquit) dierum humilitatis tuæ, quomodo nutrita sis in manu mea, quia Aman secundus à rege locutus est contra nos in mortem: * Et tu inuoca Dominum, & loquere regi pro nobis, & libera nos de morte.

Necnon & ista, quæ subdita sunt.

Die autem tertio deposuit vestimenta ornatus sui, & circumdata est gloria sua. Cumque regio fulgeret habitu, & inuocasset omnium rectorem, & saluatorem Deum, assumpsit duas famulas, * Et super vnā quidem innitebatur, quasi præ delicijs, & nimia teneritudine corpus suum ferre non sustinens. * Altera autem famularum sequebatur dominam, defluentia in humum indumenta sustentans. * Ipsa autem roseo colore vultum perfusa, & gratis, ac nitentibus oculis, tristem celabat animam, & nimio timore contractum. * Ingressa igitur cuncta per ordinem ostia, stetit contra regem, vbi illeresidebat super solium regni sui, indutus vestibus regijs, auroque fulgens, & pretiosis lapidibus, eratque terribilis aspectu. * Cumque eleuasset faciem, & ardentibus oculis furorem pectoris indicasset, regina corruit, & in pallorem colore mutato, lassum super ancillulam reclinauit caput. * Conuertitque Deus spiritum regis in mansuetudinem, & festinus, ac metuens exiuit de solio, & sustentans eam vlnis suis, donec rediret ad se, his verbis blandiebatur: * Quid habes Esther? Ego sum frater tuus, noli metuere. * Non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est. * Accede igitur, & range sceptrum. * Cumque illa reticeret, tulit auream virgam, & posuit super collum eius, & osculatus est eam, & ait: Cur mihi non loqueris? * Quæ respondit: Vidi te domine, quasi Angelum Dei, & conturbatum est cor meum præ timore gloriæ tuæ. * Valde enim mirabilis es domine, & facies tua plena est gratiarum. * Cumque loqueretur, rursus corruit, & pene exanimata est. * Rex autem turbabatur, & omnes ministri eius consolabantur eam.

C A P. X V I.

Affuerit epistola pro Iudaorum salute cum inimicorum suorum interemptione, ad singulas regni

qui provincias irritando epistolam missam ab Aman.

Exemplar epistola regis Artaxerxis, quam pro Iudais adlocas regni sui provincias misit: quod & ipsum in Hebraico volumine non habetur.

Rex magnus Artaxerxes ab India usque Aethiopiam, centum vigintiseptem A provinciarum ducibus, ac principibus, qui nostrae iussioni obediunt, salutem dicit. * Multi bonitate principum, & honore, qui in eos collatus est, abusi sunt in superbiam: * Et non solum subiectos regibus nituntur opprimere, sed datam sibi gloriam non sentientes, in ipsos, qui dederunt, moluntur insidias. * Nec contenti sunt gratias non agere beneficijs, & humanitatis in se iura violare, sed Dei quoque cuncta cernentis arbitrantur se posse fugere sententiam. * Et in tantum vesaniae proruperunt, ut eos, qui credita sibi officia diligenter observant, & ita cuncta agunt, ut omnium laude digni sint, mendaciorum cuniculis conentur subvertere. * Dum aures principum simplices, & ex sua natura alios aestimantes, callida fraude decipiunt. * Quae res & ex veteribus probatur historijs, & ex his, quae geruntur quotidie, quomodo malis quorundam suggestionibus regum studia deprauentur. * Vnde providendum est pauci omnium provinciarum. * Nec putare debetis, si diuersa iubeantur, ex animi nostri venire leuitate; sed pro qualitate, & necessitate temporum, ut reipublicae poscit utilitas, ferre sententiam. * Et ut manifestius, quod dicimus, intelligatis, Aman filius Amadathi, & animo, & gente Macedo, alienusque a Persarum sanguine, & pietatem nostram sua crudelitate commaculans, peregrinus a nobis susceptus est: * Et tantam in se expertus humanitatem, ut pater noster vocaretur, & adoraretur ab om-

nibus post regem secundus: * Qui in tantum arrogantiae tumorem sublatu est, ut regno priuare nos niteretur, & spiritu. Nam Machabaeum, cuius fide, & beneficijs viuimus, & consortem regni nostri Esther, cum omni gente sua, nouis quibuldam atque inauditis machinis expetiuit in mortem. * Hoc cogitans, ut illis interfectis, insidiaretur nostrae solitudini, & regnum Persarum transferret in Macedonas. Nos autem, a pessimo mortalium Iudaeos neci destinatos, in nulla penitus culpa reperimus, sed e contrario iustis utentes legibus. * Et filios altissimi, & maximi, semperque uiuentis Dei, cuius beneficio, & patribus nostris, & nobis regnum est traditum, & usque hodie custoditur. * Vnde eas litteras, quas sub nomine nostro ille direxerat, sciatis esse irritas. * Pro quo scelere ante portas huius urbis, id est, Susan & ipse, qui machinatus est, & omnis cognatio eius pendet in paribulis: non nobis, sed Deo reddente ei quod meruit. * Hoc autem Deditum, quod nunc mittimus, in cunctis urbibus proponatur, ut liceat Iudaeis uel legibus suis. * Quibus debetis esse aduiculis, ut eos, qui se ad necem eorum parauerant, possint interficere tridecimo die mensis duodecimi, qui vocatur Adar. Hanc enim diem, Deus omnipotens, moeroris & luctus, eis uertit in gaudium. * Vnde & vos, inter ceteros festos dies, hanc habetote diem, & celebrate eam cum omni letitia, ut & in posterum cognoscat, * Omnes, qui fideliter Persis obediunt, dignam pro fide recipere mercedem: qui autem insidiantur regno eorum, perire pro scelere. Omnis autem provincia, & ciuitas, quae noluerit solemnitatis huius esse particeps, gladio & igne pereat, & sic deleatur, ut non solum hominibus, sed etiam bestiis inuia sit in sempiternum, pro exemplo contemptus, & inobedientiae.

C A P. I.

Iob sanctus, & diues, pro filiis vicissim conuiuia celebrantibus Domino sacrificat, cuius possessiones petenti satana Dominus diripiendas exponit, per quem perditam omni illius substantiam, interemptisque filiis ipse cum signis mestitia patiens, in Dei laudes prorumpit.

Vir erat in terra Hus, nomine Iob, & erat vir ille simplex, A rectus, ac timens Deum, & recedens à malo: * Natiq̃ 2 sunt ei septē filij, & tres filię. Et fuit possessio eius, sep- 3 tem millia ouium, & tria millia camelo- rum, quingenta quoq̃ iuga boum, & quin- 4 gentæ asinæ, ac familia multa nimis: eratq̃ vir ille magnus inter omnes Orientales. * Et ibant filij eius, & faciebant conuiuū per domos, vnusquisq̃ in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas, vt comederent, & biberent cum eis. Cumq̃ in orbem trans- 5 sissent dies conuiuij, mittebat ad eos Iob, & sanctificabat illos, consurgensque diluculo offerebat holocausta pro singulis. Dicebat enim: Ne forte peccauerint filij mei, & benedixerint Deo in cordibus suis. Sic facie- 6 bat Iob cunctis diebus. Quadam autem die, cum venissent filij Dei, vt assisterent coram 7 Domino, affuit inter eos etiam satan. * Cui dixit Dñs: Vnde venis? Qui respondens, ait: Circuiui terram, & perambulauī eam. * Di- 8 xitq̃ Dominus ad eum: Numquid considera- sti seruum meum Iob, quod non sit ei si- 9 milis in terra, homo simplex, & rectus, ac ti- mens Deum, & recedens à malo? Cui respō- dens satan, ait: Nunquid Iob frustra timeet

10 Deum? * Nomen tu vallasti eum, ac domum eius, vniuersamque substantiam per circui- tum, operibus manuum eius benedixisti, & 11 possessio eius creuit in terra? * Sed extende paululum manum tuam, & tange cuncta, quę possidet, nisi in faciem benedixerit tibi. 12 Dixit ergo Dñs ad satan: Ecce, vniuersa quę C habet, in manu tua sunt: tantum in eum ne 13 extendas manum tuam. Egressusq̃ est satan à facie Dñi. * Cum autem quadam die filij, & filię eius comederent, & biberent vinum 14 in domo fratris sui primogeniti. * Nuntius venit ad Iob, qui diceret: Boves arabant, & 15 asinæ pascebantur iuxta eos, * Et irruerunt Sabæi, tuleruntq̃ omnia, & pueros percus- 16 serunt gladio, & euasi ego solus, vt nuntiare tibi. * Cumq̃ adhuc ille loqueretur, venit al- 17 ter, & dixit: Ignis Dei cecidit è coelo, & ta- ctas oues puerosq̃ consumpsit, & effugi ego 18 solus, vt nuntiarem tibi. * Sed & illo adhuc 19 loquente, venit alius, & dixit: Chaldæi fece- runt tres turmas, & inuasert camelos, & 20 tulerunt eos, necnon & pueros percusserunt gladio, & ego fugi solus, vt nuntiarem tibi. 21 * Adhuc loquebatur ille, & ecce alius intra- uit, & dixit: Filij tuis, & filiabus vescenti- bus, & bibentibus vinum in domo fratris 22 sui primogeniti. Repente ventus vehemens irruit à regione deserti, & concussit quatuor angulos domus, quę corruens oppressit li- beros tuos, & mortui sunt, & effugi ego so- 23 lus, vt nuntiarem tibi. * Tunc surrexit Iob, & scidit vestimenta sua, & tonsit capite cor- 24 ruens in terram, adorauit. * Et dixit: Nudus egressus sum de utero matris meę, & nudus reuertar illuc Dñs dedit, Dñs abstulit: sicut Dño placuit, ita factum est: sit nomen Dñi bene-

* Eccl. 1. c. benedictum. * In omnibus his non peccauit 2
 14. Iob labijs suis, neque stultum quid contra
 7. Deum locutus est.

C A P. I I.

*Satanas obrepta à Deo facultate percutit Iob
 ulcere pessimo; cui etiam propria uxor insul-
 tas: tres autem ipsius amici eum uisitantes,
 septem diebus compatiētes in terra cum eo
 taciti sedent.*

FActum est autem, cum quadam die ve-
 nissent filij Dei, & starent coram Dño, A
 venisset quoque satan inter eos, & staret in
 conspectu eius, Vt diceret Dñs ad satan: Vn-
 de venis? Cui respondens ait: Circuiui ter-
 ram, & perambulauī eam. * Et dixit Dñs ad
 satan: Nunquid considerasti seruum meum
 Iob, quod non sit ei similis in terra, vir sim-
 plex, & rectus, ac timens Deum, & recedēs
 à malo, & adhuc retinens innocentiam? Tu
 autem commouisti me aduersus eum, vt af-
 fingerem eum frustra. Cui respondens satan,
 ait: Pelle pro pelle, & cuncta, quæ habet B
 homo, dabit pro anima sua: Alioquin mitte
 manum tuam, & tange os eius, & carnem,
 & tunc videbis, quod in faciem benedicat
 tibi. * Dixit ergo Dñs ad satan: Ecce in manu
 tua est, verumtamen animam illius serua. *
 Egressus igitur satan à facie Dñi, percussit
 Iob ulcere pessimo, à planta pedis vsque ad
 verticem eius: Qui testa saniem radebat, le-
 dens in sterquilino. * Dixit autem illi uxor
 sua: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? C
 benedic Deo, & morere. * Qui ait ad illam: 10
 Quasi vna de stultis mulieribus locuta es, si
 bona suscepimus de manu Dei, mala quare
 non suscipiamus? In omnibus his non pec-
 cauit Iob labijs suis. * Igitur audientes tres 11
 amici Iob omne malum, quod accidisset ei,
 venerunt singuli de loco suo, Eliphaz The-
 manites, & Baldad Suhites, & Sophar Na-
 mathites. Condixerant enim: vt pariter ve-
 nientes uisitarent eum, & consolarentur. * 12
 Cumq; eleuassent procul oculos suos, non
 cognouerunt eum, & exclamantes ploraue-
 runt, scissiq; vestibus sparserunt puluerem D
 super caput suum in coelum. * Et sederunt 13
 cum eo in terra septem diebus, & septem
 noctibus, & nemo loquebatur ei verbum:
 videbant enim dolorem esse vehementem.

C A P. I I I.

*Iob, laxatis natura habentis, maledicte diei na-
 tinitatis sue, presentiq; vite, ostendens mor-
 talium miseras, & à quos malis liberatur,
 qui hac luce statim priuatus est.*

* 1. cor. 10. 14. **P**ost hæc aperuit Iob os suum, & maledi-
 xit diei suo, * Et locutus est. * Pereat dies A
 in qua natus sum, & nox in qua dictum est:
 Conceptus est homo. * Dies ille vertatur in
 tenebras, non requirat eum Deus desuper 4

& non illugetur lumine. * Obscurent eum
 tenebræ, & vmbra mortis, occupet eum
 6 caligo, & inuoluatur amaritudine. * Noctem
 B illam tenebrosus turbo possideat, non com-
 putetur in diebus anni, nec numeretur in
 7 mensibus. * Sit nox illa solitaria, nec laude
 8 digna: * Maledicant ei, qui maledicunt diei,
 9 qui parati sunt suscitare Leuiathan: * Obte-
 nebrentur stellæ caligine eius: expectet lu-
 cem, & non videat, nec ortum surgentis au-
 10 roræ. * Quia non conclusit ostia ventris, qui
 portauit me, nec abstulit mala ab oculis
 11 meis. * Quare non in vulua mortuus sum,
 12 egressus ex utero non statim perij? * Quare
 13 exceptus genibus, & lactatus vberibus? *
 Nunc enim dormiens filerem, & somno
 14 meo requiescerem: * Cum regibus, & con-
 C sulibus terræ, qui ædificant sibi solitudines:
 15 * Aut cum principibus, qui possident aurū,
 16 & replent domos suas argento: * Aut sicut
 abortiuum absconditum non subsisterem,
 17 vel qui concepti non viderunt lucem. * Ibi
 18 impij cessauerunt à tumultu, & ibi requie-
 19 uerunt fessi robore. * Et quondam vincti pa-
 riter sine molestia, non audierunt vocem
 20 exactoris. * Paruus, & magnus ibi sunt, &
 D data est lux, & vita his, qui in amaritudine
 21 animæ sunt? * Qui expectant mortem, &
 22 non venit, quasi effodientes thesaurum: *
 Gaudentq; vehementer cum inuenerint se-
 23 pulchrum. * Viro cuius abscondita est via,
 24 & circumdedit eum Deus tenebris? * Ante-
 quam comedam suspiro: & tanquam inun-
 25 dantes aquæ, sic rugitus meus: Quia timor,
 quem timebam, euenit mihi: & quod vere-
 26 bar accidit. * Nonne dissimulaui? nonne si-
 lui? nonne quieui? & venit super me indi-
 gnatio.

C A P. V T I V.

*Eliphaz arguit Iob impatientia, conaturque ei
 persuadere, quod propter peccata sua flagel-
 letur à Deo, qui innocenti aduersa non im-
 mittit.*

Respondens autem Eliphaz Themanites
 dixit: * Si ceperimus loqui tibi, forsitan
 2 molestè accipies, sed conceptum sermonem
 3 tenere quis poterit? * Ecce docuisti multos,
 4 & manus lassas roborasti: * Vacillantes con-
 firmauerunt sermones tui, & genua tremē-
 5 tia confortasti: * Nunc autem venit super te
 II plaga, & defecisti: tetigit te, & conturbatus
 6 es. Vbi est timor tuus, fortitudo tua, patien-
 7 tia tua, & perfectio viarum tuarum? * Re-
 cordare obsecro te, quis vnquam innocens
 8 perijt? aut quando recti delecti sunt? * Quin
 9 potius vidi eos, qui operantur iniquitatem,
 & seminant dolores, & metunt eos, * Flante
 Deo perisse, & spiritu iræ eius esse consum-
 10 pros: * Rugitus leonis, & vox lænæ, & den-
 tes

ces catulorum leonum contriti sunt. * Tigris
perijt, eo quod non haberet prædam, & ca-
tuli leonis dissipati sunt. * Porro ad me dictum
est verbum absconditum, & quasi furtive
suscepit auris mea venas susurri eius. * In
horrore visionis nocturnæ, quando solet so-
por occupare homines, * Pavor tenuit me,
& tremor, & omnia ossa mea perterrita sunt.
* Et cum spiritu me præfente transiret, in-
horruerunt pili carnis meæ. * Stetit quidam,
cuius non agnoscebam vultum, imago co-
ram oculis meis, & vocem, quasi auræ lenis
audiui. * Nunquid homo, Dei comparatio-
ne iustificabitur, aut factore suo purior erit
vir? * Ecce, qui serviunt ei, non sunt stabiles,
& in Angelis suis reperit prauitatem: *
Quanto magis hi, qui habitant domos lu-
teas, qui terrenum habent fundamentum,
consumuntur velut à tineis? * De mane us-
que ad vespæram succidentur: & quia nul-
lus intelligit, in æternum peribunt. * Qui
autem reliqui fuerint, auferentur ex eis:
morientur, & non in sapientia.

C A P. V.

*Eliphaz, rursus arguit Iob iniquitatis, quod no-
mo sine culpa sua à Deo puniatur. idcirco
hortatur Iob, ut ad Deum conuertatur, &
ita cuncta sibi prospera pollicetur, ac di-
uina providentia opera circa creaturas ex-
collit.*

VOca ergo, si est, qui tibi respondeat, &
ad aliquem sanctorum conuertere. * A
Verè stultum interficit iracundia, & paru-
lum occidit invidia. * Ego vidi stultum firma
radice, & maledixi pulchritudini eius sta-
tim. * Longè sient filij eius à salute, & con-
terentur in porta, & non erit, qui eruat. Cu-
ius mensem famelicus comederit, & ipsum
rapiet armatus, & bibent sitientes diuitias
eius. * Nihil in terra sine causa fit, & de hu-
mo non oritur dolor. * Homo nascitur ad la-
borem, & avis ad volatum. * Quam ob rem
ego deprecabor Dñm, & ad Deum ponam
eloquium meum: * Qui facit magna, & in-
scrutabilia, & mirabilia absq; numero: Qui
dat pluuiam super faciem terræ, & irrigat
aquis vniuersa: * Qui ponit humiles in sub-
lime, & mēgentes erigit in superbi-
tate: * Qui dissipat cogitationes malignorum,
ne possint implere manus eorum, quod ceperant:
* Qui apprehendit sapientes in astutia eorū,
& consilium prauorum dissipat: * Per diem
incurrent tenebras, & quasi in nocte sic pal-
pabunt in meridie. Porro saluum faciet ege-
num à gladio oris eorum, & de manu vio-
lenti pauperem. * Et erit egeno spes, iniqui-
tas autem contrahet os suum. * Beatus ho-
mo, qui corripitur à Deo: increpationem
ergo Dñi ne reprobes: * Quia ipse vulnerat,

& medetur: percutit, & manus eius sana-
bunt. * In sex tribulationibus liberabit te, &
in septima non tanget te malum. * In fame
eruet te de morte, & in bello de manu gla-
dij. * A flagello linguæ absconderis, & non
timebis calamitatem cum venerit. * In va-
stitate, & fame ridebis, & bestias terræ non
formidabis. * Sed cum lapidibus regio-
num pactum tuum, & bestię terrę pacifi-
cæ erunt tibi. * Et scies, quod pacem ha-
beat tabernaculum tuum, & visitans
speciem tuam, non peccabis. * Scies quo-
que quoniam multiplex erit semen tuum,
& progenies tua, quasi herba terræ. * Ingre-
dieris in abundantia sepulchrum, sicut in-
fertur aceruus tritici in tempore suo. * Ec-
ce, hoc, ut inuestigauimus, ita est: quod au-
ditum, mente pertracta.

C A P. VI.

*Ostendit Iob se longè grauiora pati, quam meri-
tus sit, conquerens se ab amicis deseri, graui-
ter arguens, & hostes, qui ad se venerant
ipsum consolaturi; ac se quoque patienter
audiri perit.*

Respondens autem Iob, dixit: * Utinam
appenderentur peccata mea, quibus
iram merui: & calamitas, quam patior, in
statera. * Quasi arena maris hæc grauior ap-
pareret: vnde & verba mea dolore sunt ple-
na: Quia sagittę Dñi in me sunt, quarum in-
dignatio ebibit spiritum meum, & terrores
Dñi militant contra me. * Numquid rugiet
onager cum habuerit herbam? aut mugiet
bos cum ante præsepem plenum steterit? Aut
poterit comedi insullum, quod non est tale
conditum? aut potest aliquis gustare, quod
gustatum affert mortem? * Quæ prius nole-
bat tangere anima mea, nunc præ angustia,
cibi mei sunt. * Quis det, ut veniat petitio
mea: & quod expecto, tribuat mihi Deus? *
Et qui coepit, imple me conterat: soluat ma-
num suam, & succidat me? * Et hæc mihi sit
consolatio, ut affligens me dolore, non par-
cat, nec contradicam sermonibus Sancti. *
Quæ est enim fortitudo mea, ut sustineam?
aut quis finis meus, ut patienter agam? Nec
fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro
mea ænea est. * Ecce, non est auxilium mihi
in me, & necessarij quoque mei recesserunt
à me. * Qui tollit ab amico suo misericor-
diam, timorem Dñi derelinquit. * Fratres
mei præterierunt me, sicut torrens, qui rap-
tim transit in collibus. * Qui timent pru-
nam, irruet super eos nix. * Tempore, quo
fuerint dissipati, peribunt: & ut incaluerit,
soluentur de loco suo. * Inuolutę sunt semi-
tę gressuum eorum: ambulabunt in vacuis,
& peribunt. * Considerate semitas Thema,
& itinera Saba, & expectare paulisper. *

Confusi sunt, quia speravi: venerunt quoque ad me, & pudore cooperti sunt. *Nunc venistis: & modo videntes plagam meam time-
metis. *Nunquid dixi: Afferte mihi, & de substantia vestra donate mihi? *Vel, Libera-
te me de manu hostis, & de manu robusto-
rum eruite me? *Docete me, & ego tacebo: & si quid forte ignoravi, instruite me. Quare detraxistis sermonibus veritatis, cum è Deo vobis nullus sit, qui possit arguere me? *Ad increpandum tantum eloquia concinnatis, & in ventum verba profertis. *Super pupil-
lum irruitis, & subvertere nitimini ami-
cum vestrum: *Verumtamen, quod coepistis explete: præbete aurem, & videte an mentiar. *Respondete obsecro absque con-
tentione: & loquentes id, quod iustum est, iudicate. *Et non inuenietis in lingua mea iniquitatem, nec in faucibus meis stultitia personabit.

C A P. V I I.

Job humana vita suasque calamitates varias explicat, nec reditum sibi fore verisimilem ad presentis vite felicitatem: patit quoque à Deo liberari à miserijs, admirans Dei erga miserum hominem providentiam.

Militia est vita hominis super terram: & sicut dies mercenarij, dies eius. *Sicut servus desiderat umbram, & sicut mercenarius præstolatur finem operis sui: Sic & ego habui menses vacuos, & noctes laboriosas enumeravi mihi. *Si dormiero, dicam: Quando consurgam? & rursum expectabo vesp-
eram, & replebor doloribus usque ad tenebras. Induta est caro mea putredine, & sordibus pulveris, cutis mea aruit, & contracta est. *Dies mei velocius transierunt quam a texe-
te tela succiditur, & consumpti sunt absque ulla spe. Memento, quia ventus est vita mea, & non reuertetur oculus meus, ut videat bona. *Nec aspiciet me visus hominis: oculi tui in me, & non subsistam. Sicut consumi-
tur nubes, & pertransit: sic qui descenderit ad inferos, non ascendet. Nec reuertetur ultra in domum suam, neque cognoscet eum amplius locus eius. *Quapropter & ego non parcā ori meo, loquar in tribulatione spi-
ritus mei: confabulabor cum amaritudine animæ meæ. *Numquid mare ego sum, aut cæcus, quia circumdediti me carcere? Si dixero: Consolabitur me lectulus meus, & re-
leuabor loquens mecum in strato meo: Ter-
rebis me per somnia, & per visiones horrore concuties. *Quam ob rem elegit suspendiū anima mea, & mortem ossa mea. *Despera-
ui, nequaquam ultra iam vivam: parce mihi, nihil enim sunt dies mei. *Quid est ho-
mo, quia magnificas eum? aut quid apponis Deo erga eum cor tuum? *Visitas eum diluculo, 18

19 & subito probas illum. Usquequò non par-
cis mihi, nec dimittis me, ut gloriam sali-
uam meam? *Peccaui, quid faciam tibi, o cultos hominum? quare posuisti me contra-
rium tibi, & factus sum mihi metipsum gra-
uis? Cur non tollis peccatum meum, & quare non aufers iniquitatem meam? ecce, nunc in pulvere dormiam: & si mane me quaesieris, non subsistam.

C A P. V I I I.

*Baldad Iobum quasi de impio sermone arguit, & cum, ut ad Deum melioremque vitam se converteret hortatur, atque ita fore omnia il-
li feliciora promittit: explicat etiam quam sit vana spes hypocritarum, asserens Deum bonis bona, & malis mala tantum tri-
buere.*

Respondens autem Baldad Suhites, dixit: *Usquequò loqueris talia, & spiritus multiplex sermones oris tui? *Nūquid Deus supplantat iudicium? aut Omnipotens sub-
vertit quod iustum est? Etiam si filij tui pec-
caverunt ei, & dimisit eos in manu iniqui-
tatis suæ: *Tu tamen si diluculo consurre-
xeris ad Deum, & Omnipotentem fueris deprecatus: Si mundus, & rectus inces-
seris, statim euigilabit ad te, & pacatum reddet habitaculum iustitiæ tuæ: *In tantum, ut si priora tua fuerint parua, & nouissima tua multiplicentur nimis. *Interroga enim generationem pristinam, & diligenter inuesti-
ga patrum memoriam: * (Hesterni quippe sumus, & ignoramus quoniam sicut umbra dies nostri sunt super terram. *) Et ipsi docebunt te: loquentur tibi, & de corde suo proferent eloquia. *Nunquid virere potest scirpus absque humore? aut crescere caretum sine aqua? *Cum adhuc sit in flore, nec car-
patur manu, ante omnes herbas arescit: Sic vis omnium, qui obliuiscuntur Deum, & spes hypocritæ peribit: *Non ei placebit vecordia sua, & sicut tela aranearum fiducia eius. *Innitetur super domum suam, & non sta-
bit: fulciet eam, & non consurget: *Hume-
ctus videtur antequam veniat Sol, & in ortu suo germen eius egredietur. *Super acer-
dum petrarum radices eius densabuntur, & inter lapides commorabitur. *Si absorbe-
rit eum de loco suo, negabit eum, & dicet: Non noui te. *Hæc est enim læticia vis eius, ut rursum de terra alij germinetur. *Deus non proijciat simplicem, nec porriget ma-
lum malignis: *Donec impleatur risu os tuum, & labia tua iubilo. *Qui oderunt te, induentur confusione: & tabernaculum impiorum non subsistet.

C A P. I X.

Admittit Iob, Deum per omnia iustum esse, nec posse hominem convincere Deum iniustitia: homo, inquit Iob, comparatus Deo non potest iustifi-

Ps. 143. n. 6.
Iob. 14. n. 12.

infirmari: diuina potentia, ac sapientia magnitudo ostenditur, ut nemo ei resistere, aut respondere valeat: porro Deus, & impium percutit, & innocentem, suam quoque innocentiam contra amicos suorum, commemorans suam afflictionem.

ET respondens Iob, ait: * Verè scio, quod ita sit, & quod non iustificetur homo composuit Deo. * Si voluerit contendere cū eo, non poterit ei respondere vnū pro mil. le. * Sapiens corde est, & fortis robore: quis restitit ei, & pacem habuit? * Qui transtulit montes, & nescierunt hi, quos subuertit in furore suo. * Qui commouet terram de loco suo, & columnæ eius concutuntur. * Qui præcipit Soli, & non oritur: & stellæ claudunt quasi sub signaculo: * Qui extendit cælos solus, & graditur super fluctus maris. * Qui facit Arcturū, & Orionem, & Hyadas, & interiora Austri. Qui facit magna, & incomprehensibilia, & mirabilia, quorum non est numerus. * Si venerit ad me, non videbo eum: si abierit, non intelligam. * Si repente interroget, quis respondebit ei? vel quis dicere potest, Cur ita facis? Deus, cuius iræ nemo resistere potest, & sub quo curuatur, qui portant orbem. * Quantum ergo sum ego, vt respondeam ei, & loquar verbis meis cum eo? * Qui etiam si habuero quippiam iustum, non respondebo, sed meum iudicem deprecabor. * Et cum inuocantem exaudieris me, non credo, quod audieris vocem meam. * In turbine enim conteret me, & multiplicabit vulnera mea etiam sine causa. * Non concedit requiescere spiritui meum, & implet me amaritudinibus. * Si fortitudo quæritur, robustissimus est. si æquitas iudicii, nemo audeat pro me testimonium dicere. Si iustificare me volueris, os meum condemnabit me: si innocentem ostendero, prauum me comprobabit. * Etiam si simplex fuero, hoc ipsi ignorabit anima mea, & tædebit me vitæ meæ. * Vnum est, quod locutus sum, & innocentem, & impium ipse consumit: Si flagellat, occidat semel, & non de poenis innocentium rideat. Terra data est in manus impij, vultum iudicum eius operit, quod si non ille est, quis ergo est? * Dies mei velociores fuerunt cursore: fugerunt, & non viderunt bonum. * Pertransierunt quasi naues poma portantes, sicut aquila volans ad escam. * Cum dixerō: Nequaquam ita loquar: commuto faciem meam, & dolore torqueor. * Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti. * Si autem & sic impius sum, quare frustra laboraui? * Si lotus fuero quasi aquis niuis, & fulserint velut mundissimæ manus meæ: * Tamen sordibus intinges me, & abominabuntur me vesti-

32 menta mea. * Neque enim viro, qui similis mei est, respondebo: nec qui mecum in iudicio ex æquo possit audiri. * Non est, qui vtrumque valeat arguere, & ponere manum suam in ambobus. * Auferat à me virgam suam, & pavor eius non me terreat. Loquar, & non timebo eum: neque enim possum metuens respondere.

C A P. X.

Iob suam afflictionem lamentatur, illius causam à Deo inquirens: quam ostendit non fuisse suam malitiam, neque Dei ignorantiam, qui creatum à se hominem exaltè nouit: prorsumque propter peccatorum exuberantiam plangit se natum.

Tædet animam meam vitæ meæ, dimittam aduersum me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ. * Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur me ita iudices? * Nunquid bonum tibi videtur, si calumniaris me, & opprimas me opus manuum tuarum, & consilium impiorum adiuues? * Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu videbis? * Numquid sicut dies hominis dies tui, & anni tui sicut humana sunt tempora, Vt quæras iniquitatem meam, & peccatum meum scruteris? * Et scias, quia nihil impium fecerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erueri. * Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me totum in circuitu: & sic repente præcipitas me? * Memento quæso, quod sicut lutum feceris me, & in puluerem reduces me. * Nonne sicut lac mulsisti me, & sicut caseum me coagulasti? * Pelle, & carnibus vestisti me: ossibus & nervis compegisti me: * Vitam, & misericordiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodiuit spiritum meum. * Licet hæc celes in corde tuo: tamen scio, quia vniuersorum memineris. * Si peccaui, & ad horam pepercisti mihi: cur ab iniquitate mea mundum me esse non pateris? * Et si impius fuero, vix mihi est: & si iustus, non leuabo caput, saturatus afflictione, & miseria. * Et propter superbiam, quasi leonem capies me, reuersusque mirabiliter me erucias. * Instauras testes tuos contra me, & multiplicas iram tuam aduersum me, & pænes militans in me. * Quare de vultu eduxisti me? qui vtinam consumptus essem, ne oculus me videret. * Fuissem quasi non essem, de vtero translatus ad tumulum. Nunquid non paucitas dierum meorum finietur breui? dimitte ergo me, vt plangam paululum dolorem meum: * Antequam vadam, & non reuertar, ad terram tenebrosam, & operam mortis caliginem. * Terram miseræ, & tenebrarum, vbi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

C A P. X I.

Sophar iniquè affert lob propter multa ipsius peccata, quæ recenset, fuisse à Deo percussum, ostendens Deum incomprehensibilem: resipiscens tamen lob felicissima quaque pollicetur.

Respondens autem Sophar Naamathites, dixit: * Nunquid qui multa loquitur, non & audiet? aut vir verborum iustificabitur? * Tibi soli tacebunt homines? & ceteros irriseris, à nullo confutaberis? * Dixisti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo. * Atque utinam Deus loqueretur tecum, & aperiret labia sua tibi. * Ut ostenderet tibi secreta sapientiæ, & quod multiplex esset lex eius, & intelligeres, quod multò minora exigaris ab eo, quam meretur iniquitas tua. * Forſitan vestigia Dei comprehendes, & vsque ad perfectum Omnipotentem reperies? Excelsior cælo est, & quid facies? profundior inferno, & vnde cognosces? * Longior terra mensura eius, & latior mari. * Si subverterit omnia, vel in vnum coarctauerit, quis contradicet ei? Ipse enim nouit hominum vanitatem, & videns iniquitatem, nonne considerat? * Vir vanus in superbiam erigitur, & tanquam pullum onagri se liberum natum putat. * Tu autem firmasti cor tuum, & expandisti ad eum manus tuas. * Si iniquitatem, quæ est in manu tua, abstuleris à te, & non manserit in tabernaculo tuo iniustitia: * Tunc leuare poteris faciem tuam absque macula, & eis stabilis, & non timebis. * Miseriæ quoque obliuisceris, & quasi aquarum, quæ præterierunt, recordaberis. * Et quasi meridianus sol, gor consurget tibi ad vespertinam: & cum te consumptum putaueris, orieris vt lucifer. * Et habebis fiduciam, proposita tibi spe, & defossus securus dormies. * Requiesces, & non eris, qui te exterreat: & deprecabuntur faciem tuam plurimi. * Oculi autem impiorum deficient, & effugium peribit ab eis, & spes illorum abominatio animæ.

C A P. X I I.

Iob de amicorum confusione instantiam, afferit: neminem ignorare Dei potentiam, ac sapientiam ex creaturarum gubernatione, quarum status pro suo variat arbitrio.

Respondens autem Iob dixit: * Ergo vos restis soli homines, & vobiscum morietur sapientia? Et mihi est cor, sicut & vobis, nec inferior vestri sum: quis enim hæc, quæ nollis, ignorat? Qui deridetur ab amico suo sicut ego, inuocabit Deum, & exaudiet eum: deridetur enim simplicitas. * Lampas contempta apud cogitationes diuitum, parata ad tempus statutum. Abundant tabernacula prædonum, & audacter prouocant Deum,

B cum ipse dederit omnia in manus eorum. * Nimirum interroga iumenta, & docebunt te: & volatilia cæli, & indicabunt tibi. * Loquere terræ, & respondebit tibi: & narrabunt pisces maris. * Quis ignorat, quod omnia hæc manus Dñi fecerit? In cuius manu anima omnis viuientis, & spiritus vniuersæ carnis hominis. * Nonne auris verba iudicat, & fauces comedentis, & saporem? * In antiquis est sapientia, & in multo tempore prudentia. * Apud ipsum est sapientia, & fortitudo, ipse habet consilium, & intelligentiam. * Si destruxerit, nemo est, qui ædificet: si incluserit hominem, nullus est, qui aperiat. * Si continuerit aquas, omnia siccabuntur: & si emisit eas, subuertent terram. * Apud ipsum est fortitudo, & sapientia: ipse nouit, & decipientem, & eum, qui decipitur. * Adducit consiliarios in stultum finem, & iudices in stuporem. * Balteum regum dissoluit, & præcingit funes renes eorum. * Ducit sacerdotes inglorios, & optimates supplantat: Commutans labium veritatis, & doctrinam senum auferens. * Effundit despectionem super principes, qui oppressi fuerant, releuans. Qui reuelat profunda de tenebris, & producit in lucem umbram mortis. * Qui multiplicat gentes, & perdit eas, & subuersas in integrum restituit. * Qui immutat cor principum populi terræ: & decipit eos, vt frustra incedant per inuium. * Palpabunt quasi in tenebris, & non in luce, & errare eos faciet, quasi ebrios.

C A P. X I I I.

Iob amicos suos ex ipsorum verbis confutans, à Deo arguendos affert: suam quoque iustitiam, ac patientiam contra amicos tuetur, querens à Deo propter, quæ peccata tam graviter affligatur.

Ecce omnia hæc vidit oculus meus, & audiuit auris mea, & intellexi singula. * Secundum scientiam vestram, & ego noui: nec inferior vestri sum. * Sed tamen ad Omnipotentem loquar, & disputare cum Deo cupio: * Prius vos ostendens fabricatores mendacij, & cultores peruersorum dogmatum. * Atque utinam taceretis, vt putaremini esse sapientes. Audite ergo correptionem meam, & iudicium labiorum meorum attendite. Numquid Deus indiget vestro mendacio, vt pro illo loquamini dolos? * Nūquid faciem eius accipitis, & pro Deo iudicare nitimini? Aut placebit ei quem celare nihil potest: aut decipietur, vt homo, vestris fraudulentij? * Ipse vos arguet, quoniam in abscondito faciem eius accipitis. * Statim, vt se commouerit, turbabit vos, & terror eius irruet super vos: * Memor a vestra comparabitur cinerij, & redigentur in lutum ceruicis.

* Lem. 16. 2.
1.

* Inf. 14. 2.
1.

* Prov. 14.
2. 2.

* Inf. 14. 2.
1.

* If. 11. 2. 2.
Apo. 1. 10
7.

ces vestre. * Tacete paulisper, ut loquar 13
quodcumque mihi mens suggererit. * Quare 14
lacero carnes meas dentibus meis, & animam C
meam porto in manibus meis; Etiam si oc- 15
ciderit me, in ipso sperabo: verumtamen
vias meas in conspectu eius arguam. * Et ipse 16
erit saluator meus: non enim veniet in con-
spectu eius omnis hypocrita. * Audite ser- 17
monem meum, & ænigmata percipite auri-
bus vestris. Si fuero iudicatus, scio quod in- 18
stus inueniar. * Quis est, qui iudicetur me- 19
cum veniat: quare tacens consumor? Duo 20
tantum ne facias mihi, & tunc à facie tua
non abscondar: * Manum tuam longè fac à 21
me, & formido tua non me terreat. * Voca 22
me, & ego respondebo tibi: aut certe loquar,
& tu responde mihi. * Quantas habeo ini- 23
quitates, & peccata, scelera mea, & delicta
ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, 24
& arbitraris me inimicum tuum? * Contra 25
folium, quod vento rapitur, ostendis, poten-
tiam tuam, & stipulam siccam persequeris. 26
Scribis enim contra me amaritudines, &
consumere me vis peccatis adolescentiæ
meæ. Posuisti in nervo pedem meum, & ob- 27
servasti omnes semitas meas, & vestigia pe-
dum meorum considerasti: * Qui quasi pu- 28
tredo consumendus sum, & quasi vestimen-
tum, quod comeditur à tinea.

C A P. XIV.

*Iob, considerata fragilitate humana, admiratur
Dei in hominem providentiam, quod post
hanc vitam expectet aliam, & corporum
vaticinatur resurrectionem.*

Homo natus de muliere, breui vivens 1
tempore, repletur multis miserijs. Qui A
quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit 2
velut umbra, & numquam in eodem statu
permanet. Et dignum ducis super huiusce- 3
modi aperire oculos tuos, & adducere eum
tecum in iudicium? Quis potest facere mun- 4
dum de immundo conceptum semine? nõ-
ne tu, qui solus es? Breves dies hominis sũt, 5
numerus mensium eius apud te est: consti-
tuisti terminos eius, qui præteriri non pote-
runt. * Recede paululum ab eo, ut quiescat, 6
donec oprata veniat, sicut mercenarij dies
eius. * Lignum habet spem: si præcisum fue- 7
rit, rursus virefcit, & rami eius pullulant. Si
senuerit in terra radix eius, & in pulvere 8
mortuus fuerit truncus illius, * Ad odo-
rem aquæ germinabit, & faciet comam
quasi cum primum plantatum est. * Homo 10
verò cum mortuus fuerit, & nudatus atque
consumptus, ubi quæso est? * Quomodo si 11
recedant aquæ de mari, & fluuius vacuifa-
ctus arefcet: * Sic homo cum dormierit, non 12
resurget; donec atteratur cælum, non eui- C
gilabit, nec confurget de somno suo. * Quis 13

mihi hoc tribuat; ut in inferno protegas
me, & abscondas me, donec pertranseat fu-
ror tuus, & constituas mihi tempus, in quo
14 recorderis mei? * Putasne mortuus homo
rursus vivat? cunctis diebus, quibus nunc
milito, expecto donec veniat immutatio
15 mea. * Vocabis me, & ego respondebo tibi,
operi manuum tuarum porriges dexteram.
16 * Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed
17 parce peccatis meis. * Signasti quasi in sac-
culo delicta mea, sed curasti iniquitatem
18 meam. * Mons cadens defluit, & saxum
19 transfertur de loco suo. * Lapidés excauant
aquæ, & alluvione paulatim terra consu-
20 mitur: & hominem ergo similiter perdes. *
Roborasti eum paululum, ut in perpetuum
transiret immutabis faciem eius, & emittes
21 eum. * Siue nobiles fuerint filij eius, siue
22 ignobiles, non intelliget. * Attamen caro
eius dum vivet, dolebit; & anima illius su-
per semetipso lugebit.

C A P. XV.

*Eliphaz Iob arguit instantia, impatientia, &
blasphemiam in Deum; apud quem dicit nomi-
nem mundum imponiri, describens impio-
rum ac hypocritarum maledictionem.*

Respondens autem Eliphaz Themani-
tes, dixit: * Nunquid sapiens responde-
2 bit, quasi in ventum loquens, & implebit
3 ardore stomachum suum? Arguis verbis eum,
qui non est æqualis tibi, & loqueris, quod
4 tibi non expedit. * Quantum in te est, eua-
cuasti timorem, & tulisti preces coram Deo.
5 Docuit enim iniquitas tua os tuum, & imi-
6 taris linguam blasphemantium. * Condem-
nabit te os tuum, & non ego: & labia tua re-
7 spondebunt tibi. * Nunquid primus homo
8 tu natus es, & ante colles formatus? * Nun-
quid consilium Dei audisti, & inferior te
9 erit eius sapientia? * Quid nosti, quod igno-
10 remus? quid intelligis, quod nesciamus? Et
B senes, & antiqui sunt in nobis, multo vetu-
11 stiores, quam patres tui. * Numquid grande
est, ut consoletur te Deus? sed verba tua pra-
12 ua hoc prohibent. * Quid te eleuat cor tuum,
& quasi magna cogitans, attonitos habes
13 oculos? Quid timeas contra Deum spiritus
tuus, ut proferas de ore tuo huiusmodi
14 sermones? * Quid est homo, ut immacula-
tus sit, & ut iustus appareat natus de mulie-
15 re? * Ecce inter sanctos eius nemo immuta-
bilis, & cœli non sunt mundi in conspectu
16 eius. * Quamò magis abominabilis, & in-
utilis homo, qui bibit quasi aquam iniqui-
17 tatem? * Ostendam tibi, audi me: quod vidi
C narrabo tibi. * Sapientes consentient, & non
18 abscondunt patres suos. * Quibus solis data
19 est terra, & non transiit à lienis per eos. *
20 Cunctis diebus suis impius superbit, & nu-

Cc 3 merus

Sup. 8. b. 9.
Et. 14. 1. 2. 4.

* Pl. 10. 2. 4.

* Prou. 1. 4.
11.

* Eccl. 1. 10.
b. 4.

* Sup. 4. d.
18.

merus annorum intertus est tyrānidis eius.
 * Sonitus terroris semper in auribus illius: 21
 & cum pax sit, ille semper insidias suspica-
 tur. * Non credit, quod reuerſi poſſit de te- 22
 nebris ad lucem, circumſpectans vndique
 gladium. * Cum ſe mouerit ad quærendum 23
 panem, nouit, quod paratus ſit in manu eius
 tenebrarum dies. * Terrebit eum tribulatio, 24
 & anguſtia vallabit eum, ſicut regem, qui
 præparatur ad prælium. * Tetendit enim ad. 25
 uerſus Deum manum ſuam, & contra Om-
 nipotentem roboratus eſt. * Cucurrit aduer- 26
 ſus eum erecto collo, & pingui ceruice ar-
 matus eſt. * Operuit faciem eius craſſitudo, 27
 & de lateribus eius aruina dependet. * Ha-
 bitauit in ciuitatibus deſolatis, & in domi- 28
 bus deſertis, quæ in tumulos ſunt redactæ. * 29
 Non ditabitur, nec perfeuerabit ſubſtantia
 eius, nec mittet in terra radicem ſuam. * 30
 Non recedet de tenebris: ramos eius areſci-
 ciet flamma, & auferetur ſpiritu oris ſui. * 31
 Non credet fruſtra errore deceptus, quod
 aliquo pretio redimendus ſit. * Antequam 32
 dies eius impleantur, peribit: & manus eius
 areſcent. Lædetur quaſi vinea in primo flo- 33
 re botrus eius, & quaſi oliua proijciens flo-
 rem ſuum. * Congregatio enim hypocritæ 34
 ſterilis, & ignis deuorabit tabernacula eo-
 rum, qui munera libenter accipiunt. * Con- 35
 cepit dolorem, & peperit iniquitatem, &
 vterus eius præparat dolos.

* Iſa. 59. 10.
 * Iſa. 7. 4. 11.

C A P. X V I.

*Iob amicorum auſeritate commotus, dolorem
 ſuum plangit, calamitatis magnitudinem
 oſtendens: ſequè pati citra iniquitatem, cui-
 uſ conſcium eſſe Deum aſſerit.*

Reſpondens autem Iob, dixit: * Audiui
 frequenter talia, conſolatores oneroſi
 omnes vos eſtis. * Nunquid habebunt finem
 verba ventofa? aut aliquid tibi moleſtum
 eſt, ſi loquaris? * Poteram & ego ſimilia ve-
 ſtri loqui: atque vtinam eſſet anima veſtra
 pro anima mea: * Conſolarer & ego vos ſer-
 monibus, & mouerem caput meum ſuper
 vos: * Roborarem vos ore meo: & mouerem
 labia mea, quaſi parcens vobis. * Sed quid
 agam? ſi locutus fuero, non quieſcet dolor
 meus: & ſi tacuero, non recedet à me. * Nūc
 autem oppreſſit me dolor meus, & in nihi-
 lum redacti ſunt omnes artus mei. * Rugæ
 meæ teſtimonium dicunt contra me, & ſu-
 ſcitatur falſiloquus aduerſus faciem meam
 contradicens mihi: Collegit furorem ſuum
 in me, & comminans mihi, infremuit con-
 tra me dentibus ſuis: hoſtis meus terribili-
 bus oculis me intuius eſt. * Aperuerunt ſu-
 per me ora ſua, & exprobrantes percuisse-
 runt maxillam meam, ſatiati ſunt poenis
 meis. * Concluſit me Deus apud iniquum, 12

13 & manibus impiorum me tradidit. * Ego
 ille quondam opulentus, repente contritus
 ſum, tenuit ceruicem meam, confregit me,
 14 & poſuit me ſibi quaſi in ſignum. * Circum-
 dedit me lanceis ſuis, conuulſerunt lum-
 bos meos, non pepercit, & effudit in terra
 15 viſcera mea. * Concidit me vulnere ſuper
 16 vulnus, irruit in me quaſi gigas. * Saccum
 conſui ſuper cutem meam, & operui cinere
 17 carnem meam. * Facies mea intumuit à fle-
 18 tu, & palpebræ meæ caligauerunt. * Hæc
 19 paſſus ſum abſque iniquitate manus meæ,
 cum haberem mundas ad Deum preces. *
 Terra ne operias ſanguinem meum, neq; in-
 20 ueniat in te locum latendi clamor meus. *
 Ecce enim in coelo teſtis meus, & conſcius
 21 meus in excelsis. * Verboſi amici mei: ad
 22 Deum ſtillat oculus meus, * Atque vtinam
 ſic iudicaretur vir cum Deo, quomodo iu-
 23 dicatur filius hominis cum collega ſuo. *
 Ecce enim breues anni tranſeunt, & ſem-
 tam, per quam non reuertar, ambulo.

C A P. X V I I.

*Iob ex afflictionis ſua magnitudine ſibi hic ni-
 hil præter mortem reſtare contendit, & ami-
 cos præſentem tantum remunerationem ſta-
 tuentes inſipientia arguens, ipſo ſuorum re-
 quiem præſtolatur.*

Spiritus meus attenuabitur, dies mei bre-
 1 uiabuntur, & ſolum mihi ſupereſt ſe-
 2 pulchrum. * Non peccaui, & in amaritudi-
 3 nibus moratur oculus meus. * Libera me
 4 Dñe, & pone me iuxta te, & cuiuſuis manus
 5 pugnet contra me. * Cor eorum longè feci-
 ſti à diſciplina, propterea non exaltabun-
 6 tur. * Prædam pollicetur ſocijs, & oculi fi-
 7 liorum eius deficient. * Poſuit me quaſi in
 8 prouerbiū vulgi, & exemplum ſum co-
 9 ram eis. * Caligauit ab indignatione oculus
 10 meus, & membra mea, quaſi in nihilum re-
 11 daſta ſunt. * Stupebunt iuſti ſuper hoc, & in-
 12 nocens contra hypocritam ſuſcitabitur. * Et
 13 tenebit iuſtus viam ſuam, & mundis mani-
 14 bus addet fortitudinem. * Igitur omnes vos
 15 conuertimini, & venite, & non inueniam in
 16 vobis vllum ſapientem. * Dies mei tranſie-
 runt, cogitationes meæ diſſipatæ ſunt, tor-
 17 quentes cor meum. * Noctem verterunt in
 18 diem, & rurfum poſt tenebras ſpero lu-
 19 cem: * Si ſultinuero, infernus domus mea
 20 eſt, & in tenebris ſtraui lectulum meum. *
 21 Putredini dixi: Pater meus es, mater mea,
 22 & ſoror mea, vermibus. * Vbi eſt ergo nunc
 præſtolatio mea, & patientiam meam quis
 23 conſiderat? * In profundiffimum infernum
 24 decendent omnia mea: putæne ſaltem ibi
 25 erit requies mihi?

C A P. XVIII.

Baldad arguens Iob in instantia, & impatientia, describit impiorum maledictiones, ut suam contra Iob sententiam statuat, nempe ipsum tantum propter peccata sua puniri.

Respondens autem Baldad Suhites, dixit: **V**sq; ad quem finem verba iactabitis? **I**ntelligite prius, & sic loquamur. **Q**uare reputati sumus, ut iumenta, & sorduimus coram vobis? **Q**ui perdis animam tuam in furore tuo, numquid propter te derelinquetur terra, & transferentur rupes de loco suo? **N**onne lux impij extinguetur, nec splendet flamma ignis eius? **L**ux obtenebrescet in tabernaculo illius, & lucerna, quæ super eum est, extinguetur. **A**rcubuntur gressus virtutis eius, & precipitabit eum consilium suum. **I**mmisit enim in rete pedes suos, & in maculis eius ambulat. **T**enebitur planta illius laqueo, & exardescet contra eum sitis. **A**bscondita est in terra pedica eius, & decipula illius super semitam. **V**ndique re-
bunt eum formidines, & inuoluent pedes eius. **A**ttenuetur fame robur eius, & inedia inuadat costas illius. **D**euioret pulchritudinem cutis eius, consumat brachia illius primogenita mors. **A**uellatur de tabernaculo suo fiducia eius, & calcet super eum, quasi rex, interitus. **H**abitent in tabernaculo illius socij eius, qui non est, aspergatur in tabernaculo eius sulphur. **D**eorsum radices eius siccantur, sursum autem atteratur messis eius. **M**emoria illius pereat de terra, & non celebretur nomen eius in plateis. **E**xpellet eum de luce in tenebras, & de orbe transferet eum. **N**on erit semen eius neque progenies in populo suo, nec reliquæ in regionibus eius. **I**n die eius stupebunt nouissimi, & primos inuadet horror. **H**æc sunt ergo tabernacula iniqui, & iste locus eius, qui ignorat Deum.

C A P. XIX.

Iob crudelitatis amicos arguens, se à Deo flagellari dicit immerito, non ob sua flagitia, sed ob alias iustas causas, ostendens afflictionis acerbitatem, & se ab amicis destitutum, unde super futura resurrectione seipsum consolatur.

Respondens autem Iob, dixit: **V**squequo affligitis animam meam, & attē-
ritis me sermonibus? **E**n, decies confunditis me, & non erubescitis opprimentes me. **N**empe, etsi ignoravi, mecum erit ignorantia mea. **A**t vos contra me erigimini, & arguitis me opprobrijs meis. **S**altem nunc intelligite, quia Deus non æquo iudicio afflixerit me, & flagellis suis me cinxerit. **E**cce clamabo vim patiens, & nemo audiet vocem ferabor, & non est, qui iudicet. **S**emitam

meam circumsepsit, & transire non possum, & in calle meo tenebras posuit. **S**poliauit me gloria mea, & abstulit coronam de capite meo. **D**estruxit me undique, & pereor, & quasi euulsæ arbori abstulit spem meam. **I**ratu est contra me furor eius, & sic me habuit, quasi hostem suum. **S**imul venerunt latrones eius, & fecerunt sibi viam per me, & obsederunt in gyro tabernaculum meum. **F**ratres meos longè fecit à me, & noti mei quasi alieni recesserunt à me. **D**ereliquerunt me propinqui mei: & qui me nouerant, obliti sunt mei. **I**nquilini domus meæ, & ancillæ meæ, sicut alienum habuerunt me, & quasi peregrinus fui in oculis eorum. **S**eruum meum vocavi, & non respondit, ore proprio deprecabar illum. **H**alitus meum exhorruit vxor mea, & orabam filios vteri mei. **S**tulti quoque despiciebant me, & cum ab eis recessissem, detrahebant mihi. **A**bominati sunt me quondam consiliarij mei: & quem maxime diligebam, aversatus est me. **P**elli meæ, consumptis carnibus, adhæsit os meum, & derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. **M**iseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Dñi tetigit me. **Q**uare persequimini me sicut Deus, & carnibus meis saturamini? **Q**uis mihi tribuat, ut scribantur sermones mei? **Q**uis mihi det, ut exarentur in libro. **S**tyle ferreo, & plumbeo lamina, vel celte sculpantur in silice? **S**cio enim, quod Redemptor meus viuut, & in nouissimo die de terra surrecturus sum: **E**t rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum meum. **Q**uem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspiciunt, & non alius: reposita est hæc spes mea in sinu meo. **Q**uare ergo nunc dicitis: Persequamur eum, & radicem verbi inueniamus contra eum? **F**ugite ergo à facie gladij, quoniam ultor iniquitatum gladius est: & scitote esse iudicium.

C A P. XX.

Sophar verbis Iob motus, corruptionem ipsius se dicere audierunt, & quasit apud Deum pars impij multis verbis prosequitur.

Respondens autem Sophar Naamathites, dixit: **I**dcircò, cogitationes meæ varie succedunt sibi, & mens in diuersa rapitur. **D**octrinam, qua me arguis, audiam, & spiritus intelligentiæ meæ respondebit mihi. **H**oc scio à principio, ex quo positus est homo super terram. **Q**uod laus impiorum brevis sit, & gaudium hypocritæ ad instar puncti. **S**i ascenderit vsq; ad coelum superbia eius, & caput eius nubes tetigerit: **Q**uasi sterquilinum in fine perdetur: & qui eum viderant, dicent: **V**bi est? **V**elut somnium

auolans non inuenietur, transiet sicut visio nocturna. Oculi, qui eum viderat, non videbit, neq; ultra intuebitur eum locus suus. * Filij eius atterentur egestate, & manus illius reddent ei dolorem suum. * Ossa eius implebuntur vitijis adolescentie eius, & cum eo in puluere dormient. * Cum enim dulce fuerit in ore eius malum, abscondet illud sub lingua sua. * Parcet illi, & non derelinquet illud, & celabit in gutture suo. * Panis eius in vtero illius vertetur in fel aspidum intrinsecus. * Diuitias, quas deuorauit, euomet, & de ventre illius extrahet eas Deus. * Caput aspidum fuet, & occidet eum lingua viperæ. * (Non videat riuiulos fluminis, torrentes mellis, & butyri.) * Luet quæ fecit omnia, nec tamen consumetur: iuxta multitudinem adinventionum suarum, sic & sustinebit. * Quoniam confringens nudauit pauperes: domum rapuit, & non edificauit. * Nec est satiatus venter eius: & cum habuerit, quæ concupierat, possidere non poterit. * Non remansit de cibo eius, & propterea nihil permanebit de bonis eius. * Cum satiatus fuerit, arctabitur, æstuiabit, & omnis dolor irruet super eum. * Vinam impleatur venter eius, ut emittat in eum iram furoris sui, & pluat super illum bellum suum. * Fugiet arma ferrea, & irruet in arcum æreum. * Eductus, & egrediens de vagina sua, & fulgurans in amaritudine sua: vadent & venient super eum horribiles. * Omnes tenebræ absconditæ sunt in occultis eius: deuorabit eum ignis, qui non succenditur, asfigetur relictus in tabernaculo suo. * Reuelabunt coeli iniquitatem eius, & terra consurget aduersus eum. * Apertum erit germen domus illius, detrahetur in die furoris Dei. * Hæc est pars hominis impij a Deo, & hæreditas verborum eius a Domino.

CAP. XXI.

Iob pacemter ab amicis audiri posulans, causam inquit quare impiorum nonnulli in finem usque vita prosperentur, pii contra aduersis cadantur, & respondet, impium in diem perditionis a Deo seruari, falsam amicorum consolationem per hoc conuolens.

Respondens autem Iob, dixit: * Audite quæ sermoes meos, & agite poenitentiam. Sustinete me, & ego loquar, & post mea, si videbitur, verba ridete. * Numquid contra hominem disputatio mea est, ut merito non debeam contristari? Attendite me, & obitupefcite. & superponite digitum ori vestro: * Et ego quando recordatus fuero, pertimesco, & concutit carnem meam tremor. * Quare ergo impij viuunt, subleuati sunt, confortatique diuitijs? * Semen eorum

permanet coram eis, propinquorum turba, & nepotum in conspectu eorum. * Domus eorum securæ sunt, & pacatæ, & non est virga Dei super illos. * Bos eorum concepit, & non abortiuit: vacca peperit, & non est priuata foetu suo. * Egrediuntur quasi greges paruuli eorum, & infantes eorum exultant lufibus. * Tenent tympanum, & citharam, & gaudent ad sonitum organi. * Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. * Qui dixerunt Deo: Recede a nobis, & scientiam viarum tuarum nolumus. * Quis est Omnipotens, ut seruamus ei? & quid nobis prodest, si orauerimus illum? Verumtamen quia non sunt in manu eorum bona sua, consilium impiorum longè sit a me. * Quoties lucerna impiorum Cextinguitur, & superueniet eis inundatio, & dolores diuidet furoris sui? * Erunt sicut paleæ ante faciem venti, & sicut fauilla quam turbo dispergit. * Deus seruabit filijs illius dolorem patris: & cum reddiderit, tunc sciet. Videbunt oculi eius interfectionem suam, & de furore Omnipotentis bibet. * Quid enim ad eum pertinet de domo sua post se? & si numerus mensium eius dimidietur? Numquid Deum docebit quispiam scientiam, qui excelsos iudicat? * Ille moritur robustus, & sanus, diues & felix. * Viscera eius plena sunt adipe, & medullis ossa illius irrigantur. * Alius verò moritur in amaritudine animæ absq; vllis opibus. * Et tamen simul in puluere dormient, & vermes operient eos. * Certè noui cogitationes vestras, & sententias contra me iniquas. * Dicitis enim: Vbi est domus principis? & vbi tabernacula impiorum? * Interrogate quemlibet de viatoribus, & hæc eadem illum intelligere cognoscetis. * Quia in diem perditionis seruatur malus, & ad diem furoris ducetur. * Quis arguet coram eo viam eius? & quæ fecit, quis reddet illi? Ipse ad sepulchra ducetur, & in congerie mortuorum vigilabit. * Dulcis fuit glareis Coccyti, & post se omnem hominem trahet, & ante se innumerabiles. * Quomodo igitur consolamini me frustra, cum responso vestra repugnare ostensa sit veritati?

CAP. XXII.

Eliphaz arguit Iob immisericordia in pauperum oppressione; & aliorum facinorum: ostendens ipsum de diuina providentia non rectè sentire, ac poenitenti bona promittens.

Respondens autem Eliphaz Theminites dixit: * Nunquid Deo potest comparari homo, etiam cum perfectæ fuerit scientiæ? * Quid prodest Deo, si iustus fuerit? aut quid ei confers, si immaculata fuerit

via

via tua? Numquid timens arguet te, & veniet tecum in iudicium. Et non propter malitiam tuam plurimam, & infinitas iniquitates tuas? Abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa, & nudos spoliasti vestibus. * Aquam lasso non dedisti, & esurienti subtraxisti panem. * In fortitudine brachij tui possidebas terram, & potentissimus obtinebas eam. Viduas dimisisti vacuas, & laertos pupillorum comminuisti. * Propter ea circumdatus es laqueis, & conturbat te formido subita. * Et putabas te tenebras non visurum, & impetu aquarum inundanti non oppressum iri? * An non cogitas, quod Deus excelsior celo sit, & super stellarum verticem sublimetur? * Et dicis: Quid enim nouit Deus? & quasi per caliginem iudicat. * Nubes latibulum eius, nec nostra considerat, & circa cardines coeli perambulat. * Numquid semitam seculorum custodire cupis, quam calcauerunt viri iniqui? * Qui sublati sunt ante tempus suum, & fluuius subuertit fundamentum eorum: * Qui dicebant Deo: Recede a nobis: & quasi nihil posset facere Omnipotens, aestimabant eum: * Cum ille impleisset domos eorum bonis: quorum sententia procul sit a me. * Videbunt iusti, & letabuntur, & innocens subsannabit eos. * Nonne succisa est erectio eorum, & reliquias eorum deuorauit ignis? * Acquiesce igitur ei, & habeto pacem: & per haec habebis fructus optimos. * Suscipe ex ore illius legem, & pone sermones eius in corde tuo. * Si reuersus fueris ad Omnipotentem, edificaberis, & longè facies iniquitatem a tabernaculo tuo. * Dabit pro terra silicem, & pro silice torrentes aureos. Eritque Omnipotens contra hostes tuos, & argentum coaceruabitur tibi. * Tunc super Omnipotentem delicijs afflues, & eleuabis ad Deum faciem tuam. * Rogabis eum, & exaudiet te, & vota tua reddes. * Decernerem, & veniet tibi, & in vijs tuis splendet lumen. * Qui enim humiliatus fuerit, erit in gloria: & qui inclinauerit oculos, ipse saluabitur. * Saluabitur innocens, saluabitur autem in mundicia manuum suarum.

C A P. X X I I I.

Job diuinum iudicium humiliter innuens, ostendit se non puniri propter peccata sua, velleque sentire de providentia Dei incomprehensibilis, omnia pro sua voluntate facientis.

Respondens autem Job ait: Nunc quoque in amaritudine est sermo meus, & manus plagae meae aggrauata est super gemitum meum. * Quis mihi tribuat, ut cognoscam, & inueniam illum, & veniam usque ad solium eius? Ponam coram eo iudi-

cium, & os meum replebo increpationibus. * Ut sciam verba, quae mihi respondeat, & intelligam quid loquatur mihi. * Nolo multa fortitudine contendat mecum, nec magnitudinis suae mole me premat. * Proponat aequitatem contra me, & perueniat ad victoriam iudicium meum. * Si ad Orientem iero, non apparet: si ad Occidentem, non intelligam eum. * Si ad sinistram, quid agam? non apprehendam eum: si me vertam ad dexteram, non videbo illum. * Ipse vero scit viam meam, & probauit me quasi aurum, quod per ignem transit. * Vestigia eius secutus est pes meus, viam eius custodiui, & non declinaui ex ea. * A mandatis labiorum eius non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris eius. * Ipse enim solus est, & nemo auertere potest cogitationem eius: & anima eius quodcumque voluit, hoc fecit. * Cum expleuerit in me voluntatem suam, & alia multa similia praesto sunt ei. * Et idcirco a facie eius turbatus sum, & considerans eum, timore sollicitor. * Deus molliuit cor meum, & Omnipotens conturbauit me. * Non enim perij propter imminentes tenebras, nec faciem meam operuit caligo.

C A P. X X I V.

Job, ut velle se sentire ostendat de diuina providentia, dicit Deo nota esse tempora, & hominum varias recenset iniquitates, ab ipso puniendas.

A Omnipotente non sunt abscondita tempora: qui autem nouerunt eum, ignorant dies illius. * Alij terminos transtulerunt, diripuerunt greges, & pauperunt eos. * Asinum pupillorum abegerunt, & abstulerunt pro pignore bouem viduae. * Subuerterunt pauperum viam, & oppresserunt pariter mansuetos terrae. * Alij quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum: vigilantes ad praedam, praeparant panem liberis. * Agrum non suum demetunt: & vineam eius, quem vi oppresserint, vindemiant. * Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes, quibus non est operimentum in frigore: * Quos imbres montium rigant: & non habentes velamen, amplexantur lapides. * Vim fecerunt depraedantes pupillos, & vulgum pauperem spoliauerunt. * Nudis & incedentibus absque vestitu, & esurientibus tulerunt spicas. * Inter aceruos eorum meridiati sunt, qui calcatis torcularibus, sitiunt. * De ciuitatibus fecerunt viros gemere, & anima vulneratorum clamauit, & Deus ultum abire non patitur. * Ipsi fuerunt rebelles lumini, nescierunt vias eius, nec reuersi sunt per semitas eius. * Mane primo consurgit homicida, interficit egenum, & pau-

* Ps. 104. d. 14.

Prou. 19. d. 11.

pauperem: per noctem verò erit quasi fur. *Oculus adulteri obseruat caliginem, di- cens: & operiet vultum suum. *Perfodit in tenebris domos, sicut in die condixerant sibi, & ignorauerunt lucem. *Si subito appa- ruerit aurora, arbitrantur umbram mortis: & sic in tenebris quasi in luce ambulant. *Leuis est super faciem aquæ: maledicta sit pars eius in terra, nec ambulet per viam vinearum. *Ad nimium calorem transeat ab aquis niuium, & usque ad inferos peccatum illius. *Obliuiscatur eius misericordia: dul- cedo illius vermes: non sit in recordatione, sed conteratur, quasi lignum infructuosum. Paut enim sterilem, quæ non parit, & viduæ benè non fecit. *Detrahit fortes in fortitu- dine sua: & cum steterit, non credit vitæ suæ. *Dedit ei Deus locum poenitentiae, & ille abutitur eo in superbiam: oculi autem eius sunt in vijs illius. *Eleuati sunt ad modum, & non subsistent, & humiliabuntur sicut omnia, & auferentur, & sicut summi- tates spicarum conterentur. *Quod si non est ita, quis me potest arguere esse ementi- tum, & ponere ante Deum verba mea?

C A P. X X V.

Baldad ex Dei sublimitate, & hominis humili- tate, negat hominem Deo comparatum iusti- ficari posse.

Respondens autem Baldad, Suhites, di- xit: *Potestas & terror apud eum est, qui facit concordiam in sublimibus suis. *Numquid est numerus militum eius? & super quem non surget lumen illius. *Numquid iustificari potest homo compa- ratus Deo, aut apparere mundus natus de muliere? *Ecce luna etiam non splendet: & stellæ non sunt mundæ in conspectu eius: *Quanto magis homo putredo, & filius ho- minis vermis?

C A P. X X V I.

Iob dicit nullum Deo ab homine auxilium pre- stari posse. Dei incomprehensibilem poten- tiam ex ipsius operibus demonstrans.

Respondens autem Iob, dixit: Cuius adiutor es? numquid imbecillis? & sustentas brachium eius, qui non est fortis? Cui dedisti consilium? forsitan illi, qui non habet sapientiam, & prudentiam tuam in- stendisti plurimam. *Quem docere volui- sti? nonne eum, qui fecit spiramentum? *Ecce gigantes gemunt sub aquis, & qui habitant cum eis. *Nudus est infernus co- ram illo, & nullum est operimentum per- ditioni. *Qui extendit Aquilonem super va- cuum, & appendit terram super nihilum. *Qui ligat aquas in nubibus suis, ut non erumpant pariter deorsum. *Qui tenet vul- tum solij sui, & expandit super illud nebu-

10 lam suam. *Terminum circumdedit aquis, 11 usque dum finiantur lux, & tenebræ. *Co- 12 luminae coeli contremiscunt, & pauent ad 13 nutum eius. *In fortitudine illius repente 14 maria congregata sunt, & prudentia eius 15 percussit superbum. *Spiritus eius ornauit 16 coelos: & obstetricante manu eius, eductus 17 est coluber tortuosus. *Ecce, hæc ex par- te dicta sunt viarum eius: & cum vix par- uam stillam sermonis eius audierimus, quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri?

C A P. X X V I I.

Iob perpetuo constans in sui iustificatione, rei- cta amicorum calumnia, ostendit cur inno- centia studuerit, quod impij ex presentis vitæ breui prosperitate in mortem rapiantur à Deo ad supplicia.

Addidit quoque Iob, assumens parabola- lam suam, & dixit: *Viuat Deus, qui abstulit iudicium meum, & Omnipotens, qui ad amaritudinem adduxit animam meam. *Quia donec superest halitus in me, & spiritus Dei in naribus meis, *Non lo- quentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. Absit à me ut iustos vos esse iudicem: donec deficiam, non recedam ab innocentia mea. *Iustifica- tionem meam, quam coepi tenere, non de- seram: neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea. *Sic ut impius, inimicus meus, & aduersarius meus quasi iniquus. *Quæ est enim spes hypocritæ, si auare ra- pias, & non liberet Deus animam eius? Nunquid Deus audiet clamorem eius, cum venerit super eum angustia? *Aut poterit in Omnipotente delectari, & inuocare Deum omni tempore? *Docebo vos per manum Dei, quæ Omnipotens habeat, nec abscon- dam. *Ecce, vos omnes nostis, & quid sine causa vana loquimini? *Hæc est pars ho- minis impij apud Deum, & hæreditas vio- lentorum, quam ab Omnipotente suscipiet. *Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erunt, & nepotes eius non saturabuntur pane. *Qui reliqui fuerint ex eo, sepelien- tur in interitu, & viduæ illius non plora- bunt. *Si comportauerit quasi terram ar- gentum, & sicut lutum præparauerit vesti- menta: *Præparabit quidem, sed iustus vesti- etur illis: & argentum innocens diuidet. *Edificauit sicut tinea domum suam, & si- cut custos fecit umbraculum. *Diues cum dormierit, nihil secum auferet, aperiet ocu- los suos, & nihil inueniet. *Apprehendet eum quasi aqua inopia, nocte opprime- tum tempestas. *Tollet eum ventus vrens, & auferet, & velut turbo rapiet eum de loco suo. *Et mittet super eum, & non par- cet: de manu eius fugiens fugiet. *Stringet super

Apo. 2, 11

*Psalm. 48, 11.

super eum manus suas, & sibilabit super illum, intuens locum eius.

C A P. XXVIII.

Iob etiam innocentia studuit, quod hac sit unica via obtinenda sapientia, quam ostendit auro longe esse praestantiorem, tum origine, tum rei dignitate: Deo autem perspecta esse quaque occultissima natura, & sapientiam à celo dari; non auro emittens sapientie particula, quadam communicatur per Dei timorem.

Habet argentum venarum suarum principia, & auro locus est, in quo constituitur. * Ferrum de terra tollitur: & lapis solutus calore, in es vertitur. * Tempus posuit tenebris, & vniuersorum finem ipse considerat, lapidem quoque caliginis, & umbram mortis. * Diuidit torrens à populo peregrinate, eos quos oblitus est pes egentis hominis, & inuios. * Terra, de qua oriebatur panis in loco suo, igne subuersa est. * Locus sapphiri lapides eius, & glebe illius aurum. * Se mitam ignorauit auis, nec intuitus est eam oculus vulturis. * Non calcauerunt eam filij insititorum, nec pertransiuit per ea leaena. * Ad silicem extendit manum suam, & subuertit à radicibus montes. * In petris riuos excidit, & omne pretiosum vidit oculus eius. * Profunda quoque fluuiorum scrutatus est, & abscondita in lucem produxit. * Sapientia vero ubi inuenitur? & quis est locus intelligentiae? * Nescit homo pretium eius, nec inuenitur in terra suauiter viuentium. * Abyssus dicit: Non est in me: & mare loquitur: Non est mecum. * Non dabitur aurum obrizum pro ea, nec appendetur argentum in commutatione eius. * Non conferetur tinctis Indiarum coloribus, nec lapidi sardonycho pretiosissimo, vel sapphiro. * Non adaequabitur ei aurum, vel vitrum, nec commutabuntur pro ea vasa auri: * Excelsa & eminentia non memorabuntur comparatione eius: trahitur autem sapientia de occultis. * Non adaequabitur ei topazius de Aethiopia: nec tinctura mundissime componetur. Vnde ergo sapientia venit? & quis est locus intelligentiae? * Abscondita est ab oculis omnium viuentium, volucres quoque coeli latet. * Perditio & mors dixerunt: Auribus nostris audiuiamus famam eius. * Deus intelligit viam eius, & ipse nouit locum illius. * Ipse enim fines mundi intuetur: & omnia, quae sub celo sunt, respicit. * Qui fecit ventis pondus, & aquas appendit in mensura. * Quando ponebat pluuijs legem, & viam procellis sonantibus: * Tunc vidit illam, & enarrauit, & praeprauiit, & inuestigauit. * Et dixit homini: Ecce

timor Domini, ipsa est sapientia: & recedere à malo, intelligentia.

C A P. XXIX.

Iob pristina cupiens restitui felicitatis, multis verbis illam enarrat, una cum bonis suis operibus, quo se de contraria amicorum calumniis vindicat.

Addidit quoque Iob, assumens parabolam suam, & dixit: * Quis mihi tribuat, ut sim iuxta menses pristinos, secundum dies quibus Deus custodiebat me? * Quando splendebat lucerna eius super caput meum; & ad lumen eius ambulabam in tenebris? * Sicut fui in diebus adolescentiae meae, quando secreto Deus erat in tabernaculo meo? * Quando erat Omnipotens mecum, & in circuitu meo pueri mei? Quando lauabam pedes meos butyro, & petra fundebat mihi riuos olei? * Quando procedebam ad portam ciuitatis, & in platea parabant cathedram mihi? * Videbant me iuvenes, & abscondebantur: & senes assurgentes stabant. * Principes cessabant loqui, & digitum superponebant ori suo. * Vocem suam cohibebant duces, & lingua eorum gutturi suo adhaerebat. Auris audiens beatificabat me, & oculus videns testimonium reddebat mihi. * Eo quod liberaissem pauperem vociferantem, & pupillum, cui non esset adiutor. * Benedictio perituri super me veniebat, & cor viduae consolatus sum. * Iustitia indutus sum: & vestiui me, sicut vestimento, & diademate, iudicio meo. * Oculus fui ceco, & pes claudis. * Pater eram pauperum: & causam quam nesciebam, diligentissime inuestigabam. * Conterebam molas iniqui, & de dentibus illius auferabam praedam. * Dicebamque: In nidulo meo moriar, & ficut palma multiplicabo dies. * Radix mea aperta est secus aquas, & ros morabitur in messione mea. * Gloria mea semper innotabit, & arcus meus in manu mea instaurabitur. * Qui me audiebant, expectabant sententiam, & intenti tacebant ad consilium meum. * Verbis meis addere nihil audiebant, & super illos stillabat eloquium meum. * Expectabant me sicut pluuiam, & os suum aperiebant quasi ad imbrem serotinum. * Si quando ridebam ad eos, non credebant, & lux vultus mei non cadebat in terram. * Si voluissem ire ad eos, sedebam primus: cumque sederim quasi rex, circumstante exercitu, eram tamen moerentium consolator.

C A P. XXX.

Plangit Iob pristinam illam felicitatem, versam sibi, permittent e Deo, in summam calamitatem.

C A-

Nunc autem derident me iuniores tē-
pore, quorum non dignabar patres po-
nere cum canibus gregis mei: * Quorum
virtus manuum mihi erat pro nihilo, & vi-
ta ipsa putabantur indigni. * Egeltate & fa-
me steriles, qui rodebant in solitudine,
squalientes calamitate, & miseria. * Et man-
debant herbas, & arborum cortices, & ra-
dix iuniperorum erat cibus eorum. * Qui de
conuallibus ista rapientes, cum singula re-
perissent, ad ea cum clamore currebant. *
In desertis habitabant torrentium, & in ca-
uernis terræ, vel super glaream. * Qui inter
huiusmodi latabantur, & esse sub senti-
bus delicias computabant. * Filij stultorum,
& ignobilium, & in terra penitus non pa-
rentes. * Nunc in eorum canticum versus
sum, & factus sum eis in prouerbum. * A-
bominantur me, & longè fugiunt à me, &
faciem meam conspuere non verentur. *
Pharetram enim suam aperuit, & afflixit
me, & frænum posuit in os meum. Ad dex-
teram Orientis calamitates meæ illico sur-
rexerunt: pedes meos subuerterunt, & op-
presserunt quasi fluctibus semitis suis. Dis-
sipauerunt itinera mea, insidiati sunt mihi,
& præualuerunt, & non fuit, qui ferret au-
xilium. Quasi rupto muro, & aperta ianua,
irruerunt super me, & ad meas misérias de-
uoluti sunt. * Redactus sum in nihilum: ab-
stulisti quasi ventus desiderium meum: &
velut nubes pertransijt salus mea. * Nunc
autem in memetipso marcescit anima mea,
& possident me dies afflictionis. * Nocte os
meum perforatur doloribus: & qui me co-
medunt, non dormiunt. * In multitudine
eorum consumitur vestimentum meum, &
quasi capitis tunica succinxerunt me. *
Comparatus sum luto, & assimilatus sum
fauillæ, & cineri. Clamo ad te, & non exau-
dis me: sto, & non respicis me. * Mutatus es
mihi in crudelem, & in duritia manus tuæ
aduersaris mihi. * Eleuasti me, & quasi su-
per ventum ponens elisisti me valide. * Scio
quia morti trades me, ubi constituta est do-
mus omni viuenti. * Verumtamen non ad
consumptionem eorum emittis manum
tuam: & si corruerint, ipse saluabis. * Fle-
bam quondam super eo, qui afflictus erat,
& compatiebatur anima mea pauperi. Ex-
pectabam bona, & venerunt mihi mala:
præstolabat lucem, & eruperunt tenebræ. *
Interiora mea eserbuerunt absq; vlla requie,
præuenerunt me dies afflictionis. Mergens in
cedebam, sine furore; consurgens, in turba
clamabam. * Frater fui draconum, & socius
struthionum. * Cutis mea denigrata est su-
per me, & ossa mea aruerunt præ caumate. *
Versa est in luctum cithara mea, & orga-
num meum in vocem fletum.

*Iob, ut de amicorum calumnia se purget, sum-
mum indicem, innocentia sua testem inno-
cant, suarumq; virtutes, quibus à puero
affuenit.*

Pepigi foedus cum oculis meis, ut ne co-
girarem quidem de virgine. * Quam
enim partem haberet in me Deus desuper,
& hereditatem Omnipotens de excelsis? *
Numquid non perditio est iniquo, & alie-
natio operantibus iniusticiam? * Nonne ipse
considerat vias meas, & cunctos gressus
meos dinumerat? * Si ambulauit in vanitate,
& festinauit in dolo pes meus: * Appendat
me in statera iusta, & sciat Deus simplicita-
tem meam. * Si declinauit gressus meus de
via, & si secutum est oculos meos cor meum,
& si manibus meis adhæsit macula: Seram,
& alius comedat, & progenies mea tradi-
cetur. Si deceptum est cor meum super mu-
liere: & si ad ostium amici mei insidiatus
sum: Scortum alterius sit vxor mea, & su-
per illam incuruentur alij. * Hoc enim ne-
fas est, & iniquitas maxima. * Ignis est vsq;
ad perditionem deuorans, & omnia tradi-
cans genimina. * Si contempsi subire iudi-
cium cum seruo meo, & ancilla mea, cum
disceptarent aduersum me. * Quid enim fa-
ciam cum surrexerit ad iudicandum Deus?
& cum quæsierit, quid respondebo illi? *
Numquid non in vtero fecit me qui, & illū
operatus est: & formauit me in vulua vnus?
* Si negaui, quod volebant, pauperibus, &
oculos viduæ expectare feci: * Si comedi
buccellam meam solus, & non comedit pu-
illus ex ea: * (Quia ab infantia mea creuit
mecum miseratio: & de vtero matris meæ
egressa est mecum.) * Si despexi pereuntem,
eo quod non habuerit indumentum, & abs-
que operimento pauperem: * Si non bene-
dixerunt mihi latera eius, & de velleribus
ouium mearum calefactus est: * Si leuauit
super pupillum manum meam, etiam cum
viderem me in porta superiorem: * Hume-
rus meus à iunctura sua cadat, & brachium
meum cum suis ossibus confringatur. *
Semper enim quasi tumentes super me flu-
ctus timui Deum, & pondus eius ferre non
potui. * Si putauit aurum robur meum, &
obrizo dixi: Fiducia mea. * Si letatus sum su-
per multis diuitijs meis, & quia plurima re-
perit manus mea. * Si vidi solem cum ful-
geret, & lunam incedentem clarè: * Et læ-
tatum est in abscondito cor meum, & oscu-
latus sum manum meam ore meo. * Quæ
est iniquitas maxima, & negatio contra
Deum altissimum. * Si gauisus sum ad rui-
nam eius, qui me oderat, & exultaui, quod
inuenisset eum malum. * Non enim dedi ad
pec-

peccandum guttur meum, ut expeterem
maledicens animam eius. * Si non dixerunt 31
viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus
eius, ut saturemur? * Foris non mansit pere- 32
grinus, ostium meum viatori paruit. * Si ab- 33
scondi quasi homo peccatum meum, & ce-
laui in sinu meo iniquitatem meam. * Si ex- 34
pau ad multitudinem nimiam, & despectio
propinquorum terruit me: & non magis
tacui, nec egressus sum ostium. * Quis mihi 35
tribuat auditorem, ut desiderium meum an-
diat Omnipotens: & librum scribat ipse,
qui iudicat. * Ut in humero meo portem il- 36
lum, & circumdum illum, quasi coronam
mihi? Per singulos gradus meos pronuntia- 37
bo illum, & quasi principi offeram eum. * Si 38
aduersum me terra mea clamat, & cum ip-
sa sulci eius deflent: * Si fructus eius come- 39
di absque pecunia, & animam agricola-
rum eius affluxi. * Pro frumento oriatur 40
mihi tribulus, & pro hordeo spina.

Finis sunt verba Iob.

C A P. XXXII.

*Iob silentio amicis imposito, arguitur una cum
illis insipientia ab Eliu, qui suam iactat sa-
pientiam.*

O Miserrunt autem tres viri isti responde- 1
re Iob, eo quod iustus sibi videretur. * A 2
iratus, indignatusque est Eliu filius Barachel 3
Buzites, de cognatione Ram: iratus est au- 4
tem aduersum Iob, eo quod iustum se esse 5
diceret coram Deo. * Porro aduersum ami- 6
cos eius indignatus est, eo quod non inue- 7
nissent responsionem rationabilem, sed tan- 8
tummodo condemnassent Iob. * Igitur Eliu 9
expectauit Iob loquentem: eo quod senio- 10
res essent, qui loquebantur. Cum autem vi- 11
disset, quod tres respondere non potuissent, 12
iratus est vehementer. * Respondensque Eliu 13
filius Barachel Buzites, dixit: Iunior sum 14
tempore, vos autem antiquiores, idcirco
demisso capite, vetitus sum vobis indicare
meam sententiam. * Sperabam enim, quod 15
gras prolixior loqueretur, & annorum mul- 16
tudo doceret sapientiam. * Sed, ut video, 17
Spiritus est in hominibus, & inspiratio Om- 18
nipotentis dat intelligentiam. Non sunt lon- 19
gum sapientes, nec senes intelligunt iudi- 20
cium. * Ideo dicam: Audite me, ostendam 21
vobis etiam ego meam sapientiam. * Expe- 22
ctavi enim sermones vestros, audiui pru- 23
denciam vestram; donec disceptaremini ser- 24
monibus: * Et donec putabam vos aliquid
dicere, considerabam: sed, ut video, non est,
qui possit arguere Iob, & respondere ex vo-
bis sermonibus eius. * Ne forte dicatis: In-
uenimus sapientiam, Deus projecit eum,
non homo. * Nihil locutus est mihi, & ego
non secundum sermones vestros responde-

15 bo illi. * Extrimuerunt, nec responderunt vl-
16 tra. abstuleruntque a se eloquia. * Quoniam
Digitur expectavi, & non sunt locuti: stete-
17 runt, nec ultra responderunt. * Respondebo
& ego partem meam, & ostendam scien-
18 tiam meam. Plenus sum enim sermonibus,
19 & coarctat me spiritus vteri mei. * En ven-
ter meus quasi mustum absque spiraculo,
20 quod lagunculas novas dirumpit. * Lo-
quar, & respirabo paululum: aperiam labia
21 mea, & respondebo. * Non accipiam per-
sonam viri, & Deum homini non æquabo.
22 * Nescio enim quamdiu subsistam, & si
post modicum tollar me Factor meus.

C A P. XXXIII.

*Eliu ex sermonibus Iob ostendere nititur eum
non esse iustum, dicens quo modo Deus homini
loquatur, ut erudiat, & increpet, ac respi-
scenti propitius sit.*

A Vdi igitur Iob eloquia mea, & omnes
sermones meos ausculta. * Ecce aperui
2 os meum, loquatur lingua mea in faucibus
3 meis. * Simplici corde meo sermones mei,
& sententiam puram labia mea loquentur.
4 Spiritus Dei fecit me, & spiraculum Om-
5 nipotentis viuificauit me. * Si potes, respon-
6 de mihi, & aduersus faciem meam confi-
7 ste. * Ecce, & me sicut, & te fecit Deus, & de
8 eodem luto ego quoque formatus sum. * Ve-
rumtamen miraculum meum non te ter-
reat, & eloquentia mea non sit tibi grauis.
9 Dixisti ergo in auribus meis, & vocem ver-
10 borum tuorum audiui: * Mundus sum ego,
11 & absque delicto: immaculatus, & non est
12 iniquitas in me. * Quia querelas in me re-
13 perit, ideo arbitratus est me inimicum sibi.
14 * Posuit in neruo pedes meos, custodiuit
15 omnes semitas meas. * Hoc est ergo, in quo
16 non es iustificatus: respondebo tibi, quia
17 maior sit Deus homine. * Aduersus eum
18 contendis, quod non ad omnia verba re-
19 sponderit tibi? * Semel loquitur Deus, &
20 secundo id ipsum non reperit. * Per som-
21 nium in visione nocturna, quando irruit
22 sopor super homines, & dormiunt in lectu-
23 lo: * Tunc aperit aures virorum, & erudiens
24 eos instruit disciplina. * Ut auertat homi-
nem ab his, quæ facit, & liberet eum de su-
perbia. * Eruens animam eius a corruptio-
ne: & vitam illius, ut non transeat in gla-
dium. * Increpat quoque per dolorem in le-
ctulo, & omnia ossa eius marcescere facit.
* Abominabilis ei sit in vita sua panis, &
animæ illius cibus ante desiderabilis. * Ta-
bescet caro eius, & ossa, quæ recta fuerant,
nudabuntur. * Appropinquauit anima eius,
& vita illius mortiferis. * Si fuerit pro eo
Angelus loquens, vnus de millibus, ut an-
nuntiet hominis æquitatem: * Miserebitur
eius,

eius, & dicet: Libera eum, ut non descendat in corruptionem: inueni in quo ei propitius.
 * Consumpta est caro eius a supplicijs, reuertatur ad dies adolescentiæ suæ. * Deprecabitur Deum, & placabilis ei erit: & videbit faciem eius in iubilo, & reddet homini iustitiam suam. * Respiciet homines, & dicet: Peccaui, & verè deliqui, & ut eram dignus, non recepi. * Liberavit animam suam ne pergeret in interitum, sed viuens lucem videret. * Ecce, hæc omnia operatur Deus tribus vicibus per singulos. Ut reuocet animas eorum a corruptione, & illuminet luce viuentium. * Attende Iob, & audi me: & tace, dum ego loquor. * Si autem habes, quod loquaris, responde mihi, loquere: volo enim, te apparere iustum. * Quod si non habes, audi me: tace, & docebo te sapientiam.

CAP. XXXIV.

Eliu rursus ex verbis Iob accusat eum blasphemiam aliorumque criminum: equitatem ostendens diuini iudicii, suis quoque potentia, & notitia cuncta subesse.

Pronuntians itaque Eliu, etiam hæc locutus est: * Audite sapientes verba mea, & A eruditi auscultate me: * Auris enim verba probat, & guttur escas gustum iudicat. * Iudicium eligamus nobis, & inter nos videamus quid sit melius. * Quia dixit Iob: Iustus sum, & Deus subuertit iudicium meum. * In iudicando enim me, mendacium est: violenta sagitta mea absque ullo peccato. Quis est vir ut est Iob, qui bibit subsanationem quasi aquam? * Qui graditur cum operantibus, iniquitatem, & ambulat cum viris impijs? * Dixit enim: Non placebit vir Deo, etiam si cucurrerit cum eo. * Ideò viri cordati audite me, absit à Deo impietas, & ab Omnipotente iniquitas. * Opus enim: hominis reddet ei, & iuxta vias singulorum restituet eis. * Verè enim Deus non condempnabit frustra, nec Omnipotens subuertet iudicium. * Quem constituit alium super terram? aut quem posuit super orbem, quem fabricatus est? * Si direxerit ad eum cor suum, spiritum illius, & statum ad se trahet. * Desiciet omnis caro simul, & homo in cinerem reuertetur. * Si habes ergo intellectum, audi quod dicitur, & ausculta vocem eloquij mei. * Numquid, qui non amat iudicium, sanari potest? & quomodo tu eum, qui iustus est, in tantum condemnas? * Qui dicit regi, apostata: qui vocat duces impios? * Qui non accipit personas principum: nec cognouit tyrannum, cum disceptaret contra pauperem: opus enim manuum eius sunt vniuersi. * Subito morientur, & in media nocte turbabuntur populi, & pertransibunt, &

* Deut. 10.
d. 17.
3. Par. 19. b.
7.
Isa. 41. b. 1.

21 auferent violentum absque manu. * Oculi C enim eius super vias hominum, & omnes
22 gressus eorum considerat. * Non sunt tenebræ, & non est umbra mortis, ut abscondatur ibi, qui operantur iniquitatem. * Neque enim ultra in hominis potestate est, ut veniat ad Deum in iudicium. * Conteret multos, & innumerabiles, & stare faciet alios pro eis. * Nouit enim opera eorum: & idcirco inducet noctem, & conterentur. * Quasi impios percussit eos in loco videntium. * Qui quasi de industria recesserunt ab eo, & omnes vias eius intelligere noluerunt: * Ut pertinere facerent ad eum clamorem egerum, & audiret vocem pauperum. * Ipso enim concedente pacem, quis est, qui cõdemnet? ex quo absconderit vultum, quis est, qui cõtempletur eum, & super gentes, & super omnes homines? * Qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi. * Qui ergo ego locutus sum ad Deum, te quod que non prohibebo. * Si erravi, tu doce me: si iniquitatem locutus sum, ultra non addam. * Numquid a te Deus expetit eam, quia displicuit tibi? tu enim coepisti loqui, & non ego: quod si quid nosti melius, loquere. * Viri intelligentes loquantur mihi, & vir sapiens audiat me. * Iob autem stultè locutus est, & verba illius non sonant disciplinam. * Pater mi, probetur Iob usque ad finem: ne desinas ab homine iniquitatis. * Quia addit super peccata sua blasphemiam, inter nos interim constringatur: & tunc ad iudicium prouocet sermonibus suis Deum.

CAP. XXXV.

Eliu falso colligens Iob dixisse Deo non placere quod rectum est, ostendit non Deo, sed homini, & pietatem prodesse, & impietatem obesse.

Igitur Eliu hæc rursus locutus est: Numquid aqua tibi videtur tua cogitatio, ut diceres: Iustior sum Deo? * Dixisti enim: Non tibi placet, quo rectum est: vel quid tibi proderit, si ego peccaui? * Itaque ego respondebo sermonibus tuis, & amicis tuis tecum. * Suspice cælum, & intue, & contemplant æthera, quod altior te sit. * Si peccaueris, quid ei nocebis? & si multiplicata fuerint iniquitates tuæ, quid facies contra eum? * Porro si iustè egeris, quid donabis ei, aut quid de manu tua accipiet? * Homini, qui similis tui est, nocebit impietas tua: & filium hominis adiunabit iustitia tua. * Propter multitudinem calumniarum clamabunt: & eiulabunt propter vim brachij tyrannorum. * Et non dixit: Vbi est Deus, qui fecit me: qui dedit carmina in nocte? * Qui docet nos super iumenta terræ, & super volucres coeli erudit nos. * Ibi clamabunt, &

Eccl. 1. b.
Rom. 2. b.
Gal. 3. b. d.
Ephes. 1. b.
Coloss. 1. d.
16.
Act. 10. c.
14.
1. Pet. 1. c.
17.

non

non exaudiet, propter superbiam malorum. * Non ego frustra audiet Deus, & omnipotens causas singulorum inuenietur. * **D** Etiam cum dixeris: Non considerat: iudicare coram illo, & expecta eum. * Nunc enim non aufert furorem suum, nec vlciscitur scelus valde. * Ergo Iob frustra aperit os suum, & absque scientia verba multiplicat.

C A P. XXXVI.

Eliu aquitatem diuini iudicij suetur, qui percussus ut erudiat, loquitur ut ad se redeant; redemptus à flagellis liberat; hortatur itaque Iob ad resipiscendum, promittens cuncta prospera.

Addens quoque Eliu, hæc locutus est: Sustine me paululum, & indicabo tibi: Adhuc enim habeo, quod pro Deo loquar. * Repetam scientiam meam à principio, & operatorem meum probabo iustum. * Verè enim absque mendacio sermones mei, & perfecta scientia probabitur tibi. * Deus potentes non abiicit, cum & ipse sit potens. * Sed non saluat impios, & iudicium pauperibus tribuit. * Non auferet à iusto oculos suos, & reges in solio collocat in perpetuum, & illi eriguntur. * Et si fuerint in catenis, & vinciantur funibus paupertatis: * Indicabit eis opera eorum, & scelera eorum, quia violenti fuerunt. Reuelabit quoque aurem eorum, ut corripiat: & loquetur, ut reuertantur ab iniquitate. Si audierint, & obseruauerint, contemplant dies suos in bono, & annos suos in gloria. * Si autem non audierint, transibunt per gladium, & consummentur in stultitia. * Simulatores, & callidi prouocant iram Dei, neque clamabunt cum vincti fuerint. Morietur in tempestate anima eorum, & vita eorum inter effeminatos. Eripiet de angustia sua pauperem, & reuelabit in tribulatione aurem eius. * Igitur saluabit te de ore angusto latissime, & non habente fundamentum subter te: requies autem mense tuæ erit plena pinguedine. * Causa tua quasi impij iudicata est, causam iudiciumque recipies. * Non te ergo superet ira, ut aliquem opprimas: nec multitudo donorum inclinet te. * Deponemagitudinem tuam absque tribulatione, & omnes robustos fortitudinis. Ne protrahas noctem, ut ascendant populi pro eis. * Caue ne declines ad iniquitatem: hanc enim coepisti sequi post miseriam. Ecce, Deus excelsus in fortitudine sua, & nullus ei similis in legislatoribus. Quis poterit scrutari vias eius? aut quis potest ei dicere: Operatus es iniquitatem? * Memento quod ignores opus eius, de quo cecinerunt Divi. * Omnes homines vident eum, unusquisque intuetur procul. Ecce, Deus magnus vincens scientiam nostram: numerus anno-

rum eius inestimabilis. * Qui aufert stillas pluuiæ, & effundit imbres ad instar gurgitum. * Qui de nubibus fluunt, quæ præcedunt cuncta de super. Si voluerit extendere nubes quasi tentorium suum. * Et fulgurare lumine suo de super, cardines quoque maris operiet. Per hæc enim iudicat populos, & dat eis casus multis mortalibus. In manibus abscondit lucem, & præcipit ei, ut rursus adueniat. * Annuntiat de ea amico suo, quod possessio eius sit, & ad eam possit ascendere.

C A P. XXXVII.

Eliu ex mirabilibus Dei operibus concludit Dei sapientiam, potentiam, ac iustitiam, & inscrutabile iudicium ipsius: quibus vult Iob detraxisse: unde monet Iobum, ut se nunci diuino penitus subiciat.

Super hoc expanit cor meum, & emotum est de loco suo. * Audite auditionem in terrore vocis eius, & sonum de ore illius procedentem. * Subter omnes coelos ipse considerat, & lumen illius super terminos terræ. * Post eum rugiet sonitus, tonabit voce magnitudinis suæ, & non inuestigabitur, cum audita fuerit vox eius. * Tonabit Deus in voce sua mirabiliter, qui facit magna, & inscrutabilia. * Qui præcipit niui, ut descendat in terram, & hyemis pluuijs, & imbri fortitudinis suæ. * Qui in manu omnium hominum signat, ut nouerint singuli opera sua. * Ingredietur bestia latibulum, & in angulo suo morabitur. * Ab interioribus egreditur tempestas, & ab Arcturo frigus. * Flante Deo concrefcit gelu, & rursus latissima funduntur aquæ. * Frumentum desiderat nubes, & nubes spargunt lumen suum. * Quæ lustrant per circuitum, quocumque eas voluntas gubernantis duxerit, ad omne, quod præceperit illis super faciem orbis terrarum: * Sive in vna tribu, sive in terra sua, sive in quocumque loco misericordiae suæ eas iusserit inueniri. Ausculta hæc Iob: sta, & considera mirabilia Dei. * Numquid scis quando præceperit Deus pluuijs, ut ostenderent lucem nubium eius? Numquid nosti semitas nubium magnas, & perfectas scientias? * Nonne vestimenta tua calida sunt, cum perfusa fuerit terra Austro? * Tu forsitan cum eo fabricatus es coelos, qui solidissimi quasi creta sunt. * Ostende nobis quid dicamus illis: quippe inuoluimur tenebris. * Quis narrabit ei, quæ loquor? etiam si locutus fuerit homo, deuorabitur. * At nunc non vidēs lucem: subito aer cogetur in nubes, & ventus transiens fugabit eas. Ab Aquilone aurum venit, & ad Deum formidolosa laudatio. * Dignè eum inuenire non possumus: magnus fortitudine, & iudicio, & iusti-

iustitia, & enarrari non potest. * Ideo time- 24
bunt eum viri, & non audebunt contem-
plari omnes, qui sibi videntur esse sapien-
tes.

C A P. X X X V I I I.

*Deus ipse disputationi se interponit, & E-
liam filium iusso, arguit Iob, ostendens ex
conditis à se operibus non posse illum divini-
nam potentiam, ac sapientiam comprehen-
dere.*

Respondens autem Dñs Iob de turbine 1
dixit: * Quis est iste inuoluens senten- A
tias sermonibus imperitis? * Accinge sicut 2
vir lumbos tuos: interrogabo te, & respon- 3
de mihi: * Vbi eras quando ponebam fun- 4
damenta terræ? Indica mihi, si habes intel-
ligentiam. Quis posuit mensuras eius, si no- 5
sti? vel quis tetendit super eam lineam? Su- 6
per quo bases illius solidatæ sunt? aut quis
demisit lapidem angularem eius, * Cum 7
me laudarent simul astra matutina, & iubi-
larent omnes filij Dei? * Quis cõclusit ostijs 8
mare, quando erumpebat quasi de vulua
procedens: Cum ponerem nubem vestimẽ- 9
tum eius, & caligine illud quasi pannis in-
fantia obuoluere? Circumdedi illud termi- 10
nis meis, & posui vestem, & ostia, * Et dixi: 11
Vsq; huc venies, & non procedes amplius, 12
& hic confringes tumentes fluctus tuos. * 12
Numquid post ortum tuum præcepisti di-
luculo, & ostendisti auroræ locum suum? * 13
Et tenuisti concutiens extrema terræ, & ex-
cussisti impios ex ea? Restituetur vt lutum 14
signaculum, & stabit sicut vestimentum: * 15
Auferetur ab impijs lux sua, & brachium
excelsum confringetur. Numquid ingressus 16
es profunda maris, & in nouissimis abyssi
deambulasti? * Numquid apertæ sunt tibi 17
portæ mortis, & ostia tenebrosa vidisti? * 18
Numquid considerasti latitudinem terræ?
indica mihi, si nosti, omnia. * In qua via lux 19
habitet, & tenebrarum quis locus sit: * Vt 20
ducas vnumquoque ad terminos suos, &
intelligas semitas domus eius. * Sciebas tñc, 21
quod nasciturus esses? & numerum dierum C
tuorum noueras? * Numquid ingressus es 22
thesauros niuis, aut thesauros grandinis as-
pexisti? * Quæ præparaui in tempus hostis, 23
in diem pugnæ, & belli? * Per quam viam 24
spargitur lux, diuiditur æstus super terram?
* Quis dedit vehementissimo imbri cursû, 25
& viam sonantis tonitru, * Vt plueret super 26
terram absq; homine in deserto, vbi nullus
mortalium commoratur. * Vt impletet in- 27
uiam, & desolatam, & produceret herbas vi-
rentes: * Quis est pluuiæ pater? vel quis ge- 28
nuit stillas roris? * De cuius vtero egressa est 29
glacies? & gelu de coelo quis genuit? * In si- 30
militudinem lapidis aquæ durantur, & su- D
perficies abyssi constringitur. * Numquid 31

ingere valebis micantes stellas Pleiadas
32 aut gyrum Arcturi poteris dissipare? Nun-
quid producis Luciferum in tempore suo,
& Vesperum super filios terræ consurgere
33 facis? Numquid nosti ordinem cœli, & po-
34 nes rationem eius in terra? * Numquid ele-
uabis in nebula vocem tuam, & impetus
35 aquarum operiet te? * Numquid mittes
fulgura, & ibunt, & reuertentia dicent tibi:
36 Adsumus? * Quis posuit in visceribus ho-
minis sapientiam: vel quis dedit gallo intel-
37 ligentiam? * Quis enarrabit cœlorum ra-
tionem, & concentum cœli quis dormire
38 faciet? Quando fundebatur puluis in terra,
39 & glebæ compingebantur? * Numquid ca-
pies leuæ prædam, & animam catulorum
40 eius implebis, * Quando cubant in antris,
41 & in specubus insidiantur? * Quis præparat
coruo escam suam, quando pulli eius cla- PC. 146. b. 9.
mant ad Deum, vagantes, eo quod non ha-
beant cibos?

C A P. X X X I X.

*Deus ipse Iob ostendit mirabilia opera suæ etiam
ex ibi: onagro, rhinocero, struthione,
equo & aquila; arguens eum, quod cum ipso
contenderet voluerit: quibus Iob commotus
agnoscit se temere locutum.*

Numquid nosti tempus partus ibicum
A in petris, vel parturientes ceruas ob-
2 seruasti? * Dinumerasti menses conceptus
3 earum, & scisti tempus partus earum? * In-
curuantur ad foetum, & pariunt, & rugitus
4 emittunt. * Separantur filij earum, & per-
gunt ad pastum: egrediuntur, & non reuer-
5 tuntur ad eas. * Quis dimisit onagrum libe-
6 rum, & vincula eius quis soluit? * Qui dedit
in solitudine domum, & tabernacula eius
7 in terra saluginis. * Contemnit multitudi-
B nem ciuitatis, clamorem exactoris non au-
8 dit. Circumspicit montes pascuæ suæ, & vi-
9 rentia quæq; perquirat. Numquid volet rhi-
noceros seruire tibi, aut morabitur ad præ-
10 sepe tuum? * Numquid alligabis rhinocero
ta ad arandum loro tuo? aut confringet gle-
11 bas vallium post te? * Numquid fiduciam
habebis in magna fortitudine eius, & dere-
12 linques ei labores tuos? * Numquid credes
illi, quod sementem reddat tibi, & arcam tuam
13 congreget? * Penna struthionis similis est
14 pennis herodij, & accipitris. * Quando de-
relinquit oua sua in terra, tu forsitan in pul-
15 vere calefacies ea? * Obliviscitur, quod pes
C conculcet ea, aut bestia agri conterat. * Du-
16 ratur ad filios suos quasi non sint sui, fru-
17 stra laborauit nullo timore cogente. Priua-
uit enim eam Deus sapientia, nec dedit illi
18 intelligentiam. * Cum tempus fuerit, in altum
alas erigit: deridet equum, & ascensorum eius.
19 Nunquid præbebis equo fortitudinem, aut
circum-

circumdabis collo eius hinnitum? * Num- 20
quid suscitabis eum quasi locustas glori-
narium eius terror. * Terram vngula fodit, 21
exultat audacter: in occursum pergit arma-
tis. * Contemnis pauorem, nec cedit gladio. 22
* Super ipsum sonabit pharetra, vibrabit ha- 23
sta, & clypeus. * Feruens, & fremens sorbet 24
terram, nec reputat tubæ sonare clāgorem.
* Vbi audierit buccinam, dicit: Vah, procul 25
odoratur bellum exhortationem ducum, &
vlulatum exercitus. * Numquid per sapien- 26
tiam tuam plumescit accipiter, expandens D
alas suas ad Austrum? Numquid ad præce- 27
ptum tuum eleuabitur aquila, & in arduis
ponet nidum suum? * In petris manet, & in 28
præruptis flicibus commoratur, atque in-
accessis rupibus. * Inde contemplatur es- 29
cam, & de longe oculi eius prospiciunt. * 30
Pulli eius lambent sanguinem: & vbi-
que cadaver fuerit, statim adest. * Et adiecit 31
Dominus, & locutus, est ad Iob: * Numquid 32
qui contendit cum Deo, tam facile conque-
scit? vtrique qui arguit Deum, debet respon-
dere ei. * Respondens autem Iob Domino, 33
dixit: Qui leuiter locutus sum, respondere 34
quid possum? manum meam ponam super
os meum. Vnum locutus sum, quod veinam 35
non dixissem, & alterum, quibus vltra non
addam.

C A P. X L

*Deus arguens Iob quod visus sit instigare ipsius
detraxisse, ostendit ei suam potentiam in Be-
hemoch, & Leuiathan, silentium imponens.*

Respondens autem Dñs Iob de turbi- 1
ne, dixit: * Accinge sicut vir lumbos A
tuos: interrogabo te, & indica mihi. * Num- 2
quid irritum facies iudicium meum: & con- 3
demnabis me, vt tu iustificeris? * Et si habes 4
brachium sicut Deus, & si voce simili to-
nas? * Circumdat ibi decorem, & in subli- 5
me erigere, & esto gloriosus, & speciosis in-
duere vestibus. * Disperge superbos in furo- 6
re tuo, & respiciens omnem arrogātem hu-
milia. Respice cunctos superbos, & confun- 7
de eos, & contere impios in loco suo. Ab- B
sconde eos in puluere simul, & facies eorū
demerge in foueam: Et ego confitebor, quod 9
saluare te possit dextera tua. * Ecce, Behe- 10
moth, quem feci tecum, foenum quasi bos
comedet: * Fortitudo eius in lumbis eius, & 11
virtus illius in vmbilico ventris eius. Strin- 12
git caudam suam quasi cedrum, nerui testi-
culorum eius perplexi sunt. * Ossa eius ve- 13
lut fistulæ æris, cartilago illius quasi lami-
næ ferreæ: Ipse est principium viarum Dei, 14
qui fecit eum, applicabit gladiū eius. Huic 15
montes herba ferunt: omnes bestię agri lu- C
dent ibi. Sub vmbra dormit in secreto cala- 16
mi, & in locis humentibus. Protegunt vm- 17

bræ vmbra eius, circumdabunt eum sali-
ces torrentis. * Ecce, absorbebit flumini, &
non mirabitur: & habet fiduciam, quod in-
19 fluat Iordanis in os eius. * In oculis eius
quasi hamo capiet eum, & in sudibus per-
20 forabit nares eius. * An extrahere poteris
Leuiathan hamo, & fune ligabis linguam
21 eius? Numquid pones circulum in naribus
D eius, aut armilla perforabis maxillam eius? *
22 Numquid multiplicabit ad te preces, aut
23 loquetur tibi mollia? * Numquid feriet te-
cum pactum, & accipies eum seruum sem-
24 piternum? * Numquid illudes ei quasi aui,
25 aut ligabis eum ancillis tuis? * Coincident
26 eum amici, diuident illum negotiatores? *
Numquid implebis lagenas pelle eius, &
27 gurgultium piscium capite illius? Pone su-
per eum manum tuam: memento belli, nec
28 vltra addas loqui. Ecce, spes eius frustra-
bitur eum, & videntibus cunctis præcipita-
bitur.

C A P. X L I

*Malitia Behemoth explicatur fufius iuxta il-
lius membra, duriciam, & superbiam.*

Non quasi crudelis suscitabo eum: quis
enim resistere potest vultui meo? *
2 Quis ante dedit mihi, vt reddam ei? omnia,
3 quæ sub cælo sunt, mea sunt. * Non parcā
ei, & verbis potentibus, & ad deprecandū
4 compositis. * Quis reuelabit faciem indu-
5 menti eius? & in medium oris eius quis in-
6 trabit? * Portas vultus eius quis aperiet? per
7 gyrum dentium eius formido. Corpus illius
quasi scuta fusilia, compactum squamis se-
8 prementibus: * Vna vni coniungitur, & ne
9 spiraculum quidem incedit per eas. Vna al-
10 teri adhærebit, & tenentes se nequaquam
11 separabuntur. * Sternutatio eius splendor
12 ignis, & oculi eius, vt palpebræ diluculi: De
13 ore eius lampades procedunt, sicut tedæ
14 ignis accensæ. * De naribus eius procedit
15 fumus, sicut ollæ succensæ atq; feruentis. *
16 Halitus eius pronus ardere facit, & flamma
17 de ore eius egreditur. * In collo eius mora-
18 bitur fortitudo, & faciem eius præcedit ege-
19 stas. * Membra carniū eius cohærentia
C sibi: mittet contra eum fulmina, & ad lo-
15 cum alium non ferentur. Cor eius indura-
bitur tanquam lapis, & stringetur qua si
16 malleatoris incus. * Cum sublatus fuerit, ti-
17 mebunt Angeli, & territi purgabuntur. *
Cum apprehenderit eum gladius, subsiste-
18 re non poterit, neque hasta, neq; thorax: *
19 Reputabit enim quasi paleas ferrū, & quasi
20 lignum putridum, æs. Non fugabit eum vir
sagittarius, in stipulam versi sunt ei lapides
21 fundæ. Quasi stipulam stimabit malleum,
D & deridebit vibrantem hastam. * Sub ipso
D d erunt

LIBER PSALMORVM.

PSALMVS I.

*Ios. 1. b. 2.

*Ier. 17. b.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentie non sedit: *Sed in lege Dñi voluntas eius, & in lege eius meditabitur die, ac nocte. *Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo: Et folium eius non defluet: & omnia, quaecumque faciet, prosperabuntur. *Non sic impij, non sic: sed tanquam pulvis, quem proiecit ventus à facie terræ. *Ideò non resurgent impij in iudicio: neque peccatores in concilio iustorum. *Quoniam novit Dominus viam iustorum: & iter impiorum peribit.

Psalmus I I.

*Apo. 4. c. 21.

Quare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania? *Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum, adversus Dñm, & adversus Christum eius. *Diripamus vincula eorum: & projiciamus à nobis iugum ipsorum. *Qui habitat in coelis, iridebit eos: & Dñs subsannabit eos. *Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo conturbabit eos. Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius, prædicans præceptum eius. *Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te. *Postula à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ. *Reges eos in virga

*Apo. 17. c.

ferrea: & tanquam vas figuli confringes eos

10 *Et nunc reges intelligite: erudimini, qui iudicatis terram. Servite Domino in timore: & exultate ei cum tremore. *Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, & pereatis de via iusta. *Cum exarserit in brevi ira eius, beati omnes, qui confidunt in eo.

Heb. 1. b. 7.
& 1. b. 1.
Apo. 2. 8.
17. & 19. c.
19.

1 Psalmus David, cum fugeret à facie, Absalom filij sui.

(2. Reg. 15. c. 14.) III.

Domine quid multiplicati sunt, qui tribulant me? multi insurgunt adversum me. *Multi dicunt animæ meæ: Non est salus ipsi in Deo eius. *Tu autem Dñeceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum. *Voce mea ad Dñm clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo. Ego dormivi, & soporatus sum: & exurrexi, quia Dominus suscepit me. *Non timebo millia populi circumdantis me: exurge Domine, saluum me fac Deus meus. *Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causas dentes peccatorum contrivisti. *Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

In finem in carminibus, Psalmus David. IV.

Cum invocarem, exaudiuit me Deus iustitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi. Misere mei, & exaudi orationem meam. Filij hominum usquequò graui corde? ut quid diligitis vanitatem, & queritis

Da a me-

• Eph. 4. 2.
26.

mendacium? * Et scitote, quoniam mirifica-
uit Dñs sanctum suum: Dñs exaudiet me,
cum clamaui ad eum. * Irascimini, & no-
lite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris,
in cubilibus vestris compungimini. * Sacri-
ficite sacrificium iustitiæ, & sperate in Dño,
multi dicunt: Quis ostendit nobis bo-
na? * Signatum est super nos lumen vultus
tui Domine: dedisti lætitiā in corde meo.
A fructu frumenti, vini, & olei sui, multipli-
cati sunt. * In pace in idipsum dormiam, &
requiescam. * Quoniam tu Domine singu-
lariter in spe constituisti me.

In finem pro ea, quæ hæreditatem conse-
quitur, Psalmus David. V.

• Inf. 11. 26.
2.
Rom. 1. 26.
21.

Verba mea auribus percipe Dñe, intel-
lige clamorem meum. * Intende voci
orationis meæ, rex meus, & Deus meus.
Quoniam ad te orabo: Domine manè exau-
dies vocem meam. * Manè astabo tibi, & vi-
debo: quoniam non Deus volens iniquita-
tem tu es. * Neque habitabit iuxta te mali-
gnus: neque permanebunt iniusti ante oculo-
s tuos. * Odisti omnes, qui operantur ini-
quitatem: perdes omnes, qui loquuntur
mendacium. Virum sanguinum, & dolosum
abominabitur Dominus: ego autem in mul-
titudine misericordiæ tuæ. Introibo in do-
mum tuam: adorabo ad templum sanctum
tuum in timore tuo. * Domine deduc me in
iustitia tua: propter inimicos meos dirige in
conspectu tuo viam meam. * Quoniam non
est in ore eorum veritas: cor eorum vanum
est. * Sepulchrum patens est guttur eorum,
linguis suis dolosè agebant, iudica illos
Deus. Decidant à cogitationibus suis, secun-
dum multitudinem impietatum eorum ex-
pelle eos, quoniam irritauerunt te Domine.
* Et latentur omnes, qui sperant in te, in æ-
ternum exultabunt: & habitabis in eis. * Et
gloriabuntur in te omnes, qui diligunt no-
men tuum, quoniam tu benedices iusto.
Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ, co-
ronasti nos.

In finem in carminibus, Psalmus
David, pro octaua. VI.

Domine, ne in furore tuo arguas me, ne-
que in ira tua corripas me. * Miserere
mei Dñe, quoniam infirmus sum: sana me
Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.
* Et anima mea turbata est valde: sed tu Do-
mine usquequò? * Convertere Domine, &
eripe animam meam: saluum me fac prop-
ter misericordiam tuam. * Quoniam non est
in morte, qui memor sit tui: in inferno au-
tem quis confitebitur tibi? * Laboravi in ge-
mitu meo, lauabo per singulas noctes le-

ctum meum: lacrymis meis stratum meum
rigabo. * Turbatus est à furore oculus meus:
inueteravi inter omnes inimicos meos. Di-
scedite à me omnes, qui operamini iniqui-
tatem: quoniam exaudiuit Dominus vocem
fletus mei. * Exaudiuit Dominus deprecā-
tionem meam, Dominus orationem meam
suscepit. * Erubescant, & conturbentur ve-
hementer omnes inimici mei: conuertan-
tur, & erubescant valde velociter.

1 Psalmus David, quem cantauit Domino
pro verbis Chusi filij Iemini.
(2. Reg. 16.) VII.

Domine Deus meus in te speravi: sal-
uum me fac ex omnibus persequen-
tibus me, & libera me. * Ne quando rapiat,
ut leo animam meam, dum non est, qui re-
dimat, neque qui saluum faciat. * Dñe Deus
meus, si feci istud, si est iniquitas in mani-
bus meis: Si reddidi di retribuentibus mihi
mala, decidam merito ab inimicis meis
inanis. * Persequatur inimicus animam
meam, & comprehendat, & conculcet in
terra vitam meam, & gloriam meam in
puluerem deducat. * Exurge Dñe in ira tua:
& exaltare in finibus inimicorum meorū.
* Et exurge Domine Deus meus in præcepto
quod mandasti: & synagoga populorum
circundabit te. * Et propter hanc in altum
regredere: Dñs iudicat populos. * Iudica me
Domine secundum iustitiam meam, & se-
cundum innocentiam meam super me. *
Consumetur nequitia peccatorum, & diri-
ges iustum, scrutans corda, & renes Deus:
iustum adiutorium meum à Domino, qui
saluos facit rectos corde. * Deus iudex in-
stus, sortis, & patiens: numquid irascitur per
singulos dies? * Nisi conuersi fueritis, gla-
dium suum vibrabit: arcum suum tetendit,
& parauit illum. Et in eo parauit vasa mor-
tis, sagittas suas ardentibus effecit. * Ecce
parturit iniustitiam: concepit dolorem, &
peperit iniquitatem. * Lacum aperuit, &
effodit eum: & incidit in foueam, quam fe-
cit. * Conuertetur dolor eius in caput eius,
& in verticem ipsius iniquitas eius descen-
det. * Confitebor Domino secundum ius-
titiam eius: & psallam nomini Domini al-
tissimi.

1 In finem pro torcularibus, Psalmus
David. VIII.

Domine Dominus noster, quā admī-
rabile est nomen tuū in vniuersa ter-
ra! Quoniam eleuata est magnificentia tua
super coelos. * Ex ore infantium, & lacten-
tium perfecisti laudem propter inimicos
tuos, ut destruas inimicum, & vltorem. *
Quoniam videbo cælos tuos, opera digito-
rum

Matt. 23. 34.
21. & 25. 26.
Luc. 11. 21.

1. Tim. 3. 2.
9.
1er. 11. 20.
10. & 17. 20.
10. & 20. 60.
11.

1sa. 59. 2. 40.
106. 15. 20.
11.

Heb. 1. 2. 7.
Gen. 1. 4.
1. Cor. 15.
d. 26.

rum tuorum: lunam & stellas, quæ tu funda-
sti. * Quid est homo, quod memor est eius? 6
aut filius hominis, quoniam visitas eum? * 7
Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glo-
ria, & honore coronasti eum: & constituisti B
eum super opera manuum tuarum. Omnia 8
subiecisti sub pedibus eius, oues & boues
vniuersas: insuper & pecora campi. * Volu- 9
eres coeli, & pisces maris, qui perambulant
semitas maris. * Domine Dominus noster, 10
quàm admirabile est nomen tuum in vni-
uersa terra!

In finem pro occultis filij, Psalmus
Dauid. I X.

Confitebor tibi Dñe in toto corde meo: 2
narrabo omnia mirabilia tua. Lætabor A
& exultabo in te: psallam nomini tuo Altis- 3
sime. * In conuertendo inimicum meum re- 4
trorsum: infirmabuntur, & peribunt à facie
tua. * Quoniam fecisti iudicium meum, & 5
causam meam: sedisti super thronum, qui
iudicas iustitiam. * Increpasti gentes, & pe- 6
riit impius: nomen eorum delesti in eternum,
& in sæculum sæculi. * Inimici defecerunt 7
frameæ in finem: & ciuitates eorum destru-
xisti. * Perijt memoria eorum cum sonitu: & 8
Dominus in æternum permanet. Parauit in 9
iudicio thronum suum: & ipse iudicabit or- 10
bem terræ in æquitate, iudicabit populos in
iustitia. * Et factus est Dominus refugium 11
pauperum: adiutor in opportunitatibus, in tri-
bulatione. * Et sperent in te, qui nouerunt 12
nomen tuum: quoniam non dereliquisti
querentes te Domine. Psallite Domino, qui 13
habitat in Sion: annuntiate inter gentes stu-
dia eius. * Quoniam requirens sanguinem 14
eorum recordatus est: non est oblitus cla-
morem pauperum. * Miserere mei Domine: 15
vide humilitatem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis, vt annun- 16
tiet omnes laudationes tuas in portis filiz
Sion. * Exultabo in salutari tuo: infixæ sunt 17
gentes in interitu, quem fecerunt. In laqueo
istò, quem absconderunt, comprehensus est
pes eorum. * Cognosceatur Dominus iudicia 18
faciens: in operibus manuum suarum com-
prehensus est peccator. Conuertantur pec- 19
catores in infernum, omnes gentes, quæ ob-
liuiscuntur Deum. * Quoniam non in finem 20
obliuio erit pauperis: patientia pauperum
non peribit in finem. Exurge Domine, non
confortetur homo: iudicentur gentes in
conspectu tuo. * Constitue Domine legisla- 21
torem super eos: vt sciant gentes, quoniam
homines sunt.

Psalm. X. secundum Hebr.

Vt quid Domine recessisti longe, despicias in
opportunitatibus, in tribulatione? * Dum A

superbit impius, incenditur pauper: com-
prehenduntur in consilijs quibus cogitant.
* Quoniam laudatur peccator in desiderijs
animæ suæ, & iniquus benedicitur. * Exal-
cerbavit Dominum peccator, secundum
multitudinem iræ suæ non quæret. Non est
Deus in conspectu eius: inquinatæ sunt viæ
illius in omni tempore. Auferentur iudicia
tua à facie eius: omnium inimicorum suo-
rum dominabitur. Dixit enim in corde suo:
Non mouebo à generatione in generatio-
nem, sine malo. Cuius maledictione os ple-
num est, & amaritudine, & dolo: sub lingua
eius labor, & dolor. * Sedet in insidijs cum
diuitibus in occultis, vt interficiat innocen-
tem. Oculi eius in pauperem respiciunt: in-
sidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca
sua. Insidiatur, vt rapiat pauperem: rapere
pauperem dum attrahit eum. In laqueo suo
humiliabit eum, inclinabit se, & cadet, cum
dominatus fuerit pauperum. Dixit enim in
corde suo: Oblitus est Deus, auertit faciem
suam, ne videat in finem. * Exurge Domine
Deus, exaltet manus tua: ne obliuiscaris
pauperum. * Propter quid irritauit impius
Deum? dixit enim in corde suo: Non requi-
ret. * Vides, quoniam tu laborem, & dolo-
rem consideras: vt tradas eos in manus
tuas. Tibi derelictus est pauper: orphano tu
eris adiutor. * Contere brachium peccato-
ris, & maligni: quæretur peccatum illius,
& non inuenietur. * Dominus regnabit in
æternum, & in sæculum sæculi: peribitis
gentes de terra illius. * Desiderium paupe-
rum exaudivit Dominus: preparationem
cordis eorum audiuit auris tua. * Iudi-
care pupillo, & humili, vt non appo-
nat ultra magnificare se homo super ter-
ram.

In finem, Psalmus Dauid. X.

In Domino confido: quomodo dicitis ani-
mæ meæ: Transmigre in montem sicut
passer? * Quoniam ecce peccatores intende-
runt arcum, parauerunt sagittas suas in pha-
retas: vt sagittent in obscuro rectos corde.
* Quoniam, quæ perfecisti destruxerunt: ius-
tus autem quid fecit? * Dominus in templo
sancto suo, Dominus in cælo sedes eius. O-
culi eius in pauperem respiciunt: palpebræ
eius interrogant filios hominum. * Domi-
nus interrogat iustum, & impium: qui au-
tem diligit iniquitatem, odit animam suam.
* Pluet super peccatores laqueos: ignis &
sulphur, & spiritus procellarum, pars cali-
cis eorum. * Quoniam iustus Dominus, &
iustitias dilexit: æquitatem vidit vultus
eius.

* Infr. 11. 21
Rom. 1. 18
14

* Abh. 1. 1.
18.

In finem pro octaua, Psalmus

David. X I.

Saluum me fac Domine, quoniam defecit sanctus: quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum. * Vana locuti sunt vnusquisque ad proximum suum: labia dolosa, in corde, & corde locuti sunt. * Disperdat Dñs vniuersa labia dolosa, & linguam magniloquam. Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt, quis noster Dominus est? * Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus. Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo. * Eloquia Domini, eloquia casta: argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum. * Tu Domine seruabis nos: & custodies nos a generatione hac in æternum. * In circuitu impij ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

In finem, Psalmus David. XII.

Vsquequò Domine obliuisceris me in finem? Vsquequò auertis faciem tuam à me? * Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem? * Vsquequò exaltabitur inimicus meus super me? * Respice, & exaudi me Domine Deus meus. * Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam in morte: ne quando dicat inimicus meus: Præualui aduersus eum. * Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero, ego autem in misericordia tua speraui. Exultabit, cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: & psallam nomini Domini altissimi.

In finem, Psalmus David. XIII.

Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studijs suis: non est, qui faciat bonum, non est vsque ad vnum. * Dominus de cælo prospexit super filios hominum, vt videat si est intelligens, aut requirens Deum. * Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est, qui faciat bonum, non est vsque ad vnum. Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant, venenum aspidum sub labijs eorum. Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Contritio, & infelicitas in vijs eorum, & viam pacis non cognouerunt: non est timor Dei ante oculos eorum. Nonne cognoscent omnes, qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam sicut escam panis? Dñm non inuocauerunt, illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor. * Quoniā Dñs in generatione iusta est, consilium inopis confudisti: quoniam Dominus spes eius est. *

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum auerterit Dominus captiuitatem plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel.

Psalmus David. XIV.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? * Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam. * Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua: Nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit aduersus proximos suos. * Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autem Dominum glorificat. * Qui iurat proximo suo, & non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accepit. * Qui facit hæc, non mouebitur in æternum.

Tituli inscriptio ipsi David. XV.

Conserua me Dñe, quoniam speraui in te. Dixi Dño: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges, * Sanctis, qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates meas in eis. * Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt. Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea. * Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei: tu es, qui restitues hereditatem meam mihi: Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hereditas mea præclara est mihi. * Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: insuper & vsque ad noctem increpauerunt me renes mei. * Prouidebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi, ne commouear. * Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea: insuper & caro mea requiescet in spe. * Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me læticia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vsque in finem.

Oratio David. XVI.

Exaudi Domine iustitiam meam: intende deprecationem meam. Auribus percipe orationem meam, non in labijs dolosis. * De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates. * Probasti cor meum, & visitasti nocte: igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas. * Vt non loquatur os meum opera hominum propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moucantur vestigia mea. * Ego clamaui, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea. * Mirifica

ifica misericordias tuas, qui saluos facis
 sperantes in te. A resistentibus dextera tua
 custodi me, vt pupillam oculi. * Sub vmbra
 alarum tuarum protego me: a facie impio-
 rum, qui me affixerunt. * Inimici mei ani-
 mam meam circumdederunt, adipem suum
 concluderunt: os eorum locutum est super-
 biam. * Projicientes me nunc circumdede-
 runt me: oculos suos statuerunt dechnare
 in terram. * Susceperunt me sicut leo para-
 tus ad pradam: & sicut catulus leonis ha-
 bitans in abditis. Exurge Domine praeueni
 eum, & supplantam eum: eripe animam
 meam ab impio, frameam tuam ab inimicis
 manus tuae. * Domine a paucis de terra di-
 uide eos in vita eorum: de absconditis tuis
 adimpletus est venter eorum. Saturati sunt
 filijs: & dimiserunt reliquias suas paru-
 lis suis. Ego autem in iustitia apparebo con-
 spectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria
 tua.

*In finem puero Domini David, qui locutus
 est Domino verba Cantici huius, in die, qua
 eripuit eum Dominus de manu inimicorum
 eius, & de manu Saul, & dixit.*
 (2. Reg. 22. 3.) XVII.

Diligam te Dñe fortitudo mea. * Dñs fir-
 mamentum meum, & refugium meum, A
 & liberator meus. Deus meus adiutor
 meus, & sperabo in eum. Protector meus, &
 cornu salutis meae, & susceptor meus. Lau-
 dans inuocabo Dñm: & ab inimicis meis
 saluus ero. * Circumdederunt me dolores
 mortis: & torrentes iniquitatis conturbaue-
 runt me. * Dolores inferni circumdederunt
 me: praecupauerunt me laquei mortis. In
 tribulatione mea inuocaui Dominum, &
 ad Deum meum clamaui: Et exaudiuit de
 templo sancto suo vocem meam: & clamor
 meus in conspectu eius, introiuit in aures
 eius. * Commota est, & contremuit terra:
 fundamenta montium conturbata sunt, &
 commota sunt, quoniam iratus est eis. * A-
 scendit fumus in iram eius: & ignis a facie
 eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo. *
 Inclinauit celos, & descendit: & caligo sub
 pedibus eius. * Et ascendit super cherubim,
 & volauit: volauit super pennas ventorum.
 Et posuit tenebras latibulum suum, in cir-
 cuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa
 aqua in nubibus aeris. * Prae fulgore in con-
 spectu eius nubes transierunt, grando, &
 carbones ignis. * Et intonuit de coelo Dñs,
 & altissimus dedit vocem suam: grando &
 carbones ignis. Et misit sagittas suas, & dis-
 sipauit eos: fulgura multiplicauit, & contur-
 bauit eos. Et apparuerunt fontes aquarum,
 & reuelata sunt fundamenta orbis terrarum.
 Ab increpatione tua Domine, ab inspira-

17 tione spiritus irae tuae. * Misit de summo,
 & accepit me: & assumpsit me de aquis
 18 multis. * Eripuit me de inimicis meis for-
 tissimis, & ab his, qui oderunt me: quoniam
 19 confortati sunt super me. Praeueniunt me
 in die afflictionis meae: & factus est Domi-
 20 nus protector meus. * Et eduxit me in lati-
 tudinem: saluum me fecit, quoniam voluit
 21 me. * Et retribuet mihi Dñs secundum iu-
 stitiam meam, & secundum puritatem ma-
 22 nuum mearum retribuet mihi: * Quia cu-
 stodiui vias Dñi, nec impiè gessi a Deo meo.
 23 * Quoniam omnia iudicia eius in conspe-
 24 ctu meo: & iustitias eius non repuli a me. *
 C Et ero immaculatus cum eo: & obseruabo
 25 me ab iniquitate mea. * Et retribuet mihi
 Dñs secundum iustitiam meam: & secun-
 dum puritatem manuum mearum in con-
 26 spectu oculorum eius. Cum sancto sanctus
 eris, & cum viro innocente innocens eris:
 27 Et cum electo electus eris: & cum peruer-
 28 so peruerteris. * Quoniam tu populum hu-
 milem saluum facies: & oculos superborum
 29 humiliabis. * Quoniam tu illuminas lucer-
 nam meam Domine: Deus meus illumina
 30 tenebras meas. * Quoniam in te eripiar a
 tentatione, & in Deo meo transgrediar mu-
 31 rum. * Deus meus impolluta via eius: elo-
 quia Dñi igne examinata: protector est om-
 32 nium sperantium in se. * Quoniam quis
 Deus praeter Dñm? aut quis Deus praeter
 33 Deum nostrum? * Deus, qui praecinxit me
 virtute: & posuit immaculatam viam mea.
 34 Qui perfecit pedes meos tanquam ceruo-
 35 rum, & super excelsa statuens me. Qui do-
 cet manus meas ad praelium: & posuisti, vt
 36 arcum aereum, brachia mea. Et dedisti mi-
 hi protectionem salutis tuae: & dextera tua
 suscepit me: Et disciplina tua corripuit me
 in finem: & disciplina tua ipsa me docebit.
 37 * Dilatasti gressus meos subtus me: & non
 38 sunt infirmata vestigia mea. Persequar ini-
 39 micos meos, & comprehendam illos: & non
 40 conuertar donec deficient. * Confringam
 illos, nec poterunt stare: cadent subtus pe-
 41 des meos. Et praecinxisti me virtute ad bel-
 lum: & supplantasti insurgentes in me sub-
 42 tus me. Et inimicos meos dedisti mihi dor-
 43 sum, & odientes me disperdidisti. * Clama-
 uerunt, nec erat, qui saluos faceret, ad Dñm,
 44 nec exaudiuit eos. * Et comminuam eos, vt
 puluerem ante faciem venti: vt lutum pla-
 45 tearum delebo eos. * Eripies me de contradi-
 ctionibus populi: constitues me in caput gen-
 46 tium. * Populus quem non cognoui, serui-
 uit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Fi-
 lij alieni mentiti sunt mihi, filij alieni inue-
 terati sunt, & claudicauerunt a semitis suis.
 47 * Viuit Dñs, & benedictus Deus meus, &
 48 exaltetur Deus salutis meae. * Deus, qui das

*2. Reg. 22.
 3. 11.*

vindictas mihi, & subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

^{2. Reg. 22.} ^{4. 50.} ^{Rom. 15. b.} ^{4.} ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

In finem, Psalmus David. XVII.

Cæli enarrant gloriam Dei, & opera manuum eius annuntiat firmamentum. ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸

ventris mei. * Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxisti me. Quoniam circumdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas: & pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea. Ipsi verò confiderauerunt, & inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. * Tu autem Dñe ne elongaueris auxilium tuum à me: ad defensionem meam conspice. * Erue à framea Deus animam meam: & de manu canis vnicam meam. * Salua me ex ore leonis: & à cornibus vnicornium humilitatem meam. Narraabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiæ laudabo te. * Qui timetis Dominum laudate eum: vniuersum semen Iacob glorificate eum: * Timeat eum omne semen Israel: quoniam non spreuit, neque despexit deprecationem pauperis: Nec auertit faciem suam à me: & cum clamarem ad eum, exaudiuit me. Apud te laus mea in Ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum. * Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum, qui requirunt eum: viuent corda eorum in sæculum sæculi. * Reminiscantur, & conuertentur ad Dominum vniuersi fines terræ: Et adorabunt in conspectu eius vniuersæ familiæ gentium. * Quoniam Domini est regnum: & ipse dominabitur Gentium. * Manducauerunt, & adorauerunt omnes pingues terræ: in conspectu eius cadent omnes, qui descendunt in terram. * Et anima mea illi viuet: & semen meum seruiet ipsi. * Annuntiabitur Domino generatio ventura: & annuntiabunt celi iusticiam eius populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Psalmus David. XXII.

Dominus regit me: & nihil mihi deerit: in loco pascuæ ibi me collocauit. Super aquam refectionis educauit me: animam meam conuertit. Deduxit me super semitas iustitiæ: propter nomen suum. Nam & si ambulauero in medio umbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es. Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt. * Paraisti in conspectu meo meniam, aduersus eos, qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quam præclarus est! Et misericordia tua subsequetur me, omnibus diebus vite mee. Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Primæ sabbati, Psalmus David. XXIII.

Domini est terra, & plenitudo eius: orbis terrarum, & vniuersi, qui habitant in

eo. * Quia ipse super maria fundauit eum: & super flumina præparauit eum. * Quis ascendet in montem Domini: aut quis habitabit in loco sancto eius? Innocens manibus, & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo. * Hic accipiet benedictionem à Domino: & misericordiam à Deo salutari suo. * Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Iacob. Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ. * Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis, & potens: Dominus potens in prælio. * Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ. * Quis est iste rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

In finem, Psalmus David. XXIV.

Ad te Dñe leuaui animam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam. * Neque irideant me inimici mei: etenim vniuersi, qui sustinent te, non confundentur. * Confundantur omnes iniqua agentes, superuacue. Vias tuas Domine demonstra mihi: & semitas tuas edoce me. * Dirige me in veritate tua, & doce me: quia tu es Deus saluator meus, & te sustinui tota die. Reminiscere miserationum tuarum Domine, & misericordiarum tuarum, quæ à sæculo sūt. * Delicta iuuentutis mee, & ignorantias meas ne memineris. Secundum misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam Dñe. * Dulcis, & rectus Dñs: propter hoc legem dabit delinquentibus in via, * Diriget mansuetos in iudicio: & docebit mites vias suas. * Vniuersæ viæ Dñi, misericordia & veritas, requirentibus testamentum eius, & testimonia eius. * Propter nomen tuum Dñe propitiaberis peccato meo: multum est enim. Quis est homo, qui timet Dñm? legem statuit ei in via, quam elegit. * Anima eius in bonis demorabitur: & semen eius hæreditabit terram. * Firmamentum est Dñs timentibus eum: & testamentum ipsius, ut manifestetur illis. Oculi mei semper ad Dñm: quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos. * Respice in me, & miserere mei: quia vnicus, & pauper sum ego. * Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: de necessitatibus meis erue me. * Videte humilitatem meam laborem meum: & d. mitte vniuersa delicta mea. * Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me. * Custodi animam meam, & erue me: non erubescam, quoniam speraui in te. * Innocentes, & recti adhæserunt mihi: quia sustinui te. Libera Deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

In

In finem, Psalmus David. XXV.

Iudica me Dñe, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: & in domino sperans nos infirmabor. * Proba me Domine, & tenta me: ure renes meos, & cor meum. * Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: & complacui in veritate tua. * Non sedi cum concilio vanitatis: & cum iniqua gentibus non introibo. * Odiui Ecclesiam malignantium: & cum impijs non sedabo. * Lauabo inter innocentes manus meas: & circūdabo altare tuum Dñe: Ut audiam vocem laudis, & enarrem vniuersa mirabilia tua. * Dñe dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ. * Ne perdas cum impijs Deus animam meam, & cum vitis sanguinum vitam meam. * In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus. * Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, & miserere mei. * Pes meus stetit in directo: in Ecclesijs benedicam te Domine.

Psalmus David priusquam lineretur. XXVI.

Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo? Dominus protector vitæ meæ, a quo trepidabo? * Dum appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas: Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt, & ceciderunt. * Si consistant aduersum me castra, non timebit cor meum. Si exurgat aduersum me prælium, in hoc ego sperabo. * Vnam petij à Dño, hanc requiram, ut inhabitem in domo Dñi omnibus diebus vitæ meæ. Ut videam voluptatem Dñi, & visitem templum eius. * Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos. Circuiui, & immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: cantabo, & psallum dicam Domino. Exaudi Domine vocem meam, qua clamaui ad te: miserere mei, & exaudi me. Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea: faciem tuam Domine requiram. * Ne auertas faciem tuam à me: ne declines in ira à seruo tuo. Adiutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus. Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me. * Legem pone mihi Domine in via tua, & dirige me in semitam directam propter inimicos meos. * Ne traderis me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi. Credo videre bona Domini in terra viventium. * Expecta

Dominum, viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Psalmus ipsi David. XXVII.

Ad te Dñe clamabo, Deus meus ne sileas à me: ne quando taceas à me, & assimilabor descentibus in lacum. * Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum. * Ne simul trahas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem ne perdas me. Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum. * Da illis secundum opera eorum, & secundum nequitiam adinuentionum ipsorum. Secundum opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis. Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum eius destrues illos, & non ædificabis eos. * Benedictus Dominus: quoniam exaudiuit vocem deprecationis meæ. Dominus adiutor meus, & protector meus: in ipso sperauit cor meum, & adiutus sum. Et reffloruit caro mea: & ex voluntate mea confitebor ei. Dominus fortitudo plebis suæ: & protector saluationum Christi sui est. Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tuæ: & rege eos & extolle illos usque in æternum.

Psalmus David, In consummatione tabernaculi. XXVIII.

Afferte Dño filij Dei: afferte Domino filios arietum. Afferte Dño gloriam, & honorem, afferte Dño gloriam nomini eius: adorete Dñm in atrio sancto eius. Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit: Dominus super aquas multas. Vox Dñi in virtute: vox Domini in magnificentia. * Vox Domini confringentis cedros: & confringet eas tamquam vitulum Libani: & dilectus quemadmodum filius vnicornium. * Vox Domini intercidentis flammam ignis: * Vox Domini concutientis desertum: & commouebit Dominus desertum Cades. * Vox Domini præparantis ceruos, & reuelabit condensam, & in templo eius omnes dicent gloriam. Dominus diluuium inhabitare facit: & sedebit Dominus rex in æternum. * Dominus virtutem populo suo dabit: Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalmus Cantici. In dedicatione domus David. XXIX.

Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: nec delestasti inimicos meos super me. * Domine Deus meus clamaui ad te: & sanasti me. * Domine eduxisti ab inferno ani-

animam meam: saluasti me à descendentibus in lacum. * Psallite Domino sancti eius: & confitemini memoriam sanctitatis eius. * Quoniam ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius. Ad vespertinum demorabitur fletus: & ad matutinum læticia. * Ego autem dixi in abundantia mea. Non mouebor in æternum. Domine in voluntate tua, præstisti decori meo virtutem. Auertisti faciem tuam à me, & factus sum conturbatus. * Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum deprecabor. Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem? Numquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam? Audiuit Dominus, & misertus est mei: Dominus factus est adiutor meus. Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: contidisti saccum meum, & circumdediti me læticia: Ut caner tibi gloria mea, & non compungar: Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

In finem, Psalmus David, pro extasi. X X X.

In te Dñe speravi, non confundar in æternum: in iustitia tua libera me. * Inclina ad me aurem tuam, accelera vt eruas me. Esto mihi in Deum protectorem; & in domum refugij, vt saluum me facias. * Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me. * Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus. * In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me Domine Deus veritatis. * Odisti obseruantes vanitates, superuacue. * Ego autem in Domino speravi: exultabo, & lætabor in misericordia tua. Quoniam respexisti humilitatem meam, saluasti de necessitatibus animam meam. * Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatiofo pedes meos. Miserere mei Dñe quoniam tribulor conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus: Quoniam defecit in dolore vita mea: & anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: & ossa mea conturbata sunt. * Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valde: & timor notis meis. * Qui videbant me, foras fugerunt à me: obliuioni datus sum, tanquam mortuus à corde. Factus sum tanquam vas perditum: * Quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu. In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt. Ego autem in te speravi Domine: dixi: Deus meus es tu in manibus tuis sortes meæ. Eripe me de manu inimicorum meorum, & à persequentibus me. * Illustra

faciem tuam super seruum tuum, & saluum me fac in misericordia tua. * Dñe non confundar, quoniam inuocaui te. Erubescant impij, & deducantur in infernum: mutant labia dolosa. Quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem; in superbia, & in abusione. * Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Dñe, quam abscondisti timentibus te. Perfecisti eis, qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum. * Abscondes eos in abscondito faciei tuæ à conturbatione hominum. Proteges eos in tabernaculo tuo à contradictione linguarum. * Benedictus Dominus: quoniam mirificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita. * Ego autem dixi in excessu mentis meæ: Proiectus sum à facie oculorum tuorum. Id. o exaudisti vocem orationis meæ, dum clamarem ad te. Diligite Dominum omnes sancti eius, quoniam veritatem requirit Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam. Viriliter agite, & confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

Ipsi David intellectus. X X X I.

Beati, quorum remissæ sunt iniquitates: & quorum tecta sunt peccata. * Beatus vir, cui non imputauit Dñs peccatum, nec est in spiritu eius dolus. * Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea, dum clamarem tota die. * Quoniam die, ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in ærumna mea, dum configitur spina. * Delictum meum cognitum tibi feci: & iniustitiam meam non abscondi. Dixi: confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino: & tu remisisti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno. Verumtamen in diluuiio aquarum multarum, ad eum non approximabunt. * Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me: exultatio mea erue me à circumdantibus me. * Intellectum tibi dabo, & intruam te in via hac, qua gradieris: firmabo super te oculos meos. * Nolite fieri sicut equus, & mulus, quibus non est intellectus. In carno, & freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te. Multa flagella peccatoris, speran. em autem in Domino misericordia circumdabit. Lætamini in Domino, & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.

Psalmus David. X X X I I.

Exultate iusti in Dño: rectos decet collaudatio. Confitemini Domino in ciuitate: in psalterio decem chordarum psallite illi. * Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei in vociferatione. * Quia rectum est

est verbum Dñi, & omnia opera eius in fi-
de. * Diligit misericordiam, & iudicium:
misericordia Dñi plena est terra. * Verbo
Dñi coeli firmati sunt: & spiritus oris eius
omnis virtus eorum. * Congregans sicut in
vire aquas maris: ponens in thesauris aby-
sos. Timeat Dñm omnis terra: ab eo autem
commoueantur omnes inhabitantes or-
bem. * Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ip-
se mandauit, & creata sunt. Dominus dissi-
pat consilia gentium: reprobatur autem cogi-
tationes populorum; & reprobatur consilia
principum. * Consilium autem Domini in
aeternum manet: cogitationes cordis eius in
generatione, & generationem. * Beata gens,
cuius est Dominus, Deus eius: populus
quem elegit hereditatem sibi. * De celo re-
spexit Dominus: vidit omnes filios homi-
num. * De preparato habitaculo suo respe-
xit super omnes, qui habitant terram. * Qui
finxit sigillatim corda eorum: qui intelligit
omnia opera eorum. * Non saluatur rex per
multam virtutem: & gigas non saluabitur
in multitudine virtutis suae. * Fallax equus
ad salutem: in abundantia autem virtutis
suae non saluabitur. Ecce oculi Domini su-
per metuentes eum: & in eis, qui sperant
super misericordia eius. * Ut eruat à morte
animas eorum: & alat eos in fame. * Anima
nostra sustinet Dominum: quoniam adiu-
tor, & protector noster est. Quia in eo lata-
bitur cor nostrum: & in nomine sancto eius
sperauimus. * Fiat misericordia tua Domi-
ne super nos: quemadmodum sperauimus
in te.

1 Dauidi, cum immutauit vulum suum co-
ram Achimelech, & dimisit eum, & abiit.
(1. Reg. 21.) XXXIII.

Benedicam Dominum in omni tempore:
semper laus eius in ore meo. * In Dño
laudabitur anima mea: audiant mansueti, &
laetentur. Magnificate Dñm mecum: & ex-
altemus nomen eius in idipsum. * Exquisiui
Dñm, & exaudiuit me: & ex omnibus tribu-
lationibus meis eripuit me. * Accedite ad
eum, & illuminamini: & facies vestrae non
confundentur. * Iste pauper clamauit, &
Dñs exaudiuit eum: & de omnibus tribula-
tionibus eius saluauit eum. * Immittere An-
gelus Dñi in circuitu timentium: & eripiet
eos. * Gustate, & videte, quoniam suavis est
Dñs: Beatus vir, qui sperat in eo. * Timete
Dñm omnes sancti eius: quoniam non est
inopia timentibus eum. Diuites egerunt, &
esurierunt: inquirentes autem Dñm non
minuentur omni bono. * Venite filij, audite
me: timorem Dñi docebo vos. Quis est ho-
mo, qui vult vitam: diligit dies videre bo-
nos: Prohibe linguam tuam à malo: & labia

15 tua ne loquantur dolum, * Diserte à malo,
& fac bonum: inquire pacem, & persequere
eam. * Oculi Domini super iustos: & aures
eius in preces eorum: * Vultus autem Dñi
super facientes mala: ut perdat de terra
memoriam eorum. * Clamauerunt iusti, &
Dominus exaudiuit eos: & ex omnibus tri-
bulationibus eorum liberauit eos. Iuxta est
Dominus ijs, qui tribulato sunt corde: &
humiles spiritu saluabit. * Multae tribula-
tiones iustorum: & de omnibus his libera-
bit eos Dominus omnia ossa eorum: vnum
ex his non conteretur. * Mors peccatorum
pessima: & qui oderunt iustum delinquent.
Redimet Dominus animas seruorum suo-
rum: & non delinquent omnes: qui sperant
in eo.

Ipsi Dauid. XXXIV.

Iudica Dñe nocentes me, expugna impu-
gnantes me. * Apprehende arma, & scu-
tum: & exurge in adiutorium mihi. * Effun-
de frameam, & conclude aduersus eos, qui
persequuntur me: dic animae meae: Salus tua
ego sum. * Confundantur, & reuerentur,
querentes animam meam. Auertantur re-
trorsum, & confundantur cogitantes mihi
mala. * Fiant tanquam pulvis ante faciem
venti: & Angelus Dñi coarctans eos. * Fiat
via illorum tenebrae, & lubricum: & Ange-
lus Dñi persequens eos. * Quoniam gratis
absconderunt mihi interitum laquei sui:
superuacue exprobrauerunt animam meam.
* Veniat illi laqueus, quem ignorat: & cap-
tio, quam abscondit, apprehendat eum: &
in laqueum cadat in ipsum. * Anima autem
mea exultabit in Dño: & delectabitur super
salutari suo. * Omnia ossa mea dicent: Dñe
quis similis tibi? Eripiens inopem de manu
fortiorum eius: egenum & pauperem à diri-
piantibus eum. Surgentes testes iniqui, qui
ignorabam, interrogabant me. * Retribue-
bant mihi mala pro bonis: sterilitatem ani-
mae meae. * Ego autem cum mihi molesti
essent, induabar cilicio. Humiliabam in ie-
iunio animam meam: & oratio mea in sinu
meo conuertetur. * Quasi proximum, &
quasi fratrem nostrum, sic complacebam:
quasi lugens, & contristatus sic humiliabar.
* Et aduersum me latati sunt, & conue-
runt: congregata sunt super me flagella, &
ignoravi. * Dissipati sunt, nec compuncti,
tentauerunt me, subfannauerunt me sub-
fannatione: frenduerunt super me dentibus
suis. * Dñe, quando respicies? restitue animam
meam à malignitate eorum, à leonibus vni-
cam meam. Confitebor tibi in Ecclesia ma-
gna, in populo graui laudabo te. * Non su-
pergaudeant mihi, qui aduersantur mihi
iniquè: qui oderunt me gratis, & annunt

Ecc. 1. 1. 4.
Heb. 4. 1. 1.

101. 1. 1.

ocq-

oculis. Quoniam mihi quidem pacifice lo-
quebantur: & in iracundia terre loquentes,
dolos cogitabant. * Et dilatauerunt super
me os suum: dixerunt: Euge, viderunt ocu-
li nostri. * Vidisti Domine, ne fileas: 22
Domine ne discedas à me. Exurge, & 23
intende iudicio meo: Deus meus, & Do-
minus meus in causam meam. * Iudica me 24
secundum iustitiam tuam Domine Deus
tuus, & non supergaudeant mihi. * Non di- 25
cant in cordibus suis: Euge, euge, animæ no-
stræ: nec dicant: Deuorauimus eum. Erube- 26
scant, & reuereantur simul, qui gratulantur
malis meis. Induantur confusione, & reue-
rentia, qui magna loquuntur super me. Ex- 27
ultent, & lætentur, qui volunt iustitiam
meam: & dicant semper: Magnificetur Do-
minus, qui volunt pacem serui eius. Et lin- 28
gua mea meditabitur iustitiam tuam, tota
die laudem tuam.

In finem, sermo Domini ipsi
Dauid. XXXV.

Dixit iniustus, vt delinquat in semetip-
so: non est timor Dei ante oculos eius. A
Quoniam dolose egit in conspectu eius: vt
inueniatur iniquitas eius ad odium. * Verba
oris eius iniquitas, & dolus: noluit intelli-
gere, vt bene ageret. Iniquitatem meditatus
est in cubili suo: astitit omni viæ non bonæ,
malitiam autem non odiuit. Domine in cõ-
silio misericordia tua: & veritas tua vsque ad
nubes. Iustitia tua sicut montes Dei: iudicia
tua abyssus multa. * Homines, & iumenta
saluabis Domine: quemadmodum multi-
plicasti misericordiam tuam Deus. Filij
autem hominum, integmine alarum tua-
rum sperabunt. * Inebriabuntur ab vbertate
domus tuæ: & torrente voluptatis tuæ
potabis eos. * Quoniam apud te est fons vi-
tæ: & in lumine tuo videbimus lumen. Pre-
tende misericordiam tuam scientibus te, &
iustitiam tuam his, qui recto sunt corde. * 12
Non veniat mihi pes superbiæ: & manus
peccatoris non moueat me. Ibi ceciderunt, 13
qui operantur iniquitatem: expulsi sunt,
nec potuerunt stare.

Psalmus ipsi Dauid. XXXVI.

Noli æmulari in malignantibus: neque
zelaueris facientes iniquitatem. Quo-
niam tanquam scenum velociter arescent: &
quemadmodum olera herbarum citò de-
cident. Spera in Domino, & fac bonitatem,
& inhabita terram, & pascaris in diuitijs
eius. * Delectare in Domino, & dabit tibi
petitiones cordis tui. * Reuela Dño viam
tuam, & spera in eo: & ipse faciet. * Et edu-
cet quasi lumen iustitiam tuam, & iudiciũ
tuum tanquam meridiem: subditus esto

Dño, & ora eum. * Noli æmulari in eo, qui
prosperatur in via sua: in homine faciente
iniustitias. * Define ab ira, & derelinque fu-
rorem: noli æmulari, vt maligneris. * Quo-
niam, qui malignantur, exterminabuntur:
sustinentes autem Dñm, ipsi hereditabunt
terram. * Et adhuc pusillum, & non erit
peccator: & quæres locum eius: & non in-
uenies. Mansueti autem hereditabunt ter-
ram, & delectabuntur in multitudine pacis,
12 * Observabit peccator iustum & stridebit
super eum dentibus suis. * Dñs autem irri-
debit eum: quoniam prospicit, quod veniet
dies eius. * Gladium euaginauerunt pecca-
tores: intenderunt arcum suum, vt deij-
ciant pauperem, & inopem: vt trucident
rectos corde. * Gladius eorum intret in cor-
da ipsorum: & arcus eorum confringatur.
16 * Melius est modicum iusto, super diuitias
peccatorum multas. * Quoniam brachia
peccatorum conterentur: confirmat iustos
Dñs. * Nouit Dominus dies immaculato-
rum: & hereditas eorum in æternum erit.
19 * Non confundentur in tempore malo, &
in diebus famis saturabuntur: quia pecca-
tores peribunt. * Inimici verò Dñi mox, vt
honorificati fuerint, & exaltati: deficientes,
21 quemadmodum fumus deficient. * Mutua-
bitur peccator, & non soluet: iustus autem
22 miseretur, & tribuet. * Quia benedicentes
ei hereditabunt terram: maledicentes au-
tem ei disperibunt. * Apud Dñm gressus ho-
minis dirigentur: & viam eius volet. * Cum
ceciderit, non collidetur: quia Dñs suppo-
nit manum suam. * Iunior fui, etenim senex:
& non vidi iustum derelictum, nec semen
eius quærens panem. * Tota die miseretur,
& commodat: & semen illius in benedictio-
ne erit. * Declina à malo, & fac bonum: &
inhabita in sæculum sæculi. * Quia Dñs
amat iudicium, & non derelinquet sanctos
suos: in æternum conseruabuntur. Iniusti
punientur: & semen impiorum peribit. Iu-
sti autem hereditabunt terram: & inhabi-
tabunt in sæculum sæculi super eam. * Os
iusti meditabitur sapientiam, & lingua eius
loquetur iudicium. * Lex Dei eius in corde
ipsius: & non supplantabuntur gressus eius.
32 * Considerat peccator iustum: & quærit
mortificare eum. * Dñs autem non derelin-
quet eum in manibus eius: nec damnabit
eum, cum iudicabitur illi. Expecta Dñm, &
custodi viam eius: & exaltabit te, vt heredi-
tate capias terram: cum perierint pecca-
tores, videbis. * Vidi impium superexalta-
tum, & eleuatum sicut cedros Libani. * Et
transiit, & ecce non erat: & quæsiui eum, &
non est inuentus locus eius. * Custodi inno-
centiam, & vide æquitatem: quoniam sunt
reliquiæ homini pacifico. * Iniusti autem dispe-

Mat. 1. 8. 4

Prov. 11. 4.

16.

16. 1. 4. 7.

disperibunt simul: reliquie impiorum inter-
ibunt. * Salus autem iustorum à Domino: & 39
protector eorum in tempore tribulationis.
* Et adiuuabit eos Dominus, & liberabit 40
eos: & eruet eos à peccatoribus, & saluabit
eos: quia sperauerunt in eo.

Psalmus David, in rememorationem
de sabbato. XXXVII.

Domine ne in furore tuo arguas me, ne-
que in ira tua corripas me. Quoniam A
sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: & confirmasti
super me manum tuam. * Non est sanitas in
carne mea à facie iræ tuæ: non est pax ossi-
bus meis à facie peccatorum meorum. Quo-
niam iniquitates meæ supergressæ sunt ca-
put meum: & sicut onus graue grauati sunt
super me. * Putruerunt, & corruptæ sunt ci-
catrices meæ, à facie insipientiæ meæ. * Mi-
ser factus sum, & curuatus sum vsque in fi-
nem: tota die contristatus ingrediebar. *
Quoniam lumbi mei impleti sunt illusioni-
bus: & non est sanitas in carne mea. * Affli-
ctus sum, & humiliatus sum nimis: rugie-
bam à gemitu cordis mei. * Domine, ante te
omne desiderium meum: & gemitus meus
à te non est absconditus. * Cor meum con-
turbatum est, dereliquit me virtus mea: &
lumen oculorum meorum, & ipsum non
est mecum. Amici mei, & proximi mei ad-
uersum me appropinquauerunt, & steterunt. C
* Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: 13
& vim faciebant, qui quærebant animam
meam. Et qui inquirebant mala mihi, locuti
sunt vanitates: & dolos tota die meditaban-
tur. * Ego autem tanquam surdus non au-
diebam: & sicut mutus non aperiens os
suum. * Et factus sum sicut homo non au-
diens: & non habens in ore suo redargutio-
nes. Quoniam in te Domine speraui, tu ex-
audies me Domine Deus meus. * Quia dixi:
Nequando supergaudeant mihi inimici
mei: & dum commouentur pedes mei, su-
per me magna locuti sunt. * Quoniam ego 18
in flagella paratus sum: & dolor meus in D
conspectu meo semper. * Quoniam iniqui-
tatem meam annuntiabo: & cogitabo pro
peccato meo. * Inimici autem mei viuunt, 20
& confirmati sunt super me: & multiplica-
ti sunt, qui oderunt me iniquè. * Qui retri-
buunt mala pro bonis, detrahebant mihi:
quoniam sequebar bonitatem. Ne derelin-
quas me Domine Deus meus: ne discesseris
à me. * Intende in adiutorium meum, Do-
mine Deus salutis meæ.

In finem, ipsi Idithun, Canticum David.
XXXVIII.

Dixi: Custodiam vias meas: vt non de-
linquam in lingua mea. Posui os meo A

custodiam, cum confisteret peccator aduer-
sum me. * Obmutui, & humiliatus sum, &
filii à bonis: & dolor meus renouatus est. *
Concaluit cor meum intra me: & in medi-
tatione mea exardescet ignis. * Locutus sum
in lingua mea: Notum fac mihi Dñe finem
meum, Et numerum dierum meorum quis
est: vt sciam quid desit mihi. Ecce mensura-
B biles posuisti dies meos: & substantia mea
tanquam nihilum ante te. Verumtamen v-
niuersa vanitas, omnis homo viuens. * Ve-
rumtamen in imagine pertransit homo: sed
& frustra conturbatur. Thesaurizat: & igno-
rat cui congregabit ea. * Et nunc, quæ est ex-
pectatio mea? nonne Dominus? & substan-
tia mea apud te est. * Ab omnibus iniqui-
tatibus meis erue me opprobrium infi-
pienti dedisti me. * Obmutui, & non apo-
rui os meum, quoniam tu fecisti: amoue à
me plagas tuas. * A fortitudine manus tuæ
ego defeci in increpationibus: propter ini-
quitatem corripuisti hominem. * Et tabo-
C scere fecisti sicut araneam animam eius: ve-
rumtamen vanè conturbatur omnis homo.
13 * Exaudi orationem meam Domine, & de-
precationem meam: auribus percipe lacry-
mas meas. Ne files: quoniam advena ego
sum apud te, & peregrinus, sicut omnes pa-
tres mei. * Remitte mihi, vt refrigerer prius
quam abeam, & amplius non ero.

In finem, Psalmus ipsi David. XXXIX.

Expectans expectaui Dñm, & intendis
mihi. * Et exaudiuit preces meas: &
eduxit me de laeu miseriæ, & de luto facis.
Et statuit super petram pedes meos: & di-
rexerit gressus meos. * Et immisit in os meum
canticum nouum, carmen Deo nostro. Vide-
bunt multi, & timebunt: & sperabunt in
Dño. Beatus vir, cuius est nomen Dñi spe-
cius: & non respexit in vanitates, & insanas
falsas. * Multa fecisti tu Dñe Deus meus mi-
rabilia tua: & cogitationibus tuis non est,
qui similis sit tibi. Annuntiaui, & locutus
sum: multiplicati sunt super numerum. * Sa-
B crificium & oblationem noluisti: aures au-
tem perfecisti mihi. * Holocaustum & pro
peccato non postulasti: tunc dixi: Ecce vo-
nio. * In capite libri scriptum est de me, vt
facerem voluntatem tuam: Deus meus vo-
lui, & legem tuam in medio cordis mei. *
Annuntiaui iustitiam tuam in Ecclesia ma-
gna, ecce labia mea non prohibebo: Dñe tu
scisti. Iustitiam tuam non abscondi in cor-
de meo: veritatem tuam, & salutare tuum
dixi. Non abscondi misericordiam tuam, &
12 veritatem tuam à concilio multo. * Tu au-
tem Dñe ne longe facias miserationes tuas
à me: misericordia tua, & veritas tua sem-
per 13 per susceperunt me. * Quoniam circume-
derunt me mala, quorum non est numerus:
com-

comprehenderunt me iniquitates meae, & non potui, ut viderem. Multiplicatae sunt super capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me. * Complaceat tibi Domine, ut eruas me: Domine, ad adiuuandum me respice. Confundantur & reueantur simul, qui quaerunt animam meam, ut auferant eam. Conuertantur retrorsum, & reueantur, qui volunt mihi mala. * Ferant confestum confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge, * Exultent & latentur super te omnes quarentes te: & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum. * Ego autem mendiculus sum, & pauper: Dominus sollicitus est mei. Adiutor meus, & protector meus tu es: Deus meus ne tardaueris.

In finem, Psalmus ipsi David. XL.

BEatus, qui intelligit super egenum, & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus. * Dominus conseruet eum & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius. * Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius. * Ego dixi: Domine miserere mei: sana animam meam, quia peccaui tibi. * Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen eius? * Et si ingrediebatur, ut videret, vana loquebatur, cor eius congregauit iniquitatem sibi. * Egredebatur foras, & loquebatur in idipsum. Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi. * Verbum iniquum constituerunt aduersum me: Numquid qui dormit non adiciet, ut resurgat? * Etenim homo pacis meae, in quo speraui: qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem. * Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me: & retribuam ei. In hoc cognoui quoniam niam non gaudebit inimicus meus super me. * Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in conspectu tuo in aeternum. * Benedictus Dominus Deus Israel, a saeculo, & usque in saeculum: fiat, fiat.

In finem.

Intellectus filijs Core. XLI.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus. * Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Fuerunt mihi lacrymae meae panes die, ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Vbi est Deus tuus? * Haec recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi ad.

mirabilis, usque ad domum Dei. In voce exultationis, & confessionis: sonus epulantis. * Quare tristis es anima mea: & quare conturbas me? * Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi salutare vultus mei, & Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonijm a monte modico. * Abyssus abyssum inuocat, in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me transierunt. * In die mandauit Dominus misericordiam suam: & non contemnit canticum eius. * Apud me oratio deo vitae meae, dicam Deo: Susceptor meus es. Quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus? * Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerunt mihi, qui tribulant me inimici mei: * Dum dicunt mihi per singulos dies: Vbi est Deus tuus? quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

Psalmus David. XLII.

Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo, & doloso erue me. Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus? Emittite lucem tuam, & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua. Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui latificat iuuentutem meam. * Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

In finem, Filijs Core ad intellectum.

XLIII.

Deus auribus nostris audiuit: patres nostri annuntiauerunt nobis. Opus, quod operatus es in diebus eorum, & in diebus antiquis. * Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: afflixisti populos, & expulisti eos. * Nec enim in gladio tuo possederunt terram, & brachium eorum non saluauit eos: Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacuiisti in eis. * Tu es ipse rex meus, & Deus meus: qui mandas salutes Iacob. * In te inimicos nostros ventilabimus cornu, & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis. * Non enim in arcu meo sperabo: & gladius meus non saluabit me. * Saluasti enim nos de afflictibus nos: & odientes nos confudisti. * In Deo laudabimur tota die: & in nomine tuo confitebimur in saeculum. *

Nunc

Nunc autem repulisti, & confudisti nos: & non egredieris Deus in virtutibus nostris. ¹ Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: & qui oderunt nos, diripiebant sibi. ² Dedisti nos tanquam oves escarum: & in gentibus dispersisti nos. ³ Vendidisti populum tuum sine pretio: & non fuit multitudo in commutationibus eorum. ⁴ Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subannatione, & derisum his, qui sunt in circuitu nostro. ⁵ Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis. ⁶ Tota die C verecundia mea contra me est, & confusio faciei meae cooperuit me. ⁷ A voce exprobrantis, & obloquentis: à facie inimici, & persequentis. ⁸ Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te: & iniquè non egimus in testamento tuo. ⁹ Et non recessit retro cor nostrum: & declinasti semitas nostras à via tua. ¹⁰ Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos umbra mortis. ¹¹ Si obliti sumus nomen Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad deum alienum: ¹² Nonne Deus requirit ista? ipse enim nouit abscondita cordis. Quoniã propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oves occisionis. ¹³ Exurge, quare obdormis Domine? exurge, & ne repellas in finem. ¹⁴ Quare faciem tuam auertis, obliuisceris inopiæ nostræ, & tribulationis nostræ? ¹⁵ Quoniam humiliata est in puluere anima nostra: conglutinator est in terra venter noster. ¹⁶ Exurge Domine, adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum.

In finem, pro ijs, qui commutabuntur, filijs Core, ad intellectum, Canticum pro dilecto. XLIV.

ERuctauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribæ, velociter scribentis. ² Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te Deus in æternum. ³ Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua. ⁴ Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, in corda inimicorum regis. ⁵ Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga directionis virga regni tui. ⁶ Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea vnxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ confortibus tuis. ⁷ Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo. ⁸ Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate. ⁹ Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: &

obliuiscere populum tuum, & domum patris tui. Et concupiscet rex decorem tuum quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum. ¹⁰ Et filiæ Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur, omnes diuites plebis. ¹¹ Omnis gloria eius filiæ regis ab intus, in fimbrijs aureis circumamicta varietatibus. Adducentur regi virgines post eam: proximæ eius afferentur tibi. ¹² Afferentur in læticia, & exultatione adducentur in templum regis. ¹³ Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnem terram. ¹⁴ Memores erunt nominis tui in omni generatione, & generationem. Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: & in sæculum sæculi.

In finem, filijs Core, pro arcanis, Psalmus XLV.

DEus noster refugium, & virtus: adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis. ² Propterea non turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris. ³ Sonuerunt, & turbatae sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius. ⁴ Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: sanctificauit tabernaculum suum Altissimus. ⁵ Deus, in medio eius, non commouebitur: adiuuabit eam Deus mane diluculo. ⁶ Conturbatae sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit vocem suam, mota est terra. ⁷ Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Iacob. Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: auferens bella vsque ad finem terræ. ⁸ Arcum conteret, & confringet arcum: & scuta comburet igni. ⁹ Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra. ¹⁰ Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Iacob.

In finem, pro filijs Core Psalmus XLV L.

OMnes gentes plaudite manibus: iubilate Deo in voce exultationis. ² Quoniam Dominus excelsus, terribilis: Rex magnus super omnem terram. ³ Subiecit populos nobis, & gentes sub pedibus nostris. ⁴ Elegit nobis hæreditatem suam: speciem Iacob, quam dilexit. ⁵ Ascendit Deus in iubilo: & Dominus in voce tubæ. ⁶ Psallite Deo nostro psallite: psallite Regi nostro, psallite te. ⁷ Quoniam Rex omnis terræ Deus: psallite sapienter. ⁸ Regnabit Deus super gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam. ⁹ Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: quoniam dii fortes terræ vehementer eleuati sunt.

Psalmus

Psalmus Cantici filius Core secunda
Sabbati. XLVII.

Magnus Dñs, & laudabilis nimis in ciuitate Dei nostri, in monte sancto eius. * Fundatur exultatione vniuersa terrarum mons Sion, latera Aquilonis, ciuitas Regis magni. * Deus in domibus eius cognoscetur, cum suscipiet eam. * Quoniam ecce reges terrarum congregati sunt: conuenerunt in vnum. * Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos. * Ibi dolores vt parturientis, in spiritu vehemēti conteres naues Tharsis. * Sicut audiuius, sic vidimus in ciuitate Dñi virtutum in ciuitate Dei nostri: Deus fundauit eam in æternum. * Suscepimus Deus misericordiam tuam; in medio templi tui. * Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terrarum: iustitia plena est dextera tua. * Latetur mons Sion, & exultent filie Iudæ, propter iudicia tua Domine. * Circumdante Sion, & complectimini eam: narrate in turribus eius. * Ponite corda vestra in virtute eius: & distribuite domos eius, vt enarretis in progenie altera. * Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in seculum sæculi: ipse reget nos in secula.

In finem, filijs Core Psalmus XLVIII.

Audite hæc omnes gentes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem. * A quinque terrigenæ, & filij hominum: simul in vnum diues, & pauper. Os meum loquetur sapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam. * Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam. Cur timebo in die malæ iniquitas calcanei me circumdabit me. * Qui confidunt in virtute sua: & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur. * Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem suam. * Et pretium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternum, Et viuet adhuc in finem. Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens, & stultus peribunt. * Et relinquent alienis diuitias suas: & sepulchra eorum domus illorum in æternum. Tabernacula eorum in progenie, & progenie: vocauerunt nomina sua in terris suis. * Et homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis. * Hæc via illorum scandalum ipsis: & postea in ore suo complacent. Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dominabuntur eorum iusti in matutino: & auxilium eorum veterascet in inferno à gloria eorum. * Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acce-

perit me. * Ne timueris, cum diues factus fuerit homo: & cum multiplicata fuerit gloria domus eius. * Quoniam cum interierit, non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria eius. * Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei. * Introibit vsque in progenies patrum suorum: & vsque in æternum non videbit lumen. * Homo cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Psalmus Asaph. XLIX.

Deus deorum Dominus locutus est: & vocauit terram. * A solis ortu vsque ad occasum: ex Sion species decoris eius. Deus manifestè veniet: Deus noster & non silebit. Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas valida. * Aduocabit coelum de sursum: & terram discernere populum suum. * Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia. * Et annuntiabunt coeli iustitiam eius: quoniam Deus Iudex est. * Audi populus meus, & loquar: Israel, & testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum. Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper. * Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos. * Quoniam meæ sunt omnes fere sylvarum, iumenta in montibus, & boues. * Cognoui omnia volatilia coeli: & pulchritudo agri mecum est. * Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terrarum, & plenitudo eius. * Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo? * Immola Deo sacrificium laudis: & redde Altissimo vota tua. * Et inuoca me in die tribulationis: erua me, & honorificabis me. * Peccatori autem dixit Deus. Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? * Tu vero odisti disciplinam: & proiecasti sermones meos retrorsum. Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas. * Os tuum abundauit malitia: & lingua tua concinnabat dolos. * Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui. * Existimasti iniquè, quod ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam. * Intelligite hæc, qui obliuiscimini Deum: nequando rapiat, & non sit, qui eripiat. * Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

Psalm. 77. a.
1.
Matth. 13. c.
31.

ecidit super me. * Timor & tremor vene-
runt super me: & contexerunt me tenebræ.
* Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut co-
lumbæ, & volabo, & requiescam? Ecce elo-
gaui fugiens: & mansi in solitudine. * Expe-
ctabam eum, qui saluum me fecit à pusilla-
nimitate spiritus, & tempestate. * Precipita
Domine, diuide linguas eorum: quoniam
vidi iniquitatem, & contradictionem in ci-
uitate. * Die, ac nocte circumdabit eam su-
per muros eius iniquitas: & labor in medio
eius, & iniustitia. * Et non defecit de plateis
eius visura, & dolus. * Quoniam si inimicus
meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.
Et si is, qui oderat me, super me magna lo-
cutus fuisset: abscondissem me forsitan ab
eo. * Tu verò homo vnanimis, dux meus, &
notus meus. * Qui simul mecum dulces ca-
piebas cibus: in domo Dei ambulauimus
eum consensu. * Veniat mors super illos: &
descendant in infernum viuentes: Quo-
niam nequitia in habitaculis eorum: in
medio eorum. Ego autem ad Deum clama-
ui: & Dominus saluabit me. Vespere, & ma-
nè, & meridie narrabo, & annuntiabo: &
exaudiet vocem meam. * Redimet in pace
animam meam ab his, qui appropinquant
mihi: quoniam inter multos erant mecum.
* Exaudiet Deus, & humiliabit illos, qui est
ante sæcula. * Non enim est illis obmuta-
tio, & non timuerunt Deum: extendit ma-
num suam in retribuendo. * Contaminaue-
runt testamentum eius, diuisi sunt ab ira
vultus eius: & appropinquauit cor illius.
Molliti sunt sermones eius super oleum: &
ipsi sunt iacula. * Læta super Dominum
curam tuam, & ipse te enutriet: non dabit
in æternum fluctuationem iusto. * Tu verò
Deus deduces eos in puteum interitus. Vi-
ri sanguinum, & dolosi non dimidia-
bunt dies suos: ego autem sperabo in te
Domine.

In finem,

Pro populo, qui à sanctis longè factus est,
David in tituli inscriptionem, cum tenuerunt
eum Allophyli in Geth.

(1. Reg. 21. 12.) LV.

Miserere mei Deus: quoniam con-
culcauit me homo: tota die impu-
gnans tribulauit me. * Conculcauerunt me
inimici mei tota die, quoniam multi bel-
lantes aduersum me. * Ab altitudine diei ti-
mebo: ego verò in te sperabo. * In Deo lau-
dabo sermones meos, in Deo speraui: non
timebo quid faciat mihi caro. * Tota die
verba mea execrabantur: aduersum me
omnes cogitationes eorum, in malum. * In-
habitabunt, & abscondent: ipsi calcaneum
meum obseruabunt. * Sicut sustinuerunt

animam meam, pro nihilo saluos facies il-
los in ira populos confringes. * Deus, vitam
meam annuntiaui tibi: posuisti lacrymas
meas in conspectu tuo. * Sicut & in promil-
sione tua: tunc conuertentur inimici mei
retrosum: In quacumque die inuocauero
te ecce cognoui quoniam Deus meus es. *
In Deo laudabo verbum, in Domino lau-
dabo sermonem: in Deo speraui non time-
bo quid faciat mihi homo. * In me sunt
Deus vota tua, quæ reddam, laudationes
tibi. * Quoniam eripuisti animam meam
de morte, & pedes meos de lapsu: ut
placeam coram Deo in lumine viuendi-
um.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscriptio-
nem, cum fugeret à facie Saul in speluncâ.

(2. Reg. 22. 1. & 24.) LVI.

Miserere mei Deus, miserere mei: quo-
niam in te confidit anima mea. Et
in umbra alarum tuarum sperabo, donec
transeat iniquitas. * Clamabo ad Deum al-
tissimum: Deum, qui benefecit mihi. * Misit
de coelo, & liberauit me: dedit in oppro-
brium conculcantes me. * Misit Deus mise-
ricordiam suam, & veritatem suam, & eri-
puit animam meam de medio caniorum
leonum: dormiui conturbatus. Filij homi-
num dentes eorum arma, & sagittæ: & lin-
gua eorum gladius acutus. * Exaltare super
coelos Deus: & in omnem terram gloria
tua. * Laqueum parauerunt pedibus meis:
& incuruauerunt animam meam. Fode-
runt ante faciem meam foueam: & incide-
runt in eam. * Paratum cor meum Deus, pa-
ratum cor meum: cantabo, & psalmum di-
cam. Exurge gloria mea, exurge psalterium
& cithara: exurgam diluculo. * Confitebor
tibi in populis Domine: & psalmum dicam
tibi in gentibus. * Quoniam magnificata est
usque ad coelos misericordia tua, & usque
ad nubes veritas tua. * Exaltare super coe-
los Deus: & super omnem terram gloria
tua.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscri-
ptionem. LVII.

Si verè utique iustitiam loquimini: recta
indicate filij hominum. * Etenim in
corde iniquitates operamini: in terra iniu-
sticias manus vestra concinnant. * Aliena-
ti sunt peccatores à vulua, errauerunt
ab utero: locuti sunt falsa. * Furor illis se-
cundum similitudinem serpentis: sicut as-
pidis surdæ, & obturantis aures suas, * Quæ
non exaudiet vocem incantantium: & ve-
nesici incantantis sapienter. * Deus conte-

Et a ret

* Matt. 8.
d. 15.
Luc. 11. c.
24.
1. Petr. 2. b.
7.

cogitauerunt repellere, eucurri in siti: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant. * Verumtamen Deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea. * Quia ipse Deus meus, & saluator meus: adiutor meus, non emigrabo. In Deo salutare meum, & gloria mea: Deus Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est. * Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Deus adiutor noster in æternum. * Verumtamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum. Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: diuitiæ si affluant, nolite cor apponere. * Semel locutus est Deus, duo hæc audiui, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia: quia tu reddes vnicuique iuxta opera sua.

Psalmus David.

Cum esset in deserto idumæ,
(1. Reg. 22. 5.) L XII.

DEUS Deus meus ad te de luce vigilo. * Sicut in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea. * In terra deserta, & iniqua, & iniquosa: sic in sancto apparui tibi, vt viderem virtutem tuam, & gloriam tuam. * Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te. * Sic benedicam te in vita mea, & in nomine tuo leuabo manus meas. * Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum. * Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus. * Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi vero in vanum quaesierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: Tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt. * Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes, qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua,

In finem,

Psalmus David. L XIII.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecari à timore inimici eripe animam meam. Protexisti me à conuentu malignantium: à multitudine operantium iniquitatem. * Quia exaceruerunt vt gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum. * Subito sagittabunt eum, & non timebunt: firmauerunt sibi sermonem nequam. * Narrauerunt vt absconderent laqueos: dixerunt. Quis videbit eos? Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutiny. * Accedet

homo ad cor altum: & exaltabitur Deus. * Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum. * Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: & timuit omnis homo. Et annuntiauerunt opera Dei: & facta eius intellexerunt. * Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

In finem, Psalmus David.

Canticum Ieremiæ, & Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperent exire.

L XIV.

TE decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Ierusalem. Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet. * Verba iniquorum præualuerunt super nos: & impietatibus nostris tu propitiaberis. * Beatus, quem elegisti, & assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis. * Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate. * Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, & in mari longe. * Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum eius: * Turbabuntur gentes, & timebunt, qui habitant terminos à signis tuis: exitus matutini, & vespere delectabis. * Visitasti terram, & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen Dei reple tum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est præparatio eius. * Riuos eius inebria, multiplica gemina eius: in stillicidijs eius lætabitur germinans. * Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur vbertate. * Pinguescent speciosæ deserti: & exultatione colles accingentur. * Induti sunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

In finem,

Canticum Psalmi resurrectionis.

L XV.

Iubilare Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudemque. * Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine! in multitudine virtutis tuæ mentionem tibi inimici tui. * Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo. * Venite, & videte opera Dei: terribilis in consilijs super filios hominum. * Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso. Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi eius super gentes respiciunt, qui exasperant non exaltentur in semetipsis. * Benedicite gentes Deum nostrum: & audiam facite vocem laudis eius. * Qui posuit animam

Ecce meam

• Matt. 16.
d. 17.
Rom. 11. 3.
6.
1. Cor. 13.
2.
Gal. 6. 1.

meam ad vitam: & non sedit in commotionem pedes meos. * Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. * Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: imposituisti homines super capita nostra. Transiimus per ignem, & aquam: & eduxisti nos in refrigerium. * Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea. * Et locutum est os meum, in tribulatione mea. * Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hircis. * Veni, te, audite, & narrabo, omnes, qui timeatis Deum, quanta fecit animæ meæ. * Ad ipsum ore meo clamaui, & exaltaui sub lingua mea. * Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudivit Dominus. * Propterea exaudiuit Deus, & attendit voci deprecationis meæ. * Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, & misericordiam suam a me.

In finem,

In hymnis, Psalmus Cantici David.

LXVI.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. * Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum. * Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes. * Lætentur, & exultent gentes: quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis. * Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum. * Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: & metuant eum omnes fines terræ.

In finem,

Psalmus Cantici ipsi David.

LXVII.

Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius: & fugiant, qui oderunt eum, à facie eius. * Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei. Et iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei: & delectentur in lætitia. * Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius: iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi. Exultate in conspectu eius, turbabuntur à facie eius, patris orphanorum, & iudicis viduarum. * Deus in loco sancto suo: Deus, qui inhabitare facit vnus moris in domo: * Qui educit victos in fortitudine, similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris. * Deus cum egredereris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto. * Terra mota est, etenim coeli distillauerunt à facie Dei Si-

1 nai, à facie Dei Israel. * Pluuiam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ: & in-
2 firmata est, tu verò perfecisti eam. Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedi-
3 ne tua pauperi, Deus. * Dominus dabit verbum euangelizantibus, virtute multa. * Rex
4 virtutum dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia. * Si dormias inter medios
5 cleros, pennæ columbæ deargentata, & posteriora dorsi eius in pallore auri. * Dum di-
6 scernit celestis reges super eam, niue dealbabitur in Selmon: mons Dei, mons pinguis. * Mons coagulatus, mons pinguis: ut
7 quid suspicamini montes coagulatos? Mōs, in quo beneplacitum est Deo habitare in
8 eo: etenim Dñs habitabit in sinem. Currus Dei decem millibus multiplex, millia letan-
9 tium: Dñs in eis in Sina in sancto. Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem: accepisti
10 dona in hominibus: Etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum. * Benedictus
11 Dñs die quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum. * Deus no-
12 ster, Deus saluos facienti: & Domini, Domini exitus mortis. * Verumtamen Deus
13 confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis. Dixit Dominus: Ex Bafan conuertam,
14 conuertam in profundum maris: * Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum
15 tuorum ex inimicis, ab ipso. * Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei: regis
16 mei, qui est in sancto. * Præuenerunt principes coniuncti psallentibus, in medio iu-
17 uencularum tympanistrarum. * In Ecclesijs benedicite Deo Domino, de fontibus
18 Israel. * Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu. Principes Iuda, duces eorum: principes Zabulon, principes Neph-
19 thali. * Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis. * A
20 templo tuo in Ierusalem, tibi offerent reges munera. * Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: ut
21 excludant eos, qui probati sunt argento. * Disipa gentes, quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto: Æthiopia præue-
22 nient manus eius Deo. * Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino: psallite Deo,
23 * Qui ascendit super coelum coeli, ad Orientem. Ecce dabit voci suæ vocem
24 virtutis. * Date gloriam Deo super Israel, magnificentia eius, & virtus eius
25 in nubibus. * Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.

In finem, pro ijs, qui commutabuntur, 1
David. LXVIII.

Saluum me fac Deus: quoniam intraue-
runt aquæ vsque ad animam meam. * A
Infixus sum in limo profundi: & non est
substantia. Veni in altitudinem maris: &
tempestas demersit me. Laboraui clamans,
rauca factæ sunt fauces meæ: defecerunt
oculi mei, dum spero in Deum meum. Mul-
tiplicati sunt super capillos capitis mei, qui
oderunt me gratis. Confortati sunt, qui per-
secuti sunt me inimici mei inultæ: quæ non
rapui, tunc exolvebam. * Deus tu scis insi-
pientiam meam: & delicta mea à te non sūt
abscondita. * Non erubescant in me, qui ex-
pectant te Domine, Domine virtutum. Nō
confundantur super me, qui querunt te,
Deus Israel. * Quoniam propter te sustinui
opprobrium: operuit confusio faciem meā. B
* Extraneus factus sum fratribus meis, &
peregrinus filiis matris meæ. * Quoniam
zelus tuæ comedit me: & opprobria
exprobrantium tibi, ceciderunt super me.
Ioan. 3. 4. 37.
Rom. 15. 2. 30.
* Et operui in ieiunio animam meam: & fa-
ctum est in opprobrium mihi. * Et posui ve-
stimentum meum cilicium: & factus sum
illis in parabolam: * Aduersum me loque-
bantur, qui sedebant in porta: & in me psal-
lebant, qui bibeabant vinum. Ego verò ora-
tionem meam ad te Domine: tempus bene-
placiti Deus. In multitudinem misericordiæ
tuæ exaudi me, in veritate salutis tuæ. Eri-
pe me de luto, vt non insigat: libera me ab
ijs, qui oderunt me, & de profundis aqua-
rum. Nonne me demergat tempestas aquæ,
neque absorbeat me profundum: neque vr-
geat super me puteus os suum. * Exaudi me
Dñe, quoniam benigna est misericordia tua:
secundum multitudinem miserationum tua-
rum respice in me. * Et ne auertas faciem
tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velo-
citer exaudi me. * Intende animum me, & li-
bera eam: propter inimicos meos eripe me.
* Tu scis inproperium meum, & confusio-
nem meam, & reuerentiam meam. In con-
spectu tuo sunt omnes, qui tribulant me,
inproperium expectauit cor meum, & mi-
seriam. Et sustinui, qui simul contristaretur,
& non fuit: & qui consolaretur, & non in-
ueni. * Et dederunt in escam meam fel & in
sici mea potauerunt me aceto. * Fiat mensa
Matr. 27. 32. 43.
eorum coram ipsis in laqueum, & in retri-
butiones, & in scandalum. * Obscurentur
oculi eorum ne videant: & dorsum eorum
semper incurua. * Effunde super eos iram
tuam: & furor iræ tuæ comprehendat eos. 26
A. 1. 4. 20
Fiat habitatio eorum deserta: & in taber-
naculis eorum non sit, qui inhabitet. * Quoniam
quem tu percussisti, persecuti sunt: & super

28 dolorem vulnere meorum addiderunt. *
Appone iniquitatem super iniquitatem eo-
rum, & non intrent in iustitiam tuam. *
29 Deleantur de Libro viuientium: & cum iu-
30 stis non scribantur. * Ego sum pauper, &
31 dolens: salus tua Deus suscepit me. * Lau-
dabo nomen Dei cum cantico: & magnifi-
32 cabo eum in laude: * Et placebit Deo super
vitulum nouellum: cornua producentem,
33 & ungulas. * Videant pauperes, & latentur:
34 quærite Deum, & viuet anima vella: Quo-
niam exaudiuit pauperes Dominus: & vin-
35 ctos suos non despexit. * Laudent illum cæ-
36 li, & terra, mare, & omnia reptilia in eis. *
Quoniam Deus saluum faciet Sion: & ædi-
ficabuntur ciuitates Iuda: Et inhabitabunt
37 ibi, & hæreditate acquirent eam. * Et semen
seruorum eius possidebit eam, & qui dili-
gunt nomen eius, habitabunt in ea.

In finem, Psalmus David,
In rememorationem, quod saluum fecerit
eum Dominus. LXX.

Deus in adiutorium meum intende: Do-
mine ad adiuvandum me festina. *
A Confundantur, & reuertantur, qui querunt
animam meam: * Auertantur retrorsum, &
erubescant, qui volunt mihi mala: Auer-
tantur, statim erubescences, qui dicunt mi-
hi: Euge, euge. * Exultent, & latentur in te
omnes, qui querunt te, & dicant semper:
Magnificetur Dominus: qui diligunt salu-
tare tuum. * Ego verò egenus, & pauper
sum: Deus adiua me. Adiutor meus,
& liberator meus es tu: Domine ne mo-
reris.

Psalmus David,
Filiorum Ionadab, & priorum
captiuorum. LXX.

In te Dñe speraui, non confundar in æter-
num: in iustitia tua libera me, & eripe
me. Inclina ad me aurem tuam, & salua me.
3 * Elto mihi in Deum protectorem, & in lo-
cum munitum: vt saluum me facias: Quo-
niam firmamentum meum, & refugium
meum es tu. * Deus meus eripe me de manu
peccatoris, & de manu contra legem agen-
tis, & iniqui. * Quoniam tu es patientia mea
B Domine: Domine pes meā iuuet me.
6 * In te confirmatus sum ex utero: de ventre
matris meæ tu es protector meus. * In te
cantatio mea semper: tanquam prodigium
factus sum multis: & tu adiutor fortis. Re-
pleatur os meum laude, vt cantem gloriam
tuam: tota die multitudinem tuam. * Ne
proicias me in tempore senectutis: cum
to defecerit virtus mea, ne derelinquas me. *
Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui cu-
stodiebant animam meam, consilium fece-
runt

runi in vnum: * Dicentes: Deus dereliquit
eum persequimini, & comprehendite eum:
quia non est, qui eripiat. Deus ne elongeris
à me: Deus meus in auxilium meum respice.
* Confundantur, & deficiant detrahentes
animæ meæ: operiantur confusione, & C
pudore, qui querunt mala mihi. * Ego au-
tem semper sperabo: & adiciam super om-
nem laudem tuam. * Os meum annuntia-
bit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.
* Quoniam non cognoui litteraturam, in-
troibo in potentias Domini: Domine me-
morabor iustitiæ tuæ solius. * Deus docui-
ti me à iuuentute mea; & usque nunc pro-
nuntiabo mirabilia tua. * Et usque in sene-
ctam, & senium: Deus ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum gene-
rationi omni, quæ ventura est: * Potentiam
tuam, & iustitiam tuam Deus usque in al-
tissima, quæ fecisti magnalia: Deus quis si-
milis tibi? * Quantas ostendisti mihi tri-
bulationes multas, & malas: & conuersus
viuificasti me: & de abyssis terre iterum re-
duxisti me: * Multiplicasti magnificentiam
tuam: & conuersus consolatus es me. Nam
& ego confitebor tibi in vasis psalmi veri-
tatem tuam: Deus psallam tibi in cithara
sanctus Israel. * Exultabunt labia mea cum
cantauero tibi: & anima mea, quam rede-
misti. * Sed & lingua mea tota die medita-
bitur iustitiam tuam: cum confusi, & reue-
riti fuerint, quia querunt mala mihi.

Psalmus.

In Salomonem. LXXI.

DEus iudicium tuum regi da: & iusti-
tiam tuam filio regis: iudicare po-
pulum tuum in iustitia, & pauperes tuos in
iudicio. * Suscipiant montes pacem populo,
& colles iustitiam. * Iudicabit pauperes po-
puli, & saluos faciet filios pauperum: & hu-
miliabit calumniatorem. * Et permanebit
cum sole, & ante lunam, in generatione, &
generationem. * Descendet sicut pluvia in
vellus: & sicut stillicidia stillantia super
parram. * Orietur in diebus eius iustitia, &
abundantia pacis: donec auferatur luna. *
& dominabitur à mari usque ad mare: & à
flumine usque ad terminos orbis terrarum.
* Coram illo procident Æthiopes: & inimi-
ci eius tetram lingent. Reges Tharsis, & in-
sula munera offerent: reges Arabum, & Sa-
ba dona adducunt: * Et adorabunt eum om-
nes reges terræ: omnes gentes seruient ei.
* Quia liberabit pauperem à potente: & pau-
perem, cui non erat adiutor. * Parcet paupe-
ri, & inopi: & animas pauperum saluas fa-
ciet. * Ex vstris, & iniquitate redimet ani-
mas eorum: & honorabile nomen eorum
coram illo. * Et viuet, & dabitur ei de agro

Arabiz, & adorabunt de ipso semper: tota
die benedicent ei. * Et erit firmamentum in
terra in summis montium, & superextolletur
super Libanum fructus eius: & flore-
bunt de ciuitate sicut foenum terræ. * Sit
nomen eius benedictum in sacula: ante so-
lem permanet nomen eius. Et benedicen-
tur in ipso omnes tribus terræ: omnes gen-
tes magnificabunt eum. * Benedictus Do-
minus Deus Israel, qui facit mirabilia so-
lus: * Et benedictum nomen maiestatis
eius in æternum: & replebitur maiestate
eius omnis terra: fiat, fiat. * Defecerunt
laudes David filij Iesse.

Psalmus Asaph. LXXII.

Quam bonus Israel Deus his, qui recto
sunt corde! * Mei autem poenæ mori
sunt pedes: poenæ effusi sunt gressus mei.
* Quia zelavi super iniquos, pacem peccato-
rum videns. * Quia non est respectus morti-
eorum: & firmamentum in plaga eorum.
In labore hominum non sunt, & cum ho-
minibus non flagellabuntur: * Ideò tenuit
eos superbia, operi sunt iniquitate, & im-
pietate sua. Prodiit quasi ex adipe iniquitas
eorum: transierunt in affectum cordis. *
Cogitauerunt, & locuti sunt nequitia: ini-
quitatem in excelsis locuti sunt. * Posuerunt
in coelum os suum: & lingua eorum transi-
uit in terra. * Ideò conuerteretur populus
meus hic: & dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerunt: Quomodo scit Deus, & si est
scientia in excelsis? * Ecce ipsi peccatores, &
abundantes in saculo, obtinuerunt diui-
tias. * Et dixi: Ego sine causa iustificauit cor
meum, & laui inter innocentes manus
meas: * Et fui flagellatus tota die, & casti-
gatio mea in matutinis. * Si dicebam: Nar-
rabo sic: ecce nationem filiorum tuorum
reprobauit. * Existimabam, vt cognoscerem
hoc labor est ante me: * Donec intrem in
sanctuarium Dei: & intelligam in nouissi-
mis eorum. * Verumtamen propter dolos
posuisti eis: deiecisti eos, dum alleuarentur.
* Quomodo facti sunt in desolationem, su-
bito defecerunt, perierunt propter iniqui-
tatem suam. * Velut somnium surgentium
Domine, in ciuitate tua imaginem ipsorum
ad nihilum rediges. * Quia inflammatum
est cor meum, & renes mei commutati
sunt: & ego ad nihilum redactus sum, & ne-
scini, * Vt iumentum factus sum apud te:
& ego semper tecum. * Tenuisti manum
dexteram meam: & in voluntate tua dedi-
xisti me, & cum gloria suscepisti me. Quid
denim mihi est in coelo? & a te quid volui
super terram? * Defecit caro mea, & cor
meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus
in æternum. * Quia ecce, qui elongant se a

te, peribant: perdidisti omnes, qui fornicantur abs te. * Mihi autem adhaerere Deo bonum est: ponere in Domino Deo spem meam: * Ut annuntiem omnes praedicationes tuas, in portis filiae Sion.

Intellectus Asaph. LXXII.

VT quid Deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oves pascue tue? Memor esto congregationis tuae, quam poscedisti ab initio. Redemisti virgam hereditatis tuae: mons Sion, in quo habitasti in eo. * Leua manus tuas in superbiis eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto! * Et gloriati sunt, qui oderunt te, in medio solemnitatis tuae. * Posuerunt signa sua, signa: & cognouerunt sicut in exitu super summum. * Quasi in sylua lignorum securibus exciderunt ianuam eius in idipsum: in securi, & ascia deiecerunt eam. * Incenderunt igni sanctuarium tuum: in terra poluerunt tabernaculum nominis tui. * Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra. * Signa nostra non vidimus, iam non est propheta: & nos non cognosceat amplius. * Viquequod Deus improperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem? * Ut quid auertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem? * Deus autem rex noster ante saecula, operatus est salutem in medio terrae. * Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis. * Tu confregisti capita draconis: didisti eum escam populis Aethiopum. * Tu dirupisti fontes, & torrentes: siccasti fluuios Ethan. * Tuus est dies, & de tua est nox: tu fabricatus es auroram, & solem. * Tu fecisti omnes terminos terrae: aetatem & ver tu plasmasti ea. Memor esto huius, inimicus improperauit Domino: & populus insipiens incitauit nomen tuum. * Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. * Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt terrae domibus iniquitatum. * Ne auertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum. * Exurge Deus, iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum, eorum quae ab insipiente sunt tota die. * Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

In finem, Ne corrumpas, Psalmus
Cantici Asaph. LXXIV.

Confitebimur tibi Deus: confitebimur & inuocabimus nomen tuum. * Narra-
bimus mirabilia tua: cum accepero tem-

pus, ego iustitias indicabo. * Liquefacta est terra, & omnes, qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius. * Dixi iniquis: Nolite inique agere: & delinquentibus: Nolite exaltare cornu: * Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus Deum iniquitatem. * Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: quoniam Deus Iudex est. * Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu Domini vini meri plenus misto. * Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fax eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terrae. * Ego autem annuntiabo in seculum: cantabo Deo Iacob. Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti.

In finem, in Laudibus,
Psalmus Asaph.

Canticum ad Assyrios. LXXV.

Notus in Iudaea Deus: in Israel magnum nomen eius: * Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion. * Ibi confregit potentias arcuum, scutum, & gladium, & bellum. * Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: Turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis. * Ab increpatione tua Deus Iacob dormitauerunt, qui alenderunt equos. * Tu terribilis es, & quis resistet tibi: rex nunc ira tua. * De caelo auditum fecisti iudicium: terra tremuit, & quieuit. * Cum exurgeret in iudicium Deus, ut saluos faceret omnes mansuetos terrae. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquae cogitationis diem festum agent tibi. * Vouete, & reddite Domino Deo vestro, omnes, qui in circuitu eius offertis munera. * Terribili, & ei, qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terrae.

In finem, pro Idithun, Psalmus
Asaph. LXXVI.

Voce mea ad Dñm clamaui: voce mea ad Deum, & intendit mihi. * In die tribulationis meae Deum exquisiui, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus. * Renuit consolari anima mea, memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus. * Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus. * Cogitavi dies antiquos: & annos aeternos in mente habui. * Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum. * Numquid in aeternum projiciet Deus: aut non apponet, ut complacitior sit adhuc? * Aut in finem misericordiam suam abscedet, a

det, à generatione in generationem? Aut 10
obliuiscetur misereri Deus? aut continebit
in ira sua misericordias suas? Et dixi: Nunc 11
cepi: hæc mutatio dexteræ excelsi. Memor 12
fui operum Dñi: quia memor ero ab initio C
mirabilium tuorum. Et meditabor in om- 13
nibus operibus tuis: & adinventionibus
tuis exercebor. Deus in sancto via tua: 14
quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es
Deus, qui facis mirabilia. Notam fecisti in 15
populis virtutem tuam: redemisti in bra-
chio tuo populum tuum, filios Iacob, & Io-
seph. Viderunt te aquæ Deus, viderunt te 16
aquæ: & timuerunt, & turbata sunt abyssi. 17
Multitudo sonitus aquarum: vocem dede- 18
runt nubes. Etenim sagittæ tuæ transeunt: 19
vox tonitru tui in rota. Illuxerunt corusca-
tiones tuæ orbi terræ, commota est, & con-
tremit terra. In mari via tua, & semitæ 20
tuæ in aquis multis: & vestigia tua non co-
gnoscentur. Deduxisti sicut oves popu- 21
lum tuum, in manu Moysi, & Aaron.

Exod. 14. c.
29.

Intellectus Asaph. LXXVII.

At tendite popule meus legem meam: A
inclinate aurem vestram in verba
oris mei. Aperiam in parabolis os meum: 2
loquar propositiones ab initio. Quanta au-
diuimus, & cognouimus ea: & patres nostri
narrauerunt nobis. Non sunt occultata à 4
filijs eorum, in generatione altera. Narran-
tes laudes Dñi, & virtutes eius, & mirabilia
eius, quæ fecit. Et suscitauit testimonium 5
in Iacob: & legem posuit in Israel. Quanta
mandauit patribus nostris nota facere ea fi-
lijs suis: vt cognoscat generatio altera. Filij
qui nascuntur, & exurgent & narrabunt fi-
lijs suis, Vt ponant in Deo spem suam, &
non obliuiscantur operum Dei: & mandata
eius exquirant. Ne fiant sicut patres co-
rum: generatio praua, & exasperans; Gene-
ratio, quæ non direxit cor suum: & non est
creditus cum Deo (spiritus eius). Filij E- 9
phrem intendentes, & mittentes arcum:
conuersi sunt in die belli. Non custodie- 10
runt testamentum Dei: & in lege eius no-
luerunt ambulare. Et obliuiscuntur benefa- 11
ctorum eius, & mirabilium eius, quæ osten-
dit eis. Coram patribus eorum fecit mira- 12
bilis in terra Ægypti, in campo Taneos. 13
Interrupit mare, & perduxit eos: & statuit
aquas quasi in vtre. Et deduxit eos in nube 14
diei: & tota nocte in illuminatione ignis. 15
Interrupit petram in eremo: & adaquauit
eos velut in abyssio multa. Et eduxit aquam 16
de petra: & deduxit tanquàm flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram 17
excitauerunt Excelsum in inaquoso. Et 18
tentauerunt Deum in cordibus suis: vt pe-
terent escas animabus suis. Et malè locuti 19

Exod. 14. c.
29.

Exod. 17. b.
o.
Psalm. 104. d.
28.

C sunt de Deo: dixerunt: Nunquid poterit
20 Deus parare mensam in deserto? Quoniam
percussit petram, & fluxerunt aquæ, & tor-
rentes inundauerunt. Nunquid, & panem
poterit dare, aut parare mensam populo
21 suo? Ideò audiuit Dominus, & distulit: &
ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit
22 in Israel. Quia non crediderunt in Deo, nec
23 sperauerunt in salutare eius. Et mandauit
24 nubibus desuper, & ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum, &
25 panem coeli dedit eis. Panem Angelorum
manducauit homo: cibaria misit eis in abu-
26 dantia. Transtulit Austrum de celo: & in-
27 duxit in virtute sua Africum. Et pluit su-
per eos sicut puluerem carnes: & sicut are-
28 nam maris volatilia pennata. Et cecide-
runt in medio castrorum eorum: circa ca-
29 bernacula eorum. Et manducauerunt, &
saturati sunt nimis, & desiderium eorum
30 attulit eis. Non sunt fraudati à desiderio
Dñi. Adhuc escas eorum erant in ore ipso-
31 rum: & ira Dei ascendit super eos. Et occi-
dit pingues eorum, & electos Israel impe-
32 diuit. In omnibus his peccauerunt adhuc:
33 & non crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorum: & an-
34 ni eorum cum festinatione. Cum occide-
ret eos, quærebant eum: & reuertebantur,
35 & diluculo veniebant ad eum. Et reme-
morati sunt, quia Deus adiutor est eorum:
36 & Deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua
37 mentiti sunt ei. Cor autem eorum non
erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt
38 in testamento eius. Ipse autem est miseri-
coris, & propitius fiet peccatis eorum: &
non disperdet eos. Et abundauit, vt auce-
ret iram suam: & non accendit omnem
39 iram suam. Et recordatus est, quia caro
40 sunt: spiritus vadens & non rediens. Quo-
ties exacerbauerunt eum in deserto, in irâ
41 concitauerunt in aquoso: Et conuersi sunt,
& tentauerunt Deum: & sanctum Israel
42 exacerbauerunt. Non sunt recordati ma-
nus eius, die qua redemit eos de manu tri-
43 bulantis. Sicut posuit in Ægypto signa
44 sua, & prodigia sua in campo Taneos. Et
conuertit in sanguinem flumina eorum, &
45 mibres eorum, ne biberent. Misit in eos
ceruomyiam, & comedit eos: & ranam, &
46 d. sperdidit eos. Et dedit æugin: fructus
47 eorum: & labores eorum locustæ. Et occi-
dit in grandine vineas eorum: & moros eo-
48 rum in pruina. Et tradidit grandini iumen-
49 ta eorum: & possessionem eorum igni. Mi-
sit in eos iram indignationis suæ, indigna-
tionem, & iram, & tribulationem: immis-
50 siones per Angelos malos. Viam fecit se-
mitæ iræ suæ, non pepercit à morte anima-
bus

Num. 11. c.
11.

Exod. 16. a.
4.
Num. 11. b.
7.
10: b. d. 11.
9. Cor. 10.
8. 1.
Num. 11. c.
11.

Num. 11. c.
11.

Exod. 7. d.
10.
Exod. 8. c.
6. f. 14.
Exod. 10. c.
15.
Exod. 9.
25.

bus eorum, & iumenta eorum in morte con-
cluserunt. * Et percussit omne primogenitum in
terra Aegypti: primitias omnis laboris eo-
rum in tabernaculis Cham. * Et abstulit si-
cut oves populum suum: & perduxit eos
tamquam gregem in deserto. * Et deduxit
eos in spe, & non timuerunt: & inimicos eo-
rum operuit mare. * Et induxit eos in mon-
tem sanctificationis suae, montem, quem
acquisiuit dextera eius. Et eiecit a facie eo-
rum gentes: & sorte diuisit eis terram in fu-
niculo distributionis. * Et habitare fecit in
tabernaculis eorum tribus Israel. * Et ten-
tauerunt, & exacerbauerunt Deum excel-
sum: & testimonia eius non custodierunt.
* Et auerterunt se, & non seruauerunt pa-
ctum: quemadmodum patres eorum, con-
uerſi sunt in arcum prauum. * In iram con-
citauerunt eum in collibus suis: & in scul-
ptilibus suis ad emulationem eum prouo-
cauerunt. * Audiuit Deus, & spreuit: & ad
nihilum redegit valde Israel. * Et repulit ta-
bernaculum suum, & tabernaculum suum, ubi
habitauit in hominibus. Et tradidit in cap-
tuitatem virtutem eorum, & pulchritudi-
nem eorum in manus inimici. * Et conclu-
sit in gladio populum suum: & hereditatem
suam spreuit. * Iuuenes eorum comedit
ignis: & virgines eorum non sunt lamenta-
tae. * Sacerdotes eorum in gladio cecide-
runt: & viduae eorum non plorabantur. *
Et excitatus est tanquam dormiens Domi-
nus, tanquam potens crapulatus a vino. *
Et percussit inimicos suos in posteriores op-
probrium sempiternum dedit illis. * Et re-
pulsit tabernaculum Ioseph: & tribum E-
phraim non elegit: Sed elegit tribum Iuda,
montem Sion quem dilexit. * Et aedificauit
sicut vnicornium sanctificum suum in ter-
ra, quam fundauit in secula. * Et elegit Da-
uid seruum suum, & sustulit eum de gregi-
bus ouium: de post foetantes accepit eum.
* Pascere Iacob seruum suum, & Israel ha-
reditatem suam. * Et paut eos in innocen-
tia cordis sui: & in intellectibus manuum
suarum deduxit eos.

Psalmus Asaph. LXXVIII.

Deus venerunt gentes in hereditatem
tuam, polluerunt templum sanctum
tuum: posuerunt Ierusalem in pomorum
custodiam. Posuerunt morticina seruum
tuorum, escas volatilibus caeli: carnes san-
ctorum tuorum, bestijs terrae. * Effuderunt
sanguinem eorum tanquam aquam in cir-
cuitu Ierusalem: & non erat, qui sepe-
liret. * Facti sumus opprobrium vicinis nostris:
subannatio, & illusio his, qui in circuitu
nostro sunt. * Usquequod Domine irasceris
in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?

6 * Effunde iram tuam in gentes, quae te non
nouerunt: & in regna, quae nomen tuum
non inuocauerunt. Quia comederunt Iacob
& locum eius desolauerunt: * Ne memineris
iniquitatum nostrarum antiquarum, cito an-
ticipent nos misericordiae tuae quia paupe-
res facti sunt nimis. * Adiuua nos Deus sa-
lutaris noster: & propter gloriam nominis
tui Domine libera nos: & propicius esto
peccatis nostris, propter nomen tuum: *
Ne forte dicant in gentibus: Vbi est Deus
eorum? & innotescat in nationibus coram
oculis nostris. * Vltio sanguinis seruum
tuorum, qui effusus est: introeat in conspe-
ctu tuo gemitus compeditorum. Secundum
magnitudinem brachij tui, posside filios
mortificationum. * Et redde vicinis nostris
septuplum in sinu eorum: improprium ip-
sorum, quod exprobrauerunt tibi Domine.
13 * Nos autem populus tuus, & oves pascuae
tuae, confitebimur tibi in saeculum: in gene-
rationem, & generationem annuntiabimus
laudem tuam.

1 In finem, Pro ijs, qui commutabuntur,
testimonium, Asaph, Psal. LXXIX.

Qui regis Israel, intende: qui deducis ve-
lut ouem Ioseph. * Qui sedes super
cherubim, manifestare coram Ephraim, Be-
niamin, & Manasse. Excita potentiam tuam,
& veni, vt saluos facias nos. * Deus conuer-
te nos: & ostende faciem tuam, & salui eri-
mus. * Domine Deus virtutum, quousque
irasceris super orationem serui tui? * Ciba-
bis nos pane lacrymarum: & potum dabis
nobis in lacrymis in mensura? * Posuisti
nos in contradictionem vicinis nostris: &
inimici nostri subsannauerunt nos. * Deus
virtutum conuerte nos: & ostende faciem
tuam, & salui erimus. * Vineam de Aegypto
tranſtulisti: & ecisti gentes, & plantasti eam.
10 * Dux itineris fuisti in conspectu eius: plan-
tasti radices eius, & impleuit terram. Ope-
ruit montes vmbra eius: & arbuta eius ce-
dros Dei. * Extendit palmites suos vsque ad
mare: & vsque ad flumen propages eius. *
13 Vt quid destruxisti maceriam eius: & vi-
demiant eam omnes, qui praetergrediuntur
viam? * Exterminauit eam aper de sylua: &
singularis ferus depaſtus est eam. * Deus
virtutum conuerte: respice de caelo, & vi-
de, & visita vineam istam. * Et perſice eam,
D quam plantauit dextera tua: & super filium
hominis, quem confirmasti tibi. * Incensa
igni, & suffossa ab increpatione vulcus tui
peribunt. * Fiat manus tua super virum
dexterae tuae: & super filium hominis, quem
confirmasti tibi. * Et non discedimus a
te, & visitabis nos: & nomen tuum in-
uocabimus. * Domine Deus virtutum con-
uerſe

10. d.
25.
15. 64. c. 9.

uerte nos : & ostende faciem tuam, & salu-
erimus.

In finem, Pro torcularibus, Psalmus ipsi
Asaph. LXXX.

Exultate Deo adiutori nostro : iubilate
Deo Iacob. * Sumite psalmum, & date
tympanum : psalterium iucundum cum ci-
thara. * Buccinate in Neomenia tuba, in in-
signi die solemnitatis vestrae : * Quia praece-
ptum in Israel est : & iudicium Deo Iacob. *
Testimonium in Ioseph posuit illud, cum
exiret de terra Aegypti : linguam, quam non
nouerat, audiuit. * Diuertit ab oneribus dor-
sum eius : manus eius in cophino serui-
erunt. * In tribulatione inuocasti me, & libe-
raui te : exaudiui te in abscondito tempe-
statis : probaui te apud aquam contradi-
ctionis. * Audi populus meus, & contesta-
bor te : Israel si audieris me, non erit in te
deus recens, neque adorabis deum alien-
num. * Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui
eduxi te de terra Aegypti : dilata os
tuum, & implebo illud. Et non audiuit po-
pulus meus vocem meam : & Israel non in-
tendit mihi. * Et dimisi eos secundum desi-
deria cordis eorum, ibunt in adinventioni-
bus suis. * Si populus meus audisset me : Il-
rael si in vijs meis ambulasset. * Pro nihilo
forsitan inimicos eorum humiliassem : &
super tribulantes eos misissem manum
meam. * Inimici Domini mentiti sunt ei : &
erit tempus eorum in saecula. * Et cibauit
eos ex adipe frumenti : & de petra, melle sa-
turauit eos.

Psalmus Asaph. LXXXI.

Deus stetit in synagoga deorum : in me-
dio autem deos diiudicat. * Vique-
quò iudicatis iniquitatem : & facies pecca-
torum sumitis ? * Iudicate egeno, & pupillo :
humilem, & pauperem iustificate. * Eripite
pauperem : & egenum de manu peccatoris
liberate. * Nescierunt, neque intellexerunt,
in tenebris ambulant : mouebuntur omnia
fundamenta terrae. * Ego dixi : Dij estis, & fi-
lij Exceli omnes. * Vos autem sicut homi-
nes moriemini : & sicut vnus de principi-
bus cadetis. * Surge Deus iudica terram :
quoniam tu hereditabis in omnibus gen-
tibus.

Canticum Psalmi Asaph. LXXXII.

Deus, quis similis erit tibi ? ne taceas, ne-
que compescaris Deus. * Quoniam
ecce inimici tui sonuerunt : & qui oderunt
te, extulerunt caput. * Super populum tuum
malignauerunt consilium : & cogitauerunt
aduersus sanctos tuos. * Dixerunt : Venite,
& disperdamus eos de gente : & non me-

moretur nomen Israel ultra. * Quoniam co-
gitauerunt vnanimiter : simul aduersum te
testamentum disposuerunt. * Tabernacula
Idumaeorum, & Ismahelitarum : * Moab, & A-
gareni, Gebal, & Ammon, & Amalec : alie-
nigenae cum habitantibus Tyrum. * Etenim
Assur venit cum illis : facti sunt in adiuto-
rium filiis Lot. * Fac illis sicut Madian, &
Sisara : sicut Iabin in torrente Cisson. * Di-
spexerunt in Endor : facti sunt, vt stercus
terrae. * Pone principes eorum, sicut Oreb,
& Zeb, & Zebec, & Salmana : * Omnes prin-
cipes eorum : qui dixerunt : Hereditate pos-
sideamus Sanctuarium Dei. * Deus meus
pone illos vt rotam : & sicut stipulam ante
faciem venti. * Sicut ignis, qui comburit syl-
uam : & sicut flamma comburens montes. *
Ita persequeris illos in tempestate tua : &
in ira tua turbabis eos. Imple facies eorum
dignominia : & quarent nomen tuum, Do-
mine. * Erubescant, & conturbentur in
saeculum saeculi : & confundantur, & per-
eant. * Et cognoscant, quia nomen ti-
bi Dominus : tu solus Altissimus in omni
terra.

In finem, Pro torcularibus filijs Core,
Psalmus LXXXIII.

Quam dilecta tabernacula tua Domine
virtutum : concupiscit, & deficit ani-
ma mea in atria Domini. Cor meum, & ca-
ro mea, exultauerunt in Deum viuum. * Ec-
enim passer inuenit sibi domum : & turtur
nidum sibi, vbi ponat pullos suos. Altaria
tua Domine virtutum : rex meus, & Deus
meus. * Beati, qui habitant in domo tua Do-
mine : in saecula saeculorum laudabunt te. *
Beatus vir, cuius est auxilium abs te : ascen-
siones in corde suo disposuit, in valle lacry-
marum in loco, quem posuit. * Etenim be-
nedictionem dabit legislator, ibunt de vir-
tute in virtutem : videbitur Deus deorum
in Sion. * Domine Deus virtutum exaudi
orationem meam : auribus percipe Deus
Iacob. * Protector noster aspice Deus : &
respice in faciem christi tui : * Quia melior
est dies vna in atrijs tuis super millia. Elegi
abiectus esse in domo Dei mei : magis quam
habitare in tabernaculis peccatorum. *
Quia misericordiam, & veritatem diligit
Deus : gratiam, & gloriam dabit Dominus.
* Non priuabit bonis eos, qui ambulant in
innocentia : Domine virtutum, beatus ho-
mo, qui sperat in te.

In finem, filijs Core, Psalmus. LXXXIV.

Benedixisti Domine terram tuam : auer-
tisti captiuitatem Iacob. * Remisisti
iniquitatem plebis tuae : operuisti omnia
peccata eorum. * Mitigasti omnem iram
tuam :

tuam: auertisti ab ira indignationis tuæ. *
 Conuerte nos Deus salutaris noster: &
 auerte iram tuam a nobis. * Numquid in
 æternum irasceris nobis: aut extends iram
 tuam a generatione in generationem? Deus
 tu conuersus uiuificabis nos: & plebs tua
 lætabitur in te. * Ostende nobis Domine
 misericordiam tuam: & salutare tuum da
 nobis. * Audiam quid loquatur in me Do-
 minus Deus: quoniam loquetur pacem in
 plebem suam: Et super sanctos suos: & in
 eos, qui conuertuntur ad cor. * Verumta-
 men propè timentes eum salutare ipsius:
 ut inhabitet gloria in terra nostra. * Miseri-
 cordia, & veritas obuiauerunt sibi: iustitia,
 & pax osculatæ sunt. * Veritas de terra orta
 est: & iustitia de cælo prospexit. * Etenim
 Dominus dabit benignitatem: & terra no-
 stra dabit fructum suum. * Iustitia ante
 eum ambulabit: & ponet in via gres-
 sus suos.

Oratio ipsi David. LXXXV.

Inclina Domine aurem tuam, & exaudi
 me: quoniam inops & pauper sum ego: A
 * Custodi animam meam, quoniam sanctus
 sum: saluum fac seruum tuum, Deus meus
 sperantem in te: * Miserere mei Domine,
 quoniam ad te clamaui tota die: lætifica
 animam serui tui, quoniam ad te Domine
 animam meam leuaui. * Quoniam tu Do-
 mine suavis, & mitis: & multæ misericor-
 diæ omnibus inuocantibus te. * Auribus
 percipe Domine orationem meam: & in-
 tende voci deprecationis meæ. * In die tri-
 bulationis meæ clamaui ad te: quia exaudi-
 sti me. * Non est similis tui in dijs Domine:
 & non est secundum opera tua. * Omnes
 gentes quascumque fecisti, venient, & ado-
 rabunt coram te Domine: & glorificabunt
 nomen tuum. * Quoniam magnus es tu, &
 faciens mirabilia: tu es Deus solus. * Deduc
 me Domine in via tua, & ingrediar in veri-
 tate tua: lætetur cor meum, ut timeat no-
 men tuum. * Confitebor tibi Domine Deus
 meus in toto corde meo, & glorificabo no-
 men tuum in æternum. Quia misericordia
 tua magna est super me: & eruisti animam
 meam ex inferno inferiori. * Deus, iniqui
 insurrexerunt super me, & synagoga poten-
 tium quæsierunt animam meam: & non
 proposuerunt te in conspectu suo. * Et tu
 Domine Deus miserator, & misericors, pa-
 tiens, & multæ misericordiæ, & verax. Re-
 spice in me, & miserere mei, da imperium
 tuum puero tuo: & saluum fac filium ancil-
 læ tuæ. * Fac mecum signum in bonum, ut
 videant, qui oderunt me, & confundantur:
 quoniam tu Domine adiuuisti me, & con-
 solatus es me.

1 Filijs Core, Psalmus Cantici. LXXXVI.
 2 **F**undamenta eius in montibus sanctis:
 3 diligit Dominus portas Sion super om-
 4 nia tabernacula Iacob. * Gloriosa dicta sunt
 5 de te, ciuitas Dei. Memor ero Rahab, & Ba-
 6 bylonis scientium me. Ecce alienigenæ, &
 7 Tyrus, & populus Æthiopum, hi fuerunt il-
 8 lic. * Numquid Sion dicet: Homo, & homo
 9 natus est in ea: & ipse fundauit eam Altissi-
 10 mus. * Dominus narrabit in scripturis po-
 11 pulorum, & principum, horum, qui fuerunt
 12 in ea. * Sicut latantium omnium habitatio
 est in te.

Canticum Psalmi.

1 Filijs Core, in finem, pro Maheleth ad re-
 spondendum, intellectus Eman Ezrahizæ,
 LXXXVII.

2 **D**omine Deus salutis meæ, in die cla-
 3 maui, & nocte coram te. * Intret in
 4 conspectu tuo oratio mea: inclina aurem
 5 tuam ad precem meam. * Quia repleta est
 6 malis anima mea: & vita mea inferno ap-
 7 propinquauit. * Æstimatus sum cum de-
 8 scendentibus in lacum: factus sum sicut ho-
 9 mo sine adiutorio, inter mortuos liber. * Si-
 10 cut vulnerati dormientes in sepulchris,
 11 quorum non es memor amplius: & ipsi de
 12 manu tua repulsi sunt. * Posuerunt me in
 13 lacu inferiori: in tenebrosis, & in umbra
 14 mortis. * Super me confirmatus est furor
 15 tuus: & omnes fluctus tuos induxisti super
 16 me. * Longè fecisti notos meos a me: posue-
 17 runt me abominationem sibi. * Traditus
 18 sum, & non egrediebar: oculi mei langue-
 19 runt præ inopia. Clamaui ad te Domine to-
 20 ta die: expandi ad te manus meas. * Num-
 21 quid mortuis facies mirabilia: aut medici
 22 suscitabunt, & confitebuntur tibi? * Num-
 23 quid narrabit aliquis in sepulchro miseri-
 24 cordiam tuam, & veritatem tuam in perdi-
 25 tione? * Numquid cognoscentur in tenebris
 26 mirabilia tua: & iustitia tua in terra obli-
 27 uionis? * Et ego ad te Domine clamaui: &
 28 mane oratio mea præueniet te. * Ut quid
 29 Domine repellis orationem meam: auertis
 30 faciem tuam a me? * Pauper sum ego, & in
 31 laboribus a iuuentute mea: exaltatus au-
 32 tem humiliatus sum, & conturbatus. * In
 33 me transierunt iræ tuæ: & terrores tui con-
 34 turbauerunt me. * Circumdederunt me si-
 35 cut aqua tota die: circumdederunt me li-
 36 mul. * Elongasti a me amicum, & proxi-
 37 mum: & notos meos a miseria.
 38 Intellectus Ethan Ezrahizæ. LXXXVIII.
 39 **M**isericordias Domini in æternum can-
 40 tabo. In generationem, & generatio-
 41 nem annuntiabo veritatem tuam in ore
 42 meo. * Quoniam dixisti: In æternum miseri-
 43 cordia edificabitur in coelis: præparabi-
 44 tur

tur veritas tua in eis. * D' sposui testamen-
tum electis meis: iuravi David seruo meo:
usque in æternum præparabo semen tuum.
* Et ædificabo in generationem, & genera-
tionem sedem tuam. * Confitebuntur celi
mirabilia tua Domine: etenim veritatem
tuam in Ecclesia sanctorum. * Quoniam
quis in nubibus æquabitur Domino: similis
erit Deo in filiis Dei: Deus, qui glorificatur
in consilio sanctorum: magnus & terribilis
super omnes, qui in circuitu eius sunt. * Do-
mine Deus virtutum quis similis tibi? po-
tens es Domine, & veritas tua in circuitu
tuo. * Tu dominaris potestati maris: motum
autem fluctuum eius tu mitigas. * Tu hu-
miliasti sicut vulneratum, superbum: in
brachio virtutis tuæ disperdisti inimicos
tuos. * Tui sunt coeli, & tua est terra, orbem
terre, & plenitudinem eius tu fundasti.
aquilonem, & mare tu creasti. * Thabor, &
Hermon in nomine tuo exultabunt: tuum
brachium cum potentia. * Firmetur manus
tua, & exaltet dextera tua: iusticia, & iu-
dicium præparatio sedis tuæ. * Misericordia
& veritas præcedent faciem tuam: beatus
populus, qui scit iubilacionem. * Domine,
in lumine vultus tui ambulabunt, * Et in
nomine tuo exultabunt tota die: & in iusti-
tia tua exaltabuntur. * Quoniam gloria vir-
tutis eorum tu es: & in beneplacito tuo
exaltabitur cornu nostrum. * Quia Domini
est assumptio nostra, & sancti Israel regis
nostri. * Tunc locutus es in visione sanctis
tuis, & dixisti: Posui adiutorium in potentes
& exaltaui electum de plebe mea. * Inveni
David seruum meum: oleo sancto meo un-
xi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei:
& brachium meum confortabit eum. Ni-
hil proficiet inimicus in eo, & filius iniqui-
tatis non opponet nocere ei. * Et concidam
a facie ipsius inimicos eius: & odientes
eum in fugam conuertam. * Et veritas mea,
& misericordia mea cum ipso: & in nomi-
ne meo exaltabitur cornu eius. * Et ponam
in mari manum eius: & in fluminibus dex-
teram eius. * Ipse invocabit me: Pater meus
es tu: Deus meus, & susceptor salutis meæ.
* Et ego primogenitum ponam illum ex cel-
sum præ regibus terræ. * In æternum serua-
bo illi misericordiam meam: & testamen-
tum meum fidele ipsi. * Et ponam in sæcu-
lum sæculi semen eius: & thronum eius fi-
cut dies coeli. * Si autem dereliquerint filij
eius legem meam: & in iudicijs meis non
ambulauerint: * Si iustitias meas profana-
uerint: & mandata mea non custodierint:
* Visitabo in virga iniquitates eorum: & in
verberibus peccata eorum. * Misericordiam
autem meam non dispergam ab eo: neque
nocebo in veritate mea. * Neque profanabo

testamentum meum: & quæ procedunt de
labijs meis non faciam irrita. * Semel iura-
ui in sancto meo, si David mentiar: * semen
eius in æternum manebit. * Et thronus eius
sicut sol in conspectu meo, & sicut luna per-
fecta in æternum: & testis in coelo fidelis.
* Tu verò repulisti, & despexisti: distulisti
christum tuum. * Auertisti testamentum
serui tui: profanasti in terra sanctuarium
eius. * Destruisti omnes sepes eius: po-
suisti firmamentum aius formidinem. * Di-
riperunt eum omnes transeuntes viam:
factus est opprobrium vicinis suis. Exalta-
sti omnes inimicos eius. * Auertisti adiu-
torium gladij eius: & non es auxiliatus ei in
bello. * Destruisti eum ab emundatione:
& sedem eius in terram colli sisti. * Minora-
sti dies temporis eius: perfudisti eum con-
fusione. * Usquequæ Domine auertis in fi-
nem: exardescet sicut ignis ira tua? * Me-
morare, quæ mea substantia: numquid enim
vanè constituisti omnes filios hominum? *
Quis est homo, qui viuet, & non videbit
mortem: eruet animam suam de manu in-
feri? * Vbi sunt misericordie tuæ antiquæ
Domine, sicut iurasti David in veritate
tua? * Memore esto Domine opprobrij ser-
uorum tuorum (quod continui in sinu
meo multarum gentium. * Quod expro-
brauerunt inimici tui Domine, quod ex-
probrauerunt commutationem christi
tui. * Benedictus Dominus in æternum:
fiat, fiat.

Oratio Moyfi hominis Dei. LXXXIX.

Domine, refugium factus es nobis: à ge-
neratione in generationem. * Prius-
quam montes fierent, aut formaretur ter-
ra, & orbis: à sæculo, & usque in sæculum
tu es Deus. * Ne auertas hominem in humi-
litate, & dixisti: Conuertimini filij homi-
num. * Quoniam mille anni ante oculos
tuos, tanquam dies hesternæ, quæ præterijt.
* Et custodia in nocte, quæ pro nihilo ha-
bentur, eorum anni erunt. * Manes sicut her-
ba transeat, mane floreat, & transeat: vespere
decidat, induret, & areseat. * Quia defeci-
mus in ira tua, & in furore tuo turbati su-
mus. * Posuisti iniquitates nostras in con-
spectu tuo: sæculum nostrum in illumina-
tione vultus tui. * Quoniam omnes dies no-
stri defecerunt: & in ira tua defecimus. *
Anni nostri sicut aranea meditabuntur:
dies annorum nostrorum in ipsis, septua-
ginta anni. Si autem in potentatibus, octo-
ginta anni: & amplius eorum, labor & do-
lor. Quoniam superuenit mansuetudo: &
corripimur. * Quis novit potestatem iræ
tuæ: & præ timore tuo iram tuam dimisso-
rare? * Dextram tuam sic vocam fac: &
erub

2. Reg. 7. 40.

Gen. 1. 2. 2.

2. Reg. 16.
2. 1. 1. 1. 1.
2. 1. 1. 1. 1.
2. 1. 1. 1. 1.

2. Reg. 7. 40.

2. Reg. 7. 40.

2. Reg. 7. 40.

eruditos corde in sapientia. * Convertere
Domino usquequo? & deprecabilis esto
super seruos tuos. * Repleti sumus mane
misericordia tua: & exultauimus, & dele-
ctati sumus omnibus diebus nostris. * La-
tati sumus pro diebus, quibus nos humi-
liasti: annis, quibus vidimus mala. * Respi-
ce in seruos tuos, & in opera tua: & dirige
filios eorum. * Et sit splendor Domini Dei
nostri super nos, & opera manuum nostra-
rum dirige super nos: & opus manuum no-
strarum dirige.

Laus Cantici David. XC.

Qui habitat in Adiutorio Altissimi, in A
protectione Dei coeli commorabitur.

* Dicet Domino: Susceptor meus es
tu, & refugium meum: Deus meus sperabo
in eum. * Quoniam ipse liberauit me de la-
queo venantium: & a verbo aspero. * Sca-
pulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis
eius sperabis. * Scuto circumdabit te veri-
tas eius: non timebis a timore nocturno. *
A sagitta volante in die, a negotio peram-
bulante in tenebris: ab incurfu, & demonio
meridiano. * Cadent a latere tuo mille, &
decem millia a dextris tuis: ad te autem
non appropinquabit. * Verumtamen oculis
tuis considerabis: & retributionem pecca-
torum videbis. * Quoniam tu es Domine
spes mea: Altissimum posuisti refugium
tuum. * Non accedet ad te malum: & fla-
gellum non appropinquabit tabernaculo
tuo. * Quoniam Angelis suis mandauit de
te: ut custodiant te in omnibus vijs tuis. *
In manibus portabunt te: ne forte offendas
ad lapidem pedem tuum. * Super aspidem,
& basiliscum ambulabis: & conculcabis
leonem, & draconem. * Quoniam in me
sperauit, liberabo eum: protegam eum,
quoniam cognouit nomen meum. * Cla-
mabit ad me, & ego exaudiam eum:
cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum,
& glorificabo eum. * Longitudine dierum
replebo eum: & ostendam illi salutare
meum.

Psalmus Cantici.

In die Sabbati. XCI.

Bonum est confiteri Domino: & psal-
lere nomini tuo Altissime. * Ad annun-
tandum mane misericordiam tuam: &
veritatem tuam per noctem. * In decachor-
do, psalterio: cum cantico in cithara. * Quia
delectasti me Domine in factura tua: & in
operibus manuum tuarum exultabo. *
Quam magnificata sunt opera tua Domi-
ne! nimis profunda facta sunt cogitatio-
nes tue. * Vir insipiens non cognoscet: &
stultus non intelliget hæc. * Cum exorti

fuerint peccatores sicut foenum: & appa-
ruerint omnes, qui operantur iniquitatem.
* Ut intereant in sæculum sæculi: tu autem
Altissimus in æternum Domine. * Quo-
niam ecce inimici tui peribunt: & disper-
gentur omnes, qui operantur iniquitatem.
* Et exaltabitur sicut unicornis cornu
Cmeum: & senectus mea in misericordia
vberi. * Et despexit oculus meus inimicos
meos: & in insurgentibus in me malignan-
tibus audiet auris mea. * Iustus, ut palma
florebit: sicut cedrus Libani multiplicabi-
tur. * Plantati in domo Domini, in atrijs
domus Dei nostri florebut. * Adhuc mul-
tiplicabuntur in senecta vberi: & bene pa-
tientes erunt, ut annuntient: * Quoniam
rectus Dominus Deus noster: & non est
iniquitas in eo.

Laus Cantici ipsi David in die ante sabbatum, quando fundata est terra. XCII.

Dominus regnauit decorem indutus
est: indutus est Dominus fortitudi-
nem, & praeiunxit se. Etenim firmavit or-
bem terræ, qui non commouebitur. * Para-
ta sedes tua ex tunc: a sæculo tu es. * Ele-
uauerunt flumina Domine: eleuauerunt
flumina vocem suam. * Eleuauerunt flu-
mina fluctus suos, a vocibus aquarum mul-
tarum. Mirabiles elationes maris, mirabi-
lis in altis Dominus. * Testimonia tua cre-
dibilia facta sunt nimis: domum tuam de-
cet sanctitudo Domine in longitudinem
dierum.

Psalmus ipsi David.

Quarta Sabbati. XCIII.

Deus ultionum Dominus: Deus vltio-
num liberò egit. * Exaltare, qui iudi-
cas terram, redde retributionem superbis. *
Usquequo peccatores Domine, usquequo
peccatores gloriabuntur. * Effabuntur, &
loquentur iniquitatem: loquentur omnes,
qui operantur iniustitiam. * Populum tuum
Domine humiliauerunt: & hereditatem
tuam vexauerunt. * Viduam, & aduenam
interfecerunt: & pupillos occiderunt. *
Et dixerunt: Non videbit Dominus, nec
intelliget Deus Iacob. * Intelligite insipientes
in populo: & stulti aliquando sapite. * Qui
plantauit aurem, non audiet? aut qui finxit
oculum, non considerat? * Qui corripit
gentes, non arguet: qui docet hominem
scientiam? * Dominus scit cogitationes ho-
minum, quoniam vanæ sunt. * Beatus ho-
mo, quem tu erudieris Domine: & de lege
tua docueris eum. * Ut mitiges ei a diebus
malis: donec fodiatur peccatori fovea. *
Quia non repellet Dominus plebem suam:
& hereditatem suam non derelinquet.

Que-

Quoadusque iustitia conuertatur in iudicium: & qui iuxta illam omnes, qui recto sunt corde. * Quis confurget mihi aduersus malignantes? aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem? * Nisi quia Dominus adiuit me: paulò minus habitasset in inferno anima mea. * Si dicebam: Motus est pes meus: misericordia tua Domine adiuuabat me. * Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificauerunt animam meam. * Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in præcepto? * Capti bunt in animam iusti: & sanguinem innocentem condemnabunt. * Et factus est mihi Dominus in refugium: & Deus meus in adiutorium spei meæ. * Et reddet illis iniquitatem ipsorum: & in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos Dominus Deus noster.

Laus Cantici ipsi Dauid. XCIV.

Venite, exultemus Domino: iubilemus Deo salutari nostro. * Præoccupemus faciem eius in confessione: & in psalmis iubilemus ei. * Quoniam Deus magnus super omnes deos. * Quia in manu eius sunt omnes fines terræ: & altitudines montium ipsius sunt. * Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud: & siccam manus eius formauerunt. * Venite adoremus, & procidamus: & ploremus ante Dominum, qui fecit nos. * Quia ipse est Dominus Deus noster: & nos populus pascuæ eius, & oves manus eius. Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. * Sicut in irritatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentauerunt me patres vestri, probauerunt me, & viderunt opera mea. * Quadraginta annis offensus fui generationi illi, & dixi: Semper hi errant corde. * Et isti non cognouerunt vias meas: & iuravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

Heb. 1. b. 7.
Num. 14. f.
Heb. 4. b. 7.

Canticum ipsi Dauid.

Quando domus edificabatur post captiuitatem. (1. Par. 15.) XCV.

Cantate Domino canticum nouum: cantate Domino omnis terra. * Cantate Domino, & benedicite nomini eius: annuntiate de die in diem salutare eius. * Annuntiate inter gentes gloriam eius, in omnibus populis mirabilia eius. Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos. * Quoniam omnes dii gentium demonia: Dominus autem coelos fecit. * Confessio, & pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione eius. * Afferte

Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam, & honorem: afferte Domino gloriam nomini eius. * Tollite hostias, & introite in atria eius: adorare Dominum in atrio sancto eius. * Commoueatur à facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus, quia Dominus regnauit. * Stenim correxit orbem terræ, qui non commouebitur: iudicabit populos in æquitate. * Lætentur coeli, & exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius: gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis sunt. * Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum: à facie Domini, quia venit: quoniam venit iudicare terram. Iudicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate sua.

Huic Dauid,

Quando terra eius restituta est. XCVI.

Dominus regnauit, exultet terra: lætentur insulæ multæ. * Nubes, & caligo in circuitu eius: iustitia, & iudicium correctio sedis eius. * Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos eius. * Illuxerunt fulgura eius orbi terræ: vidit, & commota est terra. * Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: à facie Domini omnis terra. * Annuntiauerunt coeli iustitiam eius: & viderunt omnes populi gloriam eius. * Confundantur omnes, qui adorant sculptilia, & qui gloriantur in simulachris suis. * Adorate eum omnes Angeli eius: audiuit, & lætata est Sion. Et exultauerunt filie Iudæ, propter iudicia tua Domine. * Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos. * Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum de manu peccatoris: liberabit eos. * Lux orta est iusto, & rectis corde lætitia. * Lætamini iusti in Domino: & confitemini memoriz sanctificationis eius.

Isa. 10. a.
Leuit. 16.
Deut. 1. b.
Heb. 1. b. 5.
Amon 1. 4.
Rom. 11. b.

Psalmus ipsi Dauid. XCVII.

Cantate Domino canticum nouum: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius: & brachium sanctum eius. * Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam. * Recordatus est misericordiæ suæ, & veritatis suæ domui Israel. * Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri. * Iubilate Deo omnis terra: cantate, & exultate, & psallite. Psallite Domino in cithara, in cithara, & voce psalmi: in tubis ductilibus, & voce tubæ cornæ. * Iubilare in conspectu regis Domini: moueatur mare, & plenitudo eius: orbis terrarum, & qui habitant in eo. * Flumina plaudent manu, simul

Isa. 51. c. 1.
Ps. 11. b. 2.

mul montes exulrabunt à conspectu Domini: quoniam venit iudicare terram. * Iudicabit orbem terrarum in iusticia, & populos in æquitate.

Psalmus ipsi David. XC VIII.

Domine regnauit, irascantur populi: qui sedet super cherubim, moveatur terra. * Dominus in Sion magnus: & excelsus super omnes populos. * Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile, & sanctum est: & honor regis iudicium diligit. * Tu parasti directiones: iudicium, & iustitiam in Jacob tu fecisti. * Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius: quoniam sanctum est. * Moyses & Aaron in sacerdotibus eius: & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius: * Inuocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia eius, & præceptum quod dedit illis. * Domine Deus noster tu exaudiebas eos: Deus tu propitius fuisti eis, & vlciscens in omnes adinventiones eorum. * Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Psalmus in confessione. XC IX.

Iubilate Deo omnis terra: seruite Domino in læticia. * Introite in conspectu eius, in exultatione. * Scitote, quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos: * Populus eius, & oues pascuæ eius: introite portas eius in confessione, ætria eius in hymnis: confitemini illi. * Laudate nomen eius: quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia eius, & usque in generationem, & generationem veritas eius.

Psalmus ipsi David. C.

Misericordiam, & iudicium cantabo tibi Domine: Psallam, & intelligam in via immaculata, quando venies ad me. Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ. * Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: facientes prauaricationes odiui. * Non adhæsit mihi cor prauum: declinantem à me malignum non cognoscebam: * Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequabar. Superbo oculo, & insatiabili corde, cum hoc non edebam. * Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat. * Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum. * In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: ut di-

spenderem de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Oratio pauperis,
Cum anxius fuerit, & in conspectu Domini effuderit precem suam. C I.

Domine exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat. * Non auertas faciem tuam a me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. In quacunque die inuocauero te, velociter exaudi me: * Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt. * Percussus sum, ut fœnum, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum. * A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ: * Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio. * Vigilavi, & factus sum sicut passer solitarius in tecto. * Totæ die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, aduersum me iurabant. * Quia cinerem tanquam panem manducabam, & potum meum cum fletu miscebam. * A facie iræ, & indignationis tuæ: quia eleuans allisisti me. * Dies mei sicut umbra declinauerunt: & ego sicut fœnum arui. * Tu autem Domine in æternum permanes: & memoriale tuum in generationem, & generationem. * Tu exurgens misereberis Sion: quia tempus miserendi eius, quia venit tempus. * Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: & terræ eius miserebuntur. * Et timebunt gentes nomen tuum Domine: & omnes reges terræ gloriam tuam. * Quia ædificauit Dominus Sion: & videbitur in gloria sua. * Respexit in orationem humilium: & non spreuit precem eorum. * Scribantur hæc in generatione altera: & populus, qui creabitur, laudabit Dominum: * Quia prospexit de excelso sancto suo: Dominus de cœlo in terram aspexit: * Ut audiret gemitus compeditorum: ut solueret filios interemptorum: * Ut annuntiaret in Sion nomen Domini: & laudaretur eius in Ierusalem. * In conueniendo populos in vnum, & reges, ut seruiant Domino, Respondit ei in via virtutis suæ: Paucitatem dierum meorum nuntia mihi. * Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generationem, & generationem anni tui. * Initio tu Domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cœli. * Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut vestimentum veterascent. * Et sicut operatorum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. * Filij seruorum tuorum habitabunt: & semen eorum in sæculum dirigetur.

Ipsi David. CII.

Benedic anima mea Domino: & omnia, A
quæ intra me sunt, nomini sancto eius.
Benedic anima mea Domino: & noli obli- 2
uisci omnes retributiones eius. * Qui pro- 3
pitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui
sanat omnes infirmitates tuas. * Qui redi- 4
mit de interitu vitam tuam: qui coronat te
in misericordia, & miserationibus. Qui re- 5
plet in bonis desiderium tuum: renouabi-
tur, ut aquilæ iuuentus tua. * Faciens mise- 6
ricordias Dominus: & iudicium omnibus B
iniuriam patientibus. Notas fecit vias suas
Moyfi, filijs Israel voluntates suas. * Mise- 8
rator, & misericors Dominus: longanimis,
& multum misericors, * Non in perpetuum 9
irascetur: neque in æternum comminabi-
tur. * Non secundum peccata nostra fecit 10
nobis: neque secundum iniquitates nostras
retribuit nobis. * Quoniam secundum al- 11
titudinem coeli à terra: corroborauit mi-
sericordiam suam super timentes se. Quan- 12
tum distat Orius ab Occidente: longè fe- C
cit à nobis iniquitates nostras. * Quomodo 13
miseretur pater filiorum, misertus est Do-
minus timentibus se: quoniam ipse cogno-
uit figmentum nostrum. * Recordans est, 14
quoniam pulvis sumus: homo, sicut fœnum
dies eius, tanquam flos agri sic effloreat. * 15
Quoniam spiritus pertransibit in illo, &
non subsistet: & non cognoscet amplius lo-
cum suum. * Misericordia autem Domini 16
ab æterno, & usque in æternum super timen-
tes eum. * Et iustitia illius in filios filiorum 17
his, qui seruant testamentum eius: * Et me- 18
mores sunt mandatorum ipsius, ad facien- D
dum ea. * Dominus in coelo parauit sedem
suam: & regnum ipsius omnibus domina- 19
bitur. * Benedicite Domino omnes Angeli 20
eius, potentes virtute, facientes verbum
illius, ad audiendam vocem sermonum
eius. * Benedicite Domino omnes virtutes 21
eius, ministri eius, qui facitis voluntatem
eius. Benedicite Domino omnia opera eius: 22
in omni loco dominationis eius, benedic
anima mea Domino.

Ipsi David. CIII.

Benedic anima mea Domino: Domine A
Deus meus magnificatus es vehemen-
ter. Confessionem, & decorem induisti,
amictus lumine sicut vestimento: * Exten- 3
dens coelum sicut pellem: qui regis aquis
superiora eius. Qui ponis nubem ascen-
sum tuum: qui ambulas super pennas ven-
torum. Qui facis Angelos tuos, spiritus: & 4
ministros tuos, ignem vrentem. Qui funda-
sti terram super stabilitatem suam: non in- 5
clinabitur in sæculum sæculi. * Abyssus 6

sicut vestimentum, amictus eius: super
montes stabunt aquæ. * Ab increpatione
tua fugient: à voce tonitru tui formi-
dabunt. Ascendunt montes: & descen-
dunt campi in locum, quem fundasti eis.
Terminum posuisti, quem non transgre-
dientur: neque conuertentur operire ter-
ram. * Qui emittis fontes in conualli-
bus: inter medium montium pertransi-
bunt aquæ. * Potabunt omnes bestię
agri: expectabunt onagri in siti sua. * Su-
per ea volucres coeli habitabunt: de me-
dio petrarum dabunt voces. * Rigans
montes de superioribus suis: de fructu
operum tuorum satiabitur terra: * Pro-
ducens fœnum iumentis, & herbam ser-
uituti hominum: Ut educaas panem de ter-
ra: & vinum lætificet cor hominis: Ut ex-
hilaret faciem in oleo: & panis cor homi-
nis confirmet. Saturabuntur ligna cam-
pi, & cedri Libani, quas plantauit: il-
lic passeret nidificabunt. Herodij domus
dux est eorum: montes excelsi ceruis: pe-
tra refugium herinacijs. Fecit lunam in
tempora: sol cognouit occasum suum. *
Posuisti tenebras, & facta est nox: in ip-
sa pertransibunt omnes bestię syluæ. Ca-
tuli leonum rugientes, ut rapiant, &
querant à Deo escam sibi. * Ortus est
sol, & congregati sunt: & in cubilibus
suis collocabuntur. * Exhibet homo ad
opus suum: & ad operationem suam us-
que ad vespertum. * Quam magnificata
sunt opera tua Domine: omnia in sapien-
tia fecisti: impleta est terra possessione
tua. * Hoc mare magnum, & spatiosum
manibus: illic reptilia, quorum non est
numerus. * Animalia pusilla cum ma-
gnis: illic naues pertransibunt. Draco
iste, quod formasti ad illudendum ei:
Omnia à te expectant, ut des illis escam
in tempore. * Dante te illis, colligent:
aperiente te manum tuam, omnia imple-
buntur bonitate. * Auertente autem te fa-
ciem, turbabuntur: auferes spiritum eo-
rum, & deficient, & in puluerem suum
reuertentur. * Emitteret spiritum tuum,
& creabuntur: & renouabis faciem ter-
re. * Sit gloria Domini in sæculum: læ-
tabitur Dominus in operibus suis: * Qui
respicit terram, & facit eam tremere: qui
tangit montes, & fumigant. Cantabo Do-
mino in vita mea: psallam Deo meo quam-
diu sum. * Iucundum sit ei eloquium
meum: ego verò delectabor in Domino.
* Deficiant peccatores à terra, & iniqui
ita ut non sint: benedic anima mea Do-
mino.

Infr. 145. 8.

Alle.

Alleluia. (1. Par. 16. 8.) CIV.

Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: annuntiate inter gentes opera eius. * Cantate ei, & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius. Laudamini in nomine sancto eius: letetur cor quarentium Dominum. * Quærite Dominum, & confirmamini: quærite faciem eius semper. Mementore mirabilium eius, quæ fecit prodigia eius, & iudicia oris eius. * Semen Abraham, serui eius: filij Iacob electi eius. Ipse Dominus Deus noster: in vniuersa terra iudicia eius. Memor fuit in sæculum testamenti sui: verbi, quod mandauit in mille generationes: * Quod disposuit ad Abraham: & iuramenti sui ad Isaac. Et statuit illud Iacob in præceptum: & Israel in testamentum æternum: * Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis vestræ. Cum essent numero breui, pauci filij tui, & incolæ eius: * Et pertransierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum. * Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges. * Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari. * Et vocauit famem super terram: & omne firmamentum panis contriuit. * Misit ante eos virum: in seruum vendatus est Ioseph. * Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrum pertransiit animam eius, donec veniret verbum eius. Eloquium Domini inflammavit eum: * misit rex, & soluit eum, princeps populorum, & dimisit eum. * Constituit eum dominum domus suæ: & principem omnis possessionis suæ. * Vt erudiret principes eius sicut semetipsum: & senex eius prudentiam doceret. * Et intrauit Israel in Ægyptum: & Iacob accola fuit in terra Cham. * Et auxit populum suum vehementer: & firmavit eum super inimicos eius. * Conuertit cor eorum, vt odirent populum eius: & dolum facerent in seruos eius. Misit Moysen seruum suum: Aaron, quem elegit ipsum. Posuit in eis verba signorum suorum, & prodigiorum in terra Cham. * Misit tenebras, & obscurauit: & non exacerbauit sermones suos. * Conuertit aquas eorum in sanguinem: & occidit pisces eorum. * Edidit terra eorum ranas in penetralibus regum ipsorum. Dixit, & venit coenomyia: & cinifes in omnibus finibus eorum. * Posuit pluuias eorum, grandinem: ignem comburentem in terra ipsorum. * Et percussit vineas eorum: & ficulneas eorum: & contriuit lignum finium eorum. * Dixit, & venit locusta, & bruchus, cuius non erat numerus: * Et comedit omne fœnum in terra eorum: & comedit omnem fructum terræ

36 eorum. * Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum. * Et eduxit eos cum argento, & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus. * Letata est Ægyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos: * Expandit nubem in protectionem eorum, & ignem, vt luceret eis per noctem. Petierunt, & venit coturnix: & paterne coeli saturauit eos. * Dirupit petram, & fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina; Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum. Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in læticia. * Et dedit illis regiones gentium: & labores populorum possederunt: * Vt custodiant iustificationes eius, & legem eius requirant.

Alleluia (Iudith. 13. 21.) CV.

Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius. Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius? Beati, qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore. * Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo: Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in læticia gentis tuæ: vt lauderis cum hæreditate tua. Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus, iniquitatem fecimus. Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiarum tuarum. Et irritauerunt ascendentes in mare, Mare rubrum. * Et saluauit eos propter nomen suum: vt notam faceret potentiam suam. * Et increpuit Mare rubrum, & exsiccatum est: & deduxit eos in abyssis sicut in deserto. * Et saluauit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici. * Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit. * Et crediderunt verbis eius: & laudauerunt laudem eius. * Cito fecerunt, obliui sunt operum eius: & non sustinuerunt confitium eius. Et concupierunt concupiscentiam in deserto: & tentauerunt Deum in inaquoso, * Et dedit eis petitionem ipsorum: & misit saturitatem in animas eorum. Et irritauerunt Moysen in castris: Aaron sanctum Domini. Aperta est terra, & deglutiuit Dathan: & operuit super congregationem Abiron. Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores. Et fecerunt vitulum in Horeb: & adorauerunt sculptile. * Et mutauerunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fœnum. Obliti sunt Deum, qui saluauit

eos, qui fecit magnalia in Ægypto: * mira- 22
 bilia in terra Cham: terribilia in mari ru-
 bro. * Et dixit, vt disperderet eos: si non 23
 Moyses electus eius stetisset in confractione
 in conspectu eius: Vt auerteret iram
 eius, ne disperderet eos: * Et pro nihilo ha- 24
 buerunt terram desiderabilem: Non credi- 25
 derunt verbo eius, & murmurauerunt in
 tabernaculis suis: non exaudierunt vo-
 cem Domini. * Et eleuauit manum suam 26
 super eos: vt prosterneret eos in deserto:
 Et vt deiceret semen eorum in nationi- 27
 bus: & dispergeret eos in regionibus. * Et 28
 initiati sunt Beelphegor: & comederunt
 sacrificia mortuorum. * Et irritauerunt 29
 eum in adinventionibus suis: & multi-
 plicata est in eis ruina. * Et stetit Phinees, 30
 & placauit: & cessauit quassatio. * Et re- 31
 putatum est ei in iustitiam: in generatio-
 nem, & generationem vsque in sempiter-
 num. Et irritauerunt eum ad aquas con- 22
 tradictionis: & vexatus est Moyses prop-
 ter eos: * Quia exacerbauerunt spiritum 33
 eius. * Et dirinxit in labijs suis: non di- 34
 sperdiderunt gentes, quas dixit Dominus
 illis. * Et commisti sunt inter gentes, & 35
 didicerunt. * Opera eorum: & seruiuerunt 36
 sculptilibus eorum: & factum est illis
 in scandalum. * Et immolauerunt filios 37
 suos, & filias suas demonijs. * Et effude- 38
 runt sanguinem innocentem: sanguinem
 filiorum suorum, & filiarum suarum, quas
 sacrificauerunt sculptilibus Chanaan. * 39
 Et infecta est terra in sanguinibus: &
 contaminata est in operibus eorum: &
 fornicati sunt in adinventionibus suis. * 40
 Et iratus est furore Dominus in popu-
 lum suum: & abominatus est heredita-
 tem suam. * Et tradidit eos in manus gen- 41
 tium: & dominati sunt eorum, qui ode-
 runt eos. * Et tribulauerunt eos inimici 42
 eorum, & humiliati sunt sub manibus eo-
 rum: * sæpè liberauit eos. Ipsi autem ex- 43
 acerbauerunt eum in consilio suo: &
 humiliati sunt in iniquitatibus suis. * Et 44
 vidit cum tribularentur: & audiuit ora-
 tionem eorum. * Et memor fuit testamen- 45
 ti sui: & poenituit eum secundum multi-
 tudinem misericordie sue. Et dedit eos 46
 in misericordias in conspectu omnium, qui
 exasperant eos. * Saluos nos fac Domine 47
 Deus noster: & congrega nos de nationi-
 bus: Vt confiteamur nomini sancto tuo:
 & gloriemur in laude tua. * Benedictus 48
 Dominus Deus Israel à sæculo, & vsque
 in sæculum: & dicet omnis populus: Fiat,
 fiat.

Alleluia. *Iudith. 13. 21.*) C VI.

1 **C**onfitemini Domino, quoniam bonus
 A quoniam in sæculum misericordia
 2 eius: * Dicant, qui redempti sunt à Domi-
 no, quos redemit de manu inimici: & de
 3 regionibus congregauit eos. * A solis ortu,
 4 & occasu: ab Aquilone, & mari: Errauerunt
 in solitudine in iniquo: viam ciuitatis ha-
 5 bitaculi non inuenerunt. * Esurientes, &
 6 sitientes: anime eorum in ipsis defecit. *
 Et clamauerunt ad Dominum cum tribu-
 7 larentur: & de necessitatibus eorum er-
 8 puit eos. * Et deduxit eos in viam rectam:
 9 vt irent in ciuitatem habitationis. * Confi-
 teantur Domino misericordie eius: & mi-
 10 rabilia eius filiis hominum. * Quia faciauit
 animam inanem: & animam esurientem sa-
 11 tiauit bonis. * Sedenres in tenebris, & um-
 12 bra mortis: vinctos in mendicatie, & fer-
 13 ro. * Quia exacerbauerunt eloquia Dei: &
 14 consilium Altissimi irritauerunt. Et humi-
 15 liatum est in laboribus cor eorum: infirma-
 16 ti sunt, nec fuit, qui adiuuaret. * Et clama-
 17 uerunt ad Dominum cum tribularetur, &
 18 de necessitatibus eorum liberauit eos. * Et
 eduxit eos de tenebris, & umbra mortis: &
 19 vincula eorum dirupit. * Confiteantur
 Domino misericordia eius: & mirabilia
 20 eius filiis hominum. * Quia contriuit por-
 21 tas æreas: & vectes ferreos confregit. * Su-
 22 scipit eos de via iniquitatis eorum: prop-
 23 ter iniusticias enim suas humiliati sunt. *
 Omnem escam abominata est anima eo-
 24 rum: & appropinquauerunt vsque ad por-
 25 tas mortis. * Et clamauerunt ad Dominum
 cum tribularentur: & de necessitatibus eo-
 26 rum liberauit eos. * Misit verbum suum, &
 sanauit eos, & eripuit eos de interitionibus
 27 eorum. * Confiteantur Domino misericor-
 28 dia eius: & mirabilia eius filiis hominum. *
 Et sacrificent sacrificium laudis: & annun-
 29 tiant opera eius in exultatione. * Qui de-
 30 scendunt mare in nauibus, facientes opera-
 31 tionem in aquis multis. Ipsi viderunt ope-
 32 ra Domini, & mirabilia eius in profundo. *
 33 Dixit, & stetit spiritus procellæ: & exaltati
 sunt fluctus eius. * Ascendunt vsque ad cæ-
 34 los, & descendunt vsque ad abyssos: anima
 35 eorum in malis tabescebat. * Turbati sunt,
 & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapien-
 36 tia eorum deuorata est. * Et clamauerunt
 ad Dominum cum tribularentur, & de ne-
 37 cessitatibus eorum eduxit eos. * Et statuie
 procellam eius in auram: & siluerunt flu-
 38 ctus eius. * Et lætati sunt, quia siluerunt: &
 deduxit eos in portum voluntatis eorum. *
 39 Confiteantur Domino misericordie eius:
 40 & mirabilia eius filiis hominum. * Et exal-
 tent eum in Ecclesia plebis: & in cathedra
 senio.

seniorum laudent eum. * Posuit flumina in 33
desertum: & exitus aquarum in sitim: Ter- D
ram fructiferam in saluginem, a malicia in. 34
habitantium in ea. * Posuit desertum in sta- 35
goa aquarum: & terram sine aqua in exitus
aquarum. * Et collocavit illic esurientes: & 36
constituerunt ciuitatem habitationis. * Et 37
seminauerunt agros, & plantauerunt vi-
neas: & fecerunt fructum natiuitatis. * Et 38
benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: &
iumenta eorum non minorauit. * Et pauci 39
facti sunt: & vexati sunt a tribulatione ma-
lorum, & dolore. Effusa est contempcio su- 40
per principes: & errare fecit eos in inuio,
& non in via. * Et adiunxit pauperem de ino- 41
pia: & posuit sicut oues familias. * Vide- 42
bunt recti, & latrabuntur: & omnis iniqui-
tas oppilabit os suum. * Quis sapiens, & cir- 42
cudiet hoc? & intelliget misericordias Do-
mini?

Canticum Psalmi ipsi David.
(Sup. 56. 8.) CVII.

Paratum cor meum Deus, paratum cor
meum: cantabo & psallam in gloria
mea. Exurge gloria mea, exurge psalterium.
& cithara: exurgam diluculo. * Confitebor
tibi in populis Domine: & psallam tibi in
nationibus. * Quia magna est super coelos
misericordia tua: & usque ad nubes veritas
tua. * Exaltare super coelos Deus, & super
omnem terram gloria tua: ut liberentur di-
lecti tui. * Saluum fac dextera tua, & exau-
di me: Deus locutus est in sancto suo: * Ex-
ultabo, & diuidam Sichimam, & conual-
lem tabernaculorum dimetiar. * Meus est
Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim
susceptio capitis mei. * Iuda rex meus: 10
Moab lebes spei mei. In Idumæam exten-
dam calceamentum meum: mihi alienige-
narum amici facti sunt. * Quis deducet me in
ciuitatem munitam? quis deducet me us-
que in Idumæam? * Nonne tu Deus, qui re-
pulisti nos, & non exhibis Deus in virtutibus
nostris? * Da nobis auxilium de tribulatio-
ne: quia vana salus hominis. In Deo facie-
mus virtutem: & ipse ad nihilum deducet
inimicos nostros.

In finem, Psalmus David. CVIII.

Deus laudem meam ne tacueris: quia
os peccatoris, & os dolosi super me
apertum est. * Locuti sunt aduersum me lin-
gua dolosa, & sermonibus odij circumde-
derunt me: & expugnaverunt me gratis. *
Pro eo, ut me diligerent, detrahebant mihi:
ego autem orabam. * Et posuerunt aduer-
sum me mala pro bonis: & odium pro di-
lectione mea. Constitue super eum pecca-
torem: & diabolus stet a dextris eius. Cum

iudicatur, exeat condemnatus: & oratio
eius fiat in peccatum. * Fiant dies eius pau-
ci: & episcopatum eius accipiat alter. Fiant
filij eius orphani: & vxor eius vidua. * Nu-
tantes transferantur filij eius, & mendi-
cent: & eijciantur de habitationibus suis. *
Scrutetur foenerator omnem substantiam
eius: & diripiant alieni labores eius. * Non
sit illi adiutor: nec sit, qui misereatur pu-
illis eius. * Fiant nati eius in interitum: in
generatione vna deleatur nomen eius. * In
memoriam redeat iniquitas patrum eius in
conspectu Domini: & peccatum matris e-
ius non deleatur. * Fiat contra Dominum
semper, & dispereat de terra memoria eo-
rum. * pro eo, quod non est recordatus fa-
cere misericordiam. * Et persecutus est ho-
minem inopem, & mendicum, & compun-
ctum corde mortificare. * Et dilexit maledi-
ctionem, & elongabitur ab eo. Et induit
maledictionem sicut vestimentum, & in-
trauit sicut aqua in interiora eius, & sicut
oleum in ossibus eius. * Fiat ei sicut vesti-
mentum, quo operitur: & sicut zona, qua
semper praeingitur. * Hoc opus eorum, qui
detrahunt mihi apud Dominum: & qui lo-
quuntur mala aduersus animam meam. *
Et tu Domine, Domine, fac mecum propter
nomen tuum: quia suavis est misericordia
tua. * Libera me, quia egenus, & pauper ego
sum: & cor meum conturbatum est intra
me. * Sicut umbra cum declinat, ablatus
sum: & excussus sum sicut locustæ. * Ge-
nua mea infirmata sunt a ieiunio: & caro
mea immutata est propter oleum. * Et ego
factus sum opprobrium illis: viderunt me,
& mouerunt capita sua. * Adiua me Do-
mine Deus meus: saluum me fac secun-
dum misericordiam tuam. * Et sciant, quia
manus tua hæc: & tu Domine fecisti eam.
* Maledicent illi, & tu benedices: qui insur-
gunt in me, confundantur: seruus autem
tuus latrabitur. * Induantur, qui detrahunt
mihi pudore, & operiantur sicut diploide
confusione sua. * Confitebor Domino ni-
mis in ore meo: & in medio multorum
laudabo eum. * Quia assistit a dextris pau-
peris, ut saluam faceret a persequentibus
animam meam.

Psalmus David. CIX.

Dixit Dominus Domino meo: Sede a
dextris meis: Donec ponam inimi-
cos tuos, scabellum pedum tuorum. * Vir-
gam virtutis tue emittet Dominus ex Sion:
dominare in medio inimicorum tuorum. *
Tecum principium in die virtutis tue in
splendoribus sanctorum: ex vtero ante lu-
ciferum genui te. * Iurauit Dominus, & non
poenitebit eum: Tu es sacerdos in æternum

Ff 3 secun-

Matr. 22. d.
24.
1. Cor. 15. d.
25.
Hebr. 1. d.
11. & 10. c.
21.
Heb. 5. b. 6.
& 7. c. 17.
10. 11. c. 94.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos: & non egredieris Deus in virtutibus nostris. ¹¹ Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: & qui oderunt nos, diripiebant sibi. ¹² Dedisti nos tanquam oves escarum: & in gentibus dispersisti nos. ¹³ Vendidisti populum tuum sine pretio: & non fuit multitudo in commutationibus eorum. ¹⁴ Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, sublannationem, & derisum his, qui sunt in circuitu nostro. ¹⁵ Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis. ¹⁶ Tota die verecundia mea contra me est, & confusio faciei meae cooperuit me. ¹⁷ A voce exprobrantis, & obloquentis: à facie inimici, & persequentis. ¹⁸ Hæc omnia venerunt super nos, nec oblitus sumus te: & iniquè non egimus in testamento tuo. ¹⁹ Et non recessit retro cor nostrum: & declinasti semitas nostras à via tua. ²⁰ Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos umbra mortis. ²¹ Si oblitus sumus nomen Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad deum alienum: ²² Nonne Deus requirit ista? ipse enim nouit abscondita cordis. Quoniam propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oves occisionis. ²³ Exurge, quare obdormis Domine? exurge, & ne repellas in finem. ²⁴ Quare faciem tuam auertis, obliuisceris inopie nostræ, & tribulationis nostræ? ²⁵ Quoniam humiliata est in puluere anima nostra: conglutinator est in terra venter noster. ²⁶ Exurge Domine, adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum.

In finem, pro ijs, qui commutabuntur, filijs Core, ad intellectum, Canticum pro dilecto. XLIV.

ERuctauit cor meum verbum bonum: ² dico ego opera mea regi. ³ Lingua mea calamus scribæ, velociter scribentis. ⁴ Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te Deus in æternum. ⁵ Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime. ⁶ Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. ⁷ Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua. ⁸ Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, in corda inimicorum regis. ⁹ Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga directionis virga regni tui. ¹⁰ Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea vnxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ confortibus tuis. ¹¹ Myrrha, & gutta, & castia à vestimentis tuis, à domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filiae regum in honore tuo. ¹² Altit regina à dextris tuis in vestitu deaurato: circumdara varietate. ¹³ Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: &

obliuiscere populum tuum, & domum patris tui. ¹⁴ Et concupiscet rex decorem tuum quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum. ¹⁵ Et filiae Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur, omnes diuites plebis. ¹⁶ Omnis gloria eius filiae regis ab intus, in simbrijs aureis circumamicta varietatibus. ¹⁷ Adducentur regi virgines post eam: proximæ eius afferentur tibi. ¹⁸ Afferentur in læticia, & exultatione adducentur in templum regis. ¹⁹ Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnem terram. ²⁰ Memores erunt nominis tui in omni generatione, & generationem. ²¹ Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: & in sæculum sæculi.

In finem, filijs Core, pro arcanis, Psalmus XLV.

DEus noster refugium, & virtus adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis. ² Propterea non timebimus dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris. ³ Sonuerunt, & turbatae sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius. ⁴ Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: sanctificauit tabernaculum suum Altissimus. ⁵ Deus, in medio eius, non commouebitur: adiuuabit eam Deus mane diluculo. ⁶ Conturbatae sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit vocem suam, mora est terra. ⁷ Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Iacob. ⁸ Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: auferens bella vsque ad finem terræ. ⁹ Arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburet igni. ¹⁰ Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra. ¹¹ Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Iacob.

In finem, pro filijs Core Psalmus XLVI.

OMnes gentes plaudite manibus: iubilate Deo in voce exultationis. ² Quoniam Dominus excelsus, terribilis: Rex magnus super omnem terram. ³ Subiecit populos nobis, & gentes sub pedibus nostris. ⁴ Elegit nobis hæreditatem suam: speciem Iacob, quam dilexit. ⁵ Ascendit Deus in iubilo: & Dominus in voce tubæ. ⁶ Psallite Deo nostro psallite: psallite Regi nostro, psallite. ⁷ Quoniam Rex omnis terræ Deus: psallite sapienter. ⁸ Regnabit Deus super gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam. ⁹ Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: quoniam dii fortes terræ vehementer eleuati sunt.

Psalmus

Rom. 8, 26.

Heb. 1, 10.

1. Reg. 16.

Psalmus Cantici filius Core secunda
Sabbati. XLVII.

Magnus Dñs, & laudabilis nimis in ciuitate Dei nostri, in monte sancto eius. * Fundat ut exultatione vniuersæ terræ mons Sion, latera Aquilonis, ciuitas Regis magni. * Deus in domibus eius cognoscetur, cum suscipiet eam. * Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: conuenerunt in vnum. * Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos. * Ibi dolores vt parturientis, in spiritu vehemēti conteres naues Tharsis. * Sicut audiuius, sic vidimus in ciuitate Dñi virtutum in ciuitate Dei nostri: Deus fundauit eam in æternum. * Suscepimus Deus misericordiam tuam; in medio templi tui. * Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: iustitia plena est dextera tua. * Lætetur mons Sion, & exultent filie Iudæ, propter iudicia tua Domine. * Circumdare Sion, & complectimini eam: narrate in turribus eius. * Ponite corda vestra in virtute eius: & distribuere domos eius, vt enarretis in progenie altera. * Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in seculum sæculi: ipse reget nos in secula.

In finem, filijs Core Psalmus XLVIII.

Audite hæc omnes gentes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem. * Quique terrigenæ, & filij hominum: simul in vnum diues, & pauper. Os meum loquetur sapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam. * Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam. Cur timebo in die malæ iniquitas calcanei me circumdabit me. * Qui confidunt in virtute sua: & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur. * Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem suam. * Et pretium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternum, Et viuet adhuc in finem. Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens, & stultus peribunt. * Et relinquent alienis diuitias suas; & sepulchra eorum domus illorum in æternum. Tabernacula eorum in progenie, & progenie: vocauerunt nomina sua in terris suis. * Et homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis. * Hæc via illorum scandalum ipsis: & postea in ore suo complacent. Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dominabuntur eorum iusti in matutino: & auxilium eorum veterascet in inferno à gloria eorum. * Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acce-

perit me. * Ne timueris, cum diues factus D fuerit homo: & cum multiplicata fuerit gloria domus eius. * Quoniam cum interierit, non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria eius. * Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei. * Introibit vsque in progenies patrum suorum: & vsque in æternum non videbit lumen. * Homo cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Psalmus Asaph. XLIX.

Deus deorum Dominus locutus est: & vocauit terram. * A solis ortu vsque ad occasum: ex Sion species decoris eius. Deus manifestè veniet: Deus noster & non silebit. Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas valida. * Aduocabit coelum de sursum: & terram discernere populum suum. * Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia. * Et annuntiabunt coeli iustitiam eius: quoniam Deus Iudex est. * Audi populus meus, & loquar: Israel, & testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum. Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper. * Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos. * Quoniam meæ sunt omnes fere sylvarum, iumenta in montibus, & boues. * Cognoui omnia volatilia coeli: & pulchritudo agri mecum est. * Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ, & plenitudo eius. * Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo? * Immola Deo sacrificium laudis: & redde Altissimo vota tua. * Et inuoca me in die tribulationis: et tuam te, & honorificabis me. * Peccatori autem dixit Deus, Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? * Tu verò odisti disciplinam: & proiecasti sermones meos retrorsum. Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas. * Os tuum abundauit malitiis: & lingua tua concinnabat dolos. * Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui. * Existimasti inique, quod ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam. * Intelligite hæc, qui obliuiscimini Deum: nequando rapiat, & non sit, qui eripiat. * Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

* Psal. 77. 2.
1.
Mat. 23. 4.
31.

eccidit super me. * Timor & tremor vene-
runt super me: & contexerunt me tenebræ.
* Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut co-
lumbæ, & volabo, & requiescam? Ecce elo-
gaui fugiens: & mansi in solitudine. * Expe-
ctabam eum, qui saluum me fecit à pusilla-
nimitate spiritus, & tempestate. * Precipita
Domine, diuide linguas eorum: quoniam
vidi iniquitatem, & contradictionem iusti-
tate. * Die, ac nocte circumdabit eam su-
per muros eius iniquitas: & labor in medio
eius, & iniustitia. * Et non defecit de plateis
eius usura, & dolus. * Quoniam si inimicus
meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.
Et si is, qui oderat me, super me magna lo-
cutus fuisset: abscondissem me forficem ab
eo. * Tu verò homo vnanimis, dux meus, &
notus meus. * Qui simul mecum dulces ca-
piebas cibus: in domo Dei ambulauimus
eum consensu. * Veniat mors super illos: &
descendant in infernum viuentes: Quo-
niam nequitie in habitaculis eorum: in
medio eorum. Ego autem ad Deum clama-
ui: & Dominus saluabit me. Vespere, & ma-
ne, & meridie narrabo, & annuntiabo: &
exaudiet vocem meam. * Redimet in pace
animam meam ab his, qui appropinquant
mihi: quoniam inter multos erant mecum.
* Exaudiet Deus, & humiliabit illos, qui est
ante sæcula. * Non enim est illis commuta-
tio, & non timuerunt Deum: extendit ma-
num suam in retribuendo. * Contaminaue-
runt testamentum eius, diuisi sunt ab ira
vultus eius: & appropinquauit cor illius.
Molliti sunt sermones eius super oleum: &
ipsi sunt iacula. * Iacta super Dominum
curam tuam, & ipse te enutriet: non dabit
in æternum fluctuationem iusto. * Tu verò
Deus deduces eos in puteum interitus. Vi-
ri sanguinum, & dolosi non dimidia-
bunt dies suos: ego autem sperabo in te
Domine.

In finem,

Pro populo, qui à sanctis longè factus est,
Dauid in tituli inscriptionem, cum tene-
runt eum Allophyli in Geth.

(1. Reg. 21. 12.) LV.

Miserere mei Deus: quoniam con-
culcavit me homo: tota die impu-
gnans tribulauit me. * Conculcauerunt me
inimici mei tota die, quoniam multi bel-
lantes aduersum me. * Ab altitudine diei ti-
mebo: ego verò in te sperabo. * In Deo lau-
dabo sermones meos, in Deo speraui: non
timebo quid faciat mihi caro. * Tota die
verba mea execrabantur: aduersum me
omnes cogitationes eorum, in malum. * In-
habitabunt, & abscondent: ipsi calcaneum
ipsum obseruabunt. * Sicut sustinuerunt

animam meam, pro nihilo saluos facies il-
los in ira populos confringes. * Deus, vitam
meam annuntiaui tibi: posuisti lacrymas
meas in conspectu tuo. * Sicut & in promil-
sione tua: tunc conuertentur inimici mei
retrosum: In quacumque die inuocauero
te ecce cognoui quoniam Deus meus es. *
In Deo laudabo verbum, in Domino lau-
dabo sermonem: in Deo speraui, non time-
bo quid faciat mihi homo. * In me sunt
Deus vota tua, quæ reddam, laudationes
tibi. * Quoniam eripuisti animam meam
de morte, & pedes meos de lapsu: ut
placeam coram Deo in lumine viuenti-
um.

In finem,

Ne disperdas, Dauid in tituli inscrip-
tionem, cum fugeret a facie Saul in speluncâ
(1. Reg. 22. 1. & 24. 4.) LVI.

Miserere mei Deus, miserere mei: quo-
niam in te confidit anima mea. Et
in umbra alarum tuarum sperabo, donec
transeat iniquitas. * Clamabo ad Deum al-
tissimum: Deum, qui benefecit mihi. * Misit
de coelo, & liberauit me: dedit in oppro-
brium conculcantes me. * Misit Deus mise-
ricordiam suam, & veritatem suam, & eri-
puit animam meam de medio canthorum
leonum: dormiui conturbatus. Filij homi-
num dentes eorum arma, & sagittæ: & lin-
gua eorum gladius acutus. * Exaltare super
coelos Deus: & in omnem terram gloria
tua. * Laqueum parauerunt pedibus meis:
& incurauerunt animam meam. Fode-
runt ante faciem meam foueam: & incide-
runt in eam. * Paratum cor meum Deus, pa-
ratum cor meum cantabo, & psalmum di-
cam. Exurge gloria mea, exurge psalterium
& cithara: exurgam diluculo. * Confitebor
tibi in populis Domine: & psalmum dicam
tibi in gentibus. * Quoniam magnificata est
vsque ad coelos misericordia tua, & vsque
ad nubes veritas tua. * Exaltare super co-
elos Deus: & super omnem terram gloria
tua.

In finem,

Ne disperdas, Dauid in tituli inscri-
ptionem. LVI.

Si verè utique iustitiam loquimini: recta
iudicate filij hominum. * Etenim in
corde iniquitates operamini: in terra iniu-
sticias manus vestræ concinnant. * Aliena-
ti sunt peccatores à vulua, errauerunt
ab utero: locuti sunt falsa. * Furor illis se-
cundum similitudinem serpentis: sicut as-
pidis surdæ, & obturantis aures suas, * Quæ
non exaudiet vocem incantantium: & ve-
nesici incantantis sapienter. * Deus conte-

Et 2 rer

ret dentes eorum in ore ipsorum : molas
leorum confringet Dominus. * Ad nihilum
deuenient tanquam aqua decurrens : inten-
dit arcum suum, donec infirmetur. * Sicut
eera, quæ fluit, auferentur : supercecidit
ignis, & non viderunt solem. * Priusquam
intelligerent spinæ vestræ rhamnum : sicut
vuentes, sic in ira absorbet eos. * Lætabitur
iustus, cum viderit vindictam : manus suas
lauabit in sanguine peccatoris. * Et dicet
homo : Si utique est fructus iustorum : utique est
Deus iudicans eos in terra.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscrip-
tionem, quando misit Saul, & custodiuit do-
mum eius, ut eum interficeret.

(1. Reg. 19. 11.) LVIII.

ERipe me de inimicis meis Deus meus :
ab insurgentibus in me libera me. * E-
ripe me de operantibus iniquitatem : & de
viris sanguinum salua me. * Quia ecce c-
perunt animam meam, irruerunt in me for-
tes. * Neque iniquitas mea, neque peccatum
meum Domine : sine iniquitate cucurri, &
dixi. * Exurge in occursum meum, & vi-
de : & tu Domine Deus virtutum, Deus Is-
rael, Intende ad visitandas omnes gentes :
non miserearis omnibus, qui operantur ini-
quitate. * Conuertentur ad vesperam : &
famem patientur, ut canes, & circuibunt
ciuitatem. * Ecce loquentur in ore suo, &
gladius in labijs eorum : quoniam quis au-
diuit ? Et tu Dñe deridebis eos : ad nihilum
deduces omnes gentes. * Fortitudinem meam
ad te custodiam, quia Deus susceptor meus
es. Deus meus, misericordia eius præueniet
me. * Deus ostendet mihi super inimicos
meos, ne occidas eos : nequando obliuiscan-
tur populi mei. Disperge illos in virtute tua :
& depone eos protector meus Domine. *
Delictum oris eorum, sermonem labiorum
ipsorum : & comprehendantur in superbia
sua. Et de execratione, & mendacio annun-
tiabuntur in consummatione : in ira con-
summationis, & non erunt. Et scient, quia
Deus dominabitur Jacob : & finem terræ.
* Conuertentur ad vesperam, & famem pa-
tientur, ut canes : & circuibunt ciuitatem. *
Ipsi dispergentur ad manducandum : si ve-
ro non fuerint saturari, & murmurabunt. *
Ego autem cantabo fortitudinem tuam : &
exultabo manè misericordiam tuam. Quia
factus es susceptor meus, & refugium
meum, in die tribulationis meæ. * Adiutor
meus tibi psallam, quia Deus susceptor
meus es : Deus meus misericordia mea.

In finem,

1 Pro his, qui immutabuntur, in tituli inscri-
ptionem ipsi David in doctrinam, cum suc-
cendit Mesopotamiam Syriæ, & Sobal, &
conuertit Ioab, & percussit Idumæam in
valle Salinarum duodecim millia. (2. Reg. 8.
1. & 10. 7. & 1. Par. 18. 1.) LIX.

DEus repulisti nos, & destruxisti nos :
iratus es, & misertus es nobis. * Com-
mouisti terram, & conturbasti eam : sana
contritiones eius, quia commota est. * Oten-
disti populo tuo dura : potasti nos vino
compunctionis. * Dedisti metuentibus te
significationem : ut fugiant a facie arcus. *
Ut liberentur dilecti tui : saluum fac dexte-
ra tua, & exaudi me. * Deus locutus est in
sancto suo : Lætabor, & parabor Sichimam :
& conuallem tabernaculorum metabor. *
Meus est Galaad, & meus est Manasses : &
Ephraïm fortitudo capitis mei. * Iuda rex
meus : Moab olla spei meæ. In Idumæam
extendam calceamentum meum : mihi alie-
nigenæ subditi sunt. * Quis deducet me in
ciuitatem munitam ? quis deducet me usque
in Idumæam ? Nonne tu Deus, qui repulisti
nos : & non egredieris Deus in virtutibus
nostris ? Da nobis auxilium de tribulatio-
ne : quia vana salus hominis. * In Deo fa-
ciemus virtutem : & ipse ad nihilum dedu-
cet tribulantes nos.

In finem,

In Hymnis David. LX.

EXaudi Deus deprecationem meam : in-
tendi orationi meæ. * A finibus terræ
ad te clamaui : dum anxietur cor meum,
in petra exaltasti me. * Deduxisti me, quia
factus es spes mea, turris fortitudinis a fa-
cie inimici. * Inhabitabo in tabernaculo
tuo in sæcula : protegar in velamento ala-
rum tuarum. * Quoniam tu Deus meus ex-
audisti orationem meam : dedisti heredita-
tem timenibus nomen tuum. * Dies super
dies regis adjicies : annos eius usque in diem
generationis, & generationis. * Permanet in
æternum in conspectu Dei : misericordiam,
& veritatem eius quis requirit ? * Sic
psalmum dicam nomini tuo in sæculum
sæculi : ut reddam vota mea de die in
diem.

In finem,

1 Pro Idithun, Psalmus David. LXI.

Nonne Deo subiecta erit anima mea ?
ab ipso enim salutare meum. * Nam
& ipse Deus meus, & salutaris meus : susce-
ptor meus, non mouebo amplius. * Quous-
que irrucis in hominem ? interficitis vni-
uersi vos : tanquam parieti inclinato, & ma-
ceriæ depullæ. * Verumtamen pretium meum
cogi-

cogitauerunt repellere, encurri in siti: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant. * Verumtamen Deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea. * Quia ipse Deus meus, & saluator meus: adiutor meus, non emigrabo. In Deo salutare meum, & gloria mea: Deus Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est. * Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Deus adiutor noster in æternum. * Verumtamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in stateris: ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum. Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: diuitiæ si affluant, nolite cor apponere. * Semel locutus est Deus, duo hæc audiui, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia: quia tu reddes unicuique iuxta opera sua.

• Matt. 16.
d. 17.
Rom. 1. b.
6.
1. Cor. 13.
2.
Gal. 6. b. 1.

Psalmus David.

Cum esset in deserto idumæ,
(1. Reg. 22. 5.) LXII.

DEUS Deus meus ad te de luce vigilo. * Sitiuit in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea. * In terra deserta, & iniqua, & inaquosa: sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam. * Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te. * Sic benedicam te in vita mea, & in nomine tuo leuabo manus meas. * Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum. * Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus. * Et in velamento alarum tuarum exultabo, C adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: Tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt. * Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes, qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

In finem.

Psalmus David. LXIII.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecari a timore inimici eripe animam meam. Protexisti me a conuentu malignantium: a multitudine operantium iniquitatem. * Quia exaceruerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum. * Subito sagittabunt eum, & non timebunt: firmauerunt sibi sermonem nequam. * Narrauerunt ut absconderent laqueos: dixerunt. Quis videbit eos? Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinyio. * Accedet

9 homo ad cor altum: & exaltabitur Deus. * Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum. * Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: & timuit omnis homo. Et annuntiauerunt opera Dei: & facta eius intellexerunt. * Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

In finem, Psalmus David.

1 Canticum Ieremiæ, & Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperent exire.

LXIV.

TE decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Ierusalem. Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet. * Verba iniquorum præualuerunt super nos: & impietatibus nostris tu propitiaberis. * Beatus, quem elegisti, & assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis. * Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate. * Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium sanctorum terræ, & in mari longe. * Preparans montes in virtute tua, accinctus potentia: qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum eius: * Turbabuntur gentes, & timebunt, qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini, & vespere delectabis. * Visitasti terram, & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen Dei reple tum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est præparatio eius. * Riuos eius inebria, multiplica geminosa eius: in stillicidijs eius lætabitur germinans. * Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur vbertate. * Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur. * Induti sunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

In finem.

1 Canticum Psalmi resurrectionis.

LXV.

Iubilare Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. * Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine! in multitudine virtutis tuæ mentionetur tibi inimici tui. * Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo. * Venite, & videte opera Dei: terribilis in consilijs super filios hominum. * Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pedes: ibi lætabimur in ipso. Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi eius super gentes respiciunt, qui exasperant non exaltentur in semetipsis. * Benedicite gentes Deum nostrum: & auditam facite vocem laudis eius. * Qui posuit animam

Ecce 3 meam

meam ad vitam: & non sedit in commotio-
nem pedes meos. * Quoniam probasti nos
Deus: igne nos examinasti, sicut examina-
tur argentum. * Induxisti nos in laqueum,
posuisti tribulationes in dorso nostro: im-
posuisti homines super capita nostra. Transi-
uimus per ignem, & aquam: & eduxisti nos
in refrigerium. * Introibo in domum tuam
in holocaustis: reddam tibi vota mea, quæ
distinxerunt labia mea. * Et locutum est os
meum, in tribulatione mea. * Holocausta
medullata offeram tibi cum incenso arie-
tum: offeram tibi boues cum hircis. * Veni-
te, audite, & narrabo, omnes, qui timetis
Deum, quanta fecit animæ meæ. * Ad ipsum
ore meo clamaui, & exaltaui sub lingua
mea. * Iniquitatem si aspexi in corde meo,
non exaudiet Dominus. * Propterea exau-
diuit Deus, & attendit voci deprecationis
meæ. * Benedictus Deus, qui non amouit
orationem meam, & misericordiam suam
a me.

In finem,

In hymnis, Psalmus Cantici David.

LXVI.

DEus misereatur nostri, & benedicat
nobis: illuminet vultum suum super
nos, & misereatur nostri. * Ut cognoscamus
in terra viam tuam: in omnibus gentibus
salutare tuum. * Confiteantur tibi populi
Deus: confiteantur tibi populi omnes. * Læ-
tentur, & exultent gentes: quoniam iudicas
populos in æquitate, & gentes in terra diri-
gis. * Confiteantur tibi populi Deus: confi-
teantur tibi populi omnes: terra dedit fru-
ctum suum. * Benedicat nos Deus, Deus no-
ster, benedicat nos Deus: & metuant eum
omnes fines terræ.

In finem,

Psalmus Cantici ipsi David.

LXVII.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici
eius: & fugiant, qui oderunt eum, a fa-
cie eius. * Sicut defecit fumus, deficiant: si-
cut fluit cera à facie ignis, sic pereant pecca-
tores à facie Dei. Et iusti epulentur, & exul-
tent in conspectu Dei: & delectentur in læ-
titia. * Cantate Deo, psalmum dicite nomi-
ni eius: iter facite ei, qui ascendit super occa-
sum: Dominus nomen illi. Exultate in con-
spectu eius, turbabuntur à facie eius, patris
orphanorum, & iudicis viduarum. * Deus
in loco sancto suo: Deus, qui inhabitare fa-
cit vnus moris in domo: * Qui educit vin-
ctos in fortitudine, similiter eos, qui exspe-
rant, qui habitant in sepulchris. * Deus cum
egrederis in conspectu populi tui, cum
pertransires in deserto. * Terra mota est,
etenim cœli distillauerunt à facie Dei Si-

1 nai, à facie Dei Israel. * Pluuiam voluntaria
segregabis Deus hereditati tuæ: & in-
2 firmata est, tu verò perfecisti eam. Anima-
lia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedi-
3 ne tua pauperi, Deus. * Dominus dabit ver-
4 bum euangelizantibus, virtute multa. * Rex
virtutum dilecti dilecti: & speciei domus
5 diuidere spolia. * Si dormiatis inter medios
cleros, pennæ columbæ deargentatæ, & po-
6 steriora dorsu eius in pallore auri. * Dum di-
scernit celestis reges super eam, niue deal-
babuntur in Selmon: mons Dei, mons pin-
7 guis. * Mons coagulatus, mons pinguis: ve-
quid suspicamini montes coagulatos? Mōs,
in quo beneplacitum est Deo habitare in
8 eo: etenim Dñs habitabit in finem. Currus
C Dei decem millibus multiplex, millia letan-
9 tium: Dñs in eis in Sina in sancto. Ascendi-
sti in altum, cepisti captiuitatem: accepisti
dona in hominibus: Etenim non credentes,
10 inhabitare Dominum Deum. * Benedictus
Dñs die quotidie: prosperum iter faciet no-
21 bis Deus salutarium nostrorum. * Deus no-
ster, Deus saluos facienti: & Domini, Do-
22 mini exitus mortis. * Verumtamen Deus
confringet capita inimicorum suorum: ver-
tice capilli perambulantium in delictis
23 suis. Dixit Dominus: Ex Babilon conuertam,
24 conuertam in profundum maris: * Ut intin-
datur pes tuus in sanguine: lingua canum
25 tuorum ex inimicis, ab ipso. * Viderunt in-
gressus tuos Deus, ingressus Dei mei: regis
26 mei, qui est in sancto. * Præuenerunt prin-
cipes coniuncti psallentibus, in medio iu-
27 uencularum tympanistrantium. * In Eccle-
sij benedicite Deo Domino, de fontibus
28 Israel. * Ibi Benjamin adolescentulus, in
mentis excessu. Principes Iuda, duces eo-
rum: principes Zabulon, principes Neph-
29 thali. * Manda Deus virtuti tuæ: confirma
30 hoc Deus, quod operatus es in nobis. * A
templo tuo in Ierusalem, tibi offerent reges
31 munera. * Increpa feras arundinis, con-
gregatio taurorum in vaccis populorum:
ut excludant eos, qui probati sunt argen-
32 to. * Dissipa gentes, quæ bella volunt: ve-
nient legati ex Ægypto: Æthiopia præue-
33 niat manus eius Deo. * Regna terræ, can-
tate Deo: psallite Domino: psallite Deo,
34 * Qui ascendit super cœlum cœli, ad
Orientem. Ecce dabit voci suæ vocem
35 virtutis. * Date gloriam Deo super Is-
rael, magnificentia eius, & virtus eius
36 in nubibus. * Mirabilis Deus in san-
ctis suis, Deus Israel ipse dabit virtu-
tem, & fortitudinem plebi suæ, benedi-
ctus Deus.

In 6-

In finem, pro ijs, qui commutabuntur,
David. LXVIII.

Saluum me fac Deus: quoniam intraue-
runt aquæ usque ad animam meam. *
Infixus sum in limo profundi: & non est
substantia. Veni in altitudinem maris: &
tempestas demersit me. Laboravi clamans,
raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt
oculi mei, dum spero in Deum meum: Mul-
tiplicati sunt super capillos capitis mei, qui
oderunt me gratis. Confortati sunt, qui per-
secuti sunt me inimici mei iniuste: quæ non
rapui, tunc exolebam. * Deus tu scis infi-
pientiam meam: & delicta mea à te non sūt
abscondita. * Non erubescant in me, qui ex-
pectant te Domine, Domine virtutum. Nō
confundantur super me, qui quærent te,
Deus Israel. * Quoniam propter te sustinui
opprobrium: operuit confusio faciem meā. B
* Extraneus factus sum fratribus meis, &
peregrinus filiis matris meæ. * Quoniam
zelus domus tuæ comedit me: & opprobria
exprobrantium tibi, ceciderunt super me.
* Et operui in ieiunio animam meam: & fa-
ctum est in opprobrium mihi. * Et posui ve-
stimentum meum cilicium: & factus sum
illis in parabolam: * Aduersum me loque-
bantur, qui sedebant in porta: & in me psal-
lebant, qui bibebant vinum. Ego verò ora-
tionem meam ad te Domine: tempus bene-
placiti Deus. In multitudine misericordiæ
tuæ exaudi me, in veritate salutis tuæ. Eri-
pe me de luto, vt non infingat: libera me ab
ijs, qui oderunt me, & de profundis aqua-
rum. Nonne me demergat tempestas aque,
neque absorbeat me profundum: neque vr-
geat super me puteus os suum. * Exaudi me
Dñe, quoniam benigna est misericordia tua:
secundū multitudinem iniferationum tua-
rum respice in me. * Et ne auertas faciem
tuam à puero tuo: quoniam tribulor, velo-
citer exaudi me. * Intende animum meum, & li-
bera eam: propter inimicos meos eripe me.
* Tu scis improperium meum, & confusio-
nem meam, & reuerentiam meam. In con-
spectu tuo sunt omnes, qui tribulant me,
improperium expectauit cor meum, & mi-
seriam. Et sustinui, qui simul contrillaretur,
& non fuit: & qui consolaretur, & non in-
ueni. * Et dederunt in escam meam fel & in
feci mea potauerunt me aceto. * Fiat mensa
eorum coram ipsis in laqueum, & in retri-
butiones, & in scandalum. * Obscurentur
oculi eorum ne videant: & dorsum eorum
semper incurua. * Effunde super eos iram
tuam: & furor iræ tuæ comprehendat eos.
Fiat habitatio eorum deserta: & in taber-
nulis eorum non sit, qui inhabitet. * Quoniam
quem tu percussisti, persecuti sunt: & super

dolorem vulnerum meorum addiderunt. *
Appone iniquitatem super iniquitatem eo-
rum, & non intrent in iustitiam tuam. *
Deleantur de Libro viuentium: & cum iu-
stis non scribantur. * Ego sum pauper, &
dolens: salus tua Deus suscepit me. * Lau-
dabo nomen Dei cum cantico: & magnifi-
cabo eum in laude: * Et placebit Deo super
vitulum nouellum: cornua producentem,
& vngulas. * Videant pauperes, & letentur:
quærite Deum, & viuet anima vestra: Quo-
niam exaudiuit pauperes Dominus: & vin-
ctos suos non despexit. * Laudent illum ce-
li, & terra, mare, & omnia reptilia in eis. *
Quoniam Deus saluam faciet Sion: & ædi-
ficabuntur ciuitates Iuda: Et inhabitabunt
ibi, & hæreditate acquirant eam. * Et semen
seuorum eius possidebit eam, & qui dili-
gant nomen eius, habitabunt in ea.

In finem, Psalmus David,
In rememorationem, quod saluum fecerit
eum Dominus. LXIX.

Deus in adiutorium meum intende: Do-
mine ad adiuvandum me festina. *
Confundantur, & reuereantur, qui quærent
animam meam: * Auertantur retrorsum, &
erubescant, qui volunt mihi mala: Auer-
tantur, statim erubescantes, qui dicunt mi-
hi: Euge, euge. * Exultent, & letentur in te
omnes, qui quærent te, & dicant semper:
Magnificetur Dominus: qui diligunt salu-
tare tuum. * Ego verò egenus, & pauper
sum: Deus adiuua me. Adiutor meus,
& liberator meus es tu: Domine ne mo-
reris.

Psalmus David,
Filiorum Ionadab, & priorum
captiuorum. LXX.

In te Dñe speraui, non confundar in æter-
num: in iustitia tua libera me, & eripe
me. Inclina ad me aurem tuam, & salua me.
* Et esto mihi in Deum protectorem, & in lo-
cum munitum: vt saluum me facias: Quo-
niam firmamentum meum, & refugium
meum es tu. * Deus meus eripe me de manu
peccatoris, & de manu contra legem agen-
tis, & iniqui. * Quoniam tu es patientia mea
Domine: Domine pes mea à iuuentute mea.
* In te confirmatus sum ex vtero: de ventre
matris meæ tu es protector meus. * In te
cantatio mea semper: tanquam prodigium
factus sum multis: & tu adiutor fortis. Re-
pleatur os meum laude, vt cantem gloriam
tuam: tota die magnitudinem tuam. * Ne
proicias me in tempore senectutis: cum
defecerit virtus mea, ne derelinquas me. *
Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui cus-
todiebant animam meam, consilium fece-
runt

Ec 4 runt

runt in vnum. * Dicentes : Deus dereliquit :
 eum persequimini, & comprehendite eum :
 quia non est, qui eripiat. Deus ne elongeris
 à me : Deus meus in auxilium meum respi-
 ce. * Confundantur, & deficiant detrahen-
 tes animam meam : operiantur confusione, &
 pudore, qui querunt mala mihi. * Ego au-
 tem semper sperabo : & adiciam super om-
 nem laudem tuam. * Os meum annuntia-
 bit iustitiam tuam : tota die salutare tuum.
 * Quoniam non cognoui litteraturam, in-
 troibo in potentias Domini : Domine me-
 morabor iustitiarum tuarum solius. * Deus docui-
 sti me à iuuentute mea : & usque nunc pro-
 nuntiabo mirabilia tua. * Et usque in sen-
 etatem, & senium : Deus ne derelinquas me.
 Donec annuntiem brachium tuum gene-
 rationi omni, quæ ventura est. * Potentiam
 tuam, & iustitiam tuam Deus usque in al-
 tissima, quæ fecisti magnalia : Deus quis si-
 milis tibi ? * Quantas ostendisti mihi tri-
 bulationes multas, & malas : & conuersus
 viuificasti me : & de abyssis terre iterum re-
 duxisti me. * Multiplicasti magnificentiam
 tuam : & conuersus consolatus es me. Nam
 & ego confitebor tibi in vasis psalmi veri-
 tatem tuam : Deus psallam tibi in cithara
 sanctus Israel. * Exultabunt labia mea cum
 cantauero tibi : & anima mea, quam rede-
 misti. * Sed & lingua mea tota die medita-
 bitor iustitiam tuam : cum confusi, & reue-
 riti fuerint, quia querunt mala mihi.

Psalmus.

In Salomonem. LXXI.

Deus iudicium tuum regi da : & iusti-
 tiam tuam filio regis : Iudicare po-
 pulum tuum in iustitia, & pauperes tuos in
 iudicio. * Suscipiant montes pacem populo,
 & colles iustitiam. * Iudicabit pauperes po-
 puli, & saluos faciet filios pauperum : & hu-
 miliabit calumniatorem. * Et permanebit
 cum sole, & ante lunam, in generatione, &
 generationem. * Descendet sicut pluvia in
 vellus : & sicut stillicidia stillantia super
 terram. * Orietur in diebus eius iustitia, &
 abundantia pacis : donec auferatur luna. *
 & dominabitur à mari usque ad mare : & à
 flumine usque ad terminos orbis terrarum.
 * Coram illo procident Æthiopes : & inimi-
 ci eius tetram lingent. Reges Tharsis, & in-
 sulæ munera offerent reges Arabum, & Sa-
 ba dona adducent. * Et adorabunt eum om-
 nes reges terræ : omnes gentes seruient ei.
 * Quia liberabit pauperem à potente : & pau-
 perem, cui non erat adiutor. * Parcet paupe-
 ri, & inopi : & animas pauperum saluas fa-
 ciet. * Ex usuris, & iniquitate redimet ani-
 mas eorum : & honorabile nomen eorum
 nomen illo. * Et viuet, & dabitur ei de agro

Arabia, & adorabunt de ipso semper : tota
 die benedicent ei. * Et erit firmamentum in
 terra in summis montium, & superextolle-
 tur super Libanum fructus eius : & flore-
 bunt de ciuitate sicut scœnum terræ. * Sit
 nomen eius benedictum in sæcula : ante so-
 lem permanet nomen eius. Et benedicen-
 tur in ipso omnes tribus terræ : omnes gen-
 tes magnificabunt eum. * Benedictus Do-
 minus Deus Israel, qui facit mirabilia so-
 lus : * Et benedictum nomen maiestatis
 eius in æternum : & replebitur maiestate
 eius omnis terra : fiat, fiat. * Defecerunt
 laudes Dauid filij Iesse.

1 Psalmus Asaph. LXXII.

Quam bonus Israel Deus his, qui recto
 sunt corde ! * Mei autem pœnæ mori
 sunt pedes : pœne effusi sunt gressus mei.
 * Quia zelau super iniquos, pacem peccato-
 rum videns. * Quia non est respectus morti
 eorum : & firmamentum in plaga eorum.
 In labore hominum non sunt, & cum ho-
 minibus non flagellabuntur : * Ideò tenuit
 eos superbia, operiti sunt iniquitate, & im-
 pietate sua. Prodiit quasi ex adipe iniquitas
 eorum : transierunt in affectum cordis. *
 Cogitauerunt, & locuti sunt nequitia : ini-
 quitatem in excelso locuti sunt. * Posuerunt
 in coelum os suum : & lingua eorum transi-
 uit in terra. * Ideò conuerteretur populus
 meus hic : & dies pleni inuenientur in eis.
 Et dixerunt : Quomodo scit Deus, & si est
 scientia in excelsis ? * Ecce ipsi peccatores, &
 abundantes in sæculo, obtinuerunt diuiti-
 as. * Et dixi : Ego sine causa iustificau cor
 meum, & laui inter innocentes manus
 meas : * Et fui flagellatus tota die, & casti-
 gatio mea in matutinis. * Si dicebam : Nar-
 rabo sic : ecce nationem filiorum tuorum
 reprobaui. * Existimabam, vt cognoscerem
 hoc labor est ante me : * Donec intrem in
 sanctuarium Dei : & intelligam in nouissi-
 mis eorum. * Verumtamen propter dolos
 posuisti eis : deiecisti eos, dum alleuarentur.
 * Quomodo facti sunt in desolationem, su-
 bito defecerunt, perierunt propter iniqui-
 tatem suam. * Velut somnium surgentium
 Domine, in ciuitate tua imaginem ipsorum
 ad nihilum rediges. * Quia inflammatum
 est cor meum, & renes mei commutati
 sunt : & ego ad nihilum reductus sum, & ne-
 sciui. * Vt iumentum factus sum apud te
 & ego semper tecum. * Tenuisti manum
 dexteram meam : & in voluntate tua dedi-
 xisti me, & cum gloria suscepisti me. Quid
 Denim mihi est in coelo ? & a te quid volui
 super terram ? * Defecit caro mea, & cor
 meum : Deus cordis mei, & pars mea Deus
 in æternum. * Quia ecce, qui elongant se à

te, peribunt: perdidisti omnes, qui fornicantur abs te. * Mihi autem adherere Deo bonum est: ponere in Domino Deo spem meam: * Ut annuntiem omnes predicationes tuas, in portis filiae Sion.

Intellectus Asaph. LXXII.

VT quid Deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oves pascue tue? Memor esto congregationis tuae, quam posuisti ab initio. Redemisti virgam hereditatis tuae: mons Sion, in quo habitasti in eo. * Leua manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto! * Et gloriati sunt, qui oderunt te, in medio solemnitatis tuae. * Posuerunt signa sua, signa: & cognouerunt sicut in exitu super summum. * Quasi in sylua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: in securi, & ascia deiecerunt eam. * Incenderunt igni sanctuarium tuum: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui. * Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra. * Signa nostra non vidimus, iam non est propheta: & nos non cognoscebat amplius. * Viquequod Deus improperebit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem? * Ut quid auertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem? * Deus autem rex noster ante saecula, operatus est salutem in medio terrae. * Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis. * Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Aethiopum. * Tu dirupisti fontes, & torrentes: tu siccasti fluuios Ethan. * Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus es auroram, & solem. * Tu fecisti omnes terminos terrae: astatem & ver tu plasmasti ea. Memor esto huius, inimicus improperebat Domino: & populus insipiens incitauit nomen tuum. * Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. * Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obsecrati sunt terrae domibus iniquitatum. * Ne auertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum. * Exurge Deus, iudica causam tuam: memor esto impropriorum tuorum, eorum quae ab insipiente sunt tota die. * Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

In finem, Ne corrumpas, Psalmus Cantici Asaph. LXXIV.

Confitebimur tibi Deus: confitebimur & inuocabimus nomen tuum. * Narra-

pus, ego iustitias indicabo. * Liquefacta est terra, & omnes, qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius. * Dixi iniquis: Nolite iniquè agere: & delinquentibus: Nolite exaltare cornu: * Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus Deum iniquitatem. * Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: quoniam Deus Iudex est. * Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu Domini vini meri plenus misto. * Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen faex eius non est exinanita: bibent omnes peccatores in terra. * Ego autem annuntiabo in seculum: cantabo Deo Iacob. Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti.

In finem, in Laudibus, Psalmus Asaph.

Canticum ad Assyrios. LXXV.

NOtus in Iudaea Deus: in Israel magnum nomen eius: * Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion. * Ibi confregit potentias arcum, scutum, gladium, & bellum. * Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: Turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis. * Ab increpatione tua Deus Iacob dormitauerunt, qui ascenderunt equos. * Tu terribilis es, & quis resistet tibi? nunc ira tua. * De caelo auditum fecisti iudicium: terra tremuit, & quieuit. * Cum exurgeret in iudicium Deus, ut saluos faceret omnes mansuetos terrae. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliqua cogitationis diem festum agent tibi. * Vouete, & reddite Domino Deo vestro, omnes, qui in circuitu eius offertis munera. * Terribili, & ei, qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terrae.

In finem, pro Idithun, Psalmus Asaph. LXXVI.

VOce mea ad Dñm clamaui: voce mea ad Deum, & intendit mihi. * In die tribulationis meae Deum exquisiui, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus. * Renuit consolari anima mea, memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus. * Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus. * Cogitavi dies antiquos: & annos aeternos in mente habui. * Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum. * Numquid in aeternum proijciat Deus: aut non apponet, ut complacitior sit adhuc? * Aut in finem misericordiam suam abscindet, a

der, à generatione in generationem? Aut 10
obliuiscetur misereri Deus? aut continebit
in ira sua misericordias suas? Et dixi: Nunc 11
cognoscat hæc mutatio dexteræ excelsi. Memor 12
sui operum Dñi: quia memor ero ab initio C
mirabilium tuorum. Et meditabor in om- 13
nibus operibus tuis: & adinventionibus
tuis exercebor. Deus in sancto via tua: 14
quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es
Deus, qui facis mirabilia. Notam fecisti in 15
populis virtutem tuam: redemisti in bra-
chio tuo populum tuum, filios Iacob, & Io-
seph. Viderunt te aquæ Deus, viderunt te 16
aquæ: & timuerunt, & turbatae sunt abyssi. 17
Multitudo sonitus aquarum: vocem dede- 18
runt nubes. Etenim sagittæ tuæ transeunt: 19
vox tonitru tui in rota. Illuxerunt corusca-
tiones tuæ orbi terræ, commota est, & con-
tremit terra. In mari via tua, & semitæ 20
tuæ in aquis multis: & vestigia tua non co-
gnoscentur. Deduxisti sicut oves popu- 21
lum tuum, in manu Moyfi, & Aaron.

Exod. 14. c.
29.

Intellectus Asaph. LXXVII.

At tendite popule meus legem meam: A
inclinate aurem vestram in verba
oris mei. Aperiam in parabolis os meum: 2
loquar propositiones ab initio. Quanta au-
diuimus, & cognouimus ea: & patres nostri
narrauerunt nobis. Non sunt occultata à 4
filijs eorum, in generatione altera. Narran-
tes laudes Dñi, & virtutes eius, & mirabilia
eius, quæ fecit. Et suscitauit testimonium 5
in Iacob: & legem posuit in Israel. Quanta
mandauit patribus nostris nota facere ea fi-
lijs suis: vt cognoscat generatio altera. Filij
qui nascentur, & exurgent & narrabunt fi-
lijs suis, Vt ponant in Deo spem suam, &
non obliuiscantur operum Dei: & mandata
eius exquirant. Ne fiant sicut patres e- 8
orum: generatio praua, & exasperans; Gene-
ratio, quæ non direxit cor suum: & non est
creditus cum Deo spiritus eius. Filij E- 9
phrem intendentes, & mittentes arcum:
conuersi sunt in die belli. Non custodie- 10
runt testamentum Dei: & in lege eius no-
luerunt ambulare. Et obliuiscuntur benefa- 11
ctorum eius, & mirabilium eius, quæ osten-
dit eis. Coram patribus eorum fecit mira- 12
bilis in terra Ægypti, in campo Taneos. 13
Interrupit mare, & perduxit eos: & statuit
aquas quasi in vitro. Et deduxit eos in nube 14
diei: & tota nocte in illuminatione ignis. 15
Interrupit petram in eremo: & adaquauit
eos velut in abyssu multa. Et eduxit aquam 16
de petra: & deduxit tanquã flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare eis in iram 17
excitauerunt Excelsum in inaquoso. Et 18
tentauerunt Deum in cordibus suis: vt pe-
terent escas animabus suis. Et malè locuti 19

Exod. 14. c.
21.

Exod. 17. b.
6.
Psalm. 104. d.
28.

C sunt de Deo: dixerunt: Nunquid poterit
20 Deus parare mensam in deserto? Quoniam
percussit petram, & fluxerunt aquæ, & tor-
rentes inundauerunt. Nunquid, & panem
poterit dare, aut parare mensam populo
21 suo? Ideò audiuit Dominus, & distulit: &
ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit
22 in Israel. Quia non crediderunt in Deo, nec
23 sperauerunt in salutari eius. Et mandauit
24 nubibus desuper, & ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum, &
25 panem coeli dedit eis. Panem Angelorum
manducauit homo: cibaria misit eis in abun-
26 dantia. Transtulit Austrum de celo: & in-
27 duxit in virtute sua Africum. Et pluit su-
per eos sicut puluerem carnes: & sicut are-
28 nam maris volatilia pennata. Et cecide-
runt in medio castrorum eorum: circa ra-
29 bernacula eorum. Et manducauerunt, &
saturati sunt nimis, & desiderium eorum
30 attulit eis. Non sunt fraudati à desiderio
D sui. Adhuc escas eorum erant in ore ipso-
31 rum: & ira Dei ascendit super eos. Et occi-
dit pingues eorum, & electos Israel impe-
32 diuit. In omnibus his peccauerunt adhuc:
33 & non crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorum: & an-
34 ni eorum cum festinatione. Cum occide-
ret eos, quærebant eum: & reuertebantur,
35 & diluculo veniebant ad eum. Et reme-
morati sunt, quia Deus adiutor est eorum:
36 & Deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua
37 mentiti sunt ei. Cor autem eorum non
erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt
38 in testamento eius. Ipse autem est miseri-
coris, propitius fiet peccatis eorum: &
non disperdet eos. Et abundauit, vt auerte-
ret iram suam: & non accendit omnem
39 iram suam. Et recordatus est, quia caro
40 sunt: spiritus vadens & non rediens. Quo-
ties exacerbauerunt eum in deserto, in irâ
41 concitauerunt in aquoso: Et conuersi sunt,
& tentauerunt Deum: & sanctum Israel
42 exacerbauerunt. Non sunt recordati ma-
nus eius, die qua redemit eos de manu tri-
43 bulantis. Sicut posuit in Ægypto signa
44 sua, & prodigia sua in campo Taneos. Et
E conuertit in sanguinem flumina eorum, &
45 mires eorum, ne biberent. Misit in eos
coenomyiam, & comedit eos: & ranam, &
46 d disperdidit eos. Et dedit æugin: fructus
47 eorum: & labores eorum locustæ. Et occi-
dit in grandine vineas eorum: & moros eo-
48 rum in pruina. Et tradidit grandini iuuen-
49 ta eorum: & possessionem eorum igni. Mi-
sit in eos iram indignationis suæ, indigna-
tionem, & iram, & tribulationem: immis-
50 siones per Angelos malos. Viam fecit se-
mitæ iræ suæ, non pepercit à morte anima-
bus

Num. 11. c.
22.

Exod. 16. c.
4.
Num. 11. b.
7.
10. d. 11.
1. Cor. 10.
8. 3.
Num. 11. c.
11.

Num. 11. c.
31.

Exod. 7. d.
10.
Exod. 8. a.
6. f. 14.
Exod. 10. c.
15.
Exod. 9.
35.

bus eorum, & iumenta eorum in morte co-
clafit. * Et percussit omne primogenitum in
terra Egypti: primitias omnis laboris eo-
rum in tabernaculis Cham. * Et abstulit si-
cut oves populum suum: & perduxit eos
tamquam gregem in deserto. * Et deduxit
eos in spe, & non timuerunt: & inimicos eo-
rum operuit mare. * Et induxit eos in mon-
tem sanctificationis suae, montem, quem
acquifuit dextera eius. Et eiecit a facie eo-
rum gentes: & sorte diuifit eis terram in fu-
niculo distributionis. * Et habitare fecit in
tabernaculis eorum tribus Israel. * Et ten-
rauerunt, & exacerbauerunt Deum excel-
sum: & testimonia eius non custodierunt.
* Et auerterunt se, & non feruauerunt pa-
ctum: quemadmodum patres eorum, con-
uerfi sunt in arcum prauum. * In iram con-
citauerunt eum in collibus suis: & in scul-
ptilibus suis ad æmulationem eum prouo-
cauerunt. * Audiuit Deus, & spreuit: & ad
nihilum redegit valde Israel. * Et repulit ta-
bernaculum Silo, tabernaculum suum, ubi
habitauit in hominibus. Et tradidit in cap-
tuitatem virtutem eorum, & pulchritudi-
nem eorum in manus inimici. * Et conclu-
fit in gladio populum suum: & hereditatem
suam spreuit. * Iuuenes eorum comedit
ignis: & virgines eorum non sunt lamenta-
tae. * Sacerdotes eorum in gladio cecide-
runt: & viduae eorum non plorabantur. *
Et excitatus est tanquam dormiens Domi-
nus, tanquam potens crapulatus a vino. *
Et percussit inimicos suos in posteriora: op-
probrium sempiternum dedit illis. * Et re-
pulsit tabernaculum Ioseph: & tribum E-
phraim non elegit: Sed elegit tribum Iuda,
montem Sion quem dilexit. * Et ædificauit
sicut vnicornium sanctificium suum in ter-
ra, quam fundauit in secula. * Et elegit Da-
uid seruum suum, & sustulit eum de gregi-
bus ouium: de post foetantes accepit eum.
* Pascere Iacob seruum suum, & Israel hæ-
reditatem suam. * Et pauit eos in innocen-
tia cordis sui: & in intellectibus manuum
suarum deduxit eos.

Psalmus Asaph. LXXVII.

Deus venerunt gentes in hereditatem
tuam, polluerunt templum sanctum
tuum: posuerunt Ierusalem in pomorum
custodiam. Posuerunt morticina seruorum
tuorum, escas volatilibus coeli: carnes san-
ctorum tuorum, bestiis terræ. * Effuderunt
sanguinem eorum tanquam aquam in cir-
cuiu Ierusalem: & non erat, qui sepeliret.
* Facti sumus opprobrium vicinis nostris:
subannatio, & illusio his, qui in circuitu
nostro sunt, * Usquequò Domine irasceris
in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?

6 * Effunde iram tuam in gentes, quæ te non
nouerunt: & in regna, quæ nomen tuum
non inuocauerunt. Quia comederunt Iacob:
C & locum eius desolauerunt: * Ne memineris
iniquitatum nostrarum antiquarum, citò an-
ticipent nos misericordiae tuae quia paupe-
res facti sunt nimis. * Adiuua nos Deus sa-
lutaris noster: & propter gloriam nominis
tui Domine libera nos: & propitius esto
10 peccatis nostris, propter nomen tuum: *
Ne forte dicant in gentibus: Vbi est Deus
eorum? & innotescat in nationibus coram
11 oculis nostris, * Vltio sanguinis seruorum
tuorum, qui effusus est: introeat in conspe-
ctu tuo gemitus compeditorum. Secundum
magnitudinem brachij tui, posside filios
12 mortificatorum. * Et redde vicinis nostris
septuplum in sinu eorum: improprium ip-
forum, quod exprobrauerunt tibi Domine.
13 * Nos autem populus tuus, & oves pascuæ
tuæ, confitebimur tibi in saculum: In gene-
rationem, & generationem annuntiabimus
laudem tuam.

In finem, Pro ijs, qui commutabuntur,
testimonium, Asaph, Psal. LXXIX.

Qui regis Israel, intende: qui deducis ve-
lut ouem Ioseph. * Qui sedes super
cherubim, manifestare coram Ephraim, Be-
niamin, & Manasse. Excita potentiam tuam,
4 & veni, vt saluos facias nos. * Deus conuer-
te nos: & ostende faciem tuam, & salui eri-
mus. * Domine Deus virtutum, quousque
5 irasceris super orationem serui tui? * Ciba-
bis nos pane lacrymarum: & potum dabis
nobis in lacrymis in mensura? * Posuisti
nos in contradictionem vicinis nostris: &
6 inimici nostri subsannauerunt nos. * Deus
virtutum conuertere nos: & ostende faciem
7 tuam, & salui erimus. * Vineam de Egypto
transulisti: & ecisti gentes, & plantasti eam.
8 * Dux itineris fuisti in conspectu eius: plan-
9 tasti radices eius, & impleuit terram. Ope-
10 ruit montes vmbra eius: & arbuta eius ce-
11 dros Dei. * Extendit palmites suos vsque ad
mare: & vsque ad flumen propagines eius. *
12 Vt quid destruxisti maceriam eius: & vin-
13 demiant eam omnes, qui prætergrediuntur
14 viam? * Exterminauit eam aper de sylua: &
15 singularis ferus depallus est eam. * Deus
virtutum conuertere: respice de celo, & vi-
16 de, & visita vineam istam. * Et perface eam,
D quam plantauit dextera tua: & super filium
17 hominis, quem confirmasti tibi. * Incensa
18 igni: & suffossa ab increpatione vultus tui
19 peribunt. * Fiat manus tua super virum
dexterae tuæ: & super filium hominis, quem
20 confirmasti tibi. * Et non discedimus a
te, viuificabis nos: & nomen tuum in-
uocabimus. * Domine Deus virtutum con-
uertere

Isa. 10. 4.
Isa. 64. 7. 9.

verte nos : & ostende faciem tuam, & salu-
erimus.

In finem, Pro torcularibus, Psalmus ipsi
Asaph. LXXX.

Exultate Deo adiutori nostro : iubilate
Deo Jacob. * Sumite psalmum, & date
tympanum : psalterium iucundum cum ci-
thara. * Buccinate in Neomenia tuba, in in-
signi die solemnitatis vestrae : * Quia praece-
ptum in Israel est : & iudicium Deo Jacob. *
Testimonium in Ioseph posuit illud, cum
exiret de terra Aegypti : linguam, quam non
nouerat, audiuit. * Diuertit ab oneribus dor-
sum eius : manus eius in cophino serui-
erunt. * In tribulatione inuocasti me, & libe-
raui te : exaudiui te in abscondito tempe-
statis : probaui te apud aquam contradi-
ctionis. * Audi populus meus, & contesta-
bor te : Israel si audieris me, non erit in te
deus recens, neque adorabis deum alie-
num. * Ego enim sum Dominus Deus tuus,
qui eduxi te de terra Aegypti : dilata os
tuum, & implebo illud. Et non audiuit po-
pulus meus vocem meam : & Israel non in-
tendit mihi. * Et dimisi eos secundum desi-
deria cordis eorum, ibunt in adinventioni-
bus suis. * Si populus meus audisset me : Is-
rael si in vijs meis ambulasset. * Pro nihilo
forsitan inimicos eorum humiliassem : &
super tribulantes eos misissem manum
meam. * Inimici Domini mentiti sunt ei : &
erit tempus eorum in saecula. * Et cibauit
eos ex adipe frumenti : & de petra, melle sa-
turauit eos.

Psalmus Asaph. LXXXI.

Deus stetit in synagoga deorum : in me-
dio autem deos dijudicat. * Vique-
quò iudicatis iniquitatem : & facies pecca-
torum sumitis. * Iudicate egeno, & pupillo :
humilem, & pauperem iustificate. * Eripite
pauperem : & egenum de manu peccatoris
liberate. * Ne scierunt, neque intellexerunt,
in tenebris ambulant : mouebuntur omnia
fundamenta terrae. * Ego dixi : Dij estis, & fi-
lij Exceli omnes. * Vos autem sicut homi-
nes moriemini : & sicut vnus de principi-
bus cadetis. * Surge Deus iudica terram :
quoniam tu haereditabis in omnibus gen-
tibus.

Canticum Psalmi Asaph. LXXXII.

Deus, quis similis erit tibi : ne taceas, ne-
que compescaris Deus. * Quoniam
ecce inimici tui sonuerunt : & qui oderunt
te, extulerunt caput. * Super populum tuum
malignauerunt consilium : & cogitauerunt
aduersus sanctos tuos. * Dixerunt : Venite,
& disperdamus eos de gente : & non me-

moretur nomen Israel ultra. * Quoniam co-
gitauerunt vnanimiter : simul aduersum te
testamentum disposuerunt. * Tabernacula
Idumaeorum, & Iimahelitarum : * Moab, & A-
gareni, Gebal, & Ammon, & Amalec : alie-
nigenae cum habitantibus Tyrum. * Etenim
Assur venit cum illis : facti sunt in adiuto-
rium filijs Lot. * Fac illis sicut Madian, &
Sisara, sicut Iabin in torrente Cisson. * Di-
spexerunt in Endor : facti sunt, vt steteret
terra. * Pone principes eorum, sicut Oreb,
& Zeb, & Zebec, & Salmana. * Omnes prin-
cipes eorum : qui dixerunt : Haereditate pos-
sideamus Sanctuarium Dei. * Deus meus
pone illos vt rotam : & sicut stipulam ante
faciem venti. * Sicut ignis, qui comburit syl-
uam : & sicut flamma comburens montes. *
Ita persequeris illos in tempestate tua : &
in ira tua turbabis eos. Imple facies eorum
ignominia : & quarent nomen tuum, Do-
mine. * Erubescant, & conturbentur in
saeculum saeculi : & confundantur, & per-
eant. * Et cognoscant, quia nomen ti-
bi Dominus : tu solus Altissimus in omni
terra.

In finem, Pro torcularibus filijs Core,
Psalmus LXXXIII.

O Vam dilecta tabernacula tua Domine
virtutum : concupiscit, & deficit ani-
ma mea in atrijs Domini. Cor meum, & ca-
ro mea, exultauerunt in Deum viuum. * Et-
enim passer inuenit sibi domum : & turtur
nidum sibi, vbi ponat pullos suos. Altaria
tua Domine virtutum : rex meus, & Deus
meus. * Beati, qui habitant in domo tua Do-
mine : in saecula saeculorum laudabunt te. *
Beatus vir, cuius est auxilium abs te : ascen-
siones in corde suo disposuit, in valle lacry-
marum in loco, quem posuit. * Etenim be-
nedictionem dabit legislator, ibunt de vir-
tute in virtutem : videbitur Deus deorum
in Sion. * Domine Deus virtutum exaudi
orationem meam : auribus percipe Deus
Jacob. * Protector noster aspice Deus : &
respice in faciem christi tui : * Quia melior
est dies vna in atrijs tuis super millia. Elegi
abiectus esse in domo Dei mei : magis quam
habitare in tabernaculis peccatorum. *
Quia misericordiam, & veritatem diligit
Deus : gratiam, & gloriam dabit Dominus.
* Non priuabit bonis eos, qui ambulant in
innocentia : Domine virtutum, beatus ho-
mo, qui sperat in te.

In finem, filijs Core, Psalmus. LXXXIV.

Benedixisti Domine terram tuam : auer-
tisti captiuitatem Jacob. * Remisisti
iniquitatem plebis tuae : operuisti omnia
peccata eorum. * Mitigasti omnem iram
tuam :

tuam: auertisti ab ira indignationis tuæ. *
 Conuerte nos Deus salutaris noster: &
 auerte iram tuam a nobis. * Numquid in
 æternum irasceris nobis: aut extends iram
 tuam a generatione in generationem? Deus
 tu conuersus uiuificabis nos: & plebs tua
 lætabitur in te. * Ostende nobis Domine
 misericordiam tuam: & salutare tuum da
 nobis. * Audiam quid loquatur in me Do-
 minus Deus: quoniam loquetur pacem in
 plebem suam; Et super sanctos suos: & in
 eos, qui conuertuntur ad cor. * Verumta-
 men propè timentes eum salutare ipsius:
 vt inhabitet gloria in terra nostra. * Miseri-
 cordia, & veritas obuiauerunt sibi: iustitia,
 & pax osculatae sunt. * Veritas de terra orta
 est: & iustitia de cælo prospexit. * Etenim
 Dominus dabit benignitatem: & terra no-
 stra dabit fructum suum. * Iustitia ante
 eum ambulabit: & ponet in via gres-
 sus suos.

Oratio ipsi Dauid. LXXXV.

Inclina Domine aurem tuam, & exaudi
 me: quoniam inops & pauper sum ego: A
 * Custodi animam meam, quoniam sanctus
 sum: saluum fac seruum tuum, Deus meus
 sperantem in te: * Miserere mei Domine,
 quoniam ad te clamaui tota die: lætifica
 animam serui tui, quoniam ad te Domine
 animam meam leuaui. * Quoniam tu Do-
 mine suavis, & mitis: & multæ misericor-
 diæ omnibus inuocantibus te. * Auribus
 percipe Domine orationem meam: & in-
 tende voci deprecationis meæ. * In die tri-
 bulationis meæ clamaui ad te: quia exaudi-
 sti me. * Non est similis tui in dijs Domine:
 & non est secundum opera tua. * Omnes
 gentes quascumque fecisti, venient, & ado-
 rabunt coram te Domine: & glorificabunt
 nomen tuum. * Quoniam magnus es tu, &
 faciens mirabilia: tu es Deus solus. * Deduc
 me Domine in via tua, & ingrediar in veri-
 tate tua: lætetur cor meum, vt timeat no-
 men tuum. * Confitebor tibi Domine Deus
 meus in toto corde meo, & glorificabo no-
 men tuum in æternum. Quia misericordia
 tua magna est super me: & eruisi animam
 meam ex inferno inferiori. * Deus, iniqui
 insurrexerunt super me, & synagoga poten-
 tium quæsierunt animam meam: & non
 proposuerunt te in conspectu suo. * Et tu
 Domine Deus miserator, & misericors, pa-
 tiens, & multæ misericordiæ, & verax. Re-
 spice in me, & miserere mei, da imperium
 tuum puero tuo: & saluum fac filium ancil-
 læ tuæ. * Fac mecum signum in bonum, vt
 videant, qui oderunt me, & confundantur:
 quoniam tu Domine adiuuisti me, & con-
 solatus es me.

Filijs Core, Psalmus Cantici. LXXXVI.
Fundamenta eius in montibus sanctis:
 diligit Dominus portas Sion super om-
 nia tabernacula Iacob. * Gloriosa dicta sunt
 de te, ciuitas Dei. Memor ero Rahab, & Ba-
 bylonis scientium me. Ecce alienigenæ, &
 Tyrus, & populus Æthiopum, hi fuerunt il-
 lic. * Numquid Sion dicet: Homo, & homo
 natus est in ea: & ipse fundauit eam Altissi-
 mus? * Dominus narrabit in scripturis po-
 pulorum, & principum, horum, qui fuerunt
 in ea. * Sicut lætantium omnium habitatio
 est in te.

Canticum Psalmi.

Filijs Core, in finem, pro Maheleth ad re-
 spondendum, intellectus Eman Ezrahitæ,
 LXXXVII.

Domine Deus salutis meæ, in die cla-
 maui, & nocte coram te. * Intret in
 conspectu tuo oratio mea: inclina aurem
 tuam ad precem meam. * Quia repleta est
 malis anima mea: & vita mea inferno ap-
 propinquauit. * Æstimatus sum cum de-
 scendentibus in lacum: factus sum sicut ho-
 mo sine adiutorio, inter mortuos liber. * Si-
 cut vulnerati dormientes in sepulchris,
 quorum non es memor amplius: & ipsi de
 manu tua repulsi sunt. * Posuerunt me in
 lacu inferiori: in tenebris, & in vmbra
 mortis. * Super me confirmatus est furor
 tuus: & omnes fluctus tuos induxisti super
 me. * Longè fecisti notos meos a me: posue-
 runt me abominationem sibi. * Traditus
 sum, & non egrediebar: oculi mei langue-
 runt præ inopia. Clamaui ad te Domine to-
 ta die: expandi ad te manus meas. * Num-
 quid mortuis facies mirabilia: aut medici
 suscitabunt, & confitebuntur tibi? * Num-
 quid narrabit aliquis in sepulchro miseri-
 cordiam tuam, & veritatem tuam in perdi-
 tione? * Numquid cognoscentur in tenebris
 mirabilia tua: & iustitia tua in terra obli-
 uionis? * Et ego ad te Domine clamaui: &
 mane oratio mea præueniet te. * Vt quid
 Domine repellis orationem meam: auertis
 faciem tuam a me? * Pauper sum ego, & in
 laboribus a iuuentute mea: exaltatus au-
 tem humiliatus sum, & conturbatus. * In
 me transierunt iræ tuæ: & terrores tui con-
 turbauerunt me. * Circumdederunt me si-
 cut aqua tota die: circumdederunt me si-
 mul. * Elongasti a me amicum, & proxi-
 mum: & notos meos a miseris.

Intellectus Ethan Ezrahitæ. LXXXVIII.

Misericordias Domini in æternum can-
 tabo. In generationem, & generatio-
 nem annuntiabo veritatem tuam in ore
 meo. * Quoniam dixisti: In æternum miseri-
 cordia edificabitur in coelis: præparabi-

erudinos corde in sapientia. * Conuertere a
Domino vsquequo? & deprecabilis esto
super seruos tuos. * Repleti sumus mane
misericordia tua: & exultauimus, & dele-
ctati sumus omnibus diebus nostris. * La-
rati sumus pro diebus, quibus nos humi-
liasti: annis, quibus vidimus mala. * Respi-
ce in seruos tuos, & in opera tua: & dirige
filios eorum. * Et sit splendor Domini Dei
nostri super nos, & opera manuum nostra-
rum dirige super nos: & opus manuum no-
strarum dirige.

Laus Cantici David. XC.

Qui habitat in Adiutorio Altissimi, in A
protectione Dei coeli commorabitur.
* Dicet Domino: Susceptor meus es
tu, & refugium meum: Deus meus sperabo
in eum. * Quoniam ipse liberauit me de la-
queo venantium: & a verbo aspero. * Sca-
pulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis
eius sperabis. * Scuto circumdabit te veri-
tas eius: non timebis a timore nocturno. *
A sagitta volante in die, a negotio peram-
bulante in tenebris ab incurfu, & daemone
meridiano. * Cadent a latere tuo mille, &
decem millia a dextris tuis: ad te autem
non appropinquabit. * Verumtamen oculis
tuis considerabis: & retributionem pecca-
torum videbis. * Quoniam tu es Domine
spes mea: Altissimum posuisti refugium
tuum. * Non accedet ad te malum: & fla-
gellum non appropinquabit tabernaculo
tuo. * Quoniam Angelis suis mandauit de
te: ut custodiant te in omnibus vijs tuis. *
In manibus portabunt te: ne forte offendas
ad lapidem pedem tuum. * Super aspidem,
& basiliscum ambulabis: & conculcabis
leonem, & draconem. * Quoniam in me
sperauit, liberabo eum: protegam eum,
quoniam cognouit nomen meum. * Cla-
mabit ad me, & ego exaudiam eum:
cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum,
& glorificabo eum. * Longitudine dierum
replebo eum: & ostendam illi salutare
meum.

Psalmus Cantici.

In die Sabbati. XCI.

Bonum est confiteri Domino: & psal-
lere nomini tuo Altissime: Ad annun-
tandum mane misericordiam tuam: &
veritatem tuam per noctem: In decachor-
do, psalterio: cum cantico in cithara. * Quia
delectasti me Domine in factura tua: & in
operibus manuum tuarum exultabo. *
Quam magnificata sunt opera tua Domi-
ne! nimis profunda factae sunt cogitatio-
nes tuae. * Vir insipiens non cognoscat: &
stultus non intelliget haec. * Cum exorti

fuerint peccatores sicut scenum: & appa-
ruerint omnes, qui operantur iniquitatem.
* Ut intereant in saeculum saeculi: tu autem
Altissimus in aeternum Domine. * Quo-
niam ecce inimici tui peribunt: & disper-
gentur omnes, qui operantur iniquitatem.
* Et exaltabitur sicut unicornis cornu
Cmeum: & senectus mea in misericordia
vberi. * Et despexit oculus meus inimicos
meos: & in insurgentibus in me malignan-
tibus audiet auris mea. * Iustus, ut palma
florebit: sicut cedrus Libani multiplicabi-
tur. * Plantati in domo Domini, in attrijs
domus Dei nostri floreant. * Adhuc mul-
tiplicabuntur in senecta vberi: & bene pa-
tientes erunt, ut annuntient: * Quoniam
rectus Dominus Deus noster: & non est
iniquitas in eo.

Laus Cantici ipsi David in die ante sabbatum, quando fundata est terra. XCII.

Dominus regnauit decorem indutu-
est: indutus est Dominus fortitudi-
nem, & praecinxit se. Etenim firmavit or-
bem terrae, qui non commouebitur. * Para-
ta sedes tua ex tunc: a saeculo tu es. * Ele-
uauerunt flumina Domine: eleuauerunt
flumina vocem suam. * Eleuauerunt flu-
mina fluctus suos, a vocibus aquarum mul-
tarum. Mirabiles elationes maris, mirabi-
lis in altis Dominus. * Testimonia tua cre-
dibilia facta sunt nimis: domum tuam de-
cet sanctitudo Domine in longitudinem
dierum.

Psalmus ipsi David.

Quarta sabbati. XCIII.

Deus vltionum Dominus: Deus vltio-
num liberò egit. * Exaltare, qui iudi-
cas terram, redde retributionem superbis. *
Vsquequo peccatores Domine, vsquequo
peccatores gloriabuntur. * Effabuntur, &
loquentur iniquitatem: loquentur omnes,
qui operantur inuititiam. * Populum tuum
Domine humiliauerunt: & hereditatem
tuam vexauerunt. * Viduam, & aduenam
interfecerunt: & pupillos occiderunt. *
Et dixerunt: Non videbit Dominus, nec
intelliget Deus Iacob. * Intelligite insipientes
in populo: & stulti aliquando sapite. * Qui
plantauit aurem, non audiet? aut qui finxit
oculum, non considerat? * Qui corripit
gentes, non arguet: qui docet hominem
scientiam? * Dominus sicut cogitationes ho-
minum, quoniam vanae sunt. * Beatus ho-
mo, quem tu erudieris Domine: & de lege
tua docueris eum. * Ut mitiges ei a diebus
malis: donec fodiat peccatori fouea. *
Quia non repellet Dominus plebem suam:
& hereditatem suam non derelinquet. *
Quo-

Quoadusque iustitia conuertatur in iudici- 15
 um: & qui iuxta illam omnes, qui recto
 sunt corde. * Quis confurget mihi aduersus 16
 malignantes? aut quis stabit mecum aduer-
 sus operantes iniquitatem? * Nisi quia Do- 17
 minus adiuit me: paulò minus habitasset
 in inferno anima mea. * Si dicebam: Motus 18
 est pes meus: misericordia tua Domine ad. D
 iuuabat me. * Secundum multitudinem do- 19
 lorum meorum in corde meo, consolatio-
 nes tuæ latificauerunt animam meam. *
 Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: 20
 qui fingis laborem in præcepto? * Capta- 21
 bunt in animam iusti: & sanguinem inno-
 centem condemnabunt. * Et factus est mihi 22
 Dominus in refugium: & Deus meus in
 adiutorium spei meæ. * Et reddet illis ini- 23
 quitatem ipsorum: & in malitia eorum
 disperdet eos: disperdet illos Dominus
 Deus noster.

Laus Cantici ipsi Dauid. XCIV.

Venite, exultemus Domino: iubilemus 1
 Deo salutari nostro. * Præoccupe- A
 mus faciem eius in confessione: & in psal- 2
 mis iubilemus ei. * Quoniam Deus ma- 3
 gnus super omnes deos. * Quia in manu 4
 eius sunt omnes fines terræ: & altitudines
 montium ipsius sunt. * Quoniam ipsius est 5
 mare, & ipse fecit illud: & siccam manus
 eius formauerunt. * Venite adoremus, & 6
 procidamus: & ploremus ante Dominum,
 qui fecit nos. * Quia ipse est Dominus 7
 Deus noster: & nos populus pascuæ eius, & B
 oues manus eius. Hodie si vocem eius audie- 8
 ritis, nolite obdurare corda vestra. * Sicut 9
 in irritatione secundum diem temptationis
 in deserto: ubi tentauerunt me patres ve-
 stri, probauerunt me, & viderunt opera
 mea. * Quadraginta annis offensus fui ge- 10
 nerationi illi, & dixi: Semper hi errant cor-
 de. * Et isti non cognouerunt vias meas: ut 11
 iuravi in ira mea: Si introibunt in requiem
 meam.

Heb. 1. b. 7.
 Num. 14. E.
 Heb. 4. a. 7.

Canticum ipsi Dauid.

Quando domus edificabatur post captiui-
 tatem. (1. Par. 15.) XCV.

Cantate Domino canticum nouum: 1
 cantate Domino omnis terra. * Can- A
 tate Domino, & benedicite nomini eius:
 annuntiate de die in diem salutare eius. *
 Annuntiate inter gentes gloriam eius, in 3
 omnibus populis mirabilia eius. Quoniam
 magnus Dominus, & laudabilis nimis: ter- 4
 ribilis est super omnes deos. * Quoniam 5
 omnes dii gentium demonia: Dominus au-
 tem coelos fecit. * Confessio, & pulchritudo 6
 in conspectu eius: sanctimonia, & magni-
 ficentia in sanctificatione eius. * Afferte 7

Domino patriæ gentium, afferte Domino
 gloriam, & honorem: afferte Domino glo-
 riam nomini eius. * Tollite hostias, & in-
 troite in atria eius: adorate Dominum in
 atrio sancto eius. * Commoueatur à facie
 eius vniuersa terra: dicite in gentibus, quia
 Dominus regnauit. * Etenim correxit or-
 bem terræ, qui non commouebitur: iudica-
 bit populos in æquitate. * Letentur coeli,
 & exultet terra, commoueatur mare, &
 plenitudo eius: gaudebunt campi, & om-
 nia, quæ in eis sunt. * Tunc exultabunt om-
 nia ligna sylvarum: à facie Domini, quia
 venit: quoniam venit iudicare terram. Iu-
 dicabit orbem terræ in æquitate, & popu-
 los in veritate sua.

Huic Dauid,

Quando terra eius restituta est. XCVI.

Dominus regnauit, exultet terra: le-
 tentur insulæ multæ. * Nubes, & ca-
 ligo in circuitu eius: iustitia, & iudicium
 correctio sedis eius. * Ignis ante ipsum præ-
 cedit, & inflammabit in circuitu inimicos
 eius. * Illuxerunt fulgura eius orbi terræ:
 vidit, & commota est terra. * Montes sicut
 cera fluxerunt à facie Domini: à facie Do-
 minis omnis terra. * Annuntiauerunt coeli
 iustitiam eius: & viderunt omnes populi
 gloriam eius. * Confundantur omnes, qui
 adorant sculptilia, & qui gloriantur in si-
 mulachris suis. * Adorate eum omnes An-
 geli eius: audiuit, & lætata est Sion. Et ex-
 ultauerunt filie Iudæ, propter iudicia tua
 Domine. * Quoniam tu Dominus altissi-
 mus super omnem terram: nimis exaltatus
 es super omnes deos. * Qui diligitis Domi-
 num, odite malum: custodit Dominus ani-
 mas sanctorum suorum de manu peccato-
 ris: liberabit eos. * Lux orta est iusto, & re-
 ctis corde lætitia. * Lætamini iusti in Do-
 mino: & confitemini memorie sanctifica-
 tionis eius.

Exod. 10. a.
 Leuit. 16.
 2. 1.
 Deut. 1. a.
 8.
 Heb. 1. b. 6.
 Amos 1. d.
 15.
 Rom. 11. b.
 9.

Psalmus ipsi Dauid. XCVII.

Cantate Domino canticum nouum:
 quia mirabilia fecit. Saluauit sibi
 dextera eius: & brachium sanctum eius. *
 Notum fecit Dominus salutare suum: in
 conspectu gentium reuelauit iustitiam suā. 1
 * Recordatus est misericordie suæ, & veri-
 tatis suæ domui Israel. * Viderunt omnes
 termini terræ salutare Dei nostri. * Iubila-
 te Deo omnis terra: cantate, & exultate, &
 psallite. Psallite Domino in cithara, in cithara,
 & voce psalmi: in tubis ductilibus, & voce
 tubæ cornæ. * Iubilare in conspectu re-
 gis Domini: moueatur mare, & plenitu-
 do eius: orbis terrarum, & qui habi-
 tant in eo. * Flumina plaudent manu, si-
 mul

1sa. 41. c. 1.
 46. b. E.

mul montes exultabunt à conspectu Domini: quoniam venit iudicare terram. * Iudicabit orbem terrarum in iustitia, & populos in æquitate.

Psalmus ipsi David. XC VIII.

Domine regnauit, irascantur populi: qui sedet super cherubim, moveatur terra. * Dominus in Sion magnus: & excelsus super omnes populos. * Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile, & sanctum est: & honor regis iudicium diligit. * Tu parasti directiones: iudicium, & iustitiam in Jacob tu fecisti. * Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius: quoniam sanctum est. * Moyses & Aaron in sacerdotibus eius: & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius: * Inuocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia eius, & præceptum quod dedit illis. * Domine Deus noster tu exaudiebas eos: Deus tu propitius fuisti eis, & vlciscens in omnes adinventiones eorum. * Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Psalmus in confessione. XC IX.

Iubilate Deo omnis terra: seruite Domino in letitia. * Introite in conspectu eius, in exultatione. * Scitote, quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos: * Populus eius, & oves pascuæ eius: introite portas eius in confessione, atria eius in hymnis: confitemini illi. * Laudate nomen eius: quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia eius, & usque in generationem, & generationem veritas eius.

Psalmus ipsi David. C.

Misericordiam, & iudicium cantabo tibi Domine: Psallam, & intelligam in via immaculata, quando venies ad me. Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ. * Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: facientes prauaricationes odiui. * Non adhæsit mihi cor prauum: declinantem à me malignum non cognoscebam: * Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequabar. Superbo oculo, & insatiabili corde, cum hoc non edebam. * Oculi mei ad fideles terræ, ut sedant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat. * Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum. * In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: ut di-

spicerem de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Oratio pauperis,

Cum anxius fuerit, & in conspectu Domini effuderit precem suam. C I.

Domine exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat. * Non auertas faciem tuam a me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. In quacunque die inuocauero te, velociter exaudi me: * Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremum aruerunt. * Percussus sum, ut foenum, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum. * A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ: * Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio. * Vigilavi, & factus sum sicut passer solitarius in tecto. * Totæ die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, aduersum me iurabant. * Quia cinerem tanquam panem manducabam, & potum meum cum fletu miscebam. * A facie iræ, & indignationis tuæ: quia eleuans allisisti me. * Dies mei sicut umbra declinauerunt: & ego sicut foenum arui. * Tu autem Domine in æternum permanes: & memoriale tuum in generationem, & generationem. * Tu exurgens misereberis Sion: quia tempus miserendi eius, quia venit tempus. * Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: & terræ eius miserebuntur. * Et timebunt gentes nomen tuum Domine: & omnes reges terræ gloriam tuam. * Quia edificauit Dominus Sion: & videbitur in gloria sua. * Respexit in orationem humilium: & non spreuit precem eorum. * Scribantur hæc in generatione altera: & populus, qui creabitur, laudabit Dominum: * Quia prospexit de excelsis sancto suo: Dominus de coelo in terram aspexit: * Ut audiret gemitus compeditorum: ut solueret filios interemptorum: * Ut annuntient in Sion nomen Domini: & laudent eius in Ierusalem. * In conueniendo populos in vnum, & reges, ut seruiant Domino, Respondit ei in via virtutis suæ: Paucitatem dierum meorum nuntia mihi. * Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generationem, & generationem anni tui. * Initio tu Domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt coeli. * Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut vestimentum veterascent. * Et sicut operatorum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. * Filij seruorum tuorum habitabunt: & semen eorum in sæculum dirigetur.

Ipsi David. CII.

Benedic anima mea Domino: & omnia, A
 quæ intra me sunt, nomini sancto eius.
 Benedic anima mea Domino: & noli obli- 2
 uisci omnes retributiones eius. * Qui pro- 3
 pitiat omnes iniquitatibus tuis: qui 4
 sanat omnes infirmitates tuas. * Qui redi- 5
 mit de interitu vitam tuam: qui coronat te 6
 in misericordia, & miserationibus. Qui re- 7
 plet in bonis desiderium tuum: renouabi- 8
 tur, ut aquilæ iuventus tua. * Faciens mise- 9
 ricordias Dominus: & iudicium omnibus B
 iniuriam patientibus. Notas fecit vias suas 7
 Moysi, filiis Israel voluntates suas. * Mise- 8
 rator, & misericors Dominus: longanimis, 9
 & multum misericors. * Non in perpetuum 10
 irascetur: neque in æternum comminabi- 11
 tur. * Non secundum peccata nostra fecit 12
 nobis: neque secundum iniquitates nostras 13
 retribuit nobis. * Quoniam secundum al- 14
 titudinem coeli à terra: corroborauit mi- 15
 sericordiam suam super timentes se. Quan- 16
 tum distat Ortus ab Occidente: longè fe- C
 cit à nobis iniquitates nostras. * Quomodo 17
 miseretur pater filiorum, misertus est Do- 18
 minus timentibus se: quoniam ipse cogno- 19
 uit figmentum nostrum. * Recordatus est, 20
 quoniam pulvis sumus: homo, sicut fœnum 21
 dies eius, tanquam flos agri sic efflorescit. * 22
 Quoniam spiritus pertransibit in illo, & 23
 non subsistet: & non cognoscet amplius lo- 24
 cum suum. * Misericordia autem Domini 25
 ab æterno, & usque in æternum super timen- 26
 tes eum. * Et iustitia illius in filios filiorum 27
 his, qui seruant testamentum eius: * Et me- 28
 mores sunt mandatorum ipsius, ad facien- D
 dum ea. * Dominus in cœlo parauit sedem 29
 suam: & regnum ipsius omnibus domina- 30
 bitur. * Benedicite Domino omnes Angeli 31
 eius, potentes virtute, facientes verbum 32
 illius, ad audiendam vocem sermonum 33
 eius. * Benedicite Domino omnes virtutes 34
 eius, ministri eius, qui facitis voluntatem 35
 eius. Benedicite Domino omnia opera eius: 2
 in omni loco dominationis eius, benedic 3
 anima mea Domino.

Ipsi David. CIII.

Benedic anima mea Domino: Domine A
 Deus meus magnificatus es vehemen-
 ter. Confessionem, & decorem induisti,
 amictus lumine sicut vestimento: * Exten-
 dens cœlum sicut pellem: qui regis aquis
 superiora eius. Qui ponis nubem ascen-
 sum tuum: qui ambulat super pennas ven-
 torum. Qui facis Angelos tuos, spiritus: &
 ministros tuos, ignem vrentem. Qui funda-
 sti terram super stabilitatem suam: non in-
 clinabitur in sæculum sæculi. * Abyssus 6

sicut vestimentum, amictus eius: super
 montes stabunt aquæ. * Ab increpatione
 tua fugient: à voce tonitru tui formi-
 dabunt. Ascendunt montes: & descen-
 dunt campi in locum, quem fundasti eis,
 Terminum posuisti, quem non transgre-
 dientur: neque conuertentur operire ter-
 ram. * Qui emittis fontes in conualli-
 bus: inter medium montium pertransi-
 bunt aquæ. * Potabunt omnes bestię
 agri: expectabunt onagri in fira sua. * Su-
 per ea volucres cœli habitabunt: de me-
 dio petrarum dabunt voces. * Rigans
 montes de superioribus suis: de fructu
 operum tuorum satiabitur terra: * Pro-
 ducens fœnum iumentis, & herbam ser-
 uitiū hominum: Ut educas panem de ter-
 ra: & vinum lætificet cor hominis: Ut ex-
 hilaret faciem in oleo: & panis cor homi-
 nis confirmet. Saturabuntur ligna cam-
 pi, & cedri Libani, quas plantauit: il-
 lic passeret nidificabunt. Herodij domus
 dux est eorum: montes excelsi ceruis: pe-
 tra refugium herinacijs. Fecit lunam in
 tempora: sol cognouit occasum suum. *
 Poluisti tenebras, & facta est nox: in ip-
 sa pertransibunt omnes bestię syluæ. Ca-
 tuli leonum rugientes, ut rapiant, &
 quærant à Deo escam sibi. * Ortus est
 sol, & congregati sunt: & in cubilibus
 suis collocabuntur. * Exhibet homo ad
 opus suum: & ad operationem suam vs-
 que ad vespertum. * Quam magnificata
 sunt opera tua Domine: omnia in sapien-
 tia fecisti: impleta est terra possessione
 tua. * Hoc mare magnum, & spatiosum
 manibus: illic reptilia, quorum non est
 numerus. * Animalia pusilla cum ma-
 gnis: illic naves pertransibunt. Draco
 iste, quod formasti ad illudendum ei:
 Domnia à te expectant, ut des illis escam
 in tempore. * Dante te illis, colligent:
 aperiente te manum tuam, omnia imple-
 buntur bonitate. * Auertente autem te fa-
 ciem, turbabuntur: auferes spiritum eo-
 rum, & deficient, & in puluerem suum
 reuertentur. * Emittere spiritum tuum,
 & creabuntur: & renouabis faciem ter-
 ræ. * Sit gloria Domini in sæculum: læ-
 tabitur Dominus in operibus suis: * Qui
 respicit terram, & facit eam tremere: qui
 tangit montes, & fumigant. Cantabo Do-
 mino in vita mea: psallam Deo meo quam-
 diu sum. * Iucundum sit ei eloquium
 meum: ego verò delectabor in Domino,
 * Deficiant peccatores à terra, & iniqui
 ita ut non sint: benedic anima mea Do-
 mino.

Alle-

Infr. 145. 8.

Alleluia. (1. Par. 16. 3.) CIV.

Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: annuntiate inter gentes opera eius. * Cantate ei, & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius. Laudamini in nomine sancto eius: lætetur cor quærentium Dominum. * Quærite Dominum, & confirmamini: quærite faciem eius semper. Mementore mirabilium eius, quæ fecit prodigia eius, & iudicia oris eius. * Semen Abraham, serui eius: filij Iacob electi eius. Ipse Dominus Deus noster: in vniuersa terra iudicia eius. Memor fuit in sæculum testamenti sui: verbi, quod mandauit in mille generationes. * Quod disposuit ad Abraham: & iuramenti sui ad Isaac. Et statuit illud Iacob in præceptum: & Israel in testamentum æternum. * Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis vestræ. Cum essent numero breui, pauci filij, & incolæ eius: * Et pertransierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum. * Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges. * Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari. * Et vocauit famem super terram: & omne firmamentum panis contriuit. * Misit ante eos virum: in seruum venditus est Ioseph. * Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrum pertransiit animam eius, donec veniret verbum eius. Eloquium Domini inflammavit eum: * misit rex, & soluit eum, princeps populorum, & dimisit eum. * Constituit eum dominum domus suæ: & principem omnis possessionis suæ. * Vt erudiret principes eius sicut semetipsum: & senex eius prudentiam doceret. * Et intrauit Israel in Ægyptum: & Iacob accola fuit in terra Cham. * Et auxit populum suum vehementer: & firmavit eum super inimicos eius. * Conuertit cor eorum, vt odirent populum eius: & dolum facerent in seruos eius. Misit Moysen seruum suum: Aaron, quem elegit ipsum. Posuit in eis verba signorum suorum, & prodigiorum in terra Cham. * Misit tenebras, & obscurauit: & non exacerbauit sermones suos. * Conuertit aquas eorum in sanguinem: & occidit pisces eorum. * Edidit terra eorum ranas in penetralibus regum ipsorum. Dixit, & venit cœnomyia: & cinifes in omnibus finibus eorum. * Posuit pluias eorum, grandinem: ignem comburentem in terra ipsorum. * Et percussit vineas eorum: & ficulneas eorum: & contriuit lignum finium eorum. * Dixit, & venit locusta, & bruchus, cuius non erat numerus: * Et comedit omne fœnum in terra eorum: & comedit omnem fructum terræ

36 eorum. * Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum. * Et eduxit eos cum argento, & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus. * Lætata est Ægyptus in profectioe eorum: quia incubuit timor eorum super eos. * Expandit nubem in protectionem eorum, & ignem, vt luceret eis per noctem. Petierunt, & venit coturnix: & paterne cœli saturauit eos. * Dirupit petram, & fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina; Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum. Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in læticia. * Et dedit illis regiones gentium: & labores populorum possederunt. * Vt custodiant iustificationes eius, & legem eius requirant.

Alleluia (Iudith. 13. 21.) CV.

Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius. Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius? Beati, qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore. * Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo: Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in læticia gentis tuæ: vt lauderis cum hæreditate tua. Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus, iniquitatem fecimus. Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ. Et irritauerunt ascendentes in mare, Mare rubrum. * Et saluauit eos propter nomen suum: vt notam faceret potentiam suam. * Et increpuit Mare rubrum, & exsiccatum est: & deduxit eos in abyssis sicut in deserto. * Et saluauit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici. * Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit. * Et crediderunt verbis eius: & laudauerunt laudem eius. * Cito fecerunt, obliui sunt operum eius: & non sustinuerunt confitium eius. Et concupierunt concupiscentiam in deserto: & tentauerunt Deum in inaquoso, * Et dedit eis petitionem ipsorum: & misit saturitatem in animas eorum. Et irritauerunt Moysen in castris: Aaron sanctum Domini. Aperta est terra, & deglutiuit Dathan: & operuit super congregationem Abiron. Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores. Et fecerunt vitulum in Horeb: & adorauerunt sculptile. * Et mutauerunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fœnum. Obliti sunt Deum, qui saluauit

eos, qui fecit magnalia in Ægypto: * mira- 21
 bilia in terra Cham: terribilia in mari ru-
 bro. * Et dixit, vt disperderet eos: si non 23
 Moyses electus eius stetisset in confectione
 in conspectu eius: Vt auerteret iram
 eius, ne disperderet eos: * Et pro nihilo ha- 24
 buerunt terram desiderabilem: Non credi- 25
 derunt verbo eius, & murmurauerunt in
 tabernaculis suis: non exaudierunt vo-
 cem Domini. * Et eleuauit manum suam 26
 super eos: vt prosterneret eos in deserto:
 Et vt deiceret semen eorum in nationi- 27
 bus: & dispergeret eos in regionibus. * Et 28
 initiati sunt Beelphegor: & comederunt
 sacrificia mortuorum. * Et irritauerunt 29
 eum in adinventionibus suis: & multi-
 plicata est in eis ruina. * Et sterit Phinees, 30
 & placauit: & cessauit quassatio. * Et re- 31
 putatum est ei in iusticiam: in generatio-
 nem, & generationem vsque in sempiter-
 num. Et irritauerunt eum ad aquas con- 22
 traditionis: & vexatus est Moyses pro-
 pter eos: * Quia exacerbauerunt spiritum 33
 eius. * Et distinxit in labijs suis: non di- 34
 sperdiderunt gentes, quas dixit Dominus
 illis. * Et commisti sunt inter gentes, & 35
 didicerunt. * Opera eorum: & seruierunt 36
 sculptilibus eorum: & factum est illis
 in scandalum. * Et immolauerunt filios 37
 suos, & filias suas demonijs. * Et effude- 38
 runt sanguinem innocentem: sanguinem
 filiorum suorum, & filiarum suarum, quas
 sacrificauerunt sculptilibus Chanaan. * 39
 Et infecta est terra in sanguinibus: &
 contaminata est in operibus eorum: &
 fornicati sunt in adinventionibus suis. * 40
 Et iratus est furore Dominus in popu-
 lum suum: & abominatus est heredita-
 tem suam. * Et tradidit eos in manus gen- 41
 tium: & dominati sunt eorum, qui ode-
 runt eos. * Et tribulauerunt eos inimici 42
 eorum, & humiliati sunt sub manibus eo-
 rum: * sæpè liberauit eos. Ipsi autem ex- 43
 acerbauerunt eum in consilio suo: &
 humiliati sunt in iniquitatibus suis. * Et 44
 vidit cum tribularentur: & audiuit ora-
 tionem eorum. * Et memor fuit testamen- 45
 ti sui: & poenituit eum secundum multi-
 tudinem misericordiarum suarum. Et dedit eos 46
 in misericordias in conspectu omnium, qui
 exasperant eos. * Saluos nos fac Domine 47
 Deus noster: & congrega nos de nationi-
 bus: Vt consteamus nomini sancto tuo:
 & gloriemur in laude tua. * Benedictus 48
 Dominus Deus Israel à sæculo, & vsque
 in sæculum: & dicet omnis populus: Fiat,
 fiat.

Alleluia. *Indicb. 13. 21.*) C VI.

1 **C**onfitemini Domino, quoniam bonus
 A quoniam in sæculum misericordia
 2 eius: * Dicant, qui redempti sunt à Domi-
 no, quos redemit de manu inimici: & de
 3 regionibus congregauit eos. * A solis ortu,
 4 & occasu: ab Aquilone, & mari: Errauerunt
 in solitudine in iniquis: viam ciuitatis ha-
 5 bitaculi non inuenerunt. * Esurientes, &
 6 sitientes: anima eorum in ipsis defecit. *
 Et clamauerunt ad Dominum cum tribu-
 7 larentur: & de necessitatibus eorum er-
 8 puit eos. * Et deduxit eos in viam rectam:
 9 vt irent in ciuitatem habitationis. * Confi-
 teantur Domino misericordia eius: & mi-
 10 rabilia eius filiis hominum. * Quia satiauit
 animam inanem: & animam esurientem sa-
 11 tiauit bonis. * Sedentes in tenebris, & um-
 bra mortis: victos in mendicantia, & fer-
 12 ro. * Quia exacerbauerunt eloquia Dei: &
 13 consilium Altissimi irritauerunt. Et humi-
 liatum est in laboribus cor eorum: infirma-
 14 ti sunt, nec fuit, qui adiuuaret. * Et clama-
 15 uerunt ad Dominum cum tribularetur, &
 16 de necessitatibus eorum liberauit eos. * Et
 17 eduxit eos de tenebris, & umbra mortis: &
 18 vincula eorum dirupit. * Confiteantur
 Domino misericordia eius: & mirabilia
 19 eius filiis hominum. * Quia contriuit por-
 20 tas æreas: & vectes ferreos confregit. * Su-
 scipit eos de via iniquitatis eorum: prop-
 21 ter iniusticias enim suas humiliati sunt. *
 Omnem escam abominata est anima eo-
 22 rum: & appropinquauerunt vsque ad por-
 23 tas mortis. * Et clamauerunt ad Dominum
 cum tribularentur: & de necessitatibus eo-
 24 rum liberauit eos. * Misit verbum suum, &
 25 sanauit eos, & eripuit eos de interitionibus
 26 eorum. * Confiteantur Domino misericor-
 27 dia eius: & mirabilia eius filiis hominum. *
 28 Et sacrificent sacrificium laudis: & annun-
 29 tiant opera eius in exultatione. * Qui de-
 scendunt mare in nauibus, facientes opera-
 30 tionem in aquis multis. Ipsi viderunt ope-
 ra Domini, & mirabilia eius in profundo. *
 31 Dixit, & stetit spiritus procellæ: & exaltati
 32 sunt fluctus eius. * Ascendunt vsque ad cæ-
 los, & descendunt vsque ad abyssos: anima
 33 eorum in malis tæbescit. * Turbati sunt,
 & mori sunt sicut ebrius: & omnis sapien-
 tia eorum deuorata est. * Et clamauerunt
 ad Dominum cum tribularentur, & de ne-
 cessitatibus eorum eduxit eos. * Et statuit
 procellam eius in auram: & siluerunt flu-
 ctus eius. * Et latati sunt, quia siluerunt: &
 deduxit eos in portum voluntatis eorum. *
 34 Confiteantur Domino misericordiarum eius:
 35 & mirabilia eius filiis hominum. * Et exal-
 tent eum in Ecclesia plebis: & in cathedra
 senio-

seniorum laudent eum. * Posuit flumina in 33
desertum: & exitus aquarum in sitim: Ter- D
ram fructiferam in saluginem, a malitia in. 34
habitantium in ea. * Posuit desertum in sta- 35
gna aquarum: & terram sine aqua in exitus
aquarum. * Et collocavit illic esurientes: & 36
constituerunt ciuitatem habitationis. * Et 37
seminauerunt agros, & plantauerunt vi-
neas: & fecerunt fructum natiuitatis. * Et 38
benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: &
iumenta eorum non minorauit. * Et pauci 39
facti sunt: & vexati sunt a tribulatione ma-
lorum, & dolore. Effusa est contemptio su- 40
per principes: & errare fecit eos in inuio,
& non in via. * Et adiunxit pauperem de ino- 41
pia: & posuit sicut oues familias. * Vide- 42
bunt recti, & letabuntur: & omnis iniqui-
tas oppilabit os suum. * Quis sapiens, & cu- 42
stodiet hæc? & intelliget misericordias Do-
mini?

Canticum Psalmi ipsi David.
(Sup. 56. 8.) CVII.

Paratum cor meum Deus, paratum cor
meum: cantabo & psallam in gloria
mea. Exurge gloria mea, exurge psalterium.
& cithara: exurgam diluculo. * Confitebor
tibi in populis Domine: & psallam tibi in
nationibus. * Quia magna est super coelos
misericordia tua: & usque ad nubes veritas
tua. * Exaltare super coelos Deus, & super
omnem terram gloria tua: ut liberentur di-
lecti tui. * Saluum fac dextera tua, & exau-
di me: Deus locutus est in sancto suo: * Ex-
ultabo, & diuidam Sichimam, & conual-
lem tabernaculorum dimetiar. * Meus est
Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim
susceptio capitis mei. * Iuda rex meus: 10
Moab lebes spei mei. In Idumæam exten-
dam calceamentum meum: mihi alienige-
næ amici facti sunt. * Quis deducet me in
ciuitatem munitam? quis deducet me us-
que in Idumæam? * Nonne tu Deus, qui re- 12
pulisti nos, & non exhibis Deus in virtutibus
nostris? * Da nobis auxilium de tribulatio- 13
ne: quia vana salus hominis. In Deo facie-
mus virtutem: & ipse ad nihilum deducet
inimicos nostros.

In finem, Psalmus David. CVIII.

Deus laudem meam ne tacueris: quia
os peccatoris, & os dolosi super me
apertum est. * Locuti sunt aduersum me lin-
gua dolosa, & sermonibus odij circumde-
derunt me: & expugnaverunt me gratis. *
Pro eo, ut me diligerent, detrahebant mihi:
ego autem orabam. * Et posuerunt aduer-
sum me mala pro bonis: & odium pro di-
lectione mea. Constitue super eum pecca-
torem: & diabolus stet a dextris eius. Cum

iudicatur, exeat condemnatus: & oratio
eius fiat in peccatum. * Fiant dies eius pau-
ci: & episcopatum eius accipiat alter. Fiant
filij eius orphani: & vxor eius vidua. * Nu-
tantes transferantur filij eius, & mendi-
cent: & eijciantur de habitationibus suis. *
Scrutetur foenerator omnem substantiam
eius: & diripiant alieni labores eius. * Non
sit illi adiutor: nec sit, qui misereatur pu-
illis eius. * Fiant nati eius in interitum: in
generatione vna deleatur nomen eius. * In
memoriam redeat iniquitas patrum eius in
conspectu Domini: & peccatum matris e-
ius non deleatur. * Fiat contra Dominum
semper, & dispereat de terra memoria eo-
rum. * pro eo, quod non est recordatus fa-
cere misericordiam. * Et persecutus est ho-
minem inopem, & mendicum, & compun-
ctum corde mortificare. * Et dilexit maledi-
ctionem, & elongabitur ab eo. Et induit
maledictionem sicut vestimentum, & in-
trauit sicut aqua in interiora eius, & sicut
oleum in ossibus eius. * Fiat ei sicut vesti-
mentum, quo operitur: & sicut zona, qua
semper præcingitur. * Hoc opus eorum, qui
detrahunt mihi apud Dominum: & qui lo-
quuntur mala aduersus animam meam. *
Et tu Domine, Domine, fac mecum propter
nomen tuum: quia suavis est misericordia
tua. * Libera me, quia egenus, & pauper ego
sum: & cor meum conturbatum est intra
me. * Sicut umbra cum declinat, ablatus
sum: & excussus sum sicut locustæ. * Ge-
nua mea infirmata sunt a ieiunio: & caro
mea immutata est propter oleum. * Et ego
factus sum opprobrium illis: viderunt me,
& mouerunt capita sua. * Adiuua me Do-
mine Deus meus: saluum me fac secun-
dum misericordiam tuam. * Et sciant, quia
manus tua hæc: & tu Domine fecisti eam.
* Maledicent illi, & tu benedices: qui insur-
gunt in me, confundantur: seruus autem
tuus letabitur. * Induantur, qui detrahunt
mihi pudore, & operiantur sicut diploide
confusione sua. * Confitebor Domino ni-
mis in ore meo: & in medio multorum
laudabo eum. * Quia astitit a dextris pau-
peris, ut saluam faceret a persequentibus
animam meam.

Psalmus David. CIX.

Dixit Dominus Domino meo: Sede a
dextris meis: Donec ponam inimi-
cos tuos, scabellum pedum tuorum. * Vir-
gam virtutis tue emittet Dominus ex Sion:
dominare in medio inimicorum tuorum. *
Tecum principium in die virtutis tue in
splendoribus sanctorum: ex vtero ante lu-
ciferum genui te. * Iurauit Dominus, & non
poenitebit eum: Tu es sacerdos in aeternum

Ff 3 secundum-

Matt. 22. d.
24.
1. Cor. 15. d.
15.
Hebr. 1. d.
13. & 10. c.
23.
Hebr. 1. b. 6.
& 7. c. 17.
10. d. 1. c. 24.

secundum ordinem Melchisedech. * Dominus à dextris tuis, confregit in die iræ sue reges. * Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum. * De torrente in via bibet: propterea exultabit caput.

Alleluia. CX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: in consilio iustorum, & congregatione. * Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntate eius. Confessio, & magnificentia opus eius; & iustitia eius manet in sæculum sæculi. * Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors, & miserator Dominus. * Escam dedit timentibus se. Memor erit in sæculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo. * Ut det illis hæreditatem gentium: opera manuum eius, veritas, & iudicium. * Fidelia omnia mandata eius: confirmata in sæculum sæculi, facta in veritate, & æquitate. * Redemptionem misit populo suo: mandavit in æternum testamentum suum. Sanctum, & terribile nomen eius. * Initium sapientiæ timor Domini. Intellectus bonus omnibus facientibus eum; laudatio eius manet in sæculum sæculi.

Pro. 1. 7.
Eccl. 1. 17.

Alleluia, Reuersionis Aggæ,
& Zachariæ. CXI.

Beatus vir, qui timet Dominum: in mandatis eius volet nimis. * Potens in terra erit semen eius; generatio rectorum benedicetur. * Gloria, & diuitiæ in domo eius: & iustitia eius manet in sæculum sæculi. * Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors, & miserator, & iustus. * Iucundus homo, qui miseretur, & commodat disponet sermones suos in iudicio: * quia in æternum non commouebitur. * In memoria æterna erit iustus: ab auditione mala non timebit. Paratum cor eius sperare in Domino, * confirmatum est cor eius: non commouebitur, donec despiciat inimicos suos. * Disperfit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in sæculum sæculi, cornu eius exaltabitur in gloria. * Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet, & tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Alleluia. CXII.

Laudate pueri Dominum: laudate nomen Domini. * Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc, & usque in sæculum. * A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini. * Excelsus super omnes gentes Dominus, & super cœlos gloria eius. * Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * Et humilia respi-

Mal. 1. 1.

cit in cœlo, & in terra? * Suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem. * Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui. * Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Alleluia. CXIII.

In exitu Israel de Ægypto, domus Jacob de populo barbaro: * Facta est Iudæa sanctificatio eius, Israel potestas eius. * Mare vidit, & fugit: Iordanis conuersus est retrorsum. * Montes exultauerunt, ut arietes: & colles sicut agni ouium. * Quid est tibi mare, quod fugisti: & tu Iordanis, quia conuersus es retrorsum? * Montes exultastis sicut arietes, & colles sicut agni ouium. * A facie Domini mota est terra, à facie Dei Jacob. * Qui conuertit petram in stagna aquarum, & rupem in fontes aquarum. * **NON NOBIS DOMINE, NON NOBIS**; sed nomini tuo da gloriam. * Super misericordia tua, & veritate tua: nequando dicant gentes: Vbi est Deus eorum? * Deus autem noster in cœlo: omnia quæcumque voluit fecit. * Simulachra gentium argentum, & aurum, opera manuum hominum. * Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt. * Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt. * Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo. * Similes illis fiant, qui faciunt ea: & omnes, qui confidunt in eis. * Domus Israel sperauit in Domino: adiutor eorum, & protector eorum est. * Domus Aaron sperauit in Domino: adiutor eorum, & protector eorum est. * Qui timent Dominum, sperauerunt in Domino: adiutor eorum, & protector eorum est. * Dominus minus memor fuit nostri: & benedixit nobis: Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron. * Benedixit omnibus, qui timent Dominum, pusillis cum maioribus. * Adjiciat Dominus super vos: super vos, & super filios vestros. * Benedixti vos à Domino, qui fecit cœlum, & terram. * Cœlum cœli Domino: terram autem dedit filijs hominum. * Non mortui laudabunt te Domine: neque omnes, qui descendunt in infernum. * Sed nos, qui viuimus, benedicimus Domino, ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Isa. 11. 12.

Isa. 11. 12.
Isa. 11. 12.

Isa. 11. 12.

Alleluia. CXIV.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus: vocem orationis meæ. * Qui inclinavit aurem suam mihi: & in diebus meis inuocabo. * Circumdederunt me dolores mortis: & pericula inferni inuenerunt me. * Tribulatio-

lationem, & dolorem inueni: & nomen Domini inuocaui. * O Domine libera animam meam: misericors Dominus, & iustus, & Deus noster misereatur. * Custodiens paru-
los Dominus: humiliatus sum, & liberauit me. * Conuertere anima mea in requiem tuam: quia Dominus benefecit tibi. * Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu. * Placebo Domino in regione uiuorum.

Alleluia. C X V.

Credidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis. * Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax. * Quid retribuam Dño, pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini inuocabo. * Vota mea Domino reddam coram omni populo eius: pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius. * O Domine, quia ego seruus tuus: ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ. Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo. * Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius: in atrijs domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Alleluia. CXVI.

Laudate Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi: * Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: & veritas Domini manet in æternum.

Alleluia. CXVII.

Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius. * Dicat nunc Israel, quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius. * Dicat nunc domus Aaron: quoniam in sæculum misericordia eius. * Dicant nunc, qui timeant Dominum: quoniam in sæculum misericordia eius. * De tribulatione inuocavi Dominum: & exaudiuit me in latitudine Dominus. * Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. * Dominus mihi adiutor: & ego despiciam inimicos meos. * Bonum est confidere in Domino, quam confidere in homine. * Bonum est sperare in Domino, quam sperare in principibus. * Omnes gentes circuierunt me: & in nomine Domini, quia ultus sum in eos. * Circumdantes circumdederunt me: & in nomine Domini, quia ultus sum in eos. * Circumdederunt me sicut apes, & exarsunt sicut ignis in spinis: & in nomine Domini, quia ultus sum in eos. * Impulsus euer-
sus sum, ut caderem: & Dominus suscepit me. * Fortitudo mea, & laus mea Dominus: C

14 & factus est mihi in salutem. * Vox exulta-
15 tionis, & salutis, in tabernaculis iustorum. *Exod. 15. 20.*
16 * Dexterâ Domini fecit virtutem: dexterâ Domini exaltauit me, dexterâ Domini fo-
17 cit virtutem. * Non moriar, sed viuam: &
18 narrabo opera Domini. * Castigans castiga-
19 uit me Dominus: & morti non tradidit me.
20 * Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in
21 eas confitebor Domino: hæc porta Domi-
22 ni, iusti intrabunt in eam. * Confitebor tibi, quoniam exaudiisti me: & factus es mihi in
23 salutem. * Lapidem, quem reprobauerunt
24 ædificantes, hic factus est in caput anguli. * *1. Cor. 4. 6.*
25 * A Domino factum est istud: & est mira-
26 bile in oculis nostris. * Hæc est dies, quam
27 fecit Dominus: exultemus, & lætemur in
28 ea. * O Domine saluam me fac, o Domine
29 benè prosperare: * benedictus, qui venit in
30 nomine Domini. Benediximus vobis de do-
31 mo Domini: Deus Dominus, & illuxit no-
32 bis. Constituite diem solemnem in couden-
33 sis, usque ad cornu altaris. * Deus meus es
34 tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, &
35 exaltabo te. Confitebor tibi, quoniam ex-
36 audiuisti me: & factus es mihi in sa-
37 lutem. * Confitemini Domino, quoniam
38 bonus, quoniam in sæculum misericor-
39 dia eius.

Alleluia. CXVIII.

Alph.

Beati immaculati in via: qui ambulant
A in lege Domini. * Beati, qui scrutantur
2 testimonia eius: in toto corde exquirunt
3 eum. * Non enim, qui operantur iniquita-
4 tem, in vijs eius ambulauerunt. * Tu man-
5 dasti mandata tua custodiri nimis. * Utinam
6 dirigantur viæ meæ, ad custodiendas iustifi-
7 cationes tuas. * Tunc non confundar, cum
8 perspexero in omnibus mandatis tuis. Con-
9 fitebor tibi in directione cordis: in eo, quod
10 dicidi iudicia iustitiæ tuæ. * Iustificaciones
11 tuas custodiam: non me derelinquas usque,
12 quaque. *Psalm.* * In quo corrigit adolescen-
13 tor viam suam in custodiendo sermones
14 tuos. * In toto corde meo exquisiui te: ne
15 repellas me à mandatis tuis. In corde meo
16 abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi. *
17 Benedictus es Domine: doce me iustifica-
18 tiones tuas. * In labijs meis pronuntiaui
19 omnia iudicia oris tui. * In via testimo-
20 niorum tuorum delectatus sum, sicut in
21 omnibus diuitijs. * In mandatis tuis exer-
22 cebor: & considerabo vias tuas. * In iustifi-
23 cationibus tuis meditabor: non obliuiscar
24 sermones tuos. *Gimel.* * Retribue sermo-
25 ni tuo, viuifica me: & custodiam sermones
26 tuos. * Reuera oculos meos: & considerabo
27 mirabilia de lege tua. * Incola ego sum in
28 terra: non abscondas à me mandata tua. *

Ff 4 Con-

Concupiuit anima mea desiderare iustifi- 20
cationes tuas, in omni tempore. * Increpa- 21
sti superbos: maledicti, qui declinant a
mandatis tuis. * Aufer a me opprobrium: & 22
contemptum: quia testimonia tua exquisi-
ui. * Etenim sederunt principes, & aduer- 23
sum me loquebantur: seruus autem tuus
exercebatur in iustificationibus tuis. * Nam 24
& testimonia tua meditatio mea est: & con-
siliu meum iustificationes tue. *Daletb.* *
Adhæsit pauimento anima mea: viuifica 25
me secundum verbum tuum. * Vias meas D
enuntiaui, & exaudisti me: doce me iustifi- 26
cationes tuas. * Viam iustificationum tua- 27
rum instrue me: & exercebor in mirabili-
bus tuis. * Dormitauit anima mea præ te- 28
dio: confirma me in verbis tuis. * Viam ini- 29
quitatis amoue a me: & de lege tua misere-
re mei. * Viam veritatis elegi: iudicia tua 30
non sum oblitus. * Adhæsi testimonijs tuis 31
Dñe: noli me confundere. * Viam man- 32
datorum tuorum cucurri, cum delatasti cor E
meum. *He.* * Legem pone mihi Domine 33
viam iustificationum tuarum & exquiram
eam semper. * Da mihi intellectum, & 34
scrutabor legem tuam: & custodiam illam
in toto corde meo. * Deduc me in semitam 35
mandatorum tuorum: quia ipsam volui. *
Inclina cor meum in testimonia tua: & non 36
in avaritiam. * Auerte oculos meos, ne vi- 37
deant vanitatem: in via tua viuifica me. *
Statue seruo tuo eloquium tuum, in timor- 38
e tuo. * Amputa opprobrium meum, quod 39
suspiciatus sum: quia iudicia tua iucunda.
* Ecce concupivi mandata tua: in æquita- 40
te tua viuifica me. *Vau.* * Et veniat super 41
me misericordia tua Domine: salutare F
ruum secundum eloquium tuum. * Et re- 42
spondebo exprobrantibus mihi verbum:
quia speravi in sermonibus tuis. * Et ne au- 43
feras de ore meo verbum veritatis vsque-
quaque: quia in iudicijs tuis supersperaui.
* Et custodiam legem tuam semper: in sæ- 44
culum, & in sæculum sæculi. * Et ambula- 45
bam in latitudine: quia mandata tua ex-
quisiui. * Et loquebar in testimonijs tuis 46
in conspectu regum: & non confundebar.
* Et meditabar in mandatis tuis, quæ di- 47
lexi. * Et leuavi manus meas ad mandata 48
tua, quæ dilexi: & exercebar in iustifica- G
tionibus tuis. *Zain.* * Memor esto verbi 49
tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti. *
Hæc me consolata est in humilitate mea: 50
quia eloquium tuum viuificauit me. * Su- 51
perbi iniquè agebant vsquequaque: a le-
ge autē tua non declinaui. Memor fui iudi- 52
ciorum tuorum a sæculo Domine: & con-
solatus sum. * Defectio tenuit me, pro pec- 53
catoribus derelinentibus legem tuam. *
Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ, 54

55 in loco peregrinationis meæ. * Memor
fui nocte nominis tui Domine: & custo-
56 diui legem tuam. * Hæc facta est mihi:
H quia iustificationes tuas exquisiui. *Herb.* *
57 Portio mea Domine, dixi, custodire le-
58 gem tuam. * Deprecatus sum faciem
tuam in toto corde meo: miserere mei se-
59 cundum eloquium tuum. * Cogitavi vias
meas: & conuerti pedes meos in testimo-
60 nia tua. * Paratus sum, & non sum tur-
61 batus: vt custodiam mandata tua. * Fu-
nes peccatorum circumplexi sunt me: &
62 legem tuam non sum oblitus. * Media
nocte surgebam ad confitendum tibi, su-
63 per iudicia iustificationis tuæ. * Particeps
ego sum omnium timentium te: & custo-
64 dientium mandata tua. * Misericordia
tua Domine plena est terra: iustificationes
65 tuas doce me. *Teth.* * Bonitatem fecisti
I cum seruo tuo Domine, secundum ver-
66 bum tuum. * Bonitatem, & disciplinam,
& scientiam doce me: quia mandatis tuis
67 credidi. * Priusquam humiliarer, ego de-
liqui: propterea eloquium tuum custodi-
68 ui. * Bonus es tu: & in bonitate tua do-
69 ce me iustificationes tuas. * Multiplica-
ta est super me iniquitas superbiorum: ego
autem in toto corde meo scrutabor man-
70 data tua. * Coagulatum est sicut lac cor
eorum: ego verò legem tuam meditatus
71 sum. * Bonum mihi, quia humiliasti me:
72 vt discam iustificationes tuas. * Bonum
mihi lex oris tui, super millia auri, & ar-
73 genti. *Iod.* * Manus tuæ fecerunt me, &
& plasmauerunt me: da mihi intellectum,
74 & discam mandata tua. * Qui timent te
videbunt me, & letabuntur: quia in ver-
75 ba tua supersperaui. * Cognoui Do-
mine, quia æquitas iudicia tua: &
76 in veritate tua humiliasti me. * Fiat
misericordia tua, vt consoletur me, se-
77 cundum eloquium tuum seruo tuo. * Ve-
niant mihi miserationes tuæ, & viuam:
78 quia lex tua meditatio mea est. * Confun-
dantur superbi, quia iniuste iniquitatem
fecerunt in me: ego autem exercebor in
79 mandatis tuis. * Conuertantur mihi ti-
mentes te: & qui nouerunt testimonia tua:
80 Fiat cor meum immaculatum in iustifica-
tionibus tuis, vt non confundar. *Caph.* *
81 Defecit in salutare tuum anima mea: &
L in verbum tuum supersperaui. * Defecerunt
82 oculi mei in eloquium tuum, dicentes:
83 Quando consolaberis me? * Quia factus
sum sicut vter in pruinâ: iustificationes tuas
84 non sum oblitus. * Quot sunt dies serui tui:
quando facies de persequentibus me iudi-
85 cium? * Narrauerunt mihi iniqui fabula-
86 tiones: sed non vt lex tua. * Omnia man-
data tua veritas: iniquè persecuti sunt me,
adiuuu

adiuua me. * Paulo minus consummaue- 87
runt me in terra: ego autem non dereliqui
mandata tua. * Secundum misericordiam 88
tuam viuifica me: & custodiam testimonia
oris tui. *Lamed.* * In æternum Domine, ver- 89
bum tuum permanet in coelo. * In genera- 90
tionem, & generationem veritas tua: fun- 91
dasti terram, & permanet. * Ordinatione 92
tua perseverat dies: quoniam omnia ser-
uiunt tibi. * Nisi quod lex tua meditatio 93
mea est: tunc fortè periissem in humilitate
mea. * In æternum non obliuiscar iustifi- 94
cationes tuas: quia in ipsis viuificasti me. * 95
Tuus sum ego, saluum me fac: quoniam
iustificationes tuas exquisiui. * Me expecta- 96
uerunt peccatores, vt perderent me: testi-
monia tua intellexi. * Omnis consumma- 97
tionis vidi finem: latum mandatum tuum
nimis. *Memo.* Quomodo dilexi legem tuam 98
Domine? tota die meditatio mea est. * Su- 99
per inimicos meos prudentem me fecisti
mandato tuo: quia in æternum mihi est. * 100
Super omnes docentes me intellexi: quia
testimonia tua meditatio mea est. * Super 101
senes intellexi: quia mandata tua quæsi-
ui. * Ab omni via mala prohibui pedes 102
meos: vt custodiam verba tua. * A iu- 103
dicijs tuis non declinaui: quia tu legem
posuisti mihi. * Quam dulcia faucibus 104
meis eloquia tua, super meliori meo! * 105
A mandatis tuis intellexi: propterea odi-
ui omnem viam iniquitatis. *Nun.* Luce- 106
na pedibus meis verbum tuum, & lumen O
fermicis meis. * Iuravi, & statui custodi- 107
re iudicia iustitiæ tuæ. * Humiliatus sum 108
vsquequaque Domine: viuifica me secun-
dum verbum tuum. * Voluntaria oris mei 109
beneplacita fac Domine: & iudicia tua do-
ce me. * Anima mea in manibus meis 110
semper: & legem tuam non sum oblitus.
* Posuerunt peccatores laqueum mihi: 111
& de mandatis tuis non erravi. * Hæredi- 112
tate acquisiui testimonia tua in æternum:
quia exultatio cordis mei sunt. * Inclina- 113
ui cor meum ad faciendas iustificationes
tuas in æternum, propter retributionem.
Samech. * Iniquos odio habui: & le- 114
gem tuam dilexi. * Adiutor, & suscep-
tor meus es tu: & in verbum tuum su- 115
persperaui. * Declinate à me maligni: 116
& scrutabor mandata Dei mei. * Susci- 117
pe me secundum eloquium tuum, & vi-
nam: & non confundas me ab expectatio-
ne mea. * Adiuua me, & saluus ero: 118
& meditabor in iustificationibus tuis sem-
per. * Spreuisti omnes discedentes à iu- 119
dicijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.
* Præuaricantes reputaui omnes pecca- 120
tores terræ: ideò dilexi testimonia tua. *
Confige timore tuo carnes meas: à iu- 120

121 dicijs enim tuis timui. *Ain.* * Feci iudi-
cium, & iustitiam: non tradas me ca-
lumniantibus me. Suscipe seruum tuum
in bonum: non calumnientur me superbi.
123 * Oculi mei defecerunt in salutare tuum:
124 & in eloquium iustitiæ tuæ. * Fac cum
seruo tuo secundum misericordiam tuam:
125 & iustificationes tuas doce me. * Seruus
tuus sum ego: da mihi intellectum, vt
126 sciam testimonia tua. * Tempus facien-
di Domine: dissipauerunt legem tuam.
127 * Ideò dilexi mandata tua, super aurum,
128 & topazion. * Propterea ad omnia
mandata tua dirigebar: omnem viam ini-
129 quam odio habui. *Pho.* * Mirabilia testi-
monia tua: ideò scrutata est ea anima mea.
130 * Declaratio sermonum tuorum illumi-
131 nat: & intellectum dat paruulis. * Os
meum aperui, & attraxi spiritum: quia
132 mandata tua desiderabam. * Aspice in
me, & miserere mei, secundum iudicium
133 diligentium nomen tuum. * Gressus
meos dirige secundum eloquium tuum: &
134 non dominetur mei omnis iniustitia. *
Redime me à calumnijs hominum: vt cu-
135 stodiā mandata tua. * Faciem tuam
illumina super seruum tuum: & doce me
136 iustificationes tuas. * Exitus aquarum
deduxerunt oculi mei: quia non custodie-
137 runt legem tuam. *Sade.* * Iustus es Do-
S mine: & rectum iudicium tuum. * Man-
138 dasti iustitiam testimonia tua: & verita-
139 tem tuam nimis. * Tabescere me fecit
zelus meus: quia obliui sunt verba tua ini-
140 mici mei. * Ignitum eloquium tuum ve-
hementer: & seruus tuus dilexit illud. *
141 Adolescentulus sum ego, & contemptus:
142 iustificationes tuas non sum oblitus. * Iu-
stitia tua, iustitia in æternum: & lex tua
143 veritas. * Tribulatio, & angustia inue-
nerunt me: mandata tua meditatio mea
144 est. * Æquitas testimonia tua in æter-
num: intellectum da mihi, & viam. *
145 *Oph.* * Clamaui in toto corde meo, ex-
T audi me Domine: iustificationes tuas requi-
146 ram. * Clamaui ad te, saluum me fac: vt
147 custodiā mandata tua. * Præueni in
maturitate, & clamaui: quia in verba tua
148 supersperaui. * Præuenerunt oculi mei
ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua. *
149 Vocem meam audi secundum misericor-
diam tuam Domine: & secundum iudi-
150 cium tuum viuifica me. * Appropinqua-
uerunt persequentes me iniquitati: à le-
151 ge autem tua longè facti sunt. * Propè
es tu Domine: & omnes viæ tuæ veritas.
152 * Initio cognoui de testimonijs tuis: quia
153 in æternum fundasti ea. *Res.* * Vide
V humilitatem meam, & eripe me: quia
154 legem tuam non sum oblitus. * Iudica
iudi-

iudicium meum, & redime me: propter eloquium tuum viuifica me. * Longè à 153 peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt. * Misericordie 156 tue multe Domine: secundum iudicium tuum viuifica me. * Multi, qui perse- 157 quuntur me, & tribulant me: à testimonijs tuis non declinaui. * Vidi prauari- 158 cantes, & tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt. * Vide, quoniam man- 159 data tua dilexi Domine: in misericordia tua viuifica me. * Principium verborum 160 tuorum, veritas: in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ. *Sin.* * Principes perse- 161 cuti sunt me gratis: & à verbis tuis formi- dauit cor meum. * Letabor ego super 162 eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa. * Iniquitatem odio habui, & abo- 163 minatus sum: legem autem tuam dilexi. * Septies in die laudem dixi tibi, super iu- 164 dicia iustitiæ tuæ. * Pax multa diligenti- 165 bus legem tuam: & non est illis scandalum. * Expectabam salutare tuum Do- 166 mine: & mandata tua dilexi. * Custodi- 167 uit anima mea testimonia tua: & dilexit ea vehementer. * Seruaui mandata tua, 168 & testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Tan.* * Appropinquet 169 deprecatio mea in conspectu tuo Domine: *Y* iuxta eloquium tuum da mihi intellectum. * Iniret postulatio mea in conspectu tuo: 170 secundum eloquium tuum eripe me. * Eructabunt labia mea hymnum, cum do- 171 cueris me iustificationes tuas. * Pronun- 172 tiabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua æquitas. * Fiat ma- 173 nus tua, vt saluet me: quoniam mandata tua elegi. * Concupiui salutare tuum Do- 174 mine: & lex tua meditatio mea est. * Vi- 175 uet anima mea, & laudabit te: & iudicia tua, adiuuabunt me. * Errani, sicut ovis, 176 quæ periit: quære seruum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Canticum graduum. CXIX.

Ad Dominum cum tribularet clama- ui: & exaudivit me. * Domine libera animam meam à labijs iniquis, & à lingua dolosa. * Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam? Sagitte potentis acutæ, cum carbonibus desolatorijs. * Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: muleum incola fuit anima mea. * Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Canticum graduum. CXX.

Leuauit oculos meos in montes, vnde veniet auxilium mihi. Auxilium meum à Domino, qui fecit coelum, & terram. * Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet, qui custodit te. * Ecce non dormitabit neque dormiet, qui custodit Israel. * Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam. * Per diem sol non vret te, neque luna per noctem. * Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus. * Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum: ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Canticum graduum. CXXI.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: In domum Domini ibimus. * Stantes erant pedes nostri, in atrijs ius Ierusalem. * Ierusalem, quæ ædificatur, vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum. * Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, testimonium Israel ad confitendum nomini Domini. * Quia illie sederunt sedes in iudicio, sedes super domum David. * Rogate, quæ ad pacem sunt Ierusalem: & abundantia diligentibus te. * Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis. * Propter fratres meos, & proximos meos, loquebar pacem de te: * Propter domum Domini Dei nostri, quæsiui bona tibi.

Canticum graduum. CXXII.

Ad te leuauit oculos meos, qui habitas in cælis. * Ecce sicut oculi seruatorum, in manibus dominorum suorum. Sicut oculi ancillæ in manibus domine: sicut oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. * Misere nostri Domine, misere nostri: quia multum repleti sumus despectione. * Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

Canticum graduum. CXXIII.

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel: nisi quia Dominus erat in nobis, Cum exurgerent homines in nos, forte viuos deglutissent nos: Cum irasceretur furor eorum in nos, * Forsitan aqua absorbuisset nos. * Torrentem pertransiuit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem. * Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captiorem dentibus eorum. * Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: Laqueus contritus est, & nos liberati sumus. * Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit coelum, & terram.

Can-

Canticum graduum . CXXIV.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commouebitur in æternum, qui habitat: * in Ierusalem. Montes in circuitu eius: & Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc, & usque in sæculum. * Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum: ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas. * Benefac Domine bonis, & rectis corde. * Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israel.

Canticum graduum . CXXV.

In conuertendo Dominus captiuitatem Sion: facti sumus sicut consolati. Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gentes: Magnificauit Dominus facere cum eis: * Magnificauit Dominus facere nobiscum: facti sumus latantes. * Conuerte Domine captiuitatem nostram, sicut torrens in Austro. * Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent. * Euntes ibant, & flebant, mittentes semina sua, Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Canticum graduum Salomonis . CXXVI.

Nisi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt, qui ædificant eam. Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat, qui custodit eam. * Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris. * Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hæreditas Domini, filij; merces, fructus ventris. * Sicut sagittæ in manu potentis: ita filij excussorum. * Beatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cum loqueretur inimicis suis in porta.

Canticum graduum . CXXVII.

Beati omnes, qui timent Dominum, qui ambulant in vijs eius. * Labores manuum tuarum, quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit. * Vxor tua sicut vitis abundans, in lateribus domus tuæ. Filij tui sicut nouellæ oliuarum, in circuitu mensæ tuæ. * Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum. * Benedicat tibi Dominus ex Sion: & videas bonam Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ. * Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israel.

Canticum graduum . CXXVIII.

Sæpè expugnaverunt me à iuuentute mea, dicat nunc Israel. * Sæpè expugnaverunt me à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi. * Supra dorsum

meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam. * Dominus iustus concidit ceruices peccatorum: * confundantur, & conuertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion. * Fiant sicut fœnum testorum: quod priusquam euellatur, exaruit: * De quo non impleuit manum suam, qui metit, & sinum suum, qui manipulos colligit: * Et non dixerunt, qui præteribant: Benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Canticum graduum . CXXIX.

De profundis clamaui ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam. Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ. * Si iniquitates obseruaui Domine: Domine quis sustinebit? * Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine. * Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit anima mea in Domino. * A custodia matutina usque ad noctem, speret Israel in Domino. * Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio. * Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus eius.

Canticum graduum David . CXXX.

Domine non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei. Neque ambulauit in magnis, neque in mirabilibus super me. * Si non humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam: Sicut ablactatus est super matrem suam, ita retributio in anima mea. * Speret Israel in Domino, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Canticum graduum . CXXXI.

Memento Domine David, & omnis mansuetudinis eius: * Sicut iurauit Domino, votum vouit Deo Jacob. * Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei. * Si dederò somnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem. * Et requiem temporibus meis: donec inueniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob. * Ecce audiuius eam in Ephrata: inuenimus eam in campis sylvarum. * Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco, ubi steterunt pedes eius. * Surge Domine in requiem tuam, tu & arca sanctificationis tuæ. * Sacerdotes tui induantur iusticiam: & sancti tui exultent. * Propter David seruum tuum, non auertas faciem christi tui. * Iurauit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eam: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Si custodierint filij tui testamentum meum, & testimonia mea hæc, quæ docebo eos: ut filij eorum usque in sæculum,

2. Reg. 7.

2. Par. 6. 41.

1. Reg. 7. c. 12.
Luc. 1. c. 55.
Act. 13. c. 19.

Luc. 2. 69.
Malac. 3. 2.

culum, sedebunt super sedem tuam, * Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi. * Hæc requies mea in seculum seculi: hæc habitabo, quoniam elegi eam. Viduam eius benedicens benedicam: pauperes eius saturabo panibus. * Sacerdotes eius induam salutaribus: sancti eius exultatione exultabunt. * Illuc producam cornu Dauid, paravi lucernam christo meo. * Inimicos eius induam confusione: super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Canticum graduum David. CXXXII.

Ecce quam bonum, & quam iucundum, habitare fratres in unum. * Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron: Quod descendit in oram vestimenti eius: * Sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, & vitam usque in seculum.

Canticum graduum. CXXXIII.

Ecce nunc benedicite Dominum, omnes serui Domini. Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri. * In noctibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum. * Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit coelum, & terram.

Alleluia. CXXXIV.

Isr. 40. 2. 13
Exod. 12. 4.
19. 12

Isr. 12. 2. 1.
C. 7.
Num. 11. 6.
14. 3. 11.

Isr. 11. 13. 1.
1. 15. 4.
15.

Laudate nomen Domini, laudate serui Domini. * Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri. * Laudate Dominum, quia bonus Dominus: psallite nomini eius, quoniam suauis. * Quoniam Iacob elegit sibi Dominus, Israel in possessionem sibi. * Quia ego cognoui, quod magnus est Dominus, & Deus noster præ omnibus dijs. * Omnia quaecunque voluit, Dominus fecit in coelo, & in terra, in mari, & in omnibus abyssis. * Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluuiam fecit. Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita Ægypti ab homine usque ad pecus. * Et misit signa, & prodigia in medio vii Ægypti: in Pharaonem, & in omnes seruos eius. * Qui percussit gentes multas: & occidit reges fortes. * Scilicet regem Amorrhæorum, & Og regem Basan, & omnia regna Chanaan. Et dedit terram eorum hereditatem, hereditatem Israel populo suo, * Domine nomen tuum in æternum: Dominus memoriale tuum in generationem, & generationem. * Quia iudicabit Dominus populum suum: & in seruis suis deprecabitur. * Simulachra gentium argentum, & aurum, opera manuum hominum. * Os ha-

bent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt. * Aures habent, & non audient: neque enim est spiritus in ore ipsorum. * Similes illis fiant, qui faciunt ea: & omnes, qui confidunt in eis. * Domus Israel benedicite Domino: domus Aaron benedicite Domino. * Domus Levi benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Domino. * Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Ierusalem.

Alleluia. CXXXV.

Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia eius. * Confitemini Deo deorum: quoniam in æternum misericordia eius. * Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui facit mirabilia magna solus: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui fecit coelos in intellectu: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui firmavit terram super aquas: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternum misericordia eius. * Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia eius. * Lunam, & stellas in potestatem noctis: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui eduxit Israel de medio eorum: quoniam in æternum misericordia eius. * In manu potenti, & brachio excelso: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui diuisit Mare rubrum in diuisiones: quoniam in æternum misericordia eius. * Et eduxit Israel per medium eius: quoniam in æternum misericordia eius. * Et excussit Pharaonem, & virtutem eius in Mari rubro: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui traduxit populum suum per desertum: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui percussit reges magnos: quoniam in æternum misericordia eius. * Et occidit reges fortes: quoniam in æternum misericordia eius. * Scilicet regem Amorrhæorum: quoniam in æternum misericordia eius. * Et Og regem Basan: quoniam in æternum misericordia eius. * Et dedit terram eorum hereditatem: quoniam in æternum misericordia eius. * Hereditatem Israel seruo suo: quoniam in æternum misericordia eius. * Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in æternum misericordia eius. * Et redemit nos ab inimicis nostris: quoniam in æternum misericordia eius. * Qui dat escam omni carni: quoniam in æternum misericordia eius. * Confitemini Deo coeli: quoniam in æternum misericordia eius. Con-

Gen. 1. 8. 1.

Exod. 1. 1. 4.
16.
Exod. 11. 4.
17.

Exod. 1. 4. 8.
18.

Num. 21. 1.
14.

Num. 21. 1.
15.
Isr. 11. 8. 7.

stremeni Domino dominorum: quoniam in
aeternum misericordia eius.

Psalmus David, Ieremias. CXXXVI.

Super flumina Babylonis, illic sedimus,
& fleuimus: cum recordaremur Sion:
In salicibus in medio eius, suspendimus or-
gana nostra. * Quia illic interrogauerunt
nos, qui captiuos duxerunt nos, verba can-
tionum: Et qui abduxerunt nos: Hymnum
cantate nobis de canticis Sion. * Quomodo
cantabimus canticum Domini in terra alie-
na? * Si oblitus fuero tui Ierusalem, obli-
ui detur dextera mea. * Adhaereat lingua
mea faucibus meis, si non meminero tui: Si
non proposuero Ierusalem, in principio la-
etitiae meae. * Memor esto Domine filiorum
Edom, in die Ierusalem: Qui dicunt: Exi-
nanite, exinanite usque ad fundamentum
in ea. * Filia Babylonis misera: beatus, qui
retribuet tibi retributionem tuam, quam
retribuisti nobis. * Beatus, qui tenebit, &
allidet paruulos tuos ad petram.

Ipsi David. CXXXVII.

Confitebor tibi Domine in toto corde
meo, quoniam audisti verba oris
mei. In conspectu Angelorum, psallam ti-
bi: * adorabo ad templum sanctum tuum, &
confitebor nomini tuo, Super misericordia
tua, & veritate tua: quoniam magnificasti
super omne, nomen sanctum tuum. * In
quacumque die inuocauero te, exaudi me:
multiplicabis in anima mea virtutem. Con-
fiteatur tibi Domine omnes reges terre:
quia audierunt omnia verba oris tui: * Et
cantent in vijs Domini: quoniam magna
est gloria Domini. * Quoniam excelsus Do-
minus, & humilia respicit: & alta à longe
cognoscit. * Si ambulauero in medio tribu-
lationis, viuificabis me: & super iram inimi-
corum meorum extendisti manum tuam,
& saluum me fecit dextera tua. * Dominus
retribuet pro me: Domine misericordia
tua in saeculum: opera manuum tuarum ne
despicias.

In finem, Psalmus David. CXXXVIII.

Domine probasti me, & cognouisti me:
tu cognouisti sessionem meam, & re-
surrectionem meam. * Intellexisti cogita-
tiones meas de longe: semitam meam, &
funiculum meum inuestigasti. * Et omnes
vias meas praeuidisti: quia non est sermo in
lingua mea. * Ecce Domine tu cognouisti
omnia, nouissima, & antiqua: tu formasti
me, & posuisti super me manum tuam. Mi-
rabilis facta est scientia tua ex me: confor-
tata est, & non potero ad eam. * Quo ibo à
spiritu tuo? & quo à facie tua fugiam? * Si

ascendero in coelum, tu illic es: si descen-
dero in infernum, ades. * Si sumpsero pen-
nas meas diluculo, & habitauero in extre-
mis maris. * Etenim illuc manus tua dedu-
cet me: & tenebit me dextera tua. * Et dixi:
Forfitan tenebrae conculcabunt me: & nox
illuminatio mea in delicijs meis. * Quia te-
nebrae non obscurabuntur à te, & nox sicut
dies illuminabitur: sicut tenebrae eius, ita
& lumen eius. * Quia tu possedisti renes
meos: suscepisti me de utero matris meae. *
Confitebor tibi, quia terribiliter magnifi-
catus es: mirabilia opera tua, & anima mea
cognoscit nimis. * Non est occultatum os
meum à te, quod fecisti in occulto: & sub-
stantia mea in inferioribus terrae. * Imper-
fectum meum viderunt oculi tui, & in li-
bro tuo omnes scribentur: dies formabun-
tur, & nemo in eis. * Mihi autem nimis ho-
norificati sunt amici tui, Deus: nimis con-
fortatus est principatus eorum. * Dinume-
rabo eos, & super arenam multiplicabun-
tur: exurrexi, & adhuc sum tecum. * Si oc-
cideris Deus peccatores: viri sanguinem
declinate à me: * Quia dicitis in cogitatio-
ne: Accipient in vanitate ciuitates tuas. *
Nonne, qui oderunt te Domine, oderam: &
super inimicos tuos tabescebam? * Perfecto
odio oderam illos: & inimici facti sunt mi-
hi. * Proba me Deus, & sciro cor meum: in-
terroga me, & cognosce semitas meas. * Et
vide, si via iniquitatis in me est: & deduc
me in via aeterna.

In finem, Psalmus David. CXXXIX.

Eripe me Domine ab homine malo: à
viro iniquo eripe me. * Qui cogitau-
erunt iniquitates in corde: tota die consti-
tuebant praelia. * Acuerunt linguas suas si-
cut serpentis: venenum aspidum sub labijs
eorum. * Custodi me Domine de manu pec-
catoris: & ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitauerunt supplantare gressus meos:
absconderunt superbi laqueum mihi: Et
funes extenderunt in laqueum: iuxta iter
scandalum posuerunt mihi. * Dixi Domino:
Deus meus es tu: exaudi Domine vocem
deprecationis meae. * Domine, Domine
virtus salutis meae: obumbrasti super ca-
put meum in die belli. * Ne tradas me Do-
mine à desiderio meo peccatori: cogitau-
erunt contra me, ne derelinquas me, ne for-
te exaltentur. * Caput circuitus eorum: la-
bor labiorum ipsorum operiet eos. * Ca-
dent super eos carbones, in ignem deiciet
eos: in miserijs non subsistent. * Vir lin-
guosus non dirigetur in terra: virum iniu-
stum mala capient in interitu. * Cognoui,
quia faciet Dominus iudicium inopis, &
vindictam pauperum. * Veruntamen iusti
confi-

Amos 9. 2.

Sup. 5. c. 13
Rom. 1. 10

confitebuntur nomini tuo: & habitabunt
recti cum vultu tuo.

Psalmus David. CXL.

Domine clamaui ad te, exaudi me: in-
tende voci meae, cum clamaui ad
te. * Dirigatur oratio mea sicut incensum
in conspectu tuo: eleuatio manuum mea-
rum sacrificium vespertinum. * Pone Do-
mine custodiam ori meo: & ostium circum-
stantiae labijs meis. * Non declines ior-
meum in verba malitiae, ad excusandas ex-
culpationes in peccatis. Cum hominibus
operantibus iniquitatem: & non commu-
nicabo cum electis eorum. * Corripiet me
iustus in misericordia, & increpabit me:
oleum autem peccatoris non impinguet
caput meum. * Quoniam adhuc, & oratio
mea in beneplacitis eorum absorpti sunt
iuncti petrae iudices eorum. * Audient verba
mea, quoniam potuerunt: sicut crassitudo
terrae erupta est super terram. * Dissipata
sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te
Domine, Domine oculi mei: in te speraui,
non auferas animam meam. * Custodi me
a laqueo, quem statuerunt mihi, & a scan-
dalis operantium iniquitatem. * Cadent in
retiaculo eius peccatores: singulariter sum
ego donec transeam.

Intellectus David,

Cum esset in spelunca, oratio.

1. Reg. 24.) CXL I.

8 ap. 76. a. 1.

Voce mea ad Dominum clamaui, voce
mea ad Dominum deprecatus sum:
Effundo in conspectu eius orationem meam,
& tribulationem meam ante ipsum pro-
nuntio. * In desiciendo ex me spiritum
meum, & tu cognouisti semitas meas. In
via hac, qua ambulabam, absconderunt la-
queum mihi. * Considerabam ad dexteram,
& videbam: & non erat, qui cognosceret
me. Perijt fuga a me, & non est, qui requi-
rat animam meam. * Clamaui ad te Domi-
ne, dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra
viuentium. * Intende ad deprecationem
meam: quia humiliatus sum nimis. Libera
me a persequentibus me: quia confortati
sunt super me. * Educ de custodia animam
meam ad confitendum nomini tuo: me ex-
pectant iusti, donec retribuas mihi.

Psalmus David,

Quando persequabatur eum Absalom filius
eius. (2. Reg. 17.) CXL II.

Domine exaudi orationem meam: au-
sibus percipe obsecrationem meam
in veritate tua: exaudi me in tua iustitia. *
Et non intres in iudicium cum seruo tuo:
quia non iustificabitur in conspectu tuo
omnis viuens. * Quia persecutus est inimi-

cus animam meam: humiliavit in terra
vitam meam. * Collocavit me in obscuris
sicut mortuos seculi: & anxius est super
me spiritus meus, in me turbatum est cor
meum. * Memor fui dierum antiquorum,
meditatus sum in omnibus operibus tuis:
in factis manuum tuarum meditabar. * Ex-
pandi manus meas ad te: anima mea sicut
terra sine aqua tibi: * Velociter exaudi me
Domine: defecit spiritus meus. Non auer-
tas faciem tuam a me: & similis ero de-
scendentibus in lacum. * Audiam fac mi-
hi mane misericordiam tuam: quia in te
speraui. Notam fac mihi viam, in qua am-
bulam: quia ad te leuaui animam meam. *
Eripe me de inimicis meis Domine, ad te
confugi: doce me facere voluntatem tuam,
quia Deus meus es tu. Spiritus tuus bonus
deducet me in terram rectam: propter no-
men tuum Domine viuificabis me, in aequi-
tate tua. * Educes de tribulatione animam
meam: & in misericordia tua disperdes ini-
micos meos. * Et perdes omnes, qui tribu-
lant animam meam: quoniam ego seruus
tuus sum.

Psalmus David.

Aduersus Goliath. CXL III.

Benedictus Dominus Deus meus, qui
docet manus meas ad praelium, & di-
gitos meos ad bellum. * Misericordia mea,
& refugium meum: susceptor meus, & libe-
rator meus: Protector meus, & in ipso spe-
raui: qui subdit populum meum sub me. *
Domine quid est homo: quia innotuisti ei?
aut filius hominis, quia reputas eum? *
Homo vanitati similis factus est: dies eius
sicut umbra praeterunt. * Domine inclina
coelos tuos, & descende: tange montes, &
fumigabunt. * Fulgura coruscationem, &
dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & con-
turbabis eos. Emitte manum tuam de alto,
eripe me, & libera me de aquis multis, de
manu filiorum alienorum: Quorum os locutus
est vanitatem: & dextera eorum, dextera ini-
quitatis. * Deus canticum nouum cantabo
tibi: in psalterio, decachordo psallam tibi. *
Qui dat salutem regibus: qui redemisti Da-
uid seruum tuum de gladio maligno: eripe
me. * Et erue me de manu filiorum alieno-
rum, quorum os locutus est vanitatem: &
dextera eorum, dextera iniquitatis. * Quo-
rum filij sicut novellae plantationes: in iu-
uentute sua. Filiae eorum compositae: cir-
cumornatae ut similitudo templi. * Prom-
ptuaria eorum plena, exultantia ex hoc in
illud. * Oves eorum fetosae, abundantes in
egressibus suis: boues eorum crassae. Non
est ruina maceriae, neque transitus, neque cla-

Job. 1. b. 9
& 14. a. 2.

clamor in plateis eorum. Beatum dixerunt :
populum, cui hæc sunt: beatus populus, cuius Dominus Deus eius.

Laudatio ipsi David. CXLIV.

Exaltabo te Deus meus rex : & benedi-
cam nomini tuo in sæculum, & in sæ-
culum sæculi. * Per singulos dies benedicam
tibi : & laudabo nomen tuum in sæculum,
& in sæculum sæculi. * Magnus Dominus, &
laudabilis nimis : & magnitudinis eius non
est finis. * Generatio, & generatio laudabit
opera tua : & potentiam tuam pronuntia-
bunt. * Magnificentiam gloriæ sanctitatis
tuæ loquentur : & mirabilia tua narrabunt.
* Et virtutem terribilium tuorum dicent : &
magnitudinem tuam narrabunt. * Memo-
riam abundantiae suauitatis tuæ eructa-
bunt : & iustitia tua exultabunt. * Misericors
& misericors Dominus : patiens, & multum
misericors. * Suavis Dominus vniuersis : &
misericordias eius super omnia opera eius. *
Confiteantur tibi Domine omnia opera
tua : & sancti tui benedicant tibi. * Gloriam
regni tui dicent : & potentiam tuam loquen-
tur. * Ut notam faciant filiis hominum po-
tentiam tuam : & gloriam magnificentiae re-
gii tui. * Regnum tuum regnum omnium
sæculorum : & dominatio tua in omni gene-
ratione, & generationem. Fidelis Dominus
in omnibus verbis suis : & sanctus in omni-
bus operibus suis. * Allevat Dominus om-
nes, qui corruunt : & erigit omnes elisos. *
Oculi omnium in te sperant Domine : & tu
das escam illorum in tempore opportuno. *
Aperis tu manum tuam : & implebis omne
animal benedictione. * Iustus Dominus in
omnibus vijs suis : & sanctus in omnibus
operibus suis. * Propè est Dominus omni-
bus inuocantibus eum : omnibus inuocan-
tibus eum in veritate. * Voluntatem timen-
tium se faciet, & deprecationem eorum ex-
audiet : & saluos faciet eos. * Custodit Do-
minus omnes diligentes se : & omnes pec-
catores disperdet. * Laudationem Domini
loquetur os meum : & benedicat omnis ca-
ro nomini sancto eius in sæculum, & in sæ-
culum sæculi.

Alleluia, Aggæi, & Zachariæ.
CXLV.

Lauda anima mea Dominum, laudabo
Dominum in vita mea : psallam Deo
meo quamdiu fuero. * Nolite confidere in
principibus : in filiis hominum, in quibus
non est salus. * Exhibet spiritus eius, & reuer-
tetur in terram suam : in illa die peribunt
omnes cogitationes eorum. * Beatus, cuius
Deus Iacob adiutor eius, spes eius in Do-
mino Deo ipsius : * Qui fecit cælum, & ter-

ram, mare, & omnia, quæ in eis sunt. * Qui
custodit veritatem in sæculum, facit iudi-
cium iniuriarum patientibus : dat escam esu-
rientibus. * Dominus soluit compeditos :
Dominus illuminat cæcos. Dominus erigit
elisos, Dominus diligit iustos. * Dominus
custodit aduenas, pupillum & viduam su-
scipiet : & vias peccatorum disperdet. * Re-
gnabit Dominus in sæculum, Deus tuus
Sion in generationem, & generationem.

Alleluia. CXLVI.

Laudate Dominum, quoniam bonus est
psalmus : Deo nostro sit iucunda, de-
coraque laudatio. Edificans Ierusalem Do-
minus : dispersiones Israelis congregabit. *
Qui sanat contritos corde : & alligat con-
tritiones eorum. * Qui numerat multitudi-
nem stellarum : & omnibus eis nomina
vocat. * Magnus Dominus noster, & magna
virtus eius : & sapientiae eius non est nume-
rus. * Suscipiens mansuetos Dominus : hu-
milians autem peccatores vsque ad terram.
Præcinite Domino in confessione : psallite
Deo nostro in cithara. * Qui operit cælum
nubibus : & parat terræ pluuiam. Qui pro-
ducit in montibus fenum, & herbam ser-
uituti hominum. * Qui dat iumentis escam
ipsorum, & pullis corvorum inuocantibus
eum. * Non in fortitudine equi voluntatem
habebit : nec in tibijs viri beneplacitum erit
ei. * Beneplacitum est Domino super ti-
mentes eum : & in eis, qui sperant super mi-
sericordia eius.

Alleluia. CXLVII.

Lauda Ierusalem Dominum : lauda
Deum tuum Sion. * Quoniam con-
fortauit feras portarum tuarum : benedixit
filijs tuis in te. * Qui posuit fines tuos pa-
cem : & adipe frumenti satiat te. * Qui emit-
tit eloquium suum terræ : velociter currit
sermo eius. * Qui dat niuem sicut lanam :
nebulam sicut cinerem spargit. Mittit cry-
stallum suum sicut buccellas : ante faciem
frigoris eius quis sustinebit : * Emitteret ver-
bum suum, & liquefaciet ea : flabit spiritus
eius & fluent aquæ. * Qui annuntiat ver-
bum suum Iacob : iustitias, & iudicia sua
Israel. * Non fecit taliter omni nationi :
& iudicia sua non manifestauit eis. Al-
leluia.

Alleluia. CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis : laudate
eum in excelsis. * Laudate eum om-
nes Angelici eius : laudate eum omnes virtu-
tes eius : * Laudate eum sol, & luna : laudate
eum

Ab. 14. 6.
Apoc. 14. 3.
7.

Dan. 1. c.
19. 400

eum omnes stellæ, & lumen. * Laudate eum
coeli coelorum: & aquæ omnes, quæ super
celos sunt, laudent nomen Domini. * Quia
ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, &
creata sunt. * Statuit ea in æternum, & in sæ-
culum sæculi: præceptum posuit, & non
præteribit. * Laudate Dominum de terra,
dracones, & omnes abyssi. * Ignis, grando,
nix, glacies, spiritus procellarum: quæ fa-
ciunt verbum eius. * Montes, & omnes col-
les: ligna fructifera, & omnes cedri. * Be-
stia, & vniuersa pecora: serpentes, & volu-
cres pennatæ. * Reges terræ, & omnes popu-
li: principes, & omnes iudices terræ. Iuue-
nes, & virgines: senes cum junioribus lau-
dent nomen Domini: quia exaltatum est
nomen eius solius. * Confessio eius super
cælum, & terram: & exaltauit cornu populi
sui. * Hymnus omnibus sanctis eius: filiis
Israel, populo appropinquantis sibi. Alle-
luia.

Alleluia. CXLIX.

CAntate Domino canticum nouum: A
laus eius in Ecclesia sanctorum. * Le-
getur Israel in eo, qui fecit eum: & filij Sion

exultent in rege suo. * Laudent nomen eius
in choro: in tympano, & psalterio psallant
ei. * Quia beneplacitum est Domino in po-
pulo suo: & exaltabit mansuetos in salu-
tem. * Exultabunt sancti in gloria: lætabun-
tur in cubilibus suis. * Exaltationes Dei in
gutturum eorum: & gladij ancipites in mani-
bus eorum: * Ad faciendam vindictam in
nationibus: increpationes in populis. * Ad
alligandos reges eorum in compedibus:
& nobiles eorum in manicis ferreis. * Ut fa-
ciant in eis iudicium conscriptum: gloria
hæc est omnibus sanctis eius. Alleluia.

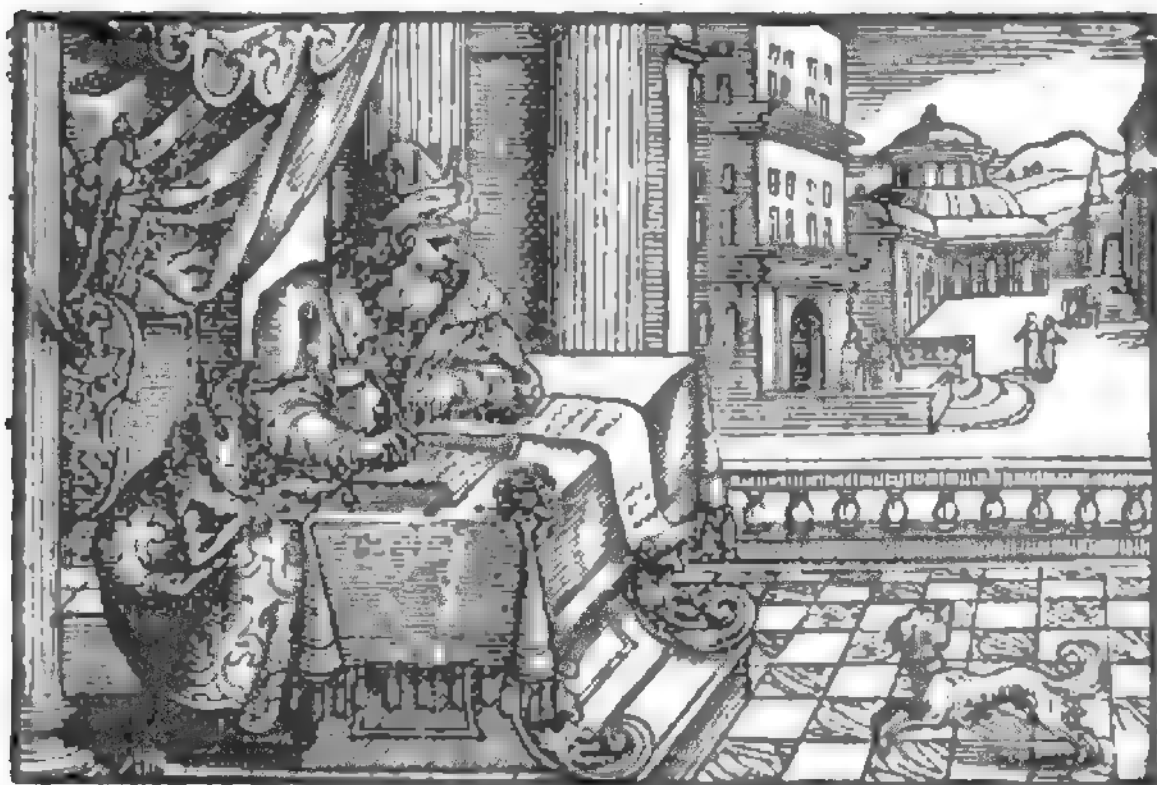
Alleluia. C L.

LAudate Dominum in sanctis eius: lau-
date eum in firmamento virtutis eius:
Laudate eum in virtutibus eius: laudate
eum secundum multitudinem magnitudi-
nis eius. * Laudate eum in sono tubæ: lau-
date eum in psalterio, & cithara. * Laudate
eum in tympano, & choro: laudate eum in
chordis, & organo. * Laudate eum in cym-
balis benesonantibus: laudate eum in cym-
balis iubilationis: * Omnis spiritus laudet
Dominum, Alleluia.

LIBER PROVERBIORVM

QVEM HEBRÆI MISLE APPELLANT.

CAPVT PRIMVM.

Parabolarum utilitas: auditus & studium sapientia commendatur, filius admonetur, ne peccatorum sequatur blandicias: sapientia ad sui amplexum inuisat, & contemptoribus minatur exitium.

Parabolæ Salomonis, filij Dauid, regis Israel. Ad sciendā sapiētiā, & disciplinā: Ad intelligēda verba prudētiæ, & suscipiendā eruditionem doctrinæ, iustitiæ, & iudicium, & æquitatem: * Ut detur paruulis astutia, & adolescenti scientia, & intellectus. * Audiens sapiens, sapientior erit: & intelligens gubernacula possidebit. * Animaduertet parabolam, & interpretationem, verba sapientum, & enigmata eorum. * Timor Domini, principium sapientiæ. Sapientiam, atque doctrinam stulti despiciunt. * Audi, fili mi, disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ: Ut addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo. * Fili mi, si te lactauerint peccatores, ne acquiescas eis. Si dixerint: Veni nobiscum, insidiamur sanguini, abscondamus tendiculas contra infontem frustra: * Deglutiamus eū sicut infernus viuentem, & integrum quasi descendētem in lacum. * Omnem pretio-

sam substantiam reperiemus, implebimus domos nostras spolijs. * Sortem mitte nobiscum, nam supium vnum sit omnium nostrum. * Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe pedem tuum à semitis eorum. * Pedes enim illorum ad malum currunt, & festinant, ut effundant sanguinem. * Frustra autem iacitur rete ante oculos pennatorum. * Ipsi quoque contra sanguinem suum insidiantur, & moluntur fraudes contra animas suas. * Sic semitæ omnis auari, animas possidentium rapiunt. * Sapientia foris prædicat, in plateis dat vocem suam: * In capite turbarū clamat, in foribus portarū urbis profert verba sua, dicens: * Vtiquequò paruuli diligitis infantiam, & stulti ea, quæ sibi sunt noxia, cupient, & imprudentes odibunt scientiam? * Conuertimini ad correptionem meam: en proferam vobis spiritum meum, & ostendam vobis verba mea. * Quia vocaui, & renuistis: extendi manum meam, & non fuit, qui aspiceret. * Despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis. * Ego quoque in interitu vestro ridebo, & subsannabo, cum vobis id, quod timebatis, aduenerit. * Cum dirruerit repentina calamitas, & interitus, quasi tempestas ingruerit: quando venerit super vos tribulatio, & angustia: * Tunc inuocabunt me, & non exaudiam: mane confur-

18. 19. 20. 21.

18. 19. 20. 21.
18. 19. 20. 21.

Ps. 119. d.
10.
Eccl. 1. b.
16.

furgent, & non inuenient me. * Et quod exo. 29
tam habuerint disciplinam, & timorem Do-
mini non susceperint. * Nec acquieuerint
consilio meo, & detraxerint vniuersa cor-
reptioni meae. * Comedent igitur fructus vi-
tae suae, suisque consilijs saturabuntur. * A-
uersio paruulorum interficiet eos, & pro-
spertas perdet illos. * Qui autem me au-
dierit, absque terrore requiescet, & abun-
dantia perfruetur, timore malorum sub-
lato.

C A P. I I.

*Sapientia acquisitio quanta bona conferat, &
quanta mala aueriat, cum qua Dei dona
veniunt, & sine qua ubique erratur.*

Fili mi, si susceperis sermones meos, &
mandata mea absconderis penes te, ut
audiat sapientiam auris tua: inclina cor
tuum ad cognoscendam prudentiam. * Si
enim sapientiam inuocaueris, & inclinaue-
ris cor tuum prudentiae: * Si quaesieris eam
quasi pecuniam, & sicut thesauros effoderis
illam: * Tunc intelliges timorem Domini,
& scientiam Dei inuenies: * Quia Dominus
dat sapientiam: & ex ore eius prudentia, &
scientia. * Custodiet rectorum salutem, &
proteget gradientes simpliciter, * Seruans
semitas iustitiae, & vias sanctorum custo-
diens. * Tunc intelliges iusticiam, & iudi-
cium, & aequitatem, & omnem semitam
bonam. * Si intrauerit sapientia cor tuum,
& scientia animae tuae placuerit: * Confi-
lium custodiet te, & prudentia seruabit te,
* Ut eruaris a via mala, & ab homine, qui
peruersa loquitur. * Qui relinquunt iter re-
ctum, & ambulant per vias tenebrosas: * C
Qui latantur cum maleficerint, & exul-
tant in rebus pessimis: * Quoniam viae per-
uersae sunt, & infames gressus eorum. * Ut
gruaris a muliere aliena, & ab extranea,
quae molit sermones suos: * Et relinquit du-
cem pubertatis suae, * Et pacti Dei sui obli-
ta est: inclinata est enim ad mortem domus D
eius, & ad inferos semitae ipsius. * Omnes,
qui ingrediuntur ad eam, non reuertentur,
nec apprehendent semitas vitae. * Ut am-
bules in via bona: & calles iustorum custo-
dias. * Qui enim recti sunt, habitabunt in
terra, & simplices permanebunt in ea. * Im-
pij verò de terra perdentur: & qui iniquè
agunt, auferentur ex ea.

C A P. I I I.

*Sapientia vitam prolongat: misericordia,
& veritas non deferenda: fiducia in
Deum: timor Dei, honorandus Deus:
correctio Dei cum laetitia ferenda: sapien-
tia laus: sapientiam sequentibus omnia pro-
spera: amico statim dandum nec vi malefa-*

*ciendum: non contendendum: iniqui non
imitandi: impiorum perditio, & piolum be-
nedictio.*

Fili mi, ne obliuiscaris legis meae, & prae-
cepta mea cor tuum custodiat. * Lon-
gitudinem enim dierum, & annos vitae, &
pacem apponent tibi, * Misericordia, & ve-
ritas te non deferant, circumda eas gutturi
tuo, & describe in tabulis cordis tui: * Et in-
uenies gratiam, & disciplinam bonam, co-
ram Deo, & hominibus. * Habe fiduciam in
Domino ex toto corde tuo, & ne innitaris
prudentiae tuae. * In omnibus vijs tuis cogi-
ta illum, & ipse diriget gressus tuos. * Ne sis
sapiens apud te ipsum: time Deum, &
recede a malo: * Sanitas quippe erit umbr-
lico tuo, & irrigatio ossium tuorum. * Ho-
nora Dominum de tua substantia, & de
primitijs omnium frugum tuarum da ei: *
Et implebuntur horrea tua saturitate, & vi-
no torcularia tua redundabunt. * Discipuli-
nam Domini, filij mi, ne abijcias: nec desis-
cias cum ab eo corripis: * Quem enim di-
ligit Dominus, corripit: & quasi pater in fi-
lio complacet sibi. * Beatus homo, qui in-
uenit sapientiam, & qui affluit prudentia: *
Melior est acquisitio eius negotiatione ar-
genti, & auri primi, & purissimi fructus
eius: * Pretiosior est cunctis opibus: & om-
nia, quae desiderantur, huic non valent
comparari. * Longitudo dierum in dextera
eius, & in sinistra illius diuitiae, & gloria. *
Vix eius vix pulchrae, & omnes semitae il-
lius pacificae. * Lignum vitae est his, qui ap-
prehenderint eam: & qui tenuerint eam, bea-
tus. * Dominus sapientia fundauit terram,
& stabiliiuit coelos prudentia. * Sapientia il-
lius eruperunt abyssi, & nubes rore con-
crescunt. * Fili mi, ne effluant haec ab ocu-
lis tuis: Custodi legem atque consilium: *
Et erit vita animae tuae, & gratia faucibus
tuis. * Tunc ambulabis fiducialiter in via
tua, & pes tuus non impinget: * Si dormie-
ris, non timebis: quiesces, & suavis erit som-
nus tuus. * Ne paucas repentino terrore, &
irruentes tibi potentias impiorum. * Domi-
nus enim erit in latere tuo, & custodiet pe-
dem tuum ne capiaris. * Noli prohibere be-
nefacere eum, qui potest: si vales, & ipse be-
nefac. * Ne dicas amico tuo: Vade, & reuer-
tere: cras dabo tibi: cum statim possis dare.
* Ne moliaris amico tuo malum, cum ille
in te habeat fiduciam. * Ne contendas ad-
uersus hominem frustra, cum ipse tibi ni-
hil mali fecerit. * Ne emuleris hominem
iniustum, nec imiteris vias eius: Quia abo-
minatio Domini est omnis illusor, & cum
simplicibus sermocinatio eius. * Egestas a
Domino in domo impij: habitacula autem
iusto-

Rom. 12. 16.

Tob. 4. b. 7.
Luc. 14. c.
11.
Hebr. 11. 30.
1.
Apo. 1. 6.
19.

104. 12. d.
17.

21. 9b. 2. 1.

iustorum benedicentur. * Ipse deludet illos. 34
fores, & mansuetis dabit gratiam. Gloriam 35
sapientes possidebunt: stultorum exaltatio,
ignominia.

C A P. I V.

*Sapiens suo exemplo hortatur quærere sapien-
tiam, cuius explicat utilitates: via impio-
rum declinanda, & iustorum amplectenda:
de custodia cordis prout, & gressuum.*

Audite filij disciplinam patris, & atten- 1
dite, ut sciatis prudentiam. * Donum A
bonum tribuam vobis, legem meam ne de- 2
relinquatis. * Nam & ego filius fui patris 3
mei, tenellus & vnigenitus coram matre 4
mea: * Et docebat me, atque dicebat: Susci- 5
piat verba mea cor tuum, custodi præcepta 6
mea, & viues. * Posside sapientiam, posside 7
prudentiam: ne obliuiscaris, neque declines 8
à verbis oris mei. * Ne dimittas eam, & cu- 9
stodiet te, dilige eam, & conseruabit te. * 10
Principium sapientiæ, posside sapientiam, 11
& in omni possessione tua, acquire pruden- 12
tiam. * Arripe illam, & exaltabit te: glorifi- 13
caberis ab ea, cum eam fueris amplexatus. B
* Dabit capiti tuo augmenta gratiarum, & 9
corona inclyta proteget te. * Audi fili mi, & 10
suscipe verba mea, ut multiplicentur tibi 11
anni vitæ. * Viam sapientiæ monstrabo ti- 12
bi, ducam te per semitas æquitatis. * Quas 13
cum ingressus fueris, non arctabuntur gres- 14
sus tui, & currens non habebis offendicu- C
lum. * Tene disciplinam, ne dimittas eam: 15
custodi illam, quia ipsa est vita tua. * Ne de- 16
lecteris in semitis impiorum, nec tibi pla- 17
ceat malorum via. * Fuge ab ea, nec tran- 18
seas per illam, declina, & desere eam. * Non 19
enim dormiunt nisi malefecerint: & rapi- 20
tur somnus ab eis nisi supplantauerint. * 21
Comedunt panem impietatis, & vinum 22
iniquitatis bibunt. * Iustorum autem semi- 23
ta, quasi lux splendens, procedit & crescit 24
vsque ad perfectam diem. * Via impiorum 25
tenebrosa: nesciunt vbi corruant. * Fili mi, 26
ausculta sermones meos, & ad eloquia 27
mea inclina aurem tuam. * Ne recedant ab 28
oculis tuis, custodi ea in medio cordis tui:
* Vita enim sunt inuenientibus ea, & vni- 29
uersæ carni sanitas. * Omni custodia serua 30
cor tuum, quia ex ipso vita procedit. * Re- 31
moue à te os prauum, & detrahentia labia D
sint procul à te. * Oculi tui recta videant, & 32
palpebræ tuæ præcedant gressus tuos. * Di- 33
rige semitam pedibus tuis, & omnes viæ 34
tuæ stabilientur. * Ne declines ad dexte- 35
ram, neque ad sinistram: auerte pedem
tuum à malo. vias enim, quæ à dextris
sunt, nouit Dominus: peruersæ verò sunt,
quæ à sinistris sunt. Ipse autem rectos sa-

ciet cursus tuos, itinera autem tua in pace
produces.

C A P. V.

*vitare iubet meretricem: & ne labores, & anni
perdantur: propria uxor diligatur, & fugia-
tur aliena.*

Fili mi, attende ad sapientiam meam, &
prudentiæ meæ inclina aurem tuam. *
2 Ut custodias cogitationes, & disciplinam
labia tua conseruent. Ne attendas fallaciæ
3 mulieris. * Fauus enim distillans labia me-
4 reticis, & nitidius oleo guttur eius: * No-
uissima autem illius amara, quasi absyn-
5 thium, & acuta, quasi gladius biiceps. * Pe-
des eius descendunt in mortem, & ad infe-
6 ros gressus illius penetrant. * Per semitam
vitæ non ambulant, vagi sunt gressus eius,
7 & inuestigabiles. * Nunc ergo fili mi audi
me, & ne recedas à verbis oris mei. * Longe
8 fac ab ea viam tuam, & ne appropinques
9 foribus domus eius. * Ne des alienis hono-
10 rem tuum, & annos tuos crudeli. Ne forte
11 impleantur extranei viribus tuis, & labo-
res tui sint in domo aliena. * Et gemas in
C nouissimis, quando consumpseris carnes
12 tuas, & corpus tuum, & dicas: * Cur dete-
status sum disciplinam, & increpationibus
13 non acquieuit cor meum, * Nec audiui
vocem docentium me, & magistris non in-
14 clinauit aurem meam. * Dene fui in omni
15 malo, in medio ecclesiæ, & synagoga. * Bi-
be aquam de cisterna tua, & fluenta putei
16 tui: * Deriuentur fontes tui foras, & in pla-
17 teis aquas tuas diuide. * Habeto eas solus,
18 nec sint alieni participes tui. * Sit vena tua
benedicta, & latere cum muliere adole-
19 scentie tuæ. * Cerva charissima, & gracissi-
mus hinnulus. vbera eius inebrient te in
20 omni tempore, in amore eius delectare iu-
giter. * Quare seducoris fili mi ab aliena, &
21 foueris in sinu alterius? Respicit Dominus
vias hominis, & omnes gressus eius consi-
22 derat. * Iniquitates suæ capiunt impium, &
funibus peccatorum suorum constringitur.
23 * Ipse morietur, quia non habuit discipli-
nam, & in multitudine stultitiæ suæ deci-
pietur.

C A P. V I.

*Sponsori vsidem datam libet laborandum:
pigrum formica exemplo excitat ad laborem:
Apostatam describit: sex qua Dominus odit:
exhortatur ad legis custodiam, vsque mulie-
ris pulchritudinem non concupiscas, sed con-
sortium vites aduicere.*

Fili mi, si sponderis pro amico tuo,
A defuisti apud extraneum manum tuam,
2 * Illaqueatus es verbis oris tui, & capus
3 proprijs sermonibus. * Fac ergo, quod dico
G g a fili

Job. 11. 2. 4.
Job. 34. 4.

Infr. 24. d.
27

fili mi, & temetipsum libera: quia incidisti
in manum proximi tui. Discurre, festina,
fuscita amicum tuum: * Ne dederis som-
num oculis tuis, nec dormitent palpebrae
tuae. * Eruere quasi damula de manu, &
quasi anis de manu aucupis. * Vade ad for-
micam & piger, & considera vias eius, & di-
sce sapientiam: * Quae cum non habeat dur-
cem, nec preceptorem, nec principem, Pa-
rat in aestate cibum sibi, & congregat in
messe quod comedat. * Usquequo piger dor-
mies? quando confurges e somno tuo? Pau-
lulum dormies, paululum dormitabis, pau-
lulum conferes manus, ut dormias. * Et ve-
niet tibi quasi viator, egestas, & pauperies
quasi vir armatus. Si vero impiger fueris,
veniet ut fons messis tua, & egestas longe
fugiet a te. Homo apostata vir inutilis, gra-
ditur ore peruerso, * Annuit oculis, terit pe-
de, digito loquitur, * Prauo corde machi-
natur malum, & omni tempore iurgia semi-
nat. * Huic exemplum veniet perditio sua, &
subitus conteretur, nec habebit ultra medi-
cinam. * Sex sunt, quae odit Dominus, & se-
ptimum detestatur anima eius: * Oculos
sublimes, linguam mendacem, manus ef-
fundentes innoxium sanguinem, Cor ma-
chinans cogitationes pessimas, pedes velo-
ces ad currendum in malum, * Proferen-
tem mendacia testem fallacem, & eum qui
seminat inter fratres discordias. * Conser-
ua fili mi precepta patris tui, & ne dimittas
legem matris tuae. * Liga ea in corde tuo iu-
giter, & circumda gutturi tuo. * Cum am-
bulaueris, gradientur tecum: cum dormie-
ris, custodiant te, & eugilans loquere cum
eis. * Quia mandatum lucerna est, & lex
lux, & via vitae increpatio disciplinae: * Ut
custodiant te a muliere mala, & a blanda
lingua extraneae. * Non concupiscat pul-
chritudinem eius cor tuum, nec capiaris
nutibus illius: * Pretium enim scorti vix est
vnius panis: mulier autem viri pretiosam
animam capit. * Nunquid potest homo ab-
scondere ignem in sinu suo, ut vestimenta
illius non ardeant? * Aut ambulare super
prunas, ut non comburantur plantae eius? *
Sic qui ingreditur ad mulierem proximi
sui, non erit mundus, cum tetigerit eam. *
Non grandis est culpa, cum quis furatus
fuerit: furatur enim ut esurientem impleat
animam: * Deprehensus quoque reddet se-
ptuplum, & omnem substantiam domus
suae tradet. * Qui autem adulter est, prop-
ter cordis inopiam perdet animam suam: *
Turpitudinem, & ignominiam congregat
sibi, & opprobrium illius non delebitur. Quia
zelus, & furor viri non parcat in die vindi-
ctae, Nec acquiescet cuiusquam precibus, nec
suscipiet pro redemptione dona plurima.

*Hortatur adolescentem ad sapientia ample-
xum, & mandatorum custodiam; utque
scortorum blanditias, quas late describit,
auitet.*

Fili mi, custodi sermones meos, & prae-
cepta mea reconde tibi. Fili * Serua
mandata mea, & viues: & legem meam,
quasi pupillam oculi tui: * Liga eam in digi-
tis tuis, scribe illam in tabulis cordis tui.
* Dic sapientiae, soror meae: & pruden-
tiam voca amicum tuam, * Ut custodiat te
a muliere extranea, & ab aliena, quae verba
sua dulcia facit. * De fenestra enim domus
meae per cancellos prospexi, * Et video par-
nulos, confidero vecordem iuuenem, * Qui
transit per plateam iuxta angulum, & pro-
pe viam domus illius, graditur. * In obscu-
ro, ad vesperscente die, in noctis tenebris,
& caligine. * Et ecce occurrit illi mulier
ornata meretricio, preparata ad capien-
das animas: garrula, & vaga, * Quie-
tis impatiens, nec valens in domo confi-
stere pedibus suis, * Nunc foris, nunc
in plateis, nunc iuxta angulos insidians.
Apprehensumque deosculatur iuuenem, &
prociaci vultu blanditur, dicens: Victi-
mas pro salute voui, hodie reddidi vota
mea: Idcirco egressa sum in occursum
tuum, desiderans te videre, & repe-
ri. * Intexti funibus lectulum meum,
stravi tapetibus pictis ex Aegypto. * As-
persi cubile meum myrrha, & aloe, &
cinnamomo. * Veni, inebriemur vbe-
ribus, & fruamur cupitis amplexibus,
donec illucescat dies: * Non est enim
vir in domo sua, abiit via longissima.
Sacculum pecuniae secum tulit: in die
plena luna reuersurus est in domum
suam. * Irretrahit eum multis sermoni-
bus, & blanditijs labiorum protrahit il-
lum. * Statim eam sequitur, quasi bos
ductus ad victimam, & quasi agnus la-
sciens, & ignorans, quod ad vincu-
la stultus trahatur, * Donec transfigat
sagitta iecur eius: velut si avis festinet
ad laqueum, & nescit, quod de pericu-
lo animae illius agitur. * Nunc ergo fili
mi, audi me, & attende verbis oris mei. *
Me abstrahatur in visus illius mens tua:
neque decipiaris semitis eius. * Multos
enim vulneratos deiecit, & fortissimi qui-
que interfecti sunt ab ea. * Vix infe-
ri domus eius, penetrantes in interiora
mortis.

C A P. VIII

Sapientia ad sui amplexum inuitat, se quoque multis modis commendat, quodque sit Deo coeterna, cum ipso cuncta componens: quam quærentes, beati: spernentes verò, miseri tandem euadent.

Numquid non sapientia clamitat, & prudentia dat vocem suam? In summis excelsisque verticibus supra viam, in medijs semitis stans, iuxta portas ciuitatis in ipsis foribus loquitur, dicens: O viri, ad vos clamito, & vox mea ad filios hominum. Intelligite paruuli attutiam, & insipientes animaduertite. Audite, quoniam de rebus magnis locutura sum: & aperientur labia mea, vt recta prædicent. Veritatem meditabitur guttur meum, & labia mea detestabuntur impium. Iusti sunt omnes sermones mei, non est in eis prauum quid, neque perversum. Recti sunt intelligentibus, & æqui inuenientibus scientiam. Accipite disciplinam meam, & non pecuniam: doctrinam magis, quam aurum eligit. Melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis: & omne considerabile ei non potest comparari. Ego sapientia habito in consilio, & eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, & superbiam, & viam prauam, & os bilingue detestor. Meum est consilium, & æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, & legum conditores iusta decernunt: Per me principes imperant, & potentes decernunt iustitiam. Ego diligentes me diligo: & qui mane vigilant ad me, inuenient me. Mecum sunt diuitiæ, & gloria, opes superbiæ, & iustitia. Melior est enim fructus meus auro, & lapide pretioso, & genimina mea C argento electo. In vijs iustitiæ ambulo, in medio semitarum iudicij, Vt ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. Non dum erant abyssi, & ego iam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes graui mole constiterant: ante colles ego parturiebar: Adhuc terram non fecerat, & flumina, & cardines orbis terræ, Quando præparabat coelos, aderam: quando certa lege, & gyro volabat abyssi: Quando æthera firmabat sursum, & librabat fontes aquarum: Quando circumlabat mari terminum suum, & legem ponebat aquis, ne transirent fines suos: quando appendebat funda-

30 menta terræ. Cum eo eram cuncta componens: & delectabar per singulos dies ludens coram eo omni tempore: Ludens in orbe terrarum: & deliciae meæ, esse cum filijs hominum. Nunc ergo filij audite me: Beati, qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam, & estote sapientes, & nolite abijcere eam. Beatus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & obseruat ad postes ostij mei. Qui me inuenierit, inueniet vitam, & hauriet salutem à Domino: Qui autem in me peccauerit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

C A P. IX

Sapientia domo sibi edificata omnes ad se allia ci, vitam prorogat, & à muliere stulta, ac vaga liberat: porro eruditionem, & correptionem non suscipiet impius, ac derisor, sed iustus, & sapiens.

Sapientia edificauit sibi domum, excidit columnas septem. Immolauit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, vt vocarent ad arcem, & ad moenia ciuitatis: Si quis est paruulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, & bibite vinum, quod miseui vobis. Relinquitte infantiam, & viuite, & ambulate per vias prudentiæ. Qui erudit derisorem, ipse iniuriam sibi facit: & qui arguit impium, sibi maculam generat. Noli arguere derisorem, ne oderit te. Argue sapientem, & diliget te. Da sapienti occasionem, & addetur ei sapientia. Doce iustum, & festinabit accipere. Principium sapientiæ, timor Domini: & scientia sanctorum, prudentia. Per me enim multiplicabuntur dies tui, & addentur tibi anni vitæ. Si sapiens fueris, tibi metipsum eris: si autem illudor, solus portabis malum. Mulier stulta, & clamorosa, plenaque illecebris, & nihil omnino sciens, Sedet in foribus domus suæ super sellam in excelsa vrbis loco, Vt vocaret transeuntes per viam, & pergentes itinere suo. Qui est paruulus, declinet ad me. Et vecordi locuta est: Aquæ furtiue dulciores sunt, & panis absconditus suauior. Et ignorauit, quod ibi sint gigantes, & in profundis inferni conuiuius eius.

*Sup. c. 7.
Psal. 110. b.
Eccl. 1. b. 16*

PARABOLÆ SALOMONIS.

C A P. X.

*Alternas sermonem de filio sapiente, & stulto:
iusto, & impio, operante, & otioso, simplici
& prauo, de charitate & odio: de bona lin-
gua, eiusque malo.*

Filius sapiens lætificat patrem: filius ve-
rò stultus inuestitia est matris suæ. * A
Nil proderunt thesauri impietatis: iustitia
verò liberabit à morte. * Non affliget Do-
minus fame animam iusti, & insidias im-
piorum subuertet. * Egestatem operata
est manus remissa: manus autem fortium
diuitias parat. Qui nititur mendacijs, hic
pascit ventos: idem autem ipse sequitur
aues volantes. * Qui congregat in messe, fi-
lius sapiens est: qui autem stertit aestate, fi-
lius confusionis. * Benedictio Domini su-
per caput iusti: os autem impiorum operit
iniquitas. * Memoria iusti cum laudibus:
& nomen impiorum putrescet. * Sapiens-
corde præcepta suscipit: stultus cæditur la-
bijs. * Qui ambulat simpliciter, ambulat
confidenter: qui autem deprauat vias suas,
manifestus erit. * Qui annuit oculo, da-
bit dolorem: & stultus labijs verberabi-
tur. * Vena vitæ, os iusti: & os impiorum
operit iniquitatem. * Odium suscitatur rixas:
& vniuersa delicta operit charitas. * In la-
bijs sapientis inuenitur sapientia: & virga
in dorso eius, qui indiget corde. * Sapien-
tes abscondunt scientiam: os autem stulti
confusioni proximum est. * Substantia di-
uitis, vrbs fortitudinis eius: pauper paupe-
rum, egestas eorum. * Opus iusti ad vitam:
fructus autem impij ad peccatum. * Via
vitæ, custodienti disciplinam: qui autem
inreparationes relinquit, errat. * Abscon-
dunt odium labia mendacia: qui profert
contumeliam, insipiens est. * In multilo-
quio non deerit peccatum: qui autem mo-
deratur labia sua prudentissimus est. * Ar-
gentum electum, lingua iusti: cor autem
impiorum pro nihilo. * Labia iusti erudiunt
plurimos: qui autem indocti sunt, in cor-
dis egestate moriuntur. * Benedictio Domini
diuites facit, nec sociabitur eis afflictio.
Quasi per risum stultus operatur scelus:
sapientia autem est viro prudentia. * Quod
timet impius, veniet super eum: desiderium
suum iustis dabitur. Quasi tempestas tran-
siciens non erit impius: iustus autem, quasi
fundamentum sempiternum. * Sicut acetum
dentibus, & fumus oculis, sic piger his,
qui miserunt eum. * Timor Domini appo-
net dies: & anni impiorum breuiabuntur:
Expectatio iustorum læticia: spes autem
impiorum peribit. * Fortitudo simplicis via

Domini: & pavor his, qui operantur ma-
lum. * Iustus in æternum non commoue-
bitur: impij autem non habitabunt super
terram. * Os iusti parturiet sapientiam:
lingua prauorum peribit. * Labia iusti
considerant placita: & os impiorum per-
uerfa.

C A P. XI.

*Equitatis, & iustitiae, ceterarumque virtutum
commoda, & vitiorum, ac vanarum diuitia-
rum incommoda.*

Statera dolosa, abominatio est apud Do-
minum: & pondus æquum, voluntas
eius. * Vbi fuerit superbia, ibi erit, & contu-
melia: vbi autem est humilitas, ibi & sa-
pientia. * Simplicitas iustorum dirigit eos:
& supplantatio perueriorum vastabit illos.
Non proderunt diuitiae in die ultionis: ius-
titia autem liberabit à morte. * Iusticia sim-
plicis dirigit viam eius: & in impietate sua
corrumpet impius. * Iusticia rectorum libera-
bit eos: & in insidijs suis capientur iniqui.
Mortuo homine impio, nulla erit vltra spes:
& expectatio sollicitorum peribit. * Iustus
de angustia liberatus est: & tradetur im-
pius pro eo. * Simulator ore decipit amicum
suum: iusti autem liberabuntur scientia. *
In bonis iustorum exultabit ciuitas: & in
perditione impiorum erit laudatio. * Bene-
dictione iustorum exaltabitur ciuitas: &
ore impiorum subuertetur. * Qui despicit
amicum suum, indigens corde est: vir au-
tem prudens tacebit. * Qui ambulat frau-
dulenter, reuelat arcana: qui autem fidelis
est animi celat amicum commissum. * Vbi
non est gubernator, populus corrumpet: salus
autem, vbi multa consilia. * Affligetur ma-
lo, qui fidem facit pro extraneo: qui autem
cauet laqueos, securus erit. Mulier ratio-
la inueniet gloriam: & robusti habebunt
diuitias. * Benefacit animæ suæ vir miseri-
cor: qui autem crudelis est, etiam propin-
quos abijcit. * Impius facit opus inutabile:
seminanti autem iusticiam merces fidelis.
Clementia præparat vitam: & sectatio
malorum mortem. Abominabile Domino
cor prauum: & voluntas eius in ijs, qui sim-
pliciter ambulant. * Manus in manu non
erit innocens malus: semen autem iusto-
rum saluabitur. Circulus aureus in naribus
suis, mulier pulchra, & fatua. Desiderium
iustorum omne bonum est: præstolatio im-
piorum furor. Alij diuidunt propria, & di-
tiores fiunt: alij rapiunt non sua, & semper
in egestate sunt. Anima, quæ benedicit,
impinguabitur: & qui inebriat, ipse quoque
inebriabitur. Qui abscondit frumenta, ma-
ledicetur in populis: benedictio autem su-
per caput vendentium. Bene confurgit di-
luc-

Ecclesi. 17. c.
15.

1. Pet. 4. b.

1. Cor. 11. b.

4.

1. Pet. 4. d. 18.
Iuulo, qui quærit bona: qui autem inuestigator malorum est, opprimetur ab eis. Qui confidit in diuitijs suis, corruet: iusti autem quasi virens folium germinabunt. * Qui conturbat domum suam, possidebit ventos: & qui stultus est, seruiet sapienti. * Fructus iusti lignum vitæ: & qui suscipit animas, sapiens est. * Si iustus in terra recipit, quanto magis impius, & peccator?

C A P. XII.

Vicissim loquitur de diligente disciplinam, & eam odiente; de impio, & iusto, operante & otioso, stulto & sapiente, & de bonis, ac malis lingua.

1. Qui diligit disciplinam, diligit scientiam: qui autem odit increpationes, insipiens est. * Qui bonus est, hauriet gratiam a Domino: qui autem confidit in cogitationibus suis, impiè agit. * Non roborabitur homo ex impietate: & radix iustorum non commouebitur. * Mulier diligens, corona est viro suo: & putredo in ossibus eius, quæ confusione res dignas gerit. Cogitationes iustorum iudicia: & consilia impiorum fraudulenta. * Verba impiorum insidiantur sanguini: os iustorum liberabit eos. Verte impios, & non erunt: domus autem iustorum permanebit. * Doctrina sua noscetur vir: qui autem vanus & excors est, patebit contemptui. * Melior est pauper, & sufficiens sibi, quam gloriosus, & indigens pane. * Nouit iustus iumentorum suorum animas: viscera autem impiorum crudelia. * Qui operatur terram suam, satiabitur panibus: qui autem lectatur otium, stultissimus est. Qui suavis est in vini demorationibus, in suis munitionibus relinquit contumeliam. * Desiderium impij munimentum est pessimorum: radix autem iustorum proficiet. Propter peccata labiorum ruina proximat malo: effugiet autem iustus de angustia. * De fructu oris sui vnusquisque replebitur bonis, & iuxta opera manuum suarum retribuetur ei. * Via stulti recta in oculis eius: qui autem sapiens est, audit consilia. Fatuus statim indicat iram suam: qui autem dissimulat iniuriam, callidus est. * Qui quod nouit loquitur, iudex iustitiæ est: qui autem mentitur, testis est fraudulentus. Est qui promittit, & quasi gladio pungitur conscientia: lingua autem sapientium sanitas est. Labium veritatis firmum erit in perpetuum: qui autem testis est repentinus, concinnat linguam mendacij. * Dolus in corde cogitantium mala: qui autem pacis incunt consilia, sequitur eos gaudium. Non contristabit iustum quidquid ei acciderit, impij autem replebuntur malo. Abo-

23. Dominatio est Domino labia mendacia: qui autem fideliter agunt, placent ei. * Homo veritatus celat scientiam: & cor insipientium prouocat stultitiam. Manus fortium dominabitur: quæ autem remissa est, tributis seruiet. Moeror in corde viri humiliabit illum, & sermone bono latificabitur. * Qui negligit damnum propter amicum, iustus est: iter autem impiorum decipiet eos. * Non inueniet fraudulentus lucrum: & substantia hominis erit auri pretium. * In semita iustitiæ, vita: iter autem deuium ducit ad mortem.

C A P. XIII.

De filio sapiente: de oris custodia, & inconsiderato ad loquendum: de paupere diuite, & diuite paupere, lucerna impiorum, substantia festinata, & dilatione spei: omnia cum consilio agenda, & cum sapientibus gradiendum: de parcente virga, & insaturabili ventre impij.

1. Filius sapiens, doctrina patris: qui autem illusor est, non audit cum arguitur. 2. De fructu oris sui homo satiabitur bonis: anima autem prauaricatorum iniqua. Qui custodit os suum, custodit animam suam: qui autem inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala. * Vult, & non vult piget: anima autem operantium impinguabitur. 3. Verbum mendax iustus detestabitur: impius autem confundit, & confundetur. Iustitia custodit innocentis viam: impietas autem peccatorem supplantat. * Est quasi diues, cum nihil habeat, & est quasi pauper, cum in multis diuitijs sit. * Redemptio animæ viri diuitiæ suæ: qui autem pauper est, increpationem non sustinet. * Lux iustorum latificat, lucerna autem impiorum extinguetur. * Inter superbos semper iurgia sunt: qui autem agunt omnia cum consilio, reguntur sapientia. * Substantia festinata minuetur: quæ autem paulatim colligitur manu, multiplicabitur. * Spes, quæ differitur, affligit animam: lignum vitæ desiderium veniens. * Qui detrahit alicui rei, ipse se in futurum obligat: qui autem timet preceptum, in pace versabitur. Animæ dolosæ errant in peccatis: iusti autem misericordes sunt, & miserantur. * Lex sapientis fons vitæ, vt declinet à ruina mortis. * Doctrina bona dabit gratiam: in itinere contemptorum vorago. * Astutus omnia agit cum consilio: qui autem fatuus est, aperit stultitiam. * Nuntius impij cadet in malum: legatus autem fidelis, sanitas. * Egestas, & ignominia ei, qui deserit disciplinam: qui autem acquiescit arguenti, glorificabitur. 19. * Desiderium si compleatur, delectat animam: detestantur stulti eos, qui fugiunt mala.

mala. * Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit: amicus stultorum similis efficietur. * Peccatores persequitur malum: & iustis retribuentur bona. * Bonus relinquit heredes filios, & nepotes. & custoditur iusto substantia peccatoris. * Multi cibi in nouilibus patrum: & alij congregantur absque iudicio. Qui parcat virge, odit filium suum: qui autem diligit illum, instanter erudit. * Iustus comedit, & rapiet animam suam: venter autem impiorum insaturabilis.

C A P. XI

Sapientia, & stultitia varia conditiones: prudentia quibus status debite regulatur, quibus ad misericordiam mouetur, & affectus moderatur: vicia autem perdunt homines.

Sapiens mulier edificat domum suam: insipiens extructam quoque manibus destruet. * Ambulans recto itinere, & timens Deum, despicitur ab eo, qui infami graditur via. * In ore stulti virga superbia: labia autem sapientium custodiunt eos: Vbi non sunt boues, praesepe vacuum est: vbi autem plurimae segetes, ibi manifesta est fortitudo bouis: * Testis fidelis non mentitur: profert autem mendacium dolosus testis: * Querit derisor sapientiam, & non inuenit: doctrina prudentium facilis. * Vade contra virum stultum, & nescit labia prudentiae. * Sapientia callidi est intelligere viam suam: & imprudentia stultorum errans. * Stultus illudet peccatum, & inter iustos morabitur gratia. * Cor quod non vit amaritudinem animae suae in gaudio eius non miscebitur extraneus. * Dominus impiorum delebitur: tabernacula vero iustorum germinabunt. * Est via, quae videtur homini iusta: nouissima autem eius deducunt ad mortem. Risus dolore miscebitur, & extrema gaudij luctus occupat. * Vijs suis replebitur stultus, & super eum erit vir bonus. * Innocens credit omni verbo: astutus considerat greffus suos. Filio doloso nihil erit boni: seruo autem sapienti prosperi erunt actus, & dirigetur via eius. * Sapiens timet, & declinat a malo: stultus transiit, & confidit. * Impatiens operabitur stultitiam: & vir versutus odiosus est. * Possidebunt parui stultitiam, & expectabunt astuti scientiam. * Iacebunt mali ante bonos: & impij ante portas iustorum. * Etiam proximo suo pauper odiosus erit: amici vero diuitum multi. * Qui despiciit proximum suum, peccat: qui autem miseretur pauperis, beatus erit. Qui credit in Domino, misericordiam diligit. * Errant, qui operantur malum: misericordia, & veritas praeparant bona. * In omni opere erit abundantia: vbi autem

verba sunt plurima, ibi frequenter egestas. * Corona sapientium, diuitiae eorum: fatuitas stultorum, imprudentia. * Liberat animas testis fidelis: & profert mendacia verisipellis. * In timore Domini fiducia fortitudinis, & filijs eius erit spes. * Timor Domini fons vitae, ut declinent a ruina mortis. * In multitudine populi dignitas regis: & in paucitate plebis ignominia principis. * Qui patiens est, multa gubernatur prudentia: qui autem impatiens est, exaltat stultitiam suam. * Vita carniui, sanitas cordis: putredo ossium inuidia. * Qui calumniatur egentem, exprobrat factori eius: honorat autem eum, qui miseretur pauperis. * In malitia sua expelletur impius: sperat autem iustus in morte sua. * In corde prudentis requiescit sapientia, & indoctos quoque erudit. * Stultitia eleuat gentem: miseros autem facit populos peccatum. * Acceptus est regni minister intelligens: iracundiam eius inutilis sustinebit.

C A P. XV.

Responsio mollis: lingua sapientis, & immoderata: fortitudo domus iusti: victima impiorum ingratis: omnia Deo nota: cor gaudens: dies pauperis mali: secum mens: vocari ad olera: vir iracundus, & rixosus: laus patientis: iter pigrorum: domus superbiorum: fide misericordia purgantur peccata: de abiciens disciplina: laus timoris Domini, & humilitatis.

Responsio mollis frangit iram: sermo durus sulcat furorem. * Lingua sapientium ornat scientiam: os fatuorum ebullit stultitiam. * In omni loco oculi Domini contemplantur bonos, & malos. * Lingua placabilis, lignum vitae: quae autem immoderata est, conteret spiritum. * Scelus iridet disciplinam patris sui: qui autem custodit increpationes, astutior fiet. In abundantia iustitiae virtus maxima est: cogitationes autem impiorum eradicabuntur. * Dominus iusti plurimae fortitudo: & in fructibus impij conturbatio. * Labia sapientium disseminabunt scientiam: cor stultorum dissimile erit. * Victimae impiorum abominabiles Domino: vota iustorum placabilia. * Abominatio est Domino via impij: qui sequitur iustitiam, diligitur ab eo. * Doctrina mala deferenti viam vitae: qui increpationes odit, morietur. * Infernus, & perditio coram Domino: quanto magis corda filiorum hominum? * Non amat pestilens eum, qui se corripit: nec ad sapientes graditur. * Cor gaudens exhilarat faciem: in more animi deiecitur spiritus. * Cor sapientis querit doctrinam: & os stultorum pergitur imperitia. * Omnes dies pauperis mali:

malis: secunda mens, quasi iuge conuiuium.
 * Melius est parum cum timore Domini, 16
 quam thesauri magni, & insatiabiles. * Me- C
 lius est vocari ad olera cum charitate, quā 17
 ad vitulum saginatum cum odio. * Vir 18
 iracundus prouocat rixas: qui patiens est,
 mitigat fulcitatas. * Iter pigrorum, quasi se- 19
 pes spinarum: via iustorum absque offendi-
 culo. * Filius sapiens lætificat patrem: & 20
 stultus homo despiciat matrem suam. * Stul- 21
 titia gaudium stulto: & vir prudens dirigit
 gressus suos. * Dissipantur cogitationes, vbi 22
 non est consilium: vbi verò sunt plures cō-
 siliarij, confirmantur. * Lætatur homo in 23
 sententia oris sui: & sermo opportunus est
 optimus. * Semita vitæ super eruditum, vt 24
 declinet die inferno nouissimo. * Domum D
 superbiorum demolietur Dominus: & fir- 25
 mos faciet terminos viduæ: * Abominatio 26
 Domini cogitationes malæ: & purus sermo
 pulcherrimus firmabitur ab eo. Concurbat 27
 Inf. it. ab. domum suam, qui scētatur auaritiā: qui
 autem odit munera, viuet. Per misericor-
 diam, & fidem purgantur peccata: per ti-
 morem autem Domini declinat omnis à
 malo. * Mens iusti meditatur obedientiam: 28
 os impiorum redundat malis. * Longè est 29
 Dominus ab impijs: & orationes iustorum
 exaudiet. Lux oculorum lætificat animam: 30
 fama bona impinguat ossa. * Auris, quæ au- 31
 dit increpationes vitæ, in medio sapientium
 commorabitur. * Qui abiicit disciplinam, 32
 despiciat animam suam: qui autem acquie-
 scit increpationibus, possessor est cordis. * 33
 Timor Domini, disciplina sapientiæ: & glo-
 riam præcedit humilitas.

C A P. X V I.

*Homo animam præparat, Deus spiritum pon-
 derator, linguam viasque hominum diri-
 git, omnia propter seipsum operans, cui
 abominatio est omnis arrogans: misericor-
 dia redimuntur peccata: pondus & statera
 Dei iudicia, indignatio & clementia re-
 gis: laus sapientia, prudentia, eruditio, ac
 dulcis in verbo: & patientia: vituperatur im-
 sapiens & peruersus: sortes à Domino tempe-
 rantur.*

Hominis est animam præparare: & Do- 1
 mini gubernare linguam. Omnes viæ A
 hominis patent oculis eius: spiritum pō- 2
 derator est Dominus. Reuela Domino, ope- 3
 ra tua, & dirigentur cogitationes tuæ. * Vni. 4
 uersa propter semetipsum operatus est Do-
 minus, impium quoque ad diem malum. * 5
 Abominatio Domini est omnis arrogans:
 etiam si manus ad manum fuerit, non est
 innocens. Initium viæ bonæ, facere iusti-
 tiam: accepta est autem apud Deum ma-
 gis, quàm immolare hostias. * Misericordia, 6

& veritate redimitur iniquitas: & in timo-
 re Domini declinat à malo. * Cum pla-
 cuerint Domino viæ hominis, inimicos
 quoque eius conuertet ad pacem. * Melius
 est parum cum iustitia, quàm multi fructus
 cum iniquitate. * Cor hominis disponit
 viam suam: sed Domini est dirigere gressus
 eius. * Diuinitio in labijs regis, in iudicio
 non errabit os eius. * Pondera & statera iu-
 dicia Domini sunt: & opera eius omnes la-
 pides sacculi. * Abominabiles regi, qui agūt
 impiè: quoniam iustitia firmatur solium. *
 Voluntas regum labia iusta: qui recta lo-
 quitur, diligitur. * Indignatio regis, nuntij
 mortis: & vir sapiens placabit eam. * In hi-
 laritate vultus regis, vita: & clementia
 eius, quasi imber serotinus. * Posside sa-
 pientiam, quia auro melior est: & acquire
 prudentiam, quia pretiosior est argento. *
 Semita iustorum declinat mala: cultos ani-
 C mæ suæ seruat viam suam. * Contritionem
 18 præcedit superbia: & ante ruinam exalta-
 19 tur spiritus. * Melius est humiliari cum mi-
 20 tibus: quàm diuidere spolia cum superbis.
 21 * Eruditus in verbo reperiet bona: & qui
 22 sperat in Domino, beatus est. * Qui sapiens
 est corde, appellabitur prudens: & qui dul-
 23 cis eloquio, maiora percipiet. * Fons vitæ
 eruditio possidentis: doctrina stultorum, fa-
 24 tuitas. * Cor sapientis erudiet os eius: & la-
 25 bijs eius addet gratiam. * Fauus mellis,
 composita verba: dulcedo animæ, sanitas
 26 ossium. * Est via, quæ videtur homini recta:
 D & nouissima eius ducunt ad mortem. * Ani-
 27 ma laborantis laborat sibi, quia compulit
 28 eum os suum. * Vir impius fodit malum, &
 29 in labijs eius ignis ardescit: * Homo per-
 uersus suscitāt lites: & verbosus separat
 30 principes. * Vir iniquus lætat amicum
 suum: & ducit eum per viam non bonam.
 31 * Qui attonitis oculis cogitat praua, mor-
 32 deus labia sua perficit malum. * Corona di-
 gnitatis senectus, quæ in vijs iustitiæ repe-
 33 riatur. * Melior est patiens viro forti: & qui
 dominatur animo suo, expugnatore vr-
 bium. * Sortes mittuntur in sinum, sed à
 Domino temperantur.

C A P. X V I I.

*Buccella sicca cum gaudio: seruus sapiens: Do-
 minus corda probat: despiciens pauperem:
 gaudens de alterius ruina: corona senum:
 celans delictum: satum in stultitia confidens:
 stulto inuitiles diuitia: altam faciens do-
 mum suam: omni tempore diligit amicus:
 animus gaudens, & spiritus tristis: stultus
 tacens.*

Melior est buccella sicca cum gaudio, 1
 A quàm domus plena victimis cum
 iurgio. * Seruus sapiens dominabitur filijs
 stultis,

Eccli. 10. d. 31. Stultis, & inter fratres hereditatem diuidet. * Sicut igne probatur argentum, & aurum camino: ita corda probat Dominus. * Malus obedit linguæ iniquæ, & fallax obtemperat labijs mendacibus. * Qui despiciat pauperem, exprobrat factori eius: & qui ruina lætatur alterius, non erit impunitus. * Corona senum filij filiorum: & gloria filiorum patres eorum. * Non decet stultum verba composita, nec principem labium mentiens. * Gemma gratissima, expectatio præstolantis: quocumque se vertit, prudenter intelligit. * Qui celat delictum, quærit amicitias: qui altero sermone repetit, separat foederatos. * Plus proficit correptio apud prudentem, quam centum plagæ apud stultum. * Semper iurgia quærit malus: Angelus autem crudelis mittetur contra eum. * Expedit magis vix occurrere raptis foetibus, quam satuo confidenti in stultitia sua. * Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo eius. * Qui dimittit aquam, caput est iurgiorum: & antequam patiatur contumeliam, iudicium deserit. * Qui iustificat impium, & qui condemnat iustum, abominabilis est vterque apud Deum. * Quid prodest stulto habere diuitias, cum sapientiam emere non possit? Qui altam facit domum suam, quærit ruinam: & qui euitat discere, incidit in mala. * Omni tempore diligit, qui amicus est: & frater in angustijs comprobatur. * Stultus homo plaudet manibus, cum imponderit pro amico suo. * Qui meditatur discordias, diligit rixas: & qui exaltat ostium, quærit ruinam. * Qui peruersi cordis est, non inueniet bonum: & qui vertit linguam, incidit in malum. * Natus est stultus in ignominiam suam: sed nec pater infans lætatur. * Animus gaudens ætatem floridam facit: spiritus tristis excitat ossa. * Munera de sinu impius accipit, ut peruerat semitas iudicij. * In facie prudentis lucet sapientia: oculi stultorum in sinibus terræ. * Ita patris, filius stultus: & dolor matris, quæ genuit eum. * Non est bonum, damnum inferre iusto: nec percutere principem, qui recta iudicat. * Qui moderatur sermones suos, doctus & prudens est: & pretiosus spiritus vir eruditus. * Stultus quoque si tacuerit, sapiens reputabitur: & si compresserit labia sua, intelligens.

C A P. XVIII.

De recessu ab amico: de incorrigibili: non de niandum à veritate: os stulti: iustus se accusans: frater inuans fratrem: fructus oris: mulier bona, & mala: locutio diuitis, & pauperis: vir amabilis.

1. O Ccasiones quærir, qui vult recedere ab amico: omni tempore erit exprobrabilis. * Non recipit stultus verba prudentia: nisi ea dixeris, quæ versantur in corde eius. * Impius, cum in profundum venerit peccatorum, contemnit: sed sequitur eum ignominia, & opprobrium. * Aqua profunda verba ex ore viri: & torrens redundans fons sapientie. * Accipere perlonam impij non est bonum, vt declines a veritate iudicij. * Labia stulti miscent se rixis: & os eius iurgia prouocat. * Os stulti contritio eius: & labia ipsius, ruina animæ eius. * Verba biliguus, quasi simplicis: & ipsa perueniunt usque ad interiora ventris. Pigrum deijcit timor: animæ autem effoeminatum elurient. * Qui mollis, & dissolutus est in opere suo, frater est sua opera dissipantis. * Turris fortissima, nomen Domini: ad ipsum currit iustus, & exaltabitur. * Substantia diuitis, vrbis roboris eius, & quasi murus validus circumdantis eum. * Antequam conteatur, exaltatur cor hominis: & antequam glorificetur, humiliatur. * Qui prius respondet quam audiat, stultum se esse demonstrat, & confusione dignum. * Spiritus viri sustentat imbecillitatem suam: spiritum vero ad irascendum faciem quis poterit itinere? * Cor prudens possidebit scientiam: & auris sapientium quærit doctrinam. * Domum hominis dilatat viam eius. & ante principes spatium ei facit. * Iustus, prior est accusator sui: venit amicus eius, & inuestigabit eum. * Contradictiones comprimunt fors, & interponentes quoque dijudicat. * Frater, qui adiuuatur a fratre, quasi ciuitas firma: & iudicia, quasi vestes vrbium. * De fructu Doris viri replebitur venter eius: & gemina laborum ipsius saturabunt eum. * Mors, & vita in manu linguæ: qui diligunt eam, comedent fructus eius. * Qui inuenit mulierem bonam, inuenit bonum: & hauriet iucunditatem à Domino. Qui expellit mulierem bonam, expellit bonum: qui autem tenet adulteram, stultus est, & impius. * Cum obsecrationibus loquitur pauper: & diues effabitur rigidè. Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quam frater.

C A P. XIX.

Pauper ambulans in simplicitate: diuitia addunt amicos: verba festiuitatis: falsus testis: non docent stultum delicia: doctrina per patientiam probatur: ira & bilis regis: mulier ligiosa: uxor prudens datur à Deo: pigri-

pigritia: praecepti custodia: misericordia in pauperem: eruditio filij: acceptio consilij: vir mendax: timor Domini: pigritia: pestilens: inobediens parentibus: testis iniquus: derisores.

dicium: & os impiorum deuorat iniquitatem. * Parata sunt derisoribus iudicia: & mallei percutientes stultorum corporibus.

C A P. X X.

Luxuriosa res vinum: de peccante in regem, & relinquendis contentiōibus: piger propter frigus non laborans: rex in solio nemo potest dicere mundum se habere cor: pondus & pondus: somnus non diligendus: Malum est, dicit emptor: panis mendacij: reuelans mysteria: non reddendum malum pro malo: denotare sanctos: festinas a heredibus: misericordia, veritas & clementia roborans thronum regis.

Deut. 1. 8. 61.

Melior est pauper, qui ambulat in simplicitate sua, quam diues torquens A labia sua, & insipiens. * Vbi non est scientia animae, non est bonum: & qui festinus est pedibus, offendet. * Stulticia hominis supplantat gressus eius, & contra Deum seruet animo suo. * Diuitiae addunt amicos plurimos: a paupere autem, & hi, quos habuit separantur. * Testis falsus non erit impunitus: & qui mendacia loquitur, non effugiet. * Multi colunt personam potentis, & amici sunt domus tribuentis. * Fratres hominis, pauperis oderunt eum: insuper, & amici procul recesserunt ab eo. Qui tantum verba sectatur, nihil habebit: * qui autem possessor est mentis, diligit animam suam, & custos prudentiae inueniet bona. * Falsus testis non erit impunitus: & qui loquitur mendacia peribit. * Non decent stultum deliciae, nec seruum dominari principibus. * Doctrina viri per patientiam noscitur: & gloria eius est iniqua praetergredi. * Sicut fremitus leonis, ita & regis ira: & sicut ros super herbam, ita & hilaritas eius. * Dolor patris, filius stultus: & recta iugiter perfrillantia, litigiosa mulier. * Domus, & diuitiae dantur a parentibus: a Domino autem proprie vxor prudens. * Pigredo immittit soporem, & anima dissoluta esuriet. * Qui custodit mandatum, custodit animam suam: qui autem negligit viam suam, mortificabitur. * Foeneratur Domino, qui miseretur pauperis: & vicissitudinem tuam reddet ei. * Erudi filium tuum, ne desperes: ad interfectionem autem eius ne ponas animam tuam. * Qui impatiens est, sustinebit damnum: & cum rapuerit, aliud apponet. * Audi consilium, & suscipe disciplinam, ut sis sapiens in nouissimis tuis. * Multae cogitationes in corde viri: voluntas autem Domini permanebit. * Homo indigens misericors est: & melior est pauper, quam vir mendax. * Timor Domini ad vitam: & in plenitudine commorabitur, absque visitatione pessima. * Abscondit piger manum suam sub ascella, nec ad os suum applicat eam. * Pestilente flagellato stultus sapientior erit: si autem corripueris sapientem, intelliget disciplinam. * Qui affligit patrem, & fugat matrem, ignominiosus est, & infelix. * Non cesses fili audire doctrinam, nec ignores sermones scientiae. * Testis iniquus deridet iudicium:

Inf. 16. c. 19
Inf. 21. b. 41.

Luxuriosa res, vinum, & tumultuosa ebrietas, quicumque his delectatur, non erit sapiens. * Sicut rugitus leonis, ita & terror regis: qui pronocat eum, peccat in animam suam. * Honor est hominis, qui separat se a contentiōibus: omnes autem stulti miscentur contumelijs. * Propter frigus piger arare noluit: mendicabit ergo aestate, & non dabitur illi. * Sicut aqua profunda, sic consilium in corde viri: sed homo sapiens exhauriet illud. * Multi homines misericordes vocantur: virum autem fidelem quis inueniet? * Iustus, qui ambulat in simplicitate sua, beatos post se filios derelinquet. * Rex, qui sedet in solio iudicij, dissipat omne malum intuitu suo. * Quis potest dicere: Mundum est cor meum, purus sum a peccato? * Pondus & pondus, mensura & mensura: verumque abominabile est apud Deum. * Ex studijs suis intelligitur puer, si munda, & recta sint opera eius. * Aurem audientem, & oculum videntem, Dominus fecit verumque. * Noli diligere somnum, ne te egestas opprimat: aperi oculos tuos, & saturare panibus. * Malum est, malum est, dicit omnis emptor: & cum recesserit, tunc gloriabitur. * Est aurum, & multitudo gemmarum: & vas pretiosum labia scientiae. * Tolle vestimentum eius, qui fideiussor extitit alieni, & pro extraneis aufer pignus ab eo. * Suavis est homini panis mendacij: & postea implebitur os eius calculo. * Cogitationes consilij roborantur: & gubernaculis tractanda sunt bella. * Ei, qui reuelat mysteria, & ambulat fraudulentem, & dilatat labia sua, ne commiscear. * Qui maledicit patri suo, & matri, exstinguetur lucerna eius in medijs tenebris. * Hereditas, ad quam festinatur in principio, in nouissimo benedictione carebit. * Ne dicas: Reddam malum, expecta Dominum, & liberabit te. * Abominatio est apud Dominum pondus, & pon-

1. For. 1. 2. 8.
1. Reg. 2. c. 46.
1. Par. 6. c. 26.
1. Eccl. 7. c. 21.
Sup. 11. c. 1.
Inf. 10. d. 21.

Inf. 17. c. 19

Exod. 21. c. 16.
Leuit. 10. c. 9.
Math. 23. c. 41.

Rom. 11. 4.
17.
1. Pet. 1. 6. 9
2. Thes. 1.
4. 15.

& pondus: statera dolosa non est bona. * A 24
Domino diriguntur gressus viri: quis au-
tem hominum intelligere potest viam suam? D
Ruina est homini deuorare sanctos, & post 25
vota retractare. * Dissipat impios rex sa- 26
piens, & incuruat super eos fornicem. * 27
Lucerna Domini spiraculum hominis, quæ
inuestigat omnia secreta ventris. * Mife- 28
ricordia, & veritas custodiunt regem, &
roboratur clementia thronus eius. * Exul- 29
tatio iuuenum, fortitudo eorum: & di-
gnitas senum, canities. * Liuior vulne- 30
ris absterget mala: & plagæ in secretiori-
bus ventris.

CAP. XXI.

*Cor regis in manu Domini, cui misericor-
dia, & iudicium magis placent, quam vi-
ctima: inique thesaurizans: melius est se-
dere in angulo domatis, quam &c. obturari
aurem pauperi, &c. diligens epulas: pro
iusto dabitur impius, qui custodit os suum:
desideria occidunt pigrum: non est sapientia
contra Dominum: equus paratur ad bel-
lum &c.*

Sicut diuisiones aquarum, ita cor regis in
manu Domini: quicumque voluerit, A
inclinabit illud. * Omnis via viri recta si-
bi videtur: appendit autem corda Domi-
nus. * Facere misericordiam, & iudicium,
magis placet Domino, quam victimæ. *
Exaltatio oculorum est dilatatio cordis: lu-
cerna impiorum peccatum. * Cogitatio-
nos robusti semper in abundantia: omnis
autem piger semper in egestate est. * Qui
congregat thesauros lingua mendacij, va-
nus, & excors est, & impingetur ad laqueos
mortis. * Rapinæ impiorum detrahent eos,
quia noluerunt facere iudicium. * Peruer-
sa via viri, aliena est: qui autem mundus B
est, rectum opus eius. * Melius est sedere in
angulo domatis, quam cum muliere lici-
giola, & in domo comuni. * Anima im-
pii desiderat malum, non miserebitur pro-
ximo suo. * Mulctato pestilente sapien-
tior erit paruulus: & si scietur sapientem,
sumet scientiam. * Excogitat iustus de do-
mo impii, ut detrahat impios à malo. * Qui
obturat aurem suam ad clamorem paupe-
ris, & ipse clamabit, & non exaudietur. * 14
Munus absconditum extinguit iras, & do-
num in sinu indignationem maximam. *
Gaudium iusto est facere iudicium, & pa-
uor operantibus iniquitatem. * Vir, qui
errauerit à via doctrinæ, in cœtu gigantum
commorabitur. * Qui diligit epulas, in
egestate erit: qui amat vinum, & pingua,
non ditabitur. * Pro iusto datur impius: 18
& pro rectis iniquus. * Melius est habi- 19
tare in terra deserta, quam cum muliere

Infr. 15. d.
24.

Eccli. 1. 6. 2.
11.
Infr. 15. d.
24.

20 rixosa, & iracunda. * Thesaurus deside-
rabilis, & oleum in habitaculo iusti: & im-
21 prudens homo dissipabit illud. * Qui se-
quitur iustitiam, & misericordiam, inue-
22 nient vitam, iustitiam, & gloriam. * Cui-
tatem fortium ascendit sapiens, & destru-
23 xit robur fiducie eius. * Qui custodit os
D suum, & linguam suam, custodit ab angu-
24 stis animam suam. * Superbus, & arro-
gans vocatur indoctus, qui in ira opera-
25 tur superbiam. * Desideria occidunt pi-
grum: noluerunt enim quidquam manus
26 eius operari: * tota die concupiscit, & de-
siderat: qui autem iustus est, tribuet, &
27 non cessabit. * Hostiæ impiorum abomi-
28 nabiles, quia offeruntur ex scelere. * Te-
stis mendax peribit: vir obediens loque-
29 tur victoriam. * Vir impius procaciter
obfirmat vulum suum: qui autem rectus
30 est, corrigit viam suam. * Non est sa-
pientia, non est prudentia, non est con-
31 silium contra Dominum. * Equus para-
tur ad diem belli: Dominus autem salutem
tribuit.

CAP. XXII.

*Leus boni nominis: callidus videns malum:
adolescens iuxta viam suam: seminans ini-
quitatem: derisorem eijs: diligens cordis
mundiciam: dicit piger, Leo, &c. os aliena:
stultitia in corde pueri: calumniatus paupe-
rem: audiendus est sapientia: vitandi spon-
sors: termini antiqui seruandi: uolox in
opere suo, &c.*

Melius est nomen bonum, quam diui-
A tiz multæ: super argentum, & au-
rum, gratia bona. * Diues & pauper ob-
uiauerunt sibi: veriusque operator est Do-
minus. * Callidus vidit malum, & ab-
scondit se: innocens pertransiit, & affli-
ctus est damno. * Finis molestiæ timor
Domini, diuitiæ & gloria, & vita. * Ar-
ma & gladij in via peruersi: cultos autem
animæ lux longè recedit ab eis. * Prouer-
bium est: Adolescens iuxta viam suam,
etiam cum senuerit, non recedet ab ea. *
Diues pauperibus imperat: & qui accipit
mutuum, seruus est foenerantis. * Qui
seminat iniquitatem, metet mala, & virga
iræ suæ consummabitur. * Qui pronus
est ad misericordiam, benedicetur: de pa-
nibus enim suis dedit pauperi. Victoriam,
& honorem acquireret, qui dat munera: ani-
mam autem aufert accipientium. * Ejce
derisorem, & exhibet cum eo iurgium, cessa-
buntque caula, & contumeliæ. * Qui di-
ligit cordis mundiciam, propter gratiam
labiorum suorum habebit amicum regem. 12
13 Oculi Domini custodiunt scientiam: &
supplantantur verba iniqui. * Dicit pi-
ger:

Eccli. 7. 2.

Eccli. 1. 6.
22.

gèr: Leo est foris, in medio platearum occidendus sum. * Fouea profunda os alienarum: cui iratus est Dominus, incidet in eam. C Stulticia colligata est in corde pueri, & virga disciplina fugabit eam. * Qui calumniatur pauperem, ut augeat diuitias suas, dabit ipse ditiori, & egebit. * Inclina aurem tuam, & audi verba sapientium: appone autem cor ad doctrinam meam. * quæ pulchra erit tibi, cum seruaueris eam in ventre tuo, & redundabit in labijs tuis: * Ut sit in Domino fiducia tua, unde & ostendi eam tibi hodie. * Ecce descripsi eam tibi tripliciter, in cogitationibus, & scientia: * ut ostenderem tibi firmitatem, & eloquia veritatis, respondere ex his illis, qui miserunt te. * Non facias violentiam pauperi, quia pauper est: neque conteras egenum in porta: * quia iudicabit Dominus causam eius, & configet eos, qui confixerunt animam eius. * Noli esse amicus homini iracundo, neque ambules cum viro furioso: * ne forte discas semitas eius, & sumas scandalum animæ tuæ. * Noli esse cum his, qui defigunt manus suas, & qui vades se offerunt pro debitis: * si enim non habes unde restituas, quid causæ est, ut tollat operimentum de cubili tuo? * Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui. * Vidisti virum velocem in opere suo? coram regibus stabit, nec erit aut eignobiles.

C A P. XXIII.

Quomodo sit edendum cum principe: non appetenda diuitia, nec cibi inuidorum: non opprimendi pupilli: castigandus puer: quærenda sapientia: fugiendi peccatores, & gula dedisi: honorandi parentes: fugienda meretrix, & ebrietas.

Quando federis, ut comedas cum principe, diligenter attende, quæ apposta sunt ante faciem tuam: & statue cultum in gutture tuo, si tamen habes in potestate animam tuam, * ne desideres de cibis eius, in quo est panis mendacij. * Noli laborare, ut diceris: sed prudentiæ tuæ pone modum. * Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non potes habere: quia facient sibi pennas quasi aquilæ, & volabunt in coelum. * Ne comedas cum homine inuido, & ne desideres cibos eius: * quoniam in similitudinem arioli, & coniectoris, æstimat, quod ignoras. Comede & bibe, dicet tibi: & mense eius non est tecum. * Cibos, quos comederas, euomes: & perdes pulchros sermones tuos. * In auribus insipientium ne loquaris: quia despicient doctrinam eloquij tui. * Ne attingas paruulorum terminos: & agrum pupillorum ne introcas: B

11 Propinquus enim illorum fortis est: & ipse 12 iudicabit contra te causam illorum. * Ingrediatu ad doctrinam cor tuum, & aures 13 tuas ad verba scientiæ. * Noli subtrahere à puero disciplinam: si enim percusseris 14 eum virga, non morietur. * Tu virga percuties eum: & animam eius de inferno liberabis. * Fili mi, si sapiens fuerit animus 16 tuus, gaudebit tecum cor meum: & exultabunt renes mei, cum locuta fuerint re- 17 ctum labia tua. * Non æmuletur cor tuum peccatores: sed in timore Domini esto tota 18 die: * quia habebis spem in nouissimo, & 19 præstolatio tua non auferetur. * Audi fili mi, & esto sapiens: & dirige in via animum 20 tuum. * Noli esse in conuiujs potatorum, nec in comessionibus eorum, qui carnes 21 ad vescendum conferunt: * quia vacantes potibus, & dantes symbola consumuntur, 22 & vestietur pannis dormitatio. * Audi patrem tuum, qui genuit te, & ne contempnas 23 cum senuerit mater tua. * Veritatem eme, & noli vendere sapientiam, & doctrinam, 24 & intelligentiam. * Exultat gaudio pater iusti: qui sapientem genuit, latabitur in 25 eo. * Gaudeat pater tuus, & mater tua, & exultet, quæ genuit te. * Præbe fili mi cor tuum mihi: & oculi tui vias meas custodiant. * Fouea enim profunda est meretrix, & puteus angustus, aliena. Insidiatur in via, quasi latro, & quos incautos viderit, 29 interficiet. Cui vx? cuius patri vx? cui Drixæ? cui foueæ? cui sine causa vulnera? 30 cui suffusio oculorum? Nonne his, qui commorantur in vino, & student calicibus 31 epotandis? * Ne intuearis vinum, quando flauescit, cum splenduerit in vitro color 32 eius: ingreditur blandè, * sed in nouissimo mordebit, ut coluber, & sicut regulus 33 venena diffundet. Oculi tui videbunt extraneas, & cor tuum loquetur peruersa: 34 * Et eris sicut dormiens in medio mari, & quasi sopitus gubernator, amisso clauo: & dices: * Verberauerunt me, sed non dolui: traxerunt me, & ego non sensi: quando euigilabo, & rursus vina reperiam?

C A P. XXIV.

Emulatio malorum: sapientia & eruditio: cogitatio stulti: erudiendi oppressi: doctrina vana melle utendum: non insidiandum iusto: casus inimici: detractores iuste indicandum: malus verbis laudandus, nec malum malo reddendum: ager pigri: dormitanti pigro venia egestas.

Ne emuleris viros malos, nec desideres esse cum eis: quia rapinas meditantur mens eorum, & fraudes labia eorum loquuntur. * Sapientia ædificabitur domus, &

Supr. 11. d. 24. Eccl. 11. 10. a. 1.

Inf. 14. a. 11

Supr. 11. d. 24.

pru-

confitebuntur nomini tuo: & habitabunt
recti cum vultu tuo.

Psalmus David. CXL

Domine clamaui ad te, exaudi me: in-
tende voci meae, cum clamaui ad
te. * Dirigatur oratio mea sicut incensum
in conspectu tuo: eleuatio manuum mea-
rum sacrificium vespertinum. * Pone Do-
mine custodiam ori meo: & ostium circum-
stantiae labijs meis. * Non declines cor
meum in verba malitiae, ad excusandas ex-
cusationes in peccatis. Cum hominibus
operantibus iniquitatem: & non commu-
nicabo cum electis eorum. * Corripiet me
iustus in misericordia, & increpabit me:
oleum autem peccatoris non impinguet
caput meum. * Quoniam adhuc, & oratio
mea in beneplacitis eorum absorpsi sunt
iuncti petrae iudices eorum. * Audient verba
mea, quoniam potuerunt: sicut crassitudo
terrae erupta est super terram. * Dissipata
sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te
Domine, Domine oculi mei: in te speraui,
non auferas animam meam. * Custodi me
a laqueo, quem statuerunt mihi, & a scan-
dalis operantium iniquitatem. * Cadent in
retiaculo eius peccatores: singulariter sum
ego donec transeam.

Intellectus David,
Cum esset in spelunca, oratio.

1. Reg. 24.) CXL I.

89. 7. 8. 9. 10.

Voce mea ad Dominum clamaui, voce
mea ad Dominum deprecatus sum:
Effundo in conspectu eius orationem meam,
& tribulationem meam ante ipsum pro-
nuntio. * In deficiendo ex me spiritum
meum, & tu cognouisti semitas meas. In
via hac, qua ambulabam, absconderunt la-
queum mihi. * Considerabam ad dexteram,
& videbam: & non erat, qui cognosceret
me. Perijt fuga a me, & non est, qui requi-
rat animam meam. * Clamaui ad te Domi-
ne, dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra
viventium. * Intende ad deprecationem
meam: quia humiliatus sum nimis. Libera
me a persequentibus me: quia confortati
sunt super me. * Educ de custodia animam
meam ad confitendum nomini tuo: me ex-
pectant iusti, donec retribuas mihi.

Psalmus David,
Quando persequabatur eum Absalom filius
eius. (2. Reg. 17.) CXL II.

Domine exaudi orationem meam: au-
ribus percipe obsecrationem meam
in veritate tua: exaudi me in tua iustitia. *
Et non intres in iudicium cum seruo tuo:
quia non iustificabitur in conspectu tuo
omnis viuens. * Quia persecutus est inimi-

cus animam meam: humiliante in terra
vitam meam. * Collocauit me in obscuris
sicut mortuos seculi: & anxius est super
me spiritus meus, in me turbatum est cor
meum. * Memor fui dierum antiquorum,
meditatus sum in omnibus operibus tuis:
in factis manuum tuarum meditabar. * Ex-
pandi manus meas ad te: anima mea sicut
terra sine aqua tibi: * Velociter exaudi me
Domine: defecit spiritus meus. Non auer-
tas faciem tuam a me: & similis ero de-
scendentibus in lacum. * Audiam fac mi-
hi mane misericordiam tuam: quia in te
speraui. Notam fac mihi viam, in qua am-
bulem: quia ad te leuaui animam meam. *
Eripe me de inimicis meis Domine, ad te
confugi: doce me facere voluntatem tuam,
quia Deus meus es tu. Spiritus tuus bonus
deducet me in terram rectam: propter no-
men tuum Domine viuificabis me, in equi-
tate tua. * Educes de tribulatione animam
meam: & in misericordia tua disperdes ini-
micos meos. * Et perdes omnes, qui tribu-
lant animam meam: quoniam ego seruus
tuus sum.

Psalmus David.
Aduersus Goliath. CXL III.

Benedictus Dominus Deus meus, qui
docet manus meas ad praelium, & di-
gitos meos ad bellum. * Misericordia mea,
& refugium meum: susceptor meus, & libe-
rator meus: Protector meus, & in ipso spe-
raui: qui subdit populum meum sub me. *
Domine quid est homo: quia innotuisti ei?
aut filius hominis, quia reputas eum? *
Homo vanitati similis factus est: dies eius
sicut umbra praeterunt. * Domine inclina
coelos tuos, & descende: tange montes, &
fumigabunt. * Fulgura coruscationem, &
dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & con-
turbabis eos. Emitte manum tuam de alto,
eripe me, & libera me de aquis multis, de
manu filiorum alienorum: Quorum os locutus
est vanitate: & dextera eorum, dextera ini-
quicatis, * Deus canticum nouum cantabo
tibi: in psalterio, decachordo psallam tibi. *
Qui dat salutem regibus qui redemisti Da-
uid seruum tuum de gladio maligno: eripe
me. * Et erue me de manu filiorum alieno-
rum, quorum os locutum est vanitatem: &
dextera eorum, dextera iniquitatis. * Quo-
rum filij sicut nouellae plantationes in in-
uentute sua. Filiae eorum compositae: cir-
cumornatae ut similitudo templi. * Prom-
ptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in
illud. * Oves eorum sanctae, abundantes in
egressibus suis: boues eorum crassae. Non
est ruina maceris, neque transitus, neque
ela-

Iob. 1. 2. 9.
& 14. 2.

clamor in plateis eorum. Beatum dixerunt
populum, cui hæc sunt: beatus populus, cuius
Dominus Deus eius.

Laudatio ipsi David. CXLIV.

Exaltabo te Deus meus rex: & benedi-
cam nomini tuo in sæculum, & in sæ-
culum sæculi. * Per singulos dies benedicam
tibi: & laudabo nomen tuum in sæculum,
& in sæculum sæculi. * Magnus Dominus, &
laudabilis nimis: & magnitudinis eius non
est finis. * Generatio, & generatio laudabit
opera tua: & potentiam tuam pronuntia-
bunt. * Magnificentiam gloriæ sanctitatis
tue loquentur: & mirabilia tua narrabunt.
* Et virtutem terribilium tuorum dicent: &
magnitudinem tuam narrabunt. * Memo-
riam abundantie suauitatis tue eru-
tiant: & iustitia tua exultabunt. * Misericors
& misericors Dominus: patiens, & multum
misericors. * Suavis Dominus vniuersis: &
miserationes eius super omnia opera eius. *
Confiteantur tibi Domine omnia opera
tua: & sancti tui benedicant tibi. * Gloriam
regni tui dicent: & potentiam tuam loquen-
tur. * Ut notam faciant filiis hominum po-
tentiam tuam: & gloriam magnificentie re-
gni tui. * Regnum tuum regnum omnium
sæculorum: & dominatio tua in omni gene-
ratione, & generationem. Fidelis Dominus
in omnibus verbis suis: & sanctus in omni-
bus operibus suis. * Alleuat Dominus om-
nes, qui corruunt: & erigit omnes elisos. *
Oculi omnium in te sperant Domine: & tu
das escam illorum in tempore opportuno. *
Aperis tu manum tuam: & implebis omne
animal benedictione. * Iustus Dominus in
omnibus vijs suis: & sanctus in omnibus
operibus suis. * Propè est Dominus omni-
bus inuocantibus eum: omnibus inuocan-
tibus eum in veritate. * Voluntatem timen-
tium se faciet, & deprecationem eorum ex-
audiet: & saluos faciet eos. * Custodit Do-
minus omnes diligentes se: & omnes pec-
catores disperdet. * Laudationem Domini
loquetur os meum: & benedicat omnis ca-
ro nomini sancto eius in sæculum, & in sæ-
culum sæculi.

Alleluia, Aggæi, & Zachariæ.
CXLV.

Lauda anima mea Dominum, laudabo
Dominum in vita mea: psallam Deo
meo quamdiu fuero. * Nolite confidere in
principibus: in filiis hominum, in quibus
non est salus. * Exhibet spiritus eius, & reuer-
tetur in terram suam: in illa die peribunt
omnes cogitationes eorum. * Beatus, cuius
Deus Iacob adiutor eius, spes eius in Do-
mino Deo ipsius: * Qui fecit cælum, & ter-

ram, mare, & omnia, quæ in eis sunt. * Qui
custodit veritatem in sæculum, facit iudi-
cium iniuriæ patientibus: dat escam esu-
rientibus. * Dominus soluit compeditos:
Dominus illuminat cæcos. Dominus erigit
elisos, Dominus diligit iustos. * Dominus
custodit aduenas, pupillum & viduam su-
scipiet: & vias peccatorum disperdet. * Re-
gnabit Dominus in sæculum, Deus tuus
Sion in generationem, & generationem.

Alleluia. CXLVI.

Laudate Dominum, quoniam bonus est
psalmus: Deo nostro sit iucunda, de-
coraque laudatio. Edificans Ierusalem Do-
minus: dispersiones Israelis congregabit. *
Qui sanat contritos corde: & alligat con-
tritiones eorum. * Qui numerat multitudi-
nem stellarum: & omnibus eis nomina
vocat. * Magnus Dominus noster, & magna
virtus eius: & sapientie eius non est nume-
rus. * Suscipiens mansuetos Dominus: hu-
milians autem peccatores vsque ad terram.
Præcinite Domino in confessione: psallite
Deo nostro in cithara. * Qui operit cælum
nubibus: & parat terræ pluuiam. Qui pro-
ducit in montibus fenum, & herbam ser-
uituti hominum. * Qui dat iumentis escam
ipsorum, & pulis corvorum inuocantibus
eum. * Non in fortitudine equi voluntatem
habebit: nec in tibijs viri beneplacitum erit
ei. * Beneplacitum est Domino super ti-
mentes eum: & in eis, qui sperant super mi-
sericordia eius.

Alleluia. CXLVII.

Lauda Ierusalem Dominum: lauda
Deum tuum Sion. * Quoniam con-
fortauit feras portarum tuarum: benedixit
filijs tuis in te. * Qui posuit fines tuos pa-
cem: & adipe frumenti satiat te. * Qui emic-
tit eloquium suum terræ: velociter currit
sermo eius. * Qui dat niuem sicut lanam:
nebulam sicut cinerem spargit. Mittit cry-
stallum suum sicut buccellas: ante faciem
frigoris eius quis sustinebit? * Emitteret ver-
bum suum, & liquefaciet ea: flabit spiritus
eius & fluent aquæ. * Qui annuntiat ver-
bum suum Iacob: iustitias, & iudicia sua
Israel. * Non fecit taliter omni nationi:
& iudicia sua non manifestauit eis. Al-
leluia.

Alleluia. CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis: laudate
eum in excelsis. * Laudate eum om-
nes Angelici eius: laudate eum omnes virtu-
tes eius: * Laudate eum sol, & luna: laudate
eum

Ps. 1. C.
19. 190

eum omnes stellæ, & lumen. * Laudate eum
coeli coelorum: & aquæ omnes, quæ super
celos sunt, laudent nomen Domini. * Quia
ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, &
creata sunt. * Statuit ea in æternum, & in se-
culum sæculi: præceptum posuit, & non
præteribit. * Laudate Dominum de terra,
dracones, & omnes abyssi. * Ignis, grando,
nix, glacies, spiritus procellarum: quæ fa-
ciunt verbum eius. * Montes, & omnes col-
les: ligna fructifera, & omnes cedri. * Be-
stia, & vniuersa pecora: serpentes, & volu-
cres pennatæ. * Reges terræ, & omnes popu-
li: principes, & omnes iudices terræ. Iuue-
nes, & virgines: senes cum iunioribus lau-
dent nomen Domini: quia exaltatum est
nomen eius solius. * Confessio eius super
cælum, & terram: & exaltauit cornu populi
sui. * Hymnus omnibus sanctis eius: filijs
Israel, populo appropinquanti sibi. Alle-
luia.

Alleluia. CXLIX.

CAntate Domino canticum nouum: A
laus eius in Ecclesia sanctorum. * Le-
getur Israel in eo, qui fecit eum: & filij Sion

exultent in rege suo. * Laudent nomen eius
in choro: in tympano, & psalterio psallant
ei: * Quia beneplacitum est Domino in po-
pulo suo: & exaltabit mansuetos in salu-
tem. * Exultabunt sancti in gloria: lætabun-
tur in cubilibus suis. * Exaltationes Dei in
gutturum eorum: & gladij ancipites in mani-
bus eorum: * Ad faciendam vindictam in
nationibus: increpationes in populis. * Ad
alligandos reges eorum in compedibus:
& nobiles eorum in manicis ferreis. * Ut fa-
ciant in eis iudicium conscriptum: gloria
hæc est omnibus sanctis eius. Alleluia.

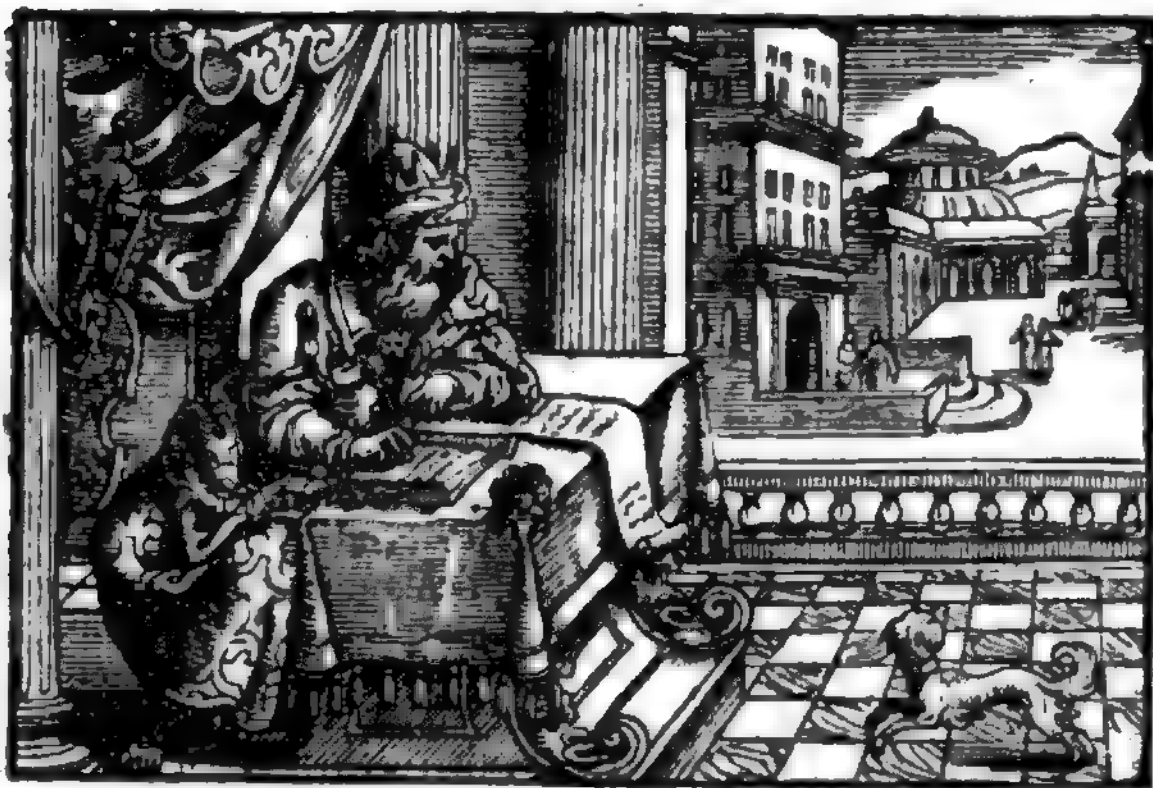
Alleluia. C L.

LAudate Dominum in sanctis eius: lau-
date eum in firmamento virtutis eius:
Laudate eum in virtutibus eius: laudate
eum secundum multitudinem magnitudi-
nis eius. * Laudate eum in sono tubæ: lau-
date eum in psalterio, & cithara. * Laudate
eum in tympano, & choro: laudate eum in
chordis, & organo. * Laudate eum in cym-
balis benesonantibus: laudate eum in cym-
balis iubilationis: * Omnis spiritus laudet
Dominum, Alleluia.

LIBER PROVERBIORVM

QVEM HEBRÆI
MISLE APPELLANT.

CAPVT PRIMVM

Parabolarum utilitas: auditus & studium sapientia commendatur, filius admonetur, ne peccatorum sequatur blanditias: sapientia ad sui amplexum inuisat, & contemptoribus minatur exitium.

Parabolæ Salomonis, filij Dauid, regis Israel. Ad sciendā sapiētiā, & disciplinā: Ad intelligēda verba prudētiæ, & suscipiendā eruditionem doctrinæ, iustitiā, & iudiciū, & æquitatem: * Ut detur paruulis astutia, & adolescenti scientia, & intellectus. * Audiens sapiens, sapientior erit: & intelligens gubernacula possidebit. * Animaduertet parabolam, & interpretationem, verba sapientum, & enigmata eorum.

* Timor Domini, principium sapientiæ. Sapientiam, atque doctrinam stulti despiciūt. * Audi, fili mi, disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ. Ut addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo. * Fili mi, si te lactauerint peccatores, ne acquiescas eis. Si dixerint: Veni nobiscum, insidiamur sanguini, abscondamus tendiculas contra insonem frustra: * Deglutiamus eū sicut infernus viuentem, & integrum quasi descendētem in lacum. * Omnem pretio-

sam substantiam reperiemus, implebimus domos nostras spolijs. * Sortem mitte nobiscum, marsupium vnum sit omnium nostrum. * Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe pedem tuum a semitis eorum. * Pedes enim illorum ad malum currunt, & festinant, ut effundant sanguinem. * Frustra autem iacitur rete ante oculos pennatorum. * Ipsi quoque contra sanguinem suum insidiantur, & moluntur fraudes contra animas suas. * Sic semitæ omnis auari, animas possidentium rapiunt. * Sapientia foris predicat, in plateis dat vocem suam: * In capite turbarū clamat, in foribus portarū vrbs profert verba sua, dicens: * Viquequò paruuli diligitis infantiam, & stulti ea, quæ sibi sunt noxia, cupient, & imprudentes odibunt scientiam. * Conuertimini ad correptionem meam: en proferam vobis spiritum meum, & ostendam vobis verba mea. * Quia vocaui, & reuistis: extendi manum meam, & non fuit, qui aspiceret. * Despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis. * Ego quoque in interitu vestro ridebo, & subsannabo, cum dirruerit repentina calamitas, & interitus, quasi tempestas ingruerit: quando venerit super vos tribulatio, & angustia: * Tunc inuocabunt me, & non exaudiam: mane con-

18. 20. 6. 7.

18. 16. h. 110
2. 6. h. 4.
18. 7. c. 17.

Ps. 110. d.
10.
Ecc. 1. b.
16.

G g sur-

furgent, & non inuenient me. * Et quod exo. 29
tam habuerint disciplinam, & timorem Do-
mini non susceperint. * Nec acquieuerint 30
consilio meo, & detraxerint vniuersa cor-
reptioni meae. * Comedent igitur fructus vi- 31
tae suae, suisque consilijs saturabuntur. * A- 32
uersio paruulorum interficiet eos, & pro-
speritas perdet illos. * Qui autem me au- 33
dierit, absque terrore requiescet, & abun-
dantia perfruetur, timore malorum sub-
lato.

CAP. II.

*Sapientia acquisitio quantae bonae conferat, &
quanta mala aueriat, cum qua Dei dona
veniant, & sine qua ubique erratur.*

Fili mi, si susceperis sermones meos, &
mandata mea absconderis penes te, Vt A
audiat sapientiam auris tua: inclina cor
tuum ad cognoscendam prudentiam. * Si 2
enim sapientiam inuocaueris, & inclinaue-
ris cor tuum prudentiae: * Si quae- 3
sieris eam
quasi pecuniam, & sicut thesauros effoderis
illam: * Tunc intelliges timorem Domini, 4
& scientiam Dei inuenies: * Quia Dominus
dat sapientiam: & ex ore eius prudentia, &
scientia. * Custodiet rectorum salutem, &
proteget gradientes simpliciter, * Seruans B
semitas iustitiae, & vias sanctorum custo-
diens. * Tunc intelliges iustitiam, & iudi- 9
cium, & aequitatem, & omnem semitam
bonam. * Si intrauerit sapientia cor tuum, 10
& scientia animae tuae placuerit: * Confi- 11
lium custodiet te, & prudentia seruabit te,
* Vt eruaris a via mala, & ab homine, qui 12
peruersa loquitur. * Qui relinquunt iter re- 13
ctum, & ambulant per vias tenebras: * C
Qui latantur cum malefecerint, & exul- 14
tant in rebus pessimis: * Quoniam viae per- 15
uersae sunt, & infames gressus eorum. * Vt 16
pruaris a muliere aliena, & ab extranea,
quae mollet sermones suos: * Et relinquit du- 17
cem pubertatis suae, * Et pacti Dei sui obli- 18
ta est: inclinata est enim ad mortem domus D
eius, & ad inferos semitae ipsius. * Omnes, 19
qui ingrediuntur ad eam, non reuertentur,
nec apprehendent semitas vitae. * Vt am- 20
bules in via bona: & calles iustorum custo-
dias. * Qui enim recti sunt, habitabunt in 21
terra, & simplices permanebunt in ea. * Im- 22
pij vero de terra perdentur: & qui inique
agunt, auferentur ex ea.

Iob. 11. 4.
17.

CAP. III.

*Sapientia vitam prolongat: misericordia
& veritas non deferenda: fiducia in
Deum: timor Dei, honorandus Deus:
correctio Dei cum letitia ferenda: sapien-
tia laus: sapientiam sequentibus omnia pro-
spera: amico statim dandum nec si malefa-*

*ciendum: non contendendum: iniqui non
imitandi: impiorum perditio, & piotum be-
nedictio.*

Fili mi, ne obliuiscaris legis meae, & prae-
cepta mea cor tuum custodiat. * Lon-
gitudinem enim dierum, & annos vitae, &
pacem apponere tibi, * Misericordia, & ve-
ritas te non deferant, circumda eas gutturi
tuo, & describe in tabulis cordis tui: * Et in-
uenies gratiam, & disciplinam bonam, co-
ram Deo, & hominibus. * Habe fiduciam in
Domino ex toto corde tuo, & ne innitaris
prudentiae tuae. * In omnibus vijs tuis cogi-
ta illum, & ipse diriget gressus tuos. * Ne sis
sapiens apud te ipsum: time Deum, &
recede a malo: * Sanitas quippe erit umbi-
lico tuo, & irrigatio ossium tuorum. * Ho-
nora Dominum de tua substantia, & de
primitijs omnium frugum tuarum da ei: *
Et implebuntur horrea tua saturitate, & vi-
no torcularia tua redundabunt. * Discipuli-
nam Domini, filij mi, ne abijcias: nec defi-
cias cum ab eo corripieris: * Quem enim di-
ligit Dominus, corripit: & quasi pater in fi-
lio complacet sibi. * Beatus homo, qui in-
uenit sapientiam, & qui affluit prudentia: *
Melior est acquisitio eius negotiatione ar-
genti, & auri primi, & purissimi fructus
eius: * Pretiosior est cunctis opibus: & om-
nia, quae desiderantur, huic non valent
comparari. * Longitudo dierum in dextera
eius, & in sinistra illius diuitiae, & gloria. *
Vix eius vix pulchra, & omnes semitae il-
lius pacificae. * Lignum vitae est his, qui ap-
prehenderint eam: & qui tenuerint eam, bea-
tus. * Dominus sapientia fundauit terram,
stabiliuit coelos prudentia. * Sapientia il-
lius eruperunt abyssi, & nubes rore con-
crescunt. * Fili mi, ne effluant haec ab ocu-
lis tuis: Custodi legem atque consilium: *
Et erit vita animae tuae, & gratia faucibus
tuis. * Tunc ambulabis fiducialiter in via
tua, & pes tuus non impinget: * Si dormie-
ris, non timebis: quiesces, & suavis erit som-
nus tuus. * Ne paucas repentino terrore, &
irruentes tibi potentias impiorum. * Domi-
nus enim erit in latere tuo, & custodiet pe-
dem tuum ne capiaris. * Noli prohibere be-
nefacere eum, qui potest si vales, & ipse be-
nefac. * Ne dicas amico tuo: Vade, & reuer-
tere: cras dabo tibi: cum statim possis dare.
* Ne moliaris amico tuo malum, cum ille
in te habeat fiduciam. * Ne contendas ad-
uersus hominem frustra, cum ipse tibi ni-
hil mali fecerit. * Ne amuleris hominem
iniustum, nec imiteris vias eius: Quia abo-
minatio Domini est omnis illusor, & cum
simplicibus sermocinatio eius. * Egredias a
Domino in domo impij: habitacula autem
iusto-

Rom. 11. 16.

Tob. 4. 5. 7.
Luc. 14. 6.
11.
Hebr. 11. 2.
1.
Apoc. 1. 4.
19.

Ps. 96. 11.

iustorum benedicentur. * Ipse deludet illos. 34
fores, & mansuetis dabit gratiam. Gloriam 35
sapientes possidebunt: stultorum exaltatio,
ignominia.

C A P. I V.

Sapiens suo exemplo hortatur quare sapien-
tiam, cuius explicat utilitates: viam impio-
rum declinanda, & iustorum amplectenda:
de custodiendis, praeceptis, & gressuum.

Avdite filij disciplinam patris, & atten- 1
dite, vt sciatis prudentiam. * Donum A
bonum tribuam vobis, legem meam ne de- 2
relinquatis. * Nam & ego filius fui patris 3
mei, tenellus & vnigenitus coram matre 4
mea: * Et docebat me, atque dicebat: Susci- 5
piat verba mea cor tuum, custodi praecepta 6
mea, & viues. * Posside sapientiam, posside 7
prudentiam: ne obliuiscaris, neque declines 8
a verbis oris mei. * Ne dimittas eam, & cu- 9
stodiet te; dilige eam, & conseruabit te. * 10
Principium sapientiae, posside sapientiam, 11
& in omni possessione tua, acquire pruden- 12
tiam. * Arripe illam, & exaltabit te: glorifi- 13
caberis ab ea, cum eam fueris amplexatus. 14
* Dabit capiti tuo augmenta gratiarum, & 15
corona inclinata proteget te. * Audi fili mi, & 16
suscipe verba mea, vt multiplicentur tibi 17
anni vitae. * Viam sapientiae monstrabo ti- 18
bi, ducam te per semitas aequitatis. * Quas 19
cum ingressus fueris, non arctabuntur gres- 20
sus tui, & currens non habebis offendicu- C
lum. * Tene disciplinam, ne dimittas eam: 21
custodi illam, quia ipsa est vita tua. * Ne de- 22
lecteris in semitis impiorum, nec tibi pla- 23
ceat malorum via. * Fuge ab ea, nec tran- 24
seas per illam, declina, & desere eam. * Non 25
enim dormiunt nisi malefecerint: & rapi- 26
tur somnus ab eis nisi supplantauerint. * 27
Comedunt panem impietatis, & vinum
iniquitatis bibunt. * Iustorum autem semi-
ta, quasi lux splendens, procedit & crescit
vsque ad perfectam diem. * Via impiorum
tenebrosa: nesciunt vbi corruant. * Fili mi, 20
ausculta sermones meos, & ad eloquia
mea inclina aurem tuam. * Ne recedant ab 21
oculis tuis, custodi ea in medio cordis tui:
* Vita enim sunt inuenientibus ea, & vni- 22
uersae carni sanitas. * Omni custodia serua 23
cor tuum, quia ex ipso vita procedit. * Re- 24
moue a te os prauum, & detrahentia labia D
sint procul a te. * Oculi tui recta videant, & 25
palpebrae tuae praecedant gressus tuos. * Di- 26
rige semitam pedibus tuis, & omnes viae
stabilientur. * Ne declines ad dexte- 27
ram, neque ad sinistram: auerte pedem
tuum a malo. vias enim, quae a dextris
sunt, nouit Dominus: peruersae vero sunt,
quae a sinistris sunt. Ipse autem rectos fa-

ciet cursus tuos, itinera autem tua in pace
produces.

C A P. V.

Vitare iubet meretricem: & ne labores, & anni
perdantur: propria uxor diligatur, & fugia-
tur aliena.

Fili mi, attende ad sapientiam meam, &
prudentiae meae inclina aurem tuam. *
2 Vt custodias cogitationes, & disciplinam
labia tua conseruent. Ne attendas fallaciae
mulieris. * Fauus enim distillans labia me-
reticis, & nitidius oleo guttur eius: * No-
uissima autem illius amara, quasi absyn-
thium, & acuta, quasi gladius biceps. * Pe-
des eius descendunt in mortem, & ad infe-
ros gressus illius penetrant. * Per semitam
vitae non ambulant, vagi sunt gressus eius,
& inuestigabiles. * Nunc ergo fili mi audi
me, & ne recedas a verbis oris mei. * Longe
fac ab ea viam tuam, & ne appropinques
foribus domus eius. * Ne des alienis hono-
rem tuum, & annos tuos crudeli. Ne forte
impleantur extranei viribus tuis, & labo-
res tui sint in domo aliena. * Et gemas in
C nouissimis, quando consumpseris carnes
tuas, & corpus tuum, & dicas: * Cur dete-
status sum disciplinam, & increpationibus
non acquieui cor meum, * Nec audiui
vocem docentium me, & magistris non in-
clinaui aurem meam? * Pone fui in omni
15 malo, in medio ecclesiae, & synagoga. * Bi-
be aquam de cisterna tua, & fluentes putei
tuis. * Deriuentur fontes tui foras, & in pla-
17 teis aquas tuas diuide. * Habeto eas solus,
18 nec sint alieni participes sui. * Sit vena tua
benedicta, & latere cum muliere adole-
19 scentiae tuae. * Cerua charissima, & gratissi-
mus hinnulus. vbera eius inebrient te in
omni tempore, in amore eius delectare iu-
20 giter. * Quare seduceris fili mi ab aliena, &
21 foueris in sinu alterius? Respicit Dominus
vias hominis, & omnes gressus eius consi-
22 derat. * Iniquitates suae capiunt impium, &
funibus peccatorum suorum constringitur.
23 * Ipse morietur, quia non habuit discipli-
nam, & in multitudine stultitiae suae deci-
pietur.

C A P. V T V I.

Sponsori vrsidem datam liberos laborandum:
pigrum, formica exemplo excitata ad laborem:
Apostatam describit: sex qua Dominus odit:
exhortatur ad legis custodiam, vsque mulie-
ris pulchritudinem non concupiscas, sed con-
sortium vires adultera.

Fili mi, si sponderis pro amico tuo,
defuiti apud extraneum manum tuam,
2 * Illaqueatus es verbis oris tui, & capus
3 proprijs sermonibus. * Fac ergo, quod dico
Gg 2 fili

Job. 11. 2. 4.
Job. 14. 2. 4.

In fr. 24. d.
27

fili mi, & remetipsum libera: quia incidisti in manum proximi tui. Discurre, festina, suscita amicum tuum: * Ne dederis somnum oculis tuis, nec dormitent palpebrae tuae. * Erue quasi damula de manu, & quasi anis de manu aucupis. * Vade ad formicam & piger, & considera vias eius, & discite sapientiam: * Quae cum non habeat ducem, nec præceptorem, nec principem, parat in æstate cibum sibi, & congregat in messe, quod comedat. * Usquequo piger dormies? quando confurges e somno tuo? Paululum dormies, paululum dormitabis, paululum conferes manus, ut dormias. * Et veniet tibi quasi viator, egestas, & pauperies quasi vir armatus. Si verò impiger fueris, veniet ut fons messis tua, & egestas longe fugiet à te. Homo apostata vir inutilis, gra-
ditur ore peruerso, * Annuit oculis, terit pede, digito loquitur, * Prauo corde machinatur malum, & omni tempore iurgia seminat. * Huic exemplò veniet perditio sua, & subito conteretur, nec habebit ultra medicinam. * Sex sunt, quae odit Dominus, & se-
ptimum detestatur anima eius: * Oculos sublimes, linguam mendacem, manus effundentes innoxium sanguinem, Cor machinans cogitationes pessimas, pedes veloces ad currendum in malum, * Proferentem mendacia testem fallacem, & eum, qui seminat inter fratres discordias. * Conserua fili mi præcepta patris tui, & ne dimittas legem matris tuae. * Liga ea in corde tuo iugiter, & circumda gutturi tuo. * Cum ambulaueris, gradientur tecum: cum dormieris, custodiant te, & euigilans loquere cum eis. * Quia mandatum lucerna est, & lex lux, & via vitae increpatio disciplinae: * Ut custodiant te à muliere mala, & à blanda lingua extraneae. * Non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum, nec capiaris nutibus illius: * Pretium enim scorti vix est vnius panis: mulier autem viri pretiosam animam capit. * Nunquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant? * Aut ambulare super prunas, ut non comburantur plantae eius? * Sic qui ingreditur ad mulierem proximi sui, non erit mundus, cum tetigerit eam. * Non grandis est culpa, cum quis furatus fuerit: furatur enim ut esurientem impleat animam: * Deprehensus quoque reddet septuplum, & omnem substantiam domus suae tradet. * Qui autem adulter est, propter cordis inopiam perdet animam suam: Turpitudinem, & ignominiam congregat sibi, & opprobrium illius non delebitur. Quia zelus, & furor viri non parcat in die vindictae, Nec acquiescet cuiusquam precibus, nec suscipiet pro redemptione dona plurima.

*Horatur adolescentem ad sapientia ample-
xum, & mandatorum custodiam; utque
scortorum blanditias, quas latè describit,
emiset.*

Fili mi, custodi sermones meos, & præcepta mea reconde tibi. Fili * Serua mandata mea, & viues: & legem meam, quasi pupillam oculi tui: * Liga eam in digitis tuis, scribe illam in tabulis cordis tui. * Dic sapientiae, soror meae es: & prudentiam voca amicum tuam, * Ut custodiat te à muliere extranea, & ab aliena, quae verba sua dulcia facit. * De fenestra enim domus meae per cancellos prospexi, * Et video paruulos, considero vecordem iuuenem, * Qui transit per plateam iuxta angulum, & prope viam domus illius, graditur. * In obscuro, ad vesperascente die, in noctis tenebris, & caligine. * Et ecce occurrit illi mulier ornatur meretricior, præparata ad capiendas animas: garrula, & vaga, * Quiescit impatiens, nec valens in domo consistere pedibus suis, * Nunc foris, nunc in plateis, nunc iuxta angulos insidians. Apprehensumque deosculatur iuuenem, & procaci vultu blanditur, dicens: Victimam pro salute voui, hodie reddidi vota mea: Idcirco egressa sum in occursum tuum, desiderans te videre, & reperiri. * Intexui funibus lectulum meum, stravi tapetibus pictis ex Aegypto. * Aspersi cubile meum myrrha, & aloe, & cinnamomo. * Veni, inebriemur vberibus, & fruamur cupitis amplexibus, donec illucescat dies: * Non est enim vir in domo sua, abiit via longissima: Sacculum pecuniae secum tulit: in die plenae lunae reuersurus est in domum suam. * Irretrixit eum multis sermonibus, & blanditijs labiorum protraxit illum. * Statim eam sequitur, quasi bos ductus ad victimam, & quasi agnus lasciuens, & ignorans, quod ad vincula stultus trahatur, * Donec transfigat sagitta iecur eius: velut si anis festinet ad laqueum, & nescit, quod de periculo animae illius agitur. * Nunc ergo fili mi, audi me, & attende verbis oris mei. * Me abstrahatur in visis illius mens tua: neque decipiaris semitis eius. * Multos enim vulneratos deiecit, & fortissimi quique interfecti sunt ab ea. * Vix ingressa domus eius, penetrantes in interiora mortis.

C A P. VIII.

Sapientia ad sui amplexum inuitat, se quoque multis modis commendat, quodque sit Deo coeterna, cum ipso cuncta componens: quam quærentes, beati: spernentes verò, miseri tandem euadunt.

Numquid non sapientia clamitat, & prudentia dat vocem suam? In summis excelsisque verticibus supra viam, in medijs semicis itans, iuxta portas ciuitatis in ipsis foribus loquitur, dicens: O viri, ad vos clamito, & vox mea ad filios hominum. Intelligite paruuli astutiam, & insipientes animaduertite. Audite, quoniam de rebus magnis locutura sum: & aperientur labia mea, vt recta prædicent. Veritatem meditabitur guttur meum, & labia mea detestabuntur impium. Iusti sunt omnes sermones mei, non est in eis prauum quid, neque peruersum. Recti sunt intelligentibus, & æqui inuenientibus scientiam. Accipite disciplinam meam, & non pecuniam: doctrinam magis, quam aurum eligit. Melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis: & omne considerabile ei non potest comparari. Ego sapientia habito in consilio, & eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, & superbiam, & viam prauam, & os bilingue detestor. Meum est consilium, & æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, & legum conditores iusta decernunt: Per me principes imperant, & potentes decernunt iustitiam. Ego diligentes me diligo: & qui mane vigilant ad me, inuenient me. Mecum sunt diuitiæ, & gloria, opes superbiæ, & iustitia. Melior est enim fructus meus auro, & lapide pretioso, & genimina mea argento electo. In vijs iustitiæ ambulo, in medio semitarum iudicij, Vt ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. Non dum erant abyssi, & ego iam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: Necdum montes graui mole constiterant: ante colles ego parturiebar: Adhuc terram non fecerat, & flumina, & cardines orbis terræ, Quando præparabat cælos, & aderam: quando certa lege, & gyro vallabat abyssos: Quando æthera firmabat sursum, & librabat fontes aquarum: Quando circumlabat mari terminum suum, & legem ponebat aquis, ne transirent fines suos: quando appendebat funda-

30 menta terræ. Cum eo eram cuncta componens: & delectabar per singulos dies ludens coram eo omni tempore: Ludens in orbe terrarum: & deliciae meæ, esse cum filiis hominum. Nunc ergo filij audite me: Beati, qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam, & estote sapientes, & nolite abijcere eam. Beatus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & obseruat ad postes ostij mei. Qui me inuenierit, inueniet vitam, & hauserit salutem à Domino: Qui autem in me peccauerit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

C A P. IX.

*Sapientia domo sibi adificata omnes ad se allia-
ci, vitam prorogat, & à muliere stulta, ac
vaga liberat: porro eruditionem, & correc-
tionem non suscipiet impius, ac derisor, sed
iustus, & sapiens.*

Sapientia ædificauit sibi domum, excidit columnas septem. Immolauit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, vt vocarent ad arcem, & ad moenia ciuitatis: Si quis est paruulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, & bibite vinum, quod misui vobis. Relinquitte infantiam, & viuite, & ambulate per vias prudentiæ. Qui erudit derisorem, ipse iniuriam sibi facit: & qui arguit impium, sibi maculam generat. Noli arguere derisorem, ne oderit te. Argue sapientem, & diliget te. Da sapienti occasionem, & addetur ei sapientia. Doce iustum, & festinabit accipere. Principium sapientiæ, timor Domini: & scientia sanctorum, prudentia. Per me enim multiplicabuntur dies tui, & addentur tibi anni vitæ. Si sapiens fueris, tribimetipsum eris: si autem illudor, solus portabis malum. Mulier stulta, & clamosa, plenaque illecebris, & nihil omnino sciens, Sedet in foribus domus suæ super sellam in excelsa vrbis loco, Vt vocaret transeuntes per viam, & pergentes itinere suo. Qui est paruulus, declinet ad me. Et vecordi locuta est: Aquæ furtiue dulciores sunt, & panis absconditus suauior. Et ignorauit, quod ibi sint gigantes, & in profundis inferni conuiuius eius.

*Sup. 1. 2. 7.
Psal. 110. b.
Eccl. 1. b. 16*

Iuuenio, qui querit bona: qui autem inuestigator malorum est, opprimeretur ab eis. Qui confidit in diuitijs suis, corruet: iusti autem quasi virens folium germinabunt. * Qui conturbat domum suam, possidebit ventos: & qui stultus est, seruiet sapienti. * Fructus iusti lignum vitæ: & qui suscipit animas, sapiens est. * Si iustus in terra recipit, quanto magis impius, & peccator?

L. Pet. 4. d. 14.

C A P. XII.

Vicissim loquitur de diligente disciplinam, & eam odiente: de impio, & iusto, operante & otioso, stulto & sapiente, & de bonis, ac malis lingua.

Qui diligit disciplinam, diligit scientiam: qui autem odit increpationes, A insipiens est. * Qui bonus est, hauriet gratiam a Domino: qui autem confidit in cogitationibus suis, impiè agit. * Non roborabitur homo ex impietate: & radix iultorum non commouebitur. * Mulier diligens, corona est viro suo: & putredo in oculis eius, quæ confusione res dignas gerit. Cogitationes iustorum iudicia: & consilia impiorum fraudulenta. * Verba impiorum insidiantur sanguini: os iustorum liberabit eos. Verte impios, & non erunt: domus autem iustorum permanebit. * Doctrina sua noscetur vir: qui autem vanus & excors est, patebit contemptum. * Melior est pauper, & sufficiens sibi, quam gloriosus, & indigens pane: * Nouit iustus iumentorum suorum animas: viscera autem impiorum crudelia. * Qui operatur terram suam, satiabitur panibus: qui autem lectatur otium, stultissimus est. Qui suavis est in vini demorationibus, in suis munitionibus relinquit contumeliam. * Desiderium impij munimentum est pessimorum: radix autem iustorum proficiet. Propter peccata labiorum ruina proximat malo: effugiet autem iustus de angustia. * De fructu oris sui vnusquisque replebitur bonis, & iuxta opera manuum suarum retribuetur ei. * Via stulti recta in oculis eius: qui autem sapiens est, audit consilia. Fatuus statim indicat iram suam: qui autem dissimulat iniuriam, callidus est. * Qui quod nouit loquitur, iudex iustitiæ est: qui autem mentitur, testis est fraudulentus. Est qui promittit, & quasi gladio pungitur conscientia: lingua autem sapientium sanitas est. Labium veritatis firmum erit in perpetuum: qui autem testis est repentinus, concinnat linguam mendacij. * Dolus in corde cogitantium mala: qui autem pacis ineunt consilia, sequitur eos gaudium. Non contristabit iustum quidquid ei acciderit, impij autem replebuntur malo. Abo-

Ecc. 10. c. 10.

Ecc. 10. d. 6.

D minatio est Domino labia mendacia: qui autem fideliter agunt, placent ei. * Homo versatus celat scientiam: & cor insipientium prouocat stultitiam. Manus fortium dominabitur: quæ autem remissa est, tributis seruiet. Moeror in corde viri humiliabit illum, & sermone bono latificabitur. * Qui negligit damnum propter amicum, iustus est: iter autem impiorum decipiet eos. * Non inueniet fraudulentus lucrum: & substantia hominis erit auri pretium. * In semita iustitiæ, vita: iter autem deuium ducit ad mortem.

C A P. XIII.

De filio sapiente: de oris custodia, & inconsiderato ad loquendum: de paupere diuite, & diuite paupere, lucerna impiorum, substantia festinata, & dilatione spei: omnia cum consilio agenda, & cum sapientibus gradiendum: de parente virga, & insaturabili ventre impij.

Filius sapiens, doctrina patris: qui autem A illufor est, non audit cum arguitur. * De fructu oris sui homo satiabitur bonis: anima autem prauaricatorum iniqua. Qui custodit os suum, custodit animam suam: qui autem inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala. * Vult, & non vult piget: anima autem operantium impinguabitur. * Verbum mendax iustus detestabitur: impius autem confundit, & confundetur. Iustitia custodit innocentis viam: impietas autem peccatorem supplantat. * Est quasi diues, cum nihil habeat, & est quasi pauper, cum in multis diuitijs sit. * Redemptio animæ viri diuitiæ suæ: qui autem pauper est, increpationem non sustinet. * Lux iultorum latificat, lucerna autem impiorum extinguetur. * Inter superbos semper iurgia sunt: qui autem agunt omnia cum consilio, reguntur sapientia. * Substantia festinata minuetur: quæ autem paulatim colligitur manu, multiplicabitur. * Spes, quæ differitur, affligit animam: lignum vitæ desiderium veniens. * Qui detrahit alicui rei, ipse se in futurum obligat: qui autem timet præceptum, in pace versabitur. Animæ dolose errant in peccatis: iusti autem misericordes sunt, & miserantur. * Lex sapientis fons vitæ, vt declinet a ruina mortis. * Doctrina bona dabit gratiam: in itinere contemptorum vorago. * Astutus omnia agit cum consilio: qui autem fatuus est, appetit stultitiam. * Nuntius impij cadet in malum: legatus autem fidelis, sanitas. * Egestas, & ignominia ei, qui deserit disciplinam: qui autem acquiescit arguenti, glorificabitur. * Desiderium si compleatur, delectat animam: detestantur stulti eos, qui fugiunt mala.

Gg 4. mala.

20 mala. * Qui cum sapientibus graditur, sa-
piens erit: amicus stultorum similis efficitur.
21 * Peccatores persequitur malum: & ius-
tis retribuentur bona. * Bonus relinquit heredes
22 filios, & nepotes. & custoditur iusto
substantia peccatoris. * Multi cibi in nouis
23 libus patrum: & alijs congregantur absque
iudicio. Qui parcat virgē, odit filium suum:
24 qui autem diligit illum, instanter erudit.
Iustus comedit, & rapit animam suam:
25 venter autem impiorum insaturabilis.

C A P. XI

Sapientia, & stultitia varia conditiones: prudentia quibus status debite regulatur, quibus ad misericordiam monetur, & affectus moderatur: vitia autem perdunt homines.

26 **S**apiens mulier aedificat domum suam:
insipiens extructam quoque manibus
27 destruet. * Ambulans recto itinere, & timens
Deum, despicitur ab eo, qui infami graditur via.
28 * In ore stulti virga superbia: labia autem
sapientium custodiunt eos: Vbi non sunt boves,
29 praesepe vacuum est: vbi autem plurimae segetes,
ibi manifesta est fortitudo bouis. * Testis fidelis non
30 mentitur: profert autem mendacium dolosus testis.
* Querit derisor sapientiam, & non inuenit:
31 doctrina prudentium facilis. * Vade contra virum
stultum, & nescit labia prudentiae. * Sapientia
32 callidi est intelligere viam suam: & imprudentia
stultorum errans. * Stultus illudet peccatum, & inter
33 iustos morabitur gratia. * Cor quod non vit
34 amaritudinem animae suae in gaudio eius
non miscebitur extraneus. * Domus impiorum
35 delebitur: tabernacula vero iustorum germinabunt.
* Est via, quae videtur homini iusta: nouissima
36 autem eius deducunt ad mortem. Risus dolore
miscebitur, & extrema gaudij luctus occupat.
37 * Vijs suis replebitur stultus, & super eum erit
vir bonus. * Innocens credit omni verbo: altius
38 considerat gressus suos. Filio doloso nihil erit
boni: seruo autem sapienti prosperi erunt actus,
39 & dirigetur via eius. * Sapiens timet, & declinat
a malo: stultus transiliet, & confidit. * Impatiens
40 operabitur stultitiam: & vir versutus odiosus est.
* Possidebunt parui stultitiam, & expectabunt
41 altum scientiam. * Iacebunt mali ante bonos: &
impij ante portas iustorum. * Etiam proximo suo
42 pauper odiosus erit: amici vero diuitum multi.
* Qui despicit proximum suum, peccat: qui autem
43 misereatur pauperis, beatus erit. Qui credit in
Domino, misericordiam diligit. * Errant, qui operantur
44 malum: misericordia, & veritas praeparant bona. * In
omni opere erit abundantia: vbi autem

verba sunt plurima, ibi frequenter egestas.
24 * Corona sapientium, diuina eorum: fatuitas
25 stultorum, imprudentia. * Liberat animas
testis fidelis: & profert mendacia verisipellis.
26 * In timore Domini fiducia fortitudinis, &
27 filijs eius erit spes. * Timor Domini fons vitae,
ut declinent a ruina mortis. 28 * In multitudine
populi dignitas regis: & in paucitate plebis
29 ignominia principis. * Qui patiens est, multa
gubernatur prudentia: qui autem impatiens est,
30 exaltat stultitiam suam. * Vita carniū, sanitas
cordis: 31 putredo osium inuidia. * Qui calumniatur
egentem, exprobrat factori eius: honorat autem
32 eum, qui misereatur pauperis. * In malitia sua
expelletur impius: sperat autem iustus in morte
33 sua. * In corde prudentis requiescit sapientia,
34 & indoctos quoscunque erudit. * Stultitia eleuat
gentem: misericors autem facit populos peccatum.
* Acceptus est regni minister intelligens: iracundiam
eius inutilis sustinebit.

C A P. XV.

Responsio mollis: lingua sapientis, & immoderata: fortitudo domus iusti: victima impiorum ingratis: omnia Deo nota: cor gaudens: dies pauperis mali: secreta mens: vocari ad olera: vir iracundus, & rixosus: laus patientis: iter pigerum: domus superborum: fide misericordia purgantur peccata: de abiectione disciplina: laus timoris Domini, & humilitatis.

1 **R**esponsio mollis frangit iram: sermo
durus sulcat furorem. * Lingua sapientium
2 ornat scientiam: os fatuorum ebullit stultitiam.
3 * In omni loco oculi Domini contemplantur bonos, &
4 malos. * Lingua placabilis, lignum vitae: quae
autem immoderata est, conteret spiritum.
5 * Stulus iridet disciplinam patris sui: qui autem
custodit increpationes, altior fiet. In abundanti
6 iustitia virtus maxima est: cogitationes autem
impiorum eradicabuntur. * Domus iusti plurima
7 fortitudo: & in fructibus impij conturbatio.
8 * Labia sapientium disseminabunt scientiam:
cor stultorum dissimile erit. * Victimae impiorum
9 abominabiles Domino: vota iustorum placabilia.
10 * Abominatio est Domino via impij: qui sequitur
iustitiam, diligitur ab eo. * Doctrina mala
11 deferenti viam vitae: qui increpationes odit,
moriatur. * Infernus, & perditio coram Domino:
12 quanto magis corda filiorum hominum? * Non
amat pestilens eum, qui se corripit: nec ad
13 sapientes graditur. * Cor gaudens exultat faciem
in more animi deiecit spiritus. * Cor sapientis
14 querit doctrinam: & os stultorum pergitur
imperitia. * Omnes dies pauperis, mali:

Inf. 17. a. 10.

Inf. 11. c. 19.

Eccli. 14. c. 11.

Inf. 17. d.

mali: secunda mens, quasi iuge conuiuium.
 * Melius est parum cum timore Domini, 16
 quam thesauri magni, & insatiabiles. * Me- C
 lius est vocari ad olera cum charitate, quā 17
 ad vitulum saginatum cum odio. * Vir 18
 iracundus prouocat rixas: qui patiens est,
 mitigat fuscitatas. * Iter pigrorum, quasi se- 19
 pes spinarum: via iustorum absque offendi-
 culo. * Filius sapiens lætificat patrem: & 20
 stultus homo despiciat matrem suam. * Stul- 21
 titia gaudium stulto: & vir prudens dirigit
 gressus suos. * Dissipantur cogitationes, vbi 22
 non est consilium: vbi verò sunt plures cō-
 siliarij, confirmantur. * Lætatur homo in 23
 sententia oris sui: & sermo opportunus est
 optimus. * Semita vitæ super eruditum, vt 24
 declinet die inferno nouissimo. * Domum D
 superbiorum demolietur Dominus: & fir- 25
 mos faciet terminos viduæ: * Abominatio 26
 Domini cogitationes malæ: & purus sermo
 pulcherrimus firmabitur ab eo. Conturbat 27
 domum suam, qui sectatur auaritiā: qui
 autem odit munera, viuet. Per misericor-
 diam, & fidem purgantur peccata: per ti-
 morem autem Domini declinat omnis à
 malo. * Mens iusti meditatatur obedientiam: 28
 os impiorum redundat malis. * Longè est 29
 Dominus ab impijs: & orationes iustorum
 exaudiet. Lux oculorum lætificat animam: 30
 fama bona impinguat ossa. * Auris, quæ au- 31
 dit increpationes vitæ, in medio sapientium
 commorabitur. * Qui abiicit disciplinam, 32
 despiciat animam suam: qui autem acquie-
 scit increpationibus, possessor est cordis. * 33
 Timor Domini, disciplina sapientiæ: & glo-
 riam præcedit humilitas.

C A P. XVI.

*Homo animam præparat, Deus spiritum pon-
 derator, linguam viasque hominum diri-
 git, omnia propter seipsum operans, cui
 abominatio est omnis arrogans: misericor-
 dia redimuntur peccata: pondus & statera
 Dei iudicia, indignatio & clementia re-
 gis: laus sapientia, prudentia, eruditi, ac
 dulcis in verbo: & patientis: vituperatur in-
 sapiens & peruersus: sortes à Domino tempe-
 rantur.*

Hominis est animam præparare: & Do-
 mini gubernare linguam. Omnes viæ A
 hominis patent oculis eius: spiritum pō-
 derator est Dominus. Reuela Domino, ope- 2
 ra tua, & dirigentur cogitationes tuæ. * Vni- 3
 uersa propter semetipsum operatus est Do- 4
 minus, impium quoque ad diem malum. * 5
 Abominatio Domini est omnis arrogans:
 etiam si manus ad manum fuerit, non est
 innocens. Initium viæ bonæ, facere iusti-
 tiam: accepta est autem apud Deum ma-
 gis, quàm immolare hostias. * Misericordia, 6

& veritate redimitur iniquitas: & in timo-
 re Domini declinatur à malo. * Cum pla-
 cuerint Domino viæ hominis, inimicos
 quoque eius conuertet ad pacem. * Melius
 est parum cum iustitia, quàm multi fructus
 cum iniquitate. * Cor hominis disponit
 viam suam: sed Domini est dirigere gressus
 eius. * Diuinitio in labijs regis, in iudicio
 non errabit os eius. * Pondus & statera iu-
 dicia Domini sunt: & opera eius omnes la-
 pides sacculi. * Abominabiles regi, qui agūt
 impiè: quoniam iustitia firmatur solium. *
 Voluntas regum labia iusta: qui recta lo-
 quitur, diligitur. * Indignatio regis, nuntij
 mortis: & vir sapiens placabit eam. * In hi-
 laritate vultus regis, vita: & clementia
 eius, quasi imber serotinus. * Posside sa-
 pientiam, quia auro melior est: & acquire
 prudentiam, quia pretiosior est argento. *
 Semita iustorum declinat mala: cultus ani-
 mæ suæ seruat viam suam. * Contritionem
 præcedit superbia: & ante ruinam exalta-
 tur spiritus. * Melius est humiliari cum mi-
 titibus: quàm diuidere spolia cum superbis.
 20 * Eruditus in verbo reperiet bona: & qui
 sperat in Domino, beatus est. * Qui sapiens
 est corde, appellabitur prudens: & qui dul-
 cis eloquio, maiora percipiet. * Fons vitæ
 eruditio possidentis: doctrina stultorum, sa-
 tuitas. * Cor sapientis erudiet os eius: & la-
 bijs eius addet gratiam. * Fauus mellis,
 composita verba: dulcedo animæ, sanitas
 ossium. * Est via, quæ videtur homini recta:
 D & nouissima eius ducunt ad mortem. * Ani-
 ma laborantis laborat sibi, quia compulit
 eum os suum. * Vir impius fodit malum, &
 28 in labijs eius ignis ardescit: * Homo per-
 uersus suscitatur lites: & verbosus separat
 principes. * Vir iniquus lactat amicum
 suum: & ducit eum per viam non bonam.
 30 * Qui attonitis oculis cogitat praua, mor-
 dens labia sua perficit malum. * Corona di-
 gnitatis senectus, quæ in vijs iustitiæ repe-
 32 rietur. * Melior est patiens viro forti: & qui
 dominatur animo suo, expugnatore vr-
 33 bium. * Sortes mittuntur in sinum, sed à
 Domino temperantur.

C A P. XVII.

*Buccella sicca cum gaudio: seruus sapiens: Do-
 minus corda probat: despiciens pauperem:
 gaudens de alterius ruina: corona senum:
 celans delictum: seruus in stultitia confidens:
 stulto inutilis diuitia: altam faciens do-
 mum suam: omni tempore diligit amicus:
 animus gaudens, & spiritus tristis: stultus
 tacens.*

Melior est buccella sicca cum gaudio,
 A quàm domus plena victimis cum
 iurgio. * Seruus sapiens dominabitur filijs
 stultis,

Inf. 16. a. b.

Sup. 15. d.
37

Eccli. 10. d.
11.

Stultis, & inter fratres hereditatem diuidet.

* Sicut igne probatur argentum, & aurum camino: ita corda probat Dominus. * Malus obedit linguæ iniquæ, & fallax obtinuerat labijs mendacibus. * Qui despiciat pauperem, exprobrat factori eius: & qui ruina latetur alterius, non erit impunitus. * Corona senum filij filiorum: & gloria filiorum patres eorum. * Non decet stultum verba composita, nec principem labium mentiens. * Gemma gratissima, expectatio præstolantis: quocumque se vertit, prudenter intelligit. * Qui celat delictum, quærit amicitias: qui altero sermone reperit, separat fœderatos. * Plus proficit correptio apud prudentem, quam centum plagæ apud stultum. * Semper iurgia quærit malus: Angelus autem crudelis mittetur contra eum. * Expediit magis viæ occurrere rapis fœderibus, quam fatuo confidenti in stultitia sua. * Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo eius. * Qui dimittit aquam, caput est iurgiorum: & antequam patiatur contumeliam, iudicium deserit. * Qui iustificat impium, & qui condemnat iustum, abominabilis est uterque apud Deum. * Quid prodest stulto habere diuitias, cum sapientiam emere non possit? * Qui aliam facit domum suam, quærit ruinam: & qui euitat discere, incidit in mala. * Omni tempore diligit, qui amicus est: & frater in angustijs comprobatur. * Stultus homo plaudet manibus, cum imponderit pro amico suo. * Qui meditatur discordias, diligit rixas: & qui exaltat ostium, quærit ruinam. * Qui peruersi cordis est, non inuenit bonum: & qui vertit linguam, incidit in malum. * Natus est stultus in ignominiam suam: sed nec pater infatuo latabitur. * Animus gaudens ætatem floridam facit: spiritus tristis excipiat ossa. * Munera de sinu impius accipit, ut peruertat seminas iudicij. * In facie prudentis lucet sapientia: oculi stultorum in finibus terræ. * Ita pateris, filius stultus: & dolor matris, quæ genuit eum. * Non est bonum, damnum inferre iusto: nec percutere principem, qui recta iudicat. * Qui moderatur sermones suos, doctus & prudens est: & pretiosus spiritus vir eruditus. * Stultus quoque sitacuerit, sapiens repugabitur: & si compresserit labia sua, intelligens.

C A P. XVIII.

De recessu ab amico: de incorrigibili: non deuiandum a veritate: os stulti: iustus se accusans: frater inuans fratrem: fructus oris: mulier bona, & mala: locutio diuitis, & pauperis: vir amicus.

O Ccasiones quærit, qui vult recedere ab amico: omni tempore erit exprobrabilis. * Non recipit stultus verba prudentiæ: nisi ea dixeris, quæ versantur in corde eius. * Impius, cum in profundum venerit peccatorum, contemnit: sed sequitur eum ignominia, & opprobrium. * Aqua profunda verba ex ore viri: & torrens redundans fons sapientiæ. * Accipere personam impij non est bonum, ut declines a veritate iudicij. * Labia stulti miscent se rixis: & os eius iurgia prouocat. * Os stulti contritio eius: & labia ipsius, ruina animæ eius. * Verba bilinguis, quasi simplicis: & ipsa perueniunt usque ad interiora ventris. Pigrum deiecit timor: animæ autem effeminatarum elurient. * Qui mollis, & dissolutus est in opere suo, frater est sua opera dissipantis. * Turris fortissima, nomen Domini: ad ipsam currit iustus, & exaltabitur. * Substantia diuitis, vrbs roboris eius, & quasi murus validus circumdans eum. * Antequam conetur, exaltatur cor hominis: & antequam glorificetur, humiliatur. * Qui prius respondet quam audiat, stultum se esse demonstrat, & confusione dignum. * Spiritus viri sustentat imbecillitatem suam: spiritum vero ad irascendum facilem quis poterit sustinere? * Cor prudens possidebit scientiam: & auris sapientium quærit doctrinam. * Domum hominis dilatat viam eius, & ante principes spatium ei facit. * Iustus, prior est accusator sui: venit amicus eius, & inuestigabit eum. * Contradictioes comprimunt fors, & interponentes quoque dijudicat. * Frater, qui adiuvatur a fratre, quasi ciuitas firma: & iudicia, quasi vestes vrbum. * De fructu Doris viri replebitur venter eius: & gemina laborum ipsius saturabunt eum. * Mors, & vita in manu linguæ: qui diligunt eam, comedent fructus eius. * Qui inuenit mulierem bonam, inuenit bonum: & hauriet iucunditatem a Domino. * Qui expellit mulierem bonam, expellit bonum: qui autem tenet adulteram, stultus est, & impius. * Cum obscurationibus loquitur pauper: & diues effabitur rigidè. Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quam frater.

C A P. XIX.

Pauper ambulans in simplicitate: diuitia adadumt amicos: verba festiui: falsus testis: non decens stultum delicia: dolina per patientiam probatur: ira & hilaritas regis: mulier ligiosa: uxor prudens datur a Deo: pigri-

Eccli. 11. a.
8.

Eccli. 11. a.

pigritia: praecepti custodia: misericordia in pauperem: eruditio filij: acceptio consilij: vir mendax: timor Domini: pigritia: pestilens: inobediens parentibus: testis iniquus: derisores.

dicium: & os impiorum deuorat iniquitatem. * Parata sunt derisoribus iudicia: & mallei percutientes stultorum corporibus.

C A P. X X.

Luxuriosa res vinum: de peccante in regem, & relinquentis contentione: piger propter frigus non laborans: rex in solio nemo potest dicere mundum se habere cor: pondus & pondus: somnus non diligendus: Malum est, dicit emptor: panis mendacij: reuelans mysteria: non reddendum malum pro malo: deuorare sanctos: festinata haereditas: misericordia, veritas & clementia roborans thronum regis.

Deut. 1. 8. 61.

Melior est pauper, qui ambulat in simplicitate sua, quam diues torquens labia sua, & insipiens. * Vbi non est scientia animae, non est bonum: & qui festinus est pedibus, offendet. * Stultitia hominis supplantat gressus eius, & contra Deum seruet animo suo. * Diuitiae addunt amicos plurimos: a paupere autem, & hi, quos habuit separantur. * Testis falsus non erit impunitus: & qui mendacia loquitur, non effugiet. * Multi colunt personam potentis, & amici sunt dona tribuentis. * Fratres hominis, pauperis oderunt eum: insuper, & amici procul recesserunt ab eo. Qui tantum verba sectatur, nihil habebit: qui autem possessor est mentis, diligit animam suam, & custos prudentiae inueniet bona. * Falsus testis non erit impunitus: & qui loquitur mendacia peribit. * Non decent stultum deliciae, nec seruum dominari principibus. * Doctrina viri per patientiam noscitur: & gloria eius est iniqua praetergredi. * Sicut fremitus leonis, ita & regis ira: & sicut ros super herbam, ita & hilaritas eius. * Dolor patris, filius stultus: & recta iugiter perstillantia, litigiosa mulier. * Domus, & diuitiae dantur a parentibus: a Domino autem proprie vxor prudens. * Pigredo immittit soporem, & anima dissoluta esuriet. * Qui custodit mandatum, custodit animam suam: qui autem negligit viam suam, mortificabitur. * Foeneratur Domino, qui miseretur pauperis: & vicissitudinem tuam reddet ei. * Erudi filium tuum, ne desperes: ad interfectionem autem eius ne ponas animam tuam. * Qui impatiens est, sustinebit damnum: & cum rapuerit, aliud apponet. * Audi consilium, & suscipe disciplinam, ut sis sapiens in nouissimis tuis. * Multae cogitationes in corde viri: voluntas autem Domini permanebit. * Homo indigens misericors est: & melior est pauper, quam vir mendax. * Timor Domini ad vitam: & in plenitudine commorabitur, absque visitatione pessima. * Abscondit piger manum suam sub ascella, nec ad os suum applicat eam. * Pestilente flagellato stultus sapientior erit: si autem corripueris sapientem, intelliget disciplinam. * Qui affligit patrem, & fugat matrem, ignominiosus est, & infelix. * Non cesses fili audire doctrinam, nec ignores sermones scientiae. * Testis iniquus deridet iu-

Luxuriosa res, vinum, & tumultuosa ebrietas, quicumque his delectatur, non erit sapiens. * Sicut rugitus leonis, ita & terror regis: qui prouocat eum, peccat in animam suam. * Honor est hominis, qui separat se a contentione: omnes autem stulti miscentur contumelijs. * Propter frigus piger arare noluit: mendicabit ergo aetate, & non dabitur illi. * Sicut aqua profunda, sic consilium in corde viri: sed homo sapiens exhauriet illud. * Multi homines misericordes vocantur: virum autem fidelem quis inueniet? * Iustus, qui ambulat in simplicitate sua, beatos post se filios derelinquet. * Rex, qui sedet in solio iudicij, dissipat omne malum intuitu suo. * Quis potest dicere: Mundum est cor meum, purus sum a peccato? * Pondus & pondus, mensura & mensura: vtrumque abominabile est apud Deum. * Ex studijs suis intelligitur puer, si munda, & recta sint opera eius. * Aurem audientem, & oculum videntem, Dominus fecit vtrumque. * Noli diligere somnum, ne te egestas opprimat: aperi oculos tuos, & saturare panibus. * Malum est, malum est, dicit omnis emptor: & cum recesserit, tunc gloriabitur. * Est aurum, & multitudo gemmarum: & vas pretiosum labia scientiae. * Tolle vestimentum eius, qui fideiussor extitit alieni, & pro extraneis aufer pignus ab eo. * Suavis est homini panis mendacij: & postea implebitur os eius calculo. * Cogitationes consilij roborantur: & gubernaculis tractanda sunt bella. * Ei, qui reuelat mysteria, & ambulat fraudulenter, & dilatat labia sua, ne commiscear. * Qui maledicit patri suo, & matri, extinguetur lucerna eius in medijs tenebris. * Haereditas, ad quam festinatur in principio, in nouissimo benedictione carebit. * Ne dicas: Reddam malum, expecta Dominum, & liberabit te. * Abominatio est apud Dominum pondus, & pon-

1. Ios. 1. 8. 1. Reg. 2. c. 46. 1. Par. 6. c. 16. 1. Eccl. 7. c. 11. Sup. 11. c. 1. Infr. 10. c. 11.

Infr. 17. c. 11

Exod. 21. c. 16. Levit. 20. b. 9. Matth. 15. c. 4.

Infr. 16. c. 11 Infr. 21. b. 41.

Rom. 11. d.
17.
1. Pet. 1. d. 9
2. Thes. 3.
d. 15.

& pondus: statera dolosa non est bona. * A 24
Domino diriguntur gressus viri: quis au-
tem hominum intelligere potest viam suam? D
Ruina est homini deuorare sanctos, & post 25
vota retractare. * Dissipat impios rex sa- 26
piens, & incuruat super eos fornicem. * 27
Lucerna Domini spiraculum hominis, quæ
inuestigat omnia secreta ventris. * Mife- 28
ricordia, & veritas custodiunt regem, &
roboratur clementia thronus eius. * Exul- 29
tatio iuuenum, fortitudo porum: & di-
gnitas senum, canities. * Liuior vulne- 30
ris absterget mala: & plagæ in secretiori-
bus ventris.

C A P. X X I.

*Cor regis in manu Domini, cui misericor-
dia, & iudicium magis placent, quam vi-
ctima: iniquæ thesaurizans: melius est se-
dere in angulo domatis, quam &c. obstruere
aurem pauperi, &c. diligens epulas: pro
iusto dabitur impius, qui custodit os suum:
desideria occidunt pigrum: non est sapientia
contra Dominum: equus paratur ad bel-
lum &c.*

Sicut diuisiones aquarum, ita cor regis in 1
manu Domini: quicumque voluerit, A
inclinabit illud. * Omnis via viri recta si- 2
bi videtur: appendit autem corda Domi- 3
nus. * Facere misericordiam, & iudicium,
magis placet Domino, quam victimæ. * 4
Exaltatio oculorum est dilatio cordis: lu-
cerna impiorum peccatum. * Cogitatio- 5
nos robusti semper in abundantia: omnis
autem piger semper in egestate est. * Qui 6
congregat thesauros lingua mendacij, va-
nus, & excors est, & impingetur ad laqueos
mortis. * Rapinæ impiorum detrahent eos, 7
quia noluerunt facere iudicium. * Peruer- 8
sa via viri, aliena est: qui autem mundus 9
est, rectum opus eius. * Melius est sedere in
angulo domatis, quam cum muliere liti- 10
giosa, & in domo communi. * Anima im-
pii desiderat malum, non miserebitur pro- 11
ximo suo. * Muletato pestilente sapien-
tior erit paruulus: & si sectetur sapientem,
sumet scientiam. * Excogitat iustus de do- 12
mo impij, ut detrahat impios à malo. * Qui 13
obturat aurem suam ad clamorem paupe-
ris, & ipse clamabit, & non exaudietur. * 14
Munus absconditum extinguit iras, & do-
num in sinu indignationem maximam. *
Gaudium iusto est facere iudicium, & pa- 15
uor operantibus iniquitatem. * Vir, qui 16
errauerit à via doctrinæ, in cœtu gigantum
commorabitur. * Qui diligit epulas, in 17
egestate erit: qui amat vinum, & pingua,
non ditabitur. * Pro iusto datur impius: 18
& pro rectis iniquus. * Melius est habi- 19
tare in terra deserta, quam cum muliere

Infr. 15. d.
24.

Eccles. 10. d.
23.
Ioseph. 1. d. 4.
24.

rixosa, & iracunda. * Thesaurus deside-
rabilis, & oleum in habitaculo iusti: & im-
prudens homo dissipabit illud. * Qui se-
quitur iustitiam, & misericordiam, inue-
niet vitam, iustitiam, & gloriam. * Cui-
tatem fortium ascendit sapiens, & destru-
xit robur fiducia eius. * Qui custodit os
suum, & linguam suam, custodit ab angu-
stijs animam suam. * Superbus, & arro-
gans vocatur indoctus, qui in ira opera-
tur superbiam. * Desideria occidunt pi-
grum: noluerunt enim quidquam manus
eius operari: * tota die concupiscit, & de-
siderat: qui autem iustus est, tribuet, &
non cessabit. * Hostis impiorum abomi-
nabiles, quia offeruntur ex scelere. * Te-
stis mendax peribit: vir obediens loque-
tur victoriam. * Vir impius procaciter
obfirmat vulcum suum: qui autem rectus
est, corrigit viam suam. * Non est sa-
pientia, non est prudentia, non est con-
siliium contra Dominum. * Equus para-
tur ad diem belli: Dominus autem salutem
tribuit.

C A P. X X I I.

*Leus boni hominis: callidus videns malum:
adulescens iuxta viam suam: seminans ini-
quitatem: derisorem eijs: diligens cordis
mundiciam: dicit piger, Leo, &c. os aliena:
stultitia in corde pueri: calumniatus paupe-
rem: audiendus est sapientia: vitandi spon-
soris: cerni antiqui seruandi: velox in
opere suo, &c.*

Melius est nomen bonum, quam diui-
tiz multæ: super argentum, & au-
rum, gratia bona. * Diues & pauper ob-
uiauerunt sibi: vtriusque operator est Do-
minus. * Callidus vidit malum, & ab-
scoudit se: innocens pertransiit, & affli-
ctus est damno. * Finis molestiæ timor
Domini, diuitiæ & gloria, & vita. * Ar-
ma & gladij in via peruersi: cultos autem
animæ suæ longè recedit ab eis. * Prouer-
bium est: Adulescens iuxta viam suam,
etiam cum senuerit, non recedet ab ea. *
Diues pauperibus imperat: & qui accipit
mutuum, seruus est foenerantis. * Qui
seminat iniquitatem, metet mala, & virga
iræ suæ consummabitur. * Qui pronus
est ad misericordiam, benedicetur: de pa-
nibus enim suis dedit pauperi. Victoriam,
& honorem acquireret, qui dat munera: ani-
mam autem aufert accipientium. * Eijsce
derisorem, & exhibet cum eo iurgium, cessa-
buntque causæ, & contumeliæ. * Qui di-
ligit cordis mundiciam, propter gratiam
labiorum suorum habebit amicum regem. *
Oculi Domini custodiunt scientiam: &
supplantantur verba iniqui. * Dicit pi-
ger:

Eccles. 7. d. 1

Eccles. 11. d. 5.

ger: Leo est foris, in medio platearum occidendus sum. * Fovea profunda os alienae: cui iratus est Dominus, incidet in eam. C Stultitia colligata est in corde pueri, & virga disciplina fugabit eam. * Qui calumniatur pauperem, ut augeat diuitias suas, dabit ipse ditiori, & egebit. * Inclina aurem tuam, & audi verba sapientium: appone autem cor ad doctrinam meam. * quae pulchra erit tibi, cum seruaueris eam in ventre tuo, & redundabit in labijs tuis: * Ut sit in Domino fiducia tua, unde & ostendi eam tibi hodie. * Ecce descripsi eam tibi tripliciter, in cogitationibus, & scientia: * ut ostenderem tibi firmitatem, & eloquia veritatis, respondere ex his illis, qui miserrunt te. * Non facias violentiam pauperi, quia pauper est: neque conteras egenum in porta: * quia iudicabit Dominus causam eius, & configet eos, qui confixerunt animam eius. * Noli esse amicus homini iracundo, neque ambules cum viro furioso: * ne forte discas semitas eius, & sumas scandalum animae tuae. * Noli esse cum his, qui defigunt manus suas, & qui vades se offerunt pro debitis: * si enim non habes unde restituas, quid causae est, ut tollat operimentum de cubili tuo? * Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui. * Vidisti virum velocem in opere suo? coram regibus stabit, nec erit aut eignobiles.

C A P. XXIII.

Quomodo sit edendum cum principe: non appetenda diuitia, nec cibi inuidorum: non opprimendi pupilli: castigandus puer: quarenda sapientia: fugiendi peccatores, & gula dediti: honorandi parentes: fugienda meretrix, & ebrietas.

Quando sederis, ut comedas cum principe, diligenter attende, quae apposta sunt ante faciem tuam: & statue cultrum in gutture tuo, si tamen habes in potestate animam tuam, * ne desideres de cibis eius, in quo est panis mendacij. * Noli laborare, ut diteris: sed prudentiae tuae pone modum. * Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non potes habere: quia facient sibi pennas quasi aquilae, & volabunt in coelum. * Ne comedas cum homine inuido, & ne desideres cibos eius: * quoniam in similitudinem arioli, & coniectoris, aestimat, quod ignoras. Comede & bibe, dicet tibi: & mens eius non est tecum. * Cibos, quos comederas, euomes: & perdes pulchros sermones tuos. * In auribus insipientium ne loquaris: quia despicient doctrinam eloquij tui. * Ne attingas paruulorum terminos: & agrum pupillorum ne introcas: B

11 Propinquus enim illorum fortis est: & ipse 12 iudicabit contra te causam illorum. * Ingredietur ad doctrinam cor tuum, & aures 13 tuae ad verba scientiae. * Noli subtrahere à puero disciplinam: si enim percusseris eum virga, non morietur. * Tu virga percuties eum: & animam eius de inferno liberabis. * Fili mi, si sapiens fuerit animus tuus, gaudebit tecum cor meum: * & exultabunt renes mei, cum locuta fuerint reatum labia tua. * Non amuletur cor tuum peccatores: sed in timore Domini esto tota die: * quia habebis spem in nouissimo, & 19 praestolatio tua non auferetur. * Audi fili mi, & esto sapiens: & dirige in via animum tuum. * Noli esse in conuiujs potatorum, nec in comessionibus eorum, qui carnes ad vescendum conferunt: * quia vacantes potibus, & dantes symbola consumuntur, & vestietur pannis dormitatio. * Audi patrem tuum, qui genuit te, & ne contempnas cum senuerit mater tua. * Veritatem eme, & noli vendere sapientiam, & doctrinam, & intelligentiam. * Exultat gaudio pater iusti: qui sapientem genuit, latabitur in eo. * Gaudeat pater tuus, & mater tua, & exultet, quae genuit te. * Praebe fili mi cor tuum mihi: & oculi tui vias meas custodiant. * Fovea enim profunda est meretrix, & puteus angustus, aliena. Insidiatur in via, quasi latro, & quos incautos viderit, interficiet. Cui vx? cuius patri vx? cui Drix? cui fouet? cui sine causa vulnera? 30 cui suffusio oculorum? Nonne his, qui commorantur in vino, & student calicibus 31 epotandis? * Ne intuearis vinum, quando flauescit, cum splenderit in vitro color eius: ingreditur blandè, * sed in nouissimo mordebit, ut coluber, & sicut regulus 33 venena diffundet. Oculi tui videbunt extraneas, & cor tuum loquetur peruersa: 34 * Et eris sicut dormiens in medio mari; & quasi sopitus gubernator, amisso clauo: & dices: * Verberauerunt me, sed non dolui: traxerunt me, & ego non sensi: quando euigilabo, & rursus vina reperiam?

C A P. XXIV.

Emulatio malorum: sapientia & eruditio: cogitatio stulti: erudiendi oppressi: doctrina vana melle utendum: non insidiandum inflo: casus inimici: detractores: inflo indicandum: nullus verbis laudandus, nec malum malo reddendum: ager pigri: dormitanti pigro ventus egestas.

Ne emuleris viros malos, nec desideres esse cum eis: quia rapinas meditantur mens eorum, & fraudes labia eorum loquuntur. * Sapientia aedificabitur domus, & pr-

Supr. 13. d. 14. Eccl. 11. 10. a. 11.

Inf. 14. a. 11.

Supr. 13. d. 14.

prudencia roborabitur. * In doctrina replebuntur cellaria, vniuersa substantia pretiosa, & pulcherrima. Vir sapiens, fortis est: & vir doctus, robustus, & validus. * Quia cum dispositione initur bellum: & erit salus, ubi multa consilia sunt. * Excelsa stulto sapientia, in porta non aperiet os suum. * Qui cogitat mala facere, stultus vocabitur. * Cogitatio stulti peccatum est: & abominatio hominum detractor. * Si desperaueris lassus in die angustia: imminuetur fortitudo tua.

Erue eos, qui ducuntur ad mortem: & qui trahuntur ad interitum liberare ne cesses. * Si dixeris: Vires non suppetunt: quis inspector est cordis, ipse intelligit, & seruato rem animae tuae nihil fallit, reddetque homini iuxta opera sua, Comede, fili mi, mel, quia bonum est, & sauum dulcissimum gucturi tuo. * Sic & doctrina sapientiae animae tuae: quam cum inueneris, habebis in nouissimis spem, & spes tua non peribit, Ne insidieris, & queras impietatem in domo iusti, neque vultus requiem eius. * Septies enim cadet iustus, & resurget, impij autem corruent in malum. * Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, & in ruina eius ne exulret cor tuum: ne forte videat Dominus, & displiceat ei, & auferat ab eo iram suam. * Ne contendas cum pessimis, nec amuleris impios. * Quoniam non habent sustentorum spem mali: & lucerna impiorum extinguetur. Time Dominum, fili mi, & regem: & cum detractoribus non commiscearis: quoniam repente consurget perditio eorum: & ruina vtriusque quis nouit. * Hae quoque sapientibus cognoscere personam in iudicio non est bonum: * Qui dicunt impio: iustus es: maledicent eis populi, & detestabuntur eos tribus. * Qui arguunt eum, laudabuntur: & super ipsos veniet benedictio. * Labia deosculabitur, qui recta verba respondet. Prapara foris opus tuum, & diligenter exerce agrum tuum: ut postea aedifices domum tuam. * Ne sis testis frustra contra proximum tuum: nec laetes quemquam labijs tuis. * Ne dicas: Quomodo fecit mihi, sic faciam ei: reddam vnicuique secundum opus suum. Per agrum hominis pigri transiui, & per vineam viri stulti. * & ecce totum repleuerant vritice, & operuerant superficiem eius spinæ, & maceria lapidum destructa erat. * Quod cum vidissem, posui in corde meo, & exemplo didici disciplinam. Parum, inquam, dormies, modicum dormitabis, pauxillum manus conferes, ut quiescas: * Et veniet tibi, quasi cursor egestas, & mendicitas, quasi vir armatus.

Gloria Dei, & regum: cor regis: rubigo qua, & impietas est: ne exaltes: ne detrahas: secreta tua serua: mala aurea, & inauris aurea: frigus in messe: nubes sine pluuia: lingua mollis: mel inueniunt: sagitta acuta: dens putridus: acerum: cinea: benefac inimico: angulus domatis: aqua frigida: fons turbatus: mulsum mellis comestum: urbs absque muro.

HAEC quoque parabola Salomonis, quas transtulerunt viri Erechiz regis Iudae. * Gloria Dei est celare verbum, & gloria regum inuestigare sermonem. * Coelum sursum, & terra deorsum, & cor regum in scrutabile. * Ausfer rubiginem de argento, & egredietur vas purissimum. * Ausfer impietatem de vultu regis, & firmabitur iustitia thronus eius. * Ne gloriosus appareat coram rege, & in loco magnorum ne steterit. * Melius est enim, ut dicatur tibi: Ascende huc, quam ut humiliaris coram principe. * Quae viderunt oculi tui, ne proferas in iurgio cito: ne postea emendare non possis, cum dehonellaueris amicum tuum. * Causam tuam tracta cum amico tuo, & secretum extraneo ne reueles: ne forte insultet tibi cum audierit, & exprobrare non cesset. Gratia & amicitia liberant: quas tibi serua ne exprobrabilis fias. * Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur verbum in tempore suo. * Inauris aurea, & margaritum fulgens, qui arguit sapientem, & aurem obedientem. * Sicut frigus nivis in die messis, ita legatus fidelis ei, qui misit eum, animam ipsius requiescere facit. * Nubes, & ventus, & pluuia non sequentes, vir gloriosus, & promissa non complens. * Patientia lenietur princeps, & lingua mollis confringet duritiam. * Mel inuenisti, comede quod sufficit tibi, ne forte satiatus euomas illud. * Subtrahere pedem tuum de domo proximi tui, nequando satiatus oderit te. * Iaculum, & gladius, & sagitta acuta, homo, qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium. Dens putridus, & pessillus, qui sperat super infideli in die angustiae. * & amittit pallium in die frigoris. Acerum in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo. Sicut cinea vestimento, & vermis ligno: ita tristitia viri nocet cordi. * Si eluriet inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam bibere. * prunas enim congregabis super caput eius, & Dominus reddet tibi. Vetus aquilo dissipat pluias, & facies eritis linguam detrahentem. * Melius est sedere in angulo domatis, quam cum muliere licigiosa, & in domo communij. Aqua frigida anime siccanti, & nuntius.

Lea. 19. 8.
19.
Deut. 32. 17.
17. & 18. d.
19.
Ecc. 42. 8.
15.

Sup. 30. d.
15.

Sup. 15. d. 8.

Rom. 12. 10.

Sup. 11. d. 9.

26 & nuntius de terra longinqua. * Fonstur-
batus pede. & vena corrupta, iustus cadens
coram impio. * Sicut, qui mel multum co-
medit, non est ei bonum: sic qui scrutator
est maiestatis, opprimetur à gloria. Sicut
vrbs patens, & absque murorum ambitu,
ita vir, qui non potest in loquendo cohibere
spiritum suum.

C A P. XXVI.

*Gloria in stulto: auis volans: flagellum equo:
respondere stulto: nuntius stultus: parabola
stulti: honor insipientis: imponenti stulto
silentium: canis ad vomitum: sapiens pro-
prio iudicio: commisceri rixas: nocens amico:
sufurro: iracundus: labia tumentia: inimi-
cus: operiens odium: fodiens fontem: lingua
fallax.*

Quomodo nix in aestate, & pluuix in
mese: sic indecens est stulto gloria. A
Sicut auis ad alia transuolans, & passer,
quolibet vadens: sic maledictum frustra
prolatum in quempiam superueniet. Fla-
gellum equo, & canis a fino, & virga in
dorso imprudentium. Ne respondeas stul-
to iuxta stultitiam suam, ne efficiaris ei
similis. * Responde stulto iuxta stultitiam
suam, ne sibi sapiens esse videatur. * Clau-
dus pedibus, & iniquitatem bibens, qui
mittit verba per nuntium stultum. * Quo-
modo pulchras frustra habet claudus ti-
bias: sic indecens est in ore stultorum pa-
rabola. * Sicut, qui mittit lapidem in la-
cerum Mercurij: ita, qui tribuit insipien-
ti honorem. Quomodo si spina nascatur in
manu temulenti. sic parabola in ore stul-
torum. * Iudicium determinat causas, &
qui imponit stulto silentium, iras mitigat.
* Sicut canis, qui reuertitur ad vomitum
suum, sic imprudens, qui iterat stultitiam
suam. * Vidisti hominem sapientem sibi
videri? magis illo spem habebit insipiens.
Dicit piger: Leo est in via, & leona in iti-
neribus: * sicut ostium vertitur in cardi-
ne suo, ita piger in lectulo suo. * Abcon-
dit piger manum sub ascella sua, & labo-
rat, si ad os suum eam conuerterit. Sapien-
rior sibi piger videtur septem viris loquen-
tibus sententias. * Sicut, qui apprehendit
auribus canem, sic qui transit impatiens, &
commiscetur rixæ alterius. * Sicut noxius
est, qui mittit sagittas, & lanceas in mor-
tem: ita vir, qui fraudulenter nocet
amico suo: & cum fuerit deprehensus, di-
cit: Ludens feci. * Cum defecerint ligna,
extinguetur ignis: & sufurrone subtrahito,
iurgia conquiescent. * Sicut carbonem ad
prunas, & ligna ad ignem, sic homo ira-
cundus suscitatur rixas. * Verba sufurronis
quasi simplicia, & ipsa perueniunt ad inti-

23 ma ventris. * Quomodo si argento sordi-
do ornare velis vas fictile, sic labia tumen-
tia cum pessimo corde sociata. * Labijs suis
intelligitur inimicus, cum in corde tracta-
uerit dolos. * Quando submiserit vocem
suam ne credideris ei: quoniam septem ne-
quitiae sunt in corde illius. * Qui operit
odium fraudulenter, reuelabitur malitia
eius in consilio. * Qui fodit foueam, inci-
det in eam: & qui voluit lapidem, reuerte-
tur ad eum. * Lingua fallax non amat
veritatem: & os lubricum operatur rui-
nas.

C A P. XXVII.

*Non gloriandum in crastinum, ne seipsum lau-
daveris: irastulti, quam sit gravis: mani-
festa correctio: vulnera diligentis: anima
saturata: vicinus iuxta: spondens pro ex-
traneo: litigiosa mulier: infernus insatura-
bilis: probatur homo ore laudantis: stultus
confusus: vultum pecoris agnosce: lac capra-
rum in cibum.*

Ne gloriaris in crastinum, ignoras quid
superuentura pariat dies. * Laudet te
alienus, & non os tuum: extraneus, & non
labia tua. * Graue est saxum, & onerosa are-
na: sed ira stulti utroque grauior. Ira non
habet misericordiam, nec erumpens furor:
& impetum concitati ferre quis poterit? *
Melior est manifesta correptio, quam amor
absconditus. * Meliora sunt vulnera dili-
gentis, quam fraudulenta oscula odientis. *
Anima saturata calcabit faenum: & anima
esuriens etiam amarum pro dulci sumet. *
Sicut auis transmigrans de nido suo, sic vir
qui derelinquit locum suum. * Vnguento,
& varijs odoribus delectatur cor: & bonis
amici consilij anima dulcoratur. * Ami-
cum tuum, & amicum patris tui ne dimi-
seris: & domum fratris tui ne ingrediaris
in die afflictionis tuae. Melior est vicinus
iuxta, quam frater procul. * Scude sapien-
tia fili mi, & latifica cor meum, ut possis
exprobranti respondere sermonem. Astu-
tus videns malum, absconditus est: paruuli
transeuntes sustinuerunt dispendia. Tolle
vestimentum eius, qui spondit pro ex-
traneo: & pro alienis, aufer ei pignus. *
Qui benedixit proximo suo voce grandi, de
nocte confurgens maledicti simili erit. *
Tecta perstillantia in die frigoris, & litigio-
sa mulier comparantur: * qui retinet eam,
quasi qui ventum teneat, & oleum dexteræ
suae vocabit. * Ferrum ferro exacuitur, &
homo exacui faciem amici sui. * Qui seruat
fictum, comedet fructus eius: & qui custos
est domini sui, glorificabitur. * Quomodo
in aquis respiciunt vultus prospicien-
tium, sic corda hominum manifesta sunt
pru-

Eccl. 1. 12.

1. Petr. 1. 4.

Supr. 19. d.

Supr. 19. c.

Eccl. 11. 6.

Joh. 6. 37.

Supr. 26. 4.

Supr. 19. b.

Eccli. 14. b.
10.
Sup. 17. a. 1.)

prudentibus. * Infernus, & perditio num-
quam implentur: similiter & oculi homi-
num insatiabiles. * Quomodo probatur
in confatorio argentum, & in fornace au-
rum: sic probatur homo ore laudantis. Cor
iniqui inquit mala, cor autem rectum
inquit scientiam. * Si contuderis stul-
tum in pila, quasi pisanas feriente desuper
pilo, non auferetur ab eo stultitia eius. *
Diligenter agnosce vultum pecoris tui, &
quosque greges considera: * Non enim ha-
bebis iugiter potestatem: sed corona tri-
buetur in generationem, & generationem.
* Aperta sunt prae, & apparuerunt her-
bae virentes, & collecta sunt foena de
montibus. * Agni ad vestimentum tuum:
& hœdi, ad agri pretium. * Sufficiat
tibi lac caprarum in cibos tuos, & in ne-
cessaria domus tua, & ad victum ancillis
tuis.

1. Tim. 4. b.
8.

C A P. XXVIII.

*De fuga impij, & securitate iusti: propter pec-
cata terra multi principes eius: pauper pau-
perem calumnians: pauper supplex, & dives
prauus: nolens audire legem: exultatio ius-
torum: abscondens scelera sua: beatus sem-
per pauidus: princeps impius, ut leo: dux in-
digens prudentia: terram suam operans: a
patre subtrahens.*

Sup. 19. a. 1.)

Fugit impius, nemine persequente: ius-
tus autem, quasi leo confidens, abs-
que terrore erit. * Propter peccata terrae
multi principes eius: & propter hominis
sapientiam, & horum scientiam, quae
dicuntur, vita ducis longior erit. * Vir
pauper calumnians pauperes, similis est
imbri vehementi, in quo paratur fames.
* Qui derelinquunt legem, laudant im-
pium: qui custodiunt, succenduntur con-
tra eum. * Viri mali non cogitant iudi-
cium: qui autem inquirunt Dominum,
animaduertunt omnia. * Melior est pau-
per ambulans in simplicitate sua, quam di-
ues in prauis itineribus. * Qui custodit
legem, filius sapiens est: qui autem com-
messatores pascit, confundit patrem suum.
* Qui coaceruat diuitias vsuris, & foeno-
re liberali, in pauperes congregat eas. * Qui
declinat aures suas, ne audiat legem, oratio
eius erit execrabilis. * Qui decipit iustos
in via mala, in interitu suo corrumpet: & sim-
plices possidebunt bona eius. * Sapiens si-
bi videtur vir diues: pauper autem pru-
dens scrutabitur eum. * In exultatione ius-
torum multa gloria est: regnantibus im-
pijs ruina hominum. * Qui abscondit sce-
lera sua, non dirigetur: qui autem confes-
sus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam
consequetur. * Beatus homo, qui semper

est pauidus: qui verò mentis est durus, cor-
rumpet in malum. * Leo rugiens, & vsus
esuriens, princeps impius super populum
pauperem. * Dux indigens prudentia,
multos opprimit per calumniam: qui au-
tem odit auaritiam: longi fient dies eius.
* Hominem, qui calumniatur animae san-
guinem, si usque ad lacum fugerit, nemo
sustinet. * Qui ambulat simpliciter, sal-
uus erit: qui peruersis graditur vijs, con-
cidet semel. * Qui operatur terram suam, sa-
tiabitur panibus: qui autem sectatur otiosi,
replebitur egestate. * Vir fidelis multum
laudabitur: qui autem festinat ditari, non
erit innocens. * Qui cognoscit in iudicio
faciem, non benefacit: isti pro buccella
panis deserit veritatem. * Vir, qui festinat
ditari, & alijs inuidet, ignorat quod egestas
superueniet ei. * Qui corripit hominem,
gratiam postea inueniet apud eum, magis
quam ille, qui per linguæ blandimenta de-
cipit. * Qui subtrahit aliquid a patre suo,
& a matre, & dicit hoc non esse peccatum,
particeps homicidæ est. * Qui se iactat,
& dilatat, iurgia concitat: qui verò sperat
in Domino, sanabitur. * Qui confidit in
corde suo, stultus est: qui autem graditur
sapienter, ipse saluabitur. * Qui dat pau-
peri, non indigebit: qui despicit deprecan-
tem, sustinebit penuriam. * Cum surrexe-
rint impij, abscondentur homines: cum il-
li perierint, multiplicabuntur iusti.

Sup. 11. b.
11.
Eccli. 10. d.
30.
Sup. 11. b.
11. & 10. c.
11.

C A P. XXIX.

*Non audiens corripientem: multiplicatio ius-
torum: amor sapientia: rex iustus: blandus
amicus: pestilentia: contendere cum stulto:
viri sanguinum: totum proferens spiritum:
verba mendacij: pauper & creditor: rex
iustus: correctio: multiplicatio impiorum:
orandi filium: prophetia: velox ad loquen-
dum: delicate seruum nutriendus: iracundus:
superbus: cum fure participans: timens ho-
minem: iusti abominantur impium, & e di-
uerso.*

Viro, qui corripientem dura ceruice
contemnit, repentinus ei superueniet
interitus: & cum sanitas non sequetur. *
In multiplicatione iustorum lætabitur vul-
gus: cum impij sumplerint principatum,
gemet populus. * Vir, qui amat sapien-
tiam, lætificat patrem suum: qui autem nu-
trit scorta, perdit substantiam. * Rex ius-
tus erigit terram, vir auarus destruet eam.
Homo, qui blandis fictisque sermonibus
loquitur amico suo, rete expandit gressi-
bus eius. * Peccantem virum iniquum in-
uoluet laqueus: & iustus laudabit, atque
gaudebit. * Nouit iustus causam paupe-
rum:

Luc. 15. c.
11.

rum: impius ignorat scientiam. * Homi- B
nes pestilentes dissipant ciuitatem: sapien-
tes verò auertunt furorem. * Vir sapiens, 9
si cum stulto contenderit, siue irascatur, si-
ue rideat, non inueniet requiem. * Viri san- 10
guinum oderunt simplicem: iusti autem
querunt animam eius. * Totum spiritum 11
suum profert stultus: sapiens differt, & re-
seruat in posterum. * Princeps, qui liben- 12
ter audit verba mendacij, omnes ministros
habet impios. * Pauper & creditor obuia, 13
uerunt sibi: vtriusque illuminator est Do- C
minus. * Rex, qui iudicat in veritate paupe- 14
res, thronus eius in æternum firmabitur. *
Virga atque correptio tribuit sapientiam: 15
puer autem, qui dimittitur voluntati suæ,
confundit matrem suam. * In multiplica- 16
tione impiorum multiplicabuntur scelera:
& iusti ruinas eorum videbunt. * Erudi- 17
lium tuum, & refrigerabit te, & dabit de-
licias animæ tuæ. * Cum prophetia defe- 18
cerit, dissipabitur populus: qui verò custo-
dit legem, beatus est. * Seruus verbis non 19
potest erudiri: quia quod dicis intelligit, &
respondere contemnit. * Vidisti hominem 20
velocem ad loquendum? Stultitia magis
speranda est, quam illius correptio. * Qui 21
delicatè à pueritia nutrit seruum suum, po-
stea sentiet eum contumacem. * Vir ira- 22
cundus prouocat rixas: & qui ad indignan- D
dum facilis est, erit ad peccandum procli-
uior. * Superbum sequitur humilitas: & 23
humilem spiritu suscipiet gloria. * Qui 24
cum fure participat, odit animam suam:
adiurantem audit: & non indicat. * Qui 25
timet hominem, cito corrumpet: qui sperat
in Domino, subleuabitur. * Multi requi- 26
runt faciem principis: & iudicium à Do-
mino egreditur singulorum. * Abominan- 27
tur iusti virum impium: & abominan-
tur impij eos, qui in recta sunt via. Ver-
bum custodens filius, extra perditionem
erit.

C A P. XXX.

*Homo Deo vicinus indicat se insipientem, &
opera Dei incomprehensibilia: sermo Dei
ignitus, cui nihil addendum: deprecatur
vanitatem, verba mendacij, mendacitatem.
& diuitias: non accusandus seruus apud
dominum suum: aliquot generationes exe-
crabiles: dua sanguisuga: tria insaturabi-
lia: oculus patrem subfannans: tria diffici-
lia: per tria mouetur terra: quatuor mini-
ma terra: tria bene gradientia: vehementer
emungens.*

Verba congregantis filij Vomentis. 1
Visio, quam locutus est vir, cum A
quo est Deus, & qui Deo secum morante
confortatus, ait: * Stultissimus sum vi- 2

rorum, & sapientia hominum non est me-
cum. * Non didici sapientiam, & non no-
ui scientiam sanctorum. * Quis ascendit
in coelum, atque descendit? quis conti-
nuat spiritum in manibus suis? quis colli-
gauit aquas, quasi in vestimento? quis su-
licitauit omnes terminos terræ? quod no-
men est eius, & quod nomen filij eius, si
notti? * Omnis sermo Dei ignitus, cly-
peus est sperantibus in se: * ne addas quid-
quam verbis illius, & arguaris, inuenia-
risque mendax. * Duo rogavi te, ne de-
neges mihi antequam moriar. * Vanita-
tem, & verba mendacia longe fac à me.
Mendacitatem, & diuitias ne dederis mi-
hi: tribue tantum victui meo necessaria:
ne forte satiatus alliciar ad negandum, &
dicam: Quis est Dominus? aut egestate
compellus furer, & periurem nomen Dei
mei. * Ne accuses seruum ad dominum
suum, ne forte maledicat tibi, & corruas.
11 * Generatio, quæ patri suo maledicit, &
12 quæ matri suæ non benedicit. * Generatio,
quæ sibi munda videtur, & tamen non est
13 lota à sordibus suis. * Generatio, cuius
14 excelsi sunt oculi, & palpebræ eius in al-
ta surrectæ. * Generatio, quæ pro denti-
bus gladios habet, & commandit molari-
bus suis, vt comedat inopes de terra, &
15 pauperes ex hominibus. * Sanguisuga duæ
sunt filia, dicentes: Affer, affer. Tria
sunt insaturabilia, & quartum, quod
16 numquam dicit: Sufficit. * Infernus, &
os vuluæ, & terra, quæ non saturatur aqua:
17 ignis verò numquam dicit: Sufficit. * O-
cuium, qui subfannat patrem, & qui de-
spicit partum matris suæ, effodiant eum
corni de torrentibus, & comedant eum
18 filij aquilæ. * Tria sunt difficilia mihi, &
19 quartum penitus ignoro: * Viam aquilæ
in coelo, viam colubri super petram, viam
nanis in medio mari, & viam viri in ado-
20 leſcentia. * Talis est, & via mulieris adul-
teræ, quæ comedit, & tergens os suum
21 dicit: Non sum operata malum. * Per
tria mouetur terra, & quartum non potest
22 sustinere: * Per seruum cum regnauerit:
23 per stultum cum saturatus fuerit cibo: *
per odiosam mulierem cum in matrimo-
nio fuerit assumpta: & per ancillam cum
24 fuerit hæres domini suæ. * Quatuor sunt
D minima terræ, & ipsa sunt sapientiora sa-
25 pientibus: * Fornicæ, populus infirmus,
26 qui præparat in messe cibum sibi: * le-
putculus, plebs inualida, qui collocat in
27 petra cubile suum: * regem locusta non
habet, & ereditur vniuersa per curmas
28 suas: * Stellio manibus nictur, & mora-
29 tur in ædibus regis: * Tria sunt, quæ
bene gradientur, & quartum, quod in-
Hh cedit

Ps. 11, b. 7.
Deut. 4 a.
2, & 12, d.
11.

Job. 11, d.
29.

cedit felicitate: * Leo fortissimus bestia- 30
rum ad nullius pauebit occursum: * gal- 31
lus succinctus lumbos: & aries: nec est
rex, qui resistat ei. * Est, qui stultus ap- 32
paruit, postquam eleuatus est in sublime:
si enim intellexisset, ori suo imposuisset
manum. * Qui autem fortiter premit 33
vbera ad eliciendum lac, exprimit bury-
rum: & qui vehementer emungit, elicit
sanguinem: & qui prouocat iras, produ-
cit discordias.

C A P. XXXI.

*Exhortatur ne mulieribus dederis substantiam
tuam, nec regibus vinum, sed merentibus,
aperi os tuum muto: vindica inopem: Laus
& raritas mulieris fortis: pulchritudo sal-
lax gratia.*

Verba Lamuelis regis. Visio, qua erudi- 1
uit eum mater sua. Quid dilecte mi, A
quid dilecte vteri mei, quid dilecte vtorum
meorum? * Ne dederis mulieribus substan- 2
tiam tuam, & diuitias tuas ad delendos
reges. * Noli regibus, o Lamuel, noli
regibus dare vinum: quia nullum secre- 3
tum est, ubi regnat ebrietas. * & ne forte
bibant, & obliuiscantur iudiciorum, &
mutent causam filiorum pauperis. * Da- 4
te siceram merentibus, & vinum his, qui
amaro sunt animo: * bibant, & obliuiscan- 5
tur egestatis suae, & doloris sui non recor-
dentur amplius. * Aperi os tuum muto, 6
& causis omnium filiorum, qui pertran-
seunt: * aperi os tuum, decerne, quod 7
iustum est, & iudica inopem, & paupe- 8
rem. * Mulierem fortem quis inuenit/pro- 9

10 cul, & de vltimis finibus pretium eius. *
Confidit in ea cor viri sui, & spolijs non
12 indigebit. * Reddet ei bonum, & non
13 malum, omnibus diebus vitae suae. Quae-
siuit lanam, & linum, & operata est con-
14 filio manuum suarum. * Facta est, quasi
nauius institoris, de longe portans panem
14 tuum. * Et de nocte surrexit, deditque
praedam domesticis suis, & cibaria ancil-
16 lis suis. * Considerauit agrum, & emit
eum: de fructu manuum suarum planta-
17 uit vineam. * Accinxit fortitudine lum-
bos suos, & roborauit brachium suum. *
18 * Gustauit, & vidit, quia bona est negotia-
tio eius: non extinguetur in nocte lucerna
19 eius. * Manum suam misit ad fortia, & di-
C giti eius apprehenderunt fulum. * Manum
20 suam aperuit inopi, & palmas suas exten-
21 dit ad pauperem. Non timebit domui suae
a frigoribus niuis: omnes enim domestici
22 eius vestiti sunt duplicibus. * Stragulatam
vestem fecit sibi: byssus & purpura indu-
23 mentum eius. * Nobilis in portis vir eius,
24 quando sederit cum senatoribus terrae: Sin-
donem fecit, & vendidit, & cingulum tra-
25 didit Chananeo. * Fortitudo, & decor
indumentum eius, & ridebit in die nouissi-
26 mo. * Os suum aperuit sapientiae, & lex cle-
27 mentiae in lingua eius. * Considerauit semi-
D tas domus suae, & panem otiosa non come-
28 dit. * Surrexerunt filij eius, & beatissimam
praedicauerunt: vir eius, & laudauit eam. *
29 Multae filiae congregauerunt diuitias: tu su-
30 pergressa es vniuersas. * Fallax gratia, &
vana est pulchritudo: mulier timens Do-
31 minum, ipsa laudabitur. * Date ei de fru-
ctu manuum suarum: & laudent eam in
portis opera eius.

ECCLESIASTES,

QVI AB HEBRÆIS COHELETH APPELLATUR.

C A P. I.

*Omnia vana, & nihil sub sole nouum: con-
suetudinem quoque rerum difficilem esse, inquisi-
tionem, eamque vanam, & spiritus affli-
ctionem.*

Erba Ecclesiastæ, filij Dauid, 1
regis Ierusalem. * Vanitas A
vanitatum dixit Ecclesia- 2
stes: vanitas vanitatum, & 3
omnia vanitas. * Quid ha- 4
bet amplius homo de vni- 5
uerso labore suo, quo laborat sub sole? * Ge- 6
neratio præterit, & generatio aduenit: ter- 7
ra autem in æternum stat. * Oritur sol, & 8
occidit, & ad locum suum reuertitur; ibi- 9
que resurgens, * Gyrat per Meridiem, & fle- 10
ctitur ad Aquilonem: lustrans vniuersa in 11
circuitu pergit spiritus, & in circulos suos 12
reuertitur. * Omnia flumina intrant in ma- 13
re, & mare non redundat: ad locum, unde 14
exeunt flumina, reuertuntur, ut iterum 15
fluant, * Cunctæ res difficiles non potest eas 16
homo explicare sermone. Non saturatur 17
oculus visu; nec auris auditur impletur. * 18
Quid est, quod fuit? ipsum quod futurum 19
est: quid est, quod factum est? ipsum quod 20
faciendum est. * Nihil sub sole nouum, nec 21
valet quisquam dicere. Ecce hoc recens est: 22
iam enim præcessit in sæculis, quæ fuerunt 23
ante nos. * Non est priorum memoria: sed 24
nec eorum quidem, quæ postea futura sunt, 25
erit recordatio apud eos, qui futuri sunt in 26
nouissimo. * Ego Ecclesiastes fui rex Israel 27
in Ierusalem. * Et proposui in animo meo 28
quærere, & inuestigare sapienter de omni- 29
bus, quæ fiunt sub sole. Hanc occupatio- 30
nem pessimam dedit Deus filiis hominum, 31
ut occuparentur in ea. * Vidi cuncta, quæ 32
fiunt sub sole, & ecce vniuersa vanitas, & 33
afflictio spiritus. * Perversi difficile corri- 34
guntur, & stultorum infinitus est numerus. D 35
* Locutus sum in corde meo, dicens: Ecce 36
magnus effectus sum, & præcessi omnes sa- 37
pientia, qui fuerunt ante me in Ierusalem: 38
& mens mea contemplata est multa sapien- 39
ter, & didici. Dedique cor meum, ut scirem 40
prudentiam, atque doctrinam, erroresque, 41
& stultitiam: & agnoui, quod in his, quo- 42
que esset labor, & afflictio spiritus. Eo quod 43
in multa sapientia, multa sit indignatio: & 44
qui addit scientiam, addit & laborem.

C A P. II.

*De affluentia deliciarum, diuitiarum, edificio-
rum, & in horum labore est vanitas, & affli-
ctio spiritus: dicit etiam quanta sit vanita-
tis congregare futuro heredi, qui qualis futu-
rus sit, ignoratur.*

1 DIXI ego in corde meo: Vadam, & af-
2 fluam delicijs, & fruor bonis. Et vidi
3 quod hoc quoque esset vanitas. * Risum re-
4 putavi errorem: & gaudio dixi: Quid fru-
5 stra deciperis? * Cogitavi in corde meo ab-
6 strahere à vino carnem meam, ut animum
7 meum transferrem ad sapientiam, deuota-
8 remque stultitiam, donec viderem, quid ef-
9 set vtile filiis hominum: quo facto opus est
10 sub sole numero dierum vitæ suæ. * Magni-
11 ficavi opera mea, ædificaui mihi domos, &
12 plantaui vineas, * Feci hortos, & pomaria,
13 & conserui ea cuncti generis arboribus. Et
14 extruxi mihi piscinas aquarum, ut irriga-
15 rem syluam lignorum germinantium. Pos-
16 sedi seruos, & ancillas, multamque fami-
17 liam habui, armenta quoque, & magnos
18 ouium greges, ultra omnes, qui fuerunt an-
19 te me in Ierusalem: * Coaceruaui mihi ar-
20 gentum, & aurum, & substantias regum, ac
21 prouinciarum: feci mihi cantores, & can-
22 trices, delicias filiorum hominum, scy-
23 phos, & vrceos in ministerio ad vina fun-
24 denda: * Et supergressus sum opibus omnes,
25 qui ante me fuerunt in Ierusalem: sapientia
26 quoque perseverauit mecum. * Et omnia,
27 quæ desiderauerunt oculi mei, non negaui
28 eis: nec prohibui cor meum, quin omni vo-
29 luptate frueretur, & oblectaret se in his,
30 quæ præparaueram: & hanc ratus sum par-
31 tem meam, si vterer labore meo. * Cumque
32 me conuertissem ad vniuersa opera, quæ fe-
33 cerant manus meæ, & ad labores, in quibus
34 frustra sudaueram, vidi in omnibus vanita-
35 tem, & afflictionem a nimi, & nihil perma-
36 nere sub sole. * Transiui ad contemplan-
37 dam sapientiam, erroresque, & stultitiam
38 (quid est, inquam, homo, ut sequi possit re-
39 gem Factorem suum?) Et vidi, quod tantum
40 præcederet sapientia stultitiam, quantum
41 differt lux a tenebris. * Sapientis oculi in
42 capite eius: stultus in tenebris ambulat: &
43 didici, quod vnus vtriusque esset interitus.
44 * Et dixi in corde meo: Si vnus, & stultus, &
meus occasus erit, quid mihi prodest, quod

Hh a ma-

Infr. 7. a. 1.
Prov. 17. 4.
24.

maiores sapientie dedi operam? Locutus-
que cum mente mea, animaduerti, quod
hoc quoque esset vanitas. * Non enim erit
memoria sapientis similiter, ut stulti ut per-
petuum, & futura tempora oblivione cun-
cta pariter operient: moritur doctus simili-
ter, ut indoctus. * Et idcirco tædium vite
meæ, videntem mala vniuersa esse sub sole, &
cuncta vanitatem, & afflictionem spiri-
tus. * Rursus detestatus sum omnem indu-
striam meam, quæ sub sole studiosissime la-
boravi, habiturus heredem post me, Quem
ignoro, utrum sapiens an stultus futurus sit,
& dominabitur in laboribus meis, quibus
deludavi, & sollicitus fui, & est quidquam
tam vanum? * Vnde cessavi, renunciauique
cor meum ultra laborare sub sole. * Nam
cum alius laboret in sapientia, & doctrina,
& sollicitudine, homini otioso quæ sita di-
mittit: & hoc ergo, vanitas, & magnum ma-
lum. * Quid enim proderit homini de vni-
uerso labore suo, & afflictione spiritus, quæ
sub sole cruciatus est? Cuncti dies eius do-
loribus, & ærumnis pleni sunt, nec per no-
ctem mente requiescit: & hoc nonne vani-
tas est? * Nonne melius est comedere, & bi-
bere, & ostendere animæ suæ bona de labo-
ribus suis? & hoc de manu Dei est. * Quis
ita deuorabit, & delicijs affluet, ut ego? Ho-
mini bono in conspectu suo dedit Deus sa-
pientiam, & scientiam, & lætitiā: pecca-
tori autem dedit afflictionem: & curam su-
perfluam, ut addat, & congreget, & tradat
ei, qui placuit Deo: sed & hoc vanitas est,
cassa sollicitudo mentis.

CAP. III.

*Quod omnia suo proueniunt tempore, & trans-
eant: quodque in nullis hic fluxis sit mentis
quies: unus quoque sit hominis, ac iumento-
rum interitus.*

Omnia tempus habent, & suis spatijs
transcunt vniuersa sub cælo. * Tem-
pus nascendi, & tempus moriendi. Tempus
plantandi, & tempus euellendi, quod plan-
tatum est. * Tempus occidendi, & tempus
sanandi. Tempus destruendi, & tempus edi-
ficandi. * Tempus flendi, & tempus riden-
di. Tempus plangendi, & tempus saltandi.
* Tempus spargendi lapides, & tempus col-
ligendi. Tempus amplexandi, & tempus
longe fieri ab amplexibus. * Tempus acqui-
rendi, & tempus perdendi. Tempus cultor-
diendi, & tempus abiiciendi. * Tempus scin-
dendi, & tempus consuendi. Tempus tace-
di, & tempus loquendi. * Tempus dilectio-
nis & tempus odij. Tempus belli, & tem-
pus pacis. * Quid habet amplius homo de
labore suo? * Vidi afflictionem, quam dedit
Deus filijs hominum, ut distendantur in ea.

Cuncta fecit bona in tempore suo, & mun-
dum tradidit disputationi eorum, ut non in-
ueniat homo opus, quod operatus est Deus
ab initio usque ad finem. * Et cognoui, quod
non esset melius nisi lætari, & facere bene
in vita sua. * Omnis enim homo, qui coine-
dit, & bibit, & videt bonum de labore suo,
hoc donum Dei est. * Didici, quod omnia
opera, quæ fecit Deus, perseverent in per-
petuum: non possumus eis quidquam ad-
dere, nec auferre, quæ fecit Deus, ut timea-
tur. * Quod factum est, ipsum permanet:
quæ futura sunt, iam fuerunt: & Deus in-
staurat quod abiit. * Vidi sub sole in loco
iudicij impietatem, & in loco iustitiæ ini-
quiditatem. * Et dixi in corde meo: iustum
& impium iudicabit Deus, & tempus om-
nis rei tunc erit. * Dixi in corde meo de fi-
lijs hominum, ut probaret eos Deus, &
ostenderet similes esse bestijs. * Idcirco
Dnus interitus est hominis, & iumentorum,
& æqua vtriusque conditio: sicut moritur
homo, sic & illa moriuntur: similiter spi-
rant omnia, & nihil habet homo iumento
amplius: cuncta subiacent vanitati. Et om-
nia pergunt ad vnum locum: de terra facta
sunt, & in terram pariter reuertuntur. Quis
nouit si spiritus filiorum Adam ascendat
sursum, & si spiritus iumentorum des-
cendat deorsum? * Et deprehendi nihil esse
melius, quam lætari hominem in opere
suo, & hanc esse partem illius. Quis enim
cum adducet, ut post se futura cognoscat?

CAP. IV.

*Vanitatem huius vite arguit sapiens ex inno-
centium oppressione, & quod industria hu-
mana sit inuidia obnoxia: item quod stul-
tus securus in otio agit, alio qui heredem
non habet thesaurizante: explicat commo-
da societatis, regum regnotumque vanita-
tem, & obedientiam præferre stulcorum vi-
ctimis.*

Verti me ad alia, & vidi calumnias, quæ
sub sole geruntur, & lacrymas inno-
centium, & neminem consolatorem: nec
posse resistere eorum violentiæ, cunctorum
auxilio destitutos. * Et laudavi magis mor-
tuos, quam viuentes: * Et feliciorē vtro-
que iudicavi, qui necdum natus est, nec vi-
dit mala, quæ sub sole fiunt. * Rursum con-
templatus sum omnes labores hominum, &
industrias animaduerti patere inuidiæ pro-
ximi: & in hoc ergo vanitas, & cura super-
flua est. * Stultus complicat manus suas, &
comedit carnes suas, dicens: * Melior est pu-
gillus cum requie, quam plena vtriusque ma-
nus cum labore, & afflictione animi. Con-
siderans reperi, & aliam vanitatem sub so-
le: * Vnus est, & secundum non habet, non
filium.

filium, non fratrem, & tamen laborare non cessat, nec sariantur oculi eius diuitijs: nec recogitat, dicens: Cui laboro, & fraudo animam meam bonis? in hoc quoque vanitas est, & afflictio pessima. * Melius est ergo duos esse simul; quam vnum. habent enim emolumentum societatis suae: * Si vnus ceciderit, ab altero fulcietur, vtr soli: quia cum ceciderit, non habet subleuantem se. * Et si dormierint duo, sivebuntur mutuo: vnus quomodo calefiet? Et si quispiam proualuerit contra vnum, duo resistent ei: funiculus triplex difficile rumpitur. * Melius est puer pauper, & sapiens, rege senex, & stulto, qui nescit prouidere in posterum. * Quod de carcere, catenisque interdum quis egrediatur ad regnum: & alius natus in regno, inopia consumatur. * Vidi cunctos viuentes, qui ambulant sub sole cum adole- scente secundo, qui consurgit pro eo. * In finitus numerus est populi omnium, qui fuerunt ante eum: & qui postea futuri sunt, non latrabuntur in eo. sed & hoc vanitas, & afflictio spiritus. * Custodi pedem tuum ingrediens domum Dei, & appropinqua, & audias: Multo enim melior est obedientia, quam stultorum victimarum, qui nesciunt quid faciunt mali.

C A P. V.

Nil timere de Deo, & eius prouidentia loquendum: vota reddenda: non mirandum de egenorum oppressione, cum iniqui iudicem habeant: item quam sit misera conditio avarinumquam impleri, & diuitijs concupiscentis diuitias, in proprium nonnumquam malum.

NE temere quid loquaris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermonem coram Deo. Deus enim in caelo, & tu super terram: idcirco sint pauci sermones tui. * Multas curas sequuntur somnia, & in multis sermonibus inuenietur stultitia. * Si quid vouisti Deo, ne moreris reddere: displicet enim ei infidelis, & stulta promissio. sed quodcumque voveris, redde. * Multoque melius est non vovere, quam post votum promissa non reddere. * Ne dederis os tuum, vt peccare facias carnem tuam: neque dicas coram Angelo: Non est prouidentia: ne forte iratus Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum. * Vbi multa sunt somnia, plurimae sunt vanitates, & sermones innumeri: tu vero Deum time. Si videris calumnias egenorum, & violenta iudicia, & subverti iustitiam in prouincia, non mireris super hoc negotio: quia excelsio excelsior est alius, & super hos quoque eminentiores sunt alij, * Et insuper vniuersae terrae rex im-

perat seruienti. * Avarus non implebitur pecunia: & qui amat diuitias, fructum non capiet ex eis: & hoc ergo vanitas. * Vbi multae sunt opes, multi, & qui comedunt eas. Et quid prodest possessori, nisi quod cernit diuitias oculis suis? * Dulcis est somnus operanti, siue parum, siue multum comedat: saturitas autem diuitis non sinit eum dormire. * Est & alia infirmitas pessima, quam vidi sub sole: diuitiarum conseruata in malum domini sui. * Pereunt enim in afflictione pessima: genuerunt filium, qui in summa egestate erit. * Sicut egressus est nudus de utero matris suae, sic reuertetur, & nihil auferet secum de labore suo. * Miserabilis prorsus infirmitas: quo modo venit, sic reuertetur. Quid ergo prodest ei, quod laborauit in ventum? * Cunctis diebus vitae suae comedit in tenebris, & in curis multis, & in ærumna atque tristitia. * Hoc itaque visum est mihi bonum, vt comedat quis, & bibat, & fruatur lætitia ex labore suo, quo laborauit ipse sub sole, numero dierum vitae suae, quos dedit ei Deus: & hæc pars illius. * Et omni homini, cui dedit Deus diuitias, atque substantiam, potestatemque ei tribuit, vt comedat ex eis, & fruatur parte sua, & lætetur de labore suo: hoc & est donum Dei. * Non enim recordabitur dierum vitae suae, eo quod Deus occupet delicias cor eius.

C A P. VI.

Misera est avari vanitas, qui ne in necessarijs quidem audent partis vti.

Et & aliud malum, quod vidi sub sole, & quidem frequens apud homines: * Vir, cui dedit Deus diuitias, & substantiam, & honorem, & nihil deest animae suae, ex omnibus, quae desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus, vt comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud, hoc vanitas, & miseria magna est. * Si genuerit quispiam centum liberos, & vixerit multos annos, & plures dies ætatis habuerit, & anima illius non utatur bonis substantiæ suae, sepulturaque careat: de hoc ergo pronuntio, quod melior illo sit abortiuus. * Frustra enim venit, & pergit ad tenebras, & obliuione delebitur nomen eius. * Non vidit solem, neque cognouit distantiam boni, & mali: Etiam si duobus millibus annis vixerit, & non fuerit perfructus bonis: nonne ad vnum locum properant omnia? * Omnis labor hominis in ore eius: sed anima eius non implebitur. Quid habet amplius sapiens à stulto? & quid pauper, nisi vt pergat illuc, vbi est vita? * Melius est videre, quod cupias, quam desiderare, quod nescias. sed & hoc vanitas est, & præsumptio spiritus. * Qui futurus

H h 3 est,

est, iam vocatum est nomen eius: & scitur, quod homo sit, & non possit contra sortio rem se in iudicio contendere. * Verba sunt plurima, multamque in disputando habentia vanitatem.

C A P. VII.

Vanum est altiora sequere, & inter multa, qua quibus magis suis eligenda sic & sapientia utilior est cum diuitijs: dies malus praecandus: ne plusquam oportet sapiens, aut iustus sit: quam sit mulieris consortium amicum, & periculosum: quodque homo sit a Deo creatus relictus.

Quid necesse est homini maiora se querere, cum ignoret, quid conducatur sibi in vita sua, numero dierum peregrinationis suae, & tempore, quod velut umbra praeterit? Aut quis ei poterit indicare quid post eum futurum sub sole sit? Melius est nomen bonum, quam vnguenta pretiosa, & dies mortis die natiuitatis. * Melius est ire ad domum luctus, quam ad domum conuiuij: in illa enim finis cunctorum admonetur hominum, & viuens cogitat, quid futurum sit. Melior est ira risu: quia per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis. * Cor sapientium ubi tristitia est, & cor stultorum ubi latitia. * Melius est a sapiente corripi, quam stultorum adulatione decipi. * Quia sicut sonitus pinarum ardentium sub olla, sic risus stulti: sed & hoc vanitas. * Calumnia conturbat sapientiam, & perdet robur cordis illius. * Melior est finis orationis, quam principium. Melior est patiens arrogante. * Ne sis velox ad irascendum: quia ira in sinu stulti requiescit. Ne dicas: Quid putas causae est, quod priora tempora meliora fuere, quam nunc sunt? Stulta enim est huiusmodi interrogatio. Utilior est sapientia cum diuitijs, & magis prodest videntibus solem. * Sicut enim protegit sapientia, sic protegit pecunia: hoc autem plus habet eruditio, & sapientia, quod vitam tribuunt possessori suo. * Considera opera Dei, quod nemo possit corrigere quem ille despexerit. * In die bona fructus bonis, & malam diem praecave: sicut enim hanc, sic & illam fecit Deus, ut non inueniat homo contra eum iustas querimonias. * Haec quoque vidi in diebus vanitatis meae: Iustus perit in iustitia sua, & impius multo viuit tempore in malitia sua. * Noli esse iustus multum: neque plus sapias, quam necesse est, ne obstupescas. * Ne impie agas multum: & noli esse stultus, ne moriaris in tempore non tuo. * Bonum est te sustentare iustum, sed & ab illo ne subtrahas manum tuam: quia qui timet Deum, nihil negligit. * Sapientia confortauit sapientem super decem principes

21 ciuitatis. * Non est enim homo iustus in terra, qui faciat bonum, & non peccet. * Sed & cunctis sermonibus, qui dicuntur, ne accedes cor tuum: ne forte audias sermonem tuum maledicentem tibi. * Scit enim conscientia tua, quia & tu crebro male dixisti alijs. * Cuncta tentavi in sapientia. Dixi: Sapiens efficiar: & ipsa longius recessit a me. * Multo magis quam erat: & alta profunditas, quis inueniet eam? * Lustravi vniuersa animo meo, ut scirem, & considerarem, & quærerem sapientiam, & rationem: & ut cognoscerem impietatem stulti, & errorem imprudentium. * Et inveni amarior rem morte mulierem, quae laqueus venatorum est, & sagena cor eius, vincula sunt manus illius. qui placet Deo, effugiet illam: qui autem peccator est, capietur ab illa. Ecce hoc inueni, dixit Ecclesiastes, vnum & alterum, ut inuenirem rationem. * Quam adhuc quaerit anima mea, & non inueni. Virum de mille vnum reperi, mulierem ex omnibus non inueni. * Solummodo hoc inueni, quod fecerit Deus hominem rectum, & ipse se infinitis miscuerit quaestionibus. Quis talis, ut sapiens est? & quis cognouit solutionem verbi?

C A P. VIII.

In vultu lucet sapientia: a Dei mandatis non recedendum: homo nouit tantum praesentia, neque mortem potest enodare: impij ob Dei indulgentiam liberius peccant: vanissimum videtur, quod iustis, & impijs similia hic emeniunt: & operum Dei ratio non est inuestiganda.

Sapientia hominis lucet in vultu eius, & potentissimus faciem illius commutabit. * Ego os regis obseruo, & praecepta iuramenti Dei. Ne festines recedere a facie eius, neque permanes in opere malo: quia omne, quod voluerit, faciet: Et sermo illius potestate plenus est: nec dicere ei quicquam potest: Quare ita facis? * Qui custodit praeceptum, non experietur quidquam mali. Tempus & responsionem cor sapientis intelligit. * Omni negotio tempus est, & oportunitas, & multa hominis afflictio: Quia ignorat praeterita, & futura nullo scire potest nuntio. * Non est in hominis potestate prohibere spiritum, nec habet potestatem in die mortis, nec finitur quiescere ingruente bello, neque saluabit impietas impium. * Omnia haec consideraui, & dedi cor meum in cunctis operibus, quae sunt sub sole. Interdum dominatur homo homini in malum tuum. * Vidi impios sepultos: qui etiam cum adhuc viuerent, in loco sancto erant, & laudabantur in ciuitate, quasi iustorum operum, sed & hoc vanitas est. * Etenim quia non

non profertur cito contra malos sententia, C
 absque timore villo filij hominum perpe-
 trāt mala. * Attamen peccator ex eo, quod
 centies facit malum, & per patientiam sus-
 tentatur, ego cognoui, quod erit bonum ti-
 mentibus Deum, qui verentur faciem eius.
 Non sit bonum impior, nec prolongentur
 dies eius, sed quasi umbra transeant, qui
 non timeant faciem Domini. * Est & alia va-
 nitas, quæ sit super terram, sunt iusti, qui
 mala proueniunt, quasi opera egerint
 impiorum: & sunt impij, qui ita securi
 sunt, quasi iustorum facta habeat, sed &
 hoc vanissimum iudico. Laudaui igitur leti-
 citiam, quod non esset nomini bonum sub
 sole, nisi quod comederet, & biberet, atque
 gauderet: & hoc solum secum auferret de
 labore suo, in diebus vite sue, quos dedit
 ei Deus sub sole. * Et apposui cor meum, vt
 scirem sapientiam, & intelligerem disten-
 tionem, quæ versatur in terra: est homo,
 qui diebus, & noctibus somnum non capit
 oculis. Et intellexi, quod omnium operum
 Dei nullam possit homo inuenire ratio-
 nem, eorum quæ sunt sub sole: & quanto
 plus laborauerit ad querendum, tanto mi-
 nus inueniat: etiam si dixerit sapiens se nos-
 se, non poterit reperire.

C A P. IX.

*Nemo scit an Dei odio, vel amore sit dignus:
 quod eadem cunctis hic eueniunt: & cum post
 hanc breuem, & incertam vitam non restet
 tempus operandi, monet nunc operibus in-
 stanter incumbendum, & licet sapientia præ-
 stet fortitudini, in paupere tamen non affi-
 matur.*

OMnia hæc tractaui in corde meo: vt
 curiosè intelligerem: Sunt iusti, atque
 sapientes: & opera eorum in manu Dei: &
 tamen nescit homo, vtum amore an odio
 dignus sit: * Sed omnia in futurum seruan-
 tur incerta, eo quod vniuersa æquè eue-
 niant iusto, & impio, bono & malo, mundo
 & immundo, immolanti victimas, & sacri-
 ficia contemnenti, sicut bonus, sic & pecca-
 tor: vt periurus, ita & ille, qui verum deie-
 cit. Hoc est pessimum inter omnia, quæ sub
 sole sunt, quia eadem cunctis eueniunt, B
 vnde & corda filiorum hominum imple-
 tur malicia, & contemptu in vita sua, &
 post hæc ad inferos deducuntur. Nemo est,
 qui semper viuat, & qui finis rei habeat
 fiduciam: melior est canis viuis leone mor-
 tuo. * Videntes enim sciunt se esse morituro-
 ros, mortui verò nihil nouerunt amplius,
 nec habent vltra mercedem: quia obliuioni
 tradita est memoria eorum. * Amor quoq;
 & inuidia simul perierunt, nec habent par-
 tem in hoc sæculo, & in opere, quod sub so-

le geritur. * Vade ergo, & comede in læticia
 panem tuum, & bibe cum gaudio vinum
 tuum: quia Deo placent opera tua. * Omni
 tempore sint vestimenta tua candida, &
 oleum de capite tuo non deficiat. * Perfrue-
 ro vita cum uxore, quam diligis, cunctis
 diebus vite instabilitatis tue, qui datus sunt
 tibi sub sole omni tempore vanitatis tue:
 hæc est enim pars in vita, & in labore tuo
 quod laboras sub sole. * Quodcumque fa-
 cere potest manus tua, instanter operare:
 quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec
 scientia erunt apud inferos, quoniam prope-
 ras. Verti me ad aliud, & vidi sub sole, nec
 velocius esse cursum, nec fortius bellum,
 nec sapientium panem, nec doctorum di-
 uitias, nec artificum gratiam: sed tempus,
 casumque in omnibus. * Nescit homo fi-
 nem suum, sed sicut pisces capiuntur ha-
 mo, & sicut anes laqueo comprehendun-
 tur, sic capiuntur homines in tempore ma-
 lo, cum eis extemplo superuenit. * Hanc
 quoque sub sole vidi sapientiam, & proba-
 ui maximam: * Ciuitas parua, & pauci in
 Dea viri: venit contra eam rex magnus, &
 vallauit eam, extruxitque munitiones per
 gyrum, & perfecta est obsidio. * Inuentus
 que est in ea vir pauper, & sapiens, & libe-
 rauit urbem per sapientiam suam, & nul-
 lus deinceps recordatus est hominis illius
 pauperis: * Et dicebam ego, meliorem esse
 sapientiam fortitudine: quomodo ergo sa-
 pientia pauperis contempta est, & verba
 eius non sunt audita? * Verba sapientium
 audiuntur in silentio, plusquam clamor
 principis inter stultos. * Melior est sapien-
 tia, qua arma bellica: & qui in vno pecca-
 uerit, multa bona perdet.

C A P. X.

*Sapientia à stulto differentia: tentationibus po-
 tentis spiritus resistendum: de stulto, ac ser-
 uo eleuatis, & diuite, ac principe humiliatis;
 occulus detractor serpentis comparatur: de
 rege puero, & principibus mane comedenti-
 bus: neque regi, neque diuiti detraben-
 dum.*

Mulci morientes perdunt suauitatem
 vnguenti. Pretiosior est sapientia,
 & gloria, parua & ad tempus stulticia. Cor
 sapientis in dextera eius, & cor stulti in si-
 nistra illius. * Sed & in via stultus ambulat,
 cum ipse insipiens sit, omnes stultos æsti-
 mat. Si spiritus potestatem habentis acce-
 derit super te, locum tuum ne dimiseris:
 quia curatio faciet cessare peccata maxi-
 ma. * Est malum, quod vidi sub sole, quasi
 per erroris egrediens a facie principis: Po-
 situm stultum in dignitate sublimi, & diui-
 tes sedere deorsum. * Vidi seruos in equis,

From. 16. d.
Ecc. 17. d.
29.

& principes ambulantes super terram, qua-
si seruos. * Qui fodit foueam, incidit in eam:
& qui dissipat sepem, mordebit eum colu-
ber. * Qui transfert lapides, affligetur in eis:
& qui scindit ligna, vulnerabitur ab eis. * Si
retusum fuerit ferrum, & hoc non ut prius,
sed hebetatum fuerit, multo labore exacue-
tur, & post industriam sequetur sapientia.
Si mordeat serpens in silentio, nihil eo mi-
nus habet, qui occulte detrahit. * Verba oris
sapientis gratia: & labia insipientis præci-
piabunt eum. * Initium verborum eius stul-
ticia, & nouissimum oris illius error pesti-
mus. Stultus verba multiplicat. Ignorat ho-
mo, quid ante se fuerit: & quid post se futu-
rum sit, quis ei poterit indicare? * Labor
stultorum affliget eos, qui nesciunt in vr-
bem pergere. * Væ tibi terra, cuius rex puer
est, & cuius principes mane comedunt. *
Beata terra, cuius rex nobilis est, & cuius
principes vescuuntur in tempore suo, ad re-
ficiendum, & non ad luxuriam. * In pigri-
tibus humiliabitur contignatio, & in infirmi-
tate manuum perstillabit domus. In risum
faciunt panem, & vinum, ut epulentur vi-
uentes: & pecunia obediunt omnia. In co-
gitatione tua regi ne detrahas, & in secreto
cubiculi tui ne maledixeris diuiti: quia &
aues cœli portabunt vocem tuam, & qui
habet pennas annuntiabit sententiam.

C A P. X I.

*Moneat nostrum alijs impartiri, & semper bene es-
se operandum: quod hominis iudicium post
obitum sit immutabile: futuri quoque iudicii
memoriam reuerendam, in quo de omnibus
iudicandi sumus: iram & malitiam à corde
auferendam.*

Mitte panem tuum super transeunte
aqua: quia post tempora multa in-
uenies illum. * Da partem septem, nec non
& octo: quia ignoras quid futurum sit mali
super terram. * Si repletae fuerint nubes, im-
brem super terram effundent. Si ceciderit
lignum ad Austrum, aut ad aquilonem, in
quocumque loco ceciderit, ibi erit. * Qui
obseruat ventum, non seminat: & qui con-
siderat nubes, numquam metet. Quomodo
ignoras, quæ sit via spiritus, & qua ratione
compingantur ossa in ventre prægnantis:
sic nescis opera Dei, qui fabricator est om-
nium. * Mane semina semen tuum, & vespere,
ne cesser manus tua: quia nescis quid ma-
gis oriatur, hoc aut illud, & si vtrumque si-
mul, melius erit. * Dulce lumen, & delecta-
bile est oculis videre solem. * Si annis multis
vixerit homo, & in his omnibus lætatus
fuerit, meminisse debet tenebrosi temporis, C

& dierum multorum: qui cum venerint,
vanitatis arguentur præterita. * Lætare ergo
diuuenis in adolescentia tua, & in bono sit
cor tuum in diebus iuuentutis tuæ, & am-
bula in vijs cordis tui, & in intuitu oculo-
rum tuorum: & scito, quod pro omnibus
his adducet te Deus in iudicium. * Aufer
iram à corde tuo, & amoue malitiam à car-
ne tua. Adolescentia enim, & voluptas va-
na sunt.

C A P. X I I.

*Deum præ oculis habeto in iuuentute, prius-
quam succedat molesta senectus, tandemque
nouissima mors: cumque omnia sint vanitas,
Dei præcepta observa, nam de omnibus est
reddenda ratio.*

Memento Creatoris tui in diebus iu-
uentutis tuæ, antequam veniat tem-
pus afflictionis, & appropinquent anni, de
quibus dicas: Non mihi placent. Antequam
tenebrescat sol, & lumen, & luna, & stellæ,
& reuertantur nubes post pluuiam. * Quan-
do commouebuntur custodes domus, &
murabunt viri fortissimi, & otiosæ erunt
molentes in minuto numero, & tenebre-
scent videntes per foramina: * Et clauden-
t ostia in platea, in humilitate vocis molen-
tis, & consurgent ad vocem volucris, & ob-
surdescunt omnes filia carminis. * Excelsæ
quoque timebunt, & formidabunt in via,
flurebit amygdalus, impinguabitur locusta,
& dissipabitur capparitis: quoniam ibit ho-
mo in domum æternitatis suæ, & circui-
bunt in platea plangentes. Antequam rom-
patur funiculus argenteus, & recurat vitta
aurea, & conteratur hydria super fontem,
& confringatur rota super cisternam, * Et
reuertatur pulvis in terram suam unde erat,
& spiritus redeat ad Deum, qui dedit il-
lum. * Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes,
& omnia vanitas. * Cumque esset sapientis-
simus Ecclesiastes, docuit populum, & enar-
drauit, quæ fecerat: & inuestigans composuit
parabolas multas. * Quæsiuit verba utilia,
& conscripsit sermones rectissimos, ac ve-
ritate plenos. * Verba sapientium sicut sti-
muli, & quasi clauis in altum defixi, quæ per
magistrorum consilium data sunt à pastore
vno. * His amplius fili mi ne requiras. Fa-
ciendi plures libros nullus est finis: fre-
quensque meditatio, carnis afflictio est. Fi-
nem loquendi pariter omnes audiamus.
Deum time, & mandata eius observa: hoc
est enim omnis homo. * Et cuncta, quæ
sunt, adducet Deus in iudicium pro omni
errato, siue bonum, siue malum illud sit.

CANTICUM CANTICORVM SALOMONIS.

Quod Hebraicè dicitur SIR HASIRIM.

C A P V T I.

Hoc Canticum totum est mysticum, plenissimum incomprehensibilis amoris Christi erga sponsam suam, ac vicissim sponsa erga Christum sponsum.

Seu letur me osculo oris sui: quia meliora sunt vbera tua vino, * Fragrantia vnguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum: ideò adulescentulæ dilexerunt te. Trahe me: post te, curremus in odorem vnguentorum tuorum. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus & letabimur in te, me. mores vberum tuorum super vinum: recti diligunt te. Nigra sum, sed formosa, filia Ierusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis. Nolite me considerare, quod fusca sim, quia decolorauit me sol: filij matris meæ pugnaverunt contra me, posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodiui. * Indica mihi, quem diligit anima mea. vbi pascas, vbi cubes in meridie, ne vagari incipam post greges sodalium tuorum. Si ignoras te, o pulcherrima inter mulieres, egredere, & abi post vestigia gregum, & pascce hoedos tuos iuxta tabernacula pastorum. * Equitatu meo in curribus Pharaonis assimilaui te amica mea. * Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis: collum tuum sicut monilia. * Murenulas aureas faciemus tibi, vermiculatas argento. * Dum esset rex in ac. Cubitu suo, nardus mea dedit odorem suum. * Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur. * Botrus cypri dilectus meus mihi, in vineis Engaddi. * Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es, oculi tui columbarum. * Ecce tu pulcher es dilecte mi, & decorus. * Lectulus noster floridus: * Tigna domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra cypresina.

C A P. I I.

Ego flos campi, & lilium conuallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna sylvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub

umbra illius, quem desideraueram, sedi: & fructus eius dulcis gutturi meo. * Introduxit me in cellam vinariam, ordinauit in me charitatem. * Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. * Laua ei capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filia Ierusalem, per capreas ceruosque camporum, ne suscitatis, neque euigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. * Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: Similis est dilectus meus caprea, hinnuloque ceruorum, en ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. * En dilectus meus loquitur michi: Surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea, & veni. Iam enim hyems transiit, imber abiit, & recessit. * Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis aduenit: vox turturis audita est in terra nostra: * Ficus protulit grossos suos: vineæ florentes dederunt odorem suum. Surge, amica mea, speciosa mea, & veni. * Columba mea in foraminibus petrae, in cauerna maceriæ, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies tua decora. * Capite nobis vulpes paruulas, quæ demoluntur vineas: nam vinea nostra floruit. * Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia. Donec aspiciet dies, & inclinentur umbræ. Reuerte: similis esto, dilecte mi, caprea, hinnuloque ceruorum super montes Bethel.

C A P. I I I.

IN lectulo meo per noctes quæsiui, quem diligit anima mea: quæsiui illum, & non inueni. * Surgam, & circuibo ciuitatem: per vicos, & plateas quæram quem diligit anima mea: quæsiui illum, & non inueni. * Inuenerunt me vigiles, qui custodiunt ciuitatem: Num quem diligit anima mea, vidistis? * Paululum cum pertransissem eos, inueni quem diligit anima mea: tenui eum, nec dimittam, donec introducam illum in domum matris meæ, & in cubiculum genitricis meæ. * Adiuro vos filia Ierusalem per capreas, ceruosque camporum, ne suscitatis, neque euigilare faciatis dilectam, donec ipsa

CANTICVM CANTICORVM.

ipsa velit. * Quæ est ista, quæ ascendit per
desertum, sicut virgula fumi ex aromatibus
myrrhae, & thuris, & vniuersi polueris pig-
mentarij? En lectulum Salomonis sexagen-
ta fortes ambiunt ex fortissimis Israel: Om-
nes tenentes gladios, & ad bella doctissimi:
vniuscuiusque ens super femur suum pro-
pter timores nocturnos. * Ferculum fecit
sibi rex Salomon de lignis Libani: Colum-
nas eius fecit argentæ, & reclinaculum au-
reum, ascensum purpureum: media chari-
tate contrahit propter filias Ierusalem: *
Egredimini, & videte filie Sion regem Salo-
monem in diademate, quo coronauit illum
mater sua in die desponsationis illius, & in
die lætitiæ cordis eius.

C A P. I V.

Quam pulchra es amica mea, quam
pulchra es! Oculi tui columbarum,
absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli
tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt
de monte Galaad. * Dentes tui sicut greges
conсарum, quæ ascenderunt de lauacro, om-
nes gemellis foetibus, & sterilibus non est in-
ter eas. * Sicut vitæ coccinea, labia tua:
& eloquium tuum, dulce. Sicut frag-
men mali punici, ita genæ tuæ, absque
eo, quod intrinsecus latet. * Sicut tur-
ris David collum tuum, quæ ædificata est
cum propugnaculis: mille clypei pendent
ex ea, omnis armatura fortium. * Duo vbera
tua, sicut duo hinnuli capræ gemelli, qui
pascuntur in lilijs, * Donec alpiret dies, &
inclinentur vmbre, vadam ad montem
myrrhae, & ad collem thuris. * Tota pulchra
es amica mea, & macula non est in te. * Ve-
ni de Libano sponsa mea, veni de Libano,
veni, coronaberis de capite Amanæ, de ver-
tice Sanir, & Hermon, de cubilibus leonum,
de montibus pardorum. * Vulnerasti cor
meum soror mea sponsa, vulnerasti cor
meum in vno oculorum tuorum, & in vno
crine colli tui. * Quam pulchræ sunt mam-
mæ tuæ soror mea sponsa! pulchriora sunt
vbera tua vino, & odor vnguentorum tuo-
rum super omnia aromata. * Fauus distil-
lans labia tua sponsa, mel & lac sub lingua
tua: & odor vestimentorum tuorum sicut
odor thuris. * Hortus conclusus soror mea
sponsa, hortus conclusus, fons signatus. *
Emissiones tuæ paradisus malorum punico-
rum cum pomorum fructibus. Cypri cum
nardo, * Nardus & crocus, fistula, & ciama-
monum cum vniuersis lignis Libani, myr-
tha & aloë cum omnibus primis vnguen-
tis. * Fons hortorum: puteus aquarum vi-
uentium, quæ fluunt impetu de Libano. *
Surge Aquilo, & veni auster, perfusa hortum
meum, & fluant aromata illius.

C A P. V.

Veniat dilectus meus in hortum suum,
& comedat fructum pomorum su-
orum. Veni in hortum meum foror mea spon-
sa, melli myrrham meam cum aromati-
bus meis: comedi fauim cum melle meo,
bibivi vinum meum cum lacte meo: comedi-
te amici, & bibite, & inebriamini charissi-
mi. * Ego dormio, & cor meum vigilat: vox
dilecti mei pulsantis: Aperi mihi foror
mea, amica mea, columba mea, immacula-
ta mea: quia caput meum plenum est rore,
& cincinni mei guttis nocturni. * Expoliaui
me tunica mea, quomodo induar illa? Laui
pedes meos, quomodo inquinabo illos? Di-
lectus meus misit manum suam per fora-
men, & venter meus intremuit ad tactum
eius. * Surrexi, ut aperirem dilecto meo ma-
nus mea stillauerunt myrrham, & digiti
mei pleni myrrha probatissima. * Pessulum
ostij mei aperui dilecto meo: ac ille declina-
uerat, atque transierat. Anima mea liquefa-
cta est, ut locutus est: quasi ui, & non inue-
ni illum: vocaui, & non respondit mihi. *
Inuenerunt me custodes, qui circumue-
niunt ciuitatem: percusserunt me, & vulneraue-
runt me: tulerunt pallium meum in hi cu-
stodes murorum. * Adiuro vos filie Ierusa-
lem, si inueneritis dilectum meum, ut nun-
tietis ei, quia amorem langueo. * Qualis est
dilectus tuus ex dilecto, & pulcherrima mu-
lierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto,
quia sic adiuuasti nos? * Dilectus meus can-
didus, & rubicundus, electus ex milibus. *
Caput eius aurum optimum: Comæ eius
sicut elatæ palmarum, nigre quasi coruus. *
Oculi eius sicut columbæ super riuulos
aquarum, quæ lacte sunt lotæ, & reddent
iuxta fluentia plenissima. * Genæ illius sicut
areolæ aromatum confite a pigmentarijs.
Labia eius lilia distillantia myrrham pri-
mam. * Manus illius tornatiles aureæ ple-
næ hyacinthis. Venter eius eburneus, di-
stinctus sapphis. * Crura illius columnæ
marmoreæ, quæ fundatæ sunt super bases
aureas. Species eius ut Libani, electus ut
cedri. * Gutture illius suauissimum, & totus
desiderabilis: talis est dilectus meus, & ipse
est amicus meus; filie Ierusalem. Quo abiit
dilectus tuus, & pulcherrima mulierum?
quo declinauit dilectus tuus? & quare mus-
cum tecum.

C A P. V I.

Dilectus meus descendit in hortum suum
ad areolam aromatum, ut pascatur
in hortis, & lilia colligat. * Ego dilecto meo,
& dilectus meus mihi, qui pascitur inter li-
lia. * Pulchra es amica mea, suavis, & deco-
ra.

ra sicut Ierusalem: terribilis ut castrorum
acies ordinata. * Auerte oculos tuos a me,
quia ipsi me auolare fecerunt. Capilli tui si-
cut grex caprarum, quæ apparuerunt de
Galaad. * Dentes tui sicut grex ouium, quæ
ascenderunt de lauro, omnes gemellis fo-
tibus, & sterilis non est in eis. * Sicut cortex
mali prunici, sic generatur absque occultis
tuis. * Sexaginta sunt reginæ, & octoginta
concupinæ, & adolescentularum non est
numerus. * Una est columba mea, perfecta
mea, una est matris suæ, electa genitrici suæ.
Viderunt eam filia, & beatissimam prædi-
cauerunt, reginæ, & concupinæ, & lauda-
uerunt eam. * Quæ est ista, quæ progreditur
quasi aurora consurgens, pulchra ut luna,
electa ut sol, terribilis ut castrorum acies
ordinata? * Descendi in hortum nucum, ut
viderem poma conuallium, & inspicerem,
si floruiſſet vinea, & germinassent mala pu-
nica. * Nesciui: anima mea conturbauit me
propter quadrigas Aminadab. * Reuertere,
reuertere Sulamitis: reuertere, reuertere,
ut intueamur te.

C A P. V I I.

Quid videbis in Salamite, nisi choros
castrorum? Quam pulchri sunt gres-
sus tui in calceamentis, filia principis! Lun-
eturæ femorum tuorum, sicut monilia, quæ
fabricata sunt manu artificis. * Umbilicus
tuus crater tornatilis, nunquam indigens
poculis. Venter tuus sicut aceruus tritici,
vallatus lilijs. Duo vbera tua, sicut duo hin-
nulli gemelli capræ. * Collum tuum sicut
turre eburnea. Oculi tui sicut piscine in
Hebron, quæ sunt in porta filiarum multitudi-
nis. Nasus tuus sicut turris Libani, quæ re-
spicit contra Damascum. * Caput tuum, ut
Carmelus: & comæ capitis tui, sicut purpu-
ra regis vineta canalibus. * Quam pulchra
es, & quam decora charissima, in delicijs. *
Stratura tua assimilata est palmæ, & vbera
tua botris. * Dixi: Ascendam in palmam, &
apprehendam fructus eius: & erunt vbera
tua sicut botri vineæ: & odor oris tui sicut
malorum. * Guttur tuum sicut vinum opti-
mum, dignum dilecto meo ad porandum,
labijsque & dentibus illius ad ruminan-

10 dum. * Ego dilecto meo, & ad me conuersio
11 eius. Veni dilecte mi, egrediamur in agrum,
D commoremur in villis. * Manè surgamus ad
12 vineas, videamus si floruit vinea, si flores
fructus parturiunt, si conuerunt mala pruni-
13 ci: ibi dabo tibi vbera mea. * Mandragore
dederunt odorem. In portis nostris omnia
poma: noua & vetera, dilecte mi, seruaui
tibi.

C A P. V I I I.

Quis mihi det te fratrem meum sugen-
tem vbera matris meæ, ut inueniam
te foris, & deosculer te, & iam me nemo de-
spicias? * Apprehendam te, & ducam in do-
mum matris meæ: ibi me docebis, & dabo
tibi poculum ex vino condito, & mustum
malorum granatorum meorum. Laeva eius
sub capite meo, & dextera illius amplexa-
bitur me. * Adiuro vos filia Ierusalem, ne
suscitetis, neque euigilare faciatis dile-
ctam, donec ipsa velit. * Quæ est ista, quæ
ascendit de deserto, delicijs affluens, inni-
xa super dilectum suum? Sub arbore malo
suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi
violata est genitrix tua. * Pone me ut signa-
culum super brachium tuum: quia fortis
est, ut mors dilectio, dura sicut infernus æ-
mulatio: lampades eius, lampades ignis at-
que flammarum. * Aquæ multæ non potue-
runt extinguere charitatem, nec flumina
obruent illam: si dederit homo omnem
substantiam domus suæ pro dilectione, quæ
si nihil despiciet eam. * Soror nostra parua,
& vbera non habet: quid faciemus sorori
nostræ in die, quando alloquenda est. * Si
murus est, ædificemus super eum propu-
gnacula argentea: si ostium est, compin-
gamus illud tabulis cedrinis. * Ego murus
D & vbera mea sicut turris, ex quo facta sum
11 coram eo, quasi pacem reprens. * Vineam
fuit pacifico in ea, quæ habet populus: tra-
didit eam custodibus, vir affert pro fructu
12 eius mille argenteos. * Vineam meam coram
me est. Mille tui pacifici, & ducenti his, qui
13 custodiunt fructus eius. * Quæ habitas in
hortis, amici auscultant: fac me audire vo-
14 cem tuam. * Fuge dilecte mi, & assimilare
capræ, hinnuloque ceruorum super mon-
tes aromatum.

LIBER SAPIENTIAE.

CAPUT I.

Iudices sine iusti: Dominus inuenitur, si simplici corde, & fide queratur, fugit autem à peccatoribus, & vanis cogitationibus: cumque omnia repleat, nihil eum latere potest: murmuratio, detractio, & mendacium detestanda, omnia fecit Deus ad vitam, non mortem intendens, quam sibi peccatores accersierunt.

1. Reg. 2. 2.
1. Sam. 16. 2.
1. Par. 13. 2.

Diligite iustitiam, qui iudicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis querite illum: Quoniam inuenitur ab his, qui non tentant illum: appa-

ret autem eis, qui fidem habent in illum.

Peruersæ enim cogitationes separant à Deo: probata autem virtus corripit insipientes.

Quoniam in maleuolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Spiritus enim sanctus disciplina effugiet fictum, & auferet se à cogitationibus, quæ sunt sine intellectu, & corripietur à superueniente iniquitate.

Gal. 5. 22.
Jerem. 17.
1. 10.
1. Sam. 16. 2.

Benignus est enim spiritus sapientiae, & non liberabit maledicum à labijs suis: quoniam renum illius testis est Deus, & cordis illius scrutator est verus: & linguae eius auditor.

Quoniam spiritus Domini repleuit orbem terrarum: & hoc, quod continet omnia, scientiam habet vocis. Propter hoc, qui loquitur iniqua, non potest latere, nec praeteriet illum corripiens iudicium. In cogitationibus enim impij interrogatio erit: sermonum autem illius auditio ad Deum veniet, ad correptionem iniquitatum illius. Quoniam auris zeli audit omnia, & tumultus murmurationum non abscondetur.

Custodite ergo vos à murmuratione, quæ nihil prodest, & à detractioe parcite linguae, quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit: os autem, quod mentitur, occidit animam. Nolite zelare mortem in errore vitae vestrae, neque acquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum.

Ecc. 1. 2. 2.
1. 11. 2.
11.

Quoniam Deus mortem non fecit, nec lætatur in perditione viuorum. Creauit enim, ut essent omnia: & sanabiles fecit nationes orbis terrarum: & non est in illis medicamentum exterminij, nec inferorum regnum in terra. Iustitia enim perpetua est, & immortalis. Impij autem manibus, & verbis accersie-

runt illam: & æstimantes illam amicam, deflexerunt, & sponfiones posuerunt ad illam: quoniam digni sunt, qui sint ex parte illius.

CAPUT II.

Omnis impiorum vita sicut specus non habentium scopum, sed sicut huius vita voluptatibus, idcirco insensum, qui diuersum respicit finem ferre nequeunt, sed ad mortem usque persequuntur: sicut & Diaboli inuidia homo à Deo creatus immortalis, factus est mortal.

Dixerunt enim cogitantes apud se non rectè: Exiguum, & cum radio est tempus vitae nostræ, & non est refrigerium in fine hominis, & non est, qui agnitus sit reuersus ab inferis: Quia ex nihilo nati sumus, & post hoc erimus tanquam non fuerimus: quoniam fumus flatus est in naribus nostris: & sermo scintilla ad commouendum cor nostrum: Quæ extincta, cinis erit corpus nostrum, & spiritus diffunderetur tanquam mollis aer, & transibit vita nostra tanquam velligium nubis, & sicut nebula dissoluetur, quæ fugata est à radijs solis, & à calore illius aggrauata: Et nomen nostrum obliuionem accipiet per tempus, & nemo memoriam habebit operum nostrorum. Umbra enim transitus est tempus nostrum, & non est reuersio finis nostri: quoniam consignata est, & nemo reuertitur. Venite ergo, & fruamur bonis, quæ sunt, & veamur creatura tanquam in iuuentute celeriter. Vino pretioso, & vnguents nos impleamus: & non prætereant nos dies temporis. Coronemus nos rosas, antequam marcescant: nullum pratum sit, quod non pertranseat luxuria nostra. Nemo nostrum exors sit luxuriæ nostræ: ubique relinquamus signa lætitiæ: quoniam hæc est pars nostra, & hæc est fors. Opprimamus pauperem iustum, & non parcamus viduæ, nec veterani reueremur canos multi temporis. Sit autem fortitudo nostra lex iustitiæ: quod enim infirmum est, inutile inuenitur. Circumueniamus ergo iustum, quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris, & impropere nobis peccata legis, & diffamat in nos peccata disciplinae nostræ. Promittit se scientiam Dei habere, & filium Dei se nominat. Factus est nobis in traductionem cogitatio.

Job. 7. 9. 1.
1. 14. 2. 1.
1. Cor. 15. 4. 11.

1. Par. 19. 4.
15.
1. Sam. 11. 2.
11. 2. 16. 4.
11.

Mat. 23. 2.
1. 1. 2. 2.
1. 1. 2. 2.

tionum nostrarum. Grauis est nobis etiam
ad videndum, quoniam dissimilis est alijs
vita illius, & immutata sunt via eius.

Tanquam nugaces aestimati sumus ab illo, & abstinet se a vijs nostris tanquam ab im-
munditijs, & præsert nouissima iustorum, D
& gloriatur patrem se habere Deum. * Vi- 17
deamus ergo si sermones illius veri sint, &
tentemus, quæ ventura sunt illi, & sciemus,
quæ erunt nouissima illius. Si enim est ve- 18
rus filius Dei, suscipiet illum, & liberabit
eum de manibus contrariorum. * Contu- 19
melia, & tormento interrogemus eum, vt
sciamus reuerentiam eius, & probemus
patientiam illius. * Morte turpissima con- 20
demnemus eum: erit enim ei respectus ex
sermonibus illius. * Hæc cogitauerunt, & 21
errauerunt: excæcauit enim illos malitia
eorum. * Et nescierunt sacramenta Dei, ne- 22
que mercedem sperauerunt iustitiæ, nec iu-
dicauerunt honorem animarum sancta-
rum. Quoniam Deus creauit hominem in- 23
exterminabilem, & ad imaginem similitu-
dinis suæ fecit illum. * Inuidia autem dia- 24
boli mors introiuit in orbem terrarum: *
Imitantur autem illum, qui sunt ex parte 25
illius.

C A P. III.

*De felicitate iustorum, qui in hac vita ab im-
pijs contempni, tentationibus à Deo probati
suerunt: & de infelicitate impiorum: item
de castitatis, & bonorum operum mercede, ac
infelicitate filiorum adulterorum.*

Iustorum autem animæ in manu Dei
sunt, & nō tanger illos tormentum mor-
tis. * Vili sunt oculis insipientium mori: &
aestimata est afflictio exitus illorum: * Et
quod à nobis est iter, exterminium: illi au-
tem sunt in pace. * Et si coram hominibus
tormenta passi sunt, spes illorum immor-
talitate plena est. * In paucis vexati, in
multis bene disponentur: quoniam Deus
tentauit eos, & inuenit illos dignos se. Tan-
quam aurum in fornace probauit illos, &
quasi holocausti hostiam accepit illos, & in
tempore erit respectus illorum. Fulgebunt
iusti, & tanquam scintillæ in arundinetis
discurrent. * Iudicabunt nationes, & domi-
nabuntur populis, & regnabit Dominus
illorum in perpetuum. * Qui confidunt in
illo, intelligent veritatem: & fideles in di-
lectone acquiescent illi: quoniam donum,
& pax est electis eius. * Impij autem secun-
dum, quæ cogitauerunt, correctionem ha-
beunt: qui neglexerunt iustum, & à Do-
mino recesserunt. * Sapientiam enim, & di-
sciplinam, qui abiicit, infelix est: & vacua
est spes illorum, & labores sine fructu, &
inutilia opera eorum. * Mulieres equum in-

senfate sunt, & nequissimi filij eorum. *

13 Maledicta creatura eorum, quoniam felix
est sterilis: & incoinquinata, quæ nesciuit
thorum in delicto, habebit fructum in re-

14 spectione animarum sanctarum: * Et spa-
do, qui non operatus est per manus suas
iniquitatem, nec cogitauit aduersus Deum
nequissima: dabitur enim illi fidei donum
electum, & fors in templo Dei acceptissi-

15 ma. * Bonorum enim labiorum gloriosus
est fructus, & quæ non concidat radix sa-

16 pientia. * Filij autem adulterorum in con-
summatione erunt, & ab iniquo thoro se-

17 men exterminabitur. * Et si quidem lon-
ge vitæ erunt, in nihilum computabuntur,
& sine honore erit nouissima senectus illo-

18 rum. * Et si celerius defuncti fuerint, non
habebunt spem, nec in die agnitionis allo-
19 cutionem. * Nationis enim iniquæ dæres sunt
consummationes.

C A P. IV.

*Casti generatio in multis ab adulterina diffi-
det: de refrigerio iusti morte præoccupati:
quæ sit senectus venerabilis, & quod iusti
sapienter à mundo colluntur à Deo, ne ab impijs
seducantur, & quantum finis verorumque
diffidet.*

Quam pulchra est casta gene ratio
cum claritate: immortalis est enim
memoria illius: quoniam & apud Deum
nota est, & apud homines. * Cum præsens
est, imitantur illam: & desiderant eam cum
se eduxerit, & in perpetuum coronata triu-
phat incoinquinatorum certaminum præ-
mium vincens. * Multigena autem impio-
rum multitudo non erit utilis, & spuria vi-
tulamina non dabunt radices altas, nec sta-
bile firmamentum collocabunt. * Et si in
ramis in tempore germinauerint, infirmi-
ter posita, à vento commouebuntur, & à ni-
miate ventorum eradicabuntur. * Con-
fringentur enim rami inconsummati, &
fructus illorum inutiles, & acerbi ad man-
ducandum, & ad nihilum apti. * Ex iniquis

C enim somnis filij, qui nascuntur, testes sunt
nequitiæ aduersus parentes in interroga-
tione sua. * Iustus autem si morte præoc-
cupatus fuerit, in refrigerio erit. * Senec-
tus enim venerabilis est non diuturna, ne-
que annorum numero computata: cani-
9 autem sunt sensus hominis, * Et ætas senec-
tutis vita immaculata. * Placens Deo fa-
10 ctus est dilectus, & viuens inter peccato-
11 res translatus est. * Raptus est ne malitia
mutaret intellectum eius, aut ne fictio de-
12 ciperet animam illius. * Fascinatio enim
nugacitatis obscurat bona, & inconstantia
concupiscentiæ transuertit sensum sine ma-
13 litia. * Consummatus in breui expleuit
tem-

Pr. 11. 2. 9.
Jerem. 11.
4. 19.

Gen. 1. 4.
37. 1. 7. 5.
2. 10.
Eccl. 17. 2.
1.
Gen. 1. 2. 1.

Deut. 11. 4.
3. 1. 4. 4.

Matth. 11. 1.
41.
1. Cor. 6. 8. 2.

Isa. 56. 4.

1er. 17. 6. 2.
Matth. 7. 2.
27.

Hebr. 11. 2.

tempora multa: * Placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properauit educere illum de medio iniquitatum. Populi autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in precordiis talia: * Quoniam gratia Dei, & misericordia est in sanctos eius, & respectus in electos illius. Condemnat autem iustus mortuus viuos impios, & inuentus celerius consummata, longam vitam iniusti. * Videbunt enim finem sapientis, & non intelligent, quid cogitauerit de illo Deus, & quare munierit illum Dominus. * Videbunt & contemnent eum: illos autem Dominus irridebit. * Et erunt post hæc decedentes sine honore, & in contumelia inter mortuos in perpetuum: quoniam disrumpet illos inflatos sine voce, & commouebit illos à fundamentis, & usque ad supremum desolabuntur: & erunt gementes, & memoria illorum peribit. * Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, & traduent illos ex aduerso iniquitates ipsorum.

C A P. V.

Impij in iudicio admirantes gloriam iustorum, quos hic contempserant, descent suam misericordiam, quodque tota eorum felicitas fuerit momentanea, iustorum autem erit perpetua: porro Deus, cum per creaturas, tum per se, armatur ad puniendos impios.

Tunc stabunt iusti in magna constantia, aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum. * Videntes turbabuntur timore horribili, & mirabuntur in subitatione insperata salutis, * Dicentes intra se, poenitentiam agentes, & præ angustia spiritus gementes: Hi sunt, quos habuimus aliquando in derisum; & in similitudine improperij. * Nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam, & finem illorum sine honore: * Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est. * Ergo errauimus à via veritatis, & iustitiæ lumen non luxit nobis, & Sol intelligentiæ non est ortus nobis. * Lassati sumus in via iniquitatis, & perditionis, & ambulauimus vias difficiles, viam autem Domini ignorauimus. * Quid nobis profuit superbia? aut diuitiarum iactantia quid contulit nobis? Transierunt omnia illa tanquam umbra, & tanquam nuntius percurrens, Et tanquam nauis, quæ pertransit fluctuantem aqua: cuius, cum præterierit, non est vestigium inuenire, neque semitam carinæ illius in fluctibus. * Aut tanquam avis, quæ transuolat in aere, cuius nullum inuenitur argumentum itineris, sed tantum sonitus alarum verbe-

rans leuem ventum, & scindens per vim itineris aerem: commotis alis transuolauit, & post hoc nullum signum inuenitur itineris illius: * Aut tanquam sagitta emissa in locum destinatum, diuisus aer continuo in se reclusus est, ut ignoretur transitus illius: * Sic & nos nati continuo defluimus esse: & virtutis quidem nullum signum valuimus ostendere: in malignitate autem nostra consumpti sumus. * Talia dixerunt in inferno hi, qui peccauerunt: * Quoniam spes impij tanquam lanugo est, quæ à vento tollitur: & tanquam summa gracilis, quæ à procella dispergitur: & tanquam fumus, qui à vento diffusus est: & tanquam memoria hospitis vnius diei prætereuntis. * Iusti autem in perpetuum viuent, & apud Dominum est merces eorum, & cogitatio illorum apud Altissimum. * Ideò accipient regnum decoris, & diadema speciei de manu Domini: quoniam dextera sua teget eos, & brachio sancto suo defendet illos. *

Accipiet armaturam zelus illius, & armabit creaturam ad vltionem inimicorum. * Induet pro thorace iustitiam, & accipiet pro galea iudicium certum. * Sumer scutum inexpugnabile æquitatem: Acuet autem duram iram in lanceam, & pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos. * Ihunt directæ emissiones fulgurum, & tandem à benè curuato arcu nubium exterminabuntur, & ad certum locum insilient. * Et à petro sa ira plenæ mittentur grandines, excandescet in illos aqua maris, & flumina concurrent duriter. * Contra illos stabit spiritus virtutis, & tanquam turbo venti diuidet illos: & ad eremum perducet omnem terram iniquitas illorum, & malignitas euerter sedes potentium.

C A P. VI.

Reges & iudices ad sapientiam, & iustitiam sectandam exhortatur, ostendens quam grane moueat iniustis relloribus supplicium: item quam sit obuia sapientia querentibus eam: quodque eius acquisitio sit utilis, cuius capax non est inuidus.

Melior est sapientia, quam vires: & vir prudens, quam fortis. * Audite ergo reges, & intelligite, discite iudices finium terræ. * Præbete aures vos, qui continetis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum. * Quoniam data est à Domino potestas vobis, & virtus ab altissimo, qui interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur. * Quoniam cum effectis ministri regni illius, non rectè iudicastis, nec custodistis legem iustitiæ, neque secundum voluntatem Dei ambulastis. * Horrende, & citò apparebit vobis: quoniam iudicium du-

Sept. 3. 2. 2.

Ps. 119. 2. 19
Sep. 3. 2. 2.
Prov. 10. 6.
19.

Prov. 10. 6.
19. 2. 2. 2.
19. 2. 2. 2.

Ps. 119.
Eph. 6. 17.

Ecc. 9. 2.
19.

Rom. 11. 2.
19.

durissimum his, qui præsunt, fiet. * Exiguo enim conceditur misericordia: potentes autem potenter tormenta patientur. * Non enim subtrahet personam cuiusquam Deus, nec verebitur magnitudinem cuiusquam: quoniam pusillum, & magnum ipse fecit, & æqualiter cura est illi de omnibus. Fortioribus autem fortior intat cruciatio. Ad vos ergo reges sunt hi sermones mei, ut discatis sapientiam, & non excidatis. * Qui enim custodierint iusta iustè, iustificabuntur: & qui didicerint ista, inuenient quid respondeant. * Concupiscite ergo sermones meos, diligite illos, & habebitis disciplinam. * Clara est, & quæ nunquam marcescit sapientia, & facile videtur ab his, qui diligunt eam, & inuenitur ab his, qui quærunt illam. * Præoccupat, qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. * Qui de luce vigilauerit ad illam, non laborabit: assidentem enim illam foribus suis inueniet. Cogitate ergo de illa, sensus est consummatus: & qui vigilauerit propter illam, citò securus erit. * Quoniam dignos se ipsa circuit quærens, & in vijs ostendit se illis hilariter, & in omni prouidentia occurrit illis. Initium enim illius, verissima est disciplinæ concupiscentia. * Cura ergo disciplinæ, dilectio est: & dilectio, custodia legum illius est: custoditio autem legum, consummatio incorruptionis est: * Incorruptio autem facit esse proximum Deo. * Concupiscentia itaque sapientiæ deducit ad regnum perpetuum. * Si ergo delectamini sedibus, & scētris, o reges populi, diligite sapientiam, ut in perpetuum regnetis. * Diligite lumen sapientiæ omnes, qui præestis populis. * Quid est autem sapientia, & quemadmodum facta sit referam: & non abscondam a vobis sacramenta Dei, sed ab initio natiuitatis inuestigatio, & ponam in lucem scientiam illius, & non præteribo veritatem: * Neque cum inuidia tabescente iter habebō: quoniam talis homo non erit particeps sapientiæ. * Multitudo autem sapientium sanitas est orbis terrarum: & rex sapiens stabilimentum populi est. Ergo accipite disciplinam per sermones meos, & proderit vobis.

C A P. VII.

Cum vnus sit omnibus introitus ad vitam, & similis exitus, pro omnibus eligenda est sapientia, adferens secum cuncta bona, habens secum spiritum intelligentia multiplicem; & qua hic mirum in modum extollitur, quamque abunde auctor fuerat affectum.

Svm quidem, & ego mortalis homo, similis omnibus, & ex genere terreni il-

lius, qui prior factum est, & in ventre matris figuratus sum caro. * Decem mensium tempus coagulatus sum in sanguine, ex femine hominis, & delectamento somni conueniente. * Et ego natus accepi communem aerem, & in similiter factam decidi terram, & primam vocem similem omnibus emisi plorans. * In inuolumentis nutritus sum, & curis magnis. * Nemo enim ex regibus aliud habuit natiuitatis initium. * Vnus ergo introitus est omnibus ad vitam, & similis exitus. * Propter hoc optaui, & datus est mihi sensus: & inuocaui, & venit in me spiritus sapientiæ. * Et præposui illam regnis, & sedibus; & diuitias nihil esse duxi in comparatione illius. * Nec comparaui illi lapidem pretiosum: quoniam omne aurum in comparatione illius, arena est exigua, & tanquam lutum aestimabitur argentum in conspectu illius. * Super salutem, & speciem dilexi illam, & proposui pro luce habere illam: quoniam inextinguibile est lumen illius. * Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius. * Et lætatus sum in omnibus: quoniam antecedebat me ista sapientia, & ignorabam, quoniam horum omnium mater est. * Quam sine fictione didici, & sine inuidia communico, & honestatem illius non abscondo. Infinitus enim thesaurus est hominibus, quo qui vsi sunt, participes facti sunt amicitiæ Dei, propter disciplinæ dona commendati. Mihi autem dedit Deus dicere ex sententia, & præsumere digna horum, quæ mihi dantur: quoniam ipse sapientiæ dux est, & sapientium emendator. * In manu enim illius, & nos, & sermones nostri, et omnis sapientia, et operum scientia, et disciplina. * Ipse enim dedit mihi horum, quæ sunt, scientiam veram: ut sciam dispositionem orbis terrarum, et virtutes elementorum, * Initium, et consummationem, et medietatem temporum, vicissitudinem permutationes, et commutationes temporum, * Anni cursus, et stellarum dispositiones, * Naturas animalium, et iras bestiarum, vim ventorum, et cogitationes hominum, differentias virtutum, et virtutes radicum. * Et quæcumque sunt absconsa, et improvisa, didici: omnium enim artifex docuit me sapientia. * Est enim in illa spiritus intelligentiæ, sanctus, vnicus, multiplex, subtilis, discretus, mobilis, incoquinatus, certus, suauis, amans bonum, acutus, quem nihil verat, benefaciens. * Humanus, benignus, stabilis, certus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, et qui capiat omnes spiritus: intelligibilis, mundus, subtilis. * Omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia.

pientia : attingit autem ubique propter suam munditiam. * Vapor est enim virtutis Dei, & emanatio quædam est claritatis omnipotentis Dei sincera : & ideo nihil inquinatum in eam incurrit. * Candor est enim lucis æternæ, & speculum sine macula Dei maiestatis, & imago bonitatis illius. * Et cum sit vna, omnia potest : & in se permanens omnia innovat, & per nationes in animas sanctas se transfert, amicos Dei, & prophetas constituit. * Neminem enim diligit Deus, nisi eum, qui cum sapientia inhabitat. * Est enim hæc speciosior sole, & super omnem dispositionem stellarum, lucis comparata invenitur prior. * Illi enim succedit nox, sapientiam autem non vincit malitia.

C A P. V I I I.

Cum sapientiam comitentur omnia desiderabilia, summe ambienda est, & à Deo petenda; à quo solo datur continentia.

A Tringit ergo à fine usque ad finem fortiter, & disponit omnia suaviter. Hanc amavi, & exquisivi à iuventute mea, & quesivi sponsam mihi eam assumere, & amator factus sum formæ illius. * Generositatem illius glorificat contubernium habens Dei : sed & omnium Dominus dilexit illam. * Doctrina enim est disciplina Dei, & electrix operum illius. * Et si dimitte appetuntur in vita, quid sapientia locupletius, quæ operatur omnia? * Si autem sensus operatur : quis horum, quæ sunt, magis quam illa est artifex? * Et si iustitiam quis diligit : labores huius magnas habent virtutes : sobrietatem enim, & prudentiam docet, & iustitiam, & virtutem, quibus utilius nihil est in vita hominibus. * Et si multitudinem scientiæ desiderat quis, scit præterita, & de futuris æstimat : scit veritas sermonum, & dissolutiones argumentorum : signa & monstra scit antequam fiant, & eventus temporum, & sæculorum. * Proposui ergo hanc adducere mihi ad conviendum : sciens quoniam mecum communicabit de bonis, & erit allocutio cogitationis, & cædij mei. * Habebo propter hanc claritatem ad turbas, & honorem apud seniores iuvenis : * Et acutus inveniar in iudicio, & in conspectu potentium admirabilis ero, & facies principum mirabuntur me : * Tacentem me sustinebunt, & loquentem me respicient, & sermocinante me plura manus ori suo imponent. * Præterea habebō per hanc, immortalitatem : & memoriam æternam his, qui post me futuri sunt, relinquam. * Disponam populos : & nationes mihi erunt subditæ. * Timebunt me audientes reges

horrendi : in multitudine videbor bonus, & in bello fortis. * Intrans in domum meam, conquiescam cum illa : non enim habet amaritudinem conversatio illius, nec tedium convictus illius, sed lætitiā, & gaudium. * Hæc cogitans apud me, & commemorans in corde meo : quoniam immortalis est in cognatione sapientiæ, * Et in amicitia illius delectatio bona, & in operibus manuum illius honestas sine defectione, & in certamine loquæ illius sapientia, & præclaritas in communicatione sermonum ipsius : circuibam quærens, ut mihi illam assumerem. * Puer autem eram ingeniosus, & fortiter sum animam bonam. * Et cum essem magis boni, veni ad corpus inco inquinatum. * Et ut scivi, quoniam aliter non possem esse continens, nisi Deus det, & hoc ipsum erat sapientiæ, scire cuius esset hoc donum : adiunxi Dominum, & deprecatus sum illum, & dixi ex totis præcordijs meis.

C A P. I X.

Oratio sapientis cum agnitione propria imbecillitatis, ad impetrandam à Domino sapientiam : quæ cum omnibus necessaria sit, potissimum tamen rectoribus populorum ; incerta est enim humana sapientia.

D Eus patrum meorum, & Domine misericordie, qui fecisti omnia verbo tuo, Et sapientia tua constituisti hominem, ut dominaretur creaturæ, quæ à te facta est. * Ut disponat orbem terrarum in æquitate, & iustitia, & in directione cordis iudicium iudicet. * Da mihi sedium tuarum assistentiam sapientiam, & noli me reprobare à pueris tuis : * Quoniam servus tuus sum ego, et filius ancillæ tuæ, homo infirmus, et exigui temporis, et minor ad intellectum iudicij, et legum. * Nam et si quis erit consummatus inter filios hominum, si ab illo absuerit sapientia tua, in nihilum computabitur. * Tu elegisti me regem populo tuo, et iudicem filiorum tuorum, et filiarum : * Et dixisti me ædificare templum in monte sancto tuo, et in civitate habitationis tuæ altare, similitudinem tabernaculi sancti tui, quod præparasti ab initio : * Et tecum sapientia tua, quæ novit opera tua, quæ et affuit tunc cum orbem terrarum faceres, et sciebat quid esset placitum oculis tuis, et quid directum in præceptis tuis. * Mitte illam de coelis sanctis tuis, et à se de magnitudinis tuæ, ut mecum sit et mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te : * Scit enim illa omnia, et intelligit, et deducet me in operibus meis, sobrie, et custodiet me in sua potentia. * Et erunt accepta opera mea, et disponam populum tuum

1. Reg. 1. b.

Psalm. 115. b.

1. Par. 28. b.

4. 1.

1. Par. 1. b.

9.

Prov. 2. c.

11. d. 17.

Ioan. 1. a. 1.

16. 4. 11. **10.** **11.** **12.** **13.** **14.** **15.** **16.** **17.** **18.** **19.** **20.** **21.** **22.** **23.** **24.** **25.** **26.** **27.** **28.** **29.** **30.** **31.** **32.** **33.** **34.** **35.** **36.** **37.** **38.** **39.** **40.** **41.** **42.** **43.** **44.** **45.** **46.** **47.** **48.** **49.** **50.** **51.** **52.** **53.** **54.** **55.** **56.** **57.** **58.** **59.** **60.** **61.** **62.** **63.** **64.** **65.** **66.** **67.** **68.** **69.** **70.** **71.** **72.** **73.** **74.** **75.** **76.** **77.** **78.** **79.** **80.** **81.** **82.** **83.** **84.** **85.** **86.** **87.** **88.** **89.** **90.** **91.** **92.** **93.** **94.** **95.** **96.** **97.** **98.** **99.** **100.** **101.** **102.** **103.** **104.** **105.** **106.** **107.** **108.** **109.** **110.** **111.** **112.** **113.** **114.** **115.** **116.** **117.** **118.** **119.** **120.** **121.** **122.** **123.** **124.** **125.** **126.** **127.** **128.** **129.** **130.** **131.** **132.** **133.** **134.** **135.** **136.** **137.** **138.** **139.** **140.** **141.** **142.** **143.** **144.** **145.** **146.** **147.** **148.** **149.** **150.** **151.** **152.** **153.** **154.** **155.** **156.** **157.** **158.** **159.** **160.** **161.** **162.** **163.** **164.** **165.** **166.** **167.** **168.** **169.** **170.** **171.** **172.** **173.** **174.** **175.** **176.** **177.** **178.** **179.** **180.** **181.** **182.** **183.** **184.** **185.** **186.** **187.** **188.** **189.** **190.** **191.** **192.** **193.** **194.** **195.** **196.** **197.** **198.** **199.** **200.** **201.** **202.** **203.** **204.** **205.** **206.** **207.** **208.** **209.** **210.** **211.** **212.** **213.** **214.** **215.** **216.** **217.** **218.** **219.** **220.** **221.** **222.** **223.** **224.** **225.** **226.** **227.** **228.** **229.** **230.** **231.** **232.** **233.** **234.** **235.** **236.** **237.** **238.** **239.** **240.** **241.** **242.** **243.** **244.** **245.** **246.** **247.** **248.** **249.** **250.** **251.** **252.** **253.** **254.** **255.** **256.** **257.** **258.** **259.** **260.** **261.** **262.** **263.** **264.** **265.** **266.** **267.** **268.** **269.** **270.** **271.** **272.** **273.** **274.** **275.** **276.** **277.** **278.** **279.** **280.** **281.** **282.** **283.** **284.** **285.** **286.** **287.** **288.** **289.** **290.** **291.** **292.** **293.** **294.** **295.** **296.** **297.** **298.** **299.** **300.** **301.** **302.** **303.** **304.** **305.** **306.** **307.** **308.** **309.** **310.** **311.** **312.** **313.** **314.** **315.** **316.** **317.** **318.** **319.** **320.** **321.** **322.** **323.** **324.** **325.** **326.** **327.** **328.** **329.** **330.** **331.** **332.** **333.** **334.** **335.** **336.** **337.** **338.** **339.** **340.** **341.** **342.** **343.** **344.** **345.** **346.** **347.** **348.** **349.** **350.** **351.** **352.** **353.** **354.** **355.** **356.** **357.** **358.** **359.** **360.** **361.** **362.** **363.** **364.** **365.** **366.** **367.** **368.** **369.** **370.** **371.** **372.** **373.** **374.** **375.** **376.** **377.** **378.** **379.** **380.** **381.** **382.** **383.** **384.** **385.** **386.** **387.** **388.** **389.** **390.** **391.** **392.** **393.** **394.** **395.** **396.** **397.** **398.** **399.** **400.** **401.** **402.** **403.** **404.** **405.** **406.** **407.** **408.** **409.** **410.** **411.** **412.** **413.** **414.** **415.** **416.** **417.** **418.** **419.** **420.** **421.** **422.** **423.** **424.** **425.** **426.** **427.** **428.** **429.** **430.** **431.** **432.** **433.** **434.** **435.** **436.** **437.** **438.** **439.** **440.** **441.** **442.** **443.** **444.** **445.** **446.** **447.** **448.** **449.** **450.** **451.** **452.** **453.** **454.** **455.** **456.** **457.** **458.** **459.** **460.** **461.** **462.** **463.** **464.** **465.** **466.** **467.** **468.** **469.** **470.** **471.** **472.** **473.** **474.** **475.** **476.** **477.** **478.** **479.** **480.** **481.** **482.** **483.** **484.** **485.** **486.** **487.** **488.** **489.** **490.** **491.** **492.** **493.** **494.** **495.** **496.** **497.** **498.** **499.** **500.** **501.** **502.** **503.** **504.** **505.** **506.** **507.** **508.** **509.** **510.** **511.** **512.** **513.** **514.** **515.** **516.** **517.** **518.** **519.** **520.** **521.** **522.** **523.** **524.** **525.** **526.** **527.** **528.** **529.** **530.** **531.** **532.** **533.** **534.** **535.** **536.** **537.** **538.** **539.** **540.** **541.** **542.** **543.** **544.** **545.** **546.** **547.** **548.** **549.** **550.** **551.** **552.** **553.** **554.** **555.** **556.** **557.** **558.** **559.** **560.** **561.** **562.** **563.** **564.** **565.** **566.** **567.** **568.** **569.** **570.** **571.** **572.** **573.** **574.** **575.** **576.** **577.** **578.** **579.** **580.** **581.** **582.** **583.** **584.** **585.** **586.** **587.** **588.** **589.** **590.** **591.** **592.** **593.** **594.** **595.** **596.** **597.** **598.** **599.** **600.** **601.** **602.** **603.** **604.** **605.** **606.** **607.** **608.** **609.** **610.** **611.** **612.** **613.** **614.** **615.** **616.** **617.** **618.** **619.** **620.** **621.** **622.** **623.** **624.** **625.** **626.** **627.** **628.** **629.** **630.** **631.** **632.** **633.** **634.** **635.** **636.** **637.** **638.** **639.** **640.** **641.** **642.** **643.** **644.** **645.** **646.** **647.** **648.** **649.** **650.** **651.** **652.** **653.** **654.** **655.** **656.** **657.** **658.** **659.** **660.** **661.** **662.** **663.** **664.** **665.** **666.** **667.** **668.** **669.** **670.** **671.** **672.** **673.** **674.** **675.** **676.** **677.** **678.** **679.** **680.** **681.** **682.** **683.** **684.** **685.** **686.** **687.** **688.** **689.** **690.** **691.** **692.** **693.** **694.** **695.** **696.** **697.** **698.** **699.** **700.** **701.** **702.** **703.** **704.** **705.** **706.** **707.** **708.** **709.** **710.** **711.** **712.** **713.** **714.** **715.** **716.** **717.** **718.** **719.** **720.** **721.** **722.** **723.** **724.** **725.** **726.** **727.** **728.** **729.** **730.** **731.** **732.** **733.** **734.** **735.** **736.** **737.** **738.** **739.** **740.** **741.** **742.** **743.** **744.** **745.** **746.** **747.** **748.** **749.** **750.** **751.** **752.** **753.** **754.** **755.** **756.** **757.** **758.** **759.** **760.** **761.** **762.** **763.** **764.** **765.** **766.** **767.** **768.** **769.** **770.** **771.** **772.** **773.** **774.** **775.** **776.** **777.** **778.** **779.** **780.** **781.** **782.** **783.** **784.** **785.** **786.** **787.** **788.** **789.** **790.** **791.** **792.** **793.** **794.** **795.** **796.** **797.** **798.** **799.** **800.** **801.** **802.** **803.** **804.** **805.** **806.** **807.** **808.** **809.** **810.** **811.** **812.** **813.** **814.** **815.** **816.** **817.** **818.** **819.** **820.** **821.** **822.** **823.** **824.** **825.** **826.** **827.** **828.** **829.** **830.** **831.** **832.** **833.** **834.** **835.** **836.** **837.** **838.** **839.** **840.** **841.** **842.** **843.** **844.** **845.** **846.** **847.** **848.** **849.** **850.** **851.** **852.** **853.** **854.** **855.** **856.** **857.** **858.** **859.** **860.** **861.** **862.** **863.** **864.** **865.** **866.** **867.** **868.** **869.** **870.** **871.** **872.** **873.** **874.** **875.** **876.** **877.** **878.** **879.** **880.** **881.** **882.** **883.** **884.** **885.** **886.** **887.** **888.** **889.** **890.** **891.** **892.** **893.** **894.** **895.** **896.** **897.** **898.** **899.** **900.** **901.** **902.** **903.** **904.** **905.** **906.** **907.** **908.** **909.** **910.** **911.** **912.** **913.** **914.** **915.** **916.** **917.** **918.** **919.** **920.** **921.** **922.** **923.** **924.** **925.** **926.** **927.** **928.** **929.** **930.** **931.** **932.** **933.** **934.** **935.** **936.** **937.** **938.** **939.** **940.** **941.** **942.** **943.** **944.** **945.** **946.** **947.** **948.** **949.** **950.** **951.** **952.** **953.** **954.** **955.** **956.** **957.** **958.** **959.** **960.** **961.** **962.** **963.** **964.** **965.** **966.** **967.** **968.** **969.** **970.** **971.** **972.** **973.** **974.** **975.** **976.** **977.** **978.** **979.** **980.** **981.** **982.** **983.** **984.** **985.** **986.** **987.** **988.** **989.** **990.** **991.** **992.** **993.** **994.** **995.** **996.** **997.** **998.** **999.** **1000.**

C A P. X.

Commendatur sapientia, quod seruauerit, & a malis liberauerit Adam, Noe, Abraham, Lot, Iacob, Ioseph, Moysen, per quem filios Israel de Aegypto duxit per Mare rubrum, demersis in eo Aegyptijs.

Hæc illum, qui primus formatus est à Deo pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodiuit, * Et eduxit illum à delicto suo, & dedit illi virtutem continendi omnia. * Ab hac, ut recessit iniustus in ira sua, per iram homicidij fraterni deperijt. * Propter quem, cum aqua deleteret terram, sanauit iterum sapientia, per contemptibile lignum iustum gubernans. * Hæc & in consensu nequitiae cum se nationes contulissent, sciuit iustum, & conseruauit sine querela Deo, & in filij misericordia sortem custodiuit. * Hæc iustum à pereuntibus impijs liberauit fugientem, descendente igne in pentapolim: Quibus in testimonium nequitiae fumigabunda constat deserta terra, & incerto tempore fructus habentes arbores, & incredibilis animæ memoria stans figmentum falsis. * Sapientiam enim prætereuntes, non tantum in hoc lapsi sunt, ut ignorarent bona, sed & insipientiae suæ reliquerunt hominibus memoriam, ut in his, quæ peccauerunt, nec latere possent. Sapientia autem hos, qui se obseruant, à doloribus liberauit. * Hæc profugum iræ fratris iustum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. * In fraude circumuenientium illum affuit illi, & honestum fecit illum. * Custodiuit illum ab inimicis, & à seductoribus curauit illum, & certamen forte dedit illi, ut vinceret, & sciret, quoniam omnium potentior est sapientia. * Hæc venditum iustum non de-

reliquit, sed à peccatoribus liberauit eum: descenditque cum illo in foueam, * Et in vinculis non dereliquit illum, donec afferret illi sceptrum regni, & potentiam aduersus eos, qui eum deprimebant: & mendaces ostendit, qui maculauerunt illum, & dedit illi claritatem æternam. Hæc populum iustum, & semen sine querela, liberauit à nationibus, quæ illum deprimebant. * Intrauit in animam serui Dei, & stetit contra reges horrendos in portentis, & signis. * Et reddidit iustis mercedem laborum suorum, & deduxit illos in via mirabili: & fuit illis in velamento diei, & in luce stellarum per noctem. * Transiit illos per Mare rubrum, & transiit illos per aquam nimiam. * Inimicos autem illorum demersit in mare, & ab altitudine inferorum eduxit illos. * Ideò iusti tulerunt spolia impiorum, * Et decantauerunt Domine nomen sanctum tuum, & victricem manum tuam laudauerunt pariter; quoniam sapientia aperuit os mortuorum, & linguas infantium fecit disertas.

C A P. X I.

Sapientia filios Israel per desertum deduxit, deuictis inimicis, datusque à petra aquis: puniuit autem multiplici flagello idololatrias Aegyptijs: cum tamen Deus, omnium querens salutem, longanimiter toleret peccatores, ut respiciant, quos uniuersos solo suo nutu continuo perdere posset.

Direxit opera eorum in manibus prophetæ sancti. * Iter fecerunt per deserta, quæ non habitabantur: & in locis desertis fixerunt casas. * Steterunt contra hostes, & de inimicis se vindicauerunt. * Steterunt, & inuocauerunt te, & data est illis aqua de petra altissima, & requies sitis de lapide duro. * Per quæ enim poenas passi sunt inimici illorum, à defectione potus sui, & in eis, cum abundarent filij Israel, latati sunt; * Per hæc, cum illis deessent, benè cum illis actum est. * Nam pro fonte quidem sempiterni fluminis, humanum sanguinem dedisti iniustis. * Qui cum minuerentur in traductione infantium occisorum, dedisti illis abundantem aquam insperate, * Ostendens per sicem, quæ tunc fuit, quemadmodum tuos exaltares, & aduersarios illorum necares. * Cum enim tentati sunt, & quidem cum misericordia disciplinam accipientes, scierunt quemadmodum cum ira iudicati impij tormenta paterentur. * Hos quidem tanquam pater monens probasti: illos autem tanquam durus rex interrogans condemnasti. * Absentes enim, & praesentes similiter torque-

bantur. * Duplex enim illos acceperat 13
 radium, & gemitus cum memoria præte-
 ritorum. * Cum enim audirent per sua 14
 tormenta bene secum agi, commemorati
 sunt Dominum, admirantes in finem exi-
 tus. * Quem enim in expositione praua 15
 proiectum deriserunt, in finem euentus
 mirati sunt, non similiter iustis sitientes.
 1. Inf. 11. d. Pro cogitationibus autem insensatis iniqui- 16
 tatis illorum, quod quidam errantes co-
 lebant mutos serpentes, & bestias superua-
 cuas, immisisti illis multitudinem muto-
 rum animalium in vindictam; Ut scirent, 17
 quia per quæ peccat quis, per hæc & tor-
 queretur. * Non enim impossibilis erat om- 18
 nipotens manus tua, quæ creatit orbem
 2. Inf. 6. c. 1. terrarum ex materia inuisa, immittere illis
 multitudinem visorum, aut audaces leo-
 nes, * Aut noui generis ira plenas ignotas 19
 bestias, aut vaporem ignium spirantes, aut
 fumi odorem proferentes, aut horrendas ab
 oculis scintillas emittentes: * Quarum non 20
 solum læsura poterat illos exterminare, sed
 & aspectus per timorem occidere. * Sed 21
 & sine his vno spiritu poterant occidi per-
 secutionem passi ab ipsis factis suis, & di-
 spergi per spiritum virtutis tuæ: sed omnia
 in mensura, & numero, & pondere dispo-
 suisti. * Multum enim valere, tibi soli su- 22
 pererat semper: & virtuti brachij tui, quis
 resisteret? * Quoniam tanquam momentum 23
 stateræ, sic est ante te orbis terrarum, &
 tanquam gutta roris antelucam, quæ de-
 scendit in terram. * Sed misereris omnium, 24
 quia omnia potes, & dissimulas peccata
 hominum propter poenitentiam. * Dili- 25
 gis enim omnia, quæ sunt, & nihil odisti
 eorum, quæ fecisti: nec enim odians ali-
 quid constituisti, aut fecisti. * Quomodo 26
 autem posset aliquid permanere nisi tu vo-
 luisses? aut quod à te vocatum non es-
 set, conseruaretur? * Parcis autem om- 27
 nibus, quoniam tua sunt Domine, qui
 amas animas,

C A P. XII.

*Ostendit quantæ clementiæ, & longanimita-
 te Deus corripuerit peccatores terra sanctæ
 incolæ, non subito eos delens, cum non il-
 los tantum, sed & omnes nationes, nulli
 illarum iniuria, tanquam solus omnium Do-
 minus perdere posset; hæc videlicet erga ini-
 micos clementia, plebs suos de se, suæque bo-
 nitate bene sperare faciens, eosque à peccatis
 remouens.*

O Quam bonus, & suavis est Domine
 spiritus tuus in omnibus! * Idem A
 que eos, qui exerrant, partibus corripis: &
 de quibus peccant, admones & alloqueris:

ut relicta malitia, credant in te Domine. *

Illos enim antiquos inhabitatores terræ sã-
 ctæ tuæ, quos exhorruisti, * Quoniam odi-
 bilia opera tibi faciebant per medicamina,
 & sacrificia iniusta, * Et filiorum suorum
 necatores sine misericordia, & comestores
 viscerum hominum, & deuoratores san-
 guinis à medio sacramento tuo, * Et aucto-
 res parentes animarum inauxiliatarum,
 perdere voluisti per manus parentum no-
 strorum, * Ut dignam percipere & peregrina-
 tionem puerorum Dei, quæ tibi omnium
 charior est terra. * Sed & his tanquam ho-
 minibus pepercisti, & misisti antecessores
 exercitus tui vespas, ut illos paulatim ex-
 terminarent. * Non quia impotens eras in
 bello subicere impios iustis, aut bestiis sæ-
 uis, aut verbo duro simul exterminare: Sed
 partibus iudicans dabas locum poeniten-
 tiæ, non ignorans, quoniam nequam est na-
 tio eorum, & naturalis malicia ipsorum, &
 quoniam non poterat mutari cogitatio il-
 lorum in perpetuum. * Semen enim erat
 maledictum ab initio: nec timens aliquem,
 veniam dabas peccatis illorum. Quis enim
 dicet tibi: Quid fecisti? aut quis stabit con-
 tra iudicium tuum? aut quis in conspectu
 tuo veniet vindex iniquorum hominum?
 aut quis tibi imputabit, si perierint natio-
 nes, quas tu fecisti? * Non enim est alius
 Deus, quam tu, cui cura est de omnibus, ut
 ostendas, quoniam non iniuste iudicas iu-
 dicium. * Neque rex, neque tyrannus in
 conspectu tuo inquirens de his, quos per-
 didisti. * Cum ergo sis iustus, iuste om-
 nia disponis: ipsum quoque, qui non de-
 bet puniri, condemnare, exterum æstimas
 à tua virtute. * Virtus enim tua iustitiæ ini-
 cium est: & oh hoc, quod omnium Do-
 minus es, omnibus te parcere facis. * Vir-
 tutem enim ostendis tu, qui non crederis
 esse in virtute consummatus, & horum,
 qui te nesciunt, audaciam traducis. Tu au-
 tem dominator virtutis, cum tranquillita-
 te iudicas, & cum magna reuerentia dispo-
 nis nos: subest enim tibi, cum voluerit,
 posse. * Docuisti autem populum tuum
 per talia opera, quoniam oportet iustum
 esse, & humanum, & bonæ spei fecisti fi-
 lios tuos: quoniam iudicans das locum in
 peccatis poenitentiae. * Si enim inimicos
 seruorum tuorum, & deditos morti, cum
 tanta cruciasti attentione, dans tempus,
 & locum, per quæ possent mutari à mali-
 tia: * Cum quanta diligentia iudicasti fi-
 lios tuos, quorum parentibus iuramenta, &
 conuentiones dedisti bonarum promissio-
 num? * Cum ergo das nobis disciplinam
 inimicos nostros multipliciter flagellas, ut
 bonitatem tuam cogitemus indicantes: &
 cum

Deut. 9. 26.
 1. 12. d. 19.
 18. h. 12.

Exod. 11. 4.
 10.
 Deut. 7. 2.
 24.

1. Petr. 3. 6.
 7.

etiam de nobis iudicatur, speremus misericordiam tuam. * Vnde & illis, qui in vita sua insensate, & iniuste vixerunt, per hæc, quæ coluerunt, dedisti summa tormenta. * Etenim in erroris via diutius errauerunt, deos æstimantes hæc, quæ in animalibus sunt superuacua, infantium insensatorum more viuentes. * Propter hoc tanquam pueris insensatis iudicium in derisum dedisti. * Qui autem ludibrijs, & increpationibus non sunt correcti, dignum Dei iudicium experti sunt. * In quibus enim patientes indignabantur, per hæc, quos putabant deos, in ipsis cum exterminarentur videntes, illum, quem olim negabant se nosse verum Deum agnouerunt: propter quod & finis condemnationis eorum venit super illos.

C A P. XIII.

Vani quidem sunt, qui ex creaturis Deum non agnoscunt, ipsas potius creaturas pro deo colunt: ut illi longævultiores, qui opus artificis Deum dicunt, ab insensato idolo futura interrogantes.

Vani autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei, & de his, quæ videntur bona, non potuerunt intelligere eum, qui est, neque operibus attendentes agnouerunt, quis esset artifex: * Sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum aerem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem, & lunam, rectores orbis terrarum deos putauerunt. * Quorum si specie delectati, deos putaverunt: sciunt quantum his dominator eorum speciosior est: speciei enim generator hæc omnia constituit. * Aut si virtutem, & opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam, qui hæc fecit, fortior est illis: * A magnitudine enim speciei, & creaturæ, cognoscibiliter poterit creator horum videri. * Sed tamen adhuc in his minor est quærela. Et hi enim fortasse errant, Deum quærentes, & volentes inuenire. * Etenim cum in operibus illius conuersentur, inquirunt: & persuasum habent, quoniam bona sunt, quæ videntur. Iterum autem nec his debet ignosci. * Si enim tantum potuerunt scire, ut posset æstimare seculum: quomodo huius Dominum non facilius inuenerunt? In felices autem sunt, & inter mortuos spes illorum est, qui appellauerunt deos opera manuum hominum, aurum & argentum, artis inuentionem, & similitudines, aut animalium, aut lapidem inutile opus manus antiquæ. * Aut si quis artifex faber de sylua lignum rectum secuerit, & huius doctus erudat omnem corticem, & arte sua vtilis, diligenter fabricet vas vtile in conuersationem

12 vitæ, * Reliquijs autem eius operis, ad preparationem escæ abutatur: * Et reliquum horum, quod ad nullos usus facit, lignum curuum, & vorticibus plenum, sculpat diligenter per vacuitatem suam, & per scientiam suæ artis figuret illud, & assimilet illud imagini hominis, * Aug. alicui ex animalibus illud comparet, perliniens rubricam, & rubicundum faciens fuso colorent illius, & omnem maculam, quæ in illo est, perliniens: * Et faciat ei dignam habitationem, & in pariete ponens illud, & confirmans ferro. * Ne forte cadet: prospiciens illi, sciens, quoniam non potest adiungere se: imago enim est, & opus est illi adiutorium. * Et de substantia sua, et de filiis suis, et de nuptijs votum faciens inquit. Non erubescit loqui cum illo, qui sine anima est: * Et pro sanitate quidem infirmum deprecatus, et pro vita rogat mortuum, et in adiutorium inutilem inuocat: * Et pro itinere petit ab eo, qui ambulare non potest, et de acquirendo, & de operando, et de omnium rerum euentu petit ab eo, qui in omnibus est inutilis.

C A P. XIV.

Velis inuentio nanis, qua etiam tempore diluvij semen humanum servatum est: idolum autem maledictum est cum suo fabricatore: & quod fuerit idolorum, idololatricque exordium, ac progressus, item qua mala ex idololatria procedant.

Item alius navigare cogitans, & per se ros fluctus iter facere incipiens, ligno portante, se fragilius lignum inuocat. * Illud enim cupiditas acquirendi excogitavit, & artifex sapientia fabricavit sua. Tunc autem, Pater, providentia gubernat: quoniam dedisti, & in mari viam, & inter fluctus semitam firmissimam, & ostendens, quoniam potens es ex omnibus saluare, etiam si sine arte aliquis adeat mare. * Sed ut non essent vacua sapientia tua onera: propter hoc etiam, & exiguo ligno credunt homines animas suas, & transeunt mare per ratem liberati sunt. * Sed et ab initio cum perirent superbi gigantes, spes orbis terrarum ad ratem confugiens, remisit sæculo semen natiuitatis, quæ manu tua erat gubernata. * Benedictum est enim lignum, per quod fit iustitia. Per mantis autem, quod fit idolum, maledictum est, & ipsum, et qui fecit illud: quia ille quidem operatus est: illud autem cum esset fragile, Dens cognominatus est. * Similiter autem odio sunt Deo impius, & impietas eius. * Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, tormenta patietur. * Propter hoc, et in idolis nationum non erit respectus: quoniam creaturæ Dei in

Exod. 14. d. 13.

Gen. 1. b. 4. 7. b. 7. Ps. 113. Baruc. 6. 8. 11.

Isa. 44. b. 4. Jer. 10. a. j.

odium factę sunt, et in tentationem animabus hominum, & in mulpulam pedibus insipientium. * Initium enim fornicationis est exquisitio idolorum: & adinuentio illorum corruptio vitę est. * Neque enim erant ab initio, neque erunt in perpetuum. * Superuacuitas enim hominum hæc adinuenit in orbem terrarum: & ideo breuis illorum finis est inuentus. * Acerbo enim luctu dolens pater, citò sibi rapti filij fecit imaginem: & illum, qui tunc quasi homo mortuus fuerat, nunc tanquam deum colere coepit, & constituit inter seruos suos sacra, sacrificia. * Deinde interueniente tempore, conualescente iniqua consuetudine, hic error tanquam lex custoditus est, & tyrannorum imperio colebantur figmenta. * Et hos quos in palam homines honorare non poterant, propter hoc, quod longè essent, & longinquo figura eorum allata, eidentem imaginem regis, quem honorare volebant, fecerunt: ut illum, qui aberat tanquam presente incolerent sua sollicitudine. Prouexit autem ad horum culturam, & hos, qui ignorabant, artificis eximia diligentia. Ille enim volens placere illi, qui se assumpsit: elaborauit arte sua, ut similitudinem in melius figuraret. * Multitudo autem hominum abducta per speciem operis, eum, qui ante tempus tanquam homo honoratus fuerat, nunc deum æstimaerunt. * Et hæc fuit vitę humanę deceptio: quoniam aut affectui, aut regibus deseruientes homines, incommunicabile nomen lapidibus, & lignis imposuerunt. * Et non sufficeerat errasse eos circa Dei scientiam, sed & in magno viuentes in scientiæ bello, tot & tam magna mala pacem appellant. * Aut enim filios suos sacrificantes, aut obscura sacrificia facientes, aut infantię plenas vigilias habentes, * Neque vitam, neque nuptias mudas iam custodiunt, sed aliud malum per inuidiam occidit, aut adulterans coneritat: Et omnia commissa sunt, sanguis, homicidium, furtum & fictio, corruptio & infidelitas, turbatio & periurium, tumultus bonorum, * Dei immemoratio, animarum inquinatio, natiuitatis immutatio, nuptiarum inconstantia, inordinatio mœchiz, & impudicitiz. * Infandorum enim idolorum cultura, omnis mali causa est, & initium, & finis. * Aut enim dum lætantur, infantiunt: aut certè vaticinantur falsa, aut viuunt iniuste, aut peierant citò. * Dum enim confidunt in idolis, quę sine anima sunt, malè iurantes noceri se non sperant. * Vtraque ergo illis euenient dignè, quoniam malè senserunt de Deo, attendentes idolis, & iurauerunt iniuste, in dolo contemnentes iuriam. * Non enim iuratorum virtus, sed

peccantium poena perambulat semper in iultorum prauaricationem.

C A P. X V.

Vox fidelium suauitatem, & misericordiam Dei commendantium, cuius gratia ab idololatria sunt seruati: mire quoque subsannat idolorum artifices, ac cultores:

TV autem Deus noster, suauis & verus es, patiens, & in misericordia disponens omnia. * Etenim si peccauerimus, tui sumus, scientes magnitudinem tuam: & si non peccauerimus, scimus, quoniam apud te sumus computati. * Nosse enim te, consummata iustitia est: & scire iusticiam, & virtutem tuam, radix est immortalitatis. * Non enim in errorem induxit nos hominum malę artis excogitatio, nec vmbra picturę labor sine fructu, effigies sculpta per varios colores, * Cuius aspectus insensatorum concupiscentiam, & diligit mortuę imaginis effigiem sine anima. * Malorum amatores, digni sunt, qui spem habeant in talibus, & qui faciunt illos, & qui diligunt, & qui colunt. * Sed & figulus mollem terram premens, laboriosè fingit ad vsum nostris vnumquodque vas, & de eodem luto fingit, quę munda sunt in vsum vasa, & similiter, quę his sunt contraria: horum autem vasorum, quis sit vsum, iudex est figulus. Et cum labore vano deum fingit de eodem luto, ille qui paulò ante de terra factus fuerat, & post pusillum reducit se vnde acceptus est, repositus animę debitum, quàm habebat. * Sed cura est illi, non quia laboraturus est, nec quoniam breuis illi vita est, sed concertatur aurificibus, & argentarijs; sed & grarios imitatur, & gloriam præfert, quoniam res superuacuas fugit. * Cinis est enim cor eius, & terra superuacua spectabilis, & luto vilior vita eius: * Quoniam ignorauit, qui se fingit, & qui inspirauit illi animam, quę operatur, & qui insufflauit ei spiritum vitalem. * Sed & æstimauerunt lulum esse vitam nostram, & conuersationem vitę compositam ad lucrum, & oportere vndecumque etiam ex malis acquirere. * Hic enim scit se super omnes delinquere, qui ex terrę materia fragilia vasa, & sculptilia fingit. * Omnes enim insipientes, & infelices supra modum animę superbi, sunt inimici populi tui, & imperantes illi: Quod nam omnia idola nationum deos æstimauerunt, quibus neque oculorum vsum est ad videndum, neque nares ad percipiendum spiritum, neque aures ad audiendum, neque digiti manuum ad tractandum, sed & pedes eorum pigri ad ambulandum. * Homo enim fecit illos: & qui spiritum mutatus est, is finxit illos. Nemo enim sibi similem

Deut. 18. 10.
10.
101. 7. 1. 6.

1. Rom. 9.
d. 11.

Ps. 115. 4.
& 134. 11.

Item homo poterit deum fugere. Cum enim
sit mortalis, mortuum fugit manibus ini-
quis. Melior enim est ipse his, quos colit,
quia ipse quidem vixit, cum esset mortalis,
illis autem nunquam. * Sed & animalia mi-
serissima colunt: insensata enim comparata
his, illis sunt deteriora. * Sed nec aspectu
aliquis ex his animalibus bona potest con-
spicere. Effugerunt autem Dei laudem, &
benedictionem eius.

C A P. XVI.

*Ægyptijs ob idololatriam digna passis, Hebraei
escam à Deo acceperunt: castigati tamen
aliquantum morsu serpentum, erecto serpen-
te aeneo sanati sunt à Deo: impij vero morte
consumpti per locustas, muscas, ignemque
grandini missum: cum illi accepto manna,
satiati sint, & confortati.*

Propter huc, & per his similia passi sunt
dignè tormenta, & per multitudinem
bestiarum exterminati sunt. * Pro quibus
tormentis bene disposuisti populum tuum,
quibus dedisti concupiscentiam delecta-
menti sui, novum saporem, escam parans
eis ortygomerram: * Vt illi quidem concu-
piscerent escam propter ea, quæ illis osten-
sa, & missa sunt, etiam à necessaria concu-
piscencia auerterentur. Hi autem in breui
inopes facti, novam gustauerunt escam. *
Oportebat enim illis sine excusatione qui-
dem superuenire interitum exercentibus
tyrannidem: his autem tantum ostendere
quemadmodum inimici eorum extermina-
bantur. * Etenim cum illis superuenit sæva
bestiarum ira, morsibus peruersorum colu-
brorum exterminabantur. * Sed non in per-
petuum ira tua permansit: sed ad correptio-
nem in breui turbati sunt, signum habentes
salutis ad commemorationem mandati
legis tuæ. * Qui enim conuersus est, non per
hoc, quod videbat, sanabatur, sed per te
omnium saluatorem. * In hoc autem osten-
disti inimicis nostris, quia tu es, qui libe-
ras ab omni malo. * Illos enim locustarum,
& muscarum occiderunt morsus, & non
est inuenta sanitas animæ illorum: quia di-
gni erant ab huiusmodi exterminari. Filios
autem tuos, nec draconum venenatorum
vicerunt dentes: misericordia enim tua ad-
ueniens sanabat illos. * In memoria enim
sermonem tuorum examinabantur, & ve-
lociter saluabantur, ne in altam incidentes
obliuionem, non possent tuo vti adiutorio;
Etenim neque herba, neque malagma sana-
uit eos, sed tuus Domine, sermo, qui sanat
omnia. * Tu es enim Domine, qui vitæ, &
mortis habes potestatem, & deducis ad
portas mortis, & reducis: Homo autem oc-
cidit quidem per malitiam, & cum exierit

spiritus, non reuocetur, nec reuocabit ani-
mam, quæ recepta est: * Sed tuam manum
effugere impossibile est. * Negantes enim te
nosse impij, per fortitudinem brachij tui
flagellati sunt: nouis aquis, & grandinibus,
& pluuijs persecutionem passi, & per ignem
consumpti. * Quod enim mirabile erat, in
aqua, quæ omnia extinguit, plus ignis vale-
bat: vindex est enim orbis iustorum. Quo-
dam enim tempore mansuetabatur ignis,
ne comburerentur, quæ ad impios missa
animalia: sed vt ipsi videntes scirent, quo-
niam Dei iudicio patiuntur persecutionem. *
Et quodam tempore in aqua supra virtu-
tem ignis, exardescere vidique, vt iniquæ
terræ nationem exterminaret. * Pro quibus
Angelorum esca nutriuisti populum tuum,
& paratum panem de coelo præstitisti illis
sine labore, omne delectamentum in se ha-
bentem, & omnis saporis suauitatem. Sub-
stantia enim tua dulcedinem tuam, quam
in filios habes, ostendebat: & deseruiens
vnicuique voluntati, ad quod quisque
volebat, conuertebatur. Nix autem, & gla-
cies sustinebant vim ignis, & non tabesce-
bant: vt scirent, quoniam fructus inimico-
rum exterminabit ignis ardens in grandi-
ne, & pluuia coruscans. * Hic autem iterum
vt nutrirentur iusti, etiam suæ virtutis obli-
tus est. * Creatura enim tibi Factori deser-
uiens, exardescit in tormentum aduersus
iniustos: & leuior fit ad benefaciendum pro
his, qui in te confidunt. * Propter hoc, &
tunc in omnia transfigurata, omnium nu-
trici gratiæ tuæ deseruebat, ad voluntatem
eorum, qui à te desiderabant: * Vt scirent
filij tui, quos dilexisti Domine, quoniam
non natiuitatis fructus pascunt homines,
sed sermo tuus hos, qui in te crediderint,
conseruit. * Quod enim ab igne non pote-
rat exterminari, statim ab exiguo radio so-
lis calefactum tabescebat: * Vt notum om-
nibus esset, quoniam oportet præuenire so-
lem ad benedictionem tuam, & ad ortum
lucis te adorare. * Ingrati enim spes tan-
quam hibernalis glacies tabescebat, & dispe-
riet tanquam aqua superuacua.

C A P. V T XVII.

*Ægyptij triduanas passi sunt inuincibiles te-
nebras, cum incredibili timore, & horrore: re-
liqua orbis parte illustrata lumine.*

Magna sunt enim iudicia tua Dñe, &
inenarrabilia verba tua: propter hoc
indisciplinata animæ errauerunt. * Dum
enim persuasum habent iniqui posse domi-
nari nationi sanctæ: vinculis tenebrarum,
& longe noctis compediri: inclusi sub te-
ctis, fugitui perpetuæ providentiæ iacue-
runt. * Et dum putant se latere in obscuris

Exod. 16, 22
14
Num. 11, 9
7
Ps. 77, c. 17
Io. 6 d. 11
Exod. 9, c.
11

Deut. 32, 1
Mat. 4, 4

Exod. 10, c.
11

Num. 11, 9
11

Num. 11, 9
6

Exod. 10, c.
4 & 5, c. 14
Apec. 9, b.
7

Deut. 11, c.
19
1. Reg. 1, c.
Tob. 11, c. 2
Exod. 9, c.
21

peccatis, tenebroso obliuionis velamento dispersi sunt, pauentes horrere, & cum admiratione nimia perturbari. * Neque enim, quæ continebat illos spelunca, sine timore custodiebat: quoniam sonitus descendens perturbabat illos, & personæ tristes illis apparentes pauorem illis præstabant. * Et ignis quidem nulla vis poterat illis lumen præbere, nec syderum limpide flammæ illuminare poterant illam noctem horrendam. Apparebat autem illis subitaneus ignis, timore plenus: & timore perculsi illius, quæ non videbatur, faciei, æstimabant deteriora esse, quæ videbantur: * Et magicæ artis apppositi erant derisus, & sapientiæ gloriæ correptio cum contumelia. * Illi enim, qui promittebant timores, & perturbationes expellere se ab anima languente, hi cum derisu pleni timore languebant. * Nam etsi nihil illos ex monstris perturbabat: transitu animalium, & serpentium sibilatione commoti, tremebundi, peribant: & aerem, quem nulla ratione, quis effugere posset, negantes se videre. * Cum sit enim timida nequicia, dat testimonium condemnationis. semper enim præsumit sæua, perturbata conscientia. * Nihil enim est timor nisi prodigio cogitationis auxiliorum. Et dum ab intus minor est expectatio, maiorem computat inscientiam eius causæ, de qua tormentum præstat. * Illi autem, qui impotentem verè noctem, & ab infimis, & ab altissimis inferis superuenientem, eundem somnum dormientes, * Aliquando monstrorum exagitabantur timore, aliquando animæ deficiebant traductione: subitaneus enim illis, & inspiratus timor superuenerat. * Deinde si quisquam ex illis decidisset, custodiebatur in carcere sine ferro reclusus. * Si enim rusticus, quis erat, aut pastor, aut agri laborum operarius præoccupatus esset, ineffugibilem sustinebat necessitatem. Vna enim catena tenebrarum omnes erant colligati. Siue spiritus sibilans, aut inter spissos arborum ramos auium sonus suavis, aut vis aquæ decurrentis nimium. * Aut sonus validus præcipitatarum petrarum, aut ludentium animalium cursus inuisus, aut mugientium valida bestiarum vox, aut resonans de altissimis montibus Echo, deficientes faciebant illos præ timore. * Omnis enim orbis terrarum limpidio illuminabatur lumine, & non impeditis operibus continebatur. * Solis autem illis superposita erat grauis nox, imago tenebrarum, quæ superuentura illis erat. Ipsi ergo sibi erant grauiore tenebris.

Hebraei luce gaudent, & ducatum columnæ ignis accipiunt: occiduntur omnia Aegypti primogenita ab Angelo: Hebraei in seditione Core iram Dei prouocant; sed in medio incendij liberantur, offerente Aaron incensum, & pro multitudine deprecante.

Sanctis autem tuis maxima erat lux, & horum quidem vocem audiebant, sed figuram non videbant. Et quia non & ipsi eadem passi erant, magnificabant te: Et qui ante læsi erant, quia non lædebantur, gratias agebant: & ut esset differentia, donum petebant. Propter quod ignis ardentem columnam ducem habuerunt ignotæ viæ, & solem sine læsura boni hospitij præstitisti. * Digni quidem illi carere luce, & pati carcerem tenebrarum, qui inclutos custodiebant filios tuos, per quos incipiebat incorrupti legis lumen sæculo dari. * Cum cogitare ne iustorum occidere infantes: & vno exposito filio, & liberato, in traductionem illorum, multitudinem filiorum abituisti, & pariter illos perdidisti in aqua valida. * Illa enim nox ante cognita est è patribus nostris, ut verè scientes quibus iuramentis crediderunt, animæ quiore essent. * Suscepta est autem à populo tuo sanitas quidem iustorum, iniustorum autem exterminatio. * Sicut enim læsisti aduersarios: sic & nos prouocans magnificasti. Ab iconse enim sacrificabant iusti pueri bonorum, & iustitiæ legem in concordia disposuerunt: similiter & bona, & mala recepturos iustos, patrum iam decantantes laudes. * Resonabat autem inconueniens inimicorum vox, & flebilis audiebatur planctus ploratorum infantium. * Simili autem pœna seruus cum domino afflictus est, & popularis homo regi similia passus. * Similiter ergo omnes vno nomine mortis mortuos habebant innumerabiles. Nec enim ad sepeliendum, viui sufficiebant quoniam vno momento, quæ erat præclarior, De omnibus enim non credentes propter beneficia, tunc verò primum cum fuit exterminium primogenitorum, spondebant populum Dei esse. * Cum enim quierit silentium contineret omnia, & nox in suo cursu medium iter haberet, * Omnipotens sermo tuus Dñe exiliens de coelo à regalibus sedibus, durus debellator in mediam exterminij terram profiliuit, Gladius acutus insinulatum imperium tuum portans, & itans repleuit omnia morte, & vsque ad coelum attingebat stans in terra. Tunc continuo visus somniorum malorum turbaerunt illos, & timores superuenerunt insperati. * Et alius alibi proiectus seminius, propter quam moriebatur, causam demonstra-

Exod. 10. 21.

Exod. 14. 21.
14.
pl. 77. d. 14.
& 100. d. 19.

Exod. 1. 6.
16. 2. 2. 2.
Exod. 14. 6.
17.

Exod. 14. 2.
47.

Exod. 4. 10.

Exod. 7. d.
21. & 8. d. 7.

bat mortis. Visiones enim, quæ illos turba-
uerunt, hæc præmonebant, ne insciji, quare
mala patiebantur, perirent. ¹⁹ Tetigit autem
tunc, & iustos tentatio mortis, & commo-
tio in eremo facta est multitudinis: sed non
diu permansit ira tua. ²⁰ *Properam enim ho-*
mo sine quarrela deprecari pro populis, pro-
ferens seruitutis suæ scutum, orationem &
per incensum deprecationem allegans, res-
stitit iræ, & finem imposuit necessitati,
ostendens quoniam tuus est famulus. Vicit
autem turbas, non in virtute corporis, nec
armaturæ potentia, sed verbo illum, qui se
vexabat, subiecit, iuramenta parentum, &
testamentum commemorans. ²¹ *Cuius enim*
iam acervatim cecidissent super alteru-
trum mortui, interfecit, & amputavit im-
perum, & diuisit illam, quæ ad viuos duce-
bat viam. In veste enim poderis, quam ha-
bebat, totus erat orbis terrarum: & paren-
tum magnalia in quatuor ordinibus lapi-
dum erant sculpta, & magnificentia tua in
diademate capitis illius sculpta erat. ²² *His*
autem cessit, qui exterminabat, & hæc ex-
stinguic, erat enim sola tentatio iræ suffi-
ciens.

C A P. XIX.

De interitu Aegyptiorum, & Hebræorum libera-
tione.

Impij autem usque in nouissimum sine mi-
sericordia ira superuenit. ¹ *Præsciebat A-*
enim & futura illorum: quoniam cum ipsi
permisissent, ut se educerent, & cum magna
solicitudine præmisissent illos, consequen-
tur illos poenitentia acti. ² *Adhuc enim*
inter manus habentes luctum, & deploran-
tes ad monumenta mortuorum, aliam sibi
assumpserunt cogitationem inscientiæ: &
quos rogantes proiecerant, hos tanquam
fugitivos persequiebantur. ³ *Ducebat enim*
illos ad hunc finem digna necessitas: & ho-
rum, quæ acciderant commemorationem
amittebant, ut quæ deerant tormentis, re-
pleret punicio: Et populus quidem tuus mi-
rabiliter transiret, illi autem nouam mor-
tem inuenirent. ⁴ *Omnis enim creatura ad*
finem genus ab initio refigurabatur, deser-
uiens tuis præceptis, ut pueri tui custodi-

⁵ *rentur illæsi. Nam nubes castra eorum ob-*
umbrabat, & ex aqua, quæ ante erat, terra
arida apparuit, & in mari rubro via sine
impedimento, & campus germinans de
profundo nimio. ⁶ *Per quem omnis natio*
transiuit, quæ tegebatur tua manu, viden-
tes tua mirabilia, & monstra. ⁷ *Tanquam*
enim equi depauperunt escam, & tanquam
agni exultauerunt, magnificantes te Domi-
ne, qui liberaisti illos. ⁸ *Memores enim erant*
adhuc eorum, quæ in incolatu illorum fa-
cta fuerant, quemadmodum pro natione
animam eduxit terra muscas, & propi-
scibus eructauit fluuius multitudinem ra-
narum. Nouissimè autem viderunt nouam
Creaturam avium, cum adducti concupi-
⁹ *scentia postulauerunt escas epulationis.* ¹⁰ *In*
allocutione enim desiderij ascendit illis
de mari ortygometra: & vexationes pecca-
toribus superuenerunt, non sine illis, quæ
ante facta erant, argumentis per vim fulmi-
num: iuste enim patiebantur secundum
¹¹ *suas nequitias. Etenim detestabiliorem in-*
hospitalitatem instituerunt: alij quidem
ignotos non recipiebant aduenas, alij au-
tem bonos hospites in seruitutem redige-
¹² *bant.* ¹³ *Et non solum hæc, sed & alius qui-*
dam respectus illorum erat: quoniam inui-
¹⁴ *ti recipiebant extraneos.* ¹⁵ *Qui autem cum*
læticia receperunt hos, qui eisdem vti erant
iusticijs, læuissimis afflixerunt doloribus. ¹⁶ *Percussi sunt autem cecitate: sicut illi in*
foribus iusti, cum subitaneis cooperti es-
sent tenebris, unusquisque transitum ostij
¹⁷ *sui quærebat.* ¹⁸ *In se enim elementa dum*
conuertuntur, sicut in organo qualicatis so-
nus immutatur, & omnia suum sonum cu-
stodiunt: vnde æstimari ex ipso visu certò
¹⁹ *potest.* ²⁰ *Agrestia enim in aquatica con-*
uertebantur: & quæcumque erant natantia,
in terram transibant. ²¹ *Ignis in aqua vale-*
bat supra suam virtutem, & aqua extin-
guentis naturæ obliuisccebatur. Flammæ è
contrario, corruptibilem animalium non
vexauerunt carnes coambulantium, nec
dissoluebant illam, quæ faciliè dissoluebatur
²² *sicut glacies, bonam escam.* ²³ *In omnibus*
enim magnificasti populum tuum Domi-
ne, & honorasti, & non despexisti in omni
tempore, & in omni loco assistens eis.

Exod. 14. c.
11.
Wom. 11. g.
11.
Sup. 16. a. 1.

Gen. 19. c.
11.

ECCELESIASTICVM

IESV FILII SIRACH

P R O L O G V S.

Ultorum nobis, & magnorum, per legem, & prophetas, aliosque qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est: in quibus oportet laudare Israel doctrinæ, & sapientiæ causa: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse peritos, sed etiam extraneos posse, & dicentes, & scribentes doctissimos fieri. Anus meus Iesus, postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis legis, & prophetarum, & aliorum librorum, qui nobis à parentibus nostris traditi sunt: voluit & ipse scribere aliquid horum, quæ ad doctrinam, & sapientiam pertinent: ut desiderantes discere, & illorum periti facti, magis magisque attendant animo, & confirmantur ad legitimam vitam. Hortor itaque venire vos cum benevolentia, & attentiori studio lectionem facere, & veniam habere in illis, in quibus

videmur, sequentes imaginem sapientiæ, deficere in verborum compositione. Nam deficiunt verba Hebraica, quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum hæc, sed & ipsa lex, & prophetæ, cæteraque aliorum librorum, non parvam habent differentiam, quando inter se dicuntur. Nam in octavo, & trigésimo anno temporibus Ptolemæi Euergetis regis, postquam perueni in Ægyptum, & cum multum temporis ibi fuisset, inueni ibi libros relictos, non parvæ neque contemnendæ doctrinæ. Itaque bonum, & necessarium putavi, & ipse aliquam addere diligentiam, & laborem interpretandi librum istum: & multa vigilia attuli doctrinam in spatio temporis, ad illa, quæ ad finem ducunt, librum istum dare, & illis, qui volunt animum intendere, & discere, quemadmodum oporteat instituire mores, qui secundum legem Domini proposuerint vitam agere.

ECCELESIASTICVS.

C A P. I.

Sapientia incomprehensibilis, & in creaturis relucens, ab æterno originem à solo Deo omnipotente trahit, quam dat diligentibus, ac rimantibus ipsum: nam timor Domini, qui his multipliciter commendatur, non solum sapientiam, sed & reliquas secum adfert virtutes: simplici autem corde ad Deum accedendum est.

1. Reg. 3. b.
8. & 9. c. 29.

Unis sapiëntia à Domino Deo est, & cum illo fuit semper, & A est ante ævum. * Arenam maris, & pluvie guttas, & dies sæculi quis dinumeravit? altitudinem cœli, & latitudinem terræ, & profundum abyssi quis dimensus est? * Sapientiam Dei præcedentem omnia, quis investigavit? Prior omnium creata est sapientia, & intellectus prudentiæ ab ævo. * Fons sapientiæ verbum Dei in excelsis, & ingres-

6 sus illius mandata æterna. * Radix sapientiæ, cui revelata est, & astutias illius, quis agnovit? * Disciplina sapientiæ cui revelata est, & manifestata? & multiplicationem ingressus illius quis intellexit? * Unus est altissimus Creator omnipotens, & Rex potens, & metuendus nimis, sedens super thronum illius, & dominans Deus. * Ipse creavit illam in Spiritu sancto, & vidit, & 10 dinumeravit, & mensus est. * Et effudit illam super omnia opera sua, & super omnem carnem secundum datum suum, & 11 præbuit illam diligentibus se. * Timor Domini gloria, & gloriatio, & læticia, & coronatio exultationis. * Timor delectabit cor, & dabit læticiam, & gaudium, & longitudinem dierum. * Timenti Dominum benedicetur. * Dilectio Dei honorabilis sapientia. * Quibus autem apparuerit in visu, diligunt eam in visione, & in agnitione

ne

ne magnalium suorum. * Initium sapientie, 16
timor Domini, & cum fidelibus in vulva C
concreatus est, cum electis foeminis gradi-
tur, & cum iustis, & fidelibus agnoscitur. *
Timor Domini, scientie religiositas. * Reli- 17
giositas custodiet, & iustificabit cor, iucun- 18
ditatem, atque gaudium dabit. * Timenti 19
Dominum bene erit, & in diebus consum-
mationis illius benedicetur. Plenitudo sa- 20
pientie est timere Deum, & plenitudo a
fructibus illius. * Omnem domum illius 21
implebit a generationibus, & receptacula a
thesauris illius. * Corona sapientie, timor 22
Domini, replens pacem, & salutis fructum:
Et vidit, & dinumeravit eam: vtraque au- 23
tem sunt dona Dei. * Scientiam, & intelle- 24
ctum prudentie, sapientia compartietur: &
gloriam tenentium se, exaltat. * Radix sa- 25
pientie est timere Dominum: & rami illius
longevi. * In thesauris sapientie intelle- 26
ctus, & scientie religiositas: execratio au-
tem peccatoribus sapientie. Timor Domi- 27
ni expellit peccatum: * Nam qui sine timo- 28
re est, non poterit iustificari: iracundia
enim animositatis illius, subversio illius est.
Usque in tempus sustinebit patiens, & po- 29
stea redditio iucunditatis. * Bonus sensus 30
usque in tempus abscondet verba illius, &
labia multorum enarrabunt sensum illius. * D
In thesauris sapientie significatio discipli- 31
nae: * Execratio autem peccatori, cultura 32
Dei. * Fili concupiscens sapientiam, confer- 33
ua iustitiam, & Deus praebebit illam tibi. *
Sapientia enim, & disciplina timor Domi- 34
ni: & quod beneplacitum est illi, * Fides, & 35
mansuetudo, & adimplebit thesauros il-
lius. * Ne sis incredibilis timori Domini: & 36
ne accesseris ad illum duplici corde. * Ne 37
fueris hypocrita in conspectu hominum, &
non scandalizeris in labijs tuis: * Attende 38
in illis, ne forte cadas, & adducas animae
tuae inhonationem, * Et reuelet Deus ab- 39
sconsa tua, & in medio synagogae elidat te:
* Quoniam accessisti maligne ad Domi- 40
num, & cor tuum plenum est dolo, & fal-
lacia.

C A P. I I.

*Deo seruaturus stet in iustitia, Dei timore, &
patientia; timentes vero Deum credunt,
fidusque in illum, & maximos hinc fru-
ctus accipient: va autem incredulis, & im-
patientibus: effectus quoque divini timoris
explicantur.*

Fili accedens ad servitutem Dei, sta in
iustitia, & timore, & prepara animam
tuam ad tentationem. * Deprime cor tuum, 2
& sustine: inclina aurem tuam, & suscipe
verba intellectus: & ne festines in tempore
obductionis. * Sustine sustentationes Dei: 3

conungere Deo, & sustine, ut crescat in noi-
uissimo vita tua. * Omne, quod tibi appli-
citur fuerit, accipe: & in dolore sustine, &
in humilitate tua patientiam habe: * Quo-
niam in igne probatur aurum, & argen-
tum, homines vero receptibiles in camino
humiliationis. * Crede Deo, & recuperabi-
te: & dirige viam tuam, & spera in illum.
B Serua timorem illius, & in illo veterasce. *
7 Mercentes Dominum sustinete misericor-
diam eius: & non defleatis ab illo ne ca-
datis. * Qui timetis Dominum, credite illis
8 & non euacuabitur merces vestras. * Qui
timetis Dominum, sperate in illum: & in
oblationem veniet vobis misericordia. *
10 Qui timetis Dominum diligite illum, &
11 illuminabuntur corda vestra. * Respicite fi-
lij nationes hominum: & scitote, quia nul-
12 lus speravit in Domino, & confusus est. *
Quis enim permansit in mandatis eius, &
derelictus est? aut quis inuocavit eum, &
13 despexit illum? * Quoniam pius, & miseri-
cors est Deus, & remittet in die tribulatio-
nis peccata: & protector est omnibus ex-
14 quirentibus se in veritate. * Vt duplici cor-
de, & labijs scelestis, & manibus malefa-
cientibus, & peccatori terram ingredienti
15 duabus vijs. * Vt dissolutis corde, qui non
credunt Deo: & ideo non protegentur ab
16 eo. * Vt his, qui perdiderunt sustentiam,
& qui dereliquerunt vias rectas, & diuer-
17 terunt in vias pravas. * Et quid facient,
18 cum inspicere coeperit Dominus? * Qui ti-
ment Dominum, non erunt incredibiles
D verbo illius: & qui diligunt illum, confer-
19 uabunt viam illius: * Qui timent Domi-
num, inquirent, quae beneplacita sunt ei: &
qui diligunt eum, replebuntur lege ipsius.
20 Qui timent Dominum, preparabunt cor-
da sua, & in conspectu illius sanctificabunt
21 animas suas. * Qui timent Dominum, cu-
stodiunt mandata illius, & patientiam ha-
22 bebunt usque ad inspectionem illius, * Di-
centes: Si poenitentiam non egerimus, in-
cidemus in manus Domini, & non in ma-
23 nus hominum. * Secundum enim magni-
tudinem ipsius, sic & misericordia illius
cum ipso est.

C A P. I I I.

*Honor parentum multiplicem Dei meretur be-
nedictionem, & inhonoratio maledictionem:
modestia animi laudatur contra curiosita-
tem, & cor durum, nequam & superbum ut
superatur, laudato sapiente, & elemosynam
tribuente.*

Filij sapientie, ecclesia iustorum: & na-
tio illorum, obedientia & dilectio. *
Iudicium patris audite filij, & sic facite, ve-
salui sitis. * Deus enim honoravit patrem
in fi-

in filijs: & iudicium matris exquirens, fir-
mauit in filios. * Qui diligit Deum, exora-
bit pro peccatis, & continebit se ab illis, &
in oratione dierum exaudietur. * Et sicut,
qui thesaurizat, ita & qui honorificat ma-
trem suam. * Qui honorat patrem suum, iu-
cundabitur in filijs, & in die orationis sue
exaudietur. * Qui honorat patrem suum,
vita viuet longiore: & qui obedit patri, re-
frigerabit matrem. * Qui timet Dominum
honorat parentes, & quasi dominis seruiet
his, qui se genuerunt. * In opere, & sermone,
omni patientia honora patrem tuum, * Ut
superueniat tibi benedictio ab eo, & bene-
dictio patris firmat domos filiorum: male-
dictio autem matris eradicat fundamenta. *
Ne gloriaris in contumelia patris tui: non
enim est tibi gloria, eius confusio. * Gloria
enim hominis ex honore patris sui, & de-
dedecus filij pater sine honore. * Fili, susci-
pe senectam patris tui, & non contristes
eum in vita illius: * Et si defecerit sensu, ve-
niam da, & ne spernas eum in virtute tua:
eleemosyna enim patris non erit in obliuio-
ne. * Nam pro peccato matris restituetur ti-
bi bonum, * Et in iustitia edificabitur tibi,
& in die tribulationis commemorabitur
tui: & sicut in sereno glacies, soluentur pec-
cata tua. * Quam mala fama est, qui dere-
linquit patrem: & est maledictus a Deo,
qui exasperat matrem. * Fili in mansuetu-
dine opera tua perfice, & super hominum
gloriam diligeris. Quanto magnus es, hu-
milis te in omnibus, & coram Deo inue-
nies gratiam: * Quoniam magna potentia
Dei solius, & ab humilibus honoratur. *
Altiora te ne quaesieris, & fortiora te ne
scrutatus fueris: sed quae praecepit tibi
Deus, illa cogita semper, & in pluribus
operibus eius ne fueris curiosus. * Non est
enim tibi necessarium, ea quae abscondita
sunt, videre oculis tuis. * In superuacuis re-
bus noli scrutari multipliciter, & in pluri-
bus operibus eius non eris curiosus. * Plu-
rima enim super sensum hominum ostensa
sunt tibi. * Multos quoque supplantant su-
spicio illorum, & in vanitate detinuit sen-
sus illorum. * Cor durum habebit male in
nouissimo: & qui amat periculum, in illo
peribit. * Cor ingrediens duas vias, non ha-
bebit successus, & prauus corde in illis
scandalizabitur. * Cor nequam grauabitur
in doloribus, & peccator adiungit ad pec-
candum. * Synagoga superbiorum non erit
sanitas: frutex enim peccati radicabitur in
illis, & non intelligitur. * Cor sapientis in-
telligitur in sapientia, & auris bona audiet
cum omni concupiscentia sapientiam. *
Sapiens cor, & intelligibile abstinebit se a
peccatis, & in operibus iustitiae successus.

habebit. * Ignem ardentem extinguit aqua;
& eleemosyna resistit peccatis: * Et Deus
prospector est eius, qui reddit gratiam: me-
minit eius in posterum, & in tempore ca-
sus sui inueniet firmamentum.

C A P. I V.

Ad opera misericordiae, & sapientiam multi-
pliciter hortatur, huius ostendens utilitates:
confusio bona, & mala: non occultanda sa-
pientia, nec veritati contradicendum: pro
iustitia certandum: verbo tuo opus respon-
deat: sis humanus erga subditos, & non au-
arus.

Fili eleemosynam pauperis ne defrau-
des, & oculos tuos ne transtueras a
paupere. * Animam esurientem ne despe-
xeris: & non exasperes pauperem in ino-
pia sua. * Cor inopis ne afflexeris, & non
protrahas datum angustianti. Rogationem
contribulati ne abijcias: & non auertas fa-
ciem tuam ab egeno. * Ab inope ne auertas
oculos tuos propter iram: & non relin-
quas querentibus tibi retro maledicere: * Male-
dicentis enim tibi in amaritudine animae,
exaudietur deprecatio illius: exaudiet au-
tem eum, qui fecit illum. * Congregationi
pauperum affabilem te facito, & presbyte-
ro humilia animam tuam, & magnato hu-
milia caput tuum. * Declina pauperi sine
tristitia aurem tuam, & redde debitum
tuum, & responde illi pacifica in mansue-
tutine. * Libera eum, qui iniuriam patitur
de manu superbi: & non acide seras in ani-
ma tua. * In iudicando esto popillis mise-
ricors, ut pater, & pro viro matris illorum. *
Et eris tu velut filius Altissimi obediens,
& miserebitur tui magis, quam mater. * Sa-
pientia filijs suis vitam inspirat, & suscipit
inquirentes se, & peribit in via iustitiae. Et
qui illam diligit, diligit vitam: & qui vigi-
lauerint ad illam, complectentur placorem
eius. * Qui tenuerint illam, vitam heredi-
tabunt: & quo introibit, benedicet Deus. *
Qui seruiunt ei, obsequentes erunt sanctos
& eos, qui diligunt illam, diligit Deus. Qui
audie illam, indicabit gentes: & qui inue-
tur illam, permanebit confidens. * Si credi-
derit ei, hereditabit illam, & erunt in con-
firmatione creaturae illius. * Quoniam in
tentatione ambulat cum eo, & in primis
eligit eum. * Timorem, & metum, & pro-
bationem inducet super illum: & cruciabit
illum in tribulatione doctrinae suae, donec
tentet eum in cogitationibus suis, & cre-
dat animae illius. * Et firmabit illum: & iter
adducet directum ad illum, & latificabit
illum. * Et denuabit absconsa sua illi, &
thesaurizabit super illum scientiam, & in-
tellectum iustitiae. * Si autem obserauerit,
dere-

Exod. 10. c.
12.
Deut. 5. h.
16.
Matt. 15. a.
4.
Marc. 7. b.
10.
Ephes. 6. a.
3.
Gen. 27. d.
27. & 49. a.
2.

Phil. 2. a. j.

Prov. 15. d.
28.

Dom. 4. c.
24.

Tab. 4. b. 2.

derelinquet eum, & tradet eum in manus
inimici sui. * Fili conserua tempus, & deu- 23
ta à malo. * Pro anima tua ne confundaris 24
dicere verum. * Est enim confusio adducens 25
peccatum, & est confusio adducens glo-
riam, & gratiam. * Ne accipias faciem ad- 26
uersus faciem tuam, nec aduersus animam
tuam mendacium. * Ne reuertaris proxi- 27
mum tuum in casu suo: * Nec retineas ver- 28
bum in tempore salutis. Non abscondas D-
sapientiam tuam in decore suo. * In lingua 29
enim sapientia dignoscitur: & sensus, &
scientia, & doctrina in verbo sensati, & fir-
mamentum in operibus iustitiæ. Non con- 30
tradicas verbo veritatis villo modo, & de
mendacio ineruditionis tuæ confundere. *
Non confundaris confiteri peccata tua, & 31
ne subijcias te omni homini pro peccato. *
Noli resistere contra faciem potentis, nec 32
coneris contra iram fluuij. * Pro iustitia 33
agonizare pro anima tua, & vsque ad mor-
tem certa pro iustitia, & Deus expugnabit
pro te inimicos tuos. * Noli citatus esse in 34
lingua tua; & inuicilis, & remissus in operi-
bus tuis. * Noli esse sicut leo in domo tua, 35
euerrens domesticos tuos, & opprimens
subiectos tibi. * Non sit porrecta manus 36
tua ad accipiendum, & ad dandum col-
lecta.

C A P. V.

*Non permanendum in peccato ob confidentiam
iuniorum, iuuentutis, fortitudinis, aut mi-
sericordiam Domini: ne sis vagus, sed firmus
& mansuetus in via Domini, & cordatus in
verbis, ne sis susurro, aut bilinguis.*

Noli attendere ad possessiones iniquas, 1
& ne dixeris: Est mihi sufficiens vi- A
ta: nihil enim proderit in tempore vindi-
ctæ, & obductionis. * Ne sequaris in forti- 2
tudine tua concupiscentiam cordis tui: *
Et ne dixeris: Quomodo potui? aut quis me 3
subijciet propter facta mea? Deus enim
vindicans vindicabit. * Ne dixeris: Peccaui, 4
& quid mihi accidit triste? Altissimus est B
enim patiens redditor. * De propitiato pec-
cato noli esse sine metu, neque adijcias pec- 5
catum super peccatum. * Et ne dicas: Misa- 6
ratio Domini magna est, multitudinis pec-
catorum meorum miserebitur. * Misericor- 7
dia enim, & ira ab illo citò proxima, &
in peccatores respicit ira illius. Non tardes 8
conuerti ad Dominum, & ne differas de
die in diem. * Subitò enim veniet ira illius, 9
& in tempore vindictæ disperdet te. * Noli C
anxius esse in diuitijs iniustis: non enim 10
proderunt tibi in die obductionis, & vindi-
ctæ. * Non ventiles te in omnem ventum, 11
& non eas in omnem viam, sic enim omnis
peccator probatur in duplici lingua. * Esto 12

firmus in via Dñi, & in veritate sensus tui,
& scientia, & prosequatur te verbum pacis,
& iustitiæ. * Esto mansuetus ad audiendum
verbum, vt intelligas: & cum sapientia
proferas responsum verum. * Si est tibi in-
tellectus, responde proximo: sin autem, sit
manus tua super os tuum, ne capiaris in
verbo indisciplinato, & confundaris. * Ho-
nor, & gloria in sermone sensati, lingua ve-
rò imprudentis subuersio est ipsius. * Non
appelleris susurro, & lingua tua ne capia-
ris, & confundaris. * Super furem enim
est confusio, & poenitentia, & denotatio
pessima super bilinguem: susurratori au-
tem odium, & inimicitia, & contume-
lia. * Iustifica pusillum, & magnum si-
militer.

C A P. VI.

*Proximi dilectionem repellunt, improprium
inuidia, ac feracitas: quam iuuat dulcedo
in verbis, & pacifica conuersatio multiplices
sunt amici, sed verus amicus non potest satis
estimari: quantum diligenda, & conseruan-
da sit sapientia: querenda est prudentium
societas, & seruanda Dei precepta.*

Noli fieri pro amico inimicus proxi-
mo: improprium enim, & contume-
liam malus hereditabit, & omnis pecca-
tor inuidus, & bilinguis. * Non te extolla-
in cogitatione animæ tuæ velut taurus: ne
fortè elidatur virtus tua per stulticiam. * Et
folia tua comedat, & fructus tuos perdat,
& relinquantur velut lignum aridum in ere-
mo. * Anima enim nequam disperdet, qui
se habet, & in gaudium inimicis dat illum,
& deducet in sortem impiorum. * Verbum
dulce multiplicat amicos, & mitigat inimi-
cos: & lingua eucharis in bono homine
abundat. * Multi pacifici sint tibi, & consi-
liarius sit tibi vnus de mille. * Si possides
amicum, in tentatione posside eum, & ne
facile credas ei. * Est enim amicus secundū
tempus suum, & non permanebit in die tri-
bulationis. * Et est amicus, qui conuertitur
ad inimicitiam: & est amicus, qui odium, &
rixam, & conuitia denudabit. * Est autem
amicus socius mentis, & non permanebit
in die necessitatis. * Amicus si permanserit
fixus, erit tibi, quasi corqualis, & in dome-
sticis tuis fiducialiter ager. * Si humilique-
rit se contra te, & à facie tua absconderit
se, vnanimem habebis amicitiam bonam. *
Ab inimicis tuis separare, & ab amicis
tuis attende. Amicus fidelis, protectio for-
tis: qui autem inuenit illum, inuenit the-
saurum. * Amico fideli nulla est compara-
tio, & non est digna ponderatio auri, & ar-
genti contra bonitatem fidei illius. * Ami-
cus fidelis, medicamentum vitæ, & immor-
tali-

Rom. 12. 10.
16.
Phil. 1. 2. 10.

Prov. 12. 8.
40.

Prov. 11. 4.
26.

talitatis : & qui metunt Dominum, inueni-
 ent illum. * Qui timet Deum, & que habe-
 bit amicitiam bonam : quoniam secundum
 illum erit amicus illius. * Fili a iuuentute
 tua excipe doctrinam, & vsque ad canos in-
 uenies sapientiam. * Quasi is, qui arat, & se-
 minat, accede ad eam, & sustine bonos fru-
 ctus illius. * In opere enim ipsius exiguum
 laborabis, & cito edes de generationibus
 illius. * Quam aspera est nimum sapientia
 indoctis hominibus, & non permanebit in
 illa excors. * Quasi lapidis virtus probatio
 erit in illis, & non demorabuntur projicere
 illam. * Sapientia enim doctrina secundum
 nomen est eius, & non est multis manifesta,
 quibus autem cognita est, permanet vsque
 ad conspectum Dei. * Audi fili, & accipe
 consilium intellectus, & ne abicias consi-
 lium meum. * Inijce pedem tuum in com-
 pedes illius, & in torques illius collum
 tuum : * Subijce humerum tuum, & porta
 illam, & ne accideris vinculis eius. * In om-
 ni animo tuo accede ad illam, & in omni
 virtute tua conferua vias eius. Inuestiga il-
 lam, & manifestabitur tibi, & continens fa-
 ctus ne derelinquas eam : * In nouissimis
 enim inuenies requiem in ea, & conuerter-
 tur tibi in oblectationem. * Et erunt tibi
 compedes eius in protectionem fortitudi-
 nis, & bases virtutis, & torques illius in sto-
 lam glorie : * Decor enim vitæ est in illa, &
 vincula illius alligatura salutaris. * Stola
 glorie indues eam, & coronam gratulatio-
 nis superpones tibi. * Fili, si attenderis mihi,
 discies : & si accommodaueris animum
 tuum, sapiens eris. * Si inclinaueris aurem
 tuam, excipies doctrinam : & si dilexeris
 audire, sapiens eris. * In multitudine pres-
 byterorum prudentium sta, & sapientia
 illorum ex corde coniungere : vt omnem
 narrationem Dei possis audire, & prouer-
 bia laudis non effugiant à te. * Et si videris
 sensatum, evigila ad eum, & gradus oltio-
 rum illius exterat pes tuus. * Cogitatum
 tuum habe in præceptis Dei, & in manda-
 tis illius maxime assiduus esto : & ipse da-
 bit tibi cor, & concupiscentia sapientia da-
 bitur tibi.

Infr. 2. a. g.

Psal. 1. a. 1.

C A P. VII.

*Abstinentium à malis: vetantur ambitio, præ-
 sumptio, pusillanimitas, mendacium, verbo-
 sitas coram presbyteris, & presumptio in ob-
 lationibus: laus agricultura, bona mulieris,
 & serui frugis: parentes filio: erudiant, &
 piliæ edocent: filij honorant parentes: Deus,
 ac sacerdotes ipsius honorandi: ad opera mi-
 sericordiae hortatur, & ad memoriam nonis-
 simorum.*

Noli facere mala, & non te apprehen-
 dent. * Discede ab iniquo, & deficient a

1 mala abs te. * Fili, non semines mala in sul-
 cis iniustitiz, & non metes ea in septuplū. *
 2 Noli quærere à domino ducatum, neque à
 3 rege cathedram honoris. * Non te iustitices
 ante Deum, quoniam agnitor cordis ipse est:
 & penes regem noli velle videri sapiens. *
 4 Noli quærere fieri iudex, nisi valeas virtute
 5 irrumpere iniquitates: ne forte extimescas
 faciem potentis, & ponas scandalum in
 6 æquitate tua. Non pecces in multitudinem
 7 ciuitatis, nec te immitas in populum, Ne-
 8 que alliges duplicia peccata: nec enim in
 9 vno eris immunis. * Noli esse pusillanimis
 10 in animo tuo: * Exorare, & facere elemo-
 11 synam ne despicias. * Ne dicas: in multitu-
 12 dine munerum meorum respiciet Deus,
 & offerente me Deo altissimo munera mea
 13 suscipiet. * Non irideas hominem in ama-
 14 ritudine animæ: est enim, qui humiliat, &
 15 exaltat, circumspēctor Deus. * Noli arare
 16 mendacium aduersus fratrem tuum: neque
 17 in amicum similiter facias. Noli velle men-
 18 tiri omne mendacium: assiduus enim il-
 19 lius non est bona. * Noli verbosus esse in
 20 multitudine presbyterorum, & non iteres
 21 verbum in oratione tua. * Non oderis labo-
 22 riosa opera, & rulticationem creatam ab
 23 Altissimo. * Non te reputes in multitudine
 24 indisciplinatorum. * Memento iræ, quo-
 25 niam non tardabit. * Humilia valde spiri-
 26 tum tuum: quoniam vindicta carnis im-
 27 pij, ignis & vermis. * Noli prauaricari in
 28 amicum pecuniam differentem, neque fra-
 29 trem charissimum auro spreueris. * Noli
 30 discedere à muliere sensata, & bona, quam
 31 sortitus es in timore Dñi: gratia enim vere-
 32 cundiz illius super aurum. * Non ledas ser-
 33 uum in veritate operantem, neque merce-
 34 narium dantem animam suam. Seruus sen-
 35 satus sit tibi dilectus, quasi anima tua, non
 36 defraudes illum libertate, neque inopem
 37 derelinquas illum. * Pecora tibi lūne atten-
 38 de illis: & si sunt vitula, perseuerent apud te.
 39 * Filij tibi sunt? erudi illos, & curua illos à
 40 pueritia illorum. * Filia tibi sunt? serua
 41 corpus illarum, & non ostendas hilarem fa-
 42 ciem tuam ad illas. * Trade filiam, & gran-
 43 de opus feceris, & homini senato da illam.
 44 Mulier si est tibi secundum animam tuam,
 45 non proijcias illam: & odibili non credas
 46 te. In toto corde tuo * Honora patrem tuum,
 47 & gemitus matris tue ne obliuiscaris : *
 48 Memento, quoniam iussu per illos natus non
 49 fuisses: & retribue illis, quomodo & illi ti-
 50 bi. * In tota anima tua time Dñm, & sacer-
 51 dotes illius sanctifica. * In omni virtute tua
 52 dilige eum, qui te fecit: & ministros eius ne
 53 derelinquas. * Honora Deum ex tota ani-
 54 ma tua, & honorifica sacerdotes, & propur-
 ga te cum brachijs. * Da illis partem, sicut man-

Psal. 4. 2.
Ecc. 7. c.
17.
Job. 4. a. 1.
C. 10.
Luc. 12. b.
11.

Infr. 12. a. 7.

Reg. 1. b.
7.Lec. 14. c.
11.

Tob. 4. a. 10.

Deut. 11. c.
12.
Leu. 2. a. 1.
Num. 12. b.
15.

mandatum est tibi, primitiarum, & purgationis: & de negligentia tua purga te cum paucis. Datum brachiorum tuorum, & sacrificium sanctificationis offeres Dño, & initia sanctorum: * Et pauperi porriges manum tuam, ut perficiatur propitiatio, & benedictio tua. * Gratia dati in conspectu omnis viuentis, & mortuo non prohibeas gratiam. * Non desis plorantibus in consolatione, & cum lugentibus ambula. * Non te pigreat visitare infirmum: ex his enim in dilectione firmaberis. * In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua, & in aeternum non peccabis.

CAP VIII.

Non contendendum cum potente, locuplete, linguato, indocto: non despiciendus pauper, nec senex: de mortuo inimico ne gaudens: audiendi seniores, arguendi peccatores, & consumuliosi: sanuari: spondero: contra indicem: cum audace: cum iracundo: cum fatuis: cum extraneo.

Non litiges cum homine potente, ne forte incidas in manus illius. * Non contendas cum viro locuplete, ne forte contra te constituat litem tibi. * Multos enim enim perdidit aurum, & argentum, & usque ad cor regum extendit, & conuertit. Nō litiges cum homine linguato, & non strues in ignem illius ligna. * Non communices homini indocto, ne malè de progenie tua loquatur. * Ne despicias hominem auertentem se à peccato, neque improperes ei, memento quoniam omnes in correptione sumus. * Ne spernas hominem in sua senectute: etenim ex nobis senescunt. * Noli de mortuo inimico tuo gaudere: sciens, quoniam omnes morimur, & in gaudium nolumus venire. * Ne despicias narrationem presbyterorum sapientium, & in proverbij eorum conuersare. * Ab ipsis enim discas sapientiam, & doctrinam intellectus, & seruire in agnatis sine querela. * Non te pretereant narratio seniorum: ipsi enim didicerunt à patribus suis: * Quoniam ab ipsis discas intellectum, & in tempore necessitatis dare responsum. * Non incendas carbones peccatorum arguens eos, & ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum. * Ne contra faciem stes contumeliosus, ne sedeas, quasi insidiator ori tuo. * Noli senari homini fortiori te: quod si foeneraveris, quasi perditum habe. Non spondeas super virtutem tuam: quod si sponderis, quasi restituens cogita. * Non iudices contra iudicem: quoniam secundum, quod iustum est, iudicat. * Cum audace non eas in via, ne forte grauet mala sua in te: ipse enim secundum voluntatem suam vadit,

9 & simul cum stultitia illius peries. * Cum iracundo non facias rixam, & cum audace non eas in desertum: quoniam, quasi nihil est ante illum sanguis, & ubi non est adiutorium, elidet te. * Cum fatuis consilium non habeas: non enim poterunt diligere nisi, quæ eis placent. * Coram extraneo ne facias consilium: nescis enim, quid pariet. * Non omni homini cor tuum manifestes: ne forte inferat tibi gratiam falsam, & conuertitur tibi.

CAP IX.

Quam sit prudenter cum mulieribus agendum, & quam sit societas, & affectus earum viris periculosa: amicus antiquus seruandus: peccatoris gloria non zelanda: absis ab homine potestatem occidendi habente: cum sapientibus tractandum, & Deus præ oculis habendus.

Non zeles mulierem finis tui, ne ostendat super te malitiam doctrinæ nequam. * Non des mulieri potestatem animæ tuæ, ne ingrediatur in virtutem tuam, & confundaris. * Ne respicias mulierem mulieruolam: ne forte incidas in laqueos illius. * Cum saltatrice ne assiduus sis, nec audias illam, ne forte pereas in efficacia illius. * Virginem ne conspicias, ne forte scandalizeris in decore illius. * Ne des fornicariis animam tuam in villo, ne perdas te, & hereditatem tuam. * Noli circumspicere in vicis ciuitatis, nec oberraueris in plateis illius. * Auerte faciem tuam à muliere compta, & ne circumspicias speciem alienam. Propter speciem mulieris multi perierunt: & ex hoc concupiscentia, quasi ignis exardescit. Omnis mulier, quæ est fornicaria, quasi stercus in via conculcabitur. * Speciem mulieris alienæ multi admirati, reprobi facti sunt, colloquium enim illius, quasi ignis exardescit. * Cum aliena muliere ne sedeas omnino, nec accumbas cum ea super cubitum: * Et non alterceris cum illa in vino, ne forte declinet cor tuum in illam, & sanguine tuo labaris in perditionem. * Ne derelinquas amicum antiquum: nouus enim non erit similis illi. * Vinum nouum, amicus nouus: vetera scet, & cum suauitate bibes illud. * Non zeles gloriam, & opes peccatoris: non enim scis, quæ futura sit illius subuersio. * Non placeat tibi iniuria iniustorum, sciens quoniam usque ad inferos non placebit impius. * Longè abesto ab homine potestatem habente occidendi, & non suspicaberis tignem mortis. * Et si accesseris ad illum, noli aliquid committere, ne forte auferat vitam tuam. * Communionem mortis scido: quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolentium arma ambulabis.

Sc-

Secundum virtutem tuam caue te à proximo tuo, & cum sapientibus, & prudentibus tracta. * Viri iusti sint tibi conuiuium, & in timore Dei sit tibi gloriatio. * Et in sensu sit tibi cogitatus Dei, & omnis enarratio tua in praeceptis Altissimi. * In manu artificum opera laudabuntur, & princeps populi in sapientia sermonis sui, in sensu verò seniorum verbum. * Terribilis est in ciuitate sua homo linguosus: & temerarius in verbo suo odibilis.

C A P. X.

*Sapiens iudex, vtilis infipiens, perniciosus re-
borem subditi imitantur: omnia in manu
Dei: iniuria obliuiscendum: detestatio super-
bia, iniustitia, contumelia, auaritia: homo
brevis vita post mortem vermis: discessus à
Deo causa est superbia: gentes ob superbiam
à Deo perditæ: laus timoris Dei: non despi-
ciendus pauper iustus, nec dives peccator
honorandus: anima in mansuetudine ser-
uanda.*

Iudex sapiens indicabit populum suum, & principatus senatoris stabilis erit. * Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: et qualis rector est ciuitatis, tales et inhabitantes in ea. * Rex infipiens perdet populum suum: et ciuitates inhabitabuntur per sensum potentium. * In manu Dei potestas terræ: et vtilem rectorem suscitabit in tempus super illam. * In manu Dei prosperitas hominis, et super faciem scribæ imponet honorem suum. Omnis iniuriæ proximi ne memineris, et nihil agas in operibus iniuriæ. * Odibilis coram Deo est, et hominibus superbia: et execrabilis omnis iniquitas gentium. * Regnum à gente in gentem transfertur propter iniustitias, et iniurias, & contumelias, & diuersos dolos. Auaro autem nihil est scelestius. Quid superbit terra, & cinis? Nihil est iniquius, quam amare pecuniam, hic enim & animam suam venalem habet: quoniam in vita sua proiecit intima sua. * Omnis potentatus brevis vita. Languor prolixior grauius medicum. * Breuem languorem præcidit medicus: sic & rex hodie est, & cras morietur. * Cui enim morietur homo, hæreditabit serpentes, & vermes. * Initium superbiæ hominis, apostatare à Deo: Quoniam ab eo, qui fecit illum, recessit cor eius, quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, & subuertet eum in finem. Propterea ex honorauit Dñs conuentus malorum, & destruxit eos, vsque in finem. & des ducum superbiorum destruxit Deus, & sedere fecit mites pro eis. Radices gentium barbararum arefecit Deus, & plantauit humiles ex ipsis gentibus. Terras gen-

tium evertit Dñs, & perdidit eas, vsque ad fundamentum. * Arefecit ex ipsis, & disperdidit eos, & cessare fecit memoriam eorum à terra. * Memoriam superbiorum perdidit Deus, & reliquit memoriam humilium sensu. Non est creata hominibus superbia, neque iracundia nationi mulierum. Semen hominū honorabitur hoc, quod timet Deum: semen autem hoc ex honorabitur, quod preterit mandata Dñi. * In medio fratrum rector illorum in honore: & qui timeant Dominum, erunt in oculis illius. Gloria diuitum, honoratorum, & pauperum, timor Dei est. * Noli despiciere hominem iustum pauperem, & noli magnificare virum peccatorem diuitem. * Manus, & iudex, & potens est in honore: & non est maior illo, qui timeat Deum. Seruo senatori liberi seruiunt: & vir prudens, & disciplinatus non murmurabit correptus, & infcius non honorabitur. * Noli extollere te in faciendo opere tuo, & noli cunctari in tempore angustiarum. * Melior est, qui operatur, & abundat in omnibus, quam qui gloriatur, & eget pane. Fili in mansuetudine serua animam tuam, & da illi honorem secundum meritum suum. * Peccantem in animam suam, quis iustificabit? & quis honorificabit ex honorantem animam suam? Pauper gloriatur per disciplinam, & timorem suum: & est homo, qui honorificatur propter substantiam suam. * Qui autem gloriatur in paupertate, quando magis in substantia? & qui gloriatur in sublimitate, paupertatem vereatur.

C A P. X I.

*Sapientia humilitati: ex specie vultus iudican-
dus: de vestitu & honore non gloriandum: de
re interrogandum ante iudicium: non cum
laude temporalia, nec in illis fidendum, nec
gloriandum bona, & mala à Deo: & bonorum
& malorum memoris: in domum non qui-
uis inducendus, & ab insidijs dolose cau-
dum.*

Sapientia humiliati exaltabit caput illius, & in medio magnatorum comedere illum faciet. * Non laudes virum in specie sua, neque spernas hominem in visu suo. * Brevis in volatilibus est avis, & in irru dulcoris habet fructus illius. In vestitu ne glorieris vmquam, nec in die honoris tui extollaris: quoniam mirabilia opera Altissimi solius, & gloriosa, & abscondita, & inuisa opera illius. * Multi tyranni sederunt in throno, & insutpicabilis portauit diadema. * Multi potentes oppressi sunt valide, & gloriosi traditi sunt in manus alterorum. * Priusquam interroges, ne vituperes quemquam: & cum interrogaueris, corripe iulce. Priusquam audias, ne respondeas verbum: & in medio sermonum ne adijcias loqui. * De ea

re,

re, quæ te non molestat, ne ceteris: & in iudicio peccantium ne confitas. * Fili in multis sicut actus tui: & si diues fueris, non eris immunis à delicto, si enim fecutus fueris, non apprehendes: & non effugies, si precurreris. * Est homo laborans, & festinans, & dolens impius, & tanto magis non abundabit. Est homo marcidus egens recuperatione, plus deficiens virtute, & abundans paupertate: * Et oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit caput eius: & mirati sunt in illo multi, & honorauerunt Deum. Bona & mala, vita & mors, paupertas & honestas à Deo sunt. Sapientia, & disciplina, & scientia legis apud Deum. Dilectio, & via honorum apud ipsum. * Error & tenebræ peccatoribus concretae sunt, qui autem exultant in malis, confitebunt in malo. * Datio Dei permanet iustis, & profectus illius succellus habebit in æternum. * Est, qui locupletatur parce agendo, & hæc est pars mercedis illius. * In eo, quod dicit: Inueni requiem mihi, & nunc manducabo de bonis meis solus: * Et nescis, quod tempus præteriet, & mors appropinquet, & relinquat omnia alijs, & morietur. * Sta in testamento tuo, & in illo colloquere, & in opere mandatorum tuorum veterasce. * Ne manseris in operibus peccatorum. Confide autem in Deo, & mane in loco tuo. * Facile est enim in oculis Dei subicere honestare pauperem. * Benedictio Dei in mercedem iusti festinat, & in hora veloci processus illius fructificat. * Ne dicat: Quid est mihi opus, & quæ erunt mihi ex hoc bona? * Ne dicas: Sufficiens mihi sum: & quid ex hoc pessimabor? In die bonorum ne immemor sis malorum: & in die malorum ne immemor sis bonorum: * Quoniam facile est coram Deo in die obitus retribuere unicuique secundum vias suas. * Malitia horæ obliuionem facit luxuriæ magnæ, & in fine hominis denudatio operum illius. * Ante mortem ne laudes hominem quemquam, quoniam in die filijs suis agnoscitur vir. * Non omnem hominem inducas in domum tuam: multæ enim sunt infideliæ dolosi. * Sicut enim erunt præcordia fetentium, et sicut perdix inducitur in caueam, et ut caprea in laqueum: sic et cor superborum, et sicut prospector videns calum proximi sui. * Bona enim in mala conuertens insidiatur, et in electis imponet maculam. * A scinilla vna auctur ignis, et ab vno doloso auctur sanguis: homo verò peccator sanguini insidiatur. * Attende tibi à pestifero, fabricat enim mala: ne forte inducat super te subfannationem in perpetuum. * Admitte ad te alienigenam, et subuerter te in tur-

bine, et abalienabit te à tuis proprijs.

CAP. XII.

Benefaciendum iusto; impij vero, & peccatores non suscipiendi: difficile est amicos ab inimicis dignoscere, nec inimicis unquam fidendum, quantumvis amicitiam simulent.

Si benè feceris, scito cui feceris, et erit gratia in bonis tuis multa. Benè fac iusto, et inuenies retributionem magnam: et si non ab ipso, certè à Dño. * Non est enim ei benè, qui assiduus est in malis, et elemosynas non danti: quoniam et Altissimus odio habet peccatores, et misertus est poenitentibus. * Da misericordiam, et ne suscipias peccatorem: et impijs, et peccatoribus reddet vindictam, custodiens eos in diem vindictæ. * Da bono, et non receperis peccatorem. * Benefac humili, et non dederis impio. prohibe panes illi dari, ne in ipsis potentior te sit. * Nam duplicia mala inuenies in omnibus bonis, quæcumque feceris illi: quoniam et Altissimus odio habet peccatores, et impijs reddet vindictam. * Non agnoscatur in bonis amicus, et non abscondetur in malis inimicus. * In bonis viri, inimici illius in tristitia: et in malitia illius, amicus agnitus est. * Non credas inimico tuo in æternum: sicut enim ærumentum, æruginat nequitia illius: Et si humiliatus vadat curuus, adice animum tuum, & custodi te ab illo. * Non statuas illum penes te, nec sedeat ad dexteram tuam, ne forte conuersus in locum tuum, inquirat cathedram tuam: et in nouissimo agnoscas verba mea, et in sermonibus meis stimuleris. * Quis miserabitur incantatori à serpente percusso, et omnibus, qui appropian bestijs: et sic qui comitatur cum viro iniquo, et obuolutus est in peccatis eius. * Vna hora tecum permanebit: si autem declinaueris, non soporabit. * In labijs suis indulcat inimicus: & in corde suo insidiatur, ut subuertat te in foueam. * In oculis suis lacrymatur inimicus: & si inuenerit tempus, non satiabitur sanguine. * Et si incurrerint tibi mala, inuenies eum illuc priorem. * In oculis suis lacrymatur inimicus, & quasi adiuuans suffodiet plantas tuas. * Caput suum mouebit, & plaudet manu, & multa susurrans commutabit vultum suum.

CAP. XIII.

Periculosa sunt consorte in cum superbo, dimite, & potentiora: dilige Deum, ac proximum: non conuenis diuini cum paupere, & hoc despecto ille honoratur.

Qui terigerit picem, inquinabitur ab ea: & qui communicauerit superbo, induet

Gal. 6. b. 10.

1 Pet. 4. b. 6.

Deut. 7. a.

duet superbiam. * Pondus super se tollet, 2
qui honestiori se communicat. Et ditiorite
ne socius fueris. * Quid communicabit ca- 3
cabus ad ollam? quado enim se colliserint,
confringetur. * Diues iniulte egit, & fremet: 4
pauper autem letus tacebit. Si largitus fue- 5
ris, assumet te: & si non habueris, derelin-
quet te. * Si habes, conuiuet tecum, & eua- 6
cuabit te, & ipse te dolebit super te. Si ne- 7
cessarius illi fueris, supplantabit te, & sub-
ridens spem dabit, narrans tibi bona, & di- 8
cet: Quid opus est tibi? * Et confundet te in
cibus suis, donec te exinaniat his, & ter: & 9
in nouissimo deridebit te: & postea videns
derelinquet te, & caput suum mouebit ad 10
te. * Humiliare Deo, & expecta manus eius.
Attende ne seductus in stultitiam humilie- 11
ris. * Noli esse humilis in sapientia tua, ne
humiliatus in stultitiam seducaris. Aduo- 12
catus a potentiore discede: ex hoc enim ma-
gis te aduocabit. * Ne improbus sis, ne im- 13
pinguans: & ne longe sis ab eo, ne eas in ob-
liuionem. * Ne retineas ex æquo loqui cum 14
illo: nec credas multis verbis illius, ex mul-
ta enim loquela tentabit te, & subridens in- 15
terrogabit te de absconditis tuis. * Immitis
animus illius conseruabit verba tua, & nō 16
parcet de malitia, & de vinculis. Caue tibi,
& attende diligenter auditui tuo: quoniam 17
cum subuersione tua ambulas. Audiens ve-
rō illa, quasi in somnis vide, & vigilabis. * 18
Omni vita tua dilige Deum, & inuoca il-
lum in salute tua. * Omne animal diligit si- 19
mile sibi: sic & omnis homo proximum si-
bi. * Omnis caro ad similem sibi coniunge- 20
tur, & omnis homo simili sui sociabitur. * Si 21
communicabit lupus agno aliquando, sic
peccator iusto. Quæ communicatio sancto 22
homini ad carnem? aut quæ pars diuiti ad
pauperem? * Venatio leonis, onager in ere- 23
mosis, & pascua diuitem sunt pauperes. *
Et sicut abominatio est superbo humilitas: 24
sic & execratio diuitis pauper. Diues com- 25
motus confirmatur ab amicis suis: humilis
autem cum ceciderit, expelletur & a notis.
Diuiti decepto multi recuperatores: locu- 26
tus est superba, & iustificauerunt illum. * D
Humilis deceptus est, insuper & arguitur: 27
locutus est sensate, & non est datus ei locus.
* Diues locutus est, & omnes tacuerunt, & 28
verbum illius vsque ad nubes perducent. *
Pauper locutus est, & dicunt: Quis est hæc? 29
& si offenderit, subuerent illum. * Bona est 30
substantia, cui non est peccatum in con-
ficientia: & nequissima paupertas in ore im-
pij. * Cor hominis immutat faciem illius, si- 31
ue in bona, siue in mala. * Vestigium cordis 32
boni, & faciem bonam difficile inuenies, &
cum labore.

*Beatus, qui non est verbo lapsus: auaro & inu-
do pernicioſa diuitia, & de viris ſque miſe-
rijs: de ſubſtantia benefaciendum ante mor-
tem, quæ non tardat: de nominis fragilitate:
beatus ſapientia & iuſtitia ſtudioſus.*

BEatus vir, qui non est lapsus verbo ex
ore suo, & non est stimulatus in tristi-
tia delicti. * Felix, qui non habuit animi sui
tristitiam, & non excidit a spe sua. Viro cu-
pido, & tenaci sine ratione est substantia, &
homini liuido ad quid aurum? * Qui acer-
uat ex animo suo inuult, alijs congregat, &
in bonis illius alius luxuriabitur. * Qui sibi
nequam est, cui alij bonus erit? & non iu-
cundabitur in bonis suis. * Qui sibi inuult,
nihil est illo nequius, & hæc redditio est
malitiæ illius. * Et si bene fecerit, ignoran-
ter, & non volens facit: & in nouissimo ma-
nifestat malitiam suam. * Nequam est ocu-
lus liuidi: & auertens faciem suam, & de-
spiciens animam suam. * Infaciabilis oculus
cupidi in parte iniquitatis: non satiabitur
donec consumat arefaciens animam suam.
Oculus malus ad mala: & non satiabitur
paue, sed indigens, & in tristitia erit super
mensam suam. * Fili si habes, benefac tecū,
& Deo dignas oblationes offer. * Memor
esto, quoniam mors non tardat, & testamē-
tum inferorum, quia demonstratum est ti-
bi: testamentum enim huius mundi morte
moriatur. * Ante mortem benefac amico
tuo, & secundum vires tuas exporrigens da
pauperi. * Non defrauderis a die bono, &
particula boni doni non te prætreat. Non-
ne alijs relinques dolores, & labores tuos in
diuisione fortis? * Da, & accipe, & iustifica
animam tuam. * Ante obitum tuum opera-
re iustitiam: quoniam non est apud interos
inuenire cibum. * Omnis caro sicut fenum
veterascet, & sicut folium fructificans in
arbore viridi. * Alia generantur, & alia dei-
cuntur: sic generatio carnis, & sanguinis.
20 alia finitur, & alia nascitur. * Omne opus
corruptibile in fine deficiet: & qui illud
operatur, ibit cum illo. * Et omne opus ele-
ctum iustificabitur: & qui operatur illud,
honorabitur in illo. * Beatus vir, qui in sa-
pientia morabitur, & qui in iustitia sua me-
ditabitur, & in sensu cogitabit circumſpe-
ctionem Dei. * Qui excogitat vias illius in
D corde suo, & in absconditis suis intelligens,
vadens post illam, quasi inuestigator, & in
vijs illius consistens: Qui respicit per fene-
stras illius, & in ianuis illius audiens. * Qui
requiescit iuxta domum illius, & in parietibus
illius figens palum statuet casulam
suam ad manus illius, & requiescent in ca-
sula illius bona per æuum: * Statuet filios
sues

L. Cor. & c.
14.

Int. 19. 2. 6

Sup. 4. 2. 1.
Tob. 4. 8. 7.
Luc. 16. 9.

1. Pet. 1. 4.
24.

Ps. 1. 1. 1.

suos sub tegmine illius, & sub ramis eius morabitur. * Protegetur sub tegmine illius à fervore, & in gloria eius requiescet.

C A P. X V.

Bonus, qui in timore Dei aptat se ad sapientiam, quam stulti, & mendaces non assequuntur: peccata Dei non sunt ascribenda, sed homini, qui ab illo conditus est libero arbitrio, propositis praeceptis, quae servare poterat: Deus oculis omnia nuda sunt.

Qui timet Deum, faciet bona: & qui cōtinens est iustitiae, apprehendet illam, Et obuiabit illi, quasi mater honorificata, & quasi mulier à virginitate suscipiet illū. Cibabit illum pane vitae, & intellectus, & aqua sapientiae salutaris potabit illum: & firmabitur in illo, & non flectetur: Et continebit illum, & non confundetur: & exaltabit illum apud proximos suos. * Et in medio Ecclesiae aperiet os eius, & adimplebit illum spiritu sapientiae, & intellectus, & ita gloria vestiet illum. * Iucunditatem, & exultationem thesaurizabit super illum, & nomine aeterno hereditabit illum. * Homines stulti non apprehendent illam, & homines sensati obuiabunt illi, homines stulti non videbunt eam: longè enim abest à superbia, & dolo. * Viri mendaces non erunt illius memores: & viri veraces inuenientur in illa, & successum habebunt usque ad inspectionem Dei. * Non est speciola laus in ore peccatoris: * Quoniam à Deo profecta est sapientia, sapientiae enim Dei altabit laus, & in ore fidei abundabit, & Dominator dabit eam illi. * Non dixeris: Per Deum abest: quæ odit ne feceris. * Non dicas: ille me implanauit: non enim necessarij sunt ei homines impij. * Omne execrumentum erroris odit Dominus, & non erit amabile timoribus eum. * Deus ab initio constituit hominem, & reliquit illum in manu consilij sui. * Adiecit mandata, & praecepta sua: * Si volueris mandata seruare, conseruabunt te, & in perpetuum fidem placitam facere. * Apposuit tibi aquam, & ignem: ad quod volueris, porrige manum tuam. * Ante hominem vita, & mors, bonum & malum: D quod placuerit ei, dabitur illi: * Quoniam multa sapientia Dei, & foris potentia, videns omnes sine intermissione. * Oculi Domini ad timentes eum, & ipse agnoscit omnem operam hominis. * Nemini maudauit impiè agere, & nemini dedit spatium peccandi: * Non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium, & inutitium.

C A P. X V I.

Non exaltandum in filiis impijs: de ira Dei in malos, & misericordia in bonos: magna sunt operum misericordiae merita: Dei cognitioni, ac iudicio nemo se potest subtrahere, cuius opera sunt ad hominem inscrutabilia.

Ne iucunderis in filiis impijs, si multiplicentur: nec oblecteris super ipsos, si non est timor Dei in illis. * Non credas vitae illorum, & ne respexeris in labores eorum. * Melior est enim vnus timens Deum, quam mille filij impij. * Et vtile est mori sine filiis, quam relinquere filios impios. * Ab vno selato inhabitabitur patria, tribus impiorum deferetur. Multa talia vidit oculus meus, & fortiora horum audiuit auris mea. * In synagoga peccantium exardebit ignis, & in gēte incredibili exardescet ira. * Non exorauerūt pro peccatis suis antiqui gigantes, qui destructi sunt confidentes suae virtuti: Et non pepercit peregrinationi Lot, & execratus est eos pro superbia verbi illorum. Nō misertus est illis, gentem totam perdens, & extollentem se in peccatis suis. Et sicut sexcenta millia peditum, qui congregati sunt in duritia cordis sui: & si vnus fuisset ceruicatus, mirum, si fuisset immunis. * Misericordia enim, & ira est cum illo. Potens exoratio, & effundens iram: * Secundum misericordiam suam, sic correptio illius hominem: secundum opera sua iudicat. * Non effugiet in rapina peccator, & non retardabit sufferentia misericordiam facientis. Omnis misericordia faciet locum unicuique secundum meritum operum suorum, & secundum intellectum peregrinationis ipsius. Non dicas: A Deo abscondar, & ex summo, quis mei memorabitur? * In populo magno non agnoscat: quæ est enim anima mea in tam inmensa creatura? Ecce celum, & celi coelorum, abyssus, & vniuersa terra, & quæ in eis sunt, in conspectu illius commouebuntur, Montes simul, & colles, & fundamenta terrarum: cum conspexit illa Deus, tremore concutientur. Et in omnibus his insensatus est cor: & omne cor intelligitur ab illo: * Et vias illius, quis intelligit, & procellam, quam nec oculus videbit hominis? * Nā plurima illius opera sunt in absconditis: sed opera iustitiae eius, quis enuntiabit? aut quis sustinebit? Lō. D gē enim est testamentum à quibusdam, & interrogatio omnium in consummatione est. * Qui minoratur in corde, cogitat inania: et vir imprudens, et errans, cogitat stulta. Audi me fili, et discite disciplinam sensus, et in verbis meis attende in corde tuo, Et dicam in æquitate disciplinā, et scrutabor enarrare sapientiam: et in verbis meis attende in corde tuo, et dico in æquitate spiritus virtutes,

1014. b. 10.

Mat. 19. c. 17.

Jer. 21. b. 7.

Ps. 11. c. 10.
Heb. 4. c. 10Infr. 21. b.
10.
Gen. 6. a. 4.

Num. 14. c. 20. & 25. c. 32.

Rom. 1. 1. 6

C A P. XVII

DEUS creavit de terra hominem, et secundum imaginem suam fecit illum. 1
Et vocavit nomen eius in ipsam, et fecit. 2

000,1.4,17

Rom. 13.2.

Inf. 19. b. 5b

C A P. XVII.

Qui vivit in æternum, creavit omnia si- GEN. I. 2. 26
mul Deus solus iustificabitur, & ma-
nus eius sufficit

Qui uiuit in æternum, & ma-
 mul Deus solus iustificabitur, & ma-
 net inuictus rex in æternum. * Quis sufficit
 enarrare opera illius? * Quis enim inuestiga-
 bit magnalia eius? Virtutem autem magni-
 tudinis eius, quis enuntiabit? aut quis adij-
 ciet enarrare misericordiam eius? * Non est
 minuere, neq; adijcere, nec est inuenire ma-
 gnalia Dei. Cum consummauerit homo tunc
 incipiet: & cū quieuerit, aperiabitur. Quid
 est homo, & quæ est gratia illius? & quid est
 bonum, aut quid nequam illius? * Numerus
 dierum hominum, ut mulcum centū anni:
 quasi gutta aquæ maris deputati sunt: & si-
 cut calculus arenæ, sic exigui anni in die-
 ui. * Propter hoc patiens est Deus in illis, &
 effundit super eos misericordiam suam. Vi-
 dit præsumptionem cordis eorum, quoniam
 mala est, & cognouit subuersionem illorū,
 quoniam nequā est. * Ideo adimpleuit propi-
 tiationem suam in illis, & ostendit eis viā
 æquitaris. * Misericordia hominis circa prox-
 mum suū: misericordia autē Dei super om-
 nem carnē. Qui misericordiā habet, docet,
 & erudit, quasi pastor gregem suū. Misere-
 tur

eur excipientis doctrinam miserationis, & qui festinat in iudicijs eius. Fili in bonis nō des querelam, & in omni dato non des tristitiam verbi mali. Nonne ardorem refrige-
 16 rabit rosific & verbum melius, quā datū. Nonne ecce verbum super datum bonum? sed
 17 veraque cum homine iustificato. * Scultus acriter improperebit: & datus indiscipli-
 18 nari tabescere facit oculos. * Ante iudicium para iustitiam tibi, & antequam lo-
 19 quaris, disce. Ante languorem adhibe me-
 20 dicinam, & ante iudicium interroga teipsum, & in conspectu Dei inuenies propitiationem. * Ante languorem humilia te, & in
 21 tempore infirmitatis ostende conuersationem tuam. * Non impediaris orare semper, & ne
 22 verearis, vsq; ad mortem iustificari: quoniam merces Dei manet in æternum. * Ante orationem præpara animam tuam: & noli
 23 esse, quasi homo, qui tentat Deum. Memento iræ in die consummationis, & tempus
 24 retributionis in conuersatione faciei. * Memento paupertatis in tempore abundantiæ, & necessitatem paupertatis in die diuitiarum. A manē vsque ad vesperam immutabitur tempus, & hæc omnia citata in oculis Dei. Homo sapiens in omnibus metuet, & in diebus delictorum attendet ab inertia. Omnis altus agnoscit sapientiam, & inuenienti eam dabit confessionem. * Sensati in verbis, & ipsi sapienter egerunt: & intellexerunt veritatem, & iustitiam, & impluerunt proverbia, & iudicia. * Post concupiscentias tuas non eas, & à voluntate tua auertere. * Si præstes animæ tuæ concupiscentias eius, faciet te in gaudium inimicis tuis. * Ne oblecteris in turbis, nec in modicis: assidua enim est commissio illorum. Ne fueris mediocris in contentione ex semore & est tibi nihil in sacco: eris enim inuidus vitæ tuæ.

C A P. XIX.

De vino, luxuria, loquacitate, citò credente, gaudente super iniquitate, odiente correptionem, exultante in malitia, disfectione in verbis seruanda, correptione, fissa humilitate, & laudo tacenti.

Operarius curiosus nō locupletabitur: & qui spernit modica, paulatim decidet. Virū, & mulieres apostatate faciunt sapientes, & arguent sensatos: & qui se iungit fornicarijs, erit nequā: putredo, & vermes hæreditabunt illum, & extolletur in exemplū maius, & tolletur de numero animæ eius. * Qui credit citò, leuis corde est, & minorabitur: & qui delinquit in animam suam, insuper habebitur. Qui gaudet iniquitate, denotabitur: & qui odit correptionem, minuetur vita: & qui odit loquacitatem, extinguit

6 malitiam. * Qui peccat in animam suam, pernitebit, & qui iucundatur in malitia, denotabitur. Ne iteres verbum nequam, & durū, & non minoraberis. Amico, & inimico noli narrare sensum tuum: & si est tibi delictum, noli denudare. * Audiet enim te, & custodiet te, & quasi defendens peccatum odiet te, & sic aderit tibi semper. * Auditū verbum aduersus proximum tuum? commoriatur in te, fidens, quoniam non te dirumpet. * A facie verbi parturit facies, tanquam gemitus partus infantis. * Sagitta infixæ femori carnis, sic verbum in corde stulti. * Corripe amicum, ne forte non intellexerit, & dicat: Non feci: aut si fecerit, ne iterum addat facere. * Corripe proximum, ne forte non dixerit: & si dixerit, ne forte iteret. * Corripe amicum: sæpè enim fit commissio. * Et non omni verbo credas: est qui labitur lingua, sed non ex animo. * Quis est enim, qui non deliquerit in lingua sua? Corripe proximum antequam commineris. * Et da locum timori Altissimi: quia omnis sapientia timor Dei, & in illa timere Deum, & in omni sapientia dispositio legis. * Et non est sapientia nequitie disciplina: & non est cogitatus peccatorum prudentia: * Est nequitia, & in ipsa execratio: & est insipiens, qui minuitur sapientia. * Melior est homo, qui minuitur sapientia, & deficiens sensu in timore, quā qui abundat sensu, & transgreditur legem Altissimi. * Est solertia certa, & ipsa iniqua: Et est, qui emittit verbum certum, enarrans veritatem. * Est, qui nequitur humiliat se, & interiora eius plena sunt dolo. * Et est, qui se nimium submittit à multa humilitate: & est, qui inclinat faciem suam, & fingit se non videre, quod ignoratum est. * Et si ab imbecillitate virium veretur peccare, si inuenerit tempus malefaciendi, malefaciet. * Ex visu cognoscitur vir, & ab occurso faciei cognoscitur sensatus. Amicus corporis, & risus dentium, & ingressus hominis enuntiant de illo. * Est correptio mendax in ira contumeliosi: & est iudicium, quod non probatur esse bonum, & est tacens, & ipse est prudens.

C A P. XX.

De correptione, & correptionis sententia: de tacente, & loquace: de dono sapientis, & fatui: de falsa promissione, & mendacio: de sapiente, qui placet magnatis: de donis non accipiendis, & sapientia abscondita.

Quam bonum est arguere, quā irasci, & confitentem in oratione non prohibere. * Concupiscentia spadonis deuigilabit inuenculam. * Sic, qui facit per vim

kk 2 iudi.

Cor. 11. d. 12.

Luc. 18. a. 1. Thes. 5. d. 17.

Sup. 7. b. 18. Sup. 11. c. 17.

Rom. 8. b. 11. & 13. d. 14.

Gen. 19. E. 1. Reg. 11. a. 1. In 1. a. 11.

Leu. 19. d. 17. Matt. 18. b. 15. Luc. 17. a. 1. 1 ac. 1. a. 1.

iudicium iniquum. * Quam bonum est correptum manifestare poenitentiam: sic enim effugies voluntarium peccatum. * Est tacens, qui inuenitur sapiens: & est odibilis, qui procax est ad loquendum. * Est tacens non habens sensum loquelæ: & est tacens sciens tempus aptum. * Homo sapiens tacebit usque ad tempus: lalcium autem, & imprudens non seruabunt tempus. * Qui multis utitur verbis, lædet animam suam: & qui potestatem sibi sumit iniuste, odietur. * Est processio in malis viro indisciplinato, & est inuentio in detrimentum. * Est datum, quod non est utile: & est datum, cuius retributio duplex: * Est propter gloriam minoratio: & est, qui ab humilitate leuabit caput. * Est, qui multa redimat modico pretio, & restituens ea in septuplum. * Sapiens in verbis seipsum amabilem facit, gratiæ autem fatuorum effundentur. * Datus insipientis non erit utilis tibi: oculi enim illius septemplex sunt. * Exigua dabit, & multa impperabit: & apertio oris illius inflammatio est. * Hodie sceneratur quis, & cras expetit: odibilis est homo huiusmodi. * Fatuo non erit amicus, & non erit gratia bonis illius. * Qui enim edunt panem illius, falsæ linguæ sunt. Quoties, & quanti iridebunt eum? * Neque enim, quod habendum erat, directo sensu distribuit: similiter & quod non erat habendum. * Lapsus falsæ linguæ, quasi qui in pavimento cadens: sic calus malorum festinanter veniet. Homo acharis, quasi fabula vana, in ore indisciplinatorum assidua erit. * Ex ore fatui reprobabitur parabola: non enim dicat illam in tempore suo. * Est, qui vetatur peccare præ inopia, & in requi sua stimulabitur. * Est, qui perdet animam suam præ confusione, & ab imprudenti persona perdet eam: personæ autem acceptione perdet se. * Est, qui præ confusione promittit amico, & lucratus est eum inimicum gratis. * Opprobrium nequam in homine mendacium, & in ore indisciplinatorum assidue erit. * Potior sur, quam assiduitas viri mendacis, perditionem autem ambo hæreditabunt. * Mores hominum mendacium sine honore: & confusio illorum cum ipsis sine intermissione. * Sapiens in verbis producet seipsum, & homo prudens placebit magnatis. * Qui operatur terram suam, inalarbit æcerum frugum: & qui operatur iustitiam, ipse exaltabitur: qui verò placet magnatis, effugiet iniquitatem. * Xenia, & dona excecant oculos iudicum, & quasi mutus, in ore auertit correptiones eorum. * Sapientia absconsa, & thesaurus inuisus: quæ utilitas in vrisque?

Exod. 31. 9.

Dent. 16. 4.

Job. 21. 14.

Melior est, qui celat insipientiam suam, quam homo, qui abscondit sapientiam suam.

C A P. X X I.

Docet fugiendum peccatum: primum in genere, deinde in specie productis varijs peccatis.

Fili peccasti? non adicias iterum: sed & de pristinis deprecare, vt tibi dimittantur. * Quasi a facie colubri fuge peccata: & si accesseris ad illa, suscipient te. * Dentes leonis, dentes eius, interficientes animas hominum. * Quasi rhompha bis acuta omnis iniquitas, plagæ illius non est sanitas. * Obiurgatio, & iniuriæ annullabunt substantiam: & domus, quæ nimis locuples est, annullabitur superbia: sic substantia superbi eradicabitur. * Deprecatio pauperis ex ore usque ad aures eius perueniet, & iudicium festinato adueniet illi. * Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris: & qui timet Deum, conuertetur ad cor suum. * Notus a longè potens lingua audaci: & sensatus scit labi se ab ipso. * Qui ædificat domum suam impendijs alienis, quasi qui colligit lapides suos in hyeme. * Stuppa collecta synagoga peccantium, & consummatio illorum flamma ignis. * Via peccantium complanata lapidibus, & in fine illorum inferi, & tenebræ, & poenæ. * Qui custodit iustitiam, continebit sensum eius. * Consummatio timoris, sapientia & sensus. * Non eruditur, qui non est sapiens in bono. * Est autem sapientia, quæ abundat in mala: & non est sensus, vbi est amaritudo. * Scientia sapientis tanquam inundatio abundabit, & consilium illius sicut fons vitæ permanet. * Cor fatui, quasi vas confractum, & omnem sapientiam non tenebit. * Verbum sapiens quodcumque audierit sciens, laudabit, & ad se adiiciet: audiuit luxuriosus, & displicebit illi, & proijciat illud post dorsum suum. * Narratio fatui, quasi sarcina in via: nam in labijs sensati inuenietur gratia. * Os prudentis quæritur in ecclesia, & verba illius cogitabunt in cordibus suis. * Tamquam domus exterminata, sic fatui sapientia: & scientia insensati inenarrabilia verba. * Compedes in pedibus, stulto doctrina, & quasi vincula manuum super manum dextram. * Fatuus in risu exaltat vocem suam: vir autem sapiens vix tacitè ridebit. * Ornamentum apertum prudenti doctrina, & quasi brachiale in brachio dextro. * Pes fatui facilis in domum proximi: & homo peritus confunderetur a peritiora potentis. * Stultus a fenestra respiciet in domum: vir autem eruditus foris sta-

stabit. * Stultitia hominis auscultare per
ostium : & prudens grauabitur contume-
lia. * Labia imprudentium stulta narra-
bunt : verba autem prudentium , statera
ponderabuntur. * In ore fatuorum cor illo-
rum : & in corde sapientium os illorum.
Dum maledicit impius diabolum , male-
dicit ipse animam suam. * Sufurro coin-
quinabit animam suam , & in omni-
bus odietur : & qui cum eo manserit ,
odiosus erit : tacitus & sensatus honora-
bitur.

C A P. X X I I.

*De lapidatione pigri , filio indisciplinato , fi-
liaque fatua , musica in luctu doctores fa-
zum , mortuo plorando : cum stulto non
loquendum : de corde stulti , ac timidi :
de seruanda fide cum amico , & oris custo-
dia.*

IN lapide luteo lapidatus est piger , &
omnes loquentur super aspernationem A
illius. * De stercore bouum lapidatus est pi-
ger : & omnis , qui tetigerit eum , excutiet
manus. * Confusio patris est de filio indi-
sciplinato : filia autem in deminoratione
fiet. * Filia prudens hereditas viro suo : nam
quæ confundit , in contumeliam fit genito-
ris. * Patrem , & virum confundit audax ,
& ab impijs non minorabitur : ab vtrisque
autem inhonorabitur. * Musica in luctu
importuna narratio : flagella , & doctrina
in omni tempore sapientia. * Qui docet
fatuum , quasi qui conglutinat testam. Qui
narrat verbum non audienti , quasi qui ex-
citat dormientem de graui somno. * Cum
dormiente loquitur , qui enarrat stulto sa-
pientiam : & in fine narrationis dicit : Quis
est hic ? * Supra mortuum plora , defecit
enim lux eius : & supra fatuum plora , de-
ficit enim sensus. * Modicum plora supra
mortuum , quoniam requieuit. * Nequissi-
mi enim nequissima vita super mortem fa-
tui. * Luctus mortui septem dies : fatui
autem , & impij , omnes dies vitæ illorum. **I**
Cum stulto ne multum loquaris , & cum
insensato ne abieris. * Serua te ab illo , vt
non molestiam habeas , & non coinquina-
beris peccato illius. * Defecte ab illo , &
inuenies requiem , & non acediaberis in
stultitia illius. * Super plumbum quid
grauabitur : & quod illi aliud nomen quam
fatuus ? * Arenam , & salem , & massam
ferri facilius est ferre , quam hominem im-
prudentem , & fatuum , & impium. * Lora-
mentum ligneum colligatum in fundamen-
to ædificij , non dissoluetur : sic & cor con-
firmatum in cogitatione consilij. * Cogi-
tatus sensatus in omni tempore , metu non
deprauabitur. * Sicut palus in excelsis , &

22 cimenta sine impensa posita contra faciem
23 venti non permanebunt : * Sic & cor timi-
dum in cogitatione stulti contra impetum
24 timoris non resistet. * Sicut cor trepidum
C in cogitatione fatui , omni tempore non
metuet , sic & qui in præceptis Dei perma-
25 net semper. * Pungens oculum deducit
lacrymas : & qui pungit cor , profert sen-
26 sum. * Mittens lapidem in volatilia , deij-
cies illa : sic & qui conuitiatur amico , dis-
27 soluit amicitiam. * Ad amicum etsi pro-
duxeris gladium , non desperes : est enim
28 regressus. Ad amicum si aperueris os tri-
ste , non timeas : est enim concordatio : ex-
cepto conuicio , & improprio , & superbia ,
& mysterij reuelatione , & plaga dolosa : in
29 his omnibus effugiet amicus. * Fidem pos-
side cum amico in paupertate illius , & in
30 bonis illius læteris. * In tempore tribula-
tionis illius permane illi fidelis , vt & in hæ-
reditate illius coheres sis. * Ante ignem
camini vapor , & fumus ignis inaltatur : sic
& ante sanguinem maledicta , & contume-
31 lia & minæ. * Amicum salutare non con-
fundar , à facie illius non me abscondam :
& si mala mihi e uenerint per illum , susti-
32 nebo. * Omnis , qui audiet , cauebit se ab
33 eo. * Quis dabit ori meo custodiam , &
super labia mea signaculum certum , vt
non cadam ab ipsis , & lingua mea per-
dat me ?

C A P. X X I I I.

*Oratio aduersus superbiam , gulam , & luxu-
riam : consuetudo inuicem vitanda , & indi-
sciplinatus sermo aduersus improprium : duo
genera in peccato abundantia , & tertium
adducens iram : consuetudo hominis ad pec-
candum se hortantis : de peccatis in adul-
terio concurrentibus , & laude timoris Do-
mini.*

Domine pater , & dominator vitæ meæ
ne derelinquas me in consilio eorum :
nec sinas me cadere in illis. * Quis super-
ponet in cogitatu meo flagella , & in corde
meo doctrinam sapientiæ , vt ignorationi-
bus eorum non parcant mihi , & non appa-
reant delicta eorum , * Et ne adincrescant
ignorantiæ meæ , & multiplicentur delicta
mea , & peccata mea abundant , & incidam
in conspectu aduersariorum meorum , &
gaudeat super me inimicus meus : * Domi-
ne pater , & Deus vitæ meæ , ne derelin-
quas me in cogitatu illorum. * Extollen-
tiam oculorum meorum ne dederis mihi ,
& omne desiderium auerte à me. * Aufer
à me ventris concupiscentias , & concubi-
tus concupiscentiæ ne apprehendant me ,
& animæ irreuerenti , & infrunitæ ne tra-
das me. * Doctrinam oris audite filij : &

Exod. 10. b.
7.
Matt. 5. d.
11.

qui custodierit illam, non periet labijs, nec scandalizabitur in operibus nequissimis. * In vanitate sua apprehenditur peccator, & superbus, & maledicus scandalizabitur in illis. * Iurationi non assuescat os tuum, multi enim casus in illa. * Nominatio vero Dei non sit assidua in ore tuo, & nominibus Sanctorum non admiscearis: quoniam niam non eris immunis ab eis. * Sicut enim seruus interrogatus assidue, à iure non minuitur: sic omnis iurans, & nominans, in toto à peccato non purgabitur. * Vir multum iurans implebitur iniquitate, & non discedet à domo illius plaga. * Et si frustrauerit, delictum illius super ipsum erit: & si dissimulauerit, delinquit dupliciter. * Et si in vacuum iurauerit, non iustificabitur: replebitur enim retributione domus illius. * Est et alia loquela contraria mori: non inueniatur in hereditate Iacob. Et enim à misericordiis omnia hæc auferuntur, et in delictis non volutabuntur. * Indisciplinata loquela non assuescat os tuum: est enim in illa verbum peccati. * Memento patris, et matris tuæ: in medio enim magnatorum consistis. * Ne forte obliuiscatur te Deus in conspectu illorum, et assiduitate tua infatuatus, improprium patiaris, et maluisse non nasci, et diem natiuitatis tuæ maledicas. * Homo assuetus in verbis improprij, in omnibus diebus suis non eruditur. * Duo genera abundant in peccatis, et tertium adducit iram, et perditionem. * Anima calida, quasi ignis ardens, non extinguetur, donec aliquid glutiat. * Et homo nequam in ore carnis suæ, non desinet donec incendat ignem. * Homini fornicario omnis panis dulcis, non fatigabitur transgrediens, usque ad finem. * Omnis homo, qui transgreditur lectum suum, contemnens in animam suam, & digens. Quis me videt: Tenebræ circumdant me, & parietes cooperiunt me, & nemo circumspicit me: quem vector? delictorum meorum non memorabitur Altissimus. * Et non intelligit, quoniam omnia videt oculus illius, quoniam expellit à se timorem Dei huiusmodi hominis timor, & oculi hominum timentes illum. Et non cognouit, quoniam oculi Domini multo plus lucidiores sunt super solem, circumspicientes omnes vias hominum, & profundum abyssi, & hominum corda intuentes in absconditis partes. * Domino enim Deus antequam crearentur, omnia sunt agnita: sic Deus post perfectum respicit omnia. * Hic in plateis ciuitatis vindicabitur, & quasi pulus equinus fugabitur: & ubi non sperauit, apprehendetur. * Et erit dedecus omnibus, eo quod non intellexerit timorem Do-

32 mini. * Sic & mulier omnis relinquens virum suum, & statuens hereditatem ex alieno matrimonio: * Primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit: secundo in virum suum deliquit: tertio in adulterio fornicata est, & ex alio viro filios statuit sibi. * Hæc in ecclesiam adducetur, et in filios eius respicietur. * Non tradent filij eius radices, et rami eius non dabunt fructum. * Derelinquet in maledictum memoriam eius, et dedecus illius non delebitur. * Et agnoscent, qui derelicti sunt, quoniam nihil melius est, quam timor Dei, et nihil dulcius, quam respicere in mandatis Domini. * Gloria magna est sequi: Dominum longitudo enim dierum assumetur ab eo.

C A P. XXIV.

Sapientia multiplices suas laudes, & originem describit, & mire ad sui amplexum inuitat, omnia sua doctrina splendore illustrans.

Sapientia laudabit animam suam, et in Deo honorabitur, et in medio populi sui gloriabitur. Et in ecclesijs altissimi aperiet os suum, et in conspectu virtutis illius gloriabitur. * Et in medio populi sui exaltabitur, et in plenitudine sancta admirabitur. * Et in multitudine electorum habebit laudem, et inter benedictos benedicetur, dicens: * Ego ex ore Altissimi produi, primogenita ante omnem creaturam. * Ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram: * Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columina nubis. * Gyrum coeli circuiui sola, et profundum abyssi penetraui, in fluctibus maris ambulavi, * Et in omni terra steti: et in omni populo, * Et in omni gente primum habui. * Et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcaui: et in his omnibus requiem quæsiui, et in hereditate Domini morabor. * Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. * Et dixit mihi: in Iacob inhabita, et in Israel hereditare, et in electis meis mitte radices. * Ab initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. * Et sic in Sion firmata sunt, et in ciuitate sanctificata similiter requieui, et in Ierusalem potestas mea. * Et radicaui in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea. * Quasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cypressus in monte Sion: * Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Iericho: * Quasi oliua speciosa in campis, et quasi pla-

platanus exaltata sum iuxta aquam in pla-
teis. * Sicut cinnamomum, et balsamum 20
aromatizans odorem dedit: quasi myrrha
electa dedit suauitatem odoris: Et quasi sto-
rax, et galbanus, et vngula, et gutta, et quasi
Libanus non incisus vaporavi habitatio-
nem meam, et quasi balsamum non mi-
stum odor meus. * Ego, quasi terebinthus 22
extendi ramos meos, et rami mei honoris,
et gratia. * Ego quasi vitis fructificavi sua-
nitatem odoris: et flores mei fructus hono-
ris, et honestatis. * Ego mater pulchre dile-
ctionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ
spei. In me gratia omnis viæ, et veritatis, in 25
me omnis spes vitæ, et virtutis. * Transite
ad me omnes, qui concupiscitis me, et a ge-
nerationibus meis implemini: * Spiritus 27
enim meus super mel dulcis, et hæreditas
mea super mel, et fenum: Memoria mea in 28
generationes sæculorum. * Qui edunt me, 29
adhuc esuriunt: et qui bibunt me, adhuc si-
cient. * Qui audit me, non confundetur: 30
et qui operantur in me, non peccabunt. *
Qui elucidant me, vitam æternam habe-
bunt. * Hæc omnia liber vitæ, et testamen-
tum Alissimi, et agnitio veritatis. * Legem 33
mandauit Moyses in præceptis iusticiarum,
& hæreditatem domui Iacob, & Israel pro-
missiones. * Posuit David puero suo excita-
re regem ex ipso fortissimum, & in throno
honoris sedentem in sempiternum. * Qui 35
implet, quasi Phison sapientiam, & sicut
Tigris in diebus nouorum. * Qui adimplet 36
quasi Euphrates fenum: qui multiplicat,
quasi Iordanis in tempore messis. * Qui 37
mittit disciplinam super lucem, & assistens,
quasi Gehon in die vindemiæ. * Qui perfi-
cit primus scire ipsam, & infirmior non in-
uestigabit eam. * Amari enim abundauit 39
cogitatio eius, & consilium illius ab abyf-
so magna. * Ego sapientia effudi flumina. * 40
Ego quasi trames aquæ immensæ de flu-
uio, ego quasi fluuij Dioryx, & sicut aquæ-
ductus exiui de paradiso. * Dixi: Rigabo 42
hortum meum plantationum, & inebriabo
pratæ mei fructum. * Et ecce factus est mi-
hi trames abundans, & fluuius meus ap-
propinquauit ad mare. * Quoniam doctri-
nam, quasi anelucanum illumino omni-
bus, & enarrabo illam, usque ad longin-
quum. * Penetrabo omnes inferiores par-
tes terræ, & inspiciam omnes dormientes,
& illuminabo omnes sperantes in Domi-
no. * Adhuc doctrinam, quasi prophetiam 46
effundam, & relinquam illam quærentibus
sapientiam, & non desinam in progenies il-
lorum usque in æuum sanctum. * Videte, 47
quoniam non soli mihi laboraui, sed omni-
bus exquirentibus veritatem.

*Tria, quæ Dominus placens, & tria, quæ odit:
nomen insuspicabilia: laus timoris Dei: mu-
lieris nequam mira desideratio: à muliere in-
itium peccati, & mortis: mulieris dominum
non ferendum.*

In tribus placitum est spiritui meo, quæ
sunt probata coram Deo, & hominibus:
Concordia fratrum, & amor proximorum,
& vir, & mulier benè sibi consentientes. *
Tres species odiuit anima mea, & aggrauor
valde animæ illorum: * Pauperem super-
bum: diuitem mendacem: senem satuum,
& infensatum. * Quæ in iuuentute tua non
congregasti, quomodo in senectute tua in-
uenies? * Quam speciosum caninei iudi-
cium, & presbyteris cognoscere consilium!
Quam speciosa veteranis sapientia, & glo-
riosis intellectus, & consilium! * Corona se-
num multa pericia, & gloria illorum timor
Dei. * Nouem insuspicabilia cordis magni-
ficauit, & decimum dicam in lingua homi-
nibus: * Homo, qui iucundatur in filiis, vi-
uens & videns subuersionem inimicorum
suorum. * Beatus qui habitat cum mulie-
re sensata, & qui lingua sua non est lapsus,
& qui non seruauit indignis se. * Beatus
qui inuenit amicum verum, & qui enarrat
iustitiam auri audienti. * Quam magnus,
qui inuenit sapientiam, & scientiam! sed
non est super timentem Dominum. Timor
Dei super omnia se superposuit: * Beatus
homo cui donatum est habere timorem
Dei: qui tenet illum, cui assimilabitur? *
Timor Dei initium dilectionis eius: fidei
autem initium agglutinandum est ei. Om-
nis plaga tristitia cordis est: & omnis ma-
litia, nequitia mulieris. Et omnem plagam,
& non plagam videbit cordis: * Et omnem
nequitiam, & non nequitiam mulieris: * Et
omnem obductum, & non obductum odi-
cium: * Et omnem vindictam, & non vin-
dictam inimicorum. * Non est caput ne-
quius super caput colubri: * Et non est ira
super iram mulieris. Commorari leoni, &
draconi placebit, quam habitare cum mu-
liere nequam. * Nequitia mulieris immu-
tat faciem eius: & obsecrat vultum suum
tanquam ursus: & quasi sacco ostendit.
In medio proximorum eius. * Ingemuit
vir eius, & audiens suspirauit modicum. *
Breuis omnis malitia super inastiam mu-
lieris, fors peccatorum cadat super illam. *
Sicut ascensus arenosus in pedibus vete-
rani, sic mulier linguata homini quæro. *
Ne respicias in mulieris speciem, & non
conspicias mulierem in specie. * Mulie-
ris ira, & irreuerentia, & confusio magna.
Mulier si primatum habeat, contraria est

*Inf. 16. a. r.
Sup. 14. a. r.
19. c. 10.
16. c. 10.*

*Prov. 1. c. 6.
19.*

Inf. 41. b. 6.

viro suo. * Cor humile, & faciestristis, & 31
plaga cordis, mulier nequam. * Manus 32
debiles, & genna dissoluta, mulier quæ
non beatificat virum suum. * A muliere 33
initium factum est peccati, et per illam
omnes morimur. * Non des aquæ tuæ exi- 34
tum, nec modicum; nec mulieri nequam
veniam prodeundi. * Si non ambulauerit ad 35
manum tuam, confundet te in conspectu
inimicorum. * A carnibus tuis abscinde il- 36
lam, ne semper te abutatur.

C A P. XXVI.

*Propositis vicissim laudes bona mulieris, & vi-
superiora mala, ac zelotypa: filia custodienda:
vicia timenda: duo contristantia, & duo pe-
riculosa.*

Mulieris bonæ beatus vir: numerus 1
enim annorum illius duplex. * Mu- A
lier fortis oblectat virum suum, et annos 2
vitæ illius in pace implebit. * Pars bona, 3
mulier bona, in parte timentium Deum
dabitur viro pro factis bonis. * Diuitis au- 4
tem, & pauperis cor bonum, in omni tem-
pore vultus illorum hilaris. * A tribus ti- 5
muit cor meum, et in quarto facies mea
metuit: * Delaturam ciuitatis, et collectio- 6
nem populi, * Calumniam mendacem, su-
per mortem omnia grauior: * Dolor cor- 8
dis, et luctus, mulier zelotypa. * In mu- 9
liere zelotypa flagellum linguæ, omnibus
communicans. * Sicut boum iugum, quod 10
mouetur, ita et mulier nequam, qui tenet
illam, quasi qui apprehendit scorpionem. *
Mulier ebriosa, ira magna: et contumelia, 11
et turpitudine illius non regetur. * Fornica- 12
tio mulieris in extollentia oculorum, et in
palpebris illius agnoscetur. * In filia non 13
auertente se, firma custodiant: ne inuenta
occasione utatur se. * Ab omni irreueren- 14
tia oculorum eius caue, et ne mireris, si te
neglexerit. * Sicut viator sitiens, ad fon- 15
tem os aperiet, & ab omni aqua proxima
bibet, & contra omnem palum sedebit, &
contra omnem sagittam aperiet pharetram
donec deficiat. * Gratia mulieris sedula 16
delectabit virum suum, & ossa illius, im- C
pinguabit. * Disciplina illius, datum Dei 17
est. * Mulier sensata, & tacita, non est im- 18
mutatio eruditæ animæ. * Gratia super 19
gratiam, mulier sancta, & pudorata. * Om- 20
nis autem ponderatio non est digna conti-
nentis animæ. * Sicut sol oriens mundo in 21
altissimis Dei, sic mulieris bonæ species in
ornamentum domus eius. * Lucerna splen- 22
dens super candelabrum sanctum, & spe- D
cies faciei super ætatem stabilem. Colum- 23
næ aureæ super bases argenteas, & pedes
firmi super planas stabilis mulieris. Fun- 24
damenta æterna supra petram solidam, &

25 mandata Dei in corde mulieris sanctæ. * In
duobus contristatum est cor meum, & in
26 tertio iracundia mihi aduenit: * Vir bel-
lator deficiens per inopiam, & vir sensatus
27 contemptus: * Et qui transgreditur à iu-
stitia ad peccatum, Deus parauit eum ad
28 rhomphæam. * Duæ species difficiles,
& periculosa mihi apparuerunt, diffi-
cile exiit negotians à negligentia: &
non iustificabitur caupo à peccatis labio-
rum.

C A P. XXVII.

*Ob inopiam, & amorem diuitiarum multi de-
linquunt: & timor Domini constanter ser-
uandus: tentatio probat eum, qui tentatur:
sequenda iustitia: inconstantia stulti, & mo-
destia in verbis seruanda: secreta amici
non reuelanda: de annuente oculo, & in-
sidioso.*

Propter inopiam multi deliquerunt, &
A qui quærit locupletari, auertit ocu-
lum suum. * Sicut in medio compaginis la-
pidum palus figitur, sic & inter medium
venditionis, & emptionis angustabitur
3 peccatum. * Conteretur cum delinquen-
te delictum. * Si non in timore Domini
4 tenueris te instanter, citò subuertetur do-
mus tua. * Sicut in percussura cribri rema-
nebit puluis, sic aporia hominis in cogita-
tu illius. * Vasa figuli probat fornax, &
7 homines iustos tentatio tribulationis. * Si-
cut rusticatio de ligno ostendit fructum il-
lius, sic verbum ex cogitatu cordis homi-
8 nis. * Ante sermonem non laudes virum:
9 hæc enim tentatio est hominum. * Si se-
quaris iustitiam, apprehendes illam: & in-
dues, quasi poderem honoris, & inhabita-
bis cum ea, & proteget te in sempiternum,
& in die agnitionis inuenies firmamentum.
10 Volatilia ad sibi similia conueniunt: & ve-
B ritas ad eos, qui operantur illam, reuerte-
11 tur. * Leo venationi insiliatur semper;
12 sic peccata operantibus iniquitates. * Ho-
mo sanctus in sapientia manet sicut sol:
13 nam stultus sicut luna mutatur. * In me-
dio insensatorum serua verbum tempori:
in medio autem cogitantium assiduus esto.
14 Narratio peccantium odiosa, & risus illo-
15 rum in delicijs peccati. * Loquela mut-
tum iurans, horripilationem capiti statuet:
16 & irreuerentia ipsius obtratio aurium. *
Effusio sanguinis in rixa superborum: &
17 maledictio illorum auditis grauis. * Qui
C denudat arcana amici, fidem perdit, &
18 non inueniet amicum ad animum suum.
Dilige proximum, & coniungere fide cum
19 illo. * Quod si denudaueris absconsa il-
20 lius, non persequeris post eum. * Sicut
enim homo, qui perdit amicum suum, sic
& qui

& qui perdit amicitiam proximi sui. * Et 21
 sicut, qui dimittit aurem de manu sua, sic
 dereliquisti proximum tuum, & non eum
 capies. * Non illum sequaris, quoniam 22
 longè abest: effugit enim, quasi caprea de
 laqueo: quoniam vulnerata est anima eius.
 Ultra eum non poteris colligare. Et male- 23
 dicti est concordatio: * Denudare autem 24
 amici mysteria, desperatio est animæ infe-
 licis. * Annuens oculo fabricat iniqua, & 25
 nemo eum abijciat: In conspectu oculorū 26
 tuorum conculcabit os suum, & super ser-
 mones tuos admirabitur, nouissimè au-
 tem peruertet os suum, & in verbis tuis
 dabit scandalum. * Multa odiui, & non 27
 coæquaui ei, & Dominus odiet illum. *
 Qui in altum mittit lapidem, super caput 28
 eius cadet: & plaga dolosa, dolosi diui-
 det vulnera. * Et qui foueam fodit, inci- 29
 det in eam: & qui statuit lapidem proxi-
 mo, offendet in eo: & qui laqueum alij po-
 nit, peribit in illo. * Facienti nequissi- 30
 mum consilium, super ipsum deuoluetur,
 & non agnoscat unde adueniat illi. * Illu- 31
 sio, & improprium superbiorum, & vin-
 dicta sicut leo insidiabitur illi. * Laqueo 32
 peribunt, qui oblectantur casu iustorum:
 dolor autem consumet illos antequam mo-
 riantur. * Ira & furor, vtrique execrabi- 33
 lia sunt, & vir peccator continens erit il-
 lorum.

C A P. XXVIII.

*Non querenda vindicta, sed offensa remitten-
 da: ab ira, ac lite cessandum: mala lingua, &
 pericula ipsius, & de tertia lingua: aures se-
 pienda aduersus linguam nequam, orique
 frenum imponendum.*

Qui vindicari vult, à Domino inue- 1
 niat vindictam, & peccata illius A
 seruans seruabit. * Relinque proximo tuo 2
 nocenti te: & tunc deprecanti tibi pecca-
 ta soluentur. Homo homini reseruat iram, 3
 & à Deo querit medelam? * In hominem 4
 similem sibi non habet misericordiam, &
 de peccatis suis deprecatur? * Ipse cum 5
 caro sit, reseruat iram, & propitiationem
 petit à Deo: quis exorabit pro delictis il- 6
 lius? * Memento nouissimorum, & desi-
 ne inimicari. * Tabitudo enim, & mors 7
 imminet in mandatis eius. * Memorare 8
 timorem Dei, & non irascaris proximo. *
 Memorare testamentum Altissimi, & de- 9
 spice ignorantiam proximi. * Abstine te 10
 à lite, & minues peccata: * Homo enim 11
 iracundus incendit litem, & vir peccator B
 turbabit amicos, & in medio pacem ha-
 bentium immittet inimicitiam. * Secun- 12
 dum enim ligna sylvæ sic ignis exardescit:
 & secundum yrisum hominis, sic iracu-

dia illius erit, & secundum substantiam
 13 suam exaltabit iram suam. * Certamen
 festinatum incendit ignem: & lis festinans
 effundit sanguinem: & lingua testificans
 14 adducit mortem. * Si sufflaueris in scin-
 tillam, quasi ignis exardebit: & si expue-
 ris super illam, extinguetur: vtrique ex
 15 ore proficiscuntur. * Sufurro, & bilin-
 guis maledictus: multos enim turbabit pa-
 16 cem habentes. * Lingua tertia multos
 commouit, & disperfit illos de gente in gen-
 17 tem. * Ciuitates muratas diuitum destru-
 18 xit, & domos magnatorum effodit. * Vir-
 19 tutes populorum concidit, & gentes for-
 20 tes dissoluit. * Lingua tertia mulieres vi-
 ratas eiecit, & priuauit illas laboribus suis.
 21 Qui respicit illam, non habebit requiem,
 nec habebit amicum, in quo requiescat. *
 22 Flagelli plaga liuorem facit: plaga autem
 23 linguæ comminuet ossa. * Multi cecide-
 runt in ore gladij, sed non sic quasi, qui
 24 interierunt per linguam suam. * Beatus,
 qui tectus est à lingua nequam, qui in ira-
 cundiam illius non transiit, & qui non
 attraxit iugum illius, & in vinculis eius
 25 non est ligatus: * Iugum enim illius, iu-
 gum ferreum est: & vinculum illius, vin-
 26 culum æreum est. * Mors illius, mors ne-
 quissima: & utilis potius infernus, quàm
 27 illa. * Perseuerantia illius non permane-
 bit, sed obtinebit vias iniustorum: & in
 28 flamma sua non comburet iustos. * Qui
 relinquunt Deum, incident in illam, &
 exardebit in illis, & non extinguetur, &
 immittetur in illos, quasi leo, & quasi
 29 pardus lædet illos. * Sepi aures tuas spi-
 nis, linguam nequam noli audire, & ori tuo
 30 facito ostia, & seras. * Aurum tuum, &
 argentum tuum confa, & verbis tuis fa-
 cito stateram, & frenos ori tuo rectos: * Et
 attende ne forte labaris in lingua, & ca-
 das in conspectu inimicorum insidian-
 tium tibi, & sit casus tuus insanabilis in
 mortem.

C A P. XXIX.

*Per mutuum subueniendum proximo, fidesque
 mutuantis seruanda: & quamquam multi
 fidem fallant, non tamen ob id cessandum
 ab elemosyna, cuius laudes describit: fide-
 iussori gratia habenda est: fidesque seruan-
 da: in quibus consistat initium vite homi-
 nis differis, & de vagis, & ingratis hospiti-
 bus.*

Qui facit misericordiam, foeneratur 1
 proximo suo: & qui praualeat manu, A
 2 mandata seruat, * Foenerare proximo tuo
 in tempore necessitatis illius, & iterum red-
 3 de proximo in tempore suo. * Confirma
 verbum, & fideliter age cum illo: & in
 om-

Deut. 32. c.
 35.
 Mat. 6. b. 14
 Marc. 11. c.
 35.
 Rom. 12. d.
 16.

onani tempore inuenies, quod tibi necessarium est. * Multi, quasi inuentionem aestimauerunt foenus, & praestiterunt molestiam his, qui se adiuerunt. * Donec accipiant, osculantur manus dantis, & in promissionibus humiliter vocem suam. * Et in tempore redditionis postulabit tempus, & loquetur verba rati, & murmurationum, & tempus causabitur. * Si autem potuerit reddere, aduersabitur, solidi vix reddet dimidium, & computabit illud, quasi inuentionem. * Sin autem, fraudabit illum pecunia sua, & possidebit illum inimicum gratis. * Et conuitia, & maledicta reddet illi, & pro honore, & beneficio reddet illi contumeliam. Multi non causa nequitiae non foenerati sunt, sed fraudari gratis timuerunt. * Verumtamen super humilem animo fortior esto, & pro elemosyna non trahas illum. Propter mandatum assume pauperem, & propter inopiam eius ne dimittas eum vacuum. * Perde pecuniam propter fratrem, & amicum tuum: & non abscondas illam sub lapide in perditionem. * Pone thesaurum tuum in praeceptis Altissimi, & proderit tibi magis, quam aurum. * Conclude elemosynam in corde pauperis, & haec pro te exorabit ab omni malo. * Super seculum potens, & super lanceam, aduersus inimicum tuum pugnabit. * Vir bonus fidem facit pro proximo suo: * Et qui perdidit confusionem: derelinquet sibi. * Gratiā fideiussoris ne obliuiscaris: dedit enim pro te animam suam. * Re-promissorem fugit peccator, & immundus. Bona repromissoris sibi ascribit peccator: Et ingratus sensu derelinquet liberantem se. * Vir repromittit de proximo suo: & cum perdidit reuerentiam, derelinquetur ab eo. * Repromissio nequissima multos perdidit dirigentes, & commouit illos, quasi fluctus maris. * Viros potentes gyrans migrare fecit, & vagati sunt in gentibus alienis. * Peccator transgrediens mandatum Domini, incidit in promissionem nequam: & qui conatur multa agere, incidit in iudicium. * Recupera proximum secundum virtutem tuam, & attende tibi ne incidas. * Initium vitae hominis, aqua & panis, & vestimentum, & domus protegens turpitudinem. * Melior est victus pauperis sub regimine asserum, quam epulae splendidae in peregre sine domicilio. * Minimum pro magno placeat tibi, & improprium peregrinationis non audies. * Vita nequam hospitandi de domo in domum: & ubi hospitabitur, non fiducialiter ager, nec aperiet os. * Hospitabitur, & pascet, & porabit ingratos, & ad hanc

33 amara audiet. * Transi hospes, & ornata mensam: & quae in manu habes, cibus ceteros. * Exi a facie honoris amicorum meorum: necessitudine domus meae hospitio mihi factus est frater. * Grauius haec homini habenti sensum: Corruptio domus, & improprium foeneratōris.

C A P. XXX.

Filii disciplinae educandi, & quam sit perniciōsum illis indulgere corporis sanitas praestare diuitijs: & quam sit noxia, & fugienda homini tristitia, cordis vero inuenturas, quam sit utilis.

Qui diligit filium suum, afficiat illi flagella, ut lateatur in nouissimo suo, & non palpet proximorum officia. Qui docet filium suum, laudabitur in illo, & in medio domesticorum in illo gloriabitur. * Qui docet filium suum, in zelum mittit inimicum, & in medio amicorum gloriabitur in illo. * Mortuus est pater eius, & quasi non est mortuus: similem enim reliquit sibi post se. * In vita sua vidit, & laetatus est in illo: in obitu suo non est contristatus, nec confusus est coram inimicis. * Reliquit enim defensorem domus contra inimicos, & amicis reddentem gratiam. Pro animabus filiorum colligabit vulnera sua, & super omnem vocem turbabuntur viscera eius. * Equus indomitus euadit durus, & filius remissus euadit praecipuus. * Lacta filium, & patientem faciet: lude cum eo, & contristabit eum. * Non corrideas illi, ne doleas, & in nouissimo obstupescant dentes tui. * Non des illi potestatem in iuuentute, & ne despicias cogitatus illius. * Curua ceruicem eius in iuuentute, & tunc de latera eius dum infans est, ne forte induret, & non credat tibi: & erit tibi dolor animae. * Doce filium tuum, & operare in illo, ne in turpitudinem illius offendas. * Melior est pauper sanus, & fortis viribus, quam diues imbecillis, & flagellatus malitia. * Salus animae in sanctitate iustitiae, melior est omni auro, & argento, & corpus validum, quam census immensus. * Non est census super censum salutis corporis: & non est oblectamentum super cordis gaudium. * Melior est mors, quam vita amara: & requies aeterna, quam languor perseuerans. * Bona abscondita in ore clauso, quasi appositiones epularum circumpositae sepulchro. * Quid proderit libertas idolo? nec enim manducabit, nec odorabit: * Sic, qui effugatur a Domino, portans mercedes iniquitatis. * Videns oculis, & ingemiscens, sicut spado compunctus: & virginem, & suspirans. * Tristitiam non des.

Tolc. 4. b.
10.
Sup. 17. c.
18.

Inf. 19. c. 11

Prov. 13. c.
14. & 15. b.
16.
Deut. 6. c.

Sup. 1. c. 15

Deut. 14. c. 6

des animæ tuæ, & non affligas te metipsum D
in consilio tuo. * Incunditas cordis hæc
est vita hominis, & thesaurus sine defectio-
ne sanctitatis: & exultatio viri est longæ-
uitas. * Miserere animæ tuæ placens Deo, 24
et contine: congrega cor tuum in sanctifica-
te eius, et tristitiam longè repelle à te. * 25
Multos enim occidit tristitia, et non est uti-
litas in illa. * Zelus, et iracundia mi- 26
nuunt dies, et ante tempus senectam ad-
ducet cogitatus. * Splendidum cor, et bo- 27
num in epulis est: epulæ enim illius dili-
genter fiunt.

C A P. XXXI.

*Vigilia honestatis: cogitatus præscientia: labor
diuitis, & pauperis: diligens aurum mul-
casus in auro: laus diuitis sine macula: mo-
destia in mensa seruanda: laus sobrietatis,
& vituperatio gula: laus usus modici vini,
& vituperatio immodici.*

Vigilia honestatis tabefaciet carnes, &
cogitatus illius auferet somnum. Co-
gitatus præscientiæ auertit sensum, & infir-
mitas grauis sobriam facit animam. * Labo-
rauit diues in congregatione substantiæ, &
in requie sua replebitur bonis suis. * La-
borauit pauper in diminutione victus, &
in fine inops fit. * Qui aurum diligit, non iu-
stificabitur: & qui insequitur consumptionem,
replebitur ex ea. * Multi dati sunt in
auriculus, & facta est in specie ipsius per-
ditio illorum. * Lignum offensionis est au-
rum sacrificantium: vix illis, qui sectantur
illud, & omnis imprudens deperiet in illo. *
Beatus diues, qui inuentus est sine macula:
& qui post aurum non abiit, nec sperauit in
pecunia, & thesauro. * Quis est hic, & lau-
dabimus eum? fecit enim mirabilia in vi-
ta sua. * Qui probatus est in illo, & per-
fectus est, erit illi gloria æterna: qui potuit
transgredi, & non est transgressus; facere
mala, & non fecit: * Ideo stabilita sunt bo-
na illius in Domino, & eleemosynas illius
enarrabit omnis Ecclesia sanctorum. Su-
pra mensam magnam sedisti? non aperias
super illam faucem tuam prior. * Non di-
cas sic: Multa sunt, quæ super illam sunt: *
Memento, quoniam malus est oculus ne-
quam. * Nequius oculo quid creatum est? 15
ideò ab omni facie sua lacrymabitur. cum
viderit. * Ne extendas manum tuam prior, 16
& inuidia contaminatus erubescas. * Ne 17
comprimaris in conuiuio. * Intellige, quæ 18
sunt proximi tui ex teipso. * Vtere, quasi 19
homo, frugi his, quæ tibi apponuntur: ne
cum manducas multum, odio habearis. *
Cessa prior causa disciplinæ: & noli ni- 20
mius esse, ne fortè offendas. * Et si in me- 21
dio multorum sedisti, prior illis ne extendas C

manum tuam, nec prior poscas bibere. *
22 Quam sufficiens est homini eruditio vi-
num exiguum, & in dormiendo non labo-
23 rabis ab illo, & non senties dolorem. * Vi-
gilia, cholera, & tortura viro infrunito. *
24 Somnus sanitatis in homine parco. dor-
miet vique manè, & anima illius cum ipso
25 delectabitur. * Et si coactus fueris in eden-
do multum, surge è medio, euome: & refri-
gerabit te, & non adduces corpori tuo in-
26 firmitatem. * Audi me fili, & ne spernas
me; & in nouissimo inuenies verba mea. *
27 In omnibus operibus tuis esto velox, &
28 omnis infirmitas non occurrit tibi. Splen-
didum in panibus benedixit labia multo-
rum, & testimonium veritatis illius fidele.
29 Nequissimo in pane murmurabit ciuitas,
& testimonium nequitiæ illius verum est. *
30 Diligentes in vino noli prouocare: mul-
31 tos enim exterminauit vinum. * Ignis pro-
D bat ferrum durum: sic vinum corda super-
32 borum arguet in ebrietate potatum. * Equi-
vita hominibus, vinum in sobrietate: si bi-
33 bas illud moderatè, eris sobrius. * Quæ vi-
34 ta est ei, qui minuitur vino? * Quid defrau-
35 dat vitam? Mors. * Vinum in iucundita-
tem creatum est, & non in ebrietatem, ab
36 initio. * Exultatio animæ, & cordis, vi-
37 num moderatè potatum. * Sanitas est ani-
38 mæ, et corpori sobrius potus. * Vinum
multum potatum, irritationem, et iram, et
39 ruinas multas facit. * Amaritudo animæ
40 vinum multum potatum. * Ebrietatis
animositas, imprudentis offensio, mino-
41 rans virtutem, et faciens vulnera. * In con-
uiuio vini non arguas proximum: et non
42 despicias eum in iucunditate illius. * Verba
improperij non dicas illi: et non premas
illum in repetendo.

C A P. XXXII.

*Officium boni rectoris: maior natu loquatur:
tacendum, ubi non est, qui audiat: incun-
ditas musica in conuiuio: adolescenti ta-
cendum: laus taciturnitatis: discutienda
propria domus: laus timoris Domini: pec-
cator vitæ correctionem: absque consilio ni-
hil agendum.*

Rectorum te posuerunt? noli extolli:
esto in illis, quasi vnus ex ipsis. * Cu-
ram illorum habe, et sic confide, et omni
cura tua explicita recumbe: * Ut lateris
propter illos, et ornamentum gratiæ acci-
pias coronam, et dignationem consequaris
corroagationis. * Loquere maior natu: de-
cet enim te. * Primum verbum diligenti
scientia, et non impediās musicam. * Vbi
auditus non est, non affundas sermonem:
et importune noli extolli in sapientia tua.
Gémula carbunculi in ornamento auri, et
com-

comparatio musicorum in conuiuio vini. * Sicut in fabricatione auri signum est smaragdi, sic numerus musicorum in iucundo, & moderato vino. * Audi tacens, & pro reuerentia accedet tibi bona gratia. * Adolefcens loquere in tua causa vix. * Si bis interrogatus fueris, habeat caput responsum tuum. * In multis esto, quasi infcius, & auditacens simul, & quarens. * In medio magnatorum non praelumas: & ubi sunt senes, non multum loquaris. * Ante grandinem praeibit coruscatio: & ante verucundiam praeibit gratia, & pro reuerentia accedet tibi bona gratia. * Et hora surgendi non te trices: praecurre autem prior in domum tuam, & illic auocare, & illic lude. * Et age conceptiones tuas, & non in delictis, & verbo superbo. * Et super his omnibus benedictio Dominum, qui fecit te, & inebriantem te ab omnibus bonis suis. * Qui timet Dominum, excipiet doctrinam eius: & qui vigilauerint ad illum, inuenient benedictionem. * Qui querit legem, replebitur ab ea: & qui infidiosè agit, scandalizabitur in ea. * Qui timet Dominum, inuenient iudicium iustum, & iustitias, quasi lumen accendent. * Precator homo vitabit correptionem, & secundum voluntatem suam inueniet comparationem. * Vir consilij non disperdet intelligentiam, alienus & superbus non pertimescet timorem. Etiam postquam fecit cum eo sine consilio, & suis infestationibus arguetur. * Fili sine consilio nihil facias, & post factum non poenitebis. In via ruinae non eas, & non offendes in lapides: nec credas te via laboriosè, ne ponas animae tuae scandalum. * Et à filiis tuis caue, & à domesticis tuis attende. In omni opere tuo crede ex fide animae tuae: hoc est enim conservatio mandatorum. * Qui credit Deo, attendit mandatis: & qui confidit in illo, non minorabitur.

C A P. XXXIII.

Laudantur simens Dominum, & sapientia: inconstantia praecordiorum sarui: amicus subannator: dies & tempora à Deo sunt, qui & reliqua omnia creauit, ac disposuit, in cuius manu est homo, ut lutum in manu figuli. malum contra bonum: possessio non in uia, sed in morte distribuenda alijs: & quomodo serui sint tractandi.

Timentum Dominum non occurrent mala, sed in tentatione Deus illum conseruabit, & liberabit à malis. * Sapiens non odit mandata, & iustitias, & non illidetur, quasi in procella nauis. * Homo sensatus credit legi Dei, & lex illi fidelis. Qui interrogationem manifestat, parabit verbum,

& sic deprecatus exaudietur, & conseruabit disciplinam, & tunc respondebit. * Praecordia sarui, quasi rota carri: & quasi axis versatilis cogitatus illius. * Equus emissarius, factus & amicus subsanator, sub omni supersedente hinnit. * Quare dies diem superat, & iterum lux lucem, & annus annum à sole? * A Domini scientia separati sunt, facti sole, & praecceptum custodiens te. * Et immutauit tempora, & dies festos ipsorum, & in illis dies festos celebrauerunt ad horam. * Ex ipsis exaltauit, & magnificauit Deus, & ex ipsis posuit in numerum dierum. Et omnes homines de solo, & ex terra, unde creatus est Adam. * In multitudine disciplinae Dominus separauit eos, & immutauit vias eorum. * Ex ipsis benedixit, & exaltauit, & ex ipsis sanctificauit, & ad se applicauit: & ex ipsis maledixit, & humiliauit, & conuertit illos à separatione ipsorum. * Quasi lutum figuli in manu ipsius, plasmare illud, & disponere. * Omnes viæ eius secundum dispositionem eius: sic homo in manu illius, qui se fecit, & reddet illi secundum iudicium suum. * Contra malum bonum est, & contra mortem vita: sic & contra virum iustum peccator. Et sic intueri in omnia opera Altissimi. Duo & duo, & vnum contra vnum. * Et ego nouissimus euigilaui, & quasi, qui colligit acinos post vindemiarum res. * In benedictione Dei, & ipse sperauit: & quasi qui vindemiat, repleui torcular. * Respice, quoniam non mihi soli laboraui, sed omnibus exquirentibus disciplinam. * Audite me magnates, & omnes populi, & rectores Ecclesiarum auribus percipite. * Filio & mulieri, fratri & amico, non des potestatem super te in vita tua: & non dederis alij possessionem tuam: ne forte poeniteat te, & depreceris pro illis. * Dum adhuc superes, & aspiras, non immutabit te omnis caro. * Melius est enim, ut filij tui te rogent, quam te respicere in manus filiorum tuorum. * In omnibus operibus tuis precellens esto. * Ne dederis maculam in gloria tua. In die consummationis dierum vitæ tuæ, & in tempore exitus tui distribue hereditatem tuam. * Cibaria, & virga, & onus asino: panis, & disciplina, & opus seruo. * Operatur in disciplina, & querit requiescere: laxa manus illi, & querit libertatem. * Iugum & lorum curuant colulum durum, & seruum inclinant operationes asiduæ. * Seruo maleuolo tortura. & compedes: mitte illum in operationem, ne vacet. * Multum enim malitiam docuit otiositas. * In opera constitue eum: sic enim concedet illi. Quod si non obaudierit, curua illum compedibus, & non am-

Sept. 11. 6.

Gen. 1.

Rom. 9. 2.

Supr. 24. 6.

47.

am.

amplifices super omnem carnem: verum
fine iudicio nihil facias graue. * Si est tibi
seruus fidelis, sit tibi quasi anima tua, quasi
fratrem sic eum tracta: quoniam in san-
guine animæ comparasti illum. * Si lae-
ris eum iniuste, in fugam conuertetur. * Et
si extollens discefferit, quem quæras, & in
qua via quæras illum.

C A P. XXXIV.

*Vanitas somniorum, diuinationum, augurij,
mendaciorum: laus expertorum: beatitudo
timentium Deum: oblationes iniquorum:
fraudans pauperem: vnus edificans, & alter
destruens: faciens penitentiam, & non ab-
stinens à peccatis.*

Vana spes, & mendacium viro insensa-
to: & somnia extollunt impruden-
tes. * Quasi qui apprehendit umbram, &
persequitur ventum: sic & qui attendit ad
visa mendacia. * Hoc secundum hoc vi-
sio somniorum: ante faciem hominis simi-
litudinem hominis. * Ab immundo quid mun-
dabitur? & à mendace quid verum dice-
tur? * Diuinatio erroris, & auguria men-
dacia, & somnia malefacientium, vanitas
est. * Et sicut parturientis, cor tuum phan-
tasias patitur: nisi ab Altissimo fuerit emis-
sa visitatio, ne dederis in illis cor tuum: *
Multos enim errare fecerunt somnia, &
exciderunt sperantes in illis. * Sine men-
dacio consummabitur verbum legis, & sa-
pientia in ore fidelis complanabitur. *
Qui non est tentatus, quid scit? Vir in mul-
tis expertus, cogitabit multa: & qui mul-
ta didicit, enarrabit intellectum. * Qui
non est expertus, pauca recognoscit: qui
autem in multis factus est, multiplicat ma-
liciam. * Qui tentatus non est, qualia scit?
qui implanatus est, abundabit nequitia. *
Multa vidi errando, & plurimas verborum
consuetudines. * Aliquoties vsque ad mor-
tem periclitatus sum horum causa, & libe-
ratus sum gratia Dei. * Spiritus timen-
tium Deum quæritur, & in respectu illius
benedicetur. * Spes enim illorum in sal-
uantem illos, & oculi Dei in diligentes se. *
Qui timet Dominum nihil trepidabit, &
non pauebit: quoniam ipse est spes eius. *
C Timentis Dominum beata est anima eius. *
Ad quem respicit, & quis est fortitudo
eius? * Oculi Domini super timentes eum,
protector potentiae, firmamentum virtutis,
regimen ardoris, & vmbraculum meridia-
ni, * Deprecatio offensionis, & adiutorium
casus, exaltans animam, & illuminans ocu-
los, dans sanitatem, & vitam, & benedi-
ctionem. * Immolantis ex iniquo oblatio
est maculata, & non sunt beneplacitæ sub-
fannationes iniustorum. * Dominus solus

sustinentibus se in via veritatis, et iustitiae.
23 * Dona iniquorum non probat Altissimus,
nec respicit in oblationes iniquorum: nec
in multitudine sacrificiorum eorum pro-
24 pitiabitur peccatis. * Qui offert sacrifi-
cium ex substantia pauperum, quasi qui vi-
25 ctimat filium in conspectu patris sui. * Pa-
nis egentium vita pauperum est: qui de-
26 fraudat illum, homo sanguinis est. * Qui
aufert in sudore panem, quasi qui occidit
27 proximum suum. * Qui effundit sangui-
nem, et qui fraudem facit mercenario, fra-
28 tres sunt. * Vnus edificans, et vnus de-
29 struens: quid prodest illis nisi labor? * V-
nus orans, et vnus maledicens: cuius vo-
30 cem exaudiet Deus? * Qui baptizatur à
mortuo, et iterum tangit eum, quid profi-
31 cit lauatio illius? * Sic homo, qui ieiunat
in peccatis suis, et iterum eadem faciens,
quid proficit humiliando se? orationem il-
lius, quis exaudiet?

C A P. XXXV.

*Verum & acceptum Deo sacrificium: non appa-
reas coram eo vacuus: primitiae & oblatio-
nes hilari animo tribuenda: sacrificium ini-
iustum: pauperem laesum, pupillum & vi-
duam lachrymantem exaudiat Dominus:
orationes iustorum, & potissimum se humi-
liantium audiat Deus, liberans ab affli-
gentibus, & cuique reddens iuxta ope-
ra sua.*

Qui conseruat legem, multiplicat obla-
tionem. * Sacrificium salutare est
attendere mandatis, et discedere ab omni
iniquitate. * Et propitiationem litare sa-
crificij super iniustitias, et deprecatio pro
peccatis, recedere ab iniustitia. * Retribuet
gratiam, qui offert similaginem: et qui fa-
cit misericordiam, offert sacrificium. Bene-
placitum est Domino recedere ab iniqui-
tate: et deprecatio pro peccatis recedere ab
iniustitia. * Non apparebis ante conspe-
ctum Domini vacuus. * Hæc enim omnia
propter mandatum Dei fiunt. * Oblatio
iusti impinguat altare, et odor suauitatis
est in conspectu Altissimi. * Sacrificium
iusti acceptum est, et memoriam eius non
obliuiscetur Dominus. * Bono animo glo-
riam redde Deo: et non minuas primitias
manuum tuarum. * In omni dato hilarem
fac vultum tuum, et in exultatione sancti-
fica decimas tuas. * Da Altissimo secun-
dum datum eius, et in bono oculo adin-
uentionem facito manuum tuarum. Quo-
niam Dominus retribuens est, et septies
tantum reddet tibi. * Noli offerre mune-
ra praua, non enim suscipiet illa. * Et no-
li inspicere sacrificium iniustum, quoniam
Dominus index est, et non est apud illum glo-

Iren. 1. c. 2.

Deut. 14. c.
14.
Sup. 7. c. 12.

1. p. et. d. 110

Ier. 7. c. 1.

Exod. 22. b.
15. 14. 12.Deut. 16. d.
16.1. Cor. 9. b.
7.
Tob. 4. b. 9.
Leu. 22. c.
28.
Deut. 15. d.
41.
Deut. 10. d.
17.

Sup. 7. c. 11.

Prou. 31. d.
27.

Par. 19. c. 9.
Job 34. b. 9.
Sap. 6. b. 8.
Rom. 1. b.
11.
Gal. 2. b. 6.
Col. 1. d. 15
Agor. 10.
c. 24.

1. Petr. 1. c.
27.

Isa. 4. c.
22.

gloria personarum. * Non accipiet Dominus 16
personam in pauperem, & deprecationem C
laxi exaudiet. * Non despiciet preces pu- 17
illi, nec viduam, si effundat loquelam ge-
mitus. * Nonne lacrymæ viduæ ad ma- 18
xillam descendunt, & exclamatio eius su-
per deducentem eas? A maxilla enim ascē- 19
dunt usque ad coelum, & Dominus exau-
ditor non delectabitur in illis. * Qui ado- 20
rat Deum in oblectatione, suscipietur, &
deprecatio illius usque ad nubes propin-
quabit. * Oratio humiliantis se, nubes pe- 21
netrabit: & donec propinquet non conso-
labitur: & non discedet, donec Altissimus
aspiciat. * Et Dominus non elongabit, sed 22
iudicabit iustos, & faciet iudicium. & For-
tissimus non habebit in illis patientiam, ut
contribulet dorsum ipsorum: * Et Genti- 23
bus reddet vindictam, donec tollat plenu-
dinem superbiorum, & sceptrum iniquorum
contribulet: * Donec reddat hominibus 24
secundum actus suos, & secundum opera
Adæ, & secundum præsumptionem illius: *
Donec iudicet iudicium plebis suæ, & ob- 25
lectabit iustos misericordia sua. * Speciosa 26
misericordia Dei, in tempore tribulationis,
quasi nubes pluviæ in tempore siccitatis.

C A P. XXXVI.

*Super Israel, & civitatem Ierusalem invocat
Dei misericordiam: super gentes vero alie-
nas Dei timorem eiusque manum, ut ipsius
potentia glorificetur, ipseque solus Deus ag-
noscat: cor insensatum, & cor prauum:
specios mulieris faciem viri exultat: bona
mulieris possessio.*

Miserere nostri Deus omnium, & respi- 1
ce nos, & ostende nobis lucem mi- A
serationum tuarum: * Et immitte timorem 2
tuum super Gentes, quæ non transierunt te,
ut cognoscant, quia non est Deus nisi tu, &
enarrent magnalia tua. * Alleva manum 3
tuam super Gentes alienas, ut videant po-
tentiam tuam. * Sicut enim in conspectu 4
eorum sanctificatus es in nobis, sic in con-
spectu nostro magnificaberis in eis. Ut co- 5
gnoscant te, sicut & nos cognovimus, quo-
niam non est Deus præter te Domine. * In- 6
nova signa, & immuta mirabilia. * Glorifi- 7
ca manum, & brachium dextrum. * Exci- 8
ta furorem, & effunde iram. * Tolle ad- 9
versarium, & afflige inimicum. * Festina 10
tempus, & memento finis, ut enarrent mi-
rabilia tua. * In ira flammæ deuoretur, 11
qui saluatur: & qui pessimant plebem tuam, B
inveniant perditionem. * Contere caput 12
principum inimicorum, dicentium: Non
est alius præter nos. * Congrega omnes tri- 13
bus Iacob: ut cognoscant, quia non est
Deus nisi tu, & enarrent magnalia tua: &
hereditabis eos, sicut ab initio. * Misere- 14

re plebi tuæ, super quam invocatum est no-
men tuum; & Israel, quem coarquisti pri-
mogenito tuo. * Miserere civitati sanctifi-
cationis tuæ Ierusalem, civitati requiritus.
16 Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, &
17 gloria tua populum tuum. * Da testimo-
C nium his, qui ab initio creaturæ tuæ sunt,
& suscita prædicationes, quas locuti sunt
18 in nomine tuo prophetae priores. * Da
mercedem sustinentibus te, ut prophetae
tui fideles inveniatur: & exaudi orationes
19 servorum tuorum. * Secundum benedi-
ctionem Aaron de populo tuo, & dirige
nos in viam iustitiæ, & sciant omnes, qui
habitant terram, quia tu es Deus conspe-
20 ctor seculorum. * Omnem escam mandu-
21 cabit venter, & est cibus cibo melior. Fau-
ces contingunt cibum feræ, & cor sensatum
22 verba mendacia. * Cor prauum dabit tri-
23 stitiam, & homo peritus resistet illi. * Om-
nem masculum excipiet mulier: & est filia
24 melior filia. * Species mulieris exultat
faciem viri sui, & super omnem concupi-
scentiam hominis superducit desiderium. *
25 * Si est lingua curationis, est & mitigatio-
nis, & misericordiae: non est vir illius se-
26 cundum filios hominum. * Qui possidet
mulierem bonam, inchoat possessionem:
adiutorium secundum illum est, & colum-
27 na, ut requies. * Vbi non est sepes, diripie-
tur possessio: & vbi non est mulier, inge-
28 nitur egens. Quis credit ei, qui non habet
nidum, & deficiens ubicunque obscura-
uerit, quasi succinctus latro exiliens de ci-
uitate in civitatem.

Hum. 6. d.
14.

C A P. XXXVII.

*Detestatio fidei amici: veri amici ne obliuiscaris:
discretio in caprandis consiliis, & cum
quibus consulas, & quibus te, & consilium
tuum occultes: laus sententia viri sancti:
verbum nequam: quatuor ex corde oriuntur:
laus viri periti, & sapientis: qui sophisticated
loquitur, odibilis est: contra animum tuum;
& si sit nequam, non des illi potestatem: per-
noscis crapula.*

Omnis amicus dicet: Et ego amicitiam
copulaui: sed est amicus solo nomine
amicus. Nonne tristitia inest usque ad mor-
2 tem? * Sodalis autem, & amicus ad inimici-
3 tiam conuertentur. * O præsumptio ne-
quissima, unde creata es cooperire aridam
4 malitia, & dolositate illius? * Sodalis amico
coniucundatur in oblectationibus, & in
5 tempore tribulationis aduersarius erit. *
6 Sodalis amico condolet causa ventris, &
7 contra hostem accipiet scutum. * Non ob-
liuiscaris amici tui in animo tuo, & non
inmemor sis illius in opibus tuis. * Noli
consiliari cum eo, qui tibi insidiatur, & a
relian-

zelantibus te absconde consilium. * Omnis
consiliarius prodit consilium, sed est consi-
liarius in semetipso. * A consiliario serua
animam tuam, prius scito, quæ sit illius ne-
cessitas: & ipse enim animo suo cogitabit:
* Ne forte inxtat iudem in terram, & dicat
tibi: * Bona est via tua; & iter è contrario
videre quid tibi eueniat. * Cum viro irreligi-
oso tracta de sanctitate, & cum iniusto
de iustitia, & cum muliere de ea, quæ amu-
latur: cum timido de bello, cum negotiato-
re de traiectione, cum emptore de vendi-
tione, cum viro liuido de gratijs agendis. *
* Cum impio de pietate, cum inhonesto de
honestate, cum operario agrario de omni
opere. * Cum operario annuali de consum-
matione anni, cum seruo pigro de multa
operatione: non attendas his in omni consi-
lio. * Sed cum viro sancto assiduus esto, 15
quemcunque cognoueris obseruantem ti-
morem Dei, * Cuius anima est secundum
animam tuam: & qui cum titubaueris in
tenebris, condolebit tibi. * Cor boni confi-
lij itatue tecum: non est enim tibi aliud
pluris illo. * Anima viri sancti enuntiat ali-
quando vera, quam septem circumspecto-
res sedentes in excelsis ad speculandum. Et
in his omnibus deprecare Altissimum, vt
dirigat in veritate viam tuam. * Ante om-
nia opera verbum verax præcedat te, & an-
te omnem actum consilium stabile. * Ver-
bum nequam immutabit cor: ex quo par-
tes quatuor oriuntur, bonum, & malum, vi-
ta & mors: & dominatrix illorum est assi-
dua lingua. Est vir astutus multorum eru-
ditor, & animæ suæ inutilis est. * Vir peri-
tus multos erudiuit, & animæ suæ suavis
est. * Quisophisticè loquitur, odibilis est: 23
in omni re defraudabitur, * Non est illi da-
ta à Domino gratia: omni enim sapientia
defraudatus est. * Est sapiens, animæ suæ
sapiens: & fructus sensus illius laudabilis. D
Vir sapiens plebem suam erudit, & fructus
sensus illius fideles sunt. * Vir sapiens in
plebitur benedictionibus, & videntes il-
lum laudabunt. * Vita viri in numero die-
rum: dies autem Israel innumerabiles
sunt. * Sapiens in populo hæreditabit ho-
norem & nomen illius erit viuens in æter-
num. * Fili in vita tua tenta animam tuam:
& si fueris nequam, non des illi potesta-
tem. * Non enim omnia omnibus expe-
dunt, & non omni animæ omne genus pla-
cet. * Noli auidus esse in omni epulatione,
& non te effundas super omnem escam. *
In multis enim escis erit infirmitas, & aui-
ditas appropinquabit vsque ad choleram. *
Propter crapulam multi obierunt: qui au-
tem abstinentes est, adiiciet vitam.

CAP. XXXVIII.

*Hæc a medicum: à Deo data est homini me-
dicina: quomodo agrosus se habebit erga
Deum, & medicum: mortuus plorandus,
temperandum autem à tristitia, qua mortuo
non prodest, & sibi obest: sed memineris te
etiam moriturum: quisque artifex confide-
rat ea in quibus operatur: & hi necessarij
quidem sunt in communitate, sed in ea non
præminent dignitate vel sapientia.*

Honora medicum propter necessita-
tem: etenim illum creauit Altissi-
mus. * A Deo est enim omnis medela, & à
rege accipiet donationem. * Disciplina me-
dici exaltabit caput illius, & in conspectu
magnatorum collaudabitur. * Altissimus
creauit de terra medicamenta, & vir pru-
dens non abhorrebit illa. * Nonne à ligno
indulcata est aqua amara? * Ad agnitionem
hominum virtus illorum, & dedit homini-
bus scientiam Altissimus, honorari in mi-
rabilibus suis. * In his curans mitigabit do-
lorem, & vnguentarius faciet pigmenta
suauitatis, & vnguentiones conficiet sanitatis,
& non consummabuntur opera eius. * Pax
enim Dei super faciem terræ. * Fili in tua
infirmitate ne despicias te ipsum, sed ora
Dominum. & ipse curabit te. * Auerte à
delicto, & dirige manus, & ab omni de-
licto munda cor tuum. * Da suauitatem,
& memoriam similitudinis, & impingua ob-
lationem, & da locum medico: Etenim il-
lum Dominus creauit: & non discedat à te,
quia opera eius sunt necessaria. * Est enim
tempus, quando in manus illorum incur-
ras: * Ipsi verò Dominum deprecabuntur,
vt dirigat requiem eorum, & sanitatem,
propter conuersationem illorum. * Qui
delinquit in conspectu eius, qui fecit eum,
incidit in manus medici. * Fili in mortuum
produc lacrymas, & quasi dira passus inci-
pe plorare, & secundum iudicium contege
corpus illius, & non despicias se pulturam
illius. * Propter delaturam autem amare
fer luctum illius vno die, & consolare pro-
pter tristitiam. * Et fac luctum secundum
meritum eius vno die, vel duobus propter
detractionem. * A tristitia enim festinat
mors, & cooperit virtutem, & tristitia cor-
dis flectit ceruicem. * In abductione per-
manet tristitia: & substantia inopis secun-
dum cor eius. * Ne dederis in tristitia cor
tuum, sed repelle eam à te: & memento no-
uissimorum. * Noli obliuisci: neque enim
est conuersio, & huic nihil proderis, & te
ipsum pessimabis. * Memor esto iudicij
mei: sic enim erit, & tuum: mihi heri, & ti-
bi hodie. * In requie mortui requiescere
fac memoriam eius, & consolare illum in
exitu spiritus sui. * Sapientia scribe in
tem-

Eccl. 1. d.
25.

Eccl. 1. d.
25.

Prover. 1. d.
11. & 17. c.
11.

1. Reg. 1. d.
11.

tempore vacuitatis, & qui minoratur actu, sapientiam percipiet: qua sapientia replebitur. * Qui tenet aratrum, & qui gloriatur in iaculo, stimulo boues agit, & conuertatur in operibus eorum, & enarratio eius in filiis taurorum. * Cor suum dabit ad versandos sulcos, & vigilia eius in sagina vacuarum. * Sic omnis faber, & architectus, qui noctem tanquam diem transigit, qui sculpsit signacula sculpeilia, & assiduitas eius variat picturam: cor suum dabit in similitudinem picturæ, & vigilia sua perficiet opus. * Sic faber ferrarius sedens iuxta incudem, & considerans opus ferri: Vapor ignis vret carnes eius, & in calore fornacis concertatur: * Vox mallei innouat aurem eius, & contra similitudinem vasis oculus eius. Cor suum dabit in consummationem operum, & vigilia sua ornabit in perfectionem. * Sic figulus sedens ad opus suum, conuertens pedibus suis rotam, qui in solitudine positus est semper propter opus suum, & in numero est omnis operatio eius. * In brachio suo formabit lutum, & ante pedes suos curuabit virtutem suam. * Cor suum dabit, vt consummet linitioem, & vigilia sua mundabit fornacem. Omnes hi in manibus suis sperauerunt, & vnusquisque in arte sua sapiens est. * Sine his omnibus non edificatur ciuitas. * Et non inhabitabunt, nec inambulabunt, & in ecclesiam non transilient. * Super sellam iudicis non sedebunt, & testamentum iudicij non intelligent, neque palam facient disciplinam, & iudicium, & in parabolis non inuenientur: Sed creaturam qui confirmabunt, & deprecatio illorum in operatione artis, accommodantes animam suam, & conquirentes in lege Altissimi.

C A P. XXXIX.

Studium sapientis, ipsiusque praelara opera, & nominis perpetuitas: Deus benedicens in operibus suis, cui nihil occultum est: benedictio Dei in bonos, & ira in malos: bonis omnia in bonum cedunt, malis in malum, ad quos puniendos, & cetera sunt creata.

Sapientiam omnium antiquorum exquirat sapiens, & in prophetis vacabit. A Narrationem virorum nominatorum conseruabit, & in verlutias parabolarum simul introibit. * Occulta prouerbiorum exquiret, & in absconditis parabolarum conuertabitur. * In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu præsidis apparebit. In terram alienigenarum gentium pertranseat: bona enim, & mala in hominibus tentabit. * Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, & in

7 conspectu Altissimi deprecabitur. * Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. * Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiæ replebit illum: 9 Et ipse tanquam imbres mittet eloquia sapientiæ suæ, & in oratione confitebitur 10 Domino: * Et ipse diriget consilium eius, & disciplinam, & in absconditis suis consiliabitur. * Ipse palam faciet disciplinam doctrinæ suæ, & in lege testamenti Domini 12 gloriabitur. * Collaudabunt multi sapientiam eius, & vsque in sæculum non delebitur. * Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur a generatione in generationem. * Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enuntiabit ecclesia. * 15 Si permanferit, nomen derelinquet plus quam mille: & si requieverit, proderit illi. 16 Adhuc consiliabor, vt enarrem: vt furor 17 enim repletus sum. * In voce dicit: Obaudite me diuini fructus, & quasi rosa plantata super riuos aquarum fructificate. * Quasi 18 si Libanus odorem suauitatis habere. * Florete flores, quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam, & collaudate canticum, & benedicite Dominum in operibus 20 suis. * Date nomini eius magnificentiam, & confitemini illi in voce labiorum vestrorum, & in canticis labiorum, & citharis, 21 & sic dicetis in confessione: * Opera Domini vniuersa bona valde. * In verbo eius stetit aqua sicut congeries: & in sermone oris 23 illius sicut exceptoria aquarum: * Quoniam in præcepto ipsius placor fit, & non 24 est minoratio in salute ipsius. * Opera omnis carnis coram illo, & non est quidquam 25 absconditum ab oculis suis. * A sæculo vsque in sæculum respicit, & nihil est mirabile in conspectu eius. * Non est dicere: Quid est hoc, aut quid est istud? omnia 27 enim in tempore suo quærentur. * Benedictio illius, quasi fluuius inundauit. * Quomodo cataclysmus aridam inebriauit, sic 29 ira ipsius gentes, quæ non exquiescerunt eum, hæreditabit. * Quomodo conuertit aquas in siccitatem, & siccata est terra: & viæ illius vijs illorum directæ sunt: sic peccatoribus 30 offensiones in ira eius. * Bona bonis creata sunt ab initio, sic nequissimis bona, 31 & mala. * Initium necessariæ rei vitæ hominum, aqua, ignis & ferrum, sal, lac, & panis similagineus, & mel, & botrus vux, & 32 oleum, & vestimentum. * Hæc omnia sanctis in bona, sic & impijs, & peccatoribus 33 in mala conuertentur. * Sunt spiritus, qui ad vindictam creati sunt, & in furore suo confirmauerunt tormenta sua: * In tempore 34 consummationis effundent virtutem: & furor 35 eorum, qui fecit illos, placabunt. Ignis, grando, fames, & mors, omnia hæc ad vindictam

Gen. 1. 11
Marc. 7. 8.
17.
Gen. 8. 11.

Gen. 7. 6. 17
Exod. 14. 6.
18.

Sop. 19. 2. 2.

dictam creata sunt: * Belliarum dentes, & scorpiorum, & serpentes, & rhomphæa vindicans in exterminium impios. * In mandatis eius epulabuntur, & super terram in necessitatem præparabuntur, & in temporibus suis non præterient verbum. * Propterea ab initio confirmatus sum, & consiliatus sum, & cogitavi, & scripta dimisi. * Omnia opera Domini bona, & omne opus hora sua subministrabit. * Non est dicere: Hoc illo nequius est: omnia enim in tempore suo comprobabuntur. * Et nunc in omni corde, & ore collaudate, & benedicite nomen Domini.

CAP. XL.

Occupationi magna, iugo graui, ac varijs miseris homo obnoxius: omnia caduca: iniqui cum suis domibus cito delendi: laus vita sibi sufficiens: varios binarios commendat, quibus tamen alia antepone: laus timoris Domini: fac ut indigeas, nec in alienam mentem respicias, à quo vir disciplinatus, & eruditus se seruat.

Occupatio magna creata est omnibus hominibus, & iugum graue super filios Adam, à die exitus de ventre matris eorum, vsque in diem sepulture, in matrem omnium. * Cogitationes eorum, & timores cordis adinuentio expectationis, & dies finitimus. * A residente super sedem gloriosam, vsque ad humilitatem in terra, & cinere. * Ab eo, qui vititur hyacintho, & portat coronam, vsque ad eum, qui operitur lino crudo: furor, zelus, cumulus, fluctuatio, & timor mortis, iracundia persequens, & contentio. * Et in tempore refectionis in cubili somnus noctis immutat scientiam eius. * Modicum tanquam nihil in requie, & ab eo in somnis, quasi in die respectus. * Conturbatus est in visu cordis sui: tanquam qui euaserit in die belli. In tempore salutis lux exsurrexit, & admirans ad nullum timorem. * Cum omni carne, ab homine vsque ad pecus, & super peccatores septuplum. * Ad hæc mors, sanguis, contentio, & rhomphæa: oppressiones, fames, & contritio, & flagella: Super iniquos creata sunt hæc omnia, & propter illos factus est cataclysmus. * Omnia, quæ de terra sunt, in terram conuertentur, & omnes aquæ in mare reuertentur. * Omne munus, & iniquitas delebitur, & fides in sæculum stabit. * Substantiæ iniustorum sicut fluius siccabuntur, & sicut conitruum magnum in pluuia perfonabunt. * In aperiendo inanus suas labitur: sic præuicacatores in consummatione tabescent. * Nepotes impiorum non multiplicabunt ramos, & radices inunuda super cacumen petre sonant. Super om-

nem aquam viriditas, & ad oram fluminis ante omne foenum euelletur. * Gratia sicut paradus in benedictionibus, & misericordia in sæculum permanet. * Vita sibi sufficientis operarij conculcabitur, & in ea inuenies thesaurum. * Filij, & ædificatio ciuitatis confirmabit nomen, & super hæc mutabitur immaculata computabitur. Vinum, & musica lætificant cor: & super vtraque dilectio sapientiæ. * Tibiæ & psalterium suauem faciunt melodiam, & super vtraque lingua suauis. * Gratiam, & speciem desiderabit oculus tuus, & super hæc virides factiones. * Amicus, & sodalis in tempore conuenientes, & super utroque mulier cum viro. * Fratres in adiutorium in tempore tribulationis, & super eos misericordia liberabit. * Aurum, & argentum est constitutio pedum: & super vtrumque consilium beneplacitum. Facultates, & virtutes exaltant cor, & super hæc timor Domini. * Non est in timore Domini minoratio, & non est in eo inquirere adiutorium. Timor Domini sicut paradus benedictionis, & super omnem gloriam operuerunt illum. * Fili in tempore vitæ tuæ ne indigeas: melius est enim mori, quam indigere. * Vir respiciens in mentem alienam, non est vitæ eius in cogitatione victus: alit enim animam suam cibis alienis. * Vir autem disciplinatus, & eruditus custodiet se. * In ore imprudentis conculcabitur inopia, & in ventre eius ignis ardebit.

CAP. XLI.

Memoria mortis cui est amara, & cui non: mortem non metuas, sed prætoriorum, & futurorum memento, contentus diuina dispositione circa te: modillio manens impios: cura boni nominis: sapientia, & thesaurus absconditus inutiles, qualiter sit de peccatis erubescendum: ne faciem auertas à proximo, nec respicias mulierem alterius, neque improbes post datum.

Mors, quam amara est memoria tua, homini pacem habenti in substantijs suis. * Viro quieto, & cuius viæ directæ sunt in omnibus; & adhuc valenti accipere cibum! * O mors, bonum est iudicium tuum homini indigenti, & qui non notatur viribus defecto ætate, & cui de omnibus cura est, & incredibili, qui perdit patientiam! * Noli, metuere iudicium mortis. Memento, quæ ante te fuerunt, & quæ superuectura sunt tibi, hoc iudicium a Domino omni carni. * Et quid superueniet tibi in beneplacito Altissimi? siue decem, siue centum, siue mille anni. * Non est enim in inferno accusatio vitæ. * Filij adominationum sunt filij peccatorum, & qui conuertantur secus domos

LI im-

Gen. 1. d. 11

Sept. 7. d. 14.

Gen. 7. b. 10

Ecc. 1. d. 7

impiorum. * Filiorum peccatorum periet hereditas, & cum semine illorum, assidue opprobrij. * De patre impio quærentur filij, quoniam propter illum sunt in opprobrio. Vt vobis viri impij, qui de reliquistis legem Domini Altissimi. Et si nati fueritis, in maledictione nalcemini: & si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra. * Omnia, quæ de terra sunt, in terram conuertentur; sic impij a maledicto in perditionem. * Lucus hominum in corpore ipsorum, nomen autem impiorum delebitur. * Curam habere de bono nomine: hoc enim magis permanebit tibi, quam mille thesauri pretiosi, & magni. * Bonæ vitæ numerus dierum: bonum autem nomen permanebit in æuum. * Disciplinam in pace conseruate filij. sapientia enim abscondita, & thesaurus inuisus, quæ utilitas in vtrisque? * Melior est homo, qui abscondit stultitiam suam, quam homo, qui abscondit sapientiam suam. * Verumtamen reueremini in his, quæ procedunt de ore meo. Non est enim bonum omnem reuerentiam obseruare. & non omnia omnibus benè placent in fide. * Erubescite à patre, & à matre de fornicatione: & à præfidente, & à potente de mendacio. * A Principe, & à iudice de delicto: à synagoga, & plebe de iniquitate: * A socio, & amico de iniustitia: & de loco in quo habitas. * De furto, de veritate Dei, & testamento: de discubitu in panibus, & ab obfuscatione dati, & accepti. * A saluantibus de silentio: à respectu mulieris fornicariæ: & ab auersione vultus cognati. * Ne auertas faciem à proximo tuo, & ab auferendo patrem, & non restituendo. * Ne respicias mulierem alieni viri, & ne scruteris ancillam eius, neque steteris ad lectum eius. * Ab amicis de sermonibus improprij: & cum dederis, ne impropere.

C A P V T X L I I.

Secretum non reuelandum: à respectu personarum, & alijs plerisque virijs hic enumeratis abstinentium: datum, & acceptum scribendum: de sollicita custodia filia, & super luxuriosam firmanda custodia: commorari mulieris periculosum: melior est autem iniquitas viri, quam mulier benè faciens: opera Domini, qui omnia videt etiam occulta cordium, sunt perfecta, & desiderabilia.

Non duplices sermonem auditis, de reuelatione sermonis absconditi, & acrius verè sine confusione, & inuenies gratiam in conspectu omnium hominum: ne pro his omnibus confundaris, & ne accipias personam, vt delinquas. * De lege Altissimi, & testamento, & de iudicio iustificare impium. * De verbo sociorum, & via-

torum, & de datione hereditatis amicorum. * De æqualitate statere, & ponderum; de acquisitione multorum, & paucorum. * De corruptone emptionis, & negotiatorum, & de multa disciplina filiorum, & seruo pessimo latus sanguinare. * Super mulierem nequam bonum est signum. * Vbi manus multæ sunt, claudes; & quodcumque trades, numera, & appende: datum verò, & acceptum omne ne describe. De disciplina insensati, & fatui, & de senioribus, qui iudicantur ab adolescentibus: & eruditus in omnibus, & probabilis in conspectu omnium viuorum. * Filia patris abscondita est vigilia, & sollicitudo eius aufert somnum, ne fortè in adolescentia sua adulta efficiatur, & cum viro commorata odibilis fiat: * Nequando polluat in virginitate sua, & in paternis suis grauida inueniatur: ne fortè cum viro commorata transgrediatur, aut certè sterilis efficiatur. * Super filiam luxuriosam confirma custodiam: ne quando faciat te in opprobrium venire inimicis, à detractone in ciuitate, & obiectione plebis, & confundat te in multitudine populi. * Omni homini noli intendere in specie: & in medio mulierum noli commorari: De vestimentis enim procedit tinea, & à muliere iniquitas viri. * Melior est enim iniquitas viri, quam mulier benefaciens, & mulier confundens in opprobrium. * Memor ero igitur operum Dñi, & quæ vidi, annuntiabo. In sermonibus Domini opera eius. * Sol illuminans per omnia respexit, & gloria Domini plenum est opus eius. * Nonne Dominus fecit sanctos enarrare omnia mirabilia sua, quæ confirmauit Dominus omnipotens stabiliti in gloria sua? Abyssum, & cor hominum inuestigauit: & in altueria eorum excogitauit. * Cognouit enim Dominus omnem scientiam, & inspexit in signum æui, annuntians, quæ præterierunt, & quæ supernentura sunt, reuelans vestigia occultorum. * Non præterit illum omnis cogitatus, & non abscondit se ab eo ullus sermo. * Magnalia sapientiæ suæ decorauit: qui est ante sæculum, neque adiectum est. * Neque minuitur, & non eget alicuius consilio. * Quam desiderabilia omnia opera eius, & tanquam scintilla, quæ est considerare! Omnia hæc viuunt, & manet in sæculum, & in omni necessitate omnia obaudiunt ei. * Omnia duplicia, vnum contra vnum, & non fecit quidquam deesse. * Vniuscuiusque confirmauit bona. Et quis satiabitur videns gloriam eius.

C A P V T X L I I I.

Eminentia Creatoris reclusi in celorum ornatu, & pulchritudine, nempe in celo, luna, stellis, iride, nibe, grandine, nubibus, tonitru, gola

Supr. 40. b.
21.

Supr. 10. d.
21.

Matth. 1. c.
28.

Leu. 19. c.
15.
Deut. 1. c.
17. & 18. d.
18.
Prou. 14. c.
21.

Isa. 1. a. 1.

vas zumbat ut opus dicitur. In meridiano
 no exurit terram, & in conspectu ardoris
 eius, quis poterit sustinere? Fornacem cu-
 stodiens in operibus ardoris: Tripliciter
 sol exurens montes, radios igneos exsuf-
 flans, & refulgens radijs suis obsecrat ocu-
 los. Magnus Dominus, qui fecit illum, &
 in sermonibus eius festinauit iter. Et luna
 in omnibus in tempore suo, ostensio tem-
 poris, & signum anni. A luna signum diei
 festi, luminare, quod minuitur in consum-
 matione. Mens secundum nomen eius
 est, crescens mirabiliter in consummatione.
 Vas castrorum in excelsis, in firmamento
 coeli resplendens gloriosè. Species coeli
 gloria stellarum, mundum illuminans in
 excelsis Dominus. In verbis sancti stabunt
 ad iudicium, & non deficient in vigilijs
 suis. Vide arcum, & benedic eum, qui fecit
 illum: valde speciosus est in splendore suo.
 Gyrauit coelum in circuitu gloriæ suæ, ma-
 nus excelsi aperuerunt illum. Imperio suo
 accelerauit niuem, & accelerat conuulsi-
 ones emittere iudicij sui. Propterea aperti
 sunt thesauri, & euolauerunt nebulae sicut
 aues. In magnitudine sua posuit nubes, &
 contracti sunt lapides grandinis. In con-
 spectu eius commouebuntur montes, & in
 voluntate eius aspirabit Notus. Vox toni-
 trui eius verberabit terram, tempestas aqui-
 lonis, & congregatio spiritus. Et sicut auis
 deponens ad sedendum, aspergit niuem, &
 sicut locusta demergens descensus eius.
 Pulchritudinem candoris eius admirabitur
 oculus, & super imbrem eius expauescet
 cor. Gelu sicut salem effundet super ter-
 ram: & dum gelauerit, fiet tanquam cacu-
 mina tribuli. Frigidus vento aquilo fluit,
 & gelauit crySTALLUS ab aqua, super omnem
 congregationem aquarum requiescet, & si-
 cut lorica induet se aquis. Et deuorabit
 montes: & exuret desertum, & extinguet
 viride, sicut igne. Medicina omnium in fe-
 stinatione nebulae: & ros obuians ab arde-
 re venienti humilem efficiet eum. In ser-
 mone eius filii ventus, & cogitatione sua
 placauit abyssum, & plantauit in illa Do-
 minus insulas. Qui nauigant mare enar-
 rent pericula eius, & audientes auribus no-
 stris admirabimur. Illic praeclara opera, &
 mirabilia: varia bestiarum genera, & om-
 nium pecorum, & creatura belisuarum.
 propter ipsum confirmatus est itineris fi-

32 glorificantes Dominum quantumcunque
 potueritis, superualebit enim adhuc, & ad-
 33 mirabilis magnificentia eius. Benedicen-
 tes Dominum, exaltate illum, quantum po-
 34 testis: maior enim est omni laude. Exal-
 tantes eum replemini virtute: ne laboretis:
 35 non enim comprehendetis. Quis videbit
 eum, & enarrabit? & quis magnificabit
 36 eum sicut ab initio? Multa abscondita
 sunt maiora his: pauca enim vidimus ope-
 37 rum eius. Omnia autem Dominus fe-
 cit, & pie agentibus dedit sapientiam.

C A P. XLIV.

*Laud priorum patrum, ac seminis eorum: pri-
 mum in genere, deinde nominatim laudan-
 tur Enoch, Noe, Abraham, cui facta sunt
 promissiones, Isaac, & Iacob.*

Audemus viros gloriosos, & parentes
 nostros in generatione sua. Multam
 gloriam fecit Dominus magnificentia sua
 a saeculo. Dominantes in potestatibus suis,
 homines magni virtute, & prudentia sua
 praedicti, nuntiantes in prophetis dignita-
 tem prophetarum. Et imperantes in prae-
 senti populo, & virtute prudentiae populis
 sanctissima verba. Imperitia sua requiren-
 tes modos musicos, & narrantes carmina
 scripturarum. Homines diuites in virtute,
 pulchritudinis studium habentes: pacifi-
 cantes in domibus suis. Omnes isti in ge-
 nerationibus gentis suae gloriam adepti
 sunt, & in diebus suis habentur in laudibus.
 Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen
 narrandi laudes eorum. Et sunt quorum
 non est memoria: perierunt, quasi non
 fuerint: & nati sunt, quasi non nati, & filij
 ipsorum cum ipsis. Sed illi viri misericor-
 diae sunt, quorum pietates non defuerunt.
 Cum semine eorum permanent bona, He-
 reditas sancta nepotes eorum, & in testa-
 menti stetit semen eorum. Et filij eorum
 propter illos usque in aeternum manent se-
 men eorum, & gloria eorum non derelin-
 quetur. Corpora ipsorum in pace sepulta
 sunt, & nomen eorum uiuit in generatio-
 nem, & generationem. Sapientiam ipso-
 rum narrent populi, & laudem eorum nun-
 tiet ecclesia. Henoch placuit Deo, & trans-
 latus est in paradysum, ut det gentibus po-
 nitentiam. Noe inuentus est perfectus, iu-
 stus, & in tempore iracundiae factus est re-
 conciliatio. Ideo dimissum est reliquum
 Li z terræ,

Gen. 12. 17

Gen. 12. 17
Heb. 11. 5

Gen. 6. b. 9. terræ, cum factum est diluuium. * Testa- 19
7. a. 10. menta sæculi posita sunt apud illum ne de-
Heb. 11. b. 7. leri possit diluuius omnis caro. * Abraham 20
Gen. 9. b. 9. magnus pater multitudinis gentium, & non
Gen. 12. a. est inuentus similis illi in gloria; qui con-
1. & 15. a. f. seruauit legem Excelsi, & fuit in testamen-
Gen. 17. c. to cum illo. * In carne eius stare fecit testa- 21
Gen. 22. a. 1. mentum, & in tentatione inuentus est fide-
Gal. 3. b. 6. lis. * Ideò iureiurando dedit illi gloriam in 22
gente sua, crescere illum, quasi terræ cumu-
lum, * Et ut stellas exaltare semen eius, & 23
hæreditare illos à mari vsque ad mare, & à
flumine vsque ad terminos terræ. * Et in 24
Isaac eodem modo fecit propter Abraham
patrem eius. Benedictionem omnium gen- 25
tium dedit illi Dominus, & testamentum
confirmauit super caput Iacob. * Agnouit 26
eum in benedictionibus suis, & dedit illi
hæreditatem, & diuisit illi partem in tribu-
bus duodecim. * Et conseruauit illi homi- 27
nes misericordiz, inuenientes gratiam in
oculis omnis carnis.

C A P. X L V.

*De laudibus Moysi, Aaron, & Phinees: de con-
gregatione Core interempta.*

Exod. 11. a. **D**ilectus Deo, & hominibus Moyses: cu- 1
3. ius memoria in benedictione est. * Si- A
mitem illum fecit in gloria sanctorum, & 2
magnificauit eum in timore inimicorum,
Exod. 6. 7. & in verbis suis monstra placauit. * Glori- 3
ficauit illum in conspectu regum, & iussit
illi coram populo suo, & ostendit illi glo-
riam suam. * In fide, & lenitate ipsius san- 4
ctum fecit illum, & elegit eum ex omni car-
ne. * Audiuit enim eum, & vocem ipsius, & 5
induxit illum in nubem. * Et dedit illi co- 6
ram præcepta, & legem vitæ, & disciplinæ,
docere Iacob testamentum suum, & iudi-
cia sua Israël. * Excelsum fecit Aaron fra- 7
trem eius, & similem sibi de tribu Leni: *
Statuit ei testamentum æternum, & dedit 8
illi sacerdotium gentis: & beatificauit il-
lum in gloria, * Et circumcinxit eum zona 9
gloriæ, & induit eum stolam gloriæ, & co-
ronauit eum in vasis virtutis. * Circumpe- 10
des, & femoralia, & humerale posuit ei, & B
cinxit illum tintinnabulis aureis plurimis
in gyro. Dare sonitum in incessu suo, audi- 11
tum facere sonitum in templo, in memo-
riam filijs gentis suæ. * Stolam sanctam au- 12
ro, & hyacintho, & purpura, opus textile,
viri sapientis, iudicio & veritate præditi: *
Torto cocco opus artificis, gemmis pretio- 13
sis figuratis in ligatura auri, & opere lapi-
darii sculptis, in memoriam secundum nu- 14
merum tribuum Israël. * Corona aurea su-
per mitram eius expressa signo sanctitatis,
& gloria honoris: opus virtutis, & deside-
ria oculorum ornata. * Sic pulchra ante ip- 15

sum non fuerunt talia, vsque ad originem.
16 Non est indutus illa alienigena aliquis, sed
C tantum filij ipsius soli, & nepotes eius per
17 omne tempus. * Sacrificia ipsius consumpta
18 sunt igne quotidie. * Compleuit Moyses
19 manus eius, & vnxit illum oleo sancto. Fa-
ctum est illi in testamentum æternum, &
semini eius sicut dies coeli, fungi sacerdo-
tio, & habere laudem, & glorificare popu-
20 lum suum in nomine eius. * Ipsum elegit ab
omni viuente, offerre sacrificium Deo, in-
censum, & bonum odorem, in memoriam
21 placare populo suo: * Et dedit illi in præ-
ceptis suis potestatem, in testamentis iudi-
ciorum, docere Iacob testimonia, & in lege
22 sua lucem dare Israël. * Quia contra illum
steterunt alieni, & propter inuidiam cir-
cumdederunt illum homines in deserto,
qui erant cum Dathan, & Abiron, & con-
23 gregatio Core in iracundia. * Vidit Domi-
nus Deus, & non placuit illi, & consumpti
24 sunt in impetu iracundiæ. * Fecit illis mon-
stra, & consumpsit illos in flamma ignis. *
25 * Et addidit Aaron gloriam, & dedit illi hæ-
reditatem, & primitias frugum terræ diuisit
26 illi. * Panem ipsis in primis parauit in satie-
D tatem: nam & sacrificia Domini edens, quæ
27 dedit illi, & semini eius. * Ceterum in terra
gentes non hæreditabit, & pars non est illi
in gente: ipse est enim pars eius, & hæredi-
28 tas. * Phinees filius Eleazari tertius in glo-
ria est, imitando eum in timore Domini: *
29 Et stare in reuerentia gentis: in bonitate, &
alacritate animæ suæ placuit Deo pro Is-
30 rael. * Ideò statuit illi testamentum pacis,
principem sanctorum, & gentis suæ, ut sit
illi, & semini eius sacerdoti dignitas in æter-
num. Et testamentum David regi filio Is-
se de tribu Iuda, hæreditas ipsi, & semini
eius, ut daret sapientiam in cor nostrum,
iudicare gentem suam in iustitia, ne abole-
rentur bona ipsorum, & gloriam ipsorum
in gentem eorum æternam fecit.

C A P. X L V I.

Laudes Iosue, Caleb, & Samueles.

Fortis in bello Iesus Naue, successor
A Moysi in Prophetis, qui fuit magnus
2 secundum nomen suum, * Maximus in salu-
tem electorum Dei, expugnare insurgentes
hostes, ut consequeretur hæreditatem Is-
3 rael. * Quam gloriam adeptus est in tollen-
do manus suas, & iactando contra ciuitates
4 thomphæas? * Quis ante illum sic restitit?
5 Nam hostes ipse Dominus perduxit. * An
non in iracundia eius impeditus est sol, &
6 vna dies facta est quasi duo? * Inuocauit Al-
tissimum potentem in oppugnando inimi-
cos vndique, & audiuit illum magnus, &
sanctus Deus in saxis grandinis virtutis, val-
de

Leu. 8. b. 13

Num. 16. a. 1.

Num. 15. b. 7.
1. Mac. 1. f. 14.

Ios. 10. a. 14

de fortis. * Impetum fecit contra gentem
hostilem, & in descensu perdidit contra-
rios, Vt cognoscant gentes potentiam eius,
quia contra Deum pugnare non est facile. B
Et secutus est à tergo potentis: * Et in die-
bus Moyfi misericordiam fecit ipse, & Ca-
leb filius Iephone, stare contra hostem, &
prohibere gentem à peccatis, & perfringe-
re murmur malitiæ. * Et ipsi duo constituti,
à periculo liberati sunt à numero sexcen-
torum millium pedum, inducere illos in
hæreditatem, in terram, quæ manet lac, &
mel. * Et dedit Dominus ipsi Caleb fortitu-
dinem, & usque in senectutem permansit
illi virtus, vt ascenderet in excelsum terræ
locum, & semen ipsius obtinuit hæredita-
tem: * Vt viderent omnes filij Israel, quia
bonum est obsequi sancto Deo: * Et iudices
singuli suo nomine, quorum non est cor-
ruptum cor: qui non auersi sunt à Domino,
* Vt sit memoria illorum in benedictione,
& ossa eorum pullulent de loco suo, * Et no-
men eorum permaneat in æternum, per-
manens ad filios illorum, sanctorum viro-
rum gloria. * Dilectus à Domino Deo suo
Samuel Propheta Domini, renouauit impe-
rium, & vnxit principes in gente sua. * In le-
ge Domini congregationem iudicauit, &
vidit Deus Iacob, & in fide sua probatus est
propheta. * Et cognitus est in verbis suis fi-
delis, quia vidit Deum lucis: * Et inuocauit
Dominum omnipotentem, in oppugnando
hostes circumstantes vndique, in oblatione
agni inuiolati. * Et intonuit de cælo Domi-
nus, & in sonitu magno auditam fecit vo-
cem suam, * Et contriuit principes Tyrio-
rum, & omnes duces Philisthijm: * Et ante
tempus finis vitæ suæ, & sæculi, testimo-
nium præbuit in conspectu Domini, &
Christi: pecunias & usque ad calceamenta
ab omni carne non accepit, & non accu-
savit illum homo. * Et post hoc dormi-
uit, & notum fecit regi, & ostendit illi fi-
nem vitæ suæ, & exaltauit vocem suam
de terra in prophetia delere impietatem
gentis.

CAP. XLVII.

Laudes Nathan, Davidis, & Salomonis.

Post hæc surrexit Nathan propheta in
diebus David. * Et quasi adeps separa-
tus à carne, sic David à filiis Israel. * Cum
leonibus lusit, quasi cum agnis: & in vris
similiter fecit sicut in agnis ouium, in iu-
uentute sua. * Numquid non occidit gigan-
tem, & abstulit opprobrium de gente? *
In tollendo manum, saxo fundæ deiecit ex-
ultationem Goliath: * Nam inuocauit Domi-
num omnipotentem, & dedit in dextera
eius tollere hominem fortem in bello, &

exaltare cornu gentis suæ. * Sic in decem
millibus glorificauit eum, & laudauit eu in
in benedictionibus Domini, in offerendo il-
li coronam gloriæ. * Contriuit enim inimi-
cos vndique, & extirpauit Philisthijm
contrarios, usque in hodiernum diem;
contriuit cornu ipsorum, usque in æternum.
In omni opere dedit confessionem Sancto,
& Excelso in verbo gloriæ. * De omni cor-
de suo laudauit Dominum, & dilexit Deum,
qui fecit illum: & dedit illi contra inimicos
potentiam: * Et stare fecit cantores contra
altare, & in sono eorum dulces fecit modos.
Et dedit in celebrationibus decus, & orna-
uit tempora usque ad consummationem vi-
tæ, vt laudarent nomen sanctum Domini, &
amplificarent manè Dei sanctitatem. * Do-
minus purgauit peccata ipsius, & exaltauit
in æternum cornu eius: & dedit illi testa-
mentum regni, & sedem gloriæ in Israel. *
Post ipsum surrexit filius sensatus, & pro-
pter illum deiecit omnem potentiam ini-
micorum. * Salomon imperauit in diebus
pacis, cui subiecit Deus omnes hostes, vt
conderet domum in nomine suo, & pararet
sanctitatem in sempiternum: quemadmo-
dum cruditus es in iuuentute tua, * Et im-
pletus es, quasi flumen, sapientia, & terram
retexit anima tua. * Et replesti in compa-
rationibus ænigmata: ad insulas longè di-
uulgatum est nomen tuum, & dilectus es
in pace tua. * In cantilenis, & prouerbijs, &
comparationibus, & interpretationibus,
miratz sunt terræ, * Et in nomine Domini
Dei, cui est cognomen, Deus Israel. * Col-
legisti, quasi aurichalcum aurum, & vt
plumbum completi argentum, * Et incli-
nasti femora tua mulieribus: potestatem
habuisti in corpore tuo, * Dedisti maculam
in gloria tua, & profanasti semen tuum in-
ducere iracundiam ad liberos tuos, & inci-
dari stultitiam tuam, Vt faceres imperium
b partitum, & ex Ephraim imperare im-
perium durum. * Deus autem non dere-
linquet misericordiam suam, & non cor-
rumpet, nec delebit opera sua, neque per-
det a stirpe nepotes electi sui: & semen
eius, qui diligit Dominum non corrumpet.
Dedit autem reliquum Iacob, & David de
ipsa stirpe. * Et finem habuit Salomon cum
patribus suis. * Et dereliquit post se de se-
mine suo, gentis stultitiam, * Et imminu-
tum à prudentia, Roboam, qui auertit gen-
tem consilio suo: * Et Iereboam filium Na-
bat, qui peccare fecit Israel, & dedit viam
peccandi Ephraim, & plurima redundaue-
runt peccata ipsorum. * Valde auerterunt
illos à terra sua. * Et quasi finit omnes nequi-
tias, usque dum perueniret ad illos defen-
sio, & ab omnibus peccatis liberauit eos.

truerunt. * Seth, & Sem apud homines 19
gloriam adepti sunt; & super omnem ani-
mam in origine Adam.

C A P. L.

*Simonis pontificis filij Onia praeconia narra-
tur celeberrima: dua gentes odio habita, &
tertia stulta: de Iesu filio Sirach huius libri
auctore.*

v. Machab.
12. 2. 6.
s. Machab.
2. 4.

Simon Onia filius, sacerdos magnus, qui
in vita sua suffulcit domum, & in die-
bus suis corroborauerit templum. * Tem-
pli etiam altitudo ab ipso fundata est, du-
plex aedificatio, & excelsi parietes templi.
In diebus ipsius emanauerunt putei aqua-
rum, & quasi mare ad impleri sunt supra
modum. * Qui curauit gentem suam, &
liberauit eam a perditione. * Qui praeua-
luit amplificare ciuitatem, qui adeptus
est gloriam in conuersatione gentis: & in-
gressum domus, & atrijs amplificauit. *
Quasi stella matutina in medio nebulæ, &
quasi luna plena in diebus suis lucet. * Et
quasi sol refulgens, sic ille effulsit in tem-
plo Dei. * Quasi arcus refulgens inter ne-
bulas gloriæ, & quasi flos rosarum in die-
bus vernis, & quasi lilia, quæ sunt in tran-
situ aquæ, & quasi thus redolens in diebus
æstatis. * Quasi ignis effulgens, & thus
ardens in igne. * Quasi vas auri solidum, &
ornatum omni lapide pretioso. * Quasi B
oliua pullulans, & cypressus in altitudi-
nem se extollens, in accipiendo ipsum
stolam gloriæ, & vestitum in consum-
mationem virtutis. * In ascensu altaris
sancti, gloriam dedit sanctitatis amictum.
In accipiendo autem partes de manu sa-
cerdotum, & ipse stans iuxta aram. Et
circa illum corona fratrum: quasi plan-
tatio cedri in monte Libano. * Sic circa
illum steterunt, quasi rami palmæ, &
omnes filij Aaron in gloria sua. * Obla-
tio autem Domini in manibus ipsorum,
coram omni synagoga Israel: & con-
summatione fungens in ara, amplifica-
re oblationem excelsi regis. * Porrexit
manum suam in libatione, & libauit
de sanguine vultus. * Effudit in fundamen-
to altaris odorem diuinum excelsi prin-
cipi. * Tunc exclamauerunt filij Aaron,
in tubis productilibus sonuerunt, &
audiam fecerunt vocem magnam in me-
moriæ coram Deo. * Tunc omnis po-
pulus simul properauerunt, & cecide-
runt in faciem super terram, adorare
Dominum Deum suum, & dare preces
omnipotenti Deo excelsi. * Et amplifi-
cauerunt psallentes in vocibus suis, &

in magna domo auctus est sonus suauitatis
plenus. * Et rogauit populus Do-
minum excelsum in prece, vsquedum
perfectus est honor Domini, & munus
suum perfecerunt. * Tunc descendens,
manus suas extulit in omnem congrega-
tionem filiorum Israel dare gloriam Deo
à labijs suis, & in nomine ipsius gloria-
ri. * Et iterauit orationem suam, vt
Dens ostendere virtutem Dei. * Et nunc
orate Deum omnium, qui magna fecit
in omni terra, qui auxit dies nostros à
ventre matris nostræ, & fecit nobiscum
secundum suam misericordiam. * Deo
nobis iucunditatem cordis, & fieri pa-
cem in diebus nostris in Israel per dies
sempiternos. * Credere Israel nobiscum
esse Dei misericordiam, vt liberet nos
in diebus suis. * Duas gentes odit anima
mea: tertia autem non est gens, quam
oderim. * Qui sedent in monte Seir, &
Philisthim, & stultus populus, qui ha-
bitat in Sichimis. * Doctrinam sapien-
tiæ, & disciplinæ scripsit in codice isto
Iesus filius Sirach Ierosolymita, qui re-
nouauit sapientiam de corde suo. * Bea-
tus, qui in istis versatur bonis, qui po-
nit illa in corde suo, sapiens erit semper.
Si enim hæc fecerit, ad omnia valebit:
quia lux Dei, vestigium eius est.

C A P. LI.

*Dei laus, & exaltatio, & gra-
tiarum actio.*

Oratio Iesu filij Sirach: Confitebor
tibi Domine rex, & collaudabo te
Deum saluatorem meum. * Confitebor
nomini tuo: quoniam adiutor, & pro-
rector factus es mihi, * Et liberaisti cor-
pus meum à perditione, à laqueo linguæ
iniquæ, & à labijs operantium menda-
cium, & in conspectu astantium factus
es mihi adiutor. * Et liberaisti me secun-
dum multitudinem misericordiæ nominis
tui à rugientibus, præparatis ad escam,
De manibus quærentium animam meam,
& de portis tribulationum, quæ circum-
dederunt me: * A pressura flammæ, quæ
circumdedit me, & in medio ignis non sum
assuatus. * De altitudine ventris inferi,
& à lingua coinquinata, & à verbo men-
dacij, à rege iniquo, & à lingua iniu-
sta. * Laudabit vsque ad mortem anima
mea Dominum, * Et vita mea appropin-
quans erat in inferno deorsum. * Cir-
cumdederunt me vndique, & non erat
qui adiuuaret. Respiciens eram ad adiu-
torium hominum, & non erat. * Me-
Ll 4 mora-

moratus sum misericordiarum tuarum Domine, & operationis tue, quæ à sæculo sunt. Quo-
 niam eruis sustinentes te Domine: & libera-
 beras eos de manu gentium. * Exaltasti
 super terram habitationem meam, & pro
 morte defluente deprecatus sum. * Inuo-
 caui Dominum patrem Domini mei, ut
 non derelinquat me in die tribulationis
 meæ, & in tempore superborum sine adiu-
 torio. * Laudabo nomen tuum assidue, &
 collaudabo illud in confessione, & exaudi-
 ta est oratio mea. * Et liberaisti me de per-
 ditione, & eripuisti me de tempore iniquo.
 Propterea confitebor, & laudem dicam ti-
 bi, & benedicam nomini Domini. * Cum
 adhuc iunior essem priusquam oberrarem, C
 quæsiui sapientiam palam in oratione mea.
 Ante templum postulabam pro illa, & ut
 quæ in nouissimis inquiram eam. Et efflo-
 ruit tanquam præcox vva. * Latatum est
 cor meum in ea. Ambulauit, pes meus iter
 rectum, à iuuentute mea inuestigabam
 eam. * Inclinaui modicè aurem meam, &
 & excepi illam. * Multam inueni in meip-
 so sapientiam, & multum profeci in ea. *
 Danti mihi sapientiam, dabo gloriam. *
 Confiliatus sum enim, ut facerem illam: &
 zelatus sum bonum, & non confundar. *

25 Colluctata est anima mea in illa, & in fa-
 26 ciendo eam confirmatus sum. * Manus
 meas extendi in altum, & insipientiam eius
 27 luxi. * Animam meam direxi ad illam, &
 28 in agnitione inueni eam. * Possedi cum ip-
 sa cor ab initio: propter hoc non derelin-
 29 quar. * Venter meus conturbatus est quæ-
 30 rendo illam: propterea bonam possidebo
 possessionem. * Dedit mihi Dominus
 linguam mercedem meam: & in ipsa lau-
 31 dabo eum. * Appropiate ad me indocti, &
 congregate vos in domum disciplinæ. *
 32 Quid adhuc retardatis? & quid dicitis
 in his? animæ vestræ sitiunt vehementer.
 33 Aperui os meum, & locutus sum: Com-
 34 parate vobis sine argento, * Et collum
 vestrum subijcite iugo, & suscipiat ani-
 ma vestra disciplinam: in proximo est
 35 enim inuenire eam. * Videte oculis ve-
 stris, quia modicum laboravi, & inue-
 36 ni mihi multam requiem. * Assumite
 disciplinam in multo numero argenti, &
 37 copiosum aurum possidete in ea. * Læ-
 tetur anima vestra in misericordia eius,
 38 & non confundemini in laude ipsius. *
 Operamini opus vestrum ante tempus, &
 dabit vobis mercedem vestram in tempo-
 re suo.

PROPHETIA ISAIÆ.

537

CAPVT PRIMVM.

Tempus, quo prophetauit Isaias super Iudam, & Ierusalem, quæ ob suam ingratitude[m] aliaque scelera, omni p[œ]narum genere à Deo percussa, non est ad eum reuersa: quam obrem dicit miserrimam imminere ipsi desolationem: victima, & solemnitates ipsius reijciuntur: & quid facere debeat, ut in gratiam à Deo recipiatur: rursus ob desertionem à pristina virtute in varia peccata grauius vindictam, & futuram tandem ipsius liberationem, & in felicis status restitutionem vaticinatur.

Isai filij Amos, quam vidit super Iudam, & Ierusalem, in diebus Ozia, Ioathan, Achaz, & Ezechia, regum Iuda. * Audite coeli, & auribus percipe terra, quoniam Dñs locutus est. Filios enutriui, & exaltaui: ipsi autem spreuerunt me. * Cognouit bos possessorem suum, & asinus præsepe domini sui: Israel autem me non cognouit, & populus meus non intellexit. * Vt genti peccatrici, populo graui iniquitate, semini nequam, filijs sceleratis: dereliquerunt Dñm, blasphemauerunt sanctum Israel, abalienati sunt retrorsum. * Super quo percutiam vos vltra, addentes præuaricationem: omne caput languidum, & omne cor mœrens. * A planta pedis, vsque ad verticem, non est in eo sanitas: vulnus, & liuor, & plaga tumens, non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo. * Terra vestra deserta ciuitates: v[est]ræ succensæ igni: regionem vestram corā

vobis alieni deuorant, & desolabitur sicut in vastitate hostili. * Et derelinquetur filia Sion, vt ymbraculum in vinea, & sicut turgurium in cucumerario, & sicut ciuitas, quæ vastatur. * Nisi Dñs exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuisset, & quasi Gomorrha similes essemus. * Audite verbum Dñi principes Sodomorum, percipite auribus legem Dei nostri populus Gomorrhæ. * Quo mihi multitudinem, victimarum vestrarum, dicit Dñs? plenus sum: holocausta arietum, & adipem pinguium, & sanguinem vitulorū, & agnorum, & hircorum, nolui. * Cum veniretis ante conspectum meum, quis quæsiuit hæc de manibus vestris, vt ambularetis in atrijs meis? * Ne offeratis vltra sacrificium frustra: incensum abominatio est mihi. Neomeniam, & sabbatum, & festiuitates alias non feram iniqui sunt coetus vestri. * Calendas vestras, & solemnitates vestras, odit anima mea: facta sunt mihi molesta, laboraui sustinens. Et cum extenderitis manus vestras, auertam oculos meos à vobis: & cum multiplicaueritis orationem, non exaudiam: manus enim vestre sanguine plene sunt. * Leuamini, mundi estote, auerte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere peruerse, * Discite benefacere: quærite iudicium, subuenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam. * Et venite, & arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata vestra, vt coecinum, quasi nix dealbabitur: & si fuerint rubra, quasi vermiculus, velut lana alba erunt. * Si volueritis, & audieritis me, bona terræ comedetis. * Quod si nolueritis, & me

Rom. 9. 1.
10.
Gen. 18. c.
24.

Jer. A. c. 19.
Amos 1. 7.
18.

Inf. 19. a. b.
1. Petr. 1. 16.

125. b. 3.

8 & me ad iracundiam prouocaueritis: gladius deuorabit vos, quia os Dñi locutum est. * Quomodo facta est meretrix ciuitas 21 fidelis, plena iudicij: iustitia habitauit in ea, nunc autem homicide. Argentum tuum 22 versum est in scoriam: vinum tuum missum est aqua. * Principes tui infideles 23 cij furum: omnes diligunt munera, sequuntur 24 tributiones. Pupillo non iudicant: & causa viduæ non ingreditur ad illos. * Propter hoc ait Dñs Deus exercituum fortis 25 Israel: Heu, consolabor super hostibus meis, & vindicabor de inimicis meis. * Et conuertam 26 manum meam ad te, & excoquam ad purum scoriam tuam, & auferam omne 27 glutinum tuum. * Et restitui iudices tuos, ut fuerunt prius, & consiliarios tuos sicut antiquitus: post hæc vocaberis ciuitas iusti, 28 urbs fidelis. * Sion in iudicio redimetur, & reducent eam in iustitia. Et conteret scelestos, 29 & peccatores simul: & qui dereliquerunt Dominum, consumentur. * Confundentur enim ab idolis, quibus sacrificauerunt: & erubescetis super hortis, quos elegeratis. * Cum fueritis velut quercus defluentibus folijs, & velut hortus absque aqua. * Et erit fortitudo vestra, ut fauilla 30 stuppæ, & opus vestrum, quasi scintilla: & succendetur utrumque simul, & non erit, qui extinguat.

C A P. I I.

Ad montem domus Domini fluent omnes gentes, & de Sion exibit lex, nec ultra bellemolestabitur: domus vero iacob ob idololatriam, amaritiam, & reliqua scelera abijcietur: superbi humiliabuntur, & solus Dominus exaltabitur.

Mich. 4. 2. **V**erbum, quod vidit Isaias, filius Amos, super Iuda, & Ierusalem. * Et erit in nouissimis diebus preparatus mons domus Dñi in vertice montium, & eleuabitur super colles, & fluent ad eum omnes gentes. * Et ibunt populi multi, & dicent: Venite, & ascendamus ad montem Dñi, & ad domum Dei iacob, & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis eius: quia de Sion exibit lex, & verbum Dñi de Ierusalem. * Et iudicabit gentes, & arguet populos multos: & confabunt gladios suos in vomeres, & lanceas suas in falces: non leuabit gens contra gentem gladium, nec exercebuntur ultra ad prælum. * Domus iacob venite, & ambulemus in lumine Domini. * Proiecisti enim populum tuum, domum iacob: quia repleti sunt, ut olim, & augures habuerunt, ut Philistiim, & pueris alienis adhaeserunt. * Repleta est terra argento, & auro: & non est finis thesaurorum eius: * Et repleta est terra eius equis: & innumerabiles qua-

drigæ eius. Et repleta est terra eius idolis: opus manuum suarum adorauerunt, quod fecerunt digiti eorum. * Et incuruauit se homo, & humiliatus est vir: ne ergo dimittas eis. * Ingredere in petram: & abscondere in fossa humo à facie timoris Dñi, & à gloria maiestatis eius. * Oculi sublimis hominis humiliati sunt, & incuruabitur altitudo virorum: exaltabitur autem Dñs solus in die illa. * Quia dies Dñi exercituum super omnem superbum, & excelsum, & super omnem arrogantem, & humiliabitur. * Et super omnes cedros Libani sublimis, & cretas, & super omnes quercus Basan. * Et super omnes montes excelsos, & super omnes colles eleuatos. * Et super omnem turrim excelsam, & super omnem murum munitum, * Et super omnes naues Tharsis, & super omne, quod visu pulchrum est. * Et incuruabitur sublimitas hominum, & humiliabitur altitudo virorum, & eleuabitur Dominus solus in die illa: * Et idola pernitus conterentur: * Et introibunt in speluncas petrarum, & in voragines terræ, à facie formidinis Domini, & à gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * In die illa proijciat homo idola argenti sui, & simulachra auri sui, quæ fecerat sibi, ut adoraret talpas, & vespertiliones. * Et ingreditur scissuras petrarum, in cauernas laxorum, à facie formidinis Domini, & à gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * Quiescite ergo ab homine, cuius spiritus in naribus eius est, quia excelsus reputatus est ipse.

C A P. I I I.

Futura iudeorum ob sua peccata grauis afflictio, ac desertio, & puerorum, neque effeminatorum dominium: peccata superiorum arguitur superbiæ, & curiosæ lasciuie filiarum Sion in ignominiam vertendam pradicis.

Ecce enim dominator Dñs exercituum auferet à Ierusalem, & à Iuda validum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ; * Fortem, & virum bellatorem, iudicem, & prophetam, & ariolum, & senem; * Principem super quinquaginta, & honorabilem vultu, & consiliarium, & sapientem de architectis, & prudentem eloquij mystici. * Et dabo pueros principes eorum, & effeminati dominabuntur eis. * Et irruet populus, vir ad virum, & unusquisque ad proximum suum: tumultuabitur puer contra senem, et ignobilis contra nobilem. Apprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui: Vestimentum rubeum est, princeps esto noster, ruina autem hac sub manu tua. * Respondet in die illa, dicens:

Orat. 10. 17.
Luc. 21. 26.
10.
Apoc. 9. 17.

cens: Non sum medicus, & in domo mea non est panis, neque vestimentum: nolite consistere me principem populi. * Ruit enim Ierusalem, & Iudas concidit: quia lingua eorum, & ad inuentiones eorum contra Dñm, vt prouocarent oculos maiestatis eius. * Agnitio vultus eorum respondit eis: & peccatum suum, quasi Sodoma prædicauerunt, nec absconderunt: vñ animæ eorum, quoniam reddita sunt eis mala. * Dicite iusto, quoniam benè, quoniam fructu ad inuentionum suarum comedet. * Vñ impio in malum: retributio enim manuum eius fiet ei. * Populum meum exactores sui spoliauerunt, & mulieres dominatæ sunt eis. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt, & viam gressuum tuorum in dissipant. * Stat ad iudicandum Dominus: & stat ad iudicandos populos. * Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui, & principibus eius: vos enim depasti estis vineam, & rapina pauperis in domo vettra. * Quare atteritis populum meum, & facies pauperum commolitis, dicit Dominus Deus exercituum? * Et dixit Dominus pro eo, quod eleuatae sunt filiae Sion, & ambulauerunt extento collo, & nutibus oculorum ibant, & plaudebant, ambulabant pedibus suis, & composito gradu incedebant: * De caluabit Dominus verticem filiarum Sion, & Dominus crinem earum nudabit. In die illa auferet Dominus ornamentum calceamentorum, & lunulas, * Et torques, & monilia, & armillas, & mitras, * Et discrimina, & periscelidas, & murenulas, & olfactoriola, & inures, * Et annulos, & gemmas in fronte pendentes, * Et mutatoria, & palliola, & linteamina, & acus, Et specula, & sindones, & vitras, & theristra. * Et erit pro suaui odore foetor, & pro zona funiculus, & pro crispanti crine caluicium, & pro fascia pectorali cilicium. * Pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent, & fortes tui in proelio. * Et moerebunt, atque lugebunt portæ eius, & desolata in terra se debet.

C A P. I V.

Septem mulieres unum maritum appetunt: germen Domini exaltabitur: & reliquia Israel ablatis earum sordibus salua erunt, magnaue securitate, & felicitate afficientur.

ET apprehendent septem mulieres virum unum in die illa, dicentes: Panem nostrum comedemus, & vestimentis nostris operiemur: tantummodo inuocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. In die illa, erit germen Dñi in magnificencia, & gloria, et fructus terræ sublimis, et

exultatio his, qui saluati fuerint de Israel. * Et erit: Omnis, qui reliquus fuerit in Sion, & residuus in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis, qui scriptus est in vita in Ierusalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et sanguinem Ierusalem lauerit de medio eius, in spiritu iudicii, et spiritu ardoris. * Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et vbi inuocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. * Et tabernaculum erit in umbraculo diei ab æstu, et in securitatem, et absconsonem à turbine, et à pluuia.

C A P. V.

Sub figura vineæ sterilis in direptionem tradita prophetat iudicium, & desertionem Iudæorum, ipsorumque peccata describuntur: auaritia in condandis possessionibus: ebrietas, & contemptus scientiæ Dei: inferni dilatio: humiliatio superbiorum, & exaltatio Dei: felicitas quoque iustorum, & vñ diuersis peccatorum generibus denuntiat: & signum in nationibus elenandum contra Iudæis.

CAntabo dilecto meo canticum patreus mei vineæ suæ. Vineæ facta est dilecto meo in cornu filio olei. * Et sepiuit eam, et lapides elegit ex illa, et plantauit eam electam, et edificauit turrim in medio eius, et torcular extruxit in ea: et expectauit, vt faceret vvas, et fecit labruscas. Nunc ergo habitatores Ierusalem, et viri Iudæ, iudicate inter me, et vineam meam. * Quid est, quod debui ultra facere vineæ meæ, et non feci ei? an quod expectaui, vt faceret vvas, et fecit labruscas? * Et nunc ostendam vobis, quid ego faciam vineæ meæ: auteram sepem eius, et erit in direptionem: diruam maceriam eius, et erit in conculcationem. * Et ponam eam desertam: et non putabitur, et non todietur: et ascendent vepres, et spinæ: et nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem. * Vineæ enim Domini exercituum, domus Israel est: et vir Iudæ germen eius delectabile: et expectaui, vt faceret iudicium, et ecce iniquitas: et iustitiam, et ecce clamor. * Vñ, qui coniungitis domum ad domum, et agrum agro copularis, vique ad terminum loci. nunquid habitabitis vos soli in medio terræ? * In auribus meis sunt hæc, dicit Dominus exercituum. Nisi domus multæ desertæ fuerint, & grandes, et pulchræ, absque habitatore. * Decem enim iugera vinearum facient lagunculam meam, et triginta modij sementis facies modios oles. * Vñ qui confurgitis mane ad ebrietatem sectandam, et potandum,

Ier. l. d. 31.
Matt. l. d. 31.

dum vsque ad vesperam, ut vino astuetis. * Cithara, & lyra, & tympanum, & tibia, & vinum in conuiujs vestris: & opus Dñi non respicitis, nec opera manuum eius consideratis. * Propterea captiuus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam, & nobiles eius interierunt fame, & multitudo eius siti exaruit. * Propterea dilatauit infernus animam suam, & aperuit os suum absque vilo termino: & descendunt fortes eius, & populus eius, & sublimes gloriosusque eius, ad eum. * Et incuruabitur homo, & humiliabitur vir, & oculi sublimium deprimentur. * Et exaltabitur Dominus exercituum in iudicio, & Deus sanctus sanctificabitur in iustitia. Et pascetur agni iuxta ordinem suum, & deserta in vbertatem versa aduenæ comedent. * Væ qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plaustrum peccatum. * Qui dicitis: Festinet, & citò veniat opus eius, ut videamus: & appropiet, & veniat consilium sancti Israel, & sciemus illud. * Væ, qui dicitis malum bonum, & bonum malum: ponentes tenebras lucem, & lucem tenebras: ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. * Væ, qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. * Væ, qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietatem. * Qui iustificatis impium pro muneribus, & iustitiam iusti aufertis ab eo. Propter hoc, sicut deuorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit; sic radix eorum, quasi fauilla erit, & germen eorum, ut puluis ascendet abiecerunt enim legem Dñi exercituum, & eloquium sancti Israel blasphemauerunt. * Ideò iratus est furor Domini in populum suum, & extendit manum suam super eum, & percussit eum: & conturbati sunt montes, & facta sunt morticina eorum, quasi sterco in medio platearum. In his omnibus non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. Et eleuabit signum in nationibus procul, & sibilabit ad eum de finibus terræ: & ecce festinus velociter veniet. * Non est deficiens, neque laborans in eo: non dormitabit, neque dormiet, neque soluetur cingulum renum eius, nec rumpetur corrigia calceamenti eius. * Sagittæ eius acutæ, & omnes arcus eius extenti. Vngulæ equorum eius, ut filex, & rotæ eius, quasi impetus tempestatis. * Rugiens eius, ut leonis, rugiet ut catuli leonum: & frendet, & tenebit prædam: & amplexabitur, & non erit, qui eruat. * Et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris: aspiciemus in terram, & ecce tenebræ tribulationis, & lux obtenebrata est in caligine eius.

Proph. 1. 8-7.
Rom. 11. 4.
10.

Isaias visa Domini maiestate condemnatus se quod taceret, sed mandatus labijs suis offerre se ad predicandum: predicatur excandus populus vsque ad desolationem ciuitatum Iude, & eius, quæ derelicta erat futura consolatio.

IN anno, quo mortuus est rex Ozias, vidi Dominum sedentem super solium excelsum, & eleuatum: & ea, quæ sub ipso erant, replebant templum. * Seraphim stabant super illud: sex alæ vni, & sex alæ alteri: duabus velabant faciem eius, & duabus velabant pedes eius, & duabus volabant. Et clamabant alter ad alterum, & dicebant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria eius. * Et commota sunt superliminaria cardinum à voce clamantis, & domus repleta est fumo. * Et dixi: Væ mihi, quia tacui, quia vir pollurus labijs ego sum, & in medio populi polluta labia habentis ego habito, & regem Dominum exercituum vidi oculis meis. * Et volauit ad me vnus de Seraphim, & in manu eius calculus, quem forcipe tulerat de altari. * Et tetigit os meum, & dixit: Ecce tetigit hoc labia tua, & auferetur iniquitas tua, & peccatum tuum mundabitur. * Et audiui vocem Domini dicentis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. * Et dixit: Vade, & dices populo huic: Audite audientes, & nolite intelligere: & videte visionem, & nolite cognoscere. * Excæcor populi huius, & aures eius aggraua: & oculos eius claude: ne fortè videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & conuertatur, & sanem eum. * Et dixi: Viquequò Domine? & dixit: Donec desolentur ciuitates absque habitatore, & domus sine homine, & terra relinquetur deserta. * Et longe faciet Dominus homines, & multiplicabitur, quæ derelicta fuerat in medio terræ. * Et adhuc in ea declinatio, & conuertetur, & erit in ostensionem sicut terebinthus, & sicut quercus, quæ expandit ramos suos: semen sanctum erit id, quod steterit in ea.

Apoc. 4. 8.

Matth. 13. 14.
Marc. 1. 12.
Luc. 8. 10.
1 Cor. 14. 17.
Rom. 11. 8.

C A P. V I I.

Obsessa à Syris, & ab Israel Ierusalem, Isaias propheta illos non prauulituros, datque impio Achaz signum liberationis virginem parituram filium, cuius nomen Emmanuel: predicatque desertionem Israel, & grauissimam Iuda afflictionem, ac solitudinem.

ET factum est in diebus Achaz filij Iozthan, filij Ozæ regis Iuda, ascendit Rasin rex Syriæ, & Phacee filius Romeliæ

2. Reg. 16.
17.

177

rex Israel, in Ierusalem, ad præliandum
 contra eam: & non potuerunt debellare eā.
 Et nuntiauerunt domui David, dicentes: 2
 Requieuit Syria super Ephraim, & commo-
 tum est ori eius, & cor populi eius, sicut
 mouentur ligna sylvarum a facie venti. * 3
 Et dixit Dñs ad Isaiam: Egredere in occur-
 sum Achaz tu, & qui derelictus est a sub fi-
 lius tuus, ad extremum aqueductus pisci-
 nae superioris in via agri fullonis. * Et dices 4
 ad eum: Vide ut fileas: noli timere, & cor-
 tuum ne formidet a duabus caudis titio-
 num fumigantium istorum in ira furoris
 Rasin regis Syriæ, & filij Romeliæ: Eo quod 5
 consilium inierit contra Syria in malum
 Ephraim, & filius Romeliæ, dicentes: Ascē-
 damus ad Iudam, & suscitemus eum, &
 auellamus eum ad nos, & ponamus regem
 in medio eius filium Tabeel. * Hec dicit Do- 7
 minus Deus: Non stabit, & non erit istud:
 Sed caput Syriæ Damascus, & caput Da-
 masci Rasin: & adhuc sexaginta, & quin-
 que anni, & desinet Ephraim esse populus:
 Et caput Ephraim Samaria, & caput Sama- 9
 riæ filius Romeliæ. Si non credideritis, non
 permanebitis. * Et adiecit Dñs loqui ad A- 10
 chaz, dicens: * Pete tibi signum a Dño Deo
 tuo in profundum inferni, siue in excelsum
 supra. * Et dixit Achaz: Non petam, & non 12
 tentabo Dominum. * Et dixit: Audite ergo
 domus David: Numquid parum vobis est,
 molestos esse hominibus, quia molesti
 estis, & Deo meo? * Propter hoc dabit Dñs 14
 ipse vobis signum. Ecce Virgo concipiet, &
 pariet filium, & vocabitur nomen eius Em- 15
 manuel. Butyrum, & mel comedet, ut sciat
 reprobare malum, & eligere bonum. Quia 16
 antequam sciat puer reprobare malum, &
 eligere bonum, derelinquetur terra, quam
 tu detestaris a facie duorum regum suo-
 rum. Adducet Dñs super te, & super popu- 17
 lum tuum, & super domum patris tui, dies
 qui non venerunt a diebus separationis
 Ephraim a Iuda cum rege Assyriorum. * Et 18
 erit in die illa: Sibilabit Dominus musæ,
 quæ est in extremo fluminum Ægypti, &
 api, quæ est in terra Assur, * Et venient, & 19
 requiescent omnes in torrentibus vallium,
 & in cauernis petrarum, & in omnibus
 frutetis, & in vniuersis foraminibus. * In 20
 die illa radet Dominus in nouacula condit-
 æta, in his, qui trans flumen sunt, in rege As-
 syriorum, caput & pilos pedum, & barbam
 vniuersam. * Erit in die illa: Nutriet ho- 21
 mo vaccam bouem, & duas oves, * Et præ 22
 vbertate lactis comedet butyrum: buty-
 rum enim, & mel manducabit omnis, qui
 relictus fuerit in medio terræ. * Et erit in 23
 die illa: Omnis locus ubi fuerint mille vi-
 tes mille argenteis, in spinas, & in vepres

24 erunt. * Cum sagittis, & arcu ingredientur
 illuc: vepres enim, & spinæ erunt in vni-
 uersa terra. * Et omnes montes, qui in sar-
 culo sarrientur, non veniet illuc terror spi-
 narum, & veprium, & erit in pascua bouis,
 & in conculationem pecoris.

C A P. VIII.

*Inbetur Isaias in libro scribere nomen pueri na-
 scituri, pradicat regna Israel, & Syria de-
 struenda, Iudæque afflictionem, & futuram à
 Deo liberationem, licet multi ex Iuda casuri
 sint: iubet ligari testimonium, & legem si-
 gnari, subiciens, quæ imminere mala rece-
 dentibus à lege.*

1 **E**T dixit Dñs ad me: Sume tibi librum
 grandem, & scribe in eo stylo homi-
 nis: Velociter spolia detrahe, cito prædare.
 2 Et adhibui mihi testes fideles, Uriam sacer-
 dotem, & Zachariam filium Barathiz: * Et
 accessi ad prophetissam, & concepit, & pe-
 perit filium. Et dixit Dñs ad me: Voca no-
 men eius, Accelera spolia detrahare: Festi-
 na prædari. * Quia antequam sciat puer vo-
 care patrem suum, & matrem suam, aufe-
 retur fortitudo Damasci, & spolia Samariæ,
 3 coram rege Assyriorum. * Et adiecit Dñs lo-
 qui ad me adhuc, dicens: * Pro eo, quod ab-
 4 iecit populus iste aquas Siloe, quæ vadunt
 cum silentio, & assumpsit magis Rasin, & fi-
 lium Romeliæ: Propter hoc ecce Dominus
 adducet super eos aquas fluminis fortes, &
 5 multas, regem Assyriorum, & omnem glo-
 riam eius: & ascendet super omnes riuos
 6 eius, & fluet super vniuersas ripas eius. * Et
 ibit per Iudam, inundans, & transiens vsque
 ad collum veniet. Et erit extensio alarum
 eius, implens latitudinem terræ tuæ, o Em-
 7 manuel. * Congregamini populi, & vincimi-
 ni, & audite vniuersæ procul terræ: confor-
 tamini, & vincimini, accingite vos, & vinci-
 8 mini: * Inite consilium, & dissipabitur: lo-
 quimini verbum, & non fiet: quia nobis-
 9 cum Deus. * Hec enim ait Dñs ad me: Sicut
 C in manu forti erudiuit me, ne irem in via
 10 populi huius, dicens: Non dicatis, coniu-
 ratio: omnia enim, quæ loquitur populus
 iste, coniuratio est: & timorem eius ne ti-
 11 meatis, neque paueatis. * Dominum exer-
 cituum ipsum sanctificare: ipse pauor ve-
 12 ster, & ipse terror vester. * Et erit vobis in
 sanctificationem. In lapidem aurem offen-
 sionis, & in petram scandali, duabus domi-
 13 bus Israel: in laqueum, & in ruinam habi-
 14 tantibus Ierusalem. * Et offendent ex eis
 plurimi, & cadent, & conterentur: & irre-
 15 tuerentur, & capientur. * Liga testimonium,
 16 signa legem in discipulis meis. * Et expecta-
 D bo Dñm, qui abscondit faciem suam a do-
 17 mo Iacob, & præstolabor eum. * Ecce ego,
 & pue-

Matt. 1. 21.

Luc. 2. 14.
 Rom. 9. 31.
 1. Petr. 2. 6.

& pueri mei, quos dedit mihi Dominus in signum, & in portentum Israel à Domino exercituum, qui habitat in monte Sion. * Et cum dixerint ad vos: Quærite à pytho- 19 nibus, & à diuinis, qui strident in incantationibus suis: Numquid non populus à Deo suo requireret, pro-viuis à mortuis? Ad 20 legem magis, et ad testimonium. Quod si non dixerint iuxta verbum hoc, non erit eis matutina lux. Et transibit per eam, cor- 21 ruet, et esuriet: et cum esurierit, irascetur, et maledicet regi suo, et Deo suo, et suspi- ciet sursum. * Et ad terram intuebitur, et 22 ecce tribulatio, et tenebræ, dissolutio, et angustia, et caligo persequens, et non poterit auolare de angustia sua.

C A P. I X.

Vaticinium de Christi natiuitate, ipsiusque im- perio multiplicando: de liberatione Iudæ à regibus Israel, & Syria: quorum regnorum, & præsertim regni Israel ad Deum redire vo- lentis, grauissimas eades, intestinaque diffi- dia prædicat.

Primo tempore alleuiata est terra Zabu- 1 lon, et terra Nephthali: et nouissimo A aggrauata est via maris trans Iordanem Galilææ gentium. * Populus, qui ambulabat 2 in tenebris, vidit lucem magnam: habitan- tibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. * Multiplicasti gentem et non magnifi- 3 casti læticiam. Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victo- res capta præda, quando diuidunt spolia. * Iugum enim oneris eius, et virgam humeri 4 eius, et sceptrum exactoris eius superasti, sicut in die Madian. * Quia omnis violenta 5 prædatio cum tumultu, et vestimentum multum sanguine, erit in combustionem, et 6 cibus ignis. * PARVVLVS enim NATVS est nobis, et filius datus est nobis, et factus 7 est principatus super humerum eius: et vo- cabitur nomen eius, Admirabilis, consilia- rius, Deus fortis, pater futuri sæculi, prin- 8 ceptis pacis. Multiplicabitur eius imperium, et pacis non erit finis: super solium David, 9 et super regnum eius sedebit: vt confirmet illud, et corroboret in iudicio, et iustitia, a modo, et vsque in sempiternum: zelus 10 Domini exercituum faciet hoc. * Verbum misit Dominus in Iacob, et cecidit in Is- 11 rael. * Et sciet omnis populus Ephraim, et 12 habitantes Samariam, in superbia, et magni- tudine cordis dicentes: Lateres ceciderunt, sed quadris lapidibus ædificabimus: syco- 13 moros succiderunt, sed cedros immutabi- mus. * Et eleuabit Dñs hostes Rasin super 14 eum, et inimicos eius in tumultum vertet: C 15 Syriam ab Oriente, et Philisthiim ab Oc- 16 cidente: et deuorabunt Israel toto ore. In

omnibus his non est auersus furor eius, sed 17 adhuc manus eius extenta. Et populus non 18 est reuersus ad percutientem se, et Domi- 19 num exercituum non inquisierunt. * Et di- sperdet Dñs ab Israel caput, et caudam, in- 20 curuantem, et refrænantem, die vna. * Lon- guus, et honorabilis, ipse est caput, et pro- pheta docens mendacium, ipse est cauda. * 21 Et erunt, qui beatificant populum istum, seducetes: et qui beatificantur, præcipi- 22 tati. Propter hoc super adolescentulis eius non lætabitur Dominus: et pupillorum 23 eius, et viduarum non miserebitur: quia Domini hypocrita est, et nequam, et vniuer- sum os locutum est stulticiam. In omnibus 24 his non est auersus furor eius, sed adhuc 25 manus eius extenta. * Succensa est enim quasi igni similitudo, veprem et spinam vo- 26 rabit: et succendet in densitate saltus, et 27 conuoluetur superbia fumi. * In ira Domi- ni exercituum conturbata est terra: et erit 28 populus, quasi esca ignis: vir fratri suo non 29 parcat. * Et declinabit ad dexteram, et esu- riet: et comedet ad sinistram, et non satura- 30 bitur: vnusquisque carnem brachij sui vo- rabit: Manasses Ephraim, et Ephraim Ma- 31 nassen, simul ipsi contra Iudam. * In omni- bus his non est auersus furor eius, sed ad- 32 huc manus eius extenta.

C A P. V T X.

Væ condentibus leges iniquas in oppressionem pauperum, & viduarum: regem Assur vir- gam furoris Domini prædicat ob suam super- biam, & cordis arrogantiam humiliandum: consolatur Israel ne timeat ab Assur, re- liquias ipsius ad Deum conuertendas prædi- cens.

Væ, qui condunt leges iniquas: et scri- 1 bentes, iniusticiam scripserunt: * V- 2 opprimerent in iudicio pauperes, et vim facerent causæ humilium populi mei: vt 3 essent viduæ præda eorum, et pupillos diri- perent. * Quid facieris in die visitationis, 4 et calamitatis de longe venientis? ad cuius confugietis auxilium? et vbi derelinquetis 5 gloriam vestram, Ne incurramini sub vin- culo, et cum interfectis cadatis? Super om- 6 nibus his non est auersus furor eius, sed ad- 7 huc manus eius extenta. * Væ Assur, virga 8 furoris mei, et baculus ipse est, in manu eo- rum indignatio mea. * Ad gentem fallacem 9 mittam eum, et contra populum furoris mei mandabo illi, vt auferat spolia, et diri- 10 piat prædam, et ponat illum in conculca- tionem, quasi lutum platearum. * Ipse au- 11 tem non sic arbitrabitur, et cor eius non ita existimabit: sed ad conterendum erit cor 12 eius, et ad internecionem gentium non pau- 13 carum. * Dicet enim: * Numquid non prin- 14 cipes

uerit Dominus cuncta opera sua in monte
Sion, et in Ierusalem, visitabo super fructum
magnifici cordis regis Assur, et super gloriam
altitudinis oculorum eius: * Dixi enim: In
fortitudine manus meae feci, et in sapientia
mea intellexi: et abstuli terminos populo-
rum, et principes eorum depredatus sum,
et detraxi, quasi potens in sublimi residen-
tes. * Et inuenit, quasi nidum manus mea
fortitudinem populorum: et sicut colligun-
tur ova, quae derelicta sunt, sic uniuersam
terram ego congregaui: et non fuit, qui mo-
ueret pennam, et aperiret os, et ganniret.
Nunquid gloriabitur securis contra eum, 15
qui secat in ea? aut exaltabitur serra con-
tra eum, a quo trahitur? quomodo si eleue-
tur virga contra eleuantem se, et exaltet
baculus, qui utique lignum est. * Propter
hoc mittet dominator Dominus exercituum
in pinguibus eius tenuitatem: et subitus glo-
riam eius succensa ardebit, quasi combus-
tio ignis. * Et erit lumen Israel in igne, et
Sanctus eius in flamma: et succenderetur, et
deuorabitur spina eius, et vepres in die
vna: * Et gloria saltus eius, et car- 18
meli eius, ab anima, usque ad carnem
consumetur, et erit terrore profugus. * Et
reliquiae ligni saltus eius pro paucitate nu-
merabuntur, et puer scribet eos. * Et erit in
die illa: non adiciet residuum Israel, et hi,
qui fugerint de domo Iacob, inniti super
eo, qui percussit eos: sed innitetur super
Dñm sanctum Israel in veritate. * Reliquiae
conuerterentur, reliquiae, inquam, Iacob ad
Deum fortem. Si enim fuerit populus tuus
Israel, quasi arena maris, reliquiae conuer-
tentur ex eo: consuminatio abbreviata in-
undabit iustitiam. * Consummationem
enim, & abbreviationem Dñs Deus exer-
cituum faciet in medio omnis terrae. Prop-
ter hoc, haec dicit Dominus Deus exerci-
tuum: Noli timere populus meus habita-
tor Sion, ab Assur: in virga percussiet te, &
baculum suum leuabit super te in via Aegy-
pti. * Adhuc enim paululum modicumque,
& consummabitur indignatio, & furor
meus super scelus eorum. * Et suscitabit su-
per eum Dominus exercituum flagellum,
iuxta plagam Madian in petra Oreb, & vir-
gam suam super mare, & leuabit eam in
via Aegypti. * Et erit in die illa: Auferetur
onus tuus de humero tuo, & iugum eius

2. Reg. 9. 2.
17.
18. 11. 6. 10.

1. Reg. 17. 6.
18.
19. 1. 8. 11.

huc dies est, ut in Nobe iterum: agnabit ma-
num suam super montem filiae Sion, collem
Ierusalem. Ecce dominator Dominus exer-
cituum confringet lagunculam in terrore,
& excelsi itatura succidentur, & sublimes
humiliabuntur. * Et subuertentur conden-
sa saltus ferro: & Libanus cum excelsis
cadet.

C A P. X I.

*Vaticinium de Christi natiuitate, indicio,
exaltatione, conuersione populorum, & gen-
tium ad Christum, & gloria sepulchri ipsius:
item de conuersione reliquiarum Israel ad
Deum, ac fide gentium.*

ET egredietur virga de radice Iesse, &
flos de radice eius ascendet. Et requi-
esceat super eum spiritus Domini: spiritus
sapientiae, et intellectus, spiritus consilij,
fortitudinis, spiritus scientiae, & pietatis,
Et replebit eum spiritus timoris Domini.
Non secundum visionem oculorum iudica-
bit, neque secundum auditum aurium a-
gnet: * Sed iudicabit in iustitia pauperes, &
arguet in equitate pro manductis terrae: &
percutiet terram virga oris sui, & spiritu
labiorum suorum interficiet impium. * Et
erit iustitia cingulum lumborum eius, & fi-
des cinctorium remum eius. * Habitabit lu-
pus cum agno: & pardus cum hirculo accu-
rabit: vitulus, & leo, & ouis simul mora-
buntur, et puer paruulus minabit eos. * Vi-
tulus, et vitulus pascuntur: simul requiescent
catuli eorum: & leo, quasi bos comedet pa-
leas. * Et delectabitur infans ab ubere super
foramine aspidis: et in caverna reguli, qui
ablatus fuerit, manum suam mittet. Non
nocebunt, et non occident in uniuerso mo-
nte sancto meo: quia repleta est terra scien-
tia Domini, sicut aquae maris operientes.
In die illa, radix Iesse, qui stat in signum po-
puli sui, ipsum gentes deprecabuntur, &
erit sepulchrum eius gloriosum. * Et erit
in die illa: Adiciet Dominus secundo ma-
num suam ad possidendum residuum po-
puli sui, quod relinquetur ab Assyrijs, &
ab Aegypto, et a Phethros, & ab Aethiopia,
& ab Elam, & a Senaar, & ab Emath, & ab
insulis maris. * Et leuabit signum in natio-
nes, & congregauit profugos Israel, & di-
spersos Iuda co liget a quatuor plagis ter-
rae. * Et auferetur zelus Ephraim, & hostes
Iuda

2. Reg. 11. 4.
21.

1. Thes. 1.
6. 8.

1. Reg. 17. 4.
21.

2. Reg. 11. 6.
11.

Iuda peribunt: Ephraim non amulabitur Iudam, & Iudas non pugnabit contra Ephraim. * Et volabunt in humeros Philisthim per mare, simul prædabuntur filios Orientis. Idumæa, & Moab præceptum manus eorum, & filij Ammon obedientes erunt. Et desolabit Dominus linguam maris Ægypti, & leuabit manum suam super flumen, in fortitudine spiritus sui: & percutiet eum in septem riuus, ita ut transeant per eum calceati. Et erit via residuo populo meo, qui relinquetur ab Assyrijs: sicut fuit Israël in die illa, qua ascendit de terra Ægypti.

C A P. XII.

Canticum laudis, & gratiarum actionis pro liberatione, & beneficijs Christi saluatoris.

ET dices in die illa: Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: conuersus est furor tuus, & consolatus es me. * Ecce Deus saluator meus, fiducialiter agam, & non timebo: quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. * Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: * Et dicetis in die illa: Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: nora facite in populis adinventiones eius: nementote, quoniam excelsum est nomen eius. * Cantate Domino, quoniam magnificè fecit: annuntiate hoc in vniuersa terra. Exulta, & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui sanctus Israel.

C A P. XIII.

Ingens, ac truculenta Babyloniorum vastatio à Medis.

ONus Babylonis, quod vidit Isaias filius Amos. * Super montem caliginosum leuate signum, exaltate vocem, leuate manum, & ingrediantur portas duces. * Ego mandauit sanctificationem meis, & vocavi fortes meos in ira mea, exultantes in gloria mea. * Vox multitudinis in montibus, quasi populorum frequentium: vox sonitus regum, gentium congregatarum: Dñs exercituum præcepit militibus belli. * Venientibus de terra procul, à summitate coeli: Dominus, & vasa furoris eius, ut disperdat omnem terram. * Viulate, quia prope est dies Dñi: quasi vastitas à Domino veniet. Propter hoc, omnes manus dissoluentur, & omne cor hominis contabescet. * Et conteretur. Torsiones, & dolores tenebunt, quasi parturiens, dolebunt: vnusquisque ad proximum suum stupebit, facies combustæ vultus eorum. * Ecce dies Dñi veniet, crudelis, & indignationis plenus. & iræ furorisque, ad ponendam terram in solitudinem, & peccatores eius conterendos de ea. * Quoniam stellæ

coeli, & splendor earum, non expandent lumen suum: obtenebratus est sol in ortu suo, & luna non splendebit in lumine suo. * Et visitabo super orbis mala, & contra impios iniquitatem eorum, & quiescere faciam superbiam infidelium, & arrogantiam fortium humiliabo. * Pretiosior erit vir auro, & homo mundo obrizo. * Super hoc cælum turbabo: & mouebitur terra de loco suo, propter indignationem Dñi exercituum, & propter diem iræ furoris eius. * Et erit, quasi damula fugiens & quasi ovis: & non erit, qui congreget: vnusquisque ad populum suum conuertetur, & singuli ad terram suam fugient. * Omnis, qui inuentus fuerit, occidetur: & omnis, qui superuenerit, cadet in gladio. * Infantes eorum allidentur in oculis eorum: diripientur domus eorum, & vxores eorum violabuntur. * Ecce ego suscitabo super eos Medos, qui argentum non querant, nec aurum velint. * Sed sagittis paruulos interficient, & lactantibus vteris non miserebuntur, & super filios non parceret oculus eorum. * Et erit Babylon illa gloriosa in regnis, incluta superbia Chaldeorum, sicut subuerit Dominus Sodomam, & Gomorrhaim. * Non habitabitur vsque in finem, & non fundabitur vsque ad generationem, & generationem: nec ponet ibi tentoria Arabs, nec pastores requiescent ibi. * Sed requiescent ibi bestię, & replebuntur domus eorum draconibus: & habitabunt ibi struthiones, & pilosi saltabunt ibi. * Et respondebunt ibi vlulæ in adibus eius, & sirenes in delubris voluptatis.

C A P. XIV.

Vaticinium de Iudaorum consolatione, & à Babylonica captiuitate liberatione, Babyloniorumque conuisione: quorum ingens superbia, amplitudo dominij, & crudelitas explicantur, vna cum punitione Philistinorum, ac ceterorum, qui ob calamitatem Iudaorum lacerati sunt.

PROPE est, ut veniat tempus eius, & dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim Dominus Iacob, & eliget adhuc de Israel, & requiescere eos faciet super humum suam: adiungetur aduenia ad eos, & adherbit domui Iacob. * Et tenebunt eos populi, & adducunt eos in locum suum: & possidebit eos domus Israel super terram Dñi in seruos, & ancillas: & erunt capientes eos, qui se ceperant, & subicient exactores suos. * Et erit in die illa: cum requiem dederit tibi Deus à labore tuo, & à concussione tua, & à seruitute dura, qua ante seruisti: * Sumes parabolam istam contra regem Babylonis, & dices: Quomodo cessauit exactor, qui euit tributum? * Contruit Dominus

nus baculum impiorum, virgam dominan-
tium. * Cedentem populos in indignatione,
plaga insanabili, subijcientem in furore
gentes, persequentem crudeliter. * Coquie-
uit, & siluit omnis terra, gaudia est, & exul-
tauit: * Abietes quoque lætatae sunt super
te, & cedri Libani; ex quo dormisti, non
ascendet, qui luccidat nos: * Infernus subter
conturbatus est in occursum aduentus tui,
suscitauit tibi gigantes. Omnes principes
terre surrexerunt de solijs suis, omnes princi-
pes nationum. * Vniuersi respondebunt, &
dicent tibi: Et tu vulneratus es sicut, & nos,
nostri similis effectus es. * Detracta est ad
inferos superbia tua, concidit cadaver tuum:
subter te sternetur tinea, & operimentum
tuum erunt vermes. Quomodo cecidisti de
coelo lucifer, qui mane oriebaris? corruisti
in terram, qui vulnerabas gentes? * Qui di-
cebas in corde tuo: in coelum conscendam,
super altia Dei exaltabo solium meum, se-
debo in monte testamenti, in lateribus A-
quilonis. * Ascendam super altitudinem nu-
bium, similis ero Altissimo. * Verumtamen
ad infernum detraheris in profundum laci: D
Qui te viderint, ad te inclinabuntur, teque
prospiciunt: Numquid iste est vir, qui con-
turbauit terram, qui concussit regna? * Qui
posuit orbem desertum, & vrbes eius de-
struxit, vinctis eius non aperuit carcerem?
Omnes reges gentium vniuersi dormierunt
in gloria, vir in domo sua. * Tu autem proie-
ctus es de sepulchro tuo, quasi stirps inuti-
lis pollutus, & obuolutus cum his, qui in-
terfecti sunt gladio, & descenderunt ad
fundamenta laci, quasi cadaver putridum. *
Non habebis consortium, neque cum eis in
sepultura: tu enim terram tuam disperdi-
disti, tu populum tuum occidisti: non voca-
bitur in æternum semen pessimorum. Pra-
parate filios eius occisioni in iniquitate pa-
trum suorum: non consurgent, nec hæredi-
tabunt terram, neque implebunt faciem or-
bis ciuitatum. * Et consurgam super eos, di-
cit Dominus exercituum: & perdam Baby-
lonis nomen, & reliquias, & germen, &
progeniem, dicit Dñs. * Et ponam eam in
possessionem ericij, & in paludes aquarum,
& scopabo eam in scopa terens, dicit Dñs
exercituum. * Iurauit Dominus exercituum,
dicens: Si non, vt putauit, ita erit: & quomo-
do mente tractauit, * Sic eueniet: Vt conterā
Assyrium in terra mea, & in montibus
meis conculem eum: & auferetur ab eis
iugum eius, & onus illius ab humero tolle-
tur. * Hoc consilium, quod cogitavi super
omnem terram, & hæc est manus extenta
super vniuersas gentes: * Dominus enim
exercituum decreuit: & quis poterit infir-
mare? & manus eius extenta: & quis auer-

28 tet eam. * In anno, quo mortuus est rex
19 Achaz, factum est onus istud. * Ne lateris
B G Philisthæa omnis tu, quoniam comminuta
est virga percussoris tui: de radice enim co-
lubri egredietur regulus, & semen eius ab-
sorbens volucrem. * Et pascuntur primoge-
niti pauperum, & pauperes fiducialiter re-
quiescent: & interire faciam in fame radi-
cem tuam, & reliquias tuas interficiam. *
31 Vlula porta, clama ciuitas: prostrata est
Philisthæa omnis: ab Aquilone enim fumus
veniet, & non est, qui effugiet agmen eius. *
32 Et quid respondebitur nuntijs gentis? Quia
Dominus fundauit Sion, & in ipso spera-
bunt pauperes populi eius.

C A P. X V.

*Moabitum ruina prædicatur, & compassio
prophetae erga Moab.*

1 O Nus Moab. Quia nocte vastata est. Ar-
A Moab, conticuit: quia nocte vastatus
est murus Moab, conticuit. * Ascendit do-
mus, & Dibon ad excelsa in planctum su-
per Medaba, Moab vlulauit: in cunctis ca-
pitibus eius caluitium, & omnis barba ra-
detur. * In triuijs eius accincti sunt sacco:
II super testa eius, & in plateis eius omnis
vlulatus descendit in fletum. Clamabit He-
sebon, & Eleale, vsque Iasa audita est vox
eorum, super hoc expediti Moab vlula-
bunt, anima eius vlulabit sibi: * Cor meum
C ad Moab clamabit, vestes eius vsque ad Se-
gor vitulam conternantem: per aleensum
enim Luth flens ascendet, & in via Oro-
naim clamorem contritionis leuabunt. *
6 Aquæ enim Nemrim desertæ erunt, quia
aruit herba, defecit germen, viror omnis in-
terijt. * Secundum magnitudinem operis, &
D visitatio eorum: ad torrentem salicum du-
cent eos. * Quoniam circuinit clamor ter-
minum Moab, vsque ad Gallim vlulatus
eius, & vsque ad Puteum Elim clamor eius.
9 Quia aquæ Dibon repletæ sunt sanguine:
ponam enim super Dibon additamenta;
his, qui fugerint de Moab leonem, & reli-
quijs terræ.

Jer. 48. 17
Ezech. 7. 6
18.

C A P. X V I.

*Orat emitti agnum, nampe Christum, de petra
deserti: Moab ob arrogantiam, & perfidiam
humiliabitur, paucis excorelatis.*

1 Mitte agnum Domine dominatorem
A terræ, de Petra deserti ad montem
filia Sion. Et erit: Sicut avis fugiens, & pul-
li de nido auolantes, sic erunt filia Moab in
transcensu Arnon. Ini consilium, coge con-
cilium: pone quasi noctem umbram tuam
in meridie: absconde fugientes, & vagos ne
prodas. * Habitabunt apud te profugi mei:
Moab esto latibulum eorum a facie vassa-
toris: finitus est enim pulvis, consummatus

M m est

Ier. 48. 18

est miser: defecit qui, conculcabat terram. *
 Et præparabitur in misericordia solium, &
 sedebit super illud in veritate in tabernacu-
 lo Dauid, iudicans, & quærens iudicium, &
 velociter reddens, quod iustum est. * Audi-
 uimus superbiam Moab, superbus est val-
 de: superbia eius, & arrogantia eius, & indi-
 gnatio eius, plusquam fortitudo eius. * Id-
 circò vlulabit Moab ad Moab, vniuersus
 vlulabit his, qui lætantur super muros co-
 cti lateris, loquimini plagas suas. * Quo-
 niam (suburbana) Helebon deserta sunt, & C
 vineam Sabama Domini gentium excide-
 runt: flagellatus est eius, vsque ad Iazer peruene-
 runt: errauerunt in deserto, propagines eius
 relictæ sunt, transferunt mare. * Super hoc
 plorabo in fletu Iazer vineam Sabama: inc-
 pribat re lacryma mea Helebon, & Eleale:
 quoniam super vindemiam tuam, & super
 messem tuam vox calcantium irruit. * Et
 auferetur læticia, & exultatio de Carmelo,
 & in vineis non exultabit, neque iubilabit.
 vinum in torculari non calcabit, qui calca-
 re consueuerat: vocem calcantium abstuli.
 Super hoc venter meus ad Moab, quasi ci-
 thara sonabit, & viscera mea ad murum D
 cocti lateris. * Et erit: cum apparuerit, quod
 laborauit Moab super excelsis suis, ingre-
 dietur ad sancta sua, vt obsecret, & non va-
 lebit. * Hoc verbum, quod locutus est Do-
 minus ad Moab ex tunc: * Et nunc locu-
 tus est Dominus, dicens: In tribus annis,
 quasi anni mercenarij, auferetur gloria
 Moab super omni populo multo, & relin-
 quetur paruus, & modicus, nequaquam
 multus.

C A P. XVII.

*Vastatis Damascus auxiliariis populi Is-
 rael, similiter & Israel vastabitur, qui ob-
 litus est Dei saluatoris sui, ad quem calami-
 nato pressus reuertetur: & a persecutoribus
 populi Domini denuntiatur.*

ONus Damasci. Ecce Damascus desi-
 net esse ciuitas, & erit sicut aceruus
 lapidum in ruina. * Derelictæ ciuitates A-
 roer gregibus erunt, & requiescent ibi, &
 non erit, qui exterreat. * Et cessabit adiuto-
 rium ab Ephraim, & regnum a Damasco:
 & reliquæ Syriæ sicut gloria filiorum Is-
 rael erunt: dicit Dñs exercituum. * Et erit in
 die illa; attenuabitur gloria Iacob, & pin-
 guedo carnis eius marcescet. * Et erit sicut
 congregans in messe, quod restiterit, &
 brachium eius spicas leget: & erit sicut
 quærens spicas in valle Raphaim. * Et relin-
 quetur in eo sicut racemus, & sicut excu-
 sio oleæ duarum, vel trium oliuarum in sū-
 mitate rami, siue quatuor, aut quinque in
 cacuminibus eius fructus eius: dicit Dñs

7 Deus Israel. * In die illa inclinabitur homo
 ad Factorem suum, & oculi eius ad san-
 ctum Israel respicient: * Et non inclinabitur
 ad altaria, quæ fecerunt manus eius: & quæ
 operati sunt digiti eius non respiciet, lucos
 9 & delubra. * In die illa, erunt ciuitates for-
 titudinis eius derelictæ sicut aratra, & se-
 getes, quæ derelictæ sunt à facie filiorum
 10 Israel, & eris deserta. * Quia oblita es Dei
 saluatoris tui, & fortis adiutoris tui non es
 recordata: propterea plantabis plantatio-
 nem fidelem, & germen alienum semina-
 11 bis. * In die plantationis tuæ labrusca, &
 manesem tuum florebit: ablata est mes-
 sis in die hæreditatis, & dolebit grauiter. *
 12 Vt multitudini populorum multorum, vt
 multitudo maris sonantis: & tumultus tur-
 barum, sicut sonitus aquarum multarum. *
 13 Sonabunt populi sicut sonitus aquarum
 inundantium, & increpabit eum, & fugiet
 procul: & rapietur sicut puluis montium à
 facie venti, & sicut turbo coram tempesta-
 14 te. * In tempore vespere, & ecce turbatio:
 in matutino, & non subsistet: hæc est pars
 eorum, qui vastauerunt nos, & fors diri-
 pientium nos.

C A P. XVIII.

*Aduersus Aegyptios, qui Iudæos pellegerant ad
 confidendum in ipsis: additur consolatio po-
 puli Iudæici de reditu ad Ierusalem.*

VÆ terræ cymbalo alarum, quæ est trās
 flumina Æthiopiz, * Qui mittit in
 2 mare legatos, & in vasis papyri super
 aquas. * Iter angeli veloces ad gentem con-
 uulsam, & dilaceratam; & ad populum ter-
 ribilem, post quem non est alius; ad gen-
 tem expectantem, & conculcatam, cuius
 3 diripuerunt flumina terram eius. * Omnes
 habitatores orbis, qui morantur in terra,
 cum eleuatum fuerit lignum in montibus,
 4 videbitis, & clangorem tubæ audietis: Quia
 hæc dicit Dominus ad me: Quiescam, &
 considerabo in loco meo, sicut meridiana
 lux clara est, & sicut nubes roris in die mes-
 sis. * Ante messem enim totus effloruit, &
 5 Cimmatura perfectio germinabit, & præci-
 dentur ramusculi eius falcibus: & quæ derelictæ
 fuerint, abscindentur, & excutien-
 6 tur. * Et relinquentur simul auiibus mon-
 tium, & bestiis terræ: & æstate perpetua
 erunt super eum volucres. & omnes bestię
 7 terræ super illum hyemabunt. * In tempore
 illo, deferetur munus Domino exercituum
 à populo diuulso, & dilacerato; à populo
 terribili, post quem non fuit alius, à gente
 expectante, & conculcata, cuius
 diripuerunt flumina terram eius; ad lo-
 cum nominis Domini exercituum, mon-
 tem Sion.

C A.

C A P. XIX.

Describit plenius Ægyptiorum punitionem; & quod ad Deum conuersi, misso ipsis saluatore, consolabuntur.

ONus Ægypti. Ecce Dominus ascendet super nubem leuem, & ingreditur Ægyptum, & commouebuntur simulachra Ægypti à facie eius, & cor Ægypti tabescet in medio eius. Et concurrere faciam Ægyptios aduersus Ægyptios, & pugnabit vir contra fratrem suum, & vir contra amicum suum, ciuitas aduersus ciuitatem, regnum aduersus regnum. * Et dirumpetur spiritus Ægypti in visceribus eius, & consilium eius precipitabo: & interrogabunt simulachra sua, & diuinos suos, & pythones, & ariolos. * Et tradam Ægyptum in manu dominorum crudelium, & rex fortis dominabitur eorum, ait Dominus Deus exercituum. Et arefiet aqua de mari, & fluuius desolabitur, atque siccabitur. * Et deficient flumina: attenuabuntur, & siccabuntur riui aggerum. Calamus, & iuncus marcescet: Nudabitur alueus riui à fonte suo, & omnis fementis irrigua siccabitur, arefiet, & non erit. * Et moerebunt piscatores, & lugebunt omnes mittentes in flumen hamum, & expandentes rete super faciem aquarum emareescent. * Confundentur, qui operabantur lignum, pectentes, & texentes subtilia. * Et erunt irrigua eius flaccencia: omnes, qui faciebant lacunas ad capiendos pisces. * Stulti principes Taneos, sapientes consiliarij Pharaonis, dederunt consilium insipiens. Quomodo dicetis Pharaoni: Filius sapientium ego, filius regum antiquorum? * Vbi nunc sunt sapientes tui? annuntient tibi, & indicent quid cogitauerit Dñs exercituum super Ægyptum. * Stulti facti sunt principes Taneos, emarcuerunt principes Memphicos, deceperunt Ægyptum, angulum populorum eius. * Dominus miscuit in medio eius spiritum vertiginis: & errare fecerunt Ægyptum in omni opere suo, sicut errat ebrius, & vomens. * Et non erit Ægypto opus, quod faciat caput, & caudam incuruantem, & refruantem. * In die illa erit Ægyptus, quasi mulieres, & stupebunt, & timebunt a facie commotionis manus Domini exercituum, quam ipse mouebit super eam. * Et erit terra Iuda Ægypto in paruorem: omnis, qui illius fuerit recordatus, pauebit à facie consilij Dñi exercituum, quod ipse cogitauit super eam. * In die illa erunt quinque ciuitates in terra Ægypti, loquentes lingua Chanaan, et iurantes per Dominum exercituum: Ciuitas solis vocabitur vna. * In die illa erit altare Dñi in medio terræ Ægypti, et titulus Dñi iuxta ter-

20 minum eius. * Erit in signum, et in testimonium Domino exercituum in terra Ægypti. Clamabunt enim ad Dominum à facie tribulantis, et mittet eis saluatorem, et propugnatorem, qui liberet eos. * Et cognoscetur Dominus ab Ægypto, et cognoscent Ægyptij Dominum in die illa, et colant eum in hostijs, et in muneribus: et vota uoluerunt Domino, et soluent. * Et percutiet Dominus Ægyptum plaga, et sanabit eam, et reuertentur ad Dominum, et placabitur eis, et sanabit eos. * In die illa erit via de Ægypto in Assyrios, et intrabit Assyrius Ægyptum, et Ægyptius in Assyrios, et feruent Ægyptij Assur. * In die illa erit Israel tertius Ægyptio, et Assyrio: benedictio in medio terræ. * Cui benedixit Dominus exercituum, dicens Benedictus populus meus Ægypti, et opus manuum mearum Assyrio: hereditas autem mea Israel.

C A P. XX.

Ex hoc, quod Isaias iubetur nudus, & discalceatus incedere, pradicatur Ægyptiorum, & Æthiopum captiuitas ab Assyrijs, Iudais de illorum afflictione stupentibus.

IN anno, quo ingressus est Tharthan in Azorum, cum misisset eum Sargon rex Assyriorum, et pugnasset contra Azorum, et cepisset eam. * In tempore illo locutus est Dominus in manu Isaiæ filij Amos, dicens: Vade, et solue saccum de lumbis tuis, et calceamenta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit sic, vadens nudus, et discalceatus. * Et dixit Dominus: Sicut ambulauit seruus meus Isaias nudus, et discalceatus, trium annorum signum, et portentum erit super Ægyptum, et super Æthiopiam. * Sic minabit rex Assyriorum captiuitatem Ægypti, et transmigrationem Æthiopiarum, iuuenum, et senum, nudam et discalceatam, discorpatis natibus ad ignominiam Ægypti. * Et timebunt, et confundentur ab Æthiopia spe sua, et ab Ægypto gloria sua. * Et dicet habitator insulæ huius in die illa: Ecce hæc erat spes nostra, ad quos confugimus in auxilium, ut liberarent nos à facie regis Assyriorum: et quo modo effugere poterimus nos?

C A P. XXI.

Ruina Babylonis per Medos, & Persas: omnis Idumææ, & Arabiæ.

ONus deserti maris. Sicut turbinis ab Africo veniunt, de deserto venit, de terra horribili. * Visio dura nuntiata est mihi, qui incredulus est, infideliter agit: et qui depopulator est, vastat. Ascende Ælam, obside Medos: omnem gemitum eius cessare feci.

Heb. 1. 2. 7.
Jer. 51. 4. 1.
Apoc. 14. 6.
E.

Propterea repleti sunt lumbi mei dolore, angustia possedit me sicut angustia parturientis: cor tui cum audirem, conturbatus sum cum viderem. * Emareuit cor meum, tenebrae stupefecerunt me: Babylon dilecta mea posita est mihi in miraculum. * Pone mentem, contemplare in specula comedentes, et bibentes: surgite principes, arripite clypeum. * Hæc enim dixit mihi Dñs: Vade, et pone speculatorem, et quocunque viderit, annuntiet. * Et vidit currum duorum equitum, ascensorem asini, et ascensorem camelæ: et contemptus est diligenter multo intuitu. * Et clamavit leo: Super speculam Domini ego sum, itans iugiter per diem: et super custodiam meam ego sum, itans totis noctibus. * Ecce iste venit ascensor vir bigæ æquitum, et respondit, et dixit: Cecidit, cecidit Babylon, et omnia sculptilia deorum eius contrita sunt in terram. Tritura mea, et filij aræ meæ, quæ audiui à Domino exercituum Deo Israel, annuntiaui vobis. Oñis Dumas ad me clamat ex Seir: Custos quid de nocte? custos quid de nocte? * Dixit custos: Venit mane, et nox: si quaeritis, quaerite: conuertimini, venite. * Oñus in Arabia. In saltu ad vesperam dormietis, in semitis Dedanini. * Occurrentes sienti ferte aquam, qui habitatis terram Austræ, cum panibus occurrere fugienti. * A facie enim gladiatorum fugerunt, à facie gladij imminenti, à facie arcus extenti, à facie grauis praelij. * Quoniam hæc dicit Dominus ad me: Adhuc in vno anno, quasi in anno mercenarij, et auferetur omnis gloria Cedar. * Et reliquæ numeri sagittariorum fortium de filijs Cedar imminuentur: Dominus enim Deus Israel locutus est.

C A P. XXI.

Sermo Domini contra Ierusalem, cuius defest propheta vastitatem: & quod neglecto Deo, frustra somnias ad resistendum Assyrijs: carpuntur, quod plangere deberent, gula indolgeant; & reiecto Sobna templi præposito substituitur Eliacim, cui magna datur potestas.

Oñus vallis visionis. Quia idnam quoque tibi est, quia ascendisti, et tu omnis in A recta? * Clamoris plena, vrbs frequens, ciuitas exultans: interfecti tui, non interfecti gladio, nec mortui in bello. * Cuncti principes tui fugerunt simul, dureq; ligati sunt: omnes, qui inuenti sunt, vincti sunt pariter, procul fugerunt. * Propterea dixi: Recedite à me, amare, sebo, nolite incumbere, vt confolemini me super vastitate filij populi mei. * Dies enim interfectionis, et conculcationis, et fletuum, Domino Deo exercituum in valle visionis, scrutans murum, et ma-

gnificus super montem. * Et Alam sumpsit pharetram, currum hominis equitis, et parietem nudauit clypeus. * Et erunt electæ valles tuæ plenæ quadrigarum, et equites ponent sedes suas in porta. * Et reuelabitur Coperimentum Iudæ, vt videbis in die illa armamentarium domus saltus. * Et scissuras ciuitatis Dauid videbitis, quia multiplicata sunt: et congregasti aquas piscinæ inferioris. * Et domos Ierusalem numerastis, et destruxistis domos ad muniendum murum. * Et lacum fecistis inter duos muros ad aquam piscinæ veteris: et non suspexistis ad eum, qui fecerat eam, et operatore eius de longe non vidistis. Et vocabit Dñs Deus exercituum in die illa ad fletum, et ad planctum, ad caluitium, et ad cingulum sacci. * Et ecce D gaudium, et lætitia, occidere vitulos, et iugulare arietes, comedere carnes, et bibere vinum. Comedamus, et bibamus: cras enim moriemur. * Et reuelata est in auribus meis vox Dñi exercituum: Si dimitteret iniquitas hæc vobis donec moriamini, dicit Dominus Deus exercituum. * Hæc dicit Dominus Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum, qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: * Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excelso memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic subleuabit te. Coronans coronabit te tribulatione, quasi pilam mittet te in terram latam, & ipatio amibi morieris, & ibi erit currus gloriæ tuæ, ignominia domus Domini tui. * Et expellam te de statione tua, & de ministerio tuo deponam te. Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacum filium Helciæ, * Et induam illum tunicam tuam, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iudæ. * Et dabo clauem domus Dauid super humerum eius: & aperiet, & non erit, qui claudat: & claudet, & non erit, qui aperiat. * Et figam illum paxillum in loco fideli, & erit in solium gloriæ domui patris eius. * Et suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius, vasorum diuersa genera, omne vas paruulum, à vasis craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dominus exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fideli, & frangetur, & cadet, & peribit, quod pependerit in eo, quia Dominus locutus est.

Esai. 6. 6.
1. Cor. 13. 12.
d. 31.

Apoc. 1. 2.
7.
Ioh. 13. 14.
14.

C A

*Tyri vastitas ad annos septuaginta predicti-
tur propter eius superbiam, & postea resti-
tuetur.*

ONus Tyri. Vlulate naues maris: quia
vastata est domus, vnde venire con-
sueverat: de terra Cethim reuelatum est
eis. * Tacere, qui habitatis in insula: negotia-
tores Sidonis transfretantes mare, repleue-
runt te. * In aquis multis semen Nili, messis
fluminis fruges eius: & facta est negotiatio
gentium. * Erubescet Sidon: ait enim mare,
fortitudo maris dicens: non parturiui, &
non peperui, & non enutriui iuvenes, nec ad
incrementum perduxui virgines. * Cum au-
dium fuisse in Ægypto, dolebunt cum au-
dierint de Tyro: * Transite maria, vlulate,
qui habitatis in insula: * Numquid non ve-
stra hæc est, gloriabatur a diebus pristinis
in antiquitate sua? ducent eam pedes sui
longè ad peregrinandum. * Quis cogitauit
hoc super Tyrum quondam coronatam, cu-
ius negotiatores principes, inlatores eius
incltyti terræ? * Dominus exercituum cogi-
tauit hoc, vt detraheret superbiam omnis
gloriæ, & ad ignominiam deduceret vni-
uersos incltytos terræ. * Transi terram tuam
quasi flumen filia maris, non est cingulum
vltra tibi. * Manum suam extendit super
mare, conturbauit regna: Dominus manda-
uit aduersus Chanaan, vt conteret fortis
eius. * Et dixit: non adicies vltra, vt glori-
eris, calumniam sustinens virgo filia Sidonis:
in Cethim consurgens trans freta, ibi quo-
que non erit requies tibi. * Ecce terra Chal-
dæorum talis populus non fuit, Assur fun-
dauit eam: in captiuitatem traduxerunt ro-
bustos eius, suffoderunt domos eius, posue-
runt eam in ruinam. * Vlulate naues maris,
quia deuastata est fortitudo vestra. * Et erit
in die illa: In obliuione eris. Tyre sepeua-
ginta annis, sicut dies regis vnus: post sep-
tuaginta autem annos erit Tyro, quasi can-
ticum meretricis. * Sume citharam, circui
ciuitatem meretrix obliuioni tradita: benè
dane, frequenta canticum, vt memoria tui
sit. * Et erit post septuaginta annos; Vi-
sitabit Dominus Tyrum, & reducet eam ad
mercedes suas: & rursum fornicabitur cum
vniuersis regnis terræ super faciem terræ. *
Et erunt negotiationes eius, & mercedes
eius sanctificatæ Domino: non condentur,
neque reponentur: quia his, qui habitaue-
runt coram Domino, erit negotiatio eius, vt
manducet in saturitatem, & vestiantur
vsque ad vetustatem,

*Mala, qua Dominus propter peccata vniuersæ
orbis facturus est, adiecta: inserim reliqua-
rum consolatione: & quam terribilis erit
dies domini iudici j.*

ECce Dñs dissipabit terram, & nudabit
eam, & affliget faciem eius, & disper-
get habitatores eius. * Et erit sicut populus,
sic sacerdos: & sicut seruus, sic dñs eius:
sicut ancilla, sic domina eius: sicut emens,
sic ille, qui vendit: sicut foenerator, sic is, qui
mutuum accipit: sicut qui repetit, sic qui
debet. * Dissipatione dissipabitur terra, &
direptione prædabitur. Dñs enim locutus
est verbum hoc. * Luxu, & defluxit terra &
infirmata est: defluxit orbis, infirmata est
altitudo populi terræ. * Et terra insecta est,
ab habitatoribus suis: quia transgressi sunt
leges, mutauerunt ius, dissipauerunt foedus
sempiternum. * Propter hoc maledictio vo-
cabit terram, & peccabunt habitatores
eius: ideoque insaniunt cultores eius, & re-
linquentur homines pauci. * Luxit vindem-
ia, infirmata est vitis, ingemuerunt om-
nes, qui lætabantur corde. * Cessauit gau-
dium tympanorum, quieuit sonitus lætan-
tium, conticuit dulcedo citharæ. Cum can-
tico non bibent vinum: amara erit potio bi-
bentibus illam. * Attrita est ciuitas vanita-
tis, clausa est omnis domus nullo introeun-
te. * Clamor erit super vino in plateis: de-
serta est omnis læticia: translatus est gau-
dium terræ. * Relicta est in vrbe solitudo, &
calamitas opprimit portas. Quia hæc erit
in medio terræ, in medio populorum: quo-
modo si pauca oliuæ, quæ remanserunt,
excutiantur ex olea, & racemi, cum fuerit
finita vindemia. Hi leuabunt vocem suam,
atque laudabunt: cum glorificatus fuerit
Dñs, hinnient de mari. * Propter hoc in do-
ctrinis glorificate Dñm: in insulis maris
nomen Dñi Dei Israel. * A finibus terræ
laudes audiuius, gloriam iusti. Et dixi: Se-
cretum meum mihi, secretum meum mihi,
vt mihi: præuariantes præuicati sunt, &
præuacatione transgressorum præuicati
sunt. * Formido, & fouea, & laqueus super
ter, qui habitator es terræ. * Et erit: Qui su-
gerit à voce formidinis, cadet in foueam: &
qui se explicauerit de fouea, tenebitur la-
queo: quia cataraçæ de excelsis apertæ sũt:
& concutientur fundamenta terræ. * Con-
fractione confringetur terra, contritione
conteretur terra, commotione commoue-
bitur terra. * Agitatione agitabitur terra si-
cut ebrius, & auferretur, quasi tabernacu-
lum vnus noctis: & grauabit eam iniqui-
tas sua, & corruet, & non adiciet, vt resur-
gat. * Et erit: in die illa visitabit Dñs super

Ofen 4 b. 1.

ter. 48 g. 44

Mm 3 mi-

miliciam coeli in excelso : & super reges terræ, qui sunt super terram. * Et congregabuntur in congregatione vnius fascis in lacum, & claudentur ibi in carcere : & post multos dies visitabuntur. * Et erubescet luna, & confunderetur sol, cum regnauerit Dominus exercituum in monte Sion, & in Ierusalem, & in conspectu senum suorum fuerit glorificatus.

C A P. X X V.

Propheta Deo gratias agit de operibus suis mirabilibus, & beneficijs populo ipsius in monte Sion prestandis.

Domine Deus meus es tu, exaltabo te, & confitebor nomini tuo : quoniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles, amen. * Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam, domum alienorum : ut non sit civitas, & in sempiternum non ædificetur. * Super hoc laudabit te populus fortis, civitas gentium robustarum timebit te. * Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua : spes à turbine, umbraculum ab æstu, spiritus enim robustorum, quasi turbo impellens parietem. Sicut æstus in siti, tumulum alienorum humiliabis : & quasi calore sub nube torrente, propaginem fortium marcescere facies. * Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium, convivium vindemiarum pinguium, medullarum, vindemiarum defæcatæ. * Et præcipitabit in monte isto faciem vinculi colligati super omnes populos, & telam, quam orditus est super omnes nationes. * Præcipitabit mortem in sempiternum : & auferet Dñs Deus lacrymam ab omni facie, & opprobrium populi sui auferet de vniuersa terra : quia Dñs locus eius est. * Et dicet in die illa : Ecce Deus noster iste, expectauimus eum, & saluabit nos : iste Dñs, sustinimus eum, exultabimus, & lætabimur in salutari eius. * Quia quiescet manu Domini in monte isto : & tritabitur Moab sub eo, sicut teruntur paleæ in plauistro. * Et extendet manus suas sub eo, sicut extendit natans ad natandum : & humiliabit gloriam eius cum allisione manuum eius. * Et munimenta sublimium murorum tuorum concident, & humiliabuntur, & detrahentur in terram, vsque ad puluerem.

C A P. X X V I.

Canticum gratiarum actionis ob exaltationem iustorum, & humiliationem impiorum, & de resurrectione mortuorum.

In die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda : Urbs fortitudinis nostræ A Sion saluator, ponetur in ea taurus, & ante-

murale. * Aperite portas, & ingrediatur gens iusta, custodiens veritatem. * Vetus error abiit : seruabis pacem, pacem, quia in te sperauimus. * Sperastis in Dño in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum. * Quia incuruabit habitantes in excelso, ciuitatem sublimem humiliabit. Humiliabit eam vsque ad terram, detrahet eam, vsque ad puluerem. * Conculcabit eam, pes pedes pauperis, gressus egenorum. * Semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum. * Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinimus te : nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animæ. * Anima mea desiderauit te in nocte : sed & spiritu meo in præcordijs meis de mane vigilabo ad te. Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discant habitatores orbis. Misereamur impio, & non discet iustitiam : in terra sanctorum iniqua gessit, & non videbit gloriam Domini. * Domine exaltet manus tua, & non videant : videant, & confundantur zelantes populi : & ignis hostes tuos deuoret. * Domine dabis pacem nobis : omnia enim opera nostra operatus es nobis. * Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui. * Morientes non viuant, gigantes non resurgant : propterea visitasti, & contriuiisti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum. * Indulxisti genti Domine, indulxisti genti : numquid glorificatus es ? elongasti omnes terminos terræ. * Domine in angustia requisierunt te, in tribulatione murmuris doctrina tua eis. * Sicut, quæ concipit, cum appropinquauerit ad partum, dolens clamat in doloribus suis : sic facti sumus à facie tua Domine. * Concepimus, & quasi parturiuimus, & peperimus spiritum : salutes non fecimus in terra, ideo non ceciderunt habitatores terræ. * Viuent mortui tui, interfecti mei resurgent : expergiscimini, & laudate, qui habitatis in puluere : quia ros lucis ros tuus, & terram gigantum detrahes in ruinam. * Vade populus meus, intra in cubicula tua, claude ostia tua super te, abscondere modicum in momentum, donec pertranseat indignatio. * Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, ut visite iniquitatem habitatoris terræ contra eum : & reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet vltra interfectos suos.

C A P. X X V I I.

Punitio Leviathan : potestas Domini corripit in filios Israel : sinicas munera deseruitur : filij Israel reuersi ab Assyrijs, & Aegypto adorabunt Dominum in Ierusalem.

IN die illa visitabit Dñs in gladio suo duro, & grandi, & forti, super Leviathan serpentem vecem, & super Leviathan serpentem tortuosum, & occidet cetum, qui in mari est. In die illa vinea meri cantabit ei. * Ego Dñs, qui seruo eam, repente propinabo eime fortè visitetur contra eam, nō ēē & die seruo eam. * Indignatio non est mihi: quis dabit me spinam, & veprem in pralio: gradiar super eam: succendam eam pariter? * An potius tenebit fortitudinem meam, faciet pacem mihi, pacem faciet mihi? Qui ingrediuntur impetu ad Iacob, stobit, & germinabit Israel, & implebunt faciem orbis semine. * Numquid iuxta plagā percussis se percussit eum? aut sicut occidit interfectos eius, sic oculus est? * In mensura contra mensuram, cum abiecta fuerit, iudicabis eam: medietas est in spiritu suo duro per diem ætus. * Idcirco super hoc dimittetur iniquitas domus Iacob: & ille omnis fructus, vt auferatur peccatum eius, cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris allisos, non stabunt luci, & delubra. * Ciuitas enim monita desolata erit, speciosa relinquetur, & dimittetur quasi desertum: ibi palceat vitulus, & ibi accubabit, & consumet summitates eius. * In siccitate messes illius conterentur, mulieres venientes, & docentes eam: non est enim populus sapiens, propterea non miseretur eius, qui fecit eum; & qui formauit eum, non parcat ei. * Et erit: In die illa percutiet Dominus ab alueo fluminis, vsque ad torrentem Ægypti, & vos congregabimini vnus, & vnus filij Israel. * Et erit: In die illa claugetur in tuba magna, & venient, qui perdit fuerant de terra Assyriorum, & qui eiectionem in terra Ægypti, & adorabunt Dominum in monte sancto in Ierusalem.

C A P. XXVIII.

Superbis, & ebrijs Israelitis comminatur Dominus, eo quod sacerdotes vacent ebrietati, & principes irrideant verba, & comminationes prophetarum, ponentes mendacium spem suam: de lapide angulari in fundamentis Sion ponendo: de pœna illorum, & consolatione paucorum bonorum.

VÆ coronæ superbiz, ebrijs Ephraim, & flori decidenti, gloriæ exultationis eius, qui erant in vertice vallis pinguiſſimæ, errantes à vino. * Ecce validus, & fortis Dominus, sicut impetus grandinis a turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emisit super terram spatiosam. * Pedibus conculcabitur corona superbiz ebriorum Ephraim. * Eterit illos decedens gloriæ exultationis eius, qui

est super verticem vallis pinguium, quasi temporaneum ante maturitatem autumnis: quod cum aspexerit videns, statim vt manu tenuerit, deuorabit illud. * In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, & sortum exultationis residuo populi sui: * Et spiritus iudicij sedenti super iudicium, & fortitudo reuertentibus de bello ad portā. Verum hi quoque præ vino nescierunt, & præ ebrietate errauerunt: sacerdos & propheta nescierunt præ ebrietate, aborti sunt a vino, errauerunt in ebrietate, nescierunt videntem, ignorauerunt iudicium. * Omnes enim mentes replete sunt vomitu, sordiumque, ita vt non esset vltra locus. * Quem docet scientiam? & quem intelligere faciet? Caudium? ablactatus à lacte, auulſus ab vberibus. * Quia manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. * In loquelā enim labij, & lingua altera loquatur ad populum istum. * Cui dixit: Hæc est requies mea, reficite lassum, & hoc est meum refrigerium: & noluerunt audire. * Eterit eis verbum Dñi: Manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi: vt vadant, & cadant retrorsum, & conterantur, & illaqueantur, & capiantur. * Propter hoc audite verbum Dñi viri illuſores, qui dominamini super populum meum, qui est in Ierusalem. * Dixistis enim: Percussimus foedus cum morte, & cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cum transierit, non veniet super nos: quia posuimus mendacium spem nostram, & mendacio proteſti sumus. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum, qui crediderit, non festinet. * Et ponam in pondere iudicium, & iustitiam in mensura: & subuertet grando spem mendacij: & profectionem aquæ inundabunt. * Et delebitur foedus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit: flagellum inundans cum transierit, erit ei in conculcationem. Quandoque pertransierit, tollet vos: quoniam mane diluculo pertransibit in die, & in nocte, & tantummodo sola vexatio intellectum dabit auditui. * Coangustatum est enim stratum, ita vt alter decidat: & pallium brene vtrumque operire non potest. * Sicut enim in monte diuisionum itabit Dñs: sicut in valle, quæ est in Gabaon, irascetur: vt faciat opus suum, alie num opus eius: vt operetur opus suum, peregrinum est opus eius ab eo. * Et nunc nolite illudere, ne fortè constringantur vincula vestra. consummationem enim, & ab-

1. Cor. 14. 4. 15.

Pf. 117. 4. 21. Mat. 21. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. Reg. 1. 4. 20. 1. Pet. 1. 4. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Mm 4 bre.

breuiationem audiui à Domino Deo exercituum super vniuersam terram. * Auribus percipite, & audite vocem meam, attendite, & audite eloquium meum. * Numquid tota die arabit arans, vt serat, proscindet, & sarriet humum suum? * Nonne cum adquerit faciem eius, seret gith, & cyminum sparget, & ponet triticum per ordinem, & hordeum, & milium, & viciam in finibus suis? * Et erudiet illum in iudicio: Deus suus docebit illum. * Non enim in seris triturabitur gith, nec rota plaustris super cyminum circuibit: sed in virga excutietur gith, & cyminum in baculo. * Panis autem comminuetur: verum non in perpetuum triturans triturabit illum, neque vexabit eum rota plaustris, nec ungulis suis comminuet eum. * Et hoc à Domino Deo exercituum exiit, vt mirabile faceret consilium, & magnificaret iustitiam.

C A P. X X I X.

Obsidio, & afflictio Ierusalem, contritio gentium illam obsidentium: de libro signato, ac cecitate Iudeorum: & a profundis corda denuntiatur: reliquias Iacob pradicis illuminandas, & ad Deum conuertendas.

Vbi Ariel, Ariel ciuitas, quam expugnauit David: additus est annus ad annum: solemnitates euolunt sunt. * Et circumvallabo Ariel, & erit tristis, & merens, & erit mihi, quasi Ariel. * Et circumdabo, quasi spharam in circuitu tuo, & iaciam contra te aggerem, & munimenta ponam in obsidionem tuam. * Humiliaberis, de terra loqueris, & de humo audietur eloquium tuum: & erit, quasi pythons de terra vox tua: & de humo eloquium tuum mustabit. * Et erit sicut poluis tenuis multitudo ventilantium te: & sicut fauilla pertransiens multitudo eorum, qui contra te prauauerunt: * Eritque repente confectum. * A Domino exercituum visitabitur in tonitruo, & commotione terræ, & voce magna turbinis, & tempe flatis, & flammæ ignis deuorantis. * Et erit sicut somnium visionis nocturnæ multitudo omnium gentium, quæ dimicauerunt contra Ariel, & omnes, qui militauerunt, & obsederunt, & prauauerunt aduersus eam. * Et sicut somniat esuriens, & comedit, cum autem fuerit expergefactus, vacua est anima eius: & sicut somniat sitiens, & bibit, & postquam fuerit expergefactus, lassus adhuc sitit, & anima eius vacua est: sic erit multitudo omnium gentium, quæ dimicauerunt contra montem Sion. * Obstupescite, & admiramini, fluctuate, & vacillate, inebriamini, & non à vino: mouemini, & non ab ebrietate.

10 Quoniam miscuit vobis Dominus spiritum soporis, claudet oculos vestros, prophetas, & principes vestros, qui vident visiones, operiet. Et erit vobis visio omnium sicut verba libri signati, quemcum dederint scienti litteras, dicent: Lege istum: & respondebit: Non possum, signatus est enim. 12 Et dabitur liber nescienti litteras, diceturque ei: Lege: & respondebit: Nescio litteras. 13 Et dixit Dominus: Eo, quod appropinquat populus iste ore suo, & labijs suis glorificat me, cor autem eius longè est à me, & cistuerunt me mandato hominum, & doctrinis: * Ideò ecce ego addam, vt admirationem faciam populo huic miraculo grâdi, & stupendo: peribit enim sapientia à sapientibus eius, & intellectus prudentium eius absconderetur. * Vt, qui profundi estis corde, vt à Domino abscondatis consilia: quorum sunt in tenebris opera, & dicunt: 16 Quis videt nos, & quis nouit nos? Peruersa est hæc vestra cogitatio: quasi si lutum contra figulum cogitet, & dicat opus factori suo. Non fecisti me: & figmentum dicat fictori suo: Non intelligis. * Nonne adhuc in modico, & in brevi conuertetur Libanus in charmel, & charmel in saltum reputabitur? * Et audient in die illa surdi verba libri, & de tenebris, & caligine oculi cecorum videbunt. * Et addent innes in Domino letitiam, & pauperes homines in sancto Israel exultabunt: * Quoniam defecit, qui praualebat, consummatus est illudor, & succisi sunt omnes, qui vigilabant super iniquitatem: * Qui peccare faciebant homines in verbo, & arguentem in porta supplantabant, & declinauerunt frustra à iusto. Propter hoc hæc dicit Dominus ad domum Iacob, qui redemit Abraham: Non modo confundetur Iacob, nec modo vultus eius erubescet: Sed cum viderit filios suos, opera manuum mearum, in medio sui sanctificantes nomen meum, & sanctificabunt sanctum Iacob, & Deum Israel pradicabunt: 24 Et scient errantes spiritu intellectum, & mussitatores discent legem.

C A P. X X X.

Comminatio aduersus Iudeos, qui Dominum in consilio premensibus Assyrijs ad Aegyptios confugebant: ipsi quoque prophetarum admonitiones audire nolentibus, sed vana præsidia querentibus, gratiam denuntiat afflictionem: & quam sit Deus futurus benignus ad ipsum reuertentibus: & de magna reuertentium felicitate, ac iudicio impietatis.

Vbi filij desertores, dicit Dominus, vt faceretis consilium, & non ex me: & ordi-

Matt. 23. 34.
Marc. 7. 11.
1. Cor. 13. 8.
Abd. 1. 4. 9.

ordiremini telam, & nō per spiritum meū,
ut adderetis peccatum super peccatum. *
Qui ambulatis, ut descendatis in Ægyptū,
& os meum non interrogallis, sperantes
auxilium in fortitudine Pharaonis, & ha-
benes fiduciam in umbra Ægypti. * Et erit
vobis fortitudo Pharaonis in confusionem,
& fiducia umbræ Ægypti in ignominiam. *
Erant enim in Tani principes tui, & nuntij
tui, usque ad Hanes pervenerunt. * Omnes
confusi sunt super populo, qui eis prodesse
non potuit: non fuerunt in auxilium, & in
aliquam utilitatem, sed in confusionem, &
in opprobrium. * Onus iumentorum Au-
stri. In terra tribulationis, & angustiarum le-
na, & leo ex eis, vipera, & regulus volans,
portantes super humeros iumentorum di-
uitias suas, & super gibbum camelorum
thesauros suos, ad populum, qui eis prodes-
se non poterit. * Ægyptus enim frustra, &
vanè auxiliabitur: idē clamavi super hoc:
Superbia tantum est, quiesce. * Nunc ergo
ingressus scribe ei super buxum, & in libro
diligenter exara illud, & erit in die novissi-
mo in testimonium, usque in æternum. *
Populus enim ad iracundiam prouocans
est, & filij mendaces, filij nolentes audire
legem Dei. * Qui dicunt videntibus: Nolite
videre; & aspicientibus: Nolite aspicere
nobis, ea quæ recta sunt: loquimini nobis
placencia, videte nobis errores. * Auferte a
me viam, declinate a me semitam, cesset a
facie nostra sanctus Israel. * Propterea hæc
dicit sanctus Israel: Pro eo, quod reproba-
stis verbum hoc, & sperastis in calumnia,
& in tumultu, & innixi estis super eo: Pro-
pterea erit vobis iniquitas hæc sicut inter-
ruptio cadens, & requisita in muro excel-
so, quoniam subito, dum non speratur, ve-
niet coneritio eius. * Et comminuetur sicut
conteritur lagena figuli contritione perua-
lida: & non inuenietur de fragmentis eius
testa, in qua portetur igniculus de incen-
dio, aut hauriatur parum aquæ de fouea. *
Quia hæc dicit Dominus Deus sanctus Is-
rael. Si reuertamini, & quiescatis, salui eri-
tis: in silentio, & in spe erit fortitudo ve-
stra. Et nolulistis. * Et dixistis: Nequaquam,
sed ad equos fugiemus: idē fugietis. Et
super veloces ascendemus: idē velociores
erunt, qui persequentur vos. * Mille homi-
nes a facie terroris vniūs: & a facie terroris
quinque fugietis, donec relinquamini, qua-
si malus nauis in vertice montis, & quasi
signum super collem. * Propterea expectat
Dñs, ut misereatur vestri: & idē exaltabi-
tur parcens vobis: quia Deus iudicij Dñs
beati omnes, qui expectant eum. * Populus
enim Sion habitabit in Ierusalem: plorans
nequaquam plorabis, miserans miserabi-

tur tui: ad vocem clamoris tui statim, ut au-
dierit, respondebit tibi. Et dabit vobis Do-
minus panem arctum, & aquam breuem:
& non faciet auolare a te mitra doctorem
tuum: & erunt oculi tui videntes præcep-
tum tuum. * Et aures tuæ audient ver-
bum post tergum monentis: Hæc est via,
ambulate in ea: & non declinetis, neque ad
dexteram, neque ad sinistram. * Et conta-
minabis laminas sculpilium argenti tui, &
vestimentum constatilis auri tui, & disper-
ges ea sicut immundiciam menstruatæ. E-
grede, dices ei: * Et dabitur pluuia semini
tuo, vbicunque seminaueris in terra: & pa-
nis frugum terræ erit vberimus, & pin-
guis, pascetur in possessione tua in die illo
agnus spatiosè: * Et tauri tui, & pulli asino-
rum, qui operantur terram, commistum
migma comedent sicut in area ventilatum
est. * Et erunt super omnem montem ex-
cellsum, & super omnem collem eleuatum,
riui currentium aquarum, in die interse-
ctionis multorum, cum ceciderint turres. *
Et erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis
erit septemplex sicut lux septem dierū,
in die qua alligauerit Dominus vulnus po-
puli sui, & percussuram plagæ eius sanaue-
rit. * Ecce nomen Domini venit de longin-
quo, ardens furor eius, & grauis ad portan-
dum: labia eius repleta sunt indignatione,
& lingua eius, quasi ignis deuorans. * Spi-
ritus eius velut torrens inundans, usque ad
medium colli, ad perdendas gentes in nihi-
lum, & frenum erroris, quod erat in maxil-
lis popolorum. * Canticum erit vobis sicut
nox sanctificatæ solemnitatis, & læticia
cordis sicut, qui pergit cum tibia, ut intret
in montem Domini ad fortem Israel. * Et
audiam faciet Dominus gloriam vocis
sue, & terrorem brachij sui ostendet in
comminatione furoris, & flamma ignis de-
uorantis: allidet in turbine, & in lapide
grandinis. * A voce enim Domini pauebit
Assur virga percussus. * Et erit transitus
virgæ fundatus, quam requiescere faciet
Dominus super eum in tympanis, & citha-
ris: & in bellis præcipuis expugnabit eos. *
Præparata est enim ab heri Topheth, a
rege præparata, profunda, & dilatata. Nu-
trimenta eius, ignis & ligna multa: flatus
Domini sicut torrens sulphuris succendens
eam.

C A P. XXXI

Iudaos, qui fiducia in Deum relicta, ad Ægyptios, & humana confugiunt præsidia, prædicat consumendos una cum suis auxiliarijs: reuerentes verò ad Dominum, virtute diuina liberandos.

V Æ, qui descendunt in Ægyptum ad
auxilium, in equis sperantes, & ha-
ben-

bentes fiduciam super quadrigis, quia multae sunt; & super equitibus, quia praevalidi nimis; & non sunt confisi super sanctum Israel, & Dominum non requisierunt. * Ipse autem sapiens adduxit malum, & verba sua non abstulit: & confurget contra domum pessimorum, & contra auxilium operantium iniquitatem. * Aegyptus, homo, & non Deus: & equi eorum, caro, & non spiritus: & Dominus inclinabit manum suam, & corruet auxiliator, & cadet cui praestatur auxilium, simulque omnes contumentur. * Quia haec dicit Dominus ad me: Quomodo si fugiat leo, & catulus leonis super praedam suam, & cum occurrerit ei multitudo pastorum, à voce eorum non formidabit, & à multitudine eorum non pauebit: sic descendet Dominus exercituum, ut praelietur super montem Sion, & super collem eius. * Sicut aues volantes, sic proteget Dominus exercituum Ierusalem, protegens, & liberans, transiens, & saluans. Convertimini sicut in profundum recesseratis filij Israel. * In die enim illa abijciat vir idola argenti sui, & idola auri sui, quae fecerunt vobis manus vestrae in peccatum. * Et cadet Assur in gladio non viri, & gladius non hominis vorabit eum, & fugiet non à facie gladij: & iuvenes eius vestigales erunt. * Et fortitudo eius à terrore transibit, & pauebunt fugientes principes eius: dixit Dominus, cuius ignis est in Sion, & caminus eius in Ierusalem.

C A P. XXXII.

De rege, ac principibus in iustitia regnantis, & populi subditi felicitate: Stulto autem principi, & opulenti mulieribus futura praedicatur calamitas: pacis quoque pulchritudo, ac requies opulenta promittitur populo Dei.

Ecce in iustitia regnabit rex, & principes in iudicio praerunt. * Et erit vir sciens, qui absconditur à vento, & celat se à tempestate, sicut riuus aquarum in siti, & umbra petrae prominentis in terra deserta. Non caligabunt oculi videntium, & aures audientium diligenter auscultabunt. * Et cor stultorum intelliget scientiam, & lingua balborum velociter loquetur, & plane. Non vocabitur ultra is, qui insipiens est, princeps: neque fraudulentus appellabitur maior. * Stultus enim fatua loquetur, & cor eius faciet iniquitates, ut perficiat simulationem, & loquatur ad Dominum fraudulenter, & vacuam faciat animam esurientis, & potum sitiienti auferat. * Fraudulenti vasa pessima sunt: ipse enim cogitationes concinnauit ad perdendos mites, in sermone mendacij, cum loqueretur pauper iudi-

cium. * Princeps vero ea, quae digna sunt principe, cogitabit, & ipse super doctos stabit. * Mulieres opulenti surgite, & audite vocem meam: filiae confidentes percipite in auribus eloquium meum. * Post dies enim, & annum, vos conturbabimini confidentes: consummata est enim vindemia, collectio ultra non veniet. * Obstupescite opulenti, conturbamini confidentes: exiit vos, & confundimini, accingite lumbos vestros. * Super vbera plangite, super regiones desiderabiles, super vinea fertili. * Super humum populi mei spinæ, & vepres ascendent: quanto magis super omnes domos gaudij ciuitatis exultantis? * Domus enim dimissa est, multitudo urbis relicta est, tenebrae, & palpatio factae sunt super speluncas, usque in aeternum. Gaudium onagrorum pascua gregum, * Donec effundatur super nos spiritus de excelso: & erit desertum in charmel, & charmel in saltum reputabitur. * Et habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in charmel sedebis. * Et erit opus iustitiae pax, & cultus iustitiae silentium, & securitas, usque in sempiternum. * Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiduciae, & in requie opulenti. * Grando autem in descensione saltus, & humilitate humiliabitur ciuitas. * Beati, qui seminatis super omnes aquas, immittentes pedem bonis, & asini.

C A P. XXXIII.

Permixtum de deiectione Sennacherib loquitur, & Iudaorum liberatione, ac diuina potentia exaltatione: inuehitur contra hypocritas: & quales esse debeant, qui cum Domino habitaturi sunt in excelsis: Ierusalem vero habitatio erit opulenta, in qua magnificabitur Dominus, rex & legislator noster.

Vae, qui pradaris, nonne & ipse pradaris? & qui spernis, nonne & ipse sperneris? cum consummaueris depredationem, depredaberis: cum fatigatus defueris contemnere, contemneris. * Domine miserere nostri: te enim expectauimus: esto brachium nostrum in mane, & salus nostra in tempore tribulationis. * A voce Angelij fugerunt populi, & ab exaltatione tua dispersae sunt gentes, Et congregabuntur spolia vestra sicut colligitur bruchus, velut cum fossa plena fuerint de eo. * Magnificatus est Dominus, quoniam habitauit in excelsis: impleuit Sion iudicio, & iustitia. * Et erit fides in temporibus tuis: diuitiae salutis sapientia, & scientia: timor Dñi ipse est thesaurus eius. * Ecce videntes clamabunt foris, Angeli pacis amare flebunt. * Dissipatae sunt viae, cessauit transiens per semi-

femitam, irritum factum est pactum, proiecit ciuitates, non reputauit homines. * Luxit, & elanguit terra: confusus est Libanus, & obfoduit, & factus est Saron sicut desertum: & conculsa est Basan, & Carmelus. * Nunc confurgam, dicit Dominus: nunc exaltabor, nunc subleuabor. * Concipietis ardorem, parietis stipulum, spiritus uester, ut ignis vorabit vos. * Et erunt populi, quasi de incendio cinis, spinæ congregatæ igni comburentur. * Audite, qui longè estis, quæ fecerim, & cognoscite vicini fortitudinem meam. * Conterriti sunt in Sion peccatores, possedit tremor hypocritas, quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? * Qui ambulat in iustitijs, & loquitur veritatem, qui proiecit auariciam ex calumnia, & excutit manus suas ab omni munere, qui obturat aures suas, ne audiat sanguinem, & claudit oculos suos, ne videat malum. * Ille in excelsis habitabit, munita saxorum sublimitas eius, panis ei datus est, aquæ eius fideles sunt. * Regem in decore suo videbunt oculi eius, cernent terram de longe. * Cor tuum medicabitur timorem: vbi est litteratus? vbi legis verba ponderans? vbi doctor paruulorum? Populum impudentem non videbis, populum alti sermonis: ita ut non possis intelligere disertitudinem linguæ eius, in quo nulla est sapientia. * Respice Sion ciuitatem solemnitatis nostræ: oculi tui videbunt Ierusalem, habitationem opulentam, tabernaculum, quod nequaquam transferri poterit: nec auferentur clauis eius in sempiternum, & omnes funiculi eius non rumpentur. * Quia solummodo ibi magnificus est Dominus noster: locus fluuiorum riuu latissimi, & patentes: non transibit per eum nans remigum, neque trieris magna transgredietur eum. * Dominus enim iudex noster, Dominus legis noster, Dominus rex noster: ipse saluabit nos. * Laxati sunt funiculi tui, & non præualebunt: sic erit malus tuus, ut dilatare signum non queas. Tunc diuidentur spolia prædæ multarum: claudi diripient rapinam. * Nec dicet vicinus: Elanguit populus, qui habitat in ea, auferetur ab eo iniquitas.

C A P. XXXIV.

Acerba Dei ultio super omnes gentes: iduina quoque contritio, & perpetua vastitas prædicatur.

Accedite gentes, & audite, & populi attendite: audiat terra, & plenitudo eius orbis, & omne germen eius. * Quia indignatio Dñi super omnes Gentes, & furor super vniuersam militiam eorum: interfec-

cit eos, & dedit eos in occisionem. * Interfectio eorum projicientur, & de cadaueribus eorum ascendet fetor: tabescent montes à sanguine eorum. * Et tabescent omnes malicia celorum, & complicabuntur sicut liber coeli: & omnis militia eorum defluet, sicut defluit solium de vinea, & de ficu. * Quoniam inebriatus est in celo gladius meus: ecce super Idumæam descendet, & super populum interfectionis meæ, ad iudicium. * Gladius Domini repletus est sanguine, incrassatus est adipe, de sanguine agnorum, & hircorum, de sanguine medullarum arietum: victima enim Domini in Bosra, & interfectio magna in terra Edom. Et descendunt unicornes cum eis, & tantum cum potentibus: inebriabitur terra eorum sanguine, & humus eorum adipe pingui. * Quia dies ultionis Dñi, annus retributionum iudicii Sion. * Et conuertentur torrentes eius in picem, & hamus eius in sulphur: & erit terra eius in picem ardentem. * Nocte, & die non extinguetur, in sempiternum calcendet fumus eius à generatione in generationem: desolabitur, in sæcula sæculorum non erit transiens per eam. * Et possidebunt illam onocrotalus, & ericius: ibis, & coruus habitabunt in ea: & extendetur super eam mensura, ut redigatur ad nihilum, & perpendiculum in desolationem. Nobiles eius non erunt ibi: regem potius inuocabunt, & omnes principes eius erunt in nihilum. Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & paliurus in munitionibus eius: & erit cubile draconum, & pascua struthionum. * Et occurrent dzemonia onocentauris, & pilosus clamabit alter ad alterum: ibi cubauit lama, & inuenit sibi requiem. * Ibi habuit foueam ericius, & enutriuit catulos, & circumfodit, & fouit in vmbra eius: illuc congregati sunt milui, alter ad alterum. * Requirit diligenter in libro Domini, & legite: vnum ex eis non defuit, alter alterum non quæsiuit: quia quod ex ore meo procedit, ille mandauit, & spiritus eius ipse congregauit ea. * Et ipse misit eis sortem, & manus eius diuisit eam illis in mensuram: vsque in æternum possidebunt eam, in generationem, & generationem habitabunt in ea.

C A P. XXXV.

De futura consolatione, latitia, securitate, & felicitate perpetua eorum: qui in Christum suum credituri.

Lætabitur deserta, & inuia, & exultabit solitudo, & florebit, quasi lilium. Germinans germinabit, & exultabit lætabunda, & lauans: gloria Libani data est ei: decus Carmeli, & Saron, ipsi videbunt gloriā Do-

Domini, & decorem Dei nostri. * Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. * Dicite pusillanimis: Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & saluabit vos. * Tunc aperientur oculi cecorum, & aures surdorum patebunt. * Tunc saliet sicut ceruus claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia scissae sunt in deserto aquae, & torrentes in solitudine. * Et quae erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami, & iunci. Erit ibi semita, & via, & via sancta vocabitur: non transibit per eam pollutus, & haec erit vobis directa via, ita ut stulti non errent per eam. * Non erit ibi leo, & mala bestia non ascendet per eam, nec inuenietur ibi, & ambulabunt, qui liberati fuerint. * Et redempti a Domino conuertentur, & venient in Sion cum laude, & letitia sempiterna super caput eorum: gaudium, & letitiam obtinebunt, & fugiet dolor, & gemitus.

C A P. XXXVI.

Sennacherib captis ciuitatibus Iuda munitis, mittit Rabfacem ad capiendam Ierusalem: qui varijs in Ezechiam inlatas conuictijs, & blasphemijs in Deum, Ierosolymitas ad deditionem exhortatur.

4. Reg. 18.
C. 18.
2. Par. 32.
4. 27.

ET factum est in quartodecimo anno regis Ezechiae, ascendit Sennacherib rex Assyriorum super omnes ciuitates Iuda munitas, & cepit eas. * Et misit rex Assyriorum Rabfacem de Lachis in Ierusalem, ad regem Ezechiam in manu graui, & stetit in aquaeductu piscinae superioris in via Agri fullonis. * Et egressus est ad eum Eliacim filius Helciae, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahel filius Asaph a commentarijs. * Et dixit ad eos Rabfacer: Dicite Ezechiae: Haec dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quae est ista fiducia, qua confidis? * Aut quod consilio, vel fortitudine rebellare disponis: super quem habes fiduciam, quia recessisti a me? * Ecce confidis super baculum arundineum contrafactum istum, super Aegyptum: cui si innixus fuerit homo, intrabit in manum eius, & perforabit eam: sic Pharaon rex Aegypti omnibus, qui confidunt in eo. * Quod si responderis mihi: in Domino Deo nostro confidimus: nonne ipse est, cuius abstulit Ezechias excelsa, & altaria, & dixit Iudae, & Ierusalem: Coram altari isto adorabitis? * Et nunc trade te Domino meo regi Assyriorum, & dabo tibi duo millia equorum, nec poteris ex te praebere ascensores eorum. * Et quomodo sustinebis faciem iudicis vnius loci ex ser-

uis domini mei minoribus? Quod si confidis in Aegypto, in quadrigis, & in equibus: * Et nunc nunquid sine Domino ascendi ad terram istam, ut disperderem eam? Dominus dixit ad me: Ascende super terram istam, & disperse eam. * Et dixit Eliacim, & Sobna, & Ioahel ad Rabfacem: Loquere ad seruos tuos Syra lingua: intelligimus enim: ne loquaris ad nos Iudaice in auribus populi, qui est super murum. * Et dixit ad eos Rabfacer: Numquid ad dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, ut loquerer omnia verba ista, & non potius ad viros, qui sedent in muro, ut comedant stercorem suum, & bibant urinam pedum suorum vobiscum? * Et stetit Rabfacer, & clamauit voce magna Iudaice, & dixit: Audite verba regis magni, regis Assyriorum. * Haec dicit rex: Non seducat vos Ezechias, quia non poterit eruire vos. * Et non vobis tribuat fiduciam Ezechias super Domino, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, non dabitur ciuitas ista in manu regis Assyriorum. * Nolite audire Ezechiam: Haec enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum benedictionem, & egredimini ad me, & comedite vnusquisque vineam suam, & vnusquisque ficum suam: & bibite vnusquisque aqua cisternae suae, donec veniam, & tollam vos ad terram, quae est, ut terra vestra, terram frumenti, & vini, terram pabuli, & vinearum. * Nec conturbet vos Ezechias, dicens: Dominus liberabit nos. Numquid liberauerunt dii gentium vnusquisque terram suam de manu regis Assyriorum? * Vbi est deus Emath, & Arphad? Vbi est deus Sepharuaim? numquid liberauerunt Samariam de manu mea? * Quis est ex omnibus dijs terrarum istarum, qui eruit terram suam de manu mea, ut eruat Dominus Ierusalem de manu mea? * Et si inierunt, & non responderunt ei verbum. Mandauerat enim rex, dicens: Ne respondeatis ei. * Et ingressus est Eliacim filius Helciae, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahel filius Asaph a commentarijs, ad Ezechiam scissis vestibus, & nuntiauerunt ei verba Rabfacis.

C A P. XXXVII.

Consternatus Ezechias propter blasphemias cum Rabfacis cum Sennacherib mittit ad Isaiam, ut Dominum deprecetur, qui ipsum confortans diuinum promittit auxilium: & caso per Angelum exercitus Sennacherib, etiam ipse a filijs suis interimitur.

ET factum est, cum audisset rex Ezechias, scidit vestimenta sua, & obuolutus est sacco: & intrauit in domum Domini. * Et misit Eliacim, qui erat super domum,

4. Reg. 19.
2. 1.

num, & Sobnam scribam. & seniores de sacerdotibus, & opertos saccis, ad Isaiam filium Amos prophetam, * Et dixerunt ad eum: Hæc dicit Ezechias: Dies tribulationis, & correptionis, & blasphemie, dies hæc: quia venerunt filij vsque ad partum, & virtus non est pariendi. * Si quo modo audiat Dominus Deus tuus verba Rabfacis, quem misit rex Assyriorum Dominus suus ad blasphemandum Deum viuentem, & exprobandum sermonibus, quos audiuit Dominus Deus tuus: leua ergo orationem pro reliquijs, quæ repertæ sunt. Et venerunt serui regis Ezechie ad Isaiam. * Et dixit ad eos Isaias: Hæc dicetis domino vestro: Hæc dicit Dominus: Ne timeas à facie verborum, quæ audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis Assyriorum me. * Ecce ego dabo ei spiritum, & audiet nuntium, & reuertetur ad terram suam, & corrumpere eum faciam gladio in terra sua. * Reuersus est autem Rabfates, & inuenit regem Assyriorum præliantem aduersus Lobnam. Audierat enim, quia profectus esset de Sachis, Et audiuit de Tharaca rege Æthiopie, dicentes: Egressus est, ut pugnet contra te. Quod cum audisset, misit nuntios ad Ezechiam, dicens: * Hæc dicetis Ezechie regi Iudæ, loquentes: Non te decipiat Deus tuus, in quo tu confidis, dicens: Non dabitur Ierusalem in manu regis Assyriorum. * Ecce tu audisti omnia, quæ fecerunt reges Assyriorum omnibus terris, quas subuerterunt, & tu poteris liberari? * Numquid eruerunt eos dii gentium, quos subuerterunt patres mei, Gozam, & Haram, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thalassar? * Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex urbis Sepharuaim, Ana, & Aua? * Et tulit Ezechias libros de manu nuntiorum, & legit eos, & ascendit in domum Dñi, & expandit eos Ezechias coram Domino. * Et orauit Ezechias ad Dñm, dicens: Domine exercituum Deus Israel, qui sedes super cherubim: tu es Deus solus omnium regum terræ, tu fecisti coelum, & terram. Inclina Domine aurem tuam, & audi: aperi Domine oculos tuos, & vide, & audi omnia verba Sennacherib, quæ misit ad blasphemandum Deum viuentem. Verè enim Domine desertas fecerunt reges Assyriorum terras, & regiones earum. * Et dederunt deos earum igni: non enim erant dii, sed opera manuum hominum, lignum, & lapis: & comminuerunt eos. * Et nunc Domine Deus noster salua nos de manu eius: & cognoscant omnia regna terræ, quia tu es Dominus solus. * Et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc dicit Dominus Deus Israel: pro quibus rogasti me de Sen-

nacherib rege Assyriorum: * Hoc est verbum, quod locutus est Dominus super eum: Despexit te, & subsannauit te virgo filia Sion: post te caput monit filia Ierusalem. * Cui exprobrasti, & quem blasphemasti, & super quem exaltasti vocem, & leuasti altitudinem oculorum tuorum? Ad sanctum Israel. * In manu seruatorum tuorum exprobrasti Dño: & dixisti: In multitudine quadrigarum mearum ego ascendi altitudinem montium, iuga Libani: & succidam excelsa cedrorum eius, & electas abieres illius, & introibo altitudinem summitatis eius, saluum Carmeli eius. Ego fodi, & bibi aquam, & exsiccaui vestigio pedis mei omnes riuos aggerum. * Nunquid non audisti, quæ olim fecerim ei? ex diebus antiquis ego plasmaui illud: & nunc adduxi: & factum est in medicationem collium compugnantium, & ciuitatum munitarum. * Habitatores earum breuiata manu contremuerunt, & confusi sunt: facti sunt sicut foenum agri, & gramen pascuæ, & herba tectorum, quæ exaruit, antequam maturesceret. * Habitationem tuam, & egressum tuum, & introitum tuum cognoui, & insaniam tuam contra me. * Cum fureres aduersum me, superbia tua ascendit in aures meas: ponam ergo circulum in naribus tuis, & frænum in labijs tuis, & reducam te in viam, per quam venisti. * Tibi autem hoc erit signum: Comede hoc anno, quæ spontè nascuntur, & in anno secundo pomis vescere: in anno autem tertio seminare, & metite, & plantate vineas, & comedite fructum earum. * Et mittet id, quod saluatum fuerit de domo Iuda, & quod reliquum est, radicem deorsum, & faciet fructum sursum: * Quia de Ierusalem exhibunt reliquias, & saluatio de monte Sion: zelus Dñi exercituum faciet istud. * Propterea hæc dicit Dñs de rege Assyriorum: Non intrabit ciuitatem hanc, & non iaciet ibi sagittam, & non occupabit eam clypeus, & non mittet in circuitu eius aggerem. * In via, qua venit, per eam reuertetur, & ciuitatem hanc non ingreditur, dicit Dñs: * Et protegam ciuitatem istam, ut saluem eam propter me, & propter David seruum meum. * Egressus est autem Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia. Et surrexerunt mane, & ecce omnes, cadauera mortuorum. * Et egressus est, & abiit, & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum, & habitauit in Ninie. * Et factum est, cum adoraret in templo Nefroch deum suum, Adramelech, & Sarasar filij eius percusserunt eum gladio: fugeruntque in terram Ararat, & regnauit Asarhaddon filius pro eo.

1. Reg. 19.
2. 15.
Tob. 1. 4.
21.
Eccl. 48. 4.
24.
1. Mach. 7.
2. 41.
2. Mach. 8.
6. 19.

Ezechias à morte sibi per Isaiam comminatus liberatus: signo in horologio Achaz accepto, & promissa de manu Assyriorum liberatione, additisque ei ad vitam quindecim annis, canticum hoc gratiarum actionis Deo cecinit.

4. Reg. 19.
2. 11.
3. Par. 32. E.
49.

IN diebus illis ægrotavit Ezechias, usque ad mortem: & introiit ad eum Isaias filius Amos propheta, & dixit ei: Hæc dicit Dominus: Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non viues. * Et conuertit Ezechias faciem suam ad parietem, & orauit ad Dominum, * Et dixit: Obsecro Domine, memento quæso quomodo ambulauerim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod bonum est in oculis tuis fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. * Et factum est verbum Domini ad Isaiam, dicens: * Vade, & dic Ezechiaz, hæc dicit Dominus Deus David patris tui: Audiui orationem tuam, & vidi lacrymas tuas: ecce ego oadijciam super dies tuos quindecim annos: * Et de manu regis Assyriorum eruiam te, & ciuitatem istam, & protegam eam. Hoc autem tibi erit signum a Domino, quia faciet Dominus verbum hoc, quod locutus est: * Ecce ego reuerti faciam umbram linearum, per quas descenderat in horologio Achaz in fide, retrorsum decem lineis. Et reuersus est sol decem lineis per gradus, quos descenderat. * Scriptura Ezechiaz regis Iuda, cum ægrotasset, & conualuisset de infirmitate sua. * Ego dixi: In dimidio die rum meorum vadam ad portas inferi. Quæsiui residuum annorum meorum, dixi: * Non videbo Dominum Deum in terra viuentium. Non aspiciam hominem ultra, & habitatorem quietis. * Generatio mea ablata est, & conuoluta est à me, quasi tabernaculum pastorum. Præcisa est velut à texente, vita mea: dum adhuc ordire, succidit me: de mane, usque ad vespere finies me. Sperabam, usque ad mane, quasi leo sic contriuit omnia ossa mea: De mane usque ad vespere finies me: * Sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor, ut columba. Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum. Domine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit? Recogitabo tibi omnes annos meus in amaritudine animæ meæ. * Domine si sic viuatur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & viuificabis me. Ecce in pace amaritudo mea amarissima: Tu autem eremisti animam meam, ut non periret, proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea. * Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors

laudabit te non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam. * Viuens viuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam. * Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini. * Et iussit Isaias, ut tollerent massam de ficis, & cataplasmarent super vulnus, & sanaretur. * Et dixit Ezechias, Quod erit signum, quia ascendam in domum Domini?

C A P. XXXIX

Ezechias cum missis à rege Babylonis nuntijs suos ostendisset thesauros, ab Isaiâ de futura eorum in Babylonem ablatione præmonetur.

IN tempore illo misit Merodach Baladan, filius Baladan, rex Babylonis, liberos & munera ad Ezechiam: audierat enim, quod ægrotasset, & conualuisset. * Latatus est autem super eis Ezechias, & ostendit eis cellam aromatum, & argenti, & auri, & odoramentorum, & vnguenti optimi, & omnes apothecas supellectilis suæ, & vniuersa, quæ inuenta sunt in thesauris eius. Non fuit verbum, quod non ostendere eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. * Introiit autem Isaias propheta ad Ezechiam regem, & dixit ei: Quid dixerunt viri isti, & unde venerunt ad te? Et dixit Ezechias: De terra longinqua venerunt ad me, de Babylone. * Et dixit: Quid viderunt in domo tua? Et dixit Ezechias: Omnia, quæ in domo mea sunt, viderunt: non sunt res, quam non ostenderim eis in thesauris meis. * Et dixit Isaias ad Ezechiam: Audi verbum Domini exercituum. * Ecce dies veniunt, & auferentur omnia quæ in domo tua sunt, & quæ thesaurizauerunt patres tui, usque ad diem hanc, in Babylonem: non relinquetur quidquam, dicit Dominus. * Et de filiis tuis, qui exhibunt de te, quos genueris, tollent, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis. Et dixit Ezechias ad Isaiam: Bonum verbum Domini, quod locutus est. Et dixit: Fiat tantum pax, & veritas in diebus meis.

4. Reg. 19.
C. 11.

C A P. XL

Consolatio, & salus Ierusalem per Christum futura: Ioannis Baptista prædicatio: fragilitas hominis, & perpetuitas verbi domini: Christi in carnem aduentus, ipsiusque gloria, potestas, & retributio palam annuntianda: contra idololatras Deum sculptilibus affimilantes, incomparabi-

rabilem Dei potentiam, ac sapientiam commendat: quodque sperantes in Domino mutant fortitudinem.

Confolamini, confolamini popule meus, dicit Deus vester. * Loquimini ad cor Ierusalem, & aduocate eam: quoniam completa est malitia eius, dimissa est iniquitas illius: suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis. * Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. * Omnis vallis exaltabitur, & omnis mons, & collis humiliabitur, & erunt praua in directa, & aspera in vias planas. * Et reuelabitur gloria Dñi, & videbit omnis caro pariter, quod os Dñi locutum est. * Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid clamabo? Omnis caro foenum, & omnis gloria eius, quasi flos agri. * Exiccatum est foenum, & cecidit flos, quia spiritus Dñi sufflauit in eo. Vere foenum est populus: * Exiccatum est foenum, & cecidit flos: Verbum autem Dñi nostri manet in aeternum. Super montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Ierusalem exalta, noli timere. Dic ciuitatibus Iuda: Ecce Deus vester: * Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet, & brachium eius dominabitur: ecce merces eius cum eo, & opus illius coram illo. * Sicut pastor gregem suum pascet: in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo leuabit, foetas ipse portabit. * Quis mensus est pugillo aquas, & celos palmo ponderauit? quis appendit tribus digitis molem terræ, & librauit in pondere montes, et colles in statera? * Quis adiuuit spiritum Domini? aut quis consiliarius eius fuit, et ostendit illi? * Cum quo iniit consilium, et intruxit eum, et docuit eum semitam iustitiæ, et erudiuit eum scientiam, et viam prudentiæ ostendit illi? Ecce gentes, quasi stilla situlae, et quasi momentum stateræ reputatae sunt: ecce insulae, quasi puluis exiguus. * Et Libanus non sufficiet ad succendendum, et animalia eius non sufficient ad holocaustum. Omnes gentes, quasi non sint, sic sunt coram eo, et quasi nihilum, et inane reputatae sunt ei. * Cui ergo similem fecistis Deum? aut quam imaginem ponetis ei? * Numquid sculpsit confluuit faber? aut aurifex auro figurauit illud, et laminis argenteis argentarius? * Forte lignum, et imputribile elegit: artifex sapiens quærit, quomodo statuat simulachrum, quod non moueatur. * Nunquid non scitis? nunquid non audistis? nunquid non annuntiatum est vobis ab initio? nunquid non intellexi-

22 stis fundamenta terræ? * Qui sedet super gyrum terræ, et habitatores eius sunt, quasi locustæ: qui extendit velut nihilum celos, et expandit eos sicut tabernaculum ad inhabitandum. * Qui dat secretorum scrutatores, quasi non sint, iudices terræ velut inane fecit: * Et quidem, neque plantatus, neque satus, neque radicans in terra truncus eorum: repente flauit in eos, et aruerunt, et turbo quasi stipulam auferet eos. * Et cui assimilatis me, et adæquastis, dicit sanctus? * Leuate in excelsum oculos vestros, et videte quis creauit hæc: qui educit in numero militiam eorum, et omnes ex nomine vocat: præ multitudine fortitudinis, et roboris, virtutisque eius, neque vnum reliquum fuit. * Quare dicis Iacob, Get loqueris Israel: Abscondita est via mea à Domino, et à Deo meo iudicium meum transiuit? * Numquid nescis, aut non audisti? Deus sempiternus Dominus, qui creauit terminos terræ non deficiet, neque laborabit, nec est inuestigatio sapientiæ eius. * Qui dat lasso virtutem: et his, qui non sunt, fortitudinem, et robur multiplicat. * Deficient pueri, et laborabunt, et iuuenes in infirmitate cadent. * Qui autem sperant in Domino, mutabunt fortitudinem, assument pennas sicut aquilæ, current et non laborabunt, ambulabunt et non deficient.

C A P. X L I.

Discepat Dominus cum idololatriis de potentia, & varijs magnisque beneficijs populo Iudaico exhibitis: quibus suam comprobat potentiam, & benignitatem erga homines: ostendens simul, & idolorum impotentiam, & idololatrarum vanitatem.

Taceant ad me insulae, et Gentes mutant fortitudinem: accedant, et tunc loquantur, simul ad iudicium propinquemus. * Quis suscitauit ab Oriente iustum, vocauit eum, vt sequeretur se? dabit in conspectu eius gentes, et reges obtinebit, dabit quasi puluerem gladio eius, sicut stipulam vento raptam arcui eius. * Persequetur eos, transibit in pace, semita in pedibus eius non apparebit. * Quis hæc operatus est, et fecit, vocans generationes ab exordio? Ego Dominus, primus et nouissimus ego sum. * Viderunt insulae, et timuerunt, extrema terræ obstupuerunt, appropinquauerunt, et accesserunt. * Vnusquisque proximo suo auxiliabitur, et fratri suo dicet: Confortare. * Confortauit faber ararius percutiens malleo eum, qui cudebat tunc temporis, dicens: Glutino bonum est: et confortauit eum clauis, vt non moueretur. * Et tu Israel serue meus, Iacob quem elegi, semen.

Inf. 44. 6.
R. 48. b. 11.
Apoc. 1. d
18. b. 12. c.
13.

Matt. 1. 2.
Marc. 1. 2.
Luc. 1. 2.
Ier. 1. 2.
Ecc. 1. 2.
1. 2.
Iac. 1. 2.
1. 2.

Ier. 1. 2.
Ecc. 1. 2.
1. 2.

Rom. 1. 2.
1. 2.
1. 2.

Act. 1. 2.
1. 2.

conflati: Vos dii nostri. * Surdi audite, & 18
 cæci intuemini ad videndum. * Quis cæcus, 19
 nisi seruus meus? & surdus, nisi ad quem
 nuntios meos misi? quis cæcus, nisi seruus
 Domini. * Qui vides multa, nonne custo- 20
 dies? qui apertas habes aures, nonne au-
 dies? * Et Dominus voluit, vt sanctificaret 21
 eum: & magnificaret legem, & extolleret. *
 Ipse autem populus direptus, & vastatus: 22
 laqueus iuuenum omnes, & in domibus D
 carcerum absconditi sunt: facti sunt in ra-
 pinam, nec est, qui eruat, in direptionem,
 nec est, qui dicat Redde. * Quis est in vobis, 23
 qui audiat hoc, attendat, & ausculet futu-
 ra? * Quis dedit in direptionem Iacob, & Is- 24
 rael vastantibus? nonne Dominus ipse, cui
 peccauimus? Et noluerunt in vijs eius am-
 bulare, & non audierunt legem eius. * Et ef- 25
 fudit super eum indignationem furoris
 sui, & fortè bellum, & combussit eum in
 circuitu, & non cognouit: & succendit
 eum, & non intellexit.

C A P. X L I I.

*Populum erudentem securum facit, plus ex uni-
 uerse orbe multiplicationem futuram promit-
 tens, cum enarratione præteritorum, & futu-
 rorum Dei erga populum suum beneficiorum,
 quibus se solum verum Deum esse comprobat:
 addita graui expostulatione aduersus Iudeo-
 rum ingratitudinem.*

ET nunc hæc dicit Dominus creans te 1
 Iacob, & formans te Israel: Noli ti- A
 mere, quia redemi te, & vocaui te nomine
 tuo: meus es tu. * Cum transferis per aquas, 2
 tecum ero, & flumina non operient te: cum
 ambulaueris in igne, non combureris, &
 flamma non ardebit in te. * Quia ego Domi- 3
 nus Deus tuus sanctus Israel saluator tuus,
 dedi propitiationem tuam Ægyptum, Æ-
 thiopiam, & Saba pro te. * Ex quo honora- 4
 bilis factus es in oculis meis, & gloriosus:
 ego dilexi te, & dabo homines pro te, & po-
 pulos pro anima tua. * Noli timere, quia ego 5
 tecum sum: ab Oriente adducam semen
 tuum, & ab Occidente congregabo te. * Di- 6
 cam Aquiloni: Da; & Austro: Noli prohibe-
 re: affer filios meos de longinquo, & fi-
 lias meas ab extremis terræ. * Et omnem, qui 7
 inuocat nomen meum, in gloriam meam
 creauit eum, formauit eum, & feci eum. *
 Educ foras populum cæcum, & oculos ha- 8
 bentem; surdum, & aures ei sunt. * Omnes 9
 gentes congregatae sunt simul, & collectæ B
 sunt tribus: quis in vobis annuntiet istud,
 & quæ prima sunt audire nos faciet? dent
 testes eorum, iustificentur, & audiant, & di-
 cant: Vere. * Vos testes mei dicit Dominus, 10
 & seruus meus, quem elegi: vt sciatis, &
 credatis mihi, & intelligatis, quia ego ipse

sum. Ante me non est formatus Deus, &
 post me non erit. * Ego sum, ego sum Domi-
 nus, & non est absque me saluator. * Ego
 annuntiaui, & saluaui: auditum feci, & non
 fuit in vobis alienus: vos testes mei, dicit
 Dominus & ego Deus. * Et ab initio ego
 ipse, & non est, qui de manu mea eruat ope-
 rabor, & quis auertet illud? * Hæc dicit Do-
 minus redemptor vester, sanctus Israel:
 Propter vos misi in Babylonem, & detraxi
 vestes vniuersos, & Chaldaeos in nauibus
 suis gloriantes. * Ego Dominus sanctus ve-
 C lter, creans Israel rex vester. * Hæc dicit Do-
 minus, qui dedit in mari viam, & in aquis
 torrentibus semitam. * Qui eduxit quadri-
 gam, & equum, agmen & robustum: simul
 obdormierunt, nec resurgent: contriti sunt,
 18 quasi linum, & extincti sunt. * Ne memine-
 rit priorum, & antiqua ne intueam ini. *
 19 Ecce ego facio noua, & nunc orientur, vti-
 que cognoscetis ea: ponam in deserto viam,
 20 & in uio flumina. * Glorificabit me bestia
 agri, dracones, & struthiones: quia dedi in
 deserto aquas flumina in inuio, vt darem
 21 potum populo meo, electo meo. * Populum
 istum formaui mihi, laudem meam narra-
 22 bit. * Non me inuocasti Iacob, nec laborasti
 23 in me Israel. * Non obtulisti mihi arietem
 D holocausti tui, & victimis tuis non glorifi-
 casti me: non te seruire feci in oblatione,
 24 nec laborem tibi præbui in thure. * Non
 emisisti mihi argento calamum, & adipe vi-
 ctimarum tuarum non inebriasti me. Ve-
 rum tamen seruire me fecit in peccatis tuis,
 præbuiisti mihi laborem in iniquitatibus
 25 tuis. * Ego sum, ego sum ipse, qui deleo ini-
 quitates tuas propter me, & peccatorum
 26 tuorum non recordabor. * Reduc me in
 memoriam, & iudicemur simul: narra si
 27 quid habes, vt iustificeris. * Pater tuus pri-
 mus peccauit, & interpretes tui præuaria-
 28 ti sunt in me. * Et contaminaui principes
 sanctos, dedi ad internecionem Iacob, &
 Israel in blasphemiam.

C A P. X L I V.

*Deus consolatur populum suum, effusus su-
 per eum spiritum suum, & aquas super si-
 cientem: ipse primus, & nouissimus, ac
 solus Deus, omnium creator, ac modera-
 tor: idolorum quoque, artificum eorum, ac
 idololatrarum magna vanitas, immò stu-
 per aperte conuincitur: proinde ab idolis
 ad Deum, in cuius manu sunt omnia, popu-
 lus reuocatur.*

ET nunc audi Iacob serue meus, & Is-
 A rael, quem elegi. * Hæc dicit Dominus
 2 faciens, & formans te, ab vtero auxiliator
 tuus: noli timere serue meus Iacob, & re-
 3 curre, quem elegi. * Effundam enim aquas
 N n super

Osee 11. 10

1. Cor. 13. 4.
17.
Apo. 1. 11.
15.1er. 30. 9.
10. & 44. 26.

Sup. 41. b. 4.
Infr. 41. b.
11.
Apoc. 1. d.
10. & 11. c.
17.

Sup. 11. c. 11

super sitientem, & fluentia super aridam: ef-
fundam spiritum meum super semen tuum,
& benedictionem meam super stirpem tuam.
Et germinabunt inter herbas, quasi salices
iuxta præterfluentes aquas. * Iste dicet, Do-
mini ego sum: & ille vocabit in nomine Ia-
cob: & hic scribes manu sua: Domino: &
in nomine Israel assimilabitur. * Hæc dicit
Dominus rex Israel, & redemptor eius Do-
minus exercituum: Ego primus, & ego no-
uissimus, & absque me non est Deus. * Quis
similis meus vocet, & annuntiet: & ordinem
exponat mihi, ex quo constitui populum
antiquum: ventura, & quæ futura sunt, an-
nuntient eis. * Nolite timere, neque contur-
bimini: ex tunc audire te feci, & annuntia-
ui: vos estis testes mei, numquid est Deus
absque me, & formator, quem ego non no-
uerim? * Plasmæ idoli omnes nihil sunt, &
amantissima eorum non proderunt eis. ipsi
sunt testes eorum, quia non vident, neque
intelligunt, ut confundantur. * Quis forma-
uit deum, & sculptile confluxit ad nihil vti-
le? Ecce omnes participes eius confunden-
tur: fabri enim sunt ex hominibus: conue-
nient omnes, stabunt, & pauebunt, & con-
fundentur simul. * Faber ferrarius lima ope-
ratus est: in prunis, & in malleis formauit
illud, & operatus est in brachio fortitudi-
nis: succesuriet, & deficiet non bibet aquam,
& lassescet. * Artifex lignarius extendit nor-
mam, formauit illud in runcina: fecit illud
in angularibus, & in circino tornauit illud:
& fecit imaginem viri, quasi speciosum ho-
minem habitantem in domo. * Succidit ce-
dros, tulit ilicem, & quercum, quæ steterat
inter ligna salus: plantauit pinum, quam
pluuia nutriuit. * Et facta est hominibus in
focum: sumpsit ex eis, & calefactus est: & C
succendit, & coxit panes: de reliquo autem
operatus est deum, & adorauit: fecit scul-
ptile, & curuatus est ante illud. * Medium
eius combussit igni, & de medio eius car-
nes comedit: coxit pulmentum, & satura-
tus est, & calefactus est, & dixit: Vah, cale-
factus sum, vidi focum. * Reliquum autem
eius deum fecit, & sculptile sibi: curuatur
ante illud, & adoratur illud, & obsecrat, di-
cens: Libera me, quia Deus meus es tu. *
Nescierunt, neque intellexerunt: obli-
ti enim sunt, ne videant oculi eorum, & ne in-
telligant corde suo. * Non recogitant in
mente sua, neque cognoscunt, neque sen-
tiunt, ut dicant: Medietatem eius combussi
igni: & coxi super carbones eius panes: co-
xi carnes, & comedi, & de reliquo eius ido-
lum faciam: ante truncum ligni procidam?
Pars eius cinis est: cor insipiens adorauit
illud, & non liberabit animam suam, neque
dicet: Fortè mendacium est in dextera

21 mea. * Memento horum Iacob, & Israel,
D quoniam seruus meus es tu, formauit te,
seruus meus es in Israel, ne obliuiscaris
22 mei. * Deleui, ut nubem iniquitates tuas, &
quasi nebulam peccata tua: reuere ad
23 me, quoniam redemi te. * Laudate coeli,
quoniam misericordiam fecit Dominus: iu-
bilationem, saltus & omne lignum eius: quo-
niam redemit Dominus Iacob, & Israel
24 gloriabitur. * Hæc dicit Dominus redem-
ptor tuus, & formator tuus ex utero: Ego
sum Dominus, faciens omnia, extendens
coelos solus, stabiliens terram, & nullus
25 mecum. * Irrita faciens signa diuinorum, &
ariolos in furorem vertens. Conuertens sa-
pientes retrorsum: & scientiam eorum stul-
26 tam faciens. * Suscitans verbum serui sui, &
consilium nuntiorum suorum complens.
Qui dico Ierusalem: Habitaberis: & ciui-
tatibus Iuda: Aedificabimini, & deserta
27 eius suscitabo. * Qui dico profundo:
Desolare, & flumina tua arefaciam. * Qui
dico Cyro: Pastor meus es, & omnem vo-
luntatem meam complebis. Qui dico Ieru-
salem: Aedificaberis, & templo: Funda-
beris.

C A P. XLV.

*Prophetia de Cyro, & victorijs ipsi à Deo conce-
dendis, cum increpatione, quod Deum in his
non agnoscat, cum ipse solus sit Deus, om-
nium Dominus, cui nemo potest contradice-
re: prædicatur Christi natiuitas: & loqui-
tur propheta permixtum de Iudeorum per
Cyrum liberatione, ac salute per Chri-
stum futura: quodque solus Dominus sit
Deus, iustus, & saluans, promissaque com-
plens.*

Hæc dicit Dominus Christo meo Cy-
ro, cuius apprehendi dexteram, &
subijciam ante faciem eius gentes, & dor-
sa regum vertam, & aperiam coram eo ia-
nuas, & portæ non cludentur. * Ego ante
te ibo: & gloriosos terræ humiliabo: por-
tas æreas conteram, & vinctes ferreos con-
fringam. * Et dabo tibi thesauros abscondi-
tos, & arcana secretorum: ut scias, quia ego
Dominus, qui voco nomen tuum, Deus Is-
rael. * Propter seruum meum Iacob, & Is-
rael electum meum, & vocaui te nomine
tuo: assimilavi te, & non cognouisti me.
Ego Dominus, & non est amplius, extra me
non est Deus: accinxi te, & non cognouisti
me: * Ut sciant hi, qui ab ortu solis, & qui ab
occidente, quoniam absque me non est Ego
Dominus, & non est alter. * Formans lu-
cem, & creans tenebras, faciens pacem, &
creans malum: ego Dominus faciens om-
nia hæc, * Rorate coeli desuper, & nubes
pluant

pluant iustum: aperiatur terra, & germinet
saluatorem: & iustitia oriatur simul: ego
Dominus creavi eum. * Vx, qui contradicit
fictori suo, testa de famijs terræ: numquid
dicet lutum figulo suo. Quid facis, & opus
tuum absque manibus est? * Vx, qui dicit
patri, Quid generas, & mulieri: Quid par-
turis? * Hæc dicit Dominus sanctus Israel, &
plastes eius: Ventura interroga me, super
filios meos, & super opus manuum mea-
rum mandate mihi. * Ego feci terram, & ho-
minem super eam creavi ego: manus meæ
tetenderunt coelos, & omni militiæ eorum
mandavi. * Ego suscitavi eum ad iustitiam, &
& omnes vias eius dirigam: ipse ædificabit
ciuitatem meam, & captiuitatem meam di-
mittet, non in pretio, neque in muneribus,
dicit Dominus Deus exercituum. * Hæc di-
cit Dominus: Labor Ægypti, & negotiatio
Æthiopiz, & Sabaim viri sublimis ad te
transibunt, & tui erunt: Post te ambula-
bunt, vincti manibus pergent: & te adora-
bunt, teque deprecabuntur: Tantum in te
est Deus, & non est absque te Deus. * Verè
tu es Deus absconditus, Deus Israel salua-
tor. * Confusi sunt, & erubuerunt omnes,
simul abierunt in confusionem fabricato-
res errorum. * Israel saluatus est in Dño sa-
lute æternam non confundemini, & non eru-
besceris vsque in sæculum sæculi. * Quia
hæc dicit Dñs creans coelos, ipse Deus for-
mans terram, & faciens eam, ipse plastes
eius: non in vanum creauit eam: vt habita-
retur, formauit eam. ego Dñs: & non est
alius. * Non in abscondito locutus sum in
loco terræ tenebroso: non dixi semini Ia-
cob: Frustra quærite me. ego Dñs loquens
iustitiam, annuntiant recta. * Congregami-
ni, & venite, & accedite simul, qui saluati
estis ex Gentibus: nescierunt, qui leuant li-
gnum sculpturæ suæ, & rogant Deum non
saluantem. * Annuntiate, & venite, & con-
filiamini simul: quis auditum fecit hoc ab
initio, ex tunc prædixit illud? numquid non
ego Dominus, & non est vltra Deus absque
me? Deus iustus, & saluans non est præter
me. * Conuertimini ad me, & salui eritis
omnes fines terræ: quia ego Deus, & non
est alius. * In memetipso iuravi, egredietur
de ore meo iustitiæ verbum, & non reuer-
tetur: Quia mihi curuabitur omne genu, &
iurabit omnis lingua. * Ergo in Domino, di-
cet, meæ sunt iustitiæ, & imperium: ad
eum venient, & confundentur omnes,
qui repugnant ei. * In Domino iustifi-
cabitur, & laudabitur omne semen Is-
rael.

*Ostenditur idolorum vanitas, & destructio ip-
sorum prædicitur: Iudæi cum reliquis Israël
ad Deum reuocantur, ostensa Dei magna be-
nignitate ad ipsos, addita graui increpatione
ob ipsorum ingrati tudinem, & idolola-
triam: hortatur quoque, vt ad ipsum, qui solus
omnia nouit, & potest, reuertantur, salutem
ipsis per filium promittens.*

Confractus est Bel, contritus est Nabo:
facta sunt simulachra eorum bestiis,
& iumentis, onera vestra graui pondere, vs-
que ad lassitudinem. * Contabuerunt, & cō-
trita sunt simul: non potuerunt saluare por-
tantem, & anima eorum in captiuitatem
ibit. * Audite me domus Iacob, & omne resi-
duum domus Israel, qui portamini à meo
vtero, qui gestamini à mea vulua. * Vt-
que ad senectam ego ipse, & vsque ad
canos ego portabo: ego feci, & ego feram:
ego portabo, & saluabo. * Cui assimilatis
me, & adæquastis, & comparastis me, & ef-
fecistis similem? * Qui confertis aurum de
sacculo, & argentum statera ponderatis,
conducentes aurificem, vt faciat dentem: &
procidunt, & adorant. * Portant illum in
humeris gestantes, & ponentes in loco suo:
& stabit, ac de loco suo non mouebitur, sed
& cum clamauerint ad eum, non audiet: de
tribulatione non saluabit eos. * Mementote
istud, & confundimini: redite præuaricato-
res ad cor. * Recordamini prioris sæculi,
quoniam ego sum Deus, et non est vltra
Deus, nec est similis mei: * Annuntians ab
exordio nouissimum, et ab initio, quæ nec-
dum facta sunt, dicens: Consilium meum
stabit, et omnis voluntas mea fiet: * Vocans
ab Oriente auem, et de terra longinqua vi-
rum voluntatis meæ. et locutus sum, et
adducam illud: creavi, & faciam illud. Au-
dite me duro corde, qui longè estis à iusti-
tia. * Propè feci iustitiam meam, non elon-
gabitur, et salus mea non morabitur. Da-
bo in Sion salutem, et in Israel gloriam
meam.

C A P. XLVII.

*Babylonis humiliatio, ac contritio prædicitur
propter ipsius superbiam, arrogantiam, &
crudelitatem in Iudæos suos captiuos: & quia
in maleficis, auguribus, atque incantatoribus
spem posuit.*

Descende, sede in puluere virgo filia Ba-
bylon, sede in terra: non est solum
filiz Chaldæorum, quia vltra non vocabe-
ris mollis, et tenera. * Tolle molam, et mole
farinam: denuda turpitudinem tuā, discoo-
peri humerū, reuela crura, transi flumina. *
Reuelabitur ignominia tua, & videbitur op-

N n 2 Pro-

probrium tuum: ultionem capiam, et non resistet mihi homo. * Redemptor noster, Dñs exercituum nomen illius, sanctus Israel. * Sede tacens, et intra in tenebras filia Chaldaeorum: quia non vocaberis ultra domina regnorum. * Iratus sum super populum meum: contaminaui hereditatem meam, et dedi eos in manu tua: non posuisti eis misericordias: super senem aggrauasti iugum tuum valde. * Et dixisti: In sempiternum ero domina: non posuisti hæc super cor tuum, neque recordata es nouissimi tui. * Et nunc audi hæc delicata, et habitans confidenter, quæ dicis in corde tuo: Ego sum, et non est, præter me amplius: non sedebo vidua, et ignorabo sterilitatem. Venient tibi duo hæc subito in die vna, sterilitas, & viduitas, vniuersa venerunt super te, propter multitudinem maleficiorum tuorum, et propter duritiam incantatorum tuorum vehementem. * Et fiduciam habuisti in malicia tua, dixisti: Nō est, qui videat me, sapientia tua, et scientia tua hæc decepit te. Et dixisti in corde tuo: Ego sum, et præter me non est altera. * Veniet super te malum, et nescies ortum eius, et irruet super te calamitas, quam non poteris expiare: veniet super te repente miseria, quam nescies. * Sta cum incantatoribus tuis, et cum multitudine maleficiorum tuorum, in quibus laborasti ab adolescentia tua, si fortè quid profit tibi, aut si possis fieri fortior. * Defecisti in multitudine consiliorum tuorum: stent, et saluent te augures coeli, qui contemplabantur sydera, et supputabant menses, vt ex eis annuntiarent ventura tibi. * Ecce facti sunt, quasi stipula, ignis combussit eos: non liberabunt animam suam de manu flammæ: non sunt prunæ, quibus calefiant, nec focus, vt sedeant ad eum. Sic facta sunt tibi in quibuscunque laboraueras: negotiatores tui adolescentia tua, vnusquisque in via sua errauerunt: non est, qui saluet te.

C A P. XLVIII.

Instepat Dominus hypocrysum, ingrati tudinem ac duriciam Iudaorum: se, & non idola annuntiasse futura, & illa complensse ostendens: propter nomen suum tamen parces ipsis: & ita benignè eos ad se renocat, probans se solum verum Deum, omnium conscium, suique populi redemptorem, ac gubernatorem: conquerens quoque de mandatorum suorum pernegatione, quibus observatis felices fuissent.

Audite hæc domus Iacob, qui vocamini nomine Israel, et de aquis Iuda existis, qui iuratis in nomine Dñi, et Dei Israel recordamini non in veritate, neque in

iustitia. * De ciuitate enim sancta vocati sunt, et super Deum Israel constabiliti sunt. Dñs exercituum nomen eius. Priora ex tunc annuntiaui, et ex ore meo exierunt, et audita feci ea, repente operatus sum, et venerunt. * Serui enim, quia durus es tu, et nervus ferreus ceruix tua, et frons tua ærea. * Prædixi tibi ex tunc: antequam venirent indicaui tibi, ne fortè diceres: Idola mea fecerunt hæc, et sculptilia mea, et conflabilia mandauerunt illa. * Quæ audisti, vide omnia: vos autem vnum annuntialistis? Audita feci tibi noua ex tunc, et conseruata sunt, quæ nescis. * Nunc creata sunt, et non ex tunc: et ante diem, et non audisti ea, ne fortè dicas: Ecce ego cognoui ea. * Neque audisti, neque cognouisti, neque ex tunc aperta est auris tua, ideo enim, quia prauaricans prauaricaberis, et transgressorem ex utero vocaui te. * Propter nomen meum longè faciam furorem meum: et laude mea infrenabo te: ne intereas. * Ecce excoxi te, sed non quasi argentum, elegi te in camino paupertatis. * Propter me, propter me faciam, vt non blasphemet: et gloriam meam alteri non dabo. * Audi me Iacob, et Israel, quem ego voco: ego ipse, ego primus, et ego nouissimus. * Manus quoque mea fundauit terram, et dextera mea mensa est coelos: ego vocabo eos, et stabunt simul. Congregamini omnes vos, et audite: quis de eis annuntiavit hæc? Dñs dilexit eum, faciet voluntatem suam in Babylone, et brachium suum in Chaldaeis. * Ego ego locutus sum, et vocaui eum; adduxi eum, et directæ est via eius. * Accedite ad me, et audite hoc: non à principio in abscondito locutus sum: ex tempore antequam fieret, ibi eram: et nunc Dominus Deus misit me, et spiritus eius. * Hæc dicit Dominus redemptor tuus sanctus Israel: Ego Dominus Deus tuus docens te vtilia, gubernans te in via, qua ambulas. * Vtinam attendisses mandata mea: si facta fuisset sicut flumen pax tua, et iustitia tua sicut gurgites maris. * Et fuisset, quasi arena semen tuum, et stirps vteri tui, vt lapilli eius, non interijssent, et non fuisset attritum nomen eius à facie mea. * Egredimini Babylone, fugite à Chaldaeis, in voce exultationis annuntiate: auditum facite hoc, et efferte illud, vsque ad extrema terræ. Dicite: Redemit Dominus seruum suum Iacob. * Non sitierunt in deserto, cum educeret eos: aquam de petra produxit eis, et scidit petram, et fluxerunt aquæ: * Non est pax impijs, dicit Dominus.

Sup. 41. b. 2
Sup. 41. b. 8
41. b. 6.

1er. 31. a. 6.
Exod. 17. b.
b.
Num. 20. b.
12.
Infr. 57. d
21.

C A P. XLIX.

Constituitur Christus dux gentium, ac Iudaeorum saluandorum, daturque in fœdus populi ex omnis orbis parte vocandi: & ostensa magna felicitate credentium in Christum hortatur eos ad gratiarum actionem; benigne etiam consolatur Sion, quae se à Deo desertam conqueratur: promittens eam toto orbe fore gloriosam, omnibus ad ipsam confluens, eiusque contritis inimicis.

A Vdite insulae: & attendite populi de longe: Dñs ab utero vocauit me, de ventre matris meae recordatus est nominis mei. Et posuit os meum, quasi gladium acutum: in umbra manus suae protexit me, & posuit me sicut sagittam electam: in pharetra sua abscondit me. Et dixit mihi: Seruus meus es tu Israel, quia in te gloriabor. Et ego dixi: in vacuum laboravi, sine causa, & vane fortitudinem meam consumpsi: ergo iudicium meum cum Dño, & opus meum cum Deo meo. Et nunc dicit Dñs, formans me ex utero seruum sibi, vt reducam Iacob ad eum, & Israel non congregabitur: & glorificatus sum in oculis Dñi, & Deus meus factus est fortitudo mea. Et dixit: Parum est, vt sis mihi seruus ad suscitandas tribus Iacob, & facies Israel conuertendas. Ecce dedi te in lucem gentium, vt sis salus mea vsque ad extremum terrae. Hæc dicit Dñs redemptor Israel sanctus eius, ad contempnibilem animam, ad abominatam gentem, ad seruum dominorum: Reges videbunt, & consurgent principes, & adorabunt propter Dñm, quia fidelis est, & sanctum Israel, qui elegit te. Hæc dicit Dñs: In tempore placito exaudiui te: & in die salutis auxiliatus sum tui: & seruaui te, & dedi te in fœdus populi, vt suscitares terram, & possideres hereditates dissipatas: Vt diceret his, qui vincti sunt: Exite, & his, qui in tenebris: Reuelamini. Super vias pascuntur, & in omnibus planis pascua eorum. Non esuriunt, neque sicient, & non percutiet eos æstus, & sol: quia miserator eorum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, & semitæ meæ exaltabuntur. Ecce isti de longè venient, & ecce illi ab Aquilone, & mari, & isti de terra Australi. Laudate cæli, & exulta terra, iubilare montes laudem: quia consolatus est Dñs populum suum, & pauperum suorum miserebitur. Et dixit Sion: Dereliquit me Dñs, & Dominus oblitus est mei. Numquid obliuisci potest mulier infantem suum, vt non misereatur filio uteri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. Ecce in manibus meis descripsi te: muri tui coram oculis meis sem-

per. Venerunt structores tui: destruent te, & dissipantes, à te exhibunt. Leua in circuitu oculos tuos, & vide, omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: vivo ego, dicit Dñs, quia omnibus his velut ornamento vestieris, & circumdabis tibi eos, quasi sponsa. Quia deserta tua, & solitudines tuæ, & terra ruinæ tuæ, nunc angusta erunt præ habitatoribus, & longè fungabuntur, qui absorbebant te. Adhuc dicent in auribus tuis filij sterilitatis tuæ: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi, vt habitem. Et dic es in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transmigrata, & captiua: & istos quis enutriuit? ego destituta, & sola: & isti vbi erant? Hæc dicit Dñs Deus: Ecce leuabo ad gentes manum meam, & ad populos exaltabo signum meum. Et afferent filios tuos in vlnis, & filias tuas super humeros portabunt. Et erunt reges nutritij tui, & reginæ nutrices tuæ: vultu in terram demisso adorabunt te, & puluerem pedum tuorum lingent. Et scis, quia ego Dominus, super quo non confundentur, qui expectant eum. Numquid tolletur à forti præda? aut quod captum fuerit à robusto, saluum esse poterit? Quia hæc dicit Dominus: Equidem, & captiuitas à forti tolletur: & quod ablatum fuerit à robusto, saluabitur. Eos verò, qui iudicauerunt te, ego iudicabo, & filios tuos ego saluabo. Et cibabo hostes tuos carnibus suis: & quasi musto, sanguine suo inebriabuntur: & sciet omnis caro, quia ego Dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob.

C A P. L.

Non ex Dei impotentia, sed propter suas iniquitates manus synagoga repudiata, Christum nolens recipere, qui nihil pratermisit, quod agendum fuerat, ut ab ea reciperetur, imò illius, amore suspensum in ignominiosas tradens afflictiones: idèque synagogam doloribus inservitutam denunciat.

Hæc dicit Dñs: Quis est hic liber repudij matris vestræ, quo dimisi eam? aut quis est creditor meus, cui vendidi vos? ecce in iniquitatibus vestris venditi estis, & in sceleribus vestris dimisi matrem vestrā. Quia veni, & non erat vir: vocaui, & non erat, qui audiret, numquid abbreviata, & paruula facta est manus mea, vt non possit redimere? aut non est in me virtus ad liberandum? Ecce in increpatione mea desertū faciam mare, ponam flumina in siccum: computrescent pisces sine aqua, & morientur in siti. Induam cœlos tenebris, & saccum ponam operimentum eorum. Dñs dedit mihi linguā eruditam, vt sciam sustinere eum, qui lassus est verbo: erigit mane, mane erigit mihi aurem, vt audiam, quasi

*bus saluatorem; & de ipsius exaltatione, ac
humiliatione, & fide gentium in ipsum.*

Con surge, con surge, induere fortitudi-
ne tua Sion, induere vestimentis glo-
riae tuae Ierusalem, ciuitas sancti: quia non
adijciat ultra, vt pertranseat per te incircū-
cisus, & immundus. * Excute de puluere,
con surge; sede Ierusalem: solue vincula col-
li tui captiua filia Sion. Quia hæc dicit Dñs:
Gratis venundati estis, & sine argento redi-
memini. * Quia hæc dicit Dñs Deus. in Æ-
gyptum descendit populus meus in princi-
pio, vt colonus esset ibi: & Assur abiq; vlla
causa calumniatus est eū. Et nunquid mihi
est hic, dicit Dñs, quoniam ablatu est po-
pulus meus gratis? Dominatores eius ini-
quē agunt, dicit Dñs, & iugiter tota die no-
men meum blasphematur. * Propter hoc
sciet populus meus nomen meum in die il-
la: quia ego ipse, qui loquebar, ecce adsum. *
Quam pulchri super montes pedes annun-
tiantis, & prædicantis pacem; annuntiantis
bonum, prædicantis salutem, dicentis Sion:
Regnabit Deus tuus! * Vox specularum
tuorum: leuauerunt vocem, simul laudabit:
quia oculo ad oculum videbunt, cum con-
uerterit Dñs Sion. Gaudete, & laudate simul
deserta Ierusalem: quia consolatus est Dñs
populum suum, redemit Ierusalem. Parauit
Dominus brachium sanctum suum in ocu-
lis omnium gentium: & videbunt omnes fi-
nes terræ salutare Dei nostri. * Recedite, re-
cedite, exite inde, pollutum nolite tangere:
exite de medio eius, mundamini, qui fortis
vasa Domini. * Quoniam non in tumultu
exhibitis, nec in fuga properabitis: præce-
det enim vos Dominus, & congregabit vos
Deus Israel. * Ecce intelliget seruus meus,
exaltabitur, & eleuabitur, & sublimis erit
valde. * Sicut obstupuerunt super te multi,
sic inglorius erit inter viros aspectus eius,
& forma eius inter filios hominum. Iste as-
perget gentes multas, super ipsum contine-
bunt reges os suum: quia quibus non est
narratum de eo, viderunt; & qui non audie-
runt, contemplati sunt.

C A P. L I I I

*Non omnes Euangelij predicationem susci-
piunt: prophetia de Christi nativitate, &
ignominiosa passione, ac morte ipsius propter
peccata nostra: contemptui habitus est, qui
salutem nobis peperit: de mansuetudine, &
voluntaria ipsius oblatione: de gloria, & ex-
altatione eius, credentiumque multitudine.*

Quis credidit auditui nostro? & brachiū
Dñi cui reuelatum est? * Et ascendet
sicut virguleum coram eo, & sicut radix de
terra sitientis: non est species ei, neq; decor: &

vidimus eum, & non erat aspectus, & desi-
derauimus eum: * Despectum, & nouissimū
virorum, virum dolorum, & sciētem infir-
mitatem; & quasi absconditus vultus eius,
& despectus, vnde nec reputauimus eum. *
Verē languores nostros ipse tulit, & dolo-
res nostros ipse portauit: & nos putauimus
eum, quasi leprosum, & percussū à Deo,
& humiliatum. * Ipse autem vulneratus est
propter iniquitates nostras, attritus est pro-
pter scelera nostra: disciplina pacis nostræ
super eum, & liuore eius sanati sumus. Om-
nes nos, quasi oues errauimus, vnusquisq;
in viam suam declinauit: & posuit Dñs in
eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus
est, quia ipse voluit, & nō aperuit os suum:
sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi
agnus coram tondente se obmutescet, &
non aperiet os suum. De angustia, & de iu-
dicio sublatus est: generationem eius, quis
enarrabit? quia abscissus est de terra viuen-
tium: propter scelus populi mei percussū
eum. * Et dabit impios pro sepultura, & di-
uitem pro morte sua: eo, quod iniquitatem
non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius. *
Et Dominus voluit conterere eum in infir-
mitate: si posuerit pro peccato animam
suam, videbit semen longæuum, & volun-
tas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo
quod laborauit anima eius, videbit, & satu-
rabitur: in scientia sua iustificabit ipse ius-
tus seruus meus multos, & iniquitates eo-
rum ipse portabit. Idē dispertiam ei pluri-
mos, & fortium diuidet spolia, pro eo, quod
tradidit in mortem animam suam, & cum
sceleratis reputatus est: & ipse peccata mul-
torum tulit, & pro transgressoribus roga-
uit.

C A P. L I V.

*Ecclesiam inuitat ad latitiam, quod ex genti-
bus futura sit numerosior, quā erat Synago-
ga, & per orbem propaganda, perpetua Dei
protectione sit in securitate victura, veteris
oblita calamitatis: quodque ex pretiosis
edificabitur lapidibus, in iustitia fundata:
omnesque in ea docti erunt à Deo multitu-
dine pacis fructuri.*

Lauda sterilis, quæ non paris: decāte
laudē, & hinni, quæ non pariebas: quo-
niam multi filij desertæ, magis quā eius,
quæ habet virum, dicit Dñs. * Dilata locum
tentorii tui, & pelles tabernaculorum tuorū
extende, ne parcas: lōgos fac funiculos tuos,
& clauos tuos cōsolida. Ad dexteram enim
& ad lēuam penetrabis: & semen tuum gen-
tes hæreditabit, & ciuitates desertas inha-
bitabit. Noli timere, quia non confunderis,
neq; erubesces: Non enim te pudebit, quia
confusionis adolescentiæ tuæ obliuisceris, &

Nū 4 oppro-

opprobrij viduitatis tuæ non recordaberis
 amplius. * Quia dominabitur tui, qui fe-
 cit te, Dominus exercituum nomen eius:
 & redemptor tuus sanctus Israel, Deus om-
 nis terræ vocabitur. * Quia, vt mulierem
 derelictam, & moerentem spiritum vocauit
 te Dominus, & vxorem ab adolescentia ab-
 iectam, dixit Deus tuus. * Ad punctum in
 modico dereliqui te, et in miserationibus
 magnis congregabo te. * In momento indi-
 gnationis abscondi faciem meam parum-
 per à te, et in misericordia sempiterna mi-
 sertus sum tui: dixit redemptor tuus Do-
 minus. * Sicut in diebus Noe istud mihi
 est, cui iuraui ne inducerem aqua: Noe
 ultra supra terram: sic iuraui, vt non ira-
 scartibi, et non increpem te. * Montes
 enim commouebuntur, et colles contremi-
 scent: misericordia autem mea non rece-
 det à te, et foedus pacis meæ non mouebi-
 tur: dixit milerator tuus Dominus. * Pau-
 percula, tempestate conuulsa, absque vlla
 consolatione. Ecce ego sternam per ordi-
 nem lapides tuos, et fundabo te in sapphi-
 ris, * Et ponam iaspidem propugnacula tua:
 et portas tuas in lapides sculptos, et omnes
 terminos tuos in lapides desiderabiles: *
 Vniuersos filios tuos doctos à Domino; et
 multitudinem pacis filijs tuis, * Et in iu-
 stitia fundaberis: recede procul à calum-
 nia, quia non timebis; et à pauore, quia
 non appropinquabit tibi. * Ecce accola
 veniet, qui non erat mecum, aduena quon-
 dam tuus adiungetur tibi. * Ecce ego crea-
 ui fabrum sufflantem in igne prunas, et
 proferentem vas in opus suum, et ego crea-
 ui interfectorem ad disperdendum. Omne
 vas, quod fictum est contra te, non dirige-
 tur: et omnem linguam resistentem tibi in
 iudicio, iudicabis. Hæc est hæreditas seruo-
 rum Domini, et iustitia eorum apud me,
 dicit Dominus.

C A P. L V.

*Omnes ad fidem vocans, promittit donorum
 spiritualium abundantiam: renouantur à
 peccatis impij, cum Dominus misericors
 sit, & verax in promissis: de profectu pra-
 dicationis Euangelij, & felicitate creden-
 tium.*

Omnes sitientes venite ad aquas: et qui
 non habetis argentum, properate, A
 emite, et comedite: venite, emite absque
 argento, et absque vlla commutatione vi-
 num, et lac. * Quare appenditis argentum
 non in panibus, et laborem vestrum non
 in saturitate? Audite audientes me, et co-
 medite bonum, et delectabitur in crassi-
 tudine anima vestra. * Inclinate aurem
 vestram, et venite ad me: audite, et viuet

B anima vestra, et feriam vobiscum pactum
 sempiternum, misericordias David fide-
 les. * Ecce testem populis dedi eum, ducem
 ac præceptorem gentibus. * Ecce gentem,
 quam nesciebas, vocabis: & Gentes, quæ
 te non cognouerunt, ad te current, propter
 Dominum, Deum tuum, & sanctum Is-
 rael, quia glorificauit te. * Quærite Do-
 minum, dum inueniri potest: inuocare
 eum, dum propè est. * Derelinquat im-
 pius viam suam, & vir iniquus cogitatio-
 nes suas, & reuertatur ad Dominum, &
 miserebitur eius, & ad Deum nostrum:
 quoniam multus est ad ignoscendum. Non
 enim cogitationes meæ, cogitationes ve-
 stræ: neque via vestra, via meæ, dicit
 Dominus. * Quia sicut exaltantur coeli à
 terra, sic exaltatæ sunt viae meæ à vijs ve-
 stris, & cogitationes meæ à cogitationibus
 vestris. * Et quomodo descendit imber,
 & nix de coelo, & illuc ultra non reuer-
 titur, sed inebriat terram, & infundit eam,
 & germinare eam facit, & dat semen se-
 renti, & panem comedenti: * Sic erit ver-
 bum meum, quod egredietur de ore meo:
 non reuertetur ad me vacuum, sed faciet
 quæcumque volui, & prosperabitur in
 his, ad quæ misi illud. * Quia in læticia
 egrediemini: & in pace deducemini: mon-
 tes & colles cantabunt coram vobis lau-
 dem, & omnia ligna regionis plaudent
 manu. * Pro saluunca ascendet abies, &
 pro vrtica crescet myrtus: & erit Dominus
 nominatus in signum æternum, quod non
 auferetur.

C A P. L V I.

*Omnes cuiusvis gentis, aut conditionis libera-
 tur Dominus ad seruanda sua præcepta: con-
 solatio eunuchorum iustorum: domus Dei,
 domus est orationis: grauis increpatio, &
 comminatio aduersus pastores Ierosalem,
 quos cacos, & canes mutos, ac impudentes
 appellat.*

Hæc dicit Dominus: Custodite iudi-
 cium, & facite iustitiam: quia iux-
 ta est salus mea, vt veniat, & iustitia mea,
 vt reueletur. * Beatus vir, qui facit hoc,
 & filius hominis, qui apprehendet istud:
 custodiens sabbatum ne polluat illud,
 custodiens manus suas ne faciat omne ma-
 lum. * Et non dicat filius aduenæ, qui ad-
 hæret Domino, dicens: Separatione diui-
 det me Dominus à populo suo: Et non di-
 cat eunuchus: Ecce ego lignum aridum. *
 Quia hæc dicit Dominus eunuchis: Qui
 custodierint sabbata mea, & elegerint,
 quæ ego volui, & tenuerint foedus meum:
 Dabo eis in domo mea, & in muris meis
 locum, & nomen melius à filijs, & filia-
 bus:

bus : nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit. * Et filios aduenæ, qui adherent Domino, ut colant eum, & diligant nomen eius, ut sint ei in seruos: omnem custodientem sabbatum ne polluat illud, & tenentem foedus meum: * Adducameos in montem sanctum meum, & C latificabo eos in domo orationis meæ: holocausta eorum, & victimæ eorum placebunt mihi super altari meo: quia domus mea, domus orationis vocabitur cunctis populis. * Ait Dominus Deus, qui congregat dispersos Israel: Adhuc congregabo ad eum congregatos eius. * Omnes bestię agri venite ad deuorandum, vniuersę bestię saltus. * Speculatores eius cæci omnes, nescierunt vniuersi: canes muti non valentes latrare, videntes vana, dormientes, & amantes somnia. * Et canes impudentissimi nescierunt saturitatem: ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam: omnes in viam suam declinauerunt, vnusquisque ad auaritiam suam, à summo vsque ad nouissimum. * Venite, sumamus vinum, & impleamur ebrietate: & erit sicut hodie, sic & cras, & multo amplius.

C A P. LVII.

Inflorum interitus, & futura ipsorum requies non intelligitur ab impijs, cum quibus Deus hic expostulat super idololatriam alijsque ipsorum sceleribus, denuntiatis eos humiliandos: conuersis autem pax, & consolatio promittitur: cum impij cor sit tanquam mare feruens, cui non est pax.

Iustus perit, & non est, qui recogitet in corde suo: & viri misericordiæ colliguntur, quia non est, qui intelligat: à facie enim malitiæ collectus est iustus. * Veniat pax, requiescat in cubili suo, qui ambulauit in directione sua. * Vos autem accedite huc filij auguratricis, semen adukeri, & fornicarię. * Super quem iussisti? super quem dilatastis os, & eiecistis linguam? numquid non vos filij scelesti, semen mendax? * Qui consolamini in dijs subter omne lignum frondosum, immolantes paruulos in torrentibus, subter eminentes petras? * In partibus torrentis pars tua, hæc est sors tua: & ipsis effudisti libamen, obtulisti sacrificium. numquid super his non indignabor? * Super montem excelsum, & sublimem posuisti cubile tuum, & illuc ascendisti, ut immolares hostias. * Et post ostium, & retro postem posuisti memoriale tuum: quia iuxta me discooperuisti, & suscepisti adulterum: dilatasti cubile tuum, & pepi-

gisti cum eis foedus: dilexisti stratum eorum manu aperta. * Et ornasti te regi vnguento, & multiplicasti pigmenta tua. Misisti legatos tuos procul, & humiliata es vsque ad inferos. * In multitudine viarum laborasti: non dixisti: Quiescam: vitam manus tuæ inuenisti, propterea non rogasti. * Pro quo sollicita timuisti, quia C mentita es, & mei non es recordata, neque cogitasti in corde tuo? quia ego taceo, & quasi non vident, & mei oblita es. * Ego annuntiabo iustitiam tuam, & opera tua non proderunt tibi. * Cum clamaueris, liberent te congregati tui, & omnes eos auferet ventus, tollet aura: Qui autem fiduciam habet mei, hæreditabit terram, & possidebit montem sanctum meum. * Et dicam: Viam facite, præbete iter, declinate de semita, auferte offensacula de via populi mei. * Quia hæc dicit Excelsus, & sublimis habitans æternitatem: & sanctum nomen eius in excelsis, & in sancto habitans, & cum contrito, & humili spiritu: ut viuificet spiritum humilium, & viuificet cor contritum. * Non enim in sempiternum litigabo, neque vsque ad finem irascar: quia spiritus à facie mea egredietur, & flatus ego faciam. * Propter iniquitatem auaritię eius iratus sum, & percussi eum: abscondi à te faciem meam, & indignatus sum: & abiit vagus in via cordis sui. * Vias eius vidi, & sanaui eum, & reduxi eum, & reddidi consolationes ipsi, & lugentibus eius. * Creauí fructum labiorum pacem, pacem ei, qui longè est, & qui propè, dixit Dominus, & sanaui eum. * Impij autem, quasi mare feruens, quod quiescere non potest, & redundant fluctus eius in conculcationem, & lutum. * Non est pax impijs, dicit Dominus Deus.

C A P. LVIII.

Reprehendit Iudeorum hypocrisim, ostendens eorum ieiunium non esse Deo acceptabile: & qua debeant illud comitari, quibus adhibitis, multa præstentur hominibus beneficia: quomodo debeat sabbatum celebrari, abnegata propria voluntate, & quod sit primum ita celebrantium.

CLama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum. * Me etenim de die in diem querunt, & scire vias meas volunt: quasi gens, quæ iustitiam fecerit, & iudicium Dei sui non dereliquerit: rogant me iudicia iustitię: appropinquare Deo volunt. * Quare ieiunauimus, & non aspexisti: hu-

Mar. 11. b.
11.
Marc. 11. c.
17.
Luc. 19. g.
48.

Inf. 1. d. 10

Sup. 48. d.
21.

humiliauimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. * Ecce ad lites, & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut, vsque ad hanc diem, vt audiat in excelsis clamor vestester. * Numquid tale est ieiunium, quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? numquid contorquere, quasi circulum caput suum, & saccum, & cinerem sternere? numquid illud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem Domino? * Nonne hoc est magis ieiunium, quod elegi? dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos deprimentes; dimitte eos, qui confracti sunt, liberos, & omne onus dirumpe. * Frange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam: cum videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris. * Tunc erumpet, quasi mane lumen tuum, & sanitas tua citius orietur, & anteibit faciem tuam iustitia tua, & gloria Domini colliget te. * Tunc inuocabis, & Dominus exaudiet: clamabis, & dicit: Ecce adsum: si abtuleris de medio tui catenam, & desieris extendere digitum, & loqui, quod non prodest. * Cum effuderis esurienti animam tuam, & animam afflictam repleueris, orietur in tenebris lux tua, & tenebrae tuae erunt sicut merides. * Et requiem tibi dabit Dominus semper, & implebit splendoribus animam tuam, & ossa tua liberabit, & eris, quasi hortus irriguus, & sicut fons aquarum, cuius non deficient aquae. * Et aedificabuntur in te deserta saeculorum: fundamenta generationis, & generationis fuscitabis: & vocaberis aedificator sepium, auertens semitas in quietem. * Si auerteris a sabbato pedem tuum, facere voluntatem tuam in die sancto meo, & vocaueris sabbatum delictatum, & sanctum Domini gloriosum, & glorificaueris eum, dum non facis vias tuas, & non inuenitur voluntas tua, vt loquaris sermonem: * Tunc delectaberis super Domino, & sustollam te super altitudines terrae, & cibabo te haereditate Iacob patris tui, os enim Domini locutum est.

C A P. L I X.

Potens, ac benignus est Deus ad saluandum iudeos; sed iniquitates eorum, quas Propheta persequitur, impediunt ne exaudiantur, ac saluentur: propter quas, & ipsi confitentur se iussu à Deo desertos, & excecatos, affligi varijs malis: de furoris Domini in malos, & benignitatis erga poenitentes.

Ecce non est abbreviata manus Domini: ni, vt saluare nequeat, neque aggrauata est auris eius, vt non exaudiat: * Sed iniquitates vestrae diuiserunt inter vos, & Deum vestrum, & peccata vestra absconderunt faciem eius à vobis ne exaudiret. * Manus enim vestrae pollutae sunt sanguine, & digiti vestri iniquitate: labia vestra locuta sunt mendacium, & lingua vestra iniquitatem satur. * Non est, qui inuocet iustitiam, neque est, qui iudicet verè: sed confidunt in nihilo, & loquuntur vanitates: conceperunt laborem, & pepererunt iniquitatem. * Oua aspidum ruperunt, & telas aranearum texuerunt: qui comederit de ouis eorum, morietur: & quod confortum est, erumpet in regulum. * Tela eorum non erunt in vestimentum, neque operientur operibus suis: opera eorum opera inutilia, & opus iniquitatis in manibus eorum. * Pedes eorum ad malum currunt, et festinant, vt effundant sanguinem innocentem: cogitationes eorum cogitationes inutiles: vilitas, & contritio in visceribus eorum. * Viam pacis nescierunt, & non est iudicium in gressibus eorum. semina eorum incuruata sunt eis: omnis, qui calcatur in eis, ignorat pacem. * Propter hoc elongatum est iudicium à nobis, & non apprehendet nos iustitia: expectauimus lucem, et ecce tenebrae, splendorem, et in tenebris ambulauimus. * Palpauimus sicut caeci parietem, et quasi absque oculis atrectauimus: inpegimus meridie, quasi in tenebris, in caliginosis, quasi mortui. * Rugiemus, quasi vrsi omnes, et quasi columbae meditantes gememus, expectauimus iudicium, et non est, salutem, et elongata est à nobis. * Multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te, et peccata nostra responderunt nobis. quia scelera nostra nobiscum, et iniquitates nostras cognouimus. * Peccare, et mentiri contra Dominum: et auersi sumus ne iremur post tergum Dei nostri, vt loqueremur calumniam, et transgressionem: concepimus, et locuti sumus de corde verba mendacij. * Et conuersum est retrosum iudicium, et iustitia longè stetit: quia corruit in platea veritas, et aequitas non potuit ingredi. * Et facta est veritas in obliuionem: et qui recessit à malo, praedixit paruit: et vidit Dominus, et malum apparuit in oculis eius, quia non est iudicium. * Et vidit, quia non est vir: Dece aporiatum est, quia non est, qui occurrat: et saluauit ibi brachium suum, et iustitia eius ipsa confirmauit eum. * Indutus est iustitia, vt lorica, vt galea salutis in capite eius: indutus est vestimen-

Num. 11. 2.
11.
Sup. 10. 2. 4

Sup. 12. 4. 11

Job. 15. d. 15

Prou. 1. b. 17
Rom. 1. c. 15

Eph. 6. c. 17
tis

Zach. 7. b. 1

Ezech. 18.
b. 16.
Matt. 23. c.
15.

Isa. 61. 2. 4

is vitionis, & opertus est, quasi pallio zeli. * Sicut ad vindictam, quasi ad re-
tributionem indignationis hostibus suis, & vicissitudinem inimicis suis: infulis vicem reddet. * Et timebunt, qui ab oc-
cidente, nomen Domini: & qui ab ortu solis, gloriam eius: cum venerit, quasi fluuius violentus, quem spiritus Domini cogit: * Et venerit Sion redemptor, & eis, qui redeunt ab iniquitate in Iacob, dicit Dominus. * Hoc foedus meum cum eis, dicit Dominus: Spiritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ posui in ore tuo, non recedent de ore tuo, & de ore seminis tui, & de ore seminis, seminis tui, dicit Dominus, amodo, & usque in sempiternum.

C A P. LX.

Ecclesia ad exultationem excitatur, quod in ea Domini gloria reluceat, ad quam accessura sunt plurima nationes, & qua ad eam non venerint, peribunt: in qua pax, instituta, & laus Dei inueniuntur, ablata iniquitate: eritque Dominus eius in lucem sempiternam, & gloriam.

Surge, illuminare Ierusalem: quia venit lumen tuum, & gloria Domini super te orta est: * Quia ecce tenebræ operient terram, & caligo populos: super te autem orietur Dominus, & gloria eius in te videbitur. * Et ambulabunt gentes in lumine tuo, & reges in splendore ortus tui. * Leua in circuitu oculos tuos, & vide: omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: filij tui de longe venient, & filiz tui de latere surgent. * Tunc videbis, & afflues, & mirabitur, & dilatabitur cor tuum, quando conuersa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo gentium venerit tibi. * Inundatio camelorum operiet te, dromedarij Madian, & Ephraim: omnes de Saba venient, aurum, & thus deferentes: & laudem Domino annuntiantes. * Omne pecus Cedar congregabitur tibi, arietes Nabaiorh ministrabunt tibi: offerentur super placabili altari meo, & domum maiestatis meæ glorificabo. * Qui sunt isti, qui vt nubes volant, & quasi columbæ ad fenestras suas? * Me enim insulæ expectant, & naues maris in principio, vt adducam filios tuos de longe, argentum eorum, & aurum eorum cum eis, nomini Domini Dei tui, & sancto Israel, quia glorificauit te. * Et ædificabunt filij peregrinorum muros tuos, & reges eorum ministrabunt tibi: in indignatione enim mea perculli

te: & in reconciliatione mea misertus sum tui. * Et aperientur portæ tuæ iugiter: die, ac nocte non claudentur, vt afferatur ad te fortitudo gentium, & reges earum adducantur. * Gens enim, & regnum, quod non seruiert tibi, peribit: & Gentes solitudine vastabuntur. * Gloria Libani ad te veniet, abies & buxus, & pinus simul, ad ornandum locum sanctificationis meæ; & locum pedum meorum glorificabo. * Et venient ad te curi filij eorum, qui humiliauerunt te, & adorabunt vestigia pedum tuorum omnes, qui detrahebant tibi, & vocabunt te ciuitatem Domini, Sion sancti Israel. * Pro eo, quod fuisti derelicta, & odio habita, & non erat, qui pertransiret, ponam te in superbiam sæculorum, gaudium in generationem, & generationem: * Et suges lac Gentium, & mamilla regum lactaberis: & scies, quia ego Dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob. * Pro ære afferam aurum, & pro ferro afferam argentum: & pro lignis æs, & pro lapidibus fertum: & ponam visitationem tuam pacem, & præpositos tuos iustitiam. * Non audietur ultra iniquitas in terra tua, vastitas, & contritio in terminis tuis, & occupabit salus muros tuos, & portas tuas laudatio. * Non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem, nec splendor lunæ illuminabit te: sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & Deus tuus in gloriam tuam. * Non accidet ultra sol tuus, & luna tua non minuetur: quia erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & complebuntur dies iustus tui. * Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hæreditabunt terram, germen plantationis meæ, opus manus meæ ad glorificandum. * Minimus erit in mille, & paruulus in gentem fortissimam: ego Dominus in tempore eius subito faciam istud.

C A P V T LXI.

Christi saluatoris officium, & humani generis reparationem pulchre explicat: predicatione quoque ministrorum Christi gentes ad fidem conuertendas: additur de consolatione credentium, & gloria ministrorum: Ecclesia lætatur sua felicitatem vire sibi gratulari.

Spiritus Domini super me, eo quod vixerit Dominus me: ad annuntiandum mansuetis misit me, vt mederer contritis corde, & predicarem captiuis indul-

Apo. 11.

Apo. 11. g.

Luc. 4. c. 18

Matt. 23.

Sup. 12. d.
111.

dulgentiam, & clausis apertionem: *
Vt predicarem annum placabilem Domino,
& diem ultionis Deo nostro: vt
consolaretur omnes lugentes: * Vt pone-
rem lugentibus Sion: & darem eis cor-
nam pro cinere, oleum gaudij pro luctu,
pallium laudis pro spiritu mœroris: &
vocabuntur in ea fortes iusticiæ, planta-
tio Domini ad glorificandum. * Et ædifi-
cabunt deserta à sæculo, & ruinas anti-
quas erigent, & instaurabunt ciuitates
desertas, dissipatas in generationem, &
generationem. * Et stabunt alieni, & pa-
ficient pecora vestra: & filij peregrinorum,
agricolæ & vitatores vestri erunt. * Vos
autem sacerdotes Domini vocabimini: Mi-
nistri Dei nostri, diceret vobis: Fortitu-
dinem Gentium comedetis, & in gloria
earum superbietis. * Pro confusione ve-
stra duplici, & rubore, laudabunt par-
tem suam: propter hoc in terra sua dupli-
cia possidebunt, læticia sempiterna erit
eis. * Quia ego Dominus diligens iudi-
cium, & odio habens rapinam in holo-
causto: & dabo opus eorum in veritate,
& foedus perpetuum feriam eis. * Et
scient in Gentibus semen eorum, & ger-
men eorum in medio populorum: om-
nes, qui viderint eos, cognoscent illos,
quia isti sunt semen, cui benedixit Domi-
nus. * Gaudens gaudebo in Domino, &
exultabit anima mea in Deo meo: quia
induit me vestimentis salutis: & indu-
mento iusticiæ circumdedit me, quasi
sponsam decoratum monilibus suis. * Sicut enim
terra profert germen suum, et sicut hor-
tus semen suum germinat: sic Dominus
Deus germinabit iustitiam, et laudem co-
ram vniuersis gentibus.

C A P. LXII.

*Propheta non cessat propter impios Christum
annuntiare, prophetans de Christi aduentu,
& conuersione Gentium: de felicitate glo-
ria, & exaltatione Ecclesiæ ex Dei grati-
to beneplacito erga ipsam: de predicatoribus
Ecclesiæ, & Euangelio per orbem diuinul-
gando.*

PROPTER Sion non tacebo, et propter Ie-
rusalem non quiescam, donec egre-
diatur, vt splendor iustus eius, et salua-
tor eius. vt lampas accendatur. * Et vi-
debunt Gentes iustum tuum, et cuncti re-
ges inclytum tuum: et vocabitur tibi no-
men nouum, quod os Domini nomina-
bit. * Et eris corona gloriæ in manu Do-
mini, et diadema regni in manu Dei tui.

Non vocaberis vltra Derelicta: et terra
tua non vocabitur amplius Desolata: sed
vocaberis Voluntas mea in ea, et terra tua
inhabitata, quia complacuit Domino in
te: et terra tua inhabitabitur. * Habita-
bit enim iuuenis cum virgine, et habita-
bunt in te filij tui. * Et gaudebit sponsus
super sponsam, et gaudebit super te Deus
tuus. * Super muros tuos Ierusalem consti-
tui custodes, tota die, et tota nocte in per-
petuum non tacebunt. Qui reminiscimi-
ni Domini. ne taceatis, * Et ne detis si-
lentium ei, donec stabiliat, et donec ponat
Ierusalem laudem in terra. * Iurauit Do-
minus in dextera sua, et in brachio forti-
tudinis suæ: Si dederò triticum tuum vltra
cibum inimicis tuis: et si biberint filij
alieni vinum tuum, in quo laborasti. *
Quia, qui congregant illud, comedent, et
laudabunt Dominum: et qui comportant
illud, bibunt in atrijs sanctis meis. * Tran-
siste, transite per portas, præparate viam
populo, planum facite iter, eligite lapi-
des, et eleuate signum ad populos. * Ecce
Dominus auditum fecit in extremis terræ,
dicite filiz Sion: Ecce saluator tuus venit;
ecce merces eius cum eo, et opus eius
coram illo. * Et vocabunt eos, Popu-
lus sanctus, redempti à Domino. Tu au-
tem vocaberis: Quæsis ciuitas, et non
Derelicta.

C A P. LXIII.

*Dicit se Dominus sanguine aspersum dum so-
lus vicisset hostes: Deus multa prastitit Is-
raelitis beneficia, sed propter iniquitates
suas sunt ab eo derelicti: propheta autem mi-
serationum Domini memor inuocat ipsius
misericordiam super populum suum, quem à
Deo desertum conqueritur.*

QUis est iste, qui venit de Edom, tin-
ctis vestibus de Bosra? iste formosus
in stola sua, gradiens in multitudine for-
titudinis suæ. Ego, qui loquor iustitiam,
et propugnator sum ad saluandum. * Qua-
re ergo rubrum est indumentum tuum, et
vestimenta tua sicut calcantium in torcu-
lari? * Torcular calcaui solus, et de Gen-
tibus non est vir mecum: calcaui eos in
furore meo, et conculcaui eos in ira mea:
et aspersus est sanguis eorum super vesti-
menta mea, et omnia indumenta mea in-
quinaui. * Dies enim ultionis in corde
meo, annus redemptionis meæ venit. *
Circumspexi, et non erat auxiliator: quæ-
sui, et non fuit, qui adiuuaret: et saluaui
mihi brachium meum, et indignatio mea
ipsa auxiliata est mihi. * Et conculcaui popu-

Sup. 40. v. 1
Matt. 21. 2.
Zach. 9. 9.

Apoc. 19. 6.

Sup. 16. b. 6.

populos in furore meo, & inebriaui eos in indignatione mea, & detraxi in terram virtutem eorum. * Miserationum Domini recordabor, laudem Domini super omnibus, quæ reddidit nobis Dominus, & super multitudinem bonorum domui Israel, quæ largitus est eis secundum indulgentiam suam, & secundum multitudinem misericordiarum suarum. * Et dicit: Verumtamen populus meus est, filij non negantes: & factus est eis saluator. * In omni tribulatione eorum non est tribulatus, & angelus faciei eius saluauit eos: in dilectione sua, & in indulgentia sua ipse sedemittit eos, & portauit eos, & eleuauit eos cunctis diebus sæculi. * Ipsi autem ad iracundiam prouocauerunt spiritum sancti eius: & conuersus est eis in inimicum, & ipse debellauit eos. * Et recordatus est dierum sæculi Moyfi, & populi sui: Vbi est, qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui? vbi est, qui posuit in medio eius spiritum sancti sui? * Qui eduxit ad dexteram Moysen brachio maiestatis suæ, qui scidit aquas ante eos, ut faceret sibi nomen sempiternum. * Qui eduxit eos per abyssos, quasi equum in deserto non impingentem. * Quasi animal in campo descendens, spiritus Domini ductor eius fuit: sic adduxisti populum tuum, ut faceres tibi nomen gloriæ. * Attende de cælo, & vide habitaculo sancto tuo, & gloriæ tuæ: vbi est zelus tuus, & fortitudo tua, multitudo viscerum tuorum, & miserationum tuarum? super me continuerunt se. Tu enim pater noster, & Abraham nesciuit nos, & Israel ignorabit nos: tu Dñs pater noster, redemptor noster, à sæculo nomen tuum. * Quare errare nos fecisti Dñe de vijs tuis: indurasti cor nostrum, ne timeamus te? conuertere propter seruos tuos, tribus hereditatis tuæ. * Quasi nihilum possederunt populum sanctum tuum: hostes nostri conculcauerunt sanctificationem tuam. * Facti sumus, quasi in principio, cum non dominareris nostri, neque inuocaretur nomen tuum super nos.

C A P. L X I V.

Petit propheta, ut Deus nomen suum, & potentiam inimicis nota faciat: facta quoque mentione felicitatis, quæ Deum expectantibus preparata est, confitetur, ac lugeat populi sui iniquitates, immunditias, & exilium, orans pro liberatione.

Vtinam dirumperes cælos, & descenderes: à facie tua montes defluerent. * Sicut exustio ignis tabescerent, aquæ arderent igni, ut notum fieret no-

men tuum inimicis tuis: à facie tua gentes turbarentur. * Cum feceris mirabilia, non sustinebimus: descendisti, & à facie tua montes defluerunt. * A sæculo non audierunt, neque auribus perceperrunt: oculus non vidit, Deus absque te, quæ preparasti expectantibus te. * Occurristi latanti, & facienti iustitiam: in vijs tuis recordabuntur tui: ecce tu iratus es, & peccauimus: in ipsis fuimus semper, & saluabimur. * Et facti sumus, ut immundus omnes nos, & quasi pannus menstruæ vniuersæ iustitiæ nostræ: & cecidimus, quasi folium vniuersi, & iniquitates nostræ, quasi ventus abstulerunt nos. * Non est, qui inuocet nomen tuum; qui consurgat, & teneat te: abscondisti faciem tuam à nobis, & alligasti nos in manu iniquitatis nostræ. * Et nunc Domine, pater noster es tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & opera manuum tuarum omnes nos. * Ne irascaris Domine satis, & ne ultra memineris iniquitatis nostræ: ecce respice, populus tuus omnes nos. * Civitas sancti tui facta est deserta, Sion deserta facta est, Ierusalem desolata est. * Domus sanctificationis nostræ, & gloriæ nostræ, vbi laudauerunt te patres nostri, facta est in exustionem ignis, & omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas. * Numquid super his continebis te Domine, tacebis, & affliges nos vehementer.

C A P. L X V.

Gentium conuersio, & Iudaorum propter iniquitates suas, & idololatriam abiectio, seruatis tamen paucis reliquijs ex ipsis: comminatio, his qui Dei legem abiecerunt, & prospera, ut omnia seruis Dei nuntiarentur: de quorum felicitate, & Dei erga ipsos benignitate multis agit propheta.

Quæsierunt me, qui ante non interrogabant inuenerunt, qui non quæsierunt me. dixi: Ecce ego, ecce ad gentem, quæ non inuocabat nomen meum. * Expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur in via non bona post cogitationes suas. * Populus, qui ad iracundiam prouocat me ante faciem meam semper: qui immolant in hortis, & sacrificant super lateres. * Qui habitant in sepulchris, & in delubris idolorum dormiunt: qui comedunt carnem suillam, & ius profanum in vasis eorum. * Qui dicunt, Recede à me, non appropinques mihi, quia immundus es: isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die. * Ecce

1. Cor. 13. b.

1. Th. 2. b. p.

Rom. 10. d.

scriptum est coram me: non tacebo, sed redeam, & retribuam in sinum eorum. * Iniquitates vestras, & iniquitates patrum vestrorum simul, dicit Dominus, qui sacrificauerunt super montes, & super colles exprobrauerunt mihi, & reuerteriar opus eorum primum in sinu eorum. * Hæc dicit Dominus: Quomodo si inueniatur granum in botro, & discatur: Ne dissipet illud, quoniam benedictio est: sic faciam propter seruos meos, ut non disperdam totum. * Et educam de Iacob semen, & de Iuda possidentem montes meos: & hereditabunt eam electi mei, & serui mei habitabunt ibi. * Et erunt campestris in cailas gregum, & vallis Achor in cubile armentorum, populo meo, qui requisierunt me. * Et vos, qui dereliquistis Dominum, qui oblatis estis montem sanctum meum, qui ponitis Fortunæ mensam, & libatis super eam. * Numerabo vos in gladio, & omnes in eade corructis: pro eo, quod vocavi, & non respondistis: locutus sum, & non audistis: & faciebatis malum in oculis meis, & quæ nolui elegistis. Propter hoc hæc dicit Dominus Deus: Ecce serui mei comedent, & vos esurietis: ecce serui mei bibent, & vos sitietis. * Ecce serui mei lætabuntur, & vos confundemini: Ecce serui mei laudabunt præ exultatione cordis, & vos clamabitis præ dolore cordis, & præ contritione spiritus ululabitis. * Et dimittetis nomen vestrum in iuramentum electis meis: & interficiet te Dominus Deus, & seruos suos vocabit nomine alio. * In quo, qui benedictus est super terram, benedicetur in Deo amen: & qui iurat in terra, iurabit in Deo amen: quia obliuioni traditæ sunt angustiae priores, & quia absconditæ sunt ab oculis meis. Ecce enim ego creo coelos novos, & terram novam: & non erunt in memoria priora, & non ascendent super cor. * Sed gaudebitis, & exultabitis usque in sempiternum, in his, quæ ego creo, quia ecce ego creo Ierusalem exultationem, & populum eius gaudium. * Et exultabo in Ierusalem, & gaudebo in populo meo: & non audietur in eo ultra vox fletus, & vox clamoris. Non erit ibi amplius infans dierum, & senex, qui non impleat dies suos: quoniam puer centum annorum morietur, & peccator centum annorum maledictus erit. * Et ædificabunt domos, & habitabunt: & plantabunt vineas, & comedent fructus earum. * Non ædificabunt, & alius habitabit: non plantabunt, & alius comedet: secundum enim dies ligni, erunt dies populi mei, & opera manuum eorum inueterabunt: * Electi mei non laborabunt:

Proa. 1. c.
24.
Ier. 7. c. 13.
Inf. 46. b. 4.

Inf. 46. b.
2.
Apo. 1. 1. a.

frustra, neque generabunt in conturbatione: quia semen benedictorum Domini est, & nepotes eorum cum eis. * Eritque antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. * Lupus, & agnus pascuntur simul, leo & bos comedent paleas: & serpenti pulvis panis eius: non nocebunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dominus.

Pr. 12. b. 1.
Sup. 11. a. 6.

C A P. L X V I.

Dominus caeli, & terra non templum respicit, quod Iudæi pro loco quietis illi adificare volebant, sed spiritum humiliatum: reijciuntur veteris legis sacrificia: Iudæorum aduersus Christum ipsiusque discipulos peruicacia puniendæ ostenditur: de Christi natiuitate, & Ecclesiæ secunditate, cui ut omnes collatentur exhortatur, ostendens beneficia, quæ à Domino recipiunt, & quale futurum sit malorum iudicium, & quomodo per discipulorum Christi predicationem gentes conuerterentur: de finali quoque retributione malorum, & bonorum.

HÆc dicit Dominus: Coelum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum: quæ est ista domus, quam ædificabitis mihi? & quis est iste locus quietis meæ? * Omnia hæc manus mea fecit, & facta sunt vniuersa ista, dicit Dominus. ad quem autem respiciam, nisi ad pauperculum, & contritum spiritu, & tremens sermones meos? * Qui immolat bovem, quasi qui interficiat virum: qui matat pecus, quasi qui excerebret canem: qui offert oblationem, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hæc omnia elegerunt in vijs suis, & in abominationibus suis anima eorum delectata est. * Vnde & ego eligam illusiones eorum: & quæ timebant, adducam eis: quia vocavi, & non erat, qui responderet: locutus sum, & non audierunt: feceruntque malum in oculis meis, & quæ nolui, elegerunt. * Audite verbum Domini, qui tremistis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odientes vos, & abijcientes propter nomen meum: glorificetur Dominus, & videbitur in læticia vestra: ipsi autem confundentur. * Vox populi de ciuitate, vox de templo, vox Domini reddentis retributionem inimicis suis. * Antequam parturiret, peperit: antequam veniret partus eius, peperit masculum. * Quis audiuit vnquam tale? & quis vidit huic simile? numquid parturiet terra in die vna? aut parietur gens simul, quia parturiuit, & peperit Sion filios suos? Num-

Apo. 7. 1. 10.

Proa. 1. c.
14.
Ier. 7. c. 13.
Sup. 65. b.
12.

Numquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam, dicit Dominus? si ego, qui generationem cæteris tribuo, sterilis ero, ait Dominus Deus tuus? * **Lætami-** 10
ni cum Ierusalem, & exultate in ea omnes, qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio **uniuersi**, qui iugatis super eam, * **Ves-** 11
gatis, & repleamini ab ubere consolationis **D** eius: ut mulgeatis, & delicijs affluatis ab omnimoda gloria eius. * **Quia** hæc dicit 12
Dominus: Ecce ego declinabo super eam quasi fluium pacis, & quasi torrentem inundantem gloriam Gentium, quam fugatis: ad vbera portabimini, & super genua blandientur vobis. * **Quomodo** si cui ma- 13
ter blandiatur, ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. * **Videbitis**, 14
& gaudebit cor vestrum, & ossa vestra, quasi herba germinabunt: & cognoscetur manus Domini seruis eius, & indignabitur inimicis suis. * **Quia** ecce Dominus in 15
igne veniet, & quasi turbo quadrigæ eius: reddere in indignatione furorem suum, & increpationem suam in flamma ignis: **Quia** 16
in igne Dominus dijudicabit, & in gladio suo ad omnem carnem, & multiplicabun- **E**
tur interfecti à Domino. * **Qui sanctifi-** 17
cabantur, & mundos se putabant in horis post ianuam intrinsecus, qui comede-
bant carnem suillam, & abominationem,

& murem: simul confumentur, dicit Domi- 18
nus. * **Ego** autem opera eorum, & cogita-
tionem eorum, venio ut congregem cum
omnibus gentibus, & linguis: & venient, 19
& videbunt gloriam meam. * **Et** ponam in
eis signum, & mittam ex eis, qui saluati
fuerint, ad gentes in mare, in Africam, &
Lydiam tendentes sagittam: in Italiam, &
Græciam, ad insulas longe, ad eos, qui non
audierunt de me, & non viderunt gloriam
meam. **Et annuntiabunt gloriam meam**
20 gentibus, * **Et adducent omnes fratres ve-**
stros de cunctis gentibus donum Domino,
in equis, & in quadrigis, & in lecticis. & in
mulis, & in carucis, ad montem sanctum
meum Ierusalem, dicit Dominus, quomo-
do si inferant filij Israel munus in vase
21 mundo in domum Domini. * **Et assumam**
ex eis in sacerdotes, & leuitas, dicit Domi-
22 nus: * **Quia** sicut cæli noui, & terra noua,
quæ ego facio stare coram me, dicit Domi-
nus: sic stabit semen vestrum, & nomen ve-
23 strum. * **Et erit mensis ex mense, & sabbat-**
tum ex sabbato: veniet omnis caro, ut ado-
24 ret coram facie mea, dicit Dominus. * **Et**
egredientur, & videbunt cadavera viro-
rum, qui præuaricati sunt in me: vermis
eorum non morietur, & ignis eorum non
extinguetur: & erunt usque ad satiетatem
visitationis omni carni.

Apoc. 11. 25

15

Marc. 9. 8.

44

PRO.

PROPHETIA IEREMIÆ.

CAPVT PRIMVM.

Jeremias in ventre matris sanctificatus, & tempore Iosia regis Iuda missus à Domino ad prophetandum, causatur pueritiam, sed doctus à Deo accipit robur inuincibile, inbe- surque vaticinari destructionem Ierusalem sub nomine virga, & olla succensa.

Herba Ieremiæ filij Helciz, 1
de sacerdotibus, qui fue- A
runt in Anathoth, in terra
Beniamin. * Quod factum 2
est verbum Domini ad eum
in diebus Iosia filij Amon
regis Iuda, in tertio decimo anno regni eius.
* Et factum est in diebus IoaKim filij Iosia 3
regis Iuda, vsque ad consummationem vn-
decimi anni Sedeciz filij Iosia regis Iuda,
vsque ad transmigrationem Ierusalem, in
mense quinto. * Et factum est verbum Dñi 4
ad me, dicens: * Priusquam te formarem in
utero, noui te: & antequam exires de vulua, B
sanctificauit te, & prophetam in Gentibus
dedit te. * Et dixi, A, a, a, Domine Deus: ecce 6
nescio loqui, quia puer ego sum. * Et dixit 7
Dominus ad me: Noli dicere: Puer sum,
quoniam ad omnia, quæ mittam te, ibis: &
vniuersa, quæcumque mandauero tibi, lo-
queris. * Ne timeas à facie eorum: quia te- 8
cum ego sum, vt eruam te, dicit Dominus.
Et misit Dominus manum suam, & tetigit 9
os meum: & dixit Dominus ad me: Ecce
dedi verba mea in ore tuo: * Ecce constitui 10
te hodie super Gentes, & super regna, vt C

euellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, 11
& ædifices, & plantes. * Et factum est ver-
bum Domini ad me, dicens: Quid tu vides 12
Jeremia? Et dixi: Virgam vigilantem ego
video. * Et dixit Dominus ad me: Bene vi-
disti, quia vigilabo ego super verbo meo, vt
13 faciam illud. * Et factum est verbum Do-
mini secundo ad me, dicens: Quid tu vi-
des? Et dixi: Ollam succensam ego video, &
14 faciem eius à facie Aquilonis. Et dixit Do-
minus ad me: Ab Aquilone pandetur ma- 15
lum super omnes habitatores terræ. * Quia
Ecce ego conuocabo omnes cognationes re-
gnorum Aquilonis, ait Dominus: & venient
& ponent vnusquisque solum suum in in-
troitu portarum Ierusalem, & super omnes
muros eius in circuitu, & super vniuersas
16 vrbes Iuda. * Et loquar iudicia mea cum
eis, super omnem malitiam eorum, qui de-
reliquerunt me, & libauerunt dijs alienis,
17 & adorauerunt opus manuum suarum. Tu
ergo accinge lumbos tuos, & surge, & lo-
quere ad eos omnia, quæ ego præcipio tibi.
Ne formides à facie eorum: nec enim time- 18
re te faciam vultum eorum. * Ego quippè
dedi te hodie in ciuitatem munitam, & in
columnam ferream, & in murum æreum,
super omnem terram, regibus Iuda, princ-
ipibus eius, & sacerdotibus, & populo terræ.
19 Et bellabunt aduersum te, & non præuale-
bunt: quia ego tecum sum, ait Dominus, vt
liberem te.

C A-

C A P. I I.

Graviter exprobat Dominus cum filiis Israel & Iuda, potissimum cum pastoribus, ac prophetis, quod non respicientes accepta à Deo varia beneficia, eo quia fons est aqua viva relicto, adoraverint idola, à quibus nihil boni expectare poterant: imo cum toti essent in idololatria, rapinis, & crudelitate, se se iustificare nitabantur, & propterea denudandos prædicat.

ET factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Vade, & clama in auribus Ierusalem, dicens: Hæc dicit Dñs: Recordatus sum tui, miserans adolescentiam tuam, & charitatem desponsationis tuæ, quando secuta es me in deserto, in terra, quæ non seminatur. * Sanctus Israel Domino, primitiæ frugum eius: omnes, qui deuorant eum, delinquant mala venient super eos, dicit Dñs. Audite verbum Dñi domus Iacob, & omnes cognationes domus Israel. * Hæc dicit Dñs: Quid inuenerunt patres vestri in iniquitatis, quia elongauerunt à me, & ambulauerunt post vanitatem, & vani facti sunt? * Et non dixerunt: Vbi est Dñs, qui ascendere nos fecit de Terra Ægypti, qui traduxit nos per desertum, per terram inhabitabilem, & inuiam, per terram, frictis, & imaginem mortis, per terram, in qua non ambulauit vir, neque habitauit homo? Et induxi vos in terram Carmeli, vt comederetis fructum eius, & optima illius: & ingressi contaminastis terram meam, & hereditatem meam posuistis in abominationem. * Sacerdotes non dixerunt: Vbi est Dñs? & tenentes legem nescierunt me, & pastores præuicati sunt in me: & prophetae prophetauerunt in Baal, & idola securi sunt. * Propterea adhuc iudicio contendam vobiscum, ait Dñs, & cum filiis vestris disciprabo. * Transite ad Insulas Cethim, & videte: & in Cedar mittite, & considerate vehementer: & videte si factum est huiusmodi. * Si mutauit gens deos suos, & certè ipsi non sunt dii: populus verò meus mutauit gloriam suam in idolum. * Obstupescite coeli super hoc, & portæ eius desolamini vehementer, dicit Dñs. Duo enim mala fecit populus meus: Me dereliquerunt fontem aquæ viue, et foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas. * Nunquid seruus est Israel, aut vernaculus? quare ergo factus est in prædæ? * Super eum rugierunt leones, & dederunt vocem suam, posuerunt terram eius in solitudinem: ciuitates eius exultæ sunt, & non est, qui habitet in eis. * Filij quoque Memphæos, & Taphnes consuprauerunt te usque ad verticem. Nunquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dñm Deum tuum eo tempore,

quo ducebat te per viam? * Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, vt bibas aquam turbidam? & quid tibi cum via Assyriorum, vt bibas aquam fluminis? * Arguet te malicia tua, & auersio tua increpabit te. Scito, & vide, quia malum, & amarum est reliquisse te Dñm Deum tuum, & non esse timorem mei apud te, dicit Dñs Deus exercituum. * A sæculo confregisti iugum meum, rupisti vincula mea, & dixisti: Non seruiam. In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondoso, tu prosternebaris meretrix. * Ego autem plantaui te vineam electam, omne semen verum: quomodo ergo conuersa es mihi in prauum vinea aliena? * Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam borith, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit Dñs Deus. * Quomodo dicis: Non sum polluta, post Baalim non ambulauim? vide vias tuas in conualle, scito quid feceris: curtor leuis explicas vias suas. * Onager assuetus in solitudine, in desiderio animæ suæ attraxit ventum amoris sui: nullus auertet eam: omnes, qui quærunt eam, non deficient: in menstruis eius inuenient eam. * Prohibe pedem tuum à nuditate, & guttur tuum à siti: Et dixisti: Desperavi, nequaquam faciam; adamaui quippe alienos, & post eos ambulabo. * Quomodo confunditur fur, quando deprehenditur, & confusi sunt domus Israel, ipsi & reges eorum, principes, & sacerdotes, & prophetae eorum. * Dicentes ligno: Pater meus es tu: & lapidi: Tu me genuisti, verterunt ad me tergum, & non faciem, & in tempore afflictionis suæ dicent: Surge, & libera nos. Vbi sunt dii tui, quos fecisti tibi? surgant, & liberent te in tempore afflictionis tuæ: secundum numentum quippe ciuitatum tuarum erant dii tui Iuda. * Quid vultis mecum iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit Dñs. * Frustra percussisti filios vestros, disciplinam non receperunt: deuorauit gladius vester prophetas vestros, quasi leo vastator. Generatio vestra. Videte verbum Dñi: Numquid solitudo factus sum Israeli, aut terra serotina? quare ergo dixit populus meus: Recesimus, non veniemus vltra ad te? Nunquid obliuiscetur virgo ornamentum suum, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? populus verò meus oblitus est mei diebus innumeris. * Quid nteris bonam ostendere viam tuam ad quærendam dilectionem, quæ insuper & malicias tuas docuisti vias tuas. * Et in alis tuis inuentus est sanguis animarum pauperum, & innocentum non in fossis inueni eos, sed in omnibus, quæ supra memorauim. * Et dixisti: Absque peccato, & innocens ego sum: & propterea auertatur furor tuus à me. Ecce ego i iudicio contendam tecum, eo quod dixeris:

Inf. 1. 11. 6.
Isa. 5. 2. 1.
Matth. 23.
d. 34.

Inf. 11. 1. 11

Inf. 11. 1. 11

xeris: Non peccaui. * Quam vilis facta es nimis, iterans vias tuas! & ab Ægypto confunderis, sicut confusa es ab Assur. * Nam & ab ista egredieris, & manus tue erunt super caput tuum: quoniam obtulit Dominus confidentiam tuam, & nihil habebis prosperum in ea.

C A P. I I I.

Deus incomparabili clementia populum suum ad se reuocat ab idololatria, in qua iuda etiam israelitæ excessu promittens se assumpturum eos in filios, & veros pastores eis daturum, ut ierosolymis in pace colant Dominum: de futura gloria, & exultatione ierosolymæ, ac gentium ad eam congregationis, & de populis penitentia.

Vulgo dicitur: Si dimiserit vir uxorem suam, & recedens ab eo, duxerit virum alterum: numquid reuertetur ad eam ultra? numquid non polluta, & contaminata erit mulier illa? tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamen reuerrere ad me, dicit Dominus, & ego suscipiam te. Leua oculos tuos in directum, & vide ubi non prostrata sis: in vijs sedebas, expectans eos, quasi latro in solitudine: & polluisti terram in fornicationibus tuis, & in malitijs tuis. Quam ob rem prohibita sunt stillicidia pluuiarum, & serotinus imber non fuit, frons mulieris meretricis facta est tibi, noluiisti erubescere. * Ergo saltem amodo voca me: Pater meus, dux virginittatis mee tu es: * Numquid irasceris in perpetuum, aut persequeris in finem? Ecce locuta es, & fecisti mala, & potuisti. * Et dixit Dominus ad me in diebus Iosif regis: Numquid vidisti, quæ feceris auersatrix Israel? abiit sibi met super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondoso, & fornicata est ibi. Et dixi, cum fecisset hæc omnia: Ad me reuerrere: & non est reuersa. Et vidit præuaticatrix soror eius Iuda. * Quia pro eo, quod moechata esset auersatrix Israel, dimissem eam, & dedissem ei libellum repudij: & non timuit præuaticatrix Iuda soror eius, sed abiit, & fornicata est etiam ipsa. * Et facilitate fornicationis suæ contaminauit terram, & moechata est cum lapide, et ligno. Et in omnibus his non est reuersa ad me præuaticatrix soror eius Iuda in toto corde suo, sed in mendacio, ait Dñs. * Et dixit Dñs ad me: Iustificauit animam suam auersatrix Israel, comparatione præuaticatricis Iudæ. * Vade, et clama sermones istos contra Aquilonem, et dices: Reuerrere auersatrix Israel, ait Dñs, et non auertam faciem meam à vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dñs, et non irascer in perpetuum. Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia

in Dñm, Deum tuum præuaticata es: et distulisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, et vocem meam non audisti, ait Dñs. **14** Conuertimini filij reuertentes, dicit Dñs, quia ero vir vester: et assumam vos vnum de ciuitate, et duos de cognatione, et intro- **15** ducam vos in Sion. * Et dabo vobis pastores iuxta cor meum, et pascent vos scientia, et doctrina. * Cumque multiplicati fueritis, et creueritis in terra in diebus illis, ait Dominus: non dicent ultra: Arca testamenti Domini: neque ascendet super cor, neque recordabuntur illius: nec visitabitur, **17** nec fiet ultra. * In tempore illo vocabunt Ierusalem solium Domini, & congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine Domini in Ierusalem, & non ambulabunt post prauitatem cordis sui pessimi. * In diebus illis ibi domus Iuda ad domum Israel, & venient simul de terra Aquilonis, ad terram quam dedi patribus vestris. * Ego autem dixi: Quomodo ponam te in filios, & tribuam tibi terram desiderabilem, hereditatem præclaram exercituum Gentium? Et dixi: Patrem vocabis me, & post me ingredi non cessabis. * Sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum, sic contempsit me domus Israel, dicit Dominus. * **21** Vox in vijs audita est, ploratus & ululatus filiorum Israel: quoniam iniquam fecerunt viam suam, obliu sunt Domini Dei sui. * Conuertimini filij reuertentes, & sanabo auersiones vestras. Ecce nos venimus ad te: **23** tu enim es Dominus Deus noster. * Verò mendaces erant colles, & multitudo montium: verè in Domino Deo nostro salus Israel. * Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra, greges eorum, & armenta eorum, filios eorum, & **25** filias eorum. * Dormientes in confusione nostra, & operiet nos ignominia nostra: quoniam Domino Deo nostro peccauimus nos, & patres nostri, ab adolescentia nostra usque ad diem hanc: & non audiuius vocem Domini Dei nostri.

C A P. I V.

Premisit Dominus veniam si se verè conuertant, & corde circumdant, comminando grauius mala si in malis persistant: quapropter lugeat propheta videns terram desolandam, & in solitudinem redigendam, ita tamen, ut non fiat consummatio.

Si reuerteris Israel, ait Dominus, ad me conuerrere: si abstuleris offendiculum tuum à facie mea, non commoueberis. Et iurabis viuit Dñs, in veritate, & in iudicio, & in iustitia: & benedicent eum Genes ipsumque laudabunt. Hæc enim dicit Dñs viro Iuda, & Ierusalem: Nouate vobis nouale,

Sup. 2. 4. 10

Omn. m. d. 11.

le, & nolite ferere super spinas: * Circumci-
 dimini Domino, & auferite praputia cor-
 dium vestrorum viri Iuda, & habitatores
 Ierusalem: ne forte egrediatur, vt igni indi-
 gnatio mea, & succendatur, & non sit, qui
 extinguat, propter malitiam cogitationum
 vestrarum. * Annuntiate in Iuda, & in Ieru-
 salem auditum facite: loquimini, & canite
 tuba in terra: clamate fortiter, & dicite:
 Congregamini, & ingrediamur ciuitates
 munitas, * Leuate signum in Sion. Confor-
 tamini, nolite stare, quia malum ego addu-
 co ab Aquilone, & contritionem magnam.
 Ascendit leo de cubili suo, & prado gen-
 tium se leuauit. egressus est de loco suo, vt
 ponat terram tuam in solitudinem: ciuita-
 tes tuas vastabuntur, remanentes absque
 habitatore. * Super hoc accingite vos cili-
 cijs, plangite & ululate: quia non est auersa
 ira furoris Domini a nobis. * Et erit in die
 illa, dicit Dñs: Peribit cor regis, & cor prin-
 cipum: & obitupescunt sacerdotes, & pro-
 phetae consternabuntur. * Et dixi: Heu, heu,
 heu, Dñe Deus, ergone decepisti populum
 istum, & Ierusalem, dicens: Pax erit vobis:
 & ecce peruenit gladius vsque ad animam?
 In tempore illo dicetur populo huic, & Ie-
 rusalem: Ventus urens in vijs, quae sunt in
 deserto viae filiae populi mei: non ad venti-
 landum, & ad purgandum. * Spiritus plenus
 ex his veniet mihi: & nunc ego loquar iudi-
 cia mea cum eis. * Ecce quasi nubes ascen-
 det, & quasi tempestas currus eius: velocior-
 es Aquilae equi illius: vix nobis, quoniam
 vastati sumus. * Laua a malicia cor tuum Ie-
 rusalem, vt salua sis: vsquequo morabun-
 tur in te cogitationes noxiae? * Vox enim
 annuntiantis a Dan, & notum facientis
 idolum de monte Ephraim. * Dicite genti-
 bus: Ecce auditum est in Ierusalem custo-
 des venire de terra longinqua, & dare su-
 per ciuitates Iuda vocem suam. * Quasi cu-
 stodes agrorum facti sunt super eam in gy-
 ro: quia me ad iracundiam prouocauit di-
 cit Dñs. * Viae tuae, & cogitationes tuae fece-
 runt haec tibi: ista malicia tua, quia amara,
 quia tetigit cor tuum. * Ventrem meum,
 ventrem meum doleo, sensus cordis mei
 turbati sunt in me: non tacebo, quoniam
 vocem buccinae audiuit anima mea, clamo-
 rem praelij. * Contritio super contritionem
 vocata est, & vastata est omnis terra: repen-
 te vastata sunt tabernacula mea, subito pel-
 les mea. * Vsquequo vidi: bo fugientem, au-
 diam vocem buccinae? * Quia stultus popu-
 lus meus me non cognouit: filij insipientes
 sunt, & vecordes: sapientes sunt, vt faciant
 mala, bene autem facere nescierunt. * Aspe-
 xi terram, & ecce vacua erat, & nihili; &
 coelos, & non erat lux in eis. * Vidi montes, &

& ecce mouebantur: & omnes colles con-
 turbati sunt. * Intuitus sum, & non erat
 homo: & omne volatile coeli recessit. * As-
 pexi, & ecce Carmelus desertus: & omnes
 vrbes eius destructae sunt a facie Domini,
 & a facie irae furoris eius. * Haec enim dicit
 Dominus: Deserta erit omnis terra, sed ta-
 men consummationem non faciam. * Lu-
 gebit terra, & moerebunt coeli desuper: eo
 quod locutus sum, cogitavi, & non poeni-
 tuit me, nec auersus sum ab eo. * A voce
 Gekitis, & mittentis sagittam, fugit omnis
 ciuitas: ingressi sunt ardua, & ascenderunt
 rupes: vnusquisque vrbes derelictae sunt, & non
 habitat in eis homo. * Tu autem vastata
 quid facies? cum vestieris te coccino,
 cum ornata fueris monili aureo, & pinxe-
 ris stibio oculos tuos, frustra comperis
 contempserunt te amatores tui, animam
 tuam quarent. * Vocem enim quasi partu-
 rientis audiui, angustias vt puerperae: Vox
 filiae Sion intermorientis, expandentisque
 manus suas: vix mihi, quia defecit anima
 mea propter interfectos.

C A P. V.

*Dominus in Ierusalem querit virum iustum, ut
 illi misereatur: sed tam plebs, quam optima-
 tes in prauitatibus suis, & idololatria indu-
 rati sunt, & effusi, idcirco comminatur eis va-
 stationem ab extraneo populo, eo quod caeci, &
 surdi facti sint, non tamen usque ad consum-
 mationem.*

Circuite viae Ierusalem, & aspici-
 te, & considerate, & querite in plateis
 eius, an inueniatis virum facientem iudi-
 cium, & quarentem fidem: & propitius ero
 ei, Quod si etiam, Viuit Dñs, dixerint, & hoc
 falso iurabunt. * Dñe oculi tui respiciunt fi-
 dem: percussisti eos, & non doluerunt: attri-
 uisti eos, & renuerunt accipere disciplinam:
 indurauerunt facies suas supra petram, &
 noluerunt reuerti. * Ego autem dixi: For-
 sitan pauperes sunt, & stulti, ignorantes viam
 Dñi, iudicium Dei sui. * Ibo igitur ad opti-
 mates, & loquar eis: ipsi enim cognouerunt
 viam Dñi, iudicium Dei sui, & ecce magis
 hi simul confregerunt iugum, ruperunt
 vincula. * Idcirco percussisti eos leo de sylua,
 lupus ad vesperam vastauit eos, pardus vi-
 gilans super ciuitates eorum: omnis, qui
 egressus fuerit ex eis, capietur: quia multi-
 plicatae sunt prauaricationes eorum, con-
 fortatae sunt auersiones eorum. * Super quo
 propitius tibi esse potero? filij tui dereli-
 querunt me, & iurant in his, qui non sunt
 dij: saturavi eos, & moechati sunt, & in do-
 mo meretricis luxuriabantur. * Equi ama-
 tores, & emissarij facti sunt: Vnusquisque
 ad uxorem proximi sui hinniebat. * Num-

Quid

quid super his non visitabo, dicit Dñs? & in C
gente tali non vlciscetur anima mea? Ascē. 10
dite muros eius, & dissipate, consummatio.
nem autem nolite facere: auferte propagi-
nes eius, quia non sunt Dñi. * Præuaricatio- 11
ne enim præuaricata est in me domus Is-
rael, & domus Iuda, ait Dñs. * Negauerunt 12
Dñm, & dixerunt: Non est ipse: neque ve-
niet super nos malum: gladium, & famem
non videbimus. * Prophetæ fuerunt in ven- 13
tum locuti, & responsum non fuit in eis:
hæc ergo euenient illis. * Hæc dicit Dñs 14
Deus exercituum: Quia locuti estis ver-
bum istud: ecce ego do verba mea in ore tuo
in ignem, & populum istum in ligna: & vo-
rabit eos. * Ecce ego adducam super vos 15
gentem de longinquo domus Israel, ait Do-
minus: gentem robustam, gentem anti-
quam, gentem, cuius ignorabis linguam,
nec intelliges quid loquatur. Pharetra eius, 16
quasi sepulchrum patens, vniuersi fortes. *
Et comedet legetes tuas, & panem tuum: 17
deuorabit filios tuos, & filias tuas: comedet
gregem tuum, & armenta tua: comedet vi-
neam tuam, & ficum tuam: & conteret vr-
bes munitas tuas, in quibus tu habes fidu-
ciam, gladio. * Verumtamen in diebus illis, 18
ait Dominus, non faciam vos in consum-
mationem. * Quod si dixeritis: Quare fecit 19
nobis Dñs Deus noster hæc omnia? dices E
ad eos: Sicut dereliquistis me, & serulistis
deo alieno in terra vestra, sic seruietis deo
alieno in terra non vestra. * Annuntiate hoc 20
domui Iacob, & auditum facite in Iuda, di-
centes: * Audi popule stulte, qui non habes 21
cor: qui habentes oculos, non videtis, & au-
res, & non auditis. * Me ergo non timebitis, 22
ait Dñs, & à facie mea non dolebitis? Qui
posui arenam terminum mari, præceptum
sempiternum, quod non præteribit: & com-
mouebuntur, & non poterunt: & intume-
scent fluctus eius, & non transibunt illud: * F
Populo autem huic factum est cor incre- 23
dulum, & exasperans, recesserunt, & abie-
runt. * Et non dixerunt in corde suo: Metua- 24
mus Dominum Deum nostrum, qui dat no-
bis pluuiam temporaneam, & serotinam in
tempore suo, plenitudinem annuæ messis
custodientem nobis. * Iniquitates vestre de- 25
clinauerunt hæc: & peccata vestra prohi-
buerunt bonum à vobis. * Quia inuenti 26
sunt in populo meo impij insidiantes, quasi
ancupes, laqueos ponentes, & pedicas ad
capiendos viros. * Sicut decipula plena aui- 27
bus, sic domus eorum plena dolo: ideo ma-
gnificati sunt, & ditati. * Increassati sunt, & 28
impiuati: & præterierunt sermones meos G
pessime. Causam viduæ non iudicauerunt,
causam pupilli non direxerunt, & iudi-
cium pauperum non iudicauerunt. * Num- 29

Isa. 1. 10.
20.

Isa. 2. 21.
Zach. 7. 6.
20.

quid super his non visitabo, dicit Domi-
nus? aut super gentem huiusmodi non
vlciscetur anima mea? * Stupor, & mira-
30 bilia facta in terra: * Prophetæ prophe-
31 tabant mendacium, & sacerdotes applau-
debant manibus suis: & populus meus
dilexit talia: quid igitur fiet in nouissimo
eius?

C A P V T V I.

*Prædicatur calamitas, ac vastitas Ierosolymo-
rum ab Assyrijs, eo quod contempserint legem
Domini, nec audire voluerint increpat. ones;
sed omnes, & potissimum primates, propheta,
ac sacerdotes auaritia, & dolo studuerint;
ideoque, & ipsos, & eorum sacrificia Deus
abiecit: imò ergo propheta eos lugere, quo-
niam purgari conflatario non posuerunt.*

1 **C**onfortamini filij Benjamin in medio
A Ierusalem, & in Thecua clangite buc-
cina, & super Bethacarem leuate vexillum:
quia malum visum est ab Aquilone, & con-
2 tritio magna. * Speciosæ, & delicatæ assimi-
3 laui filiam Sion. * Ad eam venient pastores,
& greges eorum: fixerunt in ea tentoria in
circuitu: pascet vnusquisque eos, qui sub
4 manu sua sunt. Sanctificate super eam bel-
lum: consurgite, & ascendamus in meridiem
væ nobis, quia declinauit dies, quia longio-
5 res factæ sunt vimbæ vesperi. * Surgite, &
ascendamus in nocte, & dissipemus domos
6 eius. * Quia hæc dicit Dñs exercituum: Ca-
dite lignum eius, & fundite circa Ierusa-
lem aggerem: hæc est ciuitas visitationis,
7 omnis calumnia in medio eius. * Sicut frigi-
B dam fecit cisterna aquam suam, sic frigi-
dam fecit malitiam suam: iniquitas, & va-
8 stitas audietur in ea, coram me semper in-
firmitas, & plaga. * Erudire Ierusalem, ne
forte recedat anima mea à te, ne forte po-
nam te desertam terram inhabitabilem. *
9 Hæc dicit Dñs exercituum. Vsq̃ue ad race-
mum colligent, quasi in vinea reliquias Is-
rael: conuerte manum tuam, quasi vinde-
10 miator ad cartallum. * Cui loquar? & quem
contestabor, vt audiat? ecce incircumcisæ
aures eorum, & audire non possunt: ecce
11 verbum Dñi factum est eis in opprobrium,
& non suscipient illud. * Idcirco furore
C Dñi plenus sum, laboravi sustinens: effunde
super paruulum foris, & super consilium
iuuenum simul: vir enim cum muliere ca-
12 pietur, senex cum pleno dierum. * Et transi-
bunt domus eorum ad alteros, agri & vx-
ores pariter: quia extendam manum meam
super habitantes terram, dicit Dominus. *
13 A minore quippè vsque ad maiorem om-
nes auaritiæ student: & à propheta vsque
ad la-

Isa. 2. 21.
Zach. 7. 6.
20.

ad sacerdotem cuncti faciunt dolum. * Et 14
curabant contritionem filiarum populi mei D
cum ignominia, dicentes, Pax, pax: et non
erat pax. * Confusi sunt, quia abominatio- 1
nem fecerunt; quin potius confusione non
sunt confusi, & erubescere nescierunt, quam
ob rem cadent inter ruentes: in tempore vi-
sitationis suae corruent, dicit Dñs. * Hæc di- 16
cit Dñs: State super vias, & videte, & inter-
rogate de semitis antiquis, quæ sit via bona,
& ambulate in ea: & inuenietis refrigerium
animabus vestris. Et dixerunt: Non ambu- 17
labimus. * Et constitui super vos speculato-
res. Audite vocem tubæ. Et dixerunt: Non
audiemus. * Ideo audite Gentes, & cognos- 18
ce congregatio, quanta ego faciam eis. Au-
di terra: Ecce ego adducam mala super po- 19
pulum istum, fructum cogitationum eius:
quia verba mea non audierunt, & legem
meam proiecerunt. * Ut quid mihi thus de 20
Saba affertis, & calamum suauolentem de
terra longinqua? holocausta vestra nõ
sunt accepta, & victimæ vestræ non placue-
runt mihi. * Propterea hæc dicit Dñs: Ecce 21
ego dabo in populum istum ruinas, & ruet
in eis patres & filij simul, vicinus, & proxi-
mus peribunt. * Hæc dicit Dominus: Ecce 22
populus venit de terra Aquilonis, & gens
magna confurget à finibus terræ. * Sagit- 23
tam, & scutum arripiet: crudelis est, & non
miserebitur, vox eius, quasi mare sonabit:
& super equos ascendent, præparati, quasi
vir ad prælium, aduersum te filia Sion. Au- 24
diuimus famam eius, dissolutæ sunt manus
nostræ: tribulatio apprehendit nos, dolores
ut parturientem. * Nolite exire ad agros, & 25
in via ne ambuletis: quoniam gladius ini-
mici, pavor in circuitu. * Filia populi mei 26
accingere cilicio, & conspergere cinere: lu-
ctum vnigeniti fac tibi, planctum amarum,
quia repente veniet vastator super nos. *
Probatores dedi te in populo meo robu- 27
stum: & scies, & probabis viam eorum. *
Omnes isti principes declinantes,ambu- 28
lantes fraudulenter, æs & ferrum: vniuersi
corrupti sunt. * Defecit sufflatorium, in 29
igne consumptum est plumbum, frustra
conflavit conflator: malitiæ enim eorum
non sunt consumptæ. * Argentum repro- 30
bum vocate eos, quia Dominus proiecit
illos.

C A P. VII.

*Quod frustra confidunt in templo: pessima per-
petrantes, & prophetas audire nolentes sicut
& patres eorum: quapropter denuntiat tem-
plum abiiciendum, & terram Iudæ redigen-
dam in solitudinem; nec profuturam ora-
tionem Ieremias prouocant, nec oblata ab eis*

*sacrificia propter excelsa Tophet in val-
le filij Ennani, & multiplices ipsorum ma-
litiæ.*

Verbum, quod factum est ad Ieremiam
à Dño, dicens: * Sta in porta domus
Domini, & prædica ibi verbum istud: &
dic: Audite verbum Dñi omnis Iuda, qui
ingredimini per portas has, ut adoretis Do-
minum. * Hæc dicit Dominus exercituum
Deus Israel: Bonas facite vias vestras, &
studia vestra: & habitabo vobiscum in loco
istò. * Nolite confidere in verbis mendacij,
dicentes: Templum Dñi, templum Domini,
templum Domini est. * Quoniam si bene di-
rexeritis vias vestras, & studia vestra: si fe-
ceritis iudicium inter virum, & proximum
eius. * Aduerz, & pupillo, & viduæ non fe-
ceritis calumniam, nec sanguinem inno-
centem effuderitis in loco hoc; & post deos
alienos non ambulaueritis in malum vo-
bismetipsis: * Habitabo vobiscum in loco
istò; in terra, quam dedi patribus vestris
à sæculo, & vsque in sæculum. * Ecce vos
confiditis vobis in sermonibus mendacij,
qui non proderunt vobis: Furari, occidere,
adulterari, iurare mendaciter, libare Baalim,
& ire post deos alienos, quos ignoratis.
Et venistis, & stecistis coram me in domo
hac, in qua inuocatum est nomen meum,
& dixistis: Liberati sumus, eo quod feceri-
mus omnes abominationes istas. * Num-
quid ergo spelunca latronum facta est do-
mus ista, in qua inuocatum est nomen meum
in oculis vestris? ego, ego sum: ego vidi, di-
cit Dñs. Ite ad locum meum in Silo, ubi ha-
bitauit nomen meum à principio: & vide-
te, quæ fecerim ei propter malitiam populi
mei Israel. * Et nunc, quia fecistis omnia
opera hæc, dicit Dñs: & locutus sum ad vos
mane confurgens, & loquens, & non audi-
stis: & vocavi vos, & non respondistis: * Fa-
ciam domui huic, in qua inuocatum est
nomen meum, & in qua vos habetis fidu-
ciam; & loco, quem dedi vobis, & patribus
vestris, sicut feci Silo. * Et proieciam vos à
facie mea, sicut proieci omnes fratres ve-
stros, vniuersum semen Ephraim. * Tu ergo
noli orare pro populo hoc, nec assumes pro
eis laudem, & orationem, & non obstitas
mihi: quia non exaudiam te. * Nonne vides
quid isti faciunt in ciuitatibus Iudæ, & in
plateis Ierusalem? Filij colligunt ligna, &
patres succendunt ignem, & mulieres
conspargunt adipem, ut faciant placen-
tas reginæ coeli, & libent dijs alienis, &
me ad iracundiam prouocent. * Num-
quid me ad iracundiam prouocant, di-
cit Dominus? nonne semetipsos in con-
fusionem vultus sui? * Ideo hæc dicit

Dominus Deus : Ecce furor meus, & indignatio mea conflatur super locum istum, super viros, & super iumenta, & super lignum regionis, & super fruges terre, & lucendetur, & non extinguetur. * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel : Holocaustumata vestra addite victimis vestris, & comedite carnes. * Quia non sum locutus cum patribus vestris, & non præcepi eis, in die qua eduxi eos de terra Ægypti, de verbo holocaustumatum, & victimarum. * Sed hoc verbum præcepi eis, dicens : Audite vocem meam, & ero vobis Deus, & vos eritis mihi populus : & ambulate in omni via, quam mandavi vobis, ut bene sit vobis. * Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam : sed abierunt in voluntatibus, & in prauitate cordis sui mali : factique sunt retrorsum, & non in ante, * A die qua egressi sunt patres eorum de terra Ægypti, usque ad diem hanc. Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas per diem confurgens diluculo, & mittens. * Et non audierunt me, nec inclinaverunt aurem suam : sed induraverunt ceruicem suam : & peius operati sunt, quam patres eorum. * Et loqueris ad eos omnia verba hæc, & non audient te : & vocabis eos, & non respondebunt tibi. * Et dicis ad eos : Hæc est gens, quæ non audiuit vocem Domini Dei sui, nec recepit disciplinam : periit fides, & ablata est de ore eorum. * Tonde capillum tuum, & proijce, & sume in directum planctum : quia proiecit Dominus, & reliquit generationem furoris sui, quia fecerunt filij Iuda malum in oculis meis, dicit Dominus. * Posuerunt ostendicula sua in domo, in qua inuocatum est nomen meum, ut polluerent eam. * Et adificauerunt excelsa Topheth, quæ est in valle filij Ennom : ut incenderent filios suos, & filias suas igni : quæ non præcepi, nec cogitavi in corde meo. * Ideo ecce dies venient, dicit Dominus, & non dicetur amplius, Topheth, & vallis filij Ennom : sed Vallis interfectionis, & sepelient in Topheth, eo quod non sit locus. * Et erit morticinium populi huius in cibos volucribus coeli, & bestiis terræ, & non erit, qui abigat. Et quiete faciam de urbibus Iuda, & de plateis Ierusalem, vocem gaudij & vocem lætitiæ, vocem sponsi, & vocem sponsæ : in desolationem enim erit terra.

C A P. V I I I.

Quia tam reges, optimates, sacerdotes, ac propheta, quam reliquus populus ad idolatriam conuersi sunt : & non considerando Domini iudicio, omnes reliqua veritate studuerunt auaritia, ac idolatria, & Dominum prouocantes noluerunt respicere, deinde ab hostibus crudelissimis assurgunt.

In illo tempore, ait Dominus : Eijcient ossa regum Iuda, & ossa principum eius, & ossa sacerdotum, & ossa prophetarum, & ossa eorum, qui habitauerunt Ierusalem, de sepulchris suis : * Et expandent ea ad solem, & lunam, & omnem militiam coeli, quæ dilexerunt, & quibus seruiuerunt, & post quæ ambulauerunt, & quæ quæsierunt, & adorauerunt : non colligentur, & non sepelientur : in sterquilinum super faciem terræ erunt. * Et eligent magis mortem, quam vitam omnes, qui residui fuerint de cognatione hac pessima in vniuersis locis, quæ derelicta sunt, ad quæ eieci eos, dicit Dominus exercituum. * Et dices ad eos : Hæc dicit Dominus : Numquid, qui cadit, non resurget ? & qui auersus est, non reuertetur ? * Quare ergo auersus est populus iste in Ierusalem auersione contentiosa ? Apprehenderunt mendacium, & noluerunt reuerti, * Attendi, & auscultavi : nemo quod bonum est loquitur, nullus est, qui agat poenitentiam super peccato suo, dicens : Quid feci ? omnes conuersi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens ad prælium. * Melius in conspectu cognouit tempus suum, turtur, & hirundo, & ciconia, custodierunt tempus aduentus sui : populus autem meus non cognouit iudicium Domini. * Quomodo dicitis. Sapientes nos sumus, & lex Domini nobiscum est : verè mendacium operatus est stylus mendax scribarum. * Confusi sunt sapientes, perterriti, et capti sunt : verbum enim Domini proiecerunt, et sapientia nulla est in eis. * Propterea dabo mulieres eorum exteris, agros eorum hereditibus : quia a minimo usque ad maximum omnes auaritiam sequuntur : & propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium. * Et sanabam contritionem filiarum populi mei ad ignominiam, dicentes : Pax, pax : cum non esset pax. * Confusi sunt, quia abominationem fecerunt : quinimo confusione non sunt confusi, et erubescere nescierunt : idcirco cadent inter corruentes, in tempore visitationis suæ corruent, dicit Dominus. * Congregans congregabo eos, ait Dominus, non est via in viribus, et non sunt sicut in ficulnea, solum defluxit : et dedi eis, quæ prætergressa sunt. * Quare sedemus ? conuenite, et ingrediamur civitatem munitam, et scilicet ibi : quia Dominus Deus noster filere nos fecit, et potum dedit nobis aquam felis : peccauimus enim Domino. * Expectauimus pacem, et non erat bonum : tempus medelæ, et ecce formido. * A Dan auditus est fremitus equorum eius, a voce hinnitum pugnatorum eius, commota est omnis terra, et venerunt, et deuorauerunt terram, et plenitudinem eius : urbem, et habitatores eius.

Quia

Infr. 16. c. 11.

Ezec. 16. c. 11.

Infr. 16. c. 11. Sup. 16. c. 11.

Infr. 14. d. 10.

Quia ecce ego mittam vobis serpentes re- 17
gulos, quibus non est incantatio: et morde-
bunt vos, ait Dominus. * Dolor meus super 18
dolorem, in me cor meum moerens. * Ecce 19
vox clamoris filiarum populi mei de terra lon-
ginqua: Numquid Dominus non est in G
Sion, aut rex eius non est in ea? Quare ergo
me ad iracundiam concitauerunt in scul-
pilibus suis, et in vanitatibus alienis? *
Transijt messis, finita est aestas, et nos salua- 20
ti non sumus. * Super contritione filiarum po- 21
puli mei contritus sum, et contristatus, stu-
por obtinuit me. * Numquid refina non est 22
in Galaad? aut medicus non est ibi? quare
igitur non est obducta cicatrix filiarum populi
mei?

C A P. I X.

*Lugor propheta interficiendos de Iudaea in nullo
dicit esse fidendum, cum omnes dolere ince-
dant: & quia Iudaea vastanda est, vult
omnes assumere luctum: in solo Deo eius-
que cognitione gloriantur, qui puniet tam
gentiles, quam filios Israel incircumciso
corde.*

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis
meis fontem lacrymarum? et plora- A
bo die, ac nocte interfectio filiarum populi mei.
Quis dabit me in solitudine diuersorium 2
viatorum, et derelinquam populum meum,
et recedam ab eis? quia omnes adulteri
sunt, cæcus præuicatorum. * Et extende- 3
runt linguam suam, quasi arcum mendacij,
et non veritatis: confortati sunt in terra,
quia de malo ad malum egressi sunt, et me
non cognouerunt, dicit Dñs. * Vnusquisque 4
se à proximo suo custodiat, et in omni fra- B
tre suo non habeat fiduciam: quia omnis
frater supplantans supplantabit, et omnis
amicus fraudulenter incedet. * Et vir fra- 5
trem suum deridebit, et veritatem non lo-
quentur: docuerunt enim linguam suam
loqui mendacium: vt iniquè agerent, labo-
rauerunt. * Habitatio tua in medio doli: in 6
dolo reuerunt scire me, dicit Dominus. *
Propterea hæc dicit Dominus exercituum: 7
Ecce ego conflabo, et probabo eos: quid
enim aliud faciam à facie filiarum populi mei?
Sagitta vulnerans lingua eorum, dolum lo- 8
cuta est: in ore suo pacem cum amico suo C
loquitur, et occultè ponit ei insidias. Num-
quid super his non visitabo, dicit Domi- 9
nus? aut in gente huiusmodi non vlciscetur
anima mea? Super montes assumam fletum, 10
ac lamentum, et super speciosa deserti plan-
ctum: quoniam incensa sunt, eo quod non
sit vir pertransiens: non audierunt vocem
possidentis à voluere coeli, vsque ad pecora
transmigrauerunt, et recesserunt. * Et dabo 11
Ierusalem in acervos arenæ, et cubilia dra-

conum: et ciuitates Iuda dabo in desolatio-
nem, eo quod non sit habitator. * Quis est
vir sapiens, qui intelligat hoc, et ad quem
verbum oris Dñi fiat, vt annuntiet illud,
quare perierit terra, et exusta sit, quasi de-
sertum, eo quod non sit, qui pertranseat. Et
dixit Dominus: Quia dereliquerunt legem
meam, quam dedi eis, et non audierunt vo-
cem meam, et non ambulauerunt in ea: * Et
abierunt post prauitatem cordis sui, et post
Baalim: quod didicerunt à patribus suis. *
Idcirco hæc dicit Dñs exercituum Deus Is-
rael: Ecce ego cibabo populum istum ab-
inthio, et potum dabo eis aquam fellis. * Et
E dispergam eos in Gentibus, quas non no-
uerunt ipsi, et patres eorum: et mittam
post eos gladium, donec consumantur. Hæc
dicit Dominus exercituum Deus Israel:
Contemplamini, et vocate lamentatrices,
et veniant: et ad eas, quæ sapientes sunt, mit-
te, et properent: * Festinent, et assumant
super nos lamentum: deducant oculi nostri
lacrymas, et palpebræ nostræ defluant aquis.
19 Quia vox lamentationis audita est de Sion:
Quomodo vastati sumus, et confusi vehe-
menter? quia dereliquimus terram, quo-
20 niam deiecta sunt tabernacula nostra. Au-
dite ergo mulieres verbum Domini: et as-
sumant aures vestræ sermonem oris eius:
F et docete filias vestras lamentum, et vna-
21 quæque proximam suam planctum. Quia
ascendit mors per fenestras nostras ingres-
sa est domos nostras, disperdere paruulos
22 de foris, iuvenes de plateis. * Loquere: hæc
dicit Dominus: Et cadet morticinum ho-
minis, quasi sterminus super faciem regionis,
et quasi foenum post tergum metentis, et
23 non est, qui colligat. * Hæc dicit Dominus.
G Non gloriatur sapiens in sapientia sua, et
non gloriatur fortis in fortitudine sua, et
24 non gloriatur diues in diuitijs suis: * Sed in
hoc gloriatur, qui gloriatur, scire et nosse
me, quia ego sum Dominus, qui facio mise-
ricordiam, et iudicium, et iustitiam in
terra: hæc enim placent mihi, ait Dominus.
25 Ecce dies veniunt, dicit Dominus: et visi-
tabo super omnem, qui circumcisum habet
26 præputium, * Super Ægyptum, et super
Iuda, et super Edom, et super filios Am-
mon, et super Moab, et super omnes, qui
actonati sunt in cornam, habitantes in deser-
to: quia omnes gentes habent præputium,
omnis autem domus Israel incircumcisi
sunt corde.

C A P. X.

*Non est timenda caelestis confellatio, nec va-
nissima, ac imbecillia idola: sed Dominus,
qui solus est Deus, creator ac gubernator om-
nium, qui vastabit peccatores terra: plangia
sum*

Inf. 11. c. 17

1. Cor. 1. d.
11.

2. Cor. 10.
d. 35.

25. 17. a. 3.

suum malum Ierusalem, & cum hominibus non sit suas vias dirigere, orat Deum ne eos, qui ipsum cognoscunt, ad internecionem deleat, sed in hostes potius Iudaorum suum effundat furorera.

Sup. 13. c.
11. & 14. B.
8.

Mich. 7. d.
12.
Apoc. 15. b.
4.

Gen. 1. a. 1.
Infr. 51. b.
25.
Ps. 134. b. 7

Infr. 5. b. 18

Audite verbum, quod locutus est Dominus super vos domus Israel. * Hæc A dicit Dominus: Iuxta vias gentium nolite discere: & à signis coeli nolite metuere, quæ timent Gentes. * Quia leges populorum vanæ sunt: quia lignum de saltu præcidit opus manus artificis in ascia. * Argento, & auro decorauit illud: clauis, & malleis compegit, vt non dissoluatur. * In similitudinem palmæ fabricata sunt, & non loquentur: portata tollentur, quia incedere non valent: nolite ergo timere ea, quia nec male possunt facere, nec bene. * Non est similis tui Domine: magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitudine. * Quis non timebit te, ò rex Gentium? tuum est enim decus: inter cunctos sapientes Gentium, & in vniuersis regnis eorum nullus est similis tui. * Pari- ter insipientes, & fatui probabuntur: doctrina vanitatis eorum lignum est. * Argentum inuolutum de Tharsis affertur, & aurum de Ophax: opus artificis, & manus ætarij: hyacinthus, & purpura indumentum eorum, opus artificum vniuersa hæc. * Dñs autem Deus verus est: ipse Deus viuens, & rex sempiternus. ab indignatione eius commouebitur terra: & non sustinebunt Gentes cominationem eius. * Sic ergo dicetis eis: Dij, qui coelos, & terram non fecerunt, pereant de terra, & de his, quæ sub coelo sunt. * Qui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit coelos. * Ad vocem suam dat multitudinem aquarum in coelo, & eleuat nebulas ab extremitatibus terræ: fulgura in pluuiam facit, & educit ventum de thesauris suis. * Stultus factus est omnis homo à scientia, confusus est artifex omnis in sculptili: quoniam falsum est, quod conflauit, & non est spiritus in eis. * Vana sunt, & opus risu dignum: in tempore visitationis suæ peribunt. * Non est his similis pars Iacob: qui enim formauit omnia, ipse est: & Israel virga hereditatis eius: Dñs exercituum nomen illi. * Congrega de terra confusionem tuam, quæ habitas in obsidione. * Quia hæc dicit Dñs: Ecce ego longe projiciam habitatores terræ in hac vice, & tribulabo eos ita vt inueniantur. Væ mihi super con- tritione mea, pessima plaga mea. Ego autem dixi: Planè hæc infirmitas mea est, & portabo illam. * Tabernaculum meum vastatum est: omnes funiculi mei dirupti sunt, filij mei exierunt à me, & non subsi-

stunt: non est, qui extendat vltra tentorium meum, & erigat pelles meas. * Quia stultè egerunt pastores, & Dominum non quæsierunt: propterea non intellexerunt, & omnis grex eorum dispersus est. * Vox auditionis ecce venit, & commotio magna de terra Aquilonis: vt ponat ciuitates Iuda solitudinem, & habitaculum draconum. * Scio Domine, quia non est hominis via eius: nec viri est, vt ambulet, & dirigat gressus suos. Corripe me Domine, verumtamen in iudicio: & non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. * Effunde indignationem tuam super Gentes, quæ non cognouerunt te; & super prouincias, quæ nomen tuum non inuocauerunt; quia comederunt Iacob, & deuorauerunt eum, & consumpserunt illum, & decus dissipauerunt.

Ps. 63. 1.
Ps. 78. 44.

C A P. X I.

Quia maledicetur, qui non audit, nec seruat pactum Domini patribus datum, idè præcipitur propheta, vt illud seruandum Iudæis prædicet, sed frustra, cum magis sequantur patrum suorum scelera, variamque idolatriam, idcirco inferet Dominus inevitabilia in illos mala, nec proderunt eis idola, vel istorum oratio, neque quod prius à D. o dilecti fuerint: refert praua Iudaorum studia de ipso ex terra delendo: sed perdentur, qui nolunt audire prophetiam in nomine Domini.

Verbum, quod factum est à Dño ad Ieremiam, dicens: * Audite verba pacti huius, & loquimini ad viros Iuda, & habitatores Ierusalem. * Et dicet ad eos: Hæc dicit Dñs Deus Israel: Maledictus vir, qui non audierit verba pacti huius. * Quod præcepi patribus vestris, in die qua eduxi eos de terra Ægypti, de fornace ferrea, dicens: Audite vocem meam, & facite omnia, quæ præcipio vobis, & eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum. * Vt susceperem iuramentum, quod iuraui patribus vestris, daturum me eis terram fluentem lacte, & melle, sicut est dies hæc. Et respondi, & dixi: Amen Domine. * Et dixit Dñs ad me: Vociferare omnia verba hæc in ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalem, dicens: Audite verba pacti huius, & facite illa. * Quia contestans contestatus sum patres vestros, in die qua eduxi eos de Terra Ægypti, vsque in diem hanc: mane confurgens contestatus sum, & dixi: Audite vocem meam. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam: sed abierunt vnusquisque in prauitate cordis sui mali: & induxi super eos omnia verba pacti huius, quod præcepi, vt facerent, & non fecerunt. * Et dixit Dominus ad me: In-

Inuenta est coniuratio in viris Iuda, & in habitatoribus Ierusalem. * Reuersi sunt ad iniquitatem patrum suorum priores, qui noluerunt audire verba mea: & hi ergo abierunt post deos alienos, ut seruirent eis: irritum fecerunt domus Israel, & domus Iuda pactum meum, quod pepigi cum patribus eorum. * Quam ob rem hæc dicit Dñs: Ecce ego inducam super eos mala, de quibus exire non poterunt: & clamabunt ad me, & non exaudiam eos. * Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad deos, quibus libant, & non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. * Secundum numerum enim ciuitatum tuarum, erant dii tui Iuda: & secundum numerum vitarum Ierusalem, posuisti aras confusionis, aras ad libandum Baalim. * Tu ergo noli orare pro populo hoc, & ne assumes pro eis laudem, & orationem: quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me, in tempore afflictionis eorum. * Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? numquid carnes sanctæ auferent à te malitias tuas, in quibus gloriata es? * Oliuam vberem, pulchram, fructiferam, speciosam, vocauit Dominus nomen tuum; ad vocem loquelæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt fruteta eius. * Dominus exercituum, qui plantauit te, locutus est super te malum, pro malis domus Israel, & domus Iuda, quæ fecerunt sibi ad irritandum me, libantes Baalim. * Tu autem Domine demonstra sti mihi, & cognoui: tunc ostendisti mihi studia eorum. * Et ego, quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam: & non cognoui, quia cogitauerunt super me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viuentium, & nomen eius non memoretur amplius. * Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicasti iuste, & probas renes, & corda, videam visitationem tuam ex eis: tibi enim reuelauimus causam meam. * Propterea hæc dicit Dominus ad viros Anathoth, qui quaerunt animam tuam, & dicunt: Non prophetaabis in nomine Domini, & non morieris in manibus nostris. * Propterea hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego visitabo super eos: iuvenes morientur in gladio, filij eorum, & filiae eorum morientur in fame. * Et reliquiae non erunt ex eis: inducam enim malum super viros Anathoth, annum visitationis eorum.

C A P. XII.

Miratur propheta malorum prosperitatem, qui tam parantur ad diem occisionis, suntque terrae salutis hereditas aduersata est Domino suo, & pastores demoliti sunt vi-

neam Domini, idcirco traditur in diffipationem, cuius tamen rursum miserabitur Dominus vastatis ipsius inimicis.

Iustus quidem tu es Dñe, si disputem tecum: verumtamen iusta loquar ad te: Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus, qui prauaricantur, & inique agunt? Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt, & faciunt fructum: propè es tu ori eorum, & longe à renibus eorum. * Et tu Dñe nosti me, vidiisti me, & probasti cor meum tecum: congrega eos, quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos in die occisionis. * Usquequo lugebit terra, & herba omnis regionis siccabitur, propter malitiam habitantium in ea? consumptum est animal, & volucre, quoniam dixerunt: Non videbit nouissima meam, dimisi hereditatem meam: quomodo contendere poteris cum equis? cum autem in terris pacis securus fueris, quid facies in superbia Iordanis? Nam & fratres tui, & domus patris tui etiam ipsi pugnaverunt aduersum te, & clamauerunt post te plena voce: ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona. * Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam: dedi dilectam animam meam in manu inimicorum eius. * Facta est mihi hereditas mea quasi leo in sylua: dedit contra me vocem, idcirco odiui eam. * Si cum quid cauis tincta per totum: venite, congregamini omnes bestiae terræ, properate ad deuorandum. * Pastores multi demoliti sunt vineam meam, conculcauerunt partem meam: dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis. * Posuerunt eam in dissipationem, luxitque super me desolatio. ne desolata est omnis terra: quia nomen eius, qui recogitaret corde. * Super omnes vias deserti venerunt vastatores, quia gladius Domini deuorabit ab extremo terræ, usque ad extremum eius: non est pax vniuersæ carni. * Seminauerunt triticum, & spinas messuerunt: hereditatem acceperunt, & non eis proderit: confundemini à fructibus vestris, propter iram furoris Domini. * Hæc dicit Dominus aduersum omnes vicinos meos pessimos, qui tangunt hereditatem, quam distribui populo meo Israel: Ecce ego euellam eos de terra sua, & domum Iuda euellam de medio eorum. * Et cum euulsero eos, conuertar, & miserebo eorum: & reducam eos, virum ad hereditatem suam, & virum in terram suam. Et erit: si eruditi didicerint vias populi mei, ut iurent in nomine meo: Viuit Dominus, sicut docuerunt populum meum iurare in Baal. * ædificabuntur in medio populi mei. * Quod si non audierint, euellam gentem illam euulsione, & perditione, ait Dominus.

C A-

Iob. 11. a. 2.
Hab. 1. d. 1.

Sup. 3. c. 10.

Sup. 7. c. 16.
Inf. 14. d. 1.Inf. 17. d. 1.
20. & 21. c. 1.

C A P V T X I I I

Sicut lumbare Ieremia absconditum in Euphrate computruit: sic Iuda primum Domino adhaerens, propter superbiam, & idololatriam ab ipso abiicitur, omnesque dispergentur: reuocantur tamen à propheta, ut sua poenitentia deuicent mala, alioqui Iudas auferetur propter suas iniquitates, qui ad penitentiam nequit adduci ob inueteratam in malis consuetudinem: interponitur etiam propheta commiseratio.

Hæc dicit Dñs ad me: Vade, & posside tibi lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non inferes illud. Et possedi lumbare iuxta verbum Domini, & posui circa lumbos meos. Et factus est sermo Dñi ad me secundo, dicens: Tolle lumbare, quod possedisti, quod est circa lumbos tuos, & surgens vade ad Euphraten, & absconde ibi illud in foramine petrae. Et abiij & abscondi illud in Euphrate, sicut praeceperat mihi Dominus. Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me. Surge, vade ad Euphraten: & tolle inde lumbare, quod praecepi tibi, ut absconderes illud ibi. Et abiij ad Euphraten, & fodi, & tuli lumbare de loco, ubi absconderam illud: & ecce computruerat lumbare, ita ut nulli vsui aptum esset. Et factum est verbum Dñi ad me dicens: Hæc dicit Dñs: Sic putrescere faciam superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem multam. Populum istum pessimum, qui nolunt audire verba mea, & ambulant in prauitate cordis sui: abieruntque post deos alienos, ut seruirent eis, & adorarent eos: & erunt sicut lumbare istud, quod nulli vsui aptum est. Sicut enim lumbare ad lumbos viri, sic agglutinaui mihi omnem domum Israel, & omnem domum Iuda, dicit Dominus: ut essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam: & non audierunt. Dices ergo ad eos sermonem istum: Hæc dicit Dñs Deus Israel. Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te: Numquid ignoramus, quia omnis laguncula implebitur vino? Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Ecce ego implebo omnes habitatores terræ huius, & reges, qui sedent de stirpe David super thronum eius, & sacerdotes, & prophetas, & omnes habitatores Ierusalem ebrietate: Et dispergam eos, virum à fratre suo, & patres, & filios pariter, ait Dominus: non parciam, & non concedam, neque miserebor ut non disperdam eos. Audite, & auribus percipite. Nolite eleuari, quia Dominus locutus est. Date Domino Deo vestro gloriam antequam contenebre-
scat, & antequam offendant pedes vestri

ad montes caliginosos: expectabitis lucem, & ponet eam in vmbra mortis, & in caliginem. Quod si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea à facie superbia: plorans plorabit, & deducet oculus meus lacrymam, quia captus est grex Domini. Dic regi, & dominatrici: Humiliamini, sedete: quoniam descendit de capite vestro corona gloriæ vestrae. Ciuitates austeri clausæ sunt, & non est, qui aperiat: translata est omnis Iuda transmigratione perfecta. Leuate oculos vestros, & videte, qui venitis ab Aquilone: ubi est grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum? Quid dicis cum visitauerit te? tu enim docuisti eos aduersum te, & erudisti in caput tuum: numquid non dolores apprehendunt te, quasi mulierem parturientem? Quod si dixeris in corde tuo: Quare venerunt mihi hæc? Propter multitudinem iniquitatis tuæ reuelata sunt verecundiora tua, polluta sunt plantæ tuæ. Si mutare potest Æthiops pellem suam, aut pardus varietates suas: & vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum. Et disseminabo eos, quasi stipulam, quæ vento raptatur in deserto. Hæc fors tua, parsque mensuræ tuæ à me, dicit Dominus, quia oblita es mei, & confisa es mendacio. Vnde & ego nudaui femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua. Adultera tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuæ: super colles in agro vidi abominationes tuas. Væ tibi Ierusalem, non mundaberis post me: usquequo adhuc?

C A P X I V

Siccitas magna in terra Iuda propter peccata populi, & orans propheta pro eius liberatione, & misericordia, prohibetur à Domino pro ipsis orare: nec suscipit Deus eorum ieiunia, & viliimas: prophetia etiam illis securitatem promittentes quæ cum ipsis peribunt: luget Ieremias mortuos gladio, & fame, populi quoque peccata confitens orat pro misericordia.

Quod factum est verbum Dñi ad Ieremiam de sermonibus siccitatis. Luxit Iudæa, & portæ eius corruerunt, & obscuratæ sunt in terra, & clamor Ierusalem ascendit. Maiores miserunt minores suos ad aquam: venerunt ad hauriendum, non inuenerunt aquam, reportauerunt vasa sua vacua: confusi sunt, & afflicti, & operuerunt capita sua. Propter terræ vastitatem, quia non venit pluuia in terram, confusi sunt agricolæ, operuerunt capita sua. Nam & cerua in agro peperit, & reliquit: quia non erat herba. Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt ventum, quasi dracones, dese-

defecerunt oculi eorum, quia non erat herba. * Si iniquitates nostræ responderint nobis: Dñe fac propter nomen tuum, quoniā multæ sunt auersiones nostræ, tibi peccauimus. Expectatio Israel, saluator eius in tempore tribulationis: quare quasi colonus futurus es in terra, & quasi viator declinans ad manendum? Quare futurus es velut vir vagus, vt fortis, qui non potest saluare? tu autem in nobis es Dñe, & nomen tuum inuocatum est super nos, ne derelinquas nos. Hec dicit Dñs populo huic, qui dilexit mouere pedes suos, & non quieuit, & Dño non placuit. Nunc recordabitur iniquitatis eorū, & visitabit peccata eorum. Et dixit Dñs ad me: Noli orare pro populo isto in bonum. Cum inuauerint, non exaudiam preces eorum: & si obrulerint holocaustata, & victimas, non suscipiam ea: quoniam gladio, & fame, & peste consumam eos. * Et dixi, A 2 a, Domine Deus: Prophetæ dicunt eis: Non videbitis gladium, & fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto. * Et dixit Dominus ad me. Fal-
 so prophetæ vaticinantur in nomine meo: C non misit eos, & non præcepi eis, neque locutus sum ad eos: visum mendacem, & diuinationem, & fraudulentiam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. * Idcirco hæc dicit Dominus de prophetis, qui prophetant in nomine meo, quos ego non misit, dicentes: Gladius, & fames non erit in terra hac: In gladio, & fame consumentur prophetæ illi. * Et populi, quibus prophetant, erunt proiecti in vijs Ierusalem præ fame, & gladio, & non erit, qui sepeliat eos: ipsi & vxores eorum, filij & filiarum eorum: & effundam super eos malum suum. * Et dices ad eos verbum istud: Deducant oculi mei lacrymam per noctem, & diem, & non taceant: quoniam contritione magna contrita est virgo filia populi mei, plaga pessima vehementer. * Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero in ciuitatem, ecce attenuati fame. D Prophetæ quoque, & sacerdos abierunt in terram, quam ignorabant. * Numquid projiciens abiecit Iudam? aut Sion abominata est anima tua? quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & non est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus Domine impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccauimus tibi. * Ne des nos in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam solij gloriæ tuæ: recordare, ne irritum facias foedus tuum nobiscum. Numquid sunt in scutpellibus Gentium, qui pluant: aut cœli possunt dare imbres? nonne tu es Dominus

Deus noster, quem expectauimus? tu enim fecisti omnia hæc.

C A P. XV.

Nec Moysi nec Samuelis precibus stellendum se dicit Dominus, quin populum Ierusalem eradat pesti, gladio, fami, & captiuitati, quia castigatus non est emendatus: conquisitor propheta, quod fuerit occasio discordia, rursumque, quod annuntians verbum Dei passus sit opprobrium, cui Dominus promittit auxilium cum vastatione Iudaorum promittit præterea, & robur, & liberationem, ac misericordiam his, qui ad ipsum conuertent.

ET dixit Dñs ad me: Si steterit Moyses, & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum: eijce illos a facie mea, & egrediantur. * Quod si dixerint ad te: Quo egrediemur? dices ad eos: Hæc dicit Dñs: Qui ad mortem, ad mortem: & qui ad gladium, ad gladium: & qui ad famem, ad famem: & qui ad captiuitatem, ad captiuitatem. * Et visitabo super eos quatuor species, dicit Dñs: Gladium ad occisionem, & canes ad lacerandum, & volatilia cœli, & bestias terræ ad deuorandum, & dissipandum, Et dabo eos in feruorem vniuersis regnis terræ: propter Manassen filium Ezechiz regis Iudæ, super omnibus, quæ fecerit in Ierusalem. * Quis enim miserebitur tui Ierusalem? aut quis contristabitur pro te? aut quis ibit ad rogandum pro pace tua? Tu reliquisti me, dicit Dñs, retrorsum abisti: & extendam manum meam super te, & interficiam te: laboraui rogans. * Et dispergam eos ventilabro in portis terræ: interfici, & disperdidi populum meum, & tamen a vijs suis non sunt reuerfi. * Multiplicatae sunt mihi viduæ eius super arenam maris: induxi eis super matrem adolescentis vastatorem meridie: misi super ciuitates repente terrorem. * Infirmata est, quæ peperit septem, defecit anima eius: occidit ei sol, cum adhuc esset dies: confusa est, & erubuit: & residuos eius in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum, ait Dominus. Vx mihi mater mea: quare genuisti me, virum rixæ, virum discordiæ in vniuersa terra? non foeneraui, nec seneraui mihi quicquam: omnes maledicunt mihi. * Dicit Dñs: Si non reliquæ tuæ in bonum, si non occurrit tibi in tempore afflictionis, & in tempore tribulationis aduersus inimicum. Numquid foederabitur ferrum ferro ab Aquilone, & æs. * Diuitias tuas, & thesauros tuos in direptionem dabo gratis, in omnibus peccatis tuis, & in omnibus terminis tuis. * Et adducam inimicos tuos de terra, quam nescis: quia ignis succensus est in fu-

rore

Zach. 11. 19.

4. Reg. 11. 4. 11.

1. Reg. 1. 6. 5. Am. 8. c. 9.

Sup. 7. c. 16.

Isa. 51. 4. 17.

Thre. 1. 6. 16. & 1. 6. 18.

Sup. 8. c. 11.

rore meo super vos ardebit. Tu scis Domine, recordare mei, & visita me, & tuere me ab his qui persequuntur me: noli in patientia tua suscipere me: scito, quoniam sustinui propter te opprobrium. * Inuenti sunt sermones tui, & comedi eos, & factum est Domini verbum tuum in gaudium, & in letitiam cordis mei: quoniam inuocatum est nomen tuum super me, Domine Deus exercituum. * Non sedi in concilio ludentium, & gloriatus sum à facie manus tuæ: solus sedebam, quoniam comminatione replesti me. * Quare factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea desperabilis tenuit curari: facta est mihi, quasi mendacium aquarum infidelium. * Propter hoc hæc dicit Dominus: Si conuerteris, conuertam te, & ante faciem meam stabis: si separaueris pretiosum à vili, quasi os meum eris: conuertentur ipsi ad te, & tu non conuerteris ad eos. * Et dabo te populo huic in murum æreum, fortem: & bellabunt aduersum te, & non præualebunt: quia ego tecum sum, ut saluem te, & eruam te, dicit Dominus. * Et liberabo te de manu pessimorum, & redimam te de manu fortium.

C A P. XVI.

Prohibet Dominus ne propheta uxorem ducat, denuncians Iudeos vario mortis genere interituros, ita ut mortui non sepeliantur, nec plangentur à vniuersis, propter idololatriam patrum, ac filiorum, & derelictam legem Domini: sed postea per piscatores, ac venatores reducet eos Dominus in terram suam, in qua ipsi una cum Gentibus constabuntur Domino peccata sua.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: Non accipies uxorem, & non erunt tibi filij, & filia in loco isto. * Quia hæc dicit Dominus super filios, & filias, qui generantur in loco isto, & super matres eorum, quæ genuerunt eos: & super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hæc: * Mortibus ægrotationum morientur: non plangentur, & non sepelientur, in sterquilinum super faciem terræ erunt: & gladio, & fame confumentur: & erit cadaver eorum in escam volatilibus cæli, & bestiis terræ. * Hæc enim dicit Dominus: Ne ingrediaris domum conuiuij, neque vadas ad plangendum, neque consolaberis eos: quia abstuli pacem meam à populo isto, dicit Dominus, misericordiam, & milerationes. * Et morientur grandes, & parui in terra ista: non sepelientur neque plangentur, & non se incident, neque caluiarium fiet pro eis. * Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo: & non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo, & matre.

8 Et domum conuiuij non ingrediaris, ut sedas cum eis, & comedas, & bibas: * Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego auferam, de loco isto in oculis vestris, & in diebus vestris, vocem gaudij, & vocem lætitiæ, vocem sponsi, & vocem sponsæ. * Et cum annuntiaueris populo huic omnia verba hæc, & dixerint tibi: Quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud? quæ iniquitas nostræ, & quod peccatum nostrum, quod peccauimus Domino Deo nostro? * Dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus: & abierunt post deos alienos, & seruiuerunt eis, & adorauerunt eos: & me dereliquerunt, & legem meam non custodierunt. * Sed & vos peius operati estis, quam patres vestri: ecce enim ambulat vnusquisque post prauitatem cordis sui mali, ut me non audiat. * Et eijciam vos de terra hac, in terram, quam ignoratis vos, & patres vestri: & seruietis ibi dijs alienis die, ac nocte, qui non dabunt vobis requiem. * Propterea ecce dies veniunt dicit Dominus, & non dicetur vltra: Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Egypti, Sed, Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Aquilonis, & de vniuersis terris, ad quas eieci eos. & reducam eos in terram suam, quam dedi patribus eorum. * Ecce ego mittam piscatores multos dicit Dominus, & piscabuntur eos: & post hæc mittam eis multos venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de omni colle, & de cauernis petrarum. * Quia oculi mei super omnes vias eorum: non sunt absconditæ à facie mea, & non fuit occultata iniquitas eorum ab oculis meis. Et reddam primum duplices iniquitates, & peccata eorum: quia contaminauerunt terram meam in morticinis idolorum suorum, & abominationibus suis impleuerunt hereditatem meam. * Domine fortitudo mea, & robur meum, & refugium meum in die tribulationis: ad te Gentes venient ab extremis terræ, & dicent: Verè mendacium possederunt patres nostri, vanitatem, quæ eis non profuit. * Numquid faciet sibi homo deos, & ipsi non sunt dij? * Idcirco ecce ego ostendam eis per vicem hanc, ostendam eis manum meam, & virtutem meam: & scient, quia nomen mihi Dominus.

C A P. XVII.

Iudei in peccato obstinati, & ab id uallandi dicuntur: maledictus, qui confidit in homine, & benedictus, qui in Deo confidit: solus Deus seruat corda, & cuique reddit iuxta viam suam, petit propheta à Deo in quo spem habuit, liberari, & inimicos confundi: precipit Deus.

Ps. 1. 1. 1. 2
21. 4. 4.
Inf. 30. 2. 1

Sup. 7. 1. 1. 6.

*Deus de obseruando sabbato, ut omnia sint
ipsi Ierusalem prospera, qua aliqui igne con-
sumetur.*

Peccatum Iuda scriptum est stylo ferreo
in vngue adamantino, exaratum super A
latitudinem cordis eorum, & in cornibus
ararum eorum. * Cum recordati fuerint filij
eorum ararum suarum, & lucorum suorū,
lignorumque frondentium, in montibus ex-
celsis, * Sacrificantes in agro: fortitudinem
tuam, & omnes thesauros tuos in direptionem
dabo, excelsa tua propter peccata in
vniuersis finibus tuis. * Et relinqueris sola
ab hereditate tua, quam dedisti tibi, & serui-
re te faciam inimicis tuis in terra, quam
ignoras: quoniam ignem succendisti in fu-
rore meo, usque in aeternum ardebit. * Hæc
dicit Dominus: Maledictus homo qui confi-
dit in homine, & ponit carnem brachium
suum, & a Domino recedit cor eius. * Erit
enim, quasi myricæ in deserto, & non vide-
bit cum bonum: sed habitabit in siccitate
in deserto, in terra saluginis, & inhabitabi-
li: * Benedictus vir, qui confidit in Domino,
& erit Dominus fiducia eius. * Et erit, quasi
lignum, quod transplantatur super aquas, B
quod ad humorem mittit radices suas, &
non timebit cum venerit æstus. Et erit so-
lum eius viride, & in tempore siccitatis
non erit folicitum, nec aliquando desinet fa-
cere fructum. * Prauum est cor omnium, &
inscrutabile: quis cognoscerit illud? Ego Do.
minus scrutans cor, & probans renes: qui
do vnicuique iuxta viam suam, & iuxta
fructum adinventionum suarum. * Perdix
fouit, quæ non peperit: fecit diuitias, & non
in iudicio: in dimidio dierum suorum dere-
linquit eas, & in nouissimo suo erit insi-
piens. * Solium gloriæ altitudinis à princi-
pio, locus sanctificationis nostræ. Expecta-
tio Israel Domine: omnes, qui te derelin-
quunt, confundentur: recedentes à te, in
terra scribentur: quoniam dereliquerunt
venam aquarum viventium Dominum. *
Sana me Domine, & sanabor: saluum me
fac, & saluus ero: quoniam laus mea tu es. * C
Ecce ipsi dicunt ad me: Vbi est verbum
Domini? veniat. Et ego non sum turbatus,
te pastorem sequens: & diem hominis non
desideraui tu, scis. Quod egressum est de la-
bijs meis, rectum in conspectu tuo fuit. *
Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in
die afflictionis. Confundantur, qui me per-
sequuntur, & non confundar ego: paueant
illi, & non paueam ego: induc super eos
diem afflictionis, & duplici contritione
contere eos. * Hæc dicit Dominus ad me: 19
Vade, & sta in porta filiorum populi, per
quam ingreditur reges Iuda, & egrediū-

tur, & in cunctis portis Ierusalem. * Et di-
ces ad eos: Audite verbum Domini reges
Iuda, & omnes Iuda, cunctique habitatores
Ierusalem: qui ingredimini per portas istas.
21 Hæc dicit Dominus: Custodite animas ve-
stras, & nolite portare pondera in die sab-
22 bati, nec inferatis per portas Ierusalem. Et
D nolite eicere onera de domibus vestris in
die sabbati, & omne opus non facietis: san-
tificate diem sabbati, sicut præcepit patribus
23 vestris. * Et non audierunt, nec inclinaue-
runt aurem suam, sed indurauerunt cerui-
cem suam, ne audirent me, & ne acciperet
24 disciplinam. * Et erit: Si audieritis me, dicit
Dominus, ut non inferatis onera per portas
ciuitatis huius in die sabbati: & si sanctifi-
caueritis diem sabbati, ne faciatis in eo
25 omne opus: * Ingredientur per portas ciui-
tatis huius reges, & principes, sedentes su-
per solium Dauid, & ascendentes in curri-
bus, & equis, ipsi & principes eorum, viri
Iuda, & habitatores Ierusalem: & habita-
26 bitur ciuitas hæc in sempiternum. * Et ve-
nient de ciuitatibus Iuda, & de circui-
tu Ierusalem, & de terra Benjamin, & de cam-
pistris, & de montuosis, & ab Austro,
portantes holocaustum, & victimam, & sacri-
ficium, & thus, & inferent oblationem
27 in domum Domini. * Si autem non audie-
ritis me, ut sanctificetis diem sabbati, & ne
portetis onus, & ne inferatis per portas Ie-
rusalem in die sabbati: succendam ignem
in portis eius, & deuorabit domos Ierusa-
lem, & non extinguetur.

C A P. X V I I I.

*Exemplo figuli ostendit Dominus in manu sua
esse domum Israel, ut iuxta ipsorum merita
eius faciat etiam si prius aliud se facturum
dixerit: propter obstinatum Iudaorum mali-
tiam denunciatur eis interitus: conspiratio
Iudaorum contra Ieremiam: ipsius quoque ad
Deum lamentatio, & pararum, qua inimi-
cos sequentur, denuntiatio.*

Verbum, quod factum est ad Ieremiam
à Dño, dicens: * Surge, & descende in
2 domum figuli, & ibi audies verba mea. * Et
3 descendi in domum figuli, & ecce ipse fa-
4 ciebat opus super rotam. * Et dissipatum est
vas, quod ipse faciebat è luto manibus suis:
conuersusque fecit illud vas alterum, sicut
5 placuerat in oculis eius, ut faceret. * Et fa-
6 ctum est verbum Dñi ad me, dicens: Num-
quid sicut figulus iste, non potero vobis fa-
cere, domus Israel, ait Dñs? ecce sicut lutum
in manu figuli, sic vos in manu mea domus
Israel. * Repente loquar aduersum gentem,
& aduersum regnum, ut eradicem, & de-
8 struam, & disperdam illud. * Si poeniten-
tiam

*Mat. 23.
b. 7.
Rom. 9. 4.
10.
Sup. 1. b. 100*

etiam egerit gens illa a malo suo, quod locutus sum aduersus eam: agam & ego poenitentiam super malo, quod cogitavi, ut facerem ei. * Et subito loquar de gente, & de regno, ut edificem, & plantem illud. * Si fecerit malum in oculis meis, ut non audiat vocem meam: poenitentiam agam super bono, quod locutus sum, ut facerem ei. * Nunc ergo dic viro Iuda, & habitatoribus Ierusalem, dicens: Hæc dicit Dñs: Ecce ego fingo contra vos malum, & cogito contra vos cogitationem: reuertatur vnusquisque a via sua mala, & dirigite vias vestras, & studia vestra. * Qui dixerunt: Desperauimus: post cogitationes enim nostras ibimus, & vnusquisque prauitatem cordis sui mali faciemus. * Ideo hæc dicit Dñs: Interrogate Gentes: Quis audiuit talia horribilia, quæ fecit nimis virgo Israel? * Numquid deficiet de petra agri nix Libani? aut euelli possunt aquæ erumpentes frigida, & defluentes? * Quia oblitus est mei populus meus, frustra libantes, & impingentes in vijs suis, in semitis sæculi, ut ambularet per eas in itinere non trito: * Ut fieret terra eorum in desolationem, & in sibilum sempiternum: omnis, qui præterierit per eam oblituscescit, & mouebit caput suum. * Sicut ventus vrens dispergam eos coram inimico: dorsum, & non faciem ostendam eis in die perditionis eorum. * Et dixerunt: Venite, & cogitemus contra Ieremiam cogitationes: non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a propheta: venite, & percutiamus eum lingua, & non attendamus ad vniuersos sermones eius, * Attende Domine ad me, & audi vocem aduersariorum meorum. * Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueam animæ meæ? Recordare, quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, ut auerterem indignationem tuam ab eis. * Propterea da filios eorum in famem, & deduc eos in manus gladij: fiant vxores eorum absque liberis, & viduæ: & viri earum interficiantur morte, iuvenes eorum confodiantur gladio in prælio. * Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente: quia foderunt foueam, ut caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. * Tu autem Domine scis omne consilium eorum, aduersum me in mortem: ne propitius iniquitati eorum, & peccatum eorum a facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

Jer. 15. b. 9.
& 15. c. 12.
Ierem. 1. d. 8.

Jer. 19. c. 8.
& 49. c. 13.
& 50. c. 13.

Ieremias per lagunculam terream, quam frangit, ostendit populum Ierusalem perdendum gladio, & fame in obsidione, in qua patres filios comedant, propter multiplicem ipsorum idololatriam, & contemptum verbi Dei.

Hæc dicit Dominus: Vade, & accipe lagunculam figuli testeam a senioribus populi, & a senioribus sacerdotum: Et egredere ad vallem filij Ennom, quæ est iuxta introitum portæ fictilis: & prædica bis ibi verba, quæ ego loquar ad te. * Et dices: Audite verbum Domini reges Iuda, & habitatores Ierusalem: hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam afflictionem super locum istum, ita ut omnis, qui audierit illam, tinniant aures eius. * Et quod dereliquerint me, & alienum fecerint locum istum: & libauerunt in eodj alienis, quos nescierunt ipsi, & patres eorum, & reges Iuda: & repleuerunt locum istum sanguine innocentum. * Et edificauerunt excelsa Baalim, ad comburendos filios suos igni in holocaustum Baalim: quæ non præcepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum. * Propterea ecce dies veniunt, dicit Dñs: & non vocabitur amplius locus iste, Topheth, & Vallis filijs Ennom, sed Vallis occisionis. * Et dissipabo consilium Iuda, & Ierusalem in loco isto: & subuertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum, & in manu quærentium animas eorum: & dabo cadavera eorum, escam volatilibus cæli, & bestiis terræ. * Et ponam ciuitatem hanc in stuporem, & in sibilum: omnis, quæ præterierit per eam, oblituscescit, & sibilabit super vniuersa plaga eius. * Et cibabo eos carnibus filiorum suorum, & carnibus filiarum suarum: & vnusquisque carnem amici sui comedet in obsidione, & in angustia, in qua concludent eos inimici eorum, & qui quærunt animas eorum. * Et conteres lagunculam in oculis virorum, qui ibunt tecum. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dñs exercituum: Sic conteram populum istum, & ciuitatem istam, sicut conteritur vas figuli, quod non potest ultra instaurari: & in Topheth sepiantur, eo quod non sit alius locus ad sepiendum. * Sic faciam loco huic, ait Dominus, & habitatoribus eius: & ponam ciuitatem istam sicut Topheth. * Et erunt domus Ierusalem, & domus regum Iuda, sicut locus Topheth, immunda: omnes domus, in quarum domatibus sacrificauerunt omni militia cæli, et libauerunt libamina dijs alienis. * Venit autem Ieremias de Topheth, quomiserat eum Dñs ad propheta-

Jer. 19. c. 13.
& 50. c. 13.

tandam, & stetit in atrio domus Domini, & dixit ad omnem populum: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam super ciuitatem hanc, & super omnes vrbes eius, vniuersa mala, quæ locutus sum aduersum eam: quoniam indurauerunt cernicem suam, vt non audirent sermones meos.

C A P. X X.

Percussus Ieremias mittitur à Phassur in neruum, & ab eodem eductus vaticinatur illi tamquam pseudopropheta, & omnibus amicis eius, totique Iudæ captiuitatem Babylonicam: conqueritur se videri, & pati opprobrium, ac persecutionem ob verbum Domini, maledicque diei natiuitatis sue.

ET audiuit Phassur filius Emmer sacerdos, qui constitutus erat princeps in A domo Domini, Ieremiam prophetantem sermones istos. * Et percussit Phassur Ieremiam prophetam, & misit eum in neruum, quod erat in porta Benjamin superiori, in domo Domini. * Cumque illuxisset in crastinum, eduxit Phassur Ieremiam de neruo, & dixit ad eum Ieremias: Non Phassur vocauit Dominus nomen tuum, sed pauorem vndique. * Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo te in pauorem, te & omnes amicos tuos: & corruent gladio inimicorum suorum, & oculi tui videbunt: & omnem Iudam dabo in manum regis Babylonis: & traducet eos in Babylonem, & percutiet eos gladio. * Et dabo vniuersam substantiã ciuitatis huius, & omnem laborem eius, omnemque pretium, & cunctos thesauros regum Iudæ dabo in manu inimicorum eorum: & diripient eos, & tollent, & ducent in Babylonem. * Tu autem Phassur, & omnes habitatores domus tuæ, ibitis in captiuitatem: & in Babylonem venies, & ibi morieris, ibique sepelieris tu, & omnes amici tui, quibus prophetasti me daci. * Seduxisti me Domine, & seductus sum: fortior me fuisti, & inualuisti: factus sum in derisum tota die, omnes subsannant me. * Quia iam olim loquor, vociferans iniquitatem, & vilitatem clamito: & factus est mihi sermo Domini in opprobrium, & in derisum tota die, * Et dixi: Non recordabor eius, neque loquar vltra in nomine illius: & factus est in corde meo, quasi ignis exarsuans, claususque in ossibus meis: & defeci, ferre non sustinens. * Audini enim contumelias multorum, & terrorem in circuitu: Persequimini, & persequamur eum ab omnibus viris, qui erant pacifici mei, & custodientes latus meum: si quo modo decipiatur, & praualeamus aduersus eum, & consequamur ultionem ex eo. * Dominus autem me-

cum est, quasi bellator fortis: idcirco, qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt: confundentur vehementer, quia non intellexerunt opprobrium sempiternum, quod numquam delebitur. * Et tu Domine exercituum probator iusti, qui vides renes, & cor: videam quæso ultionem tuam ex eis: tibi enim reuelauit causam meam. * Cantate Domino, laudate Dominum, quia liberauit animam pauperis de manu malorum. Maledicta dies, in qua natus sum: dies, in qua pepererit me mater mea, non sit benedicta. * Maledictus vir, qui annuntiavit pateri meo, dicens: Natus est tibi puer masculus: & quasi gaudio lætificauit eum. * Sic homo ille, vt sunt ciuitates, quas subuertit Dominus, & non poenituit eum: audiat clamorem manè, & vlulatum in tempore meridiano: * Qui non me interfecit à vulua, vt fieret mihi mater mea sepulchrum, & vulua eius conceptus æternus. * Quare de vulua egressus sum, vt viderem laborem, & dolorem, & consumerentur in confusione dies mei?

C A P. X X I.

Respondet Ieremias nuntijs Sedecia regis super obsidione regis Nabuchodonosor, Iudam vniuersamque per gladio fame, & captiuitate, solosque eos victuros, qui transfugerint ad Chaldaeos: hortatur etiam, vt faciant iudicium, ne indignatio Domini penitus ipsos consumat.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, quando misit ad eum rex Sedecias Phassur filium Melchiaz, & Sophoniam filium Maasiaz sacerdotem, dicens: * Interroga pro nobis Dominum, quia Nabuchodonosor rex Babylonis præliatur aduersum nos: si fortè faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua, & recedat à nobis. * Et dixit Ieremias ad eos: Sic dicetis Sedecia: * Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego conuertam vasa belli, quæ in manibus vestris sunt, & quibus vos pugnatistis aduersum regem Babylonis, & Chaldaeos, qui obsident vos in circuitu murorum: & congregabo ea in medio ciuitatis huius. * Et debellabo ego vos in manu extenta, & in brachio forti, & in furore, & in indignatione, & in ira grandi. * Et percutiam habitatores ciuitatis huius, homines, & bestiarum pestilentia magna morientur. * Et post hæc ait Dominus: dabo Sedeciam regem Iudæ, & seruos eius, & populum eius, & qui derelicti sunt in ciuitate hac à peste, & gladio, & fame, in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu inimicorum eorum, & in manu quærentium animarum eorum, & percutiet eos in ore gladii, & non flecte-

Infr. 11. g.
40.
Infr. 11. d.
10. & 17. b.
10.
Iob. 1. a. 1.

flectetur, neque parceret, nec miserebitur. *

Et ad populum hunc dices: Hæc dicit Dominus: Ecce ego do coram vobis viam vi-
 12, & viam mortis. * Qui habitauerit in vr-
 be hac, morietur gladio, & fame, & peste:
 qui autem egressus fuerit, & transfugerit ad
 Chaldaeos, qui obsident vos, viuet, & erit ei
 anima sua, quasi spoliū. * Posui enim fa-
 10 ciem meam super ciuitatem hanc in ma-
 lum, & non in bonum, ait Dominus: in ma-
 nu regis Babylonis dabitur, & exuret eam
 igni. * Et domui regis Iuda: Audite verbum
 Domini, * Domus David, hæc dicit Domi-
 12 nus: Iudicate mane iudicium, & eruite vi-
 oppreſſum de manu calumniantis: ne forte
 10 egrediatur, ut ignis indignatio mea; & suc-
 cendatur, & non sit, qui extinguat, propter
 malitiam studiorum vestrorum. * Ecce ego
 13 ad te habitatricem vallis solide atque cam-
 peltris, ait Dominus: qui dicitis: Quis per-
 cutiet nos? & quis ingreditur domos no-
 stras? * Et visitabo super vos iuxta fructum
 14 studiorum vestrorum, dicit Dominus: &
 succendam ignem in saltu eius: & deuora-
 bit omnia in circuitu eius.

C A P. X X I I.

*Hortatur regem Iuda, & populum eius, ut fa-
 ciant iudicium, & iustitiam, quo omnia prof-
 pære ipsis succedant; alioqui erunt omnes in
 diraptionem: quodque Sellum siue Ioachim fi-
 lius Iosia regis Iuda non sit in Ierusalem re-
 versurus: increpat eos, qui ex iniustitia adi-
 ficiant, promittentes sibi felicitatem patrum
 iustorum: varicinatur aduersus impium Io-
 Kim filium Iosia, quod sepultura sit caritu-
 tus, & huius filius impiissimus Iechonias
 cum matre ducendus in Babylonem, ibique
 moriturus.*

Hæc dicit Dñs: Descende in domum
 1 regis Iuda, & loqueris ibi verbum
 hoc, * Et dices: Audi verbum Domini rex
 Iuda, qui sedes super solium David; tu, &
 serui tui, & populus tuus, qui ingredimini
 per portas istas. * Hæc dicit Dñs: Facite iu-
 3 dicitum, & iustitiam, & liberate vi oppreſ-
 sum de manu calumniatoris: & adueniam,
 & pupillum, & viduam nolite contristare,
 neque opprimatis inique: & sanguinem in-
 nocentem ne effundatis in loco isto. * Si
 4 enim facientes feceritis verbum istud: in-
 gredientur per portas domus huius, reges
 sedentes de genere David super thronum
 eius, & ascendentes currus, & equos, ipsi &
 serui, & populus eorum. * Quod si non au-
 5 dieritis verba hæc: in me ipso intraui, di-
 cit Dñs, quia in solitudine erit domus hæc.
 Quia hæc dicit Dñs super domum regis Iu-
 6 da: Galaad tu mihi caput Libani: si non po-
 suero te solitudinem, vrbes inhabitabiles. *

7 Et sanctificabo super te, interficientem vi-
 rum, & arma eius: et succident electas ce-
 8 dros tuas, et præcipitabunt in ignem. * Et
 9 C pertransibunt gentes multæ per ciuitatem
 hanc: et dicet vnusquisque proximo suo:
 Quare fecit Dominus sic ciuitati huic grã-
 9 di? * Et respondebunt: Eo quod derelique-
 rint pactum Dñi Dei sui, et adorauerint
 10 deos alienos, et seruerint eis. * Nolite flere
 mortuum, neque lugeatis super eum fletu:
 10 plangite eum, qui egreditur, quia non re-
 uertetur vltra, nec videbit terram natiuita-
 11 tis suæ. * Quia hæc dicit Dñs ad Sellum fi-
 lium Iosia regem Iuda, qui regnavit pater
 Iosia patre suo, egressus est de loco isto:
 12 Non reuertetur huc amplius: * Sed in loco,
 ad quem transtuli eum, ibi morietur, et
 13 terram istam non videbit amplius. Væ, qui
 13 D edificat domum suam in iustitia, et coena-
 cula sua non in iudicio: amicum suum op-
 primet frustra, et mercedem eius non red-
 14 det ei. * Qui dicit: Edificabo mihi domum
 latam, et coenacula spatioſa: qui aperit sibi
 fenestras, et facit laquearia cedrina, pingit-
 15 que sinopide. * Numquid regnabis, quoniã
 confers te cedro? pater tuus numquid non
 16 comedit, et bibit, et fecit iudicium, et iusti-
 tiam tunc cum bene erat ei? * Iudicauit
 causam pauperis, et egeni in bonum suum:
 17 Dñs? Tui verò oculi, et cor ad auaritiã,
 et ad sanguinem innocentem fundendum,
 et ad calumniam, et ad cursum mali ope-
 18 ris. * Propterea hæc dicit Dñs ad Ioachim
 filium Iosia regem Iuda: Non plangens
 18 eum: Væ frater, et væ soror: non concrepa-
 19 bunt ei: Væ Dñe, et væ inclyte. * Sepultura
 asini sepelietur, putrefactus, et proiectus
 20 extra portas Ierusalem. * Ascende Liba-
 num, et clama: et in Baſan da vocem tuam,
 et clama ad transeuntes, quia contriti sunt
 21 omnes amatores tui. * Locutus sum ad te
 in abundantia tua: et dixisti: Non audiam
 hæc est via tua ab adolescentia tua, quia
 22 non audisti vocem meam. * Omnes pasto-
 res tuos pascet ventus, et amatores tui in
 23 captiuitatem ibunt: et tunc confunderis, &
 erubesces ab omni malitia tua. * Quæ se-
 24 des in Libano, et nid. fidas in cedris, quo-
 modo congemuisti, cum venissent tibi do-
 25 lores, quasi dolores parturientis? Vnio ego,
 dicit Dñs: quia si fuerit Iechonias filius
 Ioachim regis Iuda, annulus in manu dexte-
 25 ra mea, inde enellam eum. * Et dabo te in
 manu querentium animam tuam, et in ma-
 nu quorum tu formidas faciem, & in ma-
 26 nu Nabuchodonosor regis Babylonis, et in
 G trem tuam, quæ genuit te, in terram alie-
 nam, in qua nati non estis, ibique moriemini:

Et

Et in terram, ad quam ipsi leuant animam 27
suam, ut reuertantur illuc, non reuertentur. * Numquid vas fictile atque contri- 28
tum vir iste Iechonias? numquid vas abs-
que omni voluptate? quare abiecti sunt ip-
se, & semen eius, & proiecti in terram,
quam ignorauerunt? * Terra, terra, terra, au- 29
di sermonem Domini. * Hæc dicit Domi- 30
nus: Scribe virum istum sterilem, virum
qui in diebus suis non prosperabitur: nec
enim erit de semine eius vir, qui sedeat su-
per solium David, & potestatem habeat ul-
tra in Iuda.

C A P. X X I I I.

*Comminatur Dominus pastoribus, qui gregem
dispungunt, ac lacerant, promittens se redu-
cturum reliquias gregis ad locum suum, ac
suscitaturum pastores, & germen David in-
istum sub quo magnus fruentur felicitate: va-
ticinatur quoque pseudoprophetis æternum
opprobrium, qui populum decipiunt volentes,
ut obliuiscatur nomen Domini, & proph-
tant absque Dei voluntate, sermonem Do-
mini Quis appellantes.*

Væ pastoribus, qui disperdunt, & dila- 1
cerant gregem pascuæ meæ, dicit A
Dñs. * Ideò hæc dicit Dñs Deus Israel ad 2
pastores, qui pascunt populum meum: Vos
disperdistis gregem meum, & eiecistis eos,
& non vificastis eos: ecce ego visitabo su-
per vos malitiam studiorum vestrorum,
ait Dominus. * Et ego congregabo reliquias 3
gregis mei de omnibus terris, ad quas eie-
cero eos illuc: & conuertam eos ad rura
sua: & crescent, & multiplicabuntur. * Et 4
suscitabo super eos pastores, & pascunt
eos: non formidabunt ultra, & non pau-
bunt: & nullus quæretur ex numero, dicit
Dñs. * Ecce dies veniunt, dicit Dñs: & susci- 5
tabo David germen iustum: & regnabit
rex, & sapiens erit: & faciet iudicium, & ius-
ticiam in terra. * In diebus illis saluabitur 6
Iuda, & Israel habitabit confidenter: & hoc
est nomen, quod vocabunt eum, Dominus
iustus noster. * Propter hoc ecce dies ve- 7
niunt, dicit Dñs, & non dicent ultra: Viuit
Dñs, qui eduxit filios Israel de terra Ægyp-
ti: * Sed: Viuit Dominus, qui eduxit, & ad- 8
duxit semen domus Israel de Terra Aquil-
onis, & de cunctis terris, ad quas eieceram
eos illuc: & habitabunt in terra sua. * Ad 9
prophetas: Contritum est cor meum in
medio mei, contremuerunt omnia ossa
mea: factus sum, quasi virebrus, & quasi
homo madidus à vino, à facie Domini, & à
facie verborum sanctorum eius. * Quia ad- 10
ulteris repleta est terra, quia à facie male-
dictionis luxit terra, arefacta sunt arua de-
serti: factus est cursus eorum malus, & for-

titudo eorum dissimilis. * Propheta nam-
que, & sacerdos polluti sunt: & in domo
mea inueni malum eorum, ait Dominus. *
12 Ideò via eorum erit, quasi lubricum in
tenebris: implebuntur enim, & corruent in
eas: asseram enim super eos mala, annum vi-
13 sitationis eorum, ait Dñs. * Et in prophetis
Samarie vidi facinratam: prophetabant in
Baal, & decipiebant populum meum Israel.
14 Et in prophetis Ierusalem vidi similitudi-
nem adulterantium, & iter mendacij, &
contortauerunt manus pessimorum, ut non
conuerteretur vnusquisque à malitia sua:
facti sunt mihi omnes, ut Sodoma, & habi-
15 tatores eius, quasi Gomorrha. * Propterea
Dñs dicit Dominus exercituum ad proph-
etas: Ecce ego cibabo eos absinthio, & pota-
bo eos felle: à prophetis enim Ierusalem,
egressa est pollutio super omnem terram. *
16 Hæc dicit Dñs exercituum: Nolite audire
verba prophetarum, qui prophetant vobis,
& decipiunt vos: visionem cordis sui lo-
17 quuntur, non de ore Dñi. * Dicunt his, qui
blasphemant me: Locutus est Dñs: Pax erit
vobis: & omni, qui ambulat in prauitate
cordis sui, dixerunt: Non veniet super vos
18 malum. * Quis enim affuit in consilio Dñi,
& vidit, & audiuit sermonem eius: quis cõ-
19 siderauit verbum illius, & audiuit? * Ecce
turbo Dominicæ indignationis egredietur,
& tempestas erumpens super caput impio-
20 rum veniet. * Non reuertetur furor Dñi, vs-
que dum faciat, & vsque dum compleat
cogitationem cordis sui: in nouissimis die-
21 bus intelligetis consilium eius. * Non mit-
tebam prophetas, & ipsi errebant: non lo-
22 quebar ad eos, & ipsi prophetabant. Si ste-
tissent in consilio meo, & nota fuissent ver-
ba mea populo meo, auertissem vtique eos
à via sua mala, & à cogitationibus suis pes-
23 simis. * Putasne Deus è vicino ego sum, di-
24 cit Dñs? & non Deus de longe? * Si occul-
tabitur vir in absconditis: & ego non vide-
bo eum, dicit Dñs? numquid non coelum,
25 & terram ego impleo, dicit Dñs? * Audiui,
quæ dixerunt prophete, prophetantes in
nomine meo mendacium, atque dicentes:
26 Somniaui, somniaui. * Vsquequo istud est
F in corde prophetarum vaticinantium men-
daciū, & prophetantium seductiones cor-
27 dis sui? * Qui volunt facere, ut obliuiscatur
populus meus nomen meum propter som-
nia eorum, quæ narrat vnusquisque ad pro-
ximum suum: sicut obliui sunt patres eo-
28 rum nominis mei propter Baal. * Prophe-
ta, qui habet somnium, narret somnium:
& qui habet sermonem meum, loquatur
sermonem meum verè: quid paleis ad tri-
29 ticum, dicit Dñs? * Numquid non verba
mea sunt, quasi ignis, dicit Dñs, quasi mal-

Sup. 9. c. 19.
Inf. 17. b. 9
29. b. 4.

Sup. 1. c. 11.
14. b. 11.

Inf. 19. c. 14.

2. c. 17. 2.
3. 24. 2. 2.

Inf. 11. c. 14
15. b. 3. 40
e. 11. 45. b. 3
2. c. 14. b.
11.
Dan. 9. g. 14
10. 1. 8. 41.
Sup. 11. c. 14
Deut. 11. d.
28.

leus conterens petram? Propterea ecce ego 30
ad prophetas, ait Dñs, qui furantur verba
mea vnusquisque à proximo suo. * Ecce ego 31
ad prophetas, ait Dñs, qui assumunt linguas
suas, & aiunt: Dicit Dñs. * Ecce ego ad pro- 32
phetas somniantes mendacium, ait Dñs,
qui narrauerunt ea, & seduxerunt popu-
lum meum in mendacio suo, & in miracu-
lis suis: cum ego non misissem eos, nec mā-
dasssem eis, qui nihil profuerunt populo
huic dicit Dñs. * Si igitur interrogauerit te 33
populus iste, vel propheta, aut sacerdos: di-
cens: Quod est onus Domini? dices ad eos:
Vos estis onus, proijciam quippè vos, dicit
Dominus. * Et propheta, & sacerdos, & po- 34
pulus, qui dicit: Onus Domini: visitabo su-
per virum illum, & super domum eius. *
Hæc diceris vnusquisque ad proximum, & 35
ad fratrem suum: Quid respondit Domi-
nus? & quid locutus est Dominus? * Et onus 36
Domini vltra non memorabitur: quia
onus erit vnicuique sermo suus: & peruer-
tistis verba Dei viventis, Domini exerci-
tuum Dei nostri. * Hæc dices ad prophe- 37
tam: Quid respondit tibi Dñs? & quid lo-
cutus est Dominus? * Si autem onus Domi- 38
ni dixeritis: propter hoc, hæc dicit Domi-
nus: Quia dixistis sermonem istum: Onus
Domini: & misi ad vos, dicens: Nolite dice-
re: Onus Domini. * Propterea ecce ego tol- 39
lam vos portans, & derelinquam vos, & ci-
uitatem quam dedi vobis, & patribus ve-
stris, à facie mea. * Et dabo vos in op- 40
probrium sempiternum, & in ignomi-
niam æternam, quæ nunquam obliuione
delebitur.

Sup. 10. c. 11

C A P. XXIV.

*Calathus bonarum ficum designat captiuos
in Babylonia Iudæos, quos dicit Dominus se
reducenturum in terram suam, qui toto corde
ad ipsum reuertentur: calathus autem ma-
larum ficum significat eos, qui manserunt
Ierosolymis, ac postea fugerunt in Ægyptum,
quos dicit se daturum in opprobrium, & ma-
ledictionem.*

Oscendit mihi Dñs: & ecce duo calathi
pleni ficis, positi ante templum Do-
mini, postquam transtulit Nabuchodonoso-
for rex Babylonis Iechoniam filium Ioa-
Kim regem Iuda, & principes eius, & fa-
brum, et inclusorem de Ierusalem, & addu-
xit eos in Babylonem. * Calathus vnus fi-
cus bonas habebat nimis. vt solent ficus
esse primi temporis: & calathus vnus ficus
habebat malas nimis, quæ comedi non po-
terant, eo quod essent malæ. * Et dixit Do-
minus ad me: Quid tu vides Ieremia? Et di-
xi: Ficus, ficus bonas, bonas valde, et malas,
malas valde, quæ comedi non possunt, eo

quod sint malæ. * Et factum est verbum Do-
mini ad me, dicens: * Hæc dicit Dñs Deus
Israel: Sicut ficus hæc bonæ: sic cognoscam
transmigrationem Iuda, quam emisi de lo-
co isto in terram Chaldæorum, in bonum.
Et ponam oculos meos super eos ad placā-
dum, et reducam eos in terram hanc: et edi-
ficabo eos, et non destruam: et plantabo
eos, et non euellam. * Et dabo eis cor, vt
sciant me, quia ego sum Dominus: et erunt
mihi in populum; et ego ero eis in Deus:
quia reuertentur ad me in toto corde suo. *
Et sicut ficus pessime, quæ comedi non pos-
sunt, eo quod sint malæ: hæc dicit Dñs, sic
dabo Sedeciam regem Iuda, et principes
eius, et reliquos de Ierusalem, qui remanse-
runt in vrbe hac, et qui habitant in terra
Ægypti. * Et dabo eos in vexationem, affli-
ctionemque omnibus regnis terræ; in op-
probrium, et in parabolam, et in prouer-
bium, et in maledictionem in vniuersis lo-
cis, ad quæ eieci eos. * Et mittam in eis gla-
dium, et famem, et pestem; donec consu-
mantur de terra, quam dedi eis, et patribus
eorum.

Sup. 11. d. 33
Inf. 19. d.
17.

C A P. XXV.

*Quia noluerunt audire Ieremiam nec reliquos
prophetas adhortantes ad penitentiam, pra-
dicis excidium Ierosolymorum, & captiuita-
tem septuaginta annorum, ac deinde per-
ditionem regum, qui ipsos tenebant capti-
uos: quapropter iubetur Ieremias ciuitati-
bus Iuda, ac ceteris regibus terrarum propi-
nare calicem furoris Domini, vltimum
quoque prænuntiat pastoribus, ac optimati-
bus.*

Verbum quod factum est ad Ieremiam
de omni populo Iuda, in anno quarto
Ioakim filij Iosæ regis Iuda, (ipse est an-
nus primus Nabucodonosor regis Babylo-
nis. * Quod locutus est Ieremias propheta
ad omnem populum Iuda, et ad vniuersos
habitatores Ierusalem, dicens: * A tertio de-
cimo anno Iosæ filij Ammon regis Iuda
vsque ad diem hanc; iste tertius, et vige-
simus annus: factum est verbum Dñi ad me,
& locutus sum ad vos de nocte consurgēs,
et loquens: et non audistis. * Et misit Domi-
nus ad vos omnes seruos suos prophetas,
consurgēs diluculo, mittensque: et non audi-
stis, neque inclinastis aures vestras, vt au-
diretis. * Cum diceret: Reuertimini vnus-
quisque à via sua mala, et à pessimis cogi-
tationibus vestris: et habitabitis in terra,
quam dedit Dominus vobis, et patribus
vestris, à sæculo, et vsque in sæcu-
lum. * Et nolite ire post deos alienos, vt
seruiatis eis, adoretisque eos: neque me ad
iracundiam prouocetis in operibus ma-
nuum vestrarum, et non affligam vos. * Et

4. Reg. 17.
d. 13.
Sup. 18.
Inf. 11. c.
15.

non

non audistis me, dicit Dominus, ut me ad iracundiam prouocaretis in operibus manuum uestrarum, in malum uestrum. Propterea hæc dicit Dominus exercituum: Pro eo, quod non audistis verba mea: Ecce ego mittam, & assumam vniuersas cognationes Aquilonis, ait Dñs, & Nabuchodonosor regem Babylonis seruum meum: & adducam eos super terram istam, & super omnes nationes, quæ in circuitu illius sunt: & interficiam eos, & ponam eos in stuporem, & in sibilum, & in solitudines sempiternas. Perdamque ex eis vocem gaudij, & vocem lætitiæ, vocem sponsi, & vocem sponsæ, vocem molæ, & lumen lucernæ. Et erit vniuersa terra hæc in solitudinem, & in stuporem: & seruiant omnes gentes istæ regi Babylonis septuaginta annis. Cumque impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super regem Babylonis, & super gentem istam, dicit Dominus, iniquitatem eorum, & super Terram Chaldæorum: & ponam illam in solitudines sempiternas. Et adducam super terram illam omnia verba mea, quæ locutus sum contra eam, omne quod scriptum est in libro isto, quæcumque prophetauit Ieremias aduersum omnes gentes: Quia seruiuerunt eis, cum essent gentes multæ, & reges magni: & reddam eis secundum opera eorum, & secundum facta manuum suarum. Quia sic dicit Dominus exercituum Deus Israel: Sume calicem vini furoris huius de manu mea: & propinabis de illo cunctis gentibus, ad quas ego mittam te. Et bibent, & turbabuntur, & infamient à facie gladij, quem ego mittam inter eos. Et accepi calicem de manu Domini, & propinaui cunctis gentibus, ad quas misit me Dominus: Ierusalem, & ciuitatibus Iuda, & regibus eius, & principibus eius: ut darem eos in solitudinem, & in stuporem, & in sibilum, & in maledictionem, sicut est dies ista: Pharaoni regi Egypti, & seruis eius, & principibus eius, & omni populo eius. Et vniuersis generaliter: cunctis regibus terræ Ausitidis, & cunctis regibus terræ Philisthiim, & Ascaloni, & Gazz, & Accaron, & reliquijs Azoti, Et Idumææ, & Moab, & filijs Ammon: Et cunctis regibus Tyri, & vniuersis regibus Sidonis: & regibus terræ insularum, qui sunt trans mare: Et Dedan, & Thema, & Buz, & vniuersis, qui attonsi sunt in comam: Et cunctis regibus Arabiæ, & cunctis regibus Occidentis, qui habitant in deserto. Et cunctis regibus Zambri, & cunctis regibus Elam, & cunctis regibus Medorum: Cunctis quoque regibus Aquilonis de propè, & de longe, unicuique contra fratrem suum: & omnibus regnis terræ, quæ super faciem eius

27 sunt: & rex Sefach bibet post eos. Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Bibite, & inebriamini, & vomite: & cadite, neque surgatis à facie gladij, quem ego mittam inter vos. Cumque noluerint accipere calicem de manu tua, ut bibant, dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Bibentes bibetis: Quia ecce in ciuitate, in qua inuocatum est nomen meum, ego incipiam affligere, & vos quasi innocentes, & immunes eritis? non eritis immunes: gladium enim ego voco super omnes habitatores terræ, dicit Dominus exercituum. Et tu prophetabis ad eos omnia verba hæc, & dices ad illos: Dominus de excelsis rugiet, & de habitaculo sancto suo dabit vocem suam: rugiens rugiet super decorem suum: celeuma, quasi calcantiū concinetur aduersus omnes habitatores terræ. Peruenit sonitus, vsque ad extrema terræ: quia iudicium Domino cum gentibus: iudicatur ipse cum omni carne, impios tradidi gladio, dicit Dominus. Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce afflictio egredietur de gente in gentem: & turbo magnum egredietur à summitatibus terræ. Et erunt interfecti Dñi in die illa, à summo terræ vsque ad summum eius: non plantentur, & non colligentur, neque sepelientur: in sterquilinum super faciem terræ iacebunt. Ululate pastores, & clamate: & aspergite vos cinere optimates gregis: quia completi sunt dies vestri, ut interficiamini, & dissipationes vestræ, & caderis, quasi vas præciosa. Et peribit fuga à pastoribus, & saluatio ab optimatibus gregis. Vox clamoris pastorum, & ululatus optimatum gregis: quia vastauit Dominus pascua eorum. Et conticuerunt arua pacis à facie iræ furoris Domini. Dereliquit, quasi leo ymbra culum suum, quia facta est terra eorum in desolationem à facie iræ columbæ, & à facie iræ furoris Domini.

CAP. XXVI.

Prophetans Ieremias excidium Ierosolymorum nisi resipiscant, comprehenditur à sacerdotibus, & prophetis, sed liberatur per principes seniores ne occidatur, prolatis exemplis Micheæ, & Vriæ prophetarum.

IN principio regni Ioachim filij Iosiaz regis Iuda, factum est verbum istud à Dño dicens: Hæc dicit Dñs: Sca in atrio domus Dñi, & loqueris ad omnes ciuitates Iuda, de quibus veniunt, ut adorent in domo Dñi, vniuersos sermones, quos ego mandavi tibi, ut loquaris ad eos: noli subtrahere verbum. Si forte audiant, & conuertantur unusquisque à via sua mala: & poeniteat

2. Reg. 4. 2.
1. b. 10.Supr. 1. 6.
21.

Supr. 2. 1.)

Mich. 3. 2.
14.

me mali, quod cogito facere eis propter
malitiam studiorum eorum. * Et dices ad
eos: Hæc dicit Dñs: Si non audieritis me, vt
ambuletis in lege mea, quam dedi vobis, *
Vt audiat sermones seruorum meorum
Prophetarum, quos ego misi ad vos de no-
cte confurgens, & dirigens, & non audistis:
Dabo domum istam sicut Silo, & urbem
hanc dabo in maledictionem cunctis gen-
tibus terræ. * Et audierunt sacerdotes, &
prophetæ, & omnis populus, Ieremiam lo-
quentem verba hæc in domo Domini. *
Cumque compleisset Ieremias, loquens om-
nia, quæ præceperat ei Dominus, vt loque-
retur ad vniuersum populum, apprehende-
runt eum sacerdotes, & prophetæ, & om-
nis populus, dicens: Morie moriatur. Quar-
re prophetauit in nomine Dñi, dicens. Sicut
Silo erit domus hæc: & vrbs illa desolabi-
tur, eo quod non sit habitator. Et congrega-
tus est omnis populus aduersus Ieremiam
in domo Dñi. * Et audierunt principes Iuda
verba hæc: & ascenderunt de domo regis
in domum Dñi, & sederunt in introitu por-
tæ domus Dñi nouæ. * Et locuti sunt sacer-
dotes, & prophetæ ad principes, & ad om-
nem populum, dicentes: Iudicium mortis
est viro huic: quia prophetauit aduersus ci-
uitatem istam, sicut audistis auribus ve-
stris. * Et ait Ieremias ad omnes principes,
& ad vniuersum populum, dicens: Dñs mi-
sit me, vt prophetarem ad domum istam, D
& ad ciuitatem hanc, omnia verba, quæ
audistis. * Nunc ergo bonas facite vias ve-
stras, & studia vestra, & audite vocem Dñi
Dei vestri: & poenitebit Dñm mali, quod
locutus est aduersum vos. * Ego autem ec-
ce in manibus vestris sum: facite mihi,
quod bonum, & rectum est in oculis ve-
stris: * Verumtamen scitote, & cognosci-
te, quod si occideritis me, sanguinem inno-
centem traderis contra vosmetipsos, & cõ-
tra ciuitatem istam, & habitatores eius, in
veritate enim misit me Dominus ad vos, vt
loquerer in auribus vestris omnia verba
hæc. * Et dixerunt principes, & omnis po-
pulus, ad sacerdotes, & ad prophetas: Non
est viro huic iudicium mortis: quia in no-
mine Domini Dei nostri locutus est ad
nos. * Surrexerunt ergo viri de senioribus
terræ: et dixerunt ad omnem ceterum popu-
li, loquentes. * Michas de Morasthi fuit
propheta in diebus Ezechie regis Iuda, et
ait ad omnem populum Iuda, dicens. Hæc
dicit Dominus exercituum, Sion quasi ager
arabitur: et Ierusalem in acervum lapidum
erit: et mons domus in excelsa sylvarum. *
Numquid morte condemnauit eum Eze-
chias rex Iuda, et omnis Iuda? numquid
non timuerunt Dominum, et deprecati

sunt faciem Domini: et poenituit Domi-
num mali, quod locutus fuerat aduersum
eos. Itaque nos facimus malum grande con-
tra animas nostras. * Fuit quoque vir pro-
phetans in nomine Domini, Vrias filius
Semei de Cariathiarim: et prophetauit ad-
uersus ciuitatem istam, et aduersus terram
hanc, iuxta omnia verba Ieremize. * Et au-
diuit rex Ioakim, et omnes potentes, et
principes eius, verba hæc: et quæsiuit rex
interficere eum. Et audiuit Vrias, et timuit,
fugitque et ingressus est Ægyptum. Et mi-
sit rex Ioakim viros in Ægyptum, Elina-
than filium Achobor, et viros cum eo in
Ægyptum. * Et eduxerunt Vriam de Ægyp-
to: et percussit eum ad regem Ioakim, et
percussit eum gladio: et proiecit cadaver
eius in sepulchris vulgi ignobilis. * Igitur
manus Ahicam filij Saphan fuit cum Iere-
mia, vt non traderetur in manus populi, et
interficerent eum.

C A P. XXVII.

*Vinculis ad varios reges missis, dicit illos, si ser-
uire velint regi Babylonis eiusque posteris,
permansuros in terra sua; alioqui perituros
gladio fame & peste; inuicibens in pseudo pro-
phetas, qui aliud vaticinantur, fallentes
populum: pradicis etiam sacra vasa, quæ re-
liqua sunt transferenda in Babylonem, &
tandem referenda Ierosolymam.*

IN principio regni Ioakim filij Iosie re-
gis Iuda, factum est verbum istud ad Ie-
remiam a Dño, dicens: * Hæc dicit Dominus
ad me: Fac tibi vincula, et catenas: et pones
eas in collo tuo. * Et mittes eas ad regem
Edom, et ad regem Moab, et ad regem filio-
rum Ammon, et ad regem Tyri, et ad re-
gem Sidonis, in manu nuntiorum, qui vene-
runt Ierusalem ad Sedeciam regem Iuda. *
Et præcipies eis, vt ad dominos suos lo-
quantur: Hæc dicit Dominus exercituum
Deus Israel: Hæc dicetis ad dominos ve-
stros: * Ego feci terram, et homines, et iu-
menta, quæ sunt super faciem terræ, in for-
titudine mea magna, et in brachio meo ex-
tento: et dedi eam ei, qui placuit in oculis
meis. Et nunc itaq; ego dedi omnes terras, is-
tas in manu Nabuchodonosor regis Babylo-
nis serui mei: in super et bestias agri dedi ei,
vt seruiant illi. * Et seruiant ei omnes gen-
tes, et filio eius: et filio filij eius: donec ve-
niat tempus terræ eius, et ipsius: et seruiant
ei gentes multæ, et reges magni. * Gens au-
tem, et regnum, quod non seruiert Nabu-
chodonosor regi Babylonis, et quicumque
non curuauerit collum suum sub iugo re-
gis Babylonis: in gladio, et in fame, et in pe-
ste visitabo super gentem illam, ait Domi-
nus,

nus, donec consumam eos in manu eius. *
 Vos ergo nolite audire prophetas vestros, et diuinos, et somniatores, et augures, et maleficos, qui dicunt vobis: Non seruietis regi Babylonis. * Quia mendacium prophetant vobis: ut longè vos faciant de terra vestra, et eiciant vos, et pereatis. * Torro gens, quæ subiecerit ceruicem suam sub iugo regis Babylonis, et seruerit ei; dimittam eam in terra sua, dicit Dominus: et colet eam, et habitabit in ea. * Et ad Sedeciam Iuda locutus sum secundum omnia verba hæc, dicens: C Subjicite colla vestra sub iugo regis Babylonis, et seruite ei, et populo eius, et viuetis. Quare moriemini tu, et populus tuus gladio, et fame, et peste, sicut locutus est Dominus ad gentem, quæ seruire noluerit regi Babylonis? Nolite audire verba prophetarum dicentium vobis: Non seruietis regi Babylonis: quia mendacium ipsi loquuntur vobis. * Quia non misit eos, ait Dñs: et ipsi prophetant in nomine meo mendaciter: ut eiciant vos, et pereatis tam vos, quam prophetæ, qui vaticinantur vobis. * Et ad sacerdotes, et ad populum istum locutus sum, dicens: Hæc dicit Dominus: Nolite audire verba prophetarum vestrorum, qui prophetant vobis, dicentes: Ecce vasa Domini reuertentur de Babylone nunc citò, mendacium enim prophetant vobis. * Nolite ergo audire eos, sed seruite regi Babylonis, ut viuaris. quare datur hæc ciuitas in solitudinem? * Et si prophetæ sunt, et est verbum Domini in eis: occurrant Domino Deo exercituum, ut non veniant vasa, quæ derelicta fuerant in domo Domini, et in domo regis Iuda, et in Ierusalem, in Babylonem. * Quia hæc dicit Dominus exercituum ad columnas, et ad mare, et ad bases, et ad reliqua vasorum, quæ remanserunt in ciuitate hac: * Quæ non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis, cum transferret Iechoniam filium Ioakim regem Iuda de Ierusalem in Babylonem, et omnes optimates Iuda, et Ierusalem. * Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel ad vasa, quæ derelicta sunt in domo Domini, et in domo regis Iuda, et Ierusalem. * In Babylonem transferentur, et ibi erunt vsque ad diem visitationis sue, dicit Dominus, et afferri faciam ea, et restitui in loco isto.

CAP. XXVIII.

Hananias pseudopropheta ablati de collo Ieremias catenis, vaticinatur sacra vasa cum rege, & captiuo populo post biennium reducenda: sed iubetur Ieremias contrarium vaticinari, & mortem illi denuntiare, quæ iuxta verbum Ieremia eodem anno facta est.

ET factum est in anno illo, in principio regni Sedecie regis Iuda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananias filius Azur propheta de Gabaon, in domo Domini, coram sacerdotibus, et omni populo, dicens, * Hæc dicit Dñs exercituum Deus Israel: Contrui iugum regis Babylonis. * Adhuc duo anni dierum, et ego referri faciam ad locum istum omnia vasa domus Domini, quæ tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto, et transtulit ea in Babylonem. * Et Iechoniam filium Ioakim regem Iuda, et omnem transmigrationem Iuda, qui ingressi sunt in Babylonem, ego conuertam ad locum istum, ait Dominus: conteram enim iugum regis Babylonis. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam, in oculis sacerdotum, et in oculis omnis populi, qui stabat in domo Domini. * Et ait Ieremias propheta: Amen, sic faciat Dominus: suscitetur Dominus verba tua, quæ prophetasti: ut referantur vasa in domum Domini, et omnis transmigratio de Babylone ad locum istum. * Verumtamen audi verbum hoc, quod ego loquor in auribus tuis, et in auribus vniuersi populi. * Prophetæ, qui fuerunt ante me, et ante te ab initio, et prophetauerunt super terras multas, et super regna magna, de prælio, et de afflictione, et de fame. * Propheta, qui vaticinatus est pacem: cum venerit verbum eius, scietur propheta, quem misit Dñs in veritate. * Et tulit Hananias propheta catenam de collo Ieremie prophete, et confregit eam. * Et ait Hananias in conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit Dñs: Sic confringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium gentium. * Et abiit Ieremias propheta in viam suam. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, postquam confregit Hananias propheta catenam de collo Ieremie prophete dicens: Vade, et dices Hananias: Hæc dicit Dominus: Catenas ligneas contriui: et facies pro eis catenas ferreas. * Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Iugum ferreum posui super collum cunctarum Gentium istarum, ut seruiant Nabuchodonosor regi Babylonis, et seruiant ei: insuper et bestias terræ dedi ei. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam: Audi Hanania: non misit te Dominus, et tu confidere fecisti populum istum in mendacio. * Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego mittam te à facie terræ: hoc anno morieris: aduersum enim Dominum locutus es. * Et mortuus est Hananias propheta in anno illo, mense septimo.

C A P. XXIX

Captivos Iudaeos vaticinantur 70. annis in Babylone permansuros, hortaturque, ut illis multiplicari student, & deinde reducantur: eos vero, qui Ierosolymis remanserunt, gladio fame, & peste dicit consumendos: deinde mala vaticinantur adversus Achab, Sedeciam, & Semeiam pseudoprophetas, seducen- tes populum transmigrationis.

ET hæc sunt verba libri, quem misit Ie-
remias propheta ad Ierusalem ad re-
liquias seniorum transmigrationis, & ad
sacerdotes, & ad prophetas, & ad omnem
populum, quem traduxerat Nabuchodonosor
de Ierusalem in Babylonem: * Post-
quam egressus est Iechonias rex, & domi-
na, & eunuchi, & principes Iuda, & Ierusa-
lem, & faber, & inclusor de Ierusalem: * In
manu Elasa filij Saphan, & Gamariaz filij
Helcis, quos misit Sedecias rex Iuda ad
Nabuchodonosor regem Babylonis in Ba-
bylonem, dicens: * Hæc dicit Dominus
exercituum Deus Israel omni transmigra-
tioni, quam transtulisti de Ierusalem in Ba-
bylonem: * Edificate domos, & habitate:
& plantate hortos, & comedite fructum
eorum. * Accipite uxores, & generate filios,
& filias: & date filiis vestris uxores, & filias
vestras date viris, & pariant filios, & filias:
& multiplicamini ibi, & nolite esse pauci
numero. * Et querite pacem civitatis, ad
quam transmigra- re vos feci: & orate pro ea
ad Dominum: quia in pace illius erit pax
vobis: * Hæc enim dicit Dñs exercituum
Deus Israel: Non vos seducant prophetae
vestri, qui sunt in medio vestrum, & divini
vestri: & ne attendatis ad somnia vestra,
quæ vos somniatis: Quia falso ipsi prophe-
tant vobis in nomine meo: & non misi eos,
dicit Dominus. * Quia hæc dicit Dominus:
Cum ceperint impleri in Babylone septua-
ginta anni, visitabo vos: & suscitabo super
vos verbum meum bonum, ut reducam vos
ad locum istum. * Ego enim scio cogitationes,
quas ego cogito super vos, ait Dominus, co-
gitationes pacis, & non afflictionis, ut dem
vobis finem, & patientiam, * Et inuocabitis
me, & ibitis: & orabitis me, & ego exaudia-
vos. * Queretis me, & inuenietis: cum qua-
sieritis me in toto corde vestro. * Et inue-
niar a vobis, ait Dominus: & reducam cap-
tivitatem vestram, & congregabo vos de
vniuersis gentibus, & de cunctis locis, ad
quæ expuli vos, dicit Dominus: & reuer-
ti vos faciam de loco, ad quem transmigra-
re vos feci. Quia dixistis: Suscitauit nobis Dñs
Prophetas in Babylone. * Quia hæc dicit
Dñs ad regem, qui sedet super solium Da-

uid, & ad omnem populum habitatorem
urbis huius, ad fratres vestros, qui non sunt
egressi vobiscum in transmigrationem. Hæc
dicit Dñs exercituum: Ecce mittam in eos
gladium, & famem, & pestem: & ponam
eos, quasi ficus malas, quæ comedi non pos-
sunt: eo quod pessimæ sint. * Et persequar
eos in gladio, & in fame, & in pestilentia: &
dabo eos in vexationem vniuersis regnis
terræ: in maledictionem, & in stuporem, &
in sibilum, & in opprobrium cunctis Gen-
tibus, ad quas ego eieci eos: * Eo quod non
audierint verba mea, dicit Dñs: quæ misi
ad eos per seruos meos prophetas, de nocte
consurgens, & mittens: & non audistis, di-
cit Dñs. Vos ergo audite verbum Dñi, om-
nis transmigrationis, quam emisi de Ierusalem
in Babylonem. Hæc dicit Dñs exercituum
Deus Israel ad Achab filium Coliaz, & ad
Sedeciam filium Maasiaz, qui prophetant
vobis in nomine meo mendaciter: Ecce
ego tradam eos in manu Nabuchodonosor
regis Babylonis: & percutiet eos in oculis
vestris. * Et assumetur ex eis maledictio
omni transmigrationi Iuda, quæ est in Ba-
bylone, dicentium: Ponat te Dñs sicut Se-
deciam, et sicut Achab, quos sedit rex Ba-
bylonis in igne: * Pro eo, quod fecerint
stultitiam in Israel, & mechati sunt in ux-
ores amicorum suorum, & locuti sunt ver-
bum in nomine meo mendaciter, quod non
mandavi eos: ego sum Iudex, et testis, dicit
Dñs. * Et ad Semeiam Nehelamitem di-
cens: * Hæc dicit Dñs exercituum, Deus Is-
rael: Pro eo, quod misisti in nomine tuo li-
bros ad omnem populum, qui est in Ierusa-
lem, & ad Sophoniam filium Maasiaz sacer-
dotem, et ad vniuersos sacerdotes, dicens: *
Dominus dedit te in sacerdotem pro Ioia-
de sacerdote, ut sis dux in domo Dñi super
omnem virum arreptitium, et prophetan-
tem, ut mittas eum in neruum, et in carce-
rem. * Et nunc quare non increpasti Iere-
miam Anathochiten, qui prophetat vobis? *
Quia super hoc misit in Babylone ad nos,
dicens: Longum est: edificate domos, et ha-
bitate: et plantate hortos, et comedite fru-
ctus eorum. * Legit ergo Sophonias sacer-
dos librum istum in auribus Ieremiaz pro-
phetæ. * Et factum est verbum Dñi ad Iere-
miam, dicens: * Mittite ad omnem transmi-
grationem, dicens: Hæc dicit Dñs ad Seme-
iam Nehelamitem: Pro eo, quod propheta-
uit vobis Semeias, et ego non misi eum: et
fecit vos confidere in mendacio: * Idcir-
co hæc dicit Dñs: Ecce ego visitabo super
Semeiam Nehelamitem, et super semen
eius: non erit ei vir sedens in medio popu-
li huius, et non videbit bonum, quod ego
faciam populo meo, ait Dominus: quia
præ-

Sup. 16. c.
10.

Sup. 14. c. 11
& 11. d. 16.

Sup. 25. c. 12
2. par. 16. d.
21.
1. Esdr. 3. 8.
10.
Dan. 9. 2. 1.

præuocationem locutus est aduersus Dominum.

C A P. XXX.

Vaticinatur Iudais, & filiis Israel reditum à gravi captiuitate, in qua propter peccata sua detinebantur: & quod post reditum seruiuri sint Domino, ac David regi, quem ille suscitabit eis in prosperitate, & securitate magna donastis ipsorum inimicis.

Hoc verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel, dicens: Scribe tibi omnia verba, quæ locutus sum ad te, in libro. * Ecce enim dies veniunt, dicit Dominus. & conuertam conuersionem populi mei Israel, & Iuda, ait Dominus: & conuertam eos ad terram, quam dedi patribus eorum: & possidebunt eam. * Et hæc verba, quæ locutus est Dominus ad Israel, & ad Iudam: * Quoniam hæc dicit Dominus: Vocem terroris audiui: formido, & non est pax. * Interrogate, & videte si generat masculus: quare ergo vidi omnis viri manum super lumbum suum, quasi parturiētis, & conuersæ sunt vniuersæ facies in auruginem. * Væ, quia magna dies illa, nec est similis eius: tempusque tribulationis est Iacob, & ex ipso saluabitur. Et erit in die illa, ait Dominus exercituum: conteram iugum eius de collo tuo, & vincula eius dirumpam, & non dominabuntur ei amplius alie. *ni:* * Sed seruient Domino Deo suo, & David regi suo, quem suscitabo eis. * Tu ergo ne timeas serue meus Iacob, ait Dominus, neque paueas Israel: quia ecce ego saluabo te de terra longinqua, & semen tuum de terra captiuitatis eorum, & reuertetur Iacob, & quiescet, & cunctis affluet bonis, & non erit, quem formidet. * Quoniam tecum ego sum, ait Dominus, vt saluem te: faciam enim consummationem in cunctis Gentibus, in quibus dispersi te: te autem non faciam in consummationem: sed castigabo te in iudicio, vt non videaris tibi innoxius. Quia hæc dicit Dominus: insanabilis fractura tua, pessima plaga tua. * Non est, qui iudicet iudicium tuum ad alligandum: curationum utilitas non est tibi. Omnes amatores tui obliui sunt tui, teque non querent: plaga enim inimici percussit te castigatione crudeli: propter multitudinem iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua. * Quid clamas super contritione tua? insana- bilis est dolor tuus: propter multitudinem iniquitatis tuæ, & propter dura peccata tua feci hæc tibi. * Propterea omnes, qui comedunt te, deuorabuntur: & vniuersi hostes tui in captiuitatem ducentur: & qui te vastant, vastabuntur, cunctosque prædatores

17 tuos dabo in prædam. * Obducam enim catricem tibi, & à vulneribus tuis sanabo te, dicit Dominus. Quia eiectam vocauerunt te Sion: Hæc est, quæ non habebat requirerem. * Hæc dicit Dñs: Ecce conuertam conuersionem tabernaculorum Iacob, & reētis eius miserebor, & ædificabitur ciuitas in excelsu suo, & templum iuxta ordinem suum fundabitur. * Et egredietur de eis laus, voxque Iudentium: & multiplicabo eos, & non minuentur: & glorificabo eos, & non attenuabuntur. * Et erunt filij eius sicut à principio, & coetus eius coram me permanebit: & visitabo aduersum omnes, qui tribulant eum. * Et erit dux eius ex eo: & princeps de medio eius producetur: & applicabo eum, & accedet ad me. quis enim iste est, qui applicet cor suum, vt appropinquet mihi, ait Dominus? * Et eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum. * Ecce turbo Domini, furor egrediens, procella ruens, in capite impiorum conquiescet. * Non auertet iram indignationis Dominus, donec faciat, & compleat cogitationem cordis sui: in nouissimo dierum intelligetis ea.

C A P. XXXI.

Dicit Dominus se reduclurum populum Israel de captiuitate, vt in affluentia bonorum seruiat Domino: iubetur ergo Rachel non flere amplius filios suos: agnoscat Israel se meritis castigatum, idæque penitentiam agit: de nouitate, qua femina circumdabit virum: vigilabit Dominus ad reducendum Israel de vna acerba: de nouo pacto, quod feriet Dominus cum domo Israel, nec abijcet unquam vniuersum illius semen.

In tempore illo, dicit Dñs: Ero Deus vniuersis cognationibus Israel, & ipsi erunt mihi in populum. * Hæc dicit Dñs: Inuenit gratiam in deserto populus, qui remanserat à gladio: vadet ad requiem suam Israel. * Longè Dñs apparuit mihi. Et in charitate perpetua dilexi te: idè attraxi te, miserans. * Rursumque ædificabo te, & ædificaberis virgo Israel: adhuc ornaberis tympanis tuis, & egredieris in choro Iudentium. * Adhuc plantabis vineas in montibus Samariæ: plantabunt plantantes, & donec tempus veniat, non vindemiabunt: * Quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte Ephraim: Surgite, & ascendamus in Sion ad Dñm Deum nostrum. * Quia hæc dicit Dñs: Exultate in lætitia Iacob, & hincite contra caput Gentium, personate, & canite, & dicite: Salua Dñe populum tuum, reliquias Israel. * Ecce ego adducam eos de terra Aquilonis, & congregabo eos ab extre-

Isa. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Isa. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Isa. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

mis terræ: inter quos erunt cæcus, & claudus, prægnans, & pariens simul, cœtus magnus reuertentium huc. * In fletu venient, & in misericordia reducam eos: & adducam eos per torrentes aquarum in viâ rectâ, & non impingent in ea: quia factus sum Israeli pater, & Ephraim primogenitus meus est. * Audite verbû Dñi Gentes, & annuntiate in insulis, quæ procul sunt, & dicite: Qui disperfit Israel, congregabit eum: & custodiet eum sicut pascor gregem suum. * Redemit enim Dñs Iacob, & liberauit eum de manu potentioris. * Et venient, & laudabunt in monte Sion: & confluent ad bona Domini, super frumento, & vino, & oleo, & foetu pecorum, & armentorum: eritque anima eorum, quasi hortus irriguus, & ultra non esurient. * Tunc latabitur virgo in choro, iuvenes & senes simul: & conuertam luctum eorum in gaudium, & consolabor eos, & lætificabo à dolore suo. * Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine: & populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus. * Hæc dicit Dominus: Vox in ex-cello audita est lamentationis, luctus, & fletus Rachel plorantis filios suos, & nolentis consolari super eis, quia non sunt. * Hæc dicit Dñs: Quiescat vox tua à ploratu, & oculi tui à lacrymis: quia est merces operi tuo, ait Dñs: & reuertentur de terra inimici. Et est spes nouissimis tuis, ait Dominus: & reuertentur filij ad terminos suos. * Audiens audiui Ephraim transinigram: Castigasti me, & eruditus sum, quasi iuenculus indomitus: conuerte me, & conuertar: quia tu Dñs Deus meus. * Postquam enim conuertisti me, egi poenitentiam: & postquam ostendisti mihi, percussi semur meum. Confusus sum, & erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescentiæ meæ. * Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor eius: ait Dominus. * Statue tibi speculam, & pone tibi amaritudines: dirige cor tuum in viam rectam, in qua ambulasti: reuere virgo Israel, reuere ad ciuitates tuas istas. Usquequò delicijs dissolueris filia vana? quia creauit Dominus nouum super terram: **FOEMINA CIRCUMDABIT VIRVM.** * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Iuda, & in vrbibus eius, cum conuertero in captiuitatem eorum: Benedicat tibi Dominus, pulchritudo iustitiæ, mons sanctus: * Et habitabunt in eo Iudas, & omnes ciuitates eius simul, agricolæ, & minantes greges. * Quia inebriaui animam lassam, & omnem animam esurientem saturauimus. Ideo

quasi de somno suscitatus sum: & vidi, & somnus meus dulcis mihi. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & seminabo domum Israel, & domum Iuda semine hominum, & semine iumentorum. * Et sicut vigilavi super eos, ut euellerem, & demolirer, & dissiparem, & disperderem, & affligerem: sic vigilabo super eos, ut ædificem, & plantem, ait Dominus. * In diebus illis non dicent ultra: Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. * Sed vnusquisque in iniquitate sua morietur: omnis homo, qui comederit vnam acerbam, obstupescant dentes eius. * Ecce dies venient, dicit Dominus: & seriam domum Israel, & domum Iuda foedus nouum. * Non secundum pactum, quod pepigi cum patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum, ut educrem eos de Terra Ægypti, pactum, quod irritum fecerunt, & ego diminatus sum eorum, dicit Dominus. * Sed hoc erit pactum, quod seriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dominus: Dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum. * Et non docebit ultra vir proximum suum, & vir fratrem suum, dicens: Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent me, a minimo eorum vsque ad maximum, ait Dominus: quia propitiabor iniquitati eorum, & peccati eorum non memorabor amplius. Hæc dicit Dñs, qui dat solem in lumine diei, ordinem lunæ, & stellarum in lumine noctis: qui turbat mare, & tonat fluctus eius, Dominus exercituum nomen illi. * Si defecerint leges istæ coram me, dicit Dominus: tunc & semen Israel deficiet, ut non sit gens coram me cunctis diebus. * Hæc dicit Dominus: Si mensurari poterint cœli sursum, & inuestigari fundamenta terræ deorsum: & ego abijciam vniuersum semen Israel, propter omnia, quæ fecerunt, dicit Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & ædificabitur ciuitas Domino, à turre Hana-neel vsque ad portam anguli. * Et exibit ultra norma mensuræ in conspectu eius super collem Gareb: & circuibit Goatha. * Et omnem vallem cadauerum, & cineris, & vniuersam regionem mortis, vsque ad torrentem Cedron, & vsque ad angulum portæ equorum Orientalis, Sanctum Domini: non euellatur, & non destruetur ultra in perpetuum.

Erec. 12. 2.

Heb. 8. c. 8.

Hebr. 10. c. 16.

A. 12. 10. 5.

C A P. XXXII.

Obsidente Nabuchodonosor Ierusalem, Ieremias in atrio carceris posuit agrum in Anathoth iussu Domini emis a suo patruelo, inbesque seruari librum emptionis: refert coram Domino beneficia Israelitis prastita: Dominus dicit se traditurum ciuitatem cum populo regi Babylonis propter illorum idololatriam, sed postea remocaturum ipsos in Ierusalem, ac percussurum eum eius nouum fœdus, ut sibi ex toto corde seruiant.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam a Dño, in anno decimo Sedecie regis A Iuda: ipse est annus decimus octauus Na buchodonosor. * Tunc exercitus regis Ba bylonis obsidebat Ierusalem: & Ieremias Propheta erat clausus in atrio carceris, qui erat in domo regis Iuda. * Clauserat enim eum Sedecias rex Iuda, dicens: Quare vati cinaris dicens: Hæc dicit Dñs: Ecce ego da bo ciuitatem istam in manus regis Babylo nis, & capiet eam? * Et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldæorum: sed tra detur in manus regis Babylonis: & loque tur os eius cum ore illius, & oculi eius ocu los illius videbunt. * Et in Babylonem du cet Sedeciam: & ibi erit donec visitem eum, ait Dñs. si autem dimicaueritis aduersum Chaldæos nihil prosperum habebitis. * Et dixit Ieremias: Factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Ecce Hanameel filius Sellum patruelis tuus veniet ad te, dicens: E me tibi agrum meum, qui est in Anathoth: tibi enim competit ex propinquitate, ut emas. * Et venit ad me Hanameel filius patru mei, secundum verbum Dñi ad vestibulum car ceris, & ait ad me: Posside agrum meum, qui est in Anathoth in Terra Benjamin: quia tibi competit hæreditas, & tu propinquus es, ut possideas. Intellexi autem, quod ver bum Dñi esset. * Et emi agrum ab Hana meel filio patru mei, qui est in Anathoth: & appendi ei argentum septem stateres, & decem argenteos. * Et scripsi in libro, & si gnauit, & adhibui testes: & appendi argen tum in statera. * Et accepi librum possessio nis signatum, & stipulationes, & rata, & si gna forinsecus. * Et dedi librum possessio nis Baruch filio Neri filij Maasie, in oculis Hanameel patruelis mei, in oculis testium, qui scripti erant in libro emptionis, & in oculis omnium Iudæorum, qui sedebant in atrio carceris. * Et præcepi Baruch coram eis dicens: * Hæc dicit Dñs exercituum C Deus Israel. Sume libros istos, librum em ptionis hunc signatum, & librum hunc, qui apertus est: & pone illos in vase fictili, ut permanere possint diebus multis. * Hæc

enim dicit Dñs exercituum Deus Israel: Adhuc possidebuntur domus, & agri, & vi neæ in terra ista. * Et orauit ad Dñm, post quam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri, dicens: Heu, heu, heu, Dñe Deus: ecce tu fecisti coelum, & terram in fortitu dine tua magna, & in brachio tuo extento: non erit tibi difficile omne verbum: * Qui facis misericordiam in millibus, & reddis iniquitatem patrum in sinum filiorum eo rum post eos: Fortissime, magnè, & potens, Dñs exercituum nomen tibi. * Magnus consilio, & incomprehensibilis cogitatu: cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum Adam, ut reddas unicuique se cundum vias suas, & secundum fructum adinventionum eius. * Qui posuisti signa, & portenta in Terra Egypti usque ad diem hanc & in Israel, & in hominibus, & fecisti tibi nomen sicut est dies hæc. * Et eduxisti populum tuum Israel de Terra Egypti, in signis, & in portentis, & in manu robusta, & in brachio extento, & in terrore magno. * Et dedisti eis terram hanc, quam iurasti D patribus eorum, ut dares eis terram fluen tem lacte, & melle. * Et ingressi sunt, & pos sederunt eam: & non obederunt voci tuæ, & in lege tua non ambulauerunt: omnia, quæ mandasti eis, ut facerent, non fecerunt: & euenerunt eis omnia mala hæc. * Ecce munitiones extructæ sunt aduersum ciui tatem, ut capiatur: et vrbs data est in ma nus Chaldæorum, qui præliantur aduersus eam, a facie gladij, & famis, et pestilentie, & quacumque locutus es acciderunt, ut tu ipse cernis. * Et tu dicis mihi Dñs Deus: Eme agrum argento, et adhibe testes: cum vrbs data sit in manus Chaldæorum? * Et factum est verbum Dñi ad Ieremiam, di cens: * Ecce ego Dñs Deus vniuersæ car nis: nunquid difficile mihi erit omne verbu? Propterea hæc dicit Dñs: Ecce ego tradam ciuitatem istam in manus Chaldæorum, et in manu regis Babylonis, et capient eam. * Et venient Chaldæi præliantes aduersum urbem hanc, et succendeat eam igni, et cõ burent eam, et domos, in quarum domati bus sacrificabant Baal, & libabant dijs alienis libamina ad irritandum me. * Erant enim filij Israel, et filij Iuda, iugiter facien tes malum in oculis meis ab adolescentia sua: filij Israel, qui vsque nunc exacerbant me in opere manuum suarum, dicit Dñs. * Quia in furore, et in indignatione mea fa cta est mihi ciuitas hæc, a die, qua ædifica uerunt eam, usque ad diem istam, qua au feretur de conspectu meo. * Propter mili tiam filiorum Israel, et filiorum Iuda, quam fecerunt ad iracundiam me prouocantes, ipsi & reges eorum, principes eorum, & sa cerdo-

4. Reg. 24.
4.4.

cerdotes eorum, et propheta eorum, viri Iuda, & habitatores Ierusalem. * Et vert- 33
runt ad me terga, & non facies: cum doce-
rem eos diluculo, & erudirem, & nollent
audire, ut acciperent disciplinam. * Et po- 34
suerunt idola sua in domo, in qua inuoca-
tum est nomen meum, ut polluerent eam. *
Et edificauerunt excelsa Baal, quæ sunt in 35
valle filij Ennom, ut initiarent filios suos, &
filias suas Moloch: quod non mandavi eis,
nec ascendit in cor meum, ut facerent abo-
minationem hanc, & in peccatum deduce-
rent Iudam. * Et nunc propter ista, hæc di- 36
cit Dñs Deus Israel ad ciuitatem hanc, de
de qua vos dicitis, quod tradetur in manus
regis Babylonis in gladio, & in fame, & in
peste. Ecce ego congregabo eos de vniuer- 37
sis terris, ad quas eieci eos in furore meo, &
in ira mea, & in indignatione grandi: & re-
ducam eos ad locum istum, & habitare eos
faciam confidenter. * Et erunt mihi in po- 38
pulum, & ego ero eis in Deum. * Et dabo 39
eis cor vnum, & viam vnã, ut timeant
me vniuersis diebus: & bene sit eis, & filiis
eorum post eos: Et feriam eis pactum sem- 40
piternum, & non desinam eis benefacere: &
timorem meum dabo in corde eorum, ut
non recedant à me. * Et laborabo super eis, 41
cum benè eis fecero: & plantabo eos in ter-
ra ista in veritate, in toto corde meo, & in
tota anima mea. * Quia hæc dicit Domi- 42
nus: Sicut adduxi super populum istum om-
ne malum hoc grande: sic adducam super
eos omne bonum, quod ego loquor ad eos.
Et possidebuntur agri in terra ista: de qua 43
vos dicitis, quod deserta sit, eo quod non re-
manserit homo, & iumentum, & data sit
in manus Chaldæorum. * Agri ementur 44
pecunia, & scribentur in libro, et impri-
metur signum, & testis adhibebitur: in
Terra Benjamin, & in circuitu Ierusa-
lem, in ciuitatibus Iuda, & in ciuitati-
bus montanis, & in ciuitatibus campe-
stribus, & in ciuitatibus, quæ ad Austrum
sunt: quia conuertam captiuitatem eorum,
ait Dominus.

C A P. XX XIII.

*Premittis Dominus se dimissurum peccata po-
puli sui, & à captiuitate reducendum, multis
beneficijs subsequens: germinabis David
germen iustitia faciem iustitiam, & iudi-
cium in terra, & firmissimum est pactum Do-
mini cum David, & semine Iacob vehemen-
ter multiplicando.*

ET factum est verbum Dñi ad Ieremiã
secundo, cum adhuc clausus esset in A-
trio carceris, dicens: * Hæc dicit Dominus, 2
qui facturus est, & formaturus illud, & pa-

3 raturus, Dominus nomen eius. * Clama ad
me, & exaudiam te: & annuntiabo tibi grã-
4 dia, & firma, quæ nescis. * Quia hæc dicit
Dñs Deus Israel ad domos vrbs huius, &
5 ad domos regis Iuda, quæ destructæ sunt, &
ad munitiones, & ad gladium. Venientium,
ut dimicent cum Chaldæis, & impleant eas
cadaveribus hominum, quos percussit in fu-
6 rore meo, & in indignatione mea, abscon-
dens faciem meam à ciuitate hac, propter
7 omnem malitiam eorum. * Ecce ego obdu-
cam eis cicatricem, & sanitatem, & curabo
eos: & reuelabo illis deprecationem pacis,
8 & veritatis: & conuertam conuersionem
Iuda, & conuersionem Ierusalem: & aedi-
9 cabo eos sicut à principio. * Et emundabo
illos ab omni iniquitate sua, in qua pecca-
uerunt mihi: & propitius ero cunctis ini-
10 quitatibus eorum, in quibus deliquerunt
mihi, & spreuerunt me. * Et erit mihi in no-
11 men, & in gaudium, & in laudem, & in ex-
ultationem cunctis gentibus terræ, quæ au-
dierint omnia bona, quæ ego facturus sum
eis: & pœuebunt, & turbabuntur in vniuer-
12 sis bonis, & in omni pace, quam ego faciam
eis. * Hæc dicit Dñs: Adhuc audietur in lo-
co isto (quem vos dicitis esse desertum, eo
quod non sit homo nec iumentum: in ciui-
13 tatibus Iuda, et foris Ierusalem, quæ desola-
tæ sunt absque homine, et absque habitato-
re, et absque pecore.) * Vox gaudij,
& vox lætitiæ, vox sponsi, et vox spon-
sæ, vox dicentium: Confitemini Domi-
no exercituum, quoniam bonus Dñs, quo-
14 niam in æternum misericordia eius: et por-
tantium vota in domum Dñi: reducam
enim conuersionem terræ sicut à principio,
15 dicit Dñs. * Hæc dicit Dominus exerci-
tuum: Adhuc erit in loco isto deserto abs-
que iumento, et in cunctis ciuitatibus eius,
16 habitaculum pastorum accubantium gre-
gum. * In ciuitatibus montuosis, et in ciui-
tatibus campeltribus, et in ciuitatibus, quæ
ad Austrum sunt: et in Terra Benjamin, et
in circuitu Ierusalem, et in ciuitatibus Iu-
17 da, adhuc transibunt greges ad manum nu-
merantis, ait Dominus. * Ecce dies veniunt,
18 dicit Dñs: et suscitabo verbum bonum,
quod locutus sum ad domum Israel, et ad
domum Iuda. * In diebus illis, et in tempo-
re illo, germinare faciam David germem iu-
stitiæ: et faciet iudicium, et iustitiam in ter-
19 ra. * In diebus illis saluabitur Iuda, et Ieru-
salem inhabitabit confidenter: et hoc est
nomen, quod vocabunt eum, Dñs iustus
20 noster. * Quia hæc dicit Dominus: Non in-
teribit de David vir, qui sedeat super thro-
21 num domus Israel. * Et de sacerdotibus, et
de Leuitis non interibit vir à facie mea, qui
offerat holocausta, et incendat sacrifici-
cium,

cium, & cadat victimas omnibus diebus. Et factum est verbum Dñi ad Ieremiam, 19 dicens: * Hæc dicit Dñs: Si irritum potest fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, vt non sit dies, & nox in tempore suo: * Et pactum meum irritum esse poterit cum Dauid seruo meo, vt non sit ex eo filius, qui regnet in throno eius, & Leuitæ, & Sacerdotes ministri mei. * Sicuti 22 enumerari non possunt stellæ coeli, & metiri arena maris: sic multiplicabo semen Dauid serui mei, & Leuitas ministros meos. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Numquid non vidisti quid 24 populus hic locutus sit, dicens: Duæ cognationes, quas elegerat Dominus, abiectæ sunt: & populum meum despexerunt, eo quod non sit vltra gens coram eis? * Hæc dicit Dominus: Si pactum meum inter diem, & noctem, & leges coelo, & terræ non posui: * Equidem, & semen Iacob, & Dauid serui mei proiciam, vt non assumam de semine eius principes seminis Abraham, Isaac, & Iacob. reducam enim conuersionem eorum, & miserebor eis.

CAPVT XXXIV.

Prædicat Dominus se traditurum regem Sedeciam in manus regis Babylonis, vna cum Ierusalem, quam igni succendes, eo quod pactum, quod coram Domino pepigerant de dimittendis his liberis, quos ex Hebrais sibi in seruitutem subiecerant, non seruauerint.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Dño, quando Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius, vniuersæque regna terræ, quæ erant sub potestate manus eius, & omnes populi bellabant contra Ierusalem, & contra omnes vrbes eius, dicens: * Hæc dicit Dñs Deus Israel: Vade, & loquere ad Sedeciam regem Iuda: & dices ad eum: Hæc dicit Dñs: Ecce ego tradam ciuitatem hanc in manus regis Babylonis, & succendet eam igni. * Et tu non effugies de manu eius: sed comprehensione capieris, & in manu eius traderis; & oculi tui oculos regis Babylonis videbunt, & os eius cum ore tuo loquetur, & Babylonem introibis. * Attamen audi verbum Domini Sedecia rex Iuda Hæc dicit Dñs ad te: Non morieris in gladio, * Sed in pace morieris, & secundum combustiones patrum tuorum regum priorum, qui fuerunt ante te, sic comburent te: & vñ Domine, plangent te, quia verbum ego locutus sum, dicit Dominus, * Et locutus est Ieremias propheta ad Sedeciam regem Iuda vniuersa verba hæc in Ierusalem. * Et exercitus

regis Babylonis pugnabat contra Ierusalem, & contra omnes ciuitates Iuda, quæ reliquæ erant, contra Lachis, & contra Azekah: hæc enim supererant de ciuitatibus Iuda, vrbes munitæ. * Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Dño, postquam percussit rex Sedecias foedus cum omni populo in Ierusalem, prædicans: * Vt dimitteret vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam, Hebræum, & Hebræam, liberos: & nequaquam dominarentur eis, id est, in Iudæa, & fratre suo. * Audierunt ergo omnes principes, & vniuersus populus, qui inierant pactum, vt dimitteret vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam, liberos, & vltra non dominarentur eis: audierunt igitur, & dimiserunt. * Et conuersi sunt deinceps: & retraxerunt seruos, & ancillas suas, quos dimiserant liberos, & subiugauerunt in famulos, & famulas. * Et factum est verbum Dñi ad Ieremiam à Dño, dicens: * Hæc dicit Dñs Deus Israel: Ego percussi foedus cum patribus vestris, in die qua eduxi eos de Terra Ægypti, de domo seruitutis, dicens: Cum completi fuerint septem anni, dimittat vnusquisque fratrem suum Hebræum, qui venditus est ei, & seruiet tibi sex annis: & dimittes eum à te liberum: & non audierunt patres vestri me, nec inclinauerunt aurem suam. Et conuersi estis vos hodie, & fecistis, quod rectum est in oculis meis, vt prædicaretis libertatem vnusquisque ad amicum suum, & iussit pactum in conspectu meo, in domo, in qua inuocatum est nomen meum super eam. * Et reuersi estis, & commaculastis nomen meum: & reduxistis vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam, quos dimiseratis, vt essent liberi, & suæ potestatis: & subiugastis eos, vt sint vobis serui, & ancillæ. * Propterea hæc dicit Dñs. Vos non audistis me, vt prædicaretis libertatem vnusquisque fratri suo, & vnusquisque amico suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dñs, ad gladium, ad pestem, & ad famem: & dabo vos in commotionem cunctis regnis terræ. * Et dabo viros, qui prauaricantur foedus meum, & non obseruauerunt verba foederis, quibus assensi sunt in conspectu meo, virulum quem conciderunt in duas partes, et transierunt inter diuisiones eius: * Principes Iudæ, et principes Ierusalem, eunuchi, et sacerdotes, et omnis populus terræ, qui transierunt inter diuisiones vituli: * Et dabo eos in manus inimicorum suorum, et in manus quærentium animam eorum: et erit morticinum eorum in escam volatilibus coeli, et bestiis terræ. * Et Sedeciam regem Iudæ, et principes eius, dabo in manus inimicorum suorum, et in

Exod. 21. 40.

Deut. 15. 12.

11.

ma-

manus quarentium animas eorum, & in manus exercituum regis Babylonis, qui recesserunt à vobis. * Ecce ego præcipio, dicit Dominus, & reducam eos in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersus eam, & capient eam, & incendunt igni: & ciuitates Iuda dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator.

C A P. XXXV.

Exemplo obedientia Rechabitarum præcepta patris sui Iechonias dura seruantium, expositulat Dominus de pertinaci Iudaorum inobedientia aduersus ipsius præcepta: quapropter his prænuuntias Dominus mala, illis autem bona.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Dño, in diebus Ioachim filij Iosia regis Iuda, dicens: Vade ad domum Rechabitarum: & loquere eis, & introduces eos in domum Domini, in vnam exedram thesaurorum, & dabis eis bibere vinum. * Et assumpsi Iezoniam filium Ieremias filij Hasabian, & fratres eius, & omnes filios eius, & vniuersam domum Rechabitarum: * Et introduxi eos in domum Dñi ad gazophylacium filiorum Hanan, filij Iegedel hominis Dei, quod erat iuxta gazophylacium principum, super thesaurum Maasias filij Sellum, qui erat custos vestibuli. Et posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino, & calices: & dixi ad eos: Bibite vinum. * Qui responderunt: Non bibemus vinum: quia Ionadab filius Rechab, pater noster, præcepit nobis dicens: Non bibetis vinum vos, & filij vestri, vsque in sempiternum: * Et domum non edificabitis, & sementem non feretis, & vineas non plantabitis, nec habebitis: sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, vt viuatis diebus multis super faciem terræ, in qua vos peregrinamini. * Obediuimus ergo voci Ionadab filij Rechab, patris nostri, in omnibus, quæ præcepit nobis, ita vt non bibere vinum cunctis diebus nostris nos, & mulieres nostræ, filij, & filia nostræ. * Et non edificaremus domos ad habitandum: & vineam, & agrum, & sementem non habuimus: * Sed habitauimus in tabernaculis, & obedientes fuimus, iuxta omnia, quæ præcepit nobis Ionadab pater noster. Cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram, diximus: Venite, & ingrediamur Ierusalem à facie exercitus Chaldaeorum, & à facie exercitus Syriæ: & mansimus in Ierusalem. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Hæc dicit Dñs exercituum Deus Israel: Vade, & dic viris Iuda, & habitatoribus Ierusalem: Nunquid non recipietis disciplinam,

vt obediatis verbis meis, dicit Dñs. Præuulerunt sermones Ionadab filij Rechab, quos præcepit filiis suis, vt non biberent vinum: & non biberunt vsque ad diem hanc, quia obedierunt præcepto patris sui; ego autem locutus sum ad vos, de mane confurgens, & loquens, & non obedistis mihi.

Misique ad vos omnes seruos meos prophetas confurgens diluculo, mittensque & dicens: Conuertimini vnusquisque à via sua pessima, & bona facite studia vestra: & nolite sequi deos alienos; neque colatis eos: & habitabitis in terra, quam dedi vobis, & patribus vestris: & non inclinastis aurem vestram, neque audistis me. * Firmauerunt igitur filij Ionadab filij Rechab præceptum patris sui, quod præceperat eis: populus autem iste non obediuit mihi. * Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce ego adducam super Iuda, & super omnes habitatores Ierusalem, vniuersam afflictionem, quam locutus sum aduersum illos: eo quod locutus sum ad illos, & non audierunt: vocaui illos, & non responderunt mihi. * Domui autem Rechabitarum dixit Ieremias: Hæc dicit Dñs exercituum Deus Israel: Pro eo, quod obedistis præcepto Ionadab patris vestri, & custodistis omnia mandata eius & fecistis vniuersa, quæ præcepit vobis: Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

C A P. XXXVI.

Iussu Domini mittit Ieremias inclusus carcere per Baruch librum comminationum, quem legas coram omni populo, vt resipiscant: porro rex Ioachim ipsum igni consumit, iubens Ieremiam, & Baruch comprehendere, qui absconditi erant: Ieremias autem iussu Domini iubet Baruch alium scribere, & Ioachim, ac semen eius vna cum Ierusalem prædicat perdendos.

Et factum est in anno quarto Ioachim filij Iosia regis Iuda factum est verbum hoc ad Ieremiam à Domino, dicens: * Tolle volumen libri, et scribes in eo omnia verba, quæ locutus sum tibi aduersum Israel, et Iudam, et aduersum omnes gentes, à die qua locutus sum ad te, ex diebus Iosia vsque ad diem hanc: * Si fortè audiente domo Iuda vniuersa mala, quæ ego cogito facere eis, reuertatur vnusquisque à via sua pessima: et propitius ero iniquitati, et peccato eorum. * Vocauit ergo Ieremias Baruch filium Nerias: et scripsit Baruch ex ore Ieremias, omnes sermones Domini, quos locutus est ad eum, in volumine libri: * Et præ-

Supr. 18. h.
11. & 15. h.
1.

præcepit Ieremias Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum Domini. * Ingredere ergo tu, & lege de volumine, in quo scripsisti ex ore meo, verba Domini, audiente populo in domo Domini, in die ieiunij: insuper & audiente vniuerso Iuda, qui veniunt de ciuitatibus suis, leges eis: * Si fortè cadat oratio eorum in conspectu Dñi, & reuertatur vnusquisque à via sua pessima: quoniam magnus furor, & indignatio est, quam locutus est Dominus aduersus populum hunc. * Et fecit Baruch filius Neriaz, iuxta omnia, quæ præceperat ei Ieremias propheta, legens ex volumine sermones Dñi in domo Domini. * Factum est autem in anno quinto Ioakim filij Iosiaz regis Iuda, in mense nono: prædicauerunt ieiunium in conspectu Domini omni populo in Ierusalem, & vniuersæ multitudini, quæ confluxerat de ciuitatibus Iuda in Ierusalem. * Legitque Baruch in volumine sermonis Ieremiaz in domo Domini, in gazophylaceis Gamariæ filiz Saphan scribæ, in vestibulo superiori, in introitu portæ nouæ domus Domini, audiente omni populo. * Cumq; audisset Michas filius Gamariæ filij Saphan omnes sermones Domini ex libro: * Descendit in domum regis ad gazophylacium scribæ: & ecce ibi omnes principes sedebant: Elisama scriba, & Dalaias filius Semeiz, & Elnathan filius Achonor, & Gamarias filius Saphan, & Sedeias filius Hananiz, & vniuersi principes. Et nuntiavit eis Michas omnia verba, quæ audiuit legente Baruch ex volumine in auribus populi. * Miserunt itaque omnes principes ad Baruch, Iudi filium Nathaniz filij Selemiz, filij Chusi, dicentes: Volumen ex quo legisti audiente populo, sume in manu tua, & veni. Tulit ergo Baruch filius Neriaz volumen in manu sua, & venit ad eos. * Et dixerunt ad eum: Sede, & lege hæc in auribus nostris. Et legit Baruch in auribus eorum. * Igitur cum audissent omnia verba, obstupuerunt vnusquisque ad proximum suum: & dixerunt ad Baruch: Nuntiare debemus regi omnes sermones istos. * Et interrogauerunt eum, dicentes: Indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore eius. * Dixit autem eis Baruch: Ex ore suo loquebatur, quasi legens ad me omnes sermones istos: & ego scribebam in volumine atramento. * Et dixerunt principes ad Baruch: Vade, & abscondere tu, & Ieremias, & nemo sciat vbi sitis. * Et ingressi sunt ad regem in atrium: portò volumen commendauerunt in gazophylacio Elisamæ scribæ: & nuntiauerunt audiente rege omnes sermones. * Misitque rex Iudi, vtsumeret volumen: qui tollens illud de

gazophylacio Elisamæ scribæ: legit audiente rege, & vniuersis principibus, qui stabant circa regem. * Rex autem sedebat in domo hiemali in mense nono: & posita erat arula coram eo plena prunis. * Cumq; legisset Iudi tres pagellas, vel quatuor, scidit illud scalpello scribæ, & proiecit in ignem, qui erat super arulam, donec consumeretur omne volumen igni, qui erat in arula. * Et non timuerunt, neque sciderunt vestimenta sua, rex & omnes serui eius, qui audierunt vniuersos sermones istos. Verumtamen Elnathan, & Dalaias, & Gamarias, contradixerunt regi ne combureret librū: & non audiuit eos. * Et præcepit rex Ieremiel filio Amelech, & Saraiz filio Ezriel, & Selemiz filio Abdeel, vt comprehenderent Baruch scribam, & Ieremiam prophetam: abscondit autem eos Dominus. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam, postquam combusserat rex volumen, & sermones, quos scripserat Baruch ex ore Ieremiaz, dicens: * Rursum tolle volumen aliud: & scribe in eo omnes sermones priores, qui erant in primo volumine, quod combussit Ioakim rex Iuda. * Et ad Ioakim regem Iuda, dices. Hæc dicit Dominus: Tu combussisti volumen illud, dicens: Quare scripsisti in eo annuntians: Festinus veniet rex Babylonis, & vastabit terram hæc, & cessare faciet ex illa hominem, & iumentum? * Propterea hæc dicit Dominus contra Ioakim regem Iuda: Non erit ex eo, qui sedeat super solium David: & cadaver eius projicietur ad æltum per diem, & ad gelu per noctem, * Et visitabo contra eum, & contra semen eius, & contra seruos eius, iniquitates suas: & adducam super me, & super habitatores Ierusalem, & super viros Iuda omne malum, quod locutus sum ad eos. & non audierunt. * Ieremias autem tulit volumen aliud, & dedit illud Baruch filio Neriaz scribæ: qui scripsit in eo ex ore Ieremiaz omnes sermones libri, quem combusserat Ioakim rex Iuda igni: & insuper additi sunt sermones multo plures, quam antea fuerant.

C A P. XXXVII.

Sedecias Iechonia succedens petit pro se orare Ieremiam, qui relicta à Chaldeis Ierusalem propter aduentum exercitus Pharaonis, propheta Chaldaeos redituros, & Ierusalem exsturos: ipse quoque Ieremias urbem egrediens, casus in carcerem detruditur: unde à Sedecia eductus, servatur in vestibulo carceris assignata ipsi in dies torpennis.

ET regnavit rex Sedecias filius Iosiaz pro Iechonia filio Ioakim: quem constituit

mit regem Nabuchodonosor rex Babylo-
nis in terra Iuda. * Et non obediuit ipse, &
serui eius, & populus terræ, verbis Domini,
quæ locutus est in manu Ieremiæ prophe-
tæ. * Et misit rex Sedecias Iuchal filium Se-
lemiæ, & Sophoniam filium Maasæ sacer-
dotem, ad Ieremiam prophetam, dicens:
Ora pro nobis Dñm Deum nostrum. * Ie-
remias autem liberè ambulabat in medio
populi: non enim miserant eum in custo-
diam carceris. Igitur exercitus Pharaonis
egressus est de Ægypto: & audientes Chal-
dæi, qui obsidebant Ierusalem, huiuscemo-
di nuntium, recesserunt ab Ierusalem. * Et
factum est verbum Domini ad Ieremiam
prophetam, dicens: * Hæc dicit Dominus
Deus Israel: Sic dicetis regi Iuda, qui misit
vos ad me interrogandum: Ecce exercitus
Pharaonis, qui egressus est vobis in auxi-
lium, reuertetur in terram suam in Ægyp-
tum. * Et redient Chaldæi, & bellabunt cō-
tra ciuitatem hanc: & capient eam, & suc-
cendent eam igni. Hæc dicit Dominus: No-
lite decipere animas vestras, dicentes: Eun-
tes abibunt, & recedent à nobis Chaldæi:
quia non abibunt. * Sed & si percusseritis
omnem exercitum Chaldæorum, qui præ-
liantur aduersum vos, & derelicti fuerint
ex eis aliqui vulnerati: singuli de tentorio
suo consurgent, & incendunt ciuitatem
hanc igni. * Ergo cum recessisset exercitus
Chaldæorum ab Ierusalem propter exer-
citum Pharaonis, * Egressus est Ieremias de
Ierusalem, ut iret in Terram Benjamin, &
diuideret ibi possessionem in conspectu ci-
uium. Cumque peruenisset ad portam Be-
niamin, erat ibi custos portæ per vices, no-
mine Ierias, filius Selemiæ filij Hananiæ, &
apprehendit Ieremiam prophetam, dicens:
Ad Chaldæos profugis. * Et respondit Ie-
mias: Falsum est, non fugio ad Chaldæos.
Et non audiuit eum: sed comprehendit Ie-
rias Ieremiam, & adduxit eum ad princi-
pes. * Quam ob rem irati principes contra
Ieremiam, casum eum miserunt in carce-
rem, qui erat in domo Ionathan scribæ: Ip-
se enim præpositus erat super carcerem. *
Itaque ingressus est Ieremias in domum la-
ci, & in ergastulum: & sedit ibi Ieremias
diebus multis: * Mittens autem Sedecias
rex tulit eum: & interrogauit eum in domo
sua absconditè, & dixit: Putasne est sermo
à Domino? Et dixit Ieremias: Est, & ait: in
manus regis Babylonis traderis. * Et dixit
Ieremias ad regem Sedeciam: Quid pecca-
ui tibi, & seruis tuis, & populo tuo, quia
misisti me in domum carceris? * Vbi sunt
prophetæ vestri, qui prophetabant vobis,
dicebant: Non veniet rex Babylonis super
vos, & super terram hanc? * Nunc ergo au-

di obsecro domine mi rex: valeat deprec-
atio mea in conspectu tuo: & ne me remit-
tas in domum Ionathan scribæ, ne moriar
ibi. * Præcepit ergo rex Sedecias, ut trade-
retur Ieremias in vestibulo carceris, & da-
retur ei torta panis quotidie, excepto pul-
mento, donec consumerentur omnes panes
de ciuitate: & mansit Ieremias in vestibulo
carceris.

C A P. X X X V I I I.

*Ieremias principibus à rege traditus mittitur in
lacum luteum; unde iussu regis per Abde-
melech eductus in vestibulum carceris sua-
di regi, ut egrediatur ad Chaldaeos, alioquin
nec ipse esse effugiet, & cinix ab eis igne
succendetur: iubet quoque rex Ieremiam, ut
hec colloquium seruet secretum.*

A Vdiuit autem Saphatias filius Mathã,
& Gedelias filius Phassur, & Iuchal
filius Selemiæ, & Phassur filius Melchiz,
sermones, quos Ieremias loquebatur ad
omnem populum, dicens: * Hæc dicit Dñs:
Quicumque manserit in ciuitate hac, mo-
rietur gladio, & fame, & peste: qui autem
profugerit ad Chaldæos, viuet, & erit ani-
ma eius sospes, & viuens. * Hæc dicit Dñs:
Tradendo tradetur ciuitas hæc in manu
exercitus regis Babylonis, & capiet eam. *
Et dixerunt principes regi: Rogamus, ut oc-
cidatur homo iste: de industria enim dis-
soluit manus virorum bellantium, qui re-
manserunt in ciuitate hac, & manus vni-
uersi populi, loquens ad eos iuxta verba
hæc: siquidem homo iste non querit pa-
cem populo huic, sed malum. * Et dixit rex
Sedecias: Ecce ipse in manibus vestris est:
nec enim fas est regem vobis quidquam ne-
gare. * Tulerunt ergo Ieremiam, & proiece-
runt eum in lacum Melchiz filij Amelech,
qui erat in vestibulo carceris: & submise-
runt Ieremiam funibus in lacum, in quo
non erat aqua, sed lutum: descendit itaque
Ieremias in coenum. * Audiuit autem Ab-
demelech Æthiops vir eunuchus, qui erat
in domo regis, quod misissent Ieremiam in
lacum: porro rex sedebat in porta Benia-
min, * Et egressus est Abdemelech de domo
regis, & locutus est ad regem, dicens: * Do-
mine mi rex, malè fecerunt viri illi omnia
quæcumque perpetrarunt contra Ieremiam
prophetam, mittentes eum in lacum, ut
moriatur ibi fame, non sunt enim panes vi-
tra in ciuitate. * Præcepit itaque rex Ab-
demelech Æthiopi, dicens: Tolle tecum
hinc triginta viros, & leua Ieremiam pro-
phetam de lacu antequam moriatur. * As-
sumptis ergo Abdemelech secum viris, in-
gressus est domum regis, quæ erat sub cel-
lario: & tulit inde veteres pannos, & anti-
qua

qua, quæ computruerant, & submisit ea ad
Jeremiam in lacum per funiculos. * Dixit- 12
que Abdemelech Æthiops ad Jeremiam:
Pone veteres pannos, & hæc scissa, & pu-
trida, sub cubito manuum tuarum, & su-
per funes. fecit ergo Jeremias sic. Et extra- 13
xerunt Jeremiam funibus, & eduxerunt D
eum de lacu: mansit autem Jeremias in ve-
stibulo carceris. * Et misit rex Sedecias, & 14
tulit ad se Jeremiam prophetam ad ostium
tertium, quod erat in domo Dñi: & dixit
rex ad Jeremiam: Interrogo ego te sermo-
nem, ne abscondas me aliquid. * Dixit au- 15
tem Jeremias ad Sedeciam: Si annuntiaue-
ro tibi, nunquid non interficies me? & si
consilium dederò tibi, non me audies. * Iu- 16
rauit ergo rex Sedecias Jeremiam clam, di-
cens: Vivit Dominus, qui fecit nobis ani-
mam hanc, si occidero te, & si tradidero te
in manus virorum istorum, qui quaerunt
animam tuam. * Et dixit Jeremias ad Sede- 17
ciam: Hæc dicit Dominus exercituum
Deus Israel: Si profectus exieris ad princi- E
pes regis Babylonis, viuet anima tua, & ci-
uitas hæc non succendetur igni: & saluus
eris tu, & domus tua. * Si autem non exie- 18
ris ad principes regis Babylonis, tradetur
ciuitas hæc in manus Chaldaeorum, &
succendent eam igni: & tu non effugies de
manu eorum. * Et dixit rex Sedecias ad Ie- 19
remiam: Sollicitus sum propter Iudæos, qui
transfugerunt ad Chaldaeos: ne fortè tradar
in manus eorum, & illudant mihi. * Re- 20
spondit autem Jeremias: Non te tradent.
audi quæ vocem Dñi, quam ego loquor
ad te, & bene tibi erit, & viuet anima tua.
Quod si nolueris egredi, iste est sermo, quæ 21
ostendit mihi Dñs: * Ecce omnes mulieres, 22
quæ remanserunt in domo regis Iuda, edu- F
centur ad principes regis Babylonis: & ipse
dicent: Seduxerunt te, & prævaluerunt ad-
uersum te viri pacifici tui, demerserunt in
coeno, & in lubrico pedes tuos, & recesserunt
a te. * Et omnes vxores tuæ, & filij tui 23
educentur ad Chaldaeos, & non effugies
manus eorum, sed in manu regis Babylonis
capietis: & ciuitatem hanc comburet igni.
Dixit ergo Sedecias ad Jeremiam: Nullus 24
sciat verba hæc, & non morieris. * Si autem 25
audierint principes, quia locutus sum te- G
cum, & venerint ad te, & dixerint tibi: In-
dica nobis quid locutus sis cum rege, ne
celes nos, & non te interficiemus: & quid
locutus est tecum rex: * Dices ad eos: Pro- 26
stravi ego preces meas coram rege, ne me
reduci iuberet in domum Ionathan, & ibi
morerer. * Venerunt ergo omnes principes 27
ad Jeremiam, & interrogauerunt eum: &
locutus est eis, iuxta omnia verba, quæ præ-
ceperat ei rex, & cessauerunt ab eo: nihil

28 enim fuerat auditum. * Mansit verò Iere-
mias in vestibulo carceris, usque ad diem,
quo capta est Ierusalem: & factum est, ut
caperetur Ierusalem.

C A P. XXXIX.

*Ierusalem à rege Babylonis capta, rex Sedecias
fugiens capitur una cum principibus: cuius
filij in conspectu ipsius trucidantur cum no-
bilibus, ipseque exoculatur, ac vinctus in
Babylonem ducitur: subuerso autem muro
Ierusalem, & palatio, aliisque domibus
igne succensis, pars vulgi transfertur in Ba-
bylonem, & pars Ierosolymis relinquitur, Ie-
remias verò de carceris vestibulo liber edu-
citur.*

1 **A** Nno nono Sedeciae regis Iuda, mense
A decimo, venit Nabuchodonosor rex
Babylonis. & omnis exercitus eius ad Ieru-
2 salem, & obsidebant eam. * Undecimo autē
anno Sedeciae, mense quarto, quinta mensis,
3 aperta est ciuitas. * Et ingressi sunt omnes
principes regis Babylonis, & sederunt in
porta media: Neregel, Serefer, Setnegarna-
bu, Sarfachim, Rablates, Neregel, Serefer,
Rebmag, & omnes reliqui principes regis
4 Babylonis. * Cumque vidisset eos Sedecias
rex Iuda, & omnes viri bellatores, fuge-
runt: & egressi sunt nocte de ciuitate per
viam horti regis, & per portam, quæ erat
inter duos muros, & egressi sunt ad viam
5 deserti. * Persecutus est autem eos exer-
citus B Chaldaeorum: & comprehenderunt Sede-
ciam in campo solitudinis Ierichontinæ, &
captum adduxerunt ad Nabuchodonor re-
gem Babylonis in Reblata, quæ est in Terra
6 Emath: & locutus est ad eum iudicia. * Et
occidit rex Babylonis filios Sedeciae in Re-
blatha, in oculis eius: & omnes nobiles
7 Iuda occidit rex Babylonis. * Oculos quo-
que Sedeciae eruit: & vinxit eum compedi-
8 bus, ut duceretur in Babylonem. * Domum
quoque regis, & domum vulgi succenderunt
Chaldaei igni, & murum Ierusalem subuer-
9 terunt. * Et reliquias populi, qui remanse-
rant in ciuitate, & perfugas, qui transfuge-
rant ad eum, & superfluos vulgi, qui remā-
C serant, transtulit Nabuzardan magister mi-
10 litum in Babylonem. * Et de plebe paupe-
rum, qui nihil penitus habebant, dimisit
Nabuzardan magister militum in Terra
Iuda: & dedit eis vineas, & cisternas in die
11 illa. * Præceperat autem Nabuchodonosor
rex Babylonis de Ieremia Nabuzardan
12 magistro militum, dicens: * Tolle illum, &
pone super eum oculos tuos, nihilque ei
mali facias: sed, ut voluerit, sic facias ei. *
13 Misit ergo Nabuzardan princeps militiae,
& Nabusezban, & Rabsaes, & Neregel, &
Serefer, & Rebmag, & omnes optimates re-
gis

4. Reg. 19.
2.1
Inf. 1. 2.40

gis Babylonis, * Miserunt, & tulerunt Ieremiam de vestibulo carceris, & tradiderunt eum Godoliam filio Ahicam filij Saphan, ut intraret in domum, & habitaret in populo. * Ad Ieremiam autem factus fuerat sermo Domini, cum clausus esset in vestibulo carceris dicens: * Vade, & dic Abdemelech Æthiopi, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam sermones meos super civitatem hanc in malum, & non in bonum: & erunt in conspectu tuo in die illa. * Et liberabo te in die illa, ait Dominus: & non traderis in manus virorum, quos tu formidas: Sed erunt liberabo te, & gladio non cades: sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me habuisti fiduciam, ait Dominus.

C A P. XL.

Ieremia permittitur liberè habitare ubicumque voluerit; qui una cum dispersis Iudæis venit ad Godoliam præfectum reliquijs Iudæorum: qui Godolias audire noluit Iohanan monentem ipsum de Ismahel intentante ei mortem.

Sermo, qui factus est ad Ieremiam à Domino, postquam dimissus est à Nabuzardan magistro militiæ de Rama, quando tulit eum vincitum catenis in medio omnium, qui migrabant de Ierusalem, & Iudæ, ducebantur in Babylonem. * Tollens ergo princeps militiæ Ieremiam, dixit ad eum: Dñs Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum, * Et adduxit: & fecit Dominus sicut locutus est, quia peccastis Domino, & non audistis vocem eius, & factus est vobis sermo hic. * Nunc ergo ecce solui te hodie de catenis, quæ sunt in manibus tuis: si placet tibi, ut venias mecum in Babylonem, veni: & ponam oculos meos super te: si autem displicet tibi venire mecum in Babylonem, reside: ecce omnis terra in conspectu tuo est: quod elegeris, & quo placuerit tibi, ut vadas, illuc perge. * Et mecum noli venire: sed habita apud Godoliam filium Ahicam filij Saphan, quem præposuit rex Babylonis civitatibus Iudæ: habita ergo cum eo in medio populi: vel quocumque placuerit tibi, ut vadas, vade. Dedit quoque ei magister militiæ cibaria, & munuscula, & dimisit eum. * Venit autem Ieremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphath, & habitavit cum eo in medio populi, qui relictus fuerat in terra. Cumque audissent omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant per regiones, ipsi & socij eorum, quod præfecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terræ, & quod commendasset ei viros, & mulieres,

& paruulos, & de pauperibus terræ, qui non fuerant translati in Babylonem: Venerunt ad Godoliam in Masphath: & Ismahel filius Nathanæ, & Iohanan, & Jonathan filij Caree, & Sareas filius Thanehumeth, & filij Ophni, qui erant de Nerophati, & Iezonias filius Maachathi, ipsi & viri eorum. * Et iuravit eis Godolias filius Ahicam filij Saphan, & comitibus eorum, dicens: Nolite timere servire Chaldæis, habitare in terra, & servite regi Babylonis, & benè erit vobis. * Ecce ego habito in Masphath, ut respondeam præcepto Chaldæorum, qui mittuntur ad nos: vos autem colligite vindemiam, & messem, & oleum, & condite in vasis vestris, & manete in urbibus vestris, quas tenetis. * Sed & omnes Iudæi, qui erant in Moab, & in filijs Ammon, & in Idumæa, & in vniuersis regionibus, audito, quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudæa, & quod præposuisset super eos Godoliam filium Ahicam filij Saphan: * Reuersi sunt, inquam, omnes Iudæi de vniuersis locis, ad quæ profugerant, & venerunt in terram Iudæ ad Godoliam in Masphath: & collegerunt vinum, & messem multam nimis. * Iohanan autem filius Caree, & omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant in regionibus, veniunt ad Godoliam in Masphath. * Et dixerunt ei: Scito, quod Baalis rex filiorum Ammon misit Ismahel filium Nathanæ percutere animam tuam. Et non credidit eis Godolias filius Ahicam. Iohanan autem filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphath, loquens: Ibo, & percutiam Ismahel filium Nathanæ nullo sciente, ne interficiat animam tuam, & dissipentur omnes Iudæi, qui congregati sunt ad te, & peribunt reliquie Iudæ. * Et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium Caree: Noli facere verbum hoc: falsum enim tu loqueris de Ismahel.

C A P. XLI.

Ismahel dolo occidit Godoliam præfectum cum Iudæis, & Chaldæis, qui cum eo erant in Masphath; aliosque octoginta interimens, percipit decem, qui se thesauros habere dicebant: ac tandem veritus Iohanan, & principes bellatorum fugit cum octo viris, liberato populo, quem ceperat captivum: omnes autem, qui reliqui sunt, statim fugere in Ægyptum à facie Chaldæorum.

Et factum est in mense septimo, venit Ismahel filius Nathanæ, filij Elisama de semine regali, & optimates regis, & decem viri cum eo, ad Godoliam filium Ahicam in Masphath: & comederunt ibi panes

4. Reg. 17.
c. 14.

nes simul in Masphath: * Surrexit autem
 Ismahel filius Nathaniz, & decem viri, qui
 cum eo erant, & percusserunt Godoliam fi-
 lium Ahicam filij Saphan gladio, & inter-
 fecerunt eum, quem praeceperat rex Baby-
 lonis terrae. * Omnes quoque Iudaeos, qui
 erant cum Godolia in Masphath, & Chal-
 daeos, qui reperti sunt ibi, & viros bellato-
 res percussit Ismahel. * Secundo autem die
 postquam occiderat Godoliam, nullo ad-
 huc sciente, * Venerunt viri de Sichem, &
 de Silo, & de Samaria octoginta viri, rasi
 barba, & scissis vestibus, & squalentes: &
 munera, & thus habebant in manu, vt of-
 ferrent in domo Domini. * Egressus ergo Is-
 mahel filius Nathaniz in occursum eorum
 de Masphath, incedens & plorans ibat: cum
 autem occurrisset eis, dixit ad eos. *
 Venite ad Godoliam filium Ahicam. * Qui
 cum venissent ad medium civitatis, inter-
 fecit eos Ismahel filius Nathaniz circa me-
 dium laci, ipse, & viri, qui erant cum eo. *
 Decem autem viri reperti sunt inter eos,
 qui dixerunt ad Ismahel: Noli occidere
 nos: quia habemus thesauros in agro fru-
 menti: & hordei, & olei, & mellis. Et ces-
 savit, & non interfecit eos cum fratribus
 suis. * Lacus autem, in quem proiecerat Is-
 mahel omnia cadauera virorum, quos per-
 cussit propter Godoliam, ipse est, quem fe-
 cit rex Asa propter Baasa regem Israel: ip-
 sum replent Ismahel filius Nathaniz oc-
 cis. * Et captivas duxit Ismahel omnes re-
 liquias populi, qui erant in Masphath: filias
 regis, & uniuersum populum, qui reman-
 serat in Masphath: quos commendauerat
 Nabuzardan princeps militum Godoliz filio
 Ahicam. Et cepit eos Ismahel filius Natha-
 niz, & abiit, vt transiret ad filios Ammon. *
 Audiuit autem Iohanan filius Caree, &
 omnes principes bellatorum, qui erant
 cum eo, omne malum, quod fecerat Isma-
 hel filius Nathaniz. * Et assumptis uniuersis
 viris, profecti sunt, vt bellarent aduersum
 Ismahel filium Nathaniz, & inuenerunt
 eum ad aquas multas, quae sunt in Gabaon.
 Cumque vidisset omnis populus, qui erat
 cum Ismahel, Iohanan filium Caree, & uni-
 uersos principes bellatorum, qui erant
 cum eo letati sunt. * Et reuersus est omnis
 populus, quem coeperat Ismahel in Mas-
 phath: reuersusque abiit ad Iohanan filium
 Caree. * Ismahel autem filius Nathaniz fu-
 git cum octo viris a facie Iohanan, & abiit
 ad filios Ammon. * Tulit ergo Iohanan fi-
 lius Caree, & omnes principes bellato-
 rum, qui erant cum eo, uniuersas reliquias
 vulgi, quas reduxerat ab Ismahel filio Na-
 thaniz de Masphath, postquam percussit
 Godoliam filium Ahicam: fortes viros ad

praelium, & mulieres, & pueros, & eunu-
 chos, quos reduxerat de Gabaon. * Et abie-
 runt, & sederunt peregrinantes in Cha-
 maam, quae est iuxta Bethlehem, vt perge-
 rent, & introirent Aegyptum a facie Chal-
 daeorum: timebant enim eos, quia percus-
 serat Ismahel filius Nathaniz Godoliam
 filium Ahicam, quem praeposuerat rex Ba-
 bylonis in terra Iuda.

C A P. X L I I.

*Missus Ieremias ad orandum, ac consulendum
 Dominum pro reliquijs Iudaorum respondens
 ipsos fore saluos si in Iuda manerent: si au-
 tem in Aegyptum, fugiant, dicit eos omnes
 gladio, fame, & peste morituros.*

ET accesserunt omnes principes bellato-
 rum, & Iohanan filios Caree, & Iezo-
 nias filius Otaiz, & reliquum vulgus a par-
 uo vsque ad magnum. * Dixeruntque ad Ie-
 remiam prophetam: Cadat oratio nostra in
 conspectu tuo: & ora pro nobis ad Domi-
 num Deum tuum, pro uniuersis reliquijs
 istis: quia derelicti sumus pauci de pluri-
 bus, sicut oculi tui nos intuentur. * Et an-
 nuntiet nobis Dominus Deus tuus viam,
 per quam pergamus, & verbum, quod fa-
 ciamus. * Dixit autem ad eos Ieremias
 propheta: Audiui: ecce ego oro ad Domi-
 num Deum vestrum secundum verba ve-
 stra. omne verbum, quodcunque respon-
 derit mihi, indicabo vobis; nec celabo vos
 quidquam. * Et illi dixerunt ad Ieremiam:
 Sic Dominus inter nos testis veritatis, &
 fidei, si non iuxta omne verbum, in quo mi-
 serit te Dominus Deus tuus ad nos, sic fa-
 ciemus. * Siue bonum est, siue malum, voci
 Domini Dei nostri, ad quem mittimus te,
 obediemus: vt bene sit nobis cum audierim-
 us vocem Domini Dei nostri. * Cum au-
 tem completi essent decem dies, factum est
 verbum Domini ad Ieremiam. * Vocauit-
 que Iohanan filium Caree, & omnes princi-
 pes bellatorum, qui erant cum eo, & uniuersum
 populum a minimo vsque ad magnum.
 Et dixit ad eos: Haec dicit Dominus Deus
 Israel, ad quem misisti me, vt prosterne-
 rem preces vestras in conspectu eius: * Si
 quiescentes manseritis in terra hac, aedifi-
 cabo vos, et non destruam, plantabo, et non
 euellam: iam enim placatus sum super ma-
 lo quod feci vobis. * Nolite timere a facie
 regis Babylonis, quem vos pauidi formida-
 tis, nolite metuere eum, dicit Dominus:
 quia vobiscum sum ego, vt saluos vos fa-
 ciam, et eruam de manu eius. * Et dabo
 vobis misericordias, et miserebor vestri, et
 habitare vos faciam in terra vestra. * Si
 autem dixeritis vos: Non habitabimus in

Qq terra

terra ista, nec audiemus vocem Domini Dei nostri, * Dicentes: Nequaquam, sed ad Terram Ægypti pergemus: vbi non videbimus bellum, & clangorem tubæ non audiemus, & famem non sustinebimus: & ibi habitabimus: * Propter hoc nunc audite verbum Domini reliquæ Iuda: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Si posueritis faciem vestram, vt ingrediamini Ægyptum, & intraueritis, vt ibi habitetis: Gladius, quem vos formidatis, ibi comprehendet vos in Terra Ægypti: & fames, pro qua estis solliciti, adhærebit vobis in Ægypto, & ibi moriemini. * Omnesque viri, qui posuerunt faciem suam, vt ingrediantur Ægyptum, vt habitent ibi, morientur gladio, & fame, & peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet à facie mali, quod ego asseram super eos. * Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Sicut conflatus est furor meus, & indignatio mea super habitatores Ierusalem: sic conflabitur indignatio mea super vos, cum ingressi fueritis Ægyptum, & eritis in iusiurandum, & in stuporem, & in maledictum, & in opprobrium: & nequaquam vltra videbitis locum istum: Verbum Domini super vos reliquæ Iuda: Nolite intrare Ægyptum: scientes scietis, quia obtestatus sum vos hodie, * Quia decipistis animas vestras: vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum, dicentes: Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, & iuxta omnia quæcumque dixerit tibi Dominus Deus noster, sit annuntia nobis, & faciemus. * Et annuntiasti vobis hodie, & non audistis vocem Domini Dei vestri, super vniuersis pro quibus misit me ad vos. * Nunc ergo scientes scietis, quia gladio, & fame, & peste moriemini in loco, ad quem voluistis intrare, vt habitaretis ibi.

C A P. X L I I I.

Reliquia Iudæorum non audientes Domini præceptum, quod referebat Ieremias, proficiscuntur vna cum Ieremia, & Baruch in Ægyptum: vbi constitutus Ieremias; vaticinatur regem Babylonis vastaturum Terram Ægypti cum idolis suis, eique dominaturum.

FActum est autem, cum compleisset Ieremias loquens ad populum vniuersos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos, omnia verba hæc: * Dixit Azarias filius Ofaia, & Iohanan filius Caree, & omnes viri superbi, dicentes ad Ieremiam: Mendacium tu loqueris: non misit te Dominus Deus noster, dicens: ne ingrediamini Ægyptum, vt habitetis illic. * Sed Baruch filius Nerie incitat te aduersum nos, vt tradat

nos in manus Chaldæorum, vt interficiat nos, & traduci faciat in Babylonem. * Et non audiuit Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, & vniuersus populus, vocem Domini, vt manerent in Terra Iuda. * Sed tollens Iohanan filius Caree, & vniuersi principes bellatorum, vniuersos reliquiarum Iuda, qui reuersi fuerant de cunctis Gentibus, ad quas fuerant ante dispersi, vt habitarent in Terra Iuda: * Viros, & mulieres, & paruulos, & filias regis, & omnem animam, quam reliquerat Nabuzardan princeps militiæ cum Godolia filio Ahicam filij Saphan, & Ieremiam prophetam, & Baruch filium Nerie. * Et ingressi sunt Terram Ægypti, quia non obedierunt voci Domini. & venerunt vsque ad Taphnis. * Et factus est sermo Domini ad Ieremiam in Taphnis, dicens: * Sume lapides grandes in manu tua, & abscondes eos in crypta, quæ est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Taphnis, cernentibus viris Iudæis: * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego mittam, & assumam Nabuchodonosor regem Babylonis seruum meum: & ponam thronum eius super lapides istos, quos abscondi, & statuet solium suum super eos. * Veniensque percutiet Terram Ægypti, quos in mortem, in mortem; & quos in captiuitatem, in captiuitatem; & quos in gladium, in gladium. * Et succendet ignem in delubris deorum Ægypti, & comburet ea, & captiuos ducet illos: & amietur Terra Ægypti, sicut amietur pastor pallio suo: & egredietur inde in pace. * Et conteret statuas domus Solis, quæ sunt in Terra Ægypti. & delubra deorum Ægypti comburet igni.

C A P. X L I V.

Iudæi in Ægypto reprehensi à Ieremia super idololatriam, obstinate respondent vna cum multitudinem mulierum, se permansuros in idololatria inuestitæ: quos Ieremias pradicat vniuersos gladio, & fame consumendos, regemque Ægypti tradendum in manus inimicorum suorum, ac Terram Ægypti prorsus vastandum.

Verbum, quod factum est per Ieremiam ad omnes Iudæos, qui habitabant in Terra Ægypti, habitantes in Magdalo, & in Taphnis, & in Memphis, & in Terra Phaturs, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vos vidistis omne malum istud, quod adduxi super Ierusalem, & super omnes vrbes Iuda: & ecce deserta sunt hodie, & non est in eis habitator: * Propter malitiam, quam fecerunt, vt me

ad iracundiam prouocarent, & irent, ut sacrificarent, & colerent deos alienos, quos nesciebant, & illi, & vos, & patres vestri. * Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas, de nocte confurgens, mittensque & dicens: Nolite facere verbum abominationis huiusmodi, quam odiui. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam, ut conuerterentur a malis suis, & non sacrificarent dijs alienis. * Et conflata est indignatio mea, & furor meus, & succensa est in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & versæ sunt in solitudinem, & vastitatem secundum diem hanc. * Et nunc hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Quare vos facitis malum grande hoc contra animas vestras, ut intereat ex vobis vir, & mulier, paruulus & lactens de medio Iudæ, nec relinquatur vobis quidquam residuum. Prouocantes me in operibus manuum vestrarum, sacrificando dijs alienis in Terra Ægypti, in quam ingressi estis, ut habitetis ibi: & disperetis, & sitis in maledictionem, & in opprobrium cunctis gentibus terræ? * Nunquid obliti estis mala patrum vestrorum, & mala regum Iuda, & mala vxorum eius, & mala vestra vxorum vestrarum, quæ fecerunt in Terra Iuda, & in regionibus Ierusalem? Non sunt mundati usque ad diem hanc: & non timuerunt, & non ambulauerunt in lege Domini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis, & coram patribus vestris. * Ideo hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum: & disperdam omnem Iudam. * Et assumam reliquias Iudæ, qui posuerunt facies suas, ut ingrederentur Terram Ægypti, & habitarent ibi: & consumentur omnes in Terra Ægypti: & cadent in gladio, & in fame: & consumentur a minimo, usque ad maximum, in gladio, & in fame morientur: & erunt in iusiurandum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium. * Et visitabo super habitatores Terræ Ægypti, sicut visitavi super Ierusalem, in gladio, & fame, & peste. * Et non erit, qui effugiat, & sit residuus de reliquijs Iudæorum, qui vadunt, ut peregrinentur in Terra Ægypti: & reuertantur in Terram Iuda, ad quam ipsi eleuant animas suas, ut reuertantur, & habitent ibi: non reuertentur nisi, qui fugerint. * Responderunt autem Ieremiæ omnes viri, scientes, quod sacrificarent vxores eorum dijs alienis, & vniuersæ mulieres, quarum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitantium in Terra Ægypti in Phatures, dicentes: * Sermonem, quem locutus es ad nos in nomine Domini, non

audiemus ex te: * Sed facientes faciemus omne verbum, quod egredietur de ore nostro, ut sacrificemus reginæ coeli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, reges nostri, & principes nostri, in vrbibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & saturati sumus panibus, & bene nobis erat, malumque non vidimus. * Ex eo autem tempore, quo cessauimus sacrificare reginæ coeli, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio, & fame consumpti sumus. * Quod si nos sacrificamus reginæ coeli, & libamus ei libamina: nunquid sine viris nostris fecimus ei placentas, ad colendum eam, & libandum ei libamina? * Et dixit Ieremias ad omnem populum, aduersum viros, & aduersum mulieres, & aduersum vniuersam plebem, qui responderant ei verbum, dicens: * Numquid non sacrificium, quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem, vos & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est Dominus, & ascendit super cor eius? Et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum vestrorum, & propter abominationes, quas fecistis: & facta est terra vestra in desolationem, & in stuporem, & in maledictum, eo, quod non sit habitator, sicut est dies hæc. * Propterea, quod sacrificaueritis Idolis, & peccaueritis Domino, & non audieritis vocem Domini, & in lege, & in præceptis, & in testimonijs eius non ambulaueritis: idcirco euenerunt vobis mala hæc, sicut est dies hæc. * Dixit autem Ieremias ad omnem populum, & ad vniuersas mulieres: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui estis in Terra Ægypti: * Hæc inquit Dominus exercituum Deus Israel, dicens: Vos, & vxores vestræ, locuti estis ore vestro, & manibus vestris implestis, dicentes: Faciamus vota nostra, quæ vomimus, ut sacrificemus reginæ coeli, & libemus ei libamina, implestis vota vestra, & opere perpetrastis ea. * Ideo audite verbum Domini omnis Iuda, qui habitatis in Terra Ægypti. Ecce ego iuraui in nomine meo magno, ait Dominus, quia nequaquam ultra vocabitur nomen meum ex ore omnis viri Iudæi, dicentis: Viuit Dominus Deus in omni Terra Ægypti. * Ecce ego vigilabo super eos in malum, & non in bonum: & consumentur omnes viri Iuda, qui sunt in Terra Ægypti, gladio, & fame, donec penitus consumantur. * Et qui fugerint gladium, reuertentur de Terra Ægypti in Terram Iuda viri pauci: & scient omnes reliquæ Iuda, ingredientium Terram Ægypti, ut habitent ibi, cuius sermo

compleatur meus, an illorum. * Et hoc vo-
bis signum, ait Dominus, quod visitem ego
super vos in loco isto: ut sciatis, quia verè
complebuntur sermones mei contra vos in
malum. * Hæc dicit Dominus: Ecce ego
tradam Pharaonem Ephree regem Ægy-
pti in manu inimicorum eius, & in manu
querentium animam illius: sicut tradidi
Sedeciam regem Iuda in manu Nabucho-
donosor regis Babylonis inimici sui, & quæ-
rentis animam eius.

C A P. X L V.

*Dens per Ieremiam arguit Baruch, quod quæ-
ratur se dolorem habere, & non requiem: cui
tamen in cæterorum vastatione pollicetur
securitatem.*

Verbum, quod locutus est Ieremias
propheta ad Baruch filium Neræ, A
cum scripsisset verba hæc in libro ex ore
Ieremias, anno quarto Ioakim filij Iosæ re-
gis Iuda, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus
Israel ad te Baruch: * Dixisti: Væ misero
mihi, quoniam addidit Dominus dolorem
dolori meo: laboravi in gemitu meo, &
requiem non inveni. * Hæc dicit Dominus:
Sic dices ad eum: Ecce quos ædificaui, ego
destruo: & quos plantaui, ego euellio, &
vniuersam terram hanc. * Et tu quæris ti-
bi grandia? noli quærere: quia ecce ego
adducam malum super omnem carnem,
ait Dominus: & dabo tibi animam tuam
in salutem, in omnibus locis, ad quæcum-
que perrexeris.

C A P V T X L V I.

*Dominus per Ieremiam Pharaoni, & Ægypto
præannuntiat desolationem, quam inducet Na-
buchodonosor; Iudæis autem, & filiis Israel
consolationem tandem, ac liberationem: uni-
uersis verò Gentibus ad quas Deus illos cie-
erat, vastationem.*

Quod factum est verbum Domini ad
Ieremiam prophetam contra Gen-
tes. * Ad Ægyptum, aduersum exercitum
Pharaonis Nechao regis Ægypti, qui erat
iuxta fluvium Euphraten in Charcamis,
quem percussit Nabuchodonosor rex Ba-
bylonis, in quarto anno Ioakim filij Iosæ
regis Iuda. * Preparate scutum, & cly-
peum, & procedite ad bellum. * Iungite
equos, & ascendite equites: state in galeis,
polite lanceas, induite vos loriceis. * Quid
igitur? vidi ipsos pauidos, & terga verten-
tes, fortes eorum cæcos: fugerunt conciti,
nec respexerunt: terror vndique, ait Domi-
nus. * Non fugiat velox, nec saluari se pu-
tet fortis: Ab Aquilonem iuxta flumen B

7 Euphraten victi sunt, & ruerunt. * Quis
est iste, qui quasi flumen ascendit: & ve-
luti fluviorum, intumescunt gurgites eius?
8 Ægyptus fluminis instar ascendit, & velut
flumina mouebuntur fluctus eius, & dicet:
Ascendens operiam terram perdam ciui-
9 tatem, & habitatores eius. * Ascendit equos,
& exultate in curribus, & procedant for-
res, Æthiopia, & Libyes tenentes scutum,
& Lydij arripientes, & iacentes sagittas. *
10 Dies autem ille Domini Dei exercituum,
C dies vltionis, ut sumat vindictam de inimi-
cis suis: deuorabit gladius, & saturabitur,
& inebriabitur sanguine eorum victima
enim Domini Dei exercituum in Terra A-
11 quilonis iuxta flumen Euphraten. * Ascen-
de in Galaad, & tolle resinam, filia virgo
Ægypti: frustra multiplicas medicamina,
12 sanitas non erit tibi. * Audierunt gentes
ignominiam tuam, & vlulatus tuus reple-
uit terram: quia fortis impexit in fortem,
13 & ambo pariter conciderunt. * Verbum,
quod locutus est Dominus ad Ieremiam
prophetam, super eo, quod venturus esset
Nabuchodonosor rex Babylonis, et percuf-
14 surus Terram Ægypti. * Annuntiate Ægy-
pto, et auditum facite in Magdalo, & reso-
net in Memphis, et in Taphnis, dicite: Sta,
et præpara te: quia deuorabit gladius ea,
15 quæ per circuitum tuum sunt. * Quare
computruit fortis tuus? non stetit, quo-
16 niam Dominus subuertit eum. * Multi-
plicabit ruentes, ceciditque vir ad proxi-
mum suum: et dicens: Surge, et reuer-
mur ad populum nostrum, et ad terram
natiuitatis nostræ, à facie gladij columbæ.
17 Vocate nomen Pharaonis regis Ægypti,
18 tumultum adduxit tempus. * Vni ego
E (inquit rex, Dominus exercituum no-
men eius) quoniam sicut Thabor in mon-
tibus, et sicut Carmelus in mari, veniet.
19 Vasa transmigrationis fac tibi habitatrix
filia Ægypti: quia Memphis in solitu-
dinem erit, et deseretur, et inhabitabilis
20 erit. * Vitula elegans atque formosa Æ-
gyptus: stimulator ab Aquilone veniet ei:
21 Mercenarij quoque eius, qui versabantur
in medio eius, quasi vituli saginati versi
sunt, et fugerunt simul, nec stare potue-
runt: quia dies interfectionis eorum ve-
nit super eos, tempus visitationis eorum.
22 Vox eius, quasi æris sonabit: quoniam
cum exercitu properabunt, et cum securi-
23 bus venient ei, quasi cadentes ligna. * Suc-
ciderunt saltum eius, ait Dominus, qui sup-
putari non potest multiplicati sunt super
24 locustas, et non est eis numerus. * Confusa
est filia Ægypti, et tradita in manus populi
25 Aquilonis. * Dixit Dominus exercituum
Deus Israel: Ecce ego visitabo super tumul-
tum

tum Alexandria, et super Pharaonem, et super Aegyptum, & super deos eius, & super reges eius, & super Pharaonem, & super eos, qui confidunt in eo. * Et dabo eos in manus quarentium animam eorum, & in manus Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manus seruatorum eius: & post hæc habitabitur sicut diebus pristinis, ait Dominus. * Et tu ne timeas serue meus Iacob, & ne paueas Israel: quia ecce saluum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captiuitatis tuæ: & reuertetur Iacob, & requiescet, & prosperabitur; & non erit, qui exterreat eum. * Et tu noli timere serue meus Iacob, ait Dominus: quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes, ad quas eiecisti te: te verò non consumam, sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi.

C A P. XLVII.

Vastatio prædicitur Palæsthorum, Tyri, Sidonis, Gaza, & Ascalonis.

QUOD factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Palæstinos, antequam percuteret Pharaon Gazam: * Hæc dicit Dominus: Ecce aquæ ascendunt ab Aquilone, & erunt, quasi torrens inundans, & operient terram, & plenitudinem eius, urbem & habitatores eius: clamabunt homines, & ululabunt omnes habitatores terræ, * A strepitu pompæ armorum, & bellatorum eius, à commotione quadrigarum eius, & multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios manibus dissolutis: * Pro aduentu diei, in quo vastabuntur omnes Philisthim, & dissipabitur Tyrus, & Sidon cum omnibus reliquis auxilijs suis depopulatus est enim Dominus Palæstinos, reliquias insulæ Cappadociæ. * Venite caluitium super Gazam: conticuit Ascalon, & reliquæ vallis earum: usquequò concideris? * O mucro Domini usquequò non quiesces? & Ingredere in vaginam tuam, refrigerare, & sile. * Quomodo quiescet, cum Dominus præceperit ei aduersus Ascalonem, & aduersus maritimas eius regiones, ibique con-dixerit illi?

C A P. XLVIII.

Prædicit Dominus vastationem Moab, & omnium urbium eius, sed in nouissimis diebus captiuitatem ipsorum relaxandam: male dictus dicitur faciens opus Domini fraudulenter, & gladium suum à sanguine prohibens.

AD Moab hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vt super Nabo, A-

quoniam vastata est, & confusa: capta est Cariathaim: confusa est fortis, & tremuit. Non est ultra exultatio in Moab contra Hesebon: cogitauerunt malum: Venite, & disperdamus eam de gente: ergo silens contrices, sequeturque te gladius. * Vox clamoris de Oronaim: vastitas, & contritio magna. * Contrita est Moab: annunciate clamorem paruulis eius. * Per ascensum enim Luth plorans ascendet in fletu: quoniam in descensu Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt. * Fugite, saluate animas vestras: & eritis quasi myricæ in deserto. * Pro eo enim, quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capieris: & ibit Chamos in transmigrationem, sacerdotes eius, & principes eius simul. * Et veniet prædo ad omnem urbem, & urbs nulla saluabitur; & peribunt valles, & dissipabuntur campetria: quoniam dixit Dominus: * Date florem Moab, quia florens egredietur: & ciuitates eius desertæ erunt, & inhabitabiles. * Maledictus, qui facit opus Domini fraudulenter: & maledictus, qui prohibet gladium suum à sanguine. * Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua, & requieuit in facibus suis: nec transfusus est de vale in vas, & in transmigrationem non abiit: idcirco permansit gustus eius in eo, & odor eius non est immutatus. * Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus: & mittam ei ordinatores, & stratores laguncularum, & sternent eum, & vasa eius exhaurient, & lagunculas eorum collident. * Et confundetur Moab à Chamos, sicut confusa est domus Israel à Bethel, in qua habebat fiduciam. * Quomodo dicitis: Fortes sumus, & viri robusti ad præliandum? * Vastata est Moab, & ciuitates illius succiderunt: & electi iuvenes eius descenderunt in occisionem: ait rex, Dominus exercituum nomen eius. * Propè est interitus Moab, ut veniat: & malum eius velociter accurret nimis. * Consolamini eum omnes, qui estis in circuitu eius, & vniuersi, qui scitis nomen eius, dicite: Quomodo contracta est virga fortis, baculus gloriosus? * Descende de gloria, & sede in siti, habitatio filiarum Dibon: quoniam vastator Moab ascendet ad te, dissipauit munitiones tuas. * In viast, et prospice habitatio Aroer: interroga fugientem: et ei, qui euasit, dic: Quid accidit? * Confusus est Moab, quoniam victus est: ululate, & clamate, annunciate in Arnon, quoniam vastata est Moab. * Et iudicium venit ad terram campestrum super Helon, & super Iasa, & super Mesphaath, * Et super Dibon, & super Nabo, & super domum Deblathaim, * Et super Ca-

Sup. 17. a. b.

4. Reg. 11.
5. 16.
12. 17. a. b.

riathaim, & super Bethgamul, & super Bethmaon, * Et super Carioth, & super Bosra; & super omnes ciuitates Terræ Moab, quæ longe, & quæ propè sunt. * Abscissum est cornu Moab, & brachium eius contritum est, ait Dominus. * Inebriate eum, quoniam contra Dominum erectus est: & allidet manum Moab in vomitu suo, & erit in derisum etiam ipse. * Fuit enim in derisum tibi Israel, quasi inter fures reperisses eum: propter verba ergo tua, quæ aduersum illum locutus es, captiuus duceris. * Relinquire ciuitates, & habitate in petra, habitatores Moab: & estote quasi columba nidificans in summo ore foraminis. * Audiuius superbiam Moab: superbus est valde; sublimitatem eius, & arrogantiam, & superbiam, & altitudinem cordis eius. * Ego scio, ait Dominus, iactantiam eius: & quod non sit iuxta eam virtus eius, nec iuxta quod poterat conata sit facere. * Ideò super Moab eiulabo, & ad Moab vniuersam clamabo, ad viros muri fictilis lamentantes. * De planctu Iazer plorabo tibi vinea Sabama: propagines tuæ transierunt mare, vsque ad mare Iazer perueniunt: super messem tuam, & vindemiam tuam, prædo irruit. * Ablata est læticia, & exultatio de Carmelo, & de Terra Moab, & vinum de torcularibus sustuli: nequaquam calcator viae solitum celeuma cantabit. * De clamore Hesebon vsque Eleale, & Iasa, dederunt vocem suam, à Segor vsque ad Oronaim virula conternante: aquæ quoque Nemrim pessimæ erunt. * Et auferam de Moab, ait Dominus, offerentem in excelsis, & sacrificantem Fidijs eius. * Propterea cor meum ad Moab quasi tibi resonabit: & cor meum ad viros muri fictilis dabit sonitum tibi arum: quia plus fecit, quam potuit, idcirco perierunt. * Omne enim caput caluicium, & omnis barba rasa erit: in cunctis manibus colligatio, & super omne dorsum cilicium. * Super omnia tecta Moab, & in plateis eius, omnis planctus, quoniam contriui Moab sicut vas inutile, ait Dominus. * Quomodo victa est, & ululauerunt? quomodo deiecit cervicem Moab, & confusus est? Eritque Moab in derisum, & in exemplum omnibus in circuitu suo. * Hæc dicit Dominus: Ecce quasi Aquila volabit, & extendet alas suas ad Moab. * Capta est Carioth, & munitiones comprehensæ sunt: & erit cor fortium Moab in die illa, sicut cor mulieris parturientis. * Et cessabit Moab esse populus: quoniam contra Dominum gloriatus est. * Pavor, & fouea, & laqueus super te, o habitator Moab, dicit Dominus. * Qui fugerit à facie pavoris, cadet in fo-

ueam: & qui conscenderit de fouea, capietur laqueo: adducam enim super Moab annum visitationis eorum, ait Dominus. * In vmbra Hesebon steterunt de laqueo fugientes: quia ignis egressus est de Hesebon, & flamma de medio Sion, & deuorabit partem Moab, & verticem filiorum tumultus. * Væ tibi Moab, perijisti popule Chamos: quia comprehensi sunt filij tui, & filia tuæ in captiuitatem. * Et conuertam captiuitatem Moab in nouissimis diebus, ait Dominus. Hucusque iudicia Moab.

C A P. X L I X.

Desolatio Ammon, Idumæ, Damasci, Cedar regnorumque Afer, & AElam prænuntiatur; captiuitas autem filiorum Ammon, ac AElam tandem soluenda.

AD filios Ammon: Hæc dicit Dominus. Numquid non filij sunt Israel? aut hæres non est ei? Cur igitur hæreditate possedit Melchom, Gad: & populus eius in vrbibus eius habitauit? * Ideò ecce dies veniunt, dicit Dominus: & auditum faciam super Rabbath filiorum Ammon fremitum prælij, & erit in tumultum dissipata, filiaque eius igni succendentur, & possidebit Israel possessores suos, ait Dominus. * Vlula Hesebon, quoniam vastata est Hai. clamate filia Rabbath, accingite vos cilicij: plangite, & circuite per sepes: quoniam Melchom in transmigrationem ducetur, sacerdotes eius, & principes eius simul. * Quid gloriaris in vallibus? defluxit vallis tua, filia delicata, quæ confidebas in thesauris tuis, & dicebas: Quis veniet ad me? * Ecce ego inducam super te terrorem, ait Dominus Deus exercituum, ab omnibus, qui sunt in circuitu tuo: & dispergemini singuli à conspectu vestro, nec erit, qui congreget fugientes. * Et post hæc reuertam faciam captiuos filiorum Ammon, ait Dominus. * Ad Idumæam. Hæc dicit Dominus exercituum: Numquid non ultra est sapientia in Theman? Perijt consilium à filiis, inutilis facta est sapientia eorum. * Fugite, & terga vertite, descendite in voraginem habitatores Dedan: quoniam perditionem Esau adduxi super eum, tempus visitationis eius. * Si vindemiatores venissent super te, non reliquissent racemum: si fures in nocte, rapuissent, quod sufficeret tibi. * Ego verò discooperui Esau, reuelavi abscondita eius, & celari non poterit: vastatum est semen eius, & fratres eius, & vicini eius, & non erit. * Relinque pupillos tuos: ego faciam eos viuere: & viduæ tuæ in me sperabunt. * Quia

Isa. 14. 22.
Ezech. 25. 2.

Isa. 14. 22.
Ezech. 25. 2.
14.

Quia hæc dicit Dominus: Ecce quibus 12
non erat iudicium, ut biberent calicem, bi-
bentes bibent: & tu quasi innocens relin-
queris? non eris innocens, sed bibens
bibes. * Quia per me metipsum iuravi, 13
dicit Dominus, quod in solitudinem, & in
opprobrium, & in desertum, & in maledi-
ctionem erit Bosra: & omnes ciuitates eius
erunt in solitudines sempiternas. * Audi- 14
tum audiui à Domino, & legatus ad Gen-
tes missus est: Congregamini, & venite
contra eam, & confurgamus in prælium: *
Ecce enim paruulum dedi te in Gentibus, 15
contemptibilem inter homines. * Arro- 16
gantia tua decepit te, & superbia cordis
tui: qui habitas in cauernis petrae, & ap-
prehendere niteris altitudinem collis. cum
exaltaueris, quasi aquila nidum tuum, inde
detraham te, dicit Dominus. * Et erit 17
Idumæa deserta: omnis, qui transibit per
eam, stupebit, & sibilabit super omnes pla-
gas eius. * Sicut subuersa est Sodoma, & 18
Gomorrha, & vicinæ eius, ait Dominus:
non habitabit ibi vir, & non incolet eam
filius hominis. * Ecce quasi leo ascendet 19
de superbia Iordanis ad pulchritudinem
robustam: quia subito eurgere faciam eum
ad illam: & quis erit electus, quem præ-
ponam ei? quis enim similis mei? & quis
sustinebit me? & quis est iste pastor, qui
resistat vultui meo? * Propterea audite 20
consilium Domini, quod inijt de Edom; &
cogitationes eius, quas cogitauit de habi-
tatoribus Theman: Si non deiecerint eos
paruuli gregis, nisi dissipauerint cum eis
habitaculum eorum, * A voce ruinæ eo- 21
rum commota est terra: clamor in Mari
rubro auditus est vocis eius. * Ecce quasi 22
aquila ascendet, & auolabit: & expan-
det alas suas super Bosra: & erit cor for-
tium Idumææ in die illa, quasi cor mulie-
ris parturientis. * Ad Damascum: Confusa 23
est Emath, & Arphad: quia auditum pes-
simum audierunt, turbati sunt in mari:
præ solitudine quiescere non potuit. *
Dissoluta est Damascus, versa est in fu- 24
gam, tremor apprehendit eam: angustia
& dolores tenuerunt eam, quasi partu-
rientem. * Quomodo dereliquerunt ciui- 25
tatem laudabilem, urbem lætitiæ! * Ideò 26
cadent iuvenes eius in plateis eius: & om-
nes viri prælij conticescent in die illa, ait
Dominus exercituum. * Et succendam 27
ignem in muro Damasci, & deuorabit F-
moenia Benadad. * Ad Cedar, & ad re- 28
gna Afor, quæ percussit Nabuchodonoso-
r rex Babylonis. Hæc dicit Dominus:
Surgite, & ascendite ad Cedar, & vasa-
te filios Orientis. * Tabernacula eorum, 29
& greges eorum capient: pelles eorum,

& omnia vasa eorum, & camelos eorum
tollent sibi: & vocabunt super eos formi-
30 dinem in circuitu. * Fugite, abite vehe-
menter, in voraginibus sedete, qui habi-
tatis Afor, ait Dominus: inijt enim
contra vos Nabuchodonosor rex Babylo-
nis consilium, & cogitauit aduersum vos
31 cogitationes. * Confurgite, & ascendi-
te ad gentem quietam, & habitantem con-
fidenter, ait Dominus: non ostia, nec
34 vectes eis: soli habitant. * Et erunt ca-
meli eorum in direptionem, & multitudo
iumentorum in prædam: & dispergam
eos in omnem ventum, qui sunt attonsi in
comam: & ex omni confusio eorum addu-
33 cam interitum super eos, ait Dominus. *
Et erit Afor in habitaculum draconum, de-
serta vsque in æternum: non manebit ibi
34 vir, nec incolet eam filius hominis. * Quod
G factum est verbum Domini ad Ieremiam
prophetam aduersus Ælam, in principio
35 regni Sedecie regis Iuda, dicens: * Hæc
dicit Dominus exercituum: Ecce ego con-
fringam arcum Ælam, & sumam fortitu-
36 dinem eorum. * Et inducam super Ælam
quatuor ventos à quatuor plagis coeli: &
ventilabo eos in omnes ventos istos: &
non erit gens, ad quam non perueniant
37 profugi Ælam. * Et pauere faciam Ælam
coram inimicis suis, & in conspectu qua-
rentium animam eorum: & adducam su-
per eos malum, iram furoris mei, dicit
Dominus: & mittam post eos gladium do-
38 nec consumam eos. * Et ponam solium
meum in Ælam, & perdam inde reges, &
39 principes, ait Dominus. * In nouissimis
autem diebus reuertere faciam captiuos Æ-
lam, dicit Dominus.

C A P. L.

*Babylon, quæ in captiuitate affligit filios Israel,
his in terram suam feliciter reductis, penitus
vastabitur à regionibus Aquilonis.*

1 **V**erbum, quod locutus est Dominus de
A) Babylone, & de terra Chaldaeorum,
2 in manu Ieremie prophetæ. * Annuntia-
te in Gentibus, & auditum facite: leuate
signum, prædicate, & nolite celare: di-
cite: Capta est Babylon, confusus est Bel,
victus est Merodach, confusa sunt scul-
ptilia eius, superata sunt idola eorum. *
3 Quoniam ascendit contra eam gens ab
Aquilone, quæ ponet terram eius in soli-
tudinem: & non erit, qui habitet in ea
ab homine vsque ad pecus: & mori sunt,
4 & abierunt. * In diebus illis, et in tem-
pore illo, ait Dominus: venient filij Is-
rael, ipsi et filij Iuda simul: ambulantes

Et fientes properabunt, et Dominum Deum suum quarent. * In Sion interrogabunt viam, huc facies eorum venient, et apponentur ad Dominum foedere sempiterno, quod nulla obliuione delebitur. * Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerunt eos, feceruntque vagari in montibus: de monte in col- lum transierunt, obliti sunt cubilis sui. * Omnes, qui inuenerunt, comederunt eos: hostes eorum dixerunt: Non peccaui- mus: pro eo, quod peccauerunt Domino decori iustitiae, et expectationi patrum eo- rum a Domino. * Recedite de medio Ba- bylonis, et de Terra Chaldaeorum egredi- mini: et estote quali hoedi ante gregem. * Quoniam ecce ego suscito, et adducam in Babylonem congregationem gentium magnarum de Terra Aquilonis: et prae- parabuntur aduersus eam, et inde capietur: sagitta eius, quasi viri fortis intersectoris, non reuertetur vacua. * Et erit Chaldaea in praedam: omnes vastantes eam reple- buntur, ait Dominus. * Quoniam exulta- ris, et magna loquimini, diripientes ha- reditatem meam: quoniam effusi estis si- cut vituli super herbam, et mugistis si- cut tauri. * Confusa est mater vestra ni- mis, et ad adequata pulueri, quae genuit vos: ecce nouissima erit in Gentibus, de- serta, inuita, et arens. * Ab ira Domini non habitabitur, sed redigetur tota in so- litudinem: omnis, qui transibit per Baby- lonem, stupebit, et sibilabit super vniuer- sis plagis eius. * Praeparamini contra Ba- bylonem per circuitum omnes, qui ten- ditis arcum; debellate eam, non parca- tis iaculis: quia Domino peccauit. * Cla- mate aduersus eam, ubique dedit manum, ceciderunt fundamenta eius, destructi sunt muri eius, quoniam ultio Domini est: ultionem accipite de ea: sicut fecit, facite ei. * Disperdit satorum de Baby- lone, et tenentem faciem in tempore mes- sis: a facie gladii columbae unusquisque ad populum suum conuertetur, et singuli ad terram suam fugient. * Grex disper- sus Israel, leones eiecerunt eum: primus comedit eum rex Assur: ille nouissimus exossauit eum, Nabuchodonosor rex Ba- bylonis. * Propterea haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego visita- bo regem Babylonis, et terram eius, sicut visitaui regem Assur: * Et reducam Is- rael ad habitaculum suum: et pascetur in Carmelum, et Basan, et in monte Ephra- im, et Galaad saturabitur anima eius. * In diebus illis, et in tempore illo, ait Do- minus, quaeretur iniquitas Israel, et non erit, et peccatum Iuda, et non inuenie-

tur: quoniam propitius ero eis, quos re- liquero. * Super terram dominantium ascende, et super habitatores eius visita, dissipa, et interfice, quae post eos sunt, ait Dominus: et fac iuxta omnia, quae prae- cepi tibi. * Vox belli in terra, et contri- tio magna. * Quomodo contractus est, et contritus malleus vniuersae terrae? Quo- modo versa est in desertum Babylon in Gentibus? * Illaqueaui te, et capta es Babylon, et nesciebas: inuenta es, et apprehensa: quoniam Dominum prouo- casti. * Aperuit Dominus thesaurum suum, et protulit vasa irae suae: quoniam opus est Domino Deo exercituum, in terra Chaldaeorum. * Venite ad eam ab extre- mis finibus, aperite ut exeant, qui concu- cent eam: tollite de via lapides, et redi- gite in acervos, et interficite eam: nec sit, quidquam reliquum. * Dissipate vniuer- sos fortes eius, descendant in occisionem: vae eis, quia venit dies eorum, tempus vi- sitationis eorum. Vox fugientium, et eo- rum, qui euaserunt de terra Babylonis, ut annuntient in Sion ultionem Domini Dei nostri, ultionem templi eius, * An- nuntiate in Babylonem plurimis, omnibus qui tendunt arcum: consistite aduersus eam per gyrum, et nullus euadat: reddi- te ei secundum opus suum iuxta omnia, quae fecit, facite illi: quia contra Domi- num erecta est, aduersum sanctum Israel. * Idcirco cadent iuvenes eius in plateis eius: et omnes viri bellatores eius conticescent in die illa, ait Dominus. * Ecce ego ad te superbe, dicit Dominus Deus exercituum: quia venit dies tuus, tempus visitationis tuae. * Et cadet superbus, et corruet, et non erit, qui suscitaret eum: et succendam ignem in vrbibus eius, et deuorabit om- nia in circuitu eius. * Haec dicit Dominus exercituum: Calumniam sustinent filij Israel, et filij Iuda simul: omnes, qui ca- perunt eos, tenent, nolunt dimittere eos. * Redemptor eorum fortis, Dominus exer- cituum nomen eius, iudicio defendet causam eorum, ut exterreat terram, et commoueat habitatores Babylonis. * Gladius ad Chaldaeos, ait Dominus, et ad habitatores Babylonis, et ad principes, et ad sapientes eius. * Gladius ad diuinos eius, qui stultierunt: gladius ad fortes il- lius, qui timebunt. * Gladius ad equos eius, et ad currus eius, et ad omne vulgus, quod est in medio eius: et erunt quasi mu- lieres: gladius ad thesauros eius, qui di- ripientur. * Siccitas super aquas eius erit, et arescent: quia terra sculpilium est, et in portentis gloriantur. * Propterea habi- tabunt dracones cum faunis ficiariis: et habi-

habitabunt in ea struthiones: & non inhabitabitur vltra vsque in sempiternum, nec extruetur vsque ad generationem, & generationem. * Sicut subuertit Dominus 40 Sodomam, & Gomorrhā, & vicinas eius, ait Dominus: non habitabit ibi vir, & non incolet eam filius hominis. * Ecce 41 populus venit ab Aquilone, & gens magna, & reges multi confluent a finibus terræ. * Arcum, & scutum apprehendent: crudeles sunt, & immisericordes: vox eorum, quasi mare sonabit: & super equos ascendent, sicut vir paratus ad prælium contra te filia Babylon. * Audiuit 43 rex Babylonis famam eorum, & dissolute sunt manus eius: angustia apprehendit eum, dolor quasi parturientem. * Ecce 44 quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam: quia subito currere faciam eum ad illam: & quis erit electus, quem præponam ei? quis est enim similis mei? & quis sustinebit me? & quis est iste pastor, qui resistat vultui meo? * Propterea audite consilium Domini, quod 45 mente concepit aduersum Babylonem; & cogitationes eius, quas cogitauit super terram Chaldaeorum: Nisi detraxerint eos paruuli gregum, nisi dissipatum fuerit cum 46 ipsis habitaculum eorum. * A voce captiuitatis Babylonis commota est terra, & clamor inter Gentes auditus est.

C A P. I I.

Mala à regibus Medorum Babylonis imminenda prædicantur.

HÆc dicit Dominus: Ecce ego suscitabo super Babylonem, & super habitatores eius, qui cor suum leuauerunt contra me, quasi ventum pestilentem: * Et mittam in Babylonem ventilatores, 2 ventilabunt eam, & demolientur terram eius: quoniam venerunt super eam vndique in die afflictionis eius. * Non tendat, 3 qui tendit arcum suum, & non ascendat loricator, nolite parcere iuuenibus eius, interficite omnem militiam eius. * Et cadent interfecti in terra Chaldaeorum, & vulnerati in regionibus eius. * Quoniam 4 non fuit viduatus Israel, & Iuda à Deo suo Domino exercituum: terra autem eorum repleta est delicto à sancto Israel. * Fugite de medio Babylonis, & saluet vnusquisque animam suam: nolite tacere super iniquitatem eius: quoniam tempus 5 ultionis est à Domino, vicissitudinem ipse retribuet ei. * Calix aureus Babylon 7 in manu Domini, inebrians omnem terram: de vino eius biberunt Gentes, & ideo commota sunt. * Subito cecidit

Babylon, & contrita est: ululate super eam, tollite resinam ad dolorem eius, si 9 forte sanetur. * Curauimus Babylonem, & non est sanata: derelinquamus eam, & eamus vnusquisque in terram suam: quoniam peruenit vsque ad coelos iudicium eius, & eleuatum est vsque ad nubes. * Profudit Dominus iustitias nostras: 10 venite, & narremus in Sion opus Domini Dei nostri. * Acuite sagittas, implete pharetras: suscitauit Dominus spiritum regem Medorum, & contra Babylonem mense eius est, vt perdat eam, quoniam 12 ultio Domini est, ultio templi sui. * Super muros Babylonis leuate signum, angete custodiam: leuate custodes, præparate insidias: quia cogitauit Dominus, & fecit quæcumque locutus est contra habitatores Babylonis. * Quæ habitas super aquas multas, locuples in thesauris, 13 venit finis tuus pedalis præcisionis tuæ. * Iurauit Dominus exercituum per animam suam: Quoniam replebo te hominibus quasi bruchis, & super te celeuma 14 cantabitur. * Qui fecit terram in fortitudine sua, præparauit orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit coelos. 15 Dante eo vocem, multiplicentur aquæ in coelo: qui leuat nubes ab extremo terræ, fulgura in pluuiam fecit: & produxit ventum de thesauris suis. * Stultus factus est omnis homo à scientia: confusus est omnis confiator in sculptili, quia mendax est conflatio eorum, nec est spiritus in eis. * Vana sunt opera, & risu digna, in tempore visitationis suæ peribunt. * Non sicut hæc, pars Iacob: quia qui fecit omnia, ipse est, et Israel C sceptrum hereditatis eius: Dominus exercituum nomen eius. * Collidis tu mihi vasa belli, & ego collidam in te Gentes, 21 & disperdam in te regna: * Et collidam in te equum, & equitem eius: & collidam in te currum, & ascensorem eius: 22 Et collidam in te virum, & mulierem: & collidam in te senem, et puerum: et collidam in te iuuenem, et virginem: * Et collidam in te pastorem, et gregem eius: 23 collidam in te agricolam, et iugales eius: 24 et collidam in te duces et magistratus. * Et reddam Babylonis, et cunctis habitatoribus Chaldaæ, omne malum suum, quod fecerunt in Sion, in oculis vestris; 25 ait Dominus. * Ecce ego ad te mons pestifer, ait Dominus, qui corrumpis vniuersam terram: et extendam manum meam super te, et euoluam te de petris, 26 et dabo te in montem combustionis. * Et non tollent de te lapidem in angulum, et lapidem in fundamenta, sed perditas in

217.

Gen. 19. 24.

Job. 41. 11.

Amos 6. 2.

Gen. 1. 27.

Isa. 11. 2. 9.
Apo. 14. 8.

æternum eris, ait Dominus. * Leuate fi- 27
 gnum in terra: clangite buccina in Gen-
 tibus, sanctificate super eam Gentes: an-
 nuntiate contra illam regibus Ararat, Men-
 ni, & Ascenez: numerate contra eam
 Taphsar, adducite equum quasi bruchum
 aculeatum. * Sanctificate contra eam 28
 gentes, reges Medie, duces eius, & uni-
 uersos magistratus eius, cunctaque ter-
 ram potestatis eius. * Et commouebitur 29
 terra, & conturbabitur: quia euigilabit
 contra Babylonem cogitatio Domini, ut D
 ponat terram Babylonis desertam, & in-
 habitabilem. * Cessauerunt fortes Baby- 30
 lonis à prælio, habitauerunt in prædijs,
 deuoratum est robur eorum, & facti sunt,
 quasi mulieres: incensa sunt tabernacula
 eius, contriti sunt vestes eius. * Currens 31
 obuiam currenti veniet: & nuntius ob-
 uius nuntianti: ut annuntiet regi Baby-
 lonis, quia capta est ciuitas eius à sum-
 mo usque ad summum. * Et vada præoc- 32
 cupata sunt, & paludes incensæ sunt
 igni: & viri bellatores conturbati sunt. *
 Quia hæc dicit Dominus exercituum, 33
 Deus Israel: Filia Babylonis quasi area,
 tempus triturae eius: adhuc modicum,
 & veniet tempus messonis eius. * Come- 34
 dit me, deuorauit me Nabuchodonosor
 rex Babylonis: reddidit me, quasi vas
 inane, absorbuit me quasi draco, reple-
 uit ventrem suum teneritudine mea, &
 eiecit me. * Iniquitas aduersum me, & 35
 caro mea super Babylonem, dicit habita-
 tio Sion: & sanguis meus super habitato-
 res Chaldaee, dicit Ierusalem. * Propter- 36
 ea hæc dicit Dominus: Ecce ego iudica-
 bo causam tuam; & vlciscaur vlionem
 tuam, & desertum faciam mare eius, &
 siccabo venam eius. * Et erit Babylon in 37
 tumulos, habitatio draconum, stupor,
 & sibilus, eo quod non sit habitator. *
 Simul, ut leones rugient, excutient co- 38
 mas veluti catuli leonum. * In calore eo- 39
 rum ponam potus eorum, & inebriabo
 eos, ut sopiantur, & dormiant somnum
 sempiternum, & non consurgant, dicit
 Dominus. * Deducam eos, quasi agnos 40
 ad victimam, & quasi arietes cum hoe-
 dis. * Quomodo capta est Selach, & 41
 comprehensa est incluta vniuersæ terræ?
 quomodo facta est in stuporem Babylon
 inter gentes? * Ascendit super Babylo- 42
 nem mare, multitudinem fluctuum eius
 aperta est. * Factæ sunt ciuitates eius 43
 in stuporem, terra inhabitabilis, & de-
 serta, terra in qua nullus habitet, nec
 transeat per eam filius hominis. * Et visi- 44
 rabo super Bel in Babylone, & eiiciam,
 quod absorbuerat de ore eius, & non

confluent ad eum vltra Gentes, liqui-
 dem & murus Babylonis corruet. *
 45 Egredimini de medio eius populus meus:
 ut saluet vnusquisque animam suam ab
 46 ira furoris Domini. * Et ne forte molle-
 scat cor vestrum, & timeatis auditum,
 qui audietur in terra: & veniet in anno
 auditio, & post hunc annum auditio;
 & iniquitas in terra, & dominator super
 47 dominatorem. * Propterea ecce dies ve-
 niunt, & visitabo super sculptilia Baby-
 lonis: & omnis terra eius confundetur,
 & vniuersi interfecti eius cadent in medio
 48 eius. * Et laudabunt super Babylonem
 coeli, & terra, & omnia, quæ in eis
 sunt: quia ab Aquilone venient ei prædo-
 49 nes, ait Dominus. * Et quomodo fe-
 cit Babylon, ut caderent occisi in Israel:
 sic de Babylone cadent occisi in vniuersa
 50 terra. * Qui fugistis gladium, venite,
 & nolite stare: recordamini procul Domi-
 ni, & Ierusalem ascendat super cor ve-
 51 strum. * Confusi sumus, quoniam au-
 diuimus opprobrium; operuit ignomi-
 nia facies nostras: quia venerunt alieni
 super sanctificationem domus Domini. *
 52 Propterea ecce dies veniunt, ait Domi-
 nus: & visitabo super sculptilia eius, &
 in omni terra eius mugiet vulneratus. *
 53 Si ascenderit Babylon in coelum, & fir-
 mauerit in excelsis robur suum, à me ve-
 nient vastatores eius, ait Dominus. *
 54 Vox clamoris de Babylone, & contri-
 55 tio magna de terra Chaldaeorum. * Quo-
 niam vastauit Dominus Babylonem, &
 perdidit ex ea vocem magnam, & sona-
 bunt fluctus eorum, quasi aquæ multæ:
 56 dedit sonitum vox eorum. * Quia ve-
 nit super eam, id est super Babylonem,
 prædo, & apprehensi sunt fortes eius,
 & emarcuit arcus eorum, quia fortis vl-
 57 tor Dominus reddens retribuet. * Et in-
 ebriabo principes eius, & sapientes eius,
 & duces eius, & magistratus eius, &
 fortes eius: & dormient somnum sem-
 piternum, & non expergiscuntur, ait
 rex, Dominus exercituum nomen eius. *
 58 Hæc dicit Dominus exercituum: Mu-
 rus Babylonis ille latissimus suffossione
 suffodietur, & portæ eius excelsæ igni
 comburentur, & labores populorum ad
 nihilum, & gentium in ignem erunt, &
 59 disperibunt. * Verbum, quod præce-
 pit Ieremias propheta, Saraia filio Ne-
 ria filij Maasia, cum pergeret cum Se-
 decia rege in Babylonem, in anno quar-
 to regni eius: Saraias autem erat prin-
 60 ceps prophetiarum. * Et scripsit Ieremias
 omne malum, quod venturum erat su-
 per Babylonem, in libro vno: omnia
 verba

verba hæc , quæ scripta sunt contra Babylonem . * Et dixit Ieremias ad Saraiam : Cum veneris in Babylonem , & videris , & legeris omnia verba hæc . * Dices : Domine tu locutus es contra locum istum , ut disperderes eum : ne sit qui in eo habitet ab homine usque ad pecus , & ut sit perpetua solitudo . * Cumque compleueris legere librum istum , ligabis ad eum lapidem , & proicies illum in medium Euphraten : * Et dices : Sic submergetur Babylon , & non consurget à facie afflictionis , quam ego adduco super eam , & dissoluetur . Hucusque verba Ieremiæ .

C A P. L I I.

Præcedentium repetitio , nempe quod Ierusalem à Nabuchodonosor obsessa post biennium capitur : & Sedecias rex Iuda fusus reducitur : filijsque eius coram ipso cruciatis una cum principibus Iuda ex oculatis , ac vinclis ducitur in Babylonem : & ascenso templo , & palatio castrisque domibus , transferantur omnes in Babylonem præter paucos vinitores , & agricolas : similiter & vasa templi , inter quæ describuntur duæ aræ columnæ : & numerus Iudeorum in Babylonem diversis temporibus translatorum , ubi rex Iachin post 37. annos de carcere eductus exaltatur .

4. Reg. 24.
2. 18.
2. Par. 36.
23.

Sup. 29. 2. 1.
4. Reg. 25.
2. 1.

Filius viginti , & unius anni erat Sedecias cum regnare coepisset : & undecim annis regnavit in Ierusalem , & nomen matris eius Amital , filia Ieremiæ de Lobna . * Et fecit malum in oculis Domini , iuxta omnia , quæ fecerat Ioakim . * Quoniam furor Domini erat in Ierusalem , & in Iuda , usquequò projiceret eos à facie sua . et recessit Sedecias à rege Babylonis . * Factum est autem in anno nono regni eius , in mense decimo , decima mensis : Venit Nabuchodonosor rex Babylonis , ipse et omnis exercitus eius , aduersus Ierusalem , et obsederunt eam , et ædificauerunt contra eam munitiones in circuitu . * Et fuit ciuitas obsessa usque ad undecimum annum regis Sedeciae . * Mense autem quarto , nona mensis , obtinuit fames ciuitatem : et non erant alimenta populo terræ . * Et dirupta est ciuitas , et omnes viri bellatores eius fugerunt , exierunt de ciuitate nocte , per viam portæ , quæ est inter duos muros , et ducit ad hortum regis (Chaldaei obsidentibus

urbem in gyro) et abierunt per viam , quæ ducit in cretum . * Persecutus est autem Chaldaeorum exercitus regem : et apprehenderunt Sedeciam in deserto , quod est iuxta Iericho ; et omnis comitatus eius diffugit ab eo . * Cumque comprehendissent regem , adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha , quæ est in terra Emath : et locutus est ad eum iudicia . * Et iugulauit rex Babylonis filios Sedeciae in oculis eius : sed et omnes principes Iuda occidit in Reblatha . * Et oculos Sedeciae eruit , et vinxit eum compedibus , et adduxit eum Rex Babylonis in Babylonem , et posuit eum in domo carceris , usque ad diem mortis eius , * In mense autem quinto , decima mensis , ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Babylonis : venit Nabuzardan princeps militiæ , qui stabat coram rege Babylonis in Ierusalem . * Et incendit domum Domini , et domum regis , et omnes domos Ierusalem , et omnem domum magnam igni combussit . * Et totum murum Ierusalem per circuitum destruxit , cunctus exercitus Chaldaeorum , qui erat cum magistro militiæ . * De pauperibus autem populi , et de reliquo vulgo , quod remanserat in ciuitate , et de perfugis , qui transfugerant ad regem Babylonis , et ceteros de multitudine , transtulit Nabuzardan princeps militiæ . * De pauperibus verò terræ reliquit Nabuzardan princeps militiæ vinitores , et agricolas . * Columnas quoque aræ , quæ erant in domo Domini , et bases , et mare æneum , quod erat in domo Domini , confregerunt Chaldaei , et tulerunt omne æs eorum in Babylonem . * Et lebetes , et creagras , et psalteria , et phialas , et mortariola , et omnia vasa aræ , quæ in ministerio fuerant , tulerunt : * Et hydrias , et thymiama-teria , et vrceos , et pelues , et candelabra , et mortaria , et cyathos : quotquot aurea , aurea , et quotquot argentea , argentea , tulit magister militiæ : * Et columbas duas , et mare vnum , et vitulos duodecim æneos , qui erant sub basibus , quas fecerat rex Salomon in domo Domini : non erat pondus æris omnium horum vasorum . * De columnis autem , decem et octo cubiti altitudinis erant in columna vna , et funiculus duodecim cubitorum circuibat eam : porro grossitudo eius quatuor digitorum , et intrinsecus caua erat . * Et capitella super utramque aræ : altitudo capitelli vnius

si vnus quinque cubitorum : et retiacula , et malogranata super coronam in circuitu , omnia ærea . Similiter columinæ secundæ , et malogranata . * Et fuerunt malogranata nonaginta sex dependentia : et omnia malogranata centum , retiaculis circumdabantur . * Et tulit magister militiæ Saraiam sacerdotem primum , et Sophoniam sacerdotem secundum , et tres custodes vestibuli . * Et de ciuitate tulit eunuchum vnum , qui erat præpositus super viros bellatores : et septem viros de his , qui videbant faciem regis , qui inuenti sunt in ciuitate : et scribam principem militum , qui probabat tyrones : et sexaginta viros de populo terræ , qui inuenti sunt in medio ciuitatis . * Tulit autem eos Nabuzardan magister militiæ , et duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha . * Et percussit eos rex Babylonis , et interfecit eos in Reblatha in terra Emath : et translatus est Iuda de terra sua . * Iste est populus , quem transiit Nabucho-

donosor : In anno septimo , Iudæos tria millia , & viginti tres : * In anno octauodecimo Nabuchodonosor , de Ierusalem animas octingentas triginta duas : * In anno vigesimotertio Nabuchodonosor , transiit Nabuzardan magister militiæ animas Iudæorum septingentas quadraginta quinque : omnes ergo animæ , quatuor millia sexcentæ . * Et factum est in trigesimo septimo anno transmigrationis Ioachim regis Iudæ , duodecimo mense , vigesima quinta mensis , eleuauit Euilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui , caput Ioachim regis Iudæ , et eduxit eum de domo carceris . * Et locutus est cum eo bona , et posuit thronum eius super thronos regum , qui erant post se in Babylone . * Et mutauit vestimenta carceris eius , et comedebat panem coram eo semper cunctis diebus vitæ suæ : * Et cibaria eius , cibaria perpetua dabantur ei à rege Babylonis , statuta per singulos dies , vsque ad diem mortis suæ , cunctis diebus vitæ eius .

T H R E N I, I D E S T, L A M E N T A T I O N E S I E R E M I Æ P R O P H E T Æ.

Et factum est, postquam in captiuitatem redactus est Israel, & Ierusalem deserta est, sedit Ieremias propheta flens, & planxit lamentatione hac in Ierusalem, & amaro animo suspirans, & eiulans dixit:

C A P. I.

Aleph.

Jer. 1.1-4.1.

Vomodo sedet sola ciuitas : plena populo : facta est, A quasi vidua domina gentium : princeps provinciarum facta est sub tributo.

Beth. Plorans plorauit in nocte, & lacrymæ eius in maxillis eius : non est, qui consoletur eam ex omnibus charis eis : omnes amici eius spreuerunt eam, & facti sunt ei inimici.

Ghimel. Migravit Iudas propter afflictionem, & multitudinem seruitutis : habitauit inter Gentes, nec inuenit requiem : omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias.

Daleth. Vix Sion lugent, eo quod non sint qui veniant ad solemnitatem : omnes B portæ eius destructæ : sacerdotes eius gementes : virgines eius squalidæ, & ipsa oppressa amaritudine.

He. Facti sunt hostes eius in capite, inimici eius locupletati sunt, quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum eius : paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis.

Vau. Et egressus est à filia Sion omnis decore eius : facti sunt principes eius velut arietes non inuenientes pascua : & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis.

Zain. Recordata est Ierusalem dierum afflictionis suæ, & prauaricationis omnium desiderabilium suorum, quæ habuerat à C diebus antiquis, cum caderet populus eius in manu hostili, & non esset auxiliator : viderunt eam hostes, & deriserunt sabbata eius.

Heth. Peccatum peccauit Ierusalem, propterea instabilis facta est : omnes, qui glorificabant eam, spreuerunt illam, quia vi-

derunt ignominiam eius : ipsa autem gemens conuersa est retrorsum.

Teth. 9 Sordes eius in pedibus eius, nec redcordata est finis sui : deposita est vehementer, non habens consolatorem : vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

Iod. 10 Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius : quia vidit Gentes ingresses sanctuarium suum, de quibus præceperas, ne intrarent in Ecclesiam tuam.

Caph. 11 Omnis populus eius gemens, & quærens panem : dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam : vide Domine, & considera, quoniam facta sum vilis.

Lamed. 12 O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte si est dolor sicut dolor meus : quoniam vindemiauit me, ut locutus est Dominus in die iræ furoris sui.

Mem. 13 De excelso misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me : expandit rete E pedibus meis, conuertite me retrorsum : posuit me desolatam, tota die mœrore confectam.

Nun. 14 Vigilauit iugum iniquitatum mearum : in manu eius conuolutæ sunt, & impositæ collo meo : infirmata est virtus mea : dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

Samach. 15 Abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei : vocauit aduersum me tempus, ut contereret electos meos : torcular calcauit Dominus virginem filiam Iudæ.

Ain. 16 Idcirco ego plorans, & oculus F meus deducens aquas : quia longè factus est à me consolator, conuertens animam meam : facti sunt filij mei perdit, quoniam inualuit inimicus.

Phe. 17 Expandit Sion manus suas, non est qui consoletur eam : mandauit Dominus aduersum Iacob in circuitu eius hostes eius : facta est Ierusalem, quasi polluta menstruis inter eos.

Sade. 18 Iustus est Dominus, quia os eius ad iracundiam prouocaui. audite obsecro vniuersi populi, & videte dolorem meum : virgines

Jer. 14 c. 17

gines meæ, & iuuenes mei abierunt in captiuitatem.

Caph. Vocauī amicos meos, & ipsi deceperunt me: sacerdotes mei, & senes mei in urbe consumpti sunt: quia quæsierunt cibum sibi, ut refocillarent animam suam.

Res. Vide Domine, quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subuersum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. foris interficit gladius, & domi mors similis est.

Sin. Audierunt quia ingemisco ego, & non est qui consoletur me: omnes inimici mei audierunt malum meum, lætati sunt, quoniam tu fecisti: adduxisti diem consolationis, & sicut similes mei.

Thau. Ingrediat̃ omne malum eorum coram te: & vindemia eos, sicut vindemiauisti me propter omnes iniquitates meas: multi enim gemitus mei, & cor meum moerens.

C A P. I I.

Aleph.

Quomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion: projecit a de coelo in terram inclytam Israel, & non recordatus scabelli pedum suorum in die uroris sui.

Beth. Præcipitauit Dominus, nec pepercit, omnia speciosa Iacob: destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda, & deiecit in terram: polluit regnum, & principes eius.

Ghimel. Confregit in ira furoris sui omne cornu Israel: auertit retrorsum dexteram suam a facie inimici: & succendit in Iacob quasi ignem flammæ deuorantis in gyro.

Daleth. Tetendit arcum suum, quasi inimicus, firmavit dexteram suam quasi hostis: & occidit omne, quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiae Sion, effudit quasi ignem indignationem suam.

He. Factus est Dominus velut inimicus: præcipitauit Israel, præcipitauit omnia moenia eius: dissipauit munitiones eius, & repleuit in filia Iuda humiliatum, & humiliatam.

Vau. Et dissipauit quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum: obliuioni tradidit Dominus in Sion festiuitatem, & sabbatum, & in opprobrium, & in indignationem furoris sui, regem, & sacerdotem.

Lain. Repulit Dominus altare suum, maledixit sanctificationi suæ: tradidit in manu inimici muros turrium eius: vocem dederunt in domo Domini, sicut in die solenni.

Mem. Cogitauit Dominus dissipare mu-

rum filiae Sion: tetendit funiculum suum, & non auertit manum suam a perditione: luxitque antemurale, & murus pariter dissipatus est.

Thesh. 9 Defixæ sunt in terra portæ eius, perdidit, & contriuit vestes eius, regem eius & principes eius in Gentibus: non est lex, & propheta eius non inuenerunt visionem a Domino.

Lod. 10 Sederunt in terra, conticuerunt senes filiae Sion: consperferunt cinere capita sua, accincti sunt cilicijs, abiecerunt in terram capita sua virgines Ierusalem.

Caph. 11 Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea: effusum est in terra iecur meum super contritione filijs populi mei, cum deficeret paruulus, & lactens in plateis oppidi.

Lamed. 12 Matribus suis dixerunt: Vbi est triticum, & vinum? cum deficerent quasi vulnerati in plateis ciuitatis: cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum.

Mem. 13 Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Ierusalem? cui exæquabo te, & consolabor te, virgo filia Sion, magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui?

Nun. 14 Prophetæ tui viderunt tibi falsa, & stulta, nec aperiebant iniquitatem tuam, ut te ad poenitentiam prouocarent: viderunt autem tibi assumptiones falsas, & eiectiones.

Samech. 15 Plausuerunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilauerunt, & mouerunt caput suum super filiam Ierusalem: Hæcine est vrbs, dicentes, perfecti decoris gaudium vniuersæ terræ?

Pha. 16 Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilauerunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Deuorabimus: eni ista est dies, quam expectabamus: inuenimus, vidimus.

Ain. 17 Fecit Dominus, quæ cogitauit, compleuit sermonem suum, quem præceperat a diebus antiquis: destruxit, & non pepercit, & lætificauit super te inimicum, & exaltauit cornu hostium tuorum.

Sade. 18 Clamauit cor eorum ad Dominum super muros filiae Sion. Deduc quasi torrentem lacrymas, per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

Caph. 19 Consurge, lauda in nocte, in principio vigiliarum: effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Domini: leua ad eum manus tuas pro anima paruulorum tuorum, qui defecerunt in fame in capite omnium compitorum.

Res. 20 Vide Domine, & considera, quæ via-

Leu. 16. b.
16.
Deut. 18. b.
15.
Ier. 14. c.
17.
Sap. 1. f. 16.

vindemiaueris ita : ergone comedent mulieres fructum suum , paruulos ad mensuram palmæ si occiditur in sanctuario Domini sacerdos , & propheta ?

Sin. Iacuerunt in terra foris puer , & senex : virgines meæ , & iuuenes mei ceciderunt in gladio : interfecisti in die furoris tui : percussisti , nec misertus es ,

Thau. Vocasti quasi ad diem solemnem , qui terrent me de circuitu , non fuit in die furoris Domini , qui effugeret , & relinqueretur : quos educaui , & enutrio , inimicus meus consumpsit eos .

C A P. I I I.

Aleph.

EGo vir videns paupertatem meam in virga indignationis eius .

Aleph. Me minauit , & adduxit in tenebras , & non in lucem .

Aleph. Tantum in me vertit , & conuertit manum suam tora die .

Beth. Vetullam fecit pellem meam , & carnem meam , contriuit ossa mea .

Beth. Edificauit in gyro meo , & circumdabit me felle , & labore .

Beth. In tenebrosis collocauit me , quasi mortuos sempiternos .

Ghimel. Circumædificauit aduersum me , vt non egrediar : aggrauauit compedem meum .

Ghimel. Sed & cum clamaui , & rogauero , exclusit orationem meam .

Ghimel. Concluserit vias meas lapidibus , quadris semitas meas subuertit .

Daleth. Versus insidians factus est mihi , leo in absconditis .

Daleth. Semitas meas subuertit , & confregit me : posuit me desolatam .

Daleth. Tetendit arcum suum , & posuit me quasi signum ad sagittam .

He. Misit in renibus meis filias pharetræ suæ .

He. Factus sum in derisum omni populo meo , canticum eorum tora die .

He. Repleuit me amaritudinibus , inebriauit me absinthio .

Yau. Et fregit ad numerum dentes meos , cibauit me cinere .

Yau. Et repulsa est à pace anima mea , oblitus sum bonorum .

Yau. Et dixi : Periit finis meus , & spes mea à Domino .

Zain. Recordare paupertatis , & transgressionis meæ , absinthij , & fellis .

Zain. Memoria memor ero . & tabescet in me anima mea .

Zain. Hæc recolens in corde meo , ideò sperabo .

Heth. Misericordiæ Domini , quia non sum consumpti : quia non defecerunt mi-

serationes eius .

Heth. 23 Noui diluculo , multa est fides tua .

Heth. 24 Pars mea Dominus , dixit anima mea : propterea expectabo eum .

Theth. 25 Bonus est Dominus sperantibus in eum , animæ quærenti illum .

Theth. 26 Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei .

Theth. 27 Bonum est viro , cum portauerit D ingum ab adolescentia sua .

Iod. 28 Sedebit solitarius , & tacebit : quia leuauit super se .

Iod. 29 Ponet in puluere os suum , si fortè sit spes .

Iod. 30 Dabit percutienti se maxillam , saturabitur opprobrijs .

Caph. 31 Quia non repellet in sempiternum Dominus .

Caph. 32 Quia si abiicit , & miserebitur secundum multitudinem misericordiarum suarum .

Caph. 33 Non enim humiliavit ex corde suo , & abiicit filios hominum .

Lamed. 34 Vt conteret sub pedibus suis omnes victos terræ .

Lamed. 35 Vt declinaret iudicium viri in conspectu vultus Altissimi .

Lamed. 36 Vt peruerteret hominem in iudicio suo : Dominus ignorauit .

Mem. 37 Quis est iste , qui dixit , vt fieret , Domino non iubente ?

Mem. 38 Ex ore Altissimi non egredientur nec mala nec bona ?

Mem. 39 Quid murmurauit homo viuens , vir pro peccatis suis ?

Nun. 40 Scrutemur vias nostras , & quæramus , & reuertamur ad Dominum .

Nun. 41 Leuemus corda nostra cum manibus ad Dominum in coelos .

Nun. 42 Nos iniquè egimus , & ad iracundiam prouocauimus : idcirco tu inexorabilis es .

Samech. 43 Operuisti in furore , & percussisti nos : occidisti , nec pepercisti .

Samech. 44 Opposuisti nubem tibi , ne transeat oratio .

Samech. 45 Eradicationem , & abiectionem posuisti , me in medio populorum .

Phe. 46 Aperuerunt super nos os suum omnes inimici .

Phe. 47 Formido , & laquens facta est nobis vaticinatio , & contritio .

Phe. 48 Diuisiones aquarum deduxit oculus meus , in contritione filiarum populi mei .

Ain. 49 Oculus meus afflictus est , nec tacuit , eo quod non esset requies .

Ain. 50 Donec respiceret , & videret Dominus de coelis .

Ain. 51 Oculus meus deprædatus est animam meam in cunctis filiabus vrbis meæ .

Sade. Venatione ceperunt me quasi avem 52 | inimici mei gratis.

Sade. Lapſa eſt in lacum vita mea, & po- 53 | ſuerunt lapidem ſuper me.

Sade. Inundauerunt aquæ ſuper caput 54 | meum: dixi: Perij.

Ceph. Inuocaui nomen tuum Domine de 55 | lacu nouiſſimo.

Ceph. Vocem meam auidiſti: ne auertas au- 56 | tem tuam à ſingultu meo, & clamoribus.

Ceph. Appropinquaſti in die, quando in- 57 | uocaui te: dixiſti: Ne timeas.

Res. Iudicaſti Domine cauſam animæ 58 | meæ, redemptor vitæ meæ.

Res. Vidiſti Domine iniquitatem illorum 59 | aduerſum me: iudica iudicium meum.

Res. Vidiſti omnem furorem, vniuerſas co- 60 | gitationes eorum aduerſum me.

Sin. Audiſti opprobrium eorum Domine, 61 | omnes cogitationes eorum aduerſum me;

Sin. Labia inſurgentium mihi, & medita- 62 | tiones eorum aduerſum me tota die.

Sin. Seſſionem eorum, & reſurrectionem 63 | eorum vide; ego ſum pſalmus eorum.

Thau. Reddes eis vicem Domine iuxta 64 | opera manuum ſuarum.

Thau. Dabis eis ſcutum cordis laborem 65 | tuum.

Thau. Perſequeris in furore, & conteres 66 | eos ſub coelis Domine.

C A P. I V.

Alph.

Quomodo obſcuratum eſt aurum, mu- 1 | tatus eſt color optimus, diſperſi ſunt A
lapides ſanctuarij in capite, omnium pla-
tearum?

Beth. Filij Sion inclyti, & amiſti auro pri- 2 | mo: quomodo reputari ſunt in vaſa teſtea,
opus manuum figuli?

Ghemel. Sed & lamix nudauerunt mam- 3 | mam, lactauerunt catulos ſuos: filia populi
mei crudelis, quaſi ſtruthio in deſerto.

Daleth. Adheſit lingua lactentis ad pala- 4 | tum eius in ſiti: paruuli petierunt panem,
& non erat, qui frangeret eis.

He. Qui veſcebantur voluptuoſe, interie- 5 | runt in viſs: qui nutriebantur in croceis,
amplexati ſunt ſtercora.

Van. Et maior effecta eſt iniquitas filie po- 6 | puli mei peccato Sodomorum, quæ ſubuer-
ſa eſt in momento, & non ceperunt in ea
manus.

Gen. 19. 6.
14.

Zain. Candidiores Nazaræi eius niue, ni- 7

ridiores lacte, rubicundiores eborè anti-
quo, ſapphiro pulchriores.

Heth. 8 Denigrata eſt ſuper carbonem facies 8 | eorum, & non ſunt cogniti in plateis: adhe-
ſit cutis eorum offibus: aruit, & facta eſt
quaſi lignum.

Teth. 9 Melius fuit occiſis gladio, quàm inter-
fectis fame: quoniam iſti extabuerunt con-
ſumpti à ſterilitate terræ.

Iod. 10 Manus mulierum miſericordium co-
xerunt filios ſuos: facti ſunt cibus earum,
in contritione filiarum populi mei.

Caph. 11 Compleuit Dominus furorem
ſuum, effudit iram indignationis ſuæ: &
ſuccendit ignem in Sion, & deuorauit fun-
damenta eius.

Lamed. 12 Non crediderunt reges terræ, &
vniuerſi habitatores orbis, quoniam ingre-
deretur hoſtis, & inimicus per portas Ieru-
ſalem.

Mem. 13 Propter peccata prophetarum eius,
& iniquitates ſacerdotum eius, qui effude-
runt in medio eius ſanguinem iuſtorum.

Nun. 14 Errauerunt cæci in plateis, polluti
ſunt in ſanguine: cumque non poſſent, te-
nuerunt lacinias ſuas.

Samech. 15 Recedite polluti, clamauerunt
eis: recedite, abite, nolite tangere: iurgati
quippe ſunt, & commoti dixerunt inter
gentes: Non addet ultra, vt habitet in eis.

Pho. 16 Facies Domini diuiſit eos, non addet,
vt reſpiciat eos: facies ſacerdotum non eru-
buerunt, nequa ſenum miſerti ſunt.

Ain. 17 Cum adhuc ſubiſſeremus, defece-
runt oculi noſtri ad auxilium noſtrum vi-
num, cum reſpiceremus attenti ad gen-
tem, quæ ſaluare non poterat.

Sade. 18 Lubricauerunt veſtigia noſtra in iti-
dere platearum noſtrarum, appropinqua-
uit finis noſter: completi ſunt dies noſtri,
quia venit finis noſter.

Ceph. 19 Velociores fuerunt perſecutores
noſtri aquilis coeli, ſuper montes perſecuti
ſunt nos, in deſerto inſidiati ſunt nobis.

Res. 20 Spiritus oris noſtri Chriſtus Domi-
nus captus eſt in peccatis noſtris: cui
diximus; in vmbra tua viuemus in Gen-
tibus.

Sin. 21 Gaude, & latere filia Edom, quæ ha-
bitas in terra Hus: ad te quoque perueniet
calix, inebriaberis, atque nudaberis.

Thau. 22 Completa eſt iniquitas tua filia
Sion, non addet ultra, vt tranſmigraret re-
viſitauit iniquitatem tuam filia Edom, discoo-
peruit peccata ſua.

ORATIO IEREMIÆ PROPHETÆ.

C A P. V.

Recordare Domine quid acciderit nobis: intueri, & respice opprobrium nostrum. Hæreditas nostra versa est ad alienos: domus nostræ ad extraneos:
Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ, quasi viduæ.
Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra comparauimus.
Cervicibus nostris minabamur, lassis non dabatur requies.
Ægypto dedimus manum, & Assyrijs, ut saturaremur pane.
Patres nostri peccauerunt, & non sunt: & nos iniquitates eorum portauimus.
Serui dominati sunt nostris: non fuit, qui redimeret de manu eorum.
In animabus nostris afferebamus panem nobis, à facie gladij in deserto.
Pellis nostra, quasi clibanus exusta est à facie tempestatum famis.
Mulieres in Sion humiliauerunt, & virgines in ciuitatibus Iuda.

12 Principes manu suspensi sunt, facies senum non erubuerunt.
13 Adolescentibus impudicè abusi sunt: & pueri in ligno corruerunt.
14 Senes defecerunt de portis, iuuenes de choro psallentium.
15 Defecit gaudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster.
16 Cecidit corona capitis nostri: vix nobis, quia peccauimus.
17 Propterea in celum factum est cor nostrum, idè contenebrati sunt oculi nostri.
18 Propter montem Sion, quia disperijt, vulpes ambulauerunt in eos.
19 Tu autem Domine in æternum permanebis, solium tuum in generationem, & generationem.
20 Quare in perpetuum obliuisceris nostri? derelinques nos in longitudine dierum?
21 Conuertere nos Domine ad te, & conuertemur: innoua dies nostros, sicut à principio.
22 Sed proijciens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

Rr

PRO.

PROPHETIA BARVCH.

CAPVT PRIMVM.

Judai à Babylone mittunt ad eos, qui erant in Ierusalem librum Baruch, una cum collectis pecunijs, ut oblatis holocaustis orant pro ipsis, & pro Nabuchodonosor filioque eius Baltassar, ac confitentur peccata sua.

T hæc verba libri, quæ scripsit Baruch filius Nerix, filij Maasix, filij Sedecix, filij Sedei, filij Helcix, in Babylonia, * In anno quinto, in septimo die mensis, in tempore, quo coeperunt Chaldaei Ierusalem, & succenderunt eam igni. * Et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechonix filij Ioakim regis Iuda, & ad aures vniuersi populi venientis ad librum, * Et ad aures potentium filiorum regum, & ad aures presbyterorum, & ad aures populi, à minimo vsque ad maximum eorum omnium habitantium in Babylonia, ad flumen Sodi. * Qui audientes plorabant, & ieiunabant, & orabant in conspectu Dñi. * Et collegerunt pecuniam secundum, quod poruit cuiusque manus, * Et miserunt in Ierusalem ad Ioakim filium Helcix filij Salom sacerdotem, & ad sacerdotes, & ad omnem B populum, qui inuenti sunt cum eo in Ierusalem: * Cum acciperet vasa templi Dñi, quæ ablata fuerant de templo, reuocare in Terram Iuda decima die mensis Siuan, vasa argentea, quæ fecit Sedecias filius Iosix rex Iuda: * Posteaquam coepisset Nabuchodo-

nosor rex Babylonis Iechoniam, & principes, & cunctos potentes, & populum terræ, ab Ierusalem, & duxit eos vinctos in Babilonem. * Et dixerunt: Ecce misimus ad vos pecunias, de quibus emite holocausta, & thus, & facite manna, & offerte pro peccato ad aram Dñi Dei nostri: * Et orate pro vita Nabuchodonosor regis Babylonis, & pro vita Baltassar filij eius, ut sint dies eorum sicut dies coeli super terram: * Et ut det Dñs virtutem nobis, & illuminet oculos nostros, ut viuamus sub umbra Nabuchodonosor regis Babylonis, & sub umbra Baltassar filij, & seruiamus eis multis diebus, & inueniamus gratiam in conspectu eorum. * Et pro nobis ipsis orate ad Dñm Deum nostrum: quia peccauimus Dño Deo nostro, & non est auersus furor eius à nobis vsque in hunc diem. * Et legite librum istum, quem misimus ad vos recitari in templo Dñi, in die solemnī, & in die opportuno: * Et diceris: Dño Deo nostro iustitia, nobis autem confusio faciei nostræ: sicut est dies hæc omni Iuda, & habitantibus in Ierusalem, * Regibus nostris, & principibus nostris, & sacerdotibus nostris, & prophetis nostris, & patribus nostris. Peccauimus ante Dñm Deum nostrum, & non credidimus, diffidentes in eum: Et non fuimus subiectibiles illi, & non audiuius vocem Dñi Dei nostri, ut ambularem in mandatis eius, quæ dedit nobis. * A die, qua eduxit patres nostros de Terra Ægypti, vsque ad diem hanc, eramus incredibiles ad Dom-

Infra. b. d.

Deu. 9. 11

Def. 1.1.

Didais in captivitate confitentur propter peccata sua contigisse sibi mala, quæ Deus per prophetas suos fueras comminatus: suscipis ergo precibus petunt misericordiam, quam per Moysen fueras pollicitus se respicientibus daturum.

Dist. 18. f.
Sl.

Page 1 of 3

Deut. 16.
d. 15.
1f. 61, d. 19.
1f. 64, c.
9.
PC. 11, d. 17.

Long 16. 16.
14.
Dent, 18. 16.
18r

In terram, quam iuravi patribus eorum, Abraham, Isaac, & Iacob, & dominabuntur eis: & multiplicabo eos, & non minorabuntur. * Et statuam illis testamentum alterum, semper, ut sim illis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum: & non mouebo amplius populum meum, filios Israel, a terra quam dedi illis.

C A P. I I I.

Perseuerant confiteri peccata sua, & patrum suorum obsecrantes Deum pro misericordia: Israel in captiuitatem ductus est, eo quod dereliquerit viam sapientia, qua non inuenitur a potentibus, diuitibus, & gigantibus: sed populo Israel tradita fuerat a Deo, cui omnes sua creatura obediunt: additurque de Christi aduentu in carnem.

ET nunc Dñe omnipotens, Deus Israel, anima in angustiis, & spiritus anxius clamat ad te: * Audi Dñe, & miserere, quia Deus es misericors, & miserere nostri: quia peccauimus ante te. * Quia tu sedes in sempiternum, & nos peribimus in æuum. * Dñe omnipotens, Deus Israel, audi nunc orationem mortuorum Israel, & filiorum ipsorum, qui peccauerunt ante te, & non audierunt vocem Dñi Dei sui, & agglutinata sunt nobis mala. * Noli meminisse iniquitatum patrum nostrorum, sed memento manus tuæ, & nominis tui in tempore isto. * Quia tu es Dñs Deus noster, & laudabimus te Dñe: * Quia propter hoc dedisti timorem tuum in cordibus nostris, & ut inuocemus nomen tuum, & laudemus te in captiuitate nostra, quia conuertimur ab iniquitate patrum nostrorum, qui peccauerunt ante. * Et ecce nos in captiuitate nostra sumus hodie, quia nos dispersisti in improperium, & in maledictum, & in peccatum, secundum omnes iniquitates patrum nostrorum, qui recesserunt a te Dñe Deus noster. * Audi Israel mandata vitæ: auribus percipe, ut scias prudentiam. Quid est Israel, quod in terra inimicorum es? * Inuenerasti in terra aliena, coinquinatus es cum mortuis: deputatus es cum descendentibus in infernum. * Dereliquisti fontem sapientiæ. * Nam si in via Dei ambulasses, habitasses utique in pace sempiterna. * Disce ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intellectus: ut scias simul ubi sit longiturnitas vitæ, & victus, ubi sit lumen oculorum, & pax. * Quis inuenit locum eius? & quis intrauit in thesauros eius? Vbi sunt principes Gentium, & quo dominantur super bestias, quæ sunt super terram? * Qui in aubus cœli ludunt, * Qui argētum thesaurizant, & aurum, in quo confundunt homines, & non est finis, acquisitionis eorum? qui argentum fabricant, & solliciti

19 sunt, nec est inuentio operum illorum. * Exterminati sunt, & ad inferos descenderunt, & alij loco eorum surrexerunt. * Iuvenes viderunt lumen, & habitauerunt super terram: viam autem disciplinæ ignorauerunt, & neque intellexerunt semitas eius, neque filij eorum susceperunt eam, a facie ipsorum. * Longè facta est: * Non est audita in Terra Chanaan, neque visa est in Theman. * Filij quoque Agar, qui exquirunt prudentiam, quæ de terra est, negotiatores Merhæ, & Theman, & fabulatores, & exquisitores prudentiæ, & intelligentiæ: viam autem sapientiæ nescierunt, neque commorati sunt semitas eius. * O Israel, quam magna est domus Dei, & ingens locus possessionis eius! * Magnus est, & non habet finem: excelsus, & immensus. * Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, & itatura magna, scientes bellum. * Non hos elegit Dñs, neque viam disciplinæ inuenerunt: propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam. * Quis ascendit in cœdum, & accepit eam, & eduxit eam de nubibus? * Quis transfretauit mare, & inuenit illam? & attulit illam super aurum electum? * Non est, qui possit scire vias eius, neque qui exquirat semitas eius: * Sed qui scit vniuersa, nouit eam, & adinuenit eam prudentia sua: qui præparauit terram in æterno tempore, & repleuit eam pecudibus, & quadrupedibus: * Qui emittit lumen, & vadit: & vocauit illud, & obedit illi in tremore. * Stellæ autem dederunt lumen in custodijs suis, & lætatae sunt: Vocatae sunt, & dixerunt: Adsumus: & luxerunt ei cum iucunditate, qui fecit illas. * Hic est Deus noster, & non estimabitur alius aduersus eum. * Hic adinuenit omnem viam disciplinæ, & tradidit illam Iacob puero suo, & Israel dilecto suo. * Post hæc in terris visus est, & cum hominibus conuersatus est.

C A P. I V.

Ierusalem suam lugeat desolationem, hortaturque filios suos, ut forti sint animo: nam sicut propter ipsorum peccata Deus eos tradidit aduersarijs, ita eis liberatis puniet hostes ipsorum.

Hic liber mandatorum Dei, & lex, quæ est in æternum: omnes, qui tenent eam, peruenient ad vitam; qui autem dereliquerunt eam, in mortem. * Conuertere Iacob, & apprehende eam, ambula per viam ad splendorem eius contra lumen eius. * Ne tradas alteri gloriam tuam, & dignitatem tuam genti alienæ. * Beati sumus Israel: quia quæ Deo placet, manifesta sunt nobis. Amen.

maquior esto populus Dei, memorabilis Israel. * Venumdati estis Gentibus non in perditionem: sed propter quod in ira ad iracundiam prouocastis Deum, traditi estis aduersarijs. * Exacerbastis enim eum, qui fecit vos, Deum æternum, immolantes demonijs, & non Deo. Obliti enim estis Deum, qui nutriuit vos, & contristastis nutricem vestram Ierusalem: * Vidit enim iracundiã a Deo venientem vobis, & dixit: Audite confines Sion, adduxit enim mihi Deus luctum magnum: * Vidi enim captiuitatem populi mei, filiorum meorum, & filiarum, quam superduxit illis æternus. * Nutriui enim illos cum iucunditate: dimisi autem illos cum fletu, & luctu. * Nemo gaudeat super me viduam, & desolatam: a multis derelicta sum propter peccata filiorum meorum, quia declinauerunt a lege Dei. * Iustitias autem ipsius nescierunt, nec ambulauerunt per vias mandatorum Dei, neque per semitas veritatis eius cum iustitia ingressi sunt. * Veniant confines Sion, & memorentur captiuitatem filiorum, & filiarum meorum, quam superduxit illis æternus. * Adduxit enim super illos gentem de longinquo, gentem improbam, & alterius lingue. Qui non sunt reueriti senem, neque puerorum miserti sunt, & abduxerunt dilectos viduæ, & a filiis vnicam desolauerunt. Ego autem quid possum adiuuare vos? * Qui enim adduxit super vos mala, ipse vos eripiet de manibus inimicorum vestrorum. * Ambulate filij, ambulate: ego enim derelicta sum sola. * Exui me stola pacis, indui autem me sacco obsecrationis, & clamabo ad Altissimum in diebus meis. * Animaquiores esto te filij, clamate ad Dñm, & eripiet vos de manu principum inimicorum. * Ego enim speravi in æternum salutem vestram: & venit mihi gaudium a sancto super misericordia, quæ veniet vobis ab æterno salutari nostro. * Emisi enim vos cum luctu, & ploratu: reducet autem vos mihi Dñs cum gaudio, & iucunditate in sempiternum. * Sicut enim viderunt vicina Sion captiuitatem vestram a Deo, sic videbunt & in celeritate salutem vestram a Deo, quæ superueniet vobis cum honore magno, & splendore æterno. * Filij patienter sustinete iram, quæ superuenit vobis: persecutus est enim te inimicus tuus, sed citò videbitis perditionem ipsius: & super ceruices ipsius ascendes. * Delicati mei ambulauerunt vias asperas: ducti sunt enim, vt grex direptus ab inimicis. * Animaquiores estote filij, & proclamate ad Dominum: erit enim memoria vestra ab eo, qui duxit vos. * Sicut enim fuit sensus vester, vt erraretis a Deo: cecies tantum iterum conuercentes requi-

retis eum. * Qui enim induxit vobis mala, ipse rursum adducet vobis sempiternam iucunditatem cum salute vestra: * Animaquior esto Ierusalem, exhortatur enim te, qui te nominauit. Nocentes peribunt, qui te vexauerunt: & qui gratulati sunt in tua ruina, punientur: * Ciuitates, quibus seruiert filij tui, punientur; & quæ accepit filios tuos. * Sicut enim gauisa est in tua ruina, & lætata est in casu tuo, sic contristabitur in sua desolatione: * Et amputabitur exultatio multitudinis eius, & gaudimonium eius erit in luctum. * Ignis enim superueniet ei ab æterno in longiturnis diebus, & habitabitur a demonijs in multitudine temporis. * Circumspice Ierusalem ad Orientem, & vide iucunditatem a Deo tibi venientem. * Ecce enim veniunt filij tui, quos dimisisti dispersos, veniunt collecti ab Oriente vsque ad Occidentem, in verbo sancto gaudentes in honorem Dei.

C A P. V.

Iubetur Ierusalem luctum exuere, eo quod filij eius cum ignominia ducti in captiuitatem, cum gloria sunt ad eam reducendi.

EXue te Ierusalem stola luctus, & vexationis tue: & induc te decore, & honore eius, quæ Deo tibi est, sempiternæ gloriæ. Circumdabit te Deus diploide iustitiæ, & imponet mitram capiti honoris æterni. * Deus enim ostendet splendorem suum in te, omni, qui sub cælo est. * Nominabi tur enim tibi nomen tuum a Deo in sempiternum. * Pax iustitiæ, & honor pietatis. Exurge Ierusalem, & sta in excelso: & circumspice ad Orientem, & vide collectos filios tuos ab oriente sole vsque ad occidentem, in verbo sancti gaudentes Dei memoria. * Exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis adducet autem illos Dominus ad te portatos in honore sicut filios regni. Constituit enim Deus humiliare omnem montem excelsum, & rupes perennes, & conualles replere in equalitatem terre: vt ambulet Israel diligenter in honorem Dei. Obumbrauerunt autem & syluæ, & omne lignum suauitatis Israel ex mandato Dei. Adducet enim Deus Israel cum iucunditate in lumine maiestatis suæ, cum misericordia, & iustitia, quæ est ex ipso.

C A P. VI.

Iudeos apud Babylonios captiuos vaticinatur Ieremias post septem generationes liberandos: hortaturque vt sibi caneant ab illorum idololatria, ostendens a plurimis effectibus imbecillia esse idola penitusque sensu carentia, ac vanissima.

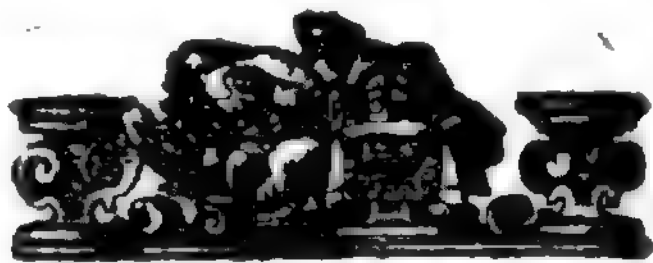
Exemplar epistolæ, quam misit Ieremias ad abducendos captiuos in Babyloniam à rege Babyloniorum, ut annuntiaret illis secundum, quod præceptum est illi à Deo. * PROPTER peccata, quæ peccastis ante Deum, abducemini in Babyloniam captiui à Nabuchodonosor rege Babyloniorum. Ingressi itaque in Babylonem, eritis ibi annis plurimis, & temporibus longis, usque ad generationes septem: post hoc autem educam vos inde cum pace. * Nunc autem videbitis in Babylonia deos aureos, & argenteos, & lapideos, & ligneos in humeris portari, ostentantes metum Gentibus. * Videte ergo, ne & vos similes efficiamini factis alienis, & metuatis, & metus vos capiat in ipsis. * Visa itaque turba de retro, & ab ante, adorantes, dicite in cordibus vestris: Te oportet adorari Dñe. * Angelus enim meus vobiscum est: ipse autem exquiram animas vestras. * Nam lingua ipsorum posita à fabro, ipsa etiam inaurata, & inargentata, falsa sunt, & non possunt loqui. * Et sicut virgini amanti ornamenta, ita accepto auro fabricati sunt. * Coronas certe aureas habent super capita sua dii illorum: unde subtrahunt sacerdotes ab eis aurum, et argentum, et erogant illud in semetipsos. Dant autem, et ex ipso prostitutis, et meretrices ornant: et iterum cum receperint illud à meretricibus, ornant deos suos. * Hi autem non liberatur ab æruginem, et tineam. Opertis autem illis veste purpurea, extergunt faciem ipsorum propter puluerem domus, qui est plurimus inter eos. * Sceptrum autem habet, ut homo, sicut iudex regionis, qui in se peccantem non interficit. * Habet etiam in manu gladium, et securim, se autem de bello, et à latronibus non liberat. Unde vobis notum sit, quia non sunt dii. * Non ergo timueritis eos. Sicut enim vas hominis cōfractum inutile efficitur, tales sunt, et dii illorum. Cōstitutis illis in domo, oculi eorum pleni sunt puluere à pedibus introeuntium. * Et sicut alicui, qui regem offendit, circumseptæ sunt ianux, aut sicut ad sepulchrum adductum mortuum, ita turantur sacerdotes ostia clausuris, et seris, ne à latronibus expolientur. * Lucernas accendunt illis, et quidem multas, ex quibus nullam videre possunt: sunt autem sicut trabes in domo. Corda verò eorum dicunt elingere serpentes, qui de terra sunt, dum comedunt eos, et vestimentum ipsorum, et non sentiunt. * Nigræ fiunt facies eorum à fumo, qui in domo sit. * Supra corpus eorum, et supra caput eorum volant noctuæ, et hirundines, et aues etiam similiter, et catæ. * Unde sciatis, quia non sunt dii. Ne ergo timueritis eos. * Aurum etiam, quod habent,

ad speciem est. Nisi aliquis extenderit æruginem, non fulgebunt: neque enim, dum conflarentur, sentiebant. * Ex omni pretio empta sunt, in quibus spiritus non inest ipsis. * Sine pedibus in humeris portantur, ostentantes ignobilitatem suam hominibus. Cōfundantur etiam, qui colunt ea. * Propterea si ceciderint in terram, à semetipsis non consurgunt, neque si quis cum statuerit reatum, per semetipsum stabit, sed sicut mortuis munera eorum illis apponentur. * Hostias illorum vendunt Sacerdotes ipsorum, et abutuntur: similiter et mulieres eorum decerpentes, neque infirmo, neque mendicanti aliquid impertiunt, De sacrificijs eorum foet, et menstruat, et contingunt. Sciētes itaque ex his, quia non sunt dii, ne timeatis eos. Unde enim vocantur dii? Quia mulieres apponunt dijs argenteis, et aureis, et ligneis: * Et in domibus eorum sacerdotes sedent, habentes tunicas scissas, et capita, et barbam rasam, quorum capita nuda sunt. * Rugiunt autem clamantes contra deos suos, sicut in coena mortui. * Vestimenta eorum auferunt sacerdotes, et vestiunt vxores suas, et filios suos. * Neque si quid mali patiuntur ab aliquo, neque si quid boni, poterunt retribuere: neque regem constituere possunt, neque auferre. * Similiter neque dare diuitias possunt: neque malum retribuere. Si quis illis votum vouerit, & non reddiderit: neque hoc requirunt. Hominem à morte non liberant, neque infirmum à potentiore eripiunt. * Hominem cæcum ad visum non restituunt, de necessitate hominē non liberabunt. Viduæ non miserebuntur, neque orphanis beneficient. * Lapidibus de monte similes sunt dii illorum, lignei, & lapidei, & aurei, & argentei. Qui autem colunt ea, confundentur. Quomodo ergo estimandum est, aut dicendum, illos esse deos? Adhuc enim ipsis Chaldæis non honorantibus ea: qui cum audierint murum non posse loqui, offerunt illud ad Bel, postulantes ab eo loqui: * Quasi possint sentire, qui non habent motum, & ipsi cum intellexerint, relinquent ea: sensum enim non habent ipsi dii illorum. * Mulieres autem circumdatae funibus in vijs sedent, succedentes ossa oliuarum. * Cum autem aliqua ex ipsis attracta ab aliquo transeunte dormierit cum eo, proximæ suæ exprobrat, quod ea non sit digna habita, sicut ipsa, neque funis eius diruptus sit. * Omnia autem, quæ illis fiunt, falsa sunt. Quomodo estimandum aut dicendum est, illos esse deos? A fabris autem, & ab aurificibus facta sunt. Nihil aliud erunt, nisi id quod volunt esse sacerdotes. * Artifices etiam ipsi, qui ea faciunt, non sūt multi temporis. Numquid ergo possunt ea,

quæ

que fabricata sunt ab ipsis esse dij? * Reli- 47
querunt autem falsa, & opprobrium postea
futuris. * Nam cum superuenerit illis præ- 48
lium, & mala; cogitant sacerdotes apud se,
ubi se abscondant cum illis. * Quomodo er- 49
go sentiri debeant, quoniam dij sunt, qui
nec de bello se liberant, neque de malis se
eripiunt? * Nam cum sint lignea, inaurata, 50
& inargentata, scietur postea, quia falsa
sunt, ab vniuersis Gentibus, & regibus, que
manifesta sunt, quia non sunt dij, sed opera
manuum hominum, & nullum Dei opus
cum illis. * Vnde ergo notum est, quia non 51
sunt dij, sed opera manuum hominum, &
nullum Dei opus in ipsis est? Regem regio- 52
ni non suscitant, neque pluuiam homini-
bus dabunt. * Iudicium quoque non discer- 53
nent, neque regiones liberabit ab iniuria: F
quia nihil possunt, sicut corniculæ inter me-
dium coeli, & terræ. * Etenim cum inciderit 54
ignis in domum deorum ligneorum, argen-
teorum, & aureorum, sacerdotes quidem
ipsorum fugient, & liberabuntur: ipsi verò
sicut trabes in medio comburentur. * Regi 55
autem, & bello non resistent. Quomodo er-
go æstimandum est, aut recipiendum, quia
dij sunt? * Non à furibus, neque à latroni- 56
bus se liberabunt dij lignei, & lapidei, & in-
aurati, & inargentati: quibus hi, qui fortio-
res sunt, Aurum, & argentum, & vestimen- 57
tum, quo operiti sunt, auferent illis, & abi-
bunt, nec sibi auxilium ferent. * Itaque me- 58
lius est esse regem ostentantem virtutem
suam, aut vas in domo vtile, in quo gloria-
bitur, qui possidet illud, vel ostium in do-
mo, quod custodit, quæ in ipsa sunt, quam

falsi dij, Sol quidem, & luna, ac sidera cum
sint splendida, & emissa ad utilitates, obau-
diunt. Similiter, & fulgur cum apparuerit,
perspicuum est; id ipsum autem, & spiritus
61 in omni regione spirat. * Et nubes, quibus
cum imperatum fuerit à Deo perambulare
vniuersum orbem, perficiunt, quod impera-
62 tum est eis. * Ignis etiam missus de super, vt
consumat montes & sylvas, facit quod præ-
ceptum est ei. Hæc autem neque speciebus,
63 neque virtutibus vbi eorum similia sunt. *
Vnde neque existimandum est, neque di-
cendum, illos esse deos, quando non possunt
neque iudicium iudicare, neque quidquam
64 facere hominibus. * Scientes itaque quia
65 non sunt dij, ne ergo timueris eos. * Neque
enim regibus maledicent, neque benedicent.
66 Signa etiam in coelo Gentibus non offen-
dunt, neque vt sol lucebunt, neque illumi-
67 nabunt, vt luna. * Bestiæ meliores sunt illis,
quæ possunt fugere sub tectum, ac prodesse
68 sibi. * Nullo itaque modo nobis est manife-
stum quia sunt dij: propter quod ne timea-
69 tis eos. * Nam sicut in cucumerario for-
mido nihil custodit: ita sunt dij illorum
70 lignei, & argentei, & inaurati. * Eodem mo-
do, & in horto spina alba, supra quam om-
nis avis sedet. Similiter & mortuo proie-
cto in tenebris, similes sunt dij illorum
71 lignei, & inaurati, & inargentati. * A
purpura quoque, & murice, quæ supra illos
tineant, scietis itaque, quia non sunt dij. Ip-
si etiam postremo comeduntur, & erunt
72 opprobrium in regione. * Melior est homo
iustus, qui non habet simulachra: nam erit
longè ab opprobrijs.

tur, sequentes eum. Spiritus enim vitæ erat in rotis. Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant: & cum eleuatis à terra, pariter eleuabantur, & rotæ, sequentes ea: quia spiritus vitæ erat in rotis. * Et similitudo super capita animalium firmamenti, quasi aspectus crystalli horribilis, & extensi super capita eorum desuper. Sub firmamento autem pennæ eorum rectæ alterius ad alterum: vnumquodque duabus alis velabat corpus suum, & alterum similiter velabatur. * Et audiebam sonum alarum, quasi signum aquarum multarum, quasi sonum sublimis Dei, cum ambularent quasi sonus erat multitudinis, vt sonus castrorum. cumque starent, demittebantur pennæ eorum. * Nam cum fieret vox super firmamentum, quod erat super caput eorum, stabant, & submittebant alas suas. * Et super firmamentum, quod erat imminens capiti eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni: & super similitudinem throni, similitudo quasi aspectus hominis desuper. * Et vidi quasi speciem electri, velut aspectu ignis, intrinsecus eius per circuitum: à lumbis eius, & desuper, & à lumbis eius vsque deorsum, vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu. * Velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluriæ. hic erat aspectus splendoris per gyrum.

C A P. I I.

Reboratur propheta exterritus, ut intrepidè arguat rebelles filios Israel, si quomodo tandem ab inueteratis peccatis resipiscant, & iubetur comedere librum scriptum intus, & foris, in quo erant lamentationes, & carmen, & vā.

Hæc visio similitudinis gloriæ Dñi, & vidi, & occidi in faciem meam, & audiui vocem loquentis. Et dixit ad me: Fili hominis sta super pedes tuos, & loquar tecum. * Et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi, & statuit me supra pedes meos: & audiui loquentem ad me. * Et dicentem: Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad gentes apostatrices, quæ recesserunt à me: ipsi & patres eorum præuicari sunt pactum meum vsque ad diem hanc. * Et filij dura facie, & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te: & dices ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: * Si fortè vel ipsi audiant, & si fortè quiescant, quoniam domus exasperans est: & sciens, quia propheta fuerit in medio eorum. * Tu ergo filij hominis ne timeas eos, neque sermones eorum metuas: quoniam increduli, & subuersores sunt recu, & cū scorpionibus habitas. verba eorum ne timeas, & vultus eorum ne formides, quia domus exasperans est. * Loqueris ergo

verba mea ad eos, si fortè audiant, & quiescant: quoniam irritatores sunt. * Tu autem fili hominis audi quæcunque loquor ad te, & noli esse exasperans, sicut domus exasperatrix est: aperi os tuum, & comede quæcumque ego do tibi. * Et vidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat inuolutus liber: & expandit illum coram me, qui erat scriptus intus & foris: & scriptæ erant in eo lamentationes, & carmen, & vā.

Apo. 1. 11

C A P. I I I.

Comesto libro datur propheta facies adamantina, ut intrepidè arguas durissimos filios Israel in transmigratione constitutos: missus autem constituitur speculator, qui si visum imminens malum non annuntiauerit, eius, qui perit, reus efficitur; si autem annuntiauerit, animam suam liberat, etiam si alius pereat: deinde campum ingressus, visaque ibi gloria Domini, iubetur in domo sua includi, tamquam vinculus, ac mutus.

ET dixit ad me: Fili hominis quodcumque inueneris, comede: comede volumen istud, & vadēs loquere ad filios Israel. Et operui os meum, & cibauit me volumine illo: * Et dixit ad me. Fili hominis venter tuus comedet, & viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. Et comede illud: et factum est in ore meo sicut mel dulce. * Et dixit ad me: Fili hominis vade ad domum Israel, et loqueris verba mea ad eos. * Non enim ad populum profundi sermonis, et ignotæ linguæ tu mitteris, ad domum Israel: * Neque ad populos multos profundi sermonis, et ignotæ linguæ, quorum non possis audire sermones: et si ad illos mittereris, ipsi audirent te. * Domus autem Israel nolunt audire te: quia nolunt audire me. omnis quippè domos Israel attrita fronte est, et duro corde. * Ecce dedi faciem tuam valentiorē faciebū eorum, et frontem tuam duriorē frontibus eorum. * Vt adamantem, et vt filicem dedi faciem tuā: ne timeas eos, neque metuas à facie eorum: quia domus exasperans est. * Et dixit ad me: Fili hominis, omnes sermones meos, quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, et auribus tuis audi. * Et vade ingredi ad transmigrationem, ad filios populi tui, et loqueris ad eos, et dices eis: Hæc dicit Dominus Deus: si fortè audiant, et quiescant. * Et assumpsit me spiritus, et audiui post me vocem commotionis magnæ: Benedicta gloria Dñi de loco suo: Et vocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram, et vocem rotarum sequentium animalia, et vocem commotionis magnæ. Spiritus quoque leuauit me, et assumpsit me: & abij

Apo. 10. 8.
9. 10.

Et abi, amarus in indignatione spiritus mei: manus enim Dñi erat mecum, confortans me. Et veni ad transmigrationem, ad acer-
tuum nouarum frugum, ad eos, qui habita-
bant iuxta flumen Chobar, & sedi, vbi illi se-
debant: & mansi ibi septem diebus merens
in medio eorum. * Cum autem pertransis-
sent septem dies, factum est verbum Dñi ad
me, dicens: * Fili hominis speculatorem de-
di te domui Israel: & audies de ore meo
verbum, & annuntiabis ex eis me. Si dicen-
te me ad impium: Morte morieris: non an-
nuntiaueris ei, neque locutus fueris, vt auer-
tatur à via sua impia, & viuat: ipse impius
in iniquitate sua morietur, sanguinem au-
tem eius de manu tua requiram. * Si autem
tu annuntiaueris impio, & ille non fuerit
conuersus ab impietate sua, & à via sua im-
pia, ipse quidem in iniquitate sua morietur,
tu autem animam tuam liberaſti. * Sed & si
conuersus iustus à iustitia sua fuerit, & fe-
cerit iniquitatem: ponam offendiculum co-
ram eo, ipse morietur, quia non annuntiasti
ei: in peccato suo morietur, & non erunt in
memoria iustitiæ eius, quas fecit: sangui-
nem verò eius de manu tua requiram. * Si
autem tu annuntiaueris iusto, vt non peccet
iustus, & ille non peccauerit: viuens viuet,
quia annuntiasti ei, & tu animam tuam li-
beraſti. Et facta est super me manus Domi-
ni, & dixit ad me: Surgens egredere in cam-
pum, & ibi loquar tecum. Et surgens egres-
sus sum in campum: & ecce ibi gloria Dñi
stabat, quasi gloria, quam vidi iuxta fluuiū
Chobar: & cecidi in faciem meam. * Et
egressus est in me spiritus, & statuit me su-
per pedes meos: & locutus est mihi, & dixit
ad me: Ingredere, & includere in medio do-
mus tuæ: * Et tu fili hominis, ecce data sunt
super te vincula, & ligabunt te in eis: & non
egredieris de medio eorum. * Et linguam
tuam adhærere faciam palato tuo, & eris
mutus, nec quasi vir obiurgans: quia do-
mus exasperans est. * Cum autem locutus
fuero tibi, aperiam os tuum, & dices ad
eos: Hæc dicit Dominus Deus: qui audit,
audiat: & qui quiescit, quiescat: quia do-
mus exasperans est.

C A P. I V.

*Iubetur propheta figurare obsidionem Ierusa-
lem, ac dormire super latus sinistrum 390.
diebus, super dexteram verò 40. ac vitem
cibum, & sedē confectum sibi preparare: qui-
bus designat calamitatem filiorum Israel: ob-
sidionem, & afflictionem habitantium Ie-
rosolymis.*

ET tu fili hominis sume tibi laterem, & pones eum coram te: & describes in eo A-

ciuitatem Ierusalem. * Et ordinabis aduer-
sus eam obsidionem, & ædificabis muni-
tiones, & comportabis aggerem, & dabis
contra eam castra, & pones arietes in gyro.
Et tu sume tibi sarraginem ferream, & po-
nes eam in murum ferreum inter te, & in-
ter ciuitatem: & obfirmabis faciem tuam
ad eam, & erit in obsidionem, & circumda-
bis eam: signum est domui Israel. * Et tu
dormies super latus tuum sinistrum, & po-
nes iniquitates domus Israel super eo, nu-
mero dierum quibus dormies super illud,
& assumes iniquitatem eorum. * Ego autem
dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero
dierum trecentos, & nonaginta dies: & por-
tabis iniquitatem domus Israel. * Et cum
compleueris hæc, dormies super latus
tuum dexterum secundo: & assumes ini-
quitatem domus Iuda quadraginta diebus.
diem pro anno, diem, inquam, pro anno de-
di tibi. * Et ad obsidionem Ierusalem con-
uerteris faciem tuam, & brachium tuum erit
extentum: & prophetabis aduersus eam. *
Ecce circumdedi te vinculis: & non te
conuerteris à latere tuo in latus aliud, donec
compleas dies obsidionis tuæ. * Et tu su-
me tibi frumentum, & hordeum, & fabam,
& lentem, & milium, & viciam: & mittere
ea in vas vnum, & facies tibi panes nume-
ro dierum, quibus dormies super latus tuū:
trecentis, & nonaginta diebus comedes
illud. * Cibus autem tuus, quo vesceris,
erit in pondere viginti stateres in die: tem-
pore vsque ad tempus comedes illud. * Et
aquam in mensura bibes, sextam partem
hin: à tempore vsque ad tempus bibes
illud. * Et quasi subcinericiū hordea-
ceum comedes illud: & stercore, quod
egreditur de homine, operies illud in ocu-
lis eorum. * Et dixit Dominus: Sic co-
medent filij Israel panem suum pollutum
inter Gentes, ad quas eijciam eos. * Et
dixi: A a a, Domine Deus, ecce anima
mea non est polluta: & morticinum, &
laceratum à bestiis non comedi ab infantia
mea vsque nunc, & non est ingressa in os
meum omnis caro immunda. * Et dixit
ad me: Ecce dedi tibi finum bouum pro
stercoribus humanis: & facies panem
tuum in eo. * Et dixit ad me: Fili homi-
nis: Ecce ego conteram baculum panis in
Ierusalem: & comedent panem in ponde-
re, & in solitudine: & aquam in mensura,
& in angustia bibent: * Vt deficientibus
pane, & aqua, corrumpat vnusquisque ad
fratrem suum: & contabescant in iniqui-
tatibus suis.

Num. 14. 8.

14.

om. 1. 2. 3.

In 2. 2. 10.
& 14. 11.

C A-

C A P. V.

Per detonsos capitis, & barba propheta pilos iussu Domini, varieque consumptos, designantur Iudai: propter sua peccata fame, & gladio consumendi: sicut patres filios, & filij patres comedant, reliqui vero in captivitatem ducendi, ubi sint opprobrium, ac stupor Gentibus, quarum superantur seculum.

ET tu fili hominis sume tibi gladium acutum, radentem pilos: & assumes eum, A et duces per caput tuum, et per barbam tuam; B & assumes tibi stateram ponderis, & diuides eos. *Tertiam partem igni combures in medio civitatis, iuxta completionem dierum obsidionis, & assumes tertiam partem, & concedes gladio in circuitu eius: tertiam vero aliam disperges in ventum, & gladium nudabo post eos. * Et sumes inde paruum numerum: & ligabis eos in summitate pallij tui. * Et ex eis rursum tolles, & proicies eos in medio ignis, & combures eos igni: & ex eo egredietur ignis in omnem domum Israel. * Hæc dicit Dñs Deus: Ista est Ierusalem, in medio gentium posui eam, & in circuitu eius terras. * Et contempsit iudicia mea, ut plus esset impia, quam Gentes: & præcepta mea, ultra quam terræ, quæ in circuitu eius sunt. iudicia enim mea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulaverunt. * Idcirco hæc dicit Dñs Deus: quia superastis Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, & in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, & iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, non estis operati. * Ideo hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te, & ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis Gentium. * Et faciam in te, quod non feci, & quibus sim lia ultra non faciam, propter omnes abominationes tuas. * Ideo patres comedent filios in medio tui, & filij comedent patres suos, & faciam in te iudicia, & ventilabo vniuersas reliquias tuas in omnem ventum. * Idcirco vivo ego, dicit Dñs Deus: nisi pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis, & in cunctis abominationibus tuis: ego quoque confringam, & non parceret oculus meus, & non miserebor. * Tertia pars tui peste morietur, & fame consumetur in medio tui: & tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo: tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam, & gladium euaginabo post eos. * Et complebo furorem meum, & requiescere faciam indignationem meam in eis, & consolabor: & scient quia ego Dñs locutus sum in zelo meo, cum implevero indignationem meam in eis. * Et dabo te in desertum, & in opprobrium Gentibus, quæ in circuitu tuo

sunt, in conspectu omnis prætereuntis. * Et eris opprobrium, & blasphemia, exemplum, & stupor in Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, cum fecero in te iudicia in furore, & in indignatione, & in increpationibus iræ. Ego Dñs locutus sum: Quando misero sagittas famis pessimas in eos; quæ erunt mortiferæ, & quas mittam, ut disperdam vos: & famem congregabo super vos, & conteram in vobis baculum panis. * Et imittam in vos famem, & bestias pessimas usque ad internecionem: & pestilentia, & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te, ego Dominus locutus sum.

Sup. 4. d. 16
In fr. 14. d.

C A P. VI.

Propter multiplicem idololatriam filiorum israel, pradicuntur eorum urbes, & excelsa dissipanda, & qui pestem, gladium & famem euaserint, dispergendi inter Gentes, ubi malis pressi conuertentur ad Dominum.

ET factus est sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam ad montes Israel, & prophetabis ad eos, * Et dices: Montes Israel audite verbum Dñi Dei: Hæc dicit Dñs Deus montibus, & collibus, rupibus, & vallibus: Ecce ego inducam super vos gladium, & disperdam excelsa vestra, * Et demoliar aras vestras, & confringentur simulacra vestra: & deiiciam interfectos vestros ante idola vestra. * Et dabo cadauera filiorum Israel ante faciem simulachrorum vestrorum: & dispergam ossa vestra circum aras vestras, * In omnibus habitationibus vestris. * Urbes desertæ erunt, & excelsa demolientur, & dissipabuntur: & interibunt aræ vestræ, & confringentur: & cessabunt idola vestra & conterentur delubra vestra, & delebuntur opera vestra. * Et cadet interfectus in medio vestris: & scietis, quia ego sum Dñs. * Et relinquam in vobis eos, qui fugerint gladium in Gentibus, cum dispersero vos in terris. Et recordabuntur mei liberati vestri in Gentibus, ad quas captiui ducti sunt: quia contriui cor eorum fornicans, & recedens à me; & oculos eorum fornicantes post idola sua: & displicebunt sibi met super malis, quæ fecerunt in vniuersis abominationibus suis. * Et scient, quia ego Dñs non frustra locutus sum, ut facerem eis malum hoc. * Hæc dicit Dñs Deus: Percute manum tuam, & allide pedem tuum, & dic: Heu, ad omnes abominationes malorum domus Israel: quia gladio, fame, & peste ruituri sunt. * Qui longè est, peste morietur: qui autem prope, gladio corruet: & qui relictus fuerit, & obfessus, fame morietur: & complebo indignationem

Inf. 4. d. 1.

nem meam in eis. * Et scietis, quia ego Dominus, cum fuerint interfecti vestri in medio idolorum vestrorum, in circuitu ararum vestrarum, in omni colle excelso, & in cunctis summitatibus montium, & subtus omne lignum nemorosum, & subtus vniuersam quercum frondosam, locum ubi accenderunt thura redolentia vniuersis idolis suis. * Et extendam manum meam super eos: & faciam terram desolatam, & destitutam, a deserto Deblatha, in omnibus habitationibus eorum: & scient, quia ego Dominus.

C A P. VII.

Denuntiat propheta totius Terra Iuda extremam, & inevitabilem vastationem proximè imminere propter ipsorum scelera.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Et tu fili hominis, hæc dicit Dominus Deus A terræ Israel: Finis venit, venit finis super quatuor plagas terræ. * Nunc finis super te, & immittam furorem meum in te: & iudicabo te iuxta vias tuas: & ponam contra te omnes abominationes tuas. * Et non parceret oculus meus super te, & non miserebor: sed vias tuas ponam super te, & abominationes tuæ in medio tui erunt: & scietis, quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Afflictio vna, afflictio ecce venit. * Finis venit, venit finis, euigilauit aduersum te: ecce venit. * Venit contritio super te, qui habitas in terra; venit tempus, propè est dies occisionis, & non gloriæ montium. * Nunc de propinquo effundam iram meam super te, & complebo furorem meum in te: & iudicabo te iuxta vias tuas, & imponam tibi omnia scelera tua. * Et non parceret oculus meus, nec miserebor, sed vias tuas imponam tibi, & abominationes tuæ in medio tui erunt: & scietis, quia ego sum Dominus percutiens. * Ecce dies, ecce venit: egressa est contritio, floruit virga, germinauit superbia: * Iniquitas surrexit in virga impietatis: non ex eis, & non ex populo, neque ex sonitu eorum: & non erit requies in eis. * Venit tempus, appropinquauit dies: qui emit, non lateatur: & qui vendit, non lugeat: quia ira super omnem populum eius. * Quia, qui vendit, ad id quod vendidit, non reuertetur, & adhuc in viuentibus vita eorum, visio enim ad omnem multitudinem eius non regredietur: & vir in iniquitate vitæ suæ non confortabitur. Canite tuba, præparentur omnes, & non est, qui vadat ad prælium: ira enim mea super vniuersum populum eius. * Gladius foris. & pestis & fames intrinsecus: qui in agro est, gladio morietur: & qui in ciuitate, pestilentia, & fame deuorabuntur. * Et saluabuntur, qui fugerint ex

eis: & erunt in montibus quasi columbæ conuallium omnes trepidi, vnusquisque in iniquitate sua. * Omnes manus dissoluentur, & omnia genua fluent aquis. * Et accingent se cilicijs, & operiet eos formido, & in omni facie confusio, & in vniuersis capitibus eorum caluitium. * Argentum eorum foras projicietur, & aurum eorum in sterquilinum erit. Argentum eorum, & aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini. Animam suam non saturabunt, & ventres eorum non implebuntur: quia scandalum iniquitatis eorum factum est. * Et ornamentum inonilium suorum in superbiam posuerunt, & imagines abominationum suarum, & simulachrorum fecerunt ex eo: propter hoc dedi eis illud in immunditiam: * Et dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, & impijs terræ in prædam, & contaminabunt illud. * Et auertam faciem meam ab eis, & violabunt arcum meum: & introibunt in illud emisarii, & contaminabunt illud. * Fac conclusionem: quoniam terra plena est iudicio sanguinum, & ciuitas plena iniquitate. * Et adducam pessimos de Gentibus, & possidebunt domos eorum, & quiescer e faciam superbiam potentium, & possidebunt sanctuaria eorum. * Angustia superueniente, requirunt pacem, & non erit. * Conturbatio super conturbationem veniet, & auditus super auditum: & quærent visionem de propheta, & lex peribit a sacerdote, & consilium a senioribus. * Rex lugebit, & princeps induetur moerore, & manus populi terræ conturbabuntur: Secundum viam eorum faciam eis, & secundum iudicia eorum iudicabo eos: & scient, quia ego Dominus.

C A P. VIII.

Ezechiel post visum Dei similitudinem, spiritum raptus in Ierusalem videt pessimas Iudeorum idololatrias sub varijs figuris: quare dicit Dominus se eis non parciturum, nec orationes exaudiri.

ET factum est in anno sexto, in sexto mense, in quinta mensis: ego sedebam in domo mea, & senes Iuda sedebant coram me, & cecidit ibi super me manus Domini Dei. * Et vidi, & ecce similitudo, quasi aspectus ignis: ab aspectu lumborum eius, & deorsum, ignis: & a lumbis eius, & sursum, quasi aspectus splendoris, vt visio electri. * Et emissæ similitudo manus apprehendit me in cinctu capitis mei: & eleuauit me spiritus inter terram, & coelum: & adduxit me in Ierusalem in visione Dei, iuxta ostium interius, quod respiciebat ad Aquilonem, ubi erat statutum idolum zeli

Isa. 1. 2. 1. 2.
Jer. 48. 1. 17
Prou. 11. 2.
Sophon. 1.
d. 18.
Eccl. 1. 2. 10
11.

Dan. 14. 1.
15.

ad prouocandam emulationem. * Et ecce 4
ibi gloria Dei Israel, secundum visionem
quam videram in campo. * Et dixit ad me: 5
Fili hominis, leua oculos tuos ad viam A- C
quilonis. Et leuaui oculos meos ad viam A-
quilonis: & ecce ab Aquilone portæ alta-
ris, idolum zeli in ipso introitu. * Et dixit ad 6
me: Fili hominis, putasne, vides tu quid isti
faciunt, abominationes magnas, quas do-
mus Israel facit hic, vt procul recedam à
sanctuario meo? & adhuc conuersus vide-
bis abominationes maiores. * Et introduxit 7
me ad ostium atrij: & vidi, & ecce foramen
vnum in pariete. * Et dixit ad me: Fili homi- 8
nis fode parietem: Et cum fodissem parie- D
tem, apparuit ostium vnum. * Et dixit ad
me: Ingredere, & vide abominationes pess- 9
imas, quas isti faciunt hic. * Et ingressus vi- 10
di, & ecce omnis similitudo reptilium, &
animalium, abominatio, & vniuersa idola
domus Israel depicta erant in pariete in
circuitu per totum. * Et septuaginta viri de 11
senioribus domus Israel, & lezonias filius
Saphan stabat in medio eorum, stantium
ante picturas, & vnusquisque habebat thi-
ribulum in manu sua: & vapor nebulæ de
thure confurgebat. * Et dixit ad me: Certè 12
vides fili hominis, quæ seniores domus Is-
rael faciunt in tenebris, vnusquisque in ab-
sccondito cubuli sui: dicunt enim: Non
videt Dñs nos, dereliquit Dominus terram.
Et dixit ad me: adhuc conuersus videbis 13
abominationes maiores, quas isti faciunt. *
Et introduxit me per ostium portæ domus 14
Dñi, quod respiciebat ad Aquilonem: &
ecce ibi mulieres sedebant plāgentes Ado- F
nidem. * Et dixit ad me: Certè vidisti fili
hominis: adhuc conuersus videbis abomi- 15
nationes maiores his. * Et introduxit me in
atrium domus Domini interius: & ecce in
ostio templi Domini inter vestibulum, &
altare, quasi viginti quinque viri, dorso ha-
bentes contra templum Domini, & fa-
cies ad Orientem; & adorabant ad ortum
Solis. * Et dixit ad me: Certè vidisti fili ho- 17
minis: numquid leue est hoc domui Iu-
da, vt facerent abominationes istas, quas
fecerunt hic: quia replentes terram iniqui-
tate conuersi sunt ad irritandum me? & ec-
ce applicant ramum ad nares suas. * Ergo 18
et ego faciam in furore: non parcat oculus
meus, nec miserebor: & cum clamauerint
ad aures meas voce magna, non exau-
diam eos.

C A P. I X.

*Apparentes sex viri iubentur omnes in Ierusa-
lem trucidare, qui à viro lineis vestito non
sunt: signo Thau notati: quo facto Dominus*

*exclamanti propheta respondet id futurum
exigentibus ipsorum criminibus.*

ET clamauit in auribus meis voce ma-
gna, dicens: Appropinquauerunt visi-
tationes vrbis, et vnusquisque vas interfe-
ctionis habet in manu sua. * Et ecce sex viri
veniebant de via portæ superioris, quæ re-
spicit ad Aquilonem, et vnusquisque vas
interitus in manu eius: vir quoque vnus in
medio eorum vestitus erat lineis, et attra-
mentarium scriptoris ad renes eius: et in-
gressi sunt, et steterunt iuxta altare æreum:
Et gloria Dñi Israel assumpta est de cherub,
quæ erat super eum ad limen domus. et
vocauit virum, qui indutus erat lineis, et
atramentarium scriptoris habebat in lum-
bis suis. * Et dixit Dominus ad eum: Transi
per mediam ciuitatem in medio Ierusalem:
& signa Thau super frontes virorum gemē-
tium, et dolentium super cunctis abomina-
tionibus, quæ sunt in medio eius. * Et illis
dixit, audiente me: Transite per ciuitatem
sequentes eum, et percutite: non parcat
oculus vester, neque misereamini. * Senem,
adolescentulum, et virginem, paruulum, et
mulieres, interficite vsque ad internecio-
nem: omnem autem, super quem videritis
Thau, ne occidatis, et à sanctuario meo in-
cipite. Coeperunt ergo à viris senioribus,
qui erant ante faciem domus. * Et dixit ad
eos: Contaminate domum, et implete atria
interfectis: egredimini. Et egressi sunt, et
percutiebant eos, qui erant in ciuitate. * Et
cæde completa, remansi ego: ruique super
faciem meam, et clamans aio: Heu, heu,
heu Domine Deus: ergo ne disperdes om-
nes reliquias Israel, effundens furorem
tuum super Ierusalem? * Et dixit ad me:
D Iniquitas domus Israel, et Iuda, magna est
nimis valde, et repleta est terra sanguini-
bus, et ciuitas repleta est auersione: dixe-
runt enim: Dereliquit Dominus terram,
et Dominus non videt. * Igitur et meus
non parcat oculus, neque miserebor: viam
eorum super caput eorum reddam. * Et
ecce vir, qui erat indutus lineis, qui ha-
bebat atramentarium in dorso suo, respon-
dit verbum, dicens: Feci sicut præcepisti
mihi.

C A P. X.

*iubetur vir lineis vestitus accipere prunas
ignis de medio rotarum: quæ sunt subtus
cherubim, & super ciuitatem effundere: de-
scribitur visio Dei, cherubim, & quatuor ro-
tarum.*

ET vidi, et ecce in firmamento, quod
erat super caput cherubim, quasi lapis
sapphirus, quasi species similitudinis solij,
appa-

Exod. 12.
C. 9.
Apoc. 7. 2.
1.

apparuit super ea. * Et dixit ad virum, qui indutus erat lineis, et ait: Ingredere in medio rotarum, quæ sunt subter cherubim, et imple manum tuam prunis ignis, quæ sunt inter cherubim, et effunde super civitatem. Ingressusque est in conspectu meo. * Cherubim autem stabant à dextris domus cum ingrederetur vir, et nubes implevit atrium interius. * Et eleuata est gloria Domini de super cherub ad limen domus: et repleta est domus nube, et atrium repletum est splendore gloriæ Dñi. * Et sonitus alarum cherubim audiebatur usque ad atrium exterius, quasi vox Dei omnipotentis loquentis. * Cumque præcepisset viro, qui indutus erat lineis, dicens: Sume ignem de medio rotarum, quæ sunt inter cherubim: ingressus ille stetit iuxta rotam. * Et extendit cherub manum de medio cherubim, ad ignem, qui erat inter cherubim: et sumpsit, et dedit in manus eius, qui indutus erat lineis: qui accipiens egressus est. * Et apparuit in cherubim similitudo manus hominis subter pennis eorum. * Et vidi, et ecce quatuor rotæ iuxta cherubim: rota vna iuxta cherub vnum, & rota alia iuxta cherub vnum: species autem rotarum erat, quasi visio lapidis chrysolithi. * Et aspectus eorum similitudo vna quatuor: quasi sic rota in medio rotæ. * Cumque ambularent, in quatuor partes gradiebantur: et non reuertebantur ambulantes: sed ad locum, ad quem ire declinabat, quæ prima erat, sequebantur, et ceteræ, nec conuertebantur. Et omne corpus earum, et colla, et manus, et pennæ, et circuli, plena erant oculis, in circuitu quatuor rotarum. * Et rotas istas vocavit volubiles, audiente me. * Quatuor autem facies habebat vnum: facies vna, facies cherub: et facies secunda, facies hominis: et in tertio facies leonis: et in quarto facies aquilæ. * Et eleuata sunt cherubim: ipsum est animal, quod videram iuxta fluvium Chobar. * Cumque ambularent cherubim, ibant pariter, et rotæ iuxta ea: et cum eleuarent cherubim alas suas, vt exaltarentur de terra, non residebant rotæ, sed et ipsæ iuxta erant. * Stantibus illis, stabant: et cum eleuatis eleuabantur, spiritus enim viæ erat in eis. * Et egressa est gloria Dñi à limine templi: et stetit super cherubim. * Et eleuantia cherubim alas suas, exaltata sunt à terra coram me: et illis egredientibus, rotæ quoque subsequutæ sunt: et stetit in introitu portæ domus Domini orientalis, et gloria Dei Israel erat super ea. * Ipsum est animal, quod vidi subter Deum Israel iuxta fluvium Chobar: et intellexi, quia cherubim essent: * Quatuor vultus vni, et quatuor alæ vni: et similitudo manus hominis sub alijs

eorum. * Et similitudo vultuum eorum, ipsi vultus quos videram iuxta fluvium Chobar, et introitus eorum, et imperus singulorum ante faciem suam ingredi.

C A P. X I.

Aduersus Iezoniam, & Pheltiam, qui dicebant pessimum tractantes consilium, Nonne dudum ædificatæ sunt domus? hæc est lebes, nos autem carnes; vaticinatur illos, & quosque noluit respicere puniendos: & propheta Ezechiel mortuus est Pheltias. reliquias autem Israel dicit se reducendum in terram ipsorum, & daturum eis cor carneum, vt colant, ac timeant Dominum.

ET eleuauit me spiritus, et introduxit me ad portam domus Dñi orientalem, quæ respicit ad solis ortum: et ecce in introitu portæ vigintiquinque viri: et vidi in medio eorum Iezoniam filium Azur, et Pheltiam filium Banaia, principes populi. Dixitque ad me: Fili hominis, hi sunt viri, qui cogitant iniquitatem, et tractant consilium pessimum in vrbe ista. * Dicebant: Nonne dudum ædificatæ sunt domus? hæc est lebes, nos autem carnes. * Idcirco vaticinare de eis, vaticinare fili hominis. * Et irruit in me spiritus Dñi, et dixit ad me: Loquere: Hæc dicit Dñs: Sic locuti estis domus Israel, et cogitationes cordis vestri ego noui. * Plurimos occidistis in vrbe hac, et implestis vias eius interfectis. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Interfecti vestri, quos posuistis in medio eius, hi sunt carnes, et hæc est lebes: et educam vos de medio eius. * Gladium metuistis, & gladium inducam super vos, ait Dñs Deus. * Et eiciam vos de medio eius, daboque vos in manu hostium, & faciam in vobis iudicia. * Gladio cadetis: in finibus Israel iudicabo vos, & scietis quia ego Dñs. * Hæc non erit vobis in lebetem, & vos non eritis in medio eius in carnes: in finibus Israel iudicabo vos. * Et scietis, quia ego Dñs: quia in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, sed iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, estis operati. * Et factum est, cum prophetarem, Pheltias filius Banaia mortuus est: & cecidi in faciem meam clamans voce magna, & dixi: Heu, heu, heu Domine Deus: consummationem tu facis reliquiarum Israel? * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis fratres tui, fratres tui, viri propinqui tui, & omnis domus Israel, vniuersi, quibus dixerunt habitatores Ierusalem: Longè recedite à Dño, nobis data est terra in possessionem. * Propterea hæc dicit Dñs Deus, quia longè feci eos in Gentibus, & quia dispersi eos in terris: ero eis in

ter. 11. f. 11
Inf. p. 1. 16

in sanctificationem modicam in terris, ad
quas venerunt. * Propterea loquere: Hæc
dicit Dominus Deus: Congregabo vos de
populis, & adunabo de terris, in quibus di-
persi estis, daboque vobis humum Israel.
Et ingredientur illuc, & auferent omnes of-
fensiones, & cunctasque abominaciones eius de
illa. * Et dabo eis cor vnum, & spiritum
nouum tribuam in visceribus eorum: &
auferam cor lapideum de carne eorum, &
dabo eis carneum: * Ut in præceptis meis
ambulent, & iudicia mea custodiant, fa-
ciantque ea: & sint mihi in populum, &
ego sim eis in Deum. * Quorum cor post of-
fendicula, & abominaciones suas ambulat,
horum viam in capite suo ponam, dicit
Dominus Deus. * Et eleuauerunt cherubim
alas suas, & rore cum eis: & gloria Dei Is-
rael erat super ea. * Et ascendit gloria Do-
mini de medio ciuitatis, stetitque super
montem, qui est ad Orientem vrbis. * Et
spiritus leuauit me, adduxitque in Chal-
dæam ad transmigracionem, in visione, in
spiritu Dei: & sublata est à me visio, quam
videram. * Et locutus sum ad transmigra-
cionem omnia verba Domini, quæ osten-
derat mihi.

C A P. XII.

*Ezechiel fuit factus portendit futurum Ierusa-
lem, & regis ipsius captiuitatem, reliquos
gladio, peste, & fame in Ierusalem consum-
ptis: ostendit etiam visionem prophetarum
non cassam futuram, nec in longum diffe-
rendam.*

ET factus est sermo Dñi ad me, dicens:
* Fili hominis in medio domus exas-
perantis tu habitas: qui oculos habent ad
videndum, & non vident: & aures ad au-
diendum, & non audiunt: quia domus ex-
asperans est. * Tu ergo fili hominis, fac tibi
vasa transmigracionis, & transmigrabis
per diem coram eis: transmigrabis au-
tem de loco tuo ad locum alterum, in con-
spectu eorum, si forte aspiciant: quia do-
mus exasperans est. * Et efferes foras vasa
tua, quasi vasa transmigrantis per diem in
conspectu eorum: tu autem egredieris ve-
spere coram eis, sicut egreditur migrans.
* Ante oculos eorum per fode tibi parietem:
& egredieris per eum. * In conspectu eorum
in humeris portaberis, in caligine effereris:
faciem tuam velabis, & non videbis ter-
ram: quia portentum dedi te domui Israel.
Feci ergo sicut præceperat mihi Dñs: vasa
mea protuli, quasi vasa transmigrantis per
diem: & vespere perfodi mihi parietem
manu: & in caligine egressus sum, in hume-
ris portatus in conspectu eorum: * Et fa-
ctus est sermo Dñi manè ad me dicens: * Fi-

li hominis, nunquid non dixerunt ad te do-
mus Israel, domus exasperans: Quid tu fa-
cis? * Dic ad eos: Hæc dicit Dominus Deus:
Super ducem onus istud, qui est in Ierusa-
lem, & super omnem domum Israel, quæ
est in medio eorum. * Dic: Ego portentum
vestrum: quomodo feci, sic fiet illis, in trās-
migrationem, & in captiuitatem ibunt. *
Et dux, qui est in medio eorum, in humeris
portabitur, in caligine egredietur: parietem
perfodient, ut reducant eum: facies eius
operietur, ut non videat oculo terram. * Et
extendam rete meum super eum, & capietur
in sagena mea: & adducam eum in Ba-
bylonem in Terram Chaldæorum: & ipsam
non videbit, ibique morietur. * Et omnes,
qui circa eum sunt, præsidium eius, & ag-
mina eius, dispergam in omnem ventum:
& gladium euaginabo post eos. * Et scient,
quia ego Dñs, quando disperfero illos in
Gentibus, & disseminauero eos in terris. *
Et relinquam ex eis viros paucos à gladio,
& fame, & pestilentia: ut enascent omnia
scelera eorum in Gentibus, ad quas ingre-
dientur: & scient, quia ego Dñs. * Et factus
est sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis,
panem tuum in conturbatione comede:
sed & aquam tuam in festinatione, & ince-
tore bibe. * Et dices ad populum terræ:
Hæc dicit Dñs Deus ad eos, qui habitant in
Ierusalem in terra Israel: Panem suum in
sollicitudine comedent, & aquam suam in
desolatione bibent, ut desoletur terra à
multitudine sua, propter iniquitatem om-
nium, qui habitant in ea. * Et ciuitates, quæ
nunc habitantur, desolatæ erunt, terraque
deserta: & scietis, quia ego Dñs. * Et factus
est sermo Dñi ad me dicens: * Fili hominis,
quod est prouerbum istud vobis in Terra
Israel, dicentium: In longum differuntur
dies, & peribit omnis visio? * Ideo dic ad
eos: Hæc dicit Dñs Deus: Quiescere faciam
prouerbum istud, neque vulgo dicetur ul-
tra in Israel: & loquere ad eos, quod appro-
pinquauerunt dies, & sermo omnis visio-
nis. * Non enim erit ultra omnis visio cassa,
neque diu natio ambigua in medio filiorum
Israel. * Quia ego Dñs loquar: & quodcum-
que locutus fuero verbum, fiet, & non pro-
longabitur amplius: sed in diebus vestris
domus exasperans loquar verbum, & fa-
ciam illud, dicit Dñs Deus. * Et factus est
sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, ec-
ce domus Israel dicentium: Visio, quam hic
videt, in dies multos: & in tempora longa
iste prophetat. * Propterea dic ad eos: Hæc
dicit Dominus Deus: Non prolongabitur
ultra omnis sermo meus: verbum, quod lo-
cutus fuero, complebitur, dicit Dominus
Deus.

Inf. 17. f.
10.

Quia homo homo de domo Israel, & de profelytis quicunque advena fuerit in Israel, si alienatus fuerit à me, & posuerit idola sua in corde suo, & scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam, & venerit ad prophetam, ut interroget per eum me: ego Dominus respondebo ei per me. * Et ponam faciem meam super hominem illum, & faciam eum in exemplum, & in proverbium, & disperdam eum de medio populi mei: & scietis, quia ego Dominus. * Et propheta cum erraverit, & locutus fuerit verbum: ego Dominus decepi prophetam illum: & extendam manum meam super illum: & delebo eum de medio populi mei Israel. * Et portabunt iniquitatem suam: iuxta iniquitatem interrogantis, sic iniquitas prophetae erit. * Ut non erret ultra domus Israel à me, neque polluat in universis praevaricationibus suis: sed sint mihi in populum, & ego sim eis in Deus, ait Dominus exercituum. Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, terra cum peccaverit mihi, ut praevaricaretur praevaricans, extendam manum meam super eam, & conteram virgam panis eius: & immittam in eam famem, & interficiam de ea hominem, & iumentum. * Et si fuerint tres viri isti in medio eius, Noe, Daniel, & Iob: ipsi iustitia sua liberabunt animas suas, ait Dominus exercituum. * Quod si & bestias pessimas induxero super terram, ut valtem eam; & fuerit inuisa, eo quod non sit pertransiens propter bestias: * Tres viri isti si fuerint in ea, vivo ego, dicit Dominus Deus, quia nec filios, nec filias liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur, terra autem desolabitur. Vel si gladium induxero super terram illam, & dixerò gladio: Transi per terram: & interfecero de ea hominem, & iumentum: * Et tres viri isti fuerint in medio eius: vivo ego, dicit Dominus Deus, non liberabunt filios, neque filias: sed ipsi soli liberabuntur. * Si autem, & pestilentiam immiserò super terram illam, & effudero indignationem meam super eam in sanguine, ut auferam ex ea hominem, & iumentum: * Et Noe, & Daniel, & Iob fuerint in medio eius: vivo ego, dicit Dominus Deus, quia filium, & filiam non liberabunt: sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas. Quoniam hæc dicit Dominus Deus: Quod & si quatuor iudicia mea pessima, gladium, & famem, ac bestias malas, & pestilentiam, immiserò in Ierusalem, ut interficiam de ea hominem, & pecus: * Tamen relinquetur in ea saluatio educendum filios, & filias: ecce ipsi ingredientur ad vos, & videbitis viam eorum, & adinventiones eorum, & consolabimini super malo, quod induxi in Ierusalem, in omnibus, quæ importavi

super eam. * Et consolabuntur vos, cum videritis viam eorum, & adinventiones eorum: & cognoscetis, quod non frustra fecerim omnia, quæ feci in ea, ait Dominus Deus.

C A P. X V.

Sicut lignum de vite præcisum soli servit igni, ita Iudeos ob innumerata peccata cum Ierusalem prædicis exurendos.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, quid fiet de ligno vitis, ex omnibus lignis nemorum, quæ sunt inter ligna sylvarum? * Nunquid tolletur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricabitur de ea paxillus, ut dependeat in eo quodcumque vas? * Ecce igni datum est in escam: utramque partem eius consumpsit ignis, & medietas eius redacta est in favillam: nunquid utile ad opus? * Et iam cum esset integrum, non erat aptum ad opus: quanto magis cum illud ignis deuoraverit, & combusserit, nihil ex eo fiet operis? * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quomodo lignum viris inter ligna sylvarum, quod dedi igni ad deuorandum, sic tradam habitatores Ierusalem. * Et ponam faciem meam in eos: de igne egredientur, & ignis consumet eos: & scietis, quia ego Dominus, cum posuero faciem meam in eos, * Et dederò terram inuiam, & desolatam: eo quod praevaricatores extiterint, dicit Dominus Deus.

C A P. X V I.

Ierusalem prius abiectissima, mirum in modum à Deo exaltata ostendit ingratitudinem varia idololatria, in qua & Samaritanam, & Sodomam superavit: idcirco tradet eam Dominus in vastationem, & in ignominiam omnibus Gentibus: servabit tamen pactum reliquijs suis.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, notas fac Ierusalem abominaciones suas: * Et dices: Hæc dicit Dominus Deus Ierusalem: Radix tua, & generatio tua Terra Chanaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. * Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcisus umbilicus tuus, & aqua non es lota in salutem, nec sale salita, nec involuta pannis. * Non pepercit super te oculus, ut faceret tibi unum de his, misertus tui: sed projecta es super faciem terræ in abiectioe animæ tuæ, in die, qua nata es. Transiens autem per te, vidi te conculari in sanguine tuo. & dixi tibi cum esses in sanguine tuo: Vine. dixi, inquam, tibi: In sanguine tuo vive. * Multiplicatam quasi germen agri dedi te: & multiplicata es, &

S f per:

peruenisti ad mundum muliebrem. vbera tua intumuerunt, & pilus tuus germinauit: & eras nuda, & confusione plena. Et transiui per te, & vidi te; & ecce tempus tuum, tempus amantium: & expandi amictum meum super te, & operui ignominiam tuam. Et iuraui tibi, & ingressus sum pactum tecum (ait Dñs Deus) & facta es mihi. * Et laui te aqua, & emundaui sanguinem tuum ex te: & unxi te oleo. * Et vestiui te discoloribus, & calceauit te ianthino: & cinxi te bysso, & indui te subtilibus. * Et ornaui te ornamento, & dedi armillas in manibus tuis, & torquem circa collum tuum. * Et dedi in aurem super os tuum, & circulos auribustuis, & coronam decoris in capite tuo. * Et ornata es auro, & argento, & vestita es bysso, & polymino, & multicoloribus: similam, & mel, & oleum comedisti, & decora facta es vehementer nimis: & profecisti in regnum. Et egressum est nomen tuum in Gentes propter speciem tuam: quia perfecta eras in decore meo, quem posueram super te, dicit Dñs Deus. * Et habens fiduciam in pulchritudine tua, fornicata es in nomine tuo: & exposuisti fornicationem tuam omni transeunti, ut eius fieres. Et sumens de vestimentis tuis, fecisti tibi excelsa hinc inde confuta: & fornicata es super eis, sicut non est factum, neque futurum est. Et tulisti vasa decoris tui de auro meo, atque argento meo, quæ dedi tibi; & fecisti tibi imagines masculinas, & fornicata es in eis. * Et sumpisti vestimenta tua multicoloria, & operuisti illas: & oleum meum, & thymiama meum posuisti coram eis. * Et panem meum, quem dedi tibi, similam, & oleum, & mel, quibus enutriui te, posuisti in conspectu eorum in odorem suauitatis, & factum est, ait Dñs Deus. * Et tulisti filios tuos, & filias tuas, quas generasti mihi: & immolasti eis ad deuorandum. Nunquid parua est fornicatio tua? * Immolasti filios meos, & dedisti, illos consecrans, eis. * Et post omnes abominationes tuas, & fornicationes, non es recordata dierum adolescentiæ tuæ, quando eras nuda, & confusione plena, conculcata in sanguine tuo. * Et accidit post omnem malitiam tuam (væ, tibi, ait Dñs Deus) * Et ædificasti tibi lupanar, & fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis. * Ad omne caput viæ edificasti signum prostitutionis tuæ: & abominabilem fecisti decorem tuum: & diuisti pedes tuos omni transeunti, & multiplicasti fornicationes tuas. * Et fornicata es cum filiis Ægypti vicinis tuis magnarum carnium: & multiplicasti fornicationem tuam ad irritandum me. * Ecce ego extendam manum meam super te, & auferam iustificationem

tuam: & dabo te in animas odientium te filiarum Palæstinarum, quæ erubescunt in via tua scelerata. * Et fornicata es in filiis Assyriorum, eo quod necdum fueris expleta: & postquam fornicata es, nec sic es satietata. * Et multiplicasti fornicationem tuam in terra Chanaan cum Chaldeis: & nec sic satiata es. * In quo mundabo cor tuum, ait Dñs Deus; cum facias omnia hæc opera mulieris meretricis, & procacis? * Quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis viæ, & excelsum tuum fecisti in omni platea: nec facta es quasi meretrix fastidio augens pretium, * Sed quasi mulier adultera, quæ super virum suum inducit alienos. * Omnibus meretricibus dantur mercedes: tu autem dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis, & dona donabas eis, ut intrarent ad te undique ad fornicandum tecum. * Factumque est in te contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis, & post te non erit fornicatio: in eo enim, quod dedisti mercedes, & mercedes non accepisti, factum est in te contrarium. * Propterea meretrix audi verbum Dñi. * Hæc dicit Dñs Deus: Quia effusum est æs tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos, & super idola abominationum tuarum in sanguine filiorum tuorum, quos dedisti eis: * Ecce ego congregabo omnes amatores tuos, quibus commissa es: & omnes quos dilexisti, cum vniuersis, quos oderas: & congregabo eos super te undique, & nudabo ignominiam tuam coram eis, & videbunt omnem turpitudinem tuam. * Et iudicabo te iudicijs adulterarum: & effundentium sanguinem: & dabo te in sanguinem furoris, & zeli. * Et dabo te in manus eorum, & destruent lupanar tuum: & demolientur prostibulum tuum: & nudabunt te vestimentis tuis: & auferent vasa decoris tui: & derelinquent te nudam, plenamque ignominia: * Et adducens super te multitudinem, & lapidabunt te lapidibus, & trucidabunt te gladijs suis. Et comburent domos tuas igni, & facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum: & defines fornicari, & mercedes ultra non dabis. * Et requiescet indignatio mea in te: & auferetur zelus meus a te, & quiescam, nec irascar amplius. * Eo quod non fueris recordata dierum adolescentiæ tuæ, & prouocasti me in omnibus his: quapropter, & ego vias tuas in capite tuo dedi, ait Dominus Deus, & non feci iuxta scelera tua in omnibus abominationibus tuis. * Ecce omnis, quid dicit vulgo prouerbum, in te assumet illud, dicens: Sicut mater, ita & filia eius. * Filia matris tuæ es tu, quæ proiecit virum suum, & filios suos, & soror sororum tua-

Infr. 11. 6.

Reg. 11. 2. 9.

narum es tu, quæ proiecerunt viros suos, & filios suos: mater vestra Cethæa, & pater vester Amorrhæus. * Et soror tua maior, Samaria, ipsa & filia eius, quæ habitant ad sinistram tuam: soror autem tua minor Ierusalem, quæ habitat à dextris tuis, Sodoma, & filia eius. * Sed nec in vis earum ambulasti, neque secundum scelera earum fecisti auxilium minus: potius sceleratiora fecisti illis in omnibus vijs tuis. * Vivo ego, dicit Dominus Deus, quia non fecit Sodoma soror tua ipsa, & filia eius, sicut fecisti tu, & filia tua: Ecce hæc fuit iniquitas Sodomæ sororis tuæ, superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius, & filiarum eius: & manum egeno, & pauperi non porrigebant. * Et eleuatae sunt, & fecerunt abominationes coram me: & abstuli eas sicut vidisti. * Et Samaria dimidium peccatorum tuorum non peccauit: sed vicisti eas sceleribus tuis, & iustificasti sorores tuas in omnibus abominationibus tuis, quas operata es. Ergo, & tu porta confusionem tuam, quæ vicisti sorores tuas peccatis tuis, sceleratius agens ab eis: iustificatae sunt enim à te: ergo & tu confundere, & porta ignominiam tuam, quæ iustificasti sorores tuas. * Et conuertam restituens eas conuersione Sodomorum cum filiabus suis, & conuersione Samaritæ, & filiarum eius: & conuertam reuersionem tuam in medio earum. * Vt portes ignominiam tuam, & confundaris in omnibus, quæ fecisti consolans eas. * Et soror tua Sodoma, & filia eius reuertentur ad antiquitatem suam: & Samaria, & filia eius reuertentur ad antiquitatem suam: & tu & filia tua, reuertemini ad antiquitatem vestram. * Non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore tuo, in die superbiæ tuæ. * Antequam revelaretur malitia tua: sicut hoc tempore in opprobrium filiarum Syriæ, & cunctarum in circuitu tuo filiarum Palæstinarum, quæ ambiunt te per gyrum. * Scelus tuum, & ignominiam tuam tu porraſti, ait Dominus Deus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Et faciam tibi, sicut despexisti iuramentum, vt irritum faceres pactum: * Et recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ: & suscitabo tibi pactum sempiternum. * Et recordaberis viarum tuarum, & confunderis: cum receperis sorores tuas te maiores cum minoribus tuis: & dabo eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo. * Et suscitabo ego pactum meum tecum: & scies, quia ego Dominus. * Vt recorderis, & confundaris, & non sit tibi vltra aperire os præ confusionem tuam, cum placatus tibi fuero in omnibus, quæ fecisti, ait Dominus Deus.

Per parabolam de duabus aquilis, & plantata, ac crescente vinea, qua non prosperabitur, declaratur quod rex Babylonis translato in Babylonem rege Ioa Kim, constituit pro eo regem Sedeciam: qui relicto fœdere cum Nabuchodonosor inito ad regem Egypti transfugit, quapropter à Domino tradetur in manus Nabuchodonosor, & ductus in Babylonem morietur ibi: Dominus autem sublimi humiliato exaltabit humilem.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis propone enigma, & narra parabolam ad domum Israel. * Et dices: Hæc dicit Dominus Deus: Aquila grandis magnarum alarum, longo membrorum ductu, plena plumis, & varietate, venit ad Libanum, & tulit medullam cedri. * Summitatem frondium eius auulsit: & transportauit eam in Terram Chanaan, in vrbe negotiatorum posuit illam. * Et tulit de semine terræ, & posuit illud in terra pro semine: vt firmaret radicem super aquas multas in superficie posuit illud. Cumque germinasset, creuit in vineam latiore humili statura, respicientibus ramis eius ad eam: & radices eius sub illa erant: facta est ergo vinea, & fructificaui in palmites, & emisit propagines. * Et facta est aquila altera grandis, magnis alis, multisque plumis: & ecce vinea ista quasi mittens radices suas ad eam, palmites suos extendit ad illam, vt irrigaret eam de areolis germinis sui. * In terra bona super aquas multas plantata est: vt faciat frondes, & portet fructum, vt sit in vineam grandem. * Dic: Hæc dicit Dominus Deus: Ergo prosperabitur? nonne radices eius euellat, & fructus eius distringat, & siccabit omnes palmites germinis eius, & arefcet: & non in brachio grandi, neque in populo multo, vt euelleret eam radicitus? * Ecce plantata est: ergo prosperabitur? nonne cum tetigerit eam ventus vrens siccabitur, & in areis germinis sui arefcet? * Et factum est verbum Domini ad me dicens: Dic ad domum Dexasperantem: Nescitis quid ista significet? Dic: Ecce venit rex Babylonis in Ierusalem: & assumet regem, & principes eius, & adducet eos ad semetipsum in Babylonem. * Et tollet de semine regni, ferietque cum eo fœdus: & ab eo accipiet iusiurandum: sed & fortes terræ tollet. * Vt sit regnum humile, & non eleuetur, sed custodiat patrum eius, & seruet illud. * Qui recedens ab eo misit nuntios ad Egyptum, vt daret sibi equos, & populum multum. Numquid prosperabitur, vel consequeretur salutem qui fecit hæc? & qui dissoluit pactum, nun-

quid effugiet? * Viuo ego, dicit Dñs Deus: 16
 quoniam in loco regis, qui constituit eum
 regem, cuius fecit irritum iuramentum, &
 soluit pactum, quod habebat cum eo, in E
 medio Babylonis morietur. * Et non in exer. 17
 citu grandi, neque in populo multo faciet
 contra eum Pharaon praelium: in iactu ag-
 geris, & in extruptione vallorum, vt inter-
 ficiat animas multas. * Spreuerat enim iu- 18
 ramentum, vt solueret foedus, & ecce de-
 dit manum suam: & cum omnia hæc fece-
 rit, non effugiet. * Propterea hæc dicit Do- 19
 minus Deus: Viuo ego, quoniam iuramen-
 tum, quod spreuit, & foedus quod prauari-
 catus est, ponam in caput eius. * Et expan- 20
 dam super eum rete meum, & comprehen-
 detur in sagena mea: & adducam eum in
 Babylonem, & iudicabo eum ibi, in praua-
 ricatione, qua despexit me. * Et omnes pro- 21
 fugi eius cum vniuerso agmine suo, gladio
 cadent: residui autem in omnem ventum
 dispergentur: & scietis, quia ego Dominus
 locutus sum. * Hæc dicit Dominus Deus: 22
 Et sumam ego de medulla cedri sublimis, &
 ponam: de vertice ramorum eius tenerum
 distringam, & plantabo super montem ex-
 cellsum, & eminentem. * In monte sublimi 23
 Israel plantabo illud, & erumpet in germen, G
 & faciet fructum, & erit in cedrum ma-
 gnæ: & habitabunt sub ea omnes volu-
 eres, & vniuersum volatile sub vmbra
 frondium eius nidificabit. * Et scient omnia 24
 ligna regionis, quia ego Dominus humilia-
 ui lignum sublimem, & exaltaui lignum hu-
 mile: & siccaui lignum viride, & frondere
 feci lignum aridum. Ego Dominus locu-
 tus sum, & feci.

C A P. X V I I I.

*Reiecta Iudaorum parabola, dicit quod filius
 non portabit iniquitatem patris, nec contra,
 sed quisque suam ipsius portabit: quod si im-
 pius poenitentiam agat, saluabitur; iustus
 vero, si suam deserat iustitiam, damnabitur.
 hortatur ergo Dominus ad poenitentiam, &
 cordis inuolutionem.*

E T factus est sermo Dñi ad me, dicens: 1
 Quid est, quod inter vos parabolam A
 vertitis in prouerbum istud in terra Israel, 2
 dicentes: Patres comederunt vnam acer-
 bam, & dentes filiorum obtupe scunt? * Vi- 3
 uo ego, dicit Dñs Deus, si erit vltra vobis
 parabola hæc in prouerbum in Israel. * Ec- 4
 ce omnes animæ, meę sunt: vt anima patris,
 ita & anima filij mea est: anima, quæ pecca-
 uerit, ipsa morietur. * Et vir si fuerit iustus, 5
 & fecerit iudicium, & iustitiam: * In mon- 6
 tibus non comederit, & oculos suos non le-
 uauerit ad idola domus Israel: & vxorem
 proximi sui non violauerit, & ad mulie-

rem menstruatam non accesserit: Et homi-
 nem non contristauerit: pignus debitori
 reddiderit, per vim nihil rapuerit: panem
 suum esurienti dederit, & nudum operue-
 rit vestimento: * Ad vsuram non commoda-
 uerit, & amplius non acceperit: ab iniqui-
 tate auerterit manum suam, & iudicium
 verum fecerit inter virum, & virum: * In
 praeceptis meis ambulauerit, & iudicia mea
 custodierit, vt faciat veritatem: hic iustus
 est, vita viuet, ait Dñs Deus. * Quod si ge-
 nuerit filium latronem effundentem san-
 guinem, & fecerit vnum de istis: * Et hæc
 C quidem omnia non facientem, sed in mon-
 tibus comedentem, & vxorem proximi sui
 polluentem: * Egenum, & pauperem con-
 tristantem, rapientem rapinas, pignus non
 reddentem, & ad idola leuantem oculos
 suos, abominationem facientem: * Ad vsu-
 ram dantem, & amplius accipientem: nun-
 quid viuet? non viuet. cum vniuersa hæc
 detestanda fecerit, morte morietur, sanguis
 eius in ipso erit. * Quod si genuerit filium,
 qui videns omnia peccata patris sui, quæ
 fecit, timuerit, & non fecerit simile eis: * Su-
 per montes non comederit, & oculos suos
 non leuauerit ad idola domus Israel, &
 vxorem proximi sui non violauerit: * Et vi-
 Drum non contristauerit, pignus non reti-
 nuerit, & rapinam non rapuerit, panem
 suum esurienti dederit, & nudum operue-
 rit vestimento: * A pauperis iniuria auerte-
 rit manum suam, vsuram, & superabun-
 dantiam non acceperit, iudicia mea fece-
 rit, in praeceptis meis ambulauerit: hic non
 morietur in iniquitate patris sui, sed vita
 viuet. * Pater eius, quia calumniatus est, &
 vim fecit fratri, & malum operatus est in
 medio populi sui, ecce mortuus est in ini-
 quitate sua. * Et dicitis. Quare non portauit
 filius iniquitatem patris? Videlicet, quia fi-
 lius iudicium, & iustitiam operatus est,
 omnia praecepta mea custodiuit, & fecit il-
 la, videt vita. * Anima, quæ peccauerit, ipsa
 E morietur: filius non portabit iniquitatem
 patris, et pater non portabit iniquitatem
 filij: iustitia iusti super eum erit, & impietas
 impij erit super eum. * Si autem impius
 egerit poenitentiam ab omnibus peccatis
 suis, quæ operatus est, & custodierit omnia
 praecepta mea, & fecerit iudicium, & iusti-
 tiam: vita viuet, & non morietur. * Omniū
 iniquitatum eius, quas operatus est, non re-
 cordabor: in iustitia sua, quam operatus est,
 viuet. * Numquid voluntatis meæ est mors
 impij, dicit Dñs Deus, & non vt conuerta-
 tur a vijs suis, & viuatur? * Si autem auerterit
 F se iustus a iustitia sua, & fecerit iniquita-
 tem secundum omnes abominationes, quas
 operari solet impius, nunquid viuet? omnes
 iusti.

Supr. 13. d.
 11.
 Inf. 11. d. 3.

16. 18. b. 7.
 Mat. 23. c.
 17.

Deut. 24. b.
 16.
 4. Reg. 14.
 b. 6.
 1. Par. 2. b.
 4.

Ps. 19. c. 4.
 Inf. 11. c. 11

1. Reg. 1. c. 17

iustitiæ eius, quas fecerat, non recordabun-
tur: in prauaricatione, qua prauaricatus
est, & in peccato suo, quod peccauit, in ip-
sis morietur. * Et dixistis: Non est æqua via
Dñi. Audite ergo domus Israel: Numquid
via mea non est æqua, & non magis viæ ve-
stræ prauæ sunt? * Cum enim auerterit se
iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatem,
moriatur in eis: in iniustitia, quam operatus
est, morietur. * Et cum auerterit se impius
ab impietate sua, quam operatus est, & fe-
cerit iudicium, & iustitiam: ipse animam
suam uiuificabit. * Considerans enim, &
auertens se ab omnibus iniquitatibus suis,
quas operatus est, vita uiuet, & non morie-
tur. * Et dicunt filij Israel: Non est æqua via
Domini. Nunquid viæ meæ non sunt æquæ,
G domus Israel, & non magis viæ vestræ pra-
uæ? * Idcirco vnumquemque iuxta vias
suas iudicabo domus Israel, ait Dominus
Deus: Conuertimini, & agite poenitentiam
ab omnibus iniquitatibus vestris: & non
erit vobis in ruinam iniquitas. * Proijcite
vobis omnes prauaricationes vestras, in
quibus prauaricati estis, & facite vobis cor
nouum, & spiritum nouum: & quare mo-
riemini domus Israel? * Quia nolo mortem
morientis, dicit Dominus Deus, reuertimini
ni, & uiuite.

C A P. X.

*Parabola leona, & leunculorum designat cap-
ritatem regum loachaz, & loachim: item
præteritam ciuitatis Ierusalem felicitatem
describit, præsentemque calamitatem, sub
parabola viua.*

ET tu assume planctum super principes
Israel. * Et dices: Quare mater tua lea-
na inter leones cubauit, in medio leunculo-
rum enutriuit catulos suos? * Et eduxit vnū
de leunculis suis, & leo factus est: & didicit
capere prædam, hominemque comedere. *
Et audierunt de eo Gentes, & non absque
vulneribus suis coeperunt eum: & addu-
xerunt eum in catenis in Terram Ægypti.
Quæ cum vidisset, quoniam infirmata est,
& periit expectatio eius: tulit vnum de leū-
culis suis, leonem constituit eum. * Qui in-
cedebat inter leones, & factus est leo: & di-
didit prædam capere, & homines deuorare.
Didicit viduas facere, & ciuitates eorum in
desertum adducere: & desolata est terra, &
plenitudo eius, à voce rugitus illius. Et con-
uenerunt aduersus eum Gentes vndique de
prouincijs, & expanderunt super eum rete
suum, in vulneribus earum captus est. * Et
miserunt eum in caueam, in catenis addu-
xerunt eum ad rem Babylonis: miseruntque
eum in carcerem, ne audiretur vox eius vi-

tra super montes Israel. * Mater tua, quali
vineæ in sanguine tuo super aquam planta-
ta est: fructus eius, & frondes eius creue-
runt ex aquis multis. * Et factæ sunt ei vir-
gæ solidæ in sceptra dominantium, & exal-
tata est statura eius inter frondes: & vidit
altitudinem suam in multitudine palmi-
tum suorum. Et euulsa est in ira, in terram-
que proiecta, & ventus vrens siccauit fru-
ctum eius: maruerunt, & arefactæ sunt
virgæ roboris eius: ignis comedit eam. * Et
nunc transplantata est in desertum, in terra
inuiua, & siccanti. * Et egressus est ignis de
virga ramorum eius, qui fructum eius co-
medit: & non fuit in ea virga fortis, scep-
trum dominantium. Planctus est, & erit in
planctum.

C A P. X X.

*Dominus negat se filijs Israel responsurum,
quia & in Ægypto, & in deserto, & in Ter-
ra promissionis prauaricati sunt ipsius man-
data, & idola coluerunt, quibus sæpe com-
minatus est mala, sed pepercit ne nomen
eius blasphemaretur inter Gentes: nunc au-
tem post hæc omnia dicit se eos reuocaturum
ad terram suam, in qua sibi seruiant: inbet
etiam prophetare contra saltum meridia-
num.*

ET factum est in anno septimo, in quin-
to, in decima mensis: venerunt viri de
senioribus Israel, vt interrogarent Dñm, &
sederunt coram me. * Et factus est sermo
Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, loquere
senioribus Israel, & dices ad eos: Hæc dicit
Dñs Deus: Nunquid ad interrogandum me
vos venistis? viuo ego, quia non responde-
bo vobis, ait Dominus Deus. * Si iudi-
cas eos, si iudicas fili hominis, abominatio-
nes patrum eorum ostende eis. * Et dices ad
eos: Hæc dicit Dñs Deus: In die, qua elegi
Israel, & leuaui manum meam pro stirpe
domus Iacob, & apparui eis in Terra Ægy-
pti, & leuaui manum meam pro eis, dicens
Ego Dñs Deus vester: * In die illa leuaui
manum meam pro eis, vt educerem eos de
Terra Ægypti, in Terram, quam prouide-
ram eis, fluentem lacte, & melle: quæ est
egregia inter omnes terras. * Et dixi ad eos:
vnusquisque offensiones oculorum suorum
abiciat: & in idolis Ægypti nolite pollui:
ego Dñs Deus vester. * Et irritauerunt me,
nolueruntque me audire: vnusquisque abo-
minationes oculorum suorum non proie-
cit, nec idola Ægypti reliquerunt: & dixi,
vt effunderem indignationem meam super
eos: & implem iram meam in eis, in me-
dio Terræ Ægypti. * Et feci propter nomen
meum, vt non violaretur coram Gentibus,
in quarum medio erant, & inter quas ap-
parui

Matt. 23.

Ez. 11.

Len. 10. 2. 5

Rom. 10. 2.

Exod. 10.

b. 1. 11.

C. 13.

Deut. 5. 1.

1. 1.

parui eis, ut educerem eos de Terra Ægypti. ¹⁰ Eieci ergo eos de Terra Ægypti, & edu-
xi eos in desertum. ¹¹ Et dedi eis præcepta
mea, & iudicia mea ostendi eis, quæ faciens
homo, viuet in eis. ¹² Insuper & sabbata mea
dedi eis, ut essent signum inter me, & eos &
scirent, quia ego Dominus sanctificans eos.
Et irritauerunt me domus Israel in deserto, ¹³
in præceptis meis non ambulauerunt, & iu-
dicia mea proiecerunt, quæ faciens homo
viuet in eis: & sabbata mea violauerunt ve-
hementer: dixi ergo, ut effunderem furo-
rem meum super eos in deserto, & consu-
merem eos. ¹⁴ Et feci propter nomen meum,
ne violaretur coram Gentibus, de quibus
eieci eos in conspectu earum. ¹⁵ Ego igitur
leuaui manum meam super eos in deserto,
ne inducerem eos in Terram, quam dedi
eis, fluentem lacte, & melle, præcipuam ter-
rarum omnium: ¹⁶ Quia iudicia mea proie-
cerunt, & in præceptis meis non ambula-
uerunt, & sabbata mea violauerunt: post
idola enim cor eorum gradiebatur. ¹⁷ Et pe-
percit oculus meus super eos, ut non inter-
ficerem eos: nec consumpsi eos in deserto.
Dixi autem ad filios eorum in solitudine: ¹⁸
In præceptis patrum vestrorum nolite in-
cedere, nec iudicia eorum custodiat, nec
in idolis eorum polluamini. Ego Dñs Deus
vester: in præceptis meis ambulate, iudicia
mea custodite, & facite ea. ¹⁹ Et sabbata mea
sanctificate, ut sint signum inter me, & vos,
& sciatis, quia ego sum Dominus Deus ve-
ster. ²⁰ Et exacerbauerunt me filij: in præcep-
tis meis non ambulauerunt, & iudicia mea
non custodierunt, ut facerent ea: quæ cum
fecerit homo, viuet in eis: & sabbata mea
violauerunt: & comminatus sum, ut effun-
derem furorem meum super eos, & imple-
rem iram meam in eis in deserto. Auerti au-
tem manum meam, & feci propter nomen
meum, ut non violaretur coram Gentibus,
de quibus eieci eos in oculis earum. ²¹ Ite-
rum leuaui manum meam in eos in solitu-
dine, ut dispergerem illos in nationes, &
ventilarem in terras: ²² Eo quod iudicia mea
non fecissent, & præcepta mea reprobas-
sent, & sabbata mea violassent. & post ido-
la patrum suorum fuissent oculi eorum. ²³
Ergo & ego dedi eis præcepta non bona, &
iudicia in quibus non viuent: ²⁴ Et pollui
eos in muneribus suis, cum offerrent om-
ne, quod aperit vuluam, propter delicta
sua: & scient, quia ego Dñs. ²⁵ Quamobrem
loquere ad domum Israel, fili hominis: &
dices ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Adhuc,
& in hoc blasphemauerunt me patres ve-
stri, cum spreuissent me contemnentes: ²⁶ Et
induxissem eos in Terram, super quam le-
uaui manum meam, ut darem eis: viderunt

omnem collem excelsum: & omne lignum
nemorosum, & immolauerunt ibi victimas
suas: & dederunt ibi irritationem oblatio-
nis suæ, & posuerunt ibi odorem suauitatis
suæ, & libauerunt libationes suas. ²⁷ Et dixi
ad eos: Quid est excelsum, ad quos vos in-
gredimini? & vocatum est nomen eius Ex-
celsum usque ad hanc diem. Propterea dic
ad domum Israel: Hæc dicit Dñs Deus:
Certè in via patrum vestrorum vos pollui-
mini, & post offendicula eorum vos forni-
camini: ²⁸ Et in oblatione donorum vestro-
rum, cum traducitis filios vestros per ignem,
vos pollui mini in omnibus idolis vestris
usque hodie: & ego respondebo vobis do-
mus Israel? Viuo ego, dicit Dñs Deus, quia
non respondebo vobis. ²⁹ Neque cogitatio
mentis vestræ fiet, dicentium: Erimus sicut
Gentes, & sicut cognationes terræ, ut cola-
mus ligna, & lapides. ³⁰ Viuo ego, dicit Dñs
Deus, quoniam in manu forti, & in brachio
extento, & in furore effuso regnabo super
vos. ³¹ Et educam vos de populis: & congre-
gabo vos de terris, in quibus dispersi estis,
in manu valida, & in brachio extento, & in
furore effuso regnabo super vos. ³² Et addu-
cam vos in desertum populorum, & iudi-
cabor vobiscum ibi facie ad faciem. ³³ Sicut
iudicio contendi aduersum patres vestros
in deserto Terræ Ægypti, sic iudicabo vos,
dicit Dñs Deus. ³⁴ Et subijciam vos scepro
meo, & inducam vos in vinculis scederis.
Et eligam de vobis transgressores, & im-
pios, & de terra incolatus eorum educam
eos, & in terram Israel non ingredientur: &
scietis, quia ego Dñs. ³⁵ Et vos domus Israel,
Hæc dicit Dñs Deus: Singuli post idola ve-
stra ambulate, & seruite eis. Quod si & in
hoc non audieritis me, & nomen meum san-
ctum pollueritis ultra in muneribus ve-
stris, & in idolis vestris. ³⁶ In monte sancto
meo, in monte excelso Israel, ait Dñs Deus,
ibi seruiet mihi omnis domus Israel; om-
nes, inquam, in terra, in qua placebunt mi-
hi, & ibi quæram primitias vestras, & ini-
tium decimarum vestrarum in omnibus
sanctificationibus vestris. ³⁷ In odorem sua-
uitatis suscipiam vos, cum eduxero vos de
populis, & congregauero vos de terris, in
quas dispersi estis, & sanctificabor in vobis
in oculis nationum. ³⁸ Et scietis, quia ego
Dñs, cum induxero vos ad terram Israel, in
Terram, pro qua leuaui manum meam, ut
darem eam patribus vestris. ³⁹ Et recorda-
bimini ibi viarum vestrarum, & omnium
scelerum vestrorum, quibus polluti estis in
eis: & displicebitis vobis in conspectu ve-
stro in omnibus malitijs vestris, quas feci-
stis. ⁴⁰ Et scietis, quia ego Dñs, cum benefe-
cero vobis propter nomen meum, & non
secun-

secundum vias vestras malas, neque secundum scelera vestra pessima domus Israel, ait, Dominus Deus. * Et factus est sermo 47 Domini ad me, dicens: * Fili hominis, pone 46 faciem tuam contra viam Austri, & stilla ad Africum, & propheta ad saltum agri meridiani. * Et dices saltui meridiano: Au- 47 di verbum Domini: hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego succendam in te ignem, & comburam in te omne lignum viride, & omne lignum aridum: non extinguetur flamma succensionis: & comburetur in ea omnis facies ab Austro vsque ad Aquilonem. * Et videbit vniuersa caro, quia 48 ego Dominus succendi eam, nec extinguetur: * Et dixi: Aaa, Domine Deus: ipsi dicunt de me. Numquid non per parabolas loquitur iste?

C A P. X X I.

Vaticinatur horrendum, ac multiplicem gladium venturum super Ierusalem, & super filios Ammon, à rege Babylonis: qui tandem etiam in terra sua indicandus est, penitusque dissipandus.

ET factus est sermo Dñi ad me dicens: * 1 Fili hominis, pone faciem tuam ad Ierusalem, & stilla ad sanctuaria, & propheta 2 contra humum Israel: * Et dices terræ Israel: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te, & 3 eijciam gladium meum de vagina sua, & occidam in te iustum, & impium. * Pro eo 4 autem, quod occidi in te iustum, & impiū, idcirco egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab Austro, vsque ad Aquilonem: * Vt sciat omnis caro, quia ego 5 Dñs eduxi gladium meum de vagina sua irreuocabilem. * Et tu fili hominis ingemisce 6 in contritione lumborum, & in amaritudinibus ingemisce coram eis. * Cumque dixerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro auditu, quia venit, & tabescet omne cor, & dissoluentur vniuersæ manus, & infirmabitur 7 omnis spiritus, & per cuncta genua fluent aquæ: ecce venit, & fiet, ait Dominus Deus. 8 Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis propheta, & dices: Hoc dicit Dñs 9 Deus: Loquere: Gladius, gladius, exacutus est, & limatus. * Vt cadat victimas, exacu- 10 tus est, vt splendeat, limatus est: qui moues sceptrum filij mei, succidisti omne lignum. Et dedi eum ad læuigandum, vt teneatur 11 manus iste exacutus est gladius, & iste limatus est, vt sit in manu interficientis. * Clama, & vlula fili hominis, quia hic factus 12 est in populo meo, hic in cunctis ductibus Israel, qui fugerant: gladio traditi sunt cum populo meo, idcirco plaude super femur. * Quia probatus est: & hoc, cum scep-

trum subuerterit, & non erit, dicit Dominus Deus. * Tu ergo fili hominis propheta, & percutite manus ad manum, & duplicetur gladius, ac triplicetur gladius interfectorum: hic est gladius occisionis magnæ, qui 15 obliuiscere eos facit, * Et corde tabescere, & multiplicat ruinas. In omnibus portis 16 eorum dedi conurbationem gladij acuti: & limati ad fulgendum, am etiam ad cadem. * 17 Exacuite, vade ad dexteram, siue ad sinistram, quocunque facies tua est appetitus. 18 Quin, & ego plaudam manum ad manum, & implebo indignationem meam, ego Dñs locutus sum. * Et factus est sermo Dñi ad me, 19 dicens: * Et tu fili hominis pone tibi duas vias, vt veniat gladius regis Babylonis: de terra vna egredientur ambæ: & manu capiet coniecturam, in capite viæ ciuitatis 20 conijcet. Viam pones, vt veniat gladius ad E Rabbath filiorum Ammon, & ad Iudam in 21 Ierusalem munitissimam. * Stetit enim rex Babylonis in buio, in capite duarum viarum, diuinationem quærens, commiscens sagittas: interrogauit idola, exta consuluit. * 22 Ad dexteram eius facta est diuinitio super Ierusalem, vt ponat arietes, vt aperiat os in corde, vt eleuet vocem in v lularu, vt ponat arietes contra portas, vt comportet aggerem, vt ædificet munitiones. * Eritque quasi consulens frustra oraculum in oculis eorum, & sabbatorum otium imitans: ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum. * 24 Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis vestræ, & reuelastis prauaricationes vestras, & apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris: pro eo, inquam, quod recordati estis, manu capiementi. * Tu autem profane, impie dux Israel, cuius venit dies 25 in tempore iniquitatis præfinita: Hæc dicit Dominus Deus: Aufer cidarim, tolle coronam: nonne hæc est, quæ humilem subleuauit, & sublimem humiliavit? * Iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem ponam eam, & hoc non factum est, donec veniret, cuius est 28 iudicium, & tradam ei. * Et tu fili hominis propheta, & dic: Hæc dicit Dominus Deus ad filios Ammon, & ad opprobrium eorum, & dices: Mucro, mucro, euagina te ad occidendum, lima te, vt interficias, & fulgeas, * Cum tibi viderentur vana, & diuinaerentur mendacia: vt dareris super colla vulneratorum impiorum, quorum venit 30 dies in tempore iniquitatis præfinita. * Reuertere ad vaginam tuam, in loco in quo creatus es, in terra natiuitatis tuæ iudicabo te, * Et effundam super te indignationem meam: in igne furoris mei sufflabo in te, daboque te in manus hominum insipientium, & fabricantium interitum. * Igni eris 32 cibis,

cibus, sanguis tuus erit in medio terræ, obliuioni traderis: quia ego Dominus locutus sum.

C A P. X X I I.

Varia narrat scelera Ierosolymis perpetrata, propter quæ dicit se super eos effusurum indignationem suam: narratque scelera sacerdotum, principum, pseudoprophetarum, ac populi terra, ut nullus inuentus sit, qui pro auertendo furore Domini se opponeret.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Et tu fili hominis nonne iudicas, nonne iudicas ciuitatem sanguinum? * Et ostendes ei omnes abominationes suas, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ciuitas effundens sanguinem in medio sui, ut veniat tempus eius: & quæ fecit idola contra semetipsam, ut pollueretur. * In sanguine tuo, quia à te effusus est, deliquisti: & in idolis tuis quæ fecisti, polluta es: & appropinquare fecisti dies tuos, & adduxisti tempus annorum tuorum: propterea dedi te opprobrium Gentibus, & irrisiōem vniuersis terris. * Quæ iuxta sunt, & quæ procul à te, triumphabunt de te: sordida, nobilis, grandis interitu. * Ecce principes Israel singuli in brachio suo fuerunt in te, ad effundendum sanguinem. * Patrem, & matrem contumelijs affecerunt in te, aduenam calumniati sunt in medio tui. pupillum, & viduam contristauerunt apud te: * Sanctuaria mea spreuisti, & sabbata mea polluisti. * Viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem, & super montes comederunt in te, scelus operati sunt in medio tui. * Verecundiora patris discooperuerunt in te, immunditiam menstruatæ humiliauerunt in te: * Et vnusquisque in uxorem proximi sui operatus est abominationem, & socer nulum suam polluit nefarie, frater sororem suam filiam patris sui oppressit in te. * Muliera acceperunt apud te ad effundendum sanguinem: usuram, & superabundantiam accepisti, & auare proximos tuos calumniaberis: meique oblita es, ait Dominus Deus. * Ecce complosi manus meas super auariciam tuam, quam fecisti: & super sanguinem, qui effusus est in medio tui. Numquid sustinebit cor tuum, aut praualebunt manus tuæ, in diebus, quos ego faciam tibi? ego Dñs locutus sum, & faciam. Et dispergam te in nationes, & ventilabo te in terras, & deficere faciam immunditiam tuam à te. * Et possidebo te in conspectu Gentium: & scies, quia ego Dñs. * Et factum est verbum Dñi ad me dicens: * Fili hominis, versa est mihi domus Israel in scoriū: omnes isti æs, & stannum, & ferrum, & plumbum

in medio fornacis: scoria argenti facti sunt. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: eo quod versi estis omnes in scoriā, propterea ecce ego congregabo vos in medio Ierusalem, * Congregatione argenti, & æris, & stanni, & ferri, & plumbi in medio fornacis: ut succendam in ea ignem ad conflandum. sic congregabo in furore meo, & in ira mea, & requiescam: & conflabo vos. * Et congregabo vos, & succendam vos in igne furoris mei, & conflabimini in medio eius. * Ut conflatur argentum in medio fornacis, sic eritis in medio eius: & scietis, quia ego Dominus, cum effuderim indignationem meā super vos. * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, dic ei: Tu es terra immunda, & non compluta in die furoris. * Coniuratio prophetarum in medio eius, sicut leo rugiens, rapiensque prædam, animas detorauerunt, opes & pretium acceperunt, viduas eius multiplicauerunt in medio illius. * Sacerdotes eius contemplerunt legem meam, & polluerunt sanctuaria mea: inter sanctum, & profanum non habuerunt distantiam: & inter pollutum, & mundum non intellexerunt: & à sabbatis meis auerterunt oculos suos, & coinquinabar in medio eorum. * Principes eius in medio illius, quasi lupi rapientes prædam ad effundendum sanguinem, & ad perdendas animas, & auari ad sectanda lucra. * Prophetæ autem eius lineabant eos absque temperamento, videntes vana, & diuinantes eis mendacium, dicentes: Hæc dicit Dominus Deus, cum Dominus non sit locutus. * Populi terræ calumniabantur calumniam, & rapiebant violenter: & egenum, & pauperem affligebant, & aduenam opprimebant calumnia absque iudicio. * Et qui exiui de eis virum, qui interponeret sepem, & lateret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem iam: & non inueni. * Et effudi super eos indignationem meam, in igne iræ meæ consumpsi eos: viam eorum in caput eorum reddidi, ait Dominus Deus.

C A P. X X I I I.

Sub figura multiplicium stuprorum duarum meretricium Oella, & Oeliba, ac punitiōis earum ostendit Dominus variam idololatriam Samaria, & Ierusalem, propter quam tradendi sunt in opprobrium Gentibus, quarum sunt idololatriam imitati.

ET factus est sermo Dñi ad me dicens: * Fili hominis, duæ mulieres filia matris vnius fuerunt, * Et fornicatæ sunt in Aegypto, in adolescentia sua fornicatæ sunt: ibi subacta sunt vbera earum, & fractæ sunt mammae pubertatis earum. * Nomina autem earum,

Mic. 3. 2. 7. 8.
Soph. 2. 4. 3.

earum, Oolla maior, & Ooliba soror eius minor: & habui eas, & pepererunt filios, & filias. Porro earum nomina, Samaria Oolla, & Ierusalem Ooliba. * Fornicata est igitur super me Oolla, & infaniuit in amatores suos, in Assyrios propinquantes. * Vellitos hyacintho, principes, & magistratus, iuuenes cupidinis, vniuersos equites, ascensores equorum. * Et det fornicationes suas super eos electos, filios Assyriorum vniuersos: & in omnibus in quos infaniuit, in immunditijs eorum polluta est. * Insuper & fornicationes suas, quas habuerat in Ægypto, non reliquit: nam & illi dormierunt cum ea in adolescentia eius, & illi confregerunt vbera pubertatis eius, & effuderunt fornicationem suam super eam. * Propterea tradidi eam in manus amatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorum infaniuit libidine. Ipsi discooperuerunt ignominiam eius, filios & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladio: & factæ sunt famosæ mulieres, & iudicia perpetraverunt in ea. * Quod cum vidisset soror eius Ooliba plus quam illa infaniuit libidine: & fornicationem suam super fornicationem sororis suæ. Ad filios Assyriorum præbuit impudenter, ducibus & magistratibus ad se venientibus, indutis veste varia, equitibus qui vectabantur equis, & adolescentibus forma cunctis egregia. * Et vidi, quod polluta esset via vna ambarum. * Et auxit fornicationes suas: cumque vidisset viros depictos in pariete, imagines Chaldaeorum expressas coloribus, & accinctos balteis renes, & tiaras tinctas in capitis eorum, formam ducum omnium, similitudinem filiorum Babylonis terræque Chaldaeorum, in qua orti sunt, * Infaniuit super eos concupiscentia oculorum suorum, & misit nuntios ad eos in Chaldaeam. * Cumque venissent ad eam filij Babylonis ad cubile mammarum, polluerunt eam stupris suis, & polluta est ab eis, & saturata est anima eius ab illis. * Denudauit quoque fornicationes suas, & discooperuit ignominiam suam: & recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea à sorore eius. * Multiplicauit enim fornicationes suas, recordans dies adolescentiæ suæ, quibus fornicata est in Terra Ægypti. * Et infaniuit libidine super concubitum eorum, quorum carnes sunt, vt carnes asinorum: & sicut fluxus equorum, fluxus eorum. * Et visitasti scelus adolescentiæ tuæ, quando subacta sunt in Ægypto vbera tua, & contractæ sunt mammae pubertatis tuæ. * Propterea Ooliba, hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra te, de quibus satiata est anima tua: & congregabo eos aduersum

te in circuitu. * Filios Babylonis, & vniuersos Chaldaeos, nobiles, tyrannosque & principes, omnes filios Assyriorum, iuuenes forma egregia, duces & magistratus vniuersos, principes principum, & nominatos ascensores equorum: * Et venient super te instructi curru, & rota, multitudo populorum: lorica, & clypeo, & galea armabuntur contra te vndique: & dabo coram eis iudicium, & iudicabunt te iudicijs suis. * Et ponam zelum meum in te, quem exercent tecum in furore: nasum tuum, & aures tuas præcident: & quæ remanserint, gladio concident: ipsi filios tuos, & filias tuas capient, & nouissimum tuum deuorabitur igni. * Et denudabunt te vestimentis tuis, & tollent vasa gloriæ tuæ. * Et requiescere faciam scelus tuum de te, & fornicationem tuam de Terra Ægypti: nec leuabis oculos tuos ad eos, & Ægypti non recorderis amplius. * Quia hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego tradam te in manus eorum, quos odisti in manus, de quibus satiata est anima tua. * Et agent tecum in odio, & tollent omnes labores tuos, & dimittent te nudam, & ignominia plenam, & reuelabitur ignominia fornicationum tuarum, scelus tuum, & fornicationes tuæ. * Fecerunt hæc tibi, quia fornicata es post Gentes, inter quas polluta es in idolis earum. * In via fororis tuæ ambulasti, & dabo calicem eius in manu tuâ. * Hæc dicit Dñs Deus: Calicem sororis tuæ bibes profundum, & latum: eris in derisum, & in subsannationem, quæ est capacissima. * Ebrietate, & dolore repleberis: calice meroris, & tristitiæ, calice sororis tuæ Samariæ. * Et bibes illum, & epotabis vsque ad faeces, & fragmenta eius deuorabis, & vbera tua lacerabis: quia ego locutus sum, ait Dñs Deus. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Quia oblita es mei, & proiecisti me post corpus tuum, tu quoque porta scelus tuum, & fornicationes tuas. * Et ait Dñs ad me, dicens: Fili hominis numquid iudicas Oollam, & Oolibam, & annuntias eis scelera earum? * Quia adulteratæ sunt, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatæ sunt: insuper & filios suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt eis ad deuorandum. * Sed & hoc fecerunt mihi: Polluerunt sanctuarium meum in die illa, & sabbata mea profanauerunt. * Cumque immolarent filios suos idolis suis, & ingrederentur sanctuarium meum in die illa, vt polluerent illud: etiam hæc fecerunt in medio domus meæ. * Miserunt ad viros venientes de longe, ad quos nuntium miserant: itaque ecce venerunt: quibus te lauisi, & circumlinisti stibio oculos tuos, & ornata es mundo muliebri. * Sedisti in lecto pulcher-

sherrimo, & mensa ornata est ante te, thymiama meum, & vnguentum meum posuisti super eam. * Et vox multitudinis exultantis erat in ea: & in viris, qui de multitudine hominum abducebantur, & veniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorum, & coronas speciosas in capitibus eorum. * Et dixi ei, quæ attrita est in atrijs: Nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam hæc. Et ingressi sunt ad eam, quasi ad mulierem meretricem: sic ingrediebantur ad Oollam, & Oollam, mulieres nefarias. * Viri ergo iusti sunt: hi iudicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio effundentium sanguinem: quia adulteratae sunt, & sanguis in manibus earum. * Hæc enim dicit Dñs Deus: Adduc ad eas multitudinē, & trade eas in tumultum, et in rapinam, * Et lapidentur lapidibus populorum, et confodiantur gladijs eorum: filios et filias earum interficient, et domos earum igne succendent, * Et auferam scelus de terra, et discent omnes mulieres, ne faciant secundum scelus earum. * Et dabunt scelus vestrum super vos, et peccata idolorum vestrorum portabitis: et scietis, quia ego Dominus Deus.

C A P. XXIV.

Sub figura olla, electionibus carum partibus ac ossibus plena, ignique admodum, & sub figura mortis uxoris Ezechielis, pro qua iussus est nullum facere luctum, significat Dominus domum Israel in exitum tradendam, filiosque eius cruciandos, nullo sequente luctu pra animi stupore.

ET factum est verbum Dñi ad me, in anno nono, in mense decimo, decima die mensis, dicens: * Fili hominis scribe tibi nomen diei huius, in qua confirmatus est rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie. * Et dices per proverbium ad domum irritatricem parabolam, et loqueris ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Pone ollam; pone, inquam, et mitte in eam aquam. * Congere frusta eius in eam, omnem partem bonam, semur et armum, electa et ossibus plena. * Pinguissimum pecus, et assume, compone quoque strues ossium sub ea: efferbuit coctio eius, et discocta sunt ossa illius in medio eius. Propterea hæc dicit Dñs Deus: Væ civitati sanguinum, ollæ, cuius rubigo in ea est, et rubigo eius non exiit de ea: per partes et per partes suas eijce eam, non cecidit super eam fors. * Sanguis enim eius in medio eius est, super limpidissimam petram effudit illum: non effudit illum super terram, ut possit operiri pulvere. * Ut super inducerem indignationem meam, et vindicta vlciscerer: dedi sanguinem eius super petram limpidissimam

ne operiretur. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Væ civitati sanguinum, cuius ego grædem faciam pyram. * Congere ossa, quæ igne succendam; consumantur carnes, et coquetur vniuersa compositio, et ossa tabescent. * Pone quoque eam super prunas vacuam, ut incalescas, et liquefiat æs eius: et conflatur in medio eius inquinamentum eius, et consumatur rubigo eius. * Multo labore induratum est, et non exiit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem. Immunditia tua execrabilis: quia mundare te volui, et non es mundata a sordibus tuis: sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te. * Ego Dñs locutus sum: Veniet, et faciam: non transeam, nec parcam, nec placabor; iuxta vias tuas, et iuxta adinuationes tuas iudicabo te, dicit Dñs. * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga: et non planges, neque plorabis, neque fluent lacry. * Ingemisce tacens, mortuorum luctum non facies: corona tua circumligata sit tibi, et calceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes. * Locutus sum ergo ad populum mane, et mortua est vxor mea E. vespere: sicutque mane sicut præceperat mihi. * Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis quid ista significant, quæ tu facis? * Et dixi ad eos: Sermo Domini factus est ad me, dicens: * Loquere domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce polluiam sanctuarium meum, superbiam imperij vestri, et desiderabile oculorum vestrorum, et super quo pauet anima vestra, filij vestri et filia vestra, quas reliquistis, gladio cadent. * Et facietis sicut feci. Ora amictu non velabitis, et cibos lugentium non comedetis. * Coronas habebitis in capitibus vestris, et calceamenta in pedibus: non plangetis neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, et unusquisque gemit ad fratrem suum. * Eritque Ezechiel vobis in portentum iuxta omnia, quæ fecit, facietis cum venerit illud: et scietis, quia ego Dominus Deus. * Et tu fili hominis, ecce in die, qua tollam ab eis fortitudinem eorum, et gaudium dignitatis, et desiderium oculorum eorum, super quo requiescunt animæ eorum, filios et filias eorum, * In die illa cum venerit fugiens ad te, ut annuntiet tibi: * In die, inquam, illa aperietur os tuum cum eo, qui fugit: et loqueris, et non silebit ultra: erisque eis in portentum, et scietis quia ego Dominus.

Neh. 1. 2. 10
Hab. 1. 11

C A P. X X V.

*Regionibus Ammon, Moab, Idumæ, & Palesti-
na minatur Dominus exitum, eo quod filios
Israel afflixerint, & de ipsorum afflictione
exultauerint.*

ET factus est sermo Dñi, ad me, dicens: *
1 Fili hominis pone faciem tuam con-
tra filios Ammon, & prophetabis de eis. *
2 Et dices filiis Ammon: Audite verbum Dñi
3 Dei: Hac dicit Dominus Deus: Pro eo, quod
dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum,
quia pollutum est: & super terram Israel,
quoniam delolata est: & super domum Iu-
da, quoniam ducti sunt in captiuitatem. *
4 Idcirco ego tradam te filiis orientalibus in
hereditatem, & collocabunt caulas suas in
te, & ponent in te tentoria sua: ipsi come-
dent truges tuas: & ipsi bibent lac tuum. *
5 Daboque Rabbath in habitaculum came-
lorum, & filios Ammon in cubile pecorum:
6 & scies, quia ego Dominus. * Quia hæc di-
cit Dominus Deus: Pro eo, quod plausisti
manu, & percussisti pede, & gausa es ex to-
7 to affectu super terram Israel: * Idcirco ecce
ego extendam manum meam super te, &
tradam te in direptionem Gentium, & in-
terficiam te de populis, & perdam de terris,
8 & conteram: & scies, quia ego Dominus. *
Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo, quod di-
9 xerunt Moab, & Seir: Ecce sicut omnes Ge-
tes, domus Iuda. * Idcirco ecce ego aperiam
humerum Moab de ciuitatibus, de ciuitati-
bus, inquam, eius, & de finibus eius, incli-
10 tas terræ Be-hiesimoth, & Be-hneon, & Ca-
riathaim: * Filij Orientis cum filiis Am-
mon, & dabo eam in hereditatem: ut non
sit ultra memoria filiorum Ammon in Ge-
11 nibus. * Et in Moab faciam iudicia: & scient,
quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus
12 Deus: Pro eo, quod fecit Idumæa vltionem,
ut se vindicaret de filiis Iuda, peccantque
delinquens, & vindictam expetuit de eis: *
13 Idcirco hæc dicit Dñs Deus: Extendam
manum meam super Idumæam, & auferam
de ea hominem, & iumentum, & faciam
eam desertam ab Austro: & qui sunt in De-
14 dan, gladio cadent. * Et dabo vltionem meam
super Idumæam per manum populi mei Israel:
& facient in Edom iuxta Trā meam, & furo.
D
rem meum: & scient vindictam meam, di-
cit Dominus Deus. * Hæc dicit Dñs Deus:
15 Pro eo, quod fecerunt Palestini vindictam,
& vlti se sunt toto animo, interficientes, &
implentes inimicitias veteres: * Propterea
16 hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego exten-
dam manum meam super Palestinos, & in-
terficiam interfectores, & perdam reliquias
maritimæ regionis: * Faciamque in eis vl-
17 tiones magnas arguens in furore: & scient,

quia ego Dominus, cum dederō vin dictam
meam super eos.

C A P. X X V I.

*Tyri, inclita urbis pradiat Dominus euerfo-
nem, eo quod super vastatione Ierusalem
exultauerit.*

ET factum est in vndecimo anno, prima
1 mensis, factus est sermo Dñi ad me,
2 dicens: * Fili hominis, pro eo, quod dixit
Tyrius de Ierusalem: Euge contractæ sunt
3 portæ populorum, conuersa est ad me: im-
plebor, deserta est. * Propterea hæc dicit
Dñs Deus: Ecce ego super te Tyre, & ascen-
4 dere faciā ad te Gentes multas, sicut ascen-
dit mare fluctuans. * Et dissipabunt muros
Tyri, & destruent tures eius: & radā pul-
uerem eius de ea, & dabo eam in limpidi-
5 simam petram, siccatio lagenarum erit in
6 medio maris, quia ego locutus sum, ait Dñs
7 Deus: & erit in direptionem Gentibus. Filie
quoque eius, quæ sunt in agro, gladio inter-
8 ficientur: & scient, quia ego Dñs. Quia hæc
9 dicit Dñs Deus: Ecce ego adducam ad Ty-
rum Nabuchodonosor regem Babylonis
ab Aquilone, regem regum, cum equis, &
10 curribus, & equitibus, & coetu, populoque
magno. * Filias tuas, quæ sunt in agro, gladio
11 interficiet: & circumdabit te munitionibus,
& comportabit aggerem in gyro: & eleua-
12 bit contra te clypeum. * Et vineas, & arie-
tes temperabit in muros tuos, & tures tuas
13 destruet in armatura sua. * Inundatione
equorum eius operiet te puluis eorum: sonitu
equitum, & rotarum, & currum, moue-
buntur muri tui, cum ingressus fuerit por-
tas tuas, quasi per introitum visus dissipar-
14 tur. * Ungulis equorum tuorum conculca-
bit omnes plateas tuas: populum tuum gla-
dio cadet, & statua tuæ nobiles in terram
15 corruent. * Vallabunt opes tuas, diripient
negotiationes tuas: & destruet muros tuos,
et domos tuas præclaras subuertent. et la-
pides tuos, et ligna tua, et puluerem tuum
16 in medio aquarum ponent. * Et quiescere
faciam multitudinem canticorum tuorum,
et sonitus cithararum tuarum non audie-
17 tur amplius. * Et dabo te in limpidissimam
petram, siccatio lagenarum eris, nec & disti-
caberis ultra: quia ego locutus sum, ait Dñs
18 Deus. * Hæc dicit Dñs Deus Tyro: Num-
quid non a sonitu ruinae tuæ, et gemitu in-
terfectorum tuorum, cum occiderint in
19 medio tui, commouebuntur insulae? Et de-
scendent de sedibus suis omnes principes
maris: et auferent exuias suas, et vestimen-
ta sua varia abiiciens, et inuentur illores:
in terra sedebunt, et attoniti super repenti-
20 no casu tuo admirabuntur. * Et assumentes
super

Super te lamentum, dicens tibi: Quomodo peristi, quæ habitas in mari, vrbs inclita, quæ fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis, quos formidabant vniuersi? * Nunc stupebunt naues in die pauoris tui: et turbabuntur insulæ in mari, eo quod nullus egrediatur ex te. * Quia hæc dicit Dominus Deus: cum dederò te urbem desolatam, sicut ciuitates, quæ non habitantur: et adduxero super te abyssum, et operuerint te aquæ multæ: * Et detraxero te cum his, qui descendunt in lacum ad populum sempiternum: et collocauero te in terra nouissima sicut solitudines veteres, cum his, qui deducuntur in locum, vt non habiteris: porro cum dederò gloriam in terra viuentium, * In nihilum redigam te, et non eris, et requisita non inuenieris vltra in sempiternum, dicit Dominus Deus.

C A P. X X V I I.

Tyri vrbs maritima, ac opulentissima ruina defletur, enarratis mercibus, quæ à quaque regione ad eam deferri solent.

ET factum est verbum Dñi ad me, dicens, * Tu ergo fili hominis assume super Tyrum lamentum: * Et dices Tyro, quæ habitat in introitu maris, negotiationi populorum ad insulas multas: Hæc dicit Dominus Deus: O Tyre, tu dixisti: Perfecti decoris ego sum, * Et in corde maris sita. Finitimi tui, qui te ædificauerunt, impleuerunt decorem tuum. * Abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris: cedrum de Libano tulerunt, vt facerent tibi malum: * Quercus de Basan dolauerunt in remos tuos: et transtra tua fecerunt tibi ex ebone Indico, et prætoriola de insulis Italiæ. * Byssus varia de Ægypto texta est tibi in velum, vt poneretur in malo: hyacinthus, et purpura de insulis Elisa facta sunt operimentum tuum. * Habitatores Sidonis, et Aradij fuerunt remiges tui: sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui. * Senes Giblij, et prudentes eius, habuerunt nauas ad ministerium variæ suppellectilis tuæ: omnes naues maris, et nautæ earum fuerunt in populo negotiationis tuæ. * Persæ, et Lydij, et Lybies erant in exercitu tuo viri bellatores tui: clypeum, et galeam suspenderunt, in te pro ornatu tuo. Filij Aradij cū exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu: sed et Pigmæi, qui erant in turribus tuis, pharètras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum: ipsi complèuerunt pulchritudinem tuam. Carthaginenses negotiatores tui, à multitudine cunctarum diuitiarum, argento, ferro, stanno, plumboque, repleuerunt nudinas tuas: * Græcia

C Thubal, et Mosoch, ipsi institores tui: mancipia, & vasa ærea adduxerunt populo tuo. 14 De domo Thogorma, equos, & equites, & multos adduxerunt ad forum tuum. * Filij Dedan negotiatores tui: insulæ multæ, negotiatio manus tuæ: dentes eburneos, & hebeninos commutauerunt in pretio tuo. Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmam, & purpuram, & scutulata, & byssum, & sericum, & chodchod proposuerunt in mercatu tuo. * Iuda & terra Israel ipsi institores tui in frumento primo, balsamum, & mel, & oleum, & resina nam proposuerunt in nudinis tuis. * Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diuersarum opum, in vino pingui, in lanis coloris optimi: * Dan, & Græcia, et Molel, in nudinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum: 20 stacte, et calamus in negotiatione tua. Dedan institores tui in rapetibus ad sedendum. 21 Arabia, et vniuersi principes Cedar, ipsi negotiatores manus tuæ: cum agnis, et arietibus, et hædis venerunt ad te negotiatores tui. * Venditores Saba, et Reema, ipsi negotiatores tui: cum vniuersis primis aromatis, et lapide pretioso, et auro, quod proposuerunt in mercatu tuo. * Haran, et Chene, et Edem, negotiatores tui: Saba, Assur, et Chelmad, venditores tui. * Ipsi negotiatores tui multifariam inuolucris hyacinthi, et polymitorum, gazarumque pretiosarum, quæ obuolutæ, et astrictæ erant funibus: cedros quoque habebant in negotiationibus tuis. * Naues maris, principes tui in negotiatione tua: et repleta es, et glorificata nimis in corde maris. * In aquis multis adduxerunt te remiges tui: ventus auster contriuit te in corde maris. * Diuitiæ tuæ, et thesauri tui, et multiplex instrumentum tuum, nautæ tui, et gubernatores tui, qui tenebant suppellectilem tuam, et populo tuo præerant: viri quoque bellatores tui, qui erant in te, cum vniuersa multitudine tua, quæ est in medio tui: cadent in corde maris in die ruine tuæ. * A sonitu clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur classes: 29 Et descendunt de nauibus suis omnes, qui tenebant remum: nautæ et vniuersi gubernatores maris in terra stabunt: * Et eiulabunt super te voce magna, et clamabunt amarè: et superiacent puluerem capitibus suis, et cinere conspergentur. * Et radent super te caluitium, et accingentur cilicijs: et plorabunt te in amaritudine animæ ploratu amarissimo. Et assument super te carmen lugubre, et plangent te: Quæ est, vt Tyrus, quæ obmutuit in medio maris? * Quæ in exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos: in multitudine diuitiarum.

tiarum tuarum, & populorum tuorum, distasti reges terræ. * Nunc contrita es à mari, 34 in profundis aquarum opes tuæ, & omnis multitudo tua, quæ erat in medio tui, ceciderunt. * Vniuersi habitatores insularum 35 obstupuerunt super te: & reges earum omnes tempestate perculsi mutauerunt vultus. * Negotiatores populorum sibilauerunt super te: ad nihilum deducta es, & non 36 eris vsque in perpetuum.

C A P. XXVIII.

Ruina regis Tyri, maxima gloria prius exaltati, ob nimiam ipsius superbiam aliasque iniquitates: similiter & vastatio Sidonis, ac reducio filiorum Israel in terram suam, vastatis ipsorum inimicis.

ET factus est sermo Dñi ad me, dicens: * 1 Fili hominis, dic principi Tyri: Hæc A dicit Dominus Deus: Eo quod eleuatum est 2 cor tuum, & dixisti: Deus ego sum, & in cathedra Dei sedi in corde maris: cum sis homo, & non Deus, & dedisti cor tuum, quasi cor Dei. * Ecce sapientior es tu Daniele: omne 3 secretum non est absconditum à te. * In 4 sapientia, & prudentia tua fecisti tibi fortitudinem: & acquisisti aurum, & argentum in thesauris tuis. * In multitudine sapientiæ 5 tuæ, & in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem: & eleuatum est cor tuum in robore tuo. * Propterea hæc dicit Dominus 6 Deus: Eo quod eleuatum est cor tuum, B quasi cor Dei: * Idcirco ecce ego adducam 7 super te alienos, robustissimos Gentium: & nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiæ tuæ, & polluent decorem tuum. * Interficient, & detrahent te: & morieris 8 in interitu occisorum in corde maris. * Nunquid dicens loqueris: Deus ego 9 sum, coram interficientibus te: cum sis homo, & non Deus, in manu occidentium te? Morte incircumcisorum morieris in manu 10 alienorum: quia ego locutus sum, ait Dñs C Deus. * Et factus est sermo Dñi ad me, 11 dicens: Fili hominis, leua planctum super regem Tyri: * Et dices ei: Hæc dicit Dominus 12 Deus: Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia, & perfectus decore. * In delicijs 13 paradisi Dei fuisti: omnis lapis pretiosus operimentum tuum: sardius, topazius, & D iaspis, chrysolithus, & onyx, & berillus, sapphirus, & carbunculus, & finaragdus: aurum opus decoris tui: & foramina tua in die, qua conditus es, præparata sunt. * Tu 14 cherub extentus, & protegens, & posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti. * Perfectus in vijs tuis à 15 die conditionis tuæ, donec inuenta est ini-

16 quitas in te. * In multitudine negotiationis tuæ repleta sunt interiora tua iniquitate, & B peccasti: & eieci te de monte Dei, & perdidisti te, o cherub protegens, de medio lapidum ignitorum. * Et eleuatum est cor tuum in decore tuo: perdidisti sapientiam tuam in decore tuo, in terram proieci te: ante faciem 18 regum dedi te, vt cernerent te. * In multitudine iniquitatum tuarum, & iniquitate negotiationis tuæ, polluiti sanctificationem tuam: producam ergo ignem de medio tui, qui comedat te, & dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te. * Omnes, qui viderint te in Gentibus, obstupescunt super te: nihili factus es, 20 & non eris in perpetuum. * Et factus est 21 sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, pone faciem tuam contra Sidonem: & propheta- 22 babis de ea, * Et dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Sidon, & glorificabor in medio tui: & scient, quia ego Dominus, cum fecero in ea iudicia, & sanctificatus fuero in eo. * Et immittam ei pestilentiam, & sanguinem in plateis eius: & corruent interfecti in medio eius gladio per circuitum: & scient, quia ego Dominus. Et non erit vltra domui Israel offendiculum amaritudinis, & spina dolorem inferens vndique per circuitum eorum, qui aduersantur eis: & scient, quia ego Dominus 25 Deus. * Hæc dicit Dominus Deus: Quando G congregauero domum Israel de populis, in quibus dispersi sunt, sanctificabor in eis coram Gentibus: & habitabunt in terra 26 sua, quam dedi serui meo Iacob. * Et habitabunt in ea securi: & ædificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus, qui aduersantur eis per circuitum: & scient, quia ego Dominus Deus eorum.

C A P. XXIX.

Aduersus regem Ægypti, ac regnum eius in similitudinem redigendum, post 40. tamen annos renouandum, licet non ad pristinam gloriam. Terra Ægypti datur Nabuchodonosor, eo quod cum suo exercitu laborauerit destruendo Tyrum.

IN anno decimo, decimo mense, vndecima die mensis, factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Ægypti, & propheta- 3 babis de eo, & de Ægypto vniuersa: Loquere, & dices: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te Pharaon rex Ægypti, draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum, & dicis: Meus est fluuius, & ego feci memet- 4 ipsum. * Et ponam frenum in maxillis tuis: & agglutinabo pisces fluminum tuorum squa-

nem meam in eis. * Et scietis, quia ego Dominus, cum fuerint interfecti vestri in medio idolorum vestrorum, in circuitu ararum vestrarum, in omni colle excelsus, & in cunctis summitatibus montium, & subtus omne lignum nemorosum, & subtus vniuersam quercum frondosam, locum ubi accenderunt thura redolentia vniuersis idolis suis. * Et extendam manum meam super eos: & faciam terram desolatam, & destitutam, a deserto Deblatha, in omnibus habitationibus eorum: & scient, quia ego Dominus.

C A P. VII.

Denuntiat propheta totius Terra Iuda extremam, & inenitabilem vastationem proximè imminere propter ipsorum scelera.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Et tu fili hominis, hæc dicit Dominus Deus A terræ Israel: Finis venit, venit finis super quatuor plagas terræ. * Nunc finis super te, & immittam furorem meum in te: & iudicabo te iuxta vias tuas: & ponam contra te omnes abominationes tuas. * Et non parceret oculus meus super te, & non miserebor: sed vias tuas ponam super te, & abominationes tuæ in medio tui erunt: & scietis, quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Afflictio vna, afflictio ecce venit. * Finis venit, venit finis, euigilauit aduersum te: ecce venit. * Venit contritio super te, qui habitas in terra; venit tempus, propè est dies occisionis, & non gloriæ montium. * Nunc de propinquo effundam iram meam super te, & complebo furorem meum in te: & iudicabo te iuxta vias tuas, & imponam tibi omnia scelera tua. * Et non parceret oculus meus, nec miserebor, sed vias tuas imponam tibi, & abominationes tuæ in medio tui erunt: & scietis, quia ego sum Dominus percutiens. * Ecce dies, ecce venit: egressa est contritio, floruit virga, germinauit superbia: * Iniquitas surrexit in virga impietatis: non ex eis, & non ex populo, neque ex sonitu eorum: & non erit requies in eis. * Venit tempus, appropinquauit dies: qui emit, non latetur: & qui vendit, non lugeat: quia ira super omnem populum eius. * Quia, qui vendit, ad id quod vendidit, non reuertetur, & adhuc in viuentibus vita eorum, visio enim ad omnem multitudinem eius non regredietur: & vir in iniquitate vitæ suæ non confortabitur. Canite tuba, præparentur omnes, & non est, qui vadat ad prælium: ira enim mea super vniuersum populum eius. * Gladius foris, & pestis & fames intrinsecus: qui in agro est, gladio morietur: & qui in ciuitate, pestilentia, & fame deuorabuntur. * Et saluabuntur, qui fugerint ex eis: & erunt in montibus quasi columbæ conuallium omnes trepidi, vnusquisque in iniquitate sua. * Omnes manus dissoluentur, & omnia genua fluent aquis: * Et accingent se cilicijs, & operiet eos formido, & in omni facie confusio, & in vniuersis capitibus eorum caluitium. * Argentum eorum foras projicietur, & aurum eorum in sterquilinum erit. Argentum eorum, & aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini. Animam suam non saturabunt, & ventres eorum non implebuntur: quia scidatum iniquitatis eorum factum est. * Et ornamentum throni suorum in superbiam posuerunt, & imagines abominationum suarum, & simulachrorum fecerunt ex eo: propter hoc dedi eis illud in immunditiam: * Et dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, & impijs terræ in prædam, & contaminabunt illud. * Et auertam faciem meam ab eis, & violabunt arcum meum: & introibunt in illud emisarii, & contaminabunt illud. * Fac conclusionem: quoniam terra plena est iudicio sanguinum, & ciuitas plena iniquitate. * Et adducam pessimos de Gentibus, & possidebunt domos eorum, & quiesceret faciam superbiam potentium, & possidebunt sanctuaria eorum. * Angustia superueniente, requirunt pacem, & non erit. * Conturbatio super conturbationem veniet, & auditus super auditum: & quærent visionem de propheta, & lex peribit a sacerdote, & consilium a senioribus. * Rex lugebit, & princeps induetur moerore, & manus populi terræ conturbabuntur. Secundum viam eorum faciam eis, & secundum iudicia eorum iudicabo eos: & scient, quia ego Dominus.

C A P. VIII.

Ezechiel post visam Dei similitudinem, spiritum raptus in Ierusalem videt pessimas Iudeorum idololatrias sub varijs figuris: quare dicit Dominus se eis non parciturum, nec orationes exauditurum.

ET factum est in anno sexto, in sexto mense, in quinta mensis: ego sedebam in domo mea, & senes Iuda sedebant coram me, & cecidit ibi super me manus Domini Dei. * Et vidi, & ecce similitudo, quasi aspectus ignis: ab aspectu lumborum eius, & deorsum, ignis: & a lumbis eius, & sursum, quasi aspectus splendoris, ut visio electri. * Et emissa similitudo manus apprehendit me in cinctu capitis mei: & eleuauit me spiritus inter terram, & coelum: & adduxit me in Ierusalem in visione Dei, iuxta ostium interius, quod respiciebat ad Aquilonem, ubi erat statutum idolum zeli ad

Isa. 11. 2. 12
Jer. 48. 17
Prou. 11. 2.

4. Sophon. 1.
d. 18.
Eccl. 5. 1. 10
11.

Dan. 11. 5.
12.

ad prouocandam emulationem. * Et ecce 4
ibi gloria Dei Israel, secundum visionem
quam videram in campo. * Et dixit ad me: 5
Fili hominis, leua oculos tuos ad viam A-
quilonis. Et leuaui oculos meos ad viam A-
quilonis: & ecce ab Aquilone portæ alta-
ris, idolum zeli in ipso introitu. * Et dixit ad 6
me: Fili hominis, putasne, vides tu quid isti
faciunt, abominationes magnas, quas do-
mus Israel facit hic, vt procul recedam à
sanctuario meo? & adhuc conuersus vide-
bis abominationes maiores. * Et introduxit 7
me ad ostium atrij: & vidi, & ecce foramen
vnum in pariete. * Et dixit ad me: Fili homi- 8
nis fode parietem: Et cum fodissem parie-
tem, apparuit ostium vnum. * Et dixit ad 9
me: Ingredere, & vide abominationes pessi-
mas, quas isti faciunt hic. * Et ingressus vi- 10
di, & ecce omnis similitudo reptilium, &
animalium, abominatio, & vniuersa idola
domus Israel depicta erant in pariete in
circuitu per totum. * Et septuaginta viri de 11
senioribus domus Israel, & Iezonias filius
Saphan stabat in medio eorum, stantium
ante picturas, & vnusquisque habebat thi-
ribulum in manu sua: & vapor nebulae de
thure consurgebat. * Et dixit ad me: Certè 12
vides fili hominis, quæ seniores domus Is-
rael faciunt in tenebris, vnusquisque in ab-
sccondito cubuli sui: dicunt enim: Non
videt Dñs nos, dereliquit Dominus terram.
Et dixit ad me: adhuc conuersus videbis 13
abominationes maiores, quas isti faciunt. *
Et introduxit me per ostium portæ domus 14
Dñi, quod respiciebat ad Aquilonem: &
ecce ibi mulieres sedebant plagentes Ado-
nideum. * Et dixit ad me: Certè vidisti fili 15
hominis: adhuc conuersus videbis abomi-
nationes maiores his. * Et introduxit me in 16
atrium domus Domini interius: & ecce in
ostio templi Domini inter vestibulum, &
altare, quasi viginti quinque viri, dorsa ha-
bentes contra templum Domini, & fa-
cies ad Orientem; & adorabant ad ortum
Solis. * Et dixit ad me: Certè vidisti fili ho- 17
minis: numquid leue est hoc domui Iu-
da, vt facerent abominationes istas, quas
fecerunt hic: quia replentes terram iniqui-
tate conuersi sunt ad irritandum me? & ec-
ce applicant ramum ad nares suas. * Ergo 18
et ego faciam in furore: non parcat oculus
meus, nec miserebor: & cum clamauerint
ad aures meas voce magna, non exau-
diam eos.

C A P. I X.

*Apparentes sex viri iubentur omnes in Ierusa-
lem trucidare, qui à viro lineis vestito non
sunt signi Thau notati: quo facto Dominus*

*exclamans propheta respondet id futurum
exigentibus ipforum criminibus.*

ET clamauit in auribus meis voce ma-
gna, dicens: Appropinquauerunt visi-
tationes vrbis, et vnusquisque vas interfe-
ctionis habet in manu sua. * Et ecce sex viri
veniebant de via portæ superioris, quæ re-
spicit ad Aquilonem, et vnus cuiusque vas
interitus in manu eius: vir quoque vnus in
medio eorum vestitus erat lineis, et attra-
mentarium scriptoris ad renes eius: et in-
gressi sunt, et steterunt iuxta altare æreum:
Et gloria Dñi Israel assumpta est de cherub,
quæ erat super eum ad limen domus, et
vocauit virum, qui indutus erat lineis, et
atramentarium scriptoris habebat in lum-
bis suis. * Et dixit Dominus ad eum: Transi
per mediam ciuitatem in medio Ierusalem:
& signa Thau super frontes virorum gemē-
tium, et dolentium super cunctis abomina-
tionibus, quæ fiunt in medio eius. * Et illis
dixit, audiente me: Transite per ciuitatem
sequentes eum, et percutite: non parcat
oculus vester, neque misereamini. * Senem,
adolescentulum, et virginem, paruulum, et
mulieres, interficite vsque ad internecio-
nem: omnem autem, super quem videritis
Thau, ne occidatis, et à sanctuario meo in-
cipite. Coeperunt ergo à viris senioribus,
qui erant ante faciem domus. * Et dixit ad
eos: Contaminate domum, et implete atria
interfectis: egredimini. Et egressi sunt, et
percutiebant eos, qui erant in ciuitate. * Et
cæde completa, remansi ego: ruique super
faciem meam, et clamans aio: Heu, heu,
heu Domine Deus: ergo ne disperdes om-
nes reliquias Israel, effundens furorem
tuum super Ierusalem? * Et dixit ad me:
Iniquitas domus Israel, et Iuda, magna est
nimis valde, et repleta est terra sanguini-
bus, et ciuitas repleta est auersione: dixe-
runt enim: Dereliquit Dominus terram,
et Dominus non videt. * Igitur et meus
non parcat oculus, neque miserebor: viam
eorum super caput eorum reddam. * Et
ecce vir, qui erat indutus lineis, qui ha-
bebat atramentarium in dorso suo, respon-
dit verbum, dicens: Feci sicut præcepisti
mihi.

C A P. X.

*iubetur vir lineis vestitus accipere prunas
ignis de medio rotarum; quæ sunt sub
cherubim, & super ciuitatem effundere: de-
scribitur visio Dei, cherubim, & quatuor ro-
tarum.*

ET vidi, et ecce in firmamento, quod
erat super caput cherubim, quasi lapis
sapphirus, quasi species similitudinis solis,
appa-

Exod. 11.
c. 7.
Apoc. 7. 2.
1.

apparuit super ea. * Et dixit ad virum, qui indutus erat lineis, et ait: Ingredere in medio rotarum, quæ sunt subter cherubim, et imple manum tuam prunis ignis, quæ sunt inter cherubim, et effunde super civitatem. Ingressusque est in conspectu meo. * Cherubim autem stabant à dextris domus cum ingrederetur vir, et nubes implevit atrium interius. * Et eleuata est gloria Domini de super cherub ad limen domus: et repleta est domus nube, et atrium repletum est splendore gloriæ Dñi. * Et sonitus alarum cherubim audiebatur vsque ad atrium exterius, quasi vox Dei omnipotentis loquentis. * Cumque præcepisset viro, qui indutus erat lineis, dicens: Summe ignem de medio rotarum, quæ sunt inter cherubim: ingressus ille stetit iuxta rotam. * Et extendit cherub manum de medio cherubim, ad ignem, qui erat inter cherubim: et sumpsit, et dedit in manus eius, qui indutuserat lineis: qui accipiens egressus est. * Et apparuit in cherubim similitudo manus hominis subter pennis eorum. * Et vidi, et ecce quatuor rotæ iuxta cherubim: rota vna iuxta cherub vnum, & rota alia iuxta cherub vnum: species autem rotarum erat, quasi visio lapidis chrysolithi. * Et aspectus earum similitudo vna quatuor: quasi sic rota in medio rotæ. * Cumque ambularent, in quatuor partes gradiebantur: et non reuertebantur ambulantes; sed ad locum, ad quem ire declinabat, quæ prima erat, sequebantur, et ceteræ, nec conuertebantur. Et omne corpus earum, et colla, et manus, et pennæ, et circuli, plena erant oculis, in circuitu quatuor rotarum. * Et rotas istas vocauit volubiles, audiente me. * Quatuor autem facies habebat vnum: facies vna, facies cherub: et facies secunda, facies hominis: et in tertio facies leonis: et in quarto facies aquilæ. * Et eleuata sunt cherubim: ipsum est animal, quod videram iuxta fluium Chobar. * Cumque ambularent cherubim, ibant pariter, et rotæ iuxta ea: et cum eleuarent cherubim alas suas, vt exaltarentur de terra, non residebant rotæ, sed et ipsæ iuxta erant. * Stantibus illis, stabant: et cum eleuatis eleuabantur, spiritus enim viæ erat in eis. * Et egressa est gloria Dñi à limine templi: et stetit super cherubim. * Et eleuantia cherubim alas suas, exaltata sunt à terra coram me: et illis egredientibus, rotæ quoque subsecutæ sunt: et stetit in introitu portæ domus Domini orientalis, et gloria Dei Israel erat super ea. * Ipsum est animal, quod vidi subter Deum Israel iuxta fluium Chobar: et intellexi, quia cherubim essent. * Quatuor vultus vni, et quatuor alæ vni: et similitudo manus hominis sub alijs

22 eorum. * Et similitudo vultuum eorum, ipsi vultus quos videram iuxta fluium Chobar, et intuitus eorum, et imperius singulorum ante faciem suam ingredi.

C A P. X I.

Aduersus lezoniam, & Pheltiam, qui dicebant pessimum tractantes consilium, Nonne dudum ædificatæ sunt domus? hæc est lebes, nos autem carnes; vaticinatur illos, & quosque nolunt resipiscere puniendos; & propheta Ezechiel mortuus est Pheltias. reliquias autem Israel dicit se reduci in terram ipsorum, & daturum eis carcerem, ut colant, ac timeant Dominum.

ET eleuauit me spiritus, et introduxit me ad portam domus Dñi orientalem, quæ respicit ad solis ortum: et ecce in introitu portæ vigintiquinque viri: et vidi in medio eorum lezoniam filium Azur, et Pheltiam filium Banaï, principes populi. Dixitque ad me: Fili hominis, hi sunt viri, qui cogitant iniquitatem, et tractant consilium pessimum in vrbe ista, * Dicebant: Nonne dudum ædificatæ sunt domus? hæc est lebes, nos autem carnes. * Idcirco vaticinare de eis, vaticinare fili hominis. * Et irruit in me spiritus Dñi, et dixit ad me: Loquere: Hæc dicit Dñs: Sic locuti estis domus Israel, et cogitationes cordis vestri ego noui. * Plurimos occidistis in vrbe hac, et implestis vias eius interfectis. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Interfecti vestri, quos posuistis in medio eius, hi sunt carnes, et hæc est lebes: et educam vos de medio eius. * Gladium metuistis, & gladium inducam super vos, ait Dñs Deus. * Et eiciam vos de medio eius, daboque vos in manu hostium, & faciam in vobis iudicia. * Gladio cadetis: in finibus Israel iudicabo vos, & scietis quia ego Dñs. * Hæc non erit vobis in lebetem, & vos non eritis in medio eius in carnes in finibus Israel iudicabo vos: * Et scietis, quia ego Dñs: quia in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, sed iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, estis operati. * Et factum est, cū prophetarem, Pheltias filius Banaï mortuus est: & cecidi in faciem meam clamans voce magna, & dixi: Heu, heu, heu Domine Deus: consummationem tu facis reliquiarum Israel? * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis fratres tui, fratres tui, viri propinqui tui, & omnis domus Israel, vniuersi, quibus dixerunt habitatores Ierusalem: Longè recedite à Dño, nobis data est terra in possessionem. * Propterea hæc dicit Dñs Deus, quia longè feci eos in Gentibus, & quia dispersi eos in terris: ero eis

Ter. 11. 7. 11
106. ph. 1. 46

in sanctificationem modicam in terris, ad
quas venerunt. * Propterea loquere: Hæc
dixit Dominus Deus: Congregabo vos de
populis, & adunabo de terris, in quibus di-
persi estis, daboque vobis humum Israel: *
Et ingredientur illuc, & auferent omnes of-
fensiones, & cunctasque abominaciones eius
de illa. * Et dabo eis cor vnum, & spiritum
nouum tribuam in visceribus eorum: &
auferam cor lapideum de carne eorum, &
dabo eis carneum: * Ut in præceptis meis
ambulent, & iudicia mea custodiant, fa-
ciantque ea: & sint mihi in populum, &
ego sim eis in Deum. * Quorum cor post of-
fendicula, & abominaciones suas ambulat,
horum viam in capite suo ponam, dicit
Dominus Deus. * Et eleuauerunt cherubim
alas suas, & rote cutne eis: & gloria Dei Is-
rael erat super ea. * Et ascendit gloria Do-
mini de medio ciuitatis, stetitque super
montem, qui est ad Orientem vrbis. * Et
spiritus leuauit me, adduxitque in Chal-
dæam ad transmigracionem, in visione, in
spiritu Dei: & sublata est à me visio, quam
videram. * Et locutus sum ad transmigra-
cionem omnia verba Domini, quæ osten-
derat mihi.

C A P. X I I.

*Ezechiel fuit factus portendit futurum Ierusa-
lem, & regis ipsius captiuitatem, reliquias
gladio, peste, & fame in Ierusalem consum-
ptis: ostendit etiam visionem prophetarum
non cassam futuram, nec in longum diffe-
rendam.*

ET factus est sermo Dñi ad me, dicens:
* Fili hominis in medio domus exas-
perantis tu habitas: qui oculos habent ad
videndum, & non vident: & aures ad au-
diendum, & non audiunt: quia domus ex-
asperans est. * Tu ergo fili hominis fac tibi
vasa transmigracionis, & transmigrabis
per diem coram eis: transmigrabis au-
tem de loco tuo ad locum alterum, in con-
spectu eorum, si forte aspiciant: quia do-
mus exasperans est. * Et efferes foras vasa
tua, quasi vasa transmigrantis per diem in
conspectu eorum: tu autem egredieris ve-
esperè coram eis, sicut egreditur milarans. *
Ante oculos eorum perfode tibi parietem:
& egredieris per eum. * In conspectu eorum
in humeris portaberis, in caligine effereris:
faciem tuam velabis, & non videbis ter-
ram: quia portentum dedi te domui Israel.
Feci ergo sicut præceperat mihi Dñs: vasa
mea protuli, quasi vasa transmigrantis per
diem: & vesperè perfodi mihi parietem
manu: & in caligine egressus sum, in hume-
ris portatus in conspectu eorum: * Et fa-
ctus est sermo Dñi manè ad me dicens: * Fi-

li hominis, nunquid non dixerunt ad te do-
mus Israel, domus exasperans: Quid tu fa-
cis? * Dic ad eos: Hæc dicit Dominus Deus:
Super ducem onus illud, qui est in Ierusa-
lem, & super omnem domum Israel, quæ
est in medio eorum. * Dic: Ego portentum
vestrum: quomodo feci, sic fiet illis, in trās-
migrationem, & in captiuitatem ibunt. *
Et dux, qui est in medio eorum, in humeris
portabitur, in caligine egredietur: parietem
perfodient, vt reducant eum: facies eius
operietur, vt non videat oculo terram. * Et
D extendam rete meum super eum, & capie-
tur in sagena mea: & adducam eum in Ba-
bylonem in Terram Chaldæorum: & ipsam
non videbit, ibique morietur. * Et omnes,
qui circa eum sunt, præsidium eius, & ag-
mina eius, dispergam in omnem ventum:
& gladium euaginabo post eos. * Et scient,
quia ego Dñs, quando disperfero illos in
Gentibus, & disseminauero eos in terris. *
Et relinquam ex eis viros paucos à gladio,
& fame, & pestilentia: vt enarrent omnia
scelera eorum in Gentibus, ad quas ingre-
dientur: & scient, quia ego Dñs. * Et factus
est sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis,
panem tuum in conturbatione comede:
sed & aquam tuam in festinatione, & ince-
rare bibe. * Et dices ad populum terræ:
Hæc dicit Dñs Deus ad eos, qui habitant in
Ierusalem in terra Israel: Panem suum in
sollicitudine comedent, & aquam suam in
desolatione bibent, vt desoletur terra à
multitudine sua, propter iniquitatem om-
nium, qui habitant in ea. * Et ciuitates, quæ
nunc habitantur, desolatæ erunt, terraque
deserta: & scietis, quia ego Dñs. * Et factus
est sermo Dñi ad me dicens: * Fili hominis,
quod est prouerbum illud vobis in Terra
Israel, dicentium: In longum differuntur
dies, & peribit omnis visio? * Ideò dic ad
eos: Hæc dicit Dñs Deus: Quiescere faciam
prouerbum illud, neque vulgo dicetur vl-
tra in Israel: & loquere ad eos, quod appo-
pinquauerunt dies, & sermo omnis visio-
nis. * Non enim erit ultra omnis visio cassa,
neque diu natio ambigua in medio filiorum
Israel. * Quia ego Dñs loquar: & quodcum-
que locutus fuero verbum, fiet, & non pro-
longabitur amplius: sed in diebus vestris
domus exasperans loquar verbum, & fa-
ciam illud, dicit Dñs Deus. * Et factus est
sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, ec-
ce domus Israel dicentiū: Visio, quam hic
videt, in dies multos: & in tempora longa
iste prophetat. * Propterea dic ad eos: Hæc
dicit Dominus Deus: Non prolongabitur
ultra omnis sermo meus: verbum, quod lo-
cutus fuero, complebitur, dicit Dominus
Deus.

Isa. 17. 8
20.

Quia homo homo de domo Israel, & de profelytis quicumque aduena fuerit in Israel, si alienatus fuerit à me, & posuerit idola sua in corde suo, & scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam, & venerit ad prophetam, ut interroget per eum me: ego Dominus respondebo ei per me. * Et ponam faciem meam super hominem illum, & faciam eum in exemplum, & in proverbium, & disperdam eum de medio populi mei: & scietis, quia ego Dominus. * Et propheta cum errauerit, & locutus fuerit verbum: ego Dominus decepi prophetam illum: & extendam manum meam super illum: & delebo eum de medio populi mei Israel. * Et portabunt iniquitatem suam: iuxta iniquitatem interrogantis, sic iniquitas prophetae erit. * Ut non erret ultra domus Israel à me, neque polluat in vniuersis prauaricationibus suis: sed sint mihi in populum, & ego sim eis in Deus, ait Dominus exercituum. Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, terra cum peccauerit mihi, ut prauaricaretur prauaricans, extendam manum meam super eam, & conteram virgam panis eius: & immittam in eam famem, & interficiam de ea hominem, & iumentum. * Et si fuerint tres viri isti in medio eius, Noe, Daniel, & Iob: ipsi iustitia sua liberabunt animas suas, ait Dominus exercituum. * Quod si & bestias pessimas induxero super terram, ut valtem eam; & fuerit inuia, eo quod non sit pertransiens propter bestias: * Tres viri isti si fuerint in ea, viuo ego, dicit Dominus Deus, quia nec filios, nec filias liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur, terra autem desolabitur. Vel si gladium induxero super terram illam, & dixerò gladio: Transi per terram: & interfecero de ea hominem, & iumentum: * Et tres viri isti fuerint in medio eius: viuo ego, dicit Dominus Deus, non liberabunt filios, neque filias: sed ipsi soli liberabuntur. * Si autem, & pestilentiam immiserò super terram illam, & effudero indignationem meam super eam in sanguine, ut auferam ex ea hominem, & iumentum: * Et Noe, & Daniel, & Iob fuerint in medio eius: viuo ego, dicit Dominus Deus, quia filium, & filiam non liberabunt: sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas. Quoniam hæc dicit Dominus Deus: Quod & si quatuor iudicia mea pessima, gladium, & famem, ac bestias malas, & pestilentiam, immiserò in Ierusalem, ut interficiam de ea hominem, & pecus: * Tamen relinquetur in ea saluatio educentium filios, & filias: ecce ipsi ingredientur ad vos, & videbitis viam eorum, & adinventiones eorum, & consolabimini super malo, quod induxi in Ierusalem, in omnibus, quæ importau

super eam. * Et consolabuntur vos, cum videritis viam eorum, & adinventiones eorum: & cognoscetis, quod non frustra fecerim omnia, quæ feci in ea, ait Dominus Deus.

C A P. X V.

Sicut lignum de vite præcisum soli seruit igni, ita Iudæos ob inueterata peccata cum Ierusalem prædicat exurendos.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, quid fiet de ligno vitis, ex omnibus lignis nemorum, quæ sunt inter ligna sylvarum? * Nunquid tolletur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricabitur de ea paxillus, ut dependeat in eo quodcumque vas? * Ecce igni datum est in escam: utramque partem eius consumpsit ignis, & medietas eius redacta est in fauillam: nunquid utile ad opus? * Et iam cum esset integrum, non erat aptum ad opus: quanto magis cum illud ignis deuorauerit, & combusserit, nihil ex eo fiet operis? * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quomodo lignum vitis inter ligna sylvarum, quod dedi igni ad deuorandum, sic tradam habitatores Ierusalem. * Et ponam faciem meam in eos: de igne egredientur, & ignis consumet eos: & scietis, quia ego Dominus, cum posuero faciem meam in eos, * Et dederò terram inuiam, & desolatam: eo quod prauaricatores extiterint, dicit Dominus Deus.

C A P. X V I.

Ierusalem prius abiectissima, mirum in modum à Deo exaltata ostendit ingratitudinem varia idololatria, in qua & Samaritanam, & Sodomam superauit: idcirco tradet eam Dominus in vastationem, & in ignominiam omnibus Gentibus: seruabis tamen pactum reliquijs suis.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, notas fac Ierusalem abominaciones suas: * Et dices: Hæc dicit Dominus Deus Ierusalem: Radix tua, & generatio tua Terra Chanaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. * Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcisus umbilicus tuus, & aqua non es lota in salutem, nec sale salita, nec inuoluta pannis. * Non pepercit super te oculus, ut faceret tibi vnum de his, misertus tui: sed proiecta es super faciem terræ in abiectiōe animæ tuæ, in die, qua nata es. Transiens autem per te, vidi te conculari in sanguine tuo. & dixi tibi cum es, ses in sanguine tuo: Viue, dixi, inquam, tibi: In sanguine tuo viue. * Multiplicatam quasi germen agri dedi te: & multiplicata es, &

S i per:

peruenisti ad mundum muliebre. vbera tua intumuerunt, & pilus tuus germinauit: & eras nuda, & confusione plena. Et transiui per te, & vidi te; & ecce tempus tuum, tempus amantium: & expandi amictum meum super te, & operui ignominiam tuam. Et iuraui tibi, & ingressus sum pactum tecum (ait Dñs Deus) & facta es mihi. * Et laui te aqua, & emundavi sanguinem tuum ex te: & unxi te oleo. * Et vestiui te discoloribus, & calceauit te ianthino: & cinxi te bysso, & indui te subtilibus. * Et ornaui te ornamento, & dedi armillas in manibus tuis, & torquem circa collum tuum. * Et dedi in aurem super os tuum, & circulos auribus tuis, & coronam decoris in capite tuo. * Et ornata es auro, & argento, & vestita es bysso, & polymito, & multicoloribus: similam, & mel, & oleum comedisti, & decora facta es vehementer nimis: & profecisti in regnum. Et egressum est nomen tuum in Gentes propter speciem tuam: quia perfecta eras in decore meo, quem posueram super te, dicit Dñs Deus. * Et habens fiduciam in pulchritudine tua, fornicata es in nomine tuo: & exposuisti fornicationem tuam omni transeunti, ut eius fieres. Et sumens de vestimentis tuis, fecisti tibi excelsa hinc inde confusa: & fornicata es super eis, sicut non est factum, neque futurum est. Et tulisti vasa decoris tui de auro meo, atque argento meo, quæ dedi tibi; & fecisti tibi imagines masculinas, & fornicata es in eis. * Et sumpisti vestimenta tua multicoloria, & operuisti illas: & oleum meum, & thymiana meum posuisti coram eis. * Et panem meum, quem dedi tibi, similam, & oleum, & mel, quibus enutriui te, posuisti in conspectu eorum in odorem suauitatis, & factum est, ait Dñs Deus. * Et tulisti filios tuos, & filias tuas, quas generasti mihi: & immolasti eis ad deuorandum. Nunquid parua est fornicatio tua? * Immolasti filios meos, & dedisti, illos consecrans, eis. * Et post omnes abominationes tuas, & fornicationes, non es recordata dierum adolescentiæ tuæ, quando eras nuda, & confusione plena, conculcata in sanguine tuo. * Et accidit post omnem malitiam tuam (vix, tibi, ait Dñs Deus) * Et edificasti tibi lupanar, & fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis. * Ad omne caput vix edificasti signum prostitutionis tuæ: & abominabilem fecisti decorem tuum: & diuisti pedes tuos omni transeunti, & multiplicasti fornicationes tuas. * Et fornicata es cum filiis Ægypti vicinis tuis magnarum carnum: & multiplicasti fornicationem tuam ad irritandum me. * Ecce ego extendam manum meam super te, & auferam iustificationem

tuam: & dabo te in animas odientium te filiarum Palæstinarum, quæ erubescunt in via tua scelerata. * Et fornicata es in filiis Assyriorum, eo quod necdum fueris expleta: & postquam fornicata es, nec sic es satiata. * Et multiplicasti fornicationem tuam in terra Chanaan cum Chaldæis: & nec sic satiata es. * In quo mundabo cor tuum, ait Dñs Deus; cum facias omnia hæc opera mulieris meretricis, & procacis? Quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis vix, & excelsum tuum fecisti in omni platea: nec facta es quasi meretrix fastidio augens pretium, * Sed quasi mulier adultera, quæ super virum suum inducit alienos. * Omnibus meretricibus dantur mercedes: tu autem dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis, & dona donabas eis, ut intrarent ad te undique ad fornicandum tecum. * Factumque est in te contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis, & post te non erit fornicatio: in eo enim, quod dedisti mercedes, & mercedes non accepisti, factum est in te contrarium. * Propterea meretrix audi verbum Dñi. * Hæc dicit Dñs Deus: Quia effusum est æs tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos, & super idola abominationum tuarum in sanguine filiorum tuorum, quos dedisti eis: * Ecce ego congregabo omnes amatores tuos, quibus commissa es: & omnes quos dilexisti, cum vniuersis, quos oderas: & congregabo eos super te undique, & nudabo ignominiam tuam coram eis, & videbunt omnem turpitudinem tuam. * Et iudicabo te iudicijs adulterarum: & effundentium sanguinem: & dabo te in sanguinem furoris, & zeli. * Et dabo te in manuum eorum, & destruent lupanar tuum: & demolientur prostibulum tuum: & nudabunt te vestimentis tuis: & auferent vasa decoris tui: & derelinquent te nudam, plenamque ignominia. * Et adducens super te multitudinem, & lapidabunt te lapidibus, & trucidabunt te gladijs suis. Et comburent domos tuas igni, & facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum: & defines fornicari, & mercedes ultra non dabis. * Et requiescet indignatio mea in te: & auferetur zelus meus a te, & quiescam, nec irascar amplius. * Eo quod non fueris recordata dierum adolescentiæ tuæ, & prouocasti me in omnibus his: quapropter, & ego vias tuas in capite tuo dedi, ait Dominus Deus, & non feci iuxta scelera tua in omnibus abominationibus tuis. * Ecce omnis, quid dicit vulgo prouerbum, in te assumet illud, dicens: Sicut mater, ita & filia eius. * Filia matris tuæ es tu, quæ proiecit virum suum, & filios suos, & soror sororum tuarum.

Infr. 11, 6a

Reg. 15, 2, 9

marum es tu, quæ proiecerunt viros suos, & filios suos: mater vestra Cethza, & pater 46
vester Amorrhæus. * Et soror tua maior, Sa-
maria, ipsa & filia eius, quæ habitant ad si-
nistram tuam: soror autem tua minor te,
quæ habitat à dextris tuis, Sodoma, & filia
eius. * Sed nec in vis earum ambulasti, ne- 47
que secundum scelera earum fecisti pauxil-
lum minus: poenè sceleratiora fecisti illis
in omnibus vijs tuis. * Vivo ego, dicit Dñs 48
Deus, quia non fecit Sodoma soror tua ipsa,
& filia eius, sicut fecisti tu, & filia tua: Ec- 49
ce hæc fuit iniquitas Sodomæ sororis tuæ,
superbia, saturitas panis, & abundantia, &
ocium ipsius, & filiarum eius: & manum
egeno, & pauperi non porrigebant. * Et ele- 50
uatæ sunt, & fecerunt abominationes corā
me: & abstuli eas sicut vidisti. * Et Samaria 51
dimidium peccatorum tuorum non pecca-
uit: sed vicisti eas sceleribus tuis, & iustifi-
casti sorores tuas in omnibus abominatio-
nibus tuis, quas operata es. Ergo, & tu por- 52
ta confusionem tuam, quæ vicisti sorores
tuas peccatis tuis, sceleratius agens ab eis:
iustificatae sunt enim à te: ergo & tu con-
fundere, & porta ignominiam tuam, quæ
iustificasti sorores tuas. * Et conuertam re- 53
stituens eas conuersione Sodomorum cum
filiabus suis, & conuersione Samaritæ, & fi-
liarum eius: & conuertam reuersionem tuā
in medio earum. * Vt portes ignominiam 54
tuam, & confundaris in omnibus, quæ feci-
sti consolans eas. * Et soror tua Sodoma, & 55
filia eius reuertentur ad antiquitatem suā: &
& Samaria, & filia eius reuertentur ad an-
tiquitatem suam: & tu & filia tua, reuerte-
mini ad antiquitatem vestram. * Non fuit 56
autem Sodoma soror tua audita in ore tuo,
in die superbiæ tuæ. * Antequam reuelare- 57
tur malitia tua: sicut hoc tempore in oppro-
brium filiarum Syriæ, & cunctarum in cir-
cuitu tuo filiarum Palæstinarum, quæ am-
biunt te per gyrum. * Scelus tuum, & igno- 58
miniam tuam tu porraſti, ait Dominus
Deus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Et 59
faciam tibi, sicut despexisti iuramentum,
vt irritum faceres pactum: * Et recordabor 60
ego pacti mei tecum in diebus adolescen-
tiæ tuæ: & suscitabo tibi pactum sempiter-
num. * Et recordaberis viarum tuarum, & 61
confunderis: cum receperis sorores tuas
te maiores cum minoribus tuis: & dabo
eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo. * Et 62
suscitabo ego pactum meum tecum: &
scies, quia ego Dominus. * Vt recorderis, & 63
confundaris, & non sit tibi ultra aperire
os præ confusionem tuam, cum placatus tibi
fuero in omnibus, quæ fecisti, ait Dominus
Deus.

*Per parabolam de duabus aquilis, & planta-
ta, ac crescente vinea, qua non prosperabi-
tur, declaratur quod rex Babylonis translatu
in Babylonem rege Ion Kim, constituit pro eo
regem Sedeciam: qui relicto fœdere cum Na-
buchodonosor inuito ad regem Egypti trans-
fugit, quapropter à Domino tradetur in ma-
nus Nabuchodonosor, & ductus in Babylo-
nem morietur ibi: Dominus autem sublimi
humiliato exaltabit humilem.*

ET factum est verbum Dñi ad me, di-
cens: * Fili hominis propone enigma,
& narra parabolam ad domum Israël. * Et
dices: Hæc dicit Dñs Deus: Aquila grandis
magnatum alarum, longo membrorum
ductu, plena plumis, & varietate, venit ad
Libanum, & tulit medullam cedri. * Sum-
mitatem frondium eius auulsit: & trans-
portauit eam in Terram Chanaan, in vrbe
negotiatorum posuit illam. * Et tulit de se-
mine terræ, & posuit illud in terra pro semi-
ne: vt firmaret radicem super aquas mul-
tas in superficie posuit illud. Cumque ger-
minasset, creuit in vineam latiore humili-
tate, respicientibus ramis eius ad eam:
& radices eius sub illa erant: facta est ergo
vineam, & fructificauit in palmites, & emisit
propagines. * Et facta est aquila altera gran-
dis, magnis alis, multisque plumis: & ecce
vineam ista quasi mittens radices suas ad eā,
palmites suos extendit ad illam, vt irrigaret
eam de areolis germinis sui. * In terra bona
super aquas multas plantata est: vt faciat
frondes, & portet fructum, vt sit in vineam
grandem. * Dic: Hæc dicit Dñs Deus: Ergo-
ne prosperabitur? nonne radices eius euell-
let, & fructus eius distringeret, & siccabit om-
nes palmites germinis eius, & arefcet: & nō
in brachio grandi, neque in populo multo,
vt euelleret eam radicitus? * Ecce plantata
est: ergone prosperabitur? nonne cum teti-
gerit eam ventus vrens siccabitur, & in
areis germinis sui arefcet? * Et factum est
verbum Dñi ad me dicens: Dic ad domum
Dexasperantem: Nescitis quid ista significet?
Dic: Ecce venit rex Babylonis in Ierusalem:
& assumet regem, & principes eius, & ad-
ducet eos ad semetipsum in Babylonem. *
Et tollet de semine regni, ferietque cum
eo fœdus: & ab eo accipiet iusiurandum:
sed & sortes terræ tollet. * Vt sit regnum
humile, & non eleuetur, sed custodiat pa-
ctum eius, & seruet illud. * Qui recedens
ab eo misit nuntios ad Egyptum, vt daret
sibi equos, & populum multum. Numquid
prosperabitur, vel consequeretur salutem
qui fecit hæc? & qui dissoluit pactum, nun-

quid effugiet? * Viuo ego, dicit Dñs Deus: 16
 quoniam in loco regis, qui constituit eum
 regem, cuius fecit irrikum iuramentum, &
 soluit pactum, quod habebat cum eo, in E
 medio Babylonis morietur. * Et non in exer. 17
 citu grandi, neque in populo multo faciet
 contra eum Pharaon praelium: in iactu ag-
 geris, & in extruptione vallorum, ut inter-
 ficiat animas multas. * Spreuerat enim iu- 18
 ramentum, ut solueret foedus, & ecce de-
 dit manum suam: & cum omnia hæc fece-
 rit, non effugiet. * Propterea hæc dicit Do- 19
 minus Deus: Viuo ego, quoniam iuramen-
 tum, quod spreuit, & foedus quod prauari-
 catus est, ponam in caput eius. * Et expan- 20
 dam super eum rete meum, & comprehen-
 detur in sagena mea: & adducam eum in
 Babylonem, & iudicabo eum ibi, in praua-
 ricatione, qua despexit me. * Et omnes pro- 21
 fugi eius cum vniuerso agmine suo, gladio
 cadent: residui autem in omnem ventum
 dispergentur: & scietis, quia ego Dominus
 locutus sum. * Hæc dicit Dominus Deus: 22
 Et sumam ego de medulla cedri sublimis, &
 ponam: de vertice ramorum eius tenerum
 distingam, & plantabo super montem ex-
 cellsum, & eminentem. * In monte sublimi 23
 Israel plantabo illud, & erumpet in germen, G
 & faciet fructum, & erit in cedrum ma-
 gnæ: & habitabunt sub ea omnes volu-
 cres, & vniuersum volatile sub vmbra
 frondium eius nidificabit. * Et scient omnia 24
 ligna regionis, quia ego Dominus humilia-
 ui lignum sublime, & exaltaui lignum hu-
 mile: & siccaui lignum viride, & frondere
 feci lignum aridum. Ego Dominus locu-
 tus sum, & feci.

CAP. XVIII.

*Reiſſa Iudaorum parabola, dicit quod filius
 non portabit iniquitatem patris, nec contra,
 sed quisque suam ipsius portabit: quod si im-
 pius poenitentiam agat, saluabitur; iustus
 vero, si suam deserat iustitiam, damnabitur.
 hortatur ergo Dominus ad poenitentiam, &
 cordis inuolutionem.*

ET factus est sermo Dñi ad me, dicens: 1
 Quid est, quod inter vos parabolam A
 vertitis in prouerbum istud in terra Israel, 2
 dicentes: Patres comederunt vnam acer-
 bam, & dentes filiorum obtupeſcunt? * Vi- 3
 uo ego, dicit Dñs Deus, si erit vltra vobis
 parabola hæc in prouerbum in Israel. * Ec- 4
 ce omnes animæ, meæ sunt: ut anima patris,
 ita & anima filij mea est: anima, quæ pecca-
 uerit, ipsa morietur. * Et vir si fuerit iustus, 5
 & fecerit iudicium, & iustitiam: * In mon- 6
 tibus non comederit, & oculos suos non le-
 uauerit ad idola domus Israel: & uxorem
 proximi sui non violauerit, & ad mulie-

rem menstruatam non accesserit: Et homi-
 nem non contristauerit: pignus debitori
 reddiderit, per vim nihil rapuerit: panem
 suum esurienti dederit, & nudum operue-
 rit vestimento: * Ad vsuram non commoda-
 uerit, & amplius non acceperit: ab iniqui-
 tate auerterit manum suam, & iudicium
 verum fecerit inter virum, & virum: * In
 præceptis meis ambulauerit, & iudicia mea
 custodierit, ut faciat veritatem: hic iustus
 est, vita viuet, ait Dñs Deus. * Quod si ge-
 nuerit filium latronem effundentem san-
 guinem, & fecerit vnum de istis: * Et hæc
 C quidem omnia non facientem, sed in mon-
 tibus comedentem, & uxorem proximi sui
 polluentem: * Egenum, & pauperem con-
 tristantem, rapientem rapinas, pignus non
 reddentem, & ad idola leuantem oculos
 suos, abominationem facientem: * Ad vsu-
 ram dantem, & amplius accipientem: nun-
 quid viuet? non viuet. cum vniuersa hæc
 detestanda fecerit, morte morietur, sanguis
 eius in ipso erit. * Quod si genuerit filium,
 qui videns omnia peccata patris sui, quæ
 fecit, timuerit, & non fecerit simile eis: * Su-
 per montes non comederit, & oculos suos
 non leuauerit ad idola domus Israel, &
 uxorem proximi sui non violauerit: * Et vi-
 D rum non contristauerit, pignus non reti-
 nuerit, & rapinam non rapuerit, panem
 suum esurienti dederit, & nudum operue-
 rit vestimento: * A pauperis iniuria auerte-
 rit manum suam, vsuram, & superabun-
 dantiam non acceperit, iudicia mea fece-
 rit, in præceptis meis ambulauerit: hic non
 morietur in iniquitate patris sui, sed vita
 viuet. * Pater eius, quia calumniatus est, &
 vim fecit fratri, & malum operatus est in
 medio populi sui, ecce mortuus est in ini-
 quitate sua. * Et dicitis. Quare non portauit
 filius iniquitatem patris? Videlicet, quia fi-
 lius iudicium, & iustitiam operatus est,
 omnia præcepta mea custodiuit, & fecit il-
 la, videt vita. * Anima, quæ peccauerit, ipsa
 morietur: filius non portabit iniquitatem
 patris, et pater non portabit iniquitatem
 filij: iustitia iusti super eum erit, & impietas
 impij erit super eum. * Si autem impius
 egerit poenitentiam ab omnibus peccatis
 suis, quæ operatus est, & custodierit omnia
 præcepta mea, & fecerit iudicium, & iusti-
 tiam: vita viuet, & non morietur. * Omniū
 iniquitatum eius, quas operatus est, non re-
 cordabor: in iustitia sua, quam operatus est,
 viuet. * Numquid voluntatis meæ est mors
 impij, dicit Dñs Deus, & non ut conuerta-
 tur à vijs suis, & viuat? * Si autem auerterit
 se iustus à iustitia sua, & fecerit iniquita-
 tem secundum omnes abominationes, quas
 operari solet impius, nunquid viuet? omnes
 iusti.

16. p. b. 7.
 Matt. 23. c.
 17.

Supr. 12. d.
 11.
 Inf. 11. d. 1.

16. p. b. 7.

Deut. 24. c.
 16.
 4. Reg. 14.
 b. 6.
 1. Par. 2. b. 4.

16. p. b. 7.
 Inf. 11. d. 1.

iustitiæ eius, quas fecerat, non recordabun-
tur: in prauaricatione, qua prauaricatus
est, & in peccato suo, quod peccauit, in ip-
sis morietur. * Et dixistis: Non est æqua via
Dñi. Audite ergo domus Israel: Numquid
via mea non est æqua, & non magis viæ ve-
stræ prauæ sunt? * Cum enim auerterit se
iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatem,
moriatur in eis: in iniustitia, quam operatus
est, morietur. * Et cum auerterit se impius
ab impietate sua, quam operatus est, & fe-
cerit iudicium, & iustitiam: ipse animam
suam viuificabit. * Considerans enim, &
auertens se ab omnibus iniquitatibus suis,
quas operatus est, vita uiuet, & non morie-
tur. * Et dicunt filij Israel: Non est æqua via
Domini. Nunquid viæ meæ non sunt æquæ, G
domus Israel, & non magis viæ vestræ pra-
uæ? * Idcirco vnumquemque iuxta vias
suas iudicabo domus Israel, ait Dominus
Deus: Conuertimini, & agite poenitentiam
ab omnibus iniquitatibus vestris: & non
erit vobis in ruinam iniquitas. * Projicite à
vobis omnes prauaricationes vestras, in
quibus prauaricati estis, & facite vobis cor
nouum, & spiritum nouum: & quare mo-
riemini domus Israel? * Quia nolo mortem
morientis, dicit Dominus Deus, reuertimini,
& viuite.

C A P. X.

*Parabola leana, & leunculorum designat cap-
tinitatem regum ioachaz, & ioakim: item
præteritam ciuitatis iherusalem felicitatem
describit, præsentemque calamitatem, sub
parabola vinea.*

ET tu assume planctum super principes
Israel. * Et dices: Quare mater tua lea-
na inter leones cubauit, in medio leunculo-
rum enutriuit catulos suos? * Et eduxit vnū
de leunculis suis, & leo factus est: & didicit
capere prædam, hominemque comedere. *
Et audierunt de eo Gentes, & non absque
vulneribus suis coeperunt eum: & addu-
xerunt eum in catenis in Terram Ægypti.
Quæ cum vidisset, quoniam infirmata est,
& periit expectatio eius: tulit vnum de leū-
culis suis, leonem constituit eum. * Qui in-
cedebat inter leones, & factus est leo: & di-
didit prædam capere, & homines deuorare.
Didicit viduas facere, & ciuitates eorum in
desertum adducere: & desolata est terra, &
plenitudo eius, à voce rugitus illius. Et con-
uenerunt aduersus eum Gentes vndique de
prouincijs, & expanderunt super eum rete
suum, in vulneribus earum captus est. * Et
miserunt eum in caueam, in catenis addu-
xerunt eum ad rem Babylonis: miseruntque
eum in carcerem, ne audiretur vox eius vl-

tra super montes Israel. * Mater tua, quasi
vineæ in sanguine tuo super aquam planta-
ta est: fructus eius, & frondes eius creue-
runt ex aquis multis. * Et factæ sunt ei vir-
gæ solidæ in sceptrâ dominantium, & exal-
tata est statura eius inter frondes: & vidit
altitudinem suam in multitudine palmi-
tum suorum. Et euulsa est in ira, in terram-
que proiecta, & ventus vrens siccauit fru-
ctum eius: marcuerunt, & arefactæ sunt
virgæ roboris eius: ignis comedit eam. * Be-
nunc transplantata est in desertum, in terra
inuiâ, & siccanti. * Et egressus est ignis de
virga ramorum eius, qui fructum eius co-
medit: & non fuit in ea virga fortis, sceptrum
dominantium. Planctus est, & erit in
planctum.

C A P. X X.

*Dominus negat se filijs Israel responsurum,
quia & in Ægypto, & in deserto, & in Ter-
ra promissionis prauaricati sunt ipsius man-
data, & idola coluerunt, quibus sæpe com-
minatus est mala, sed pepercit ne nomen
eius blasphemaretur inter Gentes: nunc au-
tem post hæc omnia dicit se eos reuocaturum
ad terram suam, in qua sibi seruiant: inbet
etiam prophetare contra saltum meridia-
num.*

ET factum est in anno septimo, in quin-
to, in decima mensis: venerunt viri de
senioribus Israel, vt interrogarent Dñm, &
sederunt coram me. * Et factus est sermo
Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, loquere
senioribus Israel, & dices ad eos: Hæc dicit
Dñs Deus: Nunquid ad interrogandum me
vos venistis? viuo ego, quia non responde-
bo vobis, ait Dominus Deus. * Si iudi-
cas eos, si iudicas fili hominis, abominatio-
nes patrum eorum ostende eis. * Et dices ad
eos: Hæc dicit Dñs Deus: In die, qua elegi
Israel, & leuavi manum meam pro stirpe
domus Iacob, & apparui eis in Terra Ægy-
pti, & leuavi manum meam pro eis, dicens
Ego Dñs Deus vester: * In die illa leuavi
manum meam pro eis, vt educerem eos de
Terra Ægypti, in Terram, quam prouide-
ram eis, fluentem lacte, & melle: quæ est
egregia inter omnes terras. * Et dixi ad eos:
vnusquisque offensiones oculorum suorum
abiciat: & in idolis Ægypti nolite pollui:
ego Dñs Deus vester. * Et irritauerunt me,
nolueruntque me audire: vnusquisque abo-
minationes oculorum suorum non proie-
cit, nec idola Ægypti reliquerunt: & dixi,
vt effunderem indignationem meam super
eos: & implem iram meam in eis, in me-
dio Terræ Ægypti. * Et feci propter nomen
meum, vt non violaretur coram Gentibus,
in quarum medio erant, & inter quas ap-
parui.

secundum vias vestras malas, neque secundum scelera vestra pessima domus Israel, ait, Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, pone faciem tuam contra viam Austri, & stila ad Africum, & propheta ad saltum agri meridiani. * Et dices saltui meridiano: Audi verbum Domini: hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego succendam in te ignem, & comburam in te omne lignum viride, & omne lignum aridum: non extinguetur flamma succensionis: & comburetur in ea omnis facies ab Austro usque ad Aquilonem. * Et videbit vniuersa caro, quia ego Dominus succendi eam, nec extinguetur: * Et dixi: Aaa, Domine Deus: ipsi dicunt de me. Numquid non per parabolas loquitur iste?

C A P. XXI.

Vaticinatur horrendum, ac multiplicem gladium venturum super Ierusalem, & super filios Ammon, à rege Babylonis: qui tandem etiam in terra sua iudicandus est, penitusque dissipandus.

ET factus est sermo Dñi ad me dicens: * Fili hominis, pone faciem tuam ad Ierusalem, & stila ad sanctuaria, & propheta contra humum Israel: * Et dices terræ Israel: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te, & eijciam gladium meum de vagina sua, & occidam in te iustum, & impium. * Pro eo autem, quod occidi in te iustum, & impiū, idcirco egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab Austro, usque ad Aquilonem: * Vt sciat omnis caro, quia ego Dñs eduxi gladium meum de vagina sua irrevocabilem. * Et tu fili hominis ingemisce in contritione lumborum, & in amaritudinibus ingemisce coram eis. * Cumque dixerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro auditu, quia venit, & tabescet omne cor, & dissolventur vniuersæ manus, & infirmabitur omnis spiritus, & per cuncta genua fluent aquæ: ecce venit, & fiet, ait Dominus Deus. Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis propheta, & dices: Hoc dicit Dñs Deus: Loquere: Gladius, gladius, exacutus est, & limatus. * Vt cadat victimas, exacutus est, ut splendeat, limatus est: qui moues sceptrum filij mei, succidisti omne lignum. Et dedi eum ad laniandum, ut teneatur manus iste exacutus est gladius, & iste limatus est, ut sit in manu interficientis. * Clama, & vlula fili hominis, quia factus est in populo meo, hic in cunctis ducibus Israel, qui fugerant: gladio traditi sunt cum populo meo, idcirco plaude super femur. * Quia probatus est: & hoc, cum sceptrum

subuerterit, & non erit, dicit Dominus Deus. * Tu ergo fili hominis propheta, & percutte manus ad manum, & duplicetur gladius, ac triplicetur gladius interfectionum: hic est gladius occisionis magnæ, qui obstupescere eos facit, * Et corde tabesceat, & multiplicat ruinas. In omnibus portis eorum dedi conturbationem gladij acuti: & limati ad fulgendum, am etiam ad cadendum. * Exacutæ, vade ad dexteram, siue ad sinistram, quocunque facies tua est appetitus. * Quin, & ego plaudam manum ad manum, & implebo indignationem meam, ego Dñs iocundus sum. * Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: * Et tu fili hominis pone tibi duas vias, ut veniat gladius regis Babylonis: de terra vna egredientur ambæ: & manu capiet coniecturam, in capite viæ ciuitatis conijciat. Viam pones, ut veniat gladius ad E Rabbath filiorum Ammon, & ad Iudam in Ierusalem munitissimam. * Stetit enim rex Babylonis in bivio, in capite duarum viarum, diuinationem querens, commiscens sagittas: interrogauit idola, extra consuluit. * Ad dexteram eius facta est diuinitio super Ierusalem, ut ponat arietes, ut aperiat os in eade, ut eleuet vocem in y lularu, ut ponat arietes contra portas, ut comportet aggregem, ut ædificet munitiones. * Eritque quasi consulens frustra oraculum in oculis eorum, & sabbatorum otium imitans: ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis vestræ, & reuelastis prauaricationes vestras, & apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris: pro eo, inquam, quod recordati estis, manu capiementi. * Tu autem profane, impie dux Israel, cuius venit dies in tempore iniquitatis præfinita: Hæc dicit Dominus Deus: Aufer cidarim, tolle coronam: nonne hæc est, quæ humilem subleuauit, & sublimem humiliavit? Iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem ponam eam, & hoc non factum est, donec venisset, cuius est iudicium, & tradam ei. * Et tu fili hominis propheta, & dic: Hæc dicit Dominus Deus ad filios Ammon, & ad opprobrium eorum, & dices: Mucro, mucro, euagina te ad occidendum, lima te, ut interficias, & fulgeas, * Cum tibi viderentur vana, & diuinentur mendacia: ut dareris super colla vulneratorum impiorum, quorum venit dies in tempore iniquitatis præfinitæ. * Revertere ad vaginam tuam, in loco in quo creatus es, in terra natiuitatis tuæ iudicabo te, * Et effundam super te indignationem meam: in igne furoris mei sufflabo in te, daboque te in manus hominum insipientium, & fabricantium interitum. * Igni eris

elibus, sanguis tuus erit in medio terræ, obliuioni traderis: quia ego Dominus locutus sum.

C A P. X X I I.

Varia narrat scelera Ierosolymis perpetrata, propter qua dicit se super eos effusurum indignationem suam: narratque scelera sacerdotum, principum, pseudoprophetarum, ac populi terræ, ut nullus inueniret, qui pro auertendo furore Domini se opponeret.

ET factum est verbum Domini ad me, ¹ dicens: * Et tu fili hominis nonne iudic- ^A cas, nonne iudicas ciuitatem sanguinum? ² Et ostendes ei omnes abominationes suas, ³ & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ciuitas effundens sanguinem in medio sui, ut veniat tempus eius: & quæ fecit idola contra semetipsam, ut pollueretur. * In sanguine tuo, quia à te effusus est, deliquisti: & in idolis tuis quæ fecisti, polluta es: & appropinquare fecisti dies tuos, & adduxisti tempus annorum tuorum: propterea dedi te opprobrium Gentibus, & irrisiōem vniuersis terris. * Quæ iuxta sunt, & quæ procul à te, triumphabunt de te: sordida, nobilis, grandis interitu. * Ecce principes Israel singuli in brachio suo fuerunt in te, ad effundendum sanguinem. * Patrem, & matrē contumelijs affecerunt in te, aduenam calumniati sunt in medio tui: pupillum, & viduam contristauerunt apud te: * Sanctuaria mea spreuisti, & sabbata mea polluisti. * Viri detractores fuerunt in te ad effundendū sanguinem, & super montes comederunt in te, scelus operati sunt in medio tui. * Vere- ¹⁰ cundiora patris discooperuerunt in te, immunditiam menstruatae humiliauerunt in te: * Et vnusquisque in vxorem proximi sui ¹¹ operatus est abominationem, & focer nūrum suam polluit nefarie, frater sororem suam filiam patris sui oppressit in te. * Mu- ¹² nera acceperunt apud te ad effundendum ^C sanguinem: vsuram, & superabundantiam accepisti, & auare proximos tuos calumniaberis: meique oblita es, ait Dominus Deus. * Ecce complosi manus meas super ¹³ auaritiam tuam, quam fecisti: & super sanguinem, qui effusus est in medio tui. Num- ¹⁴ quid sustinebit cor tuum, aut praualebunt manus tuæ, in diebus, quos ego faciam tibi? ego Dñs locutus sum, & faciam. Et disper- ¹⁵ gam te in nationes, & ventilabo te in terras, & deficere faciam immunditiam tuam à te. * Et possidebo te in conspectu Gentium: ¹⁶ & scies, quia ego Dñs. * Et factum est ver- ¹⁷ bum Dñi ad me dicens: * Fili hominis, versa ¹⁸ est mihi domus Israel in scoriā: omnes isti æs, & stannum, & ferrum, & plumbum

in medio fornacis: scoria argenti facti sunt. *

¹⁹ Propterea hæc dicit Dñs Deus: eo quod versi estis omnes in scoriā, propterea ecce ego congregabo vos in medio Ierusalem, * ²⁰ Congregatione argenti, & aris, & stanni, & ferri, & plumbi in medio fornacis: ut succendam in ea ignem ad conflandum. sic congregabo in furore meo, & in ira mea, & ²¹ requiescam: & conflabo vos. * Et congrega- ^E bo vos, & succendam vos in igne furoris ²² mei, & conflabimini in medio eius. * Ut conflatur argentum in medio fornacis, sic eritis in medio eius: & scietis, quia ego Dominus, cum effuderim indignationem meā ²³ super vos. * Et factum est verbum Dñi ad ²⁴ me, dicens: * Fili hominis, dic ei: Tu es terra immunda, & non compluta in die furoris. * ²⁵ Coniuratio prophetarum in medio eius, sicut leo rugiens, rapiensque prædam, animas deuorauerunt, opes & pretium acceperunt, viduas eius multiplicauerunt in ²⁶ medio illius. * Sacerdotes eius contemplerunt legem meam, & polluerunt sanctuaria ^F mea: inter sanctum, & profanum non habuerunt distantiam: & inter pollutum, & mundum non intellexerunt: & à sabbatis ^{Mic. 3. 1. 11} meis auerterunt oculos suos, & coinquina- ^{Ioph. 3. 1. 1} bar in medio eorum. * Principes eius in medio illius, quasi lupi rapientes prædam ad effundendum sanguinem, & ad perdendas ²⁸ animas, & auari ad sectanda lucra. * Pro- ^G phetæ autem eius lineabant eos absque temperamento, videntes vana, & diuinantes eis mendacium, dicentes: Hæc dicit Dominus Deus, cum Dominus non sit locutus. ²⁹ Populi terræ calumniabantur calumniam, & rapiebant violenter: & egenum, & pauperem affligebant, & aduenam opprime- ³⁰ bant calumnia absque iudicio. * Et quæsiui de eis virum, qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terra, ne dissipa- ³¹ rem eam: & non inueni. * Et effudi super eos indignationem meam, in igne iræ meæ consumpsi eos: viam eorum in caput eorum reddidi, ait Dominus Deus.

C A P. X X I I I.

Sub figura multiplicium stuprorum duarum meretricium Oolla, & Ooliba, ac punitionis earum ostendit Dominus variam idololatriam Samaria, & Ierusalem, propter quam tradendi sunt in opprobrium Gentibus, quarum sunt idololatriam imitati.

ET factus est sermo Dñi ad me dicens: * ¹ Fili hominis, duæ mulieres filia matris vnus fuerunt, * Et fornicatae sunt in ² Aegypto, in adolescentia sua fornicatae sūt: ibi subacta sunt vbera earum, & fractæ sunt ³ mammae pubertatis earum. * Nomina autē earum,

earum, Oolla maior, & Ooliba soror eius minor: & habui eas, & pepererunt filios, & filias. Porro earum nomina, Samaria Oolla, & Ierusalem Ooliba. * Fornicata est igitur super me Oolla, & infaniuit in amatores suos, in Assyrios propinquantibus. * Vestitos hyacintho, principes, & magistratus, iuuenes cupidinis, vniuersos equites, ascensores equorum. * Et det fornicationes suas super eos electos, filios Assyriorum vniuersos: & in omnibus in quos infaniuit, in immunditijs eorum polluta est. * Insuper & fornicationes suas, quas habuerat in Aegypto, non reliquit: nam & illi dormierunt cum ea in adolescentia eius, & illi confregerunt vbera pubertatis eius, & effuderunt fornicationem suam super eam. * Propterea tradidi eam in manus amatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorum infaniuit libidine. Ipsi discooperuerunt ignominiam eius, filios & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladio: & factae sunt famosae mulieres, & iudicia perpetraverunt in ea. * Quod cum vidisset soror eius Ooliba plus quam illa infaniuit libidine: & fornicationem suam super fornicationem sororis suae. Ad filios Assyriorum praebuit impudenter, ducibus & magistratibus ad se venientibus, inducis veste varia, equitibus qui vestabantur equis, & adolescentibus forma cunctis egregia. * Et vidi, quod polluta esset via vna ambarum. * Et auxit fornicationes suas: cumque vidisset viros depictos in pariete, imagines Chaldaeorum expressas coloribus, & accinctos balteis renes, & tiaras tinctas in capitis eorum, formam ducum omnium, similitudinem filiorum Babylonis terraeque Chaldaeorum, in qua orti sunt, * Infaniuit super eos concupiscentia oculorum suorum, & misit nuntios ad eos in Chaldaeam. * Cumque venissent ad eam filij Babylonis ad cubile mammarum, polluerunt eam stupris suis, & polluta est ab eis, & saturata est anima eius ab illis. * Denudauit quoque fornicationes suas, & discooperuit ignominiam suam: & recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea a sorore eius. * Multiplicauit enim fornicationes suas, recordans dies adolescentiae suae, quibus fornicata est in Terra Aegypti. * Et infaniuit libidine super concubitum eorum, quorum carnes sunt, vt carnes asinorum: & sicut fluxus equorum, fluxus eorum. * Et visitasti scelus adolescentiae tuae, quando subacta sunt in Aegypto vbera tua, & contractae sunt mammae pubertatis tuae. * Propterea Ooliba, haec dicit Dominus Deus: Ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra te, de quibus satiata est anima tua: & congregabo eos aduersum

te in circuitu. * Filios Babylonis, & vniuersos Chaldaeos, nobiles, tyrannosque & principes, omnes filios Assyriorum, iuuenes forma egregia, duces & magistratus vniuersos, principes principum, & nominatos ascensores equorum; * Et venient super te instructi curru, & rota, multitudo populorum: lorica, & clypeo, & galea armabuntur contra te vndique: & dabo coram eis iudicium, & iudicabunt te iudicij suis. * Et penam zelum meum in te, quem exercent tecum in furore: natum tuum, & aures tuas praecedent: & quae remanserint, gladio concident; ipsi filios tuos, & filias tuas capient, & nouissimum tuum deuorabitur igni. * Et denudabunt te vestimentis tuis, & tollent vasa gloriae tuae. * Et requiescere faciam scelus tuum de te, & fornicationem tuam de Terra Aegypti: nec leuabis oculos tuos ad eos, & Aegypti non recorderis amplius. * Quia haec dicit Dominus Deus: Ecce ego tradam te in manus eorum, quos odisti; in manus, de quibus satiata est anima tua. * Et agent tecum in odio, & tollent omnes labores tuos, & dimittent te nudam, & ignominia plenam, & reuelabitur ignominia fornicationum tuarum, scelus tuum, & fornicationes tuae. * Fecerunt haec tibi, quia fornicata es post gentes, inter quas polluta es in idolis earum. * In via sororis tuae ambulasti, & dabo calicem eius in manu tua. * Haec dicit Dominus Deus: Calicem sororis tuae bibes profundum, & latum: eris in derisum, & in subsannationem, quae est capacissima. * Ebrietate, & dolore repleberis: calice meroris, & tristitiae, calice sororis tuae Samariae. * Et bibes illum, & epotabis usque ad faeces, & fragmenta eius deuorabis, & vbera tua lacerabis: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. * Propterea haec dicit Dominus Deus: Quia oblita es mei, & proiecisti me post corpus tuum, tu quoque porta scelus tuum, & fornicationes tuas. * Et ait Dominus ad me, dicens: Fili hominis numquid iudicas Oollam, & Oolibam, & annuntias eis scelera earum? * Quia adulteratae sunt, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatae sunt: insuper & filios suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt eis ad deuorandum. * Sed & hoc fecerunt mihi: Polluerunt sanctuarium meum in die illa, & sabbata mea profanauerunt. * Cumque immolarent filios suos idolis suis, & ingrederentur sanctuarium meum in die illa, vt polluerent illud: etiam haec fecerunt in medio domus meae. * Miserunt ad viros venientes de longe, ad quos nuntium miserant: itaque ecce venerunt: quibus te lauisti, & circumlinisti stibio oculos tuos, & ornata es mundo muliebri. * Sedisti in lecto pulcher-

eherrimo, & mensa ornata est ante te, thymiana meum, & vnguentum meum posuisti super eam. * Et vox multitudinis exultantis erat in ea: & in viris, qui de multitudine hominum abducebantur, & veniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorum, & coronas speciosas in capitibus eorum. * Et dixi ei, quæ attrita est in aulæ terijs: Nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam hæc. Et ingressi sunt ad eam, quasi ad mulierem meretricem: sic ingrediebantur ad Oollam, & Oolbam, mulieres nefarias. * Viri ergo iusti sunt: hi iudicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio effundentium sanguinem: quia adulteratae sunt, & sanguis in manibus earum. * Hæc enim dicit Dñs Deus: Adduc ad eas multitudinē, & trade eas in tumultum, et in rapinam, * Et lapidentur lapidibus populorum, et confodiantur gladijs eorum: filios et filias earum interficient, et domos earum igne succendent, * Et auferam scelus de terra, et discent omnes mulieres, ne faciant secundum scelus earum. * Et dabunt scelus vestrum super vos, et peccata idolorum vestrorum portabitis: et scietis, quia ego Dominus Deus.

C A P. XXIV.

Sub figura olle, electionibus carum partibus ac ossibus plena, ignique admodum, & sub figura mortis uxoris Ezechielis, pro qua iussus est nullum facere luctum, significat Dominus domum Israel in exitum tradendam, filios quoque eius cruciandos, nullo sequente luctu pro animi stupore.

ET factum est verbum Dñi ad me, in anno nono, in mense decimo, decima die A mensis, dicens: * Fili hominis scribe tibi nomen dici huius, in qua confirmatus est rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie. * Et dices per prouerbiū ad domum irritatricem parabolam, et loqueris ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Pone ollam; pone, inquam, et mitte in eam aquam. * Congere frusta eius in eam, omnem partem bonam, femur et armum, electa et ossibus plena. * Pinguissimum pecus, et assume, compone quoque strues ossium sub ea: efferebunt coctio eius, et discocta sunt ossa illius in medio eius. Propterea hæc dicit Dñs Deus: Væ ciuitati sanguinum, ollæ, cuius rubigo in ea est, et rubigo eius non exiit de ea: per partes et per partes suas eijce eam, non cecidit super eam fors. * Sanguis enim eius in medio eius est, super limpidissimam petram effudit illum: nō effudit illum super terram, ut possit operiri puluere. * Ut super inducerem indignationem meam, et vindicta vlciscerer: dedi sanguinem eius super petram limpidissimā

ne operiretur. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Væ ciuitati sanguinum, cuius ego grādem faciam pyram. * Congere ossa, quæ igne succendam; consumantur carnes, et coquetur vniuersa compositio, et ossa tabescent. * Pone quoque eam super prunas vacuam, ut incalendas, et liqueat æs eius: et conficitur in medio eius inquinamentum eius, et consumatur rubigo eius. * Multo labore sudatum est, et non exiit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem. Immunditia tua execrabilis: quia mundare te volui, et non es mundata a sordibus tuis: sed nec inmundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te. * Ego Dñs locutus sum: Veniet, et faciam: non transeam, nec parcam, nec placabor; iuxta vias tuas, et iuxta adinuationes tuas iudicabo te, dicit Dñs. * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plagam: et nō planges, neque plorabis, neque fluent lacry. * In gemis tacens, mortuorum luctum non facies: corona tua circumligata sit tibi, et calceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes. * Locutus sum ergo ad populum mane, et mortua est vxor mea E vespere: sicutque mane sicut præceperat michi. * Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis quid ista significant, quæ tu facis? * Et dixi ad eos: Sermo Domini factus est ad me, dicens: * Loquere domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce polluiam sanctuarium meum, superbiam imperij vestri, et desiderabile oculorum vestrorum, et super quo pauet anima vestra, filij vestri et filia vestra, quas reliquistis, gladio cadent. * Et facietis sicut feci. Ora amictu non velabitis, et cibos lugentium non comedetis. * Coronas habebitis in capitibus vestris, et calceamenta in pedibus: non plangetis neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, et vnusquisque gemit ad fratrem suum. * Eritque Ezechiel vobis in portentum iuxta omnia, quæ fecit, facietis cum venerit istud: et scietis, quia ego Dominus Deus. * Et tu fili hominis, ecce in die, quæ tollam ab eis fortitudinem eorum, et gaudium dignitatis, et desiderium oculorum eorum, super quo requiescunt animæ eorum, filios et filias eorum, * In die illa cum venerit fugiens ad te, ut annuntiet tibi: * In die, inquam, illa aperietur os tuum cum eo, qui fugit: et loqueris, et non silebit vltra: erisque eis in portentum, et scietis quia ego Dominus.

Neh. 3. 8. 10
Hab. 2. 13

C A P. X X V.

*Regionibus Ammon, Moab, Idumæ, & Palesti-
na minatur Dominus exitum, eo quod filios
Israel afflixerint, & de ipsorum afflictione
exultauerint.*

ET factus est sermo Dñi, ad me, dicens: * 1
Fili hominis pone faciem tuam con- A
tra filios Ammon, & prophetabis de eis. * 2
Et dices filiis Ammon: Audite verbum Dñi 3
Dei: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo, quod
dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum,
quia pollutum est: & super terram Israel,
quoniam detolata est; & super domum Iu-
da, quoniam ducti sunt in captiuitatem. *
Idcirco ego tradam te filiis orientalibus in 4
hæreditatem, & collocabunt caulas suas in
te, & ponent in te tentoria sua: ipsi come-
dent fruges tuas: & ipsi bibent lac tuum. *
Daboque Rabbath in habitaculum came- 5
lorum, & filios Ammon in cubile pecorum: B
& scies, quia ego Dominus. * Quia hæc di-
cit Dominus Deus: Pro eo, quod plausisti
manu, & percussisti pede, & gaudia es ex to-
to affectu super terram Israel: * Idcirco ecce 7
ego extendam manum meam super te, &
tradam te in direptionem Gentium, & in-
terficiam te de populis, & perdam de terris,
& conteram: & scies, quia ego Dominus. *
Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo, quod di- 8
xerunt Moab, & Seir: Ecce sicut omnes Gē-
tes, domus Iuda. * Idcirco ecce ego aperiam 9
humerum Moab de ciuitatibus, de ciuitati-
bus, inquam, eius, & de finibus eius, incli-
tas terræ Be-hielimoth, & Beelmeon, & Ca- C
riathaim; * Filij Orientis cum filiis Am- 10
mon, & dabo eam in hæreditatem: ut non
sit ultra memoria filiorum Ammon in Gē-
tibus. * Et in Moab faciam iudicia: & scient, 11
quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus 12
Deus: Pro eo, quod fecit Idumæa vlcionem,
ut se vindicaret de filiis Iuda, peccauitque
delinquens, & vindictam expetuit de eis; *
Idcirco hæc dicit Dñs Deus: Extendam 13
manum meam super Idumæam, & auferam
de ea hominem, & iumentum, & faciam
eam desertam ab Austro: & qui sunt in De-
dan, gladio cadent. * Et dabo vlcionem meā 14
super Idumæā per manū populi mei Israel:
& facient in Edom iuxta Trā meam, & furo. D
rem meum: & scient vindictam meam, di-
cit Dominus Deus. * Hæc dicit Dñs Deus: 15
Pro eo, quod fecerunt Palestini vindictam,
& vlti se sunt toto animo, interficientes, &
implentes inimicitias veteres: * Propterea 16
hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego exten-
dam manum meam super Palestinos, & in-
terficiam interfectores, & perdam reliquias
maritimæ regionis: * Faciamque in eis vl- 17
tiones magnas arguens in furore: & scient,

quia ego Dominus, cum dederō vin dictam
meam super eos.

C A P. X X V I.

*Tyri, incluta urbis pradiis Dominus euerfo-
nem, eo quod super vastatione Ierusalem
exultauerit.*

ET factum est in vndecimo anno, prima
mensis, factus est sermo Dñi ad me,
dicens: * Fili hominis, pro eo, quod dixit
Tyrius de Ierusalem: Euge contractæ sunt
portæ populorum, conueria est ad me: im-
plebor, deserta est. * Propterea hæc dicit
Dñs Deus: Ecce ego super te Tyre, & ascen-
dere faciā ad te Gentes multas, sicut ascen-
dit mare fluctuans. * Et dissipabunt muros
Tyri, & destruent turre eius: & rā dā pul-
uerem eius de ea, & dabo eam in limpidis-
simam petram, * siccatio lagenarum erit in
medio maris, quia ego locutus sum, ait Dñs
Deus: & erit in direptionem Gentibus. Filia
quoque eius, quæ sunt in agro, gladio inter-
ficiantur: & scient, quia ego Dñs. Quia hæc
dicit Dñs Deus: Ecce ego adducam ad Ty-
rum Nabuchodonosor regem Babylonis
ab Aquilone, regem regum, cum equis, &
curribus, & equitibus, & coetu, populoque
magno. * Filias tuas, quæ sunt in agro, gladio
interficiet: & circumdabit te munitionibus,
& comportabit aggerem in gyro: & eleua-
bit contra te clypeum. * Et vineas, & arie-
tes temperabit in muros tuos, & turre tuas
destruet in armatura sua. * Inundatione
equorum eius operiet te puluis eorum: sonitu
equitum, & rotarum, & currum, moue-
buntur muri tui, cum ingressus fuerit por-
tas tuas, quasi per introitum vis dissipa-
ta. * Ungulis equorum tuorum conculca-
bit omnes plateas tuas: populum tuum gla-
dio cadet, & statua tuæ nobiles in terram
corruent. * Vastabunt opes tuas, diripient
negotiationes tuas: & destruet muros tuos,
et domos tuas præclaras subuertent. et la-
pides tuos, et ligna tua, et puluerem tuum
in medio aquarum ponent. * Et quietere
faciam multitudinem canticorum tuorum, Ier. 7. 34
et sonitus cithararum tuarum non audie-
tur amplius. * Et dabo te in limpidissimam
petram, siccatio lagenarum eris, nec ædifi-
caberis ultra: quia ego locutus sum, ait Dñs
Deus. * Hæc dicit Dñs Deus Tyro: Num-
quid non a sonitu ruinæ tuæ, et gemitu in-
terfectorum tuorum, cum occisi fuerint in
medio tui, commouebuntur insulæ? Et de-
scendent de sedibus tuis omnes principes
maris: et auferent exuias suas, et vellimen-
ta sua varia abiiciens, et inuentur stupore:
in terra sedebunt, et attoniti super repenti-
no calu tuo admirabuntur. * Et assumentes
super

super te lamentum, dicens tibi: Quomodo peristi, quæ habitas in mari, vrbs inclýea, quæ fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis, quos formidabant vniuersi? * Nunc stupebunt naues in die pauoris tui: et iurabuntur insulæ in mari, eo quod nullus egrediat ex te. * Quia hæc dicit Dominus Deus: cum dederò te urbem desolatam, sicut ciuitates, quæ non habitantur: et adduxero super te abyssum, et operuerint te aquæ multæ: * Et detraxero te cum his, qui descendunt in lacum ad populum sempiternum: et collocauero te in terra nouissima sicut solitudines veteres, cum his, qui deducuntur in locum, vt non habiteris: porro cum dederò gloriam in terra viuentium, * In nihilum redigam te, et non eris, et requisita non inuenieris ultra in sempiternum, dicit Dominus Deus.

C A P. XXVII.

Tyri urbis marisima, ac opulentissima ruina defletur, enarratis mercibus, quæ à quaque regione ad eam deferri solent.

ET factum est verbum Dñi ad me, dicens, * Tu ergo fili hominis assume super Tyrum lamentum: * Et dices Tyro, quæ habitat in introitu maris, negotiationi populorum ad insulas multas: Hæc dicit Dominus Deus: O Tyre, tu dixisti: Perfecti decoris ego sum, * Et in corde maris sita. Finissimi tui, qui te ædificauerunt, impleuerunt decorem tuum. * Abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris: cedrum de Libano tulerunt, vt facerent tibi malum: * Quercus de Basan dolauerunt in remos tuos: et transtra tua fecerunt tibi ex ebone Indico, et prætoria de insulis Italiæ. * Byssus varia de Ægypto texta est tibi in velum, vt poneretur in malo: hyacinthus, et purpura de insulis Elisa facta sunt operimentum tuum. * Habitatores Sidonis, et Aradij fuerunt remiges tui: sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui. * Senes Giblij, et prudentes eius, habuerunt nautas ad ministerium variarum suppellectilis tuæ: omnes naues maris, et nautæ earum fuerunt in populo negotiationis tuæ. * Persæ, et Lydij, et Lybies erant in exercitu tuo viri bellatores tui: clypeum, et galeam suspenderunt, in te pro ornatu tuo. Filij Aradij cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu: sed et Pigmæi, qui erant in turribus tuis, pharêtras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum: ipsi compleuerunt pulchritudinem tuam. Carthaginenses negotiatores tui, à multitudine cunctarum diuitiarum, argento, ferro, stanno, plumboque, repleuerunt nundinas tuas: * Græcia

C Thubal, et Mosoch, ipsi institores tui: mancipia, & vasa ærea adduxerunt populo tuo. De domo Thogorma, equos, & equites, & multos adduxerunt ad forum tuum. * Filij Dedan negotiatores tui: insulæ multæ, negotiatio manus tuæ: dentes eburneos, & hebeninos commutauerunt in pretio tuo. Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmam, & purpuram, & scutulata, & byssum, & sericum, & chodchod proposuerunt in mercatu tuo. * Iuda & terra Israel ipsi institores tui in frumento primo, balsamum, & mel, & oleum, & resinam proposuerunt in nundinis tuis. * Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diuersarum opum, in vino pingui, in lanis coloris optimi: * Dan, & Græcia, et Mosel, in nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum: itactæ, et calamus in negotiatione tua. Dedan institores tui in tapetibus ad sedendum. Arabia, et vniuersi principes Cedar, ipsi negotiatores manus tuæ: cum agnis, et arietibus, et hædis venerunt ad te negotiatores tui. * Venditores Saba, et Reema, ipsi negotiatores tui: cum vniuersis primis aromatis, et lapide pretioso, et auro, quod proposuerunt in mercatu tuo. * Haran, et Chene, et Edem, negotiatores tui: Saba, Assur, et Chelmad, venditores tui. * Ipsi negotiatores tui multifariam inuolucris hyacinthi, et polymitorum, gazarumque pretiosarum, quæ obuolutæ, et alstrictæ erant funibus: cedros quoque habebant in negotiationibus tuis. * Naues maris, principes tui in negotiatione tua: et repleta es, et glorificata nimis in corde maris. * In aquis multis adduxerunt te remiges tui: ventus auster contriuit te in corde maris. * Diuitiæ tuæ, et thesauri tui, et multiplex instrumentum tuum, nautæ tui, et gubernatores tui, qui tenebant suppellectilem tuam, et populo tuo præerant: viri quoque bellatores tui, qui erant in te, cum vniuersa multitudine tua, quæ est in medio tui: cadent in corde maris in die ruine tuæ. * A sonitu clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur classes: * Et descendent de nauibus suis omnes, qui tenebant remum: nautæ et vniuersi gubernatores maris in terra stabunt: * Et eiulabunt super te voce magna, et clamabunt amarè: et superiacent puluerem capitibus suis, et cinere conspergentur. * Et radent super te caluitium, et accingentur cilicijs: et plorabunt te in amaritudine animæ ploratu amarissimo. Et assument super te carmen lugubre, et plangent te: Quæ est, vt Tyrus, quæ obmutuit in medio maris? * Quæ in exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos: in multitudine diuitiarum.

tiarum tuarum, & populorum tuorum, distasti reges terræ. * Nunc contrita es à mari, 34 in profundis aquarum opes tuæ, & omnis multitudo tua, quæ erat in medio tui, ceciderunt, * Vniuersi habitatores insularum 35 obstupuerunt super te: & reges earum omnes tempestate percussi mutauerunt vultus. * Negotiatores populorum sibilauerunt super te: ad nihilum deducta es, & non 36 eris vsque in perpetuum.

C A P. XXVIII.

Ruina regis Tyri, maxima gloria prius exaltati, ob nimiam ipsius superbiam aliasque iniquitates: similiter & vastatio Sidonis, ac reductio filiorum Israel in terram suam, vastatis ipsorum inimicis.

ET factus est sermo Dñi ad me, dicens: * 1 Fili hominis, dic principi Tyri: Hæc A dicit Dominus Deus: Eo quod eleuatum est 2 cor tuum, & dixisti: Deus ego sum, & in cathedra Dei sedi in corde maris: cum sis homo, & non Deus, & dedisti cor tuum, quasi cor Dei. * Ecce sapientior es tu Daniele: omne 3 ne secretum non est absconditum à te. * In sapientia, & prudentia tua fecisti tibi fortitudinem: & acquisisti aurum, & argentum in thesauris tuis. * In multitudine sapientiæ 4 tue, & in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem: & eleuatum est cor tuum in robore tuo. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Eo quod eleuatum est cor tuum, 5 quasi cor Dei: * Idcirco ecce ego adducam super te alienos, robustissimos Gentium: & nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiæ tuæ, & polluent decorem 6 tuum. * Interficient, & detrahent te: & morieris in interitu occisorum in corde maris. * Nunquid dicens loqueris: Deus ego 7 sum, coram interficientibus te: cum sis homo, & non Deus, in manu occidentium te? Morte incircumcisorum morieris in manu 10 alienorum: quia ego locutus sum, ait Dñs C Deus. * Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: Fili hominis, leua planctum super regem Tyri: * Et dices ei: Hæc dicit Dominus 12 Deus: Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia, & perfectus decore. * In delicijs 13 paradisi Dei fuisti: omnis lapis pretiosus operimentum tuum: sardius, topazius, & D iaspis, chrysolithus, & onyx, & berillus, sapphirus, & carbunculus, & smaragdus: aurum opus decoris tui: & foramina tua in die, qua conditus es, præparata sunt. * Tu 14 cherub extensus, & protegens, & posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti. * Perfectus in vijs tuis à 15 die conditionis tuæ, donec inuenta est ini-

16 quitas in te. * In multitudine negotiationis tuæ repleta sunt interiora tua iniquitate, & peccasti: & eieci te de monte Dei, & perdi- di te, o cherub protegens, de medio lapidum 17 ignitorum. * Et eleuatum est cor tuum in decore tuo: perdidisti sapientiam tuam in decore tuo, in terram proieci te ante faciem 18 regum dedi te, vt cernerent te. * In multitudine iniquitatum tuarum, & iniquitate negotiationis tuæ, polluisti sanctificationem tuam: producam ergo ignem de medio tui, qui comedat te, & dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te. * Omnes, qui viderint te in Gentibus, obstupescant super te: nihili factus es, 20 & non eris in perpetuum. * Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, pone faciem tuam contra Sidonem: & propheta- 22 bis de ea, * Et dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Sidon, & glorificabor in medio tui: & scient, quia ego Dominus, cum fecero in ea iudicia, & sanctifi- 23 catus fuero in eo. * Et immittam ei pestilentiam, & sanguinem in plateis eius: & corruent interfecti in medio eius gladio per 24 circuitum: & scient, quia ego Dominus. Et non erit ultra domui Israel offendiculum amaritudinis, & spina dolorem inferens vndique per circuitum eorum, qui aduersantur eis: & scient, quia ego Dominus 25 Deus. * Hæc dicit Dominus Deus: Quando G congregauero domum Israel de populis, in quibus dispersi sunt, sanctificabor in eis coram Gentibus: & habitabunt in terra 26 sua, quam dedi serui meo Iacob. * Et habitabunt in ea securi: & ædificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus, qui aduersantur eis per circuitum: & scient, quia ego Dominus Deus eorum.

C A P. XXIX.

Aduersus regem Egypti, ac regnum eius in solitudinem redigendum, post 40. tamen annos renouandum, licet non ad pristinam gloriam. Terra Egypti datur Nabuchodonosor, eo quod cum suo exercitu laborauerit demolendo Tyrum.

IN anno decimo, decimo mense, vndecima die mensis, factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Egypti, & propheta- 2 bis de eo, & de Egypto vniuersa: Loquere, & dices: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te Pharaon rex Egypti, draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum, & dicis: Meus est fluuius, & ego feci memet- ipsum. * Et ponam frenum in maxillis tuis: & agglutinabo pisces fluminum tuorum squa-

squamis tuis: et extraham te de medio flu-
 minum tuorum, et vniuersi pisces tui (qua-
 mis tuis adhærebunt. * Et proiciam te in
 desertum, & omnes pisces fluminis tui: super
 faciem terræ cades, non colligeris, neque
 congregaberis: bestiis terræ, et volatilibus
 coeli, dedi te ad deuorandum: * Et scient
 omnes habitatores Ægypti, quia ego Dñs:
 pro eo, quod fuisti baculus arundineus do-
 mui Israel. * Quando apprehenderunt te
 manu, & confractus es, & lacerasti omnē
 humerum eorum, & innitentibus eis super
 te, comminutus es, & dissoluisti omnes re-
 nes eorum. * Propterea hæc dicit Dñs Deus:
 Ecce ego adducam super te gladium: & in-
 terficiam de te hominem, & iumentum. *
 Et erit Terra Ægypti in desertum, & in so-
 litudinem: & scient, quia ego Dñs: pro eo,
 quod dixeris: Fluius meus est, & ego feci
 eum. * Idcirco ecce ego ad te, & ad flumina
 tua: daboque Terram Ægypti in solitudi-
 nes, gladio dissipatam, à turre Syenes, vsque
 ad terminos Æthiopiz. * Non pertransibit
 eam pes hominis, neque pes iumenti gra-
 dietur in ea, & non habitabitur quadragin-
 ta annis. * Daboque Terram Ægypti deser-
 tam in medio terrarum desertarum, & ci-
 uitates eius in medio vrbiū subuersarū,
 et erunt desolatæ quadraginta annis: et di-
 spergam Ægyptios in nationes, et ventila-
 bo eos in terras. * Quia hæc dicit Dominus
 Deus: Post finem quadraginta annorum
 congregabo Ægyptum de populis, in qui-
 bus dispersi fuerant. * Et reducam captiui-
 tatem Ægypti, et collocabo eos in terra
 Phathures, in terra natiuitatis suæ: et erunt
 ibi in regum humile: * Inter cetera regna
 erit humillima, et non eleuabitur vltra su-
 per nationes, et imminuam eos ne impe-
 rent Gentibus. * Neque erunt vltra domui
 Israel in confidentia, docentis iniquitatem,
 vt fugiant, et sequantur eos: et scient, quia
 ego Dñs Deus. Et factum est in vigesimo, et
 septimo anno, in primo, in vna mensis: fa-
 ctum est verbum Domini ad me, dicens: *
 Fili hominis Nabuchodonosor rex Baby-
 lonis seruire fecit exercitum suum serui-
 tute magna aduersus Tyrum: omne caput
 decaluatum, et omnis humerus depilatus
 est: et merces non est reddita ei, neque exer-
 citui eius de Tyro pro seruitute, qua serui-
 uit mihi aduersus eam. * Propterea hæc di-
 cit Dominus Deus: Ecce ego dabo Nabu-
 chodonosor regem Babylonis in Terra Æ-
 gypti: et accipiet multitudinem eius, et de-
 pradabitur manubias eius, et diripiet spo-
 lia eius: et erit merces exercitui illius. * Et
 operi, quo seruiuit aduersus eam: dedi ei
 Terram Ægypti, pro eo, quod laborauerit
 mihi, ait Dominus Deus. * In die illo pullu-

labit cornu domui Israel, et tibi dabo aper-
 tum os in medio eorum: et scient, quia ego
 Dominus.

C A P. XXX.

*Omnes vrbes Ægypti per regem Babylonis va-
 stabuntur.*

1 **E**T factum est verbum Dñi ad me, dicēs:
 2 **F**ili hominis propheta, et dic: Hæc di-
 3 cit Dñs Deus: Vlulate, vx, vx diei: * Quia
 4 iuxta est dies, et appropinquat dies Domi-
 5 ni: dies nubis, tempus Gentium erit. * Et ve-
 6 niet gladius in Ægyptum: et erit pavor in
 7 Æthiopia, cum ceciderint vulnerati in Æ-
 8 gypto, et ablata fuerit multitudo illius, et
 9 destructa fundamenta eius. * Æthiopia, et
 10 Libya, et Lydi, et omne reliquum vulgus, et
 11 Chub, et filijs terræ foederis, cum eis gladio
 12 cadent. * Hæc dicit Dñs Deus. Et corruent
 13 fulcientes Ægyptum, et destretur superbia
 14 imp. rij eius: à turre Syenes gladio cadent
 15 in ea, ait Dñs Deus exercituum. * Et dissipa-
 16 buntur in medio terrarum desolatarum, et
 17 vrbes eius in medio ciuitatum desertarum
 18 erunt. * Et scient, quia ego Dominus: cum
 19 dederō ignem in Ægypto, et attriti fuerint
 20 omnes auxiliares eius. * In die illa egre-
 21 dientur nuntij à facie mea in trieribus, ad
 22 conterendam Æthiopiz confidentiam, et
 23 erit pavor in eis in die Ægypti, quia absque
 24 dubio veniet. * Hæc dicit Dominus Deus:
 25 **C**essare faciam multitudinem Ægypti in
 26 manu Nabuchodonosor regis Babylonis. *
 27 Ipse et populus eius cum eo, fortissimi Gē-
 28 tium, adducentur ad disperdendam terram:
 29 et euaginabunt gladios suos super Ægyp-
 30 tum: et implebunt terram interfectis. * Et
 31 faciam alueos fluminum aridos, et tradam
 32 terram in manus pessimorum: et dissipabo
 33 terram, et plenitudinem eius manu alieno-
 34 rum, ego Dominus locutus sum. * Hæc di-
 35 cit Dominus Deus: Et disperdam simula-
 36 chra, et cessare faciam idola de Memphis:
 37 et dux de Terra Ægypti non erit amplius:
 38 et dabo terrorem in Terra Ægypti. * Et di-
 39 sperdam terram Phathures, et dabo ignem
 40 in Taphnis, et faciam iudicia in Alexandria.
 41 Et effundam indignationem meam super
 42 Pelusium robur Ægypti, et interficiam mul-
 43 titudinem Alexandriz. * Et dabo ignem in
 44 Ægypto: quasi parturiens dolebit Pelu-
 45 sium, et Alexandria erit dissipata, et in Mē-
 46 phis angustia quotidiana. * Iuuenes Helio-
 47 poleos, et Bubast gladio cadent, et ipsæ ca-
 48 ptiuz ducentur. * Et in Taphnis nigrescet
 49 dies, cum contriuero ibi scepra Ægypti, et
 50 defecerit in ea superbia potentia eius: ipsa
 51 nubes operiet, filij autem eius in captiui-
 52 tem ducentur. * Et iudicia faciam in Ægyp-
 53 to:

Zach. 11, 22.
 11.

10 et scient, quia ego Dñs. * Et factum est in 20
vndecimo anno, in primo mense, in septi-
ma mensis, factum est verbum Dñi ad me,
dicens: * Fili hominis brachium Pharaonis 21
regis Ægypti confregi: et ecce non est ob- F
noluit, ut restitueretur ei sanitas, ut liga-
retur pannis, et fasciaretur linteolis, ut re-
cepto robore posset tenere gladium. * Pro- 22
pterea hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad
Pharaonem regem Ægypti, et comminuam
brachium eius forte, sed confractum: et de-
ijciam gladium de manu eius: * Et disper- 23
gam Ægyptum in Gentibus, et ventilabo
eos in terris. * Et confortabo brachia regis 24
Babylonis, daboque gladium meum in ma- D
nu eius: et confringam brachia Pharaonis,
et gement gemitibus interfecti coram facie
eius. * Et confortabo brachia regis Babylo- 25
nis, et brachia Pharaonis concident: et
scient, quia ego Dominus, cum dederò gla-
dium meum in manu regis Babylonis, et
extenderit eum super Terram Ægypti. * Et 26
dispergam Ægyptum in nationes, et venti-
labo eos in terras, et scient, quia ego Do-
minus.

C A P. XXXI.

*Sublimitatem regis Pharaonis cum Assur com-
parat, & utriusque similem prædicit interi-
um.*

ET factum est in anno vndecimo, tertio 1
mense, vna mensis, factum est verbum A
Dñi ad me, dicens: * Fili hominis dic Pha- 2
raoni regi Ægypti, et populo eius: Cui simi-
lis factus es in magnitudine tua? Ecce Assur 3
quasi cedrus in Libano: pulcher ramis, et
frondibus nemorosus, excelsusque altitudi-
ne, et inter condensas frondes eleuatum est
cacumen eius. * Aquæ nutrierunt illum: flu- 4
mina eius manabāt in circuitu radicū eius,
et riuos suos emisit ad vniuersa ligna regio-
nis. * Propterea eleuata est altitudo eius su- 5
per omnia ligna regionis: et multiplicata
sunt arbuta eius, et eleuati sunt rami eius B
præ aquis multis. Cumque extendisset um-
bram suam, in ramis eius fecerunt nidos
omnia volatilia celi, & sub frondibus eius
genuerunt omnes bestię saltuum, & sub
umbraculo illius habitabat coetus Gentium
plurimarum. * Eratque pulcherrimus in 7
magnitudine sua, & in dilatatione arbuto-
rum suorum: erat enim radix illius iuxta
aquas multas. * Cedri non fuerunt altiores 8
illo in paradiso Dei, abietes non adæquaue-
runt summitatem eius, & platani non fue-
runt aquæ frondibus illius: omne lignum
paradisi Dei nõ est assimilatum illi, & pul-
chritudini eius. * Quoniam speciosum feci 9
eum, & multis condensisque frondibus: &
æmulata sunt eum omnia ligna voluptatis,

10 quæ erant in paradiso Dei. * Propterea hæc
D dicit Dñs Deus: Pro eo, quod sublimatus
est in altitudine, & dedit summitatem suam
virentem atque condensam, & eleuatum est
11 cor eius in altitudine sua: * Tradidi eum in
manu fortissimi Gentium, faciens faciet ei:
12 iuxta impietatem eius eieci eum. * Et suc-
cident eum alieni, & crudelissimi nationis;
& projicient eum super montes, & in cun-
ctis conuallibus corruent rami eius, & con-
fringentur arbuta eius in vniuersis rupi-
bus terræ: & recedent de umbraculo eius
13 omnes populi terræ, & relinquent eum. * In
E ruina eius habitauerunt omnia volatilia
coeli, & in ramis eius fuerunt vniuersæ be-
14 stię regionis. Quam ob rem non eleuabun-
tur in altitudine sua omnia ligna aquarum,
nec ponent sublimitatem suam inter nemo-
rosa, atque frondosa, nec stabunt in subli-
mitate sua omnia, quæ irrigantur aquis:
quia omnes traditi sunt in mortem ad ter-
ram vltimam, in medio filiorum hominum,
15 ad eos, qui descendunt in lacum. * Hæc di-
cit Dominus Deus: In die, quando descen-
16 dit ad inferos, induxi luctum, operui eum
abyssus: & prohibui flumina eius, & coercui
aquas multas: contristatus est super eum
Libanus, & omnia ligna agri concussa sunt.
17 A sonitu ruine eius commouit Gentes, cum
deducerem eum ad infernum cum his, qui
descendebam in lacum: & consolata sunt
in terra infima omnia ligna voluptatis
egregia, atque præclara in Libano, vniuersa,
18 quæ irrigabantur aquis. * Nam & ipsi cum
Geo descendunt in infernum ad interfectos
gladio; & brachium vniuscuiusque sedebit
sub umbraculo eius in medio nationum. *
19 Cui assimilatus es ò inclyte atque subli-
mis inter ligna voluptatis? Ecce deductus
es cum lignis voluptatis ad terram vlti-
mam: in medio incircumcisorum dormies,
cum eis, qui interfecti sunt gladio: ipse est
Pharao, & omnis multitudo eius, dicit Do-
minus Deus.

C A P. XXXII.

*Pharao quantumuis sublimis, contemendus est à
rege Babylonis: cuius vastatione plurimi re-
ges obstupescunt, pluresque nationes cum eo
in abyssum detrahentur.*

ET factum est, duodecimo anno, in men-
se duodecimo, in vna mensis, factum
est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili homi-
nis, assume lamentum super Pharaonem
regem Ægypti, & dices ad eum: Leoni Gé-
tium assimilatus es, & draconi, qui est in
mari: et ventilabas cornu in fluminibus
tuis, & conturbabas aquas pedibus tuis, &
3 conculcabas flumina earum. Propterea hæc
dicit

Supr. 11. d.
13. & 17. f.
20.

Is. 11. b. 19.
Is. 1. b.
10. & 1. c. 13
Matt. 24. c.
29.

dicat Dñs Deus : Expandam super te rete
meum in multitudine populorum multo-
rum, & extraham te in sagena mea. * Et pro-
ijciam te in terram, super faciem agri abij-
ciam te: & habitare faciam super te omnia
volatilia coeli, & saturabo de te bestias vni-
uersæ terræ. * Et dabo carnes tuas super mō-
tes, & implebo colles tuos sanie tua. * Et ir-
rigabo terram foetore sanguinis tui super
montes, & valles implebuntur ex te. * Et
operiam, cum extinctus fueris, coelum, &
nigrescere faciam stellas eius: solem nube
tegā, & lumen non dabit lumen suum. *
Omnia luminaria coeli moere faciam super
te: & dabo tenebras super terram tuam, di-
cit Dñs Deus, cum ceciderint vulnerati tui
in medio terræ, ait Dñs Deus. * Et irritabo
cor populorum multorum, cum induxero
contritionem tuam in Gentibus super ter-
ras quas nescis. Et stupefcere faciam super
te populos multos: et reges eorum horro-
re nimio formidabunt super te cum volare
coeperit gladius meus super facies eorum:
& obstupescunt repente singuli pro anima
sua in die ruinæ tuæ. * Quia hæc dicit Dñs
Deus: Gladius regis Babylonis veniet tibi,
In gladijs fortium deijciam multitudinem
tuam: inexpugnabiles omnes Gentes hæ: &
vastabunt superbiam Ægypti, & dissipabi-
tur multitudo eius. * Et perdam omnia iu-
menta eius, quæ erant super aquas pluri-
mas: & non conturbabit eas pes hominis
ultra, neque vngula iumentorum turbabit
eas. * Tunc purissimas reddam aquas eorū,
et flumina eorum, quasi oleum adducam,
ait Dñs Deus: Cum dederō Terram Ægypti
de solatam: deferetur autem terra à pleni-
tudine sua, quando percussero omnes habi-
tatores eius: et scient, quia ego Dñs. * Plan-
ctus est, et plangent eum: filia Gentium plan-
gent eum: super Ægyptum, et super multi-
tudinem eius plangent eum, ait Dñs Deus. *
Et factum est in duodecimo anno, in quin-
tadecima mensis, factum est verbum Dñi
ad me, dicens: * Fili hominis cane lugubre
super multitudinem Ægypti: et detrahe
eam ipsam, et filias Gentium robustarum,
ad terram vltimam, cum his, qui descendūt
in lacum. * Quo pulchrior es descende, et
dormi cum incircumcisis. In medio inter-
sectorum gladio cadent: gladius datus est,
attraxerunt eam, et omnes populos eius. *
Loquentur ei potentissimi robustorum de
medio inferni, qui cum auxiliatoribus eius
descenderunt, et dormierunt incircumcisi,
interfecti gladio. * Ibi Assur, et omnis mul-
tudo eius: in circuitu illius sepulchra
eius: omnes interfecti, et qui ceciderunt gla-
dio. * Quorum data sunt sepulchra in no-
uissimis lacis: et facta est multitudo eius per

gyrum sepulchri eius: vniuersi interfecti,
cadentesque gladio, qui dederant quondam
formidinem in terra viuentium. Ibi Ælam,
& omnis multitudo eius per gyrum sepul-
chri sui, omnes hi interfecti, ruentesque
gladio: qui descenderunt incircumcisi ad
terram vltimam: qui posuerunt terrorem
suum in terra viuentium, & portauerunt
ignominiam suam cum his, qui descendunt
in lacum. * In medio intersectorum posue-
runt cubile eius in vniuersis populis eius:
in circuitu eius sepulchrum illius: omnes
hi incircumcisi, interfectique gladio. dede-
runt enim terrorem suum in terra viuen-
tium, & portauerunt ignominiam suam
cum his, qui descendunt in lacum: in medio
intersectorum positi sunt. * Ibi Mosoch, &
Thubal, & omnis multitudo eius: in cir-
citu eius sepulchra illius, omnes hi incir-
cumcisi, interfectique & cadentes gladio:
quia dederunt formidinem suam in terra
viuentium. Et non dormient cum fortibus,
cadentibusque et incircumcisis, qui descen-
derunt ad infernum cum armis suis, et po-
suerunt gladios suos sub capitibus suis, et
fuerunt iniquitates eorum in ossibus eo-
rum: quia terror fortium facti sunt in terra
viuentium. Et tu ergo in medio incircum-
cisorum contereris, et dormies cum inter-
fectis gladio. * Ibi Idumæa, et reges eius, et
omnes duces eius, qui dati sunt cum exer-
citu suo cum interfectis gladio: et qui cum
incircumcisis dormierunt, et cum his, qui
descendunt in lacum. * Ibi principes Aqi-
lonis omnes, et vniuersi venatores: qui de-
ducti sunt cum interfectis, pauentes, et in
sua fortitudine confusi: qui dormierunt in-
circumcisi cum interfectis gladio, et porta-
uerunt confusionem suam cum his, qui de-
scendunt in lacum. * Vidit eos Pharao, et
consolatus est super vniuersa multitudinem
sua, quæ interfecta est gladio: Pharao, & om-
nis exercitus eius, ait Dominus Deus: *
Quia dedi terrorem meum in terra viuen-
tium, et dormiuit in medio incircumciso-
rum cum interfectis gladio: Pharao, et
omnis multitudo eius, ait Dominus Deus.

C A P. XXXIII

*Si speculator visum imminens malum non an-
nuntiauerit, reus, et is parum sciat: quod si
annuntiauerit, solus is, qui sibi non cauit,
reus erit. Insus quoque si suam deserat in-
finitiam, damnabitur, & impius si conuer-
tatur, saluabitur. Nec confidant de terra sibi
data in promissionem: quoniam propter suas
iniquitates perdentur, & terra in solitudi-
nem redigetur.*

ET factum est verbum Dñi ad me, di-
cens: * Fili hominis loquere ad filios
popu-

populi tui, & dices ad eos: Terra cum indu-
xero super eam gladium, & tulerit populus
terræ virum vnum de nouissimis suis, &
constituerit eum super se speculatorem: *
Et ille viderit gladium venientem super
terram, & cecinerit buccina, & annuntia-
uerit populo: * Audiens autem, quisquis ille
est, sonitum buccinæ, & non se observaue-
rit, veneritque gladius, & tulerit eum: san-
guis ipsius super caput eius erit. * Sonum
buccinæ audivit, & non se observauit, san-
guis eius in ipso erit: si autem se custodierit,
animam suam saluabit. * Quod si specula-
tor viderit gladium venientem, & non inso-
nauerit buccina: & populus se non custodie-
rit, veneritque gladius, & tulerit de eis ani-
mam: ille quidem in iniquitate sua captus
est, sanguinem autem eius de manu specu-
latoris requiram. * Et tu fili hominis, specu-
latorem dedi te domui Israel: audiens ergo
ex ore meo sermonem, annuntiabis eis ex
me. * Si me dicente ad impium: Impie, mor-
te morieris; non fueris locutus, ut se custo-
diat impius à via sua: ipse impius in iniqui-
tate sua morietur, sanguinem autem eius
de manu tua requiram. * Si autem annun-
tiant te ad impium, ut à vijs suis conuer-
tatur, non fuerit conuersus à via sua: ipse in
iniquitate sua morietur: porro tu animam
tuam liberaſti. * Tu ergo fili hominis dic ad
domum Israel Sic locuti estis, dicentes: Ini-
quitates nostræ, & peccata nostra super nos
sunt, & in ipsis nos tabescimus: quomodo
ergo vivere poterimus? * Dic ad eos: Vivo
ego, dicit Dñs Deus: nolo mortem impij,
sed ut conuertatur impius à via sua, & vi-
uat. Conuertimini, conuertimini à vijs ve-
stris pessimis: & quare moriemini domus
Israel? * Tu itaque fili hominis, dic ad filios
populi tui: Iustitia iusti non liberabit eum
in quacunque die peccauerit: & impietas
impij non nocebit ei, in quacunque die
conuersus fuerit ab impietate sua: & iustus
non poterit vivere in iustitia sua, in qua-
cumque die peccauerit. * Etiam si dixerò
iusto, quod vita viuat, & consilijs in iustitia
sua fecerit iniquitatem: omnes iustitiæ eius
obliuioni tradentur, & in iniquitate sua,
quam operatus est, in ipsa morietur. * Si au-
tem dixerò impio: Morte morieris, & ege-
rit poenitentiam à peccato suo, feceritque
iudicium, & iustitiam, * Et pignus restitue-
rit ille impius, rapinamque reddiderit, in
mandatis vitæ ambulauerit, nec fecerit
quidquam iniustum: vita viuet, & non mo-
rietur. * Omnia peccata eius, quæ peccauit,
non imputabuntur ei: iudicium & iustitiam
fecit, vita viuet. Et dixerunt filij populi tui:
Non est æqui ponderis via Dñi: & ipsorum
via iniusta est. * Cum enim recesserit iu-

stus à iustitia sua, feceritque iniquitates,
moriatur in eis. * Et cum recesserit impius
ab impietate sua, feceritque iudicium, &
iustitiam, viuet in eis. * Et dicitis: Non est
recta via Dñi. Vnumquemque iuxta vias
suas iudicabo de vobis, domus Israel. * Et
factum est in duodecimo anno, in decimo
mense, in quinta mensis transmigrationis
nostræ, venit ad me, qui fugerat de Ierusa-
lem, dicens: Vastata est ciuitas. * Manus au-
tem Dñi facta fuerat ad me vespere, ante-
quam veniret, qui fugerat: aperuitque os
meum, donec veniret ad me mane, & aperto
ore meo non filui amplius. * Et factum est
verbum Dñi ad me dicens: * Fili hominis,
qui habitant in ruinosis his super humum
Israel, loquentes ajunt: Vnus erat Abrahā,
& hæreditate possedit terram: nos autem
multi sumus, nobis data est terra in posses-
sionem. * Idcirco dices ad eos: Hæc dicie
Dñs Deus: Qui in sanguine comeditis, &
oculos vestros leuatis ad immunditias ve-
stras, & sanguinem funditis: numquid ter-
ram hæreditate possidebitis? * Stetit is
in gladijs vestris, fecistis abominationes,
& vnusquisque vxorem proximi sui pol-
luit: & terram hæreditate possidebitis? *
Hæc dices ad eos: Sic dicie Dominus Deus:
Viuo ego, quia qui in ruinosis habitant,
gladio cadent: & qui in agro est, bestijs
tradetur ad deuorandum: qui autem in
præfidijs, & speluncis sunt, peste mo-
rientur. * Et dabo terram in solitudinem,
& in desertum, & deficiet superba forti-
tudo eius: & desolabuntur montes Is-
rael, eo quod nullus sit, qui per eos trans-
eat. * Et scient, quia ego Dominus, cum
dederò terram eorum desolatam, & de-
sertam, propter vniuersas abominationes
suas, quas operati sunt. * Et tu fili ho-
minis: filij populi tui, qui loquitur de te
iuxta muros, & ab ostijs domorum, &
dicunt vnus ad alterum, vir ad proximum
suum loquentes: Venite, & audiamus,
quis sit sermo egrediens à Domino. * Et
veniunt ad te, quasi si ingrediatur po-
pulus, & sedent coram te populus meus:
& audiunt sermones tuos, & non fa-
ciunt eos: quia in canticum oris sui ver-
tunt illos, & auaritiam suam sequitur
cor eorum. * Et es eis, quasi cermen
musicum, quod suauiter dulcique sono ca-
nitur: & audiunt verba tua, & non fa-
ciunt ea. * Et cum venerit, quod præ-
dictum est (ecce enim venit) tunc scient,
quod propheta fuerit inter eos.

Sup. 3. d. 17.

Sup. 18. 8.
24.

Sup. 18. 8.

sum montem Seir, & prophetabis de eo, & dices illi: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te mons Seir, & extendam manum meam super te, & dabo te desolatum atque desertum. * Vrbes tuas demoliar, & tu desertus eris: & scies, quia ego Dñs. * Eo quod fueris inimicus sempiternus, & concluseris filios Israel in manus gladij in tempore afflictionis eorum, in tempore iniquitatis extremæ. Propterea viuo ego, dicit Dñs Deus: quoniam sanguini tradam te, & sanguis te persequetur. & cum sanguinem oderis, sanguis persequetur te. * Et dabo montem Seir desolatum atque desertum: & auferam de eo euntem, & redeuntem. * Et implebo montes eius occisorum suorum: in collibus tuis, & in vallibus tuis atque in torrentibus interfecti gladio cadent. * In solitudines sempiternas tradam te, & ciuitates tuæ non habitabuntur: & scietis, quia ego Dñs Deus. * Eo quod dixeris: Duæ gentes, & duæ terræ meæ erunt, & hæreditate possidebo eas: Cum Dñs esset ibi: Propterea viuo ego, dicit Dominus Deus, quia faciam iuxta iram tuam, & secundum zelum tuum, quem fecisti odio habens eos: & notus efficiar per eos cum te iudicaui. * Et scies, quia ego Dominus audiui vniuersa opprobria tua, quæ locutus es de montibus Israel, dicens: Deserti, nobis ad deuorandum dati sunt. * Et insurrexistis super me ore vestro, & derogastis aduersum me verba vestra: ego audiui. * Hæc dicit Dominus Deus: Lætante vniuersa terra, in solitudinem te redigam. Sicuti gaudis es super hæreditatem domus Israel, eo quod fuerit dissipata, sic faciam tibi: dissipatus eris mons Seir, & Idumæa omnes: & scient, quia ego Dominus.

C A P. XXXVI.

Quia populus Dei erat in opprobrium Gentibus, eo quod propter sua peccata dispersi esset in captiuitatem, dicit Dominus, non propter illum, sed propter se reducendum eum in terram suam; quodque super ipsum effunderet aquam mundam, faciens eum in suis preceptis ambulare, magnæque frui felicitate.

Sept. 4. 2. 3.

TV autem filii hominis propheta super montes Israel, & dices: Montes Israel audite verbum Dñi: * Hæc dicit Dñs Deus: Eo quod dixerit inimicus de vobis: Euge, altitudines sempiternæ in hæreditatem datæ sunt nobis: Propterea vaticinare, & dic: Hæc dicit Dñs Deus: Pro eo, quod desolati estis, & conculcati per circuitum, & facti in hæreditatem reliquis Gentibus, & ascendistis super labium linguæ, & opprobrium populi: Propterea montes Israel audite verbum Dñi Dei: Hæc dicit Dñs

Deus montibus, & collibus, torrentibus, vallibusque, & desertis, parietinis, & vrbus derelictis, quæ depopulatæ sunt, & subfannatæ a reliquis Gentibus per circuitum. Propterea hæc dicit Dñs Deus: Quoniam in igne zeli mei locutus sum de reliquis Gentibus, & de Idumæa vniuersa, quæ dederunt terram meam sibi in hæreditatem cum gaudio, & toto corde, & ex animo: & eiecerunt eam, vt vastarent: * Idcirco vaticinare super humum Israel, & dices montibus, & collibus, iugis & vallibus: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego in zelo meo, & in furore meo locutus sum, eo quod confusionem Gentium sustinueritis. * Idcirco hæc dicit Dñs Deus: Ego leuaui manum meam, vt Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, ipsæ confusionem suam portent. Vos autem montes Israel ramos vestros germinetis, & fructum vestrum afferatis populo meo Israel: propè enim est, vt veniat: * Quia ecce ego ad vos, & conuertar ad vos, & arabimini, & accipietis sementem. * Et multiplicabo in vobis homines, omnemque domum Israel: & habitabuntur ciuitates, & ruinosæ instaurabuntur. * Et replebo vos hominibus, & iumentis: & multiplicabuntur, & crescent: & habitare vos faciam sicut à principio bonisque donabo maioribus, quam habuistis ab initio: & scietis, quia ego Dñs. * Et adducam super vos homines, populum meum Israel, & hæreditate possidebunt res: & eris eis in hæreditatem, & non addes vltra, vt absque eis sis. * Hæc dicit Dñs Deus: Pro eo, quod dicunt de vobis: Denotatrix hominum es, & suffocans gentem tuam: * Propterea homines non comedes amplius, & gentem tuam non necabis vltra, ait Dñs Deus: * Nec auditam faciam in te amplius confusionem Gentium, & opprobrium populorum nequaquam portabis, & gentem tuam non amittes amplius: ait Dñs Deus. * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, domus Israel habitauerunt in humo suo, & polluerunt eam in vijs suis, & in studijs suis: iuxta immunditiam menstruatæ facta est via eorum coram me. * Et effudi indignationem meam super eos pro sanguine, quem fuderunt super terram, & in idolis suis polluerunt eam. * Et dispersi eos in Gentes: & ventilati sunt in terras: iuxta vas eorum, & ad inuentiones eorum iudicaui eos. * Et ingressi sunt ad Gentes, ad quas introierunt, & polluerunt nomen sanctum meum, cum diceretur de eis: Populus Dñi iste est, & de terra eius egressi sunt. * Et peperci nomini sancto meo, quod polluerat domus Israel in Gentibus, ad quas ingressi sunt. * Idcirco dices domui Israel: Hæc dicit Dñs Deus: Non propter vos

Tc a ego

Isa. 52. b. f.
Rom. 2. d.
14.

ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod pollulistis in Gentibus, ad quas intrastis. * Et sanctifica- 23
bo nomen meum magnum, quod pollutū est inter Gentes, quod pollulistis in medio earum: ut sciant Gentes, quia ego Dñs, ait Dñs exercituum, cum sanctificatus fuero in vobis coram eis. * Tollam quippè vos de 24
Gentibus, & congregabo vos de vniuersis terris, & adducam vos in terram vestram. * Et effundam super vos aquam mundam, & 25
mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, & ab vniuersis idolis vestris mundabo vos. Et dabo vobis cor nouum, & spi- 26
ritum nouum ponam in medio vestri: & auferam cor lapideum de carne vestra, & dabo vobis cor carneum. * Et spiritum 27
meum ponam in medio vestri: & faciam, ut in præceptis meis ambuletis, & iudicia mea custodiatis, & operemini. * Et habitabitis 28
in terra, quam dedi patribus vestris: & eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum. * Et saluabo vos ex vniuersis iniqui- 29
namentis vestris: & vocabo frumentum, & multiplicabo illud, & non imponam vobis famem. * Et multiplicabo fructum ligni, & 30
genimina agri, ut non portetis vltra opprobrium famis in Gentibus. Et recordabimini viarum vestrarum pessimarum, studiorumque non bonorum: & displicebunt vobis iniquitates vestre, & scelera vestra. * Non propter vos ego faciam, ait Dominus 31
Deus, notum sit vobis: confundimini, & erubescite super vijs vestris, domus Israel. Hæc dicit Dñs Deus: In die, qua mundaue- 32
ro vos ex omnibus iniquitatibus vestris, & G inhabitari fecero vrbes, & instaurauero ruinosa, * Et terra deserta fuerit exculta, quæ 33
quondam erat desolata in oculis omnis viatoris, * Dicent: terra illa inculta, facta 34
est, ut hortus voluptatis: & ciuitates desertæ, & destitutæ atque suffossæ, munitæ sederunt. * Et scient Gentes quæcunque dere- 35
lictæ fuerunt in circuitu vestro, quia ego Dominus ædificauī dissipata, plantauīque inculta, ego Dominus locutus sum, & fecerim. * Hæc dicit Dominus: Adhuc in hoc 36
inuenient me domus Israel, ut faciam eis: Multiplicabo eos sicut gregem hominum, Ut gregem sanctum, ut gregem Ierusalem: 37
in solemnitatibus eius: Sic erunt ciuitates desertæ, plene gregibus hominum: & scient quia ego Dominus.

C A P. XXXVII.

In figura aridorum offitium reuiviscensium, designat filios Israel, qui de omni prosperitate desperant, reducendos in terram suam: & per duo signa coniuncta significat unum fore re-

gnum Iudæ, & Israel, qui sub uno rege, ac pastore David obseruaturi sint mandata Domini, qui cum ipsis pactum seriet sempiternum.

1 **F**acta est super me manus Dñi, & eduxit me in spiritu Dñi: & dimisit me in medio 2
campi, qui erat plenus ossibus. * Et circumduxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super faciem campi, siccaque 3
vehementer. * Et dixit ad me: Fili hominis putasne viuent ossa ista? Et dixi: Dñe Deus, tu nosti. * Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis: & dices eis: Ossa arida audite verbum Dñi. * Hæc dicit Dñs Deus ossibus his: 4
Ecce ego intromittam in vos spiritum, & viuetis. * Et dabo super vos nervos, & suc- 5
crescere faciam super vos carnes, & superextendam in vobis cutem: & dabo vobis spiritum, & viuetis, & scietis, quia ego Do- 6
minus. Et prophetaui sicut præceperat mihi: factus est autem sonitus, prophetante me, & ecce commotio: & accesserunt ossa ad ossa, vnumquodq; ad iuncturam suam. * 7
Et vidi, & ecce super ea nervi, & carnes ascenderunt: & extenta est in eis cutis desuper, & spiritum non habebant. * Et dixit 8
ad me: Vaticinare ad spiritum, vaticinare fili hominis, & dices ad spiritum: Hæc dicit Dñs Deus: A quatuor ventis veni spiritus, & insuffla super interfectos istos, & reuiui- 9
scent. * Et prophetaui sicut præceperat mihi: & ingressus est in ea spiritus, & vixerunt: steteruntque super pedes suos exercitus gran- 10
dis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hominis, ossa hæc vniuersa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, & periit spes 11
nostra, & abscissi sumus. * Propterea vaticinare, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego aperiam tumulos vestros, & educam vos de sepulchris vestris, populus meus: & inducam vos in terram Israel. 12
13 Et scietis, quia ego Dominus, cum aperuerō sepulchra vestra, & eduxerō vos de tumulis vestris, popule meus: * Et dederō spiritum meum in vobis, & vixeritis, & requiescere vos faciam super humum vestrā: & scietis, quia ego Dñs locutus sum, & feci, ait Dñs Deus. * Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: * Et tu fili hominis sume tibi lignum vnum: & scribe super illud: Iudæ, & filiorum Israel sociorum eius: & tolle lignū alterum, & scribe super illud: Ioseph ligno Ephraim, & cunctæ domui Israel, sociorū- 14
que eius. Et adiunge illa, vnum ad alterum tibi in lignum vnum: & erunt in vnionem 15
in manu tua. * Cum autem dixerint ad te filij populi tui loquentes: Nonne indicas nobis quid in his tibi velis? * Loqueris ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego assumam lignum

lignum Ioseph, quod est in manu Ephraim, & tribus Israel, quæ sunt ei adiunctæ: & dabo eas pariter cum ligno Iuda, & faciam eas in lignum vnum: & erunt vnum in manu eius. Erunt autem ligna, super quæ scripseris in manu tua, in oculis eorum. Et dices ad eos. Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego assumam filios Israel de medio nationum, ad quas abierunt: & congregabo eos vndique, & adducam eos ad humum suam. * Et faciam eos in gentem vnam in terra in montibus Israel, & rex vnus erit omnibus imperans: & non erunt vltra duæ gentes, nec diuidentur amplius in duo regna. * Neque polluentur vltra in idolis suis, & abominationibus suis, & cunctis iniquitatibus suis: et saluos eos faciam de vniuersis sedibus, in quibus peccauerunt, et emundabo eos: et erunt mihi populus, et ego ero eis Deus: * Et seruus meus Dauid rex super eos, et pascor vnus erit omnium eorum: in iudicijs meis ambulabunt, et mandata mea custodient, et facient ea. * Et habitabunt super terram, quam dedi seruo meo Iacob, in qua habitauerunt patres vestri: et habitabunt super eam ipsi, et filij eorum, et filij filiorum eorum, vsque in sempiternum: et Dauid seruus meus princeps eorum in perpetuum. * Et percutiam illis foedus pacis, pactum sempiternum erit eis: et fundabo eos, et multiplicabo, et dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuum. * Et erit tabernaculum meum in eis: et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi populus. * Et scient Gentes, quia ego Dominus sanctificator Israel, cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

CAP. XXXVIII.

Habitantibus post reditum captiuitatem securi filij Israel in oppidis suis, adducet Dominus in nouissimis diebus contra eos Gog cum ingenti exercitu: sed & hunc cum suo exercitu multis cladibus postea consumet.

Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: Fili hominis pone faciem tuam contra Gog, terram Magog. principem capitis Moioch, et Thubal: et vaticinare de eo. * Et dices ad eum: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te Gog principem capitis Moioch, et Thubal, * Et circumagam te, et ponam frenum in maxillis eius: et educam te, et omnem exercitum tuum, equos et equites vestitos loriceis vniuersos, multitudinem magnam, hastam et clypeum arripientium, et gladium. * Persæ, & Ethiopes, et Libyes cum eis omnes scutati, et galeati. * Gomer, et vniuersa agmina eius, domus Thogorma, latera Aquilonis, et totum robur eius, populi-

que multi tecum. * Præpara, & instrue te, & omnem multitudinem tuam, quæ coacervata est ad te: & esto eis in præceptum. * Post dies multos visitaberis: in nouissimo annorum venies ad terram, quæ reuersa est à gladio, & congregata est de populis multis ad montes Israel, qui fuerunt deserti ingiter: hæc de populis educta est, & habitabunt in ea confidenter vniuersi. * Ascendens autem quasi tempestas venies, & quasi nubes, vt operias terram tuam, & omnia agmina tua, & populi multi tecum. * Hæc dicit Dñs Deus: In die illa ascendent sermones super cor tuum, & cogitabis cogitationem pellimam: * Et dices: Ascendam ad terram absque muro: veniam ad quiescentes, habitantesque secure: hi omnes habitant sine muro, velle & portæ non sunt eis: * Vt diripias spolia, & inuadas prædam, vt inferas manum tuam super eos, qui deserti fuerat, & postea restitui, & super populum, qui est congregatus ex Gentibus, qui possidere coepit, & esse habitator vmbilici terræ. Saba, & Dedan, & negotiatores Tharlis, & omnes leones eius dicent tibi: Numquid ad sumenda spolia tu venis? ecce ad diripiendam prædam congregasti multitudinem tuam, vt tollas argentum, & aurum, & auferas lupullectilem, atque substantiam, & diripias manubias infinitas. * Propterea vaticinare filij hominis, & dices ad Gog: Hæc dicit Dominus Deus: Numquid non in die illo, cum habitauerit populus meus Israel confidenter, scies? * Et venies de loco tuo à lateribus Aquilonis tu. & populi multi tecum, ascensores equorum vniuersi, cæcus magnus, & exercitus vehemens. * Et ascendes super populum meum Israel, quasi nubes, vt operias terram. In nouissimis diebus eris, & adducam te super terram meam: vt sciant Gentes me, cum sanctificatus fuero in te in oculis eorum, o Gog. * Hæc dicit Dominus Deus: Tu ergo ille es, de quo locutus sum in diebus antiquis, in manu seruatorum meorum prophetarum Israel, qui prophetauerunt in diebus illorum temporum, vt adducerent te super eos. * Et erit in die aduentus Gog super terram Israel, ait Dñs Deus, ascendet indignatio mea in furorē meo. * Et in zelo meo, in igne iræ meæ locutus sum. Quia in die illa erit commotio magna super terram Israel: * Et commouebuntur a facie mea pisces maris, & volucres cœli, & bestię agri, & omne reptile, quod mouetur super humum, cunctique homines, qui sunt super faciem terræ: & subuertentur montes, & cadent sepes, & omnis murus corruet in terram. * Et conuocabo adueus eum in cunctis montibus meis gladium, ait Dñs Deus: gladius vniuscuius-

Tc 3 cuius-

Feb. 12. b.

Sept. 14. f.
10. 11. g. 41.
If. 40. c. 11.
Jer. 17. a. 1.
Deo. 9. g.
10. 11. c. 14.
Ps. 109. b. 4.
106. a. 1.

Inf. 19. a. 1.
Apoc. 10. c.

Mat. 24. 2.
Luc. 21. c. 1.
24.

cuiusque fratrem suum dirigitur. * Et iudi- 23
cabo eum peste, & sanguine, & umbre veho-
menti, & lapidibus imminens: ignem &
sulphur pluam super eum, & super exer-
citus eius, & super populos multos, qui
sunt cum eo. * Et magnificabor, & san- 3
ctificabor: & notus ero in oculis multarum
Gentium, & scient, quia ego Dominus.

C A P. XXXIX

*Adducet Dominus Gog contra Israel, sed ipsum
cum toto eius exercitu ibi perdet: in cuius
sepultura septem mensibus occupabuntur ad
mundandam terram: Dominus Israel filios
propter peccata ipsorum tradidit in captivi-
tatem, sed reducet eos in terram suam ad
nominis sui glorificationem.*

TV autem fili hominis vaticinare ad- 1
uersum Gog, & dices: Hæc dicit Dñs A
Deus: Ecce ego super te Gog principem ca-
pitis Mofoch, & Thubal: * Et circummagam 2
te, et educam te, et ascendere te faciam de
lateribus Aquilonis: & adducam te super
montes Israel: * Et percutiam arcum tuum 3
in manu sinistra tua, & sagittas tuas de ma-
nu dextera tua deiciam. * Super montes Is- 4
rael cades tu, & omnia agmina tua, & po-
puli tui, qui sunt tecum: feris, auiibus, omni-
que volatili, & bestijs terræ, dedi te ad de-
uorandum. * Super faciem agri cades: quia 5
ego locutus sum, ait Dñs Deus. * Et immit- 6
tam ignem in Magog, & in his, qui habitant
in insulis confiderent: & scient, quia ego 7
Dñs. * Et nomen sanctum meum notum fa-
ciam in medio populi mei Israel, & nō pol-
luam nomen sanctum meum amplius, & 8
scient Gentes, quia ego Dñs sanctus Israel:
Ecce venit, & factum est, ait Dñs Deus, hæc 9
est dies, de qua locutus sum. * Et egredien-
tur habitatores de ciuitatibus Israel, et suc-
cendent, & comburent arnia, clypeum, &
hastas, arcum, & sagittas, et baculos ma-
nuum, et contos: et succendent ea igni sep-
tem annis. * Et non portabunt ligna de re- 10
gionibus, neque succident de saltibus: quo-
niam arma succendent igni, et deprædabi-
tur eos, quibus prædæ fuerant, et diripient
vastatores suos, ait Dñs Deus. Et erit in die 11
illa: dabo Gog locum nominatum sepul-
chrum in Israel: vallem viatorum ad Ori-
entem maris, quæ obstupescere faciet præter-
euntes: et sepelient ibi Gog, et omnem mul-
titudinem eius, et vocabitur multitudo
Gog. Et sepeliet eos domus Israel, ut mun- 12
dent terram septem mensibus. Sepeliet au- 13
tem cum omnis populus terræ, et erit eis
nominata dies, in qua glorificatus sum, ait
Dñs Deus. Et viros iugiter constituent lu- 14

D strantes terrant, qui sepeliant, et requirant
eos, qui remanserant super faciem terræ, ut
emundent eam: post menses autem septem
15 quærere incipient. Et circuibunt peragran-
tes terram: cumque viderint os hominis,
statuent iuxta illud titulum: donec sepe-
liant illud pollinctores, in valle multitudi-
16 nis Gog. * Nomen autem ciuitatis Amona,
17 et nundabunt terram. * Tu ergo fili homi-
E nis, hæc dicit Dominus Deus: Dic omni
volucti, et vniuersis auiibus, cunctisque be-
stijs agri: Conuenite, properate, concurrite
vindicare ad victimam meam, quam ego
immolo vobis, victimam grandem super
montes Israel: ut comedatis carnem, et bi-
18 batis sanguinem. * Carnes fortium come-
detis, et sanguinem principum terræ bibe-
tis: arietum, et agnorum, et hircorum, tau-
rorumque, et altilium, et pinguium om-
19 nium. * Et comedetis adipem in saturita-
tem, et bibetis sanguinem in ebrietatem,
de victima, quam ego immolabo vobis: *
20 Et saturabimini super mensam meam de
F equo, et equite forti, et de vniuersis viris
21 bellatoribus, ait Dominus Deus. * Et po-
nam gloriam in Gentibus: et videbunt om-
nes Gentes iudicium meum, quod fecerim;
et manum meam, quam posuerim super
22 eos. * Et scient domus Israel, quia ego Do-
minus Deus eorum, a die illa, et deinceps. *
23 Et scient Gentes, quoniam in iniquitate
sua capta sit domus Israel, eo quod dereli-
querint me, et absconderim faciem meam
ab eis: et tradiderim eos in manus hostium,
24 et ceciderint in gladio vniuersi. * Iuxta
immundiciam eorum, et scelus feci eis, et
25 abscondi faciem meam ab illis. * Propte-
rea hæc dicit Dominus Deus: Nunc redu-
cam captiuitatem Iacob, et miserebor om-
nis domus Israel: et assumam zelum pro
26 nomine sancto meo. * Et portabunt confu-
sionem suam, et omnem præuaricationem,
G qua præuaricati sunt in me, cum habitaue-
runt in terra sua confiderent neminem for-
27 midantes. * Et reduxero eos de populis, et
congregauiero de terris inimicorum suo-
rum, et sanctificatus fuero in eis, in oculis
28 gentium plurimarum. * Et scient, quia
ego Dominus Deus eorum, eo quod tran-
stulerim eos in nationes, et congregaue-
rim eos super terram suam, et non dereli-
29 querim quemquam ex eis ibi. * Et non ab-
scondam ultra faciem meam ab eis, eo
quod effuderim spiritum meum super om-
nem domum Israel, ait Dominus Deus.

Supr. 26. c. 2
11.

C A P. X L.

Propheta ostenditur futura reedificatio ciuitatis, cum mensura in longitudine, latitudine & altitudine singularum domus portarum, thalamorum, frontium, fenestrarum, vestibulorum, cubiculorum & graduum: item mensuratio quatuor mensurarum ad immunda sacrificia: rursum gazophylacium cantorum, & sacerdotum, ac vestibula templi.

IN vigesimo quinto anno transmigratio-
nis nostrae, in exordio anni, decima men-
sis, quartodecimo anno postquam percussa
est ciuitas in ipsa hac die facta est super me
manus Domini, & adduxit me illuc. * In visio-
nibus Dei adduxit me in terram Israel, &
dimisit me super montem excelsum nimis:
super quem erat, quasi ædificium ciuitatis
vergentis ad Austrum. * Et introduxit me
illuc: & ecce vir, cuius erat species, quasi
species æris, & funiculus lineus in manu
eius, & calamus mensuræ in manu eius:
stabat autem in porta. * Et locutus est ad me
idem vir: Fili hominis vide oculis tuis, &
auribus tuis audi, & pone cor tuum in om-
nia, quæ ego ostendam tibi: quia vt osten-
dantur tibi, adductus es huc: annuntia om-
nia, quæ tu vides domui Israel. Et ecce mu-
rus forinsecus in circuitu domus vndique,
& in manu viri calamus mensuræ sex cu-
bitorum, & palmo: & mensus est latitudi-
nem ædificij calamo vno, altitudinem quo-
que calamo vno. * Et venit ad portam, quæ
respiciebat viam Orientalem, & ascendit
per gradus eius: & mensus est limen portæ
calamo vno latitudinem, id est, limen vni
calamo vno in latitudine: * Et thalamum
vno calamo in longum, & vno calamo in
latum: & inter thalamos, quinque cubitos:
Et limen portæ iuxta vestibulum portæ in-
trinsecus, calamo vno. * Et mensus est vesti-
bulum portæ octo cubitorum, & frontem
eius duobus cubitis: vestibulum autem
portæ erat intrinsecus. Porro thalami por-
tæ ad viam Orientalem, tres hinc, & tres
inde: mensura vna trium, & mensura vna
frontium ex vtraque parte. * Et mensus est
latitudinem liminis portæ decem cubito-
rum: & longitudinem portæ, tredecim cu-
bitorum. * Et marginem ante thalamos cu-
biti vnus: & cubitus vnus finis vtriusque:
thalami autem, sex cubitorum erant hinc,
& inde. * Et mensus est portam à recto tha-
lami vsque ad rectum eius, latitudinem vi-
ginti quinque cubitorum: ostium contra ostiū.
Et fecit frontes per sexaginta cubitos: & ad
frontem atrium portæ vndique per circui-
tum. * Et ante faciem portæ, quæ pertinge-
bat vsque ad faciem vestibuli portæ interio-

6 ris, quinquaginta cubitos. * Et fenestras ob-
liquas in thalamis, & in frontibus eorum,
quæ erant intra portam vndique per cir-
cuitum: similiter autem erant, & in vesti-
bulis fenestræ per gyrum intrinsecus, & an-
te frontes pictura palmarum. * Et eduxit
me ad atrium exterius, & ecce gazophyla-
cia, & pavimentum stratum lapide in atrio
per circuitum: triginta gazophylacia in
circuitu pavimenti. * Et pavimentum in
fronte portarum, secundum longitudinem
portarum erat inferius. * Et mensus est lati-
tudinem à facie portæ inferioris vsque ad
frontem atrij interioris extrinsecus, cen-
tum cubitos ad Orientem, & ad Aquilo-
nem. * Portam quoque, quæ respiciebat
viam Aquilonis atrij exterioris, mensus est
eam in longitudine, quàm in latitudine. * Et
thamos eius tres hinc, & tres inde: & fron-
tem eius, & vestibulum eius secundum
mensuram portæ prioris, quinquaginta
cubitorum longitudinem eius, & latitudi-
nem viginti quinque cubitorum. * Fenestre
autem eius, & vestibulum, & sculpturæ se-
cundum mensuram portæ, quæ respiciebat
ad Orientem: & septem graduum erat ascen-
sus eius, & vestibulum ante eam. * Et porta
atrij interioris contra portam Aquilonis,
& Orientalem: & mensus est à porta vsque
ad portam centum cubitos. * Et eduxit me
ad viam Australem, & ecce porta, quæ re-
spiciebat ad Austrum: & mensus est fron-
tem eius, & vestibulum eius, iuxta mensu-
ras superiores. * Et fenestras eius, & vesti-
bula in circuitu, sicut fenestras cæte-
ras: quinquaginta cubitorum longitudi-
ne, & latitudine viginti quinque cubito-
rum. * Et in gradibus septem ascendebatur
ad eam: & vestibulum ante fores eius: &
celatæ palmæ erant, vna hinc, & altera in-
de in fronte eius. * Et porta atrij interioris
in via Australi: & mensus est à porta vsque
ad portam in via Australi, centum cubitos.
Et introduxit me in atrium interius ad portam
Austalem: & mensus est portam iuxta
mensuras superiores. * Thalamum eius, &
frontem eius, & vestibulum eius eisdem
mensuris: & fenestras eius, & vestibulum
eius in circuitu, quinquaginta cubitos lon-
gitudinis, & latitudinis viginti quinque cu-
bitos. * Et vestibulum per gyrum longitu-
dine viginti quinque cubitorum, & latitu-
dine quinque cubitorum. * Et vestibulum
eius ad atrium exterius, & palmas eius in
fronte: & octo gradus erant, quibus ascen-
debatur per eam. Et introduxit me in atrium
interius per viam Orientalem: & mensus
est portam secundum mensuras superiores.
Thalamum eius, & frontem eius, & vesti-
bulum eius, sicut supra: & fenestras eius, &
vesti-

vestibula eius in circuitu, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine viginti-quinque cubitorum. * Et vestibulum eius, id est atrij exterioris: & palmarum celatae in fronte eius hinc, & inde: & in octo gradibus ascensus eius. Et introduxit me ad portam, quae respiciebat ad Aquilonem: & mensus est secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, et frontem eius, et vestibulum eius, et fenestras eius per circuitum, longitudine quinquaginta cubitorum, et latitudine viginti-quinque cubitorum. * Et vestibulum eius respiciebat ad atrium exterius: et celatura palmarum in fronte eius hinc, et inde: et in octo gradibus ascensus eius. * Et per singula gazophylacia ostium in frontibus portarum: ibi lauabunt holocaustum. * Et in vestibulo portae, duae mensae hinc, et duae mensae inde: ut immoletur super eas holocaustum, et pro peccato, et pro delicto. Et ad latus exterius, quod ascendit ad ostium portae, quae pergit ad Aquilonem, duae mensae: et ad latus alterum ante vestibulum portae, duae mensae. * Quatuor mensae hinc, et quatuor mensae inde: per latera portae octo mensae erant, super quas immolabant. * Quatuor autem mensae ad holocaustum, de lapidibus quadris extructis: longitudine cubiti unius, et dimidij: et latitudine cubiti unius, et dimidij: et altitudine cubiti unius: super quas ponant vasa, in quibus immolatur holocaustum, et victima. * Et labia earum palmi unius, reflexa intrinsecus per circuitum: super mensas autem carnes oblationis. * Et extra portam interiorem, gazophylacia cantorum in atrio interiori, quod erat in latere portae respicientis ad Aquilonem: et facies eorum contra viam Australem, una ex latere portae Orientalis, quae respiciebat ad viam Aquilonis. * Et dixit ad me: Hoc est gazophylacium, quod respicit viam Meridianam: sacerdotum erit, qui excubant in custodijs templi. * Porro gazophylacium, quod respicit ad viam Aquilonis, sacerdotum erit, qui excubant ad ministerium altaris. isti sunt filij Sadoc, qui accedunt de filiis Levi ad Dominum, ut ministrent ei. * Et mensus est atrium longitudine centum cubitorum, et latitudine centum cubitorum per quadratum: et altare ante faciem templi. Et introduxit me in vestibulum templi: et mensus est vestibulum quinque cubitis hinc, et quinque cubitis inde: et latitudinem portae trium cubitorum hinc, et trium cubitorum inde. * Longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum, et latitudinem, et vnde-
cimum cubitorum, et octo gradibus ascendebatur ad eam. Et columnae erant in frontibus: una hinc, et altera inde.

Dispositio reaedificandi templi iuxta partes singulas.

ET introduxit me in templum, et mensus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc, et sex cubitos latitudinis inde, latitudinem tabernaculi. * Et latitudo portae, decem cubitorum erat: et latera portae quinque cubitis hinc, et quinque cubitis inde: et mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum, et latitudinem viginti cubitorum. * Et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portae duos cubitos: et portam, sex cubitorum: et latitudinem portae, septem cubitorum. * Et mensus est longitudinem eius viginti cubitorum, et latitudinem eius viginti cubitorum ante faciem templi: et dixit ad me: Hoc est sanctum sanctorum. * Et mensus est parietem domus sex cubitorum: et latitudinem lateris quatuor cubitorum undique per circuitum domus. * Latera autem, latus ad latus, bis triginta tria: et erant eminentia, quae ingrederentur per parietem domus, in lateribus per circuitum, ut continerent, et non attingerent parietem templi. * Et platea erat in rotundum, ascendens sursum per cochleam, et in coenaculum templi deferbat per gyrum: idcirco latius erat templum in superioribus, et sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium. * Et vidi in domo altitudinem per circuitum, fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatium: * Et latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum: et erat interior domus in lateribus domus. * Et inter gazophylacia latitudinem viginti cubitorum, in circuitu domus undique, * Et ostium lateris ad orationem: ostium unum ad viam Aquilonis, et ostium unum ad viam Australem: et latitudinem loci ad orationem quinque cubitorum in circuitu. Et aedificium, quod erat separatum, versumque ad viam respicientem ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum: paries autem aedificij, quoque cubitorum latitudinis per circuitum: et longitudo eius nonaginta cubitorum. * Et mensus est domus longitudinem, centum cubitorum: et quod separatum erat aedificium, et parietes eius, longitudinis centum cubitorum. * Latitudo autem ante faciem domus, et eius, quod erat separatum contra Orientem, centum cubitorum. * Et mensus est longitudinem aedificij contra faciem eius, quod erat separatum ad dorsum: et thecas ex utraque parte centum cubitorum: et templum interius, et vestibula atrij. * Limina, et fenestras obliquas, et thecas in circuitu per tres partes, contra uniuscuiusque limen.

men, stratumque lignum per gyrum in circuitu: terra autem usque ad fenestras, & fenestraz clausa super ostia. * Et usque ad domum interiorum, & forinsecus per omnem parietem in circuitu intrinsecus, & forinsecus, ad mensuram. * Et fabrefacta cherubim, & palmae: & palma inter cherub, & cherub, duasque facies habebat cherub. * Faciem hominis iuxta palmam ex hac parte, & faciem leonis iuxta palmam ex alia parte, expressam per omnem domum in circuitu. * De terra usque ad superiora portarum, cherubim, & palmae caelatae erant in pariete templi. * Limen quadrangulum, & facies sanctuarii, aspectus contra aspectum. Altaris lignei trium cubitorum altitudo: & longitudo eius duorum cubitorum; & anguli eius, & longitudo eius, & parietes eius lignei. Et locutus est ad me: Hae est mensa coram Domino. * Et duo ostia erant in templo, & in sanctuario. * Et in duobus ostijs ex utraque parte bina erant ostiola, quae in se inuicem plicabantur: bina enim ostia erant ex utraque parte ostiorum. * Et caelata erant in ipsis ostijs templi cherubim, & sculpturae palmarum, sicut in parietibus quoque expressae erant: quam ob rem, & grossiora erant ligna in vestibuli fronte forinsecus. * Super quae fenestraz oblique, & similitudo palmarum hinc, atque inde in humerulis vestibuli, secundum latera domus, latitudinemque parietum.

C A P X L I I.

De gazophylacijs, ceterisque quae ad sacrorum usum pertinent reaedificandi.

ET eduxit me in atrium exterius per viam ducentem ad Aquilonem, & introduxit me in gazophylacium, quod erat contra separatam aedificium, & contra ad eam vergentem ad Aquilonem. * In facie longitudinis, centum cubitos ostij Aquilonis, & latitudinis quinquaginta cubitos, Contra viginti cubitos atrij interioris, & contra pavimentum stratum lapide atrij exterioris, ubi erat porticus iuncta porticus triplici. * Et ante gazophylacia decambulatio decem cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens viae cubiti unius. Et ostia eorum ad Aquilonem: Vbi erant gazophylacia in superioribus humilia: quia supportabant porticus, quae ex illis eminebant de inferioribus, & de medijs aedificij. * Tristegae enim erant, & non habebant columnas, sicut erant columnae atriorum: propterea eminebant de interioribus, & de medijs a terra cubitis quinquaginta. Et peribolus exterior secundum gazophylacia, quae erant in via atrij exterioris ante gazophylacia: longitudo eius quinquaginta cubitorum. * Quia lon-

gitudo erat gazophylaciorum atrij exterioris, quinquaginta cubitorum: & longitudo ante faciem templi, centum cubitorum. Et erat subter gazophylacia haec introitus ab Oriente ingredientium in ea de atrio exteriori. In latitudine periboli atrij, quod erat contra viam Orientalem, in faciem aedificij separati, & erant ante aedificium gazophylacia. * Et via ante faciem eorum, iuxta similitudinem gazophylaciorum, quae erant in via Aquilonis: secundum longitudinem eorum, sic & latitudo eorum; & omnis introitus eorum, & similitudines, & ostia eorum. * Secundum ostia gazophylaciorum, quae erant in via respiciente ad Notum: ostium in capite viae: quae via erat ante vestibulum separatum per viam Orientalem ingredientibus. * Edixit ad me: Gazophylacia Aquilonis, et gazophylacia Austris, quae sunt ante aedificium separatum: haec sunt gazophylacia sancta: in quibus vescuntur sacerdotes, qui appropinquant ad Dominum in sancta sanctorum, ibi ponent sancta sanctorum, & oblationem pro peccato, & pro delicto: locus enim sanctus est. * Cum autem ingressi fuerint sacerdotes, non egredientur de sanctis in atrium exterius: & ibi reponent vestimenta sua, in quibus ministrant, quia sancta sunt: vestienturque vestimentis alijs, & sic procedent ad populum. * Cumque compleffet mensuras domus interioris, eduxit me per viam portae, quae respiciebat ad viam Orientalem: & mensus est eam undique per circuitum. * Mensus est autem contra ventum Orientalem calamo mensurae, quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum. Et mensus est contra ventum Aquilonis quingentos calamos in calamo mensurae per gyrum. Et ad ventum Australem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum. Et ad ventum Occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae. * Per quatuor ventos mensus est murum eius undique per circuitum, longitudinem quingentorum cubitorum, & latitudinem quingentorum cubitorum, diidentem inter sanctuarium, & vulgi locum.

C A P X L I I I.

Gloria Domini apparense audit propheta, quod filij Israel non amplius polluent nomen Domini, & quae sint mensura altaris, ac sacrificia ad ipsum septem diebus expiandum.

ET duxit me ad portam, quae respiciebat ad viam Orientalem. * Et ecce gloria Dei Israel ingrediebatur per viam Orientalem: & vox erat ei, quasi vox aquarum multarum, & terra splendebat a maiestate eius,

Sup. 9. 2. 1.
Sup. 10. 8. 1.

eius. * Et vidi visionem, secundum speciem, quam videram, quando venit, ut disperderet civitatem: & species secundum aspectum, quem videram iuxta fluvium Chobar: & cecidi super faciem meam. * Et maiestas Domini ingressa est templum per viam portæ, quæ respiciebat ad Orientem. * Et eleuavit me spiritus, & introduxit me in atrium interius: & ecce repleta erat gloria Domini domus. * Et audiui loquentem ad me de domo, & vir, qui stabat iuxta me, * Dixit ad me: Fili hominis, locus solij mei, & locus vestigiorum pedum meorum, ubi habito in medio filiorum Israel in æternum: & non polluent ultra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi & reges eorum in fornicationibus suis, & in ruinis regum suorum, & in excelsis. * Qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum, & postes suos iuxta postes meos: & murus erat inter me, & eos: polluerunt nomen sanctum meum in abominationibus, quas fecerunt: propter quod consumpsi eos in ira mea. * Nunc ergo repellant procul fornicationem suam, & ruinas regum suorum à me: & habitabo in medio eorum semper. * Tu autem fili hominis ostende domui Israel templum, et confundantur ab iniquitatibus suis, & metiantur fabricam: Et erubescant ex omnibus, quæ fecerunt: Figuram domus, & fabricæ eius exitus, & introitus, & omnem descriptionem eius, & vniuersa præcepta eius, cunctumque ordinem eius, et omnes leges eius ostende eis, & scribes in oculis eorum: ut custodiant omnes descriptiones eius, & præcepta illius, & faciant ea: * Ista est lex domus in summitate montis: Omnis finis eius in circuitu, sanctum sanctorum est: hæc est ergo lex domus. * Iste autem mensuræ altaris in cubito verissimo, qui habebat cubitum, & palmis: in sinu eius erat cubitus, et cubitus in latitudine, et definitio eius usque ad labium eius, et in circuitu, palmus vnus, hæc quoque erat fossa altaris. Et de sinu terræ usque ad crepidinem notissimam duo cubiti, et latitudo cubiti vnus: et à crepidine minore usque ad crepidinem maiorem quatuor cubiti, et latitudo cubiti vnus. * Ipse autem Ariel quatuor cubitorum: & ab Ariel usque ad sursum, cornua quatuor. * Et Ariel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis: quadrangularem æquis lateribus. * Et crepidine quatuordecim cubitorum longitudinis, per quatuordecim cubitos latitudinis in quatuor angulis eius: et corona in circuitu eius dimidij cubiti, et finis eius vnus cubiti per circuitum: gradus autem eius versus ad Orientem. Et dixit ad me: Fili hominis, hæc dicit Dominus

Deus: Hi sunt ritus altaris, in quacunque die fuerit fabricatum; ut offeratur super illud holocaustum, & effundatur sanguis. *

17 Et dabis Sacerdotibus, et Levitis, qui sunt de semine Sadoe, qui accedunt ad me, ait Dominus Deus, ut offerant mihi vitulum de armento pro peccato. * Et assumens de sanguine eius, pones super quatuor cornua eius, et super quatuor angulos crepidinis, et super coronam in circuitu, et mundabis illud, et expiabis. * Et tolles vitulum, qui oblatus fuerit pro peccato: et combures eum in separato loco domus extra sanctuarium. * Et in die secunda offeres hircum caprarum immaculatum pro peccato: et expiabunt altare, sicut expiauerunt in vitulo. 23 Cumque compleueris expians illud, offeres vitulum de armento immaculatum, et arietem de grege immaculatum. Et offeres eos in conspectu Domini: et mittent sacerdotes super eos sal, et offerent eos in holocaustum Domino. * Septem diebus facies hircum pro peccato quotidie: et vitulum de armento, et arietem de pecoribus, immaculatos offerent. * Septem diebus expiabunt altare, et mundabunt illud: et implebunt manum eius. Expletis autem diebus, in die octaua, et ultra, facient sacerdotes super altare holocausta vestra, et quæ pro pace offerunt: et placatus ero vobis, ait Dominus Deus.

C A P. X L I V.

Porta sanctuarij clausa, qua solus Deus ingreditur: incircumcisi carnis, & corde non ingredientur sanctuarium, nec Leuita, qui idola secuti sunt, sed hi ministri domus erunt: filij autem Sadoe sacerdotes ingredientur, & horum leges ponuntur.

1 ET conuertit me ad viam portæ sanctuarij exterioris, quæ respiciebat ad Orientem: et erat clausa: * Et dixit Dominus ad me: Porta hæc clausa erit: non aperietur, et vir non transibit per eam: quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam, eritque clausa. * Principi. Princeps ipse sedebit in ea, ut comedat panem coram Domino: per viam portæ vestibuli ingreditur, et per viam eius egredietur. * Et adduxit me per viam portæ Aquilonis in conspectu domus: et vidi, et ecce impleuit gloria Domini domum Dñi: et cecidi in faciem meam. * Et dixit ad me Dñs: Fili hominis pone cor tuum, et vide oculis tuis: et auribus tuis audi omnia, quæ ego loquor ad te de vniuersis caeremonijs domus Domini, et de cunctis legibus eius: et pones cor tuum in vijs templi per omnes exitus sanctuarij. * Et dices ad exasperantem me domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Sufficiant vobis omnia scelera vestra domus Israel: *

7 **E**o quod inducitis filios alienos incircum-
cisos corde, & incircumcisos carne, ut sint
in sanctuario meo, & polluant domum
meam: & offertis panes meos, adipem, &
sanguinem: & dissolvitis pactum meum in
omnibus sceleribus vestris. * Et non ser-
vatis praecepta sanctuarii mei: & posuistis cu-
stodes observationum mearum in sanctua-
rio meo, obismetipsis. * Hæc dicit Domi-
nus Deus: Omnis alienigena, incircumci-
sus corde, & incircumcisos carne, non in-
gredietur sanctuarium meum, omnis filius
alienus, qui est in medio filiorum Israel. *
Sed & Leuitæ, qui de longè recesserunt à
me in errore filiorum Israel, & erraverunt
à me post idola sua, & portaverunt iniqui-
tatem suam; Erunt in sanctuario meo edi-
cui, & ianitores portarum domus, & mini-
stri domus: ipsi mactabunt holocausta, &
victimas populi: & ipsi stabunt in conspe-
ctu eorum, ut ministrent eis. * Pro eo, quod
ministraverunt illis in conspectu idolorum
suorum, & facti sunt domui Israel in offen-
diculum iniquitatis: idcirco levari manum
meam super eos, ait Dominus Deus, & por-
tabunt iniquitatem suam: * Et non appro-
pinquabunt ad me, ut sacerdotio fungan-
tur mihi, neque accedent ad omne sanctua-
rium meum iuxta sancta sanctorum: sed
portabunt confusionem suam, & scelera
sua, quæ fecerunt. * Et dabo eos ianitores
domus in omni ministerio eius, & in uni-
versis, quæ sient in ea. * Sacerdotes autem,
& Leuitæ filij Sadoc, qui custodierunt cere-
monias sanctuarii mei, cum errarent filij
Israel à me, ipsi accedent ad me, ut mini-
strent mihi: & stabunt in conspectu meo, ut
offerant mihi adipem, & sanguinem, ait Do-
minus Deus. * Ipsi ingredientur sanctua-
rium meum, & ipsi accedent ad mensam
meam, ut ministrent mihi, & custodiant ce-
remónias meas. * Cumque ingredientur
portas atrij interioris, vestibulis lineis in-
duentur: nec ascendet super eos quidquam
laneum, quando ministrant in portis atrij
interioris, & in fronsibus. * Vittæ lineæ erunt
in capitibus eorum, & feminalia lineæ erunt
in lumbis eorum, & non accingentur in su-
dore. * Cumque egredientur atrium exte-
rius ad populum, exuent se vestimentis
suis, in quibus ministraverant, & reponent
ea in gazophylacio sanctuarii, & vestient se
vestimentis alijs, & non sanctificabunt po-
pulum in vestibulis suis. Caput autem suum
non radent, neque cotnam nutrient: sed con-
dentes attendent capita sua. * Et vinum non
bibet omnis sacerdos, quando ingressurus
est atrium interius. Et viduam, & repudia-
tam non accipient uxores, sed virgines de
semine domus Israel: sed & viduam, quæ

23 fuerit vidua à sacerdote, accipient. * Et po-
pulum meum docebunt quid sit inter san-
ctum, & pollutum, & inter mundum, &
24 immundum ostendent eis. * Et cum fuerit
controversia, stabunt in iudicijs meis, &
iudicabunt: leges meas, & praecepta mea in
omnibus solemnitatibus meis custodient,
25 & Sabbata mea sanctificabunt. * Et ad mor-
tuum hominem non ingredientur, ne pol-
luantur, nisi ad patrem, & matrem, & fi-
lium, & filiam, & fratrem, & sororem, quæ
alterum virum non habuerit: in quibus
26 contaminabuntur. * Et postquam fuerit
G emundatus, septem dies numerabuntur ei.
27 Et in die introitus sui in sanctuarium ad
atrium interius, ut ministret mihi in san-
ctuario, offeret pro peccato suo, ait Domi-
28 nus Deus. * Non erit autem eis hæreditas,
ego hæreditas eorum: & possessionem non
dabitis eis in Israel, ego enim possessio eo-
29 rum. * Victimam, & pro peccato, & pro de-
licto ipsi comedent: & omne votum in Is-
30 rael ipsorum erit. * Et primitiæ omnium
primogenitorum, & omnia libamenta ex
omnibus, quæ offeruntur, sacerdotum
erunt: & primitiæ ciborum vestrorum da-
bitis sacerdoti, ut reponat benedictionem
31 domui tuæ. * Omne morticinum, & cap-
tum à bestia de auibus, & de pecoribus non
comedent Sacerdotes.

C A P. X L V.

*In terra divisione, separatis Domino primitiæ,
assignanda est certa portio sacerdotibus, Le-
uitis, civitati, ac principi: servandaque
aquitas in ponderibus, mensuris, primitiæ
& sacrificijs: quæ sacrificia offerentur primo,
ac septimo die primi mensis, & in solemnita-
tibus Pascha, ac Tabernaculorum.*

1 **C**umque coeperitis terram dividere for-
tito, separate primitias Domino, san-
ctificatum de terra, longitudine viginti-
quinque milia, & latitudine decem millia:
sanctificatum erit in omni termino eius
2 per circuitum. * Et erit ex omni parte san-
ctificatum quingentos per quingentos,
quadrisariam per circuitum: & quinqu-
3 ginta cubitis in suburbana eius per gyrum,
& à mensura ista mensurabis longitudi-
nem viginti quinque millium, & latitudi-
nem decem millium, & in ipso erit tem-
4 plum, sanctumque sanctorum. * Sanctifica-
tum de terra erit sacerdotibus ministris
sanctuarii, qui accedunt ad ministerium
Domini: & erit eis locus in domos, & in
5 sanctuarium sanctitatis. * Viginti quinque
autem millia longitudinis, & decem millia
latitudinis, erunt Leuitis, qui ministrant do-
mui:

multi ipsi possidebunt viginti gazophylacia .
 * Et possessionem ciuitatis dabitis quinque
 millia latitudinis , & longitudinis vigin-
 tiquinque millia , secundum separatio-
 nem sanctuarij , omni domui Israel . *
 Princip. quoque hinc , & inde in separa-
 tionem sanctuarij , & in possessionem ci-
 uitatis , contra faciem separationis san-
 ctuarij , & contra faciem possessionis vr-
 bis : a latere Maris vsque ad Mare , & a la-
 tere Orientis , vsque ad Orientem : Longi-
 tudinis autem iuxta vnamquamque par-
 tem a termino Occidentali vsque ad termi-
 num Orientalem . * De terra erit ei pos-
 sessio in Israel : & non depopulabuntur vl-
 tra principes populum meum : sed terram
 dabunt domui Israel secundum tribus eo-
 rum . * Hæc dicit Dominus Deus : Suffi-
 ciat vobis principes Israel : iniquitatem , &
 rapinas intermittere , & iudicium , & iu-
 stitiam facite , separate confinia vestra a
 populo meo , ait Dominus Deus . * Sta-
 tera iusta , & ephi iustum , & batus iustus
 erit vobis . * Ephi , & batus æqualia , &
 vnus mensuræ erunt : vt capiat decimam
 partem cori batus , & decimam partem
 cori ephi : iuxta mensuram cori erit æqua
 libratio eorum . * Siclus autem viginti
 obolos habet . Porro viginti sicli , & vi-
 gintiquinque sicli , & quindecim sicli ,
 minam faciunt . * Et hæc sunt primitiæ ,
 quas tolletis : sextam partem ephi de co-
 ro frumenti , & sextam partem ephi de co-
 ro hordei . * Mensura quoque olei , batus
 olei , decima pars cori est : & decem bati
 eorum faciunt : quia decem bati implent
 eorum . * Et arietem vnum de grege du-
 centotum , de his quæ nutriunt Israel in
 sacrificium , & in holocaustum , & in pa-
 cifica , ad expiandum pro eis , ait Domi-
 nus Deus . * Omnis populus terræ tene-
 bitur primitiis his principi in Israel . * Et
 super principem erunt holocausta , & sa-
 crificium , & libamina in solemnitatibus ,
 & in Calendis , & in Sabbatis , & in vi-
 uersis solemnitatibus domus Israel : ipse fa-
 ciet pro peccato sacrificium , & holocau-
 stum , & pacifica ad expiandum pro do-
 mo Israel . * Hæc dicit Dominus Deus :
 In primo mense , vna mensis , sumes vi-
 tulum de armento immaculatum , & ex-
 piabis sanctuarium . * Et tollet sacerdos
 de sanguine , quod erit pro peccato : &
 ponet in postibus domus , & in quatuor
 angulis crepidinis altaris , & in postibus
 portæ atrij interioris . * Et sic facies in se-
 prima mensis , pro vnoquoque , qui igno-
 ruit , & errore deceptus est , & expiabis
 pro domo . * In primo mense , quartade-
 cima die mensis , erit vobis Paschæ solem-

nitas : septem diebus azyma comedentur .
 Et faciet princeps in die illa pro se , & pro
 vniuerso populo terræ , vitulum pro pec-
 cato . * Et in septem dierum solemnita-
 re faciet holocaustum Domino septem vi-
 tulos , & septem arietes immaculatos
 quotidie septem diebus : & pro peccato
 hircum caprarum quotidie . * Et sacrifici-
 um ephi per vitulum , & ephi per arie-
 tem faciet : & olei hin per singula ephi .
 Septimo mense , quintadecima die men-
 sis , in solemnitate , faciet sicut supra di-
 cta sunt per septem dies ; tam pro pecca-
 to , quam pro holocausto , & in sacrificio ,
 & in oleo .

C A P V T X L V L

*Porta solis Sabbatis, ac Calendis aperienda, &
 qua holocausta his diebus offeret princeps,
 quare porta ipse, aut populus templum in-
 gredietur, vel egredietur: desponsanteo, &
 quotidiano principis holocausto: de ipsius
 dono filijs, aut seruis dato: loca in quibus
 sacerdotes coquant sacrificia, & ministri
 victimas populi.*

Hæc dicit Dominus Deus : Porta atrij
 interioris , quæ respicit ad Orien-
 tem , erit clausa sex diebus in quibus
 opus sit : die autem Sabbati aperiatur , sed
 et in die Calendarum aperiatur . * Et in-
 trabit princeps per viam vestibuli portæ
 deforis , et stabit in limine portæ : et fa-
 cient sacerdotes holocaustum eius , et pa-
 cifica eius : et adorabit super limen por-
 tæ , et egredietur : porta autem non clau-
 detur vsque ad vespere . Et adorabit po-
 pulus terræ ad ostium portæ illius in Sab-
 batis , et in Calendis , coram Domino . *
 Holocaustum autem hoc offeret princeps
 Domino : in die Sabbati sex agnos im-
 maculatos , et arietem immaculatum . *
 Et sacrificium ephi per arietem : in agnis
 autem sacrificium , quod dederit manus
 eius : et olei hin per singula ephi . * In die
 autem Calendarum vitulum de armento
 immaculatum : et sex agni , et arietes
 immaculati erunt . * Et ephi per vitulum ,
 ephi quoque per arietem faciet sacrifici-
 um : de agnis autem , sicut inuenerit
 manus eius : et olei hin per singula ephi .
 Cumque ingressus est princeps , per
 viam vestibuli portæ ingreditur , et per
 eandem viam exeat . * Et cum intrabit po-
 pulus terræ in conspectu Domini in solem-
 nitatibus : qui ingreditur per portam Aqi-
 lonis . vt adoret , egredietur per viam por-
 tæ Meridianæ : porro qui ingreditur per
 viam portæ Meridianæ , egredietur per
 viam

Exod. 10. 2.
 15.
 Lev. 17. 6.
 25.
 Num. 1. 2.
 47.

viam portæ Aquilonis: non reuertetur per viam portæ, per quam ingressus est, sed è regione illius egredietur. * Princeps autem in medio eorum cum ingredientibus ingredietur, et cum egredientibus egredietur. * Et in nundinis, et in solemnitatibus erit sacrificium ephi per vitulum, et ephi per arietem: agnus autem erit sacrificium, sicut inuenerit manus eius: et olei hin per singula ephi. * Cum autem fecerit princeps spontaneum holocaustum, aut pacifica voluntaria Domino, aperietur ei porta, quæ respicit ad Orientem, et faciet holocaustum suum, et pacifica sua, sicut fieri solet in die sabbati: et egredietur, claudeturque porta postquam exierit. * Et agnum eiusdem anni immaculatum faciet holocaustum quotidie Domino: semper mane faciet illud. * Et faciet sacrificium super eo cata mane mane sextam partem ephi, et de oleo tertiam partem hin, ut misceatur similæ: sacrificium Domino legitimum, iuge atque perpetuum. * Faciet agnum, et sacrificium, et oleum cata mane mane: holocaustum sempiternum. Hæc dicit Dominus Deus: Si dederit princeps donum alicui de filiis suis: hæreditas eius, filiorum suorum erit, possidebunt eam hæreditariè. * Si autem dederit legatum de hæreditate sua vni seruorum suorum, erit illius usque ad annum remissionis, et reuertetur ad principem: hæreditas autem eius, filijs eius erit. * Et non accipiet princeps de hæreditate populi per violentiam, et de possessione eorum: sed de possessione sua hæreditatem dabit filiis suis: ut non dispergatur populus meus vnusquisque à possessione sua. * Et introduxit me per ingressum, qui erat ex latere portæ, in gazophylacia sanctuarij ad sacerdotes, quæ respiciebant ad Aquilonem: et erat ibi locus vergens ad Occidentem. * Et dixit ad me: Iste est locus ubi coquent sacerdotes pro peccato, et pro delicto: ubi coquent sacrificium, ut non offerant in atrium exterius, et sanctificetur populus. * Et eduxit me in atrium exterius, et circumduxit me per quatuor angulos atrij: et ecce atrium erat in angulo atrij, atriola singula per angulos atrij. In quatuor angulis atrij atriola disposita, quadraginta cubitorum per longum, et triginta per latum: mensuræ vnus quatuor erant. * Et paries per circuitum ambiens quatuor atriola: et culinæ fabricatæ erant subter porticus per gyrum. * Et dixit ad me: Hæc est domus culinarum, in qua coquent ministri domus Domini victimas populi.

C A P. XLVII.

Aqua subter limen domus egredientes, & in latus templi dextrum descendentes efficiuntur torrentis, qui tandem non potest transuadari, & sanat omnia ad quæ peruenit, habens pisces & arbores fructiferas: termini terra sancta, quæ duodecim tribubus Israel, & aduenis diuidenda est.

ET conuertit me ad portam domus, & ecce aquæ egrediebantur subter limen domus ad Orientem: facies enim domus respiciebat ad Orientem: aquæ autem descendebant in latus templi dextrum ad Meridiem altaris. * Et eduxit me per viam portæ Aquilonis, & conuertit me ad viam foras portam exterioram, viam quæ respiciebat ad Orientem: & ecce aquæ redundantes à latere dextro. * Cum egredieretur vir ad Orientem, qui habebat funiculum in manu sua, & mensus est mille cubitos: & traduxit me per aquam usque ad talos. * Rursumque mensus est mille, & traduxit me per aquam usque ad genua: * Et mensus est mille, & traduxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille, torrentem, quem non potui pertransire: quoniam intumuerant aquæ profundi torrentis, qui non potest transuadari. * Et dixit ad me: Certè vidisti fili hominis. Et eduxit me, & conuertit ad ripam torrentis. * Cumque me conuertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex vtraque parte. * Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediuntur ad cumulos fabuli Orientalis, & descendunt ad plana deserti, intrabunt mare, & exibunt, & sanabuntur aquæ. * Et omnis anima viuens, quæ serpit, quocumque venerit torrentis, viuet: & erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquæ istæ, & sanabuntur, & viuens omnia, ad quæ venerit torrentis. * Et stabunt super illas pisces, ab Engadi usque ad Engallim siccario sagenarum erit: plurimæ species erunt piscium eius, sicut pisces maris magni, multitudinis nimis. * In littoribus autem eius, & in palustribus non sanabuntur, quia in salinas dabuntur. * Et super torrentem orietur in ripis eius ex vtraque parte omne lignum pomiferum: non defluet folium ex eo, & non deficiet fructus eius: per singulos menses afferet primitiua, quia aquæ eius de sanctuario egredientur: & erunt fructus eius in cibum, & folia eius ad medicinam. * Hæc dicit Dominus Deus: Hic est terminus, in quo possidebitis terram

terram in duodecim tribubus Israel : quia Ioseph duplicem funiculum habet. * Possidebitis autem eam singuli æquè, ut frater suus ; super quam leuavi manum meam, ut darem patribus vestris : & cadet terra hæc vobis in possessionem. * Hic est autem terminus terræ : ad plagam Septentrionalem, à mari magno via Hethalon, venientibus Sedada, * Emath, Berotha, Sabarim, quæ est inter terminum Damasci, & confinium Emath, domus Tichon, quæ est iuxta terminum Auran. * Et erit terminus à mari usque ad atrium Enon terminus Damasci, & ab Aquilone ad Aquilonem : terminus Emath plaga Septentrionalis. * Porro plaga Orientalis de medio Auran, & de medio Damasci, & de medio Galaad, & de medio terræ Israel, Iordanis disternans ad mare Orientale, metiemini etiam plagam Orientalem. * Plaga autem australis meridiana à Thamar usque ad aquas contradictionis Cades : & torrens usque ad mare magnum : & hæc est plaga ad Meridiem australem. * Et plaga Maris, mare magnum à confinio per directum, donec venias Emath : hæc est plaga Maris. * Et diuidetis terram istam vobis per tribus Israel : * Et mittetis eam in hæreditatem vobis, & aduenis, qui accesserint ad vos, qui genuerint filios in medio vestrum : & erunt vobis sicut indigenæ inter filios Israel : vobiscum diuident possessionem in medio tribuum Israel. * In tribu autem quacumque fuerit aduena, ibi dabitis possessionem illi, ait Dominus Deus.

C A P. XLVIII.

Diuisio terra sancta in duodecim tribus ; ubi sunt primitiæ, & sanctuarium : locus Sacerdotum, ac Levitarum : mensura ciuitatis in quadro cum suburbanis : possessio principis : & duodecim porta ciuitatis iuxta duodecim tribus.

ET hæc nomina tribuum à finibus Aquilonis iuxta viam Hethalon per gentibus Emath, atrium Enan terminus Damasci ad Aquilonem iuxta viam Emath. Et erit ei plaga Orientalis Mare : Dan vna. * Et super terminum Dan, à plaga Orientali, usque ad plagam Maris, Aser vna. * Et super terminum Aser, à plaga Orientali usque ad plagam Maris, Nephthali vna. * Et super terminum Nephthali, à plaga Orientali, usque ad plagam Maris, Manasse vna. * Et super terminum Manasse, à plaga

Orientali, usque ad plagam Maris, Ephraim vna. * Et super terminum Ephraim, à plaga Orientali, usque ad plagam Maris, Ruben vna. * Et super terminum Ruben, à plaga Orientali, usque ad plagam Maris, Iuda vna. * Et super terminum Iuda, à plaga Orientali usque ad plagam Maris, erunt primitiæ, quas separabitis, vigintiquinque millibus latitudinis, & longitudinis, sicut singulæ partes à plaga Orientali usque ad plagam Maris, & erit sanctuarium in medio eius. * Primitiæ, quas separabitis Domino : longitudo vigintiquinque millibus, & latitudo decem millibus. * Hæ autem erunt primitiæ sanctuarij sacerdotum : ad Aquilonem longitudinis vigintiquinque millia, & ad Mare latitudinis decem millia, sed & ad Orientem latitudinis decem millia, & ad Meridiem longitudinis vigintiquinque millia : & erit sanctuarium Domini in medio eius. * Sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sacerdotum, qui custodierunt caeremonias meas, & non errauerunt cum errarent filij Israel, sicut errauerunt, & Leuitæ. * Et erunt eis primitiæ de primitijs terræ sanctum sanctorum, iuxta terminum Levitarum. * Sed & Leuitis similiter iuxta fines sacerdotum vigintiquinque millia longitudinis, & latitudinis decem millia. Omnis longitudo viginti, & quinque millium, & latitudo decem millium. * Et non venundabunt ex eo, neque mutabunt, neque transferentur primitiæ terræ, quia sanctificatae sunt Domino. * Quinque millia autem, quæ supersunt in latitudine per vigintiquinque millia, profana erunt vrbis in habitaculum, & in suburbana : & erit ciuitas in medio eius. * Et hæc mensuræ eius : ad plagam Septentrionalem quingenta, & quatuor millia : & ad plagam Meridianam, quingenta & quatuor millia : & ad plagam Orientalem, quingenta & quatuor millia : & ad plagam Occidentalem, quingenta & quatuor millia. * Erunt autem suburbana ciuitatis ad Aquilonem ducenta quingenta, & ad Meridiem ducenta quinquaginta, & ad Orientem ducenta quinquaginta, & ad Mare ducenta quinquaginta. * Quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias sanctuarij, decem millia in Orientem, & decem millia in Occidentem, erunt sicut primitiæ sanctuarij : & erunt fruges eius in panes his, qui seruiunt ciuitati. * Seruientes autem ciuitati, operabuntur ex omnibus tribubus Israel. * Omnes primitiæ vigintiquinque millium, per vigintiquinque millia in qua-

quadrum, separabuntur in primitias sanctuarij, & in possessionem ciuitatis. * Quod autem reliquum fuerit, principis 21 erit ex omni parte primitiarum sanctuarij, & possessionis ciuitatis e regione vigintiquinque millium primitiarum vsque ad terminum Orientalem: sed & ad Mare, e regione vigintiquinque millium vsque ad terminum Maris, similiter in partibus principis erit: & erunt primitie sanctuarij, & sanctuarium templi in medio eius. * De possessione autem Leuitarum, 22 & de possessione ciuitatis in medio partium principis: erit inter terminum Iuda, & inter terminum Benjamin, & ad principem pertinebit. * Et reliquis tribubus: 23 A plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Benjamin vna. * Et contra terminum Benjamin, a plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Simeon D vna. * Et super terminum Simeonis, a 25 plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Issachar vna. * Et super terminum Issachar, a plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Zabulon vna. * Et super terminum Zabulon, a plaga 27

Orientali vsque ad plagam Maris, Gad 28 vna. * Et super terminum Gad, ad plagam Austri in Meridie: & erit finis de Thamar, vsque ad aquas contradictionis Cades, hereditas contra mare magnum. 29 * Hæc est terra, quam mittetis in sortem tribubus Israel: & hæ partitiones earum ait Dominus Deus. * Et hi egressus ciuitatis: A plaga Septentrionali quingentos, & quatuor millia mensurabis. * Et portæ ciuitatis ex nominibus tribuum Israel, portæ tres a Septentrione, porta Ruben vna, porta Iuda vna, porta Leui vna. 32 * Et ad plagam Orientalem, quingentos & quatuor millia: & portæ tres, porta Ioseph vna, porta Benjamin vna, 33 porta Dan vna. * Et ad plagam Meridianam, quingentos & quatuor millia metieris: & portæ tres, porta Simeonis vna, porta Issachar vna, porta Zabulon vna. * Et ad plagam Occidentalem, quingentos & quatuor millia, & portæ eorum tres, porta Gad vna, porta Aser vna, porta 35 Nephtali vna. * Per circuitum, decem & octo millia: & nomen ciuitatis ex illa die, Dominus ibidem.

Inf. 6. 9. 18.

Cumque eis locutus fuisset rex, non sunt
inuenti tales de vniuersis, vt Daniel, Ana-
nias, Misael, & Azarias: & steterunt in con-
spectu Regis. * Et omne verbum sapientie,
& intellectus, quod sciscitatus est ab eis
Rex, inuenit in eis decuplum, super cun-
ctos ariolos, & magos, qui erant in vniuer-
so regno eius. * Fuit autem Daniel vsque
ad annum primum Cyri regis.

C A P. II.

*Cum sapientes Chaldaei somnium Nabuchodo-
nosor consistere non potentes, inuenerunt
omnes interimi, oranti Danieli reuelatum
est mysterium, qui regi aperit somnium ipsius
de magna quadam statua, eiusque declara-
tionem de quatuor regnis, quo facto Nabu-
chodonosor Danielem adorauit, & hostias,
ac incensum illi praecepit offerri, confi-
tens Dominum Deum, & exaltans Da-
nielem.*

IN anno secundo regni Nabuchodono-
sor, vidit Nabuchodonosor somnium, & A
conterritus est spiritus eius, & somnium
eius fugit ab eo. * Praecepit autem rex, vt
conuocarentur arioli, & magi, & malefici,
& Chaldaei, vt indicarent regi somnia sua:
qui cum venissent, steterunt coram rege. *
Et dixit ad eos rex: Vidi somnium: & men-
te confusus ignoro quid viderim. * Respon-
deruntque Chaldaei regi Syriacè: Rex in
sempiternum viue: dic somnium seruis
tuis, & interpretationem eius indicabi-
mus. * Et respondens rex ait Chaldaeis: Ser-
mo recessit à me: nisi indicaueritis mihi
somnia, & coniecturam eius, peribitis
vos, & domus vestra publicabuntur. * Si
autem somnium, & coniecturam eius nar-
raueritis, praemia, & dona, & honorè mul-
tum accipietis à me: somnium igitur, & in-
terpretationem eius indicate mihi. * Respo-
derunt secundò, atque dixerunt: Rex som-
nium dicat seruis suis, & interpretationem
illius indicabimus. * Respondit rex, & ait:
Certè noui, quod tempus redimitis, scien-
tes quod recesserit à me sermo. * Si ergo
somnia non indicaueritis mihi, vna est
de vobis sententia, quod interpretationem
quoque fallacem, & deceptione plenam
composueritis, vt loquamini mihi donec
tempus pertranseat. Somnium itaque dici-
te mihi, vt sciam, quod interpretationem
quoque eius veram loquamini. * Respon-
dentes ergo Chaldaei coram rege dixerunt:
Nō est homo super terram, qui sermonem
eum rex, possit implere: sed neque regum
quisquam magnus, & potens verbum hu-
iuscemodi sciscitatur ab omni ariolo, &
mago, & Chaldaeo. * Sermo enim, quem tu
queris, rex, grauis est: nec reperietur quis-

quam, qui indice illum in conspectu regis:
excepis dijs quorum non est cum homini-
bus conuersatio. * Quo audito, rex in furo-
re, & in ira magna praecepit, vt perirent
omnes sapientes Babylonis. Et egressa sen-
tentia, sapientes interficiebantur: quere-
banturque Daniel, & socij eius, vt perirēt.
Tunc Daniel requisivit de lege atque sen-
tentia, ab Arioch principe militie regis, qui
egressus fuerat ad interficiendos sapientes
Babylonis. * Et interrogauit eum, qui à re-
ge potestatem acceperat, quam ob causam
tam crudelis sententia à facie regis esset
egressa. Cum ergo rem indicasset Arioch
Danieli, * Daniel ingressus rogauit regem,
vt tempus daret sibi ad solutionem indicā-
dam regi. * Et ingressus est domum suam,
Ananiamque, & Misael, & Azariam socijs suis
indicauit negotium: * Et quærentem miseri-
cordiam à facie Dei coeli super sacramento
isto, & non perirent Daniel, & socij eius
cum cæteris sapi. nibus Babylonis. * Tunc
Danieli mysterium per visionem nocte re-
uelatum est: & benedixit Daniel Deum cæ-
li, * Et locutus ait: Sit nomen Dñi benedi-
ctum à seculo vsque in seculum: quia sa-
pientia, & fortitudo eius sunt. * Et ipse mu-
dat tempora, & etates: transfert regna, at-
que constituit: dat sapientiam sapientibus,
& scientiam intelligentibus disciplinam: *
Ipse reuelat profunda, & abscondita, &
nouit in tenebris constituta: & lux cum eo
est. * Tibi Deus patrum nostrorum confi-
teor, teque laudo: quia sapientiam, & forti-
tudinem dedisti mihi: & nunc ostendisti
mihi, quæ rogauimus te, quia sermonem
regis aperuisti nobis. * Post hæc Daniel in-
gressus ad Arioch, quem constituerat rex,
vt perderet sapientes Babylonis, sic ei locu-
tus est: Sapientes Babylonis ne perdas: in-
troduc me in conspectu regis, & solutionē
regi narrabo. * Tunc Arioch festinus intro-
duxit Danielem ad regem, & dixit ei: In-
ueni hominem de filijs transmigrationis
Iuda, qui solutionem regi annuntiet. * Re-
spondit rex, & dixit Danieli, cuius nomen
erat Belassar: Putasne verè potes mihi in-
dicare somnium, quod vidi, & interpreta-
tionem eius? * Et respondens Daniel coram
rege, ait: Mysterium, quod rex interrogat,
sapientes, magi, arioli, & aruspices neque-
scit indicare regi. * Sed est Deus in cælo reue-
lans mysteria, qui indicauit tibi rex Nabu-
chodonosor, quæ ventura sunt in nouissi-
mis temporibus. Somnium tuum, & visio-
nes capitis tui in cubili tuo huiuscemodi
sunt: Tu rex cogitare coepisti in strato tuo,
quid esset futurum post hæc: & qui reuelat
mysteria, ostendit tibi, quæ ventura sunt. *
Mihi quoque non in sapientia, quæ est in

V u

me

me plus quam in cunctis uiuentibus, sacra-
mentum hoc reuelatum est : sed ut inter-
pretatio regi manifesta fieret, & cogitatio-
nes mentis tue facies. * Tu rex videbas, & 31
ecce quasi statua vna grandis : statua illa
magna, & statura sublimis stabat contra te,
& intuitus eius erat terribilis. * Huius sta- 32
tue caput ex auro optimo erat, pectus au-
tem, & brachia de argento, porro venter, &
femora ex ære. * Tibi autem ferreæ, pedum 33
quædam pars erat ferrea, quædam autem
fictilis. * Videbas ita, donec abscissus est la- 34
pis de monte sine manibus : & percussit sta-
tuam in pedibus eius ferreis, & fictilibus,
& comminuit eos. Tunc contrita sunt pa- 35
riter ferrum, testa, æs, argentum, & aurum,
& redacta quasi in fauillam æstiuæ areæ, F
quæ rapta sunt vento : nullusque locus in-
uentus est eis : lapis autem, qui percussit
statuam, factus est mons magnus, & imple-
uit vniuersam terram. * Hoc est somnium : 36
Interpretationem quoque eius dicemus co-
rati te, rex. * Tu rex regum es : & Deus cœ- 37
li, regnum, & fortitudinem, & imperium,
& gloriam dedit tibi : * Et omnia in quibus 38
habitant filij hominum, & bestię agri : vo-
lucres quoque cœli dedit in manu tua, &
sub ditione tua vniuersa constituit : tu es er-
go caput aureum. * Et post rec onsurget re- 39
gnum aliud minus te argenteum, & regnū
tertium aliud æreum, quod imperabit vni-
uersæ terrę. * Et regnum quartum erit velut 40
ferrum, quomodo ferrum comminuit, &
domat omnia, sic comminuet, & conteret
omnia hæc. * Porro, quia vidisti pedum, & 41
digitorum partem testæ figuli, & partem
ferream : regnum diuisum erit, quod tamen
de plantario ferri orietur, secundum quod
vidisti ferrum mistum testæ ex luto. * Et di- 42
gitos pedum ex parte ferreos, & ex parte fi-
ctiles : ex parte regnum erit solidum, & ex
parte contritum. * Quod autem vidisti fer- 43
rum mistum testæ ex luto, commiscebun-
tur quidem humano semine, sed non adhæ-
rebunt sibi, sicuti ferrum misceri non po-
test teste. * In diebus autem regnorum illo- 44
rum, suscitabit Deus cœli regnum, quod
in æternum non dissipabitur, & regnum
eius alteri populo non tradetur : commi-
suet autem, & consumeret vniuersa regna
hæc : & ipsum stabit in æternum. * Secun- 45
dum quod vidisti, quod de monte abscissus
est lapis sine manibus, & comminuit te-
stam, & ferrum, & æs, & argentum, & au-
rum, Deus magnus ostendit regi, quæ ven-
tura sunt postea, & verum est somnium, &
fidelis interpretatio eius. * Tunc rex Nabu- 46
chodonosor cecidit in faciem suam, & Da-
nielem adorauit, & hostias, & incensum
præcepit, ut sacrificarent ei. * Loquens ergo 47

rex, ait Danieli : Verè Deus vester Deus
deorum est, & Dominus regum, & reue-
lans mysteria : quoniam tu potuisti aperire
hoc sacramentum. * Tunc rex Danielem in
sublime extulit, & munera multa, & ma-
gna dedit ei : & constituit eum principem
super omnes prouincias Babylonis, & præ-
fectum magistratum super cunctos sa-
pientes Babylonis. * Daniel autem po-
stulauit à rege, & constituit super opera
prouinciæ Babylonis, Sidrach, Misach, &
Abdenago : ipse autem Daniel erat in fori-
bus regis.

C A P. III.

*Ananias, Misael, & Azarias volentes adorare
statuam, quam rex Nabuchodonosor erecta-
rat : ligati mittuntur in fornacem ignis ar-
dentis, in qua illi manentes confitentur
Domino, quod propter peccata sua gentis
paterentur afflictiones : & potentæ eius mi-
sericordiam, exhortantur omnem creatu-
ram ad benedicendum Dominum, quod Na-
buchodonosor animaduertens obstupuit, &
illis de fornace egressis benedixit Deum ipso-
rum, iubens ut occidatur, quisquis ipsum
blasphemauerit.*

N Abuchodonosor rex fecit statuam
auream, altitudine cubitorum sexa-
ginta, latitudine cubitorum sex, & statuit
eam in campo Dura prouinciæ Babylonis.
Itaque Nabuchodonosor rex misit ad con-
gregandos satrapas, magistratus, & iudices,
duces, & tyrannos, & præfectos, omnesque
principes regionū, ut conuenirent ad dedi-
cationem statuæ, quam erexerat Nabucho-
donosor rex. * Tunc congregati sunt satra-
pæ, magistratus, & iudices, duces, & tyran-
ni, & optimates, qui erant in potestatibus
constituti, & vniuersi principes regionum,
ut conuenirent ad dedicationem statuæ,
quam erexerat Nabuchodonosor rex : sta-
bant autem in conspectu statuæ, quam po-
suerat Nabuchodonosor rex : Et præco cla-
mabat valenter : Vobis dicitur populis, tri-
bus, & linguis : * In hora, qua audieritis
sonitum tubæ, & fistulæ, & citharæ, sambu-
cæ, & psalterij, & symphonix, & vniuersi
generis musicorum, cadentes adorete sta-
tuam auream, quam constituit Nabucho-
donosor rex. * Si quis autem non prostratus
adorauerit, eadem hora mittetur in forna-
cem ignis ardentis. * Post hæc igitur statim,
ut audierunt omnes, populi sonitum tubæ,
fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterij, &
symphonix, & omnis generis musicorum :
cadentes omnes populi, tribus, & lingux,
adorauerunt statuam auream, quam con-
stituerat Nabuchodonosor rex. * Statimque
in ipso

in ipso tempore accedentes viri Chaldaei
accusauerunt Iudaeos: * Dixeruntque Na-
buchodonosor Regi: Rex in aeternum uiue:
Tu rex posuisti decretum, ut omnis homo,
qui audierit sonitum tubae, fistulae, & citha-
rae, sambucae, & psalterij, & symphoniar, &
vniuersi generis musicorum, prosterнат se,
& adoret statuam auream: * Si quis autem
non procidens adorauerit, mittatur in for-
nace[m] ignis ardentis. * Sunt ergo viri lu-
dæi, quos constituit super opera regionis
Babylonis, Sidrach, Misach, & Abdenago:
viri isti contempserunt, rex, decretum tuum:
deos tuos non colunt, & statuam auream,
quam erexit, non adorant. * Tunc Nabu-
chodonosor in furore, & in ira praecepit, ut
adducerentur Sidrach, Misach, & Abdena-
go: qui confestim adducti sunt in conspe-
ctu regis. * Pronuntiansque Nabuchodo-
nosor rex, ait eis: Verene Sidrach, Misach,
& Abdenago, deos meos non colitis, & sta-
tuam auream, quam constitui, non adora-
tis? * Nunc ergo si estis parati, quacumque
hora audieritis sonitum tubae, fistulae, ci-
tharae, sambucae, & psalterij, & symphonie,
omnisque generis musicorum, prosterните
vos, & adorare statuam quam feci: quod si
non adoraueritis, eadem hora interimini in
fornace[m] ignis ardentis: & quis est Deus,
qui eripiet vos de manu mea? Responden-
tes, Sidrach, Misach, & Abdenago, dixerunt
regi Nabuchodonosor: Non oportet nos
de hac re respondere tibi. * Ecce enim Deus
noster, quem colimus, potest eripere nos de
camino ignis ardentis, & de manibus tuis,
O rex, liberare. * Quod si noluerit, notum sit
tibi rex, quia deos tuos non colimus, & sta-
tuam auream, quam erexit, non adora-
mus. * Tunc Nabuchodonosor repletus est
furore: & aspectus faciei illius immutatus
est super Sidrach, Misach, & Abdenago, &

praecepit, ut succenderetur fornax septu-
plum quam succendi consueuerat. * Et vi-
ris fortissimis de exercitu suo iussit, ut liga-
tis pedibus Sidrach, Misach, & Abdenago,
mitterent eos in fornacem ignis ardentis. *
Et confestim viri illi vincti, cum bracciis
Cuius, & tiaris, & calceamentis, & vestibus,
missi sunt in medium fornacis ignis arden-
tis. * Nam iussio regis urgebat: fornax au-
tem succensa erat nimis. Porro viros illos,
qui miserant Sidrach, Misach, & Abdena-
go, interfecit flamma ignis. * Viri autem hi
tres, id est, Sidrach, Misach, & Abdenago,
cecidere in medio camino ignis ardentis,
colligati.

*Quae sequuntur in Hebraei volumi-
nibus non reperi.*

24 * Et ambulabant in medio flammæ laudan-
25 tes Deum, & benedicentes Domino. * Stans au-
tem Azarias orauit sic, aperiensque os suum
26 in medio ignis, ait: * Benedictus es Domine
Deus patrum nostrorum: & laudabile, &
27 gloriosum nomen tuum in secula. * Quia
iustus es in omnibus, quæ fecisti nobis, &
vniuersa opera tua vera, & via tua recta,
28 & omnia iudicia tua vera. * Iudicia enim
vera fecisti, iuxta omnia, quæ induxisti su-
per nos, & super ciuitatem sanctam pa-
trum nostrorum Ierusalem: quia in verita-
te, & in iudicio, induxisti omnia hæc pro-
29 pter peccata nostra. * Peccauimus enim, &
iniquè egimus recedentes à te: & deliqui-
30 mus in omnibus: * Et præcepta tua, non
audiuimus, nec obseruauimus, nec fecimus
sicut præceperas nobis, ut bene nobis esset.
31 Omnia ergo, quæ induxisti super nos, &
vniuersa, quæ fecisti nobis, in verò iudicio
32 fecisti. * Et tradidisti nos in manibus inimi-
corum nostrorum, & pessimorum, præuari-

V u 2 cato-

catorumque, & regi iniusto, & pessimo ultra omnem terram. * Et nunc non possumus 35 aperire os : confusio & opprobrium facti sumus seruis tuis, & his, qui colunt te. * Ne, 34 quæsumus, tradas nos in perpetuum propter nomen tuum, & ne dissipet testamentum tuum: * Neque auferas misericordiam 35 tuam à nobis, propter Abraham dilectum tuum, & Isaac seruum tuum, & Israel sanctum tuum: * Quibus locutus es pollicens, 36 quod multiplicares semen eorum sicut stellas cæli, & sicut arenam, quæ est in littore maris: * Quia Dñe imminuti sumus plus, 37 quam omnes gentes, sumusque humiles in vniuersa terra hodie propter peccata nostra. * Et non est in tempore hoc princeps, 38 & dux, & propheta, neque holocaustum, neque sacrificium, neque oblatio, neque incensum, neque locus primitiarum coram te, * Vt possimus inuenire misericordiam 39 tuam: sed in animo contrito, & spiritu humilitatis suscipiamur. * Sicut in holocausto 40 arietum, & taurorum, & sicut in millibus agnorum pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, vt placeat tibi: quoniam non est confusio confidentibus in te. * Et nunc sequimur te in toto corde, & timemus, & quærimus faciem tuam. 41 Ne confundas nos: sed fac nobiscum iuxta 42 mansuetudinem tuam, & secundum multitudinem misericordiarum tuarum. * Et erue 43 nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo Domine: * Et confundantur omnes, qui ostendunt seruis tuis mala, confundantur in omni potentia tua, & robur eorum conteratur: Et sciant, quia 45 tu es Dñs Deus solus, & gloriosus super orbem terrarum. Et non cessabunt, qui miserant eos ministri regis succendere fornacem, naphtha, & stuppa, & pice, & malleolis, * Et effundebatur flamma super fornacem cubitis quadragintanouem: * Et erupit, & incendit, quos reperit iuxta fornacem de Chaldais. * Angelus autem Dñi descendit cum Azaria, & socijs eius, in fornacem: & excussit flammam ignis de fornace, & fecit medium fornacis, quasi ventum 50 toris flantem, & non tetigit eos omnino ignis, neque cōtristauit, nec quidquam molestiæ intulit. Tunc hi tres quasi ex vno ore 51 laudabant, & glorificabant, & benedicebant Deum in fornace, dicentes: * Benedictus es Dñe Deus patrum nostrorum: & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in sæcula, & benedictum nomen gloriæ tuæ sanctum: & laudabile, & superexaltatum in omnibus sæculis. * Benedictus es in templo sancto gloriæ tuæ: & superlaudabilis, & supergloriosus in sæcula. * Benedictus es in throno regni tui: & superlaudabilis, & su-

55 perexaltatus in sæcula. * Benedictus es, qui intueris abyssos, & sedes super cherubim: & laudabilis, & superexaltatus in sæcula. * 56 Benedictus es in firmamento cœli: & laudabilis, & gloriosus in sæcula. * Benedicite omnia opera Dñi Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite Angeli Dñi Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite cœli Domino: 59 laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dño: laudate & superexaltate eum in 61 sæcula. * Benedicite omnes virtutes Domini Dño: laudate & superexaltate eum in 62 sæcula. * Benedicite sol, & luna Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite stellæ cœli Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite omnis imber, & ros Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite omnes spiritus Dei Dño: laudate & superexaltate eum in 66 sæcula. * Benedicite ignis, & æstus Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite frigus, & æstus Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. Benedicite rores, & pruina Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite gelu, & frigus Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * 70 Benedicite glacies, & niues Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite noctes, & dies Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite lux, & tenebræ Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. Benedicite fulgura, & nubes Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicat terra Dñm: laudet & superexaltet eum in sæcula. * Benedicite montes, & colles Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite vniuersa germinantia in terra Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite fontes Domino: laudate & superexaltate eum in 78 sæcula. * Benedicite maria, & flumina Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * 79 Benedicite cete, & omnia, quæ mouentur in aquis, Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicite omnes volucres cœli Dño: laudate & superexaltate eum in 81 sæcula. * Benedicite omnes bestię, & pecora Dño: laudate & superexaltate eum in 82 sæcula. * Benedicite filij hominum Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * Benedicat Israel Dñm: laudet & superexaltet eum in 84 sæcula. * Benedicite sacerdotes Dñi Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. * 85 Benedicite serui Dñi Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula. Benedicite spiritus, & animę iustorum Dño: laudate & superexaltate eum in sæcula. Benedicite sancti, & humiles corde Dño: laudate & superexaltate

Phil. 148.8.

tate eum in sæcula. * Benedicite Anania, 88
Azaria, Misael, Domino: laudate & super-
exaltate eum in sæcula. Quia eruit nos de
inferno, & saluos fecit de manu mortis, &
liberauit nos de medio ardentis flammæ, &
de medio ignis eruit nos. * Confitemini Do. 89
mino, quoniam bonus: quoniam in sæcu-
lum misericordia eius. * Benedicite omnes 90
religiosi Domino Deo deorum: laudate &
confitemini ei, quia in omnia sæcula mise-
ricordia eius.

*Hucusque in Hebræo non habetur: & qua
posuimus, de Theodorionis editione
translata sunt.*

Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit, & 91
surrexit properè, & ait optimatibus suis: G
Nonne tres viros misimus in medium ignis
compeditos? qui respondentes regi, dixe-
runt: Verè rex. * Respondit, & ait: Ecce ego 92
video quatuor viros solutos, & ambulantes
in medio ignis, & nihil corruptionis in eis
est, & species quarti similis filio Dei. * Tunc 93
accessit Nabuchodonosor ad ostium forna-
cis ignis ardentis, & ait: Sidrach, Misach, &
Abdenago, serui Dei excelsi, egredimini, &
venite. Statimque egressi sunt Sidrach, Mi-
sach, & Abdenago de medio ignis. * Et cō- 94
gregati sarrapæ, & magistratus, & iudices,
& potentes regis, contemplabantur viros
illos, quoniam nihil potestatis habuisset
ignis in corporibus eorum, & capillis ca-
pitis eorum non esset adustus, & sarabala
eorum nō fuissent immutata, & odor ignis
non transisset per eos. * Et erumpens Na- 95
buchodonosor, ait: Benedictus Deus co-
rum, Sidrach videlicet, Misach, et Abdena-
go, qui misit Angelum suum, et eruit seruos
suos, qui crediderunt in eum: et verbum
regis immutauerunt, et tradiderunt corpo-
ra sua ne seruirent, et ne adorarent omnem
deum, excepto Deo suo. * A me ergo posi- 96
tum est hoc decretum, ut omnis populus,
tribus, et lingua, quæcunque locuta fuerit
blasphemiam contra Deum Sidrach, Mi-
sach, et Abdenago, dispereat, et domus eius
vastetur: neque enim est alius Deus, qui
possit ita saluare. * Tunc rex promouit Si- 97
drach, Misach, et Abdenago, in prouincia
Babyloniæ. * NABUCHODONOSOR rex, 98
omnibus populis, gentibus, et linguis, qui
habitant in vniuersa terra, pax vobis mul-
tiplicetur. * Signa, et mirabilia fecit apud 99
me Deus excelsus. * Placuit ergo mihi præ-
dicare. Signa eius, quia magna sunt, et mi- 100
rabilia eius, quia fortia: et regnum eius re-
gnum sempiternum, et potestas eius in ge-
nerationem, et generationem.

*Somnium regis Nabuchodonosor de excelsa ar-
bore præcisa solus Daniel interpretatur,
quod ipse regno pulsus ad septem annos cum
bestijs ageret: hortatur igitur, ut elemosynis
sua redimat peccata: sed completur nihilo-
minus somnium propter illius superbiam, do-
nec Deum celi recognouit, & tunc in suum
regnum restituitur.*

EGO Nabuchodonosor quietus eram in
domo mea, et florens in palatio meo:
Somnium vidi, quod perterritum me: et co-
gitationes meæ in strato meo, et visiones
capitis mei, conturbauerunt me. * Et per me
propositum est decretum, ut introduceren-
tur in conspectu meo cuncti sapientes Ba-
bylonis, et ut solutionem somni indica-
rent mihi. * Tunc ingrediebantur arioli, ma-
gi, Chaldæi, et aruspices, et somnium narra-
ui in conspectu eorum: et solutionem eius
non indicauerunt mihi. * Donec collega in-
gressus est in conspectu meo Daniel, cui no-
men Baltassar secundum nomen Dei mei,
qui habet spiritum Deorum sanctorum in
semetipso: et omnium coram ipso locutus
sum. * Baltassar princeps ariolorum, quo-
niam ego scio, quod spiritum sanctorum
deorum habeas in te, et omne sacramentum
non est impossibile tibi: visiones somnio-
rum meorum, quas vidi, et solutionem ea-
rum narra. Visio capitis mei in cubili meo:
Videbam, et ecce arbor in medio terre, et
altitudo eius nimia. * Magna arbor, et fortis:
et proceritas eius contingens coelum: aspe-
ctus illius erat usque ad terminos vniuersæ
terræ. * Folia eius pulcherrima, et fructus
eius nimius: et esca vniuersorum in ea, sub-
ter eam habitabant animalia, et bestiae, et
in ramis eius cōuersabantur volucres celi:
et ex ea vescabatur omnis caro. * Videbam
in visione capitis mei super stratum meum,
et ecce vigil, et sanctus de coelo descendit.
* Clamauit fortiter, & sic ait: Succidite ar-
borem, & præcidite ramos eius: excutite
folia eius, & dispergite fructus eius: fugiāt
bestiae, quæ subter eam sunt, & volucres de
ramis eius. Verumtamen germen radicum
eius in terra finite, & alligetur vinculo fer-
reo, & æreo, in herbis, quæ foris sunt, & rore
coeli tingatur, & cum feris pars eius in her-
ba terræ. * Cor eius ab humano commute-
tur, & cor feræ detur ei: & septem tempora
mutentur super eum. * In sententia vigilum
decretum est, & sermo sanctorum, & peti-
tio: nec cognoscant viuentes, quoniam do-
minatur Excelsus in regno hominum: &
cuiuscumque voluerit, dabit illud, & humil-
limum hominem constituet super eum. *
Hoc somnium vidi ego Nabuchodonosor

Vn 3 rex:

rex: tu ergo Baltassar interpretationem narra-
 ra festinus: quia omnes sapientes regni mei
 non queunt solutionem edicere mihi: tu
 autem potes, quia spiritus decorum sancto-
 rum in te est. * Tunc Daniel, cuius nomen 16
 Baltassar, cepit intra semetipsum tacitus
 cogitare, quasi vna hora: & cogitationes
 eius conturbabant eum. Respondens autem
 rex ait: Baltassar, somnium & interpretatio
 eius non conturbent te: Respondit Baltas-
 sar, & dixit: Domine mi, somnium his, qui te
 oderunt, & interpretatio eius hostibus tuis
 fit. * Arborem: quam vidisti sublimem, at- 17
 que robustam, cuius altitudo pertingit ad
 coelum, & aspectus illius in omnem terram,
 Et rami eius pulcherrimi, & fructus eius 18
 nimis, & esca omnium in ea, subter eam
 habitantes bestiae agri, & in ramis eius co-
 morantes aves coeli: Tu es rex, qui magni- 19
 ficatus es, & inualuisti: & magnitudo tua
 creuit, & peruenit usque ad coelum, & po-
 testas tua in terminos vniuersae terrae. Quod 20
 autem vidit rex vigilem, & sanctum descen-
 dere de coelo: & dicere: Succide arborem,
 & dissipare illam, attamen germen radicum
 eius in terra dimitte, & vinciat ferreo, &
 are in herbis foris, & rore coeli consperga-
 rit: & cum feris sit pabulum eius, donec se-
 ptem tempora mutantur super eum. * Hec 21
 est interpretatio sententiae Altissimi, quae
 peruenit super dominum meum regem: *
 Eijcient te ab hominibus, & cum bestiis, 22
 feratque erit habitatio tua, & senui ut bos
 comedes, & rore coeli infunderis: septem
 quoque tempora mutantur super te, do-
 nec leuias, quod dominetur Excelsus super
 regnum hominum, & cuiusque voluerit,
 det illud. * Quod autem praecepit, ut relin- 23
 queretur germen radicum eius, id est arboris:
 regnum tuum tibi manebit, postquam
 cognoueris potestatem esse coelestem. *
 Quam ob rem rex consilium meum pla- 24
 ceat tibi, & peccata tua elemosynis redi-
 me, & iniquitates tuas misericordiis pau-
 perum: forsitan ignoscet delictis tuis. Om- 25
 nia haec venerunt super Nabuchodonosor
 regem. * Post finem mensium duodecim, in 26
 anno Babylonis decemtrahat. * Respondit 27
 rex, & ait: Nonne haec est Babylon ma-
 gna, quam ego aedificavi in domum regni,
 in robore fortitudinis meae, & in gloria de-
 coris mei? * Cumque sermo adhuc esset in 28
 ore regis: vox de coelo ruit: Tibi dicitur Na-
 buchodonosor rex: Regnum tuum transi-
 bit a te, * Et ab hominibus eijcient te, & cum 29
 bestiis, & feris erit habitatio tua: foenum
 quasi bos comedes, & septem tempora mu-
 tabuntur super te, donec scias, quod domi-
 netur Excelsus in regno hominum, & cui-
 usque voluerit, det illud. * Eadem hora 30

sermo completus est super Nabuchodonosor,
 & ex hominibus abiectus est, & fo-
 num, ut bos comedit, & rore coeli corpus
 eius infectum est: donec capilli eius in si-
 militudinem aquilarum crescerent, & v-
 gues eius, quasi aurum. * Igitur post finem
 dierum, ego Nabuchodonosor oculos meos
 ad coelum leuaui, & sensus meus rediit
 est mihi: & Altissimo benedixi, & viventem
 in sempiternum laudavi, & glorificaui: quia
 potestas eius potestas sempiterna, & re-
 gnum eius in generationem, & generatio-
 nem. * Et omnes habitatores terrae apud
 eum in nihilum reputati sunt: iuxta volun-
 tatem enim suam facit tam in virtutibus
 coeli, quam in habitatoribus terrae: & non
 est, qui resistat manui eius, & dicat ei: Qua-
 re fecisti? In ipso tempore sensus meus re-
 uersus est ad me, & ad honorem regni mei,
 decoremque perueni: & figura mea reuer-
 sa est ad me: & optimates mei, & magistra-
 tus mei requisierunt me, & in regno meo
 restitutus sum: & magnificentia amplior
 addita est mihi. * Nunc igitur ego Nabu-
 chodonosor laudo, & magnifico, & glorifi-
 co regem coeli: quia omnia opera eius vera,
 & via eius iudicia, & gradientes in super-
 bia potest humiliare.

C A P. V.

*Postquam Baltassar in conuiuio bibit cum suis,
 ex vasis templi Domini, laudando idola sua,
 vidit digitos in pariete scribentes: quam
 scripturam solus Daniel legere potuit, & in-
 terpretari, nempe quod quia secutus ipsum
 Nabuchodonosor eleuauerat cor suum con-
 tra Deum laudans idola, similiter auferre-
 tur ei regnum, honorato igitur Daniele, ac
 regem ea nocte interempto, successit Darius
 Medus.*

Baltassar rex fecit grande conuiuium
 optimatibus suis mille: & unusquis-
 que secundum suam bibeat aetatem. * Prae-
 cepit ergo iam temulentus, ut afferrentur
 vasa aurea, & argentea, quae asportauerat
 Nabuchodonosor pater eius de templo, quod
 fuit in Ierusalem, ut biberent in eis rex, &
 optimates eius, uxoresque eius, & concubi-
 nae. * Tunc allata sunt vasa aurea, & argen-
 tea, quae asportauerat de templo, quod fue-
 rat in Ierusalem: & biberunt in eis rex, &
 optimates eius, uxores, & concubinae illius.
 * Bibeant vinum, & laudabant deos suos
 aureos, & argenteos, aereos, ferreos, ligneos-
 que, & lapideos. * In eadem hora appa-
 ruunt digiti, quasi manus hominis scribentis
 contra candelabrum in superficie parietis
 aulae regiae: & rex aspiciebat articulos ma-
 nus scribentis. * Tunc facies regis commu-
 tata

Supr. 1. 8.
100.

Is. 1. 11.

Ecc. 1. 4.
11.

cata est, & cogitationes eius conturbabant eum: & compages rerum eius soluebantur, B & genua eius ad se inuicem collidebantur. Exclamauit itaque rex fortiter, ut introducerent magos, Chaldaeos, & aruspices. Et proloquens rex ait sapientibus Babylonis: Quicumque legerit scripturam hanc, & interpretationem eius manifestam in hi fecerit, purpura vestietur, & torquem aureum habebit in collo, & tertius in regno meo erit. * Tunc ingressi omnes sapientes regis non potuerunt nec scripturam legere, nec interpretationem indicare regi. * Vnde rex Baltassar satis conturbatus est, & vultus illius immutatus est: sed & optimates eius turbabantur. * Regina autem, pro re, quae acciderat regi, & optimatibus eius, domum conuiuij ingressa est: & proloquens ait: Rex in aeternum viue: non te conturbent cogitationes tuae, neque facies tua immutetur. Est vir in regno tuo, qui spiritum deorum sanctorum habet in se: & in diebus patris tui scientia, & sapientia inuenta sunt in eo: nam & rex Nabuchodonosor pater tuus, principem magorum, incantatorum, Chaldaeorum: & aruspicum constituit eum, pater inquam, tuus, o rex: * Quia spiritus amplior, & prudentia, intelligentiaque & interpretatio somniorum, & ostensio secretorum, ac solutio ligatorum, inuenta sunt in eo, hoc est in Daniele: cui rex posuit nomen Baltassar: nunc itaque Daniel vocetur. & interpretationem narrabit. Igitur introductus est Daniel coram rege. Ad quem praefatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudae, quem adduxit pater meus rex de Iudaea? * Audiui de te, quoniam spiritum deorum habeas: & scientia intelligentiaque, ac sapientia ampliores inuenta sunt in te. * Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, & interpretationem eius indicarent mihi: & nequieverunt sensum huius sermonis dicere. * Porro ego audiui de te, quod possis obscura interpretari, & ligata dissoluere: si ergo vales scripturam legere, & interpretationem eius indicare mihi, purpura vestieris, & torquem auream circum colum tuum habebis, & tertius in regno meo princeps eris. * Ad quae respondens Daniel, ait coram rege: Munera tua sint tibi, & dona domus tuae alteri da: scripturam autem legam tibi, rex, & interpretationem eius ostendam tibi. O rex, Deus Altissimus, regnum & magnificentiam, gloriam & honorem dedit Nabuchodonosor patri tuo. * Et propter magnificentiam quam dederat ei, vniuersi populi, tribus, & linguae, tremebant, & metuebant eum, quos volebat interficere: et quos volebat, percutiebat: et quos

volebat, exaltabat: et quos volebat, humiliabat: * Quando autem eleuatum est cor eius, et spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de solio regni sui, et gloria eius ablata est: * Et a filiis hominum electus est, sed et cor eius cum bestiis positum est, et cum onagris erat habitatio eius: F foenum quoque, ut bos comederat, et rore coeli corpus eius infectum est, donec cognosceret, quod potestatem haberet Altissimus in regno hominum: et quemcumque vpluerit, suscitabit super illud. * Tu quoque filius eius Baltassar, non humiliasti cor tuum, cum scires haec omnia: * Sed aduersum Dominatorem coeli eleuatus es, et vasa domus eius allata sunt coram te: et tu, et optimates tui, et uxores tuae, et concubinae tuae, vinum bibistis in eis: deos quoque argenteos, et aureos, et aereos, ferreos, ligneos, et lapideos, qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti, porro Deum, qui habet statum tuum in manu sua, et omnes vias tuas, non glorificasti. * Idcirco ab eo missus est articulus manus, quae scripsit hoc, quod exaratum est. * Haec est autem scriptura, quae digesta est: M A N E, 7 H E C E L, P H A R E S. * Et haec est interpretatio sermonis. M A N E: numeravit Deus regnum tuum, et compleuit illud. * 7 H E C E L: appensus es in statum, et inuentus es minus habens: * P H A R E S: diuisum est regnum tuum, et datum est Medis, et Persis. * Tunc iubente rege indutus est Daniel purpura, et circumdata est torques aurea collo eius: et praedicatum est de eo, quod haberet potestatem tertius in regno suo. * Eadem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldaeorum. * Et Darius Medus successit in regnum aunos natus sexaginta duos.

C A P. VI.

Daniel supra satrapas regni constituitur, & accusatus, quod regis edictum non seruasset, quia Deum caeli orabat, missus est in lacum leonum; sequentique die illasus eductus, immisus, ac subito dilaniatis eius accusatoribus: quare motus rex, in suis prouincijs Deum eius timendum praecipit.

Placuit Dario, et constituit super regnum satrapas centum viginti, et ut essent in toto regno suo. * Et super eos principes tres, ex quibus Daniel vnus erat: ut satrapae illis redderent rationem, et rex non sustineret molestiam. Igitur Daniel superabat omnes principes, et satrapas: quia spiritus Dei amplior erat in illo. * Porro rex cogitabat constituere eum super omne regnum: vnde principes, et satrapae querebant occasionem, ut inuenirent Danieli ex latere regis:

nullamque causam, et suspicionem reperire potuerunt, eo quod fidelis esset, et omnis culpa, et suspicio non inueniretur in eo. *
 Dixerunt ergo viri illi: Non inueniemus Danieli huic aliquam occasionem, nisi forte in lege Dei sui. * Tunc principes, et satrapæ surripuerunt regi, et sic locuti sunt ei: Dari rex in æternum viue: * Consilium inierunt omnes principes regni tui, magistratus, et satrapæ, senatores, et iudices, ut decretum imperatorum exeat, et edictum: Ut omnis, qui perierit aliquam petitionem à quocunque deo, et homine, usque ad triginta dies, nisi à te rex, mittatur in lacum leonum. * Nunc iraue rex confirma sententiam, et scribe decretum: ut non immutetur, quod statutum est à Medis, et Persis, nec præuicari cuiquam liceat: Porro rex Darius proposuit edictum, et statuit. * Quod cum Daniel comperisset, id est, constitutam legem, ingressus est domum suam: et fenestris apertis in coenaculo suo contra Ierusalem tribus temporibus in die flectebat genua sua, et adorabat, confitebaturque coram Deo suo, sicut et ante facere conlueuerat. * Viri ergo illi curiosius inquirentes, inueniunt Danielem orantem, et obsecrantem Deum suum. * Et accedentes locuti sunt regi super edicto: * Rex, numquid non constituisti, ut omnis homo, qui rogaret quemquam de dijs, et hominibus, usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leonum? Ad quos respondens rex, ait. Verus est sermo, iuxta decretum Medorum atque Persarum, quod præuicari non licet. * Tunc respondentes dixerunt coram rege: Daniel de filijs captiuitatis Iuda, non curauit de lege tua, et de edicto, quod constituisti: sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua. * Quod verbum cum audisset rex, satis contristatus est: et pro Daniele posuit cor, ut liberaret eum, et usque ad occasum solis laborabat, ut erueret illum. * Viri autem illi intelligentes regem, dixerunt ei: Scito rex, quia lex Medorum, atque Persarum est, ut omne decretum, quod constituerit rex, non liceat immutari. * Tunc rex præcepit: et adduxerunt Danielem, et miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Danieli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. * Allatusque est lapis vnus, et positus est super os laci: quem obsignauit rex annulo suo, et annulo optimatum suorum, ne quid fieret contra Danielem. * Et abiit rex in domum suam, et dormiuit incoenatus, cibi, que non sunt allati coram eo, insuper et somnus recessit ab eo. * Tunc rex primo diluculo confurgens, festinus ad lacum leonum perrexit: * Appropinquansque lacui, Danielem voce lacrymabili inelamauit, et

affatus est eum: Daniel serue Dei viuentis, Deus tuus, cui tu seruis semper, putasne valuit te liberare à leonibus? * Et Daniel regi respondens ait: Rex in æternum viue. * Deus meus misit Angelum suum, et conclusit ora leonum, et non nocuerunt mihi: quia coram eo iustitia inuenta est in me: sed et coram te, rex, delictum non feci. * Tunc vehementer rex gauisus est super eos: et Danielem præcepit educi de lacu: educusque est Daniel de lacu, et nulla læsio inuenta est in eo, quia credidit Deo suo. * Iubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusauerant Danielem: et in lacum leonum missi sunt ipsi, et filij, et vxores eorum: et non peruenerunt vsque ad pavimentum laci, donec arriperent leones, et omnia ossa eorum comminuerunt. * Tunc Darius rex scripsit vniuersis populis, tribubus, et linguis, habitantibus in vniuersa terra: PAX vobis multiplicetur, a me constitutum est decretum, ut in vniuerso imperio, et regno meo, tremiscant et paueant Deum Danielis. Ipse est enim Deus viuens, et æternus in sæcula: et regnum eius non dissipabitur, et potestas eius usque in æternum. * Ipse liberator, atque saluator, faciens signa, et mirabilia in cœlo, et in terra: qui liberauit Danielem de lacu leonum. * Porro Daniel perseuerauit vsque ad regnum Darij, regnumque Cyri Persæ.

Mach. 2. 1.
66.

Sup. 1. d. 11

C A P. VII.

Visio Danielis de quatuor bestijs quatuor regna designantibus: de antiquo dicendum, & throno eius, ac ministris, quo indicante perierunt bellia: ad hunc accedens filius hominis accipit potestatem æternam, & incorruptibile regnum: declarantur regna per bestias designata, & maxime, que per quartam bestiam, & eius cornua designentur, que regnabit usque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis.

ANno primo Baltassar regis Babylonis: Daniel somnium vidit: visio autem capitis eius in cubili suo: & somnium scribens breui sermone comprehendit: summamque perstringens, ait: * Videbam in visione mea nocte, & ecce quatuor venti cœli pugnabant in mari magno. * Et quatuor bestia grandes ascendebant de mari diuersæ inter se. * Prima quasi leona, & alas habebat aquilæ: aspiciebam donec euulsa sunt alæ eius, & sublata est de terra, & super pedes, quasi homo stetit. & cor hominis datum est ei. * Et ecce bestia alia similis vrsi in parte stetit: & tres ordines erant in ore eius, & in dentibus eius, & sic dicebant ei: Surge, comede carnes plurimas. Post hæc aspiciebam,

bam, & ecce alia, quasi pardus, & alas habebat quasi anis, quatuor super se, & quatuor capita erant in bestia, & potestas data est ei. * Post hæc aspicebam in visione noctis, & ecce bestia quarta terribilis, atque mirabilis, & fortis nimis, dentes ferreos habebat magnos, comedens atque comminuens, & reliqua pedibus suis conculcans: dissimilis autem erat cæteris bestiis, quas videram ante eam, & habebat cornua decem: * Considerabam cornua, & ecce cornu aliud parvulum ortum est de medio eorum: & tria de cornibus primis euulsa sunt a facie eius: & ecce oculi, quasi oculi hominis erant in cornu isto, & os loquens ingentia. * Aspicebam, donec throni positi sunt, & antiquus dierum sedet: vellimentum eius candidum, quasi nix, & capilli capitis eius quasi lana munda: thronus eius flammæ ignis: rotæ eius ignis accensus. Fluvius igneus, rapidusque egrediebatur a facie eius: millia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei: iudicium sedet, & libri aperti sunt. * Aspicebam propter vocem sermonem grandium, quos cornu illud loquebatur, & vidi quoniam interfecta esset bestia, & perisset corpus eius, & traditum esset ad comburendum igni: * Aliarum quoque bestiarum ablata esset potestas, & tempora vitæ constituta essent eis usque ad tempus, & tempus. * Aspicebam ergo in visione noctis, & ecce cum nubibus cæli, quasi filius hominis veniebat, & usque ad antiquum dierum perveniebat: & in conspectu eius obtulerunt eum. * Et dedit ei potestatem, & honorem, & regnum: & omnes populi, tribus, & linguæ ipsi serviunt: potestas eius, potestas æterna, quæ non auferetur: & regnum eius, quod non corrumpetur. * Horrui spiritus meus, ego Daniel territus sum in his, & visiones

16 capitis mei conturbaverunt me. * Accessi
E ad unum de assistentibus, & veritatem quærebam ab eo de omnibus his. Qui dixit mihi interpretationem sermonum, & docuit
17 me: * Hæ quatuor bestię magnæ: quatuor
18 sunt regna, quæ confluent de terra. * Suscipient autem regnum sancti Dei altissimi: & obtinebunt regnum usque in sæculum, &
19 sæculum sæculorum. * Post hoc volui diligenter discere de bestia quarta, quæ erat dissimilis valde ab omnibus, & terribilis nimis: dentes & ungues eius ferrei: comedeat, & comminuebat, & reliqua pedibus
20 suis conculcabat: * Et de cornibus decem, quæ habebat in capite: & de alio, quod ortum fuerat, ante quod ceciderant tria cornua: & de cornu illo, quod habebat oculos, & os loquens grandia, & maius erat ceteris.
21 * Aspicebam, & ecce cornu illud faciebat bellum aduersus sanctos, & prævalebat
22 eis. * Donec venit antiquus dierum, & iudicium dedit sanctis Excelsi, & tempus advenit, & regnum obtinuerunt sancti. Et sic
23 ait: Bestia quarta, regnum quartum erit in terra, quod maius erit omnibus regnis, & deuorabit uniuersam terram, & conculcabit, & comminuet eam. * Porro cornua decem ipsius regni, decem reges erunt: & alius
24 confluet post eos, & ipse potentior erit prioribus, & tres reges humiliabit. * Et sermones contra Excelsum loquetur, & sanctos Altissimi conteret: & putabit, quod possit mutare tempora, & leges, & tradentur in manu eius usque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis. * Et iudicium sedebit, ut auferatur potentia, & conteratur, & dispereat usque in finem. * Regnum autem, & potestas, & magnitudo regni, quæ est subter omne cælum, datur populo sanctorum Altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est, & omnes reges seruiunt ei,

Apoc. 5. 4.
11.

Luc. 1. 2. 71
Mich. 4. 4. 7
Supr. 1. 5.
100.

ei, & obediens. * Hucusque finis verbi. Ego 28
Daniel multum cogitationibus meis con-
turbabar, & facies mea mutata est in me:
verbum autem in corde meo conseruaui.

C A P. V I I I.

*Visio de ariete duorum cornuum, & hirco vnus,
ac postmodum quatuor cornuum, qui deuicit
arietem: quorum ille regem Medorum, ac
Persarum designat, hic autem regem Græco-
rum; additur prophetia de rege imprudente,
ipsiusque tyrannide, dolo & superbia, qui sine
manu contrahatur.*

Anno tertio regni Baltassar regis, visio 1
apparuit mihi. Ego Daniel, post id, A
quod videram in principio. * Vidi in visione 2
mea, cum essem in Susis castro, quod est in
Ælam regione: vidi autem in visione esse
super portam Vlai. * Et leuavi oculos 3
meos, & vidi: & ecce aries vnus stabat ante
paludem, habens cornua excelsa, & vnum
excelsius altero, atque succrescens. Postea
vidi arietem cornibus ventilantem contra 4
Occidentem, & contra Aquilonem, & con-
tra Meridiem, & omnes bestiarum non pote-
rant resistere ei, neque liberari de manu
eius: fecitque secundum voluntatem suam,
& magnificatus est. * Et ego intelligebam: 5
ecce autem hircus caprarum veniebat ab
Occidente super faciem totius terræ, & nō
tangebatur terram: porro hircus habebat cor-
nu in signo inter oculos suos. * Et venit vs- 6
que ad arietem illum cornutum, quem vi-
deram stantem ante portam, & cucurrit ad
eum in impetu fortitudinis suæ. * Cumque 7
appropinquasset propè arietem, efferatus
est in eum, et percussit arietem: et commi-
nuit duo cornua eius, et non poterat aries 8
resistere ei: cumque eum misisset in terram,
conculcavit, et nemo quibat liberare arie-
tem de manu eius. * Hircus autem capra-
rum magnus factus est nimis: cumque cre-
uisset, fractum est cornu magnum, et orta
sunt quatuor cornua subter illud per qua-
tuor ventos cœli. * De vno autem ex eis 9
egressum est cornu vnum modicum: et fa-
ctum est grāde contra Meridiem, et contra
Orientem, et contra fortitudinem. * Et ma- 10
gnificatum est vsque ad fortitudinem cœli:
et deiecit de fortitudine, et de stellis, et con-
culcavit eas. * Et vsque ad principem forti- 11
tudinis magnificatum est: et ab eo tulit iuge
sacrificium, et deiecit locum sanctifica-
tionis eius. * Robur autem datum est ei cō- 12
tra iuge sacrificium propter peccata: et pro-
sternetur veritas in terra, et faciet, et pro-
sperabitur. * Et audiui vnum de sanctis lo- 13
quentem: et dixit vnus sanctus alteri nescio
cui loquenti, Vsquequo visio, et iuge sacri-

ficiū, et peccatum desolationis, quæ facta
est: et sanctuarium, et fortitudo conculca-
bitur? Et dixit ei: Vsque ad vesp̄eram, et ma-
ne, dies duo millia trecenti: et mundabitur
sanctuarium. * Factum est autem cum vi-
derem ego Daniel visionem, et quærerem
intelligentiam, ecce stetit in conspectu
meo, quasi species viri. * Et audiui vocem
viri inter Vlai: et clamaui, et ait: Gabriel
fac intellige istam visionem. * Et venit, et
stetit iuxta vbi ego stabam: cumque venis-
set, pauens corui in faciem meam, et ait ad
me: Intellige fili hominis, quoniam in tem-
pore finis complebitur visio. * Cumque lo-
queretur ad me, collapsus sum pronus in
terram: et tetigit me, et statuit me in gradu
meo. * Dixitque mihi: Ego ostendam tibi,
F quæ futura sunt in nouissimo maledictio-
nis: quoniam habet tempus finem suum. *
20 Ar es, quem vidi habere cornua, rex Me-
21 dorum est, atque Persarum. * Porro hircus
caprarum, rex Græcorum est, et cornu
grande, quod erat inter oculos eius, ipse est
22 rex primus. * Quod autem fracto illo sur-
reuerunt quatuor pro eo: quatuor reges de
gente eius consurgent, sed non in fortitudi-
23 ne eius. * Et post regnum eorum, cum cre-
uerint iniquitates, consurget rex impudens
24 facies, et intelligens propositiones. * Et ro-
borabitur fortitudo eius, sed non in viribus
suis: et supra quam credi potest, vniuersa
vastabit, et prosperabitur, et faciet. Et in-
terficiet robustos, et populum sanctorum.
25 Secundum voluntatem suam, et dirigetur
G dolus in manu eius: et cor suum magnifica-
bit, et in copia rerum omnium occidet
plurimos: et contra principem principum
26 consurget, et sine manu conteretur. * Et vi-
sio vesp̄ere, et mane, quæ dicta est, vera est:
tu ergo visionem signa, quia post multos
27 dies erit. * Et ego Daniel languui, et ægrotavi
per dies: cumque surrexisset, faciebam
opera regis, et stupebam ad visionem, et
non erat, qui interpretaretur.

C A P. I X.

*Post orationem Danielis, qua confitetur Iudæis
propter suam, & patrum peccata venisse in
magnam afflictionem, petens Dei misericor-
diam erga populum suum, sit ipsi reuelatio de
70 hebdomadibus vsque ad vntionem San-
cti sanctorum, & de Christi morte, populoque
eius perdendo, & abominatione desolationis
in templo.*

IN anno primo Darij filij Assueri de se-
mine Medorum, qui imperauit super
regnum Chaldæorum: * Anno vno regni
eius, ego Daniel intellexi in libris nume-
rum annorum, de quo factus est sermo Dñi

leue. 19. c.
11. & 29. c.

ad Ieremiam prophetam, ut complerentur
desolationis Ierusalem septuaginta anni. *
Et posui faciem meam ad Dñm Deum meum
rogare, & deprecari in ieiunijs, sacco, & ci-
nere. * Et oravi Dominum Deum meum,
& confessus sum, & dixi: Obsecro Domine:
Deus magne, & terribilis, custodiens pa-
ctum, & misericordiam diligentibus te, &
custodientibus mandata tua. * Peccauimus,
iniquitatem fecimus, impiè egimus, & re-
cessimus, & declinauimus à mandatis tuis,
ad iudicijs. * Non obediuimus seruis tuis
prophetis, qui locuti sunt in nomine tuo
regibus nostris, principibus nostris, patri-
bus nostris, omnique populo terræ. * Tibi
Domine iustitia: nobis autem confusio fa-
ciei, sicut est hodie verò Iuda, & habitato-
ribus Ierusalem, & omni Israel, his qui
propè sunt, & his qui procul, in vniuersis
terris ad quas eiecisti eos, propter iniqui-
tates eorum, in quibus peccauerunt in te. *
Domine nobis confusio faciei, regibus no-
stris, principibus nostris, & patribus no-
stris, qui peccauerunt. * Tibi autem Domi-
no Deo nostro misericordia, & propitiatio,
quia recessimus à te. * Et non audiuimus
vocem Domini Dei nostri, ut ambulare-
mus in lege eius, quam posuit nobis per
seruos suos prophetas. Et omnis Israel præ-
uaricati sunt legem tuam, & declinauerunt,
ne audirent vocem tuam, & stillauit super
nos maledictio, & detestatio, quæ scripta est
in libro Moysei serui Dei, quia peccauimus
ei. * Et statuit sermones suos, quos locutus
est super nos, & super principes nostros, qui
iudicauerunt nos, ut superinduceret in nos
magnum malum, quale nunquam fuit sub
omni cælo, secundum quod factum est in
Ierusalem. Sicut scriptum est in lege Moy-
si, omne malum hoc venit super nos: & non
rogauimus faciem tuam Domine Deus no-
ster, ut reuerteremur ab iniquitatibus no-
stris, & cogitaremur veritatem tuam. * Et
vigilauit Dominus super iniquitatem, & ad-
duxit eam super nos: nullus Dominus Deus
noster in omnibus operibus suis, quæ fecit:
non enim audiuimus vocem eius. * Et nunc
Domine Deus noster, qui eduxisti populum
tuum de Terra Ægypti in manu forti, & fe-
cisti tibi nomen secundum diem hanc: pec-
cauimus, iniquitatem fecimus. * Domine
in omnem iustitiam tuam auertatur obse-
cro ira tua, & furor tuus à ciuitate tua Ie-
rusalem, & monte sancto tuo. Propter pec-
cata enim nostra, & iniquitates patrum
nostrorum, Ierusalem & populus tuus in
opprobrium sunt omnibus per circuitum
nostrum. * Nunc ergo exaudi Deus noster
orationem serui tui, & preces eius: & osten-
de faciem tuam super sanctuarium tuum,

quod desertum est propter temetipsum. *
Inclina Deus meus aurem tuam, & audi:
aperi oculos tuos, & vide desolationem no-
stram, & ciuitatem, super quam inuoca-
tum est nomen tuum: neque enim in iusti-
ficationibus nostris prosternimus preces
ante faciem tuam, sed in miserationibus
tuis multis. * Exaudi Domine placare Do-
mine: attende & fac: ne moreris propter te-
metipsum Deus meus: quia nomen tuum
inuocatum est super ciuitatem, & super
populum tuum. * Cumque adhuc loque-
rer, & orarem, & confiterer peccata mea, &
peccata populi mei Israel, & prosternerem
preces meas in conspectu Dei mei, pro mō-
te sancto Dei mei: * Adhuc me loquente in
oratione, ecce vir Gabriel, quem videram
in visione à principio, citò volans tetigit
me in tempore sacrificij vespertini. * Et do-
cuit me, & locutus est mihi, dixitque: Da-
niel nunc egressus sum, ut docerem te, &
intelligeres. * Ab exordio precum tuarum
egressus est sermo: ego autem veni, ut indi-
carem tibi, quia vir desideriorum es: tu er-
go animaduerte sermonem, & intellige vi-
sionem. * Septuaginta hebdomades abbre-
uiatae sunt super populum tuum, & super
urbem sanctam tuam, ut consummeretur
præuaricatio, & finem accipiat peccatum,
& deleatur iniquitas, & adducatur iustitia
sempiterna, & impleatur visio, & prophe-
cia, & vngatur sanctus sanctorum. * Scito
ergo, & animaduerte Ab exitu sermonis, ut
iterum ædificetur Ierusalem, usque ad Chri-
stum ducem, hebdomadas septem, & heb-
domadas sexaginta duæ erunt: & rursum
ædificabitur platea, & muri in angustia
temporum. * Et post hebdomadas sexaginta
duas occideretur Christus: & non erit eius
populus, qui eum negaturus est. Et ciuita-
tem, & sanctuarium dissipabit populus
cum duce venturo: & finis eius vultitas, &
post finem belli statim desolatio. * Confir-
mabit autem pactum multis hebdomada
vna: & in dimidio hebdomadis deficiet
hostia, & sacrificium: & erit in templo
abominatio desolationis: & usque ad con-
summationem, & finem persequerabitur de-
solatio.

C A P. I.

*Vbi se afflixisset Daniel, videt virum lineis
vestitum, qui hic describitur, & territus, ac
tremens confortatur semel, & iterum: de re-
sistente principe regni Persarum, de principe
Græcorum, & de Michaele principe Iudeo-
rum, qui solus auxiliatur.*

A Nno tertio Cyri regis Persarum, ver-
bum reuelatum est Danieli cogno-
mento

Matth. 24.
b. 15.
Ier. 1. 8. 9.

Deut. 32. 6.
24.

Isa. 54. 17.
Exod. 15. 6.
24.

mento Baltassar, & verbum verum, & fortitudo magna: intellexitque sermonem: intelligentia enim est opus in visione. * In diebus illis ego Daniel iugebam trium hebdomadarum diebus, * Panem desiderabilem non comedi, & caro, & vinum non introierunt in os meum, sed neque unguento unctus sum: donec complerentur trium hebdomadarum dies. * Die autem vigesima, & quarta mensis primi, eram iuxta fluvium magnum, qui est Tigris. * Et leuavi oculos meos, & vidi: & ecce vir vnus vestitus lineis, & renes eius accincti auro obrizo: * Et corpus eius, quasi chrysolithus, & facies eius velut species fulguris, & oculi eius, ut lampas ardens: & brachia eius, & quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi species eris candentis: & vox sermonum eius, ut vox multitudinis. * Vidi autem ego Daniel solus visionem: porro viri, qui erant mecum, non viderunt, sed terror nimius irruit super eos, & fugerunt in absconditum. * Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc: & non remansit in me fortitudo, sed & species mea immutata est in me, & emarcui, nec habui quidquam virium. * Et audiui vocem sermonum eius: & audiens iacebam confternatus super faciem meam, & vultus meus hærebat terræ. Et ecce manus tetigit me, & erexit me super genua mea, & super articulos manuum mearum. Et dixit ad me: Daniel vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens. * Et ait ad me: Noli metuere Daniel: quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum, et te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua: & ego veni propter sermones tuos. * Princeps autem regni Persarum restitit mihi videnti, et vno diebus: & ecce Michael vnus de principibus primis venit in adiutorium meum, & ego remansi ibi iuxta regem Persarum. * Veni autem, ut docerem te, quæ ventura sunt populo tuo in nouissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies. * Cumque loqueretur mihi huiusmodi verbis, deieci vultum meum ad terram, & tacui. * Et ecce quasi similitudo filij hominis tetigit labia mea: & aperiens os meum locutus sum, & dixi ad eum, qui stabat contra me: Domine mi, in visione tua dissolutæ sunt compages meæ, & nihil in me remansit virium. * Et quomodo poterit seruus Domini mei loqui cum Domino meo: nihil enim in me remansit virium, sed & halitus meus intercluditur. * Rursum ergo tetigit me, quasi visio hominis, & confortauit me, * Et dixit: Noli timere vir desideriorum: pax tibi: con-

fortare, & esto robustus. Cumque loqueretur mecum, conualui, & dixi: Loquere Domine mi, quia confortasti me. * Et ait: Nunquid scis quare venerim ad te? & nunc reuertar, ut præliar aduersum principem Persarum. cum ego egrederer, apparuit princeps Græcorum veniens. * Verumtamen annuntiabo tibi, quod expressum est in scriptura veritatis: & nemo est adiutor meus in omnibus his, nisi Michael princeps vester.

C A P. X L.

Vaticinium de regibus Persarum, & rege Græcorum: de bellis, ac insidijs inter reges Austri, & Aquilonis, & de rege, qui Deum deorum non reputabit, sed plurima aduersus ipsum loquetur, & qua provincia ab illo euadens, quibusue dominabitur.

EGo autem ab anno primo Darij Medastabam, ut confortaretur, & roboraretur. * Et nunc veritatem annuntiabo tibi. Ecce adhuc tres reges stabunt in Perside, & quartus ditabitur opibus nimis super omnes: et cum inualuerit diuitijs suis, concitabit omnes aduersum regnum Græciæ. Surge verò rex fortis, et dominabitur potestate multa, et faciet, quod placuerit ei. * Et cum steterit, conteretur regnum eius, et diuidetur in quatuor ventos cœli; sed non in posteroseius, neque secundum potentiam illius, qua dominatus est: lacerabitur enim regnum eius etiam in externos, exceptis his. * Et confortabitur rex Austri: et de Principibus eius præualebit super eum, et dominabitur ditione: multa enim dominatio eius. * Et post finem annorum foederabuntur: filiaque regis Austri veniet ad regem Aquilonis facere amicitiam, et non obtinebit fortitudinem brachij, nec stabit semen eius: et tradetur ipsa, et qui adduxerunt eam, adolentes eius, et qui confortabant eam in temporibus. * Et stabit de germine radicis eius plantatio: et veniet cum exercitu, et ingredietur prouinciā regis Aquilonis: et abuteretur eis, et obtinebit. * Insuper et deos eorum, et sculptilia, vasa quoque pretiosa argenti, et auri, captiua ducet in Ægyptum: ipse præualebit aduersus regem Aquilonis. * Et intrabit in regnum rex Austri, et reuertetur ad terram suam. * Filij autem eius prouocabuntur, et congregabunt multitudinem exercituum plurimorum: et veniet properans, et inundans: et reuertetur, et concitabitur, et congregietur cum robore eius. * Et prouocatus rex Austri egredietur, et pugnabit aduersus regem Aquilonis, et preparabit multitudinem nimiam, et dabitur multitudo in manu eius. *

Et

Et capiet multitudinem, et exaltabitur cor
eius, & dericiet multa millia, sed non præ-
ualebit. * Conuertetur enim rex Aquilonis,
& præparabit multitudinem multo maio-
rem, quam prius: & in fine temporum an-
norumque, veniet properans cum exercitu
magno, & opibus nimis. * Et in tempori-
bus illis multi consurgent aduersus regem
Austri: filii quoque præuaricatorum populi
tui extollentur, ut impleant visionem, &
corruent. * Et veniet rex Aquilonis, & com-
portabit aggerem, & capiet vrbes munitis-
simas: & brachia Austri non sustinebunt,
& consurgent electi eius ad resistendum, &
non erit fortitudo. Et faciet veniens super
eum iuxta placitum suum, & non erit, qui
stet contra faciem eius: & stabit in terra in-
culta, & consumetur in manu eius. * Et po-
net faciem suam, ut veniat ad tenendum
vniuersum regnum eius, & recta faciet cū
eo: & filiam foeminarum dabit ei, ut euer-
tat illud: & non stabit, nec illius erit. * Et
conuertet faciem suam ad insulas, & capiet
multas: & cessare faciet principem oppro-
brii sui, & opprobrium eius conuertetur in
eum. * Et conuertent faciem suam ad impe-
rium terræ suæ, & impinget, & corruet, &
non inuenietur. * Et stabit in loco eius vi-
lissimus, & indignus decore regio: & in pau-
cis diebus conteretur, non in furore, nec in
prælio. * Et stabit in loco eius despectus, &
non tribuetur ei honor regis: & veniet
clam, & obtinebit regnum in fraudulentia.
Et brachia pugnantis expugnabuntur a fa-
cie eius, & conterentur: insuper & dux foe-
deris. * Et post amicitias, cum eo faciet do-
lum: & ascendet, & superabit in modico po-
pulo. * Et abundantes, & vberes vrbes in-
greditur: & faciet, quæ non fecerunt pa-
tres eius. & patres patrum eius: rapinas, &
prædam, & diuitias eorum dissipabit, & cō-
tra firmissimas cogitationes inibit: & hoc
vsque ad tempus. * Et concitabitur fortitu-
do eius, & cor eius aduersum regem Austri
in exercitu magno: & rex Austri prouoca-
bitur ad bellum multis auxilijs, & fortibus
nimis: & non stabunt, quia inibunt aduer-
sus eum consilia. * Et comedentes panem
cum eo, conterent illum, exercitusque eius
opprimetur: & cadent interfecti plurimi. *
Duorum quoque regum cor erit, ut male-
faciant, & ad mensuram vnam mendacium
loquantur, & non præficient: quia adhuc fi-
nis in aliud tempus. * Et reuertetur in ter-
ram suam cum opibus multis: & cor eius
aduersum testamentum sanctum, & faciet,
& reuertetur in terram suam. Scitutum tem-
pore reuertetur, & veniet ad Austrum: &
non erit priori simile nouissimum. * Et ve-
nient super eum Trices, & Romani: & per-

cutietur, & reuertetur, & indignabitur con-
tra testamentum sanctuarij, & faciet: re-
uerteturque & cogitabit aduersum eos, qui
dereliquerunt testamentum sanctuarij. * Et
brachia ex eo stabunt, & polluent sanctua-
rium fortitudinis, & auferent iuge sacrifi-
cium: & dabunt abominationem in desola-
tionem. * Et impij in testamentum simula-
bunt fraudulenter: populus autem sciens
Deum suum, obtinebit, & faciet. * Et docti
in populo docebunt plurimos: & ruent in
gladio, & in flamma, & in captiuitate, & in
rapina dierum. * Cumque corruerint, sub-
leuabuntur auxilio paruulo: & applica-
buntur eis plurimi fraudulenter. Et de eru-
ditis ruent, ut consentur, & eligantur, & de-
alcentur vsque ad tempus præfinitum: quia
adhuc aliud tempus erit. * Et faciet iuxta
voluntatem suam rex, & eleuabitur, et ma-
gnificabitur aduersus omnem deum: et ad-
uersus Deum deorum loquetur magnifica,
et dirigetur, donec compleatur iracundia:
perpetrata quippe est definitio. * Et Deum
patrum suorum non reputabit: et erit in
concupiscentijs foeminarum, nec quem-
quam deorum curabit: quia aduersum vni-
uersa consurget. * Deum autem Maozim
in loco suo venerabitur: et deum, quem
ignorauerunt patres eius, colet auro, et ar-
gento, et lapide pretioso, rebusque pretio-
sis. * Et faciet, ut muniat Maozim cum deo
alieno, quem cognouit, et multiplicabit glo-
riam, et dabit eis potestatem in multis, et
terram diuidet gratuito. * Et in tempore
præfinito præhabitus aduersus eum rex
Austri, et quasi tempestas veniet contra il-
lum rex Aquilonis, in curribus, et in equi-
bus, et in classe magna, et ingreditur ter-
ras, et conteret, et pertransiet. * Et introibit
in terram gloriosam, et multæ corruent: hæc
autem solæ saluabuntur de manu eius,
Edom, et Moab, et principium filiorum
Ammon. Et mittet manum suam in terras:
et Terra Egypti non effugiet. * Et domina-
bitur thesaurorum auri, et argenti, et in
omnibus pretiosis Egypti: per Libyam
quoque, et Æthiopiam transibit. * Et fama
turbabit eum ab Oriente, et ab Aquilone:
et veniet in multitudine magna, ut conte-
rat, et interficiat plurimos. * Et figet taber-
naculum suum Apadno inter maria, super
montem inclitum, et sanctum: et veniet,
vsque ad summitatem eius, et nemo auxilia-
bitur ei.

CAP. XII

Post magnam afflictionem tandem saluabun-
tur reliquia Iudaorum, & ex mortuis qui-
dam resurgent ad vitam, & quidam ad op-
probrium; docti verò, ac doctores fulgebunt.

de duobus ad ripas fluminis stantibus, & viro lineis vestito, qui temporis aperit determinationem: & de completionis huius prophetia post statutum tempus.

In tempore autem illo cōsurget Michael princeps magnus, qui stat pro filiis populi tui: et veniet tempus quale non fuit ab eo, ex quo Gentes esse cōeperunt vsque ad tempus illud. Et in tempore illo saluabitur populus tuus, omnis, qui inuentus fuerit scriptus in libro. * Et multi de his, qui dormiunt in terræ puluere, euigilabunt: alij in vitam æternam, et alij in opprobrium, ut videant semper. * Qui autem docti fuerint, fulgebunt, quasi splendor firmamenti: et qui ad iusticiam erudiunt multos, quasi stellas in perpetuas æternitates. * Tu autem Daniel claude sermones, et signa librum, vsq; ad tempus statutum plurimi pertransibunt, et multiplex erit scientia. Et vidi ego Daniel, et ecce, quasi duo alij stabant: vnus hinc super ripam fluminis, et alius inde ex altera ripa fluminis. * Et dixi viro, qui erat indutus lineis, qui stabat super aquas fluminis: Vt quæquid finis horum mirabilium?

Matt. 13. d.
46
Sap. 1. b. 7.

7 Et audiui virum, qui indutus erat lineis, qui stabat super aquas fluminis, cum eleuasset dexteram, et sinistram suam in cœlum, et iurasset per viuentem in æternum, quia in tempus, et in tempora, et dimidium temporis. Et cum completa fuerit dispersio manus populi sancti, complebuntur vniuersa hæc. * Et ego audiui, et non intellexi. Et dixi: Domine, mihi quid erit post hæc? * Et ait: Vade Daniel, quia clausi sunt signatique sermones, vsque ad præfinitum tempus. * 10 Eligentur, et dealbabuntur, et quasi ignis D probabuntur multi: et impij agent impij, neque intelligent omnes impij, porro docti intelligent. * Et à tempore cum ablatum fuerit iuge sacrificium, et posita fuerit abominatio in desolationem, dies mille ducenti nonaginta. * Beatus, qui expectat, et peruenit vsque ad dies mille trecentos triginta quinque. * Tu autem vade ad præfinitum, et requiesces, et stabis in forte tua in finem dierum.

Apoc. 9. a. 8

Hucusque Danielem in Hebræo volumine legimus. Quæ sequuntur vsque ad finem libri, de Theodorionis editione translata sunt.

C A P. XIII.

Castissimam Susannam impudici presbyteri cum eius concubitu frui non possens, falso adulterij accusant: sed cum ad mortem duceretur, orantem exaudiuit Deus: & per puerum Danielem proprio ore conuictos, senes ipsæ rationis populus interimit.

Et erat vir habitans in Babylone, et nomen eius Ioakim. * Et acceperit uxorem nomine Susannam, filiam Helcia, pulchram nimis, et timentem Deum. * Parentes enim illius, cum essent iusti, erudierunt filiam suam secundum legem Moyfi. * Erat autem Ioakim diues valde, et erat ei pomarium vici-

num domui suæ, et ad ipsum consuebant Iudæi, eo quod esset honorabilior omnium. Et constituti sunt de populo duo senes indices in illo anno: de quibus locutus est Dominus. Quia egressa est iniquitas de Babylone à senioribus iudicibus, qui videbantur regere populum. * Ili frequentabant domum Ioakim, et veniebant ad cor omnes, qui habebant iudicia. * Cum autem populus reuertisset per meridiem, ingrediebatur Susanna, et deambulabat in pomario viri sui. * Et videbant eam senes quotidie ingredientem, et deambulantem: et exarserunt in concupiscentiam eius. * Et euerterunt sensum suum, et declinauerunt oculos

oculos suos, ut non viderent celum, neque recordarentur iudiciorum iustorum. Erant, ergo ambo vulnerati amore eius, nec inducuerunt sibi vicissim dolorem suum: Erubescabant enim indicare sibi concupiscentiam suam, volentes concumbere cum ea: Et observabant quotidie sollicitius videre eam. Dixitque alter ad alterum: Eamus domum, quia hora prandij est. Et egressi recesserunt à se. Cumque reuertissent, venerunt in vnum: & sciscitantes ab invicem causam, confessi sunt concupiscentiam suam: & tunc in communi statuerunt tempus, quando eam possent invenire solam. Factum est autem, cum observarent diem apertum, ingressa est aliquando sicut heri, & nudius tertius, cum duabus solis puellis, voluitque lauari in pomario: æstus quippe erat: Et non erat ibi quisquam, præter duos senes absconditos, & contemplantés eam. Dixit ergo puellis: Afferite mihi oleum, & smigmata, & ostia pomarij claudite, ut lauer. Et fecerunt sicut præceperat: clauseruntque ostia pomarij, & egressæ sunt per posticum, ut afferrent, quæ iusserat: nesciebantque senes intus esse absconditos. Cum autem egressæ essent puellæ, surrexerunt duo senes, & accurrerunt ad eam, & dixerunt: Ecce ostia pomarij clausa sunt, & nemo nos videt, & nos in concupiscentia tua sumus: quam ob rem assentire nobis, & commiscere nobiscum. Quod si nolueris, dicemus contra te testimonium, quod fuerit tecum iuuenis, & ob hanc causam emiseris puellas à te. Ingemuit Susanna, & ait: Angustia sunt mihi undique: si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quam peccare in conspectu Domini. Et exclamavit voce magna Susanna: exclamauerunt autem, & senes adversus eam. Et cucurrit vnus ad ostia pomarij, & aperuit. Cum ergo audissent clamorem famuli domus in pomario, irruerunt per posticum, ut viderent quidnam esset. Postquam autem senes locuti sunt, erubuerunt serui vehementer: quia nunquam dictus fuerat sermo huiusmodi de Susanna. Et facta est dies crastina. Cumque venisset populus ad Ioakim virum eius, venerunt & duo presbyteri pleni iniqua cogitatione adversus Susannam, ut interficerent eam. Et dixerunt coram populo: Mittite ad Susannam filium Helciz uxorem Ioakim. Et statim miserunt. Et venit cum parentibus, & filijs, & vniuersis cognatis suis. Porro Susanna erat delicata nimis, & pulchra specie. At iniqui illi iusserunt, ut discooperiretur (erat enim cooper-

ta) ut vel sic satiarentur decore eius. Flebant igitur sui, & omnes, qui noverant eam. Consurgentes autem duo presbyteri in medio populi, posuerunt manus suas super caput eius. Quærens suspexit ad celum: erat enim cor eius fiduciam habens in Domino. Et dixerunt presbyteri: Cum deambularem in pomario soli, ingressa est hæc cum duabus puellis: & clausit ostia pomarij, & dimisit à se puellas. Venitque ad eam adolescens, qui erat absconditus, & concubuit cum ea. Porro nos cum essemus in angulo pomarij, videntes iniquitatem, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pariter commisceri. Et illum quidem non quiuimus comprehendere, quia fortior nobis erat, & apertis ostijs exiliuit. Hanc autem cum apprehendissemus, interrogauimus, quisnam esset adolescens, & noluit indicare nobis: huius rei testes sumus. Credidit eius multitudo, quasi senibus, & iudicibus populi, & condemnauerunt eam ad mortem. Exclamauit autem voce magna Susanna, & dixit: Deus æterne, qui absconditorum es cognitor, qui nosti omnia antequam fiant, Tu scis, quoniam falsum testimonium tulerunt contra me: & ecce mortior, cum nihil horum fecerim, quæ isti malitiosè composuerunt aduersum me. Exaudiuit autem Dñs vocem eius. Cumque duceretur ad mortem, suscitauit Dominus spiritum sanctum pueri iunioris, cuius nomen Daniel. Et exclamauit voce magna: Mundus ego sum à sanguine huius. Et conuersus omnis populus ad eum: dixit: Quis est iste sermo, quem tu locutus es? Qui cum staret in medio eorum, ait: Sic fatui filij Israel, non iudicantes, neque quod verum est cognoscentes, condemnastis filiam Israel? Reuertimini ad iudicium, quia falsum testimonium locuti sunt aduersus eam. Reuersus est ergo populus cum festinatione, & dixerunt ei senes: Veni, & sede in medio nostrum, & indica nobis: quia tibi Deus dedit honorem senectutis. Et dixit ad eos Daniel: Separate illos ab invicem procul, & diiudicabo eos. Cum ergo diuisi essent alter ab altero, vocauit vnum de eis, & dixit ad eum: Inueterate dierum malorum, nunc venerunt peccata tua, quæ operabaris prius; iudicans iudicia iniusta, innocentes opprimens, & dimittens noxios, dicente Domino: Innocentem & iustum non interficies. Nunc ergo si vidisti eam, dic sub qua arbore videris eos colloquentes sibi. Qui ait: Sub schino. Dixit autem Daniel: Rectè mentitus es in caput tuum: Ecce enim Angelus Dei accepta sententia

Exod. 11.
8.4.

tencia ab eo, scindet te medium. * Et amoro 56
eo, iussit venire alium, & dixit ei: Semen
Chanaan, & non Iuda, species decepit te, &
concupiscentia subuertit cor tuum. * Sic 57
faciebat filius Israel, & illæ timentes
loquebantur vobis: sed filia Iuda non susti-
nuit iniquitatem vestram. * Nunc ergo dic 58
mihi, sub qua arbore comprehenderis eos
loquentes tibi. * Qui ait: Sub prin-o. Dixit 59
autem ei Daniel: Rectè mentitus es & tu
in caput tuum: manet enim Angelus Do-
mini, gladium habens, ut fecerit te mediu-
& interficiat vos. * Exclamauit itaque om- 60
nis coetus voce magna, & benedixerunt
Deum, qui saluat sperantes in se. * Et con- 61
surrexerunt aduersus duos presbyteros
(conuicerat enim eos Daniel ex ore suo
falsum dixisse testimonium) feceruntque
eis sicut malè egerant aduersus proximum,
* Ut facerent secundum legem Moysi: & 62
interfecerunt eos, & saluatus est sanguis in-
noxius in die illa. * Helcias autem, & vxor 63
eius laudauerunt Deum pro filia sua Su-
fanna cum Ioachim marito eius, & cognatis
omnibus, quia non esset inuenta in ea res
turpis. Daniel autem factus est magnus in 64
conspectu populi, à die illa, & deinceps. *
Et rex Astyages appositus est ad patres 65
suos, & suscepit Cyrus Perses regnum eius.

C A P. XIV.

*Fraudes sacerdotum idoli Bel, qui appositus illi
cibos occultè auferbant, regi per Danielum
demonstrata sunt; ipsique interempti, idolum
vna cum templo suo euersum est: similiter
& draconem, quem colebant Babylonij, inie-
cit in eos massa ex pie, adipis & pilis conse-
cta, Daniel interfecit: quapropter instans
bus Babylonij missus est in lacum leonum, il-
lusque seruatus, attestatio etiam illi per pro-
phetam Habacuc prandio rex Iudæ: quod
videns rex aduersarius illius à leonibus in-
memento deuoratis, inhet annos simare
Deum Danielis.*

ERAT autem Daniel conuiua regis, & 1
honoratus super omnes amicos eius. * A
erat quoque idolum apud Babylonios no-
mine Bel: & impendebantur in eo per dies
singulos similitæ arabæ duodecim, & oues
quadraginta, vini amphoræ sex. * Rex 3
quoque colebat eum, & ibat per singulos
dies adorare eum: porro Daniel adorabat
Deum suum. Dixitque ei rex: Quare non
adoras Bel? * Qui respondens ait ei: Quia 4
non colo idola manufacta, sed viuentem
Deum, qui creauit coelum, & terram, & ha-
bet potestatem omnis carnis. * Et dixit ad 5

eum: Non videtur tibi esse Bel viuens deus?
An non vides quanta comedat, & bibat
6 quotidie? * Et ait Daniel ardens: Ne crees
B rex, iste enim intrinsecus luteus est, & for-
insecus æreus, neque comedit aliquando. *
7 Et iratus rex vocauit sacerdotes eius, & ait
eis: Nisi dixeritis mihi, quis est, qui come-
dat impensas has, moriemini. * Si autem
8 ostenderitis, quoniam Bel comedat hæc,
moriatur Daniel, quia blasphemauit in Bel.
Et dixit Daniel regi: Fiat iuxta verbum
9 tuum. * Erant autem sacerdotes Bel septua-
giuta, exceptis vxoribus, & paruulis, & fi-
lijs. * Et venit rex cum Daniele in templum
10 Bel. * Et dixerunt sacerdotes Bel: Ecce nos
egredimur foras: & tu rex pone escas, & vi-
num misce, & claudes ostium, & signa annu-
11 lo tuo. * Et cum ingressus fuisset mane, nisi
inuenieris omnia comesta à Bel, morte mo-
C riemur, vel Daniel, qui mentitus est aduer-
12 sum nos. * Contemnebant autem, quia fe-
cerant sub mensa absconditum introitum,
& per illum ingrediebantur semper, & de-
13 uorabant ea. * Factum est igitur postquam
egressi sunt illi, rex posuit cibos ante Bel:
præcepit Daniel pueris suis, & attulerunt
cinerem, & cribrauit per totum templum
coram rege: & egressi clauserunt ostium: &
14 signantes annulo regis abierunt. * Sacerdo-
tes autem ingressi sunt nocte iuxta consue-
tudinem suam, & vxores, & filij eorum: &
15 comederunt omnia, & biberunt. * Surrexit
autem rex primo diluculo, & Daniel cum
16 eo. * Et ait rex: Saluæ sunt signacula, Da-
17 niel! Qui respondit: Salua, rex. * Statimque
D cum aperuisset ostium, intuitus rex men-
sam, exclamauit voce magna: Magnus
es Bel, & non est apud te dolus quisquam.
18 * Et risit Daniel: & tenuit regem ne ingre-
deretur intro: & dixit: Ecce pauimen-
tum, animaduerte cuius vestigia sint hæc.
19 * Et dixit rex: Video vestigia virorum,
& mulierum, & infanum. Et iratus
20 est rex. Tunc apprehendit sacerdotes,
& vxores, & filios eorum: & ostende-
runt ei abscondicia ostiola, per quæ in-
grediebantur, & consumebant, quæ erant
21 super mensam. * Occidit ergo illos rex,
& tradidit Bel in potestatem Danielis, qui
22 subuertit eum, & templum eius. * Et
erat draco magnus in loco illo, & cole-
23 bant eum Babylonij. * Et dixit rex Da-
niel: Ecce nunc non potes dicere, quia
iste non sit Deus viuens: adora ergo eum.
24 * Dixitque Daniel: Dominum Deum
meum adoro: quia ipse est Deus viuens;
25 iste autem non est Deus viuens. * Tu au-
tem rex da mihi potestatem, & interfi-
ciam draconem absque gladio, & suste-
Et

Et ait rex : Do tibi . * Tulit ergo Da- 26
nielpicem , & adipem , & pilos , & co-
xit pariter : fecitque massas , & dedit in
os draconis , & disruptus est draco . Et
dixit : Ecce , quem colebatis . * Quod 27
cum audissent Babylonij ; indignati sunt
vehementer : & congregati aduersum re-
gem , dixerunt : Iudæus factus est rex :
Bel destruxit , draconem interfecit , et sa-
cerdotes occidit . * Et dixerunt cum ve- 28
nissent ad regem : Trade nobis Danie-
lem , alioquin interficiemus te , et do- F
mum tuum . * Vidit ergo rex , quod ir- 29
ruerent in eum vehementer : et necessi-
tate compulsus tradidit eis Danielelem . *
Qui miserunt eum in lacum leonum , et 30
erat ibi diebus sex . * Porro in lacu erant 31
leones septem , et dabantur eis duo cor-
pora quotidie , et dux oues : et tunc non
data sunt eis , vt deuorarent Danielelem .
* Erat autem Habacuc propheta in Iu- 32
dæa , et ipse coxerat pulmentum , et
intriuerat panes in alueolo : et ibat in
campum , vt ferret messoribus . * Di- 33
xitque Angelus Domini ad Habacuc :
Fer prandium , quod habes , in Baby-
lonem Danieli , qui est in lacu leonum .

34 * Et dixit Habacuc : Domine , Baby-
lonem non vidi , et lacum nescio . *
35 Et apprehendit eum Angelus Domini
in vertice eius , et portauit eum capil-
lo capitis sui , posuitque eum in Baby-
lone supra lacum in impetu spiritus sui .
36 * Et clamauit Habacuc , dicens : Da-
niel serue Dei , tolle prandium , quod
37 misit tibi Deus . * Et ait Daniel : Re-
cordatus est mei Deus , et non dereli-
38 quisti diligentes te . * Surgensque Da-
niel comedit . Porro Angelus Domini re-
stituit Habacuc confectum in loco suo .
39 * Venit ergo rex die septimo , vt luge-
ret Danielelem : et venit ad lacum , et
introspectit , et ecce Daniel sedens in
40 medio leonum . * Et exclamauit voce
magna rex , dicens : Magnus es Domi-
ne Deus Danielis . Et extraxit eum de
41 lacu leonum . * Porro illos , qui perdi-
tionis eius causa fuerant , intromisit in
lacum , et deuorati sunt in momento co-
42 ram eo . * Tunc rex ait : Paueant omnes
habitantes in vniuersa terra Deum Da-
nielis : quia ipse est saluator faciens signa ,
& mirabilia in terra : qui liberauit Danie-
lem de lacu leonum .

Ezech. 1. 1.

PROPHETIA OSEE.

C A P. I.

Quo tempore Osee prophetauerit, qui iussus fornicariam accipere uxorem, duos filios unamque filiam ex ea generauit: quibus nomina iubetur imponere iuxta effectus, quos Dominus in populo suo decreuerat inducere de Gentium conuersione, & futuro eodem capite filiorum Iuda, & Israel.

Verbum Domini, quod factum est ad Osee filium Beer, in diebus Ozia, Ioathan, Achaz, Ezechia, regum Iuda, et in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel. Principium loquendi Domino in Osee: et dixit Dominus ad Osee: Vade,sume tibi vxorem fornicationum,et factibi filios fornicationum: quia fornicans fornicabitur terra à Domino. Et abiit, et accepit Gomer filiam Debelaim: et concepit,et peperit ei filium. * Et dixit Dominus ad eum: Voca nomen eius Iezrahel: quoniam adhuc modicum, et visitabo sanguinem Iezrahel super domum Iehu, et quiescere faciam regnum domus Israel. * Et in illa die conteram arcum Israel in valle Iezrahel. * Et concepit adhuc, et peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen eius Absque misericordia: quia non addam vltra misereri domui Israel, sed obliuione obliuiscar eorum. * Et domui Iuda miserebor, et saluabo eos in Dño Deo suo: et non saluabo eos in arcu, et gladio, et in bello, et in equis, et in iugibus. * Et

Cablastrauit eam, quæ erat Absque misericordia. Et concepit, et peperit filium. *

Et dixit: Voca nomen eius: Non populus meus: quia vos non populus meus,

et ego non ero vester. * Et erit numerus filiorum Israel, quasi arena maris, quæ

sine mensura est, et non numerabitur. Et erit in loco vbi dicetur eis: Non populus meus vos: dicetur eis: Filij Dei viuentis.

Et congregabuntur filij Iuda, et filij Israel pariter, et ponent sibi met caput vnum, et ascendent de terra: quia magnus dies Iezrahel.

C A P. II.

Minatur Dominus Israeli tanquam uxori adultera repudium, & sepit vias eius spimis, ut ad vicum suum reuertatur: cumque non aduertat à quo habeat bonorum abundantiam, ablatum se ab ea dicit cuncta, in quibus delectatur: sicque ipsum tandem ad se reduiturum, magnaque felicitate donaturum: & de Gentium vocatione.

1 Dicite fratribus vestris: Populus meus, et sorori vestræ. Misericordiam con-

2 secuta. * Iudicate matrem vestram, iudicate: quoniam ipsa non vxor mea, et ego non vir eius, auferat fornicationes suas à facie sua, et adulteria sua de medio vberum suorum. * Nè forte expoliam eam nudam, et statuam eam secundum diem natiuitatis suæ: et ponam eam, quasi solitudinem, et statuam eam velut terram iniuiam, et interficiam eam siti. *

Et

Et aliorum illius non miserebor, quoniam filij fornicationum sunt. * Quia fornicata est mater eorum, confusa est, quæ concepit eos: quia dixit: Vadam post amatores meos, qui dant panes mihi, & aquas meas, lanam meam, & linum meum, oleum meum, & potum meum. * Propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceria, & semitas suas non inueniet. * Et sequetur amatores suos, & non apprehendet eos: & quæret eos, & non inueniet, & dicet: Vadam, & reuertar ad virum meum priorem; quia bene mihi erat tunc magis, quam nunc. * Et hæc nesciuit, quia ego dedi ei frumentum, & vinum, & oleum, & argentum multiplicavi ei, & aurum, quæ fecerunt Baal. * Idcirco conuertar, & sumam frumentum meum in tempore suo, & libera bo lanam meam, & linum meum, quæ operiebant ignominiam eius. * Et nunc reuelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius: & vir non eruet eam de manu mea: * Et cessare faciam omne gaudium eius, solemnitatem eius, neomeniam eius, sabbatum eius, & omnia festa tempora eius. * Et corrumpam vineam eius, & ficum eius, de quibus dixit: Mercedem hæc, mea sunt, quas dederunt mihi amatores mei: & ponam eam in saltum, & comedet eam bestia agri. * Et visitabo super eam dies Baalim, quibus accendebat incensum, & ornabatur inaure sua, & monili suo, & ibat post amatores suos, & mei obliuiscetur: dicit Dominus. * Propter hoc, ecce ego lactabo eam, & ducam eam in solitudinem: & loquar ad cor eius. * Et dabo ei vinitores eius ex eodem loco, & vallem Achor ad aperendam spem: & capet ibi iuxta dies iuuentutis suæ, & iuxta dies ascensionis suæ de Terra Egypti. * Et erit in die illa, ait Dominus: vocabit me: Vir meus: & non vocabit me ultra, Baali. * Et auferam nomen Baalim de ore eius, & non recordabitur ultra nominis eorum: * Et percutiam cum eis foedus in die illa, cum bestia agri, & cum volucre coeli, & cum reptili terræ: & arcum, & gladium, & bellum conteram de terra: & dormire eos faciam fiducialiter. * Et sponsabo te mihi in sempiternum: & sponsabo te mihi in iustitia, & in iudicio, & in misericordia, & in miserationibus. * Et sponsabo te mihi in fide: & scies, quia ego Dominus. * Et erit in die illa: Exaudiam, dicit Dominus, exaudiam coelos, & illi exaudient terram. * Et terra exaudiet tricicum, et vinum, et oleum; et hæc exaudient lezabel. * Et seminabo eam mi-

hi in terra, et miserebor eius: quæ fuit Absque misericordia. * Et dicam non populo meo: Populus meus es tu: et ipse dicet: Deus meus es tu.

C A P. I I I.

Rursum iubetur Propheta diligere adulteram, quæ tamen multis diebus illum expectet, quia filios Israel multis diebus sine rege, & sacrificio sedentes, tandem ad Dominum dicere reuersuros.

ET dixit Dominus ad me: Adhuc vade, et dilige mulierem dilectam amico, et adulteram: sicut diligit Dominus filios Israel, et ipsi respiciunt ad deos alienos, et diligunt vinacia vuarum. * Et fodi eam mihi quindecim argenteis, et coro hordei, et dimidio coro hordei. * Et dixi ad eam: Dies multos expectabis me: non fornicaberis, et non eris viro: sed et ego expectabo te. * Quia dies multos sedebunt filij Israel sine rege, et sine principe, et sine sacrificio, et sine Altari, et sine ephod, et sine theraphim. * Et post hæc reuertentur filij Israel, et quærent Dominum Deum suum, et David regem suum: et pauebunt ad Dominum, et ad bonum eius, in nouissimo dierum.

C A P. I V.

Minatur terra Israel, propter multa populi peccata, qui scientiam repulsi, & idololatria fuit deditus: dicit se relicturnum Israel in peccatis suis, cupiens ne Iuda ipsum imitetur.

Audite verbum Domini filij Israel, quia iudicium Domino cum habitatoribus terræ: non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. * Maledictum, & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundauerunt, & sanguis sanguinem tetigit. * Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, & in volucre coeli: sed & pisces maris congregabuntur. * Verumtamen vnusquisque non iudicet: & non arguatur vir: populus enim tuus, sicut hi qui contradicunt sacerdoti. * Et corruet hodie, & corruet etiam propheta tecum nocte tacere feci matrem tuam. * Conciuit populus meus, eo quod non habuerit scientiam: quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi: & oblita es legis Dei tui,

obliuiscar filiorum tuorum ; & ego . * Se- 7
cundum multitudinem eorum sic peccaue-
runt mihi : gloriam eorum in ignomi-
niam commutabo . * Peccata populi 8
mei comedent , & ad iniquitatem eorum
subleuabunt animas eorum . * Et erit si- 9
cut populus , sic sacerdos : & visitabo
super eum vias eius , & cogitationes eius
reddam ei . * Et comedent , & non satu- 10
rabuntur : fornicati sunt , & non cessa-
uerunt : quoniam Dominum derelique-
runt in non custodiendo . * Fornicatio , 11
& vinum , & ebrietas auferunt cor . * Po- 12
pulus meus in ligno suo interrogauit , &
baculus eius annuntiavit ei : spiritus enim
fornicationum decepit eos , & fornicati 13
sunt à Deo suo . * Super capita mon-
tium sacrificabant , & super colles accen-
debant thymiama : subtus quercum ,
& populum , & terebinthum , quia bo-
na erat umbra eius : ideò fornicabuntur
filiae vestrae , & sponsae vestrae adulterae 14
erunt . * Non visitabo super filias vestras
cum fuerint fornicatae , & super spon-
sas vestras cum adulterauerint : quoniam
ipsi cum meretricibus conuersabantur ,
& cum effeminatis sacrificabant , & po- 15
pulus non intelligens vapulabit . * Si for-
nicaris tu Israel , non delinquat saltem
Iuda : & nolite ingredi in Galgala , &
ne ascenderitis in Bethauen , neque iu-
raueritis : Viuit Dominus . * Quoniam 16
sicut vacca lasciuens declinauit Israel :
nunc pascet eos Dominus , quasi agnum
in latitudine . * Particeps idolorum E- 17
phraim , dimitte eum . * Separatum est
conuiuium eorum , fornicatione forni-
cati sunt : dilexerunt asserre ignominiam
protectores eius . * Ligauit eum spiri- 19
tus in alis suis , & confundentur à sacrifi-
cijs suis .

C A P. V.

*Minatur Dominus se puniendum Israel propter
peccata sua , similiter & Iudam : nec pro-
derit humanum auxilium , cum Dominus ad-
uersetur .*

Avdite hoc sacerdotes , & attendite do- 1
mus Israel , & domus regis ausculta- 2
te : quia vobis iudicium est , quoniam
laqueus facti estis speculationi , & rete
expansum super Thabor . * Et victimas 3
declinastis in profundum : & ego eru-
ditor omnium eorum . * Ego scio Ephra- 4
im , & Israel non est absconditus à me :
quia nunc fornicatus est Ephraim , con-
taminatus est Israel . * Non dabunt co-
gitationes suas , vt reuertantur ad Deum

suum : quia spiritus fornicationum in
medio eorum , & Dominum non cogno-
uerunt . * Et respondebit arrogantia Is- 5
rael in facie eius : & Israel , & Ephraim
ruent in iniquitate sua , ruet etiam Iu-
das cum eis . * In gregibus suis , & in
armentis suis vadent ad quarendum Do-
minum , & non inuenient : ablati sunt 6
ab eis . * In Dominum prauaricati sunt ,
quia filios alienos genuerunt : nunc de-
uorabit eos mensis cum partibus suis . *
Clangite buccina in Gabaa , tuba in Ra- 8
ma : ululate in Bethauen , post tergum
tuum Benjamin . * Ephraim in desolatio-
ne erit in die correptionis : in tribubus
Israel ostendi fidem . * Facti sunt prin-
cipes Iuda , quasi assumptes terminum :
super eos effundam , quasi aquam iram
meam . * Calumniam patiens est Ephra-
im , fractus iudicio : quoniam cepit abi-
re post sordes . * Et ego , quasi tinea E-
phraim : & quasi putredo domui Iuda .
* Et vidit Ephraim languorem suum ,
& Iuda vinculum suum : & abiit Ephra-
im ad Assur , & misit ad regem Vltor-
em : & ipse non poterit sanare vos , nec
soluere poterit à vobis vinculum . * Quo-
niam ego , quasi leona Ephraim , & qua-
si catulus leonis domui Iuda : ego ego
capiam , & vadam : tollam , & non est ,
qui eruat . * Vadens reuertar ad locum
meum : donec deficiatis , & quæratis fa-
ciem meam .

C A P. VI.

*Reuersi in tribulatione ad Dominum , ma-
gna fiducia salutem sibi ab eo promit-
tunt : expostulat Dominus cum Israel ,
& Iuda , quod neque beneficijs , neque
prophetarum comminationibus ab idolo-
latría , alijsque iniquitatibus sint remota-
ti , cum praefert misericordiam sacri-
ficio .*

IN tribulatione sua mane consurgent ad 1
me : Venite , & reuertamur ad Do- 2
minum : * Quia ipse cepit , & sanabit
nos : percutiet , & curabit nos . * Vi- 3
uificabit nos post duos dies : in die ter-
tia suscitabit nos , & viuemus in conspe-
ctu eius . Sciemus , sequemurque , vt co-
gnoscamus Dominum : quasi diluculum
praeparatus est egressus eius , & veniet ,
quasi imber nobis temporaneus , & se-
rotinus terrae . * Quid faciam tibi Ephra-
im ? quid faciam tibi Iuda ? misericor-
dia vestra , quasi nubes matutina , & qua-
si ros mane pertransiens . * Propter hoc
dolavi in prophetis , occidi eos in verbis
oris

1. Cor. 13.
8. 1.

II. Reg. 11.
Ecc. 4. d.
17.
Mat. 9. b.
23. & 11. c.
9.

bris mei: & iudicia tua, quasi lux egredientur. * Quia misericordiam volui, & non sacrificium; & scientiam Dei, plusquam holocausta. * Ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum, ibi prauaricati sunt in me. * Galaad ciuitas operantium idolum, supplantata sanguine. * Et quasi fauces virorum latronum particeps sacerdotum, in via interficientium pergentes de Sichem: quia scelus operati sunt. * In domo Israel vidi horrendum: ibi fornicationes Ephraim: contaminatus est Israel. * Sed & Iuda pone messem tibi, cum conuertero captiuitatem populi mei.

C A P. VII.

Cum sanatus esset Dominus Israel, oblituerunt iniquitates eorum: consentientes enim regum suorum malitia, omnes in idololatriam vehementer exarserunt: Dominoque relicto, conuersi ad Aegypti auxilium, translati sunt in Assyrios.

Cum sanare vellem Israel, reuelata est iniquitas Ephraim, & malitia Samaritae, quia operati sunt mendacium: & fur ingressus est spoliatus, latrunculus foris. * Et ne forte dicant in cordibus suis, omnem malitiam eorum me recordarum: nunc circumdederunt eos adinuationes suae, coram facie mea factae sunt. * In malitia sua latificauerunt regem: & in mendacijs suis principes. * Omnes adulterantes, quasi clibanus succensus a coquente: quieuit paululum ciuitas a commissione fermenti, donec fermentaretur totum. * Dies regis nostri: ceperunt principes furere a vino: extendit manum suam cum illis. * Quia applicuerunt, quasi clibanum cor suum, cum insidiaretur eis: tota nocte dormiuit coquens eos, mane ipse succensus, quasi ignis flammaz. * Omnes calefacti sunt, quasi clibanus, & deuorauerunt iudices suos: omnes reges eorum ceciderunt: non est, qui clamet in eis ad me. * Ephraim in populis ipse commiscebatur: Ephraim factus est subcinericius panis, qui non reueruatur. * Comederunt alieni robur eius, & ipse nesciuit: sed & cani effusi sunt in eo, & ipse ignorauit. * Et humiliabitur superbia Israel in facie eius: nec reuersi sunt ad Dominum Deum suum, & non quaesierunt eum in omnibus his. * Et factus est Ephraim, quasi columba seducta non habens cor: Aegyptum inuocabunt, ad Assyrios abierunt.

12 * Et cum profecti fuerint, expandam super eos rete meum: quasi volucrem caeli detraham eos, credam eos secundum auditionem carnis eorum. * Vae eis, quoniam recesserunt a me: vastabuntur, quia prauaricati sunt in me: & ego redemi eos: & ipsi locuti sunt contra me mendacia. * Et non clamauerunt ad me in corde suo, sed ululabant in cubilibus suis: super triticum, & vinum ruminabant, recesserunt a me. * Et ego erudiui eos, et confortavi brachia eorum: & in me cogitauerunt malitiam. * Reuersi sunt, ut essent absque iugo: facti sunt, quasi arcus dolosus: cadent in gladio principes eorum, a furore linguarum suarum. Ista subsannatio eorum in Terra Aegypti.

C A P. VIII.

Samaritiam praedicat cum viculo suo destruentem per Nabuchodonosor, propter idololatriam: nec ipsorum hostia suscipientur: ciuitates autem Iuda etiam concremantur.

Ingutture tuo sit tuba, quasi aquila super domum Domini: pro eo, quod transgressi sunt foedus meum, & legem meam prauaricati sunt. * Me inuocabunt: Deus meus cognouimus te Israel. * Proiecit Israel bonum, inimicus persequetur eum. * Ipsi regnauerunt, & non ex me: principes extiterunt, & non cognoui: argentum suum, et aurum suum fecerunt sibi idola, ut interirent: * Proiectus est vitulus tuus Samaria, iratus est furor meus in eos: usquequo non poterunt emundari? * Quia ex Israel, et ipse est: artifex fecit illum, et non est Deus: quoniam in araneorum telas erit vitulus Samaritae. * Quia ventum seminabunt, et turbinem metent: culmus stans non est in eo, germen non faciet farinam: quod et si fecerit, alieni comedent eam. * Deuoratus est Israel: nunc factus est in nationibus, quasi vas immundum. * Quia ipsi ascenderunt ad Assur, onager solitarius sibi: Ephraim munera dede-runt amatoribus. * Sed et cum mercede conduxerint nationes, nunc congregabo eos: et quiescent paulisper ab onere regis, et principum. * Quia multiplicauit Ephraim altaria ad peccandum: factae sunt ei arae in delictum. * Scribam ei multiplices leges meas, quae velut alienae computatae sunt. * Hostias offerat, immolabunt carnes, et comedent, et Dominus non suscipiet eas: nunc recordabitur

X x j tur

tor iniquitatis eorum, et visitabit peccata eorum: ipsi in Ægyptum conuertentur. * Et oblitus est Israel factoris sui, et ædificauit delubra: et Iudas multiplicauit vrbes munitas: et mittam ignem in ciuitates eius, et deuorabit ædes illius.

C A P. I X

Domini in populum Israel famem, & captiuitatem propter ipsius peccata immisit: nec grata ipsorum eorum sacrificia: & quia in peccatis perseverant, perpetuo a Domino permanent, vagi inter nationes.

Noli lætari Israel, noli exultare sicut populi: quia fornicatus es à Deo tuo, dilexisti mercedem super omnes areas tritici. * Area, et torcular non pacet eos, et vinum mentietur eis. * Non habitabunt in terra Domini: reuersus est Ephraim in Ægyptum, et in Assyrijs polutum comedit. * Non libabunt Domino vinum, et non placebunt ei: sacrificia eorum, quasi panis lugentium, omnes qui comedent eum, contaminabuntur: quia panis eorum animæ ipsorum, non intrabit in domum Domini. * Quid facietis in die solemni, in die festiuitatis Domini? * Ecce enim profecti sunt à vastitate: Ægyptus congregabit eos, Memphis sepeliet eos: desiderabile argentum eorum vrtica hæreditabit, lappa in tabernaculis eorum. * Venerunt dies visitationis, venerunt dies retributionis: scitote Israel stultum prophetam, insanum virum spiritualem, propter multitudinem iniquitatis tuæ, et multitudinem amentiarum. * Speculator Ephraim cum Deo meo: propheta laqueus ruinæ factus est super omnes vias eius, insania in domo Dei eius. * Profundè peccauerunt, sicut in diebus Gabaa: recordabitur iniquitatis eorum, et visitabit peccata eorum. * Quasi vuas in deserto, inueni Israel: quasi pruna poma ficulneæ in cacumine eius, vidi patres eorum: ipsi autem intrauerunt ad Beelphegor, et ab alienati sunt in confusionem, et facti sunt abominabiles, sicut ea, quæ dilexerunt. * Ephraim, quasi avis auolauit, gloria eorum à partu, et ab utero, et à conceptu. * Quod et si enutrierint filios suos, absque liberis eos faciam in hominibus: sed et vae eis cum recessero ab eis. * Ephraim, vt vidi, Tyrus erat fundata in pulchritudine: et Ephraim educet ad interfectorem filios suos. * Da eis Domine. Quid da-

Iud. 8.

bis eis? Da eis vuluam sine liberis, et vbera arentia. * Omnes nequitie eorum in Galgal, quia ibi exosos habui eos: propter malitiam adinventionum eorum, de domo mea eijciam eos: non addam, vt diligam eos, omnes principes eorum recedentes. * Percussus est Ephraim, radix eorum exsiccata est: fructum nequaquam facient. Quod et si genuerint, interficiam amantissima vteri eorum. * Abijcet eos Deus meus, quia non audierunt eum: et erunt vagi in nationibus.

C A P. X.

Propter idololatriam Israel traditur Assyrijs: & cum à Domino reuocati ad iustitiam, pergant sequi vias suas, omnes eorum munitiones vastabuntur.

Vitis frondosa Israel, fructus adæquatus est ei: secundum multitudinem fructus sui multiplicauit altaria, iuxta vbertatem terræ suæ exuberavit simulachris. * Diuisum est cor eorum, nunc interibunt: ipse confringet simulachra eorum, depopulabitur aras eorum. * Quia nunc dicent: Non est rex nobis: non enim timemus Dominum: et rex quid faciet nobis? * Loquimini verba visionis iustis, et serietis fadus: et germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri. * Vacas Bethauen coluerunt habitatores Samariæ: quia luxit super eum populus eius, et aditui eius super eum exultauerunt in gloria eius, quia migravit ab eo. * Siquidem et ipse Assur delatus est, munus regi vltori: confusio Ephraim capiet, et confundetur Israel in voluntate sua. * Transire fecit Samaria regem suum, quasi spumam super faciem aquæ. * Et disperdentur excelsa idoli, peccatum Israel: lappa et tribulus ascendet super aras eorum: et dicent montibus: Operite nos, et collibus: Cadite super nos. * Ex diebus Gabaa, peccauit Israel, ibi steterunt: non comprehendet eos in Gabaa prælium super filios iniquitatis. * Iuxta desiderium meum corripiam eos: congregabuntur super eos populi, cum corripientur propter duas iniquitates suas. * Ephraim vitula docta diligere trituram, et ego transiui super pulchritudinem colli eius: ascendam super Ephraim, arabit Iudas, confringet sibi sulcos Iacob. * Seminate vobis in iustitia, et metite in Dore misericordiarum, innouate vobis nouale: tempus autem requirendi Dominum, cum venerit, qui docebit vos iustitiam. * Arastis impietatem, iniquitatem messuistis,

1. Reg. 7.

12. d. 19.
Apoc. 6. d. 16.
Luc. 21. d. 30.
Iud. 10.

1. Reg. 4. d. 1.

fuiſtis, comediftis frugem mendacij: quin confuſus es in vijs tuis, in multitudine fortium tuorum. * Conſurget tumultus in populo tuo: & omnes munitiones tue vaſtabuntur, ſicut vaſtatus eſt Salmana à domo eius, qui iudicauit Baal in die prælij, matre ſuper filios allifa. * Sic fecit vobis Bethel, à facie malitiæ nequitiarum veſtrarum.

C A P. X I.

Beneficijs oſtendit Dominus ſe diligere populum Iſrael: ſed propter illius ſcelera tradidit eum Aſſyrijs: & attamen propter ſuam miſericordiam reducet eos, vt in terra ſua ſeruiant Domino, vna cum Gentibus ad Deum conuerſis.

Matth. 2. c. 15. **S**icut mane tranſit, pertranſijt rex Iſrael. Quia puer Iſrael, & dilexi eum: & ex Aegypto vocaui filium meum. * Vocauerunt eos, ſic abierunt à facie eorum: Baalim immolabant, & ſimulachris ſacrificabant: * Et ego, quaſi nutritius Ephraim, portabam eos in brachijs meis: & nescierunt, quod curarem eos. * In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis: & ero eis, quaſi exaltans iugum ſuper maxillas eorum: & declinaui ad eum, vt veſceretur. * Non reuertetur in terram Aegypti, & Aſſur ipſe rex eius: quoniam noluerunt conuerſi. * Cæpit gladius in ciuitatibus eius, & conſumet electos eius, & comedet capita eorum. * Et populus meus pendeſcit ad reditum meum: iugum autem imponetur eis ſimul, quod non auferetur. * Quomodo dabo te Ephraim, protegam te Iſrael? quomodo dabo te ſicut Adama, ponam te, vt Seboim? Conuerſum eſt in me cor meum, pariter conturbata eſt penitudo mea. * Non faciam furorem iræ meæ: non conuertar, vt diſperdam Ephraim: quoniam Deus ego, & non homo: in medio tui ſanctus, & non ingrediar ciuitatem. * Poſt Dominum ambulabunt, quaſi leo rugiet: quia ipſe rugiet, & formidabunt filij maris. * Et auolabunt, quaſi auis ex Aegypto, & quaſi columba de Terra Aſſyriorum: & collocabo eos in domibus ſuis, dicit Dominus. * Circumdedit me in negatione Ephraim, & in dolo domus Iſrael: Iudas autem teſtis deſcendit cum Deo, & cum ſanctis fidelis.

C A P. X I I.

Vane ſedit Iſrael in Aegypto, vt ab Aſſur liberetur: ſed tam ipſi, quam Iuda reddet Dominus iuxta merita ipſorum, qui immemores beneficiorum Iacob patriarchæ, præſtorum, declinauerunt in auaritiâ, quibus tamen pacem offert: carpens poriffimam idololatriam Galaad.

Ephraim paſcit ventum, & ſequitur æſtum: tota die mendacium, & vaſtatem multiplicat: & ſcdus cum Aſſyrijs inijt, & oleum in Aegyptum ferebat. * Iudicium ergo Domini cum Iuda, & viſitatio ſuper Iacob: iuxta vias eius, & iuxta adinventiones eius reddet ei. * In vtero ſupplantauit fratrem ſuum: & in fortitudine ſua diſceſtus eſt cum Angelo. * Et in ualuit ad Angelum, & confortatus eſt: fleuit, & rogauit eum: in Bethel inuenit eum, & ibi locutus eſt nobiſcum. * Et Dominus Deus exercituum, Dominus memoriale eius. * Et tu ad Deum tuum conuerteris: miſericordiam & iudicium cuſtodi, & ſpera in Deo tuo ſemper. * Chanaan, in manu eius ſtatera dolosa, calumniam dilexit. * Et dixit Ephraim: Verumtamen diues effectus ſum, inueni idolum mihi: omnes labores mei non inuenient mihi iniquitatem, quam peccaui. * Et ego Dominus tuus ex terra Aegypti, adhuc ſedere te faciam in tabernaculis, ſicut in diebus feſtiuitatis. * Et locutus ſum ſuper prophetas, & ego viſionem multiplicauit, & in manu prophetarum aſſimilatus ſum. * Si Galaad idolum, ergo fruſtra erant in Galgal bobus immolantes: nam & altaria eorum, quaſi acerui ſuper ſulcos agri. * Fugit Iacob in regionem Syriæ, & ſeruiuit Iſrael in uxorem, & in uxorem ſeruauit. * In propheta autem eduxit Dominus Iſrael de Aegypto: & in propheta ſeruatus eſt. * Ad iracundiam me prouocauit Ephraim in amaritudinibus ſuis, & ſanguis eius ſuper eum veniet, & opprobrium eius reſtituet ei Dominus ſuus.

Gen. 15. 2.
25.
Gen. 31. 5.
16.

Gen. 28. 2.
Exod. 14. c.
21. 22.

C A P. X I I I.

Abominationem Iſrael oſtendit, propter quam ipſi minatur exitum: Dominus dicit ſe ſolum eſſe Deum, & liberatorem, arguens Iſrael ingratiſtudinis de beneficijs in deſerto acceptis, grauemque ob id vindictam illis comminatur: addens ſe eos de morte liberaturum, deniſtis morte, & inferno.

Loquente Ephraim, horror inuaſit Iſrael, & deliquit in Baal, & mortuus eſt.

Et nunc addiderunt ad peccandum: feceruntque sibi conflatile de argento suo, quasi similitudinem idolorum, factura artificum totum est: his ipsi dicunt: Immolate homines vitulos adorantes. Idcirco derunt, quasi nubes matutina, & sicut ros matutinus prateriens, sicut pulvis turbine raptus ex area, & sicut fumus de fumario. *Isa. 41. b.* Ego autem Dominus Deus tuus ex terra *10.* Aegypti: & Deum absque me nescies, & saluator non est prater me. * Ego cognoui te in deserto, in terra solitudinis. * Iuxta pascua sua adimpleri sunt, & saturati sunt: & leuauerunt cor suum, & obliui sunt mei. Et ego ero eis quasi leena, sicut pardus in via Assyriorum. * Occurram eis quasi vrsa raptis catulis, & dirumpam interiora iecoris eorum: & consumam eos ibi quasi leo, bestia agri scindet eos. * Perditio tua Israel: tantummodo in me auxilium tuum. Vbi est rex tuus? maxime nunc saluet te in omnibus vrbibus tuis: & iudices tui, de quibus dixisti: Da mihi regem, & principes. Dabo tibi regem in furore meo, & auferam in indignatione mea. * Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum eius. * Dolores parturientis venient ei: ipse filius non sapiens: nunc enim non stabit in contritione filiorum. * De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos: ero mors tua, o mors, morsus tuus ero inferne: consolatio abscondita est ab oculis meis. * Quia ipse inter fratres diuidet: adducet vrentem ventum Dominus de deserto ascendentem: & siccabit venas eius, & desolabit frontem eius, & ipse diripiet thesaurum omnis vasis desiderabilis.

CAP. XIV.

Perditionem annuntiat Israeli, propter ipsius peccata: reuocat tamen ad se, & conuersis plurima bona promittit.

Pereat Samaria, quoniam ad amaritudinem concitauit Deum suum: in gladio pereant, paruuli eorum elidantur, & fetæ eius discendantur. * Conuertere Israel ad Dominum Deum tuum: quoniam corruisti in iniquitate tua. * Tollite vobiscum verba, & conuertimini ad Dominum: & dicite ei: Omnem aufer iniquitatem, accipe bonum: & reddemus vitulos labiorum nostrorum. * Assur non saluabit nos, super equum non ascendemus, nec dicemus ultra: Dij nostri opera manuum nostrarum: quia eius, qui in te est, misereberis pupilli. * Sanabo contritiones eorum, diligam eos spontaneè: quia auersus est furor meus ab eis. * Ero quasi ros, Israel germinabit sicut lilium, & erumpet radix eius, vt Libani. * Ibunt rami eius, & erit quasi oliua gloriæ eius, & odor eius, vt Libani. * Conuertentur sedentes in umbra eius: viuent tritico, & germinabunt, quasi vinea: memoriale eius sicut vinum Libani. * Ephraim quid mihi ultra idola: ego exaudiam, & dirigam cum ego, vt abietem virentem: ex me fructus tuus inuentus est. * Quis sapiens, & intelliget ista? intelligens, & sciet hæc? quia rectæ viæ Domini, & iusti ambulabunt in eis: pruaricatores verò corruent in eis.

PROPHETIA

IOEL.

697

CAPVT PRIMVM.

Joel parabola proposita de cruce, locusta, bruchus, & rubigine, quatuor plagas contra Iudam vaticinando, hortatur omnes, & potissimum sacerdotes ad plañctum, ieiunium, & orationem, plangens & ipse vastitatem terræ suæ.

Verbum Domini, quod factum est ad Joel filium Phatuel. * Audite hoc senes, & auribus percipite omnes habitatores terræ: si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? * Super hoc filijs vestris narrate, & filij vestri filijs suis, & filij eorum generationi alteræ. * Residuum crucæ comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo. * Expergiscimini ebrij, & flete, & ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam perijt ab ore vestro. * Gens enim ascendit super terram meam, fortis & innumera- bilis: dentes eius, ut dentes leonis: & molares eius, ut catuli leonis. * Posuit vineam meam in desertum, & ficum meam decorticavit: nudans spoliavit eam, & proiecit: albi facti sunt rami eius. * Plange, quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ. * Perijt sacrificium, & libatio de domo Domini: luxerunt sacerdotes ministri Domini. * Depopulata est regio, luxit humus: quoniam devastatum est tri-

ticum, confusum est vinum, elanguit oleum. * Confusi sunt agricolæ, ululaverunt vinitores super frumento, & hordeo, quia perijt messis agri. * Vineam confusa est, & ficus elanguit: malogranatum, & palma, & malum, & omnia ligna agri aruerunt: quia confusum est gaudium à filiis hominum. * Accingite vos, & plangite sacerdotes, ululate ministri altaris: ingredimini, cubate in sacco ministri Dei mei: quoniam interijt de domo Dei vestri sacrificium, & libatio. * Sanctificate ieiunium, vocate cætum, congregate senes, Domnes habitatores terræ in domum Dei vestri: & clamate ad Dominum: * A 2, diei, quia propè est dies Domini, & quasi vastitas à potente veniet. * Numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei nostri, læticia & exultatio? * Computruerunt iumenta in stercore suo, demolita sunt horrea, dissipata sunt apothecæ: quoniam confusum est triticum. * Quid ingemuit animal, mugierunt greges armenti? Quia non est pascua eis: sed & greges pecorum disperierunt. * Ad te Domine clamabo: quia ignis comedit speciosa deserti, & flamma succendit omnia ligna regionis. * Sed & bestia agri, quasi area sitiens imbrem, suspexerunt ad te: quoniam exsiccati sunt fontes aquarum, & ignis deuoravit speciosa deserti.

Infra 1. c. 15.

CA-

C A P. I I.

Propheta Iudæis crudelitatem hostium suorum denuntias, & quam terribilis erit ipsis dies illa: quæ propter ad penitentiam eos horrasunt: & conuersis magnam pollicetur Dominus prosperitatem, sequæ daturum spiritum suum super omnem carnem, & magna prodigia ante diem Domini magnum, & terribilem: eritque saluus omnis, qui innocuerit nomen Domini.

Canite tuba in Sion, & ululate in monte sancto meo, & conturbentur omnes habitatores terræ: Quia venit dies Domini, quia propè est. * Dies tenebrarum, & caliginis, dies nubis, & turbinis: quasi mane expansum super montes populus multus, & fortis: similis ei non fuit a principio, & post eum non erit usque in annos generationis, & generationis. * Ante faciem eius ignis vorans, & post eum exurens flamma: quasi hortus voluptatis reuera coram eo, & post eum solitudo deserti, neque est, qui effugiat eum. * Quasi aspectus equorum, aspectus eorum: & quasi equites sic current. * Sicut sonitus quadrigarum super capita montium exilient, sicut sonitus flammæ ignis deuorantis stipulam, velut populus fortis præparatus ad prælium. * A facie eius cruciabuntur populi: omnes vultus redigentur in ollam. * Sicut fortes current: quasi viri bellatores ascendent murum: viri in vijs suis gradiuntur, & non declinabunt à semitis suis. * Vnusquisque fratrem suum non coarctabit, singuli in calle suo ambulabunt: sed & per fenestras cadent, & non demolientur. * Urbem ingredientur, in muro current: domos confcendent, per fenestras intrabunt quasi fur. * A facie eius contremuit terra, moti sunt cæli: sol & luna obtenebrati sunt, & stellæ retraxerunt splendorem suum. * Et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui: quia multa sunt nimis castra eius, quia fortia, & facientia verbum eius: magnus enim dies Domini, & terribilis valde: & quis sustinebit eum? * Nunc ergo dicit Dominus: Convertimini ad me in toro corde vestro, in ieiunio, & in fletu, & in planctu. * Et scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, & conuertimini ad Dominum Deum vestrum: quia benignus, & misericors est, patiens, & multæ misericordiæ, & præstabilis super malitia. * Quis scit si conuertatur, & ignoret, & relinquit post se benedictionem, sacrificium & libamen Domino Deo vestro? * Canite tuba in Sion, sanctificate ieiunium, vocate cæcum, * Congregate populum, sanctificate ecclesiam, coadunate

senes, congregate paruulos, & fugentes vera: egredietur sponsus de cubili suo, & sponsa de thalamo suo. * Inter vestibulum, & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, & dicent: Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes, quare dicunt in populis: Vbi est Deus eorum? * Zelatus est Dominus terram suam, & percutit populo suo: * Et respondit Dominus, & dixit populo suo: Ecce ego inmittam vobis frumentum, & vinum, & oleum, & replemini eis: & non dabo vos ultra opprobrium in Gentibus. * Et eum, qui ab Aquilone est, procui faciam à vobis: & expellam eum in terram iniuriam, & desertam: faciem eius contra mare Orientale, & extremum eius ad mare nouissimum: & ascendet fœtor eius, & ascendet putredo eius, quia superbe egit. * Noli timere terra, exulta, & lætare: quoniam magnificauit Dominus, ut faceret. * Nolite timere animalia regionis: quia germinauerunt speciosa deserti, quia lignum attulit fructum suum, ficus & vinea dederunt virtutem suam. * Et filij Sion exultate, & lætaminij in Domino Deo vestro: quia dedit vobis doctorem iustitiæ, & descendere faciet ad vos imbrem matutinum, & serotinum, sicut in principio. * Et implebuntur aræ frumento, & redundabunt torcularia vino, & oleo. * Et reddam vobis annos, quos comedistis locusta, bruchus, & rubigo, et eruca: fortitudo mea magna, quam misi in vos. * Et comedetis vespertis, et saturabimini: et laudabitis nomen Domini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobiscum: et non confundetur populus meus in sempiternum. * Et scietis, quia in medio Israel ego sum: et ego Dominus Deus vestri, et non est amplius: et non confundetur populus meus in æternum. * Et erit post hæc: Effundam spiritum meum super omnem carnem: et prophetabunt filij vestri, et filia vestra: senes vestri somnia somniant, et iuvenes vestri visiones videbunt. * Sed et super seruos meos, et angillas in diebus illis effundam spiritum meum. * Et dabo prodigia in cælo, et in terra, sanguinem, et ignem, et vaporem fumum. * Sol conuerteretur in tenebras, et luna in sanguinem: antequam veniat dies Domini magnus, et horribilis. * Et erit: omnis, qui inuocauerit nomen Domini, saluus erit: quia in monte Sion, et in Ierusalem erit saluatio, sicut dixit Dominus, et in residuis, quos Dominus vocauerit.

Jo. 1. c. 17.
Is. 11. b. 10.
Erec. 1. b.
2.
Marc. 1. c.
24.
Luc. 11. c.
27.
Ier. 10. b. 7.
Amos 1. c.
18.
Seph. 1. d.
57.
Is. 11. a. 7.
Io. 1. c. 9. &
4. a. 10.

Sug. 1. c. 14.

[Is. 44. 26.
11.
AQ. 1. b. 16.

Sup. 1. b. 10.
Matt. 24. c.
19.
Luc. 11. c.
25.
Rom. 10. c.
11.

C A P. I I I.

Minatur Dominus afflictionem magnam Gentibus: quia populum suum afflixerunt: sequens omnes in valle Iosaphat indicaturum: fons de domo Domini egredietur; & Iudæa in æternum inhabitabitur, sanguine ipsius emundato.

Quia ecce in diebus illis, et in tempore illo, cum conuertero captiuitatem A Iudæ, et Ierusalem: * Congregabo omnes Gentes, et deducam eas in vallem Iosaphat: et disceptabo cum eis ibi super populo meo, et hæreditate mea Israel, quos disperferunt in nationibus, et terram meam diuiserunt. * Et super populum meum miserunt sortem: et posuerunt puerum in prostibulo, et puellam vendiderunt pro vino, ut biberent. * Verum quid mihi, et vobis Tyrus, et Sidon, et omnis terminus Palæsthorum? numquid ultionem vos reddetis mihi? et si vlciscimini vos contra me cito, velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum. Argentum enim meum, et aurum tulistis: et desiderabilia mea, et pulcherrima intulistis in delubra vestra, * Et filios Iudæ, et filios Ierusalem vendidistis filiis Græcorum; ut longè faceretis eos de finibus suis. * Ecce ego suscitabo eos de loco, in quo vendidistis eos: et conuertam retributionem vestram in caput vestrum. * Et vendam filios vestros, et filias vestras in manibus filiorum Iudæ, et venundabunt eos Sabeis genti longinquæ, quia Dominus locutus est. * Clamate hoc in Gentibus, sanctifi-

cate bellum: suscite robustos: accedant, et ascendant omnes viri bellatores. Concidite aratra vestra in gladios, et fiones vestros in lanceas. Infirmus dicat: Quia fortis ego sum. * Erumpite, et venite omnes gentes de circuitu, et congregamini: ibi occumbere faciet Dominus robustos tuos. * Confurgant, et ascendant Gentes in vallem Iosaphat: quia ibi sedebo, ut iudicem omnes gentes in circuitu. * Mittite falces, quoniam maturauit messis: venite, et descendite, quia plenum est torcular, exuberant torcularia: quia multiplicata est malitia eorum. * Populi populi in valle concisionis: quia iuxta est dies Domini in valle concisionis. * Sol, et Luna obtenebrati sunt, et stellæ retraxerunt splendorem suum. * Et Dominus de Sion rugiet, et de Ierusalem dabit vocem suam: et mouebuntur celi, et terra: et Dominus spes populi sui, et fortitudo filiorum Israel. * Et scietis, quia ego Dominus Deus vester, habitans in Sion monte sancto meo: et erit Ierusalem sancta, et alieni non transibunt per eam amplius. * Et erit in die illa: * Stillabunt montes dulcedinem, et colles fluent lacte: et per omnes riuos Iudæ ibunt aquæ: et fons de domo Domini egredietur, et irrigabit torrentem spinarum. * Ægyptus in desolationem erit, et Idumæa in desertum perditionis: pro eo, quod iniquè egerint in filios Iudæ, et effuderint sanguinem innocentem in terra sua. * Et Iudæa in æternum inhabitabitur, et Ierusalem in generationem, et generationem. * Et mundabo sanguinem eorum, quem non mundaui: et Dominus commorabitur in Sion.

Apo. 14. 4.
11.

Sept. 1. b.
10. & 1. g.
11.
1er. 23. 230
Amos 1. 2.
10.

Amos 9. 4.
41.

PROPHETIA AMOS.

C A P. I.

Tempus prophetia Amos: ultio Domini in Damascum, Philistinis, Tyrum, Idumæam, & filios Ammon, quos super quatuor sceleribus non conuertet.

Zach. 14. 21.
30.

Ier. 25. 30.
Ioel 1. 2.
16.

Verba Amos, qui fuit in pastoribus de Thecue: quæ vidit super Israel in diebus Ozia regis Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel, ante duos annos terræmotus. * Et dixit: Dominus de Sion, & de Ierusalem dabit vocem suam: & luxerunt speciosa pastorum, & exsiccatus est vertex Carmeli. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Damasci, & super quatuor non conuertam eum, eo quod triturerint in palustris ferreis Galaad. * Et mittam ignem in domum Azael: & deuorabit domos Benadad. * Et conteram vectem Damasci: & disperdam habitatorem de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo voluptatis: & transfere- tur populus Syriæ Cyrenen, dicit Dominus. * Hæc dicit Dñs: Super tribus sceleribus Gazæ, & super quatuor non conuertam eum: eo, quod transfulerint captiuitatem perfectam, vt cõcluderent eam in Idumæa. * Et mittam ignem in murum Gazæ. & deuorabit ædes eius. * Et disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem sceptrum de Ascalone: & cõuertam manum meam super Accaron, & peribunt reliqui Philisthinorû,

9 dicit Dñs Deus. * Hæc dicit Dñs: Super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor non conuertam eum: eo quod concluderint captiuitatem perfectam in Idumæa, & non sunt recordati foederis fratrum. Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Edom, & super quatuor non conuertam eum: eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum, & violauerit misericordiam eius, & tenuerit ultra furorem suum, & indignationem suam seruauerit vsque in finem. * Mittam ignem in Theman: & deuorabit ædes Bosræ. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quatuor non conuertam eum: eo quod dissecuerint prægnantes Galaad ad dilatandum terminum suum: Et succendam ignem in muro Rabba: & deuorabit ædes eius in vlulatu in die belli, & in turbine in die commotionis. * Et ibit Melchom in captiuitatem; ipse, & principes eius simul, dicit Dominus.

C A P. II.

Ultio Domini in Moab, Iudam & Israel bis. que minatur interitum, quem effugere non poterunt, quia acceptis beneficijs semper fuerunt ingrati, Deique legem abiecerunt.

1 Hæc dicit Dñs: Super tribus sceleribus Moab, & super quatuor non conuertam eum: eo quod incederit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. * Et mittam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth: & morietur

rietur in sonitu Moab, in clangore tubæ. * Et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit Dñs: * Hæc dicit Dñs: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non conuertam eum: eo quod abiecerit legem Dñi, & mandata eius non custodierit: deceperunt enim eos idola sua, post quæ abierant patres eorum. * Et mittam ignem in Iuda, & deuorabit ædes Ierusalem. * Hæc dicit Dñs: Super tribus sceleribus Israel, & super quatuor non conuertam eum: pro eo, quod vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calceamentis. * Qui conterunt super puluerem terræ capita pauperum, & viam humilium declinant: & filius, ac pater eius ierunt ad puellam, vt violarent nomen sanctum meum. * Et super vestimentis pignoris accubuerunt iuxta omne altare: & vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui. * Ego autem exterminavi Amorrhæum a facie eorum: cuius altitudo, cedrorum altitudo eius, & fortis ipse, quasi quercus: & contriui fructum eius de super, & radices eius subter. * Ego sum, qui ascendere vos feci de Terra Ægypti, & duxi vos in deserto quadraginta annis, vt possideretis terram Amorrhæi. * Et suscitaui de filiis vestris in prophetas, & de iuuenibus vestris nazargos: numquid non ita est filij Israel, dicit Dominus? Et propinabitis nazargis vinum, & prophetis mandabitis, dicentes: Ne prophetetis. * Ecce ego stridebo subter vos, sicut stridet plaustrum onustum sceno. * Et peribit fuga à veloce, & fortis non obtinebit virtutem suam, & robustus non saluabit animam suam: * Et tenens arcum non stabit, & velox pedibus suis non saluabitur, & ascensor equi non saluabit animam suam: * Et robustus corde inter fortes nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

C A P. I I I.

Domum Israel populum olim unicelestium arguis variorum scelerum: ex quibus paucos dicit seruandos in superuentura afflictione, quam ipsis comminatur.

Avdite verbum, quod locutus est Dñs super vos, filij Israel: super omnem cognationem, quam eduxi de terra Ægypti, dicens: * Tantummodo vos cognoui ex omnibus cognationibus terræ: idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras. * Numquid ambulabunt duo pariter, nisi conuerit eis? Nunquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit prædam? nunquid dabit cubili leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit? * Nunquid cadet avis in laqueum terræ absque aucupe? nunquid auferetur laqueus de terra, antequam quid coc-

perit? * Si clanger tuba in ciuitate, & populus non expauescet? si erit malum in ciuitate, quod Dñs non fecerit? * Quia non facit Dñs Deus verbum, nisi reuelauerit secretum suum ad seruos suos prophetas. * Leo rugiet, quis non timebit? Dñs Deus locutus est quis non prophetabit? * Auditum facite in ædibus Azoti, & in ædibus Terræ Ægypti: & dicite: Congregamini super montes Samariæ, & videte infanias multas in medio eius, & calumniam patientes in penitralibus eius. Et nescierunt facere rectum, dicit Dñs, thesaurizantes iniquitatem, & rapinas in ædibus suis. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Tribulabitur, & circuietur terra: & detrahetur ex te fortitudo tua, & diripientur ædes tuæ. * Hæc dicit Dñs: Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auriculæ: sic eruentur filij Israel, qui habitant in Samaria in plaga lectuli, & in Damasci grabato. * Audite, & contestamini in domo Iacob, dicit Dñs Deus exercituum: Quia in die cum visitare coepero præuagationes Israel, super eum visitabo, & super altaria Bethel: & amputabuntur cornua altaris, & cadent in terram. * Et percutiam domum hyemalem cum domo æstiuæ: & peribunt domus eburnæ, & dissipabuntur ædes multæ, dicit Dominus.

C A P. I V.

Inuehitur sub typo vaccarum pingulum in iniquos primates Samaria, ipsorum subsannans idololatriam, & quia filij Israel varijs flagellis à peccatis suis reuocari non potuerunt, minatur eis Dominus similia his, qua prius passi fuerant, hortando vt ad Deum omnipotentem conuertantur.

Avdite verbum hoc vacce pingues, quæ estis in monte Samariæ: quæ calumniam facitis egenis, & confringitis pauperes, quæ dicitis dominis vestris: Afferte, & bibemus. * Iurauit Dñs Deus in sancto suo: quia ecce dies venient super vos, & leuabunt vos in contis, & reliquias vestras in ollis feruentibus. * Et per aperturas exhibitis altera contra alteram, & proijciemini in Armon, dicit Dñs. * Venite ad Bethel, & impiè agite: ad Galgalam, & multiplicare præuagationem: & afferre mane victimas vestras, tribus diebus decimas vestras. * Et sacrificare de fermentato laudem: & vocare voluntarias oblationes, & annuntiate: sic enim voluistis filij Israel, dicit Dñs Deus. * Vnde & ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis vrbibus vestris, & indigentiam panum in omnibus locis vestris, & nõ estis reuersi ad me, dicit Dñs. * Ego quoque prohibui à vobis imbrem, cum adhuc tres menses

Num. 11, 2.
24.
Deut. 1, 1.
24.

Exod. 14, 2.
21.
Deut. 32, 3.

les superessent usque ad messem & plui super vnam ciuitatem, & super alteram ciuitatem non plui: pars vna compluta est, & pars, super quam non plui, aruit. * Et venerunt duz, & tres ciuitates ad vnam ciuitatem, vt biberent aquam, & non sunt fatiatæ: & non redistis ad me, dicit Dñs. * Percussi vos in vento vrente, & in aurugine, multitudinem hortorum vestrorum, & vinearum vestrarum: oliueta vestra, & ficeta vestra comedit eruca: & non redistis ad me, dicit Dñs. * Misi in vos mortem in via Ægypti, percussi in gladio iuvenes vestros, usque ad captiuitatem equorum vestrorum: & ascendere feci putredinem castrorum vestrorum in naves vestras: & non redistis ad me, dicit Dominus. * Subuertere vos, sicut subuertit Deus Sodomam, & Gomorrhā, & facti estis, quasi torris raptus ab incendio: & non redistis ad me, dicit Dominus. * Quia propter hæc faciam tibi Israel: postquam autem hæc fecero tibi, præparare in occursum Dei tui Israel. * Quia ecce formans montes, & creans ventum, & annuntians homini eloquium suum, faciens matutinam nebulam, & gradiens super excelsa terræ: Dominus Deus exercituum nomen eius.

C A P. V.

Lugens casum Israelis propheta, reuocans eos ad querendum Dominum, ut ita possint euadere afflictiones suis peccatis debitas, propter quas ubique planctus erit: odit dominus festiuitates, ac sacrificia eorum quibus propter idololatriam minatur captiuitatem.

Avdite verbū istud, quod ego leuo super vos planctum: Domus Israel cecidit, & non adiciet, vt resurgat. * Virgo Israel proiecta est in terram suam, non est, qui suscitet eam. * Quia Dñs Deus: Vrbs de qua egrediebantur mille, relinquetur in ea centum: & de qua egrediebantur centum, relinquentur in ea decem in domo Israel. * Quia hæc dicit Dñs domui Israel: Quærite me, & viuetis. * Et nolite quærere Bethel, & in Galgalam nolite intrare, & in Bersabee non transibitis: quia Galgala captiua ducetur: & Bethel erit inutilis. Quærite Dñm, & viuite: ne fortè comburatur, vt ignis domus Ioseph, & deuorabit, & non erit, qui extinguat Bethel. Qui conuertitis in absinthium iudicium, & iusticiam in terra relinquitis. * Facientem Arcturum, & Orionem, & conuertentem in mane tenebras, & diem in noctem mutantem: qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ: Dñs nomen est eius. * Qui subridet vastitatem super robustum, & depopulationem super potentem affert. * Odio habuerunt corripientem in

porta: & loquentem perfecte abominati sunt. * Idcirco: pro eo, quod diripiebatis pauperem, & prædam electam tollebatis ab eo: domos quadro lapide edificabitis, & non habitabitis in eis: vineas plantabitis amantissimas, & non bibetis vinum earum. * Quia cognoui multa scelera vestra, & fortia peccata vestra: hostes iusti accipientes munus, & pauperes deprimentes in porta. * Ideo prudens in tempore illo tacebit, quia tempus malum est. * Quærite bonum, & non malum, vt viuatis: & erit Dñs Deus exercituum vobiscum, sicut dixistis. Odite malum, & diligite bonum, & constituite in porta iudicium: si fortè misereatur Dñs Deus exercituum reliquijs Ioseph. Propterea hæc dicit Dñs Deus exercituum dominator: in omnibus plateis plactus: & in cunctis, quæ foris sunt, dicetur vx vx: & vocabunt agricolam ad luctum, & ad planctum eos, qui sciunt plangere. * Et in omnibus vineis erit planctus: quia pertransibo in medio tui, dicit Dñs. * Vx desiderantibus diem Dñi: ad quid eam vobis? dies Dñi ista tenebræ, & non lux. Quomodo si fugiat vir à facie leonis, & occurrat ei vrsus: & ingreditur domum, & innitatur manu sua super parietem, & mordeat eum coluber. * Nunquid non tenebræ dies Dñi, & non lux: & caligo, & non splendor in ea? * Odi, & proieci festiuitates vestras: & non capiam odorem cætuum vestrorum. * Quod si obruleritis mihi holocaustomata, & munera vestra, non suscipiam: & vota pinguium vestrorum non respiciam. Aufer a me tumultum carminum tuorum: & cantica lyre tue non audiam. Et reuelabitur, quasi aqua iudicium, & iusticiam, quasi torrens fortis. * Nunquid hostias, & sacrificium obtulistis mihi in deserto quadraginta annis, domus Israel? * Et portastis tabernaculum Moloch vestro, & imaginem idolorum vestrorum, sydus dei vestri, quæ fecistis vobis. * Et migrare vos faciam trans Damascum, dicit Dominus, Deus exercituum nomen eius.

C A P. VI.

Comminatur Dominus superbis, & in delicijs agentibus exitium, ac transmigrationem, vna cum reliquo populo Israel: cuius detestatur superbiam.

Væ, qui opulenti estis in Sion, & confiditis in monte Samariæ: optimates capita populorum, ingredientibus pompaticè domum Israel. * Transite in Chalane, & videte, & ite inde in Emath magnam: & descendite in Geth Palæsthorum, & ad optima quæque regna horum: si latior terminus eorum termino vestro est. Qui separati estis in diem malum: & appropinquatis festo

Saph. 1. c. 17.

Rom. 12. b. 9. 1. c. 10.

Jer. 30. b. 6. Joel. 1. c. 11. Saph. 1. c. 17.

Is. 1. d. 11. Jer. 6. c. 10. Malac. 1. c. 11.

Aq. 7. c. 42.

Luc. 11. c. 24.

lio iniquitatis. * Qui dormitis in lectis eburneis, & lasciuitis in stratis vestris; qui comeditis agnum de grege, & vitulos de medio armenti. * Qui canitis ad vocem psalterij sicut Dauid putauerunt se habere vasa cantici. * Bibentes vinum in phialis, & optimo vnguento delibuti: & nihil patiebantur super contritione Ioseph. * Quapropter nunc migrabunt in capite transinigrantium: & auferetur factio lasciuentium. * Iurauit Dñs Deus in anima sua, dicit Dñs Deus exercituum: Derestor ego superbiam Iacob, & domos eius odi, & tradam ciuitatem cum habitatoribus suis. * Quod si reliqui fuerint decem viri in domo vna, & ipsi morientur. Et tollet eum propinquus suus, & comburet eum, vt offerat ossa de domo: & dicet ei, qui in penetralibus domus est: Nunquid adhuc est penes te? * Et respondet: Finis est. Et dicet ei: Tace, & non recorderis nominis Domini. * Quia ecce Dominus mandabit, & percutiet domum maiorem ruinis, & domum minorem scissionibus. * Nunquid currere queunt in petris equi, aut arari potest in bubalis, quoniam conuertistis in amaritudinem iudicium, & fructum iustitiæ in absinthium? * Qui latramini in nihilo: qui dicitis: Nunquid non in fortitudine nostra assumpsimus nobis cornua? Ecce enim suscitabo super vos domus Israel, dicit Dominus Deus exercituum, gentem: & conteret vos ab introitu Emath, vsque ad torrentem deserti.

C A P. VII.

Deprecatur propheta penas, quas videt imminere, & Dominus comminatur captiuitatem quam Amos sub parabola trulla camentarij vaticinatur, aduersante licet Amasia sacerdote Bethel: qui coram rege Israel accusat Amos, suadens ipsi Amos, vt eat prophetatum in terram Iuda: sed ostendit se factum à Domino prophetam, vt super Israel prophetaret, qui & Amasia, & Israeli vaticinatur afflictiones.

Hæc ostendit mihi Dñs Deus: & ecce fictor locustæ in principio germinatum serotini imbris, & ecce serotinus post consensionem regis. * Et factum est: cum consummasset comedere herbam terræ, dixi: Dñe Deus propitius esto, obsecro: quis suscitabit Iacob, quia paruulus est? * Misertus est Dñs super hoc: Non erit, dixit Dñs. Hæc ostendit mihi Dñs Deus: & ecce vocabat iudicium ad ignem Dñs Deus: & deuorauit abyssum multam, et comedit simul partem. Et dixi: Dñe Deus quiesce, obsecro: quis suscitabit Iacob, quia paruulus est? * Misertus est Dñs super hoc: Sed & istud non erit, dixit Dñs Deus. * Hæc ostendit mihi Dñs: &

B ecce Dñs stans super murum litum, et in manu eius trulla camentarij. * Et dixit Dñs ad me: Quid tu vides Amos? Et dixi: Trullam camentarij. Et dixit Dñs: Ecce ego ponam trullam in medio populi mei Israel: non adijciam vltra superinducere eum. * Et demolientur excelsa Idoli, et sanctificationes Israel desolabuntur: et consurgam super domum Ieroboam in gladio. * Et misit Amasias sacerdos Bethel ad Ieroboam regem Israel, dicens: Rebellauit contra te Amos in medio domus Israel: non poterit terra sustinere vniuersos sermones eius. * Hæc enim dicit Amos: in gladio morietur Ieroboam, et Israel captiuus migrabit de terra sua. * Et dixit Amasias ad Amos: Qui vides, grade-re, fuge in terram Iuda: et comede ibi panem, et prophetabis ibi. * Et in Bethel non adijcies vltra, vt prophetes: quia sanctificatio regis est, et domus regni est. * Responditque Amos, et dixit ad Amasiam: Non sum propheta, et non sum filius propheta: sed armentarius ego sum vellicans sycomoros. * Et tulit me Dominus, cum sequeretur gregem: et dixit Dominus ad me: Vade propheta ad populum meum Israel. * Et nunc audi verbum Domini: Tu dieis: Non prophetabis super Israel, et non stillabis super domum idoli. * Propter hoc hæc dicit Dominus: Vxor tua in ciuitate fornicabitur: et filij tui, et filiae tue in gladio cadent, et humus tua funiculo metietur: et tu in terra polluta morieris, et Israel captiuus migrabit de terra sua.

C A P. VIII.

Amos sub parabola vncini pomorum prophetat finem imminere regni Israel, propter pauperum oppressiones: acerbisatem vero imminens calamitatis explicat: ac festinitates eorum dicit in lulum conuersendas, famemque verbi Dei futuram denuntiat.

Hæc ostendit mihi Dñs Deus: et ecce vncinus pomorum. * Et dixit: Quid tu vides Amos? Et dixi: Vncinum pomorum. Et dixit Dñs ad me: Venit finis super populum meum Israel: non adijciam vltra, vt pertranseam eum. Et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dñs Deus: multi morientur in omni loco proijcietur silentium. Audite hoc, qui conteritis pauperem, et deficere facitis egenos terræ, * Dicentes: Quando transibit mensis, et venundabimus merces, et sabbatum, et aperiemus frumentum: vt imminuamus mensuram, et augeamus siclum, et supponamus stateras dolosas, * Vt possideamus in argento egenos, et pauperes pro calceamentis, et quisquillas frumenti vendamus? * Iurauit Dñs in superbiam Iacob:

cob: Si oblitus fuero usque ad finem omnia opera eorum. * Nunquid super isto non commouebitur terra, & lugebit omnis habitator eius: & ascendet quasi fluius vnuerfus, & efficietur, & defluet quasi riuus Egypti? * Et erit in die illa, dicit Dominus Deus: occidet sol in meridie, & tenebrescere faciam terram in die luminis: * Et conuertam testuitates vestras in luctum, & omnia cantica vestra in planctum: & inducam super omne dorsum vestrum saccum, & super omne caput caluicium: & ponam eam quasi luctum vnigeniti, & nouissima eius quasi diem amarum. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & mittam famem in terram: non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi verbum Domini. * Et commouebuntur à mari usque ad mare, & ab Aquilone usque ad Orientem: circuibunt querentes verbum Domini, & non inuenient. * In die illa deficient virgines pulchræ, & adolescentes in siti. * Qui iurant in delicto Samariæ, & dicunt: Viuit Deus tuus Dan, & viuit via Bersabee: & cadent, & non resurgent vltra.

C A P. I X.

Vastaturum se dicit Dominus impiis, sic ut nulli pateat effugium; postea tamen suscitabit tabernaculum David, & captiuitatem filiorum Israel conuertet cum magna ipsorum felicitate.

Vidi Dominum stantem super altare, & dixit: Percute cardinem, & commoueantur superliminaria: avaritia enim in capite omnium, & nouissimum eorum in gladio interficiam: non erit fuga eis. Fugient, & non saluabitur ex eis, qui fugerit. * Si descenderint usque ad infernum, inde manus mea educet eos: & si ascenderint usque in cælum, inde detraham eos. Et si absconditi fuerint in vertice Carmeli, inde scrutans auferam eos: & si celauerint se ab oculis meis in profundo maris, ibi mandabo

serpenti, & mordebit eos. * Et si abierint in captiuitatem coram inimicis suis, ibi mandabo gladio, & occidet eos: & ponam oculos meos super eos in malum, & non in bonum. * Et Dominus Deus exercituum, qui tangit terram, & tabescet: & lugebunt omnes habitantes in ea: & ascendet sicut riuus omnis, & defluet sicut fluius Egypti. Qui ædificat in cælo ascensionem tuam, & fasciculum suum super terram fundauit: qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ, Dominus nomen eius. * Nunquid non vt filij Æthiopum vos estis mihi, filij Israel, ait Dominus? nunquid non Israel ascendere feci de Terra Egypti: & Palæstinos de Cappadocia, & Syros de Cyrene? * Ecce oculi Domini Dei super regnum peccans, & conteram illud à facie terræ: Verumtamen conterens non conteram domum Iacob, dicit Dominus. * Ecce enim mandabo ego, & concutiam in omnibus gentibus domum Israel, sicut concutitur triticum in cribro: & non cadet lapillus super terram. * In gladio morientur omnes peccatores populi mei, qui dicunt: Non appropinquabit, & non veniet super nos malum. * In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit: & ædificabo aperturas murorum eius, & ea, quæ corruerant, instaurabo: & resuscitabo illud sicut in diebus antiquis. * Vt possideant reliquias Iudæ, & omnes nationes, eo quod inuocatum sit nomen meum super eos: dicit Dominus faciens hæc. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & comprehendet arator messorem, & calcator vix mittentem semen: & stillabunt montes dulcedinem, & omnes colles culti erunt. * Et conuertam captiuitatem populi mei Israel: & ædificabunt ciuitates desertas, & inhabitabunt: & plantabunt vineas, & bibent vinum earum: & facient hortos, & comedent fructus eorum. * Et plantabo eos super humum suam: & non euellam eos vltra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.

PROPHECIA ABDIAE.

705

C A P. I.

Uaticinatur exitum aduersus Idumaeos, qui affligebant, ac subannabant filios Israel: qui tamen reducti, dominum accipient in eos, qui ipsos afflixerant.

Jer. 4. 4. 45.

Viso Abdiz. Hæc dicit Dñs 1
Deus ad Edom: Auditum au- A
diuimus à Domino, & le-
gatum ad Gentes misit: Sur-
gite, & confurgamus aduer-
sus eum in prælium. * Ecce paruulum dedi 2
te in Gentibus: contemptibilis tu es valde,*
Superbia cordis tui extulit te, habitantem 3
in scissuris petrarum exaltantem solum
tuum: qui dicis in corde tuo: Quis detrahet B
me in terram? * Si exaltatus fueris, vt aquila,
& si inter sydera posueris nidum tuum, in-
de detraham te, dicit Dñs. * Si fures introis- 4
sent ad te, si latrones per noctem, quomodo
conticuisses? nonne furati essent sufficien-
tia sibi? si vindemiares introissent ad te,
numquid saltem racemum reliquissent ti-
bi? * Quomodo scrutati sunt Esau, inuesti- 6
gauerunt abscondita eius? Vsq̃ue ad termi-
num emiserunt te: omnes viri foederis tui
illusuerunt tibi: inualuerunt aduersum te vi- 7
ri pacis tuæ: qui comedunt tecum, ponent
insidias subter te: non est prudentia in eo.*
Nunquid non in die illa, dicit Dñs, perdam 8
sapientes de Idumæa, & prudentiam de
monte Esau? * Et timebunt fortes tui à Meri- 9
die, vt intereat vir de monte Esau. Propter 10
interfectionem, & propter iniquitatem in
fratrem tuum Iacob, operiet te confusio, &
peribis in æternum. * In die cum stares ad- 11

Isa. 9. 4. 14.

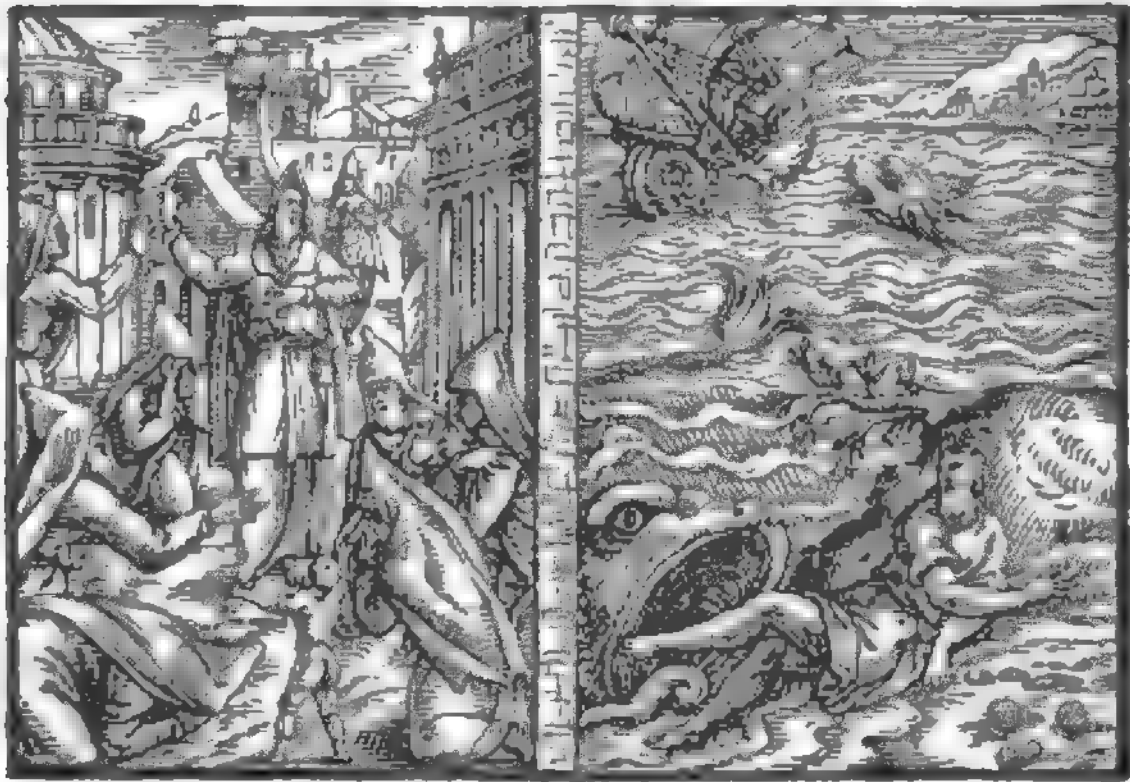
Gen. 17. 8.
41.

Duersus eum, quando capiebant alieni exer-
citus eius, & extranei ingrediebantur por-
tas eius, & super Ierusalem mittebant for-
tem: tu quoq̃ ieras, quasi vnus ex eis. Et non
despicias in die fratris tui, in die peregrina-
tionis eius: & non lætaberis super filios Iu-
da in die perditionis eorum: & non magni-
ficabis os tuum in die angustiz. * Neq̃ in-
E gredieris portam populi mei in die ruinz
eorum: neque despicies, & tu in malis eius
in die vastitatis illius: & non emitteris ad-
uersus exercitum eius in die vastitatis illius.
14 * Neq̃ stabis in exitibus, vt interficias eos,
qui fugerint: & non concludes reliquos
15 eius in die tribulationis. * Quoniam iuxta
est dies Dñi super omnes gentes: sicut feci-
sti, fiet tibi: retributionem tuam conuertet
16 in caput tuum. Quoniam enim bibistis su-
F per montem sanctum meum, bibet omnes
Gentes iugiter: & bibent, & absorbebunt,
17 & erunt quasi non sint. * Et in monte Sion
erit saluatio, & erit sanctus: & possidebit
18 domus Iacob ignis, & domus Ioseph flam-
ma, & domus Esau stipula: & succendentur
in eis, & deuorabunt eos, & non erunt reli-
19 quæ domus Esau, quia Dñs locutus est. Et
G hæredabunt hi, qui ad Austrum sunt, mō-
tem Esau, & qui in cāpestribus Philisthijm:
& possidebunt regionem Ephraim, & regio-
nē Samarię: & Beniamin possidebit Galaad.
20 * Et transmigratio exercitus huius filiorum
Israel, omnia loca Chananeorum vsque ad
Sareptā: & transmigratio Ierusalem, quæ in
Bosphoro est, possidebitis ciuitates Austri.*
21 Et ascendent saluatores in montem Sion
iudicare mōtem Esau: & erit Dño regnum.

Y y

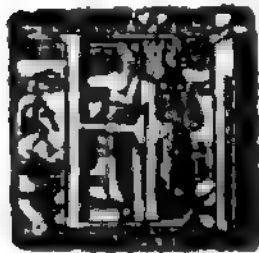
PRO-

PROPHETIA I O N Æ.

C A P. I.

*Jonas à Domino missus, ut in Ninive prædicaret, nauigio fugit in Tharsis à facie Domini: quo imminente in nauim tempestatem, in-
etisque sortibus, deprehensus Jonas in mare mittitur, cessatque tempestas.*

ET factum est verbum Domini ad Ionam filium Amathi, dicens: Surge, & vade in Ninuen ciuitatem grandem, & prædica in ea: quia ascendit malitia eius coram me. Et surrexit Jonas, ut fugerent in Tharsis à facie Domini, & descendit in Ioppen, & inuenit nauem euntem in Tharsis: & dedit nauulum eius, & descendit in eam, ut iret cum eis in Tharsis à facie Domini. Dominus autem misit ventum magnum in mare: & facta est tempestas magna in mari, & naus periclitabatur conteri. Et timuerunt nautæ, & clamauerunt viri ad deum suum: & miserunt vasa, quæ erant in naui, in mare, ut alleuiaretur ab eis: & Jonas descendit ad interiora naus, & dormiebat sopore graui. Et accessit ad eum gubernator, & dixit ei: Quid tu sopore deprimeris? surge, inuoca Deum tuum, si forte recogitet Deus de nobis, & non pereamus. Et dixit vir ad collegam suum: Venite, & mittamus sortes, & sciamus, quare hoc malum sit nobis. Et miserunt sortes: & cecidit sors super Ionam. Et dixerunt ad eum: Indica nobis cuius causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua, & quo vadis? vel ex quo populo es tu? Et di-

xit ad eos Hebræus ego sum, & Dominum Deum coeli ego timeo, qui fecit mare, & aridam. Et timuerunt viri timore magno, & dixerunt ad eum: Quid hoc fecisti? (cognouerunt enim viri, quod à facie Domini fugeret, quia indicauerat eis.) Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi, & cessabit mare à nobis? quia mare ibat, et intumescibat. Et dixit ad eos: Tollite me, & mittite in mare, et cessabit mare à vobis: scio enim ego, quoniam propter me repestas hæc grandis venit super vos. Et remigabāt viri, ut reuerterentur ad aridam, & non valebant: quia mare ibat, et intumescibat super eos. Et clamauerunt ad Dominum, et dixerunt: Quæsumus Domine, ne pereamus in anima viri istius, et ne des super nos sanguinem innocentem: quia tu Domine, sicut voluisti, fecisti. Et tulerunt Ionam, et miserunt in mare: et stetit mare à seruire suo. Et timuerunt viri timore magno Dominum, et immolauerunt hostias Domino, et vocauerunt vota.

C A P. II.

Jonas à ceto, quem Dominus præparauerat, absorptus, fuit in eo tribus diebus, & tribus noctibus, cum quo de ventre eius orasset Dominum, ipse iussu in aridam euocatur.

ET præparauit Dominus piscem grandem, ut deglutiret Ionam: et erat Ionas in ventre piscis tribus diebus, et tribus noctibus. Et orauit Ionas ad Dominum Deum suum de ventre piscis. Et dixit: Clamaui de tribulatione mea ad Dominum, et exaudiuit me: de ventre inferi clamaui, et exaudisti vocem meam.

Et

Matt. 12. c.
10. & 16. n.
Luc. 11. c.
1. c. 15.
2. c.
24. 19. 2. 3.

* Et projecisti me in profundum in corde maris, et flumen circumdedit me: omnes gurgites tui, et fluctus tui super me transierunt. Et ego dixi: Abiectus sum à conspectu oculorum tuorum: verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum. * Circumderunt me aquæ, usque ad animam: abyssus vallauit me, pelagus operuit caput meum. * Ad extrema montium descendi: terræ vestes concluderunt me in æternum, et subleuabis de corruptione vitam meam, Domine Deus meus. * Cum angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum: vt veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum. * Qui custodiunt vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt. * Ego autem in voce laudis immolabo tibi: quæcunque voui, reddam pro salute Domino. * Et dixit Dominus pisci: et euomuit Ionam in aridam.

C A P. I I I.

Rursum missus Ionas ad Nininitas prædicit ciuitatis subuersionem: illis autem ad Deum conuersis, & magna penitentia signa ostendentibus, parcit Dominus ciuitati.

ET factum est verbum Domini ad Ionam secundo dicens: * Surge, et vade in Ninuen ciuitatem magnam: et prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. * Et surrexit Ionas, et abiit in Ninuen iuxta verbum Domini: et Niniue erat ciuitas magna itinere trium dierum. * Et coepit Ionas introire in ciuitatem itinere diei vnius: et clamauit, et dixit. Adhuc quadraginta dies, et Niniue subuerteretur. * Et crediderunt viri Niniuitæ in Deum: et prædicauerunt ieiunium, et vestiti sunt saccis à maiore usque ad minorem. Et peruenit verbum ad regem Niniue: et surrexit de solio suo, et abiiecit vestimentum suum à se, et indutus est sacco, sedit in cinere. Et exclamauit, et dixit in Niniue ex ore regis, et principum eius dicens: Homines, et iumenta, et boues, et pecora non gustent quidquam, nec pascantur, et aquam non bibant. * Et operiantur saccis homines: et iumenta, et clament ad Dominum in fortitudine, et conuertatur vir à via sua mala, et ab iniquitate, quæ est in manibus eorum. * Quis scit si conuertatur, et ignoret Deus: et reuertatur à furore iræ

10 suæ, et non peribimus? Et vidit Deus opera eorum, quia conuersi sunt de via sua mala: et misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat, vt faceret eis, et non fecit.

C A P. I V.

Afflictus Ionas, quia vaticinium suum aduersus Ninuen videbat non impleri, mortem optat: verum à Domino corripitur, qui iniustitiam ipsius indignationem conuincit, quod putaret se rectè dolere de assecta hedera, & tamen noluerit Dominum parcere Ninive ciuitati maxima, in qua erant plus quam 120000. eorum, qui non peccauerant.

ET afflictus est Ionas afflictione magna, et iratus est. * Et orauit ad Dominum, et dixit: Obsecro Domine, nunquid nō hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea? propter hoc præoccupauit, vt fugerem in Tharsis. scio enim, quia tu Deus clemens, et misericors es, patiens et multis miserationis, et ignoscens super malitia. * Et nunc Domine tolle quæso animam meam à me, quia melior est mihi mors, quam vita. * Et dixit Dominus: Putasne benè irasceris tu? * Et egressus est Ionas de ciuitate, et sedit contra Orientem ciuitatis: et fecit sibi met vmbaculum ibi, et sedebat subter illud in vmbra, donec videret quid accideret ciuitati. * Et præparauit Dominus Deus hedera, et ascendit super caput Ionæ, vt esset vmbra super caput eius, et protegeret eum. (laborauerat enim) et lætatus est Ionas super hedera, lætitia magna. * Et parauit Deus vermen ascensu diluculi in crastinum: et percussit hedera, et exaruit. * Et cum ortus fuisset sol, præcepit Dominus vento calido, et vrenti: et percussit sol super caput Ionæ, et æstuabat: et petiuit animæ suæ, vt moreretur, et dixit: Melius est mihi mori, quam viuere. * Et dixit Dominus ad Ionam: Putasne benè irasceris tu super hedera? Et dixit: Benè irascor ego usque ad mortem. * Et dixit Dominus: Tu doles super hedera, in qua non laborasti, neque fecisti, vt cresceret: quæ sub vna nocte nata est, et sub vna nocte periit. * Et ego non parcam Niniue ciuitati magnæ, in qua sunt plusquam centum viginti millia hominum, qui nesciunt quid sit inter dexteram, et sinistram suam, et iumenta multa.

Ps. 68, 2. 1.

Ps. 89, 2. 5.
Isa. 1, 2. 6, 11

Matt. 12, 6.
Luc. 11, 6.
22.

Jer. 18, 6, 11
Isa. 1, 6, 14.

708
P R O P H E T I A
M I C H A E Æ.

C A P V T I

*Quo tempore Michæas prophetauerit: commi-
natur Samaria, & Ierusalem exitium, &
captiuitatem propter idolatriam ipsorum:
quos plangit Propheta, & ad planctum pro-
mouet.*

7 f. 16 d. 33.
Deut. 12.
Iſai. 2. 2.

Verbum Dñi, "quod factum est
ad Michæam Morasthiten, in A
diebus Ioathan, Achaz, & E-
zechie, regum Iuda: quod vi-
dit super Samariam, & Ieru-
salem. " Audite populi omnes, & attendat
terra, & plenitudo eius: & sit Dñs Deus vo-
bis in testem, Dñs de templo sancto suo. "
Quia ecce Dñs egredietur de loco suo: &
descendet, & calcabit super excelsa terræ. "
Et cōsumentur montes subtus eum: & val-
les scindentur sicut cera à facie ignis, & fi-
cut aquæ, quæ decurrunt in præceps. " In
scelere Iacob omne istud, & in peccatis do-
mus Israel: quod scelus Iacob: nonne Sama-
ria? & quæ ex excelsa Iudæ: nonne Ierusalē?
" Et ponam Samariam, quasi acervum lapi-
dum in agro cum plantatur vinea: & detra-
ham in vallem lapides eius, & fundamenta
eius reuelabo. " Et omnia sculpilia eius cō-
cidentur, & omnes mercedes eius combu-
rentur igne, & omnia idola eius ponam in
perditionem: quia de mercedibus meretri-
cis congregata sunt: & vsque ad mercedem
meretricis reuertentur. " Super hoc plangā,
& ululabo: vadam spoliatus, & nudus: facia
planctum velut draconum, & luctum, qua-
si Ierichionum. " Quia desperata est plaga

eius, quia venit vsque ad Iudam, tetigit por-
tam populi mei vsque ad Ierusalem. In Geth
nolite annuntiare, lacrymis ne ploretis, in
domo Pulueris puluere vos conspergite. "
Et transite vobis habitatio Pulchra, confu-
sa ignominia: non est egressa, quæ habitat in
exitu: planctum Domus vicina accipiet ex
vobis, quæ stetit sibi met. " Quia infirmata
est in bonum, quæ habitat in amaritudini-
bus: quia descendit malum à Domino in
portam Ierusalem. " Tumultus quadrigæ
stuporis habitanti Lachis: principium pec-
cati est filia Sion, quia in te inuenta sunt
scelera Israel. " Propterea dabit emissarios
super hæreditatem Geth: domus mendacij
in deceptionem regibus Israel. " Adhuc he-
redem adducam tibi, quæ habitas in Mare-
sa: vsque ad Odollam veniet gloria Israel. "
Decaluare, & rondere super filios delicia-
rum tuarum: dilata caluitium tuum sicut
aquila: quoniam captiui ducti sunt ex te.

C A P. II

*Propheta populi sui multiplicem iniustitiam
aliquæ peccata recensens, prædicis vindi-
ctam, & captiuitatem ipsi imminere: & ob id
lugens, reliquiarum futuram congregationem
denuntians.*

Væ, qui cogitatis inutile, & operamini
malum in cubilibus vestris: in luce
matutina faciunt illud, quoniam contra
Deum est manus eorum. " Et concupierunt
agros, & violenter tulerunt, & rapuerunt
domos: & calumniabantur virum, & domū
eius; virum, & hæreditatem eius. " Idcirco
hæc

hæc dicit Dñs: Ecce ego cogito super familiam istam malum: unde non auferetis colla vestra, & non ambulabitis superbi, quoniam tempus pessimum est. * In die illa sumetur super vos parabola, & cantabitur canticum cum suauitate, dicentium: Depopulatione vastati sumus: pars populi mei, comminuta est: quomodo recedet à me, cum reuertatur, qui regiones nostras diuidat? * Propter hoc non erit tibi mittens funiculum fortis in cœtu Dñi. * Ne loquamini loquentes: Non stillabit super istos, non comprehendet confusio. * Dicit domus Iacob: Nunquid abbreviatus est spiritus Dñi, aut tales sunt cogitationes eius? Nonne verba mea bona sunt cum eo, qui rectè graditur? * Et è contrario populus meus in aduersarium confurrexit, desuper tunica pallium sustulisti: & eos, qui transibant simpliciter, conuertisti in bellum. Mulieres populi mei eiecisti de domo deliciarum suarum: à paruulis earum tulisti laudem meam in perpetuum. * Surgite, & ite, quia non habetis hic requiem: propter immundiciam eius corrumpetur putredine pessima. * Vrinam non essem vir habens spiritum, & mendacium potius loquerer: stillabo tibi in vinum, & in ebrietatem: & erit super quem stillatur, populus iste. * Congregatione congregabo Iacob totum te: in vnum conducam reliquias Israel, pariter ponam illum, quasi gregem in ouili, quasi pecus in medio caularum, tumultuabuntur a multitudine hominum. * Ascendet enim pandens iter ante eos: diuident, & transibunt portam, & ingredientur per eam: & transibit rex eorum coram eis, & Dominus in capite eorum.

C A P. I I I.

Propter peccata principum, iudicium, pseudoprophetarum, ac sacerdotum populi Israel, comminatur Dominus grauem ultionem, & Ierusalem desolationem.

ET dixi: Audite principes Iacob, & duces domus Israel: Nunquid non vestrum est scire iudicium, * Qui odio habetis bonum, & diligitis malum: qui violenter tollitis pelles eorum desuper eis, & carnem eorum desuper ossibus eorum? * Qui comederunt carnem populi mei, & pellem corum desuper excoriauerunt: & ossa eorum confrugerunt, & conciderunt sicut in lebere, & quasi carnem in medio ollæ. * Tunc clamabunt ad Dñm, & non exaudiet eos: & abscondes faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis. * Hæc dicit Dñs super prophetas, qui ledunt populum meum: qui mordent dentibus suis, & prædicant pacem: & si quis

non dederit in ore eorum quippiam, sanctificant super eum prælum. * Propterea nox vobis pro visione erit, & tenebræ vobis pro diuinatione: & occumbet sol super prophetas, & obtenebrabitur super eos dies. * Et confundentur, qui vident visiones, & confundentur diuini: & operient omnes vultus suos, quia non est responsum Dei. * Verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Domini, iudicio, & virtute: ut annuntiem Iacob scelus suum, & Israel peccatum suum. * Audite hoc principes domus Iacob, & iudices domus Israel: quia abominamini iudicium, & omnia recta peruertitis. * Qui ædificatis Sion in sanguinibus, & Ierusalem in iniquitate. * Principes eius in dmuneribus iudicabant, & sacerdotes eius in mercede docebant, & prophetae eius in pecunia diuinabant: & super Dominum requiescebant, dicentes: Nunquid non Dominus in medio nostrum non? venient super nos mala. * Propter hoc, causa vestri, Sion quasi ager arabitur, & Ierusalem, quasi aceruus lapidum erit, & mons templi in excelsa sylvarum.

C A P. I V.

Tempore gratia plurimæ nationes accedent ad Ecclesiam, & cultum Dei, cum magna securitate: consolatur Sion, quod de captiuitate sit à Domino redimenda, ut se de suis inimicis vlciscatur.

ET erit: in nouissimo dierum erit mons domus Dñi præparatus in vertice montium, & sublimis super colles: & fluent ad eum populi. * Et properabunt gentes multæ, & dicent: Venite, ascendamus ad montem Dñi, & ad domum Dei Iacob: & docebit nos de vijs suis, & ibimus in semitis eius, quia de Sion egredietur lex, & verbum Dñi de Ierusalem. Et iudicabit inter populos multos, & corripiet gentes fortes vsque in longinquum: & concident gladios suos in vomeres, & hastas suas in ligones: non met gens aduersus gentem gladium: & non discant ultra belligerare. Et sedebit vir subtus vitem suam, & subtus ficum suam, & non erit, qui deterreat: quia os Dñi exercituum locutum est. Quia omnes populi ambulabunt, vnusquisque in nomine Dei sui: nos autem ambulabimus in nomine Dñi Dei nostri in æternum, & ultra. * In die illa, dicit Dñs, congregabo claudicantem: & eam, quam eieceram, colligam; & quam affixeram: * Et ponam claudicantem in reliquias: & eam, quæ laborauerat, in gentem robustam: & regnabit Dñs super eos in monte Sion, ex hoc nunc, & vsque in æternum. * Et tu turris gregis nebulosa filiæ Sion, vsque ad te veniet: & veniet potestas prima regni

Y y 3 filia

Ezech. 11. 7.
17.
Soph. 2. 4.

Ier. 47. 1. 18

Ier. 31. 2. 24

Soph. 3. d. 3
Luc. 1. c. 31.
Dan. 7. d.
14.

filia Ierusalem. * Nunc quare moerore con-
traheris: numquid rex non est tibi, aut con-
siliarius tuus periit, quia comprehendit te
dolor sicut parturientem? * Dole, & satage
filia Sion, quasi parturiens: quia nunc egre-
dieris de ciuitate, & habitabis in regione,
& venies vsque ad Babylonem: ibi libera-
beris, ibi redimet te Dñs de manu inimico-
rum tuorum. * Et nunc congregatae sunt su-
per te gentes multae, quae dicunt: Lapidetur
& aspiciat in Sion oculus noster. * Ipsi au-
tem non cognouerunt cogitationes Dñi, &
non intellexerunt consilium eius: quia con-
gregauit eos, quasi foenum areae. * Surge, &
tritura filia Sion: quia cornu tuum ponam
ferreum, & ungulas tuas ponam aereas; &
comminues populos multos, & interficies
Domino rapinas eorum, & fortitudinem
eorum Domino vniuersae terrae.

C A P V T V.

*Inminens urbis Ierusalem vastatio ostenditur,
& Christus in Bethlehemi nasciturus: reli-
quia Israel exaltabuntur, denictis inimicis,
& ablata ab ipsis idololatria.*

Matt. 1. 2. 3.
10: 7. 1. 4. 1.

Nunc vastaberis filia latronis: obsidio-
nem posuerunt super nos, in virga
percutient maxillam iudicis Israel. * ET TV
BETLEHEM Ephrata paruulus es in mil-
libus Iudae: ex te mihi egredietur, qui sit do-
minator in Israel; & egressus eius ab initio,
à diebus eternitatis. * Propter hoc dabit eos
vsque ad tempus, in quo parturiens pariet:
& reliquiae fratrum eius conuertentur ad
filios Israel. * Et stabit, & pascet in fortitu-
dine Dñi, in sublimitate nominis Dñi Dei
sui: & conuertentur, quia nunc magnifica-
bitur, vsque ad terminos terrae, * Et erit iste
pax: cum venerit Assyrius in terram no-
stram, & quando calcauerit in domibus no-
stris: & suscitabimus super eum septem pa-
stores, & octo primates homines. * Et pa-
scent terram Assur in gladio, & terram
Nemrod in lanceis eius: & liberabit ab As-
sur cum venerit in terram nostram, & cum
calcauerit in finibus nostris. * Et erunt reli-
quiae Iacob in medio populorum multorum,
quasi ros à Domino, & quasi stillae super
herbam, quae non expectat virum, & non
præstolatur filios hominum. * Et erunt reli-
quiae Iacob in Gentibus in medio populo-
rum multorum, quasi leo in iumentis syl-
uarum, & quasi catulus leonis in gregibus
pecorum: qui cum transierit, & conculca-
uerit, & ceperit, non est, qui eruat. * Exalta-
bitur manus tua super hostes tuos, & om-
nes inimici tui interibunt. * Et erit in die il-
la, dicit Dominus: Auferam equos tuos de
medio tui, & disperdam quadrigas tuas. *
Et perdam ciuitates terrae tuae, et destruiam

omnes munitiones tuas, et auferam malefi-
cia de manu tua, et diuinationes non erunt
in te. Et perire faciam sculptilia tua, & sta-
tuas tuas de medio tui: & non adorabis vl-
tra opera manuum tuarum. Et euellam lu-
cos tuos de medio tui, & conteram ciuita-
tes tuas. Et faciam in furore, & in indigna-
tione vltionem in omnibus gentibus, quae
non audierunt.

C A P V I.

*Discipulus Dominus cum ingratis, recensens
collata illis beneficia, indicans etiam quid
sit bonum, & quid Dominus à populo suo re-
quirat: sed propter iniustitiam, aliquo sco-
lera filiorum Israel comminatur eis Domi-
nus varias afflictiones.*

Audite, quae Dñs loquitur: Surge, con-
tende iudicio aduersum montes, &
audiant colles vocem tuam. * Audiant mō-
tes iudicium Dñi, & sortia fundamenta ter-
rae: quia iudicium Dñi cum populo suo, et
cum Israel dijudicabitur. * Popule meus
quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi? re-
sponde mihi. * Quia eduxi te de Terra Aegy-
pti, et de domo seruientium liberaui te: et
misi ante faciem tuam Moysen, et Aaron,
et Mariam? * Popule meus memento quae
quid cogitauerit Balach rex Moab, et quid
responderit ei Balaam filius Beor, de Serim
vsque ad Galgalam, ut cognosceres iustitias
Dñi. * Quid dignum offeram Dño? curuabo
genu Deo excelso? nunquid offeram ei ho-
locautomata, et vitulos anniculos? * Nun-
quid placari potest Dñs in millibus arietum,
aut in multis millibus hircorum pinguium?
numquid dabo primogenitum meum pro
scelere meo, fructum ventris mei pro pec-
cato animae meae? * Indicabo tibi, o homo
quid sit bonum, et quid Dñs requirat à te:
Vtique facere iudicium, et diligere miseri-
cordiam, et sollicitum ambulare cum Deo
tuo. * Vox Dñi ad ciuitatem clamat, et salus
erit pimentibus nomen tuum: Audite tri-
bus, et quis approbabit illud? Adhuc ignis
in domo impij thesauri iniquitatis, et men-
sura minor irae plena. Numquid iustificabo
stateram impiam, et saccelli pondera dolo-
sa? * In quibus diuites eius repleti sunt ini-
quitate, et habitantes in ea loquebantur
mendacium, et lingua eorum fraudulenta
in ore eorum. * Et ego ergo coepi percutere
te perditione super peccatis tuis. Tu come-
des, et non saturaberis: et humiliatio tua in
medio tui: et apprehendes, et non saluabis: &
quos saluaueris, in gladium dabo. Tu semina-
bis, et non metes; tu calcabis oliuam, et non vn-
geris oleo; et mustum, et non bibes vinum.
Et custodisti praecepta Amri, et omne opus
Achab, et ambulasti in voluntatibus eo-
rum,

Ier. 2. 2. 40

Num. 11. 2.
13.

Deut. 32. 4.
18.
Agg. 1. 6. 6

runt, ut darem te in perditionem, & habitantes in ea in sibilum: et opprobrium populi mei portabitis.

C A P. VII

Laet Propheta tam paucos esse reliquos, qui non sint iniqui: in nullo homine attendit esse confidendum, sed in solo Deo salvatore: qui miserebitur Sion: & pudesactis inimicis eam ad se reducet, complens factas ad patres promissiones.

Væ mihi, quia factus sum sicut, qui colligit in autumnno racemos vindemix: non est botrus ad comedendum, præcoquas ficus desiderauit anima mea. Perijt sanctus de terra, et rectus in hominibus non est: omnes in sanguine insidiantur, vir fratrem suum ad mortem venatur. * Malum manuum suarum dicunt bonum: princeps postulat, et iudex in reddendo est: et magnus locutus est desiderium animæ suæ, et conturbauerunt eam. * Qui optimus in eis est, quasi paliurus: et qui rectus, quasi spina de sepe. Dies speculationis tuæ visitatio tua venit: nunc erit vastitas eorum. Nolite credere amico: et nolite confidere in duce: ab ea, quæ dormit in sinu tuo, custodi claustra oris tui. * Quia filius contumeliam facit patri, et filia consurgit aduersus matrem suam, nurus aduersus socrum suam: et inimici hominis domestici eius. * Ego autem ad Dominum aspiciam, expectabo Deum saluatorem meum: audiet me Deus meus. Ne lateris inimica mea super me, quia cecidi: consurgam, cum sedero in tenebris,

Matt. 10. C.
11.
Matt. 10. d.
16.

9 Dominus lux mea est. * Vram Domini portabo, quoniam peccavi ei, donec causam meam iudicet, et faciat iudicium meum: educet me in lucem, videbo iustitiam eius. 10 Et aspiciet inimica mea, et operietur confusione, quæ dicit ad me: Vbi est Dominus Deus tuus? Oculi mei videbunt in eam: nunc erit in conculcationem, ut lutum plantarum. * Dies, ut ædificentur mæeris tuæ: in die illa longè fiet lex. * In die illa, et usque ad te veniet de Assur, et usque ad ciuitates munitas, et à ciuitatibus munitis usque ad flumen, et ad mare de mari, et ad montem de monte. * Et terra erit in desolationem propter habitatores suos, et propter fructum cogitationum eorum. * Pasce populum tuum in virga tua, gregem hereditatis tuæ, habitantes solos in saltu, in medio Carmeli: pascuntur Basan, et Galaad iuxta dies antiquos. * Secundum dies egressionis tuæ de Terra Ægypti ostendam ei mirabilia. Vicebunt gentes, et confundentur super omni fortitudine sua: ponent manum super os, aures eorum surdæ erunt. * 17 Lingent puluerem sicut serpentes, velut reptilia terræ perturbabuntur in edibus suis: Dominum Deum nostrum formidabunt, et timebunt te. * Quis Deus similis tui, qui auferis iniquitatem, et transis peccatum reliquiarum hereditatis tuæ? non immetet ultra furorem suum, quoniam 19 volens misericordiam est. * Reuertetur, et miserebitur nostri: deponet iniquitates nostras, et proijciet in profundum maris omnia peccata nostra. * Dabis veritatem Iacob, misericordiam Abraham: quæ iurasti patribus nostris à diebus antiquis.

Ier. 10. 2. 4.
Act. 10.
8. 41.

PROPHETIA NAHV M.

C A P V T I.

*Zelus Dei aduersus hostes suos, qui patiens est,
& fortitudine magnus, cuius ira nemo potest
resistere, & in se sperantium est liberator,
suique populi hostes est consumpturus.*

Nus Ninive: Liber visionis
Nahum Elcesai. Deus emu-
lator, & vlciscens Dominus:
vlciscens Dominus, & ha-
bens furorem: vlciscens
Dominus in hostes suos, &
irascens ipse inimicis suis. Dominus pa-
tens, & magnus fortitudine, & mundans
non faciet innocentem. Dominus in tempe-
state, & turbine viæ eius, & nebula puluis
pedum eius. Inc repans mare, & exsiccat
illud: & omnia flumina ad desertum deducens.
Infirmatus est Basan, & Carmelus: &
flos Libani elanguit. Montes commoti sunt
ab eo, & colles desolati sunt: & contremuit
terra à facie eius, & orbis, & omnes habi-
tantes in eo. Ante faciem indignationis eius
quis stabit? & quis resistit in ira furoris
eius? indignatio effusa est, ut ignis: & petre
dissolutæ sunt ab eo. Bonus Dominus, &
confortans in die tribulationis: & sciens
sperantes in se. Et in diluuiio prætereunte,
consummationem faciet loci eius: & inimi-
cos eius persequentur tenebræ. Quid cogi-
tatis contra Dominum? consummationem
ipse faciet: non confurget duplex tribulatio.
Quia sicut spinæ se inuicem complectun-
tur, sic conuiuium eorum pariter potantur:

consummentur, quasi stipula ariditate plena:
1 Ex te exibat cogitans contra Dominum
malitiam: mente pertractans præuaticatio-
nem. Hæc dicit Dominus: Si perfecti fue-
rint, & ita plures: sic quoque attondentur,
& pertransibit: afflixit te, & non affligam te
ultra. Et nunc conteram virgam eius de
dorso tuo, & vincula tua dirumpam. Et
præcipiet super te Dominus, non seminabitur
ex nomine tuo amplius: de domo Dei
tui interficiam sculptile, & conflagile, po-
nam pulchrum tuum, quia inhonoratus
es. Ecce super montes pedes euangelizan-
tis, & annuntiantis pacem: celebra Iuda fe-
stiuitates tuas, & redde vora tua: quia non
adijecit ultra, ut pertranseat in te Belial:
vniuersus interijt.

Isa. 51. b. 7.
Rom. 12. b.
15.

C A P. II.

*Obsidio Ninive eiusque à Chaldeis de popula-
tio, quia superbe egit contra populum Do-
mini.*

Ascendit, qui dispergat coram te, qui
custodiat obsidionem: contemplare
viam, conforta lumbos, roborare virtutem
valde. Quia reddidit Dominus superbiam
Iacob, sicut superbiam Israel: quia vasto-
res dissipauerunt eos, & propaggines eorum
corruperunt. Clypeus fortium eius igni-
tus, viri exercitus in coccineis: igne hæ-
bent currus in die præparationis eius, & agi-
tatores confopiti sunt. In itineribus con-
turbati sunt: quadrigæ collisæ sunt in pla-
teis:

reis, aspectus eorum, quasi lampades, quasi fulgura discurrentia. * Recordabitur fortium suorum, tuent in itineribus suis: velociter ascendent muros eius, & preparabitur umbraculum. * Portæ fluuiorum apertæ sunt, & templum ad solum dirutum. * Et miles captiuus abductus est: & ancillæ eius minabantur gementes, ut columbæ, murmurantes in cordibus suis. * Et Ninive quasi piscina aquarum aquæ eius: ipsi verò fugerunt: stare, stare, & non est, qui reuertatur. * Diripite argentum, diripite aurum: & non est finis diuitiarum ex omnibus vasis desiderabilibus. * Dissipata est, & scissa, & dilacerata: & cor tabescens, & dissolutio geniculorum, & defectio in cunctis renibus: & facies omnium eorum sicut nigredo ollæ. * Vbi est habitaculum leonum, & pa-
scua catulorum leonum, ad quam iuit leo, ut ingrederetur illuc, catulus leonis, & non est, qui exterreat? * Leo coepit sufficienter catulis suis, & necauit leonibus suis: & impleuit præda speluncas suas, & cubile suum rapina. * Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, & succendam usque ad fumum quadrigas tuas, & leunculos tuos comedet gladius: & exterminabo de terra prædam tuam, & non audietur ultra vox nuntiorum tuorum.

C A P. III.

Ninive urbs sanguinum sub nomine adultera vastanda prædicatur: quod exemplo Alexandria à Babylonij denudata confirmatur: nec erit, qui Ninive condoleat, aut eam consolatur super ipsius denudatione.

Væ ciuitas sanguinum, vniuersa mendacij dilaceratione plena: non recedet à te rapina. * Vox flagelli, & vox impetus rotæ, & equi frementis, & quadrigæ feruentis, & equitis ascendentis: * Et micantis gladij, & fulgurantis hastæ, & multitudinis interfectæ, & grauis ruinæ: nec est finis cadaverum, & corruent in corporibus suis. * Propter multitudinem fornicationum meretricis speciosæ, & gratæ, & habentis ma-

leficia, quæ vendidit Gentes in fornicationibus suis, & familias in maleficijs suis: Ecce ego te, dicit Dominus exercituum, & reuelabo pudenda tua in facie tua, & ostendam Gentibus nuditatem tuam, & regnis ignominiam tuam. * Et proijciam super te abominationes, & contumelijs te afficiam, & ponam te in exemplum. * Et erit: omnis, qui viderit te, resiliet à te, & dicet: Vastata est Ninive: quis commonebit super te caput? unde quæram consolatoremi tibi? Nunquid melior es Alexandria populorum, quæ habitat in fluminibus? aquæ in circuitu eius: cuius diuitiæ, mare: aquæ, muri eius. * Æthiopia fortitudo eius, & Ægyptus, & non est finis: Africa, & Libyes fuerunt in auxilio tuo. * Sed & ipsa in transmigrationem ducta est in captiuitatem: paruuli eius elisi sunt in capite omnium viarum, & super inclytos eius miserunt sortem, & omnes optimates eius confixi sunt in compedibus. * Et tu ergo inebriaberis, & eris despecta: & tu quæres auxilium ab inimico. * Omnes munitiones tuæ sicut ficus cum grossis suis: si concussæ fuerint, cadent in os comedentis. * Ecce populus tuus mulieres in medio tui: inimicis tuis ad apertione pandentur portæ terræ tuæ, deuorabit ignis veteres tuos. * Aquam propter obsidionem hauri tibi, extrue munitiones tuas: intra in lutum, & calca, subigens tene laterem. * Ibi comedet te ignis: peribis gladio, deuorabit te, ut bruchus: congregare, ut bruchus: multiplicare, ut locusta. * Plures fecisti negotiationes tuas quam stellæ sint coeli: bruchus expansus est, & auolauit. * Custodes tui, quasi locustæ: & paruuli tui quasi locustæ locustarum, quæ confidunt in sepibus in die frigoris: sol ortus est, & auolauerunt, & non est cognitus locus earum ubi fuerint. * Dormitauerunt pastores tui, rex Assur: sepelientur principes tui: latitauit populus tuus in montibus, et non est, qui congreget. * Non est obscura contritio tua, pessima est plaga tua: omnes, qui audierunt audicionem tuam, compresserunt manum super te: quia super quem non transijt malicia tua semper?

Isa. 47. 2. 3.

Isa. 34. 10.
Isa. 34. 11.

PRO-

PROPHETIA HABACVC.

C A P V T I.

Miratur propheta impium prosperari, & prauale re aduersus iustum: nam aduersus Iudaeos suscitauit Dominus Chaldaeos, qui uictoriam non Domino, sed idolo suo tribuunt.

Nus, quod uidit Habacuc propheta. * Usquequò Domine clamabo, & non exaudies? vociferabor ad te vim patiens; & non saluabis? * Quare ostendisti mi-

hi iniquitatem, & laborem, videre pradam, & iniusticiam contra me? & factum est iudicium, & contradictio potentior. * Propter hoc lacerata est lex, & non peruenit usque ad finem iudicium: quia impius praualeat aduersus iustum, propterea egreditur iudicium peruersum. * Aspicite in Gentibus, & videte: admiramini, & obtusescite: quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo crederet cum narrabitur. * Quia ecce ego suscitabo Chaldaeos, gentem amaram, & velocem, ambulantem super altitudinem terrae, ut possideat tabernacula non sua. * Horribilis, & terribilis est: ex semetipsa iudicium, & onus eius egreditur. * Leuiiores pardis equi eius, & velociiores lupis vespertinis; & diffundentur equites eius: equites namque eius de longè venient, volabunt, quasi aquila festinans ad co-

medendum. * Omnes ad pradam venient, facies eorum ventus vrens: & congregabit, quasi arenam, & captiuitatem. * Et ipse de regibus triumphabit, & tyranni ridiculi eius erunt: ipse super omnem munitionem ridebit, & comportabit aggerem, & capiet eam. * Tunc mutabitur spiritus, & pertransibit, & conuertet: haec est fortitudo eius dei sui. * Numquid non tu à principio Domine Deus meus, sancte ipseus, & non morietur? Domine in iudicium posuisti eum: & fortem, ut corripere, fundasti eum. * Mundi sunt oculi tui, ne videas malum; & respicere ad iniquitatem non poteris: quare respicis super iniqua agentes, & taces deuorante impio iustiores se? * Et facies homines, quasi pisces maris, & quasi si reptile non habens principem. * Totum in hamo subleuauit, traxit illud in sagenam suam, & congregauit in rete suam. Super hoc letabitur, & exultabit. * Propterea immolabit sagene suae, & sacrificabit reti suo: quia in ipsis incrassata est pars eius, & cibus eius electus. * Propter hoc ergo expandit sagenam suam, & semper interficere Gentes non parcat.

C A P. II.

Propheta à Domino responsum expectanti precipitur, ut scribas visionem, ac longanimiter ipsius eventum expectet: destrutio

Etio Babylonis propter multa ipsorum scelera describitur, & quod idola eis non proderunt.

Super custodiam meam stabo, & si-
gam gradum super munitionem: & A
contemplabor, ut videam quid dicatur
mihi, & quid respondeam ad arguentem
me. * Et respondit mihi Dominus, & 2
dixit: Scribe visum, & explana eum
super tabulas, ut percurrat, qui legerit
eum. * Quia adhuc visus procul, & appa- 3
rebit in finem, & non mentietur, si mo-
ram fecerit, expecta illum, quia veniens
veniet, & non tardabit. * Ecce, qui in- 4
credulus est, non erit recta anima eius in
semetipso: iustus autem in fide sua viuet.
* Et quomodo vinum potantem decipit: 5
sic erit vir superbus, & non decorabitur:
qui dilatauit, quasi infernus animam suam: B
& ipse quasi mors, & non adimpletur:
congregabit ad se omnes gentes, & con-
ceruabit ad se omnes populos. * Num- 6
quid non omnes isti super eum parabo-
lam sument, & loquelam ænigmatum
eius: & dicetur: Væ ei, qui multiplicat
non sua? usquequò & aggrauat contra se
densum lutum? * Numquid non repen- 7
te confluent, qui mordeant te: & su-
scitabuntur lacerantes te, & eris in rapi-
nam eis? * Quia tu spoliasti gentes mul- 8
tas, spoliabunt te omnes, qui reliqui fue-
runt de populis, propter sanguinem ho-
minis, & iniquitatem terræ ciuitatis, &
omnium habitantium in ea, * Væ, qui 9

congregat auaritiā malam domui suæ;
ut sic in excello nidus eius, & liberari se
10 putat de manu mali. * Cogitasti confu-
sionem domui tuæ, concidisti populos
11 multos, & peccauit anima tua. * Quia
lapis de pariete clamabit: & lignum, quod
inter iuncturas edificiorum est, responde-
12 bit. * Væ, qui ædificat ciuitatem in san-
guinibus, & præparat urbem in iniquita-
13 te. * Numquid non hæc sunt à Domino
exercituum? Laborabunt enim populi in
multo igne, & Gentes in vacuum, & de-
14 ficient. * Quia replebitur terra, ut co-
gnoscant gloriam Domini, quasi aquæ
15 operientes mare. * Væ, qui potum dat
amico suo mittens fel suum, & inebrians,
16 ut aspiciat nuditatem eius. * Repletus es
ignominia pro gloria: bibe tu quoque, &
conspice: circumdabit te calix dexteræ
Domini, & vomitus ignominie super
17 gloriam tuam. * Quia iniquitas Libani
operiet te, & vastitas animalium deter-
rebit eos de sanguinibus hominum, & ini-
quitate terræ, & ciuitatis, & omnium
18 habitantium in ea. * Quid prodest scul-
ptile, quia sculpsit illud fictor suus, con-
flatile, & imaginem falsam? quia spera-
uit in figmento fictor eius, ut faceret simu-
19 lacra muta. * Væ, qui dicit ligno: Ex-
pergiscere; Surge, lapidi tacenti: num-
quid ipse docere poterit? Ecce iste cooper-
tus est auro, & argento: & omnis spiritus
20 non est in visceribus eius. * Dominus au-
tem in templo sancto suo: sileat à facie eius
omnis terra.

Ecc. 24. b.

Matt. 23. a.

1.

Pr. 19. b. 4.

ORATIO HABACVC PROPHETÆ. PRO IGNORANTIIS.

C A P. III.

Domine audiui auditionem
tuam, & timui. * Dñe opus A
tuum, in medio annorum
2 viuifica illud. In medio
annorum novum facies:
cum iratus fueris, miseri-
cordie recordaberis. Deus ab Austro veniet,
et sanctus de monte Pharan: Operuit coe-
los gloria eius: & laudis eius plena est
terra. * Splendor eius, ut lux erit: cor- 4
nua in manibus eius. * Ibi abscondita est
fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.
Et egredietur diabolus ante pedes eius. *

6 Stetit, & mensus est terram. Aspexit, &
dissoluit Gentes: & contriti sunt montes
saeculi. Incuruati sunt colles mundi, ab
7 itineribus æternitatis eius. * Pro iniqui-
tate vidi tentoria Æthiopie, turbabun-
8 tur pelles terræ Madian. * Numquid in
fluminibus iratus es Domine? aut in flu-
minibus furor tuus? vel in mari indigna-
tio tua? Qui ascendes super equos tuos:
9 & quadrigæ tuæ saluatio. Suscitans susci-
tabis arcum tuum, iuramenta tribubus,
10 quæ locutus es. * Fluvios scindes ter-
ræ: viderunt te, et doluerunt montes:
gurges aquarum transijt. Dedit abyssus
vocem suam: altitudo manus suas leua-
11 uit. * Sol, & luna steterunt in habitacu-
lo suo,

lo suo, in luce sagittarum tuarum, ibunt
in splendore fulgurantis hastæ tuæ. * In 12
fremitu conculcabis terram: in furore C
obstupefacies Gentes. * Egressus es in sa- 13
lutem populi tui, in salutem cum Chri-
sto tuo. Percussisti caput de domo impij:
denudasti fundamentum eius, usque ad
collum. * Maledixisti sceptris eius, capi- 14
ti bellatorum eius, venientibus ut turbo
ad dispergendum me. Exultatio eorum,
sicut eius, qui deuorat pauperem in ab-
sccondito. * Viam fecisti in mari equis tuis, 15
in luto aquarum multarum. * Audiui, D
et conturbatus est venter meus: à voce 16

contremuerunt labia mea: Ingredietur
putredo in ossibus meis, et subter me
scateat. Ut requiescam in die tribulatio-
nis: ut ascendam ad populum accin-
17 ctum nostrum. * Ficus enim non flore-
bit: & non erit germen in vineis. Men-
tietur opus oliuæ: & arua non afferent
cibum. Abscindetur de ouili pecus: &
18 non erit armentum in præsepibus. *
Ego autem in Domino gaudebo: et exulta-
19 bo in Deo Iesu meo. * Deus Dominus for-
titudinis mea: & ponet pedes meos, quasi
ceruorum. Et super excelsa mea deducet
me victor in psalmis canentem.

P R O P H E T I A

S O P H O N I Æ.

C A P. I.

*Quo tempore Sophonias prophetauerit: qui
primum peccatoribus uniuersis, deinde
Iudæis comminatur, ob idololatriam, &
Dei contemptum, diuinam ultionem: Je-
rusalem quoque lucernis scrutanda dici-
tur, & quam erit amara dies ultionis Do-
mini.*

Verbum Domini, quod factum
est ad Sophoniam filium A-
Chusi, filij Godoliz, filij
Amariz, filij Ezechie, in
diebus Iosiz filij Amon re-
gis Iudæ. * Congregans congregabo omnia
à facie terræ, dicit Dominus: * Congre-

gans hominem, & pecus, congregans vo-
lucilia coeli, & pisces maris: & ruina Imp-
riorum erunt: & disperdam homines à
facie terræ, dicit Dominus. * Et exten-
dam manum meam super Iudam, & su-
per omnes habitantes Ierusalem: & di-
perdam de loco hoc reliquias Baal, et no-
mina ædificiorum cum sacerdotibus; * Et
eos, qui adorant super tecta miliciam cœ-
li, et adorant, et iurant in Domino, et iu-
rant in Melchom. * Et qui auertuntur de
post tergum Domini, et qui non quæse-
runt Dominum, nec investigauerunt
eum. * Silete à facie Domini Dei: quia
iuxta est dies Domini, quia præparauit
Dominus hostiam, sanctificauit vocatos
suos. * Et erit: in die hostiæ Domini, vi-
sitabo

fitabo super principes, et super filios regis, & super omnes, qui induti sunt veste peregrina: * Et visitabo super omnem, qui arroganter ingreditur super limen in die illa: qui complent domum Domini Dei sui iniquitate, & dolo. * Et erit in die illa, dicit Dominus, vox clamoris à porta piscium, & ululatus à Secunda, & contritio magna à collibus. * Ululate habitatores Pilæ: conticuit omnis populus Chanaan, disperierunt omnes inuoluti argento. * Et erit in tempore illo: scrutabor Ierusalem in lucernis: & visitabo super viros defixos in facibus suis: qui dicunt in cordibus suis: Non faciet benè Dominus, & non faciet malè. * Et erit fortitudo eorum in direptionem: & domus eorum in desertum: & ædificabunt domos, & non habitabunt: et plantabunt vineas, et non bibent vinum earum. Iuxta est dies Dñi magnus, iuxta est, et velox nimis: vox diei Dñi amara, tribulabitur ibi fortis. Dies iræ dies illa, dies tribulationis, & angustiarum, dies calamitatis, & miseriæ, dies tenebrarum, & caliginis, dies nebulæ, & turbinis. * Dies turbæ, & clangoris super ciuitates munitas, & super angulos excelsos. * Et tribulabo homines, & ambulabunt, vt cæci, quia Domino peccauerunt: & effundetur sanguis eorum sicut humus, & corpora eorum sicut stercora. * Sed & argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die iræ Domini: in igne zeli eius deuorabitur omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram.

C A P. I I.

Hortatur Propheta populum, ut ad Deum conuertatur, priusquam ira Domini ei superueniat, omnesque mansuetos terra, ut Dominum querant: denuntians destructionem imminere Philistinis, Moabitibus, Ammonitis, Æthiopibus, & Assyrijs.

Conuenite, congregamini gens non amabilis. * Priusquam patiat iussio, quasi puluerem transeuntem diem, antequam veniat super vos ira furoris Domini, antequam veniat super vos dies indignationis Domini. * Querite Dominum omnes mansueti terre, qui iudicium eius estis operati: querite iustum, querite mansuerum: si quomodo abscondamini in die furoris Domini. Quia Gaza destructa erit, & Ascalon in desertum, Azotum in meridie ejicient, & Accaron eradicabitur. * Vt, qui habitatis funiculum maris, gens perditorum: verbum Domini super vos Chanaan terra Philistinorum, & disperdam te, ita vt B

6 non sit inhabitator. * Et erit funiculus maris requies pastorum, & caulæ pecorum: 7 * Et erit funiculus eius, qui remanserit de domo Iuda: ibi pascentur, in domibus Ascalonis ad vespem requiescent: quia visitabit eos Dominus Deus eorum, & auertet captiuitatem eorum. * Audiui opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon: quæ exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. * Propterea viuo ego, dicit Dominus exercituum Deus Israel, quia Moab, vt Sodoma erit, & filii Ammon, quasi Gommorra, siccitas spinarum, & acerui salis, & desertum vsque in æternum: reliquæ populi mei diripient eos, & residui gentis meæ possidebunt illos. * Hoc eis eueniet pro superbia sua: quia blasphemauerunt, & magnificati sunt super populum Domini exercituum. * Horribilis Dominus super eos, & attenuabit omnes deos terræ: & adorabunt eum viri de loco suo, omnes insulæ Gentium. * Sed & vos Æthiopes interfecti gladio meo eritis. * Et extendet manum suam super Aquilonem, & perdet Assur: & ponet speciosam in solitudinem, & in inuium, & quasi desertum. * Et accubabunt in medio eius greges, omnes bestię Gentium: & onocrotalus, & ericius in liminibus eius morabuntur: vox cantantis in fenestra, coruus in superliminari, quoniam attenuabo robur eius. * Hæc est ciuitas gloriosa habitans in confidentia: quæ dicebat in corde suo: Ego sum, & extra me non est alia amplius: quomodo facta est in desertum cubile bestię? omnis, qui transit per eam, sibilabit, & mouebit manum suam.

C A P. I I I.

Arguit Ierusalem, & precipue rectores eius, quibus minatur eelerem Dei vindictam, quod neque beneficijs, neque flagellis sine ad ipsum conuerſi: de felicitate nona legis, ac multiplicatione credentium: penaque iniquorum prædictur.

Væ prouocatrix, & redempta ciuitas, columba. * Non audiuit vocem, & non suscepit disciplinam: in Domino non est confisa, ad Deum suum non appropinquauit. * Principes eius in medio eius, quasi leones rugientes: iudices eius lupi vespere, non relinquebant in mane. * Prophetæ eius vesani, viri infideles: sacerdotes eius polluerunt sanctum, iniuste egerunt contra legem. * Dominus iustus in medio eius non faciet iniquitatem:

Amos 9. c. 11.

Ter. 10. c. 7.
Joel 1. c. 2.
Amos 9. c. 11.Ezech. 7. c. 16.
Isa. 1. c. 2.

Is. 14. c. 11.

Ezech. 21. c. 27.
Mich. 1. c. 12.

gatem: mane mane iudicium suum dabit
in lucem, & non abscondetur: nesci-
uit autem iniquus confusionem. * Di-
spendidi Gentes, & dissipati sunt angu-
li earum: desertas feci vias eorum, dum
non est, qui transeat: desolatae sunt ciui-
tates eorum, non remanente viro, ne-
que villo habitatore. * Dixi: Attamen
timebis me, suscipies disciplinam: &
non peribit habitaculum eius, propter
omnia in quibus visitaui eam: verumta-
men diluculo surgentes corruerunt om-
nes cogitationes suas. * Quapropter ex-
pecta me, dicit Dominus, in die resur-
rectionis meae in futurum, quia iudi-
cium meum, vt congregem Gentes, &
colligam regna: & effundam super eos
indignationem meam, omnem iram fu-
roris mei: in igne enim zeli mei deuo-
rabitur omnis terra. * Quia tunc red-
dam populis labium electum, vt inuo-
cent omnes in nomine Domini, & ser-
uiant ei humero vno. * Ultra flumina
Aethiopiae, inde supplices mei, filij di-
spersorum meorum deferent munus mi-
hi. * In die illa non confunderis super
cunctis adinventionibus tuis, quibus
prauaricata es in me: quia tunc aufe-
ram de medio tui magniloquos superbiae
tuae, & non adiescies exaltari amplius
in monte sancto meo. * Et derelinquam

in medio tui populum pauperem, & egen-
num: & sperabunt in nomine Domini.
* Reliquiae Israel non facient iniquita-
tem, nec loquentur mendacium, &
non inuenietur in ore eorum lingua do-
losa: quoniam ipsi pascuntur, & accu-
sant, & non erit, qui exterreant. *
Lauda filia Sion: iubila Israel: latere,
& exulta in omni corde filia Ierusalem:
* Abstulit Dominus iudicium tuum,
auertit inimicos tuos: rex Israel Domi-
nus in medio tui, non timebis malum
ultra. * In die illa dicetur Ierusalem:
Noli timere: Sion, non dissoluantur ma-
nus tuae. * Dominus Deus tuus in me-
dio tui fortis, ipse saluabit: gaudebit su-
per te in letitia, silebit in dilectione
sua, exultabit super te in laude. * Nu-
gas, qui a lege recesserant, congregabo,
quia ex te erant: vt non ultra habeas super
eis opprobrium. Ecce ego interficiam om-
nes, qui affligerunt te in tempore illo: &
saluabo claudicantem: & eam, quae eie-
cta fuerat, congregabo: & ponam eos in
laudem, & in nomen, in omni terra con-
fusionis eorum: * In tempore illo, quo
adducam vos; & in tempore, quo congre-
gabo vos, dabo enim vos in nomen, & in
laudem omnibus populis terrae, cum con-
uertero captiuitatem vestram coram ocu-
lis vestris, dicit Dominus.

719 P R O P H E T I A A G G Æ I.

C A P V T I.

Quo tempore prophetauerit Aggeus: qui increpas iudeos, quod neglecta domo Dei propria adificia curarent: ob quam causam dicit illis immissam à Deo sterilitatem: eoque tempore dux Zorobabel, & Iesus sacerdos magnus una cum populo excitati, incipiunt adificare domum Dei.

IN anno secundo Darij regis, in mense sexto, in die A vna mensis, factum est verbum Domini in manu Aggæi prophetæ, ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Iuda, & ad Iesum, filium Iosedec, sacerdotem magnum, dicens: *Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Populus iste dicit: Nondum venit tempus domus Domini ædificandæ. *Et factum est verbum Domini in manu Aggæi prophetæ, dicens: *Nunquid tempus vobis est, ut habiteris in domibus laqueatis, & domus ista deserta? *Et nunc hæc dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras. *Seminaastis multum, & intulistis parum: comedistis, & non estis satiati: bibistis, & non estis inebriati: operuisti vos, & non estis calefacti: & qui mercedes congregauit, misit eas in sacculum pertusum. *Hæc dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras: *Ascendite in montem: portate ligna, & ædifi-

ficatæ domum: & acceptabilis mihi erit, & glorificabor, dicit Dominus. *Respexitis ad amplius, & ecce factum est minus: & intulistis in domum, & exsufflaui illud: quam ob causam, dicit Dominus exercituum? quia domus mea deserta est, & vos festinatis unusquisque in domum suam. *Propter hoc super vos prohibiti sunt coeli ne darent rorem, & terra prohibita est, ne daret germen suum: *Et vocaui siccitatem super terram, & super montes, & super triticum, & super vinum, & super oleum, & quæcunq; profert humus, et super homines, & super iumenta, & super omnem laborem manuum. *Et audiuit Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius Iosedec sacerdos magnus, & omnes reliquæ populi, vocem Domini Dei sui, & verba Aggæi prophetæ, sicut misit eum Dominus Deus eorum ad eos: & timuit populus à facie Domini. *Et dixit Aggæus nuntius Domini de nuntijs Domini, populo dicens: Ego vobiscum sum, dicit Dominus. *Et suscitauit Dominus spiritum Zorobabel filij Salathiel, ducis Iuda, & spiritum Iesu filij Iosedech sacerdotis magni, & spiritum reliquorum de omni populo: & ingressi sunt, & faciebant opus in domo Domini exercituum Dei sui.

C A P. I I.

Et si templum readificatum nihil videatur priori collatum, postea tamen veniente Messia, replebitur gloria maiori, quam fuit

Tit

3. Esdr. 6. 15.

Deut. 28. 4.
19.
Mich. 3. 4.
15.

rit prioris templi, & sicut Iudæi ob neglectam templi reedificationem facti fuerant immundicoram Deo, ipsorumque sacrificia, & sterilitas adducta; ita post inceptam reedificationem omnia ipsis facta sunt prospera.

IN die vigesima, & quarta mensis, in sexto mense, in anno secundo Darij regis. A In septimo mense, vigesima & prima mensis, factum est verbum Domini in manu Aggæi prophetæ, dicens: * Loquere ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iudæ, & ad Iesum filium Iosedec sacerdotem magnum, & ad reliquos populi, dicens: * Quis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in gloria sua prima? & quid vos videtis hanc nunc? numquid non ita est, quasi non sit in oculis vestris? * Et nunc confortare Zorobabel, dicit Dominus: & confortare Iesu fili Iosedec sacerdos magne, & confortare omnis populus terræ, dicit Dominus exercituum: & facite (quoniam ego vobiscum sum, dicit Dominus exercituum.) Verbum, quod pepigi vobiscum cum egredere mini de Terra Ægypti: & spiritus meus erit in medio vestrum, nolite timere. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc vnum modicum est, & ego commovebo cælum, & terram, & mare, & aridam. * Et movebo omnes Gentes: ET VENIET DESIDERATVS cunctis Gentibus, & implebo domum istam gloria: dicit Dominus exercituum. * Meum est argentum, & meum est aurum, dicit Dominus exercituum. * Magna erit gloria domus istius nouissimæ plus quam primæ, dicit Dominus exercituum: & in loco isto dabo pacem, dicit Dominus exercituum. * In vigesima, & quarta noni mensis, in anno secundo Darij regis, factum est verbum Domini ad Aggæum prophetam dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: 12 interroga sacerdotes legem, dicens: * Si tule

rit homo carnem sanctificatam in ora vestimenti sui, & tetigerit de summitate eius panem, aut pulmentum, aut vinum, aut oleum, aut omnem cibum: nunquid sanctificabitur? Respondentes autem sacerdotes, 14 dixerunt: Non. * Et dixit Aggæus: Si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his, nunquid contaminabitur? Et responderunt sacerdotes, & dixerunt: Contaminabitur. * Et respondit Aggæus: & dixit: Sic populus iste, & sic gens ista ante faciem meam, dicit Dominus, & sic omne opus manuum eorum; & omnia, quæ obrulerunt autem, contaminata 16 erunt. * Et nunc ponite corda vestra à die hac, & supra, antequam poneretur lapis super lapidem in templo Domini. * Cum accederetis ad aceruum viginti modiorum, & fierent decem: & intraretis ad torcular, ut exprimeretis quinquaginta lagenas, & 18 fiebant viginti. * Percussi vos vento vrente, & aurigine, & grandine omnia opera manuum vestrarum: & non fuit in vobis, qui reuenteretur ad me, dicit Dominus. * Ponite corda vestra ex die ista, & in futurum, à die vigesima, & quarta noni mensis: à die, qua fundamenta iacta sunt templi Domini, ponite super cor vestrum. Nunquid iam semen in germine est: & adhuc vinea, & ficus, & malogranatum, & lignum oliuæ non 21 floruit? ex die ista benedicam. * Et factum est verbum Domini secundo ad Aggæum in vigesima, & quarta mensis, dicens: Loquere ad Zorobabel ducem Iudæ, dicens: Ego 23 movebo cælum pariter, & terram. Et subuertam solum regnorum, & conteram fortitudinem regni Gentium: & subuertam quadrigam, & ascensorem eius; & descendent equi, & ascensores eorum: vir in gladii fratris sui. * In die illa, dicit Dominus exercituum, assumam te Zorobabel fili Salathiel serue meus, dicit Dominus: & ponam te, quasi signaculum, quia te elegi, dicit Dominus exercituum.

Hebr. 11. g.
26.

Amos 4. 9.

Eccli 49. d.
11.

700 P R O P H E T I A Z A C H A R I Æ.

C A P. I.

Quo tempore Zacharias prophetauerit : qui hortatur populum ad resipiscendum, ne imitentur patres suos, qui prophetas contemnentes puniti sunt : duplici figura ostendit Dominus se puniendum Genes, qui populum suum afflixerant; hunc autem in Ierusalem ramocandum, in qua edificabitur ipsi Domino templum.

In mense octauo, in anno secundo Darij regis, factum est verbum Dñi ad Zachariam, filium Barachiz filij Addo, prophetam, dicens: * Iratus est Dñs super patres vestros iracundia. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dñs exercituum: Conuertimini ad me, ait Dñs exercituum: & conuertar ad vos, dicit Dñs exercituum. Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamabant prophetae priores, dicentes: Hæc dicit Dñs exercituum: Conuertimini de vijs vestris malis, & de cogitationibus vestris pessimis: & non audierunt, neque attenderunt ad me, dicit Dñs. * Patres vestri ubi sunt? & Prophetae nunquid in sempiternum viuunt? * Verumtamen verba mea, & legitima mea, quæ mandauit seruis meis prophetis, nunquid non comprehenderunt patres vestros, & conuersi sunt, & dixerunt: Sicut cogitauit Dñs exercituum facere nobis secundum vias nostras, & secundum adinventiones nostras, fecit nobis. In die vigesima, & quar-

Mal. 2. 17.
Isa. 51. c. 8.
11. c. 6. &
41. d. 27.
Jer. 1. c. 11.
Ezech. 11.
Ez. 10. & 10.
Ez. 7. & 11. c.
31.
Ose 4. 14. &
2.
Isa. 1. c. 12.

ta vndecimi mensis Sabbath, in anno secundo Darij, factum est verbum Dñi ad Zachariam filium Barachiz, filij Addo, prophetam, dicens: * Vidi per noctem, & ecce vir ascendens super equum rufum, & ipse stabat inter myrteta, quæ erant in profundo: & post eum equi rufi, varij, & albi. * Et dixit: Quid sunt isti, Domine mi? & dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi quid sint hæc. * Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, & dixit: Isti sunt, quos misit Dominus, vt perambulent terram. * Et responderunt Angelo Domini, qui stabat inter myrteta, & dixerunt: Perambulauimus terram, & ecce omnis terra habitatur, & quiescit. * Et respondit Angelus Domini, & dixit: Domine exercituum vsquequò tu non misereberis Ierusalem, & urbium Iuda, quibus iratus es? Ille iam septuagesimus annus est. * Et respondit Dominus Angelo, qui loquebatur in me: Verba bona, verba consolatoria. * Et dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Clama, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum: Zelatus sum Ierusalem, & Sion zelo magno. * Et ira magna ego irascor super gentes opulentas: quia ego iratus sum parum, ipsi verò adiuuerunt in malum. * Propterea hæc dicit Dominus: Reuertar ad Ierusalem in misericordijs: & domus mea ædificabitur in ea, ait Dominus exercituum: & perpendicularum extendetur super Ierusalem. * Adhuc cla-

In fr. 8. a. 2.

Z z ma,

sum, qui suscitatur de somno suo. * Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Vidi, & ecce candelabrum aureum totum, & lampas eius super caput ipsius, & septem lucernae eius super illud: & septem infusoria lucernis, quae erant super caput eius. * Et duae oliuae super illud: una a dextris lampadis, & una a sinistris eius. * Et respondi, & aio ad Angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt haec, domine mi? * Et respondit Angelus, qui loquebatur in me, & dixit ad me: Numquid nescis quid sunt haec? Et dixi: Non, domine mi. * Et respondit, & ait ad me, dicens: Hoc est verbum Domini ad Zorobabel, dicens: Non in exercitu, nec in robore, sed in spiritu meo, dicit Dominus exercituum. * Quis tu mons magne coram Zorobabel? in planum: & educet lapidem primarium, & exequabit gratiam gratiae eius. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Manus Zorobabel fundauerunt domum istam, & manus eius perficient eam: & scietis, quia Dominus exercituum misit me ad vos. * Quis enim despexit dies paruos? & laetabuntur, & videbunt lapidem stannum in manu Zorobabel. Septem isti oculi sunt Domini, qui discurrent in vniuersam terram. * Et respondi, & dixi ad eum: quid sunt duae oliuae istae, ad dexteram candelabri, & ad sinistram eius? * Et respondit secundo, & dixi ad eum: Quid sunt duae spicae oliuarum, quae sunt iuxta duo rostra aurea, in quibus sunt infusoria ex auro? * Et ait ad me, dicens: Numquid nescis quid sunt haec? Et dixi: Non, domine mi. * Et dixit: isti sunt duo filij olei, qui assistunt Dominatori vniuersae terrae.

C A P. V.

Volumen volans, quo iniqui iudicabuntur: mulier in amphora sedens cum massa plumbi, designat impietatem: & duae mulieres alatae tenent illam in aera.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos: & vidi, & ecce volumen volans. * Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ego video volumen volans: longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum. * Et dixit ad me: Haec est maledictio, quae egreditur super faciem omnis terrae: quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, iudicabitur: & omnis iurans, ex hoc similiter iudicabitur. Educam illud, dicit Dominus exercituum: & veniet ad domum furis, & ad domum iurantis in nomine meo mendaciter: &

commorabitur in medio domus eius, & consumet eam, & ligna eius, & lapides eius. * Et egressus est Angelus, qui loquebatur in me: & dixit ad me: Leua oculos tuos, & vide quid est hoc, quod egreditur. * Et dixi: Quidnam est? Et ait: Haec est amphora egrediens. Et dixit: Haec est oculus eorum in vniuersa terra. * Et ecce talentum plumbi portabatur, & ecce mulier una sedens in medio amphorae. * Et dixit: Haec est impietas: Et proiecit eam in medio amphorae, & misit massam plumbeam in os eius. * Et leuaui oculos meos, & vidi: & ecce duae mulieres egredientes, & spiritus in alis earum, & habebant alas, quasi alas milui: & leuaerunt amphoram inter terram, & coelum. * Et dixi ad Angelum, qui loquebatur in me: Quo istae deferunt amphoram? * Et dixit ad me: Ut aedificetur ei domus in terra Senaar: & stabilizetur, & ponatur ibi super basem suam.

C A P. VI.

Quatuor quadrigae visa de medio duorum montium arcuum, quatuor venti sunt egredientes in terram: de coronis in capite Iesu sacerdotis imponendis: de viro cuius nomen Oriens, qui templum aedificabit Domino, & dominabitur in solio suo.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos, & vidi: & ecce quatuor quadrigae egredientes de medio duorum montium: & montes, montes arcu. * In quadriga prima equi rufi, & in quadriga secunda equi nigri, * Et in quadriga tertia equi albi, & in quadriga quarta equi varij, & fortes. * Et respondi, & dixi ad Angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt haec, domine mi? * Et respondit Angelus, & ait ad me: Isti sunt quatuor venti coeli, qui egrediuntur, ut stent coram Dominatore omnis terrae. * In quae erant equi nigri, egrediebantur in Terram Aquilonis: & albi egrediuntur post eos: & varij egrediuntur ad Terram Austri. * Qui autem erant robustissimi, exierunt, & querebant ire, & discurre per omnem terram. Et dixit: Ite, perambulate terram: & perambulauerunt terram. * Et vocauit me, & locutus est ad me, dicens: Ecce, qui egrediuntur in Terram Aquilonis, requiescere fecerunt spiritum meum in Terra Aquilonis. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Sume & transmigras, ab Holdai, & a Tobia, & ab Idaia: & venies tu in die illa, & iurabis domum Iosae, filij Sophoniae, qui

Luc. 2. 5.
78.

qui venerunt de Babylone, * Et sumes aurum, & argentum: & facies coronas, & pones in capite Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, * Et loqueris ad eum, dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens: ECCE VIR ORIENS N OMEN EIVS: & subter eum orietur, & ædificabit templum Domino. * Et ipse ex- truet templum Domino: & ipse portabit D gloriam, & sedebit, & dominabitur super solio suo: & erit sacerdos super solio suo, & consilium pacis erit inter illos duos. * Et coronæ erunt Helem, & Tobix, & Idaix, & Hem, filio Sophonix, memoriale in templo Domini. * Et qui procul sunt, venient, & ædificabunt in templo Domini: & scietis, quia Dominus exercituum misit me ad vos. Erit autem hoc, si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri.

C A P. VII.

ieiunia quibus Iudæi per 70. annos captiuitatis ieiunauerunt, non placebant Domino, quia in iniquitatibus suis permanebant: proinde hortatur eos ad resipiscentiam, nam quia prophetas olim non audierant, dispersit eos Dominus in Gentes, terraque desolata facta est propter ipsorum iniquitates.

Is. 58. 3.

ET factum est in anno quarto Darij regis, factum est verbum Domini ad Zachariam, in quarta mensis noni, qui est Casleu. * Et miserunt ad domum Dei, Saralar, & Rogommelech, & viri, qui erant cum eo, ad deprecandam faciem Domini: * Vt dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum, & prophetis, loquentes: Numquid stendum est mihi in quinto mense, vel sanctificare me debeo, sicut iam feci multis annis? * Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens: * Loquere ad omnem populum terræ, & ad sacerdotes, dicens: Cum ieiunaretis, & plangeretis in quinto, & septimo per hos septuaginta annos: numquid ieiunium ieiunastis mihi? * Et cum comeditis, & bibistis, numquid non vobis comeditis, & vobismetipsis bibistis? * Numquid non sunt verba, quæ locutus est Dominus in manu prophetarum priorum, cum adhuc Ierusalem habitaretur, & esset opulenta, ipsa & vrbes in circuitu eius, & ad Austrum, & in campestribus habitaretur? * Et factum est verbum Domini ad Zachariam, dicens: * Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Iudicium verum iudicate, & misericordiam, & miserationes facite,

10 vnusquisque cum fratre suo. * Et viduam, & pupillum, & aduenam, & pauperem nolite calumniari: & malum vir fratri suo non cogitet in corde suo. * Et noluerunt attendere, & auerterunt scapulam recedentem, et aures suas aggrauauerunt ne audirent. * Et cor suum posuerunt, vt ad- amantem, ne audirent legem, et verba, quæ misit Dominus exercituum in spiritu suo per manum prophetarum priorum: et facta est indignatio magna à Domino exercituum. * Et factum est sicut locutus est, et non audierunt: sic clamabunt, et non exaudiam, dicit Dominus exercituum. * Et dispersi eos per omnia regna, quæ nesciunt: et terra desolata est ab eis, eo quod non esset transiens, et reuertens: et posuerunt terram desiderabilem in desertum.

Ezech. 12.
d. 12.
Isa. 1. 11.
Ier. 18. 18.

C A P. VIII.

Sicut Dominus propter peccata populi sui afflixit eum, & desolatam facis Ierusalem: sic nunc facis illam plurimum habitari, omniaque dabis prospera modo ei seruans: quibus adiungentur, & alia Gentes: desubria Iudæi à decem viris ethnicis apprehensa.

ET factum est verbum Domini exercituum, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: Zelatus sum Sion zelo magno, & indignatione magna zelatus sum eam. * Hæc dicit Dominus exercituum: Reuersus sum ad Sion, & habitabo in medio Ierusalem: & vocabitur Ierusalem ciuitas veritatis, & mons Domini exercituum mons sanctificatus. * Hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc habitabunt senes, & anus in plateis Ierusalem: & viri baculus in manu eius præ multitudine dierum. * Et plateæ ciuitatis complebuntur infantibus, & puellis, ludentibus in plateis eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Si videbitur difficile in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis, numquid in oculis meis difficile erit, dicit Dominus exercituum? * Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego saluabo populum meum de terra Orientis, & de terra Occasus solis. * Et adducam eos, & habitabunt in medio Ierusalem: & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum, in veritate, & in iustitia. * Hæc dicit Dominus exercituum. Confortentur manus vestræ, qui auditis in his diebus sermones istos per os prophetarum, in die qua fundata est domus Domini exercituum, vt templum ædificaretur. * Siquidem ante dies illos merces hominum non erat, nec merces iumento.

mentorumerat; neque introeunti, neque exeunti erat pax præ tribulatione: & dimissi omnes homines, vnumquemque contra proximum suum. * Nunc autem non iuxta dies priores ego faciam reliquijs populi huius, dicit Dominus exercituum. * Sed semen pacis erit: vinea dabit fructum suum, & terra dabit germen suum, & coeli dabunt rorem suum: & possidere faciam reliquias populi huius vniuersa hæc. * Et erit: sicut eratis maledictio in Gentibus, domus Iuda, & domus Israel: sic saluabo vos: & eritis benedictio: nolite timere, confortentur manus vestrae. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: Sicut cogitavi, vt affligerem vos, cum ad iracundiam prouocassent patres vestri me, dicit Dominus, * Et non sum misertus: sic conuersus cogitavi in diebus istis, vt benefaciam domui Iuda, & Ierusalem: nolite timere. * Hæc sunt ergo verba, quæ facietis: Loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo: veritatem, & iudicium pacis iudicate in portis vestris. * Et vnusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris: & iuramentum mendax ne diligatis: omnia enim hæc sunt, quæ odi, dicit Dominus. * Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens. * Hæc dicit Dominus exercituum: Ieiunium quarti, & ieiunium quinti, & ieiunium septimi, & ieiunium decimi erit domui Iuda in gaudium, & lætitiā, & in solemnitates præclaras: veritatem tantum, & pacem diligite. * Hæc dicit Dominus exercituum: Vtiquequē veniant populi, & habitent in ciuitatibus multis, * Et vadant habitatores, vnus ad alterum, dicentes: Eamus, et deprecemur faciem Domini, et queramus Dominum exercituum: vadam etiam ego. * Et venient populi multi, & gentes robustæ, ad querendum Dominum exercituum in Ierusalem, et deprecandam faciem Domini. * Hæc dicit Dominus exercituum: In diebus illis, in quibus apprehendent decem homines ex omnibus linguis Gentium, et apprehendent fimbriam viri Iudæi, dicentes: Ibimus vobiscum: audiui enim, quoniam Deus vobiscum est.

C A P. I X.

Vaticinatur aduersus ciuitates Syria, & superbos Philistæos: rex Christus venturus est ad Sion insidens pullo asini, & ablato bello imperabit mundo in magna pace; qui etiam emisit vinctos de lacu in sanguine testamenti sui: omnia dicuntur futura populo Dei prospera, quoniam ipse cum proteget.

ONus verbi Domini in terra Hadrach, et Damasci requiei eius: quia Domini est oculus hominis, et omnium tribuum Israel. * Emath quoque in terminis eius, et Tyrus, et Sidon: assumpserunt quippe sibi sapientiam valde. * Et ædificauit Tyrus munitionem suam, et coaceruauit argentum quasi humum, et aurum vt lutum platearum. * Ecce Dominus possidebit eam, et percutiet in mari fortitudinem eius, et hæc igni deuorabitur. * Videbit Ascalon, et timebit; et Gaza, et dolebit nimis: et Accaron, quoniam confusa est spes eius; et peribit rex de Gaza, et Ascalon non habitabitur. * Et sedebit separator in Azoto, et disperdam superbiam Philisthinorum. * Et auferam sanguinem eius de ore eius, et abominationes eius de medio dentium eius, et relinquetur etiam ipse Deo nostro, et erit quasi dux in Iuda, et Accaron, quasi Iebulæus. * Et circumdabo domum meam ex his, qui militant mihi euntes, et reuertentes, et non transibit super eos vltra exactor: quia nunc vidi in oculis meis. * Exulta satis filia Sion, iubila filia Ierusalem: **E C C E R E X T V V S** veniet tibi iustus, et saluator: ipse pauper, et ascendens super asinam, et super pullum filium asinae. * Et disperdam quadrigam ex Ephraim, et equum de Ierusalem, et dissipabitur arcus belli: et loquetur pacem Gentibus, et potestas eius à mari, vsque ad mare, et à fluminibus vsque ad fines terræ. * Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. * Conuertimini ad munitionem vincti spei, hodie quoque annuntians duplicia reddam tibi. * Quoniam extendi mihi Iudam, quasi arcum, impleui Ephraim: et suscitabo filios tuos Sion super filios tuos Gracia: et ponam te quasi gladium fortium. * Et Dominus Deus super eos videbitur: et exhibit, vt fulgur, iaculum eius: et Dominus Deus in tuba canet, et vadet in turbine Austris. * Dominus exercituum proteget eos: et deuorabunt, et subijcient lapidibus funde: et bibentes inebriabuntur, quasi à vino, et replebuntur, vt phialæ, et quasi cornua altaris. * Et saluabit eos Dominus Deus eorum in die illa, vt gregem populi sui: quia lapides sancti eleuabuntur super terram eius. * Quid enim bonum eius est, et quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, et vinum germinans virgines.

C A P. X.

Solus Dominus potest petiam prestare, qui confortabit iudeos: & miseris ipsorum congregabit eos de varijs locis captivitatis in terram pristinam, humiliatis ipsorum inimicis.

Petite à Domino pluuiam in tempore serotino, & Dominus faciet niues, & pluuiam imbris dabit eis, singulis herbam in agro. * Quia simulacra locuta sunt inutile, & diuini viderunt mendacium, & somniatores locuti sunt frustra: vanè consolabantur: idcirco abducti sunt quasi grex: affligentur, quia non est eis pastor. * Super pastores iratus est furor meus, & super hircos visitabo: quia visitauit Dominus exercituum gregem suum, domum Iuda, & posuit eos quasi equum gloriæ suæ in bello. * Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex ipso arcus prælij, ex ipso egredietur omnis exactor simul. * Et erunt quasi fortes conculcantes lutum viarum in prælio: & bellabunt, quia Dominus cum eis: & confundentur ascensores equorum. * Et confortabo domum Iuda, & domum Ioseph saluabo: & conuertam eos, quia miserebor eorum: & erunt sicut fuerunt, quando non proieceram eos: ego enim Dominus Deus eorum, & exaudiam eos. * Et erunt quasi fortes Ephraim, & lætabitur cor eorum quasi à vino: & filij eorum videbunt, & lætabuntur, & exultabit cor eorum in Domino. * Sibilabo eis, & congregabo illos, quia redemi eos: & multiplicabo eos sicut ante fuerant multiplicari. * Et seminabo eos in populis, & de longè recordabuntur mei: & viuent cum filiis suis, & reuertentur. * Et reducam eos de Terra Ægypti, & de Assyrijs congregabo eos, & ad Terram Galaad, & Libani adducam eos, & non inuenietur eis locus: * Et transibit in maris freto, & percutiet in mari fluctus, & confundentur omnia profunda fluminis, & humiliabitur superbia Assur, & sceptrum Ægypti recedet. * Confortabo eos in Domino, & in nomine eius ambulabunt, dicit Dominus.

C A P. XI.

Iubet Dominus pasci pecora occisionis, quibus non parces, quia pastores totum non parcebant eis: de duabus virgibus tandem abscissis, & tribus pastoribus uno mense succisis: de appensa mercede triginta argenteorum prosectorum ad statuarium: de alio malo pastore à Domino suscitando.

Aperi Libane portas tuas, & comedat ignis cedros tuas. * Vlula abies, quia cecidit cedrus, quoniam magnifici vastati sunt: vlulate quereus Basan, quoniam succisus est saltus munitus. * Vox vlulatus pastorum, quia vastata est magnificentia eorum: vox rugitus leonum, quoniam vastata est superbia Iordanis. * Hæc dicit Dominus Deus meus: Pasce pecora occisionis, * Quæ qui possederant, occidebant, & non dolebant, & vendebant ea, dicentes: Benedictus Dominus, diuites facti sumus: & pastores eorum non parcebant ei. * Et ego non parcam vltra super habitantes terram, dicit Dominus: ecce ego tradam homines, vnumquemque in manu proximi sui, & in manu regis sui: & concident terram, & non erunt de manu eorum. * Et pascam pecus occisionis propter hoc, quod pauperes gregis. Et assumpsi mihi duas virgas, vnâ vocaui Decorem, & alteram vocaui Funiculum: & pascui gregem. * Et succidi tres pastores in mense vno, & contracta est anima mea in eis: siquidem & anima eorum variauit in me. * Et dixi: Non pascam vos: quod moritur, moriatur: & quod succiditur, succidatur: & reliqui deuorent vnusquisque carnem proximi sui. * Et tuli virgam meam, quæ vocabatur Decus, & abscidi eam, vt irritum facerem foedus meum, quod percussi cum omnibus populis. * Et in irritum deductum est in die illa: & cognouerunt sic pauperes gregis, qui custodiunt mihi, quia verbum Domini est. * Et dixi ad eos: Si bonum est in oculis vestris, afferite mercedem meam; & si non, quiescite. Et appenderunt mercedem meam triginta argenteos. * Et dixit Dominus ad me: Projice illud ad statuarium, decorum pretium, quo appropriatus sum ab eis. Et tuli triginta argenteos, & proieci illos in domum Domini ad statuarium. Et præcidi virgam meam secundam, quæ appellabatur Funiculus, vt dissoluerem germinitatem inter Iudam, & Israel. * Et dixit Dominus ad me: Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti. * Quia ecce ego suscitabo pastorem in terra, qui derelicta non visitabit, dispersum non quæret, & contritum non sanabit, & id quod stat non enutriet, & carnes pinguium comedet, & vngulas eorum dissoluet. * O pastor, & idolum, derelinquens gregem: gladius super brachium eius, & super oculum dextrum eius brachium eius ariditate siccabitur, & oculus dexter eius tenebrensens obscurabitur.

Matt. 27. 10.

C A P. XII.

Iuda, & Ierusalem à varijs rognis affligentur, sed rursus reducti filij Israel in terram suam superiores erunt his, qui se afflixerant: effusoque à Domino spiritu gratia super habitatores Ierusalem aspiciet ad eum, quem confixerunt, & super eum dolebunt, plangentes singula familia seorsum.

O Nus verbi Domini super Israel. Dixit Dominus extendens coelum; & fundans terram, & fingens spiritum hominis in eo: *Ecce ego ponam Ierusalem superliminare crapulae omnibus populis in circuitu: sed & Iuda erit in obsidione contra Ierusalem. *Et erit: in die illa ponam Ierusalem lapidem oneris cunctis populis: omnes, qui leuabunt eam, concisione lacerabuntur: & colligentur aduersus eam omnia regna terrae. *In die illa, dicit Dominus, percutiam omnem equum in stuporem, & ascensorem eius in amentiam: & super domum Iuda aperiam oculos meos, & omnem equum populorum percutiam caecitate. *Et dicent duces Iuda in corde suo: Confortentur mihi habitatores Ierusalem in Domino exercituum Deo eorum. *In die illa ponam duces Iuda sicut caminum ignis in lignis, & sicut faciem ignis in foeno: & deuorabunt ad dexteram, & ad sinistram omnes populos in circuitu: & habitabitur Ierusalem rursus in loco suo in Ierusalem. *Et saluabit Dominus tabernacula Iuda, sicut in principio: vt non magnifice gloriatur domus David, & gloria habitantium Ierusalem contra Iudam. *In die illa proteget Dominus habitatores Ierusalem, & erit, qui offenderit ex eis in die illa, quasi David. & domus David quasi Dei, sicut Angelus Domini in conspectu eorum. *Et erit in die illa: quæram contere omnes Gentes, quæ veniunt contra Ierusalem. Et effundam super domum David, & super habitatores Ierusalem, spiritum gratiæ, & precum: & aspiciet ad me, quem confixerunt: & plangent eum planctu quasi super vnigenitum, & dolebunt super eum, vt doleri solet in morte primogeniti. *In die illa magnus erit planctus in Ierusalem, sicut planctus Adadrem. Dmon in campo Mageddon. *Et planget terra: familiae, & familiae seorsum: familia domus David seorsum, & mulieres eorum seorsum. *Familia domus Nathan seorsum, & mulieres eorum seorsum: familia domus Leui seorsum, & mulieres eorum seorsum: familia Semei seorsum, & mulieres eorum seorsum. *Omnes familie reliquæ, familie, & familiae seorsum, & mulieres eorum seorsum.

C A P. XIII.

Cum fuerit fons potens domui David in ablutionem peccatoris, tollentur idola: & pseudo-propheta à sibi charissimis lapidabuntur: quæ sint plaga in medio manuum: percutiendus pastor, & oues dispergenda: dua partes hominum dispergentur in omni terra, & tertia per ignem probabitur.

I N die illa erit fons patens domui David, & habitantibus Ierusalem, in ablutionem peccatoris, & menstruatae. *Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Disperdam nomina idolorum de terra, & non memorabuntur ultra: & pseudoprophetas, & spiritum immundum auferam de terra. *Et erit, cum prophetauerit quispiam ultra, dicent ei pater eius, & mater eius, qui genuerunt eum: Non viues: quia mendacium locutus es in nomine Dñi, & configent eum pater eius, & mater eius, genitores eius, cum prophetauerit. *Et erit: In die illa confundentur prophetae, vnusquisque ex visione sua cum prophetauerit: nec operientur pallio sacco, vt mentiantur. *Sed dicet: Non sum propheta, homo agricola ego sum: Quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. *Et dicetur ei: Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. *Framea suscitare super pastorem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum: percutere pastorem, & dispergentur oues: & conuertam manum meam ad paruulos. *Et erunt in omni terra, dicit Dominus partes duæ in ea dispergentur, & deficient: & tertia pars relinquetur in ea. *Et ducam tertiam partem per ignem, & vram eos sicut vritur aurum, & probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es, & ipse dicet: Dominus Deus meus.

C A P. XIV.

Postquam Ierusalem passa fuerit captiuitatem, aliasque afflictiones à Gentibus: erit dies nota Domino, cum exhibunt aqua viua de Ierusalem: & filij Israel reuertentur, habitaturi securè in Ierusalem: percutietque Dominus plagas Gentes, quæ pugnaverunt aduersus Ierusalem, & harum reliquia ascendens, vt adorent Dominum Ierusalem, sanctumque erit, quod super frannum equi.

E Cce venient dies Dñi, & diuidentur spolia tua in medio tui. *Et congregabo omnes Gentes ad Ierusalem in prælium,

PROPHETIA MALACHIAE.

729

CAPVT PRIMVM.

Prophetia Malachia ad Israel, quem Dominus arguit ingratitude, quod non agnoscebat se in Iacob, unde descenderat dilectum, reiecto Esau cum populo suo: ideo conqueritur se ab Israel non honorari, neque timeri, quodque sacerdotes despiciant nomen Domini, quorum reijcit sacrificia, gratiam habens oblationem mundam, qua in omni loco si offeruntur.

Omnis verbi Domini ad Israel in manu Malachiae. * Dilexi vos, dicit Dominus, et dixistis: in quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Iacob, dicit Dominus, et dilexi Iacob, * Esau autem odio habui: et posui montes eius in solitudinem, et hereditatem eius in dracones deserti. * Quod si dixerit Idumaea: Destructi sumus, sed reuerentes aedificabimus, quae destructa sunt: Hae dicit Dominus exercituum: Isti aedificabunt, et ego destruam: et vocabuntur termini impietatis, et populus cui iratus est Dominus usque in aeternum. * Et oculi vestri videbunt: et vos dicetis. Magnificetur Dominum super terminum Israel. * Filius honorat patrem, et seruus dominum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et si Dominus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dominus exercituum ad vos, o sacerdotes, qui despiciatis nomen meum, et dixistis: In quo despeximus nomen tuum? * Of-

fertis super altare meum panem pollutum, et dicitis: In quo polluimus a te? In eo, quod dicitis: Mensa Domini despecta est. * Si offeratis caecum ad immolandum, nonne malum est? et si offeratis claudum, et languidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. * Et nunc deprecamini vultum Dei, ut misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quomodo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. * Quis est in vobis, qui claudat ostia, et incendat altare meum gratuito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum: et munus non suscipiam de manu vestra. * Ab ortu enim solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus et in omni loco sacrificatur, et offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum. * Et vos polluistis illud in eo, quod dicitis: Mensa Domini contaminata est: et quod superponitur, contemptibile est, cum igne, qui illud deuorat. * Et dixistis: Ecce de labore, et exufflastis illud, dicit Dominus exercituum, et intulistis de rapinis claudum, et languidum, et intulistis munus: numquid suscipiam illud de manu vestra, dicit Dominus? * Maledictus dolosus, qui habet in grege suo masculum, et votum faciens immolat debile Domino; quia Rex magnus ego, dicit Dominus exercituum, et nomen meum horribile in Gentibus.

Ps. 112. 7.

CA-

C A P. I I.

Comminatur Dominus se maledicturum benedictionibus sacerdotum nisi respiciant: ipsi enim legem contemnunt, irritum faciunt pactum Levi, qui hic laudatur: transgressus est, & Iuda ducens alienigenas, quapropter non respiciet deinceps. Dominus ad sacrificium eorum: de uxore diligenda, seu dimittenda: laborare fecerunt Dominum in sermonibus.

Leu. 16. b.
Deut. 18. b.
11.

ET nunc ad vos mandatum hoc, & facer. 1
A dotes. * Si nolueritis audire, & si A
nolueritis ponere super cor, ut detis glo- 2
riam nomini meo, ait Dominus exerci-
tuum: mittam in vos egestatem, & ma-
ledicam benedictionibus vestris, & male-
dicam illis: quoniam non posuistis super
cor. * Ecce ego projiciam vobis brachium, 3
& dispergam super vultum vestrum ster-
cus solemnitatum vestrarum, & assumet
vos secum. * Et scietis, quia misi ad vos 4
mandatum istud, ut esset pactum meum
cum Levi, dicit Dominus exercituum. *
Pactum meum fuit cum eo vitæ, & pacis: 5
& dedi ei timorem, & timuit me, & a fa-
cie nomine mei pauebat. * Lex veritatis 6
fuit in ore eius: & iniquitas non est inuen-
ta in labijs eius: in pace, & in aequitate
ambulavit mecum, & multos auertit ab ini-
quitate. * Labia enim sacerdotis custo- 7
dient scientiam, & legem requirunt ex ore
eius: quia Angelus Domini exercituum est. 8
* Vos autem recessistis de via, & scandali-
zastis plurimos in lege: irritum fecistis pa-
ctum Levi, dicit Dominus exercituum. *
Propter quod & ego dedi vos contemptibi- 9
les, & humiles omnibus populis, sicut non
seruastis vias meas, & accepistis faciem
in lege. * Numquid non pater vnus om- 10
nium nostrum? numquid non Deus vnus
creauit nos? quare ergo despicit vnusquis-
que nostrum fratrem suum, violans pa-
ctum patrum nostrorum? * Transgressus 11
est Iuda, & abominatio facta est in Israel, C
& in Ierusalem: quia contaminauit Iudas
sanctificationem Domini, quam dilexit;
& habuit filiam dei alieni. * Disperdet 12
Dominus virum, qui fecerit hoc, magi-
strum, & discipulum de tabernaculis Ia-
cob, & offerentem munus Domino exerci-
tuum. * Et hoc rursus fecistis, operie- 13
batis lacrymis altare Domini, fletu, & mu-
gitu, ita ut non respiciam ultra ad sacrifi-
cium, nec accipiam placabile quid de ma-
nu vestra. * Et dixistis: Quam ob causam? 14
quia Dominus testificatus est inter te, &
uxorem pubertatis tuæ, quam tu despexi-

Matt. 23. a.
Ephes. 4. a.
1.

sti: & hæc particeps tua, & vxor foederis
tui. * Nonne vnus fecit: & residuum spi-
ritus eius est? Et quid vnus querit, nisi
semen Dei? Custodite ergo spiritum ve-
strum, & uxorem adolescentiæ tuæ noli
despicere. * Cum odio habueris, dimit-
te, dicit Dominus Deus Israel: operiet au-
tem iniquitas vestimentum eius, dicit Do-
minus exercituum: custodite spiritum ve-
strum, & nolite despiciere. * Laborare
fecistis Dominum in sermonibus vestris,
& dixistis: In quo eum fecimus labora-
re? In eo, quod dicitis? Omnis, qui fa-
cit malum, bonus est in conspectu Domini,
& tales ei placent: aut certe vbi est Deus
iudicij?

C A P. I I I.

*De praecursore Christi, & huius aduentu, ac futuro iudicio: qui purgabit filios Levi gra-
tum habebit sacrificium Iuda, & Ierusalem: comminatur sceleratis grauem ultionem: quos tamen ad se reuocat plurima bona con-
uersis promittens: conqueritur de ingratitude filiorum Israel, & quod ipsum in deci-
mis suis configans, quodque dicant Deo non esse cura suos cultores, cuius contrarium tan-
dem experientur.*

ECce ego mitto Angelum meum, &
A præparabit viam ante faciem meam. Matt. 11. b. 10.
Et statim veniet ad templum suum Domi-
nator, quem vos queritis; & Angelus te-
stamenti, quem vos vultis. Ecce venit, di-
cit Dominus exercituum. * Et quis pote-
rit cogitare diem aduentus eius, & quis
stabit ad videndum eum? ipse enim qua-
si ignis conflans, & quasi herba fullonum:
* Et sedebit conflans, & emundans ar-
gentum, & purgabit filios Levi, & ceta-
bit eos quasi aurum, & quasi argentum,
& erunt Domino offerentes sacrificia in iu-
stitia. * Et placebit Domino sacrificium
Iuda, & Ierusalem, sicut dies sæculi, &
sicut anni antiqui. * Et accedam ad vos
in iudicio, & ero testis velox maleficis, &
adulteris, & periuris, & qui calumnian-
tur mercedem mercenarij, viduas, & pu-
pillos: & opprimunt peregrinum, nec ti-
muerunt me, dicit Dominus exercituum.
* Ego enim Dominus, & non mutor: &
& vos filij Iacob non estis consumpti. *
A diebus enim patrum vestrorum recessi-
stis à legitimis meis, & non custodistis.
Reuertimini ad me, & reuertar ad vos;
dicit Dominus exercituum. Et dixistis: In
quo reuertemur? * Si affiget homo Deum,
quia vos configitis me? Et dixistis: In
quo configimus te? In decimis, & in
primi-

Marc. 1. 2. a.
Luc. 1. b. 17.
& 7. d. 27.

Zach. 1. 1.

C A P. I V.

9 primitijs. * Et in penuria vos maledicti
estis, & me vos configitis gens tota. *
10 Inferte omnem decimam in horreum, & 10
11 siccibus in domo mea, & probate me su-
per hoc, dicit Dominus: si non aperue-
ro vobis cataraclas coeli, & effudero vo- C
bis benedictionem usque ad abundan-
tiam, * Et increpabo pro vobis deuoran- 11
tem, & non corrumpet fructum terræ ve- D
stræ; nec erit sterilis vinea in agro, dicit
Dominus exercituum. * Et beatos vos 12
dicent omnes Gentes: eritis enim vos ter-
ra desiderabilis, dicit Dominus exerci-
tuum. * Inualuerunt super me verba ve- 13
stra, dicit Dominus. * Et dixistis: Quid 14
locuti sumus contra te? Dixistis: Vanus
est, qui seruit Deo: & quod emolumentum,
& quia custodimus præcepta eius,
& quia ambulauimus tristes coram Domi-
no exercituum? * Ergo nunc beatos dici- 15
mus arrogantes: siquidem ædificati sunt
facientes impietatem, & tentauerunt
Deum, & salui facti sunt. * Tunc locu- 16
ti sunt timentes Dominum, vnusquis-
que cum proximo suo: Et attendit Do-
minus, & audiuit: & scriptus est liber
monumenti coram eo timentibus Domi-
num, & cogitantibus nomen eius. *
Et erunt mihi, ait Dominus exerci- 17
tuum, in die qua ego facio, in pecu-
lium: & parcam eis, sicut parcat vir
filio suo seruienti sibi. * Et conuertermi- 18
ni, & videbitis quid sit inter iustum, &
impium: & inter seruientem Deo, & non
seruientem ei.

*Dies Domini inflammabit omnes facientes
impietatem, euulsa ipsorum radice: orie-
tur sol iustitiæ Deum timentibus, qui
calcabunt impios: iubet reminisci legis
Moysi: Elias antequam veniat dies Domi-
ni mittendus prædicitur, qui conuertat cor
patrum ad filios.*

1 **E**cce enim dies veniet succensa qua-
si caminus: & erunt omnes su-
perbi, & omnes facientes impietatem,
stipula: & inflammabit eos dies veniens,
dicit Dominus exercituum, quæ non de-
2 relinquet eis radicem, & germen. *
Et orietur vobis timentibus nomen meum
Sol iustitiæ; & sanitas in pennis eius:
& egrediemini, & salietis sicut vitu-
3 li de armento. * Et calcabitis impios,
cum fuerint cinis sub planta pedum ve-
strorum, in die qua ego facio, dicit
4 Dominus exercituum. * Mementote le-
gis Moysi serui mei, quam manda-
ui ei in Horeb ad omnem Israel, præ-
5 cepta, & iudicia. * Ecce ego mittam
vobis Eliam prophetam, antequam ve-
niat dies Domini magnus, & horri-
6 bilis. * Et conuertet cor patrum ad fi-
lios, & cor filiorum ad patres eorum:
ne forte veniam, & percutiam terram
anathemate.

Lucæ 1. 8.
78.

Exod. 18.
Deut. 4. 1. 6.
Matt. 17. b.
10.
Mar. 9. c. 11
Lucæ 1. b.
17.

LIBER PRIMVS MACHABÆORVM.

C A P. I.

Mortuo Alexandro Magno, qui Darium percussit, successit tandem in Græcia Antiochus illustris: sub quo scelerati quidam ex filiis Israel profanarunt Ierusalem: Antiochus autem, demisso Ptolomæo rege Ægypti, innasit Ierusalem; & ablatis omnibus vasis templi, ac thesauris, fecit eadem magnam, vnde ortus est ingens plañtus: simile fecit, & princeps tributorum ab eo missus, incensa Ierusalem, plurimisque in captiuitatem ductis: Antiochus leges idololatriæ Iudeis statuit, ablatiscunctis diuini cultus ceremonijs, & edificato idolo desolationis, venientes miserè trucidans: cuius edicta plurimi impij secuti sunt, p̃j verò respuerunt, mortem potius subire parati.

T factum est, postquam percussit Alexander Philippi Macedo, qui primus regnavit in Græcia, egressus de terra Cethim, Darium regem Persarum, & Medorum: Constituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terræ, & et pertransiit vsque ad fines terræ: & accepit spolia multitudinis Gentium: & siluit terra in conspectu eius. Et congregauit virtutem, & exercituum fortem nimis: & exaltatum est, & eleuatum cor eius. Et obtinuit regiones Gentium, & tyrannos: & facti sunt illi in tributum. Et post hæc decidit in lectum, & cognouit, quia moreretur. Et vocauit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti à iuuentute: & diuisit illis regnum suum, cum adhuc viveret. Et regnavit Alexander annis duodecim, & mortuus est. Et obtinuerunt pueri eius regnum, vnusquisque in loco suo: Et imposuerunt omnes sibi diademata post mortem eius, & filij eorum post eos annis multis, & multiplicata sunt mala in terra. Et exijt ex eis radix peccatrix, Antiochus illustris, filius Antiochi regis, qui fuerat Romæ obsecrator: & regnavit in anno centesimo trigesimo septimo regni Græcorum. In diebus illis exierunt ex Israel filij iniqui, & suaserunt multis, dicentes: Eamus, & disponamus testamentum cum Gentibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis, inuenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. Et destinauerunt aliqui

de populo, & abierunt ad regem: & dedit illis potestatem, vt facerent iusticiam Gentium. Et edificauerunt gymnasium in Ierusalem secundum leges Nationum: Et fecerunt sibi præputia, & recesserunt à testamento sancto, & iuncti sunt Nationibus, & venundati sunt, vt facerent malum. Et paratum est regnum in conspectu Antiochi, & cepit regnare in terra Ægypti, vt regnaret super duo regna. Et intrauit in Ægyptum in multitudine graui, in curribus, & elephantis, & equitibus, & copiosa nauium multitudine: Et constituit bellum aduersus Ptolomæum regem Ægypti, & veritus est Ptolomæus à facie eius, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. Et comprehendit ciuitates munitas in Terra Ægypti: & accepit spolia Terræ Ægypti. Et conuertit Antiochus, postquam percussit Ægyptum in centesimo, & quadragesimo tertio anno: & ascendit ad Israel. Et ascendit Ierusalem in multitudine graui. Et intrauit in sanctificationem cum superbia, & accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & vniuersa vasa eius, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentum aureum, quod in facie templi erat: & comminuit omnia. Et accepit argentum, & aurum, & vasa concupiscibilia: & accepit thesauros occultos, quos inuenit: & sublati omnibus abiit in terram suam. Et fecit eadem hominum, & locutus est in superbia magna. Et factus est plañtus magnus in Israel, & in omni loco eorum: Et ingemuerunt principes, & seniores: virgines, et iuuenes infirmati sunt: et speciositas mulierum immutata est. Omnis maritus sumpsit lamentum: & quæ sedebant in thoro maritali, lugebant: Et commota est terra super habitantes in ea, et vniuersa domus Iacob induit confusionem. Et post duos annos dierum, misit Rex principem tributorum in ciuitate Iuda, et venit Ierusalem cum turba magna. Et locutus est ad eos verba pacifica in dolo: et crediderunt ei. Et irruit super ciuitatem repente, et percussit eam plaga magna, et perdidit populum multum ex Israel. Et accepit spolia ciuitatis: et succedit eam igni, et destruxit domos eius, et muros eius in circuitu: Et captiuas duxerunt mulieres: et natos, et pecora possederunt. Et edificauerunt ciuitatem David muro

muro magno, et firmo, et turribus firmis, et facta est illis in arcem: * Et posuerunt illic gentem peccatricem, viros iniquos, et conualuerunt in ea, et posuerunt arma, et escas, et congregauerunt spolia Ierusalem: * Et reposuerunt illic, et facti sunt in laqueum magnum. * Et factum est hoc ad insidias sanctificationi, et in diabolum malum in Israel: * Et effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis, et contaminauerunt sanctificationem. * Et fugerunt habitatores Ierusalem propter eos, et facta est habitatio exterorum, et facta est extra semini suo, et nati eius reliquerunt eam. Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo, dies festi eius conuersi sunt in luctum, sabbata eius in opprobrium, honores eius in nihilum. * Secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius: et sublimitas eius conuersa est in luctum. Et scripsit rex Antiochus omni regno suo, vt esset omnis populus vnus: et relinqueret vnusquisque legem suam. * Et consenserunt omnes Gentibus secundum verbum regis Antiochi. * Et multi ex Israel consenserunt seruituti eius, et sacrificauerunt idolis, et coinquinauerunt sabbatum. * Et misit Rex libros per manus nuntiorum in Ierusalem, et in omnes ciuitates Iuda: vt sequerentur leges Gentium terrarum, * Et prohiberent holocausta, et sacrificia, et placationes fieri in templo Dei, * Et prohiberent celebrari sabbatum, et dies solemnes: * Et iussit coinquinari sancta, et sanctum populum Israel. * Et iussit ædificari aras, et templa, et idola, et immolari carnes suillas, et pecora communia, * Et relinquere filios suos incircumcisos, et coinquinati animas eorum in omnibus immundis, et abominationibus, ita vt obliuiscerentur legem, et immutarent omnes iustificationes Dei. * Et quicumque non fecissent secundum verbum regis Antiochi, morerentur. * Secundum omnia verba hæc scripsit omni regno suo: et præposuit principes populo, qui hæc fieri cogerent. * Et iusserunt ciuitatibus Iuda sacrificare. * Et congregati sunt multi de populo ad eos, qui dereliquerant legem Domini: et fecerunt mala super terram: * Et effugauerunt populum Israel in abditis, et in absconditis fugitiuorum locis. Die quintadecima mensis Casleu, quinto, et quadragesimo, et centesimo anno, ædificauit Rex Antiochus abominandum idolum desolationis super altare Dei, et per vniuersas ciuitates Iuda in circuitu ædificauerunt aras: * Et ante ianuas domorum, et in plateis incendebant thura, et sacrificabant: Et libros legis Dei combusserunt igni, scindentes eos: * Et apud quemcunque inueniebantur libri testamenti Domini, et quicun-

que obseruabat legem Domini, secundum edictum regis trucidabant eum. * In virtute sua faciebant hæc populo Israel, qui inueniebatur in omni mense, et mense in ciuitatibus. * Et quinta, et vigesima die mensis sacrificabant super aram, quæ erat contra altare. * Et mulieres, quæ circumcidebant filios suos, trucidabantur secundum iussum regis Antiochi, * Et suspendebant pueros a ceruicibus per vniuersas domos eorum: Et eos, qui circumciderant illos, trucidabant. * Et multi de populo Israel definierunt apud se, vt non manducarent immunda: et elegerunt magis mori, quam cibis coinquinari immundis: Et noluerunt infringere legem Dei sanctam, et trucidati sunt: * Et facta est ira magna super populum valde.

C A P. I I.

Mathathias cum filiis luget afflictionem ciuitatis, et sanctorum profanationem; ostenditque signis maiestatem, respondet his, qui à rege missi erant, nec se nec cognationem suam impio decreto obtemperaturos: occisisque idololatris Iudæ, et regis ministro, fugit cum filiis in montes: plurimi volentes obtemperare trucidantur, cum nollent sabbato inimicis resistere: Mathathias collecto piorum exercitu, reuocat Dei cultum, destruit idololatriam, et Antiochi præsidio: et morituros hortatur filios, vt patrum exemplo semper tueantur legem Domini, dant Simonem filium suum in consultorem, et Iudam in militia principem.

IN diebus illis surrexit Mathathias filius Ioannis, filij Simeonis, sacerdos ex filiis Ioarib ab Ierusalem, et confedit in monte Modin: * Et habebat filios quinque, Ioanem, qui cognominabatur Gaddis: * Et Simonem, qui cognominabatur Thasi: * Et Iudam, qui vocabatur Machabæus: * Et Eleazarum, qui cognominabatur Abaron, et Ionathan, qui cognominabatur Apphus. * Hi viderunt mala, quæ fiebant in populo Iuda, et in Ierusalem. * Et dixit Mathathias. Væ mihi, vt quid natus sum videre contritionem populi mei, et contritionem ciuitatis sanctæ, et sedere illic, cum datur in manibus inimicorum? Sancta in manu extraneorum facta sunt: templum eius sicut homo ignobilis. * Vasa gloriæ eius captiua abducta sunt: trucidati sunt senes eius in plateis, et iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. * Quæ gens non hæreditauit regnum eius, et non obtinuit spolia eius? * Omnis composicio eius ablata est. Quæ erat libera facta est ancilla. * Et ecce sancta nostra, et pulchritudo nostra, et claritas nostra desolata est,

est, & cūquāauerunt ea Gentes. * Quo-
 ergo nobis adhuc viuere? * Et scidit vesti-
 menta sua Mathathias, & filij eius: & ope-
 ruerunt se cilicijs, & plāxerunt valde. * Et
 venerunt illuc, qui missi erant à rege Antio-
 cho, vt cogerent eos, qui confugerant in ci-
 uitate Modin, immolare, & accendere thu-
 ra, & a lege Dei discedere. * Et multi de po-
 pulo Israel consentientes accesserunt ad
 eos: sed Mathathias, & filij eius constanter
 steterunt. * Et respondentes, qui missi erant
 ab Antiocho, dixerunt Mathathiaz: Princeps,
 & clarissimus, & magnus es in hac ciuita-
 te, & ornatus filijs, & fratribus. * Ergo ac-
 cede prior, & fac iussu regis, sicut fecerūt
 omnes Gentes, & viri Iuda, & qui reman-
 serunt in Ierusalem: & eris tu, & filij tui, in-
 ter amicos regis, & amplificatus auro, & ar-
 gento, & muneribus multis. * Et respondit
 Mathathias, & dixit magna voce: Et si om-
 nes Gentes regi Antiocho obediunt, vt di-
 scedat vnusquisq; à seruitute legis patrum
 suorum, & consentiat mandatis eius: * Ego,
 & filij mei, & fratres mei, obediemus legi
 patrum nostrorum. * Propitius sit nobis
 Deus: non est nobis vtile relinquere legem,
 & iustitias Dei: * Non audiemus verba re-
 gis Antiochi, nec sacrificabimus transgre-
 dentes legis nostræ mandata, vt eamus al-
 tera via. Et vt cessauit loqui verba hæc, ac-
 cessit quidam Iudeus in omnium oculis sa-
 crificare idolis super aram in ciuitate Mo-
 din, secundum iussu regis: Et vidit Matha-
 thias, & doluit, & contremuerunt renes
 eius, & accensus est furor eius secundum
 iudicium legis, & insiliens trucidauit eum
 super aram: * Sed & virum, quem rex An-
 tioc hus miserat, qui cogebat immolare, oc-
 cidit in ipso tempore, & aram destruxit, *
 Et zelatus est legem, sicut fecit Phinees Za-
 ri filio Salomi. * Et exclamauit Mathathias
 voce magna in ciuitate, dicens: Omnis, qui
 zelum habet legis statuena testamentum,
 exeat post me. * Et fugit ipse, & filij eius in
 montes, & reliquerunt quæcunque habe-
 bant in ciuitate. * Tunc descenderunt mul-
 ti querentes iudicium, & iusticiam, in de-
 sertum: * Et sederunt ibi ipsi, & filij eorum:
 & mulieres eorum, & pecora eorum: quo-
 niam inundauerunt super eos mala. Et re-
 nuntiatum est viris regis, & exercitui, qui
 erat in Ierusalem ciuitate David, quoniam
 discessissent viri quidam, qui dissipauerunt
 mandatum regis, in loca occulta in deserto:
 & abiissent post illos multi. * Et statim per-
 rexerunt ad eos, & constituerunt aduersus
 eos prælum in die sabbatorum. * Et dixe-
 runt ad eos: Resistitis & nunc adhuc exite,
 & facite secundum verbum regis Antiochi,
 & viueris. * Et dixerunt: Non exhibimus, ne-

que faciemus verbum regis, vt polluamus
 diem sabbatorum. * Et concitauerunt ad-
 uersus eos prælum. * Et non responderunt
 eis, nec lapidem miserunt in eos, nec oppri-
 lauerunt loca occulta. Dicentes: Moriamur
 omnes in simplicitate nostra: & testes erunt
 super nos coelum, & terra, quod iniuste
 perditis nos. * Et intulerunt illis bellum
 sabbatis: & mortui sunt ipsi, & uxores eo-
 rum, & filij eorum, & pecora eorum, vique
 ad mille animas hominum. * Et cognouit
 Mathathias, & amici eius, & luctum habue-
 runt super eos valde. * Et dixit vir proximo
 suo: Si omnes fecerimus sicut fratres nostri
 fecerunt, & non pugnauerimus aduer-
 sus Gentes pro animabus nostris, & ius-
 tificationibus nostris: nunc citius di-
 sperdent nos à terra. * Et cogitauerunt in
 die illa, dicentes: Omnis homo quicumque
 venerit ad nos in bello die sabbatorum, pu-
 gnemus aduersus eum: & non moriemur
 omnes, sicut mortui sunt fratres nostri in
 occultis. * Tunc congregata est ad eos syna-
 goga Assidorum fortis viribus ex Israel,
 omnis voluntarius in lege: * Et omnes, qui
 fugiebant à malis, additi sunt ad eos, & fa-
 cti sunt illis ad firmamentum. * Et college-
 runt exercitum, & percusserunt peccatores
 in ira sua, & viros iniquos in indignatione
 sua: & cæteri fugerunt ad nationes, vt eu-
 derent. * Et circuiuit Mathathias, & amici
 eius, & destruxerunt aras: * Et circumcide-
 derunt pueros incircumcisos quotquot in-
 uenerunt in finibus Israel: & in fortitudine
 Et persecuti sunt filios superbie, & prospe-
 ratum est opus in manibus eorum: * Et ob-
 tinuerunt legem de manibus gentium, &
 de manibus regum: & non dederunt cornu
 peccatori. Et appropinquauerunt dies Ma-
 thathiaz moriendi, & dixit filijs suis: Nunc
 confortata est superbia, & castigatio, &
 tempus euerfionis, & ira indignationis. *
 Nunc ergo, o filij amulatores estote legis,
 & date animas vestras pro testamento pa-
 trum vestrorum, * Et mementote operum
 patrum, quæ fecerunt in generationibus
 suis: & accipietis gloriam magnam, & no-
 men æternum. * Abraham nonne in tenta-
 tione inuentus est fidelis, & reputatum est
 ei ad iusticiam? * Ioseph in tempore angus-
 tiæ suæ custodiuit mandatum, & factus est
 dominus Egypti. * Phinees pater noster,
 zelando zelum Dei, accepit testamentum
 sacerdotij æterni. * Iesus dum impleuit ver-
 bum, factus est dux in Israel. * Caleb, dum
 testificatur in ecclesia, accepit hereditatē. *
 David in sua misericordia consecutus est
 sedem regni in sæcula. * Elias, dum zelat ze-
 lum legis, receptus est in celum. * Ananias,
 & Azarias, & Misael credentes, liberati
 sunt.

Num. 31.
11.

Gen. 31. 2.
Gen. 41. 6.
40.
Num. 25. 6.
11.
Eccl. 45. 4.
18.
1. of. 1. 9. 1.
Num. 14. 2.
6.
1. of. 14. 14
2. Reg. 2. 8.
4.
4. Reg. 3. 4.
11.
Dan. 1. 2. 70.
Dan. 6. 11.

sunt de flamma. * Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum. * Et ita cogitate per generationem, & generationem: quia omnes, qui sperant in eum, non infirmantur. * Et à verbis viri peccatoris ne timueritis: quia gloria eius, stercore & vermis est: * Hodie extollitur, & cras non inuenietur: quia conuersus est in terram suam, & cogitatio eius periit. * Vos ergo filij confortamini, & viriliter agite in lege: quia in ipsa gloriosi eritis. * Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consilij est: ipsum audite semper, & ipse erit vobis pater. * Et Iudas Machabeus fortis viribus à iuuentute sua, sit vobis princeps militiæ, & ipse aget bellum populi. * Et adducetis ad vos omnes factores legis: & vindicatis vindictam populi vestri. * Retribuite retributionem Gentibus, & intendite in præceptum legis. * Et benedixit eos, & appositus est ad patres suos. Et defunctus est anno centesimo, & quadragesimo sexto: & sepultus est à filiis suis in sepulchris patrum suorum in Modin, & planxerunt eum omnis Israel planctu magno.

C A P. I I I.

Iudas Machabeus dux eximius predicatur, qui perambulans ciuitates Iuda, cruciabat omnes impios: & occiso duce Apollonio, eiusque exercitum disperso, vicit cum paucis potentissimum Syriae exercitum una cum duce Serone: iratus autem ob hoc rex Antiochus, profectus in Persidem constituit Lyfiam vice-regem, dato belli in Iudæos apparatu, qui misit contra terram Iudæ Gorgiam cum exercitu: Iudas autem, & sui ad bellum se parant, maxime operibus penitentia, & oratione ad Deum.

ET surrexit Iudas, qui vocabatur Machabeus, filius eius pro eo. * Et adiuvabant eum omnes fratres eius, & vniuersi, qui se coniunxerant patri eius, & præliabantur prælium Israel cum lætitia. Et dilatauit gloriam populo suo, & induit se lorica sicut gigas, & succinxit se arma bellica sua in præliis, & protegebat castra gladio suo. * Similis factus est leoni in operibus suis, & sicut catulus leonis rugiens in venatione. * Et persecutus est iniquos perscrutans eos: & qui conturbabant populum suum, eos succendit flammis: Et repulsi sunt inimici eius præ timore eius, & omnes operarii iniquitatis conturbati sunt: & directæ sunt salutis in manu eius. * Et exacerbabat reges multos, & lætificabat Iacob in operibus suis, & in sæculum memoria eius in benedictione. * Et perambulauit ciuitates Iuda, & perdidit impios ex eis, & auertit iram ab Israel. * Et nominatus est usque ad nouissimum terræ, & congregauit pereuntes. * Et congregauit

Appollonius Gentes, & à Samaria virtutem multam, & magnam, ad bellandum contra Israel. * Et cognouit Iudas, & exijt obuiam illi: & percussit, & occidit illum: & ceciderunt vulnerati multi, & reliqui fugerunt. * Et accepit spolia eorum: & gladium Apollonij abstulit Iudas, & erat pugnans in eo omnibus diebus. * Et audiuit Seron princeps exercitus Syriæ, quod congregauit Iudas congregationem fidelium, & ecclesiam secum, * Et ait: Faciat mihi nomen, & glorificabor in regno, & debellabo Iudam, & eos, qui cum ipso sunt, qui spernebant regis. * Et præparauit se: & ascenderunt cum eo castra impiorum, fortes auxiliarij, ut facerent vindictam in filios Israel. * Et appropinquauerunt usque ad Bethoron: & exiuit Iudas obuiam illis cum paucis. * Ut autem viderunt exercitum venientem sibi obuiam, dixerunt Iudæ: Quomodo poterimus pauci pugnare contra multitudinem tantam, & tam fortem, & nos fatigati sumus ieiunio hodie? * Et ait Iudas: facile est concludi multos in manus paucorum: & non est differentia in conspectu Dei coeli liberare in multis, & in paucis. * Quoniam non in multitudine exercitus victoria belli, sed de cælo fortitudo est. * Ipsi veniunt ad nos in multitudine contumaci, & superbia, ut disperdant nos, & vxores nostras, & filios nostros, & ut spolient nos. * Nos verò pugnabimus pro animabus nostris, & legibus nostris. * Et ipse Dominus conteret eos ante faciem nostram: vos autem ne timueritis eos. * Ut cessauit autem loqui, insiluit in eos subito: & contritus est Seron, & exercitus eius in conspectu ipsius. * Et persecutus est eum in descensu Bethoron usque in campum, & ceciderunt ex eis octingenti viri, reliqui autem fugerunt in terram Philisthijm. * Et cecidit timor Iudæ, ac fratrum eius, & formido super omnes gentes in circuitu eorum. * Et peruenit ad regem nomen eius, & de præliis Iudæ narrabant omnes gentes. * Ut audiuit autem rex Antiochus sermones istos, iratus est animo: & misit, & congregauit exercitum vniuersi regni sui, castra fortia valde. * Et aperuit ararium suum, & dedit stipendia exercitui in annum: & mandauit illis, ut essent parati ad omnia. * Et vidit, quod defecit pecunia de thesauris suis, & tributa regionis modica propter dissensionem, & plagam, quam fecit in terra, ut tolleret legitima, quæ erant à primis diebus. * Et timuit ne non haberet, ut semel, & bis, in sumptus, & donaria, quæ dederat ante largam manu: & abundauerat super reges, qui ante eum fuerant. * Et consternatus erat animo valde, et cogitauit ire in Persidem, et accipere tributa regionum, et congregare argentum.

tum multum. * Et reliquit Lyfiam hominē 32
nobilem de genere regali, super negotia re-
gia, à flumine Euphrate vsque ad flumen
Ægypti: * Et vt nutriret Antiochum filium 33
suum, donec rediret. * Et tradidit ei mediū 34
exercitum, & elephantos: et mandauit ei de
omnibus, quæ volebat, et de inhabitanti-
bus Iudæam, et Ierusalem: * Et vt mitteret 35
ad eos exercitum, ad conterendam, et extir-
pandam virtutem Israel, et reliquias Ieru-
salem, et auferendam memoriam eorum de
loco: * Et vt constitueret habitatores filios 36
alienigenas in omnibus finibus eorum, et
forte distribueret terram eorum. Et rex as- 37
sumpsit partem exercitus residui, et exiuit
ab Antiochia ciuitate regni sui, anno cente-
simi, et quadragesimo septimo: et transfre-
cauit Euphraten flumen, et perambulabat
superiores regiones. * Et elegit Lyfias Pro- 38
lemæum filium Dorymini, et Nicanorem,
et Gorgiam, viros potentes ex amicis regis:
Et misit cum eis quadraginta millia viro- 39
rum, et septem millia equitum, vt venirent
in terram Iudæ, et disperderent eam secun-
dum verbū regis. Et processerunt cum vni- 40
uersa virtute sua, et venerunt, et applicue-
runt Emmaum in terra campestri. * Et au- 41
dierunt mercatores regionum nomen eorū:
et acceperunt argentum, et aurum multum
valde, et pueros: et venerunt in castra, vt
acciperent filios Israel in seruos; et additi
sunt ad eos exercitus Syriæ, et terræ alieni-
genarum. Et vidit Iudas, et fratres eius, quia 42
multiplicata sunt mala, et exercitus appli-
cabant ad fines eorum: et cognouerunt
verba regis, quæ mandauit populo facere
in interitum, et consummationem: Et dixe- 43
runt vnusquisque ad proximum suum: Eri-
gamus deiectionem populi nostri, et pu-
gnemus pro populo nostro, et sanctis no-
stris. * Et congregatus est conuentus, vt ef- 44
ficerent parati in prælium; et vt orarent, et pe-
terent misericordiam, et miserationes. * Et 45
Ierusalem non habitabatur, sed erat sicut
desertum: nō erat, qui ingrederetur, et egre-
deretur de natis eius: et sanctum conculca-
batur: et filij alienigenarum erant in arce,
ibi erat habitatio Gentium: et ablata est vo-
luptas à Iacob, et defecit ibi tibia, et citha-
ra. * Et congregati sunt, et venerunt in Mas- 46
pha contra Ierusalem: quia locus orationis
erat in Maspha ante in Israel. * Et ieiunaue- 47
runt illa die, et induerunt se cilicijs, et cine-
rem imposuerunt capiti suo, et disciderunt
vestimenta sua: * Et expanderunt libros le- 48
gis, de quibus scrutabantur Gentes simili-
tudinem simulachrorum suorum: Et attu- 49
lerunt ornāmēta sacerdotalia, et primitias,
et decimas: et suscitauerunt Nazareos, qui G
impleuerunt dies: * Et clamauerunt voce 50

magna in cælum, dicentes: Quid faciemus
51 istis, et quo eos ducemus? * Et sancta tua
conculcata sunt, et contaminata sunt, et sa-
cerdotes tui facti sunt in luctum, et in hu-
52 militatem. * Et ecce Nationes conuenerunt
aduersum nos, vt nos disperdant: tu scis,
53 quæ cogitant in nos. Quomodo poterimus
subsistere ante faciem eorum, nisi tu Deus
54 adiuues nos? * Et tuis exclamauerunt vo-
55 ce magna. * Et post hæc constituit Iudas
duces populi, tribunos, et centuriones, et
56 pentacontarchos et decuriones. * Et dixit
his, qui ædificabant domos, et sponsabant
uxores, et plantabant vineas, et formidolo-
sis, vt redirent vnusquisque in domum suam
57 secundum legem. * Et mouerunt castra, et
58 collocauerunt ad Austrum Emmaum. * Et
ait Iudas: Accingimini, et estote filij poten-
tes, et estote parati in mane, vt pugnetis ad-
uersus Nationes has, quæ conuenerunt ad-
uersus nos, disperdere nos, et sancta nostra:
59 Quoniam melius est nos mori in bello,
quam videre mala gentis nostræ, et sancto-
60 rum. * Sicut autem fuerit voluntas in cælo,
sic fiat.

C A P. I V.

*Gorgias querit Iudam: at hic suos hortatus fuit
dit hostes, rursusque Gorgias exercitum suo
colligit spolia; & iterum suscitauit ad Deum pre-
cibus, denunciat Lyfiam exercitum, ac postmo-
dum purificato templo, nouum erigit altare:
& omnibus, quæ ad Dei cultum requireban-
tur preparatis, sacrificijsque oblati, magna
læticia celebrant illius dedicationem diebus
octo: statuto etiam huius dedicationis annuo
festo ad dies octo.*

1 **E**T assumpsit Gorgias quinque millia vi-
A torum, et mille equites electos: et
2 mouerunt castra nocte. * Vt applicarent ad
castra Iudæorum, et percuterent eos subi-
to: et filij, qui erant ex arce, erant illi duces.
3 Et audiuit Iudas, et surrexit ipse, et potētes,
percutere virtutem exercituum regis, qui
4 erant in Emmaum. * Adhuc enim dispersus
5 erat exercitus à castris. * Et venit Gorgias
in castra Iudæ noctu, et neminem inuenit,
et quærebat eos in montibus: quoniam di-
6 xit: Fugiant hi à nobis. * Et cum dies factus
esset, apparuit Iudas in campo cum tribus
millibus virorum tantum: qui tegumenta,
7 et gladios non habebant: * Et viderunt ca-
stra Gentium valida, et loricatos, et equita-
tus in circuitu eorum, et hi docti ad præ-
8 lium. * Et ait Iudas viris, qui secum erant:
Ne timueritis multitudinem eorum, et im-
9 petum eorum ne formideris. * Mementote
qualiter salui facti sunt patres nostri in ma-
ri rubro, cum sequeretur eos Pharaon cum
exerc:

2. m. 2.
f. 6.
ad. 7. 2. 1.

Exod. 14. 2.
6.

exercitu multo. * Et nunc clamemus in ce- 10
lum, et miserebitur nostri Dñs, et memor
erit testamenti patrum nostrorum, et con-
teret exercitum istum ante faciem nostram
hodie: Et scient omnes gentes, quia est, qui
redimat, et liberet Israel. * Et eleuauerunt 12
alienigenæ oculos suos, et viderunt eos ve-
nientes ex aduerso. * Et exierunt de castris 13
in prælium, et tuba cecinerunt hi, qui erant
cum Iuda. * Et congressi sunt: et contrita 14
sunt gentes, et fugerunt in campum. * No-
uissimi autem omnes ceciderunt in gladio,
et persecuti sunt eos vsque Gezeron, et vs-
que in campos Idumææ, et Azoti, et lam-
niæ: et ceciderunt ex illis vsque ad tria mil-
lia virorum. * Et reuersus est Iudas, et exer- 16
citus eius, sequens eum. * Dixitque ad po-
pulum: Non concupiscatis spolia: quia bel- 17
lum contra nos est, * Et Gorgias, et exerci- 18
tus eius propè nos in monte: sed stete nunc
contra inimicos nostros, et expugnate eos,
et sumetis postea spolia securi. * Et adhuc 19
loquente Iuda hæc, ecce apparuit pars que-
dam prospiciens de monte. * Et vidit Gor- 20
gias, quod in fugam conuersi sunt sui, et
succenderunt castra: fumos enim, qui vi-
debatur, declarabat quod factum est. Qui- 21
bus illi conspectis rimuerunt valde, alpi-
cientes simul, et Iudam, et exercitum in
campo paratum ad prælium. * Et fugerunt 22
omnes in campum alienigenarum: * Et Iu- 23
das reuersus est ad spolia castrorum, et ac-
ceperunt aurum multum, et argentum, et
hyacinthum, et purpuram marinā, et opes
magnas. * Et conuersi, hymnum canebant, 24
et benedicebant Deum in coelum, quoniā
bonus est, quoniam in sæculum misericor-
dia eius. * Et facta est salus magna in Israel 25
in die illa. * Quicumque autem alienigena- 26
rum euaserunt, venerunt, et nuntiauerunt
Lyfiæ vniuersa, quæ acciderant. * Quibus 27
ille auditis, consternatus animo deficiebat:
quod non qualia voluit, talia contigerant
in Israel, & qualia mandauit rex. * Et sequē- 28
ti anno congregauit Lyfias virorum electo-
rum sexaginta millia, & equitum quinque
millia, vt debellaret eos. Et venerunt in Iu- 29
dæam, & castra posuerunt in Bethoron, &
occurrit illis Iudas cum decem millibus vi-
ris. Et viderunt exercitum fortem, et orauit, 30
et dixit: Benedictus es saluator Israel, qui
contriisti impetum potentis in manu serui D-
tui David, & tradidisti castra alienigenarū
in manu Ionathæ filij Saul, & armigeri eius.
Conclude exercitum istum in manu popu- 31
li tui Israel, et confundatur in exercitu suo,
& equitibus. * Da illis formidinem, & tabe- 32
fac audaciam virtutis eorum, & cōmoueā-
tur cōtritione sua. * Deijce illos gladio dili- 33
gentiū te: & collaudet te omnes, qui noue-

34 runt nomen tu in hymnis. Et cōmiserunt
prælium: & ceciderunt de exercitu Lyfiæ
35 quinque millia virorum. Videns autem Ly-
fias fugam suorum, & Iudæorum audaciā,
& quod parati sunt, aut viuere, aut mori
fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites,
vt multiplicati rursus venirent in Iudæam.
36 Dixit autem Iudas, & fratres eius. Ecce cō-
E triti sunt inimici nostri: ascendamus nunc
37 mundare sancta, et renouare. Et congrega-
tus est omnis exercitus, et ascenderunt in
38 montem Sion. * Et viderunt sanctificationē
desertam, & altare profanatum, & portas
exustas, & in atrijs virgulta nata sicut in
saltu, vel in montibus, & paltophoria diru-
39 ta. * Et sciderunt vestimenta sua, et planxe-
runt planctu magno, et imposuerunt cine-
40 rem super caput suum. * Et ceciderunt in
faciem super terram, et exclamauerunt tu-
bis signorum, et clamauerunt in coelum. *
41 tunc ordinauit Iudas viros, vt pugnarent
aduersus eos, qui erant in arce, donec emi-
42 darent sancta. Et elegit sacerdotes sine ma-
43 cula, voluntatem habentes in lege Dei. * Et
mundauerunt sancta, et rulerunt lapides
44 contaminationis in locum immundum. Et
cogitauit de altari holocaustorum, quod
45 profanatum erat, quid de eo faceret. Et in-
cidit illis consilium bonum, vt destruerent
illud: ne fortè illis esset in opprobrium, quia
contaminauerunt illud Gentes, et demoliti
46 sunt illud. * Et reposuerunt lapides in mōte
domus in loco apto, quoadusque veniret
47 propheta, et responderet de eis. * Et accepe-
runt lapides integros secundum legem; &
ædificauerunt altare nouum, secundum il-
48 lud, quod fuit prius. * Et ædificauerunt san-
cta, et quæ intra domum erant intrinsecus:
49 et ædem, et atria sanctificauerunt. * Et fece-
F runt vasa sancta noua, et intulerunt cande-
labrum, et altare incensorum, et mensam
50 in templum. Et incensum posuerunt super
G altare, et accenderunt lucernas, quæ super
candelabrum erant, et lucebant in templo.
51 * Et posuerunt super mensam panes, et ap-
penderunt vela, et consummauerunt om-
52 nia opera, quæ fecerant. * Et ante matutinū
surrexerunt quinta, et vigesima die mensis
noni (hic est mensis Casleu) centesimi qua-
53 dragesimi octauo anni: * Et obtulerunt sa-
crificium secundum legem, super altare
holocaustorum nouum, quod fecerunt. *
54 Secundum tempus, et secundum diem, in
qua contaminauerunt illud Gentes, in ipsa
renouatum est in canticis, et citharis, et ci-
55 nyris, et in cymbalis. Et cecidit omnis po-
pulus in faciem, et adorauerunt, et benedi-
xerunt in coelum eum, qui prosperauit eis.
56 * Et fecerunt dedicationem altaris diebus
octo, et obtulerunt holocausta cū lætitia, et

Ioan. 10. 9.
12.

sacrificium salutaris, & laudis. * Et ornauerunt faciem templi coronis aureis, & scutulis: & dedicauerunt portas, & post ophoria, & imposuerunt eis ianuas: * Et facta est læticia in populo magna valde, & auersum est opprobrium Gentium. * Et statuit Iudas, & fratres eius, & vniuersa ecclesia Israel, vt agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis, ab anno in annum, per dies octo, à quinta, & vigesima die mensis Casleu, cum læticia, & gaudio. Et edificauerunt in tempore illo montem Sion, & per circuitum muros altos, & turres firmas, nequando venirent Gentes, & conculcarent eum, sicut antea fecerunt. * Et collocauit illic exercitum, vt seruarent eum, & muniuit eum ad custodiendam Bethsuram, vt haberet populus munitionem contra faciem Idumæ.

C A P. V.

Perussit Iudas plurimas Gentes finitimas: obfessosque Galaaditas, & Galilaos ipse vna cum fratre Simone liberat: & denique semel atque iterum Timotheo, captaque ciuitate Ephron, qua transitum ipsi præbere voluerat, & omni masculo ipsius interempto; tandem integro numero legi reuerterunt in montem Sion ad sacrificandum Domino: interea, qui relictæ fuerant duces in Ierusalem, dum contra Iuda præceptum pugnant aduersus Gentes, caduntur: Iudas vero percutit Chebron, & Azotum, subuersis ipsarum simulacris.

ET factum est, vt audierunt Gentes in circuitu, quia ædificatum est altare, A & sanctuarium sicut prius, iratæ sunt valde: * Et cogitabant tollere genus Iacob, qui erant inter eos, & coeperunt occidere de populo, & persequi. Et debellabat Iudas filios Esau in Idumæa, & eos, qui erant in Acrabathane, quia circumfedeabant Israelitas, & percussit eos plaga magna. * Et recordatus est malitiam filiorum Bean, qui erant populo in laqueum, & in scandalum, insidiantes ei in via. * Et conclusi sunt ab eo in turribus, & applicu it ad eos, & anathematizauit eos, & incendit turres eorum igni, cum omnibus, qui in eis erant. * Et transiit ad filios Ammon, & inuenit manum fortē, & populum copiosum, & Timotheum ducem ipsorum: * Et commisit cum eis prælia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, & percussit eos: Et coepit Gazer ciuitatem, & filias eius, & reuersus est in Iudæam. * Et congregatæ sunt gentes, quæ sunt in Galaad, aduersus Israelitas, qui erant in finibus eorum, vt tollerent eos: & fugerunt in Datheman munitionem, * Et miserunt lit-

teras ad Iudam, & fratres eius, dicentes: Congregatæ sunt aduersum nos gentes per circuitum, vt nos auferant: * Et parant venire, & occupare munitionem, in quam confugimus: & Timotheus est dux exercitus eorum. Nunc ergo veni, & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. * Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfecti sunt: & captiuas duxerunt vxores eorum, & natos, & spolia, & peremerunt illic ferè mille viros. * Et adhuc epistolæ legebantur, & ecce alij nuntij venerunt de Galilæa conscissis tunicis, nuntiantes secundum verba hæc: * Dicentes conuenisse aduersum se à Ptolemaida, & Tyro, & Sidone: & repleta est omnis Galilæa alienigenis, vt nos consumant. * Vt audiuit autem Iudas, & populus, sermones istos, cōuenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis, qui in tribulatione erant, & expugnabantur ab eis. * Dixitque Iudas Simoni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, & libera fratres tuos in Galilæa: ego autem, frater meus Ionathas ibimus in Galaaditim. Et reliquit Iosephum filium Zachariæ, & Azariam, duces populi, cum residuo exercitu in Iudæa ad custodiam: * Et præcepit illis, dicens: Præstote populo huic: & nolite bellum committere aduersum gentes, donec reuertamur. * Et partiti sunt Simoni viri tria millia, vt iret in Galilæam: Iudæ autem octo millia in Galaaditim. * Et abiit Simon in Galilæam, & commisit prælia multa cum gentibus: & contriti sunt gentes à facie eius, & persecutus est eos vsque ad portam. * Ptolemaidis: & ceciderunt de gentibus ferè tria millia virorum, & accepit spolia eorum. Et assumpsit eos, qui erant in Galilæa, & in Arbatis, cum vxoribus, & natis, & omnibus, quæ erant illis, & adduxit in Iudæam cum lætitia magna. * Et Iudas Machabæus, & Ionathas frater eius transferunt Iordanem, & abierunt viam trium dierum per desertum. * Et occurrerunt eis Nabuthai, & susceperunt eos pacifice, & narrauerunt eis omnia, quæ acciderant fratribus eorum in Galaadite, * Et quia multi ex eis comprehensi sunt in Barala, & Bosor, et in Alimis, et in Casphor, & Mageth, & Carnaim: hæc omnes ciuitates munitæ, & magnæ. * Sed & in cæteris ciuitatibus Galaaditidis tenentur comprehensi, & in crastinum constituerunt ad mouere exercitum ciuitatibus his, & comprehendere, & tollere eos in vna die. * Et conuertit Iudas, & exercitus eius, viam in desertum Bosor repente, & occupauit ciuitatem: & occidit omnem masculum in ore gladij, & accepit omnia spolia eorum, & succendit eam igni. * Et surrexerunt inde nocte, & ibant

ibant vsque ad munitionem. * Et factum 30
est diluculo, cum eleuassent oculos suos, et
cece populus multus, cuius non erat nume-
rus, portantes scalas, & machinas, ut com-
prehenderent munitionem, & expugnarent
eos. * Et vidit Iudas, quia coepit bellum, & 31
clamor belli ascendit ad cœlum sicut tu-
ba, & clamor magnus de ciuitate: * Et dixit 32
exercitui suo: Pugnate hodie pro fratribus
vestris. * Et venit tribus ordinibus post eos, 33
& exclamauerunt tubis, & clamauerunt in
oratione. Et cognouerunt castra Timothei, 34
quia Machabeus est, & refugerunt a facie
eius: & percusserunt eos plaga magna, &
cecidērunt ex eis in die illa ferē octo millia
viroꝝ. * Et diuertit Iudas in Maspha, & 35
expugnauit, & cepit eam: & occidit omne
maſculū eius, & lumpsit spolia eius, & luc-
cendit eam igni. * Inde perrexit, & coepit 36
Carbon, & Magerh, & Bosor, & reliquias
ciuitates Galaaditidis. Post hæc autem ver- 37
ba congregauit Timotheus exercitum aliū,
& castra posuit contra Raphon trans tor-
rentem. * Et misit Iudas speculari exercitū: 38
& renuntiauerunt ei, dicentes: Quia conue-
nerunt ad eum omnes gentes, qui in circui-
tu nostro sunt, exercitus multus nimis. * Et 39
Arabas conduxerunt in auxilium sibi, &
castra posuerunt trans torrentem, parati ad
te venire in prēlium. Et abiit Iudas obuiam
illis. * Et ait Timotheus principibus exerci- 40
tus sui: Cum appropinquauerit Iudas, &
exercitus eius ad torrentem aquæ: si transie-
rit ad nos prior, non poterimus sustinere
eum: quia potens poterit aduersum nos. * Si 41
verò timuerit transire, & posuerit castra ex-
tra flumen, transfretemus ad eos, & poteri-
mus aduersus illum. * Ut autem appropin- 42
quauit Iudas ad torrentē aquæ, statuit scri-
bas populi secus torrentem, & mandauit
eius, dicens: Neminem hominum reliqueri-
tis: sed veniant omnes in prēlium. * Et crās- 43
fretauit ad illos prior, & omnis populus
post eum; & contritæ sunt omnes gentes a
facie eorum, & proiecerunt arma sua, & fu-
gerunt ad sanum, quod erat in Carnaim. *
Et occupauit ipsam ciuitatem, & sanū suc- 44
cendit igni, cum omnibus, qui erant in ip-
so: & oppressa est Carnaim, & non po-
uit sustinere contra faciem Iudæ. * Et congre- 45
gauit Iudas vniuersos Israelitas, qui erant
in Galaaditide, a minimo vsque ad maxi-
mum, & vxores eorum, & natos, et exerci-
tum magnum valde, ut venirent in terram
Iudæ. * Et venerunt vsque Ephron: & hæc 46
ciuitas magna in ingressu posita, munita
valde, et non erat declinare ab ea dextera,
vel sinistra, sed per mediam iter erat. Et in- 47
cluserunt se, qui erant in ciuitate, et obstru-
erunt portas lapidibus: et misit ad eos Iu-

das verbis pacificis, * Dicens: Tranſeamus
per terram vestram, ut eamus in terram
nostram: et nemo vobis nocebit: tātum pe-
dibus tranſibimus. Et nolebant eis aperi-
re. * Et præcepit Iudas prædicare in castris,
ut applicarent vnusquisque in quo erat lo-
co. * Et applicuerunt se viri virtutis et op-
pugnauit ciuitatem illam tota die, et tota
nocte, et tradita est ciuitas in manibus eius: *
Et peremerunt omnem masculum in ore
gladij, et eradicauit eam, et accepit spolia
eius, et tranſiuit per totam ciuitatem super
interfectos. * Et tranſgreſſi sunt Iordanem
in campo magno, contra faciem Bethſan. *
Et erat Iudas congregans extremos, et ex-
hortabatur populum per totam viam, do-
nec venirent in terram Iudæ. * Et ascende-
runt in montem Sion cum læticia, et gaudio,
et obtulerunt holocausta, quod nemo ex
eis cecidiſſet, donec reuerterentur in pace. *
Et in diebus, quibus erat Iudas, et Ionathas
in terra Galaad, et Simon frater eius in Ga-
lilaæa contra faciem Ptolemaidis, * Audiuit
Iosephus Zachariæ filius, et Azarias prin-
ceps virtutis, res benè gestas, et prælia, quæ
facta sunt, * Et dixit: Faciamus, et ipsi no-
bis nomen, et eamus pugnare aduersus ge-
tes, quæ in circuiſu nostro sunt. * Et præce-
pit his, qui erant in exercitu suo, et abie-
runt Iamniam. * Et exiuit Gorgias de ciui-
tate, et viri eius obuiam illis in pugnam.
* Et fugati sunt Iosephus, et Azarias vsque
in fines Iudæ: et ceciderunt illo die de po-
pulo Israel ad duo millia viri, et facta est
fuga magna in populo: * Quia non au-
dierunt Iudam, et fratres eius, existiman-
tes fortiter se facturos. * Ipsi autem non
erant de ſemine viroꝝ illorum, per quos
salus facta est in Israel. * Et viri Iudæ ma-
gnificati sunt valde in conſpectu omnis Is-
rael, et gentium omnium vbi audiebatur
nomen eorum. * Et conuenerunt ad eos
ſauſta acclamantes. * Et exiuit Iudas, et
fratres eius, et expugnabant filios Elai, in
terra, quæ ad Austrum eſt, et percussit Che-
bron, et filias eius: et muros eius, et turres
ſuccendit igni in circuiſu. * Et mouit ca-
stra, ut iret in terram alienigenarum, et
perambulabat Samariam. * In die illa ce-
ciderunt ſacerdotes in bello, dum volunt
fortiter facere, dum ſine conſilio exeunt in
prælium. * Et declinauit Iudas in Azotum
in terram alienigenarum, et diruit aras
eorum, et ſculptilia deorum ipſorum ſuc-
cendit igni: et coepit ſpolia ciuitatum, et
reuerſus eſt in terram Iudæ.

C A P. V I.

Antiochus repulsus ab opulenta ciuitate Elymaide venit in Babylonem: ubi auditis infortunijs, quæ sui in Iudæa passi erant incidit præ tristitia in mortis languorem, constans hoc sibi contigisse ob impietatem, quam in Iudæos exercuerat: quo ibi mortuo, & Iudæam arcem Ierusalem obsidente, successor eius filius Antiochus dictus Eupator, congregato aduersus Iudæam potentissimo exercitu non potuit eum vincere: & Eleazar, occiso ingenti elephante, ab eo oppressus interiit: Rex autem oppugnans Ierusalem renouatur à Lyfia, sed post iuratam pacem non seruat iurandum.

ET rex Antiochus perambulabat superiores regiones, et audiuit esse ciuitatem Elymaidem in Perside nobilissimam, et copiosam in argento, et auro, Templumque in ea locuples valde: et illic velamina aurea, et lorice, et scuta, quæ reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnauit primus in Græcia. * Et venit, et quærebat capere ciuitatem, et deprædari eam: et non potuit, quoniam innotuit sermo his, qui erant in ciuitate: * Et insurrexerunt in prælium, et fugit inde, et abiit cum tristitia magna, et reuersus est in Babyloniam. * Et venit, qui nuntiaret ei in Perside, quia fugata sunt castra, quæ erant in terra Iudæa: Et quia abiit Lyfias cum virtute forti in primis, et fugatus est à facie Iudæorum, et inualuerunt armis, et viribus, et spolijs multis, quæ ceperunt de castris, quæ exciderunt: * Et quia diruerunt abominationem, quam ædificauerat super altare, quod erat in Ierusalem, et sanctificationem, sicut prius, circumdederunt muris excelsis, sed et Bethsuram ciuitatem suam. * Et factum est, ut audiuit rex sermones istos, expauit, et commotus est valde: et decidit in lectum, et incidit in languorem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat. * Et erat illic per dies multos: quia renouata est in eo tristitia magna, et arbitratus est se mori. Et vocauit omnes amicos suos, et dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, et concidi, et corruui corde præ sollicitudine: * Et dixi in corde meo: In quantam tribulationem deueni, et in quos ductus tristitiæ, in qua nunc sum: qui iucundus eram, et dilectus in potestate mea! * Nunc verò reminiscor malorum, quæ feci in Ierusalem, unde et abstuli omnia spolia aurea, et argentea, quæ erant in ea, et mihi auferre habitantes Iudæam sine causa. Cognoui ergo, quia propterea inuenerunt me mala ista: et ecce pereō tristitia magna in terra aliena. * Et vocauit Philippum, vnum

de amicis suis, et præposuit eum super vniuersum regnum suum: Et dedit ei diadema, & stolam suam, & annulum, ut adduceret Antiochum filium suum, & nutrirer eum, & regnaret. Et mortuus est illic Antiochus rex, anno centesimo quadragesimo nono. * Et cognouit Lyfias, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius, quæ nutriuisset adolescentem: & vocauit nomen eius Eupator. Et hi, qui erant in arce, concluderant Israel in circuitu sanctorum: & quærebant eis mala semper, & firmamentum Gentium. * Et cogitauit Iudas disperdere eos: & conuocauit vniuersum populum, ut obsiderent eos. * Et conuenerunt simul, & obsederunt eos, anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt balistas, & machinas. Et exierunt quidam ex eis, qui obsidebantur, & adiunxerunt se illis aliqui impij ex Israel, Et abierunt ad regem, & dixerunt: Quousque non facis iudicium, & vindicas fratres nostros? * Nos decreuimus seruire patri tuo, & ambulare in præceptis eius, & obsequi edictis eius: * Et filij populi nostri propter hoc alienabant se à nobis, & quicumque inueniebantur ex nobis, interficiebantur, & hæreditates nostræ diripiebantur. * Et non ad nos tantum extendebant manum, sed & in omnes fines nostros. * Et ecce applicuerunt hodie ad arcem Ierusalem occupare eam, & munitionem Bethsuram munierunt: * Et nisi præueneris eos velocius, maiora quam hæc facient, & non poteris obtinere eos. * Et iratus est rex, ut hæc audiuit: & conuocauit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos, qui super equites erant. * Sed & de regnis alijs, & de insulis maritimis, venerunt ad eum exercitus conductitij. * Et erat numerus Dexercitus eius, centum millia peditum, & viginti millia equitum, & elephanti trigintaduo, docti ad prælium. * Et venerunt per Idumæam, & applicuerunt ad Bethsuram, & pugnaverunt dies multos, & fecerunt machinas: & exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnaverunt viriliter. * Et recessit Iudas ab arce, & mouit castra ad Bethzacharam contra castra regis. Et surrexit rex ante lucem, & concitauit exercitus in impetum contra viam Bethzacharam: & comparauerunt se exercitus in prælium, & tubis cecinerunt. * Et elephantis ostenderunt sanguinem vix, & mori, ad acuendos eos in prælium: * Et diuiserunt bestias per legiones: & astiterunt singulis elephantis mille viri in lorice concatenatis, & galeæ aræ in capitibus eorum: & quingenti equites ordinati unicuique bestię electi erant. * Hi ante tempus ubicunque erat bestia, ibi erant: & quocumque ibat, ibant, & non discedebant

bant ab ea. * Sed & turrez lignez super eos 37
firmæ protegentes super singulas bestias; &
super eas machinæ: & super singulas viri
virtutis trigintaduo, qui pugnabant desu-
per, & Indus magister bestiarum. * Et residuum 38
equitatum hinc, & inde statuit in duas par-
tes, ut bis exercitum commouere, & perur-
gere constipatos in legionibus eius. * Et ut 39
refulset sol in clypeos aureos, & æreos re-
splenderunt montes ab eis, & resplende-
runt sicut lampades ignis. * Et distincta est 40
pars exercitus regis per montes excelsos, &
alia per loca humilia: & ibant cautè, & or-
dinatè. * Et commouebantur omnes inha- 41
bitantes terram à voce multitudinis, & in-
cessu turbæ, & collisione armorum: erat
enim exercitus magnus valdè, & fortis. * Et 42
appropiauit Iudas, & exercitus eius in præ-
lium: & ceciderunt de exercitu regis sexce-
ti viri. * Et vidit Eleazar filius Saura vnam 43
de bestiis loricatam loricis regis: & erat
eminens super ceteras bestias, & visum est
ei, quod in ea esset rex: * Et dedit se, ut libe- 44
raret populum suum, & acquireret sibi no-
men æternum. * Et cucurrit ad eam auda- 45
citer in medio legionis, interficiens à dex-
tris, & à sinistris, & cadebant ab eo huc at-
que illuc. * Et iuit sub pedes elephantis, & 46
supposuit se ei, & occidit eum: & cecidit in
terram super ipsum, & mortuus est illic. *
Et videntes virtutem regis, & imperum 47
exercitus eius, diuerterunt se ab eis. Castra 48
autem regis ascenderunt contra eos in Ie-
rusalem, & applicuerunt castra regis ad Iu-
dam, & montem Sion. * Et fecit pacem cū 49
his, qui erant in Bethsura: & exierunt de ci-
uitate, quia non erant eis ibi alimenta con-
clusis, quia sabbata erant terræ. * Et com- 50
prehendit rex Bethsuram: & constituit illic
custodiam seruare eam. Et conuertit castra 51
ad locum sanctificationis dies multos: &
statuit illic balistas, & machinas, & ignis ia-
cula, & tormenta ad lapides iactandos, &
spicula, et scorpiones ad mittendas sagittas, et
fundibula. * Fecerunt autem, et ipsi machi- 52
nas aduersus machinas eorum, et pugna-
uerunt dies multos. * Esca autem non erant 53
in ciuitate, eo quod septimus annus esset: et
qui remanserant in Iudæa de Gentibus, cō-
sumperant reliquias eorum, quæ repositæ
fuerant. Et remanserunt in sanctis viri pau- 54
ci, quoniam obtinuerat eos fames: et disper-
si sunt unusquisque in locum suum. Et au- 55
diuit Lysias, quod Philippus, quem consti-
tuerat rex Antiochus, cum adhuc viueret,
ut nutrebat Antiochum filium suum, et re-
gnaret. * Reuersus esset à Perside, et Media, 56
et exercitus, qui abierant cum ipso, et quia
quærebat sulcipere regni negotia: Festina- 57
uit ire, et d. cere ad regem, et duces exerci-

tus: Deficimus quotidie, et esca nobis mo-
dica est, et locus, quem obsidemus est mu-
nitus, et incumbit nobis ordinare de regno.
58 Nunc itaque demus dexteras hominibus
istis, et faciamus cum illis pacem, et cum
59 omni gente eorum: * Et constitutamur illis,
ut ambulent in legitimis suis sicut prius,
propter legitima enim ipsorum, quæ despe-
ximur, irati sunt, et fecerunt omnia hæc. *
60 Et placuit sermo in conspectu regis, et
principum: et misit ad eos pacem facere, et
61 receperunt illam. * Et iurauit illis rex, et
62 principes: et exierunt de munitione. * Et in-
trauit rex montem Sion, et vidit munitionem
loci: et rupit citius iuramentum, quod
iurauit: et mandauit destruere murum in
63 gyro. * Et discessit festinanter, et reuersus
est Antiochiam, et inuenit Philippum do-
minantem ciuitati: et pugnavit aduersus
eum, et occupauit ciuitatem.

C A P. VII.

Demetrius Seleuci filius, occisis Antiocho, & Lysia, obtinet regnum patrum suorum: qui, accusato apud se Iudæ Machabæos mittit ducem Bacchidem, & accusatorem Alcimum constitutum sacerdotem ad affligendum filios Israel: sed cum non possent aduersus Iudæam prevalere, missus est à rege Nicenor, qui ut & priores, cum dolo nequiret, vi Iudæam aggressus, semel atque iterum ab eo deuictus est, & permissis ad Deum precibus cum toto suo exercitu occisus, amputato ipsius capite, ac dextera, quam irrisit Iudæorum sacrificijs superbè contra locum sanctum extulerat: cuius victoria dies annuus apud Iudæos celebris instituitur.

A Nno centesimo quinquagesimo pri-
mo, exijt Demetrius Seleuci filius ab
vrbe Roma, et ascendit cum paucis viris in
2 ciuitatem maritimam, et regnauit illic. * Et
factum est, ut ingressus est domum regni
patrum suorum, comprehendit exercitus
Antiochum, et Lysiam, ut adducerent eos
ad eum. Et res ei innotuit: et ait: Nolite mi-
hi ostendere faciem eorum. * Et occidit eos
exercitus. Et sedit Demetrius super sedem
regni tui: * Et venerunt ad eum viri iniqui,
et impij ex Israel: et Alcimus dux eorum,
6 qui volebat fieri sacerdos. * Et accusauerunt
populum apud regem, dicentes: Perdidit
Iudas, et fratres eius omnes amicos tuos, et
7 nos dispersit de terra nostra. * Nunc ergo
mitte virum, cui credis, ut eas, et videat ex-
ternum omne, quod fecit nobis, et re-
gionibus regis: et puniat omnes amicos
eius, et adiutores eorum. * Et elegit rex ex
8 amicis suis Bacchidem, qui dominabatur

trans flumen magnum in regno, & fidelem regi: & misit eum, * Ut videret exterminium, quod fecit Iudas: sed & Alcimum impium constituit in sacerdotium, & mandauit ei facere vltionem in filios Israel. Et surrexerunt, & venerunt cum exercitu magno in Terram Iuda: & miserunt nuntios, & locuti sunt ad Iudam, & ad fratres eius, verbis pacificis in dolo. * Ex non intenderunt sermonibus eorum: viderunt enim, quia venerunt cum exercitu magno. * Et conuenerunt ad Alcimum, & Bacchidem congregationis scribarum requirere, quæ iusta sunt: * Et primi, Assidei, qui erant in filiis Israel, & exquirebant ab eis pacem. * Dixerunt enim: Homo sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos. * Et locutus est cum eis verba pacifica: & iurauit illis, dicens: Non inferemus vobis malum, neque amicis vestris. * Et crediderunt ei: & comprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in vna die, secundum verbum, quod scriptum est: Carnes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Ierusalem, & non erat, qui sepeliret. Et incubuit timor, & tremor in omnem populum: quia dixerunt: Non est veritas, & iudicium in eis: transgressi sunt enim constitutum, & iniurandum, quod iurauerunt. * Et mouit Bacchides castra ab Ierusalem, & applicuit in Bethzetha: & misit, & comprehendit multos ex eis, qui à se effugerant, & quosdam de populo mactauit, & in puteum magnum proiecit. * Et commisit regionem Alcimo, & reliquit cum eo auxilium in adiutorium ipsi. Et abiit Bacchides ad regem: * Et satis agebat Alcimus pro principatu sacerdotij sui. * Et conuenerunt ad eum omnes, qui perturbabant populum suum, & obtinuerunt Terram Iuda, & fecerunt plagam magnam in Israel. * Et vidit Iudas omnia mala, quæ fecit Alcimus, & qui cum eo erant, filijs Israel, multò plus quàm Gentes. * Et exiit in omnes fines Iudæ in circuitu, & fecit vindictam in viros desertores, & cessauerunt ultra exire in regionem. * Vidit autem Alcimus, quod præualuit Iudas, & qui cum eo erant: & cognouit, quia non potest sustinere eos, & regressus est ad regem, & accusauit eos multis criminibus. Et misit rex Nicanorem, vnum ex principibus suis nobilioribus: qui erat inimicitias exercens contra Israel, & mandauit ei euertere populum. * Et venit Nicanor in Ierusalem cum exercitu magno, & misit ad Iudam, & ad fratres eius verbis pacificis cum dolo, * Dicens: Non sit pugna inter me, & vos: veniam cum viris paucis, ut videam facies vestras cum pace. * Et venit ad Iudam, & salutauerunt se inuicem pacificè: & hostes parati erant

rapere Iudam. * Et innotuit sermo Iudæ, quoniam cum dolo venerat ad eum: & contritus est ab eo, & amplius noluit videre faciem eius. * Et cognouit Nicanor, quoniam denudatum est consilium eius: & exiit obviam Iudæ in pugnam iuxta Capharsalama. * Et ceciderunt de Nicanoris exercitu ferè quinque millia viri, & fugerunt in civitatem David. * Et post hæc verba ascendit Nicanor in montem Sion: & exierunt de sacerdotibus populi salutare eum in pace, & demonstrare ei holocausta, quæ offeriebantur pro rege. Et irridens spreuit eos, & polluit: & locutus est superbe, * Et iuravit cum ira, dicens: Nisi traditus fuerit Iudas, & exercitus eius in manus meas, continuo cum regressus fuero in pace, succendam domum istam. Et exiit cum ira magna. Et intrauerunt sacerdotes, & steterunt ante faciem altaris, & templi: & flentes dixerunt: * Tu Dñe elegisti domum istam in invocandum nomen tuum in ea, ut esset domus orationis, & obsecrationis populo tuo. Fac vindictam in homine isto, & exercitu eius, & cadant in gladio: memento blasphemias eorum, & ne dederis eis, ut permanent. * Et exiit Nicanor ab Ierusalem, & castra applicuit ad Bethoron: & occurrit illi exercitus Syriæ. * Et Iudas applicuit in Adarsa cum tribus millibus viris: & orauit Iudas & dixit: Qui missi erant à rege Sennacherib, Dñe quia blasphemauerunt te, exiit Angelus, & percussit ex eis centum octogintaquinque millia: * Sic conterere exercitum istum in conspectu nostro hodie, & sciant cæteri, quia malè locutus est super sancta tua: & iudica illum secundum malitiam illius. * Et commiserunt exercitus prælium tertiadecima die mensis Adar: & contrita sunt castra Nicanoris, & cecidit ipse primus in prælio. * Ut autem vidit exercitus eius, quia cecidisset Nicanor, proiecerunt arma sua, & fugerunt: * Et persecuti sunt eos viam vnius diei, ab Adazer usque quò veniatur in Gazara, & rubis cecinerunt post eos cum significationibus: * Et exierunt de omnibus castellis Iudæ in circuitu, & ventabant eos cornibus, & conuertebantur iterum ad eos, & ceciderunt omnes gladio, & non est relictus ex eis nec vnus. * Et acceperunt spolia eorum in prædam: & caput Nicanoris amputauerunt, & dexteram eius, quam extenderat superbe, & attulerunt, & suspenderunt contra Ierusalem. * Et lætatus est populus valde, & egerunt diem illam in læticia magna. Et constituit agi omnibus annis diem istam, tertiadecima die mensis Adar. * Et filij terra Iuda dies paucos.

4. Reg. 19.
Tob. 1. d.
Ecc. 48. d.
1. Mac. 2. c.
19.

1. Mac. 11.
2. c.

CAP. VIII.

Iudas, audita celeberrima Romanorum fama, ac virtute, qua hic recitantur, missis nuntijs fœdus cum illis percutit, ut ipsorum præsidio Iudæi à Græcorum iugo liberentur: Romani autem Iudæis remittunt illi fœderis rescriptum in tabulis æreis sculptum, quod hic refertur.

ET audiuit Iudas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, & acquiescunt ad omnia, quæ postulante ab eis: & quicumque accesserunt ad eos, statuerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viribus. * Et audierunt prælia eorum, & virtutes bonas, quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos, & duxerunt sub tributum: Et quanta fecerunt in regione Hispaniæ, & quod in potestatem redegerunt metalla argenti, & auri, quæ illic sunt, & possederunt omnem locum consilio suo, & patientia: * Locaque, quæ longè erant valde ab eis, & Reges, qui superuenerant eis ab extremis terræ, contriuerunt, & percusserunt eos plaga magna, ceteri autem dant eis tributum omnibus annis. * Et Philippum, & Persem Cæteorum regem, & ceteros, qui aduersum eos arma tulerant, contriuerunt in bello, & obrinuerunt eos: * Et Antiochum magnum regem Asiæ, qui eis pugnam intulerat habens centum viginti elephantos, & equitatum, et currus, & exercitum magnum valde, contritum ab eis. * Et quia coeperunt eum viuum, & statuerunt ei, ut daret ipse, & qui regnarent post ipsum, tributum magnum, & daret obsides, & constitutum, * Et regionem Indorum, & Medos, & Lydos, de optimis regionibus eorum: & acceptas eas ab eis, dederunt Barmeni regi. * Et quia, qui erant apud Helladam, voluerunt ire, & tollere eos: & innotuit sermo his, Et miserunt ad eos ducentum unum, & pugnaverunt contra illos, & ceciderunt ex eis multi, & captiuas duxerunt vxores eorum, & filios, diripuerunt eos, & terram eorum possederunt, & destruxerunt muros eorum, & in seruitutem illos redegerunt usque in hanc diem: Et residua regna, & insulas, quæ aliquando restiterant illis, exterminauerunt, et in potestatem redegerunt. * Cum amicis autem suis, & qui in ipsis requiem habebant, conseruauerunt amicitiam, et obtinuerunt regna, quæ erant proxima, et quæ erant longè: quia quicumque audiebant nomen eorum, timebant eos: * Quibus verò vellent auxilio esse, ut regnarent, regnabant: quos autem vellent, regno deturbabant: et exaltati sunt valde. * Et in omnibus istis nemo portabat chadema, nec induebatur purpura, ut ma-

gnificaretur in ea. Et quia curiam fecerunt sibi, et quotidie consulebant trecentos viginti, consilium agentes semper de multitudine, ut quæ digna sunt, gerant: * Et committunt vni homini magistratum suum per singulos annos dominari vniuersæ terræ suæ, et omnes obediunt vni, et non est inuidia, neque zelus inter eos. * Et elegit Iudas Eupolemur, filium Ioannis, filij Iacob, et Iasonem, filium Eleazari, et misit eos Romam constituere cum illis amicitiam, et societatem: * Et ut auferrent ab eis iugum Græcorum, quia viderunt, quod in seruitutem præmerent regnum Israel. * Et abierunt Romam viam multam valde, et introierunt curiam, et dixerunt: * Iudas Machabæus, et fratres eius, et populus Iudæorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem, et pacem, et conscribere nos socios, et amicos vestros. * Et placuit sermo in conspectu eorum. * Et hoc rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis æreis, et miserunt in Ierusalem, ut esset apud eos ibi memoriale pacis, et societatis, * BENE SIT RODMANIS, et genti Iudæorum, in mari, et in terra in æternum: gladiusque, et hostis procul sit ab eis. Quod si insisterit bellum Romanis prius, aut omnibus socijs eorum in omni dominatione eorum: Auxilium feret gens Iudæorum, prout tempus dictauerit, corde pleno: * Et præliantibus non dabunt, neque subministrabunt triticum, arma, pecuniam, naues, sicut placuit Romanis: et custodient mandata eorum, nihil ab eis accipientes. * Similiter autem, et si genti Iudæorum prius acciderit bellum, adiuuabunt Romani ex animo, prout eis tempus permiserit: * Et adiuuantibus, non dabitur triticum, arma, pecunia, naues, sicut placuit Romanis: et custodient mandata eorum absque dolo. * Secundum hæc verba constituerunt Romani populo Iudæorum. * Quod si post hæc verba hi, aut illi addere, aut demere ad hæc aliquid voluerint, facient ex proposito suo: quæcunque addiderint, vel dempserint, rata erunt. * Sed et de malis, quæ Demetrius rex fecit in eos, scripsimus ei, dicentes: Quare grauasti iugum tuum super amicos nostros, et socios Iudæos? * Si ergo iterum adierint nos, aduersum te faciemus illis iudicium, et pugnabimus tecum mari terraque.

CAP. IX.

Bacchides, & Alcimo contra Iudam missis à Demetrio, Iudas minimo exercitu fortissimè resistens occiditur, ac lugetur: graniterque afflictis pijs israelitis frater ipsius Ionathas in eius locum sufficitur: qui ob fratris Iona-

mis mortem percussit filios Iambri in nuptijs: rursumque percussit de Bacchidis exercitum mille viris, Alcimus ob impia in locum sanctum opera percussus à Deo paralyti, mortuus est: sed & Bacchides cum nec dolo, nec vi posset Ionathan perdere, invito cum eo confedere discessit, nec amplius in Iudam reuersus est.

Interea, vt audiuit Demetrius, quia cecidit Nicanor, et exercitus eius in praelio, apposuit Bacchidem, et Alcimum rursum mittere in Iudam, et dextrum cornu cum illis. * Et abierunt viam, quæ ducit in Galgala, et castra posuerunt in Masaloth, quæ est in Arbellis: et occupauerunt eam, et peremerunt animas hominum multas. * In mense primo anni centesimi, et quinquagesimisecondi, applicuerunt exercitum ad Ierusalem: * Et surrexerunt, et abierunt in Be-ream vigintimillia virorum, et duo millia equitum. Et Iudas posuerat castra in Laifa, et tria millia viri electi cum eo: * Et viderunt multitudinem exercitus, quia multi sunt, et timuerunt valde: et multi subtraxerunt se de castris, et non remanserunt ex eis nisi octingenti viri. * Et vidit Iudas, quod defluxit exercitus suus, et bellum perurgebat eum, et contractus est corde, quia non habebat tempus congregandi eos, et dissolutus est. * Et dixit his, qui residui erant: Surgamus, et eamus ad aduersarios nostros, si poterimus pugnare aduersus eos. * Et avertabant eum, dicentes: Non poterimus, sed liberemus animas nostras modo, et reuertamur ad fratres nostros, et tunc pugnabimus aduersus eos: nos autem paucifumus. * Et ait Iudas: Absit istam rem facere, vt fugiamus ab eis: et si appropiauit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, et non inferamus crimen gloriæ nostræ. * Et mouit exercitus de castris, et steterunt illis obuiam: et diuisi sunt equites in duas partes, et fundibularij, et sagittarij præibant exercitum, et primi certaminis omnes potentes. Bacchides autem erat in dextero cornu, et proximauit legio ex duabus partibus, et clamabant tubis: * Exclamarunt autem, et hi, qui erant ex parte Iudæ, etiam ipsi, et comota est terra à voce exercituum: et commissum est praelium à mane usque ad vesperam. * Et vidit Iudas, quod firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris, et conuenerunt cum ipso omnes constantes corde: * Et contrita est dextera pars ab eis, et persecutus est eos usque ad montem Azoti. * Et qui in sinistro cornu erant, viderunt, quod contritum est dextrum cornu, et secuti sunt post Iudam, et eos, qui cum ipso erant, à tergo: * Et ingrauatum est præ-

clium, et ceciderunt vulnerati multi ex his, et ex illis. * Et Iudas cecidit, et ceteri fugerunt. * Et Ionathas, et Simon tulerunt Iudam fratrem suum, et sepelierunt eum in sepulchro patrum suorum in ciuitate Modin. * Et fleuerunt eum omnis populus Israel planctu magno, et lugebant dies multos. * Et dixerunt: Quomodo cecidit potens, qui saluum faciebant populum Israel! Et cetera verba bellorum Iudæ, & virtutum quas fecit, et magnitudinis eius, non sunt descripta: multa enim erant valde. Et factum est: post obitum Iudæ emerferunt iniqui in omnibus finibus Israel, et exorti sunt omnes, qui operabantur iniquitatem. * In diebus illis facta est fames magna valde, & tradidit se Bacchidi omnis regio eorum cum ipsis. * Et elegit Bacchides viros impios, & constituit eos dominos regionis: * Et exquirebant, & perscrutabantur amicos Iudæ, & adducebant eos ad Bacchidem, & vindicabat in illos, & illudebat. * Et facta est tribulatio magna in Israel, qualis non fuit ex die, qua non est visus propheta in Israel. * Et congregati sunt omnes amici Iudæ, & dixerunt Ionathæ: * Ex quo frater tuus Iudas defunctus est, vir similis ei non est, qui exeat contra inimicos nostros Bacchidem, & eos, qui inimici sunt gentis nostræ. * Nunc itaque te hodie elegimus esse pro eo nobis in principem, & ducem ad bellandum bellum nostrum. Et suscepit Ionathas tempore illo principatum, & surrexit loco Iudæ fratris sui. * Et cognouit Bacchides, & quærebatur eum occidere. Et cognouit Ionathas, & Simon frater eius, & omnes, qui cum eo erant: & fugerunt in desertum Thecnæ, & confederunt ad aquam lacus Asphar. * Et cognouit Bacchides, & die sabbatorum venit ipse, & omnis exercitus eius, trans Iordanem. * Et Ionathas misit fratrem suum ducem populi, & rogauit Nabuthæos amicos suos, vt commodarent illis apparatus suum, qui erat copiosus. * Et exierunt filij Iambri ex Madaba, & comprehenderunt Ioannem, & omnia, quæ habebat, & abierunt habentes ea. * Post hæc verba, renuntiatum est Ionathæ, & Simoni fratri eius, quia filij Iambri faciunt nuptias magnas, & ducunt sponsam ex Madaba, filiam vnus de magnis principibus Chanaan, cum ambitione magna. * Et recordati sunt sanguinis Ioannis fratris sui: & ascenderunt, & absconderunt se sub tegumento montis. * Et eleuauerunt oculos suos, & viderunt: & ecce tumultus, & apparatus multus: & sponsus processit, et amici eius, et fratres eius, obuiam illis cum tympanis, et musicis, et armis multis. * Et surrexerunt ad eos ex insidijs, et occiderunt eos, et ceciderunt vulnera-

nerati multi, et residui fugerunt in montes: et acceperunt omnia spolia eorum: * Et cō- 41
uersæ sunt nuptiæ in luctum, et vox musi-
corum ipsorum in lamentum. * Et vindica- 42
uerunt vindictam sanguinis fratris sui: et
reuerfi sunt ad ripam Iordanis. * Et audiuit 43
Bacchides, et venit die sabbatorum vsque E
ad oram Iordanis in virtute magna. * Et di- 44
xit ad suos Ionathas: Surgamus, et pugne-
mus contra inimicos nostros: non est enim
hodie sicuti heri, et nudiustertius. * Ecce 45
enim bellum ex aduerso, aqua verò Iorda-
nis hinc, et inde, et ripæ, et paludes, et sal-
tus: et non est locus diuertendi. * Nunc ergo 46
clamate in cœlum, vt liberemini de manu
inimicorum vestrorum. Et commissum est
bellum. * Et extendit Ionathas manum suā 47
percutere Bacchidem, et diuertit ab eo re-
tro: * Et dissiliit Ionathas, et qui cum eo 48
erant, in Iordanem, et transnatauerunt ad
eos Iordanem. * Et ceciderunt de parte Bac- 49
chidis die illa mille viri. Et reuerfi sunt in
Ierusalem, * Et ædificauerunt ciuitates mu- 50
nitas in Iudæa, munitionem, quæ erat in Ie-
richo, et in Ammaum, et in Bethoron, et in
Bethel, et Thamnata, et Phara, et Thopo-
muris excelsis, et portis, et seris. * Et posuit 51
custodiā in eis, vt inimicitias exercerent in
Israel: * Et muniuit ciuitatem Bethsuram, et 52
Gazaram, et arcem, et posuit in eis auxilia,
et apparatus escarum: * Et accepit filios 53
principum regionis obsides, et posuit eos
in arce Ierusalem in custodiam. * Et anno 54
centesimo quinquagesimo tertio, mense se-
cundo, præcepit Alcimus destrui muros
domus sanctæ interioris, et destrui opera
prophetarum: et coepit destruere. * In tem- 55
pore illo percussus est Alcimus: et impedita
sunt opera illius, et occlusum est os eius, et
dissolutus est paralyti, nec ultra potuit lo-
qui verbum, et mandare de domo sua. * Et 56
mortuus est Alcimus in tempore illo cum
tormento magno. Et vidit Bacchides, quo- 57
niam mortuus est Alcimus: et reuersus est
ad regem, et siluit terra Iuda annis duobus.
* Et cogitauerunt omnes iniqui dicentes: 58
Ecce Ionathas, et qui cum eo sunt, in silen-
tio habitant confidenter: nunc ergo addi-
camus Bacchidem, et comprehender eos
omnes vna nocte. * Et abierunt, et consiliū 59
ei dederunt. * Et surrexit, vt veniret cum 60
exercitu multo: et misit occultè epistolas
socijs suis, qui erant in Iudæa, vt compre-
henderent Ionathan, et eos, qui cum eo
erant: sed non potuerunt, quia innotuit eis
consilium eorum. * Et apprehendit de viris 61
regionis, qui principes erant militiæ, quin-
quaginta viros, et occidit eos: Et secessit Io- 62
nathas, et Simon, et qui cum eo erant, in
Bethbessen, quæ est in deserto: et extruxit

63 diruta eius, et firmauerunt eam. * Et co-
gnouit Bacchides, et congregauit vniuer-
sam multitudinem suam: et his, qui de Iu-
dæa erant, denuntiavit. * Et venit, et castra
posuit desuper Bethbessen: et oppugnauit
65 eam dies multos, et fecit machinas. * Et re-
liquit Ionathas Simonem fratrem suum in
ciuitate, et exiit in regionem, et venit cum
66 numero. * Et percussit Odaren, et fratres
eius, et filios Phaseron in tabernaculis ip-
sorum; et coepit cadere, et crescere in vir-
67 tutibus. * Simon verò, et qui cum ipso erāt,
exierunt de ciuitate, et succenderunt ma-
68 chinas, * Et pugnaverunt contra Bacchi-
dem, et contritus est ab eis: et affligerunt
eum valde, quoniam consilium eius, et cō-
69 gressus eius erat inanis. * Et iratus contra
viros iniquos, qui ei consilium dederant,
vt veniret in regionem ipsorum, multos ex
eis occidit: ipse autem cogitauit cum reli-
70 quis abire in regionem suam. * Et cogno-
uit Ionathas, et misit ad eum legatos com-
ponere pacem cum ipso, et reddere ei cap-
71 tiuitatem. * Et libenter accepit, et fecit se-
cundum verba eius, et iurauit se nihil factu-
72 rum ei mali omnibus diebus vitæ eius. * Et
reddidit ei captiuitatem, quam prius erat
prædatus de terra Iuda: et conuersus abiit
in terram suam, et non apposuit amplius
73 venire in fines eius. * Et cessauit gladius ex
Israel: et habitauit Ionathas in Machmas,
et coepit Ionathas ibi iudicare populum,
et exterminauit impios ex Israel.

C A P. X.

*Alexandro Nobilis Antiochi filio occupante
Ptolemaida, conatur Demetrius ferire sedus
rum Ionatha, semel ac iterum plurima pol-
licens: at ille prælegit oblatas ab Alexan-
dro amicitias: qui Alexander deuictis occiso-
que Demetrio, ducit uxorem Cleopatram
Ptolomæ regis Egypti filiam: plurimum Io-
nathan honorans: porro Appollonium ducenti
iunioris Demetrii deuicit Ionathas, succensa
Azoto, et templo Dagon: rursumque ab Ale-
xandro honoratur data sibi Accaron, ac fi-
bula aurea.*

ET anno centesimo sexagesimo ascendit
Alexander Antiochi filius, qui co-
gnominatus est Nobilis: et occupauit Pto-
lemaidam: et receperunt eum, et regnauit
2 illic. * Et audiuit Demetrius rex, et congre-
gauit exercitum copiosum valde, et exiuit
3 obuiam illi in prælium. Et misit Demetrius
epistolam ad Ionathan verbis pacificis, vt
4 magnificaret eum. * Dixi enim: Anticipe-
mus facere pacem cum eo, priusquam fa-
5 ciat cum Alexandro aduersum nos: * Re-
corda-

cordabitur enim omnium malorum, quæ fecimus in eū, & in fratrem eius, & in gentem eius. * Et dedit ei potestatem congregandi exercitum, & fabricare arma, & esse ipsum socium eius: & obsides, qui erant in arce, iussit tradi ei. * Et venit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorum, qui in arce erant. * Et timuerunt timore magno, quoniam audierunt, quod dedit ei rex potestatem congregandi exercitum. * Et traditi sunt Ionathæ obsides, & reddidit eos parentibus suis: * Et habitauit Ionathas in Ierusalem, & coepit ædificare, & innouare ciuitatem. * Et dixit facientibus opera, vt exstruerent muros, & montem Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionem: & ita fecerunt. * Et fugerunt alienigenæ, qui erant in munitionibus, quas Bacchides ædificauerat: * Et reliquit vnusquisque locum suum, & abiit in terram suam: * Tantum in Bethsura remanserunt aliqui, ex his, qui reliquerant legem, & præcepta Dei: erat enim hæc eis ad refugium. * Et audiuit Alexander rex promissa, quæ promisit Demetrius Ionathæ: & narrauerunt ei prælia, & virtutes, quas ipse fecit, & fratres eius, & labores, quos laborauerunt. * Et ait: Numquid inuenimus aliquem virum talem? & nunc faciemus eum amicum, & socium nostrum. * Et scripsit epistolam, & misit ei secundum hæc verba, dicens: Rex Alexander fratri Ionathæ salutem. * Audiuius de te, quod vir potens sis viribus, & aptus es, vt sis amicus noster: Et nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tuæ, & vt amicus voceris regis, (& misit ei purpuram, & coronam auream,) & quæ nostra sunt sentias nobiscum, & conserues amicitias ad nos. * Et induit se Ionathas stola sancta septimo mense, anno centesimo sexagesimo in die solemni scenopegiæ: & congregauit exercitum: & fecit arma copiosa. * Et audiuit Demetrius verba ista, & contristatus est nimis, & ait: * Quid hoc fecimus, quod præoccupauit nos Alexander apprehendere amicitiam Iudæorum ad munimen sui? * Et Scribam, & ego illis verba deprecatoria, & dignitates, & dona: vt sint mecum in adiutorium. * Et scripsit eis in hæc verba: Rex Demetrius genti Iudæorum salutem: * Quoniam seruastis ad nos pactum, & mansistis in amicitia nostra, & non accessistis ad inimicos nostros, audiuius, & gauisi sumus. * Et nunc perseuerate adhuc conseruare ad nos fidem, & retribuemus vobis bona pro his, quæ fecistis nobiscum. * Et remitemus vobis præstationes multas, & dabimus vobis donationes. * Et nunc absoluo vos, & om-

nes Iudæos à tributis, & pretia salis indulgeo, & coronas remitto, & tertias seminis. 30 Et dimidiam partem fructus ligni, quod est portionis meæ, relinquo vobis ex hodierno die, & deinceps, ne accipiat a terra Iuda, & a tribus ciuitatibus, quæ additæ sunt illi ex Samaria, & Galilæa, ex hodierno die, & in totum tempus: * Et Ierusalem sit sancta, & libera cum finibus suis: & decime, & tributa ipsius sint. * Remitto etiam potestatem arcis, quæ est in Ierusalem: & do eam summo sacerdoti, vt constituat in ea viros quoscunque ipse elegerit, qui custodiant eam. * Et omnem animam Iudæorum, quæ captiua est a terra Iuda in omni regno meo, relinquo liberam gratis, vt omnes a tributis soluantur, etiam pecorum suorum. * Et omnes dies solemnes, & sabbata, & neomeniæ, & dies decreti, & tres dies ante diem solemnem, & tres dies post diem solemnem, sint omnes immunitatis, & remissionis omnibus Iudæis, qui sunt in regno meo: * Et nemo habebit potestatem agere aliquid, & mouere negotia aduersus aliquem illorum, in omni causa. * Et ascribantur ex Iudæis in exercitu regis ad triginta millia virorum; & dabuntur illis copiæ, vt oportet omnibus exercitibus regis, & ex eis ordinabuntur, qui sint in munitionibus regis magni: * Et ex his constituentur super negotia regni, quæ aguntur ex fide, & principes sint ex eis, & ambulent in legibus suis, sicut præcepit rex in Terra Iuda. * Et tres ciuitates, quæ additæ sunt Iudææ ex regione D Samariæ, cum Iudæa reputentur: vt sint sub vno, & non obediant alij potestati, nisi summi sacerdotis. Ptolemaida, & confines eius, quas dedi donum sanctis, qui sunt in Ierusalem, ad necessarios sumptus sanctorum. * Et ego do singulis annis quindecim millia siclorum argenti de rationibus regis, quæ me contingunt: * Et omne, quod reliquum fuerit, quod non reddiderant, qui super negotia erant annis prioribus, ex hoc dabunt in opera domus. * Et super hæc quinque millia siclorum argenti, quæ accipiebant de sanctorum ratione per singulos annos: et hæc ad sacerdotes pertineant, qui ministerio funguntur. * Et quicumque confugerint in templum, quod est Ierosolymis, & in omnibus finibus eius, obnoxij regi in omni negotio dimittantur, & vniuersa, quæ sunt eis in regno meo, libera habeant. * Et ad ædificanda, vel restauranda opera sanctorum, sumptus dabuntur de ratione regis. * Et ad extruendos muros Ierusalem, & comuniendos in circuitu, sumptus dabuntur de ratione regis, & ad construendos muros in Iudæa. * Vt audiuit autem Ionathas, & populus sermones istos, non crediderunt eis,

Sept. 7. b. eis, nec receperunt eos: quia recordati sunt
malitiæ magnæ, quam fecerat in Israel, &
tribulauerat eos valde. * Et complacuit eis
in Alexandrum, quia ipse, fuerat eis prin-
ceps sermonum pacis, & ipsi auxilium fere-
bant omnibus diebus. * Et congregauit rex
Alexander exercitum magnum, & admo-
uit castra contra Demetrium. * Et commi-
serunt prælium duo reges, & fugit exerci-
tus Demetrii, & insecutus est eum Alexan-
der, & incubuit super eos. Et inualuit præ-
lium nimis, donec occidit sol: & cecidit
Demetrius in die illa. * Et misit Alexander
ad Ptolemæum regem Ægypti legatos se-
cundum hæc verba, dicens: * QVONIAM
regressus sum in regnum meum, & sedi in
sede patrum meorum, & obtinui principa-
tum, & contriui Demetrium, & possedi re-
gionem nostram, * Et commisi pugnam cum
eo, & contritus est ipse, & castra eius, a no-
bis; & sedimus in sede regni eius. * Et nunc
statuamus ad inuicem amicitiam; & da mi-
hi filiam tuam uxorem: & ego ero gener
tuus, & dabo tibi dona, & ipsi, digna te. *
Et respondit rex Ptolemæus, dicens: F E-
LIX dies, in qua reuersus es ad terram pa-
trum tuorum, & sedisti in sede regni eorū.
Et nunc faciam tibi, quod scripsisti: sed oc-
curre mihi Ptolemaïdam, vt videamus in-
uicem nos, & spondeam tibi sicut dixisti. *
Et exiuit Ptolemæus de Ægypto, ipse, &
Cleopatra filia eius, & venit Ptolemaïdam,
anno centesimo sexagesimo secundo. * Et
occurrit ei Alexander rex. & dedit ei Cleo-
patram filiam suam: & fecit nuptias eius
Ptolemaïdæ, sicut reges, in magna gloria. *
Et scripsit rex Alexander Ionathæ, vt ve-
niret obuiam sibi. Et abiit cum gloria Pro-
lemaïdam, & occurrit ibi duobus regibus,
& dedit illis argentum multum, & aurum,
& dona: & inuenit gratiam in conspectu
eorum. * Et conuenerunt aduersus eum vi-
ri pestilentes ex Israel, viri iniqui interpel-
lantes aduersus eum: & non intendit ad
eos rex. * Et iussit spoliari Ionathan vesti-
bus suis, & indui eum purpura: & ita fecerunt.
Et collocauit eum rex sedere secum. *
Dixitque principibus suis: Exite cum eo in
medium ciuitatis, & prædicare, vt nemo
aduersus eum interpellet de vilo negotio,
nec quisquam ei molestus sit de vlla ratio-
ne. Et factum est, vt viderunt, qui interpel-
labant gloriam eius, quæ prædicabatur, &
opertum eum purpura, fugerunt omnes: *
Et magnificauit eum rex, & scripsit eum
inter primos amicos, & posuit eum ducem,
& participem principatus. * Et reuersus est
Ionathas in Ierusalem cum pace, & lætitia.
In anno centesimo sexagesimo quinto, ve-
nit Demetrius filius Demetrii, a creta in

68 terram patrum suorum. * Et audiuit Ale-
xander rex, & contristatus est valde, & re-
69 uersus est Antiochiam. * Et constituit De-
metrius rex Apollonium ducem, qui præ-
erat Coelesyriæ: & congregauit exercitum
magnum, & accessit ad Iamniam: & misit
70 ad Ionathan summum sacerdotem, * Di-
cens: Tu solus resistis nobis: ego autem fa-
ctus sum in derisum, et in opprobrium,
propterea, quia tu potestatem aduersum
71 nos exerces in montibus. * Nunc ergo si
confidis in virtutibus tuis, descende ad nos
in campum, et comparemus illic inuicem:
72 quia mecum est virtus bellorum. * Interro-
ga, et discet quis sum ego, et ceteri, qui au-
xilium sunt mihi, qui et dicunt, quia non po-
test stare pes vester ante faciem nostram,
quia bis in fugam conuersi sunt patres tui
73 in terra sua. * Et nunc quomodo poteris su-
stinere equitatum, et exercitum tantum in
campo, vbi non est lapis, neque saxum, ne-
74 que locus fugiendi? * Vt audiuit autem Io-
nathas sermones Apollonij, motus est ani-
mo: et elegit decem millia virorum, et
exiit ab Ierusalem, et occurrit ei Simon fra-
75 ter eius in adiutorium: * Et applicuerunt
castra in Ioppen, et exclusit eum a ciuitate,
(quia custodia Apollonij Ioppe erat) et
76 oppugnauit eam. * Et exterriti, qui erant in
ciuitate, aperuerunt ei, et obtinuit Ionathas
77 Ioppen. * Et audiuit Apollonius, et admo-
G uuit tria millia equitum, et exercitum mul-
78 tum. * Et abiit Azotum tanquam iter fa-
ciens, et statim exiit in campum, eo quod
haberet multitudinem equitum, et confi-
deret in eis. Et insecutus est eum Ionathas
79 in Azotum, et commiserunt prælium. * Et
reliquit Apollonius in castris mille equites
80 post eos occulte. * Et cognouit Ionathas,
quoniam insidiæ sunt post se, et circuiuerunt
castra eius, et iecerunt iacula in populum a
81 mane vsque ad vesperam. * Populus autem
stabat, sicut præceperat Ionathas: et labo-
82 rauerunt equi eorum. * Et eiecit Simon
exercitum suum, et commisit contra legio-
nem: equites enim fatigati erant: et contriti
83 sunt ab eo, et fugerunt. * Et qui dispersi sunt
per campum, fugerunt in Azotum, et intra-
nerunt in Bethdagon idolum suum, vt ibi
84 se liberarent. * Et succendit Ionathas Azotum,
et ciuitates, quæ erant in circuitu eius,
et accepit spolia eorum, et templum Da-
gon: et omnes, qui fugerunt in illud, succen-
85 dit igni. Et fuerunt, qui ceciderunt gladio,
cum his, qui succensi sunt, scilicet octo millia
86 virorum. Et mouit inde Ionathas castra, et
applicuit ea Ascalonem: et exierunt de ci-
87 uitate obuiam illi magna gloria. * Et reuer-
sus est Ionathas in Ierusalem cum suis, ha-
88 bentibus spolia multa. * Et factum est: vt
audi-

audiuit Alexander rex sermones istos, addidit adhuc glorificare Jonathan. * Et misit ei fibulam auream, sicut consuetudo est dari cognatis regum. Et dedit ei Accaron, et omnes fines eius, in possessionem.

C A P. X I.

Morsuo Alexandro, & similiter Ptolemao, qui Alexandri regnum dolo inuaserat, ablata ab eo filia sua, & tradita in uxorem Demetrio, hic Demetrius Jonathan honoras datis litteris immunitatis à tributis: Jonathan autem mittit ei auxiliares milites, qui occisus uno die centum millibus, regem à ciuibus Antiochia liberarunt, & Antiochiam incendunt: illo autem sedus cum Jonathan initum prauaricante, Antiochus filius Alexandri deuicto Demetrio regnans, sedus inuit cum Jonathan, qui una cum fratre Simone sapiens uictor euadit aduersus alienigenas.

ET rex Aegypti congregauit exercitum, sicut arena, quæ est circa oram maris, et naues multas: et quærebat obtinere regnum Alexandri dolo, et addere illud regno suo. * Et exiit in Syriam verbis pacificis, et aperiebant ei ciuitates, et occurrebant ei: quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiam, eo quod socer suus esset. * Cum autem, introiret ciuitatem Ptolemæus, ponebat custodias militum in singulis ciuitatibus. * Et ut appropriauit Azoto, ostenderunt ei templum Dagon succensum igni, et Azotum, et cætera eius demolita, et corpora proiecta, et eorum, qui cæsi erant in bello tumulos, quos fecerant secus uiam. * Et narrauerunt regi, quia hæc fecit Jonathan, ut inuidiam facerent ei: et tacuit rex. * Et occurrit Jonathan regi in Ioppen cum gloria, et inuicem se salutauerunt, et dormierunt illic. * Et abiit Jonathan cum rege usque ad fluuium, qui uocatur Eleutherus: et reuersus est in Ierusalem. * Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium ciuitatum usque Seleuciam maritimam, et cogitabat in Alexandrum consilia mala. * Et misit legatos ad Demetrium, dicens: **V E N I**, componamus inter nos pactum, et dabo tibi filiam meam, quam habet Alexander, et regnabis in regno patris tui. * Poenitet enim me, quod dederim illi filiam meam: quæsiuit enim me occidere. * Et vituperauit eum, propterea quod concupierat regnum eius. * Et abtulit filiam suam, et dedit eam Demetrio, et alienauit se ab Alexandro, et manifestatæ sunt inimicitie eius. * Et intrauit Ptolemæus An-

tiochiam, et imposuit duo diademata capiti suo, Aegypti et Asie. * Alexander autem rex erat in Cilicia illis temporibus: quia rebellabant, qui erant in locis illis. * Et audiuit Alexander, et venit ad eum in bellum: et produxit Ptolemæus rex exercitum, et occurrit ei in manu valida, et fugauit eum. * Et fugit Alexander in Arabiam, ut ibi protegeretur: Rex autem Ptolemæus exaltatus est. * Et abtulit Zabdiel Arabs caput Alexandri, et misit Ptolemæo. * Et rex Ptolemæus mortuus est in die tertia: et qui erant in munitionibus, perierunt ab his, qui erant intra castra. * Et regnauit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo. * In diebus illis congregauit Jonathan eos, qui erant in Iudæa, ut expugnarent arcem, quæ est in Ierusalem: & fecerunt contra eam machinas multas. * Et abierunt quidam, qui oderant gētem suam viri iniqui ad regem Demetrium, & renuntiauerunt ei, quod Jonathan obsideret arcem. * Et ut audiuit, iratus est: & statim venit ad Ptolemaidam, & scripsit Jonathan ne obsideret arcem, sed occurreret sibi ad colloquium festinatò. * Ut audiuit autem Jonathan, iussit obsidere: & elegit de senioribus Israel, & de sacerdotibus, & dedit se periculo. Et accepit aurum, & argentum, & vestem, & alia xenia multa, & abiit ad regem Ptolemaidam, & inuenit gratiam in conspectu eius. * Et interpellabant aduersus eum quidam iniqui ex gente sua. * Et fecit ei rex, sicut fecerant ei, qui ante eum fuerant: & exaltauit eum in conspectu omnium amicorum suorum. * Et statuit ei principatum sacerdotij, & quæcumque alia habuit prius pretiosa, & fecit eum principem amicorum. * Et postulauit Jonathan à rege, ut immunem faceret Iudæam, & tres toparchias, & Samariam, & confines eius: & promisit ei talenta trecenta: * Et consensit rex: & scripsit Jonathan epistolas de his omnibus, hunc modum continentes: * **R E X** Demetrius fratri Jonathan salutem, & genti Iudæorum. * Exemplum epistolæ, quam scripsimus Latheni parenti nostro de vobis, misimus ad vos, ut sciretis. * Rex Demetrius Latheni parenti salutem. * Genti Iudæorum, amicis nostris, & conseruantibus, quæ iusta sunt apud nos, decreuimus benefacere, propter benignitatem ipsorum, quam ergo nos habent. * Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ, & tres ciuitates, Lydan, & Ramathan, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria, & omnes confines earum, sequestrari omnibus sacrificantibus in Ierosolymis, pro his, quæ ab eis prius accipiebat rex per singulos annos, & pro fru-

fructibus terræ, & pomorum. * Et alia, 35
quæ ad nos pertinebant decimarum, &
tributorum, ex hoc tempore remittimus
eis: & areas salinarum, & coronas, quæ
nobis deferebantur. * Omnia ipsis conce- 36
dimus: & nihil horum irritum erit ex hoc,
& in omne tempus. * Nunc ergo curate 37
facere horum exemplum, & detur Iona-
thæ, & ponatur in monte sancto, in loco
celebri. * Et videns Demetrius rex, quod 38
siluit terra in conspectu suo, & nihil ei re-
sistit, dimisit totum exercitum suum, vnū-
quemque in locum suum, excepto peregrino
exercitu, quem contraxit ab insulis
Gentium: & inimici erant ei omnes exer-
citus patrum eius. * Tryphon autem erat 39
quidam partium Alexandri prius: & vidit,
quoniam omnis exercitus murmurabat
contra Demetrium, & iuit ad Einalchuel
Arabem, qui nutrebat Antiochum filium
Alexandri: * Et assidebat ei, vt traderet 40
eum ipsi, vt regnaret loco patris sui: & enū-
tiauit ei, quanta fecit Demetrius, et iniuri-
as exercituū eius aduersus illū. Et māsit il-
lis diebus multis. Et misit Ionathas ad De- 41
metriū regē, vt eijceret eos, qui in arce erāt
in Ierusalem, & qui in præfidijs erant: quia E
impugnabant Israel. * Et misit Demetrius 42
ad Ionathan, dicens: Non hæc tantum fa-
ciam tibi, & genti tuæ: sed gloria illustra-
bore, & gentem tuam, cum fuerit oppor-
tunum. * Nunc ergo rectè feceris, si mi- 43
seris in auxilium mihi viros: quia discessit
omnis exercitus meus. * Et misit ei Io- 44
nathas tria millia virorum fortium Antio-
chiam, & venerunt ad regem, et delectatus
est rex in aduentu eorum. * Et conuene- 45
runt, qui erant de ciuitate, & centum vi-
ginti millia virorum, & volebant interfice-
re regem. * Et fugit rex in aulam: & occu- 46
pauerunt, qui erant de ciuitate, itinera ciui-
tatis, & coeperunt pugnare. * Et vt vo- 47
cauit rex Iudæos in auxilium, & conue-
nerunt omnes simul ad eum, & dispersi
sunt omnes per ciuitatem. * Et occide- 48
runt in illa die centum millia hominum,
et succenderunt ciuitatem, & coeperunt
spolia multa in die illa, & liberauerunt
regem. * Et viderunt, qui erant de ci- 49
uitate, quod obtinuissent Iudæi ciuitatem
sicut volebant: & infirmati sunt mente
sua, & clamauerunt ad regem cum preci-
bus dicentes: * Da nobis dexteras, & ces- 50
sent Iudæi oppugnare nos, et ciuitatem.
* Et proiecerunt arma sua, & fecerunt 51
pacem, et glorificati sunt Iudæi in con-
spectu regis, & in conspectu omnium, F
qui erant in regno eius, et nominati sunt
in regno: et regressi sunt in Ierusalem ha-
bentes spolia multa. * Et sedet Demetrius 52

rex in sede regni sui: et siluit terra in con-
53 spectu eius. * Et mentitus est omnia quæ-
cunque dixit, et abalienauit se à Ionatha,
et non retribuit ei secundum beneficia, quæ
54 sibi retribuerat, et vexabat eum valde. *
Post hæc autem reuersus est Tryphon, et
Antiochus cum eo puer adolescens, et
55 regnauit, et imposuit sibi diadema. * Et
congregati sunt ad eum omnes exercitus,
quos disperferat Demetrius, et pugnaue-
runt contra eum: et fugit, et terga ver-
56 tit. * Et accepit Tryphon bestias, et ob-
57 tinuit Antiochiam: * Et scripsit Antiochus
adolescens Ionathæ, dicens: Constituo
tibi sacerdotium, et constituo te super
quatuor ciuitates, vt sis de amicis regis. *
58 Et misit illi vasa aurea in ministerium, et
dedit ei potestatem bibendi in auro, et esse
59 in purpura, et habere fibulam auream: *
Et Simonem fratrem eius constituit du-
cem à terminis Tyri vsque ad fines Ægyp-
60 ti. * Et exijt Ionathas, et perambulabat
trans flumen ciuitates: et congregatus est
ad eum omnis exercitus Syriæ in auxiliū,
et venit Ascalonem, et occurrerunt ei
61 honorificè de ciuitate. * Et abiit inde
Gazam: et concluderunt se, qui erant
Gazæ: et obsederunt eam, et succendit, quæ
erant in circuitu ciuitatis, et prædatus est
62 ea. * Et rogauerunt Gazenses Ionathan, et
G dedit illis dexteram: et accepit filios eorum
obsides, et misit illos in Ierusalem: et
perambulauit regionem vsque Damascum.
63 Et audiuit Ionathas, quod præuaricati
sunt principes Demetrii in Cades, quæ est
in Galilæa, cum exercitu multo, volentes
64 eum remouere à negotio regni: * Et occur-
rit illis: fratrem autem suum Simonem
65 reliquit intra prouinciam. * Et applicuit
Simon ad Bethsuram, et expugnabat eam
66 diebus multis, et conclusit eos. * Et po-
stulauerunt ab eo dexteras accipere, et
dedit illis: et eiecit eos inde, et coepit
67 ciuitatem, et posuit in ea præsidium. *
Et Ionathas, et castra eius applicuerunt ad
aquam Genesar, et ante lucem vigilauerunt
68 in campo Asor. * Et ecce castra alienige-
narum occurrebant in campo, et tende-
bant ei insidias in montibus: ipse autem
69 occurrit ex aduerso. * Insidie verò exur-
rexerunt de locis suis, et commiserunt præ-
70 lium. * Et fugerunt, qui erant ex parte
Ionathæ omnes, et nemo relictus est ex eis,
nisi Mathathias filius Absolomi, et Iudas
filius Calphi, princeps militiae exercitus. *
71 Et scidit Ionathas vestimenta sua, et po-
72 suit terram in capite suo, et orauit. * Et
reuersus est Ionathas ad eos in prælium, et
conuertit eos in fugam, et pugnaverunt. *
73 Et viderunt, qui fugiebant partis illius, et
reuerſi

dinem magnam inter medium arcis, & ciuitatis, vt separaret eam a ciuitate, vt esset ipsa singulariter, & neque emanet, neque vendant. * Et conuenerunt, vt edificarent ciuitatem: & cecidit murus, qui erat super torrentem ab ortu solis, & reparauit eum, qui vocauit Caphetheta: * Et Simon edificauit Adiada in Sephela, & muniuit eam, & imposuit portas, & scarras. * Et cum cogitasset Tryphon regnare Asia, & assumere diadema, & extendere manum in Antiochum regem: * Timens ne fortè non permetteret eum Ionathas; sed pugnaret aduersus eum, quærebat comprehendere eum, & occidere. Et exurgens abiit in Bethsan. * Et exiuit Ionathas obuiam illi cum quadraginta millibus virorum electorum in prælium, & venit Bethsan. * Et vidit Tryphon, quia venit Ionathas cum exercitu multo, vt extenderet in eum manus, & timuit, * Et excepit eum cum honore, & commendauit eum omnibus amicis suis, & dedit ei munera: & præcepit exercitibus suis, vt obedirent ei, sicut sibi. * Et dixit Ionathas: Vt quid vexasti vniuersum populum, cum bellum nobis non sit? * Et nunc remitte eos in domos suas: elige autem tibi viros paucos, qui tecum sint, & veni mecum Ptolemaidam, & tradam eam tibi, & reliqua præsidia, & exercitum, & vniuersos præpositos negotij, & conuersus abibo: propterea enim veni. * Et credidit ei, & fecit sicut dixit: & dimisit exercitum, & abierunt in terram Iuda. * Retinuit autem secum tria millia virorum: ex quibus remisit in Galilæam duo millia, mille autem venerunt cum eo. * Vt autem intrauit Ptolemaidam Ionathas, clausurunt portas ciuitatis Ptolemenses; & comprehenderunt eum: & omnes, qui cum eo intrauerant, gladio interfecerunt. * Et misit Tryphon exercitum, & equites in Galilæam, & in campum magnum, vt perderent omnes socios Ionathæ. * At illi cum cognouissent, quia comprehensus est Ionathas, & periit, & omnes, qui cum eo erant, hortati sunt semetipsos, & exierunt parati in prælium. * Et videntes hi, qui insecuti fuerant, quia pro anima res est illis, reuersi sunt: Illi autem venerunt omnes cum pace in Terram Iuda. Et planxerunt Ionathan, & eos, qui cum ipso fuerant, valde: & luxit Israel luctu magno. * Et quæsierunt omnes gentes, quæ erant in circuitu eorum, conterere eos, dixerunt enim: Non habent principem, & adiuuantem: nunc ergo expugnemus illos, & tollamus de hominibus memoriam eorum.

CAP. XIII.

Suscepto Simon principatu pro fratre Ionathas misit petitam à Tryphone pecuniam, una cum filiis Ionathæ, ad eius redemptionem: Tryphon autem, accepta pecunia, patrem occidit cum filiis: quibus sepultis, ac defletis; Simon magnificum extruxit parentibus, ac fratribus sepulchrum in Modia: Tryphon vero, occiso Antiocho, regnum eius inuasit: & Simon, impetratis à rege Demetrio litteris fœderis, ac immunitatis, expugnauit Gazaram, & arcem Ierosolymorum obtinuit: propter quod latum agunt festum, quod etiam quorannis apud Iudæos agi præcipitur.

ET audiuit Simon, quod congregauit Tryphon exercitum copiosum, vt veniret in terram Iuda, & attereret eam. * Videns, quia in tremore populus est, & in timore, ascendit Ierusalem, & congregauit populum. Et adhortans dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei, fecimus pro legibus, & pro sanctis prælia, & angustias quales vidimus: Horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israel, & relictus sum ego solus. * Et nunc non mihi contingat parcere animæ meæ in omni tempore tribulationis: non enim melior sum fratribus meis. * Vindicabo itaque gentem meam, & sancta, natos quoque nostros, & vxores: quia congregatæ sunt vniuersæ gentes conterere nos inimicitie gratia. * Et accensus est spiritus populi simul, vt audiuit sermones istos: * Et responderunt voce magna dicentes: Tu es dux noster loco Iudæ, & Ionathæ fratris tui: * Pugna prælium nostrum: & omnia, quæcumque dixeris nobis, faciemus. * Et congregans omnes viros bellatores, accelerauit consummare vniuersos muros Ierusalem, & muniuit eam in gyro. * Et misit Ionathan filium Absalom, & cum eo exercitum novum, in Ioppen; & eiecit his, qui erant in ea, remansit illic ipse. * Et mouit Tryphon à Ptolemaida cum exercitu multo, vt veniret in Terram Iuda, & Ionathas cum eo in custodia. * Simon autem applicuit in Addus contra faciem campi. * Et vt cognouit Tryphon, quia surrexit Simon loco fratris sui Ionathæ: & quia commissurus esset cum eo prælium, misit ad eum legatos, * Dicens: Pro argento, quod debebat frater tuus Ionathas in ratione regis, propter negotia, quæ habuit, decinuimus eum. * Et nunc mitte argenti talenta centum, & duos filios eius ob-

sides

fides, ut non dimissus fugiat à nobis, & remitteremus eum. * Et cognouit Simon, 17 quia cum dolo loqueretur secum, iussit tamen dari argentum, & pueros: ne inimicitiam magnamsumeret ad populum Israel dicentem: * Quia non misit ei ar- 18 gentum, & pueros, propterea periit. * Et misit pueros, & centum talenta: & 19 mentitus est, & non dimisit Jonathan. * Et post hæc venit Tryphon intra regio- 20 nem, ut contereret eam: & gyrauerunt per viam, quæ ducit Ador: & Simon, & castraeius ambulabant in omnem locum quocumque ibant. * Qui autem in arce 21 erant, miserunt ad Tryphonem legatos, ut festinaret venire per desertum, & mitteret illis alimonias. * Et parauit Try- 22 phon omnem equitatum, ut veniret illa nocte: erat autem nix multa valde, & non venit in Galaaditim. * Et cum appro- 23 pinquasset Bascaman, occidit Jonathan, & filios eius illic. * Et conuertit Tryphon, 24 & abiit in terram suam. * Et misit Simon, 25 & accepit ossa Ionathæ fratris sui, et sepeliuit ea in Modin ciuitate patrum eius. * Et planxerunt eum omnis Israel planctu 26 magno, et luxerunt eum dies multos. * Et ædificauit Simon super sepulchrum pa- 27 tris sui, et fratrum suorum ædificium altum visu, lapide polito retro, et ante: * Et statuit septem pyramidas, vnâ con- 28 tra vnâ patri, et matri, et quatuor fratribus: * Et his circumposuit columnas 29 magnas; et super columnas arma, ad memoriam æternam: et iuxta arma naues sculpras, quæ viderentur ab omnibus nauigantibus mare. * Hoc est sepulchrum, 30 quod fecit in Modin, usque in hunc diem. * Tryphon autem cum iter faceret cum 31 Antiocho rege adolescente, dolo occidit eum. * Et regnauit loco eius, & im- 32 posuit sibi diadema Asiæ, & fecit plagam magnam in terra. * Et ædificauit Si- 33 mon præsidia Iudææ, muniens ea turribus excelsis, & muris magnis, & portis, & seris: & posuit alimenta in munitionibus. * Et elegit Simon viros, & mi- 34 sit ad Demetrium regem, ut faceret remissionem regioni: quia actus omnes Tryphonis, per direptionem fuerant gesti. * Et 35 Demetrius rex ad verba ista respondit ei, & scripsit epistolam talem: * R E X D e- 36 metrius Simoni summo sacerdoti, & amico regum, & senioribus, & genti Iudæorum, salutem. * Coronam auream, & ba- 37 hem quam misistis, suscepimus: & parati sumus facere vobiscum pacem magnam, & scribere præpositis regis remittere vobis, quæ indulsimus. * Quæcumque enim con- 38 stituimus, vobis constant. Munitiones,

39 quas ædificastis, vobis sint. * Remitte-
rimus quoque ignorantias, & peccata, usque in hodiernum diem, & coronam quam debebatis: & si quid aliud erat tributarium in Ierusalem, iam non sit 40 tributarium. * Et si qui ex vobis apti sunt conscribi inter nostros, conscriban-
tur, & sit inter nox pax. * Anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum 41 Gentium ab Israel. * Et coepit populus 42 Israel scribere in tabulis, & gestis publicis, anno primo sub Simone summo sacerdote, magno duce, & principe Iudæorum. * In diebus illis applicuit Simon ad Gazam, & circumdedit eam castris, & fecit machinas, & applicuit ad ciuitatem, & percussit turrem vnâ, & com-
prehendit eam. * Et eruperant, qui erant intra machinam in ciuitatem: & 43 factus est motus magnus in ciuitate. * Et ascenderunt, qui erant in ciuitate, cum vxoribus, & filiis supra murum, scissis tunicis suis, & clamauerunt voce magna, postulantes à Simone dex-
tras sibi dari, * Et dixerunt: non nobis reddas secundum malitias nostras, sed 44 secundum misericordias tuas. * Et flexus Simon, non debellauit eos: eiecit tamen de ciuitate, & mundauit ædes in quibus fuerunt simulacra, & tunc intrauit in eam cum hymnis benedicens De-
minum: * Et eiecit ab ea omni immunditia, collocauit in ea viros, qui legem facerent: & muniuit eam, & fecit sibi 45 habitationem. * Qui autem erant in arce Ierusalem, prohibebantur egredi, & ingredi regionem, & emere, ac vendere: & esurierunt valde, & multi ex 46 eis fame perierunt. * Et clamauerunt ad Simonem, ut dextras acciperent: & dedit illis: & eiecit eos inde, & munda-
uit arcem à contaminationibus: * Et intrauerunt in eam tertia, & vigesima die secundi mensis, anno centesimo septuagesimo primo, cum laude, & ramis palmarum, & cinyris, & cymbalis, & nablîs, & hymnis, & canticis, quia contritus est inimicus magnus ex 47 Israel. * Et constituit, ut omnibus annis agerentur dies hi cum lætitia. * Et muniuit montem templi, qui erat secus arcem, & habitauit ibi ipse, & qui cum eo erant. * Et vidit Simon Ioannem filium suum, quod fortis prælij vir esset: & posuit eum ducem virtutum vniuersarum: & habitauit in Gazaris.

CAP. XIV.

Demetrio à duce Arfacis deuicto, & capto, Simon cum suo populo magna pace fruatur: ad quem missa sunt litterae renouati fœderis à Spartiatis, & Romanis cum maxima laude Simonis, qui Romanis clypeum aureum mmarum mille miserat.

ANno centesimo septuagesimo secundo congregauit rex Demetrius exercitum suum, & abiit in Mediam ad contrahenda sibi auxilia, ut expugnaret Tryphonem. * Et audiuit Arfacis rex Persidis, & Mediæ, quia intrauit Demetrius confines suos, & misit unum de principibus suis, ut comprehenderet eum viuum, & adduceret eum ad se. * Et abiit, & percussit castra Demetrii: & comprehendit eum, & duxit eum ad Arfacem, & posuit eum in custodiam. * Et siluit omnis Terra Iuda omnibus diebus Simonis, & quæ fuit bona genti suæ: & placuit illis potestas eius, & gloria eius, omnibus diebus. * Et cum omni gloria sua accepit Ioppen in portum, & fecit introitum in insulis maris. * Et dilatauit fines gentis suæ, & obtinuit regionem. * Et congregauit captiuitatem multam, & dominatus est Gazaræ, & Bethsuræ, & arci: & abstulit immunditias ex ea, & non erat, qui resisteret ei. * Et unusquisque colebat terram suam cum pace: & Terra Iuda dabat fructus suos: & ligna camporum fructum suum. * Seniores in plateis sedebant omnes, & de bonis terræ tractabant, & iuvenes induebant se gloriam, & stolas bellicæ. * Et ciuitatibus tribuebat alimonias, & constituebat eas, ut essent vasa munitionis, quoadusque nominatum est nomen gloriæ eius usque ad extremum terræ. * Fecit pacem super terram, & lætatus est Israel lætitia magna. * Et sedit unusquisque sub vite sua, & sub ficulnea sua: & non erat, qui eos terreret. * De fecit impugnans eos super terram: reges contriti sunt in diebus illis. * Et confirmauit omnes humiles populi sui, & legem exquisiuit, & abstulit omnem iniquum, & malum. * Sancta glorificauit, & multiplicauit vasa sanctorum. * Et auditum est Romæ, quia defunctus esset Ionathas, & usque in Spartiatis; & contristati sunt valde. * Ut audierunt autem, quod Simon frater eius factus esset summus sacerdos loco eius, & ipse obtineret omnem regionem, & ciuitates in ea: * Scripserunt ad eum in tabulis æreis, ut renouarent amicitias, & societatem, quam fecerant cum Iuda, & cum Ionatha fratribus eius.

19 Et lectæ sunt in conspectu ecclesiæ in Ierusalem. Et hoc exemplum epistolarum, 20 quas Spartiatis miserunt: * SPARTIANORVM principes, & ciuitates, Simoni Sacerdoti magno, & senioribus, & sacerdotibus, & reliquo populo Iudæorum, fratribus, salutem. * Legati, qui missi sunt ad populum nostrum, nuntiauerunt nobis de vestra gloria, & honore, ac lætitia: & gauisi sumus in introitu eorum. * Et scripsimus, quæ ab eis erant dicta in concilijs populi, sic: Numenius Antiochi, & Antipater Iasonis filius, legati Iudæorum, venerunt ad nos, renouantes nobiscum amicitiam pristinam. 23 * Et placuit populo excipere viros gloriose, & ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris, ut sit ad memoriam populo Spartiatarum. Exemplum autem horum scripsimus Simoni magno sacerdoti. * Post hæc autem misit Simon Numenium Romam, habentem clypeum aureum magnum, pondo mmarum mille, ad statuendam cum eis societatem. Cum autem audisset populus Romanus 25 sermones istos, dixerunt: Quam gratiarum actionem reddemus Simoni, & filiis eius? * Restituit enim ipse fratres suos, & expugnauit inimicos Israel ab eis: & statuerunt ei libertatem, & descriperunt in tabulis æreis, & posuerunt in titulis in monte Sion. * Et hoc est exemplum scripturæ: OCTAVA decima die mensis Elul, anno centesimo septuagesimo secundo, anno tertio sub Simone sacerdote magno in Asaramel, * In conuentu magno sacerdotum, & populi, & principum gentis, & seniorum regionis, nota facta sunt hæc: Quoniam frequenter facta sunt prælia in regione nostra. * Et Simon autem Mathathie filius ex filiis Iarib, & fratres eius dederunt se periculo, & resisterunt aduersarijs gentis suæ, ut starent sancta ipsorum, & lex: & gloria magna glorificauerunt gentem suam. * Et congregauit Ionathas gentem suam, & factus est illis sacerdos magnus, & appositus est ad populum suum. * Et voluerunt inimici eorum calcare, et atterere regionem ipsorum, et extendere manus in sancta eorum. * Tunc restitit Simon, et pugnavit pro gente sua, et erogauit pecunias multas, et armauit viros virtutis gentis suæ, et dedit illis stipendia. * Et muniuit ciuitates Iudææ, & Bethsuram, quæ erat in finibus Iudææ, ubi erant arma hostium antea: et posuit illic præsidium viros Iudæos. * Et Ioppen muniuit, quæ erat ad mare: et Gazaram, quæ est in finibus Azoti, in qua hostes antea habitabant,

hant, et collocavit illic Iudæos: et quæcumque apta erant ad correptionem eorum, posuit in eis. * Et vidit populus actum Simonis, & gloriam quam cogitabat facere genti suæ, & posuerunt eum ducem suum, & principem sacerdotum, eo quod ipse fecerat hæc omnia, & iustitiam, & fidem, quam conseruauit genti suæ, & exquisiuit omni modo exaltare populum suum. * Et in diebus eius prospera-
 36 rum est in manibus eius, ut tollerentur gentes de regione ipsorum, & qui in ciuitate Dauid erant in Ierusalem, in arce, F de qua procedebant, & contaminabant omnia, quæ in circuitu sanctorum sunt, & inferebant plagam magnam castitati: * Et collocavit in ea viros Iudæos ad tu-
 37 ramentum regionis, & ciuitatis, & exaltauit muros Ierusalem. * Et rex Deme-
 38 trius statuit illi summum sacerdotium. * Secundum hæc fecit eum amicum suum, 39 & glorificauit eum gloria magna. * Au-
 40 diuit enim, quod appellati sunt Iudæi a Romanis amici, & socij, & fratres, & quia susceperunt legatos Simonis gloriose: * Et quia Iudæi, 41 & sacerdotes eorum consenserunt eum esse ducem suum, & summum sacerdotem in æternum, donec surgat propheta fidelis: * Et ut sit super
 42 eos dux: & ut cura esset illi pro sanctis, & ut constitueret præpositos super opera eorum, & super regionem, G & super arma, & super præsidia: * Et
 43 cura sit illi de sanctis: & ut audiat ab omnibus, & scribantur in nomine eius omnes conscriptiones in regione, & ut operiatur purpura, & auro: * Et ne
 44 liceat ulli ex populo, & ex sacerdotibus, irritum facere aliquid horum, & contradicere his, quæ ab eo dicuntur, aut conuocare conuentum in regione sine ipso: & vestiri purpura, & uti fibula aurea. * Qui autem fecerit extra
 45 hæc, aut irritum fecerit aliquid horum, reus erit. * Et complacuit omni popu-
 46 lo statuere Simonem, & facere secundum verba ista. * Et suscepit Simon, 47 & placuit ei, ut summo sacerdotio fungeretur, & esset dux, & princeps gentis Iudæorum, & sacerdotum, & præfesset omnibus. * Et scripturam istam
 48 dixerunt ponere in tabulis æreis, & ponere eas in peribolo sanctorum, in loco celebri: * Exemplum autem eorum
 49 ponere in ærario, ut habeat Simon, & filij eius.

C A P. X V.

Antiochus Demetrii filius litteras amicitiarum mittit ad Simonem: Romani fœderatos sibi Iudæos ceteris nationibus per litteras commendant: Antiochus dum Tryphonem insequitur, missum à Simone militum auxilium recusat, mittitque ad eum Athenobium, qui multa tanquam debita recipiat: & Simonis responso accepto, constituit aduersus eum Gendebæum ducem exercitus, ipse vero Tryphonem persequitur.

ET misit rex Antiochus filius Demetrii epistolas ab insulis maris Simonis sacerdoti, & principi gentis Iudæorum, & vniuersæ genti: * Et erant continentes hunc modum: R E X Antiochus Simoni Sacerdoti magno, & genti Iudæorum salutem. * Quoniam pestilentes obtinuerunt regnum patrum nostrorum, volo autem vendicare regnum, & restituere illud sicut erat antea: & electam feci multitudinem exercitus, & feci naues bellicas. * Volo autem procedere per regionem, ut vlciscar in eos, qui corruerunt regionem nostram, & qui desolauerunt ciuitates multas in regno meo. * Nunc ergo statuo tibi omnes oblationes, quas remiserunt tibi ante me omnes reges, & quæcumque alia dona remiserunt tibi: * Et permitto tibi facere percussuram proprij numismatis in regione tua: * Ierusalem autem
 B sanctam esse, & liberam: & omnia arma, quæ fabricata sunt, & præsidia, quæ construxisti, quæ tenes, maneat tibi. * Et omne deb tum regis, & quæ futura sunt regi, ex hoc, & in totum
 9 tempus remittuntur tibi. * Cum autem obtinuerimus regnum nostrum, glorificabimus te, & gentem tuam, & templum gloria magna, ita ut manifestetur
 10 gloria vestra in vniuersa terra. * Anno centesimo septuagesimo quarto exijt Antiochus in terram patrum suorum, & conuenerunt ad eum omnes exercitus, ita ut pauci relictæ essent cum Tryphone. *
 11 Et insecutus est eum Antiochus rex, & venit Doram fugiens per maritimam.
 12 * Sciebat enim, quod congregata sunt mala in eum, & reliquit eum exerci-
 13 tus. * Et applicuit Antiochus super Doram cum centum viginti millibus viro-
 14 rum belligeratorum, & octo millibus equitum: * Et circumiit ciuitatem, & naues à mari accesserunt: & vexabant ciuitatem à terra, & mari, & tem-
 nera

nem sinebant ingredi, vel egredi. * Venit autem Numenius, & qui cum eo fuerant, ab vrbe Roma, habentes epistolas regibus, & regionibus scriptas, in quibus continebantur hæc: * L V C I V S 16 consul Romanorum, Ptolemæo regi salutem. * Legati Iudæorum venerunt ad nos amici nostri, renouantes pristinam amicitiam, & societatem, missi à Simone principe Sacerdotum, & populo Iudæorum. * Attulerunt autem, & clypeum aureum mmarum mille. * Placuit itaque nobis scribere regibus, & regionibus, vt non inferant illis mala, neque impugnent eos, & ciuitates eorum, & regiones eorum: & vt non ferant auxilium pugnantibus aduersus eos. * Visum autem est nobis accipere ab eis clypeum. * Si qui ergo pestilentes refugerunt de regione ipsorum ad vos, tradite eos Simoni principi sacerdotum, vt vindicet in eos secundum legem suam. * Hæc etiam scripta sunt Demetrio regi, & Attalo, & Ariarathi, & Arsaci, * Et in omnes regiones: & Lampaco, & Spartatis, & in Delum, & in Myndum, & in Sicyonem, & in Cariam, & in Samum, & in Pamphyliam, & in Lyciam, & in Alicarnassum, & in Coos, & in Siden, & in Aradon, & in Rhodum, & in Phaselidem, & in Gortynam, & Gnidum, & Cyprum, & Cyrenen. * Exemplum autem eorum scripserunt Simoni principi sacerdotum, & populo Iudæorum. * Antiochus autem rex applicuit castra in Doram secundo, admouens ei semper manus, & machinas faciens: & conclusit Tryphonem, ne procederet, * Et misit ad eum Simon duo millia virorum electorum in auxilium, & argentum, & aurum, & vasa copiosa: * Et noluit ea accipere: sed rupit omnia, quæ pactus est cum eo antea, & alienauit se ab eo. * Et misit ad eum Athenobium vnum de amicis suis, vt tractaret cum ipso, dicens: Vos tenetis Ioppen, & Gazaram, & arcem, quæ est in Ierusalem, ciuitates regni mei: * Fines earum desolastis, & fecistis plagam magnam in terra, & dominati estis per loca multa in regno meo. * Nunc ergo tradite ciuitates, quas occupastis; & tributa locorum, in quibus dominati estis extra fines Iudææ. * Sin autem, date pro illis quingenta talenta argenti, & exterminij, quod exterminastis, & tributorum ciuitatum alia talenta quingenta: sin autem, veniemus, & expugnabimus vos. * Et venit Athenobius amicus regis in Ierusalem, & vidit gloriam Simonis, & claritatem in auro, F

& argento, & apparatus copiosum: & obstupuit: & retulit ei verba Regis. * Et respondit ei Simon, & dixit ei: Neque alienam terram sumpsimus, neque aliena detinemus: sed hereditatem patrum nostrorum, quæ iniuste ab inimicis nostris aliquo tempore possessa est. * Nos verò tempus habentes, vindicamus hereditatem patrum nostrorum. * Nam de Ioppe, & Gazara, quæ expostulas, ipsi faciebant in populo plagam magnam, & in regione nostra: horum damus talenta centum. Et non respondit eis Athenobius verbum. * Reuersus autem cum Gira ad regem, renuntiavit ei verba ista, & gloriam Simonis, & vniuersa, quæ vidit: & iratus est rex ira magna. * Tryphon autem fugit nani in Orthosiada. * Et constituit rex Cendebæum ducem maritimum, & exercitum peditum, & equitum dedit illi. * Et mandauit illi mouere castra contra faciem Iudææ: & mandauit ei ædificare Gedorem, & obstruere portas ciuitatis, & debellare populum. Rex autem persequabatur Tryphonem. * Et peruenit Cendebæus Iamnam, & coepit irritare plebem, & concutere Iudæam, et captiuare populum, et interficere, et ædificare Gedorem. * Et collocauit illic equites, et exercitum, vt egressi perambularent viam Iudææ, sicut constituit ei rex.

C A P. XVI.

Simon senex mittit exercitum suum cum filijs suis Iuda, & Ioanne aduersus Cendebæum: quo denicto, Ptolemæus gener Simonis dominandi ambitione inflammatus, acceptos conuiuij socerum eiusque filios Mathathiam, & Iudam dolo interfecit, vt ita Iudæa provincias obtineret: porro nuntijs, quos ad Ioannem dolo interimendum miserat; sunt ab illo intercepti, & Ioannes patri in summo sacerdotio successit.

ET ascendit Ioannes de Gazaris, et nuntiavit Simoni patri suo, quæ fecit Cendebæus in populo ipsorum. * Et vocauit Simon duos filios seniores, Iudam, et Ioannem, et ait illis: Ego, et fratres mei, et domus patris mei, expugnauimus hostes Israel ab adolescentia, vsque in hunc diem: et prosperatum est in manibus nostris liberare Israel aliquoties. * Nunc autem senui, sed estote loco meo, et fratres mei, et egressi pugnate pro gente nostra: auxilium verò de coelo vobiscum sit. * Et elegit de regio-

ne viginti millia virorum belligerato-
rum, et equites; et profecti sunt ad Cen-
debæum: et dormierunt in Modin. *
Et surrexerunt mane, et abierunt in cam-
pum: et ecce exercitus copiosus in ob-
uiam illis peditum, & equitum, et flu-
uius torrens erat inter medium ipsorum.
* Et admouit castra contra faciem eorum
ipse, et populus eius, et vidit populum
trepidantem ad transfretandum torren-
tem, et transfretauit primus: et vide-
runt eum viri, et transierunt post eum.
* Et diuisit populum, et equites in me-
dio peditum: erat autem equitatus ad-
uersariorum copiosus nimis. * Et excla-
mauerunt sacris tubis, et in fugam con-
uersus est Cendebæus, et castra eius: et
ceciderunt ex eis multi vulnerati: resi-
dui autem in munitionem fugerunt. *
Tunc vulneratus est Iudas frater Ioan-
nis: Ioannes autem insecutus est eos:
donec venit Cedronem, quam ædificauit:
* Et fugerunt vsque ad tures, quæ erant
in agris Azoti, & succendit eas igni. Et
ceciderunt ex illis duo millia virorum, &
reuersus est in Iudæam in pace. * Et Pro-
lemæus filius Abobi constitutus erat dux
in campo Iericho, & habebat argentum,
& aurum multum. * Erat enim gener
summi sacerdotis. * Et exaltatum est cor
eius, & volebat obtinere regionem, &
cogitabat dolum aduersus Simonem, &
filios eius, vt tolleret eos. * Simon au-
tem perambulans ciuitates, quæ erant in
regione Iudææ, & sollicitudinem gerens
earum, descendit in Iericho ipse, &
Mathathias filius eius, & Iudas, anno

centesimo septuagesimo septimo, mensē
vndecimo: hic est mensis Sabbath. * Et
suscepit eos filius Abobi in munitiuncu-
lam, quæ vocatur Doch, cum dolo,
quam ædificauit: & fecit eis conuiuium
magnum, & abscondit illic viros. * Et
cum inebriatus esset Simon, & filij eius,
surrexit Prolemæus cum suis, & sumpsit
arma sua, & intrauerunt in conui-
uium, & occiderunt eum, & duos fr-
lios eius, et quosdam pueros eius. * Et
fecit deceptionem magnam in Israel, et
reddidit mala pro bonis. * Et scripsit
hæc Prolemæus, et misit regi, vt mitte-
ret ei exercitum in auxilium, et trade-
ret ei regionem, et ciuitates eorum, et
tributa. * Et misit alios in Gazaram tol-
lere Ioannem: et tribunus misit episto-
las, vt venirent ad se, et daret eis
argentum, et aurum, et dona. * Et
alios misit occupare Ierusalem, et mon-
tem templi. * Et præcurrens quidam,
nuntiauit Ioanni in Gazara, quia pe-
riit pater eius, et fratres eius, et quia
misit te quoque interfici. * Vt audiuit
autem, vehementer expauit, et com-
prehendit viros, qui venerant perde-
re eum, et occidit eos: cognouit enim,
quia quærebant eum perdere. * Et cæ-
tera sermonum Ioannis, et bellorum
eius, et bonarum virtutum, qui-
bus fortiter gessit, et ædificij my-
riorum, quos extruxit, et rerum ge-
starum eius: * Ecce hæc scripta sunt
in libro dierum sacerdoti eius, ex quo
factus est princeps sacerdotum post pa-
trem suum.

LIBER SECVNDVS MACHABÆORVM.

757

CAPVT PRIMVM.

Iudai habitantes Ierosolymis scribunt Iudais in Ægypto commorantibus mortem Antiochi, ac suorum, qua in Perside contigerat, gratias Deo agentes, & hortantes, ut celebrent diem scenopægiæ, & diem dati ignis post reductionem captiuitatis: cuius rei narratur hic historia, & oratio Nehemias:

HATRIBVS, qui sunt per Ægyptum, Iudæis, salutem A dicunt fratres, qui sunt in Ierosolymis, Iudæi, et qui in regione Iudææ, et pacem bonam. * Beneficiat vobis Deus, et meminerit testamenti sui, quod locutus est ad Abraham, et Isaac, et Iacob, seruorum suorum fidelium: * Et det vobis cor omnibus, ut colatis eum, et faciatis eius voluntatem, corde magno, et animo volenti. * Adaperiat cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et faciat pacem. * Exaudiat orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deferat in tempore malo. * Et nunc hic sumus orantes pro vobis. * Regnante Demetrio, anno centesimo sexagesimo nono, nos Iudæi scripsimus vobis in tribulatione, et impetu, qui superuenit nobis in istis annis, ex quo recessit Iason a sancta terra, et a regno. * Portam succenderunt, et effuderunt sanguinem innocentem: et orauimus ad Dñm, et exauditi sumus, et obtulimus sacrificium, et similaginem, et accendimus lucernas, et proposuimus panes. * Et nunc frequentate dies scenopægiæ mensis Casleu. * Anno centesimo octogesimo octauo, populus, qui est Ierosolymis, et in Iudæa, Senatusque, et Iudas, Aristobolo magistro Ptolemæi regis, qui est de genere christorum sacerdotum, et his, qui in Ægypto sunt, Iudæis, salutem et sanitatem. * De magnis periculis a Deo liberati, magnifice gratias agimus ipsi, utpotè qui aduersus ealem regem dimicauimus. * Ipse enim ebullire fecit de Perside eos, qui pugnaverunt contra nos, et sanctam ciuitatem. * Nam cum in Perside esset dux ipse, et cum ipso immensus exercitus, cecidit in templo Naneæ, consilio deceptus sacerdotum Naneæ, * Etenim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus, et amici eius, et ut acciperet pecunias multas dotis nomine. * Cumque proposuissent eas sacer-

16 dotes Naneæ, et ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum fani, clauferunt templum, Cum intrasset Antiochus: pertoque occulto aditu templi, mittentes lapides percusserunt ducem, et eos, qui cum eo erant, et diuiserunt membratim, et cap. tibus amputatis foras proiecerunt. * Per omnia benedictus Deus, qui tradidit impios. Facturi igitur quinta, et vigesima die mensis Casleu purificationem templi, necessarium duximus significare vobis, ut et vos quoque agatis diem scenopægiæ, et diem ignis, qui datus est, quando Nehemias ædificato templo, et altari obtulit sacrificia. * Nam cum in Persidem ducerentur patres nostri; sacerdotes, qui tunc cultores Dei erant, acceptum ignem de altari occultè absconderunt in valle, ubi erat puteus altus, et siccus, et in eo conturati sunt eum, ita ut omnibus ignotus esset locus. * Cum autem præterissent anni multi, et placuit Deo, ut mitteretur Nehemias a rege Persidis: nepotes sacerdotum illorum, qui absconderant, misit ad requirendum ignem: et sicut narrauerunt nobis, non inuenerunt ignem, sed aquam crassam. * Et iussit eos haurire, et afferre sibi: et sacrificia, quæ imposita erant, iussit sacerdos Nehemias aspergi ipsa aqua, et ligna, et quæ erant superposita. * Utque hoc factum est, et tempus affuit, quo sol refulsit, qui prius erat in nubilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes mirarentur. * Orationem autem faciebant omnes sacerdotes, dum consummaretur sacrificium, Ionatha inchoante, ceteris autem respondentibus. * Et Nehemias erat Oratio hunc habens modum: DOMINE Deus omnium creator, terribilis, et fortis, iustus et misericors, qui solus es bonus rex. * Solus præstas, solus iustus, et omnipotens, et æternus, qui liberaas Israel de omni malo, qui fecisti patres electos, et sanctificasti eos: * Accipe sacrificium pro vniuerso populo tuo Israel, et custodi partem tuam, et sanctifica. * Congrega dispersionem nostram, libera eos, qui seruiunt Gentibus, et contemptos, et abominatos respice: ut sciant Gentes, quia tu es Deus noster. * Afflige opprimentes nos, et contumeliam facientes in superbia. * Constitue populum tuum in loco sancto tuo, sicut dixit Moyses. * Sacerdotes autem psallebant hymnos, utque quod consumptum esset sacrificium. * Cum autem consumptum

Deut. 10.
2. 1. 4.
Infra 2. 6.
18.

esset sacrificium, ex residua aqua Nehemias G
iussit lapides maiores perfundi. * Quod ut 32
factum est, ex eis flamma accensa est: sed ex
lumine, quod resulsit ab altari, consumpta
est. * Ut verò manifestata est rex, renuntia- 33
tum est regi Persarum, quod in loco, in quo
ignem absconderant hi, qui translati fuerant
sacerdotes, aqua apparuit, de qua Nehe-
mias, & qui cum eo erant, purificauerunt
sacrificia. * Considerans autem rex, & rem 34
diligenter examinans, fecit ei templum, ut
probaret, quod factum erat. * Et cum pro- 35
basset, sacerdotibus donauit multa bona, &
alia atque alia munera, & accipiens manu
sua, tribuebat eis. * Appellauit autem Ne- 36
hemias hunc locum Nephthar, quod inter-
pretatur purificatio. Vocatur autem apud
plures Nephi.

C A P. I I.

*Jeremias sub Babylonicam captiuitatem tra-
dito transmigrantibus igne, & lege Dei, in
eomonte ad quem ascendens Moyses vidit
terram promissionis, abscondit tabernacu-
lum, arcam, & altare incensi, ut ibi essent,
vsque ad populi reditum ex captiuitate Ba-
bylonica: quodam Moysi, & Salomonis
facta hic attinguntur: de factis Iuda Ma-
chabai, & fratrum eius, de quo quinque Is-
sionis volumina in unum hunc librum con-
trahuntur,*

Inuenitur autem in descriptionibus Iere-
miae prophetae, quod iussit eos ignem A
accipere, qui transmigrabant: ut significatū
est, & ut mandauit transmigratis. * Et dedit 2
illis legem ne obliuiscerentur praecepta
Dñi, & ut non exerrarent mentibus viden-
tes simulachra aurea, & argentea, & orna-
menta eorum. * Et alia huiusmodi dicens, 3
hortabatur ne legem amorent à corde suo.
Erat autem in ipsa scriptura, quomodo ta-
bernaculum, & arcam iussit propheta diui-
no responso ad se facto comitari secum, vs-
que quò exijt in montem: in quo Moyses 4
ascendit, & vidit Dei hereditatem. * Et ve-
niens ibi Jeremias inuenit locum speluncae:
& tabernaculum, & arcam, & altare incen-
si intulit illuc, & ostium obstruxit. * Et ac- 5
cesserunt quidam simul: qui sequebantur,
ut notarent sibi locum: & non potuerunt
inuenire. Ut autem cognouit Jeremias, cul-
pans illos, dixit: Quod ignotus erit locus, 6
donec congreget Deus congregationem
populi, & propitius fiat: * Et tunc Dñs ostē-
det hanc, & apparebit maiestas Dñi, & nu-
bes erit, sicut & Moysi manifestabatur, &
sicut cum Salomon petijt, ut locus sanctifi-
cetur magno Deo, manifestabat hanc. *
Magnificè etenim sapientiam tractabat: & 9

Deut. 34. 8.

10

3. Reg. 8. 10.

14.

1. Par. 6. c.

14.

ut sapientiam habens, obtulit sacrificium
dedicationis, & consummationis templi. *
Sicut & Moyses orabat ad Dñm, & descen-
dit ignis de coelo, & consumpsit holocau-
stum, sic & Salomon orauit, & descendit
ignis de coelo, & consumpsit holocaustum.
* Et dixit Moyses, eo quod non sit coine-
stum, quod erat pro peccato, consumptum
est. * Similiter & Salomon octo diebus ce-
lebrauit dedicationem. * Inferebantur au-
tem in descriptionibus, & commentarijs
Nehemiae hae eadem: & ut construens Bi-
bliothecam congregauit de regionibus li-
bros, & Prophetarum, & David, & episto-
las Regum, & de donarijs. * Similiter au-
tem, & Iudas ea, quae deciderant per bel-
lum, quod nobis acciderat, cōgregauit om-
nia, & sunt apud nos. * Si ergo desideratis
haec: mittite qui perferant vobis. * Acturi
itaque purificationem scripsimus vobis:
benè ergo facietis, si egeritis hos dies. *
Deus autem, qui liberauit populum suū,
& reddidit hereditatem omnibus, & re-
gnum, & sacerdotium, & sanctificationem,
* Sicut promisit in lege, speramus quod ci-
tò nostri miserebitur, & congregabit de sub
coelo in locum sanctum. * Eripuit enim nos
de magnis periculis, & locum pugnavit. *
De Iuda verò Machabæo, & fratribus eius,
& de templi magni purificatione, & de aræ
dedicatione; * Sed & de praelijs, quae perti-
nent ad Antiochum Nobilem, & filiū eius
Eupatorem; * Et de illuminationibus, quae
de coelo factae sunt ad eos, qui pro Iudæis
fortiter fecerunt; ita ut vniuersam regionē,
cum pauci essent, vindicarent, & barbaram
multitudinem fugarent, * Et famosissimum
in toto orbe templum recuperarent, & ci-
uitatem liberarent, & leges, quae abolitae
erant, restituerentur, Dño cum omni tran-
quilitate propitio facto illis; * Itemque ab
Iasone Cyrenæo quinque libris comprehē-
sa, tentauimus nos vno volumine breuiar-
re. * Considerantes enim multitudinem li-
brorum, & difficultatem volentibus aggre-
di narrationes historiarum propter multi-
tudinem rerum, * Curauimus volentibus
quidem legere, ut esset animi oblectatio:
studiosis verò, ut facilius possint memoriae
commendare: omnibus autem legentibus
utilitas conferatur. * Et nobis quidem ipsis,
qui hoc opus breuiandi causa suscepimus,
non facilem laborem, immò verò negotiū
plenum vigiliarum, & sudoris assumpsi-
mus. * Sicut hi, qui præparant conuiuium,
& quarunt aliorum voluntati parere pro-
pter multorum gratiam, libenter laborem
sustinemus. * Veritatem quidem de singu-
lis, auctoribus concedentes, ipsi autem se-
cundum datam formam breuitati studētes.

Leuit. 9. 8.
24.
2. Par. 7. 2. 1
Leu. 10. 8.
16. 17.Deut. 30. 8.
1. 2.

Sicut

Sicut enim noue domus architecto de vni-
uersa structura curandum est : ei verè, qui
pingere curat , quæ apta sunt ad ornatum
exquirenda sunt : ita æstimandum est, et in
nobis. * Etenim intellectum colligere, et or-
dinare sermonem, et curiosius partes singu-
las quasque disquirere , historiarum congruit

32 auctori. * Breuitatem verò dictionis sectari,
et executiones rerum vitare, breuianti con-
cedendum est. * Hinc ergo narrationem in-
cipiemus : de præfatione tantum dixisse
sufficiat : stultum etenim est ante histo-
riam effluere , in ipsa autem historia suc-
cingi .

C A P. III.

*Simon templi præpositus hos auros eius Apollo-
nio duci prodit : ad quos rapiendos missus à
rege Heliodorus , post suas Iudaorum oratio-
nes, à Deo percutitur, sed Onia pontificis sa-
crificio, ac precibus liberatur, à Bis quoque Deo, et
Onia gratijs, narrat regi, ac ceteris omnibus
Dei magnalia .*

Igitur cum sancta ciuitas habitaretur in
omni pace, leges etiam adhuc optimè
custodiuntur, propter Oniam pontificis pie-
tatem, et animos odio habentes mala, * Fie-
bat, vt et ipsi reges, et principes locum sum-
mo honore dignum ducerent, et templum
maximis muneribus illustrarent. * Ita vt Se-
leucus Asiæ rex de redditibus suis præstaret
omnes sumptus ad ministerium sacrificio-
rum pertinentes. * Simon autem de tribu
Beniamin præpositus templi constitutus,
contendebat, obstitente sibi principe sacer-
dotum, iniquum aliquid in ciuitate moliri.
Sed cum vincere Oniam non posset, venit
ad Apollonium Tharse filium, qui eo tem-
pore erat dux Coelefyriæ, et Phoenicis : * Et
nuntiavit ei, pecunijs innumerabilibus ple-
num esse ærarium Ierolymis, et commu-
nes copias immensas esse, quæ non perti-
nent ad rationem sacrificiorum : esse autem
possibile sub potestate regis cadere vniuer-
sa. * Cumque retulisset ad regem Apolloni-
us de pecunijs, quæ delatæ erant, ille acci-
tum Heliodorum , qui erat super negotia

eius, misit cum mandatis, vt prædictam pe-
cuniam transportaret. Scatimque Heliodo-
rus iter est aggressus, specie quidem quasi
per Coelefyriam, et Phoenicem ciuitates ef-
set peragaturus, re vera autem regis pro-
positum perfecturus. * Sed, cum venisset Ie-
rosolymam, et benignè à summo sacerdote
in ciuitate esset exceptus, narrauit de dato
indicio pecuniarum : et cuius rei gratia ad-
esset, aperuit : interrogabat autem, si verè
hæc ita essent. * Tunc summus sacerdos
ostendit deposita esse hæc, et victualia vi-
duarum, et pupillorum. * Quædam verò ef-
se Hircani Tobiz viri valde eminentis, in
his, quæ detulerat impius Simon : vniuersa
autem argenti talenta esse quadringenta, et
auri ducenta. * Decipi verò eos, qui credi-
dissent loco, et templo, quod per vniuersum
mundum honoratur, pro sui veneratione,
et sanctitate omnino impossibile esse. * At
ille pro his, quæ habebat in mandatis à re-
ge, dicebat omni genere regi ea esse deferē-
da. * Constituta autem die intrabat de his
Heliodorus ordinaturus. Non modica verò
per vniuersam ciuitatem erat trepidatio. *
Sacerdotes autem ante altare cum stolis
sacerdotalibus iactauerunt se, et inuocabāt
de coelo eum, qui de depositis legem po-
suit, vt his, qui deposuerant ea, salua custo-
dieret. * Iam verò, qui videbat summi sacer-
dotis vultum, mentem vulnerabatur : facies
enim, et color immutatus, declarabat inter-
num animi dolorem. * Circumfusa enim

erat moestitia quidam viro, et horror corporis, per quem manifestus aspicientibus dolor cordis eius efficiebatur. * Alij etiam 18 gregatim de domibus confluebant, publica supplicatione obsecrantes, pro eo, quod in contemptum locus esset venturus. * Accin- 19 ctæque mulieres cilicijs pectus, per plateas D confluebant: sed & virgines, quæ conclusæ erant, procurrebant ad Oniam, aliæ autem ad muros, quædam verò per fenestras aspicebant. * Vniuersæ autem protendentes 20 manus in cælum deprecabantur. Erat enim 21 misera commissæ multitudinis, & magni sacerdotis in agone constituti expectatio. * Et hi quidem inuocabant omnipotentem 22 Deum, ut credita sibi, his qui crediderant, cum omni integritate conseruarentur. He- 23 liodorus autem, quod decreuerat, perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præfens. * Sed spiritus omnipoten- 24 tis Dei magnam fecit suæ ostensionis euidentiam, ita ut omnes, qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem, & formidinem conuerterentur. * Ap- 25 paruit enim illis quidam equus terribilem habens sessorem, optimis operimentis adornatus: isque cum impetu Heliodoro priores calcēs elisit, qui autem ei sedebat, videbatur arma habere aurea. Alij etiam appa- 26 ruerunt duo iuvenes virtute decori, optimi gloria, speciosi que amictu: qui circumsteterunt eum, & ex utraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberantes. * Subito autem Heliodorus concidit in 27 terram, eumque multa caligine circumfusus rapuerunt, atque in sella gestatoria positum eiecerunt. Et is, qui cum multis cur- 28 soribus, & satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur nullo sibi auxilium ferente, manifesta Dei cognita virtute: * Et 29 ille quidem per diuinam virtutem iacebat mutus, atque omni spe, & salute priuatus. * Hi autem Dñm benedicebant, quia magni. 30 ficabat locum suum: & templum, quod paulo ante timore, ac tumultu erat plenum, apparente omnipotente Dño, gaudio & lætitia impletum est. * Tunc verò ex Amicis 31 Heliodori quidam rogabant cunctim Oniam, ut inuocaret Altissimum, ut vitam donaret ei, qui in supremo spiritu erat constitutus. * Considerans autem summus sacerdos, ne fortè rex suspicaretur maliciam aliquam ex Iudæis circa Heliodorum consummatam, obtulit pro salute viri hostiam salutarem. * Cumque summus sacerdos ex- 32 oraret, iidem iuvenes eisdem vestibus amicti, astantes Heliodoro, dixerunt: Oniæ sacerdoti gratias age: nam propter eum Dñs tibi vitam donauit. Tu autem à Deo flagel- 34 latus, nuntia omnibus magnalia Dei, & po-

testatem. Et his dictis, non comparuerunt. 35 Heliodorus autem, hostia Deo oblata, & votis magnis promissis ei, qui viuere illi concessit, & Oniæ gratias agens, recepto 36 exercitu, repedabat ad regem. * Testabatur autem omnibus ea, quæ sub oculis suis viderat opera magni Dei. * Cum autem rex interrogasset Heliodorum, quis esset aptus 38 adhuc semel Ierosolymam mitti, ait: * Si quem habes hostem, aut regni tui insidiatorem, mitte illuc, & flagellatum eum recipies; si tamen euaserit: eo quod in loco sic 39 verè Dei quædam virtus. * Nam ipse, qui habet in cœlis habitationem, visitator & adiutor est loci illius, & venientes ad malefaciendum percutit, ac perdit. * Igitur de Heliodoro, & ærarij custodia, ita res se habet.

C A P. I V.

Onias ob Simonis detractiones ad Seleucum concessit: cuius pontificatum ambiens frater eius Iason, promisit regi plurima talenta, acceptoque pontificatu omnem Dei cultum peruerit; quem pontificatu priuari curat Menelaus, pluræ regi talenta pollicens; cui promissa non præstanti succedit frater ipsius Lysimachus: Onias cum Menelaum de sacrilegio argueret illius suasu ab Andronico perimitur; propter quod iussu Antiochi in eodem loco Andronicus interimitur: Lysimacho à populo oppresso, Menelaus apud regem accusatus, intercedentibus donis absoluitur, occisis innocentibus eius accusatoribus.

1 Simon autem prædictus pecuniarum, & patriæ delator, malè loquebatur de Onia, tanquam ipse Heliodorum instigasset ad hæc, & ipse fuisset incentor malorū. * 2 Prouisoremque ciuitatis, ac defensorem gentis suæ, & æmulatorem legis Dei, audebat insidiatorem regni dicere. * Sed, cum inimicitia in tantum procederent, ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia fierent: * Considerans Onias periculum contentionis, & Apollonium insanire, utpotè ducem Coelefyriæ, & Phœnicis, ad augendam malitiam Simonis, ad regem se contulit, * Non ut ciuium accusator, sed communem utilitatem apud semetipsum 6 vniuersæ multitudinis considerans. * Videbat enim sine regali prouidentia impossibile esse pacem rebus dari, nec Simonem posse cessare à stultitia sua. * Sed post Seleuci vitæ excessum, cum suscepisset regnū Antiochus, qui Nobilis appellabatur, ambi- 8 bat Iason frater Oniæ summum sacerdotium. * Adito rege, promittens ei argenti talenta trecenta sexaginta, & ex redditibus alijs

alijs talenta octoginta, *Super hæc promittebat, & alia centum quinquaginta, si potestati eius concederetur gymnasiū, & ephēbiam sibi constituere, & eos, qui in Ierosolymis erant, Antiochenos scribere. *Quod cum rex annuisset, & obtinuisset principatum, statim ad gentilem ritum contribules suos transferre coepit. *Et amotis his, quæ humanitatis causa Iudæis à regibus fuerant constituta, per Ioannem patrem Eupolemi, qui apud Romanos de amicitia, & societate functus est legatione legitima, ciuium iura destituens, praua instituta sanciebat. *Etenim ausus est sub ipsa arce gymnasium constituit, & optimos quosque ephēborum in lupanariis ponere. Erat autem hoc non initium, sed incrementum quoddam, & profectus gentilis, & alienigenæ conuersationis, propter impij, & non sacerdotis Iasonis nefarium, & inauditum scelus: *Ita ut sacerdotes iam non circa altaris officia dedicati essent, sed contempto templo, & sacrificijs neglectis, festinarent participes fieri palæstræ, & præbitionis eius iniustæ, & in exercitijs disci. *Et patrios quidem honores nihil habentes, Græcas glorias optimas arbitrabantur: *Quarum gratia periculosa eos contentio habebat, & eorum instituta emulabantur, ac per omnia his confimiles esse cupiebant, quos hostes, & peremptores habuerant. *In leges enim diuinas impiè agere impune non cedit: sed hoc tempus sequens declarabit. *Cum autem quinquennalis agon Tyri celebraretur, & rex præsens esset, *Misit Iason facinorosus, ab Ierosolymis viros peccatores, portantes argenti didrachmas trecentas in sacrificiū Herculis: quas postulauerunt hi, qui asportauerant ne in sacrificijs erogarentur, quia non oporteret, sed in alios sumptus eas deputari. *Sed hæc oblatæ sunt quidem ab eo, qui miserat, in sacrificium Herculis: propter præsentem autem datæ sunt in fabricam nauium triremium. Misso autem in Ægyptum Apollonio Mnesthei filio, propter primates Ptolemæi Philometoris regis, cum cognouisset Antiochus alienum se à negotijs regni effectum, proprijs utilitatibus consulens, profectus inde venit Ioppen, & inde Ierosolymam. *Et magnificè ab Iasone, & ciuitate susceptus, cum facularum luminibus, & laudibus ingressus est: & inde in Phoenicem exercitum conuertit. *Et post triennij tempus misit Iason Menelaum supradicti Simonis fratrem, portantem pecunias regi, & de negotijs necessarijs responsa perlaturum. *At ille commendatus regi, cum magnificasset faciem potestatis eius, in semetipsum retorfit summum sacerdotium, superponens Iasoni talenta argenti

23 trecenta. Acceptisque à rege mandatis, venit, nihil quidem habens dignum sacerdotio; animos vero crudelis tyranni, & feræ bellæ iram gerens. *Et Iason quidem, qui proprium fratrem captiuauerat, ipse decipus profugus in Ammanitem expulsus est regionem. *Menelaus autem principatum quidem obtinuit: de pecunijs vero regi promissis, nihil agebat, cum exactionem faceret Solstratus, qui arci erat præpositus: * (Nam ad hunc exactio vectigalium pertinebat) quam ob causam utrique ad regem sunt euocati. *Et Menelaus amotus est à sacerdotio, succedente Lyfimacho fratre suo: Solstratus autem prælatus est Cyprijs. *Et cum hæc agerentur, contigit, Tharsenses, & Mallotas seditione mouere, eo quod Antiochidi regis concubinae dono essent dati. *Festinanter itaque rex venit sedare illos, relicto suffecto vno ex comitibus suis Andronico. *Ratus autem Menelaus accepisse se tempus opportunum, aurea quædam vasa è templo furatus donauit Andronico, & alia vendiderat Tyri, & per vicinas ciuitates. *Quod cum certissime cognouisset Onias, arguebat eum, ipse in loco tuto se continens Antiochiæ secus Daphnem. Unde Menelaus accedens ad Andronicum, rogabat, ut Oniam interficeret. Qui cum venisset ad Oniam, & datis dextris cum iureiurando (quamuis esset ei suspectus) suasisset de asylo procedere, statim eum peremit, non veritus iustitiam. *Ob quam causam non solum Iudæi, sed aliæ quoque nationes indignabantur, & moleste ferebant de nece tanti viri iniusta. *Sed regressum regem de Ciliciæ locis, adierunt Iudæi apud Antiochiam, simul & Græci, conquerentes de iniqua nece Oniæ. *Contristatus itaque animo Antiochus propter Oniam, et flexus ad misericordiam, lacrymas fudit, recordatus defuncti sobrietatem, & modestiam. *Accensisque animis, Andronicum purpurea exutum, per totam ciuitatem iubet circumduci: & in eodem loco, in quo Oniam impietatem commiserat, sacrilegum vita priuari. Dñō illi condignam retribuente poenam. *Multis autem sacrilegijs in templo à Lyfimacho commissis Menelai consilio, & diuulgata fama, congregata est multitudo aduersum Lyfimachum. multo iam auro exportato. *Turbis autem insurgentibus, & animis ira repletis, Lysimachus armatis ferre tribus millibus iniquis manibus uti coepit, duce quodam tyranno, ætate pariter, & dementia prouecto. *Sed ut intellexerunt Lysimachi, alij lapides, alij fustes validos arripere: quidam vero cinerem in Lyfimachum iecere. *Et multi quidem vulnegrati, quidam autem & prostrati, omnes vero in

id in fugam conuersi sunt: ipsum etiam sacrilegum secus ararium interfecerunt. * De his ergo coepit iudicium aduersus Menelaum agitari, * Et cum venisset rex Tyrum, ad ipsum negotium detulerunt missi tres viri à senioribus. * Et cum superaretur Menelaus promissis Ptolemæo multas pecunias dare ad suadendum regi. * Itaque Ptolemæus in quodam atrio positum, quasi refrigerandi gratia regem adiit, & deduxit à sententia: Et Menelaum quidem vniuersæ malitiæ reum criminibus absoluit: miseros autem, qui, etiamsi apud Scythas causam dixissent, innocentes iudicarentur, hos morte damnavit: * Citò ergo iniustam poenam dederunt, qui pro ciuitate, & populo, & sacris vasis, causam profecti sunt. * Quam ob rem Tyrij quoque indignati, erga sepulturam eorum liberalissimi extiterunt. * Menelaus autem, propter eorum, qui in potentia erant, avaritiam, permanebat in potestate, crescens in malitia ad insidias ciuium.

C A P. V.

Armatus exercitus, ipsorumque congressiones Ierosolymis in aere quadraginta diebus conspiciuntur: Iason Ierosolymam inuadens, & ciues crudeliter trucidans, apud externos miserè moritur: Antiochus, innumeris in Ierosolymam trucidatis vinctis, ac venundatis, templum spoliat: & discedens, reliquis crudoles prepositos, qui populum affligant: rursumque misso duce Apollonio plurimos interfecit. Iudas verò Machabeus cum suis in desertum locum secessit.

Eodem tempore Antiochus secundam profectionem parauit in Ægyptum. * Cūcigit autem per vniuersam Ierosolymorum ciuitatem videri diebus quadraginta per aera equites discurrentes, auratas stolas habentes, & hastis, quasi cohortes, armatos, * Et cursus equorum per ordines digestos, & congressiones fieri cominus, & scutorum motus, & galeatorum multitudinē gladijs districtis, & telorum iactus, & aureorum armorum splendorem, omnisque generis loricarum. Quapropter omnes rogabant in bonum monstra conuerti. * Sed cum falsus rumor exisset, tanquam vita excessisset Antiochus, assumptis Iason non minus mille viris, repente aggressus est ciuitatem: & ciuibus ad murum conuolantibus, ad vltimum apprehensa ciuitate, Menelaus fugit in arcem: * Iason verò non parcebat in cæde ciuibus suis, nec cogitabat prosperitatem aduersum cognatos malum esse maximum, arbitrans hostium, & non ciuium se trophæa capturum. Et principatum qui-

B dem non obtinuit, finem verò insidiarum suarum confusionem accepit, & profugus item abiit in Ammaniten. * Ad vltimum, in exitium sui conclusus ab Areta Arabum tyranno, fugiens de ciuitate in ciuitatem, omnibus odiosus, vt refuga legum, & execrabilis, vt patriæ, & ciuium hostis, in Ægyptum extrusus est: * Et qui multos de patriâ sua expulerat, peregrè periit, Lacedæmonas profectus, quasi pro cognatione ibi refugium habiturus: Et qui insepultos multos abiecerat, ipse & illamentatus, & insepultus abijcitur, sepultura neque peregrina vsus, neque patrio sepulchro participas. * His itaque gestis, suspicatus est rex societatem deserturos Iudæos: & ob hoc profectus ex Ægypto efferratis animis, ciuitatem quidem armis coepit. * Iussit autem milicibus interficere, nec parcere occurrentibus, & per domos ascendentes trucidare. * Fiebant ergo cædes iuuenum, ac seniorum, & mulierum, & natorum exterminia, virginumque, & paruulorum neces. * Erant autem toto triduo octoginta millia interfecti, quadraginta millia vincti, non minus autem venundati. * Sed nec ista sufficiunt: ausus est etiam intrare templum vniuersa terra sanctius Menelao ductore, qui legum, & patriæ fuit proditor: * Et scelestis manibus sumens sancta vasa, quæ ab alijs regibus, & ciuitatibus erant posita ad ornatum loci, & gloriam, contrectabat indignè, & contaminabat. Ita alienatus mente Antiochus, non considerabat, quod propter peccata habitantium ciuitatem, modicum Deus fuerat iratus: propter quod & accidit circa locum despectio: * Alioquin nisi contigisset eos multis peccatis esse inuolutos, sicut Heliodorus, qui missus est à Seleuco rege ad expoliandum ararium, etiam hic statim adueniens flagellatus, & repulsus utique fuisset ab audacia. Verum non propter locum, gentem; sed propter gentem, locum Deus elegit. * Ideoque & ipse locus particeps factus est populi malorum: postea autem fiet socius bonorum: & qui derelictus in ira Dei omnipotentis est, iterum in magni Dñi reconciliatione cum summa gloria exaltabitur. * Igitur Antiochus mille, & octingentis ablatis de templo talentis, velociter Antiochiam regressus est, existimans se præ superbia terram ad nauigandum, pelagus verò ad iter agendum deducturum propter mentis elationem. * Reliquit autem & prepositos ad affligendam gentem: Ierosolymis quidem Philippum genere Phrygem, moribus crudeliorem eo ipso, à quo constitutus est: * In Garizim autem Andronicum, & Menelaum, qui grauius, quàm ceteri imminabant ciuibus. * Cumque appositus esset contra

Sup. 1. c. 29.
27.

contra Iudeos, misit odiosum principem Apollonium cum exercitu viginti, & duobus millibus, præcipiens ei omnes perfectæ ætatis interficere, mulieres ac iuvenes vendere. * Qui cum venisset Ierosolymam, pacem simulans, quieuit vsque ad diem sanctum sabbati: & tunc feriatis Iudæis, arma capere suis præcepit. * Omnesque, qui ad spectaculum processerant, trucidauit: & ciuitatem cum armatis discurrens, ingentem multitudinem peremit. * Iudas autem Machabæus, qui decimus fuerat, secesserat in desertum locum, ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat: & foeni cibo vescientes, demorabantur, ne participes essent coinquinationis.

C A P. V I.

Per ducem à rege missum Iudæi à lege Dei arcentur, templumque sacrissimè profanatur, & Iudæi etiam per varias regiones dispersi ad idolorum coguntur sacrificia: describitur duarum mulierum supplicium eo, quod filios suos circumcidissent; sabbatumque celebrantes concremantur: ostenditur tamen hæc afflictio non esse Dei deserentis, sed sui corripientis: egregium Eleazaris senis martyrium volentis porcinis vesci carnibus, nec id simulare.

Sed non post multum temporis, misit rex senem quemdam Antiochenum, qui A compelleret Iudeos, vt se transferrent à patrijs, & Dei legibus: * Contaminare etiam, quod in Iero solymis erat templum, & cognominare Iouis Olympij: & in Garizim, prout erant hi, qui locum inhabitabant, Iouis hospitalis. * Pessima autem, & vniuersis grauis erat malorum incurio: * Nam templum luxuria, & comestationibus Gentium erat plenum, & scortantium cum meretricibus, sacratisque ædibus mulieres se vtrò ingerebant, intrò ferentes ea, quæ non licebat. * Altare etiam plenum erat illicitis, quæ legibus prohibebantur. Neque autem sabbata custodiebantur, neque dies solemnes patrij seruabantur, nec simpliciter Iudeum se esse quisquam confitebatur. * Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia: & cum Liberi sacra celebrarentur, cogeantur hedera coronati Libero circuire. * Decretum autem exijt in proximas Gentilium ciuitates, suggerentibus Ptolemæis, vt parimodo, & ipsi aduersus Iudæos agerent, vt sacrificarent: Eos autem, qui nolent transire ad instituta Gentium, interficerent erat ergo videre miseriam. Duæ enim mulieres delatæ sunt natos suos circumcidisse: quas infantibus ad vbera suspensis, cum publicè per ciuitatem circum-

duxissent, per muros præcipitauerunt. Alij vero, ad proximas coeuntes speluncas, & latenter sabbati diem celebrantes, cum indicari essent Philippo flammis succensi sunt, eo quod verebantur, propter religionem, & obseruantiam, manu sibi met auxilium ferre. * Obsecro autem eos, qui hunc librum lecturi sunt, ne abhorrescant propter aduersos casus, sed reputent ea, quæ acciderunt, non ad interitum, sed ad correctionem esse generis nostri. * Etenim multo tempore non sinere peccatoribus ex sententia agere, sed statim vliones adhibere, magni beneficij est indicium. * Non enim, sicut in alijs nationibus, Dñs patienter expectat, vt eas, cum iudicijs dies aduenerit, in plenitudine peccatorum puniat: * Ita & Dñs in nobis statuit, vt peccatis nostris in finem deuolutis, ita demum in nos vindicet. * Propter quod numquam quidem a nobis misericordiam suam amonet: corripiens verò in aduersis, populum suum non derelinquit. * Sed hæc nobis ad commonitionem legentium dicta sint paucis. Iam autem veniendum est ad narrationem. * Igitur Eleazarus vnus de primoribus scribarum, vir ætate prouectus, & vultu decorus, aperto ore hians compellebatur carnem porcinam manducare. * At ille gloriosissimam mortem magis, quam odibilem vitam complectens, voluntariè præibat ad supplicium. * Intuens autem, quemadmodum oporteret accedere; patienter sustinens, destinauit non admittere illicita propter vitæ amorem. * Hi autem, qui astabant, iniqua miseratione commoti, propter antiquam viri amicitiam, tollentes eum secretò rogabant afferri carnes, quibus vesci ei licebat, vt simularetur manducasse, sicut rex imperauerat, de sacrificij carnibus: * Vt, hoc facto, à morte liberaretur: & propter veterem viri amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem. * At ille cogitare coepit ætatis, ac senectutis suæ eminentiam dignam, & ingenitæ nobilitatis canitiem, atque à puero optimæ cōuersationis actus: & secundum sanctæ, & à Deo conditæ legis constituta, respondit citò, dicens, præmitti se velle in infernum. Non enim ætati nostræ dignum est, inquit, fingere, vt multi adolescentium, arbitantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum: * Et ipsi propter meam simulationem, & propter modicum corruptibilis vitæ tempus decipiantur; & per hoc maculam, atque execrationem meæ senectutis conquiram. * Nam, etsi in præsentī tempore supplicijs hominum eripiar, sed manum Omnipotentis nec viuus, nec defunctus efugiam. * Quamobrem fortiter vita excedendo, senectute quidem dignus apparebo.

Ado-

Adolescentibus autem exemplum fortè re- 28
linquam, si prompto animo, ac fortiter pro
grauissimis, ac sanctissimis legibus honesta
morte perfungar. His dictis confestim ad
supplicium trahebatur. Hi autem, qui eum 29
ducebant, & paulò ante fuerant mitiores, in
iram conuersi sunt propter sermones ab eo
dictos, quos illi per arrogantiam prolatis
arbitrabantur. * Sed, cum plagis perimere- 30
tur, ingemuit, & dixit: Domine, qui habes
sanctam scientiam, manifestè tu scis, quia,
cum à morte possem liberari, duos corpo-
ris sustineo dolores: secundum animam
verò propter timorem tuum libenter hæc
patior. * Et iste quidem hoc modo vita 31
decessit, non solum iuuenibus, sed & vni-
uersæ genti memoriam mortis suæ ad
exemplum virtutis, & fortitudinis dere-
linquens.

C A P. V I I.

*Septem fratrum matrisque eorum ingenia for-
tissimeque tolerata supplicia, quod porcinis
nollens vesci carnibus: & quam constanter
regi ob suam crudelitatem ostenderint para-
sam esse damnationem, & mater suos filios
sit exhortata.*

Contigit autem, & septem fratres vna 1
cum matre sua apprehensos, compell. A
li a rege edere contra fas carnes porcinas,
flagris, & taureis cruciatos. * Vnus autem 2
ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid quæ-
ris, & quid vis discere a nobis? parati su-
mus mori, magis quam patrias Dei leges
præuaricari. * Iratus itaque rex, iussit sartagines, & ollas æneas succendi: quibus sta-
tim succensis, * iussit, ei qui prior fuerat lo-
cucus, amputari linguam: & cute capitis
abtracta, summas quoque manus, & pedes
ei præcindi, ceteris eius fratribus, & matre
inspicientibus. Et cum iam per omnia inu-
tilis factus esset, iussit ignem admoueri, &
adhuc spirantem torreretur in sartagine: in qua
cum diu cruciaretur, ceteri vna cum matre
inuicem se hortabantur mori fortiter, * Di-
centes: Dñs Deus aspiciet veritatem, & cō-
solabitur in nobis, quemadmodum in pro-
pheta cantici declarauit Moyses: Et in
seruis suis consolabitur. * Mortuo itaque illo 7
primo, hoc modo, sequentem deducebant
ad illudendum: & cute capitis eius cum ca-
pillis abtracta, interrogabant, si manduca-
ret prius, quam toto corpore per membra
singula puniretur. * At ille, respondens pa-
tria voce, dixit: Non faciam. Propter quod
& iste, sequenti loco, primi tormenta susce-
pit: * Et in ultimo spiritu constitutus, sic ait: 9
Tu quidem scelestissime in præsentī vita
nos perdis: sed Rex mundi defunctos nos

pro suis legibus in æternæ vitæ resurrectione
ne suscitabit. * Post hunc tertius illuditur,
& linguam postulatus citò protulit, & ma-
nus constanter extendit: * Et cum fiducia
C ait: * E cælo ista possideo, sed propter Dei le-
ges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ip-
so me ea recepturum spero: Ita ut rex, &
qui cum ipso erant, mirarentur adolescen-
tis animum, quod tanquam nihilum duce-
ret cruciatus. * Et hoc ita defuncto, quar-
tum vexabant similiter torquentes. * Et
cum iam esset ad mortem, sic ait: Potius est
ab hominibus morti datos spem expectare
à Deo, iterum ab ipso resuscitandos: tibi
enim resurrectio ad vitam non erit. * Et cū
admouissent quintum, vexabant eum. At
ille respiciens in eum, dixit: * Potestatem
inter homines habens, cum sis corruptibili-
lis, facis quod vis: noli autem putare genus
nostrum à Deo esse derelictum. * Tu autem
D patienter sustine, & videbis magnam pote-
statem ipsius, qualiter te, & semen tuum
torquebit. * Post hunc ducebant sextum, &
is mori incipiens, sic ait: Noli frustra errare:
nos enim propter nosmetipsos hæc pati-
mur, peccantes in Deum nostrum, & digna
admiratione facta sunt in nobis. Tu autem
ne existimes tibi impunè futurum, quod
20 contra Deum pugnare tentaueris. * Supra
modum autem mater mirabilis, & bono-
rum memoria digna, quæ pereuntes septem
filios sub vnius diei tempore conspiciens,
bono animo ferebat, propter spem quam in
Deum habebat: * Singulos illorumhorta-
batur voce patria fortiter, repleta sapiētia:
& scemineæ cogitationi masculinum ani-
mum inferens, * Dixit ad eos: Nescio qua-
liter in vtero meo apparuistis: neque enim
ego spiritum, & animam donavi vobis, &
vitam, & singulorum membra non ego ip-
sa compegi: * Sed enim mundi Creator, qui
formauit hominis naturam, quique om-
nium inuenit originem, & spiritum vobis
iterum cum misericordia reddet, & vitam,
sicut nunc vosmetipsos despicitis propter
24 leges eius. * Antiochus autem contemni se
E arbitratus, simul & exprobrantis voce de-
specta, cum adhuc adolescentior superes-
set, non solum verbis hortabatur, sed & cū
iuramento affirmabat, se diuitem, & beatū
facturum, & translaturum à patrijs legibus
amicum habiturum, & res necessarias ei
25 præbiturum. * Sed ad hæc cum adolescens
nequaquam inolinaretur, vocauit rex ma-
trem, & suadebat ei, ut adolescenti fieret in-
26 salutem. * Cum autem multis eam verbis
esset hortatus, promisit suam se filio
27 suo. * Itaque inclinata ad illum, irridens
crudelem tyrannum, ait patria voce: Fili
mi, miserere mei, quæ te in vtero noui
mensi-

menſibus portauī, & lac triennio dedi, & alui, & in ætatem iſtam perduxi. * Peto, na- 23
te, vt aſpicias ad coelum, & terram, & ad
omnia, quæ in eis ſunt: & intelligas, quia ex F
nihilofecit illa Deus, & hominum genus:
Ita fiet, vt non timeas carnicem iſtius; ſed 29
dignus fratribus tuis effectus particeps, ſu-
ſcipe mortem, vt in illa miſeratione cum
fratribus tuis te recipiam. * Cum hæc illa 30
adhuc diceret, ait adoleſcens: Quem ſuſti-
netis? non obedio præcepto regis ſed præ-
cepto legis, quæ data eſt nobis per Moyſen.
Tu verò, qui inuentor omnis malitiæ factus 31
es in Hebræos, non eſſugies manum Dei. *
Noſ enim pro peccatis noſtris hæc pati- 32
mur. * Et ſi nobis propter increpationem, & 33
correctionem Dñs Deus noſter modicum
iratus eſt: ſed iterum reconciliabitur ſeruis
ſuis. * Tu autem, o ſceleſte, & omnium ho- 34
minum, flagitioliſſimè, noli frustra extolli
vanis ſpebus in ſeruos eius inflammatus. *
Nondum enim omnipotentis Dei, & 35
omnia inſpicientis, iudicium eſſugi-
ſti. * Nam fratres mei, modico nunc 36
dolore ſuſtentato ſub teſtamento æternæ G
vitæ effecti ſunt: tu verò iudicio Dei iu-
ſtas ſuperbiæ tuæ poenas exolues. * Ego au- 37
tem, ſicut & fratres mei, animam, et corpus
meum trado pro patrijs legibus; inuocans
Deum maturius genti noſtræ propitium
fieri, teque cum tormentis, & verberibus
conſiteri, quod ipſe eſt Deus ſolus. * In me 38
verò, & in fratribus meis deſinet omni-
potentis ira, quæ ſuper omne genus noſtrum
iuſtè ſuperducta eſt. * Tunc rex accenſus 39
ira, in hunc ſuper omnes crudeliſſe deſcendit,
indignè ſerens ſe deriſum. * Et hic itaque 40
mundus obiit, per omnia in Domino con-
fidens. * Nouiſſimè autem poſt filios, & 41
mater conſumpta eſt. * Igitur de ſacriſi- 42
cijs, & de nimis crudelitatibus ſatis di-
ctum eſt.

C A P. V I I I.

Iudas Machabeus, inuocato Dei auxilio, poſt aliquas victorias, Nicanorem, qui certam ſibi de Iudæis pollicebatur victoriam, ſuos primum ad conſtanciam adhortatus, proſti- ganit, interfectis de eius exercitu vna cum Timotheo, & Bacchide pluſquam 29000. ita vt Nicanor ſolus eſſugiens prædicaret Iudæos Deum habere protectorem.

Iudas verò Machabeus, & qui cum illo 1
erant, introibant latenter in caſtella: & A
conuocantes cognatos, & amicos, & eos,
qui permanſerunt in Iudaismo, aſſumentes,
eduxerunt ad ſe ſex milia virorum. * Et in- 2
uocabant Dñm, vt reſpiceret in populum,
qui ab omnibus calcabatur: & miſeretur

templo, quod contaminabatur ab impijs. *
3 Miſereretur etiam exterminio ciuitatis,
quæ eſſet illicò complananda, & vocem ſân-
4 guinis ad ſe clamantis audiret: * Memorare-
tur quoque iniquiſſimas mortes paruulorū
innocentum, & blaſphemias nomini ſub
5 illatas, & indignaretur ſuper his. * At Ma-
B chabeus, congregata multitudine, intole-
rabilis gentibus efficiebatur: ira enim Dñi
6 in miſericordiam conuerſa eſt. * Et ſuper-
ueniens caſtellis, & ciuitatibus improui-
ſus, ſuccendebat eas: & opportuna loca oc-
cupans, non paucas hoſtium ſtrages dabat:
7 Maxime autem noctibus ad huiusmodi
excursus ferebatur, & fama virtutis eius
8 vbique diffundebatur. * Videns autem Phi-
lippus paulatim virum ad proſectum veni-
re, ac frequentius res ei cedere proſperè, ad
Ptolemæum ducem Coeleſyriæ, & Phœni-
cis ſcripſit, vt auxiliū ferret regis negotijs. *
9 At ille velociter miſit Nicanorem Patrocli
de primoribus amicū, datis ei de permi-
ſſis gentibus, armatis non minus viginti
millibus, vt vniuerſum Iudæorum genus
deleret, adiuncto ei, & Gorgia verò milita-
ri, & in bellicis rebus experientiſſimo. *
10 Conſtituit autem Nicanor, vt regi tribu-
tum, quod Romanis erat dandum, duo mil-
lia talentorum, de captiuitate Iudæorum
11 ſuppleret: * Statimque ad maritimas ciui-
tates miſit, cōuocans ad coemptionem Iu-
daicorum mancipiorum, promittens ſe no-
naginta mancipia talento diſtracturum, nō
reſpiciens ad vindictam, quæ eum a b Oni-
12 nipotente eſſet conſecutura. * Iudas autem
vbi comperit, indicauit his, qui ſecum erāt
13 Iudæis, Nicanoris aduentum. * Ex quibus
quidam formidantes, & non credentes Dei
14 iuſtitia, in fugam vertebantur: * Alij verò
ſi quid ei ſupererat, vendebant, ſimulque
Dñm deprecabantur, vt eriperet eos ab im-
pio Nicanore, qui eos prius quam cominus
15 veniret, vendiderat: * Et ſi non propter eos,
D propter teſtamentum tamen, quod erat ad
patres eorum, & propter inuocationem
ſancti, & magnifici nominis eius ſuper ip-
16 ſos. * Conuocatis autem Machabeus ſeptē
millibus, qui cum ipſo erant, rogabat ne
hoſtibus reconciliarentur, neque metuerēt
iniquè venientium aduerſum ſe hoſtium
multitudinem, ſed fortiter contenderent, *
17 * Ante oculos habentes contumeliam, quæ
loco ſancto ab his iniuſtè eſſet illata, item-
que, & ludibrio habitæ ciuitatis iniuriam,
adhuc etiam veterum inſtituta conuulſa. *
18 * Nam illi quidem armis confidunt, ait, ſi-
mul & audacia: nos autem in omnipotente
Domino, qui poteſt, & venientes aduerſum
nos, & vniuerſum mundum vno nutu de-
19 lere, confidimus. * Admonuit autem eos, &
de au-

24. Reg. 8.
25.
Tob. 1. 4.
26.
Eccli. 48.
4. 14.
1. Marc. 7.
8. 41. 42. 47. &
48.

de auxilijs Dei, quæ facta sunt erga parentes: & quod sub Sennacherib centum octogintaquinque millia perierunt: * Et de prælio, quod eis aduersus Galatas fuit in Babylonia, vt omnes, vbi ad rem ventum est, Macedonibus socijs hæsitantibus, ipsi sex millia soli peremerunt centum viginti millia, propter auxilium illis datum de coelo, & beneficia pro his plurima consecuti sunt. * His verbis constantes effecti sunt, & pro legibus, & patria mori parati. Constituit itaque fratres suos duces vtrique ordini, Simonem, & Iosephum, & Jonathan, subiectis vnicuique millenis, & quingentenis. * Ad hoc etiam ab Esdra lecto illis sancto libro, & dato signo adiutorij Dei, in prima acie ipse dux commisit cum Nicanore. Et facto sibi adiutore Omnipotente, interfecerunt super nouem millia hominum: maiorem autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt. * Pecunijs verò eorum, qui ad emptionem ipsorum venerant, sublaris, ipsos vsquequeque persecuti sunt, * Sed reuersi sunt hora conclusi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non perseuerauerunt insequentes. * Arma autem ipsorum, & spolia congregantes, sabbatum agebant: benedicentes Dominum, qui liberauit eos in isto die, misericordisq; initium stillans in eos. * Post sabbatum verò, debilibus, & orphanis, & viduis diuiserunt spolia: & residua ipsi cum suis habuere. * His itaque gestis, & communiter ab omnibus facta obsecratione, misericordem Dominum postulabant, vt in finem seruis suis reconciliaretur. * Et ex his, qui cum Timotheo, & Bachide erant contra se contententes, super viginti millia interfecerunt, & munitiones excelsas obtinuerunt: & plures prædas diuiserunt, æquam portionem debilibus, pupillis, & viduis, sed & senioribus facientes. * Et cum arma eorum diligenter collegissent, omnia composuerunt in locis opportunis, residua verò spolia Ierosolymam detulerunt: * Et Philarchen, qui cum Timotheo erat, interfecerunt, virum scelestum, qui in multis Iudæos affixerat. * Et cum epicheia agerent Ierosolymis, eum, qui sacras ianuas incenderat, id est, Callisthenem, cum in quoddam domicilium refugisset, incenderunt, digna ei mercede pro impietatibus suis reddita. Facinorosissimus autem Nicanor, qui mille negotiantes ad Iudæorum venditionem adduxerat, * Humiliatus auxilio Domini, ab his, quos nullos exstimauerat, deposita veste gloriæ, per mediterranea fugiens, solus venit Antiochiam, summam infelicitatem de interitu sui exercitus consecutus. * Et qui promiserat Romanis se tributum restituere

de captiuitate Ierosolymorum, prædicabat nunc protectorem Deum habere Iudæos, & ob ipsum inuulnerabiles esse, eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas.

C A P. I X.

Antiochus à Persepoli fugatur, dum Iudæos ad internecionem perdere meditaretur, maximis viscerum doloribus à Deo percussus, cum furore intolerabili scaturientibus à corpore vermibus, post suorum criminum agnitionem, & sero promissam emendationem, merita morte occubuit, scripsit ad Iudæos litteris, vt filio suo subditi persisterent.

Eodem tempore Antiochus inhonestè reuertebatur de Perside. * Intrauerat enim in eam, quæ dicitur Persepolis, & tentauit expoliare templum, & ciuitatem opprimere: sed multitudine ad arma concurrente, in fugam versi sunt: & ita contigit, vt Antiochus post fugam turpiter rediret. * Et cum venisset circa Erbatanam, recognouit, quæ erga Nicanorem, & Timotheum gesta sunt. * Elatus autem in ira, arbitrabatur se iniuriam illorum, qui se fugauerant, posse in Iudæos retorquere: idèque iussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, coelestium iudicio perurgente, eo quod ita superbe locutus est se venturum Ierosolymam, & congeriem sepulchri Iudæorum eam facturum. * Sed qui vniuersa conspiciat Dñs Deus Israel, percussit eum insanabili, & inuisibili plaga. Vt enim finiuit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, & amara internorum tormenta: * Et quidem satis iustè, quippè qui multis, & nouis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo à sua malitia cessaret. * Super hoc autem superbia repletus, ignem spirans animo in Iudæos, & præcipiens accelerari negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, & graui corporis collisione membra vexari. * Isque qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montium altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso cōtestans. * Ita vt de corpore impij vermes scaturirent, ac viuentis in doloribus carnes eius effluerent, odore etiam illius, & foetore exercitus grauaretur. Et qui paulò ante sydera coeli contingere se arbitrabatur, cum nemo poterat propter intolerantiam foetoris portare. * Hinc igitur coepit ex graui superbia deductus ad agnitionem sui venire, diuina admonitus plaga, per momenta singula

2. Par. 15. ca.

gula doloribus, suis augmenta capientibus: Et cum nec ipse iam foetorem suum ferre 12 posset, ita ait: Iustum est subditum esse Deo, & mortalem non paria Deo sentire. * Ora- 13 bat autem hic scelestus Dñm, a quo non esset misericordiam consecuturus. Et ciuita- 14 tem, ad quam festinans veniebat, ut eam ad solum deduceret, ac sepulchrum congestorum faceret, nunc optat liberam reddere: * Et Iudæos, quos nec sepultura quidem se 15 dignos habiturum, sed auibus, ac feris diripiendos traditurum, & cum paruulis exterminaturum dixerat, æquales nunc Atheniensibus iacturum pollicetur: * Templum 16 etiam sanctum, quod prius expoliauerat, optimis domis ornaturum, & sancta vasa multiplicaturum, & pertinentes ad sacrificia sumptus de redditibus suis præstaturum: Super hæc, & Iudæum se futurum, & om- 17 nem locum terræ perambulaturum, & prædicaturum Dei potestatem. * Sed non cessantibus doloribus (superuenerat enim in eum iustum Dei iudicium) desperans scripsit ad Iudæos in modum deprecationis epistolam hæc continentem: * OPTIMIS ciuibus Iu- 19 dæis plurimam salutem, & benè valere, & esse felices, rex & princeps Antiochus. * Si 20 benè valetis, & filij vestri, & ex sententia vobis cuncta sunt, maximas agimus gratias. * Et ego in infirmitate constitutus, vestri autem memor benignè, reuersus de Perfidis locis, & infirmitate graui apprehensus, necessarium duxi pro communi utilitate curam habere: * Non desperans memetipsum, sed spem multam habens effugiendi infirmitatem. * Respiciens autem, quod & 21 pater meus, quibus temporibus in locis superioribus ducebat exercitum, ostendit, qui post se susciperet principatum: * Ut si quid 24 contrarium accideret, aut difficilè nuntiaretur, scientes hi, qui in regionibus erant, cui esset rerum summa derelicta, non turbarentur. Ad hæc considerans de proximo 25 potentes quosque, & vicinos temporibus insidiantes, & euentum expectantes, designavi filium meum Antiochum regem, quem sæpè recurrentes in superiora regna multis vestrum commendabam: & scripsi ad eum, quæ subiecta sunt. Oro itaque vos, 26 & peto, memores beneficiorum publicè, & priuatim, ut vnusquisque conseruet fidem ad me, & ad filium meum. * Confido enim, 27 eum modeste, & humanè acturum, & sequentem propositum meum, & commune vobis fore. * Igitur homicida, & blasphemus pessimè percussus, & ut ipse alios tractauerat, peregrè in montibus miserabili obitu vita functus est. * Transferebat 29 autem corpus Philippus collactaneus eius, qui metuens filium Antiochi, ad

Ptolemæum Philometorem in Ægyptum abiit.

C A P. X.

Iudas Machabæus, purgatis templo, ac ciuitate, octo diebus solemnitatem celebrat, & quorundam celebrandam ordinat: Eupator Antiocho patri in regno succedens, Ptolemæo veneno extincto, Gorgiam ducem locorum constituit, Iudæos sæpius pugna molestantem: Iudæi, & hunc, & Timotheum variasque hostium munitiones deuincunt, occisis plurimis millibus, quinque etiam equitibus de caelo apparentibus, qui Iudæis in auxilium veniunt.

Machabæus autem, & qui cum eo erant, Dño se protegente, templum quidem, & ciuitatem recepit: * Aras autem, quas alienigenæ per plateas extruxerant, itemque delubra demolitus est. * Et purgato templo, aliud altare fecerunt: & de ignitis lapidibus igne concepto sacrificia obtulerunt post biennium, & incensum, & lucernas, & panes propositionis posuerunt. * Quibus gestis, rogabant Dñm prostrati in terram, ne amplius talibus malis incideret: sed & si, quando peccassent, ut ab ipso mitius corriperebantur, & non barbaris, ac blasphemis hominibus traderentur. * Qua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat, contigit eadem die purificationem fieri, vigesima quinta mensis, qui fuit Cal-leu. * Et cum lætitia diebus octo egerunt in modum tabernaculorum, recordantes, quod ante modicum temporis, diem solemnem tabernaculorum in montibus, & in speluncis more bestiarum egerant. * Propter quod thyrsos, & ramos virides, & palmas præferabant ei, qui prosperauit mundari locum suum. * Et decreuerunt communi præcepto, & decreto, vniuersæ genti Iudæorum, omnibus annis agere dies istos. * Et Antiochi quidem, qui appellatus est Nobilis, vitæ excessus ita se habuit. * Nunc autem de Eupatore Antiochi impij filio, quæ gesta sunt narrabimus, breuiantes mala, quæ in bellis gesta sunt. * Hic enim suscepto regno, constituit super negotia regni Lysiam quendam, Phœnicis & Syriæ militiæ principem. Nam Ptolemæus, qui dicebatur Macer, iusti tenax erga Iudæos esse constituit, & præcipuè propter iniquitatem, quæ facta erat in eos, & pacifice agere cum eis. * Sed ob hoc accusatus ab inimicis apud Eupatorem, cum frequenter proditor audiret, eo quod Cyprum creditam sibi à Philometore deseruisset, & ad Antiochum Nobilem translatus etiam ab eo recessisset, veneno vitam finiuit. * Gorgias autem, cum esset dux locorum,

rum, assumptis aduenis frequenter Iudæos debellabat. * Iudæi verò, qui tenebant opportunas munitiones, fugatos ab Ierosolymis suscipiebant & bellare tentabant. * Hi verò, qui erant cum Machabæo, per orationes Dñm rogantes, vt esset sibi adiutor, impetum fecerunt in munitiones Idumæorū: Multaque vi insistentes, loca obtinuerunt, & occurrentes interemerunt, & omnes simul non minus viginti millibus trucidauerunt. * Quidam autem, cum confugissent in duas turres valde munitas, omnem apparatus ad repugnandum habentes, * Machabæus ad eorum expugnationem relicto Simone, & Iosepho, itemque Zachæo, eisque qui cū ipsis erant satis multis, ipse ad eas, quæ amplius perurgebant, pugnas conuersus est. * Ili verò, qui cum Simone erant, cupiditate ducti, à quibusdam, qui in turribus erant suasi sunt pecunia: septuaginta millibus drachmis acceptis, dimiserunt quosdam effugere. Cum autem Machabæo nuntiatum esset, quod factum est, principibus populi congregatis, accusauit, quod pecunia fratres vendidissent, aduersarijs eorum dimissis. * Hos igitur proditores factos interfecit, & confectim duas turres occupauit. * Atque his autem, ac manibus omnia prosperè agendo, in duabus munitionibus plus quam viginti millia peremit. * At Timotheus, qui prius à Iudæis fuerat superatus, conuocato exercitu peregrinæ multitudinis: & congregato equitatu Asiæ, aduenit quasi armis Iudæam capturus. * Machabæus autem, & qui cum ipso erant, appropinquante illo, deprecabantur Dñm, caput terra aspergentes, lumbosque cilicijs præcincti. * Ad altaris crepidinem prouoluti, vt sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, & aduersarijs aduersaretur, sicut lex dicit. * Et ita post orationem, sumptis armis, longius de ciuitate procedentes, & proximi hostibus effecti, resederunt. * Primò autem solis ortu utrique commiserunt: isti quidem victor, & prosperitatis sponsores cum virtute Dñm habentes: illi autem ducem belli animum habebant. * Sed, cum vehemens pugna esset, apparuerunt aduersarijs, de celo viri quinque in equis, frænis aureis decorati, ducatum Iudæis præstantes. * Ex quibus duo Machabæum medium habentes, armis suis circumseptum incolumem conseruabant: in aduersarios autem tela, & fulmina iaciebant, ex quo, & cæcitate confusi, & repleti perturbatione cadebant. * Interfecti sunt autem viginti millia quingenti, & equites sexcenti. * Timotheus verò confugit in Gazaram præsidium munitum, cui præerat Chæreas. * Machabæus autem, & qui cum eo erant, latantes obsecrunt præsidium

34 diebus quatuor. * At hi, qui intus erant: loci firmitate confisi supra modum maledicebant, & sermones nefandos iactabant. * Sed cum dies quinta illucesceret, viginti iuvenes ex his, qui cum Machabæo erant, accensis animis propter blasphemiam, viriliter accesserunt ad murum, & feroci animo incendentes ascendebant. * Sed & alij similiter ascendentes, turres portasque succendere aggressi sunt, atque ipsos maledicos viuos concremare. * Per continuum autem biduum præsidio vastatos, Timotheum occulantem se, in quodam repertum loco peremerunt: & fratrem illius Chæream, & Apollophonem occiderunt. * Quibus gestis, in hymnis, & confessionibus benedicebant Dominum, qui magna fecit in Israel, & victoriam dedit illis.

C A P. X I.

Iudas Machabæus ferocis Lyfias maximum præstitit exercitum, fretus auxilio missi cæli: equis; quod animaduertens Lyfias pacem inter Iudæos, & regem componit: referuntur epistola Lyfias, Antiochi, ac Romanorum ad Iudæos, & Antiochi ad Lyfiam pro Iudæis.

1 **S**ed paruo post tempore, Lyfias procurator regis, & propinquus, ac negotiorum præpositus, grauitè ferens de his, quæ acciderant, * Congregatis octoginta millibus, & equitatu vniuerso, veniebat aduersus Iudæos, existimans se ciuitatem quidem captam Gentibus habitaculum facturum. * Tèplum verò in pecuniæ quæstum, sicut cetera delubra Gentium, habiturum, & per singulos annos venale sacerdotum: Numquam recogitans Dei potestatem, sed mente effrenatus, in multitudine peditum, & in millibus equitum, & in octoginta elephantis cōfidebat. * Ingressus autem Iudæam, & appropians Bethsuræ, quæ erat in angusto loco, ab Ierosolyma intervallo quinque stadiorum, illud præsidium expugnabat. * Vt autem Machabæus, & qui cum eo erant, cognouerunt expugnari præsidia, cum fletu, & lacrymis rogabant Dñm, & omnis turba simul, vt bonum Angelum mitteret ad salutem Israel. * Et ipse primus Machabæus, sumptis armis, cæteros adhortatus est simul secum periculum subire, & ferre auxilium fratribus suis. Cumque pariter prompto animo procederent, Ierosolymis apparuit præcedens eos eques in veste candida, armis aureis hastam vibrans. * Tunc omnes simul benedixerunt misericordem Dñm, & conualuerunt animis: non solum homines, sed & bestias ferocissimas, & muros ferreo parati penetrare. * Ibaat igitur prompti, de celo

cœlo habentes adiutorem, & miserantem C
super eos Dñm. * Leonum autem more im- 11
petu irruentes in hostes, prostrauerunt ex
ijs vnde cum millia pedum, & equitum
mille sexcentos: * Vniuersos autem in fugā 12
vertērunt, plures autem ex eis vulnerati
nudi euaserunt. Sed & ipse Lysias turpiter
fugiens euasit. * Et quia non insensatus erat, 13
secum ipse reputans, factam erga se dimi-
nutionem, & intelligens inuictos esse He-
bræos, omnipotentis Dei auxilio imitentes,
misit ad eos: * Promisitque se consensurum 14
omnibus, quæ iusta sunt, & regem compul-
surum amicum fieri. * Annuit autem Ma- 15
chabæus precibus Lysiz, in omnibus mili-
tatis consulens: & quæcumque Machabæus
scripsit Lysiz de Iudæis, ea rex concessit. *
Nam erant scriptæ Iudæis epistolæ à Lysia 16
quidem hunc modum continentes: L Y-
S I A S populo Iudæorum salutem. * Ioan- 17
nes, & Abesalom, qui misit fuerant à vobis, D
tradentes scripta, postulabant vt ea, quæ
per illos significabantur, implerent. * Quæ- 18
cumque igitur regi potuerunt perferri, ex-
posui: & quæ res permittebat, concessi. * Si 19
igitur in negotijs fidem conseruaueritis, &
deinceps bonorum vobis causa esse tenta-
bo. * De ceteris autem per singula verbo 20
mandaui, & istis, & his, qui à me misi sunt,
colloqui vobiscum. * Benè valete. Anno cē- 21
tesimo quadagesimo octauo, mensis Dio-
scori die vigesima, & quarta. * Regis autem 22
epistola ista continebat: R E X Antiochus E
Lysiz fratri salutem. * Patre nostro inter 23
deos translato, nos volentes eos, qui sunt in
regno nostro sine tumultu agere, & rebus
suis adhibere diligentiam, * Audiuius Iu- 24
dæos non consensisse patri meo, vt transfe-
rentur ad ritum Græcorum, sed tenere velle
suum institutum, ac propterea postulare à
nobis concedi sibi legitima sua. * Volen- 25
tes igitur hanc quoque gentem quietam ef-
fe, statuentes iudicauimus, templum resti-
tui illis, vt agerent secundum suorum ma-
iorum consuetudinem. * Benè igitur feceris, 26
si miseris ad eos, & dexteram dederis: vt
cognita nostra voluntate, bono animo sint,
& utilitatibus proprijs deseruiant. * Ad Iu- 27
dæos verò regis epistola talis erat: R E X F
Antiochus tenatui Iudæorum, & ceteris Iu-
dæis salutem. * Si valeatis, sic estis, vt volu- 28
mus: sed & ipsi benè valeamus. * Adite nos 29
Menelaus, dicens velle vos descendere ad
vestros, qui sunt apud nos. * His igitur, qui 30
commeant vsque ad diem trigesimum mē-
sis Xanthici, damus dexteras securitatis. * Vt 31
Iudæi vtantur cibis, & legibus suis, sicut &
prius: & nemo eorum villo modo molestia
pariatur de his, quæ per ignorantiam gesta
sunt. * Misimus autem & Menelaum, qui 32

33 vos alloquatur. * Valere. Anno centesimo
quadagesimo octauo, Xanthici mensis
34 quintadecima die. * Miserunt autem etiam
Romani epistolam, ita se habentem: QVIN-
T V S Memmius, & Titus Manilius legati
Romanorum, populo Iudæorum salutem. *
35 De his, quæ Lysias cognatus regis conce-
dit sit vobis, & nos concessimus. * De quibus
36 autem ad regem iudicauit referendum, con-
festim aliquem mittite, diligentius inter
vos conferentes, vt decernamus, sicut con-
gruit vobis: nos enim Antiochiam accedi-
37 mus. * Ideoque festinate rescribere, vt
nos quoque sciamus, cuius estis volunta-
38 tis. * Benè valete. Anno centesimo qua-
drigesimo octauo, quintadecima die men-
sis Xanthici.

C A P. XII.

*Iudas, ac duces ipsius dimisso freti auxilio pu-
gnant feliciter aduersus Ioppitas, Iamnitæ,
Arabes, Casphin, & Ephron ciuitates; item
aduersus Timotheum habentem ingentem
exercitum, aduersus praesidium Carnion, &
Gorgiam: occisis autem quibusdam Iudæis,
qui de donarijs idolorum susceperant, Iu-
das curas pro ipsorum peccatis offerri sacri-
ficium.*

His factis pactationibus, Lysias pergebat
A ad regem, Iudæi autem agriculturæ
2 operam dabant. * Sed hi, qui resederant, Ti-
motheus, & Apollonius Gennæ filius, sed
& Hieronymus, & Demophon super hos,
& Nicanor Cypriarches, non sinebant eos
3 in silentio agere, & quiete. * Ioppitæ verò
tale quoddam flagitium perpetrarunt: ro-
gauerunt Iudæos, cum quibus habitabant,
ascendere scaphas, quas parauerant, cum
vxoribus, & filijs, quasi nullis inimicitijs
4 inter eos subiacentibus. * Secundum com-
mune itaque decretum ciuitatis, & ipsis
acquiescentibus, pacifice causa nihil sus-
pectum habentibus: cum in altum proces-
sissent, submerferunt non minus ducentos.
5 Quam crudelitatem Iudas in suæ gentis
homines factam, vt cognouit, præcepit vi-
ris, qui erant cum ipso: & inuocato iusto
6 iudice Deo, * Venit aduersus interfectores
fratrum, & portum quidem noctu succen-
dit, scaphas exussit, eos autem, qui ab igne
7 refugerant, gladio peremit. * Et cum hæc ita
B egisset, discessit quasi iterum reuersurus, &
8 vniuersos Ioppitas eradicaturus. * Sed cum
cognouisset, & eos, qui erant Iamniæ, velle
pari modo facere habitantibus secum Iu-
9 dæis, * Iamnitæ quoque nocte superuenit,
& portum cum nauibus succendit: ita vt
10 ducentis quadraginta. Inde cum iam abissi-

ferunt nouem stadijs, & iter facerent ad Timotheum, commiserunt cum eo Arabes, quinque millia viri, & equites quingenti. * Cumque pugna valida fieret, & auxilio Dei prosperè cessisset, residui Arabes victi, petebant à Iuda dextram sibi dari, promittentes se pascua daturus, & in ceteris profuturos. Iudas autem, arbitratus verè in multis eos viles, promisit pacem: dextrisque acceptis, discessere ad tabernacula sua. * Aggressus est autem, & ciuitatem quamdam firmam, pontibus murisque circumseptam, quæ à turbis habitabatur Gentium promiscuarum, cui nomen Casphin. * Hi verò, qui intus erant, confidentes in stabilitate murorum, & apparatu alimoniarum, remissius agebant, maledictis laceffentes Iudam, & blasphemantes, ac loquentes, quæ fas non est. * Machabeus autem, inuocato magno mundi Principe, qui sine arietibus, & machinis temporibus Iesu præcipit Iericho, irrumpit ferociter muris: * Et capta ciuitate Domini voluntatem, innumerales cædes fecit, ita ut adiacens stagnum stadiorum duorum latitudinis, sanguine interfectorum flere videretur. * Inde discesserunt stadia septingenta quinquaginta, & venerunt in Characa ad eos, qui dicuntur Tubianæ, Iudæos: * Et Timotheum quidem in illis locis non comprehenderunt, nulloque negotio perfectò regressus est, relicto in quodam loco firmissimo præsidio. * Dositheus autem, & Sosipater, qui erant duces cum Machabeo, peremerunt à Timotheo relictos in præsidio, decem millia viros. * At Machabeus, ordinatis circum se sex millibus, & constitutis per cohortes, aduersus Timotheum processit, habentem secum centum viginti millia peditum, equitumque duo millia quingentos. * Cognito autem Iudæ aduentu, Timotheus præmisit mulieres, & filios, & reliquum apparatus, in præsidium, quod Carnion dicitur: erat enim inexpugnabile, & accessu difficile propter locorum angustias. * Cumque cohortes Iudæ prima apparuissent, timor hostibus incussus est, ex præsentia Dei, qui vniuersa conspicit, & in fugam versi sunt alius ab alio, ita ut magis à suis deicerentur, & gladiatorum suorum ictibus debilitarentur. * Iudas autem vehementer instabat puniens profanos, & prostravit ex eis triginta millia virorum. * Ipse verò Timotheus incidit in partes Dosichei, & Sosipatris: & multis precibus postulabat, ut viuus dimitteretur, eo quod multorum ex Iudæis parentes haberet, ac fratres, quos morte eius decipi eueniret. Et cum fidem dedisset restitutum se eos secundum constitutum, illæsum eum dimiserunt propter fratrum salutem. * Iu-

das autem egressus est ad Carnion, interfecit viginti quinque millibus. * Post horum fugam, & necem, mouit exercitum ad Ephron ciuitatem munitam, in qua multitudo diuersarum gentium habitabat: & robusti iuuenes pro muris consistentes fortiter repugnabant: in hac autem machinæ multæ, & telorum erat apparatus. * Sed, cum Omnipotentem inuocassent, qui potestate sua vires hostium confringit, coeperunt ciuitatem: & ex eis, qui intus erant, viginti quinque millia prostrauerunt. * Inde ad ciuitatem Scytharum abierunt, quæ ab Ierosolymis sexcentis stadijs aberat. * Contestantibus autem his, qui apud Scythopolitas erant, Iudæis, quod benignè ab eis haberentur, etiam temporibus infelicitatis, quod modeste secum egerint: * Gratias agentes eis, & exhortati etiam de cætero erga genus suum benignos esse, venerunt Ierosolymam die solemni septimanarum instante. * Et post Pentecosten abierunt contra Gorgiam præpositum Idumææ. Exiuit autem cum peditibus tribus millibus, & equitibus quadringentis. * Quibus congressis, contigit paucos ruere Iudæorum. * Dositheus verò quidam de Bacenoris eques, vir fortis, Gorgiam tenebat: & cum vellet illum capere viuum, eques quidam de Thracibus irrumpit in eum, humerumque eius amputauit: atque ita Gorgias effugit in Mareia. * At illis, qui cum Esdrin erant, diutius pugnantibus, & fatigatis, inuocauit Iudas Dominum adiutorem, & ducem belli fieri: Incipiens voce patria, & cum hymnis clamorem extollens, fugam Gorgiæ militibus incussit. * Iudas autem collecto exercitu venit in ciuitatem Odollam: & cum septima dies superueniret, secundum consuetudinem purificati, in eodem loco sabbatum egerunt. * Et sequenti die venit cum suis Iudas, ut corpora prostratorum tolleret, & cum parentibus poneret in sepulchris paternis. * Inuenerunt autem sub tunicis interfectorum de donarijs idolorum, quæ apud Iamnam fuerunt, à quibus lex prohibet Iudæos: omnibus ergo manifestum factum est, ob hanc causam eos corruisse. * Omnes itaque benedixerunt iustum iudicium Domini, qui occulta fecerat manifesta. * Atque ita ad preces conuersi, rogauerunt, ut id quod factum erat delictum obliuioni traderetur. At verò fortissimus Iudas hortabatur populum conseruare se sine peccato, sub oculis videntes, quæ facta sunt pro peccatis eorum, qui prostrati sunt. * Et facta collatione, duodecim millia drachmas argenti misit Ierosolymam offerri pro peccatis mortuorum sacrificium, benè & religiosè de resurrectione cogitans. * (Nisi

Ier. 6.

Deut. 7. 4.
15.

(Nisi enim eos, qui ceciderant, resurrectu- 44
ros speraret: superfluum videretur, & va-
num orare pro mortuis) * Et quia confide- 45
rabat, quod hi, qui cum pietate dormitio-
nem acceperant, optimam haberent repo-
sitam gratiam. * Sancta ergo, & salubris est 46
cogitatio pro defunctis exorare, vt à pec-
catis soluantur.

C A P. XII.

*Menelaus Iudeus transfuga iussu Antiochi
extremo afficitur supplicio: Antiochus vero
maximum ducens in Iudæos exercitum se-
mel, ac iterum victus, & repulsus, multisque
millibus ex suis occisis, & Philippo rebellan-
te, supplex pacem cum Iudæis firmat iura-
mento, oblato in templo sacrificio, Iudæque
in principem Ptolemaidis constituto.*

ANno centesimo quadagesimonono, 1
cognouit Iudas Antiochum Eupato- A
rem venire cum multitudine aduersus Iu-
dæam, * Et cum eo Lysiam procuratorem, 2
& præpositum negotiorum, secum haben-
tem peditum centum decem millia, & equi-
tum quinque millia, & elephantos viginti
duos, curtus cum falcibus trecentos. Com- 3
miscuit autem se illis, & Menelaus: & cum
multa fallacia deprecabatur Antiochum,
non pro patriæ salute, sed sperans se consti-
tui in principatum. * Sed Rex regum susci- 4
tauit animos Antiochi in peccatorem: &
suggerente Lysia huc esse causam omnium
malorum, iussit (vt eis est consuetudo) ap-
prehensum in eodem loco necari. * Erat au- 5
tem in eodem loco turris quinquaginta cu-
bitorum, aggestum vndique habens cineris:
hæc prospectum habebat in præceps. * Inde 6
in cinerem deiici iussit sacrilegum, omni-
bus eum propellentibus ad interitum. * Et 7
tali lege præuaricatorem legis contigit mo-
ri, nec terræ dari Menelaum. * Et quidem 8
satis iuste: nam quia multa erga aram Dei
delicta commisit, cuius ignis, & cinis erat
sanctus, ipse in cineris morte damnatus est.
* Sed rex mente effrænatus veniebat, ne- 9
quiores se patre suo Iudæis ostensurus. *
Quibus Iudas cognitis, præcepit populo, 10
vt die, ac nocte Dominum inuocarent, quo,
sicut semper, & nunc adiuuaret eos: Quip- 11
pè, qui lege, & patria, sanctoque templo
priuari vererentur: ac populum, qui nuper
paululum respirasset, ne lineret blasphemis
rursus nationibus subdi. * Omnibus ita- 12
que simul id facientibus, & petentibus à
Domino misericordiam, cum fletu, & ieiun- D
nijs, per triduum continuum prostratis,
hortatus est eos Iudas, vt se præpararent. *
Ipse verò cum senioribus cogitauit, prius 13

quam rex admoueret exercitum ad Iu-
dæam, & obtineret ciuitatem, exire, & Do-
mini iudicio committere exitum rei. *
Dans itaque potestatem omnium Deo mû-
di creatori, & exhortatus suos, vt fortiter
dimicarent, & vsque ad mortem pro legi-
bus, templo, ciuitate, patria, & ciuibus sta-
rent, circa Modin exercitum constituit. *
15 Et dato signo suis Dei victoriæ, iuuenibus
fortissimis electis, nocte aggressus aulam
regiam, in castris interfecit viros quatuor
millia, & maximum elephantorum cum
16 his, qui superpositi fuerant: * Summoque
metu, ac perturbatione hostium castra re-
plentes, rebus prosperè gestis, abierunt. *
17 Hoc autem factum est die illucescente, ad-
18 iuuante eum Domini protectione. * Sed
rex accepto gultu audaciæ Iudæorum, arte
19 difficultatè locorum tentabat: * Et Bethsu-
F rz, quæ erat Iudæorum præsidium muni-
tum, castra admouebat: sed fugabatur,
20 impingebat, minorabatur. * His autem, qui
intuserant, Iudas necessaria mittebat. *
21 Enuntiauit autem mysteria hostibus Rho-
docus quidam de Iudaico exercitu, qui re-
quisitus comprehensus est, & conclusus. *
22 Iterum rex sermonem habuit ad eos, qui
erant in Bethsur is: dextram dedit: accepit:
23 abiit. * Commisit cum Iuda. superatus est.
Vt autem cognouit rebellasse Philippum
Antiochiæ, qui relictus erat super negotia,
4 G mente, consternatus, Iudæos deprecans,
subdit usque eis, iurat de omnibus quibus
iustum visum est: & reconciliatus obtulit
sacrificium, honorauit templum, & mune-
24 ra posuit: * Machabæum amplexatus est, &
fecit eum à Ptolemaide vsque ad Gerrenos
25 ducem, & principem. * Vt autem ve-
nit Ptolemaidam, graniter ferebant Ptole-
26 menses amicitia conuentionem, indignan-
tes ne fortè foedus irrumperent. * Tunc
ascendit Lysias tribunal, & exposuit ratio-
nem, & populum sedauit, regressusque est
Antiochiam: & hoc modo regis prosectio,
& reditus processit.

C A P. XIV.

*Suggerente Alcimo, qui summo destitutus erat
sacerdotio, Nicanor in Iudæos missus à rege
Demetrio, auditis Iuda præclaris facinori-
bus, amicitiam cum eo contrahit: quam post-
modum rege cogente soluens, dum Iudam, ne-
quis comprehendere, templi minatur euerfio-
nem, & senem Raziam Iudæum magnani-
mum apprehendere conatur, qui dum ab ho-
stibus iam se capiendum videret, elegit po-
tius constans animo sibi mortem infer-
re, quàm indigna pati ab hostibus, in quos
proprijs manibus sua intestina proiecit.*

Sed post triennij tempus, cognouit Iudas, & qui cum eo erant, Demetrium Seleuci, cum multitudine valida, & nauibus, per portum Tripolis ascendisse ad loca opportuna. * Et tenuisse regiones aduersus Antiochum, & ducem eius Lysiam. * Alcimus autem quidam, qui summus sacerdos fuerat, sed voluntarie coinquinatus est temporibus commissionis, considerans nullo modo sibi esse salutem, neque accessum ad altare, Venit ad regem Demetrium, centesimo quinquagesimo anno, offerens ei coronam auream, & palmam, super hac, & thallos, qui templi esse videbantur. Et ipsa quidem die siluit. * Tempus autem opportunum dementiæ suæ nactus, conuocatus à Demetrio ad consilium, & interrogatus quibus rebus, & consilijs Iudæi niterentur, * Respondit: Ipsi, qui dicuntur Assidæi Iudæorum, quibus præest Iudas Machabæus, bella nutriunt, & seditiones mouent, nec patiuntur regnum esse quietum. * Nam & ego defraudatus parentum gloria (dico autem summo sacerdotio) huc veni: * Primo quidem vtilitatibus regis fidem seruans, secundo autem etiam ciuibus consulens: nam illorum prauitate vniuersum genus nostrum non minimè vexatur. * Sed oro his singulis, o rex, cognitis, & regioni, & generi secundum humanitatem tuam peruulgatam omnibus, prospice. * Nam, quamdiu superest Iudas, impossibile est, pacem esse negotijs. * Talibus autem ab hoc dictis, & ceteri amici, hostiliter se habentes aduersus Iudam, inflammauerunt Demetrium. * Qui statim Nicanorem præpositum elephantorum ducem misit in Iudæam: * Datis mandatis, vt ipsum quidem Iudam caperet; eos verò, qui cum illo erant, dispergeret, & constitueret Alcimum maximi templi summum sacerdotem. * Tunc gentes, quæ de Iudæa fugerant Iudam, gregatim se Nicanori miscebant; miseras & clades Iudæorum, prosperitates rerum suarum existimantes. * Audito itaque Iudæi Nicanoris aduentu, & conuentu nationum, conspersi terra rogabant eum, qui populum suum constituit, vt in æternum custodiret, quique suam portionem signis evidentibus protegit. * Imperante autem duce, statim inde mouerunt, conueneruntque ad castellum Dessau. * Simon verò frater Iudæ commiserat eum Nicanore: sed conterritus est repentino aduentu aduersariorum. * Nicanor tamen, audiens virtutem comitum Iudæ, & animi magnitudinem, quam pro patriæ certaminibus habebant, sanguine iudicium facere metuebat. * Quam ob rem præmisit Posidonium, & Theodotium, & Mathiam, vt darent dextras atque accipe-

rent. * Et cum diu de his consilium ageretur, & ipse dux ad multitudinem retulisset, omnium vna fuit sententia amicitijs annuere. * Itaque diem constituerunt, quæ secreto inter se agerent: & singulis sellæ prolatae sunt, & posita. * Præcepit autem Iudas armatos esse locis opportunis, ne forte ab hostibus repente mali aliquid oriretur: & congruum colloquium fecerunt. * Morabatur autem Nicanor Ierosolymis, nihilque iniquè ageret, gregesque turbarum, quæ congregatae fuerant, dimisit. * Habebat autem Iudam semper charum ex animo, & erat viro inclinatus. Rogauitque eum ducere uxorem, filioque procreare. Nuptias fecit: quæte egit, communiterque vivebant. * Alcimus autem, videns charitatem illorum ad inuicem, & conventiones, venit ad Demetrium, & dicebat, Nicanorem rebus alienis assensireque, Iudamque regni insidiatorem successorem sibi destinasse. * Itaque rex exasperatus, & pessimis huius criminationibus irritatus, scripsit Nicanori, dicens, grauiter quidem se ferre de amicitiae conventionem, iubere tamen Machabaum citius vinculum mittere Antiochiam. * Quibus cognitis, Nicanor consternebatur, & grauiter ferebat, si ea, quæ conuenerant, irrita faceret, nihil laesus à viro: * Sed, quia regi resistere non poterat, opportunitatem observabat, quia præceptum perficeret. * At Machabæus, videns secum austerius agere Nicanorem, & consuetum occursum ferocius exhibentem, intelligens non ex bono esse aulicam istam, paucis suorum congregatis, occultauit se à Nicanore. * Quod cum ille cognouit fortiter se à viro præuentum, venit ad maximum, & sanctissimum templum: & sacerdotibus solitas hostias offerentibus, iussit sibi tradi virum. * Quibus cum iuramento dicentibus nescire se ubi esset, qui quærebarur, extendens manum ad templum, * Iurauit, dicens: Nisi Iudam mihi vinculum tradideritis, istud Dei sanum in planitiem deducam, & altare effodiam, & templum hoc Libero patri consecrabo. * Et his dictis, abiit. Sacerdotes autem protendentes manum in coelum, inuocabant eum, qui semper propugnator esset gentis ipsorum, hæc dicentes: * Tu Domine vniuersorum, qui nullus indiges, voluisti templum habitaculis tuis fieri in nobis. * Et nunc sancte sanctorum omnium Domine, conserua in æternum impollutam domum istam, quæ nuper munda est. * Razias autem quidam de senioribus ab Ierosolymis delatus est Nicanori, vir amator ciuitatis, & benè audiens: qui pro affectu pater Iudæorum appellabatur:

tur: * Hic multis temporibus continen- 38
tia propositum tenuit in Iudaismo, corpus
que & animam tradere contentus pro per-
seuerantia. * Volens autem Nicanor ma- 39
nifestare odium, quod habebat in Iudæos,
misit milites quingentos, ut eum compre-
henderent. * Putabat enim, si illum dece- 40
pisset, se cladem Iudæis maximam illatu-
rum. * Turbis autem irruere in domum 41
eius, & ianuam dirumpere, atque ignem
ad mouere cupientibus, cum iam compre-
henderetur, gladio se petijt; * Eligens 42
nobiliter mori potius, quam subditus fieri
peccatoribus, & contra natales suos indi-
gnis iniurijs agi. * Sed, cum per festinatio- 43
nem non certo ictu plagam dedisset, & tur-
bæ intra ostia irrumperent recurrens au-
daacter ad murum, præcipitavit semetipsum
viriliter in turbas: * Quibus velociter lo- 44
cum dantibus casui eius, venit per mediam
cervicem: * Et cum adhuc spiraret, accen- 45
sus animo, surrexit: & cum sanguis eius
magno fluxu deflueret, & grauissimis vul-
neribus esset saucius, cursu turbam per-
transijt: * Et itans supra quamdam pe- 46
tram præruptam, & iam ex sanguis effe-
ctus, complexus intestina sua, utrisque ma-
nibus proiecit super turbas, inuocans do-
minatorem vitæ, ac spiritus, ut hæc il-
li iterum redderet: atque ita vita defun-
ctus est.

C A P. X V.

*Iudas suos contra Nicanorem Dei potentiam
contemnentem roborat, cum exhortatione
tam nocturna apparitionis manifestatione,
de viso Ieremia pro populo Israel orante; qui
in Deum spem habentes ingentem proster-
nunt exercitum, amputatis capite, &
manu Nicanoris, qua Ierosolymis in memo-
riam diuina protectionis suspensa sunt, lin-
gua eius blasphemia auibus parriculatum
tradita, eoque die in annuam solemnita-
tem instituto.*

22.7.4. **N**icanor autem, ut comperit Iudam ef-
se in locis Samariæ, cogitauit cum A
omni impetu die sabbati committere bel-
lum. * Iudæis verò, qui illum per ne-
cessitatem sequebantur, dicentibus: Ne
ita ferociter, & barbarè feceris, sed hono-
rem tribue diei sanctificationis, & hono-
ra eum, qui vniuersa conspicit: * Ille in-
felix interrogauit, si est potens in coelo,
qui imperauit agi diem sabbatorum. * Et
respondentibus illis, Est Dominus viuus
ipse in coelo potens, qui iussit agi septi-
mam diem. * At ille ait: Et ego potens
sum super terram, qui impero summi arma,
& negotia regis impleri. Tamen non obti-

nuit, ut consilium perficeret. * Et Nica-
nor quidem cum summa superbia erectus
cogitauerat commune trophæum statuere
de Iuda. * Machabæus autem semper con-
fidebat cum omni spe auxilium sibi à Deo
affuturum. * Et hortabatur suos ne formi-
darent ad aduentum nationum, sed in men-
te haberent adiutoria sibi facta de coelo, &
nunc sperarent ab Omnipotente sibi affu-
turam victoriam: * Et allocutus eos de
lege, & prophetis, admonens etiam certa-
mina, quæ fecerant prius, promptiores
constituit eos: * Et ita animis eorum ere-
ctis, simul ostendebat Gentium fallaciam,
& iuramentorum præuaricationem. *
Singulos autem illorum armauit, non cly-
pei, & hastæ munitione, sed sermonibus
optimis, & exhortationibus, exposito di-
gno fide somnio, per quod vniuersos lætifi-
cauit. * Erat autem huiusmodi visus:
Oniam, qui fuerat summus sacerdos, vi-
rum bonum, & benignum, verecundum
visu, modestum moribus, & eloquio de-
corum, & qui à puero in virtutibus exer-
citus sit, manus protendentem, orare
pro omni populo Iudæorum: * Post hoc
Capparuisse, & alium virum, ætate, &
gloria mirabilem, & magni decoris habi-
tudine circa illum: * Respondentem ve-
rò Oniam dixisse: Hic est fratrum amator,
& populi Israel: hic est, qui multum orat
pro populo, & vniuersa sancta ciuitate,
Jeremias propheta Dei. * Extendisse au-
tem Ieremiam dextram, & dedisse Iudæ
gladium aureum, dicentem: * Accipe san-
ctum gladium munus à Deo, in quo dei-
cies aduersarios populi mei Israel. * Ex-
hortati itaque Iudæ sermonibus bonis val-
de, de quibus extolli posset imperus, &
animi iuuenum confortari, statuerunt di-
micare, & configere fortiter, ut virtus de
negotijs iudicaret; eo quod ciuitas sancta,
& templum periclitarentur. * Erat enim
pro vxoribus, & filijs, itemque pro fratri-
bus, & cognatis, minor sollicitudo: maxi-
mus verò, & primus pro sanctitate timor
erat templi. * Sed & eos, qui in ciuitate
erant, non minima sollicitudo habebat pro
his, qui congressuri erant. * Et, cum iam
omnes sperarent iudicium futurum, hos-
tesque adessent, atque exercitus esset or-
dinatus: bestiarum, equitesque opportuno in
loco compositi, * Considerans Machabæus
aduentum multitudinis, & apparatus
varium armorum, & ferocitatem bestia-
rum, extendens manus in coelum, prodigia
facientem Dominum inuocauit, qui non
secundum armorum potentiam, sed prout
ipsi placet, dat dignis victoriam. * Dixit
autem inuocans hoc modo: Tu Domine,
qui

supr. 3. c.
19.

qui misisti Angelum tuum sub Ezechia re-
ge Iuda, & interfecisti de castris Sennache-
rib centum octogintaquinque millia: * Et 23
nunc dominator coelorum mitte Angelum
tuum bonum ante nos, in timore, & tremo-
re magnitudinis brachij tui, * Ut metuant, 24
qui cum blasphemia veniunt aduersus san-
ctum populum tuum. Et hic quidem ita
perorauit. Nicanor autem, & qui cum ip- 25
so erant, cum tubis, & canticis admove-
bant. * Iudas verò, & qui cum eo erant, 26
inuocato Deo, per orationes congressi sunt:
Manu quidem pugnantes, sed Dominum 27
cordibus orantes, prostrauerunt non mi-
nus trigintaquinque millia, præsencia Dei
magnificè delectati. * Cumque cessassent, 28
& cum gaudio redirent, cognouerunt Ni- F
canorem ruisse cum armis suis. * Facto 29
itaque clamore, & perturbatione excitata,
patria voce Omnipotentem Dominum be-
nedicebant. * Præcepit autem Iudas, qui 30
per omnia corpore, & animo mori pro ci-
uibus paratus erat, caput Nicanoris, &
manum cum humero abscissam, Ierosoly-
mam perferri. * Quo cum peruenisset, con- 31
uocatis contribulibus, & sacerdotibus ad
altare, accersijt & eos, qui in arce erant.

32 * Et ostenso capite Nicanoris, & manu ne-
faria, quam extendens contra domum san-
ctam omnipotentis Dei, magnificè gloria-
33 tus est: * Linguam etiam impij Nicanoris
præcisam iussit particulatim auibus dari:
manum autem dementis contra templum
34 suspendi. Omnes igitur coeli benedixerunt
Dominum, dicentes: Benedictus, qui locum
35 suum incontaminatum serauit. * Suspen-
G dit autem Nicanoris caput in summa arce,
ut euident esset, & manifestum signum au-
36 xilij Dei. * Itaque omnes communi consilio
decreuerunt nullo modo diem istum abs-
37 que celebritate præterire: * Habere au-
tem celebritatem tertiadecima die mensis,
Adar, quod dicitur voce Syriaca, pridie
38 Mardochei diei. * Igitur his erga Nicano-
rem gestis, & ex illis temporibus ab He-
bræis ciuitate possessa, ego quoque in his
39 faciam finem sermonis. Et si quidem benè,
& ut historiæ competit, hoc & ipse velim:
sin autem minus dignè, concedendum est
40 mihi. * Sicut enim vinum semper bibere,
aut semper aquam, contrarium est: alternis
autem uti, delectabile: ita legentibus, si
semper exactus sit sermo, non erit gratus.
Hic ergo erit consummatus.

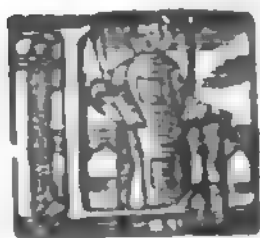

S A N C T V M I E S V C H R I S T I E V A N G E L I V M S E C V N D V M M A T T H Æ V M.

C A P. I.

A quibus Maioribus Christus secundum carnem descendit: Angelus instruit Ioseph de Maria sponsa sua conceptione, parique futuro.

Lev. 1. c. 11.

Gen. 22. 8.

Gen. 25. d.

Gen. 29. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Gen. 38. d.

Iber generationis Iesu Christi filij David, filij Abraham.

* Abrahama genuit Isaac. Isaac autem genuit Iacob.

Iacob autem genuit Iudam, & fratres eius.

* Iudas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar.

Phares autem genuit Efron.

Efron autem genuit Aram.

* Aram autem genuit Aminadab.

Aminadab autem genuit Naasson.

Naasson autem genuit Salmon.

* Salmon autem genuit Booz de Rahab.

Booz autem genuit Obed ex Ruth.

Obed autem genuit Iesse.

Iesse autem genuit David regem.

* David autem rex genuit Salomonem ex ea, quae fuit Vriax.

* Salomon autem genuit Roboam.

Roboam autem genuit Abiam.

Abias autem genuit Asa.

8 * Asa autem genuit Iosaphat. Iosaphat autem genuit Ioram. Ioram autem genuit Oziam.

9 * Ozias autem genuit Ioatham. Ioatham autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechiam.

10 * Ezechias autem genuit Manassen. Manasses autem genuit Amon. Amon autem genuit Iosiam.

11 * Iosias autem genuit Iechoniam, & fratres eius in transmigratione Babylonis.

12 * Et post transmigrationem Babylonis: Iechonias genuit Salathiel.

Salathiel autem genuit Zorobabel.

13 Zorobabel autem genuit Abiud.

Abiud autem genuit Eliacim.

Eliacim autem genuit Azor.

14 Azor autem genuit Sadoc.

Sadoc autem genuit Achim.

Achim autem genuit Eliud.

15 * Eliud autem genuit Eleazar.

Eleazar autem genuit Mathan.

Mathan autem genuit Iacob.

16 * Iacob autem genuit Ioseph virum Mariae, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

17 Itus. * Omnes itaque generationes ab Abraham usque ad David, generationes quatuordecim: & a David usque ad transmigrationem Babylonis, generationes quatuordecim.

Ccc 4 tuorde-

7. Reg. 15.

8. 41.

3. Reg. 14.

8. 11.

3. Reg. 15.

8. 9.

2. Par. 26.

8. 23.

3. Par. 27.

8. 9.

2. Par. 28.

8. 27.

3. Par. 32. 8.

33.

2. Par. 33. 8.

30. 8. 25.

2. Par. 36. 8.

24. 25.

Luc. 7. c.
27.

tuordecim: & à transmigratione Babylonis
vsque ad Christum, generationes quatuor-
decim. * Christi autem generatio sic erat: 18
Cum esset desponsata mater eius Ma-
ria Ioseph, antequam conuenirent, in-
uenta est in vtero habens de Spiritu san-

19 cto. * Ioseph autem vir eius, cum esset ius-
tus, & nollet eam traducere, voluit occultè
20 dimittere eam. * Hæc autem eo cogitante,
Ecce Angelus Domini apparuit in somnis
ei, dicens: Ioseph fili David, noli timere ac-
cipere Mariam coniugem tuam: quod enim

Luc. 1. c. 11
A. 2. c. 4. b.
11.

Mat. 7. c.
44.

in ea natum est, de Spiritu sancto est. * Pa- 21
riet autem filium: & vocabis nomen eius
IESVM; ipse enim saluum faciet popu-
lum suum à peccatis eorum. * Hoc autem 22
totum factum est, vt adimpleretur, quod
dictum est à Domino per Prophetam di-
centem: * Ecce virgo in vtero habebit, & 23
pariet filium: & vocabunt nomen eius
Emmanuel: quod est interpretatum No-
bis cum Deus. * Exurgens autem Ioseph à 24
somno, fecit sicut præcepit ei Angelus Do-
mini, & accepit coniugem suam. * Et non 25
cognoscebat eam donec peperit filium
suum primogenitum: & vocauit nomen
eius Iesum.

C A P. II

*Quomodo Magi cum muneribus ad Christum
datum peruenierint: de Herodis in infantes
saucia, & Christi in Aegyptum exilio, &
postque reditu in terram Israel.*

1 CVM ergo natus esset Iesus in Bethle-
hem Iuda in diebus Herodis regis,
ecce Magi ab Oriente venerunt Ierosoly-
mam, 2 Dicentes: Vbi est, qui natus est rex
Iudæorum? vidimus enim stellam eius in
3 oriente, & venimus adorare eum. * Audiens
autem Herodes rex turbatus est, & omnis
4 Ierosolyma cum illo. * Et congregans om-
nes principes sacerdotum, & Scribas popu-
li, sciscitabatur ab eis vbi Christus nasce-
tur.

Luc. 1. c. 2.

Matth. 2. 1.
10. 7. 1. 42.

At illi dixerunt ei: In Bethlehem Iude: 5
Sic enim scriptum est per Prophetam: * Et 6
eti Bethlehem terra Iuda, nequaquam mi-
nima es in principibus Iuda: ex te enim
erit dux, qui regat populum meum Israel.

7 * Tunc Herodes clam vocatis Magis dili-
genter didicit ab eis tempus stellæ, quæ ap-
8 paruerat eis: * Et mittens illos in Bethlehem,
B dixit: Ite & interrogate diligenter de pue-
ro: & cum inueneritis, renunciate mihi,

Matth. 2. 13.

ut & ego veniens adorem eum. * Qui cum 9
audivissent regem, abierunt, & ecce stella,
quam viderant in Oriente, antecede-
eos, usque dum veniens staret supra, ubi
erat puer. * Videntes autem stellam gauisi 10
sunt gaudio magno valde. * Et intrantes do-
11 mum, inuenerunt puerum cum Maria ma-
tre eius, & procidentis adorauerunt eum:
& apertis thesauris suis obtulerunt ei mu-
nera, aurum, thus, & myrrham. * Et re- 12
sponso accepto in somnis ne redirent ad
Herodem, per aliam viam reuersi sunt in re-
gionem suam. * Qui cum recessissent, ecce 13
Angelus Domini apparuit in somnis Io-
seph, dicens: Surge, & accipe puerum, &
matrem eius, & fuge in Ægyptum, & esto
ibi usque dum dicam tibi. Futurum est

enim, ut Herodes querat puerum ad per-
14 dendum eum. * Qui confurgens accepit
puerum, & matrem eius nocte, & secessit
15 in Ægyptum: * Et erat ibi usque ad obitum
Herodis: ut adimpleretur, quod dictum est
à Domino per Prophetam dicentem: Ex
16 Ægypto vocavi Filium meum. * Tunc
Herodes videns, quoniam illusus esset à
Magis, iratus est valde, & mittens occidit
omnes pueros, qui erant in Bethlehem, &
in omnibus finibus eius à bimatu, & infra
secundum tempus, quod exquisierat à Ma-
17 gis. * Tunc adimpletum est, quod dictum
est per Ieremiam prophetam dicentem: *
18 Vox in Rama audita est ploratus, & ulu-
D tus mulens: Rachel plorans filios suos, &
19 noluit consolari, quia non sunt. * Defuncto
autem

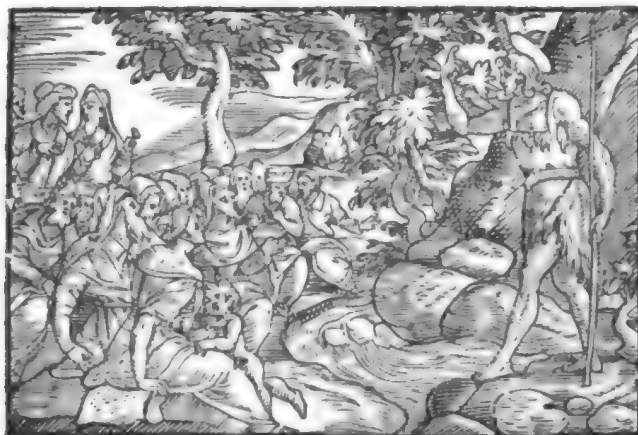
Offert. 11. 1.

Iere. 31. d.
11.

autem Herode, ecce Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Ægypto, * Dicens: 20 Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & & vade in terrā Israel: defuncti sunt enim, qui querebant animam pueri. * Qui con- 21 surgens, accepit puerū, & matrem eius, venit in terrā Israel. Audiēs autem, quod Ar- 22

chelaus regnaret in Iudæa pro Herode patre suo, timuit illo ire: & admonitus in somnis, secessit in partes Galilææ. * Et veniens habitavit in ciuitate, quæ vocatur Nazareth: ut adimpleretur, quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazareus vocabitur.

C A P. III.

Ioannes Baptista (cuius vita austeritas describitur) penitentiā iuxta Isaiā vaticinium in deserto prædicat, & populo ad ipsum confluente reprehendit Phariseos una cum Sadducæis, docens, ut dignos faciant fructus penitentiae: & quantum suus à Christi baptismo differat: super Christum autem à Ioanne baptismum descendit Spiritus sanctus, & vox Patris eglisus audita est.

IN diebus autem illis venit Ioannes Baptista prædicans in deserto Iudææ, * Et Adicens: Poenitentiam agite: appropinquauit enim regnum coelorum. * Hic est enim,

qui dictus est per Isaiam prophetam dicen- LUC. 7. 2. 1. Isai. 40. 3.
tem: Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: rectas facite semitas eius. *

Ipse autem Ioannes habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos: esca autem eius erat locustæ, & mel syluestre. Tunc exibat ad eum Ierofolyma, & omnis Iudæa, & omnis regio circa Iordanem: * Et baptizabantur ab eo in Iordane, confitentes peccata sua. *

Dicens autem multos Phariseorum, & Sadducæorum, venientes ad baptismum suum, dixit eis: Progenies viperarum, quis demonstrauit vobis fugere à ventura ira? * Facite ergo fructum dignum poenitentiae. * Et ne velitis

MARC. 1. 2. 4.

MARC. 1. 2. 4. LUC. 3. 1. 4.

velitis dicere intra vos: Patrem habemus in Abraham, dico enim vobis quoniam, potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. * Ego quidem baptizo vos in aqua in poenitentiam: qui autem post me venturus est, fortior me est, cuius non sum dignus calcamenta portare: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni. * Cuius ventilabrum in manu sua: & per- mundabit aream suam: & congregabit triticum suum in horreum, paleas autem

13 comburet igni inextinguibili. * Tunc venit Iesus à Galilæa in Iordanem ad Ioan- nem, vt baptizaretur ab eo. * Ioannes au- tem prohibebat eum, dicens: Ego à te de- beo baptizari, & tu venis ad me? Respon- dens autem Iesus, dixit ei: Sine modo: sic enim decet nos implere omnem iustitiam. 16 Tunc dimisit eum. * Baptizatus autem Ie- sus, confestim ascendit de aqua, & ecce aperti sunt ei cœli: & vidit spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venien- tem super se. * Et ecce vox de cœlis dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

Marc. i. b.
Luc. i. c. 11
Luc. 9. c.
1. Pet. i. d.

C A P. IV.

Christus in deserto post ieiunium quadraginta dierum vincit diaboli tentationes: & capto Ioanne secedens in Capharnaum poenitentiam predicat: piscatores Petrum, & Andream, Iacobum & Ioannem Zebedæi ad se vocat: annuntians quoque Galilæis evan-

gelium, & curas suas & infirmitates, turbis ipsum comitantibus.

1 Tunc Iesus ductus est in desertum à Spi- ritu, vt tentaretur à diabolo. * Et cum 2 ieiunasset quadraginta diebus, & quadra- 3 ginta noctibus, postea esurivit. * Et accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es, dic vt lapi- des

Marc. i. b.
1. c.
Luc. 4. a. 1.

des isti panes fiant. * Qui respondens dixit :
 Scriptum est : Non in solo pane viuit homo ,
 sed in omni verbo , quod procedit de ore
 Dei. * Tunc assumpsit eum diabolus in san-
 ctam ciuitatem , & statuit eum super pinna-
 culum templi , * Et dixit ei : Si filius Dei es ,
 mitte te deorsum . Scriptum est enim : Quia
 Angelis tuis mandauit de te , & in manibus
 tollent te , ne forte offendas ad lapidem pe-
 dem tuum . * Ait illi Iesus : Rursum scrip-
 tum est : non tentabis Dñm Deum tuum . *
 Iterum assumpsit eum diabolus in montem
 excelsum valde : & ostendit ei omnia regna
 mundi , & gloriam eorum , * Et dixit ei : Hæc
 omnia tibi dabo , si cadens adoraueris me . *
 Tunc dicit ei Iesus : Vade Satana : Scriptum
 est enim : Dominum Deum tuum adorabis ,
 & illi soli seruias . * Tunc reliquit eum dia-
 bolus : & ecce Angeli accesserunt , & mini-
 strabant ei . * Cum autem audisset Iesus ,
 quod Ioannes traditus esset , secessit in Ga-
 lilæam : Et relicta ciuitate Nazareth , venit ,
 & habitauit in Capharnaum maritima , in
 finibus Zabulon , & Nephthalim . Ut adim-
 pleretur , quod dictum est per Isaiam proph-
 etam . * Terra Zabulon , & terra Nephtha-
 lim , via maris trans Iordanem Galilææ gê-
 nium , * Populus , qui sedebat in tenebris , vi-
 dit lucem magnam : & sedentibus in regione
 vmbrae mortis , lux orta est eis . Exinde cœ-
 pit Iesus predicare , & dicere : Poenitentiam
 agite : appropinquauit enim regnum cœlo-
 rum . * Ambulans autem Iesus iuxta mare
 Galilææ , vidit duos fratres , Simonem , qui
 vocatur Petrus , & Andream fratrem eius
 mittentes rete in mare , (erant enim pesca-
 tores .) * Et ait illis : Venite post me , & fa-
 ciam vos fieri piscatores hominum . * At illi
 continuo relictis retibus secuti sunt eum . *
 Et procedens inde , vidit alios duos fratres
 Iacobum Zebedæi , & Ioannem fratrem
 eius , in nauicula cum Zebedæo patre eorum , re-

ficientes retia sua : & vocauit eos . Illi autē
 statim relictis retibus , & patre , secuti sunt
 eum . * Et circuibat Iesus totam Galilæam ,
 docens in synagogis eorum , & prædicans
 euangelium regni : & sanans omnem lan-
 guorem , & omnem infirmitatem in popu-
 lo . * Et abiit opinio eius in totam Syriam ,
 & obtulerunt ei omnes malè habentes , va-
 rijs languoribus , & tormentis comprehen-
 sos , & qui dæmonia habebant , & lunati-
 cos , & paralyticos , & curauit eos : * Et se-
 cutæ sunt eum turbae multæ de Galilæa , &
 Decapoli , & de Ierosolymis , & de Iudæa , &
 de trans Iordanem .

Marc. 1. 7.
Luc. 9. 18.

C A P. V.

*Os tradis beatitudines : Apostolos salem ter-
 ra , & lucem mundi dicit : nec venit , ut sol-
 uat legem aut prophetas , sed adimplere , do-
 cens de non irascendo fratri , sed ut ei recon-
 ciliemur , de non concupiscenda muliere , de
 membro scandalizante abiciendo , de uxo-
 re extra casum adulterij non dimittenda :
 non iurandum , nec malo resistendum , ini-
 micos diligendos , & de malo meritis bene
 merendum .*

Luc. 6. 4.
10.
Pl. 16. 11.
17. 1. 1. 1.
Pl. 1. 1. 1.

Videns autem Iesus turbas , ascendit in
 montem , & cum sedisset , accesserunt
 ad eum discipuli eius , * Et aperiens os suum
 docebat eos , dicens : * Beati pauperes spiritu :
 quoniam ipsorum est regnum cœlorum . *
 * Beati mites : quoniam ipsi possidebunt
 terram . * Beati qui lugent : quoniam ipsi
 consolabuntur . * Beati qui esuriunt , & si-
 tiunt iustitiam : quoniam ipsi saturabun-
 tur . * Beati misericordes : quoniam ipsi
 misericordiam consequentur . * Beati munda
 corde : quoniam ipsi Deum videbunt . *
 * Beati pacifici : quoniam filij Dei vocabun-
 tur

1. Pet. 1. 4.
20. & 1. 1.
14. & 4. 4.
14.

tur

eur. * Beati, qui persecutionem patiuntur
propter iusticiam: quoniam ipsorum est reg-
num cœlorum. * Beati estis cum maledi-
xerint vobis, & persecuti vos fuerint, & di-
xerint omne malum aduersum vos men-
tientes, propter me: * Gaudete, & exultate,
quoniam merces vestra copiosa est in cœlis:
sic enim persecuti sunt prophetas, qui
fuerunt ante vos. * Vos estis sal terræ. Quod
si sal euauerit, in quo salietur? ad nihilum
valet ultra, nisi vt mittatur foras, & concul-
cetur ab hominibus. * Vos estis lux mundi.
Non potest ciuitas abscondi supra montem
posita. * Neque accendunt lucernam, & po-
nunt eam sub modio, sed super candelabrum,
vt luceat omnibus, qui in domo sūt. Sic
luceat lux vestra coram hominibus, vt
videant opera vestra bona, & glorificent
patrem vestrum, qui in cœlis est. * Nolite
putare, quoniam veni soluere, sed adimple-
re. * Amen quippè dico vobis, donec trans-
eat cœlum, & terra, iota vnum, aut vnus
apex non præteribit a lege, donec omnia
fiant. Qui ergo soluerit vnum de mandatis
istis minimis, & docuerit sic homines, mi-
nimus vocabitur in regno cœlorum: qui
autem fecerit, & docuerit, hic magnus vo-
cabitur in regno cœlorum. * Dico enim vo-
bis, quia nisi abundauerit iusticia vestra
plus quam scribarum, & pharisæorum, nõ
intrabitis in regnum cœlorum. * Audistis,
quia dictum est antiquis: Non occides: qui
autem occiderit, reus erit iudicio. * Ego au-
tem dico vobis: quia omnis, qui irascitur
fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem di-
xerit fratri suo, racha: reus erit concilio.
Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehenne
ignis. * Si ergo offeris munus tuum ad alta-
re, & ibi recordatus fueris, quia frater tuus
habet aliquid aduersum te: * Relinque ibi
munus tuum ante altare, & vade prius re-
conciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres
munus tuum. * Esto consentiens aduersario
tuo citò, dum es in via cum eone fortè tra-
dat te aduersarius iudici, & index tradat te
ministro: & in carcere non mittaris. * Amen
dico tibi, non exies inde, donec reddas no-
uissimum quadrantem. * Audistis, quia di-
ctum est antiquis: Non mœchaberis. * Ego
autem dico vobis: quia omnis, qui viderit
mulierem ad concupiscendum eam, iam
mœchatus est eam in corde suo. * Quod si
oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum,
& projice abs te: expedit enim tibi, vt pe-
reat vnum membrorum tuorum, quam to-
tum corpus tuum mittatur in gehennam. *
Et si dextra manus tua scandalizat te, ab-
scide eam, & projice abs te: expedit enim
tibi, vt pereat vnum membrum tuorum,

quam totum corpus totum eat in gehennam.
* Dictum est autem: Quicumque dimiserit
uxorem suam, & ei libellum repu-
dij. * Ego autem dico vobis: Quia omnis,
qui dimiserit uxorem suam, excepta forni-
cationis causa, facit eam mœcham: & qui
dimissam duxerit, adulterat. * Iterum audi-
stis, quia dictum est antiquis: Non periura-
bis: reddes autem Dño iuramenta tua. Ego
autem dico vobis, non iurare omninò, ne-
que per cœlum, quia thronus Dei est: Ne-
que per terram, quia scabellum est pedum
eius: neque per Ierosolimam, quia ciuitas
est magni regis: * Neque per caput tuum
iuraueris, quia non pores vnum capillum
album facere, aut nigrum. * Sic autem ser-
mo vester, est, est: non, non: quod autem
his abundantius est, à malo est. * Audistis
quia dictum est: Oculum pro oculo, & den-
tem pro dente. Ego autem dico vobis, non
resistere malo: sed si quis te percusserit in
dexteram maxillam tuam, præbe illi & al-
teram. * Et ei, qui vult tecum iudicio con-
tendere, & tunicam tuam tollere, dimitte
ei & pallium. * Et quicumque te angaria-
uerit mille passus, vade cum illo, et alia duo.
* Qui petit à te, da ei: & volenti mutuari à
te, ne auertaris. * Audistis, quia dictum est:
Diliges proximum tuum, & odio habebis
inimicum tuum. * Ego autem dico vobis:
Diligite inimicos vestros, benefacite his,
qui oderunt vos: & orate pro persecuten-
tibus, & calumniantibus vos: * Vt sitis filijs
patris vestri, qui in cœlis est: qui solem
suum oriri facit super bonos, & malos: &
pluit super iustos, & iniustos. Si enim dili-
gitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem
habebitis? nonne & publicani hoc faciunt?
* Et si salutaueritis fratres vestros tan-
tùm, quid amplius facitis? nonne & Eth-
nici hoc faciunt? * Estote ergo vos per-
fecti, sicut & pater vester cœlestis perfe-
ctus est.

C A P. VI.

*Docet Christus quomodo facienda sint eleemo-
syna, & oratio, traditque discipulis formam
orandi, & offensas alijs condonandi: item
quomodo sit ieiunandum: quod non in terra
sed in cœlo thesaurizandum, oculus mun-
dandus, non seruendum duobus dominis: vo-
tas itaque sollicitudinem de vitijs, vestitu, &
de crastino.*

Atendite ne iusticiam vestram faciatis
coram hominibus, vt videamini ab
eis: alioquin mercedem nõ habebitis apud
patrem vestrum, qui in cœlis est: * Cum er-

Marc. 9. 8.
10.
Luc. 14. 5.
14.
Marc. 4. c.
21.
Luc 8. c. 16.
& 11. c. 116.
1. Petr. 2. c.
13.

Luc 10. d.
17.
Iac. 2. b. 10.

Luc. 11. c.
19.
Exod. 20. c.
11.
Deut. 5. b.
17.

Iac. 11. c.
18.

Exod. 10. c.
14.
Inf. 18. b. 9.
Marc. 9. c.
47.

Deut. 24. 8.
1.
Inf. 19. b. 7.
Marc. 14. 20.
4.
Luc. 16. d.
18.
1. Cor. 7. b.
10.
Leu. 19. b.
11.
Exod. 10.
b. 7.
Deut. 1. b.
11.

Iac. 1. c. 11.
Exod. 11. d.
14.

Deut. 19. d.
21.

Leuit. 24.
d. 10.
Luc. 6. d. 19.

1. Cor. 6. b.
7.
Deut. 15. b.
7.
Leu. 19. d.
18.
Luc. 6. d. 17.
Rom. 12. d.
10.
Act. 7. b. 3.
Luc. 11. c.
14.

go facis eleemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis, et in vicis, ut honorificentur ab hominibus. Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua: * Ut sit eleemosyna tua in abscondito, & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. * Et cum oratis, non eritis, sicut hypocritæ, qui amant in synagogis, & in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus: amen dico vobis, receperunt mercedem suam. * Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora patrem tuum in abscondito: & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. * Orantes autem, nolite multum loqui, sicut ethnici: putant enim, quod in multiloquio suo exaudiantur. * Nolite ergo assimilari eis: scit enim pater vester, quid opus sit vobis, antequam petatis eum. * Sic ergo vos orabitis: Pater noster, qui es in coelis: sanctificetur nomen tuum. * Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in coelo, & in terra. * Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie. * Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. * Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Amen. * Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet & vobis pater vester coelestis delicta vestra. * Si autem non dimiseritis hominibus: nec pater vester dimittet vobis peccata vestra. * Cum autem ieiunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes: exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus ieiunantes. Amen dico vobis, quia receperunt mercedem suam. * Tu autem cum ieiunas, unge caput tuum, & faciem tuam laua, * Ne videaris hominibus ieiunans, sed patri tuo, qui est in abscondito: & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. * Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: vbi ærugo, & tinea demolitur: & vbi fures effodiunt, & furantur. * Theaurizate autem vobis thesauros in celo: vbi neque ærugo, neque tinea demolitur, & vbi fures non effodiunt, nec furantur. * Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est, & cor tuum. * Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuum lucidum erit. * Si autem oculus tuus fuerit nequam: totum corpus tuum tenebrosus erit. Si ergo lumen, quod in te est, tenebræ sunt: ipsæ tenebræ quantæ erunt? Nemo potest duobus dominis servire: aut enim vnum odio habebit, & alterum diliget: aut vnum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo servire, & mam-

monere. * Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est, quam esca, & corpus plus quam vestimentum? * Respicite volatilia cœli, quoniam non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea: & pater vester coelestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? * Quis autem vestrum cogitans potest aditaturam suam cubitum vnum? * Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescunt: non laborant, neque nent. * Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut vnum ex istis. * Si autem foenum agri, quod hodie est, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos modicæ fidei: Nolite ergo solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? * Hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester, quia his omnibus indigetis. * Quærite ergo primum regnum Dei, & iustitiam eius: & hæc omnia adjicientur vobis. * Nolite ergo solliciti esse in crastinum. Crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi: sufficit diei malitia sua.

C A P. V I I.

Docet non indicandum: de festuca in oculo fratris, & trabe in proprio oculo: sanctum non dandum canibus: omnem petentem, querentem, & pulsantem à Deo exaudiri: faciendum alijs, quod nobis fieri volumus: per angustam portam ad vitam intrandum: quomodo dignoscantur falsi propheta, & arbor bona à mala: comparatio de audiente Christi verba, & operante, aut non operante iuxta illa.

Nolite iudicare, ut non iudicemini. * In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini: & in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. * Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: & trabem in oculo tuo non vides? * Aut quomodo dicis fratri tuo: Sine eijciam festucam de oculo tuo: & ecce trabs est in oculo tuo? * Hypocrita, eijce primum trabem de oculo tuo, & tunc videbis eijcere festucam de oculo fratris tui. * Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis, & conuersi dirumpant vos. * Petite, & dabitur vobis: quærite, & inuenietis: pulsate, & aperietur vobis. * Omnis enim, qui petit, accipit: & qui quærit, inuenit: & pulsanti aperietur.

Luc. 11. 2.
22.
1. Pet. 2. 12.
P. 14. d. 15.
Philipp. 4.
b. 6.
1. Tim. 6.
b. 7.

Luc. 6. 1. 12.
Rom. 12. 1.
Mat. 4. 6. 14.

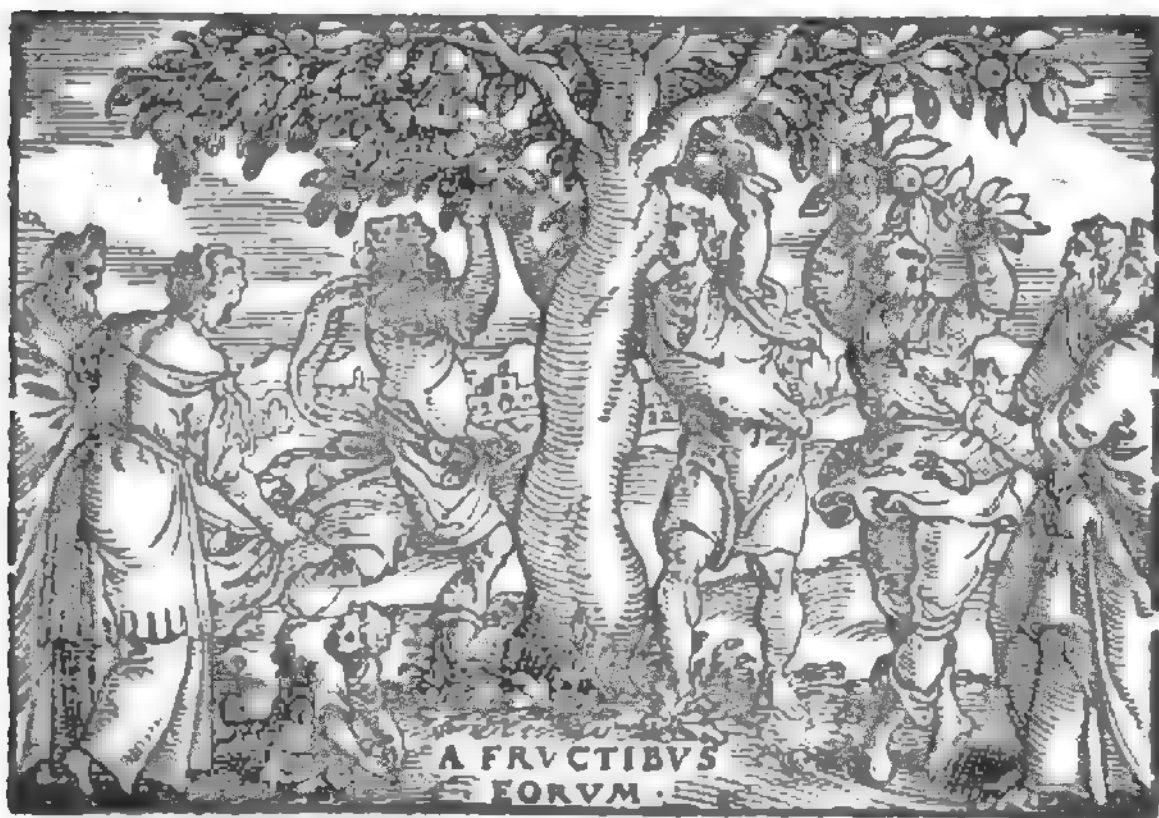
1. Cor. 13. 11.
Marc. 11. 6.
14.

7. 18. 19. d.
31.
Marc. 11. 2.
25.
Eccl. 18. 9.
3. 4. 5.

Luc. 11. 2.
31.
1. Tim. 6.
b. 9.

Luc. 11. 2.
34.

Luc. 11. 2.
31.

Luc. 11. 9. tur. * Aut quis est ex vobis homo, quem si
10:14. b. 11. petierit filius suus panem, nunquid lapi-
18c. 1. 8. 6. dem porriget ei? * Aut si piscem petierit, 10
Luc. 6. c. 11. nunquid serpentem porriget ei? * Si ergo 11
Tob. 4. c. 16. vos, cum sitis mali, nostis bona data dare fi-
Luc. 11. c. 34. lijs veltris: quanto magis pater vester, qui
in coelis est, dabit bona petentibus se. Om- 12
nia ergo quæcunque vultis, vt faciant vobis
homines, & vos facite illis. Hæc est enim
lex, & Prophetæ. Intrate per angustam por- 13
tam: quia lata porta, & spatiosa via est, quæ
ducit ad perditionem, & multi sunt, qui in-
trant per eam. * Quam angusta porta, & 14
Luc. 6. 3. 44. arcta via est, quæ ducit ad vitam: & pauci
sunt, qui inueniunt eam! * Attendite à falsis 15
prophetis, qui veniunt ad vós in vestimen- C
tis ouium, intrinsecus autem sunt lupi ra-
paces. * A fructibus eorum cognoscetis eos. 16
Nunquid colligunt de spinis vuas, aut de
tribulis ficus? * Sic omnis arbor bona fru- 17
ctus bonos facit: mala autem arbor malos
fructus facit. * Non potest arbor bona ma- 18
los fructus facere: neque arbor mala bonos
fructus facere: Omnis arbor, quæ non facit 19
fructum bonum, excidetur, & in ignem
mittetur. * Igitur ex fructibus eorum co- 20
In 2. 15. 2. 11. gnoscetis eos. * Non omnis, qui dicit mihi, 21
Domine, Domine, intrabit in regnum cæ-
lorum: sed qui facit voluntatem Patris mei, 22
AA. 19. c. 19. qui in celis est, ipse intrabit in regnum cæ-
lorum. * Multi dicent mihi in illa die: Do-
mine, Domine, nonne in nomine tuo pro-
phetauimus, & in nomine tuo virtutes
multas fecimus? * Et tunc confitebor illis: 23
Quia nunquam noui vos: discedite à me,
qui operamini iniquitatem. * Omnis ergo, 24
Luc. 11. f. 37. qui audit verba mea hæc, & facit ea, assimi-
Luc. 6. 3. 48. labitur viro sapienti, qui ædificauit domum
suam supra petram, * Et descendit pluuia, 25

& venerunt flumina, & flauerunt venti, &
irruerunt in domum illam, & non cecidit: 26
fundata enim erat super petram. Et omnis,
qui audit verba mea hæc, & non facit ea, si-
milis erit viro stulto, qui edificauit domum
27 suam super arenam: * Et descendit pluuia,
& venerunt flumina, & flauerunt venti, &
irruerunt in domum illam, & cecidit, &
28 fuit ruina illius magna. * Et factum est: cum
consummasset Iesus verba hæc, admira-
29 bantur turbæ super doctrina eius. * Erat
enim docens eos sicut potestatem habens,
& non sicut Scribæ eorum, & Pharisei. Rom. 1. c. 11. Luc. 1. d. 11 Mar. 1. c. 19 Luc. 4. c. 36

C A P. VIII.

*Curatum leprosum Iesus mittit ad sacerdotes: sanat puerum Centurionis, cuius fidem commendat: item socrum Petri febricitantem, aliosque plurimos male habentes: verbo spiritus eiicit: Scribam sequi volentem reijcit, alium verò patre insepulto mox sequi iubet: nauicula fluctibus periclitante excitatus à discipulis mare sedat: duos quoque demoniacos apud Gerasenos liberat, demonibus im-
porcos ingredi permittens; quo visu Geraseni precantur, vt à suis finibus discedat.*

1 CVM autem descendisset de monte, se-
A cutæ sunt eum turbæ multæ: * Et ec-
2 ce leprosus veniens, adorabat eum, dicens: 40.
3 Domine, si vis, potes me mundare. * Et ex-
tendens Iesus manum, terigit eum, dicens:
Volo, Mundare. Et confestim mundata est
4 lepra eius. * Et ait illi Iesus: Vide, nemini di-
xeris: sed vade, ostende te sacerdoti, & offer
munus, quod præcepit Moyses, in testimo-
5 nium illis. * Cum autem introisset Caphar-
naum, accessit ad eum Centurio, rogans
eum, Marc. 1. d. 40. Luc. 5. c. 18. Luc. 11. 2. 1. Luc. 7. 2. 1.

eum, * Et dicens: Domine, puer meus iacet 6
 in domo paralyticus, & malè torquetur. Et 7
 ait illi Iesus: Ego veniam, & curabo eum. *
 Et respondens Centurio, ait: Domine non 8
 sum dignus, vt intres sub tectum meum: sed
 tantum dic verbo, & sanabitur puer meus.
 Nam & ego homo sum sub potestate con- 9
 stitutus, habens sub me milites, & dico
 huic: Vade, & vadit: & alij, Veni, & venit: B
 & seruo meo, Fac hoc, & facit. * Audiens 10
 autem Iesus miratus est, & sequentibus se
 dixit: Amen dico vobis, non inueni tantam
 fidem in Israel. * Dico autem vobis, quod 11
 multi ab Oriente, & Occidente venient, &
 recumbent cum Abraham, & Isaac, & Ia-
 cob in regno coelorum: * Filij autem regni 12
 eijcientur in tenebras exteriores: ibi erit fle-
 tus, & stridor dentium. * Et dixit Iesus Cen-
 turioni: Vade, & sicut credidisti, fiat tibi. Et
 sanatus est puer in illa hora. Et cum venis-
 set Iesus in domum Petri, vidit socrum
 eius iacentem, & febricitantem: * Et tetigit
 manum eius, & dimisit eam febris, & sur-
 16 gressus, & ministrabat eis. * Vespere autem
 facto, obrulerunt ei multos dæmonia ha-
 bentes: & eijciebat spiritus verbo: & omnes
 17 malè habentes curauit: * Vt adimpleretur,
 quod dictum est per Isaiam prophetam, di-
 centem: Ipse infirmitates nostras accepit: 18
 & ægrotationes nostras portauit. * Videns
 autem Iesus turbas multas circum se, iussit
 19 ire trans fretum. * Et accedens vnus scriba,
 Marc. 1. 40
 Isaiæ 53. 4.
 1. Pet. 1. 10.

ait illi: Magister, sequar te, quocumque ie- C
 ris. * Et dixit ei Iesus: Vulpes foueas habent, 20
 & volucres coeli nidos: filius autem homi-
 nis non habet vbi caput reclinet. * Alius
 autem de discipulis eius ait illi: Domine,
 permitte me primum ire, & sepelire patrè
 meum.
 Luc. 9. 57.
 14.

meum. *Iesus autem ait illi: Sequere me, & 20
dimitte mortuos sepelire mortuos suos: *
Et ascendente eo in nauiculam, secuti sunt 23
eum discipuli eius: Et ecce motus magnus 24
factus est in mari, ita vt nauicula operire-
tur fluctibus, ipse verò dormiebat. Et ac- 25
cesserunt ad eum discipuli eius, & suscita-
uerunt eum, dicentes: Dñe, salua nos, peri-
mus. *Et dicit eis Iesus: Quid timidi estis, 26
modicæ fidei? Tunc surgens, imperauit
uentis, & mari, & facta est tranquillitas
magna. *Porro homines mirati sunt, dicen- 27
tes: Qualis est hic, quia venti & mare obe-
diunt ei? *Et cum venisset trans fretum in 28
regionem Gerasenorum, occurrunt ei duo
habentes dæmonia, de monumentis

exeuntes, sæui nimis, ita vt nemo posset
transire per viam illam. *Et ecce clamaue-
runt, dicentes: Quid nobis, & tibi, Iesu fili
Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos?
30 Erat autem non longè ab illis grex multo-
rum porcorum pascens. *Dæmones autem
rogabant eum, dicentes: Si eijs nos hinc,
32 mitte nos in gregem porcorum. *Et ait il-
lis: Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos,
& ecce imperu abiit totus grex per præcep-
33 in mare: & mortui sunt in aquis. *Pastores
autem fugerunt: & venientes in ciuitatem,
nuntiauerunt omnia, & de eis, qui dæmo-
34 nia habuerant. * Et ecce ciuitas exiit obuiam
Iesu: & viso eo rogabant, vt transiret
à finibus eorum.

Marc. 4. d.
16.
Luc. 8. d. 11

Marc. 4. 11

Luc. 8. d. 11

Marc. 5. a. 9.
Luc. 7. d. 16

Marc. 7. b.
17.
Luc. 8. d. 17

C A P. I X.

Paralyticum curat. Scribis murmurantibus, quod duxisset remissa illi peccata: vocat Matthæum publicanum, & respondet Pharisæis murmurantibus, quod cum publicanis ederet, quodque ipsius discipuli non ieiunarent: mulierem à sanguinis profusio liberat: filiam principis mortuam suscitatur: visus duobus cæcis restituit, demoniacum mutum sanat: & ubique predicans omnes sanat infirmos, dicens multam esse messem, paucos verò operarios.

Marc. 9. a. j.
Luc. 9. d. 18

ET ascendens in nauiculam, transfreta-
uit, & venit in ciuitatem suam. *Et ecce
offerebant ei paralyticum iacentem in
lecto. Et videns Iesus fidem illorum, dixit
paralytico: Confide fili, remittuntur tibi
peccata tua. *Et ecce quidam de Scribis di-
xerunt intra se: Hic blasphematur. *Et cum
vidisset Iesus cogitationes eorum, dixit: Vt
quid cogitatis mala in cordibus vestris? *

5 Quid est facilius, dicere: Dimittuntur tibi
peccata tua; an dicere: Surge, & ambula?
6 Vt autem sciatis, quia filius hominis habet
potestatem in terra dimittendi peccata, tunc
ait paralytico: Surge, tolle lectum tuum, &
7 vade in domum tuam. *Et surrexit, & abiit
in domum suam. * Videntes autem turbæ
8 timuerunt, & glorificauerunt Deum, qui
9 dedit potestatem talem hominibus. * Et
cum transiret inde Iesus, vidit hominem
sedentem in telonio, Matthæum nomine
ait illi: Sequere me. Et surgens, secutus est
eum. *Et factum est discumbente eo in do-
mo, ecce multi publicani, & peccatores ve-
nientes, discumbebant cum Iesu, & disci-
pulis eius. *Et videntes Pharisei, dicebant
discipulis eius: Quare cum publicanis, &
peccatoribus manducat Magister vester?
12 At Iesus audiens, ait: Non est opus valenti-
bus medicus, sed malè habentibus. *Euntes
autem dicite quid est: Misericordiam volo,
& non sacrificium. Non enim veni vocare
14 iustos, sed peccatores, *Tunc accesserunt ad
eum

Marc. 1. b.
14.
Luc. 9. d. 17.

Osee. 6. 6.
Inf. 1. a. 7.
1. Tim. 2.
c. 17.
Marc. 2. c.
18.
Luc. 9. d. 17.

D d d cum

eum discipuli Ioannis, dicentes: Quare nos, & Pharisei ieiunamus frequenter: discipuli autem tui non ieiunant? Et ait illis 15 Iesus: Nunquid possunt filij sponsi lugere quamdiu cum illis est sponsus? Venient autem dies, cum auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt. * Nemo autem immittit 16 commissuram panni rudis in vestimentum vetus: tollit enim plenitudinem eius a vestimento, & peior scissura fit. * Neque mittunt vinum nouum in vtres veteres: alioquin rumpuntur vtres, & vinum effunditur, & vtres pereunt. Sed vinum nouum in vtres novos mittunt, & ambo conseruantur. * Hac illo loquente ad eos, ecce princeps vnus accessit, & adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modò defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & viuet. * Et surgens Iesus, sequebatur eum, & discipuli eius. * Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, & tetigit simbriam vestimenti eius. * Dicebat enim intra se: Si tetigero tantum vestimentum eius, salua ero. * At Iesus conuersus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. * Et cum venisset Iesus in domum principis, & vidisset tibicines, & turbam tumultuantem, dicebat: * Recedite: non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum. * Et cum eietta esset turba, intrauit: & tenuit manum eius. * Et surrexit puella. * Et exijt fama hæc in vniuersam terram illam. * Et transeunte inde Iesu, secuti sunt eum duo coeci, clamantes, & dicentes: Miserere nostri, fili David. * Cum autem venisset domum, accesserunt ad eum coeci. Et D

Marc. 5. b.

Luc. 8. f. 43.

Marc. 5. c.

Luc. 8. f. 43.

dicite eis Iesus: Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Vtique, Domine. * 29 Tunc tetigit oculos eorum, dicens: Secundum fidem vestram fiat vobis. * Et aperti sunt oculi eorum: & comminatus est illis Iesus, dicens: Videre ne quis sciat. * 31 Illi autem exeuntes, diffamauerunt eum in tota terra illa. * Egressis autem illis ecce obtulerunt ei hominem mutum, & 32 dæmonium habentem. * Et eiecto dæmonio, locutus est mutus, & miratae sunt turbæ, dicentes: Nunquam apparuit sic in Israel. * Pharisei autem dicebant: in principe dæmoniorum eijcit 35 dæmones. * Et circuibat Iesus omnes ciuitates, & castella, docens in synagogis eorum, & prædicans Euangelium regni, & curans omnem languorem, & 36 omnem infirmitatem. * Videns autem turbas, misertus est eis: quia erant vexati, & iacentes sicut oves non habentes pastorem. * Tunc dicit discipulis suis: Messis quidem multa, operarii autem pauci. * Rogate ergo Dominum messis, vt mittat operarios in messem suam.

Inf. 12. b.

Luc. 11. b.

14.

Marc. 6. c. 6

Luc. 10. a. 1

C A P. X.

Legatio, ac instructio duodecim Apostolorum (quorum hic nomina recensentur) ad euangelizandum Iudæis, & demoniacos infirmosque curandos: qui aduersus mala hic imminencia pramonentur, & roborantur: Christus non venit, vt mittat pacem, sed gladium, ipseque coram hominibus consistendus sit, neque quidquam eius amori proponendum: honorans autem alios propter Christum, bene-

honorat Christum, & ita mercedem recipiet.

Marc. 1. 1.
Luc. 6. 13.
Act. 1. 1.
10. 1.

Marc. 6. 8.
Luc. 9. 3.
Act. 1. 1.
10. 1.

ET conuocatis duodecim discipulis suis, 1
dedit illis potestatem spirituum im- A
mundorum, ut eicerent eos, & curarent
omnem languorem, & omnem infirmita-
tem. * Duodecim autem Apostolorum no- 2
mina sunt hæc. Primus, Simon, qui dici-
tur Petrus, & Andreas frater eius. * Iacobus 3
Zebedæi, & Ioannes frater eius, Philippus,
& Bartholomæus, Thomas, & Matthæus
publicanus, Iacobus Alphæi, & Thaddæus,
Simon Chananeus, & Iudas Iscariotes, qui 4
& tradidit eum. * Hos duodecim misit Je-
sus: præcipiens eis, dicens: In viam gentium 5
ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorum
ne intraueritis: * Sed potius ite ad oues, quæ 6
perierunt domus Israel. * Euntes autem 7
predicate, dicentes: Quia appropinquauit
regnum coelorum. * Infirmos curate, mor- 8
tuos suscite, leprosos mundate, demones
eicite: gratis accepistis, gratis date. * Noli- 9
te possidere aurum, neque argentum, neque
pecuniam in zonis vestris: * Non peram in 10
via, neque duas tunicas, neque calceamen-
ta, neque virgam: dignus enim est opera- 11
rius cibo suo. * In quamcunque autem ci-
uitatem aut castellum intraueritis, interro-
gate, quis in ea dignus sit. & ibi manete do-
nec exeat. * Intrantes autem in domum: 12
salutare eam, dicentes: Pax huic domui. Et 13
si quidem fuerit domus illa digna, veniet
pax vestra super eam: si autem non fuerit
digna, pax vestra reuertetur ad vos. * Et 14
quicumque non receperit vos, neque au-
dierit sermones vestros: exeuertite puluerem de
pedibus vestris. * Amen dico vobis: Tolerat-

bilis erit terræ Sodomorum, & Gomor-
rhorum in die iudicii, quàm illi ciuitati. *
16 Ecce ego mitto vos sicut oues in medio
luporum. Estote ergo prudentes sicut ser-
17 pentes, & simplices sicut columbæ. * Ca-
uete autem ab hominibus. Tradent enim
vos in concilijs, & in synagogis suis flagel-
18 labunt vos. * Et ad præsides, & ad reges du-
cemini propter me, in testimonium illis, &
19 gentibus. * Cum autem tradent vos, nolite
cogitare quomodo, aut quid loquamini: da-
bitur enim vobis in illa hora, quid loqua-
20 mini. * Non enim vos estis, qui loquimi-
ni, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur
21 in vobis. * Tradet autem frater fratrem in
mortem, & pater filium: & insurgent filij in
22 parentes, & morte eos afficient: * Et eritis
odio omnibus propter nomen meum: qui
autem perseuerauerit vsque in finem, hic
23 saluus erit. * Cum autem persequerentur
vos in ciuitate ista, fugite in aliam. Amen
dico vobis, non consummabitis ciuitates
24 Israel donec veniat Filius hominis. * Non
est discipulus super magistrum, nec seruus
25 super dominum suum. * Sufficit discipulo,
ut sit sicut magister eius; & seruo, sicut do-
minus eius. Si patrem familias Beelzebub
vocauerunt: quanto magis domesticos eius.
26 * Ne ergo timueritis eos. Nihil enim est
opertum, quod non reuelabitur; & occul-
27 tum, quod non scietur. * Quod dico vobis
in tenebris, dicite in lumine: & quod in au-
28 re auditis, predicate super tecta. * Et nolite
timere eos, qui occidunt corpus, animam
autem non possunt occidere: sed potius ti-
mete eum, qui potest & animam. & corpus
29 perdere in gehennam. * Nonne duo passeress
asse vaneunt: & vnus ex istis non cadet su-
30 per terram sine patre vestro? Vestri autem

Luc. 10. 1.

Luc. 12. 1.

Luc. 6. 8.
10. 1. 12.
& 12. 1.

Act. 17. 1.
1. 1.
2. Reg. 14.
6. 1.

capilli capitis omnes numerati sunt. * No- 31
lire ergo timere: multis passeribus meliores
estis vos. * Omnis ergo, qui confitebitur me 32
eoram hominibus, confitebor & ego eum
coram Patre meo, qui in coelis est: Qui au- 33
tem negauerit me coram hominibus, nega-
bo & ego eum coram Patre meo, qui in coe-
lis est. * Nolite arbitrari, quia pacem vene- 34
rim mittere in terram: non veni pacem mit-
tere, sed gladium. * Veni enim separare ho- 35
minem aduersus patrem suum, & filiam
aduersus matrem suam, & nurum aduersus
socrum suam: * Et inimici hominis, domo- 36
stici eius. * Qui amat patrem, aut matrem 37
plus quam me, non est me dignus: & qui
amat filium, aut filiam super me, non est
me dignus. * Et qui non accipit crucem 38
suam, & sequitur me, non est me dignus. Qui 39
inuenit animam suam, perdet illam: & qui
perdiderit animam suam propter me, inue-
niet eam. * Qui recipit vos, me recipit & 40
qui me recipit, recipit eum, qui me misit. *
Qui recipit prophetam in nomine prophe- 41
tae, mercedem prophetae accipiet: & qui
recipit iustum in nomine iusti, mercedem
iusti accipiet. * Et quicumque potum de- 42
derit vni ex minimis istis calicem aquae
frigidae tantum in nomine discipuli, a-
men dico vobis, non perdet mercedem
suam.

C A P. XI.

*Ioannes de carcere nuntios mittit ad Iesum:
quibus post Christi responsum abeuntibus,
ipse coram turba laudat Ioannem: Indaei
verò pueris in foro iniucem acclamantibus
assimilat, exprobrans ciuitatibus obstina-
tis, in quibus plurimas fecerat viuentes:
confessio Iesu ad Patrem; oneratos ad se
vocat Christus, dicens iugum suum esse
suauem.*

ET factum est, cum consummasset Ie- 1
sus, praeciens duodecim discipulis A
suis, transiit inde, ut doceret, & praedicaret
in ciuitatibus eorum. * Ioannes autem cum 2
audisset in vinculis opera Christi, mittens
duos de discipulis suis, * ait illis: Tu es, qui 3
venturus es, an alium expectamus? * Et re- 4
spondens Iesus ait illis: Euntes renuntiate
Ioanni, quae audistis, & vidistis. * Cæci vi- 5
dent, claudi ambulant, leprosi mundantur,
surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes
euangelizantur: * Et beatus est, qui non fue- 6
rit scandalizatus in me. * Illis autem abeun- 7
tibus, cepit Iesus dicere ad turbas de Ioan-
ne: Quid existis in desertum videre? arundi-
nem vento agitatam? * Sed quid existis vi-

dere? hominem mollibus vestitum? Ecce
qui mollibus vestiuntur, in domibus regu-
9 sunt. * Sed quid existis videre? prophetam?
B Etiam dico vobis, & plus quam prophe-
10 tam. * Hic est enim de quo scriptum est:
Ecce ego mitto Angelum meum ante fa-
ciem tuam, qui preparabit viam tuam ante
11 te. * Amen dico vobis, non surrexit inter
natos mulierum maior Ioanne Baptista:
qui autem minor est in regno coelorum,
12 maior est illo. * A diebus autem Ioannis
Baptistae usque nunc regnum coelorum vi-
13 patitur, & violenti rapiunt illud. * Omnes
enim prophetae, & lex, usque ad Ioannem,
14 prophetauerunt: * Et si vultis recipere, ip-
15 se est Elias, qui venturus est. * Qui habet
16 aures audiendi, audiat. * Cui autem simi-
C lem æstimabo generationem istam? Similis
est pueris sedentibus in foro, qui clamantes
17 coram qualibus, * Dicunt: Cecinimus vobis, &
non saltastis, lamentauimus, & non planxi-
18 stis. * Venit enim Ioannes neque mandu-
cans neque bibens, & dicunt: Demonium
19 habet. * Venit filius hominis manducans,
& bibens, & dicunt: Ecce homo vorax, &
potator vini, publicanorum & peccato-
rum amicus. Et iustificata est sapientia à
20 filiis suis. * Tunc coepit exprobrare ciuita-
tibus, in quibus factae sunt plurimae virtutes
21 eius, quia non egissent poenitentiam. * Vae
tibi Corozain, vae tibi Bethsaida: quia, si in
Tyro, & Sidone factae essent virtutes, quae
factae sunt in vobis, olim in cilicio, & cine-
22 re poenitentiam egissent. * Verumtamen
dico vobis: Tyro & Sidoni remissius erit in-
23 die iudicii, quam vobis. * Et tu Capharnaüm,
D nunquid usque in coelum exaltaberis? usque
in infernum descendes: quia si in Sodomis
factae fuissent virtutes, quae factae sunt
in te, sorte mansissent usque in hanc diem.
24 * Verumtamen dico vobis, quia terra So-
domorum remissius erit in die iudicii,
25 quam tibi. * In illo tempore respondens
Iesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Domi-
ne coeli, & terrae, quia abscondisti haec à
sapientibus, & prudentibus, & reuela-
26 sti ea paruulis. * Ita Pater: quoniam sic
27 fuit placitum ante te. * Omnia mihi tradita
sunt à Patre meo. Et nemo nouit Filium,
nisi Pater: neque patrem quis nouit, nisi Fi-
28 lius, & cui voluerit Filius reuelare. * Veni-
te ad me omnes, qui laboratis, & onera-
29 ti estis, & ego reficiam vos. * Tollite
iugum meum super vos, & discite à
a me, quia mitis sum, & humilis corde:
& inuenietis requiem animabus vestris.
30 Iugum enim meum suauem est, & onus
meum leue.

C A P. XII.

Discipulos spiciens sabbato videntes excusat, manum quoque aridam sabbato curat: Phariseorum machinationi tacitus cadens: variisque à se curatos silens praeicipiens, implet Isaiæ vaticinium: demonio, ceco, & mutuo curato, Phariseus ipsum in Beelzebub eijcere demonia blasphemantes conuincit falsum dicere: dicens blasphemiam in Spiritum sanctum irremissibilem, & de omni verbo otioso reddendam rationem: Scribis autem, & Phariseis signum petentibus, dandum dicit Iona signum: & qui sine mater, & fratres ipsius.

IN illo tempore abiit Iesus per sata sabbato: discipuli autem eius elurientes cęperunt vellere tpicas, & manducare. * Pharisei autem videntes, dixerunt ei: Ecce discipuli tui faciunt, quod non licet facere sabbatis. * At ille dixit eis: Non legistis quid fecerit Dauid, quando elurijt, & qui cum eo erant: * Quomodo intrauit in domum Dei, & panes propositionis comedit, quos non licebat ei edere, neque his, qui cum eo erant: nisi solis sacerdotibus? * Aut non legistis in lege, quia sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant, & sine crimine sunt. * Dico autem vobis, quia templo maior est hic. * Si autem sciretis, quid est: Misericordiam volo, & non sacrificium: nunquam condemnassetis innocentes. * Dominus enim est filius hominis etiam sabbati. * Et cum inde transisset, venit in synagogam eorum. * Et ecce homo manum habens aridam, & interrogabant eum, dicentes: Si licet sabbatis curare? vt accusarent eum. Ipse autem dixit illis: Quis erit ex vobis homo, qui habeat ouem vnā, & si cecide-

rit hæc sabbatis in foueam, nonne tenebit; 12 & leuabit eam? * Quanto magis melior est homo oue? itaque licet sabbatis benefaceret. 13 re. * Tunc ait homini: Extende manum tuam. Et extendit, & restituta est sanitas sicut altera. * Exeuntes autem Pharisei, 14 B consilium faciebant aduersus eum, quomodo perderent eum. * Iesus autem sciens recessit inde: & secuti sunt eum multi, & 15 curauit eos omnes. * Et præcepit eis ne manifestum eum facerent. * Vt adprophetaretur, quod dictum est per Isaiam Prophetam dicentem: * Ecce puer meus, quem elegi, dilectus meus, in quo bene complacuit animæ meæ. Ponam spiritum meum super eum, 16 & iudicium gentibus nuntiabit. Non contendet, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem eius: * Arundinem quassatam non confringet, & linum fumigans non exstinguet, donec eijciat ad victoriam iudicium. * Et in nomine eius Gentes 21 sperabunt. * Tunc oblatus est ei daemonium habens, cæcus, & mutus, & curauit eum, 22 ita vt loqueretur, & videret. * Et stupebant omnes turbæ, & dicebant: Nunquid hic est filius David? * Pharisei autem audientes, 23 dixerunt. Hic non eijcit dæmones nisi in Beelzebub principe dæmoniorum. * Iesus autem sciens cogitationes eorum, dixit eis. Omne regnum diuisum contra se, desolabitur: & omnis ciuitas, vel domus diuisa contra se, non stabit. * Et si satanas satanā eijcit, aduersus se diuisus est: quomodo verò 27 stabit regnum eius? * Et si ego in Beelzebub eijcio dæmones, filij vestri in quo eijciunt? 28 idcirco ipsi iudices vestri erunt. * Si autem ego in spiritu Dei eijcio dæmones, igitur peruenit in vos regnum Dei. * Aut quomodo potest quisquam intrare, in domum fortis, & vasa eius diripere, nisi prius alligauerit fortē? & tunc domum illius diripiet. * Qui

D d d 3 non

Matth. 12. d.
1.
Luc. 6. 2. 1.
1. Reg. 11.
2. 4.

Num. 11. b.
9.
Leu. 24. b. 8

Matth. 12. b.

Matth. 12. b.
Luc. 12. b.

Deut. 15. 2.
4.

Isa. 42. 1.

Matth. 12. 28.
Luc. 11. b.
14.
Sup. 9 d. 14
Leu. 11. b.
17.

Marc. 11. d.
38.
Luc. 11. b. 17

non est mecum, contra me est: & qui non C
congregat mecum, spargit. * Ideo dico vo- 31
bis: Omne peccatum, & blasphemia remit-
tetur hominibus, spiritus autem blasphem-
ia non remittetur. Et quicumque dixerit 32
verbum contra filium hominis, remittetur
ei: qui autem dixerit contra Spiritum san-
ctum, non remittetur ei, neque in hoc se-
culo, neque in futuro. * Aut facite arborem 33
bonam, & fructum eius bonum: aut facite
arborem malam, & fructum eius malum:
Luc. 8. 41 siquidem ex fructu arbor agnoscitur. * Pro- 34
genies viperarum, quomodo potestis bona
loqui, cum sitis mali? ex abundantia enim
cordis os loquitur. * Bonus homo de bono 35
thesauro profert mala. * Dico autem vobis, 36
quoniam omne verbum otiosum, quod lo-
cuti fuerint homines, reddent rationem de
eo in die iudicii. * Ex verbis enim tuis iusti- 37
ficaberis & ex verbis tuis condemnaberis.
Tunc responderunt ei quidam de Scribis, 38
& Phariseis, dicentes: Magister, volumus a
te signum videre. * Qui respondens ait illis: 39
Generatio mala, & adultera signum querit:
& signum non dabitur ei, nisi signum Iona
Prophetæ. * Sicut enim fuit Ionas in ventre 40
ceti tribus diebus, & tribus noctibus, sic
erit Filius hominis in corde terræ tribus

Mat. 16. a. 4.
Luc. 11. c.
29.
1. Cor. 1. d.
31.
1. Cor. 1. d. 1

41 diebus, & tribus noctibus. * Viri Niniuitæ Iona 1. d. 1
surgent in iudicio cum generatione ista, &
condemnabunt eam; quia poenitentiam
Degerunt in prædicatione Iona. Et ecce plus
42 quam Iona hic. * Regina Austri surget in 1. Reg. 10.
iudicio cum generatione ista, & condem- 2. Par. 9. d.
nabit eam: quia venit à finibus terræ audi-
re sapientiam Salomonis, & ecce plus quā
43 Salomon hic. * Cum autem immundus spi-
ritus exierit ab homine, ambulat per loca
arida, querens requiem, & non inuenit. *
44 Tunc dicit: Reuertar in domum meam, vnde
exiui. Et veniens inuenit eam vacantem
45 scopis mundatam, & ornatam. * Tunc va- 1. Pet. 1. d.
dit, & assumit septem alios spiritus secum
nequiores se, & intrantes habitant ibi: &
fiunt nouissima hominis illius peiora prio-
ribus. Sic erit & generationi huic pessimæ.
46 Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater
eius, & fratres stabant foris, querentes loqui
47 ei. Dixit autem ei quidā. Ecce mater tua, &
48 fratres tui foris stant querentes te. * At ipse
respondens dicenti sibi, ait: Quæ est mater
49 mea, & qui sunt fratres mei? Et extendens
manum in discipulos suos, dixit: Ecce ma-
50 ter mea, & fratres mei. * Quicumque enim fe-
cerit voluntatem Patris mei, qui in cælis
est: ipse meus frater, & soror, & mater est.

Marc. 11. d.
31.
Luc. 8. c. 10

C A P. X I I I.

*Sedens in nauicula proponit turbis parabolis
seminantis, ac zizaniorum, quas etiam disci-
pulis interpretatur: item parabolis de grano
sinapis, de fermento in farina occultato, de
thesauro, & margarita inuentis; de reti in
mare missa, quam parabolam etiam decla-
rat: docens in patria, ait prophetam non esse
sine honore nisi in propria patria.*

Marc. 4. a.
1.
Luc. 8. a. 4.

In illo die exiens Iesus de domo, sedebat
secus mare. * Et congregatæ sunt ad eum A

2 turbæ multæ, ita ut in nauiculam ascendere
federet; & omnis turba stabat in littore: *
3 Et locutus est eis multa in parabolis, dicens:
4 Ecce exiit, qui seminat, seminare. * Et dum
seminat, quedam ceciderunt secus viam, &
venerunt volucres cæli, & comederunt ea.
5 Alia autem ceciderunt in petrosa. vbi non
habebant terram multam: & continuo ex-
orta sunt, quia non habebant altitudinem
6 terræ. Sole autem orto aestuauerunt: & quia
7 non habebant radicem, aruerunt. * Alia au-
tem ceciderunt in spinas: & creuerunt spi-
næ, & suffocauerunt ea. * Alia autem cecide-
runt

fructus

runt in terram bonam: & dabant fructum
aliud centesimum, aliud sexagesimum,
aliud trigesimum. * Qui habet aures audien- 9
di, audiat. * Et accedentes discipuli dixerunt 10
ei: Quare in parabolis loqueris eis? * Qui 11
respondens, ait illis: Quia vobis datum est
nosse myſteria regni coelorum: illis autem
non est datum. * Qui enim habet dabitur 12
ei, & abundabit: qui autem non habet, &
quod habet auferetur ab eo. * Ideo in para- 13
bolis loquor eis: quia videntes non vident,
& audientes non audiunt, neque intelli-
gunt. * Et adimpletur in eis prophetia Isaia 14
dicentis: Auditum audietis, & non intelligen-
tis: & videntes videbitis, & non videbitis. *
Incrassatum est enim cor populi huius, & 15
auribus grauitur audierunt, & oculos suos
clauſerunt: ne quando videant oculis, & au-
ribus audiant, & corde intelligant, & con-
uertantur, & ſanem eos. Vestri autem bea 16
ti oculi, quia vident, & aures vestræ, quia
audiunt. * Amen quippè dico vobis, quia 17
multi prophetae, & iuſti cupierunt videre,
quæ videtis, & non viderunt: & audire, quæ C
auditis, & non audierunt. * Vos ergo audi- 18
te parabolam ſeminantis. * Omnis, qui au- 19
dit verbum regni, & non intelligit, venit
malus, & rapit, quod ſeminatum eſt in cor-
de eius: hic eſt, qui ſecus viam ſeminatus
eſt. Qui autem ſuper petroſa ſeminatus eſt, 20
hic eſt, qui verbū audit, & continuo cū gau-
dio accipit illud: Non habet autē in ſe radi- 21
cem, ſed eſt temporalis: facta autem tribu-
latione, & perſecutione propter verbum,
continuo ſcandalizatur. * Qui autem ſemi- 22
natus eſt in ſpinis, hic eſt, qui verbum au-
dit, & ſollicitudo ſæculi iſtius, & fallacia di-
uitiarum, ſuffocat verbum, & ſine fructu
efficitur. * Qui verò in terram bonam ſe- 23
minatus eſt, hic eſt, qui audit verbum, &
intelligit, & fructum aſſert, & facit aliud

quidem centesimum, aliud autem ſexageſi-
24 mum, aliud verò trigesimum. * Aliam pa-
rabolam propoſuit illis, dicens: Simile fa-
ctum eſt regnum coelorum homini, qui ſe-
25 minauit bonum ſemen in agro ſuo. * Cum
autem dormirent homines, venit inimicus
D eius, & ſuperſeminauit zizania in medio
26 tritici, & abiit. * Cum autem creuiſſet her-
ba, & fructum feciſſet, tunc apparuerunt &
27 zizania. * Accedentes autem ſerui patris fa-
milias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum
ſemen ſeminasti in agro tuo? Vnde ergo ha-
28 bet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc
fecit. Serui autem dixerunt ei, Vis, imus, &
29 colligimus ea? * Et ait: Non: ne fortè colli-
gentes zizania, eradicetis ſimul cum eis, &
30 triticum. * Sinite vtraque crefcere uſque ad
meſſem, & in tempore meſſis dicam meſſo-
ribus: Colligite primum zizania, & alligate
ea in faſciculos ad comburendum, triticum
autem congregate in horreum meum. *
31 Aliam parabolam propoſuit eis dicens: Si-
mile eſt regnum coelorum grano ſinapis, Mare. 4. d.
quod accipiens homo ſeminauit in agro 10.
ſuo: * Quod minimum quidem eſt omni- Luc. 13. c.
32 bus ſeminibus: cum autem creuerit, maius 18.
eſt omnibus oleribus, & fit arbor, ita vt vo-
lucres coeli veniant, & habitant in ramis
33 eius. * Aliam parabolam locutus eſt eis. Luc. 13. c.
34 Simile eſt regnum coelorum fermento, quod 14.
acceptum mulier abſcondit in farinae ſatis
tribus, donec fermentatum eſt totum. Hæc
omnia locutus eſt Ieſus in parabolis ad tur-
bas: & ſine parabolis non loquebatur eis: *
35 Vt impleretur, quod dictum erat per Pro-
phetam dicentem: Aperiam in parabolis os
meum, eructabo abſcondita a conſtitutio-
36 ne mundi. * Tunc, dimiſſis turbis, venit in
domum: & acceſſerunt ad eum diſcipuli
eius, dicentes: Ediffere nobis parabolam zi-
37 zaniarum agri. * Qui reſpondens ait illis:

D d d 4 Qui

Mat. 13. c.
19.

Mat. 13. c. 9.
Marc. 4. b.
14.
Luc. 8. b. 10.
Io. 12. f. 40.
Acto. 13. f.
16.
Rom. 11. b.
8.
Luc. 8. b. 13.
Luc. 10. d.
24.

Marc. 4. c.
10.

Marc. 4. d.
10.
Luc. 13. c.
18.

Luc. 13. c.
14.

Mat. 13. c.
10.
Marc. 4. d.
12.

Qui seminat bonum semen, est Filius hominis. * Ager autem, est mundus. Bonum 38
verò semen, hi sunt filij regni. Zizania autem, filij sunt nequam. * Inimicus autem, 39
qui seminauit ea, est diabolus. Messis verò, consummatio sæculi est: Messores autem, Angeli sunt. * Sicut ergo colliguntur 40
zizania, & igni comburuntur: sic erit in consummatione sæculi. * Mittet filius hominis 41
Angelos suos, & colligent de regno eius omnia scandala, & eos, qui faciunt iniquitatem: * Et mittent eos in caminum 42
ignis. Ibi erit fletus, & stridor dentium. * Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris 43
eorum. Qui habet aures audiendi, audiat. * Simile est regnum coelorum thesauro 44
abscondito in agro: quem qui inuenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit vniuersa, quæ habet, & emit agrum illum. * Iterum simile est regnum 45
coelorum homini negotiatori, quærenti bonas margaritas. Inuenta autem vna pretiosa margarita, abiit, & vendidit omnia, quæ habuit, & emit eam. * Iterum simile est 46
regnum coelorum sagæ missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti. * Quam, cum impleta esset, educentes, & secus 47
litus sedentes, elegerunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt. * Sic erit in consummatione sæculi: exhibunt Angeli, & separabunt malos de medio iustorum. * Et 48
mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus, & stridor dentium. * Intellexistis hæc omnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideò omnis scriba doctus in regno coelorum, similis 49
est homini parrifamilias, qui profert de thesauro suo noua, & vetera. * Et factum est, cum consummasset Iesus parabolas istas, transiit inde. * Et veniens in patriam suam, docebat eos in synagogis eorum, ita 50
ut mirarentur, & dicerent: Vnde huic sapientia hæc, & virtutes? * Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria, & fratres eius, Iacobus, & Ioseph, & 51
Simon, & Iudas? * Et sorores eius, nonne omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista? * Et scandalizabantur in eo. Iesus autem dixit eis: Non est propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua. * 52
* Et non fecit ibi virtutes multas, propter incredulitatem eorum.

C A P. X I V.

Caput Ioannis datur puella saltatrici: Iesus quinque virorum millia in deserto quinque panibus, & duobus piscibus satiat, sublati duodecim reliquiarum cophinis: Super mare ambulans discipulos tempestate agitato confortat, Petrumque à submersione liberat: in terra Genesar varij curantur languores sabbu vestimenti ipsius.

IN illo tempore audiuit Herodes tetrarcha famam Iesu: * Et ait pueris suis: Hic est Ioannes Baptista: ipse surrexit a mortuis, & ideò virtutes operantur in eo. * Herodes enim tenuit Ioannem, & alligauit eum: & posuit in carcerem propter Herodiam fratris sui. * Dicebat enim illi Ioannes: Non licet tibi habere eam. * Et volens illum occidere, timuit populum: quia sicut prophetam eum habebant. * Die autem natalis Herodis saltauit filia Herodias in medio, & placuit Herodi. * Vnde cum iuramento pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo. * At illa præmonita à matre sua, Da mihi, inquit, hic in disco caput Ioannis Baptistæ. * Et contristatus est rex: propter iuramentum autem, & eos, qui pariter recumbebant, iussit dari. * Misitque & decollauit Ioannem in carcere. * Et allatum est caput eius in disco, & datum est puellæ,

Marc. 6. 2.
Luc. 4. c. 16
Io: 6. c. 49

Marc. 6. 16.
Luc. 9. c. 7.
Marc. 9. c. 17.
Luc. 1. d. 19

Infr. 21. c. 26.

Luc. 9. b. 10
Marc. 6. d.
17.
Io. 4. b. 9.

puellæ, & attulit matri suæ. * Et accedentes 12
discipuli eius, tulerunt corpus eius, & te- B
pelierunt illud: & venientes nuntiauerunt
Iesu. * Quod cum audisset Iesus, secessit 13

inde in nauicula, in locum desertum seor-
sum: & cum audissent turbæ, secutæ sunt
14 eum pedestres de ciuitatibus. * Et exiens
vidit turbam multam, & misertus est eis,

Et curauit languidos eorum. * Vespere au- 15
tem facto, accesserunt ad eum discipuli
eius, dicentes: Desertus est locus, & hora
iam præterijt: dimitte turbas, vt euntes
in castella, emant sibi escas. * Iesus au- 16
tem dixit eis: Non habent necesse ire: da-
te illis vos manducare. * Responderunt, 17
ei: Non habemus hic nisi quinque panes,
& duos pisces. * Qui ait eis: Afferte mi- 18
hi illos huc. * Et cum iussisset turbam di- 19
scumbere super fœnum, accepit quinque
panibus, & duobus piscibus, aspiciens in
cœlum benedixit, & fregit, & dedit disci-
pulis panes, discipuli autem turbis. * Et 20
manducauerunt omnes, & saturati sunt. C
Et tulerunt reliquias, duodecim cophinos
fragmentorum pk. nos. * Manducantium 21
autem fuit numerus, quinque millia viro-

rum, exceptis mulieribus, & paruulis. * Et
statim compulit Iesus discipulos ascendere
in nauiculam, & præcedere eum trans fre-
23 tum, donec dimitteret turbas. * Et dimissa
turba, ascendit in montem solus orare. Ve-
24 spero autem facto solus erat ibi. * Nauicula
autem in medio mari iactabatur fluctibus:
25 erat enim contrarius ventus. * Quarta
autem vigilia noctis, venit ad eos ambu-
26 lans super mare. * Et videntes eum super
mare ambulantem, turbati sunt, dicentes:
Quia phantasma est. Et præ timore clama-
27 uerunt. * Statimque Iesus locutus est eis,
dicens: Habete fiduciam: ego sum: nolite
28 timere. * Respondens autem Petrus dixit:
D Domine, si tu es, iube me ad te venire su-
29 per aquas. * At ipse ait: Veni. Et descen-
dens Petrus de nauicula, ambulabat super
aquam

Marc. 6. f.
15.
Io. 6. b. 9.
Io. 6. d. 17.

aquam ut veniret ad Iesum. * Videns ve- 30
rò ventum validum, timuit: & cum cepisset
mergi, clamavit dicens, Domine, saluum
me fac. * Et continuo Iesus extendens ma- 31
num, apprehendit eum: & ait illi: Modicæ
fidei, quare dubitasti? * Et cum ascendissent 32
in nauiculam, cessavit ventus. * Qui autem 33
in nauicula erant, venerunt, & adorauerunt

eum, dicentes: Verè Filius Deies. * Et cum 34
transfretassent, venerunt in terram Gene- 35
sar. * Et cum cognouissent eum viri loci il-
lius, miserunt in vniuersam regionem il-
lam, & obtulerunt ei omnes malè habenti-
bus: * Et rogabant eum, ut vel fimbriam ve-
stimenti eius tangerent. Et quicumque te-
tigerunt, salui facti sunt.

Marc. 6. 5.
11.

C A P. X V.

*Pharisaorum de lauandis manibus alijsque ve-
bus traditiones, quas Dei mandatis prapone-
bant: & quæ sunt coinquinantia hominem:
mulier Chananaea perseverantifide, ac sup-
plicatione impetrat filia curationem: Iesus
curatis iuxta mare Galilæa varijs languori-
bus, quatuor virorum millia septem panibus
paucisque pisciculis satiat, sublati septem
sportarum reliquijs.*

Tunc accesserunt ad eum ab Ierosoly-
mis Scribæ, & Pharisei, dicentes: * A
Quare discipuli tui transgrediuntur tradi-
tionem seniorum? non enim lauant manus
suas cum panem manducant. * Ipse autem
respondens ait illis: Quare & vos transgre-
dimini mandatum Dei propter traditionem
vestram? Nam Deus dixit: Honora patrem,
& matrem; & Qui maledixerit patri, vel
matri, morte moriatur. * Vos autem dicitis:
Quicumque dixerit patri, vel matri, Munus
quodcumque est ex me, tibi proderit: * Et
non honorificabit patrem suum, aut ma-
trem suam: & irritum fecistis mandatum
Dei propter traditionem vestram. * Hypo-
critæ, benè prophetauit de vobis Isaias: di-
cens: * Populus hic labijs me honorat: cor
autem eorum longè est a me. * Sine causa
autem colunt me, docentes doctrinas, &
mandata hominum. * Et conuocatis ad se
turbis, dixit eis: Audite, & intelligite. Non
quod intrat in os, coinquinat hominem:

Marc. 7. 8.

Exod. 10. c.

Deut. 5. b.

Ephef. 6. 2.

Exod. 21. c.

Leuit. 10.

b. 7.

Prou. 10. c.

11. 19. d. 13.

Marc. 7. 8.

6.

sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat
hominem. * Tunc accedentes discipuli
eius, dixerunt ei: Scis, quia Pharisei audito
verbo hoc, scandalizati sunt? * At ille re-
spondens ait: Omnis plantatio, quam non
plantauit Pater meus celestis, eradicabi-
tur. * Sinite illos: cæci sunt, & duces cæco-
rum, cæcus autem si cæco ducatum præ-
stet, ambo in foueam cadunt. * Respondens
autem Petrus dixit ei: Ediffere nobis para-
bolam istam. * At ille dixit: Adhuc & vos
sine intellectu estis? * Non intelligitis, quia
omne, quod in os intrat, in ventrem vadit,
& in secessum emittitur? * Quæ autem pro-
cedunt de ore, de corde exeunt, & ea coin-
quant hominem. * De corde enim exeunt
cogitationes malæ, homicidia, adulteria,
fornicationes, furta, falsa testimonia, bla-
phemia. * Hæc sunt, quæ coinquinant ho-
minem. Non lotis autem manibus mandu-
care, non coinquinat hominem. * Et egres-
sus inde Iesus secessit in partes Tyri, & Si-
donis. * Et ecce mulier Chananaea à finibus
illis egressa clamanit, dicens ei: Misere-
re mei Domine fili David: filia mea malè à
dæmonio vexatur. * Qui non respondit ei
verbum. Et accedentes discipuli eius roga-
bant eum dicentes: Dimitte eam: quia cla-
mat post nos. * Ipse autem respondens ait:
Non sum missus, nisi ad oues, quæ perie-
runt domus Israel. * At illa venit, & adora-
uit eum, dicens: Domine, adiuua me. * Qui
respondens ait: Non est bonum sumere pa-
nem

10. 13. a. 2.

Luc. 6. f. 19

Marc. 7. c.

17.

Marc. 7. c.

15.

Sup. 10. a. 6

10. 10. a. 2

nem filiorum, & mittere canibus. * At illa 27
dixit: Etiam Domine: nam & catelli edunt
de micis, quæ cadunt de mensa dominorum
suorum: * Tunc respondens Iesus, ait illi: O 28
mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut
vis. Et sanata est filia eius ex illa hora. * Et 29
cùm transisset inde Iesus, venit secus Mare
Galilææ: & ascendens in montem, sedebat
ibi. * Et accesserunt ad eum turbæ multæ, 30
habentes secum mutos, cæcos, claudos, de-
biles, & alios multos: & proiecerunt eos ad
pedes eius, & curauit eos: * Ita vt turbæ mi- 31
rarentur videntes mutos loquentes, clau-
dos ambulantes, cæcos videntes: & magni-
ficabant Deum Israel. * Iesus autem, con- 32
uocatis discipulis suis, dixit Misereor tur-
bæ, quia triduo iam perseverant mecum, &

non habent, quod manducant: & dimittere
33 eos ieiunos nolo, ne deficiant in via. * Et di-
cunt ei discipuli: Vnde ergo nobis in deser-
to panes tantos, vt saturemus turbam tan-
34 tam? * Et ait illis Iesus: Quot habetis panes?
At illi dixerunt: Septem & paucos piscicu-
35 los. * Et præcepit turbæ, vt discumberent
36 super terram. * Et accipiens septem panes,
& pisces, & gratias agens, fregit, & dedit di-
scipulis suis, & discipuli dederunt populo.
37 * Et comederunt omnes, & saturati sunt. Et
quod superfuit de fragmentis, tulerunt se-
38 prem sportas plenas. * Erant autem, qui
manducauerunt: quatuor millia hominum,
39 extra paruulos, & mulieres. Et dimissa tur-
ba, ascendit in nauiculam: & venit in fines
Magedan.

C A P. XVI.

Iesus signi petitione ipsum tentantes arguit,
quod signa temporum non iudicaret: iubet
discipulos canere à fermento Pharisæorum,
ac Sadducæorum: ipsosque interrogat, quem
ipsum esse dicant, & Petro post illius respon-
sionem promittit clauces regni celorum: suam
autem passionem prædicans, à Petro increpa-
tur: propter quod satanâ ipsum appellat, do-
cens quemque propriam crucem tollere, &
Deum unicuique iuxta sua opera redditurum.

ET accesserunt ad eum Pharisei, & Sad-
ducei tentantes: & rogauerunt eum, A
vt signum de celo ostenderet eis: * At ille 2
respondens, ait illis: Facto vespere dicitis:
Serenum erit, rubicundum est enim cælum.
* Et mane. Hodie tempestas, rutilat enim 3
triste cælum. * Faciem ergo cæli iudic: re-
nolitis signa autem temporum non potestis 4
scire? Generatio mala, & adultera signum
quærit: & signum non dabitur ei, nisi signû
lonæ prophætæ. Et relictis illis, abiit. * Et
cùm venissent discipuli eius transfretum,

6 oblitum sunt panes accipere. * Qui dixit illis:
Intuemini, & caute à fermento Pharisæo-
rum, & Sadducæorum: * At illi cogitabant
intra se dicentes: Quia panes non accepi-
mus. * Sciens autem Iesus, dixit: Quid cogi-
tatis intra vos modicæ fidei, quia panes nō
9 habetis? * Nondum intelligitis, neque re-
cordamini quinque panum in quinque mil-
lia hominum, & quot sportas sumpsistis? *
10 Neque septem panum in quatuor millia
hominum, & quot sportas sumpsistis? *
11 Quare non intelligitis, quia non de pane
dixi vobis: Cauete à fermento Pharisæorū,
12 & Sadducæorum? * Tunc intellexerunt,
quia non dixerit cauendum à fermento pa-
nim, sed à doctrina Pharisæorum, & Sad-
13 ducæorum. * Venit autem Iesus in naves
Cæsareæ Philippi: & interrogabat discipu-
los suos, dicens: Quem dicunt homines esse
14 Filium hominis? At illi dixerunt: Alij Ioā-
nem Baptistam, alij autem Eliam, alij verò
15 Ieremiam, aut vnum ex prophetis. * Dicit
illis Iesus: Vos autem, quem me esse dicitis?
16 * Respondens Simon Petrus dixit: Tu es
Chri-

Marc. 8. h.
14.
Luc. 11. a. 1

Supr. 14. c.
17.
10. 6. b. e.
Supr. 15. d.
14.

Marc. 8. c.
27.
Luc. 9. c. 18

10. 6. g. 69.

10. 15. 4. 5.

Marc. 8. a.
1.

Marc. 8. h.
11.
Luc. 11. g.
14.

Supr. 11. g.
19.
10. 15. 4. 6.

Chrītus, filiū Dei uiuī. * Respondens au- 17
tem Iesus, dixit ei: Beatus es Simon Bar Iona: quia caro, & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in cēlis est. * Et ego di- 18
co tibi, tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduersus eam: * Et tibi 19
dabo clauēs regni cēlorum. Et quodcunque ligaueris super terram, erit ligatum, & in cēlis: & quodcunque solueris super ter-
ram, erit solutum, & in cēlis. * Tunc præce- 20
pit discipulis suis, ut nemini dicerent, quia ipse esset Iesus Chrīstus. * Exinde cepit Ie- 21
sus ostendere discipulis suis, quia oportet eum ire Ierosolimam, & multa pati à senioribus, & scribis, & principibus sacerdotum, & occidi, & tertīa die resurgere. * Et 22
assumēs eum Petrus, cepit increpare illum dicens: Absit à te, Domine: non erit tibi hoc.

10. 1. f. 41.

17. 11. g. 14.
102. 10. c. 13.

23 Qui conuersus, dixit Petro: Vade post me
sacana, scandalum es mihi: quia non sapi- Marc. 2. d.
es, quæ Dei sunt, sed ea, quæ hominum. 31.
24 Tunc Iesus dixit discipulis suis: Si quis uult
post me venire, abneget semetipsum, & tol- Supr. 10. d.
25 lat crucem suam, & sequatur me. * Qui 18.
enim uoluerit animam suam saluam face- Luc. 9. c. 13.
re, perdet eam: qui autem perdidit ani- 14. f. 17.
26 mam suam propter me, inueniet eam. Quid 17. g. 11.
enim prodest homini, si mundum uinuer- 10. 11. d. 13.
sum lucretur, animæ uero suæ detrimen- A. 2. 17. g.
tum patiat. Aut quam dabit homo com- 14.
27 mutationem pro anima sua? * Filius enim Rom. 1. d.
hominis uenturus est in gloria Patris sui 4.
cum Angelis suis: & tunc reddet unicuique Mar. 9. d. 1.
28 secundum opera eius. * Amen dico uobis Luc. 9. c. 17
sunt quidam de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis uenientem in regno suo.

CAP. XVII.

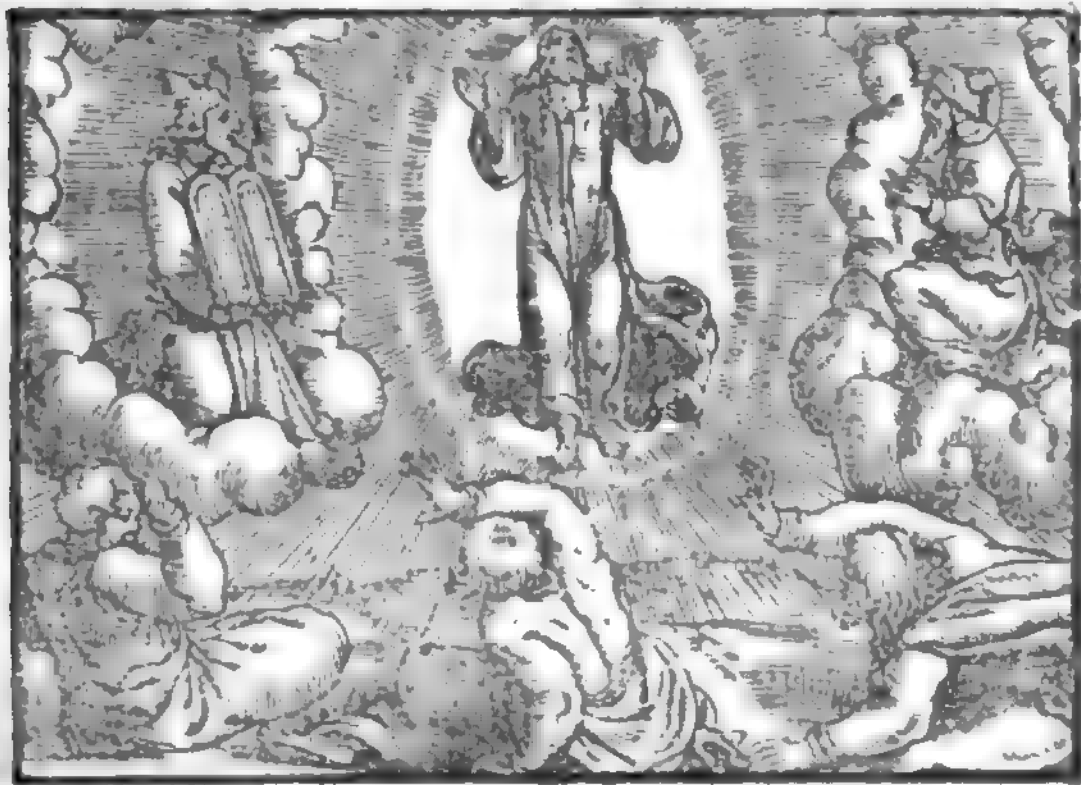
Chrīsti in monte transfiguratio, quam inbet discipulos silentio seruare, donec à mortuis resurgat: Eliam dicit uenturum, immò iam uenisse, sed cognicum non fuisse, nempe Ioannem Baptistam: puerum lunaticum curat, quem discipuli ob modicam fidem curare non potuerant, ostendens quanta sint uirtutis, fides similis grano sinapis, ieiunium, & oratio: passionem suam pradiat: pro se quoque, & Petro didrachma soluit, inuento in ore piscis statere.

Marc. 9. d. 1.
Luc. 9. d. 18

Et post dies sex assumit Iesus Petrum, 1
& Iacobum, & Ioannem fratrem eius, A
& ducit illos in montem excelsum seorsum:
Et transfiguratus est ante eos. Et resplen- 2
duit facies eius sicut sol: uelimenta autem
eius facta sunt alba sicut nix. * Et ecce appa- 3
ruerunt illis Moyses, & Elias cum eo lo-
quentes. * Respondens autem Petrus, dixit 4
ad Iesum: Domine, bonum est nos hic esse:

si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi
5 unum, Moysi unum, & Eliæ unum. * Adhuc
eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit
eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fi-
lius meus dilectus, in quo mihi benè com-
6 placuit: ipsum audite. * Et audientes discipu-
li ceciderunt in faciem suam, & timuerunt
7 valdè. * Et accessit Iesus, & tetigit eos: di-
xitque eis: Surgite, & nolite timere. * Leuan-
8 tes autem oculos suos, neminem uiderunt,
nisi solum Iesum. * Et descendentibus illis
9 de monte, præcepit eis Iesus, dicens: Nemi-
ni dixeritis uisionem, donec Filius hominis
10 à mortuis resurgat. * Et interrogauerunt
eum discipuli, dicens: Quid ergo Scribæ
dicunt, quod Eliam oporteat primum ueni-
11 re? At ille respondens, ait eis: Elias quidem
12 uenturus est, & restituet omnia. * Dico au-
tem uobis, quia Elias iam uenit, & non co-
gnouerunt eum, sed fecerunt in eo quæcūq;
13 est ab eis. Tūc intellexerūt discipuli, quia
de Io-

1. Pet. 1. d.
17.
Sup. 9. d. 17Marc. 9. b.
11.
Mal. 4. b. 5.Sup. 11. b. 14
Sup. 10. a. 9

de Ioanne Baptista dixisset eis. * Et cum 14
venisset ad turbam; accessit ad eum homo
genibus prouolutus ante eum, dicens: Do-
mine, miserere filio meo. quia lunaticus
est, & malè patitur: nam sæpè cadit in ignè,
& crebrò in aquam. * Et obreuli eum disci- 15
pulis tuis, & non potuerunt curare eum. *
Respondens autem Iesus ait: O generatio 16
incredula, & peruersa, quousque ero vo-
biscum? usquequò patiar vos? Afferte huc
illum ad me. * Et increpauit illum Iesus, & 17
exijt ab eo dæmonium, & curatus est puer C
ex illa hora. Tunc accesserunt discipuli ad 18
Iesum secretò, & dixerunt: Quare nos non
potuimus eijcere illum? * Dixit illi Iesus: 19

Propter incredulitatem vestram. Amen
quippe dico vobis, si habueritis fidem, si-
cut granum sinapis, dicetis monti huic,
Transi hinc illuc, & transibit, & nihil im-
20 possibile erit vobis. * Hoc autem genus non
eijcitur nisi per orationem, & ieiunium. *
21 Conuersantibus autem eis in Galilæa, di-
xit illis Iesus: Filius hominis tradendus est
22 in manus hominum: * Et occident eum, &
tertia die resurget. Et contristati sunt ve-
23 hementer. Et cum venissent Capharnaum,
accesserunt, qui didrachma accipiebant,
ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester
24 non soluit didrachma? * Ait: Etiam. Et
cum intrasset in domum, pręuenit eum Ie-

Luc. 17. 36.
Mar. 9. 30.
Luc 9. 44.
Mat. 10. 18.

sus, dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges
terrę à quibus accipiunt tributum vel cen-
sum? à filiis suis, an ab alienis? * Et ille dī- 25
xit: Ab alienis. Dixit illi Iesus: Ergo liberi
sunt filij. * Vt autem non scandalizemus 26
eos, vade ad mare, & mitte hamum: &

eum piscem, qui primus ascenderit, tolle,
& aperto ore eius, inuenies staterem: illum
sumens, da eis pro me, & te.

C A P. X V I I I.

Proposito parvulo docet quismam maior sit in regno coelorum, & quam sit à pusillorum scandalo cauendum: quomodo frater in nos peccans debeat corripi, & ecclesiam non audiens pro ethnico haberi, potestate ligandi atque solvendi discipulis tradita: docet etiam quam sit apud Deum efficax duorum petitio sibi consentientium, & quoties frater in nos peccanti sit ignoscendum, accommodata ad hoc parabola de regeneratione cum servis suis inuenite.

In illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: Quis, putas, maior est in regno coelorum? * Et aduocans Iesus paruulum, statuit eum in medio eorum, * Et dixit: Amen dico vobis, nisi conuerſi fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum coelorum. * Quicumque ergo humiliauerit se sicut paruulus iste, hic est maior in regno coelorum. Et qui suscepit vnum paruulum talem in nomine meo, me suscipit. * Qui autem scandalizauerit vnum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei, vt suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. * Vt mundo à scandalis. Necessè est enim, vt veniant scandala: verumtamen vix homini illi, per quem scandalum venit: * Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te; abscide eum, & projice abs te: bonum tibi est ad vitam ingredi debilem, vel claudum, quam duas manus, vel duos pedes habentem mitti in ignem æternum. * Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum, & projice abs te: bonum tibi est cum vno oculo in vitam intrare, quam cum duos oculos habentem mitti in gehennam ignis. * Videte ne contemnatis vnum ex his pusillis: dico enim vobis, quia Angeli

eorum in cælis semper vident faciem Patris mei, qui in cælis est. * Venit enim Filius hominis saluare, quod perierat. * Quid vobis videtur? si fuerint alicui centum oves, & errauerit vna ex eis: nonne relinquit nonagintanouem in montibus, & vadit querere eam, quæ errauit? * Et si contigerit, vt inueniat eam: Amen dico vobis, quia gaudet super eam magis quam super nonagintanouem, quæ non errauerunt. * Sic non est voluntas ante Patrem vestrum, qui in cælis est, vt pereat vnus de pusillis istis. * Si autem peccauerit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te, & ipsum solum; si te audierit, lucratus eris fratrem tuum. * Si autem te non audierit: adhibe tecum adhuc vnum, vel duos, vt in ore duorum vel trium testium stet omne verbum. * Quod si non audierit eos: dic ecclesie, si autem ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus, & publicanus. * Amen dico vobis, quæcunque alligaueritis super terram, erunt ligata, & in cælo: & quæcunque solueritis super terram, erunt soluta, & in cælo. * Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quamcunque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cælis est. * Vbi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. * Tunc accedens Petrus ad eum, dixit: Domine quoties peccabit in me frater meus, & dimittam ei? vsque septies? * Dicit illi Iesus: Non dico tibi vsque septies, sed vsque septuagies septies. * Ideo assimilatum est regnum cælorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. * Et cum cepisset rationem ponere, oblatus est ei vnus, qui debebat ei decem millia talenta. * Cum autem non haberet unde redderet, iussit eum dominus eius venundari, & uxorem eius, & filios,

& om-

Marc. 9. c.
14.
Luc. 9. 46.
Infr. 19. b.
14.
1. Cor. 14.
d. 20.

Marc. 9. f.
14.
Inc. 17. a. 1.
Luc. 15. a. 4.

Mat. 5. c. 10.
Mat. 9. g.
43.

Mat. 23. a. 8.

Luc. 19. b.
10.
Luc. 15. a. 4.

Luc. 17. a. 1.
Leuit. 19. d.
17.
Ecc. 19. b.
11.
Inc. 5. d. 19.
Deut. 19. b.
11.
1. Cor. 13. 8.
1.
Heb. 10. c.
20.
101. 8. c. 17.
2. The. 13.
d. 14.
1. Cor. 5. b.
9.
101. 10. c. 11.
Luc. 17. a. 4.

& omnia, quæ habebat, & reddi. * Proci- 26
dens autem seruus ille, orabat eum, dicens:
Patientiam habe in me, & omnia reddam
tibi. * Misertus autem dominus serui illius, 27
dimisit eum, & debitum dimisit ei. * Egref- 28
sus autem seruus ille, inuenit vnum de con- D
seruis suis, qui debebat ei centum dena-
rios: & tenens suffocabat eum, dicens: Red-
de, quod debes. * Et procidens conseruus 29
eius, rogabat eum, dicens: Patientiam ha-
be in me, & omnia reddam tibi. * Ille au- 30
tem noluit: sed abiit, & misit eum in car-
cerem, donec redderet debitum. * Videntes 31
autem conserui eius, quæ fiebant, contri-
stati sunt valde: & venerunt, & narraue-
runt domino suo omnia, quæ facta fuerant.
Tunc vocauit illum dominus suus: & ait 32
illi: Serue nequam, omne debitum dimisi
tibi, quoniam rogasti me: * Nonne ergo 33
oportuit & te misereri conserui tui, sicut
& ego tui misertus sum? * Et iratus domi- 34
nus eius tradidit eum tortoribus, quoadv-
que redderet vniuersum debitum. * Sic & 35
Pater meus cælestis faciet vobis, si non re-
miseritis vnusquisque fratri suo de cordi-
bus vestris.

C A P. XIX.

*Matrimonium docet ex sua institutione esse in-
dissolubile, nec uxorem extra causam forni-
cationis posse dimittere inter varios eunuchos
laudat illos, qui se castrant propter re-
gnum cælorum: paruulis manus imponit:
adolescens, qui omnia se seruasse præcepta
dicebat, audito Christi consilio de omnibus
vendendis abiit tristis: difficile ergo offerit
diuitem intrare regnum cælorum, & quid
illis præmij sit, qui omnibus relictis ipsum se-
quuntur.*

ET factum est, cum consummasset Iesus 1
sermone istos, migravit à Galilæa, & A
venit in fines Iudææ trans Iordanem. * Et 2
secutæ sunt eum turbæ multæ, & curauit
eos ibi. * Et accesserunt ad eum Pharisei 3
tentantes eum, & dicentes: Si licet homini
dimittere uxorem suam, quacumque ex
causa? * Qui respondens, ait eis: Non legi- 4
stis, quia qui fecit hominem ab initio, ma-
sculum, & feminam fecit eos? & dixit: *
Propter hoc dimittet homo patrem, & ma- 5
trem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo
in carne vna. * Itaque iam non sunt duo, sed 6
vna caro. Quod ergo Deus coniunxit, ho-
mo non separet. * Dicunt illi: Quid ergo 7
Moyse mandauit dare libellum repudij,
& dimittere? * Ait illis: Quoniam Moyse 8
ad duritiam cordis vestri permisit vobis
dimittere uxores vestras: ab initio autem 9
non fuit sic. * Dico autem vobis, quia qui-

cumque dimiserit uxorem suam, nisi ob
fornicationem, & aliam duxerit, mēcha-
tur: & qui dimissam duxerit, mēchatur. *
10 Dicunt ei discipuli eius: Si ita est causa ho-
minis cum uxore, non expedit nubere. *
11 Qui dixit illis: Non omnes capiunt ver-
bum istud, sed quibus datum est. * Sunt
enim eunuchi, qui de matris utero sic nati
sunt: & sunt eunuchi, qui facti sunt ab ho-
minibus: & sunt eunuchi, qui seiplos ca-
strauerunt propter regnum cælorum. Qui
12 potest capere, capiat. * Tunc oblatis sunt ei
paruuli, ut manus eis imponeret, & oraret.
13 Discipuli autem increpabant eos, * Iesus
verò ait eis: Sinite paruulos, & nolite eos
prohibere ad me venire: talium est enim
14 regnum cælorum. * Et cum imposuisset eis
15 manus, abiit inde. * Et ecce vnus accedens,
ait illi: Magister bone, quid boni faciam, ut
16 habeam vitam æternam? * Qui dixit ei:
Quid me interrogas de bono? Vnus est bo-
nus, Deus. Si autem vis ad vitam ingredi,
17 serua mandata. * Dicit illi: Quæ? Iesus au-
tem dixit: Non homicidium facies: Non
adulterabis: Non facies furtum: Non fal-
18 sum testimonium dices: * Honora patrem
tuum, & matrem tuam: & Diliges proxi-
20 mum tuum sicut teipsum. * Dicit illi ado-
lescens: Omnia hæc custodiui à iuuentute
21 mea, quid adhuc mihi deest? * Ait illi Ie-
sus: Si vis perfectus esse, vade, vende, quæ
habet, & da pauperibus, & habebis the-
22 saurum in cælo: & veni, sequere me. * Cum
audisset autem adolescens verbum, abiit
tristis: erat enim habens multas possessio-
23 nes. * Iesus autem dixit discipulis suis:
Amen dico vobis, quia diues difficile intra-
24 bit in regnum cælorum. * Iterum dico vo-
bis: Facilius est camelum per foramen acus
transire, quam diuitem intrare in regnum
25 cælorum. * Auditis autem his, discipuli
D mirabantur valde, dicentes: Quis ergo po-
26 terit saluus esse? * Aspiciens autem Iesus,
dixit illis: Apud homines hoc impossibile
est: apud Deum autem omnia possibilia
27 sunt. * Tunc respondens Petrus, dixit ei:
Ecce nos reliquimus omnia, & secuti su-
28 mus te: quid ergo erit nobis? * Iesus autem
dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui
secuti estis me, in regeneratione, cum sede-
rit Filius hominis in sede maiestatis suæ,
sedebitis & vos super sedes duodecim, in-
29 dicantes duodecim tribus Israel. * Et om-
nis, qui reliquerit domum, vel fratres,
aut sorores, aut patrem, aut uxorem,
aut filios, aut agros, propter nomen
meum, centuplum accipiet, & vitam æter-
30 nam possidebit. * Multi autem erunt primi
nouissimi, & nouissimi primi.

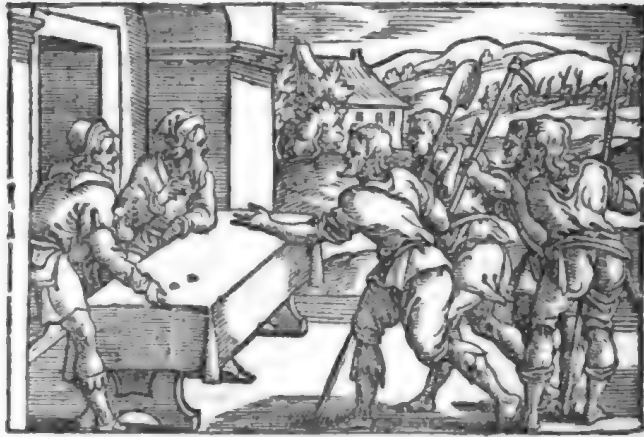
Sup. 1. c. 97.
Marc. 10. 29.
11.
Luc. 16. d.
18.
1. Cor. 7. b.
14.

Marc. 10. b.
11.
Luc. 11. d.
11.
Sup. 18. a. 1.

Marc. 10. 29.
27.
Luc. 18. d.
16.

Exod. 10. c.
17.

Infr. 10. b.
16.
Marc. 10. d.
11.
Luc. 11. f.
10.

C A P. XX.

Parabelam proponit de operarijs in vineam conductis, quorum ultimis idem datur denarius cum primis : Iesus discipulis passionem, ac resurrectionem suam pradicat ; & occasione ambitionis filiorum Zebedai docet discipulos, quod non potestate, & ostensione dominij : sed officio ministrarij debeant esse maiores : egrediens verò Iericho duos cecos illuminat.

Simile est regnum celorum homini patri familias, qui exijt primo mane conducere operarios in vineam suam. * Con-
ventionem autem facta cum operarijs ex
denario diurno, misit eos in vineam suam. *
Et egressus circa horam tertiam, vidit alios
stantes in foro otiosos, * Et dixit illis: Ite &
vos in vineam meam, & quod iustum fue-
rit, dabo vobis. Illi autem abierunt. Iterum
autem exijt circa sextam, & nonam ho-
ram: & fecit similiter. * Circa undecimam
verò exijt, & invenit alios stantes, & dicit
illis: Quid hic statis tota die otiosi? * Di-
cunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit
illis: Ite & vos in vineam meam. * Cum se-
ro autem factum esset, dicit dominus vine-
æ procuratori suo: Voca operarios, &
redde illis mercedem, incipiens à novissi-
mis usque ad primos. * Cum venissent ergo,
qui circa undecimam horam venerant, ac-
ceperunt singulos denarios. * Venientes
autem & primi, arbitrati sunt, quod plus
essent accepturi: acceperunt autem & ipsi
singulos denarios. * Et accipientes murmu-
rabant adversus patrem familias: * Dicen-
tes: Hi novissimi vna hora fecerunt, & pa-
res illos nobis faciisti, qui portavimus pon-
dus diei, & æstus. * At ille respondens uni
eorum, dixit: Amice non facio tibi iniuri-
am: utonne ex denario convenisti me-

14 cum? * Tolle, quod tuum est, & vade: volo
autem, & huic novissimo dare sicut, & tibi.
15 Aut non licet mihi, quod volo facere? an
oculus tuus nequam est, quia ego bonus
16 sum? * Sic erunt novissimi primi, & primi
novissimi: multi enim sunt vocati, pauci
17 verò electi. * Et ascendens Iesus Ierosoly-
mam, assumpsit duodecim discipulos se-
18 creto, & ait illis. * Ecce ascendimus Ierosoly-
mam, & Filius hominis tradetur princi-
cipibus sacerdotum, & Scribis, & condem-
19 nabunt eum morte, * Et tradent eum Gen-
tibus ad illudendum, & flagellandum, &
20 crucifigendum, & tertia die resurget. Tunc
accessit ad eum mater filiorum Zebedæi
cum filiis suis, adorans & petens aliquid ab
21 eo. * Qui dixit eis: Quid vis ait illi: Dic ut
sedent hi duo filij mei, vnus ad dexteram
22 tuam, & vnus ad sinistram, in regno tuo. *
Respondens autem Iesus, dixit: Nescitis
quid petatis. Potestis bibere calicem, quem
ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. *
23 Ait illis: Calicem quidem meum bibetis:
sedere autem ad dexteram meam vel sini-
stram, non est meum dare vobis, sed qui-
24 bus paratum est à Patre meo. * Et audien-
tes decem, indignati sunt de duobus fratri-
25 bus. * Iesus autem vocavit eos ad se, & ait:
Scitis, quia principes gentium dominantur
eorum: & qui maiores sunt, potestatem
26 exercent in eos. * Non ita erit inter vos: sed
27 quicumque voluerit inter vos maior fieri,
sit vester minister. * Et qui voluerit inter
28 vos primus esse, erit vester servus. * Sicut
filius hominis non venit ministrari, sed mi-
nistrare, & dare animam suam, redemptionem
29 nem pro multis. * Et egredientibus illis ab
30 Iericho, secuta est eum turba multa: * Et
ecce duo cæci sedentes secus viam, audie-
runt, quia Iesus transiret: & clamaverunt
dicentes: Dñe miserere nostri, filij David. *

Tur-

Supr. 19. d.
10.
Marc. 10.
4. 18.
Luc. 11. 9. 11.
Marc. 10. 4.
11.

Luc. 18. c.
11.
Marc. 10. c.
11.

Marc. 10. 3.
41.
Luc. 11. c.
11.

Phil. 1. 1. 7.

Marc. 12. 5.
40.
Luc. 18. 5.
17.

Turba autem increpabat eos, vt tacerent. 31
At illi magis clamabant, dicentes: Domine, miserere nostri, fili David. * Et stetit Iesus, & vocauit eos, & ait: Quid vultis, vt fa-

33 ciam vobis? * Dicunt illi: Domine, vt aperiantur oculi nostri, * Misertus autem eorum Iesus, tetigit oculos eorum. Et confestim viderunt, & secuti sunt eum.

C A P. X X I.

Iesus super asinam Ierusalem cum triumpho ingressus: negotiatores de templo eiecit, & Phariseis de triumpho indignantibus respondet: discipulis autem de seculum Christi verbo arescit mirantibus, declarat fidei efficaciam: interrogationem de sua potestate retundit questione de Ioannis baptismo: & ex parabolis de homine duos filios habente, & de patre familias, cuius vinitores post alios seruos, etiam filium vinearum heredem occiderunt, pradicat regnum Dei à Iudais ad Gentes transferendum.

Matth. 11.
3. 1.
Luc. 19. 28.
20.

Matth. 6. 1. 11.

Zach. 9. 9.
10. 1. 15.

ET cum appropinquassent Ierolymis, 1
& venissent Bethphage ad Montem Oliueti: tunc Iesus misit duos discipulos, *
Dicens eis: Ire in castellum, quod contra 2
vosest, & statim inuenietis asinam alligatam, & pullum cum ea: soluite, & adducite mihi: * Et si quis vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet: & confestim dimittet eos. * Hoc 3
autem totum factum est, vt adimpleretur, quod dictum est per Prophetam dicentem: Dicite filiae Sion: Ecce rex tuus venit tibi, 4
mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subiugalis. * Euntes autem 5
discipuli fecerunt sicut praecepit illis Iesus. * Et adduxerunt asinam, & pullum: & imposuerunt super eos vestimenta sua: & cum desuper sedere fecerunt. * Plurima autem turba strauerunt vestimenta sua in via: alij autem cadebant ramos de arboribus, & sternebant in via:

9 * Turbae autem, quae praecedebant, & quae sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini: hosanna in altissimis. * Et cum intrasset Ierolymam, commota est vniuersa ciuitas, dicens: 10
Quis est hic? * Populi autem dicebant: Hic est Iesus propheta à Nazareth Galilaeae. * Et intrauit Iesus in templum Dei, & eiciebat omnes vendentes, & ementes in templo; & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas euertit: * Et dicit eis: Scriptum est: 11
Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum. * Et accesserunt ad eum caeci, 12
& claudi in templo: & sanauit eos. * Videntes autem principes sacerdotum, & Scribae mirabilia quae fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes: 13
Hosanna filio David: indignati sunt, * Et dixerunt ei: Audis quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis: Vtique, numquid legistis: Quia ex ore infantium, & 14
lactentium perfecisti laudem? * Et relictis illis, abiit foras extra Ciuitatem in Bethaniam: ibique mansit. * Mane autem reuertens in Ciuitatem, esurijt. * 15
Et videns ficum arborem vnam secus viam, venit ad eam: & nihil inuenit in ea nisi folia tantum, & ait: Numquam ex te fructus nascatur in sempiternum. Et facta est continuo ficulnea. * Et videntes discipuli, mirati sunt, dicentes: Quo- 16
modo continuo aruit? * Respondens autem Iesus, ait eis: Amen dico vobis, si 17
Ecc habue-

Matth. 11. 26.

Matth. 10. 6.

Luc. 19. 28.

18.

10. 1. 14.

Deut. 16. 22.

19.

Isa. 56. 7.

10. 7. 11.

Matth. 1. 14.

Matth. 11. 6.

19.

Matth. 11. 2.

20.

Supr. 7. 8. 7.
1. lo. 3. d. 23
Mar. 11. d.
24.
Luc. 19. 8. 1.

habueritis fidem, & non hæsitaueritis, non
solum de ficulnea facietis, sed & si monti
huic dixeritis, Tolle, & iacta te in mare,
fiet. * Et omnia quæcumque petieritis in 22
oratione credentes, accipietis. * Et cum 23
venisset in templum, accesserunt ad eum
docentem, principes sacerdotum, & se-
niores populi dicentes: In qua potestate
hæc facis? Et quis tibi dedit hanc potesta-
tem? * Respondens Iesus dixit eis: In- 24
terrogabo vos & ego vnum sermonem:
quem si dixeritis mihi, & ego vobis di-
cam in qua potestate hæc facio. * Ba- 25
ptistinus Ioannis vnde erat? è coelo, an

ex hominibus? At illi cogitabant inter se
26 dicentes, * Si dixerimus, è coelo, di-
cet nobis: Quare ergo non credidistis il-
li? Si autem dixerimus, ex hominibus,
timemus turbam: omnes enim habebant
27 Ioannem sicut prophetam. * Et respon-
dentes Iesu, dixerunt: Nescimus. Ait il-
lis & ipse: Nec ego dico vobis, in qua po-
28 testate hæc facio. * Quid autem vobis
videtur? Homo quidam habebat duos fi-
lios, & accedens ad primum, dixit: Fi-
29 li, vade hodie, operare in vinea mea. *
Ille autem respondens, ait: Nolo. Po-
stea autem, pœnitentia motus, abiit. *

Sup. 14. 8. 1.

Accedens autem ad alterum, dixit simi- 30
liter. At ille respondens ait: Eo, domi-
ne: & non iuit. * Quis ex duobus fecit 31
voluntatem patris? Dicunt ei: Primus.
Dicit illis Iesus: Amen dico vobis, quia
publicani, & meretrices præcedent vos in
regnum Dei. * Venit enim ad vos Ioan- 32
nes in via iustitiæ, & non credidistis ei:

publicani autem, & meretrices credide-
runt ei: vos autem videntes nec pœni-
tentiam habuistis postea, ut crederetis
33 ei. * Aliam parabolam audite: Homo
erat paterfamilias, qui plantauit vineam,
& sepem circumdedit ei, & fodit in ea tor-
cular, & ædificauit turrin, & locauit eam
34 agricolis, & peregrè profectus est. * Cum
autem

Marc. 11. 8.

Luc. 10. 8. 9.

Mat. 5. 8. 9.

Luc. 11. 8. 9.

autem tempus fructuum appropinquasset, misit seruos suos ad agricolas, vt acciperent fructus eius. * Et agricolæ, apprehensis seruis eius, alium ceciderunt, alium occiderunt, alium verò lapidauerunt. * Iterum misit alios seruos plures prioribus, & fecerunt illis similiter. * Nouissimè autem misit ad eos filium suum, dicens: Vere buntur filium meum. * Agricola autem videntes filium, dixerunt intra se: Hic est hæres, venite, occidamus eum, & habebimus hæreditatem eius. * Et apprehensum eum eiecerunt extra vineam, & occiderunt. * Cum ergo venerit dominus vineæ, quid faciet agricolis illis? * Aiunt illi: Malos malè perdet, & vineam suam locabit alijs agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. * Dicit illis Iesus: Numquam legistis in Scripturis: Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli? A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris? * Ideò dico vobis, quia auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus eius. * Et qui ceciderit super lapidem istum, confringetur: super quem verò ceciderit, conteret eum. * Et cum audissent principes sacerdotum, & Pharisei parabolas eius, cognouerunt quod de ipsis diceret. * Et quærentes eum tenere, timerunt turbas: quoniam sicut prophetam eum habebant.

C A P. XXII.

Parabola de rege, qui facit nuptias filio suo, in quibus discumbens absque veste nuptiali in tenebras eicitur exteriores: tentatur Iesus à Phariseis super censu dando Cesari, & à Sadduceis super resurrectione, quorum redarguit in scitum, mortuorum euincens re-

surrectionem, rursumque à legis doctore tentatur super magno legis mandato: vicissim quoque interrogat Phariseos, cuius filius sit Christus.

ET respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens: * Simile factum est regnum coelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. * Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias, & volebant venire. * Iterum misit alios seruos, dicens: Dicit inuitatis: Ecce prandium meum parauit, tauri mei, & altilia occisa sunt, & omnia parata: venite ad nuptias. * Illi autem neglexerunt: & abierunt, alius in villam suam, alius verò ad negotiationem suam. * Reliqui verò tenuerunt seruos eius, & contumelijs affectos occiderunt. * Rex autem cum audisset, iratus est: & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & ciuitatem illorum succendit. * Tunc ait seruis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui inuitati erant, non fuerunt digni. * Ire ergo ad exitus viarum, & quoscuque inueneritis, vocate ad nuptias. * Et egressi serui eius in vias, congregauerunt omnes quos inuenerunt, malos & bonos: & impletæ sunt nuptiæ discumbentium. * Intrauit autem rex, vt videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. * Et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. * Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus, & pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium. * Multi enim sunt vocati, pauci verò electi. * Tunc abeuntes Pharisei, consilium inierunt, vt caperent eum in sermone. * Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis dicentes: Magister,

Luc. 14 d.
16.
Apoc. 19. b.

Inf. 16. b. 1.
27. a. 1.
10. 12. g. 15.

Psalm. 117. d.
21.
A. 4. b. 11.

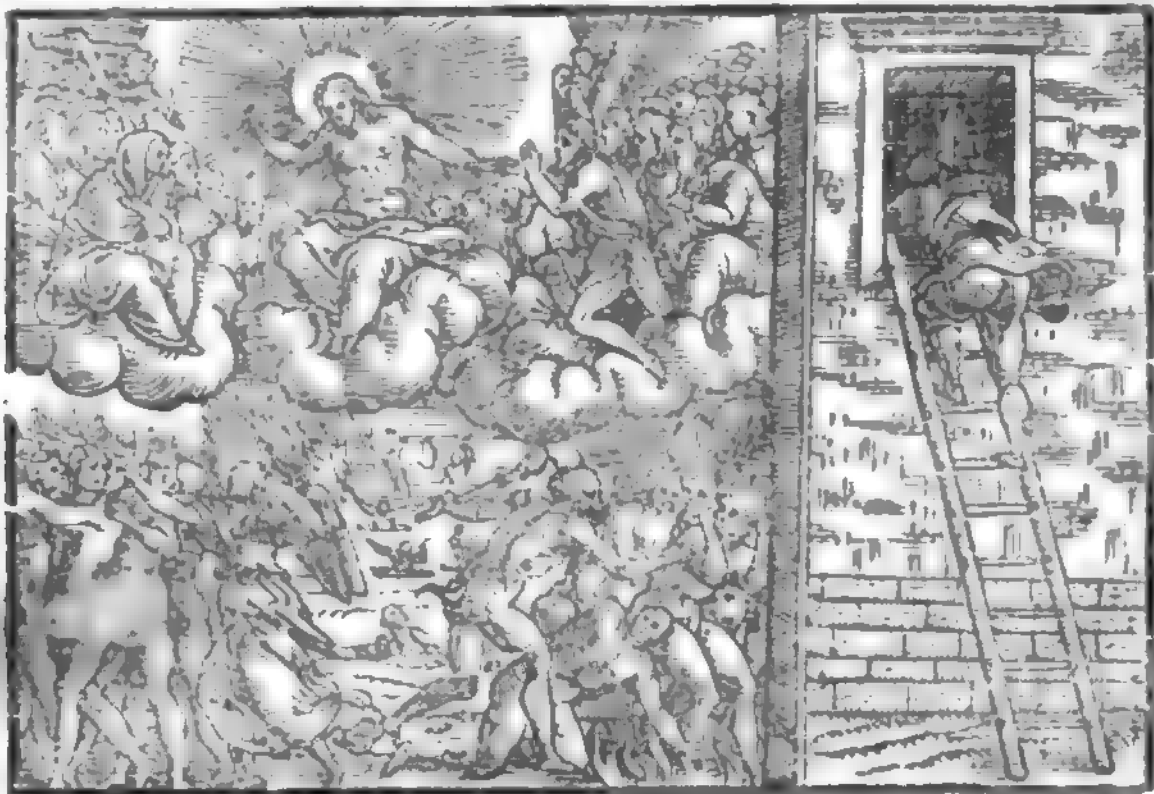
Num. 9. 8.
2. Pet. 1. 17.

Sup. 2. b. 12.
1. 1. 1.

Inf. 15. c. 30
Marc. 12. b.
17.
Luc. 10. d.
10.

scimus, quia verax es, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo: non enim respicis personam hominum: * Dic ergo nobis quid tibi videtur, licet censum dare Cæsari, an non? * Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: Quid

19 me tentatis hypocritæ? * Ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei 20 denarium. * Et ait illis Iesus: Cuius est 21 imago hæc, & superscriptio? * Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: Reddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ

Marc. 12. b.
15.

Luc. 10. d.
18.
Act. 13.
b. 6.
Deut. 25. b.
6.

unt Dei, Deo. * Et audientes mirati 22 unt, & relicto eo abierunt. * In illo die ac- 23 cesserunt ad eum Sadducei, qui dicunt non esse resurrectionem: & interrogauerunt eum, * Dicentes: Magister, Moyses dixit: 24 Si quis mortuus fuerit non habens filium, ut ducat frater eius uxorem illius, & susci- 25 tet semen fratri suo. * Erant autem apud 25 nos septem fratres: & primus, uxore ducta defunctus est: & non habens semen, reli- 26 quit uxorem suam, fratri suo. * Similiter 26 secundus, & tertius, usque ad septimum. * Nouissimè autem omnium, & mulier de- 27 functa est. * In resurrectione ergo cuius 28 erit de septem vxor? omnes enim habue- 29 runt eam. * Respondens autem Iesus, ait 30 illis: Erratis, nescientes Scripturas, ne- 31 que virtutem Dei. * In resurrectione enim, 30 neque nubent, neque nubentur: sed erunt sicut Angeli Dei in coelo. * De resurre- 31 ctione autem mortuorum non legistis, quod dictum est à Deo dicente vobis: * Ego sum Deus Abrahaam, & Deus Isaac, 32 & Deus Iacob? Non est Deus mortuorum, D 33 sed viventium. * Et audientes turbæ, mi- 34 rabantur in doctrina eius. * Pharisei au- 34 tem audientes, quod silentium imposuisset Sadduceis, conuenerunt in vnum: * Et 35 interrogauit eum vnus ex eis legis doctor, tentans eum. * Magister; quod est man- 36 datum magnum in Lege? * Ait illi Iesus: 37 Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. * Hoc est maximum, & pri- 38 mum mandatum. * Secundum autem si- 39

mile est huic: Diliges proximum tuum, 40 sicut teipsum. * In his duobus manda- 41 tis vniuersa lex pendet, & prophetæ. * Congregatis autem Phariseis, interroga- 42 uit eos Iesus, * Dicens: Quid vobis vi- 43 detur de Christo? cuius filius est? Dicunt ei: David. * Ait illis: Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, di- 44 cens: * Dixit Dominus Domino meo: se- 45 de a dextris meis, donec ponam inimicos 45 tuos scabellum pedum tuorum? * Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo 46 filius eius est? * Et nemo poterat ei re- spondere verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interro- gare.

C A P. XXIII.

Scribis, & Phariseis super cathedram Moysi sedentibus præcipit Iesus obedire ipsorum autem opera non imitari, retegens ipsorum hypocrisim, & ambitionem, discipulos vero contrariam docens humilitatem: deinde multiplex vaillis ob hypocrisim, ac reliquas suas iniquitates interminat, prædisens eos patrum suorum mensuram in iustorum persecutionibus impleturos, ac Ierusalem deserendam.

Exod. 3. b.
6.
Marc. 12. c.
18.
Luc. 10. c.
17.
Deut. 6. a. f.
Leui. 19. d.
18.
Marc. 12. f.
17.
Luc. 10. d.
41.

1 Tunc Iesus locutus est ad turbas, & ad A discipulos suos, * Dicens: Super ca- 2 thedram Moysi sederunt Scribæ, & Phari- 3 sæi. * Omnia ergo quaecumque dixerint vo- 4 bis, seruare, & facite: secundum opera vero eorum nolite facere: dicunt enim, &

non faciunt: * Alligant enim onera gra-
uia, & importabilia, & imponunt in hu-
meros hominum: digito autem suo no-
lunt ea mouere. * Omnia verò opera sua
faciunt, vt videantur ab hominibus: dila-
tant enim phylacteria sua, & magnificant
fimbrias. * Amant autem primos recubi-
tus in coenis, & primas cathedras in syna-
gogis. * Et salutationes in foro, & vocari
ab hominibus Rabbi. * Vos autem noli-
te vocari Rabbi, vnus est enim Magister ves-
ter, omnes autem vos fratres estis. * Et
patrem nolite vocare vobis super terra:
vnus est enim pater vester, qui in caelis est.
* Nec vocemini magistri: quia Magister
vester vnus est, Christus. * Qui maior
est vestrum, erit minister vester. * Qui
autem se exaltauerit, humiliabitur: & qui
se humiliauerit, exaltabitur. * Vx autem
vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: quia
clauditis regnum cœlorum ante homines,
vos enim non intratis, nec introeuntes fi-
nitit intrare. * Vx vobis Scribæ, & Phari-
sæi hypocritæ: quia comeditis domos vi-
duarum, orationes longas orantes: propter
hoc amplius accipietis iudicium. * Vx vo-
bis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: quia cir-
cuis mare, & aridam, vt faciatis vnum
proselytum: & cum fuerit factus, facitis
eum filium gehennæ duplo quàm vos. * Vg
vobis duces cæci, qui dicitis: Quicumque
iurauerit per templum, nihil est: qui autem
iurauerit in auro templi, debet. * Stulti,
& cœci: Quid enim maius est, aurum, an
templum, quod sanctificat aurum? Et qui
cumque iurauerit in altari, nihil est: qui-
cumque autem iurauerit in dono, quod est
super illud, debet. * Cæci: Quid enim ma-
ius est, donum, an altare, quod sanctificat
donum? * Qui ergo iurat in altari, iurat in
eo, & in omnibus, quæ super illud sunt. * C
Et quicumque iurauerit in templo, iurat
in illo, & in eo, qui habitat in ipso. * Et
qui iurat in cœlo, iurat in throno Dei, &
in eo, qui sedet super eum. * Vx vobis
Scribæ, & Pharisei hypocritæ: qui deci-
matis mentham, & anethum, & cymi-
num, & reliquistis, quæ grauiora sunt le-
gis, iudicii, & misericordiam, & fidem:
hæc oportuit facere, & illa non omittere.
* Duces cœci, excolantes culicem, came-
lum autem glutientes. * Vx vobis Scri-
bæ, & Pharisei hypocritæ, quia mundatis,
quod de foris est calicis, & paropsidis:
intus autem pleni estis rapina, & immun-
dicia. * Pharisei cæce, munda prius, 26
quod intus est calicis, & paropsidis, vt
fiat id, quod de foris est, mundum. * Vx
vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: quia
similes estis sepulchris dealbatis, quæ à

foris parent hominibus speciosa, intus
verò plena sunt ossibus mortuorum, &
omni spurcitia. * Sic & vos à foris qui-
dem paretis hominibus iusti: intus autem
pleni estis hypocrisis, & iniquitate. * Vx
vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ, qui
ædificatis sepulchra prophetarum, & or-
natis monumenta iustorum, * Et dicitis:
Si fuissetis in diebus patrum nostrorum,
non essemus socii eorum in sanguine
prophetarum. * Itaque testimonio estis
vobismetipsis, quia filij estis eorum, qui
prophetas occiderunt. * Et vos implete
mensuram patrum vestrorum. * Serpen-
tes genimina viperarum, quomodo fugie-
tis à iudicio gehennæ? Idè ecce ego
mitto ad vos prophetas, & sapientes, &
scribas, & ex illis occideritis, & crucifi-
getis, & ex eis flagellabitis in synagoga
vestris, & persequemini de ciuitate in ci-
uitatem: * Vt veniat super vos omnis san-
guis iustus, qui effusus est super terram,
à sanguine Abel iusti vique ad sanguinem
Zachariæ, filij Barachiz, quem occidi-
istis inter templum, & akare. * Amen di-
co vobis, venient hæc omnia super gene-
rationem istam. * Ierusalem, quæ occi-
dis prophetas, & lapidas eos, qui ad te
missi sunt, quoties volui congregare filios
tuos, quemadmodum gallina congregat
pullos suos sub alas, & noluisti? * Ecce
relinquetur vobis domus vestra deserta. *
Dico enim vobis, non me videbitis amo-
do, donec dicatis: Benedictus, qui venit in
nomine Domini.

C A P. XXIV.

*Prædicat templi euersionem, monetque vt ca-
ueant à venientis seductionibus, futura præ-
nuntians bella, ac persecutiones: sur-
gens pseudochristi, & pseudopropheta: de
aduentu filij hominis præcedentibus signis in
sole, luna, & stellis: omnibus ignotum di-
cit Christus diem iudicii: & de fideli, ac
malo seruo propter, quæ docet semper esse vi-
gilandum.*

ET egressus Iesus de templo, ibat. Et
accefferunt discipuli eius, vt osten-
derent ei ædificationes templi. * Ipse au-
tem respondens dixit illis: Videtis hæc
omnia? Amen dico vobis, non relinque-
tur hic lapis super lapidem, qui non de-
struatur. * Sedente autem eo super mon-
tem oliueti, accefferunt ad eum discipuli
secretò, dicentes: Dic nobis, quando
hæc erunt? & quod signum aduentus tui,
& consummationis sæculi? * Et respon-
dens Iesus, dixit eis: Videte ne quis vos
Ecc 3 sedu-

Luc. 11. 5.
46.
Act. 15. 10.
Deut. 6. b. 8.
Nou. 15. d.
38.

Mar. 11. d.
38.
Luc. 11. f.
51. & 109.
46.
Iacob. 1. 8.
1.
Mal. 1. b. 6.
Luc. 14. c.
11. & 18. c.
14.
Mar. 11. d.
40.
Luc. 10. g.
97.

Luc. 11. d.
40.

Sup. 1. v. 7.

Gen. 4. b. 8.
Heb. 11. a.
4.
1. Par. 1. f.
11.
Luc. 19. 2.
16.

Mar. 11. a.
1.
Luc. 11. b. 5.

Luc. 10.
5. 40.

Eph. 5. b. 6.
Col. 1. d. 16.

seducat. * Multi enim venient in nomine
 meo, dicentes: Ego sum Christus: &
 multos seducunt. * Audituri enim estis
 praelia, & opiniones praeliorum. Videte
 ne turbemini: oportet enim hæc fieri, sed
 nondum est finis. * Confurget enim gens
 in gentem, & regnum in regnum, & erunt
 pestilentie, & fames, & terremotus per
 loca. * Hæc autem omnia initia sunt do-
 lorum. * Tunc tradent vos in tribulatio-
 nem, & occident vos: & eritis odio om-
 nibus gentibus propter nomen meum. *
 Et tunc scandalizabuntur multi, & inui-
 cem tradent, & odio habebunt inuicem. B
 * Et multi pseudoprophetae surgent, & se-
 ducent multos. * Et quoniam abunda-
 uit iniquitas, refrigescet charitas multo-
 rum. * Qui autem perseverauerit usque
 in finem, hic saluus erit. * Et prædica-
 bitur hoc Euangelium regni in vniuerso or-
 be, in testimonium omnibus gentibus: &
 tunc veniet consummatio. * Cum ergo
 videritis abominationem desolationis, quæ
 dicta est à Daniele propheta, stantem in
 loco sancto: qui legit, intelligat: * Tunc
 qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: *
 Et qui in tecto, non descendat tollere ali-
 quid de domo sua: * Et qui in agro, non
 reuertatur tollere tunicam suam. * Væ
 autem prægnantibus, & nutriendis in
 illis diebus. * Orate autem, vt non fiat
 fuga vestra in hyeme, vel sabbato. * Erit
 enim tunc tribulatio magna, qualis non
 fuit ab initio mundi usque modo, neque
 fiet. * Et nisi breuiati fuissent dies illi,
 non fieret salua omnis caro: sed propter
 electos breuiabuntur dies illi. * Tunc si-
 quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus,
 aut illic: nolite credere. * Surgent enim
 pseudochristi, & pseudoprophetae: &
 dabunt signa magna, & prodigia, ita ut
 in errorem inducantur (si fieri potest)
 etiam electi. * Ecce prædixi vobis. * Si
 ergo dixerint vobis, Ecce in deserto est,
 nolite exire; ecce in penetralibus, nolite
 credere. * Sicut enim fulgur exit ab O-
 riente, & paret usque in Occidentem: ita
 erit, & aduentus Filij hominis. * Vbi-
 cumque fuerit corpus, illic congregabun-
 tur, & aquilæ. * Statim autem post tri-
 bulationem dierum illorum, sol obscura-
 bitur, & luna non dabit lumen suum, &
 stellæ cadent de coelo, & virtutes coelo-
 rum commouebuntur: * Et tunc pare-
 bit signum Filij hominis in coelo: & tunc
 plangent omnes tribus terræ: & videbunt
 Filium hominis venientem in nubibus
 coeli cum virtute multa, & maiestate. *
 Et mittet Angelos suos cum tuba, & vo-
 ce magna: & congregabunt electos eius
 à quatuor ventis, à summis coelorum us-
 que ad terminos eorum. * Ab arbore au-
 tem fici discite parabolam: cum iam ra-
 mus eius tener fuerit, & folia nata, scitis
 quia propè est æstas. * Ita & vos cum vi-
 deritis hæc omnia, scitote, quia propè est
 in ianuis. * Amen dico vobis, quia non
 præteribit generatio hæc, donec omnia
 hæc fiant. * Coelum, & terra transibunt,
 verba autem mea non præteribunt. * De
 die autem illa, & hora nemo scit, neque
 Angeli coelorum, nisi solus Pater. * Si-
 cut autem in diebus Noe, ita erit, & ad-
 uentus Filij hominis. * Sicut enim erant
 in diebus ante diluuium comedentes, &
 bibentes, nubentes & nuptui tradentes,
 usque ad eum diem, quo intrauit Noe in
 arcam, & non cognouerunt donec ve-
 nit diluuium, & tulit omnes: ita erit, &
 aduentus Filij hominis. * Tunc duo erunt
 in agro: vnus assumetur, & vnus relin-
 quetur. * Vigilate ergo, quia nescitis, qua
 hora

Jer. 17. c. 18.
 & 18. c. 1.

Super. 10. c. 19.
 Luc. 11. c. 12.

Mat. 11. c. 14.
 Lu. 11. d. 10.
 Dan. 9. c. 27.

Ag. 1. d. 11

Mat. 11. c. 31.

Luc. 17. c. 34.
 Marc. 13. c. 14.
 Luc. 4. c. 4.
 15.
 Ezech. 31. c. 7.
 Isai. 11. c. 10.
 Joel. 1. c. 15.
 Apoc. 1. c. 7.
 Cor. 15. c. 51.

Mat. 13. d. 31.

Luc. 17. c. 34.
 Gen. 7. b. 1.

hora Dominus vester venturus sit. * Il-4
lud autem sciote, quoniam si sciret pa-
terfamilias qua hora fur venturus esset,
vigilaret utique, & non sineret perfodi
domum suam. * Ideo, & vos estote pa-44
rati: quia qua nescitis hora Filius homi-
nis venturus est. * Quis, putas, est fi-45
delis seruus, & prudens, quem consti-
tuit dominus suus super familiam suam,
ut det illis cibum in tempore? * Beatus 46
ille seruus, quem cum venerit dominus
eius, inuenerit sic facientem. * Amen 47
dico vobis, quoniam si super omnia bona
sua constituerit eum. * Si autem dixerit 48
malus seruus ille in corde suo: Moram fa-
cit dominus meus venire: * Et ceperit 49
percutere seruos suos, manducet au-
tem, & bibat cum ebriosis: * Veniet 50
dominus serui illius: in die qua non spe-
rat, & hora qua ignorat: * Et diuidet eum, 51
partemque eius ponet cum hypocritis: il-
lic erit fletus, & stridor dentium.

C A P. XXV.

*Parabolas proponit de decem virginibus, ac ta-
lentis distributis seruis; quorum dominus
peregre rediens singulos prœmiat, aut punit
iuxta ipsorum merita: extremum iudicium
ponit ob oculos: & causas pramiationis bono-
rum, ac punitionis malorum.*

Tunc simile erit regnum coelorum de-
cem virginibus: quæ accipientes
lampades suas, exterrunt obuiam sponso,
& sponsæ. * Quinque autem ex eis erant
fatuæ, & quinque prudentes: * Sed quin-
que fatuæ, acceptis lampadibus, non
sumpserunt oleum secum: * Prudentes
verò acceperunt oleum in vasis suis cum
lampadibus. * Moram autem faciente
sponso, dormitauerunt omnes, & dor-
mierunt. * Media autem nocte clamor
factus est: Ecce sponsus venit, exite obuiam
ei. * Tunc surrexerunt omnes vir-
gines illæ, & ornauerunt lampades suas.
* Fatuæ autem sapientibus dixerunt: Da-
te nobis de oleo vestro: quia lampades
nostre extinguuntur. * Responderunt
prudentes, dicentes: Ne fortè non suffi-
ciat nobis, & vobis, ite porius ad ven-
dentes, & emite vobis. * Dum autem
irent emere, venit sponsus: & quæ para-
tæ erant, intrauerunt cum eo ad nuptias,
& clausa est ianua. * Nouissimè verò ve-
niunt, & reliquæ virginis, dicentes: Do-
mine, Domine, aperi nobis. * At ille
respondens ait: Amen dico vobis, nescio
vos. * Vigilate itaque, quia nescitis diem,
neque horam. * Sicut enim homo pere-

grè proficiens, vocauit seruos suos, &
tradidit illis bona sua. * Et vni dedit quin-
que talenta, alij autem duo, alij verò
vnum, unicuique secundum propriam
virtutem, & profectus est statim. * Abijt
autem, qui quinque talenta acceperat, &
operatus est in eis, & lucratus est alia
quinque. * Similiter & qui duo acce-
perat, lucratus est alia duo. * Qui au-
tem vnum acceperat, abiens fodit in ter-
ram, & abscondit pecuniam domini sui.
* Post multum verò temporis venit domi-
nus seruorum illorum, & posuit rationem
cum eis. * Et accedens, qui quinque ta-
lenta acceperat, obtulit alia quinque ta-
lenta, dicens: Domine, quinque talenta
tradidisti mihi, ecce alia quinque su-
perlucratus sum. * Ait illi dominus eius:
Euge serue bone, & fidelis, quia super
pauca fuisti fidelis, super multa te con-
stituam, intra in gaudium domini tui. *
* Accessit autem, & qui duo talenta acce-
perat, & ait: Domine, duo talenta tra-
didisti mihi, ecce alia duo lucratus sum.
* Ait illi dominus eius: Euge serue bo-
ne, & fidelis, quia super pauca fuisti fi-
delis, super multa te constituam, intra
in gaudium domini tui. * Accedens au-
tem, & qui vnum talentum acceperat, ait:
Domine, scio quia homo durus es, metis
vbi non seminasti, & congregas vbi non
sparxisti: * Et timens abijt, & abscondi
talentum tuum in terra: ecce habes, quod
tuum est. * Respondens autem dominus
eius, dixit ei: Serue male, & piger, scie-
bas, quia meto vbi non semino, & congre-
go vbi non sparsi: Oportuit ergo te com-
mittere pecuniam meam numularijs, &
veniens ego recepissem vtiq; quod
meum est cum vsura. * Tollite itaque ab
eo talentum, & date ei, qui habet decem
talenta. * Omni enim habenti dabitur,
& abundabit: ei autem, qui non habet,
& quod videtur habere, auferetur ab eo.
* Et inutilem seruum eijcite in tenebras
exteriores: illic erit fletus, & stridor den-
tium. * Cum autem venerit Filius homi-
nis in maiestate sua, & omnes Angeli cum
eo, tunc sedebit super sedem maiestatis
sue: * Et congregabuntur ante eum om-
nes gentes, & separabit eos ab inuicem,
sicut pastor segregat oves ab hœdis: * Et
statuet oves quidem à dextris suis, hœdos
autem à sinistris. * Tunc dicet rex his, qui
à dextris eius erunt: Venite benedicti Pa-
tris mei, possidete paratum vobis regnum
à constitutione mundi. * Esuriui enim,
& dedistis mihi manducare: sitiui, & de-
distis mihi bibere: hospes eram, & colle-
gistis me: * Nudus, & cooperuistis me:

Ecc 4 infir-

Mar. 11. d.
18.
Luc. 19. b.
13.

Supr. 11. b.
17.
Marc. 4. e.
15.
Luc. 8. c. 18
& 19. & 20.

Ira. 18. b. 7.
Eccl. 18. b.
70.
Eccl. 7. d.
16.

scipuli ad Iesum, dicentes: Vbi vis par-
*emus tibi comedere Pascha? * At Iesus* 18
dixit: Ite in ciuitatem ad quemdam, &
dicite ei: Magister dicite: Tempus meum
propè est, apud te facio Pascha cum disci-
*pulis meis. * Et fecerunt discipuli sicut* 19
constituit illis Iesus, & parauerunt Pas-
*cha. * Vesperè autem facto, discumbe-* 20
*bat cum duodecim discipulis suis. * Et* 21
edentibus illis, dixit: Amen dico vobis,
*quia vnus vestrum me traditurus est. * Et* 22
20. 11 b. 11. contristati valdè, coeperunt singuli dice-
*re: Numquid ego sum Domine? * At ipse* 23
respondens, ait: Qui intingit mecum ma-
*num in paropside, hic me tradet. * Fi-* 24
lius quidem hominis vadit, sicut scrip-
tum est de illo: vñ autem homini illi, per C
quem Filius hominis tradetur: bonum
*erat ei si natus non fuisset homo ille. * Re:* 25
spondens autem Iudas, qui tradidit eum,
dixit: Numquid ego sum Rabbi? Ait il-
*li: Tu dixisti. * Coenantibus autem eis,* 26
accepit Iesus panem, & benedixit, ac fre-
git, deditque discipulis suis, & ait: Acci-

*pite, & comedite hoc est corpus meum. **
27 Et accipiens calicem gratias egit: & de-
*dit illis, dicens: Bibite ex hoc omnes. **
28 Hic est enim sanguis meus noui testamen-
ti, qui pro multis effundetur in remissio-
*29 nem peccatorum. * Dico autem vobis:*
non bibam amodo de hoc genimissè vitis,
vsque in diem illum, cum illud bibam vo- 30
*biscum nouum in regno Patris mei, * Et*
hymno dicto, exierunt in Montem oliue- 31
*ti. * Tunc dicit illis Iesus. Omnes vos*
scandalum patiemini in me, in ista nocte.
Scriptum est enim: Percutiam pastorem, 32
*& dispergentur oues gregis. * Postquam*
autem resurrexero, præcedam vos in Ga- 33
*lilæam. * Respondens autem Petrus, ait*
illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te, 34
*ego numquam scandalizabor. * Ait illi*
Iesus: Amen dico tibi, quia in hac nocte
antequam gallus canter, ter me negabis.
35 Ait illi Petrus: Etiam si oportuerit me mo-
*ri tecum, non te negabo. * Similiter & om-* 36
*nes discipuli dixerunt. * Tunc venit Ie-*
sus cum illis in villam, quæ dicitur Geth-

Matc. 14. c.
17.
10. 16. d. 11.
22. h. 11. c.
7.
Matc. 16. b.
7.
10. 11. d. 18.
Matc. 14. d.
31.
Luc. 11. d.
39.

semani, & dixit discipulis suis: Sedete
*hic, donec vadam illuc, & orem. * Et af-* 37
sumpro Petro, & duobus filiis Zebedæi
*coepit contristari, & moestus esse. * Tunc* 38
ait illis: Tristis est anima mea vsque ad D
mortem: & sustinete hic, & vigilate me-
*um. * Et progressus pusillum, procidit* 39
in faciem suam, orans, & dicens: Pater
mi, si possibile est, transeat à me calix iste,
verumtamen non sicut ego volo, sed sicut
*tu. * Et venit ad discipulos suos, & in-* 40
uenit eos dormientes, & dicit Petro: Sic
*non potuistis vna hora vigilare mecum? **
Vigilate, & orate, vt non inretris in ten- 41
taionem. Spiritus quidem promptus est,
*caro autem infirma. * Iterum secundo* 42

abiit, & orauit, dicens: Pater mi, si non
potest hic calix transire nisi bibam illum, 43
*fiat voluntas tua. * Et venit iterum, &*
inuenit eos dormientes: erant enim ocu- 44
*li eorum grauati. * Et relictis illis, ite-*
rum abiit, & orauit tertio, eundem ser-
*monem dicens. * Tunc venit ad discipu-* 45
los suos, & dicit illis: Dormite iam, & re-
quiescite: ecce appropinquauit hora, &
E Filius hominis tradetur in manus pecca- 46
*torum. * Surgite, eamus: ecce appro-*
*pinquauit, qui me tradet. * Adhuc eo* 47
loquente, ecce Iudas vnus de duodecim
venit, & cum eo turba multa, cum gla-
dijs, & fustibus, missi à principibus sa-
*cerdotum, & senioribus populi. * Qui au-*

Matc. 14. c.
41.
Luc. 11. c.
47.
10. 18. a. 30.

tem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. * Et confestim accedens ad Iesum, dixit: Ave Rabbi. Et osculatus est eum. * Dixitque illi Iesus: Amice, ad quid venisti? Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in Iesum, & tenuerunt eum. * Et ecce vnus ex his, qui erant cum Iesu, extendens manum, exemit gladium suum, & percussit scutum principis sacerdotum amputauit auriculam eius. * Tunc ait illi Iesus: Conuertere gladium tuum in locum suum, omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. * An putas, quia non possum rogare patrem meum, & exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones Angelorum? * Quo modo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? * In illa hora dixit Iesus turbis: Tamquam ad latronem existis cum gladijs, & fustibus comprehendere me: Et quotidie apud vos sedebam docens in templo, & non me tenuistis. * Hoc autem totum factum est, vt adimpleretur Scripturæ prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. * At illi tenentes Iesum, duxerunt ad Caiphā principem sacerdotum, vbi Scribæ, & seniores conue-
nerant. * Petrus autem sequebatur eum a longe, vsque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, vt videret finem. * Principes autem sacerdotum, & omne concilium, quærebant falsum testimonium contra Iesum, vt eum morti traderent. * Et non in-
uenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Nouissimè autem venerunt duo falsi testes, * Et dixerunt: Hic dixit: Possum destruere templum Dei, & post triduum reedificare illud. * Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quæ isti aduersum te testificantur? * Iesus autem racebat. Et princeps sacerdotum ait illi: Adiuro te per Deum viuum, vt dicas nobis si tu es Christus filius Dei. Dicit illi Iesus: Tu dixisti: verumtamen dico vobis, amodo videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cœli. * Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: Blasphemauit: quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam: Quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis. * Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum e-
ciderunt, alij autem palmas in faciem eius dederunt. * Dicentes: Prophetiza nobis Christe, quis es, qui te percussit? * Petrus verò sedebat foris in atrio: & accessit ad eum vna ancilla, dicens: Et tu cum

Iesu Galilæa eras. * At ille negauit coram omnibus, dicens: Nescio quid dicis. * Exeunte autem illo ianuam, vidit eum alia ancilla, & ait his, qui erant ibi: Ecce hic erat cum Iesu Nazareno. * Et iterum negauit eum iuramento: Quia non noui hominem. * Et post pusillum accesserunt, qui stabant, & dixerunt Petro: Verè, & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit. * Tunc coepit dereptari, & iurare, quia non nouisset hominem. Et continuo gallus cantauit. * Et recordatus est Petrus verbi Iesu, quod dixerat: Prius quam gallus canter, ter me negabis. Egressus foras fleuit amarè.

C A P. XXVII.

Iudas, velatis argenteis, laqueo se suspendit: Iesus coram Pilato accusatus, non respondet; vxor autem Pilati dicit ipsum iustum: præligitur sament Barabbas: Pilatus lotis manibus Iesum flagellatum tradit crucifigendum: qui à militibus multipliciter illatus, ducitur ad crucifigendum: & solleo vino potatus, inter latrones crucifigitur, dimissis ipsis vestimentis: & à varijs multa iactatur in ipsum blasphemia: suboriuntur tenebræ: & clamans Iesus Eli, acetogno potatus, cum clamore expirat, ac signa varia sunt: corpus Iesu à Ioseph sepulchrum em-
hoditur à militibus.

MANE autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum, & seniores populi aduersus Iesum, vt eum morti traderent. * Et vinctum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato Præfidi. * Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, & senioribus, * Dicens: Peccaui, tradens sanguinem iustum. At illi dixerunt: Quid ad nos? tu videris. * Et proiectis argenteis in templo, recessit: & abiens laqueo se suspendit. * Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt: Non licet eos mittere in corbonam: quia pretium sanguinis est. Consilium autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. * Propter hoc vocatus est ager ille, Hacceldama, hoc est, ager sanguinis, vsque in hodiernum diem. * Tunc impletum est, quod dictum est per Ieremiam prophetam, dicentem. Et acceperunt triginta argenteos pretium appetiari, quem appetiario verunt à filiis Israel: * Et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. * Iesus autem stetit ante præfidentem, & inter-

Gen. 1. 2. 6.

Apoc. 1. 7.

1. 10.

Mt. 21. 6. 10.

51.

Thren. 4.

4. 10.

Mat. 14. 8.

71.

Luc. 22. 7.

50.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Ioh. 8. 14.

Mar. 14. 8.

10.

Luc. 22. 11.

Ioh. 8. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

A. 2. 1. 14.

interrogauit eum præses, dicens: Tu es
 Luc. 19. 8. Rex Iudæorum? Dicit illi Iesus: Tu dicis.
 10. 18. Et cum accusaretur à principibus sacer-
 11. dotum, & senioribus, nihil respondit. *
 Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quantà
 aduersum te dicunt testimonia? * Et non
 respondit ei ad vllum verbum, ita vt mi-
 raretur præses vehementer. * Per diem
 autem solemnem consueuerat præses po-
 pulo dimittere vnum vinctum, quem vo-
 luissent. * Habebat autem tunc vinctum
 insignem, qui dicebatur Barabbas. * Con-
 gregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem
 vultis dimittam vobis: Barabbam, an Ie-
 sum, qui dicitur Christus? * Sciebat enim,
 quod per inuidiam tradidissent eum. * Se-
 dente autem illo pro tribunali, misit
 eum vxor eius, dicens: Nihil tibi, & ius-
 to illi: multa enim passa sum hodie per vi-
 sum propter eum. * Principes autem sa-
 cerdotum, & seniores persuaserunt popu-
 lis, vt peterent Barabbam, Iesum verò
 perderent. * Respondens autem præses,
 ait illis: Quem vultis vobis de duobus di-
 mitti? At illi dixerunt: Barabbam. * Di-
 cit illis Pilatus: Quid igitur faciam de Ie-
 su, qui dicitur Christus? * Dicunt omnes:
 Crucifigatur. Ait illis præses: Quid enim
 mali fecit? At illi magis clamabant dicen-
 tes: Crucifigatur. * Videns autem Pila-
 tus, quia nihil proficeret, sed magis tu-
 multus fieret: accepta aqua, lauit manus
 coram populo, dicens: Innocens ego sum
 à sanguine iusti huius; vos videritis. * Et
 respondens vniuersus populus, dixit: San-
 gui seius super nos, & super filios nostros.
 Tunc dimisit illis Barabbam: Iesum autem
 flagellatum tradidit eis, vt crucifigeretur.
 Tunc milites præsidis suscipientes Iesum in

prætorium, congregauerunt ad eum vni-
 uersam cohortem: * Exuentes eum, chla-
 mydem coccineam circumdederunt ei; *
 Et plectentes coronam de spinis, posue-
 runt super caput eius, & arundinem in
 dextera eius. Et genu flexo ante eum, il-
 ludebant ei, dicentes: Aue rex Iudæorum.
 * Et expuentes in eum, acceperunt arun-
 dinem, & percutiebant caput eius. * Et
 postquam illuserunt ei, exuerunt eum cla-
 myde, & induerunt eum vestimentis eius,
 & duxerunt eum, vt crucifigerent. * Ex-
 euntes autem inuenerunt hominem Cyre-
 neum, nomine Simonem: hunc angaria-
 uerunt, vt tolleret crucem eius. * Et ve-
 nerunt in locum, qui dicitur Golgotha,
 quod est Caluarie locus. * Et dederunt
 ei vinum bibere cum felle mistum. Et cum
 gustasset, noluit bibere. * Postquam au-
 tem crucifixerunt eum, diuiserunt vesti-
 menta eius, sortem mittentes: vt imple-
 retur, quod dictum est per Prophetam di-
 centem: Diuiserunt sibi vestimenta mea,
 & super vestem meam miserunt sortem. *
 Et sedentes serabant eum. * Et im-
 posuerunt super caput eius causam ipsius
 scriptam: HIC EST IESVS REX
 IUDÆORVM. * Tunc crucifixi sunt
 cum eo duo latrones; vnus à dextris, &
 vnus à sinistris. * Prætereuntes autem bla-
 sphemabant eum mouentes capita sua, &
 dicentes: * Vah, qui destruis templum
 Dei, & in triduo illud rædificas: salua
 te ipsum: si filius Dei es, descende de
 cruce. * Similiter & principes sacerdotum
 illudentes eum Scribis, & senioribus di-
 cebant: * Alios saluos fecit, seipsum non
 potest saluum facere: si rex Israel est, de-
 scendat nunc de cruce, & credimus ei. *

Con-

Marc. 15. 16.
 Luc. 23. 11.
 Marc. 15. 16.
 Luc. 23. 11.

Luc. 23. 11.
 Luc. 23. 11.
 Marc. 15. 16.
 Luc. 23. 11.
 Luc. 23. 11.

10. 18. 19.

Sup. 1. 1. 18.
 Ps. 11. 1. 19.

Marc. 15. 16.
 Luc. 23. 11.
 18.
 19. 18. 19.
 18. 19. 18.

Marc. 15. 16.
 18.
 19. 18. 19.
 Pl. 1. 1. 18.

Confidit in Deo : liberet nunc , si vult 43
 eum : dixit enim : Quia filius Dei sum .
 Idipsum autem , & latrones , qui crucifixi 44
 erant cum eo , improperabant ei . * A sex- 45
 ta autem hora tenebrae factae sunt super
 vniuersam terram usque ad horam nonam .
 * Et circa horam nonam clamauit Iesus 46
 voce magna , dicens : Eli , Eli , lamma
 labethani ? hoc est : Deus meus , Deus
 47 meus , ut quid dereliquisti me ? * Quidam
 autem illic stantes , & audientes , dice-
 48 bant : Eliam vocat iste . * Et continuo cur-
 49 rens vnus ex eis acceptam spongiam im-
 pleuit aceto , & imposuit arundini , &
 50 dabat ei bibere . * Ceteri vero dicebant :
 Sine videamus an veniat Elias liberans
 51 eum . * Iesus autem iterum clamans vo-
 ce magna , emisit spiritum . * Et ecce vo-

lum templi scissum est in duas partes à
 summo usque deorsum , et terra mota est ,
 & petrae scissae sunt , * Et monumenta 52
 aperta sunt : & multa corpora sancto-
 rum , qui dormierant , surrexerunt . *
 Et exeuntes de monumentis post resur- 53
 rectionem eius ; venerunt in sanctam ci-
 uitatem , & apparuerunt multis . * Cen- 54
 turio autem , & qui cum eo erant , cu-
 stodientes Iesum , viso terrae motu , & his,
 quae fiebant , timuerunt valde , dicentes :
 55 Verè Filius Dei erat iste . * Erant autem
 ibi mulieres multae à longè , quae secu-
 56 tae erant Iesum à Galilaea , ministran-
 tes ei : * Inter quas erat Maria Magdale-
 57 ne , & Maria Iacobi , & Ioseph mater ,
 filiorum Zebedaei . * Cum autem sero fa-
 58 ctum esset , venit quidam homo diues ab
 Arimathaea , nomine Ioseph , qui & ipse
 59 discipulus erat Iesu . * Hic accessit ad Pi-
 latum ,

Marc. 15. 2.
 Luc. 23. 55.
 10.
 1019 c. 11.

latum, & petijt corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. * Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda. * Et posuit illud in monumento suo nouo, quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. * Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrum. * Altera autem die, quæ est post Parasceuen, conuenerunt principes sacerdotum, & Phari-

63 sæi ad Pilatum. * Dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc viuens: Post tres dies resurgam. Iube ergo custodiri sepulchrum vsque in diem tertium: ne forte veniant discipuli eius, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit à mortuis: & erit nouissimus error 65 peior priore. * At illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite, sicut scitis. * Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus.

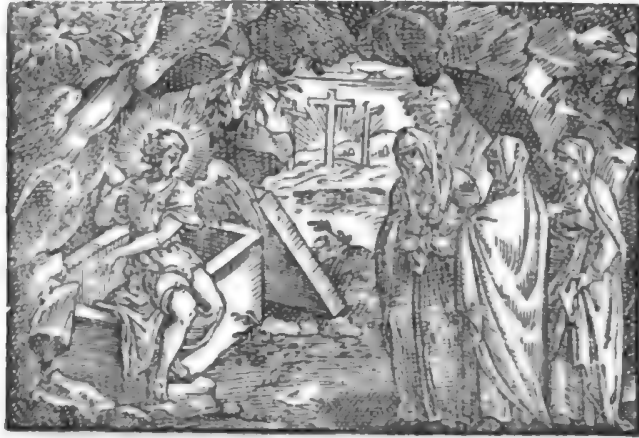
C A P. XXVIII.

Falso terramotu, exterritisque custodibus, Angelus mulieribus narrat Christi resurrectionem; qui ipsis apparens iubet (sicut & Angelus iusserat) ut discipulis nuntient, quod Dominum in Galilæa visuri sint: milites sepulchri custodes, pecunia corrupti, dicunt corpus Christi furto sublatum: discipuli videntes in Galilæa Dominum, inbeunt ire ad docendas, & baptizandas omnes gentes.

Mat. 28, 1-10.
10. 28, 1-10.

Vespere autem sabbati, quæ luce- scit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria, videre sepulchrum. * Et ecce terramotu factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de coelo: & accedens reuoluit lapidem, & sedebat super eum. * Erat autem aspectus eius sicut fulgur: & vestimentum eius sicut nix. * Præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui. * Respondens autem Angelus dixit mulieribus: Nolite timere vos: scio enim: quod Ie-

sum, qui crucifixus est, queritis: * 6 Non est hic: surrexit enim, sicut dixit: Venite, & videte locum, ubi positus erat Dominus. * Et citò euntes dicite discipulis eius, quia surrexit: & ecce præcedet vos in Galilæam: ibi eum videbitis. ecce prædixi vobis. * Et exierunt citò de monumento cum timore, & gaudio magno, currentes nuntiare discipulis eius. * Et ecce Iesus occurrit illis, dicens: Aucte. Illæ autem accesserunt, & tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eum. * Tunc ait illis Iesus: Nolite timere: ite, nuntiate fratribus meis, ut 11 eant in Galilæam, ibi me videbunt. * Quæ cum abiissent, ecce quidam de custodibus venerunt in ciuitatem, & nuntiauerunt principibus sacerdotum omnia, quæ facta fuerant. * Et congregati cum senioribus, consilio accepto, pecuniam copiosam dederunt militibus, 12 * Dicentes: Dicite, quia discipuli eius nocte venerunt, & furati sunt eum, nobis dormientibus. * Et si hoc auditum fuerit à præfide, nos suadebimus ei, & 13 securos vos faciemus. * At illi, accepta pecunia, fecerunt sicut erant edocti. Et diuulgatum est verbum istud apud Iu-

Iudæos, vsque in hodiernum diem. *
 Undecim autem discipuli abierunt in Ga- 16
 lilzæm, in montem, vbi constituerat il-
 lis Iesus. * Et videntes eum adoraue- 17
 runt: quidam autem dubitauerunt. *
 Et accedens Iesus locutus est eis, dicens: 18
 Data est mihi omnis potestas in cœlo, &

19 in terra. * Exeuntes ergo docete omnes
 gentes, baptizantes eos in nomine Pa-
 tris, & Filij, & Spiritus sancti: * Do-
 centes eos seruare omnia quęcunque man-
 dauit vobis. Et ecce ego vobiscum sum
 omnibus diebus, vsque ad consummatio-
 nem sæculi.

Marc. 16. 7.

S A N-

815

S A N C T V M I E S V C H R I S T I E V A N G E L I V M S E C V N D V M M A R C V M.

C A P V T P R I M V M.

Ioannes in austeritate vita predicat, ac baptizat aqua; Christus vero Spiritu Sancto; qui à Ioanne baptizatus, cum bestiis agens in deserto, post ieiunium quadraginta dierum à satana tentatur, & Ioanne tradito predicare incipit in Galilæa, vocatisque Simone, & Andrea, Iacobo, & Ioanne Zebedæi, accedit Capharnaum, & reliqua Galilæa loca, ibique predicans curat socrum Simonis, & leprosum quem mittit ad sacerdotes, plurimosque demoniacos, ac male habentes cum magna omnium admiratione.

Initium Euāgelij Iesu Christi, Filij Dei. Sicut scriptum est in Isaia propheta: * Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. * Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite semitas eius. * Fuit Ioannes in deserto baptizans, & prædicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum. * Et egrediebatur ad eum omnis Iudæa regio, & Ierosolymitæ vniuersi, & baptizabantur ab illo in Iordanis

6 flumine, confitentes peccata sua. * Et erat Ioannes vestitus pilis cameli, & zona pellicea circa lumbos eius, & locustas, & mel sylvestre edebat. Et prædicabat dicens: *
7 Venit fortior me post me: cuius non sum dignus procumbens soluere corrigiam calceamentorum eius. * Ego baptizavi vos aqua, ille verò baptizabit vos Spiritu sancto. * Et factum est: in diebus illis venit Iesus à Nazareth Galilææ: & baptizatus est à
8 Ioanne in Iordane. * Et statim ascendens de aqua, vidit coelos apertos, & Spiritum tanquam columbam descendantem, & inuenientem in ipso. * Et vox facta est de coelis: Tu es filius meus dilectus, in te complacui. * Et statim Spiritus expulit eum in
9 desertum. * Et erat in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: & tentabatur à satana: eratque cum bestiis, & Angeli ministrabant illi. * Postquam autem traditus est Ioannes, venit Iesus in Galilæam, prædicans Euangelium regni Dei, *
10 Et dicens: Quoniam impletum est tempus, & appropinquauit regnum Dei: poenitemini, & credite Euangelio. * Et præteriens secus mare Galilææ vidit Simonem, & Andream fratrem eius, mittentes retia in mare (erant enim piscatores). * Et dixit eis Iesus: Venite post me, & faciam vos fieri

10. 1. d. 27.
Mat. 3. 1. 5.
11. c. 16. &
19. d. 4.

Luc. 3. c.
10. 1. d. 11.
Mat. 3. c. 1.
Luc. 4. c. 1.

Mat. 4. b. m.
Luc. 4. c. 14.
10. 4. f. 41.
Mat. 4. c. 18
Luc. 6. d. 2.

Mat. 3. c. 1.
Mat. 3. c. 2.
1.
Isai. 40. d. 3.
10. 1. c. 15.
Luc. 3. d. 4.
Mat. 3. d. 5.
Leuit. 11. c.
12.
Mat. 3. c. 13.
Luc. 3. c. 16.

fieri piscatores hominum. * Et protinus re- 18
lictis retibus, secuti sunt eum. * Et progres- 19
sus inde pusillum, vidit Iacobum Zebedei,
& Ioannem fratrem eius, & ipsos compo-
nentes retia in naui: * Et statim vocauit il- 20
los: Et relicto patre suo Zebedeo in naui
cum mercenarijs, secuti sunt eum. * Et in- 21
grediuntur Capharnaum: & statim sabbatis ingressus in synagogam, docebat eos. *
Et stupebat super doctrina eius: erat enim 22
docense eos, quasi potestatem habens, & C
non sicut Scribæ. * Et erat in synagoga eo- 23
rum homo in spiritu immundo: & exclamauit. * Dicens: Quid nobis, & tibi Iesu 24
Nazarene: venisti perdere nos? scio qui sis, Sanctus Dei. * Et comminatus est ei Iesus, 25
dicens: Obmutesce, & exi de homine. * Et 26
discerpens eum spiritus immundus, & exclamans voce magna exiit ab eo. * Et mira- 27
ti sunt omnes, ita vt conquirerent inter se dicentes: Quidnam est hoc? quænam doctrina hæc noua; quia in potestate etiam spiritibus immundis imperat, & obediunt ei. * Et processit rumor eius statim in om- 28
nem regionem Galilææ. * Et protinus egredientes de synagoga, venerunt in domum Simonis, & Andreæ cum Iacobo, & Ioanne. * Decumbebat autem socrus Simonis febricitans: & statim dicunt ei de illa. * Et accedens eleuauit eam, apprehensa manu eius: & continuo dimisit eam febris, & ministrabat eis. * Vespere autem facto cum occidisset sol, asterebant ad eum omnes malè habentes, & dæmonia habentes: * Et erat omnis ciuitas congregata ad 33
ianuam. * Et curauit multos, qui vexabantur varijs languoribus, & dæmonia multa eiciebat, & non sinebat ea loqui, quoniam sciebant eum. * Et diluculo valde surgens, 35
egressus abiit in desertum locum, ibique orabat. * Et persecutus est eum Simon, & qui cum illo erant. * Et cum inuenissent eum, dixerunt ei: Quia omnes quærunt te. D
* Et ait illis: Eamus in proximos vicos, & ciuitates, & ibi prædicemus: ad hoc enim veni. * Et erat prædicans in Synagogis eorum, 39
& in omni Galilæa, & dæmonia eiciens. *
* Et venit ad eum leprosus deprecans eum: 40
& genu flexo dixit ei: Si vis, potes me mundare. * Iesus autem misertus eius, extendit 41
manum suam: & tangens eum, ait illi: Volo: Mundare. * Et cum dixisset, statim dis- 42
cessit ab eo lepra, & mundatus est. * Et 43
comminatus est ei, statimque eiecit illum. *
* Et dicit ei: Vide nemini dixeris: sed vade, ostende te principi sacerdotum, & offer pro emundatione tua, quæ præcepit Moyses in testimonium illis. At ille egressus cepit prædicare, & diffamare sermonem, ita vt iam non posset manifestè intro-

ire in ciuitatem, sed foris in desertis locis esset, & conueniebant ad eum vndique.

C A P. I I.

Murmurantibus Scribis, quod paralytico perfectum in grabato demisso diceret remitti peccata, iubens ipsum ferre grabatum sanatum eum: apud Leui, quem ad se sequendum vocauerat discumbens cum pluribus publicanis, rationem dicit, murmurantibus Phariseis, quare cum peccatoribus conuersetur, & cur ipsius discipuli non ieiunent, quos etiam spicas sabbato volentes excusat.

ET iterum intrauit Capharnaum post dies, * Et auditum est, quod in domo 1
esset, conuenerunt multi, ita vt non caperet neque ad ianuam, & loquebatur eis verbum. * Et venerunt ad eum ferentes paralyticum, qui à quatuor portabatur. Et cum non possent offerre eum illi præ turba, nudauerunt tectum, vbi erat: & patefacientes submiserunt grabatum, in quo paralyticus iacebat. * Cum autem vidisset Iesus fidem illorum, ait paralytico: Fili dimittuntur tibi peccata tua. * Erant autem illic quidam de scribis sedentes, & cogitantes in cordibus suis: * Quid hic sic loquitur? blasphemat: Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? * Quo statim cognito Iesus spiritu suo, quia sic cogitarent intra se, dicit illis: Quid ista cogitatis in cordibus vestris? 9
* Quid est facilius, dicere paralytico: Dimittuntur tibi peccata; an dicere: Surge, 10
tolle grabatum tuum, & ambula? * Vt autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata: (ait 11
paralytico) * Tibi dico: Surge, tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam. * Et statim surrexit ille: & sublato grabato, abiit coram omnibus, ita vt mirarentur omnes, & honorificarent Deum, dicentes: 13
Quia nunquam sic vidimus. * Et egressus est rursus ad mare: omnisque turba veniebat ad eum, & docebat eos. * Et cum præteriret, vidit Leui Alphæi sedentem ad telonium, & ait illi: Sequere me. Et surgens 15
secutus est eum. * Et factum est, cum accumberet in domo illius, multi publicani, & peccatores simul discumbebant cum Iesu, & discipulis eius: erant enim multi, 16
qui & sequebantur eum. * Et Scribæ, & Pharisei videntes, quia manducaret cum publicanis, & peccatoribus, dicebant discipulis eius: Quare cum publicanis, & peccatoribus, manducat & bibit Magister vester? * Hoc audito Iesus ait illis: Non necesse habent sani medico, sed qui malè habent: non enim veni vocare iustos, sed peccatores. Et erant discipuli Ioannis, & Pharisei ieiunantes: & veniunt, & dicunt illi:

Quare

Matt. 9.1
Luc. 9.18

Mat. 9.1
Luc. 9.18

Matt. 9.1
Luc. 9.18

1. Tim. 1.6
15.

Quare discipuli Ioannis, & Phariseorum
ieiunant, tui autem discipuli non ieiunant?
Et ait illis Iesus: Nunquid possunt filij nu-
ptiarum, quamdiu sponsus cum illis est, iei-
iunare? Quanto tempore habent secum
sponsum, non possunt ieiunare. * Venient
autem dies cum auferetur ab eis sponsus:
& tunc ieiunabunt in illis diebus. * Nemo
assumentum panni rudis assuit vestimento
veteri: alioquin aufert supplementum no-
uum à veteri, & maior scissura fit. * Et ne-
mo mittit vinum novum in vtres veteres: D
alioquin dirumpet vinum vtres, & vinum
effundetur, & vtres peribunt: sed vinum
novum in vtres novos mitti debet. * Et fa-
ctum est iterum cum Dominus sabbatis
ambularet per sata, & discipuli eius coepe-
runt progredi, & vellere spicas. * Pharisei
autem dicebant ei: Ecce, quid faciunt sab-
batis, quod non licet? * Et ait illis? Nun-
quam legistis quid fecerit Dauid, quando
necessitatem habuit, & esurijt ipse, & qui
cum eo erant? * Quomodo introiuit in do-
mum Dei sub Abiathar principe sacerdo-
tum, & panes propositionis manducavit,
quos non licebat manducare, nisi sacerdo-
tibus, & dedit eis, qui cum eo erant? * Et
dicebat eis: Sabbatum propter hominem
factum est, & non homo propter sabba-
tum. * Itaque Dominus est filius hominis
etiam sabbati.

C A P. I I I.

*Postquam manum aridam curauerat, Phari-
seorum cedens machinationi secedit, turbis
undique ad ipsum confluentibus, quarum
infirmos curat: duodecim à se electos (qui
hic recensentur) mittit ad predicandum, da-
ta ipsis potestate super infirmitates, ac dæ-
monia: Scribas blasphemantes ipsum in
Beelzebub eijcere demonia conuincit falsita-
tis, dicens blasphemiam in Spiritum san-
ctum irremissibilem, & quasine mater, &
fratres eius.*

ET introiuit iterum in synagogam: &
erat ibi homo habens manum ari-
dam. * Et obseruabant eum, si sabbatis cu-
raret, vt accusarent illum. * Et ait homini
habenti manum aridam: Surge in medium.
* Et dicit eis: Licet sabbatis benefacere, an
male? animam saluam facere, an perdere?
At illi tacebant. Et circumspiciens eos cum
ira, contristatus super cœcitate cordis eo-
rum, dicit homini: Extende manum
tuam. Et extendit, & restituta est ma-
nus illi, * Exeuntes autem Pharisei,
statim cum Herodianis consilium facie-
bant, aduersus eum, quomodo eum per-
derent. * Iesus autem cum discipulis suis

secessit ad mare: & multa turba à Galilæa,
& Iudæa secuta est eum, * Et ab Ierosoly-
mis, & ab Idumæa, & trans Iordanem: &
qui circa Tyrum, & Sidonem, multitudo
magna, audientes, quæ faciebat, venerunt
ad eum. * Et dixit discipulis suis, vt nauicu-
la sibi deseruiret propter turbam, ne com-
primerent eum. * Multos enim sanabat, ita
vt irruerent in eum, vt illum tangerent
quotquot habebant plagas. * Et spiritus
immundi, cum illum videbant, procide-
bant ei: & clamabant dicentes: * Tu es Fi-
lius Dei. Et vehementer comminabatur
eis ne manifestarent illum. * Et ascendens
in montem vocauit ad se quos voluit ipse:
& venerunt ad eum. Et fecit, vt essent duo.
decim cum illo: & vt mitteret eos prædi-
care. * Et dedit illis potestatem curandi in-
firmitates, & eijciendi dæmonia. * Et im-
posuit Simoni nomen Petrus: * Et Iaco-
bum Zebedæi, & Ioannem fratrem Iacobi,
& imposuit eis nomina Boanerges, quod
est, Filij tonitru: * Et Andream, & Philip-
pum, & Bartholomæum, & Matthæum, &
Thomam, & Iacobum Alphæi, & Thad-
dæum, & Simonem Cananæum, Et Iudam
Iscariotem, qui & tradidit illum. * Et ve-
niunt ad domum: & conuenit iterum tur-
ba, ita vt non possent neque panem man-
ducare. * Et cum audissent sui, exierunt te-
nere eum: dicebant enim: Quoniam in fu-
rorem versus est. * Et scribæ, qui ab Ieroso-
lymis descenderant, dicebant: Quoniam
Beelzebub habet, & quia in principe dæ-
moniorum eijcit dæmonia. * Et conuoca-
tis eis, in parabolis dicebat illis: Quomodo
potest satanas satanam eijcere? * Et si re-
gnum in se diuidatur, non potest regnum
illud stare. * Et si domus super semetipsam
dispertiat, non potest domus illa stare. *
Et si satanas consurrexerit in semetipsum,
dispertitus est, & non poterit stare, sed fi-
nem habet. * Nemo potest vasa fortis in-
gressus in domum diripere, nisi prius for-
tem alliget, & tunc domum eius diripiet. *
Amen dico vobis, quoniam omnia dimit-
tentur filijs hominum peccata, & blas-
phemia quibus blasphemauerint: * Qui
autem blasphemauerit in Spiritum san-
ctum, non habebit remissionem in æter-
num, sed reus erit æterni delicti. * Quo-
niam dicebant: Spiritum immundum ha-
bet. * Et veniunt mater eius, & fratres: &
foris stantes miserunt ad eum vocantes eum.
* Et sedebat circa eum turba: & dicunt ei:
Ecce mater tua, & fratres tui foris quæ-
runt te. * Et respondens eis, ait: Quæ est
mater mea, & fratres mei? * Et circum-
spiciens eos, qui in circuitu eius sede-
bant, ait: Ecce mater mea, & fra-
tres

FFF

Matt. 10. 6.
Luc. 6. h. 11.

Matt. 9. 4.
14.

Matt. 12. c.
11.
Luc. 11. b.
10.
Io. 8. d. 56.
Matt. 12. d.
46.
Luc. 8. c. 19.

Matt. 9. b.
15.
Luc. 5. f. 35.

Matt. 11. a.
2.
Luc. 6. a. 1.
1. Reg. 21.
h. 6.
2. 10. 24. b. 9.

Matt. 11. a.
10.
Luc. 6. b. 16.

Matt. 11. b.
14.

tres mei, * Qui enim fecerit voluntatem 3
Dei, hic frater meus, & soror mea, & ma-
ter est.

C A P. I V.

*Parabolam proponit seminantis, quam disci-
pulis declarat: lucernam dicit super cande-
labrum ponendam: addens parabolas de se-
mine in terram iacto, quod excrevit dar-
monis eo, qui seminavit, & de grano sinapi:
discipulis autem seorsim omnia inter-
pretatur: in naui à semine excitatur, tempe-
statem maris sedat.*

Mat. 13. 2. 1
Luc. 11. 4

ET iterum coepit docere ad mare: & cō-
gregata est ad eum turba multa, ita A
ut nauim ascendens sederet in mari, & om-
nis turba circa mare super terram erat: *
Et docebat eos in parabolis multa, & dice-
bat illis doctrina sua: * Audite: ecce exiit 3
seminans ad seminandum. * Et dum semi-
nat, aliud cecidit circa viam, & venerunt 4
volucres coeli, & comederunt illud. * Aliud 5
verò cecidit super petrosa, vbi non habuit
terram multam: & statim exortum est,
quoniam non habebat altitudinem terræ:
* Et quando exortus est sol, exaruit: & 6
eo quod non habebat radicem, exaruit: *
Et aliud cecidit in spinas: & ascenderunt 7
spinæ, & suffocauerunt illud, & fructum
non dedit. * Et aliud cecidit in terram bo- 8
nam: & dabat fructum ascendentem, & cre-
scentem, & afferebat vnum triginta, vnum
sexaginta, & vnum centum. * Et dicebat: 9
Qui habet aures audiendi, audiat. * Et cum 10
esset singularis, interrogauerunt eum, qui
eum eo erant duodecim, parabolam. * Et 11
dicebat eis: Vobis datum est nosse myste-
rium regni Dei: illis autem, qui foris sunt, B
in parabolis omnia fiunt: * Ut videntes vi- 12
deant, & non videant, & audientes au-
diant, & non intelligant: ne quando con-
uertantur, & dimittantur eis peccata. * Et 13
ait illis: Nescitis parabolam hanc? & quo-
modo omnes parabolas cognoscetis? Qui 14
seminat, verbum seminat. * Hi autem 15
sunt, qui circa viam, vbi seminatur ver-
bum, & cum audierint, confestim venit
satanas, & aufert verbum, quod semina-
tum est in cordibus eorum. * Et hi sunt si- 16
militer, qui super petrosa seminantur: qui
cum audierint verbum, statim cum gau-
dio accipiunt illud: * Et non habent radi- 17
cem in se, sed temporales sunt: deinde or-
ta tribulatione, & persecutione propter
verbum confestim scandalizantur. * Et 18
alii sunt, qui in spinis seminantur: hi sunt,
qui verbum audiunt, * Et ærumna sæcu- 19
li, & deceptio diuitiarum, & circa reliqua

1. Cor. 14. 9
Mat. 13. 35
14.
1. Cor. 13. 14
A. Cor. 13. 16
Ro. 11. 8. 12

1. Tim. 4. 2

concupiscentiæ introeuntes suffocant ver-
bum, & sine fructu efficitur. * Et hi
C sunt, qui super terram bonam seminati
sunt, qui audiunt verbum, & suscipiunt,
& fructificant, vnum triginta, vnum se-
21 xaginta, & vnum centum. * Et dicebat
illis: Numquid venit lucerna, ut sub mo-
dio ponatur, aut sub lecto? nonne ut su-
22 per candelabrum ponatur? * Non est
enim aliquid absconditum, quod non ma-
nifestetur: nec factum est occultum, sed
23 ut in palam veniat. * Si quis habet aures
24 audiendi, audiat. * Et dicebat illis: Vi-
dete quid audiatis. In qua mensura men-
si fueritis, remetietur vobis, & adicietur
25 vobis. * Qui enim habet, dabitur illi, &
qui non habet, etiam quod habet, aufere-
26 tur ab eo. * Et dicebat: Sic est regnum
Dei, quemadmodum si homo iaciat se-
27 mentem in terram, * Et dormiat, & exur-
gat nocte, & die, & semen germinet, &
28 crescat, dum nescit ille. * Vltro enim
terra fructificat, primum herbam, dein-
de spicam, deinde plenum frumentum in
29 spica. * Et cum produxerit fructus, sta-
tim mittit falcem, quoniam adest messis. *
30 Et dicebat: Cui assimilabimus regnum
Dei? aut cui parabolæ comparabimus il-
31 lud? * Sicut granum sinapis, quod cum
D seminatum fuerit in terra, minus est om-
32 nibus seminibus, quæ sunt in terra: * Et
cum seminatum fuerit, a'cendit, & fit ma-
ius omnibus oleribus, & facit ramos ma-
gnos, ita ut possint sub vmbra eius aues
33 coeli habitare. * Et talibus multis para-
bolis loquebatur eis verbum, prout po-
34 terant audire: * Sine parabola autem non
loquebatur eis: seorsum autem disci-
35 pulis suis differebat omnia. * Et ait illis
in illa die, cum sero esset factum: Trans-
36 eamus contra. * Et dimittentes tur-
bam, assumunt eum ita ut erat in na-
37 ui: & alie naues erant cum illo. * Et
facta est procella magna venti, & flu-
ctus mittebat in nauim, ita ut imple-
38 retur nauis. * Et erat ipse in puppi su-
per ceruical dormiens: & excitant eum,
& dicunt illi: Magister, non ad te per-
39 tinet, quia perimus? * Et exurgens com-
minatus est vento, & dixit mari: Ta-
ce, obmutescere. Et cessauit ventus: &
40 facta est tranquillitas magna. * Et ait
illis: Quid timidi estis? necdum ha-
betis fidem? & timuerunt timore ma-
gno, & dicebant ad alterutrum: Quis,
putas, est ille, quia & ventus, & mare
obediunt ei.

Mat. 13. 35
15.
Luc. 8. 16.
& 11. 35.
Mat. 10. 6.
16.
Luc. 8. 17.
Mat. 7. 8. 1.
Luc. 6. 9. 12.
Mat. 13. 35.
15. & 21. 6.
19.
Luc. 8. 18.
& 19. 4. 16.

Mat. 13. 35
14.

Matth. 8. 25.
Luc. 8. 25.

C A P. V.

*In regione Gerasenorum demoniacum curat
ferocissimum à legione demonum; quibus
permittit, ut in porcos ingrediantur, nec
sinit, ut ipsum sequantur, qui liberatus
erat: curata muliere à profluvio sangui-
nis, venit ad domum Iairi, eiusque filiam
resuscitat.*

Matth. 8. d.
28.
Luc. 8. d. 16.

ET venerunt trans fretum maris in re-
gionem Gerasenorum. * Et exeunti ei A
de naui, statim occurrit de monumentis 2
homo in spiritu immundo, * Qui domici- 3
lium habebat in monumentis, & neque ca-
tenis iam quisquam poterat eum ligare: *
Quoniam sæpe compedibus, & catenis 4
vinctus, dirupisset catenas, & compedes
comminuisset, & nemo poterat eum do-
mare. Et semper die, ac nocte in monumen- 5
tis, & in montibus erat, clamans, & conci-
dens se lapidibus. * Videns autem Iesum à 6
longe, cucurrit, & adoravit eum: * Et cla- 7
mans voce magna dixit: Quid mihi, & ti-
bi, Iesu fili Dei altissimi? adiuro te per Deū,
ne me torqueas. * Dicebat enim illi: Exi spi- 9
ritus immunde ab homine. * Et interroga- 8
bat eum: Quod tibi nomen est? Et dicit ei:
Legio mihi nomen est, quia multi sumus. *
Et deprecabatur eum multum, ne se expel- 10
leret extra regionem. * Erat autem ibi cir- 11
ca montem grex porcorum magnus, pa-
scens. * Et deprecabantur eum spiritus, di- 12
centes: mitte nos in porcos, ut in eos intro-
eamus. * Et concessit eis statim Iesus. Et ex- 13
euntes spiritus immundi introierunt in por- B
cos: & magno impetu grex præcipitatus est
in mare ad duo millia, & suffocati sunt in
mari. * Qui autem pascebant eos, fugerunt, 14
& nuntiaverunt in civitatem, & in agros.
Et egressi sunt videre quid esset factum: *
Et veniunt ad Iesum & vident illum, qui à
demonio vexabatur, sedentem, vestitum, &
sanæ mentis, & timuerunt. Et narrauerunt 16
illis, qui viderant, qualiter factum esset ei,
qui demonium habuerat, & de porcis. * Et 17
rogare coeperunt eum, ut discederet de fi-
nibus eorum. Cumque ascenderet navim, 17
coepit illum deprecari, qui à demonio ve-
xatus fuerat, ut esset cum illo: * Et non ad- 19
misit eum, sed ait illi: Vade in domum
tuam ad tuos, & annuncia illis, quanta tibi
Dñs fecerit, & misertus sit tui. * Et abiit, & 20
coepit prædicare in Decapoli, quanta sibi
fecisset Iesus: & omnes mirabantur. * Et 21
eum transcendisset Iesus in naui rursum
trans fretum, convenit turba multa ad eū,
erat circa mare. Et venit quidam de archi- 22
synagogis nomine Iairus: & videns eum, C
procidit ad pedes eius, * Et deprecabatur 23

Matth. 9. c.
18.
Luc. 8. d. 41.

eum multum, dicens: Quoniam filia mea in
extremis est, Veni, impone manum super
eam, ut salua sit, & viuat. * Et abiit cum il-
lo, & sequebatur eum turba multa, & cō-
primebant eū. * Et mulier, quæ erat in pro-
fluvio sanguinis annis duodecim, * Et fue-
rat multa perpeffa à compluribus medicis,
& erogauerat omnia sua, nec quidquam
profecerat, sed magis deterius habebat, *
Cum audisset de Iesu, venit in turba retro,
& tetigit vestimentum eius: * Dicebat enim,
Quia si vel vestimentum eius tetigero, sal-
ua ero. * Et confestim siccatum est fons san-
guinis eius: & sensit corpore, quia sanata
esset à plaga. * Et statim Iesus in semetipso
D cognoscens virtutem, quæ exierat de illo,
conuersus ad turbam, aiebat: Quis tetigit
vestimenta mea? * Et dicebant ei discipuli
sui. Vides turbam comprimentem te, & di-
cis: Quis me tetigit? * Et circumspiciebat
videre eam, quæ hoc fecerat. * Mulier verò
timens, & tremens, sciens quod factum es-
set in se, venit: & procidit ante eum, & di-
xit ei omnem veritatem. * Ille autem dixit
ei: Filia, fides tua te saluam fecit: vade in
pace, & esto sana à plaga tua. * Adhuc eo
loquente, veniunt ab archisynagogo, di-
centes: Quia filia tua mortua est: quid ultra
vexas Magistrum? Iesus autem audito ver-
bo, quod dicebatur, ait archisynagogo: No-
li timere, tantummodo crede. * Et non ad-
misit quemquam se sequi, nisi Petrum, &
Iacobum, & Ioannem fratrem Iacobi. * Et
veniunt in domum archisynagogi, & videt
tumultum, & flentes, & eiulantes multum.
* Et ingressus, ait illis: Quid turbamini, &
ploratis? puella non est mortua, sed dor-
mit. * Et irridebant eum. Ipse verò, eiecit
omnibus assumit patrem, & matrem puel-
læ, & qui secum erant, & ingreditur ubi
puella erat iacens, Et tenens manum puel-
læ, ait illi: Talitha cumi, quod est interpre-
tatum: Puella (tibi dico) surge. * Et conse-
stim surrexit puella, & ambulabat: erat au-
tem annorum duodecim: & obstupuerunt
stupore magno. * Et præcepit illis vehe-
menter, ut nemo id sciret: & dixit dari illi
manducare.

Luc. 7. 8. 10

C A P. V I.

*Christi doctrinam in ipsius patriam admiran-
tur: ubi tamen propter illorum incredulita-
tem pauca edidit miracula: Apostolos mit-
tens ad prædicandum, instruit quid obser-
uare debeant: Herodes, audita Christi vo-
ce, dicit Ioannem Baptistam resurrexisse,
cuius caput postulantis Herodiadis filia sal-
tarici propter insinandum tradiderat: in
deserto quinq; panibus, & duobus piscibus
quinq; millia virorum satiat: super mare*

*ambulans, tempus sedas: in terra
Genexorath plurimos salu fimbria vesti-
menti sanat.*

ET eg: eisus inde, abiit in patriam suam: 1
& sequebantur eum discipuli sui: * Et A
facto sabbato coepit in synagoga docere: & 2
multi audientes admirabantur in doctrina
eius, dicentes: Vnde huic haec omnia? & 3
quae est sapientia, quae data est illi; & virtu-
tes tales, quae per manus eius efficiuntur? *
Nonne hic est faber, filius Mariae frater Ia-
cobi, & Ioseph, & Iudae, & Simonis? nonne
& sorores eius hic nobiscum sunt? & scan-
dalizabantur in illo: * Et dicebat illis Iesus: 4
Quia non est propheta sine honore nisi in
patria sua, & in domo sua, & in cognatione
sua. * Et non poterat ibi virtutem ullam fa- 5
cere, nisi paucos infirmos impositis mani-
bus curauit: * Et mirabatur propter incre- 6
dultatem eorum, & circuibat castella in
circuitu docens. * Et vocauit duodecim: & 7
coepit eos mittere binos, & dabat illis po-
testatem spirituum immundorum. * Et pre- 8
cepit eis ne quid tollerent in via, nisi virga
tantum: non peram, non panem, neque in
zona as, * Sed calceatos sandalijs, & ne in- 9
ducerentur duabus tunicis. * Et dicebat eis: 10
Quocumque introieritis in domum, illic B
manete, donec exeatis inde: * Et quicum- 11
que non receperint vos, nec audierint vos,
vos, exeuntes inde, excutite puluerem
de pedibus vestris in testimonium illis. Et 12
exeuntes praedicabant, ut poenitentiam
agerent: * Et daemonia multa eiciebant, & 13
ungebant oleo multos aegros, & sanabant:
* Et audiuit rex Herodes, (manifestum 14
enim factum est nomen eius) & dicebat:
Quia Ioannes Baptista resurrexit a mor-
tuis: & propterea virtutes operantur in il-
lo. * Alij autem dicebant: Quia Elias est. 15
Alij vero dicebant: Quia propheta est,
quasi vnus ex prophetis. * Quo audito He- 16
rodes ait: Quem ego decollaui Ioannem, C
hic a mortuis resurrexit. Ipse enim Herodes 17
misit, ac tenuit Ioannem, & vinxit eum in
carcere, propter Herodiadem uxorem Phi-
lippi fratris sui, quia duxerat eam. * Dice- 18
bat enim Ioannes Herodi: Non licet tibi
habere uxorem fratris tui. * Herodias au- 19
tem insidiabatur illi: & volebat occidere
eum, nec poterat. * Herodes enim metue- 20
bat Ioannem, sciens eum virum iustum, &
sanctum: & custodiebat eum, & audito eo
multa faciebat, & libenter eum audiebat.
* Et cum dies opportunus accidisset, Hero- 21
des natalis sui coenam fecit principibus, &
tribunis, & primis Galilae. * Cumque in- 22
troisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset,
& placuisset Herodi, simulque recumben-
tibus: rex ait puellae: Pete a me, quod vis, &

23 dabo tibi: * Et iurauit illi: Quia quidquid
petieris, dabo tibi, licet dimidium regni
24 mei. * Quae cum exisset, dixit matri suae:
D quid petam? * At illa dixit: Caput Ioannis
25 Baptista. * Cumque introisset statim cum
festinatione ad regem, petiuit dicens: Volo
ut protinus des mihi in disco caput Ioan-
26 nis Baptista. * Et contristatus est rex: prop-
ter iusiurandum & propter simul discum-
27 bentes, noluit eam contristare: * Sed misso
speculatore praecipit afferri caput eius in
28 disco. Et decollauit eum in carcere, * Et
attulit caput eius in disco: & dedit illud
29 puellae, & puella dedit matri suae. * Quo
audito discipuli eius venerunt, & tulerunt
corpus eius: & posuerunt illud in monu-
30 mento. * Et conuenientes Apostoli ad Ie-
sum, renuntiauerunt ei omnia, quae egerat,
31 & docuerant. * Et ait illis: Venite seorsum
in desertum locum, & requiescite pusillu. Matt. 14 b.
Erant enim, qui veniebant, & redibant Luc. 9 b. 10.
multi: & nec spatium manducandi habe-
32 bant. * Et ascendentes in nauim, abierunt
E in desertum locum seorsum. * Et viderunt
eos abeuntes, & cognouerunt multi: & pe-
destres de omnibus ciuitatibus concurre-
34 runt illuc, & praenerunt eos. * Et exiens
vidit turbam multam Iesus: & misertus est
super eos, quia erant sicut oves non haben-
tes pastorem, & coepit illos docere multa.
35 * Et cum iam hora multa fieret, accesserunt
discipuli eius, dicentes: Desertus est
36 locus hic, & iam hora praeterijt: * Dimitte
illos, ut euntes in proximas villas, & vicos
37 emant sibi cibos, quos manducent. * Et re-
spondens ait illis: Date illis vos manduca-
re. Et dixerunt ei: Euntes emamus ducentis
denarijs panes, & dabimus illis manduca-
38 re. * Et dicit eis: Quot panes habetis? ite, &
videte. Et cum cognouissent, dicunt: Quin-
39 que, & duos pisces. * Et praecipit illis, ut ac-
cumbere facerent omnes secundum con-
40 tubernia super viride foenum. * Et discubuerunt
in partes, per centenos, & quin-
41 quagenos. * Et acceptis quinque panibus,
& duobus piscibus intuens in coelum, be-
nedixit & fregit panes, & dedit discipulis
suis, ut ponerent ante eos: & duos pisces
42 diuisit omnibus: * Et manducauerunt
43 omnes, & saturati sunt. * Et sustulerunt re-
liquias, fragmentorum duodecim cophi-
44 nos plenos, & de piscibus. * Erant autem,
qui manducauerunt quinque millia viro-
45 rum. * Et statim coegit discipulos suos
ascendere nauim, ut praecederent eum trans
fretum ad Bethsaidam, dum ipse dimitte-
46 ret populum. * Et cum dimisisset eos, abiit
47 in montem orare. * Et cum sero esset, erat
nauis in medio mari, & ipse solus in terra. * Matt. 14 c.
48 Et videns eos laborantes in remigando 26.
(erat

(erat enim ventus contrarius eis) & circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra mare: & volebat præterire eos. * At illi, vt viderunt eum ambulantem supra mare, putauerunt phantasma esse, & exclamauerunt. * Omnes enim viderunt eum, & conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis, & dixit eis: Confidite, ego sum, nolite timere. * Et ascendit ad illos in nauim, & cessauit ventus. Et plus magis intra se stupebant: * Non enim intellexerunt de panibus; erat enim cor eorum obæcaturum. * Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesareth, & applicuerunt. Cumque egressi essent de nauim, continuo cognouerunt eum: * Et percurrentes vniuersam regionem illam, coeperunt in grabatis eos, qui se malè habebant, circumferre, vbi audiebant eum esse. * Et quocumque introibat, in vicos, vel in villas, aut ciuitates, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur eum, vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent: & quotquot tangebant eum, salui fiebant.

C A P. V I I

Pharisæi redarguit, Christi arguentes discipulos, quod non lotis aderant manibus, cum ipse Dei mandata ob suas traditiones transgredierentur; declarans quantum possint hominem coquinare, nempe quæ de corde exeunt: Syrophœnissæ filiam, ad persouentem illius supplicationem à demonio liberat; & surdum, ac mutum sanat.

ET conueniunt ad eum Pharisei, & quidam de Scribis, venientes ab Ierosolymis. * Et cum vidissent quosdam ex discipulis eius, communibus manibus, id est nō lotis, manducare panes, vituperauerunt. * Pharisei enim, & omnes Iudæi, nisi crebro lauerint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum: * Et à foro nisi baptizentur, non comedunt: & alia multa sunt, quæ tradita sunt illis seruire, baptismata calicum, & vrceorum, & cramentorum, & lectorum: * Et interrogabant eum Pharisei, & Scribæ: Quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panem? At ille respondens, dixit eis: Benè prophetauit Isaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est: Populus hic labijs me honorat, cor autem eorum longè est à me. * In vanum autem me colunt, docètes doctrinas, & præcepta hominum. * Relinquentes enim mandatum Dei, tenetis traditionem hominum, baptismata vrceorum, & calicum, & alia similia his facitis multa. * Et

dicebat illis: Benè irritum facitis præceptum Dei, vt traditionem vestram seruetis. * **M**oyse enim dixit: Honora patrem tuum, & matrem tuam. Et: Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. * Vos autem dicitis: Si dixerit homo patri, aut matri, Corban (quod est donum) quodcumque ex me, tibi profuerit: * Et vltra non dimittis eum quidquam facere patri suo, aut matri. * Rescindentes verbum Dei per traditionem vestram, quam tradidistis: & similia huiusmodi multa facitis. * Et aduocans iterum turbam, dicebat illis: Audite me omnes, & intelligite. * Nihil est extra hominem introiens in eum, quod possit eum coquinare, sed quæ de homine procedunt, illa sunt, quæ communicant hominem. * Si quis habet aures audiendi, audiat. * Et cum introisset in domum à turba, interrogabant eum discipuli eius parabolā. * Et ait illis: Sic & vos imprudentes estis? Non intelligitis, quia omne extrinsecus introiens in hominem, non potest eum communicare: * Quia non intrat in cor eius, sed in ventrem vadit, & in secessum exit, purgans omnes escas? * Dicebat autem, quoniam quæ de homine exeunt, illa communicant hominem. * Abintus enim de corde hominum malæ cogitationes procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia, Furta, auaritia, nequitia, dolus, impudicitia, oculus malus, blasphemia, superbia, stulticia. * Omnia hæc mala abintus procedunt, & communicant hominem. * Et inde surgens abiit in fines Tyri, & Sidonis: & ingressus domum, neminem voluit scire, & non potuit latere. * Mulier enim statim, vt audiuit de eo, cuius filia habebat spiritum immundum, intrauit, & procidit ad pedes eius. * Erat enim mulier Gentilis, Syrophœnissa genere. Et rogabat eum, vt demonium eiiceret de filia eius. * Qui dixit illi: Sine prius saturari filios: non erit enim bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa respondit, & dixit illi: Vrid que Domine, nam & catelli comedunt sub mensa de micis puerorum. * Et ait illi: Propter hunc sermonem vade, exiit demonium à filia tua. * Et cum abiisset domum suam, inuenit puellam iacentem supra lectum, & demonium exiisse. * Et iterum exiens de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ inter medios fines Decapoleos. Et adducunt ei surdum, & mutum, & deprecabantur eum, vt imponat illi manum. * Et apprehendens eum de turba leorū, misit digitos suos in aurículas eius: & exspuens, tetigit linguam eius: * Et suspiciens in cœlum, ingemuit, & ait illi: Ephphetha, quod est adaperire. * Et statim aper-

Exod. 20. c.
11.
Deut. 5. b.
16.
Ephes. 6. a.
20.
Exod. 31. c.
16.
Leu. 10. b. g
Prou. 10. c.
10.
Matt. 11. b.
10.

Gen. 4. a. f

Marc. 15. c.
24.

Matt. 9. d.
12.
Luc. 11. b.
14.

te sunt aures eius, & solutum est vinculum
linguæ eius, & loquebatur rectè. * Et 36
præcepit illis ne cui dicerent: Quantò
autem eis præcipiebat, tantò magis

37 plus prædicabant: * Et eo amplius
admirabantur, dicentes: Benè omnia
fecit: & surdos fecit audire, & mutos
loqui.

CAP. VIII.

*Septem panibus, paneisque pisciculis satia-
quatuor hominum millia: discipulos a fer-
mento Pharisæorum cauere iubet: cum
sensim curas: interrogatis Apostolis quem
Iesum esse dicens, Petrus confitetur ip-
sum esse Christum, & paulò post satanas
ab eo dicitur, quod increpauit illum, dum
suam prædicaret passionem: de tollenda
cruce, & quod anima nihil debet esse cha-
rini.*

IN diebus illis iterum cum turba multa
esset, nec haberent, quod manducarent, A
conuocatis discipulis, ait illis: * Misereor su-
per turbam: quia ecce iam triduo sustinent
me, nec habent, quod manducant: * Et si di-
miserò eos ieiunos in domum suam, defi-
cient in via: quidam enim ex eis de longè
venerunt. * Et responderunt ei discipuli sui:
Vnde illos quis poterit hic saturare pani-
bus in solitudine? * Et interrogauit eos:
Quot panes habetis? Qui dixerunt: Sep-
tem. * Et præcepit turbæ discumbere su-
per terram. Et accipiens septem panes,
gratias agens fregit, & dabat discipulis
suis, ut apponerent, & apposuerunt turbæ.
* Et habebant pisciculos paucos: & ipsos
benedixit, & iussit apponi. * Et manducaue-
runt, & saturati sunt, & sustulerunt, quod
superauerat de fragmentis, septem sportas.
* Erant autem, qui manducauerant, quasi
quatuor millia: & dimisit eos. * Et statim
ascendens nauim cum discipulis suis, venit
in partes Dalmanutha. * Et exierunt Pha-

B risai, & coeperunt conquirere cum eo, ^{Matt. 4. 2.}
querentes ab illo signum de coelo tentan-
tes eum. * Et ingemiscens spiritu, ait: Quid ^{Luc. 11. 2.}
generatio ista signum querit? Amen dico
vobis, si dabitur generationi isti signum. *
Et dimittens eos, ascendit iterum nauim,
& abiit trans fretum. * Et obliti sunt pa-
nes sumere: & nisi vnum panem non ha-
bebant secum in nauim. * Et præcipiebat eis, ^{Matt. 16. 8.}
dicens: Videte, & cauete à fermento Phari-
sæorum, & fermento Herodis. * Et cogita-
bant ad alterutrum, dicentes: Quia panes
non habemus. * Quo cognito, ait illis Ie-
sus: Quid cogitatis, quia panes non habe-
tis? nondum cognoscitis, nec intelligitis?
adhuc cæcatum habetis cor vestrum? * O-
culos habentes non videtis? & aures ha-
bentes non auditis? Nec recordamini, *
Quando quinque panes fregi in quinque
millia; quot cophinos fragmentorum ple-
nos sustulistis? Dicunt ei: Duodecim. *
Quando & septem panes in quatuor mil-
lia: quot sportas fragmentorum tulistis?
Et dicunt ei: Septem. * Et dicebat eis:
Quomodo nondum intelligitis? * Et ve-
niunt Bethsaidam, & adducunt ei cæcum,
& rogabant eum, ut illum tangeret. * Et
apprehensa manu cæci, eduxit eum extra
vicum: & expuens in oculos eius impositis
manibus suis, interrogauit eum si quid vi-
deret. * Et aspiciens, ait: Video homines ve-
lut arbores ambulantes. * Deinde iterum
imposuit manus super oculos eius: & ce-
pit videre, & restitutus est ita, ut clare vi-
deret omnia. * Et misit illum in domum
suam, dicens: Vade in domum tuam: &
si in

^{Sup. 6. f. 41.}
^{101. 6. b. 11.}

si in vicem introieris, nemini dixeris. * Et 27
egressus est Iesus, & discipuli eius, in castella
Caesarea Philippi: & in via interroga-
bat discipulos suos, dicens eis: Quem me
dicunt esse homines? * Qui responderunt 28
illi, dicentes: Ioannem Baptistam, alij Eliam,
alij verò quasi vnum de prophetis. * Tunc 29
dixit illis: Vos verò, quem me esse dicitis?
Respondens Petrus ait ei: Tu es Christus.
Et comminatus est eis, ne cui dicerent de 30
illo. * Et coepit docere eos, quoniam oportet
filium hominis pati multa, & reproba- 31
ri à senioribus, & a iumentis sacerdotibus,
& Scribis, & occidi: & post tres dies resur-
gere. * Et palam verbum loquebatur. Et 32
apprehendens eum Petrus, coepit increpare
eum. * Qui conuersus, & videns discipu- 33
los suos, comminatus est Petro, dicens: Va
de retrò me satana, quoniam non sapis, quæ
Dei sunt, sed quæ sunt hominum. * Et con- 34
uocata turba cum discipulis suis, dixit eis:
Si quis vult me sequi, deneget semetipsum:
& tollat crucem suam, & sequatur me. *
Qui enim voluerit animam suam saluam 35
facere, perdet eam: qui autem perdiderit
animam suam propter me, & Euangelium,
saluam faciet eam. * Quid enim proderit 36
homini, si lucretur mundum totum, & de-
trimentum animæ suæ faciat? * Aut quid 37
dabit homo commutationis pro anima
sua? * Qui enim me confessus fuerit, & ver- 38
ba mea, in generatione ista adultera, & pec-
catrice: & filius hominis confitebitur eum,
cum venerit in gloria patris sui cum Ange-
lis sanctis. * Et dicebat illis: Amen 39
dico vobis, quia sunt quidam de hic
stantibus, qui non gustabunt mortem,
donec videant regnum Dei veniens in vir-
tute.

C A P. I X.

*Transfigurato Iesu iunguntur Moyses, & Eli-
as: dicit Eliam, dum venerit, omnia
resuscitatum, immò iam venisse, nec suis
se susceptum: surdum ac mutum spiritum
eiecit, qui sola oratione, & ieiunio eiei-
tur: suam passionem predicat: disputantes
discipulos docet, quis eorum sit maior: de ei-
eiente demonium, qui non sequitur Iesu-
m: de amputando manus, pedis, vel acu-
liscandalo.*

ET post dies sex assumit Iesus Petrum, 1
& Iacobum, & Ioannem: & ducit il-
los in montem excelsum, secretum solus, &
transfiguratus est coram ipsis. * Et vestimē- 2
ta eius facta sunt splendida, & candida
nimis velut nix, qualia fulso non potest su-
per terram candida facere. * Et apparuit il-
lis Elias cum Moysē: & erant loquentes

cum Iesu. * Et respondens Petrus ait Iesu:
Rabbi, bonum est nos hic esse: & faciamus
tria tabernacula, Tibi vnum, & Moysi
vnum, & Eliæ vnum: * Non enim sciebat
quid diceret: erant enim timore exterriti.
Et factus est nubes obumbrans eos: & ve-
nit vox de nube, dicens Hic est filius meus
charissimus: audite illum. * Et statim
circumspicientes, neminem amplius vi-
derunt, nisi Iesum tantum secum. * Et de-
scendentibus illis de monte, præcepit illis
ne cuiquam, quæ vidissent, narrarent: ni-
si cum filius hominis à mortuis resurrexe-
rit. * Et verbum continuerunt apud se, con-
quirentes quid esset: Cum à mortuis resur-
rexerit. * Et interrogabant eum, dicentes:
Quid ergo dicunt Pharisei, & Scribæ, quia
Eliam oportet venire primum? * Qui re-
spondens, ait illis: Elias, cum venerit primo,
restituēt omnia: & quo modo scriptum est
in Filium hominis, ut multa patiat, &
contemnatur. * Sed dico vobis, quia & E-
lias venit, (& fecerunt illi quæcumque vo-
luerunt) sicut scriptum est de eo. * Et ve-
niens ad discipulos suos, vidit turbam ma-
gnam circa eos, & Scribas conquirentes
cum illis. * Et confestim omnis populus
videns Iesum, stupefactus est, & expan-
sunt, & accurrentes salutabant eum. * Et
interrogauit eos: Quid inter vos conqui-
ritis? * Et respondens vnus de turba, dixit:
Magister, artuli filium meum ad te habē-
tem spiritum mutum: * Qui vbicumque
eum apprehenderit, allidit illum, & spu-
mat, & itridet dentibus, & arescit: & dixi
discipulis tuis, ut eicerent illum, & non
potuerunt. * Qui respondens eis, dixit: O
generatio incredula, quamdiū apud vos
ero? quamdiū vos patri? afferre illum ad
me. * Et attulerunt eum. Et cum vidisset
eum, statim spiritus conturbauit illum:
& elusus in terram, volutabatur spumans.
Et interrogauit patrem eius: Quantum
temporis est, ex quo ei hoc accidit? At ille
ait: Ab infantia: * Et frequenter eum in
ignem, & in aquas misit, ut eum perderet,
sed si quid potes, adiua nos, miserum no-
stri. * Iesus autem ait illi: Si potes credere,
omnia possibilia sunt credenti. * Et conti-
nuò exclamans pater pueri, cum lacrymis
aiebat: Credo, Domine: adiuua increduli-
tatem meam. * Et cum videret Iesus con-
currentem turbam, comminatus est spiri-
tui immundo, dicens illi: Surde & mute
spiritus, ego præcipio tibi, exi ab eo: &
amplius ne introcas in eum. Et exclamans,
& multum discerpens eum, exiit ab eo, &
factus est sicut mortuus est, ita vt multi dice-
rent: Quia mortuus est. * Iesus autem te-
nens manum eius, eleuauit eum, & surre-

xit. Et cum introisset in domum, discipu- 27
 licius secreto interrogabant eum: Quare
 nos non potuimus eicere eum? Et dixit 28
 illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi
 in oratione, & ieiunio. Et inde profecti 29
 pratergredebantur Galilæam: nec vole-
 bat quemquam scire. Docebat autem di- 30
 scipulos suos, & dicebat illis: Quoniam E-
 filius hominis tradetur in manus homi-
 num, & occident eum, & occisus tertia die
 resurget. At illi ignorabant verbum: & ti- 31
 mebant interrogare eum. Et venerunt Ca- 32
 pharnaum. Qui cum domi essent, interro-
 gabat eos: Quid in via tractabatis? At illi 33
 tacebant, siquidem in via inter se disputa-
 uerant, quis eorum maior esset. Et residens 34
 vocauit duodecim, & ait illis: Si quis vult
 primus esse, erit omnium nouissimus, &
 omnium minister. Et accipiens puerum, 35
 statuit eum in medio eorum: quem cum
 complexus esset, ait illis: Quisquis vnum 36
 ex huiusmodi pueris receperit in nomine F-
 meo, me recipit: & quicumque me susce-
 perit, non me suscipit, sed eum, qui misit 37
 me. Respondit illi Ioannes, dicens: Magi-
 ster, vidimus quendam in nomine tuo eij-
 cientem dæmonia, qui non sequitur nos, &
 prohibuimus eum. Iesus autem ait: Noli- 38
 te prohibere eum. nemo est enim, qui fa-
 ciat virtutem in nomine meo, & possit citò
 malè loqui de me. Qui enim non est ad- 39
 uersum vos, pro vobis est. Quisquis enim 40
 potum dederit vobis calicem aquæ in no-
 mine meo, quia Christi estis: amen dico
 vobis, non perdet mercedem suam. Et 41
 quisquis scandalizauerit vnum ex his pu-
 fillis credentibus in me: bonum est ei ma-
 gis, si circumdaretur mola asinaria collo-
 eius, & in mare mitteretur. Et si scandali- 42
 zauerit te manus tua, abscede illam: bo-
 num est tibi debilem introire in vitā, quā
 duas manus habentem ire in gehennam, in
 ignem inextinguibilem. Vbi vermis eo- 43
 rum non moritur, & ignis non extingui-
 tur. Et si pes tuus te scandalizat, amputa il- 44
 lum: bonum est tibi claudum introire in
 vitam æternam, quam duos pedes habentem
 mitti in gehennam ignis inextinguibili- 45
 lis. Vbi vermis eorum non moritur, & 46
 ignis non extinguitur. Quod si oculus tuus
 scandalizat te, eijce eum: bonum est tibi lu-
 scum introire in regnum Dei, quam duos
 oculos habentem mitti in gehennam ignis:
 Vbi vermis eorum non moritur, & ignis 47
 non extinguitur. Omnis enim igne salie- 48
 tur, & omnis victima sale salietur. Bonum 49
 est sal: quod si sal insulsum fuerit in quo il-
 lud condieris? Habete in vobis sal, & pa-
 cem habete inter vos.

*Nulla modo dimittendam uxorem affirmat a-
 liam ducendo: paruos complexus, be-
 nedicat eis: dines qui præcepta à iuuentu-
 te obseruauit, non amplectitur Christi
 consilium de omnibus diuidendis: quid rese-
 rent præmij, qui omnia relinquunt: rursum
 suam prædicat passionem: occasione ambi-
 tionis filiorum Zebedei docet discipulos,
 quod non ostensione dominij, sed officio mini-
 sterij debeant esse maiores: Bartimæum ca-
 cum sanat.*

ET inde exurgens venit in fines Iudææ
 ultra Iordanem, & conueniunt ite-
 rum turbæ ad eum: & sicut consueuerat,
 iterum docebat illos. Et accedentes Pha-
 risæi interrogabant eum: Si licet viro vxor-
 em dimittere: tentantes eum. At ille re-
 spondens, dixit eis: Quid vobis præcepit
 Moyses? Qui dixerunt: Moyses permisit
 libellum repudiij scribere, & dimittere.
 Quibus respondens Iesus, ait: Ad duritiam
 cordis vestri scripsit vobis præceptum istud.
 Ab initio autem creaturæ, masculinum &
 foeminam fecit eos Deus. Propter hoc re-
 linquet homo patrem suum, & matrem, &
 adhærebit ad uxorem suam, & erunt duo
 in carne vna. Itaque iam non sunt duo, sed
 vna caro. Quod ergo Deus coniunxit, ho-
 mo non separet. Et in domo iterum di-
 scipuli eius de eodem interrogauerunt eum.
 Et ait illis: Quicumque dimiserit uxorem
 suam, & aliam duxerit, adulterium com-
 mittit super eam. Et si vxor dimiserit vi-
 rum suum, & alij nupserit, moechatur.
 Et offerebant illi paruulos, vt tangeret il-
 los. Discipuli autem comminabantur offe-
 rentibus. Quos cum videret Iesus, indi-
 gnè tulit, & ait illis: Sinite paruulos venire
 ad me, & ne prohibueritis eos: talium
 enim est regnum Dei. Amen dico vobis:
 Quisquis non receperit regnum Dei velut
 paruulus, non intrabit in illud. Et com-
 plexans eos, & imponens manus super il-
 los, benedicebat eos. Et cum egressus es-
 set in viam, procurrens quidam genu flexo
 ante eum, rogabat eum, Magister bone,
 quid faciam, vt vitam æternam percipiam?
 Iesus autem dixit ei: Quid me dicis bo-
 num? Nemo bonus, nisi vnus Deus. Præ-
 cepta nosti: Ne adulteres, Ne occidas, Ne
 fureris, Ne falsum testimonium dixeris,
 Ne fraudem feceris. Honora patrem tuum
 & matrem. At ille respondens, ait illi: Ma-
 gister, hæc omnia obseruaui à iuuentute
 mea. Iesus autem intueus eum, dilexit
 eum, & dixit ei: Vnum tibi deest: vade,
 quæ-

Matt. 19. 10.

Deut. 14. 2.

Gen. 1. d. 27
Gen. 2. d. 24
Matt. 19. 6.

1. Cor. 9. d. 16
Ephes. 5. 6.
1. Cor. 7. b. 10.

Matt. 17. d. 16.

Luc. 11. d. 16.
Exod. 10. c. 11.

quæcumque habes, vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo, & veni, sequere me. * Qui contritus in verbo, 22 abiit ingrens: erat enim habens multas possessiones. * Et circumspiciens Iesus, ait 23 discipulis suis: Quam difficile, qui pecunias habent, in regnum Dei introibunt! * Discipuli autem obstupescabant in verbis eius. At Iesus rursus respondens ait illis: Filii, quam difficile est, confidentes in pecunijs, in regnum Dei introire! * Facilius est, camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum Dei. * Qui magis admirabantur, dicentes ad semetipsos. Et quis potest saluus fieri? * Et intuens illos 27 Iesus, ait: Apud homines impossibile est, sed non apud Deum: omnia enim possible sunt apud Deum. * Et cepit ei Petrus 28 dicere: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. * Respondens Iesus, ait: Amen dico vobis: Nemo est, qui reliquerit domum, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem: aut filios, aut agros, propter me, & propter euangelium, * Qui non accipiat centes tantum, nunc in tempore hoc, domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros, cum persecutionibus, & in seculo futuro vitam æternam. * Multi autem erunt primi nouissimi, & nouissimi primi. * Erant autem in via ascendentes Ierosolymam: & præcedebat illos Iesus, & stupebant: & sequentes timebant. Et assumens iterum duodecim, cepit illis dicere, quæ essent ei euentura. * Quia ecce ascendimus Ierosolymam, & Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, & Scribis, & senioribus, & damnabunt eum morte, & tradent eum gentibus: * Et illi dent ei, & conspuent eum, & flagellabunt eum, & interficient eum & tertia die resurget. * Et accedunt ad eum Iacobus, & Ioannes filij Zebedæi, dicentes: Magister, volumus, ut quodcumque petierimus, facias nobis. * At ille dixit eis: Quid vultis, ut faciam vobis? * Et dixerunt: Da nobis, ut vñus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram tuam, sedeamus in gloria tua. * Iesus autem ait eis: Nescitis quid petatis: potestis bibere calicem, quem ego bibo, aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? At illi dixerunt ei: Possumus. Iesus autem ait eis: Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis, & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini: * Sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est. * Et audientes decem, ceperunt indignari de Iacobo, & Ioanne. * Iesus autem vocans eos, ait illis: Scitis quia hi, qui videntur principari gentibus dominantur eis: & principes co-

rum potestatem habent ipsorum. Non ita est autem in vobis, sed quicumque voluerit fieri maior, erit vester minister: * Et quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium seruus. * Nam & Filius hominis non venit, ut ministraretur ei, sed ut ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis. * Et veniunt Iericho, & proficiscente eo de Iericho, & discipulis eius, & plurima multitudo, filius Timæi Baraimæ cæcus, sedebat iuxta viam mentem, & dicebat: Domine, miserere mei. * Et comminabantur ei multi, ut taceret. At ille magis clamabat: Fili David, miserere mei. * Et stans Iesus præcepit illum vocari. Et vocant cæcum dicentes ei: Anima quior esto: surge, voca te. * Qui proiecto vestimento suo exiliens, venit ad eum. * Et respondens Iesus dixit illi: Quid tibi vis faciam? Cæcus autem dixit ei: Rabboni, ut videam. * Iesus autem ait illi: Vade, fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur eum in via.

Mat. 10. 6.
19.
Luc. 18. 6.
11.

C A P. XI.

Super pullum asina cum honore Ierosalem ingreditur: sicut maledicendo arfacit: ementes, ac vendentes de templo ejcit: ostendit fratri remittenda, qua in nos commisit: Scribis nondedit, qua potestate hac faciat, eo quod nec illi responderent ad propositam de Ioannis baptismo questionem.

ET cum appropinquarent Ierosolymæ, & Bethaniz ad Montem oliuarum, mittit duos ex discipulis suis, * Et ait illis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim introeuntes illuc inuenietis pullum ligatum, super quem nemo adhuc hominum sedit: soluite illum, & adducite. * Et si quis vobis dixerit, Quid facitis? dicite, quia Domino necessarius est: & continuo illum dimittet huc. * Et abeuntes inueniunt pullum ligatum ante ianuam foris in biuio: & solvunt eum. * Et quidam de illis stantibus dicebant illis: Quid facitis soluentes pullum? * Qui dixerunt eis sicut præceperat illis Iesus, & dimiserunt eis. * Et duxerunt pullum ad Iesum: & imponunt illi vestimenta sua, & sedit super eum. * Multi autem vestimenta sua strauerunt in via: alij autem frondes cædebant de arboribus, & sternabant in via. * Et qui præbāt, & qui sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna: * Benedixtus, qui venit in nomine

Mat. 21. 2.
1.
Luc. 19. 6.
29.

Mat. 21. 2.

Mat. 19. d.
17.
Luc. 18. 6.
10.

Mat. 19. d.
10.

Luc. 18. f.
24.

Mat. 10. c.
10.

Luc. 22. f.
29.

ne Domini : Benedictum , quod venit regnum patris nostri David : Hosanna in excelsis . * Et introiit Ierosolymam in templum : & circumspexit criminibus , cum iam vespere esset hora , exiit in Bethaniam cum duodecim . * Et alia die cum exirent à Bethania , esuriit . * Cumque vidisset à longe ficum habentem folia , venit si quid fortè inueniret in ea , & cum venisset ad eam , nihil inuenit præter folia : non enim erat tempus ficorum . * Et respondens dixit ei : Iam non amplius in æternum ex te fructum quisquam manducet . Et audiebant discipuli eius . * Et veniunt Ierosolymam . Et cum introisset in templum , cepit eijcere vendentes , & clementes in templo : & mensas numulariorum , & cathedras vendentium columbas tuertit . * Et non sinebat , ut quisquam transferret vas per templum : * Et docebat , dicens eis : Nonne scriptum est : Cuius domus mea , domus orationis vocabitur omnibus gentibus ? Vos autem fecistis eam speluncam latronum . * Quo auditio , principes sacerdotum , & Scribæ quærebant , quomodo eum perderent : timebant enim eum , quoniam universa turba admirabatur super doctrina eius . * Et cum vespere facta esset , egrediebatur de ciuitate . * Et cum mane transirent , viderunt ficum aridam factam à radicibus : * Et recordatus Petrus , dixit ei : Rabbi , ecce ficus , cui maledixisti , aruit . * Et respondens Iesus ait illis : Habete fidem Dei . * Amen dico vobis , quia quicumque dixerit huic monti : Tollere , & mittere in mare : & non hæsitauerit in corde suo , sed crediderit , quia quodcumque dixerit , fiat , fiet ei . * Propterea dico vobis , omnia quæcumque orantes petitis , credite quia accipietis , & euenient vobis . * Et cum stabitis ad orandum , dimittite si quid habetis aduersus aliquem : ut & Pater vester , qui in coelis est , dimittat vobis peccata vestra . * Quod si vos non dimiseritis : nec Pater vester , qui in coelis est , dimittet vobis peccata vestra . * Et veniunt rursus Ierosolymam . Et cum ambularet in templo , accedunt ad eum summi sacerdotes , & Scribæ , & seniores : * Et dicunt ei : In qua potestate hæc facis ? & quis dedit tibi hanc potestatem , ut ista facias ? * Iesus autem respondens , ait illis : Interrogabo vos ego vnum verbum , & respondete mihi : & dicam vobis , in qua potestate hæc faciam . * Baptismus Ioannis , de coelo erat , an ex hominibus ? Respondete mihi . * At illi contritabantur secum , dicentes : Si dixerimus , De coelo , dicit : Quare ergo non cre-

didistis ei ? * Si dixerimus , Ex hominibus , timeamus populum , omnes enim habebant Ioannem , quia verè propheta esset . * Et respondentes dicunt Iesu : Nescimus . Et respondens Iesus ait illis : Neque ego dico vobis , in qua potestate hæc faciam .

C A P . X I I .

Parabolam narrat de vinea agricolis elocata , qui seruos , ac filium patrisfamilias occiderunt : tenetur à Phariseis de censu Cesari soluendo : & à Sadduceis de resurrectione : interrogatur à Scriba de primo mandato : ipse verò rogat quomodo Scriba dicant Christum filium esse David , docens ab ipsis cauendum : viduam laudat ob duo minuta in gazophylacium missa .

ET cepit illis in parabolis loqui : Vineam pastinavit homo , & circumdedit sepem , & fodit lacum , & ædificauit turrin , & locauit eam agricolis , & peregrè profectus est . * Et misit ad agricolas in tempore seruum , ut ab agricolis acciperet de fructu vineæ . * Qui apprehensum eum ceciderunt , & dimiserunt vacuum . * Et iterum misit ad illos alium seruum , & illum in capite vulnerauerunt , & contumelijs affecerunt . * Et rursum alium misit , & illum occiderunt : & plures alios : quosdam cadentes , alios verò occidentes . * Adhuc ergo vnum habens filium charissimum : & illum misit ad eos nouissimum : dicens : Quia reuerbuntur filium meum . * Coloni autem dixerunt ad inuicem : Hic est hæres : venite , occidamus eum : & nostra erit hæreditas . * Et apprehendentes eum , occiderunt : & eiecerunt extra vineam . * Quid ergo faciet Dominus vineæ ? Veniet , & perdet colonos : & dabit vineam alijs . * Nec scripturam hanc legistis : Lapidem quem reprobauerunt ædificantes , hic factus est in caput anguli : * A Domino factum est istud , & est mirabile in oculis nostris ? * Et quærebant eum tenere : & timuerunt turbam , cognouerunt enim , quoniam ad eos parabolam hanc dixerit . * Et relicto eo abierunt . * Et mittunt ad eum quosdam ex Phariseis , & Herodianis , ut eum caperent in verbo . * Qui venientes dicunt ei : Magister , scimus , quia veraces , & non curas quemquam : nec enim vides in faciem hominum sed in veritate viam Dei doces : licet dari tributum Cesari , an non dabimus ? * Qui sciens versutiam illorum : ait illis : Quid me

Matt. 21. d.
31.
Luc. 20. b. 9
I. Cor. 7. 8. 1.
Ier. 2. d. 21.

Ps. 117. 8. 11
I. Cor. 13. d. 10.
Act. 4. b. 11.
Rom. 9. 8.
1. Pet. 2. d. 1
Matt. 21. d.
41.
Matt. 23. b.
15.
Luc. 20. d.
20.

me tentatis? asserere mihi denarium, vt videam. * At illi attulerunt ei. Et ait il-
lis: Cuius est imago hæc, & inscriptio? Dicunt ei: Cæsaris. * Respondens autem Iesus dixit illis: Reddite igitur, quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo. Et mirabantur super eo. * Et venerunt ad eum Sadducei, qui dicunt resurrectionem non esse: & interrogabant eum dicentes: * Magister, Moyses nobis scripsit: vt si cuius frater mortuus fuerit, & dimiserit uxorem, & filios non reliquerit, accipiat frater eius uxorem ipsius, & resuscitet semen fratri suo. * Septem ergo fratres erant: & primus accipit uxorem, & mortuus est non relicto semine. * Et secundus accepit eam, & mortuus est: & nec iste reliquit semen. Et tertius similiter. * Et acceperunt eam similiter septem: & non reliquerunt semen. Nouissima omnium defuncta est, & mulier. * In resurrectione ergo cum resurrexerint, cuius de his erit uxor? septem enim habuerunt eam uxorem. * Et respondens Iesus, ait illis: Nonne ideò erratis, non scientes Scripturas, neque virtutem Dei? * Cum enim à mortuis resurrexerint, neque nubent, neque nubentur, sed sunt sicut Angeli in coelis. * De mortuis autem, quod resurgant, non legistis in libro Moyse, super rubum quomodo dixerit illi Deus, inquit: Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob? * Non est Deus mortuorum, sed uiuorum. Vos ergo multum erratis. * Et accessit vnus de Scribis, qui audierat illos conquiritantes, & videns, quoniam bene illis responderit, interrogauit eum, quod esset primum omnium mandatum. * Iesus autem respondit ei: Quia primum omnium mandatum est: Audi Israel, Dominus Deus tuus, Deus vnus est? * Et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua. Hoc est est primum mandatum. * Secundum autem simile est illi: Diliges proximum tuum tanquam teipsum. Maius horum aliud mandatum non est. * Et ait illi Scriba: Bene Magister, in veritate dixisti, quia vnus est Deus, & non est alius præter eum. * Et vt diligatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex tota anima, & ex tota fortitudine: & diligere proximum tanquam seipsum, maius est omnibus holocaustis, & sacrificijs. * Iesus autem videns, quod sapienter responderet, dixit illi: Non es longe à regno Dei. Et nemo iam audebat eum interro-

gare. * Et respondens Iesus dicebat, docens in templo: Quomodo dicunt Scribæ Christum filium esse David? * Ipse enim David dicit in spiritu sancto: Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. * Ipse ergo David dicit eum Dominum, & vnde est filius eius? Et multa turba eum libenter audiuit. * Et dicebat eis in doctrina sua: Cautete à Scribis, qui volunt in titulis ambulare, & salutare in foro. * Et in primis cathedris sedere in synagogis, & primos dicere in coenæ: * Qui deuorant domos viduarum sub obtentu proluxæ orationis: hi accipient prolixius iudicium. * Et sedens Iesus contra gazophylacium, aspiciebat quomodo turba iactaret in gazophylacium, & multi diuites iactabant multa. * Cum uenisset autem vidua vna pauper, misit duo minuta, quod est quadrans. * Et conuocans discipulos suos, ait illis: Amen dico vobis, quoniam vidua hæc pauper plus omnibus misit, qui miserunt in gazophylacium. * Omnes enim ex eo, quod abundabat illis, miserunt: hæc uero de penuria sua omnia, quæ habuit misit totum victum suum.

C A P. XIII.

Templum dicit euerendum, prædicatque bella, & varias afflictiones, ac persecutiones, abominationemque desolationis: de pseudochristis, & pseudoprophetis: post signa in corporibus celestibus ueniet cum gloria filius hominis, & huius signum datur à fien: quia autem nemo tempus nouit, iubet omnes vigilare.

ET cum egredereetur de templo, ait illi vnus ex discipulis suis: Magister, aspice quales lapides, & quales structurae. * Et respondens Iesus, ait illi: Vides has omnes magnas adificationes? Non relinquetur lapis super lapidem, qui non destruat. * Et cum sederet in Monte oliuarum contra templum, interrogabant eum separatim Petrus, & Iacobus, & Ioannes, & Andreas: * Dic nobis, quando ista fient? & quod signum erit, quando hæc omnia incipient consummari? * Et respondens Iesus coepit dicere illis: Videte ne quis vos seducat: * Multi enim ueniunt in nomine meo dicentes, quia ego sum: & multos seducunt. * Cum audieritis autem bella, & opiniones bellorum, ne timueritis: oportet enim hæc fieri: sed nondum finis. * Exurget enim gens,

Matt. 23. d.
41.
Luc. 10. g.
41.
Pf. 109. a. 1.
Matt. 23. a.
Luc. 11. f.
41. & 20. g.
46.

Luc. 11. f.

Matt. 23. a.
Luc. 10. g.
44. & 20. g.
46.

Sphe. 1. b. 5.
1. The. 1. 2.
1.

Rom. 11. c.
7.
Matt. 23. c.
31.
Luc. 10. d.
17.
Deut. 31. b.
15.

Exod. 3. b. 6.
Matt. 23. d.
31.
Matt. 23. d.
34.
Leut. 24. a. 7.
Leut. 19. d.
19.
Matt. 23. d.
19.
Rom. 13. c.
9.
Gal. 3. c. 14.
Iac. 1. b. 6.

contragentem, & regnum super regnum, B
 & erunt terræmotus per loca, & fames.
 Initium dolorum hæc. * Videte autem 9
 vobismetipsos. Tradent enim vos in con-
 cilijs, & in synagogis vapulabitis, &
 ante præfides, & reges stabitis propter
 me, in testimonium illis. * Et in om- 10
 nes gentes primum oportet prædicari E-
 uangelium. * Et cum duxerint vos tra- 11
 dentes, nolite præcogitare quid loquami-
 ni: non enim vos estis loquentes, sed
 Spiritus sanctus. * Tradet autem frater 12
 fratrem in mortem, & pater filium: &
 consurgent filij in parentes, & morte affi-
 cient eos. * Et eritis odio omnibus prop- 13
 ter nomen meum. Qui autem sustinuerit
 in finem, hic saluus erit. * Cum autem vi- 14
 deritis abominationem desolationis, stan-
 tem ubi non debet: qui legit, intelligat:
 tunc qui in Iudæa sunt, fugiant in mon-
 tes: * Et qui super tectum, ne descendat, 15
 in domum, nec introeat, ut tollat quid
 de domo sua: * Et qui in agro erit, non re- 16
 uertatur retro tollere vestimentum suum. C
 * Væ autem prægnantibus, & nutriendi- 17
 bus in illis diebus. * Orate verò, ut hye- 18
 me non fiant. * Erunt enim dies illi tri- 19
 bulationes tales, quales non fuerunt ab
 initio creaturæ, quam condidit Deus, us-
 que nunc, neque fient. * Et nisi breuias- 20
 set Dominus dies, non fuisset salva om-
 nis caro: sed propter electos, quos ele-
 git, breuiavit dies. * Et tunc si quis vo- 21
 bis dixerit: Ecce hic est Christus, ecce
 illic, ne credideritis. * Exurgent enim 22
 pseudochristi, & pseudoprophete, &
 dabunt signa, & portenta ad seducendos,
 si fieri potest, etiam electos. * Vos ergo 23
 videte: ecce prædixi vobis omnia. *
 Sed in illis diebus, post tribulationem 24
 illam, sol contenebrabitur, & luna non
 dabit splendorem suum. * Et stellæ coe- 25
 li erunt decidentes, & virtutes, quæ in
 coelis sunt, mouebuntur. * Et tunc vi- 26
 debunt filium hominis venientem in nu-
 bibus cum virtute multa, & gloria. * 27
 Et tunc mittet Angelos suos, & congre- 28
 gabit electos suos à quatuor ventis, à
 summo terræ, usque ad summum coeli.
 * A ficu autem discite parabolam. Cum 29
 iam ramus eius tener fuerit, & nata fue-
 rint folia, cognoscitis, quia in proximo
 sit æstas. * Sic & vos cum videritis 30
 hæc fieri, scitote quod in proximo sit in-
 oltijs. * Amen dico vobis, quoniam 31
 non transibit generatio hæc, donec om-
 nia ista fiant. * Coelum, & terra transi- 32
 bunt, verba autem mea non transi-
 bunt. * De die autem illo, vel hora ne-

mo scit, neque Angeli in coelo, neque
 33 Filius, nisi Pater. * Videte, vigilate,
 & orate: nescitis enim, quando tempus
 34 sit. * Sicut homo, qui peregrè profe-
 ctus reliquit domum suam, & dedit ser-
 uis suis potestatem cuiusque operis, &
 35 ianitori præcepit, ut vigilet. * Vigilare
 ergo, (nescitis enim, quando dominus
 domus veniat: sero, an media nocte,
 36 an galli cantu, an mane) * Ne cum ve-
 nerit repente, inueniat vos dormientes. *
 37 Quod autem vobis dico, omnibus dico:
 Vigilate.

C A P. X I V.

*Consultant principes sacerdotum de occiden-
 do Iesu: qui unguento precioso à muliere
 perfunditur murmurantibus discipulis: ven-
 ditur à Iuda; de cuius prodicione discipulis
 loquitur in cena, in qua panem in corpus
 suum, & vinum in sanguinem consecrat
 tradit discipulis: prædicit omnes scandali-
 zandos, & trinom Petri negationem: ac
 post trinam orationem capitur à Iudæis: quo-
 rum uni Petrus abscidit auriculam: &
 discipulis fugientibus, coram Caipha à
 falsis testibus accusatus, mortisque reus iu-
 dicatus, conspuitur ac caditur, & iter à
 Petro negatur.*

1 **E**Rat autem Pascha, & Azyma post
 A biduum: & quærebant summi sa-
 cerdotes, & Scribæ, quomodo eum do-
 2 lo tenerent, & occiderent. * Dicebant
 autem: Non in die festo, ne forte tumul-
 3 tus fieret in populo. * Et cum esset Be-
 thaniæ in domo Simonis leprosi, & re-
 cumberet: venit mulier habens alaba-
 strum unguenti nardi spicati pretiosi, &
 4 fracto alabastro, effudit super caput eius.
 * Erant autem quidam indignè ferentes
 intra semetipsos, & dicentes: Ut quid
 5 perditio ista unguenti facta est? * Poter-
 rat enim unguentum istud venundari plus
 quam trecentis denarijs, & dari paupe-
 6 ribus. Et fremebant in eam. * Iesus au-
 tem dixit: Sinite eam, quid illi molesti
 estis? Bonum opus operata est in me. *
 7 Semper enim pauperes habetis vobiscum;
 & cum volueritis, potestis illis benefa-
 cere, me autem non semper habetis. *
 8 Quod habuit hæc, fecit: præuenit unge-
 9 re corpus meum in sepulturam. * Amen
 dico vobis: Ubicumque prædicatum fue-
 rit Euangelium istud in vniuerso mun-
 do, & quod fecit hæc, narrabitur in me-
 10 moriam eius. * Et Iudas Iscariotes vnus
 B de duodecim, abiit ad summos sacerdo-
 tes,

Matt. 14. d.
41.Matt. 10. b.
19.
Luc. 11. b.
37. d. 14.Dan. 9. b.
27.
Matt. 24. b.
26.
Luc. 21. d.
31.Matt. 24. b.
21.
Luc. 21. b. 8.Isa. 11. b.
7.
Is. 11. b. 10.
Isa. 24. b.
10. 31.Matt. 24. b.
31.Matt. 16. a.
2.
Luc. 11. a. 1.Matt. 16. a.
7.
Isa. 11. a. 1.

tes, vt proderet eum illis. * Qui audien-
 tes gauisi sunt: et promiserunt ei pecuniam
 se duros. Et querebat quomodo illum
 opportunè traderet. * Et primo die Azymo.
 rum, quando Pascha imminolabant, dicunt
 ei discipuli: Quouis eamus, & paremus ti-
 bi, vt manduces Pascha? * Et misit duos ex
 discipulis suis, & dicit eis: Ite in ciuitatem:
 & occurret vobis homo lagenam aquæ ba-
 iulans, sequimini eum: * Et quocunque in-
 troierit, dicite domino domus, quia magi-
 ster dicit: Vbi est refectio mea, vbi Pascha
 cum discipulis meis manducem. * Et ipse
 vobis demonstrabit coenaculum grande,
 stratum: & illic parate nobis. * Et abierunt
 discipuli eius, & venerunt in ciuitatem: &
 inuenerunt sicut dixerat illis, & paraue-
 runt Pascha. * Vespere autem factò, venit cum
 duodecim. * Et discumbentibus eis, & mā-
 ducantibus, ait IESVS: Amen dico vobis,
 quia vnus ex vobis tradet me, qui manu-
 cat mecum. * At illi cœperunt contristari, &
 dicere ei singulatim: Nunquid ego? * Qui
 ait illis: Vnus ex duodecim, qui intingit me
 cum manum in catino. * Et filius quidem
 hominis vadit, sicut scriptum est de eo: v-
 t autem homini illi, per quem Filius homi-
 nis tradetur: bonum erat ei, si non esset na-
 tus homo ille. * Et manducantibus illis, ac-
 cepit Iesus panem: & benedicens fregit, &
 dedit eis, et ait: Sumite, hoc est corpus meū.
 Et accepto calice, gratias agens dedit eis: &
 biberunt ex illo omnes. * Et ait illis: Hic est
 sanguis meus noui testamēti, qui pro mul-
 tis effundetur. * Amen dico vobis, quia iam
 non bibam de hoc genimine vitis, vsque in
 diem illum, cum illud bibam nouum in re-
 gno Dei. * Et hymno dicto exierunt in Mo-
 tem oliuarum. * Et ait eis Iesus: Omnes scā-
 dalizabimini in me in nocte ista: quia scri-
 ptum est: Percutiam pastorem, & disper-
 gentur oues. * Sed postquam resurrexero, &
 præcedam vos in Galilæam. * Petrus autem
 ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in
 te, sed non ego. * Et ait illi Iesus: Amen dico
 tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam
 gallus vocem bis dederit, ter me es negatu-
 rus. * At ille amplius loquebatur: Et si oportu-
 fuerit me simul commorari tibi, non te ne-
 gabo. Similiter autem, & omnes dicebant. * D-
 eus veniunt in prædium, cui nomen Gerthe-
 mani. Et ait discipulis suis: Sedete hic do-
 nec orem. Et assumit Petrum, & Iacobum,
 & Ioannem secum: & cœpit paucere, & tæ-
 dere. * Et ait illis: Tristis est anima mea vs-
 que ad mortem: sustinete hic, & vigilate. *
 Et cum processisset paululum, procidit su-
 per terram: et orabat, vt si fieri posset, trans-
 iret ab eo hora: Et dixit: Abba pater, omnia
 tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc a

me, sed non quod ego volo, sed quod tu. *
 37 Et venit, & inuenit eos dormientes. Et ait
 Petrus: Simon, dormis? non potuisti vna ho-
 38 ra vigilare? Vigilate, & orate, vt non intre-
 tis in tentationem. Spiritus quidem prom-
 39 ptus est, caro verò infirma. * Et iterum
 abiens orauit, eundem sermonem dicens. *
 40 Et reuersus denuò inuenit eos dormientes.
 E (erant enim oculi eorum graui) & igno-
 41 rabant quid responderent ei. * Et venit ter-
 tiò, & ait illis: Dormite iam, & requiescite.
 Sufficit: venit hora: ecce Filius hominis
 42 tradetur in manus peccatorum. * Surgite,
 43 eamus: ecce, qui me tradet propè est. * Et,
 adhuc eo loquente, venit Ilicariotes vnus
 de duodecim, & cum eo turba multa, cum
 gladijs, & lignis à summis sacerdotibus, &
 44 scribis, & senioribus. * Dederat autem tra-
 dator eius signum eis, dicens: Quemcunque
 osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & du-
 45 cite e autè. * Et cum venisset, statim acce-
 dens ad eum, ait: Ave Rabbi: & osculatus
 46 est eum. * At illi manus iniecerunt in eum,
 47 & tenuerunt eum. * Vnus autem quidam
 de circumstantibus educens gladium, per-
 cussit seruum summi sacerdotis: & ampu-
 48 tauit illi auriculam. * Et respondens Iesus,
 ait illis: Tanquam ad latronem exiitis cum
 49 gladijs, & lignis comprehendere me? Quo-
 tidie eram apud vos in templo docens, &
 non me tenuistis. Sed vt impleantur Scri-
 50 pturæ. * Tunc discipuli eius relinquentes
 51 eum, omnes fugerunt. * Adolescens autem
 quidam sequebatur eum amictus sindone
 52 super nudo: & tenuerunt eum. * At ille re-
 53 iecta sindone, nudus profugit ab eis: Et ad-
 duxerunt Iesum ad summum sacerdotem:
 54 & conuenerunt omnes sacerdotes, & Scri-
 bz, & seniores. * Petrus autem à longè se-
 cutus est eum, vsque intro in atrium sum-
 mi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad
 55 ignem, & calefaciebat se. * Summi verò sa-
 cerdotes, & omne concilium, quærebāt ad-
 uersus Iesum testimonium, vt eum morti
 56 traderent, nec inueniebant. Multi enim tes-
 timonium falsum dicebant aduersus eum: et
 57 conuenientia testimonia non erant. Et qui-
 dam surgentes, falsum testimonium ferebāt
 58 aduersus eum, dicentes: * Quoniam nos au-
 diuimus eum dicentem: Ego dissoluam tē-
 plum hoc manu factū, & per tridui aliud
 59 non manu factum ædificabo. * Et non erat
 60 conueniens testimonium illorum. * Et ex-
 urgens summus sacerdos in medium, inter-
 rogauit Iesum, dicens: Non respondes quid-
 quam ad ea, quæ tibi obijciuntur ab his? *
 61 Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rur-
 sum summus sacerdos interrogabat eum, et
 dixit ei: Tu es Christus filius Dei benedi-
 62 ctus? Iesus autem dixit illi: Ego sum, & vide-
 bitis

Marc. 16. b.
14.
Marc. 16. b.
14.
Luc. 22. a. b.

Marc. 17. a.
10.
Mat. 26. b. 14
10. 3. c. 31 a.
Fl. 40 c. 10.
A. d. 1. c. 10.

Marc. 16. c.
24.
1. Cor. 11. c.
34.

10. 10. g. 41.
Zach. 13. c.
3.

Marc. 16. d.
16.
Luc. 22. d.
40.

Marc. 16. c.
47.
Luc. 22. c.
47.
10. 16. a. 1.

Marc. 16. f.
16.
Mat. 26. f.
17.
Luc. 22. f.
34.
10. 13. c. 11.

Marc. 16. f.
19.

10. 1. d. 10.

bitis Filium hominis sedentem à dextris G
virtutis Dei, & venientem cum nubibus
coeli. * Summus autem sacerdos scindens 63
vestimenta sua, ait: Quid adhuc desidera-
mus testes? * Audistis blasphemiam: quid 64
vobis videtur? Qui omnes condemnauerunt
eum esse reum mortis. * Et coeperunt qui- 65
dam conspuere in eum, & velare faciem
eius, & colaphis eum cadere, & dicere ei:
Prophetiza: & ministri alapis eum cade-
bant. Et cum esset Petrus in atrio deorsum; 66
venit vna ex ancillis summi sacerdotis: * Et 67
cum vidisset Petrum calefacientem se, as-
piciens illum, ait: Et tu cum Iesu Nazareno
eras. * At ille negavit, dicens: Neque scio, 68
neque novi quid dicas. Et exiit foras ante
atrium, & gallus cantavit. * Rursus autem 69
cum vidisset illum ancilla, cepit dicere cir-
cumstantibus: Quia hic ex illis est. * At ille 70
iterum negavit. Et post pusillum rursus,
qui astabant, dicebant Petro: Verè ex illis
es: nam & Galilæus es. * Ille autem cepit 71
anathematizare, & iurare: Quia nescio ho-
minem istum, quem dicitis. * Et statim gal- 72
lus iterum cantavit. Et recordatus est Pe-
trus verbi, quod dixerat ei Iesus: Prius
quam gallus cantet bis, ter me negabis. Et
cepit flere.

C A P. X V.

*Iesus coram Pilato accusatus, nihil respondet,
præligitur Barabbas, & Iesus traditur cru-
cifigendus; qui multis modis illusum à mili-
tibus, ducitur ad crucifigendum, & divisis
ipsum vestimentis inter latrones crucifixus,
audet variorum iactatas in se blasphemias:
subiunguntur tenebra: & clamans Iesus Eli,
acetoque potatus, cum clamore valido expi-
rat; cuius corpus à Ioseph sepelitur.*

ET confestim manè consilium facien-
tes summi sacerdotes, cum seniori-
bus, & Scribis, & uniuerso consilio, vincien-
tes Iesum, duxerunt, & tradiderunt Pilato.
Et interrogauit eum Pilatus: Tu es Rex Iu-
dæorum? At ille respondens, ait illi: Tu di-
cis? * Et accusabant eum summi sacerdotes
in multis. * Pilatus autem rursus interro-
gauit eum, dicens: Non respondes quid-
quam? vide in quantis te accusant. * Iesus
autem amplius nihil respondit, ita ut mira-
retur Pilatus. * Per diem autem festum so-
lebat dimittere illis vnum ex vincis, quæ-
cumque petissent. * Erat autem, qui diceba-
tur Barabbas, qui cum seditionis erat vin-
ctus, qui in seditione fecerat homicidium.
Et cum ascendisset turba; cepit rogare, si-
cut semper faciebat illis. * Pilatus autem re-
spondit eis, & dixit: Vultis dimittam vobis

o regem Iudæorum? Sciebat enim quod per
iudiciam tradidissent eum summi sacerdo-
tes. * Pontifices autem concitauerunt tur-
bam, ut magis Barabbam dimitteret eis. *
Pilatus autem iterum respondens, ait illis:
Quid ergo vultis faciam regi Iudæorum. *
At illi iterum clamauerunt: Crucifige eum.
Pilatus verò dicebat illis: Quid enim mali
fecit? At illi magis clamabant: Crucifige
eum. * Pilatus autem volens populo satis-
facere, dimisit illis Barabbam, & tradidit
Iesum flagellis cælum, ut crucifigeretur. *
Milites autem duxerunt eum in atrium præ-
torij, & conuocant totam cohortem. Et in-
duunt eum purpura, & imponunt ei ple-
ctentes spineam coronam. * Et coeperunt
salutare eum: Ave rex Iudæorum. * Et per-
cutiebant caput eius arundine: & conspu-
bant eum, & ponentes genua, adorabant
eum. * Et postquam illuserunt ei, exuerunt
illum purpura, & induerunt eum vestimen-
tis suis: & educunt illum, ut crucifigerent
eum. * Et angariauerunt prætereuntem
quempiam Simonem Cyrenæum, venien-
tem de villa, patrem Alexandri, & Rufi, ut
tolleret crucem eius. * Et perducunt illum
in Golgotha locum: quod est interpretarum
Caluarie locus. * Et dabant ei bibere myr-
rhatum vinum: & non accepit. * Et crucifi-
centes eum, diuiserunt vestimenta eius, mit-
tentes sortem super eis, quis quid tolleret. *
Erat autem hora tertia: & crucifixerunt
eum. * Et erat titulus causæ eius inscriptus:
R E X I V D Æ O R V M. * Et cum eo crucifi-
gunt duos latrones, vnum à dextris, & ali-
um à sinistris eius. * Et impleta est scriptura,
quæ dicit: Et cum iniquis reputatus est. *
Et prætereuntes blasphemabant eum, mo-
uentes capita sua, & dicentes: Vah, qui de-
struis templum Dei, & in tribus diebus
reædificas: * Saluum fac te ipsum de-
scendens de cruce. * Similiter & summi sa-
cerdotes illudentes, ad alterutrum eum Scri-
bis dicebant: Alios saluos fecit, seipsum nõ
potest saluum facere. * Christus rex Israel
descendat nunc de cruce, ut videamus, &
credamus. Et qui cum eo crucifixi erant,
conuitiabantur ei. * Et facta hora sexta, te-
nebræ factæ sunt per totam terram vsq; in
horam nonam. * Et hora nona exclamauit
Iesus voce magna, dicens: Eloi Eloi, lam-
ma Sabachthani: quod est interpretatum: Deus
meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?
Et quidam de circumstantibus audientes,
dicebant: Ecce Eliam vocat. * Currrens au-
tem vnus, & implens spongiam aceto, cir-
cumponensque calamo, potum dabat ei,
dicens: Sinite, videamus si veniat Elias ad
deponendum eum. Iesus autem emissa vo-
ce magna expirauit. * Et velum templi scis-
sum

Mat. 24. 6.

10.

Mat. 26. 6.

19.

Luc. 22. 6.

51.

Io. 18. c. 1.

Mat. 26. 6.

71.

Luc. 22. 6.

18.

Io. 18. c. 1.

Mat. 26. 6.

71.

Io. 18. c. 1.

Mat. 27. c.

12.

Luc. 23. 2.

14.

Io. 18. g. 9.

19. a. 1.

Mat. 27. d.

18.

Io. 19. a. 1.

Mat. 27. d.

12.

Luc. 23. d.

16.

Mat. 27. d.

31.

Luc. 23. c. 13.

Io. 19. d. 17.

11. d. 17.

Io. 19. d. 19.

Pf. 11. a. 1.

Mat. 27. c.

46.

sum est in duo, à summo vsque deorsum. * Videns autem Centurio, qui ex aduerso stabat, quia sic clamans expirasset, ait: Verè hic homo Filius Dei erat. * Erant autem, & mulieres de longe aspicientes: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi minoris, & Ioseph mater, & Salome: * Et cum esset in Galilæa, equebantur eum, & ministrabant ei, & aliz multæ, quæ simul cum eo ascenderant Ierosolymam. Et cum iam esset ante sabbatum. * Venit Ioseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnum Dei, & audacter introiit ad Pilatum, & petijt corpus Iesu. * Pilatus autem mirabatur, si iam obijisset. Et accersito centurione, interrogauit eum, si iam mortuus esset. * Et cum cognouisset a centurione, donauit corpus Ioseph. * Ioseph autem mercatus sindonem, & deponens eum inuoluit sindone, & posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra, & aduoluit lapidem ad ostium monumenti. * Maria autem Magdalene, & Maria Ioseph aspiciebant, vbi poneretur.

C A P. XVI.

Mulieribus ad Christi monumentum obspicientibus, Angelus resurrectionem ipsius annuntiat; qui primum Maria Magdalene apparuit, deinde duobus discipulis in alia effigia: demum undecim recumbentibus apparuit, exprobrata incredulitate, mittit eos ut in vniuerso mundo prædicent, ac baptizent, subiunctis signis, quæ sequantur credentes, ac ita in celum ascendit.

ET cum transisset sabbatum, Maria Magdalene, & Maria Iacobe, & Salome emerunt aromata, ut venientes ungerent Iesum. * Et valde mane vna sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto iam

sole. * Et dicebant ad inuicem: Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respicientes viderunt reuolutum lapidem. * Atque quippè magnus valde. * Et introeuntes in monumentum viderunt iuuenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, & obstupuerunt. * Qui dicit illis: Nolite expauescere: Iesum quæritis Nazarenum, crucifixum: surrexit, non est hic, ecce locus vbi posuerunt eum. * Sed ite, dicite discipulis eius, & Petro, quia præcedit vos in Galilæam: ibi eum videbitis, sicut dixit vobis. * At illæ exeuntes, fugerunt de monumento: inuaserat enim eas tremor, & pauor: & nemini quidquam dixerunt: timebant enim. * Surgens autem mane, prima sabbati, apparuit primo Mariæ Magdalene, de qua ecece rat septem dæmonia. * Illa vadens nuntiavit his, qui cum eo fuerant, lugentibus & flentibus. * Et illi audientes, quia viueret, & visus esset ab ea, non crediderunt. Post hæc autem duobus ex his ambulantis ostensus est in alia effigia, euntibus in villam: * Illi euntes nuntiauerunt cæteris: nec illis crediderunt. * Nouissime recumbentibus illis undecim apparuit: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia ijs, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. * Et dixit eis: Euntes in mundum vniuersum prædicate Euangelium omni creaturæ. * Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit: qui verò non crediderit, condemnabitur. * Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur, In nomine meo dæmonia eijcient: linguis loquentur nouis: Serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. super agros manus imponent, & benè habebunt. * Et Dominus quidem Iesus postquam locutus est eis, assumptus est in celum, & sedet ad dextris Dei. * Illi autem profecti prædicauerunt vbique, Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis.

S A N C T V M I E S V C H R I S T I E V A N G E L I V M S E C V N D V M L V C A M.

C A P. I.

Zacharia sacerdoti annuntiat Gabriel Ioannis conceptum ex Elisabeth sterili, qui Angelo non credens, mutus efficitur: idemque Gabriel Marię annuntiat conceptum Iesu filij Dei de Spiritu sancto: ad Marię saluationem Ioannes exultat in utero, & Elisabeth prophetat, ipsaque Maria canticum gratiarum actionis Domino decantat: in nati Ioannis circumcissione, Zacharias pater, recepta loquela, canticum gratiarum actionis edit.

1. Pet. 3. 4. 19.

Voniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem, quę in nobis completę sunt, rerum: * Sicut tradiderunt nobis, qui ab initio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis: * Visum est, & mihi, affecuto omnia à principio diligenter, ex ordine tibi scribere, optimè, Theophile, Ut cognoscas eorum verborum, de quibus eruditus es, veritatem. * Fuit in diebus Herodis, regis Iudę, sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia, & vxor illius de filiabus Aaron, & nomen eius Elisabeth. * Erant autem iusti ambo ante Deum, ince-

7 dentibus in omnibus mandatis, & iustificationibus Domini sine querela, * Et non erat illis filius, eo quod esset Elisabeth sterilis, & ambo processissent in diebus suis. * 8 Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suę ante Deum, * 9 secundum consuetudinem sacerdotij, sorte exire, ut incensum poneret, ingressus in 10 templum Domini: * Et omnis multitudo 11 populi erat orans foris hora incensi. * Apparuit autem illi Angelus Domini, stans à 12 dextris altaris incensi. * Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum. 13 * Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua: & vxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Ioannem. * Et erit gaudium tibi, & exultatio, & multi in 15 natiuitate eius gaudebunt. * Erit enim magnus coram Domino: & vinum, & siceram non bibet, & Spiritu sancto replebitur ad 16 huc ex utero matris suę: * Et multos filiorum Israel conuertet ad Dominum Deum 17 ipsorum. * Et ipse præcedet ante illum in spiritu, & virtute Elię: ut conuertat corda patrum in filios, & incredulos ad prudentiam iustorum, parare Domino plebem 18 perfectam. * Et dixit Zacharias ad Angelum: vnde hoc sciam? ego enim sum senex,

Exod. 12. 8
10.
Leu. 16. 4
17.

Mat. 1. 1.
Marc. 1. 6.
14.

nax, & vxor mea processit in diebus suis. *
 Et respondens Angelus dixit ei: Ego sum
 Gabriel, qui alto ante Deum: & missus sum
 loqui ad te, & hæc tibi euangelizare. * Et
 ecce eris tacens, & non poteris loqui, vsque
 in diem, quo hæc fiant, pro eo quod non
 credidisti verbis meis, quæ implebuntur in
 tempore suo. * Et erat plebs expectans Za-
 chariam: & mirabantur, quod tardaret ipse
 in templo. * Egredius autem non poterat
 loqui ad illos. & cognouerunt, quod visionem
 vidisset in templo. Et ipse erat innuens
 illis, & permansit mutus. * Et factum est,
 vt impleri sunt dies officij eius, abiit in do-
 mum suam: * Post hos autem dies conce-
 pit Elisabeth vxor eius, & occultabat se
 mensibus quinque, dicens: * Quia sic fecit
 mihi Dominus in diebus, quibus respexit
 auferre opprobrium meum inter homines.
 * In mense autem sexto, missus est Angelus
 Gabriel à Deo in ciuitatem Galilææ, cui
 nomen Nazareth, * Ad Virginem despon-
 satam viro, cui nomen erat Ioseph, de do-
 mo David, & nomen virginis Maria. * Et
 ingressus Angelus ad eam dixit: Aue gratia
 plena: Dominus tecum: Benedicta tu in
 mulieribus. * Quæ cum audisset turba-
 ta est in sermone eius, & cogitabat qualis
 esset ista saluatio. * Et ait Angelus ei: Ne
 timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud
 Deum: * Ecce concipies in vtero, & pa-
 ries filium, & vocabis nomen eius IESVM.
 * Hic erit magnus, & Filius Altissimi vo-
 cabitur, & dabit illi Dominus Deus se-
 dem David patris eius: & regnabit in do-
 mo Iacob in æternum, * Et regni eius non
 erit finis. * Dixit autem Maria ad Ange-
 lum: Quomodo fiet istud, quoniam virum
 non cognosco? * Et respondens Ange-
 lus dixit ei: Spiritus sanctus superueniet
 in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Ideoque, & quod nascetur ex te sanctum,
 36 vocabitur Filius Dei. * Et ecce Elisabeth
 cognata tua, & ipsa concepit filium in se-
 nectute sua: & hic mensis sextus est illi,
 37 quæ vocatur iterilis: * Quia non erit im-
 38 possibile apud Deum omne verbum. * Di-
 xit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat
 mihi secundum verbum tuum. Et disces-
 39 sit ab illa Angelus. * Exurgens autem Ma-
 ria in diebus illis abiit in montana cum fe-
 40 stinatione, in ciuitatem Iuda. * Et intravit
 in domum Zachariæ, & salutauit Elisa-
 41 beth. * Et factum est, vt audiuit salutationem
 Mariæ Elisabeth, exultauit infans in
 42 vtero eius: & repleta est Spiritu sancto Eli-
 sabeth: * Et exclamauit voce magna, & di-
 xit: Benedicta tu in mulieres, & benedi-
 43 ctus fructus ventris tui. * Et vnde hoc
 mihi, vt veniat mater Domini mei ad me?
 44 * Ecce enim, vt facta est vox salutationis
 tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio
 45 infans in vtero meo. * Et beata, quæ cre-
 didisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta
 46 sunt tibi à Domino. * Et ait Maria: * Ma-
 47 gnificat anima mea Dominum: & exul-
 tauit spiritus meus in Deo salutari meo. *
 48 Quia respexit humilitatem ancillæ suæ:
 ecce enim ex hoc beatam me dicent om-
 49 nes generationes. * Quia fecit mihi ma-
 gna, qui potens est, & sanctum nomen
 50 eius. * Et misericordia eius à progenie in
 51 progenies timentibus eum. * Fecit po-
 tentiam in brachio suo: dispersit super-
 52 bos mente cordis sui. * Deposuit poten-
 53 tes de sede, & exaltauit humiles. * Esu-
 54 rientes impleuit bonis: & diuites dimisit
 55 inanes. * Suscepit Israel puerum suum,
 56 recordatus misericordiæ suæ. * Sicut lo-
 cutus est ad patres nostros, Abraham & se-
 mini eius in sæcula. * Mansit autem Ma-
 ria cum illa quasi mensibus tribus: & re-

If. 7. c. 14.
 In Is. c. 31.
 Dan. 7. d.
 14. E. 17.
 Mach. 4. c.
 7.

Ifa. 41. b. g.
 Ps. 138. b. 10.
 Ps. 138. b. 10.
 1. Reg. 1. b.

Ifa. 41. b. d.

Ps. 138. b.
 Gen. 17. c. g.
 & 22. c. 10.

uersa est in domum suam. * Elisabeth au- 57
tem impletum est tempus parendi, & pe-
perit filium. * Et audierunt vicini, & cogna- 58
ti eius, quia magnificauit Dominus miseri-
cordiam suam cum illa, & congratulaban-
tur ei. * Et factum est in die octauo, ve- 59
nerunt circumcidere puerum, & vocabant
eum nomine patris sui Zachariam. * Et 60
respondens mater eius, dixit: Nequaquam,
sed vocabitur Ioannes. * Et dixerunt ad 61
illam: Quia nemo est in cognatione tua,
qui vocetur hoc nomine. * Innuebant 62
autem patri eius, quem vellet vocari eum.
* Et postulans pugillarem scripsit, dicens, 63
Ioannes est nomen eius. Et mirati sunt vni-
uersi. * Apertum est autem illico os eius, & 64
lingua eius, & loquebatur benedicens
Deum. * Et factus est timor super omnes 65
vicinos eorum: & super omnia montana
Iudææ diuulgabantur omnia verba hæc: * G
Et posuerunt omnes, qui audierant in cor- 66
de suo, dicentes: Quis, putas, puer iste erit?
Etenim manus Domini erat cum illo. * Et 67
Zacharias pater eius repletus est Spiritu
sancto: & prophetauit dicens: * Benedictus 68
Dominus Deus Israel: quia visitauit, & fe-
cit redemptionem plebis suæ: * Et erexit 69
cornu salutis nobis, in domo David pueri
sui. Sicut locutus est per os sanctorum, qui 70
a sæculo sunt, prophetarum eius: * Salutem 71
ex inimicis nostris, & de manu omnium,
qui oderunt nos: * Ad faciendam miseri- 72
cordiam cum patribus nostris, & memo-
rari testamenti sui sancti. * Iusiurandum, 73
quod iurauit ad Abraham patrem nostrum,
datum se nobis: * Vt sine timore, de ma- 74
nu inimicorum nostrorum liberati, serui-
amus illi; * In sanctitate, & iustitia coram 75
ipso, omnibus diebus nostris. * Et tu puer, 76
propheta Altissimi vocaberis: præbis
enim ante faciem Domini parare vias

77 eius: * Ad dandam scientiam salutis plebi
eius, in remissionem peccatorum eorum: *
78 * Per viscera misericordiae Dei nostri, in
79 quibus visitauit nos, oriens ex alto: * Illu-
minare his, qui in tenebris, & in vmbra
mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros
80 in viam pacis, * Puer autem cresce-
bat, & confortabatur spiritu: & erat in
desertis vsque in diem ostensionis suæ ad
Israel.

C A P. I L

*Ex Augusti decreto Ioseph cum Maria ascen-
dit in Bethlehem: ubi illa peperit Salua-
torem, cuius natiuitate ab Angelo audita,
pastores festini venerunt illum visi-
ri: puer circumcissus vocatur Iesus: quem
post dies purificationis in Ierusalem dela-
tum, ut Domino scilicet, Simone se-
nex benedixit, ac de matris in passione do-
loribus prophetas, Annaque prophetissa ve-
sula Domino constetur: Iesus duodecim
annorum plenus sapientia, & gratia, per-
ditus à parentibus, in medio doctorum in-
uenitur: descenditque Nazareth factus il-
lis subditus.*

1 **F**actum est autem in diebus illis, exijt
A edictum à Cæsare Augusto, ut descri-
beretur vniuersus orbis. * Hæc descriptio
prima facta est à præfide Syriæ Cyrino: *
3 Et ibant omnes, ut profiterentur singuli in
4 suam ciuitatem. * Ascendit autem, & Io-
seph à Galilæa de ciuitate Nazareth, in
Iudæam in ciuitate David, quæ vocatur
Bethlehem: eo quod esset de domo, & fa-
5 milia David, * Vt profiteretur cum Maria
6 desponsata sibi vxore prægnante. * Factum
est autem, cum essent ibi, impleti sunt
7 dies, ut pareret. * Et peperit filium suum
primogenitum, & pannis eum inuoluit, &
reclij

Supr. b. 14.

Pf. 71. c. 13.
& 131. d. 17Ier. 11. a. 6.
& 30. b. 10.
Gen. 22. c.
16.
Ier. 11. f. 11
Hebr. 6. c.
13. d. 17.Mal. 4. a. 9.
Supr. b. 17.
Zac. 3. d. 9.
Mal. 4. a. 10.Mic. 5. a. 1.
Matt. 2. a. 6.

reclinavit eum in praesepio : quia non
erat ei locus in diuersorio . * Et pastores
erant in regione eadem vigilantes , & cu-
stodientes vigilias noctis super gregem
suum . * Et ecce Angelus Domini stetit
iuxta illos , & claritas Dei circumfulsit il-
los , & timuerunt timore magno . * Et
dixit illis Angelus : Nolite timere : ecce
enim euangelizo vobis gaudium magnum,
quod erit omni populo . * Quia natus est
vobis hodie Saluator , qui est Christus Do-
minus , in ciuitate Dauid . * Et hoc vobis
signum : Inuenietis infantem pannis inuo-
lutum , positum in praesepio . * Et subito
facta est cum Angelo multitudo militiarum
celestis , laudantium Deum , & dicentium :
Gloria in altissimis Deo , & in terra pax
hominibus bonae voluntatis . * Et factum
est , ut discesserunt ab eis Angeli in coe-
lum : & pastores loquebantur ad inuicem :
Transcamus vsque Bethlehchem , & vi-
deamus hoc verbum , quod factum est ,
quod Dominus ostendit nobis . * Et ve-
nerunt festinantes : & inuenerunt Mariam ,
& Ioseph , & infantem positum in praese-
pio . * Videntes autem cognouerunt de ver-
bo , quod dictum erat illis de puero hoc . *
Et omnes , qui audierunt , mirati sunt : & de
his , quae dicta erant a pastoribus ad ipsos . *
Maria autem conseruabat omnia verba
haec , conferens in corde suo . * Et reuer-
si sunt pastores glorificantes , & laudantes
Deum , in omnibus , quae audierant , & vi-
derant , sicut dictum est ad illos . * Et post-
quam consummati sunt dies octo , ut cir-
cumcideretur puer : vocatum est nomen
eius Iesus , quod vocatum est ab Angelo
prius quam in utero conciperetur . * Et
postquam impleti sunt dies purgationis
eius secundum legem Moyse , tulerunt il-
lum in Ierusalem , ut sisterent eum Domi-

23 no , * Sicut scriptum est in lege Domini :
Quia omne masculinum adaperiens vul-
24 uam sanctum Domino vocabitur , * Et ut
darent hostiam , secundum quod dictum
25 est in lege Domini , par turturum , aut duos
pullos columbarum . * Et ecce homo erat
in Ierusalem , cui nomen Simeon , & homo
iste iustus , & timoratus , expectans con-
solationem Israel , & Spiritus sanctus erat
26 in eo . * Et responsum acceperat a Spiri-
tu sancto , non visurum se mortem , nisi
27 prius videret Christum Domini . * Et ve-
nit in spiritu in templum . Et cum indu-
cerent puerum Iesum parentes eius , ut fa-
cerent secundum consuetudinem legis pro
28 eo : * Et ipse accepit eum in vlnas suas ,
29 & benedixit Deum , & dixit : * Nunc di-
mittis seruum tuum Domine , secundum
30 verbum tuum in pace : * Quia viderunt
31 oculi mei salutare tuum , * Quod parasti
32 ante faciem omnium populorum : * Lu-
men ad reuelationem gentium , & gloriam
33 plebis tuae Israel . * Et erat pater eius , &
34 mater mirantes super his , quae dicebantur
de illo . * Et benedixit illis Simeon : & di-
xit ad Mariam matrem eius : Ecce positus
est hic in ruinam , & in resurrectionem
multorum in Israel : & in signum , cui
35 contradicetur : * Et tuam ipsius animam
pertransibit gladius , ut reuelentur ex mul-
36 tis cordibus cogitationes . * Et erat An-
na prophetissa , filia Phanuel , de tribu
Aser : haec processerat in diebus multis ,
& vixerat cum viro suo annis septem a
37 virginitate sua . * Et haec vidua vsque ad
annos octoginta quatuor : quae non disce-
debat de templo , ieiunijs , & obsecrationi-
38 bus seruient nocte , ac die . * Et haec , ipsa
hora superueniens , confitebatur Domino
& loquebatur de illo omnibus , qui expe-
39 ctabant redemptionem Israel . * Et ut

1. Leu. 12.
d. 8.

Isa. 8. c. 14.
Rom. 9. 5.
1. Pet. 2. 2.
26

Gen. 17. b.
24.
Leu. 12. a. 3
Sup. 1. d. 11
Matt. 1. c.
21.
Leu. 12. a.
6.
Exod. 13.
9. 2.
Num. 8. c.
26.

perfecerunt omnia secundum legem Domini, reuersi sunt in Galilæam in ciuitatem suam Nazareth. * Puer autem crescebat, 40 & confortabatur, plenus sapientia: & gratia Dei erat in illo. * Et ibant parentes 41 eius per omnes annos in Ierusalem, in die solemnium Paschæ. * Et cum factus esset 42 annorum duodecim, ascendentibus illis Ierololimam secundum consuetudi-

Exod. 11.
c. 13. & 14.
6. 97.

43 nem diei festi, * Consummatisque diebus cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, & non cognouerunt parentes eius. * 44 Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum 45 inter cognatos, & notos. * Et non inuenientes, regressi sunt in Ierusalem, requi- 46 rentes eum. * Et factum est, post triduum inuenerunt illum in templo sedentem in

Deut. 16. 1.

medio doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. * Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentiam, & responsis eius. * Et videntes admirati sunt. Et dixit mater eius ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus, & ego dolentes quærebatimus te. * Et ait 49 ad illos: Quid est, quod me querebatis: nesciebatis, quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? * Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. * Et descendit cum eis, & venit 51

Nazareth: & erat subditus illis. Et mater eius conseruabat omnia verba hæc in corde suo. * Et Iesus proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines.

C A P. III.

Ioannes mittitur à Domino impleturus suam predicationem Isaia vaticinium: & turbis, publicanis, ac militibus dat consilium, docens quid singulos facere oporteat, testatur-

que Christi excellentiam, & baptismi ipsius, super quem ab ipso baptizatum descendit columba, ac vox Patris auditur: texturque eius genealogia à Ioseph usque ad Adam ascendens.

ANno autem quintodecimo imperij Tiberij Cæsaris, procurante Pontio A Pilato Iudæam, tetrarcha autem Galilææ Herode, Philippo autem fratre eius tetrarcha Ituræ, & Trachonitidis regionis, & Lysania Abilini tetrarcha: * Sub principibus sacerdotum Anna, & Caipha: factum est verbum Domini super Ioannem, Zachariæ filium, in deserto. * Et venit in omnem regionem Iordanis, prædicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum, * Sicut scriptum est in Libro sermonum Isaïæ prophetæ: Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: rectas facitis semitis eius: * Omnis vallis implebitur: & omnis mons, & collis humiliabitur: & erunt prava in directa, & apera in vias planas: * Et videbit omnis caro salutare Dei. * Dicebat ergo ad turbas, quæ exhibant, ut baptizarentur ab ipso: Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere à ventura ira? * Facite ergo fructus dignos poenitentiae, & ne coeperitis dicere: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis, quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. * Et interrogabant eum turbæ, dicentes: Quid ergo faciemus? * Respondens autem dicebat illis: Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, similiter faciat. * Venerunt autem & publicani, ut baptizarentur, & dixerunt ad illum: Magister, quid faciemus? * At ille dixit ad eos: Nihil amplius, quam quod constitutum est vobis, faciatis. * Interrogabant autem eum, & milites, dicentes: Quid faciemus & nos? Et ait illis: Neminem concutatis, neque calumniam faciatis: & contenti estote stipendijs vestris. * Existimante autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis de Ioanne, ne fortè ipse esset Christus: * Respondit Ioannes, dicens omnibus: Ego quidem aqua baptizo vos: veniet autem fortior me, cuius non sum dignus solvere corrigiam calceamentorum eius: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni: * Cuius ventilabrum in manu eius, & purgabit aream suam, & congregabit criticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. * Multa quidem, &

19 alia exhortans euangelizabat populo. Herodes autem tetrarcha, cum corripere ab illo de Herodiade vxore fratris sui, & de omnibus malis, quæ fecit Herodes, * 20 Adiecit & hoc super omnia, & inclusit 21 Ioannem in carcere. * Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante, apertum est coelum: 22 * Et descendit spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum: & vox de coelo facta est: Tu es filius meus dilectus, 23 in te complacui mihi. * Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit 24 Mathat, * Qui fuit Levi, qui fuit Melchi, qui fuit Ianne, qui fuit Ioseph. 25 * Qui fuit Mathathias, qui fuit Amos, qui fuit Nahum, qui fuit Hessi, qui fuit 26 Nagge, * Qui fuit Mahath, qui fuit Mathathias, qui fuit Semei, qui fuit Ioseph, qui fuit 27 Iuda, * Qui fuit Ioanna, qui fuit Resa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit 28 Neri, * Qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Cosan, qui fuit Elmahan, qui fuit Her, * 29 Qui fuit Iesu, qui fuit Eliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Mathath, qui fuit Levi, Qui fuit Simeon, qui fuit Iuda, qui fuit Ioseph, 31 qui fuit Iona, qui fuit Eliakim, * Qui fuit Melca, qui fuit Menna, qui fuit Mathathias, 32 qui fuit Nathan, qui fuit David, * Qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit 33 Salmon, qui fuit Naasson, * Qui fuit Aminadab, qui fuit Aram, qui fuit Esron, qui fuit Phares, qui fuit Iudæ, * Qui fuit Iacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham, qui fuit Thare, qui fuit Nachor, * Qui fuit Sarug, qui fuit Ragau, qui fuit Phaleg, 36 qui fuit Heber, qui fuit Sale, * Qui fuit Cainan, qui fuit Arphazad, qui fuit Sem, 37 qui fuit Noe, qui fuit Lamech, * Qui fuit Mathusale, qui fuit Henoch, qui fuit Jared, 38 qui fuit Malaleel, qui fuit Cainan. * Qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei.

C A P. I V.

Iesus post ieiunium quadraginta dierum, ac densas satanae tentationes, in synagoga Nazareth legit factam de se Isaïæ prophetiam: dicitque prophetam non esse acceptum in patria propria, quapropter voluit eum de monte præcipitare: eiecit in Capharnaum demonium, sanatque socrum Simonis, & plures alios à varijs languoribus, ac demonia eiecit.

Iesus autem plenus Spiritu sancto regressus est à Iordane: & agebatur à Spiritu in desertum. * Deibus quadraginta, & tenta-

Matt. 14. a. 3.
Marc. 6. c. 17.
Matt. 3. d. 13.
Mar. 1. b. 9.
Ioan. d. 1.
Matt. 3. d. 17. & 17. a. 1.
Ios. 9. f. 15.
1. Pet. 1. d. 10.

Matt. 4. a. 1.

tabatur à diabolò. Et nihil manducauit in diebus illis: & consummatis illis esurijt. **1** *Dixit autem illi diabolus: Si filius Dei es, & lapidi huic, vt panis fiat.* **2** *Et respondit ad illum Iesus: Scriptum est: Quia non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo Dei.* **3** *Et duxit illum diabolus in montem excelsum, & ostendit illi omnia regna orbis terræ in momento temporis.* **4** *Et ait illi: Tibi dabo potestatem hanc vniuersam, & gloriam illorum: quia mihi tradita sunt, & cui volo, do illa.* **5** *Tu ergo si adoraueris coram me, erunt tua omnia.* **6** *Et respondens Iesus, dixit illi: Scriptum est: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli seruies.* **7** *Et duxit illum in Ierusalem, & statuit eum super pinnam templi, & dixit illi: Si filius Dei es, mitte te hinc deorsum.* **8** *Scriptum est enim, quod Angelis suis mandauit de te, vt conseruent te:* **9** *Et quia in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.* **10** *Et respondens Iesus, ait illi: Dictum est: Non tentabis Dominum Deum tuum.* **11** *Et consummata omni tentatione, diabolus recessit ab illo, vsque ad tempus.* **12** *Et regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galilæam, & fama exijt per vniuersam regionem de illo.* **13** *Et ipse docebat in synagogis eorum, & magnificabatur ab omnibus.* **14** *Et venit Nazareth, vbi erat nutritus, & intrauit secundum consuetudinem suam die sabbati in synagogam, & surrexit legere.* **15** *Et traditus est illi Liber Isaie prophete. Et vt reuoluit librum, inuenit locum vbi scriptum erat: Spiritus Domini super me: propter quod vnixit me, euangelizare pauperibus misit me sanare contritos corde, prædicare captiuis remissionem, & cæcis visum, dimittere confractos in remissionem, prædicare annum Domini acceptum, & diem retributionis.* **16** *Et cum implicuisset librum reddidit ministro, & sededit. Et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum.* **17** *Cæpit autem dicere ad illos: Quia hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris.* **18** *Et omnes testimonium illi dabant, & mirabantur in verbis gratiæ, quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant: Nonne hic est filius Ioseph?* **19** *Et ait illis: Vtrique dicetis mihi hanc similitudinem Medice cura te ipsum, quanta audiuimus facta in Capharnaum, fac & hic in patria tua.* **20** *Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua.* **21** *In veritate dico vobis, multæ viduæ erant in diebus Elize in Israel, quando clausum est cœlum annis tribus, & mensibus sex, cum facta esset fames magna in omni*

22 *terra: Et ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidoniæ, ad mulierem viduam.* **23** *Et multi leprosi erant in Israel sub Elizeo propheta: & nemo eorum mundatus est nisi Naaman Syrus.* **24** *Et repleti sunt omnes in synagoga ira, hæc audientes.* **25** *Et surrexerunt, & eiecerunt illum extra ciuitatem: & duxerunt illum vsque ad supercilium montis, super quem ciuitas illorum erat edificata, vt præcipitarent eum.* **26** *Ipse autem transiens per medium illorum, ibat.* **27** *Et descendit in Capharnaum ciuitatem Galilææ, ibique docebat illos sabbatis.* **28** *Et stupebant in doctrina eius, quia in potestate erat sermo ipsius.* **29** *Et in synagoga erat homo habens dæmonium immundum, & exclamauit voce magna, dicens: Sine, quid nobis, & tibi Iesu Nazarene? venisti perdere nos? scio te quis sis, Sanctus Dei.* **30** *Et increpauit illum Iesus, dicens: Obmutesce, & exi ab eo. Et cum proiecisset illum dæmonium in medium, exijt ab illo, nihilque illum nocuit.* **31** *Et factus est pauior in omnibus, & colloquebantur ad inuicem, dicentes: Quod est hoc verbum, quia in potestate, & virtute imperat immundis spiritibus, & exeunt.* **32** *Et divulgabatur fama de illo in omnem locum regionis.* **33** *Surgens autem Iesus de synagoga, introiit in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus: & rogauerunt illum pro ea.* **34** *Et stans super illam, imperauit febrim: & dimisit illam. Et continuo surgens ministrabat illis.* **35** *Cum autem sol occidisset, omnes, qui habebant infirmos varijs languoribus, ducebant illos ad eum.* **36** *At ille singulis manus imponens, curabat eos.* **37** *Exibant autem dæmonia à multis, clamantia, & dicentia: Quia tu es filius Dei: & increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum.* **38** *Facta autem die egressus ibat in desertum locum, & turbæ requirebant eum, & venerunt vsque ad ipsum: & detinebant illum, ne discederet ab eis.* **39** *Quibus ille ait: Quia & alijs ciuitatibus oportet me euangelizare regnum Dei: quia ideo missus sum.* **40** *Et erat prædicans in synagoga Galilææ.*

C A P. V

Vbi de manica Patris docuisset, ille laqueo ipsius iussu rasi conclusit copiosam piscum multitudinem: curatum leprosum missis ad sacerdotes: paralytico, remisisset pri-

*monu peccatis, iubet ut lectum suum tol-
lat: discumbens cum Leui, quem ex te-
lonio vocauerat, causam dat murmuranti-
bus Phariseis, quare cum peccatoribus
conuersetur, & cur ipsius discipuli non ie-
iunent.*

Matt. 4. c.

15.

Mar. 1. c. 26

Factum est autem, cum turbae irruerent
in eum, ut audirent verbum Dei, & A
ipse stabat secus stagnum Genesareth. * Et
vidit duas naues stantes secus stagnum: pi-
scatores autem descenderant, & lauabant
retia. * Ascendens autem in vnā nauim,
quæ erat Simonis, rogauit eum à terra re-
ducere pusillum. Et sedens docebat de na-
uicula turbas. * Ut cessauit autem loqui,
dixit ad Simonem: Duc in altum, & la-
xate retia vestra in capturam. * Et re-
spondens Simon, dixit illi: Præceptor,
per totam noctem laborantes nihil cepi-
mus: in verbo autem tuo laxabo rete. * Et
cum hoc fecissent, concluderunt piscium
multitudinem copiosam, rumpebatur au-
tem rete eorum. * Et annuerunt socijs,
qui erant in alia nauī, ut venirent, & adiu-
uarent eos. Et venerunt, & impleuerunt
ambas nauiculas, ita ut pœnè mergeren-
tur. * Quod cum videret Simon Petrus,
procidit ad genua Iesu, dicens: Exi à me,
quia homo peccator sum, Domine. * Stu-
por enim circumdederat eum, & omnes
qui cum illo erant in captura piscium,
quam coeperant: * Similiter autem Ia-
cobum, & Ioannem, filios Zebedæi, qui
erant socij Simonis. Et ait ad Simonem
Iesus: Noli timere: ex hoc iam homines
eris capiens. * Et subductis ad terram na-
uibus, relictis omnibus secuti sunt eum. * C
Et factum est, cum esset in vna ciuitate, 12
& ecce vir plenus lepra, & videns Iesum,
& procidens in faciem, rogauit eum, di-
cens: Domine, si vis, potes me mundare. *
Et extendens manum, tetigit eum dicens: 13
Volo: Mundare. Et confestim lepra disces-
sit ab illo. * Et ipse præcepit illi, ut nemi- 14
ni diceret, sed, Vade, ostende te sacerdo-
ti, & offer pro emundatione tua, sicut præ-
cepit Moyses, in testimonium illis. * Per- 15
ambulabat autem magis sermo de illo: &
conueniebant turbae multæ, ut audirent, &
curarentur ab infirmitatibus suis. * Ipse 16
autem secedebat in desertum, & orabat. *
Et factum est in vna dierum, & ipse sede- 17
bat docens. Et erant Pharisei sedentes,
& legis doctores, qui venerant ex omni ca-
stello Galilææ, & Iudææ, & Ierusalem:
& virtus Domini erat ad sanandum eos. * D
Et ecce viri portantes in lecto hominem, 18
qui erat paralyticus: & quærebant eum
inferre, & ponere ante eum. * Et non in 19

uenientes, quia parte illum inferrent præ-
turba, ascenderunt supra tectum, & per re-
gulas summisserunt eum cum lecto in me-
dium ante Iesum. * Quorum fidem, ut
vidi, dixit: Homo remittuntur tibi pecca-
ta tua. * Et coeperunt cogitare Scribæ, &
Pharisei, dicentes: Quis est hic, qui lo-
quitur blasphemias? Quis potest dimitte-
re peccata, nisi solus Deus? * Ut cognouit
autem Iesus cogitationes eorum, re-
spondens, dixit ad illos: Quid cogitatis
in cordibus vestris? * Quid est facilius di-
cere: Dimittuntur tibi peccata; an dice-
re: Surge, & ambula? * Ut autem scia-
tis, quia Filius hominis habet potestatem
in terra dimittendi peccata; ait paralyti-
co: Tibi dico, surge, tolle lectum tuum,
& vade in domum tuam. * Et confestim
confurgens coram illis, tulit lectum, in quo
iacebat: & abiit in domum suam, magni-
ficans Deum. * Et stupor apprehendit
omnes, & magnificabant Deum. Et reple-
ti sunt timore, dicentes: Quia vidimus mi-
rabilia hodie. * Et post hæc exiit, & vidit
publicanum nomine Leui, sedentem ad
Telonium, & ait illi: Sequere me. * Et re-
lictis omnibus, surgens secutus est eum. *
Et fecit ei conuiuium magnum Leui in do-
mo sua: & erat turba multa publicano-
rum, & aliorum, qui cum illis erant di-
scumbentes. * Et murmurabant Phari-
sæi, & Scribæ eorum, dicentes ad discipu-
los eius: Quare cum publicanis, & pec-
catoribus manducatis, & bibitis? * Et re-
spondens Iesus, dixit ad illos: Non egent,
qui sani sunt, medico, sed qui malè habent.
* Non veni vocare iustos, sed peccatores
ad poenitentiam. * At illi dixerunt ad eum.
Quare discipuli Ioannis ieiunant frequen-
ter, & obsecrationes faciunt, similiter &
Pharisæorum: tui autem edunt, & bi-
bunt? * Quibus ipse ait: Numquid pote-
stis filios sponsi, dum cum illis est sponsus,
facere ieiunare? * Venient autem dies:
Cum ablati fuerit ab illis sponsus, tunc iei-
unabunt in illis diebus. * Dicebat autem
& similitudinem ad illos: Quia nemo com-
misuram à nouo vestimento immittit in
vestimentum vetus: alioquin & nouum
rumpit, & veteri non conuenit commissura
à nouo. * Et nemo mittit vinum nouum in
vres veteres: alioquin rumpebuntur vres
nouum, & ipsum effundetur, & vres
peribunt. * Sed vinum nouum in vres no-
uos mittendum est, & vtraque conseruan-
tur. * Et ne mo bibens vetus, statim vult
nouum, dicit enim: Vetus melius est.

Matt. 9. 9. 9.

Marc. 1. c.

14.

Marc. 2. c.

12.

Matt. 2. c. 1

Mar. 1. c. 40

Leu. 14. c. 4

Matt. 9. c. 1

Mar. 1. c. 31

C A P. V I.

*Discipulos spicas sabbato vellentes excusat, alioque sabbato manum curat aridam: ele-
git duodecim nominat Apostolos, & cum
illis, ac multitudine copiosa stans in loco
campostri docet beatitudines, aliaque consi-
lia, ac precepta euangelica: desistit in
oculo fratris, & arbore bona, ac mala ex
fructu dignoscenda: audiens Christi verba
eui comparatur si ea opere compleat, & cui
si non compleat.*

Factum est autem in sabbato secundo, primo, cum transiret per sata, velle-
bant discipuli eius spicas, & manducabant
confricantes manibus. * Quidam autem
Pharisæorum dicebant illis: Quid facitis,
quod non licet in sabbatis? * Et respon-
dens Iesus ad eos, dixit: Nec hoc legistis,
quod fecit David, cum esurisset ipse, & qui
cum illo erant: * Quomodo intrauit in
domum Dei, & panes propositionis sum-
psit, & manducauit, & dedit his, qui cum
ipso erant: quos non licet manducare, nisi
tantum sacerdotibus? * Et dicebat illis:
Quia Dominus est Filius hominis, etiam
sabbati. * Factum est autem & in alio
sabbato, ut intraret in synagogam, & doce-
ret: Et erat ibi homo, & manus eius dex-
tra erat arida. * Observabant autem Scri-
bæ, & Pharisei, si in sabbato curaret: ut in-
venirent unde accusarent eum. * Ipse ve-
rò sciebat cogitationes eorum: & ait ho-
mini, qui habebat manum aridam: Sur-
ge, & sta in medium. Et surgens stetit. *
Ait autem ad illos Iesus: Interrogo vos,
si licet sabbatis benefacere, an male; ani-
mam saluam facere, an perdere? * Et cir-
cumspiciens omnibus dixit homini: Exten-
de manum tuam. Et extendit: & resti-
tuta est manus eius. * Ipsi autem repleti
sunt insipientia, & colloquebantur ad in-
uicem, quidnam facerent Iesu. * Factum
est autem in illis diebus, exiit in montem
orare, & erat pernoctans in oratione Dei. *
Et cum dies factus esset, vocavit discipu-
los suos: & elegit duodecim ex ipsis (quos
& Apostolos nominavit) * Simonem, quem
cognominavit Petrum, & Andream fra-
trem eius, Iacobum, & Ioannem, Philip-
pum, & Bartholomæum, * Matthæum, &
Thomam, Iacobum Alphæi, & Simonem,
qui vocatur Zelotes, * Et Iudam Iacobi, &
Iudam Iscariotem, qui fuit proditor. * Et
descendens cum illis, stetit in loco campe-
stri, & turba discipulorum eius, & multitu-
do copiosa plebis ab omni Iudæa, & Ieru-
salem, & maritima, & Tyri, & Sidonis,
Qui venerant, ut audirent eum, & sana-

rentur à languoribus suis. Et qui vexa-
bantur à spiritibus immundis, curabantur.

19 * Et omnis turba quærebat eum tangere:
quia virtus de illo exibat, & sanabat om-
nes. * Et ipse eleuatis oculis in discipulos
suos dicebat: Beati pauperes: quia vestrum
est regnum Dei. * Beati, qui nunc esuri-
tis: quia saturabimini. Beati, qui nunc fle-
tis: quia ridebitis. * Beati eritis cum vos
oderint homines, & cum separauerint vos,
& exprobauerint, & eiecerint nomen ve-
strum tanquam malum, propter Filium
hominis. * Gaudete in illa die, & exulta-
te: ecce enim merces vestra multa est in
coelo: secundum hæc enim faciebant Pro-
phetis patres eorum. * Verumtamen vix
vobis diuitibus, quia habetis consolatio-
nem vestram. * Vix vobis, qui saturati
estis: quia esurietis. Vix vobis, qui ride-
tis nunc: quia lugebitis, & flebitis. * Vix
cum benedixerint vobis homines: secun-
dum hæc enim faciebant pseudoprophetis
patres eorum. * Sed vobis dico, qui au-
ditis: Diligite inimicos vestros, benefaci-
te his, qui oderunt vos. * Benedicite ma-
ledicentibus vobis, & orate pro calum-
niantibus vos. * Et qui te percutit in ma-
xillam, præbe & alteram. Et ab eo, qui au-
fert tibi vestimentum, etiam tunicam noli
prohibere. * Omni autem petenti te, tri-
bue: & qui aufert, quæ tua sunt, ne repe-
tas. * Et prout vultis, ut faciant vobis ho-
mines, & vos facite illis similiter. * Et si di-
ligitis eos, qui vos diligunt, quæ vobis est
gratia? nam & peccatores diligentes se di-
ligunt. * Et si benefeceritis his, qui bene-
faciunt, quæ vobis est gratia? siquidem &
peccatores hoc faciunt. * Et si mutuum
dederitis his, à quibus speratis recipere;
quæ gratia est vobis? nam & peccatores
peccatoribus foenerantur, ut recipiant
æqualia. * Verumtamen diligite inimicos
vestros: benefacite, & mutuum date, nihil
inde sperantes: & erit merces vestras mul-
ta; & eritis filij Altissimi, quia ipse beni-
gnus est super ingratos, & malos. * Esto-
te ergo misericordes, sicut & Pater vester
misericors est. * Nolite iudicare, & non
iudicabimini: nolite condemnare, & non
condemnabimini. Dimittite, & dimitte-
mini. * Date, & dabitur vobis: mensu-
ram bonam, & confertam, & coagulatam,
& superfluentem, dabunt in sinum ve-
strum. Eadem quippe mensura, qua men-
si fueritis remetietur vobis. * Dicebat au-
tem illis, & similitudinem. Numquid po-
test cæcus cæcum ducere? nonne ambo in
foveam cadunt? * Non est discipulus su-
per magistrum: perfectus autem omnis
erit, si sit sicut magister eius. * Quid au-
tem

Mat. 23. 2.

Mat. 5. 2.

11.

Am. 6. 1. 7.

Eccli. 11. 9.

8.

Is. 55. c. 12.

Mat. 5. 39.

44.

1. Cor. 6. 7.

7. Mat. 7. 12.

13.

Tob. 4. c. 18.

Mat. 5. 39.

46.

Mat. 5. 39.

41.

Deut. 15. 6.

8.

Mat. 23. 2.

Marc. 9. 35.

24.

Mat. 10. 23.

24.

tem vides festucam in oculo fratris tui, tra-
bem autem, quæ in oculo tuo est, non
consideras? * Aut quomodo potes dicere
fratri tuo: Frater, sine eijciam festucam
de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabem non
videns? Hypocrita, eijce primum trabem
de oculo tuo: & tunc perspices, ut edu-
cas festucam de oculo fratris tui. * Non
est enim arbor bona, quæ facit fructus
malos: neque arbor mala, faciens fructum
bonum. * Vnaquæque enim arbor de fru-
ctu suo cognoscitur. Neque enim de spinis
colligunt ficus: neque de rubo vindemiant
viam. * Bonus homo de bono thesauro
cordis sui profert bonum: & malus homo

G de malo thesauro profert malum. Ex abun-
dantia enim cordis os loquitur. * Quid au-
tem vocaris me Domine, Domine: & non
facitis, quæ dico? * Omnis, qui venit ad me,
& audit sermones meos, & facit eos: osten-
dam vobis cui similis sit. * Similis est homi-
ni ædificanti domum, qui fodit in altum,
& posuit fundamentum super petram, in-
undatione autem facta, illisum est flumen
domui illi, & non potuit eam mouere: fun-
data enim erat super petram. Qui autem au-
dit, & non facit: similis est homini ædificati
domum suam super terram sine fundamēto:
in quam illisus est fluuius, & cōtinuò cecidi-
dit: & facta est ruina domus illius magna.

Matt. 7. d.
21.
Rom. 2. b.
11.
Iac. 1. b. 12.

Matt. 7. c.
16. & 11. c.
21.

C A P. V I I.

*Admiratus Centurionis fidem absens sanat il-
lius seruum: iuxta portam ciuitatis Naim
filium vnicum vidua resuscitat: coram di-
scipulis Ioannis Baptista per eos interogan-
tis, an esset, qui venturus erat, multa edi-
ficia: illisque abeuntibus Ioannem pluri-
mum extollit: Iudæis nec Ioannis, nec Chri-
sti vitam placuit, quos pueris inimicem in foro
acclamantibus assimilat: à peccatrice mu-
liere pedes inunctus, respondet Simoni ob
hoc murmuranti, proposita ad hoc parabo-
la duorum debitorum, & remissa mulieri
peccantis.*

Cum autem impleisset omnia verba sua
in aures plebis, intrauit Capharnaum. A
Centurionis autem cuiusdam seruus malè
habens, erat moriturus: qui illi erat pretio-
sus. * Et cum audisset de Iesu, misit ad
eum seniores Iudæorum, rogans eum, ut
veniret, & saluaret seruum eius. * At il-
li cum venissent ad Iesum, rogabant eum
sollicitè, dicentes ei: Quia dignus est,
ut hoc illi præstes. * Diligit enim gentem

Mar. 8. 8. 3.

nostram: & synagogam ipse ædificauit no-
bis. * Iesus autem ibat cum illis. Et cum
iam non longè esset à domo, misit ad eum
Centurio amicos, dicens: Domine noli
vexari: Non enim sum dignus, ut sub te-
ctum meum intres. * Propter quod & me-
ipsum non sum dignum arbitratus, ut ve-
nirem ad te: sed dic verbo, & sanabitur
puer meus. * Nam & ego homo sum sub
potestate constitutus, habens sub me mili-
tes: & dico huic vade, & vadit; & alij ve-
ni, & venit; & seruo meo, fac hoc, & facit.
* Quo audito Iesus miratus est: & conuer-
sus sequentibus se turbis, dixit: Amen di-
co vobis, nec in Israel tantam fidem inue-
ni. * Et reuersi, qui missi fuerant, domum,
inuenerunt seruum, qui languerat, sanum.
Et factum est: deinceps ibat in ciuitatem,
quæ vocatur Naim: & ibant cum eo disci-
puli eius, & turba copiosa. * Cum autem
appropinquaret portæ ciuitatis, ecce de-
functus efferebatur filius vnicus matris
suz: & hæc vidua erat: & turba ciuitatis
multa cum illa. * Quam cum vidisset
Dominus, misericordia motus super eam
dixit

Mat. 8. 8. 8.

ne Domini : Benedictum , quod venit regnum patris nostri David : Hosanna in excelsis . * Et introiit Ierosolymam in templum : & circumspexit criminibus , cum iam vespera esset hora , exijt in Bethaniam cum duodecim . * Et alia die cum exirent à Bethania , esurijt . * Cumque vidisset à longè ficum habentem folia , venit si quid fortè inueniret in ea , & cum venisset ad eam , nihil inuenit præter folia : non enim erat tempus ficorum . * Et respondens dixit ei : Jam non amplius in æternum ex te fructum quisquam manducet . Et audiebant discipuli eius . * Et veniunt Ierosolymam . Et cum introisset in templum , cepit eijcere vendentes , & clementes in templo : & mensas numulariorum , & cathedras vendentium columbas evertit . * Et non sinebat , vt quisquam transferret vas per templum : * Et docebat , dicens eis : Nonne scriptum est : Cuius domus mea , domus orationis vocabitur omnibus gentibus ? Vos autem fecistis eam speluncam latronum . * Quo auditio , principes sacerdotum , & Scribæ quærebant , quomodo eum perderent : timebant enim eum , quoniam vniuersa turba admirabatur super doctrina eius . * Et cum vespera facta esset , egrediebatur de ciuitate . * Et cum mane transirent , viderunt ficum aridam factam à radicibus : * Et recordatus Petrus , dixit ei : Rabbi , ecce ficus , cui maledixisti , aruit . * Et respondens Iesus ait illis : Habete fidem Dei . * Amen dico vobis , quia quicumque dixerit huic monti : Tollere , & mittere in mare : & non hæsitauerit in corde suo , sed crediderit , quia quodcumque dixerit , fiat , fiet ei . * Propterea dico vobis , omnia quæcumque orantes petitis , credite quia accipietis , & euenient vobis . * Et cum stabitis ad orandum , dimittite si quid habetis aduersus aliquem : vt & Pater vester , qui in coelis est , dimittat vobis peccata vestra . * Quod si vos non dimiseritis : nec Pater vester , qui in coelis est , dimittet vobis peccata vestra . * Et veniunt rursus Ierosolymam . Et cum ambularet in templo , accedunt ad eum summi sacerdotes , & Scribæ , & seniores : * Et dicunt ei : In qua potestate hæc facis ? & quis dedit tibi hanc potestatem , vt ista facias ? * Iesus autem respondens , ait illis : Interrogabo vos ego vnum verbum , & respondete mihi : & dicam vobis , in qua potestate hæc faciam . * Baptismus Ioannis , de coelo erat , an ex hominibus ? Respondete mihi . * At illi congitabant secum , dicentes : Si dixerimus , De coelo , dicet : Quare ergo non cre-

32 didistis ei ? * Si dixerimus , Ex hominibus , timeamus populum , omnes enim habebant Ioannem , quia verè propheta 33 esset . * Et respondentes dicunt Iesu : Nescimus . Et respondens Iesus ait illis : Neque ego dico vobis , in qua potestate hæc faciam .

C A P . X I I .

Parabolam narrat de vinea agricolis elocata , qui seruos , ac filium patrisfamilias occiderunt : tentatur à Phariseis de censu Cafari soluendo : & à Sadduceis de resurrectione : interrogatur à Scriba de primo mandato : ipse verò rogat quomodo Scriba dicant Christum filium esse David , docens ab ipsis cauendum : viduam laudat ob duo minuta in gazophylacium missa .

ET cepit illis in parabolis loqui : Vineam pastinavit homo , & circumdedit sepem , & fodit lacum , & ædificauit turrin , & locauit eam agricolis , & peregrè profectus est . * Et misit ad agricolas in tempore seruum , vt ab agricolis acciperet de fructu vineæ . * Qui apprehensum eum ceciderunt , & dimiserunt vacuum . * Et iterum misit ad illos alium seruum , & illum in capite vulnetauerunt , & contumelijs affecerunt . * Et rursus alium misit , & illum occiderunt : & plures alios : quosdam cadentes , alios verò occidentes . * Adhuc ergo vnum habens filium charissimum : & illum misit ad eos nouissimum ; dicens : Quia reuerbuntur filium meum . * Coloni autem dixerunt ad inuicem : Hic est hæres : venite , occidamus eum : & nostra erit hæreditas . * Et apprehendentes eum , occiderunt : & eiecerunt extra vineam . * Quid ergo faciet Dominus vineæ ? Veniet , & perdet colonos : & dabit vineam alijs . * Nec scripturam hanc legistis : Lapidem quem reprobauerunt ædificantes , hic factus est in caput anguli : * A Domino factum est istud , & est mirabile in oculis nostris ? * Et quærebant eum tenere : & timuerunt turbam , cognouerunt enim , quoniam ad eos parabolam hanc dixerat . * Et relicto eo abierunt . * Et mittunt ad eum quosdam ex Phariseis , & Herodianis , vt eum caperent in verbo . * Qui venientes dicunt ei : Magister , scimus , quia verax es , & non curas quemquam : nec enim vides in faciem hominum sed in veritate viam Dei doces : licet dari tributum Cafari , an non dabimus ? * Qui sciens versutiam illorum : ait illis : Quid me

Matt. 21. d.
11.
Luc. 20. b. 9
Isai. 7. b. 1.
Ier. 2. d. 21.

Ps. 117. b. 11
Is. 28. d. 16.
Act. 4. b. 11.
Rom. 9. b.
1 Jo.
1. Pet. 2. a. 8
Matt. 21. d.
41.
Matt. 13. b.
15.
Luc. 20. d.
20.

me tentatis? afferte mihi denarium, vt videam. * At illi attrulerunt ei. Et ait illis: Cuius est imago hæc, & inscriptio? Dicunt ei: Cæsaris. * Respondens autem Iesus dixit illis: Reddito igitur, quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo. Et mirabantur super eo. * Et venerunt ad eum Sadducæi, qui dicunt resurrectionem non esse: & interrogabant eum dicentes: * Magister, Moyses nobis scripsit: vt si cuius frater mortuus fuerit, & dimiserit uxorem, & filios non reliquerit, accipiat frater eius uxorem ipsius, & resuscitet semen fratri suo. * Septem ergo fratres erant: & primus accipit uxorem, & mortuus est non relicto semine. * Et secundus accepit eam, & mortuus est: & nec iste reliquit semen. Et tertius similiter. * Et acceperunt eam similiter septem: & non reliquerunt semen. Nouissima omnium defuncta est, & mulier. * In resurrectione ergo cum resurrexerint, cuius de his erit uxor? septem enim habuerunt eam uxorem. * Et respondens Iesus, ait illis: Nonne ideò erratis, non scientes Scripturas, neque virtutem Dei? * Cum enim à mortuis resurrexerint, neque nubent, neque nubentur, sed sunt sicut Angeli in coelis. * De mortuis autem, quod resurgant, non legistis in libro Moyfi, super rubum quomodo dixerit illi Deus, inquit: Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob? * Non est Deus mortuorum, sed uiuorum. Vos ergo multum erratis. * Et accessit vnus de Scribis, qui audierat illos conquirentes, & videns, quoniam benè illis responderit, interrogauit eum, quod esset primum omnium mandatum. * Iesus autem respondit ei: Quia primum omnium mandatum est: Audi Israel, Dominus Deus tuus, Deus vnus est. * Et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua. Hoc est est primum mandatum. * Secundum autem simile est illi: Diliges proximum tuum tanquam teipsum. Maius horum aliud mandatum non est. * Et ait illi Scriba: Benè Magister, in veritate dixisti, quia vnus est Deus, & non est alius præter eum. * Et vt diligatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex tota anima, & ex tota fortitudine: & diligere proximum tanquam seipsum, maius est omnibus holocaustis, & sacrificijs. * Iesus autem videns, quod sapienter respondisset, dixit illi: Non es longe à regno Dei. Et nemo iam audebat eum interro-

35 gare. * Et respondens Iesus dicebat, docens in templo: Quomodo dicunt Scribæ Christum filium esse David? * Ipse enim David dicit in spiritu sancto: Dixit Dominus Domino meo, sede à dexteris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. * Ipse ergo David dicit eum Dominum, & vnde est filius eius? Et multa turba eum libenter audiebat. * Et dicebat eis in doctrina sua: Cautete à Scribis, qui volunt in stolis ambulare, & saluari in foro, * Et in primis cathedris sedere in synagogis, & primos discubitus in coenis: * Qui deuorant domos viduarum sub obsecru prolixæ orationis: hi accipient prolixius iudicium. * Et sedens Iesus contra gazophylacium, aspiciebat quomodo turba iactaret æs in gazophylacium, & multi diuites iactabant multa. * Cum venisset autem vidua vna pauper, misit duo minuta, quod est quadrans. * Et conuocans discipulos suos, ait illis: Amen dico vobis, quoniam vidua hæc pauper plus omnibus misit, qui miserunt in gazophylacium. * Omnes enim ex eo, quod abundabat illis, miserunt: hæc verò de penuria sua omnia, quæ habuit misit totum victum suum.

C A P. XIII.

Templum dicit eueriendum, prædicitque bella, & varias afflictiones, ac persecutiones, abominationemque desolationis: de pseudochristis, & pseudoprophetis: post signa in corporibus celestibus venisse cum gloria filium hominis, & huius signum dat à se: quia autem nemo tempus nouit, iubet omnes vigilare.

1 **E**T cum egredereetur de templo, ait illi vnus ex discipulis suis: Magister, aspice quales lapides, & quales structurae. * Et respondens Iesus, ait illi: Vides has omnes magnas ædificationes? Non relinquetur lapis super lapidem, qui non destruat. * Et cum sederet in Monte oliuarum contra templum, interrogabant eum separatim Petrus, & Iacobus, & Ioannes, & Andreas: * Dic nobis, quando ista fiet? & quod signum erit, quando hæc omnia incipient consummari? * Et respondens Iesus coepit dicere illis: Videte ne quis vos seducat: * Multi enim venient in nomine meo dicentes, quia ego sum: & multos seducent. * Cum audieritis autem bella, & opiniones bellorum, ne timueritis: oportet enim hæc fieri: sed nondum finis. * Exurget enim gens con-

Rom. 11. c.
Matt. 22. c.
Luc. 10. d.
Deut. 15. b.

Exod. 1. b. b.
Matt. 22. d.
Matt. 22. d.
Luc. 6. a. 7
Luc. 19. d.
Matt. 11. d.
Rom. 11. c.
Gal. 3. c. 24
Iac. 1. b. b.

Matt. 22. d.
Luc. 10. g.
Ps. 109. a. 1.
Matt. 21. a.
Luc. 11. f.
41. & 20. g.
46.

Luc. 11. a.

Matt. 21. a.
Luc. 19. g.
44. & 41. b.

Eph. 5. b. 5.
1. The. 1. a.

contra gentem, & regnum super regnum, & erunt terremotus per loca, & fames. Initium dolorum hæc. * Videte autem vobismetiplos. Tradent enim vos in concilijs, & in synagogis vapulabitis, & ante præfides, & reges stabitis propter me, in testimonium illis. * Et in omnes gentes primum oportet prædicari Evangelium. * Et cum duxerint vos tradentes, nolite præcogitare quid loquamini: non enim vos estis loquentes, sed Spiritus sanctus. * Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & consurgent filij in parentes, & morte afficient eos. * Et eritis odio omnibus propter nomen meum. Qui autem sustinuerit in finem, hic saluus erit. * Cum autem videritis abominationem desolationis, stantem ubi non debet: qui legit, intelligat: tunc qui in Iudæa sunt, fugiant in montes: * Et qui super tectum, ne descendat in domum, nec introeat, ut tollat quid de domo sua: * Et qui in agro erit, non reuertatur retro tollere vestimentum suum. * Væ autem prægnantibus, & nutriendis in illis diebus. * Orate verò, ut hyeme non fiant. * Erunt enim dies illi tribulationes tales, quales non fuerunt ab initio creaturæ, quam condidit Deus, usque nunc, neque fient. * Et nisi breuiasset Dominus dies, non fuisset salva omnis caro: sed propter electos, quos elegit, breuiavit dies. * Et tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, ecce illic, ne credideritis. * Exurgent enim pseudochristi, & pseudoprophetæ, & dabunt signa, & portenta ad seducendos, si fieri potest, etiam electos. * Vos ergo videte: ecce prædixi vobis omnia. * Sed in illis diebus, post tribulationem illam, sol contenebrabitur, & luna non dabit splendorem suum. * Et stellæ cœli erunt decidentes, & virtutes, quæ in cœlis sunt, movebuntur. * Et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa, & gloria. * Et tunc mittet Angelos suos, & congregabit electos suos à quatuor ventis, à summo terræ, usque ad summum cœli. * A ficu autem discite parabolam. Cum iam ramus eius tener fuerit, & nata fuerint folia, cognoscitis, quia in proximo sit æstas. * Sic & vos cum videritis hæc fieri, scitote quod in proximo sit in oñijs. * Amen dico vobis, quoniam non transibit generatio hæc, donec omnia ista fiant. * Cœlum, & terra transibunt, verba autem mea non transibunt. * De die autem illo, vel hora nemo

scit, neque Angeli in cœlo, neque Filius, nisi Pater. * Videte, vigilate, & orate: nescitis enim, quando tempus sit. * Sicut homo, qui peregrinatus reliquit domum suam, & dedit servis suis potestatem cuiusque operis, & ianitori præcepit, ut vigilet. * Vigilate ergo, (nescitis enim, quando dominus domus veniat: sero, an media nocte, an galli cantu, an mane) * Ne cum venerit repente, inueniat vos dormientes. * Quod autem vobis dico, omnibus dico: Vigilate.

C A P. X I V.

Consultant principes sacerdotum de occidendo Iesu: qui unguento pretioso à muliere perfunditur murmurantibus discipulis: venditur à Iudæ; de cuius prodicatione discipulis loquitur in cena, in qua panem in corpus suum, & vinum in sanguinem consecrat & tradit discipulis: prædicat omnes scandalizandos, & trinam Petri negationem: ac post orationem capitur à Iudæis: quorum unus Petrus abscedit auriculam: & discipulis fugientibus, coram Caipha à falsis testibus accusatus, mortisque reus iudicatus, conspuitur ac caditur, & iter à Petro negatur.

ERat autem Pascha, & Azyma post biduum: & quærebant summi sacerdotes, & Scribæ, quomodo eum dolo tenerent, & occiderent. * Dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. * Et cum esset Bethaniz in domo Simonis leprosi, & recumberet: venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi, & fracto alabastro, effudit super caput eius. * Erant autem quidam indignè ferentes intra semetiplos, & dicentes: Ut quid perditio ista unguenti facta est? * Poterat enim unguentum istud venundari plus quam trecentis denarijs, & dari pauperibus. Et fremebant in eam. * Iesus autem dixit: Sinite eam, quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. * Semper enim pauperes habetis vobiscum; & cum volueritis, potestis illis benefacere, me autem non semper habetis. * Quod habuit hæc, fecit: præuenit unguere corpus meum in sepulturam. * Amen dico vobis: Ubicumque prædicatum fuerit Evangelium istud in uniuerso mundo, & quod fecit hæc, narrabitur in memoria eius. * Et Iudas Iscariotes unus de duodecim, abiit ad summos sacerdotes,

Matt. 10. b.
19.
Luc. 11. b.
21. d. 14.

Mat. 9. g.
27.
Matt. 14. b.
16.
Luc. 11. d.
21.

Matt. 24. b.
21.
Luc. 21. b. 8

Eccl. 11. b.
7.
Is. 11. b. 10.
Is. 24. b.
10. 31

Matt. 24. b.
21.

Matt. 14. d.
41.

Matt. 16. a.
2.
Luc. 11. a. 1.

Matt. 16. e.
9.
Is. 11. a. 1.

tes, vt proderet eum illis. * Qui audien-
 tes gauisi sunt: et promiserunt ei pecuniam
 se duros. Et querebat quomodo illum
 opportunè traderet. * Et primo die Azymo.
 rum, quando Pascha immolabant, dicunt
 ei discipuli: Quovis eamus, & paremus ti-
 bi, vt manduces Pascha? * Et mittit duos ex
 discipulis suis, & dicit eis: Ite in ciuitatem:
 & occurret vobis homo lagenam aqua ba-
 iulans, sequimini eum: * Et quocunque in-
 troierit, dicite domino domus, quia magi-
 ster dicit: Vbi est refectio mea, vbi Pascha
 cum discipulis meis manducem. * Et ipse
 vobis demonstrabit coenaculum grande,
 stratum: & illic parate nobis. * Et abierunt
 discipuli eius, & venerunt in ciuitatem: &
 inuenerunt sicut dixerat illis, & parauerunt
 Pascha. * Vespere autem facto, venit cum
 duodecim. * Et discumbentibus eis, & mā-
 ducantibus, ait IESVS: Amen dico vobis,
 quia vnus ex vobis tradet me, qui mandu-
 cat mecum. * At illi cœperunt contristari, &
 dicere ei singulatim: Nunquid ego? * Qui
 ait illis: Vnus ex duodecim, qui intingit me
 cum manum in catino. * Et filius quidem
 hominis vadit, sicut scriptum est de eo: vñ
 autem homini illi, per quem Filius homi-
 nis tradetur: bonum erat ei, si non esset na-
 tus homo ille. * Et manducantibus illis, ac-
 cepit Iesus panem: & benedicens fregit, &
 dedit eis, et ait: Sumite, hoc est corpus meū.
 Et accepto calice, gratias agens dedit eis: &
 biberunt ex illo omnes. * Et ait illis: Hic est C
 sanguis meus noui testamēti, qui pro mul-
 tis effundetur. * Amen dico vobis, quia iam
 non bibam de hoc genimine vitis, vsque in
 diem illum, cum illud bibam nouum in re-
 gno Dei. * Et hymno dicto exierunt in Mō-
 tem oliuarum. * Et ait eis Iesus: Omnes scā-
 dalizabimini in me in nocte ista: quia scri-
 ptum est: Percutiam pastorem, & disper-
 gentur oues. * Sed postquam surrexero, &
 præcedam vos in Galilæam. * Petrus autem
 ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in
 te, sed non ego. * Et ait illi Iesus: Amen dico
 tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam
 gallus vocem bis dederit, ter me es negatu-
 rus. * At ille amplius loquebatur: Et si oportu-
 erit me simul commori tibi, non te ne-
 gabo. Similiter autem, & omnes dicebant. * D
 Et veniunt in prædium, cui nomen Gethse-
 mani. Et ait discipulis suis: Sedete hic do-
 nec orem. Et assumit Petrum, & Iacobum,
 & Ioannem secum: & cœpit pauere, & tæ-
 dere. * Et ait illis: Tristis est anima mea vs-
 que ad mortem: sustinete hic, & vigilate. *
 Et cum processisset paululum, procidit su-
 per terram: et orabat, vt si fieri posset, trans-
 ferret ab eo hora. Et dixit: Abba pater, omnia
 tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc a

me, sed non quod ego volo, sed quod tu. *
 37 Et venit, & inuenit eos dormientes. Et ait
 Petro: Simon, dormis? non potuisti vna ho-
 38 ra vigilare? * Vigilate, & orate, vt non intre-
 tis in tentationem. Spiritus qui dem prom-
 39 ptus est, caro verò infirma. * Et iterum
 abiens orauit, eundem sermonem dicens. *
 40 Et reuersus denuò inuenit eos dormientes.
 E (erant enim oculi eorum grauiti) & igno-
 41 rabant quid responderent ei. * Et venit ter-
 tiò, & ait illis: Dormite iam, & requiescite.
 Sufficit: venit hora: ecce Filius hominis
 42 tradetur in manus peccatorum. * Surgite,
 43 eamus: ecce, qui me tradet propè est. * Et,
 adhuc eo loquente, venit Iscariotes vnus
 de duodecim, & cum eo turba multa, cum
 gladijs, & lignis à summis sacerdotibus, &
 44 Scribis, & senioribus. * Dederat autem tra-
 dator eius signum eis, dicens: Quemcunque
 osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & du-
 45 cite e autè. * Et cum venisset, statim acce-
 dens ad eum, ait: Aue Rabbi: & osculatus
 46 est eum. * At illi manus iniecerunt in eum,
 47 & tenuerunt eum. * Vnus autem quidam
 de circumstantibus educens gladium, per-
 48 cussit seruum summi sacerdotis: & ampu-
 tauit illi auriculam. * Et respondens Iesus,
 ait illis: Tanquam ad latronem existis cum
 49 gladijs, & lignis comprehendere me? Quo-
 tidie eram apud vos in templo docens, &
 non me tenuistis. Sed vt impleantur Scri-
 50 pturæ. * Tunc discipuli eius relinquentes
 51 eum, omnes fugerunt. * Adolescens autem
 quidam sequebatur eum amictus sindone
 52 super nudo: & tenuerunt eum. * At ille re-
 53 iecta sindone, nudus profugit ab eis: Et ad-
 duxerunt Iesum ad summum sacerdotem:
 54 & conuenerunt omnes sacerdotes, & Scri-
 bæ, & seniores. * Petrus autem à longè se-
 cutus est eum, vsque intro in atrium sum-
 mi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad
 55 ignem, & calefaciebat se. * Summi verò sa-
 cerdotes, & omne concilium, quærebāt ad-
 56 uersus Iesum testimonium, vt eum morti
 traderent, nec inueniebant. Multi enim te-
 57 stimonium falsum dicebant aduersus eum: et
 58 conuenientia testimonia non erant. Et qui-
 dam surgentes, falsum testimonium ferebāt
 59 aduersus eum, dicentes: * Quoniam nos au-
 diuimus eum dicentem: Ego dissoluam tē-
 plum hoc manu factū, & per triduum aliud
 60 non manu factum ædificabo. * Et non erat
 conueniens testimonium illorum. * Et ex-
 urgens summus sacerdos in medium, inter-
 rogauit Iesum, dicens: Non respondes quid-
 quam ad ea, quæ tibi obijciuntur ab his? *
 61 Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rur-
 sum summus sacerdos interrogabat eum, et
 62 dixit ei: Tu es Christus filius Dei benedi-
 ctus. * Et Iesus autem dixit illi: Ego sum. & vide-
 bitis

Matt. 26. 6.
 47.
 Luc. 22. 6.
 47.
 10. 18. a. 1.

Matt. 26. 7.
 16.
 Matt. 26. 8.
 17.
 Luc. 22. 6.
 34.
 10. 13. c. 11.

Matt. 26. 8.
 17.

10. 1. d. 19.

bitis Filium hominis sedentem à dextris G
virtutis Dei, & venientem cum nubibus
coeli. * Summus autem sacerdos scindens 63
vestimenta sua, ait: Quid adhuc desidera-
mus testes? * Audistis blasphemiam: quid 64
vobis videtur? Qui omnes condemnauerunt
eum esse reum mortis. * Et coeperunt qui- 65
dam conspuere in eum, & velare faciem
eius, & colaphis eum cadere, & dicere ei:
Prophetiza: & ministri alapis eum cade-
bant. Et cum esset Petrus in atrio deorsum; 66
venit vna ex ancillis summi sacerdotis: * Et 67
cum vidisset Petrum calefacientem se, as-
piciens illum, ait: Et tu cum Iesu Nazareno
eras. * At ille negavit, dicens: Neque scio, 68
neque novi quid dicas. Et exiit foras ante
atrium, & gallus cantavit. * Rursus autem 69
cum vidisset illum ancilla, cepit dicere cir-
cumstantibus: Quia hic ex illis est. * At ille 70
iterum negavit. Et post pusillum rursus,
qui stabant, dicebant Petro: Verè ex illis
es: nam & Galilæus es. * Ille autem cepit 71
anathematizare, & iurare: Quia nescio ho-
minem istum, quem dicitis. * Et statim gal- 72
lus iterum cantavit. Et recordatus est Pe-
trus verbi, quod dixerat ei Iesus: Prius
quam gallus cantet bis, ter me negabis. Et
cepit flere.

C A P. X V.

*Iesus coram Pilato accusatus, nihil respondet,
præligitur Barabbas, & Iesus traditur cru-
cifigendus; qui multis modis illusos à mili-
tibus, ducitur ad crucifigendum, & diuisis
ipsum vestimentis inter latrones crucifixus,
audet variorum iactatas in se blasphemias:
subiungitur tenebra: & clamans Iesus Eli,
acetoque potatus, cum clamore valido expi-
rat: cuius corpus à Ioseph sepelitur.*

ET confestim manè consilium facien-
tes summi sacerdotes, cum seniori- A
bus, & Scribis, & vniuerso consilio, vincien-
tes Iesum, duxerunt, & tradiderunt Pilato.
Et interrogauit eum Pilatus: Tu es Rex Iu- 2
dæorum? At ille respondens, ait illi: Tu di-
cis? * Et accusabant eum summi sacerdotes 3
in multis. * Pilatus autem rursus interro-
gauit eum, dicens: Non respondes quid- 4
quam? vide in quantis te accusant. * Iesus
autem amplius nihil respondit, ita ut mira- 5
retur Pilatus. * Per diem autem festum so-
lebat dimittere illis vnum ex vinctis, quæ- 6
cumque petissent. * Erat autem, qui diceba-
tur Barabbas, qui cum seditionis erat vin- 7
ctus, qui in seditione fecerat homicidium.
Et cum ascendisset turba, coepit rogare, si- 8
cut semper faciebat illis. * Pilatus autem re- 9
spondit eis, & dixit: Vultis dimittam vobis

regem Iudæorum? Sciebat enim quod per
inuidiam tradidissent eum summi sacerdo-
tes. * Pontifices autem concitauerunt tur-
bam, ut magis Barabbam dimitteret eis. *
12 Pilatus autem iterum respondens, ait illis:
Quid ergo vultis faciam regi Iudæorum. *
13 At illi iterum clamauerunt: Crucifige eum.
14 Pilatus verò dicebat illis: Quid enim mali
fecit? At illi magis clamabant: Crucifige
15 eum. * Pilatus autem volens populo satis-
facere, dimisit illis Barabbam, & tradidit
16 Iesum flagellis cælum, ut crucifigeretur. *
Milites autem duxerunt eum in atrium præ-
17 torij, & conuocant totam cohortem. Et in-
duunt eum purpura, & imponunt ei ple-
18 stentes spineam coronam. * Et coeperunt
19 salutare eum: Ave rex Iudæorum. * Et per-
cutiebant caput eius arundine: & conspu-
bant eum, & ponentes genua, adorabant
20 eum. * Et postquam illulerunt ei, exuerunt
illum purpura, & induerunt eum vestimē-
tis suis: & educunt illum, ut crucifigerent
21 eum. * Et angariauerunt prætereuntem
quempiam Simonem Cyrenæum, venien-
tem de villa, patrem Alexandri, & Rufi, ut
22 tolleretur crucem eius. * Et perducunt illum
in Golgotha locum: quod est interpretatū
23 Caluarie locus. * Et dabant ei bibere myr-
24 rhatum vinum: & non accepit. * Et crucifi-
gentes eum, diuiserunt vestimēta eius, mit-
tentes sortem super eis, quis quid tolleretur. *
25 Erat autem hora tertia: & crucifixerunt
26 eum. * Et erat titulus causæ eius inscriptus:
27 REX IUDÆORVM. * Et cum eo crucifi-
gunt duos latrones; vnum à dextris, & aliū
28 à sinistris eius. * Et impleta est scriptura,
quæ dicit: Et cum iniquis reputatus est. *
29 Et prætereuntes blasphemabant eum, mo-
uentes capita sua, & dicentes: Vah, qui de-
struis templum Dei, & in tribus diebus
30 reedificas: * Saluum fac te ipsum de-
31 scendens de cruce. * Similiter & summi sa-
cerdotes illudentes, ad alterutrum eū Scri-
bis dicebant: Alios saluos fecit, seipsum nō
32 potest saluum facere. * Christus rex Israel
descendat nunc de cruce, ut videamus, &
credamus. Et qui cum eo crucifixi erant,
33 conuitiabantur ei. * Et facta hora sexta, te-
nebræ factæ sunt per totam terram vsq; in
34 horam nonam. * Et hora nona exclamauit
Iesus voce magna, dicens: Eloi Eloi, lamma
D sabachthani: quod est interpretatum: Deus
meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?
35 Et quidam de circumstantibus audientes,
36 dicebant: Ecce Eliam vocat. * Currrens au-
tem vnus, & implens spongiam aceto, cir-
cumponensque calamo, potum dabat ei,
dicens: Sinite, videamus si veniat Elias ad
37 deponendum eum. Iesus autem emissa vo-
ce magna expirauit. * Et velum templi scis-
sum

Mat. 27. c.
Luc. 23. b.
Io. 18. g. 9.
& 19. g. 1.
Mat. 27. d.
18.
Io. 19. g. 1.

Mat. 27. d.
Luc. 23. d.
16.

Mat. 27. d.
Luc. 23. d.
16.
Io. 19. d. 17.
18. d. 17.
10. d. 19.

Ps. 22. g. 1.
Mat. 27. c.
46.

sum est in duo, à summo vsque deorsum. * Videns autem Centurio, qui ex aduerso 39 & stabat, quia sic clamans expirasset, ait: Verè hic homo Filius Dei erat. * Erant autem, 40 & mulieres de longe aspicientes: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi minoris, & Ioseph mater, & Salome: * Et cum 41 esset in Galilæa, & quebantur eum, & ministrabant ei, & aliz multe, quæ simul cum eo ascenderant Ierosolymam. Et cum iam 42 sero esset factum (quia erat parasceue, quod est ante sabbatum.) * Venit Ioseph ab Ari- 43 mathæa nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnum Dei, & audacter introiuit ad Pilatum, & petijt corpus Iesu. Pila- 44 tus autem mirabatur, si iam obijisset. Et accersito centurione, interrogauit eum, si iam mortuus esset. * Et cum cognouisset a cen- 45 turione, donauit corpus Ioseph. * Ioseph autem inuoluit sindone, & deponens eum in monumento, quod erat excisum de petra, & aduoluit lapidem ad ostium monumenti. * Maria autem Magdalene, & Maria Ioseph 47 aspiciebant, vbi poneretur.

C A P. XVI.

Mulieribus ad Christi monumentum obstupescensibus, Angelus resurrectionem ipsius annuntiat, qui primum Maria Magdalene apparuit, deinde duobus discipulis in alia effigia: demum undecim recumbentibus apparuit, exprobrata incredulitate, mittit eos ut in uniuerso mundo prædicent, ac baptizent, subiunctis signis, quæ sequantur credentes, ac ita in celum ascendit.

ET cum transisset sabbatum, Maria 1 Magdalene, & Maria Iacobe, & Salome 2 me emerunt aromata, ut venientes vngerent Iesum. * Et valde mane vna sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto iam

3 sole. * Et dicebant ad inuicem: Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respicientes viderunt reuolutum lapidem. 4 & Erant quippè magnus valde. * Et introeuntes 5 in monumentum viderunt iuuenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, 6 & obstupuerunt. * Qui dixit illis: Nolite expauescere: Iesum quæritis Nazarenum, crucifixum: surrexit, non est hic, ecce locus vbi 7 posuerunt eum. * Sed ite, dicite discipulis eius, & Petro, * Qui præcedit vos in Galilæam: ibi eum videbitis, sicut dixit vobis. 8 At illæ exeuntes, fugerunt de monumento: inuaserat enim eas tremor, & pavor: & nemini quidquam dixerunt: timebant enim. 9 Surgens autem mane, prima sabbati, apparuit primo Mariæ Magdalene, de qua ciece- 10 rat septem dæmonia. * Illa vadens nuntiavit his, qui cum eo fuerant, lugentibus & 11 flentibus. * Et illi audientes, quia viveret, & 12 visus esset ab ea, non crediderunt. Post hæc autem duobus ex his ambulanti- 13 bus ostensus est in alia effigie, euntibus in villam: * Et illi euntes nuntiauerunt cæteris: nec illis 14 crediderunt. * Nouissime recumbentibus illis undecim apparuit: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia ipsi, qui viderant eum resurrexisse, non 15 crediderunt. * Et dixit eis: Euntes in mundum vniuersum prædicate Euangelium 16 omni creaturæ. * Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit: qui verò non cre- 17 diderit, condemnabitur. * Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur, In nomine meo dæmonia eiicient: linguis loquentur 18 nouis: * Serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. super ægros 19 manus imponent, & benè habebunt. * Et Dominus quidem Iesus postquam locutus est eis, assumptus est in celum, & sedet à 20 dextris Dei. * Illi autem profecti prædicauerunt vbique, Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis,

Luc. 24. 11.

Supr. 14. c. 28.

Luc. 24. 16.

Luc. 24. 17.

Act. 16. 4.
18. 8. 1. 2. 4.
19. 5. 40.
Act. 18. 2. 1.
8.
Luc. 24. 5.
21.

S A N C T V M I E S V C H R I S T I E V A N G E L I V M S E C V N D V M L V C A M.

C A P. I.

Zacharia sacerdoti annuntiat Gabriel Ioannis conceptum ex Elisabeth sterili, qui Angelo non credens, mutus efficitur: idemque Gabriel Marię annuntiat conceptum Iesu filij Dei de Spiritu sancto: ad Marię salutationem Ioannes exultat in utero, & Elisabeth prophetat, ipsa quoque Marię canticum gratiarum actionis Domino decantans: in nati Ioannis circumcissione, Zacharias pater, recepta loquela, canticum gratiarum actionis edit.

1. Pet. 3. 19.

Voniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem, quę in nobis completę sunt, rerum: * Sicut tradiderunt nobis, qui ab initio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis: * Visum est, & mihi, affecuto omnia a principio diligenter, ex ordine tibi scribere, optimę, Theophile, Ut cognoscas eorum verborum, de quibus eruditus es, veritatem. * Fuit in diebus Herodis, regis Iudęę, sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia, & vxor illius de filiabus Aaron, & nomen eius Elisabeth. * Erant autem iusti ambo ante Deum, ince-

7 dentibus in omnibus mandatis, & iustificationibus Domini sine querela. * Et non erat illis filius, eo quod esset Elisabeth sterilis, & ambo processissent in diebus suis. * Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suę ante Deum, * Secundum consuetudinem sacerdotij, sorte exijt, ut incensum poneret, ingressus in templum Domini: * Et omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi. * Apparuit autem illi Angelus Domini, stans a dextris altaris incensi. * Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum. * Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua: & vxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Ioannem. * Et erit gaudium tibi, & exultatio, & multi in natiuitate eius gaudebunt. * Erit enim magnus coram Domino: & vinum, & siceram non bibet, & Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero matris suę: * Et multos filiorum Israel conuertet ad Dominum Deum ipsorum. * Et ipse præcedet ante illum in spiritu, & virtute Elię: ut conuertat corda patrum in filios, & incredulos ad prudentiam iustorum, parare Domino plebem perfectam. * Et dixit Zacharias ad Angelum: vnde hoc sciam? ego enim sum senex,

Exod. 13. 9.
10.
Leu. 16. 4.
17.

Mal. 4. 5. 6.
Macc. 1. 6.
11.

1. **Et** vxor mea processit in diebus suis. *
 2. **Et** respondens Angelus dixit ei : Ego sum
 3. Gabriel, qui asto ante Deum : & missus sum
 4. loqui ad te, & hæc tibi euangelizare. * **Et** 20
 5. ecce eris tacens, & non poteris loqui, vsque
 6. in diem, quo hæc fiant, pro eo quod non
 7. credidisti verbis meis, quæ implebuntur in
 8. tempore suo. * **Et** erat plebs expectans Za- 21
 9. chariam : & mirabantur, quod tardaret ipse C
 10. in templo. * **Egressus** autem non poterat 22
 11. loqui ad illos. & cognouerunt, quod visionem
 12. vidisset in templo. **Et** ipse erat innuens
 13. illis, & permansit mutus. * **Et** factum est, 23
 14. ut impleti sunt dies officij eius, abiit in domum
 15. suam : * **Post** hos autem dies conce- 24
 16. pit Elisabeth vxor eius, & occultabat se
 17. mensibus quinque, dicens : * **Quia** sic fecit 25
 18. mihi Dominus in diebus, quibus respexit
 19. auferte opprobrium meum inter homines.
 20. **In** mense autem sexto, missus est Angelus 26
 21. Gabriel à Deo in ciuitatem Galilææ, cui
 22. nomen Nazareth, * **Ad** Virginem despon- 27
 23. satam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo
 24. Dauid, & nomen virginis Maria. * **Et** 28
 25. ingressus Angelus ad eam dixit : Aue gratia
 26. plena : Dominus tecum : **Benedicta** tu in
 27. mulieribus. * **Quæ** cum audisset turba- 29
 28. ta est in sermone eius, & cogitabat qualis
 29. esset ista saluatio. * **Et** ait Angelus ei : Ne 30
 30. timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud D
 31. Deum : * **Ecce** concipies in vtero, & pa- 31
 32. ries filium, & vocabis nomen eius IESVM. *
 33. **Hic** erit magnus, & Filius Altissimi vo- 32
 34. cabitur, & dabit illi Dominus Deus se-
 35. dom David æternum, * **Et** regni eius non 33
 36. erit finis. * **Dixit** autem Maria ad Ange- 34
 37. lum : Quomodo fiet istud, quoniam vi-
 38. rum non cognosco ? * **Et** respondens Ange- 35
 39. lus dixit ei : Spiritus sanctus superueniet
 40. in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

1. **Ideo**que, & quod nascetur ex te sanctum,
 2. 36 vocabitur Filius Dei. * **E**t ecce Elisabeth
 3. cognata tua, & ipsa concepit filium in fe-
 4. nestute sua : & hic mensis sextus est illi,
 5. 37 quæ vocatur sterilis. * **Q**uia non erit im-
 6. 38 possibile apud Deum omne verbum. * **D**ixit
 7. autem Maria : Ecce ancilla Domini, fiat
 8. mihi secundum verbum tuum. **E**t disces-
 9. 39 sit ab illa Angelus. * **E**xurgens autem Ma-
 10. ria in diebus illis abiit in montana cum fe-
 11. 40 stinatione, in ciuitatem Iuda. * **E**t intravit
 12. in domum Zachariæ, & salutauit Elisa-
 13. 41 beth. * **E**t factum est, ut audiuit saluatio-
 14. nem Mariæ Elisabeth, exultauit infans in
 15. vtero eius : & repleta est Spiritu sancto Eli-
 16. 42 sabeth : * **E**t exclamauit voce magna, & di-
 17. xit : **B**enedicta tu in mulieres, & benedi-
 18. 43 ctus fructus ventris tui. * **E**t vnde hoc
 19. mihi, ut veniat mater Domini mei ad me ?
 20. 44 * **E**cce enim, ut facta est vox salutationis
 21. tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio
 22. 45 infans in vtero meo. * **E**t beata, quæ cre-
 23. didisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta
 24. 46 sunt tibi à Domino. * **E**t ait Maria : * Ma-
 25. 47 gnificat anima mea Dominum : & exul-
 26. tauit spiritus meus in Deo salutari meo. *
 27. 48 **Q**uia respexit humilitatem ancillæ suæ :
 28. ecce enim ex hoc beatam me dicent om-
 29. 49 nes generationes. * **Q**uia fecit mihi ma-
 30. gna, qui potense est, & sanctum nomen
 31. 50 eius. * **E**t misericordia eius à progenie in
 32. 51 progenies timentibus eum. * **F**ecit po-
 33. tentiam in brachio suo : dispersit super-
 34. 52 bos mente cordis sui. * **D**eposuit poten-
 35. tes de sede, & exaltauit humiles. * **E**su-
 36. F rientes impleuit bonis : & diuites dimisit
 37. 54 inanes. * **S**uscepit Israel puerum suum,
 38. 55 recordatus misericordiæ suæ. * **S**icut lo-
 39. cutus est ad patres nostros, Abraham & se-
 40. 56 mini eius in sæcula. * **M**ansit autem Ma-
 41. ria cum illa quasi mensibus tribus : & re-

G 33 uerba

If. 7. c. 14.
 In 1. c. 11.
 Dan. 7. 4.
 14. g. 17.
 Mach. 4. c.
 7.

Isa. 41. b. 9.
 Pf. 12. b. 10.
 Pf. 13. b. 10.
 1. Reg. 1. b.

Isa. 41. b. 2.

Pf. 131. c.
 11.
 Gen. 17. c. 9
 & 12. c. 16.

reclinauit eum in præsepio : quia non
erat ei locus in diuersorio . * Et pastores
erant in regione eadem vigilantes , & cu-
rodientes vigilias noctis super gregem
suum . * Et ecce Angelus Domini stetit
iuxta illos , & claritas Dei circumfulsit il-
los , & timuerunt timore magno . * Et
dixit illis Angelus : Nolite timere : ecce
enim euangelizo vobis gaudium magnum,
quod erit omni populo . * Quia natus est
vobis hodie Saluator , qui est Christus Do-
minus , in ciuitate David . * Et hoc vobis
signum : Inuenietis infantem pannis inuo-
lutum , positum in præsepio . * Et subito
facta est cum Angelo multitudo militiæ
celestis , laudantium Deum , & dicentium :
Gloria in altissimis Deo , & in terra pax
hominibus bonæ voluntatis . * Et factum
est , vt discesserunt ab eis Angeli in cœ-
lum : & pastores loquebantur ad inuicem :
Transeamus vsque Bethlehẽm , & vi-
deamus hoc verbum , quod factum est ,
quod Dominus ostendit nobis . * Et ve-
nerunt festinantes : & inuenerunt Mariam ,
& Ioseph , & infantem positum in præse-
pio . * Videntes autem cognouerunt de ver-
bo , quod dictum erat illis de puero hoc . *
Et omnes , qui audierunt , mirati sunt : & de
his , quæ dicta erant a pastoribus ad ipsos . *
Maria autem conseruabat omnia verba
hæc , conferens in corde suo . * Et reuersi
sunt pastores glorificantes , & laudantes
Deum , in omnibus , quæ audierant , & vi-
derant , sicut dictum est ad illos . * Et post-
quam consummati sunt dies octo , vt cir-
cumcideretur puer : vocatum est nomen
eius Iesus , quod vocatum est ab Angelo
prius quam in vtero conciperetur . * Et
postquam impleti sunt dies purgationis
eius secundum legem Moyse , tulerunt il-
lum in Ierusalem , vt sisterent eum Domi-

23 no , * Sicut scriptum est in lege Domini :
Quia omne masculinum adaperiens vul-
uam sanctum Domino vocabitur , * Et vt
darent hostiam , secundum quod dictum
est in lege Domini , par turturum , aut duos
pullos columbarum . * Et ecce homo erat
in Ierusalem , cui nomen Simeon , & homo
iste iustus , & timoratus , expectans con-
solationem Israel , & Spiritus sanctus erat
in eo . * Et responsum acceperat a Spiri-
tu sancto , non visurum se mortem , nisi
prius videret Christum Domini . * Et ve-
nit in spiritu in templum . Et cum indu-
cerent puerum Iesum parentes eius , vt fa-
cerent secundum consuetudinem legis pro
eo : * Et ipse accepit eum in vlnas suas ,
& benedixit Deum , & dixit : * Nunc di-
mittis seruum tuum Domine , secundum
verbum tuum in pace : * Quia viderunt
oculi mei salutare tuum , * Quod parasti
ante faciem omnium populorum : * Lu-
men ad reuelationem gentium , & gloriam
plebis tuæ Israel . * Et erat pater eius , &
mater mirantes super his , quæ dicebantur
de illo . * Et benedixit illis Simeon : & di-
xit ad Mariam matrem eius : Ecce positus
est hic in ruinam , & in resurrectionem
multorum in Israel ; & in signum , cui
contradicetur : * Et tuam ipsius animam
pertransibit gladius , vt reuelentur ex mul-
tis cordibus cogitationes . * Et erat An-
na prophetissa , filia Phanuel , de tribu
Aser : hæc processerat in diebus multis ,
& vixerat cum viro suo annis septem a
virginitate sua . * Et hæc vidua vsque ad
annos octoginta quatuor : quæ non disce-
debat de templo , ieiunijs , & obsecrationi-
bus seruiens nocte , ac die . * Et hæc , ipsa
hora superueniens , confitebatur Domino :
& loquebatur de illo omnibus , qui expe-
ctabant redemptionem Israel . * Et vt

1. Leu. 12.
d. 8.

Isa. 2. c. 14.
Rom. 9. 5.
1. Pet. 2. 2.
2.

Gen. 17. b.
Leu. 12. 8.
Sup. 1. d. 31
Mat. 1. c.
11.
Leu. 12. a.
Exod. 13.
a. 2.
Num. 1. c.
26.

Matth. 11.
c. 19. & 24.
6. 27.

perfecerunt omnia secundum legem Domini, reuersi sunt in Galileam in ciuitatem suam Nazareth. * Puer autem crescebat, 40 & confortabatur, plenus sapientia: & gratia Dei erat in illo. * Et ibant parentes 41 eius per omnes annos in Ierusalem, in die solemni Paschæ. * Et cum factus esset 42 annorum duodecim, ascendentibus illis Ierosolymam secundum consuetudi-

43 nem diei festi, * Consummatisque diebus cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, & non cognouerunt parentes eius. * 44 Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum 45 inter cognatos, & notos. * Et non inuenientes, regressi sunt in Ierusalem, requi- 46 rentes eum. * Et factum est, post triduum inuenerunt illum in templo sedentem in

Deut. 16. 2.
1.

medio doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. * Stupebant autem om- 47 nes, qui eum audiebant, super prudentia, & responsis eius. * Et videntes admi- 48 rati sunt. Et dixit mater eius ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te. * Et ait 49 ad illos: Quid est, quod me quærebatis: nesciebatis, quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? * Et ipsi non in- 50 tellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. * Et descendit cum eis, & venit 51

Nazareth: & erat subditus illis. Et mater eius conseruabat omnia verba hæc in corde suo. * Et Iesus proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines.

C A P. I I I.

Ioannes mittitur à Domino impleturus suam predicationem Iſaiæ vaticinium; & turbis, publicanis, ac militibus dat consilium, dicens quid singulos facere oporteat, testaturque

que Christi excellentiam, & baptismi ipsius, super quem ab ipso baptizatum descendit columba, ac vox Patris audietur: exorsurque eius genealogia à Ioseph usque ad Adam ascendens.

ANno autem quintodecimo imperij Tiberij Cæsaris, procurante Pontio Pilato Iudæam, tetrarcha autem Galilææ Herode, Philippo autem fratre eius tetrarcha Ituræ, & Trachonitidis regionis, & Lysania Abilings tetrarcha: * Sub principibus sacerdotum Anna, & Caipha: factum est verbum Domini super Ioannem, Zachariæ filium, in deserto. * Et venit in omnem regionem Iordanis, prædicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum. * Sicut scriptum est in Libro sermonum Isaïæ prophetæ: Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: rectas facitis semitis eius: * Omnis vallis implebitur: & omnis mons, & collis humiliabitur: & erunt prava in directa, & apera in vias planas: * Et videbit omnis caro salutare Dei. * Dicebat ergo ad turbas, quæ exibant, vt baptizarentur ab ipso: Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere à ventura ira? * Facite ergo fructus dignos poenitentiae, & ne cœperitis dicere: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis, quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. * Et interrogabant eum turbæ, dicentes: Quid ergo faciemus? * Respondens autem dicebat illis: Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, similiter faciat. * Venerunt autem & publicani, vt baptizarentur, & dixerunt ad illum: Magister, quid faciemus? * At ille dixit ad eos: Nihil amplius, quam quod constitutum est vobis, faciatis. * Interrogabant autem eum, & milites, dicentes: Quid faciemus & nos? Et ait illis: Neminem concutias, neque calumniam faciatis: & contenti estote stipendijs vestris. * Existimante autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis de Ioanne, ne fortè ipse esset Christus: * Respondit Ioannes, dicens omnibus: Ego quidem aqua baptizo vos: veniet autem fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiam calceamentorum eius: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni: * Cuius ventilabrum in manu eius, & purgabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. * Multa quidem, &

19 alia exhortans euangelizabat populo. Herodes autem tetrarcha, cum corripere ab illo de Herodiade vxore fratris sui, & de omnibus malis, quæ fecit Herodes, * 20 Adiecit & hoc super omnia, & inclusit 21 Ioannem in carcere. * Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante, apertum est cœlum: 22 * Et descendit spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum: & vox de cœlo facta est: Tu es filius meus dilectus, 23 in te complacui mihi. * Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, vt putabatur, filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit 24 Mathat, * Qui fuit Leui, qui fuit Melchi, qui fuit Ianne, qui fuit Ioseph. 25 * Qui fuit Mathathia, qui fuit Amos, qui fuit Nahum, qui fuit Heli, qui fuit 26 Nagge, * Qui fuit Mahath, qui fuit Mathathia, qui fuit Semei, qui fuit Ioseph, qui fuit 27 Iuda, * Qui fuit Ioanna, qui fuit Resa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit 28 Neri, * Qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Cosan, qui fuit Elmadan, qui fuit Her. 29 Qui fuit Iesu, qui fuit Eliezer, qui fuit 30 Iorim, qui fuit Mathath, qui fuit Leui, qui fuit Simeon, qui fuit Iuda, qui fuit Ioseph. 31 qui fuit Iona, qui fuit Eliakim, * Qui fuit Melca, qui fuit Menna, qui fuit Mathathia, 32 qui fuit Nathan, qui fuit David, * Qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit 33 Salmon, qui fuit Naasson, * Qui fuit Aminadab, qui fuit Aram, qui fuit Esron, qui fuit Phares, qui fuit Iudæ, * Qui fuit Iacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham, qui fuit Thare, qui fuit Nachor, * Qui fuit Sarug, qui fuit Ragau, qui fuit Phaleg, 36 qui fuit Heber, qui fuit Sale, * Qui fuit Cainan, qui fuit Arphazad, qui fuit Sem, 37 qui fuit Noe, qui fuit Lamech, * Qui fuit Mathusale, qui fuit Henoch, qui fuit Jared, 38 qui fuit Malaleel, qui fuit Cainan. * Qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei.

C A P. I V.

Iesus post ieiunium quadraginta dierum, ac deuictas satana tentationes, in synagoga Nazareth legit scriptam de se Isaia prophetiam: dicitque prophetam non esse acceptum in patria propria, quapropter voluit eum de monte præcipitare: eiecit in Capharnaum demonium, sanauitque sororum Simonis, & plures alios à varijs languoribus, ac demonia eiecit.

Iesus autem plenus Spiritu sancto regressus est à Iordane: & agebatur à Spiritu in desertum. * Debus quadraginta, & ten-

AR. 4. 2. 6.

Matt. 3. 2.
Marc. 1. 8. 1.
Luc. 3. 3. 1.
Ioh. 1. 6. 1.

Matt. 3. 7.

Luc. 3. 6. 17.
Ioh. 1. 8. 1.

Matt. 3. 11.
Marc. 1. 8.
Luc. 3. 16.
Ioh. 1. 8. 1.
Act. 1. 5. 1.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.

Matt. 14. 2.
Marc. 6. 8.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.
Ioh. 1. 8. 1.

Matt. 4. 2. 1.

tabatur à diabolò. Et nihil manducauit in diebus illis: & consummatis illis esurijs. **Mat. 1. b. 11.**
Dixit autem illi diabolus: Si filius Dei es, **Deut. 8. b. 1.**
& lapides huius, ut panis fiat. **Mat. 4. b. 4.**
Et respondit ad illum Iesus: Scriptum est: Quia non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo Dei.
Et duxit illum diabolus in montem excelsum, & ostendit illi omnia regna orbis terrarum in momento temporis.
Et ait illi: Tibi dabo potestatem hanc vniuersam, & gloriam illorum: quia mihi tradita sunt, & cui volo, do illa.
Tu ergo si adoraueris coram me, erunt tua omnia.
Et respondens Iesus, dixit illi: Scriptum est: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli seruijs.
Et duxit illum in Ierusalem, & statuit eum super pinnam templi, & dixit illi: Si filius Dei es, mitte te hinc deorsum.
Scriptum est enim, quod Angelis suis mandauit de te, ut conferrent te:
Et quia in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Et respondens Iesus, ait illi: Dictum est: Non tentabis Dominum Deum tuum.
Et consummata omni tentatione, diabolus recessit ab illo, vsque ad tempus.
Et regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galilæam, & fama exijt per vniuersam regionem de illo.
Et ipse docebat in synagogis eorum, & magnificabatur ab omnibus.
Et venit Nazareth, vbi erat nutritus, & intrauit secundum consuetudinem suam die sabbati in synagogam, & surrexit legere.
Et traditus est illi Liber Isaie prophete. Et ut reuoluit librum, inuenit locum vbi scriptum erat: Spiritus Domini super me: propter quod vnxit me, euangelizare pauperibus misit me sanare contritos corde, Prædicare captiuis remissionem, & ceteris visum, dimittere contractos in remissionem, prædicare annum Domini acceptum, & diem retributionis.
Et cum multiplicasset librum reddidit ministro, & sedit. Et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum.
Cæpit autem dicere ad illos: Quia hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris.
Et omnes testimonium illi dabant, & mirabantur in verbis gratiæ, quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant: Nonne hic est filius Ioseph?
Et ait illis: Vtique diceris mihi hanc similitudinem Medice cura te ipsum, quantæ audiuius facta in Capharnaum, fac & hic in patria tua.
Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua.
In veritate dico vobis, multæ viduæ erant in diebus Eliæ in Israel, quando clausum est cœlum annis tribus, & mensibus sex, cum facta esset fames magna in omni

26 terra: Et ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidoniæ, ad mulierem viduam. Et multi leprosi erant in Israel sub Elifæo propheta: & nemo eorum mundatus est nisi Naaman Syrus. Et repleti sunt omnes in synagoga ira, hæc audientes. Et surrexerunt, & eiecerunt illum extra ciuitatem: & duxerunt illum vsque ad supercilium montis, super quem ciuitas illorum erat edificata, ut præcipitent eum. Ipse autem transiens per medium illorum, ibat. Et descendit in Capharnaum ciuitatem Galilææ, ibique docebat illos sabbatis. Et stupebant in doctrina eius, quia in potestate te erat sermo ipsius. Et in synagoga erat homo habens dæmonium immundum, & exclamauit voce magna, Dicens: Sine, quid nobis, tibi Iesu Nazarene? venisti perdere nos? scio te quis sis, Sanctus Dei. Et increpauit illum Iesus, dicens: Obmutesce, & exi ab eo. Et cum proiecisset illum dæmonium in medium, exijt ab illo, nihilque illum nocuit. Et factus est pauper in omnibus, & colloquebantur ad inuicem, dicentes: Quod est hæc verbum, quia in potestate, & virtute imperat inmundis spiritibus, & exeunt. Et diuulgabatur fama de illo in omni loco regionis. Surgens autem Iesus de synagoga, introiuit in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus: & rogauerunt illum pro ea. Et stans super illam, imperauit febrim: & dimisit illam. Et continuo surgens ministrabat illis. Cum autem sol occidisset, omnes, qui habebant infirmos varijs languoribus, ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens, curabat eos. Exiebant autem dæmonia à multis, clamantia, & dicentia: Quia tu es filius Dei: & increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum. Facta autem die egressus ibat in desertum locum, & turbæ requirebant eum, & venerunt vsque ad ipsum: & detinebant illum, ne discederet ab eis. Quibus ille ait: Quia & alijs ciuitatibus oportet me euangelizare regnum Dei: quia ideo missus sum. Et erat prædicans in synagogis Galilææ.

C A P. V.

Vbi domusculæ Petri docuisset, illo laqueo ipsius iussu toti conclusit copiosam piscium multitudinem: curatum leprosum missis ad sacerdotes: paralytico, remissis pri-

*monum peccatis, iubet ut lectum suum sol-
lat: discumbens cum Leui, quem ex te-
lonio vocauerat, causam dat murmuran-
tibus Phariseis, quare cum peccatoribus
conuersetur, & cur ipsius discipuli non ie-
iunent.*

Matt. 4. c.
18.
Mar. 1. c. 16

F Actum est autem, cum turbæ irruerent
in eum, vt audirent verbum Dei, & A
ipse stabat secus stagnum Genesareth. * Et
vidit duas naues stantes secus stagnum: pi-
scatores autem descenderant, & lauabant
retia. * Ascendens autem in vnā nauim,
quæ erat Simonis, rogauit eum à terra re-
ducere pusillum. Et sedens docebat de na-
uicula turbas. * Vt cessauit autem loqui,
dixit ad Simonem: Duc in altum, & la-
xate retia vestra in capturam. * Et re-
spondens Simon, dixit illi: Præceptor,
per totam noctem laborantes nihil cepi-
mus: in verbo autem tuo laxabo rete. * Et
cum hoc fecissent, concluderunt piscium
multitudinem copiosam, rumpebatur au-
tem rete eorum. * Et annuerunt socijs,
qui erant in alia nauī, vt venirent, & adiu-
uarent eos. Et venerunt, & impleuerunt
ambas nauiculas, ita vt pœnè mergeren-
tur. * Quod cum videret Simon Petrus,
procidit ad genua Iesu, dicens: Exi à me,
quia homo peccator sum, Domine. * Stu-
por enim circumdederat eum, & omnes
qui cum illo erant in captura piscium,
quam coeperant: * Similiter autem Ia-
cobum, & Ioannem, filios Zebedæi, qui
erant socij Simonis. Et ait ad Simonem
Iesus: Noli timere: ex hoc iam homines
eris capiens. * Et subductis ad terram na-
uibus, relictis omnibus secuti sunt eum. * C
Et factum est, cum esset in vna ciuitatum,
& ecce vir plenus lepra, & videns Iesum,
& procidens in faciem, rogauit eum, di-
cens: Domine, si vis, potes me mundare. *
Et extendens manum, tetigit eum dicens:
Volo: Mundare. Et confestim lepra disces-
sit ab illo. * Et ipse præcepit illi, vt nemi-
ni diceret, sed, Vade, ostende te sacerdo-
ti, & offer pro emundatione tua, sicut præ-
cepit Moyses, in testimonium illis. * Per-
ambulabat autem magis sermo de illo: &
conueniebant turbæ multæ, vt audirent, &
curarentur ab infirmitatibus suis. * Ipse
autem secedebat in desertum, & orabat. *
Et factum est in vna dierum, & ipse sede-
bat docens. Et erant Pharisei sedentes,
& legis doctores, qui venerant ex omni ca-
stello Galilææ, & Iudææ, & Ierusalem:
& virtus Domini erat ad sanandum eos. * D
Et ecce viri portantes in lecto hominem,
qui erat paralyticus: & quærebant eum
inferre, & ponere ante eum. * Et non in

Matt. 8. c. 3
Mar. 1. c. 40

Leu. 14. c. 4

Matt. 9. c. 3
Mar. 1. c. 37

uenientes, qua parte illum inferrent præ-
turba, ascenderunt supra tectum, & per re-
gulas summisserunt eum cum lecto in me-
dium ante Iesum. * Quorum fidem, vt
vidi, dixit: Homo remittuntur tibi pecca-
ta tua. * Et coeperunt cogitare Scribæ, &
Pharisei, dicentes: Quis est hic, qui lo-
quitur blasphemias? Quis potest dimitte-
re peccata, nisi solus Deus? * Vt cogno-
uit autem Iesus cogitationes eorum, re-
spondens, dixit ad illos: Quid cogitatis
in cordibus vestris? * Quid est facilius di-
cere: Dimittuntur tibi peccata; an dice-
re: Surge, & ambula? * Vt autem scia-
tis, quia Filius hominis habet potestatem
in terra dimittendi peccata; ait paralyti-
co: Tibi dico, surge, tolle lectum tuum,
& vade in domum tuam. * Et confestim
confurgens coram illis, tulit lectum, in quo
iacebat: & abiit in domum suam, magni-
ficans Deum. * Et stupor apprehendit
omnes, & magnificabant Deum. Et reple-
ti sunt timore, dicentes: Quia vidimus mi-
rabilia hodie. * Et post hæc exiit, & vidit
publicanum nomine Leui, sedentem ad
Telonium, & ait illi: Sequere me. * Et re-
lictis omnibus, surgens secutus est eum. *
Et fecit ei conuiuium magnum Leui in do-
mo sua: & erat turba multa publicano-
rum, & aliorum, qui cum illis erant di-
scumbentes. * Et murmurabant Phari-
sæi, & Scribæ eorum, dicentes ad discipu-
los eius: Quare cum publicanis, & pec-
catoribus manducatis, & bibitis? * Et re-
spondens Iesus, dixit ad illos: Non egent,
qui sani sunt, medico, sed qui malè habent.
* Non veni vocare iustos, sed peccatores
ad poenitentiam. * At illi dixerunt ad eum.
Quare discipuli Ioannis ieiunant frequen-
ter, & obsecrationes faciunt, similiter &
Phariseorum: tui autem edunt, & bi-
bunt? * Quibus ipse ait: Numquid pote-
stis filios sponsi, dum cum illis est sponsus,
facere ieiunare? * Venient autem dies:
Cum ablati fuerit ab illis sponsus, tunc ie-
iunabunt in illis diebus. * Dicebat autem
& similitudinem ad illos: Quia nemo com-
missuram à nouo vestimento immittit in
vestimentum vetus: alioquin & nouum
rumpit, & veteri non conuenit commissura
à nouo. * Et nemo mittit vinum nouum in
vres veteres: alioquin rumpet vinum no-
uum vres, & ipsum effundetur, & vres
peribunt. * Sed vinum nouum in vres no-
uos mittendum est, & vtraque conseruan-
tur. * Et ne mo bibens vetus, statim vult
nouum, dicit enim: Vetus melius est.

Matt. 9. c. 9.
Marc. 2. c.
14.

Marc. 2. c.
14.

C A P. V I.

*Discipulos spicas sabbato vellent excusare, alioque sabbato manuum curat. Vidam: ele-
Bos duodecim nominat Apostolos, & cum
illis, ac multitudine copiosa stans in loco
campestri docet beatitudines, alioque confi-
lia, ac precepta evangelica: desistit in
oculo fratris, & arbore bona, ac mala ex
fructu dignoscenda: audiens Christi verba
cui comparatur si ea opere compleat, & cui
si non compleat.*

Factum est autem in sabbato secundo, primo, cum transiret per sata, velle-
bant discipuli eius spicas, & manducabant
confricantes manibus. * Quidam autem
Phariseorum dicebant illis: Quid facitis,
quod non licet in sabbatis? * Et respon-
dens Iesus ad eos, dixit: Nec hoc legistis,
quod fecit David, cum esurisset ipse, & qui
cum illo erant: * Quomodo intrauit in
domum Dei, & panes propositionis sum-
psit, & manducauit, & dedit his, qui cum
ipso erant: quos non licet manducare, nisi
tantum sacerdotibus? * Et dicebat illis:
Quia Dominus est Filius hominis, etiam
sabbati. * Factum est autem & in alio
sabbato, ut intraret in synagogam, & doce-
ret: Et erat ibi homo, & manus eius dex-
tra erat arida. * Observabant autem Scri-
bz, & Pharisei, si in sabbato curaret: ut in-
venirent unde accusarent eum. * Ipse ve-
ro sciebat cogitationes eorum: & ait ho-
mini, qui habebat manum aridam: Sur-
ge, & sta in medium. Et surgens stetit. *
Ait autem ad illos Iesus: Interrogo vos,
si licet sabbatis benefacere, an male; ani-
mam saluam facere, an perdere? * Et cir-
cumspiciens omnibus dixit homini: Exten-
de manum tuam. Et extendit: & resti-
tuta est manus eius. * Ipsi autem repleti
sunt insipientia, & colloquebantur ad in-
uicem, quidnam facerent Iesu. * Factum
est autem in illis diebus, exiit in montem
orare, & erat pernoctans in oratione Dei. *
Et cum dies factus esset, vocavit discipu-
los suos: & elegit duodecim ex ipsis (quos
& Apostolos nominavit) * Simonem, quem
cognominavit Petrum, & Andream fra-
trem eius, Iacobum, & Ioannem, Philip-
pum, & Bartholomæum, * Matthæum, &
Thomam, Iacobum Alphæi, & Simonem,
qui vocatur Zelotes, * Et Iudam Iacobi, &
Iudam Iscariotem, qui fuit proditor. * Et
descendens cum illis, stetit in loco campe-
stri, & turba discipulorum eius, & multitu-
do copiosa plebis ab omni Iudæa, & Ieru-
salem, & maritima, & Tyri, & Sidonis,
Qui venerant, ut audirent eum, & sana-

rentur à languoribus suis. Et qui vexa-
bantur à spiritibus immundis, curabantur.
* Et omnis turba quærebat eum tangere:
quia virtus de illo exibat, & sanabat om-
nes. * Et ipse eleuatis oculis in discipulos
suos dicebat: Beati pauperes: quia vestrum
est regnum Dei. * Beati, qui nunc esuri-
tis: quia saturabimini. Beati, qui nunc fle-
tis: quia ridebitis. * Beatificis cum vos
oderint homines, & cum separauerint vos,
& exprobauerint, & eiecerint nomen ve-
strum tanquam malum, propter Filium
hominis. * Gaudete in illa die, & exulta-
te: ecce enim merces vestra multa est in
cælo: secundum hæc enim faciebant Pro-
phetis patres eorum. * Verumtamen vix
vobis diuitibus, quia habetis consolatio-
nem vestram. * Vix vobis, qui saturati
estis: quia esurietis. Vix vobis, qui ride-
tis nunc: quia lugebitis, & flebitis. * Vix
cum benedixerint vobis homines: secun-
dum hæc enim faciebant pseudopphetis
patres eorum. * Sed vobis dico, qui au-
ditis: Diligite inimicos vestros, benefaci-
te his, qui oderunt vos. * Benedicite ma-
ledicentibus vobis, & orate pro calum-
niantibus vos. * Et qui te percutit in ma-
xillam, præbe & alteram. Et ab eo, qui au-
fert tibi vestimentum, etiam tunicam noli
prohibere. * Omni autem petenti te, tri-
bue: & qui aufert, quæ tua sunt, ne repe-
tas. * Et prout vulcis, ut faciant vobis ho-
mines, & vos facite illis similiter. * Et si di-
ligitis eos, qui vos diligunt, quæ vobis est
gratia? nam & peccatores diligentes se di-
ligunt. * Et si benefeceritis his, qui bene-
faciunt, quæ vobis est gratia? siquidem &
peccatores hoc faciunt. * Et si mutuū
dederitis his, à quibus speratis recipere;
quæ gratia est vobis? nam & peccatores
peccatoribus foenerantur, ut recipiant
æqualia. * Verumtamen diligite inimicos
vestros: benefacite, & mutuū date, nihil
inde sperantes: & erit merces vestras mul-
ta; & eritis filij Altissimi, quia ipse beni-
gnus est super ingratos, & malos. * Esto-
te ergo misericordes, sicut & Pater vester
misericors est. * Nolite iudicare, & non
iudicabimini: nolite condemnare, & non
condemnabimini. Dimittite, & dimitte-
mini. * Date, & dabitur vobis: men-
suram bonam, & confertam, & coagulatam,
& superfluentem, dabunt in sinum ve-
strum. Eadem quippe mensura, qua men-
si fueritis remetietur vobis. * Dicebat au-
tem illis, & similitudinem. Numquid po-
test cæcus cæcum ducere? nonne ambo in
foveam cadunt? * Non est discipulus su-
per magistrum: perfectus autem omnis
erit, si sit sicut magister eius. * Quid au-
tem

Mat. 9. a. 1.

Mat. 5. a.

11.

Am. 6. a. 1.

Eccl. 11. 1.

8.

Is. 55. c. 12.

Mat. 5. 44.

1. Cor. 6. b.

7. Mat. 7. b.

12.

Tob. 4. c. 18.

Mat. 5. 44.

46.

Mat. 5. 5.

47.

Deut. 15. b.

8.

Mat. 23. 1.

Marc. 1. c.

14.

Mat. 23. c.

14.

tem vides festucam in oculo fratris tui, tra-
bem autem, quæ in oculo tuo est, non
consideras? * Aut quomodo potes dicere
fratri tuo: Frater, sine eijciam festucam
de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabem non
videns? Hypocrita, eijce primum trabem
de oculo tuo: & tunc perspicies, vt edu-
cas festucam de oculo fratris tui. * Non
est enim arbor bona, quæ facit fructus
malos: neque arbor mala, faciens fructum
bonum. * Vnaquæque enim arbor de fru-
ctu suo cognoscitur. Neque enim de spinis
colligunt ficus: neque de rubo vindemiant
viti. * Bonus homo de bono thesauro
cordis sui profert bonum: & malus homo

de malo thesauro profert malum. Ex abun-
dantia enim cordis os loquitur. * Quid au-
tem vocatis me Domine, Domine: & non
facitis, quæ dico? Omnis, qui venit ad me,
& audit sermones meos, & facit eos: osten-
dam vobis cui similis sit. * Similis est homi-
ni ædificanti domum, qui fodit in altum,
& posuit fundamentum super petram, in-
undatione autem facta, illud est flumen
domui illi, & non potuit eam mouere: fun-
damentum enim erat super petram. Qui autem au-
dit, & non facit: similis est homini ædificati
domum suam super terram sine fundamēto:
in quam illis est fluuius, & continuo ceci-
dit: & facta est ruina domus illius magna.

Matt. 7. d.
21.
Rom. 1. b.
13.
Iac. 1. b. 13.

Matt. 7. c.
16. & 13. c.
23.

C A P. VII.

*Admiratus Centurionis fidem absens sanat il-
lius seruum: iuxta portam ciuitatis Naim
filium vnicum vidua resuscitat: coram di-
scipulis Iohannis Baptista per eos interrogan-
tis, an esset, qui venturus erat, multa ede-
signa: illis quoque abeuntibus Iohannem pluri-
mum extollis: Iudæis nec Iohannis, nec Chri-
sti vitam placuit, quos pueris inuicem in foro
acclamantibus assimilat: à peccatrice mu-
liero pedes inunctus, respondet Simoni ob
hoc murmuranti, proposita ad hoc parabola
duorum debitorum, & remissis mulier
peccantis.*

Mar. 8. 8. 1.

Cum autem impleisset omnia verba sua
in aures plebis, intrauit Capharnaum. A
Centurionis autem cuiusdam serui malè
habens, erat moriturus: qui illi erat pretio-
sus. * Et cum audisset de Iesu, misit ad
eum seniores Iudæorum, rogans eum, vt
veniret, & saluaret seruum eius. * At il-
li cum venissent ad Iesum, rogabant eum
sollicitè, dicentes ei: Quia dignus est,
vt hoc illi præstes. * Diligit enim gentem

nostram: & synagogam ipse ædificauit no-
bis. * Iesus autem ibat cum illis. Et cum
iam non longè esset a domo, misit ad eum
Centurio amicos, dicens: Domine noli
vexari: Non enim sum dignus, vt sub te-
stium meum intres. * Propter quod & me-
ipsum non sum dignum arbitratus, vt ve-
nirem ad te: sed dic verbo, & sanabitur
puer meus. * Nam & ego homo sum sub
potestate constitutus, habes sub me mili-
tes: & dico huic vade, & vadit; & alij ve-
ni, & venit; & seruo meo, fac hoc, & facit.
* Quo audito Iesus miratus est: & conuer-
sus sequentibus se turbis, dixit: Amen di-
co vobis, nec in Israel tantam fidem inue-
ni. * Et reuersi, qui missi fuerant, domum,
inuenerunt seruum, qui languerat, sanum.
Et factum est: deinceps ibat in ciuitatem,
quæ vocatur Naim: & ibant cum eo disci-
puli eius, & turba copiosa. * Cum autem
appropinquaret portæ ciuitatis, ecce de-
functus efferebatur filius vnicus matris
sux: & hæc vidua erat: & turba ciuitatis
multa cum illa. * Quam cum vidisset
Dominus, misericordia motus super eam
dixit

Mat. 8. 8. 8.

dixit illi: Noli flere. * Et accessit, & teti-
 git loculum. (Hi autem, qui portabant,
 steterunt.) Et ait: Adolescens, tibi dico,
 surge. * Et resedit, qui erat mortuus, &
 coepit loqui. Et dedit illum matri suæ. * C
 Accepit autem omnes timor: & magni-
 ficabant Deum, dicentes: Quia prophe-
 ra magnus surrexit in nobis: & quia Deus
 visitauit plebem suam. * Et exiit hic ser-
 mo in vniuersam Iudæam de eo, & in om-
 nem circa regionem. * Et nuntiauerunt
 Ioanni discipuli eius de omnibus his. *
 Et conuocauit duos de discipulis suis Ioã-
 nes, & misit ad Iesum, dicens: Tu es, qui
 venturus es, an alium expectamus? * Cum
 autem venissent ad eum viri, dixerunt:
 Ioannes Baptista misit nos ad te dicens: Tu
 es, qui venturus es, an alium expectamus?
 (In ipsa autem hora multos curauit à lan-
 guoribus, & plagis, & spiritibus malis, &
 cæcis multis donauit visum.) Et respon-
 dens, dixit illis: Euntes renunciate Ioanni,
 quæ audistis, & vidistis? Quia cæci vi-
 dent, claudi ambulant, leprosi mundantur,
 surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes
 euangelizantur: * Et beatus est, quicum-
 que non fuerit scandalizatus in me. * Et
 cum discessissent nuntij Ioannis, coepit
 de Ioanne dicere ad turbas: Quid existis
 in desertum videre? arundinem vento agi-
 taram? * Sed quid existis videre? homi-
 nem mollibus vestimentis indutum? Ecce,
 qui in veste pretiosa sunt, & delicijs, in
 domibus regum sunt. * Sed quid existis
 videre? prophetam? Vtique dico vobis,
 & plusquam Prophetam. * Hic est, de
 quo scriptum est: Ecce mitto Angelum
 meum ante faciem tuam, qui præparabit
 viam tuam ante te. * Dico enim vobis:
 Maior inter natos mulierum propheta Ioã-
 ne Baptista nemo est, qui autem minor est
 in regno Dei, maior est illo. * Et omnis
 populus audiens, & publicani, iustifica-
 uerunt Deum, baptizati baptismo Ioan-
 nis. * Pharisei autem, & legis periti con-
 silium Dei spreuerunt in semetipsos, non
 baptizati ab eo. * Ait autem Dominus:
 Cui ergo similes dicam homines genera-
 tionis huius? & cui similes sunt? * Simi-
 les sunt pueris sedentibus in foro, & lo-
 quentibus ad inuicem, & dicentibus: Can-
 tauimus vobis tibijs, & non saltastis: la-
 mentauimus, & non plorastis. * Venit
 enim Ioannes Baptista, neque manducans
 panem, neque bibens vinum: & dicitis:
 Dæmonium habet. * Venit filius homi-
 nis manducans, & bibens, & dicitis: Ecce
 homo deuorator, & bibens vinum: ami-
 cus publicanorum, & peccatorum. * Et
 iustificata est sapientia ab omnibus filijs

36 suis. * Rogabat autem illum quidam de
 Phariseis, vt manducaret cum illo. Et in-
 37 gressus domum Pharisei discubuit. * Et
 ecce mulier, quæ erat in ciuitate peccatrix,
 vt cognouit, quod accubuisset in domo
 38 Pharisei, attulit alabastrum vnguenti: * Et
 stans retrò secus pedes eius, lacrymis coe-
 pit rigare pedes eius, & capillis capieis sui
 39 tergebat, & osculabatur pedes eius, & vn-
 guento vngebat. * Videns autem Phari-
 sæus, qui vocauerat eum, ait intra se di-
 cens: Hic si esset propheta, sciret vti que,
 quæ, & qualis est mulier, quæ tangit eum;
 40 quia peccatrix est. * Et respondens Ie-
 sus, dixit ad illum: Simon, habeo tibi ali-
 quid dicere. At ille ait: Magister, dic. *
 41 Duo debitores erant cuidam foeneratori:
 vnus debebat denarios quingentos, &
 42 alius quinquaginta. * Non habentibus il-
 lis vnde redderent, donauit vtrisque. Quis
 43 ergo eum plus diligit? Respondens Si-
 mon dixit: Æstimo, quia is, cui plus do-
 nauit. At ille dixit ei: Rectè iudicasti. *
 44 Et conuersus ad mulierem, dixit Simoni:
 Vides hanc mulierem? Intraui in domum
 tuam, aquam pedibus meis non dedisti:
 hæc autem lacrymis rigauit pedes meos, &
 45 capillis suis terxit. * Osculum mihi non
 dedisti: hæc autem ex quo intrauit, non
 46 cessauit osculari pedes meos. * Oleo ca-
 put meum non vnxi: hæc autem vn-
 47 guento vnxit pedes meos. * Propter quod
 dico tibi: Remittuntur ei peccata multa,
 quoniam dilexit multum. Cui autem mi-
 48 nus dimittitur, minus diligit. * Dixit
 autem ad illam: Remittuntur tibi pecca-
 49 ta. * Et coeperunt, qui simul accumbe-
 bant, dicere intra se: Quis est hic, qui
 50 etiam peccata dimittit? Dixit autem ad
 mulierem: Fides tua te saluam fecit: Vade
 in pace.

C A P. VIII.

*Parabolam de seminante proponit, ac discipu-
 lis interpretatur: nihil oculum, quod non
 manifestetur: quos dicat suum esse matrem,
 suosque fratres: in mari à somno excitatus,
 ventum increpat: dæmoniacum ferocissi-
 mum à dæmonum legione liberat, permi-
 tens dæmonibus, vs in porcos introeant: ca-
 bla simbria vestimenti eius mulier à fluxu
 sanguinis curatur, & filia lairi archisyna-
 gogi varko ipsius resuscitatur.*

1 **E**T factum est deinceps, & ipse iter fa-
 ciebat per ciuitates, & castella, præ-
 dicans, & euangelizans regnum Dei: &
 2 duodecim cum illo, * Et mulieres aliquæ,
 erant curatæ à spiritibus malignis, & infir-
 mita-

Matt. 16. 8.
7.
Marc. 14. 8.
1.
(8) 11. 8. 1.

Infra 24. 7.
19.
10: 4. C. 19.
Matt. 11. 8.
2.

1. 11. 8. 1.

Mel. 1. 1.
Marc. 11. 8.
10.
Marc. 11. 8.
2.

Matt. 11. 8.
10.

Matt. 1. 8. 4.
Marc. 1. 8. 6.

Matt. 9. 8. 1.

Matt. 16. 8.

mitatibus : Maria , quæ vocatur Magdale-
lene , de qua septem dæmonia exierant , *
Et Ioanna vxor Chusæ procuratoris He-
rodis , & Susanna , & aliz multæ , quæ mi-
nistrabant ei de facultatibus suis . * Cum
autem turba plurima conuenirent , & de
ciuitatibus properarent ad eum , dixit per
similitudinem ; * Exijt , qui seminat , se-
minat semen suum : & dum seminat ,
aliud cecidit secus viam , & conculcatum
est , & volucres cœli comederunt illud . *
Et aliud cecidit supra petram : & natum
aruit , quia non habebat humorem . * Et
aliud cecidit inter spinas , & simul exortæ
spinæ suffocauerunt illud . * Et aliud ce-
cidit in terram bonam , & ortum fecit fru-
ctum centuplum . Hæc dicens clamabat :
Qui habet aures audiendi , audiat . * In-
terrogabant autem eum discipuli eius , quæ
esset hæc parabola . * Quibus ipse dixit :
Vobis datum est nosse mysterium regni
Dei , cæteris autem in parabolis : vt videntes
non videant , & audientes non intelligant .
Est autem hæc parabola : Semen est ver-
bum Dei . * Qui autem secus viam , hi
sunt , qui audiunt ; deinde venit diabolus ,
& tollit verbum de corde eorum , ne cre-
dentes salui fiant . * Nam qui supra pe-
tram , qui cum audierint , cum gaudio sus-
cipiunt verbum : & hi radices non ha-
bent : qui ad tempus credunt , & in tempo-
re tentationis recedunt . * Quod autem in
spinis cecidit : hi sunt , qui audierunt , & à
solicitudinibus , & diuitijs , & voluptatibus
vitæ , euntes , suffocantur , & non referunt
fructum . * Quod autem in bonam terram :
hi sunt , qui in corde bono , & optimo au-
dientes verbum retinent , & fructum asse-
runt in patientia . * Nemo autem lucer-
nam accendens operit eam vase , aut sub
tectum ponit : sed supra candelabrum
ponit , vt intrantes videant lumen . * Non
est enim occultum , quod non manifestetur :
nec absconditum , quod non cognoscatur ,
& in palam veniat . * Videte ergo
quomodo audiat . * Qui enim habet , da-
bitur illi : & quicumque non habet , etiam
quod parat se habere , auferetur ab illo . *
Venerunt autem ad illum mater , & fratres
eius , & non poterant adire eum præ turba .
* Et nuntiatum est illi : Mater tua , & fra-
tres tui stant foris , volentes te videre . * Qui
respondens , dixit ad eos : Mater mea , &
fratres mei hi sunt , qui verbum Dei au-
diunt , & faciunt . * Factum est autem in
vna dierum , & ipse ascendit in nauiculâ , &
discipuli eius , et ait ad illos : Transfretum
est trans stagnû . Et ascenderunt . * Et nauigan-
tes illis , obdormiuit , & descendit procella
venti in stagnum , & complebantur , & pe-

riclitabantur . * Accedentes autem susci-
tauerunt eum , dicentes : Præceptor , peri-
mus . At ille surgens , increpauit ventum ,
& tempestatem aquæ , & cessauit : & facta
est tranquillitas . * Dixit autem illis . Vbi
est fides vestra ? Qui timentes , mirati sunt
ad inuicem , dicentes : Quis putas hic est ,
quia & ventis , & mari imperat , & obe-
diunt ei ? * Et nauigauerunt ad regionem
Gerasenorum , quæ est contra Galilæam . *
Et cum egressus esset ad terram , occurrit
illi vir quidam , qui habebat dæmonium
iam temporibus multis , & vestimento non
induebatur , neque in domo manebat , sed
in monumentis . * Is , vt vidit Iesum , proci-
dit ante illum : & exclamans voce magna ,
dixit : Quid mihi , & tibi est Iesu Fili Dei
Altissimi ? obsecro te , ne me torqueas . *
Præcipiebat enim spiritui inmundato , vt
exiret ab homine . Multis enim tempori-
bus arripiebat illum , & vinciebatur cate-
nis , & compedibus custoditus , & ruptis
vinculis agebatur à dæmonio in deserto . *
Interrogauit autem illum Iesus , dicens :
Quod tibi nomen est ? At ille dixit : Le-
gio : quia intrauerant dæmonia multa in
eum . * Et rogabant illum , ne imperaret
illis , vt in abyssum irent . * Erat autem ibi
grex porcorum multorum pascentium in
monte : & rogabant eum , vt permitteret
eis in illos ingredi . Et permisit illis . * Ex-
ierunt ergo dæmonia ab homine , & intraue-
runt in porcos : & impetu abiit grex per
præceptum in stagnum , & suffocatus est . *
Quod vt viderunt factum , qui pascebant ,
fugerunt , & nuntiauerunt in ciuitatem , &
in villas . * Exierunt autem videre , quod
factum esset , & venerunt ad Iesum : & in-
uenerunt hominem sedentem , à quo dæ-
monia exierant , vestitum , ac sana mente ,
ad pedes eius , & timuerunt . * Nuntiaue-
runt autem illis , & qui viderant , quomodo
sanus factus esset à legione . * Et rogau-
runt illum omnis multitudo regionis Ge-
rasenorum , vt discederet ab ipsis : quia ma-
gno timore tenebantur . Ipse autem ascen-
dens nauim , reuersus est . * Et rogabat il-
lum vir , à quo dæmonia exierant , vt cum
eo esset . Dimisit autem eum Iesus , dicens :
Redi in domum tuam , & narra quanta
tibi fecit Deus . Et abiit per vniuersam ciui-
tatem , prædicans quanta illi fecisset Iesus .
Factum est autem cum rediisset Iesus ,
excepit illum turba : erant enim omnes ex-
pectantes eum . * Et ecce venit vir , cui
nomen Iairus , & ipse princeps synagogæ
erat : & cecidit ad pedes Iesu , rogans eum ,
vt intraret in domum eius , * Quia vnica
filia erat ei ferè annorum duodecim , &
hæc moriebatur . Et contigit , dum iret , à

Matt. 6. c.
18.
Marc. 5. b
11.

enrbis comprimebatur, * Et mulier quæ- 43
dam erat in fluxu sanguinis ab annis duo-
decim, quæ in medicos erogauerat om-
nem substantiam suam, nec ab vilo potuit
curari: Accessit retro, & tetigit simbriam 44
vestimenti eius: & confestim iterit flu-
xus sanguinis eius. * Et ait Iesus: Quis 45
est, qui me tetigit? Negantibus autem om-
nibus, dixit Petrus, & qui cum illo erant:
Præceptor, turbæ te comprimunt, & affli-
gunt, & dicis: Quis me tetigit? * Et di- 46
xit Iesus: Tetigit me aliquis: nam ego
nouî virtutem de me exisse. * Videns au- 47
tem mulier, quia non latuit, tremens venit, G
& procidit ante pedes eius: & ob quam
causam tetigerit eum, indicauit coram om-
ni populo: & quemadmodum confestim
sanata sit. * At ipse dixit ei: Filia, fides 48
tua saluam te fecit: vade in pace. * Ad- 49
huc illo loquente, venit quidam ad princi-
pem synagogæ, dicens ei: Quia mortua
est filia tua, noli vexare illum. * Iesus au- 50
tem, audito hoc verbo, respondit patri
puellæ: Noli timere, crede tantum, &
salua erit. * Et cum venisset domum, non 51
permisit intrare secum quemquam nisi Pe-
trum, & Iacobum, & Ioannem, & patrem,
& matrem puellæ. * Flebant autem om- 52
nes, & plangebant illam. At ille dixit:
Nolite flere, non est mortua puella, sed
dormit. * Et deridebant eum, scientes 53
quod mortua esset. * Ipse autem tenens 54
manum eius clamauit, dicens: Puella sur-
ge. * Et reuersus est spiritus eius, & sur- 55
rexit continuò. Et iussit illi dari mandu-
care. * Et stupuerunt parentes eius, qui- 56
bus præcepit ne alicui dicerent, quod fa-
ctum erat.

C A P. I X.

*Discipulos ad prædicandum mittens, seruan-
da tradit eis præcepta, Herodes audita
Christi fama cupit eum videre: ex quin-
que panibus, & duobus piscibus satiat Ie-
sus quinque virorum millia: Petrus illum
confiteatur Christum Dei; suam prædicat
passionem, & de propria cruce tollenda:
transfigurato iunguntur Moyses, & Elia
in maiestate: ad preces patris demonium à
filio eijs: contentio oritur inter Apostolos
de primatu: filij Zebedæi volunt igne cala-
sti consumi Samaritanos nolentes Iesum su-
scipere: volentem sequi non suscipit; alter-
um autem vocat, nec permittit, ut primum
sepeliat patrem.*

Conuocatis autem duodecim Aposto-
lis, dedit illis virtutem, & potesta-
tem super omnia dæmonia, & ut languo-

res curarent. * Et misit illos prædicare re-
gnum Dei, & sanare infirmos. * Et ait
ad illos: Nihil tuleritis in via, neque vir-
gam, neque peram, neque panem, neque
pecuniam, neque duas tunicas habeatis.
* Et in quacumque domum intraueritis, ibi
manete, & inde ne exeatis. * Et quicum-
que non receperint vos: exeuntes de ciui-
tate illa, etiam puluerem pedum vestro-
rum excutite in testimonium supra illos. *
Egressi autem circuibant per castella, euan-
gelizantes, & curantes vbique. * Audiuit
autem Herodes tetrarcha omnia, quæ fie-
bant ab eo, & hæsitabat eo, quod diceretur.
* A quibusdam: Quia Ioannes sur-
rexit à mortuis: à quibusdam vero: Quia
Elias apparuit: ab alijs autem: Quia pro-
pheta vnus de antiquis surrexit. * Et ait
Herodes: Ioannem ego decollauî: Quis
est autem iste, de quo ego talia audio? Et
quærebat videre eum. * Et reuersi Apo-
stoli, narrauerunt illi quæcumque fece-
runt: & assumptis illis secessit seorsum in
locum desertum, qui est Bethsaida. Quod
cum cognouissent turbæ, secutæ sunt il-
lum; & excepit eos, & loquebatur illis de
regno Dei, & eos, qui cura indigebant, sa-
nabat. * Dies autem coeperat declinare.
B Et accedentes duodecim dixerunt illi: Di-
mitte turbas, vt euntes in castella villa-
que, quæ circa sunt, diuertant, & inue-
niant escas: quia hic in loco deserto su-
mus. * Ait autem ad illos: Vos date il-
lis manducare. At illi dixerunt: Non sunt
nobis pluiquam quinque panes, & duo
piscis: nisi fortè nos eamus, & emamus
in omnem hanc turbam escas. * Erant
ferè viri quinque millia. Ait autem ad di-
scipulos suos: Facite illos discumbere per
conuiuia quinquagenos. * Et ita fecerunt.
16 Et discumbere fecerunt omnes. * Acce-
ptis autem quinque panibus, & duobus
piscibus, respexit in cælum, & benedixit
illis: & fregit, & distribuit discipulis suis,
vt ponerent ante turbas. * Et manduca-
uerunt omnes, & saturati sunt. Et subla-
tum est, quod superfuit illis, fragmento-
rum cophini duodecim. * Et factum est,
cum solus esset orans, erant cum illo, & di-
scipuli: & interrogauit illos, dicens: Quem
me dicunt esse turbæ? * At illi responde-
runt, & dixerunt: Ioannem Baptistam,
alij autem Eliam, alij verò, quia vnus Pro-
pheta de prioribus surrexit. Dixit autè illis:
Vos autè quem me esse dicitis? Respondens
11 Simon Petrus dixit: Christum Dei. * At
Cille increpans illos, præcepit ne cui dice-
rent hoc, * Dicens: Quia oportet filium
hominis multa pati, & reprobari a seniori-
bus, & principibus sacerdotum, & Scribis,
& oc:

Matt. 23. 23
Marc. 10. 2.
9. Marc. 6. 3.

Act. 13. 4.
11.

Marc. 11. 2.
10. Marc. 4. 4.
10.

Matt. 14. 26.
15. Marc. 6. 4.
16.

Io. 6. 2. 9.

Matt. 16. 2.
17. Marc. 8. 27
Matt. 21. 4.
32. Marc. 8. 31

Matt. 10. 2.
28. & 26. 4.
21.

Matt. 10. 2.

& occidi, & tertia die resurgere. * Dice- 23
 bat autem ad omnes: Si quis vult post me
 venire, abneget semetipsum, & tollat
 crucem suam quotidie, & sequatur me. *
 Qui enim voluerit animam suam saluam 24
 facere, perdet illam: nam qui perdidit
 animam suam propter me, saluam faciet
 illam. * Quid enim proficit homo, si lu- 25
 cretur vniuersum mundum, se autem ip-
 sum perdat, & detrimentum sup- faciat? *
 Nam qui me erubuerit, & meos sermo- 26
 nes: hunc Filius hominis contemnet, cum
 venerit in maiestate sua, & Patris, & san-
 ctorum Angelorum. * Dico autem vobis 27
 verè sunt: aliqui hic stantes, qui non gu-
 stabunt mortem, donec videant regnum
 Dei. * Factum est autem post hæc verba 28
 ferè dies octo, & assumpsit Petrum, & Ia-
 cobum, & Ioannem, & ascendit in mon-
 tem, vt oraret. * Et facta est, dum oraret, 29
 species vultus eius, altera: & vestitus eius
 albus, & resurgens. * Et ecce duo viri lo- 30
 quebantur cum illo. Erant autem Moy-
 ses, & Elias. * Visi in maiestate: & dice- 31
 bant excessum eius, quem completurus
 erat in Ierusalem. * Petrus verò, & qui 32
 cum illo erant, grauari erant somno. Et eu-
 gilantes viderunt maiestatem eius, & duos
 viros, qui stabant cum illo. * Et factum 33
 est cum discederent ab illo, ait Petrus ad
 Iesum: Præceptor, bonum est nos hic es-
 se: & faciamus tria tabernacula, vnum
 Tibi, & vnum Moyfi, & vnum Eliæ: ne-
 sciens quid diceret. * Hæc autem illo lo- 34
 quente, facta est nubes, & obumbravit
 eos: & timuerunt, intrantibus illis in nu-
 bem. * Et vox facta est de nube, dicens: 35
 Hic est filius meus dilectus, ipsum audi-
 te. * Et dum fieret vox, inuentus est Ie- 36
 sus solus. Et ipsi tacuerunt, & nemini di-
 xerunt in illis diebus quidquam ex his,
 quæ viderant. * Factum est autem in se- 37
 quenti die, descendantibus illis de mon-
 te, occurrit illis turba multa. * Et ecce 38
 vir de turba exclamauit, dicens: Magi-
 ster, obsecro te, respice in filium meum,
 quia vnicus est mihi: * Et ecce spiritus 39
 apprehendit eum, & subito clamar, &
 elidit, & dissipat eum, cum spuma, &
 vix discedit dilanians eum: * Et rogauit 40
 discipulos tuos, vt eijcerent illum, & non
 potuerunt. * Respondens autem Iesus, 41
 dixit: O generatio infidelis, & peruer-
 sa, vsquequò ero apud vos, & patiar vos?
 Adduc huc filium tuum. * Et cum acce- 42
 deret, elisit illum dæmonium, & dissi-
 pauit. * Et increpauit Iesus spiritum im- 43
 mundum, & sanauit puerum, & reddi-
 dit illum Patri eius. * Stupebant autem 44
 omnes in magnitudine Dei, omnibusque F

mirantibus in omnibus, quæ faciebat,
 dixit ad discipulos suos: Ponite vos in
 cordibus vestris sermones istos: Filius
 enim hominis futurum est, vt tradatur in
 manus hominum. * At illi ignorabant
 verbum illud, & erat velatum ante eos,
 vt non sentirent illud: & timebant eum
 interrogare de hoc verbo. * Intrauit au-
 tem cogitatio in eos, quis eorum maior 45
 esset. * At Iesus videns cogitationes cor-
 dis illorum, apprehendit puerum, & sta-
 tuit illum secus se, * Et ait illis: Qui-
 cumque susceperit puerum istum in no-
 mine meo, me recipit: & quicumque me
 receperit, recipit eum, qui me misit.
 Nam qui minor est inter vos omnes, hic
 maior est. * Respondens autem Ioannes,
 dixit: Præceptor, vidimus quemdam in
 nomine tuo eijcientem dæmonia, et pro-
 hibuimus eum: quia non sequitur nobis-
 cum. * Et ait ad illum Iesus: Nolite pro-
 hibere: qui enim non est aduersum vos,
 pro vobis est. * Factum est autem dum
 complerentur dies assumptionis eius, et
 ipse faciem suam firmavit, vt iret in Ie-
 rusalem. * Et misit nuntios ante conspe-
 ctum suum: et euntes intrauerunt in ci-
 uitatem Samaritanorum, vt pararent il-
 li. * Et non receperunt eum, quia sa-
 cies eius erat euntis in Ierusalem. * Cum
 Gvidissent autem discipuli eius Iacobus,
 et Ioannes, dixerunt: Domine, vis dicā-
 mus, vt ignis descendat de cælo, et con-
 sumat illos? * Et conuersus increpauit il-
 los, dicens: Nescitis cuius spiritus estis.
 * Filius hominis non venit animas per-
 dere, sed saluare. Et abierunt in aliud
 castellum. * Factum est autem: ambu-
 lantibus illis in via, dixit quidam ad il-
 lum: Sequar te quocumque ieris. * Di-
 xit illi Iesus: Vulpes foueas habent, et
 volucres cæli nidos: Filius autem ho-
 minis non habet, vbi caput reclinet. *
 Ait autem ad Alterum: Sequere me:
 ille autem dixit: Domine permitte
 mihi primum ire, & sepelire patrem
 meum. * Dixitque ei Iesus: Sine, vt
 mortui sepellant mortuos suos, tu
 autem vade, & annuntia Regnum
 Dei. * Et ait alter: Sequar te Domi-
 ne, sed permitte mihi primum renun-
 tiare his, quæ domi sunt. * Ait ad il-
 lum Iesus: Nemo mittens manum suam
 ad aratrum, & respiciens retrò, aptus
 est regno Dei.

C. A. P. X.

Septuaginta duos pramittens ad singulas ciuitates, tradidit precepta, quae in predicatione obseruent; & gaudentibus de subiectis sibi demonibus, dicit non esse ob hoc potissimum gaudendum: comminatur ciuitatibus obstinatis in quibus facta erant plurimae virtutes, & exultans in spiritu confitetur Patri: tentans Legis perito, post receptum preceptum de dilectione Dei, & proximi, ostendit quis sit proximus per parabolam hominis à Ierusalem descendensis: Martha ministranti, & de sorore Maria conuerfenti, dicit Mariam elegisse optimum partem.

Post hæc autem designauit Dominus & alios septuaginta duos: & misit illos binos ante faciem suam, in omnem ciuitatem, & locum, quo erat ipse venturus. * Et dicebat illis: Messis quidem multa, operarij autem pauci. Rogate ergo dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. * Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. * Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta, & neminem per viam salutaueritis. * In quamcumque domum intraueritis, primum dicite: Pax huic domui: * Et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra; sin autem, ad vos reuertetur. * In eadem autem domo manete, edentes & bibentes, quæ apud illos sunt: dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. * Et in quamcumque ciuitatem intraueritis, & susceperint vos, manducate, quæ apponuntur vobis: * Et curate infirmos, qui in illa sunt, & dicite illis: Appropinquauit in vos regnum Dei. * In quamcumque autem ciuitatem intraueritis, & non susceperint vos, exeuntes in plateas eius, dicite: * Etiam puluerem, qui adhæsit nobis de ciuitate vestra, extergimus in vos: tamen hoc scitote, quia appropinquauit regnum Dei. * Dico vobis, quia Sodomis in die illa remissius erit, quam illi ciuitati. * Væ tibi Corozain, væ tibi Bethsaida: quia si in Tyro, & Sidone factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio, & cinere sedentes poeniterent. * Verumtamen Tyro, & Sidoni remissius erit in iudicio, quam vobis. * Et tu Capharnaum vsque ad coelum exaltata, vsque ad infernum demergeris. * Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. * Reuerfi sunt autem septuaginta duo cum gaudio, dicentes: Domine, etiam demo-

nia subiiciuntur nobis in nomine tuo. * Et ait illis: Videbam satanam sicut fulgur de coelo cadentem. * Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici: & nihil vobis nocebit. * Verumtamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subiiciuntur: gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in coelis. * In ipsa hora exultauit Spiritu sancto, & dixit: Confiteor tibi pater, Domine coeli, & terræ, quod abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Etiam Pater: quoniam sic placuit ante te. * Omnia mihi tradita sunt à Patre meo. Et nemo scit quis sit Filius, nisi Pater; & quis sit Pater, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. * Et conuersus ad discipulos suos, dixit: Beati oculi, qui vident, quæ vos videtis. * Dico enim vobis, quod multi prophetae, & reges voluerunt videre, quæ vos videtis, & non viderunt; & audire, quæ auditis, & non audierunt. * Et ecce quidam Legis peritus surrexit tentans illum, & dicens: Magister quid faciendo vitam æternam possidebo? * At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quomodo legis? * Ille respondens dixit: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua: & proximum tuum sicut teipsum. * Dixitque illi. Rectè respondisti: hoc fac, & viues. * Ille autem volens iustificare seipsum, dixit ad Iesum: Et quis est meus proximus? * Suscipiens autem Iesus, dixit: Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliauerunt eum: & plagis impositis abierunt semiuuo relicto. * Accidit autem, ut sacerdos quidam descenderet eadem via: & viso illo præteriiit. * Similiter & Leuita, cum esset secus locum, & videret eum, pertransiit: * Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum misericordia motus est. * Et appropians alligauit vulnera eius, infundens oleum, & vinum: & imponens illum in iumentum suum, duxit in stabulum, & curam eius egit. * Et altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait: Curam illius habe: & quodcumque supereroga-ueris, ego cum rediero reddam tibi. * Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi, qui incidit in latrones? * At ille dixit: Quid fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus: Vade, & tu fac similiter. * Factum est autem, dum irent, & ipse intrauit in quoddam castellum:

Matt. 9. d.
37.
Matt. 10. d.
20.
Marc. 6. d. 6.
4. Reg. 4. c.
29.

Matt. 10. d.
10.
Deut. 14. c.
24.
1. Tim. 3. c.
16.

Act. 11. c.
31.

Matt. 11. d.
26.

Matt. 10. d.
40.
1. Tim. 3. c.
20.

Matt. 11. d.
25.

Matt. 11. d.
16.

Matt. 12. d.
25.
Marc. 11. c.
28.
Deut. 6. c.
5.

lum: & mulier quædam Martha nomine, excepit illum in domum suam: * Et huic 39 erat soror nomine Maria, quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius. * Martha autem satagebat circa frequens ministerium: quæ stetit, & ait: Domine non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi, vt me adiuuet. * Et respondens 41 dixit illi Dominus: Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima. * 42 Porro vnum est necessarium. * Maria 43 optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.

C A P. XI.

Docet discipulos orare ostendens perseverantiam oratione omnia impetrari: eiecto demonio mutus, confusus dicentes, quod in Beelzebub eijceret demonia: mulier quædam dicit beata vbera, quæ Iesus suserat: de signo Iona, de regina Austri, & Ninivitis, oculoque simplici, & nequam: Phariseum, qui ipsum inuitauerat, reprehendit murmurantem, quod illotis pranderet manibus: taxat hypocrysum Pharisaorum, & Scribarum, dicens quod ab hac generatione exquiretur sanguis omnium Prophetarum.

ET factum est: cum esset in quodam loco orans, vt cessauit, dixit vnus ex A discipulis eius ad eum: Domine, doce nos orare, docuit & Ioannes discipulos suos. * Et ait illis. Cum oratis, dicit: 2 Pater, sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. * Panem nostrum 3 quotidianum da nobis hodie. * Et dimitte 4 nobis peccata nostra, siquidem & ipsi dimittimus omni debenti nobis. Et ne nos inducas in tentationem. * Et ait ad illos: Quis vestrum habebit amicum, &

ibit ad illum media nocte, & dicet illi: 6 Amice commoda mihi tres panes, * Quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo, quod ponam ante illum, * Et ille deintus respondens dicat: Noli mihi molestus esse, iam ostium clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili, non possum surgere, & dare tibi. * Et si ille perseverauerit pulsans: dico vobis, & si non dabit illi surgens eo, quod amicus eius sit, & dabit illi quotquot habet necessarios. * 9 Et ego dico vobis: Petite, & dabitur vobis: quærите, & inuenietis: pulsate, & aperietur vobis. * Omnis enim, qui petit, accipit: & qui quærít, inuenit: & pulsanti aperietur. * Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lapidem dabit illi? aut piscem, numquid pro pisce 12 serpentem dabit illi? * Aut si petierit ouum: numquid porriget illi scorpionem? 13 * Si ergo vos cum sitis mali, nollis bona data dare filiis vestris: quanto magis Pater vester de cœlo dabit spiritum bonum 14 petentibus se? * Et erat eiciens demonium, & illud erat mutum. Et cum eiecisset demonium, locutus est mutus, & admiratz sunt turbæ. * Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe demoniorum eijcit demonia. * Et alij tentantes, signum de cœlo quærebant ab eo. * 17 * Ipse autem, vt vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur, & domus supra domum 18 cadet. * Si autem, & Satan in seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius? quia dicitis in Beelzebub me eijcere demonia. 19 * Si autem ego in Beelzebub eijcio C demonia: filij vestri in quo eijciunt? Ideo 20 ipsi iudices vestri erunt. * Porro si in digito Dei eijcio demonia: profecto peruenit

Matt. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ait in vos regnum Dei. * Cum fortis ar- 21
 matus custodit atrium suum, in pace sunt
 ea, quæ possidet. * Si autem fortior eo lu- 22
 perueniens vicerit eum, vniuersa arma eius
 auferet, in quibus confidebat, & spolia
 eius distribuet. * Qui non est mecum, con- 23
 tra me est: & qui non colligit mecum, di-
 spergit. * Cum immundus spiritus exierit 24
 de homine, ambulat per loca inaquosa,
 quærens requiem: & non inueniens dicit:
 Reuertar in domum meam vnde exiui. *
 Et cum venerit, inuenit eam scopis mun- 25
 datam, & ornatam. * Tunc vadit, & assu- 26
 mit septem alios spiritus secum, nequiores
 se, & ingressi habitant ibi. Et fiunt nouis-
 sima hominis illius peiora prioribus. * Fa- 27
 ctum est autem, cum hæc diceret: extol-
 lens vocem quædam mulier de turba, dixit
 illi: Beatus venter, qui te portauit; &
 vbera, quæ luxisti. * At ille dixit: Quin- 28
 immò beati, qui audiunt verbum Dei, &
 custodiunt illud. * Turbis autem concur- 29
 rentibus coepit dicere: Generatio hæc,
 generatio nequam est: signum quærit, &
 signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ
 prophete. * Nam sicut fuit Ionas signum 30
 Niniuitis: ita erit, & Filius hominis gene-
 rationi illi. * Regina Austri surget in iu- 31
 dicio cum viris generationis huius, & con-
 demnabit illos: quia venit à finibus terræ
 audire sapientiam Salomonis: & ecce plus
 quam Salomon hic. * Viri Niniuitæ sur- 32
 gent in iudicio cum generatione hac, &
 condemnabunt illam: quia poenitentiam
 egerunt ad prædicationem Ionæ, & ecce
 plus quam Ionas hic. * Nemo lucernam 33
 accendit, & in abscondito ponit, neque
 sub modio: sed supra candelabrum, ut
 qui ingrediuntur, lumen videant. * Lu- 34
 cerna corporis tui, est oculus tuus. Si ocu-
 lus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum
 lucidum erit: si autem nequam fuerit, et-
 iam corpus tuum tenebrosum erit. * Vi- 35
 de ergo ne lumen, quod in te est, tenebræ
 sint. * Si ergo corpus tuum totum luci- 36
 dum fuerit, non habens aliquam partem
 tenebrarum, erit lucidum totum, & sicut
 lucerna fulgoris illuminabit te. * Et cum 37
 loqueretur, rogauit illum quidam Phari-
 sæus, ut pranderet apud se. Et ingressus
 recubuit. * Phariseus autem coepit intra 38
 se reputans dicere, quare non baptizatus
 esset ante prandium. * Et ait Dominus ad 39
 illum: Nunc vos Pharisei, quod deforis
 est calicis, & catini, mundatis: quod au-
 tem intus est vestrum, plenum est rapina,
 & iniquitate. * Stulti, nonne qui fecit, 40
 quod deforis est, etiam id, quod deintus
 est, fecit? * Verumtamen, quod super- 41
 est, date elemosynam: & ecce omnia F

Matt. 17. c.

39.

Jo. 1. a. 1.

1. Reg. 10.

2. 1.

1. Par. 9. a.

1.

1000 1. b.

1. Matt. 5. b.

15.

Mar. 4. c. 31

Matt. 6. c.

24.

Matt. 23. c.

35.

42 munda sunt vobis. * Sed væ vobis Pha-
 risæis, quia decimatis mentham, & rutam,
 & omne olus, & præteritis iudicium, &
 charitatem Dei: hæc autem oportuit fa-
 43 cere, & illa non omittere. * Væ vobis
 Phariseis, quia diligitis primas cathedras
 44 in synagogis, & salutationes in foro. * Væ
 vobis, quia estis, ut monumenta, quæ non
 apparent, & homines ambulantes supra,
 45 nesciunt. * Respondens autem quidam ex
 Legisperitis, ait illi: Magister, hæc dicens
 46 etiam contumeliam nobis facis. * At ille
 ait: Et vobis Legisperitis væ: quia oneratis
 homines oneribus, quæ portare non pos-
 sunt, & ipsi vno digito vestro non tangitis
 47 sarcinas. * Væ vobis, qui ædificatis mo-
 numenta Prophetarum: patres autem ve-
 48 stri occiderunt illos. * Profectò testifica-
 mini, quod consentitis operibus patrum
 G vestrorum: quoniam ipsi quidem eos occi-
 derunt, vos autem ædificatis eorum sepul-
 49 chra. * Propterea, & sapientia Dei di-
 xit: Mittam ad illos Prophetas, & Apo-
 stolos, & ex illis occident, & persequentur:
 50 * Ut inquiratur sanguis omnium Prophe-
 tarum, qui effusus est à constitutione mun-
 51 di à generatione ista, * A sanguine Abel,
 usque ad sanguinem Zachariæ, qui periit
 inter altare, & ædem. Ita dico vobis, re-
 52 quiretur ab hac generatione. * Væ vobis
 Legisperitis, quia tulistis clauem scientiæ,
 ipsi non introistis, & eos, qui introibant,
 53 prohibuistis. * Cum autem hæc ad il-
 los diceret, coeperunt Pharisei, & Le-
 gisperiti grauer insistere, & os eius op-
 54 primere de multis, * Insidiantes ei, & quæ-
 rentes aliquid capere de ore eius, ut ac-
 cularent eum.

Infr. 20. g.

15.

Marc. 11. d.

18.

Matt. 23. e.

6.

Matt. 23. e.

4.

Gen. 4. 5. 8.

1. Par. 11. 2.

28.

C A P. X I I.

*Cauendum docet à fermento Pharisæorum, &
 quod omne occultum detegatur: quis etiam
 timendus sit: de blasphemia in Spiritum
 sanctum: roborat Apostolos aduersus per-
 secutiones: non vult se immiscere in diui-
 denda fratrum hereditate: per parabolam
 dimittis renecat ab auaritia, vetans soli-
 citum esse de vultu, & vestitu: hortaturque
 ut lumbi praeingantur: & quis sit fidelis,
 aut infidelis dispensator: venit ut mittat
 ignem in terram, & separationem: repre-
 hendit quod tempus gratia non diiudicent
 mores, ut quisque conetur ab aduersarijs
 se liberare.*

Multis autem turbis circumstantibus, 41
 A ita ut se inuicem conculcarent, coe-
 pit dicere ad discipulos suos: Attendite à
 fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis.

Ni.

Marc. 8. b. 15.
Matt. 10. c. 26.
Marc. 4. c. 22.
11.
Matt. 10. d. 32.
Marc. 8. d. 32.
1. Tim. 2. b. 12.
Matt. 12. c. 32.
Marc. 1. b. 18.
Ecc. 11. v. 21.
11.
Ps. 14. d. 25.
Matt. 6. b. 25.
1. Petri 1. b. 7.
11.

* Nihil autem opertum est, quod non reueletur: neque absconditum, quod non sciatur. * Quoniam, quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: & quod in aurem locuti estis in cubiculis, prædicabitur in testis. * Dico autem vobis amicis meis: Ne terreamini ab his, qui occidunt corpus, & post hæc non habent amplius quid faciāt. * Ostendam autem vobis, quem timeatis: timete eum, qui, postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam: ita dico vobis, hunc timeate. * Nonne quinque passeret vaneunt dipondio, & vnus ex illis non est in obliuione coram Deo? * Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus plaris estis vos. * Dico autem vobis: Omnis quicumque confessus fuerit me coram hominibus, & Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei: * Qui autem negauerit me coram hominibus, negabitur coram Angelis Dei. * Et omnis, qui dicit verbum in Filium hominis, remittetur illi: ei autem, qui in Spiritum sanctum blasphemauerit, non remittetur. * Cum autem inducent vos in synagogas, & ad magistratus, & potestates, nolite solliciti esse qualiter, aut quid respondeatis, aut quid dicatis. * Spiritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora, quid oporteat vos dicere. * Ait autem ei quidam de turba, Magister, dic fratri meo, vt diuidat mecum hæreditatem. * At illic dixit illi: homo, quis me constituit iudicem, aut C diuisorem super vos? * Dixitque ad illos: Videte, & caute ab omni auaritia: quia non in abundantia cuiusdam vita eius est, ex his, quæ possidet. * Dixit autem similitudinem ad illos, dicens: Hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit: * Et cogitabat intra se dicens. Quid faciam, quia non habeo, quo congregem fructus meos? * Et dixit: Hoc faciam: Destruam horrea mea, & maiora faciam; & illuc congregabo omnia, quæ nata sunt mihi, & bona mea, * Et dicam animæ meæ: Anima, habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare. * Dixit autem illi Deus: Stulte. hac nocte animam tuam repetunt à te: quæ autem parasti, cuius erunt? * Sic est, qui sibi thesaurizat, & non est in Deum diues. * Dixitque ad discipulos suos: Ideò dico vobis: Nolite solliciti esse animæ vestræ quid manducetis, neque corpori quid induamini. * Anima plus est quàm esca, & corpus plus quàm vestimentum. * Considerate coruos, quia non seminant neque metunt, quibus non est cellarium neque horreum, & Deus pascit

illos. Quantò magis vos plaris estis illis? * Quis autem vestrum cogitando potest Dadijcere ad staturam suam cubitum vnum? * Si ergo neque, quod minimum est potestis, quid de cæteris solliciti estis? * Considerate lilia quomodo crescunt: non laborant, neque nent: dico autem vobis, nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut vnum ex istis. * Si autem foenum, quod hodie est in agro, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit, quantò magis vos pusillæ fidei? * Et vos nolite querere quid manducetis, aut quid bibatis: & nolite in sublime tolli: * Hæc enim omnia gentes mundi querunt. Pater autem vester scit, quoniam his indigetis. * Verumtamen querite primum regnum Dei, & iusticiam eius: & hæc omnia adicientur vobis. * Nolite timere pusillus grex, quia complacuit patri vestro dare vobis regnum. * Vendite, quæ possidetis, & date eleemosynam. Facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in coelis: quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit. * Vbi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. * Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris, * Et vos similes hominibus, expectantibus dominum suum, quando reuertatur à nuptijs, vt cum venerit, & pulsauerit, confestim aperiant ei. * Beati serui illi, quos cum venerit dominus, inuenerit vigilantes: amen dico vobis, quod præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. * Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati sunt serui illi. * Hoc autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias, quæ hora fur veniret, vigilaret utique, & non sineret perfodi domum suam. * Et vos estote parati: quia quæ hora non putatis, Filius hominis veniet. * Ait autem ei Petrus: Domine, ad nos dicis hanc parabolam, an & ad omnes? * Dixit autem Dominus: Quis, putas, est fidelis dispensator, & prudens, quem constituit Dominus supra familiam suam, vt det illis in tempore tritici mensuram? * Beatus ille seruus, quem cum venerit dominus, inuenierit ita facientem. * Verè dico vobis, quoniam supra omnia, quæ possidet, constituet illum. * Quod si dixerit seruus ille in corde suo: Moram facit dominus meus venire: & coeperit percutere seruos, & ancillas, & edere, & bibere, & inebriari, * Veniet dominus serui illius, in die, qua non sperat, & hora, qua nescit, & diuidet eum, partemque eius cum infidelibus ponet. * Ille autem seruus, qui cognovit

Matt. 6. c. 16. & 19. c. 21.

Matt. 24. d. 47.

Apo. 10. c. 11.

voluntatem domini sui, & non preparauit, & non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis. * Qui autem non cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Omni autem cui multum datum est, multum quæretur ab eo & cui commendauerunt, multum plus petent, ab eo. Ignem ueni mittere in terram, & quid uolo nisi, ut accendatur? * Baptismo autem habeo, ut baptizari: & quomodo coarctor uique dum perficiatur? * Putatis, quia pacem ueni dare in terram? Non, dico uobis, sed separationem: * Erunt enim ex hoc quinque in domo una diuisi, tres in duos, & duo in tres diuidentur: * Pater in filium, & filius in patrem suum, mater in filiam, & filia in matrem, socrus in nurum suam, & nurus in socrum suam. * Dicebat autem, & ad turbas: Cum uideritis nubem orientem ab occasu, statim dicitis: Nimbis uenit: & ita fit. * Et cum aultrum flammis, dicitis: Quia aestus erit: & fit. * Hy pocritæ, faciem cœli, & terræ nōstis probare: hoc autem tempus quomodo non probatis? * Quid autem, & a uobis ipsis non iudicatis, quod iustum est? * Cum autem uadis cum aduersario tuo ad principem, in uia da operam liberari ab illo, ne fortè trahat te ad iudicem, & iudex tradat te exactori, & exactor mittat te in carcerem. * Dico tibi, non exies inde, donec reddas etiam nouissimum minutum reddas.

C A P. XIII.

Occasione Galileorum in suis sacrificijs intere emptorum, & eorum, qui in Siloe cornu erant, hortatur ad poenitentiam alioqui exserminandos instat sicut infructuosæ archi-synagogum redarguit, indignantem quod sabbato curasset mulierem à spiritu infirmitatis: comparat regnum cœlorum grano sinapis, ac fermento: de angustia portæ; & quod quidam elauso ostio frustra pulsabunt: Herodem dicit uulpem, & Ierusalem ob crudelitatem suam deferendam.

A Derant autem quidam ipso in tempore, nuntiantes illi de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificijs eorum. * Et respondens dixit illis: Putatis, quod hi Galilæi præ omnibus Galilæis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? * Non, dico uobis: sed nisi poenitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. * Sicut illi decem, & octo, supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos: putatis, quia & ipsi debitores fuerint præter omnes homines habitantes in Ierusalem? * Non, dico uobis: sed si poenitentiam non egeritis, omnes similiter peribitis. * Di-

cebat autem, & hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in uinea sua, & uenit querens fructum in illa, & non inuenit. * Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt, ex quo uenio querens fructum in ficulnea hac, & non inuenio: succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat? * At ille respondens, dixit illi: Domine dimitte illam & hoc anno, uique dum fodiam circa illam, & mittam stercorea: * Et siquidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides etiam. * Erat autem docens in synagoga eorum sabbatis. * Et ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem. * & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. * Quam cum uideret Iesus, uocauit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. * Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deum. * Respondens autem archi-synagogus, indignans, quia sabbato curasset Iesus, dicebat turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet operari: in his ergo uenite, & curamini, & non in die sabbati. * Respondens autem ad illum Dominus dixit: Hypocritæ, unusquisque uestrum sabbato non soluit bouem suum, aut asinum à præsepio, & ducit ad aquam? * Hanc autem filiam Abraham, quam alligauit satanas, ecce decem, & octo annis, non oportuit solui à vinculo isto die sabbati? * Et cum hæc diceret, erubescerant omnes aduersarii eius: & omnis populus gaudebat in uniuersis, quæ gloriose fiebant ab eo. * Dicebat ergo: Cui simile est regnum Dei, & cui simile æstimabo illud? * Simile est grano sinapis, quod acceptum homo misit in hortum suum, & creuit, & factum est in arborem magnam: & volucres cœli requieuerunt in ramis eius. * Et iterum dixit: Cui simile æstimabo regnum Dei? * Simile est fermento, quod acceptum mulier abscondit in faringæ farta tria, donec fermentaretur totum. * Et ibat per ciuitates, & castella, docens, & iter faciens in Ierusalem. * At autem illi quidam: Domine, si pauci sunt, qui saluantur? Ipse autem dixit ad illos: Contendite intrare per angustam portam: quia multi, dico uobis, quærent intrare, & non poterunt. * Cum autem intrauerit paterfamilias, & clauferit ostium, incipietis foris stare, & pulsare ostium, dicentes: Domine, aperi nobis, & respondens dicet uobis: Nescio vos, unde sitis. * Tunc incipietis dicere: Manducauimus coram te, & bibimus, & in platæ nostris docuisti. * Et dicet uobis: Nescio vos, unde sitis: discedite à me omnes operarii iniquitatis:

Matt. 13, d.
11.
Marc. 4, c.
10.

Matt. 13, c.
11.

Matt. 7, b.
11.

Matt. 13, a.
10.

Matt. 7. d.
2. & 15. d.
47
P. 6. c. 9.

Matt. 19. d.
10. & 20. b.
17.

Mar. 10. d.
11.

Matt. 23. d.
17.

tatis. *Ibi erit fletus, & stridor dentium: 28
cum videritis Abraham, & Isaac, & Iacob,
& omnes Prophetas in regno Dei, vos au- 29
tem expelli foras. * Et venient ab Orien-
te, & Occidente, & Aquilone, & Au-
stro, & accumbent in regno Dei. * Et 30
ecce sunt nouissimi, qui erunt primi, &
sunt primi, qui erunt nouissimi. * In ipsa 31
die accesserunt quidam Phariseorum, di-
centes illi: Exi, & vade hinc: quia Hero-
des vult te occidere. * Et ait illis: Ite & 32
dicite vulpi illi: Ecce ejicio demonia, &
sanitates perficio hodie, & cras, & tertia
die consummor. * Verumtamen oportet 33
me hodie, & cras, & sequenti die ambula-
re: quia non capio prophetam perire extra
Ierusalem. * Ierusalem, Ierusalem, quæ 34
occidis Prophetas, & lapidas eos, qui mit-
tuntur ad te, quoties volui congregare fi-
lios tuos, quemadmodum auis nidum
suum sub pennis: & noluit? * Ecce re- 35
linquetur vobis domus vestra deserta. Di-
co autem vobis, quia non videbitis me,
donec veniat cum dicetis: Benedictus, qui
venit in nomine Domini.

C A P. XIV.

*In domo principis Phariseorum hydropicum
sabbato curat, ostendens Legis peritis, ac
Phariseis hoc licere; & horum notans am-
bicionem, docet inuitatos nouissimo loco
recumbere: parabola de inuitatis ad cenam,
qui se excusant: sequens Christum debet
omnibus renuntiare, sublata cruce sua, vs-
que ad odium animæ propria: volens curram
adificare computat primum sumptus: com-
mendatio Iulæ.*

ET factum est cum intraret Iesus in do-
mum cuiusdam Principis Phariseo-
rum sabbato, manducare panem, & ipsi
obseruabant eum. * Et ecce homo quidam
hydropicus erat ante illum. * Et respon-
dens Iesus dixit ad Legisperitos, & Phari-
seos, dicens: Si licet sabbato curare? * At il-
li tacuerunt. Ipse verò apprehensum sa-
nauit eum, ac dimisit. * Et respondens ad
illos dixit: Cuius vestrum asinus, aut bos
in puteum caderet, & non continuo extra-
heret illum die sabbati? * Et non poterant
ad hæc respondere illi. * Dicebat autem,
& ad inuitatos parabolam, intendens quo-
modo primos accubitus eligerent, dicens
ad illos. * Cum inuitatus fueris ad nup-
tias, non discumbas in primo loco, ne for-
tè honorator te sit inuitatus ab illo: * Et ve-
niens is, qui te, & illum vocauit, dicat tibi:
Da huic locum: & tunc incipias cum ru-
bore nouissimum locum tenere. * Sed cum 10

vocatus fueris, vade, recumbe in nouissi-
mo loco: ut cum venerit, qui te inuitauit,
dicat tibi: Amice, ascende superius. Tunc
erit tibi gloria coram simul discumbenti-
bus: * Quia omnis, qui se exaltat, humiliat
2bitur: & qui se humiliat, exaltabitur. * Di-
cebat autem & eis, qui se inuitauerat: Cum
facis prandium, aut cenā, noli vocare ami-
cos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos,
neque vicinos diuites: ne forte te, & ipsi
13 reuoluant, & fiat tibi retributio. * Sed
cum facis conuiuium, voca pauperes, de-
14 biles, claudos, & cæcos: * Et beatus eris,
quia non habent retribuere tibi: retribu-
etur enim tibi in resurrectione iustorum.
15 * Hæc cum audisset quidam de simul dis-
cumbentibus, dixit illi: Beatus, qui man-
16 ducabit panem in regno Dei. * At ipse
dixit ei: Homo quidam fecit cenam ma-
17 gnam, & vocauit multos. * Et misit ser-
uum suum hora cenæ dicere inuitatis, ut
18 venirent, quia iam parata sunt omnia. * Et
coeperunt simul omnes excusare. Primus
dixit ei: Villam emi, & necesse habeo
exire, & videre illam: rogo te habe me ex-
19 cusatum. * Et alter dixit: Iuga bouum emi
quinque, & eo probare illa: rogo te habe
20 me excusatum. * Et alius dixit: Vxorem
21 duxi, & ideo non possum venire. * Et re-
E uersus seruus nuntiavit hæc domino suo.
Tunc iratus paterfamilias, dixit seruo suo:
Exi citò in plateas, & vicos ciuitatis: &
pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos
22 introduc huc. * Et ait seruus: Domine,
factum est, ut imperasti, & adhuc locus est.
23 * Et ait dominus seruo: Exi in vias, & se-
pes: & compelle intrare, ut impleatur do-
24 mus mea. * Dico autem vobis, quod ne-
mo virorum illorum, qui vocati sunt, gu-
25 stabit cenam meam. * Ibant autem tur-
F bz multæ cum eo: & conuersus dixit ad
26 illos: * Si quis venit ad me, & odit patrem
suum, & matrem, & uxorem, & filios, &
fratres, & sorores, adhuc autem, et animam
suam, non potest meus esse discipulus. *
27 Et qui non baiulat crucem suam, & venit
post me, non potest meus esse discipulus.
28 * Quis enim ex vobis volens curram adifi-
care, non prius sedens computat sumptus,
qui necessarij sunt, si habeat ad perficien-
29 dum? * Ne posteaquam posuerit funda-
mentum, & non potuerit perficere, om-
30 nes, qui vident, incipiant illudere ei. * Di-
G centes: Quia hic homo coepit adificare,
31 & non potuit consummare? * Aut quis
rex iturus committere bellum aduersus
alium regem, non sedens prius cogitat: si
possit cum decem millibus occurrere ei,
32 qui cum viginti millibus venit ad se? *
alioquin adhuc illo longè agente, le-

From. 15. a.
7.
Matt. 11. b.
11.
Inf. 18. c. 16

Tob. 4. b. v.
From. 1. 8. 9.

Matt. 13. a.
2.
Apoc. 19. b.
9.

Matt. 10. d.
17.
Matt. 10. d.
18 & 10. d.
24.
Marc. 8. d.
14.

gationem mittens, rogat ea, quæ pacis sunt.
 Sic ergo omnis ex vobis, qui non renun-
 tiat omnibus, quæ possidet, non potest
 meus esse discipulus. * Bonum est sal. Si

autem sal euauerit, in quo conditur? *

Neque in terram, neque in sterquilium
 utile est, sed foras mittetur: Qui habet au-
 res audiendi, audiat.

Marc. 9
 30

C A P. X V.

*Scribis, & Phariseis murmurantibus, quod
 peccatores reciperet, parabolas proponit de
 oue, & drachma perditis, ac inuenitis, & fi-
 lio prodigo ad patrem reuerso, benignèque ab
 ipso suscepto, seniore filio indignè hoc feren-
 te: & quantum sit in celo gaudium super
 peccatore penitentiam agente.*

ERant autem appropinquantibus ei pu-
 blicani, & peccatores, ut audirent il-
 lum. * Et murmurabant Pharisei, & Scri-
 bæ, dicentes: Quia hic peccatores reci-
 pit, & manducat cum illis. * Et ait ad il-
 los parabolam istam dicens: * Quis ex
 vobis homo, qui habet centum oues: & si
 perdiderit vnā ex illis, nonne dimittit
 nonaginta nouem in deserto, & vadit ad il-
 lam, quæ perierat, donec inueniat eam? * Et
 cum inuenerit eam, imponit in humeros
 suos gaudens: * Et veniens domum con-
 uocat amicos, & vicinos, dicens illis: Con-
 gratulamini mihi, quia inueni ouem meā,
 quæ perierat? * Dico vobis, quod ita gau-
 dium erit in celo super vno peccatore pē-
 nitentiam agente, quā super nonaginta-
 nouem iustis, qui non indigent pēnitentia.
 Aut quæ mulier habens drachmas decem,
 si perdiderit drachmam vnā, nonne ac-
 cendit lucernam, & euertit domum, &
 quærit diligenter, donec inueniat? * Et
 cum inuenerit, conuocat amicas, & vici-
 nas, dicens: Congratulamini mihi, quia
 inueni drachmam, quam perdideram? *
 Ita dico vobis gaudium erit coram Ange-
 lis Dei super vno peccatore pēnitentiam C

11 agente. * Ait autem: Homo, quidam ha-
 12 buit duos filios: * Et dixit adolescentior
 ex illis patri: Pater, da mihi portionem
 substantiæ, quæ me contingit. Et diuisa
 13 illis substantiam. * Et non post multos
 dies, congregatis omnibus, adolescentior
 filius peregrè profectus est in regionem
 longinquam, & ibi dissipauit substantiam
 14 suam viuendo luxuriosè. * Et postquam
 omnia consummasset, facta est fames vali-
 15 da in regione illa, & ipse coepit egere. * Et
 Dabiit, & adhæsit vni ciuium regionis il-
 lius. Et misit illum in villam suam, ut pa-
 16 sceret porcos. * Et cupiebat implere ven-
 trem suum de filiquis, quas porci mandu-
 17 cabant: & nemo illi dabat. * In se autem
 reuersus, dixit: Quanti mercenarij in do-
 mo patris mei abundant panibus, ego au-
 18 tem hic fame pereor! * Surgam, & ibo ad
 patrem meum, & dicam ei: Pater, peccaui
 19 in cœlum, & coram te: * Iam non sum
 dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnū
 20 de mercenarijs tuis. * Et surgens venit
 E ad patrem suum. Cum autem adhuc lon-
 ge esset, vidit illum pater ipsius, & miseri-
 cordia motus est, & accurrens cecidit su-
 21 per collum eius, & osculatus est eum. *
 Dixitque ei filius: Pater peccaui in cœ-
 lum, & coram te, iam non sum dignus vo-
 22 cari filius tuus. * Dixit autem pater ad
 seruos suos: Citò proferte stolam primam,
 & induite illum, date annulum in manum
 23 eius, & calceamenta in pedes eius: * Et ad-
 F ducite vitulum saginatum, & occidite, &
 24 manducemus, & epulemur: * Quia hic fi-
 lius meus mortuus erat, & reuixit, perie-

rāt, & inuentus est. Et ceperunt epulari.
* Erat autem filius eius senior in agro; & 25
cum veniret, & appropinquaret domui,
audiuit symphoniam, & chorum. * Et 26
vocauit vnum de seruis, & interrogauit
quid hæc essent. * Ille dixit illi: Fra- 27
ter tuus venit, & occidit pater tuus vitu-
lum saginatum, quia saluum illum rece-
pit. * Indignatus est autem, & nolebat 28
introire. Pater ergo illius egressus, cepit G
rogare illum. * At ille respondens, dixit 29

patri suo: Ecce tot annis seruis tibi, & nun-
quam mandatum tuum præterui, & nun-
quam dedisti mihi hædum, ut cum amicis
30 meis epularer: * Sed postquam filius tuus
hic, qui deuorauit substantiam suam cum
meretricibus, venit, occidisti illi vitulum
31 saginatum. * At ipse dixit illi: Fili, tu sem-
per mecum es, & omnia mea tua sunt: *
32 Epulari autem, & gaudere oportebat, quia
frater tuus hic, mortuus erat, & reuixit;
perierat, & inuentus est.

CAP. XVI.

*Per parabolam de villico iniquitatis hortatur
ad faciendas elemosynas docens quid me-
reatur fidelis, aut infidelis mammona di-
spensator, quodque nemo seruire potest Deo,
& mammona: Legem ac prophetas usque ad
Ioannem fuisse dicis, & nihil de Lege peri-
tuum; nec dimittendam ullomodo uxo-
rem, ut alia ducatur: de diuitis epulone, &
Lazaro mendico.*

Dicebat autem, & ad discipulos suos: 1
Homo quidam erat diues, qui habebat
villicum: & hic diffamatus est apud
illum quasi dissipasset bona ipsius. * Et vo- 2
cavit illum, & ait illi: Quid hoc audio de
te? reddere rationem villicationis tuæ: iam
enim non poteris villicare. * Ait autem 3
villicus intra se: Quid faciam, quia do-
minus meus aufert à me villicationem? fo-
dere non valeo, manducare erubesco. *
Scio quid faciam, ut cum amotus fuero à 4
villicatione, recipiant me in domos suas. *
* Conuocatis itaque singulis debitoribus 5
domini sui, dicebat primo: Quantum de-
bes domino meo? * At ille dixit: Cen- 6
tum cados olei. Dixitque illi: Accipe
cautionem tuam: & sede citò, scribe quin-

7- quaginta. * Deinde alij dixit: Tu verò
quantum debes? Qui ait: Centum coros
tritici. Ait illi: Aceipe litteras tuas, &
8 scribe octoginta. * Et laudauit Dominus
villicum iniquitatis, quia prudenter fecit:
set: quia filij huius sæculi prudentiores fi-
9 lijs lucis in generatione sua sunt. * Et ego
vobis dico: facite vobis amicos de mam-
mona iniquitatis: ut, cum defeceritis, re-
10 cipiant vos in æterna tabernacula. * Qui
C fidelis est in minimo, & in maiori fidelis
est: & qui in modico iniquus est, & in
11 maiori iniquus est. * Si ergo in iniquo
mammona fideles non fuistis: quod ve-
12 rum est, quis crederet vobis? * Et si in alie-
no fideles non fuistis; quod vestrum est, 13
quis dabit vobis? * Nemo seruis potest
duobus dominis seruire: aut enim vnum
odiet, & alterum diligit: aut vni adhare-
bit, & alterum contemnet: non potestis
14 Deo seruire, & mammonæ. * Audiebant
D autem omnia hæc Pharisei, qui erant aua-
15 ri: & deridebant illum. * Et ait illis: Vos
estis, qui iustificatis vos corā hominibus:
Deus autem non ita corda vestra: quia quod
hominibus altum est, abominatio est an-
16 te Deum. * Lex & prophetæ, usque ad
Ioannem: ex eo regnum Dei exangeliza-
17 tur, & omnis in illud facit. * Facilius est
H h h 3 autem

Matt. 9. c.

Matt. 11. 9.

Matt. 5. c.
11.
Marc. 10. b.
11.
1. Cor. 7. b.
10.

autem coelum, & terram præterire, quam E
de Lege vnum apice cadere. * Omnis, 18
qui dimittit uxorem suam, & alteram du-
cit, moechatur, & qui dimissam à viro du-
cit, moechatur. * Homo quidam erat di- 19
ues, qui induebatur purpura, & bysso:
& epulabatur quotidie splendide. * Et erat 20
quidam mendicus nomine Lazarus, qui
iacebat ad ianuam eius, vlcerebus plenus,
Cupiens saturari de micis, quæ cadebant 21
de mensa diuitis, & nemo illi dabat: sed &
canes veniebant, & lingeabant vlcera eius.
* Factum est autem, vt moreretur mendi- 22
cus, & portaretur ab Angelis in sinum A-
brahe. Mortuus est autem & diues, &
sepultus est in inferno. * Eleuans autem 23
oculos suos, cum esset in tormentis, vidit
Abraham à lōge, & Lazarum in sinu eius:
* Et ipse clamans dixit: Pater Abraham, 24
miserere mei, & mitte Lazarum, vt intin-
gat extremum digiti sui in aquam, vt refri-
geret linguam meam, quia crucior in hac
flamma. * Et dixit illi Abraham: Fili, re- 25
cordare, quia recepisti bona in vita tua, &
& Lazarus similiter mala: nunc autem F
hic consolatur, tu verò cruciaris. * Et in 26
his omnibus, inter nos, & vos chaos ma-
gnum firmatum est: vt hi, qui volunt hinc
transire ad vos, non possint, neque in-
de huc transire. * Et ait: Rogo er- 27
go te pater, vt mittas eum in domum pa-
tris mei. * Habeo enim quinque fratres, 28
vt testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc
locum tormentorum. Et ait illi Abraham: 29
Habent Moysen, & prophetas: audiant il-
los. * At ille dixit: Non pater Abraham: 30
sed si quis ex mortuis ierit ad eos, poeni-
tentiam agent. * Ait autem illi: Si Moy- 31
sen, & prophetas non audiunt; neque si
quis ex mortuis resurrexerit, credent.

C A P. XVII.

*Vt scandalizant ipsos: frater in nos pec-
cans increpandus est, & qui poenitenti igno-
scendum: Apostolos docet fidei efficaciam,
quodque dum omnia ipsis præcepta fecerint,
se seruos dicant inuitiles: decem leprosi mun-
dantur, vnico qui Samaritanus erat ad
agendas gratias reuertente: dicit aduen-
tum filij Dei non occultum fore, sed illu-
strem, & inexpectato superuenturum, si-
cut diluuium mundo, & Sodomis subuersio
superuenit.*

Matt. 18. a.
7.
Mar. 9. f. 41

ET ait ad discipulos suos: Impossibi-
le est, vt non veniant scandala: vñ A
autem illi, per quem veniunt. * Vtilius 2
est illi, si lapis molaris imponatur circa
collum eius, & projiciatur in mare, quàm

vt scandalizet vnum de pusillis estis. * At-
tendite nobis: Si peccauerit in te frater
tuus, increpa illum: & si poenitentiam
egerit, dimitte illi. * Et si septies in die
peccauerit in te, & septies in die conuer-
sus fuerit ad te, dicens: Poenitet me: di-
mitte illi. * Et dixerunt Apostoli Domi-
no: Adauge nobis fidem. * Dixit autem
Dominus: Si habueritis fidem, sicut gra-
num sinapis, dicetis huic arbori moro:
Eradicare, & transplantare in mare: & obe-
diet vobis. * Quis autem vestrum habens
seruum arantem, aut pascentem, qui re-
gresso de agro dicat illi: Statim transi, re-
cumbe: * Et non dicat ei: Para quod cœ-
nem, & præcinge te, & ministra mihi: do-
nec manducem, & bibam, & post hæc tu
manducabis, & bibes? * Numquid gra-
tiam habet seruo illi, quia fecit, quæ ei
imperauerat? * Non puto. Sic & vos,
Cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt
vobis dicite: Serui inuitiles sumus: quod
debuimus facere, fecimus. * Et factum
est, dum iret in Ierusalem, transibat per
mediam Samariam, & Galilæam. * Et
cum ingrederetur quoddam castellum,
occurrerunt ei decem viri leprosi, qui ste-
terunt à longe: * Et leuauerunt vocem,
dicentes: Iesu præceptor, miserere no-
stri. * Quos vt vidit, dixit: Ite, osten-
dite vos sacerdotibus. Et factum est, dum
irent, mundati sunt. * Vnus autem ex il-
lis, vt vidit, quia mundatus est, regressus
est, cum magna voce magnificans Deum,
* Et cecidit in faciem ante pedes eius, gra-
tias agens: & hic erat Samaritanus. * Re-
spondens autem Iesus, dixit: Nonne de-
cem mundati sunt? & nouem vbi sunt?
* Non est inuentus, qui rediret, & daret
gloriam Deo, nisi hic alienigena. * Et ait
illi: Surge, vade: quia fides tua te sal-
uum fecit. * Interrogatus autem à Phari-
seis: Quando venit regnum Dei? respon-
dens eis, dixit: Non venit regnum Dei
cum obseruatione: * Neque dicent: Ec-
ce hic, aut ecce illic. Ecce enim regnum
Dei intra vos est. * Et ait ad discipulos
suos: Venient dies, quando desideretis
videre vnum diem Filij hominis, & non
videbitis. * Et dicent vobis: Ecce hic,
& ecce illic. Nolite ire, neque sectemi-
ni. * Nam, sicut fulgur coruscans de sub
coelo, in ea, quæ sub celo sunt, fulget: ita
erit filius hominis in die sua. * Primum
autem oportet illum multa pati, & repro-
bati à generatione hac. * Et sicut factum
est in diebus Noe, ita erit, & in diebus
Filij hominis. * Edebant, & bibebant:
F uxores ducebant, & dabantur ad nuptias,
vsque in diem, qua intrauit Noe in arcam:
& ve-

Matt. 18. b.
11.
Leu. 19. d.
17.
Eccli. 19. b.
11.

Matt. 17. c.
10.

Leu. 14. a. 1

Matt. 13. b.
14.
Marc. 13. c.
11.
Matt. 14. d.
17.
Gen. 7. b. 1.

Gen. 19. c. 25. & venit diluuium, & perdidit omnes. * Similiter sicut factum est in diebus Lot: 28 Eiebant, & bibebant: emebant, & vendebant: plantabant, & edificabant: * Qua die autem exijt Lot a Sodomis, pluit 29 ignem, & sulphur de celo, & omnes perdidit: * Secundum hæc erit, qua die Fi- 30 lius hominis reuelabitur. * In illa hora, 31 qui fuerit in lecto, & vasa eius in domo, ne descendat tollere illa; & qui in agro, similiter non redeat retro, * Memores esto- 32 te vxoris Lot. * Quicumque quaesierit 33 animam suam saluam facere, perdet illam: & quicumque perdiderit illam, viuificabit eam. * Dico vobis: in illa no- 34 ste erunt duo in lecto vno; vnus assume- tur, & alter relinquetur: * Dux erunt 35 molentes in vnum; vna assumetur, & altera relinquetur: duo in agro; vnus assumetur, & alter relinquetur. * Respon- 36 dentes dicunt illi: Vbi Domine? * Qui 37 dixit illis: Vbicumque fuerit corpus, il- luc congregabuntur & aquilæ.

C A P. X V I I I.

*Per parabolam de iudice iniquitatis, & vi-
dua importuna docet semper orandum, per
parabolam verò de Pharisæo, & publicano,
quomodo sit orandum: pueros à se
repelle: vetas: diues qui à inuentura omnia
se seruasse præcepta dicebat: audito Chri-
sti consilio de omnibus relinquendis, abijs-
tristis: & quid eris pramij omnia propter
Christum relinquens: pradiat suam
passionem, & propè Iericho eorum illu-
minat.*

Dicebat autem & parabolam ad illos, 1 quoniam oportet semper orare, & A

2 non deficere, * Dicens: Iudex quidam
erat in quadam ciuitate, qui Deum non ti-
mebat, & hominem non reuerbatur. *
3 Vidua autem quadam erat in ciuitate illa,
& veniebat ad eum, dicens: Vindica me
4 de aduersario meo. * Et nolebat per mul-
tum tempus. Post hæc autem dixit intra
se: Etsi Deum non timeo, nec hominem
5 reuereor: * Tamen, quia molesta est mi-
hi hæc vidua, vindicabo illam, ne in nouis-
6 simo veniens suggillet me. * Ait autem
Dominus: Audite quid iudex iniquitatis
7 dicit: * Deus autem non faciet vindictam
8 electorum suorum clamantium ad se die,
ac nocte, & patientiam habebit in illis? *
9 Dico vobis, quia citò facere vindictam il-
lorum. Verumtamen Filius hominis ve-
niens puta, inueniet fidem in terra? * Di-
xit autem & quosdam, qui in se confide-
bant tanquam iusti, et aspernabantur cæ-
10 teros, parabolam istam: * Duo homines
ascenderunt in templum, vt orarent: vnus
11 Phariseus, et alter publicanus. * Phari-
seus stans, hæc apud se orabat: Deus gra-
tias ago tibi, quia non sum sicut cæteri ho-
minum: raptores, iniusti, adulteri: velut
12 etiam hic publicanus. * Ieiuno bis in sab-
baro: decimas do omnium, quæ possideo.
13 * Et publicanus à longe stans, nolebat nec
oculos ad cælum leuare: sed percutiebat
pectus suum, dicens: Deus propitius esto
14 mihi peccatori. * Dico vobis, descendit
hic iustificatus in domum suam ab illo:
quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur: et
15 qui se humiliat, exaltabitur. * Affere-
bant autem ad illum, et infantes, vt eos
tangeret. Quod cum viderent discipuli,
16 increpabant illos. * Iesus autem conuo-
cans illos, dixit: Sinite pueros venire ad
me, et nolite vetare eos: talium est enim

Ecc 11. 28. c.
1. The 5.
d. 17.

Sept. 14. b.
11.
Matt. 23. b.
12.
Matt. 19. b.
13.
Matt. 10.
b. 11.

regnum Dei. * Amen dico vobis : Qui-
eumque non acceperit regnum Dei sicut
puer, non intrabit in illud. * Et interroga-
uit eum quidam princeps, dicens : Magi-
ster bone, quid faciens vitam eternam pos-
sideo ? * Dixit autem Iesus : Quid me di-
cis bonum ? nemo bonus nisi solus Deus. D
* Mandata nosti : Non occides. Non moe-
chaberis : Non furum facies : Non fal-
sum testimonium dices : Honora patrem
tuum, & matrem. * Qui ait : Hæc omnia
custodivi à iuventute mea. * Quo audito,
Iesus ait ei : Adhuc vnum tibi deest : om-
nia quæcumque habes vende, & da paupe-
ribus, & habebis thesaurum in coelo : &
veni, sequere me. * His ille auditis, con-
tristatus est : quia diues erat valde. * Vi-
dens autem Iesus illum tristem factum, di-
xit : Quam difficile, qui pecunias habent,
in regnum Dei intrabunt. * Facilius est
enim camelum per foramen acus transire,
quam diuitem intrare in regnum Dei. * Et
dixerunt, qui audiebant : Et quis potest
saluus fieri ? * Ait illis : Quæ impossibilia
sunt apud homines, possibilia sunt apud
Deum. * Ait autem Petrus : Ecce nos
dimisimus omnia, & secuti sumus te. *
Qui dixit eis : Amen dico vobis, nemo
est, qui reliquit domum, aut parentes, aut
fratres, aut uxorem, aut filios, propter
regnum Dei, * Et non recipiat, multo plu-
ra in hoc tempore, & in sæculo venturo
vitam eternam. * Assumpsit autem Iesus
duodecim, & ait illis : Ecce ascendimus
Ierosolymam, & consummabuntur om-
nia, quæ scripta sunt per Prophetas de Fi-
lio hominis. * Tradetur enim Gentibus,
& illudetur, & flagellabitur, & conspuetur :
& postquam flagellauerint, occi-
dent eum, & tertia die resurget. * Et ipsi
nihil horum intellexerunt, & erat verbum
istud absconditum ab eis, & non intelligen-
bant, quæ dicebantur. * Factum est au-
tem cum appropinquaret Iericho, cæcus
quidam sedebat secus viam, mendicans. *
* Et cum audiret turbam prætereuntem, in-
terrogabat quid hoc esset. * Dixerunt au-
tem ei, quod Iesus Nazareus transiret.
* Et clamauit, dicens : Iesu Fili Dauid mi-
sere mei. * Et qui præibant, increpabant
eum, vt taceret. Ipse verò multo magis
clamabat : Fili Dauid miserere mei. *
Stans autem Iesus iussit illum adduci ad se.
Et cum appropinquasset, interrogauit il-
lum, Dicens : Quid tibi vis faciam ? At ille
dixit : Domine, vt videam. Et Iesus dixit il-
li : Respice, fides tua te saluum fecit. * Et
consecutus est, & sequebatur illum ma-
gnificans Deum. Et omnis plebs, vt vidit,
dedit laudem Deo.

*Ad Zachariam plurimis murmurantibus di-
nortus : parabola refert de homine nobili,
qui abiens ad regnum accipiendum tradi-
dit decem seruis decem mnas, quem ciues
super se regnare volebant : super pusillum
asina intrauit cum honore Ierosolymam, flet
super illam, prædicitque mortendam, &
ingressus in templum eiecit ciuentes, ac
vendedentes.*

ET ingressus perambulabat Iericho. *
Et ecce vir nomine Zachæus : &
hic princeps erat publicanorum, & ipse
diues. * Et quærebat videre Iesum, quis
esset : & non poterat præ turba, quia statu-
ra pusillus erat. * Et præcurrens ascendit
in arborem sycomorum, vt videret eum :
quia inde erat transiturus. * Et cum veni-
set ad locum, suspiciens Iesus vidit illum :
& dixit ad eum : Zachæe festinans descen-
de : quia hodie in domo tua oportet me ma-
nere. * Et festinans descendit, & excepit
illum gaudens. * Et cum viderent omnes,
murmurabant, dicentes, quod ad homi-
nem peccatorem diuertisset. * Stans au-
tem Zachæus, dixit ad Dominum : Ecce
dimidium bonorum meorum, Domine, do
pauperibus : & si quid aliquem defrauda-
ui, reddo quadruplum. * Ait Iesus ad
eum : Quia hodie salus domui huic facta
est : eo quod & ipse filius sit Abrahæ. *
Venit enim filius hominis quærere, & sal-
uum facere, quod perierat. * Hæc illis
audientibus, adjiciens dixit parabolam,
eo quod esset propè Ierusalem : & quia exi-
stimarent, quod consecrasset regnum Dei
manifestaretur. * Dixit ergo : Homo qui-
dam nobilis abiit in regionem longinquam
accipere sibi regnum, & reuerti. * Voca-
tis autem decem seruis suis, dedit eis de-
cem mnas, & ait ad illos : Negotiamini
dum venio. * Ciues autem eius oderant
eum : & miserunt legationem post illum,
dicentes : Nolumus hunc regnare super
nos. * Et factum est, vt rediret accepto
regno : & iussit vocari seruos, quibus de-
dit pecuniam, vt sciret quantum quisque
negotiatu esset. * Venit autem primus
dicens : Domine, mna tua decem mnas
acquisiuit. * Et ait illi : Euge bone serue,
qui in modico fuisti fidelis, eris potesta-
tem habens super decem ciuitates. * Et
alter venit, dicens : Domine, mna tua fe-
cit quinque mnas. * Et huic ait : Et tu esto
super quinque ciuitates. * Et aliter venit,
dicens : Domine, ecce mna tua, quam ha-
bui repositam in sudario : Timui enim te,
quia homo austerus es : solus, quod non
po-

Mat. 19. b.
16.

Exod. 10. c.
11.

Mar. 10. b.
17.
Marc. 10. c.
12.

Mat. 19. d.
18.
Marc. 10. g.
13.

Mat. 10. b.
11.

Mat. 19. b.
13.

posuisti, & metis, quod non seminasti. *
Dicit ei: De ore tuo te iudico serue ne-
quam: sciebas quod ego homo austerus
sum, tollens quod non posui, & metens,
quod non seminavi: * Et quare non dedi-
sti pecuniam meam ad mensam, vt ego ve-
niens cum vsuris vtique exegissem illum?

* Et astantibus dixit: Auferite ab illo mnā,
& date illi, qui decem mnas habet. * Et di-
xerunt ei: Domine, habet decem mnas.

* Dico autem vobis, quia omni habenti
dabitur, & abundabit: ab eo autem, qui
non habet, & quod habet, auferetur ab eo,
* Verumtamen inimicos meos illos, qui
noluerunt me regnare super se, adducite

huc, & interficite ante me. * Et his dictis,
præcedebat ascendens Ierosolymam. * Et
factum est, cum appropinquasset ad Beth-

phage, & Bethaniam, ad montem, qui vo-
catur Oliueti, misit duos discipulos suos,
Dicens: Ire in castellum, quod contra est:

in quod introeuntes, inuenietis pullum asi-
næ alligatum, cui nemo vnquam homi-
num sedit: soluite illum, & adducite. * Et
si quis vos interrogauerit: Quare soluitis?

sic dicetis ei: Quia Dominus operam eius
desiderat. * Abierunt autem, qui missi
erant: & inuenerunt, sicut dixit illis, ita an-
tem pullum. * Soluentibus autem illis pul-
lum, dixerunt domini eius ad illos: Quid
soluitis pullum? * At illi dixerunt: Quia

Dominus eum necessarium habet. * Et du-
xerunt illum ad Iesum, & iactantes vesti-
menta sua supra pullum, imposuerunt Ie-
sum. * Eunte autem illo, subternebant

vestimenta sua in via. * Et cum appro-
pinquaret iam ad descensum Montis, oli-
ueti, cæperunt omnes turbæ discipulorum
gaudenter laudare Deum voce magna su-
per omnibus, quas viderant, virtutibus, *

Dicentes: Benedictus, qui venit rex in
nomine Domini, pax in coelo, & gloria in
excelsis. * Et quidam Phariseorum de
turbis, dixerunt ad illum: Magister incre-
pa discipulos tuos. * Quibus ipse ait: Di-

co vobis, quia si hi racuerint, lapides
clamabunt. * Et vt appropinquauit, vi-
dens ciuitatem fleuit super illam dicens: *

Quia si cognouisses & tu, & quidem in
hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc au-
tem abscondita sunt ab oculis tuis. * Quia
venient dies in te: & circumdabunt te ini-
mici tui vallo, & circumdabunt te: & co-
angustabunt te vndique. * Et ad terram
prosternebant te, & filios tuos, qui in te sunt,

& non relinquent in te lapidem super lapi-
dem: eo quod non cognoueris tempus vi-
sitationis tuæ. * Et ingressus in templum
cæpit eijcere vendentes in illo, & emen-
tes, * Dicens illis: Scriptum est: Quia do-

mus mea domus orationis est. Vos autem
fecistis illam speluncam latronum. * Et
erat docens quotidie in templo. Prin-
cipes autem sacerdotum, & Scribæ, &
Principes plebis quærebant illum perde-
re: * Et non inueniebant quid facerent
illi. Omnis enim populus suspensus erat,
audiens illum.

C A P. XX.

*Non dicis sacerdotibus, ac Scribis, quæ pote-
state hæc faciat, quia nec illi responde-
bant ad propositam de Iohannis baptismo
questionem: parabolam refert de vinis-
tibus, qui casti domini seruis etiam fi-
lium eius occiderunt: tentatur Iesus de
tributo Cesaridando, & à Sadducis de
resurrectione: quomodo dicunt Christum
filium esse David: cauendum à Scribis
ambitiosis.*

ET factum est in vna dierum, docente
illo populum in templo, & euangeli-
zante, conuenerunt Principes sacerdotum,

& Scribæ cum senioribus, * Et aiunt dicen-
tes ad illum: Dic nobis, in qua potestate
hæc facis? aut: Quis est, qui dedit tibi

hanc potestatem? * Respondens autem Ie-
sus, dixit ad illos: interrogabo vos, & ego
vnum verbum. * Respondete mihi: Ba-

pistinus Iohannis de coelo erat, an ex homi-
nibus? * At illi cogitabant intra se dicen-
tes: Quia si dixerimus, De coelo, dicet,

Quare ergo non credidistis illi? * Si autem
dixerimus, Ex hominibus, plebs vniuersa
lapidabit nos: certi sunt enim, Iohannem

prophetam esse. * Et responderunt se ne-
scire vnde esset. * Et Iesus ait illis: Ne-
que ego dico vobis, in qua potestate hæc
facio. * Cæpit autem dicere ad plebem

parabolam hanc: Homo plantauit vineam,
& locauit eam colonis: & ipse peregrè
fuit multis temporibus. * Et in tempore

misit ad cultores seruum, vt de fructu vi-
næ darent illi. Qui cæsum dimiserunt
eum inanem. * Et addidit alterum ser-
uum mittere. Illi autem hunc quoque cæ-
dentes, & afficientes contumelia, dimise-
runt inanem. * Et addidit tertium mittere:
qui & illum vulnerantes eiecerunt. *

Dixit autem dominus vineæ: Quid fa-
ciam? mittam filium meum dilectum:
forsitan, cum hunc viderint, verebuntur.

* Quem cum vidissent coloni, cogitaue-
runt intra se, dicentes: Hic est hæres,
occidamus illum, vt nostra fiat hæreditas.

* Et eiecunt illum extra vineam, occide-
runt. Quid ergo faciet illis dominus vi-
næ? Veniet, & perdet colonos istos,
& da-

Sup. 8. c. 18.
Matt. 11. b.
12. & 15. c.
19.
Marc. 4. c.
27.

Matt. 11. b.
12.
Marc. 11. b.
12.

Mar. 11. c.
27.
Mar. 11. d.
27.

Matt. 11. d.
12.
Mar. 7. a.
12.
Ioh. 8. 12.
Ier. 17. 19.

Matt. 14. a.
1.
Marc. 10. a.
2.
Ioh. 11. b. b.
Mar. 11. b.
27.
Mar. 11. b.
17.
Ioh. 7. c. a.
Ier. 7. b. 11.

& dabit vineam alijs. Quo audito, di-
 xerunt illi: Absit. * Ille autem aspiciens
 eos, ait: Quid est ergo hoc, quod scrip-
 tum est: Lapidem quem reprobauerunt
 ædificantes, hic factus est in caput angu-
 li? * Omnis, qui ceciderit super illum
 lapidem, conquassabitur: super quem
 autem ceciderit, comminuet illum. * Et
 quærebant principes sacerdotum, & Scri-
 bæ, mittere in illum manus illa hora:
 & timuerunt populum: cognouerunt
 enim, quod ad ipsos dixerit similitudinem
 hanc. * Et obseruantes miserunt insidia-
 tores, qui se iustos simularent, vt cape-
 rent eum in sermone, vt traderent illum
 principatui, & potestati præsidis. * Et in-
 terrogauerunt eum, dicentes: Magister,
 scimus quia rectè dicis, & doces: & non
 accipis personam, sed viam Dei in veri-
 tate doces: * Licet nobis tributum dare
 Cæsari, an non? * Considerans autem
 dolum illorum, dixit ad eos: Quid me
 tentatis? * Ostendite mihi denarium. Cu-
 ius habet imaginem, & inscriptionem?
 Respondentes dixerunt ei: Cæsaris. *
 Et ait illis: Reddite ergo, quæ sunt Cæsa-
 ris, Cæsari; & quæ sunt Dei, Deo. *
 Et non potuerunt verbum eius reprehen-
 dere coram plebe: & mirati in responso
 eius, tacuerunt. * Accesserunt autem qui-
 dam Sadducæorum, qui negant esse re-
 surrectionem, & interrogauerunt eum,
 Dicentes: Magister, Moyse scripsit nobis:
 Si frater alicuius mortuus fuerit habens
 uxorem, & hic sine liberis fuerit, vt ac-
 cipiat eam frater eius uxorem, & suscitet
 semen fratri suo. * Septem ergo fratres
 erant: & primus accepit uxorem, & mor-
 tuus est sine filijs. * Et tertius accepit il-
 lam. Similiter & omnes septem, & non
 reliquerunt semen, & mortui sunt. * No-
 vissimè omnium mortua est, & mulier. *
 In resurrectione ergo, cuius eorum erit
 vxor? siquidem septem habuerunt eam
 uxorem. * Et ait illis Iesus: Filij huius sæ-
 culi nubunt, & traduntur ad nuptias. *
 Illi verò, qui digni habebuntur sæculo il-
 lo, & resurrectione ex mortuis, neque nu-
 bent, neque ducent uxores; * Neque enim
 ultra mori poterunt: æquales enim An-
 gelis sunt, & filij sunt Dei, cum sint filij
 resurrectionis. * Quia verò resurgant mor-
 tui, & Moyse ostendit secus rubum, si-
 cut dicit Dominum, Deum Abraham, &
 Deum Isaac, & Deum Iacob. * Deus au-
 tem non est mortuorum, sed viuorum:
 omnes enim viuunt ei. * Respondentes
 autem quidam Scribarum, dixerunt ei:
 Magister, bene dixisti. * Et amplius non
 audebant eum quidquam interrogare.

41 Dixit autem ad illos: Quomodo dicunt
 42 Christum, filium esse David? * Et ipse Da-
 uid dicit in libro Psalmorum: Dixit Do-
 minus Domino meo, sede à dextris meis,
 43 * Donec ponam inimicos tuos, scabellum
 44 pedum tuorum? * David ergo Dominum
 illum vocat: & quomodo filius eius est?
 45 Audiente autem omni populo, dixit di-
 46 scipulis suis: * Attendite à Scribis, qui
 volunt ambulare in stolis, & amant fa-
 lutationes in foro, & primas cathedras in
 synagogis, & primos discubitus in conui-
 47 uijs: * Qui deuorant domos viduarum, si-
 mulantem longam orationem: Hi acci-
 pient damnationem maiorem.

C A P. X X I.

*Viduam duo minuta offerentem præfert di-
 uitibus multa offerentibus: subuersionem
 templi prædicis, variisque prælia, affli-
 ctiones & persecutiones; aduersus, quæ ro-
 borat Apostolos: prædicis quoque subuersionem
 Ierusalem, & Iudaorum captiuitatem,
 ac dispersionem: de signis præcessuris
 iudicium: cauendum à crapula, ebrietate
 curisque huius vite, & vigilandum, ac
 orandum.*

1 R Espiciens autem, vidit eos, qui mit-
 2 tebant munera sua in gazophyla-
 3 cium, diuites. * Vidit autem & quandam
 4 viduam pauperulam mittentem æra mi-
 5 nuta duo. * Et dixit: Verè dico vobis,
 6 quia vidua hæc pauper, plusquam omnes
 7 misit. * Nam omnes hi ex abundanti si-
 8 bi miserunt in munera Dei: hæc autem ex
 9 eo, quod deest illi, omnem victum suum
 10 quem habuit, misit. * Et quibusdam di-
 11 centibus de templo, quod bonis lapidi-
 12 bus, & donis ornatum esset, dixit: * Hæc
 13 quæ videris, veniens dies, in quibus non
 14 relinquetur lapis super lapidem, qui non
 15 destruat. * Interrogauerunt autem il-
 16 lum, dicentes: Præceptor, quando hæc
 17 erunt, & quod signum cum fieri incipient?
 18 * Qui dixit: Videte ne seducamini: mul-
 19 ti enim venient in nomine meo, dicentes,
 20 quia ego sum: & tempus appropinqua-
 21 uit: nolite ergo ire post eos. * Cum au-
 22 tem audieritis prælia, & seditiones, no-
 23 lite terreri: oportet primum hæc fieri, sed
 24 nondum statim finis. * Tunc dicebat il-
 25 lis: Surget gens contra gentem, & regnum
 26 aduersus regnum. * Et terremotus ma-
 27 gnierunt per loca, & pestilentie, & fa-
 28 mes, terroresque de coelo, & signa magna
 29 erunt. * Sed ante hæc omnia iniicient vo-
 30 bis manus suas, & persequentur, traden-
 31 tes in synagogas, & custodias, trahentes,
 32 ad re-

Matt. 22. d.
 41.
 Marc. 11. d.
 19.
 Ps. 109. v. 1.
 Matt. 21. d.
 6.
 Marc. 1. n.
 d. 16.
 Supr. 11. f.
 41.

Marc. 12. d.
 41.

Matt. 24. d.
 1.
 Marc. 13. d.
 1.
 Supr. 9. d.
 44.

ad reges, & p̄sides, propter nomen
meum: * Contingeret autem vobis in testir-
monium. * Ponite ergo in cordibus ve-
stris, non p̄meditari quemadmodum
respondeatis. * Ego enim dabo vobis os,
& sapientiam, cui non poterunt resistere,
& contradicere omnes aduersarij vestri. *
Trademini autem a parentibus, & fratri-
bus, & cognatis, & amicis, & morte affi-
cient ex vobis: * Et eritis odio omnibus
propter nomen meum: * Et capillus de ca-
pite vestro non peribit. * In patientia ve-
stra possidebitis animas vestras. * Cum

*Cogitantes principes sacerdotum de occidendo
Iesum, quem vendit Iudas: Iubet parari Pa-
scha, panem in corpus suum, & vinum in
sanguinem consecrata tradit discipulis,
præcipiens ut idem faciant: concensio di-
scipulorum quis eorum sit maior: prædi-
cit trinam Petri negationem, iubens ven-
dit tunicam, & omni gladium: post proli-
xam in agonia orationem, & sudorem in-
stat sanguinis in terram decurrentis, ca-
pitur a Iudeis, quorum unus Petrus absci-
dit auriculam: conquisitur quod ad eum,
quasi ad latronem capiendum exierint: in
domo principis sacerdotum ter a Petro
negatur, & a Iudeis caditur, ac illuditur,
& mane in concilio interrogatus fatetur se
Dni filium.*

11. *Nec. 14. b.* autem videritis circumdari ab exercitu Ie-
12. *Marc. 13. b.* rusalem, tunc scitote, quia appropinqua-
13. *Dan. 9. b.* uit desolatio eius: * Tunc qui in Iudæa
14. sunt, fugiant ad montes: & qui in medio
eius, discedant: & qui in regionibus, non
intrent in eam. * Quia dies ultionis hi
sunt, ut impleantur omnia, quæ scripta
sunt. * Væ autem prægnantibus, & nu-
trientibus in illis diebus. erit enim pres-
sura magna super terram, & ira populo
huius. * Et cadent in ore gladij: & capti-
ui ducentur in omnes Gentes, & Ierusa-
lem calcabitur a Gentibus: donec im-
pleantur tempora nationum. * Et erunt si-
gna in sole, & luna, & stellis, & in terris
pressura Gentium præ confusione sonitus
maris, & fluctuum: * Arescentibus homini-
bus præ timore, & expectatione, quæ super-
uenient vniuerso ordini: nam virtutes celo-
rum movebuntur: Et tunc videbunt filium
hominis venientem in nube cum potestate
magna, & maiestate. * His autem fieri inci-
pientibus, respicite & leuate capita vestra:
quoniam appropinquat redemptio vestra.
* Et dixit illis similitudinem: Videte ficu-
neam, & omnes arbores: * Cum producunt
iam ex se fructum, scitis quoniam propè
est æstas. * Ita & vos cum videritis hæc fie-
ri, scitote quoniam propè est regnum Dei.
* Amen dico vobis, quia non præteribit ge-
neratio hæc, donec omnia fiant. * Cælum
& terra transibunt: verba autem mea non
transibunt. * Attendite autem vobis, ne for-
tè grauentur corda vestra in crapula, &
ebrietate, & curis huius vite: & superue-
niat in vos repentina dies illa: * Tanquam
laqueus enim superueniet in omnes, qui
sedent super faciem omnis terræ. * Vigila-
te itaque, omni tempore orantes, ut digni
habeamini fugere ista omnia, quæ futura
sunt, & stare ante filium hominis. Erat au-
tem diebus docens in templo: noctibus ve-
rò exiens, morabatur in monte, qui vocatur
Oliueti. * Et omnis populus manebat
ad eum in templo audire eum.

1 **A**ppropinquabat autem dies festus A-
2 zymorum, qui dicitur Pascha: * Et
3 quærebant principes sacerdotum, & Scri-
4 bæ, quomodo Iesum interficerent: time-
5 bant verò plebem. * Intrauit autem sata-
6 nas in Iudam, qui cognominabatur Ilica
7 riores, vnum de duodecim. * Et abiit,
8 & locutus est cum principibus sacerdotum,
9 & magistratibus, quemadmodum illum
10 traderet eis. * Et gausi sunt, & pacti sunt
11 pecuniam illi dare. * Et spondit. Et quæ-
12 rebat opportunitatem, ut traderet illum si-
13 ne turbis. * Venit autem dies Azymorum,
14 in qua necesse erat occidi pascha. * Et mi-
15 sit Petrum, & Ioannem, dicens: Euntes pa-
16 rare nobis pascha, ut manducemus. * At il-
17 li dixerunt: Vbi vis paremus? * Et duxit ad
18 eos: Ecce introeuntibus vobis in ciuita-
19 tem, occurret vobis homo quidam am-
phoram aquæ portans: sequimini eum in
domum, in quam intrat, * Et dicetis patri-
familias domus: dicit tibi Magister: Vbi
est diuerforium, vbi pascha cum discipu-
lis meis manducem? * Et ipse ostendit vo-
bis coenaculum magnum stratum, & ibi
parate. * Euntes autem, inuenerunt sicut
dixit illis, & paraerunt pascha. * Et cum
facta esset hora, discubuit, & duodecim
Apostoli cum eo. * Et ait illis: Desiderio
desideraui hoc pascha manducare vobis-
cum antequam patiar. * Dico enim vobis,
quia ex hoc non manducabo illud, donec
impleatur in regno Dei. * Et accepto calice
gratias egit, & dixit: Accipite, & diuidite
inter vos, * Dico enim vobis, quod non bi-
bam de generatione vitis, donec regnum
Dei veniat. * Et accepto pane gratias egit,
& fregit, & dedit eis, dicens: Hoc est cor-
pus meum, quod pro vobis datur: hoc
facite in meam commemorationem. * Si-
mi.

*Matt. 16. a.
10.
Marc. 13. a.
10.
Matt. 16. b.
14.
Marc. 14. b.
10.*

*Matt. 16. b.
10.
Marc. 14. b.
17.*

*1. Cor. 11. c.
14.*

milititer & calicem, postquam coenauit, di-
 cens: Hic est calix nouum testamentum in
 sanguine meo, qui pro vobis fundetur. Ve-
 rumtamen ecce manus tradentis me, me-
 cum est in mensa. Et quidem Filius homi-
 nis, secundum quod definitum est, vadit:
 verumtamen vae homini illi, per quem tra-
 detur. * Et ipsi coeperunt querere inter se,
 quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. * Fa-
 cta est autem, & contentio inter eos, quis
 eorum videretur esse maior. * Dixit autem
 eis: Reges Gentium dominantur eorum: &
 qui potestatem habent super eos, benefi-
 ci vocantur. * Vos autem non sic: sed qui ma-
 ior est in vobis, fiat sicut minor: & qui pre-
 cessor est, sicut ministrator. * Nam quis ma-
 ior est, qui recumbit, an qui ministrat? non-
 ne qui recumbit? Ego autem in medio ve-
 strum sum, sicut qui ministrat. Vos autem
 estis, qui permansistis mecum in tentatio-
 nibus meis: * Et ego dispono vobis sicut di-
 sposuit mihi Pater meus regnum, * Ut eda-
 tis, & bibatis super mensam meam in re-
 gno meo: & sedeat is super thronos iudi-
 cantes duodecim tribus Israel. * Ait autem
 Dominus Simon, Simon, ecce satanas ex-
 petiuit vos, ut cribraret sicut triticum: *
 Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fi-
 des tua: & tu aliquando conuersus confir-
 ma fratres tuos. * Qui dixit ei: Domine, te-
 cum paratus sum, & in carcerem, & in
 mortem ire. * At ille dixit: Dico tibi Petre,
 non cantabit hodie gallus, donec ter abne-
 ges nosse me. Et dixit eis: Quando misi vos
 sine sacculo, & pera, & calceamentis, nun-
 quid aliquid defuit vobis? * At illi dixerunt:
 Nihil. Dixit ergo eis: Sed nunc, qui habet
 sacculum, tollat similiter & peram: & qui
 non habet, vendat tunicam suam, & emat
 gladium. * Dico enim vobis, quoniam ad-
 huc hoc quod scriptum est, oportet imple-
 ri in me: Et cum iniquis deputatus est. Et
 enim ea, quae sunt de me, finem habent. * At
 illi dixerunt: Domine, ecce duo gladij hic.
 At ille dixit eis: Satis est. * Et egressus ibat
 secundum consuetudinem in Montem oli-
 uarum. Secuti sunt autem illum, & disci-
 puli. * Et cum peruenisset ad locum, dixit
 illis: Orate ne intretis in tentationem. * Et
 ipse auulsus est ab eis, quantum iactus est
 lapidis: & positis genibus orabat. * Dicens:
 Pater si vis, transfer calicem istum a me:
 Verumtamen non mea voluntas, sed tua
 fiat. * Apparuit autem illi Angelus de coe-
 lo, confortans eum. Et factus in agonia,
 prolixius orabat. * Et factus est sudor eius,
 sicut guttae sanguinis decurrentis in terra. *
 Et cum surrexisset ab oratione, & venisset
 ad discipulos suos, inuenit eos dormientes
 pro tristitia. * Et ait illis: Quid dormitis?

surgite, orate, ne intretis in tentationem. *
 Adhuc eo loquente, ecce turba: & qui vo-
 cabatur Iudas, vnus de duodecim, antece-
 debat eos: & appropinquauit Iesu, ut oscu-
 laretur eum. * Iesus autem dixit illi: Iuda,
 osculo Filium hominis tradis? * Videntes
 autem hi, qui circa ipsum erant, quod fu-
 turum erat, dixerunt ei: Domine, si percu-
 timus in gladio: * Et percussit vnus ex illis
 seruum principis sacerdotum, & amputa-
 uit auriculam eius dexteram. * Respon-
 dens autem Iesus, ait: Sinite vsque huc. Et
 cum tetigisset auriculam eius, sanauit eum. *
 Dixit autem Iesus ad eos, qui venerant ad
 le, principes sacerdotum, & magistratus
 templi, & seniores: Quasi ad latronem exi-
 stis cum gladijs, & fustibus? * Cum quoti-
 die vobiscum fuero in templo, non exten-
 distis manus in me: sed hec est hora vestra,
 & potestas tenebrarum. * Comprehenden-
 tes autem eum, duxerunt ad domum prin-
 cipis sacerdotum: Petrus vero sequebatur
 a longe. * Accenso autem igne in medio
 atrij, & circumsedentibus illis, erat Petrus
 in medio eorum. * Quem cum vidisset an-
 cilla quaedam sedentem ad lumen, & cum
 fuisset intuita, dixit: Et hic cum illo erat. *
 At ille negauit eum, dicens: Mulier, non
 noui illum. * Et post pusillum alius videns
 eum, dixit: Et tu de illis es. Petrus vero ait:
 O homo non sum. * Et interuallo facto
 quasi horae vnus, alius quidam affirma-
 bat, dicens: Verè & hic cum illo erat: nam
 & Galilaeus est. * Et ait Petrus: Homo, ne-
 gatio quid dicis. Et continuo adhuc illo lo-
 quente cantauit gallus. * Et conuersus Do-
 minus respexit Petrum. Et recordatus est
 Petrus verbi Domini, sicut dixerat: Quia
 prius quam gallus cantet, ter me negabis. *
 Et egressus foras Petrus fleuit amare. * Et
 viri, qui tenebant illum, illudebant ei, &
 dentes. * Et velauerunt eum, & percutie-
 bant faciem eius: & interrogabant eum, di-
 centes: Prophetiza, quis est, qui te percu-
 sit? * Et alia multa blasphemantes dicebant
 in eum. Et ut factus est dies, conuenerunt
 seniores plebis, & principes sacerdotum, et
 Scribae, & duxerunt illum in concilium
 suum, dicentes: Si tu es Christus, dic nobis.
 Et ait illis: Si vobis dixero, non credetis
 mihi: * Si autem, & interrogauero, non re-
 spondebitis mihi, neque dimittetis. Ex hoc
 autem erit Filius hominis sedens a dextris
 virtutis Dei. * Dixerunt autem omnes: Tu
 ergo es Filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia
 ego sum. * At illi dixerunt: Quid adhuc de-
 sideramus testimonium? ipsi enim audiui-
 mus de ore eius.

C A P. XXIII.

Accusatus coram Pilato mittitur ad Herodem, qui illum spretum illius: Pilatus conatur ipsum dimittere, proposito Barabba homicida, & promissa castigatione: Iudaeis tamen instantibus morti adjudicatur: ductus, que ad supplicium, vetat mulieres super se flere: cum latronibus crucifixus, Patrem orat pro crucifigentibus: irridetur à principibus, & à militibus acetum offerentibus: posita superscriptione blasphematur ab uno latronum, alteri verò promittit sui in paradiso consortium: post tenebras aliaque signa clamans expirat: quem Censurio iustum pradicat, & Ioseph corpus eius sepelit.

ET surgēs omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum. Coeperunt autem illum accusare, dicentes: Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dare Caesari, & dicentem se Christum regem esse. Pilatus autem interrogauit eum, dicens: Tu es Rex Iudaeorum? At ille respondens ait: Tu dicis. Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum, & turbas: Nihil inuenio causae in hoc homine. At illi inualescebant, dicentes: Commouet populum, docens per vniuersam Iudaeam, incipiens à Galilaea vsque huc. Pilatus autem audiens Galilaeam, interrogauit si homo Galilaeus esset. Et cognouit, quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus. Herodes autem viso Iesu, cuius est valde, erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. Stabant autem principes sacerdotum, & Scribae constanter accusantes eum. Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illudit indutum veste alba, & remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes, & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad inuicem. Pilatus autem conuocatis principibus sacerdotum, et magistratibus, & plebe, Dixit ad illos: Obruistis mihi hunc hominem, quasi auertentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam inuenio in homine isto ex his, in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes: nam remisi vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam. Necessesse autem habebat dimittere eis per diem festum, vnum. Exclamauit autem simul vniuersa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam. Qui erat propter

seditionem quandam factam in ciuitate, & homicidium, missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. At illi succlebant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Ille autem tertio dixit ad illos: Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis inuenio in eo: corripiam ergo illum, & dimittam. At illi instabant vocibus magnis postulantes, vt crucifigeretur: & inualescebant voces eorum. Et Pilatus adiudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium, & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant: Iesum verò tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem, venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Iesum. Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum: quae plangebant, & lamentabantur eum. Conuersus autem ad illas Iesus, dixit: Filiae Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros. Quoniam ecce veniunt dies, in quibus dicent: Beatae steriles, & ventres, qui non genuerunt, & vbera, quae non lactauerunt. Tunc incipient dicere montibus: Cadite super nos; & collibus: Operite nos. Quia si in viridi ligno haec faciunt, in arido quid fiet? Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, vt interficerentur. Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Caluaria, ibi crucifixerunt eum; & latrones, vnum à dextris, & alterum à sinistris. Iesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Diuidentes verò vestimenta eius, miserunt sortes. Et stabat populus spectans, & deridebant eum principes cum eis, dicentes: Alios saluos fecit, se saluum faciat, si hic est Christus Dei electus. Illudebant autem ei, & milites accedentes, & acetum offerentes ei. Et dicentes: Si tu es rex Iudaeorum, saluum te fac. Erat autem, & superscriptio scripta super eum litteris Graecis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est rex Iudaeorum. Vnus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum dicens: Si tu es Christus, saluum fac te metipsum, & nos. Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadē damnatione es. Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic verò nihil mali gessit. Et dicebat ad Iesum: Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso. Erat autem serena hora sexta, & tenebrae factae sunt in vniuersam terram vsque in horam nonam. Et

Matt. 27. 6.
27.
Marc. 15. 20.
14.

Matt. 27. 4.
12.
Marc. 15. 4.
21.

Isa. 53. 10.
Osee 10. 8.
8.
Apoc. 6. 4.
14.
Matt. 27. 4.
11.
Marc. 15. 7.
12.
Io: 19. c. 17.

Matt. 21. 6.
21.
Marc. 11. 6.
27.
Mat. 27. 6.
11.
Marc. 15. 2.
10. 18. c. 11.

Io: 18. 8. 11.
8. 19. 8. 4.

obscuratus est sol: & velum templi scissum
 est medium. Et clamans voce magna Iesus
 ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum
 meum. Et hæc dicens, expirauit. * Vi-
 dens autem Centurio, quod factum fuerat,
 glorificauit Deum, dicens: Verè hic homo
 iustus erat. * Et omnis turba eorum, qui si-
 mul aderant ad spectaculum istud, & vide-
 bant, quæ fiebant, percutientes pectora sua
 reueriebantur. * Sciebant autem omnes no-
 ti eius à longe, & mulieres, quæ secutæ eum
 erant à Galilæa, hæc videntes. * Et ecce vir
 nomine Ioseph, qui erat decurio, vir bo-
 nus, & iustus: * Hic non consenserat confi-
 lio, & actibus eorum, ab Arimathæa ciui-
 tate Iudææ, qui expectabat & ipse regnum
 Dei. * Hic accessit ad Pilatum, & petijt cor-
 pus Iesu: * Et depositum inuoluit sindone, &
 & posuit eum in monumento exciso, in
 quo nondum quisquam positus fuerat. * Et
 dies erat parasceus, & sabbatum illuce-
 scebat. * Subsecutæ autem mulieres, quæ
 eum eo venerant de Galilæa, viderunt mo-
 numentum, & quemadmodum positum
 erat corpus eius. * Et reuerentes paraue-
 runt aromata, & vnguenta: & sabbato qui-
 dem filuerunt secundum mandatum.

C A P. XXIV.

*Mulieribus ad Christi monumentum conser-
 natis, quod eius corpus non inuenerint, An-
 geli ipsum resurrexisse nuntians, & illa A-
 postolis, qui id tanquam deliramentum ac-
 cipiant: Petrus ad monumentum currens, &
 ipse admiratur, quod corpus non inuenit:
 duobus in Emmaus euntibus Iesus Scrip-*

*tas interpretatur, & in fractione panis ab
 eis agnoscitur: congregatis discipulis palpa-
 dum se præbet, & cum eis edens aperit sen-
 sum, ut Scripturas intelligant, ac promissa
 Spiritus sancti in calum ascendis.*

VNa autem sabbati valde diluculo ve-
 nerunt ad monumentum, portantes
 quæ parauerant, aromata: * Et inuenerunt
 lapidem reuolutum à monumento. * Et in-
 gressæ non inuenerunt corpus Domini Ie-
 su. * Et factum est, dum mente consternatæ
 essent de isto, ecce duo viri steterunt secus
 illas in veste fulgenti. * Cum timerent au-
 tem, & declinarent vultum in terram, di-
 xerunt ad illas: Quid quæritis viuentem
 cum mortuis? * Non est hic, sed surrexit:
 recordamini qualiter locutus est vobis
 cum adhuc in Galilæa esset, * Dicens: Quia
 oportet filium hominis tradi in manus ho-
 minum peccatorum, & crucifigi, & die ter-
 tia resurgere. * Et recordatæ sunt verborum
 eius. * Et regressæ à monumento nuntiaue-
 runt hæc omnia illis vndecim, & cæteris
 omnibus. Erat autem Maria Magdalene, &
 Ioanna, & Maria, Iacobi, & cæteræ, quæ cum
 eis erant, quæ dicebant ad Apostolos hæc.
 * Et visa sunt ante illos, sicut deliramen-
 tum, verba ista: & non crediderunt illis. *
 * Petrus autem surgens cucurrit ad monu-
 mentum: & procumbens vidit linteamina
 sola posita, & abiit, secum mirans, quod fa-
 ctum fuerat. * Et ecce duo ex illis ibant ip-
 sa die in castellum, quod erat in spatio sta-
 diorum sexaginta ab Ierusalem, nomine
 Emmaus. * Et ipsi loquebantur ad inuicem

Matt. 27. u.
 Marc. 16. u.
 Luc. 24. u.

Matt. 27. u.
 Marc. 16. u.
 Luc. 24. u.

Matt. 27. d.
 Marc. 9. c.
 Luc. 24. u.

Marc. 16. c.
 Luc. 24. u.

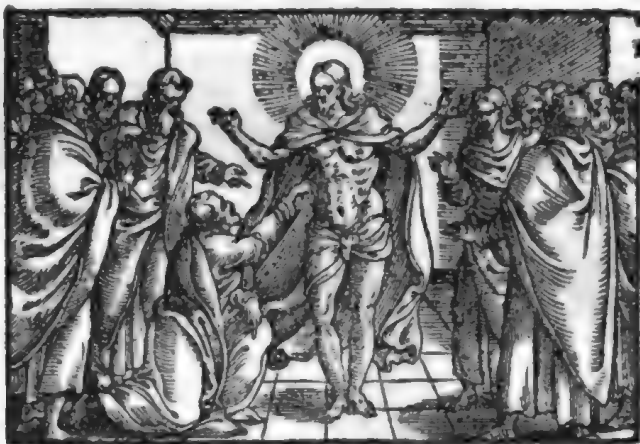
de his omnibus, quæ acciderant. * Et fa-
 ctum est: dum fabularentur, & secum que-
 rerent: & ipse Iesus appropinquans ibat
 eum illis. * Oculi autem illorum teneban-

17 tur ne eum agnoscerent. * Et ait ad illos:
 C Qui sunt hi sermones, quos conferis ad
 18 inuicem ambulantes, & estis tristes? * Et
 respondens vnus, cui nomen Cleophas, di-

xix ei: Tu solus peregrinus es in Ierusalem,
& non cognouisti, quæ facta sunt in illa, his
diebus? * Quibus ille dixit: Quæ? Et dixe- 19
runt: De Iesu Nazareno, qui fuit vir pro-
pheta, potens in opere, & sermone, coram
Deo, & omni populo: * Et quomodo eum 20
tradiderunt summi sacerdotes, & princi-
pes nostri in damnationem mortis, & cru-
cifixurunt eum. * Nos autem sperabamus, 21
quia ipse esset redempturus Israel: & nunc
super hæc omnia, tertia dies est hodie, quod
hæc facta sunt. * Sed & mulieres quædam 22
ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem
fuerunt ad monumentum. * Et, non inuen- 23
to corpore eius, venerunt dicentes se etiam
visionem Angelorum vidisse, qui dicunt
eum viuere. * Et abierunt quidam ex no- 24
stris ad monumentum, & ita inuenerunt si-
cut mulieres dixerunt, ipsum verò non in-
uenerunt. * Et ipse dixit ad eos: O stulti, & 25
rardi corde ad credendum, in omnibus,
quæ locuti sunt Prophetæ! * Nonne hæc 26
oportuit pati Christum, & ita intrare in
gloriam suam? * Et incipiens à Moyse, & 27
omnibus Prophetis, interpretabatur illis
in omnibus Scripturis, quæ de ipso erant. *
Et appropinquauerunt castello, quo ibant: 28
& ipse se finxit longius ire. * Et coegerunt 29
illum, dicentes: Mane nobiscum, quoniam E

aduersperascit, & inclinata est iam dies. Et
30 intrauit cum illis. * Et factum est, dum re-
cumberet cum eis, accepit panem, & bene-
31 dixit, ac fregit, & porrigebat illis. Et aperti
sunt oculi eorum, & cognouerunt eum: &
32 ipse euauit ex oculis eorum. Et dixerunt
ad inuicem: Nonne cor nostrum ardens
erat in nobis, dum loqueretur in via, &
33 aperiret nobis Scripturas? * Et surgentes ea-
dem hora regressi sunt in Ierusalem: & in-
uenerunt congregatos undecim, & eos, qui
34 cum illis erant, * Dicentes: Quod surrexit
35 Dominus, & apparuit Simoni. * Et ipsi nar-
rabant, quæ gesta erant in via: & quomodo
36 cognouerunt eum in fractione panis. Dum
autem hæc loquuntur, stetit Iesus in medio
eorum, & dicit eis: Pax vobis ego sum, no-
37 lite timere. * Conturbati verò, & conteri-
38 ti, existimabant se spiritum videre. * Et di-
xit eis: Quid turbati estis, & cogitationes
39 ascendant in corda vestra? * Videte manus
meas, & pedes, quia ego ipse sum: palpate,
& videte: quia spiritus carnis, & ossa non
40 habet, sicut me videtis habere. * Et cum
41 hoc dixisset, ostendit eis manus, & pedes.
Adhuc autem illis non credentibus, & mi-
rantibus præ gaudio, dixit: Habetis hic
42 aliquid, quod manducetur? * At illi obtu-
lerunt ei partem piscis assi, & sauum mel-

Marc. 16 c.
14.
Io. 20. c. 19.

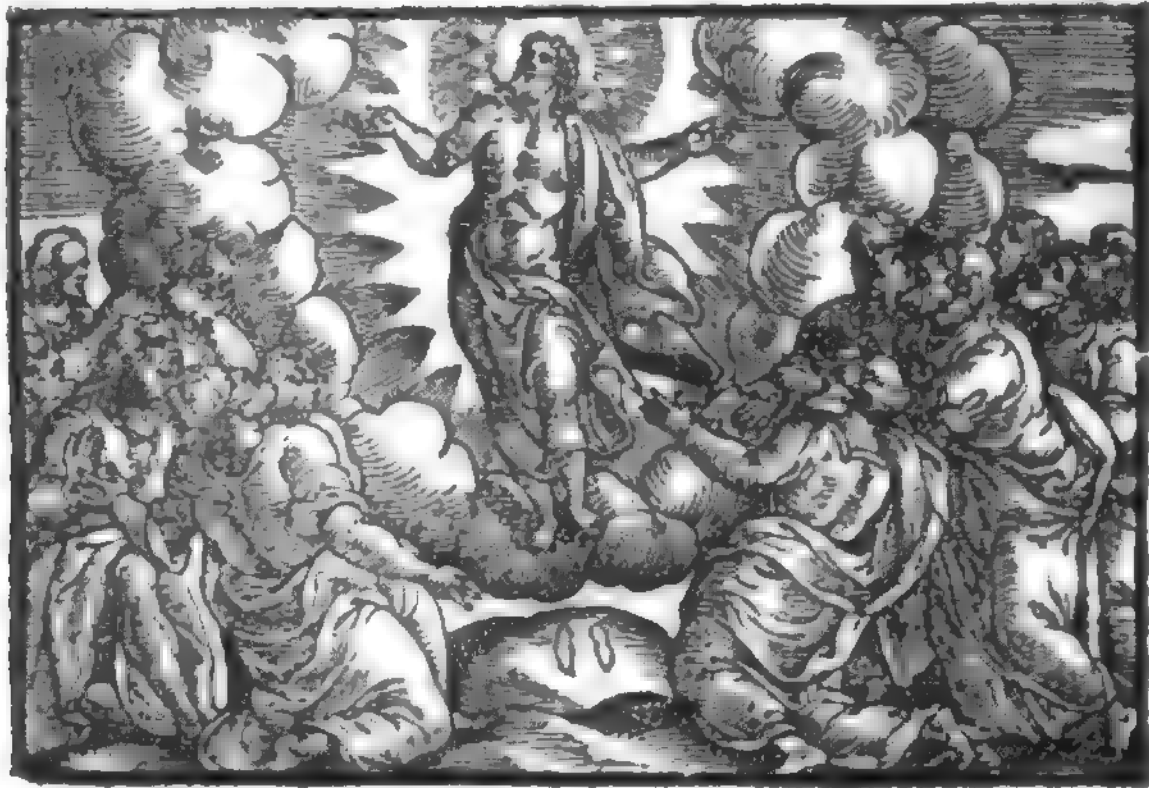
lis. * Et cum manducasset coram eis, su- 43
mens reliquias dedit eis. * Et dixit ad 44
eos: Hæc sunt verba, quæ locutus sum
ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quo-
niam necesse est impleri omnia, quæ scri-
pta sunt in lege Moyse, & Prophetis, &
Psalms de me. * Tunc aperuit illis 45
sensum, vt intelligerent Scripturas. * G
Et dixit eis: Quoniam sic scriptum est, 46

& sic oportebat Christum pati, & re-
47 surgere à mortuis tertia die: * Et præ-
dicari in nomine eius poenitentiam, &
remissionem peccatorum in omnes gen-
48 tes, incipientibus ab Ierolyma. * Vos
49 autem testes estis horum. * Et ego mitto
promissum Patris mei in vos: vos autem
sedete in ciuitate, quoadusque indua-
50 mini virtute ex alto. * Eduxit autem
eos

Act. 1. 3.
Io. 14. d. 19.

Act. 1. 8. d.
Marc. 16. d.
19.

71. 18. b. 7.

eos foras in Bethaniam : & eleuatis
manibus suis benedixit eis . * Et fa-
ctum est , dum benediceret illis , re-
cessit ab eis , & sciebat ur in coelum . *

Et ipsi adorantes , regressi sunt in Ierusa-
lem cum gaudio magno : * Et erant sem-
per in templo , laudantes & benedicentes
Deum . Amen .

S A N C T V M I E S V C H R I S T I E V A N G E L I V M S E C V N D V M I O A N N E M.

CAPVT PRIMVM.

Verbum est Deus, vita, & lux omnem hominem illuminans, per quod omnia facta sunt, & quod homo factum est, cui testimonium perhibet Ioannes, dicens se vocem, & indignum, qui illius soluat corrigiam calceamenti, eumque esse agnum Dei, qui tollit peccatum mundi: Andreas alter duorum Ioannis discipulorum, qui Iesum secuti sunt, adducit ad illum etiam Simonem fratrem suum: Philippus quoque à Iesu vocatus, adducit ad eum Nathanael.

IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. * Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod factum est, * In ipso vita erat, & vita erat lux hominum: * Et lux in tenebris lucet, & tenebrae eam non comprehenderunt. * Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes. * Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. * Non erat

ille lux; sed ut testimonium perhiberet de lumine. * Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. * In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. * In propria venit, & sui eum non receperunt. * Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius: * Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. * Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis: & vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti à patre plenam gratiae, & veritatis. * Ioannes testimonium perhibet de ipso, & clamat dicens: Hic erat, quem dixi: Qui post me venturus est, ante me factus est: quia prior me erat. * Et de plenitudine eius nos omnes accepimus, & gratiam pro gratia. * Quia lex per Moysen data est, gratia & veritas per Iesum Christum facta est. * Deum nemo vidit unquam: unigenitus filius, qui est in sinu patris, ipse enarrauit. * Et hoc est testimonium Ioannis, quando miserunt Iudaei ab Ierosolymis sacerdotes, & Leuitas ad eum, ut interrogarent eum: Tu quis es? * Et con-

Hebr. i. 1. 16.

Mat. ii. 1. 16. Luc. i. 1. 7.

1. Tim. 6. 16. 1. Jo. 4. c. 12. 1. Tim. 6. c. 16.

Mat. i. 1. 1. 16. Mar. i. 1. 1. 16.

Infr. 1. c. 1. 16.

Iii scilicet

festus est: Quia non sum ego Christus. * Et 21
interrogauerunt eum: Quid ergo? Elias es
tu? Et dixit: Non sum. Propheta es tu? Et
respondit: Non. * Dixerunt ergo ei: Quis 22
es, vt responsum demus his, qui miserunt
nos? quid dicis de teipso? * At: Ego vox 23
clamantis in deserto: Dirigit viam Do-
mini, sicut dixit Isaias propheta. * Et qui 24
missi fuerant, erant ex Phariseis. * Et in- 25
terrogauerunt eum, & dixerunt ei: Quid
ergo baptizas, si tu non es Christus, neque
Elias, neque Propheta? * Respondit eis 26
Ioannes, dicens: Ego baptizo in aqua: me-
dius autem vestrum stetit, quem vos nesci-
tis. * Ipse est, qui post me venturus est, 27
qui ante me factus est; cuius ego non sum
dignus, vt solvam eius corrigiam calcea-
menti. * Hæc in Bethania facta sunt trans 28
Iordanem, vbi erat Ioannes baptizans. *
Altera die vidit Ioannes Iesum venientem 29
ad se, & ait: Ecce agnus Dei, qui tollit pec-
catum mundi. * Hic est, de quo dixi: Post 30
me venit vir, qui ante me factus est: quia
prior me erat. * Et ego nesciebam eum, 31
sed vt manifestetur in Israel, propterea ve-
ni ego in aqua baptizans. * Et testimonium 32
perhibuit Ioannes, dicens: Quia vidi Spiri-
tum descendantem quasi columbam de cæ-
lo, & mansit super eum. * Et ego nescie- 33
bam eum: sed qui misit me baptizare in
aqua, ille mihi dixit: Super quem videris
Spiritus descendantem, & manentem su-
per eum, hic est, qui baptizat in Spiritu
sancto. * Et ego vidi: & testimonium per- 34
hibui, quia hic est Filius Dei. * Altera die 35
iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius
duo. * Et respiciens Iesum ambulantiem, 36
dicit: Ecce agnus Dei. * Et audierunt 37
eum duo discipuli loquentem, & secuti
sunt Iesum. * Conuersus autem Iesus, & 38
videns eos sequentes se, dicit eis: Quid
quæritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod
dicitur interpretatum Magister) vbi ha-
bitas? * Dicit eis: Venite, & videte. 39
Venerunt, & viderunt vbi maneret, &
apud eum manserunt die illo: hora autem
erat, quasi decima. * Erat autem Andreas 40
frater Simonis Petri vnus ex duobus, qui
audierant à Ioanne, & secuti fuerant eum.
* Inuenit hic primum fratrem suum Simo- 41
nem, & dicit ei: Inuenimus Messiam, (quod
est interpretatum Christus). * Et adduxit 42
eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus,
dixit: Tu es Simon filius Iona: tu voca-
beris Cephas: quod interpretatur Petrus. *
* In crastinum voluit exire in Galilæam, & 43
inuenit Philippum. Et dicit ei Iesus: Se-
quere me. * Erat autem Philippus à Beth- 44
saida, ciuitate Andreæ, & Petri. * In- 45
uenit Philippus Nathanael, & dicit ei:

Quem scripsit Moyses in lege, & Prophe-
ta, inuenimus Iesum filium Ioseph à
Nazareth. * Et dicit ei Nathanael: A
Nazareth potest aliquid boni esse? Di-
xit ei Philippus: Veni, & vide. * Vi-
dit Iesus Nathanael venientem ad se, &
dicit de eo: Ecce verè Israelita, in quo
dolus non est. * Dicit ei Nathanael: Vn-
de me nosti? Respondit Iesus, & dicit ei:
Priusquam te Philippus vocaret, cum esses
sub ficu, vidi te. * Respondit ei Natha-
nael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es
Rex Israel. * Respondit Iesus, & dixit
ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, cre-
dis: maius his videbis. * Et dicit ei: A-
men, amen dico vobis, videbitis cœ-
lum apertum, & Angelos Dei ascenden-
tes, & descendentes supra Filium ho-
minis.

C A P. I I.

*Iesus ad nuptias invitatus, aquam in vinum
conuertit; & à Capharnaum veniens
Ierosolymam, eiecit de templo negotiato-
res: ac signo à Iudeis petito, dicit, Sol-
uite templum hoc, &c. multi propter signa
crediderunt in nomine Iesu, quibus ipse non
se credebat.*

ET die tertia nuptiæ factæ sunt in Cana
Galilææ: & erat mater Iesu ibi. * Vo-
catus est autem & Iesus, & discipuli eius,
ad nuptias. * Et deficiente vino, dicit ma-
ter Iesu ad eum: Vinum non habent. * Et
dicit ei Iesus: Quid mihi, & tibi est mu-
lier? nondum venit hora mea. * Dicit
mater eius ministris: Quodcumque dixe-
rit vobis, facite. * Erant autem ibi lapi-
dæ hydræ sex positæ secundum purifica-
tionem Iudeorum, capientes singulæ me-
tretas binas, vel ternas. * Dicit eis Iesus.
Implete hydras aqua. Et impleuerunt
eas vsque ad summum. * Et dicit eis Ie-
sus: Haurite nunc, & ferte architricli-
no. Et tulerunt. * Vt autem gustauit ar-
chitriclinus aquam vinum factam, & non
sciebat vnde esset, ministri autem scie-
bant, qui hauserant aquam: vocat spon-
sum architriclinus. * Et dicit ei: Omnis
homo primum bonum vinum ponit: &
cum inebriati fuerint, tunc id, quod de-
terius est: Tu autem seruasti bonum vi-
num vsque adhuc. * Hoc fecit initium si-
gnorum Iesus in Cana Galilææ: & manife-
stauit gloriam suam, & crediderunt in
eum discipuli eius. * Post hoc descendit
Capharnaum ipse, & mater eius, & fratres
eius, & discipuli eius: & ibi manserunt non
multis diebus. * Et propè erat Pascha Iu-
dæo-

17. 40. c. 10.
Matt. 1. 8.
Marc. 1. 8.
Luc. 1. 14.

Matt. 1. 8.
11.
Marc. 1. 8.
Luc. 1. 2. 16.
Act. 1. 8. 10.
R. 1. 8. 1. 8.
11. c. 14. 8.
19. 8. 40

Matt. 1. 4.
16.
Marc. 1. 8.
10.
Luc. 1. 4. 22

Gen. 48. b.
10.
Deut. 18. c.
16.

drorum, & ascendit Iesus Ierosolymam: *
Et inuenit in templo vendentes boues, & 14
oues, & columbas, & numularios sedentes.
* Et cum fecisset quasi flagellum de funicu- 15
lis, omnes eiecit de templo, oues quoque,
& boues, & numulariorum effudit æs, &
mensas subuertit. * Et his, qui columbas 16
vendebant, dixit: Auferte ista hinc, &
nolite facere domum patris mei, domum
negotiationis. * Recordati sunt verò di- 17
scipuli eius, quia scriptum est: Zelus do-
mus tuæ comedit me. * Responderunt er- 18
go Iudæi, & dixerunt ei: Quod signum
ostendis nobis, quia hæc facis? * Respon- 19
dit Iesus, & dixit eis Soluite templum hoc,
& in tribus diebus excitabo illud. * Dixe- 20
runt ergo Iudæi: Quadraginta & sex an-
nis ædificatum est templum hoc, & tu in
tribus diebus excitabis illud? * Ille autem 21
dicebat de templo corporis sui. * Cum 22
ergo resurrexisset à mortuis, recordati
sunt discipuli eius, quia hoc dicebat, &
crediderunt scripturæ, & sermoni quem
dixit Iesus. * Cum autem esset Ierosoly- 23
mis in pascha in die festo, multi credide-
runt in nomine eius, videntes signa eius,
quæ faciebat. * Ipse autem Iesus non cre- 24
debat semetipsum eis, eo quod ipse nos-
set omnes, * Et quia opus ei non erat, vt 25
quis testimonium perhiberet de homine:
ipse enim sciebat quid esset in homine.

C A P. III.

*Nicodemum nocte docet de renascendo ex
aqua, & Spiritu, ac de sui instar anei ser-
pentis exaltatione, quodque Deus filium
suum misit ad saluandum mundum: facta
quæstione de purificatione, Ioannes suis di-
scipulis de Christo murmurantibus, laudat
ipsum, dicens illum crescere oportere, se au-*

*tem minui, & quod pater omnia dederit
in manu eius; vt qui in eum credit, habeat
vitam æternam; qui verò non credit, ma-
neat ira Dei super eum.*

1 **E**Rat autem homo ex Phariseis, Nico-
demus nomine, princeps Iudæorum.
2 * Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei: Rab-
bi, scimus quia à Deo venisti magister: ne-
mo enim potest hæc signa facere, quæ tu
3 facis, nisi fuerit Deus cum eo. * Respon-
dit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi,
nisi quis renatus fuerit denuò, non potest
4 videre regnum Dei. * Dicit ad eum Nico-
demus: Quomodo potest homo nasci,
cum sit senex? numquid potest in ventrem
matris suæ iteratò introire, & renasci? *
5 Respondit Iesus: Amen, amen dico tibi,
nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu
sancto, non potest introire in regnum Dei.
6 * Quod natum est ex carne, caro est: &
quod natum est ex spiritu, spiritus est. *
7 Non mireris, quia dixi tibi: oportet vos
8 nasci denuò. * Spiritus vbi vult spirat: &
vocem eius audis, sed nescis vnde veniat, 9
aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est
ex spiritu. * Respondit Nicodemus, &
dixit ei: Quomodo possunt hæc fieri? *
10 Respondit Iesus, & dixit ei: Tu es ma-
11 gister in Israel, & hæc ignoras? * Amen,
B amen dico tibi, quia quod scimus, loqui-
mur, & quod vidimus, testamur, & testi-
12 monium nostrum non accipitis. * Si ter-
rena dixi vobis, & non creditis: quomo-
13 do, si dixero vobis coelestia, crederis? * Et
nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit
de coelo, Filius hominis, qui est in coe-
14 lo. * Et sicut Moyses exaltauit serpentem
in deserto: ita exaltari oportet Filium ho-
15 minis. * Vt omnis, qui credit in ipsum, non
16 pereat, sed habeat vitam æternam. * Sic

enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum
1. Jo. 4. b. 9. unigenitum daret: ut omnis, qui credit in
 eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.
 * Non enim misit Deus Filium suum in
 mundum, ut iudicet mundum, sed ut sal-
 uetur mundus per ipsum. * Qui credit in
 eum, non iudicatur: qui autem non credit,
 iam iudicatus est: qui a non credit in nomi-
 ne unigeniti Filij Dei. * Hoc est autem iu-
Sup. 1. c. 1. dicium: quia lux venit in mundum, &
 dilexerunt homines magis tenebras, quam
 lucem: erant enim eorum mala opera. *
 Omnis enim, qui malè agit, odit lucem, &
 non venit ad lucem, ut non arguantur ope-
 ra eius: * Qui autem facit veritatem, ve-
 nit ad lucem, ut manifestentur opera eius,
 quia in Deo sunt facta. * Post hæc venit
 Iesus, & discipuli eius, in terram Iudæam:
1. Jo. 4. b. 1. illic demorabatur cum eis, & baptizabat.
 Erat autem, & Ioannes baptizans in Æn-
1. Jo. 4. b. 1. non, iuxta Salim: quia aquæ multæ erant
 illie, & veniebant, & baptizabantur. *
 Nondum enim missus fuerat Ioannes in
Sup. 1. c. 19 carcerem. * Facta est autem quæstio ex
 discipulis Ioannis cum Iudæis de Purifica-
 tione. * Et venerunt ad Ioannem, & dixe-

runt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Ior-
 danem, cui tu testimonium perhibuisti, ec-
 ce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.
 27 Respondit Ioannes, & dixit: Non potest
 D homo accipere quidquam, nisi fuerit ei da-
 28 tum de coelo. * Ipsi vos mihi testimonium
 perhibetis, quod dixerim: Non sum ego
 Christus: sed quia missus sum ante illum. *
 29 Qui habet sponsam, sponsus est: amicus
 autem sponsi, qui stat, & audit eum, gau-
 dio gaudet propter vocem sponsi. Hoc er-
 30 go gaudium meum impletum est. * Illum
 31 oportet crescere, me autem minui. * Qui
 de sursum venit, super omnes est. Qui est
 de terra, de terra est, & de terra loquitur.
 32 Qui de coelo venit super omnes est. * Et
 quod vidit, & audiuit, hoc testatur: & te-
 33 stimonium eius nemo accipit. * Qui acce-
 34 pit eius testimonium, signavit quia Deus
 verax est. * Quem enim misit Deus, ver-
 ba Dei loquitur: non enim ad mensuram
 35 dat Deus spiritum. * Pater diligit filium: &
 36 omnia dedit in manu eius. * Qui credit in
 Filium, habet vitam æternam: qui autem
 incredulus est Filio, non videbit vitam, sed
 ira Dei manet super eum.

C A P. I V.

Iesus cum muliere Samaritana loquitur de
 aqua viva, & adorando Deo in spiritu: ma-
 nifestans ei se esse Messiam promissum: &
 discipulis dicit se cibum habere quem illi
 nesciunt, nempe Patris obedientiam: de mes-
 se, & metente, ac seminante: multi Samari-
 tanorum credunt in eum: filium reguli sani-
 tati restituit.

Sup. 1. c. 22. **V**T ergo cognovit Iesus, quia audierat
 Pharisei, quod Iesus plures discipu-
 los facit, & baptizat, quam Ioannes, *

2 (Quamquam Iesus non baptizaret, sed
 3 discipuli eius). * Reliquit Iudæam, & abiit
 4 iterum in Galilæam. * Oportebat autem
 5 eum transire per Samariam. * Venit ergo in
 civitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar: iux-
 ta prædium, quod dedit Iacob Ioseph filio
 6 suo. * Erat autem ibi fons Iacob. Iesus er-
 go fatigatus ex itinere, sedebat sic supra
 7 fontem. Hora erat quasi sexta. * Venit
 mulier de Samaria haurire aquam. Dicit
 8 ei Iesus: Da mihi bibere. * (Discipuli
 enim eius abierant in civitatem, ut cibos
 9 emerent.) * Dicit ergo ei mulier illa Sa-
 10 maritana: Quomodo tu Iudæus cum sis,
 bibere

Sup. 1. c. 20.

Rom. 1. 2.

1. Jo. 5. 16.

Gen. 28. 2.
19 & 28. 2.
1. Jo. 4. 19.

bibere à me potestis, quæ sum mulier Samaritana? non enim contumetur Iudæi Samaritanis. * Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam. * Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: vnde ergo habes aquam viuam? * Nunquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius? Respondit Iesus, & dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: * Sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aque salientis in vitam æternam. * Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam; vt non sitiam, neque veniam huc haurire. * C Dicit ei Iesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc. * Respondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Iesus: Bene dixisti, quia non habeo virum: * Quia enim viros habuisti; & nunc quem habes, non est tuus vir: hoc verè dixisti. * Dicit ei mulier: Domine, video quia propheta es tu. * Patres nostri in monte hoc adorauerunt, & vos dicitis, quia Ierosolymis est locus, vbi adorare oportet. * Dicit ei Iesus: Mulier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Ierosolymis adorabitis Patrem. * Vos adoratis, quod nescitis: nos adoramus, quod scimus, quia salus ex Iudæis est. * Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu, & veritate. * Nam & Pater tales querit, qui D adorent eum. * Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu, & veritate oportet adorare. * Dicit ei mulier: Scio, quia Messias venit (qui dicitur Christus) cum ergo venerit ille nobis annuntiabit omnia. * Dicit ei Iesus: Ego sum, qui loquor tecum. * Et continuo venerunt discipuli eius: & mirabantur, quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: Quid queritis, aut quid loqueris cum ea? * Reliquit ergo hydriam suam mulier, & abiit in ciuitatem, & dicit illis hominibus: Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quæcumque feci: numquid ipse est Christus? Exierunt ergo de ciuitate, & veniebant ad eum. * Interea rogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi, manduca. * Ille autem dicit eis: Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis. * Dicebant ergo discipuli ad inuicem: Nunquid aliquis attulit ei manducare? * Dicit eis Iesus: Meus cibus est, vt faciam voluntatem eius, qui misit me, vt perfi-

ciam opus eius. * Nonne vos dicitis, quod adhuc quatuor menses sunt, & messis venit? Ecce dico vobis: Leuate oculos vestros, & videte regiones, quia alba sunt iam ad messem. * Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam æternam: vt, & qui seminat, simul gaudeat, & qui metit. * In hoc enim est verbum verum: quia alius est, qui seminat, & alius est, qui metit. * Ego misi vos metere, quod vos non laborastis: alij laborauerunt, & vos in labores eorum introistis. * Ex ciuitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis: Quia dixit mihi omnia quæcumque feci. * Cum venissent ergo ad illum Samaritani, rogauerunt eum, vt ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. * Et multi plures crediderunt in eum propter sermonem eius. * Et mulieri dicebant: Quia iam non propter eam loquelam credimus: ipsi enim audiuius, & scimus, quia hic est verè Saluator mundi. * Post duos autem dies exiit inde: & abiit in Galilæam. * Ipse enim Iesus testimonium perhibuit, quia propheta in sua patria honorem non habet. * Cum ergo venisset in Galilæam, exceperunt eum Galilæi, cum omnia vidissent, quæ fecerat Ierosolymis in die festo: & ipsi enim venerant in diem festum. * Venit ergo iterum in Cana Galilææ, vbi fecit aquam vinum. Et erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. * Hic cum audisset, quia Iesus adueniret à Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum, vt descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat enim mori. * Dixit ergo Iesus ad eum: Nisi signa, & prodigia videritis, non credicis. * Dicit ad eum regulus: Domine, descende prius quam moriatur filius meus. * Dicit ei Iesus: Vade filius tuus viuit. Credidit homo sermoni, quem dixit ei Iesus, & ibat. * Num autem eo descendente, serui occurrerunt ei, & nuntiauerunt dicentes, quia filius eius viueret. * Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit, Et dixerunt ei: Quia heri hora septima reliquit eum febris. * Cognouit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Iesus: Filius tuus viuit: & credidit ipse, & domus eius tota. * Hoc iterum secundum signum fecit Iesus, cum venisset à Iudæa in Galilæam.

Matt. 9. d.
17.
Luc. 10. a. 1.

Matt. 11. x.
12.
Marc. 6. a.
2.
Luc. 4. c. 14.

Matt. 4. b.
11.
Marc. 1. b.
14.
Luc. 4. c. 14
Eug. 1. b. g.

C A P . V .

*Iesus ad piscinam sanato agrote, qui 38. annis
languerat, iubet sabbato tollere grabatum;
& Iudæis id calumniaribus respondit se
omnia sua simul cum Patre operari, mor-
tuoque viuificare, ac iudicem ab illo con-
stitutum esse omnium, cui & Ioannes, & pro-
pria opera, ac Pater, immo & Moyses ipse te-
stimonium perhibent.*

*Leu. 24. 16.
Deut. 16. 22.
1.*

Post hæc erat festus dies Iudæorum, & ascendit Iesus Ierosolymam: * Est autem Ierosolymis Probatica piscina, quæ cognominatur Hebraice Bethesda, quinque porticus habens. * In his iacebat multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, aridorum, & expectantium aquæ motum. * Angelus autem Domini descendebat secundum tempus in piscinam: & mouebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat à quacumque detinebatur infirmitate. * Erat autem quidam homo ibi, triginta & octo annos habens in infirmitate sua. * Hunc cum vidisset Iesus iacentem, & cognouisset, quia iam multum tempus haberet, dicit ei: Vis sanus fieri? * Respondit ei languidus: Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit. * Dicit ei Iesus: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula. * Et statim sanus factus est homo ille: & sustulit grabatum suum, & ambulabat. Erat autem sabbatum in die illo. * Dicebant ergo Iudæi illi, qui sanatus fuerat: Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. * Respondit eis: Qui me sanum fecit, illi mihi dixit: Tolle grabatum tuum, & ambula. * Interrogauerunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum, & ambula? * Is autem, qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus enim declinavit à turba constituta in loco. * Postea inuenit eum Iesus in templo, & dixit illi: Ecce sanus factus es: iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. * Abiit ille homo, & nuntiavit Iudæis, quia Iesus esset, qui fecit eum sanum. * Propterea persequuntur Iudæi Iesum, quia hæc faciebat in sabbato. * Iesus autem respondit eis: Pater meus usque modo operatur, & ego operor. Propterea ergo magis quærebant eum Iudæi interficere: quia non solum soluebat sabbatum, sed & patrem suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo. Respondit itaque Iesus, & dixit eis: * Amen, amen dico vobis: non potest Filius à se facere quidquam, nisi quod viderit Patrem faciē-

*Exod. 19. 12.
1. 17. c. 24.*

tem: quæcumque enim ille fecerit, & hæc & Filius similiter facit. Pater enim diligit Filium, & omnia demonstrat ei, quæ ipse facit: & maiora his demonstrabit ei opera, ut vos miremini. * Sicut enim Pater suscitatur mortuos, & viuificat: sic & Filius, quos vult, viuificat. * Neque enim Pater iudicat quemquam: sed omne iudicium dedit Filio. * Ut omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem: qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem, qui misit illum. * Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei, qui misit me, habet vitam æternam, & in iudicium non venit, sed transijt à morte in vitam. * Amen, amen dico vobis, quia venit hora, & nunc est, quando mortui audient vocem Filij Dei: & qui audierint, viuent. * Sicut enim Pater habet vitam in semetipso: sic dedit, & Filio habere vitam in semetipso. * Et potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est. * Nolite mirari hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt, audient vocem Filij Dei: Et procedent, qui bona fecerunt in resurrectionem iudicij. Non possum ego à meipso facere quidquam. Sicut audio, iudico: & iudicium meum iustum est: quia non quero voluntatem meam, sed voluntatem eius, qui misit me. * Si ego testimonium perhibeo de meipso, testimonium meum non est verum. * Alius est, qui testimonium perhibet de me: & scio, quia verum est testimonium, quod perhibet de me. Vos misistis ad Ioannem: & testimonium perhibuit veritati. * Ego autem non ab homine testimonium accipio: sed hæc dico, ut vos salui sitis. * Ille erat lucerna ardens, & lucens. Vos autem voluistis ad horam exultare in luce eius. * Ego autem habeo testimonium maius Ioanne. Opera enim, quæ dedit mihi Pater, ut perficiam ea; ipsa opera, quæ ego facio, testimonium perhibent de me, quia Pater misit me: * Et qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me: neque vocem eius unquam audistis, neque speciem eius vidistis. * Et verbum eius non habetis in vobis manens: quia quem misit ille, huic vos non creditis. * Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere: & illæ sunt, quæ testimonium perhibent de me: * Et non vultis venire ad me, ut vitam habeatis. * Claritatem ab hominibus non accipio. * Sed cognoui vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis. * Ego veni in nomine Patris mei, & non accipitis me: si alius venerit in nomine suo, illum accipietis. * Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab inuicem accipitis, & glo-

*Matt. 13. d.
46.*

*Matt. 13. 17.
17. c. 15.*

*Matt. 13. d.
17 & 17. 17.
Deut. 4. 12.*

1. Cor. 13. 12.

riam,

riam, quæ à solo Deo est, non queritis? * Nolite putare, quia ego accusaturus sum vos apud Patrem: est, qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis. * Si enim crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi: de me enim ille scripsit. * Si autem illius litteris non creditis: quomodo verbis meis crederetis?

C A P. V I.

Quinque panibus, & duobus piscibus satias quinque virorum millia: fugit volentes ipsum facere regem: super mare ad discipulos vento agitato ambulat: de pane coelesti docet, quodque ipse sit panis vite, & caro eius: etiam quem oporteat manducare, sanguisque eius potus, quem oporteat bibere: & quidam discipuli offensi eius sermone deserunt ipsum: Apostoli autem cum eo permanent: quorum tamen unum dicit esse diabolum.

POST hæc abiit Iesus trans mare Galilee, quod est Tiberiadis: * Et sequebatur eum multitudo magna, quæ videbant signa, quæ faciebat super his, qui in ihmabantur. * Subiit ergo in montem Iesus: & ibi sedebat cum discipulis suis. * Erat autem proximum Pascha, dies festus Iudeorum. Cum subleuasset ergo oculos Iesus, & vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Vnde ememus panes, ut manducent hi? * Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset factururus. * Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut vnusquisque modicum quid accipiat. * Dicit ei vnus ex discipulis eius, Andreas frater Simonis Petri. * Est puer vnus hic, qui habet quinque panes ordeaceos, & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? * Dixit ergo Iesus: Facite homines discumbere. * Erat autem fornum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque millia. Accepit ergo Iesus panes: & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: similiter & ex piscibus quantum volebant. * Ut autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite, quæ superauerunt fragmenta, ne pereant. * Collegerunt ergo, & impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus ordeacis, quæ superauerunt his, qui manducauerant. * Illi ergo homines cum vidissent, quod Iesus fecerat signum, dicebant: Quia hic est verè propheta, qui venturus est in mundum. * Iesus ergo cum cognouisset, quia venturi essent, ut raperent eum, & facerent eum regem fugit iterum

16 in montem ipse solus. * Ut autem sero factum est, descenderunt discipuli eius ad mare. * Et cum ascendissent nauim, venerunt trans mare in Capharnaum: & tenebræ iam factæ erant: & non venerat ad eos Iesus. * Mare autem, ventro magno flante, exurgebat. * Cum remigassent ergo, quasi ita die viginti quinque, aut triginta, vident Iesum ambulantem supra mare, & proximum naui fieri, & timuerunt. * Ille autem dicit eis: Ego sum, nolite timere. * Voluerunt ergo accipere eum in nauim: & statim nauis fuit ad terram, in quam ibant. * Altera die, turba quæ stabat trans mare, vidit, quia nauicula alia non erat ibi nisi vna, & quia non introisset cum discipulis suis Iesus in nauim, sed soli discipuli eius abiissent. * Aliæ verò superuenerunt naues à Tiberiade, iuxta locum vbi manducauerant panem, gratias agente Domino. Cum ergo vidisset turba, quia Iesus non esset ibi, neque discipuli eius, ascenderunt in nauiculas, & venerunt Capharnaum querentes Iesum. * Et cum inuenissent eum trans mare, dixerunt ei: Rabbi, quando huc venisti? * Respondit eis Iesus, & dixit: Amen, amen dico vobis: queritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducaistis ex panibus, & satupati estis. * Operamini non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam æternam, quem Filius hominis dabit vobis. Hunc enim Pater signauit Deus. * Dixerunt ergo ad eum: Quid faciemus, ut operemur opera Dei? * Respondit Iesus, & dixit eis: Hoc est opus Dei, ut credatis in eum quem misit ille. * Dixerunt ergo, tu facis signum, ut videamus, & credamus tibi? quid operaris? * Patres nostri manducauerunt manna in deserto, sicut scriptum est: Panem de coelo dedit eis manducare. * Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vobis: Non Moyses dedit vobis panem de coelo, sed Pater meus dedit vobis panem de coelo verum. * Panis enim Dei est, qui de coelo descendit, & dat vitam mundo. * Dixerunt ergo ad eum: Domine, semper da nobis panem hunc. * Dixit autem eis Iesus: Ego sum panis vite: qui venit ad me, non esuriat: & qui credit in me, non sitiet vnquam. * Sed dixi vobis, quia & vidistis me, & non creditis. * Omne, quod dat mihi Pater, ad me veniet: & eum, qui venit ad me, non eiciam foras: * Quia descendi de coelo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem eius, qui misit me. * Hæc est autem voluntas eius, qui misit me, Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo die. * Hæc est autem voluntas Patris mei, qui misit

Matt. 14. c.
21.
Marc. 6. 1.
46.

Gen. 1. c. 11
21 d 18. 49.
h 10.
Deut. 18. c.
61.

Matt. 14. b.
21.
Marc. 6. c.
32.
Luc. 9. b. 10

Sup. 1. c. 12.
Matt. 1. d.
17 & 17. 40.
f.
10. 3. d. 710

Ex od. 16. c.
14.
Num. 11. b.
7.
Ps. 77. c. 14.
Super. 14. c.
10.

Eccl. 24. c.
29.

me: vt omnis qui videt Filium, & credit in eum, habeat vitam æternam, & ego resuscitabo eum in nouissimo die. * Murmurabant ergo Iudæi de illo, quia dixisset: Ego sum panis viuus, qui de cœlo descendi. * Et dicebant ei: Nonne hic est Iesus filius Ioseph, cuius nos nouimus patrem, & matrem? Quomodo ergo dicit hic: Quia de cœlo descendi? * Respondit ergo Iesus, & dixi eis: Nolite murmurare in inuicem: * Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. * Est scriptum in Prophetis: Et erunt omnes docibiles Dei. Omnis, qui audiuit à Patre, & F dididit, venit ad me. * Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is, qui est à Deo, hic vidit Patrem. * Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, habet vitam æternam. * Ego sum panis vitæ. * Patres vestri manducauerunt manna in deserto, & mortui sunt. * Hic est panis de cœlo descendens: vt si quis ex ipso manducauerit, non moriatur. * Ego sum panis viuus, qui de cœlo descendi. * Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum: & panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. * Litigabant ergo Iudæi ad inuicem, dicentes: Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? * Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vobis: Nisi manducaueritis carnem Filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. * Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die: * Caro enim mea, verè est cibus, & sanguis meus, verè est potus. * Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. * Sicut misit me viuens Pater, & ego viuo propter Patrem: & qui manducat me, & ipse viuet propter me. * Hic est panis, qui de cœlo descendit. Non sicut manducauerunt patres vestri manna, & mortui sunt. Qui manducat hunc panem viuet in æternum. * Hæc dixit in synagoga docens, in Capharnaum. * Multi ergo audientes ex discipulis eius, dixerunt: Durus est hic sermo, & quis potest eum audire? * Sciens autem Iesus apud semetipsum, quia murmurarent de hoc discipuli eius, dixit eis: Hoc vos scandalizat? * Si ergo videritis Filium hominis ascendentem, vbi erat prius? * Spiritus est, qui viuificat: caro non prodest quidquam; verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. * Sed sunt quidam ex vobis, qui non credunt. Sciebat enim ab initio Iesus, qui essent non credentes, & quis traditurus esset eum. * Et dice-

bat: Propterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum à Patre meo. * Ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro: & iam non cum illo ambulabant. * Dixit ergo Iesus ad duodecim: Numquid & vos vultis abire? * Respondit ergo ei Simon Petrus: Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes. * Et nos credidimus, & cognouimus, quia tu es Christus Filius Dei. * Respondit eis Iesus: Nonne ego vos duodecim elegi: & ex vobis vnus diabolus est? * Dicebat autem Iudam Simonis Iscariotem: hic enim erat traditurus eum, cum esset vnus ex duodecim.

C A P. V I I.

Ad Scenopægia festum quasi in occulto ascendens conuincit de ipsius doctrina Iudæos, quod ipsum iniuste calumniantur de curato homine sabbato: scientes ad se vocat, & de ipso turba variè loquitur: ministri, qui ad eum apprehendendum missi erant, audita eius predicatione collaudant ipsum, sed & Nicodemus ipsum descendens, malè audit à pontificibus, & Phariseis.

Post hæc autem ambulabat Iesus in Galilæam, non enim volebat in Iudæam ambulare, quia quærebant eum Iudæi interficere. * Erat autem in proximo dies festus Iudæorum, Scenopægia. * Dixerunt autem ad eum fratres eius: Transi hinc, & vade in Iudæam, vt & discipuli tui videant opera tua, quæ facis. * Nemo quippè in occulto quid facit, & quærit ipse in palam esse: si hæc facis, manifesta te ipsum mundo. * Neque enim fratres eius credebant in eum. * Dixit ergo eis Iesus: Tempus meum nondum aduenit: tempus autem vestrum semper est paratum. * Non potest mundus odisse vos: me autem odit: quia ego testimonium perhibeo de illo, quo opera eius mala sunt. * Vos ascendite ad diem festum hunc, ego autem non ascendo ad diem festum istum: quia meum tempus nondum impletum est. * Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. * Vt autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diem festum non manifestè, sed quasi in occulto. * Iudæi ergo quærebant eum in die festo, & dicebant: Vbi est ille: Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebant: Quia bonus est. Alij autem dicebant: Non, sed seducit turbas. * Nemo tamen palam loquebatur de illo, propter metum Iudæorum. * Iam autem die festo mediante, ascen-

Matt. 6 c.
16.
Mar. 8. c. 19
Luc. 9. d.
20.

Leu. 27. f.
12.

ascendit Iesus in templum, & docebat. *
Et mirabantur Iudæi, dicentes: Quomodo
hic litteras scit, cum non didicerit? * Re-
spondit eis Iesus, & dixit: Mea doctrina
non est mea, sed eius, qui misit me. * Si
quis voluerit voluntatem eius facere: co-
gnosceat de doctrina, vtrum ex Deo sit, an
ego à meipso loquar. * Qui à semetipso lo-
quitur, gloriam propriam querit: qui au-
tem querit gloriam eius, qui misit eum, hic
verax est, & iniustitia in illo non est. * No-
ne Moyses dedit vobis legem: & nemo ex
vobis facit legem? * Quid me queritis in-
terficere? Respondit turba, & dixit: Dæ-
monium habes: quis te querit interficere?
Respondit Iesus, & dixit eis: Vnum opus
feci, & omnes miramini. * Propterea
Moyles dedit vobis circumcisionem: (non
quia ex Moysse est, sed ex patribus) & in
sabbato circumciditis hominem. * Si cir-
cumcisionem accipit homo in sabbato, vt
non soluatur lex Moyse: mihi indignamini, D
quia totum hominem sanum feci in sabbato?
* Nolite iudicare secundum faciem, sed
iustum iudicium iudicate. * Dicebant
ergo quidam ex Ierololymis: Nonne hic
est, quem querunt interficere? * Et ecce
palam loquitur, & nihil ei dicunt. Nun-
quid verè cognouerunt principes, quia hic
est Christus? * Sed hunc scimus vnde sit:
Christus autem cum venerit, nemo scit
vnde sit. * Clamabat ergo Iesus in templo
docens, & dicens: Et me scitis, & vnde
scitis: & à meipso non veni, sed est verus,
qui misit me, quem vos nescitis. * Ego scio
eum, quia ab ipso sum, & ipse me misit. *
Querebant ergo eum apprehendere: &
nemo misit in illum manus, quia nondum
venerat hora eius. * De turba autem multi
crediderunt in eum, & dicebant: Christus
cum venerit, numquid plura signa faciet
quàm quæ hic facit? * Audierunt Pha-
risæi turbam murmurantem de illo hæc: &
miserunt Principes, & Pharisæi ministros,
vt apprehenderent eum. * Dixit ergo eis
Iesus: Adhuc modicum tempus vobiscum
sum: & vado ad eum, qui me misit. * Quæ-
retis me, & non inuenietis: & vbi ego
sum, vos non potestis venire. * Dixerunt
ergo Iudæi ad semetipsos: Quo hic itu-
rus est, quia non inueniemus eum? num-
quid in dispersionem Gentium iturus est,
& docturus Gentes? * Quis est hic ser-
mo, quem dixit: Quæretis me, & non in-
uenietis: & vbi sum ego, vos non potestis
venire? * In nouissimo autem die magno
festiuitatis, stabat Iesus, & clamabat, di-
cens: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. *
Qui credit in me, sicut dicit Scriptura flu-
mina de ventre eius fluent aqua viva. *

39 Hoc autem dixit de Spiritu, quem acceptu-
ri erant credentes in eum: nondum enim
erat Spiritus datus, quia Iesus nondum erat
glorificatus. Ex illa ergo turba, cum audis-
sent hos sermones eius, dicebant: Hic est
verè propheta. * Alij dicebant: Hic est
Christus. Quidam autem dicebant: Nun-
quid à Galilæa venit Christus? * Nonne
Scriptura dicit: Quia ex femine David, &
de Bethlehém castello, vbi erat David, ve-
nit Christus? * Dissensio itaque facta est
in turba propter eum. Quidam autem ex
Gipsis volebant apprehendere eum: sed ne-
mo misit super eum manus. Venerunt er-
go ministri ad Pontifices, & Pharisæos. Et
dixerunt eis illi: Quare non adduxistis il-
lum? * Responderunt ministri: Num-
quam sic locutus est homo, sicut hic ho-
mo. * Responderunt ergo eis Pharisæi:
Numquid & vos seducti estis? * Num-
quid ex principibus aliquis credidit in
eum, aut ex Pharisæis? * Sed turba hæc, quæ
non nouit legem, maledicti sunt. * Dixit
Nicodemus ad eos, ille qui venit ad eum
nocte, qui vnus erat ex ipsis. * Numquid
lex nostra iudicat hominem, nisi prius au-
dierit ab ipso, & cognouerit quid faciat?
Responderunt, & dixerunt ei: Numquid
& tu Galilæus es? Scrutare Scripturas,
& vide, quia à Galilæa propheta non sur-
git. * Et reuersi sunt vnusquisque in do-
mum suam.

C A P. V I I I.

*Mulierem in adulterio deprehensam, scribens
in terra absoluit ab accusatoribus: dicit se
lucem mundi, & Pharisæos in peccato suo
morituros: qui etiam verè sint eius discipu-
li, quine serui, aut liberi: dicit illos neque ex
Deo, neque ex Abraham; sed ex patre dia-
bolo esse, qui veritatem dicenti non crede-
rent; blasphemantibus dicit se demonium
non habere, sed Patrem honorificare, & an-
tequam Abraham fieret, se esse; volentibus-
que eum lapidare, auferens sui prospectum
exit de templo.*

1 Iesus autem perrexit in Montem oliueti:
A Et diluculo iterum venit in templum,
2 & omnis populus venit ad eum, & sedens
3 docebat eos. * Adducunt autem Scribæ, &
Pharisæi, mulierem in adulterio depre-
hensam: & statuerant eam in medio, *
4 Et dixerunt ei: Magister, hæc mulier mo-
do deprehensa est in adulterio. In lege au-
tem Moyses mandauit nobis huiusmodi
6 lapidare. Tu ergo quid dicis? * Hoc au-
tem dicebant tentantes eum, vt possent ac-
cusa-

Mich. 1. 2.
Mat. 2. 1. 6.

Supr. 1. 8. 2.
Deut. 17. 6.
& 5. 2. 15.

Leu. 10. 10.

Deut. 12. b. 17
 cufare eum. Iesus autem inclinans se de-
 orum digito scribebat in terra. * Cum er-
 go perseverarent interrogantes eum, erexit
 se, & dixit eis: Qui sine peccato est ve-
 strum, primus in illam lapidem mittat. *
 Et iterum se inclinans, scribebat in terra. 8
 Audientes autem hæc, unus post unum
 exibant, incipientes à senioribus: & reman-
 sit solus Iesus, & mulier in medio stans. *
 Erigens autem se Iesus, dixit ei: Mulier, ubi
 sunt, qui te accusabant? nemo te condem-
 navit? * Quæ dixit: Nemo, Domine. Di- 11
 xit autem Iesus: Nec ego te condemna-
 bo: Vade, & iam amplius noli peccare. *
 Iterum ergo locutus est eis Iesus, dicens: 12
 Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non
 ambulat in tenebris, sed habebit lumen vi-
 tæ. * Dixerunt ergo ei Pharisei: Tu de te 13
 ipso testimonium perhibes: testimonium
 tuum non est verum. * Respondit Iesus, 14
 & dixit eis: Et si ego testimonium perhi-
 beo de meipso, verum est testimonium
 meum: quia scio vnde veni, & quò vado:
 vos autem nescitis vnde venio, aut quò
 vado. * Vos secundum carnem iudicatis: 15
 ego non indico quemquam: * Et si iudico 16
 ego, iudicium meum verum est, quia solus
 non sum: sed ego, & qui misit me, Pater.
 Et in lege vestra scriptum est, quia duorum 17
 hominum testimonium verum est. * Ego 18
 sum, qui testimonium perhibeo de meipso:
 & testimonium perhibet de me, qui misit
 me, Pater. * Dicebant ergo ei: Ubi est 19
 Pater tuus? Respondit Iesus: Neque me
 scitis, neque Patrem meum: si me scire-
 tis, forsitan & Patrem meum sciretis. *
 Hæc verba locutus est Iesus in gazophyla- 20
 cio, docens in templo, & nemo apprehen-
 dit eum, quia necdum venerat hora eius.
 Dixit ergo iterum eis Iesus: Ego vado, & 21
 quæretis me, & in peccato vestro morie-
 mini. Quo ego vado, vos non potestis ve-
 nire. * Dicebant ergo Iudæi: Numquid 22
 interficiet semetipsum, quia dixit: Quò
 ego vado, vos non potestis venire? * Et di- 23
 cebat eis: Vos de deorsum estis; ego de su-
 pernis sum. Vos de mundo hoc estis, ego
 non sum de hoc mundo. * Dixi ergo vo- 24
 bis, quia moriemini in peccatis vestris: si
 enim non credideritis, quia ego sum, mo-
 riemini in peccato vestro. Dicebant ergo 25
 ei: Tu quis es? Dixit eis Iesus: Princi-
 pium, qui & loquor vobis. * Multa ha- 26
 beo de vobis loqui, & iudicare: sed qui
 me misit, verax est: & ego, quæ audiui ab
 eo, hæc loquor in mundo. * Et non cogno- 27
 verunt, quia Patrem eius dicebat Deum.
 Dixit ergo eis Iesus: Cum exaltaveritis 28
 Filium hominis, tunc cognoscetis, quia
 ego sum, & a meipso facio nihil, sed sicut

29 docuit me Pater, hæc loquor: * Et qui me
 7 D misit mecum est, & non reliquit me so-
 lum: quia ego, quæ placita sunt ei, facio
 30 semper. * Hæc illo loquente, multi cre-
 31 diderunt in eum. * Dicebat ergo Iesus ad
 eos, qui crediderunt ei, Iudæos: Si vos man-
 32 seritis in sermone meo, verè discipuli mei
 33 eritis: * Et cognoscetis veritatem, &
 34 veritas liberabit vos. * Responderunt ei:
 Semen Abraham sumus, & nemini serviui-
 mus unquam: quomodo tu dicis: Liberi
 34 eritis? * Respondit eis Iesus: Amen, amen
 dico vobis: quia omnis, qui facit pecca-
 35 tum, servus est peccati. * Servus autem
 non manet in domo in æternum: filius au-
 36 tem manet in æternum. * Si ergo vos filius
 37 liberaverit, verè liberi eritis. * Scio, quia
 F filij Abraham estis: sed quæritis me interfici-
 cere, quia sermo meus non capit in vobis.
 38 Ego quod vidi apud Patrem meum, lo-
 quor: & vos, quæ vidistis apud patrem ve-
 39 strum, facitis. * Responderunt & dixerunt
 ei: Pater noster Abraham est. Dicit eis Ie-
 sus: Si filij Abraham estis, opera Abraham
 40 facite. * Nunc autem quæritis me inter-
 ficere, hominem, qui veritatem vobis lo-
 cutus sum, quam audini à Deo: hoc Abra-
 41 ham non fecit. * Vos facitis opera patris
 vestri. Dixerunt itaque ei: Nos ex forni-
 catione non sumus nati, unum patrem ha-
 42 bemus Deum. * Dixit ergo eis Iesus: Si
 Deus pater vester esset: diligeretis utique
 me, ego enim ex Deo processi, & veni: ne-
 que enim à meipso veni, sed ille me misit. *
 43 Quare loquelam meam non cognoscitis?
 Quia nō potestis audire sermonem meum.
 44 Vos ex patre diabolo estis; & desideria pa-
 tris vestri vultis facere, ille homicida erat
 ab initio, & in veritate non stetit: quia non
 est veritas in eo: cum loquitur menda-
 cium, ex proprijs loquitur, quia mendax
 45 est, & pater eius. * Ego autem si verita-
 46 tem dico, non creditis mihi. * Quis ex
 vobis arguet me de peccato? Si veritatem
 47 dico vobis, quare non creditis mihi? Qui
 ex Deo est, verba Dei audit. Propterea
 vos non auditis, quia ex Deo non estis: *
 48 Responderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei:
 Nonne benè dicimus nos, quia Samarita-
 49 nus es tu, & dæmonium habes? * Re-
 spondit Iesus: Ego dæmonium non ha-
 beo: sed honorifico Patrem meum, & vos
 50 inhonorastis me. * Ego autem non quæro
 gloriam meam: est qui quærat, & iudicet.
 51 * Amen, amen dico vobis: si quis sermo-
 nem meum servaverit, mortem non vide-
 52 bit in æternum. * Dixerunt ergo Iudæi:
 G Nunc cognovimus, quia dæmonium ha-
 bes. Abraham mortuus est, & Propheta:
 & tu dicis: Si quis sermonem meum ser-
 vant-

Rom. 8. c.
 11.
 1. Pet. 2. d.
 19.

1. Jo. 1. d. 2.

1. Jo. 4. d. 6.

Deut. 19. d.
 6. & 19. c.
 Matt. 18. d.
 16.
 1. Cor. 13. d.
 1.
 Heb. 10. c.
 20.

Rom. 3. d. 4.

uauerit, non gustabit mortem in æternum. Numquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mortuus est? & Prophetæ mortui sunt. Quem te ipsum facis? * Respondit Iesus: Si ego glorifico meipsum, gloria mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis, quia Deus vester est, * Et non cognouistis eum, ego autem noui eum: Et si dixerò, quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermonem eius seruo. * Abraham pater vester exultauit, ut videret diem meum: vidit, & gauisus est. * Dixerunt ergo Iudæi ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? * Dixit eis Iesus: Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret ego sum. * Tulerunt ergo lapides, ut iacerent in eum: Iesus autem abscondit se, & exiit de templo.

C A P. I X.

Cæcum à natiuitate sabbato illuminat: cuius miraculi gloriam Pharisei multis technis laborant Christo detrabere: & quia is, qui cæcus fuerat, Christum tueretur, extra synagogam eiecitur: sed à Christo edoctus credit, & adorat ipsum, qui in iudicium se in mundum venisse ait.

ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuitate: * Et interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur? * Respondit Iesus: Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed ut manifestentur opera Dei in illo. * Me oportet operari opera eius, qui misit me,

donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari. * Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. * Hæc cum dixisset, expuit in terram, & fecit lutum ex sputo, & liniuit lutum super oculos eius. * Et dixit ei: Vade, laua in natatoria Siloe, quod interpretatur Missus. Abijt ergo, & lauit, & venit videns. * Itaque vicini, & qui viderant eum prius, qui mendicus erat, dicebant? Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alij dicebant: Quia hic est. * Alij autem: Nequaquam, sed similis est ei. Ille verò dicebat: Quia ego sum. * Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? * Respondit: Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit: & vnxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatoria Siloe, & laua. Et abijt, laui, & video. * Et dixerunt ei: Vbi est ille? Ait: Nescio. * Adducunt eum ad Phariseos, qui cæcus fuerat. * Erat autem sabbatum, quando lutum fecit Iesus, & aperuit oculos eius. * Iterum ergo interrogabant eum Pharisei, quomodo vidisset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, & laui, & video. * Dicebant ergo ex Phariseis quidam: Non est hic homo à Deo, qui sabbatum non custodit. Alij autem dicebant: Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. * Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia propheta est. * Non crediderunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset, & vidisset, donec vocauerunt parentes eius, qui viderat: * Et interrogauerunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis, quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc videt? * Responderunt

runt eis parentes eius, & dixerunt : Scimus quia hic est filius noster, & quia cæcus natus est : * Quomodo autem nunc videat, nescimus : aut quis eius aperuit oculos, nos nescimus : ipsum interrogate : ætatem habet, ipse de se loquatur. * Hæc dixerunt parentes eius, quoniam timebant Iudæos : E iam enim conspirauerunt Iudæi, ut si quis eum confiteretur esse Christum, extra synagogam fieret. * Propterea parentes eius dixerunt : Quia ætatem habet, ipsum interrogate. * Vocauerunt ergo rursum hominem, qui fuerat cæcus, & dixerunt ei : Da gloriam Deo : nos scimus, quia hic homo peccator est. * Dixit ergo eis ille : Si peccator est, nescio : vnum scio, quia cæcus cum essem, modò video. * Dixerunt ergo illi : Quid fecit tibi ? Quomodo aperuit tibi oculos ? * Respondit eis : Dixi vobis iam, & audistis : quid iterum vultis audire ? numquid & vos vultis discipuli eius fieri ? * Maledixerunt ergo ei, & dixerunt : Tu discipulus illius sis : nos autem Moyse discipuli sumus. * Nos scimus, quia Moyse locutus est Deus : hunc autem nescimus vnde sit. * Respondit ille homo, &

dixit eis : In hoc enim mirabile est, quia vos nescitis vnde sit, & aperuit meos oculos : * Scimus autem, quia peccatores Deus non audit : sed si quis Dei cultor est, & voluntatem eius facit, hunc exaudit. * A sæculo non est auditum, quia quis aperuit oculos cæci nati. * Nisi esset hic à Deo, non poterat facere quidquam. * Responderunt, & dixerunt ei : In peccatis natus es torus, & tu doces nos ? Et eiecerunt eum foras. * Audiuit Iesus, quia eiecerunt eum foras : & cum inuenisset eum, dixit ei : Tu credis in Filium Dei ? * Respondit ille, & dixit : Quis est, Domine, ut credam in eum ? * Et dixit ei Iesus : Et vidisti eum, & qui loquitur tecum, ipse est. * At ille ait : Credo Domine. Et procidens adoravit eum. * Et dixit ei Iesus : In iudicium ego in hunc mundum veni : ut qui non vident, videant, & qui vident, cæci fiant. * Et audierunt quidam ex Phariseis, qui cum ipso erant, & dixerunt ei : Numquid & nos cæci sumus ? * Dixit eis Iesus : Si cæci essetis, non haberetis peccatum, nunc verò dicitis : Quia videmus. Peccatum vestrum manet.

C A P. X.

Christus verum describens pastorem, & mercenarium, dicit se ostium ouium, & bonum pastorem : qui & alias habeat oues ad idem ouile adducendas : animam suam ponit, ut iterum sumat eam : Iudæi lapidare ipsum voluit : quia se ad opera sua referens, dicebat unum esse cum Patre, & filium Dei : quod tamen ostendit non esse blasphemiam.

A Men, amen dico vobis : qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascē-

dit aliunde, ille fur est, & latro. * Qui autem intrat per ostium, pastor est ostium. * Huic ostiarius aperit, & oues vocem eius audiunt, & proprias oues vocat nominatim, & educit eas. * Et cum proprias oues emisit, ante eas vadit : & oues illum sequuntur, quia sciunt vocem eius. * Alienum autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo : quia non nouerunt vocem alienorum. * Hoc prouerbum dixit eis Iesus. Illi autem non cognouerunt, quid loqueretur eis, Dixit ergo eis iterum Iesus : Amen, amen dico vobis, quia ego sum ostium ouium. * Omnes quotquot venerunt, fures sunt, & latro-

latrones, & non audierunt eos oues. * Ego sum ostium. Per me si quis introierit, saluabitur: & ingredietur, & egredietur, & pascua inueniet. * Fur non venit nisi, vt furetur, & mactet, & perdat. Ego veni, vt vitam habeant, et abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis. * Mercenarius autem, & qui non est pastor, cuius non sunt oues propriæ, videt lupum venientem, & dimittit oues, & fugit: & lupus rapit, & dispergit oues; * Mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, & non pertinet ad eum de ouibus. * Ego sum pastor bonus: & cognosco oues meas, & cognoscunt me meæ. * Sicut nouit me Pater, & ego agnosco Patrem: & animam meam pono pro ouibus meis. * Et alius oues habeo, quæ non sunt ex hoc ouili: & illas oportet me adducere, & vocem meam audient, & fiet vnum ouile, & vnus pastor. * Propterea me diligit Pater: quia ego pono animam meam, vt iterum sumam eam. Nemo tollit eam à me: sed ego pono eam à meipso, & potestatem habeo ponendi eam: & potestatem habeo iterum sumendi eam; Hoc mandatum accepi à Patre meo. * Dissensio iterum facta est inter Iudæos propter sermones hos. * Dicebant autem multi ex ipsis: Dæmonium habet, & insanit: quid eum auditis? Alij dicebant: Hæc verba non sunt dæmonium habentis: numquid dæmonium potest cæcorum oculos aperire? Facta sunt autem Encænæ in Ierolymis: & hiems erat. * Et ambulabat Iesus in templo, in porticu Salomonis. * Circumdederunt ergo eum Iudæi, & dicebant ei: Quousque animam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palam. * Respondit eis Iesus: Loquor vobis, & non creditis, opera, quæ ego facio in nomine Patris mei, hæc testimonium perhibent de me: * Sed vos non creditis, quia non estis ex ouibus meis. * Oues meæ vocem meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me: * Et ego vitam æternam do eis & non peribunt in æternum, & non rapiet eas quisquam de manu mea. * Pater meus, quod dedit mihi, maius omnibus est: & nemo potest rapere de manu Patris mei. * Ego & Pater vnus sumus. * Sustulerunt ergo lapides Iudæi, vt lapidarent eum. * Respondit eis Iesus. * Multa bona opera ostendi vobis ex Patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis? * Respondunt ei Iudæi: De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia: & quia tu homo cum sis, facis teipsum Deum. * Respondit eis Iesus: Nonne scriptum est in lege vestra: quia Ego dixi, dii estis? * Illos

dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, & non potest solui Scriptura: * Quem Pater sanctificauit, & misit in mundum, vos dicitis: Quia blasphemas: quia dixi, Filius Dei sum? * Si non facio opera Patris mei, nolite credere mihi. * Si autem facio: & si mihi non vultis credere, operibus credite, vt cognoscatis, & credatis quia Pater in me est, & ego in Patre. * Quærebant ergo eum apprehendere: & exiit de manibus eorum. * Et abiit iterum trans Iordanem, in eum locum, vbi erat Ioannes baptizans primum: & mansit illic. * Et multi venerunt ad eum, & dicebant: Quia Ioannes quidem signum fecit nullum. * Omnia autem quæcumque dixit Ioannes de hoc, vera erant. Et multi crediderunt in eum.

C A P. X I.

Iesus Lazarum quatuor diebus mortuus resuscitat, presens multa cum discipulis, & cum Martha: quapropter dum propter hoc miraculum multi in Christum crederent, Pontifices, & Pharisei in eo consilio statuerunt eum occidere; Caipha pontifice prophetante oportere Iesum mori, ne totus populus periret: Iesus autem secedit in ciuitatem Ephrem.

ERAT autem quidam languens Lazarus a Bethania, de castello Mariæ, & Marthæ sororis eius. * (Maria autem erat, quæ vnxit Dominum vnguento, & extersit pedes eius capillis suis: cuius frater Lazarus infirmabatur.) * Miserunt ergo sorores eius ad eum dicentes: Domine, ecce quem amas, infirmatur. * Audiens autem Iesus dixit eis: infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, vt glorificetur Filius Dei per eam. * Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. * Vt ergo audiuit, quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus. * Deinde post hæc dixit discipulis suis: Eamus in Iudæam iterum. * Dicunt ei discipuli: Rabbi, nunc quærebant te Iudæi lapidare, & iterum vadis illic? * Respondit Iesus: Nonne duodecim sunt horæ diei? Si quis ambulauerit in die, non offendit, quia lucem huius mundi videt: * Si autem ambulauerit in nocte, offendit, quia lux non est in eo. * Hæc ait, & post hæc dixit eis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado, vt à somno excitem eum. * Dixerunt ergo discipuli eius: Domine, si dormit, saluus erit. * Dixit autem Iesus de morte eius: illi autem putauerunt, quia de dormitione somni diceret. * Tunc ergo Iesus dixit eis manifestè: Lazarus

mor-

PLA. b. c.

Matt. 16. 8.
7.
Inf. 11. 8. 1.
Luc. 7. 11. 7.

Mat. 10. 6.
11.

Exec. 14. c.
21. & 17. f.
21.
Matt. 14. d.
27.

Luc. 10. d.
11.
Mat. 13. b. 7.

1. Mat. 4. f.
16. 8. 19.

Sup. p. 15.
Luc. 10.
Sup. p. 15.

mortuus est: * Et gaudeo propter vos, ut 15
creditis, quoniam non eram ibi, sed eamus
ad eum. * Dixit ergo Thomas, qui dicitur 16
Didymus, ad condiscipulos: Eamus &
nos, ut moriamur cum eo. * Venit ita 17
que Iesus: & inuenit eum quatuor dies C
iam in monumento habentem. * (Erat 18
autem Bethania iuxta Ierosolimam quasi
stadiis quindecim.) * Multi autem ex Iu- 19
dæis venerant ad Martham, & Mariam, ut
consolarentur eas de fratre suo. * Martha 20
ergo, ut audiuit, quia Iesus venit, occur-
rit illi; Maria autem domi sedebat. * Di- 21
xit ergo Martha ad Iesum: Domine, si
fuisses hic, frater meus non fuisset mor-
tuus: * Sed & nunc scio, quia quæcum- 22
que poposceris à Deo, dabit tibi Deus. *
Dicit illi Iesus: Resurget frater tuus. * 23
Dicit ei Martha: Scio quia resurget in re- 24
surrectione in nouissimo die. * Dixit ei 25
Iesus: Ego sum resurrectio, & vita, qui
credit in me, etiam si mortuus fuerit, vi-
uet: * Et omnis, qui uiuit, & credit in me, 26
non morietur in æternum. Credis hoc? * D
Ait illi: Vtique Domine, ego credidi, quia 27
tu es Christus filius Dei uiui, qui in hunc
mundum uenisti. * Et cum hæc dixisset, 28
abiit, & vocauit Mariam sororem suam si-
lento, dicens: Magister adest, & vocat
te. * Illa ut audiuit, surgit citò, & venit ad 29
eum: * Nondum enim uenerat Iesus in ca- 30
stellum, sed erat adhuc in illo loco, ubi oc-
currerat ei Martha. * Iudæi ergo, qui erant 31
cum ea in domo, & consolabantur eam,
cum uidissent Mariam, quia citò surrexit, &
exiit, secuti sunt eam dicentes: Quia va-
dit ad monumentum, ut ploret ibi. * Ma- 32
ria ergo, cum uenisset ubi erat Iesus, uidens
eum, cecidit ad pedes eius, & dicit ei: Do-
mine si fuisses hic, non esset mortuus fra-
ter meus. * Iesus ergo, ut uidit eam ploran- 33
tem, & Iudæos, qui uenerant cum ea, plo-
rantes, infremuit spiritu, & turbauit seip-
sum, * Et dixit: Vbi posuistis eum? Dicunt 34
ei: Domine, ueni, & uide. * Et lacryma- 35
tus est Iesus. * Dixerunt ergo Iudæi: Be- 36
ce quomodo amabas eum. * Quidam au- 37
tem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic,
qui aperuit oculos cæci nati, facere, ut
hic non moreretur? * Iesus ergo rursum 38
fremens in semetipso, venit ad monumen-
tum, erat autem spelunca: & lapis super-
positus erat ei. * Ait Iesus: Tollite lapi- 39
dem. Dicit ei Martha, soror eius, qui mor-
tuus fuerat: Domine, iam fueret, quatri-
duanus est enim. * Dicit ei Iesus: Nonne 40
dixi tibi, quoniam si credideris, uidebis
gloriam Dei? * Tulerunt ergo lapidem: Ie- 41
sus autem eleuatis sursum oculis, dixit:
Pater, gratias ago tibi, quoniam audiisti

Sup. p. 15.

me. * Ego autem sciebam, quia semper
F me audis, sed propter populum, qui cir-
cumstat, dixi: ut credant, quia tu me misi-
sti. * Hæc cum dixisset, voce magna cla-
mauit: Lazare ueni foras. * Et statim pro-
diit, qui fuerat mortuus, ligatus pedes, &
manus institis, & facies illius sudario erat
ligata. Dixit eis Iesus: Soluite eum, & si-
nite abire. * Multi ergo ex Iudæis, qui
uenerant ad Mariam, & Martham, & uide-
rant, quæ fecit Iesus, crediderunt in eum.
46 Quidam autem ex ipsis abierunt ad Pha-
riseos, & dixerunt eis, quæ fecit Iesus. *
47 Collegerunt ergo Pontifices, & Pharisei
concilium, & dicebant: Quid facimus, quia
48 hic homo multa signa facit? * Si dimitti-
mus eum sic, omnes credent in eum: & ve-
nient Romani, & tollent nostrum locum,
49 & gentem. * Unus autem ex ipsis Caiphas
nomine, cum esset Pontifex anni illius, di-
xit eis: Vos nescitis quidquam, * Nec co-
gitatis, quia expedit uobis, ut unus moria-
tur homo pro populo, & non tota gens
pereat. * Hoc autem à semetipso non di-
xit: sed cum esset Pontifex anni illius, pro-
phetauit, quod Iesus moriturus erat pro
52 gente, * Et non tantum pro gente, sed ut fi-
lios Dei, qui erant dispersi, congregaret in
53 unum. * Ab illo ergo die cogitauerunt,
54 ut interficerent eum. * Iesus ergo iam non
in palam ambulabat apud Iudæos, sed abiit
in regionem iuxta desertum, in ciuitatem,
quæ dicitur Ephrem, & ibi morabatur
55 cum discipulis suis. * Proximum autem
erat Pascha Iudæorum: & ascenderunt
multi Ierosolimam de regione ante Pal-
56 cha, ut sanctificarent seipsos. * Quærebant
ergo Iesum: & colloquebantur ad inuicem,
in templo stantes: Quid putatis, quia non
uenit ad diem festum: Dederant autem
Pontifices, & Pharisei mandatum, ut si
quis cognouerit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum.

Inf. 12. c.
14.

C A P. XII.

Apud Martham, & Lazarum receptus, un-
guento à Maria ungitur, murmurante Iuda
furo: cogitant autem principes sacerdo-
tum etiam Lazarum occidere: Iesus a bello
uictus cum honore Ierosolimam ingreditur: &
gentibus eum uidere cupientibus, dicit bo-
rano sua clarificationis instare, sed granum
frumenti prius mortificandum: vox Patris
auditur de clarificando nomine suo: princeps
huius mundi foras eiciendus: de exaltatio-
ne Iudæorum prophetata ab Isaia: in Christo
honoratur, aut speratur Pater.

I Iesus ergo ante sex dies Paschæ uenit Be-
A thaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitauit Iesus. * Fecerunt autem

Matt. 26. 1.

ei cor-

Marc. 14. 8.
30.

ei coenam ibi: & Martha ministrabat, Lazarus verò vnus erat ex discumbentibus cum eo. * Maria ergo accepit libram vnguenti nardi pistic, pretiosi, & vnxit pedes Iesu, & extersit pedes eius capillis suis: & domus impleta est ex odore vnguenti. * Dixit ergo vnus ex discipulis eius, Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus. * Quare hoc vnguentum non veniit trecentis denarijs, & datum est egenis? * Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia furerat, & loculos habens, ea quæ mittebantur, portabat. * Dixit ergo Iesus: Sinite illam, vt in diem, sepulture mee seruet illud. * Pauperes enim semper habetis vobiscum: me autem non semper habebitis. * Cognouit ergo turba multa ex Iudæis, quia illic est: & venerunt, non propter Iesum tantum, sed vt Lazarum viderent, quem suscitauit à mortuis. * Cogitauerunt autem principes sacerdotum, vt & Lazarum interficerent: * Quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum. * In crastinum autem, turba multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent, quia venit Iesus Iherosolimam: Acceperunt ramos palmarum, & processerunt obuiam ei, & clamabant: Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israel. * Et inuenit Iesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est: * Noli timere filia Sion: ecce rex tuus venit sedens super pullum asinæ. * Hæc non cognouerunt discipuli eius primum: sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt, quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecerunt ei. * Testimonium ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo quando Lazarum vocauit de monumento, & suscitauit eum à mortuis. * Propterea & obuiam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum. * Pharisæi ergo dixerunt ad semetipsos: Videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit. * Erant autem quidam Gentiles, ex his qui ascenderant, vt adorarent in die festo. * Hi ergo acceperunt ad Philippum, qui erat à Bethsaida Galilææ, & rogabant eum, dicentes: Domine, volumus Iesum videre. * Venit Philippus, & dicit Andree: Andreas rursum, & Philippus dixerunt Iesu. * Iesus autem respondit eis, dicens: Venit hora, vt clarificetur Filius hominis. * Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit: * Ipsum solum manet, si autem mortuum fuerit, multum fructum afferet. Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit

Matt. 11. 8.
7.
Marc. 11.
9. 7.
Luc. 19. f.
17.
Zach. 9. b. 6

26 eam. * Si quis mihi ministrat, me sequatur: & vbi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum Pater meus. * Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater saluifica me ex hac hora. Sed propterea 28 veni in horam hanc. * Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo: Et 29 clarificauit, & iterum clarificabo. * Turba ergo, quæ stabat, & audierat, dicebat contrarium esse factum. Alij dicebant: Angelus ei locutus est. * Respondit Iesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed 31 propter vos. * Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi eijcietur foras. * Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. (Hoc autem dicebat, significans qua morte esset mortuus.) * Respondit ei turba: Nos audiimus ex lege, quia Christus manet in æternum: & quomodo tu dicis, Oportet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis? * Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate, dum lucem habetis, vt non vos tenebræ comprehendant: & qui ambulant in tenebris, nescit quo vadat. * Dum lucem habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis: Hæc locutus est Iesus: & abiit, & abscondit se ab eis. * Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum: * Vt sermo Isaïæ prophetae impleteretur, quem dixit: Dñe, quis credidit auditui nostro? & 39 brachium Dñi cui reuelatus est? Propterea nõ poterant credere, quia iterum dixit Isaïas: 40 Excæcaui oculos eorum, & indurauit cor eorum: vt non videant oculis, & non intelligent corde, & conuerterantur, & sanem 41 eos. * Hæc dixit Isaïas, quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo. * Verumtamen & ex principibus multi crederunt in eum: sed propter Pharisæos non confitebantur, vt è synagoga non eijcerentur. * Dilexerunt enim gloriam hominum magis, quàm gloriam Dei. * Iesus autem clamauit, & dixit: Qui credit in me, non credit in me, sed in eum, 45 qui misit me. * Et qui videt me, videt eum, qui misit me. * Ego lux in mundum veni: vt omnis, qui credit in me, 47 in tenebris non maneat. * Et si quis audierit verba mea, & non custodierit: ego non iudico eum. non enim veni, vt iudicem mundum, sed vt saluificem mundum. * Qui spernit me, & non accipit verba mea: habet qui iudicet eum. sermo, quem locutus sum, ille iudicabit eum in nouissimo die. * Quia ego ex me ipso non sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid

Matt. 10. d.
19. & 10. d.
31.
Marc. 8. d.
15.
Luc. 9. c. 14.
& 17. 5. 11.

Pf. 109. n. 1.
& 110. d. 1.
17. 40. n. 6.
Zach. 7. 5.
15.

Isaïæ 54. a.
7.
Rom. 10. d.
16.
1sa. 6. c. 10.
Rom. 11. b.
8.
Matt. 11. b.
14.
Marc. 14. b.
11.
Luc. 8. b. 10
Act. 13. f.
17.

Matt. 4. b.
16.

quid dicam, & quid loquar. * Et scio, 30
quia mandatum eius vita aeterna est. Quae

ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic
loquor.

C A P. XII.

Iesus à coena lineo praeinctus, lauat pedes discipulorum, renuensque primum Petro, exhortans ut idem inuicem faciant: proditorem suum Iohanni indicat; quo post buccellam agresso, dicit se clarificatum: de nouo mandato dilectionis: Petro triam praeclit sui abnegationem.

Matt. 26. 2.
Marc. 14. 8.
Luc. 22. 8. 1.

Ante diem festum Paschae, sciens Iesus, 1
quia venit hora eius, ut transeat ex A
hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset
suos, qui erant in mundo, in finem dilexit
eos. * Et coena facta, cum diabolus iam 2
misset in cor, ut traderet eum Iudas Si-
monis Iscariotae: * Sciens quia omnia dedit 3
ei Pater in manus, & quia à Deo exiit, &
ad Deum vadit: * Surgit à coena, & ponit
vestimenta sua: & cum accepisset lineum, 4
praeinxit se. * Deinde mittit aquam in
peluim, & coepit lauare pedes discipulo-
rum, & extergere lineo, quo erat praein-
ctus. * Venit ergo ad Simonem Petrum. 5
Et dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lauas
pedes? * Respondit Iesus, & dixit ei: Quod
ego facio, tu nescis modo, scies autem po-
stea. * Dicit ei Petrus: Non lauabis mihi 6
pedes in aeternum. Respondit ei Iesus: Si
non lauero te, non habebis partem me-
cum. * Dicit ei Simon Petrus: Domine 7
non tantum pedes meos, sed & manus, &
caput. * Dicit ei Iesus: Qui lotus est, non 8
indiget nisi, ut pedes lauet, sed est mundus
totus. Et vos mundi estis, sed non om-
nes. * Sciebat enim quisnam esset, qui 9
traderet eum: propterea dixit: Non estis
mundi omnes. * Postquam ergo lauit pe- 10

des eorum, & accepit vestimenta sua, cum
recubisset iterum, dixit eis: Scitis quid
13 fecerim vobis? * Vos vocatis me Magi-
ster, & Domine: & benedicitis: sum ete-
14 nim. * Si ergo ego laui pedes vestros, Do-
minus, & Magister: & vos debetis alter al-
15 terius lauare pedes. * Exemplum enim
dedit vobis, ut quemadmodum ego feci vo-
16 bis, ita & vos faciatis. * Amen, amen dico
vobis: Non est seruus maior domino suo:
neque Apostolus maior est eo, qui misit il-
17 lum. * Si haec scitis, beati eritis si feceri-
18 tis ea. * Non de omnibus vobis dico: ego
scio quos elegerim: sed ut adimpleatur
Scriptura: qui manducat mecum panem,
19 leuabit contra me calcaneum suum. * A-
modo dico vobis, priusquam fiat: ut cum
factum fuerit, credatis quia ego sum. *
20 Amen, amen dico vobis: Qui accipit si-
quem misero, me accipit: qui autem me
21 accipit, accipit eum, qui me misit. * Cum
haec dixisset Iesus, turbatus est spiritu: &
protestatus est, & dixit: Amen, amen dico
22 vobis: Quia vnus ex vobis tradet me. * As-
piciebant ergo ad inuicem discipuli, haesi-
23 tantes de quo diceret. * Erat ergo recum-
bens vnus ex discipulis eius in sinu Iesu,
24 quem diligebat Iesus. * Innuit ergo huic
Simon Petrus: & dixit ei: Quis est, de
25 quo dicit? * Itaque cum recubisset ille
supra pectus Iesu, dicit ei: Domine quis
26 est? Respondit Iesus: Ille est, cui ego in-
tinctum panem porrexero. Et cum intin-
xisset panem, dedit Iudae Simonis Iscario-
27 tae. * Et post buccellam, introiuit in eum
satanas. Et dixit ei Iesus: Quod facis, fac
28 citius. * Hoc autem nemo sciuit discum-
29 bentium ad quid dixerit ei. * Quidam
coim

In 19. 2. 20
Matt. 10. 40.
24.
Luc. 8. 1. 40.
P. 40. 1. 10.

Matt. 10. 40.
40.
Luc. 10. 40.
16.
Matt. 16. 16.
17.
Marc. 14. 8.
1.
Luc. 11. 2. 1

Luc. 11. 1.
11.

enim putabant, quia oculos habebat Iudas, quod dixisset eis Iesus: Eme ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis, ut aliquid daret. Cum ergo accepisset ille buccellam, exiit continuò. Erat autem nox. Cum ergo exisset, dixit Iesus: Nunc clarificatus est filius hominis: & Deus clarificatus est in eo. Si Deus clarificatus est in eo, & Deus clarificabit eum in semetipso: & continuò clarificabit eum. Filioli, adhuc modicum vobiscum sum. Quæretis me: & sicut dixi Iudeis: Quo ego vado, vos non potestis venire: & vobis dico modo. Mandatum nouum do vobis: Ut diligatis inuicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis inuicem. In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectione habueritis ad inuicem. Dicit ei Simon Petrus: Domine, quo vadis? Respondit Iesus. Quo ego vado, non potes me modo sequi: sequeris autem postea. Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi qui modo? animam meam pro te ponam. Respondit ei Iesus: Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi: Non cantabit gallus, donec ter me neges.

C A P. XIV.

Consolando discipulos: ait multas in domo Patris esse mansiones, sequi rursum illos assumpturum: Thomæ dicit, se offerre viam, veritatem & vitam: Philippo autem, Patrem in se videri; illosque accepturos quicquid suo nomine petierint, & se alium Paraclitum à Patre eis missurum: docet quis ipsum diligere dicendus sit, & qualem pacem relinquas discipulis, qui de ipsius discessu merito gaudere deberent.

Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, & in me credite. In domo Patris mei mansiones multæ sunt, si quo minus, dixissem vobis: Quia vado parare vobis locum. Et si abiero, & præparauero vobis locum: iterum venio, & accipiam vos ad me ipsum, ut vbi sum ego, & vos sitis. Et quo ego vado, scitis, & viam scitis. Dicit ei Thomas: Domine, nescimus quo vadis: & quomodo possumus viam scire? Dicit ei Iesus: Ego sum via, & veritas, & vita: nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognouissetis me, & Patrem meum utique cognouissetis: & amodo cognoscetis eum, & vidistis eum. Dicit ei Philippus: Domine ostende nobis Patrem, & sufficit nobis. Dicit ei Iesus: Tanto tempore vobiscum sum: & non cognouistis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Quomodo tu dicis: Osten-

de nobis Patrem? Non creditis, quia ego in Patre, & Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, à me ipso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit opera. Non creditis, quia ego in Patre, & Pater in me est? Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, opera, quæ ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet: quia ego ad Patrem vado. Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, faciam: ut glorificetur Pater in Filio. Si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciam. Si diligitis me, mandata mea seruare. Et ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum. Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum, vos autem cognoscetis eum: quia apud vos manebit, & in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum: & mundus me iam non videt. Vos autem videtis me: quia ego vivo, & vos viuētis. In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Qui habet mandata mea, & seruata ea, ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur à Patre meo: & ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum. Dicit ei Iudas, non ille Iscariotes: Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis teipsum, & non mundo? Respondit Iesus, & dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus: Qui non diligit me, sermones meos non seruat. Et sermonem quem audistis, non est meus: sed eius, qui misit me, Patris. Hæc locutus sum vobis, apud vos manens. Paraclitus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, quæcumque dixerò vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Audistis, quia ego dixi vobis: Vado, & venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis prius quam fiat: ut cum factum fuerit, credatis. Iam non multa loquar vobiscum, venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quidquam. Sed ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Surgite, eamus hinc.

C A P. X V.

Christus vitis, Pater agricola, discipuli vero palmites: praeceptum Christi de mutua dilectione frequenter iteratum: Apostoli amici Christi, quibus secreta sua communicauit, & elegit eos, ut fructum perpetuum afferrent; quos roborat aduersus mundi odium, ac persecutiones, dicens Iudeos excusationem non habere de peccato suo.

Ego sum vitis vera: & Pater meus agricola est. * Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum: & omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat. * Iam vos mundi estis, propter sermonem, quem locutus sum vobis. * Manete in me: & ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum à semetipso, nisi manserit in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis. * Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. * Si quis in me non manserit: mittetur foras sicut palmes, & arescet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet. * Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint: quodcumque volueritis petetis, & fiet vobis. * In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli. * Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. * Si praecepta mea seraueritis, manebitis in dilectione mea, sicut & ego Patris mei praecepta seruauimus, & maneo in eius dilectione. * Hæc locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur. * Hoc est praeceptum meum, ut diligatis inuicem, sicut dilexi vos. * Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. * Vos amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. * Iam non dicam vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia quaecumque audiui à Patre meo, nota feci vobis. * Non vos me elegistis: sed ego elegi vos, & posui vos ut eatis, & fructum afferatis: & fructus vester maneat: ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. * Hæc mando vobis, ut diligatis inuicem. * Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit. * Si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat, diligeret: quia verò de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. * Memenote sermonis mei, quem ego dixi vobis: Non est seruus maior domino suo. Si me persecuti sunt, & vos persequentur: si ser-

Supr. 11. b.
10.

Supr. 11. d.
14.
Eph. 1. 6. 9.
1. Thes. 4.
d. 9.

Matt. 18. d.
19.
1. 1. 10. 11.
1. 4. b. 7.

Supr. 11. b.
16.
Marc. 14. c.
24.

monem meum seruauerunt, & vestrum seruabunt. * Sed hæc omnia facient vobis propter nomen meum: quia nesciunt eum, qui misit me. * Si non venissem, & locutus fuisset eis, peccatum non haberent: nunc autem excusationem non habent de peccato suo. * Qui me odit, & Patrem meum odit. * Si opera non fecissem in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum non haberent: nunc autem, & viderunt, & oderunt & me, & Patrem meum. * Sed ut adimpleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est: Quia odio habuerunt me gratis. * Cum autem venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis à Patre, spiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me: * Et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis.

Marc. 14. d.
9.

Ps. 14. c. 19.
Luc. 14. d.
49.

C A P. X V I.

Discipulis prædicte futuras persecutiones, & quod eis expediat, ut ipse vadat, quo veniat Paraclitus, qui mundum arguat, ipsosque doceat, & Christum clarificet: declarat, quod dixerat, Modicum & iam non videbitis me, &c. addens similitudinem de muliere pariente, hortatur ut à Patre petant ipsius nomine; prædicteque ipsorum fugam.

Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini. * Absque synagogis facient vos: sed venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur obsequium se præstare Deo. * Et hæc facient vobis, quia non nouerunt Patrem, neque me. * Sed hæc locutus sum vobis: ut cum venerit hora, eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis. * Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram. Et nunc vado ad eum, qui misit me; & nemo ex vobis interrogat me, Quo vadis? * Sed quia hæc locutus sum vobis, tristitia impleuit cor vestrum. * Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis, ut ego vadam: si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. * Et cum venerit ille, arguet mundum de peccato, & de iustitia, & de iudicio. * De peccato quidem, quia non crediderunt in me: * De iustitia verò, quia ad Patrem vado, & iam non videbitis me: * De iudicio autem, quia princeps huius mundi iam iudicatus est. * Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo. * Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. non enim loquetur à semetipso: sed quaecumque audiet, loquetur, & quæ ventura sunt annuntiabit vobis. * Ille me clarificabit: quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. * Omnia quaecumque habet pater,

pater, mea sunt. Propterea dixi: quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. * Mo- 16 dicum, & iam non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me: quia vado ad Patrem. * Dixerunt ergo ex discipulis eius 17 ad inuicem: Quid est hoc, quod dicit nobis: Modicum, & non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me, & quia vado ad Patrem: * Dicebant ergo: Quid est 18 hoc, quod dicit, Modicum? nescimus quid loquitur. * Cognouit autem Iesus, quia vo- 19 lebant eum interrogare, & dixit eis: De hoc queritis inter vos, quia dixi, Modicum, & non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me. * Amen, amen dico vobis: 20 quia plorabitis, & flebitis vos, mundus autem gaudet: vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. * Mulier cum parit, tristitiam habet, quia ve- 21 nit hora eius: cum autem pepererit puerum, iam non meminit pressuræ propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristitiam 22 habetis, iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum: & gaudium vestrum nemo tollet à vobis. * Et in illo die me non 23 rogabitis quidquam. Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabo vobis. * Vtique modo non peti- 24 stis quidquam in nomine meo: Petite, & D accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. Hæc in prouerbis locutus sum vobis. Ve- 25 nit hora, cum iam non in prouerbis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiabo vobis. * In illo die in nomine meo pete- 26 tis: & non dico vobis, quia ego rogabo Patrem de vobis: Ipse enim Pater amat vos, 27 quia vos me amastis, & credidistis, quia ego à Deo exiui. * Exiui à Patre, & veni in 28 mundum: iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem. * Dicunt ei discipuli eius: 29 Ecce nunc palam loqueris, & prouerbum nullum dicis. Nunc scimus, quia scis omnia, & non opus est tibi, ut quis te interroget: in hoc credimus, quia à Deo existi. * Respondit eis Iesus: Modo creditis? * Ecce 31 venit hora, & iam venit, ut dispergemini: vnusquisque in propria, & me solum relin- 32 quatis: & non sum solus, quia Pater mecum est. * Hæc locutus sum vobis, ut in 33 me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite, ego vici mundum.

C A P. XVII.

Oratio Christi ad Patrem pro vniuersaque clarificatione, pro discipulis, & iis, qui per illos in ipsum essent crediduri, ut seruentur à malo, & omnes sint vnum, mundusque cognoscat ipsum fuisse à Patre missum.

Hæc locutus est Iesus: & subleuatis oculis in cælum, dixit: Pater venit hora, clarifica filium tuum, ut filius tuus 1 clarificet te: * Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne, quod dedisti ei, dec 2 eis vitam æternam. * Hæc est autem vita æterna: Ut cognoscat te, solum Deum ve- 3 rum, & quem misisti Iesum Christum. * Ego te clarificauit super terram: opus con- 4 summaui, quod dedisti mihi, ut faciam. * Et nunc clarifica me tu Pater apud te metipsum, claritate, quam habui prius, quam 5 mundus esset apud te. * Manifestaui nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de 6 mundo: tui erant, & mihi eos dedisti: & sermonem tuum seruauerunt. * Nunc cognouerunt, quia omnia, quæ dedisti mihi, 7 abs te sunt: * Quia verba, quæ dedisti mihi, dedi eis: & ipsi acceperunt, & cognouerunt 8 verè, quia à te exiui, & crediderunt, quia tu me misisti. * Ego pro eis rogo: Non pro 9 mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mi- 10 hi: quia tui sunt: * Et mea omnia tua sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum in eis. 11 Et iam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te venio. Pater sancte, ser- 12 uua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi: ut sint vnum, sicut & nos. * Cum essem cum 13 eis, ego seruabam eos in nomine tuo. Quos dedisti mihi, custodiui: & nemo ex eis periit, nisi filius perditionis, ut Scriptura im- 14 pleatur. * Nunc autem ad te venio: & hæc loquor in mundo, ut habeant gaudium 15 meum impletum in semetipsis. * Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut & 16 ego non sum de mundo. * Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serues eos à malo. 17 De mundo non sunt, sicut & ego non sum de mundo. * Sanctifica eos in veritate. Ser- 18 mo tuus veritas est. * Sicut tu me misisti in mundum, & ego misi eos in mundum. * Et pro eis ego sanctifico meipsum: ut sint & 19 ipsi sanctificati in veritate. * Non pro eis autem rogo tantum, sed & pro eis, qui cre- 20 dituri sunt per verbum eorum in me: * Ut omnes vnum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis vnum sint: ut 21 credat mundus, quia tu me misisti. * Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis: ut 22 sint vnum, sicut & nos vnum sumus. * Ego in eis, & tu in me: ut sint consummati in vnum: & cognoscat mundus, quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti. 23 Pater, quos dedisti mihi, volo ut vbi sum ego, & illi sint mecum: ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi: quia dilexisti me ante constitutionem mundi. * Pater iuste, mundus te non cognouit: ego autem te cognoui: & hi cognouerunt, quia

Supr. 14. c.
11.
Matt. 7. 8.
7. & 11. c.
22.

Matt. 13. c.
24.
Luc. 1. 8. g.
Iuc. 1. 8. f.

Matt. 14. c.
11.
Matt. 14. c.
31.

Matt. 28. d.
18.

In E. 18 b. 9.
P. 102. b. k.

tu me misisti. * Et notum feci eis nomen a-
rum, & notum faciam: ut dilectio, qua di-
lexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

C A P. X V I I.

*Iesus à Iudais capitur, illis primum ad ipsius
verbum in terram cadentibus: ad Annam,
& Caipham ducitur respondens interrogan-
ti Pontifici, alapa caditur: ter à Petro negat-
ur: ductus in pratorium, dicit Pilato suum
regnum non esse de hoc mundo: Iudai Iesum
mori cupiunt, soluto Barabba.*

Matt. 16. 6.
6.
Matt. 14. 8.
11.
Luc. 22. 4.
10.
1 Reg. 11. 6.
21.
Matt. 19. 2.
47.
Marc. 14. 2.
24.
Luc. 22. 2.
67.

Supr. 17. c.
12.

Luc. 7. 36.
Supr. 12. c.
69.

Matt. 16. 2.
18.
Marc. 14. 2.
34.
Luc. 22. 2.
74.

Hæc cum dixisset Iesus, egressus est
cum discipulis suis trans Torrentem A-
Cedron, ubi erat hortus, in quem introiit
ipse, & discipuli eius. * Sciebat autem &
Iudas, qui tradebat eum, locum: quia fre-
quenter Iesus conuenerat illuc cum disci-
pulis suis. * Iudas ergo cum accepisset co-
hortem, & à Pontificibus, & Phariseis mi-
nistros, venit illuc cum lanternis, & faci-
bus, & armis. * Iesus itaque sciens omnia,
quæ ventura erant super eum, processit, &
dixit eis: Quem queritis? * Responderunt
ei: Iesum Nazarenum. Dicit eis Iesus: Ego
sum. Stabat autem, & Iudas, qui tradebat
eum, cum ipsis. * Ut ergo dixit eis: Ego sum:
abierunt retrorsum, & ceciderunt in ter-
ram. * Iterum ergo interrogauit eos: quem
queritis? Illi autem dixerunt: Iesum Naza-
renum. * Respondit Iesus: Dixi vobis, quia
ego sum: si ergo me queritis, sinite hos ab-
ire. Ut impleretur sermo, quem dixit: Quia
quos dedisti mihi, non perdi ex eis quem,
quam Simon ergo Petrus habens gladium
eduxit eum: & percussit pontificis seruum:
& abscidit auriculam eius dexteram. Erat
autem nomen seruo Malchus. * Dixit ergo
Iesus Petro: Mitte gladium tuum in vagi-
nam. Calicem quem dedit mihi Pater, non
vis, ut bibam illum? * Cohors ergo, & tri-
bunus, & ministri Iudeorum comprehen-
derunt Iesum, & ligauerunt eum: * Et ad-
duxerunt eum ad Annam primum, erat
enim socer Caipha, qui erat pontifex anni
illius. * Erat autem Caiphas, qui con-
filium dederat Iudæis: Quia expedit,
vnum hominem mori pro populo. Seque-
batur autem Iesum Simon Petrus, & alius
discipulus. Discipulus autem ille erat no-
tus pontifici, & introiit cum Iesu in atrium
pontificis. * Petrus autem stabat ad ostium
foris. Exiit ergo discipulus alius, qui erat
notus pontifici, & dixit ostiariæ, & intro-
dixit Petrum. * Dicit ergo Petro ancilla
ostiaria: Nunquid & tu ex discipulis es ho-
minis istius? Dicit ille: Non sum. * Stabant
autem serui & ministri ad prunas, quia fri-
gus erat, & calefaciebant se: erat autem cū

19 eis, & Petrus stans, & calefaciens se. * Pon-
tifex ergo interrogauit Iesum de discipulis
20 suis, & de doctrina eius. * Respondit ei Ie-
sus: Ego palam locutus sum mundo: ego
semper docui in synagoga, & in templo,
quo omnes Iudæi conueniunt: & in oculis
21 eo locutus sum nihil. Quid me interrogas?
interroga eos, qui audierunt quid locutus
sim ipsis: ecce hi sciunt, quæ dixerim ego. *
22 Hæc autem cum dixisset, vnus assistens
ministerum dedit alapam Iesu, dicens: Sic
23 respondes pontifici? * Respondit ei Iesus:
Si malè locutus sum, testimonium perhibe
24 de malo: si autem benè, quid me cedis? * Et
misit eum Annas ligatum ad Caipham po-
25 tificem. * Erat autem Simon Petrus stans,
& calefaciens se. Dixerunt ergo ei: Nun-
quid & tu ex discipulis eius es? Negauit
26 ille, & dixit: Non sum. * Dicit ei vnus ex
seruis pontificis, cognatus eius, cuius ab-
scidit Petrus auriculam: Nonne egote vidi
27 in horto cum illo? Iterum ergo negauit Pe-
28 trus: & statim gallus cantauit. * Adducunt
ergo Iesum à Caipha in pratorium. Erat
autem mane: & ipsi nō introierunt in prę-
torium, ut non contaminarentur, sed ut
29 manducarent Pascha. * Exiit ergo Pilatus
ad eos foras, & dixit: Quam accusationem
30 affertis aduersus hominem hunc? * Re-
31 sponderunt, & dixerunt ei: Si non esset hic
32 malefactor, non tibi tradidissemus eum. *
Dixit ergo eis Pilatus: Accipite eum vos,
& secundum legem vestram iudicate eum.
Dixerunt ergo ei Iudæi: Nobis non licet in-
33 terficere quemquam: * Ut sermo Iesu im-
pleretur, quem dixit, significans, quæ morte
34 esset moriturus. * Introiit ergo iterum in
pratorium Pilatus, & vocauit Iesum, & di-
35 xit ei: Tu es rex Iudeorum? * Respondit Ie-
sus: A temetipso hoc dicis an alij dixerunt
36 tibi de me? * Respondit Pilatus: Nunquid
ego Iudeus sum? Gens tua, & pontifices
37 tradiderunt te mihi: quid fecisti? * Respon-
dit Iesus: Regnum meum non est de hoc
mundo, si ex hoc mundo esset regnum
meum, ministri mei vtique decertarent, ut
non traderer Iudæis: nunc autem regnum
38 meum non est hinc. * Dixit itaque ei Pila-
tus: Ergo rex es tu? Respondit Iesus: Tu di-
cis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus
sum, & ad hoc veni in mundum, ut testi-
monium perhibeam veritati: omnis qui
39 est ex veritate, audit vocem meam. * Di-
cit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum
hoc dixisset, iterum exiit ad Iudæos, &
dicit eis: Ego nullam inuenio in eo causam.
40 * Est autem consuetudo vobis, ut vnum di-
mittam vobis in Pascha: vultis ergo dimit-
tam vobis regem Iudeorum? * Clamaue-
runt ergo rursus omnes, dicentes: Non
hunc

Matt. 16. 6.
67.
Marc. 14. 2.
11.
Luc. 22. 2.
34.
Matt. 16. 2.
67.
Marc. 14. 2.
67.
Luc. 22. 2.
34.
Matt. 17. 2.
34.
Marc. 14. 2.
11.
Luc. 22. 2.
34.
Matt. 16. 2.
67.
Marc. 14. 2.
11.
Luc. 22. 2.
34.

Matt. 16. 2.
15.
Marc. 14. 2.
34.
Luc. 22. 2.
34.

hunc, sed Barabbam. Erat autem Barabbas latro.

C A P. XIX.

A Pilato flagellatur, variisque modis affligitur, & spinis coronatur, ad mortem depositus: rursusque à Pilato examinatus, ostendit illum desuper tantum habere in ipsum potestatem: Pilatus meretriciosus, Iesum, quem regem dicis Iudæorum morti adiudicat: Iesus biniulans sibi crucem, inter latrones crucifigitur, posito à Pilato super crucem titulo, dimissis à militibus vestimentis, & sorte detunica missa: Iesus matri Ioannem, matremque Ioanni commendat: & siciens acetum pocatur, consummatisque omnibus tradit spiritibus: fractis latronum cruribus ex aperto Cribelli latere sanguis, & aqua præfuit, eiusque corpus myrrha, & alio conditum sepelitur.

Mat. 27. c.
17.
Marc. 15. b.
16.

Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit. * Et milites plerentes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius: & veste purpurea circumdederunt eum. * Et veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Iudæorum: & dabant ei alapas. * Exiit ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis, quia nullam inuenio in eo causam. * (Exiit ergo Iesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum.) Et dicit eis Pontifices, & ministri clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite enim vos, & crucifigite: ego enim non inuenio in eo causam. * Responderunt ei Iudæi: Nos legem habemus, & secundum legem debet mori, quia filium Dei se fecit. * Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit. * Et ingressus est prætorium iterum: & dicit ad Iesum: Vnde es tu? Iesus autem responsum non dedit ei. * Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? Respondit Iesus: Non haberes potestatem aduersum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea, qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. * Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamabant dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris: omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari. * Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum: & sedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha. * Erat autem Parasceue Paschæ, hora quasi sexta,

15 & dicie Iudæis: Ecce rex vester. Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus regem, nisi Cæsarem. * Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur. Susceperunt autem Iesum, & eduxerunt. * Et baiulans sibi crucem, exiit in eum, qui dicitur Caluariz, locum, Hebraice autem Golgotha: Vbi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos, 19 hinc & hinc, medium autem Iesum. Scriptum est autem & titulum Pilatus: & posuit super crucem. Erat autem scriptum: Iesus Nazarenus, Rex Iudæorum: * Hunc ergo titulum multi Iudæorum legerunt: quia propè ciuitatem erat locus, ubi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum Hebraice, Græce, & Latine. * Dicebant ergo Pilato Pontifices Iudæorum: Noli scribere, Rex Iudæorum; sed quia ipse dixit: Rex sum Iudæorum. * Respondit Pilatus: Quod scripsi, scripsi. * Milites ergo cum crucifixis eum, acceperunt vestimenta eius, (& fecerunt quatuor partes: unicuique militi partem) & tunicam. Erat autem tunica inconfutilis, desuper contexta per totum. * 24 Dixerunt ergo ad inuicem: Nō scindamus eam, sed fortiamur de illa cuius sit. Ut Scriptura impleteretur, dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. * Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius Maria Cleopha, & Maria Magdalene. * Cum vidisset ergo Iesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: 27 Mulier, ecce filius tuus. * Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. * Postea sciens Iesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori eius. * Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinatio capite tradidit spiritum. * Iudæi ergo, (quoniam parasceue erat) ut non remaneret in cruce corpora sabbato, (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogauerunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. * Venerunt ergo milites: & primi quidem fregerunt crura, & alterius, qui crucifixus est cum eo. * 33 Ad Iesum autem cum venissent, ut viderūt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura: * Sed vnus militum lancea latus eius aperuit, & cōtinuò exiit sanguis, & aqua. 35 Et qui vidit, testimonium eius. Et ille scit, quia vera dicit: ut & vos credatis. * Facta sunt

Mat. 27. d.
11.
Marc. 15. b.
16.
Luc. 23. c.
11.

Mat. 27. d.
11.
Marc. 15. b.
16.
Luc. 23. c.
16.
17. c. 18.

17. c. 18.

enim hæc, ut Scriptura impleteretur: Os non
 37 comminuetis ex eo. * Et iterum alia Scrip-
 tura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.
 38 Post hæc autem rogauit Pilatum Ioseph ab
 39 Arimathæa, (eo quod esset discipulus Iesu,
 occultus autem propter metum Iudæo-
 rum) ut tolleret corpus Iesu. Et permisit Pi-
 40 latus. Venit ergo, & tulit corpus Iesu. * Ve-
 nit autem & Nicodemus, qui venerat ad
 Iesum nocte primum, ferens mixturam
 myrrhæ, & aloes, quasi libras centum. Ac-
 ceperunt ergo corpus Iesu, & ligauerunt
 illud linteis cum aromatibus, sicut mos est
 41 Iudæis sepelire. * Erat autem in loco, ubi
 crucifixus est, hortus: & in horto monu-
 mentum nouum, in quo nondum quis-
 quam positus erat. * Ibi ergo propter Para-
 42 sceuen Iudæorum, quia iuxta erat inonu-
 mentum, posuerunt Iesum.

C A P. XX.

*Maria Magdalene prima venit ad monumen-
 tum, deinde Petrus, & Ioannes: illa plorans
 ad monumentum videt Angelos, tandemque
 Iesum agnoscit: qui apparens Apostolis, pa-
 cem illis optat: & ostensis manibus, ac late-
 re, dat eis Spiritum sanctum, ut peccata re-
 mittant, ac retineant: rursusque non cre-
 denti Thomæ apparenscum reliquis discipu-
 lis, corpus præbet palpandum, beatos dicens,
 qui in ipso non viso crediderunt: Multa
 Christi signa non sunt in hoc libro scripta.*

VNa autem sabbati, Maria Magdalene
 venit mane, cum adhuc tenebræ es-
 sent ad monumentum: & vidit lapidem
 sublatum à monumento. Cucurrit ergo, &
 venit ad Simonem Petrum, & ad alium di-
 scipulum, quem amabat Iesus, & dicit illis:
 Tulerunt Dominum de monumento, &
 nescimus ubi posuerunt eum. * Exiit ergo
 Petrus, & ille alius discipulus, & venerunt
 ad monumentum. * Currebant autem duo
 simul, & ille alius discipulus præcucurrit
 citius Petro, & venit primus ad monumē-
 tum. * Et cum se inclinasset, vidit posita lin-
 teamina, non tamen introiuit. * Venit ergo
 Simon Petrus, & sequens eum, & introiuit
 in monumentum, & vidit linteamina posi-
 ta, * Et sudarium, quod fuerat super caput
 eius, non cum linteaminibus positum, sed
 separatim inuolutum in vnum locum. *
 Tunc ergo introiuit, & ille discipulus, qui
 venerat primus ad monumentum: & vidit,
 & credidit. * Nondum enim sciebant Scri-
 pturam, quia oportebat eum à mortuis re-
 surgere. * Abierunt ergo iterum discipuli
 ad semetipsos. * Maria autem stabat ad mo-
 numentum foris, plorans. Dum ergo fleret,

inclinauit se, & prospexit in monumentū: *
 12 Et vidit duos Angelos in albis, sedentes,
 vnum ad caput, & vnum ad pedes, ubi po-
 13 situm fuerat corpus Iesu. * Dicit ei illi. Mu-
 lier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulerunt
 Dominum meum; & nescio ubi posuerunt
 14 eum. * Hæc cum dixisset, conuersa est re-
 15 tro, & vidit Iesum stantem: & non
 16 sciebat, quia Iesus est. * Dicit ei Iesus: Mu-
 lier, quid ploras? quem quæris? Illa existi-
 mans, quia hortulanus esset, dicit ei, Domi-
 ne, si tu sustulisti eum, dicito mihi ubi po-
 17 sisti eum; & ego eum tollam. * Dicit ei
 Iesus: Maria. Conuersa illa, dicit ei: Rab-
 18 boni (quod dicitur Magister.) * Dicit ei Ie-
 19 sus: Noli me tangere, nondum enim ascen-
 di ad Patrem meum: vade autem ad fratres
 meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem
 meum, & Patrem vestrum: Deum meum,
 20 & Deum vestrum. * Venit Maria Magdale-
 ne annuntians discipulis: Quia vidi Domi-
 num, & hæc dixit mihi. * Cum ergo sero es-
 set die illo, vna sabbatorum, & fores essent
 clausæ, ubi erant discipuli congregati pro-
 pter metum Iudæorum: venit Iesus, & ste-
 21 tit in medio, & dixit eis: Pax vobis. Et cum
 hoc dixisset, ostendit eis manus, & latus.
 Gausi sunt ergo discipuli, viso Domino. *
 22 Dixit ergo eis iterum. Pax vobis. Sicut mi-
 23 sit me Pater, & ego mitto vos. * Hæc cum
 dixisset, insufflauit: & dixit eis: Acci-
 24 pite Spiritum sanctum: * Quorum remise-
 ritis peccata, remittuntur eis: & quorum
 25 retinueritis, retenta sunt. * Thomas autem
 vnus ex duodecim, qui dicitur Dydimus,
 26 non erat cum eis, quando venit Iesus. * Di-
 xerunt ergo ei alij discipuli: Vidimus Do-
 minum. Ille autem dixit eis: Nisi videro in
 manibus eius fixuram clauorum, & mittā
 digitum meum in locum clauorum, & mit-
 tam manum meam in latus eius, non cre-
 27 dam. * Et post dies octo, iterum erant disci-
 puli eius intus, & Thomas cum eis. Venit
 Iesus ianuis clausis, & stetit in medio, &
 28 dixit: Pax vobis. * Deinde dicit Thomæ: In-
 29 ger digitum tuum huc, et vide manus meas,
 & affer manum tuam, & mitte in latus
 meum; & noli esse incredulus, sed fidelis. *
 30 Respondit Thomas, & dixit ei: Dominus
 meus, & Deus meus. * Dixit ei Iesus: Quia
 vidisti me Thomas, credidisti: beati qui non
 31 viderunt, & crediderunt. * Multa quidem
 & alia signa fecit Iesus in conspectu disci-
 pulorum suorum, quæ non sunt scripta in
 libro hoc. * Hæc autem scripta sunt, ut cre-
 datis, quia Iesus est Christus Filius Dei: &
 ut credentes, vitam habeatis in nomine
 eius.

C A P. XXI.

Piscantibus discipulis comprehendere fecit Iesus copiosam piscium multitudinem: quo signo Petrus per Ioannem Dominum agnoscens, mittit se in mare: & facto prandio, de amore in Christum iter interrogatus, iter accipit pascendas ipsius oves: & de futura passione sua admonetur frustra de Ioannis morte curiosè scrutatus: non omnia Christi facta scripta sunt.

Postea manifestauit se iterum Iesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestauit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas, qui dicitur Didymus, & Nathanael, qui erat à Cana Galilæe, & filij Zebedæi, & alij ex discipulis eius duo. * Dicit eis Simon Petrus: Vado pescari. Dicunt ei: Venimus & nos tecum. Et exierunt, & ascenderunt in nauim: & illa nocte nihil prendiderunt. * Mane autem facto stetit Iesus in littore: non tamen cognouerunt discipuli, quia Iesus est. * Dixit ergo eis Iesus: Pueri nunquid pulmentarium habetis: Responderunt ei: Non. * Dicit eis: Mittite in dexteram nauigij rete; & inuenietis. Miserunt ergo: & iam non valebant illud trahere præ multitudine piscium. * Dixit ergo discipulus ille, quem diligebat Iesus, Petro: Dominus est. Simon Petrus cum audisset, quia Dominus est, tunica succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare. * Alij autem discipuli nauigio venerunt, (non enim longè erant à terra, sed quasi cubicis ducentis) trahentes rete piscium. * Vt ergo descendebant in terram, viderunt prunas positas, & piscem superpositum, & panem, * Dicit eis Iesus: Afferte de piscibus, quos prendidistis nunc. Ascendit Simon Petrus, & traxit rete in terram, plenum magnis piscibus centumquingenta tribus. Et cum

12 tanti essent, non est scissum rete. * Dicit eis Iesus: Venite, prandete. Et nemo audebat discumbentium interrogare eum: Tu quis es? scientes, quia Dominus est. * Et venit Iesus, & accipit panem, & dat eis, & piscem similiter. * Hoc iam tertio manifestatus est Iesus discipulis suis, cum resurrexisset à mortuis. * Cum ergo prandissent, dicit Simon Petro Iesus: Simon Ioannis diligis me plus his? Dicit ei: Etiam Domine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. * Dicit ei iterum: Simon Ioannis, diligis me? At illi: Etiam Domine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. * Dicit ei tertio: Simon Ioannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me? Et dixit ei: Domine tu omnia noli: tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. * Amen, amen dico tibi: cum esses iunior, cingebas te, & ambulabas vbi volebas: cum autem senueris, extends manus tuas, & alius te cinget, & ducet, quo tu non vis. * Hoc autem dixit, significans qua morte clarificaturus esset Deum. Et cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere me. * Conuersus Petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Iesus, sequentem, qui & recubuit in coerta super pectus eius, & dixit: Domine: quis est, qui tradet te? * Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Iesu: Domine, hic autem quid? Dicit ei Iesus: Sic eum volo manere donec veniam, quid ad te? tu me sequere. * Exijt ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ei Iesus: Non moritur: sed: Sic eum volo manere donec veniam, quid ad te? * Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, & scripsit hæc: & scimus, quia verum est testimonium eius. * Sunt autem & alia multa, quæ fecit Iesus: quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt, libros.

2. Petr. 1. 14.

Sup. 1. c. 13

Sup. 10. 2. 10.

ACTVS APOSTOLORVM.

C A P. I.

Jesus promittens Apostolis Spiritum sanctum, dicit non esse ipsorum scire secreta verum futurarum tempora: & post ipsum in coelum ascensum dicitur ab Angelis similiter venturus: nomina Apostolorum: oratio Petri de vno in locum Iuda proditoris sufficiens; ubi praemissa precibus eligitur sortis Matthias.

Primum quidem sermonem feci de omnibus, o Theophile, quae coepit Iesus facere, & docere. Usque in diem, quae praecipiens Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est: Quibus & praebuit seipsum viuum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei. Et conuescens, precepit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem patris, quam audistis (inquit) per os meum: Quia Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui conuenerant, interrogabant eum, dicentes: Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora, vel momenta, quae Pater posuit in sua potestate: Sed accipietis virtutem superuenientis Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes in Ierusalem, & in omni Iudaea, & Samaria, & usque ad vltimum terrae. Et cum hac dixisset videntibus illis, eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque inuenerentur in coelum euntem illum, ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis, Qui & dixerunt: Viri Galilaei, quid statis aspicientes in coelum? hic Iesus, qui assumptus est a vobis in coelum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in coelum: Tunc reuersi sunt Ierosolymam, a monte, qui vocatur Oliueti, qui est iuxta Ierusalem, ablati habens iter. Et cum introissent in caenaculum, ascenderunt ubi manebant Petrus, & Ioannes, Iacobus, & Andreas, Philippus, & Thomas, Bartholomaeus, & Matthaeus, Iacobus Alphaei, & Simon Zelotes, & Iudas Iacobi. Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Iesu, & fratribus eius. In diebus illis exurgens Petrus

Luc. 24. 45.
1. 14. d. 26.
Marc. 1. 1.
1. 10.
Luc. 1. 1. 16.
1. 1. d. 26.

1. 1. d. 26.
Luc. 24. 45.
1. 1.

in medio fratrum dixit (erat autem turba hominum simul, fere centum viginti.) Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam praedixit Spiritus sanctus per os David de Iuda, qui fuit dux eorum, qui comprehenderunt Iesum: Qui connumeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerij huius. Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera eius. Et notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem, ita ut appellaretur ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eorum de terra, & non sit, qui inhabitet in ea: & episcopus eius accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intrauit, & exiit inter nos Dominus Iesus, Incipiens a baptismo Ioannis usque in diem, quae assumptus est a nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis. Et statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Iustus, & Matthiam. Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nostri omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus vnum. Accipere locum ministerij huius, & apostolatus, de quo praenunciatus est Iudas, ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis, & cecidit sors super Matthiam, & annumeratus est cum undecim Apostolis.

Ps. 40. c. 9.
1. 1. d. 26.

Matt. 27. 1.
7.

Ps. 68. c. 10.
Ps. 108. d. 8.

C A P. II.

Effuso super discipulos Spiritu sancto die Pentecostes, admirantur Iudaei, quod omnium loquantur linguis: discentes autem multo plenos esse confusus Petrus, citans inter alia sua concionis, Prophetiam Iosel: compuncti quoque Iudaei audito Petri consilio, conueruntur ad Christum tria circiter millia: simulque perseverant in doctrina Apostolorum, fractione panis, & orationibus, habentes omnia communia.

Et cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: Et factus est repente de caelo sonus, tamquam aduenientis Spiritus vehementis, & repleuit totam domum, ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis disperse linguae tanquam ignis: seditque supra singulos eorum: Et repleti sunt omnes Spiritu sancto, & coeperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus

Matt. 3. c. 11.
Mar. 1. 1. 1.
Luc. 3. c. 16.
1. 1. d. 19.
Sup. 1. 1. 1.
1. 1. d. 19.
1. 1. d. 19.

tus

tus sanctus dabat eloqui illis. * Erant autem in Ierusalem habitantes Iudæi, viri religiosi ex omni natione, quæ sub cælo est. * Facta autem hæc voces, conuenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebat vnusquisque lingua sua illos loquentes. * Stupebant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt? * Et quomodo nos audiuimus vnusquisque linguam nostram, in qua nati sumus: * Parthi, & Medi, & Ægypti, & qui habitant Mesopotamiam, Iudæam, & Cappadociam, Pontum, & Asiam, * Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Libyæ, quæ est circa Cyrenem, & aduenæ Romani, * Iudæi quoque, & Proselyti, Cretes, & Arabes: audiuimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei. * Stupebant autem omnes, & mirabantur ad inuicem dicentes: Quidnam vult hoc esse? Alij autem irsidentes dicebant: Quia multo pleni sunt isti. * Stans autem Petrus cum vndecim, leuauit vocem suam, & locutus est eis: Viri Iudæi, & qui habitatis Ierusalem vniuersi, hoc vobis notum sit, & auribus percipite verba mea. * Non enim sicut vos æstimatis, hi ebrii sunt, cum sit hora diei tertia: * Sed hoc est, quod dictum est per prophetam Joel: Et erit in novissimis diebus (dicit Dominus) effundam de Spiritu meo super omnem carnem, & prophetabunt filij vestri, & filia vestra: & iuvenes vestri visiones videbunt, & seniores vestri somnia somniant. * Et quidem super seruos meos, & super ancillas meas, in diebus illis effundam de Spiritu meo, & prophetabunt: * Et dabo prodigia in cælo, & signa in terra deorsum, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. * Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem,

antequam veniat dies Domini magnus, & manifestus. * Et erit: omnis quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit. Viri Israelitæ, audite verba hæc: Iesum Nazarenum, virum approbatum à Deo in vobis, virtutibus, & prodigijs, & signis, quæ fecit Deus per illum in medio vestri, sicut & vos scitis: * Huc definito consilio, & præscientia Dei traditum, per manus iniquorum attingentes interemistis: * Quem Deus suscitauit, soluris doloribus inferni, iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. * David enim dicit in eum: Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi ne commouear: * Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe. * Quoniam non dereliquis animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vitæ: & replebis me iucunditate cum facie tua. * Viri fratres, liceat audenter dicere ad vos de patriarcha David, quoniam defunctus est, & sepultus: & sepulchrum eius est apud nos vsque in hodiernum diem. * Propheta igitur cum esset, & sciret, quia inireiurando iurasset illi Deus de fructu lumbi eius sedere super sedem eius: * Prouidens locutus est de resurrectione Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro eius vidit corruptionem. * Hunc Iesum resuscitauit Deus, cuius omnes nos testes sumus. * Dextera igitur Dei exaltatus, & promissione Spiritus sancti accepta à Patre, effudit hunc, quem vos videtis & auditis. * Non enim David ascendit in cælum: dixit autem ipse: Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, * Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. * Certissi-

Rom. 10. 13.

Ps. 138. 8

J. Reg. 1. 10.

Ps. 138. 8. 11
Ps. 138. 10.
Infr. 23. 6.
13.

Ps. 138. 11.

Joel. 2. 28.
138. 11.

mè leuiat ergo omnis domus Israel, quia & Dominum eum, & Christum fecit Deus, hunc Iesum, quem vos crucifixistis. * His 37 autem auditis, compuncti sunt corde, & F dixerunt ad Petrum, & ad reliquos Apostolos: Quid faciemus, viri fratres? * Petrus 38 verò ad illos: Poenitentiam (inquit) agite, & baptizetur vnusquisque vestrum in nomine Iesu Christi, in remissionem peccatorum vestrorum: & accipietis donum Spiritus sancti. * Vobis enim est repromissio, 39 & filiis vestris, & omnibus, qui longè sunt, quoscunque aduocauerit Dominus Deus noster. * Alijs etiam verbis plurimis testificatus est, & exhortabatur eos, dicens: Saluamini à generatione ista praua. * Qui 41 ergo receperunt sermonem eius, baptizati sunt: & appositæ sunt in die illa animæ circiter tria millia. * Erant autem perseue- 42 rantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. * Fiebat autem omni animæ timor: 43 multa quoque prodigia, & signa per Apostolos in Ierusalem fiebant, & metus erat magnus in vniuersis. * Omnes etiam, qui 44 credebant, erant pariter, & habebant omnia communia. * Possessiones & substantias vendebant, & diuidebant illa omnibus, prout cuique opus erat. * Quotidie 46 quoque perdurantes vnanimiter in templo, & frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione, & simplicitate cordis, * Collaudantes Deum, & habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem agebat, qui salui fierent quotidie in idipsum.

C A P. I I I.

Petrus cum Ioanne claudum à matris utero sanauit, ac docet ipsos id fecisse per fidem nominis Christi; quem ostendit esse Messiam promissum per Moysen, & prophetas, ipsique Abrahæ.

Petrus autem, & Ioannes ascendebant in templum, ad horam orationis nominam. * Et quidam vir, qui erat claudus ex 2 vrerò matris suæ, baiulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, vt peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. * Is cum vidisset Petrum, & Ioannem incipientes introire in templum, rogabat vt eleemosynam acciperet. * Intuens autem in eum Petrus cum Ioanne, dixit: Respice in nos. * At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accipiturum ab eis. * Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Iesu

Christi Nazareni surge, & ambula. * Et apprehensa manu eius dextera, alleuauit eum, & protinus consolidatæ sunt basæ eius, & plantæ. * Et exiliens stetit, & ambulabat: & intravit cum illis in templum ambulans, & exiliens, & laudans Deum. * Et vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. * Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi: & impleti sunt stupore, et extasi, in eo quod contigerat illi. * Cum teneret autem Petrum, & Ioannem, cucurrit omnis populus ad eos, ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. * Videns autem Petrus respondit ad populum: Viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare? * Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus patrum nostrorum, glorificauit filium suum Iesum, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, iudicante illo dimitti. Vos autem sanctum, & iustum negastis, & peristis virum homicidam donari vobis: * Auditorem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitauit à mortuis, cuius nos testes sumus. * Et in fide nominis eius, hunc, quem vos vidistis, & nolitis, confirmauit nomen eius: & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum. * Et nunc si atres scio, quia per ignorantiam fecistis, sicut & principes 18 vestri. * Deus autem, quæ prænuñtiavit per os omnium prophetarum, pari Christum suum, sic impleuit. * Poenitemini igitur, & conuertimini, vt deleantur peccata vestra: 20 Vt cum venerint tempora refrigerij à conspectu Domini, & miserit eum, qui prædicatus est vobis, Iesum Christum, * Quem oportet quidem coelum suscipere vsque in tempora restitutionis omnium, quæ locutus est Deus per os sanctorum suorum à seculo prophetarum. * Moyses quidem dixit: 22 Quoniam Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus vester de fratribus vestris, tanquam me ipsum audietis iuxta omnia quæcunque locutus fuerit vobis. * Erit autem: 24 illi, exterminabitur de plebe. * Et omnes prophetae à Samuel, & deinceps, qui locuti sunt, annuntiauerunt dies istos. * Vos estis filij prophetarum, & testamenti, quod disposuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in semine tuo benedicentur omnes familiæ terræ. * Vobis primum Deus suscitans Filium suum, misit eum benedicentem vobis: vt conuertat se vnusquisque à nequitia sua.

Matt. 27 c.
10.
Marc. 11 c.
11.
Luc. 23 c.
18.
Ier. 28 & 40.

Deut. 18 c.
19.

Gen. 12 c.
15.

C A P. I V.

Apostoli post reclusionem in custodia examinati de claudi curatione, ostendunt in solo Christo lapide angulari esse salutem, nec principibus contra Dei iussu obtemperanti cessando à doctrina nominis Christi: dimissi vero, & orantes, accipiunt signa dati Spiritus sancti: nullus ipsorum quidquam proprium habebat, sed suis diuenditis faciebat pretium esse commune, sicut fecit Barnabas diuendito agro suo.

Loquentibus autem illis ad populum, superuenerunt sacerdotes, & magistratus templi, & Sadducei, Dolentes quod docerent populum, & annuntiarent in Iesu resurrectionem ex mortuis: Et iniecerunt in eos manus, & posuerunt eos in custodiam in crastinum: erat enim iam vespere. Multi autem eorum, qui audierant verbum, crediderunt: & factus est numerus virorum quinque millia. Factum est autem in crastinum, vt congregarentur principes eorum, & seniores, & Scribæ in Ierusalem: Et Annas princeps sacerdotum, & Caiphas, & Ioannes, & Alexander, & quotquot erant de genere sacerdotali. Et statuente eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, & seniores audite: Si nos hodie dijudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iste saluus factus est, Notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israel: quia in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitauit à mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est à vobis ædificantibus, qui factus est in caput anguli: Et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub coelo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri. Videntes autem Petri constantiam, & Ioannis, comperto quod homines essent sine literis, & idiotæ, admirabantur, & cognoscebant eos, quoniam cum Iesu fuerant: Hominem quoque videntes stantem cum eis, qui curatus fuerat, nihil poterant contradicere. Iusserunt autem eos foras extra concilium secedere: & conferebant ad inuicem, Dicentes: Quid faciemus hominibus istis? quoniam quidem notum signum factum est per eos, omnibus habitantibus Ierusalem: manifestum est, & non possumus negare. Sed ne amplius diuulgetur in populum, comminemur eis, ne ultra loquantur in nomine hoc vlli hominum. Et vocantes eos, denuntiauerunt, ne omnino lo-

querentur, neque docerent in nomine Iesu. Petrus verò, & Ioannes respondentes, dixerunt ad eos: Si iustum est in conspectu Dei, vos potius audire quam Deum, iudicate. Non enim possumus, quæ vidimus, & audiimus non loqui. At illi comminantes dimiserunt eos: non inuenientes quomodo punirent eos, propter populum, quia omnes clarificabant id, quod factum fuerat in eo, quod acciderat. Annorum enim erat amplius quadraginta homo, in quo factum fuerat signum istud sanitatis. Dimissi autem venerunt ad suos: & annuntiauerunt eis, quanta ad eos principes sacerdotum, & seniores dixissent. Qui cum audissent, vnanimiter leuauerunt vocem ad Deum, & dixerunt: Domine, tu es, qui fecisti coelum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt: Qui spiritu sancto per os patris nostri David, pueri tui, dixisti: Quare fremuerunt Gentes, & populi meditati sunt inania? Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum, aduersus Dominum, & aduersus Christum eius. Conuenerunt enim verè in ciuitate ista aduersus sanctum puerum tuum Iesum, quem vnixisti, Herodes, & Pontius Pilatus, cum Gentibus, & populis Israel, Facere, quæ manus tua, & consilium tuum decreuerunt fieri. Et nunc Domine respice in minas eorum, & da seruis tuis cum omni fiducia loqui verbum tuum, In eo, quod manum tuam extendas ad sanitates, & signa, & prodigia fieri per nomen sancti filij tui Iesu. Et cum orassent, motus est locus, in quo erant congregati: & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & loquebantur Verbum Dei cum fiducia. Multitudinis autem credentium erat congre-gum, & anima vna: nec quisquam eorum, quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. Et virtute magna reddebant Apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri: & gratia magna erat in omnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum, aut domorum erant, vendentes afferebant pretia eorum, quæ vendebant, Et ponebant ante pedes Apostolorum. Diuidebatur autem singulis prout cuique opus erat. Ioseph autem, qui cognominatus est Barnabas ab Apostolis, (quod est interpretatum Filius consolationis) Leuites, Cyprius genere, Cum haberet agrum, vendidit eum, & attulit pretium, & posuit ante pedes Apostolorum.

Phil. 1. 17. d.
12.
Matt. 23. d.
411
Marc. 11. d.
20.
Luc. 10. c.
17.
I. 2. d. 16.
1. Petr. 2. d.
7.
Rom. 9. d.
33.

C A P. V.

*Ananias & uxor sua Sapphira agro diuendi-
to pretij partem sibi seruant; quod tamen
interrogante Petro factum esse negant:
quapropter causam ad verbum Petri uxor post
maritum subita morte percussitur; mul-
ta per Apostolos, & maxime per Petrum
fiunt signa; ipsique in custodia reclusi ab
Angelo educuntur, & rursus apprehensi
non consentiunt, ut à predicatione nominis
Christi cessent: Gamalielis autem consilio
casi dimittuntur, gaudentes quod pro Chri-
sti nomine cadi meruissent, quem continuo
annuntiant.*

Vir autem quidam nomine Ananias, cum Sapphira uxore sua, vendidit agrum, * Et fraudauit de pretio agri, conscia uxore sua: & afferens partem quandam, ad pedes Apostolorum posuit. * Dixit autem Petrus: Anania, cur tentauit satanas cor tuum, mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agri? Nonne manens tibi manebat, & venumdatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus hominibus sed Deo. * Audiens autem Ananias hæc verba, cecidit & expirauit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audierunt. Surgentes autem iuuenes amouerunt eum, & efferentes sepelierunt. * Factum est autem quasi horarum trium spatium, & uxor ipsius, nesciens quod factum fuerat, introiit. * Dixit autem ei Petrus: Dic mihi mulier, si tanti agrum vendidisti? At illa dixit: etiam tanti. * Petrus autem ad eam: Quid utique conuenit vobis tentare Spiritum Domini? Ecce pedes eorum, qui sepelierunt virum tuum, ad ostium, & efferent te. * Confestim cecidit ante pedes eius, & expirauit. Intrans autem iuuenes, inuenerunt illam mortuam, & extrulerunt, & sepelierunt ad virum suum. * Et factus est timor magnus in vniuersa ecclesia, & in omnes, qui audierunt hæc. * Per manus autem Apostolorum fiebant signa, & prodigia multa in plebe. Et erant vnanimiter omnes in porticu Salomonis. * Ceterorum autem nemo audebat se coniungere illis: sed magnificabat eos populus. * Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum, ac mulierum, * Itavt in plateas eijcerent infirmos, & ponerent in lectulis, ac grabatis, vt, veniente Petro, saltem umbra illis obumbraret quemquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis. * Concorrebat autem, & multitudo vicinarum ciuitatum Ierusalem, afferentes egros, & vexatos à spiriti-

bus immundis: qui curabantur omnes. *

17 Exurgens autem princeps sacerdotum, & omnes, qui cum illo erant, (quæ est hæresis Sadducæorum) repleti sunt zelo. * Et iniecerunt manus in Apostolos, & posuerunt eos in custodia publica. * Angelus autem Domini per noctem aperiens ianuas carceris, & educens eos, dixit: * Ite, & stantes loquimini in templo plebi omnia verba vitæ huius. * Qui cum audissent, intrauerunt diluculo in templum, & docebant. Adueniens autem princeps sacerdotum, & qui cum eo erant, conuocauerunt concilium, & omnes seniores filiorum Israel: & miserunt ad carcerem, vt adducerentur. * Cum autem venissent ministri, & aperto carcere non inuenissent illos, reuersi nuntiauerunt, * Dicentes: Carcerem quidem inuenimus clausum cum omni diligentia, & custodes stantes ante ianuas: aperientes autem neminem intus inuenimus. * Vt autem audierunt hos sermones magistratus templi, & principes sacerdotum, ambigebant de illis quidnam fieret. * Adueniens autem quidam nuntiavit eis: Quia ecce viri, quos posuistis in carcerem, sunt in templo stantes, & docentes populum. * Tunc abiit magistratus cum ministris, & adduxit illos sine vi: timebant enim populum ne lapidarentur. * Et cum adduxissent illos, steterunt in concilio: Et interrogauit eos princeps sacerdotum, * Dicens: Præcipiendo præcepimus vobis, ne docerétis in nomine illo: & ecce replestis Ierusalem doctrina vestra: & vultis inducere super nos sanguinem hominis istius. * Respondens autem Petrus, & Apostoli, dixerunt: Obedire oportet Deo magis, quam hominibus. * Deus patrum nostrorum suscitauit Iesum, quem vos interemistis, suspendentes in ligno. * Hunc principem, & saluatorem Deus exaltauit dextera sua, ad dandam poenitentiam Israeli, & remissionem peccatorum. * Et nos sumus testes horum verborum, & Spiritus sanctus, quem dedit Deus omnibus obedientibus sibi. * Hæc cum audissent, dissecabantur, & cogitabant interficere illos. * Surgens autem quidam in concilio Phariseus, nomine Gamaliel, legislator honorabilis vniuersæ plebi, iussit foras ad breue homines fieri. * Dixitque ad illos: Viri Israelitæ, attendite vobis super hominibus istis quid acturi sitis. * Ante hos enim dies extitit Theodas, dicens se esse aliquem, cui consensit numerus virorum circiter quadringentorum: qui occisus est: & omnes, qui credebant ei, dissipati sunt, & reducti ad nihilum. * Post hunc extitit Iudas Galilæus in diebus professionis, & auertit populum post se, & ipse pe-

se perisset: & omnes, quotquot consenserunt ei, dispersi sunt. * Et nunc itaque dico vobis, discedite ab hominibus istis, & fuge illos: quoniam si est ex hominibus consilium hoc, aut opus, dissoluetur: * Si vero ex Deo est, non poteritis dissolvere illud, ne forte & Deo repugnare inueniamini. Con-
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

C A P. V I.

Electio septem diaconorum, crescente in dies credentium numero; Stephani vehementer cum signis, & prodigijs, in quem plerique insurgunt Iudaei: cumque eum non possent convincere, falsis testibus nituntur opprimere.

IN diebus autem illis, crescente numero discipulorum, factum est murmur Graecorum aduersus Hebraeos, eo quod despicerentur in ministerio quotidiano viduarum. * Conuocantes autem duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt: Non est æquum nos derelinquere verbum Dei, & ministrare mensis. * Considerate ergo fratres, viros ex vobis boni testimonij septem, plenos Spiritu sancto, & sapientia, quos constituamus super hoc opus. * Nos verò orationi, & ministerio verbi instantes erimus. * Et placuit sermo coram omni multitudine. Et elegerunt Stephanum, virum plenum fide, & Spiritu sancto, & Philippum, & Prochorum, & Nicanorem, & Timonem, & Parmenam, & Nicolaum aduenam Antiochenum. * Hos statuerunt ante conspectum Apostolorum: & orantes imposuerunt eis manus. * Et verbum Domini crescebat, & multiplicabatur numerus discipulorum in Ierusalem valde: multa etiam turba sacerdotum obediebat fidei. * Stephanus autem plenus gratia, & fortitudine, faciebat prodigia, & signa magna in populo. * Surrexerunt autem quidam de synagoga, quæ appellatur Libertinorum, & Cyrenensium, & Alexandrinorum, & eorum, qui erant à Cilicia, & Asia, disputantes cum Stephano: * Et non poterant resistere sapientiæ, & Spiritui, qui loquebatur. * Tunc summisserunt viros, qui dicerent se audisse eum dicentem verba blasphemij in Moysen, & in Deum. Commoverunt itaque plebem, & seniores, &

Scribas: & concurrentes rapuerunt eum, & adduxerunt in concilium, * Et statuerunt falsos testes, qui dicerent: Homo iste non cessat loqui verba aduersus locum sanctum, & legem. * Audiuimus enim eum dicentem: Quoniam Iesus Nazareus hic destruet locum istum, & mutabit traditiones, quas tradidit nobis Moyses. * Et intuentes eum omnes, qui sedebant in concilio, viderunt faciem eius tanquam faciem Angeli.

C A P. V I I.

Stephanus, data respondendi facultate, multa refert de patre Dei cum Abraham eiusque minoribus, de Moysse, & egressione filiorum Israel ex Aegypto, de tabernaculo testimonij, & templo per Salomonem adificato Iudaeos reprehendens, quod ipsi, & patres eorum Spiritui sancto semper resistunt: cum autem diceret se Iesum à dextris Dei videre, lapidatur, testibus vestimentis ad pedes Sauli deponentibus: eratque pro lapidantibus.

Dixit autem princeps sacerdotum: Si hæc ita se habent? * Qui ait: Viri fratres, & patres, audite: Deus gloriæ apparuit patri nostro Abraham, cum esset in Mesopotamia, prius quam moraretur in Charan, * Et dixit ad illum: Exi de terra tua, & de cognatione tua, & veni in terram, quam monstrauero tibi. * Tunc exiit de terra Chaldæorum, & habitauit in Charan. Et inde, postquam mortuus est pater eius, transtulit illum in terram istam, in qua nunc vos habitatis. * Et non dedit illi hereditatem in ea, nec passum pedis: sed promisit dare illi eam in possessionem, & semini eius post ipsum, cum non haberet filium. * Locutus est autem ei Deus: Quia erit semen eius accola in terra aliena, & seruituti eos subicient, & malè tractabunt eos annis quadringentis: * Et gentem cui seruerint, iudicabo ego, dixit Dominus, & post hæc exhibunt, & seruiunt mihi in loco isto. * Et dedit illi testamentum circumcisionis: & sic genuit Isaac, & circumcidit eum die octauo, & Isaac. Iacob: & Iacob duodecim Patriarchas. * Et Patriarchæ æmulantes, Ioseph vendiderunt in Ægyptum, & erat Deus cum eo. * Et eripuit eum ex omnibus tribulationibus eius: & dedit ei gratiam, & sapientiam in conspectu Pharaonis regis Ægypti, & constituit eum præpositum super Ægyptum, & super omnem domum suam. * Venit autem fames in vniuersam Ægyptum, & Chanaan, & tribulatio magna: & non inueniebant ei-

Gen. 11. 2.

Gen. 12. 1.

Gen. 12. 1.

Gen. 12. 1.

Gen. 12. 1.

Gen. 12. 1.

Gen. 12. 1.

Gen. 12. 1.

Gen. 12. 1.

bos patres nostri. * Cum audisset autem Iacob esse frumentum in Ægypto: misit patres nostros primum: * Et in secundo cognitum est Ioseph à fratribus suis, & manifestatum est Pharaonis genus eius. * Mittens autem Ioseph accersiuit Iacob patrem suum, & omnem cognationem suam in animabus septuagintaquinque. * Et descendit Iacob in Ægyptum, & defunctus est ipse, & patres nostri. * Et translati sunt in Sichem, & positi sunt in sepulchro, quod emit Abraham pretio argenti à filiis Hemor filij Sichem. * Cum autem appropinquaret tempus promissionis, quam confessus erat Deus Abraham, creuit populus, & multiplicatus est in Ægypto. * Quoadusque surrexit alius rex in Ægypto, qui non sciebat Ioseph. * Hic circumueniens genus nostrum, afflixit patres nostros, ut exponerent infantes suos ne viuificarentur. * Eodem tempore natus est Moyses, & fuit gratus Deo, qui nutritus est tribus mensibus in domo patris sui. * Exposito autem illo, sustulit eum filia Pharaonis, & nutriuit eum sibi in filium. * Et eruditus est Moyses omni sapientia Ægyptiorum, & erat potens in verbis, & in operibus suis. * Cum autem impleteretur ei quadra-

ginta annorum tempus, ascendit in cor eius, ut visitaret fratres suos filios Israel. * Et cum vidisset quendam iniuriam patientem, vindicauit illum: & fecit ultionem ei qui iniuriam sustinebat, percussio Ægyptio. * Estimabat autem intelligere fratres, quoniam Deus per manum ipsius daret salutem illis: at illi non intellexerunt. * Sequenti verò die apparuit illis litigantibus: & reconciliabat eos in pace, dicens: Viri, fratres estis, ut quid noceris alterutrum? * Qui autem iniuriam faciebat proximo, repulit eum, dicens: Quis te constituit principem, & iudicem super nos? Nunquid interficere me tu vis, quemadmodum interfecisti heri Ægyptium? Fugit autem Moyses in verbo isto: & factus est advena in Terra Madian, ubi genuit filios duos. * Et expletis annis quadraginta, apparuit illi in deserto montis Sina Angelus in igne flamme rubi. * Moyses autem videns, admiratus est visum: & accedente illo, ut consideraret, facta est ad eum vox Domini, dicens: * Ego sum Deus patrum tuorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Tremefactus autem Moyses, non audebat considerare. * Dixit autem illi Dominus. Solue calceamentum pedum tuo-

rum: locus enim in quo stas, terra sancta est. * Videns vidi afflictionem populi mei, qui est in Ægypto, & gemitum eorum audiui, & descendi liberare eos. Et nunc veni, & metam te in Ægyptum. * Hunc Moyses, quem negauerunt, dicentes: Quis te constituit principem, & iudicem? hunc Deus principem, & redemptorem misit, cum manu Angeli, qui apparuit illi in rubo. * Hic eduxit illos faciens prodigia, & signa in terra Ægypti, & in rubro mari, & in deserto annis quadraginta. * Hic est

Moyses, qui dixit filiis Israel: Prophetam suscitabit vobis Deus de fratribus vestris, tanquam me, ipsum audieris. * Hic est, qui fuit in Ecclesia in solitudine cum Angelo, qui loquebatur ei in monte Sina, & cum patribus nostris: qui accepit verba vite dare nobis. * Cui noluerit obedire patres nostri: sed repulerunt, & auersi sunt cordibus suis in Ægyptum. * Dicentes ad Aaron: Fac nobis deos, qui pracedant nos: Moyses, enim hic, qui eduxit nos de terra Ægypti, nescimus quid factum sit ei.

Et

C A P. VIII.

Et vitulum fecerunt in diebus illis, & obtulerunt hostiam simulachro, & latabantur in operibus manuum suarum. * Conuertit autem Deus, & tradidit eos feruere militiæ cœli, sicut scriptum est in Libro Prophetarum: Nunquid victimas, & hostias obtulistis mihi annis quadraginta in deserto, domus Israel? * Et suscepistis tabernaculum Moloch, & sydus Dei vestri Rempham, figuras quas fecistis, adorare eas. Et transferam vos trans Babylonem. * Tabernaculum testimonij fuit cum patribus nostris in deserto, sicut disposuit illis Deus, loquens ad Moysen, vt faceret illud secundum formam quam viderat. * Quod & induxerunt, suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem Gentium, quas expulit Deus a facie patrum nostrorum, vsque in diebus Dauid, * Qui inuenit gratiam ante Deum, & petijt, vt inueniret tabernaculum Deo Iacob. * Salomon autem ædificauit illi domum. * Sed non Excelsus in manufactis habitat, sicut Propheta dicit: * Cœlum mihi sedes est: terra autem scabellum pedum meorum. Quam domum ædificabitis mihi, dicit Dominus? aut quis locus requietionis meæ est? * Nonne manus fecit hæc omnia? * Dura ceruice, & incircumcisis cordibus, & auribus, vos semper Spiritui sancto resistitis, sicut patres vestri, ita & vos. * Quem Prophetarum non sunt persecuti patres vestri? Et occiderunt eos, qui prænuuntiabant de aduentu Iusti, cuius vos nunc proditores, & homicidæ fuistis: * Qui accepistis legem in dispositione Angelorum, & non custodistis. * Audientes autem hæc disccebantur cordibus suis, & stridebant dentibus in eum. * Cum autem esset plenus Spiritu sancto, intendens in cœlum, vidit gloriam Dei, & Iesum stantem à dextris Dei. Et ait: Ecce video cœlos apertos, & Filium hominis stantem à dextris Dei. * Exclamantes autem voce magna continuerunt aures suas, & impetum fecerunt vnanimiter in eum. * Et eicientes eum extra ciuitatem lapidabant: & testes deposuerunt vestimenta sua, secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus. * Et lapidabant Stephanum inuocantem, & dicentem: Domine Iesu suscipe spiritum meum. * Positum autem genibus, clamauit voce magna, dicens: Domine ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormiuit in Domino. Saulus autem erat consentiens neci eius.

In persecutione disperguntur omnes præter Apostolos, Saulo deuastante Ecclesiam: Philippus plurimos in Samaria conuertit, & in his Simonem magum baptizat: missi ab Apostolis Petrus, & Ioannes, oratione ac manuum impositione impetrant credentibus Samaritanis Spiritum sanctum: Simon autem volens Spiritus sancti dationem pecunia emere, durè à Petro corripitur: Philippus ab Angelo mittitur ad Eunuchum, quem ubi credentem baptizasset, à Spiritu rapti deferretur in Azotum.

Facta est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, quæ erat Ierolymis, & omnes dispersi sunt per regiones Iudææ, & Samariæ, præter Apostolos. Curauerunt autem Stephanum viri timorati, & fecerunt plantum magnum super eum. Saulus autem deuastabat Ecclesiam, per domos intrans, & trahens viros, ac mulieres, tradebat in custodiam. Igitur qui dispersi erant pertransibant, euangelizantes verbum Dei. Philippus autem descendens in ciuitatem Samariæ, prædicabat illis Christum. Intendebant autem turbæ his, quæ à Philippo dicebantur, vnanimiter audientes, & videntes signa, quæ faciebat. Multi enim eorum, qui habebant spiritus immundos clamantes voce magna exibant. Multi autem paralytici, & claudi curati sunt. Factum est ergo gaudium magnum in illa ciuitate. Vir autem quidam nomine Simon, qui ante fuerat in ciuitate magus, seducens gentem Samariæ, dicens se esse aliquem magnum: ad maximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quæ vocatur magna. Attendebant autem eum, propter quod multo tempore magijs suis dementasser eos. Cum verò credidissent Philippo euangelizanti de regno Dei, in nomine Iesu Christi baptizabantur viri, ac mulieres. Tunc Simon & ipse credidit: & cum baptizatus esset, adhærebat Philippo. Videns etiam signa, & virtutes maximas fieri, stupens admirabatur. Cum autem audissent Apostoli, qui erant Ierolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum, & Ioannem. Qui cum venissent, orauerunt pro ipsis, vt acciperent spiritum sanctum: Nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant spiritum sanctum. Cum vidisset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum daretur spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam, di-

cens

cens: Date & mihi hanc potestatem, vt cui. D
cumque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: * Pecunia tua tecum sit in perditionem: quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri. * Non est tibi pars, neque fors in sermone isto: cor enim tuum non est rectum coram Deo. * Poenitentiam itaque age ab hac nequitia tua: & roga Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. * In felle enim amaritudinis, & obligatione iniquitatis video te esse. * Respondens autem Simon, dixit: Preca- mini vos pro me ad Dominum, vt nihil veniat super me horum, quæ dixistis. * Et illi quidem testificati, & locuti verbum Domini, redibant Ierosolymam, & multis regionibus Samaritanorum euangelizabāt. * Angelus autem Domini locutus est ad Philippum, dicens: Surge, & vade contra meridianum, ad viam, quæ descendit ab Ierusalem in Gazam: hæc est deserta. * Et surgens abiit. Et ecce vir Æthiops, eunuchus, potens Candacis reginæ Æthiopum, qui erat super omnes gazas eius, venerat adorare in Ierusalem: * Et reuertebatur sedens super currum suum: legemque Isaiam prophetam. * Dixit autem Spiritus Philippo: Accede, & adiunge te ad currum istum. * F
Accurrens autem Philippus, audiuit eum

legentem Isaiam Prophetam, & dixit: P
tunc intelligis, quæ legis? * Qui ait: Et quomodo possum, si non aliquis ostenderit mihi? rogauitque Philippum, vt ascenderet, & sederet secum. * Locus autem Scripturæ, quam legebat, erat hic. * Tamquam ouis ad occisionem ductus est: & sicut agnus coram condente se, sine voce, sic non aperuit os suum. * In humilitate iudicium eius sublatum est. Generationem eius quis enarrabit; quoniam tolletur de terra vita eius? * Respondens autem eunuchus Philippo, dixit: Obsecro te, de quo Propheta dicit hoc? de se, an de alio aliquo? * Aperiens autem Philippus os suum, & incipiens à Scriptura ista, euangelizauit illi. * Et dum irent per viam, venerunt ad quamdam aquam: & ait Eunuchus: Ecce aqua, quid prohibet me baptizari? * Dixit autem Philippus: Si credis ex toto corde, licet. Et respondens ait: Credo, Filium Dei esse Iesum Christum. * Et iussit stare currum: & descenderunt vterque in aquam, Philippus, et Eunuchus, & baptizauit eum. * Cum autem ascendissent de aqua, Spiritus Dñi rapuit Philippum, & amplius non vidit eum Eunuchus. Ibat autem per viam suam gaudens. * Philippus autem inuentus est in Azoto, & pertransiens euangelizabat ciuitatibus cunctis, donec veniret Cæsareā.

Mat. 23. 34.

C A P. IX.

Admiranda Sauli persecutoris conuersio, Domino ei apparente, & Anania ad ipsum missi, à quo baptizatus cepit Damasce acerrimè rueri Iesum esse Christum: discipuli vero ipsum demittunt per murum propter Iudaorum insidias: quem Barnabas Ierosolymis ducit ad Apostolos, unde rursus propter insidias dimittitur Tarsum: Petrus

Lydda sanat Eneam paralyticum, & in Ioppe Tabitham resuscitat.

1 **S**Aulus autem adhuc spirans minarum, & exardis in discipulos Domini, accessit ad Principem sacerdotum, * Et petijt ab eo epistolas in Damasceum ad synagogas: vt si quos inuenisset huius viæ viros, ac mulieres, victos perduceret in Ierusalem. * Et cum iter faceret, contigit vt appropinqua-

Gal. 1. 23.

In E. 2. 8. 6.

1. Cor. 15. 8.

2. Cor. 11.

1.

ret

ret Damasco : & subito circumfulsit eum lux de coelo. * Et cadens in terram audiuit vocem dicentem sibi : Saule , Saule , quid me persequeris ? Qui dixit : Quis es Domine ? Et ille : Ego sum Iesus , quem tu persequeris . durum est tibi contra stimulum calcitrare . * Et tremens , ac stupens dixit : Domine , quid me vis facere ? * Et Dominus ad eum : Surge , & ingredere ciuitatem , & ibi dicetur tibi quid te oporteat facere . Viri autem illi , qui comitabantur cum eo , stabant stupefacti , audientes quidem vocem , neminem autem videntes . * Surrexit autem Saulus de terra , apertisq; oculis nihil videbat . Ad manus autem illum trahentes , introduxerunt Damascum . * Ecerat ibi tribus diebus non viciens , & non manducauit , neque bibit . * Erat autem quidam discipulus Damasci , nomine Ananias : & & dixit ad illum in visu Dominus : Anania . At ille ait : Ecce ego , Domine . * Et Dominus ad eum : Surge , & vade in vicum , qui vocatur Rectus : & quare in domo Iudæ Saulum nomine Tarfensem : ecce enim orat . (Et vidit virum Ananiam nomine , introeuntem , & imponentem sibi manus , verisum recipiat .) * Respondit autem Ananias : Domine , audiui a multis de viro hoc , quanta mala fecerit sanctis tuis in Ierusalem : * Et hic habet potestatem à principibus sacerdotum alligandi omnes , qui inuocant nomen tuum . * Dixit autem ad eum Dominus : Vade , quoniam vas electionis est mihi iste , vt portet nomen meum coram gentibus , & regibus , & filiis Israel . * Ego enim ostendam illi , quanta oporteat eum pro nomine meo pati . * Et abiit Ananias , & introiuit in domum : & imponens ei manus , dixit : Saule frater , Dominus misit me Iesus , qui apparuit tibi in via , qua veniebas , vt videas , & implearis Spiritu sancto . * Et confestim ceciderunt ab oculis eius tanquam squame , & visum recepit : & surgens baptizatus est . * Et cum accipisset cibum , confortatus est . Fuit autem cum discipulis , qui erant Damasci , per dies aliquot . * Et continuo in synagoga prædicabat Iesum , quoniam hic est Filius Dei . * Stupebant autem omnes , qui audiebant , & dicebant : Nonne hic est , qui expugnabat in Ierusalem eos , qui inuocabant nomen istud : & hac ad hoc venit , vt vinclos illos duceret ad principes sacerdotum ? * Saulus autem multo magis conualescebat , & confundebat Iudæos , qui habitabant Damasci , affirmans quoniam hic est Christus . * Cum autem implerentur dies multi , consilium fecerunt in vnum Iudæi , vt eum interficerent . * Notæ autem factæ sunt Saulo iustitiæ eorum . Custodiebant autem ,

& portas die , ac nocte , vt eum interficeret . * Accipientes autem eum discipuli nocte , per murum dimiserunt eum , submittentes in porta . * Cum autem venisset in Ierusalem , tentabat se iungere discipulis , & omnes timebant eum , non credentes , quod esset discipulus . * Barnabas autem apprehensum illum duxit ad Apostolos : & narrauit illis quomodo in via vidisset Dominum , & quia locutus est ei , & quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu . * Et erat cum illis intrans , & eiciens in Ierusalem , & fiducialiter agens in nomine Domini . * Loquebatur quoque Gentibus : & disputabat cum Græcis : illi autem quærebant occidere eum . * Quod cum cognouissent fratres , deduxerunt eum Cæsaream , & dimiserunt Tarsum . * Ecclesia quidem per totam Iudæam , & Galiliam , & Samariam , habebat pacem , & edificabatur ambulans in timore Domini , & consolatione sancti Spiritus replebatur . * Factum est autem , vt Petrus dum pertransiret vniuersos , deueniret ad sanctos , qui habitabant Lyddæ . * Inuenit autem ibi hominem quemdam , nomine Æneam , ab annis octo iacentem in grabato , qui erat palæsticus . * Et ait illi Petrus Ænea , sanat te Dominus Iesus Christus : Surge , & sterne tibi . Et continuo surrexit . * Et viderunt eum omnes , qui habitabant Lyddæ , & Samaronæ : qui conuersi sunt ad Dominum . * In Ioppe autem fuit quedam discipula , nomine Tabitha , quæ interpretata dicitur Dorcas . Hæc erat plebs operibus bonis , & electis mosynis , quas faciebat . * Factum est autem in diebus illis , vt infirmata moreretur . Quam cum lauisset , posuerunt eam in coenaculo . * Cum autem propè esset Lydda ad Ioppen , discipuli audientes , quia Petrus esset in ea , miserunt duos viros ad eum , rogantes : Ne pigriteris venire vsque ad nos . * Exurgens autem Petrus venit cum illis . Et cum aduenisset , duxerunt illum in coenaculum : & circumsteterunt illum omnes viduæ stantes , & ostendentes ei tunicas , & vestes , quas faciebat illis Dorcas . * Et cecidit autem omnibus foras , Petrus ponens genua orauit , & conuersus ad corpus dixit : Tabitha , surge . At illa aperuit oculos suos : & viso Petro , resedit . * Dans autem illi manum , erexit eam . Et cum vocasset sanctos , & viuas duas , assignauit eam viuam . * Notum autem factum est per vniuersam Ioppen : & crediderunt multi in Domino . * Factum est autem , vt dies multos moraretur in Ioppe , apud Simonem quemdam coriarium .

C A P. X.

Iussu Angeli accersit Cornelius Centurio Petrum, qui per lintei visionem admonitus Gentes ad Euangelium admittendas esse, venit ad illum: cumque super omnes verbum eius de Christo audientes Spiritus sanctus descendisset, iussit eos baptizari.

VIr autem quidam erat in Cæsarea, no-
mine Cornelius, Centurio cohortis, A
quæ dicitur Italica, *Religiosus, ac timens
Deum cum omni domo sua, faciens elee-
mosynas multas plebi, et deprecans Deum
semper: * Is vidit in visu manifestè, quasi
hora diei nona, Angelum Dei introeuntem
ad se, & dicentem sibi, Corneli. * At ille
intuens eum, timore correptus, dixit: Quid
est, Domine? Dixit autem illi: Orationes
tuæ, & eleemosynæ tuæ, ascenderunt in
memoriam in conspectu Dei. * Et nunc
mitte viros in Ioppen, & accersi Simonem
quemdam, qui cognominatur Petrus: *
Hic hospitatur apud Simonem quemdam
coriariarum, cuius est domus iuxta mare:
hic dicet tibi quid te oporteat facere. * Et
cum discessisset Angelus, qui loquebatur
illi, vocauit duos domesticos suos, & mili-
tem mentientem Dominum, ex his, qui illi
patebant. * Quibus cum narraasset om-
nia, misit illos in Ioppen. * Postera autem
die iter illis facientibus, & appropinquan-
tibus ciuitati, ascendit Petrus in superiora,
ut oraret circa horam sextam. Et cum esu-
raret, voluit gustare. Parantibus autem il-
lis, cecidit super eum mentis excessus: * Et
vidit coelum apertum, & descendens vas
quoddam, velut linteam, magnum, quatuor
iuncijs submitti de coelo in terram, in quo
erant omnia quadrupedia, & serpentina ter-
ræ, & volatilia coeli. * Et facta est vox ad
eum. Surge Petre, occide, & manduca. *
Ait autem Petrus: Absit Domine, quia
nunquam manducaui omne commune, &
immundum. * Et vox iterum secundo ad
eum: Quod Deus purificauit, tu commu-
ne ne dixeris. * Hoc autem factum est per
ter: & statim receptum est vas in coelum.
Et dum intra se hæsitaret Petrus, quidnam
esset visio, quam vidisset: ecce viri, qui missi
erant à Cornelio, inquirentes domum Si-
monis, astiterunt ad ianuam. * Et cum vo-
cassent, interrogabant, si Simon, qui cogno-
minatur Petrus, illic haberet hospitium. *
Petro autem cogitante de visione, dixit
Spiritus ei: Ecce viri tres querunt te. * Sur-
ge itaque, descende, & vade cum eis nihil
dubitans: quia ego misi illos. * Descen-
dens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego
sum, quam quaeritis: quæ causa est, pro-

pter quem venistis? * Qui dixerunt: Cor-
nelius Centurio, vir iustus, & timens Deum,
& testimonium habens ab vniuersa gente
Iudæorum, responsum accepit ab Angelo
sancto, accersere te in domum suam, & au-
dire verba ab te. * Introducens ergo eos,
recepit hospitio. Sequēt i autem die surgens
profectus est cum illis: & quidam ex fra-
tribus ex Ioppe comitati sunt eum. * Alte-
ra autem die introiuit Cæsaream. * Corne-
lius verò expectabat illos, conuocatis co-
gnatis suis, & necessarijs amicis. * Et fa-
ctum est cum introisset Petrus, obuius ve-
nit ei Cornelius, et procidens ad pedes eius
adorauit. * Petrus verò eleuauit eum, di-
cens: Surge, & ego ipse homo sum. * Et lo-
quens cum illo intrauit, & inuenit multos,
qui conuenerant: * Dixitque ad illos: Vos
scitis quomodo abominatum sit viro Iu-
dæo, coniungi aut accedere ad alienige-
nam: sed mihi ostendit Deus, neminem
communem, aut immundum dicere ho-
minem. Propter quod sine dubitatione ve-
ni accersitus. Interrogo ergo, quam ob cau-
sam accersistis me? * Et Cornelius ait: A
nudius quarta die vsque ad hanc horam,
orans eram hora nona in domo mea, & ec-
ce vir stetit ante me in veste candida, & ait:
Corneli, exaudita est oratio tua, & elee-
mosynæ tuæ commemoratæ sunt in con-
spectu Dei. * Mitte ergo in Ioppen, & ac-
cersi Simonem, qui cognominatur Petrus:
hic hospitatur in domo Simonis coriarij
iuxta mare. * Confestim ergo misi ad te:
& tu benefecisti veniendo. Nunc ergo om-
nes nos in conspectu tuo adsumus, audire
omnia quæcumque tibi præcepta sunt à
Domino. * Aperiens autem Petrus os
suum, dixit: In veritate comperi, quia non
est personarum acceptor Deus: * Sed in
omni gente, qui timet eum, & operatur iu-
sticiam acceptus est illi. * Verbum misit
Deus filiis Israel, annuntians pacem per Ie-
sum Christum (hic est omnium Dominus.)
* Vos scitis, quod factum est verbum per
vniuersam Iudæam: incipiens enim à Gali-
læa, post baptismum, quod prædicauit
Ioannes, * Iesum à Nazareth: quomodo
vixit eum Deus Spiritu sancto, & virtute,
qui pertransiit beneficiendo, & sanando
omnes oppressos à diabolo, quoniam Deus
erat cum illo. * Et nos testes sumus omnium,
quæ fecit in regione Iudæorum, & Ierusa-
lem, quem occiderunt suspendentes in li-
gno. * Hunc Deus suscitauit tertia die, &
dedit eum manifestum fieri, * Non omni
populo, sed testibus præordinatis à Deo:
nobis, qui manducauimus, & bibimus cum
illo, postquam resurrexit à mortuis. * Et
præcepit nobis prædicare populo, & testi-
fica-

Deut. 19.
4. 17.

1. Par. 19.
b. 7.
Iob. 34. b.
19.
Sap. 6. b. 2.
Eccl. 15. b.
16.
Rom. 1. b.
11.
Gal. 1. b. 4.
Eph. 4. b. 9.
Colos. 3. d.
15.
1. Petr. 1. c.
17.
Luc. 4. b.
14.

ficari, quia ipse est, qui constitutus est à Deo iudex viuorum, & mortuorum. Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes, qui credunt in eum. Ad huc loquente Petro verba hæc, cecidit Spiritus sanctus super omnes, qui audiebant verbum. Et obstupuerunt ex circumcissione fideles, qui venerant cum Petro, quia & in nationes gratia Spiritus sancti effusa est. Audiebant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Tunc respondit Petrus: Numquid aquam quis prohibere potest, vt non baptizentur hi, qui Spiritum sanctum acceperunt sicut & nos? Et iussit eos baptizari in nomine Domini Iesu Christi. Tunc rogauerunt eum, vt maneret apud eos aliquot diebus.

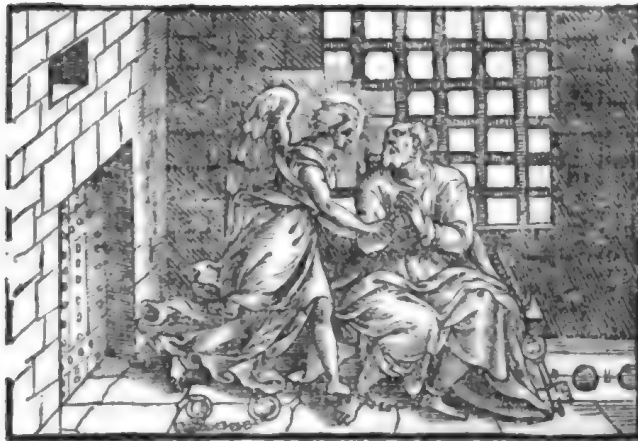
C A P. XI.

Petrus disceptantibus fratribus, quod ad Genes accessisset, vsi ordinem exponit: multis Antiochia conuersis predicatione discipulorum, mittitur ad eos Barnabas ab Ecclesia Ierosolymitana, qui multis conuersis adiunxit eo, & Saulum à Tarso: cum quo mittitur Ierusalem, vs in famem ab Agabo propheta prædictam ferant fratribus elemosynam.

Avdierunt autem Apostoli, & fratres, qui erant in Iudæa: quoniam & Gentiles receperunt verbum Dei. Cum autem ascendisset Petrus Ierosolymam, disceptabant aduersus illum, qui erant ex circumcissione. Dicentes. Quare introisti ad viros præputium habentes, & manducaisti cum illis? Incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem, dicens: Ego eram in cinitate Ioppe orans, & vidi in excessu mentis visionem, descendens vas quoddam velut lineum magnum quatuor initijs summitti de coelo, & venit vsque ad me. In quod intuens considerabam, & vidi quadrupedia terræ, & bestias, & reptilia, & volatilia coeli. Audiui autem, & vocem dicentem mihi: Surge Petre, occide, & manduca. Dixi autem: Nequaquam Domine: quia commune, aut immundum nunquam introiit in os meum. Respondit autem vox secundo de coelo: Quæ Deus mundaui, tu ne commune dixeris. Hoc autem factum est per te: & recepta sunt omnia rursum in coelum. Et ecce viri tres confestim astiterunt in domo, in qua eram, missi a Cæsarea ad me. Dixit autem Spiritus mihi, vt irem cum illis, nihil hæsitans. Venerunt autem mecum, & sex fratres illi, &

13 ingressi sumus in domum viri. Narravit autem nobis, quomodo vidisset Angelum in domo sua, stantem & dicentem sibi: Mitte in Ioppen, & accersi Simonem: qui cognominatur Petrus, Qui loquetur tibi verba, in quibus saluus eris tu, & vniuersa domus tua. Cum autem cœpisset loqui, cecidit Spiritus sanctus super eos, sicut & in nos in initio: Recordatus sum autem verbi Domini, sicut dicebat: Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto. Si ergo eandem gratiam dedit illis Deus, sicut & nobis, qui credidimus in Dominum Iesum Christum: ego quis eram, qui possem prohibere Deum? His auditis, tacuerunt: & glorificauerunt Deum, dicentes: Ergo & Gentibus poenitentiam dedi Deus ad vitam. Et illi quidem, qui dispersi fuerant à tribulatione, quæ facta fuerat sub Stephano, perambulauerunt vsque Phœnicen, & Cyprium, & Antiochiam, nemini loquentes verbum, nisi solis Iudæis. Erant autem quidam ex eis viri Cyprij, & Cyrenæi, qui cum introissent Antiochiam, loquebantur & ad Græcos, annunciantes Dominum Iesum. Et erat manus Domini cum eis: multusque numerus credentium conuersus est ad Dominum. Peruenit autem sermo ad aures ecclesiæ, quæ erat Ierosolymis, super istis: & miserunt Barnabam vsque ad Antiochiam. Qui cum peruenisset, & vidisset gratiam Dei, gaudens est: & hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino: Quia erat vir bonus, & plenus Spiritu sancto, & fide. Et apposita est multa turba Domini. Profectus est autem Barnabas Tarsum, vt quæreret Saulum: quem cum inuenisset, perduxit Antiochiam. Et annuum totum conuersati sunt ibi in Ecclesia: & docuerunt turbam multam, ita vt cognominarentur primum Antiochiæ discipuli, Christiani. In his autem diebus superuenerunt ab Ierosolymis prophetæ Antiochiam: Et surgens vnus ex eis nomine Agabus, significabat per spiritum famem magnam futuram in vniuerso orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio. Discipuli autem, prout quis habebat, proposuerunt singuli in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratres: Quod & fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ, & Sauli.

Supr. i. a. f.
Matt. i. c.
11.
Marc. i. b.
10.
Luc. j. c. 16.
10. i. d. 16.
10. i. g. 46.

C A P. XII.

Herodes occiso Iacobo Petrum retrudit in carcerem, cupiens post Pascha eum tradere populo occidendum; sed orante pro eo sine intermissione Ecclesia, Angelico eductus auxilio fratribus magnum attulit gaudium: facta autem de carceris custodibus inquisitione, Herodes proficiscitur Caesarem: cumque diuinos honores à populo oblatos non respuerit, percussus est ab Angelo, & consumptus à vermibus exspirauit.

Eodem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. * Occidit autem Iacobum fratrem Ioannis gladio. * Videns autem, quia placeret Iudeis, apposuit ut apprehenderet & Petrum. Erant autem dies Azymorum. Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus militum custodiendum, volens post Pascha producere eum populo. * Et Petrus quidem seruabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. * Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinculus catenis duabus: & custodes ante ostium custodiebant carcerem. * Et ecce Angelus Domini astitit: & lumen refulsit in habitaculo: percussitque latere Petri, excitauit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenae de manibus eius. * Dixit autem Angelus ad eum: Praecingere, & calceate caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi vestimentum tuum, & sequere me. * Et exiens sequebatur eum, & nesciebat, quia verum est, quod fiebat per Angelum: existimabat autem se

visum videre. * Transeuntes autem primam, & secundam custodiam, venerunt ad portam ferream, quae ducit ad ciuitatem: quae vitro aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum vnum: & continuo discessit Angelus ab eo. * Et Petrus ad se reuersus, dixit: Nunc scio verè, quia misit Dominus Angelum suum, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudaeorum. * Consideransque venit ad domum Mariae Matris Ioannis, qui cognominatus est Marcus, ubi erant multi congregati, & orantes. * Pulsante autem Ceo ostium ianuae processit puella ad audiendum, nomine Rhoda. * Et ut cognouit vocem Petri, praegaudio non aperuit ianuam, sed intro currens nuntiavit itare Petrum ante ianuam. * At illi dixerunt ad eam: Insanis. Illa autem affirmabat sic se habere. Illi autem dicebant: Angelus eius est. * Petrus autem perseuerabat pulsans. Cum autem aperuissent, viderunt eum, & obstupuerunt. * Annuens autem eis manus, ut tacerent, narrauit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere, dixitque: Nuntiate Iacobo, & fratribus hæc. Et egressus abiit in alium locum. * Facta autem die, erat non parua turbatio inter milites, quidnam factum esset de Petro. * Herodes autem cum requisisset eum, & non inuenisset, inquisitione facta de custodibus, iussit eos duci: descendentesque à Iudaea in Caesaream, ibi commoratus est. * Erat autem iratus Tyrijs, & Sidonijs. At illi vniuersi venerunt ad eum, & persuaso Blasto, qui erat super cubiculum regis, postulabant pacem, eo quod alerentur regiones eorum ab illo. * Statuto autem die, Herodes vestitus veste regia, sedit pro tribunali, & conuocabatur ad eos. * Populus autem acclama-

mabat: Dei voces, & non hominis. * Con- 23
festim autem percussit eum Angelus Do-
mini, eo quod non dedisset honorem Deo:
& consumptus à vermibus, expirauit. *
Verbum autem Domini crescebat, & mul- 24
tiplicabatur. * Barnabas autem, & Sau- 25
lus reuersi sunt ab Ierolymis expleto
ministerio, assumpto Ioanne, qui cognomi-
natus est Marcus.

C A P. XIII.

*Saulus, & Barnabas iubentur à spiritu sancto
segregari ad opus predicationis inter Gentes,
& Bariesu sine Elyma mago, qui eorum pra-
dicationi resistebat, ad Pauli verbum ex-
cecato, erodis Sergius Paulus: in Antio-
chia Pisidia Paulus in synagoga latius de
Christo differt: sed Iudaei blasphemanti-
bus, & persecutionem in eos excitantibus,
conuertuntur ad Gentes iuxta Isaiam vati-
cinium.*

ERant autem in Ecclesia, quæ erat An- 1
tiochiæ, prophetae, & doctores, in qui- 2
bus Barnabas, & Simon, qui vocabatur Ni-
ger, & Lucius Cyrenensis, & Manahen, qui 3
erat Herodis Tetrarchæ collactaneus, &
Saulus. * Ministrantibus autem illis Domi- 4
no, & ieiunantibus, dixit illis Spiritus san-
ctus: Segregate mihi Saulum, & Barna- 5
bam, in opus ad quod assumpsi eos. * Tunc 6
ieiunantes, & orantes, imponentesque eis
manus, dimiserunt illos. * Et ipsi quidem 7
missi à Spiritu sancto abierunt Seleuciam:
& inde nauigauerunt Cyprum. * Et cum 8
venissent Salaminam, prædicabant verbum
Dei in synagogis Iudæorum. Habebant 9
autem & Ioannem in ministerio. * Et cum 10
perambulassent vniuersam insulam vsque
Paphum, inuenerunt quemdam virum ma- 11
gum pseudopropheta, Iudæum, cui no-
men erat Bariesu, * Qui erat cum Procon- 12
sule Sergio Paulo viro prudente. Hic, ac-
cessit Barnaba, & Saulo, desiderabat au- 13
dire verbum Dei. * Resistebat autem illis
Elymas magus (sic enim interpretatur no-
men eius) quærens auertere Proconsulem 14
à fide. * Saulus autem, qui & Paulus, re-
pletus Spiritu sancto intuens in eum, * Di- 15
xit: O plene omni dolo, & omni fallacia,
fili diaboli, inimice omnis iustitiæ, non de- 16
sinis subuertere vias Domini rectas. * Et 17
nunc ecce manus Domini super te, & eris
cæcus, non videns solem vsque ad tempus.
Et confestim cecidit in eum caligo, & te- 18
nebræ, & circuiens quærebat, qui ei ma-
num daret. * Tunc proconsul cum vidisset 19
factum, credidit admirans super doctrina
Dñi. * Et cum à Papho nauigassent Paulus, 20
& qui cum eo erant, venerunt Pergen Pā-

phyliz. Ioannes autem discedens ab eis, 21
reuersus est Ierolymam. * Illi verò per-
transeuntes Pergen, venerunt Antiochiam 22
Pisidiæ: & ingressi synagogam die sabbato-
rum, sederunt. * Post lectionem autem leg- 23
is, & Prophetarum, miserunt principes
synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si 24
quis est in vobis sermo exhortationis ad
plebem, dicite. * Surgens autem Paulus, 25
& manu silentium indicens, ait: Viri Israe-
litæ, & qui timeris Deum, audite: * Deus 26
plebis Israel elegit patres nostros, & ple-
bem exaltauit cum essent incolæ in terra
Egypti, & in brachio excelso eduxit eos 27
ex ea, * Et per quadraginta annorum tem-
pus mores eorum sustinuit in deserto. * Et 28
destruens gentes septem in terra Chanaan,
forte distribuit eis terram eorum, * Quasi 29
post quadringentos, & quinquaginta an-
nos: & post hæc dedit iudices vsque ad Sa-
muel Prophetam. * Et exinde postulaue-
runt regem, & dedit illis Deus Saul filium 30
Cis, virum de tribu Benjamin, annis qua-
draginta. * Et amoto illo, suscitauit illis 31
Dauid regem: cui testimonium perhibens,
Dixit: Inueni Dauid filium Iesse, virum se- 32
cundum cor meum, qui faciet omnes vo-
luntates meas, * Huius Deus ex semine se- 33
cundum promissionem eduxit Israel sal-
uatorem Iesum, * Prædicante Ioanne ante 34
faciem aduentus eius baptismum poeni-
tentiz omni populo Israel. * Cum imple-
ret autem Ioannes cursum suum, dicebat:
Quem me arbitramini esse: non sum ego,
sed ecce venit post me, cuius non sum di- 35
gnus calceamenta pedum soluere. * Viri
fratres, filij generis Abraham, & qui in vo- 36
bis timent Deum, vobis verbum salutis
huius missum est. * Qui enim habitabant 37
Ierusalem, & principes eius, hunc igno-
rantes, & voces prophetarum, quæ per
omne sabbatum leguntur, iudicantes im- 38
pleuerunt: * Et nullam causam mortis in-
uenientes in eo, petierunt à Pilato, vt inter- 39
ficerent eum. * Cumque consummassent
omnia, quæ de eo scripta erant, deponentes
eum de ligno, posuerunt eum in monumē- 40
to. * Deus verò suscitauit eum à mortuis
tertia die: qui visus est per dies multos his, 41
* Qui simul ascenderant cum eo de Gali-
læa in Ierusalem: qui vsque nunc sunt te- 42
stes eius ad plebem. * Et nos vobis annun-
ciamus eam, quæ ad patres nostros repro- 43
missio facta est: * Quoniam hanc Deus ad-
impleuit filiis nostris, resuscitans Iesum, si-
cut & in Psalmo secundo scriptum est: Fi- 44
lius meus es tu, ego hodie genui te. * Quod
autem suscitauit eum à mortuis, amplius
iam non reuersurum in corruptionem, ita
dixit: Quia dabo vobis sancta Dauid fide-

Ezech. 1. 1.

Ezech. 11. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

Ezech. 16. 1.

lia. * Ideoque & alias dicit: Non dabis 35
Sanctum tuum videre corruptionem. * Da- 36
uid enim in sua generatione cum admini- F
strasset, voluntati Dei dormiuit: & apposi-
tus est ad patres suos, & vidit corruptio-
nem. * Quem verò Deus suscitauit à mor- 37
tuis, non vidit corruptionem. * Notum igitur 38
sit vobis viri fratres, quia per hunc vo-
bis remissio peccatorum annuntiatur: &
ab omnibus, quibus non potuistis in lege
Moyfi iustificari, in hoc omnis, qui credit, 39
iustificatur. * Videte ergo ne superueniat 40
Abac. 1. b. y vobis, quod dictum est in Prophetis: * Vi- 41
dete contemptores, & admiramini, & di-
spendimini: quia opus operor ego in diebus
vestris, opus quod nō credetis, si quis enar-
rauerit vobis. * Exeuntibus autem illis, ro- 42
gabant ut sequenti sabbato loquerentur si-
bi verba hæc. * Cumque dimissa esset syna- 43
goga, secuti sunt multi Iudæorum, & colen-
tium aduenarum, Paulum & Barnabam:
qui loquentes suadebant eis, ut permane-
rent in gratia Dei. * Sequenti verò sabbato 44
penè vniuersa ciuitas conuenit audire ver-
bum Dei. * Videntes autem turbas Iudæi, 45
repleti sunt zelo, & cōtradicebant his, quæ G
à Paulo dicebantur, blasphemantes. * Tunc 46
constanter Paulus, & Barnabas dixerunt:
Vobis oportebat primum loqui verbum
Dei: sed quoniam repellitis illud, & indi-
gnos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce con-
uertimur ad Gentes. * Sic enim præcepit 47
nobis Dominus: Posuite in lucem Gen-
tium, ut sis in salutem vsque ad extremum
terræ. * Audientes autem Gentes gauisæ 48
sunt, & glorificabant verbum Domini: &
crediderunt quotquot erant præordinati
ad vitam æternam. * Disseminabatur au- 49
tem verbum Domini per vniuersam regio-
nem. * Iudæi autem concitauerunt mulie- 50
res religiosas, & honestas, & primos ciui-
tatis, & excitauerunt persecutionem in
Paulum, & Barnabam: & eiecerunt eos de
finibus suis. * At illi, excusso puluere pe- 51
dum in eos, venerunt Iconium. * Discipu- 52
li quoque replebantur gaudio, & Spiritu
sancto.

C A P. XIV.

*Multis Iudæorum, ac Ethnicorum Iconij si-
dem in Christum suscipientibus, conci-
tatur à Iudæis tumultus in Apostolos, qui
Lystram fugiunt, ubi Paulus claudum à
matris utero curat: populumque ac sa-
cerdotes ob id ipsi tamquam dijs sacrifica-
re volentes agrè compescunt: sed conci-
tata à Iudæis superuenientibus turba, Pau-
lus lapidatur, & pro morbo relinquitur:
cumque surrexisset, ipse & Barnabas di-*

*scipulos per varia loca exhortantes, &
presbyteros ordinantes, reuertuntur ad An-
tiochiam.*

FActum est autem Iconij, ut simul in-
troirent in synagogam Iudæorum, &
loquerentur, ita ut crederet Iudæorum, &
Græcorum copiosa multitudo. * Qui verò
increduli fuerunt Iudæi suscitauerunt, &
ad iracundiam concitauerunt animas Gen-
tium aduersus fratres. * Multò igitur tem-
pore demorati sunt, fiducialiter agentes in
Domino, testimonium perhibente verbo
gratiæ suæ, dante signa, & prodigia fieri per
manus eorum. * Diuisa est autem multitu-
do ciuitatis: & quidam quidem erant cum
Iudæis, quidam verò cum Apostolis. * Cum
autem factus esset impetus Gentilium, &
Iudæorum cum principibus suis, ut contu-
melijs afficerent, & lapidarent eos, Intelli-
gētes confugerunt ad ciuitates Lycaonia,
Lystrā, & Derben, & vniuersam in circuitu
regionem, & ibi euangelizantes erant. * Et
B quidam vir Lystris infirmus pedibus se-
debat, claudus ex utero matris suæ, qui
numquam ambulauerat. * Hic audiuit Pau-
lum loquentem. Qui intuitus eum, & vi-
dens, quia fidem haberet, ut saluus fieret, *
Dixit magna voce: Surge super pedes tuos
10 rectus. Et exiliuit, & ambulabat. * Turbæ
autem cum vidissent, quod fecerat Paulus,
leuauerunt vocem suam, Lycaonice dicē-
tes: Dij similes facti hominibus, descende-
11 runt ad nos. * Et vocabant Barnabam Io-
uem, Paulum verò Mercuriū: quoniam ip-
12 se erat dux verbi. * Sacerdos quoque Iouis,
qui erat ante ciuitatem, tauros & coronas
ante ianuas afferens, cum populis volebat
13 sacrificare. * Quod ubi audierunt Apolto-
C li, Barnabas & Paulus, conscissis tunicis
14 suis exilierunt in turbas clamantes, * Et
Dicentes: Viri, quid hæc facitis? & nos
mortales sumus, similes vobis homines, 7.
annuntiantes vobis ab his vanis conuerti
ad Deum viuum, qui fecit cœlum, & ter-
15 ram, & mare, & omnia, quæ in eis sunt: *
Qui in præteritis generationibus dimisit
16 omnes gentes ingredi vias suas. * Et qui-
dem non sine testimonio semetipsum reli-
quit, benefaciens de cœlo, dans pluuias, &
tempora fructifera, implens cibo, & lætitia
17 corda nostra. * Et hæc dicentes, vix seda-
18 uerunt turbas ne sibi immolarent. * Super-
uenerunt autem quidam ab Antiochia, &
Iconio Iudæi: & persuasis turbis, lapidan-
tesque Paulum, traxerunt extra ciuitatem,
19 existimantes eum mortuum esse. Circum-
D dantibus autem eum discipulis, surgens in-
trauit ciuitatem, & postera die profectus
20 est cum Barnaba in Derben. * Cumque
euan-

ff. 145. a. b.
Apoc. 14. b.
7.

euangelizassent civitati illi, & docuissent multos, reuersi sunt Lystram, & Iconium, & Antiochiam. * Confirmantes animas discipulorum, exhortantesque vt permanent in fide: & quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. * Et cum constituissem illis per singulas ecclesias præsbyteros, & orassent cum ieiunationibus, commendauerunt eos Domino, in quem crediderunt. * Transientesque Pisidiam, venerunt in Pamphylia, & eloquentes verbum Domini in Perge, descendērunt in Attalia: * Et inde nauigauerunt Antiochiam, vnde erant traditi gratiæ Dei, in opus quod compleuerunt. * Cum autem venissent, & congregassent Ecclesiam, retulerunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Gentibus ostium fidei. * Morati sunt autem tempus non modicum discipulis.

C A P. XV.

Orta Antiochia seditione propter Iudæos, volentes Gentes ad Deum conuersas circumcidi, Paulus & Barnabas rem ad Apostolos referunt: qui post Petri, & Iacobi suffragia, communi decreto per litteras statuunt, Gentes conuersas non ligari lege Moysi: Paulus cupiens ab Antiochia inuisere loca in quibus predicauerat, separatur à Barnaba, eo quod uollit Ioannem assumi.

ET quidam descendentes de Iudæa, docebant fratres: Quia nisi circumcidamini secundum morem Moysi, non potestis saluari. * Facta ergo seditione non minima Paulo, & Barnabæ aduersus illos, statuerunt vt ascenderent Paulus, & Barnabas, & quidam alij ex alijs, ad Apostolos, & præsbyteros in Ierusalem super hac questione. * Illi ergo deducti ab Ecclesia, pertransibant Phoenicem, & Samariam, narrantes conuersionem Gentium: & faciebant gaudium magnum omnibus fratribus. * Cum autem venissent Ierosolimam, suscepti sunt ab Ecclesia, & ab Apostolis, & senioribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis. * Surrexerunt autem quidam de hæresi Phariseorum, qui crediderunt, dicentes: Quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque seruare legem Moysi. * Conueneruntque Apostoli, & seniores videre de verbo hoc. * Cum autem magna conuersione fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per os meum audire Gens uerbum Euangelij, & credere. * Et qui nouit corda Deus, testimonium perhibuit, dans illis Spiritum sanctum, sicut

9 & nobis, * Et nihil discreuit inter nos, & illos, fide purificans corda eorum. * Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere iugum super ceruices discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus? * Sed per gratiam Domini Iesu Christi credimus saluari, quemadmodum, & illi. * Talis autem omnis multitudo: & audiebant Barnabam, & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa, & prodigia in Gentibus per eos. * Et postquam tacuerunt, respondit Iacobus, dicens: Viri fratres audite me. * Simon narrauit quemadmodum primum Deus uisitauit sumere ex Gentibus populum nomini suo. * Et huic concordant uerba Prophetarum, sicut scriptum est: * Post hæc reuertar, & reedificabo tabernaculum Dauid, quod decedit: & diruta eius reedificabo, & erigam illud: * Vt requirant ceteri hominum Dominum, & omnes gentes, super quas inuocatum est nomen meum, dicit Dominus faciens hæc. * Notum à sæculo est Domino opus tuum. * Propter quod ego iudico, non inquietari eos, qui ex Gentibus conuertuntur ad Deum, * Sed scribere ad eos, vt abstineant se à contaminationibus simulachrorum, & fornicatione, & suffocatis, & sanguine. Moyses enim à temporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus, qui eum prædicent in synagogis, ubi per omne sabbatum legitur. * Tunc placuit Apostolis, & senioribus cum omni Ecclesia, eligere viros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo, & Barnaba, Iudam, qui cognominabatur Barsabas, & Silam, viros primos in fratribus. * Scribentes per manus eorum. APOSTOLI, & seniores fratres, his, qui sunt Antiochiæ, & Syriæ, & Ciliciæ, & fratribus, ex Gentibus salutem. * Quoniam audiuimus, quia quidam ex nobis exeuntes, turbauerunt vos uerbis, euercentes animas uestras, quibus non manducauimus: * Placuit nobis collectis in vnum, eligere viros, & mittere ad vos, cum carissimis nostris Barnaba, & Paulo, * Hominibus, qui tradiderunt animas suas pro nomine Dñi nostri Iesu Christi. * Misimus ergo Iudam & Silam, qui & ipsi vobis uerbis referent eadem. Visum est enim Spiritui sancto, & nobis, nihil ultra imponere vobis oneris, quam hæc necessaria: * Vt abstineatis vos ab immolatis simulachrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione, à quibus custodientes, vos bene agitis. Valente. * Illi ergo dimissi, descenderunt Antiochiam, & congregata multitudinem tradiderunt Epistolam. * Quam cum legissent, gausi sunt super consolatione. * Iudas autem & Silas, & ipsi cum essent Prophetæ, uerbo plurimo consolati sunt fratres, & co-

firmauerunt. * Facto autem ibi aliquanto
tempore, dimissi sunt cum pace a fratribus.
ad eos, qui miserant illos. Visum est autem
Sila ibi remanere: Iudas autem solus abiit
Ierusalem. * Paulus autem, & Barnabas de-
morabantur Antiochia, docentes, & euan-
gelizantes cum alijs pluribus verbum Do-
mini. * Post aliquot autem dies, dixit ad
Barnabam Paulus: Reuertentes visitemus
fratres per vniuersas ciuitates, in quibus
predicauimus verbum Domini, quomodo
se habeant. * Barnabas autem volebat se-
cum assumere, & Ioannem, qui cognomi-
nabatur Marcus. * Paulus autem rogabat
eum (vt qui discessisset ab eis de Pamphy-
lia, & non esset cum eis in opus) non debe-
re recipi. * Facta est autem dissensio, ita vt
discederent ab inuicem, & Barnabas qui-
dem assumpto Marco nauigaret Cyprum.
Paulus vero electo Sila profectus est, tra-
ditus gratiæ Dei a fratribus. * Perambula-
bat autem Syriam, & Ciliciam, confirmans
Ecclesias: præcipiens custodire præcepta
Apostolorum, & seniorum.

C A P. XVI.

*Paulus Lysiris assumptum Timotheum circum-
cidit, & per varias ciuitates tradit seruan-
da Apostolorum dogmata: uersatur à Spi-
ritu sancto predicare in Asia, & Bithynia:
vocat autem per visionem Paulo in Mace-
doniam, proficiscuntur: primumque Philip-
pis predicantes, hospitio excipiuntur apud
Lydiam: sed eiusto per Paulum spiritu py-
thone, uirgiscasi misentur in carcerem:
ubi facto terramoto, solutisque eorum vin-
culis, custos carceris conuertitur: postero-
que die magistratus orant, ut ciuitatem
egrediantur.*

Peruenit autem Derben, & Lysiram. Et
ecce discipulus quidam erat ibi nomi-
ne Timotheus, filius mulieris Iudæ fide-
lis, patre Gentili. * Huic testimonium bo-
num reddebant, qui in Lysiris erant, &
Iconio fratres. * Hunc voluit Paulus secum
proficisci: & assumens circumcidit eum,
propter Iudæos, qui erant in illis locis.
* Sciebant enim omnes, quod pater eius erat
Gentilis. * Cum autem pertransirent ciui-
tates, tradebant eis custodire dogmata, quæ
erant decreta ab Apostolis, & senioribus,
qui erant Ierosolymis. * Et Ecclesiæ qui-
dem confirmabantur fide, & abundabant
numero quotidie. * Transeuntes autem
Phrygiam, & Galatiæ regionem, vetati sunt
à Spiritu sancto loqui verbum Dei in Asia.
* Cum venissent autem in Myssiam, tenta-

bant ire in Bithyniam: & non permisit eos
Spiritus Iesu. * Cum autem pertransissent
Myssiam, descenderunt Troadem: * Et visio
per noctem Paulo ostensa est: Vir Macedo
quidam erat stans, & deprecans eum, & di-
cens: Transiens in Macedoniam, adiua
nos. * Vt autem visum vidit, statim quæsi-
uimus proficisci in Macedoniam, certi fa-
cti, quod vocasset nos Deus euangelizare
eis. * Nauigantes autem à Troade, recto
cursu venimus Samothraciam, & sequenti
die Neapolim: * Et inde Philippos, quæ est
prima parti Macedoniæ ciuitas, colonia.
Eramus autem in hac Vrbe diebus aliquot,
conferentes. * Die autem sabbatorum
egressi sumus foras portam iuxta flumen,
ubi videbatur oratio esse: & sedentes lo-
quebamur mulieribus, quæ conuenerant.
* Et quædam mulier nomine Lydia, purpu-
raria ciuitatis Thyatirenorum, colens
Deum audiuit: cuius Dominus aperuit
cor intendere his, quæ dicebantur à Paulo.
* Cum autem baptizata esset, & domus
eius, deprecata est dicens: Si iudicastis me
fidelem Domino esse, introite in domum
meam, & manete. Et coegit nos. * Factum
est autem euntibus nobis ad orationem,
puellam quandam habentem spiritum py-
thonem obuiare nobis, quæ quæstum ma-
gnum præstabat dominis suis diuinando.
* Hæc subsecuta Paulum, & nos clamabat
dicens: Isti homines serui Dei excelsi sunt,
qui annuntiant vobis viam salutis. * Hoc
autem faciebat multis diebus. Dolens au-
tem Paulus, & conuersus, spiritui dixit:
Præcipio tibi in nomine Iesu Christi exire
ab ea. Et exiit eadem hora. * Videntes au-
tem dominus eius, quia exiuit spes quæstus
eorum, apprehendentes Paulum, & Silam
perduxerunt in forum ad principes. * Et
offerentes eos magistratibus, dixerunt: Hi
homines conturbant ciuitatem nostram,
cum sint Iudæi: * Et annuntiant morem,
quem non licet nobis suscipere, neque sa-
cere, cum simus Romani. * Et cucurr-
it plebs aduersus eos: & magistratus, scissis
tunicis eorum, iusserunt eos uirgis cedi.
* Et cum multas plagas eis imposuissent,
miserunt eos in carcerem, præcipientes cu-
stodi, vt diligenter custodiret eos. * Qui
cum tale præceptum accepisset, misit eos in
interiorem carcerem, & pedes eorum strin-
xit ligno. * Media autem nocte, Paulus &
Silas orantes, laudabant Deum. & audie-
bant eos, qui in custodia erant. * Subito ve-
rò terræmotus factus est magnus, ita vt mo-
uerentur fundamenta carceris. * Et statim
aperta sunt omnia ostia: & vniuersorum
vincula soluta sunt. Expergefactus autem
custos carceris, et videns ianuas apertas car-
ceris,

1. Cor. 11. f.
1. Thes. 1.
2. 1.
Phil. 1. b.
110.

ceris, euaginato gladio volebat se interficere, æstimans fugisse vinclos. * Clamauit autem Paulus voce magna, dicens: nihil tibi mali feceris: vniuersi enim hic sumus. * Petitoque lumine, introgressus est: & cre- 29 me factus procidit Paulo, & Silæ ad pedes: F Et producens eos foras, ait: Domini, quid 30 me oportet facere, vt saluus fiam? * At illi 31 dixerunt: Crede in Dominum Iesum: & saluus eris tu, & domus tua. * Et locuti 32 sunt ei verbum Domini, cum omnibus, qui erant in domo eius. * Et tollens eos in illa 33 hora noctis, lauit plagas eorum: & baptizatus est ipse, & omnis domus eius continuò. * Cumque perduxisset eos in domum 34 suam, appoluit eis mensam, & lætatus est cum omni domo sua credens Deo. * Et 35 cum dies factus esset, miserunt magistratus lictores, dicientes: Dimitte homines illos: * Nuntiauit autem custos carceris verba 36 hæc Paulo: Qui miserunt magistratus, vt dimittamini: nunc igitur exeuntes, ite in pace. * Paulus autem dixit eis: Cæsos nos 37 publicè, indemnatos, homines Romanos miserunt in carcerem, & nunc occultè nos eiiciunt: Non ita: sed veniant, * Et ipsi nos 38 eiiciant. Nuntiauerunt autem magistratibus lictores verba hæc. Timueruntque au- 39 diti, quod Romani essent: * Et venientes 40 deprecari sunt eos, & educentes rogabant, vt egrederentur de Vrbe. * Exeuntes autem de carcere, introierunt ad Lydiam: & visis fratribus consolati sunt eos, & profecti sunt.

C A P. XVII.

Falso Thessalonica magno fructu per Pauli prædicationem, concitatur aduersus eum à Iudæis sedulo, similiter & Berœa: Paulus Athenis cum Iudæis, & phi-

losophis differis: ac Dionysium Areopagitam ad Christum conuerteris cum quibusdam alijs.

A CUM autem perambulassent Amphipolim, & Apolloniam, venerunt Thessalonicam, vbi erat synagoga Iudæorum. * Secundum consuetudinem autem Paulus introiuit ad eos, & per sabbata tria differebat eis de Scripturis. * Adapariens, & insinuans, quia Christum oportuit pati, & resurgere à mortuis: & quia hic Iesus Christus, quem ego annuntio vobis. * Et quidam ex eis crediderunt, & adiuncti sūt Paulo, & Silæ, & de colentibus Gentilibusque multitudo magna, & mulieres nobiles non paucæ. * Zelantes autem Iudæi, assumentesque de vulgò viros quosdam malos, & turba facta, concitauerunt ciuitatem: et assistentes domui Iasonis quærebant eos 6 producere in populum. * Et cum non inuenissent eos, trahebant Iasonem, et quosdam fratres ad principes ciuitatis, clamantes: Quoniam hi, qui Urbem concitant, et huc 7 venerunt, * Quos suscepit Iason, et hi omnes contra decreta Cæsaris faciunt, regem 8 alium dicientes esse, Iesum. * Concitauerunt autem plebem, et principes ciuitatis audientes hæc. * Et accepta satisfactione 9 à Iasone, et à cæteris, dimiserunt eos. * Fractres verò confestim per noctem dimiserunt Paulum, et Silam in Berœam. Qui cum venissent, in synagogam Iudæorum introierunt. * Hi autem erant nobiliores eorum, qui sunt Thessalonice, qui susceperunt verbum cum omni auiditate, quotidie scrutantes Scripturas, si hæc ita se haberent. * 12 Et multi quidem crediderunt ex eis, et mulierum Gentilium honestarum, et viri non 13 pauci. * Cum autem cognouissent in Thessalonica Iudæi, quia et Berœæ prædicatum est à

est a Paulo verbum Dei, venerunt & illuc commouentes, & turbantes multitudinem. * Statimque tunc Paulum dimiserunt fratres, ut iret vsque ad mare: Silas autem, & Timotheus remanserunt ibi. * Qui autem deducebant Paulum, perduxerunt eum vsque Athenas, & accepto mandato ab eo ad Silam, & Timotheum, ut quam celeriter venirent ad illum, profecti sunt. * Paulus autem cum Athenis eos expectaret, incitabatur spiritus eius in ipso, videns idololatricam deditam ciuitatem. * Disputabat igitur in synagoga cum Iudæis, & colentibus, & in foro, per omnes dies, ad eos, qui aderant. * Quidam autem Epicurei, & Stoici philosophi differebant cum eo, & quidam dicebant: Quid vult seminiverbius hic dicere? Alij verò? Nouorum dæmoniorum videtur annuntiator esse: quia Iesum, & resurrectionem annuntiabat eis. * Et apprehensum eum ad Areopagum duxerunt, dicentes: Possumus scire, quæ est hæc noua, quæ à te dicitur, doctrina? * Noua enim quædam infers auribus nostris: Volumus ergo scire quidnam velint hæc esse. (Athenienses autem omnes, & aduenæ hospites, ad nihil aliud vacabant, nisi aut dicere, aut audire aliquid noui.) * Stans autem Paulus in medio Areopagi, ait: Viri Athenienses per omnia quasi superstitioniores vos video. * Præteriens enim, & videns simulacra vestra, inueni & aram, in qua scriptum erat: IGNOTO DEO. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis. * Deus, qui fecit mundum, & omnia, quæ in eo sunt, hic cœli, & terræ cum sit Dominus, non in manufactis templis habitat, Nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cum ipse det omnibus vitam, & inspirationem, & omnia. * Fecitque ex vno omne genus hominum inhabitare super vniuersam faciem terræ, definiens statuta tempora, & terminos habitationis eorum, * Querere Deum, si forte attingent eum, aut inueniant, quamuis non longè sit ab vnoquoque nostrum. * In ipso enim viuimus, & mouemur, & sumus: sicut & quidam vestrorum Poetarum dixerunt: Ipsius enim & genus sumus. * Genus ergo cum simus Dei, non debemus æstimare I auro, aut argento, aut lapidi sculpturæ artis, & cogitationis hominis, Diuinum esse simile. * Et tempora quidem huius ignorantie despiciens Deus, nunc annuntiat hominibus, ut omnes ubique poenitentiam agant, * Eo quod statuit diem, in quo iudicaturus est orbem in æquitate, in viro, in quo statuit, fidem præbens omnibus, suscitans eum à mortuis. * Cum audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam quidem ir-

ridebant, quidam verò, dixerunt: Audiemus te de hoc iterum. * Sic Paulus exiit de medio eorum. * Quidam verò viri adherentes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nomine Damaris, & alij cum eis.

C A P. X V I I I.

Paulus Corinthi suum exercet artificium apud Aquilam: & quamquam ad eius predicationem blasphemarent Iudæi, audit tamen in visione multum ibi populum ad fidem conuertendum, verum post sesquiannum accusatur à Iudæis apud Gallionem præconsulem, & post multos dies venit Ephesum, ac varijs regionibus fratres confirmat: Apollo vehementer Iudæos conuincit, ostendens ex Scripturis Iesum esse Christum, quamquam tantum nosset baptisma Iohannis.

Post hæc egressus ab Athenis, venit Corinthum: * Et inueniens quemdam Iudæum nomine Aquilam: Ponticum genere, qui nuper venerat ab Italia, & Priscillam uxorem eius, (eo quod præcepisset Claudius discedere omnes Iudæos à Roma) accessit ad eos. * Et quia eiusdem erat artis, manebat apud eos, & operabatur (erant autem scenofactoriæ artis.) Et disputabat in synagoga per omne sabbatum, interponens nomen Domini Iesu, suadebatque Iudæis, & Græcis. * Cum venissent autem de Macedonia Silas, & Timotheus, instabat verbo Paulus, testificans Iudæis esse Christum Iesum. Contradicientibus autem eis, & blasphemantibus, excutiens vestimenta sua, dixit ad eos: Sanguis vester super caput vestrum: mundus ego, ex hoc ad Gentes vadam. * Et migrans inde, intrauit in domum cuiusdam, nomine Titi Iulii, colentis Deum, cuius domus erat coniuncta synagoga. * Crispus autem archisynagogas credidit Domino cum omni domo sua: & multi Corinthiorum audientes credebant, & baptizabantur. * Dixit autem Dominus nocte per visionem Paulo: Noli timere, sed loquere, & ne taceas. * Propter quod ego sum tecum: & nemo apponetur tibi, ut noceat te: quoniam populus est mihi multus in hac ciuitate. * Sedit autem ibi annum, & sex menses, docens apud eos verbum Dei. * Gallione autem præconsule Achaïæ, insurrexerunt vno animo Iudæi in Paulum, & adduxerunt eum ad tribunal, * Dicentes: Quia contra legem hic persuadet hominibus colere Deum. * Incipiente autem Paulo aperire os, dixit Gallio ad Iudæos: Si quidem esset iniquum aliquid, aut facinus pessimum, o viri Iudæi, rectè vos susti-

sustinerem. * Si verò quæstiones sunt de
verbo, & nominibus, & lege vestra, vos ip-
si videritis: Iudex ego horum nolo esse. *
Et minauit eos à tribunali. * Apprehenden-
tes autem omnes Sosthenen principem sy-
nagogæ, percutiebant eum ante tribunal:
& nihil eorum Gallioni curæ erat. * Paulus
verò cum adhuc sustinuisset dies multos,
fratribus valesciens, nauigauit in Syriam,
(& cum eo Priscilla, & Aquila) qui sibi to-
tonderat in Cenchris caput: habebat enim
votum. * Deuenitque Ephesum, & illos ibi
reliquit. Ipse verò ingressus synagogam, di-
sputabat cum Iudæis. * Rogantibus autem
eis, vt ampliori tempore maneret, non con-
sensit. * Sed valesciens, & dicens, iterum
reuertar ad vos Deo volente, profectus est
ab Epheso. * Et descendens Cæsaream, &
ascendit, & salutaui Ecclesiam, & descon-
dit Antiochiam. * Et factò ibi aliquantò
tempore profectus est, perambulans ex or-
dine Galaticam regionem, & Phrygiam,
confirmans omnes discipulos. * Iudæus au-
tem quidam, Apollo nomine, Alexandri-
nus genere, vir eloquens, deuenit Ephe-
sum, potens in scripturis. * Hic erat edo-
ctus viam Domini: & feruens spiritu lo-
quebatur, & docebat diligenter ea, quæ sunt
Iesu, sciens tantum baptisma Ioannis. *
Hic ergo coepit fiducialiter agere in syna-
goga. Quem cum audissent Priscilla, & G.
Aquila, assumpserunt eum, & diligentius
exposuerunt ei viam Domini. * Cum au-
tem vellet ire Achaïam, exhortari fratres,
scripserunt discipulis, vt susciperent eum.
Qui venisset, contulit muleum his, qui cre-
diderant. * Vehementer enim Iudæos re-
uincebat publicè, ostendens per Scriptu-
ras, esse Christum Iesum.

C A P. XIX.

*Paulus Ephesi quosdam discipulos Ioannis tan-
tum baptismo baptizatos inbet in Iesu no-
mine baptizari, ac manuum impositione
Spiritus sanctum ipsis impetrat, ibique præ-
dicans multa edidit signa: de Iudæis, qui non
credentes conabantur nomine Iesu à Paulo
predicari adiuvare demonia: multi peccata
confitentes libros supersticiosos exurunt, De-
metrius argentarius grauem aduersus Pau-
lum seditionem excitat, quam agrè tandem
sedas Alexander.*

Factum est autem cum Apollo esset
in Corinthi, vt Paulus peragratis supe-
rioribus partibus veniret Ephesum, & in-
ueniret quosdam discipulos: * Dixitque ad
eos: Si Spiritum sanctum accepistis creden-
tes? At illi dixerunt ad eum: Sed neque si
Spiritus sanctus est, audiuius. * Ille verò

ait: In quo ergo baptizati estis? Qui dixe-
runt: In Ioannis baptismo. * Dixit autem
Paulus: Ioannis baptizauit baptismo poe-
nitentiæ populum, dicens: In eum, qui ven-
turus esset post ipsum, vt crederent, hoc
est, in Iesum. * His auditis, baptizati sunt in
nomine Domini Iesu. * Et cum imposuisset
illis manus Paulus, venit Spiritus sanctus
super eos, & loquebantur linguis, & pro-
phetabant. * Erant autem omnes viri ferè
duodecim. * Introgressus autem synago-
gam, cum fiducia loquebatur per tres men-
ses, disputans, & suadens de regno Dei. *
Cum autem quidam indurarentur, & non
crederent, maledicentes viam Domini co-
ram multitudinis, discedens ab eis, segrega-
uit discipulos, quotide disputans in schola
tyranni cuiusdam. * Hoc autem factum est
per biennium, ita vt omnes, qui habitabant
in Asia, audirent verbum Domini, Iudæi ac-
que Gentiles. * Virtutesque non quaslibet
faciebat Deus per manum Pauli: * Ita vt
etiam super languidos deferrentur à cor-
pore eius sudaria, & semicinctia, & reco-
debant ab eis languores, & spiritus ne-
quam egrediebantur. * Tentauerunt autem
quidam, & de circumeuntibus Iudæis ex-
orcistis, inuocare super eos, qui habebat
spiritus malos, nomen Domini Iesu, dicen-
tes: Adiuro vos per Iesum quem Paulus
predicat. * Erant autem quidam Iudæi
Scæuæ principis sacerdotum septem filij,
qui hoc faciebant. * Respondens autem
spiritus nequam dixit eis: Iesum noui, &
Paulum scio: vos autem qui estis? * Et insi-
liens in eos homo, in quo erat demonium
pestimum, & dominatus amborum, inua-
luit contra eos, ita vt nudi, & vulnerati ef-
fugerent de domo illa. * Hoc autem notum
factum est omnibus Iudæis acque Gentili-
bus, qui habitabant Ephesi: & cecidit ti-
mor super omnes illos, & magnificabatur
nomen Domini Iesu. * Multique creden-
tium veniebant confitentes, & annuntian-
tes actus suos. * Multi autem ex eis, qui fue-
rant curiosi sectari, contulerunt libros, &
combusserunt coram omnibus: & compu-
tatis pretijs illorum, inuenerunt pecuniam
denariorum quinquaginta millium. * Ita
fortiter crescebat verbum Dei, & confir-
mabatur. * His autem expletis, propoluit
Paulus in Spiritu, transita Macedonia, &
Achaia ire Ierosolymam, dicens: Quoniam
postquam fuero ibi, oportet me, & Romam
videre. * Mittens autem in Macedoniam
duos ex ministrantibus sibi, Timotheum
& Erastum, ipse remansit ad tempus in
Asia. * Facta est autem illo tempore turba-
tio non minima de via Domini. * Deme-
trius enim quidam nomine, argentarius,
faciens

Matt. 3. c.
11.
Marc. 1. c.
8.
Luc. 3. c. 16.
Io. 1. d. 16.
Supr. c. 8. v.
& 11. c. 16.

Num. 3. c.
18.
Infr. 21. d.
24.

faciens ædes argenteas Dianæ, præstabat artificibus non modicum quæstum: Quos 2, conuocans, & eos, qui huiusmodi erant opifices, dixit: Viri, scitis quia de hoc artificio est nobis acquisitio: * Et videtis, & au- 16 ditis, quia non solum Ephesi, sed penè totius Asiæ, Paulus hic suadens auertit multam turbam, dicens: Quoniam non sunt dii, qui manibus fiunt. * Non solum autem 27 hæc periclitabitur nobis pars in redargutionem venire, sed & magnæ Dianæ templum in nihilum reputabitur, sed & destrui incipiet maiestas eius, quam tota Asia, & orbis colit. * His auditis, repleti sunt 28 ira, & exclamauerunt dicentes: Magna Diana Ephesiorum. * Et impleta est ciuitas 29 confusione, & impetum fecerunt vno animo in theatrum rapti Gaio, & Aristarcho Macedonibus comitibus Pauli. * Paulo au- 30 tem volente intrare in populum, non permiserunt discipuli. * Quidam autem, & de 31 Asiæ principibus, qui erant amici eius, miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum: * Alij autem aliud clamabant. Erat 32 enim Ecclesia confusa: & plures nesciebant, qua ex causa conuenissent. * De turba 33 autem detraxerunt Alexandrum, propellentibus eum Iudæis. Alexander autem manu silentio postulato, volebat reddere rationem populo. * Quem ut cognouerunt 34 Iudæum esse, vox facta vna est omnium, quasi per horas duas clamantium: Magna Diana Ephesiorum. * Et cum sedasset scri- 35 ba turbas dixit: Viri Ephesij, quis enim est hominum, qui nesciat Ephesiorum ciuitatem cultricem esse magnæ Dianæ, Iouisque prolis? * Cum ergo his contradici non 36 possit, oportet vos sedatos esse, & nihil temere agere. * Adduxistis enim homines 37 istos, neque sacrilegos, neque blasphemantes deam vestram. * Quod si Demetrius, & 38 qui cum eo sunt artifices, habent aduersus aliquem causam, conuentus forenses aguntur, & proconsules sunt, accusent inuicem. * Si quid autem alterius rei queritis: in legitima Ecclesia poterit absolui. * Nam & periclitamur argui seditionis homi- 40 diernæ: cum nullus obnoxius sit (de quo possimus reddere rationem) concursus istius. Et cum hæc dixisset, dimisit Ecclesiam.

C A P. XX.

Paulus peragratis varijs partibus Macedonia, & Græcia, conuenitur Troade in mediam noctem: cumque adolescens Eutychus cadens à tertio coenaculo mortuus esset, Paulus eum resuscitauit: & varijs locis peragratis, aduocatos ex Epheso presbyteros

exhortatur, ut vigilantes sint in regenda Ecclesia, prædicans quod non essent amplius eum visuri.

1 **P**ostquam autem cessauit tumultus, vocauit Paulus discipulos, & exhortatus eos, valedixit, & profectus est, ut irer in 2 Macedoniam. * Cum autem perambulasset partes illas, & exhortatus eos fuisset multo 3 sermone, venit ad Græciam: * Vbi cum fecisset menses tres, factæ sunt illi infidiæ à Iudæis nauigaturo in Syriam: habuitque consilium, ut reuerteretur per Macedo- 4 niam. * Comitatus est autem eum Sopater Pyrrhi Berœensis, Thessalonicensium verò Aristarchus, & Secundus, & Gaius Derbeus, & Timotheus: Asiani verò Tychicus, 5 & Trophimus. * Hi cum præcessissent, sustinuerunt nos Troade: * Nos verò nauigauimus post dies azymorum à Philippis, & 6 venimus ad eos Troadem in diebus quinque, vbi demorati sumus diebus septem. * 7 Vna autem Sabbati cum conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat cum eis profecturus in crastinum, protraxitque sermonem vsque in mediam noctem. 8 Erant autem lampades copiosæ in coenaculo, vbi eramus congregati. * Sedens autem quidam adolescens nomine Eutychus super fenestram, cum mergeretur somno graui disputante diu Paulo, ductus somno cecidit de tertio coenaculo deorsum, & 9 sublatu est mortuus. * Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum: & 10 complexus dixit, Nolite turbari, anima enim ipsius in ipso est. * Ascendens autem, frangensque panem, & gustans, satisque allocutus vsque in lucem, sic profectus est. * 11 Adduxerunt autem puerum viuentem, & 12 consolati sunt non minimè. * Nos autem ascendentes nauem, nauigauimus in Asson, inde suscepturi Paulum: sic enim di- 13 sposuerat ipse per terram iter factururus. * Cum autem conuenisset nos in Asson, assumpto eo, venimus Mitylenen. * Et inde 14 nauigantes, sequenti die venimus contra Chium, & alia applicuimus Samum, & sequenti die venimus Miletum, * Proposuerat enim Paulus transnauigare Ephesum, ne qua mora illi fieret in Asia. Festinabat enim, si possibile sibi esset, ut diem Pentecostes faceret Ierosolymis. * A Mileto autem mittens Ephesum, vocauit maiores natu 15 Ecclesiæ. * Qui cum venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis, à prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, * Seruiens Dño cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt 16 ex insidijs Iudæorum: * Quomodo nihil sub-

subtraxerim veiliū, quo minus annuntia-
rem vobis, & docerem vos publicē, & per
domos. * Testificans Iudæis atque Gentili- 21
bus in Deum penitentiam, & fidem in Do-
minum nostrum Iesum Christum. * Et nūc 2
ecce alligatus ego spiritu, vado in Ierusa-
lem: quæ in ea ventura sint mihi, ignorans.
* Nisi quod Spiritus sanctus per omnes ci- 23
uitates mihi protestatur, dicens: quoniam
vincula, & tribulationes Ierosolymis me
manent. Sed nihil horum vereor: nec facio 24
animam meam pretiosiores, quàm me,
dummodo consummem cursum meum,
& ministerium verbi, quod accepi à Domi-
no Iesu, testificari Euangelium gratiæ Dei.
* Et nunc ecce ego scio, quia amplius non 25
videbitis faciem meam vos omnes, per
quos transiui prædicans regnum Dei. *
Quapropter contestor vos hodierna die, 26
quia mundus sum à sanguine omnium. *
Non enim subterfugi, quo minus annun- 27
tiarem omne consilium Dei vobis. * Attē 28
dite vobis, & vniuerso gregi, in quo vos
Spiritus sanctus posuit episcopos, regere F
Ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine
suo. * Ego scio, quoniam intrabunt post di- 29
scissionem meam lupi rapaces in vos, non
parcentes gregi. Et ex vobis ipsis exurgent 30
viri loquentes peruersa, vt abducant disci-
pulos post se. * Propter quod vigilate, me- 31
moriam retinentes, quoniam per triennium
nocte, & die non cessauī, cum lacrymis
monens vnumquemque vestrum. Et nunc 32
commendo vos Deo, & verbo gratiæ ip-
sius, qui potens est, ædificare, & dare hære-
ditatem in sanctificationis omnibus. * Argen- 33
tum & aurum, aut vestem nullius concu-
piui, sicut. * Ipsi scitis: quoniam ad ea, quæ 34
mihi opus erant, & his, qui mecum sunt,
ministrauerunt manus istæ. * Omnia ostē- 35
di vobis, quoniam sic laborantes, oportet G
suscipere infirmos, ac meminisse verbi Do-
mini Iesu, quoniam ipse dixit: Beatius est
magis dare, quàm accipere. * Et cum hæc 36
dixisset, positis genibus suis orauit cum
omnibus illis. Magnus autem stetus factus 37
est omnium: & procumbentes super col-
lum Pauli, osculabantur eum, * Dolentes 38
maximè in verbo, quod dixerat, quoniam
amplius faciem eius non essent visuri. Et
deducebant eum ad nauem.

C A P. XXI.

Paulo Ierosolymam tendenti post varias nauigaciones, vaticinatur Agabus propheta afflictiones, quas passurus erat Ierosolymis: nec tamen amicorum lacrymis averti potest, ne ascendat Ierusalem, paratus pro Christo etiam mortem subire: cumque Ierusalem peruenisset, Iacobus iussu suadet, ut cum quin-

que viris votum habentibus se sanctificet: quod cum faceret, rapitur à Iudæis, sed ex eorum manibus eripitur à tribuno, à quo catenis alligatus ducitur in castra, impetrat tamen facultatem loquendi ad populum.

A CUM autem factum esset, vt nauigare-
mus abstracti ab eis, recto cursu ve-
nimus Cōm, & sequenti die Rhodum, &
inde Pataram. * Et cum inuenissemus nauem
transfretantem in Phœnicen, ascen-
dentes nauigauimus. * Cum apparuissemus
autem Cyprio, relinquentes eam ad sini-
stram, nauigauimus in Syriam, & venimus
Tyrum: ibi enim nauis expositura erat
onus. Inuentis autem discipulis, mansimus
ibi diebus septem: qui Paulo dicebant per
Spiritu m, ne ascenderet Ierosolymam. * Et
B expletis diebus profecti ibamus, deducen-
tibus nos omnibus cum vxoribus, & filijs
vique foras ciuitatem: & positis genibus in
litore, orauimus. * Et cum vale fecissemus
inuicem, ascendimus nauem: illi autem re-
dierunt in sua. * Nos verò nauigatione ex-
pleta à Tyro descendimus Ptolemaidam:
& salutatis fratribus, mansimus die vna
apud illos. * Alia autem die profecti, veni-
mus Cæsaream. Et intrantes domum Phi-
lippi euangelistæ, qui erat vnus de septem,
mansimus apud eum. * Huic autem erant
quatuor filiz virgines prophetantes. * Et
cum moraremur per dies aliquot, superue-
nit quidam à Iudæa propheta, nomine A-
gabus. * Is cum venisset ad nos, tulit zonam
Pauli: & alligans sibi pedes, & manus dixit:
Hæc dicit Spiritus sanctus: Virum, cuius est
zona hæc, sic alligabunt in Ierusalem Iu-
dei, & tradent in manus Gentium. * Quod
C cum audissemus, rogabamus nos, & qui lo-
ci illius erant, ne ascenderet Ierosolymam.
I3 Tunc respondit Paulus, & dixit: Quid fa-
citis stantes, & affligentes cor meum? Ego
enim non solum alligari, sed & mori in Ie-
rusalem paratus sum, propter nomen Do-
mini Iesu. * Et cum ei suadere non posse-
mus, quieuius, dicentes: Domini volun-
tas fiat. * Post dies autem istos præparati,
I6 ascendebamus in Ierusalem. * Venerunt
autem & ex discipulis à Cæsarea nobis-
cum, adducentes secum apud quem ho-
spitaremur Mnasonem quemdam Cypriū,
I7 antiquum discipulum. Et cum venissemus
D Ierosolymam, libentes exceperunt nos fra-
I8 tres. * Sequenti autem die introibat Paulus
nobiscum ad Iacobum, omnesque collecti
I9 sunt seniores. * Quos cum saluasset, narra-
bat per singula, quæ Deus fecisset in Genti-
20 bus per ministerium ipsius. * At illi cum
audissent, magnificabant Deum, dixerunt-
que ei: Vides frater, quot millia sunt in Iu-
dæis,

Supr. s. b. k.

dzis, qui crediderunt, & omnes æmulato-
res sunt legis. Audierunt autem de te, quia 21
dilcessionem doceas à Moyse eorum, qui
per Gentes sunt, Iudæorum: dicens non de-
bere eos circumcidere filios suos, neque se-
cundum consuetudinem ingredi. * Quid 22
ergo est? utique oportet conuenire multi-
tudinem: audient enim te superuenisse. *
Hoc ergo fac, quod tibi dicimus: Sunt no- 23
bis viri quatuor, vorum habentes super se.
His assumptis, sanctifica te cum illis: & im- 24
pende in illis, ut radam capita, & scient om-
nes, quia quæ de te audierunt, falsa sunt,
sed ambulas, & ipse custodiens legem. * De 25
his autem, qui crediderunt ex Gentibus,
nos scripsimus, iudicantes ut abstineant se
ab idolis, immolato, & sanguine, & suffoca-
to, & fornicatione. Tunc Paulus, assumptis 26
viris, postera die purificatus cum illis in-
trauit in templum, annuntians expletionem
dierum purificationis, donec offerretur pro
vnoquoque eorum oblatio. * Dum autem 27
septem dies consummarentur hi, qui de A-
sia erant Iudæi, cum vidissent eum in tem-
plo, concitauerunt omnem populum, &
iniecerunt ei manus, clamantes: Viri Israe- 28
litæ, adiunate: hic est, homo, qui aduersus
populum, & legem, & locum hunc, omnes
vbique docens, insuper & Gentiles induxit
in templum, & violauit sanctum locum
istum. * Viderant enim Trophimum Ephe- 29
sium in ciuitate cum ipso, quem estimau-
runt, quoniam in templum introduxisset
Paulus. * Commotaque est ciuitas tota, & 30
facta est concursio populi. Et apprehenden-
tes Paulum, trahebant eum extra templum:
& statim clausæ sunt ianux. Querentibus 31
autem eum occidere, nuntiatum est tribu-
no cohortis: Quia tota confunditur Ierusa-
lem Qui statim assumptis militibus, & cē- 32
turionibus, decurrit ad illos. Qui cum vi-
dissent tribunum, & milites, cessauerunt
percutere Paulum. * Tunc accedens tribu- 33
nus apprehendit eum, & iussit eum alligari
catenis duabus: & interrogabat quis esset, G
& quid fecisset. * Alij autem aliud clama- 34
bant in turba. Et cum non posset certum
cognoscere præ tumultu, iussit duci eum in
castra. * Et cum venisset ad gradus, contigit 35
ut portaretur à militibus propter vim po-
puli. * Sequebatur enim multitudo populi, 36
clamans: Tolle eum. * Et cum cepisset in-
duci in castra Paulus, dicit tribuno: Si licet
mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit: Gracè
nostri? Nonne tu es Ægyptius, qui ante hos 38
dies tumultum concitasti, & eduxisti in de-
sertum quatuor millia virorum sicario-
rum? * Et dixit ad eum Paulus: Ego homo 39
sum quidem Iudæus à Tarso Ciliciæ, non
ignora ciuitatis municeps. Rogo autem te,

Num. 6. c.
10
Supr. 8. c. 8.

Supr. 11. c.
10 c. 19.

40 per mitte mihi loqui ad populum. Et cum
ille permisisset, Paulus stans in gradibus,
annuit manu ad plebem, & magno silentio
facto, allocutus est lingua Hebræa, dicens:

C A P. X X I I.

*Vbi Paulus in sui excusationem narraffet sua
conuersionis ordinem, vociferantur Iudæi
ipsum de terra tollendum, eo quod diceret se
à Deo missum fuisse ad predicandum Genti-
bus, à tribuno aurem iussus flagellis radi, &
torqueri, liberatus est dicendo se cinem Ro-
manum esse.*

Viri fratres, & patres, audite, quam ad
vos nunc reddo rationem. * Cum
audissent autem, quia Hebræa lingua lo-
queretur ad illos, magis præstititerunt silen-
tium. * Et dicit: Ego sum vir Iudæus, natus
in Tarso Ciliciæ, nutritus autem in ista ci-
uitate, secus pedes Gamaliel eruditus iux-
ta veritatem paternæ legis, æmulator le-
gis, sicut & vos omnes estis hodie: * Qui
hanc viam persecutus sum vsque ad mor-
tem, alligans & tradens in custodias viros,
ac mulieres, * Sicut princeps sacerdotum
mihi testimonium reddit, & omnes maio-
res natu, à quibus & epistolas accipiens,
ad fratres Damascum pergebam, ut addu-
cerem inde vinctos in Ierusalem, ut puni-
rentur. * Factum est autem, eunte me, &
appropinquante Damasco media die, subi-
tò de cælo circumfulsit me lux copiosa: *
Et decidens in terram, audiui vocem dicen-
tem mihi: Saule, Saule, quid me perseque-
ris? * Ego autem respondi: Quis es Dñe? Di-
xitque ad me: Ego sum Iesus Nazarenus,
quem tu persequeris. Et qui mecum erant,
lumen quidem viderunt, vocem autem nō
audierunt eius, qui loquebatur mecum. *
Et dixi: Quid faciam, Dñe? Dñs autem di-
xit ad me: Surgens vade Damascum: & ibi
tibi dicetur de omnibus, quæ te oporteat
facere. * Et cum non viderem præ clarita-
te luminis illius, ad manum deductus à co-
mitibus, veni Damascum. * Ananias autem
quidam, vir secundum legem testimonium
habens ab omnibus cohabitantibus Iudæis,
Veniens ad me, & altans dixit mihi: Saule
frater respice. Et ego eadem hora respexi in
eum. * At ille dixit: Deus patrum nostrorū
præordinauit te, ut cognosceres voluntatē
eius, & videres iustum, & audires vocem
ex ore eius. * Quia eris testis illius ad om-
nes homines, eorum quæ vidisti, & audisti.
Et nunc quid moraris? Exurge, & baptiza-
re, & ablue peccata tua, inuocato nomine
ipsius. * Factū est autem reuertenti mihi in
Ierusalem, & oranti in templo, fieri me in
stupore mentis, * Et videre illum dicentem
mihi:

Supr. 8. v. 3.

Supr. 9. v. 10.

mihi: Festina, & exi velociter ex Ierusalem: quoniam non recipient testimonium tuum de me. Et ego dixi: Dñe ipsi sciunt, quia ego gram concludens in carcerem, & egressus per synagogas eos, qui credebant in te: Et ego astabam, & consentiebam, & custodiebam vestimenta interficientium illum. Et dixit ad me: Vade: quoniam ego in nationes longè mittam te. Audiebant autem eum usque ad hoc verbum, & leuauerunt vocem suam dicentes: Tolle de terra huiusmodi: non enim fas est eum viuere. Vociferantibus autem eis, & proiecentibus vestimenta sua, & puluerem iactantibus in aerem, Iussit tribunus induci eum in castra, & flagellis cedi, & torqueri eum, ut sciret propter quā causam sic acclamarent ei. Et cum astrinxissent eum lorīs: dicit altanti sibi Centurioni Paulus: Si hominem Romanum, & indemnem licet vobis flagellare? Quo audito, Centurio accessit ad tribunal, & nuntiavit ei, dicens: Quid acturus es? hic enim homo, ciuis Romanus est. Accedens autem tribunus, dixit illi: Dic mihi si tu Romanus es? At ille dixit: Etiam. Et respondit tribunus: Ego multa summa ciuitatem hanc consecutus sum. Et Paulus ait: Ego autem & natus sum. Protinus ergo discesserunt ab illo, qui eum torturi erant. Tribunus quoque timuit postquam rescieuit, quia ciuis Romanus esset, & quia alligasset eum. Postera autem die volens scire diligentius, qua ex causa accusaretur ad Iudæis soluit eum, & iussit sacerdotes conuenire, & omne concilium, & producus Paulum, instituit inter illos.

C A P. XXIII.

Paulus coram sacerdotibus, & toto concilio principum sacerdotum, qui ipsum iusserat in faciem percuti, dicit parietem dealbatum, sed excusas se, quod nescisset esse principem sacerdotum: cumque ibidem dixisset se Pharisaum, & de resurrectione mortuorum iudicari, orta est inter Phariseos, & Sadduceos magna dissensio: Dominus nocte Paulum confortas, pradicens quod etiam Roma esset de ipso testificaturus: detecta mulorum de occidendo Paulo coniuratione, tribunus mittit eum Caesarem militibus stipatum ad Felicam praesidem, scriptis ad eum litteris, qua hic referuntur.

Intendens autem in concilio Paulus ait: Viri fratres, ego omni conscientia bona conuersatus sum ante Deū, usque in hodiernum diem. Princeps autem sacerdotum Ananias praecepit altantibus sibi percutere os eius. Tunc Paulus dixit ad eum: Percutiet te Deus, paries dealbate. Et tu sedens iudi-

cas me secundum legem, & contra legem iubens me percutis? Et qui stabant, dixerunt: Summū sacerdotem Dei maledicis? Dixit autē Paulus: Nesciebam fratres, quia princeps est sacerdotū: Scriptum est enim: Principem populi tui non maledicis. Scies autem Paulus, quia vna pars esset Sadduceorum, & altera Phariseorum, exclamauit in in concilio: Viri fratres, ego Phariseus sum, filius Phariseorum, de spe, & resurrectione mortuorum ego iudico. Et cum hie dixisset, facta est dissensio inter Phariseos, & Sadduceos, & soluta est multitudo. Sadducei enim dicunt, non esse resurrectionē, neque Angelum, neque Spiritum: Pharisei autem vtraque consentunt. Factus est autem clamor magnus. Et surgentes quidam Phariseorum, pugnant, dicentes: Nihil mali inuenimus in homine isto: quid si Spiritus locutus est ei, aut Angelus? Et cum magna dissensio facta esset, timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis, iussit milites descendere, & rapere eum de medio eorum, ac deducere eum in castra. Sequenti autem nocte afflitens ei Dñs, ait: Constant esto: sicut enim testificatus es de me in Ierusalem, sic te oportet, & Romæ testificari. Facta autem die collegerunt se quidam ex Iudæis, & deuouerunt se dicentes, nequāducaturos, neque bibituros, donec occiderent Paulū. Erant autem plus quam quadraginta viri, qui hanc coniurationem fecerant. Qui accesserunt ad principes sacerdotum, & leniores, & dixerunt: Deuotione deuouimus nos nihil gustaturos, donec nec occidamus Paulū. Nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio, ut producat illum ad vos, tanquam aliquid certius cognituri de eo. Nos verò prius quam propiet, parati sumus interficere illum. Quod cum audisset filius sororis Pauli insidias, venit, & intrauit in castra, nuntiavitque Paulo. Vocans autem Paulus ad se vnū ex Centurionibus, ait: Adolescentē hunc perduc ad tribunal, habet enim aliquid indicare illi. Et ille quidem assumens eum, duxit ad tribunal, & ait: Vincit Paulus rogauit me hunc adolescentem perducere ad te, habentem aliquid loqui tibi. Apprehendens autem tribunus manum illius, secessit cum eo seorsum, & interrogauit illū: Quid est, quod habes indicare mihi? Ille autem dixit: Iudæis conuenit rogare te, ut crastina die producas Paulum in concilium, quasi aliquid certius inquisituri sint de illo: Tu verò ne credideris illis, insidiantur enim ei ex eis viri amplius quam quadraginta, qui se deuouerunt non manducare, neque bibere, donec interficiant eum: & nunc parati sunt expectantes promissum tuū. Tribunus igitur

Ere. 11. d.

Phil. 1. b. f.

Mat. 11. c.

tur dimisit adolefcentem, precipiens, ne cui loqueretur, quoniam hæc nota sibi fecisset. Et vocatis duobus Centurionibus, dixit illis; Parate milites ducentos, ut eant usque Cæsaream, & equites septuaginta, et lancearios ducentos, à tertia hora noctis: * Et iumenta præparate, ut imponentes Paulum, saluum perducerent ad Felicem præsidem. (Timuit enim ne fortè raperet eum Iudei, & occiderent, & ipse postea calumniam sustineret, tanquam accepturus pecuniam) scribens epistolam continentem hæc: CLAV. 26
DIVS Lybias optimo præfidi, Felici, salutem. Virum hunc comprehensum à Iudeis, & incipientem interfici ab eis, superueniens cum exercitu eripui, cognito quia Romanus est: Volensque scire causam, quam obijciebant illi, deduxi eum in concilium eorum. Quem inveni, accusari de quæstionibus legis ipsorum, nihil verò dignum morte aut vinculis habentem criminis. Et cum mihi perlatum esset de insidijs, quas parauerant illi, misi eum ad te, denuntians, & accusatoribus, ut dicant apud te. Vale. * Milites ergo secundum præceptum sibi, assumentes Paulum, duxerunt per noctem in Antipatridem. Et postera die dimissis equitibus, ut cum eo irent, reuersi sunt ad castra. * Qui cum venissent Cæsaream, & tradidissent epistolam præfidi, statuerunt ante illum, & Paulum. * Cum legisset autem, & interrogasset de qua prouincia esset: & cognoscens, quia de Cilicia. Audiam te, inquit, cum accusatores tui venerint. Iussitque in prætorio Herodis custodiri eum.

C A P. XXIV.

Accusatus Paulus coram Felice præfide à Tertullo Iudeorum oratore, respondet negans imposita sibi crimina, confitens tamen se Christianum, & dixisse, se de resurrectione mortuorum indicari: Felix & Drusilla ipsius vxor Iudæa audiunt Paulum de fide Christiana: cum autem non acciperet à Paulo pecuniam, reliquit eum vincitum successori suo Porcio Festo.

Post quinque autem dies descendit princeps sacerdotum, Ananias, cum senioribus quibusdam, & Tertullo quodam oratore, qui adierunt præsidem aduersus Paulum. Et citato Paulo cepit accusare Tertullus, dicens: Cum in multa pace agamus per te, & multa corrigantur per tuam prouidentiam; Semper & ubique suscipimus, optime Felix, cum omni gratiarum actione. Ne diutius autem te protraham, oro, breuiter audias nos pro tua clementia. * Inuenimus hunc hominem pestiferum, & concitantem seditiones omnibus Iudeis in vniuerso or-

be, et auctorem seditionis sectæ Nazarenorum: * Qui etiam templum violare conatus est, quem & apprehensum voluimus secundum legem nostram iudicare. * Superueniens autem tribunus Lybias, cum vi magna eripuit eum de manibus nostris, * Iubens accusatores eius ad te venire: à quo poteris ipse iudicans, de omnibus istis cognoscere, de quibus nos accusamus eum. * Adiecerunt autem, & Iudei, dicentes hæc ita se habere. * Respondit autem Paulus (annuente sibi Præfide dicere:) Ex multis annis te esse iudicem genti huic sciens, bono animo pro me satisfaciam. * Potes enim cognoscere, quia non plus sunt mihi dies, quam duodecim, ex quo ascendi adorare in Ierusalem: * Et nequid in templo inuenerunt me cum aliquo disputantem, aut concursum facientem turbæ, nequid in synagoga, * Neque in ciuitate: neque probare possunt tibi de quibus nunc me accusant. * Confiteor autem hoc tibi, quod secundum sectam, quam dicunt hæresim, sic deseruio Patri, & Deo meo, credens omnibus, quæ in Lege, & Prophetis scripta sunt: * Spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectionem futuram iustorum, & iniquorum. In hoc & ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad Deum, & ad homines semper. * Post annos autem plures, eleemosynas facturum in gentem meam, veni, & oblationes, & vota. * In quibus inuenerunt me purificatum in templo: non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Iudei, quos oportebat apud te præsto esse, & accusare si quid haberent aduersum me: * Aut hi ipsi dicant siquid inuenerunt in me iniquitatis, cum stem in concilio, * Nisi de vna hac solummodo voce, qua clamaui inter eos stas: Quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie à vobis. * Distulit autem illos Felix, certissime sciens de via hac, dicens: Cum tribunus Lybias descenderit, audiam vos. * Iussitque Centurioni custodire eum, & habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei. * Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla vxore sua, quæ erat Iudæa, vocauit Paulum, & audiuit ab eo fidem, quæ est in Christum Iesum. * Disputante autem illo de iustitia, & castitate, & de iudicio futuro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te. * Simul & sperans, quod pecunia ei daretur à Paulo, propter quod & frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Portium Festum. Volens autem gratiam præstare Iudeis Felix, reliquit Paulum vincitum,

C A P. X X V.

*Festus non obsequitur Iudais insidioso potenti-
bus, ut Paulus Ierosolymam ducatur: sed
Cæsarea audit eius accusatores, & Pauli re-
sponsionem qui à Festo requisitus an vellet
de his iudicari Ierosolymis, appellat Cæsa-
rem: Festus Pauli causam regi Agrippa in-
dicat, qui ipsum audire cupis, posteroque die
iubente Festo adducitur coram Agrippa, &
Bernice.*

Festus ergo cum venisset in provinciam, post triduum ascendit Ierosolymam à Cæsarea. * Adieruntque eum principes sacerdotum, & primi Iudæorum, aduersus Paulum: & rogabant eum, Postulantes gratiam aduersus eum, ut iuberet perducere eum in Ierusalem, insidias tendentes, ut interficerent eum in via. * Festus autem respondit seruari Paulum in Cæsarea: se autem maturius profecturum. * Qui ergo in vobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accusent eum. * Demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo, aut decem, descendit Cæsaream, & altera die sedit pro tribunali, & iussit Paulum adduci. * Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum, qui ab Ierosolyma descenderant Iudæi, multas & graues causas obijcientes, quas non poterant probare, Paulo rationem reddente: Quoniam neque in lege Iudæorum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccaui. * Festus autem volens gratiam prestare Iudæis, respondens Paulo, dixit: Vis Ierosolymam ascendere, & ibi de his iudicari apud me? * Dixit autem Paulus: Ad tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet iudicari: Iudæis non noui, sicut tu melius nosti. Si enim nocui, aut dignum morte aliquid feci, non recuso mori: si verò nihil est eorum, quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. Cæsarem appello. * Tunc Festus cum concilio locutus respondit, Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis. * Et cum dies aliquot transacti essent, Agrippa rex, & Bernice descenderunt Cæsaream ad salutandum Festum. Et cum dies plures ibi demorarentur, Festus regi indicauit de Paulo, dicens: Vir quidam est derelictus à Felice vincetus, * De quo cum essem Ierosolymis, adierunt me principes sacerdotum, & seniores Iudæorum, postulantes aduersus illum damnationem. * Ad quos respondi: Quia non est Romanis consuetudo damnare aliquem hominem, prius quam is, qui accusatur, præsentibus habeat accusatores, locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina. Cum ergo huc conuenissent sine vlla dilatione, sequenti die sedens pro tribunali, iussi adduci virum. * De

quo, cum stetissent accusatores, nullam causam deferebant, de quibus ego suspicabar malum. Quæstiones verò quasdam de sua superstitione habebant aduersus eum, et de quodam Iesu defuncto, quem affirmabat Paulus vivere. * Hæsitans autem ego de huiusmodi quæstione, dicebam si vellet ire Ierosolymam, & ibi iudicari de istis. * Paulo autem appellante, ut seruaretur ad Augusti cognitionem, iussi seruari eum, donec mitterem eum ad Cæsarem. * Agrippa autem dixit ad Festum: Volebam et ipse hominem audire. Cras, inquit, audies eum. Altera autem die, cum venisset Agrippa, & Bernice, cum multa ambitione, & introissent in auditorium cum tribunis, & viris principalibus ciuitatis, iubente Festo, adductus est Paulus. * Et dicit Festus: Agrippa rex, & omnes, qui simul adestis nobiscum viri, videtis hunc, de quo omnis multitudo Iudæorum interpellauit me Ierosolymis petentes & acclamantes non oportere eum viuere amplius. * Ego verò comperi nihil dignum morte eum admisisse. Ipso autem hoc appellante ad Augustum, iudicavi mittere. De quo quid certum scribam domino, non habeo. Propter quod produxi eum ad vos, & maxime ad te rex Agrippa, ut interrogatione facta habeam quid scribam. * Siue ratione enim mihi videtur mittere victum, & causas eius non significare.

C A P. X X V I.

Paulus coram Agrippa suam causam defendit; referens suam ad Christum conversionis ordinem, & se Iudæis, ac Gentibus sub diuina protectione predicasse ostendit: Festoque ipsum ex nimia scientia insane dicenti respondet, omnesque optat esse Christianos: Agrippa dicit eum potuisse dimitti, nisi Cæsarem appellasset.

Agrippa verò ad Paulum ait: Permittitur tibi loqui pro teipso. Tunc Paulus extenta manu cepit rationem reddere. * De omnibus, quibus accusor à Iudæis, rex Agrippa, æstimo me beatum, apud te cum sim defensurus me hodie. * Maxime te sciente omnia, & quæ apud Iudæos sunt consuetudines, & quæstiones: propter quod obsecro patienter me audias. * Et quidē vitam meam à iuuentute, quæ ab initio fuit in gente mea in Ierosolymis, nouerunt omnes Iudæi: * Præscientes me ab initio (si velint testimonium perhibere) quoniam secundum certissimam sectam nostræ religionis vixi Phariseus. * Et nunc in spe, quæ ad patres nostros repromissionis facta est à Deo, sto iudicio subiectus: In quam duodecim tribus nostræ, nocte ac die deseruietes, sperant deuenire. De qua spe accusor à Iudæis,

8 dais, rex. * Quid incredibile iudicatur apud
 9 vos, si Deus mortuos suscitatur? * Et ego qui-
 dem existimaui, me aduersus nomen
 Iesu Nazareni debere multa contraria age-
 re. Quod & feci Ierosolymis, & multos sa-
 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
 30 31 32
 Supr. 1. 2. 9. Clorum ego in carceribus inclusi, à princi- C
 pibus sacerdotum potestate accepta: & cū
 occiderentur, detuli sententiā. * Et per om-
 nes synagogas frequenter puniens eos, cō-
 pellebam blasphemare: et amplius infan-
 tes in eos, persequabar vsq; in exteris ciuita-
 12 tes. * In quibus dum irem Damascum cum
 13 potestate, & permissu principum sacerdo-
 tum, * Die media in via, vidi, rex, de coelo
 14 supra splendorem solis circumfulsit me lu-
 men, & eos, qui mecum simul erant. * Om-
 nesque nos cum decidissemus in terrā, au-
 15 diui vocem loquentem mihi Hebraica lin-
 gua: Saule, Saule, quid me persequeris? du-
 rum est tibi contra stimulum calcitrare. *
 Ego autem dixi: Quis es Dñe? Dñs autem
 16 dixit: Ego sum Iesus, quem tu persequeris. *
 Sed exurge, & sta super pedes tuos: ad hoc
 enim apparui tibi, vt constituam te mini-
 17 strum, & testem eorum, quæ vidisti, & eorū
 quibus apparebo tibi, Eripiens te de popu-
 18 lo, & gentibus, in quas nunc ego mitto te, *
 19 Aperire oculos eorum, vt conuertantur à
 tenebris ad lucem, & de potestate satanæ
 20 ad Deum, vt accipiant remissionem pecca-
 21 torum, & sortem inter sanctos, per fidem,
 quæ est in me. * Vnde rex Agrippa, non fui
 22 incredulus celesti visioni: * Sed his, qui sūt
 23 Damasci primū, & Ierosolymis, & in omnē
 24 regionem Iudææ, & Gentibus annuntiabā,
 25 vt poenitentiam agerent, & conuerteren-
 26 tur ad Deum, digna poenitentiae opere fa-
 27 cientes. * Hac ex causa me Iudæi, cum es-
 28 sē in templo, comprehensum tentabant inter-
 29 ficere. * Auxilio autem adiutus Dei, vsq; in
 30 hodiernum diem ito, testificans minori at-
 31 que maiori, nihil extra dicens quamea, quæ
 32 Prophetæ locuti sunt futura esse, & Moy-
 ses, * Si passibilis Christus, si primus ex re-
 surrectione mortuorum, lumen annuntia-
 turus est populo, & Gentibus. Hæc loquē-
 te eo, & rationem reddente, Festus magna
 voce dixit: Infans Paule: multæ te litteræ ad
 insaniam conuertunt. * Et Paulus Non in-
 25 sanio (inquit) optimè Feste, sed veritatis, &
 sobrietatis verba loquor. * Scit enim de his
 26 rex, ad quem & constanter loquor: latere
 enim eum nihil horum arbitror. Neque enim
 in angulo quidquam horum gestum est. *
 27 Credis rex Agrippa prophetis? Scio quia
 28 credis. * Agrippa autem ad Paulum: In mo-
 29 dico suades me Christianum fieri. * Et Pau-
 30 lus: Opto apud Deum, & in modico, & in
 31 magno, non tantum te, sed etiam omnes,
 qui audiunt, hodie fieri tales, qualis & ego

30 sum, exceptis vinculis his. * Et exurrexit
 rex, & præles, & Bernice, & qui assidebant
 31 eis. * Et cum secessissent, loquebantur ad
 inuicem, dicentes: Quia nihil morte, aut
 32 vinculis dignum quid fecit homo iste. * A-
 grippa autem Festo dixit: Dimitti poterat
 homo hic, si non appellasset Cæsarem.

C A P. X X V I I.

*Paulus à centurione Iulio ducitur Romanum ver-
 sus, nauigans per varia loca: aduersante
 autem ipse vento, vix perueniunt ad
 quendam in Creta locum; a quo licet pradi-
 ceret Paulus periculosam esse nauigatio-
 nem, discedentes, patiuntur ingentem tem-
 pestatem: tandemque post Pauli consolatio-
 nem, qui narrans factam sibi de omnium sa-
 lute reuelationem, hortabatur eos ad cibum
 sumendum: passi naufragium omnes eua-
 dunt incolumes.*

1 V T autem iudicatum est nauigare cum
 2 in Italiam, & tradi Paulum cum re-
 liquis custodijs centurioni nomine Iulio
 3 cohortis Augustæ, * Ascendentes nauem A-
 4 drumetinam, incipientes nauigare circa
 5 Asiæ loca, iustulimus, perseverante nobis-
 cum Aristarcho Macedone Thessalonicensi.
 6 * Sequenti autem die deuenimus Sidonem.
 7 Humanè autem tractans Iulius Paulum,
 8 permisit ad amicos ire, & curam sui agere.
 9 Et inde cum iustulissemus, subnauigau-
 10 imus Cyprium, propterea quod essent venti
 11 contrarij. * Et pelagus Ciliciæ, & Pamphi-
 12 liæ nauigantes, venimus Lystram, quæ est
 13 Lyciæ: * Et ibi inueniens centurio nauem
 14 Alexandrinam nauigantem in Italiam, trās-
 posuit nos in eam. * Et cum multis diebus
 tardè nauigaremus, & vix deuenissemus
 contra Gnidum, prohibente nos vento, ad-
 8 nauigauimus Cretæ, iuxta Salmonem: * Et
 9 vix iuxta nauigantes, venimus in locum
 10 quendam, qui vocatur Boniportus, cui iux-
 11 ta erat ciuitas Thalassa. * Multo autem tem-
 12 pore peracto, & cum iam non esset tanta na-
 13 uigatio, eo quod & ieiunium iam præte-
 14 risset, consolabatur eos Paulus, * Dicens
 eis: Viri, video quoniam cum iniuria, &
 multo damno, non solum oneris, & nauis,
 sed etiam animarum nostrarum, incipit ef-
 11 se nauigatio. * Centurio autem gubernato-
 12 ri, & nauclero magis credebat, quàm his,
 13 quæ à Paulo dicebantur. * Et cum aptus
 portus non esset ad hyemandum, plurimi
 statuerunt consilium nauigare inde, si quo-
 modo possent deuenientes Phœnicem, hye-
 mare, portum Cretæ respicientem ad Afri-
 13 cum, & ad Corum. * Aspirante autem Au-
 stro, æstimantes propositum se tenere, cum
 14 iustulissent de Aïson, legebant Cretā. * Non
 post

post multum autem misit se contra ipsam
vetus Typhonicus, qui vocatus Euroaqui-
lo. Cumque arrepta esset nauis, & non pos-
set conari in ventum, data naue flatibus, fe-
rebamur. In insulam autem quamdam de-
currentes, quæ vocatur Cauda, potuimus
vix obtinere scapham. * Qua sublata, adiu-
torijs utebantur, accingentes nauem timē. D-
tes, ne in Syrtim inciderent, summissio vase
sic ferebantur, Valida autem nobis tempe-
state iactatis, sequenti die iactum fecerunt.
Et tertia die suis manibus armamenta na-
uis proiecerunt. * Neque autem sole, neque
syderibus apparentibus per plures dies. &
tempestate non exigua imminente, iam ab-
lata erat spes omnis salutis nostræ. * Et cum
multa ieiunatio fuisset, tunc stans Paulus
in medio eorum, dixit: Oportebat quidem,
o viri, audito me, non tollere à Creta, lucr-
que facere iniuriam hanc, & iacturam. * Et
nunc suadeo vobis bono animo esse; amif-
sio enim nullius animæ erit ex vobis, præ-
terquam nauis. * Astitit enim mihi hac no-
cte Angelus Dei, cuius sum ego, & cui de-
seruio, Dicens: Ne timeas Paule, Cæsari te
oportet assistere: & ecce donauit tibi Deus
omnes, qui nauigant tecum. * Propter quod
bono animo estote viri: credo enim Deo, E-
quia sic erit, quemadmodum dictum est
mihi. In insulam autem quamdam oportet
nos deuenire. Sed posteaquam quartadeci-
ma nos superuenit, nauigantibus nobis in
Adria circa mediam noctem, suspicaban-
tur nauis apparere sibi aliquam regionē. *
Qui & summittentes bolidem, inuenerunt
passus viginti: & pusillum inde separati, in-
uenerunt passus quindecim. Timentes au-
tem ne in aspera loca incideremus, de pup-
pi mittentes anchoras quatuor, optabant
diem fieri. * Nautis verò querentibus fuge-
re de nauis, cum misissent scapham in mare,
sub obtentu quasi inciperent à prora an-
choras extendere, * Dixit Paulus centurio-
ni, & militibus: Nisi hi in nauis manserint,
vos salui fieri non potestis. * Tunc abscide-
runt milites funes scaphæ, & passi sunt eā
excidere. * Et cum lux inciperet fieri, roga-
bat Paulus omnes sumere cibum, dicens: F-
Quartadecima die hodie expectantes ieiun-
ni permanetis, nihil accipientes. * Propter
quod rogo vos accipere cibum pro salute
vestra: quia nullius vestrum capillus de ca-
pite peribit. * Et cum hæc dixisset, sumens
panem, gratias egit Deo in conspectu om-
nium: & cum fregisset, coepit manducare. *
Animæ quiores autem facti omnes, & ipsi
sumpserunt cibum. * Eramus verò vniuersæ
animæ in nauis ducentæ septuaginta sex. Et
satiati cibo alleuiabant nauem, iactantes
eum in mare. * Cum autem dies factus

esset, terram non agnoscebant: sinum verò
quendam considerabant habentem littus,
in quem cogitabant, si possent, eijcere na-
uem. * Et cum anchoras sustulissent, com-
mittebant se mari, simul laxantes iunctu-
ras gubernaculorum: & leuato artemone
secundum auræ flatum tendebant ad littus.
* Et cum incidissemus in locum dichalaf-
sum, impegerunt nauem: & prora quidem
fixa manebat immobilis, puppis verò sol-
uebatur à vi maris. * Militum autem con-
siliū fuit, ut custodias occiderent: ne quis
cum enataisset, effugeret. * Centurio autem
volens seruare Paulum, prohibuit fieri: ius-
sitque eos, qui possent natare, emittere se
primos, & euadere, & ad terram exire. * Et
ceteros alios in tabulis ferebant: quosdam
super ea, quæ de nauis erant. Et sic factum
est, ut omnes animæ euaderent ad terram.

C A P. XXVIII.

*Paulus ceteriq; ipsius comites humane à Bar-
baris excipiuntur in insula Melita, in qua
percutus à vipera Paulus nihil mali pati-
tur, patremque Publij principis insula sani-
tati restituit, ac alios multos curat: & ab eo
loco nauigantes tandem Romam perue-
niunt, ubi Paulus conuocatis primis Iudæo-
rum causam exponit, cur Cæsarem appella-
uerit: dicque ab ipsis constituto prædicat de
Christo, cuius verbis multi non credunt,
quod Paulus ostendit ab Isaia prædictum es-
se, & per biennium de fide in Christum præ-
dicat omnibus ad ipsum accedentibus.*

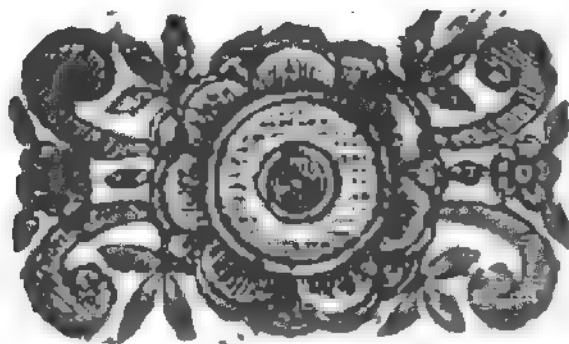
ET cum euasissemus, tunc cognouimus,
quia Melita insula vocabatur. Barbari
verò præstabant non modicam humani-
tatem nobis. * Accensa enim pyra, reficie-
bant nos omnes, propter imbrem, qui im-
minebat, & frigus. * Cum congregasset au-
tem Paulus sarmetorum aliquantam mul-
titudinem, & imposuisset super ignem, vi-
pera à calore cum processisset, inuasit ma-
num eius. * Ut verò viderunt Barbari pen-
dentem bestiam de manu eius, ad inuicem
dicebant: Vtique homicida est homo hic,
qui cum euaserit de mari, vitio non finit
eum viuere. * Et ille quidem excutens be-
stiam in ignem, nihil mali passus est. * At il-
li existimabant eum in tumorem conuer-
tendum, & subito casurum, & mori. Diu
autem illis expectantibus, & videntibus
nihil mali in eo fieri, conuercentes se, dice-
bant eum esse Deum. * In locis autem illis
erant prædia principis insulæ, nomine Pu-
blii, qui nos suscipiens, triduo benignè ex-
hibuit. * Contigit autem, patrem Publij fe-
bribus, & dysenteria vexatum iacere. Ad

M m m 2 quem

quem Paulus intrauit : & cum orasset , & imposuisset ei manus, saluauit eum. * Quo facto, omnes, qui in insula habebant infirmitates accedebant, & curabantur : * Qui etiam multis honoribus nos honoraerunt, & nauigantibus imposuerunt, quæ necessaria erant. * Post mentes autem tres, nauigauimus in naui Alexandrina, quæ in insula hyemauerat, cui erat insigne Castorum. Et cum venissemus Syracusam, mansimus ibi triduo. * Inde circumlegentes deuenimus Rhegium : & post vnum diem stante Austro, secunda die venimus Puteolos. * Vbi inuentis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem : & sic venimus Romam. * Et inde cum audissent fratres, occurrerunt nobis vsque ad Appij forum, ac tres Tabernas. Quos cum vidisset Paulus, gratias agens Deo, accepit fiduciam. * Cum autem venissemus Romam, permixtum est Paulo manere sibi cum custodiente se milite. * Post tertium autem diem conuocauit primos Iudeorum. Cum, quæ conuenissent, dicebat eis : Ego, viri fratres, nihil aduersus plebem faciens, aut morem paternum, vinctus ab Ierosolymis traditus sum in manus Romanorum : Qui cum interrogationem de me habuissent, voluerunt me dimittere, eo quod nulla esset causa mortis in me. * Contradicientibus autem Iudæis, coactus sum appellare Cæsarem, non quasi gentem meam habens aliquid accusare. Propter hanc igitur causam rogavi vos videre, & alloqui. Propter spem enim Israel catena hac circumdatus sum. *

21 At illi dixerunt ad eum : Nos neque litteras accepimus de te à Iudæa, neque adueniens aliquis fratrum nuntiavit, aut locutus est quid de te malum. * Rogamus autem te audire, quæ sentis : nam de secta hac notum est nobis, quia vbique ei tradicitur. * Cum constituissent autem illi diem, venerunt ad eum in hospitium plurimi, quibus exponebat testificans regnum Dei, luadensque eis de Iesu ex Lege Moyfi, & Prophetis, à mane vsque ad vesperam. * 24 Et quidam credebant his, quæ dicebantur : 25 quidam verò non credebant. * Cumque inuicem non essent consentientes, discebant, dicente Paulo vnum verbum : Quia benè Spiritus sanctus locutus est per Iaiam prophetam ad patres nostros, Dicens : 26 G vade ad populum istum, & dic ad eos : Audite audietis, & non intelligetis : & videntes 27 videbitis, & non perspicietis. Incrassatum est enim cor populi huius, & auribus grauius audierunt, & oculos suos compresserunt : ne fortè videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanem eos. * Notum ergo sit vobis, quoniam Gentibus missum est hoc salutare Dei, & ipsi audient. * Et cum hæc dixisset, exierunt ab eo Iudæi, multum habentes inter se quæstionem. * Mansit autem biennio toto in suo conducto : & suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum, * Prædicans regnum Dei, & docens, quæ sunt de Domino Iesu Christo, cum omni fiducia, sine prohibitione

Iai. 6. c. 9.
Matt. 13. b.
14.
Matt. 24. b.
12.
Luc. 8. b. 10.
Ier. 12. f. 17.
Rom. 11. b.
8.

EPISTOLA B. PAVLI APOSTOLI AD ROMANOS.

CAPVT PRIMVM

Paulus commendato suo munere Euangelico, ob magnum predicandi Euangelij zelum, optabat Romanos inuifere, ostendens Ethnicos, qui ex creaturis Deum cognoscentes, illius cultum a se abiecerant, solendo creaturarum imagines, merito a Deo desertos: & in penam illius in abominanda, qua hic recensentur, incidisse scelera.

AR. 13. a. 3.

Paulus, seruus Iesu Christi, vocatus Apostolus, segregatus in Euangelium Dei. Quod ante promiserat per prophetas suos in Scripturis sanctis, De Filio suo, qui factus est ei ex semine David secundum carnem, Qui praedestinatus est Filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Iesu Christi Domini nostri: Per quem accepimus gratiam, & Apostolorum ad obediendum fidei in omnibus Gentibus pro nomine eius. In quibus estis, & vos vocari Iesu Christi: Omnibus, qui sunt Romae, dilectis Dei, vocatis sanctis. Gratia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Primum quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus vobis: quia fides vestra annuntiatur in vniuerso mundo. Testis enim mihi est Deus,

cui seruis in spiritu meo in Euangelio filij eius, quod sine intermissione memoriam vestri facio. Semper in orationibus meis: obsecrans, si quo modo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate Dei veniendi ad vos. Desidero enim videre vos, ut aliquid impertiar vobis gratiae spiritualis ad confirmandos vos: Id est, simul consolari in vobis, per eam, quae inuicem est, fidem vestram atque meam. Nolo autem vos ignorare fratres: quia saepe proposui venire ad vos, (& prohibitus sum usque adhuc) ut aliquem fructum habeam, & in vobis, sicut & in ceteris gentibus. Graecis ac Barbaris, sapientibus & insipientibus debitor sum: Ira (quod in me) promptum est & vobis, qui Romae estis, euangelizare. Non enim erubesco Euangelium. Virtus enim Dei est in salutem omni credenti, Iudaeo primum, & Graeco. Iustitia enim Dei in eo reuelatur ex fide in fidem: sicut scriptum est: Iustus autem ex fide viuic. Reuelatur enim ira Dei de coelo, super omnem impietatem, & iniustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in iniustitia detinent: Quia quod notum est Dei, manifestum est in illis, Deus enim illis manifestauit. Inuisibilia enim ipsius, à creatura mundi, per ea, quae facta sunt, intellecta, conspiciuntur: sempiterna quoque eius virtus, & diuinitas: ita ut sint inexcusabiles.

Am m 3 Quia

Heb. 1. 2. 4.
Heb. 10. 5.
18.
Gal. 1. 5. 11

Eph. 4. c.
17.

Quia cum cognouissent Deum, non sicut 21
Deum glorificauerunt, aut gratias egerunt:
sed euauerunt in cogitationibus suis, &
obscuratum est insipiens cor eorum: * Di- 22
centes enim se esse sapientes, stulti facti
sunt: * Et mutauerunt gloriam incorrupti- 23
bilis Dei, in similitudinem imaginis corru-
ptibilis hominis, & volucrum, & quadru-
pedum, & serpentium. * Propter quod tra- 24
didit illos Deus in desideria cordis eorum,
in immunditiam: ut contumelijs afficiant
corpora sua in semetipsis: * Qui commu- 25
tauerunt veritatem Dei in mendacium: &
coluerunt, & seruiuerunt creaturæ potius
quàm Creatori, qui est benedictus in sæcu-
la. Amen. * Propterea tradidit illos Deus in 26
passiones ignominie. Nam scemina eorum
immutauerunt naturalem usum, in eum
usum, qui est contra naturam. * Similiter 27
autem & masculi, relicto naturali usu sceminae, exarserunt in desiderijs suis in inui-
cem, masculi in masculos turpitudinem
operantes, & mercedem, quam oportuit,
erroris sui in semetipsis recipientes. * Et si- 28
cut non probauerunt Deum habere in no-
ticia: tradidit illos Deus in reprobum sen-
sum, ut faciant ea, quæ non conueniunt, *
Repletos omni iniquitate, malitia, fornica- 29
tione, auaritia, nequitia, plenos inuidia, ho-
micidio, contentione, dolo, malignitate, su-
furriones, * Detractores, Deo odibiles, con- 30
tumeliosos, superbos, elatos, inuentores
malorum, parentibus non obediētes. * In- 31
sapientes, incompósitos, sine affectione, abs-
que fœdere, sine misericordia. * Qui cum 32
iusticiam Dei cognouissent, non intellexe-
runt, quoniam qui talia agunt, digni sunt
morte: & non solum, qui ea faciunt, sed
etiam qui consentiunt facientibus.

C A P I T U L U M

*Iudeos redarguit, qui ex data sibi lege Gentes
condemnabant, eadem ipsi patiantes, cum
Deus unicuique reddaturus sit iuxta ipsius
opera; adeò ut etiam Gentes, ea qua legis
sunt naturali lumine præstantes, pro cir-
cumcisis habenda sint, eosque indicatura,
qui ex sola legis cognitione, & carnis cir-
cumcisione gloriantur, contraria legi ope-
rantes.*

Matt. 7. 1.

Propter quod inexcusabilis es, ò homo 1
omnis, qui iudicas. In quo enim iudi-
cas alterum, teipsum condemnas: eadem
enim agis, quæ iudicas. * Scimus enim quo- 2
niam iudicium Dei est secundum veritatē
in eos, qui talia agunt. * Existimas autem 3
hoc, ò homo, qui iudicas eos, qui talia agunt,
& facis ea, quia tu effugies iudicium Dei? *
An diuitias bonitatis eius, & patientiæ, & 4
longanimitatis contemnis, ignoras quoniam

benignitas Dei ad poenitentiam te adducit? 5
Secundum autem duritiam tuam, & impe-
nitens cor, thesaurizas tibi iram in die iræ,
& reuelationis iusti iudicij Dei, * Qui red- 6
det unicuique secundum opera eius: * Ijs
quidem, qui secundum patientiam boni 7
operis, gloriam, & honorem, & incorru-
ptionem quærunt, vitam æternam: * Is au- 8
tem, qui sunt ex contentione, & qui non
acquiescunt veritati, credunt autem ini- 9
quitati, ira & indignatio. * Tribulatio & an-
gustia in omnem animam hominis ope-
rantis malum, Iudæi primum, & Græci: * 10
Gloria autem, & honor, & pax omni ope-
ranti bonum, Iudæo primum, & Græco: * 11
Non enim est acceptio personarum apud
Deum. * Quicumque enim sine lege pec- 12
cauerunt, sine lege peribunt: & quicumque
in lege peccauerunt, per legem iudicabun- 13
tur. * Non enim auditores legis iusti sunt
apud Deum, sed factores legis iustificabun- 14
tur. * Cum enim Gentes, quæ legem non
habeant, naturaliter ea, quæ legis sunt, fa-
ciunt, eiusmodi legem non habentes, ipsi 15
sibi sunt lex: * Qui ostendunt opus legis
scriptum in cordibus suis, testimonium
reddente illis conscientia ipsorum, & inter 16
se inuicem cogitationibus accusantibus,
aut etiam defendentibus, * In die, cum iu-
dicabit Deus occulta hominum, secundum
Euangelium meum, per Iesum Christum. * 17
Si autem tu Iudæus cognominaris, & re-
quiescis in lege, & gloriaris in Deo, Et no- 18
sti voluntatem eius, & probas utiliora, in-
structus per legem, * Confidis teipsum esse
ducem cæcorum, lumen eorum, qui in te- 19
nebris sunt, * Eruditorem insipientium, ma-
gistrum infantium, habentem formam 20
scientiæ, & veritatis in lege. * Qui ergo
alium doces, teipsum non doces: qui præ- 21
dicas non furandum, furaris. Qui dicis non
moechandum, moecharis: qui abominaris 22
idola, sacrilegium facis. * Qui in lege glo-
riaris, per præuaricationem legis Deum in- 23
honoras. * (Nomen enim Dei per vos blas-
phematur inter Gentes, sicut scriptum est.) 24
Circumcisio quidem prodest, si legem ob-
serues: si autem prævaricator legis sis, cir- 25
cumcisio tua præputium facta est. * Si igitur
præputium iustitias illius custodiat: nõ-
ne præputium illius in circumcisionem 26
reputabitur? * Et iudicabit id quod ex na-
tura est præputium, legem consummans,
te, qui per litteram, & circumcisionem 27
prævaricator legis es? * Non enim qui in
manifesto, Iudæus est: neque quæ in mani- 28
festo, in carne, est circumcisio: * Sed qui in
abscondito, Iudæus est: & circumcisio cor-
dis in spiritu, non littera: cuius laus non ex 29
hominibus, sed ex Deo est.

C A

Matt. 16. d.
17.Deut. 10. d.
17.

1. Pet. 19. c.

Job. 14. b.

19.

Act. 10. c.

14.

Mat. 7. d.

11.

Rom. 1. d. 12.

1. Th. 5. b. 1.

1. Pet. 16. c.

10.

C A P. I I I.

Quodam modo praecllunt Iudaei propter factas illis a Deo promissiones, quae complebuntur, quamquam nonnulli eorum fuerint increduli: omnes autem, & Iudaei, & Gentiles peccato sunt obnoxij: a quo non liberat lex, sed fides in Christum propitiatorem, ut non sit cuiquam de legis operibus glorandum.

Quid ergo amplius Iudaeis est? aut quae utilitas circumcisionis? Multum per omnem modum. Primum quidem, quia credita sunt illis eloquia Dei. * Quid enim si quidam illorum non crediderunt? Numquid incredulitas illorum fidem Dei euacuabit? Absit. * Est autem Deus verax: omnis autem homo mendax, sicut scriptum est: *Ut iustificeris in sermonibus tuis: & vincas cum iudicaris.* * Si autem iniquitas nostra iustitiam Dei commendat, quid dicemus? numquid iniquus est Deus, qui infert iram? (Secundum hominem dico.) Absit. alioquin quomodo iudicabit Deus hunc mundum? Si enim veritas Dei in meo mendacio abundauit in gloriam ipsius: quid adhuc & ego tanquam peccator iudicor? Et non (sicut blasphemamur, & sicut aiunt quidam nos dicere) faciamus mala, ut veniant bona: quorum damnatio iusta est.

Quid ergo praecellimus eos? nequaquam. *Causati enim sumus, Iudaeos, & Graecos omnes sub peccato esse, * Sicut scriptum est: Quia non est iustus quisquam: * Non est intelligens, non est requirens Deum. * Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt, non est, qui faciat bonum, non est usque ad vnum. * Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: Venenum aspidum sub labijs eorum: * Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est: * Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem: * Contritio, & infelicitas in vijs eorum: * Et viam pacis non cognouerunt: * Non est timor Dei ante oculos eorum. * Scimus autem, quoniam quaecumque lex loquitur, ijs, qui in lege sunt, loquitur: ut omne os obstruatur, & subditus fiat omnis mundus Deo: * Quia ex operibus legis non iustificabitur omnis caro eorum illo. Per legem enim cognitio peccati. * Nunc autem sine lege iustitia Dei manifestata est: testificata a lege, & Prophetis. * Iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi, in omnes, & super omnes, qui credunt in eum: non enim est distinctio. * Omnes enim peccauerunt, & egent gloria Dei. Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quae est in Christo Iesu, **

*25 Quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiae suae, propter remissionem praecedentium delictorum. * In sustentatione Dei, ad ostensionem iustitiae eius in hoc tempore: ut sit ipse iustus, & iustificans cum, qui est ex fide Iesu Christi. * Vbi est ergo gloriatio tua? Exclusa est. Per quam legem? Factorum? Non: sed per legem fidei. * Arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis. * An Iudaeorum Deus tantum? nonne & Gentium? Immo & Gentium. * Quoniam quidem vnus est Deus, qui iustificat circumcisionem ex fide, & praeputium per fidem. * Legem ergo destruimus per fidem? Absit: sed legem statuimus.*

C A P. I V.

Non ex legis operibus contingit iustificatio: sed ex fide in Deum, qui Abraham reputata fuit ad iustitiam ante datam ipsi circumcisionem, quam postea accepit; futurus, non lege, sed iustitia fidei, pater omnium, qui ipsius fidem imitarentur; credidit autem Deus se patrem fore multarum gentium per promissum sibi semen, cum tam ipse, quam uxor eius Sara annos excessissent aptos ad generandum.

Quid ergo dicemus inuenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem? Si enim Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum. * Quid enim dicit Scriptura? Credidit Abraham Deo: & reputatum est illi ad iustitiam. * Ei autem, qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum. * Ei vero, qui non operatur, credenti autem in eum, qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam secundum propositum gratiae Dei. Sicut & David dicit beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus. * Beati, quorum remissa sunt iniquitates, & quorum recta sunt peccata. * Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum. * Beatitudo ergo haec in circumcisione tantum manet, an etiam in praepotio? Dicimus enim, quia reputata est Abraham fides ad iustitiam. * Quomodo ergo reputata est? in circumcisione, an in praepotio? Non in circumcisione, sed in praepotio. * Et signum accepit circumcisionis, signaculum iustitiae fidei, quae est in praepotio: ut sit pater omnium credentium per praepotium, ut reputetur, & illis ad iustitiam: * Et sit pater circumcisionis, non ijs tantum, qui sunt ex circum-

M m m 4 cilio-

cisione, sed & ijs, qui sectantur vestigia fidei, quæ est in præputio patris nostri Abrahamæ. * Non enim per legem promissio 13 Abrahamæ, aut semini eius, ut hæres esset C mundi: sed per iustitiam fidei. * Si enim, 14 qui ex lege, hæredes sunt: exinanita est fides, abolita est promissio. * Lex enim 15 iram operatur. Vbi enim non est lex; nec prævaricatio. * Ideò ex fide, ut secun- 16 dùm gratiam firma sit promissio omni semini, non ei, qui ex lege est solum, sed & ei, qui ex fide est Abraham, qui pater est omnium nostrum. * (Sicut scriptum est: 17 *Quia patrem multarum gentium posui te*) ante Deum, cui credidit, qui viuificat mortuos, & vocat ea, quæ non sunt, tanquam ea, quæ sunt: * Qui contra spem 18 in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium, secundùm quod dictum est ei: Sic erit semen tuum. * Et non infir- 19 matus est fide, nec considerauit corpus suum et mortuum, cum iam ferè centum esset annorum, & emortuam vuluam Saræ. * In repromissione etiam Dei non hæsitauit diffidentia, sed confortatus est fide, dans gloriam Deo. * Plenissimè sciens, 21 quia quacumque promissit, potens est & facere. * Ideò & reputatum est illi ad 22 iustitiam: * Non est autem scriptum tantum propter ipsum, quia reputatum est illi ad iustitiam: * Sed & propter nos, qui- 23 bus reputabitur credentibus in eum, qui suscitauit Iesum Christum Dominum nostrum à mortuis. * Qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.

C A P. V.

Ex fide, inquit, iustificati, non solum spe gloriamur, verum etiam in aduersitationibus: nam si Christus pro nobis adhuc impijs mortuus est, multò magis saluabit iam iustificatos per sanguinem ipsius: & sicut per unam Adæ inobedientiam, omnes peccauimus, ac mortui sumus; ita per unius Christi obedientiam, ex multis delictis iustificamur ad vitam.

Iustificati ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum: * Per quem & habemus accessum per fidem in gratiam istam, in qua stamus, & gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei. * Non solum autem, sed & gloriamur in tribulationibus: scientes quod tribulatio patientiam operatur: * Patientia autem probationem, probatio verò spem, * Spes autem non confundit: quia charitas Dei diffusa est in

cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis. * Ut quid enim Christus, cum adhuc infirmi essemus, secundùm tempus pro impijs mortuus est? * Vix enim pro iusto, quis moritur: nam pro bono forsitan quis audeat mori. * Commendat autem charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundùm tempus, * Christus pro nobis mortuus est: multò igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum. * Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem filij eius: multò magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius. * Non solum autem: sed & gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliationem accipimus. * Propterea sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt. * Usque ad legem enim peccatum erat in mundo: peccatum autem non imputabatur, cum lex non esset. * Sed regnauit mors ab Adam usque ad Moysen etiam in eos, qui non peccauerunt in similitudinem prævaricationis Adæ, qui est forma futuri. * Sed non sicut delictum, ita & donum: si enim vnus delicto multi mortui sunt: multò magis gratia Dei, & donum in gratia vnus hominis Iesu Christi in plures abundauit. * Et non sicut per unum peccatum, ita & donum. nam iudicium quidem ex vno in condemnationem: gratia autem ex multis delictis in iustificationem. * Si enim vnus delicto mors regnauit per unum: multò magis abundantiam gratiæ, & donationis, & iustitiæ accipientes, in vita regnabunt per unum Iesum Christum. * Igitur sicut per vnus delictum in omnes homines in condemnationem: sic & per vnus iustitiam in omnes homines in iustificationem vitæ. * Sicut enim per inobedientiam vnus hominis peccatores constituti sunt multi: ita & per vnus obeditionem, iusti constituentur multi. * Lex autem subintravit, ut abundaret delictum. Vbi autem abundauit delictum, superabundauit gratia. * Ut sicut regnauit peccatum in mortem: ita & gratia regnet per iustitiam in vitam æternam, per Iesum Christum Dominum nostrum.

C A P. V I.

In Christo baptizati sumus, ut mortui peccato deinceps in novitate vite ambulemus; sicut Christus semel mortuus, ac sepultus, ad novam vitam, non amplius moriturus, resurrexit: non ergo iam obediamus peccato, aut concupiscentiis; sed soluti à lege, liberatique per Christi gratiam à peccato, & servi facti iustitiæ, tradamus membra nostra in obsequium iustitiæ ad vitam, qua prius tradideramus immunditiæ ad mortem.

Quid ergo dicemus? permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsis baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate vite ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius: simul & resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destrueretur corpus peccati, & ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, iustificatus est à peccato. Si autem mortui sumus cum CHRISTO: credimus, quia simul etiam vivemus cum Christo. Scientes quod Christus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita & vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Iesu Domino nostro. Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediat concupiscentiis eius. Sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato; sed exhibete vos Deo, tamquam ex mortuis viventes: & membra vestra arma iustitiæ Deo. Peccatum enim vobis non dominabitur: non enim sub lege estis, sed sub gratia. Quid ergo? peccabimus, quoniam non sumus sub lege, sed sub gratia? Absit. Nescitis, quoniam cui exhibetis vos servos ad obediendum, servi estis eius, cui obeditis, siue peccati ad mortem, siue obeditionis ad iustitiam? Graciam autem Deo, quod fuistis servi peccati, obedistis autem ex corde in eam formam doctrinæ, in quam traditi estis. Liberati autem à peccato, servi facti estis iustitiæ. Humanum di-

Deo, propter infirmitatem carnis vestræ: sicut enim exhibuistis membra vestra servire immunditiæ, & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra vestra servire iustitiæ in sanctificationem. Cum enim servi essetis peccati, liberi fuistis iustitiæ. Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. Nunc verò liberati à peccato, servi autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, si nem verò vitam æternam. Scipendia enim peccati, mors. Gratia autem Dei, vita æterna, in Christo Iesu Domino nostro.

C A P. V I I.

In similitudinem mulieris cuius vir defunctus est, nos per Christum solutio sumus à lege, qua peccatorum affectus reddebantur vehementiores, ut serviamus Christo in novitate spiritus; occasione autem legis peccatum indicantis, magis se exernit, & crescit peccatum, quamquam lex sancta esset, ac spiritalis: immò & nunc adversante carnis formis allisimur, quantumvis repugnantia ad eam, qua secundum rationem detestamur: legique sunt contraria.

AN ignoratis fratres (scientibus enim legem loquor) quia lex in homine dominatur, quanto tempore vivit? Nam quæ sub viro est mulier, vivente viro, alligata est legi: si autem mortuus fuerit vir eius, soluta est à lege viri. Igitur vivente viro, vocabitur adultera si fuerit cum alio viro: si autem mortuus fuerit vir eius, liberata est à lege viri: ut non sit adultera, si fuerit cum alio viro. Itaque fratres mei, & vos mortificati estis legi per corpus Christi: ut sitis alterius, qui ex mortuis resurrexit, ut fructificemus Deo. Cum enim essemus in carne, passionibus peccatorum, quæ per legem erant, operabantur in membris nostris, ut fructificarent morti. Nunc autem soluti sumus à lege mortis, in qua detinebamur, ita ut serviamus in novitate spiritus, & non in vetustate literæ. Quid ergo dicemus? lex peccatum est? Absit. Sed peccatum non cognovi, nisi per legem: nam concupiscentiam, nesciebam, nisi lex diceret: Non concupisces. Occasione autem accepta, peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam. Sine lege enim peccatum mortuum erat. Ego autem vivebam sine lege aliquando. Sed cum venisset mandatum, peccatum reinvixit. Ego autem mortuus sum: & inventum

Gal. 3. b.
17.
Col. 2. b. 12
Eph. 4. c. 13
Hebr. 11. a.
1. Petr. 2. a.
b.

10. 8. d. 14.
1. Petr. 1. 8.
19.

1. Cor. 7. 8.
12.

8. 10. c.
17.
Deut. 5. c.
19.

tum est mihi mandatum, quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem. * Nam peccatum occasione accepta per mandatum, seduxit me, & per illud occidit. * Ita- que lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & iustum, & bonum. * Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Absit. Sed peccatum, ut appareat peccatum per bonum operatum est mihi mortem: ut fiat supra modum peccans peccatum per mandatum. * Scimus enim, quia lex spiritualis est: ego autem carnalis sum, venundatus sub peccato. * Quod enim operor, non intelligo, non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod odi malum, illud facio. * Si autem quod nolo, illud facio: consentio legi, quoniam bona est. * Nunc autem iam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum. * Scio enim, quia non habitat in me, hoc est in carne mea, bonum. Nam vellem, adiacet mihi: perficere autem bonum, non inuenio. * Non enim quod volo bonum, hoc facio: sed quod nolo malum, hoc ago. * Si autem, quod nolo, illud facio: iam non ego operor illud, sed quod habitat in me, peccatum. * Inuenio igitur legem, volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adiacet: * Condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem: * Video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legis mentis meae, & captiuantem me in lege peccati, quae est in membris meis. * Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? * Gratia Dei per Iesum Christum Dominum nostrum. Igitur ego ipse mente seruo legi Dei; carne autem, legi peccati.

C A P. VIII.

Concludit, Christo per baptismum infusos ab omni damnatione esse liberos, qui non carnem sectantur, sed spiritum quem acceperunt: spiritum inquam adoptionis, qui Dei filios, ac futura gloria cum Christo cohaeredes efficit; ad cuius gloria reuelationem non solum uniuersa aspirat creatura, vanitati interim subiecta; sed & hi, qui spiritus acceperunt primitias, illam certa spe expectant, spiritum eos roborante, & quid erandum sit, influente. Declarat etiam incomparabilem Dei erga suos exhibitam in Christo charitatem, asserens nihil posse eos à charitate Dei separare, quae est in Christo Iesu.

Nihil ergo nunc damnationis est ijs, qui sunt in Christo Iesu, qui non se-

cundum carnem ambulant. * Lex enim spiritus vitae in Christo Iesu liberauit me à lege peccati, & mortis. * Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem: Deus filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnauit peccatum in carne, * Ut iustificatio legis impleretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum spiritum. * Qui enim secundum carnem sunt: quae carnis sunt, sapiunt. qui verò secundum spiritum sunt: quae spiritus, sentiunt. * Nam prudentia carnis, mors est: prudentia autem spiritus, vita & pax. * Quoniam sapientia carnis inimica est Deo: legi enim Dei non est subiecta: nec enim potest. * Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. * Vos autem in carne non estis, sed in spiritu: si tamen spiritus Dei habitat in vobis. Si quis autem Spiritum Christi non habet, hic non est eius. * Si autem Christus in vobis est: corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus verò viuit propter iustificationem. * Quod si Spiritus eius, qui suscitauit Iesum à mortuis, habitat in vobis: qui suscitauit Iesum Christum à mortuis, viuificabit & mortalia corpora vestra, propter inhabitantem Spiritum eius in vobis. * Ergo fratres debitores sumus non carni, ut secundum carnem uiuamus. * Si enim secundum carnem uixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, uiuetis. * Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ij sunt filij Dei. * Non enim accepistis spiritum seruitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater.) * Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filij Dei. * Si autem filij, & haeredes: haeredes quidem Dei, cohaeredes autem Christi: si tamen compa- timur, ut & conglorificemur. * Existimo enim, quod non sunt condignae passion- nes huius temporis ad futuram gloriam, quae reuelabitur in nobis. * Nam expectatio creaturae reuelationem filiorum Dei expectat. * Vanitati enim creatura subiecta est non volens, sed propter eum, qui subiecit eam in spe. * Quia & ipsa creatura liberabitur à seruitute corruptionis, in libertatem gloriae filiorum Dei. * Scimus enim quod omnis creatura ingemiscit, & parturit usque adhuc. * Non solum autem illa, sed & nos ipsi primitias spiritus habentes; & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectan- tes, redemptionem corporis nostri: * Spe enim salui facti sumus. Spes autem, quae

2. Tim. 1.
b. 7.
Gal. 4. a. 5.

vide-

videtur; non est spes: nam quod videt quis, quid sperat? * Si autem quod non videmus, speramus: per patientiam expectamus. * Similiter autem, & Spiritus adiuuat infirmitatem nostram: nam quid oremus, sicut oportet, nescimus: sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. * Qui autem scrutatur corda, scit quid desideret Spiritus: quia secundum Deum postulat pro sanctis. * Scimus autem, quoniam diligenter Deum omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundum propositum vocati sunt sancti. * Nam quos præsciuit, & prædestinavit conformes fieri imaginis Filij sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. * Quos autem prædestinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos & iustificavit: quos autem iustificavit, illos & glorificavit. * Quid ergo dicemus ad hæc? si Deus pro nobis, quis contra nos? * Quis etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? * Quis accusabit aduersus electos Dei? Deus qui iustificat, * Quis est, qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est: immò qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. * Quis ergo nos separabit à Charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? (Sicut scriptum est. Quia propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oves occisionis.) * Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. * Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, * Neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

C A P. I X.

Propter Iudaorum ruinam, de quo vehementer dolet promissiones non frustrari asservit, Israelitis factas à Deo Abraham filijs: nimirum cum illa non pertineant ad omnes carnales Abraham filios, sed tantum ad eos, qui ex Iudæis, & Gentibus gratuita Dei electione filij Abraham per fidem constituentur: Deus autem cuius vult, miseretur, & quem vult, indurat: Iudæi verò, quia non ex fide Christi quem roborant, sed ex legis operibus iustitiam quærebant, sunt in sua iniquitate relictis, Gentibus per fidem Christi iustificatis.

Veritatem dico in Christo, non mentior, testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto: * Quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. * Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem, * Qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, & gloria, & testamentum, & legislatio, & obsequium, & promissa: * Quorum patres, & ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen. * Non autem, quod exciderit verbum Dei. Non enim omnes, qui ex Israel sunt, iij sunt Israelitæ. * Neque qui semen sunt Abraham, omnes filij: sed in Isaac vocabitur tibi semen. * Id est, non qui filij carnis, hi filij Dei: sed qui filij sunt promissionis, æstimantur in semine. * Promissionis enim verbum hoc est: Secundum hoc tempus veniam, & erit Saræ filius. * Non solum autem illa: sed & Rebecca ex vno concubitu habens, Isaac patris nostri. * Cum enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali, (ut secundum electionem propositum Dei maneret) * Non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei: Quia maior serviet minori, sicut scriptum est: Iacob dilexi, Esau autem odio habui. * Quid ergo dicemus? numquid iniquitas apud Deum? Absit. * Moysi enim dicit: Miserebor cuius misereor: & misericordiam præstabo, cuius miserebor. * Igittur non volentis, neque currentis, sed misericordis est Dei. * Dicit enim Scriptura Pharaoni: Quia in hoc ipsum excitavi te, ut ostendam in te virtutem meam: & ut annuntietur nomen meum in vniuersa terra; * Ergo cuius vult, miseretur, & quem vult, indurat. * Dicis itaque mihi: Quid adhuc queritur? voluntati enim eius quis resistit? * O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? Numquid dicit figmentum ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic? * At non habet potestatem figulus luti, ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem, aliud verò in contumeliam? * Quod si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia, vasa iræ apta in interitum, * Ut ostenderet diuitias gloriæ suæ in vasa misericordiae, quæ præparauit in gloriam. * Quos & vocauit nos non solum ex Iudæis, sed etiam ex Gentibus. * Sicut in Osee dicit: Vocabo non plebem meam, plebem meam: & non dilectam, dilectam: & non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam. * Et erit: In loco, ubi dictum est eis: Non plebs mea vos:

ibi

Act. 9. v. 1.
1. Cor. 13. 9.

Gen. 22. 9.
Gal. 4. d. 1.

Gen. 28. 10.
Gen. 29. 19.

Gen. 27. 9.
Mal. 1. n. 1

Exod. 33. d. 19.

Exod. 9. d. 16.

Sup. 15. b. 1.
1. Cor. 4. b. 6.
1. Cor. 10. a. 6.

Osee 2. d. 21.
1. Pet. 2. b. 10.
Osee 1. b. 10.
1. Cor. 10. c. 10.

Pr. 4. d. 19.

verò excecati sunt: * Sicut scriptum est: 8
1. Cor. 1. 13. b. Dedit illis Deus spiritum compunctionis:
1. Cor. 1. 13. b. oculos ut non videant, & aures, ut non au-
1. Cor. 1. 13. b. diant, usque in hodiernum diem. * Et Da- 9
1. Cor. 1. 13. b. uid dicit: Fiat mensa eorum in laqueum:
1. Cor. 1. 13. b. & in captionem, & in scandalum, & in
retributionem illis. * Obscurentur oculi 10
eorum, ne videant: & dorsum eorum sem-
per incurua. * Dico ergo: Numquid sic 11
offenderunt, ut caderent? Absit. Sed il-
lorum delicto, salus est Gentibus, ut il-
los æmulentur. * Quod si delictum illo- 12
rum diuitiæ sunt mundi, & diminutio co-
rum diuitiæ Gentium: quanto magis ple-
nitudo eorum? * Vobis enim dico Gen- 13
tibus: Quamdiu quidem ego sum Gen-
tium Apostolus, ministerium meum ho-
nificabo. * Si quomodo ad æmulandum 14
prouocem carnem meam, & saluos faciam
aliquos ex illis. * Si enim amissio eorum, 15
reconciliatio est mundi: quæ assumptio,
nisi vita ex mortuis? * Quod si delibatio 16
sancta est, & massa: & si radix sancta,
& rami. * Quod si aliqui ex ramis fracti 17
sunt, tu autem cum oleaster es, insertus
es in illis, & socius radicis, & pinguedinis
olivæ factus es, * Noli gloriari aduersus 18
ramos. Quod si gloriaris, non tu radicem
portas, sed radix te. * Dices ergo: Fracti 19
sunt rami, ut ego inferar. * Bene: pro- 20
pter incredulitatem fracti sunt. Tu autem
fide stas: noli altum sapere, sed time. *
Si enim Deus naturalibus ramis non pe- 21
percit: ne forte nec tibi parcat. * Vide er- 22
go bonitatem, & seueritatem Dei: in eos
quidem, qui ceciderunt, seueritatem: in
te autem bonitatem Dei, si permanseris in
bonitate, alioquin & tu excideris. * Sed 23
& illi, si non permanserint in incredulita-
te, inferentur: potens est enim Deus ite-
rum inferere illos. * Nam si tu ex natura- 24
li excisus es oleastro, & contra naturam
insertus es in bonam oliuam: quanto ma-
gis ij, qui secundum naturam inferentur
sua oliuæ? * Nolo enim vos ignorare fra- 25
tres mysterium hoc, (ut non sitis vobis
ipsis sapientes) quia cæcitas ex parte con-
rigit in Israel, donec plenitudo Gentium
intraret, * Et sic omnis Israel saluus fieret, 26
sicut scriptum est: Veniet ex Sion, qui
eripiat, & auertat impietatem à Iacob. *
Et hoc illis à me testamentum: cum ab- 27
stulero peccata eorum. * Secundum Evan- 28
gelium quidem, inimici propter vos: se-
cundum electionem autem, charissimi
propter patres. * Sine poenitentia enim 29
sunt dona, & vocatio Dei. * Sicut enim 30
aliquando, & vos non credidistis Deo,
nunc autem misericordiam consecuti estis
propter incredulitatem illorum. * Ita & 31

isti nunc non crediderunt in vestram mise-
ricordiam, ut & ipsi misericordiam con-
32 sequantur. * Concluserunt enim Deus om-
nia in incredulitate: ut omnium misere-
33 tur. * O altitudo diuitiarum sapientiae,
& scientiae Dei: quam incomprehensibi-
lia sunt iudicia eius, & inuestigabiles viæ
34 eius! * Quis enim cognouit sensum Do-
mini? Aut quis consiliarius eius fuit? *
35 Aut quis prior dedit illi, & retribuetur
36 ei? * Quoniam ex ipso, & per ipsum,
& in ipso sunt omnia: ipsi gloria in sæcu-
la. Amen.

C A P. XII.

*Instruit Romanos, ut à saculi vanitate abstra-
hi totos se Deo dedant, de susceptis donis
non se efficientes, aut illorum limites trans-
gredientes, sed in modum membrorum eius-
dem corporis omnia ad proximi utilita-
tem ordinantes, ipsis quoque inimicis bene-
ficiant.*

Obscuro itaque vos fratres per miseri-
cordiam Dei, ut exhibeatis corpora
vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo
placentem, rationabile obsequium ve-
2 strum. * Et nolite conformari huic sæcu-
lo, sed reformamini in nouitate sensus ve-
stri: ut probetis, quæ sit voluntas Dei bona,
3 & beneplacens, & perfecta. Dico enim per
gratiam, quæ data est mihi, omnibus, qui
sunt inter vos: Non plus sapere, quàm opor-
tet sapere, sed sapere ad sobrietatem: et uni-
4 cuique sicut Deus diuisit mensuram fidei.
Sicut enim in vno corpore multa membra
habemus, omnia autem membra non eun-
5 dem actum habent: * Ita multi vnum cor-
pus sumus in Christo, singuli autem alter
6 alterius membra. * Habentes autem do-
nationes secundum gratiam, quæ data
est nobis, differentes: siue prophetiam
7 secundum rationem fidei, * Siue ministe-
rium in ministrando, siue qui docet in
8 doctrina, * Qui exhortatur in exhortan-
do, qui tribuit in simplicitate, qui præ-
est in sollicitudine, qui miseretur in mila-
9 ritate. * Dilectio sine simulatione. Odien-
10 tes malum, adhaerentes bono: * Charitate
fraternitatis inuicem diligentes: Honore
11 inuicem præuenientes: * Sollicitudine
non pigri: Spiritu seruientes: Domino
12 seruientes: * Spe gaudentes: In tribula-
tione patientes: Orationi instantes: *
13 Necessitatibus sanctorum communican-
14 tes: Hospitalitatem sectantes. * Benedicite
persequentibus vos: benedicite, & nolite
15 maledicere. * Gaudere cum gaudentibus,
16 flere cum flentibus: * Idipsum inuicem
sen-

Sap. 9. c. 19.
11. c. 1. d. 1.
1. Cor. 1. d. 1.
16.

Phil. 4. d.
18.

Ephes. 1. d.
17.
1. Thes. 4.
8. d.

1. Cor. 11. b.
11.
Ephes. 1. b.

Amos 9. d.
15.
1. Pet. 4. d. 1.
1. Pet. 4. d. 1.
17.

Hebr. 11. a.
1.
1. Pet. 4. b.
9.

sentientes: Non alta sapientes, sed humilibus consentientes. Nolite esse prudentes apud vosmetipsos: * Nulli malum pro malo reddentes: providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. * Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes: * Non vosmetipsos defendentes charissimi, sed date locum iræ, scriptum est enim: Mihi vindicta: ego retribuam, dicit Dominus. * Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi, hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput eius. * Noli vinci à malo, sed vinco in bono malum.

CAP. XIII.

Hortatur ut superioribus obtemperent inferiores etiam propter conscientiam, quamquam civilium tantum gerant magistratum, omnibusque debita reddant: de proximi dilectione ad quam vniuersa lex reducitur: & de tempore gratia, ut transactis legis tenebris, relictis virgibus, amplectantur Christi virtutes.

OMnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit: Non est enim potestas nisi à Deo: quæ autem sunt, à Deo ordinatæ sunt. * Itaque, qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquiritur: * Nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac; & habebis laudem ex illa: * Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit. * Ideò necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. * Ideò enim & tributa præstatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum seruientes. * Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem. * Nemini quidquam debeatis, nisi ut inuicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem impleuit. * Nam: Non adulterabis: Non occides: Non furaberis: Non falsum testimonium dices: Non concupisces: & si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. * Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio. * Et hoc scientes tem-
pus: quia hora est iam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus,

quam cum credidimus. * Nox præcessit, dies autem appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. * Sicut in die honestè ambulemus, non in comestationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicijs, non in contentione, & æmulatione: * Sed induimini Dominum Iesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desiderijs.

CAP. XIV.

Fide firmiores debent eos, qui adhuc infirmi sunt, fouere, & non contemnere, & nec hi nec illi iudicare quemquam ob ciborum, aut diuini discrimen, scientes quod omnes eundem habemus Dominum, cui & viuimus, & morimur, cui etiam rationem quisque pro se redditurus est: & quamquam nullus cibis iam sit immundus, nemo tamen quidquam edere debet, aut cum fratribus offendiculo, aut contra suam conscientiam.

Infirmitatem autem in fide assumite, non in disceptationibus cogitationum. * Alius enim credit se manducare omnia: qui autem infirmus est, olus manducet. * Is qui manducat, non manducantem non spernat: & qui non manducat, manducantem non iudicat: Deus enim illum assumpsit: * Tu quis es, qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat, aut cadit: stabit autem: potens est enim Deus statuere illum. * Nam alius iudicat diem inter diem: alius autem iudicat omnem diem: vnusquisque in suo sensu abundet. * Qui sapit diem, Domino sapit. Et qui manducat, Domino manducat: gratias enim agit Deo. Et qui non manducat, Domino non manducat, & gratias agit Deo. * Nemo enim nostrum sibi uiuit, & nemo sibi moritur. * (Siue enim viuimus, Domino viuimus: siue morimur, Domino morimur. Siue ergo viuimus, siue morimur, Domini sumus. * In hoc enim Christus mortuus est, & resurrexit: ut & mortuorum, & viuorum dominetur. * Tu autem quid iudicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? omnes enim stabimus ante tribunal Christi. * Scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dominus, quoniam mihi flectetur omne genu: & omnis lingua confitebitur Deo. * Itaque vnusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo. * Non ergo amplius inuicem iudicemus: sed hoc iudicate magis, ne ponatis offendiculum fratri, vel scandalum. * Scio, & confido in Domino Iesu, quia nihil commune per ipsum, nisi ei, qui existimat quid commune esse, illi commune est.

Gal. 1. c. 14.
Iac. 1. b. 2.
Luc. 12. 2.
Gal. 1. c. 14.
1. Petr. 2. c. 11.

Iac. 4. d. 12.

1. Cor. 1. b.
10.
14. 4. d. 1.
Phil. 2. b.
10.

est. * Si enim propter cibum frater tuus ^{1. Cor. 1. 2.} contristatur: iam non secundum charitatem ambulas: Noli cibo tuo illum perdere, pro quo Christus mortuus est. * Non ^{12.} ergo blasphemetur bonum nostrum. Non ^{13.} est enim regnum Dei, esca & potus: sed iustitia, & pax, & gaudium in Spiritu sancto. * Qui enim in hoc seruit Christo, ^{14.} placet Deo, & probatus est hominibus. * Itaque quæ pacis sunt, sectemur: & quæ ^{Tit. 1. 4. 15.} ædificationis sunt, in inuicem custodiamus. * Noli propter escam destruere opus ^{1. Cor. 1. 4.} Dei. Omnia quidem sunt munda: sed malum est homini, qui per offendiculum manducat. * Bonum est non manducare ^{16.} carnem, & non bibere vinum, neque in quo frater tuus offenditur, aut scandalizatur, aut infirmatur: * Tu fidem habes? ^{17.} penes te metipsum habere coram Deo: Beatus, qui non iudicat semetipsum in eo, quod probat. * Qui autem discernit, si ^{18.} manducauerit, damnatus est: quia non ex fide. Omne autem, quod non est ex fide, peccatum est.

C A P. X V.

Firmiores debent infirmorum ferro, & subleuare imperfectiones, non sua sed proximorum utilitati, ac munera paci studentes: Christus iuxta factas patribus promissiones predicauit Iudæis; Gentibus uero ex misericordia Apostoli, non prauis promissionibus. Excusasse Paulus, quod liberius Romanis scripserit, tanquam Gentium Apostolus ostendens quomodo sit hoc munus excusans, dicens quod ad ipsos quoque sit venturus, ubi datam à Macedonibus eleemosynam largitus fuerit Ierosolymitana Ecclesia, petens ut pro se interim orant.

DEbemus autem nos firmiores imbecillitates infirmorum sustinere, & ^{1.} non nobis placere. * Vnusquisque vestrum ^{2.} proximo suo placeat in bonum, ad ædificationem. * Etenim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptum est: impropertia ^{3.} impropertantium tibi ceciderunt super me. Quæcumque enim scripta sunt, ad nostram ^{4.} doctrinam scripta sunt: ut per patientiam, & consolationem Scripturarum, spem habeamus. * Deus autem patientiæ, & ^{5.} solatii, deus vobis idipsum sapere in alterutrum secundum Iesum Christum: * Ut ^{6.} vnanimes, vno ore honorificetis Deum, & patrem Domini nostri Iesu Christi. * Propter quod suscipite inuicem, sicut & Christus suscepit vos in honorem Dei. * Dico ^{7.} enim Christum Iesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei, ad C

confirmandas promissiones patrum. * ^{9.} Gentes autem super misericordia honorare Deum, sicut scriptum est: Propterea confitebor tibi in Gentibus Domine, & nomini ^{10.} tuo cantabo. * Et iterum dicit: Lætamini ^{11.} Gentes cum plebe eius. * Et iterum; Laudate omnes Gentes Dominum: & magnificate eum omnes populi. * Et rursus ^{12.} Isaias ait: Erit radix Iesse, & qui exurget regere Gentes, in eum Gentes sperabunt. * ^{13.} Deus autem spei repleat vos omni gaudio, & pace in credendo: ut abundetis in spe, & ^{14.} virtute Spiritus sancti. * Certus sum autem fratres mei, & ego ipse de vobis, quoniam & ipsi pleni estis dilectione, repleti omni scientia, ita ut possitis alterutrum ^{15.} monere. * Audacius autem scripsi vobis ^{16.} fratres ex parte, tamquam in memoriam vos reducens: propter gratiam, quæ data est mihi à Deo, * Ut sim minister Christi Iesu in Gentibus: sanctificans Euangelium Dei, ut fiat oblatio Gentium accepta, & ^{17.} sanctificata in Spiritu sancto. * Habeo igitur gloriam in Christo Iesu ad Deum. * ^{18.} Non enim audeo aliquid loqui eorum, quæ per me non efficit Christus in obedientiam Gentium, verbo & factis: * In ^{19.} virtute signorum, & prodigiorum, in virtute Spiritus sancti: ita ut ab Ierusalem per circuitum vsque ad Illyricum repleuerim ^{20.} Euangelium Christi. * Sic autem prædicaui Euangelium hoc, non ubi nominatus est Christus, ne super alienum fundamentum ædificarem: sed sicut scriptum est: * ^{21.} Quibus non est annuntiatum de eo, videntur: & qui non audierunt, intelligent. * Propter quod & impediabar plurimum ^{22.} venire ad vos, & prohibitus sum vsque ad ^{23.} huc. * Nunc verò ulterius locum non habens veniendi ad vos ex multis iam præcedentibus annis: * Cum in Hispaniam ^{24.} proficisci cœpero, spero quod præteriens videam vos, & à vobis deducar illuc, si vobis ^{25.} primum ex parte fructus fuero. * Nunc igitur proficiscar in Ierusalem ministrare ^{26.} sanctis: * Probauerunt enim Macedonia, & Achaia, collationem aliquam facere in pauperes sanctorum, qui sunt in Ierusalem. ^{27.} Placuit enim eis: & debitores sunt eorum. Nam si spiritualium eorum participes facti sunt Gentiles: debent & in carnalibus ministrare illis. * Hoc igitur cum consummauerō, & assignaueo eis fructum hunc: ^{28.} per vos proficiscar in Hispaniam. * Scio autem quoniam veniens ad vos, in abundantia benedictionis Euangelij Christi ^{29.} veniam. * Obsecro ergo vos fratres per Dominum nostrum Iesum Christum, & per charitatem sancti Spiritus, ut adiuuetis me in orationibus vestris pro me ad Deum, ^{30.} * Ut

Ps. 17. d. 1m
2. Reg. 21.
d. 50.
Ps. 116. v. 1.
Is. 11. c. 10.

Isa. 11. d.
11.
1. Cor. 9. v.
11.

* Ut liberer ab infidelibus, qui sunt in Iu-
dæa, & obsequij mei oblatio accepta fiat
in Ierusalem sanctis, * Ut veniam ad vos in
gaudio per voluntatem Dei, & refrigeret
vobiscum. * Deus autem pacis sit cum
omnibus vobis. Amen.

C A P. XVI.

*Commendat Apostolus quosdam apud Roma-
nos, propter nonnullas eorum praeminimas
nominatim salutandos; quosdam vero vi-
sandos hortatur, & de alijs dicit, quod salu-
tant Romanos.*

Commiendo autem vobis Phœben so-
rorem nostram, quæ est in ministerio A
Ecclesiæ, quæ est in Cenchris: * Ut eam
suscipiat in Domino dignè sanctis: &
assistatis ei in quocumque negotio vestri
indiguerit: etenim ipsa quoque assistit
multis, & mihi ipsi. * Salutate Priscam, &
Aquilam adiutores meos in Christo Iesu;
* (Qui pro anima mea suas ceruices sup-
posuerunt: quibus non solus ego gratias
ago, sed & cunctæ ecclesiæ Gentium) *
Et domesticam Ecclesiam eorum. Salu-
tate Epænetum dilectum mihi, qui est pri-
mitivus Asiæ in Christo. * Salutate Ma-
riam, quæ multum laboravit in vobis. *
Salutate Andronicum, & Iuniam, cogna-
tos & concaptivos meos: qui sunt nobiles
in Apostolis, qui & ante me fuerunt in
Christo. * Salutate Ampliatum dilectissi-
mum mihi in Domino. * Salutate Urbani
adiutorem nostrum in Christo Iesu, &
& Stachyn dilectum meum. * Salutate
Apellen probum in Christo. * Salutate
eos, qui sunt ex Aristoboli domo. Salutate
Herodionem cognatum meum. Salutate
eos, qui sunt ex Narcissi domo, qui sunt in
Domino. * Salutate Tryphenam, & Try-
phosam, quæ laborant in Domino, Salu-

rate Persidem charissimam, quæ multum
laboravit in Domino. * Salutate Rufum
electum in Domino, & matrem eius, &
meam. * Salutate Asyncritum, Phlegon-
tem, Herman, Patroban, Hermen; & qui
cum eis sunt, fratres. * Salutate Philolo-
gum, & Iuliam, Nereum, & sororem eius,
& Olympiadem, & omnes, qui cum eis
sunt, sanctos. * Salutate invicem in osculo
sancto. Salutant vos omnes Ecclesiæ Chri-
sti. * Rogo autem vos fratres, ut obser-
vetis eos, qui dissensiones, & offendicula
præter doctrinam quam vos didicistis, fa-
ciunt; & declinate ab illis. * Huiusce-
modi enim Christo Domino nostro non
serviunt, sed suo ventri: & per dulces
sermones, & benedictiones, seducunt
corda innocentium. * Vestra enim obe-
dientia in omnem locum divulgata est.
Gaudeo igitur in vobis. Sed volo vos sa-
pientes esse in bono, & simplices in malo.
* Deus autem pacis conterat Satanam sub
pedibus vestris velociter. Gratia Domini
nostri Iesu Christi vobiscum. * Salutat vos
D Timotheus adiutor meus, & Lucius, &
& Iason, & Sosipater, cognati mei. * Saluto
vos ego Tertius, qui scripsi epistolam, in
Domino. * Salutat vos Caius hospes meus,
& universa Ecclesia. Salutat vos Erastus
arcarius civitatis, & Quartus frater. * Gra-
tia Domini nostri Iesu Christi cum omni-
bus vobis. Amen. * Ei autem, qui
potens est vos confirmare iuxta Evan-
gelium meum, & prædicationem Ie-
su Christi, secundum revelationem my-
sterij temporibus æternis taciti, (* Quod
nunc patefactum est per Scripturas Pro-
phetarum secundum præceptum æterni
Dei, ad obeditionem fidei) in cunctis
Gentibus cogniti, * Soli sapienti Deo, per
Iesum Christum, cui honor, & gloria in
secula sæculorum, Amen.

E P I S T O L A

B. PAVLI APOSTOLI

AD CORINTHIOS PRIMA.

C A P V T I.

Paulus Deo gratias agit de donis datis Corinthijs: egerum dolet, quod de baptizatoribus essent inter ipsos schismata, gaudens quod missus ad predicandum Evangelium paucos baptizauerit: ostendens etiam reprobam mundi sapientiam, & electos simplices: sicut & sita est salus in Christi morte, cuius predicatio indicatur mundo stultitia, eodem tibi. verò virtus, ac sapientia: idem enim contemptibilia mundi: elegit Deus, ne quis in se gloriatur.

Paulus vocatus Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Sosthenes frater, Ecclesie Dei, quae est Corinthi, sanctificata in Christo Iesu, vocatis sanctis, cum omnibus, qui inuocant nomen Domini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsorum, & nostro. * Gratia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei, quae data est vobis in Christo Iesu: * Quod in omnibus diuites facti estis in illo, in omni verbo, & in omni scientia: * Sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis: * Ita ut nihil vobis desit in vlla gratia, expectantibus reuelationem Domini nostri Iesu Christi, * Qui & confirmabit vos usque in finem sine crimine, in die aduentus Domini nostri Iesu Christi. * Fidelis Deus: per quem vocati estis in societatem filij eius Iesu Christi Domini nostri. * Obsecro autem vos fratres, per nomen Domini nostri Iesu Christi: ut id ipsum dicatis omnes, & non sint in vobis schismata: sitis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia: Significatum est enim mihi de vobis fratres mei, ab eis, qui sunt Chloes, quia contentiones sunt inter vos.

* Hoc autem dico, quod vnusquisque vestrum dicit: Ego quidem sum Paulus: ego autem Apollo: ego verò Cephas: ego autem Christi. * Diuisus est Christus? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nomine Pauli baptizati estis? Gratias ago Deo, quod neminem vestrum baptizavi, C

15 nisi Crispum, & Caium: * Ne quis dicat, 16 quod in nomine meo baptizati estis. * Baptizavi autem & Stephanum domum: ceterum nescio si quem alium baptizauerim. * 17 Non enim misit me Christus baptizare, sed euangelizare: non in sapientia verbi, ut 18 non euacuetur crux Christi. * Verbum enim crucis pereuntibus quidem stultitia est: ijs autem, qui salui sunt, id est, nobis, 19 Dei virtus est. * Scriptum est enim: Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo. Vbi sapiens? vbi scriba? vbi conquisitor huius saeculi? Nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi? * Nam quia in Dei sapientia non cognouit mundus per sapientiam Dei: placuit Deo per stultitiam praedicationis 22 saluos facere credentes. * Quoniam & Iudaei signa petunt, & Graeci sapientiam quaerunt: * Nos autem praedicamus Christum crucifixum: Iudaeis quidem scandalum, 24 Gentibus autem stultitiam; * Ipsi autem vocatis Iudaeis, atque Graecis, Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam; * Quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus: & quod infirmum est Dei, fortius est 26 hominibus. * Videte enim vocationem vestram fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non 27 multi nobiles: * Sed quae stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat 28 fortia: * Et ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea, quae non sunt, ut ea, 29 quae sunt, destrueret: * Ut non gloriatur 30 omnis caro in conspectu eius. * Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia à Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio: * Ut quemadmodum scriptum est: Qui gloriatur, in Domino glorietur.

C A P V T II.

Offendit Paulus se Christum, & hunc crucifixum magna modestia verbisque simplicibus praedicasse Corinthijs: quamquam perfectis loqueretur etiam sapientiam mundo absconditam, quae solo Dei spiritu cognosci potest: animalis enim homo non percipit, quae Dei sunt.

Nnn Et

ET ego, cum venissem ad vos, fratres, ¹ veni non in sublimitate sermonis, aut ² sapientiae, annuntians vobis testimonium Christi. * Non enim iudicaui me scire aliquid inter vos, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. * Et ego in infirmitate, & timore, & tremore multo fui apud vos: * Et sermo meus, & praedicatio mea, non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione spiritus, & virtutis: * Ut fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei. * Sapientiam autem loquimur inter perfectos: sapientiam verò non huius saeculi, neque principum huius saeculi, qui destruuntur: * Sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quae abscondita est, quam praedestinavit Deus ante saecula in gloriam nostram, * Quam nemo principum huius saeculi cognovit si enim cognovisset, nunquam Dominum gloriae crucifixissent. * Sed sicut scriptum est: Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quae praeparavit Deus ijs, qui diligunt illum: * Nobis autem revelavit Deus ¹⁰ per spiritum suum. Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei. * Quis enim hominum scit, quae sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? ita & quae Dei sunt, nemo cognovit, nisi spiritus Dei. * Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, sed Spiritum qui ex Deo est, ut sciamus quae à Deo donata sunt nobis: * Quae & loquimur non in doctis humanae sapientiae verbis, sed in doctrina spiritus, ¹⁶ spiritualibus spiritualia comparantes. * Animalis autem homo, non percipit ea, quae sunt Spiritus Dei: stultitia enim est illi, & non potest intelligere: quia spiritaliter examinatur. * Spiritualis autem iudicat omnia: & ipse à nemine iudicatur. * Quis enim cognovit sensum Domini, qui instruat eum? Nos autem sensum Christi habemus.

CAPUT III.

Corinthiis adhuc carnalibus non potuit Paulus predicare recondita fidei mysteria: contendebant enim de his, qui tantum ministri erant, cum solus Deus possit gratia, ac virtutum dare incrementa, solusque Christus sit fidei fundamentum: super quod quis benedixit, aut male superadificaverit patebit in die examinis. Non est violandum Dei templum, quod sumus nos, nec in Dei ministris gloriandum.

ET ego, fratres, non potes vobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus. Tamquam parvulis in Christo, * Lac

vobis potum dedi, non escam: nondum enim poteratis: sed nec nunc quidem potestis: adhuc enim carnales estis. * Cum enim sit inter vos zelus, & contentio: nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis? * Cum enim quis dicat: Ego quidem sum Pauli, alius autem: Ego Apollo: nonne homines estis? Quid igitur est Apollo? quid verò Paulus? * Ministri eius, cui credidistis, & unicuique sicut Dominus dedit. * Ego plantaui, Apollo rigavit: sed Deus incrementum dedit. * Itaque neque, qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed qui incrementum dat, Deus. * Qui autem plantat, & qui rigat, unum sunt. Vnusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem. * Dei enim sumus adiutores: Dei agricultura estis, Dei aedificatio estis. * Secundum gratiam Dei, quae data est mihi, ut sapiens architectus fundamentum posui: alius autem superaedificat. Vnusquisque autem videat quomodo superaedificet. * Fundamentum enim aliud nemo potest ponere, praeter id quod positum est, quod est Christus Iesus. * Si quis autem superaedificat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, foenum, stipulam, * Vniuscuiusque opus manifestum erit: Dies enim Domini declarabit, quia in igne revelabitur: & vniuscuiusque opus quale sit, ignis probabit. * Si cuius opus manserit, quod superaedificavit, mercedem accipiet. * Si cuius opus arserit, detrimentum patietur: ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Nescitis quia templum Dei estis, & Spiritus Dei habitat in vobis? * Si quis autem templum Dei violaverit, disperdet illud Deus. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. * Nemo se seducat: si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc saeculo, stultus fiat, ut sit sapiens. * Sapientia enim huius mundi, stultitia est apud Deum. Scriptum est enim: Comprehendam sapientes in astutia eorum. * Et iterum: Dominus novit cogitationes sapientium, quoniam vanae sunt. * Nemo itaque gloriatur in hominibus. * Omnia enim vestra sunt, siue Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue mundus, siue vita, siue mors, siue praesentia, siue futura: omnia enim vestra sunt: * Vos autem Christi: Christus autem Dei.

CAP. IV.

Non temere indicandum est de Dei ministris: reprehenduntur Corinthiis, qui de ministris, & acceptis donis gloriabantur, ac stilla à se habebant, & se extollentes contemnebant

bant etiam Apostolos, quamquam Paulus illos in Christo genuerat: dicite se breui venturum Corinthum, quo Pseudoapostolos redarguat.

ad vos, an incharitate, & spiritu maius suetudinis?

CAPVT V.

Corinthios reprehendit, quod in incestu publice viuentem colerent; quem absens tradit Satanae, monens ut expurgato vitiolorum fermento, puri Pascha celebrent: nec vult eos commisceri Christianis palam criminosis.

Omnino auditur inter vos fornicatio et talis fornicatio, qualis nec inter Gentes, ita ut vxorem patris sui aliquis habeat. *Leu. 10. 6. 11. & 10. 6. 11. Colof. 3. 6.* Et vos inflati estis: & non magis luctum habuistis, ut tollatur de medio vestrum, qui hoc opus fecit. Ego quidem abiens corpore, praesens autem spiritu, iam iudicavi, ut praesens, eum, qui sic operatus est, in nomine Domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis, & meo spiritu, cum virtute Domini nostri Iesu. Tradere huiusmodi satanae in interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die Domini nostri Iesu Christi. Non est bona gloriatio vestra. *Gal. 1. 6 9.* Nescitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit? Expurgate vetus fermentum, ut sitis noua confectio, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiae, & nequitiae: sed in azymis sinceritatis, & veritatis. Scripsi vobis in epistola: Ne commisceamini fornicariis. Non utique fornicariis huius mundi, aut avaris, aut rapacibus, aut idolis seruientibus: alioquin debueratis de hoc mundo exisse. Nunc autem scripsi vobis non commisceamini, qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis seruientibus, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax: cum eiusmodi nec cibum sumere. Quid enim mihi de iis, qui foris sunt, iudicare? Nonne de iis, qui intus sunt, vos iudicatis? Nam eos, qui foris sunt, Deus iudicabit. Auferte malum ex vobis ipsis.

CAP. VI.

Corripit eos, quod iudicio contenderent coram iudice ethnicis; enumerans quadam peccata, quibus inuoluit regnum Dei non possidebunt: quadam licere dicit, quae non expendant: & varias ob causas ostendit vitandam fornicationem.

Audet aliquis vestrum habens negotium aduersus alterum, iudicari apud iniquos, & non apud sanctos? An nescitis, quoniam sancti de hoc mundo iudicabunt? Et si in vobis iudicabitur mundus, indigni

Non 2 estis,

Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. Hic iam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inueniatur. Mihi autem pro minimo est, ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque meipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum: qui autem iudicet me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadveniat Dominus: qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit unicuique a Deo. Haec autem fratres, transfiguravi in me, & Apol-
lo, propter vos: ut in vobis discatis, ne super a quam scriptum est, unus aduersus alterum infletur pro alio. Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? Iam saturati estis, iam diuites facti estis: sine nobis regnatis, & utinam regnetis, ut & nos vobiscum regnemus. Puto enim quod Deus nos Apostolos nouissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles nos autem ignobiles. Usque in hanc horam, & esurimus, & siti-
mus, & nudi sumus, & colaphis caedimur, & instabiles sumus. Et laboramus operantes manibus nostris: maledicimur, & benedicimus: persecutionem patimur, & sustinemus. Blasphemamur, & obsecramus: tamquam purgamenta huius mundi facti sumus, omnium peripsema usque adhuc. Non ut confundam vos, haec scribo, sed ut filios meos charissimos moneo. Nam si decem millia paedagogorum habetis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Euangelium ego vos genui. Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut & ego Christi. Ideo mihi ad vos Timotheum, qui est filius meus charissimus, & fidelis in Domino: qui vos commonefaciet vias meas, quae sunt in Christo Iesu, sicut ubique in omni Ecclesia doceo. Tamquam non venturus sim ad vos, sic inflati sunt quidam. Veniam autem ad vos cito, si Dominus voluerit: & cognoscam non sermonem eorum, qui inflati sunt, sed virtutem. Non enim in sermone est regnum Dei, sed in virtute. Quid vultis? in virga veniam 21

2. Cor. 6. 2.

Ad. 10. 6.
1. Thes. 3.
2. Thes. 3.
b. 6.

estis, qui de minimis iudicetis? * Nescitis quoniam Angelos iudicabimus? quanto magis secularia? * Secularia igitur iudicia si habueritis: contemptibiles, qui sunt in Ecclesia, illos constituite ad iudicandum. * Ad verecundiam vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit iudicare inter fratrem suum? * Sed frater cum fratre iudicio contendit: & hoc apud infideles? * Iam quidem omnino delictum est in vobis, quod iudicia habetis inter vos. Quare non magis iniuriam accipitis? quare non magis fraudem patimini? * Sed vos iniuriam facitis, & fraudatis: & hoc fratribus. An nescitis, quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: Neque fornicarii, neque idolis seruientes, neque adulteri, * Neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque auari, neque ebriosi, neque maledici, neque rapaces, regnum Dei possidebunt. * Et hæc quidam fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis, in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in Spiritu Dei nostri. * Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt: Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate. * Escæ ventri, & venter escis: Deus autem hunc & hæc destruet: & corpus autem non fornicationi, sed Domino: & Dominus corpori. * Deus verò & Dominum suscitauit: & nos suscitabit per virtutem suam. * Nescitis, quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit. D An nescitis, quoniam, qui adhæret meretrici, vnum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne vna. * Qui autem adhæret Domino, vnus spiritus est. Fugite fornicationem. Omne peccatum, quodcumque fecerit homo, extra corpus est, qui autem fornicatur, in corpus suum peccat. * An nescitis, quoniam membra vestra templum sunt spiritus sancti, qui in vobis est, quem habetis à Deo, & non estis vestri? * Empti enim estis pretio magno. Glorificate & portate Deum in corpore vestro

C A P. VII.

Corinthios instruit de matrimonio, eiusque usu, & indissolubili vinculo, innuptis commendans celibatum: & quomodo fidelis cum coniuge infideli se habere debeat: quodque vnusquisque in quo vita sua ad fidem vocatus est, permaneat: virginatatem matrimonio præferat, uxorem mortuo marito liberam dicens, ut cui velit in Domino nubet.

DE quibus autem scripsistis mihi: Bonum est homini mulierem non tangere: * Propter fornicationem autem vnusquisque suam uxorem habeat, & vnusquisque suum virum habeat. * Vxori vir debitum reddat: similiter autem, & vxor viro. Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem & vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier. * Nolite fraudare inuicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi: & iterum reuertimini in idipsum, ne tentet vos Satanas propter incontinentiam vestram. * Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium. * Volo enim omnes vos esse sicut me ipsum: sed vnusquisque proprium donum habet ex Deo: alius quidem sic, alius verò sic. * Dico autem non nuptis, & viduis: bonum est illis si sic permaneant sicut, & ego. * Quod si non se continent, nubant. Melius est enim nubere, quam vri. * Ijs autem, qui matrimonio iuncti sunt, præcipio non ego, sed Dominus, uxorem à viro non discedere: * Quod si discesserit, manere innuptam, aut viro suo reconciliari. Et vir uxorem non dimittat. * Nam cæteris ego dico, non Dominus. Si quis frater uxorem habet infidelem, & hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam. * Et si qua mulier fidelis habet virum infidelem, & hic cõsentit habitare cum illa, non dimittat virum: * Sanctificatus est enim vir infidelis per mulierem fidelem, & sanctificata est mulier infidelis per virum fidelem: alioquin filij vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt. * Quod si infidelis discedit, discedat: non enim seruituti subiectus est frater, aut soror in huiusmodi: in pace autem vocauit nos Deus. * Vnde enim scis mulier, si virum saluum facies? aut vnde scis vir, si mulierem saluam facies? * Nisi vnicuique sicut diuisit Dominus, vnumquemque sicut vocauit Deus, ita ambulet, & sicut in omnibus ecclesijs doceo, * Circumcisus aliquis vocatus est? non adducat præputium. In præputio aliquis vocatus est? non circumcidatur. * Circumcisio nihil est, & præputium nihil est: sed observatio mandatorum Dei. * Vnusquisque in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat. * Seruus vocatus es? non sit tibi cura: sed & si potes fieri liber, magis vtere. * Qui enim in Domino vocatus est seruus, libertus est Domini similiter, qui liber vocatus est, seruus est Christi. * Pretio empti estis, nolite fieri serui hominum. * Vnusquisque in quo vocatus est, fratres, in hoc permaneat apud Deum, De virginibus autem præceptum Domini non

Matt. 1. 2.
19.
Luc. 6. 2. 19.

Rom. 13. 4.
17.
1. Thes. 4.
b. 6.

Gen. 2. d. 24
Matt. 19. 5.
1.
Mar. 10. b. 8
1. p. h. 1. 5.
31.
Rom. 7. d. 17.
2. Cor. 6. c.
14.
1. Pet. 1. d. 17.
18.

1. Petr. 3. b.
7.
Matt. 5. c.
19. b. 9.
Marci 10.
b. 9.
Luc. 16. d.
18.

Eph. 4. a. 1.

Sup. 6 d. 10.
1. Pet. 1. 4.
18.

nihil non habeo: consilium autem do, tamquam misericordiam consecutus à Domino, ut sim fidelis. * Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. * Alii-
gatus es uxori? noli quaerere solutionem. Solutus es ab uxore? noli quaerere uxorem. Si autem acceperis uxorem: non peccasti. Et si nupserit virgo, non peccauit. tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi. Ego autem vobis parco. * Hoc itaque dico, fratres: Tempus breue est: reliquum est, ut & qui habent uxores, tamquam non habentes sint: * Et qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudentes: & qui emunt, tamquam non possidentes: * Et qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur: praeterit enim figura huius mundi. * Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est, quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. * Qui autem cum uxore est, sollicitus est, quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & diuise est. * Et mulier innupta, & virgo cogitat, quæ Domini sunt: ut sit sancta corpore, & spiritu. Quæ autem nupta, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. * Porro hoc ad vtilitatem vestram dico: non ut laqueum vobis iniiciam, sed ad id, quod honestum est, & quod facultatem præbeat sine impedimento Dominum obsecrandi. Si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadulca, & ita oportet fieri: quod vult faciat: non peccat, si nubat. * Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, & hoc iudicauit in corde suo, seruare virginem suam, bene facit: * Igitur & qui matrimonio iungit virginem suam, bene facit: & qui non iungit, melius facit. * Mulier alligata est legi quanto tempore vir eius viuic, quod si dormierit vir eius, liberata est: cui vult nubat: tantum in Domino. * Beatior autem erit si sic permanserit, secundum meum consilium: puto autem, quod & ego Spiritum Dei habeam.

CAP. VIII.

Quamquam idolothytis vasei non sit ex se illicitum, cum idolum nullius sit efficacia, aut potestatis, non sunt tamen illa edenda, aut repugnante conscientia, aut cum infirmorum offendiculo: neque ea edere, aut non edere, hominem efficit meliorem.

DE ijs autem, quæ idolis sacrificantur, scimus quia omnes scientiam habemus. Scientia inflat, charitas verò ædificat. * Si quis autem se existimat scire aliquid,

nondum cognouit quemadmodum oporteat cum scire. Si quis autem diligit Deum, hic cognitus est ab eo. De escis autem, quæ idolis immolantur, scimus quia nihil est idolum in mundo, & quod nullus est Deus, nisi vnus. * Nam etsi sunt, qui dicantur dii, siue in cælo, siue in terra (siquidem sunt dii multi, & domini multi:) * Nobis tamen vnus Deus, Pater, ex quo omnia, & nos in illum: & vnus Dominus Iesus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum. * Sed non in omnibus est scientia. Quidam autem cum conscientia vsque nunc idoli, quasi idolothytum manducant: & conscientia ipsorum cum sit infirma, polluitur. Esca autem nos non commendat Deo. Neque enim si manducauerimus, abundabimus: neque si non manducauerimus, deficiemus. * Videte ne forte hæc licentia vestra offendiculum fiat infirmis. * Si enim quis viderit eum, qui habet scientiam, in idolio recumbentem: nonne conscientia eius, cum sit infirma, ædificabitur ad manducandum idolothytum? * Et peribit infirmus in tua scientia fragor, propter quem Christus mortuus est? Sic autem peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis. * Quapropter si esca scandalizat fratrem meum: non manducabo carnem in æternum, ne fratrem meum scandalizem.

CAP. IX.

Non accipiebat Paulus victum à Corinthijs, quibus concionabatur, ut omnem amputaret offendiculi occasionem, licet hoc sibi fuisse licitum multis probet argumentis: sed in omnem formam se vertit, quo plures ad Deum cultum adducat: Corinthios exhortando ad imitationem eorum, qui in stadio currunt, aut in agone certant, suum quoque ait se domare corpus.

Non sum liber? Non sum Apostolus? Nonne Christum Iesum Dñm nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Dño? * Et si alijs non sum Apostolus, sed tamen vobis sum: nam signaculum Apostolatus mei vos estis in Domino. * Mea defensio apud eos, qui me interrogant, hæc est. * Numquid non habemus potestatem manducandi, & bibendi? * Numquid non habemus potestatem mulierem sororem circumducendi, sicut & ceteri Apostoli, & fratres Domini, & Cephas? * Aut ego solus, & Barnabas, non habemus potestatem hoc operandi? * Quis militat suis stipendijs vnquam? Quis plantat vineam, & de fructu eius non edit? Quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat? * Numquid

Nunquid secundum

Rem. 7. 2.
1.

Rom. 14. 1.

Rem. 14. 2.
11.

secundum hominem hæc dico? An & lex hæc non dicit? * Scriptum est enim in lege 9
 Deut. 15. 4. Moyfi : Non alligabis os boui trituranti.
 1. Tim. 1. 2. Nunquid de bobus cura est Deo? * An pro- 10
 11. pter nos utique hoc dicit? Nam propter nos scripta sunt : quoniam debet in spe, qui
 Rom. 11. 17. arat, arare : & qui triturat, in spe fructus percipiendi. * Si nos vobis spiritualia semi- 11
 nauimus, magnum est si nos carnalia vestra metamus? * Si alij potestatis vestrae partici- 12
 Deut. 18. 6. pes sunt, quare non potius nos? sed non vsumus hac potestate : sed omnia sustine-
 mus, ne quod offendiculum demus Euangelio Christi. * Nescitis quoniam, qui in sa- 13
 crario operantur, quæ de sacrario sunt, edunt : & qui altari deseruiunt, cum altari partici-
 pant? * Ita & Dominus ordinauit ijs, qui 14
 Euangelium annuntiant, de Euangelio viuere. * Ego autem nullo horum usus sum. 15
 Non autem scripsi hæc, ut ita fiant in me : C
 bonum est enim mihi magis mori, quam ut gloriam meam quis euacuet. Nam si euangeli- 16
 zauero, non est mihi gloria : necessitas enim mihi incumbit : vix enim mihi est, si non euangelizauero. * Si enim volens hoc 17
 ago, mercedem habeo : si autem inuitus, dispensatio mihi credita est : * Quæ est ergo 18
 merces mea? Ut Euangelium prædicans, sine sumptu ponam Euangelium, ut non abutar potestate mea in Euangelio. * Nam 19
 cum liber essem ex omnibus, omnium me seruum feci, ut plures lucrifacerem. * Et factus sum Iudæis tamquam Iudæis, ut Iu- 20
 dæos lucrarer. * Ijs qui sub lege sunt, quasi sub lege essem (cum ipse non essem sub lege) ut eos, qui sub lege erant, lucrifacerem. ijs, qui sine lege erant, tamquam sine lege essem (cū sine lege Dei non essem) : sed in lege essem Christi) ut lucrifacerem eos, qui sine lege erant. * Factus sum infirmis infirmus, ut in- 22
 firmos lucrifacerem. Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem saluos. * Om- 23
 nia autem facio propter Euangelium : ut particeps eius efficiar. * Nescitis, quod ij 24
 qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium? Sic currere, ut comprehendatis. * Omnis autem, qui in 25
 agone contendit, ab omnibus se abstinet : & illi quidem, ut corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam. Ego igitur 26
 sic curro, non quasi in incertum : sic pugno, non quasi aerem verberans : * Sed castigo 27
 corpus meum, & in seruitutem redigo : ne fortè cum alijs prædicauerim, ipse reprob-
 us efficiar.

C A P. X.

Commemoratio ingratorum Iudæorum frequenter ob varia peccata à Deo punitorum, nos à similibus absterret : de tentatione hu-

mana, & Dei in tentationibus auxilio : non solum idololatria fugienda est, sed & mensæ eorum, qui idololatriæ vescuntur ; tum quod per hoc videamur aliquid idolis deferre, tum quod scandalo sint infirmioribus.

NOlo enim vos ignorare fratres, quoniam patres nostri omnes sub nube 1
 fuerunt, & omnes mare transierunt : Et omnes in Moyse baptizati sunt, in nube, & in mari : * Et omnes eandem escam spiritalem 2
 manducauerunt, * Et omnes eundem potum spiritalem biberunt : (biberant autem de spiritali, consequente eos, petra : petra autem erat Christus) * Sed non in pluribus 3
 eorum beneplacitum est Deo : nam prostrati sunt in deserto. * Hæc autem in figura facta sunt nostri, ut non simus concupi- 4
 scentes malorum, sicut & illi concupierunt. 5
 * Neque idololatriæ efficiamur, sicut quidam ex ipsis : quemadmodum scriptum est : Sedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. * Neque fornicemur, sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt vna die vigintria milia. * Neque tentemus Christum : sicut quidam eorum tentauerunt, & à serpentibus perierunt. * Neque murmuraueritis, sicut quidam eorum murmurauerunt, & perierunt ab exterminatore. * Hæc autem omnia in figura con- 11
 tingebant illis : scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines lætationis deueniunt. * Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat. * Tentatio vos non apprehendat nisi humana : fidelis autem Deus est, qui non patietur vos tentari supra id quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione prouentum, ut possitis sustinere : 14
 * Propter quod charissimi mihi, fugite ab idolorum cultura : * Ut prudentibus loquor, vos ipsi iudicate quod dico. * Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatio sanguinis Christi est? & panis, quem frangimus, nonne participatio corporis Domini est? * Quoniam vnus panis, vnum corpus multi sumus, omnes qui de vno pane participamus. * Videte Israel secundum carnem : nonne qui edunt hostias, 19
 participes sunt altaris? * Quid ergo dico quod idolis immolatum sit aliquid? aut quod idolum sit aliquid? * Sed quæ immolant Gentes, dæmoniis immolant, & non Deo. Nolo autem vos socios fieri dæmoniorum : non potestis calicem Domini bibe- 21
 re, & calicem dæmoniorum? * Non potestis mensæ Dñi participes esse, & mensæ dæmoniorum. * An æmulamur Dñm? Nunquid fortiores illo sumus? Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt. * Omnia mihi licent, sed non omnia ædificant. * Ne-

Exod. 17. 6.

Num. 9. 6.

Exod. 14. 22.

Exod. 16. 4.

Exod. 17. 6.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

Num. 21. 10.

mo quod suum est querat, sed quod alterius. * Omne, quod in macello venit, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. * Domini est terra, & plenitudo eius. * Si quis vocat vos infidelium, & vultis ire: omne, quod vobis apponitur, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. * Si quis autem dixerit: Hoc immolatum est idolis: nolite manducare, propter illum, qui iudicauit, & propter conscientiam. * Conscientiam autem dico non tuam, sed alterius. Vt quid enim libertas mea iudicatur ab aliena conscientia? * Si ego cum gratia participo, quid blasphemor pro eo, quod gratias ago? * Siue ergo manducatis, siue bibitis, siue aliquid facitis: omnia in gloriam Dei facite. * Sine offensione estote Iudæis, & Gentibus, & Ecclesie Dei: * Sicut & ego per omnia omnibus placeo, non querens, quod mihi utile est, sed quod multis, ut salui fiant.

C A P. X I

Vir apertus, mulier autem velato debet orare capite: Corinthios reprehendit, quod ad celebrandam cenam Dominicam inuicem non expectarent, sed inter se diffiderent: referens interim Sacramenti Eucharistia à Christo institutionem, & scelus, ac pernam indignam ad illud accedentium.

Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. * Laudo autem vos fratres, quod per omnia mei memores estis: & sicut tradidi vobis, præcepta mea tenetis. * Volo autem vos scire, quod omnis viri caput Christus est: caput autem mulieris, vir: caput verò Christi, Deus. * Omnis vir orans, aut prophetans velato capite, deturpat caput suum. * Omnis autem mulier orans, aut prophetans non velato capite, deturpat caput suum: vnum enim est, ac si decaluetur. * Nam si non velatur mulier, condeatur. Si verò turpe est mulieri tonderi, aut decaluari, velet caput suum. * Vir quidem non debet velare caput suum: quoniam imago, & gloria Dei est, mulier autem gloria viri est. * Non enim vir ex muliere est, sed mulier ex viro. * Etenim non est creatus vir propter mulierem, sed mulier propter virum. * Ideò debet mulier potestatem habere supra caput propter Angelos. * Verumtamen neque vir sine muliere, neque mulier sine viro, in Domino. * Nam sicut mulier de viro, ita & vir per mulierem: omnia autem ex Deo. * Vos ipsi iudicate: decet mulierem non velatam orare Deum? * Nec ipsa natura docet vos, quod vir quidem si comam nutriat, igno-

minia est illi. * Mulier verò si comam nutriat, gloria est illi: quoniam capilli pro velamine ei dati sunt. * Si quis autem videtur contentiosus esse: nos talem consuetudinem non habemus, neque Ecclesia Dei. * Hoc autem præcipio: non laudans, quod non in melius, sed in deterius conuenitis. * Primum quidem conuenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, & ex parte credo. * Nam oportet & hæreses esse, ut & qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. * Conuenientibus ergo vobis in vnum, iam non est Dominicam cenam manducare. * Vnusquisque enim suam cenam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Nunc quid domos non habetis ad manducandum, & bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, & confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. * Ego enim accepi à Domino, quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, & et gratias agens fregit, & dixit: Accipite, & manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. Similiter & calicem, postquam coenauit dicens: Hic calix nouum testamentum est in meo sanguine. hoc facite quotiescumque bibetis, in meam commemorationem. * Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis: mortem Domini annuntiabitis, donec veniat. * Itaque quicumque manducauerit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè: reus erit corporis, & sanguinis Domini. * Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat. * Qui enim manducat, & bibit indignè, iudicium sibi manducat, & bibit: non dijudicans corpus Domini. * Ideò inter vos multi infirmi, & imbecilles, & dormiunt multi. * Quod si nosmetipsos dijudicarem, non utique iudicaremur. * Dum iudicamur autem, à Domino corripimur, ut non cum hoc modo damnemur. * Itaque fratres mei, cum conuenitis ad manducandum, inuicem expectate. * Si quis esurit, domi manducet: ut non in iudicium conueniatis. Cætera autem, cum venero, disponam.

C A P. X I I

Varijs dantur varia eiusdem Spiritus sancti charismata, ut in modum humani corporis quisque suo fungatur officio, & mutua se operantur omnes indigere cognoscentes, mutuo se iouant: & ita Christus sua prouidit Ecclesie de varijs hominum statibus.

DE spiritualibus autem, nolo vos ignorare fratres. * Scitis quoniam cum

Gentes essetis, ad simulachra muta prout
 ducebamini euntes. * Ideò notum vobis fa-
 cio, quod nemo in Spiritu Dei loquens, di-
 cit anathema Iesu. Et nemo potest dicere,
 Dñs Iesus, nisi in Spiritu sancto. * Diuifio-
 nes verò gratiarum sunt, idem autem Spi-
 ritus: * Et diuisiones ministracionum sunt,
 idem autem Dñs: * Et diuisiones operatio-
 num sunt, idem verò Deus, qui operatur
 omnia in omnibus. * Vnicuique autem da-
 tur manifestatio Spiritus ad vtilitatem. *
 Alij quidem per Spiritum datur sermo sa-
 pientie: alij autem sermo scientie secundum
 eundem Spiritum: * Alteri fides in eodem
 Spiritu: alij gratia sanctorum in vno Spi-
 ritu: * Alij operatio virtutum, alij prophetia,
 alij discretio spirituum, alij genera lingua-
 rum, alij interpretatio sermonum. * Hæc
 autem omnia operatur vnus, atque idem
 Spiritus, diuidens singulis prout vult. * Si-
 cut enim corpus vnum est, & membra ha-
 bet multa, omnia autem membra corporis
 cum sint multa, vnum tamen corpus sunt:
 ita & Christus. * Etenim in vno Spiritu om-
 nes nos in vnum corpus baptizati sumus,
 siue Iudæi, siue Gentiles, siue serui, siue li-
 beri: & omnes in vno Spiritu potati sumus.
 Nam & corpus non est vnum membrum,
 sed multa. * Si dixerit pes: Quoniam non
 sum manus, non sum de corpore, num ideo
 non est de corpore? Et si dixerit auris:
 Quoniam non sum oculus, non sum
 de corpore: non ideo non est de corpore?
 * Si totum corpus oculus: vbi auditus? Si
 totum auditus: vbi odoratus? * Nunc au-
 tem posuit Deus membra, vnumquodque
 eorum in corpore sicut voluit. * Quod si
 essent omnia vnum membrum, vbi cor-
 pus? Nunc autem multa quidem membra,
 vnum autem corpus. * Non potest autem
 oculus dicere manui: Opera tua non indi-
 geo: aut iterum caput pedibus: Non estis
 mihi necessarij. * Sed multo magis, quæ vi-
 dentur membra corporis infirmiora esse,
 necessaria sunt: * Et quæ putamus igno-
 biliora membra esse corporis, his honorem
 abundantiorum circundanus: & quæ in-
 honesta sunt nostra, abundantiorum hone-
 statem habent. Honestæ autem nostra nul-
 lius egent: sed Deus temperauit corpus ei,
 cui deceret, abundantiorum tribuendo ho-
 norem, * Vt non sit schisma in corpore, sed
 id ipsum pro inuicem sollicita sint membra.
 * Et si quid patitur vnum membrum, com-
 patiuntur omnia membra: siue gloriatur
 vnum membrum, congaudent omnia me-
 bra. * Vos autem estis corpus Christi, &
 membra de membro. * Et quosdam quidem
 posuit Deus in Ecclesia primum Apolto-
 los, secundo Prophetas, tertio Doctores, de-

inde virtutes, exinde gratias curationum,
 opitulationes, gubernationes, genera lin-
 guarum, interpretationes sermonum. *
 9 Nunquid omnes Apostoli? nunquid om-
 nes Prophetæ? nunquid omnes Doctores?
 10 Nunquid omnes virtutes? nunquid omnes
 gratiam habent curationum? nunquid om-
 nes linguis loquuntur? nunquid omnes in-
 11 terpretantur? * Emulamini autem charis-
 mata meliora. Et adhuc excellentiorem
 viam vobis demonstro.

C A P. XIII.

*Ostendit charitatis necessitatem, ipsius officia,
 perpetuitatem, ac præcellentiam supra fide-
 dem, & spem, reliquaque Dei dona.*

1 **S**I linguis hominum loquar, & Angelo-
 rum, charitatem autem non habeam,
 factus sum velut æs sonans, aut cymbalum
 2 tinniens. * Et si habuero prophetiam, & no-
 uerim mysteria omnia, & omnem scienti-
 am: & si habuero omnem fidem ita vt
 montes transferam, charitatem autem non
 3 habuero, nihil sum. * Et si distribuero in ci-
 4 bos pauperum omnes facultates meas, &
 si tradidero corpus meum, ita vt ardeam,
 charitatem autem non habuero, nihil mihi pro-
 5 dest. Charitas patiens est benigna est: Char-
 itas non æmulatur, non agit perperam, non in-
 6 flatur, * Non est ambitiosa, non querit, quæ
 sua sunt, non irritatur, non cogitat malum,
 7 Non gaudet super iniquitate: congaudet
 8 autem veritati: * Omnia suffert, omnia cre-
 9 dit, omnia sperat, omnia sustinet. * Charitas
 C nunquam excedit: siue prophetie euacua-
 buntur, siue lingue cessabunt, siue scientia
 9 destruetur. * Ex parte enim cognoscimus, &
 10 ex parte prophetamus. * Cum autem vene-
 rit, quod perfectum est, euacuabitur, quod
 11 ex parte est. * Cum essem paruulus, loque-
 D bar, vt paruulus, sapiebam vt paruulus, co-
 gitabam vt paruulus. Quando autem fa-
 ctus sum vir, euacuaui, quæ erant paruuli. *
 12 Videmus nunc per speculum in ænigma-
 te: tunc autem facie ad faciem. Nunc co-
 gnosco ex parte: tunc autem cognoscam
 13 sicut & cognitus sum. * Nunc autem ma-
 nent, fides, spes, charitas, tria hæc: maior
 autem horum est charitas.

C A P. XIV.

*Donum linguarum inferius esse dicit donum pro-
 phetia: immò inutile, si desit, qui interprete-
 tur: tradit ergo eis normam, quæ his donis
 ordinatè utantur: & mulieres in Ecclesijs
 sileo iubet.*

1 **S**ECTAMINI charitatem, æmulamini spiri-
 A talia: magis autem, vt propheteretis. *
 Qui

Qui enim loquitur lingua, non hominibus
loquitur, sed Deo: nemo enim audit, Spiritus
autem loquitur mysteria. * Nam qui
prophetat, hominibus loquitur ad ædifi-
cationem, & exhortationem, & consolatio-
nem. * Qui loquitur lingua, semetipsum
ædificat: qui autem prophetat, Ecclesiam
Dei ædificat. * Volo autem omnes vos lo-
qui linguis: magis autem prophetare. Nam
maior est, qui prophetat, quam qui loqui-
tur linguis: nisi forte interpreteretur, ut Ec-
clesia ædificationem accipiat. * Nunc au-
tē fratres, si venero ad vos linguis loquens,
quid vobis prodero, nisi vobis loquar, aut
in revelatione, aut in scientia, aut in pro-
phetia, aut in doctrina? * Tamen quæ sine
anima sunt vocem dantia, siue tibia, siue ci-
thara, nisi distinctionem sonituum deder-
int; quomodo scietur, id quod canitur, aut
quod citharizatur? Etenim si incertam vo-
cem det tubas, quis parabit se ad bellum? *
Ita & vos per linguam nisi manifestum ser-
monē dederitis; quomodo scietur, id quod
dicitur? eritis enim in æra loquentes. Tam
multa, ut puta genera linguarum sunt in
hoc mundo: & nihil sine voce est. * Si ergo
nesciero virtutem vocis, ero ei, cui loquor,
barbarus: & qui loquitur, mihi barbarus. *
Sic & vos, quoniam æmulatores estis spiri-
tuum, ad ædificationem Ecclesiæ querite,
ut abundetis. * Et idē, qui loquitur lingua,
oret ut interpreteretur. * Nam si orem lingua,
spiritus meus orat, mens autem mea sine
fructu est. * Quid ergo est? Orabo spiritu,
orabo & mente: psallam spiritu, psallam &
mente. * Cæterum si benedixeris spiritu: qui
supplet locum idiotæ, quomodo dicet, A-
men, super tuam benedictionem? quoniam
quid dicas, nescit. * Nam tu quidem benē
gratias agis: sed alter non ædificatur. * Gra-
tias ago Deo meo, quod omnium vestrum
lingua loquor. * Sed in Ecclesia volo quin-
que verba sensu meo loqui, ut & alios in-
struam: quam decem millia verborum in
lingua. * Fratres, nolite pueri effici sensibus,
sed malitia paruuli estote: sensibus autē per-
fecti estote. * In lege scriptum est: Quoniam
in alijs linguis, & labijs alijs loquar populo
huic: & nec sic exaudient me dicit Dñs. *
Itaque lingue in signum sunt nō fidelibus,
sed infidelibus: prophetiæ autem non infi-
delibus sed fidelibus. * Si ergo conveniat
vniuersa Ecclesia in vnum, & omnes lin-
guis loquantur, intrent autem idiotæ, aut
infideles: nonne dicent, quod insanitis? * Si
autem omnes prophetent, intret autem
quis infidelis, vel idōta, conuincitur ab
omnibus, dijudicatur ad omnibus: * Oc-
cultas cordis eius manifesta fiunt, & ira ca-

dens in faciem adorabit Deum, pronun-
tians quod verē Deus in vobis sit. * Quid
ergo est, fratres? cum conuenitis, vnusquis-
que vestrum psalmum habet, doctrinam
habet, apocalypsim habet, linguam habet,
interpretationem habet: omnia ad ædifica-
tionem fiant. * Siue lingua quis loquitur,
secundum duos, aut ut multum tres, & per
partes, & vnus interpreteretur. * Si autem
non fuerit interpres, taceat in Ecclesia, sibi
autem loquatur, & Deo. * Prophetæ autem
duo, aut tres dicant, & cæteri dijudicent. *
Quod si alij reuelatum fuerit sedēti, prior
taceat. * Potestis enim omnes per singulos
prophetare: ut omnes discant, & omnes ex-
hortentur. * Et spiritus prophetarum pro-
phetis subiecti sunt. * Non enim est dissen-
sionis Deus, sed pacis: sicut & in omnibus
Ecclesijs sanctorum doceo. * Mulieres in
Ecclesijs taceant, non enim permittitur eis
loqui, sed subditas esse, sicut & lex dicit. * Si
quid autem volūt discere, domi viros suos
interroget: Turpe est enim mulieri loqui in
Ecclesia. * An a vobis verbum Dei proces-
sit? aut in vos solos peruenit? * Si quis vi-
detur propheta esse, aut spiritualis, cogno-
scat quæ scribo vobis, quia Domini sunt
mandata. * Si quis autem ignorat, ignora-
bitur. * Itaque fratres æmulamini prophe-
tare: & loqui linguis nolite prohibere. *
Omnia autem honeste, & secundum or-
dinem fiant.

CAP. XV.

*Christum docet à mortuis resurrexisse, multis-
que, ac demum Paulo, qui se minimum di-
cit Apostolorum apparuisse: ac nostram hic
affirmat resurrectionem, & ordinem, ac mo-
dum eius, vna cum diuersa resuscitatorum
gloria: non in anima solum: sed etiam in
corpore: mox autem in resurrectione absor-
bebitur.*

Norum autem vobis facio, fratres, Euā-
gelium, quod prædicaui vobis, quod
& accepistis, in quo, & statis, * Per quod
& saluamini: qua ratione prædicauerim
vobis, si tenetis, nisi frustra credidistis. *
Tradidi enim vobis in primis, quod & ac-
cepi: quoniam Christus mortuus est pro
peccatis nostris secundum Scripturas: * Et
quia sepultus est, & quia resurrexit tertia
die secundum Scripturas: * Et quia visus
est Cephæ, & post hoc vndecim: * Deinde
visus est plus quam quingentis fratribus
simul: ex quibus multi manent vsque
adhuc, quidam autem dormierunt: *
Deinde visus est Iacobo, deinde Apo-
stolis.

Gen. 3. c.
16.Galat. 3. b.
11.Ira. 51. b. c.
10. 1. d. 1.
10. 25. c. 19.

stolis omnibus: * Nouissimè autem om-
nium tanquam abortiuo visus est, & mi-
hi. * Ego enim sum minimus Apostolo-
rum, qui non sum dignus vocari Apo-
stolus, quoniam persecutus sum Eccle-
siam Dei. * Gratia autem Dei sum, id
quod sum, & gratia eius in me vacua
non fuit, sed abundantius illis omnibus
laboraui: non ego autem, sed gratia Dei
mecum: * Siue enim ego, siue illi; sic
prædicamus, & sic credidistis. * Si au-
tem Christus prædicatur, quod resurre-
xit à mortuis, quomodo quidam dicunt
in vobis, quoniam resurrectio mortuo-
rum non est? * Si autem resurrectio mor-
tuum non est: neque Christus resurre-
xit. * Si autem Christus non resurrexit, in-
anis est ergo prædicatio nostra, inanis
est & fides vestra: * Inuenimur autem,
& falsi testes Dei: quoniam testimonium
diximus aduersus Deum, quod suscita-
uerit Christum: quem non suscitauit, si
mortui non resurgunt. * Nam si mortui
non resurgunt, neque Christus resurre-
xit. * Quod si Christus non resurrexit, vana
est fides vestra, adhuc enim estis in
peccatis vestris. * Ergo & qui dormie-
runt in Christo, perierunt. * Si in hac
vita tantum in Christo sperantes sumus,
miserabiliores sumus omnibus homini-
bus. * Nunc autem Christus resurrexit
à mortuis primitiæ dormientium: * Quo-
niam quidem per hominem mors, & per
hominem resurrectio mortuorum. * Et
sicut in Adam omnes moriuntur, ita &
in Christo omnes viuificantur, * V-
nusquisque autem in suo ordine, primi-
tiæ Christus: deinde ij, qui sunt Chri-
sti, qui in aduentu eius crediderunt. *
Deinde finis; cum tradiderit regnum
Deo, & Patri, cum euacuauerit omnem
principatum, & potestatem, & virtu-
tem. * Oportet autem illum regnare,
donec ponat omnes inimicos sub pedibus
eius. * Nouissima autem inimica destrue-
tur mors: Omnia enim subiecit sub pe-
dibus eius. Cum autem dicat: * Om-
nia subiecta sunt ei, sine dubio præter
eum, qui subiecit ei omnia. * Cum au-
tem subiecta fuerint illi omnia: tunc &
ipse Filius subiectus erit ei, qui subiecit
sibi omnia, vt sit Deus omnia in omni-
bus. * Alioquin quid facient, qui ba-
ptizantur pro mortuis, si omnino mor-
tui non resurgunt? vt quid, & bap-
tizantur pro illis? * Vt quid & nos perichi-
tamur omni hora? * Quotidie morior
per vestram gloriam, fratres, quam ha-
beo in Christo Iesu Domino nostro. *

Apo. 9. 1.
1. Th. 4. 1.

Col. 1. 1. 1.
Apo. 1. 1.
1. Th. 4. 1.

Ps. 109. 1.
Hebr. 1. 1.
1. Th. 4. 1.
1. Th. 4. 1.

32 * Si (secundum hominem) ad bestias
pugnaui Ephesi, quid mihi prodest, si
mortui non resurgunt? manducemus,
33 & bibamus, cras enim moriemur. *
Nolite seduci: Corruptunt mores bo-
34 nos colloquia mala. * Euigilate iusti,
& nolite peccare: ignorantiam enim Dei
E quidam habent, ad reuerentiam vobis
35 loquor. * Sed dicet aliquis: Quomodo
resurgunt mortui? qualive corpore ve-
36 nient? * Insipiens, tu quod seminas
non viuificatur, nisi prius moriatur. *
37 * Et quod seminas, non corpus, quod
futurum est, seminas, sed nudum gra-
num, vt puta tritici, aut alicuius ca-
38 terorum. * Deus autem dat illi corpus
sicut vult: & unicuique seminum pro-
39 prium corpus. * Non omnis caro, ea-
dem caro: sed alia quidem hominum,
alia verò pecorum, alia volucrum, alia
40 autem piscium. * Et corpora coelestia,
& corpora terrestria: sed alia quidem
coelestium gloria, alia autem terrestrium.
41 * Alia claritas solis, alia claritas lune,
F & alia claritas stellarum. Stella enim à
42 stella differt in claritate: * Sic & resur-
rectio mortuorum. Seminatur in corru-
43 ptione, surget in incorruptione. * Se-
minatur in ignobilitate, surget in glo-
ria: Seminatur in infirmitate, surget in
44 virtute. * Seminatur corpus animale,
surget corpus spiritale. Si est corpus ani-
male, est & spiritale, sicut scriptum
45 est: * Factus est primus homo Adam
in animam viuentem, nouissimus Adam
Gen. 1. 2. 7.
46 in spiritum viuificantem. * Sed non prius,
quod spiritale est, sed quod animale:
47 deinde quod spiritale. * Primus homo
de terra, terrenus: secundus homo de
48 coelo, coelestis. * Qualis terrenus, ta-
les terreni: & qualis coelestis, tales &
49 coelestes. * Igitur, sicut portauimus
imaginem terreni: portemus & imagi-
50 nem coelestis. * Hoc autem dico fra-
tres: quia caro, & sanguis regnum Dei
possidere non possunt: neque corruptio
51 incorruptelam possidebit. * Ecce myste-
rium vobis dico: Omnes quidem resur-
gemus, sed non omnes immutabimur. *
52 In momento, in ictu oculi, in nouissi-
ma tuba: canet enim tuba, & mortui
resurgent incorrupti: & nos immutabi-
53 mur. * Oportet enim corruptibile hoc
induere incorruptionem: & mortale hoc
54 induere immortalitatem. * Cum autem
mortale hoc induerit immortalitatem,
tunc fiet sermo, qui scriptus est: Ab-
55 sorpta est mors in victoria. * Vbi est
mors victoria tua? vbi est mors stimulus
tuus.

Offe 13. d.
14.
Hebr. 1. 1.
14.

tuus? * Stimulus autem mortis peccatum 36
est: virtus verò peccati lex. * Deo au- 37
tem gratias, qui dedit nobis victoriam
per Dominum nostrum Iesum Christum.
* Itaque fratres mei dilecti, stabiles esto- 38
te, & immobiles: abundantes in opere
Domini semper, scientes quod labor ve-
ster non est inanis Domino.

CAP. XVI.

*Vbi de colligenda pro Christianis, qui Je-
rosolymis agebant, elemosyna hortatus es-
set, commendat eis Timotheum, ac Ste-
phana familiam: deinde salutatione sub-
iungit.*

DE collectis autem, quæ fiunt in
sanctos, sicut ordinaui Ecclesijs A
Galatiæ, ita & vos facite. * Per vnam 2
sabbati unusquisque vestrum apud se se-
ponat, recondens quod ei bene placue-
rit: ut non, cum venero, tunc collectæ
fiant. * Cum autem præsens fuero: quos 3
probaueritis per epistolas, hos mittam
perferre gratiam vestram in Ierusalem.
* Quod si dignum fuerit, ut & ego 4
eam, mecum ibunt. * Veniam autem 5
ad vos, cum Macedoniam pertransie-
ro: nam Macedoniam pertransibo. *
Apud vos autem forsitan manebo, vel 6
etiam hyemabo: ut vos me deducatis B
quocumque iero. * Nolo enim vos mo- 7
do in transitu videre, spero enim me
aliquantulum temporis manere apud vos,
si Dominus permiserit. * Permanebo 8
autem Ephesi usque ad Pentecosten. *
Ostium enim mihi apertum est ma- 9

gnum, & euidens: & aduersarij mul-
ti. * Si autem venerit Timotheus, vi-
dere ut sine timore sit apud vos: opus
enim Domini operatur, sicut & ego. *
11 Ne quis ergo illum spernat: deducite
autem illum in pace, ut veniat ad me:
12 expecto enim illum cum fratribus. *
C De Apollo autem fratre vobis notum fa-
cio, quoniam multum rogaui eum, ut
veniret ad vos cum fratribus: & uti-
que non fuit voluntas, ut nunc veni-
ret: veniet autem, cum ei vacuum
13 fuerit. * Vigilate, state in fide, viri-
liter agite, & confortamini. * Omnia
14 vestra in charitate fiant. * Obsecro au-
tem vos fratres, nostis domum Stepha-
næ, & Fortunati, & Achaici: quo-
niam sunt primitiæ Achaicæ, & in mi-
nisterium sanctorum ordinauerunt seip-
16 sos: * Ut, & vos subditi sitis eiusmodi,
& omni cooperanti, & laboranti.
17 * Gaudeo autem in præsentia Stepha-
næ, & Fortunati, & Achaici: quo-
niam id, quod vobis deerat, ipsi sup-
18 pleuerunt: * Refecerunt enim, & meum
spiritum, & vestrum. Cognoscite er-
19 go, qui huiusmodi sunt. * Salutant vos
Ecclesiæ Asiæ. Salutant vos in Domi-
no multum, Aquila & Priscilla, cum
domestica sua Ecclesia: apud quos &
20 hospitor. * Salutant vos omnes fratres.
21 Salutate inuicem in osculo sancto. * Sa-
lutatio, mea manu Pauli. * Si quis
non amat Dominum nostrum Iesum
Christum, sit anathema, Maran A-
23 tha. * Gratia Domini nostri Iesu Chri-
24 sti vobiscum. * Charitas mea cum
omnibus vobis in Christo IESU. A-
men.

E P I S T O L A

B. PAVLI APOSTOLI

AD CORINTHIOS SECVNDA.

C A P V T I.

Ostendit Apostolus ex quantis in Asia ortis aduersitatibus eripuerit eum Dominus, ut & ipse alios consolaretur: deinde manifestans cordis sui, ac doctrina sinceritatem, ostendit quod licet iuxta id quod proposuerat, ad eos non uenerit, nulla ipsius id actum esse leuitate; asserens firmam esse suam predicationis ueritatem.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatē Dei, & Timotheus frater, Ecclesie Dei, quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis, qui sunt in vniuersa Achaia. * Gratia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Benedictus Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, * Qui consolatur nos in omni tribulatione nostra: ut possimus, & ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt, per exhortationem, qua exhortamur, & ipsi à Deo. * Quoniam sicut abundant passiones Christi in nobis: ita & per Christum abundat consolatio nostra. * Siue autem tribulamur pro vestra exhortatione, & salute, siue consolamur pro vestra consolatione, siue exhortamur pro vestra exhortatione, & salute, quæ operatur tolerantiam earundem passionum, quas & nos patimur: * Ut spes nostra firma sit pro vobis: scientes quod sicut socij passionum estis, sic eritis, consolationis. * Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra, quæ facta est in Asia, quoniam supra modum grauati sumus supra virtutem, ita ut tæderet nos etiam viuere. * Sed ipsi in nobismet ipsis responsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitatur mortuos: Qui de tantis periculis nos eripuit, & eruit: in quem speramus, quoniam & adhuc eripiet, * Adiuuantibus, & vobis in oratione pro nobis: ut ex multorum personis, eius quæ in nobis est donationis, per multos gratiæ agantur pro nobis. * Nam gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ, quod in simplicitate cordis, & sinceritate Dei, & non in sa-

pietia carnali, sed in gratia Dei, conuersati sumus in hoc mundo: abundantius autem ad vos. * Non enim alia scribimus vobis, quam quæ legistis, & cognouistis. Spero autem, quod usque in finem cognoscetis. * Sicut & cognouistis nos ex parte, quod gloria vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Domini nostri Iesu Christi. * Ecce hac confidentia volui prius venire ad vos, ut secundam gratiam haberetis: * Et per vos transire in Macedoniam, & iterum à Macedonia venire ad vos, & à vobis deduci in Iudæam. * Cum ergo hoc voluissem, nunquid leuitate usus sum? Aut quæ cogito, secundum carnem cogito, ut sit apud me EST & NON? * Fidelis autem Deus, quia sermo noster, qui fuit apud vos, non est in illo EST & NON. * Dei enim filius Iesus Christus, qui in vobis per nos prædicatus est, per me, & Siluanum, & Timotheum, non fuit EST & NON, sed EST in illo fuit. * Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo EST: ideo & per ipsum Amen Deo ad gloriam nostram. * Qui autem confirmat nos vobiscum in Christo, & qui vnxit nos Deus: * Qui & signauit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris. * Ego autem testem Deum inuoco in animam meam, quod parcens vobis, non veni ultra Corinthum: non quia dominamur fidei vestræ, sed adiutores sumus gaudij vestri: nam fide statis.

C A P I I.

Ostendit quod ad ipsos non uenerit, ne maioris esset causa tristitia, exhortans ut fornicarium illum recipiant in gratiam: simul indicans, quod magno quidem labore, magno tamen etiam fructu prædicauerit, licet prædicationis suæ fragrantia quibusdam mortis occasio fuerit.

Statui autem hoc ipsum apud me, ne iterum in tristitia venirem ad vos. * Si enim ego contristo vos: & quis est, qui me lætificet, nisi qui contristatur ex me? * Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non cum ueniro, tristitiam super tristitiam habeam, de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus vobis, quia meum gaudium,

om-

omnium vestrum est. * Nam ex multa tribulatione, & angustia cordis scripsi vobis per multas lacrymas: non ut contristemini, sed ut sciat, quam charitatem habeam abundantius in vobis. * Si quis autem contristauit: sed ex parte, ut non onerem omnes vos. * Sufficit illi, qui eiusmodi est, oburgatio hæc, quæ fit à pluribus: * Ita ut è contrario magis donetis, & consolemini, ne fortè abundantiori tristitia absorbeat, qui eiusmodi est. * Propter quod obsecro vos, ut confirmetis in illum charitatem. * Ideò enim & scripsi, ut cognoscam experimentum vestrum, an in omnibus obedientes sitis. * Cui autem aliquid donastis, & ego: nam & ego, quod donavi, siquid donavi, propter vos in persona Christi. * Ut non circumueniamur à satana: non enim ignoramus cogitationes eius. * Cum venissem autem Troadem propter Euangelium Christi, & ostium mihi apertum esset in Domino, * Non habui requiem spiritui meo, eo quod non inuenerim Titum fratrem meum, sed valefaciens eis, profectus sum in Macedoniam. * Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odorem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco: * Quia Christi bonus odor sumus Deo, in ijs, qui salui fiunt, & in ijs, qui pereunt. * Alijs quidem odor mortis in mortem; alijs autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idoneus? * Non enim sumus sicut plurimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

C A P. III.

Non eget Apostolus hominum commendatione, cum fructus suæ predicationis eum commendat: multò enim maiori in honore esse debent ministri novi testamenti, ac Spiritus, quam veteris testamenti, ac litteræ: & quod Iudei velamen adhuc habebant super cor suum in lectione Scripturarum, quod fide in Christum auferitur.

Incipimus iterum nosmetipsos commendare? aut nunquid egemus (sicut quidam) commendatitijs epistolis ad vos, aut ex vobis? * Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur & legitur ab omnibus hominibus. * Manifestati, quod epistola estis Christi, ministrata à nobis, & scripta non atramento, sed spiritu Dei viui: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. * Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum: * Non quod sufficientes simus cogitare aliquid à nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est: * Qui & idoneos nos

fecit ministros novi testamenti; non littera, sed Spiritu: littera enim occidit, Spiritus autem viuificat. * Quod si ministratio mortis, litteris deformata in lapidibus, fuit in gloria; ita ut non possent intendere filij Israel in faciem Moyse, propter gloriam vultus eius, quæ euacuatur: * Quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria? * Nam si ministratio damnationis gloria est: multò magis abundat ministerium iustitiæ in gloria. * Nam nec glorificatum est, quod claruit in hac parte, propter excellentem gloriam. * Si enim quod euacuatur, per gloriam est: multò magis, quod manet, in gloria est. * Habentes igitur talem spem, multa fiducia ueimur: * Et non sicut Moyse ponebat velamen super faciem suam, ut non intenderent filij Israel in faciem eius, quod euacuatur, * Sed obtusi sunt sensus eorum. Usque in hodiernum enim diem id ipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non reuelatum, (quoniam in Christo euacuatur) * Sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moyse, velamen positum est super cor eorum. * Cum autem conuersus fuerit ad Dominum, auferetur velamen. * Dominus autem Spiritus est: Vbi autem Spiritus Domini, ibi libertas. * Nos verò omnes reuelata facie gloriam Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur à claritate in claritatem, tanquam à Domini spiritu.

C A P. IV.

Quod sincera Apostolorum predicatione verbum Dei omnibus manifestatum est, præterquam ijs quorum mentes excasata sunt: quod multa aduersa patientur Apostoli nunquam tamen succumbant: momentaneam autem tribulatio parit magnam æternamque gloriam.

Ideò habentes administrationem, iuxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus, * Sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo. * Quod si etiam operum est Euangelium nostrum; in ijs, qui pereunt, est opertum: * In quibus Deus huius sæculi excasauit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Euangelij gloriæ Christi, qui est imago Dei. * Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Iesum Christum Dominum nostrum; nos autem seruos vestros per Iesum: * Quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse

ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Iesu. * Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. * In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: a poriamur, sed non destituimur: * Persecutionem patimur, sed non derelinquimur: deijcitur, sed non perimus: * Semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. * Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Iesum: ut & vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. * Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis. * Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est; Credidi, propter quod locutus sum: & nos credimus, propter quod & loquimur: Scientes quoniam, qui suscitavit Iesum, & nos cum Iesu suscitabit, & conlittuet vobiscum. * Omnia enim propter vos; ut gratia abundans, per multos in gratiarum actione, abundet in gloriam Dei. * Propter quod non defecimus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur: tamen is, qui intus est, renouatur de die in diem. * Id enim, quod in presenti est momentaneum, & leue tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis, * Non contemplantibus nobis, quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

C A P. V.

Ex certa spe futura gloria desiderant Apostoli absolui à corpore cum aliter ea frui non possint: semper autem cupientes Christo omnium iusto iudici placere, dant suis discipulis occasionem de ipsis gloriandi coram adversariis: & legatione pro Christo fungentes, ne ipsum quidem Christum, quem prædicant, & cuius morte reconciliatus est Deo mundus, iam secundum carnem noverunt.

Sciamus enim, quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in coelis. * Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de coelo est, superindui cupientes: * Si tamen vestiti, non nudum inueniamur. * Nam & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeat, quod mortale est à vita. * Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus,

6 qui dedit nobis pignus spiritus. * Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: * (Per fidem enim ambulamus, & non per speciem) * Audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & præsentem esse ad Dominum. * Et ideo contendimus, siue absentes, siue præsentem, placere illi. * Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, siue bonum, siue malum. * Scientes ergo timorem Domini, hominibus suademus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem, & in conscientijs vestris manifestos non esse. * Non iterum commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis: ut habeatis ad eos, qui in facie gloriantur, & non in corde. * Siue enim mente excedimus, Deo: siue sobrii sumus, vobis. * Caritas enim Christi urget nos: æstimantes hoc, quoniam si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt: * Et pro omnibus mortuus est Christus: ut, & qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est, & resurrexit. * Itaque nos ex hoc neminem novimus secundum carnem. Et si cognovimus secundum carnem Christum: sed nunc iam non novimus. * Si qua ergo in Christo nova creatura, vetera transierunt: ecce facta sunt omnia nova. * Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliavit sibi per Christum: & dedit nobis ministerium reconciliationis. * Quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, & posuit in nobis verbum reconciliationis. * Pro Christo ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo. * Eum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremur iustitia Dei in ipso.

C A P. VI.

Exhortatur ne acceptam neglegant gratiam ostendens, quantum laboraverit, ut probatum se Dei ministerium exhiberet, & admonens, ut à communi, & consorcio infidelium separarentur.

Adiuvantes autem exhortamur, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. * Ait enim: Tempore accepto exaudiui te, & in die salutis adiunxi te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. * Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum: * Sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei mi-

ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, * In plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, * In castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu sancto, in charitate non ficta, In verbo veritatis, in virtute Dei, per arma iustitiæ a dextris, & a sinistris; * Per gloriam, & ignobilitatem; per infamiam, & bonam famam: vt seductores, & veraces; sicut qui ignoti, & cogniti; * Quasi morientes, & ecce viuimus: vt castigari, & non mortificari; * Quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & omnia possidentes. * Os nostrum patet ad vos, o Corinthij, cor nostrum dilatatum est. * Non angustiamini in vobis: angustiamini autem in visceribus vobis: * Eandem autem habentes remunerationem, tanquam filiis dico, dilatamini & vos. * Nolite iugum ducere cum infidelibus. * Quæ enim participatio iustitiæ cum iniquitate? Aut quæ societas lucis ad tenebras? * Quæ autem conuentio Christi ad Belial? Aut quæ pars fidei cum infidelibus? * Qui autem consensus templo Dei cum idolis? Vos enim estis templum Dei viui, D sicut dicit Deus: Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus. * Propter quod exite de medio eorum, & separamini, dicit Dominus, & immundum ne tetigeritis: * Et ego recipiam vos: & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios, & filias, dicit Dominus omnipotens.

CAP. VII.

Offendit Apostolus quanto amore Corinthios prosequeretur, & quantum de correctis ipsorum vita in magnis suis tribulationibus gaudium acceperit, quantum vero bonum pepererit tristitia, quam ex sua acceperant epistola.

HAs ergo habentes promissiones, charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis, & spiritus, perficientes sanctificationem in timore Dei. * Capite nos. Neminem læsimus, neminem corrupimus; neminem circumuenimus. * Non ad condemnationem vestram dico: prædiximus enim quod in cordibus nostris estis, ad commoriendum, & ad conuiuendum. * Multa mihi fiducia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis, repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. * Nam & cum venissemus in Macedoniam, nullam re-

quiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris pugnae, intus timores. * Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in aduentu Titi. * Non solum autem in aduentu eius, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram emulationem pro me, ita vt magis gauderem. * Quoniam etsi contristavi vos in epistola, non me penitet: etsi poeniteret, videns quod epistola illa (etsi ad horam) vos contristauit. * Nunc gaudeo? non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad poenitentiam. Contristati enim estis secundum Deum, vt in nullo detrimentum patiamini ex nobis. * Quæ enim secundum Deum tristitia est, poenitentiam in salutem stabilem operatur: sæculi autem tristitia mortem operatur. * Ecce enim hoc ipsum, secundum Deum contristari vos, quantam in vobis operatur sollicitudinem: sed defensionem, sed indignationem, sed timorem, sed desiderium, sed emulationem, sed vindictam, in omnibus exhibuistis vos, incontaminatos esse negotio. * Igitur, etsi scripsi vobis, non propter eum, qui fecit iniuriam, nec propter eum, qui passus est: sed ad manifestandam sollicitudinem nostram, quam habemus pro vobis. * Coram Deo: ideo consolati sumus. In consolatione autem nostra, abundantius magis gauisi sumus super gaudio Titi, quia relictus est spiritus eius ab omnibus vobis. * Et si quid apud illum de vobis gloriatus sum, non sum confusus, sed sicut vobis in veritate locuti sumus, ita & gloriatio nostra, quæ fuit ad Titum, veritas facta est. * Et viscera eius abundantius in vobis sunt: reminiscens omnium vestrum obedientiam, quomodo cum timore, & tremore excepistis illum. * Gaudeo quod in omnibus confido in vobis.

CAP. VIII.

Exhortatur eos ad eleemosynam pauperibus, qui Ierosolymis agebant prompto animo tribuendam, tum Macedonum commendatione, tum Christi exemplo; admonens vt quod iam dudum facere proposuerant, id nunc pro cuiusque facultate præstent: & ministros collaudat, quos ad eam missos colligendam.

Notam autem facimus vobis, fratres, gratiam Dei, quæ data est in Ecclesijs Macedoniæ: * Quod in multo experimento tribulationis, abundantia gaudij ipsorum fuit; & altissima paupertas eorum, abund-

abundavit in diuitias simplicitatis eorum:

* Quia secundum virtutem testimonium illis reddo, & supra virtutem voluntarij fuerunt, * Cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam, & communicationem ministerij, quod sit in Sanctos. * Et non sicut sperauimus, sed semetipsos dederunt primum Domino, deinde nobis per voluntatem Dei; * Ita vt rogaremus Titum, vt quemadmodum coepit, ita & perficiat in vobis etiam gratiam istam. * Sed sicut in omnibus abundatis fide, & sermone, & scientia, & omni sollicitudine, insuper & charitate vestra in nos, vt & in hac gratia abundetis. * Non quasi imperans dico: sed per aliorum sollicitudinem, etiam vestrae charitatis ingenium bonum comprobans. * Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset diues, vt illius inopia vos diuites essetis. * Et consilium in hoc do: hoc enim vobis vtile est, qui non solum facere, sed & velle coepistis ab anno priore: * Nunc vero, & facto perficite: vt quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit, & perficiendi ex eo, quod habetis. * Si enim voluntas prompta est; secundum id quod habet, accepta est, non secundum id quod non habet. * Non enim, vt alijs sit remissio, vobis autem tribulatio, sed ex aequalitate. * In praesenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat: vt & illorum abundantia vestrae inopiae sit supplementum, vt fiat aequalitas, sicut scriptum est: * Qui multum, non abundavit: & qui modicum, non minorauit. * Gratiarum autem Deo, qui dedit eandem sollicitudinem pro vobis in corde Titi, * Quoniam exhortationem quidem suscepit: sed cum sollicitior esset, sua voluntate profectus est ad vos. * Misimus etiam cum illo fratrem, cuius laus est in Euangelio per omnes Ecclesias: * Non solum autem, sed & ordinatus est ab Ecclesijs comes peregrinationis nostrae, in hanc gratiam, quae ministratur a nobis ad Domini gloriam, & destinatam voluntatem nostram: * Deuitantes hoc, ne quis nos vituperet in hac plenitudine, quae ministratur a nobis. * Prouidemus enim bona non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus. * Misimus autem cum illis & fratrem nostrum, quem probauimus in multis saepe sollicitum esse: nunc autem multo sollicitiorem, confidentia multa in vos, * Siue pro Tito, qui est socius meus, & in vos adiutor, siue fratres nostri. Apostoli Ecclesiarum, gloria Christi. * Ostrationem ergo, quae est charitatis vestrae, & nostrae gloriae pro vobis, in illos ostendite in faciem Ecclesiarum.

Exod. 17. d.
16.

Rom. 11. d.
17.

CAP. IX.

Prosequitur hortando ad eleemosynam promptam, & abundanter retribuendam; admonens ne ex hoc inopiam metuant, sed diuina fidantur providentia: variosque recenset illius eleemosynae fructus.

NAm de ministerio, quod sit in sanctos, ex abundanti est mihi scribere vobis. * Scio enim promptum animum vestrum: pro quo de vobis gloriatur apud Macedones. Quoniam & Achaia parata est ab anno praeterito, & vestrae aemulatio prouocauit plurimos. * Misi autem fratres: vt ne quod gloriamur de vobis, euacuetur in hac parte, vt (quemadmodum dixi) parati sitis: * Ne cum venerint Macedones mecum, & inuenerint vos imparatos, erubescamus nos (vt non dicamus vos) in hac substantia. * Necessarium ergo existimaui rogare fratres, vt praeueniant ad vos, & praeparant repromissam benedictionem hanc paratam esse, sic quasi benedictionem, non tanquam auaritiam. * Hoc autem dico: Qui parce seminat, parce & metet, & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. * Vnusquisque prout destinauit in corde suo, non ex tristitia, aut ex necessitate, hilarem enim datorem diligit Deus. * Potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis: vt in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum. * Sicut scriptum est: Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in saeculum saeculi. * Qui autem administrat semen seminanti: & panem ad manducandum praestabit, & multiplicabit semen vestrum, & augebit incrementa frugum iustitiae vestrae: * Vt in omnibus locupletari abundetis in omnem simplicitatem, quae operatur per nos gratiarum actionem Deo. * Quoniam ministerium huius officij, non solum supplet ea, quae desunt sanctis, sed etiam abundat per multas gratiarum actiones in Domino, * Per probationem ministerij huius, glorificantes Deum in obedientia confessionis vestrae, in Euangelium Christi, & simplicitate communicationis in illos, & in omnes, * Et in ipsorum obsecratione pro vobis, desiderantium vos propter eminentem gratiam Dei in vobis. * Gratiarum Deo super inenarrabili dono eius.

Eccl. 11. b.
11.

Ps. 111. b. 7.

*Incipit suam aperire potestatem, & exan-
tatos pro Christo labores propter pseudoaposto-
los, qui ipsum deprimentes, & abiectum
predicantes, fructum predicationis eius
impediabant.*

Ipsa autem ego Paulus obsecro vos, per
mansuetudinem, & modestiam Christi, A
qui in facie quidem humilis sum inter vos,
absens autem confido in vobis. *Rogo au-
tem vos ne praesens audeam, per eam con-
fidentiam, qua existimor audere, in quos-
dam, qui arbitrantur nos tanquam secun-
dum carnem ambulemus. * In carne enim
ambulantes, non secundum carnem mili-
tamus. * Nam arma militiae nostrae non
carnalia sunt, sed potentia Deo ad destru-
ctionem munitionum, consilia destru-
entes, * Et omnem altitudinem extolentem
se adversus scientiam Dei, & in captivita-
tem redigentes omnem intellectum in ob-
sequium Christi, * Et in promptu habentes
vlicisci omnem inobedientiam, cum im-
pleta fuerit vestra obedientia. * Quae se-
cundum faciem sunt, videte. Si quis confi-
dit sibi Christi se esse, hoc cogitet iterum
apud se: quia sicut ipse Christi est, ita &
nos. * Nam, & si amplius aliquid gloriatus
fuero de potestate nostra, quam dedit no-
bis Dominus in aedificationem, & non in
destructionem vestram: non erubescam. *
Vt autem non existimer tamquam terrere
vos per epistolas: * Quoniam quidem epi-
stolae, inquit, graues sunt, & fortes: praesentia
autem corporis infirma, & sermo
contempnibilis: * Hoc cogitet, qui eiusmo-
di est, quia quales sumus verbo per episto-
las absentes, tales & praesentes in facto. *
Non enim audemus inferere, aut compa-
rare nos quibusdam, qui seipsum commen-
dant: sed ipsi in nobis nosmetipsos metien-
tes, & comparantes nosmetipsos nobis. *
Nos autem non in immensum gloriabi-
mur, sed secundum mensuram regulae, qua
mensus est nobis Deus, mensuram pertin-
gendi usque ad vos. * Non enim quasi non
pertingentes ad vos, superextendimus
nos: usque ad vos enim peruenimus in
Euangelio Christi. * Non in immensum
gloriantes in alienis laboribus: spem autem
habentes crescentis fidei vestrae, in vobis
magnificari secundum regulam nostram in
abundantiam, * Etiam in illa, quae ultra vos
sunt, euangelizare, non in aliena regula in-
iis, quae preparata sunt gloriari: Qui autem
gloriatur, in Domino gloriatur, * Non enim
qui seipsum commendat, ille probatus est:
sed quem Deus commendat.

Eph. 4. b. 8.

1er. 9. 2. 1. 1.
1. Cor. 4. 1. 1.
11.

*Propter pseudoapostolos pervertentes Pauli
predicationem metuens Corinthios, osten-
dit quare nihil subsidij ab eis acceperit:
deinde ut ostendat plus fidei sibi restituen-
dum esse, quam illis, sua recenset onero-
sitas; & primum aduersa, quae perpessus
est; predicando Christi fidem, & labores,
ac sollicitudines.*

Vtinam sustineretis modicum quid in-
sipientiae meae, sed & supportate me:
* Emulor enim vos Dei emulatione. De-
spondi enim vos vni viro virginem castam
exhibere Christo. * Timeo autem, ne sicut
serpens Heuam seduxit astutia sua, ita cor-
rumpantur sensus vestri, & excidant a sim-
plicitate, quae est in Christo. * Nam si is,
qui venit, alium Christum praedicat, quem
non praedicauimus; aut alium spiritum ac-
cipitis, quem non accepistis, aut aliud Eu-
angelium, quod non recepistis: recte patere-
mini. * Existimo enim nihil me minus fe-
cisse a magnis Apostolis. * Nam etsi impe-
ritus sermone, sed non scientia: in omni-
bus autem manifestati sumus vobis. * Aut
nunquid peccatum feci, me ipsum humi-
lians, vt vos exaltemini? quoniam gratis
Euangelium Dei euangelizaui vobis? Alias
Ecclesias expoliaui, accipiens stipendium
ad ministerium vestrum, * Et cum essem
apud vos, & egerem, nulli onerosus fui:
nam quod mihi deerat, suppleuerunt fra-
tres, qui venerunt a Macedonia: & in om-
nibus sine onere me vobis seruaui, & ser-
uabo. * Est veritas Christi in me, quoniam
haec gloriatio non infringetur in me in re-
gionibus Achaiae. * Quare? Quia non
diligio vos? Deus scit. * Quod autem fa-
cio, & faciam: vt amputem occasio-
nem eorum, qui volunt occasionem,
vt in quo gloriantur, inueniantur sicut &
nos. * Nam eiusmodi pseudoapostoli,
sunt operarij subdoli, transfigurantes se in
Apostolos Christi. * Et non mirum: ipse
enim satanas transfigurat se in Angelum
lucis. * Non est ergo magnum, si mini-
stri eius transfigurentur velut ministri ius-
ticiae: quorum finis erit secundum opera
ipsorum. * Iterum dico, (ne quis me pu-
tet insipientem esse, alioquin velut insi-
pientem accipite me, vt & ego modicum
quid glorier) * Quod loquor, non loquor
secundum Deum, sed quasi in insipientia,
in hac substantia gloriae. * Quoniam multi
gloriantur secundum carnem: & ego glo-
riabor. * Libenter enim suffertis insipien-
tes: cum sitis ipsi sapientes. * Sustinetis
enim si quis vos in seruitutem redigit, si
quis deuorat, si quis accipit, si quis extolli-
tur, si quis in faciem vos cadit. * Secun-
dum

Gen. 3. 1. 4.

dūm ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audeat (in insipientia dico) audeo & ego: * Hebræi sunt, & ego: * Iſraelitæ sunt, & ego: * Semen Abrahæ sunt, & ego: * Ministri Christi sunt, (ut minus sapiens dico) plus ego: in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. * A Iudæis quinquies, quadragenas, una minus, accepi. * Ter virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte & die in profundo maris fui. * In itineribus sæpè, periculis fluminum periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gentibus, periculis in ciuitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis falsis fratribus: * In labore, & ærumna, in vigilijs multis, in fame, & siti, in ieiunijs multis, in frigore, & nuditate: * Præter illa, quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. * Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non vror? * Si gloriari oportet: quæ infirmitatis meæ sunt, gloriabor. * Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi: qui est benedictus in sæcula, scit quod non mentior. * Damasci præpositus Gentis Aretæ regis custodiebat ciuitatem Damascenorum, ut me comprehenderet: * Et per fenestram in porta dimissus sum per murum, & sic effugi manus eius.

C A P. XII.

Narrat factas sibi ante annos 14. diuinas visiones: & de dato sibi carnis stimulo, ostendens quod eum compulerint, ut se laudaret, cum ab illis potius debuisset commendari propter accepta ab ipso beneficia, pro quorum salute adhuc immolari paratus est: sed metuit, ne ad eos veniens inueniat aliquos dissensionibus alijsque vitijs adhuc inuolutos.

Si gloriari oportet (non expedit quidem:) veniam autem ad visiones, & reuelationes Domini. * Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (siue in corpore nescio, siue extra corpus nescio, Deus scit) raptum huiusmodi usque ad tertium cælum. * Et scio huiusmodi hominem, (siue in corpore, siue extra corpus, nescio, Deus scit) * Quoniam raptus est in Paradisum: & audiuit arcana verba, quæ non licet homini loqui. * Pro huiusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. * Nam, & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra, id quod videt in me, aut aliquid audit ex me. * Et

ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ Angelus satanæ, qui me colaphizet. * Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet à me: * Et dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. * Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumelijs, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs pro Christo: Cum enim infirmor, tunc potens sum. * Factus sum insipiens, vos me coegistis. Ego enim à vobis debui commendari: nihil enim minus fui ab ijs, qui sunt supra modum Apostoli: tamen nihil sum. * Signa tamen Apostolatus mei facta sunt super vos, in omni patientia, in signis, & prodigijs, & virtutibus. * Quid est enim, quod minus habuistis præ cæteris Ecclesijs, nisi quod ego ipse non grauavi vos? Donate mihi hanc iniuriam. * Ecce, tertio hoc paratus sum venire ad vos: & non ero grauis vobis. Non enim quero, quæ vestra sunt, sed vos. Nec enim debent filij parentibus thesaurizare, sed parentes filijs. * Ego autem libentissimè impendam, & super impendar ipse pro animabus vestris: licet plus vos diligens, minus diligar. * Sed esto: ego vos non grauavi: sed cum essem astutus, dolo vos cepi. * Numquid per aliquem eorum, quos misi ad vos, circumueni vos? * Rogavi Titum, & misi cum illo fratrem. Numquid Titus vos circumuenit? nonne eodem spiritu ambulauimus? nonne iisdem vestigijs? * Olim putatis, quod excusemus nos apud vos? Coram Deo in Christo loquimur: omnia autem charissimi propter ædificationem vestram. * Timeo enim, ne fortè cum venero, non quales volo, inueniam vos, & ego inueniar à vobis, qualem non vultis: ne fortè contentiones, æmulationes, animositates, dissensiones, detractiones, susurrations, inflationes, seditiones sint inter vos: * Ne iterum cum venero, humiliet me Deus apud vos: & lugeam multos ex ijs, qui ante peccauerunt, & non egerunt poenitentiam super immunditia, & fornicatione, & impudicitia, quam gesserunt.

C A P. XIII.

Comminatur ijs, qui peccauerunt, quo ad poenitentiam prouocet, ne ad ipsos veniens cogitatur senarè eos castigare data sibi à Christo potestate, cuius virtutem merito deberent in seipsis agnoscere, addisque generalem exhortationem, & salutationes.

Ecce

Deut. 19. 15.
16.
Matt. 18. 16.
10. 8. c. 17.
Heb. 10. c.
18.

Ecce tertio hoc venio ad vos : In ore
duorum, vel trium testium stabit
omne verbum. * Prædixi, & prædico, ut
præfens, & nunc absens, ijs qui ante pec-
caverunt, & cæteris omnibus, quoniam si
venero iterum, non parcam. * An expe-
rimentum queritis eius, qui in me loqui-
tur Christus, qui in vobis non infirmatur,
sed potens est in vobis? * Nam etsi cruci-
fixus est ex infirmitate: sed viuit ex virtu-
te Dei. Nam & nos infirmi sumus in illo:
sed viuemus cum eo ex virtute Dei in vo-
bis. * Vosmetipsos tentate si estis in fide:
ipsi vos probate. An non cognoscitis vos-
metipsos, quia Christus Iesus in vobis est?
nisi fortè reprobis estis. * Spero autem quod
cognoscetis, quia nos non sumus reprobis.
* Oramus autem Deum, ut nihil mali fa-

ciatis, non ut nos probati appareamus, sed
ut vos, quod bonum est, faciatis: nos au-
tem, ut reprobis simus. * Non enim possu-
mus aliquid aduersus veritatem, sed pro
veritate. * Gaudemus enim, quoniam nos
infirmi sumus, vos autem potentes estis.
Hoc & oramus vestram consummatio-
nem. * Ideò hæc absens scribo, ut non præ-
sens durius agam, secundum potestatem,
quam Dominus dedit mihi in ædificatio-
nem, & non in destructionem. * De cætero,
fratres, gaudete, perfecti estote, exhortami-
ni, idem sapite, pacem habete, & Deus pa-
cis, & dilectionis erit vobiscum. * Salutate
inuicem in osculo sancto. Salutant vos om-
nes sancti. * Gratia Domini nostri Iesu
Christi, & charitas Dei, & communicatio
sancti Spiritus sit cum omnibus vobis.

EPISTOLA B. PAVLI APOSTOLI AD GALATAS.

CAPVT I.

*Reprehendit Galatas Apostolus, quod abduci se
permiserint à veritate quam ab ipso accepe-
rant, cum sola hac tenenda sit, eamque non
ab homine, sed per Christi reuelationem ipse
didicere, & tanta solertia postea illam de-
cuerit, quanta ipsam antea impugnabat:
addens quomodo ipsum Deus ad euangeli-
zandum segregauerit.*

Paulus Apostolus non ab ho-
minibus, neque per homi-
nem, sed per Iesum Chri-
stum, & Deum Patrem, qui
suscitauit eum à mortuis:
* Et qui mecum sunt omnes
fratres, Ecclesijs Galatiar. * Gratia vobis,
& pax à Deo Patre, & Domino nostro Iesu
Christo, * Qui dedit semetipsum pro pec-
catis nostris, ut eriperet nos de presenti
seculo nequam, secundum voluntatem
Dei, & patris nostri, * Cui est gloria in sæ-
cula sæculorum: Amen. * Miror quod sic
tam citò transferimini, ab eo, qui vos vo-
cauit in gratiam Christi, in aliud Euange-
lium: * Quod non est aliud, nisi sunt aliqui,
qui vos conturbant, & volunt conuertere
Euangelium Christi. * Sed licet nos, aut An-
gelus de celo euangelizet vobis præter-

quam, quod euangelizauimus vobis, ana-
thema sit. * Sicut prædiximus, & nunc ite-
rum dico: Si quis vobis euangelizauerit
præter id quod accepistis, anathema sit. *
10 Modo enim hominibus suadeo, an Deo?
C An quero hominibus placere? Si adhuc
hominibus placerem, Christi seruus non
11 essem. * Notum enim vobis facio, fratres,
Euangelium, quod euangelizatum est à me,
12 quia non est secundum hominem: * Neque
enim ego ab homine accepi illud, neque
didici, sed per reuelationem Iesu Christi. *
13 Audistis enim conuersationem meam ali-
quando in Iudaismo: quoniam supra mo-
dum persequabar Ecclesiam Dei, & ex-
14 pugnabam illam, * Et proficiebam in
Iudaismo supra multos coetaneos meos
in genere meo, abundantius æmulator
existens paternarum mearum traditionum.
15 * Cum autem placuit ei, qui me segrega-
uit ex vtero matris meæ, & vocauit per
16 gratiam suam, * Ut reuelaret Filium suum
in me, ut euangelizarem illum in Genti-
17 bus: continuò non acquieui carni, &
sanguini, * Neque veni Ierosolymam ad
antecessores meos Apostolos: sed abi in
Arabiam: & iterum reuersus sum Damas-
18 cum: * Deinde post annos tres veni Iero-
solymam videre Petrum, & mansi apud

1. Cor. 15. 9.
1.
Eph. 3. 1.

000 2 cum

19 eum diebus quindecim: * Alium autem
Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum
fratrem Domini. * Quæ autem scribo
vobis; ecce coram Deo, quia non men-
rior. * Deinde veni in partes Syriæ, &
Ciliciæ. * Eram autem ignotus facie Ec-
clesijs Iudææ, quæ erant in Christo: *
Tantum autem auditum habebant: Quo-
niam qui persequabatur nos aliquando,
nunc euangelizat fidem, quam aliquan-
do expugnabat: * Et in me clarificabant
Deum.

C A P. I L

*Paulus Euangelij veritatem libere semper do-
cuit inter Gentes, approbantibus id primis
Apostolis, & nihil ad id addentibus, sed
Paulum in socium recipientibus; qui etiam
palam reprehendit Cepham, ostendens quod
non ex legis operibus quisquam iustificetur,
sed per fidem in Christum.*

Deinde post annos quatuordecim, ite-
rum ascendi Ierosolymam cum Bar-
naba, assumpto & Tito. * Ascendi autem
secundum revelationem: & contuli cum
illis Euangelium, quod prædico in Genti-
bus, seorsum autem ijs, qui videbantur
aliquid esse: ne forte in vacuum currerem,
aut cucurrissem. * Sed neque Titus, qui
mecum erat, cum esset Gentilis, compulsus
est circumcidi: * Sed propter subintrodu-
ctos falsos fratres, qui subintroierunt ex-
plorare libertatem nostram, quam habemus
in Christo Iesu, ut nos in servitutem
redigerent. * Quibus neque ad horam
cessimus subiectione, ut veritas Euange-
lij permaneat apud vos: * Ab ijs autem,
qui videbantur esse aliquid, (quales ali-
quando fuerint, nihil mea interest. Deus
personam hominis non accipit) mihi
enim qui videbantur esse aliquid, nihil
contulerunt. * Sed è contra cum vidis-
sent, quod creditum est mihi Euangelium
præputij, sicut & Petro circumcisionis:
(Qui enim operatus est Petro in Aposto-
latum circumcisionis, operatus est &
mihi inter Gentes) * Et cum cognovissent
gratiam, quæ data est mihi, Iacobus, &
Cephas, & Ioannes, qui videbantur co-
lumnæ esse, dextras dederunt mihi, & Bar-
nabæ societatis: ut nos in Gentes, ipsi
autem in circumcisionem: * Tantum ut
pauperum memores essemus: quod etiam
solicitus fui hoc ipsum facere. * Cum au-
tem venisset Cephas Antiochiam, in fa-
ciem ei restiti, quia reprehensibilis erat. *
Prius enim quam venirent quidam à Ia-
cobo, cum Gentibus edebat: cum autem C-
venissent, subtrahabat & segregabat se, ti-

Deut. 10. d.
17.
Rob. 14. b. g.
Eph. 6. b. f.
Eccl. 11. b.
16.
Rom. 1. b.
11.
Eph. 6. b. g.
Colos. 1. d.
25.
A. Q. m. d.
24.
1. Petr. 4. c.

13 mens eos, qui ex circumcisione erant. *
Et simulationi eius consenserunt ceteri
Iudæi, ita ut & Barnabas duceretur ab eis
14 in illam simulationem. * Sed cum vidis-
sem, quod non rectè ambulant ad veri-
tatem Euangelij, dixi Cephæ coram om-
nibus: Si tu, cum Iudæus sis, gentiliter
vivis, & non Iudaicè: quomodo Gentes
15 cogis Iudaizare? * Nos natura Iudæi, &
16 non ex Gentibus peccatores. * Scientes
D autem, quod non iustificatur homo ex
operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi:
& nos in Christo Iesu credimus, ut iusti-
ficemur ex fide Christi, & non ex operibus
legis: propter quod ex operibus legis non
17 iustificabitur omnis caro. * Quod si que-
rentes iustificari in Christo, inveni sumus,
& ipsi peccatores, numquid Christus
18 peccati minister est? Absit. * Si enim, quæ
destruxi, iterum hæc ædifico: præuari-
19 catorem me constituo. * Ego enim per
legem, legi mortuus sum, ut Deo vivam:
20 Christo confixus sem cruci. * Vivo au-
tem, iam non ego: vivit verò in me Chri-
stus. Quod autem nunc vivo in carne: in
fide vivo filij Dei, qui dilexit me, & tra-
21 didit semetipsum pro me. * Non abij-
cio gratiam Dei. Si enim per legem iusti-
tia, ergo gratis Christus mortuus est.

C A P. I I L

*Sicut Abrahæ, ita & posteris, non ex legis ope-
ribus, sed ex fide in Christum datus est Spi-
ritus sanctus: subditi autem legi, cum nemo
præstet legem, maledicti sunt: sed hanc ma-
ledictionem Christus in se suscipiens, nos ab
ea liberavit: promissiones verò factæ Abrahæ
per fidem complentur, licet interim lex tan-
quam paedagogus data fuerit, quæ non posset
iustificare.*

O Insensati Galatæ, quis vos fascinauit
non obedire veritati, ante quorum
oculos Iesus Christus præscriptus est, in
vobis crucifixus? * Hoc solum à vobis vo-
lo discere: ex operibus legis Spiritum ac-
cepistis, an ex auditu fidei? * S. c. stulti
estis, ut cum spiritu ceperitis, nunc carne
consummemini? * Tanta passi estis sine
causa? si tamen sine causa. * Qui ergo
tribuit vobis Spiritum, & operatur vir-
tutes in vobis: ex operibus legis, an ex
6 auditu fidei? * Sicut scriptum est: Abra-
ham credidit Deo, & reputatum est illi
7 ad iustitiam. * Cognoscite ergo, quia qui
8 ex fide sunt, ij sunt filij Abrahæ. * Provi-
dens autem Scriptura, quia ex fide iustifi-
cat Gentes Deus, prænuntiavit Abrahæ:
Quia benedicentur in te omnes Gentes.

Gen. 15. d.
6.
Rom. 4. e.
1.
Iac. 2. d. 23.
Gen. 12. d. 3.
Eccl. 44. d.
10.
Deut. 10. d.
16.

* Igitur qui ex fide sunt, benedicentur cum 9
fidei Abraham. * Quicumque enim ex 10
operibus legis sunt, sub maledicto sunt:
Scriptum est enim: Maledictus omnis, qui
non permanserit in omnibus, quæ scripta
sunt in Libro legis, ut faciat ea. * Quo- 11
niam autem in lege nemo iustificatur
apud Deum, manifestum est: quia iustus
ex fide vivit. * Lex autem non est ex fide, 12
sed, Qui fecerit ea, vivet in illis. * Chri- 13
stus nos redemit de maledicto legis, factus
pro nobis maledictum: quia scriptum est:
Maledictus omnis, qui pendet in ligno: *
Ut in Gentibus benedictio Abraham fieret 14
in Christo Iesu, ut pollicitationem Spiri- C
tus accipiamus per fidem. * Fratres (se- 15
cundum hominem dico) tamen hominis
confirmatum testamentum nemo spernit,
aut superordinat. * Abraham dictæ sunt 16
promissiones, & semini eius. Non di-
cit: Et feminibus, quasi in multis: sed
quasi in vno: Et semini tuo, qui est Chri-
stus. * Hoc autem dico, testamentum 17
confirmatum à Deo: quæ post quadrin-
gentos, & triginta annos facta est Lex,
non irritum facit ad euacuandam promil-
sionem. * Nam si ex lege hæreditas, iam 18
non ex promissione. Abraham autem per
repromissionem donavit Deus. * Quid 19
igitur lex? Propter transgressionem posi-
ta est, donec veniret semen, cui promise-
rat, ordinata per Angelos in manu me-
diatoris. * Mediator autem unus non 20
est: Deus autem unus est. * Lex ergo 21
adversus promissa Dei? Absit. Si enim
data esset lex, quæ posset vivificare, ve-
rè ex lege esset iustitia. * Sed conclusit 22
Scriptura omnia sub peccato, ut pro-
missio ex fide Iesu Christi daretur cre-
dentibus. * Prius autem quam veniret 23
fides, sub lege custodiebamur conclu-
si, in eam fidem, quæ revelanda erat. *
Itaque lex pædagogus noster fuit in Chri- 24
sto, ut ex fide iustificemur. * At ubi ve- 25
nit fides, iam non sumus sub pædago-
go. * Omnes enim filij Dei estis per fidem, quæ 26
est in Christo Iesu. * Quicumque enim 27
in Christo baptizati estis, Christum indu-
istis. * Non est Iudæus, neque Græ- 28
cus: non est servus, neque liber: non est
masculus, neque foemina. Omnes enim
vos unus estis in Christo Iesu. * Si autem 29
vos Christi: ergo semen Abraham estis, se-
cundum promissionem hæredes.

C A P V T I V.

*Ante Christum natum, Iudæi, in modum hæ-
redis adhuc parvuli, sub lege contineban-
tur, tamquam sub tutore: conatur an-*

*tem eos à legis servitute removere, cum fide
acceperint filiorum adoptionem, comme-
morans quanto fervore ipsum, ac prædi-
cationem ipsius antea acceperant: & simul
ad hoc typum adferens de duobus Abraha
filijs, duo testamenta designantibus: per
quod docet legis amulatores à Christi hære-
ditate ejiciendos.*

Dico autem: Quanto tempore hæres
parvulus est, nihil differt à servo,
cum sit dominus omnium: * Sed sub tuto-
ribus, & actoribus est, usque ad præfini-
tum tempus à patre: * Ita & nos cum es-
semus parvuli, sub elementis mundi era-
mus servientes. * At ubi venit plenitudo
temporis, misit Deus Filium suum, factum
ex muliere, factum sub lege, * Ut eos, qui
sub lege erant, redimeret, ut adoptionem
filiorum reciperemus: * Quoniam autem
estis filij, misit Deus Spiritum filij sui in
corda vestra, clamantem: Abba, Pater.
* Itaque iam non est servus, sed filius.
* Quod si filius: & hæres per Deum. * Sed
tunc quidem ignorantes Deum, ijs, qui
natura non sunt dij, serviebatis. * Nunc
autem cum cognoveritis Deum, immò
cogniti sitis à Deo: quomodo convertimini
iterum ad infirma, & egena elementa,
10 quibus denuò servire vultis? * Dies ob-
servatis, & menses, & tempora, & an-
11 nos. * Timeo vos, ne fortè sine causa la-
12 boraverim in vobis. * Estote sicut ego,
quia & ego sicut vos: fratres obsecro vos:
13 Nihil me lassistis. * Scitis autem, quia
per infirmitatem carnis evangelizavi vo-
bis iam pridem, & tentationem vestram in
14 carne mea. * Non sprevisistis, neque respui-
stis: sed sicut Angelum Dei excepistis me,
15 sicut Christum Iesum. * Ubi est ergo bea-
tudo vestra? Testimonium enim perhi-
beo vobis, quia, si fieri posset, oculos ve-
16 stros eruissetis, & dedissetis mihi. * Ergo
inimicus vobis factus sum, verum dicens
17 vobis? * Æmulantur vos non benè: sed
C excludere vos volunt, ut illos æmuletini.
18 Bonum autem æmulamini in bono sem-
per: & tantum cum præsens sum apud
19 vos. * Filioli mei, quos iterum parturio,
20 donec formetur Christus in vobis. * Vel-
lem autem esse apud vos modo, & mutare
vocem meam: quoniam confundor in vo-
21 bis. * Dicite mihi, qui sub lege vultis es-
22 se, legem non legistis? * Scriptum est enim:
Quoniam Abraham duos filios habuit:
23 unum de ancilla, & unum de libera. * Sed
qui de ancilla, secundum carnem natus
est: qui autem de libera, per repromissio-
24 nem: * Quæ sunt per allegoriam dicta:
D Hæc enim sunt duo testamenta. Unum
Ooo 1 qui-

Gen. 16. 4.

Gen. 11. 2.

ne & metet corruptionem: qui autem se-
minat in spiritu, de spiritu metet vitam
eternam. * Bonum autem facientes, non
deficiamus: tempore enim suo metemus
non deficientes. * Ergo dum tempus habe-
mus, operemur bonum ad omnes, maxime
autem ad domesticos fidei. * Videre qua-
libus litteris scripsi vobis mea manu. *
Quicumque enim volunt placere in carne,
h: cogunt vos circumcidi, tantum vt cru-
cis Christi persecutionem non patiantur.
* Neque enim, qui circumciduntur, legem
custodiunt: sed volunt vos circumcidi, vt

14 in carne vestra glorientur. * Mihi autem
Dabsit gloriari, nisi in cruce Domini nostri
Iesu Christi, per quem mihi mundus cru-
15 cifixus est, & ego mundo. * In Christo
enim Iesu: neque circumcisio aliquid va-
let, neque praputium, sed noua creatura.
16 * Et quicumque hanc regulam secuti fue-
rint, pax super illos, & misericordia, & su-
17 per Israel Dei. * De cetero nemo mihi mo-
lestus sit: ego enim stigmata Domini Iesu
18 in corpore meo porto. * Gratia Domini
nostri Iesu Christi, cum spiritu vestro, fra-
tres. Amen.

E P I S T O L A B. PAVLI APOSTOLI A D E P H E S I O S.

C A P V T P R I M V M.

*Deum benedixit Apostolus, qui prae-destina-
tos plurimis, ijsque maximis per Christum
filium affecit beneficijs: agitque Deo gra-
tias ob fidem, ac dilectionem Ephesiorum
erga proximos: orans vt perfectam adipi-
scentur sapientiam: ostendens etiam Chri-
sti à mortuis suscitati exaltationem, qui
constitutus est caput super omnem Eccle-
siam.*

Paulus Apostolus Iesu Chri-
sti per voluntatem Dei, om-
nibus sanctis, qui sunt E-
phesi, & fidelibus in Chri-
sto Iesu. * Gratia vobis,
& pax à Deo Patre nostro,
& Domino Iesu Christo. * Benedictus
Deus, & Pater Domini nostri Iesu Chri-
sti, qui benedixit nos in omni benedictione
spirituali in coelestibus in Christo, * Sicut
elegit nos in ipso ante mundi constitutio-
nem, vt essemus sancti, & immaculati in
conspectu eius in charitate. * Qui prae-
destinauit nos in adoptionem filiorum per
Iesum Christum in ipsum, secundum pro-
positum voluntatis suae, * In laudem glo-
riae gratiae suae, in qua gratificauit nos in
dilecto filio suo. * In quo habemus redem-
ptionem per sanguinem eius, remissio-
nem peccatorum, secundum diuitias gra-
tiae eius, * Quae superabundauit in nobis,
in omni sapientia, & prudentia: * Vt

notum faceret nobis sacramentum volun-
tatis suae, secundum beneplacitum eius,
10 quod proposuit in eo, * In dispensatio-
ne plenitudinis temporum, instaurare om-
nia in Christo, quae in coelis, & quae in
11 terra sunt, in ipso. * In quo etiam, &
nos sorte vocati sumus, prae-destinati se-
cundum propositum eius, qui operatur
omnia secundum consilium voluntatis
12 suae: * Vt simus in laudem gloriae eius nos,
13 qui ante sperauimus in Christo. * In quo,
C & vos, cum audissetis verbum veritatis.
(Euangelium salutis vestrae) in quo, &
credentes signati estis Spiritu promissionis
14 sancto, * Qui est pignus hereditatis no-
strae, in redemptionem acquisitionis, in
15 laudem gloriae ipsius. * Propterea & ego
audiens fidem vestram, quae est in Domi-
no Iesu, & dilectionem in omnes sanctos,
16 * Non cesso gratias agens pro vobis, me-
moriā vestri faciens in orationibus meis:
17 * Vt Deus, Domini nostri Iesu Christi
pater gloriae, det vobis spiritum sapien-
tiae, & reuelationis in agnitione eius, *
18 Illuminatos oculos cordis vestri, vt scia-
tis, quae sit spes vocationis eius, & quae
diuitiae gloriae hereditatis eius in sanctis, *
19 Et quae sit supereminens magnitudo vir-
tutis eius in nos, qui credimus secundum
20 operationem potentiae virtutis eius, *
Quam operatus est in Christo, suscitans
illum à mortuis, & constituens ad dexte-
21 ram suam in coelestibus, * Supra omnem
principatum, & potestatem, & virtutem,
Ooo 4 & 30-

8c dominationem, & omne nomen, quod
dominatur non solum in hoc saeculo, sed
etiam in futuro. * Et omnia subiecit sub
pedibus eius: & ipsum dedit caput supra
omnem Ecclesiam, * Quae est corpus ip-
sius, & plenitudo eius, qui omnia in om-
nibus adimpletur.

C A P. II.

*Peccatis antea mortui, per Christum vivificati
sunt, non suis operibus, sed gratis per fidem:
ostendit Gentes, quae prius alienae erant à
Dei promissionibus, iam per Christum, & fi-
dem, quae Dei donum est, factas esse sancto-
rum concives, idemque habere fundamen-
tum cum Patriarchis, & Prophetis.*

ET vos, cum essetis mortui delictis: &
peccatis vestris, In quibus aliquando
ambulastis secundum saeculum mundi hu-
ius, secundum principem potestatis aeris
huius, spiritus, qui nunc operatur in filios
disidentiae. * In quibus & nos omnes
aliquando conversati sumus in desideriis
carnis nostrae, facientes voluntatem car-
nis, & cogitationum, & eramus natura
filij irae, sicut & ceteri. * Deus autem,
qui dives est in misericordia, propter ni-
miam charitatem suam, qua dilexit nos,
* Et cum essemus mortui peccatis con-
vivificavit nos in Christo, (cuius gratia estis
salvati) * Et conresuscitavit, & confede-
re fecit in coelestibus in Christo Iesu: * Ut
ostenderet in saeculis supervenientibus ab-
undantes divitias gratiae suae in bonitate
super nos in Christo Iesu. * Gratia enim
estis salvati per fidem, & hoc non ex vo-
bis, Dei enim donum est; * Non ex ope-
ribus, ut ne quis gloriatur. * Ipsius enim
sumus factura, creati in Christo Iesu in
operibus bonis, quae praepravit Deus, ut
in illis ambulemus. * Propter quod memo-
res estote: quod aliquando vos Gentes in
carne, qui dicimini praeputium ab ea, quae
dicitur circumcisio in carne manu facta. *
Quia eratis illo in tempore sine Christo,
alienati à conversatione Israel, & hospites
testamentorum, promissionis spem non
habentes, & sine Deo in hoc mundo. *
Nunc autem in Christo Iesu, vos, qui ali-
quando eratis longè, facti estis propè in
sanguine Christi, * Ipse enim est pax no-
stra, qui fecit utraque vnum, & medium
parietem maceriae solvens, inimicitias in
carne sua: * Legem mandatorum decretis
evacuans, ut duos condat in semetipso in
vnum novum hominem, faciens pacem, *
Et reconciliet ambos in vno corpore Deo
per crucem, interficiens inimicitias in se-
metipso. * Et veniens evangelizavit pacem

vobis, qui longè fuistis; & pacem ijs, qui
propè. * Quoniam per ipsum habemus ac-
cessum ambo in vno Spiritu ad Patrem. *
19 * Ergo iam non estis hospites, & adven-
sed estis ciues sanctorum, & domestici
Dei, * Superaedificati super fundamentum
Apostolorum, & Prophetarum, ipso sum-
mo angulari lapide Christo Iesu: * In quo
omnis aedificatio constructa crescit in tem-
plum sanctum in Domino: * In quo &
vos aedificamini in habitaculum Dei in
Spiritu.

C A P. III.

*Paulus docuit hoc mysterium, Prophetis, &
Apostolis revelatum, quod Gentes essent per
Christum participes promissionum Dei: quem
erat, ut spiritus corroborarentur, & in chari-
tate radicati, ad plenum in divinis myste-
rijs edocuantur.*

Huius rei gratia, ego Paulus vinctus
Christi Iesu, pro vobis Gentibus, *
Si tamen audistis dispensationem gratiae
Dei, quae data est mihi in vobis: * Quoniam
secundum revelationem notum mihi fa-
ctum est sacramentum, sicut supra scripsi
in breui: * Prout potestis legentes intelli-
gere prudentiam meam in mysterio Chri-
sti: * Quod alijs generationibus non est
agnitum filiis hominum, sicuti nunc reve-
latum est sanctis Apostolis eius, & Pro-
phetis illi in Spiritu, Gentes esse coheredes,
& concorporales, & participes pro-
missionis eius in Christo Iesu per Euange-
lium: * Cuius factus sum minister, secun-
dum donum gratiae Dei, quae data est mihi
secundum operationem virtutis eius. * Mi-
hi omnium sanctorum minimo data est
gratia haec, in Gentibus evangelizare inue-
stigabiles divitias Christi, * Et illuminare
omnes, quae sit dispensatio sacramenti ab-
sconditi à saeculis in Deo, qui omnia crea-
vit. * Ut innotescat principatibus, & pote-
statibus, in coelestibus per Ecclesiam, mul-
tiformis sapientia Dei. * Secundum prae-
finitionem saeculorum, quam fecit in Chri-
sto Iesu Domino nostro: * In quo habemus
fiduciam, & accessum in confidentia per
fidem eius. * Propter quod peto, ne deficia-
tis in tribulationibus meis pro vobis: quae
est gloria vestra. * Huius rei gratia flecto
genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu
Christi, * Ex quo omnis paternitas in celis,
& in terra nominatur, * Ut det vobis se-
cundum divitias gloriae suae, virtute corro-
borari per Spiritum eius in interiorem ho-
minem, * Christum habitare per fidem in
cordibus vestris: in charitate radicati, &
fundati, * Ut possitis comprehendere cum

om-

omnibus sanctis, quæ sit latitudo, & longi-
tudo, & sublimitas, & profundum, * Scire
etiam supereminentem scientiæ charitatem
Christi, ut impleamini in omnem plenitu-
dinem Dei. * Ei autem, qui potens est om-
nia facere superabundanter, quam peti-
mus, aut intelligimus secundum virtutem,
quæ operatur in nobis. * Ipsi gloria in Ec-
clesia, & in Christo Iesu, in omnes genera-
tiones sæculi sæculorum. Amen.

C A P. I V.

*Ad unitatem spiritus hortatur, ostendens
Christum diuisa diuersis dedisse charisma-
ta, & ad sui corporis ædificationem va-
rios in Ecclesia instituisse ordines ad finem
vsque mundi: monet igitur, ut exuto vete-
ri homine nouum induant, & utriusque par-
tes explicans: rursumque monet, ut in
hoc corpore manentes separantur ab ijs, qui
mente exacerati obsequuntur effræni carnis
desideria, & novos induant mores, damna-
tis prioribus.*

Obsacro itaque vos ego vinctus in Do-
mino, ut dignè ambuletis vocatione, A
qua vocati estis, Cum omni humilitate, &
mansuetudine, cum patientia, supportantes
inuicem in charitate, * Soliciti seruare uni-
tatem Spiritus in vinculo pacis. * Vnum
corpus, & vnus Spiritus, sicut vocati estis
in vna spe vocationis vestræ. * Vnus Dñs,
vna fides, vnum baptisma. * Vnus Deus, &
Pater omnium, qui est super omnes, & per
omnia, & in omnibus nobis. * Vnicui-
que autem nostrum data est gratia se-
cundum mensuram donationis Christi. *
Propter quod dicit: Ascendens in altum ca-
ptiuam duxit captiuitatem: dedit dona ho-
minibus. * Quod autem ascendit, quid est,
nisi quia & descendit primum in inferiores
partes terræ: * Qui descendit, ipse est, & qui
ascendit super omnes cœlos, ut impletet
omnia. * Et ipse dedit quosdam quidem A-
postolos, quosdam autem Prophetas, alios
verò Euangelistas, alios autem pastores, &
doctores * Ad consummationem sanctorum
in opus ministerij, in ædificationem corpo-
ris Christi: * Donec occurramus omnes in
unitatem fidei, & agnitionis filij Dei, in vi-
rum perfectum, in mensuram ætatis pleni-
tudinis Christi: * Ut iam non simus paruuli
fluctuantes, & circumferamur omni vento
doctrinæ in nequitia hominum, in astutia
ad circumventionem erroris. * Veritatem
autem facientes in charitate, crescamus in
illo per omnia, qui est caput Christus: * Ex
quo totum corpus compactum, & conne-
xum per omnem iuncturam subministra-
tionis, secundum operationem in mensurâ

vnusculusque membri, augmentum corpo-
ris facit in ædificationem sui in charitate. *
Hoc igitur dico, & testificor in Dño, ut
iam non ambuletis, sicut & Gentesambu-
lant in vanitate sensus sui, * Tenebris ob-
scuratum habentes intellectum, alienati à
vita Dei, per ignorantiam, quæ est in illis,
propter cæcitatem cordis ipsorum, * Qui
desperantes, semetipsos tradiderunt impu-
dicitæ, in operationem immunditiæ om-
nis, in avaritiam. * Vos autem non ita didi-
cistis Christum, * Si tamen illum audistis,
& in ipso edocti estis, sicut est veritas in le-
ge. * Deponere vos, secundum pristinam
conuersationem veterem hominem, qui
corrumpitur secundum desideria erroris. *
Renouamini autem spiritu mentis vestræ,
& induite nouum hominem, qui secun-
dum Deum creatus est in iustitia, & sancti-
tate veritatis. * Propter quod deponentes
mendacium, loquimini veritatem vnus-
quisque cum proximo suo quoniam sumus
inuicem membra. * Irascimini, & nolite
peccare: sol non occidat super iracundiam
vestram. * Nolite locum dare diabolo: Qui
furabatur, iam non furetur: magis autem
laboret, operando manibus suis, quod bo-
num est, ut habeat, unde tribuat necessita-
tem patienti. * Omnis sermo malus ex ore
vestro non procedat: sed si quis bonus ad
ædificationem fidei, ut det gratiam au-
dientibus. * Et nolite contristare Spiritum
sanctum Dei: in quo signati estis in diem
redemptionis. * Omnis amaritudo, & ira,
& indignatio, & clamor, & blasphemia tol-
latur a vobis, cum omni malitia. * Estote
autem inuicem benigni, misericordes do-
nantes inuicem, sicut & Deus in Christo
donauit vobis.

C A P. V.

*Hortatur ut Christum imitentur, longè sepa-
rati ab omni vitio, ac seculari, & redimen-
tes tempus, assumant spiritualia, quæ tradit,
exercitia: uxores vult subditas esse viris,
viros autem diligere uxores, sicut Christus
dilexit Ecclesiam.*

Estote ergo imitatores Dei sicut filij
charissimi: Et ambulate in dilectione,
sicut & Christus dilexit nos, & tradidit se-
metipsum pro nobis oblationem, & hostiâ
Deo in odorem suauitatis. * Fornicatio au-
tem, et omnis immunditia, aut avaritia, nec
nominetur in vobis, sicut decet sanctos; *
Aut turpitudine, aut stultiloquiû, aut scurri-
litas, quæ ad rem non pertinet; sed magis
gratiarum actio. * Hoc enim scitote intelligē-
tes, quod omnis fornicator, aut immundus,
aut auarus, quod est idolorum seruitus, nō
habet

Colos. 3. b.

Rom. 6. a.

Colos. 3. b.

1. Petr. 3. a.

Zach. 8. c.

16.

Psalm. 4. b. 7.

Iac. 4. b. 7.

Colos. 3. b.

12.

10. 11. d. 14.

Et 15. b. 12.

1. 10. 14. d. 13

Colos. 3. a.

5.

Matt. 14. a. habet hereditatem in regno Christi, & Dei.
 Marc. 11. a. Nemo vos seducat inanibus verbis: propter
 Luc. 11. b. hac enim venit ira Dei in filios diffidentie.
 1. Thes. 5. a. Nolite ergo effici participes eorum. * Eratis
 enim aliquando tenebræ, nunc autem lux in
 Dño. Vt filij lucis ambulate: Fructus enim
 lucis est in omni bonitate, & iustitia, & ve-
 ritate: * Probanter quid sit beneplacitum
 Deo. * Et nolite communicare operibus in-
 fructuosis tenebrarum, magis autem redar-
 guite. * Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe
 est, & dicere. Omnia autem, quæ ar-
 guuntur, à lumine manifestantur: omne
 enim, quod manifestatur, lumen est. * Pro-
 pter quod dicit: Surge qui dormis, & exur-
 ge à mortuis, & illuminabit te Christus. *
 Videte itaque fratres, quomodo caute am-
 buletis: non quasi insipientes, sed ut sapien-
 tes: redimentes tempus, quoniam dies mali
 sunt. * Propterea nolite fieri imprudentes,
 sed intelligentes, quæ sit voluntas Dei. * Et
 nolite inebriari vino, in quo est luxuria: sed
 implemini Spiritu sancto, * Loquentes vo-
 bi:metipsis in psalmis, & hymnis, & can-
 ticis spiritualibus, cantantes & psallentes
 in cordibus vestris Dño, * Gratias agentes
 semper pro omnibus, in nomine Dñi nostri
 Iesu Christi, Deo & Patri subiecti inuicem
 in timore Christi. * Mulieres viris suis sub-
 ditæ sint, sicut Dño: * Quoniam vir caput
 est mulieris: sicut Christus caput est Eccle-
 siæ: Ipse, saluator corporis eius. * Sed sicut
 Ecclesia subiecta est Christo, ita & mulie-
 res viris suis in omnibus. * Viri diligite v-
 xores vestras, sicut & Christus dilexit Ec-
 clesiam, & seipsum tradidit pro ea, * Vt il-
 lam sanctificaret, mundans lauacro aquæ
 in verbo vitæ, * Vt exhiberet ipse sibi glo-
 riosam Ecclesiam, non habentem macu-
 lam, aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed
 vt sit sancta, & immaculata. * Ita & viri de-
 bent diligere vxores suas, vt corpora sua.
 Qui suam vxorem diligit, seipsum diligit. *
 Nemo enim vnquam carnem suam odio
 habuit: sed nutrit, & fouet eam, sicut &
 Christus Ecclesiam: * Quia membra sumus
 corporis eius, de carne eius, & de ossibus
 eius. * Propter hoc relinquet homo pa-
 trem, & matrem suam, & adhærebit vxori
 suæ: & erunt duo in carne vna. * Sacramen-
 tum hoc magnum est, ego autem dico in
 Christo, & in Ecclesia. * Verumtamen &
 vos singuli, vnusquisque vxorem suam si-
 cut seipsum diligit: vxor autem timeat
 virum suum.

C A P. V I.

Filij parentibus, seruique dominis obediant:
 vti sumusque parentes erga filios, & domini er-
 ga seruos sui memores sint officij: monet Dei

anima vram, cuius partes explicat, induen-
 dum, ad resistendum spiritualibus inimicis,
 potens etiam, vt proficiat.

Filij, obedite parentibus vestris in Dño:
 hoc enim iustum est. * Honora patrem
 tuum, & matrem tuam, quod est mandatu
 primum in promissione: * Vt bene sit tibi, &
 sis longæuus super terram. * Et vos patres
 nolite ad iracundiam prouocare filios ve-
 stros: sed educate illos in disciplina, & cor-
 reptione Dñi. * Serui obedite dominis car-
 nalibus cum timore, & tremore, in simpli-
 citate cordis vestri, sicut Christo: * Non ad
 oculum seruientes, quasi hominibus pla-
 centes, sed vt serui Christi facientes volun-
 tatem Dei ex animo, * Cum bona volunta-
 te seruientes, sicut Dño, & non hominibus:
 Scientes, quoniam vnusquisque, quodcunq;
 fecerit bonum hoc recipiet à Dño, siue ser-
 uus, siue liber. * Et vos domini eadem facite
 illis, remittentes minas, scientes quia & il-
 lorum, & vester Dñs est in coelis: & perso-
 narum acceptio non est apud eum. * De cæ-
 tero fratres, confortamini in Dño, & in po-
 tentia virtutis eius. * Induite vos armaturâ
 Dei, vt possitis stare aduersus insidias dia-
 boli. * Quoniam non est nobis colluctatio
 aduersus carnem, & sanguinem, sed aduer-
 sus principes, & potestates, aduersus mun-
 di rectores tenebrarum harum, contra spi-
 ritualia nequitia, in cælestibus. * Propterea
 accipite armaturam Dei, vt possitis resiste-
 re in die malo, & in omnibus perfecti stare.
 State ergo luccincti lumbos vestros in ve-
 ritate, & induti lorica iustitiæ, * Et cal-
 ceati pedes in præparatione Euangelij pa-
 cis. * In omnibus sumentes scutum fidei, in
 quo possitis omnia tela nequissimi ignea
 extinguere: * Et galeam salutis assumite, &
 gladium spiritus, (quod est verbum Dei) *
 Per omnem orationem, & obsecrationem
 Dorantes omni tempore in spiritu: & in ipso
 vigilantes in omni instantia, & obsecratio-
 ne pro omnibus sanctis, * Et pro me, vt de-
 tur mihi sermo in aperitione oris mei cum
 fiducia, notum facere mysterium Euange-
 lij: * Pro quo legatione fungor in catena,
 ita vt in ipso audeam, prout oportet me, lo-
 qui. * Vt autem, & vos sciatis, quæ circa
 me sunt, quid agam: omnia vobis nota fa-
 ciet Tychicus, charissimus frater, & fidelis
 minister in Domino: * Quem misi ad vos in
 hoc ipsum, vt cognoscatis, quæ circa nos
 sunt, & consoletur corda vestra. * Pax fra-
 tribus, & charitas cum fide, à Deo Patre, &
 Domino Iesu Christo. * Gratia cum omni-
 bus, qui diligunt Dominum nostrum Ie-
 sum Christum in incorruptione. Amen.

Col. 3. d. 20
 1. Thes. 5. c.
 6.
 Deut. 5. c.
 16.
 Eccl. 3. b. 9.
 Matt. 15. a.
 4.
 Marc. 7. b.
 10.
 Col. 3. d. 22.
 Tit. 2. c. 9.
 1. Petr. 1. c. 18.

Deut. 10. d.
 17.
 1. Par. 19. c.
 7.
 Job. 14. b.
 19.
 Sap. 6. b. 8.
 Eccl. 15. b.
 16.
 Rom. 1. b.
 11.
 Col. 3. d. 17.
 1. Thes. 5. c.
 14.
 1. Petr. 1. c. 17.

1. Thes. 5. b.
 2.
 Col. 4. a. 7.
 1. Thes. 5. b.
 1.

E P I S O L A

B. PAVLI APOSTOLI

AD PHILIPPENSES.

C A P V T I.

Ex magno affectu quem habet erga Philippenses, manifestat eis, quod pressura sua in maiorem Euangelij fructum cesserint: quam utilitatem si non spectaret, omnino dissolui cuperet, & esse cum Christo: eosque adhortatur, ut dignè ad Christi Euangelium conuerterentur, dicens, quod pro ipso iam afflictiones sustinuerint.

Paulus, & Timotheus, 1
serui Iesu Christi, om- A
nibus sanctis in Chri-
sto Iesu, qui sunt Phi-
lippiis, cum Episcopis,
& diaconibus, * Gratia 2
vobis, & pax à Deo Pa-
tre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gra- 3
tias ago Deo meo in omni memoria vestri,
* Semper in cunctis orationibus meis pro 4
omnibus vobis, cum gaudio deprecatione
faciens, * Super communicatione vestra in 5
Euangelio Christi à prima die usque nunc.
* Confidens hoc ipsum, quia qui coepit in 6
vobis opus bonum, perficiet usque in diem
Christi Iesu: * Sicut est mihi iustum hoc 7
sentire pro omnibus vobis: eo quod habeā
vos in corde, & in vinculis meis, & in de- B
fensione, & confirmatione Euangelij, so-
cios gaudij mei omnes vos esse. Testis enim 8
mihi est Deus, quomodo cupiam omnes
vos in visceribus Iesu Christi. * Et hoc oro, 9
ut charitas vestra magis, ac magis abundet
in scientia, & in omni sensu: * Ut proberis 10
potiora, ut sitis sinceri, & sine offensa in
diem Christi, * Repleti fructu iustitiae per 11
Iesum Christum, in gloriam, & laudē Dei.
* Scire autem vos volo fratres, quia quæ cir- 12
ca me sunt, magis ad profectum venerunt
Euangelij: * Ita ut vincula mea manifesta 13
fierent in Christo in omni prætorio, & in
cæteris omnibus, * Et plures è fratribus in 14
Dño confidentes vinculis meis, abundan-
tius auderent sine timore verbum Dei lo-
qui. Quidam quidem & propter invidiam, 15
& contentionem, quidam autem, & prop- C
ter bonam voluntatem Christum prædi-
cant: * Quidam ex charitate, scientes quo- 16
niam in defensionem Euangelij positus sū.
Quidam autem ex contentione Christum 17

annuntiant non sincerè, existimantes pres-
suram se suscitare vinculis meis. * Quid
enim? Dum omni modo, siue per occasionē,
siue per veritatem, Christus annuntietur;
19 & in hoc gaudeo, sed & gaudebo. * Scio
quia hoc mihi proveniet ad salutem, per
vestram orationem, & subministrationem
20 Spiritus Iesu Christi, * Secundum expecta-
tionem, & spem meam, quia in nullo con-
fundar: sed in omni fiducia sicut semper, &
nunc magnificabitur Christus in corpore
21 meo, siue per vitam, siue per mortem. * Mi-
hi enim vivere Christus est, & mori lucrū.
22 Quod si vivere in carne, hic mihi fructus
Operi est, & quid eligam ignoro. * Coarctor
23 autem è duobus: desiderium habens dissol-
ui, & esse cū Christo, multò magis melius: *
24 Permanere autem in carne, necessarium
25 propter vos. * Et hoc confidens scio, quia
manebo, & permanebo omnibus vobis, ad
26 profectum vestrum, & gaudium fidei: * Ut
gratulatio vestra abundet in Christo Iesu
in me, per meum aduentum iterum ad
17 vos. Tantum dignè Euangelio Christi con-
uerfimini: ut siue cum venero, & videro
vos, siue absens audiam de vobis, quia sta-
tis in vno spiritu vnanimes, collaborantes
18 fidei Euangelij: * Et in nullo terreamini ab
aduersariis: quæ illis est causa perditionis,
19 vobis autem salutis, & hoc à Deo: * Quia
vobis donatum est pro Christo, non solum,
ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo pa-
30 tiamini: * Idem certamen habentes, quæ le-
& vidistis in me, & nunc audistis de me.

Eph. 4. 8. 10.
Col. 1. 1. 10.
1. Thes. 1.
C. 2.

C A P. II.

*Ad mutuam dilectionem, & concordiam ani-
mique modestiam miro affectu eos hortatur,
exemplo Christi, in cuius nomine omnes gentes
nunc stetit, utque suam in timore operen-
tur salutem: congratulatur cum illis, quod
inter malos sanctè vivant, cum sibi, quod sa-
los habeat discipulos: Timotheum laudat à
sincera Euangelij predicatione, & obedi-
tia: similiter & Epaphroditum, quem ad eos
mittit, postquam ab agriudino conualuit.*

Si qua ergo consolatio in Christo, si quod
solacium charitatis, si qua societas spi-
ritus,

ritus, si qua viscera miserationis: * Implete
gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem
charitatem habentes, vnanimes, id ipsum
sentientes, * Nihil per contentionem, neque
per inanem gloriam: sed in humilitate su-
periores sibi inuicem arbitantes, * Non
quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea,
quæ aliorum. * Hoc enim sentite in vobis,
quod & in Christo Iesu: Qui cum in forma
Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se
æqualem Deo: * Sed semetipsum exinaniuit
formam serui accipiens, in similitudinem
hominum factus, & habitu inuentus, ut ho-
mo. * Humiliauit semetipsum factus obe-
diens usque ad mortem, mortem autem cru-
cis. * Propter quod & Deus exaltauit illum,
& donauit illi nomen, quod est super omne
nomen: * Ut in nomine Iesu omne genu fle-
ctatur coelestium, terrestrium, & infero-
rum: * Et omnis lingua confiteatur, quia
Dominus Iesus Christus in gloria est
Dei Patris. * Itaque charissimi mei, (si-
cut semper obedistis) non ut in præ-
sentia mei tantum, sed multo magis nunc
in absentia mea, cum metu, & tremore ve-
stram salutem operamini. * Deus est enim,
qui operatur in vobis & velle, & perficere,
pro bona voluntate. * Omnia autem facite
sine murmurationibus, & hæitationibus: *
Ut sitis sine querela, & simplices filij Dei,
sine reprehensione, in medio nationis præ-
uæ, & peruersæ: inter quos lucetis sicut lu-
minaria in mundo, * Verbum vitæ continen-
tes ad gloriam meam in die Christi, quia
non in vacuum cucurri, neque in vacuum
laboraui. * Sed & si immolor supra sacrifi-
cium, & obsequium fidei vestræ, gaudeo, &
congratulator omnibus vobis. * Id ipsum au-
tem & vos gaudete, & congratulamini mi-
hi. * Spero autem in Dño Iesu, Timotheum
me cito mittere ad vos: ut & ego bono ani-
mo sim, cognitis quæ circa vos sunt. * Ne-
minem enim habeo tam vnanimem, qui
sincera affectione pro vobis sollicitus sit. *
Omnes enim quæ sua sunt quærunt, non
quæ sunt Iesu Christi. * Experimentum au-
tem eius cognoscite, quia sicut patri filius,
mecum seruauit in Euangelio. Hunc igitur
spero me mittere ad vos, mox ut videro,
quæ circa me sunt. * Confido autem in Do-
mino, quoniam & ipse veniam ad vos cito.
Necessarium autem existimaui, Epaphro-
ditum fratrem, & cooperatorem, & com-
militonem meum, vestrum autem aposto-
lum, & ministrum necessitatis meæ, mitte-
re ad vos: * Quoniam quidem omnes vos
desiderabat: & mœsus erat, propterea
quod audieratis illum infirmatum. * Nam
& infirmatus est usque ad mortem: sed Deus
misertus est eius, non solum autem eius,

verum etiam & mei, ne tristitiam super tri-
stitionem haberem. * Festinantius ergo misi
illum, ut viso eo iterum gaudeatis, & ego si-
ne tristitia sim. Excipite itaque illum cum
omni gaudio in Domino, & eiusmodi cum
honore habetote. * Quoniam propter opus
Christi usque ad mortem accessit, tradens
animam suam, ut impleret id, quod ex vo-
bis deerat erga meum obsequium.

CAP. III.

*Nemo in legalibus gloriari potest, alioqui Paulo
id maxime conueniret: qui tamen omnia
hæc detrimentum arbitratus est, quo Dei ius-
titiam ex fide in Christum adipisceretur,
semper proficiens, ut tandem perfectionem
consequeretur: quapropter Philippenses hor-
tatur, ut ipsum, & non dyssolos, crucis Chri-
sti inimicos, imitentur.*

DE cætero fratres mei gaudete in Dño.
Eadem vobis scribere mihi quidem
non pigrum, vobis autem necessarium. * Vi-
dete canes, videte malos operarios, videte
concisionem. * Nos enim sumus circumci-
sio, qui spiritu seruimus Deo, & gloriamur
in Christo Iesu, & non in carne fiduciam
habentes: * Quamquam ego habeam confi-
dentiam, & in carne. Si quis alius videtur
confidere in carne, ego magis, * Circumci-
sus octauo die, ex genere Israel, de tribu Be-
niamin, Hebræus ex Hebræis, secundum le-
gem Phariseus, * Secundum æmulationem
persequens Ecclesiam Dei, secundum ius-
titiam, quæ in lege est, conuersatus sine
querela. * Sed quæ mihi fuerint lucra, hæc
arbitratus sum propter Christum detrimē-
ta. * Verum tamen existimo omnia detrimē-
tum esse, propter eminentem scientiam Ie-
su Christi Dñi mei: propter quem omnia
detrimentum feci, & arbitror, ut stercora,
ut Christum lucrifaciam, * Et inueniar in
illo, non habens meam iustitiam, quæ ex
lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi Ie-
su: quæ ex Deo est iustitia in fide, * Ad co-
gnosendum illum, & virtutem resurre-
ctionis eius, & societatem passionum illius:
configuratus morti eius: * Si quo modo oc-
currat ad resurrectionem, quæ est ex mor-
tuis. * Non quod iam acceperim, aut iam
perfectus sim: sequor autem, si quo modo
comprehendam in quo, & comprehensus
sum à Christo Iesu: * Fratres, ego me non
arbitror comprehendisse. Vnum autem, quæ
quidem retro sunt obliuiscens, ad ea verò,
quæ sunt priora extendens meipsum, * Ad
destinatum persequor, ad brauium superne
vocationis Dei in Christo Iesu. * Quicum-
que ergo perfecti sumus, hoc sentiamus: &
si quid

Neb. 1. 3. 9.

1. Cor. 14. 14.
Rom. 14. 11.

1. Petr. 1. 2.

Act. 14. 1.

1. Cor. 14.
b. 1.

Act. 1. 1. 2.

si quid aliter sapitis, & hoc vobis Deus reuelabit. * Verumtamen ad quod peruenimus, ut idem sapiamus: & in eadem perma-
neamus regula. * Inicutores mei estote fratres, & obseruate eos, qui ita ambulant, sicut habetis, formam nostram. * Multi enim ambulant, quos sapè dicebam vobis (nunc autem & scens dico) inimicos crucis Christi : * Quorum finis intentus : quorum deus venter est : & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt. Nostra autem conuersatio in coelis est: unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Iesum Christum, * Qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configurationem corpori claritatis sue secundum operationem, qua etiam possit subijcere sibi omnia.

C A P. IV.

Ad persequentiam, & spirituale gaudium, modestiam, preces & gratiarum actiones eos componit, pacem Dei ipsis exoptans; utque mordicus teneant quaecumque Dei sunt; laudans ipsos, quod per Epaphroditum necessarium ad ipsum miserint.

Itaque fratres mei charissimi, & desideratissimi, gaudium meum, & corona mea: sic frate in Domino, charissimi. * Euodiam rogo, & Syntychem deprecor, id ipsum sapere in Domino. * Etiam rogo, & te germane compar, adiua illas, quæ mecum laborauerunt in Euangelio cum Clemente, & ceteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitæ. Gaudete in Domino semper: iterum dico gaudete. * Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus prope est, * Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestræ innotescant apud B

7 Deum. * Et pax Dei, quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, & intelligentias vestras, in Christo Iesu. * De cætero fratres, quaecumque sunt vera, quaecumque pudica, quaecumque iusta, quaecumque sancta, quaecumque amabilia, quaecumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus diciplinae, hæc cogitare. * Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite: & Deus pacis erit vobiscum. * Gaudium sum autem in Domino vehementer, quoniam tandem aliquando restitistis pro me sentire: sicut & sentiebatis. occupati autem eratis. Non quasi propter penuriam dico: ego enim didici, in quibus sum, sufficiens esse. * Scio & humiliari, scio & abundare; (ubique & in omnibus institutus sum) & satiari, & esurire, & abundare, & penuriam pati. * Omnia possum in eo, qui me confortat. * Verumtamen bene fecistis, communicantes tribulationi meæ. * Scitis autem & vos Philippenfes, quod in principio Euangelij, quando profectus sum a Macedonia, nulla mihi Ecclesia communicauit in ratione dati, & accepti, nisi vos soli. * Quia & Thessalonicam semel, & bis in ultimum mihi misistis. * Non quia quero datum, sed requiro fructum abundantem in ratione vestra. * Habeo autem omnia, & abundo: repletus sum, acceptis ab Epaphrodito, quæ misistis, odorem suauitatis, hostiam acceptam, placentem Deo. * Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum, secundum diuitias suas, in gloria in Christo Iesu. * Deo autem & Patri nostro gloria in sæcula sæculorum: Amen. * Salute omnem sanctum in Christo Iesu. * Salutant vos, qui mecum sunt, fratres. Salutant vos omnes sancti, maxime autem, qui de Cæsaris domo sunt: * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

Rom. 11. 2.

EPISTOLA B. PAVLI APOSTOLI AD COLOSSENSES.

CAPVT I.

Audite fide, charitate, ac spe Colossensium, orat pro ipsis Apostolus, quo in scientia Dei bonisque operibus perficiantur. Christum Dei imaginem dicit: per quem omnia creata sunt, & qui caput est Ecclesia, quo omnia pacificata sunt: hortatur ergo, ut immobiles in fide permaneant: sequo dicit effectum Christi ministerium, ad predicandum mysterium à saeculis absconditum, & nunc manifestatum.

Paulus Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater: * Eis, qui sunt Colossis, sanctis, & fidelibus fratribus in Christo Iesu. * Gratia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Gratias agimus Deo, & Patri Domini nostri Iesu Christi, semper pro vobis orantes: * Audientes fidem vestram in Christo Iesu, & dilectionem quam habetis in sanctos omnes, * Propter spem, quæ reposita est vobis in coelis: quam audistis in verbo veritatis Euangelij: * Quod peruenit ad vos, sicut & in vniuerso mundo est, & fructificat, & crescit, sicut in vobis, ex ea die qua audistis, & cognouistis gratiam Dei in veritate, sicut didicistis ab Epaphrodito charissimo conseruo nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu, Qui etiam manifestauit nobis dilectionem vestram in spiritu. * Ideo & nos ex qua die audiuius, non cessamus pro vobis orantes, & postulantes, ut impleamini agnitione voluntatis eius, in omni sapientia, & intellectu spiritali: * Ut ambuletis dignè Deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes, & crescentes in scientia Dei: * In omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius, in omni patientia, & longanimitate cum gaudio. * Gratiarum agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: * Qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transfudit in regnum filij dilectionis suæ; * In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum. *

15 Qui est imago Dei inuisibilis, primogenitus omnis creature: * Quoniam in ipso condita sunt vniuersa in coelis, & in terra, visibilia, & inuisibilia, siue throni, siue dominationes, siue principatus, siue potestates: omnia per ipsum, & in ipso creata sunt. * Et ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. * Et ipse est caput corporis Ecclesie, qui est principium, primogenitus ex mortuis: ut sit in omnibus ipse primatum tenens. * 19 Quia in ipso complacuit, omnem plenitudinem inhabitare: * Et per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, siue quæ in terris, siue quæ in coelis sunt. * Et vos cum essetis aliquando alienati, & inimici sensu in operibus malis: * Nunc autem reconciliauit in corpore carnis eius per mortem, exhibere vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles conditam ipso: * Si tamen permanetis in fide fundati, & stabiles, & immobiles. 20 À spe Euangelij, quod audistis, quod prædicatum est in vniuersa creatura, quæ sub coelo est, cuius factus sum Paulus minister. * Qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimpleo ea, quæ defunt passionum Christi, in carne mea, pro corpore eius, quod est Ecclesia: * Cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei, quæ data est mihi in vos, ut impleam verbum Dei: * Mysterium, quod absconditum fuit à saeculis, & generationibus, nunc autem manifestatum est sanctis eius, * Quibus voluit Deus notas facere diuitias gloriæ sacramenti huius in Gentibus, quod est Christus, in vobis, spes gloriæ, * Quem nos annuntiamus, corripientem omnem hominem, & docentes omnem hominem, in omni sapientia, ut exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu, * In quo, & laboro, certando secundum operationem eius, quam operatur in me in virtute.

C A P. I I.

Mortatur ut caveant ne ullis, aut persuasionibus, aut imposturis philosophorum, seu legem inducere volentium, seducantur à Christi fide: per quem à peccatis, potestate diaboli, & ab aduerso ipsis chirographo liberati sunt, ut nunc legalia decreta nullo in pretio sint habenda.

Volo enim vos scire, qualem sollicitudinem habeam pro vobis, & pro ijs, A qui sunt Laodicæ, & quicumque non viderunt faciem meam in carne: * Ut confortentur corda ipsorum, instructi in charitate, & in omnes diuitias plenitudinis intellectus, in agnitionem mysterij Dei patris, Christi Iesu: * In quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ absconditi. * Hoc autem dico, ut nemo vos decipiat in sublimitate sermonum. * Nam etsi corpore absens sum: gaudens, & videns ordinem vestrum, & firmamentum eius, quæ in Christo est, fidei vestræ. * Sicut ergo accepistis Iesum Christum Dominum, in ipso ambulate, * Radicati, & superædificati in ipso, & confirmati fide, sicut & didicistis, abundantes in illo in gratiarum actione. * Videte ne quis vos decipiat per philosophiam, & inanem fallaciam, secundum traditionem hominum, secundum elementa mundi, & non secundum Christum: * Quia in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: * Et estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus, & potestatis: * In quo & circumcisi estis circumcisione non manu facta in expoliatione corporis carnis, sed in circumcisione Christi: * Consepulti ei in baptismo in quo, & resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitauit illum à mortuis. * Et vos cum mortui essetis in delictis, & præputio carnis vestræ, conuiuificauit cum illo, donans vobis omnia delicta: * Delens quod aduersus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci: * Et expolians principatus, & potestates, traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso. * Nemo ergo vos iudicet in cibo, aut in potu, aut in parte diei festi, aut neomeniæ, aut sabbatorum: * Quæ sunt umbra futurorum: corpus autem Christi. * Nemo vos seducat volens in humilitate, & religione Angelorum, quæ non vidit ambulans frustra inflatus sensu carnis suæ, * Et non tenens caput, ex quo totum corpus, per nexus, & coniunctiones subministratum, & constructum, crescit in augmentum Dei. * Si ergo

go mortui estis cum Christo ab elementis huius mundi: quid adhuc tanquam viuientes in mundo decernitis? * Ne tetigeritis, neque gustaueritis, neque contrectaueritis: * Quæ sunt omnia in interitum ipso usu, secundum præcepta, & doctrinas hominum: Quæ sunt rationem quidem habentia sapientiæ in superstitione, & humilitate, & non ad parcendum corpori, non in honore aliquo ad saturitatem carnis.

C A P. I I I.

In moribus eos informat, ut exuto veteri homine cum actibus suis, quos hic explicat, nouum induant, in quo non est distinctio nationis, aut conditionis; assumantque virtutes, ac varijs modis Deum laudent, cuncta ad ipsum referentes: docet deinde quomodo se habere debeant uxores, & mariti, filij & patres, serui ac domini.

Igitur, si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt querite, vbi Christus est in dextera Dei sedens: * Quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. * Mortui enim estis, & vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. * Cum Christus apparuerit, vita vestra: tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria. * Mortificate ergo membra vestra, quæ sunt super terram: fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, & auaritiam, quæ est simulacrorum seruitus: * Propter quæ venit ira Dei super filios incredulitatis: * In quibus & vos ambulastis aliquando, cum viueretis in illis. * Nunc autem deponite & vos omnia: iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem de ore vestro. * Nolite mentiri inuicem, expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, * Et induentes nouum, eum qui renouatur in agnitionem, secundum imaginem eius, qui creauit illum. * Vbi non est Gentilis, & Iudæus, circumcisio, & præputium, Barbarus, & Scythæ, seruus, & liber: sed omnia, & in omnibus Christus. * Induite vos ergo sicut electi Dei, sancti, & dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: * Supportantes inuicem, & donantes vobismetipsis, si quis aduersus aliquem habet querelam: sicut & Dominus donauit vobis, ita & vos. * Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis: * Et pax Christi exulet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in vno corpore: & grati estote. * Verbum Christi habitet in vobis, abundan-

Eph. 4. 8, 9.

Rom. 9. 4.
Eph. 4. c. 13
Hebr. 12. 2.
1. Petr. 1. 2.
1. & 4. 1.

Eph. 6. 2.

Eph. 2. 2, 3.

Matt. 24. 9.

danter, in omni sapientia, docentes & commonentes vosmetipfos, psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. * Omne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi, gratias agentes Deo, & Patri per ipsum. * Mulieres subdite estote viris, sicut oportet, in Domino. * Viri diligite uxores vestras, & nolite amari esse ad illas. * Filij obedite parentibus per omnia, hoc enim placitum est in Domino. * Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant. * Servi obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum. * Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus: * Scientes quod a Domino accipietis retributionem hereditatis. Domino Christo servite. * Qui enim iniuriam facit, recipiet id quod inique gessit: & non est personarum acceptio apud Deum.

C A P. IV.

Pro se cupit ipsos precari, & eandem, ac discretam cum infidelibus conversari: mittitque qui manifestent eis, qua apud ipsum agantur, & variorum salutationes adscribit, cupiens ut & hac, & similiter Laodicensium epistola apud utramque legatur Ecclesiam.

Domini, quod iustum est, & æquum, servis præstare: scientes quod & vos a Dominum habetis in coelo. * Orationi instare, vigilantes in ea in gratiarum actio-
ne: * Orantes simul & pro nobis, ut Deus

aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi (propter quod etiam victus sum) * Ut manifestem, illud ita ut oportet me loqui. * In sapientia ambulare ad eos, qui foris sunt; & tempus redimentes. * Sermo vester semper in gratia sale sit conditus, ut sciatis quomodo oporteat vos unicuique respondere. * Quæ circa me sunt, omnia vobis nota faciet Ty-chicus, charissimus frater, & fidelis minister, & conseruus in Domino: * Quem misi ad vos ad hoc ipsum, ut cognoscat, quæ circa vos sunt, & consoletur corda vestra. * Cum Onesimo charissimo, & fideli fratre, qui ex vobis est. Omnia, quæ hic aguntur, nota facient vobis. * Salutat vos Aristarchus concaptivus meus, & Marcus confobrinus Barnabæ, de quo accepistis mandata: si venerit ad vos, excipite illum: * Et Iesus, qui dicitur Iustus: qui sunt ex circumcisione: hi soli sunt adiutores mei in regno Dei, qui mihi fuerunt solatio. * Salutat vos Epaphras, qui ex vobis est, servus Christi Iesu, semper sollicitus pro vobis in orationibus, ut steteris perfecti, & plenarii in omni voluntate Dei. * Testimonium Denim illi perhibeo, quod habet multum laborem pro vobis, & pro ijs, qui sunt Laodiciæ, & qui Hierapoli. * Salutat vos Lucas medicus charissimus, & Demas. * Salutate fratres, qui sunt Laodiciæ, & Nympham, & quæ in domo eius est, Ecclesiam, Et cum lecta fuerit apud vos epistola hæc, facite ut & in Laodicensium Ecclesia legatur: & eam, quæ Laodicensium est, vos legatis. * Et dicite Archippo: Vi de ministerium, quod accepisti in Domino, ut illud impleas. * Salutatio, mea manu Pauli. Memores estote vinculorum meorum. Gratia vobiscum. Amen.

E P I S T O L A

B. PAVLI APOSTOLI

AD THESSALONICENSES I

C A P V T I

Thessalonicenses commendat, alii Deo gratias, quod susceptam semel fidem seruauerint, Pauli iunioris ipsius Domini imitatores effecti, ac forma reliquis credentibus, palam ostendentes, quem apud ipsos fructum Pauli predicatio habuerit.

Paulus, & Siluanus, & Timotheus, Ecclesiae A Thessalonicensium in Deo Patre, & Domino, Iesu Christo. * Gratia vobis, & pax. 2 Gratias agimus Deo B semper pro omnibus vobis, memoriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, * Memores operis fidei vestrae, & laboris, & charitatis, & sustinentiae spei Domini nostri Iesu Christi, ante Deum, & Patrem nostrum: * Scientes fratres, dilecti à Deo, electionem vestram: * Quia Euangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed & in virtute, & spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in vobis propter vos. * Et vos imitatores nostri facti estis, & Domini, excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti: * Ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, & in Achaia. * A vobis enim diffamatus est sermo Domini, non solum in Macedonia, & in Achaia, sed & in omni loco fides vestra, quae est ad Deum profecta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. * Ipsi enim de nobis annuntiant qualem introitum habuerimus ad vos: & quomodo conuersi estis ad Deum à simulacris, seruire Deo viuo, & vero, * Et expectare Filium eius de caelis (quem suscitauit ex mortuis) Iesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

C A P V T I I

Ostendit quam sincerum se exhibuerit in predicando ipsis Euangelio, gratias Deo agens, quod susceptum Dei verbum sedulo seruauerint, passim multa à contribulibus, sicut Ecclesia Iudae à Iudaeis, qui una cum Christo etiam pios omnes persequuntur: declarat etiam quam ardentem gerat erga ipsos affectum.

Nam ipsi scitis, fratres, introitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit: * Sed ante passi, & contumelijs affecti (sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro, loqui ad vos Euangelium Dei in multa solitudine. * Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo, * Sed sicut probati sumus à Deo, ut crederetur nobis Euangelium: ita loquimur, non quasi hominibus placentes, sed Deo, qui probat corda nostra. * Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis: sicut scitis: neque in occasione auaritiae: Deus testis est: * Neque querentes ab hominibus gloriam, neque à vobis, neque ab alijs. * Cum possemus vobis oneri esse, ut Christi Apostoli: sed facti sumus paruuli in medio vestrum, tamquam si nutrix foueat filios suos. * Ita desiderantes vos, cupidè volebamus tradere vobis non solum Euangelium Dei, sed etiam animas nostras: quoniam charissimi nobis facti estis. * Memores enim estis fratres laboris nostri, & fatigationis: nocte, ac die operantes, ne quem vestrum grauaremus, praedicauimus in vobis Euangelium Dei. * Vos testes estis, & Deus, quam sanctè, & iustè, & sine querela, vobis, qui credidistis, fuimus: * Sicut scitis, qualiter vnumquemque vestrum (sicut pater filios suos) * Deprecantes vos, & consolantes, testificati sumus, ut ambularetis dignè Deo, qui vocauit vos in suum regnum, & gloriam. * Ideò & nos gratias agimus Deo sine intermissione: quoniam cum

Act. 16. c. 19.

Act. 18. g. 14.
1. Cor. 4. c. 11.
2. Thes. 1. b. 4.

accepissetis à nobis verbum auditus Dei, accepistis illud, non ut verbum hominum, sed (sicut est verè) verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis. * Vos enim imitatores facti estis fratres Ecclesiarum Dei, quæ sunt in Iudæa in Christo Iesu: quia eadem passi estis, & vos à contribulibus vestris, sicut & ipsi à Iudæis: * Qui & Dominum occiderunt Iesum, & Prophetas, & nos persecuti sunt, & Deo non placent, & omnibus hominibus aduersantur; * Prohibentes nos Gentibus loqui, ut saluæ fiant, ut impleant peccata sua semper: peruenit enim ira Dei super illos usque in finem. * Nos autem fratres desolati à vobis ad tempus horæ, aspectu, non corde, abundantius festinauimus faciem vestram videre cum multo desiderio. * Quoniam volumus venire ad vos: ego quidem Paulus, & semel, & iterum, sed impediuit nos satanas. * Quæ est enim nostra spes, aut gaudium, aut corona gloriæ? Nonne vos ante Dominum nostrum Iesum Christum estis in aduentu eius? * Vos enim estis gloria nostra, & gaudium.

CAPVT III.

Metuens ne propter suas afflictiones à fide moueretur, misit ad eos Timotheum, qui ipsos roboraret: illo autem reuerso gratias Deo agit, quod in fide, ac dilectione firmi permanserint: ostendens quantum cupiat illos inuisere, ut suppleat, quod deest fidei ipsorum.

Propter quod non sustinentes amplius, placuit nobis remanere Athenis, solis: * Et misimus Timotheum fratrem nostrum, & ministrum Dei in Evangelio Christi, ad confirmandos vos, & exhortandos pro fide vestra: * Ut nemo moueatur in tribulationibus istis: ipsi enim scitis, quod in hoc positi sumus. * Nam & cum apud vos essemus, prædicebamus vobis passuròs nos tribulationes, sicut & factum est, & scitis. * Propterea & ego amplius non sustinens, nisi ad cognoscendam fidem vestram: ne fortè tentauerit vos is, qui tentat, & inanis fiat labor noster. * Nunc autem veniente Timotheo ad nos à vobis, & annuntiante nobis fidem, & charitatem vestram, & quia memoriam nostri habetis bonam semper, desiderantes nos videre, sicut & nos quoque vos: * Ideò consolati sumus fratres in vobis, in omni necessitate, & tribulatione nostra, per fidem vestram, * Quoniam nunc viuimus, si vos

9 statis in Domino. * Quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis, in omni gaudio, quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum, * 10 Nocte, ac die abundantius orantes, ut videamus faciem vestram, & compleamus ea, quæ desunt fidei vestræ? * Ipse 11 D autem Deus, & Pater noster, & Dominus noster Iesus Christus, dirigat viam nostram ad vos. * Vos autem Dominus multiplicet, & abundare faciat charitatem vestram in inuicem, & in omnes, 13 quemadmodum, & nos in vobis: * Ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate, ante Deum, & Patrem nostrum, aduentu Domini nostri Iesu Christi cum omnibus sanctis eius. Amen.

CAP. IV.

Hortatur, ut tradita sibi præcepta obseruent; abstinentes à fornicatione, ac se mutuo diligentes manibusque operantes, quo nullius quidquam desiderare cogantur: docet modum nostra resurrectionis, ne inordinata tristitia se cruciens propter eos, qui moriuntur.

De cætero ergo fratres, rogamus vos, & obsecramus in Domino Iesu, ut quemadmodum accepistis à nobis, quomodo oporteat vos ambulare, & placere Deo, sic & ambuletis, ut abundetis magis. * Scitis enim, quæ præcepta dederim vobis per Dominum Iesum. * Hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra: 4 ut abstineatis vos à fornicatione; * Ut sciat vnusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione, & honore; * Non in passione desiderij, sicut & Gentes, quæ ignorant Deum: * Et ne quis superegre- 6 diatur, neque circumueniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, & testificati sumus. * Non enim vocauit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. * Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit sed Deum: qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis. * De charitate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis. Ip- 9 si enim vos a Deo didicistis, ut diligatis inuicem. * Etenim illud facitis in omnes fratres in vniuersa Macedonia. Rogamus 11 autem vos fratres, ut abundetis magis, * Et operam detis, ut quieti sitis, & ut vestrum negotium agatis, & operemini manibus vestris, sicut præcepimus vobis: & ut honestè ambuletis ad eos, qui foris 12 sunt: & nullius aliquid desideretis. * Nolumus autem vos ignorare fratres de dormienti-

Rom. 11. 2.
1.
Ephes. 1. 4.
17.

10. 11. 2. 34.
11. 15. 1. 2.
1. 10. 1. 2.
10. 11. 4. 2.
11.

12 mientibus, ut non contristemini, sicut
 & ceteri, qui spem non habent. * Si enim 13
 credimus quod Iesus mortuus est, & re-
 surrexit: ita & Deus eos, qui dormierunt
 per Iesum, adducet cum eo. * Hoc enim 14
 vobis dicimus in verbo Domini, quia
 nos, qui vivimus, qui residui sumus in
 adventum Domini, non praeveniemus
 eos, qui dormierunt. * Quoniam ipse 15
 Dominus in iussu, & in voce Archange-
 li, & in tuba Dei descendet de coelo: &
 mortui, qui in Christo sunt, resur-
 gent primi. * Deinde nos, qui vivi- 16
 mus, qui relinquimur, simul rapie-
 mur cum illis in nubibus obviam Chri-
 sto in aera, & sic semper cum Domino
 erimus. * Itaque consolamini inuicem 17
 in verbis istis.

C A P. V.

*Diem iudicii dicit insperatum adfuturum, qui
 tamen ipsos non potest incautos opprimere,
 cum semper ad illum se praeparent, ad quod
 illos etiam hortatur: monet quoque de
 obedientia erga suos praefectos, & quomo-
 do erga inuicem, & erga Deum se habere
 debeant: orat pro ipsis, utque pro se orans
 precatur.*

1 DE temporibus autem, & momentis, 1
 fratres, non indigetis, ut scriba- A
 mus vobis. * Ipsi enim diligenter scitis, 2
 quia Dies Domini, sicut fur in nocte, ita
 veniet. * Cum enim dixerint pax, & se- 3
 curitas, tunc repentinus eis superveniet
 interitus, sicut dolor in utero habenti, &
 non effugient. * Vos autem fratres non 4
 estis in tenebris, ut vos dies illa tamquam
 fur comprehendat: * Omnes enim vos fi- 5
 lij lucis estis, & filij diei: non sumus no-
 ctis, neque tenebrarum. * Igitur non dor- 6
 miamus sicut, & ceteri, sed vigilemus, &

7 sobrij simus. * Qui enim dormiunt, no-
 cte dormiunt: & qui ebrij sunt, nocte
 8 ebrij sunt. * Nos autem, qui diei su-
 mus, sobrij simus induiti lorica fidei, ^{Isaie 59. c.}
 & charitatis, & galeam spem salutis: * 17.
 9 Quoniam non posuit nos Deus in iram, ^{Eph. 6. c. 17.}
 sed in acquisitionem salutis per Domi-
 10 num nostrum Iesum Christum, * Qui
 mortuus est pro nobis: ut siue vigilemus,
 C sine dormiamus, simul cum illo viua-
 11 mus. * Propter quod consolamini inui-
 cem, & aedificate alterutrum, sicut &
 12 facitis. * Rogamus autem vos fratres,
 ut noveritis eos, qui laborant inter vos,
 & praesunt vobis in Domino, & monent
 13 vos, * Ut habeatis illos abundantius in
 charitate propter opus illorum: pacem
 14 habete cum eis. * Rogamus autem vos
 fratres, corripite inquietos, consolami-
 15 ni pusillanimes, suscipite infirmos, pa-
 tientes estote ad omnes. * Videte ne quis
 malum pro malo alicui reddat: sed sem- ^{Pro. 17. c.}
 per quod bonum est sectamini in inui- ^{11. & 10. d.}
 16 cem, & in omnes. * Semper gaudete. * ^{11.}
 17 Sine intermissione orate. * In omnibus ^{Rom. 12. d.}
 18 gratias agite: haec est enim voluntas Dei ^{17.}
 D in Christo Iesu, in omnibus vobis. * ^{1. Petr. 1. b.}
 19 Spiritum nolite extinguere. * Prophe- ^{2.}
 20 tias nolite spernere. * Omnia autem ^{Eccl. 28. c.}
 21 probate: quod bonum est tenete. * ^{11.}
 22 Ab omni specie mala abstinete vos. * ^{Luc. 18. a. 1.}
 23 Ipse autem Deus pacis sanctificet vos ^{Col. 4. a.}
 per omnia: ut integer spiritus vester, &
 anima & corpus sine querela in adven-
 tu Domini nostri Iesu Christi servetur. *
 24 Fidelis est, qui vocavit vos: qui etiam ^{1. Cor. 1. b.}
 25 faciet. * Fratres orate pro nobis. * Sa- ^{9.}
 26 lutate fratres omnes in osculo sancto. *
 27 Adiuro vos per Dominum, ut legatur epi-
 28 stola haec omnibus sanctis fratribus. * Gra-
 tia Domini nostri Iesu Christi vobiscum.
 Amen.

E P I S T O L A

B. PAVLI APOSTOLI

AD THESSALONICENSES II.

C A P V T I.

Gratias Deo agit pro fide, ac tolerantia Thessalonicensium in persecutionibus, propter quas dicit illos gloriam, aduersarios vero ultionem in die iudicii recepturos; orans ut digni habeantur vocatione Dei.

P Aulus, & Siluanus, & Timotheus, Ecclesiae Thessalonicensium, in Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quoniam supercrescit fides vestra, & abundat charitas vniuscuiusque vestrum in invicem: * Ita ut & nos ipsi in vobis gloriemur in Ecclesijs Dei, pro patientia vestra, & fide, & in omnibus persecutionibus vestris, & tribulationibus, quas sustinetis. * In exemplum iusti iudicii Dei, ut digni habeamini in regno Dei, pro quo & pacimini. * Si tamen iustum est apud Deum, retribuere tribulationem ijs, qui vos tribulant: * Et vobis, qui tribulamini, requiem nobiscum in revelatione Domini Iesu, de coelo cum Angelis virtutis eius, * In flamma ignis dantis vindictam ijs, qui non noverunt Deum, & qui non obediunt Euangelio Domini nostri Iesu Christi. * Qui poenas dabunt in interitu aeternas à facie Domini, & à gloria virtutis eius: * Cum venerit glorificari in sanctis suis, & admirabilis fieri in omnibus, qui crediderunt: quia creditum est testimonium nostrum super vos in die illo. * In quo etiam oramus semper pro vobis: ut dignetur vos vocatione sua Deus noster, & impleat omnem voluntatem bonitatis, & opus fidei in virtute, * Ut clarificetur nomen Domini nostri Iesu Christi in vobis, & vos in illo, secundum gratiam Dei nostri, & Domini Iesu Christi.

C A P. II.

De die Domini mon. t, ne credant seductori- bus, ostendens venturum prius filium perditionis, qui varia edet prodigia fallacia, quibus reprobi seducuntur: de electione, & fide Thessalonicensium gratias agit, monens ut servent acceptas ab ipso traditiones, & pro eorum consolatione, ac confirmatione orat.

R Ogamus autem vos fratres, per adventum Domini nostri Iesu Christi, & nostrae congregationis in ipsum: * Ut non citò moveamini à vestro sensu, neque terreamini, neque per spiritum, neque per sermonem, neque per epistolam tamquam per nos missam, quasi inisset dies Domini. * Nequis vos seducat villo modo: quoniam nisi venerit discessio primum, & reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, * Qui aduersatur, & extollitur supra omne, quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita ut in templo Dei sedeat ostendere se tamquam sit Deus. * Non retinetis, quod cum adhuc essem apud vos, hac dicebam vobis? * Et nunc quid detineat scitis, ut reueletur, in suo tempore. * Nam mysterium iam operatur iniquitatis: tantum ut qui tenet nunc teneat, donec de medio fiat. * Et tunc reuelabitur ille iniquus, quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione adventus sui cum: * Cuius est adventus secundum operationem satanae, in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacibus, * Et in omni seductione iniquitatis ijs, qui pereunt: eo quod charitatem veritatis non receperunt, ut salvi fierent. Ideò mittet illis Deus operationem erroris, ut credant mendacio, * Ut iudicentur omnes, qui non crediderunt veritati, sed consenserunt iniquitati. Nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis, fratres dilecti à Deo, quod elegerit vos Deus primitias in salutem, in sanctificatione spiritus, & in fide veritatis: * In qua, & vocavit vos per Euangelium nostrum, in acquisitionem gloriae Domini nostri Iesu Christi. * Itaque

Iph. 1. 1. 4.

Iph. 1. 1. 4.

que fratres state: & tenere traditiones quas didicistis, siue per sermonem, siue per epistolam nostram. * Ipse autem Dominus noster Iesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui dilexit nos, & dedit consolationem eternam, & spem bonam in gratia, * Exhortetur corda vestra, & confirmet in omni opere, & sermone bono.

CAP. III.

Cupit ut pro se precantur, confidens quod seruaturi sint ipsius preceptum, monetque ut subtrahant se à Christianis nolentibus seruare, quæ ipse instituerat, nec manibus laborare, quod tamen ipsemet Paulus apud eos fecerat: cauet tamen ne tales, ut inimicos existimant, sed ut fratres corripiant.

Eph. 6. c. 12.
Col. 4. h. 4.

DE cætero fratres orate pro nobis, ut sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos: * Et ut liberemur ab importunis, & malis hominibus: non enim omnium est fides. * Fidelis autem Deus est, qui confirmabit vos, & custodiet à malo. * Confidimus autem de vobis, in Domino, quoniam quæ præcipimus, & facitis, & facietis. * Dominus autem dirigat corda vestra in charitate Dei, & patientia Christi. * Denuntiamus autem vobis fratres in nomine Domini nostri Iesu Christi, ut subtrahatis vos ab omni

fratre ambulante inordinate, & non secundum traditionem, quam acceperunt à nobis. * Ipsi enim scitis, quemadmodum oporteat imitari nos: quoniam non inquieti fuimus inter vos: Neque gratis panem manducauimus ab aliquo, sed in labore, & in fatigatione, nocte & die operantes, ne quem vestrum grauaremus. * Non quasi non habuerimus potestatem, sed ut nosmetipsos formam daremus vobis ad imitandum nos. * Nam & cum essemus apud vos, hoc denuntiabamus vobis: quoniam si quis non vult operari, nec manducet. * Audiuius enim inter vos quosdam ambulare inquiete, nihil operantes, sed curiosè agentes. * Ijs autem, qui eiusmodi sunt, denuntiamus, & obsecramus in Domino Iesu Christo: ut cum silentio operantes, suum panem manducant. * Vos autem fratres nolite deficere benefacientes. * Quod si quis non obedit verbo nostro per epistolam, hunc notate, & ne commisceamini cum illo, ut confundatur: * Et nolite quasi inimicum existimare, sed corripite, ut fratrem, * Ipse autem Dominus pacis, det vobis pacem sempiternam in omni loco. Dominus sit cum omnibus vobis. * Salutatio, mea manu Pauli: quod est signum in omni epistola ita scribo. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

Act. 10. 14.
1. Cor. 4. c.
1. Th. 1. h. 4.

Gal. 6. c. 9.

EPISTOLA B. PAVLI APOSTOLI AD TIMOTHEVM I.

CAP. V. I.

Preceptum reuocat, quod Timotheo tradiderat, de retrahendis quibusdam à peruersa doctrina, & tradenda: Janu lex ob iniustas posita est: Deo gratias agit, quod cum ab Ecclesia persecutione ad Apostolatam vocaretur: qui misericordiam consecutus est, ut ostendatur Dei longanimitas ad peccatorum informationem: Timotheum monet, ut strenuum agat militem.

Act. 14. h. 1.

Paulus Apostolus Iesu Christi secundum imperium Dei Salvatoris nostri, & Christi Iesu spei nostre: * Timotheo

dilecto filio in fide. Gratia, misericordia, & pax à Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. * Sicut rogaui te, ut remaneres Ephesi, cum irem in Macedoniam, ut denuntiarem quibusdam ne aliter docerent, * Neque intenderent fabulis, & genealogijs interminatis: quæ quæstiones præstant magis, quam ædificationem Dei, quæ est in fide. * Finis autem præcepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. * A quibus quidam aberrantes, conuersi sunt in vaniloquium, * Volentes esse legis doctores, non intelligentes neque, quæ loquuntur, neque de
P p p 3 quibus

quibus affirmant. * Scimus autem, quia 8
bona est lex, si quis ea legitime utatur: *
Sciens hoc quia lex iusto non est posita, 9
sed iniustis, & non subditis, impijs, &
peccatoribus, sceleratis, & contaminatis,
parricidis, & matricidis, homicidis,
* Fornicarijs, masculorum concubitori- 10
bus, plagarijs, mendacibus, & periuris,
& si quid aliud sanæ doctrinæ aduersatur,
* Quæ est secundum Euangelium gloriæ 11
beati Dei, quod creditum est mihi. * Gra- 12
tias ago ei, qui me confortauit, Christo Ie- C
su Domino nostro, quia fidelem me exi-
stimauit, ponens in ministerio: * Qui 13
prius blasphemus fui, & persecutor, &
contumeliosus: sed misericordiam Dei
consecutus sum, quia ignorans feci in in-
credulitate. * Superabundauit autem gra- 14
tia Domini nostri, cum fide, & dilectione,
quæ est in Christo Iesu. * Fidelis sermo, 15
& omni acceptione dignus: quod Chri-
stus Iesus venit in hunc mundum pecca-
tores saluos facere, quoniam primus ego 16
sum. * Sed ideò misericordiam consecu-
tus sum: ut in me primo ostenderet Chri- D
stus Iesus patientiam, ad informationem
eorum, qui credituri sunt illi, in vitam
æternam. * Regiautem sæculorum im- 17
mortali, inuisibili, soli Deo, honor & glo-
ria in sæcula sæculorum. Amen. * Hoc 18
præceptum commendo tibi fili Timothee,
secundum præcedentes in te prophetias,
ut milites in illis bonam militiam, * Ha- 19
bens fidem, & bonam conscientiam, quam
quidam repellentes, circa fidem naufraga-
uerunt: * Ex quibus est Hymeneus, & 20
Alexander; quos tradidi Satanæ, ut di-
scant non blasphemare.

C A P. I I.

*Vult pro regibus, & magistratibus fieri oratio-
nes, ac gratiarum actiones, unumque dicere
esse Deum, & unum mediatorem: quomodo
orare debeant vir, ac mulier, & quomodo
hæc ornari debeat, cuius non est docere, sed
in silentio discere.*

Obscuro igitur primum omnium fieri
obsecrationes, orationes, postula- A
tiones, gratiarum actiones, pro omnibus
hominibus: * Pro regibus, & omnibus qui
in sublimitate sunt, ut quietam, & tran-
quillam vitam agamus, in omni pietate,
& castitate. * Hoc enim bonum est, & ac-
ceptum coram Salvatore nostro Deo, *
Qui omnes homines vult saluos fieri, &
ad agnitionem veritatis venire. * Vnus
enim Deus, vnus & mediator Dei, & ho-
minum homo Christus Iesus: * Qui de-

dit redemptionem semetipsum pro omni-
bus, testimonium temporibus suis: * In
quo positus sum ego prædicator, & Apo-
stolus (veritatem dico, non mentior) do-
ctor Gentium in fide, & veritate. * Volo
C ergo viros orare in omni loco, leuantes pu-
ras manus sine ira, & disceptatione. * Si-
militer & mulieres in habitu ornato, cum
verecundia, & sobrietate ornantes se, &
non in tortis crinibus, aut auro, aut mar-
garitis, vel veste pretiosa: * Sed quod de-
cet mulieres, promittentes pietatem per
opera bona. * Mulier in silentio discat
cum omni subiectione. * Docere autem
D mulieri non permitto, neque dominari in
virum: sed esse in silentio. * Adam enim
primus formatus est, deinde Heua: * Et
Adam non est seductus, mulier autem se-
ducta in præuaricatione fuit. * Saluabitur
autem per filiorum generationem, si per-
manserit in fide, & dilectione, & sanctifi-
catione cum sobrietate.

C A P. I I I.

*Docet Timotheum quales esse debeant episco-
pi, diaconi, ac mulieres: ut sciat quomodo
conuersari debeat in Ecclesia, quæ est co-
lumna veritatis: simulque commendat Do-
minicæ incarnationis sacramentum.*

Fidelis sermo: Si quis episcopatum desi-
derat, bonum opus, desiderat. Oportet
ergo episcopum irreprehensibilem esse,
vnius vxoris virum, sobrium, prudentem,
ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem.
* Non vinolentum, non percussorem, sed
modestum: non litigiosum, non cupidum,
sed * Sux domui benè præpositum, filios
habentem subditos cum omni castitate. *
Si quis autem domui suæ præesse nescit,
B quomodo Ecclesiæ Dei diligentiam habe-
bit? * Non neophytum: ne in superbiam
elatus, in iudicium incidat diaboli. * Opor-
tet autem illum, & testimonium habere
bonum ab ijs, qui foris sunt, ut non in op-
probrium incidat, & in laqueum diaboli. *
Diaconos similiter pudicos, non bilingues,
C non multo vino deditos, non turpe lucrum
sectantes: * Habentes mysterium fidei in
conscientia pura. * Et hi autem proben-
tur primum: & sic ministrent, nullum cri-
men habentes. * Mulieres similiter pudi-
cas, non detrahentes, sobrias, fideles in
omnibus. * Diaconi sint vnius vxoris viri:
qui filijs suis benè præsent, & suis domi-
bus. * Qui enim ministrauerint, gradum
bonum sibi acquirunt, & multam fiduciam
in fide, quæ est in Christo Iesu. * Hæc tibi
scribo, sperans me ad te venire citò. * Si
autem

1. Pet. 3. 6.

1. Cor. 14. 34.

Gen. 1. 4.

Gen. 3. 14.

Tit. 1. 6.

autem tardauero, ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, quæ est Ecclesia Dei viui, columna & firmamentum veritatis. * Et manifestè magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit Angelis, prædicatum est Gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria.

C A P. I V.

Prædicis quosdam falsam traditurus doctrinam, potissimum de nuptijs, ac cibis: discipulum autem monet, ut spera vana doctrina, exerceat se ad pietatem, qua corporali exercitationi præfertur: & quamquam sit adolescens, præbeat se reliquis exemplum.

2. Tim. 1. 2.
1. Petr. 1. 6.
Jud. 4. 18.

2. Tim. 3. 4.
Tit. 1. 10.

Spiritus autem manifestè dicit, quia in nouissimis temporibus discedent quidam à fide, attendentes spiritibus erroris, & doctrinis dæmoniorum, * In hypocrisi loquentium mendacium, & cauteriatam habentium suam conscientiam, * Prohibentium nubere, abstinere à cibis, quos Deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & ijs, qui cognouerunt veritatem. * Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil reiiciendum quod cum gratiarum actione percipitur: * Sanctificatur enim per verbum Dei, & orationem. * Hæc proponens fratribus, bonus eris minister Christi Iesu, enutritus verbis fidei, & bonæ doctrinæ, quam assecutus es. * Ineptas autem, & aniles fabulas deuota: exerce autem te ipsum ad pietatem. * Nam corporalis exercitatio, ad modicum utilis est: pietas autem ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futuræ. * Fidelis sermo, & omni acceptione dignus. * In hoc enim laboramus, & maledicimur, quia speramus in Deum viuum, qui est Saluator omnium hominum, maxime fidelium. * Præcipe hæc, & doce. * Nemo adolescentiam tuam contemnat: sed exemplum esto fidelium, in verbo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate. * Dum venio, attende lectioni, exhortationi, & doctrinæ. * Noli negligere gratiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam, cum impositione manuum præbyteri. * Hæc meditare; in his esto: ut profectus tuus manifestus sit omnibus. * Attende tibi, & doctrinæ: in ista in illis. Hoc enim faciens, & te ipsum saluum facies, & eos qui te audiunt.

C A P. V.

Docet quomodo seniores, anns, ac iuuenulas gubernare debeat, rursum seniores, ac iuuenes viduas: & de conditionibus in eligenda vidua requisitis: præbyteri probe suos fungentes munere dupliciter honorentur: nec facile aduersus præbyterum accusationem suscipiat, sed peccantes publice arguat: hæc mandata seruet, nemini cis manus imponens: medico vino utatur: & de varijs hominum peccatis.

Seniorem ne increpaueris, sed obsecra, ut patrem; iuuenes, ut fratres; * Anus, ut matres, iuuenulas, ut sorores, in omni castitate: * Viduas honora, quæ verè viduæ sunt. * Si qua autem vidua filios, aut nepotes habet: discat primum domum suam regere, & mutuam vicem reddere parentibus: hoc enim acceptum est coram Deo. * Quæ autem verè vidua est, & desolata, speret in Deum, & instet obsecrationibus, & orationibus nocte, ac die. * Nam quæ in delicijs est, viuens mortua est. * Et hoc præcipe, ut irreprehensibiles sint. * Si quis autem suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negauit, & est infideli deterior. * Vidua eligatur non minus sexaginta annorum, quæ fuerit vnus viri vxor, * In operibus bonis testimonium habens, si filios educavit, si hospitio recepit, si sanctorum pedes lauit, si tribulationem patientibus subministrauit, si omne opus bonum subsecuta est. * Adolescentiores autem viduas deuota. Cum enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volunt: * Habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. * Simul autem, & otiosæ discunt circuire domos: non solum otiosæ; sed & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non oportet. * Volo ergo iuniores nubere, filios procreare, matres familias esse, nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. * Iam enim quædam conuersæ sunt retro satanæ. * Si quis fidelis habet viduas, subministret illis, & non grauetur Ecclesia: ut ijs, quæ verè viduæ sunt, sufficiat. * Qui benè præsumt præbyteri, duplici honore digni habeantur: maxime qui laborant in verbo, & doctrina. * Dicit enim Scriptura: Non alligabis os boui trituranti. Et: Dignus est operarius mercede sua. * Aduersus præbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus. * Peccantes coram omnibus argue: ut & cæteri timorem habeant. * Testor coram Deo, & Christo Iesu; & electis Angelis, ut hæc custodias sine præiudicio, nihil faciens

Deut. 25. 4.
1. Cor. 9. 8.
9.
Matt. 10. 2.
10.
Luc. 10. 2.

ciens in alteram partem declinando. * Ma- 22
nus cirò nemini imposueris, neque com-
municaueris peccatis alienis. Teipsum
castum custodi. * Noli adhuc aquam bibe- 23
re, sed modico vino vttere, propter stoma-
chum tuum, & frequentes tuas infirmita-
tes. * Quorumdam hominum peccata ma- 24
nifesta sunt, præcedentia ad iudicium:
quosdam autem, & subsequuntur. * Simi- 25
liter & facta bona manifesta sunt: & quæ
aliter se habent, abscondi non possunt.

C A P V T V I.

*Serui domini suis obsequantur, sine fidelibus,
sine infidelibus: fugiendi sunt, qui his re-
lictis vana docent: quantum mali inducat
auaritia; qua deuotata horretur Timo-
theum ad virtutes amplectendas, seruata
fide quam in Baptismo confessus est, usque
in finem usque seruet hac mandata: diuites
autem reprimas à superbia, inducens ad
eleemosynas.*

Q Vicumque sunt sub iugo serui, do-
minos suos omni honore dignos ar-
bitrentur, ne nomen Domini, & doctrina
blasphemetur. * Qui autem fideles habent
dominos, non contemnant, quia fratres
sunt: sed magis seruant, quia fideles sunt,
& dilecti, qui beneficij participes sunt.
Hæc doce, & exhortare. * Si quis aliter do-
cet, & non acquiescit sanis sermonibus
Domini nostri Iesu Christi, & ei, quæ se-
cundum pietatem est, doctrinæ: * Superbus
est, nihil sciens, sed languens circa quæstio-
nes, & pugnas verborum: ex quibus
oriuntur inuidiæ, contentiones, blasphe-
miæ, suspiciones malæ, * Constrictiones
hominum mente corruptorum, & qui ve-
ritate priuati sunt, existimantium quæ-
stum esse pietatem. * Est autem quæstus
magnus, pietas cum sufficientia. * Ni-

hil enim intulimus in hunc mundum:
haud dubium, quod nec auferre quid pos-
sumus. * Habentes autem alimenta, &
quibus regamur, his contenti sumus. *
Nam qui volunt diuites fieri, incidunt in
tentationem, & in laqueum diaboli, & de-
sideria multa inutilia, & nocua, quæ mer-
gunt homines in interitum, & perditio-
nem. * Radix enim omnium malorum
est cupiditas: quam quidam appetentes,
errauerunt à fide, & inseruerunt se dolo-
ribus multis. * Tu autem o homo Dei hæc
fuge: sectare verò iustitiam, pietatem, fi-
dem, charitatem, patientiam, mansuetu-
dinem. * Certa bonum certamen fidei,
apprehende vitam æternam, in qua voca-
tus es, & confessus bonam confessionem
coram multis testibus. * Præcipio tibi
coram Deo, qui viuificat omnia, & Chri-
sto Iesu, testimonium reddidit sub Pon-
ticio Pilato, bonam confessionem: * Ve
serues mandatum sine macula, irrepre-
hensibile, usque in aduentum Domini no-
stri Iesu Christi: * Quem suis temporibus
ostendet beatus, & solus potens, Rex
regum, & Dominus dominantium: * Qui
solus habet immortalitatem, & lucem in-
dubitabilem: quem nullus hominum
vidit, sed nec videre potest: cui
honor, & imperium sempiternum. Amen.
* Diuitibus huius sæculi præcipe non sub-
line sapere, neque sperare in certo diui-
tiarum, sed in Deo viuo (qui præstat
nobis omnia abundè ad fruendum) * Be-
nè agere, diuites fieri in bonis operibus,
facile tribuere, communicare, * Thesau-
rizare sibi fundamentum bonum in futu-
rum, vt apprehendant veram vitam. * O
Timothee, depositum custodi, deuitans
profanas vocum nouitates, & oppositiones
falsi nominis scientiæ, * Quam quidam
promittentes, circa fidem exciderunt. Gra-
tia tecum. Amen.

Eccl. 1. c.
14.
Prou. 17. d.
24.

Matth. 17. h.
10.
Ia. 18. g. 17.
Apoc. 17. d.
14. & 19. c.
16.
Ier. 1. c. 18.
1. Ia. 4. c.
17.
Luc. 11. h.
15.

969

E P I S T O L A

B. PAVLI APOSTOLI

AD TIMOTHEVM II.

CAPVT PRIMVM.

*Gratias Deo agit ob fidem Timothei, quam in-
crepida predicatione iubet exeri: Chri-
stus mortem destruxit, & Paulum in Gen-
tium doctorem elegit, seruans ei debitum ip-
sius laboribus primum: dicit quod omnes
Asiani ipsum reliquerint, laudans Onesiphori familiam, quod inde multa receperit obsequia.*

Paulus Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, secundum promissionem vitae, quae est in Christo Iesu: Timotheo charissimo filio, gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. Gratias ago Deo, cui ser-
uio à progenitoribus in conscientia pura, quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis, nocte ac die. Desiderans te videre, memor lacrymarum tuarum, ut gaudio implear. Recordationem accipiens eius fidei, quae est in te non ficta, quae & habitauit primum in auiâ tua Loide, & matre tua Eunice, certus sum autem quod & in te. Propter quod quam causam admoneo te, ut resuscites gratiam Dei, quae est in te per impositionem manuum mearum. Non enim dedit Deus spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis. Noli itaque erubescere testimonium Domini nostri, neque me vincitum eius: sed collabora Euangelio secundum virtutem Dei. Qui nos liberauit, & vocauit vocatione sua sancta, non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratiam, quae data est nobis in Christo Iesu ante tempora saecularia. Manifestata est autem nunc per illuminationem Saluatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidam mortem, illuminauit autem vitam, & incorruptionem per Euangelium. In quo positus sum ego predicator, & Apostolus, & magister gentium. Ob quam causam etiam hæc patientior, sed non confundor. Scio enim cui credidi, & certus sum, quia potens est depositum meum seruare in illum diem.

Formam habes sanorum verborum, quæ à me audisti in fide, & in dilectione in Christo Iesu. Bonum depositum custodi per Spiritum sanctum, qui habitat in nobis. Scis hoc, quod auersi sunt à me omnes, qui in Asia sunt, ex quibus est Phigellus, & Herinogenes. Det misericordiam Dominus Onesiphori domui: quia sæpè me refrigerauit, & catenam meam non erubuit. Sed cum Romam venisset, sollicitè me quaesivit, & inuenit. Det illi Dominus inuenire misericordiam à Domino in illa die. Et quanta Ephesi ministravit mihi, tu melius nosti.

Inf. 4. 4. 9.

CAP. II.

Hortatur Timotheum ad alios sincere docendum, & patiendum pro Christo, facta mentione futuri premij, ac resurrectionis Christi: vitæ contentiones, & profana vaniloquia deuictæ, falsasque legis quaestiones: de magna domo varia habentia vasa, & quas virtutes seruus Dei sectari debeat.

TV ergo fili mi confortare in gratia, quae est in Christo Iesu: Et quæ audiuit à me per multos testes, hæc commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt, & alios docere. Labora sicut bonus miles Christi Iesu. Nemo militans Deo implicat se negotijs saecularibus: ut ei placeat, cui se probauit. Nam & qui certat in agone, non coronatur nisi legitimè certauerit. Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere. Intellige quæ dico: dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum. Memor esto Dominum IESVM CHRISTVM resurrexisse à mortuis ex semine David, secundum Euangelium meum, In quo laboro vsque ad vincula, quasi malè operans: sed verbum Dei non est alligatum. Ideo omnia sustineo propter electos, ut & ipsi salutem consequantur, quæ est in Christo Iesu, cum gloria coelesti. Fidelis sermo: Nam si commortui sumus, & conuiuemus: Si sustinebimus, & conregnabimus: si negauerimus, & ille negabit nos: Si non credimus, ille fidelis per-

*Mart. 10. 20.
Marc. 8. 2.
18.
Rom. 1. 8.
1.*

*Rom. 8. 6.
15.*

Tit. 2. 3. 6.

Tit. 1. 8. 7.

permanet negare seipsum non potest. *
 Hæc commune, testificans coram Domi-
 no. Noli contendere verbis; ad nihil enim
 utile est, nisi ad subuersionem audien-
 tium. * Sollicitè cura te ipsum probabilem
 exhibere Deo, operarium confusibilem,
 rectè tractantem verbum veritatis. * Pro-
 fana autem, & vaniloquia deuota: multum C
 enim proficiunt ad impietatem. * Et sermo
 eorum, ut cancer serpit: ex quibus est
 Hymeneus, & Philetus, * Qui à veritate
 exciderunt, dicentes resurrectionem esse
 iam factam, & subuerterunt quorundam
 fidem. * Sed firmum fundamentum Dei
 stat, habens signaculum hoc: cognoui
 Dominus, qui sunt eius, & discedat ab ini-
 quitate, omnis qui nominat nomen Domi-
 ni: * In magna autem domo non solum
 sunt vasa aurea, & argentea, sed & lignea
 & fictilia: & quædam quidem in hono-
 rem, quædam autem in contumeliam. *
 Si quis ergo emundauerit se ab istis, erit
 vas in honorem sanctificatum, & utile D
 Domino, ad omne opus bonum paratum.
 * Iuuenilia autem desideria fuge, sectare
 verò iustitiam, fidem, spem, charitatem, &
 pacem cum ijs, qui invocant Dominum
 de corde puro. * Stultas autem, & sine di-
 sciplina quæstiones deuota: sciens quia ge-
 nerant lites. * Seruum autem Domini non
 oportet litigare: sed mansuetum esse ad
 omnes, docibilem, patientem, * Cum mo-
 destia corripientem eos, qui resistunt veri-
 tati; nequando Deus det illis penitentiam
 ad cognoscendam veritatem, * Et respi-
 scant à diaboli laqueis, à quo captiui te-
 nentur ad ipsius voluntatem.

C A P. III.

*Prædicat homines futuros varijs inuolutos pec-
 catis, qui mulierculas seducunt veritati
 resistent: Timotheum autem hortatur, ut
 suo exemplo virtutes amplectatur, ac tole-
 rantiam in persecutionibus: & de sacrarum
 litterarum utilitate.*

HOc autem scito, quod in nouissimis
 diebus instabunt tempora periculo-
 sa: * Erunt homines seipsum amantes, cupi-
 di, elati, superbi, blasphemæ, parentibus
 non obediens, ingrati, scelesti, * Sine affe-
 ctione, sine pace, criminales, incontinen-
 tes, immites, sine benignitate, * Proditores,
 proterui, tumidi, & voluptatum amatores
 magis quam Dei: * Habentes speciem qui-
 dem pietatis, virtutem autem eius abne-
 gantes. Et hos deuota: * Ex his enim sunt,
 qui penetrant domos, & captiuas ducunt
 mulierculas oneratas peccatis, quæ du-

7 cuntur varijs desiderijs: * Semper discentes,
 & numquam ad scientiam veritatis per-
 8 uenientes. * Quemadmodum autem Ian-
 nes, & Mambres resistunt Moyfi: ita &
 hi resistunt veritati, homines corrupti
 9 mente, reprobi circa fidem, * Sed ultra non
 proficiunt: insipientia enim eorum mani-
 festa erit omnibus, sicut & illorum fuit, *
 10 Tu autem affecutus es meam doctrinam,
 institutionem, propositum, fidem, longani-
 11 mitatem, dilectionem, patientiam, * Perse-
 C cutiones, passionem: qualia mihi facta sunt
 Antiochiæ, Iconij, & Lystris: quales per-
 secutiones sustinui, & ex omnibus eripuit
 12 me Dominus. * Et omnes, qui pie volunt
 viuere in Christo Iesu, persecutionem pa-
 13 tientur. * Mali autem homines, & seducto-
 res, proficient in peius; errantes, & in er-
 14 rorem mittentes. * Tu verò permane in ijs,
 D quæ didicisti, & credita sunt tibi: sciens à
 15 quo didiceris. * Et quia ab infantia sacras
 litteras nosti, quæ te possunt instruere ad
 salutem, per fidem, quæ est in Christo Ie-
 16 su. * Omnis scriptura diuinitus inspirata,
 ut lis est ad docendum, ad arguendum, ad
 corripendum, ad erudiendum in iusticia: *
 17 Ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus
 bonum instructus.

C A P. IV.

*Timotheum per Christum iudicem obtestatur,
 ut aduersus falsos doctores, & eos, qui tales
 sibi concernunt, constanter prædicet, tole-
 rando quacumque infligatur aduersa: præ-
 dicatque suam passionem, & futurum præ-
 mium; aduocans Timotheum, eo quod à
 multis desertus sit, ab Alexandro multa
 passus: in prima sui defensione ab omnibus
 desertus fuit, sed à Domino liberatus.*

Testificor coram Deo, & Iesu Christo,
 A qui iudicaturus est viuos, & mor-
 tuos, per aduentum ipsius, & regnum eius
 2 * Prædica verbum, in ista opportune, impor-
 tune: argue, obsecra, increpa in omni pa-
 3 tientia, & doctrina. * Erit enim tempus,
 cum sanam doctrinam non sustinebunt,
 sed ad sua desideria coaceruabunt sibi ma-
 4 gistros, prurientes auribus: * Et à veritate
 quidem auditum auertent, ad fabulas au-
 5 tem conuertentur. * Tu verò vigila, in om-
 6 nibus labora, opus fac Euangelistæ, mini-
 7 sterium tuum imple. Sobrius esto. * Ego
 enim iam delibor, & tempus resolutionis
 8 meæ instat. * Bonum certamen certavi, cur-
 sum consummaui, fidem seruauit. * In reli-
 quo reposita est mihi corona iustitiæ, quam
 reddet mihi Dominus in illa die iustus iu-
 dex: non solum autem mihi, sed & ijs, qui
 diligunt aduentum eius. Festina ad me
 venire

venire cisò. * Demas enim me reliquit, diligens hoc sæculum, & abiit Thessalonicam: Crescens in Galatiam, Titus in Dalmatiam. * Lucas est mecum solus. Marcum assume, & adduc tecum: est enim mihi utilis in ministerium. * Tychicum autem mihi Ephesum. Penulam, quam reliqui Troade apud Caprum, veniens affer tecum, & libros, maxime autem membranas. * Alexander ararius, multa mala mihi ostendit: reddet illi Dominus secundum opera eius: * Quem & tu devita: valde enim resistit verbis nostris. * In prima mea defensione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt: non illis imputetur. * Dominus au-

tem mihi affuit, & confortavit me, ut per me prædicatio impleatur, & audiant omnes Gentes, & liberatus sum de ore Leonis. * Liberavit me Dominus ab omni opere malo: & saluum faciet in regnum suum coeleste, cui gloria in sæcula sæculorum. Amen. * Saluta Priscam, & Aquilam, & Onesiphori domum. * Erastus remansit Corinthi. Trophimum autem reliquit qui infirmum Mileti. * Festina ante hyemem venire. Salutant te Eubulus, & Pudens, & Linus, & Claudia, & fratres omnes. * Dominus Iesus Christus cum spiritu tuo. Gratia vobiscum. Amen.

Sup. 1. d. 16.

EPISTOLA B. PAVLI APOSTOLI AD TITUM.

C A P. I.

Facta in salutatione mentio spei vite æternæ, quæ iam manifestata est, ostendis quales debeat ordinare presbyteros, ac episcopos: & de quibusdam, qui ob varia vitia duri sunt increpandi: mundis omnia munda: quidam falso Deum negant.

Aulus servus Dei, Apostolus autem Iesu Christi secundum fidem electorum Dei, & agnitionem veritatis, quæ secundum pietatem est. * In spem vite æternæ, quam promisit, qui non mentitur, Deus, ante tempora sæcularia: * Manifestavit autem temporibus suis verbum suum in prædicatione, quæ credita est mihi secundum præceptum Salvatoris nostri Dei: * Tito dilecto filio secundum communem fidem, gratia, & pax à Deo Patre, & Christo Iesu Salvatore nostro. * Huius rei gratia reliqui te Cretæ, ut ea, quæ desunt corrigas, & constituas per civitates presbyteros, sicut & ego disposui tibi. * Si quis sine crimine est, unus uxoris vir, filios habens fideles, non in accusatione luxuriæ, aut non subditos. * Oportet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, non turpis lucri cupidum: Sed hospitalem, be-

gnum, sobrium, iustum, sanctum, continentem, * Amplectentem eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem: ut potens sit exhortari in doctrina sana, & eos, qui contradicunt, arguere. * Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, & seductores; maxime qui de circumcissione sunt: * Quos oportet redargui: qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratia. * Dixit quidam ex illis, proprius ipsorum propheta: Cretenses semper mendaces, mala bestiarum, ventres pigri. * Testimonium hoc verum est: Quam ob causam increpa illos dure, ut sani sint in fide. * Non intendentes Iudaicis fabulis, & mandatis hominum, auersantium se à veritate. * Omnia munda mundis: coinquinatis autem, & infidelibus nihil est mundum, sed inquinata sunt eorum, & mens & conscientia. * Confitentur se nosse Deum, factis autem negant: cum sint abominati, & incredibiles, & ad omne opus bonum reprobi.

Rom. 14. d.

16.

C A P. II.

Quomodo doceri debeat senes, annos, adolescentulas ac iuvenes, præbendo se omnibus vitam exemplum: & in quibus nos erudiat gratia Dei, quæ apparuit, beneficia etiam per Christum nobis exhibita ostendit.

Tu

TV autem loquere, quæ decent sanam doctrinam: * Senes, ut sobrii sint, puti-
dici, prudentes, sani in fide, in dilectione,
in patientia: * Anus similiter in habitu
sancto, non criminatrices, non multo vino
seruientes, bene docentes: * Ut pruden-
tiam doceant adolescentulas, ut viros
suos ament, filios suos diligant, * Ut pru-
dentes, castas, sobrias, domus curam ha-
bentes, benignas, subditas viris suis, ut non
blasphemetur verbum Dei. * Iuvenes simi-
liter hortare, ut sobrii sint. * In omnibus
te ipsum præbe exemplum bonorum ope-
rum, in doctrina, in integritate, in grauita-
te, * Verbum sanum, irreprehensibile: ut is,
qui ex aduerso est, vereatur, nihil habens
malum dicere de nobis. * Seruos dominis
suis subditos esse, in omnibus placentes,
non contradicentes, * Non fraudantes,
sed in omnibus fidem bonam ostendentes:
ut doctrinam Saluatoris nostri Dei ornent
in omnibus. * Apparuit enim gratia Dei
Saluatoris nostri omnibus hominibus, * Erudiens
nos, ut abnegantes impietatem, & secularia
desideria, sobrii, & iusti, & pie viuamus in
hoc sæculo, * Expectantes beatam spem, &
aduentum gloriæ magni Dei, & Saluatoris
nostri Iesu Christi: * Qui dedit semetipsum
pro nobis, ut nos redimeret ab omni ini-
quitate, & mundaret sibi populum acce-
ptabilem, sectatorem bonorum operum.
* Hæc loquere, & exhortare, & argue
cum omni imperio. Nemo te contemnat.

C A P. III.

*Ad quas virtutes suos debeat adhortari, & a
quibus vitijs dehortari: & quod a peccatis
prioribus solum Dei benignitate saluati sumus
per lauacrum regenerationis facti in spe be-
redes vite æternæ: monetque ut hæc docens*

*vanam denitet doctrinam, similiter & he-
reticos.*

Admone illos principibus, & potesta-
tibus subditos esse, dicto obedire,
ad omne opus bonum paratos esse: * Ne-
minem blasphemare, non litigiosos esse,
sed modestos, omnem ostendentes man-
suetudinem ad omnes homines. * Eramus
enim aliquando, & nos insipientes, incre-
duli, errantes, seruientes desideriis, & vo-
luptatibus varijs, in malitia, & inuidia
agentes, odibiles, odientes inuicem. * Cum
autem benignitas, & humanitas apparuit
Saluatoris nostri Dei, * Non ex operibus
iustitiæ, quæ fecimus nos, sed secundum
suam misericordiam saluos nos fecit, per
lauacrum regenerationis, & renouationis
Spiritus sancti, * Quem effudit in nos
abunde per Iesum Christum Saluatorem
nostrum: * Ut iustificati gratia ipsius,
hæredes secundum spem vitæ æternæ. *
Fidelis sermo est: & de his volo te con-
firmare: ut curent bonis operibus præse-
re, qui credunt Deo. Hæc sunt bona, &
utilia hominibus. * Stultas autem qua-
stiones, & genealogias, & contentiones, &
pugnæ legis deuitæ: sunt enim inutiles, &
vanæ. * Hæreticum hominem, post vnam,
& secundam correptionem deuitæ: *
Sciens quia subuersus est, qui eiusmodi est,
& delinquit, cum sit proprio iudicio con-
demnatus. * Cum misero ad te Artemam,
aut Tychicum, festina ad me venire Nico-
polim: ibi enim statuit hyemare. * Zenam
legisperitum, & Apollo solícite præmit-
te, ut nihil illis desit. * Discant au-
tem, & nostri bonis operibus præse-
re ad vsus necessarios, ut non sint in-
fructuosi. * Salutant te, qui mecum
sunt omnes: saluta eos, qui nos amant
in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis.
Amen,

E P I S T O L A

B. PAVLI APOSTOLI

A D P H I L E M O N E M .

Philemoni, cuius charitatem, ac fidem collaudat, Onesimum servum ipsius remisit: quem illi commendat, & eius culpam in se recipit; indicans se cupere ipsum habere, ut sibi ministraret in Evangelij predicatione.

Paulus vinculus Christi Iesu, 1
& Timotheus frater; Philemoni dilecto, & adiuto- A
ri nostro, * Et Appiae sorori 2
charissimae, & Archippo 3
commilitoni nostro, & Ecclesiae, quae in domo tua est. * Gratia vobis, & pax 3
à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias ago Deo meo, semper 4
memoriam tui faciens in orationibus meis, * Audiens charitatem tuam, & 5
fidem, quam habes in Domino Iesu, & in omnes sanctos: * Ut communica- 6
tio fidei tuae evidens fiat, in agnitione omnis operis boni, quod est in vobis in Christo Iesu. * Gaudium enim 7
magnum habui, & consolationem in charitate tua: quia viscera sanctorum requieverunt per te, frater. * Propter 8
quod multam fiduciam habens in Christo Iesu imperandi tibi, quod ad rem pertinet: * Propter charitatem magis 9
obsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem, & vinculus Iesu Christi: * Obsecro te pro meo filio, 10

11 quem genui in vinculis, Onesimo, * Cui tibi aliquando inutilis fuit, nunc 12 autem, & mihi, & tibi utilis, * Quem remisi tibi. Tu autem illum, ut mea 13 viscera, suscipe: * Quem ego volueram mecum detinere, ut pro te mihi 14 ministraret in vinculis Evangelij: * Si- ne consilio autem tuo nihil volui facere, uti ne velut ex necessitate bonum 15 tuum esset, sed voluntarium. * Forsitan enim ideò discessit ad horam à te, 16 ut æternum illum reciperes: * Iam non ut servum, sed pro servo charissimum fratrem, maxime mihi; quando autem magis tibi, & in carne, & in Domino? 17 * Si ergo habes me socium, suscipe illum sicut me: * Si autem aliquid nocuit tibi, aut debet: hoc mihi imputa. 18 Ego Paulus scripsi mea manu: ego reddam, ut non dicam tibi, quod & te ipsum mihi debes: * Ita frater. Ego te fruor in Domino: Refice viscera mea 19 in Domino. * Confidens in obedientia tua scripsi tibi: sciens, quoniam & super id, quod dico, facies. * Simul autem, & para mihi hospitium: nam spero per orationes vestras donari me vobis. * Salutat te Epaphras concaptivus 20 meus in Christo Iesu, * Marcus, Aristarchus, Demas, & Lucas, adiutores mei. * 21 Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA B. PAVLI APOSTOLI AD HEBRÆOS.

CAPUT I.

Tantum veteri testamento per Angelos dato nouum per Christum datum presertur, quantum Christus Angelis dignior est, quos origine, dominio, potentia, & honore antecellit.

Multifariam, multisque modis olim Deus loquens patribus in Prophetis: nouissime, diebus istis locutus est nobis in filio, quem constituit heredem vniuersorum, per quem fecit, & sæcula. Qui cum sit splendor gloriæ, & figura substantiæ eius, portansque omnia verbo virtutis sue, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram maiestatis in excelsis: Tanto melior Angelis effectus, quanto differentius præ illis nomen hereditauit. Cui enim dixit aliquando Angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te: Et rursum: Ego ero illi in patrem, & ipse erit mihi in filium? Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spiritus, & ministros suos flammam ignis. Ad filium autem: Thronus tuus Deus, in sæculum sæculi: virga æquitatis, virga regni tui. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem, propterea vixit te Deus, Deus tuus, oleo exultationis præ participibus tuis. Et: Tu in principio Domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cœli. Ipsi peribunt, tu autem permanebis, & omnes, ut vestimentum veterascent: Et velut amicum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient: Ad quem autem Angelorum dixit aliquando: Sede à dextris meis quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Nonne omnes sunt administratores spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capient salutis?

CAP. II.

Cum Angelicorum præceptorum transgressio dignam acceperit ultionem, multò magis ea sequetur transgressores præceptorum Christi:

si: qui per susceptam humanitatem, & cruentam minoratus est ab Angelis, & ex eo factus auctor salutis in ipsum credentium.

Propterea abundantius oportet obseruare nos ea, quæ audiuiimus, ne forte perefluamus. Si enim, qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis præuaricatio, & inobedientia accepit iustam mercedis retributionem: Quomodo nos effugiemus, si tantam neglexerimus salutem? quæ cum initium accepisset enarrari per Dominum, ab eis, qui audierunt, in nos confirmata est, Contestante Deo signis, & portentis, & varijs virtutibus, & Spiritus sancti distributionibus secundum suam voluntatem. Non enim Angelis subiecit Deus orbem terræ futurum, de quo loquimur. Testatus est autem in quodam loco quis, dicens: Quid est homo, quod memores eius, aut filius hominis, quoniam visitas eum? Minuiti eum paulo minus ab Angelis: gloria, & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum. Omnia subiecasti sub pedibus eius. In eo enim quod omnia ei subiecit, nihil dimisit non subiectum ei. Nunc autem necdum videmus omnia subiecta ei. Eum autem, qui modico quam Angeli minoratus est, videmus Iesum, propter passionem mortis, gloria & honore coronatum: ut gratia Dei, pro omnibus gustaret mortem. Decebat enim eum, propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare. Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, ex vno omnes. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens: Nuntiabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiæ laudabo te. Et iterum: Ego ero fideus in eum. Et iterum: Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Deus. Quia ergo pueri communicauerunt carni, & sanguini, & ipse similiter participauit eisdem: ut per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolum: Et liberaret eos, qui timore mortis per totam vitam obnoxij erant seruituti. Nusquam enim

Marc. 16. d. 10.

Psalm. 110. v.

Matt. 23. d. 10.

1. Cor. 15. d. 10.

Phil. 1. b. 1.

Ps. 110. c. 1.

Ps. 119. a. 1.

Isai. d. 10.

Osee 13. d. 14.

1. Cor. 15. d. 14.

enim Angelos apprehendit, sed semen
Abrahę apprehendit. † Vnde debuit per
omnia fratribus similari, ut misericors fie-
ret, & fidelis pontifex ad Deum, ut repro-
pitaret delicta populi. * In eo enim, in quo
passus est ipse, & tentatus, potens est & eis,
qui tentantur, auxiliari.

C A P. I I I

Longe excellentior est Christus, ut pote filius:
quam Moyses, qui famulus fidelis erat in do-
mo Dei: curandum igitur, ut huic in omni-
bus obtemperemus, ne in modum incredulo-
rum Iudaorum ab eius requie repellamur.

Vnde fratres sancti, vocationis coele-
stis participes, considerare Apосто-
lum, & pontificem confessionis nostrę Ie-
sum: * Qui fidelis est ei, qui fecit illum, si-
cut & Moyses in omni domo eius. * Am-
plioris enim glorię ille prę Moyse dignus
est habitus, quanto ampliorem honorem
habet domus, qui fabricauit illam, * Om-
nis namque domus fabricatur ab aliquo:
qui autem omnia creauit, Deus est. * Et
Moyse quidem fidelis erat in tota domo
eius tamquam famulus, in testimonium
eorum, quę dicenda erant: * Christus verò
tanquam filius in domo sua: quę domus
sumus nos, si fiduciam, & gloriam spei vs-
que ad finem, firmam retineamus. * Qua-
propter sicut dicit Spiritus sanctus: Hodie
si vocem eius audieritis, * Nolite obdurare
corda vestra, sicut in exacerbatione, secun-
dum diem tentationis in deserto, * Vbi ten-
tauerunt me patres vestri, probauerunt, &
viderunt opera mea. * Quadraginta annis: 10
Propter quod infensus fui generationi
huic, & dixi: Semper errant corde. Ipsi au-
tem non cognouerunt vias meas, * Sicut
iuravi in ira mea: Si introibunt in requiem
meam. * Videte fratres, ne fortę sit in ali-
quo vestrum cor malum incredulitatis, di-
cedendi a Deo viuo: * Sed adhortamini
vosmetipsos per singulos dies, donec Ho-
die cognominatur, ut non obduretur quis
ex vobis fallacia peccati. Participes enim
Christi effecti sumus: si tamen initium
substantię eius vsque ad finem firmum re-
tineamus. * Dum dicitur: Hodie si vocem
eius audieritis, nolite obdurare corda ve-
stra, quemadmodum in illa exacerbatione.
Quidam enim audientes exacerbauerunt,
sed non vniuersi, qui profecti sunt ex Æ-
gypto per Moysen. * Quibus autem infen-
sus est quadraginta annis? Nonne illis, qui
peccauerunt, quorum cadauera prostrata
sunt in deserto? Quibus autem iurauit non
introire in requiem ipsius, nisi illis, qui in-
creduli fuerunt? * Et videmus, quia non po-
tuerunt introire propter incredulitatem.

C A P. I V.

Quandoquidem Iudai ob incredulitatem non
introierunt in promissam requiem, & reli-
quum est, ut alij ingrediantur, curandum
est ne frustramur, sed credentes, in ipsam
admittamur: de vino, & efficaci Dei verbo
quod omnia conspiciat, deque eius infirmita-
te, ut nostris comparetur infirmitatibus.

Tameamus ergo ne fortę relicta polli-
citatione introeundi in requiem eius,
existimetur aliquis ex vobis deesse. * Ete-
nim & nobis nuntiatum est, quemadmo-
dum & illis: sed non profuit illis sermo au-
ditus, non admistus fidei ex ijs, quę audie-
runt. * Ingrediemur enim in requiem, qui
credidimus: quemadmodum dixit: Sicut
iuravi in ira mea: Si introibunt in requiem
meam: & quidem operibus ab institutione
mundi perfectis. * Dixit enim in quodam
loco de die septima sic: Et requieuit Deus
die septima ab omnibus operibus suis. *
Et in isto rursum: Si introibunt in requiem
meam. * Quoniam ergo superest introire
quosdam in illam, & ij, quibus prioribus
annuntiaturum est, non introierunt propter
incredulitatem. * Iterum terminat diem
quemdam, Hodie, in Dauid dicendo, post
tantum temporis, sicut supra dictum est:
Hodie si vocem eius audieritis, nolite ob-
durare corda vestra. * Nam si eis Iesus re-
quiem prestitisset, numquam de alia lo-
queretur, posthac, die. * Itaque relinquitur
sabbatismus populo Dei. * Qui enim in-
gressus est in requiem eius: etiam ipse re-
quieuit ab operibus suis, sicut a suis Deus.
Festinemus ergo ingredi in illam requiem:
ut ne in idipsum quis incidat incredulita-
tis exemplum. * Viuus est enim sermo Dei,
& efficax, & penetrabilior omni gladio an-
cipiti: & pertingens vsque ad diuisionem
animę, ac spiritus, compagum quoque, ac
medullarum, & discretor cogitationum, &
intentionum cordis: * Et non est vlla crea-
tura inuisibilis in conspectu eius: omnia
autem nuda, & aperta sunt oculis eius, ad
quem nobis sermo. * Habentes ergo ponti-
ficem magnum, qui penetrauit coelos, Ie-
sum filium Dei: teneamus confessionem. *
Non enim habemus pontificem, qui non
possit compati infirmitatibus nostris: ten-
tatum autem per omnia pro similitudine
absque peccato. * Adeamus ergo cum fidu-
cia ad thronum gratię: ut misericordiam
consequamur, & gratiam inueniamus in
auxilio opportuno.

C A P. V.

Christus debito ordine factus noster Pontifex,
propterea Patri offerens, exauditus est & di-
scens

scens ex ijs, quæ passus est obedientiam, factus est obtemperantibus causa salutis æternæ: sed reconditorum de ipso mysteriorum capaces non erant ij ad quos hic scribebat Apostolus.

*Exod. 18. 8
1.
1. Par. 16. 6.
12.
Psalm. 118. 7.
Pl. 105. 4.*

Omnis namque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in ijs, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, & sacrificia pro peccatis: * Qui condolere possit ijs, qui ignorant, & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate: * Et propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis. * Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur à Deo, tanquam Aaron. * Sic & Christus non semetipsum clarificauit, ut pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. * Quemadmodum & in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. * Qui in diebus carnis suæ preces supplicationesque ad eum, qui possit illum saluum facere à morte, cum clamore valido, & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reuerentia. * Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex ijs, quæ passus est, obedientiam: * Et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, * Appellatus à Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech. * De quo nobis grandis sermo, & interpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audiendum. * Etenim cum deberetis magistri esse propter tempus: rursus indigetis, ut vos doceamini, quæ sint elementa exordij sermonum Dei: & facti estis quibus lacte opus sit, non solido cibo. * Omnis enim, qui lactis est particeps, expertus est sermonis iulitiae: paruulus enim est. * Perfectorum autem est solidus cibis: eorum, qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni, ac mali.

C A P. V I.

Non intendit de primis fidei initijs tractare, quandoquidem rebaptizari nequeunt, qui post susceptum baptismum rursus in peccata relabuntur, immò timenda illis est æterna maledictio: consolando autem Hebræos hortatur, ut Abraham longanimitatem imitantes: reddant se participes eorum, quæ inter currendo promissæ illi Deus.

Quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem, ad perfectionem feramur, non rursus iacentes fundamentum poenitentiae ab operibus mortuis, & fidei ad Deum; * Baptismatum doctrinæ, impositionis quoque manuum, ac resurre-

ctionis mortuorum, & iudicij æterni. * Et hoc faciemus, siquidem permiserit Deus. * Impossibile est enim, eos qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum celeste, & participes facti sunt Spiritus sancti, Gustauerunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi, * Et lapsi sunt; rursus renouari ad poenitentiam, rursus crucifigentes sibi metipsis filium Dei, & ostentui habentes. * Terra enim sæpè venientem super se bibens imbrem, & generans herbam opportunam illis, à quibus colitur, accipit benedictionem à Deo. Proferens autem spinas, ac tribulos: reproba est, & maledictio proxima: cuius consummatio in combustionem. * Confidimus autem de vobis dilectissimi meliora, & viciniore salutis: tamen ita loquimur. * Non enim iniustus Deus, ut obliuiscatur operis vestri, & dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis, & ministratis. Cupimus autem vnumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem ad expletionem spei usque in finem: * Ut non segnes efficiamini, verum imitatores eorum, qui fide, & patientia hæreditauerunt promissiones. * Abraham namque promittens Deus, quoniam neminem habuit, per quem iuraret, maiorem, iuravit per semetipsum, * Dicens: Nisi benedicens benedicam te, & multiplicans multiplicabo te. * Et sic longanimiter ferens, adeptus est re-promissionem. * Homines enim maiorem sui iurant: & omnis controuersia eorum finis, ad confirmationem, est iuramentum. * In quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis hæredibus immobilitatem consilij sui, interposuit iusiurandum. * Ut per duas res immobiles, quibus impossibile est mentiri Deum, fortissimum solatium habeamus, qui confugimus ad tenendam propositam spem: * Quam sicut anchoram habemus animæ salutem, ac firmam, & incedentem usque ad interiora velaminis: * Vbi præcursor pro nobis introiit Iesus, secundum ordinem Melchisedech pontifex factus in æternum.

C A P. V I I.

Cum Melchisedech sacerdotium, ex decimarum acceptione, & benedictione Leviticum excelleret, Christi sacerdotium necessitate quadam secundum ordinem Melchisedech in perpetuum institutum, ac iuramento firmatum præcellit Leviticum, & ipsum vna cum lege euacuat.

Hic enim Melchisedech, rex Salem, sacerdos Dei summi, qui obuiavit Abraham regresso à cæde regum, & benedixit ei: * Cui & decimas omnium diuisit Abraham:

*Matth. 23. 23.
1. Pet. 1. 12.
1. Cor. 10. 2. 4.*

Gen. 22. 16.

Gen. 14. 2.

ham: primum quidem, qui interpretatur rex iustitiæ: deinde autem, & rex Salem, quod est, rex pacis, *Sine patre, sine matre, 3
sine genealogia, neque initium dierum, neque finem vitæ habens, assimilatus autem Filio Dei, manet sacerdos in perpetuum. * Inuermine autem quantus sit hic, cui & c. 4
cimas dedit de præcipuis Abraham patriarcha. * Et quidem de filiis Leui sacerdotium accipientes, mandatum habent decimas 5
sumere à populo secundum legem, id est, à fratribus suis: quamquam & ipsi exprime de lumbis Abraham. * Cuius autem genera- 6
tio non annumeratur in eis, decimas sumpsit ab Abraham, & hunc, qui habebat repromissiones benedixit. * Sine vlla autem 7
contradictione, quod minus est, à meliore benedicatur. * Et hic quidem, decimas morientes homines accipiunt: ibi autem con- 8
testatur, quia viuit. * Et (ut ita dictum sit) per Abraham, & Leui, qui decimas accepit, 9
decimatus est: * Adhuc enim in lumbis patris erat, quando obuiavit ei Melchisedech. Si ergo consummatio per sacerdotium Le- 10
uiticum erat (populus enim sub ipso legem accepit) quid adhuc necessarium fuit, secundum ordinem Melchisedech alium sur- 11
gere sacerdotem, & non secundum ordinem Aaron dici? * Translato enim sacerdotio, 12
necesse est, ut & legis translatio fiat. * In quo enim hæc dicuntur, de alia tribu est, de qua nullus altari præsto fuit. * Manife- 13
stum est enim, quod ex Iuda ortus sit Dñs noster, in qua tribu nihil de sacerdotibus Moyses locutus est. Et amplius adhuc ma- 14
nifestum est: si secundum similitudinem Melchisedech exurgat alius sacerdos, qui 15
non secundum legem mandati carnalis factus est, sed secundum virtutem vitæ insolubilis. * Contestatur enim: Quoniam tu es 16
sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Reprobatio quidem sit præcedentis mandati, propter infirmitatē eius, 17
& inutilitatem: * Nihil enim ad perfectum adduxit lex, introductio verò melioris spei, per quam proximamus ad Deum. 18
* Et quantum est non sine iureiurando (alij quidem sine iureiurando sacerdotes facti sunt) Hic autem cum iureiurando, per 19
eum, qui dixit ad illum: Iurauit Dñs, & non penitebit eum: tu es sacerdos in æternum. * In tantum melioris testamenti sponsor factus est Iesus. * Et alij quidem plures facti 20
sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere: Hic autem eo quod 21
maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotium. * Vnde & saluare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper viuens ad interpellandum pro nobis. * Talis enim decebat, ut no- 22
bis esset pontifex, sanctus, innocens, impol- 23
latus, segregatus à peccatoribus, & excel- 24
sior cœlis factus: * Qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdo- 25
tes, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi: hoc enim fecit semel, scilicet 26
ipsum offerendo. * Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes: sermo autem iurisiurandi, qui post legem est, Filium in æternum perfectum.

C A P. V I I I.

Excellentius est Christi sacerdotium Leuitico, cum ipse in dextera Patris sedeat in cœlis, & maiorum sacramentorum minister fuerit quam sacerdotes veteris legis: ostendit etiam noui testamenti necessitatem ex imperfectiōne veteris, & ex promissione Dei per Ieremiam.

Capitulum autem super ea, quæ dicuntur: Talem habemus Pontificem, qui consedit in dextera sedis magnitudinis in cœlis, * Sanctorum minister, & tabernaculi veri, quod fixit Dñs, & non homo. * Omnis enim pontifex ad offerendum munera, & hostias constituitur: vnde necesse est, & hunc habere aliquid, quod offerat: * Si ergo esset super terram, nec esset sacerdos: cum essent, qui offerrent secundum legem munera, * Qui exemplari, & vmbre deseruiunt cœlestium. Sicut responsum est Moyfi, cum consummaret tabernaculum: Vide (inquit) omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est in monte. Nunc autem melius sortitus est ministerium, quanto & melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sancitum est. * Nam si illud prius culpa vacasset: non utique secundi locus inquireretur. * Viruperas enim eos dicit: Ecce dies venient, dicit Dominus: & consummabo super domum Israel, & super domum Iuda, testamentum nouum: * Non secundum testamentum, quod feci patribus eorum, in die, qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de terra Egypti: quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo, & ego neglexi eos, dicit Dominus: * Quia hoc est testamentum, quod disponam domui Israel post dies illos, dicit Dominus: Dando leges meas in mentem eorum, & in corde eorum superscribam eas & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum. * Et non docebit vnusquisq; proximum suum, & vnusquisq; fratrem suum, dicens: Cognosce Dñm: quoniam omnes scient me à minore vsque ad maiorem eorum: * Quia propitius ero iniquitatibus eorum, & peccatorum eorum iam non memorabor. * Dicendo autem nouum, veterauit prius. Quod autem antiquatur, & senescit, propè interitum est.

Deut. 18. 2.
1. 14. 2. 4.

Leu. 16. 23

Exod. 25. 40.
44. 7. 6. 40

1. 1. 2. 1.

1. 1. 2. 1.

1. 1. 2. 1.

Ecce venio, ut faciam, Deus, voluntatem tuam: aufert primum, ut sequens statuatur. * In qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Iesu Christi semel. * Cuius quidem sacerdos pręstus est quotidie ministrans, & eadem sæpę offerens hostias, quę numquam possunt auferre peccata. * Hic autem vnam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei, * De cetero expectans, donec ponantur inimici eius scabellum pedum eius. * Vna enim oblatione, consummauit in sempiternum sanctificatos. * Contestatur autem nos & Spiritus sanctus. Postquę enim dixit: Hoc autem testamentum, quod testabor ad illos post dies illos dicit Dñs, Dando leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum superscribam eas. * Et peccatorum, & iniquitatum eorum iam nõ recordabor amplius. * Vbi autem horum remissionem non est oblatio pro peccato. * Habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, * Quam initiavit nobis viam nouam, & viuentem per velamen, id est, carnem suam, Et facerem magnum super domum Dei: * Accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, & abluti corpus aqua munda, * Teneamus speciei nostre confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est, qui repromisit) * Et confideremus inuicem in prouocationem charitatis, & bonorum operum: * Non deserentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes, & tanto magis quanto videritis appropinquantem diem. * Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia, * Terribilis autem quędam expectatio iudicij, & ignis amulatio, quę consumptura est aduersarios. Irritam quis faciens legem Moyse, sine vlla miseratione duobus vel tribus testibus moritur: Quato magis putatis deteriora mereri supplicia, qui filium Dei conculcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratię contumeliam fecerit? * Scimus enim qui dixit: Mihi vindicta, & ego retribuam. Et iterum: Quia iudicabit Dñs populum suum. * Horrendum est incidere in manus Dei viuentis. * Rememoramini autem pristinos dies, in quibus illuminati, magnum certamen sustinistis passionum: * Et in altero quidem, opprobrijs, & tribulationibus spectaculum facti in altero autem, socij taliter conuersantium effecti. * Nam & vincitis compassi estis, & rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis, cognoscentes vos habere me-

liorem, & manentem substantiam. * Nolite itaque amittere confidentiam vestram, quę magnam habet remunerationem. * Patientia enim vobis necessaria est: ut voluntatem Dei facientes, reportetis promissionem. * Adhuc enim modicum aliquantulum, qui venturus est, veniet, & non tardabit. * Iustus autem meus ex fide viuuit: quod si subtraxerit se, non placebit animę inextinguibile. * Nos autem non sumus subtractionis filij in perditionem, sed fidei in acquisitionem animę.

C A P. XI.

Fidem magnificę commendat ex actis patrum, à mundi exordio usque ad David, ac Prophetas: & in uniuersum quanta patrari, ac passi sint per fidem: nec tamen plenam adhuc acceperunt retributionem.

Et autem fides sperandarum substantiarum, argumentum non apparentiũ. * In hac enim testimoniũ consecuti sunt fenes. * Fide intelligimus aptata esse scula verbo Dei, ut ex inuisibilibus visibilia fierent. * Fide plurimam hostiam Abel, quam Cain, obtulit Deo, per quam testimonium consecutus est esse iustus, testimoniũ perhibente muneribus eius Deo; & per illam defunctus adhuc loquitur. * Fide Henoch translatus est, ne videret mortem, & non inueniebatur, quia transtulit illum Deus: ante translationem enim testimonium habuit placuisse Deo. * Sine fide autem impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum, quia est, & inquirentibus se remunerator sit. * Fide Noe, responso accepto de ijs, quę adhuc non videbantur, metuens aptauit arcam in salutem domus sue, per quam damnauit mundum: & iustitię, quę per fidem est, heres est iustitius. Fide qui vocatur Abraham obediuit in locum exire, quem accepturus erat in hereditatem: & exiit, nesciens quo iret. * Fide demoratus est in Terra repromissionis, tanquam in aliena, in casulis habitando, cum Isaac, & Iacob cohæredibus repromissionis eiusdem. * Expectabat enim fundamenta habentem ciuitatem: cuius artifex, & conditor Deus. Fide & ipsa Sara sterilis virtutem in conceptionem feminis accepit, etiam præter tempus ætatis: quoniam fidem credidit esse eum, qui reprobum miserat. * Propter quod & ab vno orti sunt (& hoc emortuo) tanquam sydera cœli in multitudinem, & sicut arena, quę est ad oram maris, innumerabilis. * Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, non acceptis repromissionibus, sed à longe eas aspicientes, & saluantes, & cõfidentes, quia peregrini,

Pl. 109. a. 2.
1. Cor. 15.
4. 13.

1er. 31. f. 31
capt. 8. c. 6.

Sept. 6. a. 4.

Deut. 17. b.
6.
Matt. 18. b.
16.
10. 8. c. 17.
1. Cor. 13. a.
7.
Deut. 13. c.
15.
Rom. 13. d.
25.

Heb. 2. 8. 7.
Rom. 1. 12.
17.
Gal. 3. b. 12.

Gen. 1. 8. 1.
Gen. 4. 8. 4.
Matt. 13. d.
16.
Gen. 5. c. 16
Eccl. 44. c.
16.

Gen. 6. c. 17.
Eccl. 44. c.
17.

Gen. 15. a. 3

Gen. 17. c.
19.

& hospites sunt super terram. * Qui enim 14
hæc dicunt, significant se patriam inquire-
re. Et si quidem ipsius meminissent de qua 15
exierunt, habebant utique tempus reuer-
tendi. * Nunc autem meliorem appetunt, 16
id est, cælestem. Ideo non confunditur D
Deus vocari Deus eorum: parauit enim il-
lis ciuitatem. Fide obtulit Abraham Isaac, 17
cum tentaretur, & vnigenitum offerebat,
qui susceperat repromissiones: * Ad quem 18
dictum est: Quia in Isaac vocabitur tibi se-
men: * Arbitrans quia & a mortuis suscita- 19
re potens est Deus: vnde eum, & in parabo-
lam accepit. * Fide & de futuris benedixit 20
Isaac, Iacob, & Esau. * Fide Iacob, moriens, 21
singulos filiorum Ioseph benedixit: & ado-
rauit fastigium virgæ eius. * Fide Ioseph, 22
moriens, de profectione filiorum Israel me-
moratus est, & de ossibus suis mandauit. *
Fide Moyses, natus, occultatus est mensi- 23
bus tribus a parentibus suis, eo quod vi-
dissent elegantem infantem, & non timue-
runt regis edictum. * Fide Moyses grandis 24
factus negauit se esse filium filiz Pharaon-
is, * Magis eligens affligi cum populo Dei, 25
quàm temporalis peccati habere iucundi-
tatem, * Maiores diuitias æstimans thesau- 26
ro Ægyptiorum, improprium Christi: as-
piciebat enim in remunerationem. * Fide 27
reliquit Ægyptum non veritus animositatem
regis: inuisibilem enim tanquam vi-
dens sustinuit. * Fide celebrauit Pascha, & 28
sanguinis effusionem: ne qui vastabat pri-
mitiua, tangeret eos. * Fide transferunt Ma- 29
re rubrum tanquam per aridam terram: F
quod experti Ægyptij, deuorati sunt. * Fide 30
muri Iericho corruerunt, circuitu dierum
septem. * Fide Rahab meretrix non periit 31
cum incredulis: excipiens exploratores cu
pace. * Et quid adhuc dicam? Deficiet enim 32
me tempus enarrantem de Gedeon, Barac,
Samson, Iephthæ, David, Samuel, & Prophe-
tis: * Qui per fidem vicerunt regna, operati 33
sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones,
obcurauerunt ora leonum, * Extinxerunt 34
impetum ignis, effugerunt aciem gladij, cõ-
ualuerunt de infirmitate, sortes facti sunt
in bello, castra verterunt exterorum: * Ac- 35
ceperunt mulieres de resurrectione mor-
tuos suos. Alij autem dissentii sunt, non sus-
cipientes redemptionem, vt meliorem in-
uenirent resurrectionem. * Alij verò ludi- 36
bria, & verbera experti, in super & vincula,
& carceres: * Lapidati sunt, lecti sunt, ten- 37
tati sunt, in occisione gladij mortui sunt,
circuierunt in melotis, in pellibus capri-
nis, egentes, angustiiati, afflicti: * Quibus di- 38
gnus non erat mundus: in solitudinibus er-
rantes, in montibus, & speluncis, & in ca-
uernis terre. * Et hi omnes testimonio fidei 39

probat, non acceperunt repromissionem, *
Deo pro nobis melius aliquid prouidente,
vt non sine nobis consummarentur.

C A P. XII.

*Priscorum immo Christi exemplo inducit ad
tolerandas viriliter afflictiones, renouans à
peccatis: & ex noui testamenti super vetus
excellens deterret ab inobedientia, ne ma-
iora quam Iudæi pati cogamur supplicia.*

I Deoque & nos tantam habentes impo-
sitam nubem testium, deponentes om-
ne pondus, & circumstantes nos peccatum,
per patientiam curramus ad propositum
nobis certamen: * Aspicientes in auctorem
fidei, & consummatorem Iesum, qui pro-
posito sibi gaudio sustinuit crucem, confu-
sione contempta, atq; in dextera sedis Dei
sedet. * Recogitate enim eum, qui talem su-
stinuit a peccatoribus aduersum semetip-
sum contradictionem: vt ne fatigemini,
animis vestris deficientes. * Nondum enim
vsq; ad sanguinem resististis, aduersus pec-
catum repugnantes: * Et obliti estis conso-
lationis, quæ vobis tanquam filiis loquitur,
dicens: Fili mi, noli negligere disciplinam
Dñi: neque fatigeris, dum ab eo argueris. *
Quem enim diligit Dñs, castigat, flagellat
autem omnem filium, quem recipit. In di-
sciplina perseuerate. Tanquam filiis vobis
offert se Deus: quis enim filius, quem non
corripit pater? * Quod si extra disciplinam
estis, cuius participes facti sunt omnes: er-
go adulteri, & non filij estis. Deinde patres
quidẽ carnis nostræ, eruditores habuimus,
& reuerbamur ut eos: non multò magis ob-
temperabimus Patri spiritui, & viuemus? *
Et illi quidem in tempore paucorum die-
rum, secundum voluntatem suam erudie-
bant nos: hic autem ad id, quod vult est in
recipiendo sanctificationem eius. * Omnis
autem disciplina, in præsentem quidem vide-
tur non esse gaudij, sed meroris: postea au-
tem fructum pacatissimum exercitatis per
eam reddet iustitiæ. * Propter quod, remis-
sas manus, & soluta genua, erigite, * Et gres-
sus rectos facite pedibus vestris: vt nõ clau-
dicans quis erret, magis autem sanetur. Pa-
cem sequimini cum omnibus, & sanctimo-
niam, sine qua nemo videbit Deum: * Con-
templantes ne quis deficiat gratiæ Dei: ne qua
radix amaritudinis sursum germinans im-
pediat, & per illam inquinentur multi. Ne
quis fornicator, aut profanus, vt Esau: qui
propter vnã escam vendidit primitiua sua.
Scitote enim, quoniam & postea cupiens
hereditare benedictionem, reprobatus est:
non enim inuenit poenitentia locum, quã-
quam cum lacrymis inquisisset eam. * Non

Rom. 8. 1.
Coloss. 3. b.
Ephes. 4. e.
1. Petr. 1. a.
1. & 4. b. 1.

Prov. 2. b.
11.
Apoc. 1. d.
10.

Rom. 12. b.
1.

Gen. 25. d.
11.
Gen. 27. f.
18.
Exod. 16. b.
4. c. 10. a.
24.

enim

enim accessistis ad tractabilem montem, & accensibilem ignem, & turbinem, & caliginem, & procellam, * Et tubæ sonum, & 19 vocem verborum, quam qui audierunt, excusauerunt se, ne eis fieret verbum. * Non 20 enim portabunt, quod dicebatur: Et si bestia tetigerit montem, lapidabitur. * Et ita 21 terribile erat, quod videbatur. Moyses dixit: Exterritus sum, & tremebundus. * Sed 22 accessistis ad Sion montem, & ciuitatem Dei viuientis: Ierusalem coelestem, & multorum millium Angelorum frequentiam, * Et Ecclesiam primitiuorum, qui conscripti 23 sunt in coelis, & iudicem omnium Deum, & spiritus iustorum perfectorum, * Et testamenti noui mediatorem Iesum, & sanguinis asperfonem melius loquentem quā Abel. * Videte, ne recuseris loquentem. Si 25 enim illi non effugerunt, recusantes eum, G qui super terram loquebatur: multo magis nos, qui de coelis loquentem nobis auertimus. * Cuius vox mouit terram tunc: nunc 26 autem repromittit, dicens: Adhuc semel, & ego mouebo non solum terram, sed & coelum. * Quod autem, Adhuc semel, dicitur: 27 clarat mobilium translationem, tanquam factorum, vt maneant ea, quæ sunt immobilia. Itaque regnum immobile suscipiens. 28 tes, habemus gratiam: per quam seruiamus placentes Deo, cum metu, & reuerentia. * Etenim Deus noster ignis consumens est. 29

C A P. XIII.

Ad varias hortatur virtutes, iubens cauere ab extranea doctrina, ac memoriam veteris, nonique testamenti, & subinde monens, vt prepositis obtemperent: erat vs pro se precantur, idem vicissim pro illis agens, additis mutuis salutationibus.

Charitas fraternitatis maneat in vobis. 1 * Et hospitalitatem nolite obliuisci, A per hanc enim latuerunt quidam, Angelis 2 hospitio receptis. * Mementote victorum, 3 tanquam simul victi: & laborantium, tanquam & ipsi in corpore morantes. * Honorable connubium in omnibus, & thorus immaculatus. Fornicatores enim, & adulteros iudicabit Deus. * Sint mores sine au-

ritia, contenti presentibus: ipse enim dixit: 6 Non te deferam, neque derelinquam: * Ita vt confidenter dicamus: Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. Mementote prepositorum vestrorum, 7 qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conuersationis, imitami. 8 ni fidem. * Iesus Christus heri, & hodie ipse & in sæcula. * Doctrinis variis, & peregrinis nolite abduci. Optimum est enim gratia stabilire cor, non elcisi: quæ non profuerunt ambulanti in eis. * Habemus altare, de quo edere non habent potestatem, 10 qui tabernaculo deseruiunt. * Quorum enim animalium inferitur sanguis pro peccato in Sancta per pontificem, horum cor 12 pora cremantur extra castra. * Propter C quod & Iesus, vt sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus 13 est. * Exeamus igitur ad eum extra castra, 14 improprium eius portantem. * Non enim habemus hic manentem ciuitatem, sed futuram inquirimus. * Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo, id est, fructum laborum contentium nomini 16 eius. * Beneficentia autem, & communio- nis nolite obliuisci: talibus enim hostijs 17 promeretur Deus. * Obedite prepositis vestris, & subiaceat eis. Ipsi enim peruigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri, vt cum gaudio hoc faciant, & non gementes: hoc enim non expedit vobis. * 18 Orate pro nobis: confidimus enim, quia D bonam conscientiam habemus in omnibus benè volentes conuersari. * Amplius autem deprecor vos hoc facere, quo celerius restituat vobis. * Deus autem pacis, qui eduxit de mortuis pastorem magnum ouium, in sanguine testamenti æterni, Dominum nostrum Iesum Christum. * Apet vos in omni bono, vt faciatis eius voluntatem: faciens in vobis, quod placeat coram se per Iesum Christum: cui est gloria in 22 sæcula sæculorum. Amen. * Rogo autem vos fratres, vt sufferatis verbum solatij. Et 23 enim per paucis scripsi vobis. * Cognoscite fratrem nostrum Timotheum dimissum: cum quo (si celerius venerit) videbo vos. * 24 Salutate omnes propositos vestros, & omnes sanctos. Salutant vos de Italia fratres. * 25 Gratia cum omnibus vobis. Amen.

Ios. 1. 1. 1.

Ps. 117. 2. 4.

Leu. 16. 7.

Mich. 1. 4.

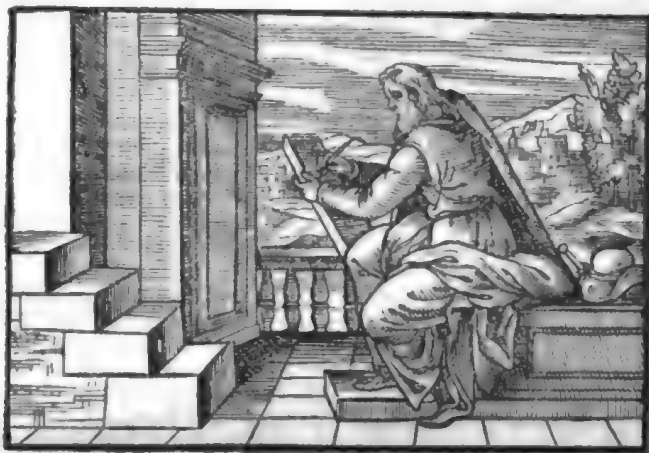
Isod. 4. 8.

Agg. 1. 3. 7.

Deut. 4. 8.

Rom. 12. 1. 11. 1. Petr. 4. 8. Gen. 18. 2. 3. & 19. 3. 2.

EPISTOLA CATHOLICA BEATI IACOBI APOSTOLI.

C A P V T I.

Docet temptationum utilitatem, & sapientiam à Deo cum confidentia postulandam: Deus tentator non est, aut auctor peccati, sed ab eo procedit omnis bona donatio: hortatur ut ad audiendum veloces, ad loquendum verò, & ad iram tardi sint: nec satis est veritatem audire nisi illa opere compleatur: subdit etiam quam sit vera, & immaculata religio.

Rom. 1. 8. 7.

Matt. 7. 8.
7. & 18. c. 33
Marc. 11. c.
24.
Luc. 11. b. 9.
Iob. 14. b.
11. & 16. c.
f. 14.

Iacobus Dei, & Domini nostri Iesu Christi servus, duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutem. * Omne gaudium existimate fratres mei, cum in tentationes varias incideritis: * Scientes, quod probatio fidei vestræ patientiam operatur. * Patientia autem opus perfectum habet: ut sitis perfecti, & integri, in nullo deficientes. * Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, & non improperat: & dabitur ei. * Postulet autem in fide nihil hæsitans: qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui à vento movetur, & circumfertur. * Non ergo æstimet homo ille, quod accipiat aliquid à Domino. * Vir duplex animo, inconstans

9 est in omnibus vijs suis. * Glorietur autem
10 frater humilis in exaltatione sua, * Diues
autem in humilitate sua, quoniam sicut
11 flos fœni transibit. * Exortus est enim sol
cum ardore, & arefecit fœnum, & flos eius
decidit, & decor vultus eius deperijt: ita &
12 diues in itineribus suis marcescet. * Beatus vir, qui fuffert tentationem, quoniam
cum probatus fuerit, accipiet coronam
vitæ, quam repromisit Deus diligentibus
13 se. * Nemo cum tentatur, dicat, quoniam à
Deo tentatur: Deus enim intentator malorum
14 est: ipse autem neminem tentat. * Vnusquisque verò tentatur à concupiscentia
15 sua abstractus, & illectus. * Deinde
concupiscentia cum conceperit, parit peccatum
16 cum fuerit, generat mortem. * Nolite itaque
17 errare fratres mei dilectissimi. Omne datum optimum, & omne donum perfectum
desursum est, descendens à Patre lumininum,
apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. * Voluntarie
enim genuit nos verbo veritatis, ut firmus
19 initium aliquod creaturæ eius. * Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis
20 homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. *
21 Ira enim viri Iustitiam Dei non operatur. * Propter quod abijcientes omnem immunditiam, & abundantiam malitiæ, in man-

Eccli. 14. c.
18.
If. 40. b. 6.
1. Petr. 1. d.
24.
Iob. 6. c. 17

Prov. 17. a.
17.

manfuetudine fufcipite inftitum verbum ,
quod poteft faluare animas vefttras. * Efto-
te autem factores verbi ; & non auditores
tantum , fallentes vofmetipfos . * Quia fi
quis auditor eft verbi , & non factor : hic
comparabitur viro confideranti vultum
natiuitatis fuæ in Speculo . * Confiderauit
enim fe , & abiit , & ftatim oblitus eft qualis
fuerit . * Qui autem perpexerit in legem
perfectam libertatis , & permanferit in ea ,
non auditor obliuiofus factus , fed factor
operis : hic beatus in facto fuo erit . * Si quis
autem putat fe religiofum efle , non refræ-
nans linguam fuam , fed deducens cor
fuum , huius vana eft religio . Religio mun-
da , & immaculata apud Deum , & Patrem ,
hæc eft : Vifitare pupillos , & viduas in tri-
bulatione eorum , & immaculatum fe cu-
ftod re ab hoc feculo .

C A P. I I.

*Monet ne perfonarum refpectu inuoluantur : qui
enim unicuique legis præceptum transgredi-
tur , legis transgreffor eft : horreatur ut ope-
ribus mifericordie incumbant , oftendens , quod
homo per opera iustificatur : nam fides fine
operibus mortua eft .*

FRATRES MEI , nolite in perfonarum ac-
ceptione habere fidem Domini no-
ftri Iefu Chrifti gloriæ . * Etenim fi in-
troierit in conuentum vefttrum vir au-
reum annulum habens in vefte candida ,
introierit autem , & pauper in fordido
habitu , * Et intendatis in eum , qui indu-
tus eft vefte præclara , & dixeritis ei :
Tu fede hic benè : pauperi autem dica-
tis : Tu fta illic : aut fede fub fcebbello
pedum meorum : * Nonne iudicatis apud
vofmetipfos , & facti eftis iudices cogita-
tionum iniquarum ? * Audite fratres mei
dilectiffimi , nonne Deus elegit pauperes
in hoc mundo , diuites in fide , & hære-
des regni , quod repromiffit Deus diligen-
tibus fe ? * Vos autem exhonoraftis pau-
perem . Nonne diuites per potentiam op-
primunt vos , & ipfi trahunt vos ad iudi-
cia ? * Nonne ipfi blafphemant bonum
nomen , quod inuocatum eft fuper vos ?
* Si tamen legem perficitis regalem fe-
cundum fcripturas : Diliges proximum
tuum ficut teipfum : benè facitis . * Si
autem perfonas accipitis , peccatum ope-
ramini , redarguti à lege quali transgreffo-
res . * Quicumque autem totam legem
feruauerit , offendat autem in vno , fa-
ctus eft omnium reus . * Qui enim di-
xit , Non moechaberis , dixit & Non

occides . Quod fi non moechaberis , oc-
cides autem , factus es transgreffor legis .
* Sic loquimini , & fic facite , ficue per
legem libertatis incipientes iudicari . *
C Iudicium enim fine mifericordia illi , qui
non fecit mifericordiam : Superexaltat
autem mifericordia iudicium . * Quid
proderit fratres mei , fi fidem quis di-
cat fe habere , opera autem non habeat ?
Numquid poterit fides faluare eum : *
Si autem frater , & foror nudi fint , &
indigeant victu quotidiano . * Dicit au-
tem aliquis ex vobis illis : Ite in pace ,
calefacimini & saturamini : non dederi-
tis autem eis , quæ neceffaria funt cor-
pori , quid proderit ? * Sic & fides , fi
non habeat opera , mortua eft in femet-
ipfa . * Sed dicit quis : Tu fidem habes ,
& ego opera habeo , oftende mihi fidem
tuam fine operibus : & ego oftendam ti-
bi ex operibus fidem meam . * Tu cre-
dis , quoniam vnus eft Deus : Benè fa-
cis , & dæmones credunt , & contremi-
fcunt . * Vis autem fcire , o homo ina-
nis , quoniam fides fine operibus mortua
eft ? * Abraham pater noster , nonne ex
operibus iustificatus eft , offerens Ifaac
filium fuum fuper altare ? * Vides quo-
niam fides cooperabatur operibus illius :
& ex operibus fides consummata eft . *
Et fuppleta eft Scriptura , dicens : Cre-
didit Abraham Deo , & reputatum eft
illi ad iuftitiam , & amicus Dei appella-
tus eft . * Videris quoniam ex operibus
iustificatur homo , & non ex fide tan-
tum ? * Similiter & Rahab meretrix ,
nonne ex operibus iustificata eft , fufci-
piens nuntios , & alia via eijiciens ? * Si-
cut enim corpus fine fpiritu mortuum eft ,
ita & fides fine operibus mortua eft .

C A P. I I I.

*Lingua mala recenset , quam difficillimum
eft rectè gubernare : fubditque differen-
tiam inter fapiensiam terrenam , & ca-
leſtem .*

NOLITE plures magiftri fieri fratres
mei , fcientes quoniam inanis iudi-
cium fumitis . * In multis enim offendi-
mus omnes . Si quis in verbo non offen-
dit : hic perfectus eft vir . Poteft etiam
fratrum circumducere totum corpus . * Si
autem equis fræna in ora mittimus ad
conſentiendum nobis , & omne corpus
illorum circumferimus . * Ecce & naues ,
cum magnoz ſint , & à ventis validis
minentur , circumferuntur à modico eu-

Qqq 4 ber-

bernaculo ubi impetus dirigentis voluerit. * Ita & lingua modicum quidem membrum est, & magna exaltat. Ecce quantus ignis quam magnam syluam incendit. * Et lingua ignis est, vniuersitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, & inflamat rotam natiuitatis nostræ, inflammata à gehenna. * Omnis enim natura bestiarum, & volucrum, & serpentium, & cœterorum domantur, & domita sunt à natura humana: * Linguam autem nullus hominum domare potest: inquietum malum, plena veneno mortifero. * In ipsa benedicimus Deum, & Patrem: & in ipsa maledicimus homines, qui ad similitudinem Dei facti sunt. * Ex ipso ore procedit benedictio, & maledictio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri. * Numquid fons de eodem foramine emanat dulcem, & amaram aquam? * Numquid potest, fratres mei, ficus vuas facere, aut vitis ficus? Sic neque falsa dulcem potest facere aquam. * Quis sapiens, & disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conuersatione operationem suam in mansuetudine sapientiae. * Quod si zelum amarum habetis, & contentiones sint in cordibus vestris: nolite gloriari, & mendaces esse aduersus veritatem. * Non est enim ista sapientia desursum descendens; sed terrena, animalis diabolica. * Vbi enim zelus, & contentio: ibi inconstantia, & omne opus prauum. * Quæ autem desursum est sapientia, primum quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, suadibilis, bonis consentiens, plena misericordia, & fructibus bonis, non iudicans, sine simulatione. * Fructus autem iustitiæ, in pace seminatur, facientibus pacem.

C A P. I V.

Concupiscentijs non est obsequendum, sed diabolo resistendum, & Deo appropinquandum, mutuaque dilectioni studendum, rebus incertis diuina providentia commissa.

VNde bella, & lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscentijs vestris, quæ militant in membris vestris? * Concupiscitis, & non habetis: occiditis, & zelatis: & non potestis adipisci: litigatis, & belligeratis, & non habetis, propter quod non postulatis. * Petit, & non accipit: eo quod malè petat: ut

in concupiscentijs vestris infumatis: * **A**dulteri, nescitis quia amicitia huius mundi inimica est Dei? Quicumque ergo voluerit amicus esse sæculi huius, inimicus Dei constituitur. * **A**n putatis, quia inaniter scriptura dicat: Ad inuidiam concupiscit spiritus, qui habitat in vobis? * Maiorem autem dat gratiam. Propter quod dicit: Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. * Subditi ergo estote Deo: resistite autem diabolo: & fugiet à vobis. * Appropinquate Deo, & appropinquabit vobis. Emundate manus, peccatores: & purificate corda, duplices animo. * Miseri estote, & lugete, & plorate: risus vester in luctum conuertatur, & gaudium in moerorem. * Humiliamini in conspectu Domini, & exaltabit vos. * Nolite detrahare alterutrum fratres. Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem suum, detrahit legi, & iudicat legem. Si autem iudicas legem: non es factor legis, sed iudex. * Unus est legislator, & iudex, qui potest perdere, & liberare. * Tu autem quis es, qui iudicas proximum? **E**cce nunc, qui dicitis: Hodie, aut crastino ibimus in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus: * Qui ignoratis quid erit in crastino. * Quæ est enim vita vestra? vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur. Pro eo, ut dicatis: Si Dominus voluerit; & : Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud. * Nunc autem exultatis in superbis vestris. Omnis exultatio talis, maligna est. * Scienti igitur bonum facere, & non facienti, peccatum est illi.

C A P. V.

Diuitibus pauperum oppressoribus grauem comminatur ultionem, pauperes vero ad longanimitatem hortatur: iuramentum sugiendum, & infirmi à presbyteris oleo ungendi, ac peccata iniuriam confitenda: quam efficax sit iusti oratio: errantes ad veritatem suam reducendi.

AGite nunc diuites, plorate ululantes in miserijs vestris, quæ aduenient vobis. * Diuitiæ vestræ putrefactæ sunt: & vestimenta vestra à tineis comesta sunt. * Aurum & argentum vestrum æruginauit: & ærugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in nouissimis diebus. * Ecce merces

Pro. 14. 6.
14.

1. Petr. 1. 12.

Rom. 14. 8.

ces operariorum, qui messuerunt regiones vestras, quæ fraudata est à vobis, clamat: & clamor eorum in aures Domini Sabaoth introiit. * Epulati estis super terram, & in luxurijs enutristis corda vestra, in die occisionis. * Addixistis, & occidistis iustum, & non restitit vobis. * Patientes igitur estote fratres, usque ad aduentum Domini. Ecce agricola expectat preciosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat tempus, & serotinum. * Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam aduentus Domini appropinquauit. * Nolite ingemiscere fratres in alterutrum, ut non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit. * Exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris, & patientiæ, Prophetas: qui locuti sunt in nomine Domini. * Ecce beatificamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam Iob audistis, & finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, & C miserator. * Ante omnia autem fratres mei nolite iurare, neque per

terram, neque aliud quodcumque iuramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub iudicio decidatis. * Tristatur aliquis vestrum? oret: Equo animo est? psallat. * Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: * Et oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei. * Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro inuicem, ut saluemini: multum enim valet deprecatio iusti assidua. * Elias homo erat similis nobis passibilis: & oratione orauit, ut non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. * Et rursum orauit: & coelum dedit pluuiam, & terra dedit fructum suum. * Fratres mei, si quis ex vobis errauerit à veritate, & conuerterit quis eum: * Scire debet, quoniam qui conueriti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, saluabit animam eius à morte, & operiet multitudinem peccatorum.

1. Reg. 17.8.
Luc. 4.25

Matth. 5.6.
14

EPISTOLA B. PETRI APOSTOLI P R I M A.

C A P. I.

Gratias Deo agit de vocatione ad fidem, & vitam eternam, qua tamen per multas tribulationes acquiritur, de qua Propheta vaticinati sunt: hortatur eos ad vitam mundiciem, ut qui Christi sanguine redempti sunt.

*Cont. ad
Ep. ad Rom.*

Petrus Apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis Ponti, Galatiae, Cappadociae, Asiae, & Bithyniae, * Secundum praescientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & asperionem sanguinis Iesu Christi: Gratia vobis, & pax multiplicetur. * Benedictus Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem viuam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, * In hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conseruatam in coelis in vobis. * Qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo. * In quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in varijs tentationibus: * Vt probatio vestrae fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem,

& gloriam, & honorem in reuelatione Iesu Christi: * Quem cum non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis in laetitia inenarrabili, & glorificata: * Reportantes finem fidei vestrae, salutem animarum. * De qua salute exquisierunt, atque scrutati sunt prophetae, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt: * Scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: praenuntians eas, quae in Christo sunt passionis, & posteriores glorias: * Quibus reuelatum est, quia non sibi metipsis, vobis autem ministrabant ea, quae nunc nuntiata sunt vobis per eos, qui euangelizauerunt vobis, Spiritu sancto misso de coelo, in quem descendunt Angeli prospicere. Propter quod succincti lumbos mentis vestrae, sobrii perrecte sperate in eam, quae offertur vobis, gratiam. in reuelationem Iesu Christi: * Quasi filij obedientiae, non configurati prioribus ignorantiae vestrae desideriis: * Sed secundum eum, qui vocauit vos, Sanctum: & ipsi in omni conuersatione sancti sitis: * Quoniam scriptum est: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. * Et si patrem inuocatis eum, qui sine acceptione personarum iudicat secundum vniuscuiusque opus, in timore incolatus vestri tempore conuersamini. *

*Leu. 11. 2.
44. & 19. 2.
1. & 10. 2.*

Solca-

Scientes quod non corruptibilibus auro, 18
vel argento redempti estis de vana vestra
conuersatione paternę traditionis: Sed pre- 19
tioso sanguine quasi agni immaculati Chri-
sti, & incontaminati: * Pręcogniti qui- 20
dem ante mundi constitutionem, manife-
stati autem nouissimis temporibus pro-
pter vos, * Qui per ipsum fideles estis in 21
Deo, qui suscitauit eum a mortuis, &
dedit ei gloriam, vt fides vestra, & spes
esset in Deo: * Animas vestras castifica- 22
tes in obedientia charitatis, in fraterni-
tatis amore, simplici ex corde inuicem
diligite attentius: * Renati non ex femi- 23
ne corruptibili, sed incorruptibili per
verbum Dei viui, & permanentis in
ęternum. * Quia omnis caro, vt scē- 24
dem: & omnis gloria eius tanquam flos
foeni: exaruit fœnum, & flos eius deci-
dit. * Verbum autem Domini manet in 25
ęternum, hoc est autem verbum, quod
euangelizatum est in vos.

C A P. II.

*Exclusa omni sitione, regenerati ad Christum
lapidum viuum accedant credentes, qui
sunt genus electum, cum prius essent populus
abiectus: hortatur vt tanquam peregrini ab
omnibus mundanis abstineant, superiori-
bus obtemperant, afflictionesque ad Christi
imitationem ferant.*

DEponentes igitur omnem malitiam, 1
& omnem dolum, & simulationes, A
inuidias, & omnes detractiones. * Sicut 2
modo geniti infantes, rationabile, sine
dolo lac concupiscite; vt in eo crescatis
in salutem: * Si tamen gustatis, quoniam 3
dulcis est Dominus. * Ad quem acceden- 4
tes lapidem viuum, ab hominibus qui-
dem reprobatum, a Deo autem electum,
& honorificatum: * Et ipsi tanquam la- 5
pides viui superędificamini, domus spi-
ritualis, sacerdotum sanctum, offerre
spirituales hostias, acceptabiles Deo per
Iesum Christum. * Propter quod conti- 6
net Scriptura: Ecce pono in Sion lapidem B
summum angularem, electum, pretio-
sum: & qui crediderit in eum, non con-
fundetur. * Vobis igitur honor credenti- 7
bus: non credentibus autem, lapis quem
reprobauerunt ędificantes, hic factus est
in petra sculpi. * Et lapis offensionis, & 8
petra scandali, his qui offendunt verbo,
nec credunt in quo, & positi sunt. * Vos 9
autem genus electum, regale sacerdotium,
gens sancta, populus acquisitionis: vt C
virtutes annuntietis eius, qui de tenebris
vos vocauit in admirabile lumen suum. *

10 Qui aliquando non populus, nunc autem
populus Dei: qui non consecuti misericor-
diam, nunc autem misericordiam conse-
11 cuti. * Charissimi, obsecro vos tanquam
aduenas, & peregrinos abstinere vos a
carnalibus desideriis, quę militant aduer-
12 sus animam. * Conuersationem vestram
intergentes habentes bonam: vt in eo,
quod detrectant de vobis tanquam de ma-
lefactoribus, ex bonis operibus vos con-
siderantes, glorificent Deum in die visi-
13 tationis. * Subiecti igitur estote omni
humana creaturę propter Deum: siue
14 regi, quasi excellenti; * Siue ducibus,
tamquam ab eo missis ad vindictam male-
factorum, laudem verò bonorum: *
15 Quia sic est voluntas Dei, vt benefacien-
tes obmutescere facietis imprudentium
16 hominum ignorantiam: Quasi liberi, &
non quasi velamen habentes malitię li-
17 bertatem, sed sicut serui Dei. * Omnes
honorate: fraternitatem diligite: Deum
18 timete: Regem honorificate. * Serui sub-
diti estote in omni timore dominis, non
tantum bonis, & modestis, sed etiam
19 dyscolis. * Hęc est enim gratia, si pro-
pter Dei conscientiam sustinet quis tristi-
20 tias, patiens iniultu. * Quę enim est
gloria, si peccantes, & colaphizati sus-
fertis; Sed si bene facientes patienter su-
21 stinetis; hęc est gratia apud Deum. *
In hoc enim vocati estis: quia & Christus
passus est pro nobis, vobis relinquens
22 exemplum. vt sequamini vestigia eius. *
Qui peccatum non fecit, nec inuentus est
23 dolus in ore eius: * Qui cum maledice-
retur non maledicebat: cum patere-
tur, non comminabatur: tradebat au-
24 tem iudicanti se iniultu: * Qui peccata
nostra ipse pertulit in corpore suo super li-
gnum: vt peccatis mortui, iustitię viva-
25 mus: cuius liuore sanati estis. * Eratis
enim sicut oues errantes, sed conuersi estis
nunc ad pastorem, & episcopum anima-
rum vestrarum.

C A P. III.

*De mutua inter coniuges conuersatione, &
mulierum ornatu: hortatur ad varias vir-
tutes, usque Christi exemplo ferant ad-
uersa: & quod per Baptismum saluamur
in similitudinem eorum, qui in arca Noę
saluabantur.*

Similiter & mulieres subditę sint viris
A suis: vt & si qui non credunt verbo,
per mulierum conuersationem sine yer-
2 bo lucrifiant, * Considerantes in timore
3 callam conuersationem vestram. * Qua-
sum

Deut. 10. d.
17.
Rom. 1. g.
11.
Galat. 1. b.
6.
1. Cor. 6. d.
10. & 7. d.
21.
Hebr. 9. d.
13.
1. Io. 1. b. g.
Apoc. 1. b. f.
Isa. 40. b. b.
Eccl. 1. 14. c.
8.
Ier. 1. b. 10.

Rom. 11. b. 1.

Rom. 12. c.
10.
Eph. 6. a. f.
Colos. 1. d.
21.
Tit. 2. c. g.

Ier. 21. c. g.
1. Io. 1. b. f.
Isa. 51. b. 1.

Rom. 9. b. 4
Eph. 4. c. 11
Colos. 1. b. 8.
Hebr. 11. a.
14.

1. Io. 19. d. 16.
Rom. 9. g.
31.
1. Io. 1. 17. d.
21.
Matt. 21. d.
41.
Act. 4. b. 11.
1. Io. 3. c. 14.
Osee 1. d.
31.
Rom. 9. c.
25.
Rom. 11. d.
14.
Gal. 5. c. 16.

rum non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti veltimentorum cultus: * Sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti, & modesti spiritus, qui est in conspectu Dei locuples. * Sic enim aliquando, & sanctæ mulieres, sperantes in Deo, ornabant se, subiectæ proprijs viris. * Sicut Sara obediebat Abraham, dominum eum vocans: cuius estis filix beneficientes, & non pertinentes ullam perturbationem. * Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori vasculo muliebri impartientes honorem, tanquam & coheredibus gratiæ vitæ: ut non impediatur orationes vestre. * In fine autem, omnes vnanimes, compatiētes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles: * Non reddentes malum pro malo, nec maledictio, sed è contrario benedicentes: quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hereditate possideatis. * Qui enim vult vitam diligere, & dies videre bonos, coercet linguam suam à malo, & labia eius ne loquantur dolum. * Declinet à malo, & faciat bonum: inquirat pacem, & sequatur eam: * Quia oculi Domini super iustos, & aures eius in preces eorum: Vultus autem Domini super facientes mala. * Et quis est, qui vobis noceat, si boni æmulatores fueritis? * Sed & si quid patimini propter iustitiam, beati. Timorem autem eorum ne timueritis, & non conturbemini. * Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris, parati semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea, quæ in vobis est, spe. * Sed cum modestia, & timore, conscientiam habentes bonam: ut in eo, quod detrahunt vobis, confundantur, qui calumniantur vestram bonam in Christo conuersionem. * Melius est enim beneficientes (si voluntas Dei velit) pati, quam malefacientes. * Quia et Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustis, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu. * In quo, & his, qui in carcere erant, spiritibus veniens prædicavit: * Qui increduli fuerant aliquando quando expectabant Dei patientiam in diebus Noe, eum fabricaretur arca: in qua pauci, idest octo animæ saluæ factæ sunt per aquam: * Quod & vos nunc similis formæ saluos facit baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientie bonæ interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi, * Qui est in dextera Dei, deglutiens mortem, ut vitæ æter-

næ hæredes efficeremur: profectus in celum, subiectis sibi Angelis, & potestatibus, & virtutibus.

C A P. I V.

Christi morte redemptos hortatur, ut pergant præterita denotare peccata; incumbentes orationibus, ac mutua dilectioni, semper omnia in Dei gloriam referentes, & gaudentes, si propter Christum pati oporteat.

CHRISTO igitur passo in carne, & vos eadem cogitatione armamini, quia qui passus est in carne, desijt à peccatis: * Ut iam non desiderijs hominum, sed voluntate Dei, quod reliquum est in carne viuat temporis. * Sufficit enim præteritum tempus ad voluntatem Gentium consummandam, his qui ambulauerunt in luxurijs, desiderijs, vinolentijs, comestationibus, potationibus, & illicitis idolorum cultibus. * In quo admirantur non concurrentibus vobis in eandem luxuriæ confusionem, blasphemantes. * Qui reddent rationem ei, qui paratus est iudicare viuos & mortuos. * Propter hoc enim & mortuis euangelizatum est: ut iudicentur quidem secundum homines in carne, viuant autem secundum Deum in Spiritu. * Omnium autem finis appropinquauit. Estote itaque prudentes, & vigilate in orationibus. * Ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorum. * Hospitales inuicem sine murmuratione. * Vnusquisque, sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei. * Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tanquam ex virtute, quam administrat Deus: ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum: cui est gloria, & imperium in sæcula sæculorum: Amen. * Charissimi, nolite peregrinari in seruire, qui ad tentationem vobis sit, quasi noui aliquid vobis contingat: * Sed communicantes Christi passionibus gaudete, ut & in reuelatione gloriæ eius gaudeatis exultantes. * Si exprobramini in nomine Christi: beati eritis: quoniam quod est honoris, gloriæ, & virtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super vos requiescit. * Nemo autem vestrum patiat, ut homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor. * Si autem ut Christianus, non erubescat: glorificet autem Deum in isto nomine, * Quoniam tempus est, ut incipiat iudicium à domo Dei: Si

Eph. 4. ca. 2.

Præf. 10. b.
Rom. 12. d.
Heb. 13. a. 1
Phil. 2. b.
Rom. 12. b.
1. Cor. 4. a.

Si autem primum à nobis : quis finis eorum, qui non credunt Dei Euangelio? * Et si iustus vix saluabitur, impius & peccator ubi parebunt? * Itaque & hi, qui pariuntur secundum voluntatem Dei, fidei Creatori commendent animas suas in benefactis.

C A P. V.

Seniores orat, ut verbo, & exemplo pascant gregem Dei, iuniores autem illis subditi sint: hortatur omnes, ut sese demittant, divina curatores se tradentes, & in sobrietate, ac fide diabolo resistentes.

Seniores ergo, qui in vobis sunt, obsecro, consentior & testis Christi passionum: qui & eius, quæ in futuro reuelanda est, gloriæ communicator: * Pascite, qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontaneè secundum Deum: neque turpis lucris gratia, sed voluntariè: * Neque ut dominantes in clerus, sed forma facti gregis ex animo. * Et cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilem gloriæ coro-

nam. * Similiter adolescentes subditis esto-
te senioribus. Omnes autem inuicem humilitatem insinuate, quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. * Humiliamini igitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis: Omnem sollicitudinem vestram proijcientes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis. * Sobrii estote, & vigilate: quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circumcui, querens quem deuoret: * Cui resistite fortes in fide: scientes eandem passionem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitati fieri. * Deus autem omnis gratiæ, qui vocavit nos in æternam suam gloriam in Christo Iesu, modicum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. * Ipsi gloria, & imperium in sæcula sæculorum. Amen. * Per Silvanum fidelem fratrem vobis, ut arbitror, breuiter Scripsi: obsecrans & contestans, hanc esse veram gratiam Dei, in qua statis. * Salutat vos Ecclesia, quæ est in Babylone coelecta, & Marcus filius meus. * Salutate inuicem in osculo sancto. Gratia vobis omnibus, qui estis in Christo Iesu.

Rom. 12, c.
10.
Iac. 4, c. 10.
Ps. 14, d. 11.
Mat. 6, d. 11.
Luc. 12, c.
124

EPISTOLA B. PETRI APOSTOLI SECUNDA.

C A P. V I.

Hortatur ut memores maximorum, quæ à Deo acceperunt donorum, per varias scandant viuites, ut sic introitus in regnum Domini illis ministraretur: dicitque se breui moriturum, & suæ doctrinæ certitudinem ostendit ex Christo doctore, quem & vox Patris, & Prophetæ commendauerunt.

Imon Petrus, seruus & Apostolus Iesu Christi ihs, qui corqualem nobiscum sortiti sunt fidem in iustitia Dei nostri, & Saluatoris Iesu Christi. * Gratia vobis, & pax adimpleatur in cognitione Dei, & Christi Iesu Domini nostri: * Quomodo omnia nobis diuinæ virtutis suæ, quæ ad vitam, & pietatem donata sunt, per cognitionem eius, qui vocavit nos propria gloria & virtute, * Per quem maxima, & pre-

tiosa nobis promissa donauit: ut per hæc efficiamini diuinæ consortes naturæ: fugientes eius, quæ in mundo est, concupiscentiæ corruptionem. * Vos autem curam omnem subinferentes, ministrare in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam, * In scientia autem abstinentiam, in abstinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem, * In pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis charitatem. * Hæc enim si vobiscum adsint, & superent; non vacuos, nec sine fructu vos constituent in Domini nostri Iesu Christi cognitione. * Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, & manu tentans, obliuionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum. * Quapropter fratres magis satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis: hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. * Sic enim abundan-

ter ministrabitur vobis introitus in æter-
num regnum Domini nostri, & Salvatoris
Iesu Christi. * Propter quod incipiam
vos semper commonere de his: & quidem
scientes, & confirmatos vos in præsentī
veritate. * Iustum autem arbitror quam-
diu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos
in commonitione: * Certus quod velox
est depositio tabernaculi mei, secundum
quod & Dominus noster Iesus Christus si-
gnificavit mihi. * Dabo autem operam, &
frequenter habere vos post obitum meum,
ut horum memoriam faciatis. * Non enim
doctas fabulas secuti, notam fecimus vo-
bis Domini nostri Iesu Christi virtutem,
& præsentiam: sed speculatores facti illius
magnitudinis, * Accipiens enim a Deo Pa-
tre honorem, & gloriam, voce delapsa ad
eum huiuscemodi à magnifica gloria: Hic
est Filius meus dilectus, in quo mihi com-
placui, ipsum audite. * Et hanc vocem nos
audiuimus de coelo allatam, cum essemus
cum ipso in monte sancto. * Et habemus
firmiorem propheticum sermonem: cui
benefacitis attendentes, quasi lucernæ lu-
centi in caliginoso loco, donec dies eluce-
scat, & lucifer oriatur in cordibus vestris.
Hoc primum intelligentes, quod omnis
prophetia Scripturæ propria interpreta-
tione non sit. * Non enim voluntate hu-
mana allata est aliquando prophetia: sed
Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti
Dei homines.

C A P. I.

*Pseudopropheta multos seducunt, verum acci-
ter puniuntur, sicut de malis. Alium est tem-
pus diluvij, & de Sodomitis: prosequitur
autem pravae mores bonum, quod admodum
effusus dicit in libidinem.*

FVerunt verò pseudoprophetae in populo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces, qui introducent sectas perditionis, & eum, qui emittit eos, Dominum negant, superducentes sibi celerem perditionem. * Et multi sequemur eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur: * Et in avaritiis fictis verbis de vobis negotiabuntur: quibus iudicium iam olim non cessat, & perditio eorum non dormitat. * Si enim Deus Angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus inferni detraxit, & in tartarum tradidit cruciandos, in iudicium reservari. * Et originali mundo non pepercit, sed octauum Noe iusticie praconem custodiuit, diluvium mundo impiorum inducens. Et civitates Sodomorum, & Gomorrhiorum in cinerem redi-

B gens, euerfione damnauit: exemplum eorum, qui impie acturi sunt, ponens: * Et iustum Lot oppreffum à nefandorum iniuria, ac luxuriosa conuerfatione eripuit. *
 8 Afpectu enim, & auditu iuftus erat, habitans apud eos, qui de die in diem animam iuftam iniquis operibus cruciabant. Nonne Dominus pios de tentatione eripere: iniquos verò in diem iudicij referuare cruciandos. * Magis autem eos, qui poft carnem in concupifcentia immunditiæ ambulant, dominationemque contemnunt, audaces, fibi placentes, feftas non metuunt introducere blafphemantes. * Vbi Angeli fortitudine, & virtute cum fint maiores, non portant aduerfum fe execrabile iudicium. * Hi verò velut irrationabilia pecora, naturaliter in captionem, & in perniciem in his, quæ ignorant blafphemantes in corruptione fua peribunt, * Percipientes mercedem iniuftitiæ, voluptatem exiftimantes diei delicias: coinquinationes, & maculæ delicijs affluentes, in conuiuijs fuis luxuriantes vobifcum, * Oculos habentes plenos adulterij, & ineffabilis delicti. Pellicientes animas inftabiles, cor exercitatum anafiria habentes, maledictionis filij. * Derelinquentes rectam viam errauerunt, fecuti viam Balaam ex Bolor, qui mercedem iniquitatis amauit. * Correctionem verò habuit fuæ vefaniæ: subiugale mutum animal, hominis voce loquens, prohibuit prophetæ infipientiam. *
 17 Hi funt fontes fine aqua, & nebulæ turbinibus exagitatae, quibus caligo tenebrarum referuatur. * Superba enim vanitatis eloquentes, pelliciunt in defiderijs carnis luxuriæ eos, qui paululum effugiunt, qui in errore conuerfantur: * Libertatem illis promittentes, cum ipfi ferui fint corruptionis: à quo enim quis fuperatus eft, huius & feruus eft. * Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione Domini noftri, & Saluatoris Iefu Chrifti, his rurfus implicati fuperantur: facta funt eis posteriora deteriora prioribus: * Melius enim erat illis non cognofcere viam iuftitiæ, quam poft agnitionem, retrofum conuerfi ab eo, quod illis traditum eft, fandum mandatum. * Contigit enim eis illud veri prouerbij: Canis reuerfus ad fnum vomitum, & Sus lota in volutabro luti.

C A P V T I I I.

Propter quosdam illusores secundum Dominum
adventum negantes, astruit futuram con-
dempnationem, cum brevis, & infirmo
Dominus adveniat: ad cuius adventum
monet

1011. E 19.
1. C 2. 1. 1.
17.

10. 11. 2019

2. **Training:** The training program should be designed to meet the needs of the participants and should include a variety of activities, such as lectures, case studies, and role playing.

Nov. 12, 6
 71.
 Ind. 12, 14

10.3. d. 24.
 Rom. 16. c.
 10.
 Heb. 6. a. 1.
 Matt. 23. 0-
 45.

From 1881
12.

Feb 4, 1961
Ind. 6, 6

Gen 7. b. 1.
Gen. 19. b.
16

monet, ut se preparant, laudans Pauli scripta, quae indocti depravant.

Hanc ecce vobis, charissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram excitō in commōitione sinceram mentem: * Ut memores sitis eorum, quae prae-
xi, verborum a sanctis Prophetis, & Apostolorum vestrorum, praeceptorum Domini, & Saluatoris. * Hoc primum scientes, quod venient in nouissimis diebus in deceptione illusores, iuxta proprias concupiscentias ambulantes, * Dicentes: Vbi est promissio, aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturae. * Latet enim eos hoc volentes, quod coeli erant prius, & terra, de aqua, & per aquam consistens Dei verbo, * Per quae, ille tunc mundus aqua inundatus perijt: * Coeli autem, qui nunc sunt, & terra, eodem verbo repositi sunt, igni reservati in diem iudicii, & perditionis impiorum hominum. * Vnum verò hoc non lateat vos, charissimi; quia vnus dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies vnus. * Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad penitentiam re-

uertere. * Adueniet autem dies Domini, vt fur: in quo coeli magno impetu transient, elementa verò calore soluentur, terra autem, & quae in ipsa sunt opera exurentur. * Cum igitur haec omnia dissoluenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conuersionibus, & pietatibus, * Expectantes & properantes in aduentum Domini, per quem coeli ardentes soluentur, & elementa ignis ardore tabescent? * Nouos verò coelos, & nouam terram secundum promissa ipsis expectamus, in quibus iustitia habitat. * Propter quod charissimi haec expectantes, satagite immaculati, & inuolati ei inueniri in pace. * Et Domini nostri longanimitatem, salutem arbitramini: sicut & charissimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis. * Sicut & in omnibus epistolis; loquens in eis de his: in quibus sunt quaedam difficultates intellectu, quae indocti, & instabiles depravant, sicut & ceteras Scripturas, ad suam ipsorum perditionem. * Vos igitur fratres praescientes custodite: ne insipientium errore traducti excidatis a propria firmitate. * Crescite verò in gratia, & in cognitione Domini nostri, & Saluatoris Iesu Christi. Ipsi gloria & nunc, in diem aeternitatis. Amen.

1. The. 1. 10.
Apoc. 1. 8.
3. & 16. 1.
15.
Isaia 66. 2.
17. & 66. 8.
11.
Apoc. 11. 2.
Rom. 9. 1.
4.

E P I S T O L A B. IOANNIS APOSTOLI P R I M A.

CAPVT PRIMVM.

Ioannes quod de Christo vidit, & auduit alij annuntiat, ut una cum ipso societur Deo & Christo eius filio, cuius sanguine hominum peccata mundantur: porro qui se peccasse negat, Deum mendacem facit.

Quod fuit ab initio, quod audi-
uimus, quod vidimus ocu-
lis nostris, quod perspexi-
mus, & manus nostræ con-
trectauerunt de verbo vitæ

* Et vita manifestata est, & vidimus, & testamur, & annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, & apparuit nobis: * Quod vidimus, & audi-
uimus, annuntiamus vobis, ut & vos societatem habeatis nobiscum, & socie-
tas nostra sit cum Patre, & cum Filio eius Iesu Christo. * Et hæc scribimus vobis, ut gaudeatis, & gaudium vestrum sit plenum. * Et hæc est annuntiatio, quam audi-
uimus ab eo, & annuntiamus vobis: quoniam Deus lux est, & tenebræ in eo non sunt ullæ. * Si dixerimus, quoniam societatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus, mentimur, & veritatem non facimus. * Si autem in luce am-
bulamus, sicut & ipse est in luce: socie-
tatem habemus ad inuicem, & sanguis Iesu Christi, Filij eius, emundat nos

ab omni peccato. * Si dixerimus, quoniam
D peccatum non habemus; ipsi nos seduci-
mus, & veritas in nobis non est. * Si con-
fiteamur peccata nostra; fidelis est, & ius-
tus, ut remittat nobis peccata nostra, &
emundet nos ab omni iniquitate. * Si dixe-
rimus, quoniam non peccauimus; men-
daces facimus eum, & verbum eius non
est in nobis.

C A P . I I .

*Iesus Christus aduocatus noster est apud Pa-
trem, & propitiatio pro peccatis totius mun-
di: obseruatione autem mandatorum Dei
comprobatur vera Dei notitia, ac dile-
ctio: quod sit verus, ac novum manda-
tum: quis sit in luce, & in tenebris: va-
rijs scribit acerbis, reuocans à mundi di-
lectione, & ab hæreticis, ac momentis, ut se-
mel acceptæ fidei adhæreant, sequentes do-
ctrinam Spiritus sancti.*

Filioli mei, hæc scribo vobis, ut non
peccetis. Sed & si quis peccauerit,
aduocatum habemus apud Patrem, Ie-
sum Christum iustum: * Et ipse est pro-
pitiatio pro peccatis nostris; non pro no-
stris autem tantum, sed etiam pro totius
mundi. * Et in hoc scimus, quoniam co-
gnouimus eum, si mandata eius obserue-
mus. * Qui dicit se nosse eum, & man-
data

1o. 8. b. 11.
Heb. 9. 14.
1. Petr. 1. 4.
19.
Apoc. 1. b.
1.
1. Reg. 2. 47
1. Par. 6. g.
16.
Prou. 10. b.
2.
Eccl. 7. c. 11

data eius non custodit, mendax est, & in hoc veritas non est. * Qui autem seruat verbum eius, verè in hoc charitas Dei perfecta est: & in hoc scimus, quoniam in ipso sumus: * Qui dicit in se ipso manere, debet, sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. * Charissimi, non mandatum nouum scribo vobis, sed mandatum vetus, quod habuistis ab initio: Mandatum vetus, est verbum quod audistis: * Iterum mandatum nouum scribo vobis, quod verum est, & in ipso, & in vobis: quia tenebræ transierunt, & verum lumen iam lucet. * Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in tenebris est vsque adhuc. * Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scandalum in eo non est. * Qui autem odit fratrem suum, in tenebris est, & in tenebris ambulat, & nescit quo eat: quia tenebræ obcauerunt oculos eius. * Scribo vobis, filioli, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen eius. * Scribo vobis patres, quoniam cognouistis eum, qui ab initio est. Scribo vobis adolescentes, quoniam vicistis malignum. * Scribo vobis infantes, quoniam cognouistis patrem. Scribo vobis iuuenes, quoniam fortes estis, & verbum Dei manet in vobis, & vicistis malignum. * Nolite diligere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo: * Quoniam omne, quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ: quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. * Et mundus transiit, & concupiscentia eius. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum. * Filioli, nouissima hora est: & sicut audistis quia Antichristus venit, & nunc Antichristi multi facti sunt: vnde scimus, quia nouissima hora est. * Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis; nam, si fuissent ex nobis, permansissent vti quæ nobiscum: sed vt manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis. * Sed vos vnctionem habetis à Sancto, & nostis omnia. * Non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem, sed quasi scientibus eam: & quoniam omne mendacium ex veritate non est. * Quis est mendax, nisi is, qui negat, quoniam Iesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem, & Filium. * Omnis, qui negat Filium, nec Patrem habet: qui confiteretur Filium, & Deum patrem habet. * Vos quod audistis ab initio, ipse vobis permaneat: Si in vobis permanferit, quod audistis ab initio, & vos in Filio, & Patre manebitis. * Et hæc est repromissio, quam ipse pollicitus est nobis, vitam æternam. * Hæc scripsi vobis

27 de his, qui seducunt vos. * Et vos vnctionem quam accepistis ab eo, maneat in vobis. Et non necesse habetis, vt aliquis doceat vos: sed sicut vnctio eius docet vos de omnibus, & verum est, & non est mendacium. Et sicut docuit vos: manete in eo. * Et nunc filioli manete in eo: vt cum apparuerit, habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in aduentu eius. * Si scitis, quoniam iustus est, scitote quoniam, & omnis, qui facit iusticiam, ex ipso natus est.

C A P. I I I.

De Dei erga nos charitate, & quomodo distinguantur, qui ex Deo sunt, & qui ex diabolo: de dilectione, & odio fratrum: qui mentis puritate, & fide in Christum quidquam à Deo petis, impetras.

Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, vt filij Dei nominemur, & simus, Propter hoc mundus non nouit nos: quia non nouit eum. * Charissimi, nunc filij Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam videbimus eum sicui est. * Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est. * Omnis qui facit peccatum, & iniquitatem facit: & peccatum est iniquitas. * Et scitis, quia ille apparuit, vt peccata nostra tolleret: & peccatum in eo non est. * Omnis, qui in eo manet, non peccat: & omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognouit eum. * Filioli, nemo vos seducat. Qui facit iusticiam, iustus est: sicut & ille iustus est. * Qui facit peccatum, ex diabolo est: quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, vt dissoluat opera diaboli. * Omnis, qui natus est ex Deo, peccatum non facit: quoniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est. * In hoc manifesti sunt filij Dei, & filij diaboli. Omnis qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum: * Quoniam hæc est annuntiatio, quam audistis ab initio, vt diligatis alterutrum. * Non sicut Cain, qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum. Et propter quod occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant, fratrem autem eius iusta. * Nolite mirari fratres, si odit vos mundus. * Nos scimus, quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte: * Omnis qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in semetipso manentem. * In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam

1. Petr. 1. d. 11.

1. Petr. 1. d. 11.

1. Petr. 1. d. 11. & 1. Petr. 1. d. 11. Gen 4. b. d.

1. Petr. 1. d. 11.

1. Petr. 1. d. 11.

pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere. * Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauferit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo? * Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere, & veritate. **D** *In hoc cognoscimus, quoniam ex veritate sumus: & in conspectu eius suadebimus corda nostra. * Quoniam si reprehenderit nos, cor nostrum: maior est Deus corde nostro, et nouit omnia. * Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum: * Et quidquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea, quae sunt placita coram eo, facimus. * Et hoc est mandatum eius: Ut credamus in nomine Filij eius Iesu Christi: & diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. * Et qui seruat mandata eius, in illo manet, & ipse in eo: & in hoc scimus, quoniam manet in nobis de Spiritu, quem dedit nobis.*

C A P. I V.

Qui spiritus ex Deo sint, & qui non: cum Deus suum nos dilectione praeuenit, dato pro nobis Filio suo, debemus & nos Deum, ac proximum diligere: perfecta autem charitas foras mittit timorem.

Charissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint: quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum. * In hoc cognoscitur spiritus Dei: omnis spiritus, qui confiteretur Iesum Christum in carne venisse, ex Deo est: * Et omnis spiritus, qui soluit Iesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis, quoniam venit, & nunc iam in mundo est. * Vos ex Deo estis filioli, & vicitis eum, quoniam maior est, qui in vobis est, quam qui in mundo. * Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. * Nos ex Deo sumus. Qui nouit Deum, audit nos: qui est ex Deo, non audit nos: in hoc cognoscimus spiritum veritatis, & spiritum erroris. * Charissimi, diligamus nos inuicem: quia charitas ex Deo est. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. * Qui non diligit, non nouit Deum, quoniam Deus charitas est. * In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam Filium suum vnigenitum misit Deus in mundum, ut viuamus per eum. * In hoc est charitas: non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, & misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. Charissimi, si sic Deus dilexit nos: & nos debe-

mus alterutrum diligere. * Deum nemo vidit vnquam. Si diligamus inuicem, Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta est. * In hoc cognoscimus, quoniam in eo manemus, & ipse in nobis: quoniam de Spiritu suo dedit nobis. * Et nos vidimus, & testificamur, quoniam Pater misit Filium suum Saluatorem mundi. * Quisquis confessus fuerit, quoniam Iesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. * Et nos cognouimus, & credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus Charitas est: & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo. * In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die iudicii: quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. * Timor non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem: quoniam timor poenam habet, qui autem timet, non est perfectus in charitate. * Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. * Si quis dixerit, quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum, quem videt, Deum, quem non videt, quomodo potest diligere? * Et hoc mandatum habemus a Deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

C A P. V.

De natis ex Deo, utraque erga ipsum charitas: fides mundum vincit: 1705 in terra resplendet Christum verum hominem, & tres in caelo verum Dei filium, in quem credens habet vitam aeternam: de peccato ad mortem, & non ad mortem.

Omnis qui credit, quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Et omnis qui diligit eum, qui genuit, diligit & eum, qui natus est ex eo. * In hoc cognoscimus, quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus, & mandata eius faciamus. * Haec est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus: & mandata eius grauiam non sunt. * Quoniam omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: & haec est victoria, quae vincit mundum, fides nostra. * Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei? * Hic est, qui venit per aquam, & sanguinem, Iesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua, & sanguine. Et Spiritus est, qui testificatur, quoniam Christus est veritas. * Quoniam tres sunt, qui testimonium dant in coelo, Pater Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres vnum sunt. * Et tres sunt, qui testimonium dant in terra: Spiritus, & aqua, & sanguis: & hi tres vnum sunt. * Si testimonium hominum accipimus, testimonium

Ioc. 1. c. 17.

Matt. 21. 2.

10. 6. d. 19.

10. 7. d. 1.

10. 17. d. 14.

10. 15. d. 13.

Ioc. 1. c. 18.
1. Tim. 4. c. 19.Ioc. 4. d. 14.
& 15. d. 15.
Eph. 1. c. 10.

10. 8. f. 47.

10. 1. d. 10.

1. Cor. 12.
17.

nium Dei maius est : quoniam hoc est testi-
 monium Dei, quod maius est. quoniam
 testificatus est de Filio suo. * Qui credit in
 Filium Dei, habet testimonium Dei in se. C
 Qui non credit Filio, mendacem facit eum :
 quia non credit in testimonium, quod tes-
 tificatus est Deus de Filio suo. * Et hoc est
 testimonium, quoniam vitam eternam de-
 dit nobis Deus. Et hæc vita in Filio eius
 est. * Qui habet Filium, habet vitam :
 qui non habet Filium, vitam non habet. *
 Hæc scribo vobis : vt sciatis, quoniam vi-
 tam habetis eternam, qui creditis in nomi-
 ne Filij Dei. * Et hæc est fiducia, quam
 habemus ad eum : Quia quodcumque
 petierimus secundum voluntatem eius,
 audit nos. * Et scimus, quia audit nos,
 quidquid petierimus : scimus quoniam

habemus petitiones, quas postulamus
 ab eo. * Qui scit fratrem suum pec-
 care peccatum non ad mortem, petat,
 & dabitur ei vita peccanti non ad mor-
 tem. Est peccatum ad mortem, non pro
 illo dico, vt roget quis. * Omnis ini-
 quitas, peccatum est : & est peccatum
 ad mortem. * Scimus, quia omnis,
 qui natus est ex Deo, non peccat : sed
 generatio Dei conseruat eum, & ma-
 lignus non tangit eum. * Scimus quo-
 niam ex Deo sumus : & mundus totus in
 maligno positus est. * Et scimus, quo-
 niam Filius Dei venit, & dedit nobis tes-
 tum, vt cognoscamus verum Deum, &
 simus in vero Filio eius. Hic est verus
 Deus, & vita æterna. * Filijoli, custodite
 vos à simulacris. Amen.

Luc. 14. 8
 97.

EPISTOLA BEATI IOANNIS APOSTOLI II.

Electa hanc eiusque filios in charitate, & fide confirmat, ne ab hæreticis seducantur: idque paucis; cetera seruamus donec ad eos veniat.

Senior Electæ dominæ, & natis eius, quos ego diligo in veritate, & non ego solus, sed & omnes, qui cognouerunt veritatem, Propter veritatem, quæ permanet in nobis, & nobiscum erit in æternum. * Sit vobiscum gratia, misericordia, pax à Deo patre, & à Christo Iesu Filio Patris, in veritate, & charitate. * Gaudius sum valde, quoniam inueni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accepimus à Patre. * Et nunc rogo te domina, non tanquam mandatum nouum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, ut diligamus alterutrum. * Et hæc est charitas, ut ambulemus secundum manda-

ta eius. Hoc est enim mandatum, ut quemadmodum audisti ab initio, in eo ambuletis: * Quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non confitentur Iesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, & Antichristus. * Videte vosmetipsos, ne perdatis, quæ operati estis: sed ut mercedem plenam accipiat. * Omnis, qui recedit, & non permanet in doctrina Christi, Deum non habet: qui permanet in doctrina, hic & Patrem, & Filium habet. * Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec A V E ei dixeritis. * Qui enim dicit illi A V E, communicat operibus eius malignis. * Plura habens vobis scribere, nolui per chartam, & atramentum: spero enim me futurum apud vos, & os ad os loqui: ut gaudium vestrum plenum sit. * Salutant te filij sororis tuæ Electæ.

EPISTOLA BEATI IOANNIS APOSTOLI TERTIA.

Gaium collaudat, quod in veritate ambulat, & peregrinos humane excipiat: subdens de Diotropho calumnijs, & inhumanitate, ac Demetrio optimum perhibens testimonium, subiungens se illum breui inuisurum.

Senior Gaio charissimo, quem ego diligo in veritate. * Charissime, de omnibus orationem facio prosperè te ingredi, & valere, sicut prosperè agit anima tua. * Ga-

nus sum valde venientibus fratribus, & testimonium perhibentibus veritati tuæ, sicut tu in veritate ambulas. * Maiorem horum non habeo gratiam, quam ut audiam filios meos in veritate ambulare. * Charissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, & hoc in peregrinos. * Qui testimonium reddiderunt charitati tuæ in conspectu Ecclesiæ: quos, benefaciens, deduces dignè Deo. * Pro nomine enim eius profecti sunt, nihil, accipientes à Gentibus. * Nos ergo debemus suscipere huiusmodi, ut cooperatores simus veritatis. * Scripsissem forsitan Eccle-

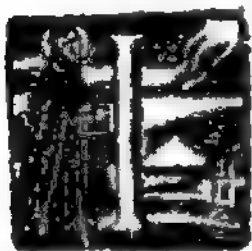
Ecclesiæ: sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrophes, non recipit nos. * Propter hoc si venero, commonebo eius opera, quæ facit, verbis malignis garriens in nos: & quasi non ei ista sufficiant: neque ipse suscipit fratres; & eos, qui suscipiunt, prohibet, & de Ecclesia eicit. * Charissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui beneficit, ex Deo est: qui malefacis, non D-

1 a vidit Deum. * Demetrio testimonium redditur ab omnibus, & ab ipsa veritate, sed & nos testimonium perhibemus: & nosti quoniam testimonium nostrum verum est. * Multa habui tibi scribere: sed nolui per atramentum, & calamum scribere tibi. * Spero autem protinus te videre, & os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

EPISTOLA CATHOLICA B E A T I I V D Æ A P O S T O L I.

Monet, ut firmi sint in tradita semel fide aduersus insurgentes impios, ac lasciuos, subdems de horum supplicio in modum Iudeorum, ac Sodomorum: nam & hi nullum veriti, effrande seruntur in omnem carnis concupiscentiam, quos diuersis rebus comparat: & istos ad Enoch, ac Apostolorum de illis varicinia renocat.

IVDAS Iesu Christi seruus, frater autem Iacobi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Iesu conseruatis, & vocatis. * Misericordia vobis, & pax, & charitas adimpleatur. * Charissimi, omnem sollicitudinem faciens

scribendi vobis de vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecans supercertari semel traditæ sanctis fidei. * Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc iudicium) impij, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, & solum Dominatorem, & Dominum nostrum Iesum Christum negantes. * Commonere autem vos volo, B. scientes semel omnia, quoniam Iesus populum de terra Ægypti saluans, secundo eos, qui non crediderunt, perdidit: * Angelos verò, qui non seruaerunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in iudicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reseruauit. * Sicut Sodoma, & Gomorra, Rrr 3 rha,

Num. 14. 1.
37.

E P I S T O L A B E A T I I O A N N I S A P O S T O L I.

C A P V T I.

Ioannes in Patmos insulam relegatus iubetur scribere, quæ vidit septem Asia Ecclesijs, per septem candelabra designatis, quæ vidit in circuitu filij hominis; modum describens, quo hic ipsi demonstratus sit.

Apocalypsis Iesu Christi, quam dedit illi Deus palam facere servis suis, quæ oportet fieri cito: & significavit, mittens per Angelum suum seruo suo Ioanni, "Qui testi-

monium perhibuit verbo Dei, & testimonium Iesu Christi, quæcumque vidit.

"Beatus, qui legit, & audit verba prophetiæ huius: & seruat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim propè est. "Ioannes se-

ptem Ecclesijs, quæ sunt in Asia. Gratia vobis, & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui venturus est, & à septem spiritibus, qui in conspectu throni eius sunt; "Et à Iesu

Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ: qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, "Et fecit nos regnum, &

sacerdotes Deo, & Patri suo: ipsi gloria, & imperium in sæcula sæculorum: Amen.

"Ecce venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes tribus terre: Etiam: Amen. "Ego sum Alpha, &

Omega, principium & finis, dicit Dominus Deus, qui est, & qui erat, & qui venturus est, omnipotens. "Ego Ioannes frater vester, & particeps in tribulatione, & re-

gno, & patientia in Christo Iesu: fui in insula, quæ appellatur Patmos. propter verbum Dei, & testimonium Iesu: "Fui in spi-

ritu in Dominica die, & audiui post me vocem magnam tanquam tubæ, "Dicen-

tis: Quod vides, scribe in libro: & mitte septem Ecclesijs, quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatiræ, & Sardis, & Philadelphię, & Laodicę. "Et conuersus sum, ut viderem vocem, quæ

loquebatur mecum: Et conuersus vidi septem candelabra aurea: "Et in medio

septem candelabrorum aureorum similem filio hominis, vestitum podere, &

præcinctum ad mamillas zona aurea: "Caput autem eius, & capilli erant candidi

tamquam lana alba, & tamquam nix, & oculi eius tamquam flamma ignis. "Et pedes eius similes aurichalco, sicut in camino ardenti, & vox illius tamquam vox

aquarum multarum: "Et habebat in dextera sua stellas septem: & de ore eius gladius utraque parte acutus exibat: & facies

eius sicut sol lucet in virtute sua. "Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes eius tamquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens: Noli timere, ego sum primus, & novissimus: "Et viuus, & fui mor-

tuus; & ecce sum viuens in sæcula sæculorum, & habeo claves mortis, & inferni.

"Scribe ergo, quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri post hæc. "Sacramentum septem stellarum, quas vidisti in dextera mea, & septem candelabra aurea: septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiarum: & candelabra septem, septem Ecclesię sunt.

C A P. II.

Iubetur Ioannes variis scribere Ecclesijs Ephesi, Smyrnæ, Pergami, & Thyatiræ: collaudans eos, qui Nicolaitarum doctrinam non admiserant, alios autem minis ad poenitentiam remouens: tepidum quoque detestans, & vincens præmiū pollicens.

Angelo Ephesi Ecclesię scribæ: hæc dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem

candelabrorum aureorum: "Scio opera tua, & laborem, & patientiā tuam, & quia non potes sustinere malos: & tentasti eos, qui se dicunt Apostolos esse, & non sunt: & inuenisti eos mendaces: "Et patientiam habes, & sustinuisti propter nomen meū, & non defecisti. "Sed habeo aduersum te, quod charitatem tuam primam reliquisti. "Memor esto itaque vnde excideris, & age poenitentiam, & prima opera fac: sin autem, venio tibi, & mouebo candelabrum tuum de loco suo, nisi poenitentiam egeris.

"Sed

R R 4 " Sed

Exod. 3. d.
14.
1. Cor. 13.
6. 10.
Colos. 1. c.
11.

Hebr. 9. d.
14.
1. Petr. 1. d.
10.
1. Tim. 2. d.
11. c. 13.

Matt. 24. c.
10.
Iud. c. 17.
Ista 44. a. b.
Inf. 1. b. d.
2. 11. c. 13.

Ista 44. b. d.
2. 11. c. 13.

* Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarum, quæ & ego odi. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs: Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei. * Et Angelo Sinyræ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit primus, & nouissimus; qui fuit mortuus, & uiuit: * Scio tribulationem tuam, & paupertatem tuam, sed dimes es: blasphemaris ab his, qui se dicunt ludæos esse, & non sunt, sed sunt synagoga satanæ. * Nihil horum timeas, quæ passurus es. Ecce misurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem, ut tentemini: & habebitis tribulationem diebus decem. Erit fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs: D Qui vicerit, non lædetur à morte secunda. * Et Angelo Pergami Ecclesiæ scribe: Hæc dicit, qui habet rhomphæam vtrique parte acutam: * Scio vbi habitas, vbi sedes est satanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos, vbi satanas habitat. * Sed habeo aduersus te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam Balaam, qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israel, edere, & fornicari: * Ita habes & tu tenentes doctrinam Nicolaitarum. * Similiter poenitentiam age: si quo minus veniam tibi citò, & pugnabo cum illis in gladio oris mei. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs: Vincenti dabo manna absconditum, & dabo illi calculum candidum: & in calculo nomen nouum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit. * Et Angelo Thyatiræ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit Filius Dei, qui habet oculos tanquam flammam ignis, & pedes eius similes aurichalco. * Noui opera tua, & fidem, & charitatem tuam, &

ministerium, & patientiam tuam, & opera tua nouissima plura prioribus. * Sed habeo aduersus te pauca: quia permittis mulierem Iezabel, quæ se dicit prophetem, docere, & seducere seruos meos, fornicari, & manducare de idolothyris. * Et dedi illi tempus, ut poenitentiam ageret: & non vult poenitere à fornicatione sua. * Ecce mittam eam in lectum: & qui moechantur cum ea, in tribulatione maxima erunt, nisi poenitentiam ab operibus suis egerint. * Et filios Geius interficiam in morte, & scient omnes Ecclesiæ, quia ego sum scrutans renes, & corda: & dabo unicuique vestrum secundum opera sua. Vobis autem dico, * Et cæteris, qui Thyatiræ estis: Quicumque non habent doctrinam hanc, & qui non cognouerunt altitudines satanæ, quemadmodum dicunt, non mittam super vos aliud pondus: Tamen id, quod habetis, tenete donec veniam. * Et qui vicerit, & custodierit usque in finem opera mea, dabo illi potestatem super Gentes, * Et reget eas in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringentur. * Sicut & ego accepi à Patre meo: & dabo illi stellam matutinam. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

C A P. III.

Inbetur scribere Ecclesijs Sardis, Philadelphia & Laodicea: errantes ad poenitentiam minus remouens, sed alios collaudans, & vincenti primum pollicens: Deum diem ad altium pulsare, ut ingrediatur ad illum, qui aperueris.

ET Angelo Ecclesiæ Sardis scribe: Hæc dicit, qui habet septem Spiritus Dei, & septem stellas: Scio opera tua, quia nomen habes, quod viuas, & mortuus es. * **E**rgo

Num. 14. 8.
Job 23. 8. 13.

1. Reg. 16.
h. 7.
Ps. 7. c. 10.
Ier. 17. 4.
10.

* Esto vigilans, & confirma cetera, quæ 2
moritura erant. Non enim inuenio opera
tua plena coram Deo meo. * In mente ergo 3
habe qualiter acceperis, & audieris: serua,
& poenitentiam age. Si ergo non vigila-
ueris, Veniam ad te tamquam fur, & ne-
scies, qua hora veniam ad te. * Sed habes 4
pauca nomina in Sardis, qui non inquina-
uerunt vestimenta sua: & ambulant me-
cum in albis, quia digni sunt. * Qui vicerit, 5
sic vestietur vestimentis albis, & non dele-
bo nomen eius de Libro vitæ, & confite-
bor nomen eius coram Patre meo, & cor-
am Angelis eius. * Qui habet aurem, au-
diat quid Spiritus dicat Ecclesijs, * Et An-
gelo Philadelphie Ecclesie scribe: Hæc di-
cit Sanctus, & Verus, qui habet clauem
David: qui aperit, & nemo claudit: claudit,
& nemo aperit. * Scio opera tua. Ecce dedi 8
coram te ostium apertum, quod nemo po-
test claudere: quia modicam habes virtu-
tem, & seruaisti verbum meum, & non ne-
gasti nomen meum. * Ecce dabo de syna-
goga satanæ, qui dicunt se Iudæos esse, &
non sunt, sed mentiuntur: Ecce faciam il-
los, ut veniant, & adorent ante pedes tuos:
& scient, quia ego dilexi te. * Quoniam ser-
uaisti verbum patientiæ meæ, & ego serua-
bo te ab hora tentationis, quæ ventura est
in orbem vniuersum tentare habitantes in
terra. * Ecce venio cito: tene quod habes, ut
nemo accipiat coronam tuam. * Qui vice-
rit, faciam illum columnam in templo
Dei mei, & foras non egredietur amplius:
& scribam super eum nomen Dei mei, &
nomen ciuitatis Dei mei nouæ Ierusalem,
quæ descendit de cælo à Deo meo, & no-
men meum nouum. * Qui habet aurem, 13
audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs. * Et
Angelo Laodiceæ Ecclesie scribe: Hæc di-
cit: Amen, testis fidelis, & verus, qui est
principium creaturæ Dei. * Scio opera tua, 15
quia neque frigidus es, neque calidus: vti-
nam frigidus esses, aut calidus: * Sed quia
tepidus es, & nec frigidus, nec calidus, in-
cipiam te euomere ex ore meo. * Quia di-
cis: Quod diues sum, & locupletatus, &
nullius egeo: & nescis, quia tu es miser, &
miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus.
* Suadeo tibi emere à me aurum ignitum 18
probatum, ut locuples fias, & vestimenta
albis induaris, & non apparet confusio nu-
ditatis tuæ, & collyrio inunge oculos tuos,
ut videas. * Ego quos amo, arguo, & casti-
go. * Emula te ergo, & poenitentiam age. *
Ecce sto ad ostium, & pulso: si quis audie-
rit vocem meam, & aperuerit mihi ian-
uam, intrabo ad illum, & cenabo cum
illo, & ipse mecum. * Qui vicerit, dabo ei 21
sedere mecum in throno meo: sicut & ego

vici, & sed cum Patre meo in throno eius:
12 * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus
dicat Ecclesijs.

C A P. I V.

*Aperito in cælo ostio videt sedentem in throno,
& in huius circuitu vigintiquatuor senio-
res sedentes; & quæ hæc describit, quatuor
animalia, quæ sedentem in throno assidue
una cum vigintiquatuor senioribus glorifi-
cabant.*

1 **P**ost hæc vidi: & ecce ostium apertum
in cælo: & vox prima, quam audiui,
tamquam tubæ loquentis mecum, dicens:
Ascende huc, & ostendam tibi, quæ opor-
tet fieri post hæc. * Et statim fui in spiritu:
& ecce sedes posita erat in cælo, & supra
3 sedem sedens. * Et qui sedebat, similis erat
aspectui lapidis iaspidis, & fardinis: & iris
erat in circuitu sedis, similis visioni ima-
ragdinæ. * Et in circuitu sedis sedilia vigin-
4 tiquatuor: & super thronos vigintiquatuor
seniores sedentes, circumamicti vestimen-
tis albis, & in capitibus eorum coronæ au-
5 rez. * Et de throno procedebant fulgura, &
voces, & tonitrua: & septem lampades ar-
6 dentes ante thronum, qui sunt septem spi-
ritus Dei. * Et in conspectu sedis tamquam
7 mare vitreum simile crystallo: & in medio
sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia
8 plena oculis ante, & retro. * Et animal pri-
mum simile leoni, & secundum animal
simile vitulo, & tertium animal habens faci-
ciem quasi hominis, & quartum animal si-
9 mile aquilæ volanti. * Et quatuor animalia,
singula eorum habebant alas fenas: & in
circuitu, & intus plena sunt oculis: & re-
10 quiem non habebant die, ac nocte, dicen-
tia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus
Deus omnipotens, qui erat, & qui est, &
11 qui venturus est. * Et cum darent illa ani-
malia gloriam, & honorem, & benedictio-
nem sedenti super thronum, viuenti in sæ-
12 cula sæculorum, * Procidebant viginti-
quatuor seniores ante sedentem in throno,
& adorabant viuentem in sæcula sæculo-
rum, & mittebant coronas suas ante thro-
13 num, dicens: * Dignus es Domine Deus
noster accipere gloriam, & honorem, &
virtutem: quia tu creasti omnia, & pro-
pter voluntatem tuam erant, & creata
sunt.

C A P V T V.

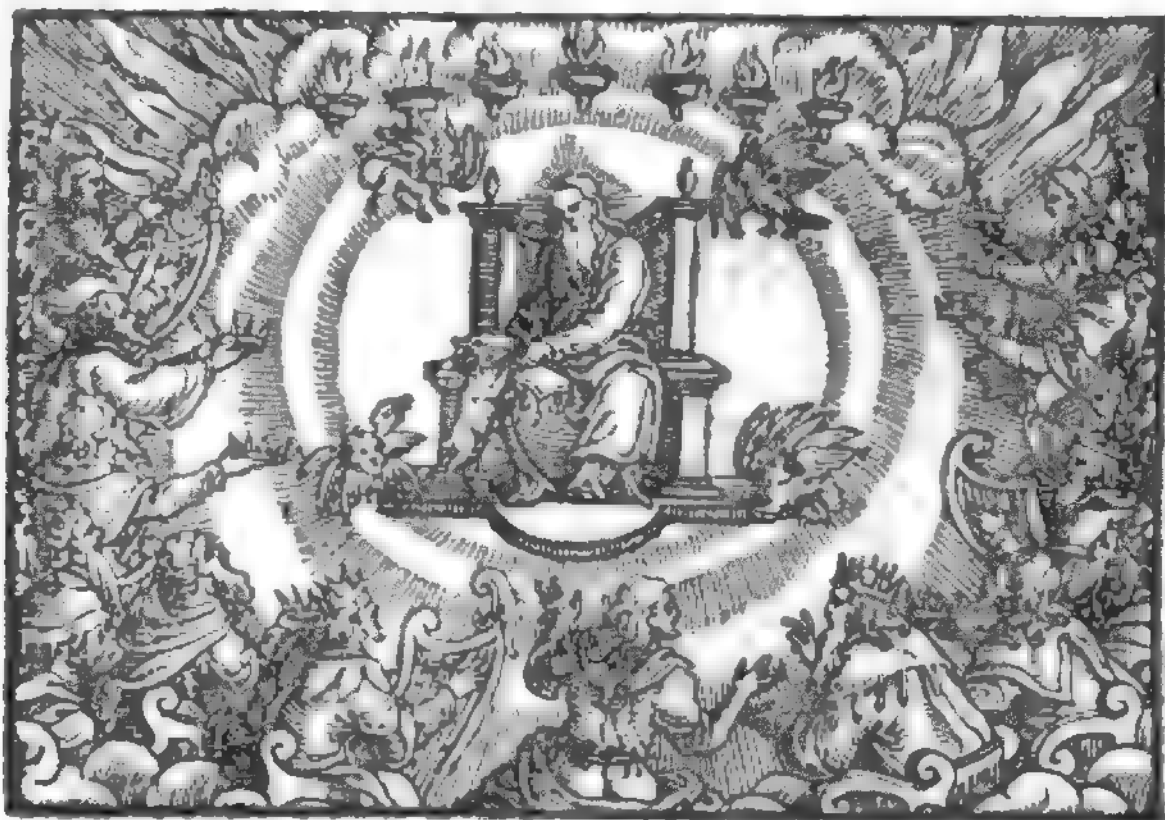
*Flente Ioanne, quod librum septem sigillis se-
gnatum nemo posset aperire, agnus pri-
mus occisus illum aperuit; quo facto qua-
tuor animalia, & viginti quatuor senio-
res,*

Infr. 16. c.
17.
1. The 2. s.
a. 1.
1. Petri 1. c.
10.

17. 12. f. 15.
Iob. 12. b.
14.

17. 12. a. b.

Pro. 1. b.
10.
1. Petr. 1. b.
9.

res, cum innumera Angelorum multitudine omni que creatura illum maxime glorificantes.

ET vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus, & foris, A signatum sigillis septem. * Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna: Quis est dignus aperire librum, & soluere signacula eius? * Et nemo poterat, neque in celo, neque in terra, neque sub terra, aperire librum, neque respicere illum. * Et ego stebam multum, quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum, nec videre eum. * Et vnus de senioribus dixit mihi: Ne fletueris: ecce vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, aperire librum, & soluere septem signacula eius. * Et vidi: & ecce in medio throni, & quatuor animalium, & in medio seniorum agnum stantem tanquam occisum, habentem cornua septem, & oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. * Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum. * Et cum aperuisset librum, quatuor animalia, & viginti quatuor seniores ceciderunt coram agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum: * Et cantabant canticum nouum, dicentes: Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione: * Et fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes: & regnabimus super terram. * Et vidi, & audiui vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum millia millium, * Dicentium voce magna: Dignus est Agnus,

D qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. * Et omnem creaturam, quæ in celo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eis omnes audiui dicentes: Sedenti in throno, & Agno, benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum. * Et quatuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas: & adorauerunt viuentem in sæcula sæculorum.

C A P V T V I.

Aperitis quatuor sigillis: varij aduersus terram sequuntur effectus: quinto vero aperto, anima martyrum petunt accelerari iudicium: ad sexti autem apertionem ostenduntur signa futuri iudicii.

ET vidi, quod aperuisset Agnus vnum de septem sigillis, & audiui vnum de quatuor animalibus, dicens, tanquam vocem tonitru: Veni, & vide. * Et vidi: & ecce equus albus, & qui sedebat super illum habebat arcum, & data est ei corona, & exiit vincens, ut vinceret. * Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal, dicens: Veni, & vide. * Et exiit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei, ut sumeret pacem de terra, & ut inuicem se interficerent, & datum est ei gladius magnus. * Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal, dicens: Veni, & vide. Et ecce equus niger: & qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua. * Et audiui tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentium: Bilibris tritici denario, & tres bilibres hordei denario, & vinum, & oleum

ne

ne laſeris. * Et cum apparuiſſet ſigillum
quartum, audiui vocem quarti animalis
dicentis: Veni, & vide. * Et ecce equus pal-
lidus: & qui ſedebat ſuper eum, nomen il-
li Mors, & infernus ſequebatur eum, & da-
ta eſt illi potestas ſuper quatuor partes ter-
ra. * Et cum aperuiſſet ſigillum quintum, 9
vidi ſubtus altare animas interfeſtorum
propter verbum Dei, & propter testi-
monium, quod habebant, * Et clamabant voce 10
magna, dicentes: Vſquequò Domine, (ſan-
ctus, & verus) non iudicas, & non vindicas
ſanguinem noſtrum de ijs, qui habitant in
terra? * Et data ſunt illis ſingula ſtola al- 11
ba: & dictum eſt illis, ut requieſcerent ad-
huc tempus modicum, donec complean-
tur conferui eorum, & fratres eorum, qui

12 interficiendi ſunt ſicut, & illi. Et vidi cum
aperuiſſet ſigillum ſextum: & ecce terræ-
motus magnus factus eſt, & ſol factus eſt
niger tamquam ſaccus cilicinus: & luna
13 tota facta eſt ſicut ſanguis: * Et ſtellæ de
cœlo ceciderunt ſuper terram, ſicut ficus
emittit groſſos ſuos cum à vento magno
14 mouetur, * Et cœlum reſceſſit ſicut liber
innolutus: & omnis mons, & inſulæ de lo-
15 cis ſuis mortuæ ſunt. * Et reges terræ, & prin-
cipes, & tribuni, & diuites, & ſortes, & om-
nis ſeruus, & liber, abſconderunt ſe in ſpe-
16 luncis, & in petris montium: * Et dicunt
montibus, & petris, Cadite ſuper nos, &
abſcondite nos à facie ſedentis ſuper thro-
17 num, & ab ira Agni: * Quoniam venit dies
magnus iræ ipſorum: & quis poterit ſtare?

17. 1. d. 18.
Oſee 10. 6.
1.
Luc. 11. 4.
19.

C A P. VII.

Dum puniendæ eſt terra, ſubſentur abſque nocu-
mento ſervari ſignum in fronte gerentes: qui
deſcribuntur tam ex Iudæis, quam ex Genti-

bus benedicentes Deum: & de his, qui ami-
ſerant ſolis albis.

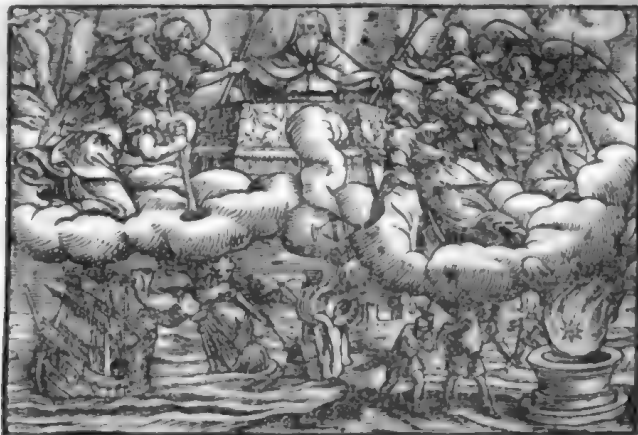
1 Poſt hæc vidi quatuor Angelos ſtantes
ſuper quatuor angulos terræ, tenentes qua-

quatuor ventos terræ, ne flarent super terram, neque super mare, neque in ullam arborem. * Et vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei viui: & clamauit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terræ, & mari, * Dicens: Nolite nocere terræ, & mari, neque arboribus, quoadusque signemus seruos Dei nostri in frontibus eorum. * Et audiui numerum signatorum centum quadraginta quatuor millia signati, ex omnibus tribu filiorum Israel. * Ex tribu Iuda duodecim millia signati: Ex tribu Ruben duodecim millia signati: Ex tribu Gad duodecim millia signati: * Ex tribu Aser duodecim millia signati: Ex tribu Nephthali duodecim millia signati: Ex tribu Manasse duodecim millia signati: Ex tribu Simeon duodecim millia signati: Ex tribu Leui duodecim millia signati: Ex tribu Issachar duodecim millia signati: * Ex tribu Zabulon duodecim millia signati: Ex tribu Ioseph duodecim millia signati: Ex tribu Benjamin duodecim millia signati. Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus, & tribubus, & po-

pulis, & linguis: stantes ante thronum, & in conspectu Agni, amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum: * Et clamabant voce magna dicentes: Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno. * Et omnes Angeli stabant in circuitu throni, & seniorum, & quatuor animalium: & ceciderunt in conspectu throni in facies suas, & adorauerunt Deum, * Dicentes, Amen. Benedictio, & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo nostro, in sæcula sæculorum, Amen. * Et respondit vnus de senioribus, & dixit mihi: Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt? & & vnde venerunt? * Et dixi illi. Domine mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, et dealbauerunt eas in sanguine Agni. * Ideo sunt ante thronum Dei, & seruiunt ei die, ac nocte in templo eius: & qui sedet in throno, habitabit super illos. Non esurient, neque sitient amplius, nec cadet super illos, neque yllus estus: * Quoniã Agnus, qui in medio throni est, reget illos, et deducet eos ad vitæ fontes aquarum, & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum

If. 49. c. 10.

If. 16. c. 2. Infr. h. 4.

C A P. VIII.

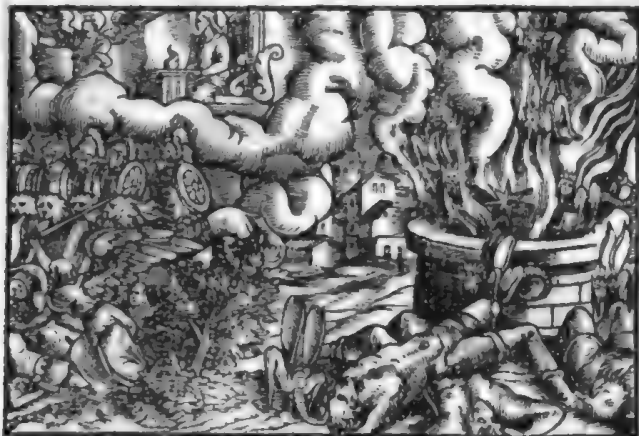
Aperto septimo sigillo septem Angeli cum tubis ostenduntur; effusoque in terram igne altaris ab alio Angelo sunt varia tempestates: similiter quatuor Angeli tuba canentibus producuntur varia plagæ aduersus homines.

ET cum aperuisset sigillum septimum, factum est silentiũ in cœlo, quasi media hora. * Et vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei: & datæ sunt illis septem tubæ. * Et alius Angelus venit, & stetit ante altare habens thuribulum aureum: & da-

ta sunt illi incensa multa, vt daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. * Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu Angeli coram Deo. * Et accepit Angelus thuribulum, & impleuit illud de igne altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, & terræmotus magnus. * Et septem Angeli, qui habebant septem tubas, præparauerunt se, vt tuba canerent, * Et primus Angelus tuba cecinit, & facta est grando, & ignis, multa in sanguine, & missum est in terram, & tertia pars terræ combusta est, & tertia pars arborum concremata est, & om-

omne foenum viride combustum est. * Et
secundus Angelus tuba cecinit : & tan-
quam mons magnus igne ardens missus est
in mare , & facta est tertia pars maris san-
guis , * Et mortua est tertia pars creaturæ
eorum , quæ habebant animas in mari , &
tertia pars nauium interijt. * Et tertius An-
gelus tuba cecinit : & cecidit de cœlo stella
magna ardens tanquam facula , & cecidit
in tertiam partem fluminum , & in fontes
aquarum : * Et nomen stellæ dicitur Absin-
thium , & facta est tertia pars aquarum in

Dabsinthium : & multi hominum mortui
sunt de aquis , quia amaræ factæ sunt. * Et
quartus Angelus tuba cecinit : & percussa
est tertia pars solis , & tertia pars lunæ. &
tertia pars stellarum , ita vt obscuraretur
tertia pars eorum , & diei non luceret pars
tertia , & noctis similiter. * Et vidi , & audi-
ui vocem vnus aquilæ volantis per me-
dium cœli , dicentis voce magna : Væ , væ,
væ habitantibus in terra , de cæteris vocibus
trium Angelorum , qui erant tuba ca-
nituri .

C A P. IX.

Quinto Angelo tuba canente stella cadit , & locusta à fumo putei egressa describuntur , qua homines cruciunt : sexto vero Angelo canente soluntur quatuor Angeli , qui ingenti equestri exercitu tertiam hominum partem occidunt .

ET quintus Angelus tuba cecinit : & vi-
di stellam de cœlo cecidisse in terrâ , A
& data est ei clavis putei abyssi . Et aperuit
puteum abyssi , & ascendit fumus putei , si-
cut fumus fornacis magnæ : & obscuratus
est sol , & aer de fumo putei : * Et de fumo
putei exierunt locustæ in terram , & data
est illis potestas , sicut habent potestatem
scorpiones terræ . * Et præceptum est illis ,
ne læderent signum terræ , neque omnem vi-
ride , neque omnem arborem : nisi tantum
homines , qui non habent signum Dei in
frontibus suis : * Et datum est illis ne occi-
derent eos : sed vt cruciarent mensibus
quinque , & cruciatus eorum , vt cruciatus
scorpij cum percutit hominem . * Et in die-
bus illis querent homines mortem , & non
inuenient eam , & desiderabunt mori , & fu-
giet mors ab eis . * Et similitudines locusta-
rum , similes equis paratis in prælium :
& super capita earum tanquam coronæ

B similes auro : & facies earum tanquam
facies hominum . * Et habebant capil-
los sicut capillos mulierum : & dentes
earum , sicut dentes leonum erant : * Et
habebant loricas sicut loricas ferreas , &
vox alarum earum sicut vox currum
equorum multorum currentium in bel-
lum : * Et habebant caudas similes scorpio-
num , & aculei erant in caudis earum : &
potestas earum nocere hominibus mensi-
bus quinque : & habebant super se * Re-
gem Angelum abyssi , cui nomen Hebraicè
Abaddon , Græcè autem Apollyon , Latine
habens nomen Exterminans . * Væ vnum
abijt , & ecce veniunt adhuc duo væ post
hæc . * Et sextus Angelus tuba cecinit : &
audiui vocem vnâ ex quatuor cornibus
altaris aurei , quod est ante oculos Dei . *
Dicentem sexto Angelo , qui habebat ru-
bam : Solue quatuor Angelos , qui alligati
sunt in flumine magno Euphrate . * Et solu-
ti sunt quatuor Angeli , qui parati erant in
horam , & diem , & mensem , & annum , vt
occiderent tertiam partem hominum . * Et
numerus equestris exercitus vicies millies
dena millia . * Et audiui numerum eorum . *
Et ita vidi equos in visione : & qui fede-
bant super eos , habebant loricas igneas , &
hyacinthinas , & sulphureas , & capita
equo-

sep. 16. b. 4.

equi erant tanquam capita leonum: & de ore eorum procedit ignis, & fumus, & sulphur. * Et ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum, de igne, & de fumo, & sulphure, quæ procedebant de ore ipsorum. * Potestas enim equorum in ore eorum est, & in caudis eorum, nam caudæ eorum similes serpentibus, habentes capita: & in his nocent. * Et ceteri homines, qui

non sunt occisi in his plagis, neque penitentiam egerunt de operibus manuum suarum, ut non adorarent daemonia, & simulachra aurea, & argentea, & ærea, & lapidea, & lignea, quæ neque videre possunt, neque audire, neque ambulare: * Et non egerunt penitentiam ab homicidijs suis, neque à beneficijs suis, neque à fornicatione sua, neque à furtis suis.

C A P V T X

Clamante alioforti Angelo loquuntur septem tonitrua: porò Angelus iurat non amplius fore tempus, sed consummandum ad vocem septimi Angeli mysterium: datque librum Iohanni ducendum.

ET vidi alium Angelum fortem descendentem de coelo amictum nube, & iris in capite eius, & facies eius erat ut sol, & pedes eius tanquam columnæ ignis: * Et habebat in manu sua libellum apertum: & posuit pedem suum dextrum super mare, sinistrum autem super terram: * Et clamavit voce magna, quemadmodum cum leo rugit. Et cum clamasset, locuta sunt septem tonitrua voces suas. * Et cum locuta fuissent septem tonitrua voces suas: ego scripeurus eram: & audiui vocem de coelo dicentem mihi: Signa quæ locuta sunt septem tonitrua, & noli ea scribere. * Et Angelus, quem vidi stantem super mare, & super terram, leuauit manum suam ad cælum: * Et iurauit per viuentem in sæcula sæculorum, qui creauit cælum, & ea quæ in eo sunt; & terram, & ea, quæ in ea sunt; & mare, & ea, quæ in eo sunt: Quia tempus non erit amplius: * Sed in diebus vocis septimi Angeli, cum coeperit tuba canere, consummabitur mysterium Dei sicut euangelizauit per seruos suos Prophetas. * Et

audiui vocem de coelo iterum loquentem mecum, & dicentem: Vade, & accipe librum apertum de manu Angeli stantis super mare, & super terram. * Et abiij ad Angelum, dicens ei, ut daret mihi librum. Et dixit mihi: Accipe librum, & deuora illum: & faciet amaricari ventrem tuum, sed in ore tuo erit dulce tanquam mel. * Et accepi librum de manu Angeli, & deuoravi illum: & erat in ore meo tanquam mel dulce: & cum deuorasset eum, eum amaricatus est venter meus: * Et dixit mihi: Oportet te iterum prophetare Gentibus, & populis, & linguis, & regibus malis.

C A P I T U L U M

Iohannes templum moriens audit predicatorum duos testes, quos bestia à mari ascendens occidet: & illi resurgentes in cælum ascendant, ut terram etiam occidantur 7000. hominum, & ad cantum septimi Angeli viginti quatuor seniores Deo gratias agunt.

ET datus est mihi calamus similis virgæ, & dictum est mihi: Surge, & metire templum Dei, & altare, & adorantes in eo. * Atrium autem, quod est foris templum, eisce foras, & ne metiaris illud: quoniam datum est Gentibus, & ciuitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duo.

duobus. * Et dabo duobus testibus meis, & prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta, amicti saccis. * Hi sunt duæ oliuæ, & duo candelabra, in conspectu Domini terræ stantes. * Et si quis voluerit eos lædere, sic oportet eum occidi. * Hi habent potestatem claudendi cælum, ne pluat diebus prophetiæ ipsorum: & potestatem habent super aquas conuertendi eas in sanguinem, & percutere terram omni plaga quotiescumque voluerint. * Et cum finierint testimonium suum, bestia quæ ascendit de abyssu, faciet aduersum eos bellum, & vincet illos, & occidet eos. * Et corpora eorum iacebunt in plateis ciuitatis magnæ, quæ vocatur spiritualiter Sodoma, & Ægyptus, vbi & Dominus eorum crucifixus est. * Et videbunt de tribubus, & populis, & linguis, & Gentibus, corpora eorum per tres dies, & dimidium: & corpora eorum non sinent poni in monumentis. * Et inhabitantes terram gaudebunt super illos, & iucundabuntur: & munera mittent inuicem, quoniam hi duo prophetæ cruciauerunt eos, qui habitabant super terram. * Et post dies tres, & dimidium spiritus vitæ a Deo intrauit in eos. Et steterunt super pedes suos, & timor magnus cecidit super eos, qui viderunt eos. * Et audie-

runt vocem magnam de cælo, dicentem eis: Ascendite huc: Et ascenderunt in cælum in nube: & viderunt illos inimici eorum. * Et in illa hora factus est terræ motus magnus, & decima pars ciuitatis cecidit: & occisa sunt in terræ motu nomina hominum septem millia: & reliqui in timorem sunt missi, & dederunt gloriam Deo cæli. * Væ secundum abiye: & ecce vix tertium veniet citò. * Et septimus Angelus tuba cecinit: & factæ sunt voces magnæ in cælo dicentes: Factum est regnum huius mundi, Domini nostri, & Christi eius, & regnabit in sæcula sæculorum: Amen. * Et vigintiquatuor seniores, qui in conspectu Dei sedent in sedibus suis, ceciderunt in facies suas, & adorauerunt Deum, dicentes: * Gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepisti virtutem tuam magnam, & regnasti. * Et iratæ sunt Gentes, & aduenit ira tua, & tempus mortuorum iudicari, & reddere mercedem seruis suis Prophetis, & sanctis, & timentibus nomen tuum pusillis & magnis, & exterminandi eos, qui corruerunt terram. * Et apertum est templum Dei in cælo: & visa est arca testamenti eius in templo eius, & facta sunt fulgura, & voces, & terræ motus, & grando magna.

CAP. XII.

Cum mulier cornuente dracone filium peperisset, rapta est ab eo filius eius ad Deum: tunc facto in cælo prælio, lapsus draco cepit mulieris semen persequi.

ET signum magnum apparuit in cælo: Mulier enim cæta sole, & luna sub pedibus eius, & in capite eius corona stellarum

sum duodecim: * Et in vtero habens, clamabat parturiens, & cruciabatur, ut pariat. * Et visum est aliud signum in cælo: & ecce draco magnus rufus, habens capita septem, & cornua decem: & in capitibus eius diademata septem. * Et cauda eius trahebat tertiam partem stellarum cæli, & misit eas in terram: & draco stetit ante mulierem, quæ erat partura: & ut cum pepe-

peperisset, filium eius deuoraret. * Et peperit filium masculinum, qui recturus erat omnes Gentes in virga ferrea: & raptus est filius eius ad Deum, & ad thronum eius: * Et mulier fugit in solitudinem, vbi habebat locum paratum à Deo, vt ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta. * Et factum est prælum magnum in cœlo, Michael, & Angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & Angeli eius: * Et non valuerunt, neque locus inuentus est eorum amplius in cœlo. * Et proiectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus, & satanas, qui seducit vniuersum orbem: & proiectus est in terram, & Angeli eius cum illo missi sunt. * Et audiui vocem magnam in cœlo dicentem: Nunc facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi eius: quia proiectus est acculator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die, ac nocte. * Et ipsi vicerunt eum propter sanguinem Agni, & propter verbum testimonij sui, & non dilexerunt animas suas vsque ad mortem. * Propterea lætmini cœli, & qui habitatis in eis. Væ terræ, & mari, quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens quod modicum tempus. * Et postquam vidit draco, quod proiectus esset in terram, persecutus est mulierem, quæ peperit masculinum, * Et datae sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ, vt volaret in desertum in locum suum, vbi alitur per tempus, & tempora, & dimidium temporis, à facie serpentis. * Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tamquam flumen, vt eam faceret trahi à flumine. * Et adiunxit terra mulierem, & aperuit terra os suum, & absorbit flumen, quod misit draco de ore suo. * Et iratus est draco in mulierem: & abiit facere prælum cum reliquis de semine eius, qui cum custodiunt mandata Dei, & habent testimonium Iesu Christi. * Et stetit supra arenam maris.

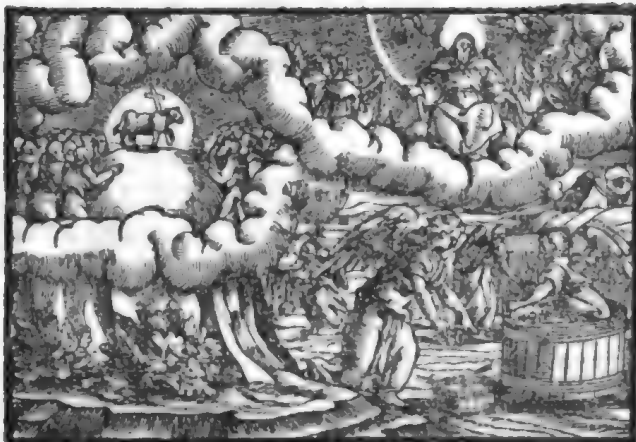
C A P. X I I I.

Bestia de mari ascendens septem capitum, & decem cornuum decemque diadematum, cuius plaga curatur, Deum blasphemat, & sanctos debellat: alteraque bestia duorum cornuum de terra ascendens illi maxime fauet, cogens fieri, & adorari eius imaginem, haberique characterem nominis eius.

ET vidi de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius decem diade-

mata, & super capita eius nomina blasphemiarum. * Et bestia, quam vidi, similis erat pardo, & pedes eius sicut pedes ursi, & os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco virtutem suam, & potestatem magnam. * Et vidi vnum de capitibus suis quasi occisum in mortem: & plaga mortis eius curata est. Et admirata est vniuersa terra post bestiam. * Et adorauerunt draconem, qui dedit potestatem bestie: & adorauerunt bestiam, dicentes: Quis similis bestie? & quis poterit pugnare cum ea? * Et datum est ei os loquens magna, & blasphemias: & data est ei potestas facere menses quadraginta duos. Et aperuit os suum in blasphemias ad Deum, blasphemare nomen eius, & tabernaculum eius, & eos, qui in cœlo habitant. Et est datum illi bellum facere cum sanctis, et vincere eos. Et data est illi potestas in omnem tribum, & populum, & linguam, & gentem. * Et adorauerunt eam omnes, qui inhabitant terram: quorum non sunt scripta nomina in Libro vitæ Agni, qui occisus est ab origine mundi. * Si quis habet aurem, audiat. * Qui in captiuitatem duxerit, in captiuitatem vadet: qui in gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. Hic est patientia, & fides Sanctorum. * Et vidi aliam bestiam ascendentem de terra, & habebat cornua duo similia Agni, & loquebatur sicut draco. * Et potestatem prioris bestie omnem faciebat in conspectu eius: & fecit terram, & habitantes in ea, adorare bestiam primam, cuius curata est plaga mortis. * Et fecit signa magna, vt etiam ignem faceret de cœlo descendere in terram in conspectu hominum. * Et seduxit habitantes in terra, propter signa, quæ data sunt illi facere in conspectu bestie, dicens habitantibus in terra, vt faciant imaginem bestie, quæ habet plagam gladij, & vixit. * Et datum est illi, vt daret spiritum imagini bestie, & vt loquatur imago bestie: & faciat, vt quicumque non adorauerint imaginem bestie, occidantur. * Et faciet omnes pusillos, & magnos, & diuites, & pauperes, & liberos, & seruos habere characterem in dextera manu sua, aut in frontibus suis. * Et ne quis possit emere, aut vendere, nisi qui habet characterem, aut nomen bestie, aut nomen nominis eius. * Hic sapientia est. Qui habet intellectum, computet numerum bestie. Numerus enim hominis est: & numerus eius sexcenti sexaginta sex.

Gen. 4. 11.
Matt. 23. 35.

C A P. X I V.

Virgines enim Agno cantantes ambulant, Angeli uno Evangelium annuntiantes, altero Babylonis lapsum, tertio verò cruciatum eorum, qui bestiam adoraverunt pradicante; porro duo habentes falces iubentur, ille messem, hic autem vineam terræ demetere.

ET vidi, & ecce Agnus stabat supra montem Sion, & cum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen eius, & nomen Patris eius scriptum in frontibus suis. * Et audiui vocem de cœlo, tamquam vocem aquarum multarum, & tamquam vocem tonitruum magni: & vocem, quam audiui, sicut citharædorum citharizantium in citharis suis. * Et cantabant quasi canticum novum, ante sedem, & ante quatuor animalia, & seniores: & nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadragintaquatuor millia, qui empti sunt de terra. * Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitivæ Deo, & Agno, * Et in ore eorum non est invenitum mendacium; sine macula enim sunt ante thronum Dei. * Et vidi alterum Angelum volantem per medium coeli, habentem Evangelium æternum, vt evangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem, et tribum, et linguam, et populum: * Dicens magna voce: Timete Dominum, et date illi honorem, quia venit hora iudicii eius: et adorare eum, qui fecit cœlum, et terram, mare, et fontes aquarum. * Et alius Angelus secutus est dicens: Cecidit, cecidit Babylon illa magna: quæ à vino iræ fornicationis suæ potavit omnes gentes. *

9 Et tertius Angelus secutus est illos, dicens voce magna: Si quis adoraverit bestiam, et imaginem eius, et acceperit charactere-
10 rem in fronte sua, aut in manu sua: * Et hic bibet de vino iræ Dei, quod mistum est mero in calice iræ ipsius, et cruciabitur igne, et sulphure in conspectu Angelorum sanctorum, & ante conspectum Agni:
11 * Et fumus tormentorum eorum ascendet in sæcula sæculorum: nec habent requiem die, ac nocte, qui adoraverunt bestiam, & imaginem eius, & si quis acceperit charactere-
12 m nominis eius. * Hic patientia sanctorum est, qui custodiunt mandata Dei, & fidem Iesu. * Et audiui vocem de cœlo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Amodo iam dicit Spiritus, vt requiescam à laboribus suis: opera enim illorum sequuntur
14 illos. * Et vidi, & ecce nubem candidam: & super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam. * Et alius Angelus exiit de templo, clamans voce magna ad sedentem super nubem: Mitte falcem tuam, & mete, quia
15 venit hora, vt metatur, quoniam aruit messis terræ. * Et misit, qui sedebat super nubem, falcem suam in terram, & de-
17 messa est terra. * Et alius Angelus exiit de templo, quod est in cœlo, habens & ipse falcem acutam. * Et alius Angelus exiit de altari, qui habebat potestatem supra ignem: & clamavit voce magna ad eum, qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, & vindemias botros vineæ terræ: quoniam maturæ sunt vites eius. * Et misit Angelus falcem suam acutam in terram, & vindemias vineam terræ, & misit in lacum iræ Dei magnum: * Et calcatus est

Matth. 11. c.
19.
Joel. 1. c.
11.

ssf lacus

lacus extra ciuitatem, & exiuit sanguis de lacu usque ad frænos equorum per itadia mille sexcenta.

C A P. XV.

Qui bestiam vicerant, & eius imaginem, ac numerum nominis eius, Deum glorificant; & septem Angelis habentibus septem plagas nouissimas dantur septem phialæ iræ Dei plene.

ET vidi aliud signum in cælo magnum, & mirabile, Angelos septem, habentes plagas septem nouissimas. Quoniam in illis consummata est ira Dei. * Et vidi tantquam mare vitreum mistum igne, & eos, qui vicerunt bestiam, & imaginem eius, & numerum nominis eius, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei: * Et cantantes canticum Moysi serui Dei, & canticum Agni, dicentes: Magna & mirabilia sunt opera tua, Domine Deus omnipotens, iustæ, & veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculorum. * Quis non timebit te Domine, et magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. * Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonij in cælo: * Et exierunt septem Angeli habentes septem plagas de templo, vestiti lino mundo, et candido, et præcincti circa pectora zonis aureis. * Et vnum de quatuor animalibus dedit septem Angelis septem phialas aureas plenas iracundiæ Dei viuientis in sæcula sæculorum. * Et impletum est templum fumo à maiestate Dei, et de virtute eius: et nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelorum.

C A P. XVI.

Ad septem phialarum effusionem in terram mare, fontes, solem, bestia sedem, Euphraten, & aerem, multa in terra plaga oriuntur.

ET audiui vocem magnam de templo, dicentem septem Angelis: Ite, et effundite septem phialas iræ Dei in terram. * Et abiit primus, et effudit phialam suam in terram: factum est vulnus sæuum, et pessimum in homines, qui habebant characterem bestię; et in eos, qui adorauerunt imaginem eius. * Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, et factus est sanguis tanquam mortui: et omnis

4 anima viuens mortua est in mari. * Et tertius effudit phialam suam super flumina, et super fontes aquarum, et factus est sanguis. * Et audiui Angelum aquarum dicentem: Iustus es Domine, qui es, et qui eras sanctus, qui hæc iudicasti: * Quia sanguinem Sanctorum, et Prophetarum effuderunt, et sanguinem eis dedisti bibere: digni enim sunt. * Et audiui alterum ab altari dicentem: Etiam Domine Deus omnipotens, vera et iusta iudicia tua. * Et quartus Angelus effudit phialam suam in solium; et datum est illi escu affligere homines, et igni: * Et æstuauerunt homines æstu magno, et blasphemauerunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt poenitentiam, ut darent illi gloriam. * Et quintus Angelus effudit phialam suam super sedem bestię: et factum est regnum eius tenebrosum, et commanducauerunt linguas suas præ dolore: * Et blasphemauerunt Deum cæli, præ doloribus, et vulneribus suis, et non egerunt penitentiam operibus suis. Et sextus Angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphraten: et siccauit aquam eius, ut præpararetur via regibus ab ortu solis. * Et vidi de ore draconis, et de ore bestię, et de ore pseudoprophetæ spiritus tres immundos in modum ranarum. * Sunt enim spiritus dæmoniorum facientes signa, & procedunt ad reges totius terræ congregare illos in prælium ad diem magnum omnipotentis Dei. * Ecce venio sicut fur. Beatus, qui vigilat, & custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius. * Et congregabit illos in locum, qui vocatur Hebraicè Armagedon. * Et septimus Angelus effudit phialam suam in aerem, & exiuit vox magna de templo à throno, dicens: Factum est. * Et facta sunt fulgura, & voces, & tonitrua, & terræ motus factus est magnus qualis nunquam fuit ex quo homines fuerunt super terram: talis terræ motus, sic magnus. * Et facta est ciuitas magna in tres partes: & ciuitates Gentium ceciderunt, & Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis iræ eius. * Et omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti. * Et grando magna sicut taleum descendit de cælo in homines: & blasphemauerunt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est vehementer.

Supr. 1. 1. 7.
March. 14.
d. 12.
Luc. 11. 2.
19.

C A P. XVII.

Mulier fornicaria sive Babilon varijs induta ornamentis, & ebria martyrum sanguine, sedet super bestiam septem capitum, & decem cornuum; qua omnia hac declarat Angelus.

ET venit vnus de septem Angelis, qui habebant septem phialas, & locutus A est mecum, dicens: Veni, ostendam tibi damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas. * Cum qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt, qui inhabitant terram de vino prostitutionis eius. * Et abstulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam: plenam nominibus blasphemiarum, habentem capita septem, & cornua decem. * Et mulier erat circumdata purpura, & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, & immunditia fornicationis eius, * Et in fronte eius nomen scriptum: Mysterium: Babylon magna, mater fornicationem, & abominationum terræ. * Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Iesu. Et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna. * Et dixit mihi Angelus: Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & bestię, quæ portat eam, quæ habet capita septem, & cornua decem. * Bestia, quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de abyssu, & in interitum ibit: & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in Libro vitæ à constitutione mundi) videntes bestiam, quæ erat, & non est. * Et hic est sensus, qui habet sapientiam. Septem capita, septem montes sunt, super quos mulier sedet, & reges sep-

tem sunt. Quinque ceciderunt, vnus est, & alius nondum venit: & cum venerit, oportet illum breue tempus manere. * Et bestia, quæ erat, & non est: & ipsa octaua est: & de septem est, & in interitum vadit. * Et decem cornua, quæ vidisti, decem reges sunt: qui regnum nondum acceperunt, sed potestatem tanquam reges vna hora accipient post bestiam. * Hi vnum consilium habent, & virtutem, & potestatem suam bestię tradent. * Hi cum agno pugnabunt, & Agnus vincet illos: quoniam Dominus dominorum est, & Rex regum, & qui cum illo sunt, vocati, electi, & fideles. * Et dixit mihi: Aquæ, quas vidisti vbi meretrix sedet, populi sunt, & Gentes, & linguæ. * Et decem cornua, quæ vidisti in bestia: hi odient fornicariam, & desolatam facient illam, & nudam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igni concremabunt. * Deus enim dedit in corda eorum, vt faciant, quod placitum est illi: vt dent regnum suum bestię, donec consummentur verba Dei. * Et mulier, quam vidisti, est ciuitas magna, quæ habet regnum super reges terræ.

C A P. XVIII.

Babylonis lapsus, iudicium, plaga, & ultionis: propter quas reges, ac negotiatores terra olivum ipsi adhaerentes amaro lugubere; caelum verò, Apostoli, ac Propheta exultabunt.

ET post hæc vidi alium Angelum descendentem de coelo, habentem potestatem magnam: & terra illuminata est à gloria eius. * Et exclamauit in fortitudine dicens: Cecidit, cecidit Babylon magna: & facta est habitatio demoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia

1. Tim. 6. 16.
12.
Mat. 19. 6. 19

1 Th. 1. 5. 19.
1 Cor. 11. 2. 10.
Sup. 14. b. 8.

omnis volueris immunda, & odibilis: *
 Quia vino iræ fornicationis eius biberunt omnes gentes: & reges terræ cum illa fornicati sunt: & mercatores terræ de virtute deliciarum eius diuites facti sunt. * Et audiui aliam vocem de cœlo, dicentem: Exite de illa populus meus, vt ne participes fœcis delictorum eius, & de plagis eius non accipiat. * Quoniam perueniunt peccata eius vsque ad cœlum, & recordatus est Dominus iniquitatum eius. * Reddite illi sicut, & ipsa reddidit vobis: & duplicia secundum opera eius: in poculo, quomiscuit, miscere illi duplum. * Quantum glorificauit se, & in delicijs fuit; tantum date illi tormentum, & luctum: quia in corde suo dicit: Sedeo regina: & vidua non sum: & luctum non videbo. * Ideo in vna die venient plagæ eius, mors, & luctus, & fames, & igne comburetur: quia fortis est Deus, qui iudicabit illam. * Et flebunt, & plangent se super illam reges terræ, qui cum illa fornicati sunt, & in delicijs vixerunt, cum viderint fumum incendij eius: * Longè stantes propter timorem tormentorum eius, dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna Babylon, ciuitas illa fortis: quoniam vna hora venit iudicium tuum. * Et negotiatores terræ flebunt, & lugebunt super illam: quoniam merces eorum nemo emet amplius. * Merces auri, & argenti, & lapidis pretiosi, & margaritæ, & byssi, & purpuræ, & serici, & cocci, (& omne lignum thynum, & omnia vasa eboris, & omnia vasa de lapide pretioso, & æramento, & ferro, & marmore, * Et cinnamomum) & odoramentorum, & vnguenti, & thuris, & vini, & olei, & similæ, & tritici, & iumentorum, & ouium, & equorum, & rhedarum, & mancipiorum, & animarum hominum. * Et poma desiderij animæ tuæ discesserunt à te, & omnia pingua, & præclara perierunt à te, & amplius illa iam non inuenient. * Mercatores horum, qui diuites facti sunt, ab ea longè stabunt propter timorem tormentorum eius, flentes, ac lugentes, * Et dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna, quæ amicta erat bysso, & purpura, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide pretioso, & margaritis: * Quoniam vna hora destituta sunt tantæ diuitiæ. Et omnis gubernator, & omnis, qui in lacum nauigat, et nautæ, et qui in mari operantur, longè steterunt, * Et clamauerunt videntes locum incendij eius, dicentes: Quæ similis ciuitati huic magnæ? * Et miserunt puluerem super capita sua, et clamauerunt flentes, et lugentes, dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna, in qua diuites facti sunt omnes, qui habebant

naues in mari, de pretijs eius: quoniam vna hora desolata est. * Exulta super eam cœlum, et sancti Apostoli, et Prophetæ: quoniam iudicauit Deus iudicium vestrum de illa. * Et sustulit vnus Angelus fortis lapidem quasi molarem magnum, et misit in mare, dicens: Hoc impetu mittetur Babylon ciuitas illa magna, & vltra iam non inuenietur. * Et vox citharæ, et musicorum, et tibia canentium, et tuba non audietur in te amplius: et omnis artifex omnis artis non inuenietur in te amplius: * Et lux lucernæ non lucebit in te amplius: et vox sponsi, et sponsæ non audietur adhuc in te, quia mercatores tui erant principes terræ, quia in veneficijs tuis errauerunt omnes gentes. * Et in ea sanguis prophetarum, et sanctorum inuentus est; et omnium, qui interfecti sunt in terra.

C A P. XIX.

Sanctis de iudicio meretricis Deum glorificantibus, paratur nuptia Agni, & Angelus à Ioanne adorari refusat: apparet autem quidam equo insidens cum exercitu, qui est Verbum Dei, & Rex regum, ac Dominus dominantium, pugnat aduersus bestiam, & reges terra, ac eorum exercitus, vocatis interim omnibus cœli ad edendas eorum carnes.

Post hæc audiui quasi vocem turbarum multarum in cœlo dicentium: Alleluia: Salus, et gloria, et virtus Deo nostro est: * Quia vera, et iusta iudicia sunt eius, qui iudicauit de meretrice magna, quæ corrupit terram in prostitutione sua, et vindicauit sanguinem seruorum suorum de manibus eius. * Et iterum dixerunt: Alleluia. Et fumus eius ascendit in sæcula sæculorum. * Et ceciderunt seniores viginti quatuor, et quatuor animalia, et adorauerunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen: Alleluia. * Et vox de throno exiit, dicens: Laudem dicite Deo nostro omnes serui eius: et qui timetis eum, pusilli et magni. * Et audiui quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquarum multarum, et sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium: Alleluia: quoniam regnauit Dominus Deus noster omnipotens. * Gaudeamus, et exultemus, et demus gloriam ei: quia venerunt nuptiæ Agni, et vxor eius præparauit se. * Et datum est illi, vt cooperiat se byssino splendenti, et candido. Byssinum enim, iustificationes sunt Sanctorum. * Et dixit mihi: Scribe: Beati, qui ad cenam nuptiarum Agni vocati sunt: et dicit

Matt. 21. 9. dicit mihi : Hæc verba Dei vera sunt . *
 Et cecidi ante pedes eius , vt adorarem 10
 eum . Et dicit mihi : Vide ne feceris : con-
 feruus tuus sum , et fratrum tuorum ha-
 bentium testimonium Iesu . Deum adora .
 Testimonium enim Iesu , est spiritus pro-
 phetiz . * Et vidi cælum apertum , et ecce 11
 equus albus , et qui sedebat super eum ,
 vocabatur Fidelis , et Verax , et cum iu-
 stitia iudicat , et pugnat . * Oculi autem 12
 eius sicut flamma ignis , et in capite eius
 diademata multa , habens nomen scrip-
 tum , quod nemo nouit nisi ipse . * Et vesti- 13
 tus erat veste aspersa sanguine : et vocatur C
 nomen eius , Verbum Dei . * Et exercitus , 14
 qui sunt in cælo , sequebantur eum in
 equis albis , vestiti byssino albo , et mun-
 do . * Et de ore eius procedit gladius ex 15
 vtraque parte acutus : vt in ipso percutiat
 Gentes . Et ipse reget eas in virga ferrea ,
 et ipse calcet torcular vini furoris iræ Dei
 omnipotentis . * Et habet in vestimento , 16
 et in femore suo scriptum : Rex regum , et
 Dominus dominantium . * Et vidi vnum 17
 Angelum stantem in sole , et clamauit voce
 magna , dicens omnibus auibz , quæ vo-
 labant per medium cæli : Venite , et con-
 gregamini ad cenam magnam Dei . * Vt 18
 manducetis carnes fortium , et carnes
 equorum , et sedentium in ipsis , et carnes
 omnium liberorum , et seruorum , et pusil-
 lorum , et magnorum . * Et vidi bestiam , 19
 et reges terræ , et exercitus eorum congre-
 gatos , ad faciendum prælium cum illo , qui
 sedebat in equo . et cum exercitu eius . * Et 20
 apprehensa est bestia , et cum ea pseudo-
 propheta : qui fecit signa coram ipso , qui-
 bus seduxit eos , qui acceperunt caracte-
 rem bestiz , et qui adorauerunt imaginem
 eius . Viui missi sunt hi duo in stagnum

21 ignis ardentis sulphure : * Et cæteri oc-
 cisi sunt in gladio sedentis super equum ,
 qui procedit de ore ipsius : et omnes aues
 saturatz sunt carnibus eorum .

C A P. X X.

*Ligatum draconem suo diabolum mittit An-
 gelus in abyssum ad mille annos , quibus
 anima martyrum in resurrectione prima
 regnabunt cum Christo : post quos solutus
 Satanas excitabit Gog , & Magog innume-
 rum exercitum aduersus ciuitatem dile-
 ctam , sed igni cælesti deuorabuntur : de-
 inde apertis libris , à sedente super thro-
 num iudicabuntur omnes mortui secundum
 opera ipsorum .*

1 **E**T vidi Angelum descendentem de
 A cælo , habentem clauem abyssi , et
 2 catenam magnam in manu sua . * Et appre-
 hendit draconem , serpentem antiquum ,
 qui est diabolus , et satanas , et ligauit eum
 3 per annos mille : * Et misit eum in abyssum ,
 et clausit , et signauit super illum ,
 vt non seducat amplius gentes , donec con-
 summentur mille anni : et post hæc oportet
 4 illum solui modico tempore . * Et vi-
 B di sedes , et sederunt super eas , et iudi-
 cium datum est illis : et animas decolla-
 torum propter testimonium Iesu , et pro-
 pter verbum Dei , et qui non adorauerunt
 bestiam , neque imaginem eius , nec acce-
 perunt characterem eius in frontibus , aut
 in manibus suis , et vixerunt , et regnaue-
 runt cum Christo mille annis . * Cæteri
 mortuorum non vixerunt , donec consum-
 mentur mille anni . Hæc est resurrectio
 6 prima . * Beatus , et sanctus , qui habet
 partem in resurrectione prima : in his se-
 cunda

unda mors non habet potestatem, sed
erunt sacerdotes Dei, & Christi, & regna-
bunt cum illo mille annis. * Et cum con-
summatis fuerint mille anni, soluetur sa-
tanus de carcere suo, & exhibit, & sedu-
cet Gentes, quæ sunt super quatuor an-
gulos terræ, Gog, & Magog, & congre-
gabit eos in prælium, quorum numerus
est sicut arena maris. * Et ascenderunt
super latitudinem terræ, & circuierunt
castra sanctorum, & ciuitatem dilectam.
* Et descendit ignis à Deo de coelo, & de-
uorauit eos: & Diabolus, qui seducebat
eos, missus est in stagnum ignis, & sul-
phuris, ubi & bestia, * Et pseudopro-
phetæ cruciabuntur die, ac nocte in sæcu-
la sæculorum. * Et vidi thronum ma-
gnum candidum, & sedentem super eum, D
a cuius conspectu fugit terra, & coelum,
& locus non est inuentus eis. * Et vidi
mortuos, magnos & pusillos, stantes in
conspectu throni, & libri aperti sunt: &
alius Liber apertus est, qui est vitæ: &
iudicati sunt mortui ex his, quæ scripta
erant in libris, secundum opera ipsorum.
Et dedit mare mortuos, qui in eo erant:
& mors, & infernus dederunt mortuos
suos, qui in ipsis erant: & iudicatum est
de finibus secundum opera ipsorum. * Et
infernus, & mors missi sunt in stagnum
ignis. Hæc est mors secunda. * Et qui
non inuentus est in Libro vitæ scriptus,
missus est in stagnum ignis.

C A P. X X I.

*Cælo, ac terra renouatis, noua ciuitas Ieru-
salem in Agni sponsam à Deo paratam osten-
ditur, iustis glorificatis, impijsque in sta-
gnum ignis detrusis; cuius ciuitatis murus*

*& porta, ac fundamenta describuntur, &
mensurantur, quæ vniuersa sunt aurum,
ac vitrum mundum, lapides pretiosi, ac
margarita.*

ET vidi cælum nouum, & terram no-
uam. Primum enim cælum, & pri-
ma terra abiit, & mare iam non est. * Et
ego Ioannes vidi sanctam ciuitatem Ieru-
salem nouam descendentem de cælo à
Deo, paratam, sicut sponsam ornata
viro suo. * Et audiui vocem magnam
de throno dicentem: Ecce tabernacu-
lum Dei cum hominibus, & habitabit
cum eis. Et ipsi populus eius erunt, &
ipse Deus cum eis erit eorum Deus: *
Et absterget Deus omnem lacrymam ab
oculis eorum; & mors ultra non erit,
neque luctus, neque clamor, neque do-
lor, erit ultra, quia prima abierunt. * Et
dixit, qui sedebat in throno: Ecce noua
facio omnia. Et dixit mihi: Scribe, quia
hæc verba fidelissima sunt, & vera. * Et
dixit mihi: Factum est: ego sum Alpha,
& Omega: initium, & finis. Ego sitien-
ti dabo de fonte aquæ vitæ, gratis. * Qui
vicerit, possidebit hæc, & ero illi Deus,
& ille erit mihi filius. * Timidis au-
tem, et incredulis, et execratis, et ho-
micidis, et fornicatoribus, et veneficis,
et idololatriis, et omnibus mendacibus,
pars illorum erit in stagno ardenti igne,
et sulphure: quod est mors secunda. * Et
venit vnus de septem Angelis habenti-
bus phialas plenas septem plagis no-
uissimis, et locutus est mecum dicens:
Veni, et ostendam tibi sponsam, vxo-
rem Agni. * Et sustulit me in spiritu
in montem magnum, et altum, et os-
tendit mihi ciuitatem sanctam Ieru-
salem

*1. Cor. 15. 28.
2. Pet. 3. 10.
1. Pet. 1. 6.*

*1. Cor. 15. 28.
2. Cor. 5. 17.
1. Cor. 15. 28.*

Item descendente de celo à Deo, * H2-11
 bentem claritatem Dei: & lumen eius si- D
 mile lapidi pretioso tamquam lapidi iaspi-
 dis, sicut crystallum. * Et habebat mu- 12
 rum magnum, & altum, habentem por-
 tas duodecim: & in portis Angelos duo-
 decim, & nomina inscripta, quæ sunt
 nomina duodecim tribuum filiorum Is-
 rael. * Ab Oriente portæ tres, & ab 13
 Aquilone portæ tres, & ab Austro por-
 tæ tres, & ab Occasu portæ tres. * Et 14
 murus ciuitatis habens fundamenta duo-
 decim, & in ipsis duodecim nomina duo-
 decim Apostolorum Agni. * Et qui lo- 15
 quebatur mecum, habebat mensuram
 arundineam auream, vt metiretur ciui-
 tatem, & portas eius, & murum. * Et 16
 ciuitas in quadro posita est, & longitu-
 do eius tanta est, quanta & latitudo: &
 mensus est ciuitatem de arundine aurea
 per stadia duodecim millia: & longitu-
 do, & altitudo, & latitudo eius, æqua-
 lia sunt. * Et mensus est murum cui 17
 centum quadraginta quatuor cubitorum,
 mensura hominis, quæ est Angeli. * Et 18
 erit structura muri eius ex lapide iaspide:
 ipsa verò ciuitas, aurum mundum simi-
 le vitro mundo. * Et fundamenta muri 19

ciuitatis, omni lapide pretioso ornata.
 F Fundamentum primum, iaspis: secun-
 dum, sapphirus: tertium, chalcedo-
 20 nius: quartum smaragdus: * Quintum,
 sardonius: sextum, sardius: septimum,
 chrysolythus: octauum, beryllus, no-
 num, topazius: decimum, chrysopra-
 sus: vndecimum, hyacinthus: duode-
 21 cimum, amethystus. * Et duodecim por-
 tæ, duodecim margaritæ sunt, per sin-
 gulas: & singulæ portæ erant ex singu-
 lis margaritis: & platea ciuitatis au-
 rum mundum, tamquam vitrum per-
 22 lucidum. * Et templum non vidi in ea:
 G Dominus enim Deus omnipotens tem-
 23 plum illius est, & Agnus. * Et ciuitas
 non eget sole, neque luna, vt luceant 10.60. d. 19.
 in ea. nam claritas Dei illuminauit eam,
 24 & lucerna eius est Agnus. * Et ambula-
 bunt gentes in lumine eius: & reges ter-
 ræ afferent gloriam suam, & honorem 10.60. b. 11.
 25 in illam. * Et portæ eius non clauden-
 tur per diem: nox enim non erit illic.
 26 * Et afferent gloriam, & honorem gen-
 27 tium in illam. * Non intrabit in eam ali-
 quod coinquinatum, aut abominatio-
 nem faciens, & mendacium, nisi qui scri-
 pti sunt in libro vitæ Agni.

C A P. XXII.

*Lignum vite flumina aqua vine irriga-
 sum singulis mensibus reddit fructum
 suum: nec maledictum, nec ulla
 nox est in ciuitate: Angelus autem, qui
 hac cisd ventura iohanni ostendebat, non
 vult ab eo adorari, dicitque inflos in ci-
 uitate intraturos, impios autem fo-
 ras eiciendos: contestatur etiam de non
 addendo, aut minuendo ad hanc pro-
 phetiam.*

1 E T ostendit mihi flumina aquæ vitæ,
 A splendens tamquam crystallum,
 2 procedentem de sede Dei, & Agni. * In
 medio plateæ eius, & ex utraque par-
 te fluminis lignum vitæ, afferens fru-
 ctus duodecim, per menses singulos
 reddens fructum suum, & folia ligni
 3 ad sanitatem Gentium. * Et omne ma-
 ledictum non erit amplius: sed sedes
 Dei, & Agni in illa erunt, & serui eius
 4 seruiunt illi. * Et videbunt faciem eius:
 5 & nomen eius in frontibus eorum. * Et

1016 APOCALYPSIS B. IOANNIS APOSTOLI

1. 6. d. 10. nox ultra non erit : & non egebunt lumine lucernæ , neque lumine solis , quoniam Dominus Deus illuminabit illos , & regnabunt in sæcula sæculorum . * Et dixit mihi : Hæc verba fidelissima sunt , & vera . Et Dominus Deus spirituum prophetarum misit Angelum suum ostendere seruis suis , quæ oportet fieri citò . * Et ecce venio velociter . Beatus , qui custodit verba prophetiæ libri huius . * Et ego Ioannes , qui audiui , & vidi hæc . Et postquam audissem , & vidissem , cecidi vt adorarem ante pedes Angeli , qui mihi hæc ostendebat : * Et dixit mihi : Vide ne feceris : conseruus enim tuus sum , & fratrum tuorum Prophetarum , & eorum , qui seruant verba prophetiæ libri huius : Deum adora . * Et dicit mihi : Ne signaueris verba prophetiæ libri huius : tempus enim propè est . * Qui nocet , noceat adhuc : & qui in sordibus est , sordescat adhuc : & qui iustus est , iustificetur adhuc : & sanctus , sanctificetur adhuc . * Ecce venio citò , & merces mea mecum est , reddere vnicuique secundum opera sua . * Ego sum Alpha , &

Omega , primus , & nouissimus , principium , & finis . * Beati , qui lauant stolas suas in sanguine Agni : vt sit portestas eorum in ligno vitæ , & per portas intrent in ciuitatem . * Foris canes , & venefici , & impudici , & homicidæ , & idolis seruientes , & omnis , qui amat , & facit mendacium . * Ego Iesus misi Angelum meum , testificari vobis hæc in Ecclesijs . Ego sum radix , et genus David , stella splendida , et matutina . * Et spiritus , et sponsa dicunt : Veni . Et qui audit , dicat : Veni . Et qui sitit , veniat : et qui vult , accipiat aquam vitæ , gratis . * Contestor enim omni audienti verba prophetiæ libri huius : Si quis appoluerit ad hæc , apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto . * Et si quis diminuerit de verbis libri prophetiæ huius , auferet Deus partem eius de libro vitæ , et de ciuitate sancta , et de his , quæ scripta sunt in libro isto . * Dicit , qui testimonium perhibet istorum . Etiam venio citò : Amen . Veni Domine Iesu . * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis . Amen .

1. 6. d. 10. 4 & 44 8. 6. Supr. 1 h. 1. 8. 11. b. 6.

1. 6. d. 10. 1

Oratio Manassa, nec non Libri duo, qui sub Libri Tertij, & Quarti Esdra nomine circumferuntur, hoc in loco, extra scilicet seriem Canonice Librorum, quos sancta Tridentina Synodus suscepit, & pro Canonicis suscipiendos decreuit, sepositi sunt, ne prorsus interirent, quippe qui à nonnullis sanctis Patribus interdum citantur, & in aliquibus Biblijs Latinis tam manuscriptis, quàm impressis reperiuntur.

ORATIO MANASSÆ REGIS IVDA,

Cum captus teneretur in Babylone.

Domine omnipotens, Deus patrum nostrorum, Abraham, et Isaac, et Iacob, et seminis eorum iusti, qui fecisti coelum, et terram cum omni ornatu eorum, qui ligasti mare verbo præcepti tui, qui conclusisti abyssum, et signasti eam terribili, et laudabili nomine tuo: quem omnia paudent, et tremunt à vultu virtutis tuæ, quia importabilis est magnificentia gloriæ tuæ, et insustentabilis ira comminationis tuæ super peccatores: immensa verò, et inuestigabilis misericordia promissionis tuæ: quoniam tu es Dominus altissimus, benignus, longanimis, et multum misericors, et penitens super malitia hominum. Tu Domine, secundum multitudinem bonitatis tuæ, promissisti penitentiam, et remissionem ijs, qui peccauerunt tibi, et multitudine miserationum tuarum decreuisti penitentiam peccatoribus in salutem. Tu igitur Domine Deus iustorum, non posuisti poenitentiam iustis, Abraham, et Isaac, et Iacob, ijs qui tibi non peccauerunt: sed posuisti poenitentiam propter me peccatorem: quoniam peccaui super numerum archæ maris: multiplicatæ

sunt iniquitates meæ Domine, multiplicatæ sunt iniquitates meæ, et non sum dignus intueri, et aspicere altitudinem coeli, præ multitudine iniquitatum mearum. Incuruatus sum multo vinculo ferro, ut non possim attollere caput meum, et non est respiratio mihi: quia excitaui iracundiam tuam, et malum coram te feci: non feci voluntatem tuam, et mandata tua non custodiui: statui abominaciones, et multiplicaui offensiones. Et nunc flecto genu cordis mei, precans à te bonitatem. Peccaui Domine, peccaui, et iniquitates meas agnosco. Quare peto rogans te, remitte mihi Domine, remitte mihi, et ne simul perdas me cum iniquitatibus meis, neque in æternum iratus, reserues mala mihi, neque damnes me in infima terræ loca: quia tu es Deus, Deus, inquam, poenitentium: et in me ostendes omnem bonitatem tuam, quia indignum saluabis me secundum magnam misericordiam tuam, et laudabo te semper omnibus diebus vitæ meæ; quoniam te laudat omnis virtus coelorum, et tibi est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

LIBER ESDRÆ TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

Magnificum Phasc, quod Iosias immolauit, celebrando septem diebus festum Azymorum: qui successerunt in regno Iuda Iechonias, Ioachim, et Sedecias: eorumque, ac populi captiuitas propter sua scelera, urbisque subuersio describuntur.

ET fecit Iosias Pascha in Ierosolymis Domino, et immolauit Phasc quarta decima luna primi mensis: * Statuens sacerdotes per vices dierum stolis amictos in templo Domini. * Et dixit Leuitis sacris seruis Israel, vt sanctificarent se Domino in positione sanctæ arcæ Domini, in domo, quam ædificauit Salomon filius Dauid rex. * Non erit vobis collere super humeros eam. Et nunc deservite Domino vestro, et curam agite gentis illius Israel ex parte secundum pagos, et tribus vestras. * Secundum scripturam Dauid regis Israel, et secundum magnificentiam Salomonis filij eius, omnes in templo, et secundum particulam principatus paternam vestram, eorum qui stant in conspectu fratrum filiorum Israel. * Immolate Pascha, et sacrificia parate fratribus vestris, et facite secundum præceptum Domini, quod datum est Moyse. * Et donauit Iosias in plebem, quæ inuenta est, ouium, agnorum, et hoc eorum, et caprarum triginta millia, vitulos tria millia. * Hæc de regalibus data sunt secundum promissionem populo: et sacerdotibus in Pascha, oues numero duo millia, ac vituli centum. * Et Iechonias, et Semeias, et Nathanael fratres, et Hasabias, et Oziel, et Coraba, in Phasc, oues quinque millia, vitulos quingentos. * Et hæc cum fierent eleganter, steterunt sacerdotes, et Leuitæ habentes azyma per tribus. * Et secundum partes principatus patrum, in conspectu populi offerebant Domino, secundum ea, quæ in libro Moyse scripta sunt: * Et asauerunt Phasc igni prout oportebat: et hostias coxerunt in emolis, et in ollis cum beneuolentia: * Et attulerunt omnibus, qui erant ex plebe: et post hæc parauerunt sibi, et sacerdotibus. * Sacerdotes enim offerebant adipem, vsque dum finita esset hora: et Leuitæ parauerunt sibi, et fratribus suis filijs Aaron. * Et sacri cantores filij Asaph

erant per ordinem secundum præceptum Dauid, et Asaph, et Zacharias, et Ieddimus, qui erat à rege: * Et ostiarij per singulas ianuas, itaut non præuaricaretur vnusquisque suam: fratres enim illorum parauerunt illis. * Et consummata sunt, quæ pertinebant ad sacrificium Domini. * In illa die egerunt Phasc, et offerebant hostias super Domini sacrificium, secundum præceptum regis Iosia. * Et egerunt filij Israel, qui inuenti sunt in tempore illo, Phasc: et diem festum azymorum per dies septem: * Et non est celebratum Phasc tale in Israel, à temporibus Samuelis propheta: * Et omnes reges Israel non celebrauerunt tale Pascha, quale egit Iosias, et Sacerdotes, et Leuitæ, et Iudæi, et omnis Israel, qui inuenti sunt in commoratione Ierosolymis. * Octauo decimo anno, regnante Iosia celebratum est Phasc. * Et directæ sunt opera Iosia in conspectu Domini sui in corde pleno metuentis: * Et quæ circa illum quidem conscripta sunt, in pristinis temporibus, de eis, qui peccauerunt, quique irreligiosi fuerunt in Dominum præ omni gente, et qui non quæsierunt verba Domini super Israel. * Et post omnem actum hunc Iosia, ascendit Pharao rex Aegypti, veniens in Carchamis ab itinere super Euphratem, et exiit obuiam illi Iosias. * Et misit rex Aegypti ad Iosiam, dicens: Quid mihi et tibi est rex Iudæ? * Non sum missus à Domino, vt pugnem contra te: super Euphratem enim bellum meum est, festinans descende. * Et non est reuersus Iosias super currum: sed expugnare eum conabatur, non attendens verbum propheta ex ore Domini: * Sed constituit ad eum bellum in campo Mageddo. Et descenderunt principes ad regem Iosiam. * Et dixit rex pueris suis, Amouete me à prælio, infirmatus sum enim valde. Et statim amouerunt eum pueri ipsius de acie. * Et ascendit super currum secundarium suum: et perueniens Ierosolymam, vita functus est, et sepultus est in paterno sepulchro. * Et in tota Iudæa lugebant Iosiam: et qui præsidebant, cum vxoribus lamentabant eum, vsque in hunc diem. Et datum est hoc fieri semper in omne genus Israel. * Hæc autem præscripta sunt in libro historiarum regum Iudæ: et singula gesta actus Iosia, et eius gloria, et intellectus eius in lege Domini: quæque gesta sunt ab eo, et quæ non scripta sunt in libro

libro regum Israel, et Iudæ. * Et assumen- 34
 tes, qui erant ex gente, Iechoniam filium
 Iosiaz, constituerunt regem pro Iosia patre
 suo, cum esset annorum trigintatrium. *
 Et regnavit super Israel mensibus tribus 35
 Et amovit eum rex Ægypti, ne regnaret in
 Ierolymis: * Et multavit gentem argen- 36
 ti talenta centum, & auri talentum vnum.
 * Et constituit rex Ægypti Ioachim fratrem 37
 ipsius, regem Iudæ, & Ierusalem: * Et alli- 38
 gavit magistratus Ioachim, & Zaracelem
 fratrem suum, & apprehendens reduxit in
 Ægyptum. * Annorum erat Ioachim viginti- 39
 quinque, cum regnare cœpisset in terra Iu-
 da, & Ierusalem: & fecit malum in con-
 spectu Domini. * Post hunc autem ascen- 40
 dit Nabuchodonosor rex Babylonis, & al-
 ligans eum in æreo vinculo, perduxit in Ba-
 byloniam: * Et sacra vasa Domini accepit 41
 Nabuchodonosor, & tulit, & consecrauit
 in templo suo in Babylonia. * Nam de im- 42
 munditia illius, & irreligiositate scriptum
 est in libro temporum regum. * Et regnavit 43
 Ioachim filius eius pro eo. Cum autem con-
 stitutus esset rex, erat annorum decem, &
 octo. * Regnavit autem menses tres, & dies 44
 decem in Ierusalem, & fecit malum in con-
 spectu Domini: * Et post annum mittens 45
 Nabuchodonosor, transmigravit eum in
 Babyloniam simul cum sacris vasibus Domi-
 ni. * Et constituit Sedeciam regem Iudæ, & 46
 Ierusalem, cum esset annorum viginti vnius:
 regnavit autem annis vndecim. * Et fecit 47
 malum in conspectu Domini, & non est
 veritus à verbis, quæ dicta sunt ab Ieremia
 propheta ex ore Domini: Et adiuratus à re- 48
 ge Nabuchodonosor, periurans discessit: &
 indurata ceruice sua, & corde suo, trans-
 gressus est legitima Domini Dei Israel. *
 Et duces populi Domini multa iniquè ge- 49
 serunt, & impiè egerunt super omnes im-
 munditias gentium: & polluerunt tem-
 plum Domini, quod sanctum erat in Iero-
 solymis. * Et misit Deus patrum ipsorum 50
 per Angelum suum reuocare eos, propter
 quod parceret illis, & tabernaculo suo. Ip- 51
 si verò subannabant in Angelis suis: &
 qua die locutus est Dominus, erant illu-
 dentes prophetis eius. * Qui usque ad ira- 52
 cundiam concitatus est super gentem suā,
 propter irreligiositatem suam, & præcepit
 ascendere reges Chaldæorum. * Hi occide- 53
 runt iuvenes eorum in gladio, in circuitu
 sancti templi eorum, & non pepererunt
 iuveni, & leni, & virgini, & adolescenti: *
 Sed omnes traditi sunt in manus ipsorum: 54
 & omnia sacra vasa Domini, & regales
 apothecas resumentes, tulerunt in Baby-
 loniam. * Et incenderunt domum Domini, 55
 & demolierunt muros Ierusalem: & turres

56 eius incenderunt igne, * Et consummaue-
 runt omnia honorifica eius, & ad nihilum
 redegerunt: & reliquos a gladio duxerunt
 57 in Babylonem. * Et erant Ierni illius usque
 dum regnarent Persæ, in repletionem verbi
 58 Domini in ore Ieremiæ. * Quousque beni-
 gnè ageret terra sabbata sua, & omni tem-
 pore desertionis suæ sabbatizavit, in appli-
 catione annorum septuaginta.

C A P. II.

*Cyrus rex Persarum Iudæos in regno suo ca-
 pivos remittit in terram suam, qui cum
 restaurarent Ierusalem, prohibiti sunt
 ab Artaxerxe propter quorundam dela-
 tionem.*

1 **R**egnante Cyro rege Persarum, in con-
 summatione verbi Domini in ore
 2 Ieremiæ, * Suscitavit Dominus spiritum
 Cyri regis Persarum, & prædicaui in to-
 3 to regno suo simul per scripturam, Dicens:
 Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Me consti-
 4 tuit regem orbis terrarum Dominus Is-
 rael, Dominus excelsus, Et significavit mi-
 5 hi ædificare domum sibi in Ierusalem, quæ
 est in Iudæa. * Si quis est ex genere vestro,
 dominus ipsius ascendat cum eo in Ierusa-
 6 lem. * Quotquot ergo circa loca habitant,
 adiuvent eos, qui sunt in loco ipso, in auro,
 7 & argento, * In dationibus, cum equis, &
 iumentis, cumque alijs, quæ secundum
 8 vota apponuntur in ædem Domini, quæ
 est in Ierusalem. * Et stantes principes tri-
 bum, pagorum, & Iudææ, ex tribu Benia-
 min, & sacerdotes, et Leuitæ, quos excita-
 vit Dominus ascendere, & ædificare do-
 mum Domini, quæ est in Ierusalem, & qui
 9 erant in circuitu eorum, * Adiuverunt in
 omni auro, & argento eius, et iumentis, et
 votis compluribus multi quorum sensus
 10 excitatus est. * Et Cyrus rex protulit vasa
 sacra Domini, quæ transtulit Nabuchodo-
 nosor rex Babylonis ex Ierusalem, et con-
 11 fecit ea idolo suo. * Et proferens ea Cy-
 rus rex Persarum, tradidit Michridato, qui
 12 erat super thesauros ipsius. * Per hunc au-
 tem tradita sunt Salmanasaro præfidi Iu-
 13 dææ. * Horum autem hic numerus. Libaro-
 ria argentea duo millia quadringenta: athi-
 sca argentea triginta: phialæ aureæ trigin-
 14 tæ, item argenteæ duo millia quadringen-
 15 genta sexaginta. * Et enumerata sunt Sal-
 manasaro simul cum his, qui ex captivita-
 te Babylonis venerant in Ierolymam. *
 16 In Artaxerxis autem regis Persarum tem-
 poribus, scriptæ sunt ei de his, qui habita-
 bant

bant in Iudæa, et Ierusalem, Balsamus, et Michridatus, & Sabellius, & Rathimus, Balthemus, Samelius scriba, & reliqui habitantes in Samaria, & cæteris locis, subiecitam epistolam regi Artaxerxi. * DOMINI 17
 N E, pueri tui Rathimus ab accidentibus, & Sabellius scriba, & reliqui curiæ tuæ iudices in Coelesyria, & Phoenice. * Et nunc 18
 notum sit Domino regi, quoniam Iudæi, qui ascenderunt à vobis ad nos, venientes in Ierusalem ciuitatem refugam, & pessimam, ædificant furnos eius, & statuunt muros & templum suscitant. * Quod si ci- 19
 uitas ista, & muri consummati fuerint, non tantum tributa non sustinebunt pendere, sed etiam regibus resistent. * Et quia id 20
 agitur circa templum, rectè habere arbitrati sumus non despiciere hoc ipsum: * Sed notum facere domino regi, ut si vide- 21
 bitur, rex, quærat in libris patrum tuorum, * Et inuenies in admonitionibus scripta de his, & scies, quoniam ciuitas ista 22
 fuit refuga, & reges, & ciuitates concutientes, * Et Iudæi refugæ, & prælia committentes in ea ab æterno, ob quam causam ciuitas ista deserta est. * Nunc ergo notum fa- 24
 cimus, domine rex, quoniam si ciuitas hæc ædificata fuerit, & huius muri erecti fuerint, descensus tibi non erit in Coelesyriam, & Phoenicem. * Tunc scripsit rex Rathimo, 25
 scribebat accidentia, & Balthemus, & Sabellius scribæ, & cæteris constitutis, & habitantibus in Syria, & Phoenice, ea quæ subiecta sunt. * LEGI epistolam quam misisti mihi. Præcepi ergo inquiri, & inuentum est, quoniam ciuitas illa est ab eo regibus resistens, * Et homines refugæ, & prælia 27
 in ea efficientes, & reges fortissimi erant in Ierusalem dominantes, & tributa exigentes à Coelesyria, & Phoenice. * Nunc 28
 ergo præcepi prohibere homines illos ædificare ciuitatem, & prohibere ne quid ultra hæc fiant: * Sed nec procedant in plurimum ea, quæ sunt malitiæ, ita ut regibus molestia importetur. * Tunc recitatis 30
 his, quæ à rege Artaxerxe scripta fuerant, Rathimus, & Sabellius scriba, & qui cum his constituti erant iungentes festinanter venerunt in Ierusalem cum equitatu, & turba, & agmine. * Coeperuntque ædificantes prohibere, & vacabant ab ædificatione templi in Ierusalem, usque secundo anno regni Darij regis Persarum.

CAP. III.

Dario post splendidam cenam omnibus suis præfatis factam, dormiente, tres corporis eius custodes problema monerunt, Num vinum, rex, mulier, an veritas præstent: & primum de vino probatur.

Rex Darius fecit cenam magnam omnibus vernaculis suis, & omnibus 2
 magistratibus Mediæ, & Persidis, * Et omnibus purpuratis, & prætoribus, & consulis, & præfectis sub illo, ab India usque 3
 Æthiopiam, centum vigintiseptem prouincijs. * Et cum manducassent, & bibissent, & satiati reuerterentur, tunc Darius 4
 rex ascendit in cubiculum suum, & dormiuit, & expergesfactus est. * Tunc illi tres iuuenes corporis custodes, qui custodiebant 5
 corpus regis; dixerunt alter alteri: * Dicamus unusquisque nostrum sermonem, qui præcellat: & cuiuscumque apparuerit sermo sapientior alterius, dabit illi rex Darius 6
 dona magna, * Purpura cooperiri, & in auro bibere, & super aurum dormire, & curum aureo freno, & cydarim byssinam, & 7
 torquem circa collum: * Et secundo loco sedebit à Dario propter sapientiam suam, & cognatus Darij vocabitur. * Tunc scriben- 8
 tes singuli suum verbum signauerunt, & posuerunt subtus cervicali Darij regis, * Et 9
 dixerunt, Cum surrexerit rex, dabimus illi scripta nostra: & quodcumque iudicauerit rex in tribus, & magistratus Persidis, quoniam verbum eius sapientius est, ipsi dabi- 10
 tur victoria sicut scriptum est. * Unus scripsit, Forte est vinum. * Alius scripsit, Fortior est rex. * Tertius scripsit, Fortiores sunt 11
 mulieres: super omnia autem vincit veritas. 12
 * Et cum surrexisset rex, acceperunt 13
 scripta sua, & dederunt illi, & legit. * Et mittens vocauit omnes magistratus Persarum, & Medos, & purpuratos, & prætores, 14
 & præfectos: * Et sederunt in concilio: & lecta sunt scripta coram ipsis. * Et dixit, Vocate adolescentes, & ipsi indicabunt verba 15
 sua. Et vocati sunt, & introierunt. * Et dixit illis: Indicate nobis de his, quæ scripta sunt. Et coepit prior, qui dixerat de fortitudine vini, * Et dixit, Viri, quam præualeat 16
 vinum omnibus hominibus, qui bibunt illud! seducit mentem. * Itemque regis, & 17
 orphani facit mentem vanam. Item serui, ac liberi, pauperis ac diuitis, * Et omnem 18
 mentem conuertit in securitatem, & iucunditatem, & non meminit omnem tristitiam, & debitum, * Et omnia præcordia facit honesta, & non meminit regem, nec magistratum, & omnia per talenta loqui facit. 19
 * Et non meminerunt, cum biberunt, amicitiam, nec fraternitatem: sed non multum post sumunt gladios. * Et cum à vino merferint, & surrexerint, non meminerunt, quæ gesserunt. * O viri, num præcellit vinum? quis sic cogitat facere? Et tacuit hoc dicto.

C A P. I V.

Probatum excellens fortitudo regis, mulieris, & veritatis; sed data veritati palma. Darius ad positionem Zorobabel reddidit sacra vasa, scribens, ut Iudeis daretur libertas, & impensa ad extruccionem Ierosolam.

ET inchoauit sequens dicere, qui dixit 1
de fortitudine regis. * O viri non præ- 2
cellunt homines, qui terram, & mare obti-
nent, & omnia, quæ in eis sunt? * Rex au- 3
tem super omnia præcellit, & dominatur
eorum: & omne quodcumque dixerit illis,
faciunt. * Et si miserit illos ad bellatores, 4
vadunt, & demoliuntur montes, & muros,
& turres. * Iugulantur, & iugulant, & regis 5
verba non prætereunt, nam si vicerint, as-
ferunt regi omnia quæcumque prædati fue-
rint. * Similiter & alij omnes, & quotquot 6
non militant, nec pugnant, sed colunt ter-
ram: rursum cum fuerint metentes: asse-
runt tributa regi. * Et ipse vnus solus si di- 7
xerit occidite, occidunt: dixerit remittite,
remittunt: * Dixerit percutite, percutiunt: 8
dixerit exterminate, exterminant: dixerit
ædificate, ædificant: * Dixerit excidite, exci- 9
dunt: dixerit plantant, plantant: * Et omnis 10
plebs, & virtutes cum obaudiunt, & super
hoc ipse recumbit, & bibit, & dormit. * Hi 11
autem custodiunt in circuitu eum: & non
possunt ire singuli, & facere opera sua, sed
in dicto obaudientes sunt ei. * Viri, quo- 12
modo non præcellit rex, qui sic diffamatur?
Et tacuit. * Tertius, qui dixerat de muliere 13
bus, et veritate, hic est Zorobabel, coepit
loqui. * Viri, non magnus rex, & multi ho- 14
mines, nec vinum præcellit. Quis est ergo,
qui dominatur eorum? * Nonne mulieres 15
genuerunt regem, & omnem populum, qui
dominatur mari, & terræ: * Et ex illis nati 16
sunt, & ipsæ educauerunt eos, qui planta-
uerunt vineas, ex quibus vinum fit? * Et ip- 17
sæ faciunt stolas omnium hominum, & ip-
sæ faciunt gloriam hominibus, & non pos-
sunt homines separari à mulieribus. * Si 18
congregauerint aurum, & argentum, &
omnem rem speciosam, & viderint mulie-
rem vnā bono habitu, & bona specie, *
Omnia hæc relinquentes in eam inten- 19
dunt, & aperto ore conspiciunt, & eam al-
liciant magis quam aurum, & argentum,
& omnem rem pretiosam. * Homo patrem 20
suum reliquit, qui nutrit illum, & suam
regionem, & ad mulierem se coniungit. *
Et cum muliere remittit animam, & ne- 21
que patrem meminit, neque matrem, ne-
que regionem. * Et hinc oportet vos scire: 22
quoniam mulieres dominantur vestri. Nō
ne doletis? * Et accipit homo gladium suū, 23
& vadit in viam facere furia, & homici-

24 dia, & mare navigare, & flumina, * Et leo-
nem videt, & tenebris ingreditur: et cum
furtum fecerit, et fraudes, et rapinas, ama-
25 bili suæ affert. * Et iterum, diligit homo
uxorem suam magis quam patrem, aut
26 matrem. * Et multi dementes facti sunt
propter uxores suas: et serui facti sunt pro-
27 pter illas: * Et multi perierunt, et iugulati
28 sunt, et peccauerunt propter mulieres. * Et
tunc credite mihi, et si arripserit ei rex in
potestate sua: quoniam omnes regiones ve-
29 rentur tangere eum. * Videbam tamen A-
pemen filiam Bezacis, mirifici concubinā
regis, sedentem iuxta regem ad dexteram,
30 Et auferentem diadema de capite eius, et
imponentem sibi, et palmis cōdebatur regem
31 de sinistra manu. * Et super hæc aperto ore
intuebatur eam: et si arripserit ei, ridet: nam
si indignata ei fuerit, blanditur, donec re-
32 concilietur in gratiam. * O viri, cur non
sunt fortiores mulieres? Magna est terra, et
33 excelsum est cœlum: quis ista agit? * Et
tunc rex, et purpurati intuebantur in alter-
34 utrum. Et inchoauit loqui de veritate. * O
viri, nonne fortes sunt mulieres? Magna est
terra, et excelsum est cœlum: et velox cur-
sus solis conuertit in gyro cœlum in locum
35 suum in vna die. * Nonne magnificus est,
qui hæc facit, vt veritas magna, et fortior
36 præ omnibus? * Omnis terra veritatem in-
uocat, cœlum etiam ipsam benedicit, et
37 non est cum ea quidquam iniquum. * Vi-
num iniquum, iniquus rex, iniquæ mulie-
res, iniqui omnes filij hominum, et iniqua
illorum omnia opera, et non est in ipsis ve-
38 ritas, et in sua iniquitate peribunt: * Et ve-
ritas manet, et inualefcit in æternum, et vi-
39 uit, et obtinet in sæcula sæculorum. * Nec
est apud eam accipere personas, neque dif-
ferentias: sed quæ iusta sunt, facit omnibus,
iniustis, ac malignis, et omnes benignantur
40 in operibus eius. * Et non est in iudicio
eius iniquum, sed fortitudo, et regnum, et
potestas, et maiestas omnium æuorum.
41 Benedictus Deus veritatis. * Et desijt lo-
quendo. Et omnes populi clamauerunt, et
dixerunt, Magna est veritas, et prauales. *
42 Tunc rex ait illi, Pete, si quid vis amplius,
quam quæ scripta sunt, et dabo tibi, secun-
dum quod inuentus es sapientior proximi-
43 mis, et proximus mihi sedebis, et cognatus
meus vocaberis. * Tunc ait regi, Memor
esto voti tui, quod vouisti, ædificare Ieru-
44 salem, in die qua regnum accepisti: * Et
omnia vasa, quæ accepta sunt ex Ierusa-
lem, remittere, quæ separauit Cyrus, quan-
do mactauit Babyloniam, & voluit remit-
45 tere ea ibi. * Et tu vouisti ædificare tem-
plum, quod incenderunt Idumæi, quando
46 exterminata est Iudæa à Chaldeis. * Et quic
hoc

hoc est quod postulo Domine, & quod peto, hoc est maiestas, quod a te postulo, vt facias votum, quod vouisti Regi cœli ex ore tuo. Tunc surgens Darius rex, oscula-
 tus est illum: & scripsit epistolas ad omnes dispensatores, & præfectos, & purpuratos, vt deducerent eum, & eos, qui cum illo erant, omnes ascendentes ædificare Ierusalem. Et omnibus præfectis, qui erant in Syria, & Phoenice, & Libano, scripsit epistolas, vt traherent ligna cedrina à Libano in Ierusalem, vt ædificarent cum eis ciuitatem. Et scripsit omnibus Iudæis, qui ascende-
 bant à regno in Iudæam pro libertate, omnem potentem, & magistratum, & præfectum non superuenire ad ianuam ipsorum, Et omnem regionem quam obtulerant immunitatem esse eis, & Idumæi relinquunt castella, quæ obtinent Iudæorum, Et in structuram templi dare per singulos annos talenta viginti, vsque dum perædificaretur: Et super sacrarium holocaustorum vitulare quotidie, sicut habent præceptum: talia talenta decem offerre per singulos annos, Et omnibus, qui procedunt à Babylonia condere ciuitatem: vt esset libertas tam ipsis, quam filiis eorum, & omnibus sacerdotibus, qui præcedunt. Scripsit autem & quantitatem, & sacram stollam iussit dari, in qua deferrentur; Et Leuitis, & scripsit dare præcepta, vsque in diem, qua consummabitur domus, & Ierusalem extruetur: Et omnibus custodiens ciuitatem scripsit dari ei sortes, & stipendia. Et dimisit omnia vasa quæcumque separauerat Cyrus à Babylonia, & omnia quæcumque dixit Cyrus, & ipse præcepit fieri, & mitti Ierusalem. Et cum processisset ille adolescens, eleuans faciem in Ierusalem, benedixit regem cœli, Et dixit, Abs te est victoria, & abs te est sapientia, & claritas. Et ego seruus tuus sum. Benedictus es, qui disti mihi sapientiam, & tibi confitebor Domine Deus patrum nostrorum. Et accepit epistolas, & profectus est in Babyloniam. Et venit, & nuntiavit fratribus suis omnibus, qui fuerunt in Babylonia: Et benedixerunt Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem, & refrigerium, Vt ascenderent, & ædificarent Ierusalem, & templum vbi nominatum est nomen eius in ipso, & exultauerunt cum musicis, & læticia diebus septem.

CAP. V.

Rediunt à Babylonia captiuitate in Ierusalem, & Iudæam reconferunt, & restituerunt

Dei cultum, sed eandem àcepto opere ad tempus impediuntur.

Post hæc autem electi sunt, vt ascenderent principes pagorum per domos, & tribus suas, & vxores illorum, & filij, & filia eorum, & serui, & ancillæ ipsorum, & pecora eorum. Et Darius rex misit vna cum eis equites mille, donec deducerent eos in Ierusalem cum pace, & cum musicis, & cum tympanis, & tibijs. Et omnes fratres erant ludentes, & fecit eos ascendere simul cum eis. Et hæc sunt nomina virorum, qui ascenderunt per pagos suos in tribus, & in partem principatus ipsorum. Sacerdotes: Filij Phinees, filij Aaron, Iesus filius Iosedec, Ioachim filius Zorobabel filij Salathiel de domo Dauid, & progenie Phares, de tribu Iuda, Qui locutus est sub Dario rege Persarum sermones mirificos in secundo anno regni ipsius mense Nisan primo. Sunt autem hi, qui ascenderunt ex Iudæa de captiuitate transmigrationis, quos transmigravit Nabuchodonosor rex Babylonie in Babylonem, & reuersus est in Ierusalem. Et requisitui partem Iudææ vnus, quisque in ciuitatem suam, qui venerunt cum Zorobabel, & Iesu, Nehemias, Arceus, Elimeo, Emmanio, Mardocheo, Beelsuro, Mechphatochor, Olioro. Emonia vnus de principibus eorum. Et numerus à gentilibus eorum, ex præpositis eorum, filij Phares, duo millia centum septuaginta duo: Filij Ares, tria millia centum quinquaginta septem: Filij Phœmo centum quadraginta duo: in filiis Iesu, & Ioabes, mille trecenti duo: Filij Demu, duo millia quadringenti septuaginta: filij Choraba, ducenti quinque: filij Banica, centum sexaginta octo: Filij Bedech, quadringenti tres: filij Archad, quadringenti viginti septem: Filij Cham, triginta septem: filij Zoroar, duo millia sexaginta septem: filij Adin, quadringenti sexaginta vnus: Filij Adere, Ctis, centum octo: filij Ciaso, & Zelas, centum septem: filij Azoroc, quadringenti triginta nouem: Filij Iedarbone, centum triginta duo: filij Ananias, centum triginta: filij Asoni, nonaginta: Filij Marlar, quadringenti viginti duo: filij Zabar, nonaginta quinque: filij Sepolemon, centum viginti tres: Filij Nepopas, quinqua-
 ginta quinque: filij Nechanatus, centum quinquaginta octo: filij Cebethamus, centum triginta duo: Filij Crearpatos, qui Enocadies, & Modæ, quadringenti viginti tres: qui ex Gramas, & Gabea, centum viginti vnus: Qui ex Besselon, & Ceagge, sexaginta quinque: qui ex Baltharo, centum viginti duo: Qui ex Bechehobes, quinquaginta-

gintaquinque: filij Liptis, centum quinquagintaquinque: filij Labonni, trecenti quinquaginta septem: Filij Sichem, trecenti septuaginta: filij Suadon, & Clomus, trecenti septuaginta octo: * Filij Ericus, duo millia centum quadragintaquinque: filij Anaas, trecenti septuaginta. Sacerdotes: Filij Iedus, filij Euthes, filij Eliasib, trecenti septuaginta duo: filij Emerus, ducenti quinquaginta duo: * Filij Phasurij trecenti quinquaginta septem: filij Carce, ducenti viginti septem. * Leuitæ: Filij Iesu in Caduhel, & Bamis, & Serebias, & Edias, septuaginta quatuor: omnis numerus à duodecimo anno triginta millia quadringenti sexaginta duo, * Filij, & filiz, & vxores, omnis conputatio, quadraginta millia ducenti quadraginta duo. * Filij sacerdotum, qui psallebant in templo: filij Asaph, centum viginti octo. * Ostiarij verò: filij Bineuni, filij Aser, filij Amon, filij Accuba, Topa filij Tobij, omnes centum triginta nouem. * Sacerdotes seruientes in templo: filij Sel, filij Gaspha, filij Tobloch, filij Cariz, filij Su, filij Hello, filij Labana, filij Armacha, filij Accub, filij Vtha, filij Cetha, filij Aggah, filij Obai, filij Anani, filij Canna, filij Geddu, * Filij Ananias, filij Radin, filij Desanon, filij Nachoba, filij Cateba, filij Caze, filij Ozui, filij Sinone, filij Attre, filij Halken, filij Asiana, filij Maneci, filij Nafissum, filij Accufu, filij Agista, filij Azui, filij Fauon, filij Phafalon, * Filij Meedda, filij Phufa, filij Carce, filij Barcus, filij Saree, filij Coesi, filij Nafich, filij Agisti, filij Pedon. * Salomon filij eius, filij Afo, filij Phasida, filij Celi, filij Dedon, filij Gaddabel, filij Sephegi, * Filij Aggia, filij Sachareth, filij Sabathen, filij Caroneth, filij Malsith, filij Amg, filij Salus, filij Addus, filij Suba, filij Eura, filij Rahotis, filij Phasphat, filij Malmon. * Omnes sacro seruientes, & pueri Salomonis, quadringenti octoginta duo. * Hi sunt filij, qui ascenderunt à Thelmela, Telharsa: principes eorum, Carmellam, & Careth: * Et non poterant edificare ciuitates suas, & progenies suas, quemadmodum sint ex Israel. Filij Dalari, filij Tubal, filij Nechodaici, * Ex Sacerdotibus, qui fungebantur sacerdotio: & non funt inuenti filij Obia, filij Achifos, filij Addin, qui accepit uxorem ex filiabus Phargeleu: Et vocati sunt nomine eius, & horum quifera est generis scriptura in prædatura, & non est inuenta, & prohibiti sunt sacerdotio fungi. * Et dixit illis Nehemias, & Altharas, Ne participentur sancta, donec exurgat Pontifex doctus in ostensionem, & veritatem. * Omnis autem Israel erat exceptis seruis, & ancillis, quadraginta duo mil-

lia trecenti quadraginta. * Serui horum, & ancillæ, septem millia trecenti triginta septem Cantores, & cantatrices, ducenti sexagintaquinque. * Cameli, quadringenti trigintaquinque. Equi septem millia triginta sex. Muli, ducenta millia quadragintaquinque. Subiugalia, quinque millia viginti quinque. * Et de propolis ipfis per pagos dum venirent in templum Dei, quod erat in Ierusalem, vouerunt suscitare templum in loco suo, secundum suam virtutem: * Et dare in templum thesaurum operum sacrum auri innas duodecim millia, & mnas argenti quinque millia, & stolas sacerdotales centum. * Et habitauerunt Sacerdotes, & Leuitæ, & qui exierant de plebe, in Ierusalem, & in regione, et sacri cantores, et ostiarij, et omnis Israel in regionibus suis. * Instante autem septimo mense, cumque essent filij Israel vnusquisque in suis rebus, conuenerunt vnanimiter in atrium, quod erat ante ianuam Orientalem. * Et stantes Iesus filius Iosedech, et fratres eius sacerdotes, et Zorobabel filius Salathiel, et huius fratres parauerunt altare, * Vt offerrent super illud holocaustomata, secundum quæ in libro Moyfi hominis Dei scripta sunt. * Et conuenerunt ibi ex alijs nationibus terræ, et erexerunt sacrarium in loco suo omnes gentes terræ, et offerebant hostias, et holocaustomata Domino matutina. * Egerunt scenopegiam, et diem solemnem, sicut præceptum est in lege: et sacrificia quotidie, sicut oportebat: * Et post hæc oblationes institutas, et hostias sabbatorum, et neomeniarum, et dierum solemniū omnium sanctificationum. * Et quotquot vouebant Domino à neomenia septimi mensis, coeperunt hostias offerre Deo, et templum Domini nondum erat ædificatum. * Et dederunt pecuniam lapidarijs: & fabris, & potum, & pabula, cum gaudio. * Et dederunt carra Sidonis, & Tyrijs, vt transfuerent illis de Libano trabes cedrinas, & facerent rates in Ioppe portu, secundum decretum, quod scriptum erat eis à Cyro rege Persarum. * Et in secundo anno venientes in templum Dei in Ierusalem, mense secundo, inchoauit Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedech, & fratres ipsorum, & sacerdotes, & Leuitæ, & omnes, qui venerant de captiuitate in Ierusalem: * Et fundauerunt templum Dei, nouilunio secundi mensis secundi anni cum venissent in Iudæam, & Ierusalem. * Et statuerunt Leuitas à viginti annis, super opera Domini: & stetit Iesus, & filius eius, & fratres omnes Leuitæ conspirantes, et exco-

cutores legis, facientes opera in domo Domini. * Et steterunt sacerdotes habentes stolae cum tubis: & Leuitae filij Asaph, habentes cymbala, Collaudantes Dominum, & benedicentes secundum David regem Israel: * Et cantabant canticum Domino, quoniam dulcedo eius, & honor in saecula super omnem Israel. * Et omnis populus tuba cecinerunt, & proclamauerunt voce magna, collaudantes Dominum in suscitatione domus Domini. * Et venerunt ex sacerdotibus, & Leuitis, & praesidentibus secundum pagos senioribus, qui viderant pristinam domum, * Et ad huius aedificationem cum clamore, & planctu magno, & multi cum tubis, & gaudio magno: * In tantum, ut populus non audiret tubas propter planctum populi. Turba enim erat tubis canens magnifice, ita ut longe audiretur. * Et audierunt inimici tribus Iude, & Beniamin, & venerunt scire, quae esset vox tubarum. Et cognouerunt, quoniam qui erant ex captiuitate, aedificant templum Domino Deo Israel: Et accedentes ad Zorobabel, & Iesum, praepositos pagorum, & dixerunt eis: Aedificabimus vna vobiscum. * Similiter enim audiuius Dominum vestrum, & ipsi pariter incedimus a diebus Asbazereth regis Assyriorum, qui transmigravit nos huc. * Et dixit illis Zorobabel, & Iesus, & principes pagorum Israel, * Non est nobis, & vobis aedificare domum Dei nostri: nos enim soli aedificabimus Domino Israel, secundum ea, quae praecipit nobis Cyrus rex Persarum. * Gentes autem terrae incumbentes his, qui sunt in Iudaea, & levantes opus aedificationis, & insidias, & populos adducentes prohibebant eos aedificare, * Et aggressuras exercentes impedierunt, ne consummaretur aedificium omni tempore vitae Cyri regis: & protraxerunt structuram per biennium usque ad Darij regnum.

CAPUT VI.

Judaei annuente Dario, templum Dei extruunt in Ierusalem.

IN secundo autem anno regni Darij prophetauit Aggaeus, & Zacharias filius Addin prophetae apud Iudaeam, & Ierusalem in nomine Dei Israel super eos. * Tunc stans Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius Iosedech, inchoauerunt aedificare domum Domini, quae est in Ierusalem: * Cum adessent eis prophetae Domini, & adiuvarent eos. In ipso tempore venit ad illos Sisennes subregulus Syriae, & Phoenicis, & Sattrabuzanes, & sodales eius, * Et dixerunt eis: Quo praecipiente vobis domum hanc

aedificatis, & rectum illud, & alia omnia perficitis? & qui sunt structores, qui haec aedificant? * Et habuerunt gratiam visitatione facta super eos, qui erant ex captiuitate a Domino seniores Iudaeorum. * Et non sunt impediti aedificare, donec significaretur Dario de omnibus istis, & responsum acciperetur. * Exemplum epistolae, quam miserunt Dario. SISENNES subregulus Syriae, & Phoenicis, & Sattrabuzanes, & sodales eius in Syria, & Phoenice praesides, regi Dario salutem. * Omnia nota sint Domino regi, quod cum venissemus in regionem Iudaeae, & introissemus in Ierusalem, inuenimus aedificantes domum Dei magnam; Et templum ex lapidibus politis, & magnis, & pretiosis materijs in parietibus, * Et opera illa instanter fieri, & suffragare, & prosperare in manibus eorum, & in omni gloria, quam diligentissime perfici. * Tunc interrogauimus seniores, dicentes, quo permittente vobis aedificatis domum istam, & opera haec sudatis? * Ideo autem interrogauimus eos, ut notum faceremus tibi homines, & praepositos, & nomen scripturam praepositorum postulauimus illos. * At illi responderunt nobis, dicentes, Nos sumus serui Domini, qui fecit coelum, & terram, * Et aedificabatur haec domus ante annos istos multos a rege Israel magno, & fortissimo, & consummata est. * Et quoniam patres nostri exacerbantes erant, & peccauerunt in Deum Israel, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babyloniae, regis Chaldaeorum, * Et domum istam demolientes incenderunt, & populum captiuum duxerunt in Babylonem. * In primo anno regnante Cyro rege Babyloniae, scripsit Cyrus rex domum hanc aedificare, * Et illa sacra vasa aurea, & argentea, quae extulerat Nabuchodonosor de domo, quae est in Ierusalem, & consecrauerat ea in suo templo, rursus protulit ea Cyrus rex de templo, quod erat in Babylonia, & tradita sunt Zorobabel, & Salmanasaro subregulo: * Et praecipit eis, ut offerrent haec vasa, & reponerent in templo, quod erat in Ierusalem, & ipsum templum Dei aedificare in loco suo. * Tunc Salmanasarus subiecit fundamenta domus Domini, quae est in Ierusalem: & exinde usque nunc aedificatur, & non accepit consummationem. * Nunc ergo si iudicatur a te o rex, perquiratur in regalibus bibliothecis Cyri regis, quae sunt in Babylonia. * Et si inuentum fuerit consilio Cyri regis coeptam esse structuram domus Domini, quae est in Ierusalem, & indicatur a Domino rege nostro, scribat de his nobis. * Tunc Darius rex praecipit inquit in Ba-

711 music

menſe, hic annus ſeptimus eſt regni, ex-
cuntes de Babylonia nouilunio quinti mē-
ſis, * Venerunt Ieroſolymam iuxta præce-
ptum illius, ſecundum proſperitatem ite-
neris à Domino ipſorum datam eis. * In
his enim Eſdras inagnam diſciplinam ob-
tinebat, ne prætermitteret quidquam eo-
rum, quæ eſſent ex lege Domini, & præce-
ptis, & docendo vniuerſum Iſrael omnem
ultitiam, & iudicium. Accedentes autem,
qui ſcribebant ſcripta Artaxerxis regis,
tradiderunt ſcriptum, quod obuenerat ab
Artaxerxe rege ad Eſdram Sacerdotem, &
lectorem legis Domini, cuius exemplum
ſubiectum eſt. * REX Artaxerxes Eſdræ ſa-
cerdoti, & lectori legis Domini ſalutem. *
Humanior ego iudicans in beneficijs, præ-
cepi eis, qui deſiderant ex gente Iudæo-
rum, ſua ſpontè, & ex ſacerdotibus, & Le-
uitis, qui ſunt in regno meo, comitari te-
cum in Ieruſalem. * Si qui ergo cupiunt ire
tecum, conueniant, & proficiſcantur, ſicut
placuit mihi, & ſeptem amicis meis conſi-
liarijs, * Vt viſitent ea, quæ aguntur ſecun-
dum Iudæam, & Ieruſalem, obſeruantes
ſicut habes in lege Domini, * Et ferant mu-
ſiera Domino Deo Iſrael, quæ voui ego, &
amici Ieruſalem, & omne aurum, & argen-
tum, quod inuentum fuerit in regione Ba-
byloniæ Domino in Ieruſalem cum illo, *
Quod eſt donatum pro ipſa gente in tem-
plum Domini, eorum quod eſt in Ieruſa-
lem, vt colligatur hoc aurum, & argentum
ad tauros, & arietes, & agnos, & hœdos, &
quæ his ſunt congruentia, * Vt offerant ho-
ſtias Domino ſuper altare Domini ipſorti,
quod eſt in Ieruſalem. Et omnia quæcum
que volueris cum fratribus tuis facere au-
ro, & argento, perſice pro voluntate tua,
ſecundum præceptum Domini Dei tui: *
Et ſacroſancta vaſa, quæ data ſunt tibi ad
opera domus Domini Dei tui, quæ eſt in
Ieruſalem: * Et cætera quæcumque tibi
ſubuenierint ad opera templi Dei tui, dabis
de regiſ gazophylacio: * Cum volueris
cum fratribus tuis facere auro, & argento,
perſice ſecundum voluntatem Domini. *
Et ego quidem rex Artaxerxes præcepi
cuſtodibus theſaurorum Syriæ, & Phœni-
cis, vt quæcumque ſcripſerit Eſdras ſacer-
dos, & lector legis Domini, diligenter de-
tur ei vſque ad argenti talenta centum, ſi-
militer, & auri: * Et vſque ad frumenti
modios centum, & vini amphoraſcentum,
& alia quæcumque abundant ſine taxatio-
ne. * Omnia ſecundum legem Dei ſiant
Deo altiſſimo, ne forſè exurgat ira in regno
regis, & filiorum eius. * Vobis au-
tem dicitur, vt omnibus ſacerdotibus, &
Leuitis, & ſacris cantoribus, & ſeruis

templi, & ſcribis templi huius, * Nul-
lum tributum, neque vlla alia indiſtio ir-
rogetur, nec habeat quiſquam poteſtatem
obiicere eis quidquam. * Tu autem Eſ-
dra, ſecundum ſapientiam Dei, conſti-
tue iudices, & arbitros in tota Syria, &
Phœnice: & omnes, qui legem Dei tui
non nouerunt, doce: * Vt quotquot tranſ-
greſſi fuerint legem, diligenter plectantur,
ſive morte, ſive cruciату, ſive etiam pecu-
niæ mulctatione vel abduſtione. * Et di-
xit Eſdras ſcriba: Benediſtus Deus patrum
noſtrorum, qui dedit hanc voluntatem in
cor regis clarificare domum ſuam, quæ eſt
in Ieruſalem; * Et me honorificauit in con-
ſpectu regis, & conſiliariorum, & amico-
rum, & purpuratorum eius. * Et ego con-
ſtans animo factus ſum ſecundum opitu-
lationem Domini Dei mei, & congregaui
ex Iſrael viros, vt ſimul aſcenderent me-
cum. * Et hi ſunt propoſiti ſecundum ſuas
patrias, & principatus portionales, eorum
qui mecum aſcenderunt de Babylonia in
regno Artaxerxis. * Et ex filijs Phares,
Gerſomus: ex filijs Siemarith, Amenus: fi-
liorum David, Acchus filius Scecilæ. * Ex
filijs Phares, & Zacharias, & cum eo re-
uerſi ſunt viri centum quinquaginta: * Ex
filijs ductoris Moabilionis Zaræi, & cum
ipſo viri ducenti quinquaginta: * Ex fi-
lijs Zachues, Iechonias Zacholei, & cum
ipſo viri ducenti quinquaginta. * Ex fi-
lijs Sala, Maafias Gotholiæ, & cum
ipſo viri ſeptuaginta: * Ex filijs Saphatiæ,
Zarias Micheli, & cum ipſo viri octoginta:
Ex filijs Iob, Abdias Icheli, & cum ipſo
viri ducenti duodecim: * Ex filijs Banix,
Salimoth, filius Iſaphiæ, & cum ipſo viri
centum ſexaginta: * Ex filijs Beer, Zacha-
rias Bebei, & cum ipſo viri ducenti octo: *
Ex filijs Ezead, Ioannes Ecceran, & cum
ipſo viri centum decem: * Ex filijs Adoni-
cam ipſis poſtremis, & hæc ſunt nomina
eorum: Eliphalam filius Gebel, & Seme-
ias, & cum ipſo viri ſeptuaginta. * Et con-
gregaui eos ad fluuium, qui dicitur Thia,
& metati fuimus illic triduo, & recogno-
ui eos. * Et ex filijs ſacerdotum, & Le-
uitarum non inueni illic. * Et miſi ad E-
leazarum, & Eccelon, & Maſſan, & Ma-
loban, & Enaathan, & Samea, & Ioribum,
Nathan, Enuagam, Zachariam, & Moſola-
num, ipſos ductores, & peritos: * Et dixi
eis, vt venirent ad Loddeum, qui erit apud
locum gazophylacij. * Et mandauit eis,
vt dicerent Loddeo, & fratribus eius,
& illis, qui erant in gazophylacio, vt
mitterent nobis eos, qui ſacerdotio fun-
gerentur in domo Domini Dei noſtri. * Et
adduxerunt nobis ſecundum manum va-

sidam Domini Dei nostri viros peritos: ex
 filijs Moholi, filij Leui, filij Israel, Se-
 bebiā, & filios, & fratres, qui erant
 decem, & octo: * Asbiam, & Amin ex 49
 filijs filiorum Chananai, & filij eorum
 v. n. viginti. * Et ex his, qui templo ser-
 uiebant, quos dedit Dauid, & ipsi prin-
 cipes ad operationem Leuitis templo ser-
 uentium ducenti viginti. Omnia nomi-
 na significata sunt in scripturis. * Et vo-
 ui illic ieiunium inuenibus in conspectu
 Dei, vt quærerem ab eo bonum iter nobis,
 & qui nobiscum erant, & filijs, &
 pecoribus, propter infidias. * Erubui;
 enim petere a rege pedites, & equites in
 comitatu, tutelæ gratia, contra aduer-
 sarios nostros. * Diximus enim regi, quo-
 niam virtus Domini erit cum eis, qui in-
 quirunt eum in omni affectu. * Et iterum
 deprecati sumus Dominum Deum nostrum
 secundum hæc: quem & propitium ha-
 buimus, & compotes facti sumus Deo
 nostro. * Et separavi ex plebis præposi-
 tis, & sacerdotibus templi, viros duo-
 decim, & Sedebiā, & Afannā, &
 cum eis ex fratribus eorum viros decem:
 * Et appendi eis aurum, & argen-
 tum, & vasa sacerdotalia domus Dei no-
 stri, quæ donauerat rex, & consiliarij
 eius, & principes, & omnis Israel. * Et
 cum appendissem, tradidi argenti talen-
 ta centum quinquaginta, & vasa argen-
 tea talentorum centum, & auri talenta
 centum, * Et valorum aureorum septies
 viginti, & vasa ærea de bono aramento
 splendentia, duodecim, auri speciem
 reddentia. * Et dixi eis: Et vos sancti estis
 Domino, & vasa sunt sancta, & aurum,
 & argentum votum est Domino Deo pa-
 trum nostrorum. * Vigilate, & custodite,
 donec tradatis ex plebis præpositis, &
 sacerdotibus, & Leuitis, & principibus
 civitatum Israel, in Ierusalem, in patio-
 phorio domus Dei nostri. * Et hi, qui su-
 sceperunt sacerdotes, & Leuitæ aurum,
 et argentum, et vasa, intulerunt in Ierusalem
 in templum Domini. * Et pro-
 mouimus à fluuio Thia, die duodecima
 mensis primi, vsquequò introiimus in
 Ierusalem. * Et cum factus fuisset tertius
 mensis, quarta autem die ponderatum aurum,
 et argentum traditum est in domo
 Domini Dei nostri, Marimoth filio Iori
 sacerdoti: * Et cum ipso erat Eleazar fi-
 lius Phinees: et erant cum ipsis Iosadus
 filius Iesu, et Medias, et Banni filius Leui-
 tæ, ad numerum, et ad pondus vniuer-
 sa. * Et scriptum est pondus ipsorum ea-
 dem hora. * Qui autem venerunt ex ca-
 pitulate, obulerunt sacrificium Domino

Deo Israel, tauros duodecim pro omni Is-
 rael, arietes octoginta sex, * Agnos se-
 ptuaginta duos, hircos pro peccato duo-
 decim, et pro salute vaccas duodecim,
 omnia in sacrificium Domini. * Et rele-
 gerunt præcepta regis regalibus dispensa-
 toribus, et subregulis Coelestis, et Phœ-
 nicis: et honorificauerunt gentem, et
 templum Domini. * Et consummatis his,
 accesserunt ad me præpositi, dicentes:
 Non segregauerunt genus Israel, et prin-
 cipes, et sacerdotes, et Leuitæ, * Et
 alienigenæ gentes, et nationes terræ, im-
 munditias suas à Chananais, et Hethæis,
 et Pherezæis, et Iebusæis, et Moabitis,
 et Ægyptijs, et Idumæis. * Coniuncti
 enim sunt filiabus eorum, et ipsi, et filij
 eorum, et militum est semen sanctum
 alienigenis gentibus terræ: et participes
 erant præpositi, et magistratus, iniqui-
 tatis eius ab initio ipsius regni. * Et mox
 vt audiui ista, confendi vestimenta, et sa-
 cram tunicam: et lacerans capillos capi-
 tis, et barbam, sedi dolens, et moestus.
 Et conuenerunt quotquot tunc moueban-
 tur in verbo Domini Dei Israel, ad me
 lugentem super iniquitatem istam, et se-
 debam tristis vsque ad sacrificium vespè-
 rinum. * Et confurgens à ieiunio, con-
 scissa habens vestimenta, et sacram tuni-
 cam, ingenuculans, et extendens manus
 ad Dominum, * Dicebam: Domine
 confusus sum, et reueritus sum ante fa-
 ciem tuam. * Peccata enim nostra mul-
 tiplicata sunt super capita nostra, et ini-
 quitates nostræ exaltatæ sunt vsque ad cœ-
 lum. * Quoniam à temporibus patrum
 nostrorum sumus in magno peccato vsque
 ad diem hunc. * Et propter peccata no-
 stra, et patrum nostrorum, sumus tra-
 dicti cum fratribus nostris, et cum sacer-
 dotibus nostris, regibus terræ in gladium,
 et captiuitatem, et depraedationem, cum
 confusione vsque in hodiernum diem. *
 Et nunc quantum est hoc, quod contigit
 nobis misericordia abs te Domine Deus,
 et relinque nobis radicem, et nomen in
 locum sanctificationis tuæ. * Detegere
 luminare nostrum in domo Domini Dei
 nostri, dare nobis cibum in omni tempo-
 re seruitutis nostræ. * Et cum seruimus,
 non fuimus derelicti à Domino Deo no-
 stro: sed constituit nos in gratia, ponens
 nobis regis Persarum dare cibum, * Et
 clarificare templum Domini Dei nostri, et
 edificare deserta Sion, dare nobis stabili-
 tatem in Iudæa, et Ierusalem. * Et nunc
 quid dicimus Domine habentes hæc? Trās-
 gressi enim sumus præcepta tua, quæ dedi-
 disti in manus puerorum tuorum pro-

phetarum , * Dicens : Quoniam terra , 84
in quam introistis possidere hæreditatem
eius , terra polluta est coinationibus
alienigenarum terræ , & immunditiæ il-
lorum repleuerunt eam totam immundi-
tia sua . * Et nunc filias vestras non con- 85
iungetis filiis eorum , & filias eorum non
accipietis filiis vestris , * Et non inquire- 86
tis pacem habere cum illis omni tempore ,
vt inualescentes manducetis optima terræ ,
& hæreditatem distribuatis filiis vestris
vsque in æuam . * Et quæ contingunt no- 87
bis , omnia sunt propter opera nostra ma-
ligna , & magna peccata nostra . * Et dedi- 88
sti nobis talem radicem , & rursus reuer-
sumus transgredi legitimam tuam , vt com-
miseremur immunditiæ alienigenarum
gentium terræ huius . * Nonne irascaris 89
nobis perdere nos , quoadusque non re-
linquatur radix , & nomen nostrum ? * Do- 90
mine Deus Israel verax es . Derelicta est
enim radix vsque in hodiernum diem . *
Ecce , nunc sumus in conspectu tuo in ini- 91
quitatibus nostris . Non est enim adhuc
stare ante te in his . * Et cum adorando 92
confiteretur Esdras , stans , humi prostratus
ante templum , congregati sunt ante
eum ex Ierusalem turba magna valde , vi-
ri , & mulieres , & iuuenes , & iuenculæ .
Hæc enim erat magnus in ipsa multitudine .
* Et cum clamasset Iechonias Ieheli 93
ex filiis Israel , dixit Esdras : Nos in Domi-
num peccauimus , quod collocauimus
nobis in matrimonium mulieres alienige-
nas ex gentibus terræ . * Et nunc es super 94
omnem Israel . In his ergo sit iusiuran-
dum à Domino , expellere omnes vxores
nostras , quæ ex alienigenis sunt cum fi-
liis earum . * Sicut decretum est à maio- 95
ribus secundum legem Domini exurgens
explica . * Ad te enim spectat negotium , 96
& nos tecum sumus : viriliter fac . * Et ex- 97
urgens Esdras adiurauit principes sacerdo-
rum , & Leuitas , & omnem Israel , facere
secundum hæc ; & iurauerunt .

C A P. IX.

*Inbentur abijcere vxores alienigenas cum fi-
lijs , & recensentur , qui ex sacerdotibus ,
ac Leuitis iniusti illis erant . Esdras legis
legem Domini coram populo : quibus pera-
ctis , inbentur vs ad propria digressi , latum
diem agant .*

ET exurgens Esdras ab ante atrium tem-
pli , abiit in pastophorium Ionathæ
filijs Nafabi , * Et hospitatus illic non gusta-
uit panem , nec aquam bibit , super iniqui-
tatem multitudinis . * Et facta est prædi-

catio in omni Iudæa , & in Ierusalem om-
nibus , qui erant ex captiuitate in Ieru-
salem congregati , * Vt quicumque
non occurreret biduo , vel triduo diei ,
secundum iudicium assidentium senio-
rum , tollerentur facultates suæ , & ipse
alienus iudicaretur à multitudine captiui-
tatis . * Et congregati sunt omnes , qui
erant ex tribu Iuda , & Benjamin in tribus
diebus in Ierusalem . hic mensis est nonus ,
6 dies mensis vigesimus . * Et sedet omnis
multitudo in area templi , tremantes , pro-
pter hyemem præsentem . * Et exurgens
Esdras , dixit illis : Vos iniquè fecistis col-
locantes vobis in matrimonium vxores
alienigenas , vt adderetis ad peccata Israel .
8 * Et nunc date confessionem , & magnifi-
centiam Domino Deo patrum nostrorum ,
9 Et perficite voluntatem ipsius , & discedi-
te à gentibus terræ , & ab vxoribus alie-
10 nigenis . * Et clamauit omnis multitudo ,
& dixerunt voce magna : Sicut dixisti , fa-
11 ciemus . * Sed quoniam multitudo mag-
na est , & tempus hybernium , & non pos-
sumus infubdiari stare ; & hoc opus non
est nobis vnus diei , neque bidui : mul-
12 tum enim in his peccauimus : Stent præ-
positi multitudinis , & omnes , qui nobis-
cum inhabitant , & quorquor habent
13 vxores apud se alienigenas , * Et assilant
accepto tempore ex omni loco presbyte-
ri , & iudices , vsquequò soluant iram Do-
14 mini negotij huius . * Ionathas autem fi-
lius Ezeli , & Ozias Thecam susceperunt
secundum hæc : & Boforamus , & Leuis ,
& Sabbathæus simul cooperati sunt cum
15 illis . * Et steterunt secundum hæc omnia
16 vniuersi , qui erant ex captiuitate . * Et ele-
git sibi viros Esdras sacerdotes , principes
magno de patribus eorum secundum no-
mina : & confederunt nouilunio mensis
17 decimi examinare negotium illud . * Et
determinatum est de viris , qui habebant
vxores alienigenas , vsque ad neomeniam
18 primi mensis : * Et inuenti sunt ex sacer-
dotibus permisti , qui habebant alienige-
19 nas vxores . * Ex filiis Iesu filij Iofedec , &
fratribus eius : Maseas , & Eliozerus , & Io-
20 ribus , & Ioadeus , * Et iniecerunt manus ,
vt expellerent vxores suas : & ad litandum
in exorationem , arietem pro ignorantia
21 sua . * Et ex filiis Semmeri : Maseas , & Ef-
22 ses , & Ieelech , Azarias . * Et ex filiis Fo-
sere : Limofias , Hismaenis , & Nathanas ,
23 Iussio , Reddus , & Thalfas . * Et ex Leui-
tis : Iorabbus , & Semeis , & Colmis , & Ca-
litas , & Fasteas , & Coluas , & Elionas .
24 Et ex sacris cantoribus Eliasib , Zaccarus .
25 * Et ex ostiarijs : Salumus , & Tolbanes .
26 Et ex Israel : ex filiis Foro , Ozi , & Re-
mias ,

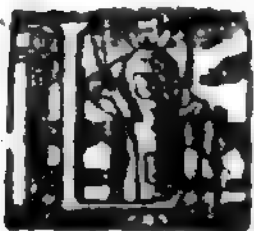
mias, & Geddias, & Melchias, & Michelus, Eleazarus, & Iamnebias, & Bannas. * Et ex filijs Iolamam: Chamas, & Zacharias, & Iezrelus, & Ioddias, & Erimoth, & Helias. * Et ex filijs Zathoim: Eliadas, & Liafumus, Zochias, & Larimoth, & Zabdis, & Thebedias. * Et ex filijs Zebe: Ioannes, & Amanias, & Zabdias, & Emeus. * Et ex filijs Banni: Olamus, & Maluchus, & Ieddeus, & Iafub, & Azabus, & Ierimoth. * Et ex filijs Addin: Naathus, & Moofias, & Caleus, & Raanas, Maafcas, Mathathias, & Befeel, & Bonnus, & Manaffes. * Et ex filijs Nuac: Noneas, & Afeas, & Melchias, & Sameas, & Simon, Beniamin, & Malchus, & Marras. * Et ex filijs Afom: Carianeus, Mathathias, & Bannus, & Eliphalach, & Manaffes, & Semei. * Et ex filijs Banni: Ieremias, & Moadias, & Abramus, & Iohel, & Baneas, & Pelias, & Ionas, & Marimoth, & Eliasib, & Mathaneos, et Elias; & Orizas, & Dielus, & Semedius, & Zambris, & Iosephus. * Et ex filijs Nobei: Idelus, & Mathathias, & Sabadus, & Zecheda, Sedmi, & Ieffei, Baneas. * Omnes isti coniunxerunt sibi vxores alienigenas, & dimiserunt eas cum filijs. * Et inhabitauerunt sacerdotes, & Leuitæ, et qui erant ex Israel, in Ierusalem, et in tota vna regione, nouilunio mensis septimi. Et erant filijs Israel in commorationibus suis. * Et congregata est omnis multitudo simul in aream, quæ est ab Oriente portæ sacræ: * Et dixerunt Esdras pontifici, et lectori, vt afferret legem Moyfi, quæ tradita est à Domino Deo Israel. * Et attulit Esdras Pontifex legem omni multitudini eorum, à viro vsque ad mulierem, et omnibus sacerdotibus, audire legem nouilunio mensis septimi. * Et legebat in area, quæ est ante sacram portam templi, à prima luce vsque ad vespæram, coram viris, et mulie-

ribus. Et dederunt omnes sensum ad legem. * Et iterit Esdras sacerdos, et lector legis, super ligneum tribunal, quod fabricatum erat. * Et steterunt ad eum Mathathias, et Samus, Ananias, Azarias, Vrias, Ezechias, et Ballamus ad dexteram, * Et ad sinistram Faldeus, Misael, Malachias, Abulthas, Sabus, Nabadias, et Zacharias. * Et assumpsit Esdras librum coram omni multitudine: præsidebat enim in gloria in conspectu omnium. * Et cum absoluisset legem, omnes erecti steterunt: et benedixit Esdras Dominum Deum altissimum, Deum Sabaoth omnipotentem. * Et respondit omnis populus, Amen. Et eleuatis sursum manibus procidentes in terram, adorauerunt Dominum. * Iesus, et Banaeus, et Sarebias, et Iaddimus, et Accubus, et Sabbathæus, et Calithes, et Azarias, Ioradus, et Ananias, et Philias Leuitæ, * Qui docebant legem Domini, et præferebant singuli eos, qui intelligebant lectionem. * Et dixit Atharathes Esdræ pontifici, et lectori, et Leuitis, qui docebant multitudinem, * Dicens, Dies hic sanctus est Domino. Et omnes stebant, cum audissent legem. * Et dixit Esdras, Digressi ergo manducate pinguis-
 31 ma quæque, et bibite dulcissima quæque, et mittite munera his, qui non habent. * Sanctus enim est hic dies Domini, et nolite moesti esse. Dominus enim clarificabit
 32 vos. * Et Leuitæ denuntiabant in publico omnibus, dicentes, Dies hic sanctus est, nolite moesti esse. * Et abierunt omnes manducare, et bibere, et epulari, et dare munera his, qui non habebant, vt epularentur. Magnificè enim sunt exaltati verbis quibus edocti sunt. * Et congregati sunt vniuersi in Ierusalem celebrare lætitiā, secundum testamentum Domini Dei Israel.

1030
LIBER ESDRÆ
QVARTVS.

CAPITVL

*Mittitur Esdras à Domino multa ingratia In-
dais exhibita beneficia exprobraturus.*

Elber Esdræ prophetae se-
cundus, filij Sarei, filij Aza-
rei, filij Helciae, filij Sada-
niae, filij Sadoch, filij Achi-
tob, * Filij Achiaz, filij Phi-
nees, filij Heli, filij Ame-
riæ, filij Asiel, filij Marimoth, filij Arna,
filij Oziæ, filij Borith, filij Abisei, filij Phi-
nees, filij Eleazar, * Filij Aaron ex tribu Le-
ui, qui fuit captiuus in regione Medorum,
in regno Artaxerxis regis Persarum. * Et
factum est verbum Domini, ad me dicens,
* Vade, et nuntia populo meo facinora ip-
sorum, et filijs eorum iniquitates, quas in
me admiserunt, vt nuntient filijs filiorum:
* Quia peccata parentum ipsorum in illis
creuerunt. Obliti enim mei sacrificau-
erunt dijs alienis. * Nonne ego eduxi eos de
terra Ægypti de domo seruitutis? Ipsi au-
tem irritauerunt me, et consilia mea spre-
uerunt. * Tu autem excute comam capitis
tui, et proiece omnia mala super illos: quo-
niam non obedierunt legi meæ. Populus
autem est indisciplinatus. * Vsq̃uequò eos
sustinebo, quibus tanta beneficia contuli?
* Reges multos propter eos subueri. Pha-
raonem cum pueris suis, et omnem exerci-
tum eius percussi. * Omnes gentes à facie
eorum perdidi, et in Oriente provincia-
rum duarum populos Tyri, et Sodonis dissi-
pauì, et omnes aduersarios eorum interfe-
ci. * Tu verò loquere ad eos, dicens: Hæc
dicit Dominus: * Nempe ego vos per ma-
re transmeauì, et plateas vobis initio mu-
nitas exhibui, ducem vobis dedi Moysen,
et Aaron sacerdotem: * Lucem vobis per
columnam ignis præstiti, et magna mira-
bilia feci in vobis: vos autem mei obliti
estis, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus
omnipotens: Coturnix vobis in signo fuit,
castra vobis ad tutelam dedi, et illic mur-
murastis: * Et non triumphastis in nomine
meo de perditione inimicorum vestro-
rum, sed adhuc nunciusque murmura-
stis. * Vbi sunt beneficia, quæ præstiti vo-
bis? Nonne in deserto cum esuriretis, pro-
clamastis ad me, * Vt quid nos in desertum
istud adduxisti interficere nos? melius no-
bis fuerat seruire Ægyptijs, quàm mori

19 in deserto hoc. * Ego dolui gemitus ve-
stros, et dedi vobis manna in escam. Pa-
20 nem Angelorum manducastis. * Nonne
cum sitiretis, petram excidi, et fluxerunt
21 aquæ in saturitate? propter estus solijs ar-
borum vox texi. * Diuisi vobis terras pin-
gues: Chanaanos, et Pherezæos, et Philis-
thæos à facie vestra proieci: quid faciam
22 vobis adhuc: dicit Dominus: * Hæc dicit
Dominus omnipotens, In deserto cum es-
setis in flumine Amorrhæo sitientes, et bla-
23 sphemantes nomen meum, * Non ignem
vobis pro blasphemijs dedi, sed mittens
24 lignum in aquam, dulce feci flumen. Quid
tibi faciam Iacob? Noluisti obedire Iuda.
Transferam me ad alias gentes, et dabo eis
nomen meum, vt custodiant legitima mea.
25 Quoniam me dereliquistis, et ego vos de-
relinquam. Perentibus vobis à me miseri-
26 cordiam, non miserebor. * Quando in-
uocabitis me, ego non exaudiam vos. Ma-
27 culastis enim manus vestras sanguine, et
pedes vestri impigri sunt ad committenda
28 homicidia. * Non quasi me dereliquistis,
29 sed vos ipsos, dicit Dominus. * Hæc dicit
Dominus omnipotens, Nonne ego vos ro-
gaui, vt pater filios, et vt mater filias, et vt
29 nutrix paruulos suos, * Vt essetis mihi in
populum, et ego vobis in Deum, et vos mi-
30 hi in filios, et ego vobis in patrem? Ita vos
collegi, vt gallina pullos suos sub alas suas.
Modo autem quid faciam vobis? Proieciam
31 vos à facie mea. * Oblationem cum mihi
attuleritis, auertam faciem meam à vobis.
Dies enim festos vestros, et neomenias, et
32 circumcisiones repudiaui. * Ego misi pue-
ros meos prophetas ad vos, quos acceptos
interfecistis, et laniastis corpora eorum,
quorum sanguinem exquiram, dicit Do-
33 minus. * Hæc dicit Dominus omnipotens,
Domus vestra deserta est: Proieciam vos
34 sicut ventus stipulam, * Et filij procreatio-
nem non facient: quoniam mandatum
meum neglexerunt, et quod malum est
35 coram me fecerunt. * Tradam domos ve-
stras populo venienti, qui me non audien-
tes credunt: quibus signa non ostendi, fa-
36 cient quæ præcepi. * Prophetas non vide-
37 runt, et memorabuntur iniquitatum eo-
38 rum. * Testor populi venientis gratiam,
cuius paruuli exultant cum læticia, me non
videntes oculis carnalibus, sed spiritu
credentes, quæ dixi. * Et nunc frater
aspice,

aspice, quæ gloria: et vide populum venientem ab Oriente, * Quibus dabo ducatum Abraham, Isaac, & Jacob, & Osee, & Amos, & Michæ, & Ioel, & Abdæ, & Ionæ, * Et Nahum, & Habacuc, Sophoniz, Aggæ, Zachariæ, & Malachiæ, qui & Angelus Domini vocatus est.

C A P. II.

Synagoga sub signa matris reuocatur à malis suis ad vitam meliorem.

HÆc dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de seruitute, quibus mandata dedi per pueros meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia. * Mater quæ eos genuit, dicit illis, ite filij, quia ego vidua sum, & derelicta. * Educaui vos cum lactitia, & amisi vos cum luctu, & tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo vestro, & quod malum est coram eo fecistis. * Modo autem quid faciam vobis? ego vidua sum, & derelicta: ite filij, & petite à Domino misericordiam. * Ego autem te pater testem inuoco super matrem filiorum, qui noluerunt testamentum meum seruare, * Ut des eis confusionem, & matrem eorum in derisionem, ne generatio eorum fiat. * Dispergantur in gentes nomina eorum, deleantur à terra: quoniam spreuerunt sacramentum meum. * Væ tibi Assur, qui abscondisti iniquos penes te. Gens mala, memorare quid fecerim Sodomæ, & Gomorrhæ, * Quorum terra iacet in piceis glebis, & aggeribus cinerum: sic dabo eos, qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens. * Hæc dicit Dominus ad Elsdram, Nuntia populo meo, quoniam dabo eis regnum Ierusalem, quod daturus eram Israel. * Et sumam mihi gloriam illorum, & dabo eis tabernacula æterna, quæ preparaueram illis. * Lignum virgæ erit illis in odore vnguenti, & non laborabunt, neque fatigabuntur. * Ite, & accipietis. Rogate vobis dies paucos, ut immorentur. Iam paratum est vobis regnum: vigilate. * Testate coelum, & terram. Contriui enim malum, & creauì bonum, quia viuus ego, dicit Dominus. Mater amplectere filios tuos, educa illos cum lactitia. Sicut columba confirma pedes eorum: quoniam te elegi, dicit Dominus. * Et resuscitabo mortuos de locis suis, & de monumentis educam illos, quoniam cognoui nomen meum in Israel. * Noli timere mater filiorum: quoniam te elegi, dicit Dominus. * Mittam tibi adiutorium pueros meos Isaiam, & Ieremiam, ad quorum consilium sanctificauì, & paraui tibi arbores duodecim granatas varijs fructibus, *

19 Et totidem fontes fluentes lac, & mel, & montes immentios septem, habentes rosam, & lilium, in quibus gaudio implebo filios tuos. * Viduam iustificam, pupillo iudicam, egenti da, orphanum tuere, nudum vesti, * Confractum & debilem cura, claudum irridere noli, tutare mancum, & cæcum ad visionem claritatis meæ admittite. * Senem & iuuenem intra muros tuos serua: Mortuos vbi inueneris, signans commenda sepulchro, & dabo tibi primam sessionem in resurrectione mea. * Pausa & quiesce populus meus, quia veniet requies tua. * Nutrix bona nutri filios tuos, confirma pedes eorum. * Seruos quos tibi dedi, nemo ex eis interiet: eos ego enim requiram de numero tuo. * Noli fatigari. Cum enim venerit dies præfuxæ, & angustiar, alij plorabunt, & tristes erunt: tu autem hilaris, & copiosa eris. * Zelabunt gentes, & nil aduersus te poterunt, dicit Dominus. * Manus meæ tegent te, ne filij tui gehennam videant. * Iucundare mater cum filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus. * Filios tuos dormientes memorare, quoniam ego eos educam de lateribus terræ, & misericordiam cum illis faciam: quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens. * Amplectere natos tuos usque dum venio, & præstem illis misericordiam: quoniam exuberant fontes mei, & gratia mea non deficit. * Ego Elsdram præceptum accepi à Domino in monte Oreb, ut irem ad Israel: ad quos cum venire, reprobauerunt me, & respuerunt mandatum Domini: Ideoque vobis dico gentes, quæ auditis, & intelligitis, Expectate pastorem vestrum, requiem æternitatis dabit vobis: quoniam in proximo est ille, qui in fine sæculi adueniet. * Parati estote ad præmia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per æternitatem temporis. * Fugite vmbra sæculi huius: accipite iucunditatem gloriæ vestræ. Ego testor palam saluatorem meum. * Commendatum donum accipite, & iucundamini, gratias agentes ei, qui vos ad coelestia regna vocauit. * Surgite, & stete, & videte numerum signatorum in conuiuio Domini. * Qui se de vmbra sæculi trāsulerunt, splendidas tunicas à Domino acceperunt. * Recipe Sion numerum tuum, & conclude candidatos tuos, qui legem Domini compleuerunt. * Filiorum tuorum, quos optabas, plenus est numerus. * Roga imperium Domini, ut sanctificetur populus tuus, qui vocatus est ab initio. * Ego Elsdram vidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, & omnes canticis collaudabant Dominum. * Et in medio eorum erat iuuenis statura cel-

sus, eminentior omnibus illis, & singulis eorum capitibus imponebat coronas, & magis exaltabatur: Ego autem miraculo tenebar. * Tunc interrogavi Angelum, & dixi: Qui sunt hi, Domine? * Qui respondens dixit mihi: Hi sunt, qui mortalem tunicam deposuerunt, & immortalem sumptulerunt, & confessi sunt nomen Dei: Modo coronantur, & accipiunt palmas. * Et dixi Angelo: Ille iuuenis, quis est, qui eis coronas imponit, & palmas in manus tradit? * Et respondens dixit mihi: Ipse est filius Dei, quem in saeculo confessi sunt: ego autem magnificare eos coepi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt. * Tunc dixit mihi Angelus: Vade, annuntia populo meo, qualia & quanta mirabilia Domini Dei vidisti.

C A P. I I I.

In omnibus Ada peccatis, & maxime in Gentibus infidelibus, abundat malitia.

ANno trigesimo ruinæ ciuitatis, eram in Babylone, & conturbatus sum super cubiculo meo recumbens, & cogitationes meæ ascendebant super cor meum: * Quoniam vidi desertionem Sion, & abundantiam eorum, qui habitabant in Babylone, * Et ventilatus est spiritus meus valde, & coepi loqui ad Altissimum verba timorata, * Et dixi: O dominator Domine, tu dixisti ab initio, quando plantasti terram, & hoc solus, & imperasti populo, * Et dedisti Adam corpus mortuum: sed & ipsum figmentum manuum tuarum erat, & insufflasti in eum spiritum vitæ, & factus est viuens coram te: * Et induxisti eum in paradiso, quem plantauerat dextera tua, antequam terra adueneret, * Et huic mandasti diligere viam tuam, & præteriuit eam, & statim instituisti in eo mortem, & in nationibus eius, & natæ sunt gentes, & tribus, & populi, & cognationes, quarum non est numerus. * Et ambulauit vnaquæque gens in voluntate sua, & mira agebant coram te, & spernebant præcepta tua. Iterum autem in tempore induxisti diluuium super inhabitantes saeculum, & perdidisti eos. * Et factum est in vnoquoque eorum, sicut Adæ mori, sic his diluuium. * Dereliquisti autem vnum ex his Noe cum domo sua, & ex eo iusti omnes. * Et factum est, cum cepissent multiplicari, qui habitabant super terram, & multiplicauerunt filios, & populos, & gentes multas: & coeperunt iteratò impietatem facere plus quam priores. * Et factum est cum iniquitatem facerent coram te, elegisti tibi virum

14 ex his, cui nomen erat Abraham. * Et dilexisti eum, & demonstrasti ei soli voluntatem tuam: * Et disposuisti ei testamentum æternum, & dixisti ei, vt non vnquam derelinqueres semen eius. Et dedisti ei Isaac, & Isaac dedisti Iacob, & Esau. * Et legregasti tibi Iacob, Esau autem separasti. Et factus est Iacob in multitudine magna. * 17 Et factum est cum educeres semen eius ex Ægypto, adduxisti super montem Sina: Et inclinasti coelos, & statuisti terram, & commouisti orbem, & tremere fecisti abyssos, & conturbasti saeculum: * Et transijt gloria tua portas quatuor, ignis, & tremor, & spiritus, & gelu, vt dares semini Iacob legem, & generationi Israel diligenti. * Et non abstulisti ab eis cor malignum, vt faceret lex tua in eis fructum. * 21 Cor enim malignum baiulans primus Adam, transgressus & victus est, sed & omnes, qui de eo nati sunt. * Et facta est permanens infirmitas, & lex cum corde populi, cum malignitate radicis: & discessit, quod bonum est, & mansit malignum. * Et transferunt tempora, & finiti sunt anni: & 24 suscitasti tibi seruum nomine Dauid. * Et dixisti ei ædificare ciuitatem nominis tui, & offerre tibi in eadem thus, & oblationes. * Et factum est hoc annis multis, & deliquerunt, qui habitabant ciuitatem; * 26 In omnibus facientes sicut fecit Adam, & omnes generationes eius: Vtebantur enim, & ipsi corde maligno. Et tradidisti ciuitatem tuam in manibus inimicorum tuorum. * 28 Numquid meliora faciunt, qui habitant Babylonem? Et propter hoc dominabitur Sion? * Factum est cum venissem huc, & vidissem impietates, quarum non est numerus: & delinquentes multos vidit anima mea hoc trigesimo anno, & excessit cor meum: * Quoniam vidi quomodo sustines eos peccantes, & pepercisti impie agentibus, & perdidisti populum tuum, & conseruasti inimicos tuos, & non significasti. * Nihil memini quomodo debeat derelinqui via hæc. Numquid meliora facit Babylon, quam Sion? Aut alia gens cognouit te præter Israel, quæ tribus crediderunt testamentis tuis, sicut Iacob? * 33 Quarum merces non comparuit, neque labor fructificauit. Pertransiens enim pertransiui in gentibus, & vidi abundantes eas, & non memorantes mandatorum tuorum. * Nunc ergo pondera in statera nostras iniquitates, & eorum, qui habitant in saeculo: & non inuenietur nomen tuum, nisi in Israel. * Aut quando non peccauerunt in conspectu tuo, qui habitant terram? aut quæ gens sic obseruauit mandata tua? Hos quidem per nomina inuenies. fer-

seruasse mandata tua, gentem autem non inuenies.

C A P. I V.

*Responditur curioſi ſcrutatoris præſumptio, ad-
ductis varijs ſimilitudinibus.*

ET respondit ad me Angelus, qui mis-
sus est ad me, cui nomen Vriel, * Et
dixit mihi, Excedens exceſſit cor tuum in
ſæculo hoc, & comprehendere cogitas
viam Altissimi. * Et dixi: Ita Domine meus.
Et respondit mihi, & dixit: Tres vias mis-
sus sum ostendere tibi, & tres ſimilitudi-
nes proponere coram te. * De quibus mihi
ſi renunciaueris vnâ ex his, & ego tibi
demonſtrabo viam, quam deſideras vide-
re, & docebo te, vnde ſit cor malignum. *
Et dixi: Loquere Domine meus. Et dixit
ad me: Vade pondera mihi ignis pondus,
aut meſura mihi ſtatum venti, aut reuo-
ca mihi diem, quæ præterijt. * Et respondi,
& dixi: Quis natorum poterit facere, vt me
interroges de his? * Et dixit ad me: Si eſſem
interrogans te, dicens: Quantæ habitatio-
nes ſunt in corde maris, aut quantæ venæ
ſunt in principio abyſſi, aut quantæ venæ
ſunt ſuper firmamentum, aut qui ſunt exi-
tus paradisi: Diceres mihi fortassis, in abyſ-
ſum non deſcendi, neque in infernum ad-
huc, neque in cœlum vnquam aſcendi. *
Nunc autem non interrogaui te, niſi de
igne, & vento, & die per quem tranſiſti, &
a quibus ſeparari non potes: & non re-
ſpondiſti mihi de eis. * Et dixit mihi: Tu
quæ tua ſunt tecum coadoleſcentia, non
potes cognoſcere: * Et quomodo poterit
vas tuum capere Altissimi viam, & exte-
rius corrupto ſæculo intelligere corruptio-
nem euidentem in facie mea? * Et dixi illi:
Melius erat nos non eſſe, quàm adhuc vi-
uentes viuere in impietatibus, & pari, et
non intelligere de qua re: * Et respondit ad
me, et dixit: Proſciſcens proſectus ſum ad
ſyluam lignorum campi, et cogitauerunt
cogitationem, * Et dixerunt: Venite et ca-
mus, et faciamus ad mare bellum, vt rece-
dat coram nobis; et faciamus nobis alias
ſyluas. * Et ſimiliter fluctus maris, et ipſi
cogitauerunt cogitationem, et dixerunt:
Venite aſcendentes, debellemus ſyluas
campi, vt et ibi conſummemus nobiſmet-
ipſis aliam regionem. * Et factus eſt cogita-
tus ſyluæ in vanum: venit enim ignis, et
conſumpſit eam. * Similiter et cogitatus
fluctuum maris: ſterit enim arena, et pro-
hibuit eos. * Si enim eſſes iudex horum, 18
quem inciperes iuſtificare, aut quem con-
demnare? * Et respondi, et dixi: Vtique va- 19
nam cogitationem cogitauerunt: terra

enim data eſt ſyluæ, et mari locus portare
20 fluctus ſuos. * Et respondit ad me, & dixit:
Bene tu iudicaſti, & quare non iudicaſti
21 tibi metipſi? * Quemadmodum enim terra
ſyluæ data eſt, & mare fluctus ſuis: ſic qui
ſuper terram inhabitant, quæ ſunt ſuper
terram intelligere ſolummodo poſſunt: &
qui ſuper cœlos, quæ ſuper altitudinem
22 cœlorum. * Et respondi, & dixi: Deprecor
te Domine, vt mihi detur ſenſus intelligen-
23 di. * Non enim volui interrogare de ſupe-
rioribus tuis, ſed de his, quæ pertranſeunt
per nos quotidie, propter quid Iſrael datus
in opprobrium gentibus? quem dilexiſti
populum datus eſt tribubus impijs, & lex
patrum noſtrorum in interitum deducta
eſt, & diſpoſitiones ſcriptæ niſquam ſunt:
24 * Et pertranſiimus de ſæculo, vt locutiſſe,
& vita noſtra ſtupor, & pauor, & nec digni
25 ſumus miſericordiam conſequi. * Sed
quid faciet nomini ſuo, quod inuocatum
26 eſt ſuper nos? & de his interrogaui. * Et re-
ſpondit ad me, & dixit: Si fueris plurimum
ſcrutatus, frequenter miraberis: quoniam
27 feſtinans feſtinat ſæculum pertranſire, * Et
non capit portare, quæ in futuris temporibus
iuſtis repromiſſa ſunt: quoniam pleni
iniuſtitia eſt ſæculum hoc, & infirmitati-
28 bus. * De quibus autem interrogas, dicam:
ſeminatum enim eſt malum, & necdum
29 venit deſtructio ipſius. * Si ergo non inuer-
ſum fuerit, quod ſeminatum eſt, & diſceſ-
ſerit locus vbi ſeminatum eſt malum,
non veniet vbi ſeminatum eſt bonum. *
30 Quoniam gramen ſeminis mali ſemina-
tum eſt in corde Adam ab initio: & quan-
tum impietatis generauit vſque nunc, &
31 generat vſque cum veniat arca? * Æſtima
autem apud te gramen mali ſeminis, quā-
tum fructum impietatis generauit: * Quā-
do ſecata fuerint ſpicæ, quarum non eſt
numerus, quam magnam aream incipiens
32 facere? Et respondi, & dixi: Quomodo, &
quando hæc? Quare modici, & mali anni
33 noſtri? * Et respondit ad me, & dixit mi-
hi: Non feſtines tu ſuper Akiliſſimum. Tu
enim feſtinās inaniter eſſe ſuper ipſum:
34 nam exceſſus tuus multus. * Nonne de his
interrogauerunt animæ iuſtorum in prom-
ptuarijs ſuis, dicentes, Vſquequo ſpero ſic?
& quando veniet fructus areæ mercedis
35 noſtræ? * Et respondit ad ea Ieremiel Ar-
changelus, & dixit: Quando impletus fue-
rit numerus ſeminum in vobis: quoniam
36 in ſtatera ponderauit ſæculum, * Et men-
ſura meſurauit tempora, & numero nu-
merauit tempora, & non commouit nec
excitauit vſque dum impleatur prædicta
37 meſura. * Et respondi, & dixi: O domina-
tor Domine, ſed & nos omnes pleni ſumus
38

impietate. * Et ne forte propter nos non impleantur iustorum areæ, propter peccata inhabitantium super terram. * Et respondit ad me, & dixit: Vade, & interroga prægnantem, si quando impleuerit nouem menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere partum in semetipsa? * Et dixi, non potest, Domine. Et dixit ad me, In inferno promptuaria animarum matriæ assimilata sunt. * Quemadmodum enim illa festinat, quæ parit, effugere necessitatem partus: sic & hæc festinat reddere ea, quæ commendata sunt. * Ab initio tibi demonstrabitur de his, quæ concupiscis, videre. * Et respondit, & dixi: Si inueni gratiam ante oculos tuos, & si possibile est, & si idoneus sum, * Demonstrat mihi, si plusquam præteritum sit habet venire, aut plura pertransierunt supra quam futurum est. * Quid pertransiuit, scio: quid autem futurum sit, ignoro. * Et dixit ad me: Sta super dexteram partem, & demonstrabo tibi interpretationem similitudinis. * Et steti, & vidi: & ecce fornax ardens transijt coram me, & factum est, cum transiret flamma, vidi, & ecce superauit fumus. * Post hæc transijt coram me nubes plena aquæ, & immisit pluuiam impetu multam: & cum transisset impetus pluuiæ, superauerunt in ea guttæ. * Et dixit ad me: Cogita tibi: sicut crescit pluuiam amplius, quam guttæ, & ignis, quam fumus: sic superabundauit, quæ transiuit mensura. Superauerunt autem guttæ, & fumus: Et orauit, & dixi, Putas uiuere usque in diebus illis? vel quid erit in diebus illis? * Respondit ad me, & dixit, De signis, de quibus me interrogas, ex parte possum tibi dicere, de vita autem tua non sum missus dicere tibi, sed nescio.

CAPVT V.

Varia signa de futuris rebus Esdra per Angelum ostenduntur pro captiuorum spe, ac consolatione.

DE signis autem: ecce dies venient, in quibus apprehendentur, qui inhabitant terram in censu multo: & absconderit veritatis via, & sterilis erit a fide regio: * Et multiplicabitur iniustitia super hanc quam ipse tu vides, & super quam audisti olim: * Et erit imposito vestigio quam nunc vides regnare regionem, & videbunt eam desertum. * Si autem tibi dederit Altissimus viuere, videbis post tertiam tuham, & relescet subito sol noctu, & luna ter in die, * Et de ligno sanguis stillabit, & lapis dabit vocem suam, & populi commouebuntur. * Et regnabit, quem non spe-

rant, qui inhabitant super terram, & volatilia commigrationem facient: * Et mare Sodomiticum pisces rejiciet, & dabit vocem noctu, quam non nouerant multi, omnes autem audient vocem eius. * Et chaos fiet per loca multa, & ignis frequenter remittetur, & bestię agrestes transigrabunt, & mulieres menstruatz parient monstra, * Et in dulcibus aquis fallē inuenientur, & amici omnes semetipsos expugnabunt: & abscondetur tunc sensus, & intellectus separabitur in promptuarium suum: * Et queretur a multis, & non inuenietur: & multiplicabitur iniustitia, & incontinentia super terram. * Et interrogabit regio proximam suam, & dicet, Numquid per te pertransijt iustitia iustum faciens? Et hoc negabit. * Et erit in illo tempore, et sperabunt homines, et non impletrabunt: laborabunt, et non diriguntur vis eorum. * Hæc signa dicere tibi permissum est mihi: et si oraueris iterum, et ploraueris, sicut et nunc, et ieiunaueris septem diebus, audies iterato horum maiora. * Et euigilaui, et corpus meum horruit valde: et anima mea laborauit, ut deficeret. * Et tenuit me, qui venit Angelus, qui loquebatur in me, et confortauit me, et statuit me super pedes. * Et factum est in nocte secunda, et venit ad me Salathiel dux populi, et dixit mihi: Vbi eras? et quare vultus tuus tristis? * An nescis, quoniam tibi creditus est Israel in regione transmigrationis eorum? * Exurge ergo, et gusta panem, et non derelinquas nos, sicut pascor gregem suum in manibus luporum malignorum. * Et dixit ei, Vade a me, et non appropies ad me. * Et audiuit, ut dixi: et recessit a me. * Et ego ieiunavi diebus septem ululans, et plorans, sicut mihi mandauit Vriel Angelus. * Et factum est post dies septem, et iterum cogitationes cordis mei molestæ erant mihi valde, * Et resumpsit anima mea spiritum intellectus: et iterum coepi loqui coram Altissimo sermones, * Et dixi, Dominator Domine, ex omni sylua terræ, et omnibus arboribus eius, elegisti vineam vnicam: * Et ex omni terrâ orbis, elegisti tibi foueam vnam: et ex omnibus floribus orbis, elegisti tibi lilium vnum: * Et ex omnibus abyissis maris, replesti tibi riuum vnum: & ex omnibus ædificatis ciuitatibus, sanctificasti tibi metropolim. * Et ex omnibus creatis volatilibus, nominasti tibi columbam vnam: & ex omnibus plasmatis pecoribus, prouidisti tibi ouem vnâ: * Et ex omnibus multiplicatis populis, acquisisti tibi populum vnum, & ab omnibus probatam legem donasti huic, quem desiderasti populo. * Et nunc Domine, vti quid

quid tradidi vnum pluribus? Et præparasti super vnam radicem alias, & disperdisti vnicum tuum in multis: * Et conculcauerunt eum, qui contradicebant spon-
 29 sionibus tuis, quique tuis testamentis non credebant. * Et si odiens debet castigari. * Et factum est, cum locutus essem sermones, & missus est Angelus ad me, qui ante venerat ad me præterita nocte. * Et dixit mihi, Audi me, & instrua me: & intende mihi, & adijciam coram te. * Et dixi, Loquere Domine meus. Et dixit ad me, Valde tu in excessu mentis factus es pro Israel: an plus dilexisti eum, quam qui eum fecit. * Et dixi ad eum, Non Domine, sed dolens locutus sum. Torquent enim me renes mei per omnem horam, quærentem apprehendere semitam Altissimi, & inuestigare partem iudicii eius. * Et dixit ad me, Non potes. Et dixi, Quare Domine? ad quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meæ mihi sepulchrum, vt non viderem laborem Iacob, & defatigationem generis Israel? * Et dixit ad me, Numera mihi, quæ necdum venerant, & collige mihi dispersas guttas, & requirida mihi aridos flores. * Et aperii mihi clausa promptuaria, & produci mihi inclusos in eis status: demonstra mihi vocis imaginem; & tunc ostendam tibi laborem, quem rogas videre. * Et dixi, Domine, tor Domine, quis enim est, qui potest hæc scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet? * Ego autem insipiens: & quomodo potero dicere de his, quibus me interrogasti? * Et dixit ad me, Quomodo non potes facere vnum de his, quæ dicta sunt: sic non poteris inuenire iudicium meum, aut in fine charitatem, quam populo promisi. * Et dixi, Sed ecce Domine, tu propè es his, qui in finem sunt: & quid facient, qui ante me fuerunt, aut nos, aut hi, qui post nos? * Et dixit ad me, Coronæ assilabo iudicium meum. Sicut non nouissimorum tarditas, sic nec priorum velocitas. * Et respondi, & dixi, Nec poteris facere eos, qui facti sunt, & qui sunt, & qui futuri sunt, in vnum, vt celerius iudicium tuum ostendas? * Et respondit ad me, & dixit: Non potest festinare creatura super creatorem, nec sustinere sæculum eos, qui in eo creandi sunt in vnum. * Et dixi, Quomodo dixisti seruo tuo, quoniam viuificans viuificasti te creatam creaturam in vnum, & sustinebat creatura, poterit & nunc portare præsentem in vnum. * Et dixit ad me, Interroga matricem mulieris, & dicces ad eam, Et si paris, quare per tempus? * Rogo ergo eam, vt det decem in vnum. * Et dixi, Non vtique poterit: sed secundum tem-

pus. * Et dixit ad me, Et ego dedi matricem terræ his, qui seminati sunt super eam per
 49 tempus. * Quemadmodum enim infans non parit ea, quæ senum sunt: sic ego dispolui à me creatum sæculum. Et interrogavi, & dixi, Cum iam dederis mihi vitam, loquar coram te: nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuuenis est: iam senectuti appropinquat. * Et respondit ad me, & dixit, Interroga eam, quæ parit, & dicet tibi. * Dices enim ei, Quare quos peperisti, nunc non sunt similes his, qui ante te, sed minores statura? * Et dicet tibi ipsa, Alij sunt, qui in iuuentute virtutis nati sunt: & alij, qui sub tempore senectutis deficiente matrice sunt nati. * Considera ergo, & tu quoniam minori statura estis, præ his, qui ante vos: * Et qui post vos, minori quam vos, quasi iam senescentes creaturæ, & fortitudinem iuuentutis prætereuntes. Et dixi, Rogo Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, demonstra seruo tuo, per quem visites creaturam tuam.

CAPVT VI.

Deus omnia nouit, antequam fiant, & omnia creauit propter hominem, omniumque fines considerat.

ET dixit ad me, Initio terreni orbis, & antequam starent exitus sæculi, & antequam spirarent conuentiones ventorum, * Et antequam sonarent voces tonitruum, & antequam splenderent nitores conuersionum, & antequam confirmarentur fundamenta paradisi, * Et antequam viderentur decori flores, & antequam confirmarentur motæ virtutes, & antequam colligerentur innumerabiles militiæ Angelorum, * Et antequam extollerentur altitudines aeris, & antequam nominarentur mensuræ firmamentorum, & antequam æstuant camini in Sion, * Et antequam inuestigarentur præsentis anni, & antequam abalienarentur eorum, qui nunc peccant ad inuentiones, & consignati essent, qui fidem thesaurizauerunt: * Tunc cogitavi, & facta sunt per me solum, & non per alium: & finis per me, & non per alium. * Et respondi, & dixi, Quæ erit separatio temporum? aut quando prioris finis, & sequentis initium? * Et dixit ad me, Ab Abraham vsque ad Isaac, quando nati sunt ab eo Iacob, & Esau, manus Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau: * Finis enim huius sæculi Esau, & principium sequentis Iacob. * Hominis manus inter calcaneum, & manum. Aliud noli querere Esdra. * Et respondi, & dixi, O dominator Domine, si inue-

et quasi stillicidium de vase simillasti abundanciam eorum. * Et nunc Domine, ecce istæ gentes, quæ in nihilum deputatæ sunt, coeperunt dominari nostri, et deuorare: * Nos autem populus tuus, quem vocasti primogenitum vnigenitum amulatorem tuum, traditi sumus in manibus eorum: * Et si propter nos creatum est sæculum, quare non hæreditatem possidemus cum sæculo? usquequo hæc?

C. A. P. VII.

Absque tribulationibus non peruenitur ad immortalem vitam: & nunc quidem profunt orationes iustorum, post extremum autem iudicium nihil immutabitur. Varijs vitijs subiiciunt se homines, sed Dominus est misericors.

ET factum est, cum finissem loqui verba hæc, missus est ad me Angelus, qui missus fuerat ad me primis noctibus. * Et dixit ad me: Surge Esdra, et audi sermones quos veni loqui ad te. * Et dixi: Loquere Deus meus. Et dixit ad me: Mare positum est in spatioso loco, ut esset altum, & immentum; * Erit autem ei introitus in angusto loco positus, ut esset similis fluminibus. * Quis enim volens voluerit ingredi mare, et videre eum, vel dominari eius: si non transferit angustum, in latitudinem quomodo venire poterit? * Item aliud, Ciuitas est ædificata, et posita in loco campestri: est autem plena omnium bonorum. * Introitus eius angustus, et in præcipiti positus, ut esset à dextris quidem ignis, à sinistris aqua alta: * Semita autem est vna sola inter eos posita, hoc est, inter ignem, et aquam, ut non capiat semita, nisi solummodo vestigium hominis. * Si autem dabitur ciuitas homini in hæreditatem, si nunquam antepositum periculum pertransierit, quomodo accipiet hæreditatem suam? * Et dixi: Sic Domine. Et dixit ad me, Sic est, et Israel pars. Propter eos enim feci sæculum, et quando transgressus est Adam cõstitutiones meas, iudicatum est, quod factum est. * Et facti sunt introitus huius sæculi angusti, et dolentes, et laboriosi: pauci autem, et mali, et periculorum pleni: et labore magnoperè sulci. * Nam maioris sæculi introitus spatiosi, et securi, et facientes immortalitatis fructum. * Si ergo ingredienti non fuerunt ingressi, qui viuunt, angusta et vana hæc: non poterunt recipere, quæ sunt reposita. * Nunc ergo quare tu conturbaris, cum sis corruptibilis? et quid moueris tu, cum sis mortalis? * Et quare non accepisti

in corde tuo, quod est futurum, sed quod in præsentia? * Respondi, et dixi, Dominator Domine, ecce disposuisti lege tua, quoniam iusti hæreditabunt hæc, impij autem peribunt. * Iusti autem ferent angusta, sperantes spatiosa: qui enim impiè gesserunt, & angusta passi sunt, & spatiosa non vident. * Et dixit ad me: Non est iudex super Deum, neque intelligēs super Altissimum. * Pereunt enim multi præsentēs, quia negligitur, quæ anteposita est Dei lex. * Mandans enim mandauit Deus venientibus, quando venerunt, quid facientes viderent, & quid obseruantes non punirentur. * Hi autem non sunt persuasi, & contradixerunt ei, & constituerunt sibi cogitamentum vanitatis. * Et proposuerunt sibi circumuentiones delictorum, & superdixerunt Altissimo non esse, & vias eius non cognouerunt. * Et legem eius spreuerunt, & sponfiones abnegauerunt, & in legitimis eius fidem non habuerunt, & opera eius non perfecerunt. * Propter hoc Esdra vacua vacuis, & plena plenis. * Ecce tempus veniet, & erit quando venient signa, quæ prædixi tibi, & apparebit sponsa, & apparens ostendetur, quæ nunc subducitur terra. * Et omnis, qui liberatus est de prædictis malis, ipse videbit mirabilia mea. * Reuelabitur enim filius meus IESVS cum his, qui cum eo sunt, & iucundabuntur, qui relictis sunt in annis quadringentis. * Et erit post annos hos, et morietur filius meus CHRISTVS, & omnes, qui spiramentum habent homines. Et conuertetur sæculum in antiquum silentium diebus septem, sicut in prioribus iudicijs, ita ut nemo derelinquatur. * Et erit post dies septem, & excitabitur, quod nondum vigilat sæculum, & morietur corruptum. * Et terra reddet, quæ in ea dormiunt, & puluis, quæ in eo silentio habitant, & promptuaria reddent, quæ eis commendatæ sunt animæ. * Et reuelabitur Altissimus super sedem iudicij, & pertransibunt miseriæ, & longanimitas congregabitur. * Iudicium autem solum remanebit, veritas stabit, & fides conualescet. * Et opus subsequetur, & merces ostendetur, & iustitiæ vigilabunt, & iniustitiæ non dominabuntur. * Et dixi, Primus Abraham propter Sodomitas orauit, & Moyses pro patribus, qui in deserto peccauerunt. * Et qui post eum pro Israel in diebus Achaz, & Samuelis, * Et Dauid pro confectione, & Salomon pro eis, qui uenerunt in sanctificationem. * Et Elias pro his, qui pluuiam acceperunt, & pro mortuo tuo ut viueret, * Et Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, & multi pro multis. * Si ergo modo quando corruptibile incre-

ut, & iniustitia multiplicata est, & orauerunt iusti pro impijs: quare & nunc sic non erit? Et respondit ad me, & dixit: Præsens 42
 sæculum non est finis, gloria in eo frequens manet: propter hoc orauerunt pro inualidis. * Dies enim iudicij erit finis te 43
 poris huius, & initium temporis futuræ immortalitatis, in quo transiit corruptela: * Soluta est intemperantia, abscissa est 44
 incredulitas: creuit autem iustitia, orta est veritas. * Tunc enim nemo poterit saluare 45
 eum, qui perijt, neque demergere, qui vicit. Et respondi, * Et dixi, Hic est sermo 46
 meus primus, & nouissimus, quoniam melius erat non dare terram Adam, vel cum iam dedisset, coercere eum, ut non peccaret. * Quid enim prodest hominibus, in 47
 præfenti viuere in tristitia, & mortuos sperare punitionem? O tu quid fecisti Adam: 48
 Si enim tu peccasti, non est factus solus tuus casus, sed & noster, qui ex te aduenimus. * Quid enim prodest nobis, si promissum 49
 est nobis immortale tempus; nos autem mortalia opera egimus? * Et quoniam 50
 prædicta est nobis perennis spes, nos vero pessimi vani facti sumus. * Et quoniam 51
 reposita sunt nobis habitacula sanitatis, & securitatis: nos verò malè conuersati sumus. * Et quoniam reposita est gloria Al- 52
 tissimi, protegere eos, qui tardè conuersati sunt: nos autem pessimis vijs ambulauimus. * Et quoniam ostenderetur paradysus, 53
 cuius fructus incorruptus perseverat, in quo est securitas, et medela: * Nos verò 54
 non ingrediemur, in ingratis enim locis conuersati sumus. * Et quoniam super stellas fulgebunt facies eorum, qui abstinentiam habuerunt: nostræ autem facies super tenebras nigræ. * Non enim cogitauimus 56
 viuentes, quando iniquitatem faciebamus, quod incipiemus post mortem pati, * Et 57
 respondit, et dixit, hoc est cogitamentum certaminis, quod certabit, qui super terram natus est homo, * Ut si victus fuerit, patiatur, 58
 quod dixisti: si autem vicerit, recipiet quod dico: * Quoniam hæc est vita quam 59
 Moyses dixit: eum viueret ad populum dicens, Elige tibi vitam, ut viuas. * Non 60
 crediderunt autem ei, sed nec post eum prophetis: sed nec mihi, qui locutus sum ad eos. * Quoniam non esset tristitia in 61
 perditionem eorum, sicut futurum est gaudium super eos, quibus persuasa est salus. * Et respondi, et dixi, Scio Domine, quoniam 62
 niam vocatus est Altissimus misericors in eo, quod misereatur his, qui nondum in sæculo aduenerunt, * Et quod miseretur illis, 63
 qui conuersionem faciunt in lege eius: * Et longanimis est, quoniam longanimitatem præstat his, qui peccauerunt quasi

65 suis operibus: * Et munificus est, quoniam 66
 quidem donare vult pro exigentijs: * Et multæ misericordiae, quoniam multiplicat magis misericordias his, qui præfentes sunt, & qui præterierunt, & qui futuri sunt. 67
 * Si enim non multiplicauerit misericordias suas, non viuificabitur sæculum cum 68
 his, qui inhæreditabunt in eo. * Et donat: quoniam si non donauerit de bonitate sua, ut alleuentur hi, qui iniquitatem fecerunt, de suis iniquitatibus non poterit decies 69
 mille sima pars viuificari hominum. * Et iudex si non ignorauerit his, qui curati sunt verbo eius, & deleuerit multitudinem contentionum: non fortassis derelingeretur in innumerabili multitudine, nisi pauci valde.

CAP. VIII.

Deus in hoc sæculo misericors agnoscitur propter peccatores, plurimi tamen damnantur: ac illis premia sunt reposita.

1 **E**T respondit ad me, & dixit: Hoc sæculum fecit Altissimus propter multos, 2
 futurum autem propter paucos. * Dicam autem coram te similitudinem Esdra. Quomodo autem interrogabis terram, & 3
 dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis vnde fiat fictile, paruum autem puluerem vnde aurum fit: sic & actus præfentis 4
 sæculi. * Multi quidem creati sunt, pauci autem saluabuntur. * Et respondi, & dixi: Absorbe ergo anima sensum, & deuora 5
 quod sapit. * Conuenisti enim obaudire, & prophetare volens. Nec enim tibi datum 6
 est spatium, nisi solummodo viuere. * O Domine, si non permittas seruo tuo, ut oremus coram te, & des nobis semen cordi, 7
 & sensui culturam, vnde fructus fiat, vnde viuere possit omnis corruptus, qui portabit locum hominis? * Solus enim es, 8
 & vna plasmatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es: * Et quomodo nunc in matrice plasmatum est corpus, & præstas membra: conseruatur in igne, & aqua 9
 tua creatio: & nouem mensibus patitur tua plasmatio tuam creaturam, quæ in ea creata est: * Ipsum autem, quod seruat, & quod 10
 seruat, vtrique seruabuntur: seruataque quandoque iterum reddit matrix, quæ in 11
 ea creauerunt. * Imperasti enim ex ipsis membris, hoc est mamillis præbere lac 12
 fructui mamillarum, * Ut nutriatur id quod plasmatum est vsque in tempus aliquod, & postea disponas eum tuæ misericordiae. * Enutristi eum tua iustitia, & 13
 erudisti eum in lege tua, & corripuisti eum tuo intellectu: * Et mortificabis eum, ut

tuam creaturam : & viuificabis eum , vt
opus tuum . * Si ergo perdidideris eum , qui
tantis laboribus plasmatus est : tuo iussu
facile est ordinari , vt & id quod fiebat , ser-
uaretur . * Et nunc Domine dicam , de om-
ni homine tu magis scis : de populo autem
tuo , ob quem doleo . * Et de hereditate tua ,
propter quam lugeo : & propter Israel ,
propter quem tristis sum : & de Iacob , pro-
pter quem doleo : * Ideo incipiam orare co-
ram te pro me , & pro eis : quoniam video
lapsus nostros , qui inhabitamus terram . *
Sed audiui celeritatem iudicis , qui futu-
rus est . * Ideo audi vocem meam , & intel-
lige sermonem meum , & loquar coram te .
* Initium verborum Esdræ priusquam as-
cenderetur : & dixi , Domine , qui inhabitas
seculum , cuius oculi eleuati in superna , &
aere : * Et cuius thronus inæstimabilis , &
gloria incomprehensibilis : cui altat exerci-
tus Angelorum cum tremore . * Quorum
seruatio in vento & igni conueritur : cuius
verbum verum , & dicta perseverantia : *
Cuius iussio fortis , & dispositio terribilis :
cuius aspectus arefacit abyssos , & indigna-
tio tabescere facit montes , & veritas testi-
ficatur . * Exaudi orationem serui tui , & au-
ribus percipe precationem figmenti tui . *
Dum enim viuo , loquar : & dum sapio , re-
spondebo : * Nec respicias populi tui deli-
cta , sed qui tibi in veritate seruiunt . * Nec
intendas impia gentium studia , sed qui tua
testimonia cum doloribus custodierunt . *
Nec cogites , qui in conspectu tuo falsè
conuersati sunt , sed memorare , qui ex vo-
luntate tua timorem cognouerunt . * Ne-
que volueris perdere , qui pecudum mores
habuerunt : sed respicias eos , qui legem
tuam splendide docuerunt . * Nec indigne-
ris eis , qui bestiis peiores iudicati sunt :
sed diligas eos , qui semper in tua iustitia
confidunt , & gloria . * Quoniam nos , & pa-
tres nostri talibus morbis languemus : tu
autem propter nos peccatores misericors
vocaberis . * Si enim desideraueris , vt nostri
misereris , tunc misericors vocaberis , no-
bis autem non habentibus opera iustitiæ .
* Iusti enim , quibus sunt opera multa re-
posita , ex proprijs operibus recipient mer-
cedem . * Quid est enim homo , vt ei indi-
gneris : aut genus corruptibile , vt ita ama-
rus sis de ipso ? * In veritate enim , nemo de
genitis est , qui non impiè gestis : & de con-
fiteantibus , qui non deliquit . * In hoc enim
annuntiabitur iustitia tua , & bonitas tua
Domine , cum misertus fueris eis , qui non
habent substantiam bonorum operum . *
Respondit ad me , & dixit . Rectè locu-
tus es aliqua : & iuxta sermones tuos , sic &
fiet . * Quoniam non verè cogitabo super

plasma eorum , qui peccauerunt ante mor-
tem , ante iudicium , ante perditionem : *
39 Sed iucundabor super iustorum figmentum ,
& memorabor peregrinationis quoque , &
40 saluationis , & mercedis receptionis . Quo-
41 modo ergo locutus sum . sic & est . * Sicut
enim agricola serit super terram semina
multa , & plantationes multitudinis plan-
tat , sed non in tempore omnia , quæ semi-
nata sunt , saluantur , sed nec omnia , quæ
plantata sunt , radicabunt : sic & qui in sæ-
culo seminati sunt , non omnes saluabun-
42 tur . Et respondi , & dixi : Si inueni gratiam ,
43 loquar . * Quomodo semen agricola si non
ascenderit , aut non acceperit pluuiam tuā
in tempore , aut si corruptum fuerit multi-
44 tudine pluuiæ , * Sic perit : & similiter ho-
mo , qui manibus tuis plasmatus est , & tu
ei imago nominatus : quoniam similatus es
ei , propter quem omnia plasmasti , & assi-
45 milasti semini agricolæ . * Non irascaris su-
per nos , sed parce populo tuo , & mile-
rere hereditati tuæ . Tu autem creaturæ tuæ
46 misereris . * Et respondit ad me , & dixit :
Quæ sunt præsentia præsentibus , & quæ
47 futura futuris ? * Multum enim tibi restat ,
vt possis diligere meam creaturam super
meriti autem frequenter , & ipsi proxima .
48 ui , iniustus autem nunquam . * Sed & in
49 hoc mirabilis es coram Altissimo , * Quo-
niam humiliasti te sicut decet te : & non
iudicasti te , vt inter iustos plurimum glo-
50 rificeris . * Propter quod miseria multa , &
miserabiles efficiuntur eis , qui habitant
seculum in nouissimis : quia in multa su-
51 perbia ambulauerunt . * Tu autem pro te
intellige , & de similibus tuis inquire glo-
52 riam . * Vobis enim apertus est paradysus ,
plantata est arbor vitæ , præparatum est fu-
turum tempus , præparata est abundantia ,
ædificata est ciuitas , probata est requies ,
perfecta est bonitas , & perfecta sapientia .
53 Radix mali signata est à vobis : infirmitas ,
& tinea à vobis absconsa est : & in infer-
54 num fugit corruptio in obliuione . * Transi-
erunt dolores , & ostensus est in fine the-
55 saurus immortalitatis . * Noli ergo adijce-
re inquirendo de multitudine eorum , qui
56 pereunt . * Nam & ipsi accipientes liberta-
tem , spreuerunt Altissimum , & legem con-
57 templerunt , & vias eius dereliquerunt . *
Adhuc autem iustos eius conculcauerunt ,
58 * Et dixerunt in corde suo non esse Deum :
& quidem scientes , quoniam moriuntur . *
59 Sicut enim vos suscipiunt , quæ prædicta
sunt : sic eos fitis , & cruciatus , quæ præpa-
rata sunt : non enim voluit hominem di-
60 sperdi . * Sed & ipsi , qui creati sunt coin-
quinauerunt nomen eius , qui fecit eos : &
ingrati fuerunt ei , qui præparauit eis vi-

tam. * Quapropter iudicium meum modo
appropinquat. * Quæ non omnibus de-
monstraui, nisi tibi, & tibi similibus pau-
cis. Et respondi, & dixi: * Ecce nunc Do-
mine demonstraui mihi multitudinem si-
gnorum, quæ incipies facere in nouissi-
mus: sed non demonstraui mihi, quo tem-
pore.

C A P. IX.

*Iudicia Dei, sicut & aliam opam egregiam
precedent aliqua signa.*

ET respondit ad me, & dixit, Metiens
metire tempus in semetipso: & erit
cum videris, quando transierit pars quæ-
dam signorum, quæ prædicta sunt, * Tunc
intelliges, quoniam ipsum est tempus, in
quo incipiet Altissimus visitare sæculum,
quod ab eo factum est. * Et quando videbi-
tur in sæculo motio locorum, & populo-
rum turbatio, * Tunc intelliges, quoniam
de his erat Altissimus locutus à diebus,
qui fuerunt ante te ab initio. * Sicut enim
omne, quod factum est in sæculo, initium
habet, pariter & consummationem, &
consummatio est manifesta: * Sic & Altis-
sima tempora initia habent manifesta in
prodigijs, & virtutibus, & consummatio-
nes in actû, & in signis. * Et erit, omnis
qui saluus factus fuerit, & qui poterit ef-
fugere per opera sua, & per fidem in qua
credidistis, * Relinquetur de prædictis
periculis, & videbit salutare meum in ter-
ra mea, & in finibus meis, quoniam sancti-
caui me à sæculo. * Et nunc miserebun-
tur, qui nunc abusi sunt vias meas: & in
tormentis commorabuntur hi, qui eas
proiecerunt in contemptum. * Qui enim
non cognouerunt me, viuentes beneficia
consecuti: * Et qui fastidierunt legem
meam, cum adhuc erant habentes liber-
tatem, Et cum adhuc esset eis apertus po-
nitentiae locus, non intellexerunt, sed spre-
uerunt: hos oportet post mortem in cru-
ciamento cognoscere. * Tu ergo noli ad-
huc curiosus esse, quomodo impij cru-
ciabuntur: sed inquire, quomodo iusti sal-
uabuntur, & quorum sæculum, & propter
quos sæculum, & quando. * Et respon-
di, & dixi, * Olim locutus sum, & nunc
dico, & postea dicam: quoniam plures
sunt, qui pereunt, quàm qui saluabuntur.
* Sicut multiplicatur fluctus super guttam.
Et respondit ad me, & dixit, * Qualis
ager, talia & semina: & quales flores,
tales & tinctura: & qualis operator, ta-
lis, & creatio: & qualis agricola, talis
cultura: quoniam tempus erat sæculi. *
Et nunc cum essem parans eis, his qui

nunc sunt, antequam fieret sæculum, in
quo habitarent: & nemo mihi contradi-
xit. * Tunc enim quisque, & nunc crea-
tor in mundo hoc parato, & messe inde-
ficienti, & lege inuestigabili corrupti sunt
mores eorum. * Et consideraui sæculum,
& ecce erat periculum propter cogitatio-
nes, quæ in eo aduenerunt. * Et vidi,
& peperci ei valde: & seruavi mihi aci-
num deboto, et plantationem de tribu
multa. * Pereat ergo multitudo, quæ si-
ne causa nata est, et seruetur acinus
meus, et plantatio mea: qui cum multo
labore perfecti. * Tu autem si adhuc in-
tromittas septem dies alios, sed non ie-
iunabis in eis: * Ibis in campum florum,
vbi domus non est ædificata: et mandu-
cabis solummodò de floribus campi, et
carnem non gustabis, et vinum non bibes,
sed solummodò flores: * Deprecare Altis-
simum sine intermissione, et veniam,
et loquar tecum. * Et profectus sum,
sicut dixi mihi, in campum, qui voca-
tur Ardath, et sedi ibi in floribus. Et de
herbis agri manducaui, et facta est esca
earum mihi in saturitatem. * Et factum
est post dies septem, et ego discumbebam
supra foenum, et cor meum iterum tur-
babatur sicut ante. * Et apertum est os
meum, et inchoavi dicere coram Altissi-
mo, et dixi: * O Domine, te nobis osten-
dens, ostensus es patribus nostris in deser-
to, quod non calcatur, et infructuosus,
quando erant exeuntes de Ægypto: et
dicens dixisti, * Tu Israel audi me, et se-
men Iacob intende sermonibus meis. *
Ecce enim ego semino in vobis legem
meam, et faciet in vobis fructum, et glo-
rificabimini in eo per sæculum. * Nam
patres nostri accipientes legem, non ser-
uauerunt, et legitima mea non custodie-
runt, et factus est fructus legis non pa-
rens: nec enim poterat, quoniam tuus
erat. * Nam qui acceperunt, perierunt,
non custodientes, quod in eis seminatum
fuerat. * Et ecce, consuetudo est: ut
cum acceperit terra semen, vel nauem
mare, vel vas aliquod escam vel potum:
cum fuerit exterminatum id, in quo se-
minatum est, vel in quod missum est:
Simul id quod seminatum, vel missum
est, vel quæ suscepta sunt, exterminan-
tur, et suscepta iam non manent apud nos:
sed nobis sic non factum est. * Nos qui-
dem qui legem accepimus peccantes peri-
uimus, et cor nostrum, quod suscepit
eam: * Nam lex non periit, sed perman-
sit in suo labore. * Et cum loquerer hæc
in corde meo, respexi oculis meis, et vi-
di mulierem in dextera parte, et ecce hæc
luge-

lugebat, et plorabat eum voce magna, et animo dolebat valde, et vestimenta eius discissa, et cinis super caput eius. * Et 39 dimissi cogitatus, in quibus eram cogitans, et conuersus sum ad eam, et dixi ei, * Vt quid fles? et quid doles animo? 40 Et dixit ad me, * Dimitte me Domine 41 meus, vt defleam me, et adijciam dolorem: quoniam valde amaro sum animo, et humiliata sum valde. * Et dixi ei, Quid 42 passa es? dic mihi. Et dixit ad me, * 43 Sterilis fui ego famula tua, et non peperit, habens maritum annis triginta. * Ego enim per singulas horas, & 44 per singulos dies, & annos hos triginta deprecor Altissimum nocte, ac die. * Et 45 factum est, post triginta annos exaudiuit me Deus ancillam tuam, et vidit humilitatem meam, et attendit tribulationi meę, et dedit mihi filium: et iucundata sum super eum valde ego, et vir meus, et omnes ciues mei, et honorificabamus valde Fortem. * Et nutriui eum cum labore multo. * Et factum est cum creuisset, 47 et venisset accipere uxorem, feci diem epulę.

C A P V T X.

Per mulierem flentem, rursusque resurgentem, ostenditur figurari Ierusalem.

ET factum est, cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit, et mortuus est: * Et euertimus omnes lumina, et surrexerunt omnes ciues mei ad consolandum me, et quieui vsque in alium diem vsque nocte. * Et factum est, cum omnes quieuissent, vt me consolarentur, vt quiescerem: et surrexi nocte, et fugi: et veni sicut vides in hoc campo: * Et cogito iam non reuerti in ciuitatem, sed hic consistere: et neque manducare, neque bibere, sed sine intermissione lugere, et ieiunare vsque dum moriar. * Et dereliqui sermones, in quibus eram, et respondi cum iracundia ad eam, et dixi, * Stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum, et quę nobis contingunt? * Quoniam Sion mater nostra omni tristitia contristatur, et humilitate humiliata est, et luget validissimę. * Et nunc quoniam omnes lugemus, et tristes sumus: quoniam omnes contristati sumus, tu autem contristaris in vno filio? * Interroga enim terram, et dicet tibi: quoniam hæc est, quę debeat lugere casum tantorum super eam germinantium. * Et ex ipsa ab initio omnes nati, et alij venient: et ecce, poenę omnes in perditionem ambulant, et exterminium fit multitudo eorum. * Et quis ergo debet luge-

re magis, nisi hæc quę tam magnam multitudinem perdidit, quam tu, quę pro vno doles? Si autem dicis mihi, * Quoniam non est planctus meus similis terrę: quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cum moeroribus peperit, et cum doloribus genui: * Terra autem secundum viam terrę, abiitque in ea multitudo præsens, quo modo euenit: et ego tibi dico, * Sicut tu cum labore peperisti, sic et terra dat fructum suum homini ab initio ei, qui fecit eam. * Nunc ergo retine apud te metipsum dolorem tuum, et fortiter fer, qui tibi contigerunt casus. * Si enim iustificaueris terminum Dei, et consilium suum recipies in tempore, et in talibus collaudaberis: * Ingredere ergo in ciuitatem ad virum tuum. Et dixit ad me, * Non faciam, neque ingrediar ciuitatem, sed hic moriar. * Et apposui ad huc loqui ad eam, et dixi: * Noli facere hunc sermonem, sed consenti persuadenti. Quot enim casus Sion? Consolare propter dolorem Ierusalem. Vides enim, quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est, & altare nostrum demolitum est, & templum nostrum destructum est, * Et psalterium nostrum humiliatum est, & hymnus conticuit, & exultatio nostra dissoluta est, & lumen candelabri nostri extinctum est, & arca testamenti nostri direpta est, & sancta nostra contaminata sunt, & nomen quod inuocatum est super nos, poenę profanatum est: & liberi nostri contumeliam passi sunt, & sacerdotes nostri succensi sunt, & Leuitę nostri in captiuitatem abierunt, & virgines nostrę coinquinatę sunt, & mulieres nostrę vim passę sunt, & iusti nostri rapti sunt, & paruuli nostri perditii sunt, & iuuenes nostri serui erunt, & fortes nostri inualidi facti sunt: * Et quod omnium maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua: nam & tradita est in manibus eorum, qui nos oderunt: * Tu ergo excute tuam tristitiam multam, & depone abs te multitudinem dolorum, vt tibi repropicietur Fortis, & requiem faciet tibi Altissimus, requietionem laborum. * Et factum est, cum loquebar ad eam, facies eius fulgebat subito, & species, coruscus fiebat visus eius, vt essem pauens valde ad eam, & cogitarem quid esset hoc. * Et ecce, subito emisit sonitum vocis magnum timore plenum, vt commoueretur terra à mulieris sono: & vidi: * Et ecce, amplius mulier non comparebat mihi, sed ciuitas edificabatur, & locus demonstrabatur de fundamentis magnis: & timui, & clamaui voce magna, & dixi, * Vbi est Vuu Vriel

Vriel Angelus , qui à principio venit ad me : quoniam ipse me fecit venire in multitudine in excessu mentis huius , & factus est finis meus in corruptionem , et oratio mea in improperium . * Et cum essem loquens ego hæc , ecce venit ad me , et vidit me . * Et ecce eram positus , ut mortuus , & intellectus meus alienatus erat , et tenuit dexteram meam , et confortauit me , et statuit me super pedes meos , et dixit mihi , * Quid tibi est ? et quare conturbatus est intellectus tuus , et sensus cordis tui ? et quare conturbaris ? Et dixi , * Quoniam dereliquisti me , et ego quidem feci secundum sermones tuos , et exiui in campum : et ecce vidi , et video , quod non possum enarrare . Et dixit ad me , * Sta ut vir , et commonebo te . Et dixi , * Loquere Domine meus tu in me , noli me derelinquere , ut non frustra moriar : * Quoniam vidi , quæ non sciebam , et audio , quæ non scio . * Aut nunquid sensus meus fallitur , et anima mea somniat ? * Nunc ergo deprecor te , ut demones seruo tuo de excessu hoc . Et respondit ad me , et dixit , * Audi me et doceam te , et dicam tibi de quibus times : quoniam Altissimus reuelauit tibi mysteria multa . * Vidit rectam viam tuam , quoniam sine intermissione contristabaris pro populo tuo , et valde lugebas propter Sion . * Hic ergo intellectus visionis , quæ tibi apparuit ante paululum . * Quam vidisti lugentem , inchoasti consolari eam . * Nunc autem iam speciem mulieris non vides , sed apparuit tibi ciuitas ædificari : * Et quoniam enarrabat tibi de casu filij sui , hæc absolutio est . * Hæc mulier quam vidisti , hæc est Sion ; et quoniam dixit tibi , quam nunc conspicias , ut ciuitatem ædificatam . Et quoniam dixit tibi , quia sterilis fuit triginta annis : propter quod erant anni scilicet triginta , quando non erat in ea adhuc oblatio oblata . * Et factum est post annos triginta , ædificauit Salomon ciuitatem , et obtulit oblationes : tunc fuit , quando peperit sterilis filium . * Et quod tibi dixit , quoniam nutriuit eum cum labore , hoc erat , habitatio in Ierusalem . * Et quoniam dixit tibi , quod filius meus veniens in suo thalamo mortuus esset , et contigisset ei casus , hoc erat , quæ facta est ruina Ierusalem . * Et ecce , vidisti similitudinem eius : et quoniam filium lugeret , inchoasti consolari eam : et de his , quæ contigerunt , hæc erant tibi aperienda . * Et nunc videt Altissimus , quoniam ex animo contristatus es , et quoniam ex toto corde pateris pro ea , ostendit tibi claritatem gloriæ eius , et

1 pulchritudinem decoris eius . * Propterea enim dixi tibi , ut maneres in campo ; 2 vbi domus non est ædificata . * Sciebam enim ego , quoniam Altissimus incipiebat 3 tibi ostendere hæc : * Propterea dixi tibi , ut venires in agrum vbi non est fundamen- 4 tum ædificij . * Nec enim poterat opus ædificij hominis sustineri in loco , vbi in- 5 cipiebatur Altissimi ciuitas ostendi . * Tu ergo noli timere , neque expauescat cor 6 tuum : sed ingredi , et vide splendorem et magnitudinem ædificij , quantum ca- 7 pax est tibi visus oculorum videre : * Et post hæc audies , quantum capiet auditus 8 aurium tuum audire . * Tu enim beatus es præ multis , et vocatus es apud 9 Altissimum sicut et pauci . * Nocte autem , quæ in crastinum futura est , manebis hic : 10 * Et ostendet tibi Altissimus eas visiones supremorum , quæ faciet Altissimus his , qui habitant super terram a nouissimis diebus . * Et dormiui illam noctem , et aliam , sicut dixerat mihi .

CAP. X. I.

Apparet Esdra in visione aquila principatum vniuersi vsurpans .

1 **E**T vidi somnium , et ecce ascendebat de mari aquila , qui erant duode- 2 cim alarum pennarum , et capita tria . * Et vidi , et ecce expandebat alas suas in omnem terram , et omnes venti coeli insufflabant 3 in eam , et colligebantur . * Et vidi , et de pennis eius nascebantur contrariæ pennæ , et ipsæ fiebant in pennaculis minoris , et 4 modicis . * Nam capita eius erant quiescentia , et dimidium caput erat maius aliorum capitum , sed ipsa quiescebat cum 5 eis . * Et vidi , et ecce aquila volauit in pennis suis , et regnauit super terram , et 6 super eos , qui habitant in ea . * Et vidi , quoniam subiecta erant ei omnia sub cælo , et nemo illi contradicebat , neque vnus 7 de creatura , quæ est super terram . * Et vidi , et ecce surrexit aquila super ungues suos , et misit vocem pennis suis , dicens , 8 * Nolite omnes simul vigilare , dormite vnusquisque in loco suo , et per tempus 9 vigilate . * Capita autem in nouissimo seruentur , * Et vidi , et ecce vox non exibat de capitibus eius , sed de medietate 10 corporis eius . * Et numeravi contrarias 11 pennas eius , et ecce ipsæ erant octo . * Et vidi , et ecce à dextera parte surrexit vna penna ; et regnauit super omnem terram . 12 * Et factum est cum regnaret , venit ei finis , et non apparuit locus eius : et sequens exurrexit , et regnabat , ipsa multum

rum tenuit tempus. * Et factum est cum 1
regnaret, & veniebat finis eius, vt non ap- 2
paret sicut prior. * Et ecce, vox emissa 3
est illi, dicens, * Audi tu, quæ tanto 16
tempore tenuisti terram: Hæc annuntio
tibi antequam incipias non apparere. *
Nemo post te tenebit tempus tuum, sed 17
nec dimidium eius. * Et leuauit se tertia, 18
& tenuit principatum sicut & priores: &
non apparuit & ipsa. * Et si contingebat 19
omnibus alijs singulatim principatum ge-
rere, & iterum nusquam comparere. * Et 20
vidi. & ecce in tempora sequentes pennæ
erigebantur à dextera parte, vt tenerent
& ipsæ principatum: & ex his erant, quæ
tenebant, sed tamen statim non compare-
bant. * Nam & aliquæ ex eis erigebantur, 2
sed non tenebant principatum. * Et vidi 22
post hæc, & ecce non comparuerunt duo-
decim pennæ, & duo pennacula: * Et 23
nihil supererat in corpore aquilæ, nisi
duo capita quiescentia, & sex pennacula. *
Et vidi, & ecce sex pennaculis diuisæ sunt 24
duæ, & manserunt sub capite, quod est
ad dexteram partem. Nam quatuor man-
serunt in loco suo. * Et vidi, & ecce sub 25
alares cogitabant se erigere, & tenere
principatus. * Et vidi, & ecce vna erecta 26
est, sed statim non comparuit. * Et se- 27
cundæ velocius, quam priores, non com-
paruerunt. * Et vidi, & ecce duæ, quæ 28
superauerunt, apud femitiplas cogitabant,
& ipsæ regnare. * Et in eo cum cogita- 29
rent, ecce vnum quiescentium caput, quod
erat medium, euigilabat, hoc enim
erat duorum caput maius. * Et vidi, 30
quoniam completa sunt duo capita se-
cum. * Et ecce conuersum est caput cum 31
his, qui cum eo erant, & comedit duas
subalares, quæ cogitabant regnare. * Hoc 32
autem caput perconterruit omnem ter-
ram, & dominabatur in ea his, qui habi-
tant terram cum labore multo, & poten-
tatum tenuit orbis terrarum super omnes
alas, quæ fuerunt. * Et vidi post hæc, & 33
ecce medium caput subito non compa-
ruit, & hoc sicut alæ, * Superauerunt 34
autem duo capita, quæ & ipsa similiter
regnauerunt super terram, & super eos,
qui habitant in ea. * Et vidi, & ecce de- 35
nouauit caput à dextera parte illud, quod
à laua. * Et audiui vocem dicentem mi- 36
hi, Conspice contra te, & considera, quod
vides. * Et vidi, & ecce sicut leo conci- 37
tatus de sylua rugiens: & vidi, quoniam
emittebat vocem hominis ad aquilam. Et
dixit, dicens, * Audi tu, & loquar ad te, 38
& dicet Altissimus tibi, * Nonne tu es, 39
qui superasti de quatuor animalibus, quæ
feceram regnare in sæculo meo, & vt per

40 eos veniret finis temporum eorum? * Et
quartus veniens deuicit omnia animalia,
quæ transierunt, & potentatu tenuit sæcu-
lum cum tremore multo, & omnem or-
bem cum labore pessimo, & inhabitauit
tot temporibus orbem terrarum cum do-
41 lo. * Et iudicasti terram non cum verita-
42 te. * Tribulasti enim mansuetos, & lax-
43 disti quiescentes, & dilexisti mendaces,
& destruxisti habitationes eorum, qui
fructificabant, & humiliasti muros eo-
44 rum, qui te non nocuerunt. * Et ascendit
contumelia tua vsque ad Altissimum, &
45 superbia tua ad Fortem. * Et respexit Al-
tissimus superba tempora, & ecce finita
46 sunt, & scelera eius completa sunt. * Pro-
pterea non appareas tu aquila, & alæ tuæ
horribile, & pennacula tua pessima, &
capita tua maligna, & ungues tui pessimi,
47 & omne corpus tuum vanum; * Vt re-
frigeretur omnis terra, & reuertatur labe-
rata de tua vi, & speret iudicium, & mise-
ricordiam eius, qui fecit eam.

C A P. XII.

*Ad Esdræ orationem huius visionis datur ex-
plicatio cum membris ipsius.*

1 **E**T factum est, dum loqueretur leo ver-
2 ba hæc ad aquilam: & vidi, * Et
ecce quod superauerat caput, & non com-
paruerunt quatuor alæ illæ, quæ ad eum
transierunt, & erectæ sunt, vt regnarent: &
erat regnum eorum exile, & tumultu ple-
3 num. * Et vidi, & ecce ipsa non appare-
bant, & omne corpus aquilæ incende-
4 tur, & expauescebat terra valde, & ego
à tumultu, & excessu mentis, & à magno
5 timore vigilavi, & dixi spiritui meo, * Ec-
ce tu præstitisti mihi hoc in eo, quod serui-
6 taris vias Altissimi. * Ecce adhuc fatiga-
tus sum animo, & spiritu meo inualidus
sum valde, & nec modica est in me vir-
7 tus à multo timore, quam expaui nocte
hac. * Nunc ergo orabo Altissimum, vt
8 me confortet vsque in finem. * Et dixi,
Dominator Domine, si inueni gratiam ante
oculos tuos, & si iustificatus sum apud
9 te præ multis, & si certe ascendit depre-
catio mea ante faciem tuam, * Conforta
me, & ostende seruo tuo mihi interpreta-
10 tionem, & distinctionem visus horribilis
huius, vt plenissime consolers animam
11 meam. * Dignum enim me habuisti osten-
dere mihi temporum nouissima. Et dixit
12 ad me. * Hæc est interpretatio visionis
huius. * Aquilam quam vidisti ascenden-
tem de mari, hoc est regnum, quod visum
est in visione Danieli fratri tuo. * Sed non
Vu u 2 est

est illi interpretatum, quoniam ego nunc
tibi interpretor. * Ecce dies veniunt, & exurget regnum super terram, & erit timor acrior omnium regnorum, quæ fuerunt ante eum. * Regnabunt autem in ea reges duodecim, vnus post vnum. * Nam secundus incipiet regnare, & ipse tenebit amplius tempus præ duodecim. * Hæc est interpretatio duodecim alarum quas vidisti. * Et quam audisti vocem, quæ locuta est, non de capitibus eius exeuntem, sed de medio corporis eius. * Hæc est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentiones non modicæ, & periclitabitur, vt cadat: & non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium. * Et quoniam vidisti subalares octo coherentes alis eius, * Hæc est interpretatio: exurgent in ipso octo reges, quorum erunt temporalia leuia, & anni citati, & duo quidem ex ipsis perient. * Appropinquante autem tempore medio quatuor seruabuntur in tempore, cum incipiet appropinquare tempus eius, vt finiatur: duo verò in finem seruabuntur. * Et quoniam vidisti tria capita quiescentia, * Hæc est interpretatio: in nouissimis eius suscitabit Altissimus tria regna, & reuocabit in ea multa, & dominebuntur terram. * Et qui habitant in ea, cum labore multo super omnes, qui fuerunt ante hos: propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilarum. * Isti enim erunt, qui recapitulant impietates eius, & qui perficiunt nouissima eius. * Et quoniam vidisti caput maius non apparens, hæc est interpretatio eius: quoniam vnus ex eis super lectum suum morietur, & tamen cum tormentis. * Nam duo, qui perseuerauerint, gladius eos comedet. * Vnus enim gladius comedet, qui cum eo: sed tamen hic gladio in nouissimo cadet. * Et quoniam vidisti duas vulares traicientes super caput, quod est in dextera parte, * Hæc est interpretatio: hi sunt quos conseruauit Altissimus in finem tuum, hoc est regnum exile, &urbationis plenum. * Sicut vidisti, & leonem, quem vidisti de filia euigilantem, & rugientem, & loquentem ad aquilam, & arguentem eam, & iniustitias ipsius, per omnes sermones eius sicut audisti: * Hic est ventus quem seruauit Altissimus in finem ad eos, & impietates ipsorum: & arguet illos, & incutiet coram ipsis discepciones eorum. * Statuet enim eos in iudicio viros: & erit, cum arguerit eos, tunc corripiet eos. * Nam relictum populum meum

liberabit cum miseria, qui saluati sunt super fines meos, & iucundabit eos quoadusque veniet finis, dies iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio. * Hoc somnium, quod vidisti, & hæc interpretationes. * Tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc. * Scribe ergo omnia ista in libro, quæ vidisti, & pone ea in loco abscondito. * Et docebis ea sapientes de populo tuo, quorum corda scis posse capere, & seruare secreta hæc. * Tu autem adhuc sustine hic alios dies septem, vt tibi ostendatur quidquid visum fuerit Altissimo ostende tibi. * Et profectus est à me. Et factum est, cum audisset omnis populus, quoniam pertransierunt septem dies, & ego non fuisset reuersus in ciuitatem, & congregauit se omnis à minimo vsque ad maximum: & venit ad me, & dixerunt mihi dicentes: * Quid peccauimus tibi, & quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc? * Tu enim nobis superes solus ex omnibus populis, sicut botrus de vinea, & sicut lucerna in loco obscuro, & sicut portus, & nauis saluata à tempestate. * Aut non sufficiunt nobis mala, quæ contingunt? * Si ergo tu nos dereliqueris, quanto nobis erat melius si essemus succensi, & nos cum incendio Sion? * Nec enim nos sumus meliores eorum, qui ibi mortui sunt. Et plorauerunt voce magna. Et respondidi ad eos, & dixi: * Confide Israel, & noli tristiari tu domus Iacob. * Est enim memoria vestri coram Altissimo, & Fortis non est oblitus vestri in temptatione. * Ego enim non dereliqui vos, neque excessi à vobis: sed veni in hunc locum, vt deprecaret pro desolatione Sion, vt quærerem misericordiam pro humilitate sanctificationis vestræ. * Et nunc ite vnusquisque vestram in domum suam, & ego veniam ad vos post dies istos. * Et profectus est populus, sicut dixi ei, in ciuitatem. * Ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandauit: & manducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est esca mihi in diebus illis.

CAP. XIII.

Altera visio Esdra ostenditur cum ipsius interpretatione.

ET factum est post dies septem, & somniaui somnium nocte. * Et ecce de mari ventus exurgebat, vt conturbaret omnes fluctus eius. * Et vidi, & ecce conuale-

ualeſcebat ille homo cum millibus coeli: & ubi vultum ſuum vertebat, vt conſideraret, tremebant omnia, quæ ſub eo videbantur. * Et ubicumque exhibat vox de ore eius, ardeſcebant omnes, qui audiebant voces eius, ſicut quieſcit terra, quando ſenſerit ignem. * Et vidi poſt hæc, & ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus, de quatuor ventis coeli, vt debellarent hominem, qui aſcenderat de mari. * Et vidi, & ecce ſibi metipſi ſculperat montem magnum, & volavit ſuper eum. * Ego autem quaſiui videre regionem vel locum vnde ſculptus eſſet mons, & non potui. * Et poſt hæc vidi, & ecce omnes, qui congregati ſunt ad eum, vt expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare. * Et ecce, vt vidit impetum multitudinis venientis, non leuavit manum ſuam, neque frameam tenebat, neque aliquod vas bellicoſum, niſi ſolummodo, vt vidi, * Quoniam emiſit de ore ſuo ſicut flatum ignis, & de labijs eius ſpiritus flammæ, & de lingua eius emittebat ſcintillas, & tempeſtates, & commiſta ſunt omnia ſimul, hic ſtatus ignis, & ſpiritus flammæ, & multitudo tempeſtatis: * Et concidit ſuper multitudinem in impetu, quæ præparata erat pugnare, & ſuccendit omnes, vt ſubito nihil videretur de innumerabili multitudine; niſi ſolummodo pulvis, & ſummi odor: & extimui. * Et poſt hæc vidi ipſum hominem deſcendentem de monte, & vocantem ad ſe multitudinem aliam pacificam, * Et accedebat ad eum vultus hominum multorum, quorumdam gaudentium, quorumdam triftantium: aliqui verò alligati, aliqui adducenſes ex eis, qui offerebantur, & ægrotaui à multitudine pavoris, & expergeſactus ſum, & dixi, * Tu ab initio demonſtraſti ſervo tuo mirabilia hæc, & dignum me habuiſti vt ſuſciperes deprecationem meam: * Et nunc demonſtra mihi adhuc interpretationem ſomnij huius. * Sicut enim exiſtimo in ſenſu meo, vix qui derelicti fuerunt in diebus illis: & multò plus vix his, qui non ſunt derelicti. * Qui enim non ſunt derelicti, triſtes erant. * Intelligo nunc, quæ ſunt reſpoſita in nouiſſimis diebus, & occurrent eis, ſed & his, qui derelicti ſunt. * Propter hoc venerunt enim in pericula magna, & neceſſitates multas, ſicut oſtendunt ſomnia hæc. * Attamen facilius eſt periclitantem venire in hunc, quam pertranſire, ſicut nubem à ſæculo, et nunc videre, quæ contingunt in nouiſſimo. Et reſpondit ad me,

21 & dixit: * Et viſionis interpretationem dicam tibi: et de quibus locutus es, adaperiam tibi. * Quoniam de his dixiſti: qui derelicti ſunt: hæc eſt interpretatio. * 22 Qui aufert periculum illo tempore, hic ſe cuſtodivit, qui in periculo inciderunt, hi ſunt, qui habent opera, et fidem ad 23 Fortiſſimum. * Scito ergo, quoniam magis beatificati ſunt, qui derelicti, ſuper 24 eos, qui mortui ſunt. * Hæ interpretationes viſionis, quia vidisti virum aſcendentem de corde maris, * Ipſe eſt quem conſervat Altiffimus multis temporibus, qui per ſemetipſum liberabit creaturam ſuam: et ipſe diſponet, qui derelicti ſunt: 25 Et quoniam vidisti de ore eius exire, vt 26 ſpiritus, et ignem, et tempeſtatem: * Et quoniam non tenebat frameam, neque vas bellicoſum: corruptit enim imperus eius multitudinem, quæ venerat expugnare eum: hæc eſt interpretatio. * Ecce dies veniunt, quando incipiet Altiffimus liberare eos, qui ſuper terram ſunt: 27 * Et veniet in exceſſu mentis ſuper eos, qui inhabitant terram. * Et alij alios cogitabunt debellare; civitas civitatem, et locus locum, et gens adverſus gentem, 28 et regnum adverſus regnum. * Et erit, cum ſient hæc: et contingent ſigna, quæ autem oſtendi tibi: et tunc revelabitur filius meus, quem vidisti, vt virum aſcendentem. * Et erit, quando audierint omnes gentes vocem eius: et derelinquet vnuiſque in regione ſua bellum ſuum, 29 quod habet ad alterutrum: * Et colligetur in vnum multitudo innumerabilis, ſicut volentes venire, et expugnare eum. 30 Ipſe autem ſtabit ſuper cacumen montis Sion. * Sion autem veniet, et oſtendetur omnibus parata, et ædificata, ſicut 31 vidisti montem ſculpi ſine manibus. * Ipſe autem filius meus arguet, quæ adinverunt Gentes, impierates eorum has, quæ tempeſtati appropinquaverunt propter mala cogitamenta eorum; et cruciamenta quibus incipient cruciari: * Quæ 32 aſſimilata ſunt flammæ, et perdet eos ſine labore per legem, quæ igni aſſimilata 33 eſt. * Et quoniam vidisti eum colligentem ad ſe aliam multitudinem pacificam, 34 * Hæ ſunt decem tribus, quæ captivæ factæ ſunt de terra ſua in diebus Oſee regis, quem captivum duxit Salmanazar rex Aſſyriorum: et tranſtulit eos tranſ flumen, et tranſlati ſunt in terram aliam. 35 * Ipſi autem ſibi dederunt conſilium hoc, vt derelinquerent multitudinem gentium, et proficiſcerentur in vltiorem regionem, vbi nunquam inhabitavit genus humanum: * Vel ibi obſervare legitimam ſuam,

fua, quæ non fuerant seruantes in regione sua. * Per introitus autem anguitos 43 fluminis, Euphraten introierunt. * Fe- 44 cit enim eis tunc Altissimus signa, et statuit venas fluminis, vsquequò transirent. * Per eam enim regionem erat via multa 45 itineris, anni vnus, et dimidij: nam regio illa vocatur Arfareth. * Tunc inhabitauerunt ibi vsque in nouissimo tempore: et nunc iterum cum coeperint venire, * Iterum Altissimus statuet venas 47 fluminis, vt possint transire: propter hæc vidisti multitudinem cum pace. * Sed et 48 qui derelicti sunt de populo tuo, hi sunt, qui inueniuntur intra terminum meum. * Factum erit ergo, quando incipiet per- 49 dere multitudinem earum, quæ collectæ sunt gentes, proteget eos, qui superauerunt populum: * Et tunc ostendet eis 50 multa plurima portenta. * Et dixi ego, 51 Dominator Domine, hoc mihi ostende, propter quod viri virum ascendentem de corde maris. Et dixit mihi, * Sicut non 52 potes hæc vel scrutari, vel scire, quæ sunt in profundo maris: sic non poterit quisque super terram videre filium meum, vel eos, qui cum eo sunt, nisi in tempore dei. * Hæc est interpretatio somnij, 53 quod vidisti, et propter quod illuminatus es hic solus. * Dereliquisti enim 54 tuam, et circa meam vacasti legem, et quæsisti. * Vitam enim tuam disposuisti 55 in sapientia, et sensum tuum vocasti matrem: * Et propter hoc ostendi tibi 56 merces apud Altissimum: erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar, & exponam tibi grauiam, & mirabilia. * Et 57 profectus sum, & transij in campum, multum glorificans, & laudans Altissimum, de mirabilibus, quæ per tempus faciebat: * Et quoniam gubernat ipsum, 58 & quæ sunt in temporibus illata: & sedi ibi tribus diebus.

C A P. X I V.

Apparet Dominus Esdra in rubo, & futura quadam arcana reuelat.

ET factum est tertia die, & ego sedebam sub quercu. * Et ecce, vox 2 exiuit contra me de rubo, & dixit: Esdra, Esdra. Et dixi: Ecce ego Domine. Et surrexi super pedes meos. Et dixit ad me: * Reuelans reuelatus sum super rubum, & locutus sum Moyfi, quando populus meus seruiebat in Aegypto, * Et 4 misicum, & eduxi populum meum de Aegypto, & adduxi eum super montem Sina, & detinebam eum apud me die-

bus multis. * Et enarraui ei mirabilia multa, & ostendi ei temporum secreta, 6 & finem, & præcepi ei, dicens: * Hæc in palam facies verba, & hæc abscondes. 7 * Et nunc tibi dico: * Signa, quæ demonstraui, & somnia, quæ vidisti, & interpretationes, quas tu vidisti, in corde tuo reponere ea: * Tu enim recipieris ab omnibus, conuerteris residuus cum consilio meo, & cum similibus tuis, vsquequò 10 finiantur tempora. * Quoniam sæculum perdidit iuuentutem tuam, & tempora appropinquant senescere. * Duodecim enim partibus diuifum est sæculum, & transferunt eius decima, & dimidium 12 decimæ partis. * Superfunt autem eius 13 post medium decimæ partis. * Nunc ergo dispone domum tuam, & corripe populum tuum, et consolare humiles eorum, et renuncia iam corruptelæ, * Et dimitte abs te pondera humana, et exue te iam infirmam naturam, & reponere in vnâ partem molestissima tibi cogitamenta, et festina transmigra a temporibus his: * Quæ enim vidisti nunc con- 15 gisse mala, iterum horum deteriora facient: * Quantum enim inualidum fiet sæculum a senectute, tantum multipli- 17 cabuntur super inhabitantes mala. * Prolongauit enim se magis veritas, et appropinquauit mendacium. Iam enim festinat 18 venire, quam vidisti visionem. * Et respondi, et dixi coram te Domine: * Ecce enim ego abibo, sicut præcepisti mihi, et corripiam præsentem populum. 20 Qui autem iterum nati fuerint, quis comonebit? * Positum est ergo sæculum in tenebris, et qui inhabitant in eo sine lumine. * Quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit, quæ à te facta 22 sunt, vel quæ incipient opera. * Si enim inueni in te gratiam, immitte in me Spiritum sanctum, et scribam omne, quod factum est in sæculo ab initio, quæ erant in lege tua scripta, vt possint homines inuenire semitam, et qui voluerint viuere in 23 nouissimis, viuant. * Et respondit ad me, et dixit: Vadens congrega populum, et dices ad eos, vt non quærant te diebus quadraginta. * Tu autem præpara tibi buxos multos, et accipe tecum Saream, Dab- 24 biam, Salemiâ, Echaniam, et Asiel, quinque hos, qui parati sunt ad scribendum velociter. * Et venias huc, et ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quæ non extinguetur quoadusque 26 finiantur, quæ incipies scribere. * Et tunc perfectis quædam palam facies, quædam sapientibus absconsc trades: in crastinum enim hæc hora incipies scribere. * Et

Et profectus sum, sicut mihi præcepit, & congregavi omnem populum, & dixi: * Audi Israel verba hæc: * Peregrinati sunt patres nostri ab initio in Ægypto, & liberati sunt inde: * Et acceperunt legem viam, quam non custodierunt, quam & vos post eos transgressi estis: * Et data est vobis terra in sortem, & terra Sion, & patres vestri, & vos iniquitatem fecistis, & non servastis vias, quas præcepit vobis Altissimus: * Et iustus iudex cum sit, abstulit à vobis in tempore, quod donauerat. * Et nunc vos hic estis, & fratres vestri inter se vestrum sunt. * Si ergo imperaueritis sensui vestro, & erudiatis cor vestrum, viui conseruati eritis, & post misericordiam consequemini. * Iudicium enim post mortem veniet, quando iterum reuiviscemus: & tunc iustorum nomina parebunt, & impiorum facta ostendentur. * Ad me igitur nemo accedat nunc, neque requirat me usque dies quadraginta. * Et accepi quosque viros, sicut mandavit mihi, & profecti sumus in campum, & mansimus ibi. * Et factus sum in crastinum, & ecce vox vocavit me dicens: Esdra aperi os tuum, & bibe, quo te potauro. * Et aperui os meum, & ecce calix plenus porrigebatur mihi. Hoc erat plenum sicut aqua: color autem eius, ut ignis similis. * Et accepi, & bibi: & in eo cum bibissem, cor meum cruciabatur intellectu, & in pectus meum increfcebat sapientia. Nam spiritus conseruabatur memoria. * Et apertum est os meum, & non est clausum amplius. * Altissimus dedit intellectum quinque viris, & scripserunt, quæ dicebantur excessiones noctis, quas non sciebant. * Nocte autem manducabant panem, ego autem per diem loquebar, & per noctem, non tacebam. * Scripti sunt autem per quadraginta dies libri ducenti quatuor. * Et factum est cum complerent quadraginta dies, locutus est Altissimus, dicens: Priora, quæ scripsisti, in palam pone, & legant digni, & indigni. * Nouissimos autem septuaginta conferuabis, ut tradas eos sapientibus de populo tuo. * In his enim est vena intellectus, & sapientie fons, & scientie flumen. * Et feci sic.

C A P. XV.

Prædicentur multa calamitates saculo superuentura.

Ecce loquere in aures plebis meæ sermones prophetie, quos immifero in os tuum, dicit Dominus. * Et fac, ut in chartis scribantur, quoniam fideles, & veri sunt.

Ne timeas a cogitationibus aduerſum te, nec turbent te incredulitates dicentium. * Quoniam omnis incredulus in incredulitate sua morietur. * Ecce ego induco, dicit Dominus, super orbem terrarum arma, gladium, & famem, & mortem, & interitum: * Propter quod superpolluit iniquitas omnem terram, & adimpleta sunt opera nociva illorum. * Propterea dicit Dominus: * Tam non filebo de impietatibus eorum, quæ irreligiose agunt, nec tustinebo in his, quæ iniquè exercent: ecce sanguis innoxius, & iustus clamat ad me, & animæ iustorum clamant perſeueranter. * Vindicans vindicabo illos, dicit Dominus, & accipiam omnem sanguinem innoxium ex illis ad me. * Ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur, iam non patiar illum habitare in terra Ægypti, * Sed educam eum in manu potenti, & brachio excelso, & percutiam plaga sicut prius, & contumpam omnem terram eius. * Lugebat Ægyptus, & fundamenta eius plaga verberata, & castigatione quas inducet ei Deus. * Lugebunt cultores operantes terram, quoniam deficient semina eorum ab vredine, & grandine, & à sydere terribili. * Vix seculo, & qui habitant in eo: * Quia appropinquauit gladius, & contritio eorum, & exurget gens contra gentem ad pugnam, & rhompha in manibus eorum. * Erunt enim inconstabilitio hominibus, & alij alijs inualeſcentes non curabunt regem suum, & principes viæ gestorum suorum in potentia sua. * Concupiscet enim homo in ciuitatem ire, & non poterit. * Propter superbiam enim eorum ciuitates turbabuntur, domus exterentur, homines metuentur. * Non miserebitur homo proximum suum, ad irritum faciendum domos eorum in gladium, ad diripiendas substantias eorum, propter famem panis, & tribulationem multam. * Ecce, ego conuoco, dicit Deus, omnes reges terræ ad me verendum, qui sunt ab Oriente, & ab Austro, & ab Euro, & à Libano, ad conuertendos in se, & reddere, quæ dederunt illis. * Sicut faciunt usque hodie electis meis, sic faciam, & reddam in sinu eorum. Hæc dicit Dominus Deus: * Non parcat dextera mea super peccatores, nec cessabit rhompha super effundentes sanguinem innoxium super terram. * Exiit ignis ab ira eius, & deuorauit fundamenta terræ, & peccatores quasi stramen incensum. * Vix eis, qui peccant, & non obseruant mandata mea, dicit Dominus. * Non parcam illis. * Discedite filij à potestate. * Nolite contraminare sanctificationem meam. * Quoniam nouit Dominus omnes, qui delinquant in illum.

propterea tradidit eos in mortem, & in occisionem. * Iam enim venerunt super orbem terrarum malum, & manebitis in illis: non enim liberabit vos Deus, propter quod peccastis in eum. * Ecce visio horribilis, & facies illius ab Oriente. * Et exient nationes draconum Arabum in curribus mulis, & sicut flatus, eorum numerus fertur super terram, ut iam timeant, & trepident omnes, qui illos audient. * Carmonij insipientes in ira, & exient, ut apri de sylua, & aduenient in virtute magna, & constabunt in pugnam cum illis, & vastabunt portionem terræ Assyriorum. * Et post hæc superualescent dracones natiuitatis suæ memores, & conuertent se conspirantes in virtute magna ad persequendos eos. * Illi turbabuntur, & silebunt in virtute illorum, & conuertent pedes suos in fugam. * Et a territorio Assyriorum subfessor obsidebit eos, & consumet vnum ex illis, & erit timor, & tremor in exercitu illorum, & contentio in reges ipsorum. * Ecce nubes ab oriente, & septentrione usque ad meridianum, & facies earum horrida valde, plena iræ, & procellæ, & collident se inuicem, & collident sydus copiosum super terram, & sydus illorum, & erit sanguis à gladio usque ad ventrem, & finis hominis usque ad substramen cameli, & erit timor, & tremor multus super terram. * Et horrebunt, qui videbunt iram illam, & tremor apprehendet illos: & post hæc mouebuntur nimis copiosi. * A meridiano, & septentrione, & portio alia ab occidente: * Et superinualescent ab oriente, & recludent eam, & nubem quam suscitauit in ira, & sydus ad faciendam exterritationem ad orientalem ventum, & occidentem violabitur: * Et exaltabuntur nubes magnæ, & validæ plenæ iræ, & sydus, ut exterreat omnem terram, & inhabitantes eam, & infundent super omnem locum altum, & eminentem sydus terribile, * Ignem & grandinem, & rhomphas volantes, & aquas multas, ut etiam impleantur omnes campi, & omnes riui plenitudine aquarum multarum. * Et demolientur ciuitates, et muros, et montes, et colles, & ligna sylvarum, et foenum pratorum, et frumenta eorum. * Et transibunt constantes usque ad Babylonem, et exterrent eam: * Conuenient ad ipsam, et circuibunt eam, et effundent sydus, et omnem iram super eam, et subibit puluis, et fumus usque in coelum, et omnes in circuitu habebunt eam: * Et qui sub ea remanserint, feruent his, qui exterruerunt. * Et tu Asia concors in spem Babylonis, et gloriæ personæ eius, * Væ tibi misera propter quod assimilasti ei, et ornasti filias tuas in forni-

catione, ad placendum, et gloriandum in amatoribus tuis, qui tecum cupierunt semper fornicari. * Odibilem imitata es in omnibus operibus eius, et in adinventionibus eius: propterea dicit Deus, Immitram tibi mala, viduitatem, paupertatem, et famem, et gladium, et pestem, ad deuastandas domos tuas à violatione, et morte, et gloria virtutis tuæ. * Sicut flos siccabitur, cum exurget ardor, qui emissus est super te, * Infirmaberis, ut paupercula plagata, et castigata: mulieribus, ut non possint te suscipere potentes, et amatores. * Nunquid ego sic zelabor te, dicit Dominus, Nisi occidisses electos meos in omni tempore, exaltans percussione manu, et dicens super mortem eorum, eum inebriata esses, Exorna speciem vultus tui? * Merces fornicationis tuæ in sinu tuo, propter hoc redactionem accipies. * Sicut facies electis meis, dicit Dominus, sic faciet tibi Deus, et tradet te in malum. * Et nati tui fame interient: et tu rhomphæa cades, et ciuitates tuæ conterentur, et omnes tui in campo gladio cadent. * Et qui sunt in montibus, fame peribunt, et manducabunt carnes suas, et sanguinem bibent, à fame panis, et siti aquæ. * Infelix per maria venies, et rursum accipies mala. * Et in transitu allident ciuitatem occisam, et exterrent aliquam portionem terræ tuæ, et partem gloriæ tuæ exterminabunt, rursum reuertentes ad Babylonem subuersam. * Et demolita eris illis pro stipula, et ipsi erunt tibi ignis: * Et deuorabunt te, et ciuitates tuas, terram tuam, et montes tuos, omnes syluas tuas, et lignum fructiferum igni comburent. * Filios tuos captiuos ducent, et censum tuum in prædam habebunt, et gloriam faciei tuæ exterminabunt.

CAPVT XVI.

Horrendo vniuerso orbi desolatio in fine futuræ.

Væ tibi Babylon, et Asia, væ tibi Egypte, et Syria, * Præcingite vos saccis, et cilicijs, et plangite filios vestros, et dolete: quoniam appropinquauit contritio vestra. * Immissus est vobis gladius, et quis est, qui auertat illum? Immissus est in vobis ignis, et quis est, qui extinguat illum? * Immissa sunt vobis mala, et quis est, qui repellat ea? * Numquid repellat aliquis leonem esurientem in sylua, aut extinguet ignem in stipula, mox quando cœperit ardere? * Numquid repellat aliquis sagittam à sagittario forti missam? * Dominus fortis immittit mala, et quis est, qui repellat ea? * Exijt ignis ex iracundia eius, et quis est, qui extinguat eum? * Coruscabit, et quis non timebit? Tonabit, & quis non pauebit? Dominus

minus contumminabitur, & quis non funditus conteretur à facie ipsius? * Terra tremuit, & fundamenta eius, mare fluctuat de profundo, & fluctus eius disturbabuntur, & pisces eius à facie Domini, & à gloria virtutis eius: Quoniam fortis dextera eius, quæ arcum tendit: sagittæ eius acutæ, quæ ab ipso mittuntur, non deficient, cum coeperint mitti in fines terræ. * Ecce mittuntur mala, & non reuertentur, donec veniat super terram. * Ignis succenditur, & non extinguetur, donec consumat fundamenta terræ. * Quemadmodum non redit sagitta missa à valido sagittario, sic non reuertentur mala, quæ missa fuerint in terram. * Væ mihi, væ mihi: quis me liberabit in illis diebus? * Initium dolorum, & multi gemitus, initium famis, & multi interitus, initium bellorum, & formidabunt potestates, initium malorum, & trepidabunt omnes. * In his quid faciam, cum venerint mala? * Ecce fames, & plaga, & tribulatio, & angustia, missa sunt flagella in emendatione, * Et in his omnibus se non conuertent ab iniquitatibus suis, neque flagellorum memores erunt semper. * Ecce, erit annonæ vilitas super terram, sic ut putent sibi esse directam pacem, & tunc germinabunt mala super terram, gladius, fames, & magna confusio. * A fame enim plurimi, qui inhabitant terram interient, & gladius perdet ceteros, qui superauerint à fame, * Et mortui sicut ftercora projicientur, & non erit, qui consoletur eos. Derelinquetur enim terra deserta, & ciuitates eius derelinquntur. Non derelinquetur, qui colat terram, & qui seminet eam. * Ligna dabunt fructus, & quis vindemiabit illa? * Vinea matura fiet, & quis calcabit illam? erit enim locis magna desertio. * Cupiet enim homo hominem videre, vel vocem eius audire. * Relinquentur enim de ciuitate decem, & duo de agro, qui absconderint se in densis nemoribus, & scissuris petrarum: Quemadmodum derelinquuntur in oliveto, & singulis arboribus tres, aut quatuor oliuæ, * At sicut in vinea vindemiata remanent reliquiæ ab his, qui diligenter vineam scrutantur: * Sic relinquentur in diebus illis tres, aut quatuor ab scrutantibus domos eorum in rhompheæ. * Et relinquetur terra deserta, & agri eius inueterabunt, & viæ eius, & omnes semitæ eius germinabunt spinas, eo quod non transierint homines per eam. * Lugebant virgines non habentes sponfos, lugebunt mulieres non habentes viros, lugebunt filie earum non habentes adiutorium: * Sponsi earum in bello confumentur, & viri earum in fame exterentur. * Audite verò ista, & cogno-

37 scite ea serui Domini. Ecce verbum Domini, excipite illud: ne discredatis de quibus dicit Dominus. * Ecce appropinquant mala, & non tardant. * Quemadmodum prægnans cum parit in nono mense filium suum, appropinquante hora partus eius, ante horas duas vel tres, dolores circumeunt ventrem eius, & prodeunte infante de ventre, non tardabunt vno puncto: * Sic non morabuntur mala ad prodeundum super terram, & sæculum gemit, & dolores circumtenebunt illud. * Audite verbum, plebs mea: parate vos in pugnam, & in malis sic estote, quasi aduentat terræ. * Qui vendit, quasi qui fugiat: & qui emit, quasi qui perditurus. * Qui mercatur, quasi qui fructum non capiat: & qui ædificat quasi non habitaturus. * Qui seminat, quasi qui non metet: sic & qui vineam putat, quasi non vindemiaturus. * Qui nubunt, sic quasi filios non facturi: & qui non nubunt, sic quasi vidui. * Propter quod qui laborant, sine causa laborant: * Fructus enim illorum alienigenæ metent, & substantiam illorum rapient, & domos euertent, & filios eorum captiuabunt, quia in captiuitate, & fame generant natos suos. * Et qui negotiantur in rapina, quantum diu exornant ciuitates, et domos suas, & possessiones, & personas suas, Tanto magis adz labor eos super peccata sua, dicit Dominus. * Quomodo zelatur fornicaria mulierem idoneam, & bonam valde, * Sic zelabitur iustitia iniquitatem cum exornat se, & accusat eam in facie, cum venerit, qui defendat exquirentem omne peccatum super terram. * Propterea nolite similari ei, nec operibus eius: * Quoniam adhuc pusillum, & tolletur iniquitas à terra, & iustitia regnabit in vos. * Non dicat peccator se non peccasse: quoniam carbonem ignis comburet super caput eius, qui dicit: Non peccaui coram Domino, et gloria ipsius. * Ecce Dominus cognoscet omnia opera hominum, et adinventiones illorum, et cogitationes illorum, et corda illorum. * Dixit enim: Fiat terra, et facta est; fiat coelum, et factum est. * Et in verbo illius stellæ fundatæ sunt, et nouit numerum stellarum. * Qui scrutatur abyssum, et thesauros illatum: qui mensus est mare, et conceptum eius. * Qui conclusit mare in medio aquarum, et suspendit terram super aquas verbo suo. * Qui extendit coelum, quasi cameram super aquas fundauit eum. * Qui posuit in deserto fontes aquarum, et super verticem montium lacus ad emittendum flumina ab eminenti petra, ut potaret terram. * Qui finxit hominem, et posuit cor suum in medio corporis, et misit ei spi-

ei spiritum, vitam et intellectum, * Et spi- 63
ritamen Dei omnipotentis, qui fecit omnia,
et scrutatur omnia absconsa in absconsis
terræ. * Hic novit adinventionem ve- 64
stram, et quæ cogitatis in cordibus vestris,
peccantes et volentes occultare peccata
vestra. * Propter quod Dominus scrutatur 65
do scrutavit omnia opera vestra, et tra-
ducat vos omnes, * Et vos confusi eritis 66
cum processerint peccata vestra coram ho-
minibus, et iniquitates erunt, quæ accusa-
tores stabunt in die illo. * Quid facietis? 67
aut quomodo abscondetis peccata vestra
coram Deo, et Angelis eius? * Ecce iudex 68
Deus, timeat eum. Desinite a peccatis
vestris, et obliuiscamini iniquitates ve-
stras iam agere eas in sempiterno, et Deus
educet vos, et liberabit de omni tribula-
tione. * Ecce enim incenditur ardor su- 69
per vos turbæ copiosæ, et rapiunt quos-
dam ex vobis, et cibabunt idolis occisos:
* Et qui consenserint eis, erunt illis in de- 70
risum, et in improperium, et in concul-

cationem. * Erit enim locus locus, et in
vicinis civitates exurrectio multa super
72 timentes Dominum. * Erunt quasi infa-
ni nemini parcentes, ad diripiendum, et
devastandum adhuc timentes Dominum:
73 * Quia devastabunt, et diripient substan-
74 tias, et de domibus suis eos eicient. * Tunc
parebit probatio electorum meorum, ut
75 aurum, quod probatur ab igne. * Audi-
te dilecti mei, dicit Dominus: Ecce ad-
sunt dies tribulationis, et de his liberaho
76 vos. * Ne timeatis, nec hæsitetis, quo-
77 niam Deus dux vester est. * Et qui ser-
uat mandata, et præcepta mea, dicit
Dominus Deus, ne præponderent vos
peccata vestra, ne superlevent se ini-
78 quitates vestræ. * Væ qui constringun-
tur a peccatis suis, et obteguntur ab ini-
quitatibus suis, quemadmodum ager
constringitur a sylva, et spinis regitur
femina eius, per quam non transit homo,
et excluditur, et mittitur ad devoratio-
nem gavis.

F I N I S.

I N.

I N D E X

T E S T I M O N I O R V M

A C H R I S T O , E T A P O S T O L I S

In nouo Testamento citatorum ex veteri.

Qua huc in id congesta sunt, ut pij lectores naturam quorundam intelligentiam, qua ab ipso Christo vero interprete, & spiritu eius per Apostolos sit tradita, assiquantur, perspiciantque in quem usum ea Apostoli, & Euangelista adduxerint.

G E N E S I S.

- 1 d Masculum et foeminam fecit eos Matt. 19. 2. Marc. 10. 2
 - 2 a Requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis Hebr. 4. b
 - 3 b Factus est primus homo Adam in animam uiuentem 1. Cor. 15. f
 - 2 d Dimittet homo patrem, et matrem, et adheret uxori Matth. 19. 2. Marc. 10. 2. Ephes. 5. g. 1. Cor. 6. d
 - 2 d Erunt duo in carne vna Matt. 19. 2. Marc. 10. 2. 1. Cor. 6. d. Gal. 3. b
 - 12 a Exi de terra tua, et de cognatione tua Act. 7. 2
 - 12 a Et in semine tuo benedicentur omnes gentes Act. 3. d. Ephes. 5. g
 - 15 b Sic erit semen tuum Rom. 4. c
 - 15 b Credidit Abraham Deo, et reputatum est illi ad iusticiam Rom. 4. 2. Iac. 2. d. Gal. 3. 2
 - 15 c Erit semen tuum peregrinum in terra non sua Act. 7. 2
 - 17 a Quia patrem multarum gentium constitui te Rom. 4. c
 - 18 b Secundum hoc tempus veniam, et erit Saræ filius Rom. 9. b
 - 21 b Ejice ancillam, et filium eius Gal. 4. d
 - 21 b In Isaac vocabitur tibi semen Rom. 9. b
 - 22 c Nisi benedicens benedicam te, et mul. Hebr. 6. c
 - 22 d Quia benedicentur in te omnes gentes Gal. 3. b. Act. 3. d
 - 25 c Quia maior seruiet minori Rom. 9. c.
- #### E X O D V S.
- 3 b Ego sum Deus Abraham, etc. Matt. 22. c. Marc. 12. c. Luc. 20. f
 - 9 d In hoc ipsum excitauit te, ut ostendam in te potentiam meam Rom. 9. d
 - 12 g Os non comminuetis ex eo Ioan. 19. f
 - 13 a Omne masculinum adaperiens uuluum Luc. 2. d
 - 16 d Qui multum, non abundauit, etc. 2. Cor. 8. c
 - 20 c Non moechaberis Matt. 5. d
 - 20 c Non adulterabis, Non occides, Non furtum facies, Non loqueris contra

- proximum tuum falsum testimonium, Non concupisces Rom. 13. c.
- 20 c Non concupisces Rom. 13. c
- 20 c Non occides Matth. 5. c. Luc. 18. d
- 20 c Honora patrem tuum, et matrem tuam Matth. 15. 2. Marc. 7. b. Eph. 6. 2
- 21 c Qui maledixerit patri suo, vel matri, morte moriatur Matth. 15. 2. Marc. 7. b.
- 21 c Oculum pro oculo, dentem pro dente Matth. 5. f
- 22 d Principi populi tui non maledices Act. 23. 2
- 24 c Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus Hebr. 9. c.
- 25 g Vide, omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est, etc. Heb. 8. b. Act. 7. f
- 32 a Fac nobis deos, qui praeceant nos Act. 7. c
- 33 d Miserebor cui uolero, etc. Rom. 9. c
- 34 d Non sicut Moyses ponebat uelamen super faciem 2. Cor. 3. c

L E V I T.

- 11 g Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum 1. Petr. 1. c
- 18 a Qui fecerit homo, uiuet in ea Rom. 10. b. Gal. 3. b
- 19 c Non periurabis Matt. 5. c.
- 19 d Diliges proximum tuum sicut teipsum Rom. 13. d. Gal. 3. c. Iac. 2. b. Matt. 22. d. Marc. 12. c
- 19 d Diliges proximum tuum Matt. 5. g
- 20 b Qui maledixerit patri, et matri, etc. Matt. 15. 2
- 24 d Oculum pro oculo Matt. 5. f
- 26 b Quoniam inhabitabo in illis, et inambulabo, etc. 2. Cor. 6. d

N U M E R I.

- 9 b Os non comminuetis ex eo Ioan. 19. f.
- #### D E U T E R.
- 4 d Etenim Deus noster ignis consumens est Hebr. 12. g
 - 5 b Non concupisces Rom. 7. c. 13. c
 - 5 Non moechaberis Matt. 5. d. Luc. 18. d
 - 5 b Non furtum facies Luc. 18. d. Rom. 13. c
 - 5 b Non loqueris contra proximum tuum falsum

tam. * Quapropter iudicium meum modo appropinquat. * Quæ non omnibus demonstravi, nisi tibi, & tibi similibus paucis. Et respondi, & dixi: * Ecce nunc Domine demonstra mihi multitudinem signorum, quæ incipies facere in novissimis: sed non demonstra mihi, quo tempore.

C A P. I X.

Iudicia Dei, sicut & alia eius opera egregia præcedunt aliqua signa.

ET respondit ad me, & dixit, Metiens meire tempus in semetipso: & erit cum videris, quando transierit pars quædam signorum, quæ prædicta sunt. * Tunc intelliges, quoniam ipsum est tempus, in quo incipiet Altissimus visitare sæculum, quod ab eo factum est. * Et quando videbitur in sæculo morio locorum, & populorum turbatio. * Tunc intelliges, quoniam de his erat Altissimus locutus à diebus, qui fuerunt ante te ab initio. * Sicut enim omne, quod factum est in sæculo, initium habet, pariter & consummationem, & consummatio est manifesta: * Sic & Altissimi tempora initia habent manifesta in prodigijs, & virtutibus, & consummationes in actu, & in signis. * Et erit, omnis qui saluus factus fuerit, & qui poterit effugere per opera sua, & per fidem in qua credidistis, * Relinquetur de prædictis periculis, & videbit salutare meum in terra mea, & in finibus meis, quoniam sanctificavi me a sæculo. * Et nunc miserebuntur, qui nunc abusi sunt vias meas: & in tormentis commorabuntur hi, qui eas proiecerunt in contemptu. * Qui enim non cognoverunt me, viuentes beneficia consecuti: * Et qui fastidierunt legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem, Et cum adhuc esset eis apertus poenitentiae locus, non intellexerunt, sed spreverunt: hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere. * Tu ergo noli adhuc curiosus esse, quomodo impij cruciabuntur: sed inquire, quomodo iusti salvabuntur, & quorum sæculum, & propter quos sæculum, & quando. * Et respondi, & dixi, * Olim locutus sum, & nunc dico, & postea dicam: quoniam plures sunt, qui pereunt, quam qui salvabuntur. * Sicut multiplicatur fluctus super guttam. Et respondit ad me, & dixit, * Qualis ager, talia & semina: & quales flores, tales & tincturæ: & qualis operator, talis, & creatio: & qualis agricola, talis cultura: quoniam tempus erat sæculi. * Et nunc cum essem parans eis, his qui

nunc sunt, antequam fieret sæculum, in quo habitarent: & nemo mihi contradixit. * Tunc enim quisque, & nunc creator in mundo hoc parato, & messe indicienti, & lege inuestigabili corrupti sunt mores eorum. * Et consideraui sæculum, & ecce erat periculum propter cogitationes, quæ in eo advennerunt. * Et vidi, & peperci ei valde: & servaui mihi acinum de botro, et plantationem de tribu multa. * Pereat ergo multitudo, quæ sine causa nata est, et servetur acinus meus, et plantatio mea: qui cum multo labore perfeci. * Tu autem si adhuc intromittas septem dies alios, sed non iunabis in eis: * Ibis in campum florum, ubi domus non est edificata: et manducabis solummodò de floribus campi, et carnem non gustabis, et vinum non bibes, sed solummodò flores: * Deprecare Altissimum sine intermissione, et veniam, et loquar tecum. * Et profectus sum, sicut dixi mihi, in campum, qui vocatur Ardath, et sedi ibi in floribus. Et de herbis agri manducaui, et facta est esca earum mihi in saturitatem. * Et factum est post dies septem, et ego discumbebam supra foenum, et cor meum iterum turbabatur sicut ante. * Et apertum est os meum, et inchoavi dicere coram Altissimo, et dixi: * O Domine, te nobis ostendens, ostensus es patribus nostris in deserto, quod non calcatur, et infructuosus, quando erant exeuntes de Ægypto: et dicens dixisti, * Tu Israel audi me, et semen Iacob intende sermonibus meis. * Ecce enim ego semino in vobis legem meam, et faciet in vobis fructum, et glorificabimini in eo per sæculum. * Nam patres nostri accipientes legem, non servauerunt, et legitima mea non custodierunt, et factus est fructus legis non parens: nec enim poterat, quoniam tuus erat. * Nam qui acceperunt, perierunt, non custodientes, quod in eis seminatum fuerat. * Et ecce, consuetudo est: ut cum acceperit terra semen, vel navem mare, vel vas aliquod escam vel potum: cum fuerit exterminatum id, in quo seminatum est, vel in quod missum est: * Simul id quod seminatum, vel missum est, vel quæ suscepta sunt, exterminantur, et suscepta iam non manent apud nos: sed nobis sic non factum est. * Nos quidem qui legem accepimus peccantes perimus, et cor nostrum, quod suscepit eam: * Nam lex non perijt, sed permansit in suo labore. * Et cum loquerer hæc in corde meo, respexi oculis meis, et vidi mulierem in dextera parte, et ecce hæc

luge-

lugebat, et plorabat cum voce magna, et animo dolebat valde, et vestimenta eius discissa, et cinis super caput eius. * Et 39 dimisi cogitatus, in quibus eram cogitans, et conuersus sum ad eam, et dixi ei, * Vt quid fles? et quid doles animo? 40 Et dixit ad me, * Dimitte me Domine 41 meus, vt defleam me, et adijciam dolorem: quoniam valde amaro sum animo, et humiliata sum valde. * Et dixi ei, Quid 42 passa es? dic mihi. Et dixit ad me, * 43 Sterilis fui ego famula tua, et non pepererim, habens maritum annis triginta. * Ego enim per singulas horas, & 44 per singulos dies, & annos hos triginta deprecor Altissimum nocte, ac die. * Et 45 factum est, post triginta annos exaudiuit me Deus ancillam tuam, et vidit humilitatem meam, et attendit tribulationi meae, et dedit mihi filium: et iucundata sum super eum valde ego, et vir meus, et omnes ciues mei, et honorificabamus valde Fortem. * Et nutriui eum cum labore 46 multo. * Et factum est cum creuisset, 47 et venisset accipere uxorem, feci diem epulj.

C A P V T X.

Per mulierem fletum, rursusque resurgentem, ostenditur figurari Ierusalem.

ET factum est, cum introisset filius 1 meus in thalamo suo, cecidit, et mortuus est: * Et euertimus omnes lumina, et surrexerunt omnes ciues mei ad consolandum me, et quieui vsque in alium diem vsque nocte. * Et factum est, cum 3 omnes quieuissent, vt me consolarentur, vt quiescerem: et surrexi nocte, et fugi: et veni sicut vides in hoc campo: * Et 4 cogito iam non reuerti in ciuitatem, sed hic consistere: et neque manducare, neque bibere, sed sine intermissione lugere, et ieiunare vsque dum moriar. * Et de- 5 reliqui sermones, in quibus eram, et respondi cum iracundia ad eam, et dixi, * 6 Stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum, et quae nobis contingunt? * Quoniam Sion mater nostra om- 7 ni tristitia contristatur, et humilitate humiliata est, et lugeat validissime. * Et nunc 8 quoniam omnes lugemus, et tristes sumus: quoniam omnes contristati sumus, tu autem contristaris in vno filio? * In- 9 terroga enim terram, et dicet tibi: quoniam haec est, quae debeat lugere casum tantorum super eam germinantium. * Et 10 ex ipsa ab initio omnes nati, et alij venient: et ecce, poene omnes in perditionem ambulant, et exterminium fit multitudo eorum. * Et quis ergo debet luge-

re magis, nisi haec quae tam magnam multitudinem perdidit, quam tu, quae pro vno doles? Si autem dicis mihi, * Quoniam non est planctus meus similis terrae: quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cum moeroribus pepererim, et cum 13 doloribus genui: * Terra autem secundum viam terrae, abiitque in ea multitudo praesens, quo modo euenit: et ego tibi dico, * Sicut tu cum labore peperisti, sic et terra dat fructum suum homini ab 15 initio ei, qui fecit eam. * Nunc ergo retine apud te ipsum dolorem tuum, et fortiter fer, qui tibi contigerunt casus. * 16 Si enim iustificaueris terminum Dei, et consilium suum recipies in tempore, et in 17 talibus collaudaberis: * Ingredere ergo in ciuitatem ad virum tuum. Et dixit ad 18 me, * Non faciam, neque ingrediar ciuitatem, sed hic moriar. * Et apposui ad- 19 huc loqui ad eam, et dixi: * Noli facere hunc sermonem, sed consenti persuadenti. Quot enim casus Sion? Consolare pro- 21 pter dolorem Ierusalem. Vides enim, quoniam sanctificatio nostra deferta effecta est, & altare nostrum demolitum est, 22 & templum nostrum destructum est, * Et psalterium nostrum humiliatum est, & hymnus conticuit, & exultatio nostra dissoluta est, & lumen candelabri nostri extinctum est, & arca testamenti nostri direpta est, & sancta nostra contaminata sunt, & nomen quod inuocatum est super nos, poene profanatum est: & liberi nostri contumeliam passi sunt, & sacerdotes nostri succensi sunt, & Leuitae nostri in captiuitatem abierunt, & virgines nostrae coinquinatae sunt, & mulieres nostrae vim passae sunt, & iusti nostri rapti sunt, & paruuli nostri perditii sunt, & iuvenes nostri serui erunt, & fortes nostri inualidi facti sunt: * Et quod omnium maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua: nam & tradita est in manibus 24 eorum, qui nos oderunt: * Tu ergo excute tuam tristitiam multam, & depone abs te multitudinem dolorum, vt tibi repropicietur Fortis, & requiem faciet tibi 25 Altissimus, requietionem laborum. * Et factum est, cum loquebar ad eam, facies eius fulgebat subito, & species, coruscus fiebat visus eius, vt essem pauens valde ad eam, & cogitarem quid esset hoc. * 26 Et ecce, subito emisit sonitum vocis magnum timore plenum, vt commoueretur 27 terra a mulieris sono: & vidi: * Et ecce, amplius mulier non comparebat mihi, sed ciuitas edificabatur, & locus demonstrabatur de fundamentis magnis: & cimini, 28 & clamant voce magna, & dixi, * Vbi est

Vriel Angelus , quia principio venit ad me : quoniam ipse me fecit venire in multitudine in excessu mentis huius , & factus est finis meus in corruptionem , et oratio mea in improprium . * Et cum essem loquens ego hæc , ecce venit ad me , et vidit me . * Et ecce eram positus , ut mortuus , & intellectus meus alienatus erat , et tenuit dexteram meam , et confortauit me , et statuit me super pedes meos , et dixit mihi , * Quid tibi est ? et quare conturbatus est intellectus tuus , et sensus cordis tui ? et quare conturbaris ? Et dixi , * Quoniam dereliquisti me , et ego quidem feci secundum sermones tuos , et exiui in campum : et ecce vidi , et video , quod non possum enarrare . Et dixit ad me , * Sta ut vir , et commonebo te . Et dixi , * Loquere Domine meus tu in me , noli me derelinquere , ut non frustra moriar : * Quoniam vidi , quæ non sciebam , et audio , quæ non scio . * Aut nunquid sensus meus fallitur , et anima mea somniat ? * Nunc ergo deprecor te , ut ostres seruo tuo de excessu hoc . Et respondit ad me , et dixit , * Audi me et doceam te , et dicam tibi de quibus times : quoniam Altissimus reuelauit tibi mysteria multa . * Vidit rectam viam tuam , quoniam sine intermissione contristabar pro populo tuo , et valde lugebas propter Sion . * Hic ergo intellectus visionis , quæ tibi apparuit ante paululum . * Quam vidisti lugentem , inchoasti consolari eam . * Nunc autem iam speciem mulieris non vides , sed apparuit tibi ciuitas ædificari : * Et quoniam enarrabat tibi de casu filij sui , hæc absolutio est . * Hæc mulier quam vidisti , hæc est Sion ; et quoniam dixit tibi , quam nunc conspicias , ut ciuitatem ædificatam . Et quoniam dixit tibi , quia sterilis fuit triginta annis : propter quod erant anni scilicet triginta , quando non erat in ea adhuc oblatio oblata . * Et factum est post annos triginta , ædificauit Salomon ciuitatem , et obtulit oblationes : tunc fuit , quando peperit sterilis filium . * Et quod tibi dixit , quoniam nutriuit eum cum labore , hoc erat , habitatio in Ierusalem . * Et quoniam dixit tibi , quod filius meus veniens in suo thalamo mortuus esset , et contigisset ei casus , hoc erat , quæ facta est ruina Ierusalem . * Et ecce , vidisti similitudinem eius : et quoniam filium lugeret , inchoasti consolari eam : et de his , quæ contigerunt , hæc erant tibi aperienda . * Et nunc videt Altissimus , quoniam ex animo contristatus es , et quoniam ex toto corde pateris pro ea , ostendit tibi claritatem gloriæ eius , et

1 pulchritudinem decoris eius . * Propterea enim dixi tibi , ut maneres in campo 2 vbi domus non est ædificata . * Sciebam enim ego , quoniam Altissimus incipiebat 3 tibi ostendere hæc : * Propterea dixi tibi , ut venires in agrum vbi non est fundamen- 4 tum ædificij . * Nec enim poterat opus ædificij hominis sustineri in loco , vbi incipiebatur Altissimi ciuitas ostendi . * Tu ergo noli timere , neque expauescat cor 5 tuum : sed ingredere , et vide splendorem et magnitudinem ædificij , quantum ca- 6 pax est tibi visus oculorum videre : * Et post hæc audies , quantum capiet auditus 7 aurium tuum audire . * Tu enim beatus es præ multis , et vocatus es apud 8 Altissimum sicut et pauci . * Nocte autem , quæ in crastinum futura est , manebis hic : 9 * Et ostendet tibi Altissimus eas visiones supremorum , quæ faciet Altissimus his , qui habitant super terram a nouissimis diebus . * Et dormui illam noctem , et aliam , sicut dixerat mihi .

CAP. XI.

Apparet Esdra in visione aquila principatum vniuersi vsurpans .

1 **E**T vidi somnium , et ecce ascendebat de mari aquila , qui erant duodecim alæ pennarum , et capita tria . * Et vidi , 2 et ecce expandebat alas suas in omnem terram , et omnes venti coeli insufflebant in eam , et colligebantur . * Et vidi , et de 3 pennis eius nascebantur contrariæ pennæ , et ipsæ fiebant in pennaculis minutis , et modicis . * Nam capita eius erant quiescentia , et dimidium caput erat maius aliorum capitum , sed ipsa quiescebat cum 4 eis . * Et vidi , et ecce aquila volauit in pennis suis , et regnavit super terram , et 5 super eos , qui habitant in ea . * Et vidi , quoniam subiecta erant ei omnia sub coelo , et nemo illi contradicebat , neque vnus 6 de creatura , quæ est super terram . * Et vidi , et ecce surrexit aquila super ungues suos , et misit vocem pennis suis , dicens , 7 * Nolite omnes simul vigilare , dormite vnusquisque in loco suo , et per tempus 8 vigilate . * Capita autem in nouissimo seruentur , * Et vidi , et ecce vox non exibat de capitibus eius , sed de medietate 9 corporis eius . * Et numeravi contrarias 10 pennas eius , et ecce ipsæ erant octo . * Et vidi , et ecce à dextera parte surrexit vna penna ; et regnavit super omnem terram . 11 * Et factum est cum regnaret , venit ei finis , et non apparuit locus eius : et sequens exurrexit , et regnabat , ipsa mul-
tum

rum tenuit tempus. * Et factum est cum 14
regnaret, & veniebat finis eius, vt non ap-
pareret sicut prior. * Et ecce, vox emissa 15
est illi, dicens, * Audi tu, quæ tanto 16
tempore tenuisti terram: Hæc annuntio
tibi antequam incipias non apparere. *
Nemo post te tenebit tempus tuum, sed 17
nec dimidium eius. * Et leuauit se tertia, 18
& tenuit principatum sicut & priores: &
non apparuit & ipsa. * Et si contingebat 19
omnibus alijs singulatim principatum ge-
rere, & iterum nusquam comparere. * Et 20
vidi, & ecce in tempora sequentes pennæ
erigebantur à dextera parte, vt tenerent
& ipsæ principatum: & ex his erant, quæ
tenebant, sed tamen statim non compare-
bant. * Nam & aliquæ ex eis erigebantur, 21
sed non tenebant principatum. * Et vidi 22
post hæc, & ecce non comparuerunt duo-
decim pennæ, & duo pennacula: * Et 23
nihil supererat in corpore aquilæ, nisi
duo capita quiescentia, & sex pennacula. *
Et vidi, & ecce sex pennaculis diuisæ sunt 24
duæ, & manserunt sub capite, quod est
ad dexteram partem. Nam quatuor man-
serunt in loco suo. * Et vidi, & ecce sub- 25
alares cogitabant se erigere, & tenere
principatus. * Et vidi, & ecce vna erecta 26
est, sed statim non comparuit. * Et se- 27
cundæ velocius, quàm priores, non com-
paruerunt. * Et vidi, & ecce duæ, quæ 28
superauerunt, apud semetipsas cogitabant,
& ipsæ regnare. * Et in eo cum cogita- 29
rent, ecce vnum quiescentium capitum,
quod erat medium, euigilabat, hoc enim
erat duorum capitum maius. * Et vidi, 30
quoniam completa sunt duo capita se-
cum. * Et ecce conuersum est caput cum 31
his, qui cum eo erant, & comedit duas
subalares, quæ cogitabant regnare. * Hoc 32
autem caput perconterruit omnem ter-
ram, & dominabatur in ea his, qui habi-
tant terram cum labore multo, & poten-
tatum tenuit orbis terrarum super omnes
alas, quæ fuerunt. * Et vidi post hæc, & 33
ecce medium caput subito non compa-
ruit, & hoc sicut alæ, * Superauerunt 34
autem duo capita, quæ & ipsa similiter
regnauerunt super terram, & super eos,
qui habitant in ea. * Et vidi, & ecce de- 35
nouauit caput à dextera parte illud, quod
à laua. * Et audiui vocem dicentem mi- 36
hi, Conspice contra te, & considera, quod
vides. * Et vidi, & ecce sicut leo conci- 37
tatus de sylua rugiens: & vidi, quoniam
emittebat vocem hominis ad aquilam. Et
dixit, dicens, * Audi tu, & loquar ad te, 38
& dicet Altissimus tibi, * Nonne tu es, 39
qui superasti de quatuor animalibus, quæ
feceram regnare in saculo meo, & vt per

40 eos veniret finis temporum eorum? * Et
quartus veniens deuicit omnia animalia,
quæ transierunt, & potentatu tenuit sacu-
lum cum tremore multo, & omnem or-
bem cum labore pessimo, & inhabitauit
tot temporibus orbem terrarum cum do-
41 lo. * Et iudicasti terram non cum verita-
42 te. * Tribulasti enim mansuetos, & læ-
sisti quiescentes, & dilexisti mendaces,
& destruxisti habitationes eorum, qui
fructificabant, & humiliasti muros eo-
43 rum, qui te non nocuerunt. * Et ascendit
contumelia tua vsque ad Altissimum, &
44 superbia tua ad Fortem. * Et respexit Al-
tissimus superba tempora, & ecce finita
45 sunt, & scelera eius completa sunt. * Pro-
pterea non appareas tu aquila, & alæ tuæ
horribile, & pennacula tua pessima, &
capita tua maligna, & ungues tui pessimi,
46 & omne corpus tuum vanum; * Vt re-
frigeretur omnis terra, & reuertatur libe-
rata de tua vi, & speret iudicium, & mise-
ricordiam eius, qui fecit eam.

C A P. XII.

*Ad Esdra orationem huius visionis datur ex-
plicatio cum membris ipsius.*

1 **E**T factum est, dum loqueretur leo ver-
2 ba hæc ad aquilam: & vidi, * Et
ecce quod superauerat caput, & non com-
paruerunt quatuor alæ illæ, quæ ad eum
transierunt, & erectæ sunt, vt regnarent: &
erat regnum eorum exile, & tumultu ple-
3 num. * Et vidi, & ecce ipsa non appare-
bant, & omne corpus aquilæ incende-
batur, & expauescebat terra valde, & ego
à tumultu, & excessu mentis, & à magno
4 timore vigilauit, & dixi spiritui meo, * Ec-
ce tu præstitisti mihi hoc in eo, quod scriu-
5 taris vias Altissimi. * Ecce adhuc fatiga-
tus sum animo, & spiritu meo inualidus
sum valde, & nec modica est in me vir-
tus à multo timore, quam expaui nocte
6 hac. * Nunc ergo orabo Altissimum, vt
7 me confortet vsque in finem. * Et dixi,
Dominator Domine, si inueni gratiam an-
te oculos tuos, & si iustificatus sum apud
te præ multis, & si certè ascendit depre-
8 catio mea ante faciem tuam, * Conforta
me, & ostende seruo tuo mihi interpreta-
tionem, & distinctionem visus horribilis
huius, vt plenissimè consoles animam
9 meam. * Dignum enim me habuisti osten-
dere mihi temporum nouissima. Et dixit
10 ad me. * Hæc est interpretatio visionis
11 huius. * Aquilam quam vidisti ascenden-
tem de mari, hoc est regnum, quod visum
12 est in visione Danieli fratri tuo. * Sed non

est illi interpretatum, quoniam ego nunc
tibi interpretor. * Ecce dies veniunt, & exurget regnum super terram, & erit timor acrior omnium regnorum, quæ fuerunt ante eum. * Regnabunt autem in ea reges duodecim, vnus post vnum. * Nam secundus incipiet regnare, & ipse tenebit amplius tempus præ duodecim. * Hæc est interpretatio duodecim alarum quas vidisti. * Et quam audisti vocem, quæ locuta est, non de capitibus eius excurrentem, sed de medio corporis eius, * Hæc est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentiones non modicæ, & periclitabitur, vt cadat: & non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium. * Et quoniam vidisti subalares octo coherentes alis eius, * Hæc est interpretatio: exurgent in ipso octo reges, quorum erunt temporalia leuia, & anni citati, & duo quidem ex ipsis perient. * Appropinquante autem tempore medio quatuor seruabuntur in tempore, cum incipiet appropinquare tempus eius, vt finiatur: duo verò in finem seruabuntur. * Et quoniam vidisti tria capita quiescentia, * Hæc est interpretatio: in nouissimis eius suscitabit Altissimus tria regna, & reuocabit in ea multa, & dominabuntur terram. * Et qui habitant in ea, cum labore multo super omnes, qui fuerunt ante hos: propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilarum. * Isti enim erunt, qui recapitulabunt impietates eius, & qui perficient nouissimam eius. * Et quoniam vidisti caput maius non apparens, hæc est interpretatio eius: quoniam vnus ex eis super lectum suum morietur, & tamen cum tormentis. * Nam duo, qui perseuerauerint, gladius eos comedet. * Vnius enim gladius comedet, qui cum eo: sed tamen hic gladio in nouissimo cadet. * Et quoniam vidisti duas vialares traicientes super caput, quod est in dextera parte, * Hæc est interpretatio: hi sunt quos conseruauit Altissimus in finem tuum, hoc est regnum exile, &urbationis plenum. * Sicut vidisti, & leonem, quem vidisti de silua euigilantem, & rugientem, & loquentem ad aquilam, & arguentem eam, & iniusticias ipsius, per omnes sermones eius sicut audisti: * Hic est ventus quem seruauit Altissimus in finem ad eos, & impietates ipsorum: & arguet illos, & incuriet coram ipsis disceptiones eorum. * Statuet enim eos in iudicio viros: & erit, cum arguerit eos, tunc corripiet eos. * Nam residuum populum meum

liberabit cum miseria, qui saluati sunt super fines meos, & iucundabit eos quoadusque veniet finis, dies iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio. * Hoc somnium, quod vidisti, & hæc interpretationes. * Tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc. * Scribe ergo omnia ista in libro, quæ vidisti, & pone ea in loco abscondito. * Et docebis ea sapientes de populo tuo, quorum corda scis posse capere, & seruare secreta hæc. * Tu autem adhuc sustine hic alios dies septem, vt tibi ostendatur quidquid visum fuerit Altissimo ostende re tibi. * Et profectus est à me. Et factum est, cum audisset omnis populus, quoniam pertransierunt septem dies, & ego non fuisset reuersus in ciuitatem, & congregauit se omnis à minimo vsque ad maximum: & venit ad me, & dixerunt mihi dicentes: * Quid peccauimus tibi, & quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc? * Tu enim nobis superes solus ex omnibus populis, sicut botrus de vinea, & sicut lucerna in loco obscuro, & sicut portus, & nauis saluata à tempestate. * Aut non sufficiunt nobis mala, quæ contingunt? * Si ergo tu nos dereliqueris, quanto nobis erat melius si effemus succensi, & nos cum incendio Sion? * Nec enim nos sumus meliores eorum, qui ibi mortui sunt. Et plorauerunt voce magna. Et respondi ad eos, & dixi: * Confide Israel, & noli tristari tu domus Iacob. * Est enim memoria vestri coram Altissimo, & Fortis non est oblitus vestri in temptatione. * Ego enim non dereliqui vos, neque excessi à vobis: sed veni in hunc locum, vt deprecaret pro desolatione Sion, vt quærerem misericordiam pro humilitate sanctificationis vestræ. * Et nunc ite vnusquisque vestrum in domum suam, & ego veniam ad vos post dies istos. * Et profectus est populus, sicut dixi ei, in ciuitatem. * Ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandauit: & manducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est esca mihi in diebus illis.

CAP. XIII.

Altera visio Esdra ostenditur cum ipsius interpretatione.

ET factum est post dies septem, & somniaui somnium nocte. * Et ecce de mari ventus exurgebat, vt conturbaret omnes fluctus eius. * Et vidi, & ecce conuale-

ualefcebat ille homo cum millibus coeli: & ubi vultum suum vertebat, ut consideraret, tremebant omnia, quæ sub eo videbantur. * Et ubicumque exhibat vox de ore eius, ardescebant omnes, qui audiebant voces eius, sicut quiescit terra, quando senserit ignem. * Et vidi post hæc, & ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus, de quatuor ventis coeli, ut debellarent hominem, qui ascenderat de mari. * Et vidi, & ecce sibi metipsi sculpsit montem magnum, & volavit super eum. * Ego autem quæsiui videre regionem vel locum unde sculptus esset mons, & non potui. * Et post hæc vidi, & ecce omnes, qui congregati sunt ad eum, ut expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare. * Et ecce, ut vidit impetum multitudinis venientis, non levavit manum suam, neque frameam tenebat, neque aliquod vas bellicosum, nisi solummodo, ut vidi, * Quoniam emisit de ore suo sicut flatum ignis, & de labijs eius spiritus flammæ, & de lingua eius emittebat scintillas, & tempestates, & commissa sunt omnia simul, hic status ignis, & spiritus flammæ, & multitudo tempestatis: * Et concidit super multitudinem in impetu, quæ præparata erat pugnare, & succendit omnes, ut subito nihil videretur de innumerabili multitudine; nisi solummodo pulvis, & fumi odor: & extimui. * Et post hæc vidi ipsum hominem descendentem de monte, & vocantem ad se multitudinem aliam pacificam, * Et accedebat ad eum vultus hominum multorum, quorumdam gaudentium, quorumdam tristantium: aliqui verò alligati, aliqui adducentes ex eis, qui offerebantur, & ægroavi à multitudine pavoris, & expergefactus sum, & dixi, * Tu ab initio demonstrasti servo tuo mirabilia hæc, & dignum me habuisti ut susciperes deprecationem meam: * Et nunc demonstra mihi adhuc interpretationem somnij huius. * Sicut enim existimo in sensu meo, ut qui derelicti fuerunt in diebus illis: & multò plus ut his, qui non sunt derelicti. * Qui enim non sunt derelicti, tristes erant. * Intellego nunc, quæ sunt reposita in novissimis diebus, & occurrent eis, sed & his, qui derelicti sunt. * Propter hoc venerunt enim in pericula magna, & necessitates multas, sicut ostendunt somnia hæc. * Attamen facilius est periclitantem venire in hunc, quam pertransire, sicut nubem à sæculo, et nunc videre, quæ contingunt in novissimo. Et respondit ad me,

21 & dixit: * Et visionis interpretationem dicam tibi: et de quibus locutus es, adaperiam tibi. * Quoniam de his dixisti: qui derelicti sunt: hæc est interpretatio. * 23 Qui aufert periculum illo tempore, hic se custodivit, qui in periculo inciderunt, hi sunt, qui habent opera, et fidem ad 24 Fortissimum. * Scito ergo, quoniam magis beatificati sunt, qui derelicti, super 25 eos, qui mortui sunt. * Hæ interpretationes visionis, quia vidisti virum ascendentem de corde maris, * Ipse est quem 26 conseruat Altissimus multis temporibus, qui per semetipsum liberabit creaturam suam: et ipse disponet, qui derelicti sunt: 27 Et quoniam vidisti de ore eius exire, ut 28 spiritum, et ignem, et tempestatem: * Et quoniam non tenebat frameam, neque vas bellicosum: corripit enim impetum eius multitudinem, quæ venerat expugnare eum: hæc est interpretatio. * Ecce dies veniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos, qui super terram sunt: 30 * Et veniet in excessu mentis super eos, qui inhabitant terram. * Et alij alios cogitabunt debellare; civitas civitatem, et locus locum, et gens adversus gentem, 32 et regnum adversus regnum. * Et erit, cum fient hæc: et contingent signa, quæ autem ostendi tibi: et tunc revelabitur filius meus, quem vidisti, ut virum ascendentem. * Et erit, quando audierint omnes gentes vocem eius: et derelinquet unusquisque in regione sua bellum suum, 34 quod habet ad alterutrum. * Et colligetur in unum multitudo innumerabilis, sicut volentes venire, et expugnare eum. 35 Ipse autem stabit super cacumen montis Sion. * Sion autem veniet, et ostendetur omnibus parata, et ædificata, sicut 37 vidisti montem sculpi sine manibus. * Ipse autem filius meus arguet, quæ adinverunt Gentes, impietates eorum has, quæ tempestati appropinquaverunt propter mala cogitamenta eorum; et cruciamenta quibus incipient cruciari: * Quæ assimilata sunt flammæ, et perdet eos sine labore per legem, quæ igni assimilata 39 est. * Et quoniam vidisti eum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam, 40 * Hæ sunt decem tribus, quæ captivæ factæ sunt de terra sua in diebus Osee regis, quem captivum duxit Salmanasar rex Assyriorum: et transtulit eos trans flumen, et translati sunt in terram aliam. 41 * Ipsi autem sibi dederunt consilium hoc, ut derelinquerent multitudinem gentium, et proficiscerentur in ulteriorem regionem, ubi nunquam inhabitavit genus humanum: * Vel ibi observare legitima 42 suam.

fua, quæ non fuerant seruantes in regione sua. * Per introitus autem angustos 43 fluminis, Euphraten introierunt. * Fe- 44 cit enim eis tunc Altissimus signa, et statuit venas fluminis, vsquequo transirent. * Per eam enim regionem erat via multa 45 itineris, anni vnus, et dimidij: nam regio illa vocatur Arfareth. * Tunc in- 46 habitauerunt ibi vsque in nouissimo tempore: et nunc iterum cum coeperint venire, * iterum Altissimus statuit venas 47 fluminis, vt possint transire: propter hæc vidisti multitudinem cum pace. * Sed et 48 qui derelicti sunt de populo tuo, hi sunt, qui inueniuntur intra terminum meum. * Factum erit ergo, quando incipiet per- 49 dere multitudinem earum, quæ collectæ sunt gentes, proteget eos, qui superauerunt populum: * Et tunc ostendet eis 50 multa plurima portenta. * Et dixi ego, 51 Dominator Domine, hoc mihi ostende, propter quod viri virum ascendentem de corde maris. Et dixit mihi, * Sic ut non 52 potes hæc vel scrutari, vel scire, quæ sunt in profundo maris: sic non poterit quisque super terram videre filium meum, vel eos, qui cum eo sunt, nisi in tempore dei. * Hæc est interpretatio somnij, 53 quod vidisti, et propter quod illuminatus es hic solus. * Dereliquisti enim, 54 tuam, et circa meam vacasti legem, et quæsisisti. * Vitam enim tuam disposuisti, 55 in sapientia, et sensum tuum vocasti matrem: * Et propter hoc ostendi tibi 56 merces apud Altissimum: erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar, & exponam tibi graua, & mirabilia. * Et 57 profectus sum, & transij in campum, multum glorificans, & laudans Altissimum, de mirabilibus, quæ per tempus faciebat: * Et quoniam gubernat ipsum, 58 & quæ sunt in temporibus illata: & sedi ibi tribus diebus.

C A P. X I V.

Apparet Dominus Esdra in rubo, & futura quadam arcana reuelat.

ET factum est tertia die, & ego sedebam sub quercu. * Et ecce, vox 2 exiuit contra me de rubo, & dixit: Esdra, Esdra. Et dixi: Ecce ego Domine. Et surrexi super pedes meos. Et dixit ad me: * Reuelans reuelatus sum super rubum, & locutus sum Moyfi, quando populus meus seruiebat in Aegypto. * Et misicum, & eduxi populum meum de Aegypto, & adduxi eum super montem Sina, & detinebam eum apud me die-

bus multis. * Et enarraui ei mirabilia multa, & ostendi ei temporum secreta, & finem, & præcepi ei, dicens: * Hæc in palam facies verba, & hæc abscondes. 7 * Et nunc tibi dico: * Signa, quæ demonstraui, & somnia, quæ vidisti, & interpretationes, quas tu vidisti, in corde tuo repone ea: * Tu enim recipieris ab omnibus, conuerteris residuus cum consilio meo, & cum similibus tuis, vsquequo 10 finiantur tempora. * Quoniam sæculum perdidit iuuentutem tuam, & tempora appropinquant senescere. * Duodecim enim partibus diuisum est sæculum, & transferunt eius decima, & dimidium 12 decimæ partis. * Superlunt autem eius 13 post medium decimæ partis. * Nunc ergo dispone domum tuam, & corripe populum tuum, et consolare humiles eorum, et renuncia iam corruptelæ, * Et dimitte abs te pondera humana, et exue te iam infirmam naturam, et repone in vnâ partem molestissima tibi cogitamenta, et festina transmigrare a temporibus his: * Quæ enim vidisti nunc contigisse mala, iterum horum deteriora facient: * Quantum enim inualidum fiet sæculum a senectute, tantum multiplicabuntur super inhabitantes mala. * Prolongauit enim se magis veritas, et appropinquauit mendacium. Iam enim festinat 18 venire, quam vidisti visionem. * Et respondi, et dixi coram te Domine: * Ecce enim ego abibo, sicut præcepisti mihi, et corripiam præsentem populum. Qui autem iterum nati fuerint, quis comonebit? * Positum est ergo sæculum in tenebris, et qui inhabitant in eo sine lumine. * Quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit, quæ a te facta 22 sunt, vel quæ incipient opera. * Si enim inueni in te gratiam, immitte in me Spiritum sanctum, et scribam omne, quod factum est in sæculo ab initio, quæ erant in lege tua scripta, vt possint homines inuenire semitam, et qui voluerint viuere in 23 nouissimis, viuant. * Et respondit ad me, et dixit: Vadens congrega populum, et dic es ad eos, vt non quærant te diebus quadraginta. * Tu autem præpara tibi buxos multos, et accipe tecum Saream, Dabriam, Salemiâ, Echanum, et Asiel, quinque hos, qui parati sunt ad scribendum velociter. * Et venias huc, et ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quæ non exstinguetur quoadusque 26 finiantur, quæ incipies scribere. * Et tunc perfectis quædam palam facies, quædam sapientibus absconfe trades: in crastinum enim hæc hora incipies scribere. * Et

Et profectus sum, sicut mihi præcepit, & 27
congregavi omnem populum, & dixi: *
Audi Israel verba hæc: * Peregrinati sunt 28
patres nostri ab initio in Ægypto, & libe- 29
rati sunt inde: * Et acceperunt legem vi- 30
tæ, quam non custodierunt, quam & vos
post eos transgressi estis: * Et data est vobis 31
terra in sortem, & terra Sion, & patres ves-
stri, & vos iniquitatē fecistis, & non serua-
stis vias, quas præcepit vobis Altissimus: *
Et iustus iudex cum sit, abstulit à vobis in 32
tempore, quod donauerat. * Et nunc vos 33
hic estis, & fratres vestri introsum vestrum
sunt. * Si ergo imperaueritis sensui 34
vestro, & erudieritis cor vestrum, viui
conseruati eritis, & post misericordiam
consequemini. Iudicium enim post mor- 35
tem veniet, quando iterum reuiscemus:
& tunc iustorum nomina parebunt, & im-
piorum facta ostendentur. * Ad me igitur 36
nemo accedat nunc, neque requirat me
vsque dies quadraginta. * Et accepi quin- 37
que viros, sicut mandauit mihi, & profecti
sumus in campum, & mansimus ibi. * Et 38
factus sum in crastinum, & ecce vox vo-
cavit me dicens: El dra aperi os tuum, &
bibe, quo te potauero. * Et aperui os 39
meum, & ecce calix plenus porrigebatur
mihi. Hoc erat plenum sicut aqua: color
autem eius, ut ignis similis. * Et accepi, & 40
bibi: & in eo cum bibissem, cor meum
eruciabatur intellectu, & in pectus meum
incresecebat sapientia. Nam spiritus con-
seruabatur memoria. * Et apertum est os 41
meum, & non est clausam amplius. * Altis-
simus dedit intellectum quinque viris, & 42
scripserunt, quæ dicebantur excessiones
noctis, quas non sciebant. * Nocte autem 43
manducabant panem, ego autem per diem
loquebar, & per noctem, non tacebam. *
Scripti sunt autem per quadraginta dies 44
libri ducenti quatuor. * Et factum est cum 45
completi essent quadraginta dies, locutus
est Altissimus, dicens: Priora, quæ scripsi-
sti, in palam pone, & legant digni, & in-
digni. * Nouissimos autem septuaginta 46
conseruabis, ut tradas eos sapientibus de
populo tuo. * In his enim est vena intel- 47
lectus, & sapientiæ fons, & scientiæ flumen.
* Et feci sic.

C A P. XV.

Prædicantur multa calamitates sæculo super-
ueniente.

Ecce loquere in aures plebis meæ: ser-
mones prophetiæ, quos immisero in
os tuum, dicit Dominus. * Et fac, ut in char-
ta scribantur, quoniam fideles, & veri sūt.

3 Ne timeas a cogitationibus aduerlum te,
nec turbent te incredulitates dicentium. *
4 Quoniam omnis incredulus in increduli-
tate sua morietur. * Ecce ego induco, dicit
Dominus, super orbem terrarum arma,
gladium, & famem, & mortem, & interi-
tum: * Propter quod superpolluit iniquitas
omnem terram, & adimplera sunt opera
7 nociua illorum. * Propterea dicit Domi-
nus: * Iam non silebo de impietatibus eor-
um, quæ irreligiose agunt, nec sustinebo
in his, quæ iniquè exercent: ecce sanguis
innocius, & iustus clamat ad me, & animæ
iustorum clamant persequenter. * Vindi-
cans vindicabo illos, dicit Dominus, & ac-
cipiam omnem sanguinem innoxium ex
10 illis ad me. * Ecce populus meus quasi
grex ad occisionem ducitur, iam non patiar
11 illum habitare in terra Ægypti, * Sed edu-
cam eum in manu potenti, & brachio ex-
celsio, & percutiam plagam sicut prius, &
12 corrumpam omnem terram eius. * Luge-
bat Ægyptus, & fundamenta eius plaga
verberata, & castigatione quas inducet ei
13 Deus. * Lugebunt cultores operantes ter-
ram, quoniam deficient semina eorum ab
vredine, & grandine, & à sydere terribili. *
14 Vt sæculo, & qui habitant in eo: * Quia ap-
15 propinquauit gladius, & contritio eorum,
& exurget gens contra gentem ad pugnam,
16 & rhomphæa in manibus eorum. * Erunt
enim inconstabilitio hominibus, & alij
alijs inualescentes non curabunt regem
suum, & principes viæ gestorum suorum in
17 potentia sua. * Concupiscet enim homo in
18 ciuitatem ire, & non poterit. * Propter su-
perbiam enim eorum ciuitates turbabun-
tur, domus exterentur, homines metuentur.
19 Non miserebitur homo proximum suum,
ad irritum faciendum domos eorum in
gladium, ad diripiendas substantias eo-
rum, propter famem panis, & tribulatio-
20 nem multam. * Ecce, ego conuoco, dicit
Deus, omnes reges terræ ad me verendum,
qui sunt ab Oriente, & ab Austro, & ab
Euro, & à Libano, ad conuertendos in se,
21 & reddere, quæ dederunt illis. * Sicut fa-
ciunt vsque hodie electis meis, sic faciam,
& reddam in sinu eorum. Hæc dicit Do-
22 minus Deus: * Non parceret dextera mea
super peccatores, nec cessabit rhomphæa
super effundentes sanguinem innoxium
23 super terram. * Exiit ignis ab ira eius, & de-
vorauit fundamenta terræ, & peccatores
24 quasi stramen incensum. * Vt eis, qui pec-
cant, & non obseruant mandata mea, dicit
25 Dominus. * Non parcam illis. Discedite
filij à potestate. Nolite contraminare san-
26 ctificationem meam, * Quoniam nouit
Dominus omnes, qui delinquant in illis.

propterea tradidit eos in mortem, & in occisionem. * Iam enim venerunt super orbem terrarum malum, & manebitis in illis: non enim liberabit vos Deus, propter quod peccastis in eum. * Ecce visio horribilis, & facies illius ab Oriente. * Et exient nationes draconum Arabum in curribus multis, & sicut flatus, eorum numerus fertur super terram, ut iam timeant, & crepident omnes, qui illos audient. * Carmonij insipientes in ira, & exient, ut apri de sylua, & aduenient in virtute magna, & constabunt in pugnam cum illis, & vastabunt portionem terræ Assyriorum. * Et post hæc superualescent dracones natiuitatis suæ memores, & conuertent se conspirantes in virtute magna ad persequendos eos. * Isti turbabuntur, & silebunt in virtute illorum, & conuertent pedes suos in fugam. * Et a territorio Assyriorum subessor obsidebit eos, & consumet vnum ex illis, & erit timor, & tremor in exercitu illorum, & contentio in reges ipsorum. * Ecce nubes ab oriente, & septentrione usque ad meridianum, & facies earum horrida valde, plena iræ, & procellæ, & collident se inuicem, & collident sydus copiosum super terram, & sydus illorum, & erit sanguis à gladio usque ad ventrem, & finis hominis usque ad substramen cameli, & erit timor, & tremor multus super terram. * Et horrebunt, qui videbunt iram illam, & tremor apprehendet illos: & post hæc mouebuntur nimis copiosi. * A meridiano, & septentrione, & portio alia ab occidente: * Et superiuuantescent ab oriente, & recludent eam, & nubem quam suscitauit in ira, & sydus ad faciendam exterritationem ad orientalem ventum, & occidentem violabitur: * Et exaltabuntur nubes magnæ, & validæ plenæ iræ, & sydus, ut exterreat omnem terram, & inhabitantes eam, & infundent super omnem locum altum, & eminentem sydus terribile, * Ignem & grandinem, & rhomphæas volantes, & aquas multas, ut etiam impleantur omnes campi, & omnes riuiplenitudine aquarum multarum. * Et demolientur ciuitates, et muros, et montes, et colles, & ligna sylvarum, et foenum pratorum, et frumenta eorum. * Et transibunt constantes usque ad Babylonem, et exterrent eam: * Convenient ad ipsam, et circumbunt eam, et effundent sydus, et omnem iram super eam, et subibit puluis, et fumus usque in coelum, et omnes in circuitu luggebunt eam: * Et qui sub ea remanserint, feruent his, qui exterruerunt. * Et tu Asia concors in spem Babylonis, et gloriæ personæ eius, * Væ tibi misera propter quod assimilasti ei, et ornasti filias tuas in forni-

catione, ad placendum, et gloriandum in amatoribus tuis, qui tecum cupierunt semper fornicari. * Odibilem imitata es in omnibus operibus eius, et in adinventionibus eius: propterea dicit Deus, Immittam tibi mala, viduitatem, paupertatem, et famem, et gladium, et pestem, ad deuastandas domos tuas à violatione, et morte, et gloria virtutis tuæ. * Sicut flos siccabitur, cum exurget ardor, qui emissus est super te, * Infirmaberis, ut paupercula plagata, et castigata: mulieribus, ut non possint te suscipere potentes, et amatores. * Nunquid ego sic zelabor te, dicit Dominus, Nisi occidisses electos meos in omni tempore, exaltans percussione manu, et dicens super mortem eorum, eum inebriata esses, Exorna speciem vultus tui? * Merces fornicationis tuæ in sinu tuo, propter hoc red-ditionem accipies. * Sicut facies electis meis, dicit Dominus, sic faciet tibi Deus, et tradet te in malum. * Et nati tui fame interient: et tu rhomphæa cades, et ciuitates tuæ conterentur, et omnes tui in cæpo gladio cadent. * Et qui sunt in montibus, fame peribunt, et manducabunt carnes suas, et sanguinem bibent, à fame panis, et siti aquæ. * Infelix per maria venies, et rursum accipies mala. * Et in transitu alident ciuitatem occisam, et exterrent aliquam portionem terræ tuæ, et partem gloriæ tuæ exterminabunt, rursum reuertentes ad Babylonem subuersam. * Et demolita eris illis pro stipula, et ipsi erunt tibi ignis: * Et deuorabunt te, et ciuitates tuas, terram tuam, et montes tuos, omnes syluas tuas, et lignum fructiferum igni comburent. * Filios tuos captiuos ducunt, et censum tuum in prædam habebunt, et gloriam faciei tuæ exterminabunt.

CAPVT XVI.

Horrendo vniuerso orbi desolatio in fine futuræ.

Væ tibi Babylon, et Asia, vñ tibi Egypte, et Syria, * Præcingite vos saccis, et cilicijs, et plangite filios vestros, et dolete: quoniam appropinquauit contritio vestra. * Immissus est vobis gladius, et quis est, qui auertat illum? Immissus est in vobis ignis, et quis est, qui extinguat illum? * Immissa sunt vobis mala, et quis est, qui repellat ea? * Numquid repellat aliquis leonem esurientem in sylua, aut extinguet ignem in stipula, mox quando cæperit ardere? * Numquid repellat aliquis sagittam à sagittario forti missam? * Dominus fortis immitte mala, et quis est, qui repellat ea? * Exijt ignis ex iracundia eius, et quis est, qui extinguat eum? * Coruscabit, et quis non timebit? Tonabit, & quis non pauebit? Dominus

minus comminabitur, & quis non funditus conteretur à facie ipsius? * Terra tremuit, & fundamenta eius, mare fluctuat de profundo, & fluctus eius disturbabuntur, & pisces eius à facie Domini, & à gloria virtutis eius: Quoniam fortis dextera eius, quæ arcum tendit: sagittæ eius acutæ, quæ ab ipso mittuntur, non deficient, cum coeperint mitti in fines terræ. * Ecce mittuntur mala, & non reuertentur, donec veniât super terram. * Ignis succenditur, & non extinguetur, donec consumat fundamenta terræ. * Quemadmodum non redit sagitta missa à valido sagittario, sic non reuertentur mala, quæ missa fuerint in terram. * Væ mihi, væ mihi: quis me liberabit in illis diebus? Initium dolorum, & multi gemitus, initium famis, & multi interitus, initium bellorum, & formidabunt potentates, initium malorum, & trepidabunt omnes. * In his quid faciam, cum venerint mala? * Ecce fames, & plaga, & tribulatio, & angustia, missa sunt flagella in emendatione, * Et in his omnibus se non conuertent ab iniquitatibus suis, neque flagellorum memores erunt semper. * Ecce, erit annonæ vilitas super terram, sic ut putent sibi esse directam pacem, & tunc germinabunt mala super terram, gladius, fames, & magna confusio. * A fame enim plurimi, qui inhabitant terram interient, & gladius perdet cæteros, qui superauerint à fame, * Et mortui sicut stercorea proijcientur, & non erit, qui consoletur eos. Derelinquetur enim terra deserta, & ciuitates eius derelinquntur. Non derelinquetur, qui colat terram, & qui seminet eam. * Ligna dabunt fructus, & quis vindemiabit illa? * Vinea matura fiet, & quis calcabit illam? erit enim locis magna desertio. * Cupiet enim homo hominem videre, vel vocem eius audire. * Relinquentur enim de ciuitate decem, & duo de agro, qui absconderint se in densis nemoribus, & scissuris petrarum: Quemadmodum derelinquuntur in oliueto, & singulis arboribus tres, aut quatuor oliuæ, * At sicut in vinea vindemiata relinquentur ab his, qui diligenter vineam scrutantur: Sic relinquentur in diebus illis tres, aut quatuor ab scrutantibus domos eorum in rhompheæ. * Et derelinquntur terra deserta, & agri eius inueterabunt, & viæ eius, & omnes semitæ eius germinabunt spinas, eo quod non transient homines per eam. * Lugebant virgines non habentes sponfos, lugebunt mulieres non habentes viros, lugebunt filie earum non habentes adiutorium: * Sponsi earum in bello consumerentur, & viri earum in fame exterentur. * Audite verò ista, & cogno-

37 scite ea serui Domini. Ecce verbum Domini, excipite illud: ne discredatis de quibus dicit Dominus. * Ecce appropinquant mala, & non tardant. * Quemadmodum pragnans cum parit in nono mense filium suum, appropinquante hora partus eius, ante horas duas vel tres, dolores circumeunt ventrem eius, & prodeunte infante de ventre, non tardabunt vno puncto: * Sic non morabuntur mala ad prodeundum super terram, & sæculum gemit, & dolores circumtenebunt illud. * Audite verbum, plebs mea: parate vos in pugnam, & in malis sic estote, quasi aduentæ terræ. * Qui vendit, quasi qui fugiat: & qui emit, quasi qui perditurus. * Qui mercatur, quasi qui fructum non capiat: & qui ædificat quasi non habitaturus. * Qui seminat, quasi qui non metet: sic & qui vineam putat, quasi non vindemiaturus. * Qui nubunt, sic quasi filios non facturi: & qui non nubunt, sic quasi vidui. * Propter quod qui laborant, sine causa laborant: * Fructus enim illorum alienigenæ merent, & substantiam illorum rapient, & domos euertent, & filios eorum captiuabunt, quia in captiuitate, & fame generant natos suos. * Et qui negotiantur in rapina, quantum diu exornant ciuitates, et domos suas, & possessiones, & personas suas, Tanto magis adz labor eos super peccata sua, dicit Dominus. * Quomodo zelatur fornicaria mulierem idoneam, & bonam valde, * Sic zelabitur iustitia iniquitatem cum exornat se, & accusat eam in facie, cum venerit, qui defendat exquirentem omne peccatum super terram. * Propterea nolite similiari ei, nec operibus eius: * Quoniam adhuc pusillum, & tolletur iniquitas à terra, & iustitia regnabit in vos. * Non dicat peccator se non peccasse: quoniam carbonem ignis comburet super caput eius, qui dicit: Non peccaui eoram Domino, et gloria ipsius. * Ecce Dominus cognoscet omnia opera hominum, et adinventiones illorum, et cogitationes illorum, et corda illorum. * Dixit enim: Fiat terra, et facta est; fiat coelum, et factum est. * Et in verbo illius stellæ fundatæ sunt, et nouit numerum stellarum. * Qui scrutatur abyssum, et thesauros illatum: qui mensus est mare, et conceptum eius. * Qui conclusit mare in medio aquarum, et suspendit terram super aquas verbo suo. * Qui extendit coelum, quasi cameram super aquas fundauit eum. * Qui posuit in deserto fontes aquarum, et super verticem montium lacus ad emittendum flumina ab eminenti petra, ut non caret terra. * Qui finxit hominem, et posuit cor suum in medio corporis, et misit ei spi-

ei spiritum, vitam et intellectum, * Et spi- 63
ritamen Dei omnipotentis, qui fecit omnia,
et scrutatur omnia absconsa in absconsis
terre. * Hic nouit adinventionem ve- 64
stram, et quæ cogitatis in cordibus vestris,
peccantes et volentes occultare peccata
vestra. * Propter quod Dominus scrutatur 65
do scrutauit omnia opera vestra, et tra-
ducet vos omnes, * Et vos confusi eritis 66
cum processerint peccata vestra coram ho-
minibus, et iniquitates erunt, quæ accusa-
tores stabunt in die illo. * Quid facietis? 67
aut quomodo abscondetis peccata vestra
coram Deo, et Angelis eius? * Ecce iudex 68
Deus, time eum. Desinite a peccatis
vestris, et obliuiscamini iniquitates ve-
stras iam agere eas in sempiterno, et Deus
educet vos, et liberabit de omni tribula-
tione. * Ecce enim incenditur ardor su- 69
per vos turbæ copiosæ, et rapiunt quos-
dam ex vobis, et cibabunt idolis occisos:
* Et qui consenserint eis, erunt illis in de- 70
risum, et in improperium, et in concu-

71 cationem. * Erit enim locus locus, et in
vicinis ciuitates exurrectio multa super
72 timentes Dominum. * Erunt quasi infa-
ni nemini parcentes, ad diripiendum, et
deuastandum adhuc timentes Dominum:
73 * Quia deuastabunt, et diripient substan-
74 tias, et de domibus suis eos eicient. * Tunc
parebit probatio electorum meorum, ut
75 aurum, quod probatur ab igne. * Audi-
te dilecti mei, dicit Dominus: Ecce ad-
sunt dies tribulationis, et de his liberabo
76 vos. * Ne timeatis, nec hæsitetis, quo-
77 niam Deus dux vester est. * Et qui ser-
uat mandata, et præcepta mea, dicit
Dominus Deus, ne præponderent vos
peccata vestra, ne superleuent se ini-
78 quitates vestræ. * Vt qui constringun-
tur a peccatis suis, et obteguntur ab ini-
quitatibus suis, quemadmodum ager
constringitur a sylua, et spinis regitur
femina eius, per quam non transit homo,
et excluditur, et mittitur ad deuoratio-
nem ignis.

F I N I S.

I N.

I N D E X

T E S T I M O N I O R V M

A C H R I S T O , E T A P O S T O L I S

In nouo Testamento citatorum ex veteri.

Qua huc in id congesta sunt, ut pij lectores naturam quorundam intelligentiam, qua ab ipso Christo vero interprete, & spiritu eius per Apostolos sit tradita, affigantur, perspiciantque in quem usum ea Apostoli, & Euangelista adduxerint.

G E N E S I S.

- 1 d Masculum et foeminam fecit eos Matt. 19. 2. Marc. 10. 2.
 2 a Requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis Hebr. 4. b
 3 b Factus est primus homo Adam in animam viuentem 1. Cor. 15. f
 2 d Dimittet homo patrem, et matrem, et adhærebit uxori Matth. 19. 2. Marc. 10. 2. Ephes. 5. g. 1. Cor. 6. d
 2 d Erunt duo in carne vna Matt. 19. 2. Marc. 10. 2. 1. Cor. 6. d. Gal. 3. b
 12 a Exi de terra tua, et de cognatione tua Act. 7. 2
 12 a Et in semine tuo benedicentur omnes gentes Act. 3. d. Ephes. 5. g
 15 b Sic erit semen tuum Rom. 4. c
 15 b Credidit Abraham Deo, et reputatum est illi ad iustitiam Rom. 4. 2. Iac. 2. d. Gal. 3. a
 15 c Erit semen tuum peregrinum in terra non sua Act. 7. 2
 17 a Quia patrem multarum gentium constitui te Rom. 4. c
 18 b Secundum hoc tempus veniam, et erit Saræ filius Rom. 9. b
 21 b Ejice ancillam, et filium eius Gal. 4. d
 21 b In Isaac vocabitur tibi semen Rom. 9. b
 22 c Nisi benedicens benedicam te, et mul. Hebr. 6. c
 22 d Quia benedicentur in te omnes gentes Gal. 3. b. Act. 3. d
 25 c Quia maior seruiet minori Rom. 9. c.
 E X O D V S.
 3 b Ego sum Deus Abraham, etc. Matt. 22. c. Marc. 12. c. Luc. 20. f
 9 d In hoc ipsum excitauit te, ut ostendam in te potentiam meam Rom. 9. d
 12 g Os non comminuetis ex eo Ioan. 19. f
 13 a Omne masculinum adaperiens vuluam Luc. 2. d
 16 d Qui multum, non abundauit, etc. 2. Cor. 8. c
 20 c Non moechaberis Matt. 5. d
 20 c Non adulterabis, Non occides, Non furtum facies, Non loqueris contra

- proximum tuum falsum testimonium, Non concupisces Rom. 13. c.
 20 c Non concupisces Rom. 13. c
 20 c Non occides Matth. 5. c. Luc. 18. d
 20 c Honora patrem tuum, et matrem tuam Matth. 15. 2. Marc. 7. b. Eph. 6. 2
 21 c Qui maledixerit patri suo, vel matri, morte moriatur Matt. 15. 2. Marc. 7. b.
 21 c Oculum pro oculo, dentem pro dente Matth. 5. f
 22 d Principi populi tui non maledices Act. 23. 2
 24 c Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus Hebr. 9. c.
 25 g Vide, omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est, etc. Heb. 8. b. Act. 7. f
 32 a Fac nobis deos, qui præcedant nos Act. 7. c
 33 d Miserebor cui voluero, etc. Rom. 9. c
 34 d Non sicut Moyses ponebat velamen super faciem 2. Cor. 3. c

L E V I T.

- 12 g Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum 1. Petr. 1. c
 18 a Qui fecerit homo, viuet in ea Rom. 10. b. Gal. 3. b
 19 c Non periuurabis Matt. 5. c.
 19 d Diliges proximum tuum sicut teipsum Rom. 13. d. Gal. 5. c. Iac. 2. b. Matt. 22. d. Marc. 12. c
 19 d Diliges proximum tuum Matt. 5. g
 20 b Qui maledixerit patri, et matri, etc. Matt. 15. 2
 24 d Oculum pro oculo Matt. 5. f
 26 b Quoniam inhabitabo in illis, et inambulabo, etc. 2. Cor. 6. d

N V M E R I.

- 9 b Os non comminuetis ex eo Ioan. 19. f.
 D E V T E R.
 4 d Etenim Deus noster ignis consumens est Hebr. 12. g
 5 b Non concupisces Rom. 7. c. 13. c
 5 Non moechaberis Matt. 5. d. Luc. 18. d
 5 b Non furtum facies Lucæ 18. d. Rom. 13. c
 5 b Non loqueris contra proximum tuum falsum

- falsum testimonium Lucæ 18. d. Rom. 13. c.
 7 b Honora patrem, et matrem Matth. 15. 2. Marc. 7. b. Eph. 6. 2.
 8 a Audi Israel, Dominus Deus tuus Deus vnus est Marc. 12. c.
 8 a Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, etc. Matth. 21. d. Marc. 12. c. Luc. 10. c.
 8 c 10 d Dominum Deum tuum adorabis, et illi soli seruias Matth. 4. b. Lucæ 4. b.
 8 c Non tentabis Dominum Deum tuum Matth. 4. b. Lucæ 4. b.
 8 a Non in solo pane viuit homo Matth. 4. a. Lucæ 4. 2.
 10 d Deus personam hominis non accipit Gal. 2. b.
 18 c Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus Act. 3. d. 7. c.
 19 d In ore duorum, vel trium testium stabit omne verbum Matt. 18. b. Ioan. 8. c. 2. Cor. 13. 2.
 19 d Oculum pro oculo, dentem pro dente Matth. 5. f.
 21 d Maledictus omnis, qui pendet in ligno Gal. 3. b.
 25 b Non alligabis os boui trituranti 1. Cor. 9. 2. 1. Tim. 5. c.
 25 b Si quis mortuus fuerit non habens filium Matt. 21. c. Marc. 12. b. Lucæ 20. c.
 27 d Maledictus omnis, qui non permanferit in omnibus, etc. Gal. 3. b.
 30 c Quis ascendet in coelum? Rom. 10. b.
 30 c Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo Rom. 10. b.
 31 c Ego ad emulationem vos adducam in non gentem, etc. Rom. 10. d.
 32 c Mihi vindictam, ego retribuam Roman. 12. d.
 I O S V E.
 1 a Non te deferam, neque derelinquam Hebr. 3. 2.
 R E G. I I.
 7 c Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium Hebr. 1. b.
 R E G. I I I.
 19 b Domine, prophetas tuos occiderunt, etc. Rom. 11. 2.
 19 b Reliqui mihi septem millia virorum Rom. 11. 2.
 I O B.
 5 c Comprehendam sapientes in astutia eorum 1. Cor. 3. d.
 L I B E R P S A L M.
 2 a Quare fremuerunt gentes Act. 4. c.
 2 b Filius meus es tu, ego hodie genui te Act. 13. c. Hebr. 1. b. 5. b.
 2 c Reges eos in virga ferrea Apocal. 2. g. 19. c.
 4 b Irascimini, et nolite peccare Ephes. 4. f.
 5 c Sepulchrum patens est guttur eorum Rom. 3. b.
 6 c Discedite a me, omnes qui operamini iniquitatem Matth. 7. d. 23. d. Lucæ 13. f.
 8 b Ex ore infantium, et lactantium, etc. Matth. 21. b.
 8 c Quid est homo, quod memor es eius? Heb. 2. 2.
 8 c Omnia subiecit sub pedibus eius, 1. Cor. 15. d.
 9 c Quorum os maledictione, et amaritudine plenum est Rom. 3. c.
 13 a Non est iustus quisquam, non est intelligens Rom. 3. b.
 13 b Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem Rom. 3. c.
 15 c Prouidebam Dominum in conspectu etc. Act. 2. 8.
 15 d Non dabis sanctum tuum videre corruptionem Act. 2. e. 13. c.
 17 a Ego ero fidens in eum Hebr. 1. c.
 17 g Propterea confitebor tibi in Gentibus Domine Rom. 15. b.
 18 a Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum Rom. 10. d.
 21 a Eli, eli, lamma sabacthani Matth. 27. c. Marc. 15. c.
 21 c Diuiserunt sibi vestimenta mea Matth. 27. d. Ioan. 19. c.
 21 c Nunciabo nomen tuum fratribus meis Hebr. 2. c.
 23 a Domini est terra, et plenitudo eius 1. Cor. 10. f.
 24 c Odio habuerunt me gratis Ioan. 15. d.
 30 a In manus tuas commendo spiritum meum Luc. 23. f.
 31 a Beati quorum remissæ sunt iniquitates Rom. 4. 2.
 33 c Qui enim vult vitam diligere, et dies videre bonos 1. Petr. 3. b.
 39 b Hostiam, et oblationem noluit Hebr. 10. b.
 40 c Qui manducat meum panem Ioan. 13. b.
 43 d Propter te mortificamur tota die Rom. 8. g.
 44 b Thronus tuus Deus in sæculum sæculi Hebr. 1. c.
 50 a Vt iustificeris in sermonibus tuis Rom. 3. 2.
 54 d Iacta super Dominum curam tuam 1. Petr. 5. b.
 61 d Vnusquisque autem propriam mercedem accipiet 1. Cor. 3. b.
 Alcen-

67 d Ascendens in altum, captiuam duxit
 captiuitatem Eph. 4. b
 68 b Zelus domus tue comedit me Ioan.
 2. d
 68 b Improperia improperantium tibi ceci-
 derunt super me Rom. 15. 2
 68 c Fiat mensa eorum coram ipsis in la-
 queum Rom. 11. b
 68 c Fiat commoratio eorum deserta Act.
 1. d
 68 c In siti mea potauerunt me aceto Ioan.
 19. f
 77 a Aperiam in parabolis os meum Matth.
 13. c
 77 c Panem coeli dedit eis Ioan. 6. d
 81 b Ego dixi, dij estis Ioan. 10. g.
 88 d Inueni Dauid seruum meum Actor.
 13. d
 90 c Angelis suis mandauit de te Matth. 4. 2.
 Lucæ 4. b
 93 b Dominus nouit cogitationes sapien-
 tum, quoniam vanæ sunt 1. Cor.
 3. d
 94 c Hodie si vocem eius audieritis Hebr.
 3. b
 94 d Sicut iuravi in ira mea Hebr.
 4. 2
 96 d Et adorent eum omnes Angeli eius He-
 br. 1. c
 101 d Tu in principio Domine terram fun-
 dasti Hebr. 1. e
 103 * Qui facit Angelos suos spiritus Hebr.
 1. c
 108 b Et episcopatum eius accipiat alter
 Act. 1. d
 109 a Dixit Dominus Domino meo Matth.
 22. d Luc. 20. g Actor. 2. f
 109 a Sede à dextris meis Hebr. 1. d
 109 a Donec ponam inimicos tuos scabel-
 lum, &c. Hebr. 1. d 1. Corinth
 15. d
 109 b Tu es sacerdos in æternum Hebr. 5.
 b. 7. c
 109 b Iurauit Dominus, & non pœnitebit
 eum Hebr. 7. c
 111 b Dispersit dedit pauperibus 2. Corinth.
 9. c
 113 a Credidi, propter quod locutus sum 2.
 Cor. 4. c.
 113 a Omnis homo mendax Rom. 3. 2.
 116 a Laudate Dominum omnes gentes
 Rom. 15. c
 117 a Dominus mihi adiutor non timebo
 quid faciat mihi homo Hebr. 13. b
 117 a Lapidem quem reprobauerunt edifi-
 cantes Matth. 21. d Marci 12. 2 Actor.
 4. b. 1. Petr. 2. b
 117 d Hofanna filio Dauid Matth. 21. b.
 131 c De fructu ventris tui ponam super
 sedem tuam Act. 2. c

139 a Venenum aspidum sub labijs eorum
 Rom. 3. b

P R O V E R B.

3 a Nolite esse prudentes apud vosmetip-
 sos Rom. 12. d.
 3 b Filii mi, noli negligere disciplinam Do-
 mini, &c. Hebr. 12. b
 8 Quem diligit Dominus corripit, &c. Heb.
 12. b Apoc. 3. d
 10 b Charitas operit multitudinem pecca-
 torum 1. Petr. 4. b
 17 c Videte, ne quis malum pro malo
 alicui reddat 1. Thessal. 5. d. 1. Pe-
 tr. 3. b
 20 c Qui maledixerit patri vel matri Mat-
 th. 15. 2 Marc. 7. b
 25 c Si esurierit inimicus tuus, ciba illi
 Rom. 12. d
 26 b Canis reuersus ad vomitum 2. Petr.
 2. d

I S A I A S.

1 c Nisi Dominus sabaoth reliquisset no-
 bis semen Rom. 9. f
 5 d Homo plantauit vineam Matth. 21. b.
 Lucæ 20. b Marc. 12. 2
 6 a Sanctus, sanctus, sanctus Dominus
 Deus sabaoth Apoc. 4. c
 6 c Auditum audietis, & non intelligetis
 Matth. 13. b Marc. 4. b Lucæ 8. 5 Act.
 28. f. Ioan. 12. f. Rom. 11. 5
 7 c Ecce virgo in vtero habebit Matth.
 1. d
 8 d Ecce ego & pueri mei quos dedit mihi
 Deus Hebr. 2. d
 9 a Terra Zabulon, & Terra Nephthali
 Matth. 4. c
 10 c Si fuerit numerus filiorum Israel tam-
 quam arena maris Rom. 9. f
 11 a Reuelabitur ille iniquus, quem Domi-
 nus interficiet spiritu oris sui 2. Thef.
 2. c
 11 c Erit radix Iesse Roman. 15. c Actor.
 13. d
 21 c Cecidit, cecidit Babylon illa magna
 Apoc. 14. b
 22 d Manducemus & bibamus, cras enim
 moriemur 1. Cor. 15. c
 22 f Hæc dicit sanctus, & ventus, qui habet
 clauem Dauid Apoc. 3. b
 23 c Absterget Dominus omnem lacry-
 mam ab oculis, &c. Apocal. 7. d.
 21. b
 28 c Quoniam in alijs linguis, & labijs
 alijs loquar populo huic 1. Corinth.
 14. d
 28 d Ecce pono in Sion lapidem offensionis
 Rom.

Rom. 9. g. 1. Petr. 2. b Actor. 4. b
 29 d Populus hic labijs me honorat Matth.
 17. a Marc. 7. b
 29 e Perdam sapientiam sapientum, & pru-
 dentiam, &c. 1. Cor. 1. c
 33 c Vbi sapiens? vbi scriba? vbi inquisitor
 huius sæculi? 1. Cor. 1. c
 40 a Vox clamantis in deserto Matth. 3. 2
 Marc. 1. a Luc. 3. a Ioan. 1. c
 40 b Omnis caro foenum 1. Petr. 1. d Ia-
 cob. 1. d
 40 d Quis enim cognouit sensum Domini,
 aut quis intruxit eum? 1. Cor. 2. d
 40 d Quis enim cognouit sensum Domini,
 aut quis consiliarius eius fuit? Rom.
 11. d
 41 b 44 a Ego sum primus, & nouissimus
 Apoc. 1. d & 22. c
 42 a Ecce puer meus quem elegi Matth.
 12. b
 43 d Ecce noua facio omnia Apocal. 21. b.
 2. Cor. 5. d
 45 b Numquid dicit figmentum ei qui se,
 &c. Rom. 9. d
 45 d Vivo ego, dicit Dominus, quo-
 niam mihi seditur omne genus
 Rom. 14. b
 49 b Posui te in lucem Gentium Actor.
 13. g.
 49 c Tempore accepto exaudiui te, &c. 2.
 Cor. 6. a
 49 e Non esurient neque sitient amplius
 Apoc. 7. d
 50 b Tunc expuerunt in faciem eius Matth.
 26. g.
 52 b Quam speciosi pedes euangelizantium
 pacem. Rom. 10. c
 52 d Propter quod exite de medio eorum,
 & separamini, &c. 2. Cor. 6. d
 62 d Nomen Dei per vos blasphematur
 Rom. 2. d
 52 d Quibus non est annuntiatum de eo, vi-
 debunt Rom. 13. c
 53 a Domine, quis credidit auditui nostro?
 Rom. 10. c. Ioan. 12. f
 53 b Ipse infirmitates nostras accepit Matt.
 8. c
 53 c Tamquam ouis ad occisionem Actor.
 8. f
 53 d Et cum iniquis reputatus est Marc. 15
 c Luc. 22. d
 53 e Qui peccatum non fecit, nec inuen-
 tus est dolus 1. Petr. 2. d. 1. Ioann.
 3. a
 53 e Qui peccata nostra pertulit in corpore
 1. Petr. 2. d
 54 a Lactare sterilis, quæ non parit Gal.
 4. d
 54 c Et erunt omnes docibiles Dei Ioann.
 6. c

55 a Et qui sitit, veniat: & qui vult, accipiat
 aquam vitæ gratis Apoc. 22. d
 55 b Dabo vobis sancta Dauid fidelia Acto-
 13. e
 56 c Domus mea domus orationis voca-
 bitur Matth. 21. b Marc. 11. c Luc.
 19. g
 59 b Contritio & infelicitas in vijs eorum
 Rom. 3. c
 59 c Galeam salutis assumite Ephes. 6. c 1.
 Thes. 5. b
 59 d Veniet ex Sion, qui eripiat, & auertat
 impietatem à Iacob Rom. 11. d
 60 c Et portæ eius non claudentur per diem
 Apoc. 21. g
 60 d Et ciuitas non eget sole neque luna
 Apoc. 21. g
 60 d Nox ultra non erit Apoc. 22. a
 61 a Spiritus Domini super me Lucæ 4. c.
 62 d Dicite filiæ Sion, Ecce rex tuus venit
 Matt. 21. a
 64 b Quod oculus non vidit, nec auris au-
 diuit, &c. 1. Cor. 2. b
 65 a Inuentus sum à non quærentibus me
 Rom. 10. d
 65 a Tota die expandi manus meas ad po-
 pulum non credentem Rom. 10. d
 65 c Nouos vero cælos, & nouam terram
 2. Petr. 3. c Apoc. 21. a
 66 a Cælum mihi sedes est Act. 7. f
 66 g Vbi vermis eorum non moritur Marc.
 9. g

I E R E M.

7 b Vos autem fecistis illam speluncam la-
 tronum Matth. 21. b Marc. 11. c
 Luc. 19. g
 9 g Qui gloriatur, in Domino gloriatur 1.
 Cor. 1. d. 2. Cor. 10. d
 10 a Quis non timebit te Domine? Apoc.
 15. b
 37 d Ego sum scrutans renes, et corda Apo-
 cal. 2. f
 31 c Vox in Rama audita est Matth. 2. d
 31 a Ero vobis in patrem, & vos eritis mihi
 in filios 2. Cor. 6. d
 31 e Ecce dies venient, dicit Dominus, &
 consuminabo super domum Israel, &
 super domum Iuda testamentum no-
 uum Hebr. 8. c
 31 f Hoc autem testamentum, quod testa-
 bor ad illos, &c. dabo leges meas in
 cordibus eorum Hebr. 10. c
 51 a Cecidit cecidit Babylon magna Apoc.
 18. a

E Z E C H.

3 a Accipe librum, & deuora illum Apoc.
 10. d

20 b Qui

- 20 b Qui fecerit homo viuet in ea Roman. 10. b
 32 b Sol obscurabitur, & Luna non dabit lumen suum Matth. 24. c
 36 c Nomen Dei per vos blasphematur inter Gentes Rom. 2. d

D A N I E L.

- 9 g Cum videritis abominationem desolationis, quæ dicta est à Daniele propheta Matth. 24. b Marc. 13. b Luc. 21. d

O S E E.

- 1 d Et erit in loco vbi dictum est eis, Non plebs mea vos, &c. Rom. 9. c
 2 d Vocabo non plebem meam, plebem meam Rom. 9. c 1. Petr. 2. b
 6 c Misericordiam volo, & non sacrificium Matth. 9. b. 12. a
 10 b Tunc incipient dicere montibus, Cadite super nos: & collibus, Operite nos, Luc. 23. d
 11 a Ex Ægypto vocavi filium meum Matth. 2. c
 13 d Absorpta est mors in victoria 1. Cor. 15. g.

I O E L.

- 1 g Et erit in nouissimis diebus, dicit Dominus, effundam de Spiritu meo Act. 2. c
 2 g Omnis enim quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit Rom. 10. c

A M O S.

- 5 g Numquid victimas, & hostias obtulisti mihi Act. 7. c
 6 a Vobis diuitibus Luc. 6. d
 9 c Post hæc reuertar, & reedificabo tabernaculum Dauid Act. 15. c

I O N A S.

- 1 a Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus Matth. 12. c Luc. 11. d
 3 b Pœnitentiam egerunt in predicatione

Ionaæ Matt. 12. c Luc. 11. d

M I C H A E.

- 5 a Et tu Bethlehem terra Iuda Matth. 2. a
 7 b Veni separare hominem aduersus patrem suum, & filiam aduersus matrem Matth. 10. Luc. 12. g

A G G E.

- 2 b Adhuc semel, & ego mouebo non solum terram, sed & cœlum Heb. 12. g

H A B A C.

- 1 b Videte contemptores, & admiramini, & disperdimini: quia opus operor ego in diebus vestris Act. 13. f.
 2 a Iustus autem ex fide viuit Roman. 1. c. Gal. 3. b

N A H V M.

- 1 d Quam speciosi pedes euangelizantium pacem Rom. 10. c

Z A C H A R.

- 8 c Loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo Ephes. 4. f
 9 b Ecce rex tuus venit Matt. 21. Ioan. 12. b
 12 c Et acceperunt triginta argenteos Matt. 27. a
 12 c Videbunt in quem compunxerunt Ioan. 19. g
 13 c Percutiam pastorem Matt. 26. c. Marci 14. b

M A L A C H.

- 1 a Iacob dilexi, Esau autem odio habui Rom. 9. c
 3 a Ecce ego mitto Angelum meum Matt. 11. b Marc. 1. a Luc. 7. d Ioan. 1. c.
 4 b Ipse est Elias, qui venturus erat Matt. 11. b
 4 b Quid est, quod scribæ dicunt, quod Eliam oporteat primum venire Matth. 17. b. Marc. 9. b
 4 b Vt conuertat corda patrum in filios Luc. 1. b

H E.

HEBRAICORVM, CHALDÆORVM,

Græcorumque Nominum interpretatio.

A	
A ron, Mons siue montanus.	Aimam, Mater, Timor eorum.
Abba, Pater, Syrum est verbum.	Aman, Conturbans.
Abbarim, Transitus plur. num. siue transeuntes.	Amana, Fides siue veritas.
Abdemelech, Seruus regis.	Amasai, per aleph, Fortis vel robustus.
Abdenago, Seruus claritatis.	Amasai, per ain, Populi inunus.
Abdias, Seruus Domini.	Amalech, Rex.
Abdon, Seruus.	Amen, Fiat, efficiatur, aut firmum sit.
Abel, per aleph, Luctus, Ciuitas.	Aminadab, Populus Spontaneus.
Abel, per he, in principio, Vanitas, filius Adam.	Ammon, Populus eius.
Abessalom, Pater pacis.	Amnon, Fidelis, aut verax.
Abia, Pater Domini.	Amorrhæi, Amari, Rebelles.
Abiathar, Pater excellens.	Amos, per aleph, Fortis pater I saiz.
Abigail, Pater exultationis.	Amos per ain, Oneratus, vnus ex duodecim Prophetis.
Abimelech, Pater rex.	Amri, per aleph, Amarus, vel loquens.
Abinadab, Pater spontaneus.	Amri, per ain, Manipulus vel dominium, Princeps militiæ Israeliticæ.
Abisag, Patris ignorantia.	Anania, Nubes Domini.
Abner, Patris lucerna.	Anathoth, Responsiones, siue cantica.
Abra, Ancilla, Græcum verbum.	Andreas, Fortissimus.
Abram, Pater excelsus.	Anna, Gratiola, siue misericors.
Abraham, Pater multitudinis.	Antiochia, pro vehiculo.
Abfalom, Pater pacis.	Africa Hebraicè Pul dicitur, id est casus vel ruina, I saiz 66. 34.
Acan, Tribulatio.	Africa, Nahum 3. 9. Put. Crassa, siue pinguis.
Accaron, Sterilitas.	Apostolus, Missus, legatus.
Achab, Frater patris.	Arabes, Velpertini. 2. Par. 26. 2.
Achaia, Dolor, vel tristitia.	Arabes, Psalm. 71. 15. Hebraicè Saba, id est, conuersio.
Achaz, Apprehendens, siue possidens.	Aram, Celsitudo, Sublimitas.
Achimelech, Frater meus rex.	Ararat, Maledictio tremoris.
Achitob, Frater bonitatis.	Arbee, Quatuor.
Adam, Homo, siue terrenus, aut Rufus.	Architriclinus, Princeps triclinij.
Adon, Dominus, aut basis.	Ateopagita, De Colle Martis.
Adonai, Domini mei, numero multitudinis, vnum est ex nominibus Dei, quod interpres aliquando posuit pro nomine Dei tetragrammaton.	Areopagus, Collis Martis.
Adonias, Dominator Dominus.	Areuna, Arca, vel canticum.
Ægyptus, Angustia, siue tribulationes. Hebraicè, Misraim.	Argob, Gleba, vel Glarea.
Æneas, Laudatus.	Armenia, Hebraicè dicitur Ararat, Maledictio tremoris.
Æthiopia Græcè, ardorem significat. Hebraicè Cus dicitur, id est nigredo vel nigra.	Arnon, Exultans.
Agabbus, Locusta.	Arphaxad, Sanans.
Agag, Testum.	Ataxerxes, Lumen, siue maledictio.
Agar, Peregrina.	Asaph, Congregans.
Aggeus, Festius.	Aser, per samech, Vinculus, filius Caath.
Ahod, Laudans.	Aser, per sin, Beatitudo, siue felicitas, filius Iacob.
Alexander, Auxiliatur virilis.	Assuerus, Princeps & caput.
Alexandria, Hebraicè dicitur No, quod Interpretatur crudum, siue irritatio.	Assur, Infidians, siue beatus.
Alleluia, Laudate Dominum.	Astaroth, Grege siue diuitiæ.
Amalec, Populus lambens.	Athalia, Tempus Domino.
	Athenæ, Sine cumulo.
	Artalia, Augens vel Nutriens.

Aua, Iniquitas.
 Axa, Adornata.
 Azarias, Auxilium Domini.
 Azor, Adiutor.
 Azotus, Hebraicè Asdod, depradatio.

B

BAal, Idolum, aut dominans.
 Baal, Osee 10. 24. Arbel legendum, id est, pugnavit Deus.
 Baalim, Idola, Dominantes.
 Babel, Confusio, Commissio.
 Bala, Inueterata, Turbata, ancilla Rachel, per he in fine.
 Bala, Deglutiens, Destruens, Vrbs, per ain in fine.
 Balaam, Vetustas populi.
 Balac, Destruens.
 Banaias, Filius Domini.
 Barac, Fulgur.
 Barachias, Benedicens Dominum.
 Bar-jona, Filius columbæ.
 Barnabas, Filius consolationis.
 Barsabas, Filius conversionis.
 Barthimæus, Filius cæcus.
 Bartholomæus, filius suspendentis aquas.
 Baruch, Benedictus.
 Barthuel, Filiatio Dei.
 Batus, Mensura liquidorum.
 Beel-phegor, idolum hiatus.
 Beelzebub Idolum mulcæ.
 Beera, Puteus.
 Behemoth, Iumenta, Quadrupedia.
 Bel, Vetustus.
 Bela, Deglutiens, Destruens.
 Belial, Peruersus, Absque iugo.
 Ben-ennom, Filius diuitiarum suarum.
 Benjamin, filius dexteræ.
 Ben-oni, Filius doloris mei.
 Pera, Puteus.
 Beresith, in principio: Sic vocatur primus liber legis.
 Bersabee, Puteus iuramenti.
 Beth-abara, Domus transitus.
 Beth-ania, Domus obedientiæ vel afflictionis.
 Beth-auen, Domus vanitatis.
 Beth-dagon, Domus frumenti.
 Beth-el, Domus Dei.
 Bether, Diuisio.
 Beth-lehem, Domus panis.
 Beth-phage, Domus oris vallium.
 Beth-phogor, Domus hiatus.
 Beth-sabee, Domus iuramenti, Ciuitas.
 Bethsaida, Domus frugum.
 Bethsame, Domus solis.
 Bethul, Virgo.
 Bezec, Fulgur.
 Boanerges, vel iuxta S. Hieronymum, Bane-reem, Filij tonitruj.
 Booz, In fortitudine.

Borith, Herba in qua est acrimonia saporis.
 Bosor, Munitio.
 Bosra, idem.

C

CAath, Congregatio, Obtusio.
 Cades Sanctitas.
 Cain, Possessio, Possessus.
 Caleb, quasi Cor.
 Cana, Zelus, Æmulatio.
 Cananæus, id est, ex Cana vico Galilææ.
 Capharnaum, Ager poenitentiae.
 Cappadoces, Hebraicè, Caphtholim, id est, sphaerulæ.
 Cariath-iarim, Ciuitas sylvarum.
 Cariath-sepher, Ciuitas litterarum.
 Carmel, Conitio circumcisionis, vel agnus circumcissus.
 Carthaginenses, Hebraicè Tharsis, id est, Contemplatio gaudij.
 Cedar, Nigredo, Tristitia.
 Cedes, Sanctitas.
 Cedron, Denigratus, Tristis.
 Cephas, Petrus à petra, Syrum.
 Cetura, Aromatizans.
 Chareas, Latus.
 Chaldaea, Hebraicè Chasdim, id est, Quasi daemones.
 Cham, Calidus, Calor.
 Chanaan, Mercator, Negotiator.
 Charmel, idem quod Carmel.
 Cherub, Quasi magister.
 Chodcod, Iaspis.
 Chorræi, Furores.
 Christus, Vinctus.
 Chus, Æthiops.
 Cin, Possessio, Emptio.
 Cinoth, Lamentationes.
 Cis, Durus, Stipula.
 Cleophas, Gloria omnis.
 Coelestria, Curua Syria.
 Colossenses, Supplicio affecti.
 Corban, Corbana, Donum, Oblatio.
 Core, Caluus. Caluitium, per heth in fine.
 Core, per aleph in fine, Vocans, Legens. 1. Par. 9. 19.
 Corozaim, Hic est mysterium.
 Cosbi, Mendax.
 Cyprus, Pulchra.
 Cyrus quasi miser.

D

DAgon, Frumentum.
 Dalila, Paupertas.
 Damascus, Sanguinis succus.
 Damascus, 1. Reg. 16. b Similitudo incendij: Hebr. Dumesec.
 Dan, Iudicans, siue Iudicium.
 Daniel, Iudicium Dei.
 Darius, Requirens.
 Damascus, Generationis procreatio.
 Dathan, Ritus, Lex.

XXX

Da-

David, Dilectus.
 Debora, Apes, Verbum.
 Decapolis, Decem ciuitatum, (sub regio.)
 Diabolus, Criminator, Calumniator.
 Diabolus, Habacuc 3.2.4. Hebr. Reseph, id est, Volucris, Flamma.
 Dibre haiamim, Verba dierum.
 Didymus, Gemellus.
 Dina, Iudicium, vel Iudicans.
 Dionysius, Diuinitus stillatus.
 Dithalassum, Duomaria.
 Doeg, Sollicitus, anxius.
 Dor, Generatio.
 Dura, Generatio, vel habitatio.

E

E Bal, Aceruus verustatis.
 Ecclesiastes, Concionator.
 Eden, Voluptas, Deliciae.
 Edom, Rufus.
 Elgon, Vitulus.
 Elcana, Deus zelotes.
 Eleazar, Dei adiutorium.
 Elehanan, Dei gratia siue misericordia.
 Eliacim, Dei resurrectio.
 Elias, Deus Dominus.
 Eliezer, Dei adiutorium.
 Elimelech, Deus meus rex.
 Elisabeth, Deus iuramenti.
 Elifazus, Dei salus, Deus saluans.
 Elle haddebarim, hæc sunt verba, sic incipit quintus liber Legis.
 Elnathan, Deus dedit.
 Emmanuel, Nobiscum Deus.
 Emmaus, Timens consilium.
 Enac, Gigas, Torques.
 Encania, Renouatio, Dedicatio.
 Ennom, Ecce illi.
 Enos, Homo, vel Vir.
 Ephraim, Frugifer, Crescens.
 Ephraim, Hebraice Ephra, id est, Puluerilenta, siue Plumbea, 2. Reg. 13. b. 7.
 Ephrata, Vbertas, siue Frugifera.
 Ephron, Puluis.
 Esau, Faciens, Operans.
 Esdras, Adiutor, Arrium.
 Esther, occulta, Abscondita.
 Etam, Avis eorum.
 Etham, Fortitudo eorum.
 Eubulus, Prudens.
 Ezechias, Fortitudo Domini.
 Ezechiel, Fortitudo Dei.
 Ezriel, Auxilium Dei.

G

G Abaa, Collis.
 Gabriel, Vir Deus, aut Dei.
 Gad, Felix, Accinctus.
 Gadgad, Felicitas felicitatis, Accinctus exercitus.
 Galaad, Abiectio.
 Galaad, Aceruus testimonij.

Galatz, Lactantes.
 Galgal, Rota, Reuolutio.
 Galilæa, Volubilis.
 Gazer, Præscissio.
 Gazophylacium, Vbi thesauri templi seruantur.
 Gebal, Terminus.
 Gedon, Conterens.
 Gehenna, Vallis tristitiæ.
 Gehennon, Vallis contristans.
 Gelboe, Reuolutio inuestigationis.
 Gersom, Aduena ibi.
 Gerson, Exilium eius.
 Giblij, Termini.
 Gihon, Pectus, Exitus.
 Gog, Tectum.
 Golgotha, Caluaria, vbi capita mortuorum reponuntur.
 Goliath, Transmigratio.
 Gomor, Genus menturæ.
 Gomorrha, Populus rebellis.
 Gogci, Hebraice, leuanim, id est Deceptores.

H

H Abacuc, Luctator.
 Hananias, Gratia Domini.
 Haram, Destructus.
 Hauoth iair, Oppida illuminationis.
 Hebal, Aceruus verustatis.
 Heber, Socius, Particeps, per heth in principio.
 Heber, per ain, Transitus.
 Hebræus, Transiens.
 Hebron, Societas.
 Hele, Oblatio.
 Heliopolis, Hebraice dicitur On, id est Dolor.
 Henoah, Dedicatus.
 Hermon, Destructio.
 Hesron, Sagitta exultationis.
 Heua, Viua, Viuens.
 Hierapolis, Sacra ciuitas.
 Hieronymus, Sacrum nomen.
 Holofernes, Fortis dux.
 Hor, Mons.
 Horeb, Desertum.
 Horma, Destructio.
 Hur, Libertas.
 Hus, Consilium.
 Hymeneus, Carmen nuptiale.

I

I Abel, Defluens.
 Iabes, Siccitas per finem in fine.
 Iabes, Tristitia, per sade in fine.
 Iacob, Supplantator.
 Iahel, Ascendens, Damula.
 Iahel, Viuit Deus.
 Iairites, Illuminatus.
 Iamini, Dexteræ, vel Dexter.
 Iaphet, Dilatatus.
 Iason, Sanans.
 Iauan, Decipiens.

Icha-

Ichabod, Vbi gloria, Vnde gloria.
 Idumæa, Rufa, Terrena.
 Iebus, Conculcatio.
 Iechonias, Preparatio Domini.
 Iehu, Ipse, Existens.
 Iehus, Tinea corrosus, per fin.
 Iehus, 1. Paral. 8. b. 10. Confilians, per fide.
 Iemini, Dexter, vel Dexter.
 Iephthe, Aperiens.
 Ierameel, M. misericordia Domini.
 Jeremias, Celitus Domini.
 Iericho, Luna, Mensis.
 Ierobaal, Impugnans idolum.
 Ieroboam, Impugnans populum.
 Ierosolyma, Visio pacis, Visio perfecta.
 Ierusalem, idem.
 Iesse, Ens, Existens.
 Iesboc, Est vacuus.
 Iesus, Hebraicè Ichosua, Dominus saluator.
 Ietro, Excellens.
 Iezonias, Auscultatio Domini.
 Iezrahel, Semen Dei.
 Indus, idest, De India, Hebraicè dicitur, Hudu, idest, Laudatio.
 India, Iob. 28. c. 13. Hebraicè Ophir, idest, Cuius.
 Ioab, Paternitas, Habens patrem.
 Ioachaz, Domini apprehensio.
 Ioachaz, 2. Paral. 24. b. 8. Apprehendens.
 Ioachim, Domini preparatio.
 Ioacim, Domini resurrectio.
 Ioas, Diffidens, Desperans.
 Ioas, Domini ignis, 4. Reg. 1. d. 21. Hebr. Iehoas.
 Ioas, 1. Paral. 7. b. 27. d. 28. Tinea corrosus, per an.
 Job, Dolens, Gemens.
 Joel, Volens, Incipiens.
 Iohanan, Gratosus, Pius, Misericors.
 Iohannes, idem.
 Ionas, Columba.
 Ionadab, Spontaneus.
 Jonathan, Domini donum, filius Saul.
 Ioram, Excelsus.
 Iordanis, Fluuius iudicij.
 Iosaphat, Dominus iudex.
 Ioseph, Augmentum.
 Ioseph, Psalm. 80. a. 2. Domini augmentum, Heb. Iehoseph.
 Iosias, Ignis Domini.
 Iosue, Dominus Saluator.
 Isaac, Risus.
 Isai, Munus, aut Ens.
 Isai, 1. Paral. 2. b. 13. Vir meus.
 Isaias, Domini salus.
 Isboeth, Vir confusionis.
 Isariotes, Vir occisionis.
 Ismahel, Exanditio Dei.
 Israel, Prævalens Deo.
 Isachar, Est merces præmium:

Ichamar, Insula palmæ:
 Iubileus, Buccina.
 Iudas, Laudatio.
 Iulius, Lanuginosus.

L

Aban, Albus, Candidus.
 Lamech, Pauper, Humiliatus.
 Lapidoth, Fulgura.
 Lazarus, Dei adiutorium.
 Lechi, Maxilla.
 Leci, Lex.
 Leui, Copulatus.
 Leuiathan, Copulatio, Societas sua.
 Lia, Laboriosa, Fatigata.
 Libanus, Candidus.
 Libya, Hebraicè Lubim, Cor maris.
 Lithostrotos, Lapidibus stratus.
 Lot, Inuolutus, Colligatus.

M

Maacha, Attrita.
 Maasias, Opus Domini.
 Maceda, Incendium.
 Madian, Iudicium, Litigans.
 Magdalena, Magnifica.
 Magi, Sapientes, vel Philosophi.
 Malachias, Nuntius meus.
 Malaleel, Laudans Deum.
 Malchus, Rex.
 Mammona, Pecunia, Diuitiæ.
 Mamzer, De scorto natus.
 Manahem, Consolator.
 Manasses, Oblitus, Oblivio.
 Manue, Requies.
 Mara, Amara.
 Mardochai, Amara contritio.
 Maria, Exaltata, Amaritudinis mare.
 Martha, Prouocans.
 Massa, Onus.
 Maspha, Specula.
 Mathusael, Mortem suam postulans.
 Mattheus, Donatus.
 Melchias, Rex Dominus.
 Melchisedech, Rex iustitiæ.
 Melchisedech, Rex saluator.
 Mesollam, Pacificus.
 Mesopotamia, Regio sic dicta, quod duobus fluuijs, Euphrate & Tigre ambiatur.
 Micha, Pauper.
 Michael, Quis sicut Deus?
 Michæas, idem.
 Michol, Quis omnia?
 Miphiboseth, De ore ignominia.
 Misael, Quis postulatus?
 Misle, Prouerbia nomen libri.
 Misphat, Iudicium.
 Mna, Libra, Talentum.
 Moab, De patre.
 Moria, Amaritudo.
 Mosa, Azyumum, per fide.
 Mosa, 1. Paral. 8. a. 9.

X x x a Moy-

Moyſes, Atractus (ſub de aquis.)
Myſia, Sceſſa.

N

Naaman, Pulcher.
Nabal, Stultus.
Nabo, Loquela, Prophetia.
Naboth, idem.
Nabuchodonosor, Planctus iudicij.
Nachor, Raucus, Aridus.
Nadab, Spontaneus.
Nahaffon, Coluber, Serpens.
Nahum, Conſolator.
Naim, Pulcher.
Nathan, Donatus.
Nathanael, Donum Dei.
Nazarei, Separati, Sanctificati.
Nazareth, Sanctificata, Separata. Si autem per
ſade ſcribatur, Cuſtodita vel Florida inter-
pretatur.
Neapolis, Nova ciuitas.
Nehemias, Conſolatio.
Nehuſtans, Aeneum.
Nemrod, Rebellis.
Nephthi, Equiparatio.
Niniue, Pulchra.
Noe, Ceſſatio, Requies.
Noema, Decora.

O

Obadias, Seruus Domini.
Obed, Seruus
Obed-edom, ſeruus hominis.
Ochozias, Apprehenſio.
Odollam, Teſtimonium illis.
Og, Subcinericius panis.
Olla, Eleuatio, Holocauſtum.
Onam, Dolor.
Onana, Dolor, Iniquitas.
Onesimus, Vtilis.
Oolla, Tabernaculum.
Ophni, Pugnus, Pugillus.
Oreb, Coruus.
Oſee, Saluator.
Oza, Fortitudo.
Ozias, Fortitudo Domini.
Oziel, Fortitudo Dei.

P

Palaſtina, Conſperſa (ſub cinere.)
Paracletus, Conſolator, Aduocatus.
Paraſceue, Praeparatio.
Paſcha, Tranſitus.
Pentateuchus, Quinque volumina.
Pentecoſte, Quinquageſima (ſub dies.)
Petrus, Saxum, Petra.
Phacee, Aperiens.
Phanuel, Videns Deum.
Pharao, Diſſipans.
Phares, Diuiſio, filius Iudæ.
Phares per ſin, i. Para^l. 7. d. 16. Eques.
Phariſæi, Diuiſi.
Phaſe, Tranſitus.

Phaſga, Collis.
Philithæa, Conſperſa cinere.
Phinees, Facies confidentiæ.
Phogor, Hiatus.
Phul, Aphrica.
Pigmæi, Hebraicè dicuntur Gamadim.
Probatrica, Ouma, locus vbi pecora ſacrifi-
canda tenebantur.
Profelytus, Aduena, Peregrinus.

R

Raab, Pſalm. 86. 2. 4. Superba, Fortis.
Rabba, Multa, Grandis.
Rachel, Ovis.
Raguel, Paſtor Dei.
Rahab Lara, Dilatata.
Ram, excelſus.
Rameſſes, Tonitruum tinea.
Raphael, Medicina Dei.
Raphaim, Gigantes, Medici.
Rebecca, Saginata.
Rebla, Reblatha, Rixa.
Rehab, Quadriga.
Reimmon, Malum granatum.
Reſpha, Extenſio.
Roboam, Dilatans populum.
Roma, Excelſa, Sublimis.
Ruben, Videns filium.
Ruma, Excelſa.
Ruth, Saturata.

S

Saaph, Cogitans.
Saba, per ſin, Conuerſio, Captiuitas.
Saba, per Samech, Circuitio.
Sabaoth, Exercitus, in plurali.
Sabatha, Circuitus.
Sabbatiſmus, Requies, Ceſſatio.
Sabbatum, idem.
Sadducæi, Iuſti.
Sadoc, Iuſtus.
Sale, Miſſio.
Salem, vel Sallem, Pax.
Salmanafar, Pax ligata.
Salmos, Pacificus.
Salomith, idem, f. g.
Salomon, Pacificus.
Salphaad, Umbra formidinis.
Samaria, Cuſtodia, Adamas.
Samſon, Sol eius, Nominis iteratio.
Samuel, Poſitus à Deo.
Saphan, Hericius, Cuniculus.
Saphat, Iudicans.
Sara, per hein ſine, Domina, vxor Abrahæ.
Sara, per heth, in ſine, Odorans, Domina odo-
ris.
Sarai, Domina mea.
Sarephtha, Anguſtia buccellæ.
Saron, ſine Sarona, Planities.
Saran, Aduerſarius.
Saul, Poſtulat, Commodatus.
Saul, i. Reg. 9. 2. 2. Rebraicè Sual, Vulpes.

Sec-

Scenopegia, Festum tabernaculorum.
 Scibboleth, Spica.
 Sedecias, Iustus Domini.
 Segor, Parua.
 Schon, Eradicatio.
 Sela, Dissoluens, filius Iudæ.
 Sellum, Pacificus.
 Sellum, Manens.
 Sem, Nomen, Fama, Positus.
 Semei, Obediens.
 Semei, 1. Paral. 2. d. 28. Nomen meum.
 Sennacherib, Rubus destructionis.
 Seon, Sonitus.
 Sepharuaim, Libri, vel Scribæ.
 Sephora, Pulchra, aut tuba, Exod. 1. c. 15. per
 sin.
 Sephora, Exod. 2. d. 21. Avis, Passer, vxor
 Moyfis.
 Seth, Positus.
 Setim, Expansiones.
 Siba, Exercitus, Militia.
 Sibboleth, Onus.
 Sicera, Ebrietas.
 Sichem, Humerus.
 Sihor, Niger, Turbidus, Nilus.
 Siloe, Missus, Mittens.
 Simeon, Audiens, Exauditio.
 Simon, Obediens.
 Sion, Rubus, Exod. 14. 2. 1. per samech.
 Sin, per sade, Arma, Scutum.
 Sion, Aceruus, 2. Reg. 5. b. 7.
 Sion, Deur. 4. g. 48. Strepitus.
 Sifara, Hirundinem videns.
 Sodoma, Secretum eorum.
 Somer, Custos.
 Sophtim, Iudices.
 Sorec, Vineæ.
 Stephanus, Coronatus.
 Sulamitis, Pacifica, Perfecta.
 Sunamicis, Dormiens.
 Susanna, Lilium, Rosa.

T Arfus, Alata, Pennata.
 Thabor, Electio, Puritas.
 Thaddæus, Laudans.
 Thamar, Palma, Dactylus.
 Thare, Odorans, Spirans.
 Tharsis, Contemplatio gaudij.
 Thau, Signum.
 Thecua, Spes, Funiculus.
 Teraphim, Simulachra.
 Thomas, Abyssus, Geminus.
 Thopheth, Tympanum, Seductio.
 Timæus, Cæcus, Cæcitas.
 Timothæus, Honor Dei.
 Titus, Honorabilis.
 Tobias, Bonus dominus.
 Tubalcain, Mundana possessio.
 Tyrij, Hebraicè Sorim, idest, tribulantes.

V Aicra, Et vocauit. Liber Leuitici.
 Vaiedabber, Et locutus est. Liber Nu-
 merorum.
 Vasthi, Potans, Bibens.
 Vellesemoth, Et hæc sunt nomina. Secun-
 dus liber Legis, qui Exo. Græcè voca-
 tur.
 Vr, Ignis.
 Vrias, Ignis Domini.

Z Abad, Dos, Dotatus.
 Zabdi, idem.
 Zabulon, Habitaculum.
 Zacchæus, Purus.
 Zacharias, Memoria Domini.
 Zambri, Cantans.
 Zara, Oriens.
 Zebedæus, Dos, Dotatus.
 Zebec, Victima.
 Zelotes, Æmulator.
 Zelpha, Distillatio oris.
 Zorobabal, Alienus à confusione.

F I N I S.

Xxx : IN.

INDEX BIBLICVS

QVI RES EAS DE QVIBVS

IN SACRIS BIBLIIS AGITVR,

Ad certa Capita, alphabeti ordine digesta, reuocatas, summa breuitate complectitur.

In hoc Bibliorum Indice, Candido Lector, primus numerus, libri caput denotat; proximi deinde sequentes usque ad hoc †, vel (si hoc si, num non adfit) ad proximum usque sequentis libri citationem sunt versum in eodem capite signatorum nota. Exempli gratia in voce A A R O N, Exod. 4. 14. 16. 30. † 5. 1. † 6. 13. † 7. 1. 2. legendum est: Exod cap 4. vers. 14 vers. 6 & vers. 30. Item cap. 5. vers. 1. cap 6. vers. 13. cap. 7. vers. 1. & 2. Cum autem asteriscus seu stella in hunc modum (Leu 8. *) numero apponitur, indicium est, rem de qua agitur, per plures versus in eo capite tractari: vel significat locum illum esse inter reliqua diligentius notandum. Porro si quod qua in versu hic notato contingat non adeo perspicue inueniri, tam aliquos ex propinquis versibus antecedentibus vel sequentibus tibi erunt perlustrandi. In librorum numeris ad faciliorem, & certiore distinctionem id obseruatum est, ut Eccl. Ecclesiasten, Escl. vero Ecclesiasticum notes.

ARON adiungitur fratri suo Moy-
si socius, Exod. 4. 14. 16. 30. † 5. 1. 6.
13. † 7. 1. 2. Mich. 6. 4. fuit pronepos
Leui, Exod. 6. 16. 18. 20. peculiari
ritu consecratur cum suis filijs ad
ministerium sacerdotij, Leu. 8. *

Num. 3. 10. Deut. 18. 5. Heb. 4. 4. sicut
Domus prescripserat, Exod. 29. †
40. 12. Aaronis & filiorum sacerdotalis ornatu. Exod.
28. *. Aaronis sacerdotis auctoritatem, qui noluerunt
agnoscere, inusitato genere mortis intereunt Num.
16. 3. 11. 30. 71. Aaron insigni miraculo ostenditur
præ ceteris, à Deo in Sacerdotem summum electus,
Num. 17. 5. 8. post oblationem factam benedicit ex-
tensa manu populo, Leuit. 9. 22. iure perpetuo acci-
pit pro officio Sacerdotali oblationes, & primitias
à populo, Num. 18. 8. 9. 11. 13. *. & à Leuitis decimas
decimarum. Num. 18. 26. 28. moritur, Num. 20. 29. †
33. 38. Deut. 34. 6. † 32. 50. succedit ei in summo Sa-
cerdotio Eleazar, Num. 10. 16. Deut. 10. 6. Aaronis
laus, Eccl. 45. 7. 8. 9. *

Abarim mons vnde moriturus iam Moyses terram
Chanaan prospexit, Num. 21. 11. † 27. 12. † 33. 44. *

Abba pater. Mar. 14. 36. Rom. 8. 15. Galat. 4. 6.

Abdemelech propugnator, & patronus Ieremie,
Ierem. 38. 7. liberatur à gladio Chaldeorum, Ierem.
39. 16. 17.

Abdenago mittitur in fornacem ardentem, Dan.
3. 21. appellatur Azaria, Dan. 1. 6.

Abdias abscondit prophetas Domini, 3. Reg. 18.
3. 13.

Abdon Iudex in Israel, Iud. 11. 13.

Abel occiditur à fratre Cain, Genes. 4. 8. 1. Ioan. 3.
12. de eodem lege Matt. 23. 35. Luc. 11. 51. Hebr. 11. 4.
12. 24.

Abiam filius Roboam rex Iuda, 3. Reg. 14. 31. † 15.
1. 2. Par. 13. 15. reliquit Asa regni successorem, 3. Reg.
15. 8. Matth. 1. 7.

Abiathar sacerdos effugit manus Saulis, 1. Reg. 22.
20. confugit ad David in Ceilam, 23. 6. cum Adonia
se coniungit, 3. Reg. 1. 7. amouetur sacerdotio, 2. 27.
iuxta illud, 1. Reg. 2. 10. 32.

Abidan dux Benjamin, Num. 1. 11.

Abigail vxor impij Nabal, 1. Reg. 25. 3. nubit. Da-
uidi regi, post mortem Nabal. 25. 39.

Abihu & Nadab filij Aaron igne absumuntur, Le-
uit. 10. 2. Num. 26. 61.

Abimelech rex Geraris aufert Abraham Saram, Ge-
nes. 20. 2. inquit pactum cum Abraham, Genes. 21. 23.
32. inquit pactum cum Isaac Gen. 26. 31.

Abimelech filius Gedeonis, Iud. 8. 32. occidit 70.
suos fratres, & ictu lapidis molaris interficitur, Iud.
9. 5. 53. *. 2. Reg. 11. 21.

Abiron effert se contra Moysen, vnde & terra de-
hiscens, eum absorbet, Num. 16. *. 26. 10. Deut. 31. 6.
Psalm. 105. 17. Eccl. 45. 23.

Abisag Sunamitis, ducitur ad regem David, 3.

Reg. 1. 3. petitur ab Adonia in vxorem, 2. 17.

Abisai filius Saruim, sororis Davidis, 1. Reg. 2. 18.
† 15. 9. † 19. 21. † 20. 6. † 14. 18.

Abiad filius Zorobabel, Matth. 1. 13. appellatur
Auania, 1. Par. 3. 19.

Abnegatio sui ipsius, Genes. 12. 4. † 21. 1. 9. Deut.
33. 9. 3. Reg. 19. 19. 2. Mach. 6. 19. 23. Mar. 4. 19. † 5. 29. †
16. 39. † 16. 24. † 19. 31. Marc. 10. 21. Luc. 9. 23. † 14. 26.
† 17. 33. Ioan. 12. 25.

Abnegatio omnium rerum, Gen. 12. 1. Deut. 33.
8. Ruth 2. 11. 2. Par. 25. 9. Matth. 4. 19. † 19. 21. 27. Marc.
1. 17. † 10. 28. Luc. 5. 11. † 14. 26. † 18. 28. 1. Cor. 2. 29. Ioan.
12. 25. Phil. 3. 7.

Abner præfectus militum Saulis, creat Isboseth
regem Israel, 2. Reg. 2. 8. paciscitur cum David, 3.
12. occiditur à Ioab, 2. Reg. 3. 27.

Abra ancilla Iudith, Iudith 8. 32. † 10. 2. libertate
donatur, Iudith 16. 18.

Abram filius Thare habet Sarai vxorem, Gen. 11.
29. egreditur ex patria in terram Chanaan præci-
piente Domino, 12. 4. proficiscitur in Ægyptum, 12.
10. redit inde Chanaan, 13. 1. Liberat Loth fratrem
suum ex manibus hostium, 14. 14. accipit promissio-
nem seminis, 15. 4. † 17. 16. † 18. 10. concumbit cum
Agar, 16. 4. accipit promissionem seminis, & signum
fœderis, appellaturque Abraham. 17. 5. orat pro So-
domitis, 18. 23. 28. 32. Isaac ei nascitur, 21. 2. paratus
est offerre Isaac, 22. 9. mittit seruum, qui quærat vxor-
em filio suo Isaac, 24. 4. moritur, 25. 8. commendatur,
Eccl. 44. 10. appellatur pater multarum gentium, &
omnium credentium, Gen. 17. 5. Isai 51. 2. Matth. 3.
9. Luc. 19. 9. Ioan. 8. 39. Rom. 4. 11. 17. 18. † 9. 7. Galat. 3. 8.
de ipso & eius semine vide Iosue 24. 3. Isai. 41. 8. †
41. 2. Ezech. 33. 24. 2. Esd. 9. 7. Matth. 8. 1. Act. 7. 2. 16.
Heb. 11. 17.

Abraha filij, qui dicantur, Ioan. 8. 33. Rom. 9. 7.
Gal. 3. 7.

Abisalom filius David, 1. Reg. 3. 3. occidit suum
fratrem, & fugit ad Tholomai regem Gessur. 13. 37.
reuocatur, 14. 21. 23. conatur patris occupare regnum,
15. 6. concumbit cum patris concubinis, 16. 22. iuxta
prophetiam, 12. 12. tribus hastis transfigitur à Ioab.
18. 14.

Abstinentia à quibusdam cibis, Genes. 1. 29. 30. † 2.
17. † 3. 11. † 9. 4. Exod. 12. 9. *. † 13. 6. † 21. 28. † 22. 31. †
29. 34. Leuit. 6. 24. † 7. 18. *. † 11. 4. *. † 17. 27. *. 19. 7. † 22.
8. *. † 23. 14. Num. 6. 4. † 18. 10. *. † 12. 16. † 14. 3. Tob.
1. 12. Iudith 12. 2. Daniel. 1. 8. 2. Mach. 7. 1. Matth. 12. 4.
Marc. 2. 23. Luc. 6. 1. Act. 15. 29.

Abstinentia à vino, Leuit. 10. 8. † 11. 34. Num.
6. 3. Iudic. 13. 4. 14. Ierem. 35. 6. Ezech. 44. 31. Luc.
1. 15.

Abstinentum à cibo, & potu etiam licito propter
scandalum alterius, 2. Mach. 6. 24. Rom. 14. 20. 21. 1.
Cor. 8. 13.

Abstinentie præceptum violare nolentes, Ier. 35.
6. *. 2. Mach. 6. 19. *. † 7. 2. *

Abusus vestium, Isai 3. 18. Ezech. 7. 20. Esai. 14. 16.
Matth.

INDEX BIBLICVS

Matth. 11. 2. Marc. 12. 38. Luc. 7. 25. † 16. 19. † 20. 45. 1. Tim. 2. 9. 1. Pet. 3. 3.

Acceptio personarum, vide Persona.

Acceptio munerum, Exod. 23. 8. Num. 35. 31. Dent. 12. 17. † 16. 19. † 27. 25. 2. Par. 19. 7. Job. 15. 34. † 16. 18. Prou. 14. 20. † 15. 27. † 27. 23. † 19. 6. † 12. 9. † 28. 21. Eccli. 4. 36. † 7. 6. † 20. 31. Isai. 1. 23. † 5. 23. † 33. 15. Iud. 16. 16.

Acedia, 2. Reg. 11. 8. Prou. 6. 6. † 10. 4. † 26. † 11. † 13. 4. † 18. 8. † 19. 15. 24. † 10. 4. † 12. 25. † 24. 3. † 10. 13. † 12. 19. Ezech. 16. 49. Eccli. 33. 26. Rom. 12. 11.

Achab impius rex Israel, 3. Reg. 16. 29. † 30. † 18. vincit Syrios, 10. 10. 2. init. foedus cum Benhadad rege Syriæ, 10. 34. exercet Tirannidem in Naboth, 3. Reg. 21. 1. trahitur telo, & sanguinem eius canes lambunt, 22. 38. secundum verba Eliæ, 21. filij eius pereunt, 4. Reg. 10. 7. 11. secundum illud, Reg. 3. 21. 4. Reg. 9. 7.

Achaia, Actor. 18. 12. 27. † 19. 21. Rom. 15. 28. 1. ad Corinth. 16. 15. 2. ad Corinth. 1. 9. † 4. † 11. 10. 1. ad Thess. 1. 7.

Achan lapidatur, Ios. 7. 25. 1. Par. 2. 7. in valle Achori, Ios. 7. 24. † 15. 7. Ista. 65. 10. Ofec. 2. 15.

Achaz filius Ioatham impius rex Iuda, 4. Reg. 16. 2. Par. 28. 1. Ista. 7. 9. appellatur Eli zer, Luc. 3. 29. Ezechias filius in regnum patri succedit, 2. Par. 28. 27. Matth. 1. 10.

Achias filius Achitob, sacerdos Domini, 1. Reg. 13. 1. 18. appellatur Achimelech, 21. 1.

Achimelech sacerdos David panes propositionis, 1. Reg. 11. 6. & gladium Goliath, 21. 9. transfigitur, 22. 18. appellatur Ahias, 14. 3. vocatur Abiathar, Marc. 2. 26.

Achior dux Ammonitarum, Iudith 5. 5. eraditur in manus filiorum Israel 6. 7. sic Iudæus, 14. 6.

Achis rex Geth donat David civitatem Sicleg, 1. Reg. 27. 6.

Achishoph Davidi à consiliis, adhaeret à Bathan, 1. Reg. 15. 12. datum pium consilium, 16. 21. suspenditur se, 17. 21.

Adam creatur, Gen. 1. 27. collocatur in paradiso, & ligni scientiæ vius ei interdicitur, 2. 15. per suasionem Eve præceptum violat, & paradiso pellitur, 3. 6. 23. Ofec. 6. 7. moritur, Gen. 5. 5. Rom. 5. 14. 1. Cor. 15. 22.

Adhortari ab bonum, Ezech. 13. 8. 45. 34. Ios. 22. 5. 1. Par. 30. 6. † 32. 7. 2. Esdr. 5. 6. 9. Act. 12. 23. † 14. 21. † 20. 17. 1. Thess. 5. 11. Tit. 2. 7. 3. 1. Hebr. 3. 12.

Adonias affectat regnum patris sui, 3. Reg. 1. 5. vocem petit Abisag, & occiditur, 2. 17. 25. 34.

Adonibezec capitur, Iudic. 1. 6.

Adoratio Angelis, & hominibus tributa, Genes. 18. 2. 19. † 23. 12. † 27. 29. † 33. 3. 4. 6. † 43. 26. Exod. 18. 7. Num. 22. 31. 1. Reg. 20. 41. † 25. 23. † 18. 12. 2. Reg. 9. 6. † 1. 3. 7. Reg. 1. 16. 23. Iudith 10. 20. Esth. 3. 2. Dan. 4. 46. Act. 10. 25.

Adramelech idololum, 4. Reg. 17. 31.

Adramelech vius subsidio fratris sui Sarsar, occidit patrem Sennacherib, 4. Reg. 19. 37. Isai. 37. 38.

Adventus Domini expectandus, Matth. 24. 42. † 25. 13. † 26. 40. Marc. 13. 33. Luc. 12. 40. † 21. 34. Rom. 13. 12. Eph. 6. 18. Coloss. 4. 1. 1. Thess. 5. 6. 1. Pet. 4. 7. † 5. 8. Apoc. 3. 3. † 16. 15.

Adulterium, luxuria, & fornicatio, Genes. 6. 2. † 19. 5. 31. 33. † 38. 15. Exod. 22. 16. Levit. 18. 6. † 19. 29. † 20. 10. 13. † 21. 9. Num. 25. 16. Dent. 22. 13. 22. 37. 23. 17. Iud. 19. 2. 25. 1. Reg. 2. 22. Tob. 4. 13. Prou. 16. 5. † 7. 10. † 12. 14. † 23. 27. † 29. 3. Eccli. 7. 27. Eccli. 23. 25. † 25. 4. Ezech. 22. 10. Act. 5. 10. Rom. 1. 26. 1. Cor. 5. 1. † 6. 9. 13. † 10. 8. Eph. 5. 5. Col. 3. 5. 1. Thess. 4. 3. 1. Tim. 2. 10. Hebr. 13. 4.

Adulterium carnale, & spirituale prohibetur, committitur, & puniuntur Gen. 2. 26. 7. Exod. 20. 15. Levit. 18. 8. 20. 10. Num. 5. 13. Dent. 5. 18. 22. 22. 26. 5. 7. 13. 26. Ofec. 2. 4. 4. 2. Sap. 3. 16. Iud. 19. 2. 2. Reg. 11. 4. † 12. 19. Job. 24. 15. † 31. 1. 9. Psalm. 71. 27. Prou. 5. 3. 8. 20. † 6. 24. 32. 17. 1. Ista. 57. 1. Jerem. 2. 36. 3. 1. † 5. 7. 13. 26. Ofec. 2. 4. 4. 2. Sap. ent. 3. 16. Matth. 5. 27. † 16. 3. † 19. 9. Ioan. 8. 3. 1. Cor. 6. 10. 1. Thess. 4. 3. Heb. 13. 4. Iacob. 4. 4.

Adaram, super tributa seu questor mercarius Dani. 1. 2. Reg. 10. 24. postea à tributis ipsi Roboam, 14. 14. pidatur, 3. Reg. 12. 18.

Aegyptiaca captivitas prædicitur Gen. 15. 13. incipit, Exod. 1. 8. 13. Actor. 7. 18.

De Aegypto exitus, & liberatio Israelis promittitur, Gen. 15. 16. † 48. 21. 50. 14. Exod. 3. 17. † 6. 6. adimpleretur, & exeunt viri 60000. Exod. 12. 37. 51. † 13. 7. † 14. 7. Numer. 33. 1. Dent. 16. 1. Ofec. 13. 4. Mich. 6. 4.

In Aegyptum redire improbe agnoscitur Israeliticus populus, Exod. 14. 11. † 16. 3. Num. 11. 5. † 14. 4. † 20. 3.

Contra Aegyptum prophetur, Isai. 19. 1. 11. 18. † 20. 3. Jerem. 43. 30. † 44. 30. † 46. 1. Ezech. 29. 13. 30. † 32. 1.

Aegyptiaca redemptio frequenter in memoria revocatur tanquam summum beneficium Exod. 20. 2. Levit. 23. 33. † 26. 13. Deuter. 4. 37. † 5. 6. † 7. 8. 14. † 16. 6. Iud. 2. 1. † 6. 8. 1. Regum 10. 18. 4. Reg. 17. 7. Mich. 6. 4.

Aegyptus affligitur plagis variis, Exod. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Aegyptus expugnatur à Rege Babylonis, 4. Reg. 24. 7. Jerem. 46. 2.

Aegypti prodeunt in pugnam contra Iudam, 2. Par. 12. 2.

Aegypti potitur Antiochus, 1. Mac. 2. 17. in Aegyptum fugit Christus Herodem, Matth. 2. 13.

Aegrotatio, & morbus poena peccati, Exod. 15. 26. Levit. 26. 16. Num. 12. 12. Deut. 7. 15. 28. 60. 2. Reg. 24. 5. 4. Reg. 5. 25. 2. Paral. 21. 18. Ioan. 5. 14.

Agroti visitandi sunt, & consolandi, Genes. 48. 1. 4. Reg. 8. 29. 13. 14. Job 2. 11. Psalm. 40. 4. Eccli. 7. 1. Eccli. 7. 38. Matth. 25. 37. 40. Ioan. 11. 3. † 12. 9. 2. Cor. 1. 4.

Quomodo se viri sancti in morbo, & decessu ab hac vita habuerint, Reg. 49. 7. 50. 14. Deut. 31. 6. Ios. 13. 7. 23. 7. 26. 1. Reg. 11. 7. 3. Reg. 2. 1. 7. 2. Par. 32. 24. Tob. 4. 1. Ista. 38. 1. 1. Mach. 2. 49. 61.

Aeneas sanatur, Actor. 9. 33.

Agabus imminens famem prædicit, Act. 11. 28. & Paulo manus iniiciendas, 21. 11.

Agag rex Amalechitarum capitur à rege Saule, 1. Reg. 15. 8. iubente Samuele occiditur, 15. 33. iuxta prophetiam, Num. 24. 20.

Agar ancilla Saræ parit Ismahelem, Genes. 16. 15. expellitur cum filio suo, 21. 14. Galat. 4. 30.

Agareni à sua terra per Rubenitas profugantur, 1. Paral. 5. 19.

Agabus propheta Iudæis, Agg. 1. 3. 1. Esdr. 5. 6. † 6. 14.

Agrippa audit Paulum, Actor. 16. 2.

Ahas propheta in Silo fecit pallium in 12. partes, 1. Reg. 12. 30. mala prædicit vxori Ieroboam, 14. 6. 10. scripsit prophetias, 2. Par. 9. 29.

Ahas dux Nephthalim, Num. 1. 15.

Alcimus periturnus Iudæus adeptus est sacerdotium, 1. Mac. 7. 5. 9. 2. Mac. 14. 3. 13. periit subita morte, 1. Mac. 9. 55. 56.

Alexander rex Græcorum, occiso Dario, regnum suum filijs diuisit, 1. Mac. 1. 7. vide Dan. 7. 6. 8. 8. † 11. 4.

Alpha & omega, principium & finis, primus & novissimus est Dominus, Isai. 41. 4. † 44. 6. † 48. 12. Apoc. 1. 8. † 2. 8. † 21. 6. † 22. 13.

Alpheus, pater Jacobi Apostoli, Matth. 10. 3. Marc. 3. 18. Luc. 6. 15. Actor. 1. 13.

Altare holocausti, Exod. 27. 1. † 38. 1. Num. 7. 0. 2. Reg. 24. 25. 3. Reg. 18. 32. 4. Reg. 16. 15. 2. Paral. 1. 5. 4. 1. 7. 15. 8. 1. Esdr. 3. 2. Ezech. 4. 1. 1. Mach. 4. 47. 53.

Altare incensi, Exod. 30. 1. 10. † 37. 25. † 40. 10.

Amalech filius Esau nascitur, Gen. 36. 12. Iudic. 6. 3. cæditur, 7. 1. Reg. 14. 48. funditus deletur, 1. Reg. 15. 2. 8. iuxta verba Ezech. 17. 14. Num. 24. 20. Dent. 25. 19.

Amas postquam ad honores fuit euectus, sic Iechalis hostis Iudæorum, Ezech. 3. 0. suspenditur, 7. 10. eodem supplicio afficiuntur, & decem filij eius, 9. 17.

Amasa filius Abigail sororis Davidis, 2. Paral. 21. 17.

INDEX BIBLICVS.

ral. 2. 17. fit dux militum apud Absalonem, 1. Reg. 17. 25.
Post militem Davidis proficitur, 19. 13. tandem a Ioab per fraudem occiditur, 20. 10. causa eius ponitur, Regum 19.
Amasias filius Ioas recenset populum, 2. Paral. 25. 5. vlciscitur eadem patris sui, 4. Reg. 12. 21. 14. bello de vincit Edomcos, 14. 7. capitur, & occiditur, 14. 13. relinquit successorem filium Azariam regem, 15. 1. appellatur Leui, Luc. 3. 29.
Amisi veri, & ficti, Deuter. 13. 6. 33. 9. 2. Reg. 3. 27. 13. 14. 15. 19. 20. 8. Psalm. 40. 10. 54. 14. Prouerb. 14. 20. 18. 24. 27. 10. 19. Eccli. 6. 7. 7. 20. 9. 12. 12. 14. 21. 25. 37. 10. Ierem. 9. 4. 12. 6. 41. 1. Daniel, 11. 16. Mich. 7. 5. Matth. 10. 35. Luc. 12. 53. Ioann. 13. 18. 1. Thess. 2. 14.
Amiadab filius Aram. Matth. 1. 4. hunc Naasson filius eius in regno secutus est. Num. 1. 7. 7. 12. 10. 14.
Ammon filius Loth, & filius eius, Gen. 19. 38. Ammonum prohibetur ab ingressu templi, Deut. 23. 3. 2. Esdr. 10. 1. ceduntur ab Israel. Iud. 11. 32. 1. Reg. 11. 11. 2. Reg. 8. 12. 10. 12. 26. aduersus Ammon prophatur, Psalm. 82. 8. Ierem. 49. 1. Ezech. 21. 20. 25. 2. Amos 1. 13. Sophon. 2. 8.
Ammon filius David oppressit sororem suam Thamar, 2. Reg. 13. 14. vnde & ab Absalone fratre suo confoditur, 13. 28.
Amon filius Manasse rex Iuda occiditur, 4. Reg. 21. 19. 23. ei in regno succedit filius Iosias, 4. Reg. 22. 1.
Amori filius Chanaan, Gen. 10. 16. Amorrhæi non patiuntur Israel per suos terminos proficisci, Numer. 21. 23. Iud. 11. 19.
Aur impius rex Israel, 3. Reg. 16. 16. 17. 12. 23. contra Amri, Mich. 6. 16.
Ananias idolum Sepharnaim, 4. Reg. 17. 31.
Ananias prophetat contra Ieremiam, Ierem. 28. 1.
Ananias cum vxore Saphira subito moritur, Act. 5. 5. 10.
Anathoth ciuitas Benjamin, Ierem. 22. 7. vbi & Ieremias est natus, Ierem. 1. 1. 29. 27. & sacerdos Abiathar, 3. Reg. 2. 26.
Anathothim nolunt Ieremiam audire, Ierem. 11. 21.
Andreas a Christo vocatur, Matth. 4. 18. Marc. 1. 16. Ioann. 1. 40.
Andronicus vicarius Antiochi occiditur, 2. Mach. 6. 38.
Angeli, horumque ministerium, & natura, Genes. 16. 7. 18. 19. 21. 17. 22. 11. 24. 7. 28. 12. 31. 18. 65. 32. 24. 48. 16. Exod. 3. 2. 13. 21. 14. 19. 23. 20. 32. 33. 1. Num. 20. 16. 22. 22. Ios. 5. 13. Iud. 2. 1. 5. 23. 6. 10. 14. 20. 13. 3. 6. 9. 1. Reg. 19. 9. 2. Reg. 14. 17. 19. 27. 24. 16. 3. Reg. 13. 18. 19. 5. 4. Reg. 13. 15. 19. 35. 1. Paral. 21. 15. 2. Paral. 32. 21. Psalm. 33. 8. 90. 11. 102. 20. 1. 103. 4. 148. 2. Isai. 6. 6. 37. Dan. 3. 4. 9. 6. 22. 7. 16. 9. 21. 10. 5. 10. 16. 12. 1. Zach. 2. 3. 1. 6. 4. 1. 5. 3. 10. 6. 4. Mal. 2. 7. 3. 1. Iud. 13. 20. Tob. 5. 27. 6. 9. 12. Tob. 7. 5. 8. 3. 10. 11. 12. 2. Baruch 6. 6. 2. Mach. 12. 8. Marc. 1. 20. 2. 13. 19. 4. 11. 11. 10. 13. 39. 49. 16. 27. 13. 10. 22. 50. 24. 31. 26. 53. 28. 2. Marc. 13. 32. Luc. 1. 13. 19. 28. 2. 9. 15. 12. 8. 16. 12. 22. 43. Ioann. 1. 51. 5. 4. 10. 12. Act. 1. 10. 5. 19. 4. 15. 7. 30. 8. 26. 10. 3. 11. 13. 13. 7. 11. 23. 21. 9. 17. 23. Rom. 8. 38. Galat. 1. 8. 3. 19. 4. 14. Col. 2. 18. 2. Thess. 1. 7. 1. Tim. 3. 16. 5. 21. Hebr. 1. 7. 2. 12. 21. 13. 2. 1. Petr. 1. 12. 3. 22. 2. Petr. 2. 11. Iud. 9. Apoc. 9.
Angelorum ruina, Iob 4. 18. 15. 15. Isai. 14. 9. Ezech. 28. 2. 14. 17. Ioan. 8. 44. 2. Petr. 2. 4. Iud. 6.
Angelorum nomine appellantur doctores, & predicatorum, Isai. 33. 7. Malach. 2. 7. 3. 1. Matth. 23. 10. Marc. 1. 2. Luc. 7. 27. Galat. 4. 14. Apocal. 2. 3.
Anima quorundam piorum statim post mortem functum Christo, 2. Cor. 5. 8. Phil. 1. 24. Apocal. 14. 13. contra eos, qui putant illas vsque in diem iudicii quiescere.
Anna parit prophetam Samuel, 1. Reg. 1. 10.
Anna prophetissa laudat Dominum Deum, Luc. 2. 36.

Anna socer Caiphan, Luc. 2. 3. Ioann. 18. 13. Act. 4. 6.
Antichristus & eius regnum, Isai. 11. 4. Ezech. 38. 30. Dan. 7. 7. 19. 24. 8. 9. 23. 9. 27. 12. 1. Zachar. 11. 15. Matth. 24. 24. Marc. 13. 6. Ioann. 5. 43. Act. 20. 2. Thess. 2. 3. 1. Timoth. 4. 1. 2. Timoth. 3. 2. 1. Petr. 2. 1. Ioann. 2. 18. 22. 4. 3. 2. Ioann. 1. 7. Iud. 10. Apocal. 11. 7. 12. 8. 13. 14. 9. 17. 19. 20. 20. 2. 8.
Antiochia suscipit Apostolorum de Christo predicationem, Act. 11. 19. 26. 13. 1.
Antiochus illustris proficiscitur in Ægyptum, 1. Mach. 1. 18. destruit templum, & subuertit ciuitatem Ierusalem, 1. Mach. 1. 23. 33. 2. Mach. 5. 16. erigit idolum super altare Domini, 1. Mach. 1. 57. moritur, 6. 16. 2. Mach. 9.
Antiochus Eupator, filius predicti Antiochi fit rex, 1. Mach. 6. 17. cum exercitu cecidit in Iudam, 6. 38. non seruat Israel fidem, 6. 62. cecidit, 7. 4.
Antiqua via inquirenda, & obseruanda, & a nouis declinanda, Ierem. 6. 16. Prou. 22. 28. Eccli. 8. 11. 13. 9. 1. Rom. 16. 17. Gal. 1. 6. 7. 8. 1. Tim. 6. 20. 2. Timoth. 4. 3. 2. Petr. 3. 17. 1. Ioann. 2. 24. 2. Ioann. vers. 7. Iud. vers. 18. 19. 20.
Apollo vir facundus, & Scripturarum peritus, Act. 18. 24. 1. Cor. 1. 12. 3. 4. 16. 12.
Apollonius dux in Syria, 1. Machab. 3. 12. 10. 69.
Apostolus magnus est Christus, Hebr. 3. 1.
Apostoli eliguntur ex discipulis, Luc. 6. 13. mittuntur ad annuntiandum regnum Dei in Iudam, Matth. 10. Luc. 9. 24. 46. reuertuntur, 9. 10. mittuntur in vniuersum mundum ad euangelizandum, Matth. 28. 19. Marc. 16. 15. Luc. 24. 46. Ioann. 15. 16. 27. 20. 21. Act. 1. 8. 10. 42.
Apostoli vsque in Iherusalem, seu libeis, 2. Timoth. 4. 13. hortantur ad studium legendi, 1. Tim. 4. 13. 15. *Opus* opus, qui noctes & dies alijs occupantur, iubentur non immiscere se ecclesiasticis rebus, Eccli. 38. 26. 37. 21.
Apostoli, & Prophete habuerunt spiritum Dei, Exod. 4. 12. 2. Reg. 23. 2. Dan. 9. 10. Zach. 7. 9. Matth. 10. 10. Marc. 13. 11. Ioann. 14. 17. Act. 1. 5. 2. 4. 14. 31. 9. 17. 19. 6. 1. Cor. 2. 12. 12. 3. 2. Cor. 13. 3. 1. Thess. 4. 8. 2. Tim. 3. 16. 1. Petr. 3. 11. 2. Petr. 1. 11.
Apparitiones Dei, Angelorum, & hominum, Gen. 32. 24. Exod. 3. Numer. 12. 11. Ios. 5. 13. 1. Reg. 28. 11. Matth. 17. 3. 28. 2. 9. Marc. 9. 3. 16. 9. 9. 12. 14. Luc. 9. 30. 14. 4. 15. 36. Ioann. 10. 12. 14. 19. 26. 21. 1. Act. 1. 10. 16. 9. 17. 9.
Aqua nihil nocimenti vel impedimenti adfert electis Dei, Exod. 14. 22. Psalm. 65. 6. Isai. 43. 2. Ioan. 2. 5.
Aqua nominatur persecutio, Ps. 61. 11. 143. 7. Prou. 17. 14. Matth. 23. 15. Luc. 6. 48. Apoc. 11. 17.
Aque assimilantur cognitio Dei, & dona Spiritus sancti, Isai. 55. 1. 2. 3. 35. 6. 43. 20. 44. 3. Ezech. 47. 1. Zach. 14. 8. Ioan. 4. 10. 7. 38.
Aqua benedicta, vide Benedictio.
Arad rex Chananiarum pugnat contra Israel, Num. 21. 1.
Aram, qui & Ram nominatur, filius Esron, genuit Aminadab, Ruth. 4. 19. 1. Paral. 10. 10. Matth. 1. 4. Luc. 3. 33.
Aram frater Abraham, & pater Loth, Genes. 11. 27.
Ara Noe, Gen. 6. 14. 7. 1. 8. 1. Sap. 10. 4. 14. 6. Matth. 24. 18. Luc. 17. 27. Hebr. 11. 7. 1. Petr. 3. 20.
Arca foderis Domini paratur, Exod. 25. 10. 21. assumitur in castra contra Philisthos, 1. Reg. 4. 5. capitur, 4. 11.
Arca quid continebat, Exod. 16. 34. Deut. 10. 2. 31. 16. 3. Reg. 8. 9. 2. Paral. 5. 10. Hebr. 9. 4.
Archelaus regnat loco patris sui Herodis, Matth. 2. 22.
Arioli & aruspices, Dan. 2. 27. 4. 6. 5. 7. 12. Act. 19. 13. vide Incantatores.
Aristarchus socius S. Paulo, & in itinere, & in vinculis, Act. 19. 29. 20. 4. 27. 2. Col. 4. 10.
Asphad rex Medorum, a Nabuchodonosor victus, Iudith. 1. 1. 5. 6.
Asfars rex Persarum, & Medorum superat Demetrium, 1. Mach. 14. 3.

INDEX BIBLICVS

Artaxerxes rex Persarum recipit litteras plenas querele aduersus Iudaeos, 1. Esdr. 4. 7. 17. respondet, iubet edificationem templi unpediri, 4. 21. permittit Israeli edificare templum, 1. Esdr. 7. 1.

Afa filius Abiam rex Iuda tollit idola, 3. Reg. 15. 8. 12. subsidium querit à Syris, & moritur, 15. 19. 24. Iosaphat filius eius rex post eum, 1. Paral. 3. 10.

Asaph cantor Davidis, 1. Par. 6. 39. 1. 6. 5. **Asarhaddon**, postquam pater eius Sennacherib confusus est, succedit in regnum, 4. Reg. 19. 37. Isai. 37. 37.

Aseneth parit ipsi Ioseph Ephraim, & Manasse, Gen. 41. 50. 1. 46. 20.

Asia subiecitur Romanorum imperio, 1. Machab. 8. 6.

Assuerus rex Persarum instruit splendidam cenam, Esth. 1. 3. accipit Esther uxorem, 2. 9. 17. relinquit Darium filium suum successorem, Dan. 9. 3.

Assur filius Sem filij Noe constituit regnum Assyriorum, Gen. 10. 22. 1. Paral. 1. 17.

Assur virga furoris Domini, Isa. 10. 5. contra Assyrios prophetatur. Num. 24. 24. Isai. 10. 5. 14. 21. 17. 3. 17. 30. 28. 31. 1. 8.

Rex Assur expugnat Israelitas, & transfert in Assyriam, 4. Reg. 17. 29. 1. 17. expugnat ciuitates Iuda, 4. Reg. 18. 1. 2. Paral. 32. 1. Ezech. 36. 1.

Assyriorum exercitus ab Angelo creditur, 4. Reg. 19. 37. 1. Paral. 32. 1. Isai. 37. 36. 1. celi. 48. 14. 1. Mach. 7. 41. 2. Mach. 8. 19. Tob. 1. 21. Iona 2. 5.

Astaret, Iud. 2. 13. 1. 10. 6. 1. Reg. 7. 3. 1. 12. 10.

Athalia filia Amos regis Israel, 4. Reg. 8. 26. perdit totam fere regiam stirpem, 11. 1. regnat sex annos in Iudaea, 2. Paral. 22. 12. interimitur, 4. Regum 11. 16. 20.

Athemonides mittitur ad Simonem, 1. Machab. 35. 28.

Auritis, Iob. 7. 10. 1. Reg. 2. 3. 1. 21. 1. Reg. 21. 24. Reg. 5. 10. 22. Psalm. 36. 16. 21. Prou. 1. 10. 1. 22. 27. 1. 15. 6. 16. 27. 1. 28. 16. 22. 1. 30. 15. Eccle. 2. 26. 1. 4. 8. 1. 9. 1. 6. 1. Isai. 5. 8. 1. 56. 1. 11. Ierem. 6. 13. 1. 8. 10. Ezech. 22. 13. Amos 8. 40. Mich. 6. 10. Abac. 2. 9. Eccli. 14. 3. 1. 31. 1. 1. 41. 4. 2. Mach. 4. 50. 1. 10. 20. Matth. 6. 19. 1. 16. 14. 46. 1. 27. 3. Marc. 8. 36. Luc. 12. 15. Ioann. 12. 4. Actor. 5. 1. 1. 8. 19. 1. 14. 26. 1. Corinth. 6. 10. Ephes. 5. 3. Philip. 4. 11. Colos. 3. 5. 1. Timoth. 6. 9. ad Tuum 1. 7. 11. Hebr. 13. 5.

Audiendum verbum Dei, vide Verbum Dei.

Axa filia Caleb traditur Othonieli in uxorem, Iosue 15. 17. Iud. 1. 13.

Azarias filius Amasie rex Iuda fit leprosus, 4. Reg. 15. 5. 2. Paral. 26. 19. reliquit filium Ioatham regem, 4. Reg. 15. 32. 1. Paral. 3. 12. appellatur Ozias, 2. Paral. 26. 19. Matthei. 9. Matthei. Luc. 3. 29.

Azarias propheta mittitur ad regem Afa, 2. Paral. 25. 2.

B

Baal idolum Samaritanorum, 3. Reg. 16. 31. altare Baal destruitur, Iud. 6. 25. 30. Sacerdotes Baal occiduntur, 3. Reg. 18. 40. 4. Reg. 10. 25. 1. 23. 5.

Baan & Rechab suspenduntur, 2. Reg. 4. 12.

Baasa impius rex Israel, pugnat contra Afa regem Iuda, 3. Reg. 15. 16. 1. cum omni progenie sua exirpatur, 16. 4. 11. secundum verbum Iehu, 16. 1. 2. 3.

Babylonica captiuitas 70. annorum pradicatur, Leuit. 26. 31. Deuter. 4. 26. 1. 28. 35. 49. 4. Reg. 20. 17. Isai. 5. 13. 19. Ierem. 13. 19. 24. 1. 16. 9. 1. 20. 4. 6. 1. 25. 1. Ezech. 7. 11. 1. 22. 5. Mich. 3. 12. 1. 4. 10. Abac. 1. 6. Bar. 6. 1.

Babylonica captiuitatis initium, 4. Reg. 4. 23. 1. 2. Paral. 36. 3. Esdr. 1. 40. 32.

Finis captiuitatis promittitur, & prophetatur, Leuit. 26. 41. Deuter. 4. 22. 1. 30. 2. 3. Reg. 8. 33. 2. Paral. 6. 14. 37. Isai. 14. 1. 40. 1. 48. 20. Ierem. 12. 15. 1. 16. 15. 1. 24. 5. 1. 25. 12. 1. 29. 10. 1. 30. 1. 31. 9. 1. 32. 37. 1. 16. 27. Ezech. 11. 17. Dan. 9. 2. 25. Bar. 6. 2. Liberatio fit, 1. Esdr. 1. 2. 3. Esdr. 2. 1.

Babylonica captiuitatis causa, 4. Reg. 19. 7. 13. 18. contra Babylonem, Pl. 136. 8. Isai. 13. 1. 14. 2. 4. 1. 21. 2. 9. 47. 1. Ierem. 23. 12. 1. 50. 32. 1. Bar. 4. 27. Apoc. 14. 8. 1. 16. 19. 1. 17. 18.

Bacchides dux Demetrii, 1. Mach. 7. 8. occidit Iu-

dam ex praecepto Demetrii, 9. 18.

Balaam conductur ad maledicendum Israel, Numer. 22. 1. 1. 23. 1. docetur à Domino quid illi loquendum sit, 23. 5. 26. Balaam doctrina, 2. Petr. 2. 15. Apoc. 2. 14.

Balar rex Moabitaram mittit nuntios ad Balaam, Num. 22. 5. Iosue 24. 19. vide Iud. 11. 25. Mich. 6. 5. Apoc. 2. 14.

Baltassar videt manum scribentem, Dan. 5. 5. occiditur, & regnum eius delabitur ad manus Darii, 5. 30. 1. 6. 1.

Banaias dux Cetheri, & Phelerhi, 2. Reg. 10. 23. Dauidi à consilijs, 23. 23. 1. Paral. 11. 25. postea praefectus militum Salomonis, 3. Reg. 2. 35.

Baptismus à Christo praeceptus, Matt. 28. 19. Marc. 16. 16. Ioann. 3. 5.

Baptismus docuerunt Apostoli, & administrarunt, Actor. 2. 38. 41. 1. 8. 12. 36. 1. 9. 18. 1. 10. 47. 1. 16. 15. 1. 1. 19. 4. 1. 22. 16. Rom. 6. 3. 1. Cor. 1. 14. Gal. 3. 17. Ephes. 4. 5. Hebr. 6. 2.

Baptismus saluat, 1. Petr. 3. 21. baptismus est lauacrum regenerationis, Tit. 3. 5.

Baptismus tollit omnia peccata, Gen. 17. 14. Isai. 44. 3. Ezech. 36. 25. Zach. 13. 1. Matth. 18. 14. 1. 28. 19. Marc. 1. 4. 1. 16. 16. Ioann. 1. 33. 1. 3. 5. Actor. 2. 38. 1. 8. 12. 38. 1. 16. 33. 1. 18. 8. Roman. 6. 3. 4. 5. 6. 1. Corinth. 6. 11. Ephes. 5. 26. Colossens. 2. 11. 1. Tit. 3. 5. 1. Hebr. 10. 22. 1. Petr. 3. 21.

Baptismus non est iterandus, Ephes. 4. 5. Hebr. 6. 1. 1. 10. 26. Idem declarat ipsius figura, Gen. 17. 14. 1. Cor. 10. 2.

Baptismus Ioannis, Matt. 3. 6. 1. 21. 25. Marc. 1. 4. 1. 11. 30. Luc. 3. 16. 1. 7. 29. 1. 10. 4. 10. 1. 25. 33. 1. 23. Actor. 1. 5. 1. 11. 16. 1. 11. 24. 1. 19. 3.

Baptismus poenitentiae pradicatur, Marc. 1. 4. Luc. 3. 3. Actor. 2. 38. 1. 13. 24. 1. 19. 3. Rom. 6. 3. Col. 2. 12.

Baptismi nomine significatur passio, Matth. 20. 21. Marc. 10. 38. Luc. 12. 50.

Baptismus in Spiritu sancto, & igne, Matth. 3. 11. Marc. 1. 8. Luc. 3. 16. 10. 1. 33. Act. 1. 5. 1. 24. 1. 11. 15.

Baptizandi sunt paruuli, Gen. 17. 14. Exod. 4. 24. 25. 26. Matth. 11. 28. 1. 18. 14. 1. 19. 13. Marc. 10. 14. Luc. 18. 15. 10. 7. 5. Act. 1. 39. 41. 1. 16. 15. 33. 1. 18. 8. 1. Cor. 1. 16. 1. 10. 2. 1. 15. 22. 1. Tim. 2. 4.

Baptizari in Scripturis aliquando exprimitur per verbum illuminari, Hebr. 6. 4. aliquando per Renouari, Hebr. 6. 6.

Baptizatus Christus, Matt. 3. 15. Marc. 1. 9. Luc. 3. 21. in baptizatu delabitur Spiritus sanctus, Matt. 3. 16. Marc. 1. 8. Luc. 3. 21. Ioann. 1. 33.

Baptizat Christus per discipulos, Ioann. 3. 22. 1. 4. 2.

Baptizata integra domus, 1. Cor. 2. 14. Act. 16. 15. 33. 1. 18. 8. 1. 16. 33.

Baptizati accipiunt Spiritum sanctum, Act. 2. 38. 1. 19. 3. Induunt Christum, Gal. 3. 27. in morte ipsius baptizantur, Rom. 6. 3. in vnum corpus baptizantur, 1. Cor. 12. 13. 27.

Baptizatus Simon Magus, Actor. 8. 13.

Baptizatus Eunuchus, Actor. 8. 38.

Baptizatus Cornelius gentiliis, Actor. 10. 47.

Baptizatus à Deo per Paulum visu oculorum priuatur, Actor. 13. 11.

Barnabas ponit pretium agri ante pedes Apostolorum, Actor. 4. 37. ducit Paulum ad Apostolos, 9. 27. mittitur Antiochiam, 11. 22. redit in Ierusalem, 11. 30. iterum recipit se Antiochiam cum Paulo, 12. 25.

Barrabas latro dimittitur, Matt. 27. 26. Marc. 15. 15. Luc. 23. 25. Ioann. 18. 40. Actor. 1. 14.

Bartimeus visu donatur, Marc. 10. 46. 52.

Baruch filius Neris, Ierem. 32. 12. dicente Ieremia scribit librum, qui comburitur, 36. 1. conscribit alium, qui populo praelegitur, 45. 1. Baruch. 1. 3.

Barzollai prouidet regi David de cibis, 2. Reg. 17. 27. deducit eum vique ad Iordanem, 19. 31. David praecepit, vt filijs Barzollai beneficeret, 3. Reg. 2. 7.

Barzollai quoniam suae genealogiae scripturam demonstrare non poterat, reijcitur à Sacerdotio, 2. Esdr. 2. 62. 2. Esdr. 7. 64.

Basemath filia Salomonis, & Achimeas, 3. Regum 4. 15.

INDEX BIBLICVS.

Bathuel filius Nachor pater Rebecca, Genes. 22. 23.

Beatitudo, seu beatorum gaudium, & vita æterna, Sapient 3. 7 † 5. 1. 16. Isa. 2. 9 † 30. 19 † 49. 10 † 60. 6. 2. 1. Jer. 31. 3. 8. 13. Dan. 12. 13. Matt. 13. 43 † 17. 28 † 25. * Marc. 12. 25. Lucæ 9. 33 † 16. 22 † 22. 19. Ioan. 16. 20 † 17. 2. 24. Rom. 8. 30. 1. Cor. 2. 9 † 15. 41. 2. Cor. 12. 3. 2. Tim. 4. 8. 1. Petr. 1. 4. 8 † 5. 4. Hebr. 10. 35 † 12. 23. Iac. 1. 12. Apoc. 2. 3. 7. 9. 15 † 14. 1 † 21. 22.

Beatitudo quomodo compareretur, Isai. 25. 9. Match.
20. 23. † 25. 34. Marc. 10. 49. Ioan. 3. 15. 16. 36. † 5. 24.
† 20. 29. Actor. 2. 21. † 15. 18. † 16. 31. Roman. 8. 16.
† 10. 4. Ephes. 2. 13. † 2. 6. 1. Thessal. 5. 9. 1. Thessal.
2. 13. 2. Timoth. 1. 9. Tit. 2. 3. † 3. 5. 1. Petr. 1. 9. Hebr.
5. 12.

Bras & Draconis historia, Daniel 14°.

bellum est poena peccati, Levit. 26 24. Deut. 28-36.
49. *Iud. 2 23† 2. 18† 4 1† 6. 1† 30. 6† 13. 1. Iliad. 5-25*
Ier. 5 15.

In Belli necessitate quomodo se quis habere de-
beat. Exod. 17. 8. 12. 1 Reg. 17. 20. 2 Paral. 11. 2. 6. 14.
9. 12. 18. 20. 1. 32. 1. 6. I. dith. 8. 9. 1. Machab. 3. 16.
20. 1. 4. 7. 10. 17. 41. 45. 2. Machab. 8. 16. 19. Deus pugnat
pro suis, Exod. 14. 13. Deut. 1. 30. 1. 22. 1. Reg. 17. 46. 2.
Paral. 20. 15. Psalm. 17. 35. 1. 143. 1. Isaim. 30. 15. Quere
victoria.

Bellandum armis quoque spiritualibus, Rom. 13.
12 & Cor. 10-4. Ephes 6 11. Galat. 5. 17.

Bellum quibus de causis suscepit olim fideles,
 Genes 14. 14. Iud. 9. 27 † 20°. Iosue 10. 1. 7. 1. Reg
 30. 1. 8.

Benedixit quia homo homini benedicit, Genes. 14.
19.† 27.4°.† 28.4.† 48.9. Exod. 12. 32. 39. 43. Levit. 9.
22. Numer. 24.9°. Deuter. 10.8.† 33.1. Iosue 8.33.† 14.13.
† 15.19.† 21.6.1. Reg. 2.10.2. Regum 6.18.† 13.26.† 14.
22.† 19.29.3. Reg. 1.47.† 8.14.4. Reg. 10.14.1. Paral. 16.2.
1. Paral. 6.7. Judith 15.10. Psalm. 117.26.† 128.8. Prou.
17.14.1. Machab. 2.69. Lucæ 2.34.† 6.28. Rom. 12.14.
Hebr. 7.2.

Benedictioque creaturæ consecratur, & sanctificatur, Exod. 28. 2 + 29. 6. 27. Leu. 21. 10 + 22. 2 + 27. 28. 29. 30. Num. 5. 17 + 31. 6. Iosue 6. 24. Iudic. 17. 3. 1. Reg. 21. 5. 1. Par. 18. 11. 3. Esdr. 1. 41. 1. Timoth. 4. 5°. Hebr. 9. 1. 3. Hinc consecratio Sacerdotum, vestium, altarum, templorum, cereorum, aquæ lustralis, & cætera.

*Benhadad servat fidem, & pactum cum rege Asa
3. Regum 15. 20. obsidet Samariam, 20. 1. 4. Regum 6
24. aegrotat & moritur, 8. 7. 15.*

24. Subijcti sibi Iherusalem, 13. 3.

*Beniamin filius Iacob nascitur, Gen. 35. 16.
Beniamin obtinentur vxore Leiam, Iud. 19. 25. pu-
nientur, 20. 47.*

Bestia & bruta animantia non crudeliter tractanda, Genes 33. 13. Exod 23. 11. Num 22. 23. 28. Deut. 5. 14. 12. 10. Prou. 12. 10. Eccl. 7. 24.

Bethsabee filia Eliam vxor Vriam à David cognoscitur, & parit, 2. Reg. 11. 4. 27. puer egrotat, & moritur, 12. 15. 18. fit vxor Davidis, parit ei Salomonem 12. 24. 1. Paral. 3. 5. Matth. 2. 6.

Beihfida vrb natua Androm, & Philippi
Ioann. 1 44 † 12.21. deploratur, Matth. 21.21. Luc.
10. 13.

*Ethnici grauitur puniuntur, 1. Regum 5. 19.
Bona opera pietasque vera in Deum commendantur.*

107. Exod. 19. 5† 20*. † 23. 19 25. Deut. 5. 6. 11. 16 † 30
12. Iosue 22. 5. 7 Reg. 15. 22. Psalm. 2. 10 † 19 7 † 49
14. Prou. 3. 1 † 14. 31 † 2. 3. Psalm 1. 16 † 38. 6. Ierem. 2
7. Ezech. 18. 6. Osee 6. 11. Mich. 6. 8. Zach. 7. 9 † 8. 10
Ecc. 35. 12. Matth. 5. 24. 29. 39. Luc. 1. 75 † 3. 11. Ioan.
12. 26. Rom. 12. 13*. 14*. 17. Phil. 3. 3. Iacob. 1. 27. vid.
Opera.

Bonitas & benignitas Dei erga suos, Genes. 1.
26. 30. Exod. 6. 1†9. 26†11. 7†10. 6†34. 6. Num.
26. 8. Deuter. 4. 29†9. 10†7. 9†10. 18†23. 1†30. 3†32.
30. 2. Regum 7. 11†12. 31†24. 14. 3. Reg. 8. 23. 4. Re-
gum 20. 5. 2. Esdr. 9. 8. Sap. 11. 24. Eccl. 2. 12†18. 1. Ps.
31. 5†35. 7†16. 25†25. 5. †101. †135. †144. 8. Iff.
18. 30. 18. 54. 5. 7†55. 7. Jerem. 32. 35†18. 8. Ezech.
12. 27†31. 15. (See 2. 21. Joel 2. 31. Ionas 4. 2. Mat.
11. 28†12. 19. Luc. 1. 30†6. 36†15. 20. 27†21. 43. Ro.

man. 11. 4. 31. 2. Corinth. 1. 3. Ephes. 3. 4. 1. Timoth.
1. 13. 16.

C

Caritas tum corporis, tum animi, Genes. 19. 11.
Deut. 1. 8. 4. Reg. 6. 18. Psalm. 69. 24. † 145. 8. Isa-
ie 6. 10† 42. 7. 16. 18† 35. 5† 29. 18† 43. 8† 56. 10† 59. 10. Sap.
2. 21. Tob. 2. 11. 2. Machab. 10. 30. Match. 13. 14. Marc. 8.
18. Luc. 4. 19. Ioann. 9. 1. 4† 12. 40. Act. 9. 8. 18† 13. 11.
Rom. 1. 21† 11. 9. 2. Cor. 4. 4. Ephes. 4. 18. 1. Petr. 1. 9. 1.
Ioan. 2. 11. Apoc. 3. 17.

Caeli illuminantur, Tob. 11. 15. Mat. 9. 30 & 20. 34.
Marc. 8. 25 & 10. 46. Luc. 12. 35. Ioan. 9. 7.

Carismata Ecclesiastica, seu cultus externus, Genes. 7. 20. † 24. 18. † 35. 9. † 37. 30. † 22*. † 26. 5. † 28. 11. † 33. 20. † 43. 4-26. Exod. 12*. † 18. 20. † 19*. Levit. 8. 14. † 9*. 10. 19. † 12*. † 14*. † 23*. † 24*. Numer. 1. 50. † 4*. † 5*. † 6*. † 7*. † 8*. † 9*. † 15*. 1. Paral. 23*. 1. Esdr. 6*. Mat. ch. 2. 81.

Carimonis seu ritus certi in orando, 1. Reg. 8. 21.
54† 17. 21† 18. 42. 2. Paral. 9. 12. Marth. 2. 11† 26. 39.
Marc. 14. 35. Luc. 22. 41. 1. Cor. 11. 4. 1. Tim. 2. 8.

Cain primus filius Adam nascitur, Genes. 4. 1. occidit suum fratrem Abel, 4. 8. Sap. 10. 1. Ioan. 1. 12.

Caleb filius Hefron, 1 Paral 3. 18. explorator terrae Chanaan, Num 13. 8. 31. † 14. 6. 24. 30. 38. Postulat, & consequitur terram Hebron, Jos 14. 6. 9. 13. † 1. 12. Iud. 1. 20. Par. 6. 36.

*Calix ire, & furoris, Isa. 51. 17. Jerem. 25. 15. Ps. 59. 11.
74. 9. Apoc. 16. 19.*

Calix passionis, Matt. 20. 22 f. 26. 38. Marc. 10. 38. Luc. 12. 42. Io. 18. 11.

Camel, vide Chamos.

**Canaciotas Galilææ, ubi Christus aquam in vi-
num mutavit, Ioan. 2. 7.**

Capharnaum, civitas Galilee, in qua corpus Iesu
predicatur. **Math. 4. 13.** **Luc. 4. 31** curat ibidem ser-
monem. **Gen. 2. 12.** **Math. 8. 13.** appellatur civitas
nova. **9. 1** increpatur. **11. 13.**

(Capt. Keenleyside). Genes. 14 14. 1. Reg. 30-9 Tob. 1
15 Jerem. 38. 9. Matth. 15. 37. Act. 12 9 2. Tim. 1. 16
Hebr. 13 2.

Captivos non deserit Deus, Gen. 39. 21. Sap. 10. 13
Isai. 42. 7. Actor. 5. 18 † 12. 17 † 16. 23.

Carnem suam crucifigere quomodo quisque de
beat. Eccl. 19. 1. Roman. 6. 12 † 8. 12. 13. 14. Galat.
5. 16. Ephes. 4. 22 † 5. 3. Tit. 2. 12. Petr. 2. 1 † 4. 2. 6. Heb.
12. 1.

44. 15. Sep-6-20. Match. 19. 12 † 22-30-1. Cor-7-25-32-34
38°. Apoc. 14 4.

Castitas hæc consulitur, ut perfectio evangelica
Matth. 19. 12. 1. Cor. 7. 25.

Castitatis laus, 1 Reg 21. 5. Tob. 6. 16. Iudith 15. 1.
† 16. 26. Psal. 44. 15. Prov 22. 11. Sap. 3. 13. † 4. 1. 2. † 6.
20. Eccli. 6. 18. † 26. 20. Isai. 7. 14. † 56. 3. 4. 5. Zach. 9. 17.
Mach. 14. 38. Matth. 5. 8. 48. † 19. 12. † 22. 30. † 25. 1. Lu
ca 1. 27. † 20. 34. Act. 24. 25. Rom. 2. 7. 1. Cor. 7. 25.
Cor. 6. 5. † 11. 2. 1. Tim. 2. 1. † 3. 2. † 4. 12. † 5. 2. Tit. 1. 8. † 2.
Apoc. 14. 4.

15 † 13.6 Lucæ 17.23.

Caiphas summus Sacer dos consilium dar contra
Christum Io: 11. 49 † 18. 14. Prohibet Apostolis ne p
dicent, Acto: 4. 18.

Cephas, vide *Petrus*.
Cercorum & *lampadum* in templis vsus, 2. Para

4. 20. *Certi non sumus de accepta peccatorum remissione*

me, vel vita eterna consequenda, Eccl. 9. 1. 2. Ecc.
5. 5. Rom. 8. 17. 1. 2. 10. 1. Cor. 4. 3. 4. 5. 19. 27. 1. 10. 11. Ph.
1. 2. 12. 1. 3. 11. 13. 1. Tim. 1. 19. 2. Petr. 3. 17. Hebr. 3. 1.
1. 4. 1.

8 *Chamos*, sine *Camos*, idolum Moabitarum, Num.
23.29. huic Salomon edificat templum, 3 Reg. 11. 2
1 destruitur, 4. Reg. 23. 17.

CHANAAN filius Noe maledicetur, Genes. 9. 23 † 10. 1. 6. laus terra Chanaan. Deuter. 11. 10. Terra Chanaan promittitur Abrahamo, & eius semini, Genes. 12. 7 † 13. 15 † 15. 18 † 17. 8 † 26. 4 † 35. 12. Exod. 3. 8. 12. Levit. 10. 24. Deut. 9. 6 datur, Ios. 13. 6 quam ob causam Deus Chananeos expulerit. Lev. 18. 25. Deut. 1. 4 † 18. 12 † 20. 17. quam ob rem pauperum & non firmum

1120

INDEX BIBLICVS.

illas nationes profligauerit, Exod. 23. 29. Deuter. 7. 22. Iud. 2. 23. f. 1. descriptio & diuisio terræ Chanaan. Genes. 10. 19. Exod. 13. 31. Num. 26. 52. f. 33. 54. f. 34. 106. 13. f. 14. f. 15. f. 16. f. 17. f. 18. f. 19. Ezech. 47. 15. 21.

Chananeæ mulieris filia à demonio liberatur, Matth. 15. 28.

Charitas virtus fide præstantior, Prouerb. 10. 42. Matth. 22. 38. f. 5. vbi à nuptiis excluduntur non habentes eum charitatis, Marc. 12. 33. 1. Cor. 12. 31. f. 13. 1. 8. 13. Col. 3. 14. 1. Tim. 1. 5. 1. Petr. 4. 8. Ioann. 4. 16.

Charitas fraterna, Gen. 13. 8. Leu. 19. 18. Deut. 22. 1. Reg. 18. 1. Eccl. 25. 2. Psalm. 132. 1. Prou. 10. 12. Matth. 23. 19. 19. f. 22. 38. Ioan. 13. 14. 34. f. 15. 12. Rom. 12. 10. f. 13. 9. 1. Cor. 13. 1. Gal. 5. 14. Ephes. 4. 15. f. 5. 1. Philip. 2. 2. Coloss. 3. 13. 1. Theff. 4. 9. 1. Tim. 2. 5. Hebr. 13. 1. 1. Petr. 4. 8. 1. Ioann. 3. 23. f. 4. 7. Diligendi etiam inimici, Exod. 23. 4. 1. Reg. 24. 5. 7. 26. 5. f. 30. 11. 2. Reg. 19. 19. 4. Reg. 6. 21. Job. 31. 29. Prouerb. 25. 21. Matth. 5. 44. Luc. 6. 27. 35. f. 23. 33. Actor. 7. 60. Roman. 12. 20. vide Dictio.

Choreas ducere, Exod. 32. 6. 19. Iud. 11. 34. f. 21. 21. 2. Reg. 6. 14. Psalm. 149. 3. f. 150. 4.

Christus Iesus verus Deus, & homo promittitur, Gen. 3. 15. f. 13. 1. f. 17. 19. 21. f. 22. 17. f. 26. 4. f. 28. 14. f. 49. 10. Num. 24. 17. Deut. 18. 18. 1. Reg. 2. 10. 35. 1. Reg. 7. 13. Psalm. 2. 2. 109. 8. Isai. 7. 15. f. 8. 3. 9. 6. f. 11. 1. 10. f. 28. 16. f. 40. 9. f. 42. 1. f. 45. 1. f. 46. 13. f. 49. 1. 6. 10. f. 50. 5. f. 52. 10. f. 59. 20. f. 53. 7. f. 60. 1. f. 62. 11. Jerem. 23. 5. f. 29. 9. f. 33. 15. 1. zech. 17. 22. f. 34. 11. 15. 21. f. 37. 24. Daniel. 7. 13. f. 9. 23. Mich. 5. 1. Agg. 2. 8. Zach. 2. 10. f. 3. 8. f. 9. 9. Malach. 3. 1.

Christus secundum promissum Dei patris primum in tempore propter nos verus homo factus, & nobiscum conuersatus, Io. 1. 14. Deus in carne manifestatus est, 1. Timoth. 3. 16. 1. Ioann. 4. 2. Deus misericordiam suam in similitudinem carnis, Roman. 8. 3.

Christus esset verus Dei Filius, Matth. 3. 17. f. 14. 3. 31. 5. Marc. 1. 11. f. 5. 7. 19. 7. Luc. 3. 31. f. 3. 22. 19. 7. 15. 10. 1. 34. 49. f. 6. 69. f. 9. 30. f. 11. 27. 19. 7. Rom. 1. 4. 18. 3. Hebr. 1. 2. f. 5. 8. 16. 6. f. 7. 3. f. 10. 19. 2. Petr. 1. 17. 1. Io. 3. 8. f. 4. 9. f. 5. 20.

Christus conceptus de Spiritu sancto, Matth. 1. 20. Luc. 1. 35.

Christus natus ex Maria Virgine, Matth. 1. 25. Luc. 1. 32. f. 2. 6. 11. Galat. 4. 4. Isai. 7. 14. natus in Bethlehem, Matth. 2. 1. Luc. 2. 6. 11. Ioann. 7. 42. Mich. 5. 1.

Christus sine peccato, Isai. 53. 12. Io. 8. 46. 1. Cor. 5. 21. 1. Petr. 2. 22. 1. Io. 3. 5. Hebr. 4. 15. f. 7. 26. circumcidi cur, Luc. 2. 21. baptizatur in Iordane, Matth. 3. 16. Marc. 1. 7. Luc. 3. 21.

Christus manifestatur, & demonstratur certis testimonijs, Matt. 1. 16. 23. f. 3. 11. f. 8. 29. f. 12. 5. f. 16. 16. f. 17. 5. f. 22. 44. f. 26. 64. f. 27. 52. Marc. 9. 7. f. 15. 39. Luc. 1. 31. 41. f. 2. 10. 16. 9. 29. f. 22. 68. Io. 1. 14. 9. 32. 49. f. 2. 11. f. 3. 2. 11. 16. 35. f. 5. 39. f. 6. 69. f. 7. 40. f. 9. 35. f. 10. 7. 24. 36. f. 11. 27. 41. f. 12. 17. f. 14. 7. f. 15. 25. f. 17. 1. f. 20. 28. Rom. 1. 2. f. 8. 3. f. 9. 5. 2. Corinth. 5. 19. Galat. 4. 4. Phil. 2. 6. Coloss. 2. 9. 1. Timoth. 3. 15. Tit. 2. 11. Hebr. 1. 1. f. 1. 1. Ioann. 5. 2. c.

Christus esset agnus Dei, Isai. 53. 7. Ioann. 1. 29. Actor. 8. 31. 1. Cor. 5. 7. Apoc. 5. 6. 12. f. 7. 9. 17. f. 13. 8. f. 14. 1. 8. f. 17. 14.

Christus esset Dominus dominicum, & Rex regum, Ezech. 37. 24. Psalm. 6. 24. 7. Col. 2. 10. 1. Tim. 6. 15. Apoc. 1. 5. f. 17. 14. f. 19. 16. Christus est imago Dei, Sap. 7. 26. 2. Corinth. 4. 4. Hebr. 1. 3.

Christus esset lux gentium, & totius mundi, Isai. 2. 5. f. 9. 2. f. 42. 6. f. 49. 6. f. 60. 1. 19. Matt. 4. 16. Luc. 2. 32. Io. 1. 4. f. 3. 19. f. 8. 12. f. 9. 5. 1. 12. 54. 46. Actor. 13. 47. 1. Io. 1. 5. f. 2. 8. Apoc. 21. 23.

Christus verus pastor, Isai. 40. 11. Ezech. 34. 7. f. 37. 24. Mich. 5. 3. Zach. 13. 7. Matt. 26. 30. Marc. 14. 27. Io. 10. 11. Zach. 13. 7. Marc. 26. 30. Marc. 14. 27. Io. 10. 11. Hebr. 13. 20. 1. Petr. 2. 25. f. 40.

Christus docuit & prædicaui, Matth. 4. 17. f. 5. 6. 7. Marc. 1. 14. Luc. 4. 15. f. 6. 10. curauit infirmitatem, Matth. 4. 23. f. 8. 7. 9. 22. 28. Marc. 8. 23. Luc. 17. 12.

Christus est transfiguratus, Matth. 17. 2. Marc.

9. 2. Luc. 9. 29.

Christus per proditorem traditur, quere Iudas. Christus passus est, Pf. 21. 1. f. 53. Dan. 9. 26. Matth. 16. 21. f. 17. 12. 22. f. 20. 18. 22. f. 26. 37. 66. f. 27. Marc. 8. 31. f. 9. 31. Luc. 17. 25. f. 18. 31. f. 23. 1. Io. 18. 28. f. 19. 1. Actor. 3. 18. f. 8. 32. f. 17. 3. Rom. 8. 32. 1. Petr. 2. 21. f. 4. 1. Hebr. 2. 18. f. 13. 12.

Christus crucifixus, Matt. 27. 35. Marc. 15. 24. Luc. 23. 32. Io. 19. 18. Actor. 2. 23. f. 4. 10. 1. Cor. 2. 2. 2. Cor. 13. 4.

Christi passio prædicta, & præfigurata est, Gen. 22. 2. Numer. 21. 8. Psalm. 21. 1. f. 53. Dan. 9. 26. Matth. 20. 22. Ioan. 3. 14. 16. f. 8. 28. f. 12. 32.

Christus mortuus est, & sepultus propter peccata nostra, Matth. 27. 49. 58. Marc. 15. 37. 42. Luc. 23. 45. 49. Ioann. 19. 30. 40. Actor. 13. 29. Roman. 5. 6. f. 6. 10. f. 8. 34. f. 14. 9. 1. Corinth. 15. 3. 2. Corinth. 5. 15. 1. Theff. 5. 10. v. prædixerat futurum, Matth. 16. 21. f. 20. 22.

Christus tertio die resurrexit à mortuis, Psalm. 15. 10. Matth. 18. 6. Marc. 16. 6. Luc. 24. 5. Io. 20. 9. Actor. 2. 24. 31. f. 10. 40. f. 13. 30. f. 17. 31. Rom. 4. 15. f. 8. 34. f. 14. 9. 1. Cor. 15. 4. 2. Tim. 2. 8. idque prædictum, & præfiguratum est, Pf. 15. 10. Ioan. 2. 1. Ioan. 12. 40. f. 16. 21. f. 17. 22. f. 20. 22. Marc. 8. 31. f. 9. 31. f. 10. 34. Luc. 11. 30. f. 18. 33. Ioan. 2. 10.

Christus ascendit in cælum, Marc. 16. 19. Luc. 24. 51. Io. 3. 13. f. 6. 62. Actor. 1. 9. Ephes. 1. 20. f. 4. 8. 1. Petr. 3. 22. Hebr. 4. 14. Pf. 67. 19.

Christus est Deus, & Dei filius à principio, & ab æterno, Io. 1. 1. f. 8. 58. f. 17. 5. 24. Mich. 5. 2. Prou. 8. 22. Coloss. 1. 16. Hebr. 1. 1.

Christus mediator, reconciliator, & aduocatus, Ioann. 6. 44. 65. f. 10. 7. f. 14. 6. Act. 4. 13. Roman. 5. 25. f. 5. 2. f. 8. 34. Galat. 3. 20. Ephes. 2. 17. Col. 1. 19. 1. Timor. 2. 5. Hebr. 7. 25. f. 8. 6. f. 9. 15. f. 12. 29. 1. Ioann. 2. 1. f. 4. 10.

Christo sedet ad dexteram Dei Patris, Pf. 109. 1. Matth. 22. 44. Marc. 16. 19. Luc. 22. 69. Actor. 7. 56. Roman. 8. 34. Ephes. 2. 20. Coloss. 3. 1. 1. Petr. 3. 22. Hebr. 1. 13. f. 10. 12. f. 12. 2.

Christus venturus est iudicare viuos, & mortuos, Psalm. 95. 13. Matt. 16. 27. f. 24. 30. f. 25. 27. Luc. 17. 24. 30. f. 21. 25. Ioann. 5. 22. Actor. 1. 11. f. 10. 42. f. 17. 31. Roman. 2. 16. 1. Corinth. 5. 10. 1. Theff. 4. 16. 2. Theff. 1. 7. 2. Timoth. 4. 1. 1. Petr. 4. 5. Hebr. 9. 28. Iud. 14. Apoc. 1. 7. f. 20. 11.

Christo omnia tradita sunt à Patre & subiecta, Matth. 11. 27. f. 28. 18. Luc. 1. 32. Ioan. 3. 35. f. 17. 2. Ephes. 1. 22.

Per Christum cuncta sunt creata, Pf. 32. 6. Ioan. 1. 3. Ephes. 3. 9. Coloss. 1. 15. Hebr. 1. 2.

Christus manet in æternum, Pf. 109. 4. f. 59. 7. Dan. 7. 13. Mich. 5. 1. Ioan. 12. 34.

Christus est leo, Apoc. 5. 5.

Christus est stella matutina, 2. Petr. 1. 19. Apocal. 22. 16.

Christus nouit omnia, Ioann. 16. 30. f. 21. 17. Apoc. 2. 23.

Christus est vnus cum Patre, Ioann. 10. 30. f. 14. 10. 20. f. 17. 21.

Christus sibi reputat fieri quod Christianis fit, Zachar. 2. 8. Prouerb. 14. 31. f. 17. 5. Matth. 10. 42. f. 18. 5. f. 25. 33. Marc. 9. 40. Luc. 10. 16. Actor. 9. 4. 1. Theff. 4. 8.

Christiani appellantur fideles, Actor. 11. 26. f. 16. 28. 1. Cor. 10. 7.

Christiani dicuntur sancti, quia sanctitatem proficiunt, Actor. 9. 41. Roman. 1. 7. f. 12. 13. f. 15. 26. f. 16. 2. 15. 1. Cor. 1. 2. f. 6. 1. f. 14. 33. 2. Cor. 1. 1. f. 9. 12. f. 13. 12. Ephes. 1. 1. 15. f. 5. 8. 18. f. 4. 12. 6. 18. Philipp. 1. 1. f. 4. 21. Coloss. 1. 1. Theff. 5. 27. 1. Timoth. 5. 10. Hebr. 6. 10. f. 13. 24.

Christiani viuendum sicut Christus vixit, Gal. 2. 19. 3. Ioan. 1. 7. f. 2. 6. f. 3. 1.

Christiani erunt cum Christo, Ioan. 12. 26. f. 4. 3. f. 17. 24.

Chus filius Cham, Gen. 10. 6. 1. Paral. 1. 8.

Chusai amicus Davidis, nuntiat Dauidi quid in eum medietur Abalom, 2. Reg. 15. 32. f. 17. 15. 16.

Chusian Rafathaim rex Syriæ regnat super Israel octo annos, Iud. 3. 8.

INDEX BIBLICVS.

Cibus quis Iudæis vetitus, Exod. 28. f. 32. 31. Leuit. 3. 17. 23. f. 11. 4. 17. 10. 13. f. 19. 26. Deut. 12. 16. 23. f. 14. 7. 10. 1. Reg. 14. 32.

Ciborum & potus in conuiuio luxus, Ifs. 52. Exec. 16. 49. Luc. 21. 34. f. 16. 19. Rom. 13. 13. Gal. 5. 21. 1. Petr. 4. 3. 2. Petr. 2. 13. vide Ebrietas.

Cibare esurientes seu fame laborantes, Deut. 23. 4. Iud. 7. 5. 1. Reg. 21. 3. f. 10. 8. 2. 2. Reg. 16. 1. 1. Is. 58. 7. Matth. 23. 35.

Cibus sumendus cum gratiarum actione, vide Gratia.

Cibi delectus habendus, vide Abſtinentia.

Circumſiſſio carnalis, & ſpiritualis, Gen. 17. 10. f. 21. 4. f. 24. 14. Exod. 4. 25. f. 12. 14. Leuit. 12. 1. Deut. 10. 16. f. 30. 6. Iof. 1. 7. Iud. 14. 6. Ier. 4. 4. f. 6. 10. 9. 25. 1. Mac. 1. 16. 5. 6. 2. Mach. 6. 10. Luc. 1. 59. f. 2. 21. Ier. 22. 1. Act. 7. 8. f. 15. 1. 24. f. 16. 3. Roman. 2. 25. 29. f. 1. 4. 10. 1. Cor. 7. 19. Gal. 3. f. 5. 2. 4. Eph. 1. 11. Phil. 3. 2. Col. 2. 11. f. 1. 11.

Claudius Cæſar Romanis præcipit omnes Iudæos exire Roma, Act. 18. 2. huius tempore magna erat in orbe annone caritas, Act. 11. 28.

Claudius Lyſias mittit Paulum ad Felicem præfectum Cæſare, Act. 23. 23. 30.

Cleopatra filia Ptolomæi traditur Alexandro, 1. Mach. 10. 58. huic admittitur, & traditur Demetrio, 21. 12.

Cleophas ibat cum altero diſcipulo in Emmaus, Luc. 24. 13. cognouit Chriſtum in fractione panis, 24. 30.

Cogitationes prauæ quas odit Dominus, Zach. 8. 17. Prou. 6. 14. Matth. 15. 19. Marc. 7. 21.

Cogitationes cordis Deus nouit, 1. Reg. 8. 19. 2. Paral. 6. 30. Ier. 2. 25. & nulla ſacer cum, Iob. 42. 1. Eccl. 42. 19. Iſai. 29. 15. Matth. 9. 4. Hebr. 4. 12. nouerunt eas, & alij quibus Deus voluerit reuelare, 4. Reg. 5. 16. f. 6. 12. Dan. 2. 19.

Cognoſcere licet ſubinde homines ex verbis, & factis, Eccl. 19. 27. f. 27. 9. Marc. 16. f. 12. 33. Luc. 6. 44.

Cognoſci Deus humana ſapientia non poteſt niſi ipſe reuelat paruulis, & humilibus, Matth. 11. 25. f. 16. Luc. 10. 21. Ioann. 7. 28. f. 8. 19. 27. f. 10. 14. f. 14. f. 15. 15. f. 17. 6. Act. 17. 23. 1. Cor. 1. 17. 18. f. 2. 6. 10. f. 3. 19. Col. 1. 26.

Comenſatorum, Paſtorum, & Prophetarum officium, 1. Reg. 12. 23. Iſai. 58. 1. f. 61. 1. Ier. 1. 5. Ezech. 3. 1. 9. 12. f. 33. 2. 7. Act. 3. 18. 24. vide Episcoporum electio, & officium.

Concordia fratrum commendatur, Pſal. 132. 1. Eccl. 2. 1. Rom. 12. 16. idem ſapere, idemque ſentire iubemur, Rom. 12. 16. f. 15. 6. 1. Cor. 1. 10. Eph. 4. 3. Phil. 2. 2. f. 12. f. 4. 2. 1. Petr. 3. 8.

Concupiſcentia prohibetur, & punitur, Exod. 20. 17. Num. 11. 33. f. 15. 6. Iof. 7. 21. 4. Eccl. 19. 1. f. 42. 1. Iob. 31. 1. Prou. 6. 25. Matth. 5. 28. Marc. 4. 19. Rom. 6. 12. f. 7. 8. 13. 14. Galat. 5. 16. Coloff. 3. 5. 1. Theſſal. 4. 3. 1. Timoth. 6. 11. 2. Timoth. 2. 22. 1. Corinth. 10. 6. 1. Petr. 1. 15. f. 1. 12. f. 4. 3. 2. Petr. 1. 4. 2. Ioann. 2. 16. Iacob. 1. 14. f. 4. 1. Iud. 23.

Concupiſcentiaſ carnis cruciſſigere, reſrenare, & mortificare iubemur, Eccl. 18. 30. Rom. 6. 12. f. 8. 12. f. 23. 14. Galat. 5. 16. Eph. 4. 22. f. 5. 9. Col. 3. 5. Tit. 2. 12. 1. Petr. 2. 1. f. 4. 3. 6. Hebr. 12. 1.

Condonandum fratri in nos peccanti, Eccl. 28. 8. Matth. 5. 23. f. 6. 14. f. 18. 23. 35. Luc. 17. 3. Eph. 4. 32. Col. 3. 13.

Confefſio peccatorum in ſcripturis varia, & multiplex, Gen. 4. 9. Leuit. 16. 21. 39. f. 26. 40. Num. 5. 6. Iof. 7. 19. 2. Reg. 24. 17. 1. Paral. 9. 6. 2. Paral. 27. f. 31. 5. 37. 19. f. 73. 19. f. 94. 2. Prou. 16. 3. f. 18. 17. f. 28. 13. Eccl. 4. 35. 3. 17. 14. f. 17. 27. Iſai. 38. 15. Dan. 9. 5. Matth. 3. 6. f. 16. 19. Luc. 11. 4. f. 18. 13. Ioann. 20. 23. Iac. 5. 16. 2. Ioann. 8. 9.

Confirmatio ſacramentum, Act. 8. 17. Hebr. 6. 2.

Conſiderari Chriſtum, & eius doctrinam, Matt. 10. 32. Luc. 12. 8. Roman. 10. 9. 1. Petr. 3. 15. vide Erubere Evangelium.

Coniuratio, & ſeditio, eiſque puniſio, Num. 16. 1. f. 20. 2. Iud. 9. 23. 31. 32. f. 12. 1. 4. 2. Reg. 20. 1. 3. Reg. 1. 5. Eſther. 2. 21. Act. 5. 36. 37. f. 19. 23. f. 23. 13. 20.

Connubium, vide Matrimonium.

Connubium ſpiritale inter Deum, & animam, Cantic. 6. 1. f. 50. 1. 54. 56. 2. 4. Ierem. 3. 12. Exec. 16. 7. 8. Ofec. 2. 10. Matth. 9. 15. f. 22. 25. 5. Marc. 1. 19. 2. Cor. 11. 2. Apoc. 9. f. 21. 2. 9.

Conſcientia bonæ tranquillitas, Prou. 15. 15. Eccl. 13. 30. 1. Ios. 21. 2. Cor. 1. 2. conſcientia male perturbatio, Sap. 17. 1. 11.

Conſecratio facerdotum, dierum, altarum, veſtium, ceterarumque rerum, quarum eſt uſus in ſacris, Exo. 28. 41. f. 29. 1. 7. 21. 29. 35. f. 32. 29. f. 40. 31. Leuit. 7. 30. 37. f. 8. 9. 32. 31. 33. f. 18. 21. f. 17. 10. f. 22. 23. f. 23. 12. f. 17. 10. 16. 21. 28. Num. 3. 12. f. 6. 5. 9. 13. f. 7. 1. 8. 12. f. 18. 10. Iof. 6. 24. Iud. 16. 17. f. 17. 33. Reg. 15. 13. 1. Paralip. 10. 10. f. 18. 11. f. 22. 10. 2. Paral. 2. 4. f. 17. 16. f. 23. 9. f. 26. 18. 1. Eſdr. 3. 5. f. 8. 25. Eccl. 49. 9.

Conſiliu maius diſſipat Deus, Gen. 11. 7. f. 17. 18. f. 50. 19. Numer. 22. 2. Reg. 15. 2. f. 17. 14. 2. Eſdr. 4. 3. 15. Eſth. 7. 5. Iob. 5. 13. Pſalm. 2. 4. f. 20. 12. f. 32. 10. Iſai. 7. 8. f. 19. 3. Matth. 27. 62. Act. 5. 19. f. 24. 23. 12. 19. f. 17. 42.

Conſolatio pauperum, vide Eleemoſyna.

Conſortium bonorum, & malorum, vide Societas.

Conſtantia fidelium, 1. Reg. 13. 23. f. 16. 26. 3. Reg. 18. 4. 13. 4. Reg. 13. 13. Sapient. 1. Iudith. 13. 10. 1. Machab. 1. 65. f. 2. 16. 24. f. 34. 42. 2. Machab. 6. 10. 19. f. 7. 2. Daniel. 13. 2. Matth. 14. 3. Act. 4. 8. 13. 1. Theſſ. 1. 6.

Conſtitutiones ſuperiorum poteſtatem conſtituendi habentium, ſeruanda ſunt, ut ipſius Dei, Exod. 16. 8. Luc. 10. 16. Act. 16. 1. 1. Theſſ. 4. 2. Rom. 13. 1. Tit. 3. 1.

Conſulendus Deus dubijs in rebus, & eius vicarij, Gen. 25. 22. Exod. 18. 19. Leuit. 24. 12. Numer. 9. 7. 16. f. 15. 34. 2. Deuter. 1. 17. f. 17. 8. Iof. 14. 1. Iudith. 1. 2. f. 3. 2. 2. Machab. 1. 27. 1. 2. Reg. 10. 22. f. 23. 4. 10. 12. 1. 2. Reg. 1. 1. f. 19. 23. f. 21. 13. Reg. 14. 2. f. 22. 5. 6. 15. 4. Reg. 3. 17. 16. f. 8. 8. f. 22. 12. 1. Paral. 18. 4. 14. f. 33. 18. Pſalm. 122. 4. Iſai. 8. 11. f. 30. 1. f. 45. 11. Ierem. 17. 3. 5. f. 42. 2. Ezech. 14. 1. 2. Zach. 7. 2. Tob. 4. 19. Eccl. 17. 19. Luc. 16. 29.

Conſulendi non ſunt diuini, vel magi, vel incantatores, & arioli, Leu. 19. 31. f. 20. 6. Deuter. 18. 1. 1. Reg. 28. 7. 9. 3. Reg. 22. 6. 4. Reg. 1. 6. f. 3. 13. 2. Paral. 18. 5. Dan. 2. 2. f. 4. 5. f. 5. 6.

Conſtituere Spiritum ſanctum, Epha. 3. 10.

Conſultari ad penitentiam commendatur, 2. Corinth. 7. 9.

Contritio vera predicatur, Ier. 7. 3. Matt. 3. 2. f. 4. 17. Luc. 3. 2. f. 13. 5. f. 14. 47. Act. 2. 38. f. 3. 19. f. 8. 22. f. 17. 30. f. 20. 21. f. 25. 20.

Contritioni veræ promittitur remiſſio ſeu venia, Deut. 4. 19. f. 30. 1. 1. Reg. 7. 3. 2. Paral. 7. 14. f. 30. 6. 13. 16. Iob. 22. 23. Prou. 28. 13. Pſ. 31. 5. Iſai. 16. f. 30. 18. f. 45. 22. f. 55. 7. f. 59. 20. Ier. 3. 10. 17. f. 18. 8. f. 29. 12. f. 32. 18. 20. Ezech. 18. 21. 27. f. 33. 14. Ofec. 14. 2. Iſai. 12. 12. Iſai. 3. 8. Zach. 1. 3. Malach. 2. 7. Eccl. 17. 23. Luc. 15. 18. Act. 3. 19. f. 26. 18. 20.

Contritio querenda, & amplectenda dum ſani ſumus, Eccl. 17. 24. f. 18. 25.

Contritionis veræ exempla, Iud. 10. 15. 2. Reg. 12. 17. f. 24. 10. 17. 2. Paral. 12. 6. f. 33. 14. 1. Iſai. 4. 8. Machab. 6. 74. Luc. 7. 37. 44. f. 15. 18. f. 18. 13. f. 19. 8. 11. 62. f. 23. 41. Act. 2. 37.

Contritionis falſe exempla, Gen. 4. 13. f. 29. 38. Exod. 8. 8. f. 9. 27. f. 1. 16. Iof. 7. 20. Iud. 1. 7. 1. Reg. 15. 24. 30. f. 24. 17. 1. Reg. 13. 6. 21. 27. Sap. 5. 3. 1. Mach. 6. 12. 2. Mach. 7. 12. Matth. 27. 4. Act. 8. 13. 22. Hebr. 12. 17.

Cooperari gratiæ Dei, vide Liberum arbitrium.

Cor ſine voluntas hominis à Deo pro facto acceptatur, Gen. 4. 4. f. 22. 11. Exod. 25. 2. f. 35. 5. Deut. 19. 5. Matt. 15. 8. Marc. 12. 41. Luc. 21. 12. 2. Cor. 8. 12. quare Voluntas pro facto.

Cor mundatur, & ſanctificatur per Chriſtum, Pſal. 50. 4. Ios. 10. 15. 3. 17. 19. Act. 15. 9. 1. Cor. 6. 11. Epha. 5. 26. 1. Petr. 1. 22. Ios. 7. 3. 3. Hebr. 1. 3. f. 19. 12. f. 10. 14. f. 13. 12.

Cornelius Centurio conuertitur, Act. 10. 3. 44.

Corona vitæ, 4. Eſdr. 4. 3. Sap. 5. 12. 2. Tim. 4. 8. 1. Petr. 5. 4. Iacob. 1. 12. Apoc. 2. 10.

correctio fraterna, Gen. 37. 21. Leu. 19. 18. Pſ. 140. 5. Pro.

INDEX BIBLICVS.

Prouerb. 1. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

D

Demon expelluntur, Matth. 8. 16. 31. 28. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

stuitur gubernator totius regni Babel, Daniel. 6.
3. projicitur in lacum leonum, 6. 16. liberat Susannam 13. 11. 60.
Dare melius quam accipere, Eccli. 4. 25. Actor. 20. 33.
Dandum sine acceptione personarum, maxime autem domesticis fidei, Eccli. 7. 35. 12. 8. Matth. 5. 42. Luc. 6. 30. 38. Rom. 12. 13. Galat. 6. 10. vide Eleemosyna.
Darius filius Assueri, Dan. 9. 5. occupat regnum Babel 6. 1. impiam legem statuit, 6. 8. preparat regium conuiuium, 3. Esdr. 3. 1.
Darius renouat mandatum Cyri, 1. Esdr. 6. 7.
Darius creditur ab Alexandro rege Macedonum, 1. Mach. 1. 1.
David filius Isai (qui Iesse appellatur Matth. 1. 6.) a Samuele vngitur, 1. Reg. 16. 13. interfecit leonem, virum & Goliath gigante, 17. 34. 49. paciscitur cum Ionatha, 18. 3. 20. 8. 16. 23. 24. 18. manducat panes propositi, 21. 3. simulat amentiam coram Achis rege, 21. 13. fugit cum patre, & matre in Maspha, 23. 3. praecidit oram elamydis Saul. 24. 5. mittit ad Nabal decem iuuenes, 15. 5. tollit hastam Saulis, 26. 11. fugit ad Achis regem Geth. 27. 2. vngitur in Hebron in regem Iuda, 2. Regum 2. 4. poscitque eum regem vniuersus Israel, 2. Reg. 5. 1. 1. Paral. 11. 3. 11. 38. iuxta verbum Ionathae, 1. Reg. 23. 17. & Saulis, 24. 21. committit adulterium, & homicidium, 2. Reg. 11. 1. poenitet eum peccati, 12. 13. fugit a facie filij sui Abialom, 15. 14. libauit aquam Domino, 23. 16. recenset populum, 24. 4. emit ab Arcuna ascam 24. 24. consilium capit de domo Dei edificanda, 1. Par. 17. 1. construit operarios, & architectos, 23. 24. 25. 26. 27. relinquit sibi successorem Salomonem filium, 3. Reg. 1. 30. moritur & sepelitur, 2. 10. Act. 2. 29. 13. 36. commemoratur, Eccli. 47. 2.
David spiritualis (qui est Christus) promittitur. Jerem. 30. 9. Ezech. 34. 24. 37. 23.
Dauidis filij appellatur Christus, Matth. 1. 1. 15. 22. 45. Marc. 12. 15. Luc. 20. 41. Actor. 2. 29. 13. 22. 2. Tim. 2. 8. Apoc. 5. 5.
Decimarum vltus, & decimae, Genes. 14. 20. 1. 28. 23. Levit. 27. 30. Numer. 18. 21. 28. Deuter. 12. 6. 14. 28. 16. 12. 1. Reg. 8. 15. 2. Par. 31. 5. 2. Esdr. 10. 37. Heb. 7. 2.
Decimae debentur Sacerdotibus, Deut. 18. 3. 2. Par. 11. 4. vide Sacerdotes.
Dedicatio templi, vel altarium. Num. 7. 10. 11. 84. 88. 3. Reg. 8. 26. 63. 65. 2. Paralip. 5. 9. 15. 8. 1. Esdr. 6. 16. 17. 2. Esdr. 12. 27. 3. Esdr. 7. 7. Psal. 29. 1. 2. Mach. 4. 56. 57. 59. 2. Mach. 2. 9. 12. 20.
Demetrius filius Seleuci exercebat tyrannidem, 1. Mach. 7. 1. foedus inire cupit eum Ionatha, 10. 3. sordus idum violat, 11. 52.
Demetrius aurifaber negotium facessit Paulo, Actor. 19. 23.
Detrahitio, Ps. 14. 3. 100. 5. Eccles. 10. 20. Prou. 10. 18. 11. 13. 16. 28. 120. 19. 26. 20. Rom. 1. 30. 2. Cor. 12. 20. 1. Pet. 2. 1. 12. Iacob. 4. 11.
Deus est omnipotens, & nihil apud eum est impossibile, Genes. 17. 1. 18. 14. 15. 17. 43. 14. 48. 3. Num. 11. 23. 1. Reg. 14. 6. 2. Paral. 14. 11. Sap. 11. 22. Iob. 42. 2. Is. 40. 10. 1. 46. 9. 1. 50. 2. 1. 59. 1. Jerem. 12. 17. 27. Zachar. 8. 6. Matth. 19. 26. Marc. 9. 23. 10. 27. 14. 36. Luc. 1. 37. 18. 27. Ephes. 3. 20. Apocal. 16. 7. 14. 19. 6.
Deus omnia regit, & gubernat pro sua voluntate, Gen. 45. 5. 50. 19. Deut. 8. 18. 1. Reg. 9. 6. Sap. 12. 13. Tob. 9. 12. Iob. 9. 5. 12. 13. Psal. 102. 19. 113. 3. 126. 1. Prou. 10. 22. 16. 49. 19. 21. 20. 21. 21. 1. 30. Eccles. 3. 15. Isai. 26. 16. 45. 7. Jerem. 10. 23. 27. 5. Dan. 2. 21. 1. 18. Matth. 6. 33. 11. 26. 10. 14. Luc. 12. 31. Ioann. 5. 17. Rom. 9. 15. 2. Cor. 3. 5. Phil. 2. 13. Hebr. 13. 21. Apoc. 4. 11.
Deus est pater omnium fidelium ipsi obtemperant, Deut. 32. 6. Ps. 102. 13. Prou. 1. 7. Jerem. 3. 4. 14. 19. Malach. 1. 6. Matth. 6. 9. 18. 14. 23. 8. Luc. 11. 2. Ioann. 20. 17. Roman. 8. 15. 1. Corinth. 8. 6. 2. Corinth. 1. 3. 1. 6. 18. Ephes. 3. 14. 4. 6. 1. Thessalon. 1. 3. 2. Thess. 1. 2. 2. 1. 2. 16.
Deus est verax, & fidelis, Exod. 34. 6. Num. 23. 19. Deut. 7. 6. 32. 42. 4. 1. Reg. 19. 29. Isai. 49. 7. Ioann. 3. 33. 1. 26. Rom. 7. 4. 1. Corinth. 1. 8. 10. 13. 1. Thess. 5. 24.

INDEX BIBLICVS.

Dina filia Iacob, Genes. 30. 11. violatur à Sichem, cap. 34. 2.

Dionysius Areopagita conuertitur, Actor. 17. 34.

Discordia vitanda, Prou. 6. 19. 10. 12. 15. 18. 16. 28. 17. 11. 18. 6. 30. 32. Matth. 12. 24. Luc. 11. 17. 1. Cor. 14. 33. Gal. 5. 15. 2. Tim. 2. 23.

Dimini, vide Incantatores.

Dimites quomodo se erga pauperes habere debeant, Leuit. 25. 35. Deuter. 15. 7. 10. Iob. 31. 16. Psalm. 61. 11. Prouerb. 14. 31. 17. 5. 19. 17. 21. 23. 12. 7. 28. 27. 30. 7. Eccles. 11. 1. Eccles. 4. 4. 7. 35. 11. 10. 19. 12. 31. 8. Isai. 23. 18. Matth. 6. 19. 19. 21. Luc. 14. 13. 16. 18. 22. Actor. 2. 45. 4. 34. 1. Timoth. 6. 18. vide Eleemosyna.

Diuitiarum vanitas, & contemptus, & quemadmodum in diuitijs non sit sperandum, Psalm. 38. 7. 48. 1. 9. Prouerb. 10. 2. 11. 4. 28. 15. 16. 18. 11. 22. 16. 13. 4. 28. 11. 30. 7. Eccles. 5. 9. 12. 6. 2. Isai. 2. 7. Ierem. 17. 3. 18. 12. 13. Ezech. 7. 19. Sophon. 1. 18. Eccles. 5. 1. 10. 10. 10. 11. 7. 14. 1. 31. 3. Matth. 3. 22. 19. 21. Luc. 8. 14. 12. 15. 1. Timoth. 6. 9. Iacob. 1. 12.

Contra Diuites impios, 1. Reg. 25. 2. Iob. 10. 19. 17. 27. Prou. 23. 4. 28. 8. 20. 27. Eccles. 6. 1. Isai. 5. 8. 31. 9. Ierem. 15. 13. Amos 6. 1. 8. 4. Hab. 2. 5. Luc. 6. 24. 16. 19. 24. Iac. 5. 1. vide Auaritia.

Doctrina Apostolica scripta, & non scripta firmiter tenenda, Rom. 16. 17. Galat. 1. 8. 11. 2. Thess. 2. 15. 1. Corinth. 11. 3. 34.

Doctrina Apostolorum est Christi doctrina, Luc. 10. 16. 1. Corinth. 14. 37. 2. Corinth. 2. 14. 17. 7. 20. 8. Thess. 2. 13. Galat. 1. 11.

Doeg seruus Saulis prodit sacerdotem Abimelech, 1. Regum 2. 9. 18. cecidit sacerdotes Domini, 22. 18.

Domus Ierem. 9. 6. Psalm. 34. 10. 9. 28. Prou. 12. 17. Marc. 7. 23. Act. 5. 1. Rom. 1. 29.

Domus edificata super petram, & non cadet, Psalm. 45. 1. Matth. 7. 24. 16. 18. Ezech. 40. 47. 48. 35.

Domus corporis nostri, 2. Corinth. 5. 1. 2. Petr. 1. 14.

Domini, & Domina erga seruos, & ancillas totamque familiam officium, & potestas, Exod. 21. 2. 20. 16. Leuit. 19. 13. 15. 38. Deut. 5. 14. 21. 15. 12. 16. 17. 24. 15. Iob. 31. 13. Prou. 29. 19. Ierem. 34. 9. 14. Eccles. 7. 23. 33. 31. 42. 16. Ephes. 6. 9. Coloss. 4. 1.

Donaria recipere, sicque prohibikum, Genes. 14. 22. Exod. 18. 21. 23. 8. Num. 22. 18. Deuter. 10. 17. 27. 25. 1. Regum 8. 3. 11. 3. 3. Reg. 13. 7. 4. Reg. 5. 16. 2. Par. 19. 7. Iob. 15. 34. Psalm. 14. 5. 15. 10. Prouerb. 15. 27. 17. 23. Isai. 1. 23. 1. 5. 23. 1. 33. 15. 45. 13. Ezech. 11. 19. 12. 12. Daniel. 5. 17. Mich. 3. 11. Eccles. 8. 3. 10. 32. Actor. 20. 15.

Draquila vxor Felicis praefecti, audit doctrinam Euangelicam à Paulo, Actor. 24. 24.

E

Ebricitas, & gula, Gen. 9. 21. 19. 32. 35. 19. Leuit. 10. 9. 1. Reg. 15. 16. 1. Regum 11. 13. 13. 28. 1. Regum 20. 12. 16. Prou. 10. 1. 12. 17. 23. 1. 2. 3. 20. 29. 13. 8. Eccles. 39. 1. 1. 23. 6. 1. 31. 12. 17. 31. 35. 13. 37. 32. Isai. 5. 11. 22. 1. 22. 13. 18. 7. 1. 36. 12. Ezech. 16. 49. Daniel. 5. 2. Osee 4. 21. Iob. 1. 5. Mich. 2. 11. Abac. 2. 5. 16. Iudith. 13. 4. Sap. 2. 7. 1. Mach. 16. 16. Luc. 12. 45. 1. 21. 34. Roman. 13. 13. 1. Corinth. 5. 10. 1. 6. 10. 15. 31. Gal. 5. 21. Ephes. 5. 1. 1. Thess. 5. 7. 1. Tim. 3. 3. Tit. 1. 7. 1. Petr. 4. 3. Hebr. 12. 16. vide Ieiunium.

Ebricitas iram Dei prouocat, Isai. 5. 11. 22. 12. 1. Dan. 5. 2. Iob. 1. 4. 5. 1. Cor. 4. 10. mentem alienat, Prou. 23. 31. Eccles. 19. 2. Isai. 1. 7. Osee 4. 11. ad libidinem incendit, Prou. 27. 1. Ephes. 5. 18. facultates dissipat, Prou. 25. 20. Eccles. 19. 1. secretum detegit, Prou. 1. 4. Abac. 2. 15. ad furorem, & rixas excitat, Prou. 20. 1. 23. 29. Eccles. 31. 38. 40. Osee 7. 5.

Ebron, vide Hebron.

Ecclesia accipitur pro templo materiali, Deut. 27. 1. Iud. 20. 2. Iud. 6. 22. Psalm. 67. 27. Thren. 1. 10. Iob. 2. 26. 1. Cor. 11. 18. 1. 14. 34.

Ecclesia accipitur pro cunctis fidelibus, Num. 19. 20. 20. 4. 1. Reg. 17. 47. 3. Reg. 8. 14. 5. 1. Paral. 29. 1. 2. Paral. 1. 5. Psalm. 21. 20. 23. 12. 13. 18. 106. 32. 149. 1. 1. Mach.

4. 37. 1. 16. 14. 19. Matth. 16. 18. Actor. 5. 11. 1. 8. 1. 16. 4. Roman. 16. 16. 23. 1. Corinth. 6. 5. 1. 16. 12. 28. 1. 14. 5. 2. Corinth. 8. 18. 23. 24. 11. 8. 12. 13. Ephes. 5. 23. Phil. 4. 15. Coloss. 2. 15. 1. Tim. 3. 5. 15. Iacob. 5. 14. Apoc. 1. 11. 1. 22. 16.

Ecclesia pro cunctis vniuersae provinciae, 3. Regum 8. 14. Actor. 9. 31. 1. 11. 2. 6. 12. 1. 13. 1. 15. 1. 19. 32. 1. 20. 17. Roman. 16. 2. 1. Corinth. 1. 2. 1. 16. 1. 2. Corinth. 8. 2. Galat. 1. 2. 1. Thess. 1. 1. 1. 4. Petr. 5. 13. Apoc. 1. 1. 1. 1. 1.

Ecclesia pro prelatis, & praepositis, 3. Reg. 8. 14. Matt. 18. 17.

Ecclesia est vna, & visibilis praefigurata per vnam, & visibilem arcam Noe, Genes. 6. 14. 1. Petr. 3. 20. per ciuitatem sanctam Ierusalem, Apoc. 3. 12. per horum conclusum, & fontem signatum, Cant. 4. 11. per vnam columbam, 6. 8. per vineam, Ps. 79. 9. Cant. 2. 15. Isai. 2. 2. 1. Ierem. 2. 21. 12. 10. Matth. 20. 1. Marc. 12. 1. Luc. 20. 9. Apoc. 14. 15. per nauem, Luc. 5. 3. per sagenam comprehendentem bonos, & malos pisces, Matth. 13. 47. per agrum, Matt. 13. 24. per regnum caelorum, Matth. 13. 1. 1. 25. 1.

Ecclesia firmamentum veritatis errare non potest, Isai. 29. 21. Matth. 16. 18. 18. 20. Luc. 22. 32. Ioann. 14. 16. 1. 16. 13. 17. 11. 20. 1. Timoth. 3. 15. 1. Ioan. 2. 27.

Ecclesia est corpus Christi, Cant. 4. 7. 9. 11. 12. Ephes. 1. 22. 4. 4. 1. 23. 1. Cor. 12. 27.

Ecclesia fidelium nascitur, & propagatur per sanctam doctrinam, Ioan. 1. 12. 3. Rom. 8. 13. 9. 8. Gal. 3. 10. 4. 19. Ephes. 1. 5. Tit. 1. 1. 1. Cor. 4. 15. Philem. 10. 1. Petr. 1. 23. 1. Ioan. 3. 9. 1. 18. Iacob. 2. 18.

Ecclesia seu fidelium cunctus, tenetur Sacerdotibus pastoribusque suis, quae ad vitam sunt tuendam necessariae, suppeditare, Deut. 12. 19. 14. 27. 16. 12. 1. 25. 4. 1. Ezech. 7. 23. Matth. 10. 10. Luc. 10. 7. Rom. 15. 27. 1. Corinth. 9. 7. 11. Gal. 6. 8. Phil. 2. 29. 1. 4. 10. 16. 1. Thess. 5. 12. Hebr. 13. 7. Tenetur etiam pro suis praefectis orare, Act. 4. 29. 12. 5. Rom. 15. 30. Eph. 6. 18. Phil. 1. 19. Col. 4. 2. 2. Thess. 3. 1. Hebr. 13. 18.

Ecclesia est sponsa Christi, Psalm. 44. 11. Ezech. 16. 2. Corinth. 11. 2. Ephes. 5. 26. Apocal. 19. 1. 21. 10.

Ecclesia caput est Christus, Osee 2. 1. 1. Cor. 12. 37. Ephes. 1. 22. 4. 15. 1. 23. Coloss. 1. 18. 1. 2. 10.

Ecclesia quasi membra quae sunt veri fideles, eidem capiti Christo eiusque vicario subiecti, cuiuscumque nationis fuerint, sine Iudaei, sine Gentiles, Isai. 43. 9. Ioann. 10. 16. 1. Corinth. 12. 12. Ephes. 3. 6.

Ecclesia clauis promittuntur, & potestas, Matth. 16. 19. traduntur, Ioan. 20. 23. exercentur, Matt. 18. 17. vide Excommunicatio, & Confessio.

Ecclesia sibi Christus comparauit, & emit sanguine suo, Act. 20. 28. 1. Corinth. 6. 20. 7. 23. Ephes. 1. 13. Coloss. 1. 14. 1. Petr. 1. 18. Heb. 9. 12. 1. Ioan. 1. 7. Apoc. 1. 5. 1. 5. 9. 1. 14. 4.

Ecclesia suam Deus protegit, & custodit, Exod. 11. 21. 1. 29. 35. Leuit. 26. 12. Deuter. 7. 30. 1. 23. 14. 1. 18. 3. 3. Reg. 6. 13. Psalm. 90. 1. 11. 1. 31. 13. Isai. 43. 2. Ierem. 46. 28. Matth. 18. 20. 1. 28. 20. Ioann. 14. 23. 2. Corinth. 11. 6. 16.

Edom frater Iacob filius Isaac, appellatur Esau, Genes. 25. 15.

Edum negant Israel ita transitum per suam regionem, Num. 20. 14. ceduntur, & sunt serui domui Israel, 2. Regum 8. 14. deficiunt ab Israel, & creant sibi regem, 4. Reg. 8. 20. superantur à Iuda 14. 7. 2. Par. 25. 12.

Contra Edummos prophetia, Num. 24. 18. Psalm. 136. 7. Isai. 21. 11. 1. 14. 5. Ierem. 49. 7. Thren. 4. 12. Ezech. 25. 13. 14. 1. 31. 29. 35. 1. 36. 5. Amos 1. 11. Abdia 1. 1. vide Esau.

Eleazar filius Aaron, Exod. 6. 23. 1. 28. 4. partitur cum Iosue terram Chanaan, Ios. 14. 1. iuxta praecceptum Domini, Num. 34. 17. consecratur Sacerdos, Len. 8. 14. 1. post mortem patris summus Sacerdos, Num. 20. 26. Deut. 10. 6. moritur, & sepelitur, Ios. 24. 23. filium habet cui Phinees nomen erat, Exod. 6. 25. quem in demortui patris locum succedunt, Num. 25. 7. 12.

Eleazar filius Saura occidit elephantem, quo in vulnere procumbente, ipse oppressus suffoca-

INDEX BIBLICVS.

Luc. 12. 1. 1. Corinth. 5. 5. Galat. 5. 9.
Festa ludæorum, & in primis festum Paschæ, vide Pascha.
Festum Pentecostes, Exod. 23. 16. Num. 28. 26. Deut. 16. 9. Ioan. 5. 1. Act. 2. 1. 16.
Festum tubarum, Leuit. 23. 24. Numer. 10. 10. 1. Paralip. 5. 3.
Festum expiationum, Leuit. 16. 30. 1. 17. Numer. 29. 7. 8.
Festum tabernaculorum, Exod. 23. 16. Leuit. 23. 34. Num. 22. 12. Deut. 16. 13. 1. 10. 1. Esdr. 3. 4. 2. Esdr. 8. 15. 17. 2. Machab. 1. 9. 10. 6. Ioan. 7. 2.
Festum Sabbati, vide Sabbatum.
Festum neomeniæ, Num. 28. 11. 1. Regum 30. 5. Ezech. 45. 18.
Festorum violatio quam grauitur puniatur, Num. 15. 32.
Festus præfectus Iudææ, Act. 24. 27.
Fides in Scripturis varie accipitur, videlicet pro fidelitate, & veritate Dei in seruandis promissis, Psal. 32. 4. Isa. 11. 5. Thre. 3. 27. Osee 2. 20. 1. 5. 9. Rom. 3. pro veritate, & constantia verborum inter homines, Genes. 39. 16. 1. 24. 32. Leuit. 6. 2. Eccli. 22. 28. Ierem. 42. 5. 1. Machab. 10. 27. 1. Timoth. 2. 7. pro virtute Theologica, Sapient. 12. 1. 14. Hab. 2. 4. Matth. 8. 13. 1. 9. 22. 1. 17. 20. Marc. 5. 14. Luc. 5. 20. Roman. 3. 21. 1. 4. 3. 1. 1. pro fide viua, & formata per charitatem, Hab. 2. 4. Matth. 9. 22. 1. 13. 28. Marc. 5. 34. 1. 10. 52. Luc. 7. 50. Roman. 3. 22. Galat. 5. 6. Hebr. 11. 1. pro fide mortua absque charitate, Matth. 7. 21. 22. 1. Corinth. 13. 2. 1. 15. 2. Iac. 2. 16. pro sponsione seu voto, 1. Timoth. 5. 12. pro fiducia. Iacob 1. 6.
Fides charitate inferior vide charitas.
Fides viua, quæ per charitatem operatur, magnum virtutis est, Matth. 9. 22. 19. 1. 21. 22. Marc. 16. 16. Luc. 18. 42. Ioan. 1. 12. 1. 3. 15. 16. 36. 1. 6. 35. 1. 7. 38. 1. 11. 25. 1. 14. 12. 1. 20. 19. Act. 3. 16. 1. 10. 34. 1. 16. 1. 10. 31. Rom. 1. 16. 1. 3. 12. Gal. 3. 8. Eph. 2. 7. Hebr. 11. 6.
Fides non facit nos certos aut securos, sed peccatorum remissionem, aut consequenda vana, vide Certi.
Fides sine operibus non iustificat, 1. Cor. 13. 1. Gal. 5. 6. Iacob 2. 24.
Fides ipsa etiam appellatur opus bonum, Philip. 2. 6.
Fides est vna, Ephes. 4. 5.
Fidei viuum, & operari tribuitur iustitia, & salus, Genes. 15. 6. Marc. 16. 16. Luc. 1. 45. 1. 8. 48. 1. 23. 47. 1. 10. 5. 24. 1. 17. 3. Act. 13. 38. 1. 16. 31. Rom. 3. 22. 1. 4. 3. 22. 1. 5. 10. 1. 10. Philip. 3. 9. 1. Pet. 2. 6. Hebr. 4. 3.
Fidei prædicatione ad eorum, qui præ sunt in Ecclesia iudicium referenda est, Galat. 2. 2.
Fidem Gentilium etiam respicit Deus, Ierem. 39. 18. Matth. 8. 5. 13. 1. 15. 38. Luc. 7. 9. 1. 10. 33. 1. 17. 16. Ioan. 4. 47. Act. 10. 3. 1. 8. 26.
Fideles Deus liberat à communi perditione, & interfectione impiorum Genes. 6. 7. 8. 1. 17. Exod. 8. 22. 1. 9. 4. 6. 26. 1. 10. 23. 1. 11. 7. Num. 16. 20. 26. 31. Ierem. 39. 18. Daniel 6. 22. 2. Pet. 2. 7.
Infidelitas seu incredulitas punitur, Gen. 19. 11. 17. 26. Nu. 11. 21. 1. 14. 2. 31. 1. 10. 12. Deut. 9. 20. 4. Reg. 7. 2. 17. 4. Esdr. 15. 4. Psal. 77. 32. Eccli. 2. 15. Matth. 8. 28. 1. 14. 30. 1. 17. 17. Marc. 16. 16. Luc. 1. 16. 1. 24. 24. Ioan. 3. 18. 36. 1. 6. 7. 1. 8. 14. 1. 12. 48. 1. 20. 27. Roman. 11. 20. Hebr. 3. 18. 1. 4. 2. 1. 21. 6. Apoc. 21. 8.
Filius officium erga parentes, Genes. 9. 23. 1. 22. 2. 7. 1. 27. 1. 1. 28. 7. 37. 14. Exod. 20. 12. 1. 21. 17. Leuit. 19. 3. 2. 10. 9. 12. 9. Deuter. 5. 16. 1. 21. 15. 18. 1. 27. 16. Iudic. 14. 1. 1. Regum 2. 11. 12. 22. 1. 3. 1. 7. 1. 8. 1. 18. 5. 3. Regum 2. 19. 4. Reg. 2. 23. 1. 12. 2. 1. 22. 1. 2. Paralip. 34. 3. Eccli. 3. 1. 2. 16. 18. 7. 29. 1. 8. 7. 11. 1. 22. 3. 1. 23. 1. 18. 1. 25. 10. 1. 32. 24. Tob. 4. 1. 1. 14. 5. Iob. 1. 4. 1. 8. 4. 1. 32. 4. 6. Prouerb. 1. 8. 1. 4. 1. 6. 20. 1. 10. 1. 1. 13. 1. 1. 15. 20. 1. 19. 26. 1. 20. 11. 20. 1. 22. 15. 1. 23. 19. 25. 1. 25. 23. 1. 30. 17. Ierem. 35. 16. Ezech. 22. 7. Matth. 4. 20. 1. 10. 35. 1. 15. 4. 1. 19. 19. Marc. 10. 19. Luc. 2. 48. 1. 18. 20. Act. 10. 7. 14. 1. 22. 3. Ephes. 6. 1. Coloss. 3. 20. 1. Timoth. 5. 1. 1. Pet. 3. 5. 5.
Ianum & herba cito transiens omnis homo, Psal. 89. 6. 1. 128. 6. Isa. 40. 6. Eccli. 14. 15. 1. Pet. 1. 24. Iacob 1. 10.
Ianus, vide Vltra.
Iuramentum iram Dei prouocat. Deuteronom. 22. 17. Prouerb. 23. 27. Eccli. 19. 3. Ierem. 5. 7. Osee 4. 14. 1.

Corinth. 6. 9. 13. 15. Coloss. 3. 5. Hebr. 13. 4. corpus eneruat, & facultates absumit, Iob. 31. 12. Prouerb. 23. 27. 1. 29. 3. 1. 31. 3. Eccli. 9. 6. infamiam adfert, Eccli. 9. 10. 1. 41. 2. 1. fornicationis occasiones vitandæ, Eccli. 9. 4. 1. 12. 1. 42. 1. 1. fornicatio non solum in opere externo, sed & in affectu prohibetur. Exod. 20. 17. Matth. 5. 28.

Fornicatio spiritalis, quæ est hæresis, & idololatris, Deuteronom. 32. 16. Iudic. 2. 17. 1. 27. 33. Isa. 1. 21. 1. 57. 3. Ierem. 3. 1. Ezech. 6. 9. 1. 16. Osee 12. 1. 2. 4. 1. 4. 15. Apocal. 18. 3.

Fratres & sorores Christi, qui sunt, Matth. 12. 49. 1. 28. 10. Marc. 3. 33. Luc. 8. 21. Ioan. 20. 17. Hebr. 2. 11. Psal. 21. 23.

Frans quære Dolus.
Frans boni operis, quære Opus.
Fundamentum est Christus, 1. Corinth. 3. 11. Ephes. 2. 20. 1. Pet. 2. 6. fundamentum etiam Apostoli, Ephes. 2. 20. Apoc. 21. 14.
& peculiariter Petrus, Matth. 16. 18. Ioan. 1. 15. 17. cuius fides numquam deficiat. Luc. 22. 32.
Furtum prohibetur, committitur, & puniatur, Exod. 20. 15. 1. 21. 17. 1. 22. 1. Leuit. 19. 11. Deuteronom. 5. 19. 1. 24. 7. Ios. 7. 1. 19. Tob. 2. 21. Prouerb. 6. 30. Osee 4. 2. 2. Machab. 12. 40. Matth. 19. 18. Ioan. 12. 6. 1. Cor. 6. 10. Apoc. 9. 21.
Fures dicuntur, verbum Dei, & doctrinam veram adulterantes, Ierem. 23. 30. Ioan. 10. 1.

G

Gad opponit se Abimelech, Iud. 9. 26. 35. 39.
Gabaonitis redimunt vitam astu quidam, Iosue 9. 1. obsidentur, & obsidione liberantur, 10. 5. Propter ipsos iniuste à Saule occisos suspenduntur filij Saulis, 2. Reg. 21. 1. 6. 9.
Gabelus venit cum Raphael ad nuptias, Tob. 10. 7.
Gabriel apparet propheta Danieli, Daniel. 8. 16. 1. 21. Zachariam sacerdoti, Luc. 1. 11. Virgini Mariæ.
Gad filius Iacob ex Lia, Gen. 30. 11. 1. 25. 26.
Gaddim recipiunt suam hæreditatem, Num. 32. Deuter. 3. 12. Ios. 13. 24.
Gad propheta admonet David, vt non maneat in terra Montanarum, 1. Reg. 22. 4.
Nuntiat Dauidi iram Dei, 2. Reg. 14. 11. 18.
Gains, 1. Cor. 1. 14. capitur, Act. 19. 29. deducit Paulum in Asiam, 20. 4. hospitio eum suscipit, Roman. 16. 23.
Galgal, siue Galgala, ciuitas Israel, Iosue 4. 19. in Galgal circumciditur populus, & celebrat Pascha, 5. 2. 7. 10. egreditur inde ad liberandos Gabaonitas, 10. 7. reuertitur, 10. 43.
G. lilan recipit Christum, Ioan. 4. 45. in Galilæa incipit Christus prædicare, Matth. 4. 12. Act. 10. 37.
Gamaliel vir peritus Legis, Act. 5. 34. 1. 12. 3.
Gamaliel dux Manassitarum, Num. 1. 10.
Gaudere & lætari honestè licet, 1. Paral. 29. 9. 2. Esdr. 12. 42. Psal. 67. 4. Luc. 1. 1. 1. Thessal. 1. 6. 1. 5. 16.
Gaudendum non est more Gentilium Eccles. 2. 2. 1. 7. 3. Osee 9. 1. Amos 6. 8. Prou. 2. 14. Iacob 4. 9. Gaudium in persecutione, Matth. 5. 12. Act. 5. 41. 1. 10. 24. Rom. 5. 3. Coloss. 1. 24. Hebr. 10. 34. 1. 11. 25.
Gaudium spiritus, Luc. 10. 21. Roman. 12. 12. 1. 14. 17. Gal. 5. 22. Phil. 4. 4. 1. Thess. 5. 16.
Gaudium salutis æternæ, Isa. 25. 18. 1. 26. 1. 1. 33. 20. 1. 65. 12. Sap. 1. 7. vide Beatitudo.
Gedeon dux & iudex in Israel, Iud. 6. 1. 7. 1. 18.
Gemitus quis probandus, quis improbandus, Exod. 2. 24. Ezech. 9. 4. Tob. 3. 1. 2. Machab. 6. 30. Roman. 8. 22. Luc. 5. 9.
Gentium vocatio, Gen. 49. 10. Num. 24. 17. Deut. 32. 43. 2. Reg. 23. 41. 50. 3. Reg. 8. 41. Psal. 8. 1. 21. 28. 1. 67. 32. 1. 71. 8. 17. 1. 85. 9. 1. 86. 4. 1. 11. 10. 1. 19. 1. 1. 21. 7. 1. 27. 13. 1. 29. 17. 1. 35. 1. 41. 25. 43. 1. 54. 1. 4. 1. 49. 1. 51. 5. 1. 54. 1. 55. 1. 56. 1. 6. 1. 60. 3. 9. 7. 65. 1. 17. 66. 1. 19. 20. Ier. 9. 24. 1. 11. 16. 1. 16. 19. Osee 1. 1. 24. Ios. 1. 28. Mich. 4. 1. Soph. 3. 9. Zach. 2. 11. 1. 8. 20. 1. 9. 10. Matth. 2. 2. 7. 1. 8. 11. 1. 21. 3. 1. 43. 1. 22. 9. Ioan. 10. 16. Act. 10. 26. 30. 1. 10. 1. 1. Corinth. 12. 13. Ephes. 2. 10.

INDEX BIBLICVS

Isai. 5. 21. † 47. 9. Ierem. 15. 8. Dan. 5. 30. 1. Machab. 2. 12. † 4. 3. Mach. 24. 38. Luc. 12. 10. 46. † 15. 21. 25. † 17. 27. 29. 1. Thess. 5. 3.

Impiorum punitio boni est ad timorem, & cautionem, Deuteronom. 19. 11. † 17. 18. † 19. 20. † 21. 21. Pro. 19. 23. † 28. 11. Eccli. 23. 37. Actor. 5. 11. Timoth. 5. 20.

Impios deridebit Deus, Psalm. 3. 4. † 36. 13. † 58. 9. Prov. 1. 26. Sap. 4. 12.

Impositio manuum varia in veteri testamento, Genes. 48. 14. Exod. 29. 10. Leuit. 1. 4. † 3. 2. Num. 27. 23. Daniel. 13. 34. Marc. 10. 16.

Impositio manuum in sacramento Ordinis, & Confirmationis, Actor. 6. 6. † 8. 17. † 13. 3. † 19. 1. Tim. 4. 14. † 5. 22. 2. Timoth. 1. 5.

Impudicitia contra naturam, Gen. 19. 3. † 38. 9. Leuit. 18. 12. † 20. 13. Iud. 19. 22. 30. Roman. 1. 27. 1. Corinth. 6. 10. Ephes. 5. 12. 1. Tim. 1. 20. 2. Petr. 2. 7. 8.

Insanationes, & maleficia, Exod. 7. 11. † 8. 18. † 22. 18. Leuit. 19. 11. † 20. 6. 27. Num. 23. 23. Deuter. 1. 10. 1. Reg. 17. 17. † 18. 6. 18. 2. 6. † 44. 25. † 47. 23. Ier. 10. 2. Dan. 2. 10. Mich. 5. 11. Act. 8. 8. † 13. 6. † 15. 16. † 19. 17. Galat. 5. 20. Apoc. 18. 23. † 21. 8.

Insuper graue Peccatum, Leuit. 18. 6. 7. † 20. 11. 14. Deut. 22. 30. 1. Corinth. 5. 1. 1.

Indigentia, 1. Cor. 2. 10.

Inferus, & damnatio parata diabolo, & Angelis eius, vide Damnatio.

Inferni poena varia, & horribilis, Deut. 32. 22. Job. 24. 19. Ps. 10. 6. † 20. 10. † 48. 25. † 111. 10. Sap. 11. 17. Eccli. 21. 10. 1. 18. 30. 31. 11. 13. 14. † 34. 9. Ierem. 9. 15. Malac. 4. 1. Matth. 8. 12. Luc. 13. 27. † 26. 23. Apoc. 14. 9. † 18. 7. † 20. 14. nunquam terminanda Isai. 60. 14. Matth. 25. 41. 46. Marc. 9. 47. 1. Thess. 1. 9.

Infirmus, vide Fides.

Infirmus corporalis, vide Aegrotatio.

Ingratitudo, & eius punitio, Gen. 38. 1. † 40. 10. Exo. 17. 14. Deuter. 23. 3. Iud. 2. 1. † 6. 8. † 8. 33. † 12. 1. 1. Reg. 10. 23. † 12. 8. † 15. 3. 10. 10. 1. Reg. 14. 30. 2. Paral. 24. 21. Proverb. 17. 13. Isai. 1. 2. † 5. 4. Ierem. 2. 5. 6. Ezech. 16. 3. Osee 10. 1. † 1. 3. 2. 6. Mich. 6. 3. Sapient. 16. 29. 1. Machab. 16. 18. 19. Matth. 11. 10. Luc. 17. 18. Ioann. 11. 45. Roman. 1. 28. 2. Tim. 2. 2.

Inimicus non passim contemnendus est, 1. Regum 24. 14. † 17. 43. 2. Reg. 21. 20. 3. Regum 20. 4. Regum 14. 8.

Inimico reconciliato non temere credendum est, 1. Reg. 24. 17. † 26. 21. 2. Reg. 3. 26. 1. Mach. 12. 14.

Iniquitas abundauit, 4. Esdr. 5. 2. † 14. 16. Matth. 24. 21. Ioann. 8. 19. Vide Inpij, & Mali.

Innocentia sua cuique tuenda, & malae suspiciones amouendae, Iosue 22. 22. 1. Reg. 3. 14. 3. Reg. 18. 17. Ier. 37. 12. Actor. 2. 14. † 7. 2. † 22. 28. 17.

Inobedientia eiusque punitio, Genes. 3. 16. 17. † 19. 17. 26. Leuit. 10. 1. † 26. 14. Num. 24. 28. 41. † 16. 31. † 20. 24. Deuter. 11. 16. 28. † 17. 12. † 18. 10. 20. † 27. 16. † 28. 15. 1. Reg. 12. 15. † 13. 11. † 15. 24. † 28. 16. 2. Reg. 6. 6. 3. Reg. 11. 9. † 12. 15. 21. † 14. 17. † 20. 35. 2. Par. 7. 19. † 25. 16. 19. Isai. 24. 5. Ierem. 11. 3. 8. † 13. 8. † 17. 27. † 26. 4. † 35. 10. 1. Mach. 17. 17. Actor. 7. 39. Roman. 2. 8. Gal. 3. 10. 2. Thess. 2. 8.

Inuidia & odium, Genes. 4. 5. † 26. 14. † 27. 41. † 30. 1. † 37. 4. 11. Exod. 1. 8. † 20. 13. Leuit. 19. 17. Num. 12. 1. † 15. 20. 23. Deuter. 19. 11. 1. Reg. 18. 7. 12. Sap. 24. Proverb. 10. 12. 18. Ezech. 5. 15. Daniel. 6. 3. Luc. 15. 18. Ioann. 12. 4. Roman. 1. 29. † 13. 13. Galat. 5. 15. 20. Iacob. 3. 14. † 4. 2. 1. Petr. 2. 1. Ioann. 3. 13. 15. † 4. 20.

Iosab filius Sarnie, 2. Reg. 2. 37. confodit Abner, 3. 27. reconciliat Absalonem per Théciam, 14. confodit Amasa, 20. 9. confoditur ipse, 3. Reg. 2. 28. 34. iuxta mandatum David, 2. 5. 7.

Iosab filius Iehu, rex Israel, 4. Regum 10. 35. † 13. 1.

Iosabaz filius Iosie exiit regno, & vehitur in Aegyptum, ubi & moritur, 4. Reg. 23. 34. captiuitas eius praedicatur, Ezech. 19. 4. appellatur Iohanan, 1. 2. Paral. 35. 15. post ipsum creatur rex frater eius Eliacim, 4. Reg. 23. 34.

Iosab filius Ioscham fit rex Iuda, 4. Reg. 24. 8. ducitur captiuus Nabuchodonosor in Babyloniam, 24. 12. 15. dimittitur ex carcere, & ad honores euehitur, 25. 24. appellatur Iechonias, Ierem. 22. 1. appella-

tur Neri, Luc. 2. 27. ei succedit patruus Machabias, 4. Reg. 24. 17.

Iosab, & antea dictus Eliacim, filius Iosie, fit rex Iuda, 4. Reg. 23. 34. 3. Esdr. 1. 37. combussit libros sermonum, Ierem. 36. 21. appellatur Melchi, Luc. 3. 24. moritur, 4. Reg. 24. 1. 5. post ipsum constituitur rex filius Ioscham, 4. Regum 24. 6.

Iosab vxor Chusae sequitur Christum, Luc. 8. 3.

Iosab Baptista filius Zachariae, Luc. 1. 59. 67. Euangelium regni denuntiat, & baptizat, Matth. 3. 1. Marc. 1. 4. 5. Ioan. 1. 28. † 3. 21. 26. vestitus eius ex pilis camelorum, & victus locustis, & mel siluestre, Marc. 1. 6. noluit haberi maior quam erat, Ioan. 1. 19. 20. 26. † 3. 28. mittit discipulos ad Christum, Matth. 11. 2. capite truncatur, Matth. 14. 8. dicitur Elias, Malac. 4. 5. Matth. 11. 14. † 17. 10. Luc. 1. 17.

Iosab filius Zebedae vocatur, Matth. 4. 22. vnice a Christo diligitur, Ioan. 13. 23. † 19. 26. 20. 2. † 21. 7. 20. scribit, quum vidit, Ioan. 19. 35. † 21. 24. 1. Ioan. 1. 1.

Iosab filius Ochosi solus euadit, dum senatus regius occiditur, 4. Reg. 11. 2. coronatur rex in Iuda, 11. 12. occidit Zachariam filium Iosab, 2. Paralip. 24. 21. Matth. 23. 35. occiditur a suis ministris, 2. Paralip. 24. 25. 4. Regum 12. 20. post ipsum filius eius Amasias rex constitutus est, 2. Paral. 3. 12. 2. Paralip. 24. 27.

Iosab filius Ioschaz rex Israel, 4. Regum 17. 9. pugnat contra Amasiam, subuertit moenia Ierusalem, destruit templum, & moritur, 4. Regum 17. 13. 16.

Iosab Sacerdos iussit occidi Arthalam reginam, 4. Reg. 11. 15. 2. Paral. 24. 14. moritur 24. 15.

Iosab propheta, 4. Reg. 14. 25. praecipitur ipse mori, Iosue 1. 15. deglutit eum piscis a Domino praeparatus, 2. 1. cuius ventris erat tribus diebus, & tribus noctibus, ibid. Matth. 12. 40.

Iosab filius Iosab, & Iosab, praefectus militaris Iudaeorum, 1. Machab. 9. 31. sedus init cum Nemerio, 10. 3. 15. capitur, 12. 48. occiditur cum suis filiis, 13. 23.

Iosab filius Iosaphat rex Iuda, 3. Reg. 22. 51. occidit sex fratres suos, 2. Paral. 21. 4. moritur 4. Reg. 8. 24. 2. Par. 21. 19.

Iosab rex Israel, 4. Reg. 1. 17. † 3. 1. procedit contra Hazael regem Syriae, 8. 28. accepto vulnere curatur in Iezrahel, 9. 15. moritur, 9. 24.

Iosaphat filius Asa rex Iuda, 3. Reg. 22. 41. mittit, qui verum Dei cultum doceant in ciuitates Iuda. 2. Paral. 17. 7. federe iungitur cum impio Achab, 18. 3. ideoque arguitur a propheta, 19. 2. iungit se Ochosi, 2. Par. 20. 35. moritur, 21. 1. habuit successorem filium Ioram, 1. Par. 3. 18.

Iosaph filius Iacob, Gen. 30. 23. videt somnium, 37. 5. 9. venditur a fratribus Ismaelitis, 37. 26. Ps. 104. 17. falso accusatur, Gen. 39. 27. mittitur in carcerem, 39. 20. † 41. 14. constituitur dominus vniuersae Aegypti, 45. 40. datur ei filia Putipharis vxor, 46. 45. detegit se fratribus suis, 45. 1. moritur, 50. 24. ossa eius transferuntur ex Aegypto, Exod. 13. 19. sepellitur in Sichem, Iosue 24. 32.

Iosaph coniux B Virginis Mariae, Matth. 1. 16. fugit in Aegyptum, 2. 14.

Iosaph filius Amon rex Iuda, 4. Regum 21. 24. † 22. 20. eius natiuitas praedicta est, 3. Reg. 13. 2. legit librum Legis, 4. Reg. 23. 2. celebrat Pascha, 23. 21. vulneratur, gittatur, & moritur, 2. Par. 35. 23. 2. 4. Regum 23. 29. Iugatur, 2. Paral. 35. 24. ei succedit Iosabaz, 4. Reg. 23. 30. 34.

Iosue pugnat contra Amalech, Exod. 17. 9. 13. mittitur exploratur terram Chanaan, Numer. 13. 2. eam populo commendat, 14. 6. constituitur loco Moysis dux populi, 27. 18. Deut. 3. 21. † 31. 3. 7. 14. Ios. 1. 6. mittit exploratores, 2. 1. transit Iordanem, 3. 16. erigit duodecim lapides in Galgal, 4. 1. 8. 20. Angelus Domini apparet ei, Iosue 5. 13. benedicit populo, 8. 29. ascendit Iosue ad liberandos Galaonitas, 10. 7. Sol & Lu-

INDEX BIBLICVS.

Lazarus iacet ante ostium diuitis epulonis, Luc. 16. 20.
Lazarus suscitatur à morte, Ioan. 11. 43. persecutio nem sustinet à ludæis 12. 10.
Lebbens cognomine Thaddæus discipulus Christi, Matth. 10. 3. appellatur Iudas filius Iacobi, Luc. 6. 16.
Lepra quomodo cognoscatur, Leuit. 13. 14.
Lepram mittit Deus propter peccatum, Exod. 4. 4. Numer. 12. 8. Reg. 5. 1. 27. 15. 5. 2. Paralip. 26. 18. 19. 21.
Lepra mundatur, Exod. 4. 7. Num. 12. 15. 4. Reg. 5. 14. Matth. 8. 2. Luc. 17. 14.
Leprosorum segregatio, Leuit. 13. 49. Num. 5. 2. 4. Reg. 15. 5.
Leui nascitur, Genes. 29. 34. occidit cum fratre suo Simeone Sichemitas, 34. 25. punitio istius facta, 49. 5.
Leuitarum habitatio, ius, & debita vitæ sustentatio, Leuit. 10. 12. 15. 32. Numer. 18. 21. 24. 35. 2. 7. Deut. 10. 8. 12. 19. 14. 27. 18. 1. 16. 11. Ios. 13. 14. 21. 18. 7. 21. 2. Esdr. 10. 33. 37. 13. 10. Ezech. 48. 13. Eccli. 7. 32.
Leuitarum ministerium, & officium, Num. 1. 49. 1. 4. 1. 8. 1. 18. 2. 23. Deut. 10. 8. Ios. 3. 6. 1. Par. 6. 31. 1. 9. 1. 2. Par. 19. 8. Ezech. 44. 11.
Leuitas assumit sibi in ministerium Deus pro primogenitis Israelis, Num. 3. 12. 40. 1. 8. 16.
Leuitæ ponunt peccatum crecti vituli, Exod. 32. 26.
Leuitæ expelluntur ex Israel, 2. Paralipomen. 11. 14.
Lex prima, & præceptum datur, Genes. 2. 16. violatur, 3. 4. 6.
Lex decem mandatorum datur Moyfi, Exod. 20. Deut. 5.
Legis tabule dantur, Exod. 31. 18. Deut. 5. 22. franguntur, Exod. 32. 19. Deut. 9. 17. dantur alie tabule, Exod. 34. 27. Deut. 10. 1.
Legis natura, officium & operatio, Roman. 7. 2. 14. 15. 1. 20. 1. 7. Galat. 3. 19. 1. Timoth. 1. 8. Hebr. 7. 18. 27.
Legem Dei sine spiritu eius non possumus implere, Deut. 5. 29. Psalm. 118. 24. Luc. 18. 22. Act. 13. 10. Rom. 8. 2.
Punitio vel merces eorum, qui Legem Dei prauaricantur, vel obferuant, vide Obedientia, & Inobedientia.
Legis cerimonie abrogantur per Christum, Mart. 11. 13. Marc. 15. 38. Act. 13. 38. 15. 11. 14. 11. Roman. 6. 14. 7. 4. 8. 3. Galat. 3. 13. 4. 5. Ephes. 2. 13. Col. 2. 14. 1. Petr. 1. 11. 18.
Lex legitur Deuter. 1. 5. 1. 9. 11. Ios. 8. 33. 4. Reg. 23. 2. 2. Esdr. 8. 8. 9. 3. 3. Esdr. 9. 39. 1. Machab. 2. 19. 32.
Lex noua Christianorum consistit potissimum in Charitate, Matth. 5. 44. 1. 7. 12. 1. 22. 36. Ioan. 13. 35. Roman. 13. 10. Gal. 5. 14. 6. 2. 1. Tim. 1. 5.
Lia nubi Iacob patriarchæ, Genes. 29. 31. gignit ei multos liberos 19. 31.
Liber viri, Exod. 32. 31. Psalm. 68. 19. Phil. 4. 3. Apoc. 2. 5. 1. 20. 12. 1. 21. 27.
Libertatem arbitrium etiam post lapsum in homine mansit, Genes. 4. 7. Deuteronom. 30. 19. Ios. 24. 15. Psalm. 16. 9. Sapient. 9. 10. Eccli. 15. 18. 1. 31. 10. 1. Cor. 3. 9. 1. 27. 37.
Libertatem arbitrium cooperatur gratie Dei, 1. Reg. 7. 3. 2. Paral. 12. 14. Psalm. 9. 17. 1. 22. 13. Prou. 16. 1. 5. 9. Eccli. 2. 20. Isai. 1. 16. 17. 18. 40. 3. 46. 8. 55. 6. 7. Ierem. 3. 1. 12. 22. 1. 4. 7. 4. 14. 1. 7. 3. 1. 18. 8. 11. 1. 25. 5. 1. 26. 13. 1. 32. 15. Ezech. 18. 21. 22. 27. 18. 30. 31. 1. 33. 14. 15. 16. 19. Zachar. 1. 3. Malach. 3. 7. Matth. 3. 2. 3. 1. 11. 33. 1. 12. 28. Marc. 1. 3. Luc. 3. 4. Ioann. 1. 23. 1. 7. 37. Act. 12. 10. 1. 8. 22. 1. 9. 6. Roman. 10. 13. 1. 1. Corin. 13. 9. 1. 15. 10. 2. Corin. 7. 1. Ephes. 5. 14. Philip. 2. 12. 1. 13. 14. 1. 11. Coloss. 1. 29. 1. 3. 9. 10. 1. Timoth. 4. 16. 1. Timoth. 1. 21. Hebr. 1. 16. 1. 12. 12. 13. Iacob. 4. 8. 1. Petr. 1. 22. 1. Ioann. 3. 3. Apocal. 3. 20.
Libertas Evangelica, Ioan. 8. 32. Rom. 6. 18. 1. 8. 2. 21. Gal. 5. 13. 1. Petr. 1. 18. 1. 2. 16. 2. Petr. 2. 29.
Libertas praua, & improbanda, Iob 11. 12. Ier. 34. 14. Oice 7. 16. 2. Petr. 2. 18.
A lingua mala cauendum, Leu. 19. 16. Iob 5. 11. Ps.

51. 4. 1. 139. 4. 12. 1. 140. 3. Prou. 4. 24. 1. 10. 18. 1. 11. 9. 1. 12. 19. 1. 19. 1. 15. 2. 1. 16. 27. 28. 1. 17. 20. 1. 18. 1. 1. 19. 1. 21. 23. 1. 26. 20. 1. 30. 11. Eccli. 5. 2. Sap. 1. 11. Eccli. 5. 16. 1. 25. 12. 1. 18. 1. 1. Cor. 15. 33. 1. Petr. 2. 2. Iacob. 1. 19. 1. 3. 5. 8. 1. 4. 11. vide Detractio.
Lingua discretè moderanda, Prouerb. 10. 19. 1. 12. 14. 1. 13. 2. 3. 1. 17. 27. 1. 18. 21. 1. 21. 21. Eccli. 13. 1. 1. 30. 5. 22. 33. 1. 23. 17. Ier. 12. 36. Luc. 6. 45. Iacob. 1. 19. 1. 3. 2. 1. Petr. 3. 10. vide Loquenda.
Loba occupatur, Ios. 10. 19. deficit à Iuda, 4. Reg. 8. 22. oppugnatur ab Assyrijs, 19. 8.
Longanimitas, vide Patientia.
Loquenda sunt vera, honesta, & que audientibus prodesse queant, Exod. 21. 28. Ps. 14. 1. Prou. 15. 2. 1. 24. 26. 1. 25. 11. 1. 29. 20. Eccli. 5. 2. Eccli. 7. 37. Matth. 5. 37. 1. 12. 36. Eph. 4. 29. 1. 5. 3. Col. 3. 8. 1. Petr. 3. 10.
Loquendi tempus, & opportunitas, Prou. 15. 23. 1. 25. 11. Eccli. 8. 5. cel. 11. 8. 1. 20. 6. 1. 32. 9. 1. 31. 4. quomodo loquendum, Iob. 6. 39. Prou. 15. 4. 1. 16. 20. 22. 1. 29. 11. Eccli. 4. 34. 1. 5. 16. 1. 6. 4. Coloss. 4. 6.
Leth liberatur ab incendio Sodomorum, Genes. 19. 15. 17. 2. Petr. 2. 7. vxor eius mutatur in statuem salis, Gen. 19. 26. Sap. 10. 7. Luc. 17. 32. concumbit cum duabus filiabus suis, Gen. 19. 31. 35.
Lotio pedum, Gen. 18. 4. 1. 19. 2. 1. 24. 32. 1. 43. 24. Ios. 13. 4. 14. 1. Timoth. 5. 10.
Lucas medicus, Coloss. 4. 14. manet cum Paulo, 1. ad Tim. 4. 11.
Lucifer cecidit à celo, Isa. 14. 12.
Iuxta est Christus, Isai. 9. 2. 1. 42. 6. 1. 50. 1. 19. 49. 6. Ios. 1. 5. 1. 8. 11. 1. 9. 5. 1. 12. 35. 46. 1. Ioan. 1. 5. 1. 2. 8.
Lux sunt Christiani, Prou. 4. 18. Isai. 62. 1. Matth. 5. 15. Rom. 2. 19. Phil. 2. 15.
Lydia purpuraria credit in Christum, Act. 16. 14.
Lyfias dux exercitus Antiochi, 1. Mach. 3. 31. p. 8. cum init cum Iudæis, 56. 58. capitur & inssu Demetrii occiditur.

M *Maacha* filia Tholmai regis in Gessur mater Absalonis, 2. Reg. 3. 3.
Maacha filia Absalon, mater Abiam regis Iuda, 3. Regum 15. 2. appellatur Michai, 2. Paralip. 13. 2.
Macedonia mittit eleemosynas pauperibus Ierosolymitanis, Rom. 15. 26. 2. Corinth. 9. 1.
Paulus vocatur in Macedoniam, Act. 16. 9.
Median filius Abraham, Genes. 25. 2. Deus precipit recedantur Medianitæ, Num. 25. 16. Medianitæ ceduntur cum suo rege, 31. 7.
opprimunt Israel, Iudic. 6. 1. irrumpit in eos Godeoni, 7. 9.
Magdalena, vide Maria.
Misr Pharaonis virgas suas vertunt in colubras, Exod. 7. 12.
Magi primitiæ Gentium Christum adorant, Matth. 2. 11.
Magia, vide incantationes.
Malact nascitur, Gen. 4. 13.
Malcho præcidit Petrus auriculam, Io. 18. 10.
Maledictio, & benedictio Gen. 3. 14. 17. 1. 21. 1. 29. 23. 1. 24. 41. 1. 27. 28. 1. 48. 15. 20. 1. 49. 5. Num. 3. 21. Deut. 12. 16. 1. 27. 15. Ios. 8. 34. Iud. 9. 20. 1. Reg. 17. 43. 2. Reg. 2. 5. 1. 16. 7. 4. Reg. 2. 24. 2. Esdr. 5. 23. Prou. 16. 2. Ierem. 29. 22. 1. 49. 13. Zach. 8. 13.
Malicia, vide incantationes.
Malum dicens bonum, punitur, Isa. 5. 20. Malach. 2. 17. Prou. 24. 24.
Malum declinandum, & bonum faciendum, Prou. 3. 7. Isai. 1. 16. Ezech. 18. 21.
Malorum consortium vitandum, Ps. 1. 1. 1. 25. 4. Prou. 1. 10. 1. 14. 7. 1. 24. 1. 24. 21. 1. 29. 24. Eccli. 8. 18. 1. 23. 2. Corin. 6. 14. 1. Ios. 10. Apoc. 18. 4.
Malum non est reddendum pro malo, Prouerb. 20. 22. 1. 24. 29. Rom. 12. 14. 17. 1. Cor. 4. 12. 1. Thess. 5. 15. 1. Petr. 3. 9.
Malum punitur est à Deo, Deuter. 32. 13. 3. Reg. 9. 9. 1. 21. 29. Isai. 45. 7. Ier. 11. 11. 1. 32. 42. Baruch. 2. 2. Amos 3. 6. Ioan. 9. 10. Mich. 1. 12. 1. 1. 3.
Malum culpe summe auersatur Deus, tantum abest, vt eum auctorem habeat, Exod. 23. 7. 2. Paralip. 19. 7.

INDEX BIBLICVS

19.7. Iudith 5.21. Iob 34.10. Ps. 5.7. 44.8. Prou. 15.8.9. Sap. 14.9. Eccli. 15.21. Osee 13.9. Rom. 9.14.2. Cor. 6.15. Iac. 1.13.
 Malos rectores, & praepositos permittit Deus ob peccata populi, 1. Reg. 12.24. Iob 34.30. Is. 29.10. Ezech. 14.9. Osee 13.11.2. Thess. 2.11.
 iubetque obedientiam illis prestare, Matth. 23.3.
 Malorum etiam ministrorum opera vitur Deus, Matth. 7.22. Marc. 9.38. Luc. 9.49.
 Manahem rex Israel, 4. Reg. 15.14.
 Manassis primogenitus Ioseph nascitur, Genes. 41.51. 48.14.
 Manasses impius, filius pii Ezechim rex Iuda, 4. Reg. 21.1.6. Paral. 32.3. 33.1. Ier. 15.4. ducitur in curiam in Babylonem, & per poenitentiam conuertitur ad Dominum, & exauditur recuperat regnum, 2. Paral. 33.11.13. relinquit post se Amon, 4. Reg. 21.18. Matth. 1.10. appellatur Her, Luc. 3.28.
 Mandatum est nobis in Christo, Io. 15.4. Rom. 8.1.1. Corin. 4.15. 11.23. Coloss. 2.6.1. Ioan. 2.6.28. 3.24. 4.13.
 Manna, Exod. 16. Num. 17.7. Deut. 8.3. Ios. 5.11. Ps. 77.24. Sap. 16.20. Ioan. 6.31.
 Mansuetudo, Ios. 7.19. 1. Reg. 25.2. 2. Reg. 16.10. Prou. 15.1. Eccli. 1.29. Matth. 5.4. 23.19. Galat. 5.22. 6.1. Ephes. 4.2. Coloss. 3.12.2. Timoth. 2.25. Tit. 3.2.
 Mardochaeus defensor, & tutor Esther, captiuus abductus in Babylonem, Esther 2.5.7. a rege summo honore affectus, 6.10. reuertitur de captiuitate in Ierusalem, 1. Esdr. 2.2.2. Esdr. 7.7.
 Mare creatur, Genes. 1.9. concluditur suis terminis, 1.9. Iob 26.10. 28.26. Prou. 8.19. Ier. 3.21. cedit filijs Israel, Exod. 14.21. sedatur verbis Christi, Matth. 8.26.
 Maria soror Aaron Iudae Dux, Exod. 15.27. sic Ioseph. Numer. 12. Deut. 34. moritur, Num. 20.8.
 Maria virgo praenuntiata, Gen. 3.13. 22.3. 28.6. 44.10. 45.5. 84.2. 86.3. 111.8. Prou. 9.1. Cant. 1.2. 3.4. 5.6. Eccli. 14.7. Is. 7.14. 9.1. 19.1. 45.8. Ierem. 31.22.
 Maria vocatur, & est mater Domini, Luc. 1.45. mater Iesu, Matth. 2.13. Ioan. 19.20.
 Maria perpetua uirginitas significatur, Exod. 1.2. Iudic. 6.37. 38.39.40. Ps. 138.6. Cant. 2.2. 4.7. 6.9. Is. 7.14. 11.1. 35.1. 2. 66.7. Ezech. 44.3. Dan. 3.34. Matth. 1.20. Luc. 1.35.
 Maria virgo multis dotata virtutibus, fide diues Prou. 31.13. Luc. 1.38.45. Io. 2.5. spe plena, Eccli. 24.24. Ioan. 2.5. charitate perfecta, Eccli. 24.24. Luc. 1.36. 2.7. Io. 2.3. 19.25. casta, vide supra, Maria perpetua, Luc. 1.35. humilis, Luc. 1.38.48. misericors. Io. 2.3. prudens. Luc. 2.19. modesta, Luc. 2.48. pia, Luc. 1.46.47. benigna, Luc. 1.40. fortis, Prou. 31.10. Io. 19.25. sapiens, Prou. 31.26. Ioan. 2.5.
 pauper, Matth. 2.11. Luc. 2.7.24. patients, Matth. 2.13. Luc. 2.35. virtute praecellens omnes, Prou. 31.29. Eccli. 24.25. Luc. 1.28.48.
 Maria saluatur ab Angelo, Luc. 1.28. uisitat Elisabeth, & laudat Deum, Luc. 1.39.46. proficiscitur cum Ioseph in Bethlehem, Luc. 2.4. in Aegyptum, Matth. 2.14. reuertitur inde in terram Israel, Matth. 2.14. inuenit Christum in templo, Luc. 2.46. assistit cruci, & Apostolo Iohanni commendatur, Ioan. 19.25. manet cum Apostolis, Act. 1.14.
 Maria Magdalena desit sua peccata, Luc. 7.38. obicit peccatorum remissionem, Luc. 7.48. liberata septem demonijs adhæret, & ministrat Christo, Luc. 8.2.3. vngit Dominum Marr. 26.6. Marc. 14.3. Io. 11.2. 12.3. adest Christo in cruce morienti, Ioan. 19.25. stat ad monumentum plorans, Ioan. 20.11.
 Christus ei apparet post resurrectionem, Marc. 16.9. Ioan. 20.14.
 nuntiat resurrectionem discipulis, Io. 20.17.
 Marii officium, & auctoritas in vxorem, Genes. 3.16. Num. 5.12.18. 30.7.13. Deut. 21.5.17. 24.1. Prou. 18.1. 23.22. 31.10. Eccli. 9.9. Eccli. 7.28. 9.1. 29.2.27. 26.1. Malach. 2.14.16.1. Corin. 7.2. 11.2.10. Ephes. 5.22. Coloss. 3.18. Tit. 2.4.1. Timoth. 2.11.1. Petr. 3.1.
 Martha hospitio excipit Dominum, Luc. 10.38.

ostendit suam fidem, Ioan. 11.17.
 Mathan sacerdos Baal occiditur, 4. Reg. 11.18.2. Petr. 2.17.
 Mathias eligitur in Apostolum, Act. 1.26.
 Mathusalem filius Henoch, nascitur, Gen. 5.21. uiuit 969. annis, & moritur, Gen. 5.27.
 Matrimonium, Genes. 2.27.28. 2.21.22.23.24. 3.6. 12.17. 4.1.19. 9.1. 19.26. 24.3. 29.21. Exod. 2.2.20. 17.1. Leui. 18.10.10. Deut. 5.21. 7.3. 22.29. 24.1. Ios. 23.12. Iudic. 7.6. 14.2.7.15.1. Esdr. 9.2.2. Esdr. 13.23. Esther 2.17. Tob. 3.13. 6.17. 7.15. 16.8.9. Prou. 18.22. 19.14. Eccli. 25.2. Ierem. 3.1. Matth. 5.32. 19.3.7. 22.24.10. Marc. 6.18. 10.2.6.7.8.9. 12.20. Luc. 2.5. 3.19. 16.18. 20.34. Ioan. 2.1.2. Roman. 7.2.3.8. Corin. 7.2. Eph. 5.31.32.1. Tim. 3.2. 5.9. Hebr. 13.4.1. Petr. 3.10.
 Matrimonium indissolubile, Gen. 2.24. Matth. 5.32. 19.7. Marc. 10.11. Luc. 16.18.1. Cor. 7.10.
 Matrimonium spiritale, quare Connubium.
 Matrimonium cuius rei sacramentum, Ephes. 5.32. confert gratiam, & sanctificationem, 1. Thess. 4.
 Matthaeus publicanus vocatur, Matth. 9.9. 10.3. appellatur Leui filius Alphaei, Marc. 2.14. Luc. 5.27.
 Mathania patruus Iosachim constituitur rex Iuda, 4. Reg. 24.27. appellatur Zedechias, 1. Paral. 3.15.
 Mathathias Sacerdos ostendit studium pro euen- da religione, 1. Machab. 2.24. pugnat strenue, 2.48. monet filios suos ad obseruationem legis Dei, 2.49.64.
 Medii occupant regnum Babilonis, Dan. 5.31.
 Melchisedech sacerdos, & rex Salem, Gen. 14.18. Psal. 109.4. Heb. 7.1.
 Mendacium, Genes. 3.4. 37.39. 39.17. Leui. 19.11.2. Reg. 1.2.7.4. Reg. 5.25. Prou. 6.19. 12.22. Sapient. 1.11. Eccli. 7.13. 20.26. 28. 25.4. Osee 4.2. Ioan. 8.44. Act. 5.4.8. Ephes. 4.25. Coloss. 3.9. vide Testimonium.
 Menelaus proditor patriae usurpat sibi summum Sacerdotium, 1. Mach. 4.24. extremo supplicio afficitur, 1. Mach. 13.4.5.6.
 Mensurae, quae mens fuerimus remiserunt nobis, Exod. 21.23. Iud. 1.7.1. Regum 15.33.2. Regum 22.25. Ps. 17.11. Prou. 22.3. Isai. 33.1. 65.6. 66.4. Ierem. 50.15. 29. 51.49. Ezech. 16.59. Ios. 3.7. Matth. 7.2. Marc. 4.24. Luc. 6.38.
 Mensurae, & pondera debent esse iusta, Leui. 18.35. Deuter. 25.13. Ezech. 45.10. Micham. 6.11. Amos 8.5. Prou. 16.11. 20.10.
 Merari filius Leui, Num. 3.17.
 Meritarum officium, 3.31. 4.42.
 Merces debetur operibus, Gen. 4.7. 15.1. Psal. 118.112. Prou. 11.18. Sap. 5.16. 10.27. Eccli. 2.8. 11.24. 18.22. 36.18. 51.30.38. Isai. 3.10. Ierem. 31.16. Matth. 5.12. 6.1. 10.41. 32. 29.8. Marc. 9.43. Luc. 6.35. 10.7. Ioan. 4.36. Rom. 4.4.1. Corin. 3.8.1. Timoth. 5.18. Apoc. 22.13.
 Merita operum, Eccli. 18.31. 16.15. 38.15. vide Opera.
 Merob filius Saulis, 1. Regum 14.49. promittitur Dauidi in vxorem, 18.17.
 Messias, id est Christus, & uerus vnctus est Dominus noster Iesus, Ios. 4.1. 4.25. 7.41. 11.27. Matth. 26.64. Marc. 14.62. Luc. 22.67. Act. 17.3. 18.28. 19.4.10. Ioan. 5.1.
 Michah parat ephod idolo matris suae, Iudic. 17.5. conuertit Leuitam, 17.7.10. idolum & ephod auferuntur, similiter & Sacerdos abducitur, 18.13.18.20.
 Micha, filius Miphibosech, 2. Reg. 9.11.
 Michael propheta contrarium pseudoprophetae, 3. Reg. 22.13. 15.16.2. Paralip. 18.14.
 Mich. el pugnat cum diabolo, 10.13. Iud. 9. Apoc. 12.7.
 Michael siue Michal filia Saulis, datur Dauidi in vxorem, 1. Reg. 18.27. iuxta promissionem regis, 17.25. conseruat Dauidi vitam, demittens eum per fenestram, 19.12. subducitur ei, & datur Phaltii, siue Phaltiel 25.44. redditur ei, 2. Reg. 3.14.15. deridet ipsum saltantem coram Domino, 6.16.
 Militare, vide Bellum.
 Ministorum suam malorum opera dignatur vit
 Y y y 4 Dei

INDEX BIBLICVS.

Dei bonitas, Matth. 7.22. Marc. 9.38. Luca 9.49. quos
& iubet audiri, Matth. 23.3.

Miphiboseph filius Ionathas, 2. Reg. 4.4. inuenit gra-
tiam coram Dauid, 9.7. parit ei Dauid, 21.7. appel-
latur Meribbaal, 1. Paral. 9.40.

Miphiboseph filius Saulis suspenditur, 2. Regum
21.8.

Miracula operatur Deus per Sanctos, & eorum re-
liquias, vide Sancti, & Reliquie.

Misericordia, vide Bonitas Deitatem Charitas.

Misericordie opera proximo exhibenda, 1. Re-
gum 15.6.2. Paral. 28.9.25. Psalm. 111.5.9. Prouerb.
24.21.31. 29.7.25.21. Eccli. 4.2.29. 35.18. Isai. 58.7.
Osee 6.15. Mich. 6.8. Zach. 7.9. Matth. 5.7. 9.17. 11.
41. 12.31. 23.42. Marc. 9.40. Luc. 6.35. 11.33. Rom.
12.13. Galat. 6.12. Col. 3.12.1. Timoth. 5.10. quere Ele-
mosyna.

Missa sacrificium olim predictum, & prænuntia-
tum, Leuit. 6.9. 10.11.12. Psalm. 22.5. 109.4. Isa-
ia 2.2. 3. 19.19. 20. 36.7. 61.6. 66.19. 20.21. Ierem.
31.31. 33.16.17.18. Dan. 12.11. Amos 9.11. Malach.
1.10.11.

Missa sacrificium per varias figuras veteris Te-
stamenti significatum, Genes. 14.18. 16.6. 22.13.
Exod. 12.5.24. 25.30. 29.2.15. Leuit. 2.1.13. 3.12. 4.
23. 5.7. 11. 6.15. 9.8. 14.4. 16.3. 19.3. 19.21.
Num. 15.24. 18.17. 1. Reg. 21.4.3. Regum 19.6.4. Reg.
4.41. Dan. 8.12. appellaturque iuge sacrificium, Dan.
21.31. 12.11. nec interibit offerens sacrificium, Ie-
rem. 37.18.21.

Missa sacr. sciunt a Christo institutum, Luc. 22.
19. & ab eius discipulis vltatum, Act. 13.2.

Missa sacrificij mentione facit Paulus, 1. Corinth.
10.16. 11.23.

Moab filius Loth, & filius eius nati maioris Genes.
19.37. contra Moabitas pugnare, Israeli a Deo pro-
hibetur, Deuter. 2.8. factus est Moab seruiens Davi-
di sub tributo, 2. Reg. 8.2. deficiunt Moabites ab Is-
rael, 4. Reg. 1.1. 3.5. insunt latrunculi de Moab in
terram Israel, 13. 20. non admittentur in eccle-
siam, Deuter. 23.3.2. Esdr. 13.1. contra Moab pro-
phetatur, Numer. 21.29. 24.17. Psalm. 59.10. 107.
10. Isai. 16. 2. 25.10. Ierem. 48.1. Ezech. 25.8. Amos 2.1.
Sophon. 2.8.

Moloch idolum, Leuit. 18.21. 20.2. appellatur
Melchom, 1. Par. 20.2. Ierem. 49.1. Amos 1.15. Sophon.
1.5. de Moloch vide item, 3. Regum 11.5.7.4. Reg.
23.10.

Morbis, vide Agrotatio.

Mors est poena peccati, Gen. 2.17. 3.19. Rom. 5.12.
17. 6.23. 1. Corinth. 15.21. Ephes. 2.2. Col. 2.13.1. Tim.
5.6. Iacob. 1.15.

Mors, & certus dies mortis omni homini constitu-
tus est, Deut. 31.14. Ios. 13.14. 1. Reg. 20.10. Iob. 14.5.
Psalm. 88.49. Eccli. 3.3. 8.8. 9.5. Eccli. 17.3. 41.1. Ioan.
7.1. 8.20. Roman. 5.12. 6.23. Heb. 9.27.

Mortis hora incertissima, Eccles. 9.12. Matth. 24.43.
Luc. 12.40. 1. Thess. 5.2.2. Thessal. 2.2. Iacob. 4.13.

Mors corporis, iustus est quasi somnus quidam, &
& dormitio, Deut. 31.16.2. Reg. 7.12.3. Reg. 2.10. 11.
21.43. 14.20. Sap. 3.3. Matth. 9.24. 10.11.18. Act. 7.60. 13.
36.1. Corint. 11.9.1. Thessal. 4.13.

Mortem nostram his morte deuicit Christus, Isai.
25.8. Osee 13.14. Rom. 6.9.1. Cor. 15.54.2. Timot. 1.10.
Hebr. 2.14. Apoc. 21.4.

Mortem qui sibi intulerint, Iud. 9.54. 16.19. 1. Reg.
31.4.2. Reg. 17.23.3. Reg. 16.18.2. Mach. 10.13. 14.41.
Matth. 27.5. Act. 1.18.

Mortuos lugere quatenus permittatur, aut pro-
hibeatur, Leuit. 19.28. Deuter. 14.1. 34.8.2. Reg. 1.
11. 3.32. 10.1. 12.16. 14.2. 19.1. 21.10. 11. Eccli.
22.30. 38.16. Machab. 9.20. 12.52. 13.26. Matth.
9.3. Luc. 7.23. Ioann. 11.3. Actor. 8.2. 9.39.2. Thess.
4.13.

Mortui ad vitam reuocantur, 3. Reg. 17.20.4. Regum
4.33. 11.21. Matth. 9.25. 27.52. Marc. 5.41. Luc. 7.13.
8.54. Ioann. 11.43. Actor. 9.40. 10.10.

Mortuorum sepultura vide Sepeliendi mor-
tui.

Mortuorum suffragia, vide Purgatorium.

Moyse nascitur ex Leui, Exod. 2.1. 6.20. Actor.
7.20. percutit Aegyptum, & fugit in Ma-
dian, Exod. 2.12. 15. accipit Serphoram Madia-

nitem uxorem, Exod. 2.21.

Mittitur ad Pharaonem in Aegyptum, 3. 10. 4.
5. 1. 6. 12. 8. 10. reuertitur cum uxore, & li-
beris in Aegyptum, 4.20. orat pro Pharaone, 8.12. 30. 4.
9.28. 33. 10. 17.

orat pro populo, 14. 15. 17.4. 11. 31.11.13.31 Num.
11.2. 14.13. 17. 21.7. Deut. 9.18.26. accipit primo ta-
bulas, Exod. 31.18. has confringit videns populi ido-
latriam, Exod. 32.19.

accipit iterum nouas, 34. 28.

in faciem eius intueri non poterat populus Israeli-
ticus, 34.3. 10.2. Cor. 3.7.

Mittit exploratores in terram Chanaan, Numer.
13. 2. probat se a Deo esse missum, Numer. 16.18.
31. videt terram promissionis, & moritur, 20.12.
27.12. Deuteronom. 34. 1.4. apparet in transfigura-
tione Christi, Matth. 17.3. Luc. 9.30. commendatur,
Eccli. 45.1.

diabolus altercatur cum Angelo Michael de
Moyse corpore, Iud. 9.

Mandis corde, Psal. 23.4. 30.12. 71.1. Matth. 5.8.1.
Petr. 1.22.

Mundities interior, & exterior commendatur,
Matth. 23.25. Luc. 11.33.2. Cor. 7.1.

Murmuratores quos imitentur, & quæ illis por-
na metrenda, Exod. 14.11. 15.24. 16.2.7.8. 17.
2. Numer. 11.1. 12.1. 7. 10. 14. 2. 27. 16. 3.
17. 13. 20.2. 21.5. Deuteronom. 1.17. Iosue
9.18. Iudith 8.10. Sapient. 1.11. Matth. 10.12. Luc.
15.2. 19.7. Ioann. 6.41. Actor. 6.1.2. Corint. 10.10.
Iud. 16.

N

Nathan militem profectus apud regem Syria
mundatur a Iephi, 1. Reg. 4.5.14. Luc. 4.27.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

Nasir rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1.
Reg. 11.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1. 2. Reg. 21.1.

•

0

114. Ellis, 133, 20.

0.3.2. Paral. 6.16*, 7.14, 11.120-6.11.1. Esdr. 9.62. Ef.

INDEX BIBLICVS.

dræ r. f. Sap. 9. Eccli. 9. Tob. 3. 1. 12. f. 8. 7. f. 13. 1. Indich. 9. 2. f. 16. f. 23. 2. f. 36. 1. 11. f. 51. Bar. 1. 17. 21. f. 2. 6. * f. 3. 1. Est. 14. 1. Isa. 33. 2. f. 37. 16. 64. * Jerem. 10. 24. f. 17. 13. 14. f. 18. 19. f. 32. 16. Thren. 5. * Dan. 9. 6. f. 13. 42. Ionæ 2. * Abac. 3. 3. Efd. 8. 74. 4. Efd. 3. * f. 6. 38. 1. Mach. 7. 37. 2. Mach. 6. 30. Act. 4. 24.

Ordinis sacramentum, Ioann. 20. 21. 1. Timoth. 2. 24. f. 5. 22. 2. Tim. 1. 6. Trinum 1. 5.

Oreb & Zeb interficiuntur, Iud. 7. 17.

Osculum pudicum, pacis & charitatis symbolum, Genes. 29. 13. f. 45. 14. f. 48. 10. 40. 34. Exod. 4. 37. Luc. 15. 20. Act. 1. 20. 37. Rom. 16. 15. 1. Corinth. 16. 20. 2. Cor. 13. 12. 1. Thess. 5. 26. 1. Pet. 5. 14.

Unum, vide Acedia.

Ozias sacerdos recipit Achior in domum suam, Iud. 6. 19.

Præscribit Domini miserationi tempus quinque di rum. 7. 23.

Ozias vide Vña.

P

Pactum cum quibus non sit ineundum, Exod. 23. 32. f. 34. 15. Deuter. 7. 3. f. 20. 13. 3. Reg. 2. 36. 42.

Pactum contra Dei voluntatem cum infidelibus initium punitur, Iudic. 1. 4. 27. f. 30. Reg. 20. 34. 41. 2. Paral. 19. 2.

Pactum init Deus cum populo, Gen. 17. 2. 7. Exod. 17. 5. Deut. 5. 2. Jerem. 31. 31. 33.

Pactum init populus cum Deo, Iosue 24. 23. 4. Reg. 23. 1. 2. Paral. 15. 12. f. 23. 16. 2. Efd. 10. 29.

Parentum officium, Gen. 18. 19. f. 21. 19. f. 24. 2. f. 25. 6. f. 34. 1. 29. f. 49. Exod. 20. 2. f. 12. 26. f. 13. 13. 14. f. 21. 10. Levit. 19. 19. Num. 30. 6. Deut. 4. 9. f. 6. 7. 20. f. 11. 19. f. 22. 15. 19. f. 32. 46. Ios. 4. 21. 1. Reg. 2. 33. f. 3. 13. 3. Reg. 2. 1. Job 1. 5. Psal. 77. 1. Prou. 1. 8. f. 1. 5. 7. f. 11. 29. f. 13. 24. f. 19. 18. f. 10. 7. f. 23. 6. 15. f. 23. 13. f. 29. 17. Eccli. 4. 23. f. 7. 25. f. 8. 11. f. 17. 1. f. 25. 20. f. 26. 13. f. 30. 1. 11. f. 33. 32. f. 42. 5. Tob. 1. 10. f. 4. 10. 13. f. 14. 5. 15. 1. Mach. 2. 49. 64. 2. Mach. 6. 24. 28. f. 7. 20. 21. 27. Dan. 11. 3. Matth. 10. 37. Ephes. 6. 4. Coloss. 3. 21. 2. Tim. 3. 5. Tit. 2. 4.

Pascha festi institutio, & celebratio, Exod. 12. 23. 6. f. 23. 15. f. 34. 18. Levit. 23. 4. Num. 9. 2. 11. f. 28. 29. Deut. 16. 1. 5. Ios. 5. 1. 4. Reg. 23. 21. 2. Paral. 30. 1. 15. f. 35. 2. 1. Efd. 6. 29. 3. Efd. 8. 10. f. 7. 16. Ezech. 45. 21. Matth. 26. 19. Marc. 14. 12. Luc. 22. 7.

Pastores, præceptores, & alij perfecti quæ debeant esse sollicitudine, & cura in eos quos suæ fidei commissos habent, Prou. 27. 23. 24. Sap. 6. 25. 26. Ez. ch. 34. 4. Matth. 18. 12. f. 24. 45. Luc. 15. 4. Ioan. 10. 11. 13. 1. 17. 9. 11. f. 18. 8. Act. 20. 22. 28. 31. Rom. 9. 2. 3. f. 12. 7. 8. 1. Corinth. 4. 14. 2. Corinth. 11. 28. 29. Gal. 3. 19.

Patientia, & longanimitas est Deus, Genes. 6. 3. Exod. 34. 6. Num. 14. 18. Psal. 85. 15. f. 102. 8. f. 144. 8. Eccli. 7. 12. Isa. 30. 18. Ios. 2. 11. Ionæ 4. 2. Nah. 1. 3. Sapient. 11. 24. f. 15. 1. Matth. 28. 27. Rom. 2. 4. 1. Timoth. 1. 16. 2. Pet. 4. 9.

Patientia, & longanimitas fidelium in omni genere afflictionem, Genes. 12. 4. 6. 2. Reg. 6. 10. Iob. 1. 20. f. 9. f. 7. 2. Prouerb. 3. 11. f. 14. 19. f. 15. 1. f. 16. 32. f. 25. 15. Eccli. 1. 29. f. 2. 4. 4. Efd. 10. 15. Tob. 2. 8. 2. Mach. 6. 20. f. 7. 1. Matth. 5. 39. Roman. 5. 17. 12. f. 14. 2. 2. Corinth. 6. 4. Galat. 5. 22. Ephes. 4. 2. 1. Thess. 5. 14. 2. Thess. 1. 7. 1. Timoth. 6. 11. 2. Timoth. 2. 3. 12. 1. Pet. 1. 6. f. 2. 19. f. 3. 14. 17. f. 41. 2. Pet. 1. 6. Hebr. 10. 36. f. 11. 25. f. 12. 1. Iac. 5. 7.

Impatientia, & eius punitio, Exod. 14. 11. f. 15. 24. f. 16. 2. 7. 17. 2. Num. 11. 1. 10. f. 14. 1. 28. f. 21. 6. Iob. 3. 1. Eccli. 2. 16.

Pauperes, vide Eleemosyna.

Paulus Iudæus ex tribu Benjamin, Rom. 11. Phil. 3. 5. natus, & educatus Tarsi, Act. 22. 3. persequitur Christianos, 9. 1. Gal. 1. 13. 1. Tim. 1. 13. conuersio eius singularis, Act. 9. 4.

Paulus doctor gentium, Roman. 11. 13. f. 15. 16. Galat. 2. 8. 1. Timot. 2. 7. 2. Timot. 1. 11. prædicat Antiochie, Act. 13. 16. Iconiæ, 14. 1. Lystris, 14. 6. 13. Thess. 17. 1. Berææ, 17. 10. Athenis, 17. 22. 28. 1. Corinth. 8. 1.

vocatur in Macedoniam, Act. 16. 9. capitur, 21. 27. deducitur Cæsaream, 23. 30. vehitur Romam, 27. 28. sistitur Neroni, 2. Tim. 4. 22.

Paulus meminit voluisse oneri, 2. Cor. 10. 33. 2.

Corinth. 11. 9. 11. f. 12. 13. 1. Thess. 2. 9. 2. Thess. 3. 8. vocatur olim Saulus, Act. 7. 59. f. 9. 1. f. 13. 1.

Pax quædam temporalis, quædam æterna, Genes. 13. 6. 8. f. 26. 22. f. 45. 24. Levit. 26. 6. Num. 6. 27. Jerem. 29. 7. Eccli. 25. 2. f. 28. 15. 29. Matth. 5. 9. Marc. 9. 60. Luc. 14. 32. Act. 9. 31. Roman. 12. 18. 1. Corinth. 14. 33. Eph. 4. 3. 2. ad Timoth. 2. 22. 1. Pet. 3. 11. Hebr. 12. 14. Iacob. 3. 18. Apocal. 6. 4.

Pax interna qualis est inter Deum, & eius amicos, Isai. 1. 4. f. 9. 6. 7. f. 56. 12. Osec. 2. 14. 20. Mich. 4. 3. Zachar. 9. 10. Luc. 2. 14. f. 24. 36. Ioann. 14. 17. f. 16. 33. f. 20. 19. Act. 10. 36. Roman. 5. 1. Ephes. 2. 14. Phil. 4. 7.

Pacem, & misericordiam promittunt mendaces prophete, Jerem. 6. 14. f. 8. 12. f. 14. 13. f. 23. 16. Ezech. 13. 10. 16. Mich. 3. 5. 1. Thess. 5. 3.

Peccati origo, Genes. 2. 17. f. 3. 6. Roman. 5. 12. 1. Corinth. 15. 21.

Peccatum originale Iob. 14. 4. f. 15. 14. Psal. 50. 7. Rom. 3. 9. 23. f. 5. 12. effectus eius, Genes. 21. Eccli. 17. 30. Roman. 5. 12. 17. f. 6. 23. f. 7. 8. 11. 13. 17. Galat. 5. 17. Ephes. 2. 3. tollitur eius creatur per Christum, Ioan. 1. 29. Rom. 3. 23. 24. f. 5. 9. 15. 17. 18. 19. f. 6. 3. f. 7. 24. f. 8. 1. 2. Galat. 3. 22. Ephes. 2. 5.

Peccatum solus Deus propria auctoritate remittit, re potest, Exod. 34. 7. Psal. 11. 31. 5. f. 102. 12. Isai. 43. 25. f. 44. 22. f. 53. 1. Ios. 1. 34. f. 33. 8. Mich. 7. 18. Matth. 9. 2. Marc. 2. 5. Luc. 5. 20. f. 7. 48.

Peccatum Sacerdos remittit auctoritate diuina, Matth. 18. 18. Ioan. 20. 23.

Peccatum remittitur per Christum, Isai. 53. Daniel. 9. 14. Matth. 1. 21. f. 9. 2. f. 11. 28. f. 20. 28. f. 26. 27. Marc. 2. 5. Luc. 24. 46. Ioann. 1. 29. Act. 2. 38. f. 4. 12. f. 10. 35. 43. f. 13. 38. Roman. 4. 25. f. 5. 9. 1. Corinth. 6. 11. f. 15. 3. 2. Corinth. 5. 11. Galat. 1. 4. Col. 1. 14. Ephes. 1. 7. f. 5. 23. 1. Timoth. 1. 15. Tit. 2. 14. 1. Pet. 1. 18. f. 2. 14. f. 3. 18. f. 4. 8. Hebr. 1. 3. f. 9. 12. 14. 1. Ioann. 5. 7. f. 2. 15. f. 3. 5. Apoc. 1. 5.

Peccatum remittitur auctoritate diuina, Matth. 18. 18. Ioan. 20. 23.

Peccatum vindictam clamans, Gen. 4. 10. f. 18. 20. Exod. 12. 23. 27. Eccli. 3. 48. Iacob. 5. 4.

Peccatum non fratri condonandum, vide Remittendum.

Propter peccatum unus, aut paucorum puniuntur multi, Genes. 3. 1. Num. 16. 10. Ios. 7. Iudic. 19. 25. 2. Reg. 25. 1.

Peccatum contra naturam, Genes. 19. Indic. 22. Levitic. 20. 13. Roman. 1. 27. 1. Corinth. 6. 10. 1. Timoth. 1. 10.

Peccatum ex ignorantia, Levit. 4. 2. f. 5. 14. Numer. 15. 17. Luc. 23. 34. Ioan. 9. 41. f. 15. 24. Act. 3. 17. 1. Timoth. 1. 13.

Peccatum ex malitia, & data opera, Num. 15. 10. Eccli. 10. 14. Matth. 28. 13. Ioan. 11. 49. Act. 4. 18. Hebr. 6. 5. f. 10. 16.

Peccatorum confessio, vide supra Confessio.

Peccatum non solum non imputatur, sed etiam verè remittitur, & anima abluitur, ac mundatur, Psal. 50. 12. Act. 2. 38. 1. Corinth. 6. 11. 2. Pet. 1. 9. 1. Ioann. 1. 9.

Peccatum Detestus populus, Exod. 19. 5. Deut. 7. 6. f. 14. 2. Ios. 1. 11. Ephes. 2. 14. 1. Pet. 2. 9.

Peccatum Lotio, vide supra Lotio.

Peregrinis benefaciendum est, Genes. 18. 1. Exod. 22. 21. f. 23. 9. Levit. 19. 33. f. 23. 22. Num. 15. 14. Deut. 10. 18. f. 14. 21. f. 24. 14. 17. f. 26. 11. Ezech. 22. 29. f. 17. 21. Zach. 7. 10.

Peregrini sumus, & advena in hac vita, Genes. 15. 13. f. 23. 1. f. 47. 9. 1. Paral. 29. 15. Psal. 138. 13. f. 138. 19. 2. Corinth. 5. 8. Phil. 3. 20. Hebr. 11. 13. 1. Pet. 2. 11.

Peregrinationes pietatis gratia susceptæ sunt vires, 1. Reg. 8. 41. 42. Reg. 5. 10.

Periurium, & falsi crimen, Exod. 23. 15. 2. Levit. 19. 1. Regum 19. 6. 3. Regum 8. 11. Jerem. 7. 9. Zach. 5. 3. Malach. 3. 5. 1. Machab. 6. 61. f. 7. 15. 18. f. 11. 53. f. 13. 16. 19. 1. Machab. 4. 34. f. 12. 3. Matth. 26. 27. 1. Timoth. 1. 10.

Perseius inuadunt Babylonem, Dan. 5. 28. iuxta prophetiam, Isai. 21. 9. Jerem. 51. 2. 11. 47. 53.

Perseius inuadunt Babylonem, Dan. 5. 28. iuxta prophetiam, Isai. 21. 9. Jerem. 51. 2. 11. 47. 53.

phc-

INDEX BIBLICVS.

phetiam, Isaie 21.9. Jerem. 51. 8. 11. 41. 53.
Persecutio. Gen. 19. 10. 16. 7. Job. 2. 3. Prou. 3. 31.
 † 21. 17. Ezech. 18. 24. † 33. 13. Eccli. 2. 2. † 11. 11. † 35. 9.
 Matth. 10. 22. † 15. 22. † 24. 13. Luc. 9. 54. Ioann. 6.
 62. Act. 2. 42. † 11. 23. † 13. 47. † 14. 28. Heb. 3. 2. Pet. 2. 20.
 1. Ioan. 2. 24. Apoc. 2. 16.
Persecutio. vide Crux.
*Personarum acceptio illicita, nec Deus personam
 respicit.* Leuit. 19. 15. Deut. 1. 17. † 10. 17. † 17. 2. 1. Reg.
 16. 7. 2. Paral. 19. 7. Sap. 6. 8. Job. 34. 19. Prou. 18. 5. † 24. 23.
 † 28. 21. Eccli. 3. 5. 15. 16. Isa. 11. 3. Malach. 2. 9. Match.
 23. 16. Marc. 12. 14. Luc. 20. 21. Act. 10. 34. Roman.
 2. 11. Gal. 2. 6. Ephes. 6. 9. Coloss. 3. 25. 1. Petr. 1. 17. Iac.
 2. 2. 9.
Peters. vide Orare.
Petrus à Christo vocatur. Matth. 4. 1. confiteci
 Christum, 16. 16. appellatur Simon. 4. 18. † 10. 2. Ioann.
 20. 2. appellatur Cephas, Ioann. 1. 42. 1. Corinth. 1. 12. †
 3. 22. † 9. Galat. 2. 9. appellatur Simon Bar-Iona, &
 Simon Ioannis, Mat. 16. 17. Ioann. 21. 25. negat Chri-
 stum, & de negatione facta penitentiam agit, Match.
 26. 67. 70. 72. 75. predicat, & loquitur, Act. 1. 16. † 2. † 3.
 12. † 4. † 10. 34. sanat e audum, 3. 4. conieci-
 tur in carcerem, 12. 3.
Petrus primus Apostolorum, Matth. 10. 2. † 16. 18.
 † 16. 24. Luc. 22. 31. Ioan. 21. 17.
Phaëx filius Romelii, postquam occidit Phae-
 iam, fit rex Israel, 4. Reg. 15. 25. 27. pugnat contra Ie-
 rusalem, 16. 7. 1. occidit de Iuda centum viginti mil-
 lia virorum vno die 2. Par. 28. 6.
Phaëcia filius Manahem fit rex Israel, 4. Reg. 15.
 21. 21.
Phanuel curris subuertitur à Gedeone, occisis ha-
 bitatoribus ciuitatis, Iudic. 8. 8. 13. 17.
Pharao affligitur propter Sacram uxorem Abra-
 ham, Genes. 12. 17.
Pharao somnia vidit, Genes. 41. 1. quæ ei à Ioseph
 explicantur, 31. 25.
Pharao Israellem opprimit, 8. sub-
 mergitur cum omni suo exercitu.
Pharaonis filium accipit Salomon, 1. Reg. 11.
 3. 1.
Pharso Nechao capit regem Ioschaz, 4. Regum
 23. 33.
Pharisei inuitat Christum, Luc. 7. 36.
Pharisei, & publicani orant simul in templo,
 Luc. 18. 10.
Pharisei graniter increpantur, Matth. 3. 7. † 7.
 † 16. 4. † 23. * Ioann. 8. 44. Act. 7. 51. † 23. 3.
 Phil. 3. 2.
Phasur percutit Ieremiam prophetam, Ierem.
 20. 2.
Phaëgiel dux tribus Aser, Num. 1. 17.
Phigellus, & Hermogenes, auertuntur à Paulo, 2
 Tim. 1. 15.
Philippus vocatur à Christo, Ioan. 1. 43. recensetur
 inter Apostolos, Matth. 10. 3. cupit videre Patrem,
 Ioan. 4. 8.
Philippus diaconus eligitur, Act. 6. 5. predicat in
 Samaria, Act. 8. 5. baptizat Æthiopem eunuchum,
 Act. 8. 37. suscipit Paulum, & socius eius hospitio,
 Act. 21. 8.
Philistini persequuntur Israellem, Iud. 3. 1. † 10. 7.
 † 14. † 17. 50. † 18. 27. † 19. 8. † 23. 5. 2. Reg. 5. 24. † 8. 1. 4.
 Reg. 18. 8.
 contra Philistheos. vide Isai. 14. 29. Ierem. 47. 1. 4.
 Ezech. 25. 15. Amos 1. 6. Soph. 2. 5. Zach. 9. 6.
Phinees filius Eleazari, Exod. 6. 25. Iud. 20. 18. pla-
 cat Deum zelo suo, Num. 25. 7. 12. Psalm. 105. 30. m-
 citur in terram Galaad. Ios. 12. 11.
Phinees filius Heli, 1. Reg. 1. 3. perijt propter sua
 peccata, 4. 11.
Phul rex Assyriorum copias adducit contra Ieru-
 salem, 4. Reg. 15. 19.
Pietas, vide Bona opera.
Pignus salutis nostræ est Spiritus sanctus, Rom. 3.
 16. 2. Corinth. 1. 22. † 5. Ephes. 1. 13. † 4. 30.
Pigritia. vide Acedia.
Pilatus, & Herodes sunt Amici, Luc. 23. 12.
Pilatus Christum innocentem morti addidit, Matth.
 27. 16. Ioan. 19. 16.
Plaga Dei seu vindicta, Exod. 7. 8. 9. * 14. 4. Reg.
 18. 2. Paral. 6. 18. Psal. 177. 34. † 104. 17. Ier. 15. 3.

Plaga peccati non statim vniuersa remittitur re-
 missa culpa, Num. 14. 20. 22. 3. 2. Reg. 12. 17. 14. * † 24. *
 1. Paral. 21. *
Penitentia, & satisfactio pro peccatis, Pf. 67. Mat.
 1. 8. Luc. 3. 8. Act. 2. 38. † 8. 22. 2. Cor. 7. 10.
Penitentia predicatur, Ier. 7. 3. Match. 3. 2. † 4. 17.
 Luc. 3. 8. † 13. 1. † 24. 47. Act. 2. 38. † 3. 19. † 8. 21. † 17. 30.
 † 20. 22. † 26. 10.
Penitentia vera, & non ficta promissa est venia,
 Deuter. 4. 29. † 30. 2. 1. Regum 7. 3. 2. Paral. 7. 1. † 20. 6. †
 34. 26. † Job. 22. 23. Prou. 28. 13. Psalm. 31. 5. Eccli. 17. 23.
 Isa. 1. 16. † 10. 18. † 45. 22. † 55. 7. 59. 20. Ierem. 3. 10. 37.
 † 18. 8. † 29. 12. † 31. 28. 20. Ezech. 18. 21. 27. † 33. 14. Osee
 14. 2. Ios. 2. 13. Ion. 3. 8. Zach. 1. 4. Malac. 3. 7. Luc. 15.
 18. Act. 3. 19. † 26. 18. 20.
Penitentia agenda est dum sani sumus, Eccli. 17.
 24. † 23. 25.
Penitentia vera exempla, Iudic. 10. 15. 2. Reg. 12.
 13. † 24. 10. 10. 17. 2. Paral. 12. 6. † 33. 12. Ion. 3. 1. Iudic. 10.
 4. 8. Match. 26. 75. Luc. 7. 37. 43. † 15. 18. † 18. 15. † 19. 8.
 12. 62. † 23. 41. Act. 2. 37.
Penitentia falsa exempla, Genes. 4. 13. † 37. 38.
 Exod. 8. 8. † 9. 27. † 10. 16. Ios. 7. 20. Iudic. 1. 7. 1. Reg. 15.
 24. 30. † 24. 19. 3. Reg. 11. 6. † 21. 27. Sapient. 5. 3. 1. Mach.
 16. 12. Machab. 9. 12. Match. 27. 4. Act. 8. 41. 21. He-
 br. 12. 17.
Predicatores. vide Concionatores.
Præfati. vide Superiores, & P. flores.
Præci. vide Orare.
Primitiæ fructuum debentur Deo eiusque Sacer-
 dotibus, Exod. 23. 19. † 24. 26. Leuit. 13. 10. Num. 18. 11.
 Deut. 18. 4. † 16. 2. 10. 2. Par. 31. 5. 2. Eid. 10. 35. 37. Prou.
 3. 9. Tob. 1. 7.
Primogenita contra Ægyptiorum moriuntur Exo.
 12. 29. Psalm. 77. 51. † 132. 8. † 135. 10.
Primogenitum omne Deo consecratur, Exod. 13. 2.
 † 22. 29. † 34. 20. Leuit. 27. 26. Num. 3. 15. † 8. 17. Deut. 15.
 19. 1. Reg. 1. 24. Luc. 2. 23.
Primogenitorum, iura, privilegia, & prærogatiua,
 Gen. 25. 3. † 49. 31. Deut. 21. 15. 2. Paral. 21. 3.
Primogenitaliquando à Deo reuocantur, Gen. 48.
 † 49. 4. Rom. 9. 13.
Punitio, & eius punitio, Genes. 37. 23. Iud. 4. 12. 1.
 Reg. 23. 19. Isa. 23. 15. 2. Mach. 3. 4. † 4. 1. † 10. 30. † 13. 21.
 Match. 6. 14. 27.
Punitio, vide votum.
Promissiones Dei cum conditione fiunt. Deuter.
 19. 8. † 3. † 32. 4. Leuit. 26. * Reg. 2. 30. Ezech. 18. *
 † 33. 15. 19. Marc. 16. 16. Ioan. 1. 16. 36. † 4. 47. † 8. 31.
 † 13. 12. † 15. 7. 14. Rom. 8. 17. Coloss. 1. 23. Heb. 3. 14. 2.
 Petr. 1. 4. Apoc. 2. * † 3. * 12. 7.
Propheta. vide Concionatores.
Providentia. vide Dei gubernatio, & proni-
 dentia.
Pseudopropheta, & eorum punitio, & quod non
 sint audiendi, Deuteronom. 13. 1. † 18. 20. 3. Re-
 gum 13. 11. † 18. 40. † 22. 6. 10. 4. Regum 10. 19. Pro-
 uerb. 28. 10. Isai. 3. 11. † 28. 7. 56. 10. Ierem. 14. 13.
 15. † 23. * † 27. 9. † 28. 8. 21. 25. Ezech. 13. * † 14.
 9. † 22. 25. † 34. 2. 8. 18. Amos 7. 10. Mich. 1. 5.
 Zach. 13. 2. Match. 7. 15. † 23. 11. Luc. 11. Acto-
 rum 20. 29. 1. Corinth. 15. 12. Philipp. 3. 2. Coloss. 2.
 8. 1. Timoth. 4. 1. 2. Tim. 4. 17. † 3. 4. 2. Petr. 2. * 1. Ioann.
 4. 1. Iud. 4. 8.
Pseudoprophetae habentur, qui currunt antequam
 per ordinatam potestatem mittantur, Ier. 14. 14. † 17.
 32. † 27. 15. Ezech. 13. 6.
Ptolomæus oppugnatur ab Antiocho, 1. Machab. 10.
 1. 19. 1. iij. amicis cum Alexandro filio An-
 tiochi, 10. 31. pugnat cum Alexandro, & moritur,
 11. 1. 18.
Ptolomæus Macer veneno vitam suam finiuit. 2.
 Mach. 10. 12. 13.
Publius suscepit hospitio Paulum, Act. 28.
 28. 8.
Purgatorium, id est, locum ubi sunt anime, quæ
 vinorum precibus, & operibus iuuari possunt,
 & purgantur esse confirmatur, 2. Machab. 12.
 43. 46. * Match. 5. 23. † 12. 32. 1. Corinth. 3. 16. Phi-
 lipp. 2. 10. 2. Timoth. 1. 18. 2. Ioan. 5. 16. Apocal.
 5. 3. 13.

9

R

S

2. Par. 31 4°. vide Decimus.
Sacerdotibus Legis assignabatur necessaria vitæ
susten-

INDEX BIBLICVS.

† 30. 1. 35. † 31. 1. † 36. 7. † 40. 30. Jerem. 2. 33. † 7. 4. † 9. 22. † 17. 7. † 19. 19. Thre. 3. 14. Ezech. 29. 6. Osee 12. 6. Mich. 7. 5. 7. Nahum 1. 7. 1. Machab. 3. 13. Marth. 10. 37. † 12. 24. Roman. 5. 2. † 8. 24. 2. Corinth. 5. 2. Coloss. 1. 27. 1. Thess. 1. 3. 1. Timoth. 1. 1. † 6. 17. Hebr. 3. 6. 1. Petr. 1. 13.

Spes non facit nos securos, nec excludit timorem. vide Timor.

Spes impiorum evanescit, & in quibus confidunt, vana sunt omnia, 4. Regum 18. 21. Iob. 8. 13. † 11. 20. † 14. 19. † 20. 4. Prouerb. 10. 28. † 11. 7. 33. † 25. 19. Sap. 9. 15. Eccles. 5. 1. 10. Isai. 28. 15. 18. † 30. 2. 12. † 57. 11. Jerem. 9. 12. † 17. 7. 1. Machab. 2. 62.

Spinae appellantur sollicitudines huius mundi, diuitum, & voluptates vitæ, Marth. 13. 7. 22. † 19. 21. Marc. 4. 7. 18. † 10. 21. Luc. 8. 7. 14. † 18. 21.

Spiritus sanctus promittitur, Isai. 44. 3. Ezech. 11. 19. † 36. 26. † 39. 29. Joel. 2. 28. Marth. 3. 11. Ioann. 7. 39. † 14. 16. 26. † 15. 26. † 16. 7. imittitur, Act. 2. 7.

Spiritus Dei docet mentes, Exod. 4. 12. Psalm. 31. 8. Isai. 54. 13. Marth. 10. 20. Marc. 13. 11. Luc. 12. 11. † 21. 14. Ioann. 6. 45. † 14. 16. 26. † 15. 26. † 16. 13. Roman. 8. 16. 26. 2. Corinth. 1. 22. † 5. 5. Ephes. 1. 23. † 20. 2. 1. Ioann. 2. 27.

Spiritus probandi sunt verum à Deo sint, Iudith 8. 28. 1. Corinth. 14. 29. 1. Thess. 5. 21. 1. Ioann. 4. 7.

Sponsus spiritualis est Christus, Isai. 54. 5. † 62. 4. Jerem. 31. 22. Ezech. 16. 8. Marth. 9. 15. † 25. 1. Marc. 2. 19. Luc. 5. 34. Ioan. 3. 29. 2. Corinth. 11. 2. Ephes. 5. 24. Apoc. 19. 7. † 21. 2.

Sponsa Christi. vide Ecclesia.

Stephanus electus, Act. 6. 5. accusatur, 6. 11. respondet ad accusatorem, 7. 1. lapidatur, 7. 57.

Stultitia, Prou. 14. 29. † 20. 1. Eccles. 10. 2. Eccles. 33. 5. Marth. 7. 29. † 13. 1. Ephes. 5. 4.

Stulticia est apud Deum sapientia huius mundi, 1. Cor. 1. 18. † 3. 19.

Stultorum corda in eorum sunt ore, & contra sapientiam os in corde est, Eccles. 24. 23.

Subditorum officium, Exod. 10. 28. † 22. 28. Numer. 16. 10. Ios. 1. 16. 2. Esdr. 5. 15. Baruch. 1. 11. Prouerb. 23. 13. † 20. 2. † 24. 21. † 25. 6. Eccles. 8. 2. † 10. 16. Jerem. 29. 7. Marth. 17. 24. † 22. 16. 21. Luc. 20. 12. Roman. 13. 1. 7. 1. Thess. 5. 11. 1. Timoth. 2. 1. Hebr. 13. 17. Tit. 2. 1. 1. Petr. 2. 13.

Superiorum, iudicum, & rectorum officium, & potestas in subditos, Genes. 9. 6. Exod. 1. 8. † 5. 1. † 18. 13. 17. 8. † 22. Levitic. 24. 10. 23. Numer. 11. 24. 25. 4. † 27. 15. 18. Dent. 1. 13. 17. † 17. 1. † 19. 27. Iosue. 1. 10. Iudic. 2. 7. 16. 1. Regum 10. 14. 3. Regum, 3. 7. 2. Paral. 19. 5. 8. Iob. 29. † 34. 30. Psalm. 81. 1. Prouerb. 8. 15. † 11. 13. † 12. 24. † 16. 10. † 20. 8. † 28. 15. † 29. 4. † 31. 4. Eccles. 10. 1. 12. Sapient. 1. 1. † 6. 1. Eccles. 7. 4. † 10. 1. 14. † 17. 18. Isai. 1. 23. 26. † 32. 2. † 10. 1. † 32. 2. Jerem. 5. 26. † 12. 2. † 27. 1. Ezech. 22. 6. 8. 2. † 45. 9. Daniel. 2. 21. Osee 13. 10. Mich. 3. 1. 9. Marth. 23. 17. 21. † 26. 11. Luc. 20. 12. Ioan. 3. 31. † 19. 11. 1. Corinth. 15. 24. Roman. 12. 8. † 11. 12. Timoth. 2. 1. Tit. 3. 1. Hebr. 13. 17. 31. Petr. 2. 13. vide Rex, Iudex.

Superbia prohibetur, committitur, & puniunt, Genes. 3. 17. † 11. 5. 7. Exod. 5. 2. † 14. 26. 1. Regum 17. 4. Regum 18. 19. † 19. 35. Tob. 4. 14. Iudith. 9. 16. † 13. 1. Prouerb. 6. 17. † 11. 2. † 13. 10. † 15. 25. † 16. 5. 18. † 18. 12. † 25. 6. † 29. 23. Eccles. 10. 9. 11. 16. † 25. 4. Isai. 3. 15. 17. † 9. 8. † 10. 8. † 14. 9. † 36. 1. † 37. 10. 24. † 39. 2. 5. † 47. 8. Jerem. 48. 19. † 49. 16. † 50. 16. 49. † 51. 2. † 51. 10. Dan. 4. 19. 27. † 5. 21. Abdum 7. Malach. 2. 11. 2. Machab. 9. 4. 6. Luc. 8. 47. † 13. 15. † 14. 7. 11. † 18. 11. † 22. 24. Act. 13. 22. Roman. 1. 30. † 11. 20. 2. Timoth. 3. 2. 1. Petr. 5. 5. 2. Petr. 2. 18. Iuda. 16. Apoc. 18.

Susanna historia, Dan. 13. 1.

Syri imperant Israeli, Iudic. 3. 2. opprimuntur ab Othoniel, 3. 10. ceduntur à David, eique sunt tributarii, 2. Reg. 8. 5. inuadunt filios Ammon contra David, 10. 6. fugientes à facie Israel, occiduntur à Da-

uid, 10. 13. 18. Samaritan obidentes, ceduntur, 7. Regum 20. 29. pugnant contra Israel, 4. Reg. 6. 8. membris stupore immisso, quasi cæci ducuntur in Samariam, 6. 18. 19.

obident Samariam, 6. 14. territi à Deo solvunt obsidionem, 7. 6. 7. vastantur à rege Assyriorum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16. 9. desolatio eorum pronuntiatur, Isai. 17. 1. Jerem. 49. 21. Amos 1. 3.

T

Tabitha suscitatur à mortuis, Act. 9. 36. 40.

Temperantia in cibo, potu, & concubitu, Tob. 6. 15. Eccles. 31. 6. Eccles. 31. 18. † 32. 7. Dan. 1. 8. 11. Roman. 13. 13. † 14. 17. 1. Corinth. 7. 1. Galat. 5. 23. 1. Timoth. 3. 2. 2. Timoth. 1. 7. Tit. 1. 8. † 2. 6. 12. 1. Petr. 1. 13. † 5. 8. 2. Petr. 1. 6.

Templum Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extructum, 1. Regum 6. 1. † 7. 1. Paralip. 3. 4. 5. promissio eius, 1. Regum 7. 11. extruitur ope Gentilium, 1. Regum 5. 1. consecratur, 8. 2. Paralipomen 7. 7. profanatur, per Achaz, 2. Paralip. 28. 23. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Paralip. 29. 1. profanatur & denuo consecratur per Manasse, 2. Paralip. 33. 7. 15. extruitur, 4. Regum 15. 9. prout prædictum erat, 2. Paralip. 7. 20. iterum extruitur, 1. Esdr. 3. 4. 5. † 6. 3. 7. spoliat & accenditur, 1. Machab. 1. 23. 33. profanatur, 1. 49. 39. mundatur & consecratur, 4. 36. 2. Machab. 10. 1. eius deuastatio, Dan. 9. 26. Marth. 24. 2. Marc. 13. 1. Luc. 21. 41.

contra Templum prophetatur, Levitic. 26. 31. 3. Regum 9. 7. 4. Regum 21. 12. 2. Paralip. 7. 20. Psalm. 73. 6. Isai. 66. 1. Jerem. 7. 1. 17. † 26. 5. 12. Amos 9. 1. Mich. 3. 12. Zach. 1. 2.

Templum spirituale, & domus Dei, 1. Regum 7. 11. Prouerb. 9. 4. Aug. 2. 8. Marth. 7. 24. † 16. 18. Ioann. 2. 19. 1. Corinth. 3. 16. † 6. 19. 2. Corinth. 6. 16. Ephes. 2. 20. 1. Timoth. 3. 15. Hebr. 3. 6. 1. Petr. 2. 5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Regum 5. 3. † 11. 9. 3. Regum 11. 7. 4. Regum 10. 21. † 17. 32. † 19. 37. 1. Paralip. 11. 10. Baruch. 6. 16. 30. 54. Isai. 17. 38. Jerem. 41. 12. Dan. 14. 2. Machab. 8. 50. † 6. 2. † 10. 83. 2. Machab. 6. 2. Act. 19. 27.

Templum domus Dei, & domus orationis vocatur, Isai. 56. 7. Marth. 21. 13. Christus ipse, & omnes fideles frequenter in templo versabantur, Marth. 21. 1. Marc. 11. 11. † 11. 35. Luc. 2. 30. † 19. 45. Act. 2. 46. † 3. 1. † 5. 20. 21. † 11. 26. † 12. 17.

in Templo oratur Deus, & exaudit, Reg. 9. 7. † 8. 29. 2. Paralip. 6. 19. Marth. 21. 13.

Templa manufacta non inhabitat Deus, quasi ijs concludi possit, vel illis indigeat ut hominibus, 3. Regum 9. 27. 2. Paralip. 6. 18. Isai. 56. 1. Ier. 23. 24. Act. 7. 48. † 17. 3.

alioqui Deus in Templis materialibus habitare dicitur, 3. Regum 6. 23. † 7. 12. 1. Paralip. 23. 25. Psalm. 77. 60. † 131. 13. Jerem. 7. 3. 7. Marth. 23. 21. Act. 7. 46.

Templum dicitur locus sanctus, Gen. 28. 17. Exod. 3. 5.

Templum magnis muneribus dotatum, 2. Paralip. 1. 2. 3. 4. 5. 2. Mach. 3. 2.

Templi profanatores à Deo puniuntur, Isai. 56. 5. 2. Machab. 3. 25. 26. Marth. 21. 12. Ioann. 2. 45.

Temporis opportunitas in omnibus rebus obseruanda, Eccles. 3. 1. † 8. 5. Eccles. 20. 6. † 32. 20. Rom. 12. 1.

Tenebrarium dierum in Aegypto, Exod. 10. 12. Psalm. 104. 21. Sap. 17. 2. † 19. 16.

in Tenebris versatur mundus, & amat eas, 4. Esdr. 14. 20. Isai. 9. 2. † 59. 9. † 60. 2. Ioann. 1. 5. † 3. 19. † 8. 12. † 12. 35. Act. 26. 17. 1. Thess. 5. 7. 1. Ioann. 2. 11.

Tentare Deum non licet, Exod. 14. 11. † 17. 2. Deuteronom. 6. 16. Iudith. 8. 11. Marth. 4. 7. 1. Corint. 10. 9.

Tentat, seu. ver. re. probat Deus suos varijs modis,

INDEX BIBLICVS.

modis, Genes. 22. 1°. Exod. 15. 25. † 16. 4. † 20. 10.
Deuteronom. 8. 2. † 11. 3. Iud. 2. 22. † 3. 1. 2 Paralipo-
menon. 32. 21. Tob. 2. 8. Iob. 1. 12°. Sapient. 3. 5.
Ecclesi. 2. 4. † 17. 18. Zach. 13. 9. Roman. 5. 4. 2. 9. Petri. 2. 9.
Iacob. 1. 1.
Tentari non patitur Deus suos supra id quod pos-
sunt, 1. Corinth. 10. 13. 2. Petr. 2. 9. Apocal.
2. 10.
Tertullus Orator accusat Paulum, Actorum,
14. 2.
Testamentum. Gal. 4. 24. Heb. 9. 1. † 13. 10. vide No-
uum testamentum.
Testimonium verum, cum falsum, Exod. 20. 16.
23. 1. Numer. 35. 30. Deuteronom. 5. 20. † 17. 11. † 19.
15. 18. 3. Regum 21. 10. Psalm. 25. 12. † 34. 11. Prouerb.
6. 19. † 14. 5. † 19. 5. 9. † 21. 28. † 24. 28. † 25. 18. Daniel.
11. 34. * Matth. 18. 16. † 19. 18. † 26. 59. † 28. 13. Marc.
12. 19. Ioann. 8. 17. Act. 6. 11. Roman. 13. 9. 2. Corinth.
13. 1. 1. Timoth. 5. 19. Hebr. 10. 28. vide Menda-
cium.
Thaddaeus. vide Lebbaeus.
Thamar concumbit cum Iuda suo socero, Ge-
nes. 38. 15. gignit geminos Phares, & Zara, 38. 27.
† 46. 12.
Thamar violatur ab Ammon fratre suo, 2. Regum
19. 14.
Thamar filia Absalonis, 2. Reg. 14. 27.
Thare pater Abraham, Gen. 11. 26.
Thebes obsidetur, Iud. 9. 50.
Thebui rex Israel, 3. Reg. 16. 31.
Thecuius mittitur ad regem David, ut impetret re-
ductionem Absalon, 2. Reg. 14. 20.
Theglath Phalasar deuictam magnam partem
Israelitarum transtulit in Assyrios, 4. Regum
15. 29.
Theodas occisus est, Act. 5. 37.
Thesaurus minus diligendus magis diligetur,
Osee 9. 1. Matth. 6. 19. † 19. 21. Marc. 10. 22.
Luc. 12. 23. 33. † 18. 23. Ioann. 6. 26. 2. Corinth.
4. 8.
Thola dux in Israel, Iud. 10. 1.
Tholomae rex Gessur. 2. Reg. 13. 17.
Thomas Didymus paratum se offert cum Christo
in mortem, Ioann. 11. 16. erat incredulus, 20.
25. 27.
Timendus est Deus, & ante oculos habendus,
Genes. 22. 12. † 31. 48. Exod. 1. 17. † 20. 20. Deu-
teronom. 4. 9. † 6. 2. 13. 24. † 10. 82. 20. † 13. 4.
Iosue 24. 14. Iudic. 6. 10. 4. Regum 17. 36. 2. Paralipo-
menon 20. 15. Iob. 1. 8. † 28. 28. Psalm. 26. 1. †
32. 8. † 33. 8. 10. † 110. 5. † 118. 1. † 127. 1. Prouerb.
1. 7. † 3. 7. † 9. 10. † 14. 2. 27. † 15. 16. † 16. 6. † 22.
4. † 24. 21. Ecclesi. 12. 11. Ecclesi. 1. 12°. † 2. 7. 12. 18. †
7. 31. † 10. 23. † 15. 1. † 25. 16. † 33. 1. † 34. 16. † 41. 16.
Isai. 8. 5. † 41. 10. † 43. 1. † 51. 12. Ierem. 10. 7.
† 32. 39. Baruch. 3. 7. 4. Esdras 16. 68. Matth. 10.
28. Luc. 12. 5. 1. Petri 2. 17. † 3. 15. Apoca-
lyp. 14. 7.
Timoris Dei fructus, utilitas, & laus, Genes.
20. 9. Psalm. 102. 17. † 124. 1. † 117°. Prouerb. 10. 27.
† 14. 27. † 19. 23. † 22. 4. eius defectus, causa peccandi,
Gen. 20. 11.
Timore punit Deus, & terrore, Genes. 35. 5. Exod.
21. 27. Leuit. 26. 36. Deuteronom. 2. 24. † 11. 25. †
28. 10. 65. Iosue 2. 9. † 10. 10. † Iudic. 4. 5. † 7. 21. 1. Reg.
7. 10. 4. Reg. 7. 6. 1. Paral. 15. 17. 2. Paral. 14. 14. † 17. 10. †
20. 29. Psalm. 9. 26. Ierem. 49. 37. Iudic. 14. 14. † 15. 1. 2.
Machab. 3. 24.
Timoris Dei exempla, Exod. 8. 17. † 14. 31. 3.
Regum 18. 3. 2. Paral. 19. 7. Tob. 1°. † 2. 9. 13. † 3. 18.
† 9. 12. Iudic. 8. 8. Iob. 31. 23. Ion. 1. 16. Prouerb. 31.
30. 2. Machab. 6. 30. Luc. 2. 25. Act. 8. 2. † 9. 31. † 10.
2. 15.
Timor & sollicitudo non repugnat fidei, aut spei,
Psalm. 2. 41. Ecclesi. 9. 12. Ecclesi. 5. 5. Roman. 11. 20°. 1.
Corinth. 9. 27. † 10. 12. Philip. 2. 12°. † 3. 11. 13. Hebr. 3. 14.
† 4. 1°. 2. Petri. 3. 17.
Timent & reuerentur bonos etiam mali, Genes.
20. 8. Exod. 14. 25. 1. Regum 18. 12. 4. Regum 1. 14. 2.
Esdras 6. 16. 1. Machab. 3. 25. † 12. 28. Marc. 6. 20. Act. 5.
5. 12. † 16. 29.
Timotheus circumciditur, & proficiscitur cum

Paulo, Actorum 16. 3. mittitur cum Paulo in
Macedoniam, 19. 22. accepit gratiam per im-
positionem manuum, 1. Timoth. 4. 14. 2. Timoth.
1. 6.
Tunc Gentilem noluit Paulus circumcidi, Ga-
lat. 2. 3. Titus a Paulo constitutus episcopus Creta-
nis, Tit. 1. 5.
Tobias vir pius, & in pietate constans, Tob. 1°. fir-
cucus, 2. 11. visum recipit, 11. 14.
Traditiones etiam sine ser pro ab Apostolis acce-
ptis, seruandis nobis sunt, 2. Thess. 2. 15.
Tradiderunt Apostoli quendam vinum tantum vo-
ce, 1. Corinth. 11. 34. epist. Ioann. 2. vers. 12. & 1.
vers. 13.
Tribulatio. vide Crux.
Tributum. vide Exactio.
Trinitas figurata, & declarata, Genes. 1. 26. † 18.
2. Exod. 3. 6. 15. 16. † 4. 5. Psalm. 32. 6. Isai. 6. 3. † 14.
16. † 48. 16. † 51. 1. Matth. 3. 16. † 10. 20. † 17. 5. † 28. 19.
Luc. 4. 18. Ioann. 3. 35. † 14. 26. 26. † 15. 26. † 16. 3. 2.
Ioann. 5. 7.
Tripudare, vide Chorea ducere.
Tristari immoderate propter temporalia, mini-
mè laudandum. Prouerb. 12. 25. † 15. 11. † 17. 22.
Ecclesi. 30. 22. † 38. 19. 1. Machab. 6. 8. 2. Corinth.
7. 10.
Tripho patrium Alexandri transit ad Emalchuel
Arabem, 1. Machab. 11. 39. cupiens regnum An-
tiochi occupare, & fingens se amicum apud Prole-
maida, dolocapit Ionathan, 12. 39. 49. a Simcoe-
ne accepta pecunia Ionathan occidit cum filiis,
13. 19. 23. interimit Antiochum filium Alexandri
13. 31.
Tabae elangent Angeli in consummatione saeculi,
Matth. 24. 31. 2. Corinth. 13. 52. 1. Thessalon.
4. 16.

Y
quibus & quas ob causas interminetur
Scriptura, Numer. 32. 29. Ecclesi. 4. 10. † 10.
16. Isai. 1. 4. 2. † 3. 9. 11. † 5. 8. 18. † 6. 5. † 10. 1.
17. 12. † 18. 1. † 24. 16. † 28. 1. † 29. 1. † 30. 2. † 31. 1. † 33.
1. † 45. 9. Ierem. 4. 31. † 13. 27. † 22. 13. † 23. 1. †
45. 3. † 48. 1. Ezech. 6. 11. † 13. 3. 18. † 16. 23. † 10. 2.
† 34. 2. Osee 7. 13. Iosue 1. 15. Amos 5. 12. † 6. 1.
Mich. 2. 1. Nahum 3. 1. Absc. 2. 6. 12. Sophon 2. 3.
† 3. 1. Iudith. 16. 20. Ecclesi. 2. 14. † 41. 11. Matth. 11. 21. †
18. 7. † 23. 33°. Luc. 6. 24. † 10. 13. † 11. 42. † 17. 1. 1. Co-
rinth. 9. 16. Iud. 11. Apoc. 8. 13. † 9. 22. † 11. 14. † 12. 12.
† 18. 10. 16.
Vastus spernit regis imperium, & ab eo repudiatur,
Esth. 1. 9. 19.
Vendi non debent dona Dei, 4. Reg. 5. 12. 26°. Dan.
5. 17. Matth. 10. 8. Act. 8. 20. † 20. 35. 1. Corinth. 9. 15. 2.
Corinth. 11. 9. † 12. 13. quare Emere.
Vener pro Deo eligitur, Roman. 16. 18. Philip.
3. 19.
Verbum Dei semper ob oculos ponendum, Deuter.
4. 1. † 6. 6. 17. † 11. 18. Num. 15. 39. Psal. 1. 3. Prou. 3. 1. † 4. 2.
10. † 5. 20. † 7. 1.
a Verbo Dei non recedendum, Deuteronom. 4. 2. †
5. 32. † 28. 14. Iosue 1. 7. † 23. 6. Prouerb. 4. 27. Isai.
30. 21.
verbum Dei vniuersum non est scriptis traditum,
Ioann. 14. 26. † 20. 21. † 21. 25. 1. Corinth. 11. 34. 2. Thess.
2. 15. 2. Ioann. 12. 3. Ioann. 18.
Verbum Dei non audiendum solum, & loquen-
dum, sed & corde credendum, & factis prae-
standum, Deuteronom. 5. 27. † 6. 1. † 31. 12. Isai. 29. 13.
Ezech. 33. 31. Matth. 5. 22. † 7. 24. † 15. 8. † 28. 20.
Luc. 6. 47. † 11. 28. † 12. 27. Ioann. 13. 17. Hebr. 4. 2. Ia-
cob. 1. 22.
Verbi Dei contemptus, & punitio eius, 3. Regum
13. 4. 4. Regum 17. 12. 19. 2. Paral. 30. 6. 10. † 36. 15.
Prouerb. 1. 24. 28. † 12. 9. Isai. 28. 14. † 30. 9. 14. †
63. 10. † 66. 4. Ierem. 5. 5. † 5. 12. 10. † 7. 13. † 16.
9. † 19°. † 25. 4. Ezech. 13. 30. Matth. 13. 34. †
11. 20. Luc. 10. 10. Act. 13. 45. 18. 6. Roman. 1.
11. 30. 2. Thessalon 2. 10. Hebr. 2. 3. vide inobedien-
tia.

INDEX BIBLICVS.

Z

Zacharias excipit Christum suis edibus, Luc. 19. 6.
Zacharias filius Iohannis sine Barachias (sacerdotis) lapidatus, 2. Paral. 24. 20. Matth. 23. 35.
Zacharias propheta tempore Darij, Zach. 1. 1.
Zacharias pater Ioannis Baptiste, Luc. 1. 5.
Zadach filius Abiathar filii summi Sacerdotis, 3. Regum 2. 35.
Zaphand filius postulant hereditatem, Num. 27. 1. 2. 13. 16. 1. Iosue 17. 3.
Zarnia filia Isai soror Davidis genuit Abisai, Iosue, & Asael, 2. Reg. 3. 18. 1. Paral. 2. 16.
Zebadens pater Iacobi, & Ioannis, Matth. 4. 21. vxor eius Salome intercedit pro filijs apud Christum, Matth. 20. 20.
Zeebe & Salmana reges Medianitarum capiuntur, Iudic. 8.
Zedecias, qui & Mathanias, pater Iosue sub-

stituitur pto eo in regno Iuda, 4. Regum 24. 18. Ierem. 37. 1. obsessa à Nabuchodonosor Ierusalem, Zedecias effossis oculis, ac vinctus, necatusque coram se filijs, in Babylonem ducitur, 4. Regum 25. 1. 6. 7. Ierem. 39. 4. 5. 7. 12. 3. quemadmodum ei penditum erat, Ierem. 27. 12. 13. 16. Ezech. 12. 3. 17. 16. 17. 21.
Zelus, & Zelotypia, Genes. 34. 1. 2. 27. Exod. 12. 19. 27. Numer. 25. 7. Iudic. 20. 8. 1. Regum 11. 6. 15. 11. 32. 3. Regum 18. 40. 19. 10. 14. 4. Regum 10. 1. Machab. 2. 24. March. 11. 12. Ioann. 2. 17. Act. 9. 1. Phil. 3. 2.
Ziba seruus Saulis constituitur procurator Miphiboseth, 2. Regum 9. 9. donatur ipsi omnia bona Miphiboseth, 16. 2. procedit obviam regi David, 19. 17.
Zicleg donatur regi David, 1. Reg. 27. 5. exurit ab Amalechitis, 30. 1.
Ziphora vxor Moyse, Exod. 2. 21. circumcidit filium suum, 4. 25.
Zerobabel. vide Serebabel.

INDEX EPISTOLARVM, ET EVANGELIORVM,

*Qua à Veteri, & nouo testamento excerpta, in Ecclesia Dominica, & alijs festis diebus
leguntur, iuxta vassilii reformationem ex decreto Sacrosancti Concilij
Tridentini restituti, à V. Pontifici Maximo iussu editi, &
Clementis VIII. auctoritate recogniti.*

A D V E N T V S.

Dominica prima.

Epistola, Sciens quia hora. Rom. 13.
Euangelium, Erunt signa in sole. Luc. 21.

Dominica secunda.

Epistola, Quae cumque scripta sunt. Rom. 16.
Euangelium, Cum audisset Ioannes in vinculis.
Matt. 11.

Dominica tertia.

Epistola, Sic nos existit met homo. Philipp. 4.
Euangelium, Misertunt Iudaei ab Ierolymis. Ioann. 1.
Feria quarta Quatuor Temporum.

Epistola, Erit in nouissimis diebus. Isa. 2.
Item Epistol. Locutus est Dominus ad Achaz.
Isa. 7.

Euangelium, Missus est Angelus Gabriel. Luc. 1.
Feria sexta.

Epistola, Egredietur virgo. Isa. 18.
Euangelium, Exurgens Maria. Luc. 1.

Sabbato.

Epistola, Clamabunt ad Dominum. Isa. 19.

Item Epistola, Ite habetis. Luc. 11.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Item Epistol. Hec dicit Deus.

Dominica quarta.

Epistola, Sic nos existit met homo. 1. Cor. 4.
Euangelium, Anno quintodecimo. Luc. 1.

In vigilia Natiuitatis Domini.

Epistola, Paulus seruus Iesu Christi. Rom. 1.
Euangelium, Cum esset desponsata. Matth. 1.

25 Decemb. **IN NATIVITATE DOMINI.**

Ad primam missam in nocte.

Epistol. Apparuit gratia Dei. Tit. 2.
Euangelium, Exij. editum à Cesare Augusto. Luc. 2.

Ad secundam Missam in Aurora.

Epistol. Apparuit benignitas, & humanitas. Tit. 3.
Euangelium, Pastores loquebantur ad inuicem. Luc. 2.

Ad tertiam Missam in die.

Epistol. Multifariam multisque modis. Heb. 1.
Euangelium, In principio erat Verbum. Ioan. 1.

26 Decemb. *In festo ant. Stephani*

Protomartyris.

Epistol. Stephanus plenus gratia. Act. 6.
Euangelium, Ecce ego mitto, ad finem capitis. Mat. 23.

27 Decemb. *In festo Sancti Ioannis*

Apostoli, & Euangelista.

Epistol. Qui timet Deum, faciet bona. Eccl. 15.
Euangelium, Sequere me. Ioan. 21.

28 Decemb. *In festo S. Innocentii.*

Epistol. Vidi supra montem Sion. Apoc. 14.
Euangelium, Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph. Matth. 1.

29 Decemb. *In festo S. Thomae Cantuariensis*

Episcopi, & Martyris.

Epistol. Omnis pontifex ex hominibus assumptus. Heb. 5.

Euangelium, Ego sum pastor bonae. Ioan. 10.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini.

Epistol. Quanto tempore haec paruulus est. Gal. 4.

Euangelium, Erant Ioseph & Maria mater Iesu. Luc. 2.

In Octaua Natiuitatis Domini.

Epistol. Apparuit benignitas, & humanitas. Tit. 3.

Euangelium, Pastores loquebantur ad inuicem. Luc. 2.

31 Decemb. *In festo ant. Iulij Pape,*

& Confessor.

Epistol. Testificor coram Deo. 2. Timoth. 4.

Euangelium, Sint lumbi vestri praecincti. Luc. 12.

1. Ianuarij. *In die Circumcisionis, & Octaua*

Natiuitatis Domini.

Epistol. Apparuit gratia Dei. Tit. 2.

Euangelium, Postquam consummati sunt dies octo. Luc. 2.

6. Ianuarij. *In Epiphania Domini.*

Epistol. Surge illuminare Ierusalem. Isa. 60.

Euangelium, Cum natus esset Iesus. Matth. 2.

Dominica infra Octauam Epiphaniae.

Epistol. Obsecro vos per misericordiam Dei. Roman. 12.

Euangelium, Cum factus esset Iesus annorum duodecim. Luc. 2. usque ad finem capituli.

In Octaua Epiphaniae.

Epistol. Surge illuminare Ierusalem. Isa. 60.

Euangelium, Vidit Ioannes Iesum venientem ad se. Ioan. 1.

Dominica secunda post Epiphaniam.

Epistol. Habentes donationes. Rom. 12.

Euangelium, Nuptiae factae sunt in Cana Galilee. Ioan. 1.

Dominica tertia post Epiphaniam.

Epistol. Nolite esse prudentes apud vosmetipsos. Roman. 12.

Euangelium, Cum descendisset Iesus de monte. Matth. 8.

Dominica quarta post Epiphaniam.

Epistol. Nemini quidquam debeatis. Rom. 13.

Euangelium, Ascendente Iesu in nauiculam. Matth. 8.

Dominica quinta post Epiphaniam.

Epistol. Induite vos sicut electi Dei. Coloss. 3.

Euangelium, Simile factum est regnum caelorum homini, qui seminavit. Matth. 13.

Dominica sexta post Epiphaniam.

Epistol. Gratias agimus Deo. 1. Thess. 1.

Euangelium, Simile est regnum caelorum grano sinapi. Matth. 13.

Dominica in septuagesima.

Epistol. Nescitis, quod huiusmodi currunt. 1. Corinth. 9.

Euangelium, Simile est regnum caelorum homini patrifamilias. Matth. 20.

Dominica in quagesima.

Epistol. Libenter sufferitis. 2. Corinth. 11.

Euangelium, Cum turba plurima conueniret. Luc. 8.

Dominica in trigesima.

Epistol. Si linguis hominum loquar. 1. Corinth. 13.

Euangelium, Assumpsit Iesus duodecim discipulos. Luc. 13.

Feria quarta Cinerum.

Epistol. Conuertimini ad me. Ioel 2.

Euangelium, Cum ieiunaret. Matth. 6.

Feria Quinta.

Epistol. Aegrotauit Ezechias. Isa. 38.

Euangelium, Cum introisset Iesus Capharnaum. Matth. 8.

Feria sexta.
Epist. Clama, ne cesses. Isa. 58.
Euang. Audistis, quia dicitur in antiquis. Matth. 5.
Sabbato.
Epist. Si abstuleris de medio cui cetenam. Isa. 58.
Euang. cum sero esset factum, ad finem usque capitis, Marc. 6.
Dominica prima in Quadragesima.
Epist. Hortamur vos. 2. Corinth. 6.
Euang. Ductus est Iesus in desertum. Matth. 4.
Feria secunda.
Epist. Ecce ego requiram oues. Ezech. 34.
Euang. Cum venerit filius hominis in maiestate sua. Matth. 25.
Feria tertia.
Epist. Querite Dominum, dum inveniri potest. Is. 55.
Euang. Cum intrasset Iesus Ierosolymam. Matth. 21.
Feria quarta Quatuor Temporum Quadragesima.
Epist. Ascendit ad me in montem. Exod. 24.
Item alia Epistol. Venit Elias in Bersabem. Iuda. 3.
Reg. 19.
Euang. Magister volumus à te signum videre. Matth. 12.
Feria quinta.
Epist. Factus est sermo Domini ad me dicens. Ezech. 18.
Euang. Egressus Iesus secessit in partes Tyri. Matth. 15.
Feria sexta quatuor Temporum Quadragesima.
Epist. Anima, quæ peccaverit, ipsa morietur. Ezech. 18.
Euang. Erat dies festus Iudæorum. Ioan. 5.
Sabbato Quatuor Temporum Quadragesima.
Epist. Quando compleveris decimam cunctarum frugum tuarum. Deut. 10.
Item alia Epistol. Si custodieritis mandata. Deuteronom. 11.
Item alia Epistol. Orationem faciebant Sacerdotes. Machab. 1.
Item alia Epistol. Miserere nostri Deus omnium. Ezech. 36.
Item alia Epistol. Angelus Domini descendit eum. Dan. 3.
Item alia Epistol. Rogamus vos corrigere iniquitatem. 1. Thess. 5.
Euang. Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum. Matth. 17.
Dominica secunda in Quadragesima.
Epist. Rogamus vos, & obsecramus in Domino. Iesu. 1. Thess. 4.
Euang. Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum. Matth. 17.
Feria secunda.
Epistol. Orauit David Dominum, dicens, Dominus Deus noster, qui eduxisti populum. Dan. 9.
Euang. Ego vado, & queretis me. Ioan. 8.
Feria tertia.
Epistol. Factus est sermo Domini ad Eliam Thabitendicens, Surge & vade in Sarepta. 3. Regum 17.
Euang. Super cathedram Moysi. Matth. 23.
Feria quarta.
Epistol. Orauit Mardocheus ad Dominum. Esther 15.
Euang. Ascendens Iesus Ierosolymam assumpsit duodecim discipulos suos secrete. Matth. 20.
Feria quinta.
Epistol. Maledictus homo, qui confidit in homine. Hier. 17.
Euang. Homo quidam erat dives. Luc. 16.
Feria sexta.
Epistol. Dicit Ioseph fratribus suis, Audite somnium meum. Genes. 37.
Euangelium, Homo erat paterfamilias, qui plantavit vineam. Matth. 21.
Sabbato.
Epistol. Dicit Rebecca filio suo Iacob. Gen. 27.
Euang. Homo quidam habuit duos filios. Luc. 15.
Dominica tertia in Quadragesima.
Epistol. Estote imitatores Dei. Ephes. 5.
Euang. Erat Iesus eiciens demonium. Luc. 11.
Feria secunda.
Epistol. Naaman princeps militie regis Syriæ. 4. Reg. 5.
Euang. Veni, dicetis mihi hanc similitudinem. Luc. 4.

Feria sexta.
Epistol. Muller quondam clamabat ad Eliseum. 4. Regum 4.
Euang. Si peccaverit in te frater tuus. Matth. 18.
Feria quinta.
Epistol. Honora patrem tuum, & matrem tuam. Exod. 20.
Euang. Quare discipuli tui transgrediuntur. Matth. 23.
Feria quarta.
Epistol. Factum est verbum Domini ad me. Hier. 7.
Euang. Surgens Iesus de Synagoga. Luc. 4.
Feria tertia.
Epistol. Contenerunt filij Israel adversus Moysen. Num. 20.
Euang. Venit Iesus in civitatem Samariam. Ioan. 4.
Sabbato.
Epistol. Erat vir in Babylone. Dan. 1.
Euang. Perrexit Iesus in montem Oliveti. Ioan. 8.
Dominica quarta in Quadragesima.
Epistol. Scriptum est, quoniam Abraham. Gal. 4.
Euang. Abijt Iesus trans mare Galilee. Ioan. 6.
Feria secunda.
Epistol. Venerunt duæ mulieres meretrices. 4. Reg. 4.
Euang. Propter erat Pascha Iudæorum. Ioan. 2.
Feria tertia.
Epistol. Locutus est Dominus ad Moysen dicens, Descende de monte. Exod. 32.
Euang. Iam die festo mediente. Ioan. 7.
Feria quarta.
Epistol. Sanctificabo nomen meum. Ezech. 36.
Item alia Epistola, Lauamini, mundi estote. Isai. 6.
Euang. Præteriens Iesus vidit hominem cæcum. Ioan. 9.
Feria quinta.
Epistol. Venit mulier Susanna ad Eliseum. 4. Regum 4.
Euang. Ibat Iesus in Bethaniam, quæ vocatur Bethaniam. Luc. 24.
Sabbato.
Epistol. In tempore placito exaudimini. Isai. 49.
Euang. Ego sum lux mundi. Ioan. 8.
Dominica de Passione.
Epistol. Christus assistens pontifex. Heb. 9.
Euang. Quis ex vobis arguet me de peccato? Luc. 18.
Feria secunda.
Epistol. Surge, & vade in Niniven. Ionas 3.
Euang. Miserunt principes & Pharisei ministros. Ioan. 7.
Feria tertia.
Epistol. Congregati sunt Babyloni ad regem. Daniel. 14.
Euang. Ambulabat Iesus in Galileam. Ioan. 7.
Feria quarta.
Epistol. Loquere ad universum cœtum filiorum Israel. Levit. 19.
Euang. Facta sunt Encenia in Ierosolymis. Ioan. 10.
Feria quinta.
Epistol. Orauit Azarias Dominum. Dan. 3.
Euang. Rogabat Iesus quidam Phariseus. Luc. 7.
Feria sexta.
Epistol. Dixit Hieremias, Domine, omnes qui te derelinquunt, confundentur. Hier. 17.
Euang. Collegerunt Pontifices, & Pharisei concilium. Ioan. 11.
Sabbato.
Epistol. Dixerunt impij Iudæi ad invicem. Hier. 18.
Euang. Cogitauerunt principes sacerdotum. Ioan. 11.
Dominica in Palmis.
Post benedictionem Palmarum.
Epistol. Venerunt filij Israel in Elim. Exod. 15.
Euangelium, Cum appropinquasset Iesus Ierosolymis, Matth. 21.
Ad Missam.
Epistol. Hoc enim sentite. Phil. 2.
Euang. Passio Domini secundum Martheum 26.
Feria secunda maioris Hebdomada.
Epistol. Dominus meus aperuit mihi aurem. Isai. 50.
Euang. Ante sex dies pasche. Ioan. 12.

Feria tertia maioris Hebdomada.
 Epist. Dixit Hieremias, Domine demonstrasti mihi.
 Hier. 11.
 Euang. Passio Domini nostri secundum Marcum. 14.
Feria quarta maioris Hebdomada.
 Epist. Dicite filii Sion, Ecce Saluator tuus venit.
 Isai. 62.
 Alia Epistola. Domine quis credidit auditui nostro?
 Isai. 50.
 Euang. Passio Domini secundum Lucam 22.
Feria quinta in Cena Domini.
 Epist. Convenientibus nobis in unum. 1. Cor. 11.
 Euang. Ante diem festum Pasche sciens Iesus. Io. 13.
Feria sexta in Parasceve.
 Epist. In tribulatione sua manet confurgens. Osee 6.
 Alia Epistola. Dixit Dominus ad Moysen, & Aaron
 in terra Egypti. Exod. 12.
 Euang. Passio Domini secundum Ioan. 18. & 19.
Sabbato sancto.
 Epistola. Si confurrexistis cum Christo. Coloss. 3.
 Euang. Vespere autem sabbati. Matth. 28.
Dominica Resurrectionis Domini.
 Epist. Expurgate vetus fermentum. 1. Cor. 5.
 Euang. Maria Magdalene, & Iacobi, & Salome.
 Marc. 16.
Feria secunda.
 Epist. Stans Petrus in medio plebis dixit, Viri fra-
 tres. Act. 20.
 Euang. Duo ex discipulis Iesu ibant. Luc. 24.
Feria tertia.
 Epist. Surgens Paulus, & mansilentium indicens.
 Act. 17.
 Euang. Stetit Iesus in medio discipulorum suorum.
 Luc. 24.
Feria quarta.
 Epist. Aperiens Petrus os suum dixit, Viri Israelitae.
 Act. 13.
 Euang. Manifestatio Christi. Ioan. 1.
 Epistola. Angelus Domini. Act. 8.
 Euang. Maria stabat monumentum. Luc. 24.
Feria sexta.
 Epist. Christus semel pro peccatis nostris. 1. Petr. 1.
 Euangel. Undecim discipuli abierunt in Galileam.
 Matth. 28.
Sabbato in Albis.
 Epistola. Deponentes omnem malitiam. 1. Petr. 1.
 Euang. Vna sabbati Maria Magdalene venit manere.
 Ioan. 20.
Dominica in Albis in octava Pasche.
 Ep. Omne, quod natum est ex Deo vincit. 1. Io. 5.
 Euang. Cum esset sero die illa. Ioan. 20.
Dominica secunda post Pascha.
 Epist. Christus passus est pro nobis. 1. Petr. 1.
 Euang. Ego sum Pastor bonus. Ioan. 10.
Dominica tertia post Pascha.
 Epist. Obsecro vos tanquam aduenas. 1. Petr. 1.
 Euang. Modicum & iam non videbitis me. Io. 16.
Dominica quarta post Pascha.
 Epist. Omne datum optimum. Iacob. 1.
 Euang. Vado ad eum, qui misit me. Ioan. 16.
Dominica quinta post Pascha.
 Epist. Estote factores verbi. Iacob. 1.
 Euangel. Amen amen dico vobis: si quid petieritis.
 Ioan. 16.
In Rogationibus.
 Epistola. Confitemini alterutrum peccata vestra. Iacobi. 5.
 Euang. Quis vestrum habebit amicum. Luc. 11.
In Vigilia Ascensionis.
 Epist. Vniunque nostrum data est gratia. Ephes. 4.
 Euangel. Subleuatis Iesus oculis in cælum, dixit.
 Ioan. 17.
In die Ascensionis Domini.
 Epist. Primum quidem sermonem feci. Act. 1.
 Euang. Recumbentibus undecim discipulis. Mar. 10.
Dominica infra octavam Ascensionis.
 Epist. Estote prudentes, & vigilate in orationibus. 1. Petr. 4.
 Euang. Cum venerit Paracletus. Ioan. 15.
Sabbato in Vigilia Pentecostes.
 Epist. Factum est cum Apollos esset Corinth. Act. 19.

Euangel. Si diligitis me, mandata mea servate.
 Ioan. 14.
In Dominica Pentecostes.
 Epist. Cum complerentur dies Pentecostes. Act. 2.
 Euang. Si quis diligit me, sermonem meum servabit.
 Ioan. 15.
Feria secunda.
 Epist. Aperiens Petrus os suum dixit, Viri fratres.
 Act. 10.
 Euangel. Dixit Iesus Nicodemo, Sic Deus dilexit.
 Ioan. 3.
Feria tertia.
 Euang. Cum audissent Apostoli, qui erant Ierusalem.
 Act. 8.
 Euangel. Amen amen dico vobis, qui non intrat per
 ostium. Ioan. 10.
Feria quarta quatuor Temp. Pentecostes.
 Epistola. Stans Petrus cum undecim leuavit vocem,
 Act. 2.
 Alia Epist. Per manus Apostolorum fiebant signa.
 Act. 5.
 Euang. Nemo potest venire ad me. Ioan. 6.
Feria quinta.
 Epistola. Philippus descendens in civitatem Samaritan.
 Act. 8.
 Euangel. Convocatis Iesus duodecim Apostolis.
 Luc. 9.
Feria sexta quatuor Temp. Pentecostes.
 Epist. Exultate filii Sion, & letamini in Deo vestro.
 Ioel. 2.
 Euang. Factum est in vna dierum, & Iesus docebat.
 Luc. 5.
Sabbato quatuor Temp. Pentecostes.
 Epist. Effundens spiritum meum, Ioel. 2.
 Alia Epist. Loquere filijs Israel, & dices ad eos. Le-
 vit. 2.
 Alia Epist. Audi Israel, quæ ego precipio tibi. Deu-
 ter. 26.
 Alia Epistola, Si in præceptis meis ambulaueritis.
 Levitic. 26.
 Epist. Angelus Domini descendit cum Azaria.
 1. Esai. 63.
 Epist. Iustificati ex fide pacem habeamus. Ro-
 man. 5.
 Euang. Surgens Iesus de Synagoga. Luc. 4.
In festo sanctissima Trinitatis.
 Epistola. O altitudo divitiarum. Rom. 11.
 Euang. Data est mihi omnis potestas. Matth. 28.
Dominica prima post Pentecosten.
 Epistola. Deus Caritas est. 1. Ioan. 4.
 Euang. Estote misericordes. Luc. 6.
In solemnitate Corporis Christi.
 Epist. Ego enim accepi à Domino. 1. Cor. 11.
 Euang. Caro mea verè est cibus. Ioan. 6.
*Dominica secunda post Pentecosten, quæ est
 infra octavam Corporis Christi.*
 Epist. Nolite mirari, si odit vos mundus. 1. Ioan. 3.
 Euangel. Homo quidam fecit cornam magnam.
 Luc. 14.
In Octava Corporis Christi.
 Epist. Ego enim accepi à Domino. 1. Cor. 11.
 Euang. Caro mea verè est cibus. Ioan. 6.
Dominica tertia post Pentecosten.
 Ep. Humiliamini sub potenti manu Dei. 1. Petr. 5.
 Euang. Erant appropinquantes ad Iesum Publicani.
 Luc. 15.
Dominica quarta post Pentecosten.
 Epist. Existimo, quod non sunt condignæ. Rom. 8.
 Euangel. Cum turba irruerent in Iesum. Luc. 5.
Dominica quinta post Pentecosten.
 Ep. Omnes unanimiter in oratione estote. 1. Petr. 3.
 Euang. Amen dico vobis nisi abundaverit. Matth. 5.
Dominica sexta post Pentecosten.
 Epistola. Quicumque baptizati sumus in Christo Ie-
 su. Roman. 6.
 Euang. Cum turba multa esset cum Iesu. Marc. 8.
Dominica septima post Pentecosten.
 Ep. Humanum dico propter infirmitatem. Rom. 6.
 Euang. Attendite à falsis prophetis. Matth. 7.
Dominica octava post Pentecosten.
 Epist. Debitores sumus non carni. Rom. 8.
 Euangel. Homo quidam erat dives, qui habebat.
 Luc. 16.

Dominica nona post Pentecosten.
 Epistol. Non sumus concupiscentes malorum. 1. Corinth. 10.
 Euang. Cum appropinquaret Iesus Ierusalem, videns. Luc. 19.
Dominica decima post Pentecosten.
 Epistol. Scitis quoniam cum gentes essetis. 1. Corinth. 12.
 Euang. Dixit Iesus ad quosdam, qui in se confidebant tanquam iusti. Luc. 18.
Dominica undecima post Pentecosten.
 Epistol. Notum facio vobis Evangelium. 1. Corinth. 15.
 Euang. Exiens Iesus de finibus Tyri. Marc. 7.
Dominica duodecima post Pentecosten.
 Epistol. Fiduciam talem habemus. 2. Corinth. 13.
 Euangel. Beatoculi, qui vident, quoniam vos videtis. Luc. 10.
Dominica decimatercia post Pentecosten.
 Epistola, Abraham dicta sunt promissiones. Gal. 3.
 Euangel. Dum iret Iesus in Ierusalem transibat. Luc. 19.
Dominica decimaquarta post Pentecosten.
 Epistola, Spiritu ambulare. Galat. 5.
 Euangel. Nemo potest duobus Dominis servire. Matth. 6.
Dominica decimaquinta post Pentecosten.
 Epistol. Si spiritu vivimus. Galat. 5.
 Euangel. Ibat Iesus in Civitatem, quoniam vocatur Naim. Luc. 7.
Dominica decimasexta post Pentecosten.
 Epistol. Obsecro vos ne deficiatis. Ephes. 3.
 Euangelium. Cum intraret Iesus in domum cuiusdam principis. Luc. 14.
Dominica decimasextima post Pentecosten.
 Epistola, Obsecro vos ego vinctus in Domino. Ephes. 4.
 Euangelium, Accesserunt ad Iesum Pharisei, & interrogavit. Matth. 22.
Feria quarta Quatuor Temporum Septembris.
 Epistol. Ecce dies veniunt. Amos 9.
 Alia Epistola, Congregatus est omnis populus. 2. Esdr. 8.
 Euangel. Respondens unus de turba. Marc. 12.
Feria sexta quatuor Temporum Septembris.
 Epistol. Convertere Israel ad Dominum. Osee 14.
 Euangel. Rogabat Iesum quidam Phariseus. Luc. 7.
Sabbato Quatuor Temporum Septembris.
 Epistol. Decimo die mensis huius septimi. Leu. 23.
 Alia Epistol. A quinto decimo die mensis septimi. Leu. 23.
 Alia Epistol. Domine Deus noster, Mich. 7.
 Alia Epistol. Factum est verbum Domini ad me. Zachar. 8.
 Alia Epistol. Angelus Domini descendit cum Azaria. Dan. 8.
 Alia Epistol. Tabernaculum factum est primum. Hebr. 9.
 Euangel. Dicebat Iesus turbis similitudinem hanc: Arborem fici habebat, &c. Luc. 13.
Dominica decimaostava post Pentecosten.
 Epistol. Gratias ago Deo meo semper pro vobis. 1. Corinth. 1.
 Euangel. Ascendens Iesus in naviculam transiit. Matth. 6.
Dominica decima nona post Pentecosten.
 Epistol. Renovamini spiritu mentis vestre. Ephes. 4.
 Euangel. Simile factum est regnum celorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Matth. 22.
Dominica vicesima post Pentecosten.
 Epistol. Videte quomodo caute ambuletis. Ephes. 5.
 Euangel. Erat quidam regulus. Ioan. 4.
Dominica vicesima prima post Pentecosten.
 Epistol. Confortamini in Domino. Ephes. 6.
 Euangel. Simile est regnum celorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. Matth. 18.
Dominica vicesima secunda post Pentecosten.
 Epistol. Confidimus in Domino Iesu. Philip. 3.
 Euangel. Abcuntes Pharisei consilium inierunt. Matth. 22.
Dominica vicesima tertia post Pentecosten.
 Epistol. Imitatores mei estote. Phil. 3.

Euang. Loquente Iesu ad turbas, ecce princeps unus. Matth. 9.
Dominica vicesima quarta, & ultima post Pentecosten.
 Epistol. Non cessamus pro vobis orantes. Coloss. 1.
 Euangel. Cum videritis abominationem desolationis. Matth. 24.
PROPRIVM SANCTORVM
 10. Novembris. In festo sancti Andree Apostoli.
 Epistol. Corde enim creditur ad iustitiam. Rom. 10.
 Euangel. Ambulans Iesus iuxta mare Gallilee. Matth. 14.
 8. Decembris. In Conceptione B. Mariæ Virginis.
 Epistol. Dominus possedit me. Prou. 8.
 Euangel. Liber generationis Iesu Christi. Matth. 1.
 21. Decembris. In festo S. Thomæ Apostoli.
 Epistol. Iam non estis hospites, & advenæ. Ephes. 2.
 Euangel. Thomas unus ex duodecim. Ioan. 10.
 17. Ianuarij. In festo sancti Antonij Abbatis.
 Epistol. Dilectus Deo, & hominibus. Eccl. 45.
 Euangel. Ecce nos reliquimus omnia. Matth. 19.
 20. Ianuarij. In festo S. Fabiani, & Sebastiani.
 Epistol. Sancti per fidem vicerunt regna. Heb. 11.
 Euangel. Descendens Iesus de monte, sedit in loco campestri. Luc. 6.
 25. Ianuarij. In Conversione sancti Pauli Apostoli.
 Epistol. Sanctus adhuc spirans mirarum. Act. 9.
 Euangel. Ecce nos reliquimus omnia. Matth. 19.
 2. Februarij. In festo Purificationis Beate Mariæ Virginis.
 Epistol. Ecce ego mitto Angelum. Malach. 3.
 Euangel. Postquam impleti sunt dies purificationis. Luc. 2.
 23. vel 25. Februarij. In festo S. Mathie Apostoli.
 Epistol. Exurgens Petrus in medio fratrum dixit. Act. 13.
 Euangelium. Respondens Iesus dixit, Confiteor tibi pater. Matth. 23.
 28. Martij. In festo S. Marci Evangeliste.
 Epistol. Vultus quasi ignis, & pedes quasi ignis. Ezechiel. 1.
 Euangelium. Designavit Dominus, & alios septuaginta duos. Luc. 10.
 1. Maij. In festo sanctorum Apostolorum Philippi, & Iacobi.
 Epistol. Stalunt iusti in magna constantia. Sap. 4.
 Euangel. Non turberet cor vestrum. Ioan. 14.
 3. Maij. In festo Inventionis S. Crucis.
 Epistol. Hoc enim sentire in vobis. Philip. 1.
 Euangel. Erat homo ex Pharisæis Nicodemus nomine. Ioan. 3.
 22. Junij. In festo S. Iohannis Baptiste.
 Epistola, Audite Insule. Isai. 49.
 Euangel. Elisabeth impletum est tempus partendi. Luc. 1.
 29. Iulij. In festo S. Apostolorum Petri & Pauli.
 Epistol. M. H. Herodes rex manus. Act. 12.
 Euangel. Venit Iesus in parres Cesarum. Philip. 16.
 1. Iulij. In festo Visitationis B. M. V.
 Epistol. Ecce iste venit salvens in montibus. Cant. 2.
 Euangel. Exurgens Maria abiit in montana. Luc. 1.
 23. Iulij. In festo S. Mariæ Magdalene.
 Epistol. Surgam & circuibociuitatem. Cant. 1.
 Euangel. Rogabat Iesum quidam Phariseus. Luc. 7.
 25. Iulij. In festo sancti Iacobi Apostoli.
 Epistol. Puto quod Deus nos Apostolos. 1. Corinth. 4.
 Euangel. Accessit ad Iesum mater filiorum Zebedei. Matth. 10.
 26. Iulij. In festo S. Anne Matris B. M. V.
 Epistol. Mulierem fortem quis inveniet? Prou. 31.
 Euangel. Simile est regnum celorum thesauro abscondito. Matth. 13.
 6. Augusti. In festo Transfigurationis Domini nostri Iesu Christi.
 Epistol. Non doctus fabulas secuti. 2. Petr. 1.
 Euangel. Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum. Matth. 17.
 10. Augusti. In festo S. Laurentij Martyris.
 Epistol. Qui parcat seminat, parcat & meret. 2. Cor. 9.
 Euangel. Amen amen dico vobis nisi granum frumenti.

19 Augusti. In Assumptione B. M. V.

Epist. In omnibus requiem quaesivi. Eccl. 14.
Euang. Intravit Iesus in quoddam castellum. Luc. 6.

24 Augusti. In festo S. Bartholomaei Apostoli.

Epist. Vos estis corpus Christi, & membra de mem-
bro. 1. Corinth. 12.

Euang. Exiit Iesus in montem orare. Luc. 6.

25 Augusti. In festo S. Eudocii Confessoris

Regis Francorum.

Epist. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

Sap. 10.

Euang. Homo quidam nobilissimus in regionem lon-

ginquam. Luc. 19.

29 Augusti. In Decollat. S. Ioannis Baptista.

Epist. Factum est verbum Domini ad me. Hier. 1.

Euang. Misit Herodes, ac tenuit Ioannem. Marc. 6.

8 Septembr. In Nativitate S. Mariae Virginis.

Epist. Dominus possedit me in initio viarum sua-

rum. Prou. 8.

Euang. Liber generationis Iesu Christi. Matth. 1.

14. Septembr. In festo S. Petri & Pauli.

Epist. Hoc enim sentite in vobis. Philip. 2.

Euang. Nunc iudicium est mu. d. Ioan. 12.

21 Sept. In festo S. Mathaei apostoli, & Evangelista.

Epist. Similitudo vultus quatuor animalium. Eccl. 1.

Eu. vidit Iesus hominem sedentem in telonio Mar. 8.

29 Septembr. In festo Dedicationis S. Michaelis & archan-

geli. Epist. Significauit Deus quod oportet fieri cito. Apo-

cal. 1.

Euang. Accesserunt Discipuli ad Iesum, dicentes,

Quis putas. Matth. 13.

4 Octobris. In festo S. Francisci Confessoris.

Epist. Mihi autem absit gloriari. Galat. 6.

Euangelium. Respondens autem Iesus dixit, Confi-

teor tibi pater. Matth. 11.

9 Octobris. In festo S. Martini Martyris.

Epist. Stans Paulinus

17 Octobris. In festo S. Iuliani

Epist. Gratias ago Deo. 1. Cor. 13.

Euangel. Designauit Dominus, & alios

duos. Luc. 10.

22 Octob. In festo 11 Apostolorum, Simonis, & Iacobi

Epist. Vnicuique nostrum data est gratia. Ephes. 4.

Euang. Haec mando vobis, vt diligatis inimicos. Ioan. 15.

1. Nouemb. In festo omnium sanctorum.

Epist. Ecce ego Ioannes vidi alterum Angelum Ap. 7.

Euangel. Videns Iesus turbas ascendit in montem

Matth. 5.

2. Decemb. In Commemor. Defunctorum.

Epist. Ecce mysterium vobis dico. 1. Corinth. 13.

Alia Epist. Vt fortissimus Iudas. 2. Mach. 12.

Alia Epist. Audiuisti vocem de caelo dicentem mihi.

Apo. 14.

Euangel. Amen amen dico vobis, quia venit hora.

Ioan. 5.

Aliud Euang. Dixit Martha ad Iesum. Io. 11.

Aliud Euang. Omne quod dat mihi Pater. Ioan. 6.

Aliud Euang. Ego sum panis vitae. Ioan. 6.

11. Nouemb. In festo S. Martini Episcopi

& Confessoris.

Epist. Ecce sacerdos magnus. Eccl. 45. & 45.

Euang. Nemo accendit lucernam. Luc. 11.

21. Nouemb. In festo Praesentationis B. M. V.

Epist. Ab initio, & ante saecula. Eccl. 24.

Euang. Loquente Iesu ad turbas. Luc. 11.

In festo S. Catharinae virginis, & Martyris.

Epist. Confitebor tibi Domine rex. Eccl. 51.

Euangel. Simile est regnum caelorum decem virgini-

bus. Matth. 25.

COMMUNE SANCTORUM.

In natali Apostolorum.

Epist. Iam non estis hospites, & aduene. Eph. 2.

Euang. Hoc est praeceptum meum. Ioan. 15.

In natali unius Martyris Pontificis.

Epist. Beatus vir, qui fultit. Iacob. 1.

Alia Epist. Benedictus Deus, & pater Domini no-

stri. 1. Cor. 1.

Euang. Si quis venit ad me, & non odit. Luc. 14.

Aliud Eua Si quis vult venire post me. Matth. 16.

In natali unius Martyris non Pontificis.

Epist. Iustum deduxit Dominus. Sap. 10.

Omne gaudium. Iacob. 1.

Alia Epist. Memor esto Domini Iesum. 1. Timot. 2.

Communicantes, 1. Petr. 4.

Euang. Nolite arbitrari, quia veneritis pacem mittere

in terram. Matth. 10.

Aliud Euang. Nil opertum, quod non reuelatur.

Matth. 10. Nisi granum frumenti Ioan. 12.

De uno Martyre temp. Paschali.

Epist. Strabunt iusti in magna constantia. Sap. 5.

Euangel. Ego sum viuis vera. Ioan. 15.

De pluribus Martyribus temp. Paschali.

Epist. Benedictus Deus, & Pater. 1. Petr. 1. Post hac

ego Ioannes audiui. Apoc. 19.

Euangel. Ego sum vitis. Ioan. 15.

Aliud Euangelium, Amen amen dico vobis, quia

plorabitis. Ioan. 16.

Commune plurimorum Martyrum extra

tempus Paschale.

Epistola, Iustorum animae. Sap. 3.

Alia Epist. Iusti autem in perpetuum Sap. 5.

Alia Epist. Rememoramini pristinis diis. Heb. 10.

Alia Epist. Reddidit Deus iustis mercedem. Sap. 10.

Alia Epist. Iustificati ex fide. Rom. 5.

Alia Epist. Non sunt condigna passionem. Rom. 8.

Alia Epist. Exhibeamus nosmetipsos. 2. Cor. 6.

Alia Epist. Sancti per fidem viceunt regna. Heb. 11.

Alia Epist. Respondit vnus de Senioribus. Apoc. 5.

Euangel. Cum audieritis praedia. Luc. 21.

Aliud Euang. Descendens Iesus de monte stetit in

loco campestri. Luc. 6.

Aliud Euang. Sedente Iesu super montem Oliueti

Matth. 24.

Aliud Euang. Videns Iesus turbas ascendit in Mon-

tem. Matth. 5.

Aliud Euang. Respondens Iesus dixit, Confiteor ti-

bi pater. Matth. 11.

Aliud Euang. Vm vobis, qui edificatis monumenta.

Luc. 11.

Aliud Euang. Qui vos audit me audit. Luc. 10.

Aliud Euangelium, Attendite a sermone Phariseo-

rum. Luc. 12.

Commune Confessoris Pontificis.

Ecce Sacerdos magnus. Eccles. 44. & 45.

Epist. Plures facti sunt Sacerdotes. Heb. 7.

Epistola Omnis pontifex ex hominibus assum-

ptus. Heb. 5.

Alia Epist. Memento pro peccatorum vestrorum.

Hebr. 13.

Euang. Homo quidam peregre. Matth. 25.

Aliud Euang. Vigilate, quia nescitis. Matth. 24.

Aliud Euang. Nemo accendit lucernam. Luc. 11.

Aliud Euang. Videte, & vigilate, & orate. Marc. 13.

Commune Doctorum.

Epistola, Testificor coram Deo. 2. Timoth. 4. Iustus

cor suum trader. Eccl. 30.

Euang. Vos estis sal terrae. Matth. 5.

Commune Confessoris non Pontificis.

Epistola, Beatus est, qui inuentus est sine macula.

Eccles. 12.

Alia Epist. Spectaculum facti sumus mundo. 1. Cor. 4.

Alia Epist. Quae mihi fuerunt lucra. Philip. 3.

Euang. Sint lumbi vestri praecincti. Luc. 12.

Aliud Euang. Nolite timere pusillus grex. Luc. 12.

Aliud Euangelium, Homo quidam nobilissimus in

regionem longinquam. Luc. 9.

Commune Abbatum.

Epist. Dilectus Deo, & hominibus. Eccl. 45.

Euang. Ecce nos reliquimus omnia. Matth. 19.

Commune Virginum, & Martyrum.

Epist. Confitebor tibi Domine rex. Eccl. 51.

Alia Epist. Domine Deus meus exaltasti. Eccl. 51.

Euang. Simile est regnum caelorum decem virgini-

bus. Matth. 25.

Aliud Euang. Simile est regnum caelorum thesauro

abscondito. Matth. 13.

Commune Virginum non Martyrum.

Epist. De virginibus praeceptum Domini non habet.

1. Corinth. 7.

Alia Epist. Qui gloriatur in Domino. 2. Cor. 10.

Euang. Simile est regnum caelorum decem Virgini-

bus. Matth. 25.

Aliud Euang. Simile est regnum caelorum thesauro

abscondito. Matth. 13.

Com.

Epistol. Mulierum sanctarum nec Virginum
nec Martyrum.
Multi enim fortem. Prouerb. 31.
Viduas honora, quæ verè viduæ sunt. 1.
Simile est regnum cælorum thesauro ab-
sccondito. Matth. 13.
In Dedicacione Ecclesiæ.
Epistol. Vidi ciuitatem sanctam Ierusalem. Apoc. 21.
Euang. Ingressus Iesus, perambulabat Iericho. Et ec-
ce vir nomine Zacchæus. Luc. 19.
In sponsalibus.
Epistol. Mulieres viuis suis subditi sint. Ephes. 5.
Euang. Si licet homini dimitti eam uxorem. Matth. 19.
Ad tollendum schisma.
Epistol. Obsecro vos, vt dignè ambuletis. Ephes. 4.
Euang. Subleuatis Iesus oculis in cælum, dixit: Pa-
ter sancte serua eos in nomine tuo. Ioan. 17.
Pro quacunque necessitate.
Epistol. Si iniquitates nostras contenderint contra
nos. Hier. 17.
Euangelium. Habere fidem Dei. Marc. 11.
Pro remissione peccatorum.
Epistol. Condescendi legi Dei. Rom. 7.
Euang. Petite, et dabitur vobis. Luc. 11.

Contra Paganos
Epistol. Orauit Mardocheus ad Dominum. Esther
11.
Euang. Quis vestrum habebit amicum. Luc. 11.
In Tempore belli.
Epistol. Accesserunt omnes principes bellatorum.
Hier. 47.
Euang. Dic nobis quando huc erunt. Matth. 24.
Pro pace.
Epistol. Fratribus, qui sunt per Ægyptum. 2. Ma-
chab. 1.
Euang. Cum esset serb die illa. Ioan. 20.
Pro vitanda mortalitate vel tempore pestis.
Epistol. Immo sit Dominus pestilentiam in Israël. 2.
Reg. 24.
Euang. Surgens Iesus de Synagoga. Luc. 4.
Pro infirmis.
Epistol. Testatur aliquis vestrum. Iacob. 5.
Euangelium. Cum introisset Iesus Capharnaum.
Matth. 8.
Pro peregrinantibus vel iter agentibus.
Epistol. Egressus Iacob de Bersabee, pergebat Hama.
Gen. 28.
Euang. Euntes predicate dicentes: quia appropin-
quauit regnum cælorum. Matth. 10.

1-2-3

